ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν

Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ

κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΗΣ ΤΗ ΕΓΓΡΑΦΩ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθέν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο ΦΟΙΝΙΞ

1889.

Digitized by Google

ASTOR LIBRARY
MAY
7
1891
NEW YORK

-4587-

Digitized by Google

ΜΗΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ͂Ι Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομὴ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἡ παροῦσα ἡμέρα, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὸ ά. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχȣς ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'. Σοφίας ἐραστής. Καὶ νῦν, τὸ ά. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος· Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Ἁγίου Ἦχος πλ. β'. Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ'. Οὐκ ἐπῃσχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, τὸ, Ἄξιόν ἐστι, καὶ Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Πολυελέου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν, καὶ τὰ τελευταῖα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτῶν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, τὰ Ἀντίφωνα, καὶ Προκείμενον τοῦ Ἤχου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμος. Καταβασίαι διπλαῖ. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκȣ. Ἰδιόμελον, Ἀναστὰς ὁ Ἰησȣς. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται· καὶ μετ' αὐτὴ, ἡ Θ'. Ὠδὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν τȣ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, λέγει τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν· Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,... Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Κοινωνικὸν, Αἰνεῖτε. Ἀντὶ δὲ τοῦ, Εἴδομεν τὸ φῶς, λέγε τὸ, Μορφὴν ἀναλλοιώτως, κτλ.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἡ παροῦσα Ἑορτὴ, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται καθὼς ἐστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὴν ά. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ'.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἐπῃσχύνθη ἡ πανάγαθος Θεὸς, τῆς σαρκὸς τὴν περιτομὴν ἀποτμηθῆναι· ἀλλ'

Digitized by Google

ἔδωκεν ἑαυτόν, τύπον καὶ ὑπογραμμόν, πᾶσι πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ Νόμου Ποιητής, τὰ τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. Ὁ πάντα περιέχων δρακί, καὶ ἐν σπαργάνοις εἱληθείς, Κύριε δόξα σοι (*).

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐπωνύμως κληθεὶς τῆς βασιλείας· ὅτε τὸ βασίλειον σὺ ἱεράτευμα, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἔθνος ἅγιον, φιλοσοφίᾳ, καὶ ἐπιστήμῃ Πάτερ ἐποίμανας, τότε διαδήματι, σὲ κατεκόσμησε, τῆς βασιλείας Βασίλειε, βασιλευόντων, ὁ Βασιλεύων καὶ πάντων Κύριος, ὁ τῷ τεκόντι συννοούμενος, ἀϊδίως Υἱὸς καὶ συνάναρχος· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἱεραρχίας στολαῖς ἠγλαϊσμένος, χαίρων ἀνεκήρυξας τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς βασιλείας Βασίλειε, ὀρθοδοξίας, τῇ Ἐκκλησίᾳ βλύσας διδάγματα· οἷς νῦν φωτιζόμενοι, μίαν Θεότητα, τὴν ἐν Πατρὶ παντοκράτορι, μονογενεῖ τε, τοῦ Θεοῦ Λόγῳ καὶ θείῳ Πνεύματι, θεολογοῦμεν καὶ δοξάζομεν, ἐν Προσώποις τρισὶν ἀδιαίρετον· ἣν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ οὐρανίαις συνὼν χοροστασίαις, καὶ συναυλιζόμενος Πάτερ Βασίλειε· ὧν καὶ τὸν βίον ἐζήλωσας, τῇ λαμπροτάτῃ, εἰλικρινείᾳ τῆς πολιτείας σου, ἔτι μετὰ σώματος ἀναστρεφόμενος, τοῖς ἐπὶ γῆς ὥς τις ἄσαρκος· τοὺς ἐντρυφῶντας, τῆς Θεοπνεύστου διδασκαλίας σου, ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ τοῦ σκότους τῆς ἀγνωσίας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Σοφίας ἐραστὴς γενόμενος Ὅσιε, καὶ πάντων τῶν ὄντων, τὴν πρὸς Θεὸν προκρίνας συμβίωσιν, μελέτην θανάτου, εἰκότως τῷ βίῳ κατέλιπες· τὰ γὰρ σαρκὸς πάθη, ἐγκρατείας πόνοις, σεαυτῷ περιελόμενος, καὶ θείου μελέτῃ Νόμȣ, ἀδούλωτον τῆς ψυχῆς τηρήσας τὸ ἀξίωμα, ἀρετῆς περιȣσίᾳ, ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυπέταξας τῷ πνεύματι· διὸ σάρκα μισήσας, καὶ κόσμον καὶ κοσμοκράτορα, παριστάμενος τῷ Χριστῷ, αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομήν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κεφ. ιζ. 1.
Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός σου· εὐαρέστει ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος. Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα· καὶ ἔσῃ πατὴρ πλήθους Ἐθνῶν. Καὶ οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομά σου Ἄβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν Ἐθνῶν τέθεικά σε. Καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς Ἔθνη, καὶ Βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτȣ, καὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σύ, καὶ τὸ σπέρμα σȣ μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν· καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. Καὶ παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν, περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικὸν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. Καὶ ἀπερίτμητον ἄρσεν, ὃ οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς· ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασεν.

(*) Χειρόγραφον παλαιὸν εἰς μεμβράναν ἔχει τὰ ἀνωτέρω δύο Ἰδιόμελα, καὶ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἴνων, τονιζόμενα διὰ σημείων μουσικῶν· οὐκ ἔχει δὲ αὐτὸ ἐκ τῶν ἑξῆς Προεορτίων οὔτε Τριῴδια, οὔτε Προσόμοια τῶν Αἴνων, ἢ τῶν Ἀποστίχων αὐτῶν. Ἀλλ' οὐδὲ Λιτὴν ἔχει, οὐδὲ Καθίσματα τοῦ Ὄρθρου εἰς οὐδεμίαν Ἑορτὴν τοῦ παρόντος μηνός, εἰμὴ μόνον τὰ τῆς Ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων Καθίσματα. Ἄδηλον δέ, ποίας ἐποχῆς ἐστι τὸ χειρόγραφον τοῦτο, μὴ ὄντος σεσημειωμένου τȣ χρόνου, καθ' ὃν ἐγράφη· ἀλλ' ὡς ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν γραμμάτων εἰκάζεται, ἔτι ἐστὶν ἔργον τοῦ ΙΓ'. αἰῶνος, ἢ καὶ ὀλίγον δὲ ἀρχαιότερον.

Digitized by Google

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. η'. 22. Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι. Καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. Πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾷ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους, καὶ ἄκρα οἰκούμενα τὴν ὑπ' οὐρανόν. Ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανὸν, συμπαρήμην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων. Ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα οὐ παρελεύσεται στόμα αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα. Ἐγὼ ἤμην, ᾗ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παροιμ. ι'. 31. Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντὸς, καὶ παρὰ Κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν, οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὐτὴ διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσει αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν (*).

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Χριστὸν εἰσοικισάμενος ἐν τῇ ψυχῇ σου, διὰ τῆς καθαρᾶς σου πολιτείας, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, ἱεροφάντα Βασίλειε, ποταμοὺς ἀνέβλυσας δογμάτων εὐσεβῶν τῇ οἰκουμένῃ· ἐξ ὧν ποτιζόμενος ὁ πιστὸς τῆς Ἐκκλησίας λαὸς, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων, τὴν χάριν προσφέρει, τῷ δοξάσαντι τὴν μνήμην σου, εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ὁ αὐτός.

Μύρον ἐκκενωθὲν ἐπὶ σοὶ τῆς χάριτος, ἔχρισέ σε ἱερουργῆσαι τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, Βασίλειε θεοφάντορ· τοῦ Χριστοῦ γὰρ εὐωδία γενόμενος, τῆς ὀσμῆς τῆς γνώσεως αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην ἐπλήρωσας· διὸ τὰς φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου εὐμενῶς δεχόμενος, αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τὸ μέγα ἔλεος.

Βύζαντος. Ὁ αὐτός.

Τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἀμπεχόμενος, Τριάδος ὑπέρμαχε Βασίλειε, θρόνῳ παρέστης δικαστικῷ, προκινδυνεύων τῆς πίστεως· καὶ ἀθλητικὴν ἔνστασιν ἐπιδειξάμενος, θυμὸν Ἐπάρχου κατῄσχυνας, θρασυνομένου τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας· καὶ σπλάγχνων ἐκτομὴν ἀπει-

(*) Καὶ ἀλλαχοῦ ἐσημειώθη, ὅτι τὸ παρὸν Ἀνάγνωσμα ἠρανισμένον ἐστὶν ἐκ πολλῶν κεφαλαίων καὶ ἐδαφίων τῶν τε Παροιμιῶν τοῦ Σολομῶντος, καὶ τῆς Σοφίας αὐτοῦ.

Digitized by Google

λῦντος, προθύμως ταῦτα προέκρινας· καὶ Μάρτυς γενόμενος τῇ προαιρέσει, τὸν στέφανον ἀνεδήσω τῆς νίκης παρὰ Χριστοῦ, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ· καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ'.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Βύζαντος.

Ὦ θεία καὶ ἱερὰ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας μέλισσα, Βασίλειε παμμακάριστε· σὺ γὰρ τοῦ θείου πόθου τῷ κέντρῳ, σεαυτὸν καθοπλίσας, τῶν θεοστυγῶν αἱρέσεων τὰς βλασφημίας κατέτρωσας· καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πιστῶν, εὐσεβείας τὸν γλυκασμὸν ἐθησαύρισας· καὶ νῦν τοὺς θείους λειμῶνας, τῆς ἀκηράτου διερχόμενος νομῆς, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, παρεστὼς τὴν Τριάδα τὴν ὁμοούσιον.

Ὁ αὐτός.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Βασιλείου Μοναχοῦ.

Πάντων τῶν Ἁγίων ἀνεμάξω τὰς ἀρετὰς, Πατὴρ ἡμῶν Βασίλειε· Μωϋσέως τὸ πρᾶον· Ἠλιοὺ τὸν ζῆλον· Πέτρου τὴν ὁμολογίαν· Ἰωάννου τὴν Θεολογίαν· ὡς Παῦλος ἐκβοῶν οὐκ ἐπαύσω· Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Ὅθεν σὺν αὐτοῖς αὐλιζόμενος, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῶν ὄντων ἐκμελετήσας τὴν φύσιν, καὶ πάντων περισκοπήσας τὸ ἄστατον, μόνον εὗρες ἀκίνητον, τὸν ὑπερουσίως ὄντα Δημιουργὸν τοῦ παντός· ᾧ καὶ μᾶλλον προσθέμενος, τῶν οὐκ ὄντων τὸν πόθον ἀπέρριψας. Πρέσβευε καὶ ἡμᾶς, τοῦ θείου πόθου τυχεῖν, ἱεροφάντα Βασίλειε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, οὐρανόθεν κομισάμενος, καὶ τὴν πλάνην τῶν Εἰδώλων, στηλιτεύσας ἐν τοῖς δόγμασιν, Ἀρχιερέων ὑπάρχεις δόξα καὶ ἑδραίωμα, παμμακάριστε Βασίλειε, καὶ πάντων τῶν Πατέρων διδασκαλίας ὑπόδειγμα. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Οὐκ ἐπῃσχύνθη ὁ πανάγαθος Θεὸς, τῆς σαρκὸς τὴν Περιτομὴν ἀποτμηθῆναι· ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτὸν, τύπον καὶ ὑπογραμμὸν, πᾶσι πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ Νόμου ποιητὴς, τὰ τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. Ὁ Πάντα περιέχων δρακὶ, καὶ ἐν σπαργάνοις εἱληθεὶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασίλειον Ἱεράτευμα, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως, ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε· καὶ Νόμον ἐκπληρῶν, Περιτομὴν, θελήσει καταδέχῃ σαρκικὴν, ὅπως παύσῃς τὰ σκιώδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ· δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγε συγκαταβάσει σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς βασίλειον κόσμον τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν Βασίλειον πάντες ἀνευφημήσωμεν, τῶν δογμάτων θησαυρὸν τὸν ἀνέκλειπτον· διὰ τούτων γὰρ αὐτὸς, ἐξεπαίδευσεν ἡμᾶς, Τριάδα σέβειν Ἁγίαν, ἡνωμένην μὲν τῇ οὐσίᾳ, διαιρετὴν δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν.

Δόξα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Βασίλειε σοφὲ, παρεστὼς τῇ Τριάδι, ἱκέτευε λαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας τὴν μνήμην σου, χάριν ἔλεος, καὶ ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων· ὅπως στόματι, δοξάζωμεν καὶ καρδίᾳ, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Digitized by Google

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ὁ πάντων Ποιητὴς, καὶ Δεσπότης τοῦ κόσμου, ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ἄνω, ὡς βρέφος περιτέμνεται, ἐπὶ γῆς ὀκταήμερος. Ὄντως θεῖά τε, καὶ θαυμαστά σου τὰ ἔργα! σὺ γὰρ Δέσποτα, ὑπὲρ ἡμῶν περιτέμνῃ, ὡς ὢν Νόμου πλήρωμα.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀῤῥήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυστικὸν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα, τῶν μὲν πιστῶν τὰς καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων τὰ δόγματα, ἀξίως βυθίζοντα. Ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἱδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.
Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'.

Ὡς ὑπάρχων ἄβυσσος, φιλανθρωπίας, ἐνεδύσω Δέσποτα, μορφὴν τοῦ δούλου, καὶ σαρκὶ, περιετμήθης δωρούμενος, ἀνθρώποις πᾶσι τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, τοῦ Ἁγίου,
Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ δυνάμει τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, καθελὼν τὰς αἱρέσεις τὰς ζοφερὰς, πάντα τὰ φρυάγματα, τοῦ Ἀρείου ἐβύθισας· τοῖς γὰρ βροτοῖς τὸ Πνεῦμα, Θεὸν ἀνεκήρυξας, καὶ τῶν χειρῶν ἐκτάσει, ἐχθροὺς ἐθανάτωσας, πᾶσαν ἐκδιώξας, Σαβελλίου λατρείαν· καὶ πάντα φρονήματα, Νεστορίου κατήργησας. Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα, ὅμοιον.

Ἡ τῶν λόγων σου χάρις τῶν θεϊκῶν, καὶ δογμάτων τὸ ὕψος τὸ μυστικὸν, θείας ἡμῖν γέγονεν, ἀναβάσεως κλίμαξ· πνευματικὴν γὰρ Πάτερ, κτησάμενος σάλπιγγα, ἐν αὐτῇ ἐκήρυξας, τὰ θεῖα διδάγματα. Ὅθεν καὶ εἰς τόπον, κατεσκήνωσας χλόης, μισθοὺς τῶν ἀγώνων σου, κομισάμενος Ὅσιε. Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητὴς, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβὼν, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἱλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου.
Προκείμενον, Ἦχος δ'.
Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.
Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ Ἔθνη.
Πᾶσα πνοή.
Τὸ Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.
Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος.
Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.
Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.
Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ· καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.
Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς. Ποίημα Στεφάνου.
Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Δεῦτε λαοὶ, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
» τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαν-
» τι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων·
» ὅτι δεδόξασται.

Ἡ ὀγδοὰς, φέρουσα τύπον τοῦ μέλλοντος, τῇ σῇ Χριστὲ λαμπρύνεται, καὶ ἁγιάζεται, ἑκουσίῳ πτωχείᾳ· ἐν ταύτῃ γὰρ νομίμως, περιετμήθης σαρκί.

Περιτομὴν, δέχεται τῇ ὀγδοάδι Χριστὸς, τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως· καὶ ταύτης σήμερον, τὴν σκιὰν καταστέλλει, τὸ φῶς ἐξανατέλλων, τῆς νέας χάριτος.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.
Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Σοῦ τὴν φωνὴν, ἔδει παρεῖναι Βασίλειε, τοὺς ἐγχειρεῖν ἐθέλουσι, τοῖς ἐγκωμίοις σου· ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενόμενος τὴν χάριν, νέμοις ἀφθόνως ἡμῖν.

Τὸ ἐμπαθὲς, σκίρτημα τῆς τυραννούσης σαρκὸς, φιλοσοφίας ἔρωτι, ἐπαιδαγώγησας· διὸ ἐν ἀκηράτοις, αὐλίζῃ βασιλείοις, Πάτερ Βασίλειε.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ τὴν τραχεῖαν βαδίσας ὁδὸν, ἐπὶ τὴν λείαν ἔφθασας, καὶ ἀστασίαστον,

Digitized by Google

τὴν οὐράνιον βάσιν, καὶ πᾶσαν ἀνεδείχθης, τύπος Βασίλειε.

Τὰ τῆς ψυχῆς, πάθη χρησίμως Βασίλειε, ἅμα δὲ καὶ τοῦ σώματος, ἐν τῷ τοῦ Πνεύματος, περιέτεμες ξίφει· σαυτὸν δὲ τῷ Δεσπότῃ, θῦμα προσήνεγκας.

Σὺ γεγονὼς, μύστης ἀῤῥήτων Βασίλειε, τὸ τοῦ Χριστοῦ βασίλειον, ἐμυσταγώγησας, ἱεράτευμα Πάτερ, σαφῶς τὸ τῆς Τριάδος, φῶς ἀπαστράψας ἡμῖν. Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Καταβασία.

» Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς
» οἰκείου ἕλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας
» ἀντιπάλους, ὁ κραταιὸς, ἐν πολέμοις Κύριος,
» ὅτι δεδόξασται.

Ἑτέρα. Ἰαμβική.

» Στίβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον,
» Ἤπειρον αὖθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.
» Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων,
» Ἔκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
» Ῥώμη κραταιᾷ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Ὁ λόγος σαρκωθεὶς ὁ ὑπερούσιος, εἰς λῆξιν τοῦ Νόμου περιετμήθη· ἀπαρχὰς δὲ θείας χάριτος, καὶ ζωῆς ἀκηράτου ἡμῖν δέδωκεν.

Τοῦ Νόμου πληρωτὴς ὡς οὐκ ἀντίθεος, ὑπάρχων Χριστὸς ὁ σεσαρκωμένος, ἀνεδείχθη καὶ ἠξίωσεν, ἑκὼν περιτμηθῆναι ὀκταήμερος.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Παιδείας γεγονὼς ἁπάσης ἔμπλεως, οὐ μόνον τῆς κάτω καὶ πατουμένης, πολλῷ μᾶλλον δὲ τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ φῶς Βασίλειε.

Τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειούμενος· ἀρχὴ γὰρ σοφίας, οὗτος ὑπάρχει· τῇ φιλίᾳ τῆς ἀμείνονος, ἐπτερώθης σοφίας, ὦ Βασίλειε.

Βασίλειε, σοφῶς ἐπέβης πράξεως, καὶ πρᾶξιν ἐπίβασιν θεωρίας, θειοτέρας ἐπιδέδειξαι, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν ἐμυήθης σαφῶς.

Συνέδραμε Χριστῷ καὶ συνεξέλαμψεν, ἡ μνήμη σου Πάτερ τοῖς γενεθλίοις, ὧν τὸ ἄφραστον Μυστήριον, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις ἐφανέρωσας.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκτεις ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν Ἁγνὴ, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἀειπάρθενε.

Καταβασία.

» Ἰσχὺν ὁ διδοὺς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύ-
» ριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν,
» Παρθένου, ἀποτίκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς τὸ
» Βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ ἔστιν
» ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος
» πλήν σου Κύριε.

Ἑτέρα. Ἰαμβική.

» Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
» Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
» Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
» Λόγῳ πλέκοντες ἐκ λόγων μελῳδίαν,
» Ὧ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρημάτων.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν Κήρυξ φωτὸς, καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ οἰκουμένῃ κατέσπειρας· τῶν γὰρ Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὤφθης, τῆς Πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε· Θεοφάντορ Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην.

Δόξα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἤρδευσας τὴν οἰκουμένην, ὥσπερ ὕδασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς εὐσεβείας ἐνσπείρας τὰ δόγματα· ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγὴ ὁ Χριστὸς ἐν σοὶ, ἐπανεπαύσατο ὄντως Βασίλειε· ὃν ἱκέτευε, ὡς παῤῥησίαν κεκτημένος Θεόπνευστε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ τῶν ὅλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸν περιτέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ· Χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύστης Χριστοῦ Βασίλειος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰ-
» κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάν-
» θρωπε.

Digitized by Google

Περιτέμνεσθαι πέπαυται, ἀφοῦ Χριστὸς ἑκὼν περιετμήθη, τῶν Ἐθνῶν τὰ πλήθη, σώζων τῇ χάριτι.

Τὴν τοῦ μέλλοντος ἄληκτον, ἡ ὀγδοὰς ζωὴν ἐξεικονίζει, ἐν ᾗ ὁ Δεσπότης περιετμήθη Χριστός.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Καλλωπίζεται ὥσπερ, τῷ τόκῳ Χριστοῦ ἡ Νύμφη Ἐκκλησία, οὕτω καὶ τῇ μνήμῃ σου Παμμακάριστε.

Σεμνυνόμενος τέκνον, ὑπάρχειν Θεοῦ, Θεότητα εἰς κτίσιν, εὐσεβῶς Βασίλειε οὐ κατήγαγες.

Ἀταπείνωτος ὤφθης, Θεῷ συμμαχῶν, Βασίλειε ὁ πᾶσι, τῷ αὐτοῦ προστάγματι ταπεινούμενος.

Τῇ Ἐκκλησίᾳ δέδοσαι, παρὰ Θεοῦ χαράκωμα καὶ τεῖχος, ὀχυρὸν Βασίλειε παμμακάριστε.

Τοῖς ἀντιθέοις πέλεκυς, ἐκκοπτικὸς, καὶ πῦρ καταναλίσκον, τὴν ἀπάτην ὤφθης πάτερ Βασίλειε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἄχραντε, ἡ τὸν Θεὸν, ἀσπόρως συλλαβοῦσα, τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καταβασία.

» Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνὴ
» βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολ-
» λῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος Υἱῷ·
» ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόη-
» σε· Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ Σοφία καὶ δύναμις.

Ἑτέρα. Ἰαμβική.

» Πυρσῷ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας,
» Ὑμνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινοργίαν,
» Ῥήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην,
» Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου Λόγου,
» Ὦ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον, Θεὸν, οὐ γινώσκομεν.

Σὺ ἐκ Παρθένου Μητρὸς, ἀνερμηνεύτως προελθὼν Κύριος, καὶ τὴν βροτῶν μὴ ἀπαξιώσας, ἐνδύσασθαι μορφὴν, ὡς βρέφος νομίμως, τὸν Νόμον ἐπλήρωσας.

Νυκτὶ ἐξωμοίωται, ὡς τὴν σκιὰν τὴν νομικὴν στέργουσα, τὸν Ἰσραὴλ ἡ γεννησαμένη· ἐξ ἧς ἀπαστράψαν, τὸ φῶς τὸ τοῦ κόσμου, Χριστὸς πεφανέρωται.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ἄγει διπλῆν ἀληθῶς, ἡ Ἐκκλησία Ἑορτὴν σήμερον· Περιτομῆς, ὡς βρέφος Δεσπότου, ὀφθέντος ἐπὶ γῆς, καὶ μνήμης οἰκέτου, σοφοῦ καὶ τρισμάκαρος.

Τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἀναπαυσάμενον ἐν σοὶ Ὅσιε, φωτιστικὴν λαμπάδα τῷ κόσμῳ σὲ ἔδειξε Χριστός· διό σου τὴν μνήμην, ὑμνοῦμεν Βασίλειε.

Οὐ νομοθέτης Μωσῆς, οὐ πρὸ τοῦ Νόμου Ἰωσὴφ γέγονε, τῆς κατὰ σὲ τροφῆς σιτομέτρης· τῆς θείας γὰρ σαρκὸς, αὐτὰς ἑστιάτωρ, ἐδείχθης Βασίλειε.

Τὴν τοῦ παντὸς ἀμυδρῶς, ἱστορηθεῖσαν ἐν Σινᾷ Γένεσιν, τῷ Μωϋσεῖ, αὐτὸς ἑρμηνεύων, ἐκ θείω θησαυρῶν, ἀνέπτυξας πᾶσι, παμμάκαρ Βασίλειε.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἁγνή· Χαῖρε ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν· Χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Καταβασία.

» Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγὸς, λῦσαι τὸ κατάκριμα
» ἥκει, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου· καθαρσίων
» δὲ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρε-
» ται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας,
» ὑπερέχουσαν, πάντα νοῦν εἰρήνην χαρίζεται.

Ἑτέρα. Ἰαμβική.

» Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου,
» Ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι,
» Νέαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον,
» Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν,
» Μόνοις προσιτὴν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐ-
» σχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν,
» ἀνάγαγε Κύριε, Κύριε, ἐκ φθορᾶς τὴν
» ζωήν μου.

Εἴληφε τέλος ὁ Νόμος, ἀφ' οὗ Χριστὸς νηπιάσας, καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου δειχθεὶς, Περιτομὴν κατεδέξατο, καὶ ἔλυσε τὴν τοῦ Νόμου κατάραν.

Σάββατα Περιτομή τε, τὸ φρύαγμα τῶν Ἑβραίων, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ, τῷ νεύματι πέπαυται, καὶ ἔλαμψε τὸ τῆς χάριτος ἔαρ.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ἔθρεψας λιμῷ τακείσας, ψυχὰς πενήτων ἀφθόνως, καὶ τὰς τῶν πεινώντων καρ-

Digitized by Google

δίας, πάσης ἐνέπλησας, Βασίλειε θεϊκῆς εὐφροσύνης.

Ἔθρεψας ψυχὰς πεινώσας, τροφῇ τῇ ἐπουρανίῳ· ἄρτος γὰρ Ἀγγέλων ὑπάρχει, ὁ λόγος Βασίλειε· οὗ ἄριστος σιτοδότης ἐγένου.

Ἤθροισας τῷ τῆς μελίσσης, Βασίλειε φιλοπόνῳ, ἀρετῆς ἁπάσης τὸ ἄνθος· καὶ περιδέξιος γενόμενος, ἐν αὐταῖς μακαρίζῃ.

Ἔσπευσας κόσμου ῥαγῆναι, καὶ Θεῷ συμβιοτεῦσαι· διὸ τοῖς ἀστάτοις καὶ ῥευστοῖς, Πάτερ Βασίλειε, τὰ μένοντα ὡς σοφὸς κατεκτήσω. Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα, τὴν ἀειπάρθενον, Ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

Καταβασία.

» Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς,
» ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος,
» ἐν τῇ ἐρήμῳ Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς,
» καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χρι-
» στὸς, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Ἑτέρα. Ἰαμβική.

» Ἵμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ
» Ἤχῳ Πατὴρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
» Ναί φησιν οὗτος, συμφυὴς γόνος πέλων,
» Φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους,
» Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθείᾳ.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὤφθης βάσις ἀσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε. Ὁ Οἶκος.

Τῆς σωφροσύνης ὁ κρατὴρ, τὸ στόμα τῆς σοφίας, καὶ βάσις τῶν δογμάτων, Βασίλειος ὁ μέγας, πᾶσιν ἀστράπτει νοερῶς. Δεῦτε οὖν, καὶ στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, θερμῶς ἐνατενίζοντες, τοῖς θαύμασι τοῖς τούτου τερπόμενοι· καὶ ὥσπερ λαμπηδόνι ἀστραφθέντες τῷ φωτὶ αὐτῶν, θαλφθῶμεν τῷ τοῦ βίου καθαρτικῷ πνεύματι, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν πίστιν, τὴν ζέσιν, τὴν ταπείνωσιν· δι' ὧν οἶκος ἐδείχθη τοῦ ὄντως Θεοῦ· πρὸς ὃν βοῶντες ὑμνοῦμεν· Οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε.

Συναξάριον.

Μὴν Ἰανουάριος, ἔχων ἡμέρας λα'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι'., καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιδ'.

Τῇ Α. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἑορτάζομεν τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Χριστοῦ περιτμηθέντος, ἐτμήθη Νόμος·
Καὶ τοῦ Νόμου τμηθέντος, εἰσήχθη Χάρις.

Τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν εἰς ἀναίρεσιν τῆς Νομικῆς διατάξεως καταδέξατο, ἵνα τὴν ἐν πνεύματι ἀχειροποίητον περιτομὴν εἰσαγάγῃ ταύτην ἐξ ἐκείνου τῇ κατὰ κύκλον τοῦ χρόνου περιελεύσει, ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων πανηγυρίζειν παρελάβομεν. Καὶ μέν τοι πανηγυρίζομεν, καὶ αὐτὴν Ἑορτὴν, καὶ Δεσποτικὴν ἡμέραν ποιούμενοι, διὰ τὸν ἡμᾶς τιμήσαντα Κύριον, ταύτην καταδεξάμενον. Ὥσπερ γὰρ ἔνσαρκον Γέννησιν δι' ἡμᾶς, καὶ τ' ἄλλα πάντα τῆς φύσεως, ὅσα παντελῶς τὸν μῶμον ἐκπέφευγε, καὶ τὸ ἄληπτον ἔλαχεν, οὕτω καὶ Περιτομὴν ἐδέξατο ἔννομον· ὥστε καὶ τὰ τῶν αἱρετικῶν ἐμφράξαι στόματα, σάρκα μὴ ἀνειληφέναι κατατολμώντων λέγειν αὐτὸν, ἀλλὰ κατὰ φαντασίαν γεγενῆσθαι· πῶς γὰρ περιετέμνετο, ἂν σάρκα μὴ ἀνειληφὼς ἦν; καὶ τοὺς ἀγνώμονας Ἰουδαίους ἐπιστομῆσαι τὸ Σάββατον μὴ τηρεῖν καὶ τὸν Νόμον λύειν συκοφαντοῦντας τὸν μέχρι καὶ τῆς Περιτομῆς, τὴν τοῦ Νόμου διασώσαντα φυλακήν.

Διάτοι τοῦτο, μετὰ ἡμέρας ὀκτὼ τῆς Ἁγίας αὐτοῦ ἐκ Παρθένου Γεννήσεως, εὐδόκησεν ἀχθῆναι παρὰ τῆς Μητρὸς καὶ Ἰωσὴφ εἰς τόπον, ἐν ᾧ τοῖς Ἰουδαίοις ἔθος ἦν τὸ περιτέμνεσθαι. Καὶ περιετμήθη, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Παρθένου. Καὶ πάλιν ἀπελθὼν μετὰ τῶν γονέων, διῆγεν ἀνθρωπίνως, προκόπτων ἐν ἡλικίᾳ, καὶ σοφίᾳ, καὶ χάριτι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Ζῇ Βασίλειος, καὶ θανὼν, ἐν Κυρίῳ·
Ζῇ καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς λαλῶν ἐκ τῶν βίβλων.

Ἰανουαρίοιο θάνες, Βασίλειε, πρώτῃ.

Οὗτος ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Οὐάλεντος· πρὸς ὃν καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγιοῦς ἐπαῤῥησιάσατο πίστεως, κατὰ τῆς Ἀρείου κακοδοξίας, ᾗ προσετέθη ὁ Βασιλεὺς, πυρὸς δίκην λυμαινομένης τῆς Ἐκκλησίας. Ἦν δὲ πρὸς πατρὸς ἐκ Πόντου, πρὸς δὲ μητρὸς, Καππαδόκης. Ἐν δὲ λόγοις, οὐ μόνον τοὺς καθ' αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑπερέβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας παιδεύσεως, ἐν ἑκάστῃ τὸ κράτος ἐκτήσατο· οὐχ ἧττον δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν, καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβὰς, ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ἀνήχθη. Ἔνθα δὴ πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως διανύσας, καὶ τῷ σταθερῷ τοῦ φρονήματος καὶ ἀτρέπτῳ τὸν Ἔπαρχον καταπλήξας, καὶ λόγους συνθεὶς, δι' ὧν τὰ τῶν ἑτεροδόξων φρονήματα κατεβρόντησε, καὶ τὴν ἐν ἤθει κατάστασιν ἐξεπαίδευσε, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν κατέστησεν ἐναργῆ· καὶ διὰ πάσης ἀρετῆς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ποίμνην ὁδηγήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἦν δὲ τὸν τύπον τοῦ σώματος, ἐπὶ πολὺ μῆκος τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμών· ξηρὸς καὶ λιπόσαρκος, μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος, ἐπίῤῥιν, εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιηγμένος· τὸ ἐπισκήνιον συνεσπακὼς, φροντιστικῷ ἐοικώς· ὀλίγαις τὸ μέτωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος· ἐπιμήκης τὰς παρειάς· κοῖλος τοὺς κροτάφους, ἠρέμα ἐν χρῷ κουρίας· τὴν ὑπήνην ἀρκούντως καθειμένος, μεσαιπόλιος· υἱὸς Βασιλείου καὶ Ἐμμελίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδοτος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Θεόδοτος, Οὐκ ἀνέξομαι, λέγει,
Εἰ μὴ κεφαλὴν τοῦ Θεοῦ τμηθῶ χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος, ὁ Πατὴρ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐγκωμιαστὴν οἴκοθεν πλουτεῖς, Πάτερ,
Τῆς σῆς τελευτῆς, σοῦ τὸν ἐκ μηροῦ γόνον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεωτάτου προσάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπρὰ παμφαῆ, τὰ Γενέθλια Χριστοῦ καὶ τῆς τοῦ μέλλοντος, ἀνακαινίσεως ὑπογράφοντα, τὸ μυστήριον σήμερον· ὅτι νομικῇ διατάξει, ὁ Σωτὴρ περιτέμνεται, οὐχ ὡς Θεὸς, ἀλλ' ὡς βροτὸς, καὶ Νόμου πλήρωμα.

Τὸν Νόμον πληρῶν, ὁ τοῦ Νόμου Ποιητὴς τὴν σάρκα σήμερον, ἐθελουσίως περιτέμνεται, περιτομὴν ἐργαζόμενος, τοῦ τῆς ἁμαρτίας χειμῶνος, καὶ κραυγάζειν δωρούμενος. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ Υἱὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὸ Πνεῦμα πέφηνε· σὺ δὲ τοῦ Πνεύματος, ὦ Βασίλειε, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, οἶκός τε τῆς ὅλης Τριάδος· μακαρία ἡ μνήμη σου· καὶ οἱ δοξάζοντες αὐτὴν, ἀντιδοξάζονται.

Βυθίσας τὸν νοῦν, εἰς τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ τὰ ἀκατάληπτα, καὶ συλλεξάμενος τὸν πολύτιμον, σὺ μαργαρίτην τῆς γνώσεως, ἐπλούτισας τὸν κόσμον σοφίᾳ, καὶ κραυγάζειν ἐδίδαξας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὢ σύμπνοια νοῦ, ἱερά τε ξυνωρὶς, ἡ ὥσπερ μία ψυχὴ, ἐν δυσὶ σώμασιν ἀδιαίρετος, ἐν Γρηγορίῳ Βασίλειος, πόθῳ θεϊκῷ συνημμένοι, ἐν Βασιλείῳ Γρηγόριος, νῦν ἱκετεύσατε Χριστὸν, ὑπὲρ τῆς ποίμνης ὑμῶν.

Πατὴρ ὀρφανῶν, καὶ χηρῶν προασπιστὴς καὶ πλοῦτος πένησι, τῶν ἀσθενούντων ἡ παράκλησις, καὶ τῶν ἐν πλούτῳ κυβέρνησις, γήρως βακτηρία ἐδείχθης, παιδαγωγία νεότητος, καὶ Μοναζόντων ἀρετῆς, κανὼν Βασίλειε.

Καθάρας τὸν νοῦν, ἰλυώδους μολυσμοῦ παντὸς Βασίλειε, συνδιεσκέψω τὰ τοῦ Πνεύματος, τῷ ποθουμένῳ σοι Πνεύματι· ὅθεν ὑμνῶν τὴν Τριάδα, ἐν παῤῥησίᾳ ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ πυρπολουμένην Ἁγνὴ, προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην τῆς ἀῤῥήτου Οὐσίας, ἑνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἁγίων ὑποστάσεων.

Καταβασία.

» Νέους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου Ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἑτέρα. Ἰαμβική.

» Ἔφλεξε ῥείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας,
» Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα,
» Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας.
» Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας,
» Ὅλην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ, συστησάμενον τὰ πάντα Θεὸν Λόγον, καὶ ἐκ μὴ ὄντων, εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, περιτέμνεται ὡς βρέφος ὁ Δεσπότης, τὴν Ἰησοῦ τε, δέχεται προσηγορίαν· ὅτι τοῦ κόσμου Σωτὴρ, ὑπάρχει καὶ Κύριος.

Τῶν Χριστοῦ Γενεθλίων ἐπαξίως τῇ ὀγδόῃ συνεζεύχθη, τοῦ Ἱεράρχου, ἡ πανένδοξος μνήμη· ἣν γεραίροντες πίστει, ὑμνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τὸν ἀφράστῳ προνοίᾳ, δωρησάμενον Βασίλειον τῷ κόσμῳ, φῶς εὐσεβείας, σάλπιγγά τε Θεολογίας, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν δαψιλεῖ ἐνεργείᾳ, ἐνοικήσαντα τῷ σοφῷ Βασιλείῳ, καὶ δι' αὐτοῦ, εὐσεβῶς θεολογηθέντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ τῶν θείων σου λόγων, ἀπολαβόντες Βασίλειε ἀπαύστως, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ, πανηγυρίζοντες βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὰς ἀκτῖνας τῶν λόγων, ἐξαπέστειλας Βασίλειε τῷ κόσμῳ, φωταγωγούσας, μίαν σέβειν Τριάδος φύσιν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, κραυγάζων, τὸν Κύριον.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἄχρονον Θεὸν Λόγον, καὶ ἐπ' ἐσχάτων, ἀνατείλαντα ἐκ Παρθένου, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία.

» Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε
» κάμινος, πηγάσασα δρόσον· ὅτι ῥείθροις
» ἔμελλεν, ἄϋλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης,
» καὶ στέγειν σαρκὶ, βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην·
» ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ἑτέρα. Ἰαμβική.

» Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται·
» Υἱοὶ δὲ φωτὸς, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι·
» Μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης·
» Νῦν εὐλογείτω συντόνως τὸν αἴτιον,
» Ἡ πρὶν τάλαινα, τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

Ὠδὴ Θ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὠδῇ ταύτῃ.
Ἦχος β'.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων. Δίς.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν κατὰ τὸν Νόμον, σαρκὶ περιτμηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ, περιτομὴν λαβόντα:

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τέμνεται τὴν σάρκα, ὡς βρέφος πληρῶν τὸν Νόμον.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκὶ περιετμήθη, καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.

Ἕτερα εἰς τὸν Κανόνα τοῦ Ἁγίου.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασίλειον τὸν Μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασίλειον τὸν Μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν τῆς οἰκουμένης, ὑπέρλαμπρον φωστῆρα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν κεκοσμηκότα, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τριυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἤ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξ-
» ανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδη-
» μήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
» σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεο-
» τόκε μεγαλύνομεν.

Ὑπερβὰς τοὺς ὅρους Χριστὸς, τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως, ὑπερφυῶς ἐκ Παρθένου ἀποτίκτεται, καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικὸν, καθὼς διακελεύεται, τὴν σάρκα περιτέμνεται, καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου δείκνυται.

Δεῦτε τοῦ Δεσπότου τὰ ἔνδοξα, Χριστοῦ ὀνομαστήρια, ἐν ἁγιότητι πανηγυρίσωμεν· Ἰησοῦς γὰρ θεοπρεπῶς, ἀνηγόρευται σήμερον· σὺν τούτοις καὶ τὴν μνήμην δὲ, τοῦ Ἱεράρχου μεγαλύνωμεν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ Ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον, πιστὸν Χριστοῦ Βασίλειε, τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν ἐπηκολούθησας· τῷ Τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ, ψυχὴν Πάτερ προδέδωκας, προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς Ἐκκλησίας παμμακάριστε.

Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερον, Χριστοῦ κατιδὼν σύστημα, ὑπὸ τῆς σῆς κοσμούμενον Ἱεραρχίας σοφὲ, ὁ πανώλης ἐμβροντηθεὶς, καταπέπτωκε τύραννος· τὴν γὰρ ἐν σοὶ τοῦ Πνεύματος, αἴγλην οὐκ ἤνεγκε Βασίλειε.

Τῆς τῶν Ἀποστόλων καθέδρας τῆς χορείας τε τῶν Ἀθλοφόρων, Χριστοῦ Πατριαρχῶν σκηνῆς, καὶ τῶν Δικαίων τρυφῆς, τῆς χορείας τε τῶν Προφητῶν, ἠξιώθης Βασίλειε· τῆς Θεοτόκου μύστης γὰρ, καὶ τῆς Τριάδος λάτρις γέγονας (*).

Θεοτοκίον.

Ὁ τὰ ὑπερῷα ἐν ὕδασι, στεγάζων μόνος Κύριος, ἀναχαιτίζων θάλασσαν, ἀβύσσους τε ὁ ξηραίνων, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ, τὴν σάρκα προσλαβόμενος, ἐκ Βηθλεὲμ ἐπείγεται, πρὸς Ἰορδάνην βαπτισθῆναι σαρκί.

Καταβασία.

» Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀ-
» ξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος,
» ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,
» τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,
» τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προσ-
» τάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

(*) Οὕτω διορθοῦσι τὸ χωρίον τοῦτο οἱ λόγιοι τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, μετατιθέντες δηλαδὴ τὰς δύο λέξεις μύστης καὶ λάτρις· ἀντὶ τοῦ, τῆς Θεοτόκου λάτρις γὰρ, καὶ τῆς Τριάδος μύστης γέγονας, ὅπερ ἐγράφετο πρότερον ἔν τε τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις καὶ τοῖς χειρογράφοις. Ὡσαύτως καὶ τὸ ἐν τῷ τέλει τοῦ ἐφεξῆς Ἐξαποστειλαρίου τοῦ Ἁγίου.

Digitized by Google

Ἑτέρα. Ἰαμβική.

» Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου θαυμάτων!
» Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη.
» Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
» Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτῃ,
» Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Φιλοσοφίας ἔρωτι, περιέτεμες Πάτερ, τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι, καὶ πιστῶν κατηύγασας, τὰς διανοίας Θεόφρον, τῆς Τριάδος ὁ λάτρις, ὦ Βασίλειε σοφέ, καὶ μύστης τῆς Θεοτόκου. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὴν σάρκα περιτέμνεται, ὁ τὸν Νόμον πληρώσας, ὡς βρέφος ὀκταήμερον, τῶν αἰώνων ὁ Κτίστης· καὶ σπάργανα ἑλίσσεται, ὡς βροτὸς καὶ γάλακτι, ἐκτρέφεται ὁ τὰ πάντα, τῇ ἀπείρῳ ἰσχύϊ, ὡς Θεὸς διακρατῶν, καὶ τῇ ῥοπῇ διεξάγων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Φέρει Περιτομὴν ἐν σαρκί, ὁ ἐκ Πατρὸς ἄνευ τομῆς τε καὶ ῥεύσεως, ἀφράστως τεχθεὶς ὡς Λόγος, καὶ ὡς Θεὸς ἐκ Θεοῦ, ἐν ἀτρέπτῳ μένων τῇ Θεότητι· διὸ κατὰ Νόμον, ὁ ὑπὲρ Νόμον γενόμενος, κατάρας Νόμου, ἐκλυτροῦται τοὺς ἅπαντας, καὶ τὴν ἄνωθεν, εὐλογίαν δεδώρηται. Ὅθεν τὴν ὑπεράγαθον, αὐτοῦ συγκατάβασιν, ἀνευφημοῦντες ὑμνοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως δοξάζομεν, αὐτὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Θέσει υἱὸς Θεοῦ γεγονώς, ἀναγεννήσει τῇ τοῦ Θείου Βαπτίσματος, τὸν φύσει καὶ ἀληθείᾳ, καὶ πρὸ αἰώνων Υἱόν, τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγον ὁμοούσιον, Πατρὶ καὶ συνάναρχον, ὡμολόγησας Ὅσιε· αἱρετικῶν δὲ, τὰ ἀπύλωτα στόματα, τῇ λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων ἐνέφραξας. Ὅθεν καὶ τὰ Βασίλεια, τὰ ἄνω κατῴκησας, συμβασιλεύων τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς βασιλεύοντι, Χριστῷ τῷ πλουσίως, διανέμοντι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔνδον ἐπουρανίου Ναοῦ, ὡς Ἱεράρχης ἱερὸς προσεχώρησας, τὴν πρᾶξιν καὶ θεωρίαν, τὰς τῆς σοφίας ἀρχάς, ὡς στολὴν ἁγίαν περικείμενος· καὶ νῦν εἰς τὸ ἄνω, Θυσιαστήριον Ὅσιε, ἱερατεύων, καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὴν ἄϋλον, λειτουργίαν τελούμενος, μέμνησο συμπαθέστατε, παμμάκαρ Βασίλειε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην, τὴν ἱεράν σου καὶ πάντιμον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅλος ἱερωμένος Θεῷ, καὶ ὁλοτρόπως ἐκ παιδὸς ἀνακείμενος, σοφίας τῆς ὑπερσόφου, καταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς, τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν διετράνωσας· λαμπρῶς ἐξηγούμενος, καὶ σοφῶς διηγούμενος, τὴν ἐν ταῖς οὔσιν, εὐταξίαν ποιούμενος, ἐπιγνώσεως, θειοτέρας ὑπόθεσιν. Ὅθεν σε Θεορρήμονα, καὶ θεῖον Διδάσκαλον, καὶ φωτοφόρον Φωστῆρα, τῆς Ἐκκλησίας κηρύττομεν, Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ· καὶ γέγονας ποιμὴν, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ϛ'.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ ἑξῆς Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Στίχ. β'. Ψάλλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Στίχ. γ'. Διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Στίχ. δ'. Εἴπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Δόξα, καὶ νῦν.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Digitized by Google

Στίχ. β'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, ψάλλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς,...

Στίχ. γ'. Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς,...

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ ὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς,...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,...

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην...

Στίχ. β'. Ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην...

Στίχ. γ'. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην...

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς, ψάλλοντάς σοι...

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Κοντάκιον. Ὁ τῶν ὅλων Κύριος. Κοινωνικόν· Αἰνεῖτε. Ἀντὶ τοῦ, Εἴδομεν τὸ φῶς, λέγομεν, Μορφὴν ἀναλλοιώτως.

Ἰστέον δὲ, ὅτι κατὰ τὴν σήμερον τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, διὰ τὴν ἱερὰν αὐτοῦ καὶ σεβάσμιον μνήμην.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου, Πάπα Ῥώμης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Προεόρτια ᾄσματα, εὐσεβῶς προηχήσωμεν, τοῦ σεπτοῦ Βαπτίσματος, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν: ἰδοὺ γὰρ μέλλει ὡς ἄνθρωπος, σαρκὶ παραγίνεσθαι, πρὸς τὸν Πρόδρομον αὐτοῦ, καὶ αἰτεῖσθαι τὸ Βάπτισμα τὸ σωτήριον, εἰς ἀνάπλασιν πάντων τῶν ἐν πίστει, ἱερῶς φωτιζομένων, καὶ μετεχόντων τοῦ Πνεύματος.

Ὁ Χριστὸς ἀναδείκνυται· ὁ Θεὸς ἐπιφαίνεται· ὁ Δαυῒδ προέγραψεν ἐμφανέστατα· καὶ πρὸς τὸν δοῦλον τὸ Βάπτισμα, αἰτούμενος ἔρχεται. Ἰορδάνη ποταμὲ, εὐφροσύνης πληρώθητι. Γῆ καὶ θάλασσα, οἱ βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη, καὶ ἀνθρώπων, νῦν σκιρτήσατε καρδίαι, φῶς νοητὸν εἰσδεχόμεναι.

Ποταμὸν τῆς εἰρήνης σε, καὶ χειμάῤῥουν ὡς γέγραπται, τῆς τρυφῆς ὑπάρχοντα παντοδύναμε, πῶς σε ποτάμια ῥεύματα, εἰσδέξονται Κύριε, ἐπιβαίνοντα γυμνὸν, οὐρανοὺς τὸν τοῖς νέφεσι, περιβάλλοντα, καὶ γυμνώσαντα πᾶσαν τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀφθαρσίαν, τοὺς γηγενεῖς ἐπενδύσαντα;

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἱεράρχα Σίλβεστρε, ἱερωσύνης φωτὶ, ἱερῶς φωτιζόμενος, τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας, φωτοβόλοις διδάγμασι, Μονάδα φύσει τὴν τρισυπόστατον, οὐσίαν σέβειν: καὶ ἀπεδίωξας, σκότος αἱρέσεων: τὴν φωσφόρον σήμερον, ὅθεν φαιδρῶς, μνήμην σου γηθόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Πάτερ θεοφόρε Σίλβεστρε, στῦλος ὤφθης πυρὸς, ἱερῶς προηγούμενος, ἱεροῦ συστήματος, καὶ νεφέλη σκιάζουσα, Αἰγύπτου πλάνης, πιστοὺς ἐξαίρουσα, καὶ πρὸς τὴν θείαν γῆν μεταφέρουσα, ταῖς ἀπλανέσι σου, διδαχαῖς ἑκάστοτε· τὴν εὐκλεῆ, ὅθεν καὶ πανίερον, μνήμην σου σέβομεν.

Πάτερ θηγόρε Σίλβεστρε, ῥείθροις τῶν σῶν προσευχῶν, τὸν πολύμορφον δράκοντα, ἀσφαλῶς ἀπέπνιξας, ἱερῶς θαυμαζόμενος. Ἑλλήνων πλήθη, Θεῷ προσήγαγες· Ἑβραίων θράσος δὲ ἐταπείνωσας, θαύματα μέγιστα, ἐκτελῶν ἐνώπιον, τούτων σαφῶς: ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν: Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί· σύ με ἁγίασον Δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ἦχος α'.

Λαμπρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἑορτὴ, λαμπροτέρα δὲ Σωτὴρ ἡ ἐπερχομένη. Ἐ-

Digitized by Google

κείνη Ἄγγελον ἔσχεν εὐαγγελιστήν, καὶ αὕτη Πρόδρομον εὗρε προετοιμαστήν. Ἐν ἐκείνῃ, Αἱμάτων ἐκχεομένων, ὡς ἄτεκνος ὠδύρετο ἡ Βηθλεέμ· ἐν ταύτῃ, ὑδάτων εὐλογουμένων, πολύτεκνος γνωρίζεται ἡ Κολυμβήθρα. Τότε Ἀστὴρ τοὺς Μάγους ἐμήνυσε, νῦν δὲ Πατὴρ κόσμῳ σε ὑπέδειξεν. Ὁ σαρκωθεὶς, καὶ πάλιν ἐρχόμενος ἐμφανῶς, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου. Ἦχος α'.

Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, μᾶλλον δὲ καθαίρει τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ἔρχεται γὰρ ἀληθῶς ἐπὶ τὸ Βάπτισμα, ἐκπλῦναι θέλων τοῦ Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, καὶ φησὶ πρὸς τὸν Ἰωάννην· Δεῦρο ὑπηρέτησον ὦ Βαπτιστὰ, μυστηρίου ξένου τὸ κεφάλαιον· δεῦρο, ἔκτεινον τὴν σὴν χεῖρα ταχὺ, καὶ ἅψαι τῆς κορυφῆς, τοῦ συντρίψαντος τὴν κάραν τοῦ δράκοντος, καὶ ἀνοίξαντος τὸν Παράδεισον, ὃν ἔκλεισεν ἡ παράβασις, ἀπάτη τοῦ ἄφεως, τῇ γεύσει τοῦ ξύλου ποτέ.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός. Ἦχος γ'.

Φαιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἑορτὴ, ἔνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. Ἐν ἐκείνῃ, τῷ Σωτῆρι Μάγοι προσεκύνησαν· ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δοῦλος κλητὸς ἐβάπτισεν. Ἐκεῖ Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, εἶδον καὶ ἐθαύμαζον· ὧδε φωνὴ τοῦ Πατρὸς, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυττεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὴν Ἰουδαίαν ἀφέντες, διέλθωμεν τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ θεασώμεθα σήμερον ἐκεῖ, τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκὶ τὸ Βάπτισμα αἰτοῦντα, ἐν τοῖς ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, τὸν Βαπτιστὴν παραιτούμενον, καὶ βοῶντα τῷ φόβῳ· Οὐ τολμῶ χειροθετῆσαι τῇ πηλίνῃ παλάμῃ τὸ πῦρ. Ὁ Ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα ἔφυγον, Σωτήρ, καὶ ἀπεστράφησαν· κἀγὼ πῶς ἐπιθήσω ἐπὶ τὴν κορυφήν σου χεῖρα, ἣν τρέμει τὰ Σεραφίμ; Ἀνεχώρησεν ὁ Ἰορδάνης, ὡς ἐδέξατο τὴν Ἠλιοῦ, δι' Ἐλισσαίου μηλωτήν· πῶς μὴ δύη εἰς χάος καὶ βάθος, βλέπων γυμνόν σε ἐν τοῖς ῥείθροις; πῶς δὲ μὴ φλέξῃ με, ὅλος ἐκ σοῦ πυρούμενος; Τί βραδύνεις Βαπτιστὰ, τοῦ βαπτίσαι τὸν Κύριόν μου; ὁ Ἰορδάνης βοᾷ πρὸς Ἰωάννην. Τί τῶν πολλῶν καλύεις τὴν κάθαρσιν; πᾶσαν τὴν κτίσιν ἡγίασεν· ἄφες ἁγιάσαι κἀμὲ καὶ τῶν ὑδάτων τὴν φύσιν, ὅτι εἰς τοῦτο ἐπεφάνη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἑτοιμάζου Ζαβουλὼν, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλείμ. Ἰορδάνη ποταμὲ, στῆθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ Προμήτορι· μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς, ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρίν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

Ἐκ τρίτου.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ παρὸν Τριῴδιον· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῇ δευτέρᾳ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν,
» θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην
» λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδό-
» ξως γὰρ δεδόξασται.

Ἡ ἀπόρρητος, τοῦ Κτίστου συγκατάβασις, πρὶν ἐκ Παρθένου λάμψασα, κόσμον κατηύγασεν· αὐτὸς πάλιν ὁ Χριστὸς, ἄλλο νῦν μυστήριον, τελέσων ἔρχεται, ἐν Ἰορδάνῃ βροτῶν, εἰς ξένην ἀναγέννησιν.

Διακονήσων, ἔργῳ φρικτῷ προέρχεται, πρὸς Ἰορδάνην Πρόδρομος, νῦν ἡ τοῦ Λόγου φωνή· τὸν πτωχεύσαντα Ἀδὰμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι, διὰ τοῦ Πνεύματος γὰρ, πλουτήσων ἥκει Χριστὸς, τῷ δώρῳ τοῦ Βαπτίσματος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυ-
» χῆς ἄσπιλον σῶμα· καὶ εἶξε τὸ τραφὲν,
» ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ· ἀειζώου δὲ
» ἐκμαρανθείσης φλογὸς, διαιωνίζων ὕμνος ἀνε-
» μέλπετο· Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμᾶς μου σκεύη ἐκλεκτὰ, ἐπιγνώσομαι, εἰ τῆς ἐμῆς δωρεᾶς, σφραγὶς ἐνσημανθῇ, ἐν ὑμῖν τρισσὸν φῶς ἀπαστράπτουσα, πρὸς τὸ Βάπτισμα Χριστὸς, ὁ Λόγος φησὶ, τοῖς ῥαθυμίας ὄκνῳ διαμένουσιν· ἐν τούτῳ γὰρ νέαν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐλευθερίας, ζωὴν ἥκω δωρούμενος.

Τάξεως ἔμπαλιν ἐν σοὶ, φυσικῆς ἐστι πρᾶγμα τελούμενον νῦν· τὸ ἔλαττον καὶ γὰρ, γνώμῃ εὐλογεῖται τοῦ κρείττονος· ὅθεν δέδοικα σὴν χειραπτῆσαι κάραν, τῷ Λυτρωτῇ ἐβόησεν ὁ Πρόδρομος· οὐ θέμις γὰρ, χόρτον πυρὶ προσεγγίζει· σύ με μᾶλλον, ἁγίασον σὸν δοῦλον.

Digitized by Google

Ἕτερον Διῴδιον, Ἦχος ὁ αὐτός,
Οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τρίτητε.
Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Ῥαθυμίας ὕπνον ψυχικὸν, τινάξαντες καρδίας ἐγρηγόρσει, τῷ ἐρχομένῳ καθᾶραι ψυχὰς ἐν ῥείθροις βοήσωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἱκανούσθω πρᾶξις ἐν ἡμῖν, ψυχῆς ἐν ὑψηλῇ θεωρίᾳ, ὅπως κατ' ἄμφω φανέντες φαιδροί, τῷ πάντας καθαίροντι, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, βοῶμεν τὸ Κύριον.

Τὸ τάλαντον λόγῳ πρακτικῷ, κοσμήσαντες ἐν διπλῇ ἐργασίᾳ, πίστει τῷ δόντι Δεσπότῃ πιστοί, ὡς δοῦλοι προσάξωμεν, βαπτισθῆναι μολοῦντι, ψυχῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ Ὅσιοι τρεῖς » Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ » βληθέντες Θεὸν, ὡμολόγουν ψάλλοντες· Εὐ» λογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐμεγάλυνας Χριστὲ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεο» τόκον, ἀφ' ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν, ὁμοιο» παθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυ» τήριον ἀμπλακημάτων· ταύτην μακαρίζον» τες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν.

Ῥύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπωσάμενοι ἐπαξίως, Βαπτίσματος τοῦ θείου, γνώμην ἀναλάβωμεν ἔμφρονα· ἥκει γὰρ ὁ Κτίστης κάθαρσιν δωρήσασθαι ξένην, ῥείθροις βαπτιζόμενος, πᾶσί τε καινὴν δεῖξαι ἀλλοίωσιν.

Ἀφορῶντες εἰς Χριστὸν, ταπεινόμενον ἑκουσίως, μέχρι καὶ δούλου μορφῆς, ὑπὸ τὴν αὐτοῦ χεῖρα τὴν κραταιὰν, νῦν ταπεινωθῶμεν, πνεύματι συνεπαρθέντες, ὅπως βαπτιζόμενον, τοῦτον καθαραῖς ἔργοις τιμήσωμεν.

Ἕτερος. Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Τῆς ἁμαρτίας τὸν βαρὺν, ῥύπον ἀποῤῥίψαντες, καθαροὶ τῷ πάντας καθαίροντι, ῥείθροις θείοις, ἐποφθῶμεν Δεσπότῃ.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, βαπτισθῆναι ἥκοντι, τῷ Χριστῷ δεῦτε προσεγγίσωμεν, τῶν δακρύων, καθαρθέντες τοῖς ῥείθροις.

Ἐν τῇ Γεννήσει σου Σωτὴρ, ἡμᾶς ἑορτάσαντας, μετὰ Μάγων καὶ Ποιμένων, νῦν πρόσδεξαι, σὲ τιμῶντας, βαπτισθῆναι μολοῦντα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν γαστρὶ χωρή» σασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα, » σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φανέρωσας τὴν ἐμὴν, Ἰησοῦ μου πτωχείαν, προέρχῃ σεαυτὸν, τοῖς οἰκέταις μιγνύων, καὶ Βάπτισμα αἰτούμενος, ὑπὸ δούλου φιλάνθρωπε· ὅθεν βλέπων σε, ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως, Θεὲ ὑπεράγαθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Προέρχεσθαι Χριστὸς, ἀγαθότητι μέλλει, πρὸς ῥεῖθρα ποταμοῦ, Ἰορδάνου ἐν τούτοις, ἡμῶν τὴν ἀνάπλασιν, ἀπεργάσασθαι χάριτι. Θεῖε Πρόδρομε, τοῦτον ὑπόδεξαι χαίρων, καὶ τοῖς ὕδασι, τοῦτον θελήσαντα λοῦσον, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πτωχεύσας ὁ πλούσιος, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, ἡμᾶς τοὺς πτωχεύσαντας, δι' ἀκρασίαν ποτὲ, πλουτίσαι βουλόμενος, ἔρχεται ἐπιβῆναι, Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, καὶ ὑπὸ Ἰωάννου, προφανῶς βαπτισθῆναι. Ὑμνήσωμεν πιστοὶ, τὴν αὐτοῦ ἄκραν ταπείνωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Πεπλήρωται σήμερον, τοῦ Ἡσαΐου φωνὴ, βοῶντος· Ἑτοιμάσατε, τὴν τοῦ Κυρίου ὁδὸν, καὶ τρίβους ποιήσατε· ἤχησε γὰρ ὡς ἔφη, ἡ φιλέρημος σάλπιγξ, ἅπαντας συγκαλοῦσα, Ἰωάννης ὁ πάνυ· διὸ συνδράμωμεν ἅμα, καὶ παράδοξα ἴδωμεν.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Κατὰ Ἀλφάβητον, ἄνευ τῶν Εἱρμῶν.
Ποίημα Ἰωσήφ.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, » θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηρά» ναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλί» την λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐν» δόξως γὰρ δεδόξασται.

Αἰσθανόμενος, τὴν τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, ἐκ τῆς ἐρήμου πρόεισιν, ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκβοῶν περιφανῶς. Ἤγγικεν ἐπέφανεν, ἡ ἀπολύτρωσις· μετανοήσατε, καὶ ὕδατι καθάρθητε.

Βαπτιζόμενον, ἁμαρτιῶν με κλύδωνι, Λόγε Πατρὶ συνάναρχε, ὅλον καθάρισον, μετανοίας ῥαντισμῷ, ὁ τῷ βαπτισμῷ σου πιστοῖς, τὴν ἀπολύτρωσιν ἀεὶ δωρούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄμετρον.

Digitized by Google

Γῆ ὡς γέγραπται τοῦ Ζαβουλὼν τὸ ἄδυτον, βλέπουσα φῶς αὐγάσθητι· ἰδοὺ γὰρ πάρεστιν, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς· καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ὕμνει κραυγάζουσα· Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δῆμον ἅπαντα, ὁ θεηγόρος Πρόδρομος, βλέπων παραγενόμενον, τούτοις ἐφθέγγετο· Τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν, ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς φυγεῖν; ποιήσατε τῆς μετανοίας καρπούς, ἐν χάριτι σωζόμενοι.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὑμνεῖν σε πίστει τὴν χάριν δίδου, μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Υἱοθετήθης ἐν χάριτι Σίλβεστρε, Θεῷ Πατρὶ καθαρόν, βίον ἀσπασάμενος, καὶ θείαις ἀστραπαῖς, ψυχὴν φωτοειδέστατος, γενόμενος μετῆλθες πρὸς τὸ φῶς, κραυγάζων τὸ ἀνέσπερον· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Μεγαλοφρόνως παθῶν κατεκράτησας, καὶ σάρκα ἀσκητικαῖς, ἀγωγαῖς ὑπέταξας, τῷ Πνεύματι σοφέ· θεῖον καταγώγιον, Τριάδος γεγονὼς περιφανῶς, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα, ψάλλων ἐταπείνωσας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Νόμῳ τῷ θείῳ ἐνθέως πειθόμενος, καὶ θεοπνεύστου Γραφῆς, γνώσει καλλυνόμενος, Ἑλλήνων τοὺς σοφούς, ἀλήθειαν ἐπαίδευσας, Χριστὸν ὁμολογεῖν σὺν τῷ Πατρί, βοῶντας καὶ τῷ Πνεύματι· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἐν ὑποστάσει μιᾷ γνωριζόμενον, τὸν σαρκωθέντα Χριστόν, μάκαρ ἀνεκήρυξας, θελήσεσι διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις Σίλβεστρε, νοούμενον καὶ πίστει τοὺς αὐτῷ, θεώσαντα κραυγάζοντας· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω συνάψειεν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδυ καὶ σαρκός, φανεὶς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἑλών, εἰρήνην ἐμεσίτευσε, καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Ἐπέφανε Χριστὸς βοᾷ ὁ Πρόδρομος, καὶ ῥείθροις ἐπιβαίνει τοῦ Ἰορδάνου· ὑπαντῆσαι τούτῳ σπεύσωμεν, καθαραῖς διανοίαις φωτιζόμενοι.

Ζητῶν ἀνοδίαις τὸν πλανώμενον, Θεέ μου πτωχείαν πλουσιωτάτην, ἐνδυσάμενος ἐφίστασαι, βαπτισθῆναι ἡ πάντων ἀπολύτρωσις.

Ἡ γῆ καὶ οὐρανὸς νῦν χορευέτωσαν· ὁ πάντων βαπτίζεται εὐεργέτης, ἐν τοῖς ὕδασι βυθίζων ἡμῶν, τὴν πληθὺν τῶν ἀμέτρων παραπτώσεων.

Τοῦ Ἁγίου. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Νοὸς καθαρότητα, κτησάμενος Ἱεράρχης γεγένησαι, χρίσμα ἅγιον δεξάμενος· διό σε θεοφόρε Πάτερ εὐφημοῦμεν.

Σταυρῷ τὸν τανύσαντα, παλάμας σαρκὶ Θεὸν ἐτράνωσας, λογικαῖς σου ἀποδείξεσι, καὶ Ἰουδαίων θράσος, ὤλεσας Παμμάκαρ.

Ἐν θαύμασι μέγιστος, γενόμενος φυγαδεύεις τὰ πταίσματα, καὶ καθαίρεις τὰ νοσήματα, τῶν πίστει αἰτουμένων, Σίλβεστρε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Παρθένος Ἁγνή, μετὰ τὴν κύησιν Παναγία διέμεινας· Θεὸν Λόγον γὰρ ἐγέννησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, χωρὶς ἁμαρτίας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον, ταῖς
» καρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενοῦ
» ἡμῖν στερέωμα, τοῖς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικα-
» λουμένοις.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸς εὐσεβείας ἀναδειχθείς, τῶν δογμάτων σου ῥείθροις πᾶσαν τὴν γῆν, κατήρδευσας Σίλβεστρε, Ἱεράρχης ὡς ἔνθεος· καὶ θαυμάτων ὄμβροις, παθῶν ῥύπον ἔπλυνας· καὶ τρυφῆς χειμάρρουν, ἀξίως κεκλήρωσαι· ὅθεν συνελθόντες, εὐσεβῶς σε τιμῶμεν, ἐν ᾄσμασι σήμερον, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· Ἱεράρχα θεσπέσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἀόρατε Θεέ, ἀκατάληπτε Λόγε, ἐτέχθης ἐκ Πατρός, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον· πάλιν δὲ ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ τῆς Παρθένου οὐκ ἀλλοιώσας ὃ ἦς, ἔρχῃ καὶ ἐν τοῖς ῥείθροις, τοῦ Ἰορδάνου νῦν βαπτισθῆναι σαρκί, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Digitized by Google

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ » Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρκω» μένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ » κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θαυμάζει σου, Ἰησοῦ εὐεργέτα τὴν ἄφιξιν, ὁ μέγιστος Πρόδρομος, καὶ συστελλόμενος κράζει σοι· Πῦρ ὑπάρχων Δέσποτα, μὴ καταφλέξῃς με, χόρτον χρηματίζοντα Κύριε.

Ἱστάμενον, ἐν τοῖς ὕδασι τούτοις θελήματι, ὁρῶν με νῦν πρόσελθε ὦ Ἰωάννη καὶ βάπτισον, ὅπως τὴν δι' ὕδατος, χάριν ἀνθρώπων, τῷ γένει ἀπεργάσωμαι.

Κρυπτόμενον, ὡς νεφέλῃ σε ἔγνωκα Ἥλιον, Θεέ μου τῷ σώματι· πῶς οὖν γυμνοῦσαι τὰ ὕδατα, νῦν περιβαλλόμενος; ὁ Ἰωάννης ἐβόα ἐκπληττόμενος.

Λαμπρύνεται, τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις καὶ λύτρωσιν, τοῦ σκότους εἰσδέχεται, τῆς ἁμαρτίας καὶ ἄνωθεν, θεῖον περιβάλλεται, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα γυμνουμένου μου.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἱεράρχης θεόληπτος, χρίων Ἱερέας θείῳ ἐν Πνεύματι, ἀνεδείχθης Πάτερ Σίλβεςρε, καὶ λαοὺς φωτίζων ἱερώτατε.

Συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, νόσυς ἀπελαύνων πάθη ἀνίατα, ἐθεράπευσας πανόλβιε, ἐπιστρέφων πλάνης τοὺς παράφρονας.

Τῶν αἱρέσεων Σίλβεστρε, πλάνην ἐκδιώξας, ποίμνην ἐποίμανας, εὐσεβείας βρύων ὕδατα, ἐπὶ χλόην θείας ἐπιγνώσεως.

Ἐξεχύθη σου χείλεσι, χάρις θείου Πνεύματος· διὰ τοῦτό σε, Ἱερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὁ Θεὸς παμμάκαρ Πάτερ ἔχρισεν.

Θεοτοκίον.

Ἴασαί μου τὰ τραύματα, Κόρη τῆς καρδίας, καὶ κατεύθυνσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κινήματα, εἰς Θεοῦ Παρθένε τὰ θελήματα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων » ποιητὴς Κύριος ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν » προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου » γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Μετανοεῖτε βοῶν, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἤγγικεν, ὁ ἱερὸς Πρόδρομος ἐφάνη, ἐκ τῆς ἐρημίας, τοὺς ἐρημωθέντας, ἡμᾶς ἀνακτώμενος.

Νόμος ὁ πάλαι φησί, καὶ Προφητῶν ὁ ἱερὸς σύλλογος· Ἦλθε Χριστὸς ἡμᾶς ἀναπλάττων, τῷ θείῳ βαπτισμῷ, τοὺς παλαιωθέντας, πολλοῖς παραπτώμασι.

Ξένα φησὶ καὶ φρικτά, ὁ Ἰωάννης καθορῶ σήμερον! Νῦν ἡ πηγή, τῆς ἀθανασίας, προῆλθεν ἐκ μικρᾶς, ῥανίδος τὸ θεῖον, αἰτήσασθαι βάπτισμα.

Τοῦ Ἁγίου. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ταῖς πλοκαῖς τῶν σῶν λόγων, ἅπαντα διέλυσας μάταιον σύνδεσμον, καὶ πρὸς θείαν Πίστιν, τοὺς τῇ πλάνῃ δεθέντας συνέδησας, διανοίγων Πάτερ, τούτων τὸν νοῦν τῇ ἀναπτύξει, τῶν Γραφῶν Ἱεράρχα μακάριε.

Ἡ καρδία σου Πάτερ, ἄμωμος γεγένηται τοῖς δικαιώμασι, τοῦ κοινοῦ Δεσπότου· ὃν ποθήσας σαρκὸς κατεκράτησας, καὶ θαυμάτων χάριν, πεπλουτηκὼς νόσους ἰᾶσαι, καὶ ψυχῶν χαλεπώτατα τραύματα.

Νεμομένην καρδίας, νόσον ψυχολέτειραν δεινῆς αἱρέσεως, τοῦ πικρῶς μανέντος, δραστηρίοις φαρμάκοις τῶν λόγων σου, Θεοφόρε στήσας, ὡς ἰατρὸς χάριτι θείᾳ, τοῦ σεπτοῦ ἐφυγάδευσας Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν Ἀπειροδύναμον σάρκα πτωχεύσαντα. Χαῖρε τοῦ πεσόντος, ἐπανόρθωσις κόσμυ Πανάμωμε. Χαῖρε λύπης λύσις, χαῖρε πιςῶν ἡ σωτηρία, χαῖρε θρόνε Θεοῦ ὑψηλότατε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐ» σχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, » ἀνάγαγε Κύριε, Κύριε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν » μου.

Ὄμβρησον ἁμαρτημάτων, ἡμῖν φιλάνθρωπε λύσιν, ὁ τῦ Ἰορδάνυ ταῖς ῥοαῖς, βυθίσας τὰ πταίσματα, τῶν γηγενῶν, διὰ ἔλεος μέγα.

Πέλαγος Χριστὲ ὑπάρχων, δικαιοσύνης προέρχῃ νῦν ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, βυθίσαι τὸν δράκοντα, καὶ τοῦ Ἀδάμ, τὴν παράβασιν πλῦναι.

Ῥεῖθρόν σε τῆς ἀφθαρσίας, Χριστὲ ὑπάρχοντα ὄντως, ῥεῖθρα πῶς χωρήσει ποταμοῦ; ἐβόα ὁ Πρόδρομος, δοξάζων σου, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἀπρόϊτον καὶ φρουρᾷ αἰωνίᾳ, συγκλειόμενον εἰργάσω εὐχαῖς σου, τὸν πονηρόν, λυμαινόμενον φθόνῳ, τοὺς προσιόντας Μακάριε δράκοντα, ὡς θύρας τε καὶ ὡς μοχλοὺς, τοῦ Σταυροῦ τὴν σφραγῖδα ἐνθέμενος.

Ῥημάτων σου, μελιρρύτων ὁ φθόγγος, εἰς τὴν σύμπασαν ἐξῆλθε Παμμάκαρ, καὶ

Digitized by Google

διδαχῶν, εἰς τὰ πέρατα πάντα, τῆς οἰκουμένης τὸ φέγγος ἐξέλαμψε, θαυμάτων τε τὸ διαυγὲς, καὶ τῶν ἔργων ἡ θεία ἐπίδειξις.

Ἰάματα καὶ χαρίσματα θεῖα, ἐπομβρίαις ἀναβλύζων πλουσίως, τοῦ παντουργοῦ, Ἱεράρχα παμμάκαρ, καὶ Παναγίου ἑκάστοτε Πνεύματος τοὺς πίστει σοι εἰλικρινεῖ, προσιόντας ἴασαι ἐν χάριτι. Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θεηγόροι Προφῆται, Μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προκατήγγειλαν τοῦτο, φωταγωγούμενοι θείῳ ἐν Πνεύματι· καὶ νῦν ἡμεῖς περιχαρῶς, τὰς ἐμφάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅ-
» δῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ
» φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Προεόρτιον,
Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον. Ὁ Οἶκος.

Οὐκ ἀπαιτῶ σε, Βαπτιστὰ, τοὺς ὅρους ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι· Εἰπέ μοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἁμαρτωλοῖς· μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος· ἕξεις γὰρ διὰ τοῦτο ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις· καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μείζονά σε ποιήσω· ἐκείνων μὲν οὐδεὶς σαφῶς με κατεῖδεν, ἀλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις· σὺ δὲ, ἐπὶ σοῦ ἱστάμενον κατὰ γνώμην. Σῶσαι γὰρ ἥκω Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου,
Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, ἐμπλήσας τὸ στόμα σου, Τριάδος ἡμῖν, τὴν γνῶσιν ἐτράνωσας, καὶ τὴν ἀθεότητα τῶν Τυράννων, κατέβαλες Σίλβεστρε, τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον. Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων τὴν καθέδραν πλουτήσας, τοῦ Θεοῦ Λειτουργὸς ἐδείχθης θαυμασιώτατος, ὡραΐζων, στηρίζων, καὶ μεγαλύνων δόγμασι θείοις τὴν Ἐκκλησίαν· ὡς ἀστὴρ δὲ φωτοβόλος, φωτίζων φωτὶ ἀρετῶν, Τριάδα σέβειν διδάσκεις, ὡς ἀμέριστον μίαν Θεότητα· καὶ τὰς αἱρέσεις τῶν δυσμενῶν ἀπεδίωξας, Σίλβεστρε πάνσοφε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι.

Ζωοῖ νεκρὸν βοῦν, αἰσχύνων Ζαμβρῆν Μάγον,
Ὁ καὶ νεκρὸς ζῶν, Σίλβεστρος Ῥώμης Πάπας.

Θυμὸν ἀποπνείει Σίλβεστρος δευτέρῃ ἠοῖ.

Οὗτος χειροτονεῖται, διὰ τὴν εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἀνάβασιν, τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης Ἐπίσκοπος, τοῦ Μιλτιάδου τὸν βίον ἀπολιπόντος. Πολλῶν οὖν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργὸς καὶ τὸν μέγαν ἐν Βασιλεῦσι Κωνσταντῖνον πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν χειραγωγήσας, καὶ διὰ τοῦ θείου Βαπτίσματος τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πάθη καὶ τοῦ σώματος ἅμα καθάρας, καὶ παρὰ τοῦ Νόμου προκηρυχθέντα τὸν Χριστὸν ἀποδείξας, καὶ τὸν ταῦρον ζωώσας, ὃν ἀνεῖλεν μὲν ἐπῳδῇ Ἑβραῖος, ἀναστῆσαι δὲ οὐκ ἴσχυσε, καὶ πολλοῖς σωτηρίας αἴτιος γεγονὼς, ἐν βαθεῖ γήρᾳ πρὸς Χριστὸν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεαγένους.

Στίχ. Θεάγενες, βλήθητι τοῦ πόντου μέσον,
Ὢ κἂν βυθισθῇς, ἔνδον ἐκνήξῃ πόλου.

Οὗτος ἦν Ἐπίσκοπος ἐν τῷ Παρίῳ τοῦ Ἑλλησπόντου· προσαχθεὶς δὲ τῷ τριβούνῳ Ζηλικινθίῳ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας Θεὸν, ἀφειδῶς τοῖς ξύλοις τύπτεται. Εἶτα δεσμεῖται, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδοται, ἔνθα τὸν δρόμον πληροῖ τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Θεόπεμπτος, καὶ Θεοδότη, ἡ μήτηρ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Τὸν Θεόπεμπτον σαρκικῆς λῦσαι πέδης,
Ἦλθον, Θεοῦ πέμψαντος, ἔμπυροι Νόες.

Νόσῳ παρῆλθε τὸν βίον Θεοδότη,
Νόσων λυτῆρας ἡ τεκοῦσα τῷ βίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Μάρκος ὁ κωφὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Μάρκος οὐκ ἤκουε γηΐνων λόγων,
Καὶ πρὶν λιπεῖν γῆν, ὦτα γῆθεν ἐξάγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρας Βασιλείου τοῦ ἐξ Ἀγκύρας.

Στίχ. Βρύχημα, χάσμα, δῆγμα θηρῶν ἀγρίων,
Βασιλείου τὸ πρᾶον οὐ κατεπτόει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τοῦ δυσσεβοῦς Ἰουλιανοῦ, ἐξ Ἀγκύρας τῆς πόλεως· καὶ διὰ τὸ τὸν Χριστὸν σέβεσθαι αὐτὸν καὶ κηρύσσειν, κατεσχέθη. Παραστήσαντες δὲ αὐτὸν τῷ Ἡγεμόνι Σατορνίλῳ, ὡμολόγησε τὸν Χριστὸν κατενώπιον αὐτοῦ μετὰ πολλῆς παῤῥησίας. Διὸ κρεμασθεὶς ξέεται ἀφειδῶς· εἶθ' οὕτως ἐξ Ἀγκύρας ἀπαχθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει, αὖθις καὶ ἄρτι ξέεται· καὶ ἐπὶ τοῦτον τείνεται,

Digitized by Google

ὡς ἐξαρθρωθῆναι τοὺς ἁρμοὺς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ. Εἶτα λωροτομεῖται, καὶ σιδήροις πυρωθεῖσι κατακεντᾶται τὰς σάρκας. Καὶ πάντα γενναίως φέρων, δέχεται τοῦ Θεοῦ τὰς ἀντιλήψεις. Καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεὶς, παραδόξως διὰ προσευχῆς ἄσπιλος διεφυλάχθη. Εἰς Καισάρειαν δὲ μετὰ ταῦτα δέσμιος ἀπαχθεὶς, εἰς θηριομαχίαν ὑπὸ τοῦ Ἄρχοντος καταδικάζεται. Ὁ δὲ Ἅγιος προσευξάμενος, καὶ βληθεὶς ὑπὸ λεαίνης, τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον, τελειωθεὶς, ἐκομίσατο. Τούτου τὰ ἱερὰ λείψανα συγγενεῖς τινες καὶ φίλοι ἐπιμελῶς συλλέξαντες, καὶ μύροις καὶ ὀθονίοις εἱλήσαντες, μετὰ τῆς πρεπούσης τιμῆς ἐκήδευσαν ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ, Μαρτύριον σεπτὸν ἐκεῖσε ἐσχάτως οἰκοδομήσαντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Σέργιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Οὐχ οἷον εἰπεῖν, οὐδὲ πρὸς γνῶσιν φέρειν,
Ὅσῃ χαρᾷ Σέργιος ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Θεόπιστος, λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Κτείνει σε, Θεόπιστε πιστὲ, τοῖς λίθοις,
Ἡ τῶν ἀπίστων πληθὺς ἐκ δυσβουλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῆς Χώρας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾷ λατρευ-
» ομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεπά-
» τησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ
» πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
» Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στολὴν ἱερὰν, ἐπενδύων με Χριστὲ τὸν γυμνωθέντα, τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ἀλάστορος, γυμνὸς προβῆναι τοῖς ὕδασιν, εἴλυ ἀγαθότητος πλούτῳ· ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον, καὶ προσκυνῶ τὴν θαυμαστὴν οἰκονομίαν σου.

Τίς αὕτη Χριστὲ, ἡ πολλή σου πρὸς ἡμᾶς οἰκονομία; τίς ἡ πτωχεία; τίς ἡ ἄφατος καὶ ὑπὲρ νοῦν συγκατάβασις; ἔφη ὁπηνίκα σε εἶδεν, ὁ Ἰωάννης γυμνούμενον, καὶ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐγκελευόμενον.

Ὑφῆψας Χριστὲ, ὥσπερ λύχνον τὴν σεπτὴν σάρκα σου μέσον, τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐζήτησας, τὴν συγχωσθεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ εἰκόνα· καὶ εὑρὼν κατεκάλλυνας τῷ Βαπτισμῷ σου ἀγαθέ· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἁγίου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Δίκαιος ὥσπερ φοίνιξ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Πάτερ ἐξήνθησας, καρποὺς δικαιοσύνης· ἐξ ὧν οἱ σὲ τιμῶντες, διατρέφονται ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰσχυραῖς τῶν σῶν λόγων, ἀποδείξεσιν εἷλες τοὺς ματαιόφρονας, νοσοῦντας ἀπιστίαν· καὶ χαίρων ἐμελῴδεις, πανᾀοίδιμε Σίλβεστρε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Διαμένει ἡ δόξα, εἰς αἰῶνάς σου Πάτερ καὶ τὸ μνημόσυνον, σὺν πᾶσι τοῖς Δικαίοις· μεθ' ὧν ἡμῶν τῶν πίστει, μελῳδούντων μνημόνευε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ κλεινὸς Ἱεράρχης, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ καταλαμπόμενος, τὸ σκότος τῆς κακίας, διέλυσε καὶ πάντας, τοὺς βοῶντας ἐφώτισεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὑπερθαύμαστε Κόρη, τῶν πρὸ πάντων αἰώνων ἐκυοφόρησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, ἵνα σώσῃ τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωνὴ βοῶντος ἐμφανῶς, ἐν ἐρήμῳ ἐπιστὰς ὁ Ἰωάννης, ἐπιστρέφων καρδίας, μετανοούσας θερμῶς, δοξάζειν τὸν ἐπιφαινόμενον, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, Σωτῆρα καὶ Δεσπότην.

Χειμάρρους πέφυκας τρυφῆς, ὁ θαλάσσας καὶ πηγὰς δημιουργήσας· καὶ πῶς ὕδασι βαίνεις; τί ἀποπλῦναι ζητῶν; ἡ πάντων ἔκπλυσις καὶ κάθαρσις, τῶν ὑμνολογούντων, Χριστέ σε εἰς αἰῶνας.

Ψύξαι τὰ ῥεύματα ζητῶν, τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰς θαλάσσας, τῶν παθῶν ἀναστεῖλαι, καὶ τοῖς πιστοῖς ἱλασμὸν, πηγάσαι καὶ ἄφεσιν Δέσποτα, ἔρχῃ βαπτισθῆναι, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου.

Ὡρῶν καὶ χρόνων Ποιητὰ, ὑπὸ χρόνον γεγονὼς δι' εὐσπλαγχνίαν, ὁ ἀχρόνως ἐκλάμψας, ἐκ προανάρχου Πατρὸς, ἐπέστης τὰ χρόνια πταίσματα, πάντων ἀποπλῦναι, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου.

Τοῦ Ἁγίου. Νικηταὶ Τυράννου.

Μίαν φύσιν Πάτερ, τῆς μιᾶς Θεότητος θεολογήσας, ἐν τρισὶ προσώποις, νοουμένης ἔμελπες ἀκαταπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Ἀληθείας Πάτερ, ἀληθὴς διδάσκαλος ἀνηγορεύθης· ψευδωνύμου πλάνης ὅθεν ἐστηλίτευσας ἀπάτην μέλπων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κορυφαῖος ὤφθης, ἱερῦ συστήματος Ἱερομύστα, καὶ τοῦ Κορυφαίου, Μαθητῶν ἐκόσμησας βοῶν τὸν θρόνον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀρεταῖς ἐνθέοις, Πάτερ, τὴν καρδίαν σου κατακαλλύνας, ὅλος ὡραιώθης, καὶ ταῖς ἄνω τάξεσι βοῶν συνήφθης· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ῥήμασί σου θείοις, γενεαὶ ἑπόμεναι αἱ τῶν ἀνθρώπων, μακαρίζομέν σε τὴν Ἀειμακάριστον καὶ μελῳδοῦμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάρι-
» τί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου,
» σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
» ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἰδών σε ὁ Ἰωάννης, πρὸς αὐτὸν Εὐεργέτα, ἐλθόντα καὶ αἰτοῦντα παρ' αὐτοῦ, ἐν ταπεινώσει τὸ Βάπτισμα, ἐκπλαγεὶς συνεστάλη, μηδόλως χειραπτῆσαί σε τολμῶν, τὸν ἁπτόμενον πάντα, ὄρέων καὶ καπνίζονται.

Ὡς χελιδὼν σεμνοτάτη, προμηνύουσα ἔαρ, ἐπέστη νοητὸν ὁ Βαπτιστὴς, τοῖς ἐν χειμῶνι ὑπάρχυσι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ ζάλην ὑπομένουσιν ἀεὶ, ἐναντίων πνευμάτων, πονηροτάτοις πάθεσι.

Σὲ τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τοῦ Πατρὸς ἐπιλάμψαν, τοῖς ἐν σκότει καθημένοις τῶν δεινῶν, ἄδυτε Ἥλιε Κύριε, καὶ ἐρχόμενον πάντας, φωτίσαι ἱερῷ σου Βαπτισμῷ, ὡς Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ τοῦ θανάτου ἀξίνη, ἐν τῇ ῥίζῃ κειμένη, ὡς δένδρῳ ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομὴν, τὴν ἀκαρπίαν σου βλέπουσα· μὴ οὖν ἄκαρπος μείνῃς, ψυχή μου, ἀλλὰ βόησον Θεῷ, ἐν θερμῇ μετανοίᾳ· Ἥμαρτηκά σοι, σῶσόν με.

Φωνὴ βοῶντος ἠκούσθη, ἐν ἐρήμοις καρδίαις· Εὐφράνθητε, ἐπέστη ὁ Χριστὸς, ἄφεσιν πᾶσιν δωρούμενος· ἁγιάσθητε πᾶσα, ἡ θάλασσα πηγαὶ καὶ ποταμοὶ, καὶ κοιλάδες καὶ νάπαι, καὶ πᾶσα ἡ ὑφήλιος.

Τοῦ Ἁγίου. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἱέρευσας προθύμως, σεαυτὸν Παμμάκαρ, τῶν ἡδονῶν τῇ νεκρώσει καὶ γέγονας, τοῦ δι' ἡμᾶς νεκρωθέντος, θῦμα εὐπρόσδεκτον.

Ὡς θεῖος Κορυφαῖος, ἱερῶν Πατέρων, τὸ ἱερώτατον δόγμα ἐκράτυνας, αἱρετικῶν ἀποφράξας, ἄθεα στόματα.

Συνήφθης ταῖς χορείαις, ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς τροπωσάμενος, περιφανῶς Ἱεράρχα, θεόφρον Σίλβεστρε.

Ἡ μνήμη σου τῷ κόσμῳ, Πάτερ Ἱεράρχα, ὡς φωταυγὴς ἐξανέτειλεν ἥλιος, φωταγωγοῦσα τοὺς πίστει, ἀνευφημοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἁμαρτίᾳ ψυχήν μου ἀγάθυνον, τὸν ἀγαθὸν ἡ τεκοῦσα, Θεὸν καὶ Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν· οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἁγνὴ, σὺν
» Ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φωνὴ βοῶντος ἤχησε, καὶ οἱ βουνοὶ σκιρτήσατε· χόρευσον γένος ἀνθρώπων· ὁ γὰρ προάναρχος Λόγος, σάρκα λαβὼν ὡς ἄνθρωπος, ἥκει βαπτισθησόμενος, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἔπλασεν, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ λύσων, τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν. Ὅμοιον.

Πῶς ῥεῖθρά σε ποτάμια, εἰσδέξονται Φιλάνθρωπε, τὸν ποταμοὺς καὶ θαλάσσας, ποιήσαντα ἐκ μὴ ὄντων; πῶς κορυφὴν τὴν ἄχραντον, τὴν σὴν τολμήσει Πρόδρομος, χειροθετῆσαι Δέσποτα; ὑμνοῦμεν φρίττοντες Λόγε, τῆς σῆς πτωχείας τὸ ὕψος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἵστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, ὧν ἡ ἀκροστιχὶς μέχρι τῶν τῆς Ε'. τοῦ παρόντος μηνός.

Ἄσματα Θεοφάνους εἰς τὰ Φῶτα.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Αἱ Ἀγγελικαὶ, προπορεύεσθε Δυνάμεις, ἐκ τῆς Βηθλεὲμ, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου: Προέρχυ Ἰωάννη, καταλείψας τὴν ἔρημον· Χαῖρε Ποταμὲ καὶ εὐτρεπίζου. Πᾶσα δὲ γῆ ἀγαλ-

Digitized by Google

λιάσθω. Χριστὸς ἔρχεται, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Ἀδὰμ, καθᾶραι ὡς εὔσπλαγχνος.

Στόμασιν ἁγνοῖς, καὶ ψυχαῖς κεκαθαρμέναις, δεῦτε μυστικῶς, Βηθλεὲμ μεταχωροῦντες, καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, σὺν Χριστῷ ἐπειγόμενοι, ᾄσωμεν αὐτῷ μετ' εὐφροσύνης, αἱ πατριαὶ τῆς γῆς νῦν πᾶσαι, πιστῶς λέγουσαι· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μέγα καὶ φρικτὸν, τὸ μυστήριον ὑπάρχει! ὅτι ὁ Θεὸς, τοῖς ἀνθρώποις ὡμοιώθη, καὶ ἁμαρτίαν ὅλως, μὴ εἰδὼς ὁ ἀνεύθυνος, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, ἐν ποταμῷ τῷ Ἰορδάνῃ, αἰτεῖ σήμερον. Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἄνθος ἐκ Δαυῒδ, ἀνατείλας τῆς Παρθένου, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου, τὰς ἁμαρτίας πλῦναι, τοῦ Προπάτορος ὕδασι. Χόρευσον Ἀδὰμ· εὐφραίνου Εὔα· ὁ οὐρανὸς ἀγαλλιάσθω· λαοὶ εἴπωμεν· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Τρέμει τῇ χειρὶ, δειλιῶν χειροθετῆσαι· χαίρει τῇ ψυχῇ, ἐννοῶν ὁ Ἰωάννης, ὅτι τὴν κορυφήν σου, ὑποκλῖναι ηὐδόκησας, δούλου τὴν μορφὴν ἐνδεδυμένος, ἵνα βροτοὺς δουλείας ῥύσῃ, ἐχθροῦ κράζοντας· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ἅπασα ἡ γῆ, μυστικῶς ἀγαλλιάσθω, νῦν προφητικῶς, καὶ τὰ ὄρη σκιρτησάτω· ἀνάστρεψον τὸ ῥεῖθρον, Ἰορδάνη ὡς γέγραπται· φρίξον ἐκ προσώπου τοῦ Δεσπότου· ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπήσας, βροτοὺς ἅπαντας, τῆς ἁμαρτίας τοῦ Ἀδὰμ καθᾶραι ἐλήλυθεν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
Ἦχος πλ. β'.

Φαιδροτέρα ἡλίου γέγονεν, ἡ παρελθοῦσα Ἑορτὴ τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ· λαμπρὰ καὶ ἐπίφωτος δείκνυται ἡ ἐπερχομένη, τῆς θείας Ἐπιφανείας αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῃ Ποιμένες, μετ' Ἀγγέλων δοξολογοῦντες, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· ἐν ταύτῃ δὲ, τοῦ Δεσπότου ὁ Ἰωάννης ἁψάμενος τῇ δεξιᾷ χειρὶ, σὺν τρόμῳ ἔλεγεν· Ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, ὁ μόνος ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ἑτοιμάζου Ἰορδάνη ποταμέ· ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται Χριστὸς ὁ Θεὸς, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεφαλὰς συνθλάσῃ τῇ Θεότητι, ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς. Ἀγάλλου ἡ ἔρημος Ἰορδάνου· τὰ ὄρη σκιρτήσατε μετ' εὐφροσύνης· ἥκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδάμ· Φωνὴ βοῶντος βόησον, ὦ Ἰωάννη Πρόδρομε· Ἑτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Ἀγαλλιάσθω ἡ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· φωνὴ γὰρ βοῶντος ἠκούσθη ἐν αὐτῇ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεὸς, βαπτίζεται ὑπὸ δούλου· πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος. Ἤκουσεν Εὔα, ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα· νῦν δὲ ἤκουσεν ἡ Παρθένος, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν.
Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ἰωάννη Βαπτιστὰ, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν Ἀμνὸν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετ' Ἀγγέλων μοι λειτούργησον· ἔκτεινας ἅψαι τῇ παλάμῃ, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου· καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον· Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σοὶ τὸν σὸν Προφήτην ἱκέτην, καὶ πρεσβευτὴν προχειρίζομαι· οὗ ταῖς ἱκεσίαις Οἰκτίρμον, καὶ ταῖς πρεσβείαις, ὡς εὔσπλαγχνος ἀπεγνωσμένης ψυχῆς, τὰ πταίσματα διάλυσον, οὐσιώδη κεκτημένος, καὶ φυσικὴν ἀγαθότητα.

Ῥήματα, τῆς θεοκινήτου σου γλώττης, ἐκβεβηκότα θεώμενος, σὲ νῦν μακαρίζω

Digitized by Google

Προφῆτα, τῆς ἀληθείας ἀγάμενος· σὺ γὰρ φωνῇ λιγυρᾷ, τὸν κόσμον περιήχησας, τὴν τοῦ Κυρίου προαγορεύων, παρουσίαν τὴν σωτήριον.

Ἄγγελος, ἀγγελομιμήτῳ σου βίῳ, ἐπὶ τῆς γῆς ἐχρημάτισας, καὶ προσηγορίαν Ἀγγέλου, παναρμονίως ἐπλούτησας, τὴν καλλονὴν τῆς ψυχῆς, τῷ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, καταλλήλως συναρμόσας, Μαλαχία παμμακάριστε.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Κορυφουμένην θεώμενος, τὴν τῆς ἀπάτης ἀχλὺν, φυγαδεύων ἐμάκρυνας, Ἀθλοφόρε Γόρδιε, τὸν Θεὸν προσδεχόμενος· πολλοῖς δὲ πόνοις ἐγγυμνασάμενος, καὶ ταῖς νηστείαις παιδοτριβούμενος, ὥσπερ αἰσθόμενος, τῆς σαυτοῦ δυνάμεως, ἀγωνιστὴς, ὥρμησας αὐτόκλητος, πρὸς τὸν ἀντίπαλον.

Σφόδρα πεποιθὼς κατείληφας τῶν δυσμενῶν τὴν πληθὺν, παναοίδιμε Γόρδιε, παρ' οὐδὲν ἡγούμενος, τῶν ἀνόμων τὸ θέατρον· καὶ στὰς ἐν μέσῳ, κήρυξ αὐτόμολος, μεγαλοφώνως Χριστὸν ἐκήρυξας, Κτίστην καὶ Κύριον, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ τῷ σεπτῷ, Πνεύματι ὁμότιμον, καὶ συναΐδιον.

Ξίφει κεφαλὴν τεμνόμενος, ἀπὸ ζωῆς εἰς ζωὴν, ἐκ θνητῆς εἰς ἀθάνατον, καὶ φθαρτῆς πρὸς ἄφθαρτον, προφανῶς μεταβέβηκας, μὴ ἀναμείνας φύσεως νέκρωσιν, ἀλλ' αὐθαιρέτως θανεῖν ἑλόμενος. Ὢ τῶν ἀγώνων σου, Ἀθλοφόρε Γόρδιε! δι' ὧν Χριστὸν, Μάρτυς ἐμεγάλυνας, τὸν μόνον εὔσπλαγχνον.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ βαπτίζων καὶ πυρὶ, ἐν Ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· Θεὸς οὐ γυμνὸς, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλὸς, ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἷς ὁ αὐτὸς Υἱὸς μονογενής· ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα, ὡς ἄνθρωπος ἐκ θνητοῦ, αἴρων δὲ ὡς Θεὸς, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἰδοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν, ἰδοὺ ὁ ἱλασμὸς ἡμῶν, ἐπιβαίνειν, μέλλει ῥείθροις ποταμοῦ, τὸν ῥύπον ὅπως πλύνῃ, κακίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀναπλάσῃ συντριβέντας ἡμᾶς.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ὡς εἶδέ σε ἐρχόμενον, ὁ Πρόδρομός σου Κύριε, καὶ αἰτοῦντα, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, ἐν φόβῳ ἀνεβόα· Θεέ μου πλαστουργέ μου, πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον;

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Συνέλθωμεν πιστοὶ νοητῶς, πρὸς τὰς τοῦ Ἰορδάνου ῥοὰς, θαῦμα μέγα, ὅπως ἴδωμεν σαφῶς· ὁ Κτίστης γὰρ τῶν ὅλων, ἐπιφανεὶς ὡράθη, καὶ βαπτισθῆναι παραγέγονε (*).

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα, καθᾶραι θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον.

Ἑτοιμάζου Ζαβουλὼν.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ψάλλομεν τὸ παρὸν Τριῴδιον· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τετράδι ψαλῶ.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
» ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ἐν κενοῖς ἡ ἐπίνοια τοῦ Ἡρῴδου, τοὺς μέλλοντας τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας, ἀνόμως ἀνελόντος παῖδας· Χριστὸς γὰρ, ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν, ζωὴν χαρίζεται, πᾶσι τὴν ἀνώλεθρον βαπτιζόμενος.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρῴδου, νηπίων πρὶν ἀπέκτεινε νεολαίαν, τὴν Βηθλεὲμ αἱμάτων πληρῶσαν· νῦν δὲ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστὸς ἔρχεται, τέκνα πολλὰ διὰ τοῦ Βαπτίσματος εἰσποιήσασθαι.

Ἕτερον Τριῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Προσάββατόν τε.

Ὠδὴ ε'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν,
» σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέ-
» πτως, καὶ δούλου χειρὶ, βαπτισθῆναι θελή-
» σαντα· Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου
» μοι φιλάνθρωπε.

(*) Τὰ παρόντα τρία Προσόμοια, μεθ' ἑτέρων τριῶν ὁμοίων, τῶν κατὰ τὴν Ε'. τοῦ παρόντος μηνὸς ἐν τοῖς Ἀποστίχοις ψαλλομένων, φέρουσιν ὁμοῦ ἀκροστιχίδα, Ἰωσὴφ, διπλασιασθέντος τοῦ τελευταίου γράμματος Φ.

Digitized by Google

Ρυφθέντες φρένας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου μεθέξει, φρικτῆς οἰκονομίας, ἅπαντες πιστοί, ἐχομένῳ Χριστῷ, ὑπαντήσωμεν Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, ἐκκαθᾶραι ἡμᾶς.

Ὁρᾶτε φίλοι, τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τοῦ Ἡλίου τὸν λύχνον, τὸν φίλον τοῦ Νυμφίου, Μετανοεῖτε τοῖς λαοῖς ἐκβοῶντα, καὶ σπεύσατε καθαρθῆναι, τοῦ Κτίστου εἰς ὑπάντησιν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ῥῆμα Τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἑπταπλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν ᾗ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀποκενοῦντες, δακρύων πηγὰς οἱ πιστοί, ἐξ ὀφθαλμῶν καθάρωμεν, πάντα ῥύπον ψυχῶν, καὶ φῶς ἐν φωτὶ τρισσὸν ὀψόμεθα, βαπτισθῆναι Χριστοῦ ἐρχομένου· ᾧ προσμαρτυρήσει Πατὴρ οὐρανόθεν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου, λάμψει παρουσία, περιστερᾶς ἐν εἴδει.

Δάκρυον ἅπαν, Χριστὸς ἀφαιρούμενος, ἀπὸ παντὸς προσώπου, προέρχεται ψυχῶν, πολυώδυνα νοσήματα, ἀνωδύνως ἐν ὕδατι παύων· καὶ παλαιωθέντας ἀνθρώπους, καινίζων τῇ παλιγγενεσίᾳ, τοὺς ὑμνολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἱερουργοῦνται, ψυχαὶ τοῦ Βαπτίσματος, τῷ θεοσδότῳ λουτρῷ, καὶ Πνεύματος πυρί, τοῦ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος, καὶ τὴν ὕλην συμφλέγοντος πᾶσαν, μοχθηρᾶς κακίας, καὶ χάριν διδόντος, βοᾶν ἐν κατανύξει· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἕτερος. Στήλην κακίας.

Ἀπὸ βλεφάρων, ψυχῶν κακίας ὕπνον ἐκτιναξάμενοι, τὰς πονηρίας ἀφελώμεθα, πιστοὶ καρδιῶν ἡμῶν, καὶ δάκρυσι θερμοῖς, λούσωμεν φρένας, θεαταὶ τοῦ ἐπιφανέντος, ὅπως ὀφθῶμεν τὸν Χριστόν, δοξάζοντες εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βέβηλον ἔπος, πονηρῶν ἐννοημάτων, μὴ προσενέγκωμεν· λόγον δὲ θεῖον μελετήσαντες, τοῖς ὕμνοις προσάξωμεν τῷ Λόγῳ, δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι, καὶ φωτίζοντι τοὺς ἐν σκότει· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθους σοφίας, κεκρυμμένον μυστήριον, νῦν φανεροῦται βροτοῖς· Θεοῦ κριμάτων νῦν ἡ ἄβυσσος, πιστοῖς ἐκκαλύπτεται, Θεοῦ μετὰ σαρκὸς ἐν γῇ φανέντος, εἰς ἀνάπλασιν βροτείου γένους· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπαγορεύεις, Ἰωάννη ὅπερ δράσεις τάχος ὑπείκων μου. Ἄφες οὖν ἄρτι· οὕτω πρέπον γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἅπασαν, πληρῶσαι ἀληθῶς δικαιοσύνην, ὁ Δεσπότης τῷ δούλῳ ἔφη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Στήλην κακίας, τοῦ δεινοῦ Ἡρώδου πάντες ἐκμυκτηρίσαντες, πρὸς Ἰορδάνην δεῦτε ἴωμεν, πιστοὶ ἵν' ὀψώμεθα, Χριστὸν τὸν λυτρωτήν, ὑπὸ Προδρόμου, βαπτιζόμενον σαρκὶ ἐν ῥείθροις· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρυπώτοις χείλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν, τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγνώμων μηδείς, καὶ πρὸς Χριστὸν ἀχάριστος, ἔστω τὸ μακρόθυμον τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ, καὶ χρηστότητος ὑβρίζων καταφρονήσει· ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ δουλεύσωμεν, αὐτῷ μελῳδοῦντες· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει τοῖς λαοῖς, τῶν ἀπειθῶν ὁ Πρόδρομος· Τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν, ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν, ἐχιδνῶν γεννήματα τῆς μελλούσης; μετανοίας οὖν καρπούς, ἐνδείξασθε ἀξίους βοῶντες· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὢ πηρωτικῆς, ἀγνωμοσύνης τόλμημα! ὃν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι ὡς λυτρωτὴν Χριστόν, προσεκύνησαν ἐν δώροις τετιμηκότες, οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φανέντα. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἕτερος. Τὴν τιμιωτέραν.

Ὀλέθριον πτῶμα τὸ τοῦ Ἀδάμ, νῦν ἐπανορθώσων, ἐπεφάνη νέος Ἀδάμ, τὴν ἐλευθερίαν, τῆς παλιγγενεσίας, παρέχων παραδόξως, διὰ Βαπτίσματος.

Νόμον καὶ Προφήτας ἀποπληρῶν, καὶ δικαιοσύνην, ἐκτελῶν ὁ πάντων Σωτήρ, νῦν ὑπὸ παλάμης, χειροθετεῖται δούλου, δουλείας ἀφαρπάζων, ἐχθροῦ τὸν ἄνθρωπον.

Τοῖς Ἔθνεσιν ἔλαμψε μέγα φῶς· τοῖς ἐσκοτισμένοις, θεϊκὴ ἀνέσχεν αὐγή· τοῖς ἐν σκιᾷ πάλαι, θανάτου καθημένοις, ὁ Ἥλιος τῆς δόξης, Χριστὸς ἀνέτειλεν.

Digitized by Google

Ἐγκύκλουν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, βαπτιζόμενον Λυτρωτὴν, καὶ τρόμῳ τὸ μέγα, Μυστήριον ἀνύμνουν, τῆς τούτου ἀποῤῥήτου, συγκαταβάσεως.

Εἶτα τὸν Εἱρμόν.

» Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδο-
» ξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν
» ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄν-
» τως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ὁ ἀπερίγραπτος ὢν τῇ Θεότητι, περιγραφόμενος, ὕλῃ τοῦ σώματος, μέλλει προέρχεσθαι ῥοαῖς, Ἰορδάνου τοῦ βαπτισθῆναι. Τοῦτον καθαρότητι, διανοίας δεξώμεθα· πάντων γὰρ ἐργάσασθαι, τὴν ἀνάπλασιν βούλεται· πρὸς ὃν νῦν ἐκβοήσωμεν φόβῳ· Δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἐπιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτὴρ, ἐπὶ τὰ ὕδατα, τοῦ βαπτισθῆναι σαρκὶ, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαὶ, ἐξίσταντο καθορῶσαι, δούλῳ παριστάμενον, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως, ἄνωθεν ἐκήρυττε, σὲ Πατὴρ ὁ προάναρχος· διὸ μετ' εὐφροσύνης βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ὁμότιμον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθέντα δι' οἶκτον καὶ βαπτιζόμενον, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, βλέποντες ἔτρεμον· καὶ Ἰορδάνης ποταμὸς, εὐλαβηθεὶς καὶ φοβηθεὶς, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἡμᾶς ἀνάγων πρὸς ὕψος τῆς σωτηρίας, πάθεσι ῥεύσαντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὁ συνάναρχος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι, μορφωθεὶς διὰ σπλάγχνα νῦν τὸ ἀλλότριον, βαπτισθῆναι δι' ἡμᾶς, ἤδη ἐπείγεται· ὑπαντήσωμεν αὐτῷ, διανοίᾳ καθαρᾷ, Εὐλογητὸς εἶ βοῶντες, Χριστὲ Σωτὴρ εὐεργέτα, ὁ ἁγιάσαι ἡμᾶς ἐρχόμενος.

Κανόνες τρεῖς, ὁ Προεόρτιος εἰς ς'. τοῦ Προφήτου εἰς δ'. καὶ τοῦ Μάρτυρος εἰς δ'.

Ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασι-
» λίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρί-
» ζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ἀβύσσους προστάγματι, δημιουργήσας φιλάνθρωπε, τὴν γῆν ὁ τοῖς ὕδασι, κρεμάσας Κύριε, ταπεινούμενος, προέρχῃ βαπτισθῆναι, ποταμίοις ῥεύμασι, πλύνων με ῥύπου παθῶν.

Βουλήσει ἐπτώχευσας, τὸν ἑκουσίων πτωχεύσαντα, κακῶν ἐπιδόσεσιν, ἐμὲ πλουτίζων Χριστέ· καὶ ἐν ὕδασι, προέρχῃ Ἰορδάνου, Βάπτισμα αἰτούμενος, ὁ ἀναμάρτητος.

Γηράσαντα πταίσμασι, κόσμον καινίζων φιλάνθρωπε, ξένην ἀναγέννησιν, ἔρχῃ ποιήσασθαι διὰ ὕδατος, καὶ Πνεύματος ἀνθρώποις· ὅθεν σου δοξάζομεν, τὴν ἐπιφάνειαν.

Δαυῒδ θείῳ Πνεύματι, προκελαδῶν ἀπεφθέγγετο· Τί σοι ἐστι θάλασσα, ὅτι νῦν ἔφυγες; καὶ τί ὅτι σὺ, ἐστράφης Ἰορδάνη, Χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἑστῶτα ἐν σοί;

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Μαλαχίου με τὸ κλέος δοξαζέτω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας γηθόμενος, καὶ ταύτῃ συγχορεύων καὶ συναγαλλόμενος, καὶ θείου φωτισμοῦ, ἀξίως ἐμφορούμενος, Θεόπνευστε, τοὺς πίστει τὴν σεπτὴν, σοῦ μνήμην ἑορτάζοντας, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, πρεσβεύων διαφύλαττε.

Ἀγγελομόρφῳ ψυχῆς ὡραιότητι, καὶ κάλλει διαπρέπων, πάλιν τῷ τοῦ σώματος, τὴν ἄνωθεν αὐγὴν, τῆς θείας ἐπιλάμψεως, ἐδέξω Θεηγόρε τηλαυγῶς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Λελογισμένως ἀνύων τὸν βίον σου, καὶ τρόπων εὐκοσμίᾳ καθωραϊζόμενος, καὶ ἤθεσι χρηστοῖς, Παμμάκαρ σεμνυνόμενος, Προφήτης ἀληθείας εὐσεβὴς, κραυγάζων ἐναπέφηνας· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μῆτερ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἡ Βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεὸν, τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διάσωσον, τῷ Υἱῷ σου ψάλλοντα· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Μάρτυρα Γόρδιον ὕμνοισιν μελιηδέσιν ᾄδω.

Digitized by Google

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Μάρτυς τῆς ἀληθείας, Γόρδιε παμμάκαρ γνωριζόμενος, φωτοφόρον μοι χάριν, οὐρανόθεν παράσχου ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ τὸν Ἀθλοφόρον ἐνισχύσαντι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμήσαντι.

Ῥώμῃ καὶ πανοπλίᾳ, τοῦ Παμβασιλέως κρατυνόμενος, τῶν τυράννων καθεῖλες, τὴν μανίαν πανένδοξε Γόρδιε.

Τόνοις τῆς εὐσεβείας, ἐγγεγυμνασμένος δι' ἀσκήσεως, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυς, ἑκουσίως πανεύφημε Γόρδιε.

Θεοτοκίον.

Ὕδατος ἀλλομένου, εἰς ἀθανασίαν ὤφθης σκήνωμα, τοῦ πηγάζοντος πᾶσι, τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις Θεόνυμφε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, βροτῶν φύσις ἅπασα ἰδού, τὸ ὕδωρ ἐπιφαίνεται, τὸ τῆς ζωῆς ἀρδεῦόν σε, γονιμωτάτως χάριτι, Χριστὸς ἡ πάντων ἀνάπλασις.

Ζητῆσαί με γνώμῃ πλανηθέντα, προέρχῃ ἐν ὕδασι Χριστέ· ἐν οἷς καταδυόμενος, βυθίζεις μου τὰ πταίσματα, καὶ ἐκ βυθοῦ ἀνάγεις με, πάσης κακίας ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἥλιος ὁρᾶν σε μέλλων Λόγε, γυμνούμενον κρύπτει τὰς αὐγάς· ἔρχῃ γὰρ γυμνωθέντα με, ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως, διὰ τοῦ σοῦ Βαπτίσματος, στολὴν ἐνδύσαι σωτήριον.

Τοῦ Προφήτου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Χαίρεις νῦν θεώμενος, τὴν τῶν προρρήσεων ἔκβασιν, μάκαρ τῶν σῶν, τετελειωμένην, Μαλαχία θεόληπτε.

Ἴασιν ἐν πτέρυξιν, ἔχων ἀνέτειλεν Ἥλιος, ὁ νοητός, τῆς δικαιοσύνης, ὡς προέφης Θεόπνευστε. Θεοτοκίον.

Ὅλην τὴν ἐλπίδα μου, ἐν σοὶ Πανάμωμε τίθημι· ὅλην πρὸς σέ, χαίρων ἀνατείνω, τὴν ψυχὴν καὶ διάνοιαν.

Τοῦ Μάρτυρος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον λογιζόμενος, καὶ μενόντων τὴν σύστασιν, Μάρτυς ἀοίδιμε, ἐνθυμούμενος μάκαρ, ἀτρόμως τὸ στάδιον, ὑπῆλθες τῆς ἀθλήσεως.

Ἀπέθου τὴν πρόσκαιρον ματαιότητα, καὶ συνέθου Πανόλβιε, τοῖς ἀεὶ διαμένουσι· καὶ φυγὼν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλων ὁμόσκηνος, Θεόφρον ἐχρημάτισας.

Γεώδη φρονήματα καταλέλοιπας, πολιτείαν οὐράνιον, Μάρτυς εὑράμενος· καθορᾶν γὰρ μὴ φέρων, τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, εἰς ἔρημον ἐμάκρυνας. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ Δέσποινα, καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν σου πανάμωμε· ἐν γαστρὶ γὰρ τὸν Κτίστην, τῶν πάντων ἐχώρησας, τὸν μόνον πολυέλεον. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα κτίσις· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύ-
» ριε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προφητείας τὴν χάριν πεπλουτηκώς, ἐσομένων τὴν γνῶσιν θεοπρεπῶς, μεμύησαι ἐν Πνεύματι, Μαλαχία Θεόπνευστε· καὶ προλέγεις ἅπασι, Χριστοῦ τὴν ἐπέλευσιν, καὶ Ἐθνῶν πανόλβιε, τὴν θείαν ἀνάκλησιν. Ὅθεν τὴν σεπτήν σου, ἑορτάζομεν μνήμην, καὶ πόθῳ ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζωμεν, ἐκβοῶντές σοι ἔνδοξε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, ὅμοιον.

Πυρωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἰησοῦ, αὐθαιρέτῳ βουλήσει Μάρτυς σοφέ, προθύμως εἰς θάνατον, σεαυτὸν παραδέδωκας· καὶ σταδίου ἐν μέσῳ αὐτόκλητος ἵστασο, ἐκβοῶν τοῖς τυράννοις· Ἰδοὺ ἐγὼ πάρειμι. Ὅθεν καὶ τὴν πλάνην, παρρησίᾳ ἐλέγξας, ἐτμήθης τὴν κάραν σου, καὶ ζωὴν πρὸς τὴν ἄληκτον, μεταβέβηκας ἔνδοξε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Χορὸς προφητικός, προκηρύττων χαίρει, τὸ Βάπτισμα Χριστοῦ, τὴν ζωὴν ἀναβλύζον. Κράζει ὁ Ἡσαΐας, ἀντλῆσαι ὕδωρ τὸ καθαρτήριον. Γράφει ὁ Θεοπάτωρ, πῶς ἐκ προσώπου φεύγει ἡ θάλασσα, τοῦ εὐδοκίᾳ σῴζοντος Θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ

Digitized by Google

Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακοὺμ, κατανοῶν
» ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θάμβει συσχεθήσεται ὁ οὐρανὸς, καὶ τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, δουλοπρεπῶς σε, ἀφικνούμενον Χριστὲ, πρὸς τὸν σὸν δοῦλον βλέποντες, καὶ ἐπιζητοῦντα τὸ Βάπτισμα.

Ἰωάννη σκίρτησον· ἔρχεται γὰρ, πάντας ὁ λυτρούμενος Κύριος, ὑποκλιθῆναι, τῇ χειρί σου ταπεινῶς, ὅπως ταπεινωθέντα με, θείῳ ἀνυψώσῃ Βαπτίσματι.

Κλίνας καταβέβηκας τοὺς οὐρανοὺς, ἐπὶ τὴν Παρθένον Φιλάνθρωπε, καὶ Ἰωάννῃ, ὑποκλίνεις κορυφὴν, ἐπιζητῶν τὸ Βάπτισμα· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Λύων τὰς ἀμέτρους μου Λόγε σειρὰς, τῶν ἁμαρτημάτων ἐν ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου, ἐπισπεύδεις προσελθεῖν, καὶ βαπτισθῆναι Δέσποτα· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τοῦ Προφήτου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑποφήτης γενόμενος, τῆς θεαρχικῆς Μάκαρ ἀγαθότητος, πᾶσιν ἔθνεσιν ἐκήρυξας, τὴν γεγενημένην ἀπολύτρωσιν.

Μυηθεὶς διὰ Πνεύματος, τῆς ὑπερφυοῦς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, τὸ ἀπόρρητον μυστήριον, Μαλαχία μάκαρ προηγόρευσας.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ ἀνατίθημι, πᾶσαν προσδοκίαν τῆς σωτηρίας μου, καὶ τοῦ βίου τὴν κυβέρνησιν, Κεχαριτωμένη Μητροπάρθενε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ῥήσεων Χριστοῦ, παμμάκαρ ὑπακούσας, χαίρων τὴν φθαρτὴν, κατέλιπες στρατείαν, καὶ Βασιλεῖ ἐστρατεύθης τῷ οὐρανίῳ, στεφανηφόρε Μάρτυς Γόρδιε.

Διεθρύβησαν Μάρτυς, ὄρη τῶν τυράννων, ἐτάκησαν δὲ, βουνοὶ οἱ τῶν εἰδώλων, τῇ καρτερᾷ σου ἀθλήσει καὶ παῤῥησίᾳ, στεφανηφόρε προσεγγίσαντα.

Ἴσχυσας Σταυροῦ, τῇ θείᾳ δυναστείᾳ, δήμῳ δυσσεβεῖ, βοᾶν μεγαλοφώνως· Τοῖς μὴ ζητοῦσιν εὑρέθην μηδ' ἐρωτῶσι· νῦν πεποιθότως ἐμφανίζομαι.

Ὅλην κατὰ σοῦ, Θεόφρον τοῦ τυράννου, ἤγειρας σοφὲ, τὴν ἄσχετον μανίαν, καταπλαγέντος παμμάκαρ τῆς διανοίας, καὶ τῆς ψυχῆς σου τὸ ἀνάστημα.

Θεοτοκίον.

Νύμφη τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεοτόκε, ῥῦσαί με δεινῶν, πταισμάτων καὶ κινδύνων, καὶ πρὸς γαλήνης λιμένα καὶ σωτηρίας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καθοδήγησον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
» σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
» ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν· καὶ τέτοκας
» ἄχρονον Υἱὸν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτη-
» ρίαν βραβεύουσα.

Μακρὰν τὸ ἀνθρώπινον, ἀπὸ Θεοῦ γενόμενον, ὁ Λόγος Θεοῦ κατοικτειρήσας, ἄνθρωπος ὤφθη· καὶ Βαπτισμῷ θεουργῷ, τοῦτο οἰκειοῖ θεοπρεπῶς, καὶ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον, ἐπανάγει ἀξίωμα.

Νεκροὺς χρηματίσαντας, ἡμᾶς ταῖς παραβάσεσιν, ἔρχῃ Ζωοδότα πανοικτίρμον, ἀναζωῶσαι ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς· ὅθεν σου δοξάζομεν πιστῶς, νῦν τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τὸ ἄφατον ἔλεος.

Ξενίζεται ἅπασα, ψυχὴ ἐννοουμένη σου, Λόγε τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν! πῶς ἀναπλάσαι πάντας βουλόμενος, ἔρχῃ ἐπιβῆναι ποταμοῦ, ῥεύμασι γυμνούμενος, ὁ φῶς ἀναβαλλόμενος.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὴν φοβερὰν ἡμέραν, τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας προηγγειλας, Μαλαχία θεόφρον, θείῳ φωτιζόμενος Πνεύματι.

Ὁ τῶν ψυχῶν τὸν ῥύπον, ἀναχωνεύων καὶ πλύνων τῇ χάριτι, ὡς ἐν πόᾳ πλυνόντων, οὕτως σὲ Θεόφρον ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Κράτος θανάτου Κόρη, τῷ ζωηφόρῳ σου τόκῳ διέλυσας, Παναγία Παρθένε, καὶ ζωὴν ἐπήγασας ἄλυπον.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Ὑπεισελθὼν ἀτρόμως, καὶ ῥωμαλέως ὡς λέων τὸ θέατρον, πέτρας ὥσπερ ἀψύχους, Μάκαρ ἐλογίσω τοὺς ἄφρονας.

Μεμυημένος Μάρτυς, τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς τὰ διδάγματα, πάντα πρὸς σωτηρίαν, εὗρες ἐπαλείφοντα Γόρδιε.

Νενοηκὼς Θεόφρον, τὴν σταθηράν σου ὁ τύραννος ἔνστασιν, πέτρᾳ καθάπερ κῦμα, τῇ σῇ διεῤῥάγη στεῤῥότητι.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ τῆς σῆς νηδύος, ὑπερουσίως Παρθένε σαρκούμενος, θεογνωσίας αἴγλῃ, κόσμον κατελάμπρυνε Πάναγνε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες
» ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος
» δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
» τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Digitized by Google

Οἱ σκότει πάλαι καθήμενοι, τὸ φῶς ἐπιδημῆσαν θεώμενοι, χαρᾶς ἐμπλήσθητε· ἰδοὺ ἐπέφανε Κύριος, τὰ Ἰορδάνου ῥεῖθρα περιβαλλόμενος.

Πῶς βλέψει σε ἀφικόμενον, ὁ Πρόδρομος Σωτὴρ καὶ αἰτούμενον, τὸ θεῖον Βάπτισμα; πῶς σε ῥοαὶ ὑποδέξονται, τȣ͂ Ἰορδάνου, ῥεῖθρον ὄντα ἀφέσεως;

Ῥανάτωσαν εὐφραινόμεναι, νεφέλαι νοητὴν ἀγαλλίασιν· ἰδοὺ ἀφίκετο, τοῦ βαπτισθῆναι ὁ Κύριος, διασκεδάζων νέφη τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Τοῦ Προφήτου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Λαμφθεῖσά σου ἡ σοφὴ διάνοια, ὑπ' αὐτῆς τῆς θεϊκῆς φωταυγίας, καὶ τῶν χαμαὶ, χωρισθεῖσα πραγμάτων, τῆς τῶν μελλόντων ἠξίωται γνώσεως· τὴν κλῆσιν γὰρ τὴν τῶν Ἐθνῶν, καὶ τοῦ νόμου τὴν παῦσιν προείρηκας.

Ἐλήλυθεν ἀληθῶς ὁ Κύριος, ὃν ἡμεῖς περιχαρῶς ἐζητοῦμεν, εἰς τὸν ναὸν, ὃν αὐτὸς ἐκ Παρθένου, εὐλογημένης σοφῶς ᾠκοδόμησεν, ὡς ἔφησεν ὑπὸ Θεοῦ, ἐλλαμφθεὶς Μαλαχίας ὁ ἔνδοξος.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἄναρχος τοῦ Πατρὸς Μονογενὴς, ὁ αὐτὸς μονογενὴς ἐκ Παρθένου, σωματωθεὶς, ἀπορρήτως ἐτέχθη, καὶ τὴν τεκοῦσαν Παρθένον ἐφύλαξε· Θεὸς γὰρ ἦν ἀληθινὸς, εἰ καὶ φύσιν ἀνθρώπου ἀνέλαβεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡς τὸν Προφήτην.

Ἱερουργεῖται θυσία, καὶ δεκτὴ προσφορά σοι προσάγεται, σταζόμενος αἵματι, ὁ Γόρδιος Δέσποτα, τὸ ἑκούσιον Πάθος σου μιμούμενος.

Σεσοβημένος τὰς φρένας, σοὶ φθαρτὸν ὑπισχνεῖτο δοξάριον, τῷ δόξαν ἀκήρατον, Γόρδιε πλουτήσαντι, καὶ ἀθάνατον ζωὴν θησαυρίσαντι.

Ἰθυτενεῖς τὰς ἐλπίδας, πρὸς Θεὸν κεκτημένος παρέδραμες, τοῦ βίου τὸ ἄστατον· καὶ ξίφει τεμνόμενος, πρὸς εὐρύχωρον πλάτος μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον τὸν νοῦν μου, τῶν παθῶν τρικυμίαις ἀνάστησον, ζωὴν τὴν αἰώνιον, Χριστὸν ἡ κυήσασα, τὸν παρέχοντα πᾶσι τὰ ἰάματα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς τὸν Προφήτην ἐῤῥύσω, ἐκ βυθοῦ κα-
» τωτάτου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, κἀμὲ τῶν
» πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος,
» καὶ κυβέρνησον τὴν ζωήν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς σοφίας ἔμπλεως, τῆς ὑπερσόφου καὶ θείας, Μαλαχία μέγιστε, σὺ πεφυκὼς ὡς Προφήτης, ἄνωθεν αὐτὸν τὸν ὄντα Θεοῦ σοφίαν, ἔδειξας τοῖς πᾶσι κάτω ἀναστραφέντα· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, τελοῦντες πίστει τὴν θείαν μνήμην σου.

Ἕτερον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἐν ἀθλήσει ἀήττητον στρατιώτην, καὶ ἐν βασάνοις ἀνίκητον στεφανίτην. Γόρδιον πάντες ἀνευφημήσωμεν, τὸν ἐξ Ἑώας μέγαν, ὄντως ἀστέρα λάμψαντα, τὸ θεῖον ἀγλάϊσμα τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου.

Στίχοι.

Ὁ κλῆσιν αὐχῶν Ἀγγέλου Μαλαχίας,
Αὐχεῖ μάλιστα τὴν μετ' Ἀγγέλων στάσιν.

Ἐκ ῥεθέων Μαλαχίου ἀπέπτατο ἐν τρίτῃ ἦτορ.

Οὗτος, μετὰ τὴν ὑποστροφὴν τῆς αἰχμαλωσίας, τίκτεται ἐν Σοφερῷ, ἐκ φυλῆς Λευΐ. Ἔτι δὲ νέος ὢν, πολιτείαν ἀρίστην ἐκτήσατο, καὶ τὸ, Μαλαχίας, ἐπώνυμον ἔσχεν, ὃ καὶ ἑρμηνεύεται Ἄγγελος· ἦν γὰρ τὸ εἶδος διαπρεπής. Ἀλλὰ καὶ ὅσα αὐτὸς εἶπεν ἐν προφητείᾳ, εὐθὺς δι' Ἀγγέλου τὴν βεβαίωσιν ἐλάμβανον, ἐπιφθεγγομένου ταῦτα αὐτῷ. Τῆς δὲ τοῦ Ἀγγέλου φωνῆς ἤκουον μόνης οἱ ἀνάξιοι· τοῖς δὲ ἀξίοις, καὶ κατ' εἶδος ἐφαίνετο. Ἤκμασε δὲ ὁ Προφήτης ἐν ταῖς ἡμέραις Νεεμίου, μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἀπὸ τῆς ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλωσίας· καὶ κοιμηθεὶς, ἐτάφη μετὰ τῶν Πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ. Ἦν δὲ ἐν τῷ νέῳ τῆς ἡλικίας, τὴν ὄψιν, εὐπρεπὴς, οὐκ ἐπίμηκες, ἀλλὰ στρογγύλον ἔχων τὸ πρόσωπον· οὖλος τὴν τρίχα, καὶ κεκαρμένην ὑποφαίνων, καὶ πλατὺ τὸ κρανίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου.

Στίχ. Καὶ τίς παρέλθῃ Γόρδιον τὸν ὁπλίτην,
Πρὸς φρικτὸν ὅπλον στεῤῥὸν ἄνδρα τὸ ξίφος;
Τμηθεὶς ἀμφὶ τρίτῃ πέσε Γόρδιος ἐν κονίησιν.

Οὗτος ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἐπὶ Λικινίου τȣ͂ βασιλέως, Κόμης τὴν τάξιν, στρατιωτῶν ἡγούμενος ἑκατόν. Τὴν δὲ τῶν δυσσεβῶν παῤῥησίαν, καὶ τὰς εἰς Χριστὸν βλασφημίας μὴ φέρων ὁρᾶν, ἐμάκρυνε φυγαδεύων, καὶ μετὰ τῶν θηρίων ἐν τοῖς ὄρεσι τὴν δίαιταν εἶχεν. Ἀναφλέξας οὖν τὸν εἰς Χριστὸν πόθον, καὶ κατὰ τῆς πλάνης θάρσος λαβὼν, ἐπὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἐρήμου ὥσπερ λέων ὥρμησε, τὸν προστάτην τῆς ἀπάτης διασπαράξαι ζητῶν. Ἐντὸς δὲ γενόμενος τοῦ θεάτρου, τὸν Χρι-

Digitized by Google

στὸν ἀνευφήμησε. Καὶ ἐπιστρέψας τὸ πλῆθος πρὸς ἑαυτὸν, καὶ τὸν ἄρχοντα προκαθήμενον καταπλήξας τῇ παῤῥησίᾳ, καὶ εἰς ἄκραν μανίαν κινήσας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Σημειοφόρου, τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ζαχαρίᾳ τῆς Ἀτρώας κειμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Μήτηρ καὶ δύω τέκνα, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Μητρὸς φλεγείσης, καὶ τὰ τέκνα πρὸς φλόγα,
Τετριγότα τρέχουσιν ὡς στρουθοῦ τέκνα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, » παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, » καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Συντριβέντα με τοῖς πταίσμασι, καὶ κείμενον, ἐν σκότει Κύριε, τῆς παραβάσεως, οἰκτείρας ἠλέησας, δἰ ἀγαθότητα, καὶ ἐν ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου Κύριε, παραγίνῃ βαπτισθῆναι.

Τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ἐβόησαν Ἀγγέλων τάγματα· ὁ λίμνας καὶ ποταμοὺς, ποιήσας προστάγματι, τὰ Ἰορδάνεια, ῥεῖθρα ἔρχεται, περιβαλέσθαι· τούτοις γὰρ, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαινίζει.

Ὕψος ἄφατον, καὶ βάθος μὴ μετρούμενον, ὑπάρχει Δέσποτα, οἰκονομία ἡ σὴ, πᾶσαν ὑπερβαίνουσα, νοὸς κατάληψιν· πῶς δἰ ὕδατος, καὶ Παναγίου Πνεύματος, τοὺς βροτοὺς ἀναχωνεύεις.

Τοῦ Προφήτου. Παῖδες Ἑβραίων.

Σὺ τοῦ δεσπόζοντος τῶν ὅλων, τὴν σεβάσμιον προεῖπες παρουσίαν, Μαλαχία Προφῆτα, μακάριε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέχου πρεσβεύοντα Οἰκτίρμον, τὸν ἀοίδιμον Προφήτην Μαλαχίαν, ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶς, ὑμνούντων καὶ βοώντων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅλῳ μοι ὅλος ἀσυγχύτως, καθ' ὑπόστασιν ἡνώθης Θεοῦ Λόγε, ἐκ Παρθένου σεπτῆς, φορέσας με οἰκτίρμον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ τοὺς Παῖδας δροσίσας.

Μαρτυρίου τὸ κλέος κεκτημένος, μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, στεφηφόρος Χριστῷ κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εὐσεβῆ παῤῥησίαν κεκτημένος, δυσσεβεῖς καταισχύνεις, ἀναμέλπων μεγαλοφώνως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λυτρωθῆναι πταισμάτων νῦν δυσώπει, τοὺς ἐν πίστει ὑμνοῦντας τὴν σὴν μνήμην, Χριστῷ βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τοὺς ὀβόλους ἀκάνθας ἁμαρτίας, ἰαμάτων πλημμύρᾳ τῶν σῶν, ἀμβλύνεις Θεοκυῆτορ, εὐλογημένη Πάναγνε, ἡ Θεὸν ἀσπόρως τέξασα.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος » τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην » ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑ» μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

Φωνὴ τοῦ Γεννήτορος ἐξ ὕψους, Υἱὸν μαρτυρήσει ὁμοούσιον, βαίνοντα ἐν ὕδασι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου, τούτοις προσεπιπέμποντα, εὐλογημένε Χριστὲ, καὶ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον πᾶσιν, ἐπανακηρύξει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Χόρευε ἡ κτίσις αἰσθομένη, Θεοῦ τὴν ἁγίαν ἐπιφάνειαν· Ἄγγελοι ὑμνήσατε· Θάλασσα εὐφράνθητι· Λίμναι Πηγαὶ σκιρτήσατε, καὶ Ποταμοὶ μυστικῶς, κροτήσατε ἐν ὕμνοις· ἐπέστη, ὁ ταῖς εὐλογίαις, ὑμᾶς Χριστὸς λαμπρύνων.

Ψάλλωμεν Κυρίῳ ἐν αἰνέσει, τῷ ἐπιφανέντι ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν συντριβὴν ἡμῶν, τούτοις ἀναπλάσαντι, καὶ κεφαλὰς συντρίψαντι, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ κράξωμεν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα θαυμάτων! πῶς ὁ πάσης, ἐπέκεινα κτίσεως Θεὸς ἡμῶν, κτίζεται καὶ πλάττεται ἐκ τῆς Θεομήτορος, καὶ καινουργεῖ θελήματι, καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, δἰ ὕδατος καὶ Πνεύματος πλάσιν, θαυμασιωτάτην, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Τοῦ Προφήτου. Νικηταὶ Τυράννου.

Ξενωθεὶς ἁπάσης, ὑλικῆς ἐμφάσεως Ἱεροφάντα, θεϊκῆς ἀκτῖνος, ὤφθης ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον μέλπων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπορρήτου δόξης, θεατὴς σὺ γέγονας, καὶ μυστηρίων, οὐρανίων Μάκαρ, κήρυξ ἐχρημάτισας, μέλπων ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα

Digitized by Google

τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ζωῆς σε Μητέρα, καὶ Θεοῦ γεννήτριαν ὑπεγνωκότες, ὀρθοδόξῳ πίστει, πάντες μακαρίζομεν Παρθενομῆτορ, εὐλογοῦντες ἅμα τὸν τόκον σου Ἄχραντε, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Οἱ θεοῤῥήμονες.

Ἡ ἐπαμένησοι χάρις ἀοράτως, καταλαμπρύνουσα Μάρτυς, ἀνδραγαθίας ἐνέπλησεν, Εὐλογεῖτε βοῶντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δρόμῳ συντόνῳ χρησάμενος Ἀθλοφόρε, πρὸς τὸ ποθούμενον τέλος, τῆς Βασιλείας κατήντησας, Εὐλογεῖτε κραυγάζων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰς ἀπεράντους αἰῶνας διαμένει, ἡ τῶν Μαρτύρων σου δόξα, καὶ ἡ ἀθάνατος εὔκλεια. Εὐλογοῦμεν διό σε, ἀπαύστως τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον συλλαβοῦσα, τὸν πρὶν ἀσώματον Εὔας, ἀρὰν τῆς πάλαι ἀνέτρεψας, εὐλογίαν Παρθένε, τῷ κόσμῳ κυήσασα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦν-
» τες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
» λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δὲ,
» ἀΰλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πα-
» νήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
» παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἴδε ὁ Ἀμνὸς, ὁ αἴρων τὰ πταίσματα τῆς ἀνθρωπότητος, ἦλθεν ἐπεδήμησε· καὶ πρὸς τὸν δοῦλον αἰτῶν τὸ Βάπτισμα, δουλοπρεπῶς ἐφίσταται, ἐλευθερῶσαι ζητῶν, δουλωθέντας, ἡμᾶς τῷ ἀλάστορι, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρὶν ἀπολέσαντας.

Ὤφθη ἐμφανῶς, Θεὸς σωματούμενος, δι᾽ ἀγαθότητα· καὶ τὰ Ἰορδάνεια, περιβαλέσθαι ἔρχεται νάματα, ὁ περιβάλλων νέφεσι, τὸν οὐρανὸν ἀληθῶς· τοῦτο πάντες, νῦν προεορτάσωμεν, τὴν σεπτὴν ἐν χαρᾷ Ἐπιφάνειαν.

Σκίρτησον χαρᾷ, καὶ προετοιμάσθητι, καθυποδέξασθαι, ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, ὦ Ἰορδάνη εἰς αἰωνίαν ζωήν· οἱ ποταμοὶ χορεύσατε, βλέποντες νῦν τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάῤῥουν, ῥείθροις ἐπιβαίνοντα, τῆς κακίας τὴν χύσιν ξηραίνοντα.

Ηὔγασεν ἡμῖν, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν παθῶν, πάντοτε καθεύδουσι· καὶ γὰρ ἐπέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, δικαιοσύνης Ἥλιος, ὃν καὶ νοούμενος, ὑποκλῖναι, δούλῳ κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σαρκὶ βαπτισθῆναι θελήματι.

Θεοτοκίον.

Φρίττει Χερουβὶμ, καὶ πᾶσα οὐράνιος φύσις Πανάμωμε, τὸν ὑπὲρ κατάληψιν, σεπτόν σου τόκον ὁμοιωθέντα ἡμῖν, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, καὶ βαπτισθέντα σαρκί· οὗ τὴν θείαν, πάντες Ἐπιφάνειαν, ἑορτάζομεν νῦν ἀγαλλόμενοι. Τοῦ Προφήτου. Ἔφριξε πᾶσα.

Ἐπέστη ἡ θεοφεγγὴς, τοῦ Προφήτου Ἑορτὴ καὶ σεβάσμιος, περιαυγάζουσα, τοὺς συνελθόντας πίστει καὶ ψάλλοντας, προφητικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πᾶσι πηγάζουσα, ψυχῶν ἰάματα, καὶ φωτίζουσα φαιδρῶς τοὺς θεόφρονας.

Τήρησον τῇ ζωαρχικῇ, κραταιᾷ τε δεξιᾷ σου Φιλάνθρωπε, τὴν Ἐκκλησίαν σου, ταῖς ἱκεσίαις τοῦ σοῦ Θεράποντος, τοῦ προθεσπίσαντος ἡμῖν, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν· δι᾽ ἧς ἀνέτειλε, σωτηρία καὶ πιστῶν ἀπολύτρωσις.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ Πανάμωμε, ζωῆς τὸ ξύλον Χριστὸν ἐξήνθησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα· διό σε πάναγνε, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἵλεων γενέσθαι, δυσώπησον τὸν Δεσπότην ταῖς ἐν πίστει σε τιμῶσι, καὶ τὴν σὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν Ἑορτὴν ἐκτελοῦσι, Γόρδιε Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Νῦν τῆς ἀκηράτου, τρυφῆς καὶ τῆς θεοπτίας, ἐμφορούμενος Γόρδιε, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κομίζῃ, τὰς ἐπικαρπίας τῶν ἀγώνων σου.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, τὴν σὴν ἄθλησιν ἐπεῖδεν· ἣν οὐκ ἠμαύρωσεν ὁ χρόνος, οὐκ ἐκάλυψε λήθη, ἀλλ᾽ ἀεὶ τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει, Μάρτυς ἀνατέλλει ὥσπερ ἥλιος.

Δόξαν τὴν ῥευστὴν, καὶ φθαρτὴν καὶ πεπατημένην, παριδὼν θεόφρον Μάρτυς, ἀϊδίου νῦν δόξης, καὶ χαρᾶς ἀληθοῦς ἀπολαύεις, θρόνῳ τοῦ Δεσπότου παριστάμενος.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ως διασωθέντες, Παρθένε τῆς πρὶν κατάρας, διὰ τοῦ σοῦ θείου τόκου, ἐπαξίως ὑμνοῦμεν, εὐχαρίστως πάντες μελῳδοῦντες· Χαῖρε Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ,
» ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀει-
» παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν
» ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Γορδίου τοῦ θεόφρονος, καὶ πανενδόξου Μάρτυρος, αὕτη ἐπεῖδεν ἡμέρα, τὴν ἄθλησιν, ἧς τὴν μνήμην, λαμπρῶς νῦν ἐκτελέσωμεν· Χριστοῦ γὰρ ὑπερήθλησε. Διαναστῶμεν προθύμως, ὦ φιλομάρτυρες πάντες, πρὸς ἀρετῶν εὐκαρπίαν.

Προεόρτιον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν Βηθλεὲμ ἀφέμενοι, τὸ καινότατον θαῦμα πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν, ἐκ ψυχῆς θερμοτάτης, κἀκεῖσε κατοπτεύσωμεν, τὸ φρικτὸν Μυστήριον· θεοπρεπῶς γὰρ ἐπέστη, γυμνωθεὶς ὁ Χριστός μου, ἐπενδύων με στολὴν, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Θρόνον οὐρανὸν, κεκτημένος ὁ Δεσπότης, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, σαρκωθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου· καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, ἐπιστὰς τὸ καθάρσιον, πάντων ἐξαιτεῖ τὸν Ἰωάννην. Αἱ πατριαὶ τῆς γῆς ἁπάσης, αὐτῷ ψάλλωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἔφθασε Χριστὸς, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ καθαίρων ἁμαρτίας. Πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω· Οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν. Χαῖρε τῶν Ἐθνῶν ἡ Ἐκκλησία τῷ Βασιλεῖ νυμφευομένη, πιστῶς βόησον· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὄρη γλυκασμὸν, εὐφροσύνης σταλαξάτω· χεῖρας μυστικῶς, νῦν κροτήσατε τὰ Ἔθνη· ἡ ἔρημος ἀνθείτω· Ἰορδάνη ὑπόδεξαι· δεῦρο Βαπτιστὰ τῷ μυστηρίῳ, τοῦ Λυτρωτοῦ ὑπούργει χαίρων· λαοὶ μέλψωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, ὑπὲρ χρόνον προεκλάμψαν, τοῖς ἐν τῇ νυκτὶ, καθημένοις ἐπεφάνη, καὶ σκότος ἁμαρτίας, ἐκκαθᾶραν ἐφώτισε. Χόρευσον Ἀδὰμ· εὐφραίνου Εὔα· ἡ λύτρωσις Χριστὸς ἐπέστη· Δαυῒδ βόησον· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Ἄστρον Ἰακὼβ, ἐξανέτειλε τῷ κόσμῳ, καὶ τὴν φλογερὰν, τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίαν, ἀναλαβὼν ἐνθάπτει, Ἰορδάνου τοῖς νάμασι, λάμπων τῆς Θεότητος τῷ φέγγει, καὶ φωτισμὸν θεογνωσίας, διδοὺς Ἔθνεσιν· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Νόμου πληρωτὴς, κατὰ σάρκα χρηματίσας, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, ἀπαρχὴν τῆς σωτηρίας, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἐκτελέσαι ὡς εὔσπλαγχνος· καὶ τῷ Βαπτιστῇ καθυποκλίνει, τὴν κορυφὴν πιστῶς βοῶντι· Λαοὶ κράξωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρά,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἀπὸ τῆς Βηθλεὲμ, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, μεταβῶμεν· ἐκεῖ γὰρ, τὸ φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, αὐγάζειν ἤδη ἄρχεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Γῆ ἡ τοῦ Ζαβουλὼν, οἱ πέραν Ἰορδάνου, ἀκούσατε· Ἐγγίζει, Χριστὸς ἡ σωτηρία, τὸ φῶς ἡ ἀπολύτρωσις.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Εὐτρέπιζε καὶ σὺ, Ἰορδάνη τὸ ῥεῖθρον· ὁ πυρὶ γὰρ βαπτίζων, ἐγγίζει τοῦ καινίσαι, τὸ συντριβὲν πλαστούργημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὤφθη τὸ πατρικὸν, Ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου, Βαπτίσματι καθαῖρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Κλεόπαν Ἀνδρόνικον, Σιλουανόν τε καὶ Ἄγαβον, Ἀνανίαν καὶ Φίλιππον, Πρόχο-

Digitized by Google

ρον Νικάνορα, Ῥοῦφον καὶ Σωσθένην, Αἶνόν τε καὶ Στάχυν, Στέφανον Τίμωνα Ἑρμᾶν, Φλέγοντα Μάρκον, Λουκᾶν, Σωσίπατρον, Ἰάσωνα καὶ Γαΐον, καὶ Τυχικὸν καὶ Φιλήμονα, ἱεροῖς μελῳδήμασιν, οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Νάρκισσος καὶ Τρόφιμος, Καῖσαρ Ζηνᾶς καὶ Ἀρίσταρχος, Μάρκος Σίλας, καὶ Γαΐος, Ἑρμῆς καὶ Ἀσύγκριτος, Ἀπολλὼς Κηφᾶς τε, Κλήμης καὶ Ἰοῦστος, Κούαρτος Ἔραστος Λουκᾶς, Ὀνησιφόρος Κάρπος καὶ Εὔοδος, Ματθίας καὶ Ἰάκωβος, καὶ Οὐρβανὸς Ἀριστόβουλος, Τυχικὸς καὶ Ἀρίσταρχος, ἐπαξίως τιμάσθωσαν.

Πούδην Ἡρωδίωνα, καὶ Ἀρτεμᾶν καὶ Φιλόλογον, Ὀλυμπᾶν τε καὶ Ῥόδιον, Ἀπελλῆν Ἀμπλίαν, Πατροβᾶν καὶ Τίτον, Τέρπνον καὶ Θαδδαῖον, Ἐπαινετὸν τὸν θαυμαστόν, Ἀχαΐκόν τε Ἀκύλλαν Λούκιον, Βαρνάβαν Φουρτουνάτον τε, καὶ Ἀπολλὼ τὸν ἀΐδιμον, καὶ τὸν Κρίσκην τιμήσωμεν, τοὺς σεπτοὺς θεοκήρυκας.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, κατετρώθης τὴν ψυχήν, ἔρωτι τῷ θείῳ Παμμάκαρ, τὸν σὸν ἐπάρας ςαυρόν, χαίρων ἠκολούθησας τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ· καὶ νεκρώσας τὸ φρόνημα, σαρκὸς ἐγκρατείᾳ, Πνεύματος ἐνέργειαν, ζῶσαν εἰσδέδεξαι, λύειν νοσημάτων χειμῶνα, θέρμη πρεσβειῶν εὐπροσδέκτων· ὅθεν σε συμφώνως μακαρίζομεν.

Ὅτε, ἐπιμόνοις προσευχαῖς, καὶ συντονωτάτῃ νηστείᾳ, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, Πάτερ ἀπεκάθηρας, ναὸς γεγένησαι, Τρισηλίου Θεότητος· καὶ Ἱερωσύνης, χρίσμα θεῖον ἅγιον ὑποδεξάμενος, ἔνδον τῶν ἀδύτων εἰσῆλθες, θύων διὰ σὲ τὸν τυθέντα, διὰ συγκατάβασιν ἀπόρρητον.

Πρᾶος, ἀνεξίκακος ὀφθείς, ἐν ἀκεραιότητι γνώμης, Πάτερ Θεόκτιστε, κατεκληρονόμησας, πραέων ὄντως τὴν γῆν· καὶ μεθέξει θεούμενος, τρυφῆς ἀπολαύεις, καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ χαρμονῆς ἀληθοῦς· ἔνθα μνημονεύων μὴ παύσῃ, τῶν ἑορταζόντων ἐκ πόθου, καὶ τὴν σὴν τιμώντων θείαν κοίμησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος γ'.

Φαιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἑορτή, ἔνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. Ἐν ἐκείνῃ τὸν Σωτῆρα, Μάγοι προσεκύνησαν· ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δοῦλος κλητὸς ἐβάπτισεν. Ἐκεῖ Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, εἶδον καὶ ἐθαύμασαν· ὧδε φωνὴ τοῦ Πατρός, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυξεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὁ λύχνος τῷ Φωτί, ἡ αὐγὴ τῷ Ἡλίῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, Προφῆτα καθυπούργησον.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ἦλθεν ὁ φωτισμός, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ· δεῦτε, συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, καὶ ᾆσαι προεόρτια.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Πάντα μοι διὰ σοῦ, τὰ καλὰ Θεοτόκε, ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, τὸ φῶς ἐν Ἰορδάνῃ, κἀγὼ ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί· σύ με ἁγίασον Δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Καὶ Προεόρτιον, Ἦχος δ'.

Ἑτοιμάζου Ζαβουλών.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ὁ Κανών· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τῇ μακρᾷ πέμπτῃ, μακρὸν ὕμνον ἐξάδω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Τμηθείσῃ τμᾶται, πόντος ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός· ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονὼς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος· ᾠδὴ δὲ θεοτερπὴς ἀνεμέλπετο· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἡ πανταιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἄπειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ, ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, Ἁγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· πρὸς Ἰορδάνου δὲ νῦν ῥοὰς ἔρχεται, αἰτοῦσα τὸ Βάπτισμα, βροτῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Μυσταγωγοῦσα, πάντας συγκαλεῖ, τοὺς ἐξ Ἐθνῶν ἡ τοῦ Θεοῦ Σοφία, πρὸς τὸ φῶς, τοὺς ἐν σκότει πρὶν ἀγνοίας ἀφεγγοῦς, κειμένους εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, ἀνάγουσα μυστικῶς τῷ Βαπτίσματι, καρδίας καθαίροντι, καὶ κτίζοντι Πνεύματι.

Ἀκουτισθῶμεν, νῦν προφητικῶν, ἐκπληρουμένων διὰ Πνεύματος φωνῶν· ὁ βαπτίζων γὰρ ἐν Πνεύματι καὶ πυρί, ἐπείγεται Χριστὸς πρὸς Ἰορδάνην. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε· ὑμῶν γὰρ τὰ πρόσωπα, οὐ καταισχυνθήσονται.

Digitized by Google

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κύριος ὢν πάντων, καὶ κτίστης Θεὸς, τὸ » κτιστὸν ὁ ἀπαθὴς, πτωχεύσας σεαυ» τῷ ἥνωσας, καὶ τοῖς ῥείθροις οἷς ἔμελλες » ἐλθεῖν, αὐτὸς ὢν τοῖς λαοῖς προσεφώνεις· » Ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στε» ρεωθήσεσθε.

Ῥύσιον ψυχῶν, καὶ σωμάτων ἅμα, τοῦ Βαπτίσματος τὴν χάριν, Σῶτερ ἔρχῃ χαρίσασθαι· διὰ τοῦτο βραβεύεις νῦν ἡμῖν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος κράζων (*)· Ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Ἄφρων ἀνὴρ, ὁ μὴ γινώσκων Θεόν· διαφθείρεται καὶ γὰρ, ἀτόποις ἐπιτηδεύμασιν, ἐλαττοῦται παντὸς ἐξ ἀγαθοῦ, καὶ πάσης ἐκπίπτει σωτηρίας· οὗπερ τῆς μερίδος ἅπαντες, οἱ Χριστὸν γνόντες ῥυσθείημεν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου » σου τὸ ἀπόῤῥητον, Χριστὲ προανεφώ» νησεν· Ἔθου κραταιὰν, Βαπτίσματος τὴν χά» ριν τοῖς πίστει, τοῦτο δεχομένοις ἅπασιν, εἰς » λύτρωσιν τῶν ἀμπλακημάτων ἡμῶν.

Ἐπὶ τὸ Βάπτισμα σπεύδεις, τὸ τοῖς θνητοῖς πηγάζον τὴν ἄφεσιν, πεφορτισμένοις ἅπασι, πταίσμασι κακοῖς, κακῶς ἐν μοχθηρίᾳ βιοῦσι, τὴν κατὰ ψυχὴν ἀνάπαυσιν αὐτοῖς, ὡς οἰκτίρμων παρέχειν ἐπαγγειλάμενος.

Μεταλαβὼν τῆς σαρκός μου, τῆς σῆς Θεότητος μεταδίδως μοι· εἰκὼν γὰρ ἀπαράλλακτος, ὢν τοῦ σοῦ Πατρὸς, χωρεῖς ἐπὶ χειρῶν σου Σῶτερ τὸ πλάσμα, πλὴν τῆς ἁμαρτίας, ἄνθρωπος φανεὶς, τῷ ὁμοίῳ καθαίρων, Λόγε τὸ ὅμοιον.

Πόμα καὶ χρίσμα καὶ Πνεῦμα, τῆς σῆς σφραγῖδος Σῶτερ γνωρίσματα, καὶ μυστικὰ χαρίσματα, καὶ τῶν δωρεῶν τῶν θείων, ἀξιέραστα γέρα· τὸν Μονογενῆ καὶ γάρ σε ἱλασμὸν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ συνδέσμῳ τῆς δειλίας, συνεχόμενος νῦν » ὁ Πρόδρομος, παραιτεῖται τὸ βαπτί» ζειν, εὐλαβῶς Χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν » ἑστῶτα ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ὕδατι στεγάζοντα » τὰ ὑπερῷα.

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῷον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ Σοφία, μολεῖ πρὸς Ἰορδάνην· Βάπτισμα δὲ δέχεται, χειρὸς ἐκ δούλου.

Μορφωθεὶς Ἀδὰμ τὸν πρῶτον, Βαπτισμῷ ἥκει καθᾶραι Χριστός· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον, περιβάλλων καὶ ἀναβαλλόμενος φῶς, γυμνὸς ὁρᾶται, ἐν Ἰορδάνου ῥείθροις, καὶ χειρὶ κατέχεται, ὁ πάντα φέρων.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἐσχάτη, ἁμαρτημάτων ἐκύκλω» σέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, » ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς » με ἀνάγαγε.

Κύριόν σε γνόντες, οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν σὴν, Σῶτερ δόξαν ἐν τῇ σῇ γεννήσει· νῦν δὲ Πατήρ σε κηρύττει, Υἱὸν ἀγαπητὸν βαπτιζόμενον.

Ῥύπον πᾶς ὁ φέρων, ἀποῤῥυφθήτω δακρύων κρουνοῖς, καὶ Χριστῷ ἐν τρόμῳ προσερχέσθω, πυρὶ καὶ Πνεύματι θείῳ, καθᾶραι προϊόντι τὴν φύσιν ἡμῶν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα » οὐκ ἔπτηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμ» βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς » εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νευστάζων κάραν πρὸς ἔχθραν, μηδεὶς δολίως κινήσειε, τῷ πλησίον κακῶς ἀποδοῦναι, κακὸν ἀντὶ κακοῦ μελετῶν· ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ Κύριον, τὸν φανέντα τιμήσωμεν.

Ὑμῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, μικρὸν προσκακοπαθήσατε, τούτῳ μορφωθέντι καὶ φανέντι, καθ' ἡμᾶς καὶ τὸ Βάπτισμα, ἐπειγομένῳ δέξασθαι, τῆς εἰκόνος εἰς κάθαρσιν.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ κατέλθῃ, καὶ συνταφῇ τῷ Βαπτίσματι, μετ' ἐμοῦ τῆς δόξης ἀπολαύσει, καὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸς νῦν ἐπαγγέλεται· ᾧ πιστῶς ὑπαντήσωμεν.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βαβυ» λῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύον» τος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ » συνημμένοι ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ » κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· » Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ» τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δαιτυμόνες τῆς Θεοῦ τροφῆς, τῆς Βηθλεὲμ τῷ λόγῳ κατατρυφήσαντες, σὺν Ἀγγέλοις τε δοξάσαντες, καὶ Ποιμέσι καὶ Μάγοις, τὸν σαρκωθέντα, νῦν πρὸς Ἰορδάνην μυ-

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ κεῖται οὕτω· Δι' αὐτοῦ σωτηρίαν τε ἡμῖν, δωρούμενος αὐτὸς ἀνακράζεις· Ὕδωρ...

Digitized by Google

στικῶς, πορευθῶμεν ὀψόμενοι μυστήριον τὸ μέγα, ὅπερ ἥκει Χριστὸς ἐκτελέσαι· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμου τηροῦντες τὸ κεφάλαιον, καὶ Προφητῶν ἀγάπην ἐνστερνισάμενοι, μιμηταὶ Χριστοῦ γενώμεθα, δι' ἀγάπησιν ἄκραν, σάρκα λαβόντος, καὶ διὰ Βαπτίσματος ἡμᾶς, τῷ Πατρὶ καταλλάξαντος, καὶ διδάξαντος μέλπειν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐδεξιοῦτο τὸν ἐρχόμενον, τὰς ἁμαρτίας πάντων καθᾶραι νάμασιν· ἀλλὰ τοῦτον διεκώλυε, συςελλόμενος φόβῳ· Ἐγὼ γὰρ χρείαν ἔχω βαπτισθῆναι ὑπὸ σοῦ, τῷ Νυμφίῳ ἀντέφησεν, ὁ φίλος ἡ φωνή τε τῷ Λόγῳ, καὶ Ἡλίῳ ὁ λύχνος· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ξενίας Δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέ- » ζης, ἐν πενιχρῷ σπηλαίῳ πρὶν ἀπολαύ- » σαντες, νῦν πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν, μυςή- » ριον ὀψόμενοι ξένον, τὸ τῆς ἄνω λαμπρότητος » πρόξενον.

Ἄπιτε τῆς Βηθλεέμ, οἱ τρυφηταὶ τῶν θαυμάτων, πρὸς χώραν Ἰορδάνου, κἀκεῖ ὀψόμενοι, ἔργα μυστικῶς τελούμενα, Βαπτίσματί τε τὸν Χριστὸν προσελθόντα· τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσαι, καὶ γὰρ σεσάρκωται.

Δημιουργὸς γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, ἐτέχθη ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως σαρκωθεὶς, Κόρης ἐξ ἁγνῆς Θεόπαιδος, διπλοῦς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος μέλων, τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσαι διὰ Βαπτίσματος.

Ὡς ἄνθρωπος ἐπέστης, οὐσίᾳ οὐ φαντασίᾳ, ὡς εἷς ἐν μέσῳ πάντων, ζητῶν τὸ Βάπτισμα, ὁ μόνος φύσει ἀνεύθυνος· ἐνθάψαι γὰρ εὐθύνας ἦλθες, τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕδασι βαπτιζόμενος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἰδοὺ παραγίνεται, πρὸς Ἰορδάνην Χριστὸς, φωνεῖ τῷ Προδρόμῳ τε· Δεῦρό με βάπτισον, τὸν πᾶσαν καθαίροντα, κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, ποταμίοις ἐν ῥείθροις· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, κορυφήν μου πρὸς θείαν· χειρὸς γὰρ τὸ παράπτωμα, ἦλθον ἰάσασθαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν Βασιλέα τοῦ παντὸς καὶ Δεσπότην, ἐπὶ τὸ Βάπτισμα πιςοὶ, καθορῶντες, θεοπρεπῶς ἐρχόμενον ὑμνήσωμεν αὐτόν. Τρίβους καρδιῶν ἡμῶν, εὐτρεπίσωμεν πόθῳ, σπίλους ἀποπλύνοντες, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων· ἰδοὺ γὰρ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ἐν Ἰορδάνου ῥοαῖς παραγίνεται.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ὁ μέγας Βαπτιστὴς, τοῦ Κυρίου ἀγάλλου· ἐπέστη γὰρ Χριστὸς, ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι· τρέμεις ὡς ὑπηρέτης· ὁ γὰρ Δεσπότης κεφαλὴν κλίνει σοι· ἅψαι τῆς θείας κάρας, τοῦ ἁπτομένου χειρὶ τὰ σύμπαντα, καὶ εὐδοκίᾳ σῴζοντος Θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες· ὁ Προεόρτιος, εἰς ς'. τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων εἰς δ'. καὶ τοῦ Ὁσίου, εἰς δ'.

Ὁ Προεόρτιος· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Κατὰ ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.
Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν » ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, » καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, » ἐβόα ᾄσωμεν.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, αἱ πατριαὶ, τῶν Ἐθνῶν ᾀδέτωσαν· Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς, πάσης γῆς προέρχεται ῥοαῖς, Ἰορδάνου τὴν ἡμῶν, ποιῆσαι κάθαρσιν.

Βασιλικὴν ἁλουργίδα, παρθενικῶν, ἐξ αἱμάτων Κύριε, ἐνδυσάμενος σαρκὶ, ποταμοῦ πρὸς ῥεύματα γυμνὸς, ἐπιβαίνεις τὴν ἡμῶν, ἐνδύων γύμνωσιν.

Γόνος Πατρὸς προανάρχου σὺ πεφυκὼς, πρὸς τὸν γόνον εὔσπλαγχνε, Ζαχαρίου εὐτελῶς, παραγίνῃ Βάπτισμα αἰτῶν, ὅπως χάριτι υἱοὺς Θεοῦ ποιήσῃς ἡμᾶς.

Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Χριςοῦ Μαθητὰς δευτέρους ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.
Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Χριστῷ μαθητεύσαντες, τῷ δι' ἡμᾶς ὕλῃ σώματος, φανέντι Πανεύφημοι, κατεφωτίσατε, κόσμον ἅπαντα, ἀκτῖσιν εὐσεβείας, τὸ σκότος μειώσαντες τῆς ἀθεότητος.

Ῥεόντων ἀφέμενοι, τὸ πεφυρμένον καὶ ἄστατον, Χριστῷ ἠκολούθησαν, Κρήσκης καὶ Πρόχορος, καὶ Ἀνδρόνικος, Θαδδαῖος καὶ Νικάνωρ, φωστῆρες γενόμενοι θεοειδέστατοι.

Digitized by Google

Ισχὺν τοῦ ἀλάστορος, κατεπαλαίσατε ἔνδοξοι, ἰσχυῒ τοῦ Πνεύματος· τοὺς τῇ μανίᾳ τε, ἀθεότητος, τελείως παρεθέντας, ἰσχύος ἐπλήσατε, καὶ θείας γνώσεως.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐπιφανέντα τὸν Κύριον, Ἀμπλίας ἐκήρυξε, Στάχυς καὶ Φίλιππος, ὡς Ἀπόστολοι, ὡς Θεῖοι Ἱεράρχαι, ὡς ὄντες διάκονοι, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν. Θεοτοκίον.

Τὸ θεῖον παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τιμήσωμεν, ἐν ᾧ κατεσκήνωσε, καθὼς ἠθέλησε· τὴν ἀπείρανδρον, καὶ μόνην Θεοτόκον, δι' ἧς ἐθεώθημεν, ὑμνολογήσωμεν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τῆς τρυφῆς χειμάῤῥους ὁ Χριστὸς, νάμασι προέρχεται, δουλοπρεπῶς τοῦ Ἰορδάνου λούσασθαι· τὰ ὄρη σκιρτήσατε· ἀγαλλίασιν, οἱ βουνοὶ περιζώσασθε· οἱ ῥερυπωμένοι, κάθαρσιν πρὸς θείαν εὐτρεπίσθητε.

Ἡ φωσφόρος μνήμη σου ἡμῖν, σήμερον ἐξέλαμψεν, ἡλιακὰς μαρμαρυγὰς Θεόκτιστε, τῶν κατορθωμάτων σου, τῶν παθῶν ἡμῶν, ἐλαυνούσας κατήφειαν· ἣν ἐπιτελοῦντες, πίστει σε καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Πτερωθεὶς τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, γέγονας μετάρσιος, τῆς κοσμικῆς ἀπαναςὰς συγχύσεως· ὅθεν προσεχώρησας, πρὸς ἀσκήσεως τὰ ἐπίπονα σκάμματα, καὶ δι' ἐγκρατείας, Ἄγγελος καθάπερ ἐπεβίωσας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἁγνὴν ἁγνεύοντι νοΐ, δεῦτε μακαρίσωμεν· τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ ἣν ἠγάπησε, Θεὸς ἐκλεξάμενος, ἣν κατῴκησεν, ὡς σκηνὴν ἁγιάσματος, ὡς τιμιωτέραν, πάντων τῶν κτισμάτων ἀνυμνήσωμεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Δεσπόζων πάντων ὡς Θεὸς, δούλου φέρεις εἰκόνα, καὶ πρὸς δοῦλον οἰκτίρμον, παραγίνῃ σαρκικῶς, Βαπτίσματι θεουργῷ, τῆς δουλείας, τοῦ ἐχθροῦ ἐξαίρων ἡμᾶς.

Ἐπέστης ῥείθρῳ διατί; ποίαν κάθαρσιν θέλων; ποῖον ῥύπον ἐκπλύνειν, ὑπεράγαθε ζητῶν; ὑμνῶ σου τὴν ὑπὲρ νοῦν, διὰ σπλάγχνα, Λόγε συγκατάβασιν.

Ζητῶν τὸ πρόβατον Χριστὲ, ὅπερ ἄγριος λύκος, κατεσπάραξε δόλῳ, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, ἐφίςαται ἐκβοῶν, τῷ Προδρόμῳ· Δεῦρο σύ με βάπτισον.

Τῶν Ἀποστόλων. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Οἷα ποταμοὺς ὑμᾶς ὁ Λόγος, εἰς πᾶσαν ἐξέπεμψε τὴν γῆν, πληροῦντας ταύτην Πάνσοφοι, ἀρδείαις Θείου Πνεύματος, καὶ τὸν φλογμὸν ἐξαίροντας, τῆς ἀθεΐας ἐν χάριτι.

Ὑμνήσωμεν Τίμωνα τὸν θεῖον, τὸν Σίλαν τε καὶ Σιλουανὸν, καὶ πίστει ἐπαινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον, καὶ Οὐρβανὸν καὶ Ἄγαβον, τοὺς ἀληθῶς Χριστοκήρυκας.

Μακάριοι ἤδη γεγονότες, ὡς ὄντως μακάριον Θεὸν, διδάσκαλον πλουτήσαντες, τοὺς πρὶν ἀθλίους Πάνσοφοι, μετόχους ἀπεδείξατε, ἐνθέου μακαριότητος. Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἐν τόκῳ, καὶ μετὰ τὸν τόκον ἀληθῶς, Παρθενομῆτορ πέφηνας· Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας, ὃν Ἀποςόλων σύλλογος, περιφανῶς ἀνεκήρυξεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἀβύσσους τῷ προστάγματι ὁ ποιήσας, ὁ ὕδασι στεγάζων τὰ ὑπερῷα, ἐν ὕδασι προέρχεται βαπτισθῆναι· ψυχὴ γρηγόρησον, παθῶν καθάρθητι, ἀρετῶν προσφέρουσα τὰ βλαστήματα.

Ἡδύπνοον ὡς ῥόδον τῇ γεωργίᾳ, τοῦ Πνεύματος ἀσκήσεως ἐν λειμῶνι, ἐξήνθησας Θεόκτιστε εὐωδίας, πληρῶν τοὺς ψάλλοντας, Θεῷ ἑκάςοτε· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ἐλαία ὡς κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ, Κυρίου ἀνεβλάστησας τῷ ἐλαίῳ, τῶν πόνων σου Θεόκτιςε ἱλαρύνων, ἡμῶν τὰ πρόσωπα, ψαλλόντων Ὅσιε· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε·

Θεοτοκίον.

Πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους· ἐν ὀδύνῃ ἐξέλιπεν ἡ ζωή μου· κατέδυσα εἰς χάος πλημμελημάτων· σῶσόν με Δέσποινα, μὴ ὑπερίδῃς με· προστασίαν ἄμαχον, σὲ γὰρ κέκτημαι.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, τῶν Ἀποστόλων,
Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Στῦλοι ἄσειστοι τῆς Ἐκκλησίας, ἑδραιώματα τῆς εὐσεβείας, γεγεννημένοι Μαθηταὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διατηρήσατε ταύτην ἀλώβητον, ἀποσοβοῦντες τοῦ πλάνου τὰ σκάνδαλα,

Digitized by Google

καὶ αἰτούμενοι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἑκάστοτε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ποιμάνας θεαρέστως, τοῦ Κυρίου τὸ ποίμνιον, τῇ σύριγγι τοῦ λόγου, θεοφόρε Θεόκτιστε, εἰς χλόην ἀπαθείας καὶ ζωῆς, προσήγαγες σωζόμενον Θεῷ· καὶ πρὸς τοῦτον ἐκδημήσας, μισθὸν τῶν πόνων εἴληφας ἐπάξιον. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα. Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου, τὸ Πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ᾽ αὐτόν, ὁρώμενον ἐν εἴδει Περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ. Δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ » σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει » ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Ἡνίκα εἶδέ σε, τὸ ῥεῖθρον Κύριε, Ἰορδάνου ἐστράφη· ἡ δὲ πολλοῖς, πάθεσι κατάρρυτος, φύσις ἡμῶν πρὸς οὐρανούς, ἀνεστράφη προσκυνοῦσά σε.

Θαμβεῖται ἥλιος, ὁρῶν σε Ἥλιε, σαρκικῶς γυμνωθέντα καὶ μυστικῶς, πᾶσαν καταυγάζοντα, τὴν γυμνωθεῖσαν σκοτεινῇ, παραβάσει φύσιν Δέσποτα.

Ἰδοὺ ἡ κάθαρσις, ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἡ ἀνάπλασις πάντων, ὁ φωτισμός, ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια· οἰκειωθῶμεν οὖν αὐτῷ, διὰ βίου καθαρότητος.

Τῶν Ἀποστόλων. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Θάλασσαν ἐτάραξαν τὴν τῶν Ἐθνῶν, ταύτην ἐπιβάντες οἱ πάνσοφοι, καθάπερ ἵπποι, τοῦ Σωτῆρος Μαθηταί, καὶ τοὺς πιστοὺς διέσωσαν, ὕδατι Ἁγίῳ καὶ Πνεύματι.

Ἤστραψαν ὡς ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς, Πούδης Ἀπελλῆς καὶ Φιλόλογος, καὶ Ἡρωδίων, Ῥοῦφός τε καὶ Πατροβᾶς, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισαν, σκότους ἀγνωσίας ῥυσάμενοι.

Τείνας ἐξαπέστειλε βέλη ὑμᾶς, ὡς ἠκονημένα ὁ εὔσπλαγχνος, βέλη συνθλῶντα, τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τοὺς δεινῶς, τραυματισθέντας Ἔνδοξοι, χάριτι Θεοῦ θεραπεύοντας.

Αἴνεσιν προσάξωμεν τῷ Λυτρωτῇ, ἀνυμνολογοῦντες Ῥοδίωνα, τὸν θεηγόρον, καὶ Ἑρμῆν τὸν εὐκλεῆ, καὶ τὸν σοφὸν Ἀσύγκριτον, Λῖνόν τε τὸν θεῖον καὶ Γάϊον.

Θεοτοκίον.

Σὲ μακαριώτατος πάλαι χορός, τῶν προφητευόντων ἐν Πνεύματι, θεηγορίαις, ἱεραῖς θεοπρεπῶς, κατονομάζει Πάναγνε, Πύλην τε καὶ Ὄρος κατάσκιον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἔσταλαξαν, γλυκασμὸν οἱ τῶν πόνων ἱδρῶτές σου, πικρίαν ἐξαίροντες, τὴν τῶν Δαιμόνων Ἀοίδιμε, νόσον φυγαδεύοντες, τὰς ἁλμυρὰς διεκχύσεις ἀξιάγαστε.

Θεύμενος, ἀνενδότοις καθάρσεσιν Ὅσιε, σωστὴρ ἐχρημάτισας, τῶν Μοναστῶν φαεινότατος, τύπος ἀκριβέστατος, καὶ ποδηγέτης, καὶ πύργος ἀδιάσειστος.

Διέῤῥηξας, τῶν παθῶν τὰς θαλάσσας Θεόκτιστε, τῇ ῥάβδῳ τῆς Πίστεως, καὶ Φαραὼ τὸν ἀόρατον, Πάτερ κατεπόντισας, ἐπαγγελίας, πρὸς χθόνα φθάσας Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Κεκράξομαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ Πανάμωμε, πρὸς σὲ καὶ σωθήσομαι, καὶ ἡδονῶν ὑπερβήσομαι, τεῖχος καὶ ῥυσθήσομαι, πειρατηρίων, Δαιμόνων μεσιτείᾳ σου.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθρι» ζόντων σοι ψυχάς, πόθῳ καταύγασον » δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, » ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Καρποφορήσωμεν τῷ Χριστῷ, βίον καθαρόν· ἔρχεται γάρ, ἀποκαθαίρων τοῖς ὕδασι, τῶν ἁμαρτημάτων τὸν ῥύπον χάριτι, ὁ μόνος εὐεργέτης καὶ ἀναμάρτητος.

Λαὸς ἐν σκότει τῶν δυσχερῶν, πάλαι ὁ καθήμενος τὸ φῶς, ἐπιφανέν σοι τὸ ἄδυτον, βλέψον, καὶ ταῖς θείαις αὐγαῖς φωτίσθητι, καὶ τοῦ ἐπιφανέντος τὴν χάριν ὕμνησον.

Μέγα μυστήριον ἐκτελῶν, μέγιστον πρὸς Πρόδρομον τὸν σόν, ὦ μεγαλόδωρε Κύριε, ἔρχῃ σμικρυνθεῖσαν τὴν ἀνθρωπότητα, ἀῤῥήτως μεγαλύνων διὰ Βαπτίσματος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Δεσμεῖν τε πανεύφημοι, καὶ λύειν ὡς Ἀπόστολοι, λαβόντες ὑμεῖς τὴν ἐξουσίαν, τοὺς δεδεμένους κακοπιστίας δεσμῷ, ἐλύσατε· ὅθεν τὴν ὑμῶν μνήμην ἑορτάζομεν, πιστῶς περιχορεύοντες.

Ἐνθέοις Ἀρίσταρχος, τιμάσθω μελῳδήμασι, Τέρτιος Ἰάσων καὶ Σωσθένης, Καῖσαρ καὶ Μάρκος, Λουκᾶς Σωσίπατρος, Κούαρτος

Digitized by Google

καὶ Θεῖος Ἀπελλῆς, Κλήμης Ἐπαφρόδιτος, καὶ ὁ πάνσοφος Ἔραστος.

Ὑμᾶς ὡς τοὺς Δώδεκα, ἀπέστειλεν ὁ Κύριος, πᾶσαν ἐκριζοῦντας ἀθεΐαν, πᾶσιν ἀνθρώποις καταφυτεύοντας, γνῶσιν θεϊκὴν περιφανῶς, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τὰ ὄμματα φώτισον, Παρθένε τῆς καρδίας μου· λάμψον μοι ἀκτῖνα μετανοίας· σκότους με ῥῦσαι διαιωνίζοντος· Πύλη τοῦ φωτὸς Χριστιανῶν, πάντων τὸ προσφύγιον, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Τῶν προσευχῶν, τῷ ἀρότρῳ ἀνανεώσας, γῆν τῆς καρδίας, ταύτῃ κατεβάλου τοῦ λόγου σπόρον, Πάτερ θεόφρον, καὶ πολύχουν ἐδρέψω, εὐκαρπίαν τῶν εὐφημούντων σε, πάντων εὐσεβῶν, τὰς ψυχὰς διατρέφουσαν.

Ἄγρυπνον νοῦν, ἀενάως προσφέρων, Πάτερ θεόφρον, πάθη κατεκοίμισας ψυχοφθόρα, ὄρθρον πρὸς θεῖον, ἐπειγόμενος φθάσαι, πρὸς ἀδύτου φωτὸς λαμπρότητα, τῶν εὐφραινομένων, ἐν ᾧ ἡ κατοίκησις.

Ὡς θεαυγής, καὶ φωσφόρος καὶ πλήρης τῶν χαρισμάτων, Πνεύματος τοῦ θείου ὑπάρχων Πάτερ, τῆς ἀκακίας τὸ ἀνόθευτον ἦθος, ὑποφαίνων πᾶσιν, ἐδείκνυες, Ἄγγελος καθάπερ, βιῶν μετὰ σώματος. Θεοτοκίον.

Ἀνατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους φανείσης, ἐδείχθης Πύλη, Θρόνος ἐπηρμένος τοῦ Βασιλέως, οὐρανομήκης, καὶ μετάρσιος Κλίμαξ· ἣ ἐπέβη Χριστὸς Πανάχραντε, καὶ τοῖς ἀπωσμένοις, βροτοῖς προσωμίλησεν.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Ναμάτων ὡς ἔμπλεως, μυστικῶν ὡς ποταμός, εἰρήνης μόνε Κύριε, πρὸς ποταμὸν ἐφίστασαι ἐκ μικρᾶς, σταγόνος αἰτούμενος, βαπτισθῆναι ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ξενίζεται ἄνωθεν, τῶν Ἀγγέλων ὁ χορός, καταινοῦν γυμνούμενον, τὸν ταῖς νεφέλαις σκέποντα οὐρανόν, καὶ κράζει· Τίς αὕτη σου, ἡ πολλὴ πρὸς ἀνθρώπους συγκατάβασις;

Ὁ πλήρης κεκένωται· ὁ ἀόρατος ἰδού, σωματωθεὶς ἐπέφανεν. Ἰορδάνη εὐφράνθητι ποταμέ, τὰ ῥεῖθρά σου πλήρωσον, ὅπως λούσῃς τὴν πάντων ἀναγέννησιν.

Τῶν Ἀποστόλων. Τὴν θείαν ταύτην.

Εἰς πάντα κόσμον ἐῤῥάνατε, τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς τὸ σωτήριον, νεφέλαι ἔμψυχοι, ἀναδειχθέντες Ἀπόστολοι, καὶ τῶν πιστῶν καρδίας κατεδροσίσατε.

Ῥημάτων θείων ἡ δύναμις ὑμῶν, τὴν τῶν ῥητόρων ἐνίκησε, πολλὴν δεινότητα, καὶ τοὺς ἀσόφους ἐσόφισε, μωραινομένους γνώσει τῆς πλάνης Πάνσοφοι.

Ὁ θεῖος Πούδης καὶ Τρόφιμος, Φιλήμων ὁ κλεινὸς καὶ Ἀρίσταρχος, Ὀνησιφόρος τε, καὶ Τυχικὸς ὁ πανάριστος, ὡς Μαθηταὶ τοῦ Λόγου μεγαλυνέσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε μόνη Πανύμνητε, δοξάζω σὲ ἀεὶ θεοδόξαστε, καὶ μακαρίζω σε, ἣν γενεαὶ μακαρίζουσι, τῶν γενεῶν Παρθένε θεομακάριστε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Πονηρίας ὑπέταξας πνεύματα, Πνεύματος Ἁγίου δειχθεὶς ἐνδιαίτημα, τοῦ τὴν ἰσχὺν σοι πνεύσαντος, θεοφόρε παμμάκαρ Θεόκτιστε.

Λογικῇ βακτηρίᾳ σου Ὅσιε, πόᾳ τῆς ἀσκήσεως Πάτερ ἐξέθρεψας, τὸ λογικόν σου ποίμνιον, καὶ πρὸς μάνδραν οὐράνιον ἴθυνας.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, ἄλλον ἐπὶ γῆς οὐρανόν σε ἀνέδειξε, Θεογεννῆτορ Ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἐπέφανεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων,
Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ Μαθητῶν, χορὸν τῶν Ἑβδομήκοντα, ἐνθέως πιστοί, ὑμνήσωμεν σήμερον, καὶ πανηγυρίσωμεν· δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, Τριάδα σέβειν ἀμέριστον· ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι θείας Πίστεως. Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων τὴν χορείαν, συμφώνως οἱ πιστοί, ἱεραῖς εὐφημήσωμεν μελῳδίαις, Στέφανον, Πρόχορόν τε καὶ Σίλαν καὶ Νικάνορα· Τίμωνα καὶ Ἀμπλίαν καὶ Παρμενᾶν· Ἀπελλῆν τε, Ἰάκωβον, Φίλιππον, Ἀρίσταρχον, καὶ Ματθίαν· Ἡρωδίωνα, Κρίσκην καὶ Φλέγοντα· Βαρνάβαν, Λῖνον καὶ Ὀλυμπᾶν· Ἀνανίαν Λουκᾶν καὶ Ἀσύγκριτον, καὶ τοὺς λοιπούς· ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι θείας Πίστεως.

Digitized by Google

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων, καὶ ἐνδόξων Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχοι.

Τοὺς Ἑβδομήκοντ' εὐκλεεῖς Ἀποστόλους,
Καὶ ᾠδ' ὁμοῦ σύμπαντας εὐφημεῖν θέμις.

Ἀμφὶ τετάρτην ἄνδρας ἀγακλεέας κυδαίνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Θεόκτιστος, ὁ Ἡγούμενος τοῦ ἐν τῷ Κουκούμῳ τῆς Σικελίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν γῇ χλοαυγεῖς τῆς Ἐδὲμ Θεοκτίστῳ,
Μοῖραν δίδως, ἄκτιστε τοῦ Θεοῦ Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι ἓξ Μάρτυρες, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχαὶ διαυγεῖς ἓξ ἀποπτᾶσαι βίου,
Ἐξαπτέρυξι συμπαρίστανται Νόοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ζωσίμου Μοναχοῦ, καὶ Ἀθανασίου Κομενταρησίου.

Στίχ. Ἀθανάσιος συνθανὼν τῷ Ζωσίμῳ,
Ἔνδον πέτρας ἥδιστα καὶ συζῆν ἔχει.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ζώσιμος ἦν ἐν Κιλικίᾳ, τὴν ἔρημον μετὰ τῶν θηρίων οἰκῶν. Καὶ συσχεθεὶς Δομετιανῷ τῷ Ἄρχοντι, τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, πεπυρωμένοις σιδήροις τὰ ὦτα καταφλέγεται, καὶ εἰς λέβητα πλήρη βορβόρου καχλάζοντος, ἐμβάλλεται, εἶτα κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται. Καὶ παραδόξως ἐκ πάντων σωθεὶς, ἐπιφανέντος ἐν τῷ θεάτρῳ λέοντος, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ περὶ τοῦ Χριστοῦ φθεγξαμένου, ἐπισπᾶται, πρὸς τὴν πίστιν τὸν Κομενταρήσιον Ἀθανάσιον. Ἀπολυθεὶς δὲ παρὰ τοῦ τυράννου, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἔνθα διέτριβε, γενόμενος, κατηχεῖ καὶ βαπτίζει τὸν Ἀθανάσιον· ἔνθα πέτρας διαιρεθείσης, ἅμα ὑπεισελθόντες, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Ἀπολλιναρίας τῆς Συγκλητικῆς.

Στίχ. Αἴρουσιν ἐκ γῆς τὴν Ἀπολλιναρίαν.
Καὶ γὰρ κατοικεῖν οὐρανοὺς ἦν ἀξία.

Αὕτη ἡ ἀοίδιμος, κάλλει καὶ συνέσει τῶν πολλῶν διαφέρουσα, Ἀνθεμίου τοῦ ὑπὸ Λέοντος τοῦ μεγάλου χειροτονηθέντος, καὶ τὴν Ῥώμην διέπειν ἐπιτραπέντος, θυγάτηρ ὑπῆρχεν. Ἐξ ἁπαλῶν δὲ τῶν ὀνύχων τὴν παρθενίαν ποθήσασα, νύκτα καὶ ἡμέραν τὸν Θεὸν ἐλιπάρει τυχεῖν τοῦ ποθουμένου. Καὶ λοιπὸν ἱκέτις γίνεται τοῖς γονεῦσι, τοῦ πορευθῆναι ἐν Ἱεροσολύμοις. Οἱ δὲ τοῦτο ἐπιτρέψαντες, παῖδάς τε καὶ παιδίσκας παραλαβοῦσα, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, καὶ ἱματισμὸν πολυτελῆ ἀραμένη, καὶ τοὺς ἁγίους τόπους καταλαβοῦσα, πάντα δέδωκε τοῖς χρήζουσι. Καὶ προσκυνήσασα τοὺς ἁγίους τόπους, καὶ τοὺς οἰκέτας ἐλευθερίᾳ τιμήσασα, ἀπέλυσεν, ἕνα πρεσβύτην, καὶ ἕνα εὐνοῦχον κατασχοῦσα παρ' ἑαυτῇ· οὓς καὶ παραλαβοῦσα, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπορεύθη· καί τινα τόπον πεδινὸν φθάσασα, ἐν αὐτῷ τὸν τῆς ὁδοιπορίας κόπον παραμυθήσασθαι διέγνω.

Ὡς δὲ οἱ σὺν αὐτῇ εἰς ὕπνον ἐτράπησαν, ἡ μακαρία τῇ παρακειμένῃ ὕλῃ τῷ τόπῳ ὑπεισέρχεται, πάντων καταφρονήσασα. Χρόνον δὲ συχνὸν ἐν τῷ χαλεπῷ ἐκείνῳ ἕλει διαρκέσασα, ὥστε τὸ μακάριον αὐτῆς σῶμα ὡς δέρμα χελώνης ἐκ τῶν δηγμάτων τῶν κατὰ τὸ ἕλος κωνώπων γενέσθαι, ἐν Σκήτῃ πρὸς τοὺς ἁγίους Πατέρας ἔρχεται, Δωρόθεος μὲν ὀνομαζομένη, τὸν εὐνοῦχον δὲ σχηματιζομένη. Ὁ δὲ θαυμαστὸς Μακάριος αὐτὴν προσλαβόμενος, δέδωκεν αὐτῇ κελλίον· ἐν ᾧ ἐγκλεισθεῖσα, τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπεδίδου νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

Ὁ δὲ ταύτης πατὴρ Ἀνθέμιος, καὶ ἑτέραν μὲν θυγατέρα ἔχων, δαίμονι ἀκαθάρτῳ βεβλημένην, ἐξαπέστειλεν αὐτὴν πρὸς τοὺς ἐν Σκήτῃ Μοναχοὺς θεραπευσομένην· τὰ δὲ κατὰ τὴν μακαρίαν πάμπαν ἀπειρήκει. Οἱ δὲ πρὸς τὸν Ἀββᾶν Δωρόθεον, τὴν δαιμονῶσαν ἀπήγαγον· καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐλευθεροῦται τοῦ δαίμονος τὸ κοράσιον, καὶ παρὰ τῶν Πατέρων ὑγιὲς παραπέμπεται.

Μετὰ δέ τινας ἡμέρας, ἤρξατο τοῖς πολλοῖς ἡ Κόρη ἔγκυος καταφαίνεσθαι· ὁ δὲ ταύτης πατὴρ, δόξας αὐτὴν ἐγκυμονεῖν ἐκ τοῦ Ἀββᾶ Δωροθέου, ταχυδρόμους ἐκπέμψας, τὸν Δωρόθεον ἔμπροσθεν αὐτοῦ παρεστήσατο· ἡ δὲ μακαρία, ἥτις εἴη, ἑαυτὴν διά τινων σημείων καταμηνύσασα, πάντας εἰς θαῦμα καὶ ἀγωνίαν ἐνέβαλε· καὶ μάλιστα διὰ τὸ θεραπείας τυχεῖν τὴν πάσχουσαν ἀδελφὴν αὐτῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὀλίγας ἡμέρας τοῖς γονεῦσιν συνδιατρίψασα, αὖθις πρὸς τὸ ἴδιον κελλίον ὑπέστρεψε, μηδενὸς τῶν ἐν τῇ Σκήτῃ τὰ πραχθέντα μαθόντων. Ὅθεν μετὰ τὴν αὐτῆς κοίμησιν, γυνὴ φανεῖσα, ἐξέστησεν ἅπαντας, καὶ εἰς εὐχαριστίαν τοῦ Θεοῦ συνεκάλεσε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε ῥεῖθρα ὑποδέξονται ποτάμια, τρυφῆς ὄντα χειμάῤῥουν Χριστέ; πῶς ὁ Πρόδρομος, ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα ἐπὶ σὲ, χειρὶ πλαστουργήσαντα αὐτὸν, καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ πονηροῦ, ἐξαγαγόντα ἡμᾶς;

Ῥεῖθρον Κύριε ὑπάρχων ἀγαθότητος, πρὸς ῥεῖθρα Ἰορδάνεια, πῶς ἐφίστασαι, ἀφθαρσίας νάματα ζητῶν; ποτίσαι τὰς γεύσει πονηρᾷ, καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ, φθόνῳ τοῦ ὄφεως.

Σταλαξάτωσαν τὰ ὄρη ἀγαλλίασιν, καὶ οἱ βουνοὶ σκιρτάτωσαν, εὐφραινόμενοι· ποταμοὶ κροτείτωσαν χειρί· ἐπέφανεν ἥκει ὁ Χριστὸς, ἐν ποταμῷ τὰ τῶν βροτῶν, ἐνθάψαι πταίσματα.

Τῶν Ἀποστόλων. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Σαγηνεύσαντες τῷ λόγῳ ἀνειλκύσατε, τῆς ἀθείας βυθοῦ, Ἔθνη πολύσπορα, σημείοις καὶ τέρασιν ἐπιστηρίξαντες, τὰ φρονήματα, τούτων σοφοὶ Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ πεπλανημένων.

Digitized by Google

Ἐμβιβάσαντες πρὸς ὅρμον γαληνότατον, τοὺς θαλαττεύοντας, τῇ ἅλμῃ τῶν δυσχερῶν, σωτῆρες ἐδείχθητε, καὶ κυβερνῆται σοφοί, ἀναμέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πάντες Εὔοδον καὶ Κάρπον μακαρίσωμεν, καὶ Τυχικὸν καὶ Κηφᾶν, Ἰοῦστον καὶ Ἀρτεμᾶν, Ζηνᾶν τε τὸν ἔνδοξον ὡς τοῦ Χριστοῦ Μαθητάς, ἀναμέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀστραπόμορφοι τῷ Πνεύματι γενόμενοι, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τοὺς κρατουμένους νυκτὶ, ἀγνοίας ἐρρύσασθε, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ζωῆς, ὡδηγήσατε, ἀναβοῶντας πάντοτε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἱλαστήριον Πανάμωμε γεγένησαι, ἁμαρτανόντων ἀεὶ, τεκοῦσα ὑπερφυῶς, τοῦ κόσμου τὸν αἴροντα, τὴν ἁμαρτίαν Χριστόν· ᾧ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Δακρύων προσχύσεσιν, ἐναποσβέσας, παθῶν ὑπεκκαύματα, Θεόκτιστε μακάριε, θαυμάτων ἀνέβλυσας, ῥεῖθρα ἀείζωα· οἷς περ ἀποπλύνονται, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, νόσοι ἀοίδιμε.

Δαυῒδ τὴν πρᾳότητα Πάτερ ζηλώσας, ἐκτήσω τὸ ἄμεμπτον, Ἰὼβ καὶ τὴν ἀπάθειαν, Ἰακὼβ τὸ ἄπλαστον, καὶ πίστιν τοῦ Ἀβραάμ, Πέτρου τὴν θερμότητα, μεθ' ὧν κατασκηνώσας, ἡμῶν μνημόνευε. Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἐνυπόστατον ἡμῖν τεκοῦσα, θανάτῳ τὸν θάνατον, Παρθένε καταργήσασαν, δεινῶν ἐπικλύσεσι, θανατωθέντα με, ζώωσον πρεσβείαις σου Ἁγνή, εὐλογημένη καὶ ὑπερένδοξε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ δικαίου θυσίας ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰ ποτάμεια ῥεῖθρα μηλωτῇ ἔτεμεν, Ἐλισσαῖος τὴν χάριν, τὴν τοῦ Βαπτίσματος, προσκιαγραφῶν, ἣν Χριστὸς ἀπειργάσατο, τούτοις ἐπιβαίνων, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ὑπεσήμανε πάλαι Προφήτης ἔνδοξος, τοῦ Βαπτίσματος χάριν, ἁλσὶ τὰ ὕδατα, ἄγονα τὰ πρὶν, ἐκτελέσας πολύγονα, τοῦ ἐπιφανέντος, Θεοῦ ἡμῶν δυνάμει.

Φάραγξ πᾶσα τῶν θείων δώρων πλησθήσεται, καὶ βουνὸς ἐναντίος ταπεινωθήσεται, καὶ τὰ σκολιὰ, εἰς εὐθεῖαν τραπήσεται, τῇ τοῦ σαρκωθέντος, Θεοῦ ἐπιφανείᾳ.

Τῶν Ἀποστόλων. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νεώσαντες φρένας χερσωθείσας, ἀρότρῳ τοῦ λόγου πανаοίδιμοι, ταύταις τὰ σωτήρια, σπέρματα ἐσπείρατε, καὶ εὐσεβείας ἄσταχυν ἑκατοστεύοντα, ἐδρέψασθε τῶν ἀνασωθέντων, τὴν πληθὺν Κυρίου, Ἀπόστολοι πανσόφως.

Ἐπαίνοις Ἰάκωβον ἐνθέοις, Κλεόπαν Βαρνάβαν τε καὶ Στέφανον, Νάρκισσον τὸν πάνσοφον, Μάρκον, Ἀριστόβουλον, καὶ Ἀπελλῆν τιμήσωμεν, ὡς Ἀποστόλους Χριστοῦ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυρὸν ἀντὶ θώρακος φοροῦντες, πρὸς πάσας ἀνδρείως ἐχωρήσατε, φάλαγγας τοῦ δράκοντος πάνσοφοι Ἀπόστολοι· καὶ ταύτας διολέσαντες, οὓς ᾐχμαλώτευσεν, ἀνθρώπους συνελάβεσθε πίστει, καὶ τῷ ζωοδότῃ, προσήξατε Δεσπότῃ. Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα ἐπέκεινα θαυμάτων! πῶς τίκτεις καὶ μένεις παρθενεύουσα; πάναγνε Θεόνυμφε· Λόγον γὰρ ἐγέννησας, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον· ᾧ πάντες ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐν ἀκακίᾳ τὴν ζωὴν, διανύσας ἀληθῶς θεόφρον Πάτερ, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, τελειοτάτῳ νοΐ, καθεῖλες, Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, Θεόκτιστε κραυγάζων.

Νῦν ἡ ἀξίνη τῶν ψυχῶν, ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομήν· ψυχή μου σπεῦσον, καὶ παθῶν τὰς ἀκάνθας, ἀποτεμοῦσα καρποὺς, ὡρίμους Κυρίῳ προσάγαγε, ταῖς τοῦ Θεοφόρου, εὐχαῖς διασωθεῖσα.

Θεοτοκίον.

Ἀπὸ πασῶν σε γενεῶν, ἐξελέξατο Χριστὸς εἰς κατοικίαν, ἑαυτῷ Θεοτόκε, ἀνακαινίζων ἡμᾶς, φθαρέντας ἑνώσει τῇ κρείττονι· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος

Digitized by Google

» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς » οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Χερσὶν ὁ πλάσας Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ χειρὶ Προδρόμου ὑποκύπτεις ὡς ἄνθρωπος, ταπεινούμενος ὅπως ὑψώσῃς με, πάλαι ταπεινωθέντα, καὶ ἀπολλύμενον· δόξα τῇ ἐνδόξῳ, καὶ φρικτῇ οἰκονομίᾳ σου.

Ψυχῶν ἡ κάθαρσις εὐτρεπίζεται· ὁ φωτισμὸς, ἡ λύσις τῶν δεινῶν ἐπεδήμησεν. Ἰορδάνη ποταμὲ εὐφράνθητι· χόρευσον πᾶσα κτίσις, γῆ τε καὶ θάλασσα, κρότησον δοξάζουσα Χριστὸν, τὸν ὑπεράγαθον.

Ὡς ὢν ἁπάντων καλῶν τὸ πλήρωμα, ἔρχῃ βοῶν τῷ πλήρει, ἁγιότητος δούλῳ σου, ἐκπλαγέντι τὴν σὴν συγκατάβασιν· Ἔγγισον βάπτισόν με· θέλω πληρῶσαι γὰρ, φύσιν τῶν βροτῶν ἁγιασμοῦ, καὶ καθαρότητος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ἅπας γηγενής.

Ἴασαι ἡμῶν, Χριστὲ τὰ παθήματα, τῶν Ἀποστόλων εὐχαῖς, τῶν ἀγαπησάντων σε, καὶ κηρυξάντων ἐν πᾶσιν ἔθνεσι, Θεὸν ὁμοῦ καὶ Κύριον, Δημιουργὸν τοῦ παντὸς, καὶ εἰδώλων, πᾶσαν ἀμαυρότητα, διωξάντων φωτὶ τοῦ κηρύγματος.

Ὥσπερ ἀστραπαὶ τῷ κόσμῳ ἐξέλαμψαν, Λουκᾶς ὁμοῦ καὶ Ἑρμῆς, Μάρκος Ἀνανίας τε, καὶ σὺν Ματθίᾳ ὁ ἱερὸς Ὀλυμπᾶς, καὶ τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα, σαφῶς ἐφώτισαν· οὓς ἐν πίστει, σήμερον τιμήσωμεν, ἱεροῖς καὶ σεπτοῖς μελῳδήμασι.

Στῶμεν εὐσεβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ μακαρίσωμεν, τοὺς Ἱεροκήρυκας, καὶ Διδασκάλους καὶ ἀγγελόφρονας, καὶ πλουτιστὰς σωτῆράς τε, καὶ ἀντιλήπτορας, καὶ προστάτας, πάντων χρηματίζοντας, τῶν τιμώντων αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

Ἤστραψαν φωτὶ, ἀΰλῳ τοῦ Πνεύματος, Ἀκύλας Ἀχαϊκὸς, Κάρπος τε ὁ ἔνδοξος, καὶ Φουρτουνάτος σὺν τοῖς ἑξήκοντα, καὶ ἓξ Χριστοῦ θεράπουσι, καὶ Ἱεροῖς Μαθηταῖς, καὶ καρδίας, πάντων καταυγάζουσι, τῇ φωσφόρῳ αὐτῶν μνήμῃ σήμερον. Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε, καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννῆτορ Πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων, πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς εὐφημούντων σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Θεοῦ κτίσις πέφυκας, Θεόκτιστε ἀνόθευτος, μὴ νοθεύσας ψυχῆς σου τὸ κάλλος, Ὅσιε, τῶν ἁμαρτημάτων κηλῖσιν, ἀλλὰ σαυτὸν, ὅλον ὡραΐσας, καλῶν ἐπιδόσεσι· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Ἀρεταῖς κοσμούμενος, ἀγάπῃ λαμπρυνόμενος, τῶν καλῶν ταῖς ἰδέαις καταστραπτόμενος, πρὸς τοὺς σοὺς μετέβης Πατέρας, Πάτερ σοφὲ, ἐν πίονι γήρᾳ, σῖτος ὥσπερ ὥριμος, θησαυροῖς θείοις τηρούμενος.

Ἡ ποίμνη σου σήμερον, χορεύει ἑορτάζουσα, φωτοφόρον τὴν μνήμην τῆς σῆς κοιμήσεως· ἣν ἐπευλογεῖν οὐρανόθεν, καὶ μεταστὰς, μὴ λίπῃς τρισμάκαρ, Θεῷ παριστάμενος, σὺν Ἀγγέλοις Παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἡ κυήσασα, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν, νεκρωθεῖσαν Παρθένε τοῖς παραπτώμασι, ζώωσον Ἁγνὴ τὴν ψυχήν μου, ὡς συμπαθὴς, ὡς μόνη προστάτις, τῶν καταφευγόντων σου, ἐν τῇ σκέπῃ Παναμώμητε. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέ» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν » τὰ ἐσκορπισμένα. Διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Καταλιπόντες κόσμον, οἱ Ἑβδομήκοντα Λόγε, σοὶ μαθητεύονται πόθῳ, τῷ Λόγῳ καὶ Διδασκάλῳ, τῆς ἀγνωσίας τὸν κόσμον, ἀποκαθαίροντες πίστει. Προεόρτιον, ὅμοιον.

Ὁ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς, Υἱὸς καὶ σάρκα φορέσας, ὑπερφυῶς ἐκ Γυναικὸς, προέρχεται βαπτισθῆναι, εἰς ἀναγέννησιν κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Οὗ περ ἡ φωνὴ, τοῦ βοῶντος προετύπου, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, ἐν τοῖς ῥείθροις Ἰορδάνου, καὶ τῷ Προδρόμῳ ἔφη· Δεῦρο πλῦνόν με ὕδασι, βάπτισόν με νῦν συγκαταβάντα· τὸν γὰρ Ἀδὰμ ἐκπλῦναι ἦλθον, τοῦ πρὶν πτώματος· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὕψος οὐρανοῦ οὐδαμῶς ἐξιχνιάσω· ἄστρων ἀριθμὸν, οὐδὲ γῆν ἀναμετρήσω· καὶ πῶς τῆς κορυφῆς σου, τῷ Δεσπότῃ ὁ Πρόδρομος, ἅψομαι χειρί; πῶς δὲ βαπτίσω, τὸν φέροντα δρακὶ τὴν κτίσιν; διὸ κράζω σοι· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σύνθρονος Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ὑπάρχων, ταῖς ἀγγελικαῖς στρατιαῖς δορυφοροῦμαι· ἀλλὰ σμικρῷ σπηλαίῳ, ἐξενίσθην τικτόμενος,

Digitized by Google

ἐν τῇ Βηθλεὲμ δι' εὐσπλαγχνίαν· διὸ καὶ νῦν τὴν δεξιάν σου, ἐμοὶ δάνεισον, ἵνα καὶ πλύνω ἐν ἐμοί, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα (*).

Ἔκλυσας ποτέ, ἁμαρτίας ἐπὶ Νῶε, λόγῳ διασχών, καταῤῥάκτας οὐρανίους· καὶ πῶς σε Ἰορδάνης, κατιδὼν ὑποστήσεται; ἤδη γὰρ τὸ ῥεῖθρον ἀναστρέφει· ἐπέγνω σε ἡ κτίσις πᾶσα· κἀγὼ κράζω σοι· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Ἵνα πληρωθῇ, τοῦ Πατρὸς ἡ εὐδοκία, ἦλθον ἐπὶ γῆς, ἐνδυσάμενος πτωχείαν. Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον· σοὶ δὲ τὸν αὐχένα ὑποκλίνω· ἐν τούτῳ γὰρ παρεγενόμην· ἐμὲ βάπτισον, καὶ ἐν ἐμοὶ τὰ τῶν βροτῶν, καθαίροντα πταίσματα.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Σὺ τὸν Ἰσραήλ, διὰ στύλε καὶ νεφέλης, πρὶν φωταγωγῶν καὶ δροσίζων ἐν ἐρήμῳ· σὺ ὁ δεσπόζων πάντων, ὁ τῇ φύσει ἀνέκφραστος, δούλου τὴν μορφὴν πῶς ἐνεδύσω; οὐ ψαύσω σου πυρὸς ὁ χόρτος· αὐτός με βάπτισον· ἐγὼ γὰρ χρήζω ὑπὸ σοῦ, καθάρσιον δέξασθαι.

Ἀποστίχου, Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὤφθη τὸ πατρικόν, Ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνου ῥείθροις, Βαπτίσματι καθαῖρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Δέχου δουλοπρεπῶς, Προφῆτα Ἰωάννη, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Ἦλθεν ὁ φωτισμός, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ· δεῦτε, συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, καὶ ᾆσαι προεόρτια.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Σήμερον ὁ Χριστός, σωτήριον ἀνθρώποις, λυτήριον δωρεῖται, ψυχῶν καθαίρων ῥύπον, πυρὶ τῷ τοῦ Βαπτίσματος (**).

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Τὸ Τροπάριον τοῦτο, ἐκ τοῦ χειρογράφου μεταγραφὲν, διασώζει οὐ μόνον τὴν μεταξὺ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ Προδρόμου διάλογον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαιτούμενον τῆς ἀκροστιχίδος στοιχεῖον Σ. Ἀφῃρέθη δὲ τὸ ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις πρότερον, Ἔφθασε Χριστός, κτλ.

(**) Καὶ τὰ τέσσαρα ταῦτα Προσόμοια, μετὰ τῶν τριῶν ὁμοίων αὐτοῖς, τῶν κατὰ τὴν αὔριον ἐν τοῖς τῶν Αἴνων Ἀποστίχοις ψαλλομένων, φέρουσιν ἀκροστιχίδα, Ὠδὴ Ἰωσήφ· ἀτάκτως ὅμως εἰσὶ μεμερισμένα, καὶ ἐλλιπῆ.

ΤΗ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτε καὶ Θεωνᾶ, καὶ τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἵςῶμεν Στίχες ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεωνᾶν καὶ Θεόπεμπτον, τοὺς σοφοὺς ἀνυμνήσωμεν· τοῖς Χριστοῦ γὰρ δόγμασι πειθαρχούμενοι, λατρείαν πᾶσαν ἀθέμιτον, λαμπρῶς καταργήσαντες, τῇ ἁγίᾳ καὶ σεπτῇ, εὐσεβῶς λελατρεύκασιν, ἕνα Κύριον, καὶ Θεὸν πρὸ προσώπου τῶν τυράννων, εὐθαρσῶς ὁμολογοῦντες, καὶ στεφανούμενοι ἄνωθεν.

Τὸ τε βίε χαμαίζηλον, καὶ τρυφῆς τὴν εὐπάθειαν, καὶ τὴν ἀπανθοῦσαν δόξαν Πανεύφημοι, καταλιπόντες ὡς πρόσκαιρον, Χριστῷ ἐκολλήθητε, τῷ αὐτοῦ κάλλει τερπνῶς, ὡς ὡραίῳ φλεγόμενοι· καὶ προσήχθητε, ὡς ἡδύπνοα ῥόδα· καὶ τῷ στέφει, τῆς ἀφθάρτε Βασιλείας, θεοσθενῶς συνεστέφθητε.

Οἱ τὸν κόσμον μισήσαντες, ὑπερκόσμιοι ὤφθητε, πρωτοτόκων Ἐκκλησίᾳ, συνήφθητε, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συνᾴδετε, ᾠδὴν τὴν ἀκήρατον, ἐνωπίῳ τῷ Θεῷ, παρεστῶτες ἐνώπιοι· καὶ τὴν ἄθεσμον, τῶν εἰδώλων ἀπάτην καθελόντες, τῶν Τυράννων τὴν μανίαν, μαρτυρικῶς κατεβάλετε.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ὁσίας,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸ εὐκλεὲς τῶν Πατέρων ὄντως ποθήσασα, εὐκλείας τῆς ἀφθάρτου, ἐπεθύμησας· ὅθεν, ἐκστᾶσα τῶν ἡδέων, σῶμα τὸ σόν, πόνοις πᾶσιν ἐξέδωκας· καὶ νῦν τῶν πόνων λαμβάνεις τὰς ἀμοιβὰς τῷ Χριστῷ συμβασιλεύουσα.

Ὁ τὸν Ἰὼβ συγχωρήσας τῷ ἐξαιτήσαντι, καὶ σὲ πυρῶσαι θέλων, ὡς χρυσίον ἀφῆκε, τὸ σῶμα πάσχειν βίᾳ τοῦ πονηροῦ· ὅθεν σὺ καταισχύνασα, τῇ καρτερίᾳ τῶν νόσων τὸν πειραστήν, τῷ τῆς νίκης στέφει ἔστεψαι.

Τὸ τοῦ νυμφίου ὡραῖον, κάλλος ποθήσασα, Χριςοῦ καὶ νυμφευθῆναι, τούτῳ σὺ βουληθεῖσα, πάσαις ταῖς ἰδέαις τῶν ἀγαθῶν, διὰ πόνων ἀσκήσεως, σαυτὴν ἐκόσμησας· ὅθεν νῦν σὺν αὐτῷ, βασιλεύεις εἰς νυμφῶνα αὐτοῦ.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Ἑτοιμάζου Ἰορδάνη ποταμέ· ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται Χριστὸς ὁ Θεός, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεφαλάς, συνθλάσῃ τῇ Θεότητι ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς· ἀγάλλου ἡ ἔρημος Ἰορδάνου· τὰ ὄρη σκιρτήσατε εὐφροσύνῃ· ἥκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωή, ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδάμ. Φωνὴ βοῶντος βόησον, ὦ Ἰωάννη Πρόδρομε· Ἑτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. β΄.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ γῆ καὶ τὰ ἐπίγεια, σκιρτήσατε ἀγάλλεσθε· ὁ χειμάῤῥους, τῆς τρυφῆς ἐν ποταμῷ, βαπτίζεται τὴν χύσιν, ξηραίνων τῆς κακίας, καὶ ἀναβλύζει θείαν ἄφεσιν.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Φωτὸς ὢν χορηγὸς Ἰησοῦς, μὴ χρῄζων βαπτισθῆναι σαρκί, ἐπιβαίνει, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, φωτίσαι τοὺς ἐν σκότει, βουλόμενος· ἐν πίστει, τούτῳ προθύμως ὑπαντήσωμεν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Φορέσας τὴν τοῦ δούλου μορφήν, προέρχῃ βαπτισθῆναι Χριστέ, ὑπὸ δούλου, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, λυτρούμενος δουλείας, τῆς πάλαι ἁμαρτίας, καὶ ἁγιάζων καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Ἀγαλλιάσθω ἡ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· φωνὴ γὰρ βοῶντος ἠκούσθη ἐν αὐτῇ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεός, βαπτίζεται ὑπὸ δούλου· πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος. Ἤκουσεν Εὔα, Ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα· νῦν δὲ ἤκουσεν ἡ Παρθένος, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ἀπεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἠλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, Κανών· οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Εἱρμῶν τῶν τεσσάρων πρώτων Ὠδῶν·

Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, » διώκτην τύραννον, τὰ Ἰορδάνεια, ῥεῖ» θρα συστέλλει καὶ κρύπτει, τὴν ἐμὴν νῦν » καθαιρόμενον, ἀνθρωπίνως κάθαρσιν· ἐνδό» ξως γὰρ δεδόξασται.

Κύριε Θεέ μου, φωτώνυμον ὕμνον, καὶ προεόρτιον, ᾠδήν σοι ᾄσομαι, τῷ θείοις Θεοφανείοις, μυστικῶς ἀναγεννῶντί με, καὶ πρὸς τὴν λαμπρότητα, τὴν θείαν ἐπανάγοντι.

Ἄνω πρὸ αἰώνων, καὶ κάτω προσφάτως, ἐπιφανέντα σε τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ περίγεια Σῶτερ, κατεπλήττοντο θεώμενα, καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον σου, ἀνύμνουν συγκατάβασιν.

Ἵνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσῃς, σαυτὸν ἐκένωσας, μέχρι καὶ δούλου μορφῆς· νῦν δὲ παλάμῃ τοῦ δούλου, ὑποκλίνεις κεφαλὴν δουλικῶς, τὴν ἐμὴν ἀνάπλασιν, καὶ κάθαρσιν δωρούμενος.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, ἑδράσαντα πᾶσιν τὴν » γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, σαρ» κὶ κρυπτόμενον νάμασι, θάμβει πολλῷ συν» είχετο· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε » κραυγάζουσα.

Σύμβολα, πρὶν Προφήταις, παρέδειξας τῆς σῆς Θεοφανείας· νῦν δὲ τὰ κεκρυμμένα, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, ἐπιφανεὶς μυστήρια, ἀνθρώποις σήμερον, νέμων νέαν ἀναγέννησιν.

Ἥπλωσεν Ἰορδάνης, τὰ ὕδατα ὡς νῶτα μετὰ τρόμου, τοῦ δέξασθαι τὸν Κτίστην, σωματικῶς βαπτιζόμενον, τὸν πάντας ἁγιάζοντα· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζοντας.

Μέγα πρὸς σωτηρίαν, ἐφόδιον τὸ Βάπτισμα παρέχει, Χριστὸς τοῖς αἰσθομένοις, αὐτοῦ τῆς θείας ἐλλάμψεως, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλουσιν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν πρὸς τὸ Βάπτισμά σου ἔλευσιν, προο» ρῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκὼς ἐβόα· Εἰς » θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ὕδατα πολλά, » ἐπεβίβασας Σῶτερ διαταράσσοντας.

Ἐπιφανέντος σου ἐν σώματι, ἡγιάσθη ἡ γῆ, ὕδατα εὐλογήθη, ὁ οὐρανὸς πεφώτισται· γένος δὲ βροτῶν, τῆς πικρᾶς τυραννίδος ἐχθροῦ λελύτρωται.

Ῥήματι θείῳ νῦν ὁ Πρόδρομος, ἐξ ἐρήμου μολεῖ, πρὸς Ἰορδάνην λέγων· Μετανοεῖτε ἤγγικεν, ἡ τῶν Οὐρανῶν, Βασιλεία καλοῦσα, πάντας πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Digitized by Google

Ο μεταστρέψας πρὶν τὴν θάλασσαν, εἰς ξηρὰν καὶ πηγὰς, ἐξ ἀκροτόμου βλύσας, πταισμάτων χωνευτήριον, νῦν ἀποτελεῖ, Ἰορδάνου τὸ ῥεῖθρον, πυρὶ τοῦ Πνεύματος.

ᾨδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεοφανείας σου Χριστὲ, τῆς πρὸς ἡμᾶς
» συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν
» ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν·
» Οἱ πεφωτισμένοι ἥκατε, λούσασθε, καὶ δι' ὕ-
» δατος Θείου καὶ Πνεύματος σαφῶς, καὶ
» ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀποκαθάρατε.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, νέος Ἀδὰμ χρηματίσας ὁ Πλάςης, ἐν πυρὶ καὶ Πνεύματι καὶ ὕδατι, ξένην ἐκτελῶν ἀναγέννησιν, καὶ ἀνάπλασιν θαυμαςὴν, δίχα συντρίψεως, καὶ χωνευτηρίων, Βαπτίσματι θεουργῷ καινοποιούμενος.

Διὰ τοῦ Πνεύματος ψυχὰς, καινοποιεῖς, διὰ δὲ τοῦ ὕδατος, ἁγιάζεις τὸ σῶμα τὸ σύνθετον, ζῶον ἀναπλάττων τὸν ἄνθρωπον· τῷ διπλῷ γὰρ τὰ συγγενῆ, χρησίμως φάρμακα σοφῇ προμηθείᾳ, προσάγεις ὡς ἰατρὸς, σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, ὁ γεννηθεὶς ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, πρὸς τὸν ἐκ στείρας παραγέγονας, ἐξαιτῶν ὡς ἄνθρωπος Βάπτισμα· ἀλλ' ἐξ ὕδατος μυστικῶς διὰ τοῦ Πνεύματος ἀπειργάσω Σῶτερ, πολύτεκνον Ἐκκλησίαν, τὴν πρὶν ἄγονον.

ᾨδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Συνεσχέθη, ἀλλ' ȣ κατεσχέθη, φόβῳ ὁ θεῖος
» Βαπτιςὴς· εἰ γὰρ καὶ συνεςάλη, προσεγ-
» γίσαι τῷ πυρὶ ὁ χόρτος, ἀλλὰ ἀκούσας, Ἄ-
» φες ἄρτι, ἔδραμε, τὸ ἐπίταγμα πληρῶν ὡς
» δοῦλος, θείας τε ἄνωθεν, μαρτυρούσης φωνῆς,
» ἤκουσεν Υἱὸν τὸν προαιώνιον.

Ἀπεγράφης, ἀλλ' οὐκ ἐδουλώθης, Καίσαρος θεσμοῖς πειθαρχῶν· εἰ γὰρ καὶ τῆς δουλείας, παραμύθιον ἡμῖν παρέχων, ἑκὼν ὑπείκεις, καὶ τελεῖς τὸ δίδραχμον, ἀλλὰ νόμῳ τῷ τῆς ἁμαρτίας, πρὶν πεπραμένους ἡμᾶς ἠλευθέρωσας νῦν, καὶ υἱοθεσίας κατηξίωσας.

Βασιλεύεις, ἀλλ' οὐ κατὰ κόσμον, φύσει πεφυκὼς Βασιλεύς· εἰ γὰρ καὶ κατὰ σάρκα, ἐκ φυλῆς Δαυῒδ τεχθεὶς τὸν θρόνον, τῆς βασιλείας Σῶτερ τȣτου ἔλαβες, ἀλλ' ἀΐδιον ἔχεις τὸ κράτος, συμβασιλεύων Πατρὶ, πρὸ αἰώνων ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺν τῷ Πνεύματι.

Βασιλεὺς μὲν, ὁ τοῦ κόσμȣ Ἄρχων, καὶ τῶν ἐν τοῖς ὕδασι, πάλαι προσηγορεύθη· ἀλλ' ἐμπνίγεται τῇ σῇ καθάρσει, καὶ καθαιρεῖται, ὡς τῇ λίμνῃ ὁ Λεγεών· τῶν χειρῶν δέ σου Σῶτερ τὸ πλάσμα, τὸ δουλωθὲν ὑπ' αὐτȣ̃, κραταιᾷ σου χειρὶ, τῆς ἐλευθερίας κατηξίωσας.

ᾨδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμε-
» νος, τοὺς Ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογὸς,
» κλίνει κορυφὴν, καὶ αἰτεῖ τὸ Βάπτισμα, ὑπὸ
» τοῦ δούλȣ, καθαίρων τοὺς βοῶντας· Λυτρω-
» τὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τέμνεται ῥεῖθρον, πρὶν μηλωτῇ Ἰορδάνειον, προτυπούσῃ Βάπτισμα τὸ σὸν, δι' οὗ τῶν παθῶν, ῥήγνυται χιτώνιον· καὶ ἀφθαρσίας ἔνδυμα αὐτουργεῖται, τοῖς βοῶσι· Χριςὲ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὄλβιον ῥεῖθρον· ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενον, βαπτισθέντα τὸν Δημιουργὸν, δέδεικται πηγὴ, ζωηφόρȣ νάματος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Νέκρωσιν θείαν, συμβολικῶς εἰκονίζοντες, καταδύσει ὕδατος τριττῇ, ἐν τῷ Βαπτισμῷ Χριςῷ συνθαπτόμεθα, τῇ τριημέρῳ ἐγέρσει κοινωνοῦντες, καὶ βοῶντες Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ.

Μία ἡ χάρις, Πατρὸς Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος, τελειȣ̃σα τȣ̀ς τὴν δωρεὰν, στέργοντας πιςῶς, τοῦ θείου Βαπτίσματος, υἱοθεσίας λαβόντας ἐξουσίαν, τοῦ βοᾶν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾨδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔκστηθι φρίττων Οὐρανὲ, καὶ σαλευθήτω-
» σαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ὕ-
» δωρ περιβάλλεται, ὁ φλέξας ὕδασι πρὶν, Δι-
» καίου θυσίαν παραδόξως· ὃν Παῖδες εὐλο-
» γεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λύτρωσιν ἔρχεται Χριστὸς, διὰ Βαπτίσματος παρασχεῖν πᾶσι πιστοῖς· ἐν τούτῳ τὸν Ἀδὰμ καθαίρει γὰρ, τὸν πεπτωκότα ὑψοῖ, τὸν ῥίψαντα Τύραννον αἰσχύνει, τοὺς οὐρανοὺς ἀνοίγει, Πνεῦμα θεῖον καθέλκει, καὶ τῆς ἀφθαρσίας, τὴν μέθεξιν δωρεῖται.

Πέπαυται πλάτη τοῦ ἐχθροῦ· φωνὴ βοῶντος γὰρ, ἐν ἐρήμῳ Τὴν ὁδὸν, Κυρίου κράζει εὐτρεπίσατε, καὶ πάσας τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ποιήσατε προστάττει· φάραγξ ἡ ταπεινὴ γὰρ, φύσις βροτῶν ὑψοῦται· ὄρος καὶ βουνὸς δὲ, δυσμενῶν ταπεινοῦνται.

Ὢ παραδόξων δωρεῶν! ὢ θείας χάριτος, καὶ ἀφράσου ἀνοχῆς! ἰδοὺ γὰρ ὕδατι καθαίρει με, πυρὶ φωτίζει με, καὶ Πνεύματι θείῳ τελειοῖ με, ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης, νῦν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, τὴν ἐμὴν φορέσας, φύσιν ἀναμαρτήτως.

Digitized by Google

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Μὴ ἐποδύρεσθε μάτην, ἀπογνώσεως βρό-
» χοις, ἀποπνιγόμενοι βροτοί, ὑπεύθυνοι
» κακῶν· ἀλλ᾽ ἐν κατανύξει ψυχῆς προσέλθω-
» μεν, τῷ καθαίροντι πάντας, ὡς μόνῳ καθαρῷ,
» καὶ διδόντι συγγνώμην διὰ Βαπτίσματος.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὸ πρὶν ἐκ τῆς Παρθένου, ὑπερφυῶς ἐθαυμαστώθης, Λόγε τοῦ Θεοῦ· νῦν δὲ μεγαλύνῃ, μέγα Μυστήριον, ἐκτελῶν παραδόξως, μεθέξει τῇ σεπτῇ, Κολυμβήθραν πολύτεκνον Θείῳ Πνεύματι.

Γῆ ἡγιάσθη Γεννήσει, τῇ ἁγίᾳ σου Λόγε, διηγουμένων Οὐρανῶν, σὺν ἄστροις δόξαν σήν· νῦν δὲ τῶν ὑδάτων φύσις εὐλόγηται, σοῦ σαρκὶ βαπτισθέντος, καὶ γένος γηγενῶν, πρὸς τὴν πρὶν ἐπανῆλθεν αὖθις εὐγένειαν.

Ἀγαλλιάσθω Γῆ πᾶσα· Οὐρανὸς εὐφραινέσθω· Κόσμος σκιρτάτω· Ποταμοί, κροτείτωσαν χειρί· αἱ Πηγαὶ καὶ Λίμναι, Ἄβυσσοι Θάλασσαι, συγχαιρέτωσαν· ἥκει Χριστὸς γὰρ τὸν Ἀδὰμ, ἐκκαθᾶραι καὶ σῶσαι θείῳ Βαπτίσματι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐφραίνου ποταμὲ, Ἰορδάνη· ἐν σοὶ γὰρ, ὁ πάντων Ποιητὴς, παραγίνεται θέλων, τὸ Βάπτισμα εἰσδέξασθαι, ὑπὸ δούλου ὡς εὔσπλαγχνος· τέρπου χόρευε, Ἀδὰμ καὶ Εὔα προμήτορ· ἐπεδήμησεν ἡ ἀπολύτρωσις πάντων, Θεὸς ὁ ὑπεράγαθος. Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Χειμάῤῥους τῆς τρυφῆς, ὁ Δεσπότης ὑπάρχων, προέρχεται ῥοαῖς, ποταμοῦ βαπτισθῆναι, ποτίσαι βουλόμενος, ἀφθαρσίας με νάματα· ὃν θεώμενος, ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Πῶς τὴν χεῖρά μου, τῇ κορυφῇ σου ἐκτείνω, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν ἀκατάληπτον, σάρκα πτωχεύσαντα, καὶ πρὸς τὸ Βάπτισμα παραγενόμενον, καὶ τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενον, ἅπαντες ὑμνήσωμεν, ὡς Θεὸν πολυέλεον, καὶ τὴν συγκατάβασιν, τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, βοῶντες εὐχαρίστῳ καρδίᾳ· Δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἀδὰμ τὴν γύμνωσιν, ἐνδύων εὔσπλαγχνε, καταστολὴν δόξης, μέλλεις γυμνοῦσθαι σαρκὶ, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· ὢ θαύματος παραδόξου! πῶς σε ὑποδέξεται, ὕδωρ Δέσποτα Κύριε, ὕδασι στεγάζοντα, ὑπερῷα ὡς γέγραπται; Ὑμνοῦμεν Ἰησοῦ εὐεργέτα, πάντες τὴν σὴν ἐπιφάνειαν.

Κανόνες τρεῖς. Ὁ Προεόρτιος εἰς ϛ΄. τῆς Ὁσίας, καὶ τῶν Μαρτύρων, εἰς ή.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος. Ποίημα Ἰωσήφ.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἱρμός.
Πρὸς τὸ, Χριστὸς γεννᾶται.

» Πικρᾶς δουλείας ῥυσθεὶς Ἰσραὴλ, τὴν ἄ-
» βατον διῆλθεν ὡς ἤπειρον· ἐχθρὸν δὲ
» ὁρῶν ποντούμενον, ὕμνον ἐν εὐφροσύνῃ, ᾄδει
» Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι, βραχίονι ὑψηλῷ·
» Ὅτι δεδόξασται.

Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα. Χριστὸς πρὸς Ἰορδάνην ἐφίσταται. Χριστὸς τὰς ἡμῶν ἐν ὕδασι, θάπτει νῦν ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς· ἐν ἀγαλλιάσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτόν· Ὅτι δεδόξασται.

Ῥανάτωσαν εὐφραινόμεναι, νεφέλαι εὐφροσύνην αἰώνιον· Χριστὸς Ἰησοῦς προέρχεται, νάμασιν Ἰορδάνου, τοὺς ποταμοὺς τῶν ἁμαρτημάτων, κατακλύσαι φωτισμὸν πᾶσι δωρούμενος.

Ἰδοὺ τὸ φῶς ἐπιφαίνεται· ἰδοὺ ὁ ἱλασμὸς ἀναδείκνυται· ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ ἐφίσταται, λάμψαι τοῖς ἐν τῷ σκότει, θείας αὐγάς· τοῦτον διανοίαις, καθαραῖς χαρμονικῶς ὑποδεξώμεθα·

Κανὼν τῆς Ὁσίας, Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Στέψαι τὴν σὴν, ᾄσμασι μνήμην προῄρημαι, σοὶ πεποιθὼς ὁ ἄμουσος, καὶ ὅλος ἀναγνος· ἀλλὰ δίδου μοι λόγον, σοφίας καὶ ἁγνείας, σαῖς παρακλήσεσιν.

Ὅλον τὸν νοῦν, πρὸς θεῖον ὕψος ἐπάρασα, καὶ τῶν χρηστῶν τὴν ἄβυσσον, καὶ ἀπολαύσεων, ἐπιγνοῦσα τὸ χρῆμα, ἁπάντων ἀπανέστης, τῶν προσηκόντων σοι.

Νοῦν πρὸς Θεὸν, ἀναπτεροῦσα τὸν ὕψιστον, σῶμα τὸ σὸν ἡλούμενον, εἰς τὰ χαμαίζηλα, ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις, ἐκούφιζες ποθοῦσα, βαρεῖαν εὔκλειαν. Θεοτοκίον.

Μείνας ὃν ἦν, καὶ σαρκωθεὶς ἐκ νηδύος σου, ὃν ἦμεν ἐδωρήσατο, ἡμῖν τὸ πρότερον, ἐκ χοὸς γεγονόσι, ῥυσάμενος πταισμάτων, Θεογεννήτρια.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, Ἦχος βαρύς.
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δεῦτε πιστοὶ συμφώνως, ἑορτάσωμεν τὴν ὑπερένδοξον, μνήμην τῶν Ἀθλοφόρων, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, δοξολογοῦντες Χριστόν.

Οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ τῆς Πίστεως στεῤῥοὶ ὑπέρμαχοι, κατὰ τῆς ἀσεβείας, ὁπλισάμενοι στεῤῥῶς, ἐχθροὺς ἐνίκησαν.

Digitized by Google

Ὁ ἀσεβὴς διώκτης, καὶ τῆς Πίστεως Χριστοῦ ἀλλότριος, κατὰ τῶν Ἀθλοφόρων, ἐμμανεὶς ὁ δυσσεβὴς, πίστει κατήργηται.

Θεοτοκίον.

Τὴν ποίμνην ἣν ἐκτήσω, Θεογεννήτρια ταύτην περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, δυσωποῦσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς τὸ, Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

» Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ· ἀλλὰ ἐν τῇ πίστει τῶ Κυρίω, ὀρθοδόξως κραυγάζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ μέλπων ἀεί· Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριξόν με Δέσποτα.

Ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθεὶς καθὼς οἶδε, Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα, ἀθανασίαν τῷ θείῳ λουτρῷ, πᾶσι παρεχόμενος.

Ὕδατι ἐνθάψαι, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας βουλόμενος, τοῦ Ἰορδάνου ἐν τοῖς ῥείθροις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Χριστὸς ὁ Θεὸς προέρχεται, καὶ ἀναπλάττει φθαρέντας ἡμᾶς, διὰ τοῦ Βαπτίσματος.

Γύμνωσιν αἰσχίστην, περιστέλλων Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος, ἀπογυμνοῦσαι ἑκουσίως, καὶ ῥοαῖς Ἰορδάνου, σαυτὸν περιστέλλεις ὕδατι, τὰ ὑπερῷα στεγάζων Χριστὲ, μόνε πολυέλεε.

Τῆς Ὁσίας. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί.

Ἐφείσω τῆς σαρκὸς πολλοῖς ἐν τραύμασιν, οὐδόλως ἀσχέτως πιεζομένης, πρὸς τοὺς πόνους τῆς ἀσκήσεως, ὁ πειράζων ἐν οἷς ἐναπεκρούετο.

Πορείαν τὴν στενὴν ζωῆς τὴν πρόξενον, ἀφθάρτου καὶ Θείας σὺ ἡρετίσω, τὴν πλατεῖαν καταπτύσασα, ἧς οὐδὲν χεῖρον ὄντως τῷ νοῦν ἔχοντι.

Ῥεούσης παρειᾶς τὸ ἄνθος ἔφυγες, τῇ τήξει καὶ πόνοις τῆς ἐγκρατείας· καὶ τὸ φλέγον τῶν ὀμμάτων σου, τῶν δακρύων κρουνοῖς ἐναπεσβέννυτο.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος σαρκωθεὶς ἐκ σῶ Πανάμωμε, τὴν σάρκα, τοῦ ῥύπου θέλων ἐκπλῦναι, ὑποδείγματι καθάρσεως, ἀρρυπώτου τοῖς ὕδασι βαπτίζεται.

Τῶν Μαρτύρων. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς πίστεως τοὺς προστάτας, τοὺς θείους ἀθλοφόρους εὐφημήσωμεν, Θεόπεμπτον καὶ Θεωνᾶν τὸν ἀοίδιμον. Κανὼν καὶ τύπος καὶ ὑπόδειγμα φανέντες, οἱ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἁγίων γεγόνασιν, ὁδηγοὶ πρὸς τὴν ἄθλησιν.

Ζηλοῦντες τούτων τὴν ἐνάρετον πολιτείαν, οἱ Μάρτυρες ὁμαδὸν ἐπὶ τοῦ βήματος, παρεστῶτες ἐκραύγαζον· Χριστιανοὶ ἐσμὲν ἅπαντες.

Θεοτοκίον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένω ἀνερμηνεύτως, ἐφάνης ὡς ηὐδόκησας φιλάνθρωπε, καὶ τὸν κόσμον ἀνεκαίνισας Κύριε. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μω, καὶ ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθροὺς μου τὸ στόμα μου.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀσκητῶν ὑπερβᾶσα σὺ τὸ φερέπονον, ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύεις διαφερούσης μονῆς, καὶ τῆς κρείττονος αἴγλης ἀναπεπλήρωσαι· ὅτι κατ' ἄνδρας τὴν σκληρὰν, διοδεύσασα ὁδὸν, νενίκηκας τὰ παρόντα, καὶ Ἀγγέλοις καθωμοιώθης, καὶ νῦν τῆς δόξης συμμετέχεις αὐτῶν.

Δόξα, τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Θεόπεμπτος ὀφθεὶς, Ἱεράρχης τῶν κάτω, ἐφάνη ταῖς ποιναῖς, Ἱεράρχης τῶν ἄνω. Τυράννων προστάγματος, παρακούσας αἰκίζεται, ἀγαλλόμενος, ἀναβοῶν· Σέβω μόνον, τὸν ἐνθάψαντα, τῶ Ἰορδάνω τοῖς ῥείθροις, βροτῶν παραπτώματα. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὅμοιον.

Ὁ μέγας ὑετὸς, πρὸς ποτάμια ῥεῖθρα, προέρχεται σαρκὶ, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ Θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς τὸ, Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

» Ἀκήκοε πάλαι Ἀββακοὺμ, Χριστὲ σου ὁ θαυμάσιος, τὴν ἀκοὴν καὶ φόβῳ ἔκραζεν· Ἀπὸ Θαιμὰν ὁ Θεὸς, ἥξει καὶ ὁ Ἅγιος, ὄρους ἐκ δασέος κατασκίου, τοῦ σῶσαι σοῦ τοὺς Χριστούς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὕδωρ ἀπαντλήσατε ζωῆς· ἰδοὺ νῦν παραγέγονεν, ὁ τῆς εἰρήνης Ποταμὸς ἀληθῶς, ξηρᾶναι τὰ θολερὰ, ἀπιστίας ὕδατα, καὶ τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάσαι, τοῖς μελῳδοῦσιν αὐτῷ· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εὐφράνθητι ἔρημος τὸ πρὶν, διψῶσα φύσις ἅπασα, ἡ τῶν ἀνθρώπων· νῦν ἐπέφανε, χειμάῤῥους ὁ τῆς τρυφῆς, Ἰορδάνου νάμασι, λύων

Digitized by Google

τὸν αὐχμὸν τῆς ἁμαρτίας· ᾧ μελῳδοῦμεν πιστῶς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βοῶντος φωνὴ προφητικῶς, ἐρήμοις περιήχησε, ταῖς διανοίαις, Ἑτοιμάσατε, ὁδοὺς εὐθείας Χριστῷ, ἐρχομένῳ λέγουσα, ὅπως βαπτισμῷ ἀναχωνεύσῃ, παλαιωθέντας ἡμᾶς, λύων τὴν ἀρχαίαν ἀπόφασιν.

Τῆς Ὁσίας. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Συ σώματος, διαφέρουσα κάλλεσι γέγονας, ταῖς πολλοῖς παραίτιος, οὐκ εὐτυχούσης ὁράσεως· ὅθεν ἀφανίσασα σαυτήν, μετέσχες θείας ὡραιότητος.

Ὑπέμεινας, ὡς Ἰὼβ τὴν τοῦ σώματος κάκωσιν· οὐ προῆκας λόγιον, τὴν τελευτὴν ἐπισπώμενον· χρόνῳ καὶ τῇ φύσει δέ, εἴξασα, θείαν ἀπῆρας πρὸς κατοίκησιν.

Μεμόνωσαι, συγγενῶν καὶ γονέων καὶ κτήσεως, τὸν Χριστὸν μονώτατον, ἐπαγομένη τὸν ἄσυλον, πλοῦτον καὶ ἀδάπανον· μεθ' οὗ τῆς ἄνωθεν δόξης ὤφθης μέτοχος. Θεοτοκίον.

Ὁ τόκος σου, τὸν Ἀδὰμ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώσατο· φθορᾶς βροτεργάτιδος, ἄνευ καὶ γὰρ ὑπὲρ ἄνθρωπον, γέγονεν ἡ σύλληψις· διὸ φθορᾶς τῶν κακῶν με, Κόρη λύτρωσαι.

Τῶν Μαρτύρων. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Πᾶσαν ἤρδευσαν τὴν οἰκουμένην, λόγοις ἐνθέοις οἱ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, καὶ πλάνην κατήργησαν.

Πλοῦτον ἄσυλον ἐφεῦρον, ὄντως οἱ Ἀθλοφόροι· πλοῦτον δόξαν καὶ λαμπρότητα, τῶν ἐπὶ γῆς δὲ κατέπτυσαν.

Θωρακισάμενοι οἱ Ἀθλοφόροι, Χριστοῦ τῷ ὅπλῳ, τοῦ τυράννου τὴν ὠμότητα, ἐν ταὐτῷ πᾶσαν κατέβαλον. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη, Ἁγνὴ Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς τό, Θεὸς ὢν εἰρήνης.

» Τὸ φῶς σου τὸ ἄδυτον, λάμψον Χριστέ,
» ταῖς καρδίαις τῶν πίστει ὑμνούντων σε,
» εἰρήνην σου δωρούμενος, ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν·
» ὅπως ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν,
» τῶν ἐντολῶν σου τρέχοντες, δοξολογοῦμέν σε
» φιλάνθρωπε.

Εἰρήνης ὑπάρχων Χριστὲ Βασιλεύς, τὸ τῆς ἔχθρας μεσότοιχον ἔλυσας, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, φανεὶς ἐπὶ τῆς γῆς· ὅθεν τὴν ἔλευσίν σου, ἰδὼν ὁ Ἰωάννης, κατεπλήττετο φόβῳ, χειροθετεῖν σε κελευόμενος.

Δρακόντων τὰς κάρας, συντρίψαι Χριστός, ἐπειγόμενος νῦν παραγίνεται, τοῖς ὕδασι καὶ τρέμοντι, βοᾷ τῷ Βαπτιστῇ· Ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ ἅψαι κορυφῆς μου, καὶ δειλίαν ἀπόθου, ἐπιτελῶν τὸ προσταττόμενον.

Ἐ δήλου Προφήτης, τὴν χάριν ποτέ, τοῦ Βαπτίσματος θείῳ ἐν Πνεύματι, πατάξας Ἰορδάνεια, τὰ ῥεῖθρα μηλωτῇ· ἅτινα διῃρέθη, ἡμῖν ὁδοποιοῦντα, ἀναγέννησιν θείαν, τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Τῆς Ὁσίας. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ναὸς γεγένησαι, τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἁγνοῖς πνεύμασι, Λόγου σοφή· ἐφαίδρυνας σὺ γάρ, ἀσκήσεως πολλοῖς, ἐν πόνοις ψυχῆς σου, τὸ κάλλος πανένδοξε.

Σάρκα ἐνέκρωσας, φοινισσομένην φυσικῇ χάριτι, πόνοις πολλοῖς, φαιδρύνουσα μᾶλλον φωτὶ τῶν ἀρετῶν, ψυχῆς τὴν εἰκόνα, φαιδρῶς καταλάμπουσαν.

Ὕλην τοῦ σώματος, τῷ τῆς ψυχῆς σου πρὸς Χριστὸν ἔρωτι, φλέξασα σύ, τανῦν τοῖς ἀΰλοις, ἀΰλως ἀληθῶς, Ἀγγέλοις συγχαίρεις, Θεὸν κατοπτεύουσα. Θεοτοκίον.

Κάρας συνέθλασεν, ἡ κεφαλὴ τῶν εὐσεβῶν Πάναγνε, ῥείθροις, τανῦν, τῶν ἐμφωλευόντων, δρακόντων ὁ τεχθεὶς, ἐκ τῆς σῆς νηδύος, σπορᾶς ὄντως ἄνευθεν.

Τῶν Μαρτύρων. Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε.

Οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι, τῆς πίστεως ὁπλῖται, τὰς βασάνους γενναίως, ἐχθρῶν τῶν παρανόμων, νικήσαντες ὁμοῦ, στεφάνους ἐδέξαντο.

Οὐ θωπεία, οὐ πλάνη, οὐ δόξα τῶν γηΐνων, ἠδυνήθη ἐκκόψαι, τῆς πίστεως τὸν δρόμον, ὑμῶν τῶν Ἀθλητῶν· διὸ καὶ ἀγάλλεσθε.

Παρεστῶτες τῷ θρόνῳ, τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, μετ' ἀγγέλων ἀπαύστως, πρεσβεύσατε δοθῆναι, πταισμάτων ἱλασμόν, τοῖς πίστει ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἡ Κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ, τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, δυσώπησον αὐτόν, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς τό, Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

» Ὅλος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι, καὶ
» κήτει κακῶν συγκαταπέπομαι· ἀλλ' ἀν-
» άγαγε, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ὡς πρὶν Ἰωνᾶν,
» καὶ πίστει τὴν ἀπάθειάν μοι δώρησαι· ὅπως
» ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύ-
» σω σοι.

Digitized by Google

Σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, Χριστὸς ἐνδεικνύμενος, ἐν δούλου μορφῇ ὁ ἀναλλοίωτος, παραγίνεται, πρὸς τὸν δοῦλον αἰτούμενος Βάπτισμα, τῆς δουλείας ἀφαρπάζων τὸ ἀνθρώπινον· οὗπερ ἐκπλαγεὶς τὴν ἔλευσιν, δειλιᾷ καὶ τῷ φόβῳ συστέλλεται.

Πῶς σε ποταμοῦ, ῥοαὶ ὑποδέξωνται, τὸ ἄσεκτον πῦρ νῦν ἀφικόμενον; πῶς τὴν γύμνωσιν, ἐπουράνιοι βλέψωσιν Ἄγγελοι; πῶς τὴν χεῖρα Ἰωάννης ἐπεκτείνῃ σοι, Λόγε τοῦ Θεοῦ προάναρχε, τῷ αὐτὸν ἀπὸ γῆς διαπλάσαντι;

Θάλασσα διχῇ, φυγοῦσα ἐδήλωσε, τοῦ νέου λαοῦ θείαν διάβασιν· ἣν εἰργάσατο, ποταμῷ τῇ σαρκὶ ἀφικόμενος, ὁ ἐκ πέτρας παραδόξως βλύσας νάματα· τοῦτον, ὡς Θεὸν δοξάσωμεν, τὴν ἡμῶν συντριβὴν ἀναπλάσαντα.

Τῆς Ὁσίας. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν ἀπόλαυσιν ἀπεσκοράκισας, τῶν σαρκικῶν ὀρέξεων· τῶν καλῶν γὰρ ἐτρώθης τῷ ἔρωτι.

Ἤστραψέ σου φωσφόρου τὴν σήμερον, μνήμη τηλαυγέστερον καταφωτίζουσα, τὴν τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν, Μοναχῶν Ἀσκουσῶν ἐγκαλλώπισμα.

Τὸ σεμνὸν τῆς ἁγνείας ἐτήρησας, στέργουσα, τὸν θάλαμον τὸν ἀδιάφθορον· τοῦ γὰρ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, ἐπορώθης τοῦ ξένου νυμφίου σου.

Θεοτοκίον.

Ἵνα δόξης πλησθῶμεν ἐλήλυθεν, ἄδοξον εἰς ἄνθρωπον δόξης ὁ Κύριος· ὡς γὰρ βροτὸς ῥυπτόμενος, σὸς Υἱὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐδόξασεν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Κατήργησαν τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, οἱ Μάρτυρες ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες, καὶ ἀσέβειαν πᾶσαν, ἐξηφάνισαν ἐκ γῆς, τῇ ἀθλήσει αὐτῶν.

Παρέστησεν ὁ ἐχθρὸς καὶ διώκτης, τῆς πίστεως τοὺς αὐτοῦ ὑπηρέτας, ξιφήρεις ὥσπερ ἄρνας, ἀνελεῖν ὑμᾶς πικρῶς, Μάρτυρες ἔνδοξοι.

Ὡς εἴδετε ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων, τοὺς τυράννους ἐνωπλισμένους τῷ ξίφει, ἀδειλάνδρως ἐβοᾶτε· Στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ, πέλομεν ὦ δικασταί.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες Θεοτόκε ἀνερμηνεύτως, Θεὸν ἡμῶν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐβόα· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου· ἡμεῖς δέ σοι
» βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ὁ Οἶκος.

Οὐκ ἀπαιτῶ σε, Βαπτιστά, τοὺς ὅρους ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι, Εἰπέ μοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἁμαρτωλοῖς· μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος· ἕξεις γὰρ διὰ τούτων ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις· καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μείζονά σε ποιήσω· ἐκείνων μὲν οὐδεὶς σαφῶς με κατεῖδεν, ἀλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις· σὺ δέ, ἐπὶ σοῦ ἱστάμενον κατὰ γνώμην. Σῶσαι γὰρ ἥκω Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ.

Στίχοι.

Ὅπως τελευτᾷ Θεόπεμπτος, εἰπάτω·
Ἀθλῶν τελευτῶ, τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει.

Ἔθεντό μ', ἐκραύγαζε τοῦ Ψαλτηρίου,
Λάκκῳ Θεωνᾶς Μάρτυς, ἐν κατωτάτῳ.

Πέμπτῃ ἐκ ξίφεος λίπε τόνδε βίον Θεόπεμπτος.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόπεμπτος Ἐπίσκοπος ἦν, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ κινηθέντι διωγμῷ, πρῶτος τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, καὶ τὸ στέφος ἀναδησάμενος. Συσχεθεὶς γάρ, καὶ προσαχθεὶς τῷ Βασιλεῖ, καὶ στηλιτεύσας τὴν πλάνην αὐτοῦ, εἰς κλιβάνῳ πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ σῶος ἐκεῖθεν ἐξέρχεται. Εἶτα τὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται. Καὶ μετὰ ταῦτα δηλητήρια φάρμακα πεπωκώς, ὡς ἀπήμαντος ἐκ τούτων διέμεινεν, ἐπισπᾶται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τὸν ταῦτα κεράσαντα μάγον, οὕτω καλούμενον Θεωνᾶν. Καὶ ἕτερα δέ τινα πρὸς τούτοις παθών, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. Ὁ δὲ Θεωνᾶς, ὀρύγματος γενομένου, ἐν αὐτῷ βληθείς, καὶ πολλὴν ἄνωθεν ἐπιφορηθεῖσαν γῆν κατὰ τῆς κεφαλῆς δεξάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Συγκλητικῆς.

Στίχ. Συγκλητικὴ λυποῦσα δουλείαν βίου,
Κλητοῖς Θεοῦ σύνεστι δούλοις ἐν πόλῳ.

Αὕτη γένους ὑπῆρχε περιφανοῦς, πλούτῳ καὶ εὐσεβείᾳ τὸ ἐπίσημον ἔχοντος. Διὰ δὲ τὴν ἐπανθοῦσαν αὐτῇ ὥραν, καὶ τὴν τῶν χρημάτων περιουσίαν, πολλῶν ἀγαγέσθαι πρὸς γάμον αὐτὴν βουλομένων, τῷ πρὸς Κύριον μᾶλλον πόθῳ ἐπέτεινεν ἑαυτήν. Ὅθεν τελείως τῶν φροντίδων τοῦ βίου μεθίσταται, καὶ τὴν σπουδὴν ὅλην πρὸς ἄσκησιν ἀρετῆς καὶ ἐπίδοσιν τρέπει. Καταβαλοῦσα δὲ τὸν ἀνταγωνιστὴν πολέμιον, καὶ πρὸ τῆς τοῦ σώματος διαζεύξεως τῷ νῷ πρὸς Θεὸν ἐκδημήσασα, ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρὰ τοῦ πειράζοντος ἐξαιτεῖται· κατὰ γὰρ τὸν μέγαν Ἰὼβ, δεινοῖς τοῦ σώματος νοσήμασιν ὁμιλήσασα, καὶ πληγαῖς

Digitized by Google

καὶ μαλόφιν, ὑφ᾽ ὧν τὸ σῶμα ἅπαν διαβρωθεῖσα, ὀγδοηκονταετὴς ἤδη γενομένη, καὶ τοῦ τόνου τῆς ἀρετῆς μὴ δ᾽ ὁτιοῦν καθυφεῖσα, ἐν ἀθλητικοῖς πόνοις πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ ἐκ τῷ Ἀκρίτᾳ.

Στίχ. Ὁ Γρηγόριος ἀρεταῖς λάμψας μέγα,
Λαμπρῶς μεταστὰς, καὶ μέγα πλουτεῖ κλέος.

Οὗτος εἷλκε τὸ γένος ἐκ τῆς περιβοήτου τῶν Κρητῶν νήσου· πατέρες δὲ αὐτῷ εὐσεβέστατοι, Θεοφάνης καὶ Ἰουλιανὴ προσαγορευόμενοι. Διατρίψας δὲ χρόνον ἱκανὸν ἐν τοῖς μαθήμασι, ποιμαίνειν ὑπὸ τῶν γονέων τὰ θρέμματα ἐκελεύετο. Καί ποτε θείῳ ζήλῳ πυρωθεὶς, τῆς ἐνεγκαμένης ἀπάρας, ἐπὶ τὴν Σελεύκειαν ἔρχεται· κἀκεῖσε χρόνον οὐκ ὀλίγον ἐνδιατρίψας, ἄρτῳ βραχυτάτῳ καὶ ὕδατι διέζη. Τῷ δὲ εἰκοστῷ ἕκτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ὅτε καὶ Λέων ὁ Εἰκονομάχος τὸ ζῆν ἀπέρρηξε, καὶ τὸ ὀρθόδοξον ἐπαρρησιάσατο, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει, πάντα τόπον ἅγιον προσκυνῆσαι γλιχόμενος. Ὁπόσα δὲ δεινὰ παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ Ἑβραίων ἐφ᾽ ὅλοις δώδεκα ἔτεσιν ὑπέμεινεν, ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι, χρωμένους τῇ συντομίᾳ. Εἶτα ἐκεῖθεν ἀπάρας, καταλαμβάνει τὴν Ῥώμην· καὶ τοῦ Ἀγγελικοῦ τυχὼν σχήματος, ἦν δαμάζων τὸ ἑαυτοῦ σαρκίον τῇ ἐγκρατείᾳ.

Ἐπεὶ δὲ τὴν Βασιλείαν, μετὰ τὴν τελευτὴν Σταυρακίου, Μιχαὴλ ὑπεζώσατο, Νικηφόρου τοῦ ἐν Ἁγίοις τὰ τῆς Ἐκκλησίας πηδάλια ἰθύνοντος, ἀπεστάλη Μιχαὴλ ὁ Ὁμολογητὴς, Ἐπίσκοπος Συννάδων, πρὸς τὸν ἁγιώτατον Πάπαν· κἀκεῖ τῷ μακαρίῳ τούτῳ Γρηγορίῳ ἐντυχὼν, ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑποστρέφων, συνήγαγεν αὐτὸν μεθ᾽ ἑαυτοῦ, καὶ τῇ εὐαγεστάτῃ Μονῇ, τῇ ἐν τῷ Ἀκρίτῃ, φέρων δίδωσι, τοῖς ἐκεῖσε συναριθμήσας.

Ἐνταῦθα οὖν διῆγε μονοχίτων καὶ ἀνυπόδετος, ἐπὶ ψιαθίου ἀνακλινόμενος, ἄρτου βραχυτάτου καὶ ὕδατος διὰ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν μεταλαμβανόμενος. Εἶτα, λάκκῳ βαθυτάτῳ ἑαυτὸν ἐναπορρίψας, τὴν γενομένην ταραχὴν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις συχνῷ χρόνῳ ἐναπεθρήνησεν. Ἐκεῖθεν δὲ ἐξελθὼν, στενωτάτῳ πάνυ κελλίῳ ἑαυτὸν ἐγκλείει, ἐνὶ μόνῳ δερματίνῳ χιτῶνι περικαλυπτόμενος· καὶ πίθον, παρὰ τῷ κήπῳ ἑστῶτα, πληρῶν ὕδατος, καὶ τὸν χιτῶνα ὀψίας ἀποδυόμενος, εἰσήρχετο ἐν αὐτῷ. Καὶ τελειῶν τὸ Ψαλτήριον, αὖθις ἐξήρχετο. Καὶ οὕτως ἐποίει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Οὕτω δὲ καλῶς ἀγωνισάμενος, ταῖς χερσὶ τοῦ Κυρίου τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐναπέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φωστηρίου.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Φωστήριος, ἐξ Ἀνατολῶν ἐκλάμψας, ὥσπερ ἥλιος, τὰ Ἑσπέρια κατελάμπρυνεν. Ἀνελθὼν γὰρ εἰς ὄρος ὑψηλὸν, καὶ ἥσυχον, καὶ τῷ Θεῷ αὔλως προσευχόμενος, νηστείᾳ καὶ ἀγρυπνίᾳ, καὶ χαμευνίᾳ, καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ὑπωπιάζων, γέγονεν ἀληθῶς φωστὴρ, καταλλήλως τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, λάμπων τῇ οἰκουμένῃ. Τὴν σάρκα δὲ καθαρίσας, καὶ τὴν ψυχὴν ἁγιάσας, καὶ τὸ κατ᾽ εἰκόνα, ὡς ἦν χωρητὸν, φυλάξας, γέγονε καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καταγώγιον. Τοῖς θαύμασι γὰρ καταπλουτίσας αὐτὸν ὁ Θεὸς, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἀπεδίωκεν ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου, προσερχομένου αὐτῷ. Καὶ ἄρτους οὐρανόθεν ἐδέχετο ὁ μακάριος, ὥσπερ πάλαι Ἠλιοὺ ὁ Προφήτης. Ἀλλ᾽ ἐκεῖνος μὲν, διὰ κόρακος· οὗτος δὲ, εἰ καὶ μὴ διὰ χειρὸς Ἀγγέλου τούτους ἐλάμβανεν, ἀλλ᾽ οὖν αὐτὸς ἦν ὁ καθ᾽ ἑκάστην αὐτῷ ἀποκομίζων τὸν ἄρτον, καὶ ἐν ἀφωρισμένῳ τόπῳ τιθεὶς, δι᾽ οἰκονομίαν τινὰ δηλονότι. Εἰδέπου καὶ εἷς ἀδελφὸς ἀπήντησε πρὸς αὐτὸν, εἴτε καὶ δύο, καὶ τρεῖς, ἢ καὶ πλείονες, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, οἱ ἄρτοι ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ αὐτοσχέδιοι εὑρίσκοντο. Τίς ποτε τοιοῦτον ἐξαίσιον θαῦμα ἑώρακεν, ἢ ἤκουσε γενέσθαι;

Ἀλλ᾽ ἐπειδὴ χωρὶς Θεοῦ οὐκ ἰσχύει δέησις, οὐ διεφυλάχθη τοῦτο μέχρι τέλους ζωῆς αὐτοῦ, ὥσπερ οὐδὲ ἐν τῷ Προφήτῃ. Ἀλλ᾽ ἐν τῷ Προφήτῃ μὲν, ἐπὶ ἡμέρας τινάς· ἐν τούτῳ δὲ τῷ μακαρίῳ, ἐν ἱκανοῖς ἔτεσιν, ἕως τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀκτημοσύνην ἐφύλαττεν. Ὅτε δὲ θείαν μάνδραν Θεοῦ χάριτι συνεστήσατο, καὶ πλείστους Μοναχοὺς ἐν αὐτῇ ἀφιέρωσεν, οὐκ ἄνωθεν τοὺς ἄρτους ἐδέχετο, ὥσπερ πρώην, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ ἐργοχείρου παρεῖχε πᾶσι τὰ πρὸς τὴν χρείαν· οὐ τοῦ Θεοῦ ἀτονήσαντος· ἄπαγε τῆς βλασφημίας· πῶς γὰρ ὁ τὰς τοσαύτας χιλιάδας τῶν ἀχαρίστων Ἰουδαίων διατρέφων ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ ἠδύνατο καὶ τοὺς αὐτῷ ἀεὶ εὐχαριστοῦντας διατρέφειν; παντί που δῆλον. Οὔτε πάλιν τοῦ Ἁγίου ἀποστρεφόμενος τὴν εὐχὴν, μὴ γένοιτο! Ἀλλ᾽ οὐδὲ ηὔξατο ποτὲ περὶ ἀπολλυμένου βρώματος· *Ζητεῖτε γὰρ*, ὁ Χριστὸς ἔφη, *τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.*

Ἀλλ᾽ οὐδὲ πάλιν ἡμᾶς θέλει ἀργοτροφεῖν· καὶ διὰ τοῦτο προσέταξεν ὁ Θεὸς τῷ θεράποντι αὐτοῦ Φωστηρίῳ, μὴ λαμβάνειν παρά τινός τι, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ ἐργοχείρου αὐτοῦ ἔχειν τὰ πάντα· οὐδὲ γὰρ ἔλαβε παρά τινός τι· ὡς ἐκ τούτου, μὴ λόγῳ μόνῳ διδάσκειν τοὺς ἰδίους Μαθητὰς προσέχειν τῷ ἐργοχείρῳ, καὶ τῇ εὐχῇ, καὶ τῇ ἀναγνώσει, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ ὑποδεικνύειν αὐτοῖς ταῦτα.

Αἱρέσεως δὲ τότε ἀναφυείσης εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ πολλῶν Πατέρων συναθροισθέντων, προσκληθεὶς καὶ οὗτος, ὁ μακάριος, οὐ παρῃτήσατο· ἀλλὰ καὶ συνῆλθε, καὶ ἠνδραγάθησε, καὶ ἐθαυμαστώθη· καὶ πολλοὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ ἐκ διαφόρων αἱρέσεων μετεστράφησαν· ἄλλοι δὲ πλείονες ταῖς τούτου παραινέσεσι Μοναχοὶ γεγόνασι. Καὶ πολλαὶ θαυματουργίαι δι᾽ αὐτοῦ ἐγίνοντο οὐ μόνον ἔτι αὐτοῦ περιόντος, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀποβίωσιν, ἥτις καὶ γέγονε κατὰ τὴν πέμπτην τοῦ Ἰανουαρίου Μηνὸς ἑσπέραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σαῒς, ἐν θαλάσσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἦλθον θαλάσσης εἰς βάθη, λέγει Σαῒς,
Φυγὼν τὰ ποντίζοντα τῆς πλάνης βάθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόειδος, ὑπὸ δημίων πατούμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Πόδες πατοῦντες σαρκίον Θεοειδοῦς,
Ψυχὴν ἀποθλίβουσι ληνῷ τοῦ πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ὁσία Δομνίνα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χαρίζεταί σοι τὴν ἄνω κληρουχίαν,
Δομνίνα, σαρκὸς ἡ κάτω κακουχία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ὁσία Τατιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τατιανὴ, τακεῖσα νηστείαις πάλαι,
Νῦν Ἀγγέλοις σύνεστι νηστείας φίλοις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Digitized by Google

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς τὸ, Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

» Ὑπῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν » φλόγα τὴν ἄσβεστον, οἱ δι' εὐσέβειαν » ποτὲ, Παῖδες Ἅγιοι δειχθέντες Θεῷ, καὶ συμ» φώνως μελῳδοῦντες, ὕμνον ἔψαλλον· Ὁ τῶν » Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Χριστὸς ἡ σωτηρία, ἐπεφάνη φωτισμὸν δωρούμενος· ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς, αἱ νεφέλαι δὲ ῥανάτωσαν, ἀληθῶς δικαιοσύνην τοῖς κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ πόκος ὃν προεῖδε, Γεδεὼν πλήρη λεκάνην ὕδατος, ἐναποστάξαντα σαφῶς, τὸ σὸν Βάπτισμα ἐδήλου Χριστὲ, ὃ παρέξεις βαπτισθεὶς τοῖς ἀναμέλπουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἁλσὶ τὰ ἀτεκνοῦντα, Ἐλισσαῖος θεραπεύσας ὕδατα, τὴν εὐτεκνίαν τῆς σεπτῆς, Κολυμβήθρας προεικόνισεν, ἐσομένην μυστικῶς τοῖς ἀναμέλπουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ὁσίας. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Κακῶς προμηθούμενος ὁ ἐναντίος, ψυχῆς σου τὸ εὔτονον, μαλάξαι νόσοις ᾤετο· Ἰὼβ δὲ ἐνέτυχε μαρτυρικῷ καὶ σοφῷ· πόνων ἀπεκρύσθη σὺν τῶν σῶν, ὑπομονῇ σοφῇ τιτρωσκόμενος.

Ἡ σὺ νῦν προσώκειλεν ἐκ τρικυμίας, τοῦ βίου πρὸς εὔδιον, ψυχὴ λιμένα βρίθουσα, καλλίστων ἐνθέων τε, τῶν ἀγωγίμων σοφή· ἔνθα προητοίμασται τῶν σῶν, τληπαθειῶν πολλῶν ἡ ἀνάπαυλα.

Σοφῶς καθωδήγησας ἐν κοινοβίῳ, τὸν τόπον τυγχάνουσα, μὴ μεταλλάττειν πώποτε· μεγάλης γὰρ πρόξενος ἡ ἀμοιβὴ πημονῆς· λόγοις τε καὶ πράξεσιν ὀνεῖν, τὰς μοναζούσας ὄντως οὐκ ὤκνησας.

Θεοτοκίον.

Ὑδάτων ἡ φύσις με τῆς ἁμαρτίας, ἐκπλύνει τοῦ τόκου σου τῷ ὑπὲρ λόγον νεύματι· Θεοῦ γὰρ ἡ κάθαρσις, τοῦ Ποιητοῦ τοῦ φωτὸς, ῥύπτει Θεονύμφευτε πολλαῖς, τοὺς ῥυπωθέντας Κόρη ἐν πταίσμασιν.

Τῶν Μαρτύρων. Κάμινον καιομένην.

Τέλος τοῦ Μαρτυρίου, ἐδέξασθε ὁμοῦ, τῷ ξίφει θανατούμενοι, σὺν γυναιξὶ, καὶ παισὶ, Χριστῷ βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἠγάλλοντο οἱ Ἅγιοι, ὁρῶντες ἑαυτοὺς, τῷ ξίφει τελειουμένους, καὶ πίστει ἀνεκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν ἀσεβῶν τὸ φρύαγμα, ἠφάνισται ἐκ γῆς, καὶ οἱ θεοὶ πεπτώκασιν, εἰς γῆν καὶ συνετρίβησαν, τῇ τῶν Μαρτύρων ὁμολογίᾳ, καὶ θείᾳ στεῤῥότητι. Θεοτοκίον.

Περίσωζε τὴν ποίμνην σου, πανάχραντε Ἁγνὴ, ἐκ πάσης περιστάσεως, ὡς μόνη προστασία, τοῦ γένους ἡμῶν εὐλογημένη, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς τὸ, Θαύματος ὑπερφυοῦς.

» Τέρατος ὑπερφυοῦς ἔδειξε τύπον, ἡ πυ» ρένδροσος κάμινος πάλαι· τὸ γὰρ πῦρ » οὐκ ἔφλεξε νέους Παῖδας, Χριστοῦ προδηλοῦν, » τὴν ἀσπόρως ἐκ Παρθένου θείαν Γέννησιν· » διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ » κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, » εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἴνεσιν μεγαλοφώνως τῷ Δεσπότῃ, ἀναπέμψωμεν· ἦλθεν ἐφάνη, ἐπιβαίνει ὕδασι, καὶ γυμνοῦται ὁ Οὐρανὸν, ταῖς νεφέλαις περιβάλλων καὶ βαπτίζεται, καθαίρων ἡμᾶς τοὺς ἀναμέλποντας· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεῦτε νοερῶς πρὸς Ἰορδάνην, ἀφικώμεθα θέαμα μέγα, ἐν αὐτῷ ὀψόμενοι· Ἰησοῦς γὰρ ὁ φωτισμὸς, παραγίνεται καὶ δούλου ὑποκλίνεται, παλάμῃ σὺν τρόμῳ ἀναμέλποντος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄνθραξ ὃν προεῖδεν Ἡσαΐας, ἐν ταῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου, ἀναφθεὶς συμφλέξεται ὕλην πᾶσαν ἁμαρτιῶν, καὶ παρέξει συντριβεῖσι, τὴν ἀνάπλασιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ὁσίας. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὺ Μακαρία πρὸς τὴν γῆν, τῶν πραέων ἀληθῶς φθάσει ἐπόθεις, ἔνθα τάξεις Ἀγγέλων, Ὁσίων, καὶ Ἀσκητῶν, Παρθένων οἰκοῦσιν αἰώνια, ἀνυμνολογοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κάλλει τῆς φύσεως πολλῶν, διαφέρουσα ψυχῆς ἐπεμελήθης, ἵνα πάντα τὰ πάθη τὰ ψυχικὰ συνεχῶς νικήσῃς· διὸ κάλλος σώματος, σβέσασα ἀνῆψας, ἀσκήσει τὴν ψυχήν σου.

Ἄγρυπνον νοῦν πρὸς τὸν Θεὸν, προθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σου κεκτημένη, μεθοδείας τοῦ πλάνου, τοῦ σοφιστοῦ τῶν κακῶν, εἰς τέλος ἐκοίμισας Ἔνδοξε· καὶ νῦν κοιμηθεῖσα, βιοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀναγεννῆσαι τοὺς βροτοὺς, ὁ Υἱός σου βουληθεὶς πρὸς Ἰορδάνην, ὥσπερ ἄνθρωπος

Digitized by Google

σπεύδει, Ἁγνὴ δι' ἄκραν στοργὴν, ἀῤῥύπως βαπτισθῆναι ἅπαντα, ῥύπον τῆς κακίας, βυθίζων τῶν ἀνθρώπων.

Τῶν Μαρτύρων. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Τὸν μόνον εὔσπλαγχνον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὁμολογοῦντες, οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι, ἐδέξαντο τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, βοῶντες εὐθαρσῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεῤῥῶς ἀντέστησαν, οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι πρὸς τοὺς τυράννους, ἐναθλοῦντες γενναίως, νικήσαντες τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, βοῶντες εὐθαρσῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ ἀδάμαντες, οἱ γενναῖοι ὁπλῖται, τὰς τῶν τυράννων, ἀπειλὰς καὶ βασάνους, νικήσαντες, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων· Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν μόνον εὔσπλαγχνον, προαιώνιον Λόγον, τὸν ἐκ Παρθένου, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν μόνον ἄναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
» εὐλογοῦσιν, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίτ-
» τουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς,
» Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς τὸ, Μυστήριον ξένον.

» Ἀπόῤῥητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον·
» Οὐρανὸς γὰρ αὕτη, καὶ Θρόνος Χερου-
» βικὸς, καὶ φωσφόρος ἀνεδείχθη Παστὰς, τοῦ
» Θεοῦ καὶ Παντοκράτορος· αὐτὴν εὐσεβῶς,
» ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! Ἰησοῦς ἐφίσταται, θέλων πρὸς ποταμὸν Ἰορδάνην, βοῶν Ἰωάννῃ· Τὴν σὴν δεξιάν μοι φίλε δάνεισον, φρικτὰ ἐκτελοῦντι, εἰς λαοῦ μου περιποίησιν.

Τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου ἀνθείτωσαν· οἱ ἐν σκότει κείμενοι, μέγα ἐπιφανὲν ὑμῖν, φέγγος ἰδόντες σκιρτήσατε. Χριστὸς, Γαλιλαίᾳ ἀφικόμενος, σαρκὶ βαπτισθῆναι, ὑπὸ δούλου καταδέχεται.

Εὐφράνθητι νῦν Ἰορδάνη καὶ χόρευε. Ἰωάννη σκίρτησον· πᾶσα ἡ οἰκουμένη ἀγάλλου· ἰδοὺ ἐπεφάνη Χριστὸς, καὶ γυμνοῦται καὶ βαπτίζεται, στολὴν περιβάλλων, ἀφθαρσίας τὸ ἀνθρώπινον.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες δίχα φθορᾶς Παναμώμητε, τὸν ἀπερινόητον· τίκτεις δὲ ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν λόγῳ τὰ πάντα σαφῶς, ὑποστήσαντα βουλήματι· αὐτὸν ὡς Θεὸν ἀεὶ δυσώπει, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆς Ὁσίας. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Λαμπρύνασα κάλλεσι, τῆς παρθενίας Ἔνδοξε, σεαυτὴν ὡραΐζεις τοῖς διαδήμασι, τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας· ὅθεν διπλῷ, στέφει καταστέφει, ὁ ξένος Νυμφίος σου, οὗ ἐτρώθης σὺ τῷ ἔρωτι.

Ἐλπὶς οὐ κατῄσχυνε, Συγκλητικὴ σε πάνσεμνε, τῶν μελλόντων ἣν ἔσχες ἐν τῇ καρδίᾳ σου· νῦν γὰρ ἀπολαύεις τῶν πόνων, τὰς ἀμοιβὰς, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἀνθ' ὧν τῆς ἀσκήσεως, ἅπαν εἶδος ἐπετήδευσας.

Ἰσχὺν καὶ κραταίωμα, σεμνὴ Χριστὸν ἐνδέδυσαι, καὶ εἰς γῆν ἀδικίαν κατεταπείνωσας, τοῦ λελαληκότος εἰς ὕψος, σὺ τὴν ὀφρύν· ὅθεν σε στεφάνῳ, τῆς νίκης ἐκόσμησεν, ὁ τῆς νίκης βραβευτὴς Ἰησοῦς.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ τοῦ Προπάτορος, ἡ πτῶσις στάσιν ἔλαβε, προχωρεῖν περαιτέρω σθένος μὴ ἔχουσα· τῷ γὰρ Βαπτισμῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἅπαν κακὸν, νῦν κατεβαπτίσθη· οὐκοῦν τὴν αἰτίαν σε, τῆς καθάρσεως γεραίρομεν.

Τῶν Μαρτύρων. Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα.

Καταπατήσαντες πάντας, εἰδωλολάτρας τῇ πίστει, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ τὸν θεῖον δρόμον, ἐτέλεσαν εὐσεβῶς, καὶ τὴν πίστιν ἐκραταίωσαν.

Τῶν ἐπιγείων ἁπάντων, καταφρονήσαντες πίστει, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ ὁμοῦ προθύμως, ἀθλήσαντες ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσαντο ἰάματα.

Οἱ Ἀθλοφόροι ἀνδρείως, θωρακισάμενοι πίστει, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν τὰς παρατάξεις, καθεῖλον τὰς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ στεφάνους ἐκομίσαντο.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, καὶ τοῦτον ἄνευ σπορᾶς ἡμῖν τεκοῦσα, ἱκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν
» Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶ εὐλο-
» γημένην, ᾄσμασιν οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος με-
» γαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἰσχὺς ἐν ταῖς βασάνοις, ἐπέμφθη σοι παρὰ Θεοῦ, Θεόπεμπτε Ἱεράρχα· ἐν ᾗ πρὸς πίστιν Θεωνᾶν, συναθλητὴν ἐπεσπάσω· μεθ' οὗ σὲ νῦν εὐφημοῦμεν.

Digitized by Google

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Ο ἐκ Παρθένου λάμψας, ἐν Βηθλεὲμ σωματικῶς, πρὸς Ἰορδάνην νῦν σπεύδεις, ῥύπον ἐκπλῦναι γηγενῶν, φωταγωγῶν τοὺς ἐν σκότει, διὰ Βαπτίσματος θείου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β΄. Αἱ Ἀγγελικαί.

Τί ἀμφιγνοεῖς, Βαπτιστὰ οἰκονομίαν, ἥνπερ ἐκτελῶ, εἰς ἁπάντων σωτηρίαν; τὰ πάλαι ἄφες ἄρτι, καὶ λογίζου τὰ πρόσφατα· πίστευε Θεῷ συγκαταβάντι, καὶ προσελθὼν ἐμοὶ ὑπούργει· Θεὸς ἦλθον γὰρ, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν Ἀδὰμ, καθᾶραι τοῦ πτώματος.

Αἴρων τὰς ἡμῶν, ἁμαρτίας ἐπὶ ὤμων, ἦλθες Ἰησοῦ, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου· ἐγὼ δὲ δέδοικά σου, τὸ φρικτὸν τῆς ἐλεύσεως· πῶς οὖν μοι κελεύεις σε βαπτίσαι; αὐτὸς ἐμὲ καθᾶραι ἥκεις, καὶ πῶς Βάπτισμα, τὸ παρ' ἐμȣ̃ ἐπιζητεῖς, τὸ πάντων καθάρσιον;

Φύσεως ἐμῆς, ἀκατάληπτος ὁ λόγος· δούλου δὲ μορφὴν, ἐνδυσάμενος προῆλθον, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· μηδαμῶς μοι ἀμφίβαλλε. Δεῦρο, μὴ φοβοῦ, προσέγγισόν μοι· τὴν δεξιὰν τῇ κορυφῇ μȣ, τιθεὶς βόησον· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ω͂ τῆς ὑπὲρ νȣ̃ν, καὶ ἀμέτρου σȣ πτωχείας, Λόγε τοῦ Θεοῦ! δι' ἐμὲ τὸν πεπτωκότα, ἐπέγνων σε δι' οἶκτον, τὸν Ἀδὰμ ἐνδυσάμενον, καὶ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ καινοποιοῦντα· καὶ πειθαρχῶν τῇ σῇ κελεύσει, πιστῶς κράζω σοι· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι (*).

Δόξα, ὅμοιον.

Τρόμῳ λειτουργῶν, Ἰωάννης τῷ Δεσπότῃ, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης· Συγχάρητέ μοι πᾶσαι, γενεαὶ τοῦ Προπάτορος· ἦλθε γὰρ ἡμῶν ἡ προσδοκία, ἐλήλυθεν ἐν Ἰορδάνῃ, Χριστὸς ἅπαντας, τῆς ἁμαρτίας τοῦ Ἀδὰμ, καθᾶραι ὡς εὔσπλαγχνος.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ἄσωμεν Λαοὶ, τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου, καὶ ἐν ποταμῷ, βαπτισθέντι Ἰορδάνου· καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶμεν· Βασιλεῦ πάσης κτίσεως, δώρησαι ἡμῖν ἀκατακρίτως, ἐν καθαρᾷ τῇ συνειδήσει, πιστῶς φθάσαι σου, καὶ τὴν ἁγίαν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον Ἔγερσιν.

(*) Καὶ τὸ Τροπάριον τοῦτο, ἐλλεῖπον πρότερον ἐκ τῶν τετυπωμένων Μηναίων, καὶ διακόπτον τῆς ἀκροστιχίδος τὴν συνέχειαν, ἀνεπληρώθη ἐκ τοῦ χειρογράφου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἴδε ὁ Βασιλεὺς, ἰδȣ̀ ἡ προσδοκία τοῦ Ἰσραὴλ ἐπέστη. Λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε· τὸ φῶς γὰρ ἐπιφαίνεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς.

Ὦπται τοῖς ἐπὶ γῆς, μετὰ σαρκὸς τὸ Θεῖον· νῦν φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἐπέφανε καὶ πᾶσιν, ἡ χάρις ἐξανέτειλεν (*).

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Ὁ λύχνος τῷ Φωτὶ, ἡ αὐγὴ τῷ Ἡλίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, Προφῆτα καθυπούργησον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἰωάννη Βαπτιστὰ, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν Ἀμνὸν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετὰ Ἀγγέλων μοι λειτούργησον· ἐκτείνας ἅψαι τῇ χειρί σου, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου· καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον· Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ
ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν τύχῃ ἡ Παραμονὴ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, ἡ τῶν Ὡρῶν τούτων Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τῇ Παρασκευῇ.

Ἰστέον δὲ ὅτι, τῇ Παρασκευῇ ταύτῃ Νηστεία ȣ̓ [illegible]ύεται, ἀλλ' ἐν τῇ Παραμονῇ, ᾗ ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ

Εὐλογήσαντος τȣ̃ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τȣ̃ Τρισαγίȣ. Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. καὶ στιχολογοῦμεν τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς ψαλμούς.

Ψαλμὸς ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεή-

(*) Τρία χωρία Γραφικὰ αἰνίττεται ὁ Ὑμνογράφος εἰς τὸ παρὸν Τροπάριον. Ἐν ἀρχῇ μὲν τὸ ἐν τῷ Βαρούχ· Μετὰ τȣ̃το ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη (γ΄. 37). Εἶτα τὸ Ἡσαΐου· Ὁ

Digitized by Google

σεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε. Τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν, ἔξωσον αὐτούς· ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς κβ΄.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν. Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά· ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταί με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς με. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς κϛ΄.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς με, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου. Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον. Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου. Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν ᾐτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω, τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. Ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με· καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου. Ἐκύκλωσα, καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ· ᾄσω καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ· Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου. Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου· Κύριον ζητήσω· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, τρίς.

Κύριε ἐλέησον γ΄. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἠλιοῦ, καὶ διῃρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν· ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· Παράδεισον· ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον· ὅτι ἔμεινας ἄφθορος. Ἁγνὴν Μητέρα· ὅτι ἔσχες σαῖς ἁγίαις ἀγκάλαις Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

λαός, ὁ καθήμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα, κτλ. (Θ΄. 2.). Ἐπὶ τέλους δὲ τὸ τοῦ Παύλου· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις (Τίτ. β΄. 11), καὶ πολλαχοῦ τῆς Νέας Διαθήκης.

Digitized by Google

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,
Ἦχος πλ. δ'. (*).

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἁγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἄνευ Στίχου. Εἶτα·

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες Χριστὲ Βασιλεῦ· καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθὲ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα. Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβὼν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. Εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; Ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτὴρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἐβρόντησε Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Στίχ. Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. λέ. 1. Τάδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ· Ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει· αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων· ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη, ὀρνέων, ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ καλάμη καὶ ἕλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκαθάρτου· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτὴν, οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ συνηγμένοι διὰ Κύριον. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Κεφ. ιγ'. 25.
Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοὶ, υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ Ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντες, ᾐτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινες νῦν εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς Πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην. Ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας. Εἶτα.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

(*) Τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα εἰσὶν ἀνεπίγραφα ἔντε τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις καὶ ἐν τῷ χειρογράφῳ. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἑξῆς τρία εὑρίσκονται τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ, ἐπιγραφόμενα ἐκεῖ, Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, δῆλον ἐκ τούτου ὅτι, καὶ τῶν λοιπῶν Ὡρῶν τὰ Ἰδιόμελα ποίημά εἰσι τοῦ αὐτοῦ Πατρὸς, ὡς καὶ τὰ ἐν ταῖς Ὥραις τῶν Χριστουγέννων.

Digitized by Google

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον, τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ΄. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ΄. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Χριστὲ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σȢ, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψόμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τὸ, Τρισάγιον. Τὸ, Παναγία Τριάς. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. Καὶ τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς κή.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς, ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός. Φωνὴ Κυρίου συσσείοντος ἔρημον· καὶ συσσείσει Κύριος τὴν ἔρημον Καδῆς. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμοὺς, καὶ ἐν τῷ Ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει. Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Ψαλμὸς μά.

Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ Θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἰσχυρὸν, τὸν ζῶντα· πότε ἥξω, καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος, ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου; Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου. Ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ ΘεȢ, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος. Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τȢ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου. Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἑρμωνιεὶμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρράκτων σου· Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί. Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου· ἐρῶ τῷ Θεῷ, Ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Διὰ τί μου ἐπελάθου; καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου. Ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν· Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σȢ; Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μȢ, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Ψαλμὸς ν΄.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνε-

Digitized by Google

λήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ Μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, τρίς.

Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἠλιοῦ, καὶ διῃρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος· δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν τοῦ βίου, διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,
Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, τοῦ Προφήτου, καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος τοὺς Προφήτας, ἐτρόμαξε νῦν χεὶρ δεξιά, ὅτε ἐθεάσατό σε τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν καθαίροντα κόσμου ἁμαρτήματα, καὶ ἀγωνίᾳ συσχεθεὶς ἐβόα· Οὐ τολμῶ προσψαῦσαι Λόγε τῆς κορυφῆς σου· αὐτὸς ἁγίασόν με, καὶ φώτισον οἰκτίρμον· αὐτὸς γὰρ εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

Πάλιν τὸ αὐτό, ἄνευ Στίχου. Εἶτα·

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου. Ἦχος δ'.

Ἡ Τριὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἑαυτὴν ἡμῖν σήμερον, ἀδιαιρέτως πεφανέρωκεν· ὁ μὲν γὰρ Πατήρ, ἐναργῆ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐπεφώνηκε· τὸ Πνεῦμα περιστερᾶς ἐν εἰκόνι κατέπτη οὐρανόθεν· ὁ Υἱὸς τὴν ἄχραντον κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ ὑπέκλινε· καὶ βαπτισθεὶς, τὸ ἀνθρώπινον ἐκ δουλείας ἐῤῥύσατο, ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ἐρχόμενος μετὰ σαρκὸς, πρὸς Ἰορδάνην Κύριε, βαπτισθῆναι θέλων, ἐν σχήματι ἀνθρώπου ζωοδότα, ἵνα τοὺς πλανηθέντας ἡμᾶς ὡς εὔσπλαγχνος, πάσης μηχανῆς καὶ παγίδος τοῦ δράκοντος, ῥυσάμενος φωτίσῃς, ἐκ Πατρὸς μεμαρτύρησαι· τὸ δὲ θεῖον Πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἴδει σοι ἐπέστη. Ἀλλ' οἴκισον ψυχαῖς ἡμετέραις σαυτὸν, φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Στίχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιώσατε χήραν. Καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα. (Κεφ. α'. 16.)

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον (Κεφ. ιθ'. 1.)

Digitized by Google

καὶ εὑρὼν τινὰς Μαθητὰς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν ἠκούσαμεν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσι, τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς, ἐλάλουν τε γλώσσαις, καὶ προεφήτευον. Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύω. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαῤῥησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός· εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τὸ, Τρισάγιον. Τὸ, Παναγία Τριάς. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρίς. Δόξα, καὶ νῦν.

Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς. Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Θεὲ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστὲ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ τὴν Ἕκτην Ὥραν, λέγοντες εὐθύς· Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρίς, καὶ τοὺς Ψαλμούς. Ψαλμὸς ογ'.

Ἵνα τί, ὁ Θεὸς, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου· ὄρος Σιὼν τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σου. Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου. Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω. Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων, ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέῤῥαξαν αὐτήν. Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· Δεῦτε, καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἴδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι. Ἕως πότε, ὁ Θεὸς, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς, παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; Ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; Ὁ δὲ Θεὸς, Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι. Σὺ διέῤῥηξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἠθάμ. Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὡραῖα τῆς γῆς· θέρος καὶ ἔαρ, σὺ ἔπλασας αὐτά. Μνήσθητι ταύτης· ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος. Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν. Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατῃσχυμμένος, πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου. Ἀνάστα, ὁ Θεὸς δίκασον τὴν δίκην σου· μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου, τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διαπαντός.

Ψαλμὸς ος'.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ προσέσχε μοι. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς

Digitized by Google

χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου· ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ, καὶ ηὐφράνθην, ἠδολέσχησα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθην, καὶ οὐκ ἐλάλησα. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην. Καὶ ἐμελέτησα, νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; Ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου· ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ποιῶν θαυμάσια. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου· ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ. Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι. Πλῆθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι· Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται· φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. Ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ· ἐσαλεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται. Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου, ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών.

Ψαλμὸς ϟ.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ· οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, τρίς. Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιὲ ἀναληφθέντος Ἠλιού, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς, τοῦ Βαπτίσματος· δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. δ'.

Τάδε λέγει Κύριος πρὸς Ἰωάννην· Προφῆτα, δεῦρο βάπτισόν με, τὸν σὲ δημιουργήσαντα· τὸν φωτίζοντα χάριτι, καὶ καθαίροντα ἅπαντας· ἅψαι θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ διστάσῃς. Προφῆτα, ἄφες ἄρτι· καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα δικαιοσύνην πᾶσαν. Σὺ οὖν μὴ διστάσῃς ὅλως· καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, ἐπείγομαι ὀλέσαι· λυτρούμενος τὸν κόσμον, ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν, παρέχων ὡς φιλάνθρωπος, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πάλιν τὸ αὐτό, ἄνευ Στίχου. Εἶτα,

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ ψαλμικὴ Προφητεία, πέρας λαβεῖν ἐπείγεται· ἡ θάλασσα γάρ φησιν, εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ

Digitized by Google

ὀπίσω ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, ἐλθόντος ὑπὸ δέλου δέξασθαι Βάπτισμα· ἵνα ἡμεῖς, εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυνθέντες, φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι' αὐτϐ.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, Ἦχος πλ. ά.

Τί ἀναχαιτίζεις σϐ τὰ ὕδατα ὦ Ἰορδάνη; τί ἀναποδίζεις τὸ ῥεῖθρον, καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν; Οὐ δύναμαι φέρειν, φησὶ, πῦρ καταναλίσκον· ἐξίςαμαι, καὶ φρίττω τὴν ἄκραν συγκατάβασιν· ὅτι οὐκ εἴωθα τὸν καθαρὸν ἀποπλύνειν, ϐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτητον ἀποσμήχειν, ἀλλὰ τὰ ῥερυπωμένα σκεύη ἐκκαθαίρειν. Ἀκάνθας φλέγειν με ἁμαρτημάτων διδάσκει, ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτιζόμενος Χριστός· ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι· ἡ Φωνὴ τϐ Λόγϐ βοᾷ· Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Αὐτῷ πιςοὶ βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς, εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιβ'. 3. Τάδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίϐ. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτϐ· ἀναγγείλατε ἐν τοῖς Ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτϐ, μιμνήσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτϐ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίϐ, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικϐντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

Κεφ. ϛ'. 3. Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριςὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτϐ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ Βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα, ὥσπερ ἠγέρθη Χριςὸς ἐκ νεκρῶν, διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτϐ αὐτϐ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριςῷ, πιςεύομεν, ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· εἰδότες, ὅτι Χριςὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ϐκ ἔτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ ϐκ ἔτι κυριεύει. Ὃ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκρϐς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησϐς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σϐ. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργὲ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν· καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαῤῥήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους· Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν. Καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σϐ τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἵνα πρὸς σὲ διαπαντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀΐδιον καὶ ἀπρόσιτον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν· τῷ ἀνάρχῳ Πα-

Digitized by Google

τρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σȣ Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τὸ, Τρισάγιον· τὸ, Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐςιν· τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. καὶ τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς ϙβ΄.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἀνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς ριγ΄.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; Τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων; Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Τοῦ ςρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. Μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ᾽ ἢ τῷ ὀνόματί σȣ δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Μήποτε εἴπωσι τὰ Ἔθνη, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε. Τὰ εἴδωλα τῶν Ἐθνῶν, ἀργύριον, καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται· ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται· ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται· χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσι· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιȣ̃ντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι. Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς. Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών. Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσθείη Κύριος ἐφ᾽ ὑμᾶς, ἐφ᾽ ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ· τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου· ἀλλ᾽ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς πε΄.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς, καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλȣμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ Ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μȣ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ᾽ ἐμὲ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μȣ ἐν ᾄδου κατωτάτου. Ὁ Θεὸς, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ᾽ ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ᾽ ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος

Digitized by Google

σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ᾽ ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν. Ὅτι σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ΄. Κύριε ἐλέησον, γ΄. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἠλιοῦ, καὶ διῃρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δἰ οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν.

Ὁ δἰ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἐπεγνωσμένον.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος βαρύς.

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητήν, ἐν ποταμῷ γυμνωθέντα· Βάπτισμα ὑπὸ δούλου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, δεχόμενον ὡς δοῦλον· καὶ χοροὶ Ἀγγέλων ἐξεπλήττοντο, φόβῳ καὶ χαρᾷ. Μεθ᾽ ὧν προσκυνοῦμέν σε, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Πάλιν τὸ αὐτό, ἄνευ Στίχου. Εἶτα·

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου. Ἦχος β΄.

Ὅτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ Πρόδρομος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόα θεωρῶν (*)· Ἴδε, ὁ λυτρούμενος τὸν κόσμον παραγέγονεν ἐκ φθορᾶς· ἴδε, ῥύεται ἡμᾶς ἐκ θλίψεως· ἰδού, ὁ ἁμαρτημάτων ἄφεσιν χαριζόμενος ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου ἁγνῆς ἐλήλυθε δἰ ἔλεον· καὶ ἀντὶ δούλων, υἱοὺς Θεοῦ ἐργάζεται· ἀντὶ δὲ σκότους φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον, διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ Θείου Βαπτισμοῦ αὐτοῦ. Λοιπὸν δεῦτε, συμφώνως αὐτὸν δοξολογήσωμεν, σὺν Πατρί, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Ἰστέον, ὅτι τὸ παρὸν Ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον εὐλαβῶς καὶ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἶτα ψάλλεται μελῳδικῶς ἀπὸ τῶν δύω Χορῶν.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἁψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου (ἐκ γ΄.), μεθ᾽ ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ὡς παῤῥησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἁπάντων, ὑπ᾽ αὐτοῦ μεμαρτύρησαι. Τοὺς ὀφθαλμούς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν εἴδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος. Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ᾽ ἡμῶν (ἐκ γ΄.), ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Προκείμενον, Ἦχος γ΄.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά Κεφ.
σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, μθ΄. 8.
καὶ ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομῆσαι κληρονομίας ἐρήμους, λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ᾽ ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτούς, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδόν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. Ἰδοὺ οὗτοι πόῤῥωθεν ἥξουσιν· οὗτοι ἀπὸ Βοῤῥᾶ καὶ Θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἐλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοὺς λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. Εἶπε δὲ Σιών· ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς; ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς

(*) Ἐνταῦθα εἰς τό, ἐβόα θεωρῶν, ἢ τὴν μετοχὴν ἐκληπτέον ὡς ῥῆμα, χρόνου Παρατατικοῦ, ἀντὶ τοῦ, ἐθεώρει, ἢ ἐννοητέον ἔξωθεν τὸ Ὑπαρκτικὸν Ἦν ἀναλυτικῶς. Ἤγουν, Ὅτε ὁ Πρόδρομος ἦν θεωρῶν, τουτέστιν, ἐθεώρει, ἢ ἔβλεπεν, ἢ ἑώρα, ἢ καὶ εἰς Ἀόριστον, εἶδε τὸν Κύριον .... ἐρχόμενον, τότε δηλαδή, δεικνύων αὐτὸν τοῖς λαοῖς, ἐβόα· Ἴδε, ὁ λυτρούμενος, κτλ. Οὕτω καὶ ἡ ἔννοια σαφηνίζεται, καὶ ἡ σύνταξις εὐοδοῦται· ἄλλως γὰρ τὸ Ἐπίῤῥημα Ὅτε, ἀκαταλλήλως ἔχει πρὸς μετοχήν.

Digitized by Google

κοιλίας αὐτῆς; εἰδὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνὴ, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β. 11. Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν, καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι. Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον,
Κεφ. γ. 4. ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον, ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου· οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Τὸ Κοντάκιον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον, τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς. Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ Ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Λῃστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὡδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἱλάσθητι καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη, καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Τυπικὰ, χῦμα.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, κτλ.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Αἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, κτλ. Καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς.

Χαίρεται καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Digitized by Google

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος. Δόξα,

Χορὸς Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν, κτλ.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον ὁ Θεὸς, τὰ παραπτώματα ἡμῶν· τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια· τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ· τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία.

Τὸ Κοντάκιον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ Δευτέρᾳ.

Α΄. Ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ.

Τῇ μὲν Παρασκευῇ πρωῒ ψάλλονται αἱ Μεγάλαι Ὧραι μόνον, ὡς προείρηται, σελ. 49. Τῷ δὲ Ἑσπέρας τῆς αὐτῆς Παρασκευῆς, ψάλλεται ἡ ἐνδιάτακτος Ἀκολουθία τῶν Προεορτίων· ὡσαύτως καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωῒ, ὅτε καὶ Καταβασίαι μοναὶ ψάλλονται, Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, διὰ τὴν Παραμονήν. Μετὰ δὲ τὰ δ΄. Προσόμοια τῶν Αἴνων, Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄. Ἰωάννη Βαπτιστά. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου· ἐν ᾗ ψάλλομεν Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοὺς τὴν γ΄. καὶ ς΄. Ὠδὴν τοῦ Προεορτίου Κανόνος. Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Σαββάτῳ πρὸ τῶν Φώτων. Κοινωνικὸν, Αἰνεῖτε. Ἀντὶ δὲ τοῦ, Εἴδομεν τὸ φῶς λέγομεν τὸ, Ἐν Ἰορδάνῃ. Μετὰ δὲ τὸ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, ψάλλομεν τὸ, Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, κτλ. καὶ γίνεται ὁ Μέγας Ἁγιασμὸς κατὰ τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις. — Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ τυρὸν, ἢ ὠὸν, ἢ ἰχθὺν οὐκ ἐσθίομεν, εἰμὴ ἔλαιον μόνον καὶ οἶνον.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β΄. Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, κτλ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. Ὑπέκλινας χάραν τῷ Προδρόμῳ. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα, ἐν οἷς ψάλλομεν καὶ τὰ Τροπάρια τῶν Προφητειῶν. Μετὰ δὲ τὸ τελευταῖον Ἀνάγνωσμα, εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, καὶ τὸ Δοξαστικὸν αὐτῶν. Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, Ἐν Ἰορδάνῃ, ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἡ λοιπὴ αὐτῆς Ἀκολουθία ἕως τέλους· καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Β΄. Ἐὰν τύχῃ ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ.

Αἱ μὲν Μεγάλαι Ὧραι ψάλλονται τῇ Παρασκευῇ, ὡς προείρηται. Τῷ δὲ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὸ α΄. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου ὅλον. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς΄. καὶ Προεόρτια Προσόμοια δ΄. Προεόρτια ᾄσματα, κτλ. Ὅρα, σελ. 12. Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἑτοιμάζου Ἰορδάνη ποταμέ. Ὅρα, σελ. 20. Καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος· Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος πλ. β΄. Ἀγαλλιάσθω ἡ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου. Ὅρα, σελ. 20. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστρέφετο ποτέ· καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, τὸ, Ἄξιόν ἐστι. Τροπάριον, Ἀπεστρέφετο ποτέ. — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Ἀμώμου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος. Ἀπὸ γ΄. Ὠδῆς, Κάθισμα Προεόρτιον, Ὁ μέγας Ὑετὸς, Ὅρα, σελ. 43. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμα. Καταβασίαι μοναὶ, Βυθοῦ ἀνεκάλυψε. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως. Ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ Προεόρτιον, Πῶς ῥεῖθρά σε ποταμέ, Ὅρα σελ. 19. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ Προεόρτια δ΄. Ἰδοὺ ὁ Βασιλεύς. Δὶς· καὶ τὰ λοιπὰ δύο μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἰωάννη Βαπτιστά (ὅρα ταῦτα, σελ. 49). Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν (τελεῖται δὲ ἡ τοῦ Χρυσοστόμου) Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοί. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ. — Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ ἐσθίομεν ἔλαιον μόνον καὶ οἶνον.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωῒ, ψάλλεται πᾶσα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία κατὰ τάξιν, ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ, ἀπαραλλάκτως, ὡς καὶ ἀνωτέρω, Σαββάτῳ ἑσπέρας καὶ Κυριακῇ πρωΐ. Λειτουργία ὡσαύτως τελεῖται ἡ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

ΤΗ̨ ς΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρί· δείκνυσιν αὐτὸν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὢ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Δίς.

Digitized by Google

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαί· φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρός· Οὗτος ὃν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ ηὐδόκησα. Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Δίς.

Τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο, καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἴδει περιστερᾶς κατήρχετο· κλίνει κορυφὴν, ὁ κλίνας οὐρανούς· κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστουργῷ· Τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ Βαπτισμοῦ. Ὦ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρωπον, οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφὴν ἐνδύσασθαι· ἔπρεπε γάρ σοι τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ, ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· σὺ γὰρ βαπτισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτὰ, τῆς ἀφέσεως ἠξίωσας ἡμᾶς· διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Βύζαντος.

Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν τοῖς ῥείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ δοξάζειν σε Σωτὴρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Α'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α. 1. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπέκειτο ἐπάνω τῆς Ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε, Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀναμέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, Γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα τρίτη (*).

Β'. Τῆς ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιδ. 15. Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν· Τί βοᾷς πρός με; λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀναζευξάτωσαν. Καὶ σὺ ἔπαρον τὴν ῥάβδον σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ῥῆξον αὐτὴν, καὶ εἰσελθέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραὼ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραὼ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηρὰν, καὶ διεσχίσθη τὸ ὕδωρ. Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν· καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων. Κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος Φαραὼ, καὶ τὰ ἅρματα καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς

(*) Σημειωτέον, ὅτι κατὰ τὸ νεοτύπωτον Τυπικὸν τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, τρία μόνον Ἀναγνώσματα λέγονται· δηλ. τὸ Α'. καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας, Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ. Εἶτα τὸ Β'. Ἀνάγνωσμα, καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ ἕτερον Τροπάριον τῆς Προφητείας, Ἁμαρτωλοῖς καὶ Τελώναις. Τελευταῖον, τὸ Γ'. Ἀνάγνωσμα, καὶ μετὰ τοῦτο, εἴτε ψάλλεται τρισάγιον, εἴτε μὴ, εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, κτλ.

Digitized by Google

θαλάσσης. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκατεστάθη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ἐπὶ τὸ ὕδωρ· καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ, ἐκάλυψε τὰ ἅρματα, καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραώ, τοὺς εἰσπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν· οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Γʹ. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιε. 22. Ἐξῆρε Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σοὺρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ εὕρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μερρᾶν, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερρᾶς· πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, **Πικρία**. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωϋσῆ, λέγοντες· Τί πιώμεθα; Ἐβόησε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ ὁ Θεὸς δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείρασε, καὶ εἶπεν· Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Αἰλεὶμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλεὶμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ Συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σὶν, ὅ ἐστιν ἀναμέσον Αἰλεὶμ, καὶ ἀναμέσον Σινᾶ.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. αʹ.

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιήσας, ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. αʹ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. βʹ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν Ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. γʹ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. δʹ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιήσας, κτλ.

Δʹ. Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ Κεφ. γʹ. 7. ταύτῃ ἄρχομαι τοῦ ὑψῶσαί σε κατενώπιον πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· ἵνα γνῶσιν, ὅτι καθὼς ἤμην μετὰ Μωϋσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ. Καὶ νῦν ἔντειλαι τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς αἴρουσι τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης λέγων· Ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ στήσεσθε. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο οἱ Ἱερεῖς, οἱ αἴροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν Ἱερέων, τῶν αἰρόντων τὴν Κιβωτὸν, ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, (ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν κρηπῖδα αὐτοῦ, ὡς ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν)· καὶ ἔστη τὰ ὕδατα, τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν, εἰς πῆγμα ἓν, ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα, ἀπὸ Ἀδαμὶ τῆς πόλεως, ἕως μέρους Καριαθιαρίμ· τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἄραβα, μέχρι θαλάσσης τῶν ἁλῶν, ἕως τέλους ἐξέλιπε. Καὶ ὁ λαὸς εἱστήκει ἀπέναντι Ἱεριχώ· καὶ ἔστησαν οἱ Ἱερεῖς, οἱ αἴροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου ἕτοιμοι· καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβησαν διὰ ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

Εʹ. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦ- Κεφ. βʹ. 6. θα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι. Καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν Προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν, ἀμφότεροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν αὐτὴν, καὶ ἐπά-

Digitized by Google

ταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διῃρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Αἴτησαι, τί ποιήσω σοι, πρὶν ἢ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, δισσῶς ἐπ' ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἠλίας· Ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλὴν, ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἅρμα πυρὸς, καὶ ἵπποι πυρὸς, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἠλίας ἐν συσσεισμῷ, ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιὲ ἑώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἅρμα Ἰσραὴλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἐκ ἔτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιὲ τοῦ ἱματίου αὐτȣ̃, καὶ διέῤῥηξεν αὐτὸ εἰς δύω· Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἠλιοὺ Ἐλισσαιὲ, τὴν πεσȣ̃σαν ἐπάνωθεν αὐτȣ̃. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιὲ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιὲ τὴν μηλωτὴν Ἠλιοὺ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ ἐ διῃρέθη· καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς Ἠλιοὺ Ἀπφώ; καὶ ἐπάταξεν Ἐλισσαιὲ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διῃρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Ϛʹ. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε. 9. Παρεγένετο Νεεμὰν, Ἄρχων Βασιλέως Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἅρμασιν αὐτοῦ, καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισσαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισσαιὲ ἄγγελον πρὸς αὐτὸν, λέγων· Πορευθεὶς, λοῦσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σάρξ σου ἐπὶ σοί, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμὰν, καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρός με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρὸν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μȣ. Οὐκ ἀγαθὸς Ἀβανὰ καὶ Φαρφὰρ, ποταμοὶ Δαμασκοῦ, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραήλ; οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε, καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ Προφήτης, ἐκ ἂν ἐποίησας; καὶ ὅ,τι εἶπε πρὸς σὲ, λοῦσαι, καὶ καθαρίσθητι; Καὶ κατέβη Νεεμὰν, καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτάκις, κατὰ τὸ ῥῆμα τȣ̃ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ὡς παιδαρίȣ μικρȣ̃, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. βʹ.

Ἁμαρτωλοῖς καὶ τελώναις διὰ πλῆθους ἐλέους σου ἐπεφάνης Σωτὴρ ἡμῶν· πȣ̃ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. αʹ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. βʹ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. γʹ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. δʹ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁμαρτωλοῖς καὶ τελώναις, διὰ πλῆθους.

Ζʹ. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε καλὸν ποιεῖν· ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιώσατε χήραν· καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος. Καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικȣ̃ν, ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Ηʹ. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀναβλέψας Ἰακὼβ, εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν· καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Ἰακὼβ, ἡνίκα εἶδεν αὐτούς· Παρεμβολὴ Θεȣ̃ αὕτη· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τȣ̃ τόπȣ ἐκείνȣ, Παρεμβολή. Ἀπέστειλε δὲ Ἰακὼβ ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἠσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, εἰς γῆν Σηεὶρ, εἰς χώραν Ἐδώμ. Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων· Οὕτως ἐρεῖτε τῷ Κυρίῳ μου Ἠσαῦ· Κεφ. λβʹ. 1.

Digitized by Google

Οὕτω λέγει ὁ παῖς σου Ἰακώβ. Μετὰ Λάβαν παρῴκησα, καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν. Καὶ ἐγένοντό μοι πρόβατα, καὶ βόες, καὶ ὄνοι, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι· καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαῦ, ἵνα εὕρῃ χάριν ὁ παῖς σου ἐναντίον σου. Καὶ ἀπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακὼβ, λέγοντες· Ἤλθομεν πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. Ἐφοβήθη δὲ Ἰακὼβ σφόδρα, καὶ ἠπορεῖτο· καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰ πρόβατα, εἰς δύω παρεμβολάς. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ· Ἐὰν ἔλθῃ Ἡσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν, καὶ κόψῃ αὐτὴν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σώζεσθαι. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ· Ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός μου Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός μου Ἰσαάκ. Κύριε, ὁ εἰπών μοι· Ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς σου, καὶ εὖ σοι ποιήσω· ἱκανούσθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου· ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτῃ διέβην τὸν Ἰορδάνην.

Θ'. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β'. 5. Κατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ αἱ ἅβραι παρεπορεύοντο αὐτῇ παρὰ τὸν ποταμόν· καὶ ἰδοῦσα θίβην ἐν τῷ ἕλει, ἀποστείλασα τὴν ἅβραν, ἀνείλετο αὐτήν. Ἀνοίξασα δὲ, ὁρᾷ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβῃ· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ εἶπεν· Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραώ· Θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον, καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραώ· Πορεύου. Ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραώ· Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θήλασόν μοι αὐτό· ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. Ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. Ἀνδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραὼ, καὶ ἐγεννήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μωϋσῆν, λέγουσα· Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.

Ι'. Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ς'. 36. Εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Εἰ σώζεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας, ἰδοὺ ἐγὼ ἀπερείδομαι τὸν πόκον τῶν ἐρίων ἐν τῇ ἅλωνι· καὶ ἐὰν γένηται δρόσος ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασίαν, γνώσομαι, ὅτι σώζεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας. Καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ ὀρθρίσας Γεδεὼν τῇ ἐπαύριον, ἀπεπίεσε τὸν πόκον, καὶ ἀπεῤῥύη δρόσος ἐκ τοῦ πόκου, πλήρης λεκάνης ὕδατος. Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Μὴ ὀργισθήτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοί· καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ, καὶ πειράσω ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ· γενηθήτω δὴ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν δρόσος· Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγένετο δρόσος.

ΙΑ'. Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν Ἠλίας πρὸς τὸν λαόν· Προσαγάγετε πρός με· καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτὸν, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον· καὶ ἐποίησε θαλαὰ, χωροῦσαν δύω μετρητὰς σπέρματος, κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐποίησε· καὶ ἐμέλισε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας, καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ εἶπεν Ἠλίας· Λάβετέ μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχέατε ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. Καὶ εἶπε· Δευτερώσατε, καὶ ἐδευτέρωσαν· καὶ εἶπε· Τρισσεύσατε· καὶ ἐτρίσσευσαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θαλαὰ ἔπλησεν ὕδατος. Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλίας εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε· Κύριε, ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ, καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ διὰ σὲ πεποίηκα ταῦτα πάντα, καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ τὰς σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν θαλαὰ, καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ· Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπον· Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεὸς, αὐτὸς ἐστιν ὁ Θεός. Κεφ. ιη'. 30.

ΙΒ'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως Ἱεριχὼ πρὸς Ἐλισσαιέ· Ἰδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ταύτης ἀγαθὴ, καθὼς σὺ, Κύριε, βλέπεις· καὶ Κεφ. β'. 19.

Digitized by Google

τὰ ὕδατα πονηρὰ, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Λάβετέ μοι ὑδρίσκην καινὴν, καὶ θέσθε ἐκεῖ ἅλας. Καὶ ἔλαβεν αὐτὸ, καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων, καὶ ἔῤῥιψεν ἐκεῖ τὸ ἅλας, καὶ εἶπε· Τάδε λέγει Κύριος· ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα· οὐκ ἔτι ἔσται ἐκεῖθεν ἀποθνήσκων, οὐδὲ ἀτεκνουμένη δι' αὐτά. Καὶ ἰάθη τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν Ἐλισσαιέ.

ΙΓ'. Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μθ'. 8. Τάδε λέγει Κύριος· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε. καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομῆσαι κληρονομίας ἐρήμους. Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς, παρακαλέσει αὐτοὺς, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδὸν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. Ἰδοὺ οὗτοι πόῤῥωθεν ἥξουσιν· οὗτοι ἀπὸ Βοῤῥᾶ καὶ θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. Εἶπε δὲ Σιών· Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔγγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰδὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνὴ, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ψάλλομεν τὸν Τρισάγιον ὕμνον· καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. θ'. 29. Ἀδελφοί, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω. Τοῖς ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος (μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ), ἵνα κερδήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενὴς, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν· ὑμεῖς δὲ ἄφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων. Ἀλλ' ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος γ'.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Στίχ. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ἐξερχόμεθα ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, προπορευομένου τοῦ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ τοῦ θυμιατοῦ· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'.

Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἁγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες Χριστὲ Βασιλεῦ· καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθὲ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβὼν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. Εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτὴρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω Κεφ. λε'. 1.

Digitized by Google

ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ· Ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει· αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἁλεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων, ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις ποιμνίων καὶ καλάμη καὶ ἕλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρά, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ συνηγμένοι ὑπὸ Κυρίου. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. νε'. 1. Τάδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε· καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ. Ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθά, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· καὶ διαθήσομαι ὑμῖν Διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυῒδ τὰ πιστά. Ἰδοὺ μαρτύριον ἐν Ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προσάσσοντα ἐν Ἔθνεσιν. Ἰδοὺ Ἔθνη, ἃ οὐκ οἴδασί σε, ἐπικαλέσονταί σε· καὶ λαοί, οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσραήλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὑρίσκειν αὐτόν, ἐπικαλέσασθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζῃ ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε, καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γάρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὑετός, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν, οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρός με κενόν, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδούς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς, ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονίζης, ἀναβήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Κεφ. ιβ'. 3.
Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς Ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Εἶτα, Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ι'. 1. Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Digitized by Google

Ἀλληλούϊα, Ἦχος δʹ.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε ἐπὶ ὑδάτων.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Κεφ. α. 9. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννȣ εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τȣ̃ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ ηὐδόκησα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

Ἐν ὅσῳ δὲ λέγονται ταῦτα ὑπὸ τοῦ Διακόνου, ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν ἑξῆς Εὐχήν. Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, κτλ.

Εἰρηνικά.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τȣ̃ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως καὶ Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις, τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γεννηθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ ἁλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀναδεχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρυομένων εἰς ἁγιασμὸν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων πᾶσι τοῖς ἀρυομένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι ἁγιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀοράτῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένȣ Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτȣ̀ς καὶ ἀλλήλȣς καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτὸν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σου οἰκονομίᾳ. Ἐν ᾗ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιὼν, ὁ τῶν ἁπάντων Βασιλεὺς, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω· ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἁγιάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὁδο-

Digitized by Google

ποιήσῃς ἡμῖν τὴν δι᾽ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσῃς ἐλευθερίαν. Οὗ τινος θείου Μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντες, δεόμεθά σου φιλάνθρωπε Δέσποτα· Ῥᾶνον ἐφ᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι᾽ αὐτοῦ, ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Ὀνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰπὼν καθ᾽ ἑαυτὸν τό, Ἀμήν, τοῦ Διακόνου ἤδη πεπληρωκότος τὴν Συναπτήν, ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τῆς Εὐχῆς ταύτης.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Τριὰς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε· Δημιουργὲ τῶν νοερῶν οὐσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, λάμψον κἀμοὶ τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου· φώτισόν μου τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμνῆσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ᾽ ἐμοῦ δέησις διὰ τὸν παρεστῶτα λαόν· ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα· ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾷν σοι καὶ λέγειν καὶ νῦν, Ὑπεράγαθε· Δοξάζομέν σε, Δέσποτα φιλάνθρωπε, Παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ. Δοξάζομέν σε τὸν Κτίστην, καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ μονογενές, τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρός, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρός· ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ νήπιόν σε εἴδομεν, ἐν δὲ τῇ παρούσῃ τέλειόν σε ὁρῶμεν τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρός, καὶ χορὸς Ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν εἴδει περιστερᾶς, τοῖς ὕδασιν ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτῖσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λάμψεως τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουσι. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι. Σήμερον ὁ Ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλῇ χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος τῷ Δεσπότῃ προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὁρῶν Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ῥείθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέῳκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως, τῷ λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τοῦ παλαιοῦ θρήνου ἀπηλλάγημεν, καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ κόσμου καθαίρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις ἄνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότου ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερὰ καὶ μεγαλόφωνος τῶν Ὀρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον Βασιλείαν οὐρανῶν ὠνησάμεθα· τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον γῆ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ ὁ κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατερχόμενον, καὶ εἰσερχόμενον ἐπ᾽ αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐν εἴδει περιστερᾶς κατερχόμενον, καὶ περιϊπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν Ἀόρατον ὁραθέντα, τὸν Κτίστην σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν, Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα, καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυ-

Digitized by Google

μάζουσαι τὸν παραγενόμενον, φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, δεσποτικὴν πανήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὁρῶντες· (*), αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ Ἅδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δοῦλός σου, τὰ μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν κατανύξει βοῶ σοι·

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει γεγονωτέρᾳ φωνῇ.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου (ἐκ γ΄.). Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, σὲ φρίττουσιν ἄβυσσαι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν· οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι· τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ, κύκλῳ ἱστάμενα καὶ περιϊπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, κατακαλύπτονται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἄναρχός τε καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες, Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν· τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας· παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου· πᾶσα ἡ κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο (ἐκ γ΄.). Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, Ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Ἵνα πάντες οἱ ἀρυόμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες, ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατρείαν παθῶν, πρὸς ἁγιασμὸν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἁμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραὼ, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαῤῥήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χείμαῤῥοι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρὸς, διὰ τοῦ Ἠλιοῦ, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βαάλ. Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ (ἐκ γ΄.). Δὸς πᾶσι, τοῖς τε ἁπτομένοις, τοῖς τε χριομένοις, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸν ἁγιασμὸν, τὴν εὐλογίαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν ὑγείαν. Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν (ἐκ γ΄.). Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ· ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (δεῖνος) καὶ παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἵνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὁρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζηταί σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ

(*) Εἰς τὰ προηγούμενα, Ἰορδάνης, ὄρη, κεφαλαὶ, ἀποδοτέον τὴν μετοχὴν, ὁρῶντες, καὶ μετ' αὐτὴν στικτέον μεσοστιγμήν· ἄλλως γὰρ, στιζομένης τελείας μετὰ τὸ, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, εἶτα ἑτέρου λόγου ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ, Δεσποτικὴν πανήγυριν, ὡς ἐγράφετο πρότερον, οὐ μόνον ἡ ῥηθεῖσα μετοχὴ, ὁρῶντες, μένει ἀνανταπόδοτος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔννοια τοῦ λόγου οὐκ ἔστι σαφής.

Digitized by Google

Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Καὶ ἡ Εὐχὴ μυστικῶς.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν αὐχένων σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ· καὶ γενέσθω ἡμῖν Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς, βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρὸν, ὄρθιον αὐτὸν κατάγων ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων, ψάλλων καὶ τὸ παρὸν Τροπάριον, εἰς Ἦχον α΄. τρίς.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν Λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον εἰς Ἦχον πλ. β΄.

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἁγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ, μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα ὁ ψαλμὸς, Εὐλογήσω τὸν Κύριον· καὶ δίδοται τὸ κατακλαστόν· καὶ γίνεται τελεία

Ἀπόλυσις.

Τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου κυροῦ Μάρκου Ἐφέσου, περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Φώτων, ἤτοι τῶν δώδεκα ἡμερῶν.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Φώτων οὕτω φαμέν· ὅτι, καθὼς παρελάβομεν παρὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, οὕτω τηροῦμεν ἐν πάσαις ταῖς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίαις· ἵνα καταλύωμεν τὸ δωδεκαήμερον ὅλον, πλὴν τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἥτις ἐστὶν ἡ Παραμονή· ταύτην γὰρ νηστεύομεν κἂν ἐν Σαββάτῳ τύχῃ, ἢ Κυριακῇ, κατὰ τὸν Κανόνα τοῦ Θεοφίλου. ἀντ' αὐτῆς δὲ καταλύομεν, ὡς τελευταίαν καὶ δωδεκάτην, αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς Ἑορτῆς, κἂν ἐν Τετράδι τύχῃ, ἢ Παρασκευῇ· τὴν δὲ Παρασκευὴν, ἐν ᾗ τὰ Τροπάρια τῶν Ὡρῶν καὶ ἡ Ἐννάτη σὺν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται, οὐκ ὀφείλομεν νηστεύειν, ἐντὸς τῶν δώδεκα ἡμερῶν οὖσαν. Εἰ δέ τις προβάλλοιτο τὴν Ἐννάτην καὶ τὸν Ἑσπερινὸν, ἐνθυμηθήτω, ὅτι καὶ τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς Ἐννάτην καὶ Ἑσπερινὸν ψάλλομεν, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον τυρὸν καὶ ὠὰ ἐσθίομεν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ.

Ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
Ἦχος δ΄. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, δι' ἡμᾶς καθ' ὑμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε· ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· οὐκ αὐτὸς τούτων πρὸς κάθαρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. Ὢ τοῦ θαύματος! δίχα πυρὸς ἀναχωνεύει, καὶ ἀναπλάττει ἄνευ συντρίψεως, καὶ σῴζει τοὺς εἰς αὐτὸν φωτιζομένους, Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σὲ τὸν ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ, καθαίροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καθορῶν ὁ Βαπτιστὴς, ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, δειλιῶν καὶ τρέμων ἐβόα λέγων· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφήν σου τὴν ἄχραντον· σύ με ἁγίασον Δέσποτα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους Παρθένους· δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δεσπότῃ· ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάννην. Ὁ Ἰορδάνης ἰδών σε ἔπτηξε καὶ ἔμεινεν. Ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου. Τὸ πνεῦμα κατήρχετο ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα· καὶ φωνὴ οὐρανόθεν· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων. Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Βαπτίζεται Χριστὸς, καὶ ἄνεισιν ἐκ τοῦ ὕδατος· συναναφέρει γὰρ ἑαυτῷ τὸν κόσμον· καὶ ὁρᾷ σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, οὓς ὁ Ἀδὰμ ἔκλεισεν ἑαυτῷ, καὶ τοῖς μετ' αὐτόν. Καὶ τὸ Πνεῦμα μαρτυρεῖ τῇ Θεότητι· τῷ ὁμοίῳ γὰρ προστρέχει· καὶ φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ μαρτυρούμενος, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἔτρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ Βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀχράντου κορυφῆς ἥψατο· ἐστράφη Ἰορ-

Digitized by Google

δάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσαί σοι· ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, πῶς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ δειλιάσαι οὐκ εἶχεν; Ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν, Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον τῇ Ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δʹ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος, ἃ ὥρισας ἀπ' αἰῶνος, ἀπὸ πάσης τῆς κτίσεως, λειτουργοὺς τοῦ μυστηρίου σου ἔλαβες· ἐκ τῶν Ἀγγέλων τὸν Γαβριήλ, ἐκ τῶν ἀνθρώπων τὴν Παρθένον, ἐκ τῶν οὐρανῶν τὸν Ἀστέρα, καὶ ἐκ τῶν ὑδάτων τὸν Ἰορδάνην· ἐν ᾧ τὸ ἀνόμημα τοῦ κόσμου ἐξήλειψας, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφήν, ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ Ἀποστολικὴν φωνὴν προσᾴδοντες, συμφώνως βοήσωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος βʹ. Ἀνατολίου.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδών σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε, Χριστὲ ὁ Θεός· Τί πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ῥύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν ἑαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. Πνεύματος Ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν ἀντοφθαλμῆσαι τὰ Χερουβὶμ οὐ δύνανται, οὐδὲ ἀτενίσαι τὰ Σεραφίμ· ἀλλὰ φόβῳ παριστάμενα, τὰ μὲν βαστάζουσι, τὰ δὲ δοξάζουσι τὴν δύναμίν σου. Μεθ' ὧν οἰκτίρμον, ἀναγγέλλομεν τὴν αἴνεσίν σου λέγοντες· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητής, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, Βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἁπάντων· καὶ καθαρισμὸν δι' ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δʹ. Θεοφάνους.

Τὸν ἐκ Παρθένου Ἥλιον, βλέπων ὁ ἐκ στείρας Λύχνος φαεινός, ἐν Ἰορδάνῃ αἰτούμενον Βάπτισμα, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, ἐβόα πρὸς αὐτόν· Σύ με ἁγίασον Δέσποτα τῇ θείᾳ Ἐπιφανείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος αʹ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν αʹ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γʹ. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐπιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτήρ, καὶ βαπτισθέντος σου ὑπὸ Προδρόμου Χριστέ, ἠγαπημένος Υἱὸς ἐμαρτυρήθης· ὅθεν καὶ συνάναρχος τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι. Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, ἐπὶ σὲ κατεγίνετο· ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν βʹ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δʹ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰορδάνη ποταμέ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν; Τὸν ἀθεώρητον γυμνόν, εἶδον καὶ ἔφριξα φησί· καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ δῦναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτόν, ὁρῶντες ἔφριξαν· ἐξέστη οὐρανός, καὶ γῆ ἐτρόμαξε· καὶ συνεστάλη θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δʹ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας τὰ Ἰορδάνεια· τὸ κράτος συνέτριψας, τῆς ἁμαρτίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. Διό σε ἱκετεύομεν· Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.
Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἤχου.
Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.
Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;
Τὸ, Πᾶσα πνοή. Τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ὁ Ν΄.
Εἶτα· Δόξα, Ἦχος β΄.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· ἵστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος· Πῶς ἐκτείνω χεῖρα, καὶ ἅψωμαι κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα; Εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον· ἐπὶ γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τὸν Σεραφίμ· καὶ δοῦλος Δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα. Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Εἶθ' οὕτως οἱ Κανόνες.
Κανὼν τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Βάπτισμα ῥύψις γηγενῶν ἁμαρτάδος.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς
» οἰκείου ἕλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας
» ἀντιπάλους, ὁ κραταιὸς, ἐν πολέμοις Κύριος,
» ὅτι δεδόξασται.

Ἀδὰμ τὸν φθαρέντα αναπλάττει, ῥείθροις Ἰορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλὰς ἐμφωλευόντων διαθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Πυρὶ τῆς Θεότητος ἀΰλῳ, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένος, Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα, ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Τὸν ῥύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων, τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, οἷς θελήσας ὡμοιώθη ὃ ἦν μείνας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζει Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Ἕτερος Κανὼν Ἰαμβικὸς, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· οὗ ἡ ἀκροστιχὶς διὰ στίχων Ἡρωελεγείων·

Σήμερον ἀχράντοιο βαλὼν, Θεοφεγγέϊ πυρσῷ
Πνεύματος, ἐνθάπτει νάμασιν ἀμπλακίην,
Φλέξας Παμμεδέοντος ἐῢς Παῒς. Ἠπιόων δὲ,
Ὑμνηταῖς μελέων τῶνδε δίδωσι χάριν.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Στίβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον,
» Ἤπειρον αὖθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.
» Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων,
» Ἔκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
» Ῥώμῃ κραταιᾷ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

Ὄρθρου φανέντος, τοῖς βροτοῖς σελασφόρου,
Νῦν ἐξ ἐρήμου, πρὸς ῥοὰς Ἰορδάνου,
Ἄναξ ὑπέσχες, ἡλίου σὸν αὐχένα,
Χώρου ζοφώδους, τὸν Γενάρχην ἁρπάσαι,
Ῥύπου τε παντὸς ἐκκαθᾶραι τὴν κτίσιν.

Ἄναρχε ῥείθροις, συνταφέντα σοι Λόγε,
Νέον περαίνεις, τὸν φθαρέντα τῇ πλάνῃ·
Ταύτην ἀφράστως, πατρόθεν δεδεγμένος,
Ὄπα κρατίστην· Οὗτος ἠγαπημένος,
Ἴσος τέ μοι Παῖς, χρηματίζει τὴν φύσιν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἰσχὺν ὁ διδοὺς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύ-
» ριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν,
» Παρθένου, ἀποτίκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς τὸ
» Βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ ἔστιν
» ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος,
» πλήν σου Κύριε.

Στειρεύουσα πρὶν, ἠτεκνωμένη δεινῶς σήμερον, εὐφραίνου Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, υἱοὶ γάρ σοι γεγέννηνται, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Μεγάλῃ φωνῇ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ Πρόδρομος· Χριστοῦ ἑτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἱρμός.

» Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
» Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
» Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
» Λόγῳ πλέκοντες ἐκ λόγων μελῳδίαν,
» Ὧ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρημάτων.

Νέκρωσιν ὁ πρὶν, ἐμφυτεύσας τῇ κτίσει,
Θηρὸς κακούργου, σχηματισθεὶς εἰς φύσιν,
Ἐπισκοτεῖται, σαρκικῇ παρουσίᾳ.
Ὄρθρῳ φάναντι, προσβαλὼν τῷ Δεσπότῃ,
Φλᾶν τὴν ἑαυτοῦ, δυσμενεστάτην κάραν.

Ἕλκει πρὸς αὐτὸν τὴν θεόδμητον φύσιν,
Γαστρὸς τυράννου, συγκεχωσμένην ὅρας·
Γεννᾷ τε αὖθις, γηγενῶν ἀναπλάσει,
Ἔργον φέριστον, ἐκτελῶν ὁ Δεσπότης·
Ἵκται γὰρ αὐτὴν, ἐξαλεξῆσαι θέλων.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. α΄.

Ὅτε τῇ Ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἁλμυρὰ τῆς ἀπιστίας

Digitized by Google

θάλασσα ἔφυγε, καὶ ὁ Ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς· ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν θείων ἐντολῶν σου, συντήρησον Χριστὲ ὁ Θεὸς, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνὴ
» βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολ-
» λῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος Υἱῷ·
» ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόη-
» σε· Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ῥυπτόμενον ἥλιον τίς εἶδεν, ὁ Κήρυξ βοᾷ, τὸν ἔκλαμπρον τῇ φύσει; ἵνα σε ὕδασιν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, Πατρὸς χαρακτὴρ ἀϊδίου ἐκπλύνω, καὶ χόρτος ὢν, πυρὶ ψαύσω τῆς σῆς Θεότητος; σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ὑπέφηνεν ἔνθεον ἣν εἶχεν, εὐλάβειαν Μωσῆς περιτυχών σοι· ὡς γὰρ τῆς βάτου σε φωνήσαντα ᾔσθήση εὐθὺς ἀπεστράφη τὰς ὄψεις· ἐγὼ δὲ πῶς βλέψω σε τρανῶς, ἢ πῶς χειροθετήσω σε; σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ψυχῆς τελῶν ἔμφρονος, καὶ λόγῳ τιμώμενος, ἀψύχων εὐλαβοῦμαι· εἰ γὰρ βαπτίσω σε, κατήγορόν μοι ἔσται, πυρὶ καπνιζόμενον ὄρος, φυγοῦσα δὲ θάλασσα διχῇ, καὶ Ἰορδάνης οὗτος στραφείς· σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἱρμός.

» Πυρσῷ καθαρθεὶς, μυστικῆς θεωρίας,
» Ὑμνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,
» Ῥήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην,
» Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀῤῥήτου Λόγου,
» Ὢ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

Πεμφθεὶς ὁ Πατρὸς παμφαέστατος Λόγος (*),
Νυκτὸς διῶσαι τὴν κακέσπερον σχέσιν,
Ἔκριζον ἥκεις, καὶ βροτῶν ἁμαρτίας,
Υἷας συνελκῦσαί τε τῇ σῇ Βαπτίσει,
Μάκαρ φαεινοὺς, ἐκ ῥοῶν Ἰορδάνου.

Αὐτὸν προσιδὼν, τὸν περίκλυτον Λόγον,
Τρανῶς ὁ Κήρυξ ἐκβοᾶται τῇ κτίσει·
Οὗτος προών μου, δεύτερος τῷ σαρκίῳ,
Σύμμορφος ἐξέλαμψεν ἐνθέῳ σθένει,
Ἔχθιστον ἡμῶν ἐξελεῖν ἁμαρτίαν.

Νομὴν πρὸς αὐτὴν τὴν φερέσβιον φέρων,
Θηρᾷ δρακόντων φωλεοῖς ἐπιτρέχων·
Ἄπλητα κύκλα καββαλὼν Θεὸς Λόγος,
Πτέρνῃ τε τὸν πλήττοντα παμπήδην γένος,
Τοῦτον καθειργνὺς, ἐκσαώζει τὴν κτίσιν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγὸς, λῦσαι τὸ κατάκριμα
» ἥκει, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου· καθαρσίων
» δὲ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρε-
» ται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας,
» ὑπερέχουσαν, πάντα νοῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Συνελθόντων ἀπείρων λαῶν, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, αὐτὸς ἐν μέσῳ ἔστη, προσεφώνει δὲ τοῖς παροῦσι· Τίς ἔδειξεν ἀπειθεῖς, τὴν ὀργὴν ὑμῖν ἐκκλῖναι τὴν μέλλουσαν; καρποὺς ἀξίους Χριστῷ ἐκτελεῖτε· παρὼν γὰρ νῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Γεωργὸς ὁ καὶ Δημιουργὸς, μέσος ἑστηκὼς ὡς εἷς ἁπάντων, καρδίας ἐμβατεύει· καθαρτήριον δὲ πτύον χειρισάμενος, τὴν παγκόσμιον ἅλωνα πανσόφως διΐστησι, τὴν ἀκαρπίαν φλέγων, εὐκαρποῦσιν αἰώνιον, ζωὴν χαριζόμενος.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου,
» Τὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι,
» Νέαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον,
» Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν,
» Μόνοις προσιτὴν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ἀθρῶν ὁ Πλάστης ἐν ζόφῳ τῶν πταισμάτων,
Σειραῖς ἀφύκτοις, ὃν διαρθροῖ δακτύλοις,
Ἵστησιν ἀμφ' ὤμοισιν ἐξάρας ἄνω,
Νῦν ἐν πολυῤῥύτοισι δίναις ἐκπλύνων,
Αἴσχους παλαιοῦ τῆς Ἀδὰμ κακεξίας.

Μετ' εὐσεβείας προσδράμωμεν εὐτόνως,
Πηγαῖς ἀχράντοις ῥεύσεως σωτηρίου,
Λόγον κατοπτεύσοντες ἐξ ἀκηράτου,
Ἄντλημα προσφέροντα δίψης ἐνθέου,
Κόσμου προσηνῶς ἐξακεύμενον νόσον.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ Φωτὸς,
» ὁ Ἑωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος,
» ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς,
» καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χρι-
» στὸς, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Γεννηθεὶς ἀῤῥεύστως, ἐκ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, ἐκ τῆς Παρθένου, δίχα σαρκοῦται ῥύπου Χριστός· οὗ τὸν ἱμάντα τὴν ἐξ ἡμῶν τοῦ Λόγου συνάφειαν, λύειν ἀμήχανον (διδάσκει ὁ Πρόδρομος), γηγενεῖς ἐκ πλάνης λυτρούμενος.

Ἐν πυρὶ βαπτίζει, τελευταίῳ Χριστὸς, τοὺς ἀπειθοῦντας, καὶ μὴ Θεὸν φρονοῦντας αὐτόν· ἐν Πνεύματι δὲ καινοποιεῖ, δι' ὕδατος

(*) Ἐγράφετο πρότερον, Πεμφθεὶς πρὸς Πατρός· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μέτρον τοῦ Στίχου ἀπαιτεῖ τὸν δεύτερον πόδα Ἴαμβον, ἀφῃρέθη ἡ πρόθεσις Πρὸς, καὶ ἀντ' αὐτῆς ἐτέθη τὸ ἄρθρον Ὁ.

Digitized by Google

χάριτι, τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοῦ τῆς Θεότητος, τῶν πλημμελημάτων λυτρούμενος.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ,
» Ἦχῳ Πατὴρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
» Ναί φησιν οὗτος, συμφυὴς γόνος πέλων,
» Φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους,
» Λόγος τε μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθείᾳ.
Ἐκ ποντίου λέοντος ὁ τριέσπερος,
Ξένως Προφήτης ἐγκάτοις φλοιδούμενος,
Αὖθις προῆλθε τῆς παλιγγενεσίας,
Σωτηρίαν δράκοντος ἐκ βροτοκτόνου,
Πᾶσι προφαίνων, τῶν χρόνων ἐπ' ἐσχάτων.
Ἀνειμένων Πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν,
Μύστης ὁρᾷ πρὸς Πατρὸς ἐξικνούμενον,
Μένον τε Πνεῦμα τῷ παναχράντῳ Λόγῳ,
Ἐπελθὸν ὡς πέλειαν ἀφράστῳ τρόπῳ,
Δήμοις τε φαίνει, προσδραμεῖν τῷ Δεσπότῃ.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε. Ἦλθες ἐφάνης, τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν Ἐθνῶν, τῇ τοῦ Ζαβουλὼν χώρᾳ, καὶ τοῦ Νεφθαλεὶμ γαίᾳ, ὡς εἶπεν ὁ Προφήτης, φῶς μέγα ἔλαμψε Χριστός· τοῖς ἐσκοτισμένοις φαεινὴ ὤφθη αὐγὴ, ἐκ Βηθλεὲμ ἀστράπτουσα· μᾶλλον δὲ ἐκ Μαρίας ὁ Κύριος πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ἀνατέλλει τὰς ἀκτῖνας, ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης. Διὸ οἱ ἐξ Ἀδὰμ γυμνοὶ, δεῦτε πάντες ὑποδύωμεν αὐτὸν, ἵνα θαλφθῶμεν· σκέπη γὰρ γυμνῶν, καὶ αἴγλη ἐσκοτισμένων, ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Συναξάριον.

Τῇ ς'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Τοὺς οὐρανοὺς Βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ σχίσαν,
Τοὺς αὐτὸ μὴ χραίνοντας ἔνδον εἰσάγει.

Βάπτισεν ἐν ποταμῷ Χριστὸν Πρόδρομος κατὰ ἕκτην.

Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια ἑορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔν τε τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τόπον Ἁγίαις Ἐκκλησίαις, τὴν παννυχίδα ἀφ' ἑσπέρας ἐπιτελοῦντες ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ. Αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς Λόγος, τὸν παλαιὸν Ἀδὰμ ἐνδυσάμενος, καὶ πάντα τὰ νόμιμα ἐκτελέσας, καὶ πρὸς τὸν μέγαν Ἰωάννην τὸν Προφήτην παραγίνεται βαπτισθησόμενος· ὃς καὶ διεκώλυσεν αὐτὸν, λέγων· Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; Ἐπεὶ δὲ τὸ, Ἄφες ἄρτι, πρὸς τοῦ Κυρίου ἀκήκοε, καὶ πάσης δικαιοσύνης πλήρωμα εἶναι τὸ Βάπτισμα ἔγνωκεν, ἀφίησιν αὐτόν. Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Χριστὸς, πᾶσαν μὲν τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων ἡγίασε· πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν τῶν ἀνθρώπων ἐνθάψας τοῖς ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ τὸν παλαιωθέντα ταῖς ἁμαρτίαις ἄνθρωπον ἀνακαινίσας καὶ ἀναπλάσας, οὐρανῶν Βασιλείαν αὐτῷ ἐχαρίσατο.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Νέους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου Ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὥσπερ οὐρανῷ, σὺν τρόμῳ καὶ θαύματι παρίσταντο, ἐν Ἰορδάνῃ αἱ Δυνάμεις τῶν Ἀγγέλων σκοπούμεναι, τοσαύτην Θεοῦ τὴν συγκατάβασιν· ὅπως ὁ κρατῶν τὴν ὑπερῴον τῶν ὑδάτων ὑπόστασιν, ἐν τοῖς ὕδασι, σωματοφόρος ἕστηκεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεφέλη ποτὲ, καὶ θάλασσα θείου προεικόνιζε, Βαπτίσματος τὸ θαῦμα, ἐν οἷς ὁ πρὶν βαπτίζεται διεξοδικῶς τῷ Νομοθέτῃ λαός. Θάλασσα δὲ ἦν τύπος ὕδατος, καὶ νεφέλη τοῦ Πνεύματος· οἷς τελούμενοι, Εὐλογητὸς εἶ κράζομεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἅπαντες πιστοὶ, ἐν ᾧ τὴν τελείωσιν ἐλάβομεν, θεολογοῦντες ἀσιγήτως, σὺν Ἀγγέλοις δοξάσωμεν, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον· τοῦτο γὰρ Τριὰς ὑποστάσεσιν ὁμοούσιος, εἷς δὲ Θεὸς, ᾧ καὶ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφλεξε ῥείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας,
» Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα,
» Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας.
» Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας,
» Ὅλην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.
Σὲ ζωγραφοῦσαν τὴν Ἀσσύριον φλόγα,
Ἐκσῶσαν ἵστης, εἰς δρόσον μετηγμένην.
Ὕδωρ ὅθεν νῦν ἀμφιέσσαο φλέγον,
Σίντην κάκιστον Χριστὲ προσκεκευθμένον,
Πρὸς τὴν ὄλισθον, ἐκκαλούμενον τρίβον.
Ἀπορραγέντος τοῦ Ἰορδάνου πάλαι,
Ἰσθμῷ περᾶται λαὸς Ἰσραηλίτης,
Σὲ τὸν κράτιστον ἐμφοροῦντα τὴν κτίσιν,
Ἠπειγμένως νῦν ἐν ῥοαῖς διαγράφων
Πρὸς τὴν ἄρρευστον καὶ ἀμείνονα τρίβον.

Digitized by Google

Ἴδμεν τὸ πρῶτον τὴν πανώλεθρον κλύσιν,
Οἰκτρῶς σε πάντων εἰς φθορὰν παρεισάγειν,
Ὢ τρισμέγιστα χρηματίζων καὶ ξένα·
Νῦν δὲ κλύσαντα Χριστὲ τὴν ἁμαρτίαν,
Δι' εὐπάθειαν, καὶ βροτῶν σωτηρίαν.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος, πηγάσασα δρόσον· ὅτι ῥείθροις ἔμελλεν, ἄϋλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκὶ, βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόθου φόβον ἅπαντα, ὁ Λυτρωτὴς τῷ Προδρόμῳ ἔφησεν· ἐμοὶ δὲ πειθάρχει, ὡς Χριστῷ μοι πρόσελθε· τοῦτο γὰρ φύσει πέφυκα· ἐμῷ προστάγματι εἶξον, καὶ βάπτισόν με συγκαταβάντα, ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥημάτων ὡς ἀκήκοεν, ὁ Βαπτιστὴς τοῦ Δεσπότου, σύντρομος παλάμην ἐκτείνει· χειραπτήσας ὅμως δὲ, τὴν κορυφὴν τοῦ Πλάστου αὐτοῦ, τῷ βαπτισθέντι ἐβόα· Ἁγίασόν με· σὺ γὰρ Θεός μου, ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν· αὐτὴ γὰρ ὑπέρθεος φύσις ὁ Πατὴρ ἐφώνησεν· Οὗτος ὁ βαπτιζόμενος, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· τὸ Πνεῦμα συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ· ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται·
» Υἱοὶ δὲ φωτὸς, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
» Μόνος στενάζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
» Νῦν εὐλογείτω συντόνως τὸν αἴτιον,
» Ἡ πρὶν τάλαινα, τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

Τριττοὶ θεουδεῖς ἐμπύρως δροσούμενοι,
Αἰγλῆντα τριτταῖς παμφαῶς ἁγιστείαις,
Σαφῶς ἐδήλουν τὴν ὑπέρτατον φύσιν,
Μίξει βροτείᾳ, πυρπολοῦσαν ἐν δρόσῳ,
Εὐκτῶς ἅπασαν, τὴν ἀλέθριον πλάνην.

Λευχειμονείτω πᾶσα γηΐνος φύσις,
Ἐκπτώσεως νῦν οὐρανῶν ἐπηρμένη·
Ὢ γὰρ τὰ πάντα συντετήρηται Λόγῳ,
Νάουσι ῥείθροις ἐκπλυθεῖσα πταισμάτων,
Τῶν πρὶν πέφευγε, παμφαῶς λελουμένη.

Ὠδὴ θ΄.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ.

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὠδῇ ταύτῃ.

Ἦχος β΄.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων. Δίς.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα λαβόντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς Πατρῴας, φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, κλίναντα τὸν αὐχένα, καὶ βάπτισμα λαβόντα.

Προφῆτα, δεῦρο πρός με, ἔκτεινον τὴν χεῖρα, καὶ βάπτισόν με τάχος.

Προφῆτα, ἄφες ἄρτι, καὶ βάπτισόν με θέλων· πληρῶσαι· καὶ γὰρ ἦλθον, πᾶσαν δικαιοσύνην.

Ἕτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, νάμασιν ἐνθάπτει, βροτῶν τὴν ἁμαρτίαν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἄνωθεν μαρτυρεῖται, Υἱὸς ἠγαπημένος.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἦλθεν ἁγιάσαι, τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τὸ βάπτισμα λαμβάνει, ὑπὸ χειρὸς Προδρόμου.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Δαυῒδ πάρεσο, Πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις·
Νῦν προσέλθετε, ᾄδε, πρὸς Θεὸν, ἐν πί-

Digitized by Google

στει λέγων φωτίσθητε· οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν Ἀδὰμ ἐν πτώσει· καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰσήκουσε Κύριος ἐλθὼν, ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.

Ο Ἡσαΐας λούσασθε, καὶ καθάρθητε φάσκει· τὰς πονηρίας ἔναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου· οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε· ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστὸς, τοῖς προστρέχουσιν αὐτῷ ἐν πίστει, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, βαπτίζει Πνεύματι.

Συντηρώμεθα χάριτι, πιστοὶ καὶ σφραγίδι· ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον, φλιᾶς Ἑβραῖοι πάλαι αἱμαχθείσης, ὅτω καὶ ἡμῖν, ἐξόδιον τὸ θεῖον τοῦτο, τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται· ἔνθεν καὶ τῆς Τριάδος, ὀψόμεθα φῶς τὸ ἄδυτον.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἱρμός.

» Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου θαυμάτων.
» Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη.
» Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
» Ἐπάξιον κρατοῦμεν, ὡς εὐεργέτῃ,
» Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἴδμεν τὰ Μωσεῖ, τῇ βάτῳ δεδειγμένα,
Δεῦρο ξένοις, θεσμοῖσιν ἐξειργασμένα·
Ὡς γὰρ σέσωσται, πυρφοροῦσα Παρθένος,
Σελασφόρον τεκοῦσα, τὸν εὐεργέτην,
Ἰορδάνου τε, ῥεῖθρα προσδεδεγμένα.

Χρίεις τελειῶν, τὴν βρότειον οὐσίαν,
Ἄναξ ἄναρχε, Πνεύματος κοινωνίᾳ,
Ῥοαῖς ἀχράντοις, ἐκκαθάρας καὶ σκότους
Ἰσχὺν θριαμβεύσας τε, τὴν ἐπηρμένην,
Νῦν εἰς ἄληκτον, ἐξαμείβεαι βίον.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Φῶς ἐκ φωτὸς, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός· τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν. Δίς.

Ὁ αὐτός.

Πῶς σε Χριστὲ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας. Ὁ αὐτός.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ Κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται. Βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἐνίησι τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται· ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον· διὰ λουτροῦ σωτηρία, δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα· διὰ καταδύσεως, ἡ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται. Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενὴς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Νάματα Ἰορδάνεια περιεβάλου Σωτὴρ, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· καὶ ἔκλινας κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ, ὁ τὸν οὐρανὸν μετρήσας σπιθαμῇ· ἵνα ἐπιστρέψῃς κόσμον ἐκ πλάνης, καὶ σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἅπτεται, κορυφῆς τοῦ Δεσπότου. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἶτα τοῦ Ἱερέως τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐνδεδυμένου, καὶ ἐπιφερομένου τὸ τίμιον Ξύλον ἀνὰ χεῖρας, προπορευομένου τε τοῦ θυμιατοῦ, καὶ τῶν λαμπάδων, ἐξερχόμεθα τοῦ Ναοῦ, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ βρύσει, ἢ ἐν τῇ πηγῇ τοῦ ὕδατος, ψάλλοντες τὰ Τροπάρια, Ἦχος πλ. δ'. τὸ, **Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.** Καὶ ἐκτελεῖται καθεξῆς ἐκεῖσε ἡ τοῦ Ἁγιασμοῦ Ἀκολουθία· ἤγουν αἱ Προφητεῖαι, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ αἱ Εὐχαὶ, ὡς προείρηνται. Καὶ μετὰ τὸ ῥαντισθῆναι πάντας ἐκ τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος, ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον. Ὑποστρέφον-

Digitized by Google

τες δὲ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ· καὶ δοξάζοντες, ψάλλομεν, τὸ τροπάριον τῆς ή. Ὠδῆς· **Τριάδος ἡ φανέρωσις.** Εἶτα, γενομένης Ἐκτενοῦς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ἀσπαζόμεθα τὸ τίμιον Ξύλον τοῦ Σταυροῦ, καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ψάλλομεν,
ἀντὶ τῶν Τυπικῶν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Στίχ. β'. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Στίχ. γ'. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Στίχ. δ'. Τί σοι ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Δόξα, καὶ νῦν.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.
Στίχ. β'. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.
Στίχ. γ'. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.
Στίχ. δ'. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.
Δόξα, καὶ νῦν.
Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.
Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.
Στίχ. γ'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.
Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.
Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ Κοντάκιον.
Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ.
Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου,
Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικόν.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλληλούϊα.

ΤΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ παροῦσα ἡμέρα τύχῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος. Προκείμενον, Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὰ συνήθη. Πολυέλεος, ἀντὶ τοῦ Ἀμώμου. Καταβασίαι, Στίβει θαλάσσης. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ'. Ὠδὴ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν..... Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν. Κοινωνικὸν, Αἰνεῖτε, καὶ μετ' αὐτὸ, Ἐν Ἰορδάνῃ, κτλ.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται καθὼς ἐστι τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς τρία.

Ἦχος β'.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ **Πρόδρομος,** βαπτισθῆ-

Digitized by Google

ναι παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρί· δείκνυσιν αὐτὸν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὦ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαί· φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρός· Οὗτος ὃν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ ηὐδόκησα· Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξαντο· καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἴδει περιστερᾶς κατήρχετο· κλίνει κορυφὴν, ὁ κλίνας Οὐρανούς· κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ Πλαστουργῷ· Τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ Βαπτισμοῦ. Ὦ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου,
Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ, Βαπτιστὰ θεόληπτε, σὲ εὐσεβῶς μακαρίζοντες, Χριστὸν δοξάζομεν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, κλίναντα τὴν κάραν σοι, καὶ φύσιν τῶν βροτῶν ἁγιάσαντα. Αὐτὸν οὖν πρέσβευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὑψόθεν προσέβλεψας σοφὲ, Ἰωάννη Πρόδρομε, Πατρὸς τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον, Υἱὸν ἐν ὕδατι· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες ἐπελθὸν ὡς πέλειαν, καθαῖρον καὶ φωτίζον τὰ πέρατα· διὸ Τριάδος σε, μυστηπόλον ἀναμέλποντες, σοῦ τιμῶμεν, τὴν θείαν πανήγυριν.

Ῥωσθεὶς θείᾳ χάριτι Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, σὺ τὸν Ἀμνὸν ἡμῖν ἔδειξας, τὸν κόσμον αἴροντα, ἁμαρτίαις πάσας· καὶ αὐτῷ προσήρμοσας, δυάδα Μαθητῶν χαίρων σήμερον· ὃν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐνσαρκε Λύχνε, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, βλάστημα Στείρας, φίλε τοῦ ἐκ Παρθένου, ὃν σκιρτήμασι νηδύος προσεκύνησας, καὶ ἐβάπτισας νάμασι τοῦ Ἰορδάνου· τούτῳ πρέσβευε δεόμεθα Προφῆτα, τὰς τῶν μελλόντων ἡμᾶς ἐκφυγεῖν τρικυμίας. Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός.

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκὶ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· ἵστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος· Πῶς ἐκτείνω χεῖρα, καὶ ἅψομαι κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα; Εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον· ἐπὶ γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ· καὶ δοῦλος Δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα. Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Εἴσοδος. Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.
Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.
Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Στίχ. Τί σοι ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;
Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὡς εἶδέ σε Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενον, ἔκθαμβος γενόμενος, ὡς εὐγνώμων δοῦλος, σὺν φόβῳ ἐβόα· Τίς ἡ ταπείνωσις Σωτήρ; τίς ἡ πτωχεία, ἣν περιβέβλησαι; ὁ πλούτῳ ἀγαθότητος, ταπεινωθέντα τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψώσας ὡς εὔσπλαγχνος, ὡς αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Δεῦρο δή μοι σήμερον, ἐπιτελοῦντι μυστήριον, τῷ Προδρόμῳ ἀντέφησε, φρικτῶς διακόνησον, ὁ Σωτὴρ τῶν ὅλων, καὶ μὴ δειλιάσῃς· τὸν συντριβέντα γὰρ Ἀδὰμ, τῇ ἁμαρτίᾳ καινοποιούμενος, βαπτίζομαι ὡς ἄνθρωπος, ὁ κατὰ φύσιν ἀμόλυντος, Ἰορδάνου τοῖς ὕδασιν, ἐν οἷς βλέπεις παρόντα με.

Στίχ. Τί σοι ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἥλιον ῥυπτόμενον, τίς γηγενῶν ἐθεάσατο; Ἰωάννης ἀντέφησε· καὶ τὸν ἐπενδύοντα, οὐρανὸν νεφέλαις, γυμνούμενον ὅλον, καὶ τὸν πηγὰς καὶ ποταμοὺς, δημιουργοῦντα ὕδασι βαίνοντα; ἐκπλήττομαι τὴν ἄφραστον, οἰκονομίαν σου Δέσποτα! μὴ βαρύνῃς τὸν δοῦλόν σου, φοβεροῖς ἐπιτάγμασιν (*).

(*) Τὰ παρόντα τρία Προσόμοια τῶν Ἀποστίχων, ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου (ὅρα ἔμπροσθεν εἰς τὰς ιά. τοῦ παρόντος), φέρουσιν ἀκροστιχίδα, Ὠδὴ Ἰωσήφ· ἐλλείπουσιν ὅμως δύο Τροπάρια, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν δύο τελευταίων γραμμάτων τῆς ἀκροστιχίδος, ἅπερ οὐδὲ ἐν τοῖς ἀνὰ χεῖρας δυσὶ χειρογράφοις ἀπαντῶνται. Ταῦτα δὲ τὰ ἕξ, διάλογον περιέχουσι τοῦ Προδρόμου πρὸς τὸν Κύριον, καὶ τούτου πρὸς ἐκεῖνον.

Digitized by Google

Δόξα, Ἦχος δ'. Βύζαντος.

Ὡς τοῦ Πνεύματος ἐραστὴς, καὶ τῆς χάριτος θεόφθογγος χελιδὼν, τρανῶς τὴν οἰκονομίαν τοῦ Βασιλέως, βροτῶν τῷ γένει ἐξ Ἁγνῆς φαεινῶς ἀνατείλαντος, εἰς μερόπων ἀνάπλασιν, κατεμήνυσας Πρόδρομε (*), τῶν σκυθρωπῶν ἠθῶν, ἀπελαύνων τὸ τέρμα, καὶ ζωῆς ἀϊδίου ἐπιλαβέσθαι ἰθύνων, τὰς καρδίας τῶν ἐν μετανοίᾳ βαπτιζομένων, μάκαρ θεόληπτε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους Παρθένους· δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δεσπότῃ· ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάννην· ὁ Ἰορδάνης ἰδών σε ἔπτηξε καὶ ἔμεινεν· ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου· τὸ Πνεῦμα κατήρχετο, ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα· καὶ φωνὴ οὐρανόθεν· Οὗτός ἐςιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάννου, τὸ πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ' αὐτὸν, ὁρώμενον ἐν εἴδει περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριςέ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις βλέψας σε τοῦ Ἰορδάνου, βαπτισθῆναι θέλοντα, ὁ μέγας Πρόδρομος Χριστὲ, ἐν εὐφροσύνῃ ἐκραύγαζεν· Ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Πεντηκοστός· ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, εἰς η'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ς'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Βαπτιστὰ Χριστοῦ, τοὺς ἐπαίνους μου δέχου.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Τῷ τὴν ἄβατον.

Βαπτιζόμενον, τῷ τῶν παθῶν μου κλύδωνι, Πρόδρομε ταῖς πρεσβείαις σου, φθάσας διάσωσον· ἀπαθείας γὰρ αὐτὸς, γέγονας δοχεῖον σεπτὸν, καὶ καθαρώτατον, Κυρίῳ ἄνωθεν, ἐκ βρέφους ἀνακείμενος.

Ἀγαλλόμενος, ὁ Θεῷ παριστάμενος, Ἄγγελος τὸν ἰσάγγελον, εὐηγγελίσατο, Ζαχαρίᾳ τῷ σεπτῷ, σοῦ ἱεραρχοῦντι Πατρὶ, σὲ παμμακάριστε, Κυρίου Πρόδρομον, καὶ φίλον γενησόμενον.

Πλήρης γέγονας, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἔτι κοιλίᾳ σῆς Μητρὸς, ἔνδον φερόμενος· καὶ σκιρτήματι τερπνῷ, τὸν τῆς Παρθενίας καρπὸν, χαίρων ἐμήνυσας, καὶ προσεκύνησας, Προφῆτα πανσεβάσμιε.

Τὸν τὴν ἄβατον, πᾶσιν ἀνθρώποις πρότερον, ξένην ὁδὸν βιώσεως, ἀποτεμόμενον, καὶ βαπτίσαντα Χριστὸν, ἐν ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς, ἀνευφημήσωμεν, Κυρίου Πρόδρομον, τὸν θεῖον καὶ θεόφρονα. Θεοτοκίον.

Ἱερώτατον, τῆς Παρθενίας Τέμενος, ἡ ἐν γαςρὶ Θεὸν Λόγον, κυοφορήσασα, τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ, καὶ προσκαλουμένους Ἁγνὴ, σῶζε πρεσβείαις σου, κινδύνων λύουσα, τὴν ἔφοδον πανάμωμε. Καταβασία.

» Στείβει θαλάσσης. κυματούμενον σάλον,
» Ἤπειρον αὖθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον·
» Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων,
» Ἔκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
» Ῥώμῃ κραταιᾷ δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Στειρώσεως τὸ ὄνειδος διαλύσας, ἐπέγνως τῆς Παρθένου τὸν θεῖον Τόκον, σκιρτήσας ἀγαλλόμενος ἐν κοιλίᾳ, Μητρὸς πανεύφημε, Ἀγγέλων σύσκηνε, τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, μύςα τῆς χάριτος.

Τὰς τρίβους προητοίμασας τοῦ Κυρίου, βαδίσας πρὸ προσώπου αὐτοῦ Προφῆτα· ὡς λύχνος πᾶσι φαίνων γὰρ τὸ τῆς δόξης, Πατρὸς ἀπαύγασμα, φανὲν ἐν σώματι, δι' ὕδατος ὑπέδειξας, πάντων πρόκριτε.

(*) Ἐν τῷ εἰς μεμβράναν χειρογράφῳ, οὕτως ἀναγινώσκεται αὕτη ἡ περικοπή· Βροτῶν τὸ γένος, ἐξ Ἁγνῆς φαεινὸς (Γρ. Φαεινῶς) ἀνατείλαντος, εἰς μερόπων ἀνάπλασιν, κατεφώτισας ἔνδοξε.

Digitized by Google

Ἀνέτειλας ὡς ὄρθρος δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον μηνύων τοῖς ἐν τῷ σκότει· τῆς πάντων σωτηρίας σὺ γὰρ ἐγένου, κῆρυξ καὶ Πρόδρομος, καὶ πᾶσιν ἔλεγες· Τῷ Χριστῷ προσέλθετε, πίστει καὶ σώζεσθε.

Θεοτοκίον.

Χαρὰν τὴν ἀνεκλάλητον δεξαμένη, συνέλαβες ἀσπόρως τὸν σὸν Δεσπότην, τὸν πᾶσαν τὴν ὑφήλιον Θεομῆτορ, ἀνακαλούμενον· ᾧ καὶ κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Καταβασία.

» Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
» Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
» Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
» Λόγῳ πλέκοντες ἐκ λόγων μελῳδίας,
» Ὧ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρημάτων.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας ὑετὸς, πρὸς ποτάμεια ῥεῖθρα, προέρχεται σαρκὶ, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἑκὼν κατῆλθεν ἐπὶ γῆς, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, ὡς εὐδόκησεν αὐτὸς, ὁ ἀκατάληπτος Θεὸς, καὶ βαπτισθῆναι ἠνέσχετο ὁ φωτισμὸς ἡμῶν· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ἀπεφθέγγετο, ὁ Πρόδρομος βοῶν· Οὐ τολμῶ σου Σωτὴρ, τῆς κορυφῆς ἐφάψασθαι, ὁρῶν σου τὸ ἀκατάληπτον Κύριε. Ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοῇ γὰρ Κύριε.

Ῥυπῶντας ἀποπλύνειν ὕδατι, ἀπεστάλης πρὸς τοῦ Δεσπότου, εὐτρεπίζων δέχεσθαι, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν Χριστὸν, καὶ τὴν πλάνην ἀπελαύνοντα, θεογνωσίας αἴγλῃ πανσεβάσμιε.

Ἰοῦ με δρακοντίου δήγματος, ἰαθῆναι μάκαρ δυσώπει, ὁ τὸν Χριστὸν νάμασι, βαπτίσας τοῖς τοῦ Ἰορδάνου· ἐν ᾧ τῶν δρακόντων ἐμφωλεύουσαν, τὴν πονηρίαν ὁ Σωτὴρ συνέθλασε.

Σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ κοσμούμενος, προελήλυθας Χριστοκήρυξ· βοῶντος γὰρ γέγονας, κραυγάζουσα Μετανοεῖτε φωνή· ὡς Προφήτης προηγορεύσας, τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους σε δεικνύοντα.

Τὴν ξένην καὶ ἀνθρώποις ἄτριπτον, ἐπαγόμενος πολιτείαν, ἐπέστης τοῖς ὕδασι, παναρίστε τοῦ Ἰορδάνου, φωνῆς τοῦ Πατρὸς ἀκροασάμενος, καὶ παρουσίαν Πνεύματος ὀψόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα πλαστουργήσας Κύριος, καθ' ἡμᾶς αὐτὸς πλαστουργεῖται· ὑποδὺς γὰρ Πάναγνε τὴν μήτραν σου τὴν παναγίαν, μορφὴν τῶν ἀνθρώπων ἠμφιάσατο, καὶ τὴν αὐτοῦ εἰκόνα διεσώσατο.

Καταβασία.

» Πυρσῷ καθαρθεὶς, μυστικῆς θεωρίας,
» Ὑμνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,
» Ῥήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην,
» Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου Λόγου,
» Ὧ τῶν δυναστῶν, τὰ κράτη συνετρίβη.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Ὑπερφυῶς, ἀρετῆς λαμπηδόσιν ἠγλαϊσμένος, ὡς ἐξ οὐρανίου μυσταγωγίας, ῥείθροις ἐπέστης, Ἰορδάνου βαπτίζων, καὶ καθαίρων διὰ τοῦ ὕδατος Πρόδρομε τοὺς πίστει, ψυχῆς προσιόντας σοι.

Τὸ καθαρὸν, καὶ ἀκήρατον φέγγος μέλλων βαπτίζειν, σκεῦος καθαρότητος ἀνεδείχθης· μείζων γὰρ πάντων, ὑπ' αὐτοῦ προεκρίθης, Προφητῶν τε σεβασμιώτερος· τὸν προφητευθέντα ἰδεῖν γὰρ ἠξίωσαι.

Ὁ προσταλεὶς, πρὸ προσώπου Κυρίου καὶ τὰς εὐθείας, τρίβους τοῖς ἀνθρώποις ὑποδεικνύων, ἅπτεται τρέμων κορυφῆς τοῦ Δεσπότου, καὶ βαπτίζει λέγων ὁ Πρόδρομος· Ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς Θεοῦ, ὁ Υἱός σου Παρθένε σαφῶς ἐδείχθη, ἔργα ὡς Θεὸς τελῶν βουλήσει μόνῃ· ὅθεν σε πάντες ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ κυρίως ἐπονομάζομεν· ἄλλην γὰρ Μητέρα, Θεοῦ οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία.

» Ἐχθροῦ ζοφώδους, καὶ βεβορβορωμένου,
» Ἰὸν καθάρσει, Πνεύματος λελουμένοι,
» Νέαν προσωρμίσθημεν, ἀπλανῆ τρίβον,
» Ἄγουσαν ἀπρόσιτον, εἰς θυμηδίαν,
» Μόνοις προσιτὴν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σὺ τοῦ Λόγου φωνὴ προελήλυθας, καὶ ὡς Ἑωσφόρος ἀστὴρ ἀνατέταλκας, προκαταγγέλλων Πρόδρομε, σαφῶς Δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον.

Ἐπιγείους φροντίδας ἠγνόησας καὶ τὰς οὐρανίους ἐλπίδας ἐπλούτησας, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἄγγελος, τὴν ζωὴν διανύσας πανόλβιε.

Προφητῶν σε σφραγίδα γινώσκομεν, ὡς τῇ Παλαιᾷ καὶ Καινῇ μεσιτεύσαντα· καὶ Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καταγγέλλομεν.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἀνερμήνευτος ὄντως ἡ σύλληψις, ἄφραστος ὁ τόκος σου καὶ ἀκατάληπτος, πᾶσι πιστοῖς γνωρίζεται, καὶ πιστεύεται μόνη Θεόνυμφε.

Καταβασία.

» Ἱμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ,
» Ἦχῳ Πατὴρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο·
» Ναί φησιν, Οὗτος συμφυὴς γόνος πέλων,
» Φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους,
» Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθείᾳ.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σωματικήν σου παρουσίαν δεδοικὼς ὁ Ἰορδάνης, τρόμῳ ὑπεστρέφετο· τὴν πνευματικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, φόβῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαί σε ἐν ῥείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον· καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατηυγάζοντο, ἀνυμνοῦντες σὲ τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τυφλωθέντι Ἀδὰμ ἐν Ἐδὲμ, ἐφάνη Ἥλιος ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἤνοιξεν αὐτοῦ τὰς κόρας, ἀποπλύνας αὐτὰς Ἰορδάνου τοῖς ὕδασι· τῷ μεμελανωμένῳ καὶ συνεσκοτισμένῳ, φῶς ἀνέτειλεν ἄσβεστον· οὐκ ἔτι αὐτῷ νὺξ, ἀλλὰ πάντα ἡμέρα· τὸ πρὸς πρωῒ πρωῒ, δι' αὐτὸν ἐγενήθη· δειλινὸν γὰρ ἐκρύβη ὡς γέγραπται· εὗρεν αὐγὴν, ἐγείρουσαν αὐτόν· ὁ πρὸς ἑσπέραν πεσὼν, ἀπηλλάγη τοῦ γνόφου, καὶ ἔφθασε πρὸς Ὄρθρον τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἡ Σύναξις τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Συνέδραμε δὲ καὶ ἡ τῆς παντίμου καὶ ἁγίας αὐτοῦ Χειρὸς πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν μετένεξις.

Στίχοι.

Ἐρήσε γλῶσσα Κήρυξ πῶς ἂν αἰνέσῃ,
Ὃν γλῶσσα Χριστοῦ γηγενῶν μείζω λέγει;

Μνήμη ἑβδομάτη Προδρόμου λάχεν αἰδοίοιο.

Τῇ ἐπαύριον τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, τὴν Σύναξιν τοῦ πανιέρου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ, ὡς τῷ Μυστηρίῳ τοῦ Θείου Βαπτίσματος, ὑπουργήσαντος, παρειλάβομεν ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν ἑορτάζειν, συνταττομένην καὶ αὐτὴν ταῖς ἄλλαις αὐτοῦ πανηγύρεσιν, ἵνα μηδέν τι τῶν ἐκείνου θαυμάτων παρασιωπήσωμεν. Συνέφθασε δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἡ τῆς παντίμου αὐτοῦ Χειρὸς πρὸς τὴν Βασιλίδα μετένεξις, γενομένη τοιουτοτρόπως.

Ἐν τῇ πόλει Σεβαστῇ, ἐν ᾗ λέγεται τεθάφθαι τὸ τοῦ Προδρόμου σῶμα, Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστὴς παραγενόμενος, καὶ τὴν δεξιὰν Χεῖρα τοῦ προφητικοῦ ἐκείνου σώματος ἀφελόμενος, πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἠγάγετο Ἀντιόχειαν, πάμπολλα θαύματα ἐπιτελοῦσαν· ἐν οἷς, καὶ δράκων ἦν τις, ἔν τινι τῶν ταύτης ἐμφωλεύων ἐρίων· ὃν οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες, καὶ οἱ τῆς ἑλληνικῆς μοίρας, θεοποιούμενοι, θυσίᾳ ἐνιαυσιαίᾳ ἐτίμων. Καιροῦ δὲ προβάντος, ἐκληρώσατό τις τῶν Χριστιανῶν, τὸ ἑαυτοῦ θυγάτριον ἐπιδοῦναι τῷ δράκοντι· ὁ γὰρ δράκων οὗτος, τοῦ φωλεοῦ ἐξερπύζων, καὶ ἀνέλπιστον φαινόμενος θέαμα, καὶ μέγιστον κεχηνὼς τὸ θῦμα ἐδέχετο, καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ἐσπάραττε. Διάτοι τοῦτο ὁ τῆς κόρης πατὴρ στεναγμοῖς τὸ Θεῖον, καὶ τὸν Πρόδρομον κατελιπάρει, πρὸς τὸ τὴν παῖδα αὐτοῦ πικροῦ θανάτου ἀπαλλαγῆναι· καὶ σοφίζεταί τι τοιοῦτον.

Ἐξαιτεῖται προσκυνῆσαι τὴν ἁγίαν τοῦ Προδρόμου Χεῖρα· καὶ ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι ταύτην, λανθανόντως τοῖς ὀδοῦσιν αὐτοῦ τὸν ἀντίχειρα δάκτυλον ἐκκόπτει, καὶ τοῦ ποθουμένου τυχὼν, ἔξεισι τοῦ Ναοῦ. Καὶ δὴ ὡς ἡ τῆς θυσίας ἐφεστήκει ἡμέρα, καὶ τὸ τοῦ λαοῦ θέατρον παρῆν, πρόσεισιν ὁ πατὴρ τὴν παῖδα ἐπιφερόμενος· καὶ γενόμενος πλησίον τοῦ δράκοντος, ἐπεί περ εἶδεν αὐτὸν κεχηνότα, καὶ τοῦ θύματος ἐφιέμενον, τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον δάκτυλον ἀκοντίσας μέσον τοῦ φάρυγγος, τῇ τούτου ἐμβολῇ παραχρῆμα τὸν θάνατον αὐτῷ συνεισήνεγκε. Τούτων οὕτω τετελεσμένων, ὁ μὲν πατὴρ ζῶσαν τὴν παῖδα ἔχων ὑπέστρεψε, τὴν παράδοξον λύτρωσιν διηγούμενος· τὸ δὲ πλῆθος τοῦ λαοῦ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ θαύματος ἐκπληττόμενοι, εὐχαριστηρίους φωνὰς ἀνέπεμπον τῷ Θεῷ καὶ τῷ Προδρόμῳ, μέγιστον οἶκον αὐτῷ δομησάμενοι.

Λέγεται δὲ, κατὰ τὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ Ἑορτὴν, ἀνυψοῦσθαι ταύτην τὴν τιμίαν Χεῖρα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως· ἐν δὲ τῷ ὑψοῦσθαι, ποτὲ μὲν ἐκτείνεσθαι, ποτὲ δὲ συστέλλεσθαι· καὶ τῇ μὲν ἐκτάσει αὐτῆς, εὐφορίαν δηλοῦσθαι καρπῶν· τῇ δὲ συστολῇ, ἀπορίαν καὶ ἔνδειαν. Διὰ ταῦτα πολλοῖς μὲν τῶν κατὰ καιροὺς βασιλευόντων δι' ἐφέσεως ἦν τὸ ἐν κατασχέσει ταύτης γενέσθαι, ἐξαιρέτως δὲ Κωνσταντίνῳ καὶ Ῥωμανῷ τοῖς Πορφυρογεννήτοις. Ὅθεν, καὶ τούτων βασιλευόντων, ὑπό τινος Διακόνου τῆς Ἀντιοχέων Ἐκκλησίας, Ἰὼβ προσαγορευομένου, ἡ τῆς τιμίας τοῦ Προδρόμου Χειρὸς ἐπαγωγὴ καὶ ἀνάκλησις ἐγένετο, κατ' αὐτὴν τὴν ἐπιλύχνιον ὥραν, ἐν ᾗ τὸν Ἁγιασμὸν ἔθος τελεῖν Χριστιανοῖς παραδέδοται· ἣν ὁ φιλόχριστος Βασιλεὺς ἐκ πόθου κατασπασάμενος, ἐν τοῖς Βασιλείοις ἀπέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τοῖς Φορακίου.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος.

Ἱερουργήσας τὸ Βάπτισμα, καὶ τελειώσας Πρόδρομε τὰ πρὸς Θεὸν, σαφῶς δοθέντα σοι Μυστήρια, ὡς ἀρνίον ἄκακον ἱερουργούμενος, προσηνέχθης θυσία· διὸ μετὰ σοῦ συμφώνως ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νέος Ἠλίας γενόμενος, σὺν παῤῥησίᾳ Πρόδρομε καὶ βασιλεῖς, σαφῶς ἐλέγχεις ἀνομήσαντας, σοῦ τὸν βίον ἄϋλον ἐπιδεικνύμενος, ὡς ἐκεῖνος τρισμάκαρ· διὸ μετὰ σοῦ Προφῆτα ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Digitized by Google

Ὁ Προφητῶν περισσότερος, καὶ Ἀποστόλων Πρόδρομε τῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεῖον γέρας κληρωσάμενος, σὺ τοῦ Νόμου πλήρωμα, καὶ ἀπαρχὴ σαφῶς, νέας χάριτος ὤφθης· διὸ μετὰ σοῦ τρισμάκαρ ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὑμνολογίαις τὴν πάναγνον, καὶ θεοδόχον Δέσποιναν πανευσεβῶς, ἀξίως πάντες ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν κυήσασαν, μονογενῆ ἡμῖν, τοῖς ἀνθρώποις ὀφθέντα· πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ συμφώνως ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

» Ἔφλεξε ῥείθρῳ, τῶν δρακόντων τὰς κάρας,
» Ὁ τῆς καμίνου, τὴν μετάρσιον φλόγα,
» Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας·
» Τὴν δυσκάθεκτον, ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας,
» Ὅλην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Ὠδὴ η΄. Κάμινος ποτέ.

Σὲ τὸν ἐπὶ γῆς ἰσάγγελον φανέντα, παρηλλαγμένῳ πολιτεύματι, καὶ πάντων ἀνώτερον, Ἰωάννη παμμακάριστε, χαρμονικῶς γεραίρομεν, κράζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μίαν ἐν τρισὶ, Θεότητος οὐσίαν, ὁμοουσίοις ὑποστάσεσι, Προφῆτα μεμύησαι· τῇ φωνῇ γὰρ τοῦ Γεννήτορος, καὶ παρουσίᾳ Πνεύματος, ἔγνως τὸν βαπτισθέντα, Λόγον Θεοῦ τὸν ἀΐδιον.

Ὄρθρος νοητὸς, τὸν Ἥλιον μηνύων, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντα, ἐκ Στείρας προέδραμες, Ἰωάννη πανσεβάσμιε· καὶ τὸν Ἀμνὸν ἐκήρυξας, κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, φιλανθρωπίᾳ τὸν αἴροντα.

Ὕπερθεν ἡμᾶς, νῦν μάκαρ ἐποπτεύων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διαφύλαξον, τῷ θείῳ κηρύγματι, ἑπομένους σου πανόλβιε, καὶ διδαχαῖς ἐμμένοντας, Πρόδρομε ταῖς ἐνθέοις, καὶ σωτηρίοις σου δόγμασι. Θεοτοκίον.

Δόξης τοῦ Πατρὸς, συνέλαβες ἀφράστως, τὸ προαιώνιον ἀπαύγασμα, καὶ Λόγον τὸν ἄναρχον, ἐν ἀρχῇ ὄντα νοούμενον· καὶ νῦν ἐκ σοῦ πρωτότοκον, Πάναγνε γεγονότα, ἀναλλοιώτως τῆς κτίσεως.

Καταβασία.

» Ἐλευθέρα μὲν κτίσις γνωρίζεται,
» Υἱοὶ δὲ φωτὸς, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
» Μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης
» Νῦν εὐλογείτω συντόνως τὸν Αἴτιον,
» Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

Ὠδὴ θ΄.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ΄. Ὠδὴ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, ἐν ᾗ λέγομεν Στίχον, **Ἅγιε τοῦ Θεοῦ· ἢ, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.**

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ἐκ τῆς ἐρημίας, ἡ Πρόδρομος φωνὴ, τὸν Λόγον δείκνυσι, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· καὶ παρόντα περιχαρῶς, βαπτίζειν εὐτρεπίζεται, τὸν τὰς ψυχὰς καθαίροντα, τῆς ἁμαρτίας διὰ πίστεως.

Χάρις τε καὶ Νόμος, μεσίτην σε σεπτὸν, σαφῶς προβάλλεται, τὸν μὲν σφραγίζοντα, τῆς δὲ ἀρχόμενον, τὸν ἁπάντων τῶν Προφητῶν, τῷ Λόγῳ προτιμώμενον, τὸν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα, νῦν βεβηκότα Πανσεβάσμιε.

Ὁ τοῖς ἀσωμάτοις, ἐφάμιλλον ζωὴν ἐπιδειξάμενος Ἀγγελικαῖς χορείαις συνευφραίνεται· καὶ τῷ θρόνῳ παρεστηκὼς, τοῦ Δεσπότου ἀγάλλεται, τοῖς εὐφημοῦσιν ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν ἐξαιτούμενος. Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ εὐσπλαγχνίαν, ὁ πάντων Λυτρωτὴς, ἄνθρωπος γίνεται, καὶ σαρκικὴν καταδέχεται γέννησιν, φιλανθρώπως ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὁ φύσει ὢν φιλάνθρωπος, παρθενικῆς ἐκ μήτρας σου, Θεογεννῆτορ παμμακάριστε.

Καταβασία.

» Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων!
» Νύμφη Πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη·
» Δι' ἧς τυχόντες, παντελοῦς σωτηρίας,
» Ἐπάξιον κροτοῦμεν, ὡς εὐεργέτῃ,
» Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Προφήτην σε προέφησε, τῶν Προφητῶν ὑπέρτερον, ἐν γεννητοῖς ὁ Δεσπότης, γυναικῶν μείζονα πάντων· ὃν γὰρ Προφῆται ἅπαντες, καὶ Νόμος προκατήγγειλαν, Χριστὸν σαρκὶ ἑώρακας· ὃν καὶ βαπτίσας ἐδείχθης, σεβασμιώτερος πάντων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α΄.

Φῶς ἐκ φωτὸς, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός· τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν. Δίς.

Digitized by Google

Πῶς σε Χριστὲ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην, ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ, βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται· βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἐνίησι τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται· ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον· διὰ λουτροῦ σωτηρία· δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα· διὰ καταδύσεως, ἡ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται. Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! δόξα σοι.

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενὴς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων, προῆλθες Βαπτιστὰ, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὴν ἔρημον οἰκήσας, σφραγίς τε πάντων τῶν Προφητῶν ἐδείχθης· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυξαν· τοῦτον βαπτίσαι ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης· φωνῆς τε ἀκήκοας, Πατρικῆς οὐρανόθεν, μαρτυρούσης αὐτοῦ τὴν Υἱότητα· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες περιστερᾶς ἐν εἴδει, τὴν φωνὴν ἕλκον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον. Ἀλλ' ὦ πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν, Ἦχος β΄.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι· Σήμερον Ἰωάννης ἅπτεται κορυφῆς τοῦ Δεσπότου· Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν αὐτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστόν. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν. Κοινωνικὸν, Εἰς μνημόσυνον· καὶ μετ' αὐτὸ, Ἐν Ἰορδάνῃ.

ΤΗ Η΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου· καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς ψυχῆς τὴν ἀκρόπολιν, λογισμῶν οὐ κατέσεισαν, προσβολαὶ Μακάριε· σὺ γὰρ ἔπαλξιν, ὥσπερ τὴν σὴν προβαλλόμενος, στερέμνιον ἄσκησιν, διετήρησας σαυτὸν, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἀπαράτρωτον, καὶ ἀπήμαντον ὅλως· καὶ παρέστης, τῷ Δεσπότῃ τῶν ἁπάντων, νικητικῶς στεφανούμενος.

Οὐχ ὁδοῦ μῆκος ἴσχυσεν, οὐδὲ τόπων δυσχέρεια, παραλῦσαι Ὅσιε τὸ διάπυρον, τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας σου· κἀκεῖ γὰρ γενόμενος, καὶ τοῖς τόποις εὐφρανθεὶς, οὗ οἱ πόδες ἐπάτησαν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οὐκ ἠμέλησας ὅλως, εἰ μὴ φθάσῃς, δι' ἀσκήσεως καὶ πόνων, καὶ πρὸς Σιὼν τὴν οὐράνιον.

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα, ὑποφαίνων τοῖς δάκρυσι, κατανύξει Ἔνδοξε, γῆν κατέβρεχες, καὶ ταῖς θριξὶν ἐναπέματτες, Χριστοῦ ὑποπόδιον, ἐννοῶν τε καὶ αὐτὸν, ὡς παρόντα καὶ βλέποντα, ὃν ἐπόθησας· καὶ ἰχνῶν ἐπελάβου διανοίας, θεωρίαις θειοτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν αὐγαζόμενος.

Ἕτερα τῆς Ἁγίας. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐκ Δυσμῶν ἀνέτειλας, πρὸς τὴν Ἑῴαν πανόλβιε, ὡς ἀστὴρ φαεινότατος, ἀκτῖσιν ἀστράπτουσα, τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων Ὁσία, καὶ κατεφώτισας πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν σὴν μνήμην γεραίρομεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν σεπτῶς σε δοξάσαντα.

Τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ὦ Δομνίκα πανεύφημε, αὐτῷ ἠκολούθησας ἀπαρνησαμένη, ἐπίκηρον δόξαν, καὶ τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, καὶ πᾶσαν βίου ἄλλην ἀπόλαυσιν· διὰ σε εἰσῳκίσατο, εἰς φωτεινότατον θάλαμον, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Digitized by Google

Πάθη τοῦ Κυρίου σου, καὶ Ποιητοῦ ἀναπλάττουσα, ἐν αὐτῇ ἀναδέδειξαι, τοῦ Λόγου ὡς ποίημα, λογικὸν Παρθένε· καὶ διὰ τοῦ λόγυ, ἐπαιδαγώγησας παθῶν, τῆς ἀλογίας τὰ παρεκκλίματα· διὸ καὶ καθ' ὁμοίωσιν, εὐθυποροῦσα ἀοίδιμε, ἀληθὲς καὶ ἀκίβδηλον, τοῦ Θεοῦ ὤφθης ἄγαλμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τῷ κόσμῳ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μοναγενὴς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός. Πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β΄. Αἱ Ἀγγελικαί.

Τὸ φωτιστικόν, καὶ φωτίζον τὰς ἀνθρώπους, φῶς αὐτολαμπές, σὺ ὑπάρχων Ἰησοῦ μου, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου, βαπτισθεὶς ὅλως ἔλαμψας φῶς τὸ ὁμοούσιον Πατρί σου· ἐν ᾧ πᾶσα κτίσις φωτισθεῖσα, Χριστὲ κράζει σοι· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ὡς διὰ σαρκὸς, κορεσθῆναι θείας δόξης, δεῦτε νοητῶς, καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις· καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, ἐν σαρκὶ βαπτιζόμενον, τήν τε τοῦ δολίου διαθλῶντα, κάραν εὐφυῶς ὑμνολογοῦντες, αὐτῷ κράξωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Νᾶμα ζωτικόν, σὺ ποτίζεις Ἰησοῦ μου, ἐν τῷ ποταμῷ, Ἰορδάνῃ εὐσπλαγχνίᾳ, ἡμᾶς τὰς ἐκκαέντας, σοῦ τῷ δίψει φιλάνθρωπε· ὅθεν ποτισθέντες ἐκ πηγῆς σου, τῆς ἀθανάτου καὶ φωσφόρου, Χριςὲ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδών σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε Χριστὲ ὁ Θεός· Τί πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ῥύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν σεαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. Πνεύματος Ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. Ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, διαβιβάζων τὸν λαὸν, καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν κιβωτὸν, ἐσκιαγράφει τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν· εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, καὶ τύπον ἀψευδῆ ἀναγεννήσεως, ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύω, σκιαγραφεῖ ἐν τῷ Πνεύματι. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Βαπτίζεται Χριστὸς, ὁ τὸν κόσμον φωτίζων· ἐξ ὕψους ὁ Πατὴρ, ἐμαρτύρησε λέγων· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ἐν ᾧ ηὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε. Οὗτός ἐστιν, ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ, ὁ βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀνοίξει τοῦ στόματος, δοῦναί μοι χάριν ἱκέτευσον, σοφίας Γεώργιε, τὴν ἀπαρχὴν Ἰησοῦ, ὅπως ᾄσω σου, τὴν μνήμην κατ' ἀξίαν, ὁ ἄμουσος ᾄσμασι, θείοις γηθόμενος.

Ἐν γῇ πεπολίτευσαι, ὥσπερ ἀσώματος Μέγιστε· συνήφθης ἐντεῦθεν δὲ, τῶν Ἀσωμάτων χοροῖς, τῷ ποιήσαντι, ᾠδαῖς ἐν τρισαγίοις, μέλπων καὶ δεχόμενος, τούτου τὴν ἔλλαμψιν.

Τοῦ κόσμου ἠλόγησας, ὑπερκοσμίοις ἐννοίαις σου· ἀσκήσας ἐν κόσμῳ δὲ, ὅπου ἐτράφη Χριστὸς, ἐξεδήμησας, ἀκήρατον πρὸς κόσμον, χοροῖς συναπτόμενος, τῶν πρωτοτόκων Σοφέ.

Θεοτοκίον.

Ἀνοίξας τὸ ςόμα μου, Ἁγνὴ προῄρημαι μέλψαι σε, Σοφίαν τὴν τέξασαν, τὴν ἐνυπόστατον· ἀλλ' ὡς ἄναγνος, τὴν Πάναγνον ὡς θέμις, ὑμνῆσαι μὴ σθένων σε, αἰτῶ βοήθειαν.

Κανὼν τῆς Ὁσίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὴν καλλίπαιδα νῦν γεραίρω Δομνίκαν.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τῷ ἐνθέῳ πόθῳ τὴν ψυχὴν, Ἔνδοξε πτερώσασα, τῶν σαρκικῶν θηράτρων ὑπερίπτασο· διὸ ἱκετεύω σε, θηρευθέντα με, ταῖς παγίσι τοῦ ὄφεως, σαῖς ταῖς ἱκεσίαις, πάνσεμνε Δομνίκα ἀπολύτρωσαι.

Digitized by Google

Ἠκολούθεις χαίρουσα Χριστῷ, τούτου ἀνιχνεύουσα, τὴν ἱερὰν νομοθεσίαν Πάνσεμνε· καὶ Παρθένων τάγμασι, συνηρίθμησαι, ὡς παρθένος καὶ ἄμωμος· ὅθεν σε τιμῶμεν, πίστει συνελθόντες Ἀξιάγαστε.

Νυσταγμὸν κακίας οὐδαμῶς, Ἔνδοξε νυστάζουσα, ἐπαγρυπνεῖς ταῖς φωταυγέσι πράξεσι, καὶ πρὸς φῶς ἀνέσπερον, ἐξεδήμησας, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπρότησι, περιχεομένη, καὶ φωταγωγοῦσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Καὶ πρὸ τόκου ἄφθορος ἁγνή, καὶ μετὰ τὴν κύησιν, Μήτηρ Θεοῦ, ὑπερφυῶς διέμεινας· ὅθεν σε ποθήσασα, θείῳ Πνεύματι, ἡ Δομνίκα ὀπίσω σου, ἄφθορος προσήχθη, τῷ Παμβασιλεῖ Υἱῷ σου Ἄχραντε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Λουόμενος δάκρυσιν οἰκείαις, ἰλύος τὴν σάρκα κοσμικῆς, ἐκάθηρας καὶ ῥεύμασιν, ὡς ποταμίαις ταύτοις δέ, τὴν τῶν δαιμόνων σύῤῥοιαν, ἀσκητικῶς κατεπόντισας.

Ὁσίως ἀμέμπτως καὶ δικαίως, τὸν βίον διέπρεψας σοφέ, πρὸς δὲ καὶ πόνοις χρώμενος, ἀσκητικοῖς τὴν ἄπονον, διαγωγὴν κεκλήρωσαι, θεομακάριστε Γεώργιε.

Ἀλοὺς θείῳ ἔρωτι Παμμάκαρ, τῶν τόπων ἁγίων τῆς Σιών, πρὸς τούτους ἐπεδήμησας, κἀκεῖ διαμεμένηκας, ἕως θανάτου πάνσοφε, πιέζων πόνοις τὴν σάρκα σου. Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν ὑμνολόγον ἐπταικότα, ἀσύγγνωστα Κόρη πρὸς ὁδόν, τῆς μετανοίας ἴθυνον, τὸν Λόγον ἡ κυήσασα, τοῦ κόσμου τὸν καθαίροντα, τὰς ἁμαρτίας Θεόνυμφε.

Τῆς Ὁσίας. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Πλωτῆρας θαλαττεύοντας διεσώσω ἔλαιον, μετ' εὐλογίας πέμπουσα, τῇ θαλάσσῃ καὶ μεταβάλλουσα, εἰς γαλήνην Δομνίκα τὸ κλυδώνιον.

Ἀΰλοις λαμπομένην σε, φρυκτωρίαις Ἄγγελος, φωτοειδὴς ἐμήνυσεν, Ἱεράρχῃ ἐπιδημήσασαν, Βασιλίδα πρὸς πόλιν θείῳ νεύματι.

Ἱστίῳ πτερουμένη, τῆς ἐγκρατείας ἔφθασας, τῆς ἀπαθείας Ἔνδοξε, τοὺς λιμένας· λιμήν τε γέγονας, τοῖς εἰς βάθη κακίας ὀλισθήσασι.

Δυνάμωσον Πανάχραντε, τὸ ἀσθενές μου δύναμιν, ἡ τοῦ Ὑψίστου τέξασα, τὴν τὸ εἶναι πᾶσι παρέχουσαν, καὶ Δομνίκης τὴν μνήμην μεγαλύνασαν. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου· ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν σάρκα ἐσταύρωσας, σὺν τοῖς παθήμασι, καὶ πᾶσαν τὴν ἔφεσιν, πρὸς Χριστὸν ἔσχηκας, Δομνίκα Νυμφίον τὸν σόν· ἄφθαρτον διὰ τοῦτο, ἐκομίσω τὸ στέφος, καὶ Ἀγγέλων χορείαις, ἠριθμήθης Ὁσία, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας τὰ Ἰορδάνεια· τὸ κράτος συνέτριψας τῆς ἁμαρτίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διό σε ἱκετεύομεν· Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ταῖς νηστείαις ὡς σιτίοις, φιλοτίμως τρεφόμενος, τὴν ψυχήν σου Μάκαρ, νῦν εὐφραινομένην παρέστησας, τῷ Ποιητῇ τῶν ἁπάντων συγκαλέσαντι, πρὸς τὴν ἄνω σε, θείαν τρυφὴν ἀγαλλόμενον.

Οὐρανός τις ἀνεφάνης, τοῖς πρακτέοις ὡς ἄστρασι, κατηγλαϊσμένος, φέρων ὡς φωσφόρον τὸν Κύριον, τὴν σὴν ψυχὴν ὡς σελήνην καταυγάζοντα, καὶ δεικνύοντα, τῆς παρ' αὐτῷ δόξης μέτοχον.

Ὁ Δεσπότης οὐρανόθεν δι' ἡμᾶς κατερχόμενος, τὴν Σιὼν εὑρίσκει, θεῖον ἀληθῶς εὐναστήριον· ᾗ ἐνσκηνώσας σὺ πόθῳ, ὥσπερ κλίμακι, πρὸς τὴν ἄνω ἀνῆλθες, Σιὼν ταύτῃ χρώμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ καθήμενος ἐν κόλποις, ἀϊδίως τοῦ φύσαντος, σαῖς ὠλέναις ὤφθη, νῦν ἀπεριγράπτως καθήμενος τὴν τετοκυῖάν σε δείξας μετὰ γέννησιν, ἀειπάρθενον, καὶ ἀληθῶς ἀδιάφθορον.

Τῆς Ὁσίας. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ἀπήστραψας φωτισμὸν ἰαμάτων διώκουσα, παθῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· πάντας δὲ ἐφώτισας, τοὺς εὐσεβῶς σοι Δομνίκα προσπελάζοντας.

Νυμφίος σε, Βασιλεὺς ἐπουράνιος Ἔνδοξε, δοξάζει ἐνώπιον, τοῦ ἐπὶ γῆς βασιλεύοντος, καταπληττομένου σοῦ, τὸν ἀκηλίδωτον βίον καὶ τὰ θαύματα.

Ὑπήκοος, τῶν εὐχῶν σου ὑπάρχων ὁ Κύριος, σαφῶς προσημαίνει σοι τόπον, ἐν ᾧ φροντιστήριον, ἤγειρας, τὰ πνεύματα, τῆς πονηρίας Δομνίκα ἀπελάσασα.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας Ἀδὰμ ἐξεδύσατο, τῇ θείᾳ γεννήσει σου, καὶ τὴν στολὴν ἠμφιάσατο, μόνος ἣν ἐξύφανεν, ἐν τῇ γαστρί σου ὁ Λόγος σωματούμενος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐξέστησαν Ἄγγελοι, καὶ πᾶς Ὁσίων σύλλογος, ὄντως τὸ ἀνένδοτον τῶν πόνων, τῶν σῶν ὁρῶντες, καὶ τὸ τοῦ βίου σκληρόν· σὺ γὰρ ὥσπερ ἄψυχος πονῶν, λίθος διετέλεσας, ἀρετῶν πρὸς κατόρθωσιν.

Εἰς πᾶσαν ἐξέλαμψεν, ἰδοὺ ψυχὴν ὁ Μέγιστος, πάντας ἐμπιπλῶν φωτοχυσίας, καὶ σκοτομήνης ἐλευθερῶν τῶν παθῶν, ὥσπερ καθαρώτατος καὶ νῦν, ἥλιος κινούμενος, τὴν σωτήριον κίνησιν.

Πατρίδος ἐξένωσαι, τῆς σῆς σοφὲ Γεώργιε, ὑπὲρ τοὺς προσήκοντας τῷ βίῳ, Χριστὸν φιλήσας, τὸν ξενωθέντα βροτοῖς· ὅθεν ἐχρημάτισας αὐτῷ, ἄξιος τῆς ἄνωθεν, ἀξιούμενος χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ὡραίωσας Ἄχραντε, σὺ τῶν βροτῶν τὸ πλήρωμα· σὺ γὰρ ἀνεδείχθης πλατυτέρα, τοῦ οὐρανίου, κύτους τεκοῦσα Θεόν, Λόγον ὡσεὶ δέρριν οὐρανούς, Κόρη τὸν ἐκτείναντα, καὶ βροτοὺς διαπλάσαντα.

Τῆς Ὁσίας. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Γεωπονήσασα, καὶ τῷ ἀρότρῳ τῶν εὐχῶν τέμνουσα, τὴν ψυχικήν, αὔλακα πολύχουν, ἐδρέψω τὸν καρπόν, θείαις ἀποθήκαις, Ἁγνὴ συντηρούμενον.

Ἐπιφωτίζουσα, τὸν καθαρόν σου λογισμὸν ἔβλεπες, τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος δυνάμει, τὰ πόρρω ὡς ἐγγύς, καὶ τῶν ἐσομένων προλέγεις τὴν ἔκβασιν.

Ῥώμῃ τοῦ Πνεύματος, ἱερουργός σε τελειοῖ χρίσματι, θεουργικῷ, τῆς διακονίας, ποιμαίνειν ἱεράς, ψυχὰς ἐγκελεύων, Δομνίκα θεόσοφε.

Θεοτοκίον.

Ἅγιον Κύριον, Κυριοτόκε τοῦ παντὸς τέτοκας, ὃν ἐκ ψυχῆς, Δομνίκα ποθοῦσα, παθῶν φθοροποιῶν, κατακυριεύει, Παρθένε ὑμνοῦσά σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ς΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἐβόησας, πρὸς Θεὸν ἀενάοις σὺν δάκρυσι, καὶ τοῦ βίου, ὡς ἐκ κήτους δεινοῦ σε διέσωσε, πρὸς τὰς ἀκυμάντους, καὶ ἀειρρόους πηγὰς τῆς θεώσεως.

Τετράγωνον, ἀρετῶν ὁ χορός σε κατέστησε, τεῖχος Μάκαρ, νοουμένων ἐχθρῶν μὴ πτοούμενον, τὰς ἀκροβολίσεις· ὡς στερρὸς γὰρ νικᾷς τὸν πειράζοντα.

Ὡς πρόβατον, Χοζεβᾶ τῷ σεμνείῳ προσέδραμες· τῇ δὲ πράξει, βακτηρίᾳ καθάπερ χρησάμενος, πρὸς Ἐδὲμ ἰθύνεις, τὰ αὐτῷ ἐνοικούμενα πρόβατα.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν, ὡς βροτὸς ἐν νηδύϊ σου Κύριος, τὸν βροτόν με, τῶν ἀφθίτων σκηνῶν ἀξιούμενος παρορῶν μου πράξεις, τὰς ἀθέσμους Ἁγνὴ καὶ τὰ πταίσματα.

Τῆς Ὁσίας. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἱερὸν προφητεῖον ἀνήγειρας, θείου Ζαχαρίου Προφήτου θεόφρονος· μεθ' οὗ ναὸν εἰς ἅγιον, συγχορεύεις Δομνίκα θεόσοφε.

Ῥεῖθρον ὤφθης ἰάσεων ἄφθονον, πλύνουσα φλογμὸν παθημάτων καὶ βρύουσα, ἁγιασμὸν σωτήριον, κυριώνυμε Κόρη θεόνυμφε.

Ὡς καλὴν ὡς ὡραίαν ὡς ἔντιμον, ὡς τῆς παρθενίας αὐγαῖς διαλάμπουσαν, σὲ ὁ νυμφίος Κύριος, ἑαυτῷ συνεισάγει Ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ ἐχρημάτισε, βρέφος ὁ Παντέλειος ἀνακαινίζων με, παλαιωθέντα πάθεσι, διὰ σοῦ Παναγία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Η΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης.

Στίχοι.

Λιποῦσα τὴν γῆν οὐρανόφρων Δομνίκα.
Εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθεν, ὥσπερ ἠγάπα.

Δομνίκαν ὀγδοάτῃ πότμος λάβε νὺξ ἐρεβεννή.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου Βασιλέως· παρέτεινε δὲ ἕως Λέοντος καὶ Ζήνωνος. Ὑπῆρχε δὲ ἐκ πόλεως Καρθαγένης τῆς πρὸς Καρχηδόνα· κατά τινα δὲ οἰκονομίαν, μεθ' ἑτέρων τεσσάρων Παρθένων, ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεγένετο. Νεκτάριος δέ, ὁ τηνικαῦτα Ἀρχιεπίσκοπος ἐξ ἀποκαλύψεως θείας, αὐτὰς ἐδέξατο, καὶ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος κατηξίωσεν. Ὑπελθοῦσα δὲ τὸν μονήρη βίον ἡ Ὁσία, καὶ ἀνδρικοῖς πόνοις ἐγγυμνασαμένη, εἰς ἄκρον προελθοῦσα ἀσκήσεως, καὶ θαύματα ἐνεργεῖν καταξιωθεῖσα, καὶ περὶ τῶν ἐσομένων πολλοῖς προθεσπίσασα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.

Digitized by Google

Στίχ. Σὺν δάκρυσι σπείραντι τῷ Γεωργίῳ,
Καιρὸς θερίζειν ἐστὶ σὺν εὐθυμίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἰουλιανοῦ καὶ Βασιλίσσης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς Κελσίου καὶ Ἀντωνίου.

Στίχ. Ἰουλιανῷ πολλὰ καὶ Βασιλίσσῃ,
Ἔπαθλα κεῖνται, κειμένοις ἐκ τῦ ξίφυς.

Τέμνει κεφαλὴν τὸ ξίφος τὴν Κελσίου,
Καὶ σὺν κεφαλῇ τῇδε τὴν Ἀντωνίου.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἰουλιανὸς κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαρκιανοῦ ἡγεμόνος ἐν Ἀντινόου πόλει τῆς Αἰγύπτου. Ὃς τὴν νομίμως αὐτῷ συναφθεῖσαν γυναῖκα, Βασίλισσαν ὀνόματι, ἔπεισεν ἐν ἁγνείᾳ διαμένειν· ἣν ἐν Μοναστηρίῳ γυναικῶν ἀποκείρας, καὶ αὐτὸς ἐν ἑτέρῳ ἐμόνασε, καὶ ἡγεῖτο ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδων δώδεκα. Κατασχεθεὶς δέ, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ ἀρνησάμενος, ἀλλὰ μυκτηρίσας τὰ εἴδωλα, εἰς θυμὸν καὶ ὀργὴν τὸν Ἡγεμόνα κινεῖ· ὃς παραυτίκα τὸ Μοναστήριον πυρπολεῖ, ἐν ᾧ καὶ ἐνεπρήσθησαν πάντες οἱ ἐκεῖσε προσφυγόντες Ἐπίσκοποι καὶ Ἱερεῖς, καὶ λοιποὶ Κληρικοὶ τῆς χώρας· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Ὁ δὲ Ἅγιος Ἰουλιανός, ἁπλωθεὶς ἐπ' ἐδάφους, τύπτεται· καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς ἐνειληθείς, συντρίβεται τὰ ὀστᾶ· ὅτε καὶ εἷς τῶν ὑπηρετῶν ἐκκοπεὶς τὸν ὀφθαλμόν, πιστεύσας, καὶ ἰαθεὶς παρὰ τοῦ Μάρτυρος, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Καὶ Κέλσιος, ὁ τοῦ Ἡγεμόνος παῖς, μετὰ εἴκοσι στρατιωτῶν, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστόν, ἐπειδὴ νεκρὸν ἀναστάντα εἶδον διὰ προσευχῆς τοῦ Ἁγίου. Διὰ τοῦτο, κελεύσει τοῦ Ἡγεμόνος, πρῶτον μὲν φρουρεῖται, εἶτα ἐν λέβησι πεπυρωμένοις ῥίπτεται, ἅμα καὶ τοῖς ἑπτὰ υἱοῖς τοῦ Ἄρχοντος, ἤδη πιστεύσασι, καὶ τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἀντωνίῳ καὶ τῷ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντι, Ἀναστασίῳ. Ἐπεὶ δὲ ἀβλαβεῖς ἐξῆλθον χάριτι Χριστοῦ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἅμα σὺν τῇ Μητρὶ Κελσίου.

Παραστάντων δὲ τῶν Ἁγίων ἐνώπιον τοῦ Ἡγεμόνος, αὐτίκα διὰ προσευχῆς αὐτῶν, τὰ ἐν τῷ ναῷ εἴδωλα συνετρίβησαν, καὶ ὁ ναὸς ὑποβρύχιος γέγονεν. Ἀχθέντες δὲ οἱ Ἅγιοι, φακέλοις παπύρων, διαβρόχων ἐλαίῳ, τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν προσδεθέντες, ἀνήφθησαν. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐλυμήνατο αὐτοὺς τὸ πῦρ, τοῦ μὲν ἁγίου Ἰουλιανοῦ, καὶ τοῦ παιδὸς Κελσίου, τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀπέσυραν· τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς τοῦ Πρεσβυτέρου Ἀντωνίου ὀγκίνοις ἐξώρυξαν· τὴν δὲ Μητέρα Κελσίου ἀπηώρησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα, θηρίοις τοὺς Ἁγίους παρέδωκαν· ἀφ' ὧν οἱ μακάριοι ἀπήμαντοι διαφυλαχθέντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Φόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Καρτερίου.

Στίχ. Πάλαιε, Καρτέριε, πρὸς πῦρ καὶ δόρυ,
Τὸ καρτερόν συ πρὸς πάλας δεικνὺς δύω.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ Οὐρβανοῦ ἡγεμόνος Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, Ἱερεὺς καὶ Διδάσκαλος τῶν Χριστιανῶν. Οἶκον δὲ εὐκτήριον δειμάμενος, καὶ πολλὰ πλήθη τῶν Χριστιανῶν συναγαγών, ἐδίδασκε μόνον σέβεσθαι τὸν Χριστόν, Θεὸν ὄντα ἀληθινόν, καὶ πλὴν αὐτοῦ μὴ εἰδέναι ἕτερον. Διαβληθεὶς οὖν ἐπὶ τοῦ Ἡγεμόνος, ἀπέκρυψεν ἑαυτόν· ὁ δὲ Κύριος ἐπιφαίνεται αὐτῷ, καί φησιν· Ἄπελθε, Καρτέριε, καὶ ἐμφάνισον σεαυτὸν τοῖς ζητοῦσί σε, ἐγὼ δὲ ἔσομαι μετὰ σοῦ· δεῖ γάρ σε πολλὰ παθεῖν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου, καὶ πολλοὶ διὰ σοῦ πιστεύσαντες σωθήσονται. Ὁ δὲ Ἅγιος χαρᾶς πλησθείς, καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀναπέμψας, ἑαυτὸν κατεμήνυσε.

Καὶ πρῶτον μὲν τῇ εἱρκτῇ ἐγκλείεται· ἔπειτα παραστὰς τῷ Ἡγεμόνι, ἐκελεύετο ἐπιθύειν τῷ Σαράπιδι. Ὁ δὲ δι' εὐχῆς τοῦτον καταβαλών, ὑπὸ ἑκκαίδεκα στρατιωτῶν βάκλοις τύπτεται, ἑτέρων τεσσάρων δημίων ἐπικειμένων αὐτῷ. Εἶτα κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, καὶ ξυρῷ τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρεῖται, καὶ σιδηροῖς ὄνυξιν ἅπαν καταξαίνεται τὸ σῶμα· αὐτὸς δέ, δι' ἐπιφανείας Ἀγγέλου, ὑπεράνω τῶν βασάνων γενόμενος, ὑγιὴς ἀποκατέστη. Ἀλλὰ καὶ πάλιν, κελεύσει τοῦ Ἡγεμόνος, κατενεχθείς, τρυπᾶται σιδήρῳ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ ὕννιν πεπυρωμένην δέχεται κατὰ τοῦ στήθους. Μετὰ τοῦτο κελεύεται καθεσθῆναι ἐν τηγάνῳ σιδηρῷ, λίαν ἐκπυρωθέντι, καὶ σούβλαις πεπυρωμέναις τοὺς πόδας διατρυπηθῆναι, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐναπορριφῆναι.

Ὀψίας δὲ γενομένης, φανεὶς πάλιν ὁ Σωτήρ, ἀπαλλάττει αὐτὸν τῶν δεσμῶν, καὶ ἀνακτᾶται, καὶ τῶν θυρῶν τῆς φυλακῆς ἔξωθεν ἀγαγών, ἵστησι. Διὸ καὶ πολλοὶ τῶν θεασαμένων αὐτὸν ὑγιῆ, φοιτῶντες πρὸς αὐτόν, ἐβαπτίζοντο, καὶ νοσημάτων ὧν εἶχον, ἀπηλλάττοντο.

Μετὰ ταῦτα πάλιν ἐξαρτᾶται λίθοις μεγίστοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν γαστέρα τύπτεται βάκλοις, καὶ λαμπάσι κατακαίεται, ἐπιρραινόμενος τέαφον καὶ πίσσαν, κατὰ τὰς πληγὰς διερχόμενα. Καὶ αὖθις μόλυβδον καχλάζοντα κατὰ τοῦ στόματος δέχεται· καὶ κασίδα, σφοδρῶς πυρωθεῖσαν, τῇ κεφαλῇ ἐπιδέχεται· τὸ δὲ τελευταῖον, πυρὶ ἐμβάλλεται, ὕμνοις εὐχαριστίας τῷ Θεῷ ἀναπέμπων, ἐξ οὗ καὶ ἀλώβητος διέμεινεν.

Ἰουδαῖος δέ τις τῶν παρεστώτων, λίαν μανείς, καὶ δόρυ σπασάμενος καὶ κατὰ τῆς τοῦ Ἁγίου πλευρᾶς διελάσας, τὸν θάνατον αὐτῷ ἐπηνέγκατο. Καὶ πρῶτον μέν, ἐξῆλθεν ὕδωρ πολύ, ὡς καὶ αὐτὴν σβεσθῆναι τὴν κάμινον· ὕστερον δέ, αἵματος ἐξελθόντος, τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κύρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῆς Χώρας, καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ.

Στίχ. Ὁ σὴν μελίζων Σάρκα Κῦρος, Χριστέ μου,
Σαρκὸς διαστάς, σῷ παρίσταται θρόνῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀττικός, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὅλην ὑπερβὰς τὴν ὕλην τοῦ σαρκίου,
Ἥκεις ὅλος νοῦς, Ἀττικέ, πρὸς τοὺς Νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Προφήτης Σαμέας ὁ Ἐλαμίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν γῇ τὸ μέλλον οὐκ ἔτι χρᾷ Σαμέας,
Ἄνω γὰρ οὗτος ὁ προφητικὸς τρίπους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀγάθων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς ἠγαθύνθη Ἀγάθων τὴν καρδίαν,
Εἰρηνικοῦ σοῦ καὶ μόνου μνησθεὶς τέλους.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Θεοφίλου Διακόνου, καὶ Ἑλλαδίου λαϊκοῦ.

Οὗτοι ὑπῆρχον Λίβυες· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συσχεθέντες, ἤχθησαν τῷ Ἀνθυπάτῳ· καὶ ἐπιμείναντες τῇ πίστει, ξέονται σφοδρῶς. Εἶτα δεθέντες χεῖρας καὶ πόδας, πυρὶ καὶ σιδήρῳ κατὰ τῶν μεταφρένων κατακαίονται, καὶ ὀστράκοις ὀξέσι κατακεντοῦνται. Ἐπὶ πολὺ δὲ τῆς βασάνου παραταθείσης, ἀπέδωκαν τὰς ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Οὐκ ἐνέδωκας τοῖς πόνοις πιεζόμενος, τοῖς τῆς ἀσκήσεως, σατανικοῖς λογισμοῖς· τὸν νοῦν γὰρ ἀῤῥέμβαστον, πρὸς τὸν δυνάμενον, σῴζειν Κύριον, σὺ κεκτημένος ἅπασαν, προσβολὴν ἀπετινάξω.

Χαμευνίαις ἀγρυπνίαις καὶ νηστείαις σου, πάντα ἐνέκρωσας, μέλη σου τὰ ἐπὶ γῆς· καὶ νῦν τὴν ἀκήρατον, καὶ ἄπονον βιοτήν, ζῇς Μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν ὑμνούντων σε σὺν πόθῳ.

Τοῦ ἀεὶ ὄντος τὸν τάφον ἐπεθύμησας, ἄκρως θεάσασθαι, καὶ προσκυνῆσαι Σοφέ· κἂν τούτῳ γενόμενος, ἔκρινας ὅσιον, δι' ἀσκήσεως, συννεκρωθῆναι Ὅσιε, τῷ δι' οἶκτον νεκρωθέντι.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ τὸν Κτίστην σε, γνόντες κυήσασαν, ἀλλὰ Θεὸν ἀληθῆ, ἐκ σοῦ τὸν ἐκλάμψαντα, Λόγον γινώσκοντες, Κόρη κράζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ὁσίας. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ὁ νοῦς σου ταῖς νεύσεσι ταῖς πρὸς τὸ θεῖον, θεούμενος πάντοτε, φωτοειδὴς γεγένηται· ἐντεῦθεν ἐξέκλινας, τὸ δυσμενὲς τῆς σαρκός, μέλπουσα Θεόσοφε· Ὁ ὢν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Μυστήρια θεῖά σοι ἀποκαλύπτει, Θεὸς ὑπερούσιος, ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενος· ὁρᾷς γὰρ φοιτήσαντα ἅγιον Ἄγγελον, καὶ καθαγιάσαντα Σεμνή, τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἐν Πνεύματι.

Ναὸς Θείου Πνεύματος γεγενημένη, ναὸν πρὸς τὸν ἅγιον, ὑπάρχουσα ἀκήκοας, φωνῆς διδασκούσης σε θεῖα Μυστήρια, καὶ τὴν ἐκ τοῦ σώματος, Σεμνὴ ἀποδημίαν τοῦ Βασιλεύοντος.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, ὑπάρχει ὁ Κύριος, ὁ σὲ Μητέρα πάναγνον, καὶ Νύμφην ἀνύμφευτον προεκλεξάμενος· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου ἀεί, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν Ἄχραντε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὅλως νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις, οὐδ' ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου Πάτερ ἔδωκας, ἕως ἐπιτήδειον καὶ ὡραῖον Ὅσιε, σαυτὸν εἰργάσω σκήνωμα, τοῦ Παντοκράτορος· ὃν ἅπαντα ὑμνοῦσι τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὕρηκας ἀνάπαυσιν τῶν πόνων. Παμμάκαρ τῶν ἀμετρήτων τὸν Παράδεισον· ὅνπερ προητοίμασε, τοῖς αὐτὸν ποθήσασιν, ἀπὸ ψυχῆς ὁ Κύριος, κοινὸν βασίλειον, κραυγάζουσιν ἀπαύστως· Ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὗρεν ἡ μονὴ τοῦ Χοζεβᾶ σε, κανόνα καὶ ἀκριβέστατον παράδειγμα, ἅπαν μετερχόμενον, ἐναρέτων πράξεων, εἶδος Ὁσίων καύχημα, σοφὲ Γεώργιε· διὸ βεβιωκότες ἐνθέως, μετὰ σοῦ σκιρτῶσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὤφθη ὁ ἁπλοῦς τῇ Θείᾳ φύσει, ἐκ σοῦ Θεομῆτορ ὄντως σύνθετος, ἔλεος δι' ἄφατον, τῇ αὐτοῦ Θεότητι, σάρκα τὴν ἐξ αἱμάτων σου ὑποστησάμενος· διό σε Θεοτόκον εἰδότες, ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ὁσίας. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Κεκοσμημένη ἀρεταῖς, καὶ θαυμάτων κροσσωτοῖς πεποικιλμένη, πρὸς ὡραῖον νυμφῶνα, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, Δομνίκα ἀνέδραμες ψάλλουσα, καὶ ὑπερυψοῦσα, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀκολουθήσασα Χριστῷ, ὡς ποιμένι καθαρῷ ἀμνὰς τιμία, πρὸς οὐράνιον μάνδραν, τῶν ἐπισήμων ἐν ᾧ, προβάτων συναυλία πέφυκεν, ἐν ἀγαλλιάσει, ἐσκήνωσας Ἁγία.

Νεύσει Θεοῦ παντουργικῇ, τὴν ἀπόθεσιν τοῦ σοῦ μαθοῦσα σκήνους, χαριστήριον αἶνον, καθαρωτάτῃ ψυχῇ, τῷ πάντων Αἰτίῳ προσέφερες· οὗ τὸ σὸν εἰς χεῖρας, Σεμνὴ παρέθου πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὑπερούσιος Θεός, οὐσιοῦται δι' ἡμᾶς τῶν σῶν ἐκ σπλάγχνων, τὴν φθαρεῖσαν οὐσίαν, ἀνακαινίσαι ζητῶν, δι' οἶκτον Παρθένε καὶ ἔλεον, ὁ δεδοξασμένος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ἅπασαν τρυφὴν, τοῦ βίου κατέπτυσας, Πάτερ θεσπέσιε, διὰ τὴν οὐράνιον, τρυφὴν καὶ δόξαν· σκληραγωγίᾳ γὰρ, σὺ τῶν παθῶν ἐσπούδασας, σβέσαι τὴν κάμινον, καὶ πολλοῖς σου, δάκρυσι Γεώργιε, Μοναζόντων σεμνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Νῦν ὡς ἀληθῶς, Θεοῦ κατενώπιον, ἵστασαι Πάνσοφε, ᾧ περ δι' ἀσκήσεως, οἰκειωθῆναι πρότερον ἔσπευσας, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐμφάσεων, κατατρυφᾷς ἐμφανῶς· ὅθεν πᾶσι, δίδε τοῖς τιμῶσί σε, φωτισμὸν καὶ τῶν θείων τὴν μέθεξιν.

Ἤρθης πρὸς τὸ φῶς, τὸ ἄδυτον Ἔνδοξε, σκότους τοῦ βίου ῥυσθείς· καὶ τῷ παντοκράτορι, καὶ τρισηλίῳ Φωτὶ παρίστασαι, μετὰ τῶν ἄνω τάξεων, καὶ τῆς ἐκεῖθεν τρυφᾶς, πεμπομένης λάμψεως Μακάριε, καὶ ἡμᾶς φρυκτωρεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Ὅλον με Θεὸς, θεῶσαι βουλόμενος, ὅλος ἑνοῦταί σοι, καὶ τὸ ἀκατάληπτον, καινοτομεῖται πᾶσι Μυστήριον· τίκτεις Παρθένος ἄφθορος, καὶ σὰρξ ὁρᾶται Θεός· ὃν τιμῶντες, σὲ νῦν μακαρίζομεν, Μαριὰμ ὡς αὐτὴ προεφήτευσας.

Τῆς Ὁσίας. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἱερώταται χορεῖαι, τῇ σεπτῇ σου κοιμήσει, ἐξάρχουσαι τῆς θείας σου ψυχῆς, τοῖς κατορθῶσιν ἐφάνησαν, ἱεραῖς μελῳδίαις, εἰς τόπον ὁδηγοῦσαί σε σκηνῆς θαυμαστῆς, ἔνθα ἦχος, ἑορταζόντων Ἔνδοξε.

Ὡς τῆς ἀμπέλου σὺ θεῖον, εὐφορώτατον κλῆμα, φανεῖσα κατανύξεως ἡμῖν, θείους ἐξήνθησας βότρυας, ἀναβλύζοντας οἶνον, ἰάσεων Δομνίκα τῶν ψυχῶν, καὶ καρδίας τῶν πίστει, τιμώντων σε εὐφραίνοντας.

Σωματικῶν παθημάτων, ψυχικῶν τε κηλίδων καὶ πάσης τοῦ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς, ῥῦσαι ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, τοὺς τῇ σκέπῃ σου πόθῳ, προσφεύγοντας Δομνίκα καὶ τὴν σὴν, Ἑορτὴν ἐκτελοῦντας, τὴν θείαν καὶ σεβάσμιον.

Ἡλιακὴν ὡς ἀκτῖνα, καταυγάζουσαν πάντας, ὡς νύμφην τοῦ Χριστοῦ περικαλλῆ, καὶ ὡς Τρυγόνα φιλόσεμνον, ὡς Ἐλαίαν ὡς Κέδρον, ὡς οὖσαν ἐκλεκτὴν Περιστεράν, εὐφημοῦμέν σε πάντες, Δομνίκα κυριώνυμε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ
» σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ-
» δὰμ, βρώσει φθορᾷ, πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ
» ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ὁσίας.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τῶν γηΐνων καὶ φθαρτῶν, καταφρονήσασα Σεμνὴ, τῷ διαπύρῳ πρὸς Χριστὸν, ζήλῳ σου τῶν ἐν οὐρανοῖς, ἀφθάρτων ἐπεθύμησας· Χριστὸς ὅθεν σε στέφει, ἀφθάρτοις ἐν στέμμασι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Μέγα καὶ φοβερὸν, μυστήριον τελεῖται! Δεσπότης γὰρ τῶν ὅλων, βροτῶν εἰς ῥύψιν πάντων, χειρὶ δούλου βαπτίζεται.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Ἄνωθεν ὁ Πατὴρ, ἐβόα· Οὗτος ἐστιν, Υἱός ἀγαπητός μου, ὁ ῥείθροις Ἰορδάνου, σαρκὶ νῦν βαπτιζόμενος.

Στίχ. Τί σοι ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Τάξεις Ἀγγελικαὶ, ἰδοῦσαι τὸν Δεσπότην, ὁμοιωθέντα δούλοις, καὶ ῥείθροις βαπτισθέντα, ὑμνοῦσαι ἐξεπλήττοντο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἦλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ· δεῦτε, συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, φαιδρῶς συνεορτάζοντες.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, εἰ καὶ Ἰωάννῃ παρέστης, ἐν Ἰορδάνῃ ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ βαπτισθεὶς δι' ἡμᾶς, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ Ἰορδάνου τὰ ῥεῖθρα, περιεβάλου ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐμαρτυρήθης ἐξ ὕψους, τῇ καταβάσει τοῦ Πνεύματος, καὶ ἡ φωνὴ

Digitized by Google

τοῦ Πατρὸς, Υἱόν σε ἐμαρτύρησεν· ἀλλ' ἐμφάνηθι καὶ παράσχου, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε, σὺ ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθεὶς ὁ ἀναλλοίωτος, ἦλθες ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ μορφὴν δούλου ἀνέλαβες, καὶ τὴν εἰκόνα τὴν σὴν, ὡς Κτίστης ἀνεκαίνισας· βαπτισθεὶς γὰρ ἐδωρήσω, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου,
Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δαυϊτικῶς ὡς ἐκ λάκκου, ταλαιπωρίας Χριστὸς, καὶ ἐκ πηλοῦ ἰλύος, τῶν εἰδώλων τῆς πλάνης ἀνήγαγέ σε Μάρτυς· ἔστησε γὰρ, ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας σου, τῆς ἑαυτοῦ ἐπιγνώσεως μυστικῶς· ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Οὔτε συζύγου ὁ πόθος, οὔτε τῶν τέκνων στοργὴ, οὐ κηδεσοῦ ἀξία, οὔτε περιουσία, κτημάτων ἢ χρημάτων, σοῦ τὸ στεῤῥὸν, τῆς ψυχῆς παρεσάλευσαν, ἀπὸ τῆς Πίστεως ὄντως τῆς εἰς Χριστὸν, παμμακάριστε Πολύευκτε.

Καὶ πρὸ τῆς χάριτος Μάκαρ, τῆς σῆς ἀθλήσεως, δικαιοσύνης ἔργοις, ἀληθῶς ἐκοσμήθης· ὅθεν μετὰ ταῦτα, Μάρτυς πιστὸς, ἠξιώθης γενέσθαι Χριστοῦ ἐν τῷ ἰδίῳ σου αἵματι βαπτισθεὶς, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ εὐσεβῶς.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α'. Βύζαντος.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, σήμερον χορεύουσιν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Μάρτυρος Πολυεύκτου· καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πιστῶς πανηγυρίζει, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοᾷ· Χαίροις Πανεύφημε, ὁ τοῦ πολυπλόκου Βελίαρ, τὰ ἔνεδρα τροπωσάμενος, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, παρὰ Χριστοῦ ἀναδησάμενος. Χαίροις Στρατιῶτα τοῦ μεγάλου Βασιλέως, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, ὁ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταστρεψάμενος. Χαίροις Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον, μνήμην σου.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴς, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἁπάντων· καὶ καθαρισμὸν δι' ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται· Αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἐπέστης ἐν τοῖς ὕδασιν, ὁ πᾶσιν ἀκατάληπτος, τῷ Προδρόμῳ, ὑποκλίνας κεφαλὴν· καὶ κόσμον ἁγιάσας, δουλείας ἐλυτρώσω, τῷ βαπτισμῷ σου Ἀναμάρτητε.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Υἱὸν ἀγαπητὸν ὁ Πατὴρ, ἐκ τῶν ὑψίστων ἄνωθεν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐμαρτύρει σε Χριστέ· δι' οὗ τὸ τῆς Τριάδος, μυστήριον ἐγνώσθη, ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἡγίασας τὰ ῥεῖθρα Σωτὴρ, τοῦ Ἰορδάνου ἅπαντα, καὶ τὴν φύσιν, τῶν ὑδάτων ὡς Θεός· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σὴν Ἐπιφάνειαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε· ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια, οὐκ αὐτὸς τούτων, πρὸς κάθαρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ, οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. Ὢ τοῦ θαύματος! δίχα πυρὸς ἀναχωνεύει, καὶ ἀναπλάττει ἄνευ συντρίψεως, καὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτὸν φωτιζομένους, Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, τὸ πλανηθὲν ἀπολωλὸς ἐξεζήτησας, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου Φιλάνθρωπε· ὅθεν παραγέγονας, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, γνωρίσαι τὸ μυστήριον, τῆς Ἁγίας Τριάδος· καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν πιστῶς· Ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν ῥείθροις μυστικῶς, Ἰορδάνου χωνεῦσαι, πᾶσαν τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἐλεήμων καὶ ὑπεράγαθος· πᾶσα κτίσις σκιρτάτω, ὅτι βαπτίζεται Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Τὴν σὴν δίδου μοι Μάρτυς εὐκταίαν χάριν.

Θεοφάνους.
Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Τῆς πολυεύκτου, τρυφῆς ἐμφορούμενος, καὶ μακαρίας αἴγλης, ἔνδοξε πληρούμενος, καὶ

τῆς Ἀγγελικῆς χορείας ἀξιούμενος, τοὺς τὴν σὴν εὐφημοῦντας Ἑορτὴν, Πολύευκτε περίσωζε, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Η φωτοφόρος, καὶ εὔσημος μνήμη σου, φωτὸς τοῦ θειοτάτου, πλήρης ἀνατέταλκε, φωτίζουσα λαμπρῶς, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε, γενναῖε στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, Πολύευκτε πανόλβιε, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Νενευρωμένος ἰσχύϊ τοῦ Πνεύματος, καὶ θείαν δυναστείαν, Μάκαρ ἐνδυσάμενος, ἐχώρησας στεῤῥῶς, πρὸς πάλην τοῦ ἀλάστορος, καὶ τοῦτον κατὰ κράτος καθελὼν, προθύμως ἀνεκραύγαζες· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον, τὸν πρότερον ἄσαρκον, Παρθένε Θεοτόκε, τέτοκας πανάχραντε, πανάμωμος σαφῶς, Παρθένος διαμείνασα, τὸν πλούτῳ εὐσπλαγχνίας δι' ἡμᾶς, πτωχεύσαντα καὶ σώσαντα, τοὺς αὐτῷ κραυγάζοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἠμειψας τὸ φρόνημα, πρὸς τὴν εὐσέβειαν ἄνωθεν, ἀξιωθεὶς, θείας ὀπτασίας, τοῦ Σωτῆρος Πολύευκτε.

Νίκης ἐφιέμενος, πάντων κατέπτυσας Ἔνδοξε, τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ τῆς οὐρανίου, κληρουχίας ἠξίωσαι.

Δόξης ὀρεγόμενος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν ὥρμησας, καρτερικῶς, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων, ἀδοξίαν κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Ἴθυνόν μοι Δέσποινα, τὰ διαβήματα ἵνα σου, πρὸς τὸν Υἱὸν, δι' ἐπαινουμένης, πολιτείας πορεύσομαι.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, ἐν τῇ χάριτι τούτου ἐνδυναμούμενος, ὅλον μετέθηκας σαυτὸν, ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ, διὰ Νεάρχου τοῦ πιστοῦ, συστρατιώτου σου σοφέ· διὸ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως ἐστεφανώθης, παρὰ Κυρίου Μάρτυς Πολύευκτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἰορδάνου τὸ ῥεῖθρον περιβαλλόμενος, ὁ τὸ φῶς παραδόξως ἀναβαλλόμενος, ἐν αὐτῷ τὴν τοῦ Ἀδὰμ, φύσιν ἀνέπλασας, συντριβεῖσαν πονηρᾷ, παρακοῇ Λόγε Θεοῦ· διό σε ἀνευφημοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου πάντες, δοξολογοῦμεν Ἐπιφάνειαν.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Δι' εὐσεβοῦς, ὁμολογίας Πανάριστε, τῷ Δεσπότῃ, σαυτὸν προσενήνοχας, τὴν δι' αὐτὸν, Ἔνδοξε σφαγὴν, πόθῳ δεδεγμένος· καὶ μώμου παντὸς ἐλεύθερος, γενόμενος ἐντεῦθεν, τῷ Σωτῆρι κραυγάζεις· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὁ γλυκασμὸς, τῆς εὐσεβείας ἠδύνθη σοι· ἐπτερώθης, θείας ἀγαπήσεως, τῷ καθαρῷ καὶ εἰλικρινεῖ, πόθῳ τετρωμένος, καὶ ἔρωτι πυρπολούμενος, τῆς ἄνω Βασιλείας, μελῳδεῖς τῷ Δεσπότῃ· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὑπερφυεῖ, ὁμοφροσύνῃ συνδούμενος, τῷ Νεάρχῳ, τούτου τε τοῖς ῥήμασι, κατηχηθεὶς πρὸς τὴν εὐσεβῆ, πίστιν τῆς Τριάδος, θεόφρον Μάρτυς Πολύευκτε, τῆς ὄντως πολυεύκτου, καὶ τῆς πεποθημένης, ἠξιώθης Μαρτύρων φαιδρότητος.

Μαρτυρικοῖς, συνηριθμήθης στρατεύμασι· βασιλείαν, ἔλαβες ἀσάλευτον, νοοσφαγὴς, ταύτης ἐπιβὰς, ἔτι τῶν αἱμάτων, σταζόντων· ἤχθης δὲ Πάνσοφε, χαρᾶς ἀδιαδόχου, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ μεγάλης εὐκλείας τευξόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁμοιωθεὶς, τοῖς ἐπὶ γῆς ὁ Οὐράνιος, οὐρανίους, τούτους ἀπειργάσατο· καὶ πεπονθὼς, φύσει παθητῇ, θείας ἀπαθείας, τὴν μέθεξιν ἐδωρήσατο· τὴν τοῦτον οὖν τεκοῦσαν, ἀπειρόγαμον Κόρην, Θεοτόκον εἰδότες δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἵνα τῆς ἀϊδίου, τύχῃς ἀπολαύσεως Μακαριώτατε, τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, καὶ τῆς φύσεως τὴν οἰκειότητα, καὶ τρυφὴν καὶ δόξαν, καὶ τὴν ζωὴν αὐτὴν παρεῖδες, καὶ ἐλπίδος τῆς σῆς οὐ διήμαρτες.

Μεμυσταγωγημένος, τὰ τῆς θείας ὄψεως θεῖα μυστήρια, σταθερᾷ τῇ γνώμῃ, πρὸς τελείους ἀγῶνας ἐχώρησας· καὶ τροπαιοφόρος, ἀναδειχθεὶς τῶν ἀκηράτων, ἠξιώθης στεφάνων Πολύευκτε.

Ἀθεώτατον σέβας, φύσει μισοπόνηρον ἔχων τὸ φρόνημα, εὐσεβῶς ἀπώσω, καὶ θεοὺς τοὺς ματαίους κατέστρεψας, εὐσεβείας ζήλῳ, πυρποληθεὶς καὶ προθυμίας, θεοπνεύστου πλησθεὶς Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεσι σῶν χειλέων, Πάναγνε ἑπόμενοι σὲ μακαρίζομεν· μετὰ σοῦ γὰρ ὄντως, μεγαλεῖα ποιήσας ὁ Κύριος, ἐμεγάλυνέ σε, καὶ

Digitized by Google

ἀληθῆ Θεοῦ Μητέρα, γεννηθεὶς ἐκ γαστρός σου ἀνέδειξεν.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Τάξεως Ἀγγελικῆς, ἠξιώθης ἀξιάγαστε Μάρτυς, ἀγγελικὸν τὸν ζῆλον, προφανῶς ἐνδειξάμενος· σὺν αὐτοῖς οὖν ἐκτενῶς, Μάκαρ ἱκέτευε λυτρωθῆναι, ἐκ πειρασμῶν τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὕπνωσας ἀγαπητοῖς, Ἀθλητὰ τὸν ὀφειλόμενον ὕπνον, ἀποτμηθεὶς τὴν κάραν, διὰ ξίφους πολύαθλε· καὶ τανῦν ἐν οὐρανοῖς, κλῆρον ἀκήρατον ἐκληρώσω, μετὰ Μαρτύρων αὐλιζόμενος.

Σύμμορφος καὶ κοινωνός, παθημάτων τοῦ Σωτῆρος ἐγένου, τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ πάθει, τοῦ Σταυροῦ ὁμιλήσαντος· καὶ νῦν Μάκαρ σὺν αὐτῷ, ὡς ἐπηγγείλατο, βασιλεύεις, εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἀπέραντον. **Θεοτοκίον.**

Ἔχουσα τὸ συμπαθές, ὡς τεκοῦσα τὸν φιλάνθρωπον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαίας, καὶ δεινῆς περιστάσεως· σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοί, πάναγνε Δέσποινα, προστασίαν, ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα. **Ὁ Εἱρμός.**

» Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν
» βιαίως συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλ' Αὐτὸς τὴν
» κραταιάν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
» καὶ ἐκ βυθοῦ φθορᾶς ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, τοῦ Ἁγίου,
Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης.

Ὁ δεσπότης κλίνας μὲν ἐν Ἰορδάνῃ, κεφαλὴν συνέτριψε, τὰς τῶν δρακόντων κεφαλάς· τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ κάρα δέ, ἀποτμηθεῖσα, τὸν δόλιον ᾔσχυνεν. **Ὁ Οἶκος.**

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ὁ Κτίστης τῶν ἁπάντων, τὴν κάραν ὑποκλίνας, τὸ Βάπτισμα λαμβάνει· καὶ τῶν δρακόντων κεφαλὰς ἀοράτως συνθλάσας, ῥώμην παρέσχε τοῖς βροτοῖς κατὰ τοῦ μεγαλόφρονος, τοῦ πρὶν ἐν Παραδείσῳ πτερνίσαντος τὸν Ἀδάμ, ἐν βρώσει τῇ τοῦ ξύλου, καὶ θανάτῳ ὑποβαλόντος αὐτὸν παρ' ἐλπίδα. Διὸ ὁ Ἀθλητὴς νῦν Πολύευκτος, κολακείαις γυναικὸς μὴ ὑποκύψας, ἤθλησε στεῤῥῶς, προτείνας τὴν κάραν· ἥπερ ἀποτμηθεῖσα, τὸν δόλιον ᾔσχυνε.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Στίχοι.

Ὁ Πολύευκτος, οὗ πάθος τομὴ Λόγε,
Πολλῆς δι' εὐχῆς, εἶχε σοῦ παθεῖν χάριν.
Ἀμφ' ἐνάτην Πολύευκτε τομὴ μέγα δῶκέ σοι εὖχος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Δεκίου καὶ Βαλλεριανοῦ τῶν βασιλέων, ἐν Μελιτινῇ τῆς Ἀρμενίας στρατευόμενος πρῶτον ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσας· καταφοιτήσαντος γὰρ δόγματος ἀσεβοῦς, δεῖν ἐξόμνυσθαι τὸν Χριστόν, τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις, εἶναι θάνατον τὴν ζημίαν· ὁ δέ, μηδὲν καταπτήξας, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξε· τῷ δὲ περιόντι τοῦ θάρσους, καὶ τὰ παρὰ τῶν ἀπίστων σεβόμενα ξόανα συνέτριψεν. Ὅθεν μήτε ταῖς τοῦ κηδεστοῦ παραινέσεσι καὶ κολακείαις πεισθείς, μήτε ταῖς τῆς γυναικὸς οἰμωγαῖς καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς ἐπικλασθείς, τῷ δὲ Μάρτυρι Νεάρχῳ, φίλῳ ὄντι, τὰς συνθήκας βεβαιῶν, δεδοικότι τὴν ἀπὸ τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ ἔκκλισιν, ἄτρεπτος ἐν τῇ ὁμολογίᾳ φανείς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐστρατίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Κἂν Εὐστρατίου πνεῦμα λαμβάνῃ πόλος,
Τὸ σῶμα τῇ γῇ θαυμάτων βλύζει χάριν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ χώρας Ταρσίας οὕτω λεγομένης, τελούσης ὑπὸ τὸ θέμα τῶν Ὀπτιμάτων, κώμης ὀνομαζομένης Βιτζιανῆς, γονέων εὐσεβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων, Γεωργίου καὶ Μεγεθοῦς. Καλῶς δὲ παρ' αὐτῶν ἀναχθεὶς καὶ παιδευθείς, καὶ πληρώσας τὸν εἰκοσὸν χρόνον τῆς ἡλικίας, τῷ θείῳ ἔρωτι κάτοχος γίνεται· καὶ τοὺς γονεῖς καταλιπών, φυγὰς ᾤχετο πρὸς τὰ τοῦ Ὀλύμπου μέρη, πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Αὐγάρου, ἐν ᾗ διέλαμψαν Γρηγόριος καὶ Βασίλειος, οἱ πρὸς Μητρὸς αὐτοῦ θεῖοι, ἔν τε ἀσκήσει καὶ τῇ ἄλλῃ πάσῃ ἀρετῇ. Ὑπ' αὐτῶν οὖν προσληφθείς, καὶ τὴν κόμην κειράμενος, τὸν ἐπίπονον καὶ Μοναχοῖς ἁρμόδιον ὑπέδυ βίον.

Ταύτης τυχὼν τῆς ἐφέσεως, πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς προθύμῳ καρδίᾳ, καὶ ταπεινῷ τῷ φρονήματι τὴν ὑπηρεσίαν ἀπένεμε, μηδὲν τοῦ αἰῶνος τούτου φροντίζων, μηδὲ κεκτημένος τι, πλὴν ἑνὸς τριχίνου καὶ μαλλωτοῦ, ἐφ' ᾧ ἀνακλινόμενος ἐν ᾧ ἂν ἔτυχε τόπῳ, μικρᾶς ἀνέσεως ἀπήλαυεν· οὐδὲ γὰρ ἦν αὐτῷ τόπος πρὸς ἀνάπαυσιν ἀφωρισμένος. Λέγεται δὲ μηδέποτε ὕπτιον ἀνακλιθῆναι, ἀφοῦ ἀπετάξατο, μήτε μὴν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ σώματος ἀναπεσεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ἑβδομήκοντα πέντε ἔτεσιν, ἐν οἷς ὁ τῆς ἀσκήσεως αὐτῷ ἀγὼν διηνύθη. Τῶν δὲ προηγησαμένων Ὁσίων τὸν βίον καταλυσάντων, ὁ μέγας οὗτος τὴν τῶν ἀδελφῶν προστασίαν πιστεύεται, πεισθεὶς τῇ αὐτῶν παρακλήσει.

Ἐπεὶ δὲ Λέων ὁ θηριώνυμος, ἐπανελθὼν ἀπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ πολέμου, ἐπανέστη τῇ Βασιλείᾳ Μιχαὴλ τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ τὸν μετ' εἰρήνης ὑποδεξάμενον αὐτόν, τῆς γαμετῆς καὶ τῶν τέκνων στερήσας, εἶτα δεσμήσας, καὶ ἀποκείρας, ἐξόριστον πρὸς τῇ ἀπέναντι νήσῳ ἀπέστειλε, καὶ τὴν πάλαι σβεσθεῖσαν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν, ἀνεγείρειν πάλιν ἔσπευδε· τότε, πάντων τὰς οἰκείας οἰκήσεις ἀπολιμπανόντων, ὁμοίως καὶ οὗτος, τοῦ μεγάλου Ἰωαννικίου αὐτὸν προτρεψαμένου, πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην ἀφίκετο.

Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἡ Ἐκκλησία τὸν οἰκεῖον ἀπέλαβε κόσμον, τῇ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων ἀναστηλώσει καὶ προσκυνήσει, καὶ οἱ σημειοφόροι Πατέρες πρὸς τὰς οἰκείας ἐπανῆλθον οἰκήσεις, καὶ ὁ θεῖος Εὐστράτιος πρὸς τὴν οἰκείαν Μονὴν παραγίνεται, πᾶσαν μὲν ἡμέραν ἀόκνως ἐν τοῖς σωματικοῖς ἔργοις τοῖς ἀδελφοῖς συγκοπιῶν, τὴν δὲ νύκτα στάσεσιν ἀΰπνοις καὶ γονυκλισίαις διατελῶν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν

Digitized by Google

αὐτῇ τῇ τοῦ Κανόνος ψαλμωδίᾳ, ἔνδον τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου ἱστάμενος, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι συμπληρώσεως, ἐκτενῶς τὸ, Κύριε ἐλέησον, καθ' ἑαυτὸν ἐκεκράγει. Τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ τελεσθέντα θαύματα, πολλὰ τῷ πλήθει ὄντα, ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι, ἅπερ τῆς πρὸς Θεὸν αὐτοῦ εὐαρεστήσεως σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐκομίσατο.

Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐντεῦθεν ἀπαίρειν ἔμελλε, τοὺς ὑπ' αὐτὸν προσκαλεσάμενος, ἔφη· Ἀδελφοί, ὁ χρόνος τῆς ἐμῆς ζωῆς πέρας εἴληφε. Λοιπὸν, τέκνα ἀγαπητὰ, ἣν παρελάβετε παρακαταθήκην φυλάξατε, γινώσκοντες, ὅτι τὰ μὲν παρόντα πρόσκαιρα, αἰώνια δὲ τὰ μέλλοντα· σπουδάσατε οὖν τῆς τῶν σωζομένων μερίδος γενέσθαι. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ κατασφραγισάμενος, καὶ τὰς χεῖρας ὑψώσας, καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνατείνας τὸ ὄμμα, Εἰς χεῖράς σου, Κύριε, ἔφη, τὸ Πνεῦμά μου παρατίθημι· καὶ τὸν τῆς ἀναπαύσεως ὕπνον ὕπνωσε, ζήσας τὰ σύμπαντα ἔτη ἐννενήκοντα πέντε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὑπέδειξας Δέσποτα, τῷ σῷ οἰκέτῃ τὴν δυναστείαν σου· διὰ τοῦτο προθύμως, πρὸς τοὺς ἀγῶνας, ἦλθεν αὐτόκλητος, καὶ νικηφόρος, γενόμενος ἔψαλλεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κλητὴ καὶ πανεύσημος, ἡ Ἑορτή σου Μάρτυς ἀνέτειλε· τῆς γὰρ ἐπιφανείας, τοῦ σοῦ Δεσπότου, φῶς ἐπιφέρεται, καὶ καταυγάζει τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν ἄσυλον, τὸ διαμένον εὗρες ἀξίωμα, καὶ τὸ μὴ διαπίπτον, ἀλλ' εἰς αἰῶνας ἀϊδιούμενον, εἴληφας κλέος, κραυγάζων Θεσπέσιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀνάρχῳ Γεννήτορι, τὸν συνημμένως ἀεὶ νοούμενον, συλλαβοῦσα Παρθένε, σεσαρκωμένον Υἱὸν γεγέννηκας, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἱερουργεῖται σήμερον, ἡ πολύευκτος μνήμη σου, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλοφόρε Πολύευκτε· Χριστῷ γὰρ εὐάρεστος, δεκτὴ θυσία γέγονας, τῷ σφαγιασθέντι, διὰ σὲ καὶ τυθέντι· ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθλητικὴν τὴν ἔνστασιν, Ἀθλητὰ μέχρις αἵματος, ἐπιδεδειγμένος, ἐπὶ γῆς Πολύευκτε, παστάδα πολύφωτον, ἐν οὐρανοῖς ἐσκήνωσας, τῇ τῶν σῶν αἱμάτων, βαπτισθεὶς κολυμβήθρᾳ, καὶ μέλπων· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένην πταίσμασι, τὴν ψυχήν μου ἀνάστησον, τῇ μαρτυρικῇ σου, παῤῥησίᾳ χρώμενος, τοῖς θείοις προστάγμασι, διαῤῥυθμίζων Ἔνδοξε, ἀξιοπρεπῶς, πρὸς ἀρετὴν ἐπιστρέφων, βοῶσαν· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε δι' ἧς ἐσχήκαμεν, τὴν χαρὰν τὴν αἰώνιον· Χαῖρε τὸ τῆς Εὔας, σκυθρωπὸν ἡ λύσασα· Ἀδὰμ τὴν κατήφειαν, πρὸς τὸ φαιδρὸν ἡ τρέψασα. Χαῖρε ἡ Θεὸν, σωματωθέντα τεκοῦσα, Παρθένε Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ προστάτις, τῶν σὲ ὑπερυψούντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν, καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄγε δὴ τὸν θεοστεφῆ, φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν Μάρτυρα, ὃν συνεδόξασε, τῇ φωτωνύμῳ αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος, Ἐπιφανείᾳ καὶ σεπτῇ, ἡμέρᾳ τετίμηκε, καὶ ἐστεφάνωσε, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς κατεκόσμησε.

Ῥεύμασι τῶν μαρτυρικῶν, ἐκχυθέντων σου αἱμάτων ἀπέπνιξας, τὸν δυσμενέστατον, τὸν τὴν κακίαν δημιουργήσαντα· τὴν Ἐκκλησίαν δὲ Χριστοῦ, ἀρδεύων ἐφαίδρυνας, Θεομακάριστε, τὴν ἐν πίστει σε ἀεὶ μακαρίζουσαν.

Ἴθι μοι Μάρτυς ἀῤῥωγὸς, πειρασμῶν με ἐκ ποικίλων ῥυόμενος, καὶ περιστάσεων, δεσμῶν τε λύων τῶν τῆς αἱρέσεως, καὶ χαλεπῆς ἐλευθερῶν, φρουρᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, τὸν ἀνυμνοῦντά σε, διανοίᾳ καθαρᾷ παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Νόμου τε σὺ καὶ Προφητῶν, τὸ κεφάλαιον Χριστὸν καὶ τὸ πλήρωμα, Πάναγνε τέτοκας, δι' εὐσπλαγχνίας, ἄπειρον πέλαγος, ἐνανθρωπῆσαι δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ εὐδοκήσαντα, καὶ διασώσαντα, τοὺς ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀ-
» πὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Digitized by Google

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου.
Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Πολύευκτον στησάμενος, ἐκ ψυχῆς πολυεύκτου, τὸν πλοῦτον τὸν οὐράνιον, ὦ Πολύευκτε μάκαρ, καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, ἐν Θεῷ γενόμενος· καὶ στέφος θεῖον ἐδέξω, ἐκ χειρὸς τοῦ Ὑψίστου, σὺν Μαρτύρων τοῖς χοροῖς, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας.

Ἕτερον τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἐν δουλικῷ τῷ σχήματι, παραγέγονας Λόγε, καὶ Βάπτισμα ὁ ἄχρονος, ὡς βροτὸς ἐπεζήτεις· ἐξέστη γῆ καὶ οὐρανὸς, καὶ Ἀγγέλων τάγματα, καὶ τῶν ὑδάτων ἡ φύσις· ὁ δὲ Πρόδρομος πτήξας, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, τὴν λειτουργίαν ἐτέλει.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. β'.
Αἱ Ἀγγελικαί.

Φράσον καὶ εἰπὲ, ὦ Προφῆτα Ἡσαΐα· Τίς ὁ κεκραγὼς, ἐν ἐρήμῳ τῇ βοήσει; Ἀντλήσατε δὴ ὕδωρ, εὐφροσύνης καθάρσιον. Οὗτος Ἰωάννης ὁ βαπτίζων, ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ βοήσας· Χριστὸς ἔρχεται· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ὢ τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀφάτου εὐσπλαγχνίας! πῶς ὁ Ποιητὴς, τῷ ποιήματι προσκλίνει, τὴν ἄχραντον καὶ θείαν, κορυφὴν τῷ βαπτίσματι! Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότι· ἐν ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ὡς ἐπιβλαβῶν, τῶν γηΐνων ἀπαχθέντες, δεῦτε νοητῶς, καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις· καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, ἐν σαρκὶ βαπτιζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, πάντες σὺν αὐτῷ ὑμνολογοῦντες, πιστῶς κράξωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Τρυφὴ ζωτικὴ, ἐκ χειμάῤῥου Ἰορδάνου, ἀνέβλυσεν ἡμῖν, τοῦ Βαπτίσματος ἡ χάρις, ἐν ᾧ οἱ φωτισθέντες, τῷ Βαπτίσματι, λέγομεν· Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότι· ᾧ καὶ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης, καὶ Δομετιανοῦ Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Γρηγορίου,
Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ.

Ὅσιε Πάτερ, ἱερώτατε Γρηγόριε· ὁ κάλαμος ὁ πλήρης τῆς Παρακλήτου πνοῆς, καὶ γλῶσσα τρανοτάτη τῆς εὐσεβείας· λύχνος πολύφωτος τῆς θείας αὐγῆς· κήρυξ ἀληθείας, κρηπὶς θεολογίας· πηγὴ δογμάτων τῶν ὑψηλῶν· τῶν διδαγμάτων χειμάῤῥους τῶν μελιῤῥύτων· λύρα θεόφθογγος, ᾀσμάτων θεογράφων, ἡ καθηδύνουσα πιστῶν τὰς διανοίας. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Πάνσοφε, τὸν ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσιε Πάτερ, πανσεβάσμιε Γρηγόριε· ὁ πέλεκυς ὁ κόπτων αἱρετικῶν τὰς ὁρμάς· ἡ δίστομος ῥομφαία τοῦ Παρακλήτου· μάχαιρα τέμνουσα τὰς νόθους σποράς· πῦρ τὰς φρυγανώδεις αἱρέσεις καταφλέγον· καὶ πτύον ὄντως γεωργικὸν ᾧ τὸ βαρύ τε καὶ κοῦφον τῶν δογμάτων, εὖ διακρίνεται· καὶ στάθμη ἀκριβείας, πάντας ἰθύνουσα, πρὸς τρίβους σωτηρίας. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει πάντοτε, τὸν ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Ὅσιε Πάτερ, παμμακάριστε Γρηγόριε· τὸ στόμα τὸ πηγάζον τὰς μακαρίας φωνὰς, ἐκ τῶν ἀδαπανήτων τοῦ σωτηρίου, ἀπαρυόμενον, καὶ θείων πηγῶν· λόγους προσευχῆς τε τοῖς πᾶσιν ἑρμηνεῦον· κανὼν ἰθύνων πρὸς ἀρετήν· ὁ θεωρίαις ἐνθέοις λελαμπρυσμένος, αἴγλῃ λαμπόμενος, Τριάδος τῆς ἀκτίστου, ἧς καὶ ὑπέρμαχος, ἀήττητος ἐγένου. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, τὸν ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Δομετιανοῦ.
Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ὁ γῆν καταλήψεσθαι τὸ πρὶν, ἀπειλήσας ἅπασαν, καὶ ἐξαλείφειν τὴν θάλασσαν, κατακαυχώμενος, τοῖς πιστοῖς ἐδείχθη, ὡς στρουθίον σήμερον, καὶ καταγελαστότερος κώ-

Digitized by Google

νωπος, οὐ ὑπεκρίνετο τὴν ἰδέαν, ὥσπερ φόβητρον, ὑπεισδύνας, τοῦ Χριστοῦ θεράποντι.

Δομετιανὸς ἡμᾶς πιστοὶ, συγκαλεῖται σήμερον, πρὸς εὐωχίαν θεάρεστον· τούτῳ συνέλθωμεν, εὐθυμίας γνώμῃ, καὶ πανηγυρίσωμεν, σὺν τούτῳ τὰ αὐτοῦ κατορθώματα, καθικετεύοντες, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι.

Ηὔξησας τὸ τάλαντον Χριστοῦ τὸ δοθέν σοι Πάντιμε, τῇ διπλασίονι χάριτι, ὡς δοῦλος γνήσιος· ὅθεν ἐπακούεις· Εὖ σοι δοῦλε γένοιτο, ὡς ὄντι ἀγαθῷ σοι θεράποντι· καὶ ἤδη εἴσελθε, εἰς χαρὰν τὴν τοῦ Κυρίου σου, τῶν καμάτων, τὰ γέρα ληψόμενος.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, Ἦχος δ΄.

Τὸν τῆς σοφίας λόγον σου, καταγλαΐσας ἐν ἀρετῇ ἀπροσίτῳ, περικαλλὴς ἀμφοτέρωθεν γέγονας, Νυσσαέων Γρηγόριε· ἐν τῇ θεοφθόγγῳ σου φωνῇ, ὡραΐζων καὶ τέρπων τὸν λαὸν γνωστικῶς, Τριάδος τὸ ὁμόθεον πανσόφως ἐκτιθέμενος· ὅθεν καὶ ἐν ὀρθοδόξοις δόγμασι, τὰς ἀλλοφύλους αἱρέσεις ἐκπολεμήσας, τὸ κράτος τὸ τῆς Πίστεως, ἐν τοῖς πέρασιν ἤγειρας. Χριστῷ παριστάμενος σὺν τοῖς ἀΰλοις Λειτουργοῖς, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἴτησαι, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ἔτρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀχράντου σου κορυφῆς ἥψατο· ἐστράφη Ἰορδάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσαί σοι· ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, πῶς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ, δειλιάσαι οὐκ εἶχεν; Ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον, τῇ Ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἆσμα καινοπρεπὲς, ᾀδέτω πᾶσα κτίσις, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, Χριστῷ καὶ βαπτισθέντι, ἐν Ἰορδάνῃ σήμερον.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Σάλπιγξ προφητικὴ, ὁ Πρόδρομος βοάτω· Ποιήσατε Κυρίῳ, τῷ βαπτισθέντι ῥείθροις, καρποὺς ἀρίστων πράξεων.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Λάμψαν τὸ συγγενὲς ἐξ ὕψους Θεῖον Πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἴδει, ὁρώμενον ἀφράστως, νῦν τῷ Χριστῷ προσέδραμε.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, Ἦχος δ΄.

Βίον ἔνθεον κατορθώσας, θεωρίᾳ τὴν πρᾶξιν κατελάμπρυνας, θεοφάντορ Γρηγόριε· τὴν γὰρ σοφίαν φιλήσας ἔρωτι θείῳ, ἐκ στόματος τοῦ Πνεύματος, τὴν χάριν κατεπλούτησας· καὶ ὡς κηρίον μέλιτος, τὸν γλυκασμόν σου τῶν λόγων ἀποστάξας, ἀεὶ εὐφραίνεις νοήμασι θείοις, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Διὸ ἐν οὐρανοῖς, ἱεραρχικῶς αὐλιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Σὲ τὸν ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ, καθαίροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καθορῶν ὁ Βαπτιστὴς ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, δειλιῶν καὶ τρέμων, ἐβόα λέγων· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφήν σου τὴν ἄχραντον· σύ με ἁγίασον Δέσποτα τῇ Ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου Προδρόμου· ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θέᾳ, περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεοφανείας ὁ καιρός· Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοὶ, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον· καὶ ἀνευρὼν εἰσήγαγεν ὡς εὔσπλαγχνος, εἰς τὸν Παράδεισον αὖθις· Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω.
Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.
Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.
Ὠδὴ α΄ Ἦχος πλ. α΄. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Ἄβυσσος ὢν σοφίας καὶ γνώσεως θησαυρὸς, καὶ αὐτοαγαθότης, φωτοχυσίαν νέμοις μοι Χριστὲ τῆς ἐνδόξου σου, Ἐκκλησίας ᾄσμασι, τὸν φωστῆρα ὑμνεῖν Γρηγόριον.

Δέχοιο διδασκάλων, Γρηγόριε τὸ λαμπρὸν, ἐγκαλλώπισμα Πάτερ, τὸ πενιχρὸν ἐφύμνιον, τῇ σῇ προσφερόμενον, ἐξ ἀγάπης μνήμῃ· ἐν ᾗ Χριστὸν ἡμῖν ἐξιλέωσαι.

Digitized by Google

Λόγῳ ἱερομύςα, πλουσίῳ τε καὶ σοφῷ, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, θεολογεῖν ἐδίδαξας, Μονάδα τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύνθρονον, καὶ ὁμότιμον ὦ Γρηγόριε. Θεοτοκίον.

Πίστις ἡγείσθω μόνη, καὶ μὴ ἀπόδειξις, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων, Θεογεννῆτορ Κόρη τῶν σῶν· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὴν ἀνθρωπότητα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Δομετιανοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Τὰς ἐπαναστάσεις τῆς σαρκὸς, καὶ τῶν παθῶν τὰς ἐφόδους θεόληπτε, καὶ τὸν ἐγειρόμενον, ἐν τῇ ψυχῇ μου κατευνάσας πόλεμον, εἰρηναίᾳ Πάτερ, ἐν καταστάσει συντήρησον.

Ἔρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀνωτάτης σοφίας ἁψάμενος, σάρκα καθυπέταξας, καὶ τῆς γῆς ἀπετινάχθης Ὅσιε, καὶ Θεὸς τῷ ὄντι, ὡς ἐν μεθέξει γεγένησαι.

Δομετιανὸς ὁ θαυμαστὸς, κατὰ μικρὸν ἀπὸ γῆς ἀνυψούμενος, ἧκεν ἐκ δυνάμεως ἀμυδροτέρας πρὸς τελείαν δύναμιν, καὶ τὰς ἀναβάσεις, ἐν τῇ καρδίᾳ διέθετο. Θεοτοκίον.

Ὕδασιν ἐμβάψας τῆς σαρκὸς, ὃ προσελάβετο Κύριος φύραμα, ἐκ τῶν σῶν εἰργάσατο, παρθενικῶν αἱμάτων τὸ σωτήριον, πρὸς τὰς παρατάξεις, τὰς ἐναντίας ἀχείρωτον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ γ'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Σαρκὸς μὲν τῷ ἡγεμόνι νῷ τὰ σκιρτήματα, τῷ Παμβασιλεῖ δὲ τὸν νοῦν ὑπέταξας· ὅθεν ἀπροσκόπτως τὴν ὁδὸν, τῶν ἐντολῶν ἀνύσας, σὺ τῆς Τριάδος ἐνδιαίτημα γέγονας εἰκότως Γρηγόριε.

Τῇ πράξει τὴν θεωρίαν Πάτερ προσέθηκας· διὸ τὰς ἡνίας τῆς Ἐκκλησίας σοι, φέρων ἐγχειρίζει ὁ Χριστός· ἥν περ ἀνεπιλήπτως, ὡς μυστιπόλος ἐκυβέρνησας, ἄριστος παμμάκαρ Γρηγόριε.

Προβαίνων τῶν ἀρετῶν τῷ ὄρει Γρηγόριε, καὶ τὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου, σὺ διατιθέμενος ἐκ γῆς, ἤρθης ἀλήκτῳ δρόμῳ, πρὸς ἐπουράνιον πολίτευμα, πρὸ τῆς ἐκ σαρκὸς ἐκδημίας σου. Θεοτοκίον.

Σὺ μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον, ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ, ἐχθρὸς ὁ παλαιότατος, τῆς σῆς ψυχῆς οὐ σθένων τὸ εὐστολον, παρασαλεῦσαι καθυποκρίνεται, ἐν καιρῷ πρὸς ἔκλυσιν, τῆς σῆς καρτερότητος, ζωϋφίων πτηνῶν τὸ φαυλότατον.

Τῇ μεγαλαυχίᾳ τῆς αὐτοῦ, δικαίως ἐξουθένωται, παραπληξίας δράκων ὁ δείλαιος, καὶ κυνομυίας εἰς εἶδος τέτραπται, ἀσθενείᾳ πλείονι, καὶ ποσὶν ὑποτέτακται, τῶν δικαίων ὡραίοις πατούμενος. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς ἄνευ σπορᾶς, Υἱὸς ὁ προαιώνιος, Παρθενομῆτορ κόσμον ἀνέπλασε, τὸν κεκρυμμένον ὄφιν τοῖς ὕδασιν, ἐν τῷ βαπτισμῷ αὐτοῦ, θανατώσας Κύριος, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενος. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, τοῦ βοᾷν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος,
» ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Κάθισμα, τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος, βίον ἄϋλον ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατείᾳ διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξίᾳ τὸν κόσμον ἐστήριξας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ τῆς ἱερωσύνης σεμνυνόμενος Πάτερ, χρίσματι θεοδότῳ, κατελάμπρυνας τοῦτο, ἐνθέσεις καλλοναῖς τῶν ἀρετῶν, καὶ θείᾳ πρὸς Χριστὸν ὑποταγῇ· καὶ τελέσας σου τὸν δρόμον, ἐν οὐρανοῖς βοᾷς μετὰ Ἀγγέλων· Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ· Δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάννου τὸ Πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ' αὐτὸν, ὁρώμενον ἐν εἴδει Περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ· Δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ὡς στῦλος καθωράθης ὁλόφωτος, βίῳ τε λόγῳ τε θερμῷ, ὀρθοδοξίας Γρηγόριε, πεπυρσευμένος, τῷ ζήλῳ, τοῦ νέου Ἰσραὴλ προηγούμενος.

Τὴν χάριν δεδεγμένος τοῦ Πνεύματος, τὸ εὐτελὲς τοῦ νομικοῦ, διεῖλες ἔνδυμα Γράμματος, καὶ τὸ κρυπτόμενον κάλλος, ἡμῖν τῶν ἐννοιῶν ἀπεκάλυψας.

Digitized by Google

Τοῦ θείου προελθοῦσαν ἐκ στόματος, θεοπαράδοτον εὐχὴν, συντετμημένως Γρηγόριε, ὡς μυστηπόλος τῶν θείων, σαφῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπλάτυνας. Θεοτοκίον.

Ἐκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες ἀδιαφθόρως ἐν γαστρὶ, καὶ πρὶν ὠδινῆσαι τέτοκας· καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Τὸν Νόμον ὑπέδειξας, τῆς χάριτος εἶναι σκιὰν, τοῖς ἐν τῷ Νόμῳ τὸν Θεὸν, Ἑβραίοις σέβουσι Σοφὲ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς ἀληθοῦς θεοφανείας Μυστήριον, Χριςῷ κραυγάζων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀστράψας ἀστὴρ, ὡς ἐξ Ἑῴας πολύφωτος, τὴν Ἐκκλησίαν δᾳδουχεῖς, ἀνακηρύττων τὸν Χριστὸν, σοφαῖς ἀποδείξεσι, πανευσεβῶς, δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, αὐτῷ κραυγάζων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κακίας ἁπάσης, ἀπερράγης καὶ σχέσεως, προσύλου Πάτερ ἐν σπουδῇ, καὶ κατελάμπρυνας φωτὶ, Πατρίδος πληρώματα, τῆς σῆς σοφὲ, καὶ τούτοις πλοῦτον ἐπώμβρησας, ἀφθονωτέρᾳ χρυσίου ποσότητι. Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος καθὸ Θεὸς, ὑπάρχων ἀόρατος, προσειληφὼς ἐκ γυναικὸς, ἀνθρώπου φύσιν ὁρατὸς, τελεῖται, καὶ καθαίρεται, ἐν ποταμῷ, ὁ ἁμαρτίας ἀλλότριος, τὸν πεπτωκότα καθαίρων τοῦ πταίσματος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Σὺ ὡς πῦρ κατέφλεξας, τὰς τῶν αἱρέσεων, ἀκανθηφόρους πλοκὰς τῶν λόγων, τῶν πιστῶν τὰς φρένας δὲ, ἐφώτισας μάκαρ, μυσταγωγὲ Γρηγόριε.

Εὐνομίου ἤλεγξας, σὺ τὸ ἀνόμοιον, καὶ τούτου λόγους δυσδιαφεύκτους, τῶν ἀρκύων βρόχους τε σφοδροὺς, ὡς ἀράχνης ὑφάσματα διέλυσας.

Ἤλεγξας πανάριστε, τὸν ἀθεώτατον Μακεδόνιον, τὸ θεῖον Πνεῦμα, ἀδεῶς ὑβρίσαντα, ὡς ἄμοιρον τούτου, ὑπάρχοντα Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Σὺ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τεκοῦσα, Χριςὸν ἀσπόρως, ἐλευθέραν ἔδρασας ἀρᾶς, Θεοτόκε, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἐπέβλεψεν, ἐπὶ γῆς ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, καὶ τὰ ταύτης ἐσαλεύθη Θεόφρον θεμέλια, καὶ δεινῶς ἐτρόμαξε· σὲ δὲ ψυχῆς ἀνδρεία Πάτερ, τῆς προσευχῆς οὐ παρέκλινεν.

Οὐκ ἠνέσχου, βλασφημούντων ἀκούειν Ἀοίδιμε, καὶ λαλούντων εἰς τὸ ὕψος ἀδικίαν δι' ἄνοιαν· ἀλλ' αὐτοὺς ἐπέστρεψας, ποιμαντικῇ σου βακτηρίᾳ, καὶ τὸ νοσοῦν ἐθεράπευσας.

Μίαν φύσιν, ἐν Χριστῷ ἐσφαλμένως κηρύττεσθαι, Θεοῤῥῆμον, οὐδαμῶς συνεχώρησας σύνθετον· ἀλλ' αὐτοὺς ἐζώγρησας τῇ τῶν δογμάτων σου σαγήνῃ, καὶ πρὸς τὸ φῶς ἐπανήγαγες.

Θεοτοκίον.

Ἐγλύκανε, τῶν ὑδάτων πικρίαν ἐν ἅλατι, Ἐλισσαῖος· ὁ δὲ σὸς Θεομῆτορ Υἱὸς καὶ Θεὸς, βαπτισθεὶς ἐν ὕδατι, τῆς ἁμαρτίας τὴν πικρίαν, καὶ τὴν ὀδύνην ἐξείλετο.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Ταπεινὸν τὸ φρόνημα, κεκτημένος, πᾶσί τε πραῢς, μαχητὴς ἐδείκνυσο Γρηγόριε, πρὸς τοὺς Χριστοῦ, μειοῦν τὴν δόξαν σπουδάζοντας.

Τὴν Ἀρείου ἔκφυλον, τῆς Τριάδος, λόγῳ δαψιλεῖ, τολμηρὰν διαίρεσιν Γρηγόριε, σὺ παντελῶς, καθῄρηκας τῇ σοφίᾳ σου.

Ἀμαθῶς τὴν ἕνωσιν, τῆς Τριάδος, σύγχυσιν φρονῶν, ὑπὸ σοῦ Σαβέλλιος ἐλήλεγκται, θεομαχῶν, Γρηγόριε παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκες, καὶ τεκοῦσα, ἔμεινας ἁγνὴ, ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα, ὡς ἀληθῶς, Παρθένος Μήτηρ βαστάσασα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἐῤῥύσθησαν ὡς ἐκ παγίδος Ὅσιε, θανάτου κινδυνεύοντες, οἱ λαοὶ, καὶ παθημάτων ὁ ἑσμὸς, πόῤῥω ταῖς εὐχαῖς σου ἀπελήλατο· καὶ γὰρ αὐτοὶ, πρῶτοί σε ἔσχον συλλήπτορα.

Ἀνέστειλας ἐν ἱκεσίᾳ Πάνσοφε, τὴν ῥύμην τοῦ νοσήματος, τῇ Παρθένῳ καὶ Μητρὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, θᾶττον προσδραμών· οὐ γὰρ ὑπήνεγκας, ποιμὴν ὡς ὢν, κινδυνευούσης ποίμνης ἀνέχεσθαι. Θεοτοκίον.

Ἐξέστησαν τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ὁρῶντα τὸν ἀόρατον, ἐκ Παρθένου γεννηθέντα ἐν σαρκὶ, καὶ τὸν αὐλίᾳ δοξαζόμενον, ἐν ποταμῷ, τοῦ βαπτισθῆναι καταδυόμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς. Σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, γρηγορῶν Ἱεράρχα, ὡς γρήγορος ποιμὴν, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ·

Digitized by Google

καὶ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου, παμμακάριστε Ὅσιε, πάντας ἤλασας, τοὺς κακοδόξους ὡς λύκους, ἀδιάφθορον, διατηρήσας τὴν ποίμνην, Γρηγόριε πάνσοφε. Ὁ Οἶκος.

Ἐξ ἀμελείας ὁ δείλαιος ἀναπέπτωκα, καὶ πρὸς θάνατον ὕπνωσα· ἀλλ' ὡς ποιμὴν γρηγορώτατος, ἔγειρόν με Πάτερ, καὶ τὰ πάθη μου κοίμισον, τὰ κακῶς τυραννοῦντά με· ὅπως ἐξανιστάμενος, καθαρῶς ᾄδω σου τὴν φωσφόρον μετάστασιν, ἣν ὁ Δεσπότης τῆς οἰκυμένης ἐδόξασεν ἀξίως, ὡς οἰκέτου πιστοτάτου, ὡς δογματιστοῦ πανσόφου, ὡς φίλου καὶ μύστου, καὶ ὡς οἰκονόμου τῶν αὐτοῦ παραδόσεων· ὧν καλῶς ἐφύλαξας τὴν χρῆσιν ἀμίαντον, Γρηγόριε πάνσοφε.

Ἕτερον. Κοντ. Ἦχος β'. Τὴν ἐν Πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος Ἱεράρχης, καὶ τῆς σοφίας σεβάσμιος ὑμνογράφος, Νύσσης ὁ γρήγορος νοῦς Γρηγόριος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων, καὶ ἐντρυφῶν τῷ θείῳ φωτί, πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Αἴγλῃ φρικτῇ ὁ λάμψας ἐν κόσμῳ ὑπὲρ Ἥλιον Λόγε, καὶ ἀκτῖσι φωτὸς φαιδρύνας Σῶτερ τὰ σύμπαντα· σὺ ὁ ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ὡς βροτὸς βαπτισθῆναι καταξιώσας, πλῦνόν μου τοὺς ῥύπους ἅμα καὶ σπίλους τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, παρέχων μοι χάριν τοῦ μέλψαι, τὸν σοφὸν Ἱεράρχην καὶ μύστην σου· μεσίτην γὰρ αὐτὸν ἄγω σοι, καὶ αὐτὸν δυσωπῶν ἀνακράζω ἀεί, πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης.

Στίχοι.

Ἡ Μοῦσα Γρηγόριος, οὗ Νύσσα θρόνος,
Οὐ Πιερίαν, ἀλλ' Ἐδὲμ σκηνὴν ἔχει.

Γρηγόριον δεκάτῃ θανάτου κνέφας ἀμφεκάλυψεν.

Οὗτος ἦν ἀδελφὸς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, λαμπρὸς ἐν λόγοις καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ζηλωτής· διά τοι τοῦτο καὶ τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ προέστη. Καὶ μετὰ τῶν συγκροτούντων τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει δευτέραν Σύνοδον, κατὰ τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων ἐνισταμένων, ἐλθών, ὑπέρμαχος εὑρέθη, τοὺς ἐναντίους λόγων δυνάμει καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι τροπωσάμενος· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας λόγων, καὶ ἀρετῆς εὐδοκιμήσει, τὸ κράτος ἐδέξατο. Καὶ φθάσας ἐν γήρᾳ καλῷ ἐκοιμήθη, καὶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἦν δέ, κατὰ τὸν τοῦ σώματος τύπον, κατὰ πάντα τῷ ἀδελφῷ Βασιλείῳ προσεοικώς, πλὴν τοῦ πολιοῦ τε καὶ χαριεστάτου ἐπὶ βραχύ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δομετιανοῦ Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Στίχ. Δομετιανὸς τῆς φθορᾶς ἀπηλλάγη·
Εἴπερ φθορὰν χρὴ τὸν βίον τοῦτον λέγειν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ μικροῦ, Θεοδώρου καὶ Εὐδοκίας υἱὸς γεγονώς, εὐσεβείᾳ κομώντων καὶ χρημάτων περιουσίᾳ. Παιδείας δὲ λαχὼν τῆς ἔξωθεν καὶ τῆς ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς, καὶ γάμῳ προσομιλήσας ἐπὶ χρόνῳ βραχεῖ, τῆς συνοικούσης αὐτῷ τὸν βίον ἀπολιπούσης, ἐπειδὴ πᾶσαν τὴν σπουδὴν λοιπὸν εἰς τὴν κατὰ Θεὸν φιλοσοφίαν ἔτρεψε, τῆς ἐν Μελιτινῇ Ἁγίας Ἐκκλησίας Ἀρχιερεὺς καθίσταται, τριακονταετὴς ἤδη γεγονώς.

Συγκεράσας δὲ καὶ τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ τὴν πολιτικὴν σύνεσιν, οὐ μόνον τοῖς ὑπὸ χεῖρα ἐγένετο σωτηρίας πρόξενος, ἀλλὰ καὶ τῷ Ἔθνει παντί, μετάπεμπτος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως πολλάκις γεγονώς, καὶ συγκαταστήσας τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν τῷ Χοσρόῃ, Βαρὰμ ἐπαναστάντος αὐτῷ, καὶ ἐκβαλόντος τοῦ κράτους, ὅτε καὶ ὑποτελῆ αὐτὸν Ῥωμαίοις πεποίηκε. Φίλος δὲ καταστὰς αὐτῷ τε τῷ τῶν Ῥωμαίων Βασιλεῖ Μαυρικίῳ, καὶ τῇ αὐτοῦ γαμετῇ, καὶ πολλῶν χρημάτων δι' αὐτῶν κύριος γεγονώς, εἰς ἀνοικοδομὴν τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν καὶ πτωχοτροφείων ταῦτα ἐκένωσεν. Ἐν δὲ τῇ Βασιλίδι Πόλει γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἔνθα τιμηθεὶς παρὰ παντὸς Βασιλικοῦ καὶ Ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος τὰ εἰκότα, καὶ ἐν κιβωτίῳ τεθείς, καὶ λαμπάσι καὶ ὕμνοις δορυφορούμενος, τὴν ἐνεγκοῦσαν καταλαμβάνει, πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας, καὶ ἔτι τῷ βίῳ περιών, καὶ μετὰ τὴν ἐνθένδε ἐκδημίαν, ἐπιδειξάμενος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις, καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ, Πρεσβυτέρου καὶ Οἰκονόμου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἀπῆρεν ἔνθεν πρὸς πόλου μέγα κλέος,
Ὁ Μαρκιανός, οὗ κλέος κἂν γῇ μέγα.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαρκιανοῦ, καὶ Πουλχερίας, τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ἐληλυθότων. Ἐδείματο δὲ Ναὸν τῆς ἁγίας Εἰρήνης τὸν πρὸς θάλασσαν, ἐπισυνάψας αὐτῷ τὸν εὐκτήριον οἶκον τοῦ Ἁγίου Ἰσιδώρου. Ἐδείματο δὲ καὶ τὸν τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, τὸν ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις, ὃν καὶ ἀπὸ τοῦ μεγάλου διέσωσεν ἐμπρησμοῦ. Τοῦ πυρὸς γὰρ τὰ κύκλῳ κατανεμησαμένου, αὐτὸς ἐπὶ τῆς ὀροφῆς ἑστώς, καὶ τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἄρας, καὶ προσευχόμενος, κατέπαυσε τὸν φλογμόν. Τὰς δὲ τῶν θαυμάτων ἐνεργείας, καὶ τὴν ἐν τοσαύτῃ τῶν χρημάτων ἀφθονίᾳ ἔνδειαν, καὶ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀσκήσεως, διεξοδικώτερον ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ προφητείῳ τοῦ ἁγίου Προφήτου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον τῆς Κινστέρνης (*) τῆς Μωκησίας ἐν τοῖς Δανιήλ. Τελεῖται δὲ καὶ ἡ Σύναξις, διὰ τὸν γεγονότα μέγαν σεισμόν, κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ἐν ἀρχῇ τῆς Βασιλείας Βασιλείου· ὅτε καὶ ὁ Ναὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὁ ἐν τῷ Στίγματι, καὶ πολλαὶ ἕτεραι Ἐκκλησίαι, καὶ ἰδιωτικοὶ κατέπεσον οἶκοι.

(*) Ὀρθότερον ἴσως Κιστέρνης, ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Κιστέρνα (Cisterna), ὅπερ κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν δηλοῖ ὑπόγαιον, τὸ κοινότερον μὲν λεγόμενον Στέρνα, ἑλληνικώτερον δέ, Δεξαμενή.

Digitized by Google

ASTOR LIBRARY

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀμμώνιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς ἀρετῆς ὁ θεῖος ἐσβέσθη λύχνος,
Λύχνων μυσάντων σαρκικῶν Ἀμμωνίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ἔρωτι ἑνούμενος, τρισαυγοῦς Θεότητος, τῷ φέγγει Γρηγόριε, τοῖς πᾶσιν ὡς ἔσοπτρον, ἐκστίλβων ἀπαστράπτεις, τοῦ φωτὸς ἀντανακλάσεις.

Θησαυρὸν τοὺς λόγους σου, πατρικῶς κατέλιπες, ἠθῶν ψυχῆς κάθαρσιν, καὶ γνώσεως πλήρωσιν, τοῖς πίστει μελῳδοῦσιν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πρῶτον νοῦν καὶ αἴτιον, Πατέρα κατήγγειλας, Λόγου μὲν Γεννήτορα, ὁμοῦ Προβολέα τε, τοῦ Πνεύματος Τριάδα, μελῳδῶν· Εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Πανάμωμε τέτοκας, Θεὸν σωματούμενον· ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Σὲ νοητήν, Θεοτόκε κάμινον.

Ἡ ἀψευδής, τοῖς πιστοῖς πεπλήρωται, ἐπαγγελία προφανῶς· ὁ γὰρ θεῖος Δομετιανός, χάριτος ἠξίωται, λύειν τὰ νοσήματα, καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνια, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ἐπὶ τῆς γῆς, μεθ' ἡμῶν γενόμενος, καὶ σαρκικῶς ἀναστραφείς, μεταδέδωκε τοῖς αὐτῷ, κατακολουθήσασι, καὶ τοῖς ἀγαπήσασι, θαυματουργίας χαρίσματα, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῆς δυσσεβοῦς, καθεῖλεν αἱρέσεως, ὁ θεῖος Δομετιανός, τοῦ Σεβήρου τὰς διδαχάς, καὶ τὴν ἀπαράτρωτον, Πίστιν τὴν Ὀρθόδοξον, θεοπρεπῶς ὑπεσήμανε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον. Θεοτοκίον.

Τῆς πατρικῆς, οὐκ ἀπέστη φύσεως, ὁ Θεῖος Λόγος σαρκωθείς, ἐκ Παρθένου· καὶ γὰρ αὐτήν, ἀκριβῶς τετήρηκε, μένουσαν ἀμείωτον, ἐν τῷ σαρκοῦσθαι· καὶ δέχεται, τὴν ἐκ Πατρὸς μαρτυρίαν, Χριστὸς ὁ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ὅλην τὴν αὐγήν, τοῦ Παρακλήτου μάκαρ, εἰσδέξω φοιτήσασαν, κραυγάζων Ὅσιε· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βρύουσιν ἡμῖν, κατὰ τὸν θεῖον λόγον, Χριστοῦ ἐκ κοιλίας σου, ποταμοὶ γνώσεως· ὄντως πηγὴν γάρ, ἀένναον [illegible] χάριν, ἔδειξε τῷ κόσμῳ, σὲ Πάτερ εἰς αἰῶνας.

Ὢ τῆς θαυμαστῆς, ἀδελφικῆς δυάδος, σαρκί τε ὁμαίμονος, τὰ θεῖα σύμφρονος! ταύτην τιμῶντες, Βασίλειον ἐνδίκως, ἅμα Γρηγορίῳ, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῶς τὸν Λόγον, Παρθένε κυήσασαν, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, ἀξίως εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Ὑπερέβης ἅπαντα θεσμόν, τῆς φύσεως ἀνθρώπων· Θεῷ δὲ προσεπελάσθης, Θεορρῆμον ἐφετῶν, ἀκροτάτῳ μέλπων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπακούσας θείων ἐντολῶν, ἐσκόρπισας ἀφθόνως, τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις, εὐπειθείας λογισμῷ, βοῶν Ἀξιάγαστε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμάτων Δομετιανέ, ἀνελλιπὴς ἐγένου, βλυστάνουσα πόμα κρήνη, καὶ χειμάῤῥους τῆς τρυφῆς, ποταμὸς εἰρήνης τε τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν καμίνῳ σὲ συμβολικῶς, προέγραψαν οἱ Παῖδες, Παρθένε, καὶ ἐν τῇ βάτῳ, προετύπωσε Μωσῆς· Ἡσαΐας εἶδέ τε τεξομένην, βρέφος ἀνάνδρως, τὸν Κύριον τῆς δόξης· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ, ὡς ἐν χωνευ-
» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
» ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
» τε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Τῶν κατορθωμάτων τε, καὶ τῶν λόγων, σοῦ τὰς ἀστραπάς, Γρηγόριε εὐφημεῖν, νοῦς ἀδυνατῶν, σαφῶς ὁ ἡμέτερος, ὁμολογεῖ, ἥτταν εὐκλεῆ· σοῦ καταγγέλλει δέ, ὑπὲρ δύναμιν τὸν ἔπαινον.

Μυστηπόλων ἄριστε, τῇ Τριάδι, νῦν παρεστηκώς, σὺν Ἀποστόλων χορῷ, καὶ τῶν Προφητῶν, Μαρτύρων Δικαίων τε, Πατριαρχῶν, μέμνησο ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντων σου, τὸ μνημόσυνον Γρηγόριε.

Ἐποπτεύοις ἄνωθεν, προασπίζων, νῦν Ἀρχιερεῦ, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, νίκας τῷ

πιστῷ δωρούμενος Ἄνακτι, καὶ δουλικὸν, σύντριψον ζυγὸν, σοὺς σώζων πρόσφυγας, ταῖς πρεσβείαις σου Γρηγόριε. Θεοτοκίον.

Ὡς τεκοῦσα Πάναγνε, τῶν κτισμάτων, τὸν Δημιουργὸν, κατὰ πάντας γεννητοῦ, φέρεις τὴν ἀρχὴν, ἀσύγκριτον ἔχουσα, ὑπεροχὴν, καὶ ὑπερφυῆ· ὅθεν τὸν Τόκον σου, προσκυνοῦντες σὲ δοξάζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ἔστης Πάτερ τῆς ἐφέσεως, τῶν ὀρεκτῶν· κρατήσας τὸ τελειότατον, καὶ ἐδέξαντο, Πατριαρχῶν σε σκηνώματα, καὶ Δικαίων Ὁσίων τὰ τάγματα· μεθ' ὧν καθικετεύοις, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Παντοκράτορα.

Ἔσχεν ὥσπερ χρῆμα τίμιον, ἡ σὴ Πατρὶς τὸ σῶμά σου τὸ πολύαθλον, κατακρύψασα, τοῖς ἑαυτῆς κόλποις Ἔνδοξε, μητρικοῖς ὁρμωμένη κινήμασι· σοῦ γὰρ ἐπαπολαύειν, τοὺς ἀλλοτρίους οὐκ ἠνέσχετο.

Ἴθι βοηθὸς γενέσθαι μοι, ἐν πειρασμοῖς τοῦ βίου καὶ περιστάσεσι, καὶ κατεύνασον, τὸν ἐγειρόμενον κλύδωνα, κατ' ἐμοῦ τῶν παθῶν καὶ γαλήνιον, ὅρμισον πρὸς λιμένα, τῇ αὔρᾳ Πάτερ τῆς πρεσβείας σου. Θεοτοκίον.

Ἔστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, τοῦ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς, ὑπερούσιε Υἱὲ Θεοῦ εὐδοκήσαντος, ἐξ ἀνάνδρου Μητρὸς καὶ τοῖς ὕδασιν, ἡμᾶς ἀναχωνεῦσαι, πυρὶ τῷ θείῳ τοῦ Βαπτίσματος.

Ὁ Εἱρμός.

Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος, ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τὸν Ποιμένα τὸν καλὸν, Γρηγόριον τὸν πάνσοφον, τῶν Νυσσαέων Πρόεδρον, τοῦ Βασιλείου τοῦ σοφοῦ, ὁμότροπον ὁμαίμονα, ἐν ᾠδαῖς τε καὶ ὕμνοις, τιμήσωμεν ἅπαντες.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Νῦν ξένην ὁ Σωτὴρ, βροτοῖς δωρεῖται ῥύψιν, χωρὶς ἀναχωνεύων, πυρὸς καὶ ἀναπλάττων, ψυχὰς δίχα συντρίψεως.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Ὕδωρ θείας ζωῆς, πηγῶν ἐκ σωτηρίων, λαοὶ μετ' εὐφροσύνης, ἀντλήσατε προθύμως, ψυχῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Τί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἦλθεν ὁ φωτισμός· ἡ χάρις ἐπεφάνη· ἡ λύτρωσις ἐπέστη· ὁ κόσμος ἐφωτίσθη· λαοὶ χαρᾶς ἐμπλήσθητε.

Δόξα, Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Ὁ τῆς ὀρθῆς πίστεως γενναῖος ἀγωνιστὴς, ὁ συγκακοπαθήσας ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας, ἀγωνίζου καὶ νῦν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τὸν καλὸν ἀγῶνα, διατηρῶν αὐτῆς, τῶν σῶν δογμάτων ἀσάλευτον, τὴν κρηπῖδα Γρηγόριε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς ἐπιφανείας σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ.

Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε· μεγάλως ἠγωνίσω ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, ἐν ὕμνοις καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις, τύπος γενόμενος τῶν σῶν φοιτητῶν· νῦν δὲ συγχορεύεις μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον καὶ Λυτρωτὴν, τὸν ὑποκλίναντα τὴν κάραν τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἁγιάσαντα τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων. Αὐτὸν ἱκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε· εὑροῦσα ὡς ἐπόθει, τὴν καθαράν σου ψυχὴν, τοῦ Πνεύματος ἡ χάρις τοῦ Παναγίου, σοὶ ἐνεσκήνωσεν ὡς ἄχραντον φῶς· οὗ τῇ ἐνεργείᾳ φαιδρῶς ἠγλαϊσμένος, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογεῖς, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἕνα Υἱὸν, τὸν βαπτιζόμενον χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου, καὶ μαρτυρούμενον τῇ φωνῇ τῇ πατρῴᾳ. Αὐτὸν ἱκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. Δίς.

Digitized by Google

Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε· εἰκότως ἠξιώθης τῆς μακαρίας ζωῆς, ἁγνείᾳ καὶ ἀσκήσει ταύτην εὑρών· ζῶν γὰρ μετέστης πρὸς τὴν ἄνω ζωήν, πᾶσι χαίρειν εἰπών, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Παρθένου ἀφράστως σάρκα λαβόντα, καὶ καταδύσαντα τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας, ἐν τῷ Βαπτίσματι ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου. Αὐτὸν ἱκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. Δίς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ὅσιε Πάτερ, ὡς πόλιν ζῶντος Θεοῦ, εὔφραναν τὴν ἱεράν σου ψυχήν, τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα, τοῦ ὕδατος τῆς ἀφέσεως, τοῦ διελθόντος τὸν Ἰορδάνην, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι, τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον πηγάσαντος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε παμμάκαρ Θεοδόσιε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν τοῖς ῥείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ δοξάζειν σε Σωτήρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 1. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 1. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βα-
σιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων Κεφ. ς'. 1.
γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Κεφ. δ'. 7. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἴδε πῶς περίκειμαι τὴν σὴν εἰκόνα, ἣν ἔπλασα, ὑπὲρ νοῦν ταπεινούμενος, ὁ Κύριος ἔφησε. Τί οὖν ξένον φίλε, εἰ καθυποκύπτω, τῇ δεξιᾷ σου ὥσπερ εἷς, τῶν σῶν συνδούλων καὶ περιβάλλομαι; γυμνούμενος τὰ ὕδατα; τοὺς γυμνωθέντας γὰρ βούλομαι, ἐπενδῦσαι ὡς εὔσπλαγχνος, ἀφθαρσίαν αἰώνιον.

Digitized by Google

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Ὤφθης σωματούμενος, ἀλλὰ νηδύς σε ἐδέξατο, ἀκατάφλεκτος μείνασα· κάμινος γὰρ πόῤῥωθεν, ταύτην εἰκονίζει, μὴ φλέξασα Παῖδας· ἐγὼ δὲ χόρτος ὢν πυρὶ, πῶς ἐπιθήσω χεῖράς σοι Δέσποτα; ὃν φρίττει τὰ οὐράνια, καὶ τὰ ἐπίγεια ἅπαντα; Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Σύ με ἐν τοῖς ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου ἀπόπλυνον, ῥύπον ὅλως μὴ ἔχοντα, ὁ Κύριος ἔφησε· καὶ ἡ ῥυπωθεῖσα, φύσις τῶν ἀνθρώπων, τῇ παραβάσει τοῦ Ἀδὰμ, ἀποπλυθεῖσα καινὴ γενήσεται· ἐμοῦ βαπτιζομένου γὰρ, ἡ ἀναγέννησις ἅπασι, τοῖς ἀνθρώποις δι᾽ ὕδατος, καὶ τοῦ Πνεύματος γίνεται.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων. Μεθ᾽ ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα ἐξίσταντο, ὁρῶντά σε σήμερον ἐν Ἰορδάνῃ, γυμνὸν ἑστῶτα Σωτὴρ ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν ἄχραντον κορυφήν σου ὑποκλίνοντα, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἑκουσίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν. Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, διαβιβάζων τὸν λαὸν, καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν κιβωτὸν, ἐσκιαγράφει τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν· εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, καὶ τύπον ἀψευδῆ ἀναγεννήσεως, ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύω, σκιαγραφεῖ ἐν τῷ Πνεύματι. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Θεοφανείας ὁ καιρός· Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοὶ, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· Χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον· καὶ ἀνευρὼν εἰσήγαγεν ὡς εὔσπλαγχνος, εἰς τὸν Παράδεισον αὖθις. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Θείας αἴρων σου χεῖρας πρὸς ὕψος, στῦλος Ὅσιε φωσφόρος ὤφθης, τῶν προσευχῶν ἐν ταῖς ἀκτῖσι λαμπόμενος· πρὸς οὐρανὸν γὰρ πτερώσας διάνοιαν, καὶ τῶν ἀῤῥήτων γενόμενος μέτοχος, ὅλος ἤστραψας, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου Προδρόμου· ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θέᾳ, περιστερᾶς ἐπ᾽ αὐτόν.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Πεντηκοστός.

Δόξα, Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι᾽ ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ή. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ϛ'.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Ὡς σοφὸς ταξίαρχος ἡμῶν, Πάτερ Θεοδόσιε, θεοπρεπῶς τὴν ᾠδὴν προανάκρουσον, τῷ ἐπιδημήσαντι, εἰς παγκόσμιον σωτηρίαν Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ τὴν παναγίαν μνήμην σου, σὺν ἑαυτῷ δοξάσαντι.

Ἐξ ἐρήμου Πρόδρομος Χριστοῦ, τῆς Ἀαρωνίτιδος, ὁ Ἐλισάβετ βλαστὸς προελήλυ-

Digitized by Google

θεν· ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ δὲ, Θεοδόσιος γεννηθεὶς διὰ Πνεύματος, ἐρημοπολίτης γέγονε, τῷ Ἰησοῦ ἑπόμενος.

Βαπτισθέντος ῥείθροις τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἰσραηλίτιδος, συναγωγῆς καθαιρεῖται τὸ φρύαγμα· ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δὲ, ἡ ἰσάγγελος πολιτεία πεφύτευται· ἣν ἀνεπιστρόφως ἤνυσας, παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Κοινωνὸς τοῦ πάθους γεγονὼς, Πάτερ δι' ἀσκήσεως, τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ Σταυρῷ ὁμιλήσαντος, ἐπαξίως σύμμορφος, ἐχρημάτισας τῆς αὐτοῦ ἀναστάσεως, καὶ συγκληρονόμος γέγονας, τῆς δόξης Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξὶ σὲ καλὴν ᾀσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὡραϊζομένην Θεότητος· τὸν καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Καταβασία. Βυθοῦ ἀνεκάλυψε.

Ὠδὴ γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ὁ ὕδασι στεγάζων, τὰ ὑπερῷα Κύριος, σωματικῶς τὰ ῥεῖθρα, τοῦ Ἰορδάνου περιεβάλετο· ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ὁ φῶς ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ θεῖον λάμψας, βλάστημα, τοῖς ἐπὶ γῆς θεόσδοτον, εὐλογίας καὶ προαιρέσεως, ἀγαθῆς σε προφαίνει Θεοδόσιε.

Κατέλιπες τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ Ὅσιε, τὴν τελεσθεῖσαν γύμνωσιν, τοῦ Δεσπότου ἐκμιμησάμενος, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου Θεοδόσιε.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος, ἐπ' ὤμων ἄρας ἔδραμες, ἐπὶ τὸν τούτου τάφον, ἐλάφου δίκην ἐπὶ ὑδάτων πηγὰς, σωτηρίους παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Καταβασία· Ἰσχὺν ὁ διδούς.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχήν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος, τῶν Ὁσίων Ἀοίδιμε· καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε· ὅθεν καὶ Δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις τῇ χάριτι, θεοφόρε Θεοδόσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἰορδάνης τῷ ῥείθρῳ καθυπουργεῖ· Ἰωάννης ἐκτείνει χεῖρα φθαρτὴν, φανέντος σου Ἀόρατε, ἐν σαρκὶ πρὸς τὸ βάπτισμα· ἀλλ' ὁ μὲν ἐστρέφετο, εἰς τὰ ὀπίσω φόβῳ· ὁ δὲ αὖθις ἐκράτει, ἐν τρόμῳ τὸν ἄφθαρτον· ὄντως ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἡ Πηγὴ ἡ ἀείζωος, πηγάς τε καὶ θαλάσσας, καὶ ἀνθρώπους ἡγίασας. Ἡ Τριὰς γὰρ ἐπέλαμψεν, ἄνωθεν Υἱόν σε ὀνομάζει ὁ Γεννήτωρ, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα συγκατέρχεται.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἐν ὕδασι, κεφαλὰς τῶν δρακόντων συνέτριψας, καὶ διὰ τοῦ Πνεύματος, Λόγε Θεοῦ ἀνεκαίνισας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ κλίναντος, κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ μιμούμενος, Χριστοῦ τὸ ὑπήκοον, καὶ τὴν ἀρίστην ταπείνωσιν, Πάτερ Θεοδόσιε, πρὸς ἀρετῶν ἀνηνέχθης πύργον ἄσειστον.

Τῇ Παρθένῳ, καὶ Μητρὶ λειτουργήσας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀκαταμάχητον, χάριν ἐδέξω τοῦ Πνεύματος, Πάτερ Θεοδόσιε, καὶ δυσμενεῖς ἀοράτους καταβέβληκας.

Τῶν Μάγων σε, τὸ ἀοίδιμον ἄντρον δεξάμενον, δωροφόρον ἔδειξε, τῷ δι' ἡμᾶς βαπτισθέντι Χριστῷ, πίστιν Θεοδόσιε, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην προσκομίζοντα.

Τοῖς πάθεσι, τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ δυναμούμενος, τὸ τῆς συνειδήσεως, πόθῳ ἀνέτλης μαρτύριον, Πάτερ Θεοδόσιε, τῷ ζοφερῷ προσπαλαίων κοσμοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν γαστρί σου ἀσπόρως, τὸν Κύριον, καὶ τοῦτον ἐκύησας, σεσαρκωμένον τὸν σώζοντα, κόσμον ταῖς πρεσβείαις σου· διό σοι κράζομεν· Χαῖρε ἀειπάρθενε Δέσποινα.

Καταβασία. Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου.

Ὠδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Ἐξάψας τὸν νοῦν, τοῦ ἡμᾶς ἐν ῥείθροις καινουργήσαντος, σοφῶς ὑπεστήριζες, καταβεβλημένον δι' ἀσκήσεως, κρεμαστῆρσι τὸ σῶμα, παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Τὸν βίον ἀεὶ, τοῦ θανάτου θέμενος μελέτημα, ἐκδημῆσαι σπεύδων τε πρὸς τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκὶ, σεαυτῷ ἐδομήσω, τὸν τάφον Θεοδόσιε.

Τὸν θάνατον Χριστοῦ, τὸν ἑκούσιον ὁ σὸς φοιτητὴς, ὁ κλεινὸς Βασίλειος, Πάτερ Θεοδόσιε μιμούμενος, τὸν καινὸν ἐγκαινίζει, τάφον ἀγαλλόμενος.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὥσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτον, Θεογεννῆτορ τέτοκας.

Καταβασία. Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἀφθαρσίαν ἡμῖν ἐδωρήσω Χριστὲ, ἐν τῇ ἀναστάσει σου· ὅθεν Βασίλειος, ὁ εὐκλεὴς θεράπων σου, καὶ θανὼν ὥσπερ ζῶν, ἐκφαίνεται.

Ὁ καθαίρων τὸν κόσμον βαπτίζεται, δι' ἐμὲ βροτὸς, ὁ Θεὸς κατ' ἐμὲ γεγονώς· ὃν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Θεοδόσιε μάκαρ ἐκήρυξας.

Γλυκασμὸν εὐφροσύνης Χριστῷ τῷ Θεῷ τῷ τῶν Μυροφόρων τὰ δάκρυα τρέψαντι, εἰς χαρὰν Θεοδόσιε, οἱ κρουνοὶ τῶν δακρύων σου ἔσταξαν.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, τῷ ἰδίῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Καταβασία. Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου, τὰς φανοτάτας ἀρετὰς τερπνῶς ἐξήνθησας, καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ, τῶν δακρύων σου τοῖς ὄμβροις ἀρδευόμενα, ἀγελάρχα τῶν Θεοῦ θείων ἐπαύλεων· ὅθεν κράζομεν· Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει ἐχρημάτισας Πάτερ, ἀλλ' ὤφθης συμπολίτης Ἀγγέλων· ὡς γὰρ ἄσαρκος ἐπὶ τῆς γῆς βιοτεύσας σοφὲ, τῆς σαρκὸς ἅπασαν, τὴν πρόνοιαν ἀπέῤῥιψας· διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούεις·

Χαίροις, Πατρὸς εὐλαβοῦς ὁ γόνος· χαίροις, Μητρὸς εὐσεβοῦς ὁ κλάδος.

Χαίροις, τῆς Ἐρήμου πολιστὴς παγκόσμιος· χαίροις, οἰκουμένης φωστὴρ ὁ πολύφωτος.

Χαίροις, ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστῷ· χαίροις, ὅτι κατεμάρανας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς.

Χαίροις, τῶν Μοναζόντων πρόξενος σωτηρίας· χαίροις, τῶν ῥαθυμούντων τρόπος παρηγορίας.

Χαίροις, πολλοὺς ἐκ πλάνης ῥυσάμενος· χαίροις, κρουνοὺς θαυμάτων δωρούμενος.

Χαίροις, πτωχῶν τὴν φροντίδα ποιήσας· χαίροις, ἡμῶν ὁ προστάτης καὶ ῥύστης.

Χαίροις, Πάτερ Θεοδόσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐρήμου.

Στίχοι.

Κοινοῦ Θεοδόσιος Ἡγεμὼν βίου,
Κοινὴ Μονασταῖς ἐκβιώσας ζημία.

Ἑνδεκάτῃ ὀλοὸν βίοτον λίπε Κοινοβιάρχης.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιος ὑπῆρχεν ἐκ κώμης Μωγαρισσοῦ, τῆς Καππαδόκων ἐπαρχίας, πατρὸς Προαιρεσίου, καὶ μητρὸς Εὐλογίας, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν. Ὑπέδυ δὲ τὸν μονήρη βίον, καὶ τὸ τούτου ἱερὸν ἔνδυμα. Καταλαβὼν δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐκεῖθεν εἰς Ἀντιόχειαν παρεγένετο πρὸς τὸν Μέγαν Συμεὼν τὸν Στυλίτην, παρ' οὗ τὴν ἐσομένην αὐτῷ πρὸς ἀρετὴν ἐπίδοσιν ἐμυήθη· ὅτι πολλῶν γενήσεται λογικῶν θρεμμάτων ποιμήν. Εἶτα ἡσυχάζει παρὰ Λογγίνῳ τινὶ, ἀοιδίμῳ ἀνδρί. Τὴν ἄκραν δὲ ἐγκράτειαν μετελθὼν, ὡς τῆς ἑβδομάδος ἅπαξ σιτίζεσθαι, καὶ ἐπὶ τριάκοντα χρόνους ἄρτου ὅλως μὴ γευσάμενος, καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀσκήσας, ἐπὶ τοσοῦτον ἀναβάσεως ὕψους ἦλθεν, ὡς καὶ παράδοξα θαύματα ἐκτελεῖν.

Τὸν γὰρ μετελθόντα τοῦ βίου Βασίλειον μοναχὸν, καὶ τὸν τάφον ἐγκαινίσαντα (ὃν ἑαυτῷ κατεσκευάζει ὁ Ἅγιος πρὸς μνήμην τοῦ θανάτου)· συνιστάμενον μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ συμψάλλοντα, καὶ τοῖς λοιποῖς ὄντα ἀθέατον, ὁ Ὅσιος μόνος μεθ' ἑτέρου ἑώρα μοναχοῦ. Καὶ μὴ προϋποτεθέντος πυρὸς, τοὺς ἐσβεσμένους ἄνθρακας ἀνῆψεν, ἔνθα ἱδρύσασθαι τὸ Μοναστήριον ἔμελλε. Καὶ γυναῖκά τινα προσελθοῦσαν τῆς αἱμοῤῥοίας ἀπήλλαξε. Καὶ ἐξ ἑνὸς κόκκου, ὃν εὐλογήσας ἀπέδωκεν, ὑπερεκχεῖσθαι τοὺς σιτῶνας πεποίηκε. Καὶ τὸ κατὰ τοῦ φρέατος πεσὸν παιδίον, ἀοράτως ἐπιφανεὶς, τοῦ λάκκου ἀνήγαγε. Καὶ τὴν θραῦσιν τῶν τικτομένων παιδίων ἀνέστειλεν, ἃ μήπω φθάσαντα τῷ βίῳ προσελθεῖν, διὰ θανάτου τοῦ βίου ἠλαύνοντο. Τὴν οὖν αὐτῶν μητέρα, οὐδέν τι στείρας ἄμεινον κατὰ τοῦτο διακειμένην, διὰ προσευχῆς εὔτεκνον ἔδειξεν. Ἀλλὰ καὶ νέφος ἀκρίδων ἔσβεσε δι' ἐπιτιμήσεως μόνης. Καὶ Κήρυκον, τὸν τῆς Ἀνατολῆς κόμητα, ἄτρωτον ἐν πολέμοις πεποίηκεν, ἀντὶ θώρακος, ἡ τῆς τριχίνης ἐσθῆτος τοῦ Ἁγίου περιβολή. Καὶ περὶ τὰς γονὰς, παρὰ τοῦ αὐχμοῦ ἀδικουμένην τὴν γῆν, τῆς ἀδικίας ἀπήλλαξε, δι' εὐχῆς ὑετὸν καταγαγών. Προεῖπε δὲ καὶ τὴν διὰ σεισμοῦ μέλλουσαν κατάπτωσιν καταλαμβάνειν τὴν Ἀντιόχειαν. Καὶ πολλοὺς τοῦ θαλασσίου κλύδωνος ἐῤῥύσατο, κινδυνεύουσι τούτοις ἐπιφανείς. Καὶ πολλῶν Μαθητῶν καθηγητὴς γεγονὼς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις, ἐν τῷ σεπτῷ ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Σύναξις τῶν μυρίων Ἁγίων Ἀγγέλων. Τελεῖται δὲ ἔνδον τοῦ Μαρτυρίου τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις. Καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τοῦ ἐν Πλακιδιαναῖς, καὶ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, καὶ Ἀγαπίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μαῖρος, αἰκιζόμενος τελειοῦται.

Digitized by Google

Στίχ. Μαῖρος ἐκραύγαζεν, ὢν ἐν αἰκίαις·
Μὴ δειλιᾷς Μαῖρε· πλήττου, καὶ στέφου.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Βιτάλιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.
Στίχ. Καὶ πνεῦμα δόντα Βιτάλιε Κυρίῳ,
Τὰ πνεύματα φρίττει σε τῆς πονηρίας.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ο ῥεῖθρα φλογίζοντα τὴν ἁμαρτίαν, καὶ φλόγα δροσίζουσαν, ἀνθρώπων γένος Κύριε, ἐν τῷ σῷ Βαπτίσματι, συνάψας Λόγε Θεοῦ, ὁ ὑπερυψούμενος Θεός, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ κάμινον τεύξαντι τὸν Ἰορδάνην, σαυτὸν ὡς θυμίαμα, ὁλοκαυτώσας Ὅσιε, καὶ φλόγα οὐράνιον, ἀψευδὲς σύμβολον, θείας ἐπινεύσεως λαβών, σηκὸν ἵδρύσω ψυχῶν σωτήριον.

Τοῖς σοῖς στρατηγήμασι τὰ τοῦ Μωσέως, ὑπείκει τῆς χάριτος, ἐπιφανείσης Ὅσιε· ἐχθροὺς ἀοράτους γάρ, καταστρεψάμενος, πόλιν ἐπουράνιον ὁ σός, κληροδοτεῖται λαὸς Πανεύφημε.

Τῷ ῥείθροις ἐνθάψαντι τὴν ἁμαρτίαν, σαυτὸν ἐνδιαίτημα, ἐδράσας Θεοδόσιε, θεάρεστον τέμενος ἐπῳκοδόμησας φέρειν ἀκατάπαυστον ᾠδήν, νομοθετήσας ἐν πολυγλώσσοις φωναῖς.

Τῶν Παίδων μιμούμενος τὴν παῤῥησίαν, τυράννου πυρίπνοον, ἀπειλὴν ἐξεφαύλισας, σοφῶς προϊστάμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Πάτερ Θεοδόσιε δι' ἥν, ἑκὼν ὡράθη, σαρκὶ σταυρούμενος.

Θεοτοκίον.

Πανάχραντον σύλληψιν, ἄφθορον τόκον, σὺ μόνη ὑπέδειξας, Παρθένος διαμείνασα· Θεὸν γὰρ συνέλαβες, τὸν ὑπὲρ πάντων Ἁγνή, ἄνθρωπον γενόμενον, πιστῶν εἰς σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Καταβασία· Νέους εὐσεβεῖς.

Ὠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Κάμινος ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι ῥεῖθρα, τοῦ Ἰορδάνου ἐξεικόνισε, τῷ θείῳ Βαπτίσματι, ἐναντίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα κράζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν σωματικῶν, παθῶν προεκδημήσας, τῆς ἐκδημίας Θεοδόσιε, ἐν τοῖς κενεῶσι τῆς γῆς, τῶν ὑδάτων ἐξαιρούμενος, τῷ νεανίᾳ δείκνυσαι, κράζοντι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γέγονε τῶν σῶν, χειρῶν ἡ εὐλογία, τὸ τοῦ ἐν ῥείθροις βαπτισθέντος Χριστοῦ, θειότατον πρόσταγμα, τῇ ἀνίκμῳ γονιμώτατον, ὕδωρ καὶ θάλπων ἥλιος· κόκκος γὰρ εἰς πολύχουν, σῖτον ἀσπόρως ἐτρέφετο.

Γνόφον νοητόν, φωτὸς τοῦ θειοτάτου, σὺ ὑπεισδύνας Θεοδόσιε, καὶ πλάκας δακτύλῳ Θεοῦ, ἐγγραφείσας, τῇ καρδίᾳ σου, τὰ εὐσεβείας δόγματα, ἔφερες τοῖς φοιτῶσι, βίβλον ζωῆς παμμακάριστε.

Πίστιν ἀῤῥαγῆ, τὴν τῆς Αἱμόῤῥου Πάτερ, ἐκμιμησάμενον τὸ γύναιον, τοῦ ῥάκους ἁψάμενον, ὥσπερ σκότος τῷ ἐν σοὶ φωτισμῷ, τὸ πάθος ἐφυγάδευσε· γέγονας ἐκλογῆς γάρ, σκεῦος τῷ ἐπιφανέντι Χριστῷ.

Σὲ τὸν ἐκ Θεοῦ, Θεὸν ἑωρακότες, σωματικῶς ἐπιφανέντα Χριστέ, ἀῤῥήτως ἐπέγνωμεν, τὸν ἀόρατον Πατέρα σου, καὶ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, κράζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρός, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Καταβασία· Μυστήριον παράδοξον.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Συνόδους ἐκήρυξας, θεόφρον Θεοδόσιε, τῶν σεπτῶν ἰσαρίθμους Εὐαγγελίων Χριστοῦ, τὸ τῆς προαιρέσεως αἷμα, μαρτυρικῷ προϊέμενος ζήλῳ, καὶ Μάρτυς ἀναίμακτος, εὐσεβείας ἀναδέδειξαι.

Ἡ δίκη τὸν ἄδικον, ἐνδίκως κατεδίκασε, τῆς σῆς ὑπερορίας προεξορίσασα, καὶ διὰ βλασφήμων χειλέων, τὴν δυσσεβῆ, ψυχὴν ἐξελοῦσα, ζωῆς τε στερήσασα, τῆς ζωῆς τὸν ἐχθρὸν Ὅσιε.

Τῶν σῶν μεμνημένοι, διδαγμάτων Θεοδόσιε, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν, δύω τὰς θελήσεις εἰδότες, τὰς φυσικάς, καὶ τὰς ἐνεργείας, καὶ τὰ αὐτεξούσια, ἐν Θεῷ τῷ βαπτισθέντι σαρκί.

Φερώνυμος δόσις ἀγαθή, ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρός, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρὸς πέφηνας, βρῶσις εὐθηνοῦσα, καὶ πόσις, τῶν ἐν λιμῷ τακέντων καὶ δίψει, γυμνῶν περιβόλαιον, καὶ πιπτόντων ἐπανόρθωσις.

Μὴ παύσῃ τὴν ποίμνην σου, ἐφορῶν Πάτερ Ὅσιε, καὶ τῆς σῆς μεμνημένος καθυποσχέσεως, ἧς τὰς τῆς ἐλπίδος ἀγκύρας, ὡς ἀῤῥαγοῦς ἐξῆψαμεν πέτρας, πρὸς Χριστὸν μεσίτην σε, κεκτημένοι Θεοδόσιε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρος εὑρέθης πρωϊνὸς, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτὶ, παρθενίας ἀκτῖσι περιαςράπτουσα, τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου, τοῦ νοητοῦ τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν φανερώσασα, Θεομῆτορ πανσεβάσμιε. Καταβασία. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν νοῦν καθάρας Ὅσιε, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, τρανῶς ἐδέξω τὰς θείας, ἐμφάσεις τῆς ὑπερφώτου, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, παμμάκαρ Θεοδόσιε, τῶν Ἀσκητῶν ἀγλάϊσμα· καὶ νῦν πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοφόρε.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Βαβαὶ τῶν θείων ἔργων σου, Σωτήρ μου παντοδύναμε! Θεὸς γὰρ ὢν πρὸ αἰώνων, Παρθένου μήτραν ὑπέδυς· καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γέγονας, καὶ ὕδασιν ἀπέπλυνας, τοῦ Ἰορδάνου Δέσποτα, βροτῶν τὴν φύσιν τοῦ ῥύπου, τῶν ψυχικῶν ἁμαρτάδων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οἶκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, προκαταστήσας σεαυτὸν Θεοδόσιε, τὸν θεῖον τῆς Θεοτόκου κατηξιώθης ναὸν, κατοικεῖν καὶ τοῦτον ἐπισκέπτεσθαι. Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, θεωρεῖν γὰρ ἠγάπησας· τῆς ἀληθοῦς δὲ, νῦν σκηνῆς τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν ἄφραςον, καθορᾷς ὡραιότητα, ἥν περ ἐθεμελίωσεν, ὁ Ὕψιστος Ὅσιε, καὶ κατοικίζει προθύμως, τοὺς πρὸς αὐτὸν ἀνανεύοντας. Αὐτὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Πόνοις ἀσκητικοῖς σεαυτὸν, ἀνακαθάρας μιμητὴς ἐχρημάτισας, Παμμάκαρ, τοῦ σοῦ Δεσπότου· τῆς γὰρ κρασπέδων τῶν σῶν, ἁψαμένης πάθος ἐθεράπευσας· λιμῷ τηκομένους, ἐν τῇ ἐρήμῳ δὲ ἔθρεψας, ἐξ ἀκενώτου, χορηγῶν θησαυρίσματος, ὡς φερώνυμος, Θεοῦ δόσις γενόμενος. Πίστιν δὲ τὴν ὀρθόδοξον, ἐκήρυξας Ὅσιε, τὴν τοῦ τυράννου μανίαν, ἀντ' οὐδενὸς λογισάμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Φλόγα τῆς πρὸς Θεὸν ἀκλινοῦς, καὶ διαπύρου καὶ θερμῆς ἀγαπήσεως, ἐξάψας τὸν οὐρανόθεν, ἀντεκομίσω πυρσὸν, εὐδοκίαν θείαν σοι μηνύοντα, ναὸν ἁγιώτατον, ἀρετῆς παιδευτήριον, οἰκοδομῆσαι, καὶ ψυχῶν φροντιστήριον· ὃν ἀρξάμενος, εὐσεβῶς ἐτελείωσας· ἔνθα καὶ τὸ πολύαθλον, κατάκειται σῶμά σου, θήκαις ὁσίαις Παμμάκαρ, διαφερόντως τιμώμενον. Χριςὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄντως ἕως σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ Θεοδόσιε, διῆλθες ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνῃ ψυχῆς, ἔνθα ἦχος Πάτερ ἑορτάζοντος, τερπνῆς ἀκουσόμενος, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως, καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γενησόμενος, ἐν μεθέξει μακάριε· ἧς μόνης ἐφιέμενος, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας· ἧς καὶ ἐπέτυχες θείᾳ, δικαιοσύνῃ κοσμούμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος β'.

Τῶν ἀρετῶν ἡ κλίμαξ, ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθη τοῖς ἐπὶ γῆς· τοῦτον εὐφημήσωμεν, ὡς Ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα· ἐξασκήσας γὰρ ἀληθῶς, ὥσπερ ὁ μέγας Ἀντώνιος, ἄμετρον ταπείνωσιν ἐνδειξάμενος, καὶ ποιμάνας τὸν λαὸν αὐτοῦ εὐσεβῶς, εἰς μάνδραν ἁγίαν ἐνήλασεν, οὗ ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων καθέστηκεν. Ἐκτενῶς οὖν βοῶμεν· Μὴ ἐπιλάθῃ καὶ νῦν τῆς ποίμνης σου, παμμάκαρ Θεοδόσιε, ἀλλὰ πρεσβείαις σου πρὸς Κύριον, σῶσον ἡμᾶς δεόμεθα.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Χριςὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι· Σήμερον Ἰωάννης ἅπτεται, κορυφῆς τοῦ Δεσπότου. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν. Ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους β'. Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι.

Ζήτει Κυριακῇ, ιε'.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάντα μοι παρεδόθη.

Ζήτει τῇ ε'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Digitized by Google

ΤΗ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχυς ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὕμνον, νῦν μεθέορτον πιστοί, ᾄσωμεν Χριστοῦ τῇ Βαπτίσει, καθαρωτάτῳ νοΐ· ἤδη γὰρ ἐφέστηκε, πρὸς Ἰορδάνην σαρκί, ὁ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ἀεὶ συνυπάρχων, φύσει τῆς Θεότητος, τῷ Ἰωάννῃ βοῶν· Δεῦρο, Βαπτιστὰ βάπτιστόν με· θέλω γὰρ ἐκπλῦναι τοῦ ῥύπου, φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὡς φιλάνθρωπος.

Τρόμῳ, λειτουργοῦσί σοι Χριστέ, πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ· ὅλως ἀτενίσαι σοι, τὰ Χερουβὶμ οὐ τολμᾷ· κορυφῆς δὲ τῆς θείας σου, κελεύεις μοι ψαῦσαι, χόρτῳ ὄντι Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης φησί· φόβῳ δὲ συνέχομαι ὅλος, μή με πῦρ τὸ ἄστεκτον φλέξῃ, τῆς φρικτῆς σου Κύριε Θεότητος.

Ἦλθον, ἐκ Παρθένυ σαρκωθείς, ῥείθροις τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσαι, τοῦ Ἰορδάνου φησίν, αὖθις πρὸς τὸν Πρόδρομον, ὁ Λυτρωτὴς καὶ Θεός: ὡς Χριστῷ οὖν μοι πρόσελθε· καὶ γὰρ Ἰωάννη, τοῦτο φύσει πέφυκα, καὶ βάπτισόν με σαρκί· ὅπως τῶν δρακόντων συντρίψω, κάρας τῶν ἐκεῖ, ὁ τοῦ κόσμου, πᾶσαν ἁμαρτίαν αἴρων Κύριος.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας, ὅμοια.

Ὅτε τῷ τοῦ Πνεύματος φωτί, καταλαμπομένη πλουσίως, πλοῦτον ἐμίσησας, μόνον ἀγαπήσασα τὸν ἐπουράνιον, τὴν Μαρτύρων στεῤῥότητα, σαφῶς ἐνεδύσω, καὶ πρὸς ὑπερβάλλοντας, πόνους ἐχώρησας· ὅθεν, τὸν ἐχθρὸν καθελοῦσα, νίκης ἀνεπλέξω στεφάνους, ὦ Τατιανὴ θεομακάριστε.

Ὅτε, τὸ δυσῶδες τῆς σαρκός, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὴν φλόγα, Ἁγνὴ κατέσβεσας, δρόσῳ Θείου Πνεύματος, τοῦ συνεργοῦντός σοι, τότε θῆρας ἐφίμωσας, σταδίου ἐν μέσῳ, σῶμα παραδοῦσά σου, πρὸς αἰκισμοὺς ἀνδρικῶς· ὅθεν, τὸν ἐχθρὸν καθελοῦσα, νίκης ἀνεπλέξω στεφάνους, ὦ Τατιανὴ θεομακάριστε.

Ξίφος, οὐδὲ πῦρ οὐκ αἰκισμοί, θλίψεις οὐ λιμὸς οὐ παντοῖαι, εἶδος κολάσεως, σοῦ τὸν πρὸς τὸν Κύριον, ἤμβλυνεν ἔρωτα· διαπύρῳ καρδίᾳ γάρ, αὐτὸν ἐκζητοῦσα, πάντα τὰ ὁρώμενα, ὑφ' ἓν διέπτυσας, Μάρτυς, καὶ παστάδος τῆς θείας, ἔνδον κατεσκήνωσας νύμφη, τοῦ Παμβασιλέως χρηματίσασα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ὁρῶσά σε ἡ φύσις ἅπασα τῶν γηγενῶν, γυμνὸν ἐν ὕδασι τὸν Δημιουργόν, τὸ Βάπτισμα αἰτοῦντα, ἠλλοιοῦτο φόβῳ καὶ ἐξεπλήττετο· ὁ Πρόδρομος δέ, τρόμῳ συνείχετο, μὴ τολμῶν προσεγγίσαι σοι· ἡ θάλασσα ἔφυγεν· Ἰορδάνης τὸ ῥεῖθρον ἀνεχαίτισε· τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν θεωροῦντά σε, καὶ Ἀγγέλων αἱ Δυνάμεις ἐξίσταντο λέγουσαι· Ὢ τοῦ θαύματος! ὁ Σωτὴρ γυμνοῦται, ἐνδῦσαι θέλων σωτηρίαν, τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀνάπλασιν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Νῦν προφητικῶς, ἐκβοήσωμεν Κυρίῳ· Ἐπέφανες ἡμῖν, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν καὶ Κτίστης· συνέτριψας δὲ Λόγε, τῶν δρακόντων τὰ στόματα, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὡς οἰκτίρμων, καὶ τοὺς τυφλωθέντας, τῷ φωτί σου, Χριστὲ ἐφώτισας· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Κράτος κατ' ἐχθρῶν, τῷ Βαπτίσματί σου Λόγε, ἔδωκας ἡμῖν, τοῖς ἐκ πόθου σεβομένοις, τὴν σὴν οἰκονομίαν, ἣν ἑκὼν ἐξεπλήρωσας, λύσας τοὺς βροτοὺς ἐκ τῆς κατάρας, τῆς ἐκ τῆς Ἐδὲμ διαδραμούσης· ἐφ' ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Οἱ ἐν τῷ Ἀδὰμ, τοὺς χιτῶνας δερματίνους, ἑκόντες ποτέ, ἐνδυσάμενοι τῇ πτώσει, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου, ἐκδυσάμενοι σήμερον, ἐν τῷ Βαπτισμῷ τῷ τοῦ Κυρίου, θεολογοῦντες σὺν Ἀγγέλοις, αὐτῷ κράξωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἁγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται; παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰορδάνη ποταμὲ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν; Τὸν ἀθεώρητον γυμνὸν εἶδον καὶ ἔφριξα φησί· καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ δῦναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτὸν, ὁρῶντες ἔφριξαν· ἐξέστη οὐρανὸς, καὶ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ συνεςάλη θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Βαπτίζεται Χριστὸς, ὁ φωτίζων τὸν Κόσμον· ἐξ ὕψους ὁ Πατὴρ, ἐμαρτύρησε λέγων· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ἐν ᾧ ηὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε· οὗτός ἐστιν ὁ φωτίζων, τὴν οἰκουμένην, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ, ὁ βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαϊσμένη φαιδρότησι, τῷ καθαρῷ παρίστασαι, Μάρτυς Νυμφίῳ σου, ψυχοφθόρων πταισμάτων, αἰτοῦσα λυτρωθῆναι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Πλούτου φθαρτοῦ, Μάρτυς τελείως ἠλόγησας, ἐν οὐρανοῖς τὸν ἄφθαρτον, καὶ διαμένοντα, ἐκζητοῦσα προθύμως, καὶ χαίρουσα ὑπῆλθες, Μαρτύρων στάδιον.

Πρὸς αἰκισμοὺς, πρὸς ἀλγηδόνας καὶ μάστιγας, πολυειδεῖς ἀπτόητος, Μάρτυς ἐχώρησας· συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες, τὴν χάριν τοῦ Σωτῆρος, ἐνδυναμοῦσάν σε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὴν πηγὴν, τῆς ἀπαθείας κυήσασα, τραυματισθέντα πάθεσι, Κόρη θεράπευσον, καὶ πυρὸς αἰωνίου, ἐξάρπασόν με μόνη Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Οὐκ ἔσεισε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας, συῤῥεύσασα βασάνων ἡ τρικυμία· ἐστήρικτο τῇ πέτρᾳ γὰρ τῆς ἀγάπης, Χριστοῦ πανεύφημε· πρὸς ὃν ἐκραύγαζες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Ἀνθρώπων τὴν ἀσθένειαν ὁ φορέσας, ἐπτέρωσε δυνάμει τὸ ἀσθενές σου· ἀνίσχυρον τὸν δράκοντα ὅθεν Μάρτυς, εἰς γῆν κατέῤῥαξας, πιστῶς κραυγάζουσα· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Χειμάῤῥους ἀπεξήρανας ἀνομίας, τοῖς ῥείθροις τῶν αἱμάτων σου Μακαρία· τρυφῆς δὲ τοῦ χειμάῤῥου νῦν ἀπολαύεις, καὶ φῶς ἀνέσπερον, οἰκεῖς κραυγάζουσα· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἡ σύλληψις, ὁ τόκος σου ὑπὲρ λόγον· αἰῶνας γὰρ τὸν Κτίσαντα διὰ λόγου, ἐγέννησας ῥυσάμενον ἀλογίας, κόσμου τὰ πέρατα, Κόρη ἀπείρανδρε· ὃν δυσώπει πάντοτε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ ςόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Κατ' ἴχνεσι τοῦ σοῦ, ἐρασοῦ ἑπομένη, σεμνὴ Τατιανὴ, τὸν ἐκείνου προθύμως, ἐζήλωσας θάνατον, καὶ τὸ πάθος τὸ ἄχραντον· ὅθεν ἔτυχες, τῆς οὐρανίου παστάδος, στέφος ἄφθαρτον, περικειμένη ἀξίως, καὶ δόξαν ἀθάνατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὁ μέγας ὑετὸς, πρὸς ποτάμια ῥεῖθρα, ἐπέφανε σαρκὶ, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκπληττόμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε, ἀκοῇ.

Ὡραῖον, τῆς ψυχῆς κατάςημα, εὐμορφίᾳ τῆς εὐσεβείας, Τατιανὴ φέρουσα, προσέτι δὲ τῆς μαρτυρίας φωτὶ, παραδόξως διαλάμπουσα, τῷ καθαρῷ Νυμφίῳ εἰσοικίζεται.

Σιδήρῳ, σοῦ τὰς ὄψεις ξέοντας, παρανόμους ἀορασίᾳ, οὐράνιοι Ἄγγελοι, ἠκίζοντο ἀποςαλέντες πρὸς σὴν, ἐκ Θεοῦ Μάρτυς βοήθειαν, οἵ σου τὴν καρτερίαν κατεπλάγησαν.

Νομίμως, τὸν Χριστὸν κηρύττουσα, ἐτροπώσω παρανομοῦντας· θυσία δὲ ἄμωμος εὐπρόσδεκτος τελειοτάτη αὐτῷ, προσηνέχθης ἀνακράζουσα· Σὲ ἀγαπῶσα Σῶτερ σφαγιάζομαι.

Θεοτοκίον.

Πρὸς ὅρμον, γαληνόν με ἴθυνον, θεονύμφευτε Παναγία· χειμάζει γάρ κλύδων με, καὶ τάραχος τῆς ἁμαρτίας δεινῶς, τοῖς ἀνέμοις ῥιπιζόμενος, τῶν πονηρῶν πνευμάτων, τῶν θλιβόντων με.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Φόβον Θεοῦ, ἐν γαςρὶ διανοίας εἰσδεξαμένη, πνεῦμα σωτηρίου ὁμολογίας, καὶ μαρτυ-

Digitized by Google

ρίου, ἔτεκες Γενναιόφρον παραδόξως, στεῤῥῶς ἀθλήσασα, καὶ τὰς ἐναντίας ἀρχὰς θριαμβεύσασα.

Σοῦ τὸ σεπτὸν, καὶ μακάριον πάθος ἐκμιμουμένη, ἡ δι' ἀπαθείας σοι συναφθεῖσα, πάσχει προθύμως, μεληδὸν τεμνομένη, ζωοδότα Χριστὲ κραυγάζουσα· Ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Φωτιστικαῖς, διαλάμπεις ἀκτῖσι φαιδρυνομένη, Πνεύματος Ἁγίου λαμπαδουχίᾳ, καὶ καταυγάζεις, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, ἁμαρτίας ζόφον σκεδάζουσα, Μάρτυς ἀθληφόρε, Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ἡ φωτεινὴ, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη λάμψον μοι αἴγλην, λύουσα τὸν ζόφον μου τῶν πταισμάτων· δίδου μοι χεῖρα, ἐμπαρέντι εἰς ὕλην, ἁμαρτίας· ἔγειρον κείμενον, μόνη τοῦ πεσόντος, Ἀδὰμ ἐπανόρθωσις.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐπὶ ξύλου ὡς ἔγνω ταθέντα σε, Μάρτυς ἡ σεμνὴ καρτερεῖ τὴν ἀνάρτησιν, καὶ τοὺς ξεσμοὺς τοῦ σώματος, διὰ πάθον τὸν σὸν Παντοδύναμε.

Ἀγριώτατοι θῆρες ᾐδέσθησαν, μέσον ἀνδρικῶς τοῦ σταδίου ἀθλοῦσάν σε, Θέκλαν ὡς πρὶν τὴν πρώταθλον, ἧς τὸν ζῆλον ἐκτήσω Ἀοίδιμε.

Ἐπιστάντες οὐράνιοι Ἄγγελοι, μέσον τῆς φρουρᾶς, σὲ φωτὶ κατελάμπρυναν, τῶν ἀλγεινῶν ἐξαίροντες, καὶ Θεοῦ ὡς ἀμνάδα δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Ἐκ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο, σὲ τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ ἣν ἠγάπησεν, ὁ Ποιητὴς Παναμωμε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Στίχοι.

Τῆς πάντα λαμπρᾶς Τατιανῆς τῇ κάρᾳ,
Λαμπρὸν προεξένησε τὸ ξίφος στέφος.

Τῇ δυοκαιδεκάτῃ Τατιανῆς αὐχένα κέρσαν.

Αὕτη ἦν ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἀλεξάνδρου, ἐκ πατρὸς ὑπατεύσαντος τρὶς, κατὰ τὴν τῆς Ἐκκλησίας τάξιν Διακόνισσα. Διὰ δὲ τὸ τὸν Χριστὸν ὁμολογεῖν, ἤχθη τῷ Βασιλεῖ· καὶ μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν τῶν εἰδώλων εἰσελθοῦσα ναὸν, τὰ ἐν αὐτῷ ξόανα διὰ προσευχῆς κατέσεισε, καὶ εἰς γῆν κατέῤῥαξε. Διὸ καὶ τύπτεται τὸ πρόσωπον, καὶ ὄγκίνοις τὰ βλέφαρα διαῤῥήγνυται. Εἶτα κρεμασθεῖσα ξέεται, καὶ ξυρᾶται τὴν κεφαλήν. Μετὰ ταῦτα δὲ πυρὶ καὶ θηρίοις φανεῖσα ἀνάλωτος τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πέτρου τοῦ Ἀβεσαλαμίτου.

Στίχ. Ἐπανθρακωθεὶς καρδίαν θείῳ πόθῳ,
Ἐπ' ἀνθράκων ἥδιστα Πέτρος ἐκπνέει.

Οὗτος, τῇ κατὰ πίστιν εὐσεβείᾳ καὶ τῇ κατὰ τὸ σῶμα ῥώμῃ ἀκμάζων, ἐν νεότητι τῆς ἡλικίας παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησεν. Ὁ γοῦν Ἄρχων Ἐλευθερουπόλεως, συλλαβὼν αὐτὸν, καὶ μήτε κολακείαις χαυνώσας, μήτε ἀπειλαῖς καταπτήξας, πυρὶ τελειοῖ, ἐν ᾧ τὸν Στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ὁ Ἅγιος ἐκομίσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μερτίου.

Στίχ. Θεὸν ποθῶν ὕψιστον, ἰσχυρὸν μόνον,
Μαστίζεται Μέρτιος ἰσχυρῶς ἄγαν.

Οὗτος ἤχθη ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, στρατευόμενος ἐπὶ τὸ τάγμα τῶν Μαύρων. Καὶ ἀναγκασθεὶς θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσαγαγεῖν, καὶ μὴ πειθόμενος, ἀποζώννυται τῆς στρατείας καὶ τοῦ ἀξιώματος, καὶ καταξαίνεται τὸ σῶμα ταῖς μάστιξιν. Ἐγκαρτερήσας δὲ ταῖς βασάνοις, μηδὲ φωνὴν ἐκπέμψαι, θάμβος καὶ ἔκπληξιν παρέσχε τῷ Τυράννῳ. Διὸ, ἐπὶ πολὺ τῆς βασάνου παραταθείσης, ἐπεὶ τόπος οὐχ εὑρίσκετο ἐν τῷ τοῦ Μάρτυρος σώματι, μωλώπων καὶ τραυμάτων ἀνέπαφος, ἀνεθῆναι αὐτὸν τῆς βασάνου προσέταξε, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐναποῤῥιφῆναι. Ὀκτὼ δὲ ἡμερῶν παρελθουσῶν, καὶ πολλοῦ ἰχῶρος ἐκ τοῦ καρτερικοῦ ἐκείνου σώματος ἀποῤῥέοντος, καὶ δυσωδίας πολλῆς γεγενημένης, λοιπὸν τοῖς πόνοις ἀποκαμὼν ὁ ἀοίδιμος, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ ἐπαφίησι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ὀκτὼ Μάρτυρες, οἱ ἀπὸ Νικαίας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θνήσκει χορός τις ὀκτάριθμος ἐκ ξίφους,
Αἰῶνος εὑρεῖν ὀγδόου ζωὴν θέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Εὐθασία ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Αὐτῷ Θεῷ Σωτῆρι κόσμου προσφέρει,
Αὐτῆς κεφαλὴν ἐκ ξίφους Εὐθασία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ἠλιοῦ.

Στίχ. Ἄλλος δέδεικται θαυματουργὸς Ἠλίας,
Ὁ θαυματουργὸς οὗτος ὄντως Ἠλίας.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Εὐτόνως Ἀήττητε σπαθιζομένη, μαστῶν τὴν ἀφαίρεσιν, ὑπέστης καρτερώτατα· πυρὶ οὐρανίῳ δὲ, Μάρτυς κατέφλεξας, σέβειν τοὺς μὴ θέλοντας Θεὸν, ὃν πᾶσα κτίσις ὑμνεῖ δοξάζουσα.

Digitized by Google

Ἐγκάρδιον φέρουσα τὸ πῦρ τὸ θεῖον, σοῦ τῆς ἀγαπήσεως, Χριστὲ ἡ Παναοίδιμος, τὸ πῦρ τὸ ἀμόδουλον οὐκ ἐδειλίασε, Παίδων εἰκονίζουσα τῶν πρὶν, καὶ τὴν ἀνδρείαν, καὶ τὴν στεῤῥότητα.

Θηρῶν ἀγριότης σοι καθυπετάγη· λεόντων τὰ χάσματα, ἀπήμαντος περέδραμες, Θεοῦ σε δοξάσαντος, τοῦτον δοξάσασαν, τούτου τὰ παθήματα τῇ σῇ, ἀναπληροῦσαν σαρκὶ Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἐνυπόστατον ἡμῖν τεκοῦσα, θανάτῳ τὸν θάνατον, σαφῶς ἐξαφανίσασαν, τὰ πάθη θανάτωσον, τὰ τῆς σαρκὸς ἡμῶν, πίστει τῶν τιμώντων σε Ἁγνὴ, ὡς Θεοτόκον καὶ ὑπερένδοξον.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Καλλωπισθεῖσα ἀρεταῖς, ὡραιώθης καλλοναῖς τοῦ μαρτυρίου, καὶ Νυμφίῳ ἡρμόσθης τῷ ὑπὲρ πάντας βροτοὺς, ὡραίῳ κάλλει διαλάμπουσα, τῆς ἀθανασίας, Τατιανὴ θεόφρον.

Σὺν ἀσωμάτοις Λειτουργοῖς, ἐν εἱρκτῇ τὸν Ποιητὴν ἐδοξολόγεις, διαλάμπουσα δόξῃ, τῆς θεϊκῆς ἀστραπῆς, καὶ πᾶσαν ἀπρόσιτος μένουσα, τοῖς κεκρατημένοις, τῷ ζόφῳ τῆς ἀπάτης.

Ἡ συντριβή σου τῶν μελῶν, ἐξελέπτυνεν ἐχθροῦ μηχανουργίας· τῶν αἱμάτων ἡ ῥύσις, τῆς ἀθείας δεινοὺς, χειμάῤῥους Σεμνὴ ἀπεξήρανε, πέλαγος θαυμάτων, ἡμῖν ἀναδειχθεῖσα.

Θεοτοκίον.

Σῶσον, οἰκτείρησον ἡμᾶς, τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν ἡμῖν Σωτῆρα, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, πυρκαϊᾶς λογισμῶν, παθῶν τε ἐξαίρουσα καύσωνα, σοῦ ταῖς ἱκεσίαις, ἁγνὴ Παρθενομῆτορ.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τῇ τοῦ ξίφους σε δίκῃ, δεινὸς καθυποβάλλει δικαστής· ἧς τῇ ἀνόδῳ ἐκρότησαν, αἱ οὐράνιαι τάξεις· Χριστὸς δὲ παναλκεῖ σε δεξιᾷ, ἐστεφάνωσε Μάρτυς, νομίμως ἐναθλήσασαν.

Συναγελάζῃ Μαρτύρων, φανοτάταις ἀγέλαις· τρανότερον ἐγγίζουσα Θεῷ, βλέπεις ἃ βλέπουσιν Ἄγγελοι· ὡς παρθένος νυμφῶνι, αὐλίζῃ τοῦ Νυμφίου σου Σεμνὴ, δυσωποῦσα σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

Ἐσφραγισμένην πηγήν σε, κεκλεισμένον τε κῆπον, ἀνάθημα σεπτὸν καὶ ἱερὰν, νύμφην Χριστοῦ ἀδιάφθορον, ἱερεῖον καὶ θῦμα, ἀμνάδα καὶ καλὴν περιστερὰν, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, Τατιανὴ κηρύττομεν. Θεοτοκίον.

Ἡ ταῖς φωναῖς καμπτομένη, τῶν θερμῶς σε αἰτούντων, ἡ μόνη τῶν πιστῶν καταφυγὴ, σῶσον οἰκτείρησον Δέσποινα, διατήρησον βλάβης, καὶ πάσης τῶν Ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε μεγαλύνοντας. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σο-
» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ
» πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ.

Διὰ τὸν πόθον τοῦ Χριστοῦ, βασάνους ἐκαρτέρησας Τατιανὴ γενναιόφρον, καὶ τῶν Δαιμόνων τὴν ἰσχὺν, γενναίως ἐξηφάνισας· διὰ τοῦτό σε πάντες, πιστῶς μακαρίζομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Σέλας ἐκ φωτὸς, φῶς ὑπάρχων Ἰησοῦ μου, ἐφώτισας ἡμᾶς, ἐν ἀῤῥήτῳ σου ἐλλάμψει, τοὺς πρὶν ἐκτυφλωθέντας, ἐν Ἐδὲμ ἐκ τοῦ ὄφεως· ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἄρτι φανείς, πάντες τῷ φωτί σου καθορῶντες, πιστῶς ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Μύστα, καὶ φρικτῶν, οἰκονόμε μυστηρίων, Πρόδρομε χαρᾶς, καὶ τοῦ Πνεύματος αὐτόπτα, τὸν Βαπτισθέντα Λόγον, ὑπὸ σοῦ ὡς ηὐδόκησεν, αἴτησαι ἡμῖν ἁμαρτημάτων, λύτρωσιν ἀεὶ παρασχεθῆναι, αὐτῷ ψάλλουσιν· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἄρωμεν πιστοὶ, ἐν συνέσει τὰς καρδίας· δράμωμεν σπουδῇ, ἐν τοῖς ῥείθροις Ἰορδάνου, καὶ ἴδωμεν τὸν Κτίστην, σαρκικῶς βαπτιζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου· καὶ σὺν αὐτῷ θεολογοῦντες, ἀναμέλψωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὢ τῆς ὑπὲρ νοῦν, θεϊκῆς οἰκονομίας! πῶς ὁ Ποιητὴς, τῷ ποιήματι παρέστη, καὶ

Digitized by Google

κλίνει τούτῳ κάραν; ὑποδείγματι γὰρ ἡμῖν, τύπον ταπεινώσεως εἰσάγει, τοῖς κατὰ ψυχὴν φωτιζομένοις. Διὸ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἑρμύλου, καὶ Στρατονίκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συμψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Ἀββάδων, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτὴν εἰς τὰς ιδ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων, Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἕρμυλος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Στρατόνικος, ἡ δυὰς ἡ θαυμάσιος, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καθομολογοῦντες, πολύθεον πλάνην, μετὰ πολλοὺς τοὺς αἰκισμούς, καὶ τὰς βασάνους κατετροπώσαντο, καὶ νίκης διαδήματι, στεφανωθέντες πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι τοῖς πέρασι, τὴν εἰρήνην καὶ ἔλεος.

Τοῦ Λόγου γενόμενος, Μάρτυς διάκονος Ἕρμυλε, ἐκλογῇ θείου Πνεύματος, τῷ λύθρῳ τοῦ αἵματος, τῆς ἱερωσύνης, στολὴν ἐπιχρώσας, ἱερωτέραν ἀληθῶς, καὶ λαμπροτέραν ταύτην ἐτέλεσας· καὶ νῦν εἰς τὰ βασίλεια, τὰ νοητὰ μεταβέβηκας, πρεσβευτὴς τῶν τιμώντων σε, χρηματίζων θερμότατος.

Δεσμοὺς καρτερήσαντες, ταῖς προσταγαῖς τοῦ δικάζοντος, ἐν σαργάνῃ ἐβλήθητε· καὶ τέλος μακάριον, καὶ πνιγμὸν ὑδάτων, ἄμφω δεδεγμένοι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρόν, τούτοις ἐμφρόνως ἐναπεπνίξατε· καὶ νῦν περιπολεύετε, περιχαρῶς τὰ οὐράνια, ὑπὲρ πάντων δεόμενοι, Ἀθληταὶ γενναιότατοι.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ὁσίων, Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τῶν βαρβάρων ὑπομείναντες, τὴν ἔφοδον γενναίως· τὰς ψυχὰς ἐναποθέμενοι, τοῖς ξίφεσι προθύμως. Μαρτύρων ἀνεδήσασθε στεφάνους· Ἀγγέλοις νῦν συναυλίζεσθε ἀξίως. Πολλὴ ὑμῶν ἡ καρτερία, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσιοι Χριστοῦ ἠγωνίσασθε· τῶν προσκαίρων ἀλογήσαντες, τοῦ βίου ἑκουσίως, τῆς σαρκὸς καθυπετάξατε, τὸ φρόνημα· γενναίως· καὶ ξίφει, ἐν Χριστῷ τελειωθέντες, Ἀγγέλοις νῦν συναυλίζεσθε ἀξίως· διὸ ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, σεμνύνοντες ἱκετεύομεν· Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καλῶς πολιτευσάμενοι Ἅγιοι, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας, μιμησάμενοι γενναίως, τὰ βραβεῖα οὐρανόθεν, ἐκομίσασθε νομίμως. Ὑμεῖς γάρ, μαχαιρῶν κατεφρονήσατε· βασάνους, ὡς ἐκεῖνοι ὑπεμείνατε, ἵνα ὁμοῦ ἀναδήσησθε, τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Ὅσιοι Πατέρες, μελετήσαντες ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν νόμῳ Κυρίου, ἠξιώθητε τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς σύμφυτοι γενέσθαι, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν, ἀθλήσεως στεφάνους ἐξήνθησε. Παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην Θεόν, καὶ ἡμῖν αἰτήσασθε, ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφὴν, ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ ἀποστολικὴν φωνὴν προσᾴδοντες, συμφώνως βοήσωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις καταυγάζουσα, καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὤφθη τὸ Πατρικὸν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνου ῥείθροις, βαπτίσματι καθαῖρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Δέχου δουλοπρεπῶς, Προφῆτα Ἰωάννη, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἦλθεν ὁ φωτισμός· ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνου ῥείθροις· συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, καὶ ᾆσαι τὸν Φιλάνθρωπον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἰσάγγελον βίον πολιτευσάμενοι, πόνοις ἀσκητικοῖς Πατέρες Ὅσιοι, ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμα δουλαγωγήσαντες, καθυπετάξατε τῷ

Digitized by Google

πνεύματι· ἐργάται γενόμενοι τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, τὸ ἀρχέτυπον κάλλος, τῆς εἰκόνος ἐφυλάξατε, καὶ ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν ἱδρώτων διηνύσατε· καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατακοσμηθέντες, ἐκτενῶς τὸν Σωτῆρα ἱκετεύσατε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα ἐξίσταντο, ὁρῶντά σε σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, γυμνὸν ἑστῶτα Σωτὴρ ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν ἄχραντον κορυφήν σου ὑποκλίναντα, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἑκουσίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου Προδρόμου· ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θέᾳ περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν ἔρημον πολίσαντες, ἐν εὐσεβείᾳ Θεοῦ, τὰ πάθη ἐρημώσαντες, ἐν ἐγκρατείᾳ σαφῶς, ὡς φοίνιξ ἠνθήσατε, βότρυας ψυχοτρόφους ἀρετῶν Θεοφόροι, φέροντας τοῖς ἀνθρώποις, γλυκασμὸν ὑπὲρ μέλι· διὸ καὶ μεγαλύνομεν πίστει τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας τὰ Ἰορδάνεια, τὸ κράτος συνέτριψας τῆς ἁμαρτίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διό σε ἱκετεύομεν· Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῶν σῶν γεραίρω Μαρτύρων, Σῶτερ, κλέος.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τίμιοι ὡς ἀστέρες θεολαμπεῖς, τῷ στερεώματι σοφοί, τῆς Ἐκκλησίας ὤφθητε, καταυγάζοντες ἡμᾶς, θείαις λαμπρότησι Μάρτυρες.

Ὤφθητε ὥσπερ ἄνθρακες νοητοί, προσαναπτόμενοι πυρί, τοῦ Πνεύματος Ἀοίδιμοι, καὶ εἰδώλων τὴν πυράν, ῥείθροις αἱμάτων ἐσβέσατε.

Νάμασι προσκλυζόμενοι τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐν τοῖς ῥείθροις τὴν ἡμῶν, ἀσέβειαν βυθίσαντος, ἀθείας ποταμούς, Μάρτυρες ἀπεξηράνατε.

Θεοτοκίον.

Στῆσόν μου ἁμαρτίας τοὺς ὀχετούς, ἡ τοῦ θανάτου τὴν φθοράν, τῷ τόκῳ σου μαράνασα, καὶ κατάνυξίν μοι δὸς Θεοκυῆτορ πανάμωμε.

Κανὼν τῶν Ὁσίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἄθλους ἀνυμνεῖν Πατέρων κλέος μέγα. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ἀσκήσει, φωτοειδεῖς γενόμενοι, Μακαριώτατοι, θεοειδεῖς ἐδείχθητε σαφῶς, τῇ κενώσει τοῦ αἵματος· διὸ συνεπαγάλλεσθε, τοῖς Ἀσκηταῖς Χριστοῦ καὶ Μάρτυσιν.

Θαλάσσῃ, τῇ τῶν δακρύων πρότερον, ἐναπεπνίξατε τὸν Φαραὼ σοφοὶ τὸν νοητόν· τῶν αἱμάτων δὲ ὕστερον, τοῖς ὀχετοῖς ὠλέσατε, καὶ ἀφανίᾳ παρεπέμψατε.

Λαμπρύνων, ὁ φωτοδότης Κύριος, ὑμῶν τὴν ἄθλησιν, ὑπομονῇ θεράποντες Χριστοῦ, φωταυγῆ ἀπειργάσατο, καὶ ἐμφανῆ τὴν ἄσκησιν, ὑπὲρ αὐγὰς ἡλίου λάμπουσαν.

Οὐ θλῖψις, οὐκ ἀλγεινῶν ἐπίτασις, οὐ μακρυσμὸς παντελής, τῶν κοσμικῶν φροντίδων Ἀθληταί, οὐ βαρβάρων ἀνήμερος, ἐπιδρομὴ τῆς κρείττονος, ὑμᾶς ἐλπίδος ἀπηγάγετο.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχων, ὁ κατὰ φύσιν Κύριος, πᾶσιν ἀχώρητος, ἐν σοὶ χωρεῖται Δέσποινα βροτός, εὐσπλαγχνίᾳ γενόμενος, ἵνα, βροτοὺς δι' ἄφατον, φιλανθρωπίαν διασώσηται.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον μισήσαντες, τῶν μελλόντων ἐποθήσατε, ἀδιάρρευστον ἀπόλαυσιν, γενναῖοι Στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ Παμβασιλέως.

Ἀνδρείως ἀντέστητε Θεόφρονες, παρανόμως τῷ προστάσσοντι, ἀσεβείᾳ ὑποκλίνεσθαι, καὶ νίκης οὐρανόθεν, εὕρατε στεφάνους.

Ἰνδάλματα πλάνης, ἠδαφίσατε, ἀπλανεῖς Χριστομάρτυρες· ἑαυτοὺς δὲ ἀνεστήσατε, ναοὺς σεπτοὺς καὶ στήλας, τῆς θεογνωσίας.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαία τὸ πρὶν ἡ στρεφομένη, τὰς εἰσόδους μοι δίδωσιν, αἰδουμένη τὴν κεντήσασαν, Παρθενομήτορ λόγχην, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα.

Digitized by Google

Τῶν Ὁσίων. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Συντετριμμένῃ διανοίᾳ Θεὸν θεραπεύσαντες, συνετρίψατε ἐχθροῦ, μεγαλαυχίαν Μακάριοι, ξίφει συντριβόμενοι, καὶ θανατούμενοι.

Ἀποσκοποῦντες, τῶν μενόντων Σοφοὶ τὸ ἀΐδιον, τῶν ἀστάτων καὶ ῥευστῶν, τὸ χαμερπὲς ἀπεκρούσασθε· ὅθεν μακαρίζεσθε, Ὁσιομάρτυρες.

Νόμῳ τῷ θείῳ, εὐσεβεῖ διανοίᾳ πειθήσαντες, τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, δι' ἐγκρατείας ὠλέσατε, καὶ νῦν ἐναθλήσαντες, δόξης ἐτύχετε.

Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία, ὑπεράγιον Λόγον κυήσασα, καθαγίασον ἡμῶν, καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν μακαριζόντων σε, τὴν Παναμώμητον.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γάρ ἐστιν
» Ἅγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐν ὕδασιν ὁμοῦ, τὸ μακάριον τέλος, ἐδέξασθε σοφοὶ, ἐν αὐτοῖς τὸν Βελίαρ, βυθίσαντες χάριτι, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μάρτυρες· ὅθεν στέφανον, ὡς νικηφόροι λαβόντες, συναγάλλεσθε, ταῖς τῶν Ἀγγέλων χορείαις· μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησθε.

Δόξα, τῶν Ὁσίων, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς πάροικοι δεικνύμενοι, καὶ παρεπίδημοι, καλύβας πηξάμενοι, ἐν ταῖς ἐρήμοις σαφῶς, ἠσκήσατε Ὅσιοι, γύμνωσιν κοσμηθέντες, ἀρετῶν τῇ ἐνδύσει, σύμμορφοι γεγονότες, τῶν Χριστοῦ παθημάτων· διὸ καὶ ὑπεμείνατε, τὴν τῶν βαρβάρων σφαγήν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, τὰ ῥεῖθρα περιβάλλεται τὰ Ἰορδάνεια, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνωθεν μαρτυροῦντος, τοῦ Πατρὸς τῷ συνθρόνῳ, κάτωθεν προσφοιτώσης, τῆς τοῦ Πνεύματος δόξης· αὐτός ἐστιν ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων ἡμᾶς.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὡς τοῦ Λόγου διάκονος, λόγοις σου τὴν ἄλογον ἐστηλίτευσας, Μάρτυς Ἕρμυλε ἀπόνοιαν, τῶν παρανομούντων προθυμότατα.

Μίαν φύσιν Θεότητος, μίαν ἐξουσίαν, καὶ κυριότητα, οἱ Θεόφρονες κηρύξαντες, πολυθέου πλάνης κατεφρόνησαν.

Ἀναρτήσει ξεόμενος, καὶ ταῖς ἀλγηδόσι περιδονούμενος, ἀπερίτρεπτος διέμεινας, ἀθλητὰ θεόφρον Μάρτυς Ἕρμυλε.

Θεοτοκίον.

Ῥᾳθυμίᾳ καθεύδοντα, καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ συγκαλυπτόμενον, πρὸς μετάνοιάν με Πάναγνε, ὡς τοῦ Λόγου Μήτηρ ἀνακάλεσαι.

Τῶν Ὁσίων. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Μὴ τοῖς πάθεσι τοῦ σώματος ἡττηθέντες, τὸν δυσμενῆ ἡττήσατε, καὶ θανατωθέντες, ξίφει Παμμακάριστοι, ζωὴν πρὸς οὐράνιον, χαίροντες ὁμοῦ μετετέθητε.

Νεκρωθέντες πρὸ θανάτου δι' ἐγκρατείας, ἐθελουσίως Ὅσιοι, τῶν παρανομούντων, ἀκουσίως ξίφεσι, δεινῶς τεθανάτωσθε, ζῆν μετὰ θανεῖν πιστευόμενοι (*).

Ἐπιάνθητε ὡς ἄρνες τῇ ἐγκρατείᾳ, καὶ ὡς κριοὶ ἐπίσημοι, χερσὶν αἱμοβόρων, λύκων ἀναιρεθέντες, ζωὴν πρὸς αἰώνιον, Ὅσιοι Χριστοῦ προσηνέχθητε.

Ἱερεῖς τε καὶ πρεσβύται καὶ νεανίσκοι, οἱ Ῥαϊθὼ καὶ Σίναιον, ὄρος κατοικοῦντες, Μάρτυρες γεγόνασιν, ὁσίως βιώσαντες, καὶ βιαιότατως τεθνήξαντες.

Θεοτοκίον.

Νεουργεῖ τὴν ἀνθρωπότητα νέον βρέφος, ὁ πρὸ αἰώνων Κύριος, ὀφθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ βροτὸς γενόμενος· αὐτῷ μελῳδήσωμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τῶν βασάνων τὰ νέφη, Μάρτυρες πανεύφημοι οὐ κατεκάλυψαν, τὴν ὑμῶν ἀνδρείαν· ὑπὲρ ἥλιον γὰρ πεφανέρωται, εὐσεβείας φέγγει, τοὺς εὐσεβεῖς φωταγωγοῦσα, καὶ Δαιμόνων τὸν ζόφον ἐξαίρουσα.

Ὑπερβάντες τοὺς ὅρους, τοὺς τῆς ἀνθρωπότητος Θεομακάριστοι, καὶ τῷ ὑπὲρ φύσιν, ἑνωθέντες τελείαις καθάρσεσι, τὰς πικρὰς βασάνους, καὶ τοὺς δεσμοὺς, καὶ τὰς αἰκίσεις, ὑπηνέγκατε γνώμης στεῤῥότητι.

Ῥωμαλέως ἀντέστης, Μάρτυς τῷ δικάζοντι ἔνδοξε Ἕρμυλε· καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι, οὐρανόθεν Παμμάκαρ ἠξίωσαι, τῷ καλοῦντι πόθῳ, προσομιλῶν ὡς ἀθλοθέτῃ, καὶ τοὺς τούτου ῥωννύοντι Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Ὡς καλὴ ὡς ὡραία, ὡς τῇ καθαρότητι περιαστράπτουσα, τὸν ὡραῖον κάλλει, ἐσωμάτωσας Λόγον καὶ τέτοκας, τὸν τὸ εἶναι πᾶσι, θεουργικῶς Παρθενομῆτορ, παρεχόμενον πλούτῳ χρηστότητος.

(*) Ἀντὶ τοῦ, μετὰ θανεῖν, τὰ χειρόγραφα ἔχουσι, μετὰ θανὴν.

Digitized by Google

Τῶν Ὁσίων. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Παράδεισος τρυφῆς, ζωῆς ξύλον τὸν Κύριον, ἐδείχθητε μέσον ἔχων, τὸν ὑμῶν ὡς θυσίαν, τὸ αἷμα προσδεξάμενον.

Αἱμάτων τοὺς κρουνοὺς, τῶν δακρύων συνάψαντες, τοῖς ῥεύμασι Θεοφόροι, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τούταις ἐβυθίσατε.

Τερπνότητα Θεοῦ, καθορᾷν ἠξιώθητε, αἰώνιον εὐφροσύνην, ἀντὶ κόπων καὶ πόνων, Μακάριοι εἰλήφατε. Θεοτοκίον.

Ἐκύησας Θεὸν, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ ἔμεινας μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τόκου παρθένος, Ἁγνὴ θεοχαρίτωτε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ναμάτων ζωοποιῶν πληρωθέντες, ποταμίοις ἀπεῤῥίφητε ῥείθροις· καὶ ἐν αὐτοῖς δεδεγμένοι τὸ τέλος, τὸν τῆς κακίας προςάτην ἐπνίξατε, Πανεύφημοι· καὶ νῦν ἡμῖν, ἰαμάτων κρουνοὺς ἀναβλύζετε.

Σαργάνῃ ὑποβληθέντες προθύμως, παρεδόθητε βυθῷ Ἀθλοφόροι, καὶ πρὸς ζωὴν, ἀνηνέχθητε θείαν, τὰ δι' αἰῶνος ὑμῖν ἐλπιζόμενα, εὑράμενοι χαρμονικῶς, μεγαλόφρονες Ἅγιοι Μάρτυρες.

Ὠράθης ἐν τῷ πικρῶς τιμωρεῖσθαι, καὶ ῥαβδίζεσθαι Στρατόνικε Μάρτυς, ὑπομονῆς ἀπερίτρεπτος στύλος, ἐπερειδόμενος βάσει τῆς Πίστεως, τὴν ἔνστασιν τῶν διωκτῶν, ἀφανίζων καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν.

Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη τῆς ἀσθενούσης ψυχῆς μου, καὶ τὸ ἄλγος τῆς καρδίας Παρθένε, καὶ τοῦ νοὸς, ἐκτροπὰς πολυτρόπους, ὡς συμπαθὴς Θεοτόκε θεράπευσον, καὶ κόπασον τὸ χαλεπὸν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον δέομαι.

Τῶν Ὁσίων. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ῥήξαντες προσπαθείας δεσμὰ δι' ἀσκήσεως, βιαιοτάτῳ θανάτῳ, τῶν δεσμῶν τοῦ σώματος λύεσθε, καὶ ἀλύτῳ, ἀγαπήσει δεσμεῖσθε τοῦ Κτίσαντος.

Ὡς ὄρη, ὑψηλῇ πολιτείᾳ δεικνύμενοι, τὸν καταλήψεσθαι ὄρη, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐπαπειλοῦντα, δυναστείᾳ, τοῦ Χριστοῦ τοῖς ποσὶν ὑπετάξατε.

Νάμασιν, ἀρδευθέντες δακρύων Μακάριοι, γῆ ὡς καλή τε καὶ πίων, μαρτυρίου στάχυν καρποφορεῖτε, ἀποθήκαις, αἰωνίοις Χριςῷ συντηρούμενον. Θεοτοκίον.

Κοίμισον, τῶν παθῶν τῆς σαρκός μου τὰ κύματα, τῇ ἀκοιμήτῳ σου Κόρη, ἱκεσίᾳ δέομαι καὶ μὴ δῴης, ἁμαρτίας, ἀφυπνῶσαί με ὕπνον βαρύτατον. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησίᾳ βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῶν Ὁσίων,
Ἦχος ά. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐκ τῆς κοσμικῆς, συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαληνὴν, κατάστασιν μετέστητε, μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι· ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ ἐπὶ γῆς νεκρώσαντες μέλη, ζωηφόρῳ νεκρώσει, τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίσατε, πρότερον ἐν τῇ καλῇ ἀσκήσει, καὶ τὸ δεύτερον πάλιν ἐν τῇ ἀθλήσει. Ὅθεν αὐτὸς, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους κατέπεμψε, ταῖς κάραις ὑμῶν Πατέρες, ἑτοιμάσας σκηνὴν ἐπουράνιον, καὶ τόπον τὸν αἰώνιον· ἔνθα νῦν ἀγαλλόμενοι ὤφθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἑρμύλου καὶ Στρατονίκου.

Στίχοι.

Ἡ σαργάνη ναῦς, Ἑρμύλῳ, Στρατονίκῳ,
Κοινὸν κατάπλουν εἰς βυθὸν ποιουμένοις.

Ἕρμυλον ἠδ' ἑτάρον δεκάτῃ πνῖξε τρίτῃ Ἴςρος.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως. Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Ἕρμυλος, κατὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, Διάκονος. Παραστὰς δὲ τῷ βασιλεῖ, καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα ὁμολογήσας, πρῶτον μὲν χαλκοῖς τισι τύποις τὰς σιαγόνας τύπτεται· εἶτα νιφάσι πληγῶν καταξαίνεται, καὶ τὸν Στρατόνικον ἐκκαλεῖται πρὸς παῤῥησίαν, φίλον ὄντα, καὶ τοῖς αὐτοῦ πάθεσιν ἀλγυνόμενον. Ἐν γὰρ τῷ τύπτεσθαι τὸν Ἅγιον Ἕρμυλον ῥάβδοις ξιφῶν, ὑφ' ὧν ἐῤῥάγη τὴν κοιλίαν καὶ τὴν καρδίαν, στραφεὶς καὶ ἰδὼν ὁ Στρατόνικος ἐδάκρυσε. Παρευθὺς δὲ γεγονὼς δῆλος, ὅτι κοινωνὸς τῆς αὐτοῦ καθέστηκε προαιρέσεως, Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὡμολόγησεν. Ὅθεν τύπτεται, καὶ ἅμα τῷ Ἑρμύλῳ τῷ ποταμῷ Ἴστρῳ ἐμβάλλεται, ἔνθα τὸ μακάριον τέλος ἀμφότεροι ἐδέξαντο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ εὐκτηρίῳ οἴκῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ, τῷ ὄντι ἐν τῇ Ὀξείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, τοῦ ἀπὸ τῆς Νισίβεως.

Στίχ. Τὸν Ἰάκωβον, θνητὸν ὄντα τῇ φύσει,
Θνητοῖς ὁμοίως μὴ θανεῖν οὐκ ἦν πρέπον.

Οὗτος γέννημα καὶ θρέμμα τῆς μεγαλοπόλεως Νισίβεως ἦν· καὶ τὸν ἐρημικὸν καὶ ἡσύχιον βίον ἀγαπήσας, τὰς ὑψηλοτάτας κορυφὰς τῶν ὀρέων κατείλαβε, καὶ

Digitized by Google

ταῖς ἐκ τῆς ἐρημίας ἀνάγκαις γενναίως τὴν ἐγκαρτερῶν, θέρει μὲν ἐκφλογούμενος, χειμῶνι δὲ τῷ κρύει καὶ τῷ παγετῷ ταλαιπωρούμενος. Τροφὴ δὲ ἦν αὐτῷ, ἡ αὐτομάτως βλαστάνουσα· καὶ τὸ ποτὸν, ὕδωρ μέτριον· χιτὼν δὲ ἦν αὐτῷ, ἁπλοῦν περιβόλαιον· καὶ ἁπλῶς οὕτω τὸ σῶμα κατεδαπάνα, τὴν πνευματικὴν τροφὴν διηνεκῶς προσφέρων τῇ ψυχῇ. Ἐντεῦθεν ἡ πρὸς Θεὸν αὐτῷ ἐγένετο παῤῥησία, καὶ τὰ ἐσόμενα προεώρα, καὶ δύναμιν εἰς θαυματουργίαν ἐκ τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐδέξατο χάριτος.

Ποτὲ μὲν γὰρ ἔν τινι τόπῳ παρερχόμενος, καὶ ἀναισχυντοῦντα γύναια κατά τινα πηγὴν θεασάμενος, τὴν μὲν πηγὴν ἐξήρανεν, αὐτῶν δὲ τὰς τρίχας λευκανθῆναι πεποίηκε. Καὶ τὸ μὲν ὕδωρ, παρακληθεὶς, αὖθις ἀναδοθῆναι παρεσκεύασεν, αὐτὰ δὲ τὰ γύναια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχήματος μένειν εἴασε. Καὶ δικαστὴν Πέρσην ἀδίκῳ ψήφῳ χρησάμενον, λίθῳ τινὶ μεγίστῳ, αὐτοῦ που κειμένῳ ἐπαρασάμενος, τοῦτον συνέτριψε. Καὶ ἐμπαικτικῶν τινῶν πενήτων, ἕνα τῶν συνόντων αὐτοῖς ὡς τεθνηκότα σχηματισάντων, καί τι παρ' αὐτοῦ λαβεῖν ἱκετευόντων, ἀληθῶς τῷ θανάτῳ παρέπεμψε, καὶ αὖθις παρακληθεὶς ἀνεζώωσεν.

Ἐπεὶ δὲ τὴν προεδρείαν Νισίβεως ἔτυχεν ὁ μέγας Ἰάκωβος ἔχων, καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Συνόδῳ παρῆν. Ὅτε δὲ Ἄρειος, μετὰ τὸ καθαιρεθῆναι αὐτὸν, αὖθις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐσπευδεν εἰσελθεῖν, εὐχῇ τοῦτον ἀνεῖλεν ὁ μέγας Ἰάκωβος, τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ διαλυθέντων. Καὶ Σαβωρίου τοῦ Περσῶν βασιλέως, πολιορκῆσαι Νίσιβιν ἐπιόντος, καὶ πάμπολλα μηχανήματα πεποιηκότος, ὀφθεὶς μόνον ὁ Ἅγιος, εἰς φυγὴν τοὺς Πέρσας ἐτρέψατο, σκνιπῶν καὶ κωνώπων νέφη τούτοις ἐπιστρατεύσας· ἐξ ὧν αἵ τε ἵπποι καὶ ἐλέφαντες τιτρωσκόμενοι, καὶ τὰ δεσμὰ διαῤῥήσσοντες, ἐδραπέτευον. Ὅπερ ὁ βασιλεὺς θεασάμενος, καὶ ἀπορίᾳ κατασχεθεὶς, τὰ οἰκεῖα κατέλαβεν ἄπρακτος. Ἐν τούτοις τοῖς μεγίστοις διαπρέπων μεγαλουργήμασιν ὁ θεῖος Ἰάκωβος, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος ὁ μακάριος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀθανάσιος ῥαβδιζόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ῥάβδοις, Ἀθανάσιε, σαυτὸν ἐκδίδως,
Σπεύδων θανεῖν μὲν, ζῆν δὲ πολλῷ κρειττόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Παχώμιος καὶ Παπυρῖνος ἐν ποταμῷ τελειοῦνται.

Στίχ. Τοιοῦτον εὗρε καὶ Παπυρῖνος τέλος,
Οἷον σὺ, Παχώμιε, βληθεὶς εἰς ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ Ἐγκαίνια τῆς Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ, τῆς καλουμένης τοῦ Βαθέος ῥύακος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἔῤῥεε μελίῤῥυτός σου γλῶσσα, ἐκ τοῦ στόματος πικρίαν τῆς καρδίας, Στρατονίκου τοῦ σοῦ, συνάθλου κατευνάζων, ἀναβοῶντος Ἔρμυλε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥάβδον δυνάμεως κατέχων, τὸν σωτήριον Σταυρὸν γενναῖε Μάρτυς, ῥαβδισμοὺς καρτερῶν, προθύμως ἀναμέλπεις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κήτους γαστρὸς ὁ διασώσας, συνεχόμενον Προφήτην παραδόξως, ποταμίων ὑμῶν, ὑδάτων διασώζει, τὰ νικηφόρα λείψανα, μετὰ τέλος Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Λύων τῆς Εὔας τὴν κατάραν, τὴν πανάμωμον κατῴκησας γαστέρα, εὐλογίας πηγὴν, βλυσάνων τοῖς βοῶσιν· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Τῶν Ὁσίων. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Λελαμπρυσμένοι, τῆς ἐγκρατείας τοῖς πυρσεύμασιν, ἄθλοις ἱεροῖς τε Μάρτυρες προφανῶς, φωτιζόμενοι μετέβητε, πρὸς φέγγος ἄδυτον, καὶ ἡμέρας υἱοὶ χρηματίζετε.

Ἐθελουσίως, τῶν ἐν κόσμῳ ἡδέων ξενούμενοι, ξένως τῷ βροτοῖς ὀφθέντι διὰ σαρκὸς, ᾠκειώθητε τὰ μένοντα, καὶ μὴ φθειρόμενα, ἀγαθὰ κληρωσάμενοι Ὅσιοι.

Ὁ θεῖος Παῦλος, καὶ Ἰωάννης καὶ Θεόδουλος, Νεῖλος, ἐφεξῆς τε πάντες πανευκλεῶς, καὶ θανόντες, καὶ βιώσαντες, μακαριζέσθωσαν, Ἀσκηταὶ καὶ ἀοίδιμοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τὸ μάννα, τῆς ζωῆς ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν, πάλαι μαννοδόχος στάμνος ὡς ἀληθῶς, προετύπου ἐμφανέστατα· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως.

Ἐγκαρτερεῖς τυπτόμενος, καὶ δεινῶς σπαθιζόμενος, καὶ τοῖς νιφετοῖς, τῶν ἀλγεινῶν κυκλούμενος, ἀοίδιμε Ἔρμυλε τοῦ Στρατονίκου δὲ ποδηγὸς, πρὸς τῆς εὐσεβείας, τοὺς ἀγῶνας ἐγένου, μεθ' οὗ καὶ ἀνεβόας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ἀκλινεῖς τὸ φρόνημα, καὶ γενναῖοι τὴν ἄθλησιν, καὶ τῶν οὐρανίων, δωρεῶν ἐπάξιοι, οἱ λίθοι οἱ ἔντιμοι, τὰ τῶν πιστῶν προπύργια, λίθοις κελευσθέντες, οὐ προσένειμαν σέβας Θεῷ δὲ τῷ τῶν ὅλων, ἀνεβόων Δεσπότῃ· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τὰς πλευρὰς τοῖς ὄνυξιν, ἀνορύττων ὁ τύραννος, καὶ ταῖς σπαθισμοῖς, ἀνηλεῶς συγκόπτων σε, τὸν νοῦν οὐκ ἐσάλευσεν, ἐρηρεισμένον θείᾳ στοργῇ, καὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, κατανοοῦντα τὸ κάλλος· ᾧ νῦν ἐν παῤῥησίᾳ, γεγηθὼς ἀνακράζεις· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατὰ πάντα τέλειος, καὶ τῇ φύσει ἀπρόσιτος, ὤφθη προσιτός μοι, σάρκα πε-

Digitized by Google

ρικείμενος, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, τῶν ἀνομιῶν μου, τὸ φορτίον σκορπίσαι, καὶ σῶσαι μελῳδοῦντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ὁσίων. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Μέγιστος χορὸς ἀσκητικοῖς, ἀνδραγαθήμασιν, ὡραϊζόμενος, Ὁσίους σήμερον ἅπαντας, χορευτὰς ἐνθέους δείκνυσιν, ἀνευφημοῦντας μὲν αὐτόν, Χριστῷ δὲ ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐτύθητε οἷά περ ἀμνοί, βαρβάρων ξίφεσι, κατακοπτόμενοι, καὶ προσηνέχθητε τέλεια, τῷ τυθέντι Λόγῳ σφάγια, καὶ πρωτοτόκων ἐν σκηναῖς, κατεσκηνώσατε, μελῳδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Γυμνοὶ πάσης ὄντες ἡδονῆς, τὸν τοὺς προπάτορας, ἀπογυμνώσαντα, Πατέρες Ὅσιοι κάκιστον, δυσμενῆ ἀπεγυμνώσατε· καταστολὴν δὲ ἱεράν, ὡς ἐναθλήσαντες εἰλήφατες, τοῦτον αἰσχύνην Σοφοὶ ἐνεδύσατε. Θεοτοκίον.

Ἀνοίγεται πάλιν διὰ σοῦ, ὁ πρὶν Παράδεισος, καὶ ἐπεισάγεται, ὁ πρὶν κατάκριτος ἄνθρωπος, καὶ θεοῦται ἀληθέστατα, θεοχαρίτωτε Ἁγνή, βροτῶν τὸ φύραμα τῶν βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ Θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἱστίῳ Μάρτυρες Χριστοῦ, τῶν βασάνων διελθόντες τὸ πέλαγος, ἐγκαθωρμίσθητε, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως· ὅπου Μαρτύρων οἱ χοροί, Δικαίων ὁμήγυρις· ἔνθα τὸ ἄδυτον φῶς, καὶ χαρὰ ἑορταζόντων τῷ πνεύματι.

Ὤρθρισαν οἱ θεοφεγγεῖς, ἀληθείας μεγαλόφρονες Μάρτυρες, πρὸς τὸν ἐκλάμψαντα, πρὸ Ἑωσφόρου ἄδυτον Ἥλιον, παραδραμάντες τὸ βαθύ, σκότος τῶν κολάσεων· καὶ νῦν αὐγάζουσι, σωτηρίας φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σήμερον μνήμην ἱεράν, τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν Παμμακάριστοι, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐπιτελοῦσα ἄγει χαρμόσυνον, καὶ φωτοφόρον Ἑορτήν, Θεὸν μεγαλύνουσα, τὸν στεφοδότην ὑμῶν, μεγαλύνοντα ὑμᾶς ὡς θεράποντας.

Ἤρθητε πρὸς περιφανές, Μαρτυρίου ἀληθῶς ὕψος ἅγιον, καὶ κατειλήφατε, τοῦ πόθου πέρας ὄντως μακάριοι, τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, λαβόντες ἀσάλευτον, Μάρτυς Στρατόνικε, σὺν Ἑρμύλῳ τῷ σοφῷ καὶ θεόφρονι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθείς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τῶν Ὁσίων. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἱερολογίαις ἱεραῖς, τοὺς Ὁσίους δεῦτε Πατέρας, τοὺς ἐν Ῥαϊθῷ καὶ Σιναίῳ, βεβιωκότας ἐν ὁσιότητι, καὶ εὐσεβῶς ἀθλήσαντας, μεγαλοφώνως μεγαλύνωμεν.

Ὡς πανευκλεεῖς Ἀθλοφόροι, οἱ ἐν ἀσκήσει ὑμῶν πόνοι! ὡς ὑπερφερεῖς οἱ ἀγῶνες, ἐν οἷς τὸν πλάνον κατεπαλαίσατε! ὡς θαυμαστὴ ἡ ἄθλησις, δι' ἧς νομίμως κατεστέφθητε!

Σῶμα καὶ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ, καθιερώσατε ὁσίως, τοῖς τῆς ἐγκρατείας ἱδρῶσιν, ἁγιασθέντες καὶ ταῖς τοῦ αἵματος, ἐπιρροαῖς ξηράναντες, βαρβαρικῆς κακίας θάλασσαν.

Ἡ θεοφεγγὴς ὑμῶν μνήμη, ἀνατολαῖς λαμπρυνομένη, τῶν διὰ Χριστὸν ὑμῶν πόνων τὰς διανοίας πάντων Μακάριοι, περιαυγάζει χάριτι, τοῦ παντουργοῦ καὶ θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Φρίττει Χερουβὶμ καθορῶντα, τὸν ἐν αὐτοῖς ἀρρήτῳ λόγῳ, ἐπικαθεζόμενον Λόγον, Μητρὸς ἀγκάλαις βρέφος κρατούμενον, σοῦ Παναγία Δέσποτα, ὑψηλοτέρα πάσης κτίσεως.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ὁσίων.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ταῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, εἰς τέλος ἀπεκτείνατε· ἐπὶ τέλους δὲ στέφη, τοῦ μαρτυρίου ἤρασθε, τῶν Πατέρων καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα, Ῥαϊθῶ καὶ Σιναίου, ἡ πανέορτος πληθύς, τῶν θαυμασίων Πατέρων.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονεν, ἡ παροῦσα ἡμέρα· Χριστὸς γὰρ ἡ ἀλήθεια, ἦλθε νῦν ἐπεφάνη· ψαλμοῖς αὐτὸν ἐπαξίως, καὶ ᾠδαῖς ὑμνήσωμεν, ὡς Πλάστην τε καὶ Δεσπότην. Ὢ καινοῦ μυστηρίου! τοῦ Ἀδὰμ ὁ Ποιητής, βουληθεὶς ἄνθρωπος ὤφθη.

Digitized by Google

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἐν αἰσθήσει τῆς καρδίας, δράμωμεν πιστοί, ἐν τοῖς ῥείθροις Ἰορδάνου, καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, σαρκικῶς βαπτιζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, νῦν σὺν αὐτῷ δοξολογοῦντες, αὐτῷ κράξωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Νῦν τοῦ Ἰεσσαί, ἀνεβλάστησεν ἡ ῥάβδος, θείαν κιβωτόν, καὶ τοῦ μάννα θεοδόχον, ἐξ ἧν προῆλθεν ἄνθος, τῆς ζωῆς τὸ ἀκήρατον· ὃν ὁ Ἰορδάνης καταπτήξας, καὶ ὁ Ἰωάννης χειραπτήσας, πιστῶς ἔκραζεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἄσατε ᾠδαῖς, αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις· ψάλατε βροτοί, καὶ ἀγάλλεσθε συμφώνως· ἰδοὺ γὰρ ὁ Δεσπότης, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, ἔρχεται ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου, ἵνα βαπτισθῇ ὑπὸ τοῦ δούλου· λαοὶ κράξωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Μακάριοι ἐστὲ Ὅσιοι, καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὅσιοι μέν, ὅτι δικαιοσύνης χάριν ἐδιώχθητε· Μάρτυρες δέ, ὅτι μάχαιρα ὑμᾶς οὐκ ἐχώρισε τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· καὶ διὰ τοῦτο χαίρετε, ὅτι πολὺς ὁ μισθὸς ὑμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφὴν ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ Ἀποστολικὴν φωνὴν προσᾴδοντες, συμφώνως βοήσωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα, καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀββάδων.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδομεν τὴν Ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, καὶ ψάλλομεν τὴν ἅπασαν Ἀκολουθίαν αὐτῆς, ἔντε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ, ἄνευ τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς καὶ τοῦ Πολυελαίου.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἡ παροῦσα ἡμέρα ἐν Κυριακῇ, συμψάλλεται καὶ ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, ἥτις καὶ προηγεῖται.

Ἰστέον δέ, ὅτι, ἐὰν κατὰ τὴν παροῦσαν ιδ'. τύχῃ ἡ Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς γίνεται κατὰ τὴν παροῦσαν ιγ'. τοῦ μηνός.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀββάδων, τῶν ἐν Σινᾷ ὄρει ἀναιρεθέντων.

Στίχοι.

Σπάθαι τὸ πρᾶξαν ὧδε τοὺς πολλοὺς φόνους·
Τὸ δ' αὖ πεπονθός, ἄνδρες ἀρετῆς φίλοι.

Ἀββάδας ἀμφὶ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ κτάνε χαλκός.

Οὗτοι, τὸν ἀσκητικὸν βίον ποθοῦντες, πᾶσι τοῖς τοῦ κόσμου χαίρειν εἰπόντες, κατῴκουν τὴν ἔρημον. Μεθ' ὧν ἦν καὶ ὁ μακάριος Νεῖλος, Ἔπαρχος γεγονὼς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ καὶ δυνάμει λόγου, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι, κάλλιστα συγγράμματα συνθείς, πρὸς ἄσκησιν ἐπαλείφοντα, καὶ τὴν διαγωγήν, καὶ αἰχμαλωσίαν, καὶ ἀναίρεσιν τῶν Ὁσίων Πατέρων τούτων διαγράψας. Οὗτοι γὰρ ἀνῃρέθησαν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, οὕτω λεγομένων **Βλεμμύων**, ἀπὸ Ἀραβίας ἕως Αἰγύπτου, καὶ Θαλάσσης ἐρυθρᾶς κατὰ τὴν ἔρημον παρατεταμένων.

Πρὸ δὲ χρόνων πολλῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Πέτρου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἀνῃρέθησαν καὶ ἕτεροι, ἡσυχάζοντες καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει. Ἐξελθόντες γὰρ οἱ καὶ αὐτοὶ κατοικοῦντες ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει Σαρακηνοί, ἀποθανόντος τοῦ φυλάρχου αὐτῶν, πολλοὺς ἐφόνευσαν τῶν Ἀσκητῶν. Τῶν δὲ λοιπῶν φυγόντων εἰς τὸ ὀχύρωμα, ἐφάνη τοῖς Σαρακηνοῖς διὰ τῆς νυκτὸς φλὸξ πυρὸς κατακαίουσα ὅλον τὸ Ὄρος, ἡ δὲ φλὸξ ἀνήρχετο ἕως τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Σαρακηνοὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ῥίψαντες τὰ ὅπλα αὐτῶν ἔφυγον.

Οἱ δὲ πρῶτον σφαγέντες ἦσαν τριάκοντα ὀκτώ, ἔχοντες πληγὰς διαφόρους ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν. Ἐξ αὐτῶν δὲ εὑρέθησαν δύω ζῶντες, Σάββας καὶ Ἡσαΐας. Οἱ δὲ φονευθέντες, οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν τελείως, τῶν δὲ ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους ἐκράτει τὸ δέρμα, ἄλλοι μέσον ἐκόπησαν· οὓς ἔθαψαν οἱ δύω μοναχοί, οἱ καὶ τὰ περὶ αὐτῶν εἰπόντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Πατέρων, τῶν ἐν τῇ Ῥαϊθῷ ἀναιρεθέντων.

Στίχ. Ὡς πρὶν Ῥαχὴλ τὰ τέκνα, νῦν τοὺς Ἀββάδας.
Κλαίει Ῥαϊθώ, συγκεκομμένους σπάθαις·

Οὗτοι οἱ μακάριοι Πατέρες τὸν ἀσκητικὸν ἀγῶνα διήνυον, ἔνθα εἰσὶν αἱ δώδεκα πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ οἱ ἑβδομήκοντα στέλεχοι τῶν φοινίκων. Βλεμμύων δὲ τριακοσίων ἐπιβάντων ξύλοις μεγάλοις, καὶ περασάντων τὸ πέλαγος Αἰθιοπίας, καὶ ἐλθόντων, εἴς τόπον τινά, καὶ εὑρόντων πλοῖον, καὶ ἐμβάντων ἐν αὐτῷ, καὶ διαπερασάντων εἰς τὴν χώραν τῶν Φαρανιτῶν, ἐξῆλθον οἱ Φαρανῖται εἰς συνάντησιν αὐτῶν, καὶ ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν Βλεμμύων, καὶ ἐσφάγησαν ἄνδρες τεσσαράκοντα ἑπτά. Οἱ δὲ Βλέμμυες, ἐπάραντες τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία τῶν Φαρανιτῶν, ἀπῆλθον εἰς τὸ Κάστρον, ὅπου εἶχον τὴν Ἐκκλησίαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες· οἳ καὶ κλείσαντες τὴν θύραν, ἐξεδέχοντο τὸν θάνατον. Ἐλθόντες οὖν οἱ βάρβαροι, καὶ μὴ εὑρόντες χρήματα, πάντας ἐφόνευσαν. Καὶ λαβόντες τὴν αἰχμαλωσίαν, ἀπῆλθον πρὸς τὸ περάσαι· μὴ εὑρόντες δὲ τὸ πλοῖον, ὅπερ οἱ ἀγγαρευθέντες ἐβύθισαν καὶ ἔφυγον, ἐμάνησαν, καὶ ἔσφαξαν τὴν αἰχμαλωσίαν πᾶσαν· ἐσφάγησαν δὲ καὶ αὐτοὶ πάντες ὑπ' ἀλλήλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδούλου, υἱοῦ Νείλου τοῦ σοφοῦ.

Στίχ. Ὁ Θεόδουλος ἀρεταῖς ὤφθη μέγας,
Μιμούμενος μάλιστα Πατρὸς τὸν βίον.

Οὗτος ὑπῆρχεν υἱὸς Νείλου τοῦ σοφοῦ, τοῦ γεγονότος μὲν ἐπάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καταλιπόντος δὲ τὴν δόξαν τοῦ κόσμου, καὶ ἀπελθόντος καὶ μονάσαντος ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Τούτων οὖν καὶ ἑτέρων ἐκεῖσε διαγόντων καὶ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν διανυόντων, ἐξαίφνης ἐπιπεσόντων βαρβάρων, καὶ ἀρξαμένων κατασφάζειν τοὺς Ἁγίους Πατέρας, ὁ μὲν Νεῖλος ἠδυνήθη φυγεῖν· ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος ἐκρατήθη αἰχμάλωτος, μετὰ καὶ ἄλλου τινὸς νέου, καὶ δεθέντες ἐσύροντο. Κατασκηνώσαντες δὲ οἱ βάρβαροι, ἐβούλοντο σφάξαι τοὺς νέους, καὶ θῦσαι τῷ πρὸ τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντι ἄστρῳ. Καὶ ὁ μὲν εἷς ἔφυγεν· οἱ δὲ βάρβαροι κοιμηθέντες, τοῦ ἡλίου ἀνατείλαντος, καὶ τοῦ ἄστρου κρυβέντος, οὐκ ἔσφαξαν τὸν Θεόδουλον. Βουλόμενοι δὲ πωλῆσαι, δύω μόνον χρυσίνους ἐλάμβανον. Καὶ γυμνώσας τὸ ξίφος εἷς, ἦλθε σφάξαι αὐτόν. Τότε ἠγόρασεν αὐτὸν ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ ἀπέλυσε· καὶ καλῶς βιώσας, ἐκοιμήθη. Τελεῖται δὲ τῶν τοιούτων Ἁγίων Πατέρων ἡ Σύναξις ἅμα ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου, τοῦ κτίσαντος τὴν Μονὴν τοῦ Χηνολάκκου.

Στίχ. Τῷ Χηνολάκκου τὴν Μονὴν δειμαμένῳ,
Θείῳ Στεφάνῳ λάκκος ὠρύχθη τάφου.

Οὗτος ὑπῆρχε τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, εὐγενής, κατὰ τὸν μέγαν Ἰώβ, ἐξ ἀρχῆς τὸν ἀσκητικὸν βίον ζηλώσας, καὶ ἐπὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν Μοναστήρια, τὰ κατὰ τὸν Ἰορδάνην καὶ τὴν ἔρημον, καὶ τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου καὶ Σάββα καὶ Θεοδοσίου, καταφοιτήσας, καὶ ἑκάστου τὴν διαγωγὴν καταμαθών, ὕστερον κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου. Ξενίας δὲ τυχὼν παρὰ τῷ Ἁγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Γερμανῷ, καὶ παρ' αὐτῷ χρόνον τινὰ καταμείνας, πλεῖστα παρ' αὐτοῦ καταμαθὼν εἰς ὠφέλειαν, καὶ ἐν τοῖς πρακτέοις σύμβουλον αὐτὸν χρηστὸν προσλαβών, ἔνθα νῦν ἐστιν ἡ τοῦ Χηνολάκκου λεγομένη Μονή, συσταθεῖσα παρ' αὐτοῦ, κατεβίωσε, πλῆθος Μοναχῶν συναθροίσας. Οὓς παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ ἐξέθρεψε τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας κατέστησε τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ. Καλῶς δὲ διανύσας τὸν βίον, καὶ τῆς ἐκεῖθεν δόξης καὶ μακαριότητος ἐνθένδε τὰς ἀποδείξεις λαβών, ἐν τῷ μέλλειν ἐκδημεῖν, προπεμπομένης αὐτοῦ τῆς ψυχῆς μετὰ δόξης, ὡς οἱ διὰ καθαρότητα θεασάμενοι πολλοῖς διηγήσαντο, ἀπὸ τῶν κάτω πρὸς τὰς ἄνω κατοικίας ἀπέπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρτυς Ἁγνή, ἐν σκοτεινῇ φρουρᾷ βληθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ἁγνὴν ἄναγνοι θέντες εἰς οἶκον σκότους,
Παμφωτον αὐτῇ προυξένησαν οἰκίαν.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΤΗ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου· καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Θηβαίου.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, ἐπινεύσει θεϊκῇ, Πάτερ τὰς τοῦ βίου φροντίδας, ἐμφρόνως ἔλιπες, καὶ πρὸς τοὺς ἀσκήσεως, πόνους ἐχώρησας, τότε χαίρων κατέλαβες, ἀβάτους ἐρήμους, ἔρωτι πυρούμενος, τῆς τοῦ Κυρίου στοργῆς· ὅθεν ἐρημώσας τὰ πάθη, τῇ ἐπιμονῇ τῶν κρειττόνων, Ἄγγελος καθάπερ ἐπεβίωσας.

Πάσης, ἀνθρωπίνης σεαυτόν, Πάτερ συνουσίας χωρίσας, ἀπὸ νεότητος, πρῶτος τὴν πανέρημον, Παῦλε κατέλαβες, ὑπὲρ πάντα μονάζοντα, καὶ βίου δι' ὅλου, ὤφθης ἀγνοούμενος· ὅθεν Ἀντώνιος, εὗρεν ἐπινεύσει σε θείᾳ; ὥσπερ θησαυρὸν κεκρυμμένον, καὶ τῇ οἰκουμένῃ ἐφανέρωσε.

Ξένην, ἐπὶ γῆς διαγωγήν, ἐπιτηδευσάμενος Παῦλε, θηρσὶ συνῴκησας, δι' ὀρνέου Ὅσιε, διακονούμενος, θεϊκαῖς ἐπινεύσεσι· καὶ τοῦτο ὡς εἶδεν, ὅτε σε ὁ μέγιστος εὗρεν Ἀντώνιος, θάμβους πεπλησμένος τὸν πάντων, καὶ Προνοητὴν καὶ Δεσπότην, ὡς Θεὸν ἀπαύστως ἐμεγάλυνεν.

Ἕτερα Στιχηρὰ τοῦ Καλυβίτου, ὅμοια.

Ὅτε, ἐπινεύσει θεϊκῇ, κόσμου τὴν τερπνότητα Πάτερ, χαίρων ἐξέφυγες, τότε προετίμησας, τῆς εὐρυχώρου ὁδοῦ, τὴν στενὴν καὶ ἐπώδυνον, καὶ λίαν τραχεῖαν· ὅθεν φροντιστήριον, ψυχῶν κατέλαβες, θεῖον ἐνδυσάμε-

Digitized by Google

νος σχῆμα, τῇ ἀποφυγῇ καὶ γυμνώσει, πάντων τῶν παθῶν Θεομακάριστε.

Ξένην, ἐπενόησας ζωὴν, ξένον ἐπιτήδευμα φίλτρῳ, Χριστῷ νυττόμενος, οὗ τινος τὴν ἄφατον, πτωχείαν ἔστερξας· καὶ πυλῶσιν ἀνέστιος, τῶν σῶν γεννητόρων, Πάτερ ἐκαρτέρησας, στένων θλιβόμενος· ὅθεν χαρισμάτων ἐπλήσθης, καὶ τὸν ἀναφαίρετον πλοῦτον, τὸν ἐν οὐρανοῖς ἐκληρονόμησας.

Φέρων, ἐν χερσὶ τὸ ἱερὸν, Πάτερ Εὐαγγέλιον τούτῳ, πληρωτὴς γέγονας, ὕπαρξιν γεννήτορος ἀπαρνησάμενος, Ἰωάννη καὶ δάκρυσι, καὶ στενοχωρίᾳ, ὅλον διανύσας σου, τὸν βίον Ὅσιε· ὅθεν παρακλήσεως θείας, καὶ διηνεκοῦς εὐφροσύνης, νῦν ἐπαπολαύεις Θεοδόξαστε.

Δόξα, Ἦχος β'. Τοῦ Καλυβίτου.

Ἀρνησάμενος κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ Ὅσιε, Εὐαγγέλιον λαβὼν, εὐαγγελικῶς αὐτῷ ἠκολούθησας· καὶ τῇ καλύβῃ διαιτώμενος, ὡς ἐν Παραδείσῳ μυστικῶς, τῇ ἄκρᾳ σκληραγωγίᾳ τῆς σαρκὸς, τὸν βροτοκτόνον δράκοντα ἀπέκτεινας· διὸ ἐν οὐρανοῖς αὐλιζόμενος, Ἰωάννη μακάριε, αἴτησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαῖρε, ἡλιόμορφος Ἀστήρ. Χαῖρε ἡ αἰτία ἁπάντων, καλῶν Πανάμωμε. Χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν ἀχώρητον, ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα, τῆς ἀθανασίας. Χαῖρε θεῖον ὄχημα, πύλη ἡ πάμφωτος. Χαῖρε, ἡ ἀρᾶς ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν Κόρη, ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν. Τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε λύχνε πάμφωτε, ἡλιακῶν λαμπηδόνων, λαμπροτέρα Δέσποινα. Χαῖρε λύσις ἄχραντε, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, ἡ ἐλπὶς Δέσποινα, τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ἀνάκλησις τοῦ γένους ἡμῶν. Χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως λαμπρότατον· τὸ ὄρος τὸ πιότατον, ἐξ οὗ ὁ Λυτρωτὴς προελήλυθε. Χαῖρε Θεοῦ Λόγου, λαμπάδιον τὸ θεῖον καὶ τερπνόν. Χαῖρε λυχνία ὁλόφωτε. Χαῖρε θρόνε πύρινε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀποῤῥήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολήν τε γευόμενον, πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον· καὶ ὀδυρομένη, ὠλόλυζες, βοῶσα μητρικῶς· Τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Καλυβίτου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ βρέφους τὸν Κύριον, ἐπιποθήσας θερμῶς, τὸν κόσμον κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ, καὶ ἤσκησας ἄριστα· ἔπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων· ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὰς ἐνέδρας Παμμάκαρ· διό σε Ἰωάννη Χριστὸς ἀξίως ἐδόξασεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Παῦλον τὸν Θεοφόρον, ὡς τῶν Μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα, οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ἐν ᾠδαῖς κατὰ χρέος τιμήσωμεν.

Γέγονας τῆς ἐρήμου, πρῶτος πολιστὴς Παῦλε ἀοίδιμε, οὐρανῶν βασιλείας, κληρονόμος δειχθεὶς δι' ἀσκήσεως.

Ὅλον ἐγκρατείας σεαυτὸν καθαρὰς Παμμακάριστε, οἰκητήριον ὤφθης, τοῦ Θεοῦ καὶ Ἀγγέλων ὁμόσκηνος.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Πτωχὸν παθῶν με δεῖξον εὐχαῖς σου, Μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Πλουτισθεὶς ταῖς θείαις ἀρεταῖς, πλούτου κατεφρόνησας, τοῦ ἐπὶ γῆς, καὶ οὐρανίου

Digitized by Google

ἔτυχες· διό με πτωχεύσαντα, θείας γνώσεως, καταπλούτισον χάριτι· ὅπως σου ὑμνήσω, Πάτερ πολιτείαν τὴν ἰσάγγελον.

Τὸν ζυγὸν Κυρίου τὸν χρηστὸν, Μάκαρ ἐκ νεότητος, σὺ ὑπελθὼν ἀσκητικοῖς παλαίσμασι σαυτὸν ἐταπείνωσας, τὴν ταπείνωσιν τοῦ Χριστοῦ ὁπλισάμενος· δἰ ἧς ἀνυψώθης, ὕψος Ἰωάννη πρὸς οὐράνιον.

Ὡς ὁδεύσας τρίβον τὴν στενὴν, θλίψεσι καὶ δάκρυσι, καὶ στεναγμοῖς καὶ κακουχίαις Ὅσιε, πρὸς εὐρυχωρότατον, πλάτος ἔφθασας, εὑρηκὼς τὸ κατάλυμα, ἄξιον τῶν πόνων, Πάτερ Ἰωάννη ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Χαλεπαῖς παθῶν ἐπιβουλαῖς, Κόρη χειμαζόμενος, καὶ προσβολαῖς ἁμαρτιῶν κλονούμενος, σοῦ πρὸς τὴν ἀκλόνητον καὶ ἀήττητον, προστασίαν Πανύμνητε, πόθῳ καταφεύγω· οἴκτειρόν με σῶσον Ἀειπάρθενε.

Τοῦ Θηβαίου. Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Πρὸς τὸν Θεὸν τὸ ὄμμα σου τῆς ψυχῆς, ἀτενίζων Πάτερ αὐτὸν ἠγάπησας, μισήσας τὰ ἐπίγεια, καὶ Ἀγγελικὴν διανύσας ζωήν.

Ἐν ταῖς ἀκτῖσι Πάτερ τῶν ἀρετῶν, παθῶν ἐδίωξας τὴν ἀχλὺν ἐμφανῶς, τὸν φωτισμὸν τοῦ Πνεύματος, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ δεξάμενος.

Τῷ οὐρανίῳ ἄρτῳ διατραφεὶς, ὡς Ἠλίας πάλαι διὰ τοῦ κόρακος, τὴν νοητὴν ἐξέφυγες, Πάτερ Ἰεζάβελ τῇ σκέπῃ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης καὶ Ποιητὴς, ἐκ βαφῆς αἱμάτων τῆς Θεομήτορος, τὴν ἑαυτοῦ ἁλουργίδα βάψας, μυστικῶς ἐπορφύρωσεν.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Θυμίαμα εὐῶδες, τῷ Παντεπόπτῃ Ὅσιε, τὰς σὰς εὐχὰς προσήγαγες· ἃς ὠσφράνθη καὶ προσεδέξατο, Ἀσκητῶν ὁμηγύρει κατατάττων σε.

Ὡράθης θαῦμα μέγιστον, τὰς καρδίας Ὅσιε, τῶν εὐσεβῶν ἐκπλῆττον, πῶς πυλῶσι προσκαρτέρησας, γεννητόρων, πτωχεύων καὶ θλιβόμενος.

Νομίμως ταῖς δεήσεσι, καὶ νηστείαις Ὅσιε, προσκαρτερῶν ἀπάθειαν, ἐστόλισω σαρκὸς φρονήματα, ταπεινώσας ἰσχύϊ θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Μυρίπνοον ὡς ῥόδον, ἀπὸ κοιλάδων Ἄχραντε, ὁ Καθαρός σε εὕρατο, καὶ ἐν μέσῳ σου κατεσκήνωσεν, εὐωδίας πληρώσας, τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρῖνον Κύριε, ἡ
» τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου· ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῦ κόσμου τὰ τερπνὰ, ἐκ καρδίας μισήσας, καὶ μόνον τὸν Θεὸν, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον ὡς ἔνοικον, πόλιν Παῦλε κατέλαβες· ἐπιμόνοις δὲ, ταῖς θεωρίαις σχολάσας, ὤφθης Ἄγγελος, μετὰ σαρκὸς βιοτεύων· διό σε γεραίρομεν.

Δόξα, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Πλοῦτον ἐπίκηρον, καὶ δόξαν ῥέουσαν, λιπὼν οὐράνιον, ὄλβον ἀπείληφας, καὶ κλέος Πάτερ ἀληθῶς, αἰωνίζον μακάριε· ὅθεν μακαρίζομεν, τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν, καὶ πανηγυρίζοντες, ἐν αὐτῇ ἐκβοῶμέν σοι· Πρὸς Κύριον μνημόνευε ἡμῶν, ὡς ἔχων Ἰωάννη παῤῥησίαν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡς ἀγεώργητος, Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὡραιότατον, βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, ἀεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, Ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ ὁρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνολογοῦσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Τοῦ Θηβαίου. Ὠδὴ δ'. Μυστικῶς ὁ Προφήτης.

Πεφυτευμένος, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἀρετῶν εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, καὶ τῆς σαρκὸς ἐμάρανας, τὰς ἐπαναστάσεις ἀσκήσει τῇ σῇ.

Τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας κατέφλεξας, καὶ σεαυτὸν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ καταγώγιον ἔδειξας.

Βακτηρίᾳ τῆς ἐναρέτου σου ζωῆς, ὥσπερ θῆρας τὰ πάθη ἀπήλασας· διό σου καὶ ὁ θάνατος, θῆρας πρὸς ταφήν σοι συνήθροισεν.

Θεοτοκίον.

Ἁλουργὶς ἐξυφάνθη μυστικὴ, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων τῷ πάντων Θεῷ· ἣν στολισθεὶς Θεοτόκε, ἥνωσεν ἡμᾶς τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἐν ῥάκεσι, πενιχροῖς θησαυρὸς ἐγκρυπτόμενος, ὡράθης Θεόπνευστε· θείαν στολὴν γὰρ ἠγάπησας, καὶ ἀμφιασάμενος, εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν ἄνω εἰσελήλυθας.

Digitized by Google

Δεξάμενος, τὸν οὐράνιον σπόρον Θεόπνευστε, καρδίας ταῖς αὔλαξι, στάχυν τερπνὸν ἐγεώργησας, τὸν νοῦν διατρέφοντα, τῶν ὑμνητῶν σου ὁσίως μιμουμένων σε.

Ἐπέμενες, στενωτάτῃ καλύβῃ Θεσπέσιε, πτωχὸς ἄλλος Λάζαρος, ἐθελουσίως γενόμενος· ὅθεν ἀναπέπαυσαι, τοῦ Ἀβραὰμ νῦν ἐν κόλποις Πάτερ Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Ἴθυνόν μου, τῆς ψυχῆς τὰς κινήσεις Πανάμωμε, πρὸς θεῖα προστάγματα, τοῦ ἐκ γαστρός σου ἐκλάμψαντος, ζάλης λυτρουμένη με, τῶν ἐν τῷ βίῳ σκανδάλων μεσιτείαις σου.

Τοῦ Θηβαίου. Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἐν ὕμνοις καὶ νηστείαις μακάριε, προσευχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις, διαπρέψας Ὅσιε, πρὸς τὸν Θεὸν κατεσκήνωσας.

Ὁ βίος σου πανέντιμος γέγονεν, ἐν Κυρίῳ, Παῦλε παμμακάριστε, καὶ ἡ ταφή σου παράδοξος.

Τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε, ἐκτελέσας, ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, Πάτερ ἐφάμιλλος γέγονας. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Τοῦ Καλυβίτου. Ὁ φωτισμός.

Ξένος τῆς γῆς, τῶν ἡδέων ἐγένου, ξένος οἰκείων, ξένος γεννητόρων οἰκείᾳ γνώμῃ, καὶ ἐγκρατείᾳ σεαυτὸν ἐκκαθάρας, ᾠκειώθης τῷ Παντοκράτορι, Πάτερ Ἰωάννη, πτωχεύσας τῷ πνεύματι.

Οἶκον σαυτὸν, τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀποτελέσας, ἔστερξας στενούμενος τῇ καλύβῃ, θείαις μελέταις τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίρων, καὶ τὸ κάλλος Θεοῦ τὸ ἄῤῥητον, Πάτερ Ἰωάννη, ἀεὶ φανταζόμενος.

Νόμου Θεοῦ πληρωτὴς ἀνεδείχθης, μηδὲν προκρίνας, τούτου τῆς ἀγάπης, θεόφρον Πάτερ· οὐκ ἀδελφῶν γὰρ, οὐ γονέων σε φίλτρον, οὐδὲ πλοῦτος οὐδὲ ἀξίωμα, οὐδὲ τῆς σαρκὸς ἡδονὴ κατεχαύνωσεν. Θεοτοκίον.

Ἐμμανουὴλ, τῶν ἁπάντων Δεσπότην, τίκτεις ἀφθόρως, μείνασα παρθένος καὶ μετὰ τόκον, Παρθενομῆτορ· ὃν ἀπαύστως δυσώπει, ἐπηρείας ἐχθρῶν λυτρώσασθαι, τοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν καταφεύγοντας.

Τοῦ Θηβαίου. Ὠδὴ ς'. Χιτῶνά μοι.

Τὰς χεῖρας ἐκπετάσας πρὸς Θεὸν, τὴν ψυχήν σου Ὅσιε, αὐτῷ παρατέθεικας, ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ, εὐαρεστήσας αὐτῷ.

Ἐδόξασαν τὴν κοίμησιν τὴν σὴν, Ἀγγέλων στρατεύματα, Προφητῶν τε τάγματα, καὶ Ἁγίων Ἀποστόλων, Πάτερ Ὅσιε.

Τὴν ζάλην τῶν παθῶν διαφυγὼν, τῷ ἱστίῳ Ὅσιε, τῆς ἄκρας ἀσκήσεως, εἰς ἀχείμαστον λιμένα, προσωρμίσθης Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὑπερήφανον ὄφιν κατέβαλες, ταπεινοφροσύνης τοῖς ὅπλοις Μακάριε, καὶ ὑψωθεὶς ἐν πνεύματι, εἰς σκηνὰς ἀειζώους ἐσκήνωσας.

Χαρισμάτων ἐπλήσθης τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς πονηρίας, ὑπέταξας πνεύματα, ὡς νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, καὶ Θεῷ ὁλικῶς ἀνακείμενος.

Ἀπαθείας ἐμπρέπων ὑψώμασι, Πάτερ Ἰωάννη, καλύβῃ στενούμενος, καὶ πειρασμοῖς βαλλόμενος, ἐκαρτέρεις ἐνθέως νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰσουργὸν τῷ Τεκόντι καὶ σύνθρονον, Λόγον ἐκ γαστρός σου Ἁγνὴ ἐσωμάτωσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, τὸ ἡμέτερον ὅλον φορέσαντα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Καλυβίτου,
Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ποθήσας σοφὲ, πτωχείαν χριστομίμητον, γονέων τῶν σῶν, τὸν πλοῦτον ἐγκατέλιπες· καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν χερσί σου κρατῶν ἠκολούθησας, Ἰωάννη Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανὸς ἀξίως ὑμνῆσαι τῶν σῶν κόπων, καὶ πόνων, καὶ καμάτων πολλῶν τὸ κλέος καὶ τὸ μέγεθος; ἀλλὰ λιταῖς σου, ταῖς πρὸς Θεὸν εὐπροσδέκτοις, τοῦ Πνεύματος χάριν μοι νῦν χορήγησον, ὅπως τοὺς σοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας ἐκφράσω πιστῶς, καὶ μέλψω τὸ ὑπὲρ λόγον καρτερόν σου, καὶ τῆς συνειδήσεως τὴν ὑπομονὴν Παμμακάριστε· δι' ἧς πλάνον ἐχθρὸν κατήσχυνας, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου.

Digitized by Google

Στίχοι.

Εἰ θαῦμα Θήβαις ταῖς παρ' Αἴγυπτον πύλαι,
Πόσον γε Παῦλος, κἂν βίου λίπῃ πύλας;

Βλαστὸς Θηβαΐδος πέμπτῃ δεκάτῃ θάνε Παῦλος.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου καὶ Οὐαλλεριανοῦ τῶν διωκτῶν, ὁρμώμενος ἐξ Αἰγύπτου τῆς κάτω Θηβαΐδος. Αἰσθόμενος δὲ τὸν ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ κηδεστὴν προδοῦναι αὐτὸν μέλλοντα, διὰ τὸ τὴν ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ μοῖραν κατασχεῖν, ἐμάκρυνεν ἐν τοῖς ὄρεσι φυγαδεύων. Ἀεὶ δὲ τοῖς πρόσω χωρῶν, ἤδη τῷ χρόνῳ μεταπεσόντος αὐτῷ τοῦ πάθους, ἀντὶ τοῦ δεδοικέναι τοὺς διώκτας, εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ μονάσαι κατέστη. Προσεγγίζει οὖν σπηλαίῳ τινὶ, αὐτὸ τὸ βαθύτατον ὑποδὺς τῆς ἐρήμου· ἐν ᾧ τὸν ἅπαντα χρόνον, μακρὸν γενόμενον, διαγαγὼν ἐν εἰρήνῃ, καὶ τῇ τῶν παθῶν ἀταραξίᾳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τοῦτον, ὥς φασιν, ὁ μέγας Ἀντώνιος καταλαβὼν, καὶ τοῦ τόπου τὴν δυσχέρειαν, καὶ τοῦ χρόνου τὸ μῆκος καὶ τῆς ἀναχωρήσεως ἐθαύμασε. Καὶ γὰρ πρῶτος τῶν ἄλλων, εἰς τὰ τῆς ἐρήμου ἐνδότερα προελθεῖν ἐτόλμησε, καὶ τὸν τῆς ἀσκήσεως παρέτεινε δρόμον, μέχρι τοῦ ἑκατοστοῦ καὶ τρισκαιδεκάτου ἔτους· τοσοῦτον γὰρ ἐπεβίω, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τῶν τοῦ βίου φροντίδων μεταναστεύσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ, ὃς καὶ Καλυβίτης ὠνομάσθη.

Στίχ. Ἀρνησίκοσμος παῖς λιπὼν γῆς καλύβην,
Ἐν οὐρανοῖς ἔπηξε καινὴν καλύβην.

Πέμπτῃ Ἰωάννης δεκάτῃ καλύβην μετέπηξεν.

Οὗτος ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει, υἱὸς Εὐτροπίου συγκλητικοῦ, καὶ Θεοδώρας. Ἐν ἀρχῇ δὲ τῆς ἡλικίας, ἐξ αὐτῆς τῆς τῶν μαθημάτων σχολῆς, λαθὼν τοὺς γεννήτορας καὶ τοὺς παιδαγωγοὺς, καὶ συμμίξας τινὶ Μοναχῷ ἑαυτὸν, τὴν τῶν Ἀκοιμήτων καταλαμβάνει Μονὴν, καὶ ὑποδύεται ἐν αὐτῇ τὸν μονήρη βίον, καὶ διὰ σκληρᾶς πάνυ ἑαυτὸν ἐθίζει τῆς ἀγωγῆς. Ἐπεὶ δὲ τῷ πρὸς τοὺς φύσαντας φίλτρῳ ὁ πονηρὸς αὐτὸν ἔνυττε, κἂν τούτῳ καταπαλαίει τὸν ἀντικείμενον. Γνωρίσας γὰρ τὰ καθ' ἑαυτὸν τῷ Καθηγουμένῳ τῆς Μονῆς, καὶ τοῦτον παραιτησάμενος, παρὰ πάσης τῆς ἀδελφότητος εὐχὴν ἐπὶ τοῖς δεδογμένοις λαβὼν, ἐν σχήματι πενιχρῷ, ῥακίοις ἠμφιεσμένος, τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καταλαμβάνει. Ἔνθα ἐπὶ χρόνοις τισὶ, μικρᾷ καλύβῃ στενούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων παίδων ἐμπαροινούμενος, διεκαρτέρει πρὸ τοῦ πυλῶνος, ὁρῶν τὸν Πατέρα καὶ τὴν Μητέρα μετὰ κοσμικῆς φαντασίας παρερχομένους, συντηρῶν ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ τῆς ἀγνωσίας σχήματος. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν τελευτᾶν, προσεκαλέσατο τὴν Μητέρα, καὶ διὰ τῆς ἐμφανείας τοῦ χρυσοτεύκτου Εὐαγγελίου, ὅπερ κατεσκευάσθη αὐτῷ, ἔτι ὄντι ἐν τῇ τῶν παίδων σχολῇ, ἑαυτὸν κατέστησε γνώριμον, καὶ εἰς χεῖρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν ἐναφίησι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πανσοφίου.

Στίχ. Καὶ Πανσόφιον πλήξατε πλάνοι πλέον·
Οὕτω γὰρ αὐτῷ πλέξετε πλείω στέφη.

Οὗτος ἦν ἐξ Ἀλεξανδρείας, πατρὸς Νείλου, τῇ τοῦ Ἀνθυπάτου τιμηθέντος ἀξίᾳ. Διὰ δὲ πλούτου περιουσίαν, καὶ δεξιότητα φύσεως, καὶ πατρικὴν ἀρετὴν, εἰς τὸ ἄκρον τῆς παιδείας προήχθη, τῆς τε καθ' Ἕλληνας, καὶ ὅσης κατὰ Χριστόν. Οὗτος, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν, εἰς τὴν τῶν δεομένων ἐπικουρίαν τὸν πλοῦτον κενώσας, τὰς ἐρήμους κατέλαβε, τῇ τῶν γηΐνων ἀποθέσει τὸν Κύριον ἐκζητῶν. Ἐπὶ χρόνοις δὲ εἰκοσιεπτὰ ταῖς ἐρήμοις ἐναυλισθεὶς, καὶ καταμόνας προσλαλήσας Θεῷ, καὶ τὸν νοῦν ἀπὸ τῶν κάτω ὑψώσας πρὸς οὐρανοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἦν τὴν τοσαύτην λαθεῖν ἀρετὴν, διαβάλλεται Αὐγουσταλίῳ τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων Ἡγεμόνι, ὃς ἦν παρὰ Δεκίου τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀναδεξάμενος πόλεμον. Παραστὰς οὖν αὐτῷ, καὶ ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς μύθων τὴν τοῦ σεβάσματος αὐτοῦ πλάνην διελέγξας, καὶ τοῦ Τυράννου τὸ φρόνημα καταισχύνας, τύπτεται σφοδρῶς, καὶ τὸν διὰ μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἓξ Πατέρες ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχαὶ διαυγεῖς ἓξ ἀποπτᾶσαι βίου,
Ἐξαπτέρυξι συμπαρίστανται Νόοις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Θηβαίου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ὑποτάξας, τῷ πνεύματι ὁ Ὅσιος ἐβόα· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Διασωθεὶς τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων, ὁ Ὅσιος ἐν χαρᾷ ἀνεβόα· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν τῶν παθῶν φλόγα πατήσας πᾶσαν, ἀσκητικῶς ὁ Ὅσιος ἐβόα· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ οὐρανὸν ποιήσας τὴν Παρθένον, καὶ ἐξ αὐτῆς ὡς ἥλιος ἐκλάμψας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Στενὴν προετίμησας τῆς εὐρυχώρου, ὁδοῦ ἀξιάγαστε, καὶ χαίρων ἐκαρτέρησας, πυλῶσι γονέων σου ὀνειδιζόμενος, καὶ κατατρυχόμενος πολλαῖς, ἐν ἀσθενείαις Θεομακάριστε.

Σαυτὸν κατεκάλλυνας ὡραιοτάταις, Σοφὲ, ἀναβάσεσι, σαρκὸς νεκρώσας φρόνημα· διὸ προσεχώρησας πρὸς τὰ οὐράνια, δήμοις ἀριθμούμενος ἀεὶ, σεπτῶν Πατέρων Ἀξιοθαύμαστε.

Ὁδοὺς πορευόμενος τὰς εἰσαγούσας, πρὸς θείαν κατάπαυσιν, ἐξέκλινας τὰ βάραθρα, δαιμόνων Μακάριε, θείᾳ σκεπόμενος, χάριτι κραυγάζων τε· Ὁ ὢν, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου Εὐλογημένη, δι' οὗ ἐλυτρώθημεν, τῆς πάλαι κατακρίσεως, καὶ σὲ μακαρίζομεν, Θεομακάριστε, μόνην ἣν ἠγάπησεν, ὁ ὢν, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Digitized by Google

Τοῦ Θηβαίου. Ὠδὴ η'. Τὸν ἄναρχον Βασιλέα.

Ἐζήλωσας Ἰωάννην Θεόφρον, τὸν Πρόδρομον, ἐν ἐρήμῳ ἀσκήσας· μεθ' οὗ καὶ τῆς ζωῆς, τυχεῖν κατηξιώθης, τῆς ὄντως ἀϊδίου.

Κατέσβεσας τῶν παθῶν τὰς καμίνους, Πατὴρ ἡμῶν, ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ, βοῶν πανευσεβῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργάσω, τὴν ἔρημον, ἐν αὐτῇ διαπρέψας, ἐν πάσῃ ἀρετῇ· διὸ καὶ Παραδείσου, τρυφῆς κατηξιώθης.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα πρὸς Θεὸν παῤῥησίαν, πανύμνητε Θεομῆτορ Μαρία, ἱκέτευε αὐτὸν, κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς πίστει σε ὑμνοῦντας.

Τοῦ Καλυβίτου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Μὴ παλαιούμενον σαυτῷ, Ἰωάννη ἀρεταῖς πεποικιλμένον, ἐξυφαίνων χιτῶνα, περιβολὴν πενιχρὰν, ἐν εἴδει πτωχοῦ σὺ ἐνδέδυσαι, τοῖς τῶν γεννητόρων, προσκαρτερῶν πυλῶσιν.

Ἄμεμπτος ἄλλος ὡς Ἰὼβ, πρὸ θυρῶν κακοπαθεῖς ὡς ἐν κοπρίᾳ, ὑποφέρων ὀνείδη τῶν οἰκετῶν σου Σοφὲ, λιμῷ τε καὶ δίψει πιεζόμενος· ὅθεν ἐκληρώσω, τὴν ἄνω βασιλείαν.

Κατηκολούθησας σαφῶς, ᾧπερ εἴληφας χερσὶν Εὐαγγελίῳ· καὶ ἐπτώχευσας Μάκαρ, πενθῶν ἐν ὅλῃ ζωῇ· καὶ πρᾶος γέγονας καὶ ἄκακος, καὶ τῆς βασιλείας, τῆς ἄνω κληρονόμος.

Ἄλλος ἐδείχθης Ἀβραὰμ, τὴν Τριάδα ξεναγῶν τῇ σῇ καλύβῃ, ἀναβάσεσι θείαις, καὶ λογισμοῖς καθαροῖς, καὶ ἄκρᾳ πτωχείᾳ Μακάριε, ταύτην θεραπεύσας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρον ἀέναον ἡμῖν, τοῖς προστρέχουσιν εἰς σὲ Ἁγνὴ πηγάζεις· οὗ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι σοῦ, ὑμνοῦμεν τὸν Τόκον παναχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Θηβαίου. Ὠδὴ θ'. Τὸν ἀόρατον μορφῇ.

Ὡς θησαυρόν σε νοητὸν, κεκρυμμένον Ὅσιε, ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς Ἀντωνίῳ, ἡμῖν δὲ εἰς δόξαν καὶ ἀγαλλίασιν.

Εἰς τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, σεαυτὸν καθηλώσας Πάτερ Ὅσιε, τῇ τοῦ θανάτου μελέτῃ, τὸν βίον τελέσας ζωῆς ἠξίωσαι.

Ὡς παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν, κεκτημένος πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν πίστει ἐπὶ γῆς ἐκτελούντων, τὴν μνήμην σου ταύτην, Παῦλε μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν συνάναρχον Πατρὶ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, συλλαβοῦσα Χριστὸν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως, Παρθένε ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, ὁ Κύριος ἐκραύγαζες· τὸν προστάτην τοῦ σκότους, ἐν τούτῳ τρέπομαι· τὰς φαντασιώδεις ἀπάτας, τὰ παρ' αὐτοῦ, οὐδόλως πτοοῦμαι, μόνον φανταζόμενος, κάλλος θεῖον καὶ ἀπρόσιτον.

Ὡς γῆ πίων Ὅσιε, ἡ σὴ καρδία δέδεκται, τὸν οὐράνιον σπόρον, νοὸς ταῖς αὔλαξι, καὶ ἑκατοστεύοντα στάχυν, καρποφορεῖς, ἐκτρέφοντα πάντων, πιστῶς τῶν τιμώντων σε, τὰς ψυχὰς Θεομακάριστε.

Σὺν ὢν τῷ Δεσπότῃ σου, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν Ὅσιε, φανωτάταις λαμπάσι καταυγαζόμενος, θεῖον φωτισμὸν τοῖς ἐν πίστει, τὴν φωταυγῆ, τελοῦσί σου μνήμην, δοθῆναι ἱκέτευε, Ἰωάννη ἀξιάγαστε.

Ἡγίασε Κύριος, ἐκ μήτρας σε Μακάριε, πρὸς αὐτόν τε πορείας τὰς σὰς κατεύθυνεν· ὅθεν ἠριθμήθης Ὁσίοις, τοῖς εὐσεβῶς, πεπολιτευμένοις· μεθ' ὧν τῆς θεώσεως, ἀπολαύεις Πανοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον, ἡ μήτρα σου γεγένηται, δι' οὗ φῶς οἱ ἐν σκότει, εἶδον καθήμενοι· ὅθεν σε φωναῖς ἀσιγήτοις, Μήτηρ Θεοῦ, ἀεὶ ἀνυμνοῦμεν, καὶ πόθῳ γεραίρομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα. Διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Θηβαίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μεθέξει θεαύμενος, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον Ὅσιε, θεὸς θετὸς χρηματίζεις, σὺν Ἀντωνίῳ παμμάκαρ· μεθ' οὗ ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων Ἅγιε, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Παῦλε φωστὴρ Μοναζόντων.

Τοῦ Καλυβίτου, ὅμοιον.

Πτωχὸς ὡς ἄλλος Λάζαρος, προσεκαρτέρεις Ὅσιε, τῶν γεννητόρων πυλῶσι, στενοχωρούμενος Πάτερ, μικρᾷ καλύβῃ πάνσοφε· ἀλλ'

εὗρες νῦν εὐρύχωρον, τὴν μετ' Ἀγγέλων σκήνωσιν, καὶ τῶν Ἁγίων ἁπάντων, ἐν οὐρανοῖς Ἰωάννη.

Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ, ὅμοιον.

Γονέων τὴν προσπάθειαν, λιπὼν καὶ πλοῦτον ῥέοντα, τὸν σὸν σταυρὸν ἦρας Πάτερ, καὶ τῷ Χριστῷ Ἰωάννη, προθύμως ἠκολούθησας· ἀσκητικῶς νεκρώσας δὲ, τὰ πάθη πρὸς ἀπάθειαν, ἀνέδραμες, καὶ πρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοφόρε.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, τὸν τοῦ Πατρὸς γεγέννηκας, Χριστὸν πανύμνητε Κόρη, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· οὗ τὸν Σταυρὸν οἱ Ὅσιοι, καὶ Ἀσκηταὶ ἀράμενοι, ὀπίσω τούτου ἔδραμον· μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Παῦλε Πατὴρ ἡμῶν· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ Παρθένε, τοῦ Λόγου πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙϚ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἁλύσεως τοῦ Ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν ἀπάτην ἐδέσμευσας, ἐν Κυρίῳ δεσμούμενος, καὶ εἱρκτῇ Ἀπόστολε συγκλειόμενος· διό σε πόθῳ γεραίρομεν, καὶ πίστει τὴν Ἅλυσιν, ἀσπαζόμεθα τὴν σήν· ἐξ αὐτῆς δ' ἀρυόμενοι, ῥῶσιν σώματος, καὶ ψυχῆς σωτηρίαν κατὰ χρέος, εὐφημοῦμέν σε Θεόπτα, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλε.

Διὰ σοῦ γνῶσιν δέχεται, ἀγνωσίᾳ κρατούμενα, τῶν Ἐθνῶν πολύσπορα γένη πρότερον· ὧν τὴν εἰκόνα ἐδήλωσεν, ἐξ ὕψους φερόμενον, σκεῦος ἔνδοθεν χωροῦν, ἅπαν ζῶον Ἀπόστολε· ὅθεν πᾶσά σε, ἡλικία δοξάζει προσκυνοῦσα, ἃς ἐφόρεσας Ἁλύσεις, ὑπὲρ Χριστοῦ προθυμότατα.

Ὃν ἠρνήσω κρινόμενον, ἐγειρόμενον ὕμνησας, ἐκ νεκρῶν Ἀπόστολε, καὶ ἐκήρυξας, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀγαθότητι πολλῇ, τοῖς βροτοῖς ὁμιλήσαντα· ὅθεν πόθῳ σε, μακαρίζομεν Πέτρε προσκυνοῦντες, ἃς ἐφόρεσας Ἁλύσεις, ὑπὲρ Χριστοῦ πανασίδιμε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζάντιος.

Σήμερον ἡμῖν ἡ κρηπὶς τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρος, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, προτίθεται τὴν τιμίαν αὐτοῦ Ἅλυσιν, εἰς ψυχικὴν εὐεξίαν. Δεῦτε πάντες ταύτην προσπτυσσόμενοι, ἐν εὐφήμοις ᾠδαῖς, αὐτὸν καταστέψωμεν· Χαίροις ὁ θερμὸς τῆς Πίστεως πρόμαχος, ὁ θερμῇ τῇ διανοίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, Υἱὸν Θεοῦ ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ. Χαίροις τῆς οἰκουμένης τὸ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς οὐρανῶν Βασιλείας κλειδοῦχε. Χάριν πορίζου τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ τὴν σὴν σεβάσμιον Ἅλυσιν, προσπτυσσομένοις ἐκ πόθου, ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, πρεσβείαν ποιούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐπταικότων.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ Ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά,

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἅλυσιν τὴν πάντιμον, ἐν ᾗ παθῶν διαλέλυται, τὰ δεσμά, προσκυνήσωμεν· σεπτῶς γὰρ ἡγίασται, δωρεαῖς ἀῤῥήτοις, Πέτρου τοῦ πανσόφου· καὶ παρ' αὐτοῦ ὡς ἀληθῶς, εἰσδεδεγμένη χάριν ἀέναον, σειρὰς καὶ αὕτη θλίψεων,

Digitized by Google

καθὼς αὐτὸς παραπτώσεων, θεοσδότως συντέμνουσα, τῶν δεινῶν λύσιν δίδωσιν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Λάμπει σου ἡ Ἅλυσις, ὦ Κορυφαῖε ἀοίδιμε, ὡς σειρὰ ἐπουράνιος, δι᾽ ἧς ἀναγόμεθα ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος, πυλῶν οὐρανίων· καὶ ὡς κλειδούχῳ σοι σοφὲ, καὶ ὑπερλάμπρῳ πιστῶς πελάζομεν. Τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας ὧν, ἐγχειρισθεὶς ἀξιάγαστε, συμπαθῶς ἡμῖν ἄνοιξον, τὴν σωτήριον εἴσοδον.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Σύμφωνον τὸν αἶνόν σοι, ἀγγελικαὶ τάξεις σήμερον, τοῖς βροτοῖς Πέτρε μέλπουσιν. Ἀγγέλυ εἰσόδῳ γὰρ, τὴν πλευρὰν νυγεὶς σὺ, καὶ φρουρᾶς προτρέχων, τὴν ἐν Ἁλύσει συνοχὴν, τοῖς σὲ δεσμᾶσι, δεσμὸν ἀπέλιπες· ἡμῖν δὲ ταύτην πάνσοφε, τὴν χαρμονὴν παρεχόμενος, τῶν πταισμάτων τὰ ἄλυτα, διαλύεις ἐγκλήματα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Πάλιν ἡμῖν ὁ θερμὸς προστάτης, συναγείρεται πρὸς πνευματικὴν πανδαισίαν, Πέτρος, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, τὴν τιμίαν αὐτοῦ Ἅλυσιν προτιθεὶς ἡμῖν, καθάπερ ὀψώνιον πολυτελὲς, εἰς νοσημάτων ἰατρεῖον, εἰς θλιβομένων παραμυθίαν, εἰς λιμένα χειμαζομένων. Δεῦτε πάντες, ταύτην περιπτυξώμεθα, καὶ τὸν αὐτὸν δοξάσαντα δυσωπήσωμεν· Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμῃ ὀλισθήσας τε, καὶ δουλωθεὶς τῇ τοῦ πλάνου, ἀπάτῃ Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος· δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων· ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ Κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον, ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μυ; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπὼν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας, δι᾽ ὧν ἐφόρεσας τιμίων Ἁλύσεων, τῶν Ἀποστόλων Πρωτόθρονε· ἃς ἐν πίστει προσκυνοῦντες δεόμεθα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχυ εἷς, καὶ τοῦ Ἀποςόλυ δύω. Ὁ παρὼν φέρει ἀκροστιχίδα, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Πέτρου τὰ δεσμὰ προσκυνοῦμεν ἐκ πόθου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχου δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πέτρᾳ στηριζόμενοι, ὁμολογίας ἐνθέου σου, Πρωτόθρονε καύχημα, τῶν Ἀποτόλων Χριστοῦ, προσκυνοῦμέν σου, ἐν πίστει τὰς Ἁλύσεις, ἐν αἷς συ αἱ ἄχραντοι, χεῖρες ἐδέθησαν.

Ἔθετό σε Κύριος, τῆς ἑαυτοῦ σωματώσεως, Ἀπόςολε Μάρτυρα, παναληθέστατον, διηγούμενον, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Τρίτον ἀρνησάμενος τοῖς θεοκτόνοις τὸν Κύριον, βροτὸν ὡς φιλώτατον, οὐδὲν διήμαρτες, τῆς προτέρας σου, θεολογίας Πέτρε· ἐκήρυξας τοῦτον γὰρ, Υἱὸν Θεοῦ καὶ Θεόν.

Ῥῆξον τὺς κλοιοὺς ἡμῶν, τῆς ἁμαρτίας Ἀπόςολε, πιςῶς προσκυνούντων σου, τὴν θείαν Ἅλυσιν, καὶ τὰς κλεῖς ἡμῖν, τῆς ἄνω βασιλείας, σπλαγχνισθεὶς διάνοιξον, ὡς συμπαθέστατος.

Θεοτοκίον.

Ἁγνείας τὸ πάναγνον, ὁ ῥυπαρός τε καὶ ἄναγνος, ἐγὼ ἐνδιαίτημα, μέλπειν οὐ σθένω σε, Ἀπειρόγαμε· διό με τῇ χωνείᾳ, τοῦ Πνεύματος καθαρὸν, ἵνα δοξάζω σε.

Ἕτερος Κανὼν Ἦχος ὁ αὐτός· ὗ ἡ Ἀκροςιχίς· Πέτρον γεραίρω τὴν βάσιν τῶν δογμάτων.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Χοροὶ Ἰσραήλ.

Πανηγυρίζει χορεύουσα, πᾶσα ἡ Χριστοῦ, Ἐκκλησία ἐν πνεύματι, εὐφημοῦσά σε πίστει, καὶ τὴν σὴν Ἀπόςολε, πρωτόθρονε ἀσπαζομένη, Ἅλυσιν τιμίαν ἐκ πόθου, δέσμιος ἣν ἐφόρεσας, δεσμῶν μάκαρ τὸν τύραννον.

Ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης ζωγρῶν, Πέτρε τοὺς βροτοὺς, ὡς ἰχθύας προσήγαγες, τῷ σὲ ἐκλεξαμένῳ, ἀπὸ ἁλιέων ἀληθῶς, εἰς Κορυφαῖον πάντων Μαθητῶν· διὰ τοῦτο Ἅλυσιν ἣν ἐφόρεσας, εὐλαβῶς κατασπαζόμεθα.

Τῷ θεμελίῳ τῆς πίςεως, πάντων τὰς ψυχὰς, τῶν πιστῶν ᾠκοδόμησας· καὶ τεμένη τῆς πλάνης, Πέτρε καταστρέψας, ἐδομήσω Ἐκκλησίας, σὲ μεγαλοφώνως τιμώσας, μάκαρ καὶ τὴν Ἅλυσιν, ἥν περ πάνσοφε ἐφόρεσας.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι πᾶσαι δολίου ἐχθροῦ, ἄχραντε Παρθένε, τελείως ἐξέλιπον, ἀφοῦ λόγχῃ

ἐτρώθη, ὁ τὴν σὴν γαστέρα, τὴν ἀμόλυντον οἰκήσας Λόγος· οὗ γλυκυτάτῳ νῦν τρῶσαι ἔρωτι, τὴν καρδίαν μου καθικετεύω σε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Οἷς σε Ἡρώδης, ὡς κακοῦργον κλοιοῖς κατεδίκασεν, ἐν αὐτοῖς σε νῦν τιμᾷ, ἡ Ἐκκλησία πανεύφημε, Πέτρε τὰ παθήματα, σοῦ προσκυνοῦσα πιστῶς.

Ὑπὲρ χρυσίον, καὶ πολύτιμον κόσμον κεκόσμηται, ταῖς Ἁλύσεσι ταῖς σαῖς, ἡ Ἐκκλησία Ἀπόστολε· ἃς καὶ κατασπάζεται, σεμνυνομένη ἐν σοί.

Τετραδίοις παραδοὺς ὁ Τετράρχης ἐν τέσσαρσι, καὶ Ἁλύσει περιθεὶς, ἐφρούρει Πέτρε τοῦ κτεῖναί σε· ἐξ ὧν σε ἐρρύσατο, Χριστὸς Ἀγγέλου χειρί.

Ἀπὸ τοῦ θείου, καὶ πανσέπτου χρωτός σου Ἀπόστολε, μετασχόντα τὰ κλοιά, τὰ σοὶ προσψαύσαντα χάριτος, πάντας ἁγιάζουσι, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτά.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ κατάρας, τῆς ἀρχαίας ἐλύθη τὸ βρότειον, καὶ κατήργηται Σατάν, Ἁγνὴ τοῦ πτώματος αἴτιος· ἡμῖν γὰρ ἐγέννησας, τὴν εὐλογίαν αὐτή.

Ἕτερος. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ὅλος τῷ φωτὶ ἑνούμενος, τῷ καθαρωτάτῳ, αὐτοῦ ταῖς θείαις μεθέξεσι, φῶς ὤφθης δεύτερον, Πέτρε καταυγάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νόμους τοῦ Χριστοῦ ἐκράτυνας, καὶ παρανομοῦντας, τὴν εὐνομίαν ἐδίδαξας, Ἀποστόλων ὡς Κορυφαῖος, ὡς δογμάτων βάσις ἄσειςος.

Γλώσσῃ ἱερᾷ ἐκήρυξας, Θεὸν τὸν παθόντα, καὶ Σταυρῷ σαρκὶ ὁμιλήσαντα· διὰ τοῦτο Πέτρε τιμῶμεν, τὴν δεσμεύσασάν σε Ἅλυσιν.

Θεοτοκίον.

Ἔστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, τῆς ἀκατασχέτου ὁρμῆς· σὺ γὰρ μόνη ἔτεκες, τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
» τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τριάδος γενόμενος, τῆς ὑπερθέου ναὸς, ἐν οἴκῳ ἁγίῳ σου, τοὺς σὲ τιμῶντας πιστῶς, ἁγίασον φώτισον, πλήρωσον τὰς αἰτήσεις, καὶ παράσχου τὰς λύσεις, πάντων τῶν ἐπιόντων, τοῦ Βελίαρ σκανδάλων, Χριστὸν ἐκδυσωπῶν ἐκτενῶς, Πέτρε Ἀπόστολε.

Δόξα. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς Κορυφαῖον τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ ὡς κλειδοῦχον οὐρανῶν βασιλείας, ἀνευφημοῦμεν πίστει σε Ἀπόςολε, καὶ κατασπαζόμεθα, καθαρᾷ συνειδήσει, Πέτρε ἃς ἐφόρεσας, ὡς κακοῦργος Ἁλύσεις, τὰς κακουργίας λύων τοῦ ἐχθροῦ, ἐξ ὧν ῥυσθῆναι ἡμᾶς καθικέτευε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ὑπερτέρα, τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς πλατυτέρα, καὶ ἀοράτου κτίσεως καὶ τῆς ὁρατῆς, ὤφθης ὑπερέχουσα, ἀσυγκρίτῳ συγκρίσει· ὃν εὐρυχωρίαι γὰρ, οὐρανῶν οὐ χωροῦσιν, ἐν σῇ γαστρὶ ἐχώρησας, Ἁγνὴ· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριςὲ, Οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα! πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Διαζώννυταί σου πίςει, νοητῶς ἡ βασίλειος, ἁλουργὶς καὶ πόλις, Πέτρε τὴν σειρὰν τὴν ὑπέρτιμον, ἣν αἰσθητῶς προσκυνοῦσα κατασπάζεται καὶ γεραίρει σου, καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὰ θαύματα.

Ἐν φρουρᾷ σε κλοιοφόρον ὁ Ἡρώδης ἀπέθετο, τῷ ἀναγαγεῖν σε, δήμῳ θεοκτόνῳ Ἀπόςολε· διασωθεὶς δὲ θεόθεν καταλέλοιπας, εἰς προσκύνησιν, τὰ σὰ δεσμὰ τοῖς οἰκέταις σου.

Στομωθεῖσα τῇ προσψαύσει, τοῦ ἀχράντου σου σώματος, καὶ χαριτωθεῖσα, ἡ περιτεθεῖσά σοι Ἅλυσις, ἁγιασμὸν ἡμῖν πᾶσι μεταδίδωσι, προσκυνοῦσιν αὐτὴν, διὰ σὲ Πέτρε πάνσεπτε.

Μετὰ δέους τε καὶ πόθου, προσελθόντες προσπέσωμεν, τοῖς δεσμοῖς τοῦ Πέτρου, διὰ τῶν συμβόλων προσάγοντες, τῷ Ἀποςόλῳ τὴν πίστιν βεβαιούμενοι, τὴν προσκύνησιν, ὡς πρὸς αὐτὸν διαβαίνουσαν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον ὡς τεκοῦσαν, σὲ Θεὸν μετὰ σώματος, ἀνυμνολογοῦμεν, πᾶσαν ἀποτρέποντες αἵρεσιν· ἐν ἑαυτῷ γὰρ ὁ Λόγος, ἐξ αἱμάτων σου, σάρκα ἔμψυχον, ζωοπλαστήσας ἐπέφανεν.

Ἕτερος. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ῥητορεύων τοῦ Δεσπότου τὰ μεγαλεῖα, τῶν ἀπειθῶν Ἑβραίων, τὰς καρδίας πρὸς πίςιν, ἐπέστρεψας ἔνθεον, ὡς ἕδρα τῆς Πίστεως.

Digitized by Google

Αἱ πορεῖαί σου ἐγνώσθησαν ἐφ' ὑδάτων, ὑπερβολῇ φιλίας, τοῦ πεζεύσαντος ταῦτα, Πέτρε καὶ τὰς τρίβους σοι, τὰς θείας γνωρίσαντος.

Ἰατρεῖον κεκτημένοι ἀῤῥωστημάτων, παντοδαπῶν τὴν θείαν, Ἅλυσίν σου Παμμάκαρ, ταύτην ἀσπαζόμεθα, πιστῶς σε γεραίροντες.

Ῥώμην, σώματος τοῦ θείου τῇ καταθέσει, καθαγιάζεις Πέτρε, καὶ τὴν Νέαν φωτίζεις, πίστει τὴν τιμίαν σου κατέχουσαν Ἅλυσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς παλάτιον εὐρύχωρον κατοικήσας, ὁ Βασιλεὺς τῶν ὅλων, τὴν ἁγίαν σου μήτραν, ὤφθη σωματούμενος, πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ ε'. Νῦν ἀναστήσομαι.

Ἆρον Ἀπόστολε, τῆς ἁμαρτίας μου τὰ κλοιά, τὰ ἐπικείμενά μοι ἐπαυχένια, καὶ ὠθοῦντα πρὸς φθοράν, ὡς ἐξουσίαν τοῦ Σωτῆρος εἰληφὼς, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰ πταίσματα.

Παῦσον Πανεύφημε, τὴν ἐπανάστασιν τῶν ἐθνῶν· λῦσον τὰ σκάνδαλα τῆς Ἐκκλησίας δὲ, τὴν ὁμόνοιαν διδοὺς, ὁ ὑπὲρ ταύτης ἐν Ἁλύσει δεσμευθεὶς, ἣν πιστῶς καὶ περιπτυσσόμεθα.

Ῥῦσαι Ἀπόστολε, αἰχμαλωσίας τῆς νοητῆς, τοὺς προσκυνοῦντάς σου πιστῶς τὴν Ἅλυσιν· καὶ διάσωσον ἡμᾶς, πρὸς οὐρανίους, ἃς πεπίστευσαι σκηνὰς, ὡς Ποιμὴν ἡμῶν καὶ Διδάσκαλος.

Οὓς ἐδικαίωσε, τῇ μεσιτείᾳ σου τῇ φρικτῇ, Πέτρε Ἀπόστολε, ὁ σὸς Διδάσκαλος, βασιλεύειν ἐφ' ἡμᾶς, ὀρθοδοξοῦντας, διαφύλαττε τῇ σῇ, κραταιᾷ δεξιᾷ πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Εἶδεν ὁ ἥλιος, ἀπαυγασμάτων τῶν ἑαυτοῦ, σὲ διαφέρουσαν πολλῷ Πανύμνητε· ἐξ ἧς ὤφθη ὁ Θεὸς ἐνανθρωπήσας, τοὺς τιμῶντάς σε πρὸς φῶς, ἀνυψῶν τῆς αὐτοῦ Θεότητος.

Ἕτερος. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Τὸν τοῦ Πατρὸς συνάναρχον, ἐκήρυξας Υἱὸν, ἀποκαλύψει Πανεύφημε θείᾳ, καὶ μακαρισμοῦ κατηξιώθης, μακαρίου ἐκ στόματος.

Ἡνίκα φῶς ἑώρακας, ἐκλάμψαν ἐν Θαβώρ, τὰς τοῦ ἡλίου καλύπτον ἀκτῖνας, φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, ηὐγάσθης Πέτρε, καὶ Χριστὸν Θεὸν ἔγνωκας.

Νεκρὸν τριημερεύσαντα, ἐκήρυξας Χριστὸν, δι' ὃν Ἁλύσεις ἐφόρεσας Πέτρε· ἅσπερ προσκυνεῖν ἀξιωθέντες, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Βεβαρυμένον Ἄχραντε, τῷ φόρτῳ τῶν πολλῶν, ἁμαρτημάτων ἐλάφρυνόν με νῦν, φέρειν τὸν ζυγὸν ἐνδυναμοῦσα, Χριστοῦ τὸν ἐλαφρότατον.

Ὠδὴ ϛ'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Σήμερον οὐράνιαι Δυνάμεις, καὶ Ἀποστόλων δῆμοι, συνευφραίνονται τοῖς ἐπιγείοις, Πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες, προσκυνούμενα τὰ σύμβολα.

Κροτοῦσιν Ἁγίων αἱ χορεῖαι, καὶ ὀλολύζει φάλαγξ, ἡ δαιμόνιος δειματουμένη, Πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες, προσκυνούμενα τὰ σύμβολα.

Ὕπνωσαν Ἀγγέλου παρουσίᾳ, οἱ στρατιῶται Πέτρε, οἱ φρουροῦντές σε· ἐκ τῶν χειρῶν δὲ, ἄφνω τῶν σῶν, αἱ Ἁλύσεις ἔπεσον, ἃς αἰσίως ἀσπαζόμεθα.

Νεκρὰν Ταβιθὰν ἐξαναστήσας, τοὺς δὲ φρουροὺς νεκρώσας, τῶν Ἁλύσεων ἐξετινάχθης· πάντα τὰ σὰ, ὑπὲρ νοῦν Ἀπόστολε· ὅθεν πίστει σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Ἦλθον εἰς χειμῶνα ἀπωλείας, καὶ συνετάραξάν με, ποταμοὶ σφαλμάτων ἀμετρήτων· ἀλλ' ἐπ' ἐμοὶ, σπλαγχνισθεῖσα Δέσποινα, πρὸς λιμένα θεῖον ἴθυνον.

Ἕτερος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἀντίστροφον, παραδόξως ὑπέμεινας σταύρωσιν, ἑτοιμάσας, πρὸς οὐράνιον τρίβον τοὺς πόδας σου· ἣν ἡμᾶς βαδίζειν, Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ ἐνδυνάμωσον.

Συνῴκησας, τῇ τῶν ζώντων ζωῇ καὶ δεσμούμενος, ὑπὲρ ταύτης, τὰ δεσμὰ τοῦ Βελίαρ συνέτριψας· τὴν δεσμεύσασάν σε διὰ τοῦτο σεβόμεθα Ἅλυσιν.

Ἱκέτευε, τὸν Δεσπότην Παμμάκαρ τῆς κτίσεως, καταπέμψαι, ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην καὶ ἔλεον, τοῖς δοξάζουσί σε, ὡς αὐτοῦ Μαθητὴν γνησιώτατον.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, δερματίνους χιτῶνας ἐνδέδυται, ὁ Προπάτωρ· ὁ δὲ Κτίστης αὐτὸν ἐπενδύεται, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σαρκωθεὶς ὑπὲρ λόγον Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κή-
» τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ
» βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν Κορυφαῖον καὶ πρῶτον τῶν Ἀποστόλων, τῆς ἀληθείας τὸν ἔνθεον ὑποφύτην, Πέτρον τὸν μέγιστον εὐφημήσωμεν, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐν πίστει, ἀσπασώμεθα Ἅλυσιν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Digitized by Google

Ὁ Οἶκος.

Τὸν εὐκλεῆ καὶ μέγαν Κυρίου Μαθητὴν, ἐπαξίως ποία γλῶσσα βροτῶν, ἐγκωμιάσαι δυνήσεται; ὃν γὰρ εὐλόγως ὁ Θεὸς Λόγος ἐμακάρισε, ποῖος νοῦς ἐπαινέσει; ὅμως, ἐπεὶ ὅπερ τις κατὰ δύναμιν κέκτηται, ὀφείλει Χριστῷ προσφέρειν, τοῦτο δὴ καὶ ποιῆσαι πειράσομαι. Ἀλλ' ὦ φιλέορτοι, εὐσεβῶς τὸν Πρωτόθρονον ᾄσμασι στέψωμεν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΙϚʹ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἁλύσεως τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Πέτρου.

Στίχοι.

Σὴν προσκυνοῦντα Πέτρε Σειρὰν τιμίαν,
Σειρᾶς μακρᾶς λῦσόν με τῶν ἐγκλημάτων.

Σειρὴν προσκυνέω Πέτρου δεκάτῃ ἐνὶ ἕκτῃ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, τῆς τιμίας ἁλύσεως τοῦ Ἁγίου Πέτρου τὴν προσκύνησιν ποιούμεθα, ἣν αὐτῷ περιέθηκεν, ὡς ὁ Ἀπόστολος Λουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσιν ἱστορεῖ, ὁ τετράρχης Ἡρώδης. Λυθεῖσαν δὲ ταύτην ἐξ ἐπιφανείας Ἀγγέλου, τινὲς τῶν πιστῶν εὑρόντες κατὰ διαδοχὴν διαφυλάξαν. Ἥτις ὕστερον παρὰ τῶν εὐσεβῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀνεκομίσθη, καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Πέτρου, τῷ ὄντι ἔνδον τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ἔνθα καὶ ἡ Σύναξις αὐτοῦ τελεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων, Πευσίππου, Ἐλασίππου, καὶ Μεσίππου· καὶ Νεονίλλης τῆς μάμμης αὐτῶν.

Στίχ. Κἂν ὦσιν ἱππεῖς, κλήσεων σημασίᾳ,
Πεζοὶ τρέχουσι τρίδυμοι τρεῖς πρὸς φλόγα.

Νεονίλλα γραῦς· ἀλλὰ πῦρ ἀνημμένον,
Ὡς πέρ τις ἀκμάζουσα καρτερεῖ νέα.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Καππαδοκίας τρίδυμοι, πωλοδαμνεῖν ἄριστα μεμαθηκότες, καὶ τοὺς ἵππους κατὰ τῶν πεδίων κινεῖν. Καί ποτε πάτριον ἑορτὴν ἄγοντες Νεμεσίου Διὸς, τὴν Μάμμην αὐτῶν ἐκάλουν πρὸς ἑστίασιν. Ἡ δὲ (καὶ γὰρ ἤδη τὰ περὶ Χριστοῦ ἐμεμύητο)· τὴν περὶ ἡμᾶς αὐτοῦ διεξῆλθεν οἰκονομίαν, καὶ τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν κατεχλεύαζεν. Ἡ δὲ τοιαύτη διήγησις, εὐθὺς αὐτοῖς ἀφορμὴ πρὸς σωτηρίαν ἐγένετο. Ἕκαστος γὰρ ἀνεμνήσθη ἃ ἐν τῇ παρελθούσῃ νυκτὶ ὄναρ ἐθεάσατο, ἃ καὶ ἦν ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτούς. Καὶ εὐθέως τῶν εἰδώλων καθαιρέται γενόμενοι, καὶ τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ ὁμολογήσαντες, ὑπὸ τῶν Κυρίων αὐτῶν ἐν πυρὶ βληθέντες, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δάνακτος.

Στίχ. Ἀφῃρέθης τὸ Δέλτα σὺν κάρᾳ Δάναξ·
Τμηθεὶς γὰρ ὤφθης οὐρανοκράτων ἄναξ.

Οὗτος ἦν ἐν τοῦ Ἰλλυρικοῦ, ἐξ Αὐλῶνος οὕτω καλουμένου τόπου, κληρικὸς τῆς ἐν αὐτῷ ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας. Λαβὼν δὲ τὰ τῆς Ἐκκλησίας σκεύη, πρὸς τὸ διασῶσαι αὐτὰ ἐκ τῆς τῶν ἀπίστων καταδρομῆς, καταληφθεὶς ἔν τινι τόπῳ παρ' αὐτῶν, καὶ θύειν τῷ Διονύσῳ ἀναγκαζόμενος, ἐπεὶ οὐκ ἐπείθετο, τοῖς παρ' αὐτῶν ἐπιφερομένοις ξίφεσιν ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὁ βασιλεύειν μὲν δοκῶν, βεβασιλευμένος δὲ μᾶλλον, ὑφ' ἡδονῆς τὸ ἀρεστὸν, Ἰουδαίοις ποιῶν χειροπέδαις σε, σιδηραῖς κατεδίκασεν· ὃς Ἀπόστολε τιμῶμεν σὲ ἀνυμνοῦντες.

Ὑποχωρεῖ σοι Μαθητὰ, τοῦ Χριστοῦ ἡ σύμπασα κτίσις· τὰ γὰρ πελάγη πορευτὰ, τὰ κλοιὰ ὡς στυππεῖα, πυλῶνες δὲ, σιδηροῖ σοι ὡς ἄμφοδα, ἐλογίσθησαν δυνάμει τοῦ Παρακλήτου.

Μάγους ψευδεῖς συναναιρῶν, νέκυας ἐγείρων χωλούς τε, καὶ παρειμένους ὑγειῶν καὶ νοσοῦντας σκιᾷ σου ἰώμενος, κεκλεισμένων διῆλθες πυλῶν, καὶ κλοιῶν προσκυνουμένων ἐξέδυς Πέτρε.

Ἐκ Παλαιστίνης ὁ Χριστοῦ, ἵππος καὶ Ἀπόστολος Πέτρος, ὡς ἐκ βαλβῖδος προελθὼν, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξας ἐν Ῥώμῃ μὲν, τῇ προτέρᾳ κατέπαυσε, τῇ δὲ Νέᾳ δοὺς τὴν Ἅλυσιν προσκυνεῖσθαι. Θεοτοκίον.

Τῆς σῆς λοχείας τὸ καινὸν, ἡ Χαλδαϊκὴ φλὸξ ἐδήλου, τοὺς Παῖδας βλάπτουσα μηδέν· τοῖς πολλοῖς τοιγαροῦν παραπτώμασι, φλογιζόμενον Δέσποινα, τῆς πρεσβείας σου τῇ δρόσῳ διάσωσόν με.

Ἕτερος. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Τρίτον ἠρνήσω Χριστόν· ἐπερωτήσει ὅθεν, τριττῇ ἰᾶταί σου τὸ ἔγκλημα, Πέτρε πανασίδιμε, καὶ στηριγμὸν δεικνύει, πολλῶν σαλευομένων.

Ὡς δεσμευθεὶς τοῦ Χριστοῦ, τῷ γλυκυτάτῳ πόθῳ, δεσμοῖς ποικίλοις προσωμίλησας· διό σου τὴν Ἅλυσιν, λύουσαν πάθη Πέτρε, ἐν πίστει προσκυνοῦμεν.

Νύκτα βαθεῖαν δεινῆς, πολυθεΐας λύεις, τὴν οἰκουμένην διερχόμενος ὡς μέγιστος ἥλιος, Πέτρε Χριστοῦ αὐτόπτα, τῶν Ἀποστόλων κλέος.

Δόξα ἐγένου Χριστοῦ, τοῦτον τοῖς μέλεσί σου, δοξάσας Πέτρε πανασίδιμε· διό σε δοξάζομεν, καὶ τὴν δεσμεύσασάν σε, Ἅλυσιν προσκυνοῦμεν. Θεοτοκίον.

Ὁ καταβὰς ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὑετὸς Παρθένε, θεογνωσίᾳ πᾶσαν ἤρδευσε, τὴν γῆν καὶ ἀνέδειξε, σὲ τῶν Ἀγγέλων πάντων, Ἁγνὴ τιμιωτέραν.

Digitized by Google

Ὠδὴ ή. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νομοθέτα Ποιμὴν καὶ Διδάσκαλε, τῶν θρεμμάτων Χριςȣ̃ Πέτρε ἔνδοξε, τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας, σοῦ τὰς Ἁλύσεις, ἁμαρτίας δεσμῶν ἀπολύτρωσαι.

Ἐνοχλήσεις Δαιμόνων ἀπέλασον, ἁμαρτίας χειμῶνα κατεύνασον, νόσους κινδύνους θλίψεις τε, καὶ βαρβάρων ἐφόδους, διώκων Πέτρε, ἀπὸ τῶν τὰς Ἁλύσεις τιμώντων σου.

Κεχαρίτωται πᾶς προσαπτόμενος, τῆς τιμίας Σειρᾶς σου Ἀπόστολε, ἁγιασμοῦ πληρȣ́μενος, καὶ χαρᾷ ἀναμέλπει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πανδαισίας ἁπάσης ὑπέρκειται, ἡδονῆς τῶν σεπτῶν σου Ἁλύσεων, ἡ εὐλαβὴς προσκύνησις· σὺ γὰρ καὶ ἑστιάτωρ, τῆς εὐφροσύνης, τῆς τοιαύτης ἐνθέου Ἀπόστολε. **Θεοτοκίον.**

Ἐφερπύσας τρυφῆς ἐξορίζει με, δυσβουλίαις ὁ ὄφις ὁ δόλιος· βουλῆς δ' ὁ μέγας Ἄγγελος, βροτωθεὶς ἐκ σῆς μήτρας, τοῦ Παραδείσου, οἰκήτηρα καὶ πάλιν εἰργάσατο.

Ἕτερος. Ὁ αὐτός.

Γεωργῶν καρδιῶν Πέτρε λῆα, εὐφορώτατα ταῦτα ἐτέλεσας, τῷ Γεωργῷ τῆς κτίσεως, τῷ τὰς κλεῖς σοι τὰς θείας παρεχομένῳ, τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν ἐγκλήματα.

Μακαρίζομεν Πέτρε σε πάντοτε, καὶ τὴν σὴν ἀσπαζόμεθα Ἅλυσιν, ἣν ὡς κακοῦργος ἔφερες, ἀναιρῶν τῆς κακίας τὸν ἀρχηγέτην, καὶ δεσμῶν τοῖς δεσμοῖς σου Ἀπόστολε.

Ἀκλονήτῳ σου πέτρᾳ τῆς πίστεως, συντηρῶν Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τὰ διὰ μέσου σκάνδαλα ἀποδίωξον Πέτρε, καὶ εἰρηναίαν, ἐξαιτοῦ ταύτῃ μάκαρ κατάστασιν.

Τὰ δεσμὰ καὶ τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, τοῦ δεσμεύσαντος ᾅδην καὶ θάνατον, περιφανῶς ἐκήρυξας· διὰ τοῦτο Παμμάκαρ τὴν λύσιν σου, ἀσπαζόμενοι ἁγιαζόμεθα.

Τριαδικόν.

Ὡς τὰ ἄνω βοήσωμεν τάγματα, τρισαγίοις φωναῖς τὸν παναίτιον, Πατέρα νῦν δοξάζοντες, καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, μίαν οὐσίαν, μίαν δύναμιν, μίαν ἐνέργειαν. **Θεοτοκίον.**

Νοητήν σε λυχνίαν προέγραψεν, ὁ Προφήτης τὸ θεῖον λαμπάδιον, Θεογεννῆτορ φέρουσαν, τὸ φωτίσαν τοὺς πρώην, ἐσκοτισμένȣς, τῶν κακῶν ταῖς πολλαῖς ἀμαυρώσεσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ὅλος γλυκασμός, ὑπάρχεις Ἀπόστολε ἀνευφημούμενος, πάσης θυμηδίας τε, πεπληρωμέναι αἱ πανηγύρεις σου· διὸ καὶ νῦν τοὺς δούλους σου, τοὺς προσκυνοῦντας πιστῶς, τὰ δεσμά σου, εὔφρανον ἁγίασον, καὶ φαιδρῶς ἑορτάσαι ἀξίωσον.

Θραῦσον τὴν ἰσχὺν, τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολε, τῶν πολεμούντων ἡμᾶς, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ἀμάχῳ σθένει σου καθυπόταξον, ἐν χειροπέδαις ἄρχοντας, αὐτῶν τῇ πόλει σȣ, θριαμβεύων, ἔνθα σου ἡ Ἅλυσις τῶν ἀχράντων χειρῶν νῦν τετίμηται.

Ὄντως ἀληθεῖς, οἱ λόγοι σου Δέσποτα, οὓς ἀπεφήνω εἰπών· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ μείζονά μου ἔργα ἐργάσεται· ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἀπόστολος, καὶ ζῶν τὰ πάθη σκιᾷ, ἐξιᾶτο, καὶ νῦν τοῖς κλοιοῖς αὐτοῦ, τὰ ποικίλα ἐργάζεται θαύματα. **Τριαδικόν.**

Ὕψιστε Πατὴρ, Υἱὲ καὶ Παράκλητε, Τριὰς ὁμότιμε, ταῖς τȣ̃ Κορυφαίȣ σȣ, τῶν Ἀποστόλων Πέτρου δεήσεσι, τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον ἐν τοῖς πολέμοις ἀεί· τῇ δὲ Πόλει, ἄσειςον ἀκλόνητον, εἰρηναίαν παράσχου κατάστασιν.

Θεοτοκίον.

Ἅπαντες βροτοὶ, ὑμνεῖν ἀποροῦντές σου, τὸ ξένον λόχευμα, τὸν τοῦ καταπτάντος σοι, Ἀγγέλου λόγον χαίροντες ᾄδομεν· Χαίροις βροτῶν ἡ λύτρωσις, τῶν πενομένων τροφή· τῶν δαιμόνων, χαίροις ἀμυντήριον· χαίροις σπίλων ἐμῶν καθαρτήριον.

Ἕτερος. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Ἰδεῖν ἠξιώθης τὰ μακρόθεν, πιστῶς ἐλπιζόμενά σοι Πέτρε, καὶ καμάτων τὰ γέρα ἐκ Θεοῦ, τοῦ φιλανθρώπου χαίρων κομίζῃ· οὗ τῇ σαρκί σου, πάθος θεῖον ἐξεικόνισας.

Ὡς θεῖος κλειδοῦχος βασιλείας, τὰς ταύτης ὑπάνοιξον εἰσόδους, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν ἐπὶ γῆς, καὶ τὴν σεπτήν σου ἀσπαζομένοις, Ἅλυσιν Πέτρε, ἣν δεσμούμενος ἐφόρεσας.

Συνὼν τῷ Υἱῷ ἐν Θαβωρίῳ, φωνῆς Πατρικῆς αὐτὸν δηλούσης, ἠξιώθης ἀκοῦσαι τοῦ σεπτοῦ, Πνεύματος Πέτρε σοῦ τὴν καρδίαν, κεκαθαρμένην, παραδόξως καταυγάσαντος.

Ἡμῖν τοῖς ἐκ πόθου σε τιμῶσι, καὶ τὴν Ἅλυσιν ἀσπαζομένοις, μεθ' ἧς Πέτρε ἐδέθης ἱλασμὸν, καὶ ὀφλημάτων αἴτησαι λύσιν, καὶ βασιλείας, οὐρανίου τὴν ἀπόλαυσιν.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἐγένου· διὸ φωταγώγησόν με Κόρη, ἀμαυρούμενον πάσαις τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἐπηρείαις· ὅπως ἐν πίστει, σὲ Παναγία, μεγαλύνω Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ Τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ
» λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὃς ὤ-
» φθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστρά-
» φη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Οὐ σάρξ καὶ αἷμα Πέτρε σοι, ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέπνευσε, θεολογῆσαι τὸν Χριστὸν, Υἱὸν Θεοῦ Πατρὸς ζῶντος· διό σε καὶ μακάριον, αὐτὸς προεμαρτύρατο, καὶ φερωνύμως κέκληκε, Πέτρον ὡς πέτραν ἀῤῥαγῆ, καὶ βάσιν τῆς Ἐκκλησίας.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένος παναμώμητος, σὺ ἐγνώσθης καὶ Μήτηρ, ὡς Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ σωτηρία γέγονεν, ἡ κυοφορία σου, τοῖς μελῳδοῦσιν ἐκ πόθου· Δόξα πρέπει τιμή τε, καὶ προσκύνησις Τριάδι, τῇ ἀστέκτῳ καὶ θείᾳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχ. Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τοὺς πόνους τοῦ κηρύγματος, τιμῶντές σου πανεύφημε, Κορυφαῖε, καὶ τὴν Ἅλυσιν πιστῶς, προσκυνοῦντες ὑμνοῦμεν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τὸν εὐεργέτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Ὡς ἐκ τῆς ἀθεΐας βυθοῦ, ἀνήγαγες πανεύφημε, τῷ ἀγκίστρῳ, τοῦ κηρύγματος βροτοὺς, καὶ ἡμᾶς ἀθυμίας, ἀνάγαγε πρεσβείαις, Πέτρε ταῖς σαῖς, πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Πρεσβείαις σου ὡς θείαις κλεισὶ, Πανεύφημε εὐτρέπισον, οὐρανίους, τὰς εἰσόδους καὶ ἡμῖν, τὰς πύλας διανοίξας, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, ταῖς Κορυφαῖόν σε δοξάζουσι.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ Πέτρε φιλεῖς με; τὸ τριττὸν τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς διωρθώσατο· διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην ὁ Σίμων· Κύριε πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτήρ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιεποιησάμην εἰς σωτηρίαν. Αὐτὸν ἱκέτευε θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη Πάναγνε πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμισον, τὰ κύματα πράϋνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰ βούλει, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην·
εἰδὲ μή,
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Ἀξίως εἴληφας ἐκ Θεοῦ τὰ χαρίσματα, σοφὲ Ἀπόστολε, πέτρα τῆς πίστεως· ἀνθ' ὧν τὸ αἷμά σου τῷ Κτίστῃ, ὡς γλύκιον ἔδεσμα προσήγαγες πανεύφημε, καὶ κλειδοῦχος χάριτι τῶν οὐρανίων πυλῶν, πᾶσιν ἀναδέδειξαι, τοῖς πίστει εὐφημοῦσί σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου· τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾷν καὶ τρέμειν, ἀεὶ τῶν δαιμόνων παρασκευάζει ἀγαθή· ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἁγίων κατάταξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὠλόλυζε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς Φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,
Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου,
Ὠδὴ γ'. καὶ ϛ'.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.
Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Digitized by Google

Ὁ Ἀπόστολος.
Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν.
Ζήτει Σάββατον δ'. τοῦ Πάσχα.
Εὐαγγέλιον, Ἑωθινὸν ιά.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.
Κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΤΗ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, ἐν τῷ μνήματι σαυτὸν, χαίρων περιέκλεισας Πάτερ, ὑπὲρ ἀγάπης Χριστοῦ, φέρων σταθερώτατα, τὰς τῶν δαιμόνων ποινάς· προσευχῇ δὲ καὶ χάριτι, ἀπέδειξας τούτων, πάχνης ἀδρανέστερα, τὰ βουλευτήρια· τότε ἐπεκρότησαν τάξεις, τῶν Ἀγγέλων κράζουσαι· Δόξα, τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Ἀντώνιε. Δίς.

Ἄλλος ἀνεδείχθης Ἠλιοὺ, ἔχων τοὺς κλεινοὺς φοιτητάς σου, ὡς Ἐλισσαῖον σοφὲ, οἷς περ καὶ τὴν χάριν σου, διπλῆν κατέλιπες, ἁρπαγεὶς ὡς ἐν ἅρματι, αἰθέριος Πάτερ· ὅθεν ζῶν τῷ πνεύματι, νῦν συναγάλλῃ αὐτοῖς, πάντων μνημονεύων παμμάκαρ τῶν ἐπιτελούντων σου πόθῳ, τὴν σεπτὴν πανήγυριν Ἀντώνιε.

Ὥσπερ ὁ Θεόπτης Μωϋσῆς, γνόφῳ νοητῷ ὑπεισῆλθες, θεωριῶν ἀληθῶς· αὖθις δὲ κατώπτευσας, ὅν περ ἐπόθεις τρανῶς· δοξασθεὶς δὲ τὸ πρόσωπον, τῇ αἴγλῃ ἐκείνου, Πάτερ καθωδήγησαι, εἰς σωτηρίους μονάς· ὅθεν, συνελθόντες Θεόφρον, χαίροντες κραυγάζομεν· Δόξα, τῷ σὲ ἐνισχύσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀντώνιον τιμήσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀδιόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὤφθης ἐκ μητρικῶν, σπαργάνων θεοφόρε, ἡγιασμένον σκεῦος, Ἀντώνιε καὶ οἶκος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Δόλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύσας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτράνωσας τὴν δόξαν, Χριστοῦ Πάτερ Ἀντώνιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ἤρθης ὡς Ἠλιοὺ, ἐν ἅρματι πυρίνῳ, καὶ συνεκράθης μάκαρ, ἀμέσως τῇ Τριάδι, Ἀντώνιε παγκόσμιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἄνω σε οἱ Χοροὶ, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦσι σὺν τοῖς κάτω, δοξάζοντες ἀπαύστως, τὸν Τόκον σου τὸν ἄχραντον.

Ἀπολυτίκιον· Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν.
Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. Στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ἦχος δ'. ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ φωτισθεὶς ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτῖσιν, ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρως ἀνέφλεξε, καὶ τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσεν, αὐτὸ ποθῆσαι, τὸ τῆς ἀγάπης ὄντως ἀκρότατον· τότε κατεφρόνησας, σαρκὸς καὶ αἵματος· καὶ ἔξω κόσμου γεγένησαι, πολλῇ ἀσκήσει, καὶ ἡσυχίᾳ τούτῳ ἑνούμενος· ὅθεν ἐπλήσθης, ὡς ἐζήτησας, τῶν ἐκεῖθεν καλῶν καὶ ἀνέλαμψας, ὡς Ἀστὴρ καταυγάζων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ἀντώνιε. Δίς.

Ὁ τῶν δαιμόνων τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη, συντρίψας τῇ χάριτι τοῦ Θείου Πνεύματος, καὶ τὴν κακίαν καὶ ἔνεδραν, αὐτῶν τοῖς πᾶσι, δηλοποιήσας θείοις διδάγμασι, ταῖς θείαις λαμπρότησι, καταστραπτόμενος, τῶν Μοναστῶν διαυγέστατος, φωστὴρ ἐγένου, καὶ τῆς ἐρήμου πρῶτος διάκοσμος, καὶ τῶν νοσούντων ἐμπειρότατος, καὶ σεπτὸς ἰατρὸς καὶ ἀρχέτυπος, χαρακτὴρ ἐναρέτου, ἀγωγῆς Πάτερ Ἀντώνιε. Δίς.

Digitized by Google

Ο χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον Πατὴρ εὑρὼν, Χριστὸς τῶν θείων ἐμφάσεων, λαμπρὰς οἰκείου, μαρμαρυγὰς φωτός σοι ἐξήστραψεν· ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἄφθονος ὤφθης πηγὴ, διατροφή τε λιμώττουσι, καὶ τῶν διψώντων, δι' ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφεσιν· τὰς ψυχικὰς δὲ διαθέσεις ὁρῶν, σοῦ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο καθαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, Ἄγγελος ἐπίγειος, βροτὸς οὐράνιος, τῆς παρθενίας διδάσκαλος, τῆς ἐγκρατείας, ἠκριβωμένη στάθμη Ἀντώνιε· συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου καὶ τὴν ἀσίγητον, δοξολογίαν μακάριε, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ τοῖς Ὁσίοις πᾶσι καὶ Μάρτυσι, τούτῳ προσάγων, τοὺς τελοῦντάς σου, τὴν ἱερὰν μνήμην πάντοτε, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ πταισμάτων ἐλευθέρωσον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Συκεώτου.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, νοῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν, ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας· ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον, καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλῶσαι τῷ πνεύματι· ὅθεν Μοναζόντων ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιστὴς τῆς ἐρήμου, εὐδρομούντων ἀλείπτης, κανὼν ἀρετῆς ἀκριβέστατος· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Ἀντώνιε, καθαρῶς ἐποπτεύεις τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε· τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ. 1. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ Κεφ. ε. 15.
ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφθήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους Δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βα- Κεφ. ς. 1.
σιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύ- Κεφ. δ. 7.
σει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκα-

Digitized by Google

νία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'. τοῦ Στουδίτου.

Ἀσκητικὸν γυμνάσιον, συγκροτήσας ἐπὶ γῆς, Ὅσιε Ἀντώνιε, τὰς τῶν παθῶν προσβολάς, ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου, πάσας ἀπήμβλυνας, καὶ κλίμαξ θεία καὶ σεπτή, εἰς οὐρανοὺς ἀνάγουσα, τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη, ὁ θεόληπτος βίος σου· εὐσεβείας γὰρ καρπούς, ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, ἰατρεύεις δι' αὐτῶν, τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν, τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι· Χαίροις τῆς Ἑῴας ἀστὴρ χρυσαυγέστατε, καὶ τῶν Μοναζόντων λαμπαδοῦχε καὶ Ποιμήν. Χαίροις ἀοίδιμε, τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα. Χαίροις τῶν πλανωμένων, ὁ μέγας ὁδηγός· Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, καὶ τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀντώνιον τιμήσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ὁ αὐτός.

Ὅσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβών, τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτί, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Πάτερ Ἀντώνιε.

Ἦχος γ'. Ἀνατολίου.

Ὅσιε Ἀντώνιε, τῆς στερροτάτης ἀσκήσεως τὴν καυστικὴν καὶ εὔψυχον διατριβήν, ὡς ἐν ἀΰλοις ἀναπαυόμενος ἐτέλεσας· τοῖς ἐρημοτέροις γάρ, σεαυτὸν συνάψας πνευματικῶς τὰς πυριφλέκτους φαρέτρας τῶν δαιμόνων κατεπάτησας· καὶ ὑπεράνω πάσης ἀρετῆς γεγονώς, συναυλίζῃ Ἀγγέλοις, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου ἀκούσας, τὸν κόσμον κατέλιπες, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, εἰς οὐδὲν λογισάμενος· ὅθεν πᾶσιν ἐβόας· Ἀγαπήσατε τὸν Θεόν, καὶ εὑρήσετε χάριν αἰώνιον· μηδὲν προτιμήσητε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, εὕρητε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων· οὗ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, φύλαξον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἄρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγενημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ ἐκτέμνων ῥίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμάς, ὑποστὰς ἀνδρείως ἐθριάμβευσας, αὐτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ ψυχόλεθρον πλάνησιν· τὴν τοῦ Σταυροῦ δέ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν· ἣν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Στῦλος φωτοειδὴς ἀρεταῖς, ἐστηριγμένος, καὶ νεφέλη σκιάζουσα, ἐγένου τοῖς ἐν ἐρήμῳ, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τῶν Θεὸν ὁρώντων προηγούμενος, Σταυροῦ βακτηρίᾳ, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν· τὸν νοητὸν δέ, Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν οὐράνιον ἄνοδον, εὗρες Θεομακάριστε, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνήρ, ὁ φοβούμενος.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις ἐν ὑψίστοις Ἀντώνιε· τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, φανεὶς καθαρώτατον, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπὰς εἰσδεχόμενον, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε· ὅθεν καταυγαζόμενος, ἑώρας τὰ μέλ-

Digitized by Google

λοντα, πάντα προλέγων, ἐκ Θείας, φωτοφανείας μυούμενος, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Συκεώτου.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Ἀντώνιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε, τοῦ Παύλου συμμέτοχε τοῦ Θηβαίου· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις, δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων. Νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἑπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ψυχήν σου δεσμεύσας πόθῳ Χριστοῦ, τὰ γεώδη μισήσας πάντα σαφῶς, ηὐλίσθης Πάτερ Ὅσιε, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος ἔνδοξε, ὡς ἐξ ἀδύτων μύστης, ἀγγελικῶς διέλαμψας· ὅθεν καὶ τὸν γνόφον, διαβὰς τῆς σαρκός σου, τὸ σκότος ἐδίωξας, τῶν δαιμόνων μακάριε, Μοναζόντων ὁ πρόκριτος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, ἀφράστως ἀπεκύησας, τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα κατέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν κόσμον ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειάν τότε παράσχου μοι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάχραντε.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, ὡς νεκρώσαντα πάσας τὰς προσβολὰς τῶν παθῶν, δι' ἐγκρατείας καὶ στεῤῥᾶς ὑπομονῆς ἀληθῶς, καὶ καταισχύναντα σφοδρῶς, τὸν ἀντίπαλον ἐχθρόν, καὶ πάσας τούτου ἐπάρσεις· καὶ νῦν πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος ἣν προεκήρυξαν πάντες οἱ δικαιότατοι, καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, Ὄρος ἀλάξευτον, καὶ Δαυῒδ ὁ μελῳδός, σὺν Μωϋσεῖ καὶ τοῖς λοιποῖς, Βάτον καὶ Στάμνον καὶ Ῥάβδον, Νεφέλην Πύλην καὶ Θρόνον, καὶ μέγα Ὄρος ἀναδειχθεῖσαν ἡμῖν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπών, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβών, ὅλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρκὸς ἔξω Πάτερ, καὶ κόσμου γενόμενος, τοῦ Ἁγίου γέγονας, συνόμιλος Πνεύματος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις ἐκένωσας, τὰς ἐρήμους ἐπόλισας Θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις, διδαχαῖς, καταφωτίζων Ἀντώνιε, τοὺς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῇ, Ἁγνὴ Ἀγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ, Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν. Μετὰ τὸν Ν΄.

Δόξα, Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν

Digitized by Google

τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς ϛ'. καὶ τοῦ Ὁσίου, εἰς η'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἀντώνιον τὸν θεῖον εὐφημεῖν θέμις. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἀθανασίας καὶ ζωῆς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου σαφῶς, καὶ τριλαμποῦς αἴγλης, Πάτερ ἐμφορούμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν ζοφώδη ψυχήν μου, καταυγασθῆναι δυσώπησον, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Νέος ὑπάρχων ἡλικίᾳ σώματος, καινὴν ὁδὸν ἀρετῆς, ἀναλαβὼν ταύτην, ἀκινδύνως ὥδευσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, τοῦ Σωτῆρος Τρισμάκαρ, καὶ ζωηφόροις προστάγμασι, τοῦ Εὐαγγελίου ἑπόμενος.

Τῇ τρισηλίῳ λαμπηδόνι Πάνσοφε, καταλαμπόμενος, τὸ δυσμενὲς μάκαρ, τῶν δαιμόνων φρύαγμα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, αἰκισμῶν τε τοὺς πόνους, ἀράχνης δίκην διέλυσας, θείῳ πυρακτούμενος ἔρωτι. Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ παῤῥησίαν ἔχουσαν, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐν σοῦ, μονογενῆ Λόγον, τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Καταβασία· Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νενευρωμένῳ λογισμῷ, καὶ σταθηρᾷ διανοίᾳ τῶν παθῶν καταμαράνας τὴν φλόγα, ἀπαθείας τὴν φαιδράν, καταστολὴν Ἀντώνιε, περιεβάλου Πάτερ, καὶ σωτηρίου ἱμάτιον.

Ἰσχυροτάταις προσβολαῖς, δαιμόνων, θρασυνομένων, καὶ θηρίων τὰς μορφὰς μιμουμένων, κατεφρόνησας αὐτῶν, τῆς ἀσθενοῦς δυνάμεως· τὸν κραταιὸν γὰρ εἶχες, ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα.

Ὁ θεοφόρος τὰς ἀρχάς, τοῦ σκότους καὶ ἐξουσίας, θριαμβεύσας ἐγκρατείᾳ συντόνῳ, τροπαιοῦχος νικητής, Ἀντώνιος ἐγένετο, τῶν Ἀσκητῶν ἡ δόξα, καὶ Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον με τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, ἐξανάστησον Ἁγνή, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, ἡ τοῦ θανάτου πύλας, λύσασα μόνη τῷ τόκῳ σου.

Καταβασία· Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας Σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· ἀλλ' ἐγκρατείας πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου Πανύμνητε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτήσασα, Φωτοδόχε ἀκήρατε· δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Τῶν ἀρετῶν, κλίμακι θείᾳ χρησάμενος, πρὸς τὸ ὕψος, Πάτερ ἀναβέβηκας, καὶ τὸν Θεὸν εἶδες ἐπ' αὐτήν, ἐπεστηριγμένον, καὶ δωρεὰς διανέμοντα, χειρὶ πλουσιωτάτῃ, τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὅλος Θεῷ, καθιερώθης Ἀντώνιε, μόνος μόνῳ, πάνσοφε ἑνούμενος, δι' ἀρετῆς, καὶ καθομιλῶν, καὶ θεοφανείας, ὡς καθαρὸς ἀξιούμενος· τῆς γῆς καὶ τῶν γηΐνων, ἀποστὰς γὰρ ἀξίως, τὴν οὐράνιον εὗρες ἀπόλαυσιν.

Νοῦν καὶ ψυχήν, κεκαθαρμένος Ἀντώνιε, τὴν ἀπάτην, Πάτερ τὴν ψυχόλεθρον, καὶ μηχανάς, δόλους τε πικρούς, καὶ τὰς φαντασίας, τῶν δυσμενῶν ἐφανέρωσας· παθὼν γὰρ ἐδιδάχθης, καὶ μαθὼν ἐκδιδάσκεις, Μοναζόντων τὰ πλήθη Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ, τὸν σαρκωθέντα δυσώπησον, τὸν ἀτρέπτως, ὃ ἦν διαμείναντα, καὶ φυσικῶς, ἴσον τῷ Πατρί, καὶ σοὶ τῇ Τεκούσῃ γενόμενον ὁμοούσιον, συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει δωρήσασθαι.

Καταβασία· Ἐκάλυψεν οὐρανούς.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐνοικοῦντά σοι ἔχων, τὸν τὰ πάντα βλέποντα Θεὸν μακάριον, ἐκδιδάσκοντά σε, καὶ φωτίζοντα καὶ συνετίζοντα, τῶν ψυχῶν

Τρισμάκαρ, τῶν καθαρῶν καὶ μακαρίων τὰς ἀνόδους ὁρᾶν κατηξίωσαι.

Ἰαμάτων σοι χάριν, κατὰ νοσημάτων ποικίλων δεδώρηται, καὶ κατὰ πνευμάτων, ἀκαθάρτων Χριστὸς ἐξουσίαν Σοφέ· τὴν γὰρ φύσιν Πάτερ, νενικηκὼς τῶν ὑπὲρ φύσιν, χαρισμάτων μετέσχες τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Οἱ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες, καὶ τῇ προστασίᾳ σου περιφρουρούμενοι, τῇ σῇ θείᾳ δόξῃ, ἐγκαυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν· σὺ γὰρ Παναγία, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις, εὐφροσύνην τε καὶ ἀγαλλίασιν.

Καταβασία· Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Ὠδὴ ϛ'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Νομίμως ἀθλητικῶς, πολιτείαν ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀναλαβὼν Θεόφρον, μέχρι τέλους διέσωσας, καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς, στέφανον εἴληφας, τὸν τῆς νίκης, παρὰ τοῦ πάντων Βασιλεύοντος.

Ἔχοντες πρὸς τὸν Θεόν, πρεσβευτήν σε δυνατώτατον Μάκαρ, καὶ κοινωνὸν φροντίδων, καὶ προστάτην καὶ πρόμαχον, καὶ μεσίτην εὐμενῆ, πάντων σῳζόμεθα τῶν κινδύνων, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Ὕψωσας παναληθῶς, τὴν πεσοῦσαν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, τὸν ἐν μορφῇ τῇ θείᾳ, καὶ Πατρὸς ἐν ἰσότητι, καθορώμενον Υἱόν, τὸν ἀναλλοίωτον Θεοτόκε, ἄνευ σπορᾶς κυοφορήσασα.

Καταβασία· Ἐβόησέ σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικούς, θορύβους ἀπωσάμενος, ἡσυχαστικῶς, τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον Ὁσιώτατε· σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν, Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τοῦ Χριστοῦ φωνῆς ἐπακούσας, ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, γυμνὸς τοῦ βίου γενόμενος, καὶ ἀποῤῥίψας φροντίδας πάσας τῶν χρημάτων, κτημάτων, καὶ οἰκετῶν σου, καὶ ἀδελφῆς τὴν στοργήν, Θεοφόρε Ἀντώνιε· καὶ μόνος ἐν ταῖς ἐρήμοις, τῷ Θεῷ ὁμιλῶν καθαρώτατα, γνώσεως χάριν εἴληφας· ἣν μοι πέμψον ὑμνεῖν σε μέλλοντι, Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

Στίχοι.

Ἔχει τι μεῖζον οὐρανὸς καὶ τῶν Νόων,
Ἔξαρχον Ἀντώνιον, Ἀσκητῶν ἔχων.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀντώνιον ἔνθεν ἄειραν.

Οὗτος τὸ μὲν γένος ἦν Αἰγύπτιος, ἐκ πατέρων καὶ προγόνων τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν δεδιδαγμένος. Ἤκμασε δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ παρέτεινε μέχρι καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Ἐπιδοὺς δὲ ἑαυτὸν τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ, τοσοῦτον ὑπερέβαλε πάντας, ὡς ὑποτύπωσιν εἶναι τῶν ἐφεξῆς. Καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ πρῶτος, ἢ κομιδῇ μετ' ὀλίγων, τῆς ὑπὲρ ἄνθρωπον ταύτης πολιτείας γέγονεν ἀρχηγός, καὶ μόνος σχεδὸν εἰς τὸν ἀκρότατον ἤλασεν ὅρον, ὡς ἡ περὶ αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Ἀλλὰ τὰ διαβεβοημένα περὶ αὐτοῦ πᾶσι περιττὸν ἐπεκδιηγεῖσθαι. Τοσοῦτον δὲ ἀναγκαῖον εἰπεῖν, ὅτι ἐν θνητῷ σώματι τοῦ σώματος ἀπανίστατο, καὶ τὰς τῶν ψυχῶν ἀνόδους ἑώρα, καὶ τοὺς ταύτας εὐθύνοντας δαίμονας, ὃ τῆς νοερᾶς καὶ ἀσωμάτου φύσεως ἴδιον. Ζήσας δὲ πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη πέντε, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ δὲ βίος αὐτοῦ συνεγράφη ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ἀντωνίου τοῦ Νέου, τοῦ ἐν τῇ Σκήτει τῆς Βεῤῥοίας ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἀντώνιον δὲ τὸν Νέον, ποῦ τακτέον,
Εἰ μὴ παρ' αὐτῷ τῷ πάλαι Ἀντωνίῳ;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀχιλλᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὅπλοις Ἀχιλλεὺς τὰς κάτω πορθεῖ πόλεις.
Πόνοις Ἀχιλλᾶς τὴν ἄνω πλουτεῖ πόλιν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φιάλαι πεφύκασι, τῶν ἀρωμάτων αἱ σιαγόνες σου, ἀρετῶν εὐωδίας, καὶ σωτηρίας ἀρωματίζουσαι, ὡς ἐκ λειμῶνος, τοῖς πόθῳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου σοὶ ἐνοικήσασα, τῶν πνευμάτων διώκτην, τῆς πονηρίας Πάτερ εἰργάσατο, καὶ Μοναζόντων ἀλείπτην κραυγάζοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ παναγίαν ἀνευφημήσωμεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἡ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς ἐκ χειμάῤῥου τῆς θείας χρηστότητος· ἣν εὐσεβεῖ λογισμῷ, νῦν μακαρίσωμεν.

Καταβασία· Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐν προσευχαῖς τὸ ἄγρυπνον, ἐν νηστείαις τὸ εὔτονον, τὸ καρτερικὸν, ἐν πειρασμοῖς

Digitized by Google

κτησάμενος, νοὸς καθαρότητι, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἄγγελος, πεπολιτευμένος, τῷ Θεῷ ἀνεβόας· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱκετηρίαις Ὅσιε, καὶ δεήσεσι χρώμενος, σὺ διηνεκῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέδραμες, πρὸς ὕψος μετάρσιον, τοὺς τῶν δαιμόνων βρόχους φυγών· ἐλευθερωθεὶς δὲ, τῆς αὐτῶν τυραννίδος, Θεόφρον ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέος Μωσῆς γενόμενος, ἐν ἐρήμῳ τὸ τρόπαιον, κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ πολεμίων ἔστησας, λαοῦ προηγούμενος, τῶν Ἀσκητῶν συστήματος, τοῦ ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, βοῶντος· Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Θεογεννῆτορ Πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, πηγαῖς ἀποσμήχουσα, ταῖς ἐκ πλευρᾶς τοῦ Τόκου σου, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς, ἀποκαθαίρουσα ῥείθροις· πρὸς σὲ γὰρ ἀνακράζω, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι, τὴν Κεχαριτωμένην.

Καταβασία· Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐπέστη ἡ φωσφόρος σου Ἑορτὴ, παμμακάριστε Πάτερ Ἀντώνιε, πλήρης χαρᾶς, πλήρης εὐφροσύνης πνευματικῆς, πλήρης Ἁγίου Πνεύματος, πλήρης εὐωδίας καὶ φωτισμοῦ· καὶ νῦν σε κεκτημένοι, ἀσκήσεως κανόνα, καὶ νομοθέτην ἀγαλλόμεθα.

Μὴ παύσῃ ἱκετεύων τὸν Λυτρωτὴν, πανσεβάσμιε Πάτερ δωρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς, μνήμην σου τελοῦσι τὴν ἱερὰν, τὴν τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τὴν τῶν χαρισμάτων διανομὴν, τὴν θείαν προστασίαν, ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, καὶ αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν.

Ἰσάγγελος βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ἰσάγγελον εὗρες φαιδρότητα· τῆς γὰρ αὐτῶν, θεοειδεστάτης μαρμαρυγῆς, ἐν μετουσίᾳ γέγονας, οἷς καὶ συναγάλλῃ διηνεκῶς, ὡς ἔνθεος Προφήτης, ὡς Μάρτυς στεφηφόρος, ὡς Μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Παρθένε δίχα σπορᾶς, τὸν τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα, Λόγον Θεοῦ, ἄνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρκός· ἄνευ φθορᾶς δὲ τέτοκας, ἄνευθεν ὠδίνων τῶν μητρικῶν· διό σε Θεοτόκον, καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία· Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Καινὴν ὁδὸν καὶ ἄτριπτον, ἀνθρώποις ἐκ νεότητος, ἀναλαβὼν Θεοφόρε, ταύτην θερμῶς ἕως τέλους, ἀνεπιστρόφως ὥδευσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, Χριστοῦ, καὶ πρῶτος πέφηνας, καθηγητὴς τῆς ἐρήμου, καὶ Μοναζόντων ἀκρότης.

Ἕτερον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Φωστὴρ φωστήρων γέγονας, Μοναστῶν δὲ ἀλείπτης, καὶ ἀρχηγὸς Ἀντώνιε, οἰκουμένης τὸ κλέος, διδάσκων οἷα γενναῖος, στρατηγέτης ἄριστα, τὰς τῶν δαιμόνων ἐφόδους, μὴ πτοεῖσθαι ἀρωγὸν, κεκτημένους τὸν Χριστὸν, τῆς πλάνης τὸν καθαιρέτην.

Ἕτερον, ὅμοιον.

Ἐν σώματι διατελῶν, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον, ὑπῆλθες ὥσπερ ἄσαρκος, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, φωστὴρ ἀειλαμπέστατος, καὶ τοῖς πᾶσιν ἔδειξας, Ἀντώνιε Θεοφόρε, Μοναζόντων τὸ κλέος, Ἀσκητῶν ἡ καλλονὴ, καὶ τῶν Πατέρων ἡ δόξα. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν ἄμαχον Δέσποινα, προστασίαν αἰτοῦμεν, οἱ θλίψεσι συσχεθέντες, καὶ κλυδωνιζόμενοι, τοῦ βίου ταῖς τρικυμίαις· στῆσον αὔρας τῶν παθῶν, καὶ λιμένα εἰς Θεοῦ, ἐμβίβασον θελημάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὅσιε Πάτερ Ἀντώνιε, σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐπ᾽ ὤμων ἀράμενος, τῷ Σταυρῷ τὴν ἔπαρσιν, τοῦ Σατᾶν καταβέβληκας, καὶ τὰς ἐρήμους, πόλεις ἀνέδειξας, διὰ τοῦ τρόπου τῆς πολιτείας σου. Ὢ Παμμακάριστε, Ἀσκητῶν τὸ καύχημα· διὸ Χριστὸν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Ὅσιε Πάτερ Ἀντώνιε, διὰ τὴν ὄντως ζωὴν, ἐν τῷ μνήματι κέκλεισαι, μηδόλως πτοούμενος, προσβολὰς τοῦ ἀλάστορος, τὰς μετὰ κτύπων καὶ κρότων Ὅσιε· ταῖς δὲ εὐχαῖς σου, ταύτας ἠδάφισας. Ὢ καρτερόψυχε, τῆς ἐρήμου πρώταρχε· διὸ καὶ νῦν, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Πίστει συνελθόντες πάντες σε, ὡς Ἀσκητὴς τοῦ Χριστοῦ, σὲ τιμῶμεν Ἀντώνιε· γεγηθὼς γὰρ ὥδευσας, ἐν ἐρήμοις σαφέστατα, καθηγητής τε ταύτης ἐγένου πιστός· ὅθεν σοι πάντες, ἡμεῖς κραυγάζομεν· Ὢ παμμακάριστε, Μοναστῶν τὸ καύχημα, τῷ Λυτρωτῇ, ἀπαύστως ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Digitized by Google

Πάτερ Πατέρων Ἀντώνιε, τῇ ἀκορέστῳ στοργῇ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν κινούμενος, ἐν ἐρήμοις ἐζήτησας, αὐτὸν θορύβους, ἐκκλίνας ἅπαντας· καὶ μόνος τούτῳ, μόνῳ ὡμίλησας, νοΐ ἑνούμενος, καὶ φωτὸς πληρούμενος· ᾧ καὶ ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καταύγασον, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Οὐρανοδρόμῳ ἐπιβὰς ὀχήματι Θεσπέσιε, τῶν ἀρετῶν κατέλαβες, τὴν ἀκρόπολιν δι' ἀσκήσεως, ἐκ τῆς ἐρήμου πολεύων, τῆς ἄνω Ἱερουσαλὴμ τὰ ὑπερκόσμια· καὶ τῶν ἐκ πόνων ἀγώνων, ἀξίως τὰ γέρα κομισάμενος, ταῖς οὐρανίαις συναγάλλῃ, Ταξιαρχίαις Παμμακάριστε, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ τῆς Βασιλείας οἰκήτωρ γενόμενος. Ἀλλὰ πρέσβευε Θεοφόρε Ἀντώνιε, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ϛ'.

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ μεγάλων Ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, θεόρρημον Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως τὴν πλάνην ἐξώρισας, Ἀρείου τὴν ἄθεον· καὶ τὴν Ποίμνην τῆς αὐτοῦ, ἀσεβείας διέσωσας, ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ δογματίζων τὸν Υἱόν τε, καὶ τὸ Πνεῦμα ὀρθοδόξως, Ἱερουργὲ παμμακάριστε.

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας καὶ τὴν πλάνην ἅπασαν ἀπεδίωξας, προκινδυνεύων τῆς Πίστεως, στεῤῥὲ Ἀθανάσιε, ὡς Ποιμὴν ἀληθινὸς, ὡς ἑδραίωμα ἄσειστον, πανᾳοίδιμε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας· διὰ τοῦτο συνελθόντες σε τιμῶμεν, μελῳδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Ἀρετὴν πᾶσαν ἤσκησας, ἐπιμόνως Θεόπνευστε· καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρίσμα ἅγιον, Ἱερουργὸς ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτισας, καὶ Ποιμὴν ἀληθινὸς, καὶ τῆς Πίστεως πρόμαχος· ὅθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σου τὴν μνήμην, ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου, ὅμοια.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται ὕλη Πάνσοφε· τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στράτευμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν· τοῖς δὲ δόγμασι Κύριλλε, τῆς σοφίας σου, καλλωπίζεται Μάκαρ καθ' ἑκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Εὐφραδίᾳ τῶν λόγων σου, ἱερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὡραΐζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὡραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ σου ἱερῶς, τὴν ἁγίαν καὶ εὔσημον, μνήμην ἔνδοξε. Ὀρθοδόξων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Συνόδου, τῆς Παναγίας ὑπέρμαχε.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους Κύριλλε, Ἐκκλησίας σκίμπωνι (*) τῶν δογμάτων σου· καὶ ταύτην κύκλῳ ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῆ καὶ ἀλώβητον· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Κυρίλλου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἱεραρχῶν τοὺς Ἀρχηγοὺς, Πατριαρχῶν τοὺς ἀκραιμόνας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς Οἰκουμένης, τῶν ἐννοιῶν τοῦ Χριστοῦ τοὺς ἐκφάντορας, συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις αἰνέσωμεν λέγοντες· Χαίροις σοφὲ Ἀθανάσιε, ἐπώνυμε τῆς ἀθανασίας, ὁ τὸν ληρώδη Ἄρειον, καθάπερ λύκον, ἐκσφενδονήσας τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ, τῇ ἐλαστικῇ σφενδόνῃ τῶν θεοσόφων δογμάτων σου. Χαίροις ἀστὴρ παμφαέστατε, ὑπέρμαχε τῆς Ἀειπαρθένου, ὁ στεντορίως αὐτὴν Θεοτόκον, ἐν μέσῳ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ἱεροῦ Συλλόγου, ἀνακηρύξας λαμπρῶς, καὶ τῶν Νεστορίου ληρημάτων καθαιρέτα, παμμακάριστε Κύριλλε. Χαίρετε θεολογίας πηγαὶ, θεοσοφίας ποταμοὶ ἀέναοι, καὶ βρύσεις θείας γνώσεως. Ἀλλ' ὦ Πατέρες τρισόλβιοι, μὴ παύσησθε πρεσβεύοντες Χριστῷ,

(*) Γράφεται καὶ σκίπωνι, καὶ ὀρθότερον σκήπωνι παρὰ τὸ σκῆπτρον, ῥάβδος, βακτηρία.

Digitized by Google

ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ἡμῶν, τὴν πανίερον καὶ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σοι τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, Σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ζήτει αὐτὰ εἰς τὴν λ'. τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος α'. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, τὰς ἐν κόσμῳ θλίψεις, καὶ τὰ τῶν ἐχθρῶν παλαίσματα, ὡς χωνευτήριον τίμιον ἡτοιμάσατο, ἐν ᾧ τὸ καθαρώτατον χρυσίον, Ἀθανάσιον τὸν πάνσοφον Ἱεράρχην, τὸν Ἀλεξανδρείας λαμπρότατον φωστῆρα, ἀξιοπρεπῶς ἐδοκίμασε· καὶ ἄξιον εὑραμένη, ὡς δακτύλιον δεξιᾷ τῇ ἁγίᾳ κατεσκεύασε. Διὸ καὶ τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχήν, ὡς νύμφην ἰδίαν ἐνυμφεύθη, ταύτῃ εὐφραινομένη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ αὐτός.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, τοὺς ἑαυτῆς θησαυροὺς, ἐν τῷ Κυρίλλῳ κατέκρυψε· διὸ μηκέτι γῆν διορύξαντες, φθορᾶς θησαυρῶν φροντίσωμεν, καὶ τούτοις πλουτισθῆναι σπεύσωμεν· πρόσκαιρον γὰρ τὴν ἀπόλαυσιν ἕξομεν· τῶν δὲ τῆς θεοσοφίας θησαυρῶν Κυρίλλου τοῦ τρισμάκαρος αἰωνίως ἀπολαύοντες, ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν φυλάξωμεν.

Ὁ αὐτός.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, ἄνθρωπον ἐν ἀρχῇ ἔπλασεν, ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος αὐτὸν συστησαμένη, ἐν ᾧ τὰ πάντα τεθαύμακας· ἀλλ' ἐν τῇ καινῇ ἀναπλάσει, ἄνθρωπον Θεῷ ἡρμόσατο, οὗ τὴν ἄρρητον καὶ δυσερμήνευτον ἕνωσιν, παρέδωκαν ἡμῖν, οἱ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἱερώτατοι Διδάσκαλοι, τὴν ἐν τῷ Υἱῷ μίαν τοῦ συνθέτου ὁμολογοῦντες ὑπόστασιν, καὶ δύο τὰς θελήσεις, ἐν αὐτῇ τῇ μιᾷ ὑποστάσει. Ξένον ἄκουσμα! ξένον θέαμα! ξένον ψυχῶν ἀγαλλίαμα!

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ, ὁ πολύαθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον, συγκαλεῖται τὴν Ἐκκλησίαν. Φαιδρῶς πάντες πιστοί, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ καλοῦ Ποιμένος, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ πόνους· ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ μέγα κλέος τῶν Ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον ἀριστέα, ἱεροπρεπῶς εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τῆς αἱρέσεως συγκόψας τὰς φάλαγγας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς Ὀρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστήσατο καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης, ἀριθμῶν εὐσεβῶς, τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα· καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἕν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα· καὶ χερουβικῶς θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Γερασίμου Ἀλεξανδρείας.

Δεῦτε συνευφρανθῶμεν, πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν σοφωτάτων Διδασκάλων ἡμῶν, Ἀθανασίου τε καὶ Κυρίλλου· οὗτοι γάρ, ὡς ἀξιόθεοι παλαισταί, καὶ πρόμαχοι τῆς ἀληθείας πιστότατοι, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις καὶ ὁρατοῖς, εὐσεβοφρόνως ἀντέστησαν· διὸ ἐν οὐρανοῖς, στεφάνοις τῆς ἀθανασίας αὐτοὺς κατέστεψεν, ὁ τῶν ἁπάντων Βασιλεύς. Καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χορεύοντες, ὑμνοῦσιν ἀκαταπαύστως αὐτόν, τρισαγίοις ᾄσμασι, τὸν ἐν Τριάδι ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Διδασκάλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Δυάς, τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ στῦλοι τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν ἑδρασμός, τῶν αἱρετιζόντων ἡ κατάπτωσις. Χριστοῦ οἱ ποιμάναντες, τὸν λαὸν θείοις δόγμασι, καὶ ταῖς ποικίλαις, ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος, διαπρύσιοι κήρυκες· νόμους οἱ προεκθέμενοι, Χριστοῦ τῷ πληρώματι· οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω τοῦ Παραδείσου αἱ εἴσοδοι· Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Δυάς, οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι Ἄγγελοι, τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία, ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρά, καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ Διδάσκαλοι· τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι, ἰατροὶ ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ

τοῦ σώματος· οἱ ἀείρροοι, ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος, λόγοις οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον· οἱ Θεολόγοι, αἱ βάσεις, οἱ ὑψηγόροι οἱ ἔνθεοι. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται.

Χαίροις ἡ ἱερὰ Ξυνωρίς, τοῦ ἐπιγείου στερεώματος Ἥλιος, ἀκτῖνες καὶ δαδουχίαι, ἐκ Τρισηλίου αὐγῆς, τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις· τὰ ἄνθη τὰ εὔοσμα, τοῦ Παραδείσου τὰ κάλλιστα· ὄντως ὁ Μέγας, καὶ σοφὸς Ἀθανάσιος, θεῖος Κύριλλος· τὰ πυξία τοῦ Πνεύματος· πλάκες αἱ θεοχάρακτοι· μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα· τὸ τῆς σοφίας ἀγλάϊσμα. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἱεραρχῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Ἀθανάσιον σὺν τῷ Κυρίλλῳ, καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς· Εὔσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν Διδασκάλων, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις, δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων. Νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ἔργοις λάμψαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὕρατε Χριστὸν τὸν Θεόν, εὐχαῖς ἡμῶν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν, κτλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων τῶν Θεοπνεύστων Γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, Ἀθανάσιον πιστοί, ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμήσωμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμήν, καὶ Ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητήν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου,

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον ἕδρασμα τῆς Ἐκκλησίας, Πάτερ Κύριλλε, σὺ ἀνεδείχθης· τὴν δωδεκάδα ἐκθεὶς γὰρ τῶν λόγων σου, τὴν Νεστορίου κακόνοιαν ἤλεγξας, καὶ Θεοτόκον κυρίως ἐτράνωσας. Ῥητόρων ἔξαρχε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θρόνος πάγχρυσος τοῦ Βασιλέως, καὶ Παράδεισος διηνθισμένος, ἀνεδείχθης, Θεοτόκε πανάχραντε· τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρί σου βαστάσασα, εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν· ὅθεν ἅπαντες, Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα σε, κηρύττομεν ἀεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ἀμφοτέρων,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, Ἀθανάσιον ὕμνοις, καὶ Κύριλλον ὁμοῦ, ἐπαινέσωμεν πάντες, τοὺς θείους θεράποντας, καὶ προμάχους τῆς πίστεως, τοὺς τοῖς βάθεσι, τῶν εὐσεβῶν νοημάτων στρατὸν ἔκφρονα, Αἱρετικῶν ἀπειθούντων, ἀξίως βυθίσαντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῴζεις τοὺς δούλους σου.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος... Ὁ μὴ εἰσερχόμενος. Ο Ν'.

Δόξα, Ταῖς τῶν Διδασκάλων.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσιν ὑμῶν, Ὅσιοι Πατέρες· καὶ γεγόνατε Ποιμένες τῆς τοῦ

Digitized by Google

Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι (*).

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ς΄. καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς η΄.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἀθανάσιος εὖχος ὀρθοδοξίας ἔφυ. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην.

Ἀθανασίῳ προσκομίζων ἔπαινον, ὡς ἀρετὴν εὐφημῶν, πρὸς τὸν Θεὸν φέρω, μᾶλλον τὸ ἐγκώμιον· παρ᾽ οὗ τοῖς βροτοῖς δέδοται, ἀξιέπαινον χρῆμα, τῆς ἀρετῆς, ἧς περ γέγονεν, ἔμψυχος εἰκὼν καὶ ἐκσφράγισμα.

Θεοσοφίας χρηματίσας ἔμπλεως, καὶ ὑπὲρ ἥλιον, βίῳ ἀπαστράπτων, καὶ πολιτευσάμενος, Ὅσιε ὑπερβέβηκας, ἐγκωμίων τοὺς νόμους, τοὺς παρ᾽ ἡμῶν· ἀλλ᾽ ἀνάσχοιο, Πάτερ παρ᾽ ἀξίαν ὑμνούμενος.

Ἀξιοχρέως μὲν ᾠδὴν ὑφαίνομεν, σοῦ μνήμῃ τῇ εὐκλεεῖ· ἀλλὰ ἀποροῦντες, πλεῖστον Ἀθανάσιε, τῶν κατ᾽ ἀξίαν ὕμνων σου, ἐξαιτοῦμεν συγγνώμην, ἡμῖν δοθῆναι καὶ ἄφθονον, χάριν διὰ σοῦ τὴν τοῦ Πνεύματος.

Νεανικῶς τῶν σαρκικῶν κατήγησας, παθῶν σκιρτήματα ἐν νεότητί σου, γηραλέον φρόνημα, καὶ εὐσταθὲς κτησάμενος, Ἀθανάσιε μάκαρ· τῆς γὰρ σοφίας τῷ ἔρωτι, πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐρρύθμισας. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Θεωριῶν Κύριλλος ἐνθέων λύρα.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεόθεν, τὴν φωτοδότιν Κύριλλε, χάριν δεξάμενος, καὶ τηλαυγὴς φωστὴρ ἀναδειχθείς, λογικαῖς ἐναστράψεις ἡμῖν, μαρμαρυγαῖς τὴν μνήμην σου, ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

(*) Ἡ παροῦσα ἑορτάσιμος Ἀκολουθία τῶν μεγάλων τούτων Ἱεραρχῶν ἀνεπληρώθη τὰ ἐλλείποντα, ἐκ τῆς νεοτυπώτου φυλλάδος, ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἱεροσολύμων, Ἀθανασίου τοῦ Γ΄. Τὰ δὲ χειρόγραφα, ὡς καὶ τὰ τετυπωμένα Μηναῖα, οὐδὲν ἕτερον ἔχουσι, πλὴν τῶν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ δύο Δοξαστικῶν, καὶ ἑνὸς τρίτου ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Αἴνων. Τὸ δὲ εἰς μεμβράναν χειρόγραφον οὐδὲ Κανόνα ἔχει τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Ἐπλήσθης τῆς δᾳδουχίας Κύριλλε, σοφὲ τοῦ Πνεύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τοῦ Χριστοῦ· καὶ παθῶν καθηράμενος, τῆς ὑπερθέου γέγονας, ὄντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

Ὡς ζήλου καὶ παῤῥησίας ἔμπλεως, Κύριλλε ἔνδοξε, τὰς θεομάχους πάσας ἀψευδῶς γλωσσαλγίας διήλεγξας, τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, ὀρθοδοξίας προϊστάμενος.

Θεοτοκίον.

Πατήσασα τὴν ἐντολὴν τοῦ Κτίσαντος, τρυφῆς ἐκβέβληται, δελεασθεὶς ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς· ἀλλὰ τοῦτον πεσόντα δεινῶς, τὸν Λυτρωτὴν κυήσασα, ἀνεκαλέσω Μητροπάρθενε.

Καταβασία· Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας.

Ἀνακαθάρας μολυσμοῦ, παντὸς ψυχήν τε καὶ σῶμα, Ἀθανάσιε, ναὸς ἀναδείχθης ἀξιόθεος· διὸ, τὸ τῆς Τριάδος πλήρωμα, ἐπανεπαύσατό σοι, Ἱερομύστα πανόλβιε.

Σοῦ ὡς ἐπόθει τὴν ψυχὴν, τοῦ Παρακλήτου ἡ χάρις, ἐκ παθῶν κεκαθαρμένην εὗροῦσα, διαδήλους ἐν αὐτῇ, τὰς ἐνεργείας δείκνυσι, καὶ τηλαυγῆ φωσῆρα, Πάτερ τῷ κόσμῳ σε τίθησιν.

Ἱεραρχίας μὲν κανὼν, ὡς Ἱεράρχης ἐδείχθης, πρακτικῆς ὑπογραμμὸς δὲ ὁ βίος· ὁ δὲ λόγος σου Σοφὲ, τῆς θεωρίας τύπος τρανῶς· Θεολογία δέ σου, ὄντως ἡ δίδαξις πέφηνε.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις Ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Τοῦ Κυρίλλου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ῥωννύμενος ἐν Χριστῷ, τὰς μηχανὰς τοῦ σκολιοῦ δράκοντος, γνώμῃ στεῤῥᾷ Κύριλλε, ὡς ἱστὸν ἀράχνης διέλυσας.

Ἰλὺν παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξετινάξω καθελὼν Κύριλλε, πᾶν λογισμῶν ὕψωμα, κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαιρόμενον.

Ὡς εὔστοχος ἀθλητὴς, Πάτερ ἐξέκλινας στεῤῥῶς ἅπασαν, τὴν τῆς σαρκὸς εὐπάθειαν, ὡς ἐπιβλαβῆ καὶ ἐπίβουλον. Θεοτοκίον.

Ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ, τὴν ὑπὲρ λόγον σοι χαρὰν ἔφησε· Χαῖρε Θεοῦ σκήνωμα, ὃ κατασκηνῶσαι ηὐδόκησεν.

Καταβασία· Τὸ στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου,

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὀρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνας τὸν

Digitized by Google

σπόρον τῆς Πίστεως, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος Ὅσιε· διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

Εἶτα, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωςῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριςοῦ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν, Πατέρες Θεόσοφοι· τήξαντες τὰς αἱρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφήμων συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριςοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε, Πιςῶν ἡ ἀντίληψις, ῥῦσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνη Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχύς.

Ὅλη ἐν σοί, πνεύσασα ἡ ζωηφόρος πνοὴ ἡ ἐξ ὕψους, πρὶν ἐπιφοιτήσασα, θεοπρεπῶς, Πνεύματος Χριστοῦ, ἐν τῷ ὑπερῴῳ, καὶ Μαθητὰς ἐμφορήσασα, Ἀπόστολον δεικνύει, τρισκαιδέκατον Πάτερ, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν κηρύττοντα.

Σὺ θεϊκῷ, ζήλῳ σφοδρῶς πυρπολούμενος, τῇ Συνόδῳ, συναγωνιζόμενος, καὶ πρὸ τοῦ σέ, Πρόεδρον τελεῖν, ἐν τῇ Νικαέων, κηρύττεις τὸ Ὁμοούσιον· διὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Χριςὸς Ποιμενάρχην, καὶ Διδάσκαλον σὲ προχειρίζεται.

Ἐγχειρισθείς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας, ἐκ προνοίας, θείας Ἀθανάσιε, αἱρετικῶν τὰς ψυχοβλαβεῖς, πάσας γλωσσαλγίας, οἷά τις πέλυξ ἐξέτεμες, προῤῥίζους, ὡς ἀκάνθας· καὶ τὸν σπόρον τοῦ λόγου, ἐπαρδεύων σοφῶς ἐγεώργησας.

Ὑπὸ τῆς σῆς, γλώσσης πυρίνης ἐκκέκαυται, ἡ Ἀρείου, ἔκφυλος διαίρεσις, σύγχυσίς τε Σαβελλιανή, τὰ ἐκ διαμέτρου, κακὰ καὶ πρὸς τὴν ἀσέβειαν, ὁμότιμα καὶ πᾶσα, σὺν αὐτοῖς βλασφημία, αἱρετίζουσα ὦ Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε· σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίςει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον Ἁγνή σε γινώσκοντας.

Τοῦ Κυρίλλου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Νενικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, καὶ λογισμῷ κρατήσαντα, σαρκὸς θεοφόρε, Κύριλλε ἰδὼν ὁ Χριστός, τῆς θείας σε Πρόεδρον, Πάτερ Ἐκκλησίας καθίστησι.

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἠγαπημένος, τὴν πατρικὴν τοῦ Μάρκου, ἀρετὴν καὶ τοῦ θρόνου, γέγονας διάδοχος, τοῦ θείου τοῖς ἴχνεσιν, Εὐαγγελιστοῦ παρεπόμενος.

Ὑπὸ Χριςοῦ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμάνθης· ὡς δὲ Ποιμὴν ἐποίμανας, τὸ ποίμνιον Πάτερ, λόγοις ψυχοτρόφοις σου, ὡς πόαις καὶ ἄνθεσι, δαψιλῶς ἐκτρέφων τῆς χάριτος. Θεοτοκίον.

Νεμομένην τοῦ θανάτου τὴν τυραννίδα, Μήτηρ Θεοῦ κατέπαυσας, Ζωὴν τὴν ἀγήρω, Πάναγνε κυήσασα· διό σοι κραυγάζομεν· Χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Καταβασία· Ἐκάλυψεν οὐρανούς.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὠδὴ ε. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Χριστὸν ἔχων λαλοῦντα, Πάτερ ἐν ὀργάνῳ εὐήχῳ τῇ γλώττῃ σου, στηλιτεύεις μάκαρ, τῶν εἰδώλων ἐγγράφως τὴν αἵρεσιν, τοὺς πεπλανημένους, ποδηγετῶν καὶ ἐπιστρέφων, πρὸς τὸν ὄντως Θεὸν Ἀθανάσιε.

Ὀλεθρίους αἱρέσεις, Πάτερ ἐθριάμβευσας λόγοις καὶ γράμμασι, τὴν ποικίλην πλάνην, ἐξορίζων σοφαῖς ἀποδείξεσιν, ἐκ τῆς οἰκουμένης, διατρανῶν ἀναντιῤῥήτως, τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν μακάριε.

Σὲ Διδάσκαλον ὄντως, μέγαν Διδασκάλων σοφὲ Ἀθανάσιε, ἀψευδεῖ τῷ φράσει, μετὰ τοὺς Ἀποστόλους εὐμοίρησεν, Ἐκκλησία Πάτερ, ἡ τοῦ Χριστοῦ διασαφοῦντα, τὸν ἀμώμητον λόγον τῆς Πίστεως. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Τοῦ Κυρίλλου. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Ῥεῦμα ὄντως σφοδρόν, πλημμυροῦντος χειμάρρου ὁ σός, ὦ Κύριλλε ἐκμιμεῖται, λόγος τῶν κακοδόξων, ἐκτρέπων μηχανήματα.

Ἴασαι τὴν βδελυρὰν τοῦ Ἀρείου διαίρεσιν, ὦ Κύριλλε μιαράν τε, Σαβελλίου ἐκ βάθρων, συναλοιφὴν καθήρηκας.

Λόγους πλουτοποιούς, οὐ χρυσὸν καταλέλοιπας, ὦ Κύριλλε θησαυρούς τε, ὥσπερ λίθους τιμίους, τοὺς σοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὄντως ὁ χαρακτήρ, τῆς ἁγίας μορφῆς σου Σεμνή, τοὺς δαίμονας φυγαδεύει, τοὺς πιστοὺς δ' ἁγιάζει, καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Digitized by Google

Καταβασία· Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὀθνείου σπόρου σπορεύς, φανεὶς ὁ Ἀπολλινάριος, βροτείου λόγου καὶ νοῦ, Χριστοῦ τὸ Ἀνθρώπινον, στεῤῥῶς ἐξελήλεγκται, ὑπὸ σοῦ Παμμάκαρ, ὥσπερ ἄνους καὶ φρενόληπτος.

Ῥευμάτων τῶν λογικῶν, χυθέντων διὰ χειλέων σου, ἐξ ἀεννάου πηγῆς, τῆς χάριτος Ὅσιε, γλυκύτερα μέλιτος, ὡς ἐκ κρήνης ῥεῖθρα, οἱ πιστοὶ ἀπαρυόμεθα.

Θαυμάσει τις τοῖς σοῖς, εἰκότως Πάτερ συγγράμμασι, σοφῶς ἐμφιλοχωρῶν, μελλούσας φυήσεσθαι, αἱρέσεις θεώμενος, προανατραπείσας, ὑπὸ σοῦ προφητικώτατα.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ ἁγνή, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Κυρίλλου. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Δαβίδ, Σεραφὶμ τῷ Προφήτῃ τὸν ἄνθρακα· τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ δέ, ταῖς χερσί σου νέμεις Ἱερομύστα, τὸ ἐκ θείου, πυρὸς ἠνθρακωμένον καθάρσιον.

Ὁμόρους, ὡς Σαμψὼν ἀλλοφύλους οὐκ ἔθραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν ἑτεροδόξων δὶδάγματα, καὶ τὸ κράτος, τοῖς ὀρθοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Συνόδου, θεολέκτου σαφῶς προηγούμενος, τὸ δυσμενὲς Νεστορίου, χριστομάχον θράσος Πάτερ καθεῖλες, ζήλου πνέων, ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις, τῷ τοκετῷ σου πάντα τὰ πέρατα Θεογεννῆτορ Παρθένε· σὺ γὰρ μόνη ὤφθης κεκαθαρμένη, ἀπ' αἰῶνος, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα.

Καταβασία· Ἐβόησέ σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἱεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γενναῖοι πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πάντας φρουρεῖτε τοὺς μέλποντας· Σῶσον Οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκαταλήπτῳ σου χειρί, καὶ σθένει ἀποῤῥήτῳ, τὴν σὴν νῦν Ἐκκλησίαν οὐρανώσας Οἰκτίρμον, ἔδειξας ὄντως φαεινοὺς τοὺς δύω φωστῆρας, μεγίστους τε καὶ τερπνούς, τὸν κόσμον καταυγάζοντας, σὺν Ἀθανασίῳ τῷ πανσόφῳ, Κύριλλον τὸν θεῖον. Ταῖς αὐτῶν οὖν ἱκεσίαις, ἐξάρας τὴν νύκτα, ἐχθρῶν πᾶσαν ἀχλὺν διάλυσον Σῶτερ, καὶ φωτὶ τῷ φρικτῷ τῶν πιστῶν τὰ πλήθη καταύγασον, πρὸς τὸ κράζειν καὶ βοᾶν σοι· Σῶσον Οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι.

Ἀθανάσιον, καὶ θανόντα ζῆν λέγω·
Οἱ γὰρ δίκαιοι ζῶσι καὶ τεθνηκότες.

Φυγῆς Κυρίλλου σήμερον μνήμην ἄγει,
Ἀλλ' οὐ τελευτῆς τῆς ἀειμνήστου κτίσις.

Τάρχυσαν ὀγδοάτῃ δεκάτῃ νέκυν Ἀθανασίου.

Τούτων, ὁ μὲν Ἅγιος Ἀθανάσιος ἦν ἐπὶ τοῦ μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου· καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ, μήπω τεταγμένος ἐν Ἐπισκόποις, λόγοις σοφίας καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι τὸν Ἄρειον κατῄσχυνε. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Ἀλεξάνδρου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας καταστάς, παρὰ Κωνσταντίνου ἐν διαφόροις ὑπερορίαις ἐλαύνεται· καὶ ἐπὶ δύω καὶ τεσσαράκοντα χρόνοις τοῖς διωγμοῖς ἐναθλήσας, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ.

Ὁ δὲ Ἅγιος Κύριλλος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ἀδελφιδοῦς γεγονὼς Θεοφίλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, καὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ διάδοχος. Γέγονε δὲ προστάτης τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἁγίας Συνόδου, τῆς τρίτης, καὶ τὸν δυσσεβῆ καθεῖλε Νεστόριον, βλάσφημα πολλὰ κατὰ τῆς Ἁγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου δογματίσαντα. Ἐν πολλοῖς οὖν κατορθώμασι διαλάμψας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὑπῆρχον δὲ κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος, ὁ μὲν Ἅγιος Ἀθανάσιος μέτριος τὴν ἡλικίαν, ἠρέμα πλατύς, ἔγκυφος, χαρίεις τὸ πρόσωπον, εὔχρους, ἀναφαλαντίας, τὴν ῥῖνα ἐπίγρυπος, γενείῳ οὐκ ἐπιμήκει, ἐπιπλάτει δὲ τὰς σιαγόνας πυκάζων, καὶ στόματι βραχεῖ ἐντετμημένος· οὐ πολιὸς ἄγαν, οὐκ ἀκραιφνεῖ τῷ λευκῷ, ἀλλ' ὑποξανθίζοντι κεχρημένος.

Ὁ δὲ Ἅγιος Κύριλλος, βραχύ τι πρὸς τὸ εὐχρούστερον τὴν πρόσοψιν ἀπονενευκώς· ὀφρύσι δασείαις τε καὶ μεγάλαις, εἰς ἀψῖδας κυκλουμέναις, ὑπογράφων τὸ μέτωπον· ἐπίῤῥιν τὸ τῶν μυκτήρων διάφραγμα φέρων προσπεπτωκός· ἐντεταμένος τὰς παρειὰς χείλεσι παχυτέροις· τὸ στόμα διεσταλμένος· φαλακρὸς ἐπὶ μετώπῳ βραχεῖ, δασεῖ καὶ ἐπιμήκει τῷ πώγωνι σεμνυνόμενος· οὖλος, ἑκατέραν τὴν τρίχωσιν ὑπόξανθος, μιξοπόλιος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδούλης.

Στίχ. Τὴν Θεοδούλην ἐκ ξίφους τεθνηκέναι,
Δοῦλοι θεῶν κρίνουσι τῶν ψευδωνύμων.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀναζαρβέων πόλεως, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, παρέστη τῷ Ἄρχοντι Πελαγίῳ· καὶ ἰσχυρῶς βασανιζομένη, ἐθαυματούργησε, καὶ πολλοὺς ἐπεσπάσατο πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐξ ὧν ἦσαν ὁ Κομενταρήσιος, καὶ ὁ βοηθὸς Ἑλλάδιος· οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθη-

Digitized by Google

σαν: Ἡ δὲ Ἁγία ὑπὸ σουβλίων πυρωθέντων διετρυπήθη τοὺς μαστούς· εἶτα, ἀπὸ τῶν τριχῶν ἐκρεμάσθη ἐν Κυπαρίσσῳ, καὶ τοὺς πόδας μεθ᾽ ἥλων σιδηρῶν καθηλώθη· καὶ μετὰ ταῦτα εἰς κάμινον πυρὸς μετὰ καὶ ἑτέρων Ἁγίων ἐμβληθεῖσα, καὶ ἐπὶ πολὺ προσευξαμένη, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνασα, καὶ εὐχαριστοῦσα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ξένη πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Χριστὸς ἦλθε πῦρ βαλεῖν εἰς γῆν πάλαι,
Ξένη τρέφουσα, καρτερεῖ τὸ πῦρ ξένως.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὁμότιμον σύνθρονον, Πατρὶ τὸν Λόγον, μονογενῆ τε Υἱόν, ὀρθοδόξων κηρύξας, ἀθανασίας Πάτερ ἐπώνυμε, αὖθις διδάσκεις, τὸ Πνεῦμα Γεννήτορι, καὶ τῷ Υἱῷ συμφυὲς καὶ ὁμοούσιον.

Διδάσκαλον κήρυκα, ἱεροφάντην τοῦ τρισηλίου Φωτός, διαγγέλλοντα πᾶσιν, ὀρθοδοξίαν μέχρι τερμάτων τῆς γῆς, τῆς ἀσεβείας ὁρῶν ὁ γεννήτωρ σε, τοὺς πειρασμοὺς κατὰ σοῦ ἐπανετείνετο.

Οἱ κίνδυνοι ἄπειροι, οὓς ἔτλης Μάκαρ ἀγωνιζόμενος, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας· οἱ στέφανοι δὲ ὡσαύτως ἄπειροι· καὶ γὰρ ἀδάμας ὑπῆρχες τοῖς παισί, πρὸς δὲ σαυτόν, ὡς μαγνῆτις εἵλκες ἅπαντας.

Ξενίζοντα δόγματα, ἀλλότριά τε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐξορίσας, Τριάδα ἐθεολόγησας ὑποστάσεων, Θεότητος δὲ μονάδα, ἣ ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ παναγίαν ἀνευφημήσωμεν· διὰ ταύτης γὰρ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς ἐκ χειμάρρου τῆς θείας χρηστότητος· ἣν εὐσεβεῖ λογισμῷ νῦν μακαρίζομεν.

Τοῦ Κυρίλλου. Ἐν τῇ Καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀκρωτηρίῳ πάλαι γνόφον εἰσδύς, Νόμον εἷλε μάκαρ Κύριλλε ὁ Μωσῆς ἀναιροῦντα τὸν τοῦ γράμματος (*)· σὺ δὲ ἀνέπτυξας, τὸ κεκρυμμένον κάλλος τοῦ Πνεύματος.

Νομοθεσίας, δι᾽ αἰνιγμάτων ὡς νηπίοις τὸ πρίν, Πάτερ δεδομένης κάλυξι καλυπτά, ὥσπερ ῥόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκάλυψας, ἑρμηνεύσας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοκηρύκων, καὶ θεολήπτων τὰ δυσέφικτα, τεύχη Προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνευσθείς, τοῦ ἐκείνους ἐμφορήσαντος, Πνεύματος Κύριλλε, εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσάφησας.

Ἐν ἀσυγχύτῳ, ἑνώσει θείᾳ καὶ ἀτμήτῳ σαφῶς, Πάτερ διαιρέσει τρεῖς μὲν θεολογῶν, ὑποστάσεις ἔφης Κύριλλε, ἀπαραλλάκτους δέ, ἐν οὐσίᾳ μιᾷ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Καταβασία· Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα, εὐκλεὲς Ἀθανάσιε, στῦλε τοῦ φωτός, τῆς Ἐκκλησίας ἔρεισμα, Τριάδος ὑπέρμαχε, Θεολογίας σάλπιγξ χρυσῆ, βίου τε μονήρους, ἀκριβὴς νομογράφε, ἡμῖν συνεορτάζοις, ἱερεῖς καταρτίζων, λαοὺς πιστοὺς προσάγων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίας γέγονας, σὺ τῷ ὄντι φερώνυμος· τοὺς γὰρ πρακτικούς, τῷ λόγῳ ὑπερήλασας· δοκίμους ἐν λόγῳ δέ, δι᾽ ἀκριβείας βίον νικῶν, τοὺς ἐν ἀμφοτέροις, ὑπερβέβηκας ἄκρους· διὸ ἀνυπερβλήτῳ, ἀρετῇ διαλάμψας, ἀθάνατον ἐκτήσω, τὴν μνήμην εἰς αἰῶνας.

Σὺ λαμπροτέραν ἔδειξας, Μυστηπόλε θεόληπτε, τὴν ἱεραρχίαν, τοῖς γενναίοις ἄθλοις σου· τὴν πλάνην ἐξώρισας, ταῖς σαῖς ὑπερορίαις πυκνῶς, ὑπὲρ τῆς Τριάδος, ἣν κηρύττων ἐβόας· Πατέρα προσκυνεῖτε, Υἱὸν θεολογεῖτε, τὸ Πνεῦμα ἀνυμνεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας ἐνδιαίτημα Πάναγνε. Φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ γεγέννηκας, φωτίζον τὰ σύμπαντα, θεογνωσίας χάριτι· ᾧ ἀκαταπαύστως, οἱ πιστοὶ μελῳδοῦμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Κυρίλλου. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡς χύμα θαλάσσης ἀληθῶς, ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν, ἡ τῆς σοφίας πηγή· καὶ γὰρ ἀέναοι ἔρρευσαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου, Πάτερ δογμάτων εὐσεβῶν, καθὼς προέφη Χριστός· ὑπερβαίνει, ψάμμον γὰρ τεύχη τὰ σὰ τὰ θεόλεκτα.

Νομεὺς καὶ Διδάσκαλος σοφός, τῆς Ἐκκλησίας δειχθείς, τὰς δύω Κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυξας Ὅσιε, Διαθήκας· ὡς γὰρ ἄγκυραν, καὶ πατρικὸν κλῆρον τοὺς σούς, ἔχουσα λόγους βοᾷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

(*) Τὸ χωρίον τοῦτο διορθοῦσι τινές, ἀποκτείναντα τῷ γράμματι, σαφέστερον ἴσως.

Digitized by Google

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεχνήμονος, σὺ τὴν ἀπόρρητον, διδάσκεις ἕνωσιν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἐφ' ἑκάτερα ῥοπὰς, ἴσως ἐκκλίνας βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία τοῦ παντὸς, κυριευθεῖσάν μου, τὴν παναθλίαν ψυχὴν, τοῖς τῆς σαρκὸς δεινοῖς πάθεσι, καὶ αἰσχίστοις πλημμελήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον τῇ σῇ, δυνάμει τῇ κραταιᾷ· καὶ παράσχου, λύσιν πταισμάτων, καὶ δόξαν ἀκήρατον.

Καταβασία· Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὠδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἐξέλαμψεν ὁ βίος ὡς ἀστραπή· ἐξεχύθη δὲ Πάτερ ὁ φθόγγος σου, ὥσπερ βροντὴ, πᾶσιν, οὓς ὁ ἥλιος ἐφορᾷ· ἐξ οὐρανοῦ γὰρ ἔσχηκας, ἄνωθεν τὴν ἔμπνευσιν ἀληθῶς· διὸ οὐκ ἔσβεσέ σου, ὁ πρόξενος τῆς λήθης, τὴν μνήμην τάφος Ἀθανάσιε.

Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ καὶ τριφεγγεῖ, τηλαυγέστερον νῦν ἐλλαμπόμενος, τοῖς ὑμνηταῖς, σοῦ ἀντανακλάσεις αὐγοειδεῖς, διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, ἄνωθεν ἐκπέμποις ἡλιακὰς, καὶ σοὶ συστήσαις Μάκαρ, κἂν μέγα καὶ ἐξόχως ὑπὲρ ἀξίαν τὸ αἰτούμενον.

Ὑμνοῦντες δυσωποῦμέν σε ἐκτενῶς· Ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἱκέτευε, διὰ Σταυροῦ, νίκας δωρηθῆναι τῷ βασιλεῖ· τῇ ὀρθοδόξῳ Πίστει τε, κράτος καθ' αἱρέσεων δυσμενῶν· ἡμῖν δὲ σωτηρίαν, εἰρήνην τε τῷ κόσμῳ, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ Λυτρωτὴν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, Πάναγνε πταισμάτων μου τὰς σειρὰς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύσασα· πάντα γὰρ ὡς θέλεις νῦν κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Τοῦ Κυρίλλου. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ὕψωμα Χριστοῦ κατεπαρθὲν τῆς γνώσεως, καὶ τῆς τούτου Θεομήτορος, Κύριλλε ἅπαν κατὰ κράτος, καθεῖλες Νεστορίου τὴν ἄθεον, υἱῶν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν Ἀκεφάλων τὴν τῶν φύσεων.

Ῥώσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον, τόν τε Υἱὸν σεσαρκωμένον, Θεὸν θεολογήσας Μακάριε, ὀφθεὶς τε τῆς Θεοτόκου ὑπέρμαχος, ἐν τοῖς ὑψίστοις νῦν δεδόξασαι.

Ἄνωθεν ἡμᾶς τοὺς ὑμνητὰς ἀοίδιμε, ἐποπτεύοις Πάτερ ἵλεως, Ἄνακτι νίκας σταυροφόρῳ, βραβεύων καὶ ὑψῶν ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν Ὀρθοδόξων τὸ κέρας φαιδρύνων τε, τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσαν θείων ἀρετῶν πανάχραντε, Θεοτόκε τὴν καρδίαν μου, δεῖξον Παρθένε καρποφόρον, ἐκ στείρας ἡ τεχθεῖσα βουλήματι τοῦ πάντα μεταποιοῦντος τῷ πνεύματι, ἵνα ὑμνῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Καταβασία· Ἐν Νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τῆς ὑπερθέου πάνσοφοι, ἀνεδείχθητε μύσται, Τριάδος καὶ ὑπέρμαχοι, Ἀθανάσιε μάκαρ, καὶ Κύριλλε θεοφάντορ, Ἄρειον καθελόντες, καὶ σὺν αὐτῷ Σαβέλλιον, καὶ Νεστόριον αὖθις, τὸν δυσσεβῆ, καὶ σὺν τούτοις ἅπασαν ἄλλην πλάνην, τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, Ἱεράρχαι Κυρίου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὄρος Θεοῦ πανάγιον, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, ῥάβδον τε καὶ πυρεῖον, καὶ θεῖον θρόνον καὶ πύλην, καὶ ναὸν καὶ παστάδα, ὑμνήσωμεν θεόφρονες, τὴν ἁγνὴν καὶ Παρθένον· ἐξ ἧς Θεὸς, σαρκωθεὶς ἀτρέπτως, καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσλημμα, ἀπορρήτῳ ἑνώσει.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες πανηγυρίσωμεν, τὴν μνήμην τῶν ἐνδόξων, Διδασκάλων τιμῶντες· ἐν Πνεύματι γὰρ θείῳ καθεῖλον ὀφρῦν, ἀκαθέκτων αἱρέσεων· καὶ θεοφθόγγοις διδάγμασι τὴν Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ὑπεστήριξαν.

Ὀρθοδοξίας ἀκτῖσι περιλαμπόμενοι, οἱ νοητοὶ ἀστέρες, ὑπερηύγασαν λόγοις· ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἀρείου θεοστυγῆ, γλωσσαλγίαν ἐφίμωσεν· ὁ δὲ Νεστόριον αὖθις καὶ ἐμμανῆ, καταβέβληκε Σαβέλλιον.

Τὴν ἱερὰν Ξυνωρίδα τῶν Διδασκάλων ἡμῶν, τοὺς ζηλωτὰς Κυρίου, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, Κύριλλον τὸν θεῖον, φλόγα πυρὸς, καὶ στεῤῥὸν Ἀθανάσιον· ἐν οὐρανοῖς γὰρ συνόντες ὑπὲρ ἡμῶν, τῷ Θεῷ ἀεὶ πρεσβεύουσι.

Ταῖς ἱκεσίαις τῶν θείων Ἱεραρχῶν σου Χριστὲ, ἐπίσκεψαι ἐξ ὕψους, ἐκλογάδα σου ποίμνην, ἐν μέσῳ νεμομένην λύκων δεινῶν, ὧν τὰ θράση κατάβαλε· οὐ γὰρ ἐπαύσατο ἔτι καὶ νῦν ἰδοὺ, τῶν αἱρέσεων τὰ σκάνδαλα.

Digitized by Google

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε τῶν πιςῶν ἡ ὁμήγυρις, δεῦτε ὀρθοδόξων χορεῖαι, ᾄσμασιν ἐγκωμίων στέψωμεν, τὴν ἀεισέβαστον Δυάδα τῶν Διδασκάλων ἡμῶν· οὗτοι γὰρ πάντα ζόφον κακίστης αἱρέσεως, πᾶσαν ἀπάτην τῶν δυσμενῶν, νεανικῶς καθελόντες, τῇ ἀηττήτῳ τοῦ Παντάνακτος ἰσχύϊ, τὸν κόσμον κατηύγασαν, Θεογνωσίας ἐλλάμψεσι· καὶ νῦν πρεσβεύουσιν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄. Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον.

Τῌ ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν ἀληθῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἁγίων Μακάριε.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὅν σοι ἡτοίμασε Χριστός, ὁ κατ᾽ ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὧν καὶ νῦν ἡμᾶς δρέψασθαι, Θεοφόρε δυσώπησον (*).

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμά σου, ἀπηρνήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων· ἀνθ᾽ ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν· ὃν (δρόμον δηλ.) καὶ σὺν ἡμᾶς ἐνδόξῃ, διανύσαι δυσώπησον.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄. Ἀνατολίου.

Εὐφραίνου Αἴγυπτος, ἀνθήσασα τοιοῦτον πολιοῦχον, τὸν ἐν μακαρίοις Μακάριον. Οὗτος γὰρ τῇ σοφίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καταγλαϊσθείς, πᾶσαν ἄσκησιν, τῇ ἐναρέτῳ πολιτείᾳ αὐτοῦ, ὑπερηκόντισεν. Αὐτὸν καὶ ἡμεῖς, μεσίτην προσάγοντες, αἰτοῦμεν δυσωπεῖν τὸν Χριστόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Ἴδε μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς ςεναγμοὺς Θεονύμφευτε· πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπώσῃ πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου Ἁγνή, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος· ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, τὴν μεγαλύνασαν τὸ γένος ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄρνα σε, ὅτε ἡ Ἀμνὰς καὶ Παρθένος, πρὸς σφαγὴν κατεπειγόμενον, ἔβλεψε, σὺν δάκρυσι Λόγε, ἠκολούθει καὶ ἐκραύγαζε· Ποῦ σπεύδεις τέκνον ἐμόν; συνέλθω σοι γλυκύτατε· οὐ γὰρ φέρω μὴ ὁρᾶν σε, Ἰησοῦ μου πολυέλεε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι᾽ ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε λύχνε πάμφωτε, ἡλιακῶν λαμπηδόνων, λαμπροτέρα Δέσποινα. Χαῖρε λύσιν ἄχραντε, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, ἡ ἐλπὶς Δέσποινα, τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ἀνάκλησις τοῦ γένους ἡμῶν. Χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως λαμπρότατον· τὸ ὄρος τὸ πιότατον, ἐξ οὗ ὁ Λυτρωτὴς προελήλυθε. Χαῖρε Θεοῦ Λόγου, λαμπάδιον τὸ θεῖον καὶ τερπνόν. Χαῖρε λυχνία ὁλόφωτε. Χαῖρε θρόνε πύρινε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀποῤῥήτῳ λόγῳ, ὑπ᾽ ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολήν τε γευόμενον, πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον· καὶ ὀδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· Τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Digitized by Google

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος ά.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μακάριε· νηστείᾳ, ἀγρυπνίᾳ, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,
Οἱ δύω Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Τὸν πανάριστον ἐν ἀσκηταῖς Μακάριον κυδαίνω.
Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ΄. Χοροὶ Ἰσραήλ.

Τῷ θείῳ φωτὶ λαμπόμενος, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, Πάτερ νῦν συναυλιζόμενος, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς ἐπιτελοῦντας τὴν πανίερόν σου μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντας· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Ὁδὸν πρὸς ζωὴν στελλόμενος, ἀμεταστρεπτί, ταύτην Παμμάκαρ διήνυσας, ἐκφυγὼν τοὺς θορύβους, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων ταραχὰς διεσκέδασας, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Νεκρώσας σαρκὸς τὸ φρόνημα, ταῖς ἀσκητικαῖς, σοῦ παλαίστραις τῷ Θείῳ Πνεύματι, καὶ τῇ τούτου κυβερνώμενος θείᾳ δυνάμει, ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόας· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Πάντα τὰ τερπνὰ κατέλιπες, τὴν διηνεκῆ, ἀγαπήσας Πάτερ τερπνότητα, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἔνθα ἦχος τῶν εἰλικρινῶς ἑορταζόντων, καὶ ἀγαλλιάσει βοώντων· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἄχρονον Υἱὸν ἀνάρχου Πατρός, σάρκα δι' ἡμᾶς, τοὺς ἀνθρώπους Ἁγνὴ γενόμενον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, ὑπὸ χρόνον ταῦτον, τέτοκας ἀνερμηνεύτως· ᾧ καὶ γεγηθότες βοῶμεν· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Νόμῳ ὑποκύψας Πνεύματος, οὗ τῇ πανοπλίᾳ, περιφραξάμενος Ὅσιε, οὐ τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας, τὴν προαίρεσιν ὑπέκλινας.

Ἄνω πρὸς Θεὸν τὸ φρόνημα, ἔχων Θεοφόρε, τὰ ἐπὶ γῆς καταλέλοιπας, διὰ πόνων τῆς ἐγκρατείας, ἀνενδότως κουφιζόμενος.

Ῥήξας τὰ δεσμὰ τῆς φύσεως, τῇ ὑπερφυεῖ, καὶ καθαρᾷ πολιτείᾳ σου, Θεοφόρε τῶν ὑπὲρ φύσιν, ἐκομίσω τὴν ἐνέργειαν.

Ἵνα τῷ Θεῷ Μακάριε, ἐν ἀταραξίᾳ, προσομιλήσῃς ἐπ' ἔρημον, κατοικῆσαι Πάτερ προείλω, τῶν θορύβων μακρυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Σῶσαι βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον, ὁ διαφερόντως, ὡς εὐεργέτης φιλάνθρωπος, τὴν σὴν μήτραν ἀπεριγράπτως, Θεομῆτορ κατεσκήνωσεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
» τες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος ά. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ἀσκήσεως πυρί, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, Σοφὲ δοκιμασθείς, ὀβρυζότερος ὤφθης· διὸ πρὸς οὐράνια, μετηνέχθης βασίλεια· ὅθεν πίστει σε, ἀνευφημοῦντες βοῶμεν· Χάριν ἔλεος, καὶ ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων, ἡμῖν Πάτερ αἴτησαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεί, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὸν φθειρόμενον αὐτίκα, παλαιότατον ἄνθρωπον, ἐξεδύσω Πάτερ, σὺν τῆς ἁμαρτίας τοῖς πάθεσι· δι' ἐγκρατείας εὐτόνως ἐνεδύσω δέ, τὸν καινούμενον, κατὰ Χριστὸν πανσεβάσμιε.

Ὁ λαμπρότατός σου βίος, ὡς κανὼν ἀκριβέστατος, διὰ πάσης Πάτερ, θείας ἀρετῆς ἀναδέδεικται, ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις, ἀγρυπνίαις τε, καὶ δεήσεσι, ταῖς πρὸς Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον.

Νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις, Θεοφόρε οὐκ ἔδωκας, ἕως ὅτου Πάτερ, οἶκον σεαυτὸν ἀπετέλεσας, τῷ παντεπόπτῃ Δεσπότῃ ὡραιότατον· πρὸς ὃν ἔκραζες· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἐν νεότητι τὸ σῶφρον· ἐν τῷ γήρει τὴν σύνεσιν· ἐν παντὶ δὲ βίῳ, τὰ καρτερικὸν

Digitized by Google

καὶ μακρόθυμον· καὶ τὴν πρὸς πάντας ἀγάπην ἐπιδέδειξαι, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντας Παναγία, τοὺς ἀνθρώπους ἐζώωσας, πεπτωκότας τούτους, πρὸς διαφθορὰν ἐξανέστησας, τὸν Ζωοδότην τεκοῦσα τὸν λυτρούμενον, τοὺς κραυγάζουσας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ἀναπετάσας Ὅσιε, ψυχῆς τὸ νοερὸν, καὶ τὰς αἰσθήσεις σοφῶς κυβερνήσας, γέγονας ναὸς ἡγιασμένος, τῷ Θεῷ καὶ πανίερος.

Σκολιωτάτου δράκοντος, μαράνας μηχανὰς, καὶ τὰς ἐκείνου πικρὰς μεθοδείας, ἤμβλυνας ἀεὶ τῷ θείῳ Νόμῳ, τὴν ψυχὴν ῥυθμιζόμενος.

Κατακοσμήσας Ὅσιε, ψυχῆς τὸ νοερὸν, καὶ ἡγεμόνα τὸν νοῦν καταστήσας, ἔσχες τὸν Χριστὸν ἡνιοχοῦντα, πρὸς πορείαν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, τὸν ἄχρονον Υἱὸν, νομοθετοῦντα τοῖς πᾶσιν ἁγνείαν, καὶ τὸ καθαρὸν τῆς εὐσεβείας, τοῖς ἐν γῇ καταγγέλλοντα.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Τὴν ἔρημον, κατοικήσας προθύμως ἠγάπησας, Θεοφόρε, ἐν αὐτῇ τὸν Θεὸν προσδεχόμενον, τὸν ῥυόμενόν σε, καὶ τηροῦντα τὰ σὰ διαβήματα.

Ἀκλόνητος, ἐν ἀσκήσει Θεόφρον διέμεινας, μέχρι τέλους, διασώζων τὴν ταύτης ἀκρίβειαν· δι' ἧς τῆς ἀφράστου, ἠξιώθης καὶ θείας ἐλλάμψεως.

Ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν ἐβίωσας, ἰσαγγέλου, καὶ τιμῆς ἐπαξίως τετύχηκας, μετὰ τῶν Ἀγγέλων, τῷ τῶν πάντων Θεῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν γαστρὶ Θεομῆτορ τὸν ἄναρχον, Θεὸν Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους γενόμενον, καθ' ἡμᾶς ἀτρέπτως, ἐν δυσὶ γνωριζόμενον φύσεσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ οἴκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, Πάτερ Πατέρων, Μακάριε Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τοῦ Κυρίου ἐραστὴν, τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος, θαυμάτων τὸν ταμίαν, Μακάριον τὸν μέγαν, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς· οὗτος γὰρ τῷ φέγγει τῶν ἀγώνων αὐτοῦ, ὡς ἥλιος ἐξέλαμψε, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει ὑπάρχοντας παθῶν καὶ ἁμαρτίας, καὶ ἐκδιώκων τῶν δαιμόνων τὴν ζοφερὰν πλάνην ἀνενδότως. Διὸ καὶ ποταμοὺς πλουσίων θαυμάτων, ὡς ἐκ κρήνης λογικῆς ἐκβλύζων, πάντων τὰς ψυχὰς ῥωννύει τῶν ἐκβοώντων· Πατέρων Πάτερ, Μακάριε Ὅσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ ἀναχωρητοῦ καὶ τοῦ Ὁσίου Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως.

Στίχοι.

Θανοῦσα θείων ἡ δυὰς Μακαρίων
Ζωῆς μετέσχε τῆς μακαριωτάτης.

Γῆν μακάρων λάχον ἐννεακαιδεκάτῃ Μακάριοι.

Τούτων, ὁ μὲν Αἰγύπτιος γέγονε τῆς ἐρήμου θρέμμα καὶ γέννημα· καὶ ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τὴν ἀρετὴν μετελθὼν, καὶ ταύτην ἀγαπήσας, καὶ περιλαβὼν, θεῖον τοῦ Πνεύματος καταγώγιον ἐγένετο. Τοσαύτην γὰρ καρτερίαν ἐν τοῖς τῆς ἀρετῆς ἱδρῶσιν ἐκτήσατο, ὡς κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων λαβεῖν ἐξουσίαν. Ἐπήνθει δὲ αὐτῷ καὶ τὸ διακρίσεως χάρισμα, καὶ τὰ μέλλοντα προὔλεγε, καὶ θαυμάτων ἄλλων αὐτουργὸς γέγονε. Τούτων οὖν ἕνεκεν, πολλῇ παρακλήσει τοῦ τότε Ἀρχιερέως, τὴν ἱερωσύνην καταδέχεται, μὴ ἀνασχομένου τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι· οὗ γενομένου, εἰς σκληροτέραν ἀγωγὴν ἑαυτὸν ὁ Μακάριος δέδωκε. Σύριγγα, γὰρ ποιήσας ὑπόγειον, ἀπὸ τῆς κέλλης αὐτοῦ ὡς ἥμισυ σταδίου διήκουσαν, καὶ σπήλαιον αὐτοχείρως πρὸς τὸ ἄκρον ὀρύξας, εἴποτε πλείονες αὐτῷ παρενέβαλλον, καὶ διηνώχλουν, λάθρα τὴν σύριγγα ὑπερχόμενος, τῷ σπηλαίῳ προσέβαλλε, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ηὕρισκε. Περὶ δὲ βρώσεως καὶ πόσεως, περιττόν ἐστι γράφειν καὶ λέγειν, τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τῆς θέας τὴν ἄκραν ἐγκράτειαν μαρτυρούντων.

Οὗτος, ἐπεὶ αἱρετικὸς εἰς ὁμιλίαν αὐτῷ προσῆλθεν, ἀρχικὸν δαίμονα ἔχων, καὶ λέγων, μὴ εἶναι ἀνάστασιν νεκρῶν, νεκρὸν ἀνέστησεν, ἵνα πείσῃ αὐτόν. Ἔλεγε δὲ ὁ Ἅγιος, ὅτι τάγματα δαιμόνων εἰσὶ δύω· τὸ μὲν, πολεμοῦν τοῖς ἀνθρώποις εἰς πάθη ἀλλόκοτα· τὸ δὲ, ἀρχικὸν καλούμενον, καὶ πλάνην ἐμποιοῦν τοῖς ἀνθρώποις· τοὺς δὲ τοιούτους δαίμονας ἀφορίζει ὁ Σατανᾶς ταῖς γόησι καὶ ταῖς αἱρεσιάρχαις.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, νοσφιζομένῳ τῷ ἰδίῳ Μαθητῇ τὰ τῶν πενήτων, καὶ μὴ διορθουμένῳ, ὀργὴν Κυρίου προεῖπεν, ὃ καὶ γέγονεν, ἐλεφαντιάσαντι. Καὶ τὸν ἐπηρείᾳ δαίμονος καθ' ἑκάστην ἐσθίοντα τρεῖς μοδίους ἄρτων, καὶ κυλικίσιον οἴνου πίνοντα, τρεῖς λίτρας ἄρτου ἐσθίειν ἀποκατέστησε. Καὶ τὸν διάβολον ἑώρακε, καὶ τὰς αὐτοῦ μηχανὰς ἐν ληκυθίοις ἐπιφερόμενον. Καὶ τὸν ἀπατώμενον ὑπ' αὐτοῦ Μοναχὸν, Θεόπεμπτον καλούμενον, διωρθώσατο. Καὶ παρὰ κρανίου ἐν τῇ ἐρήμῳ κειμένου, ἱερέως τῶν εἰδώλων γεγονότος, τοῦτο ἀκήκοε. Ταῖς προσευχαῖς αὐτοῦ μικρὸν τοὺς ἐν τῇ κολάσει αὐτῆς ἀνίεσθαι τῆς βασάνου, ὅταν τύχῃ ταύτας ποιεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Προεῖπε δὲ καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς Σκήτεως· καὶ ἕτερον

Digitized by Google

νεκρὸν ἀνέστησεν, ὡς ἂν εἴπῃ ποῦ τὴν παρακαταθήκην τῶν ταύτην ζητούντων ἐνέκρυψε, καὶ πάλιν προσέταξε κοιμηθῆναι. Τοιούτοις οὖν θεαρέστοις ἔργοις κοσμούμενος, ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον.

Ὁ δὲ Ἅγιος Μακάριος, ὁ Ἀλεξανδρεύς, Πρεσβύτερος ἐχρημάτισε τῶν λεγομένων Κελλίων, ἡσυχίαν ἄκραν καὶ καρτερίαν ἐνδειξάμενος, καὶ ἔργα καὶ σημεῖα πεποιηκώς. Τούτου τὰς ἀρετὰς ὑπεραγασθεὶς ὁ Μέγας Ἀντώνιος, ἔφη· Ἰδοὺ ἐπανεπαύσατο τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπὶ σοί, καὶ ἔσῃ τοῦ λοιποῦ τῶν ἐμῶν ἀρετῶν κληρονόμος. Οὗτος ὁ Μακάριος, εἴποτε ἤκουσέ τινα πεποιηκότα ἔργον ἀσκήσεως, αὐτὸν παραζηλώσας, ἐν τῷ ἔργῳ ἐπλήρου. Ὅθεν ἀκούσας, ὅτι οἱ Ταβεννησιῶται διὰ πάσης τῆς τεσσαρακοστῆς ἐσθίουσιν ἄπυρον, ἔκρινεν, ἐπὶ ἔτη ἑπτά, πᾶν τὸ διὰ πυρὸς γινόμενον μὴ φαγεῖν, πλὴν λαχάνων ὠμῶν, καὶ ὀσπρίων βρεκτῶν. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ ὕπνου περιγενέσθαι ἠγωνίσατο, καὶ οὐκ εἰσῆλθεν ὑπὸ στέγην, ἐν ὅλοις εἴκοσι νυχθημέραις, τῷ καύματι τῆς ἡμέρας φλεγόμενος, καὶ τῇ τῆς νυκτὸς ψυχρότητι πηγνύμενος. Ὀχληθεὶς δὲ ὑπὸ δαίμονος τῆς πορνείας, ἀπελθὼν ἐν τῇ πανερήμῳ, κατέμεινε μῆνας ἕξ· ἔνθα οἱ κώνωπες μέγιστοι ὄντες, ὡς σφῆκες, αὐτὸν σφοδρῶς κατετίτρωσκον, ὡς καὶ σπονδύλας καθ' ὅλου τοῦ σώματος ἐξενεγκεῖν. Μετὰ γοῦν τοὺς ἓξ μῆνας, εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ ὑποστρέψας, ἀπὸ μόνης τῆς φωνῆς ἐγνωρίζετο, διὰ τὸ ἠλλοιῶσθαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐλεφαντιῶσι παρεικάζεσθαι.

Τούτου ποτὲ φρέαρ διορύσσοντος, ἀσπὶς εὑρεθεῖσα, ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτοῦ· ἀναιρετικὸν δέ ἐστι τοῦτο τὸ θηρίον. Ὁ δέ, ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις δραξάμενος τῶν χελύνων αὐτῆς, διέσχισεν, εἰπών· Μὴ ἀποστείλαντός σε τοῦ Θεοῦ, πῶς ἐτόλμησας ἅψασθαί μου; Εἰσῆλθε ποτὲ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τῶν Ταβεννησιωτῶν, θέλων μαθεῖν ἑκάστου τὴν αὐτῶν ἐργασίαν· καὶ ὡς ἐπέστη ἡ Τεσσαρακοστή, οἶδε διαφόρους ἐν αὐτοῖς πολιτείας. Ὁ μὲν γὰρ ἤσθιεν ἐν ἑκάστῃ ἑσπέρᾳ, ὁ δὲ διὰ δύω, ἄλλος διὰ τριῶν, ἕτερος διὰ πέντε· ἄλλοι διὰ πάσης νυκτὸς ἑστῶτες, τῇ ἡμέρᾳ, εἰς τὸ ἔργον ἐκάθηντο. Ὁ δὲ Μακάριος, βρέξας ἑαυτῷ θαλλοὺς ἐκ φοινίκων, ἔστη ἐν μιᾷ γωνίᾳ, μέχρις αἱ τεσσαράκοντα ἡμέραι ἐπληρώθησαν, καὶ τὸ Πάσχα ἔφθασεν· ἐν αἷς οὐκ ἄρτου μετελάμβανεν, οὐχ ὕδατος, οὐ γόνυ ἔκαμψεν, οὐκ ἐκαθέσθη, οὐκ ἀνέπεσεν, οὐ τροφῆς ἑτέρας ἐγεύσατο, ἐκτὸς κράμβης ὠμῆς, καὶ ταύτης κατὰ μόνην Κυριακήν.

Τούτου ποτὲ καθεζομένου ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ τὰ πρὸς ὠφέλειαν ὁμιλοῦντος, ὕαινα συμπαραλαβοῦσα τὸν ἑαυτῆς σκύμνον, ὄντα τυφλόν, ἔρριψεν εἰσελθοῦσα εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὁ δέ, ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ πτύσας, ἐποίησεν αὐτὸ ἀναβλέψαι. Ἡ δέ, λαβοῦσα τὸ ἑαυτῆς γέννημα, ἐξῆλθε. Καὶ τῇ ἕωθεν σπεύσασα, κῴδιον μέγα προβάτου ἤνεγκε τῷ Μακαρίῳ. Ὁ δὲ ἔφη πρὸς αὐτήν· Τὰ ἐξ ἀδικίας ἐγὼ οὐ δέχομαι. Ἡ δὲ ὕαινα, κλίνασα τὴν κεφαλήν, ἐξῆλθε τῆς αὐλῆς. Εἶδε καὶ οὗτος τὸν διάβολον, τὰ εἴδη τῆς ἀπάτης ἐπιφερόμενον, διά τινος ἐσθήματος τρωγλωτοῦ καὶ κολοκυνθίων αἰνιττόμενον ταῦτα.

Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος τὴν ἡλικίαν ἔχων ὑποκόλοβον, σπανός, ἐπὶ τοῦ χείλους μόνον ἔχων τρίχας, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ πώγωνος· τῇ ὑπερβολῇ γὰρ τῶν ἀσκητικῶν πόνων οὐδὲ τρίχες αὐτῷ ἐξεφύησαν. Ὅθεν οὕτως ἀσκήσας, καὶ ἐν βαθεῖ γήρᾳ καταντήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐφρασίας.

Στίχ. Ψεύδει σοφῷ φυγοῦσα σαρκὸς τὴν ὕβριν,
Ἀθλεῖς ἀληθῶς ἐκ ξίφους Εὐφρασία.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Νικομηδείας, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, γένους ἐπισήμου, τρόπου σώφρονος καὶ χρηστοῦ. Μὴ πεισθεῖσα δὲ θυσίαν τοῖς δαίμοσι προσενεγκεῖν, τύπτεται σφοδρῶς. Καὶ ἐπιμένουσα τῇ ἐνστάσει, πρὸς ὕβριν ἀνδρὶ βαρβάρῳ ἐκδίδοται, ὑφ' οὗ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη ἀπατηθέντος παρ' αὐτῆς, ὅτι εἰ ταύτης ἀπόσχοιτο, παρασχεῖν αὐτῷ φάρμακον, ᾧ χρησάμενος, ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν ξιφῶν, καὶ ταῖς διακοντίσεσι τῶν πολεμίων, ἄτρωτος ἔσται· καὶ πεῖραν λαβεῖν ἔλεγε, τὸν ἑαυτῆς αὐχένα προτείνασα. Ὁ δὲ ἀληθεύειν ταύτην οἰηθείς, ἐνεγκὼν κραταιότερον, τὴν αὐτῆς ἀπέτεμε κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εἰς τὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Στίχ. Ἔχει νεκρὸν σὸν ἡ καλὴ μετοικία·
Καλῶ γάρ, ὡς σύ, τοὺς Ἀποστόλους, Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τελεῖται ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν Νικαίᾳ μεγίστου θαύματος, ὅτε ὁ Μέγας Βασίλειος διὰ προσευχῆς ἀνέῳξε τὰς πύλας τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ παρέθετο αὐτὴν τοῖς Ὀρθοδόξοις.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μετὰ τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς, καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας, τοὺς δυσμενεῖς καταβαλών, νικηφόρος κραυγάζων γεγένησαι· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἀνακαθάρας τὴν ἀχλύν, τὴν ἐκ τῶν παθῶν γενομένην, τῆς ἀπαθείας τῷ φωτί, κατηυγάσθης κραυγάζων Μακάριε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Καταφαιδρύνας τὴν ψυχήν, ταῖς τῶν ἀρετῶν εὐπρεπείαις, ὡραῖος κάλλει τῷ Θεῷ γεγονὼς ἐμελῴδεις γηθόμενος· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἀνακαλούμενος ἡμᾶς, αἰχμαλωτισθέντας Παρθένε, πρὸς ὅπερ ἦμεν ἐν ἀρχαῖς, ἐν γαστρί σου σκηνώσας σεσάρκωται, ὁ φιλάνθρωπος Κύριος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογημένος.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ῥήματα ζωῆς τῆς αἰωνίου, Παμμάκαρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου δεξάμενος, σάρκα κατεμάρανας κόσμῳ τεθανάτωσαι· καὶ ζωηφόρον νέκρωσιν, ἀμφιασάμενος, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζεις, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἵλεων γενέσθαι Θεοφόρε, τὸν μόνον ἀγαθοδότην καθικέτευε, τοῖς τὴν σὴν πανίερον, μνήμην ἑορτάζουσιν, ἁμαρτημάτων ἄφεσιν, τούτοις

Digitized by Google

αἰτούμενος, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεύσει πρὸς Θεὸν ἀδιαλείπτῳ προσέχων, καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐπιλάμψεως, αἴγλην εἰσδεχόμενος, φῶς ἀντανακλώμενον, διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, πέμπεις τοῖς ψάλλουσι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κλίμακα πρὸς ὕψος τεταμένην, ἐφ' ἧς περ ἐστηριγμένος ὤφθη Κύριος, Πάτερ ἀναβέβηκας, θείαις ἀναβάσεσιν, ἀεὶ προκόπτων Ὅσιε, ἕως κατέλαβες, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Κεχαριτωμένη· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· ὅθεν Θεοτόκον σε, πάντες ὀνομάζομεν, τὴν θεοδόχον τράπεζαν, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδες εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς
» Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμε-
» νος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπα-
» σαν, ψάλλειν ἐδίδαξε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
» ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς.

Δάκρυσι μὲν, τοῖς ἀσκητοῖς τὴν ἄρουραν, τῆς καρδίας σου κατήρδευσας· χαίρων δὲ Πάτερ Θεοφόρε, νῦν ἐν ἀγαλλιάσει τὰ δράγματα, συλλέγεις τῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἄδυτον, ἀνέτειλέ σοι φῶς, ἀΐδιος εὐφροσύνη ὑπεδέξατο· ἔνθα χορεύων σὺν Ἀγγέλοις, περὶ τὸν Βασιλέα καὶ Κύριον, τῶν πίστει ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, μέμνησο Πάτερ παμμακάριστε.

Νόμον Πάτερ, τὸν ἀθλητικὸν ἠγώνισαι, προσηκόντως καὶ νενίκηκας· ὅθεν σε δόξης τῷ στεφάνῳ, ὁ μόνος εὐεργέτης τετίμηκε, καὶ θείας φωτοφανείας ἠξίωσε, καὶ μακαρίων ἀπολαύσεων.

Θεοτοκίον.

Ὡς πάντων, κτισμάτων Ποιητὴν γεννήσασα, Θεομῆτορ ὑπερβέβηκας, πᾶσαν τὴν κτίσιν θείᾳ δόξῃ, καὶ τῇ ἁγιωσύνῃ καὶ χάριτι, καὶ πᾶσι τῆς ἀρετῆς προτερήμασιν· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀγγελικὸν τὸν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας σαυτὸν, ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ πάθη, καθυποτάξας τῆς σαρκὸς, ἰσάγγελος ἀνεδείχθης, Πατὴρ ἡμῶν Θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἁγνὴ τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ κεκτήμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου,
Δόξα, Ἦχος δ΄.

Ἔλαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου, ὡς ἥλιος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, Χριστοῦ θεράπον Μακάριε· ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον Πίστιν Χριστοῦ· διὸ ἱκέτευε Ὅσιε Πάτερ, ἐν τῇ μνήμῃ σου Θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη Πάναγνε πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς καταπράϋνον· τὰ κύματα κοίμισον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς· καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη, δυσωπῶ σε· καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, Ἀμνὰς ἡ κυήσασα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου
τοῦ Μεγάλου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὑπεριπτάμενος, δι' ἀρετῆς ἐνθέου, παμμακάριστε Πάτερ ὑπέδυς ἐν τῷ γνόφῳ· δι' ἧς ἀληθῶς, οὐκ ἐν αἰνιγ-

Digitized by Google

μασιν Ὅσιε, ἀλλ' ἐν τῇ χάριτι ὤφθης τῇ τοῦ Θεοῦ, τὰς ἐλλάμψεις εἰσδεχόμενος. Δίς.

Ταῖς ἀρεταῖς ἐκλαμπρύνας, ψυχὴν καὶ ἔννοιαν, πρὸς οὐρανὸν μετήχθης, εἰς Χριστοῦ βασιλείαν, Εὐθύμιε τρισμάκαρ, προσφέρων αὐτῷ, τὰ τῶν πόνων σου δράγματα· ἐν Ἀσκηταῖς σὺ φωστὴρ γὰρ ἀναδειχθεὶς, τῆς ἀγήρω ἀπολαύεις τρυφῆς.

Τὸ ὁμοούσιον ὄντως, Τριὰς ἡ ἄναρχος, Πνεύματος κατοικίαν, ἐν σοὶ ἀναθεμένη, λαμπρότατον φωστῆρα, ἀνέδειξε σὲ, Θεοφόρε Εὐθύμιε· τῶν χαμαιζήλων γὰρ πάντων ὑπεραρθεὶς, οὐρανῶν οἴκησιν εὕρηκας.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ὅσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Πάτερ Εὐθύμιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ πύλη ἡ κεκλεισμένη, δι' ἧς ἠνοίγη ἀνθρώποις, ὁ πάλαι Παράδεισος.

Ἀποστίχου Στιχηρά,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δόλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύσας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτράνωσας τὴν δόξαν, Χριστοῦ Πάτερ Εὐθύμιε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Ἤρθης ὡς Ἠλιοὺ, ἐν ἅρματι πυρίνῳ, καὶ συνεκράθης μάκαρ, ἀμέσως τῇ Τριάδι, Εὐθύμιε παγκόσμιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος.

Φέρων ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ Πάτερ τοῦ Κυρίου, Σταυρὸν τὰ τῶν δαιμόνων, φαντάσματα τελείως, Εὐθύμιε ἠφάνισας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσαντα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Εὐθύμιε τὸν σὸν, τόκον προκατήγγειλε, σταλεὶς οὐράνιος Ἄγγελος, ὡς τοῦ βλαστήσαντος, ἐκ νηδύος στείρας, Ἰωάννου· τούτου γὰρ, ἐδείχθης ζηλωτὴς ἐκμαγεῖόν τε, ἀκτήμων ἄοικος, βαπτιστὴς καὶ ὀρεσίτροφος, ὑπερλάμψας, τοῖς ἀπείροις θαύμασι.

Πάτερ Εὐθύμιε καρπὸς, ἔφυς μὲν στειρώσεως, ἀλλ' ὤφθης ὄντως πολύγονος· ἐκ γὰρ τοῦ σπέρματος, τοῦ πνευματικοῦ σου, Μοναστῶν πεπλήρωται, ἡ ἔρημος ἡ πρὶν ἀδιόδευτος· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Εὐθύμιε ὁ σὸς, βίος ἀνυπέρβλητος, ἡ Πίστις ὄντως ὀρθόδοξος· καὶ γὰρ ἐκ πράξεων, πρὸς ὑψηλοτάτην, θεωρίαν ἤλασας, σοφίας γεγονὼς ἐνδιαίτημα, ἐν δύω φύσεσιν, ἕνα σέβων τῆς Τριάδος Χριστόν· ᾧ πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐκ νηδύος μητρὸς ἡγιασμένος, ὅτε τὸ παντέφορον ὄμμα τὴν πρόθεσιν, καὶ τὴν ῥοπὴν πρὸς τὰ κρείττονα, ἐπειγομένην, ἀνεπιστρόφως σοῦ προεώρακε, τότε Παμμακάριστε, δῶρον θεόσδοτον, τῆς εὐθυμίας φερώνυμον, μεμηνυκός σε, τὴν τῶν φυσάντων λύει κατήφειαν· ὅθεν ἐκ βρέφους προηγμένος, τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ εὐηρέστησας· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον, ἔσοπτρον Πάτερ εὑρὼν, Χριστὸς τῶν θείων ἐμφάσεων, λαμπρὰς οἰκείου, μαρμαρυγὰς φωτός σοι ἐξήστραψεν· ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἄφθονος ὤφθη πηγὴ, διατροφή τε λιμώττουσι, καὶ τῶν διψώντων, δι' ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφεσιν· τὰς ψυχικὰς δὲ διαθέσεις ὀρῶν, σοῦ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ θεωρίᾳ καὶ πράξει διαλάμψας, σοῦ ὁ μὲν ἰσάγγελος βίος κανὼν ἀρετῆς, καὶ χαρακτὴρ ἀκριβέστατος, τῶν αἱρουμένων, Θεῷ λατρεύειν ἐν τελειότητι· ὁ σὸς δὲ θεόσοφος λόγος Εὐθύμιε, Τριάδα σέβειν ἐδίδαξε, Χριστὸν δὲ ἕνα, ἐν δύω φύσεσι γνωριζόμενον· καὶ τὰς Συνόδους ἰσαρίθμους, τῇ τετρακτύϊ τῶν Εὐαγγελίων Χριστοῦ· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, Ἦχος γ'.

Ἀφιερωθεὶς τῷ Θεῷ ἐκ κοιλίας μητρικῆς, ὡς ἄλλος Σαμουὴλ, Πάτερ Εὐθύμιε, φε-

Digitized by Google

ρωνύμως γέγονας, εὐθυμία τῶν πιστῶν, Μοναζόντων βακτηρία καὶ ἑδραίωμα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον. Αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου τόκον Πανσεβάσμιε; πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκας ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα, σῶαν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 1. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 15. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου. Κεφ. ς'. 1.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ. Κεφ. δ'. 7.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Εὐθυμεῖτε ἔλεγε, τοῖς γεννήτορσιν Ἄγγελος Κυρίου, ὅτι παιδίον ἐκ σπλάγχνων γεννήσεται ὑμῖν, εὐθυμίας φερώνυμον· ἐνεφύης δὲ γαστρὶ, φέρων αὐτοῖς τὸ ἐπάγγελμα· καὶ ἐκ σπαργάνων τῇ εὐχῇ συνανετράφης, Πάτερ Εὐθύμιε.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Στουδίτου.

Ὠχυρωμένος τὸν νοῦν γνώσει θείᾳ, Πάτερ Εὐθύμιε, τὰ παρερχόμενα παρέδραμες, μηδὲν θαυμάσας τῶν ἐπιγείων· ἐν μὲν θλίψεσι μεγαλόφρων φανεὶς καὶ γενναιότατος, ἐν δὲ ἀσκήσει καὶ εὐθυμίᾳ, ταπεινὸς καὶ μέτριος· καὶ τοῦ παρόντος βίου τὸ ἄστατον πέλαγος, σοφῶς διαπεράσας, εἰς εὔδιον λιμένα κατήντησας. Χριστὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Digitized by Google

Ἦχος β΄. Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων κατεφρόνησας, Πάτερ Εὐθύμιε ὅτι τὴν ἄνω πολιτείαν ἐπεπόθησας· πλοῦτον ἐβδελύξω, ἐνδυσάμενος ταπείνωσιν· τρυφὴν ἐμίσησας, καὶ ἐπεσπάσω τὴν ἐγκράτειαν· ἀδικίαν ἀπεβάλου, καὶ ἐδίωξας δικαιοσύνην· διὸ Πάτερ Ὅσιε, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, ἐν ταῖς ὁσίαις εὐχαῖς σου πρὸς Κύριον.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Ἔλαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου, ὡς ἥλιος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, Χριστοῦ θεράπον Εὐθύμιε· ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον Πίστιν Χριστοῦ· διὸ ἱκέτευε Ὅσιε Πάτερ, ἐν τῇ μνήμῃ σου Θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήσεσι, σῶν οἰκετῶν. Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα· μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι· σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὡς εὐθυμίας ἀρχή, τῆς Ἐκκλησίας γεγονὼς Πάτερ Ὅσιε· τῇ σῇ γὰρ γεννήσει πάσας, αἱρετικῶν τὰς ὁρμάς, ἐκ Θεοῦ προνοίας ἀπεκρούσατο· διό σε φερώνυμον, ὀνομάζει Εὐθύμιον. Τῶν οὐρανίων, Οὐσιῶν δὲ τὰ τάγματα, χαρᾶς ἔπλησας, τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι· οἷς καὶ συναυλιζόμενος, φωτός τε πληρούμενος, καὶ πανολβίου καὶ θείας, ἐναπολαύων ἐλλάμψεως, Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Ῥάβδῳ τῇ τοῦ Σταυροῦ στηριχθείς, τῆς ἀνομίας τοὺς χειμάῤῥους ἐξήρανας· χειμάῤῥουν τρυφῆς δὲ θείας, καὶ Παραδείσου πηγήν, νοερῶς Παμμάκαρ ποτιζόμενος, πηγὰς σωτηρίους, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀνέδειξας· ἐπιῤῥοαῖς δέ, Θείου Πνεύματος Ὅσιε, πιαινόμενος, ὥσπερ φοίνιξ ἀνέδραμες, ὕψος πρὸς ἐπουράνιον· καὶ στύλος πυρίμορφος, ὤφθης Θεόφρον καὶ πλήρης, φωτοειδοῦς ἐπιλάμψεως, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνήρ, ὁ φοβούμενος.

Ὄντως ἕως σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ Παμμακάριστε, διῆλθες ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνῃ ψυχῆς, ἔνθα ἦχος Πάτερ ἑορταζόντος, τερπνῆς ἀκουσόμενος, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως, καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γενησόμενος, ἐν μεθέξει Εὐθύμιε· ἧς μόνης ἐφιέμενος, σὴν σάρκα ἐνέκρωσας· ἧς καὶ ἐπέτυχες θείᾳ, δικαιοσύνῃ κοσμούμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Ὅσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἡτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγώγιον· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρί, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο· καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, θεράπων γενόμενος, μεγαλοκήρυξ Εὐθύμιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ,

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις διδαχαῖς, καταφωτίζων Εὐθύμιε, τοὺς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι. Δόξα, ὅμοιον.

Ἐξ Αἰγύπτου ἤστραψας ὡς Ἑωσφόρος, καὶ τὸν κόσμον ἔλαμψας, ταῖς φαειναῖς σου ἀρεταῖς, ἠγλαϊσμένε Εὐθύμιε, πᾶσιν ἐκλάμψας, τὸ φῶς τῆς ἀσκήσεως. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, τῷ Φιλανθρώπῳ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὰς φροντίδας τοῦ βίου ἀπαρνησάμενος, καὶ Ἀγγέλων τὸν βίον ἀναλαβόμενος, ἐγκρατείᾳ τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας· καὶ θαυμά-

των ἐκ Θεοῦ, χάριν ἐδέξω δαψιλῶς, Εὐθύμιε Θεοφόρε ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει πρὸς σὲ τὴν εὔσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμήν σου νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀληθῶς, τοὺς πάντας σώζειν ὡς οὖσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἀεὶ χρωμένη Θεοχαρίτωτε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν πτωχείαν τὴν ὄντως τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβών, ἠγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον Μακάριε· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος Ὅσιε, Μοναζόντων ἐδείχθης, Διδάσκαλος ἔνθεος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας, καὶ πρὸς γνῶσιν τῆς Πίστεως. Σημειοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμεν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον Τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τό, Πᾶσα πνοή· τὸ Εὐαγγέλιον· ὁ Ν'.

Δόξα, Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, εἰς ς'. καὶ τοῦ Ὁσίου οἱ δύω, εἰς η'.

Ὁ πρῶτος ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς μετὰ τῶν Εἱρμῶν.

Ὄλβος πέφηνας γηγενῶν Εὐθύμιε.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε·
» ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ, ἐλυτρώσω τὸν
» λαόν, ὃν ἐκτήσω Φιλάνθρωπε.

Λύεις τὴν κατήφειαν, τοῖς παραδόξως φύσασιν, ἐκ Θεοῦ ἐπαγγελθείς, καὶ πρὸ σοῦ τόκου σου δωρεά, εὐθυμίας φερώνυμος.

Βοᾷ χαριστήριον, ἡ Ἐκκλησία Ὅσιε, δεξαμένη σε βλαστόν, ἐκ Θεοῦ εἰρηνικῆς, εὐθυμίας προάγγελον.

Ὁ δεύτερος ποίημα Θεοφάνους· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ταῖς σαῖς προσευχαῖς, Παμμάκαρ, φῶς μοι νέμοις.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην.

Ταῖς προσευχαῖς σου καὶ ταῖς σαῖς δεήσεσιν, ἐκδυσωπῶν τὸν Θεόν, τὸ σκοτεινὸν νέφος, τὸ τῆς ἀθυμίας μου, Παμμάκαρ διασκέδασον, εὐθυμίας ὑπάρχων, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεως, τῷ Παμβασιλεῖ παριστάμενος.

Ἄλλος καθάπερ Σαμουὴλ θεόσδοτος, καὶ πρὸ συλλήψεως, ἐπαγγελθεὶς Πάτερ, πάσαις ἐναπέφηνας, ταῖς ἐκκλησίαις Ὅσιε, φερωνύμως τὴν κλῆσιν, κατάλληλον ἐπαγόμενος, τῇ τῆς εὐθυμίας φαιδρότητι.

Ἱκετηρίᾳ καὶ δεήσει χρώμενοι, οἱ σοὶ γεννήτορες, πρὸς τὸν Θεὸν δῶρον, θεῖόν σε κομίζονται, καὶ φωτοφόρον βλάστημα, τῇ γεννήσει μηνύον, τῆς εὐσεβείας τὴν ἔλλαμψιν, καὶ τὸν τῆς αἱρέσεως ἔλεγχον.

Σὺ ἐκ Παιδὸς καθιερώθης Ὅσιε, τῷ δεδωκότι Θεῷ· καὶ πρὸς αὐτὸν βλέπων, καὶ καθοδηγούμενος, ζωοποιοῖς προστάγμασι, τοῖς αὐτοῦ Θεοφόρε, πρὸς ὕψος ἤρθης μετάρσιον, τὸ τῶν ἀρετῶν διὰ Πίστεως.

Θεοτοκίον.

Σὲ Θεομῆτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν στῖφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Καταβασία.

» Χέρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον ἥλιος, ἐπε-
» πόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
» ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυ-
» ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Digitized by Google

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ » καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα- » τρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ ἐ- » στιν Ἅγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Σὲ ἡ τεκοῦσα, τὸ τῆς Ἄννης ζηλώσασα ὅσιον, ὡς τὸν πάλαι Σαμουὴλ, θυσίαν ζῶσαν προσήγαγε, Θεῷ τῷ δοξάσαντι, καὶ πρὸ συλλήψεως.

Περιουσίᾳ, τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης πυρούμενος, λογισμῷ πανευσεβεῖ, παθῶν ἐκράτησας Ὅσιε· διὸ θεία χάρις σοι, ἐπανεπαύσατο.

Ἕτερος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀπὸ στειρώσεως τεχθεὶς, πνευματικῆς εὐκαρπίας, γεωργὸς πολυγονώτατος ὤφθης, τὰς ἀκάνθας ἐκτεμὼν, τῆς ἀσεβείας Ὅσιε, καὶ εὐσεβείας σπόρον, ἔνθεον καταβαλόμενος.

Ἱερουργὸς ὑπερφυῶν, καὶ μυστικῶν θεαμάτων, Θεοφόρε γεγονὼς τοὺς ἀπίστους, προσενήνοχας Χριστῷ, θεοπρεπῶς πιστεύοντας, ταῖς διδαχαῖς σου Πάτερ, διδασκομένους τὰ κρείττονα.

Σωφρονεστάτῳ λογισμῷ, καὶ εὐσεβεῖ κεχρημένος, τῶν ῥευστῶν καὶ φθειρομένων αὐτίκα, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ τὴν τρυφὴν προέκρινας, δι' ἐγκρατείας ἄκρας, σάρκα νεκρώσας Εὐθύμιε.

Πυρπολουμένῃ τῇ ψυχῇ, καὶ τετρωμένῃ τῷ πόθῳ, τοῦ Χριστοῦ, τὰς πυριφλέκτους ἐνέδρας, τῶν δαιμόνων ἐκφυγὼν, τῇ δροσοβόλῳ χάριτι, κατελαμπρύνθης Πάτερ, σημειοφόρος γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ τὰς αὐτῶν προφητείας, ἐπεσφράγισας τεκοῦσα τὸν Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα, θηγορίας μόνη, εὐλογημένη Πανύμνητε.

Καταβασία.

» Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, » στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν » ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατείας ἐλαίῳ τὴν τῆς ψυχῆς, ἐκπληρώσας λαμπάδα πνευματικῶς, ποθῶν τὴν ἀείφωτον, τοῦ Νυμφίου σου ἔλευσιν, προσευχαῖς ἀγρύπνοις, ἐτήρησας Ὅσιε, καὶ νυμφῶνι τούτου, εὐφραίνῃ μακάριε· ὅθεν ἐπαξίως, τὴν τρυφὴν ἐκομίσω, τὴν ὄντως ἀείζωον, καὶ θαυμάτων ἐνέργειαν. Θεοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν δυσχερῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἅδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὔδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔκλινας Χριστὲ τῇ καταβάσει σου, οὐρα- » νοὺς ἐν συνέσει, καὶ ὤφθης σεσαρκω- » μένος ἐπὶ γῆς. Διὸ πάντες βοῶμεν· Τῇ δυ- » νάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Φυλάξας τὸν νοῦν ἀμετεώριστον, ἐκ σπαργάνων τὸν βίον, ἀνάβασιν ἐπεδείξω πρὸς Θεόν· ᾧ προβαίνων ἐκράθης, ἐκ δυνάμεως Πάτερ εἰς δύναμιν.

Ἠράσθης Χριστοῦ τῆς ταπεινώσεως· μετανάστης ἐντεῦθεν, πρὸς ἄστυ τὸ θεοδόχον γεγονὼς, συσταυροῦσαι τῇ γνώμῃ, τῷ Σταυρὸν διὰ σὲ ὑπομείναντι.

Νομίμως ἀθλῆσαι προελόμενος, ἐξεδύσω τὸν βίον· γυμνὸς δὲ τῷ ἀντιπάλῳ προσπλακεὶς, τῇ Χριστοῦ ἐκμιμήσει, ἐν ἐρήμῳ τὸ τρόπαιον ἔστησας.

Ἕτερος. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ὅλον σαυτὸν, Πάτερ Θεῷ καθιέρωσας, ἀθανάτου, δόξης ἐφιέμενος, καὶ πρὸς αὐτὸν, ἔδραμες θερμῶς, διὰ πολιτείας, ἀμέμπτου καὶ δι' ἀσκήσεως, καὶ βίου λαμπροτάτου, ἀνενδότως κραυγάζων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Σὺ τὴν πηγὴν, Ὅσιε, τῆς ἀγαθότητος, ἀγαπήσας, ὅλης ἐκ δυνάμεως, τοῖς Ἀσκηταῖς, γέγονας πηγὴ, θείων χαρισμάτων, διψῶντας τούτους ἰώμενος· πηγὰς γὰρ ὥσπερ πάλαι, Μωϋσῆς ἐν ἐρήμῳ, παραδόξως Παμμάκαρ ἀνέβλυσας.

Ἐπιφανεὶς, ἐκ τῶν ἀδύτων τοῦ Πνεύματος, τῆς παιδίσκης, γόνους ἠλευθέρωσας, υἱοὺς Θεοῦ, ἀξιοπρεπῶς, τούτους ἀναπλάσας, υἱοθεσίας Βαπτίσματι· τοῦ θείου γὰρ Προδρόμου, μιμησάμενος βίον, Βαπτιστὴς ἀνεδείχθης Εὐθύμιε.

Ὑπὸ Θεοῦ, τοῖς ἀγνοοῦσιν Εὐθύμιε, ἐπεγνώσθης, χάριτι λαμπόμενος· οὐ γὰρ τὴν σὴν, ἔδει ἀρετὴν, ὄντως ἐν ἐρήμῳ, λαθεῖν καὶ κατα-

καλύπτεσθαι· διά σε φωτοφόρον, ὡς φωστῆρα τοῖς πᾶσιν, ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἀνέδειξε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, χαῖρε Παρθένε πανάχραντε· χαῖρε Ὄρος, χάριτι κατάσκιον· χαῖρε Σκηνή· χαῖρε Κιβωτέ· χαῖρε ἡ Λυχνία, τὸ Φῶς τὸ θεῖον βαστάζουσα· χαρᾶς γὰρ ἀνεκφράστου, καὶ ψυχῶν εὐφροσύνης, τοῖς πιστεύουσι πρόξενος γέγονας. Καταβασία.

» Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ· τῆς » κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ ἁγιάσματός » σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δό- » ξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος, » καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου Χρι- » στέ· ἀλλ' ἡμεῖς σε Μονογενὲς, Πατρικῆς » ἀπαύγασμα δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὀρ- » θρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Σεαυτὸν ὑπέταξας, τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ· τὸ γὰρ σῶμά σου ὡς ψυχῆς, Θεοφόρε ὄργανον, ἐδουλαγώγησας, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυποτάξας τῷ πνεύματι.

Γεγηθὼς διήνυσας, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς· καὶ Θεοῦ φόβον συλλαβὼν, σωτηρίαν ἔτεκες τοῖς πλανωμένοις, ἀναλάμψας ἥλιος, τῇ ἐρήμῳ καλυπτόμενος. Ἕτερος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀσκητῶν εὐσεβείας, ἐπὶ τὴν οὐράνιον τρίβον Εὐθύμιε, προηγήσω Πάτερ, καὶ πρὸς κληροδοσίαν ἀνώλεθρον, ἐν ὑψίστοις ἄγων, στῦλος πυρός τε καὶ νεφέλης, δεδειγμένος τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος.

Ἰατρὸν ἀσθενούντων, ἄγαν συμπαθέστατον κόσμῳ δεδώρηται, ὁ Χριστός σε Πάτερ, καὶ πεινώντων τροφέα παράδοξον, παιδευτὴν ἀφρόνων, σωφρονιστὴν ἀγνωμονούντων, ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν ἀντιλήπτορα.

Συμπαθὴς ἐλεήμων, γνώμην ταπεινόφρονα φέρων γεγένησαι, τῶν παθῶν ἐκτέμνων, τὰς αἰτίας ἐνθέοις διδάγμασι, καὶ σοφίζων Πάτερ, καὶ νουθετῶν τοὺς φοιτητάς σου, καὶ ψυχῶν θεραπεύων νοσήματα.

Πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας, πέμπων τῶν θαυμάτων σου πάντας ἐφώτισας· καὶ μαγνῆτις ὥσπερ, ἐφειλκύσω πρὸς τὰ σὰ παιδεύματα, διαπλάττων ἤθη, καὶ τῶν ψυχῶν τὰς διαθέσεις, ἐμβατεύων ψυχῆς καθαρότητι.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες σε κηρύττομεν Θεοχαρίτωτε, οἱ τῇ σῇ γεννήσει, τῆς φθαρτῆς λυτρωθέντες γεννήσεως, καὶ πρὸς τὴν ἀμείνω, πάλιν ζωὴν ἀνακληθέντες, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν. Καταβασία.

» Ὃς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ » ἐπηρμένῳ Θεὸν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δο- » ρυφορούμενον, ὢ τάλας! ἐβόα, ἐγώ! πρὸ γὰρ » εἶδον σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου, » καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ » κατεπόντισέ με καταιγὶς πολλῶν ἁ- » μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ βυθοῦ ἀνάγα- » γε, τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Γόνους ὥσπερ πάλαι τῆς παιδίσκης, τῆς παλιγγενεσίας, τῷ λουτρῷ καὶ νῦν υἱοθετήσας, ταῖς σαῖς λιταῖς, Θεοφόρε σύντριψον, τὸν ζυγὸν τὸν τῆς δουλείας ἡμῶν.

Ἔθετο σοφόν σε οἰκονόμον, καὶ παιδευτὴν ἀφρόνων, πονηρίας πνευμάτων διώκτην, ἡ τοῦ Θεοῦ, Θεοφόρε χάρις σοι, ἐναργῶς ἐν σοὶ σκηνώσασα. Ἕτερος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Μεγίστην παρὰ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν δεξάμενος, τὰ πλήθη τῶν δυσμενῶν, δαιμόνων ἐδίωξας, τῆς τούτων στρεβλώσεως, ἰώμενος πάντας τοὺς ἐν πίστει σοι προστρέχοντας.

Μακάριος ἀληθῶς, ἐγένου Πάτερ Εὐθύμιε, πτωχείαν πλουτοποιὸν, καὶ πένθος χαρμόσυνον, κτησάμενος Ὅσιε· δι' ὧν βασιλείαν οὐρανῶν ἐκληρονόμησας.

Ἀπώσω τὴν ἐπὶ γῆς, τιμὴν καὶ δόξαν εὐμάραντον· ἀΐδιον δὲ ζωὴν, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, Παμμάκαρ ἀπείληφας, σκηνὰς οὐρανίους, κατοικήσας ἀσφαλέστατα.

Θεοτοκίον.

Κυρίαν σε τοῦ παντὸς, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν· τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, ἀῤῥήτως γὰρ τέτοκας, τὸν πάντα ποιήσαντα, καὶ διακρατοῦντα, καὶ συνέχοντα Πανάμωμε.

Καταβασία.

» Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλ- » μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ » Θεοῦ Χριστὲ, σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἡ κτίσις εὕρατο· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου Ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκάθαρον ἁμαρτημάτων κηλῖδας, ὅπως ψάλλωμεν, Ἀλληλούϊα.

Digitized by Google

Ὁ Οἶκος.

Ἐκ ῥαθύμου καρδίας τὴν αἴνεσιν, πῶς προσοίσω ὁ ἄθλιος δέδοικα, καὶ ὑμνήσω τὸν μέγαν Εὐθύμιον; ἀλλὰ τούτου θαῤῥῶν ταῖς δεήσεσιν, ἐν εὐθυμίᾳ καὶ σπουδῇ πολλῇ, τῇ ᾠδῇ ἐγχειρήσω, καὶ πᾶσιν ἐξείπω αὐτοῦ τὴν πολιτείαν, καὶ τὴν γέννησιν· καὶ πῶς οἱ τούτου γονεῖς ἔψαλλον τό, Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι.

Τί κοινὸν Εὐθύμιε, σοί καὶ τῷ βίῳ;
Πρὸς Ἀγγέλους ἄπαιρε τοὺς ξένους βίου.

Λῆξε βίου Εὐθύμιος εἰκάδι ἠϋγένειος.

Οὗτος ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ μέγας Εὐθύμιος, ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Γρατιανοῦ, ἐν Μελιτινῇ τῇ κατὰ Ἀρμενίαν Μητροπόλει, ἐκ Παύλου καὶ Διονυσίας, εὐγενῶν τινῶν, γεννηθείς, κατὰ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ἐκ στειρωτικῆς καὶ ἀκάρπου γαστρός. Ὅθεν καὶ τὴν κλῆσιν κατ' ἐπαγγελίαν ἔσχεν, εὐθυμεῖν τοῖς γεννήτορσιν, ὑπὲρ γονῆς δεομένοις, φωνῆς ἄνωθεν ἐνεχθείσης. Οὗτος, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν, προσάγεται παρὰ τῆς μητρὸς Εὐτρωΐῳ τῷ μεγάλῳ, τῆς Μελιτινῆς Ἐπισκόπῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ τῇ τάξει τῶν Κληρικῶν καταλέγεται. Γενόμενος δὲ περὶ τὴν τῶν ἱερῶν μαθημάτων συλλογὴν ἐπιτήδειος, καὶ πάντας τοὺς κατ' αὐτὸν ἀσκήσει, καὶ ταῖς πρὸς ἀρετὴν ἐπιδόσεσιν ὑπερβαλών, ἀναγκάζεται τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν λαβεῖν, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀσκητηρίων καὶ Μοναστηρίων τὴν ἐπιμέλειαν δέξασθαι.

Ἔννατον δὲ καὶ εἰκοστὸν ἔτος ἄγων, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει, καὶ ἔντινι τῶν κατ' ὄρος σπηλαίων, μετὰ τοῦ Ὁσίου Θεοκτίστου συνδιαιτᾶται, ἔνθα χαλεπῶν νοσημάτων πολλοὺς ἀπήλλαξε. Λέγεται δὲ καὶ οὗτος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, ἐκ βραχέων πάνυ καὶ μικρῶν ἄρτων, τετρακοσίους, τῇ Μονῇ καθ' ὁδὸν παραβαλόντας αὐτῷ, διαθρέψαι. Οὐ μόνον δὲ αὐτός, ἐν δυνάμει Θεοῦ, στείρωσιν λύσας ἐξῆλθεν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρας ἀτέκνους γυναῖκας δι' εὐχῆς εὐτέκνους καὶ γονίμους ἀπέδειξε. Καὶ κατὰ τὸν μέγαν Ἠλίαν, καὶ οὗτος θύρας ἀνέῳξεν οὐρανοῦ, καὶ τὴν γῆν, ἀκαρπίαν νοσοῦσαν, ἰάσατο. Ἐδήλωσε δὲ τοῦ Ὁσίου τὴν ἔνδον λαμπρότητα καὶ ὁ τοῦ πυρὸς στύλος, ὅν, ἱερουργοῦντος αὐτοῦ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν, οὐρανόθεν εἶδον οἱ περιεστῶτες κατελθόντα, καὶ συμπαρεστῶτα τῷ Ὁσίῳ, μέχρι πέρας ἔλαβεν ὁ τῆς θυσίας καιρός. Τὸ δὲ τὰς διαθέσεις τῶν προσιόντων τῆς θείας κοινωνίας μετασχεῖν νεαρῶς καθορᾶν, καὶ τὰς μὲν αὐτῶν μετὰ καθαροῦ συνειδότος, τὰς δὲ ἐσπιλωμένως πρόσεισι, τῆς παντελοῦς δήπου καθάρσεως καὶ ἁγνείας σημεῖον ἐστίν. Οὗτος ὁ μακάριος γενόμενος ἐτῶν ἐννενήκοντα ἑπτά, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Μεγάλου.

Ἦν δὲ τὸ εἶδος εὐπρεπής, τὸν τρόπον ἁπλοῦς, τὸ χρῶμα λευκός, τὴν ἡλικίαν εὐσταλὴς καὶ σεμνός, πολιὸς τὴν τρίχα, τὴν ὑπήνην μέχρι τῶν μηρῶν καθεικώς. Λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τινὸς μέλλοντος τελευτᾶν Μοναχοῦ, ὃς ἐνομίζετο μὲν τοῖς πολλοῖς σώφρων καὶ ἐγκρατής, οὐκ ἦν δέ, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀκόλαστος, ἑώρα ὁ μακάριος Ἀγγέλον, μετὰ τριόδοντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκσπῶντα, καὶ ἅμα φωνῆς ἀκοῦσαι, τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης δηλούσης τοῦ Μοναχοῦ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βάσσου, Εὐσεβίου, Εὐτυχίου καὶ Βασιλίδου.

Στίχ. Χεῖρας Βάσσου τέμνουσι χεῖρες δημίων,
Χεῖρες βέβηλοι, χεῖρας ἡγιασμένας.

Τμηθεὶς πέλυξιν Εὐσέβιος πᾶν μέλος,
Τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν ἄτρωτος μένει.

Εὐτύχιον διεῖλον εἰς μέρη τρία,
Θείως Θεοῦ Πρόσωπα τιμῶντα τρία.

Ἀποῤῥαγῆναι μὴ θέλων Βασιλίδης,
Μοίρας Ἀθλητῶν, ἐῤῥάγη τὴν γαστέρα.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πλούτῳ βρίθοντες, καὶ τῆς συγκλήτου μετέχοντες βουλῆς. Προσῆλθον δὲ τῷ Χριστῷ, καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἔλαβον Βάπτισμα, τὸν Ἐπίσκοπον Θεόπεμπτον ἰδόντες ταῖς βασάνοις ἐγκαρτεροῦντα, καὶ παράδοξα θαύματα τῇ τοῦ Χριστοῦ ἐνεργοῦντα δυνάμει. Ὅθεν καὶ προσαχθέντες τῷ Βασιλεῖ, ἀφαιροῦνται πρῶτον τὰς ζώνας, εἶτα διαφόρους δέχονται τοῦ βίου ἐξαγωγάς. Ὁ μὲν γὰρ Ἅγιος Βάσσος, εἰς βόθρον μέχρι τῶν μηρῶν ἐμβληθείς, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτμηθείς, καὶ ὅλον τὸ σῶμα κατακοπείς, τὸ πνεῦμα παρέδωκεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐσέβιος, κατὰ κεφαλῆς κρεμασθείς, κατὰ μέρος πέλυξι διῃρέθη. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐτύχιος, τέσσαρσι πάλοις βιαίως ἐκταθείς, διεμερίσθη τριχῇ. Ὁ δὲ Ἅγιος Βασιλίδης, μαχαίρᾳ ἀναῤῥήγνυται τὴν γαστέρα· καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰννᾶ, Πιννᾶ, καὶ Ῥιμμᾶ.

Στίχ. Θάλψις δεχέσθω τοὺς Ἀθλητὰς τοῦ κρύους,
Ἰννᾶν, Πιννᾶν, Ῥιμμᾶν τε τοὺς κρυσταλλίνους.

Οὗτοι, χώρας τινὸς τῆς κατ' Ἀρκτὸν ὑπάρχοντες, παρὰ τῶν εἰδωλομανούντων βαρβάρων συσχεθέντες, τῷ τῆς χώρας παρέστησαν ἄρχοντι. Οἵ, ὁμολογήσαντες τὸν Χριστόν, κατεδίκασε διὰ κρύους τελειωθῆναι. Δεσμοῦνται οὖν ξύλοις ὀρθίοις, μέσον παγείσι τοῦ ποταμοῦ, ὥρᾳ χειμῶνος, ὅτε τῷ ψύχει διαφέρον ἦν οὐδὲν τῶν ἀκινήτων σωμάτων, πεπηγὸς τὸ ὀλισθηρὸν τοῦ ὕδατος, καὶ ἀκίνητοι μεῖναν· κἂν τούτῳ τὸ τοῦ βίου δέχονται πέρας, τὰς μακαρίας αὐτῶν παραδόντες ψυχὰς εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ μακαρίου Πέτρου τοῦ Τελώνου.

Στίχ. Καλεῖ σε Πέτρε Χριστὸς ἐκ τελωνίου,
Πρὸς ἀρετὴν πρίν, νῦν δὲ πρὸς τρυφὴν πόλου.

Οὗτος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ Πατρίκιος χρηματίσας, πάσης τῆς Ἀφρικῆς τὴν διοίκησιν ἐπεπίστευτο. Παντελῶς δὲ ἄσπλαγχνος ὢν καὶ ἀνελεήμων, ἐπιγραφεὶς ὀνόματι φ ε ι δ ω λ ό ς, παρὰ πᾶσιν ἦν τε καὶ ἐλογίζετο. Διὸ τῶν πτωχῶν τις πεῖρας ἕνεκεν αὐτῷ προσελθών, ᾔτει ἐλεημοσύνην· ὁ δέ, τῶν ἄρτων ἁρπάσας ἕνα

Digitized by Google

(καὶ γὰρ ἔτυχε τότε τὸν ἀρτοποιὸν, τοὺς παρασκευασθέντας κομίζειν ἄρτους)· μετὰ θυμοῦ κατὰ τοῦ πένητος ὡσεὶ λίθον ἠκόντισεν. Οὕτω δύω παρῆλθον ἡμέραι, καὶ ὁ Πατρίκιος, νόσῳ κατάσχετος γεγονὼς, ἑαυτὸν ἑώρα τῶν πρακτέων λόγους ὑπέχοντα. Εἶτα καὶ ζυγὸς ἐδόκει παρεῖναι, διακρίνων ἑκάτερα· οὗ κατὰ μὲν τὴν λαιὰν πλάστιγγα, μέλανας ἔβλεπε συναθροιζομένους, καὶ πολλὰ τῶν αὐτοῦ πράξεων ἄτοπα τῇ πλάστιγγι κατατιθέντας· κατὰ δὲ τὴν δεξιὰν, λευχείμονας μὲν ἄνδρας καὶ φοβεροὺς τὴν μορφὴν, μηδὲν δὲ ἀγαθόν τι σταθμίσαι παρεξευρίσκοντας, πλὴν τοῦ ἄρτου ἐκείνου, ὃν μετὰ θυμοῦ κατὰ τοῦ πένητος ἔβαλεν. Αὐτίκα τοίνυν διαναστὰς, καὶ ἅπασαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν πένησι διανείμας, καὶ αὐτὰ τὰ ἱμάτια δοὺς πτωχῷ τινι, τὸν Χριστὸν εἶδε καθ' ὕπνους ταῦτα ἐνδεδυμένον. Καὶ διὰ τοῦτο προσέθετο καὶ ἑαυτὸν πωλῆσαι, καὶ δοῦναι τὸ τίμημα πτωχοῖς. Ἀναγνωρισθῆναι δὲ μέλλων μετὰ τὸ διαπωλῆσαι ἑαυτὸν, τοῦ πυλωροῦ κωφεύοντος διανοίξας τὰ ὦτα, καὶ λαλεῖν παρασκευάσας, τῷ ἐπιτάξαι ἀνοῖξαι αὐτῷ, φυγὰς καταλαμβάνει τὰ Ἱεροσόλυμα, εἶτα τὴν Κωνσταντινούπολιν· ἐν ᾗ καὶ ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καὶ κατετέθη ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Βοὸς, ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυ-
» ραννικὸν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ
» φλογὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὤφθης εἴσω τῆς νεφέλης, Πάτερ τῷ ὑπερφυεῖ, πυρὶ καλυπτόμενος, ὡς θεῖος βοῶν μυστηπόλος· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Πάτερ ὁ Δημιουργὸς, ἀφθόνως τῆς φύσεως, ψυχῶν διαθέσεις προφαίνων, τῶν μετεχόντων ὅσιε, τῆς σαρκὸς τοῦ Κυρίου σου.

Ἕνα καὶ μετὰ τὴν θείαν, σάρκωσιν μονογενῆ, ἐν δύω ταῖς φύσεσιν, Εὐθύμιε σέβων ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἕτερος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἀσκήσεως στάδιον, ἁγιωσύνης Πάτερ γυμνάσιον, τὸν σὸν ἔδειξας βίον, δι' ἐγκρατείας ἄκρας ἑνούμενος, τοῖς Ἀσωμάτοις, κραυγάζων Εὐθύμιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥομφαίαν σε δίστομον, ἠκονημένην Χριστὸς ἀνέδειξε, τῶν ἐχθρῶν τὰς καρδίας, καὶ τῶν δαιμόνων σφάττουσαν φάλαγγας, καὶ τῶν ψαλλόντων ψυχὰς κατευφραίνουσαν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτὸς ἐμφορούμενος, τοῦ Τρισηλίου Πάτερ φῶς δεύτερον, τῇ μεθέξει τοῦ πρώτου, μεμορφωμένος ὤφθης Εὐθύμιε, τὰς λαμπηδόνας ἐκπέμπων τοῖς ψάλλουσι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρος ἀνέτειλας, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα, τὸν ἐκ σκότους τὸν κόσμον, τῆς ἀγνωσίας ἀνακαθαίροντα, θεογνωσίας ἀκτῖσιν, ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

» Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεο-
» λογήσαντα, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐ-
» νοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
» μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐαγεῖς Παῖδας ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην
» ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑ-
» μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας (*).

Θεῷ σεαυτὸν καθιερώσας, καὶ ἅψας τῆς συνειδήσεως τὴν κάμινον, ὅλον σου Εὐθύμιε, χαίρων ὡλοκαύτωσας, ὡς ἱερεῖον ἄμωμον, τὸν βίον μέλπων Χριστῷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υἱοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ, ὡς κλῆρον τὴν τῶν μελλόντων γνῶσιν εἴληφας· φύσεως κρατήσας γὰρ, φύσιν ὑπερβέβηκας, προγνωστικῶς πρὸς ἔκβασιν, σπεύδων Εὐθύμιε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἕτερος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Συντονωτάτῃ χρώμενος, ἐγκρατείᾳ Πανόλβιε, πρὸς ὑψηλοτάτην, πολιτείαν ἔφθασας, δοχεῖον γενόμενος, χωρητικὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ ζωοποιοῦ, καὶ τῶν ἐκεῖθεν πλουσίως, βρυόντων χαρισμάτων, μελῳδῶν ἀνενδότως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεταναστεύων ἔφθασας, τῆς Σιὼν τὴν ἀκρόπολιν· εἰς τὰς αἰωνίους δὲ μονὰς κατήντησας, καὶ κλῆρον οὐράνιον, ἐκ τῶν οἰκείων πόνων εὑρὼν, ταῖς Ἀγγελικαῖς, χοροστασίαις συμψάλλεις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(*) Εἴτε τοιαύτη ἦτο ἀνέκαθεν τοῦ Εἱρμοῦ τούτου ἡ ἀρχὴ, εἴτε ὁ Ὑμνῳδὸς ἐνήλλαξεν αὐτὴν ἐπίτηδες, ἀναγκαίως εἰς τὸν παρόντα Κανόνα ὀφείλει ἄρχεσθαι, Εὐαγεῖς Παῖδας, καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν συνήθειαν, Παῖδας εὐαγεῖς· καθότι τὸ μέτρον τῆς ἀκροστιχίδος, ἥτις συμπεριλαμβάνει καὶ τοὺς Εἱρμοὺς, ἀπαιτεῖ ἐνταῦθα Ε. καὶ οὐχὶ Π.

Digitized by Google

Ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος, τὰς ἐρήμους ἐφώτισας, τοὺς σκοτεινομόρφους, ἀπελάσας δαίμονας, καὶ στύλος ὁλόφωτος, οὐρανομήκης γέγονας, θαυματοποιοὺς, μαρμαρυγὰς ἀποστίλβων, ἀπαύστως ἀνακράζων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἱερωτάταις πράξεσι, διὰ βίου κοσμούμενος, τὴν ἀρχικωτάτην, ἀρετὴν κατώρθωσας, δογμάτων ὀρθότητι, διαπρεπὴς γενόμενος, καὶ θεολογίας, ἀκριβοῦς ὑποφήτης, βοῶν ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νύμφη Θεοῦ πανάμωμε, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας, τῆς αἰχμαλωσίας τῶν παθῶν ἐξάρπασον· καὶ τὴν αὐτοδέσποτον, ἐλευθερίαν Δέσποινα, ταῖς τῶν ὀρθοδόξων, Ἐκκλησίαις παράσχου, ταῖς πίστει μελῳδούσαις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας,
» προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Μετὰ τόκον σε Ἁγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου,
» καὶ ἐν τόκῳ ἄχραντε, σὲ πᾶσα ἡ κτί-
» σις καταγγέλλουσα, ὡς Θεοτόκον ἀληθῆ με-
» γαλύνομεν.

Ἰαμάτων σε πηγήν, καὶ πρὸ θανάτου, καὶ ἐν θήκαις Ὅσιε, κεκοιμημένον εὐμοιρήσαντες, ὡς νικηφόρον ἀθλητὴν μακαρίζομεν.

Ἐπιγείῳ Βασιλεῖ, τὸν ἐν ὑψίστοις ἀρωγὸν ἀπέργασαι, κατὰ Βαρβάρων, καὶ τῇ ποίμνῃ σου, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν Πάτερ Ὅσιε.

Ἕτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἐγνώρισε Χριστός σοι τὴν πρὸς αὐτὸν, πολυέραστον Πάτερ ἀνάλυσιν, ὥσπερ Μωσεῖ, πάλαι τῷ θεόπτῃ· οὐ μιμητὴς, δι' ἀρετῆς γενόμενος, ῥήξας σὺ τὴν θάλασσαν τῶν παθῶν, διέβης ἀκωλύτως, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας, τοὺς ἐναντίους τροπωσάμενος (*).

(*) Κατόπιν τοῦ Τροπαρίου τούτου ὑπῆρχε καὶ ἕτερον, ἀπὸ τοῦ Ε, ἀρχόμενον καὶ αὐτὸ, ἤγουν, Ἐ ρ ρ ά γ η ἐ ν ἐ ρ ή μ ῳ ὕ δ ω ρ· ἀλλὰ τοῦτο, ὡς φαίνεται, ἦν προστεθειμένον ἐνταῦθα ὑπό τινος ἐκ τῆς θ'. ᾠδῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα· καθότι οὐδὲ εἰς τὴν ἀκροστιχίδα τοῦ παρόντος Κανόνος ἐμπεριέχεται τὸ τοιοῦτον, οὐδὲ τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν αὐτό· διὸ καὶ ὡς ξένον ἀφῃρέθη ἐντεῦθεν.

Μετέστης ὡς Ἠλίας ὁ ζηλωτὴς, ἀρετῶν ἐποχούμενος ἅρματι, πρὸς οὐρανὸν, ὅπου τὸ πολίτευμα ἐμφανῶς, τὸ σὸν ἐγράφη Ὅσιε· καὶ νῦν τῷ Δεσπότῃ παρεστηκὼς, μνημόνευε τῶν πίστει, τὴν μνήμην σου τελούντων, τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Ὁ βίος σου Παμμάκαρ Ἀγγελικὸς, ἡ ζωὴ δὲ θεόφρον ὑπέρλαμπρος, ἡ δὲ ψυχὴ, φωτοειδεστάτη θεοειδὴς, καὶ εὐσεβὴς ἡ πίστις σου· θείων γὰρ δογμάτων ὑφηγητὴς, ἐγένου Θεοφόρε, καὶ κήρυξ Ὀρθοδόξου, διδασκαλίας ἐχρημάτισας.

Ἱκέτην σε καὶ πρέσβυν πρὸς τὸν Θεὸν, πρεσβευόμενον Πάτερ συγχώρησιν, ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν ὀφλημάτων καὶ τῶν χρεῶν, ἀποκοπὰς αἰτούμενον, θείους μιμησάμενον οἰκτιρμοὺς, προβάλλομαι προθύμως, ἐλπίδι τῆς πρεσβείας, τῆς σῆς Θεόφρον στηριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος Ἁγνή, τῶν δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόρρω ἀπελαύνων· καὶ καθαρὰν, διδοὺς ἐλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν παρεχόμενος.

Καταβασία.

» Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κα-
» τίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν, τὸ τὴν
» μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
» κον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱὸν, πρωτοτο-
» κούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. **Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.**

Ἐκ μήτρας καθηγίασε, Θεός σε Πάτερ Ὅσιε, Ἱερεμίαν ὡς πάλαι, καὶ Σαμουὴλ Θεοφόρε, προφήτην θεῖον δείξας σε, τερατουργὲ Εὐθύμιε, τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνε· μεθ' ὧν μνημόνευε πάντων, τῶν σὲ πιστῶς ἀνυμνούντων.

Ἕτερον, ὅμοιον.

Ὡς πάλαι τοῦ βλαστήσαντος, Προδρόμου θεῖος Ἄγγελος, ἐκ στειρευούσης νηδύος, τὸν σὸν κατήγγειλε τόκον· διὸ καὶ τούτου γέγονας, ἐκμαγεῖον Εὐθύμιε, Βαπτιστὴς ὀρεσίτροφος, ἀκτήμων ἄοικος πᾶσι, χαρίσμασι διαλάμπων.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐν δύω ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Πανάμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκτεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Digitized by Google

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε, καταλιπὼν τὰ ἐν γῇ, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, μὴ προκρίνας ἔνδοξε, τὰ φθαρτὰ πρὸς τὰ μένοντα· καὶ ἐν ἐρήμῳ, ὥσπερ ἐν πόλει οἰκῶν, τὰς τῶν δαιμόνων, φάλαγγας ὤλεσας. Ὢ τίς ἰσχύσειεν, ἐξειπεῖν Ἀοίδιμε, τῆς σῆς ψυχῆς ὄντως τὴν θερμότητα, τὴν πρὸς τὸν Κύριον! Δίς.

Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀνεδείχθης κανὼν, Μοναζόντων καὶ καύχημα, Ὀρθοδόξων ἥδυσμα, καὶ λαμπρὸς οἰκουμένης φωστήρ· τοῦ γὰρ δολίου, ἐχθροῦ οὐκ ἔπτηξας, τὰς ἐκφοβήσεις, ἐν τῷ σπηλαίῳ οἰκῶν. Ὢ τοῦ χαρίσματος, τοῦ ἐν σοὶ Μακάριε! δι' οὗ σαφῶς, πᾶσαν κατεπάτησας, τὴν τῶν δαιμόνων ὀφρύν.

Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀληθῶς πρὸς Θεὸν, τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσας· καὶ ἀσκήσει Ἅγιε, τὰς αἰσθήσεις ἐκάθηρας· καὶ ταῖς ἀπαύστοις, εὐχαῖς πανόλβιε, τῆς ἀθανάτου, ζωῆς ἠξίωσαι. Ὢ ἐγκαλλώπισμα, Ἀσκητῶν ἀοίδιμε, σὲ ὁ Χριστὸς, χαίρων ὑπεδέξατο, εἰς τὰς αὔλους μονάς.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Εὐθύμιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν, Ζήτει εἰς Ὁσίους.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸν δι' οἶκτον γενόμενος, ὡς εὐδόκησεν ἄνθρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε, κατανοούμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε, ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα στόματα, μονοθέλητον, μονενέργητον τοῦτον δοξαζόντων, ἐπηρείᾳ διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτήναντος.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογμάτων σου, Πύῤῥον Πάτερ ἀπέπνιξας, ληρῳδοῦντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα· καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ θλίψεις ἀοίδιμε, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἱρομένην θείαν χεῖρα, δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Ὀξυγράφου ὡς κάλαμος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἁγία γέγονε Πάτερ γλῶσσά σου, καλλιγραφοῦσα ἐν χάριτι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, τόμον θείων ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δύω οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! Περιστερὰ ὁμιλεῖ, Νεοφύτῳ τῷ Μάρτυρι, ἀνθρωπίνῳ φθέγματι, ἐκ τῶν ἄνω φοιτήσασα· δι' ἧς ἀστράπτει, βίον ἰσάγγελον· ὑφ' ἧς νεάζων ἀθλουργεῖ κράτιστα. Ὢ θείων πράξεων, τοῦ πεντάθλου Μάρτυρος! οὗ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπὸ σπαργάνων αὐτοῦ, ὁ ἀρτίφρων Νεόφυτος. ἐκτελεῖ θαυμάσια, ἐνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος· ἐκ πέτρας ὕδωρ, εὐχαῖς ἀρύεται· νεκρὰν ἐγείρει, ἧς ὤφθη γέννημα. Ὢ θείων πράξεων, τοῦ πεντάθλου Μάρτυρος! οὗ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλῶν, ὁ γενναῖος Νεόφυτος, τοὺς ἐχθροὺς ἐξίστησιν, ἐξαισίοις ἐν θαύμασι· τὸ πῦρ κοιμίζει, τούτῳ βαλλόμενος· ἀγρίους θῆρας, πτήσσοντας δείκνυσιν. Ὢ κράτος ἄμαχον, ἐν ᾧ τεθαυμάστωται, ὁ Ἀθλητής! ἀλλὰ ταῖς εὐχαῖς αὐτοῦ, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Digitized by Google

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κητῴας κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἁμαρτίας, ἐξάγαγε Δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν Ἀχώρητον· χαλεποῦ κλύδωνος, πειρασμῶν λύτρωσαι· καταιγίδος παραπτώσεων, Κόρη ἐξάρπασον, τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα, τὸ πέλαγος καὶ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστάσεις, τῇ θείᾳ συμμαχίᾳ σου Ἁγνή· ὅπως ἀπαύστως δοξάζω σε, τὴν Ἀειμακάριστον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Μάξιμε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἐξάρπασόν με Δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου, τοῦ πολεμοῦντός με ἐν ὑποκρίσει, καταπιεῖν ὁλοτελῶς· σύντριψον τὰς μύλας τούτου δέομαι, καὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον· ὅπως ῥυσθεὶς τῶν τούτου ὀνύχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, Οἴμοι! ἀνεβόα ποθεινότατον, Τέκνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ Παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστήρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων·

Ὁ Παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὅλην μοι τὴν θεόπνουν, ἐκ τῆς μελιρρύτου καὶ ἡδείας σου, ἐναπόσταξον γλώττης, θεῖε Μάξιμε χάριν τοῦ Πνεύματος.

Πῦρ καιόμενον ὤφθης, κατὰ τῶν αἱρέσεων Μακάριε· ὡς καλάμην γὰρ ταύτας, κατηνάλωσας ζήλῳ τοῦ Πνεύματος.

Ἄλογον προετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως, μονοθέλητον δόγμα· τοῖς δὲ λόγοις σου Πάτερ διήλεγκται.

Θεοτοκίον.

Ὅλος ἐπιθυμία, ὁ ἐκ τῆς γαστρός σου Θεονύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκασμός τε ἐστὶ καὶ φῶς ἄδυτον.

Κανὼν τοῦ Μάρτυρος· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Χριστοῦ φυτόν σε Μάρτυς εὐφημῶ νέον. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χριστοῦ σε παμμάκαρ νέον φυτὸν, λειμῶνι βλαστῆσαν, τῶν Μαρτύρων καὶ ἱεροὺς, καρποὺς εὐσεβείας ἐξανθῆσαν, ἐπεγνωκότες ὑμνοῦμεν Νεόφυτε.

Ῥημάτων τῶν θείων ἐκπληρωτὴς, δεικνύμενος Μάκαρ, ἀπὸ βρέφους τὴν ἀγαθὴν, μερίδα ἐμφρόνως ἐξελέξω, καὶ ὁδηγὸς πλανωμένων γεγένησαι.

Σταλάζων Θεόφρον τὸν γλυκασμὸν, τῆς θεογνωσίας, ἐκ χειλέων τῶν ἱερῶν, ψυχὰς φαρμαχθείσας τῇ κακίᾳ, τοῦ ἀλλοτρίου σεπτῶς κατεγλύκανας. Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα τὸν φύσει Δημιουργὸν, ἐθέωσας ὅλην, τὴν οὐσίαν τῶν γηγενῶν· διό σε κυρίως Θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ Στερέωμα.

Μέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ Πίστεως, παναληθῶς, κήρυξ τε καὶ μάρτυς, ἀνεδείχθη δι' αἵματος.

Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, θεοπρεπὲς, τῆς φιλοσοφίας, καὶ ἁγνὸν ἐνδιαίτημα.

Ἔβλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν Χριστοῦ δόγματα, πανευσεβῆ, Μάξιμε παμμάκαρ, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἵνα τρίβον Δέσποτα, πρὸς ἁγιότητα φέρουσαν, δείξῃς ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, παναγίως κατῴκησας.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὅλον ἀνακείμενον, τῷ πανοικτίρμονι Λόγῳ σε, τὸ καθαρὸν, Πνεῦμα διετήρει, ἀπαράτρωτον Ἔνδοξε.

Ὕμνησαν τὸν Κύριον, πλήθη λαῶν πιστῶν βλέψαντα, τὴν διὰ σοῦ, Μάρτυς τῆς τεκούσης, ἐκ νεκρῶν ἀναβίωσιν.

Φῶς ἐναπαστράπτουσα, περιστερὰ φωνῇ ζώσησε, πρὸς τὰς ὁδοὺς, τὰς σωτηριώδεις, προσκαλεῖτε Νεόφυτε. Θεοτοκίον.

Ὕμνον χαριστήριον, γένος βροτῶν ἀεὶ νέμει σοι, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν ἀθανασίαν, διὰ σοῦ κληρωσάμενον. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ὁμολογητοῦ,

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Διωγμοὺς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς Πίστεως, ἀπεδίωξας Πάτερ ἅπασαν αἵρεσιν· ἐκτμηθεὶς δὲ σὺν χειρὶ τὴν γλῶτταν Μάξιμε, ὁμολογίας εὐπρεπῆ, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ποιητοῦ, ἐδέξω στέφανον μάκαρ· ὃν νῦν ἀπαύστως δυσώπει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νεοθαλὲς ὥσπερ φυτὸν ἐκβλαστήσας, ἐν τῷ λειμῶνι τῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, καρποὺς, ἐνθέου γνώσεως προσήγαγες Χριστῷ· οἷς περ διατρέφονται, οἱ πιστῶς σε τιμῶντες, ἔνδοξε Νεόφυτε, Ἀθλητὰ γενναιόφρον. Ἀλλὰ ταῖς σαῖς δεήσεσιν ἡμᾶς, πάντοτε σῶζε, Θεῷ παριστάμενος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφευγὼς ὁ ταπεινὸς θείαν σκέπην, παρακαλῶ δεόμενος· Ἐλέησον Ἁγνή· ὅτι ὑπερῆράν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· ἱκετηρίαν ποίησον σεμνὴ, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με. Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, Οἴμοι, ποθεινότατε, Ἰησοῦ! ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηγενεῖς σε γεραίρουσι, καὶ τῶν οὐρανίων τάξεις θαυμάζουσι· τῇ φιλίᾳ τῆς σοφίας γὰρ, ἀνεδείχθης Πάτερ, ὥσπερ ἄσαρκος.

Ἰταμὸς μὲν ὁ Τύραννος, ἀλλ' ἡ καρτερία σου ἀκατάλυτος! ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισαι, ὁ παμπόνηρος δὲ ἐξωστράκισται.

Συναθλοῦσί σοι Μάξιμε, ἡ τῶν μαθητῶν δυὰς ἡ πανόλβιος, σοὶ τῶν ἄθλων κοινωνήσαντες· διὸ καὶ ἐπάθλων ἴσων ἔτυχον.

Τῇ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, καταρδευομένη ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐξανθεῖ πατροπαράδοτον, σοῦ τοῦ θείου σπόρου δόγμα Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, τοῦ τῆς ἁμαρτίας χρέους Πανάμωμε, χαριστήριον ἐφύμνιον, ἀναπεμπομέν σοι Θεονύμφευτε.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τὸ τοῦ βίου σου ἄμεμπτον, καὶ τῆς διανοίας τὸν ἀκατάπληκτον, πλήθη πάμπολλα θεώμενα, τῷ Θεῷ προσῆλθον, Μάρτυς ἔνδοξε.

Ὄρος φθάσας κατῴκησας, θείῳ ὁδηγούμενος μάκαρ Πνεύματι· ὑπ' Ἀγγέλου δὲ τρεφόμενος, τῶν Ἀγγέλων ὤφθης ἰσοστάσιος.

Νόμους θείους δεξάμενος, σὺ τοὺς γεγραμμένους Ἀξιοθαύμαστε, τούτους σπεύσας ἐκπεπλήρωκας, ὑπελθὼν τοὺς πόνους τῆς ἀθλήσεως.

Συμπαθῶς διεσκόρπισας, ἔδωκας τοῖς πένησιν, ὡς προστέταξαι, ἀντικτώμενος Μακάριε, τὰ εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένοντα.

Θεοτοκίον.

Ἑκουσίως πτωχεύσαντα, πλούτῳ ἀγαθότητος τὸν ὑπέρθεον, Θεοτόκε ἀπεκύησας, τὴν ἡμῶν πτωχείαν κατοικτείραντα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὁ γνῶσιν τῶν γηΐνων ἀθροίσας, καὶ οὐρανίων, ἐνδίκως φιλόσοφος, κατονομάζεται Μάξιμος.

Σοφίας τῆς ἀμείνω τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ σου, μιμητὴς πανάριστος, ὤφθης ἀοίδιμε Μάξιμε.

Μανία ὑπερόριος γέγονας, τοῦ Τυράννου· εὗρες δὲ Μακάριε, τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον.

Θεοτοκίον.

Οἱ μὴ σὲ Θεοτόκον γινώσκοντες, Θεομῆτορ, φῶς οὐ μὴ θεάσωνται, τὸ γεννηθὲν ἐκ σοῦ πάναγνε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μυστηρίων ἀρρήτων, ἔμπλεως γενόμενος ἀξιοθαύμαστε, πρὸς τοὺς προκειμένους,

Digitized by Google

τῆς ἀθλήσεως χαίρων ἐχώρησας, ἀνδρικοὺς ἀγῶνας, μὴ καταπτήξας τὰς βασάνους, μηδὲ θάνατον Μάρτυς Νεόφυτε.

Ἀπορρήτῳ προνοίᾳ, τοῦ τὰς σὰς εὐθύνοντος πορείας Ἔνδοξε, ἐπιστάντες θεῖοι, πρὸς τὸ στάδιον εἷλκόν σε Ἄγγελοι, ἀπὸ ὄρυς ἄλλον, ὥς περ Μωσῆν δεδοξασμένον, τῷ προσώπῳ ταῖς θείαις λαμπρότησι.

Ῥῆμα ζῶν ἐν καρδίᾳ, ἔχων παναοίδιμε Μάρτυς Νεόφυτε, θαρσαλέᾳ γνώμῃ, τοῖς διώκταις ἐβόας· Αὐτόκλητος, τοῖς ἐμὲ ζητοῦσι, πάρειμι νῦν τοῦ διελέγξαι, τῶν ὑμῶν σεβασμάτων ἀσθένειαν. Θεοτοκίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, Κόρη παναμώμητε θεῖον μυστήριον, ἀποκεκρυμμένον, διὰ σοῦ ἐγνωρίσθη τοῖς πέρασιν· ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ, σὰρξ χρηματίσας, καὶ θεώσας Παρθένε τὸν ἄνθρωπον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἀνένδοτον προσφέροις τῷ Θεῷ, Θεοφόρε δέησιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς με λυτρώσασθαι.

Ξηραίνεται αἱρέσεων πηγὴ, βορβορώδης ἅπασα, ἀοίδιμε Μάξιμε, φραττομένη τῇ ἰσχύϊ τῆς γλώττης σου.

Ἱλάσθητί μοι μόνε Ἀγαθὲ, καὶ πηγὴν τῆς χάριτος, Χριστὲ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς εὐχαῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου ἀνάβλυσον. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὑψούμενος ἐπὶ ξύλου Παμμάκαρ, τῷ σιδήρῳ τὰς πλευρὰς κατεξάνθης, ἀνηλεῶς, καὶ τοῦ πλάνου ἐλέγχεις, τὴν πωρωθεῖσαν καρδίαν ἐσπάραξας, προστάσσοντος θύειν θεοῖς, καὶ Θεὸν ἐξαρνεῖσθαι ἀθάνατον.

Στρεβλούμενος, καὶ πεδούμενος Μάρτυς, συνεπόδισας εἰς τέλος τὴν πλάνην· καὶ τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ἀτάκτους πορείας, ἀπράκτους ἔδειξας σθένει τοῦ Πνεύματος· καὶ ἔδραμες πρὸς οὐρανὸν, καὶ Χριστῷ στεφηφόρος παρίστασαι.

Ἐθέλχθης, ταῖς καλλοναῖς τοῦ Δεσπότου, καὶ αὐτῷ προσεκολλήθης κραυγάζων· Λόγε Θεοῦ, διὰ σὲ τὸν τυθέντα, ἐθελουσίως ἐγὼ σφαγιάζομαι, μιμούμενος περιφανῶς, τὰ σεπτά σου καὶ θεῖα παθήματα. Θεοτοκίον.

Ὑπέρλαμπρος, ἀνεδείχθης καθέδρα, Βασιλέως οὐρανίου Παρθένε· ἐν ᾗ σαρκὶ, ἀνεπαύσατο θέλων, καὶ τὸν πολὺν ἡμῶν κόπον ἀφείλετο, καὶ ἵδρυσε τῷ Πατρικῷ, ὡς ηὐδόκησε θρόνῳ τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ
» ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστὴν καὶ Μέγαν Μάξιμον, τὸν ἐκδιδάξαντα τρανῶς πίστιν τὴν ἔνθεον, τοῦ δοξάζειν τὸν Χριστὸν, φύσεσιν ἐν δύο, ἐνεργείαις τε διτταῖς ὡς καὶ θελήσεσιν, ἐπαξίως οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν, ἀνακράζοντες· Χαῖρε κήρυξ τῆς Πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνοιξόν μου τὰ χείλη, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, καὶ δός μοι θείαν χάριν ἑλκύσαι, τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι Χριστὲ, τὸν κηρύξαντά σε ἐν δυσὶ φύσεσιν, ἐξόχως ὑπὲρ ἅπαντας· πρὸς ὃν καὶ ἐκφωνῶ τοιαῦτα·

Χαῖρε, φωστὴρ καταυγάζων κόσμον· χαῖρε, λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ βίου.

Χαῖρε, Μοναζόντων λαμπτὴρ διαυγέστατος· χαῖρε, τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος καὶ στήριγμα.

Χαῖρε, ὄντως ἐγκαλλώπισμα Ἐκκλησίας καὶ στολή· χαῖρε, ἔρεισμα τῆς Πίστεως, καὶ ἀσάλευτος κρηπίς.

Χαῖρε, ὅτι καθεῖλες τῶν αἱρέσεων θράσος· χαῖρε, ὅτι προθύμως πρὸς Χριστὸν μέλη τέμνῃ.

Χαῖρε, χαρὰ τῶν πίστει τιμώντων σε· Χαῖρε, χαρᾶς πληρῶν τοὺς ποθοῦντάς σε.

Χαῖρε, πολλοὺς τοῦ Βελίαρ λυτρώσας· χαῖρε, πιστοὺς τῷ Θεῷ προσενέγκας.

Χαῖρε, κήρυξ τῆς Πίστεως (*).

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ἄχειρ, ἄγλωττος, χεῖρα καὶ γλῶτταν φύεις·
Καὶ χερσὶ Θεοῦ, Μάξιμε, ψυχὴν δίδως.

Εἰκάδι πρώτῃ πότμος Μάξιμον ὅσσ' ἐκάλυψεν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ δυσσεβοῦς Κώνσταντος ἀπογόνου Ἡρακλείου. Ταῖς μεγίσταις σὺν τιμαῖς ὑπὸ τῶν πρώην Βασιλέων δεξιωθεὶς, καὶ ἱκανὸς ὢν ἐν ταῖς πολιτικαῖς διοικήσεσι τὰ πρακτέα ὑφηγεῖσθαι, διὰ λόγων καὶ τρόπων, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου σύνεσιν, εἰς τὸ Πρωτοασηκρήτου πρεσβιβάσθη ἀξίωμα, καὶ βουλῆς τοῖς βασιλεῦσι γέγονε κοινωνός.

(*) Τὸ ἀνωτέρω Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος αὐτοῦ, παράχορδα ὄντα πρότερον καὶ ἐλλιπῆ, ἐπιδιωρθώθησαν ὀλίγον.

Ἐπεὶ δὲ ἡ πονηρὰ καὶ ἔκφυλος δόξα, τῶν μίαν θέλησιν φρονούντων ἐπὶ τῆς διὰ σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας ἀνοήτως καὶ δυσσεβῶς ἐπεκράτει, ὅσον ἐπ' αὐτοῖς τὴν μίαν τῶν δύω φύσεων ἀναιρούντων, καὶ διατάγματά τινα τὴν κακοδοξίαν κρατύνοντα, κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐπόμπευε, καὶ ἐπὶ τῆς Μεγάλης προὔκειτο Ἐκκλησίας, οὐκ ἀνασχόμενος τῇ τῶν ἀσεβῶν κοινωνίᾳ συνασεβεῖν, ἀφεὶς τὰς κοσμικὰς ἀρχάς, εἵλετο μᾶλλον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ παραῤῥίφθαι, ἢ ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν κατοικεῖν. Καὶ καταλαβὼν τὸ ἐν Χρυσοπόλει Μοναστήριον, τὴν κόμην ἀπέθετο, οὗ καὶ καθηγητὴς ὕστερον γέγονεν. Εἶτα, θείῳ ζήλῳ ὥσπερ ὑπὸ πυρὸς ἐξαφθείς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην κατέλαβε, καὶ Πάπαν τὸν μακαριώτατον Μαρτῖνον, τοπικὴν συναθροῖσαι Σύνοδον, καὶ ἀναθεματίσαι τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ δυσσεβοῦς δόγματος, τῶν μίαν ἐπὶ Χριστοῦ θέλησιν ληρῳδούντων, παρέπεισεν. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἔλεγχον τῶν οὕτω φρονούντων, λόγους γράψας καὶ ἐπιστολάς, λογικαῖς ἀποδείξεσι καὶ γραφικαῖς τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκρίβειαν βεβαιούσας, συνθείς, πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐξέπεμψεν.

Ἀναζεύξας δὲ ἀπὸ Ῥώμης μετὰ τῶν δύω Ἀναστασίων, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἰς εὐθύνας παρὰ τῆς Συγκλήτου καθίσταται, ὁμοδοξούσης τῇ τοῦ Βασιλέως αἱρέσει. Καὶ πάντων ἐπεικόντων τῷ Βασιλεῖ, αὐτός τε ἀνθίσταται, καὶ τοὺς ἄλλους εἰς ἀποστασίαν κινεῖ, ἐναντία διὰ τῶν ἐπιστολῶν φρονεῖν μεταπείθων αὐτούς. Ἐπὶ τούτῳ πέμπεται ἐν φρουρᾷ κατὰ τὴν Θρᾴκην. Καὶ ἐπιμένων τῇ Ὀρθοδόξῳ πίστει, τὴν χεῖρα καὶ τὴν γλῶτταν ἀκρωτηριάζεται. Κἀκεῖθεν εἰς ὑπερορίαν κατὰ τὴν Λαζικὴν πέμπεται. Ἔνθα ἐπὶ τρισὶ χρόνοις διαγαγών, καὶ ταῖς οἰκείαις τοῦ σώματος χρείαις αὐτὸς ὑπηρετησάμενος, καὶ πλήρης ὢν ἡμερῶν, μικρὸν νοσήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καὶ κατετέθη ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου, ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῶν Λαζῶν, πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καθ' ἑκάστην ποιῶν.

Λέγεται δέ, μετὰ τὴν ἐκτομήν, αὖθις ὑπὸ Θεοῦ παραδόξως ἀποκαταστῆναι τὴν γλῶτταν, καὶ τρανῶς φθέγγεσθαι, μέχρις ἂν ἐν βίῳ ὑπῆρχε. Τῶν δὲ δύω αὐτοῦ μαθητῶν, ὁ μὲν πρεσβύτερος Ἀναστάσιος, ἴσα τῷ διδασκάλῳ τὴν χεῖρα τμηθεὶς μακρὰν ἐξωρίσθη· ὁ δὲ νεώτερος Ἀναστάσιος, ἔν τινι τῶν κατὰ Θρᾴκην φρουρίων πεμφθείς, τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Στίχ. Τὸν Νεόφυτον ἐκριζοῖ γῆθεν δόρυ,
Νέου φυτοῦ κάλλιστον οἷά περ θάλος.

Οὗτος ἦν ἐκ Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, παῖς εὐσεβῶν καὶ Χριστιανῶν γεννητόρων, Θεοδώρου καὶ Φλωρεντίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Εὐθὺς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου, ἦν χάριτος πλήρης Θεοῦ. Ἔννατον γὰρ ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας, μετὰ τῶν παίδων, οἷς ἐπὶ μαθήμασι γραμμάτων συνῆν, προσηύχετο, καὶ ταῦτα παραδόξως διέτρεφε. Καὶ καταπτᾶσα περιστερά, τὴν κλίνην αὐτοῦ περιΐπτατο· ἀνθρωπίνως δὲ φθεγξαμένης αὐτῆς, ἐπεὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μήτηρ τῷ δέει ἐξέθανε, ταύτην αὐτὸς διὰ προσευχῆς ἤγειρε. Τὸ δὲ ὄρος τοῦ Ὀλύμπου καταλαβών, εἰς ἓν τῶν σπηλαίων εἰσέδυ, ἔνθα ἡ ὁδηγοῦσα αὐτὸν περιστερὰ ἔδειξεν εἰσελθεῖν. Καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θηρίον ἀποδιώξας, ἐποιεῖτο ἐκεῖσε τὴν οἴκησιν, ὑπὸ Ἀγγέλου τρεφόμενος.

Τοῦ δὲ ἑνδεκάτου ἔτους ἐπιβάς, δι' ἀποκαλύψεως, ἐκ τοῦ ὄρους κατῆλθε, καὶ τοὺς γεννήσαντας ἀσπασάμενος, καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς χορηγήσας τοῖς ἐνδεέσι, πάλιν τὸ ὄρος καταλαβών, τῷ πεντεκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, παρίστη τῷ ἡγεμόνι Δεκίῳ, δι' ἐπικουρίας Ἀγγέλων τὴν πρὸς αὐτὸν ποιούμενος κάθοδον. Ὅθεν, διὰ τὴν ἀπροσδόκητον παῤῥησίαν, πρῶτον μαστίζεται, εἶτα εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται. Σωθεὶς δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, θηρίοις ἀφίεται. Ἐπεὶ δὲ τῆς ἁπάντων ἀβλαβὴς διέμεινε λύμης, ἐπιπεσόντος βαρβάρου τινός, ἀναιρεῖται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσίμου, Ἐπισκόπου Συρακούσης, Σικελῶν νήσου.

Στίχ. Μετάστασιν Ζώσιμος εὗρεν ἐκ βίου,
Ὢ καὶ πρὸ ταύτης πᾶς μετάστασις βίος.

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ Σικελίας, υἱὸς γονέων πιστῶν καὶ εὐλαβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων· οἵτινες εἶχον κτῆμα πλησίον Λουκίας τῆς Παρθένου. Ὅτε δὲ ἐγεννήθη ὁ Ζώσιμος, καὶ ἀπεγαλακτίσθη, ἐδόθη δῶρον τῇ Ἁγίᾳ Λουκίᾳ, καὶ οὗτος καὶ τὸ κτῆμα. Ἐν τῇ Μονῇ οὖν ἀνατραφείς, γέγονε προσμονάριος τῆς θήκης τῆς Ἁγίας. Καὶ τότε ἀπελθὼν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, οὐδὲ πρὸς μικρὸν συνεχωρήθη διατρῖψαι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, ἀλλ' εὐθέως ἀντεπέμφθη πρὸς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας, εἰπόντων αὐτῷ τῶν γονέων· Ὅτι ἐκεῖ ὀφείλεις εἶναι, ὅπου καὶ ἀφιερώθης. Τριάκοντα δὲ ἔτη ποιήσας ἐν τῇ Μονῇ, ἐγένετο Ἡγούμενος ἐν αὐτῇ. Εἶτα γέγονε καὶ Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Συρακούσης, ὑπὸ Θεοδώρου Πάπα Ῥώμης. Καὶ καλῶς ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ λογικὸν ποίμνιον, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέψας ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν, καὶ ἀπὸ κακίας εἰς ἀρετήν, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, ζήσας ἔτη πεντήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐγενίου, Οὐαλλεριανοῦ, Κανδίδου, καὶ Ἀκύλα.

Στίχ. Τὸν Εὐγένιον, καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
Δι' εὐγένειαν ψυχικὴν κτείνει ξίφος.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ Λυσίου Δουκός. Ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι κρυπτόμενοι Τραπεζοῦντος, κρατοῦνται ὑπὸ Λυσίου. Καὶ ὁμολογήσαντες τὸν Χριστόν, ἐξορίζονται ἐν στενοχώρῳ φρουρίῳ τῆς Λαζικῆς χώρας, Πιτυοῦς καλουμένῳ· ἐκεῖθέν τε εἰς Τραπεζοῦντα ἄγονται, καὶ τῷ Δουκὶ παραστάντες, βουνεύροις καταξαίνονται τὰς σάρκας. Εἶτα ἀναρτηθέντες, σιδηροῖς ὄνυξι σπαράσσονται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγονται. Ὡς δὲ πρηνεῖς κατέπεσον οἱ αἰκίζοντες αὐτοὺς δήμιοι, ταραχθεὶς ὁ Ἡγεμών, φρουρεῖσθαι τοὺς Ἁγίους προσέταξε. Μετὰ δέ τινας ἡμέρας, κρατηθεὶς καὶ ὁ Ἅγιος Εὐγένιος (ἀνεύρετος γὰρ ἦν ἔτι), καὶ τὸν Χριστὸν καὶ αὐτὸς ὁμολογήσας, ἐτύφθη ἀνηλεῶς. Ἀπελθὼν οὖν μετὰ τοῦ Ἄρχοντος εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ εὐξάμενος, πεσεῖν ἐποίησε πάντα τὰ εἴδωλα καὶ συντριβῆναι ὡσεὶ χνιορτόν. Διὸ καὶ σχοινίοις διαταθείς, ῥοπάλοις ἀδροῖς τύπτεται. Εἶτα ἀναρτᾶται, καὶ τὰς πλευρὰς σιδηροῖς ὄνυξιν εὐτόνως ξέεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, ἅλμῃ σὺν ὄξει δριμυτάτῳ περιαντλούμενος. Εἶτα καμίνῳ κεκαυμένῃ ὁμοῦ πάντας τοὺς Ἁγίους ἐμβάλλουσιν· ἐξ ἧς ῥυσθέντες, ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Σύναξις τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ, τῇ οὔσῃ πρὸς θάλασσαν· καὶ μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἁγνῆς.

Στίχ. Ὑπὲρ νέον σοι μόσχον, ὡς Δαυῒδ λέγει,
Ἤρεσκεν Ἁγνὴ πυρπολουμένη, Λόγε.

Ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἁγνὴ ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ῥώμης, γένους λαμπροῦ. Αὕτη, πρόσφορον ἔχουσα τὸν βίον τῷ ὀνόματι, πολλὰς γυναῖκας πρὸς αὐτὴν ἀπισώσασα, ἐδί-

Digitized by Google

δασκε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν γινώσκειν προετρέπετο, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύειν. Τούτων εἰς ἀκοὰς ἐλθόντων τοῦ Ἄρχοντος, ἁρπάζεται εὐθέως· καὶ παρασταθεῖσα, προετρέπετο θύειν, ἢ, εἰμὴ θύσῃ, εἰς πορνεῖον ἀπάγεσθαι. Ἡ δὲ, Οὔτε τοῖς θεοῖς σου θύσω, οὔτε περὶ τοῦ πορνεῦσαι μέλει μοι, ἔλεγε· θαῤῥῶ γὰρ τῷ Θεῷ μου, ὅτι ἐκφεύξομαι αὐτῶν, βοηθουμένη ὑπ᾽ αὐτοῦ. Ταῦτα ἀκούσας ὁ παράνομος Ἄρχων, ἐκάλει τὸν πορνοβοσκὸν, καὶ παρεδίδου τὴν φερώνυμον Ἁγνὴν πομπεύειν, μετὰ ἐνδύματος ἑνὸς, εἰς ἔνδειξιν, προστάξας. Ὡς δὲ παρέστη εἰς τὸ τοῦ Σατανᾶ ἐργαστήριον, καὶ προσῄει ἕκαστος ἐξυβρίσαι βουλόμενος, μηδενὸς κωλύοντος, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιτρεπομένων πάντων, ἀδεῶς καὶ ἀπερισκέπτως ταύτῃ προσέρχεσθαι, εὐθὺς ἀπενάρκουν, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἠμβλύνοντο, καὶ ὡς νεκροὶ διέκειντο. Τότε τις, οἷα φρονῶν μέγα, ἀλαζὼν, καὶ τοὺς εἰσιόντας ὀνειδίζων, ὥς τις θηλυμανὴς ἵππος εἰσελθὼν, μετὰ πολλοῦ τοῦ θράσους προσήγγισε τῇ Ἁγίᾳ Παρθένῳ· καὶ παραχρῆμα γίγνεται ἄπνους, καὶ εἰς γῆν κατέπεσε. Πλείστης δὲ ὥρας διελθούσης, εἷς τῶν ἐκεῖ παρόντων ἀνεβόησε, λέγων· Μεγάλη ἡ Πίστις τῶν Χριστιανῶν. Εἰσελθόντων δὲ καὶ τῶν λοιπῶν, Μεγάλη ἡ τοῦ Χριστοῦ δύναμις, μιᾷ φωνῇ πάντες ἐβόησαν.

Ταῦτα μαθὼν ὁ Ἄρχων, παρέστησε τὴν Ἁγίαν· ἤγαγον δὲ καὶ τὸν νεκρὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ φησί· Λέγε, πονηρὸν γύναιον, πῶς τὸν νεανίσκον ἀπέκτεινας; Καὶ ἡ Ἁγία, Ὅτε ἐκέλευσας ἐνυβρισθῆναί με, ἔφη, ἐπαγομένης μου, συνηκολούθησέ μοι τὶς νεανίας λευχειμονῶν, καὶ εἰσελθὼν ἵστατο παρ᾽ ἐμοί· ὃς καὶ τὴν τῶν νέων ἐπιθυμίαν ἀμβλύνων διετέλει, καὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν νεκρὸν ὁρᾷς, ὕστερον προσελθόντα μετὰ ἀλαζονείας καὶ θράσους, πρὶν ἅψασθαί μου, πρὶν ῥίψαι φωνὴν, τοιοῦτον εἰργάσατο, οἷον βλέπεις ἄρτι. Ὁ Ἄρχων φησί· Καὶ τίς οὗτος; Ἡ Ἁγία εἶπεν· Ὁ Κύριος καὶ Θεός μου ἀπέστειλε τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, ὕβριν γενέσθαι κατ᾽ ἐμοῦ κωλύοντα. Καὶ ὁ Ἄρχων· Εἰ τοίνυν βούλει ἡμᾶς πεῖσαι, ὅτι ἀλήθειαν λέγεις, παρακάλεσον τὸν Θεόν σου, καὶ ἀνάστησον αὐτόν. Τότε ἡ Μάρτυς, τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἄρασα, καὶ προσευξαμένη, ἀνέστησε παραυτίκα τὸν νεκρόν. Καὶ ἐξέστησαν ἅπαντες ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύματι· καὶ αὐτὸς ὁ Ἄρχων, καὶ πολλοὶ ἀνέκραξαν· Μεγάλη ἡ δύναμις τῶν Χριστιανῶν, καὶ μέγας ἐν ἀληθείᾳ ὁ Θεὸς τῆς εὐγενεστάτης γυναικός.

Τινὲς δὲ τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀκαθάρτων ἐβόησαν πρὸς τὸν Ἄρχοντα· Ἆρον αὐτὴν ἐκ μέσου, ὅτι διὰ μαγγανείας ποιεῖ, ἃ δοκεῖ ποιεῖν ἐξαίρετα. Τότε πυρίκαυστον γενέσθαι τὴν Ἁγίαν προσέταξεν. Ἀναφθείσης δὲ μεγάλης φλογὸς, ἡ Ἁγία, κατασφραγισαμένη ἑαυτὴν, εἰσῆλθε θαρσαλέως ἐν τῷ μέσῳ· καὶ τὴν εὐχὴν ἐπὶ στόματος ἔχουσα, ἀνέδραμε πρὸς Κύριον τὸ σῶμα καταλιποῦσα. Μετὰ δὲ τὸ καταπαῦσαι τὴν πυρὰν φιλόχριστοί τινες, ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὸ τίμιον αὐτῆς λείψανον, ἐντίμως ἐκήδευσαν, δοξάζοντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τέσσαρες Μάρτυρες, οἱ ἐν Τύρῳ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Στεῤῥῶν Ἀθλητῶν τεσσάρων φωνὴ μία·
Ἡμῖν τὸ θνήσκειν ἐκ ξίφους Εὐθυμία.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μίαν φύσιν Τριάδος, μίαν θέλησιν ἔφης, μίαν ἐνέργειαν· Θεοῦ δὲ σαρκωθέντος, δύω φύσεις θελήσεις, ἐνεργείας, ἐκήρυξας· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, βοῶν εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ θελήματα δύω, διαιρούμενα γνώμης ἐναντιότητι, ποιότητι δὲ μᾶλλον, ἀνεκήρυξας Πάτερ φυσικῇ διαφέροντα· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, βοῶν εὐλογητὸς εἶ.

Στήλην ὀρθοδοξίας, τοὺς ἐνθέους σου λόγους, Πάτερ κατέχοντες, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ θελήσεσι σέβομεν· Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ, αὐτῷ ἀναβοῶντες.

Δύω Πάτερ εἰδότες, ἐνεργείας τοῦ οἴκτῳ, σεσαρκωμένου Θεοῦ, διττὰς αὐτεξουσίως, θελήσεις διδαχθέντες, ὑπὸ σοῦ ἀναμέλπομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζωμεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Μάρτυρος. Παῖδες Ἑβραίων.

Φαῦρνον ζωάκαυστον ποιήσας, ὁ παράνομος ἐν τούτῳ κατακλείει, ἐν ἡμέραις τρισίν· ἐφλέχθης δὲ οὐδόλως, ἀναβοῶν Νεόφυτε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἥδετο ὕμνος παραδόξως, ἱσταμένου σου φλογὸς ἐν μέσῳ Μάκαρ· ἡ γὰρ δρόσος Θεοῦ, ἀνέψυχέ σε Μάρτυς, ἀναβοῶντα· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέγιστον θαῦμα καταπλῆττον, πᾶσαν ἔννοιαν ἐν σοὶ τὸ πεπραγμένον· τὸ γὰρ πῦρ οὐδαμῶς, συμφλέξαν σε Θεόφρον, διακυθὲν κατέκαυσε, τοὺ πυρὸς τοὺς κληρονόμους.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης Ἀγγέλων ὑπερτέρα, βουλῆς Ἄγγελον μεγάλης τετοκυῖα, Θεοτόκε ἁγνὴ, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Ὁλικῶς ποθήσας, τὸν ὑπερποθήσαντα γένος ἀνθρώπων, τὸν σταυρόν σου ἦρας, καὶ αὐτῷ Μακάριε συνεσταυρώθης, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξενωθεὶς ἁπάσης, ἡδονῆς Μακάριε θανατηφόρου, σεαυτὸν εἰργάσω, ὅλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον θεῖον, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπηνοῦς τυράννου, δυσσεβῆ ὠμότητα οὐ κατεπλάγης, ἀλλ᾽ ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινὴς ἀκράδαντος ὀρθοδοξίας, Εὐλογεῖτε κρά-

Digitized by Google

ζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ζωηφόρον αἴγλην, ἐκ μιᾶς Θεότητος Τρισυποστάτου, δεδεγμένος ὤφθης, τοῖς ἐν σκότει ἥλιος πεπλανημένοις, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδὰμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὤφθης θυγάτηρ· τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Νέῳ Παμμάκαρ σώματι, καὶ τελείῳ φρονήματι, τὴν τοῦ ἀρχεκάκου, πονηρίαν ὤλεσας, φυτὸν ὡραιότατον, ἀναβλαστῆσαν ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῦ ἐξ Ἰεσσαὶ, ἀναβλαστήσαντος ῥίζης· πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν τῷ σταδίῳ θῆρές σε, Ἀθλοφόρε ᾐδέσθησαν, ὥσπερ Δανιὴλ, τὸν ἱερὸν τὸ πρότερον· Χριστοῦ γάρ σε ἔγνωσαν, τῶν παθημάτων Μάρτυρα· ὃν ὁμολογῶν, τὰς ἀνηκέστους βασάνους, ὑπέμεινας κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ ἐγνωκώς σε πρότερον, ἐν τῷ ὄρει Νεόφυτε, λέων παμμεγέθης, ἐν σταδίῳ ὄντι σοι, ἀχθεὶς ἐπαφίεται, εἰς τιμωρίαν σὴν Ἀθλητά· καὶ ἀναγνωρίσας, προσεκύνει σοι φόβῳ, αἰδοῖ συγκεκραμένος, καὶ πηγὰς κατανύξει, δακρύων εὐαισθήτως, προχέων Θεομάκαρ. Θεοτοκίον.

Νέον Παιδίον τέτοκας, τὸν πρὸ πάσης τῆς κτίσεως, φύντα ἐκ Πατρὸς, ἀνερμηνεύτως Πάναγνε· αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, παλαιωθέντα πταίσμασι, νῦν ἀνακαινίσαι, καὶ βοῶντά με σῶσαι· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἔτι σου ὡς Ἄβελ, τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας, τὰ θεόπνευστα δόγματα, φωνῇ διαπρυσίῳ, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ κηρύττει, Μάξιμε παμμάκαρ καὶ παμμέγιστε.

Τέτμηται ἡ χεὶρ μὲν, γράφει δὲ θείῳ δακτύλῳ, ὡς καλάμῳ καὶ μέλανι, τῇ τετμημένῃ γλώττῃ, καὶ τῷ σῷ αἵματι τῷ τιμίῳ, Πίστιν ἐν καρδίαις τὴν Ὀρθόδοξον.

Ἄδεται ἐν Κόσμῳ, ἡ ἔνθεος παῤῥησία, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, τῆς ἐνθέου ἀγάπης, δι' ἣν Ὅσιε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, Μάξιμε ὑπέστης προθυμότατα.

Ἵστασαι πρὸ θείου, βήματος μετὰ Μαρτύρων, οἷς τοῦ ζήλου τῆς πίστεως, ἐκοινώνησας Πάτερ, καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ Δεσπότῃ, καὶ σοῦ μιμητὰς ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε, τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος· σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἵστασο οἷά περ ἀμνὸς, πρὸς σφαγὴν ἐθελουσίως προκείμενος, τοῖς ἀναιροῦσί σε, πικροῖς διώκταις Μάρτυς Νεόφυτε· καὶ κεντηθεὶς σου τὴν πλευρὰν, λόγχῃ τὸ μακάριον, τέλος ἀπήλειφας, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ὡς θῦμα ὡς περικαλλὲς, ἱερεῖον ὡς σεπτὸν καλλιέρημα, ὥσπερ ἀνάθημα, ναοῦ ἁγίου ὡς καθαρὰ προσφορὰ, ὥσπερ στρουθίον ἐκλεκτὸν ὡς μόσχος πολύτιμος, ὡς νέον Μάκαρ, φυτὸν, Παραδείσου, τῷ Θεῷ προσενήνεξαι.

Σύμμορφος γέγονας παθῶν, τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι, καὶ τῇ ἰσότητι, τῆς λόγχης Μάρτυς ὄντως δεδόξασαι· καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς, νίκης διαδήματι καλλωπιζόμενος, καὶ χαρᾶς ἀδιαδόχου πληρούμενος.

Ἡ μνήμη ἡ πλησιφαὴς, καὶ πανένδοξος τῆς σῆς ἐναθλήσεως, Μάρτυς ἀνέτειλεν, ἡλίου πλέον περιαυγάζουσα, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν· ἐν ᾗ δυσωποῦμέν σε, σκότους παντοίων παθῶν, καὶ κινδύνων χαλεπῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα οἷά περ λαβὶς, τὸν οὐράνιον Θεόνυμφε ἄνθρακα, τὰ φρυγανώδη μου, καρδίας πάθη καὶ νῦν κατάφλεξον· καὶ τῆς γεέννης τοῦ πυρὸς, λύτρωσαί με δέομαι, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν Παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν
» κατῆλθεν μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀ-
» πὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Digitized by Google

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου.
Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεολογῶν ἐκήρυξας μίαν φύσιν Τριάδος, καὶ μίαν Πάτερ θέλησιν, καὶ ἐνέργειαν μίαν· Θεοῦ δὲ τοῦ σαρκωθέντος, δύω φύσεις θελήσεις, καὶ ἐνεργείας Μάξιμε, πάνσοφε θεοφάντορ, ὁμολογῶν, θεομάχων αἵρεσιν καταστρέφεις· ὑφ' ὧν τὴν χεῖρα γλῶσσάν τε, ἐκτμηθεὶς Μάρτυς ὤφθης.

Τοῦ Μάρτυρος, ὅμοιον.

Ἐπιφανεὶς Νεόφυτε, ἤγειρας παραδόξως, νεκρὰν τὴν σὲ κυήσασαν, θαῦμα μέγιστον δείξας, Χριστοῦ θεράπων ὡς μέγας· ὢ καὶ νῦν στεφηφόρος, Θεόφρον παριστάμενος, μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων Ἅγιε καὶ τελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον, τοῦ ἀχράντου σου τόκου, θεοπρεπὲς μυστήριον, καταπλήττει Ἀγγέλους, καὶ τῶν βροτῶν τὰς χορείας, Μητροπάρθενε Κόρη· καὶ γὰρ Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθεὶς ἀσυγχύτως, ἄνευ σπορᾶς, ὤφθη ὁ ἀπρόσιτος προσιτός μοι, ἑνώσας με Θεότητι, τῇ αὐτοῦ παραδόξως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Φιλοσοφίᾳ κοσμήσας τὸν βίον σου, θεοσοφίᾳ σαυτὸν κατελάμπρυνας· ὅθεν ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῇ καλῇ ὁμολογίᾳ, ἐπεσφράγισας ἀμφότερα, τρισόλβιε Μάξιμε. Παῤῥησίαν οὖν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.
Τριήμερος ἀνέστης.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου· καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, τοῦ Ἀποστόλου,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος σαφῶς, σὺ καταλαμπόμενος, ἱεροφάντα Τιμόθεε, ἀριδηλότατος, ὡς φωστὴρ ἐδείχθης, διατρέχων ἅπασαν, τὴν γῆν καὶ καταυγάζων τῇ χάριτι· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Τιμόθεε τρυφῆς, τὸν χειμάῤῥουν ἔπιες, καὶ θεοφρόνως ἐπότισας, Θεοῦ ἐπίγνωσιν, τοὺς θερμῶς ποθοῦντας, τὸν Χριστὸν μιμούμενος· ᾧ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας, δόξαν θεώμενος, τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρφωτον, καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπειροδύναμον.

Θεόφρον Τιμόθεε πυκναῖς, ἀῤῥωστίαις σώματος, καὶ ἀσθενείαις ῥωννύμενος, τὸν νοῦν μακάριε, τὸ τῆς πλάνης κράτος, εὐχερῶς διέλυσας, Χριστοῦ τῇ δυναστείᾳ φραξάμενος, καὶ διεκήρυξας, ὑψηγόρως τὸ θειότατον, τῆς εἰρήνης, ἡμῖν Εὐαγγέλιον.

Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος, ὅμοια.

Τοῦ κόσμου τὰ πέρατα τὰ σά, νῦν ἐξᾴδει θαύματα, θαυματουργὲ Ἀναστάσιε· θαυματουργίαις γάρ, ἀμειβόμενός σε, ὁ Χριστὸς ἐκόσμησε, βασάνους δι' αὐτὸν ὑπομείναντα, καὶ μετὰ θάνατον, ἀθανάτου κατηξίωσεν, εὐδοξίας καὶ μακαριότητος.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, λαμπρά, ἀναστήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ὁμώνυμον, παμμάκαρ εὔκλειαν, τῇ σῇ κλήσει φέρεις, πανταχοῦ φερόμενος, στεῤῥὸς ὡς νικητὴς Ἀναστάσιε· καὶ νῦν ἀνάστησον, ἐκ πταισμάτων καταπτώσεως, τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Μάρτυς Ἀναστάσιε, στεῤῥά, ἀναστήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ἀπείληφας, διπλοῦν τὸν στέφανον, τῆς ἀσκήσεώς σου, καὶ στεῤῥᾶς ἀθλήσεως, καὶ τῆς μέχρι θανάτου ἐνστάσεως· καὶ τῶν θαυμάτων σοι, ἐπαξίως τὴν ἐνέργειαν, ὁ Δεσπότης Χριστὸς ἐδωρήσατο.

Digitized by Google

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῷ Θεῷ προωρισμένος, καὶ τῷ σοφῷ Παύλῳ μεμαθητευμένος, ἐμυήθης τὰ θεῖα, καλῶς πολιτευσάμενος· καὶ τὴν πίστιν μέχρις αἵματος, ἀνενδοιάστως σαφῶς ἐστερνισάμενος, πιςὸς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν Ἀρχιερεὺς ἀνεδείχθης, Τιμόθεε Ἀπόστολε· ὅθεν τοὺς εἰδωλομανοῦντας ἐλέγξας, ῥοπάλοις καὶ λίθοις καταικιζόμενος, ἔτυχες τοῦ Μαρτυρίου τῶν στεφάνων. Διὸ Παμμάκαρ πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε· χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς· χαῖρε κόσμου καθάρσιον· χαῖρε πάσης θλίψεως, ἡ τοὺς δούλους σου σώζουσα· ἡ τοῦ θανάτου, χαῖρε κατάλυσις· ὁ ζωηφόρος χαῖρε Παράδεισος· χαῖρε ἀντίληψις, τῶν προσκαλουμένων σε· χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὄρος ἅγιον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὢ μυστηρίου φρικτοῦ! ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος, ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύω ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως, φρικτῶς ἐκύησεν· ἔκλαιε κράζουσα· Οἴμοι, τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινῶς, δῆμος ὁ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν Στιχηρὸν, Ἦχος α΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Τὸν φωστῆρα τῶν πιστῶν καὶ Ἀπόστολον, τὸν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ ἐμπρέψαντα Τιμόθεον, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τερπνὸς τῆς πίστεως ῥάδαμνος, τῆς τοῦ θείου Παύλου υἱοποιΐας. Χαίροις ὁ σεπτὸς γνώμων τῶν ἀρετῶν, τὸ πολύσοφον στόμα τοῦ Λόγου. Χαίροις ὁ τῶν περάτων θεόλεκτος αὐλός. Χαίροις τὸ τῆς πίστεως ἄγαλμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸ στερέωμα.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Ἐμεγάλυνας Χριστὲ, ὡς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν Βαβυλῶνι, τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὴν δύναμιν· ἔμαθον γὰρ δι᾿ αὐτοῦ, τὴν ζωοποιὸν τῆς Ἀναστάσεως Ἑορτήν· καὶ γέγονεν ἐν αὐτοῖς ὁ αἰχμάλωτος, ἐλευθερωτὴς εἰδωλομανίας· καὶ Μάρτυς ἀπαράγραπτος τῶν θαυμάτων, ὁ νῦν εὐφημούμενος ἀθλητὴς, Ἀναστάσιος ὁ ἔνδοξος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἀςενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον, δι᾿ ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε· διὸ δυσωπῶ σε, τῶν ςενοχωρούντων με, κακῶν ἀπάλλαξον. ὅπως τὴν στενὴν εὐθυπόρως, τρίβον διοδεύσας πρὸς πλάτος, φθάσω τῆς ἐκεῖ μακαριότητος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σε, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος δ΄.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἤντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα· καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἀπόςολε Τιμόθεε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριςὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς η΄. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ϛ΄. οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Τιμόθεον τὸν Ἀπόστολον ᾄσμασι τοῖσδε γεραίρω (*). Θεοφάνους.

Κανὼν τοῦ Ἀποςτόλου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Τὰς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον πρεσβείαις σου, Μάκαρ διασκέδασον, φωτιστικῇ τῆς ἀπαθείας χάριτι, ὅπως Θεοφάντορ, νῦν ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

(*) Ἡ ἀκροστιχὶς αὕτη, συμπεριλαμβάνουσα καὶ τὸν τοῦ Μάρτυρος Ἀναστασίου Κανόνα, οὐδὲν λέγει περὶ αὐτοῦ. Τοιαύτη ἐστὶ καὶ ἡ ἀκροστιχὶς τοῦ προεορτίου Κανόνος εἰς τὴν Σύλληψιν τῆς Ἁγίας Ἄννης (Δεκεμβρίου η΄.), ἥτις οὐκ ἀναφέρει τὸ τοῦ Ἁγίου Παταπίου ὄνομα, καίτοι ἐμπεριέχουσα ἐν ἑαυτῇ καὶ τὸν τούτου Κανόνα.

Digitized by Google

Ἰδὼν ὁ προγνώστης καὶ Θεὸς, σῆς διανοίας τὸ κάλλος Τιμόθεε, θείοις Ἀποστόλοις σε, συλλειτουργεῖν κατηξίωσεν ἔνδοξε, ὁ σοφῇ προνοίᾳ, τῶν καθ' ἡμᾶς προμηθούμενος.

Μίαν ὑπερούσιον ἀρχὴν, προνοουμένην τῶν ὅλων γινώσκομεν· Ἕλλην γὰρ Ἀπόστολος, τῇ τοῦ Χριστοῦ λελαμπρυσμένος χάριτι, σὺν τῷ θείῳ Παύλῳ, συναριθμεῖται Τιμόθεος.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὄρθρῳ λαμπροτάτῳ σου Χριστὲ, τῆς ἀναστάσεως περιλαμπόμενος, ταύτης ὁ ἐπώνυμος, Ἀνατολῆς ἐξορμηθεὶς ὡς ἥλιος, νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, περιαυγάζει τοῖς θαύμασι.

Θείας ἀγαπήσεως πλησθεὶς, καρτερικῶς τὰς βασάνους ὑπέμεινας, Μάρτυς Ἀναστάσιε. καὶ τῷ Χριστῷ ἀσκητικοῖς, ἠγλαϊσμένος κάλλεσι, χαίρων προσηνέχθης, εὐῶδες θῦμα πανάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἵλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ εὐμενῆ Θεομῆτορ δυσώπησον, Λόγον ὃν ἐγέννησας, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· σὲ γὰρ προστασίαν, καὶ σωτηρίαν κεκτήμεθα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἐχύθη παμμάκαρ δαψιλῶς, ἡ χάρις τοῦ τοῖς χείλεσι, καὶ ποταμοὺς δογμάτων ἀνέβλυσε, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ ἀρδεύοντας, καὶ πολύχουν φέροντας, τὸν καρπὸν Τιμόθεε, χριστοκήρυξ θεόφρον Ἀπόστολε.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς, Παμμάκαρ ὡραιώθησαν· πάντα γὰρ νοῦν σαφῶς ὑπερέχουσαν, εὐηγγελίσω εἰρήνην Πάνσοφε, τὴν τὸν πάλαι λύσασαν, τῶν ἀνθρώπων πόλεμον, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων καὶ Κύριον.

Νεκρῶν σου τὰ μέλη τῆς σαρκὸς, τῷ λόγῳ καθυπέταξας, τὴν τῶν χειρόνων Μάκαρ Τιμόθεε, ἡγεμονείαν διδοὺς τῷ κρείττονι, καὶ παθῶν ἐκράτησας, καὶ ψυχὴν ἐφαίδρυνας, ῥυθμιζόμενος Παύλου διδάγμασι.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τὴν τρίβον ὁδεύσας τὴν στενὴν, ἐν πρώτοις δι' ἀσκήσεως, πρὸς μαρτυρίου κλέος προέκοψας, διὰ βασάνων τρυφὴν εὑράμενος, διὰ πόνων ἔνδοξε, Μάρτυς Ἀναστάσιε, τὴν οὐράνιον τέρψιν δρεπόμενος.

Ὁ τόνος ἀθλήσεως τῆς σῆς, εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε, τὴν οἰκουμένην Μάρτυς ἀήττητε· πρὸς ἁμαρτίαν γὰρ μέχρις αἵματος, ἀντικαθιστάμενος, νικηφόρος γέγονας, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κεκόσμησαι.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, εὐωδιάζον πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως, ὁ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος, ὑπὸ χρόνον Παρθένε πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος,
» ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς θείοις χαρίσμασιν ἀγλαϊζόμενος, ἐκόσμησας ἔνδοξε. τὴν Ἐφεσίων λαμπρὰν, μητρόπολιν Ἀπόστολε· κήρυξ γὰρ ἀνεδείχθης, μετὰ Παύλου τοῦ θείου, πᾶσι προκαταγγείλας, τὸν σωτήριον λόγον· διὸ πανηγυρίζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος.

Ἐν δόξῃ τελειότητος, ὤφθης ὑπέρτιμος, ὡς θείαις λαμπόμενος, φωταγωγίαις τὸν νοῦν· καὶ γνοὺς τοῦ Σταυροῦ τὴν ἰσχὺν, ὅσιος ἐν ἀσκήσει, καὶ ἐν αἵματι Μάρτυς, γέγονας θεοφρόνως, Ἀναστάσιε Μάρτυς· διὸ καὶ τῶν θαυμάτων ἐν σοὶ, βλύζει τὴν χάριν Χριστός.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Νομίμως παμμάκαρ ἐναθλῆσαι ἑλόμενος, δι' ἐγκρατείας παντελοῦς, τὰς τρικυμίας τῶν παθῶν, τῷ νῷ καθυπέταξας, τῶν ἀρετῶν καταλαβὼν τὴν ἀκρότητα, μεγαλοκήρυξ θεόφρον Τιμόθεε.

Ἀστράψας ὡς ἥλιος ὁ Παῦλος ἐξέπεμψεν, ὥσπερ ἀκτῖνα φαεινὴν, τὴν οἰκουμένην δαψιλεῖ, φωτὶ καταλάμπουσαν, πυρσοφανῶς

σὲ Θεοφάντορ Τιμόθεε, πρὸς ὁδηγίαν ἡμῶν καὶ βεβαίωσιν.

Ποθήσας θερμῶς τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, καὶ δι' ἀγάπης συγκραθείς, πόθῳ κατάλληλον ζωήν, μετῆλθες Θεόληπτε, διὰ παντός, σοῦ κατοπτεύων τὸν ἔρωτα, καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας πιμπλάμενος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Οὐδέν σε τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, οὐ τῶν μελῶν ἡ ἐκκοπή, οὐ τῶν βασάνων ἀπειλή, οὐ ξίφος οὐ θάνατος, ἀλλ' οὐδὲ πῦρ, οὐδὲ λιμὸς Ἀναστάσιε, τῆς οὐρανίου χορείας ὁμόσκηνε.

Συντόνως ἐπ' ὤμων τὸν σταυρόν σου ἀράμενος κατηκολούθησας Χριστοῦ, ταῖς σωτηρίοις ἐντολαῖς· καὶ τούτου γενόμενος, ἐκμιμητής, μέχρι θανάτου Πανάριστε, νῦν ἀπολαύεις αὐτοῦ τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Χαράν σοι σαφῶς οὐρανόθεν ἀφικόμενος, ὁ Ἀρχιστράτηγος Ἁγνή, εὐηγγελίσατο εἰπών· Θεὸς ἐξελεύσεται, μετὰ σαρκός, ἐκ σοῦ Παρθένε πανάχραντε, εἰς σωτηρίαν τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τοῦ πρώτου καὶ πάντων, αἰτίου Φωτός, ταῖς αὔλοις λαμπάσι πυρσούμενος, τὸν κόσμον κατεφαίδρυνας, κηρύγματι σεπτῷ, φωστὴρ τῆς εὐσεβείας, ζωῆς λόγον ἐπέχων, προφανῶς δεδειγμένος, Ἱερομύστα παμμακάριστε.

Ὁ Παύλου τοῦ θείου, στεῤῥὸς μαθητής, διδασκάλου τοῖς ἴχνεσιν ἕπεται, τὰ τούτου σπείρων ἅπασι, διδάγματα πιστοῖς· δι' ὧν τῆς εὐσεβείας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Λαμπρότης ὁ Παῦλος, δευτέρα φανείς, λειτουργοῦσα τῇ πρώτῃ λαμπρότητι, τῇ ταύτης ἐπιγνώσει, κατεφώτισεν ἡμᾶς· τούτου συστρατιώτης, Τιμόθεος ἐδείχθη, τῇ αὐτοῦ παντευχίᾳ, νικητικῶς περιφραξάμενος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ὁ μέγα καυχώμενος ἄμετρα πρίν, καὶ τὴν γῆν ἀπειλῶν καταλήψεσθαι, καὶ μάτην φρυαττόμενος, τὴν θάλασσαν σοφέ, εἰσάπαν ἐξαλείφειν, ταῖς σαῖς ἀνδραγαθίαις, Ἀναστάσιε Μάρτυς, καταπατεῖται ὁ ἀντίθεος.

Νομίμως ἀθλήσας ὁ Μάρτυς Χριστοῦ, καὶ νικήσας τῶν ἄθλων τὰ ἔπαθλα, θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, κομίζεται σαφῶς· νόσους γὰρ θεραπεύει, καὶ δαίμονας ἐλαύνει, τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει, τερατουργῶν ὁ Ἀναστάσιος.

Θεοτοκίον.

Κατάραν τῆς Εὔας τῆς πάντων μητρός, τῷ σῷ τόκῳ Παρθένε κατήργησας, τῷ κόσμῳ εὐλογίαν, ἀνατείλασα Χριστόν· διό σε γεγηθότες, καὶ στόματι καὶ γλώττῃ, Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μακαρίζομεν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ ς'. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ἅρμα τοῦ Θεοῦ, ἐφάνης Τιμόθεε, βαστάζων, αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, κατ' ἐνώπιον, τῶν ἀθέων τυράννων Θεόληπτε, μὴ πτοούμενος τὴν τούτων ἀγριότητα· σὺ γάρ, τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ Σωτῆρος ἰσχὺν ἐνεδέδυσο.

Στέφος εὐπρεπές, ἐδέξω Τιμόθεε, πανόλβιε θεόφρον Ἀπόστολε, καὶ διάδημα, Βασιλείας ἀξίως περίκεισαι, καὶ παρέστηκας τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου σου, Παύλῳ συναγαλλιώμενος, ἐν σκηναῖς οὐρανίαις μακάριε.

Μύρου νοητοῦ, Τιμόθεε πάντιμε, σαρκὶ δι' ἡμᾶς τοῦ κενωθέντος Χριστοῦ, ὀσφραινόμενος, εὐωδίας τῆς τούτου μετείληφας, καὶ μετέδωκας, τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι, μύστα τῶν ἀῤῥήτων Ἅγιε, τῆς αὐτοῦ νοητῆς διαδόσεως.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Αἴγλῃ τοῦ Σταυροῦ, σοφῶς λαμπρυνόμενος, τῆς πλάνης τὸ ζοφῶδες διέλυσας· καὶ νενίκηκας, συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ Πανένδοξε· καὶ χαίρων ἐκομίσω σοῦ τὰ τρόπαια σοφέ, Μάρτυς Χριστοῦ Ἀναστάσιε, συγχορεύων Μαρτύρων στρατεύμασιν.

Θεοτοκίον.

Ἅπας ὁ χορός, θεόθεν μυούμενος, ὁ τῶν Προφητῶν σοῦ προηγόρευσε, τὸ μυστήριον, τῆς ἀφράστου καὶ θείας συλλήψεως, τῆς ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ Λόγου Μητροπάρθενε· σὺ γὰρ τὴν ἀληθεστάτην τε, καὶ ἀρχαίαν βουλὴν ἐφανέρωσας.

Ὁ Εἱρμός.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θὴρ οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβών, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Τὸν θεῖον Μαθητήν, καὶ συνέκδημον Παύλου, Τιμόθεον πιστοί, ἀνυμνήσωμεν πάντες, σὺν τούτῳ γεραίροντες, τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν ἐκλάμψαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς ἄστρον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

Ὡς ἁλιεὺς ἐμπειρότατος, τὰ τῆς χάριτος ἥπλωσε δίκτυα Παῦλος ὁ μέγας Ἀπόστο-

Digitized by Google

λος, καὶ τὸν θεηγόρον, ὥσπερ θήραμα ἅγιον, εἵλκυσε πρὶν Τιμόθεον· καὶ σὺν τούτῳ τὰ πέρατα περιερχόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγος εἵλκυσε τοῦ διαβόλου, τοὺς δεξαμένους τῆς Πίστεως τὸν λόγον, ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ γενναῖος Ἀναστάσιος· πιστεύσας γάρ, τῶν Περσῶν τὴν πλάνην κατέλιπε πᾶσαν, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα ἐπ' ὤμων ἐβάστασεν· ὅθεν χάριτι θείᾳ ἀπελαύνει τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχοι.

Ἔρωτι θείων Τιμόθεος στεμμάτων,
Τυφθεὶς βάκλοις, ἔβαψε γῆν ἐξ αἱμάτων.

Εἰκάδι δευτερίῃ πνεῦμ' ἤρθη Τιμοθέοιο.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Λύστρας, πατρὸς Ἕλληνος, μητρὸς δὲ Ἰουδαίας, Εὐνίκης καλουμένης. Μαθητευθεὶς δὲ Παύλῳ τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ συνεργὸς τοῦ θείου Εὐαγγελίου καὶ κήρυξ γενόμενος, Ἰωάννῃ τῷ διαφερόντως ἠγαπημένῳ Μαθητῇ συγγίνεται, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου Ἐπίσκοπος Ἐφέσου καθίσταται. Μετὰ γὰρ τὸ ἐκβρασθῆναι τὸν Ἰωάννην ἀπὸ τῆς θαλάσσης (ὡς τά τε ὑπὸ Εἰρηναίου τοῦ Λουγδούνων Ἐπισκόπου συγγεγραμμένα ἱστορεῖ, καὶ ὁ λόγος ἔχει)· καὶ τῇ Ἐφέσῳ ἀποδοθῆναι, ὕστερον δὲ ὑπὸ Δομετιανοῦ Βασιλέως, τρόπῳ ὑπερορίας, τῇ Πάτμῳ νήσῳ ἀπενεχθῆναι, οὗτος ὁ μακάριος Τιμόθεος τῆς Ἐφεσίων ἀντεποιεῖτο ἐπισκοπῆς.

Τῶν δὲ εἰδωλολατρῶν, κατά τινα πάτριον ἑορτήν, Καταγώγιον οὕτω καλουμένην, ἐν τῇ πόλει Ἐφεσίων, εἴδωλα διὰ χειρὸς ἐχόντων, καί τινα περιτιθέντων ἑαυτοῖς προσωπεῖα, καὶ ἐν τούτοις ἐπᾳδόντων, καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ λῃστρικῶς ἐπιόντων, καὶ πολὺν φόνον ἐπ' αὐτοῖς ἐργαζομένων, ὁ μακάριος Τιμόθεος, μὴ φέρων τὸ ἄτοπον τούτων ὁρᾶν, ἀλλὰ τὴν ματαίαν αὐτῶν πλάνην διελέγχων, καὶ ἀποστῆναι τῶν αἰσχρῶν πράξεων παραινῶν, ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτῶν, ῥοπάλοις ἐπιτιθεμένων αὐτῷ. Ὕστερον δὲ τὸ ἅγιον αὐτοῦ μετεκομίσθη λείψανον ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἔνθα καὶ ἡ Σύναξις αὐτοῦ τελεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἀναστάσιος ἐν τραχήλῳ τὸν βρόχον,
Ὡς λαμπρὸν ὅρμον ὡραΐζεται φέρων.

Εἰκάδι δευτερίῃ Ἀνασάσιος βρόχον ἔτλη.

Ὁ περίδοξος Μάρτυς Ἀναστάσιος, ἦν ἐκ Περσίδος, βασιλεύοντος μὲν Χοσρόου τῶν Περσῶν, Ῥωμαίων δὲ Ἡρακλείου, ἐκ πατρίδος Ῥαζὴχ, χώρας Νουνῆ. Ἦν δὲ αὐτῷ πρότερον ὄνομα Μαγουνδάτ, υἱὸς Μάγου τινός, καλουμένῳ Βάβ, παρ' οὗ τὴν μαγικὴν ἐπαιδεύθη, ἄρτι τῇ στρατείᾳ τῶν τυράννων καταλεγείς. Καταδραμόντων δὲ τῶν Περσῶν τοὺς τῆς Ἁγίας Πόλεως τόπους, καὶ πολλῶν αἰχμαλώτων ληφθέντων, συναπήχθη καὶ τὸ τίμιον ξύλον τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐν ᾧ ὁ Κύριος ἡμῶν τὸ κατὰ σάρκα πάθος ὑπέμεινε· καὶ διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ τελούμενα θαύματα, ἐφημίζετο, ὅτι ὁ τῶν Χριστιανῶν Θεὸς ἧκεν ἐνθάδε.

Ὁ δὲ Μαγουνδάτ, ὑπὸ τῆς τοῦ Θεοῦ κινούμενος χάριτος, θερμότερον ἐζήτει μαθεῖν περὶ τοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν καὶ παρὰ πιστοῦ τινος, τὴν κατὰ τὸν Σταυρὸν πᾶσαν οἰκονομίαν μαθών, ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν. Εἶτα μετὰ τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος ἐν Χαλκηδόνι γενόμενος, καὶ πυθόμενος τὴν Περσῶν παρὰ Ἡρακλείου καταστροφήν, παρεγένετο εἰς Ἱεράπολιν. Ἔνθα, ἐντυχὼν ἀργυροκόπῳ τινί, μετ' αὐτοῦ τὴν τέχνην συνεκπονεῖ.

Ἐκεῖθεν δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαβών, ἐν τῇ ἁγίᾳ Πόλει λαμβάνει τὸ βάπτισμα, καὶ Ἀναστάσιος ὀνομάζεται. Καὶ γενόμενος ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα, τὸ ἱερὸν τῶν Μοναχῶν σχῆμα λαμβάνει. Ἔνθα πᾶσαν ὁδὸν διελθών, εἰς ἀρετὴν φέρουσαν, καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα μαθών, καὶ τὸ Ψαλτήριον ἀποστοματίσας, καὶ πλείονα τὸν πρὸς Θεὸν πόθον ἐκκαύσας, τὴν διὰ μαρτυρίου καὶ αἵματος ἐπηύχετο αὐτῷ γενέσθαι τελείωσιν. Ὁρῶν γὰρ ἐν ταῖς συγγραφαῖς οἷον ἐμπνέοντας καὶ ἀγωνιζομένους τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, σφοδρῶς πρὸς τὴν τούτων ἐξεκαίετο μίμησιν. Ὅθεν καὶ ὄναρ ἔδοξε ποτήριον χρυσοῦν, πλῆρες οἴνου, λαβὼν ἐκπιεῖν. Σύμβολον δὲ νομίσας τῆς ἐμφύτου ἐπιθυμίας τοῦ διὰ Χριστὸν μαρτυρίου, τῶν θείων Μυστηρίων μεταλαβών, ἐξῆλθε τῆς Μονῆς.

Καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης γενόμενος, ἰδὼν Μάγους, καὶ τὰ παρ' αὐτῶν πραττόμενα διαχλευάσας, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὀνομάσας, συλλαμβάνεται παρ' αὐτῶν, καὶ ἄγεται πρὸς Μαρζαβανᾶν, ἄρχοντα αὐτῶν, ἐφ' οὗ προσετάχθη λίθους κομίζειν. Ἔνθα πολλοὶ τῶν ἀπὸ τοῦ γένους προσερχόμενοι, οὐδεμιᾶς ἐφείδοντο παροινίας, ἐναλλόμενοι αὐτῷ, καὶ αὐτοῦ τὸν πώγωνα τίλλοντες· ὕβριν γὰρ τοῦ γένους ἡγοῦντο τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Εἶτα παρ' αὐτῶν τύπτεται σφοδρῶς. Ἀχθεὶς δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα Περσῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ πρὸς τὴν τῶν Περσῶν θρησκείαν αὖθις ὑπαχθῆναι μὴ καταδεξάμενος, τύπτεται ῥάβδοις ἀφειδῶς, καὶ τῆς μιᾶς ἀναρτᾶται χειρός, κάτωθεν αὐτοῦ λίθου ἐξηρτημένου. Εἶτα βρόχου ἐξαφθέντος αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ, κωλύεται ἀναπνεῖν, καὶ μικρὸν ἔτι ἀναπνέων, ἀφαιρεῖται τὴν κεφαλήν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλήμονος ἐν τῷ Στρατηγίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μανουήλ, Γεωργίου, Πέτρου, Λέοντος, Σιωνίου, Γαβριήλ, Ἰωάννου, Λέοντος, Παρόδου, καὶ τῶν λοιπῶν τριακοσίων ἑβδομήκοντα ἑπτά.

Στίχ. Ξίφος Μανουὴλ εἰς μέρη τέμνει δύο,
Τιμῶντ' ἀτμήτους οὐσίας Χριστοῦ δύω.

Γεώργιον καὶ Πέτρον, οἷς κοινὸν σέβας,
Τέμνουσι κοινῇ Δεσπότου κοινοῦ χάριν.

Ἄρρηκτον εἶχε τὴν προθυμίαν Λέων,
Ῥήσσοντος αὐτῷ τοῦ ξίφους τὴν γαστέρα.

Δέος, ξίφους ταθέντος ἐγγὺς αὐχένων,
Μακρὰν Γαβριήλ, καὶ μακρὰν Σιωνίου.

Digitized by Google

Ὄντως στρατηγοὶ, μὴ πτοούμενοι ξίφος,
Ἰωάννης τε καὶ Λέων οἱ γεννάδαι.

Βληθεὶς Πάροδος χειροπληθῶν ἐκ λίθων,
Ὁδὸν παρῆλθεν ἡδέως τὴν τοῦ βίου.

Τρεῖς πενταρίθμους εἰκάδας κτεῖναι ξίφος,
Συνῆψεν αὐτὰς ἑνδεκαπλῆ ἑπτάδι.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, ἐκ διαφόρων Ἐπαρχιῶν καὶ τόπων ὄντες, τὴν Ἀδριανούπολιν κατῴκουν. Βούλγαροι δὲ, οἱ ἀχάριστοι καὶ ἀγνώμονες, ἧκον Ῥωμαίους καταστρεψόμενοι. Θρᾶκας δὲ καὶ Μακεδόνας αἰχμαλωτίσαντες, καὶ αὐτὴν τὴν Βασιλίδα κατατρέχοντες, ἐν Ἀδριανουπόλει παρεγένοντο, καὶ αὐτὴν, τρισὶν ἡμέραις προσμείναντες, εἷλον. Ἐπράττετο δὲ ταῦτα, Λέοντος τοῦ δυσσεβοῦς Ἀρμενίου βασιλεύοντος, καὶ Κρούμου τοῦ Βουλγαρικοῦ κατάρχοντος ἔθνους. Ἐπεὶ δὲ Κροῦμος ἐγκρατὴς ἐγίνετο τῆς πόλεως, ἐξέβαλεν ἔξω πάντας, χιλιάδας τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα· σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ τὸν ἁγιώτατον Ἐπίσκοπον ἐκβαλὼν, κατὰ τοῦ αὐχένος, ἐπὶ γῆν ῥιφέντα, πεπάτηκε.

Κρούμου δὲ τὸ ζῆν ἀποῤῥήξαντος, Δούκουμος τὴν ἀρχὴν διαδέχεται· καὶ αὐτοῦ κατὰ πόδας τεθνηκότος, Δίτζεγγος Ἄρχων τῶν Βουλγάρων γνωρίζεται, ὠμὸς καὶ ἀπάνθρωπος. Ὃς τὸν μέγαν Ἀρχιερέα Μανουὴλ μέσον διχάσας, καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ὤμοις ἀποτεμὼν, βορὰν τοῖς κυσὶ παρέθετο· καὶ ἀορασίᾳ πληγεὶς, ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀναιρεῖται.

Μουρτάγων δὲ τὴν ἀρχὴν δεξάμενος, ἅπαντας τοὺς Χριστιανοὺς, τοὺς μὴ πειθομένους τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, ἐξ ἀνθρώπων ποιεῖ· καὶ οὓς μὲν δεσμοῖς καὶ στρεβλώσεσιν ὑποβαλὼν, οὓς δὲ ἀπανθρώποις αἰκίαις τιμωρούμενος, τῆς παρούσης ζωῆς ἀπεῤῥίψατο. Τὸν δὲ ἐν Ἁγίοις Ἀρχιερέα Δεβέλτου Γεώργιον, καὶ Πέτρον Ἐπίσκοπον, ῥάβδοις ἀπανθρώπως κατακόψας, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτεμεν· ὡσαύτως καὶ ἕτερον πλῆθος, τριακοσίους ἑβδομήκοντα ἑπτὰ, τῇ τοῦ ξίφους τιμωρίᾳ ὑπέβαλε· καὶ ἕτερον Λέοντα καὶ Ἰωάννην, τοὺς τῶν Χριστιανῶν Στρατηγούς. Λέοντος δὲ τοῦ ἐν Ἁγίοις Ἐπισκόπου Νικαίας, τῇ θέσει φαινομένου εὐνούχου, ξίφει τὴν γαστέρα διέτεμε· καὶ Γαβριὴλ καὶ Σιώνιον μαχαίρᾳ ἀπέτεμε. Πάροδον δὲ, τὸν ἱερώτατον πρεσβύτερον, λίθοις βληθῆναι κατεδίκασε, καὶ ἑτέρους πολλοὺς διαφόροις αἰκίαις τιμωρησάμενος, ἐθανάτωσεν. Οὐ μόνον δὲ οὗτος ὁ δυσσεβὴς Μουρτάγων, ἀλλὰ καὶ οἱ κατὰ διαδοχὴν Βουλγαρικοὶ γενόμενοι Ἄρχοντες, πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν διὰ ποικίλων κολάσεων τῷ θανάτῳ παρέπεμψαν.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητήν, Θεοτόκε.

Συγχορευτὴς, οὐρανίου τάξεως, σὺ ἐπαξίως γεγονὼς, συνευφραίνῃ χαρμονικῶς, αἴγλης φωτοδότιδος, μάκαρ ἐμφορούμενος, ἱερομύστα Τιμόθεε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ἱερουργῶν, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, ἐξ ἀρετῶν περιωπῆς, θεογράφους ἐπιστολὰς, Παῦλος, ὁ θειότατος, χαίρων ἐξαπέστειλεν, ὡς Μαθητῇ σοι Τιμόθεε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τὸ ἀσθενὲς, τῆς σαρκὸς ἐῤῥώννυεν, ἡ εὐτονία τῆς ψυχῆς· ὡς ἀσώματος γὰρ ἐν γῇ, σὺ πολιτευσάμενος, Μάρτυς ἐχρημάτισας, τὴν κεφαλὴν συντριβόμενος, Ἱερουργὲ, Μυστηρίων Θεοῦ θεομακάριστε.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ὁ Ἀθλητὴς, τοὺς πιστοὺς προτρέπεται, σαφὲς ὑπόδειγμα δεικνὺς, τὴν ἀνδρείαν τὴν ἑαυτοῦ, θεῖον νῦν μιμήσασθαι, πάθος τὸ ἑκούσιον, ὑπὲρ ἡμῶν ὃ ὑπέμεινεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰσοσθενὴς, ἡ Τριὰς πιστεύεται, τοῖς εὐσεβείας ἐρασταῖς, οἱ γενναῖοι γὰρ Ἀθληταὶ, ταύτης ὑπερήθλησαν, αἵματα ἐκχέοντες, μαρτυρικῶς συμπλεκόμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς προδιδόντες, σαφῶς καὶ ἀναιρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνὴ, τοῦ Ἀδὰμ τὸ κῴδιον· ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀκατάληπτον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ὠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Στάσεως Ἀγγελικῆς ἠξιωμένος, ἀνεδείχθης Τιμόθεε μάκαρ· οὐρανῶν τὰ Τάγματα, μυηθεὶς γὰρ ὑπερφυῶς, τὴν λαμπρότητα τὴν τούτων ἐμιμήσω σοφέ· μεθ' ὧν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δύναμιν ἐνδεδυμένος οὐρανόθεν, ὡς Ἀπόστολος ὤφθης θεόφρον, τὴν ἐπιδημήσασαν, ξενοτρόπως τοῖς Μαθηταῖς, τοῖς τοῦ Λόγου αὐτόπταις ὦ Τιμόθεε· μεθ' ὧν ἀναμέλπεις ἀγαλλόμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔστης τῆς ἐφέσεως σαφῶς παμμάκαρ, τὸ ἀκρότατον οἷά περ φθάσας, τῶν καλῶν Τιμόθεε, θεοκήρυξ διὰ παντὸς, ἐλλαμπόμενος φωτὶ τῷ τῆς Τριάδος τρανῶς· καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ἤθεν σὺ πρὸς οὐρανοὺς στεφανηφόρος, Ἀναστάσιε Μάρτυς ἀνέπτης, τὴν ἀπάτην ἅπασαν, τῶν δαιμόνων διεκφυγὼν καὶ πατήσας τῶν εἰδώλων τὰ σεβάσματα· διὸ καὶ κραυγάζεις νῦν γηθόμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Ἔβαψας μαρτυρικῶν σου ἐξ αἱμάτων, τὴν σὺν χλαῖναν πανόλβιε Μάρτυς· τὸ Σταυροῦ δὲ σύμβολον, σκῆπτρον φέρων σὺν τῷ Χριστῷ, βασιλεύεις εἰς αἰῶνας Ἀναστάσιε· καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ ταῖς Ἀρχαγγελικαῖς ὑμνολογίαις, δοξαζόμενος πλούσιος Λόγος, δι᾽ ἡμᾶς ἐπτώχευσε, σὲ Μητέρα τὴν καλλονὴν, Ἰακὼβ εὐλογημένην ἐκλεξάμενος· διὸ ἀνυμνοῦντές σε κραυγάζομεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ Θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ῥῆσις τοῦ Δαυῒδ πεπλήρωται· ὡς ἀστραπὴ τῇ οἰκουμένῃ γὰρ ἔφανας, τῷ κηρύγματι, περιαυγάζων τὰ πέρατα, πανασίδιμε μάκαρ Τιμόθεε· διό σε Θεοφάντορ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Αἴγλης ἀρχηφώτου Πάνσοφε, θεαρχικῆς καὶ τρισηλίου ἐλλάμψεως, ἐμπεπλησμένος, καὶ καθαρῶς, ἐμφορούμενος, τοὺς ὑμνοῦντάς σε μάκαρ περίσωζε, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ἴσόν σε Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Μονογενὲς ὀρθὰ φρονοῦντες δοξάζομεν, τοῖς διδάγμασι τῶν Ἀποστόλων σου Δέσποτα, στηριζόμενοι Παύλου τοῦ κήρυκος, τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ Τιμοθέου τοῦ θεόφρονος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ῥείθροις σῶν αἱμάτων Ἔνδοξε, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην πᾶσαν κατέσβεσας· τὸ δὲ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἐφαίδρυνας· ὑπὲρ ἧς ἱκετεύων πανάριστε, μὴ παύσῃ τὸν Δεσπότην, ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Ὢ τῆς ὑπὲρ λόγον δόξης σου, καὶ τῆς ἀρρήτου θείας ὄντως ἐλλάμψεως! ἧς μετέσχηκας, ὡς νικητὴς Ἀναστάσιε, τῷ Δεσπότῃ, Χριστῷ παριστάμενος· ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ φοβεροῦ σου θαύματος! σὺ γὰρ Παρθένε Θεοτόκε μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι, τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, ἀνερμηνεύτως ἐφανέρωσας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν καθ᾽ ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Δυὰς φωτοειδέστατος, σήμερον ἀπαστράπτουσα, φαιδρότερον τοῦ ἡλίου, πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζει· Τιμόθεος Ἀπόστολος, τῶν Ἀποστόλων σύνθρονος, καὶ θεῖος Ἀναστάσιος, τῶν Μοναστῶν ἡ τερπνότης, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πανάμωμε Μητρόθεε, τὸ μέγα περιήχημα, τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Ὁσίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἱλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν καθίσῃ τοῦ κρῖναι, τὰ κατ᾽ ἀξίαν ἑκάστῳ.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἴνων, Στιχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν, Ἦχος α'.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν Ἀναστάσιον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, καλῶς ἀγωνισάμενον, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, ὁ στεῤῥὸς τῆς Πίστεως πρόμαχος, κατὰ τοὺς Προφήτας καὶ Ἀποστόλους. Χαίροις, ὁ τὸν Χριστὸν ἔχων ἐν σεαυτῷ, μιμησάμενος ἔργῳ τὸν Παῦλον. Χαίροις, ὁ τῶν καμνόντων ἀχείμαστος λιμήν. Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης ἀγαλλίαμα.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ, νικητὴς Μήδων καὶ Χαλδαίων γέγονας τῶν νοητῶν, πᾶσαν Βαβυλῶνος πλάνην καθελὼν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· οὐ τῷ λείῳ τῶν ἡδονῶν ἐθέλχθης, οὐ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν ἐδειλίασας· διὸ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, βραβείοις σε νικητικοῖς ἐστεφάνωσε· καὶ νῦν σὺν Ἀγγέλοις παριστάμενος, πρὸς Κύριον ἱκέτευε, αἰτούμενος εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις περιστερὰ ἐκλεκτὴ, κεχρυσωμένη παρθενίας ταῖς πτέρυξι· τρυγών τε ὡραιοτάτη, καὶ χελιδὼν ἐκλεκτὴ, καὶ στρουθίον ὅλον καθαρώτατον· ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· δάμαλις θεία, τὸν ζυγὸν ἡ βαστάσασα, τοῦ βαστάζοντος, τὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα· ἄμπελος ἡ κατάκαρπος, βλα-

Digitized by Google

στάνουσα βότρυας, τῆς εὐσεβείας τὸν οἶνον, τοῦ Μαρτυρίȣ ἐκβλύζοντας. Αὐτὸν ἐκδυσώπει, τοῖς ἱκέταις σου δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Στᾶσα ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα θρηνῳδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα· Οὐ φέρω Τέκνον, προσηλωμένον ὁρᾶν, ἐπὶ ξύλου, ὅν περ ἀπεκύησα· ἐγὼ γὰρ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἄνανδρος· καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ ἄμεμπτος; ἄρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται, τὸ ῥῆμα ὃ εἴρηκεν, ὁ Συμεών, ὡς ῥομφαία, ψυχὴν ἐμὴν διελεύσεται. Ἀλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξανάστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκύρας· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχȣς ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχ. Προσόμοια τȣ̃ Ἁγ. Κλήμεντος.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ὤφθης μυστικῇ γεωργίᾳ, περισκαπτόμενον· πόνοις γὰρ ἀσκήσεως, Πάτερ τεμνόμενος, τῷ δὲ ξίφει τρυγώμενος, τῷ τοῦ μαρτυρίου, οἶνον κατανύξεως, ἡμῖν ἐκέρασας· οὗ νῦν ἐμφορȣ́μενοι πάντες, πίστει τὴν πανίερον μνήμην, τὴν σὴν ἑορτάζομεν Μακάριε.

Ὅτε, ἱερούργεις τὴν φρικτήν, καὶ τελειοτάτην θυσίαν, καὶ ὑπερκόσμιον, τότε προσενήνεξαι ἱερουργούμενος· τὸ σὸν αἷμα δὲ Πάνσοφε, προθύμῳ καρδίᾳ, αἵματι προσέμιξας, τῷ τοῦ Δεσπότου σου· ᾧ σύ, ῥαντιζόμενος μάκαρ, ὅλος καθαρὸς ἀνεδείχθης, ὅλος ἱερώτατος Θεσπέσιε.

Θύων, τὸν Ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῆς ἁμαρτίας τὸν κόσμον, ἀποκαθαίροντα, καὶ φθορὰν καὶ θάνατον ἐξαφανίσαντα, ἱερεῖον ὡς ἄμωμον, ἐτύθης θεόφρον, σύμφυτος γενόμενος τῷ ὁμοιώματι, Μάκαρ ζωηφόρου θανάτου· νῦν δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, Ἀξιομακάριστε τετύχηκας.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγ. Ἀγαθαγγέλου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀγαθαῖς Ἀγγελίαις σε, συνοδίτην καὶ σύναθλον, Κλήμης ὁ πανάριστος κατεπλούτησε· μεθ' οὗ τοὺς δρόμȣς διήνυσας, τȣ̀ς θείȣς, στρεβλȣ́μενος, καὶ παντοίοις ἀλγεινοῖς, ὁμιλῶν Ἀγαθάγγελε, ἕως τέλειος, γεγονὼς στεφανίτης, πρὸς τὰ ἄνω, μεταβέβηκας Ἀγγέλοις, συνεπαγάλλεσθαι πάντοτε.

Καὶ ξεσμοῖς δαπανώμενος, καὶ πυρὶ λιπαινόμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος, ἐπὶ κραββάτου ἁπλούμενος, σοφὲ Ἀγαθάγγελε, καὶ ὡς ἄρτος καθαρός, ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενος, προσενήνεξαι, οὐρανίῳ τραπέζῃ, ἱκετεύων, τοὺς ἐν πίστει σε τιμῶντας, πάσης ῥυσθῆναι κολάσεως.

Ῥαβδισμοὺς ἐκαρτέρησας· καὶ ἐν ξύλῳ τεινόμενος, σπαραγμοὺς ὑπήνεγκας καρτερώτατα· καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων σου, σοφὲ Ἀγαθάγγελε, ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλήν, ταῖς ῥανίσι τοῦ αἵματος, ὅλην ἤρδευσας, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν εὐφημοῦσαν, τὰς λαμπράς σου ἀριστείας, κλέος Μαρτύρων πολύαθλε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν τῶν χρόνων τετραχῶς περίοδον, Θεόληπτε ἑπταπλασιάσας, τυπτόμενος, ξεόμενος, ἀμείβων πόλεις καὶ χώρας, σταυρούμενος ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' οὔτε πῦρ, οὔτε ξίφος, οὔτε μάστιγες, τὸ τῆς ψυχῆς σου ἔλυσαν στερέμνιον· ἔθραυσας δὲ δαιμόνων ἰσχύν, Ἱερομάρτυς Κλήμη· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἐξάρπασόν με Δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου, τοῦ πολεμȣ̃ντός με ἐν ὑποκρίσει, καταπιεῖν ὁλοτελῶς· σύντριψον τὰς μύλας τούτου δέομαι, καὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον· ὅπως ῥυσθεὶς τῶν τούτου ὀνύχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω Τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα· ὅπως τοῖς πάλαι, ἐν παραβάσεως καρπῷ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχῃ· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα, ἣν μεγαλύνομεν.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Τὸν θαυμαστὸν ἐν Ἱερεῦσι, Μάρτυρα Κλήμεντα, ἡ ἐν μακρῷ τῷ χρόνῳ δοκιμὴ τῶν

Digitized by Google

αἰκισμῶν, τῆς εἰς ἀεὶ τῶν ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, ἠξίωσε τρυφῆς· καὶ πλουτεῖ τὰ Θεῖα, ὁ πολλοὺς πρὸς ἀγῶνας ἀλείψας, τῷ καθ' αὐτὸν ὑποδείγματι, καὶ πείσας τὴν σάρκα, ἀνωτέρω φρονεῖν τοῦ θανάτου. Πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ βοήσωμεν· Μεγαλομάρτυς ἀοίδιμε, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις σου, τὰς χρονίους ἐνστάσεις, λῦσον τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ ῥῦσαι τῶν δεινῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ῥάβδῳ τῆς σῆς προστασίας, Θεοκυῆτορ Ἁγνή, τὰ θηριώδη πάθη, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, ἀπέλασον ἐντεῦθεν, εἰρηνικῶς, πρὸς ζωὴν με ἰθύνουσα, καὶ τῇ ἁγίᾳ με ποίμνῃ τῶν ἐκλεκτῶν, σοῦ προβάτων συναρίθμησον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ. καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ Ἁγνή· Οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον! τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ; ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κλῆμα ὁσιότητος, καὶ στέλεχος ἀθλήσεως, ἄνθος ἱερώτατον, καὶ καρπὸς ὡς θεόσδοτος, τοῖς πιστοῖς πανίερε, ἡδύτατος ἐβλάστησας. Ἀλλ' ὡς Μαρτύρων σύναθλος, καὶ Ἱεραρχῶν σύνθρονος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Μέλπω τὸ κλῆμα τῆς νοητῆς ἀμπέλου.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας ὡς Ἱερεύς, καὶ ὡς Μάρτυς ἔνδοξος, τῷ Χριστῷ παρεστηκώς, ἐκτενῶς ἱκέτευε τυχεῖν, τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Ἐκτεταμένους ἀγῶνας ἐπὶ τῆς γῆς, διανύσας Ὅσιε, βασιλείας οὐρανῶν, ἠξιώθης στέφανον λαβεῖν, καὶ αἰώνιον ζωὴν τὴν ἀκατάλυτον.

Λελυτρωμένος τῷ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, διὰ πάθους ἔσπευσας, πρὸς αὐτὸν ἀναδραμεῖν, μιμητὴς γενόμενος παθῶν, Θεοφόρε τῶν αὐτοῦ, Ἀγγέλων σύσκηνε. Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, Θεομῆτορ ἄχραντε, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ὑπὲρ νοῦν συνέλαβες ἡμῖν, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν ἀναπηγάσασα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀγαθαγγέλου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὴν σὴν ἀνυμνῶ, Παμμάκαρ, χαίρων χάριν.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ πατάξας Αἴγυπτον.

Τὸ κλεινὸν ἐν Μάρτυσι, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα, τὸν Ἄγγελον τῇ κλήσει, γεγενημένον καὶ τῇ πράξει, χαρμονικῶς σήμερον, τιμήσωμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίσωμεν.

Ἠξιώθης Ἔνδοξε, τῆς τῶν Μαρτύρων εὐκλείας, ἀθλοῦντα θεωρήσας, μεγαλοφρόνως ἐν τῇ Ῥώμῃ, τὸν ἱερὸν Κλήμεντα· μεθ' οὗ σε συνελθόντες, πίστει γεραίρομεν.

Νεκρωθεὶς Μακάριε, παντὶ τῷ κόσμῳ ἔδραμες, τὴν νέκρωσιν κηρύττων, τοῦ Ζωοδότου ἐν σταδίῳ· καὶ ὑποστὰς βάσανα, ζωῆς ἀδιαδόχου, νῦν κατηξίωσαι. Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα Κύριον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐκύησας Παρθένε· ὃν Ἀγαθάγγελος ποθήσας, ἔξω σαρκὸς γέγονεν, ἀθλήσας παραδόξως· μεθ' οὗ ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἱεράρχου Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ὡραίους ἤνεγκας καρπούς, κλῆμα τῆς ζωηφόρου, χρηματίσας ἀμπέλου· καὶ τούτους μαρτυρικαῖς, κοσμήσας μαρμαρυγαῖς, τῷ Σωτῆρι, πάντων καθιέρωσας.

Τοῦ Παύλου ὤφθης μιμητής, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, διατρέχων Παμμάκαρ, βαπτίσματι θεουργῷ, καὶ αἵματος ῥαντισμῷ, ἁγιάζων, τῆς ὁμολογίας σου. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, καὶ πάντων Δημιουργόν, Θεὸν Λόγον, Πάναγνε ἐκύησας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ὑμνολογῶ σου τοὺς ἀπείρους παμμάκαρ πόνους, τὰς στρεβλώσεις καὶ τὰς πολλὰς αἰκίσεις, τὴν ἀνδρείαν, τοὺς ξεσμούς, καὶ τὸν θάνατον· δι' ὧν ἠξιώθης, ζωῆς Ἀγαθάγγελε.

Μετὰ μυρίους αἰκισμούς σε καὶ ἀλγηδόνας, ῥαβδισμούς τε καὶ ξέσεις Ἀθλοφόρε, ὑποβρύχιος θαλάσσῃ, δέδοσαι ἔνδοξε· ἐξ ἧς ὁ τῶν ὅλων, Δημιουργός σε ἐῤῥύσατο.

Νεανικῶς τε καὶ ἀνδρείως γενναῖε Μάρτυς, πυρακτώσεις ὑπήνεγκας τῶν ἥλων, καιομένης τῆς σαρκός, καὶ ἄνωθεν δρόσον δεχομένης, ὑπομονῆς Ἀγαθάγγελε. Θεοτοκίον.

Ὢ παραδόξου μυστηρίου! πῶς ἡ Παρθένος, πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν ἐδείχθη, ἐν νη-

Digitized by Google

δυΐ τὸν ἀπεριόριστον, ἀστενοχωρήτως χωρήσασα. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώ-
» θη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη
» ἐπ' ἐχθροὺς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθην ἐν
» σωτηρίῳ σου.

Κάθισμα τοῦ Κλήμεντος,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ μαρτυρίου ἀληθῶς τῇ δρεπάνῃ, κατατεμνόμενος σοφὲ, Ἱεράρχα, ὡς καρποφόρος ἄμπελος ἐξήνθησας, βότρυας περκάζοντας, καὶ σταλάζοντας γλεῦκος, θείας ἐπιγνώσεως, καὶ ἀθλήσεως Πάτερ· ἐξ ὧν μετέχων πᾶς τις εὐσεβῶς, καταγλυκαίνει ψυχῆς αἰσθητήρια.

Δόξα, τοῦ Ἀγαθαγγέλου. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀγαθόν σε Ἄγγελον γεγενημένον, θεοσδότοις λάμψεσιν ἀνευφημοῦντες εὐσεβῶς, ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, κλέος Μαρτύρων, σοφὲ Ἀγαθάγγελε. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ πρεσβεία ἕτοιμε, τῶν ἀπορούντων ἐν δεινοῖς, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι· μή με παρίδῃς, ἡ πάντων ἀντίληψις. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλάγχνα μητρῷα μητρικῶς, σπαρασσομένη ἐκραύγαζες· Οἴμοι! πῶς ἔδυς, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Κυκλώσας ἅπασαν, τὴν γῆν ἐξέτεινας, τῶν ἀγώνων τὸ κλῆμα ἀθλητικὴν, στάζον ἀγαλλίασιν, καὶ εὐωδίας γλυκασμὸν, Ἀθλοφόρε παμμακάριστε.

Λειμῶνα θέροντες, τῆς σῆς ἀθλήσεως, ἰαμάτων (*) τὰ ἄνθη μάκαρ τῶν σῶν, Ἔνδοξε δρεπόμεθα· καὶ ποικιλίᾳ θαυμάτων, τὰς αἰσθήσεις κατευφραίνομεν.

Ἡμέρας γέγονας, υἱὸς Θαυμάσιε, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου διηνεκῶς, περιαυγαζόμενος, τῷ τρισηλίῳ φωτισμῷ, καὶ τῇ αἴγλῃ τοῦ κηρύγματος.

Θεοτοκίον.

Μαρία Πάναγνε, ἡ καθαρώτατον, γενομένη χωρίον χωρητικὸν, θείας ἐνοικήσεως, τὸν ψυχικόν μου μολυσμὸν, καὶ τῶν ῥύπον ἐξαφάνισον.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Πολυώδυνα ἐνεγκὼν, βασάνων εἴδη γενναῖε Μάρτυς, σὺν τῷ θείῳ χαίρων Κλήμεντι, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, πᾶσαν τὴν γῆν Θεόφρον ἡγίασας.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι, τῶν στιγμάτων.

Ἀνηρτήθης ὡς ὁ Χριστὸς, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ κατεξάνθης, τὰς πλευρὰς σιδήρῳ ἔνδοξε, καταπλήξας ἅπαντας, ὑπομονῇ σοφὲ Ἀγαθάγγελε.

Μεγαλύνοντες τὸν Χριστὸν, φρουρὰν κατῴκουν οἱ Ἀθλοφόροι, ὡς φρουροὶ θείων προστάξεων, Κλήμης ὁ πανάριστος, καὶ Ἀγαθάγγελος ὁ ἀοίδιμος.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε ἀεὶ, Θεοκυῆτορ εὐλογημένη· δι' ἧς δόξης ἠξιώθημεν, καὶ τὸν πρὶν Παράδεισον, ὃν ἀπωλέσαμεν ἀπελάβομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Αἰκίσεις Πάνσοφε καρτερῶν, τὰς πολυχρονίους καὶ μακροτάτας, πολύαθλος πέφηνας· νῦν δὲ τῆς ἀφθάρτου μακαριότητος, τρυφὴν κατεκληρώσω διαιωνίζουσαν.

Τὴν πίστιν ἄγκυραν ἀσφαλῆ, ὡς καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην, θεμέλιον θέμενος, τῇ σεπτῇ Τριάδι σαυτὸν ἀνέθηκας, ναὸν ἡγιασμένον Πάτερ πανόλβιε.

Ἡ θεοκόσμητος ξυνωρὶς, ἡ διαφανὴς ἠγωνισμένη, ἀθλήσεως στάδιον, ἐπιλαβομένη τῆς αἰωνίου ζωῆς, Ἀγγέλοις συγχορεύει καὶ συναγάλλεται. Θεοτοκίον.

Σῶσαι βουλόμενος ἐκ φθορᾶς, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ὁ Κτίστης καὶ Κύριος, μήτραν ἁγνισθεῖσαν Ἁγίῳ Πνεύματι, οἰκήσας ἀπορρήτως ἀνεμορφώσατο.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὄρθρον φαεινὸν ἡμῖν.

Ἄνθραξι πυρούμενοι, ἀγαπήσεως τοῦ Παντουργοῦ, ἐν ἀσβέστῳ πυρωθείσῃ ἐβλήθητε, καλλίνικοι Μάρτυρες.

Κόσμος ὡραιότατος, ἀνεδείχθητε τῶν Ἀθλητῶν, ἀφαιρούμενοι δορὰν τὴν τοῦ σώματος, ἀήττητοι Μάρτυρες.

Ἁπλωθεὶς εἰς κράββατον, καὶ ὀπτώμενος ἐν τῇ πυρᾷ, Ἀγαθάγγελε Ἀγγέλους ἐξέπληξας, ὁρῶντας τοὺς ἄθλους σου.

Θεοτοκίον.

Ῥυομένη φάνηθι, Ἀπειρόγαμε πάντας ἡμᾶς, πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ς'. Τὴν βίου τὴν θάλασσαν.

Νομίμως ἀθλήσαντες, τοὺς στεφάνους ἐκ χειρὸς, ζωαρχικῆς ἐδέξασθε, χαρισμάτων ποικίλων διανομὴν, καὶ χάριν ἰάσεων, τῶν πιστῶν θεραπεύειν τὰ νοσήματα.

Ὁ βίος ὁ ἔνθεος, τῶν ἀγώνων ἡ τριβὴ, τῶν αἰκισμῶν ἡ ἔνστασις, εὐπρεπείας στε-

Digitized by Google

φάνωμα μυστικόν, καὶ κάλλους διάδημα, καὶ στολὴ ἀφθαρσίας σοι γεγόνασιν.

Θεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινὸν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν πελάγει τοῦ βίου.

Χαριστήριον αἶνον Θεῷ προσῆξας, θεόφρον Ἀθλητὰ, ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθεὶς, ὡς πάλαι οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, καὶ δρόσον δεχόμενος, Ἀγαθάγγελε οὐρανόθεν.

Ἀγαθαῖς ἀγγελίαις, ταῖς δι' Ἀγγέλων, νευρούμενος τὸν νοῦν, τοὺς αἰκισμούς τε καὶ ἀλγηδόνας, ὥσπερ πάσχοντος ἄλλου, ῥᾳδίως ὑπήνεγκας, Ἀγαθάγγελε γενναιόφρον.

Ἱερὰν ξυνωρίδα ὑμᾶς ὁ πλάνος, θεασάμενος Σοφοὶ, δεσμοῖς συνθλίβει, καὶ ποιναῖς συγκόπτει, καὶ φρουραῖς κατακλείει, καὶ γέλωτα ὤφλησε, τῇ ἀτρέπτῳ ὑμῶν ἐνστάσει.

Θεοτοκίον.

Ῥᾳθυμίαν ὕπνου θανατηφόρου, ἀπάλλαξον Ἁγνὴ, καὶ πρὸς ἐνθέους, γρηγορεῖν με ὕμνους, καὶ καλὰς ἐργασίας, ἐνίσχυσον Δέσποινα, ἵνα πόθῳ ὑμνολογῶ σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πελάγει τοῦ βίου ταῖς πράξεσί μου, κα-
» τῆλθον εἰς βυθὸν· ἀλλ' ὡς ἐκ κήτους Ἰω-
» νᾶς, οὕτω βοῶ σοι· Ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν με,
» ἀνάγαγε δέομαι, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου γέγονας, τίμιον κλῆμα, τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, Κλῆμη πολύαθλος ὀφθεὶς, σὺν τοῖς συνάθλοις τε ἔκραζες· Χριστὲ, Μαρτύρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ Οἶκος.

Υἱὸς φωτὸς ἀναδειχθεὶς, Θεοῦ συγκληρονόμος, ὡς Ἠλιοὺ ὁ θεῖος, τὸν Ἀχαὰβ ἤλεγξεν· οὕτω καὶ σὺ, Κλῆμη σοφὲ, Βασιλεῖς ἀνόμους, καὶ Τυράννους ἀπηνεῖς, Ἑλλήνων τοὺς πρωτεύοντας, ἐν λόγῳ καὶ ἀληθείᾳ ἐνίκησας, καὶ προσάγεις θῦμα τῷ Κυρίῳ νῦν, τὰ πλήθη τῶν εἰς Χριστὸν πιστευσάντων. Διὸ, κοινωνὸν τῆς σῆς μαρτυρίας Ἀγαθάγγελον εὑρὼν, πόλεις ἐναθλῶν συνώδευσας, φαιδρῶς κραυγάζων· Χριστὲ, Μαρτύρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Στίχοι.

Ἀγαθαγγέλου καὶ Κλήμεντος αἱμάτων,
Τὸ τοῦ ξίφους δίψαιμον ἐπλήσθη στόμα.

Εἰκάδι δ' ἐτμήθητε τρίτῃ, Ἀγαθάγγελε, Κλῆμη.

Ὁ μακάριος οὗτος καὶ θεσπέσιος Κλήμης, ἐν ὅλῃ σχεδὸν τῇ ἀνθρωπίνῃ αὐτοῦ ζωῇ διήνυσε τὸ μαρτύριον. Ἐν γὰρ ὀκτὼ χρόνοις καὶ εἴκοσιν, αὐτῷ παρετάθη ὁ πρὸς τοὺς τυράννους ἀγὼν, οὐ διακοπτόμενος ἐκεχειρίᾳ, οὐδὲ ἐκ παραγγέλματος ἐφ' ἡμέραις ῥηταῖς τακτήν τινα λαμβάνων ἀνακωχὴν καὶ εἰρήνην, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἐν πολέμῳ παρατασσομένοις ἑκατέρωθεν νόμοις, ἵν' αὖθις ἐπ' ἀλλήλους νεαροὶ συμπέσωσι καὶ ἀκμάζοντες· ἀλλὰ σύντονοι καὶ ὀξεῖς, ὡς μὴ εἶναι μᾶλλον τὸν χρόνον θαυμάζειν, ἐν ᾧ ὡς ἄλλου πάσχοντος αὐτὸς ἐκαρτέρει, ἢ τὸ πλῆθος καὶ τὴν ἐπιφορὰν τῶν κακῶν· μᾶλλον δὲ θαυμάζειν ἐπίσης ἀμφότερα. Διὰ γὰρ πάσης ἰδέας βασάνων ὑπελθὼν, καὶ τοὺς τότε κρατοῦντας τυράννους καὶ βασιλεῖς ἐλέγξας, καὶ πάσῃ σχεδὸν τῇ οἰκουμένῃ θέατρον γεγονὼς, καὶ Ἀγγέλους καταπλήξας τῇ καρτερίᾳ, οὕτω τῆς δόξης τὸν στέφανον ἐκομίσατο.

Ἦν δὲ ἐκ πόλεως Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας, πατρὸς μὲν Ἕλληνος, μητρὸς δὲ εὐσεβοῦς καὶ πιστῆς, τοὔνομα Σοφίας. Ὑπέδυ δὲ τὸν μονήρη βίον δωδεκαέτης ὑπάρχων. Εἰς δὲ τὸν εἰκοστὸν γενόμενος χρόνον, εἰς τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης θρόνον ἄγεται. Ἤθλησε δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων.

Ὁ δὲ μακάριος Ἀγαθάγγελος, Ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος. Μετὰ δὲ τὸ ἀναιρεθῆναι τοὺς μετὰ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος ὄντας Ἁγίους, ἐναποκλείστους ἐν Ῥώμῃ (ὧν εἷς ἦν ὁ Ἀγαθάγγελος, πρῶτος μὲν τῶν ἄλλων προσελθὼν, καὶ βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, ἀποδράσας δὲ καθ' ὃν καιρὸν ἀποτμηθῆναι ἔμελλον οἱ σὺν αὐτῷ ἀπόκλειστοι), μέλλοντος τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος ἀπὸ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Μαξιμιανοῦ ἀπαχθῆναι, καὶ ἐμβληθῆναι τῷ πλοίῳ, καὶ ἀποπλεῦσαι εἰς Νικομήδειαν, προλαβὼν ὁ Ἀγαθάγγελος, εἰσῆλθε λαθὼν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ περιέμενε τὸν Κλήμεντα. Ὡς δὲ καὶ οὗτος εἰσῆλθε, καὶ προσπεσόντα τὸν Ἀγαθάγγελον τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἶδεν, ἐχάρη, καὶ τὴν αὐτοῦ μεταμέλειαν καὶ ἐπιστροφὴν, ὡς ἀγαθοῦ Ἀγγέλου παρουσίαν, ἐνόμισε. Καὶ ἦν συναθλῶν αὐτῷ ἄχρις ἂν, φθάσαντες εἰς Ἄγκυραν, πρὸς Λούκιον παρεγένοντο. Κἀκεῖσε τὴν κάραν ἀποτμηθεὶς, προστάξει τοῦ Λουκίου, μετὰ τῶν λοιπῶν σὺν αὐτῷ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων τῷ Χριστῷ προσελθόντων, πρὸς τὰς οὐρανίας ἀπέπτη μονάς.

Τὰ δὲ εἴδη τῶν βασάνων εἰσὶ ταῦτα. Ὁ μὲν μακάριος Κλήμης ἰδίως πέπονθε ταῦτα· ξύλῳ ἀναρτᾶται, καὶ ξέεται· λίθοις κατὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν παρειῶν τύπτεται· εἱρκτῇ βάλλεται· τροχῷ δεσμεῖται· βάκλοις τύπτεται· μαχαίραις κατατέμνεται· σιδηροῖς στύλοις τὸ στόμα τύπτεται· τὰς σιαγόνας συντρίβεται· ὀδόντων ἀποστερεῖται· σιδήροις πεδεῖται, καὶ εἱρκτῇ ἐναποῤῥίπτεται. Ταῦτα ὁ θεῖος Κλήμης ἰδίως.

Ἅμα δὲ Ἀγαθαγγέλῳ, βουνεύροις ξηροῖς τύπτονται· ξύλῳ ἀναρτῶνται· λαμπάσι πυρὸς τὰς πλευρὰς καίονται· θηρίοις ἐκδίδονται· σούβλας πεπυρωμένας διὰ τῶν μεσοδακτύλων τῶν χειρῶν δέχονται· ἐν ἀσβέστῳ βληθέντες, δυσὶν ἡμέραις προσεκαρτέρησαν· λώρους τῆς δορᾶς τοῦ σώματος τῶν ὤμων ἀφαιροῦνται· βάκλοις αὖθις τύπτονται· ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν πυρωθέντων ἀνακλίνονται· εἰς κάμινον πυρὸς νυχθήμερον ἐμβάλλονται· κατὰ τῶν ψοῶν σφοδρῶς ξέονται· ὀβελίσκοις ὀξέσι, κατὰ γῆς ἐμπαρεῖσιν, ἄνω τὰς εὐθείας ἔχουσιν, ἐπακοντίζονται, οἳ δεινῶς αὐτοὺς κατεκέντησαν, καὶ κατέτρωσαν· μόλυβδον λυ-

Digitized by Google

θέντα κατὰ κεφαλῆς μόνος ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ἐπιχέεται· λίθοις μυλίταις τοῖς τραχήλοις ἐξαρτῶνται ἀμφότεροι, καὶ διὰ τῆς πόλεως ἑλκόμενοι, λίθοις βάλλονται.

Ἰδίως πάλιν ὁ Ἅγιος Κλήμης, περόνας σιδηρᾶς πεπυρωμένας εἰς τὰς ἀκοὰς δέχεται· λαμπάσι πυρὸς αὖθις προσομιλεῖ· λίθῳ μεγάλῳ προσδεθεὶς, βάκλοις κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς τύπτεται· καὶ ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας πεντήκοντα πληγὰς λαμβάνων ἐκαρτέρει. Τὸ δὲ τελευταῖον, καρατομοῦνται τὰς κεφαλὰς ἀμφότεροι ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πέραν ἐν τοῖς Εὐδοξίου, ἐπέκεινα Ἀνάπλου, καὶ ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τῆς παλαιᾶς καὶ νέας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου.

Στίχ. Δεῦρο πρὸς ἡμᾶς εἰς τὰ τερπνὰ τῆς πόλυ,
Εὐσεβίῳ λέγουσιν οἱ τερπνοὶ Νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαΰσιμᾶ τοῦ Σύρου.

Στίχ. Γλώσσαις λαλῶν πρὶν Μαΰσιμᾶς τῶν Σύρων,
Γλώσσαις λαλεῖ νῦν Ἀγγέλων πρὸς Ἀγγέλους.

Ἐγένετό τις ἀνὴρ ἐν τῇ Κύρῳ, Μαΰσιμᾶς μὲν ὄνομα, Σύρος δὲ τὴν φωνήν. Ἀγροίκως δὲ ἀναχθεὶς ἐν τῷ βίῳ, διέλαμψε ταῖς ἀρεταῖς φυσικῶς. Μονοχίτων δὲ ὢν, λέγεται μὴ δεύτερον κτήσασθαι χιτῶνα, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τοῖς γινομένοις ῥήγμασιν ἕτερα ῥάκη συρράπτειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον σκέπειν τὴν σάρκα. Τῆς δὲ τῶν ξένων καὶ πενήτων θεραπείας, οὕτως ἐπεμελεῖτο προθύμως, ὡς τοῖς παριοῦσιν ἅπασιν ἀναπετάννυσθαι τὰς θύρας. Δύω δὲ πίθους ἐσχηκέναι λέγεται, τὸν μὲν σίτου, τὸν δὲ ἐλαίου, ἐξ ὧν ἐχορήγει ἅπασι τοῖς δεομένοις, ὡς τῆς τῇ Σαραφθίᾳ χήρᾳ δοθείσης εὐλογίας, ἐπενεχθείσης, καὶ ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ πίθους. Ὁ γὰρ πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτὸν ἐπισκεπτόμενος Θεὸς, ὥσπερ τὴν ὑδρίαν ἐκείνην καὶ τὸν καμψάκην ἀναβλύζειν ἐκέλευσε, τῶν τῆς φιλοξενίας σπερμάτων παρέχων τὰ δράγματα, οὕτω καὶ τῷ θαυμασίῳ δέδωκε τῇ προθυμίᾳ τὴν χορηγίαν ἰσόμετρον. Καὶ καλῶς καὶ ὁσίως τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον διαβιβάσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαλαμάνου τοῦ Ἡσυχαστοῦ.

Στίχ. Οἴχῃ χαμερποῦς, καὶ χαμαιζήλου βίου,
Ὑψηλὲ πράξει καὶ λόγῳ, Σαλαμάνη.

Κώμη τίς ἐστι τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ πρὸς ἑσπέραν, ἐπικειμένη τῇ ὄχθῃ, Καπερσανᾶ καλουμένη. Ἐκ ταύτης ὁρμώμενος ὁ μακάριος Σαλαμάνης, καὶ τὸν ἡσύχιον βίον ἀσπασάμενος, ἐν τῇ πέραν κώμῃ μικρὸν οἰκίσκον εὑρὼν, καθεῖρξεν ἑαυτὸν, οὔτε θύραν, οὔτε θυρίδα καταλιπών. Ἅπαξ δὲ τοῦ ἔτους παρὰ τὴν γῆν ὀρύττων, παντὸς τοῦ ἔτους ὑπεδέχετο τὴν τροφήν· ὁ τῆς πόλεως δὲ Ἀρχιερεὺς, τὴν τοῦ ἀνδρὸς μαθὼν ἀρετὴν, ἀφίκετο, τὴν ἱερωσύνην δοῦναι τῷ μακαρίῳ βουλόμενος. Καὶ διαρρήξας τοῦ οἰκίσκου τι μέρος, εἰσῆλθε, καὶ τὴν χεῖρα ἐπέθηκε, καὶ τὴν εὐχὴν ἐπετέλεσε· καὶ πολλὰ μὲν πρὸς αὐτὸν εἶπε, καὶ τὴν ἐπιγενομένην χάριν τῆς ἱερωσύνης ἀνήγγειλεν· οὐδεμιᾶς δὲ φωνῆς ἀκούσας, ἀπῆλθεν, ἀνοικοδομηθῆναι κελεύσας τὸ καταλυθὲν μέρος τοῦ οἰκίσκου, ὅπερ αὐτὸς διέρρηξεν.

Ἄλλοτε πάλιν οἱ τῆς κώμης ἐκείνης, ἀφ' ἧς ὥρμητο, ἄνθρωποι, νύκτωρ τοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον διαπεράσαντες, λαβόντες αὐτὸν, οὔτε ἀντιτείνοντα, οὔτε κελεύοντα, εἰς τὴν οἰκείαν κώμην ἀπήγαγον· καὶ τοιοῦτον οἶκον δειμάμενοι, παραυτίκα καθεῖρξαν. Ὁ δὲ ὁμοίως ἡσυχίαν διῆγεν, οὐδὲν πρὸς μηδένα διαλεγόμενος. Μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας οἱ τῆς ἀντιπέραν κώμης ἄνθρωποι, νυκτὸς πάλιν ἐπελθόντες, καὶ τὸ οἴκημα διορύξαντες, πρὸς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἀπήγαγον, οὐκ ἀντιλέγοντα, οὐδὲ μένειν βιαζόμενον, οὐδ' αὖ πάλιν προθύμως ἀπαίροντα.

Οὕτω νεκρὸν παντελῶς τῷ βίῳ ἑαυτὸν κατέστησε, καὶ τὴν ἀποστολικὴν ἐκείνην φωνὴν ἀληθεύων ἐφθέγξατο· Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγὼ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ (Γαλ. β΄. 10). Καὶ οὕτως ἑαυτὸν νεκρώσας ὁ μακάριος Σαλαμάνης, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε, οὕτως ἐπετέλεσε μέχρι τέλους, καὶ ἀπελθὼν πρὸς Κύριον, χορεύει αἰώνια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι δύω Μάρτυρες οἱ ἐν τῷ Παρίῳ, λάκκῳ ἐμβληθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἔνδον βόθρου χωροῦσι Μάρτυρες δύω,
Θείου πόθου βάλλοντος ἔξω τὸν φόβον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ζ΄. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Τῇ αἴγλῃ τοῦ μαρτυρίου, τὴν οἰκουμένην ἐφαίδρυνας, ἀναμέλπων Χριστῷ, διανοίας, καὶ ψυχῆς καθαρότητι· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἱερωτάτη πανήγυρις, οὐρανίῳ φωτὶ λαμπομένη, καταυγάζει τοὺς κράζοντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου, Παρθένε Μήτηρ γεγένησαι, τῆς τὰ πάντα σοφῶς κυβερνώσης, φυσικῇ ἀγαθότητι. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Μὴ παραδῴης ἡμᾶς.

Ὥσπερ οἱ δύο ἀεὶ φωστῆρες, φαιδρῶς τὴν Ἐκκλησίαν, φωτίζουσι πλουσίως ἄθλων λαμπρότητι, σὺν Ἀγαθαγγέλῳ ὁ μέγας Κλήμης σκοτασμὸν, λύοντες πονηρὸν ἀπιστίας ἐχθρῶν· οὓς εὐφημήσωμεν μεγαλοφώνως.

Νεανικῶς τοὺς ξεσμοὺς ὑπέστης, καὶ πάσας τρικυμίας, τῶν ἀνυποίστων πόνων σαρκός σου τραύμασιν, ἐχθροὺς τραυματίζων τοὺς ἀοράτους, Ἀθλητὰ ἔνδοξε, τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ κοινωνὲ, Ἀγγέλων σύσκηνε, Μαρτύρων κλέος.

Χαίρων ὑπέστης σοφὲ, μολύβδου βαρείας πυρακτώσεις, κατὰ τῆς θείας κάρας ἐπενεχθείσας σου, καὶ καταφλεγούσας ταύτην διόλου, ὥσπερ τις ἄσαρκος, Ἀγαθάγγελε στρατιῶτα Χριστοῦ· ὅθεν πίστει σε δοξολογοῦμεν.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἀνερμηνεύτου λόγῳ, μετέσχες Παρθένε μυστηρίου· Θεὸν γὰρ τὸν ἐν πᾶσιν ὄντα ἀχώρητον, ἀστενοχωρήτως χωρεῖς καὶ τίκτεις, καὶ μαζοῖς ἔθρεψας, βουληθέντα οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, τοὺς Θεοτόκον σε ὁμολογοῦντας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ η'. Νόμων πατρῴων.

Ἀναφανέντες φαεινότατοι, ἐπὶ τῆς γῆς φωστῆρες κατελαμπρύνατε, τὸ στερέωμα, Πανόλβιοι, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας· ἐν οὐρανοῖς δὲ, φέγγει τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν, πρωτοτόκων πανήγυριν εὐφραίνετε βοῶντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετ' εὐφροσύνης τὴν χαρμόσυνον, τῶν σῶν ἀγώνων μνήμην νῦν ἑορτάζομεν· ὡς γὰρ ἄσαρκος ὑπέμεινας, αἰκισμῶν τρικυμίας· ἀλλ' ἀντὶ τούτων, τὴν διαιωνίζουσαν τρυφὴν, ἐπαξίως ἀπείληφας, ἀντίδοσιν πλουσίαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πεποικιλμένην καὶ ὑπέρλαμπρον, καταστολὴν σὺ δόξης ἀμφιασάμενος, ἀντὶ πνεύματος Πανόλβιε, χαλεπῆς ἀκηδίας, ἀντὶ βασάνων, τὴν Ἀγγελικὴν διαγωγὴν, ἀντηλλάξω λαβόμενος, ζωῆς τῆς ἀϊδίου· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐξ ἀϊδίου τῷ Γεννήτορι, ὁ συνυπάρχων Λόγος καὶ συννοούμενος, ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων δὲ, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, τὴν τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐθεούργησε μορφὴν, ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν, ἀσυγχύτως ἑνώσας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοώντων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὰ σύμπαντα Δέσποτα.

Ῥανίσιν αἱμάτων σου, πῦρ ἀποσβέσας ἀθεΐας, ἤρδευσας Πανεύφημε, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, πίστει ἀναθάλλουσαν, καὶ εὐφημοῦσαν ἀξίως, τοὺς μεγίστους σου πόνους, τὰ παλαίσματα, τὰς λαμπρὰς ἀριστείας, ἀπαύστως σοφὲ Ἀγαθάγγελε.

Ἴσους ἐκομίσαντο, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, Κλήμης ὁ πανάριστος, καὶ Ἀγαθάγγελος· ὅθεν, ἐν ὑψίστοις, τῷ πάντων βασιλεύοντι παρεστῶτες, προστάται καὶ ῥύσται ἡμῶν χρηματίζουσιν, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Νέους ἐκμιμούμενος, τοὺς κατασβέσαντας τὴν φλόγα, τὸ πῦρ ὥσπερ ἄσαρκος, ὑπήλθες Ἀθλοφόρε, ζήλῳ πυρακτούμενος, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, καὶ θερμῶς ἀνεβόας Ἀγαθάγγελε· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἰσχυρὰν παράκλησιν, καὶ ἀκαταίσχυντον ἐλπίδα, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καὶ θείαν προστασίαν, ὁ λαός σου ἔχει σε, ὁ σὲ δοξάζων Παρθένε· καὶ σωζόμενος, κράζει ἐμμελέστατα· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὰ σύμπαντα Δέσποτα, τῇ σῇ σοφίᾳ
» συνεστήσω· γῆς δὲ πάλιν ἥδρασας, ὡς
» οἶδας τὸν πυθμένα, τῇ βάσει πηξάμενος, ἐπὶ
» ὑδάτων ἀπείρων· διὸ πάντες βοῶμεν ἀναμέλ-
» ποντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύ-
» στως τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Λουτρῷ τοῦ φωτοειδοῦς βαπτίσματος, τελειωθεὶς, καὶ τῆς ἱερωσύνης τῷ χρίσματι, καὶ Μαρτύρων αἵματι λουσάμενος, ὅλος πεφωτισμένος, χαίρων ἀνέδραμες, πρὸς τὰς οὐρανίους στρατιὰς Θεομακάριστε.

Ὁ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων στέφανος, Λόγος Θεοῦ στεφάνῳ τῶν χαρίτων ἐκόσμησε, σὴν ἁγίαν κορυφὴν Θεσπέσιε, ὁ τῆς δικαιοσύνης, ἄδυτος Ἥλιος, δι' ὃν τοὺς ἀγῶνας τοὺς μακροὺς, χαίρων ὑπέμεινας.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς καὶ Λόγος Θεοῦ, ὁ ἄναρχος, σωματωθεὶς, υἱὸς καὶ τῆς Παρθένου γεγένηται, εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, θείου τῇ συνεργείᾳ· ὅθεν ἀνέπλασε, τὴν καταφθαρεῖσάν μου μορφὴν, ὡς παντοδύναμος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐποίησε κράτος.

Ὡς ζεῦγος ὡραῖον, Ἀγαθάγγελος ὁμοῦ, ὁ ἔνδοξος καὶ Κλήμης ὁ γενναῖος, φανέντες μαρτυρικαῖς, ἐλαμπρύνθησαν στολαῖς· καὶ νῦν στεφανηφόροι τῷ Θεῷ, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὅλων, εὐκλεῶς παρίστανται, σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις.

Σαρκὸς οὐκ ἐφείσω, ὁμιλούσης χαλεποῖς, ἐν πλείοσι καιροῖς καλαστηρίοις, ἐφέσει τῶν ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασε Θεὸς, τοῖς θείοις θεράπουσιν αὐτοῦ· μεθ' ὧν περιπολεύεις, Μάρτυς Ἀγαθάγγελε, χαίρων εἰς αἰῶνας.

Ἡ γῆ ἑορτάζει, καὶ χορεύει οὐρανός· ἀγάλλονται χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ καρδίαι τῶν πιστῶν, εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὴν μνήμην σου σήμερον σοφέ· ἐν ᾗ τοὺς σὲ τιμῶντας, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, πάσης ἐπηρείας.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις τὸν κόσμον, ἀνατείλασα τὸ φῶς, Παναμώμε τὸ λάμψαν πρὸ αἰώνων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ὑπὲρ νοῦν· διὰ τοῦτό σοι βοῶ· Τὸ σκότος ἀπέλασον Ἁγνή, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, τῶν ἀτάκτων λογισμῶν, ὅπως ἀνυμνῶ σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ· κα-
» θεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
» ὕψωσε ταπεινούς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· ἐν οἷς
» ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ
» κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, τὴν γῆν κυκλώσας ἅπασαν, καὶ τῶν μακρῶν σου ἀγώνων, ἐκτείνας Κλήμη τὸ κλῆμα, τῇ ἕλικι τῆς Πίστεως, ζωγρεῖς τὸν Ἀγαθάγγελον, συγκοινωνόν σοι Μάρτυρα, τῆς ἀγαθῆς ἀγγελίας, ἐπώνυμον ἀθλοφόρον. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡς οὖσα καθαρώτατον, δοχεῖον Θεονύμφευτε, τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος, δεῖξον ἐλεύθερον Κόρη· βρυγμοῦ ὀδόντων σκώληκος, καὶ τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον, τοῦ αἰωνίου Δέσποινα, ὅπως ἐν πίστει ὑμνῶ σε, εὐλογημένη Μαρία.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῌ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μεταναστεύουσα πρώην, τῇ διαθέσει Σεμνή, καὶ βεβαιοῦσα ἔργῳ, τὰ κριθέν σοι ἐννοίᾳ, ἐξῆλθες τῆς ματαίας τῶν ἡδονῶν, μακαρία λειότητος· καὶ ἀρετῶν τῇ τραχείᾳ εὐθυδρομεῖς, ἀναβάσει ξενιτεύσασα.

Ἐν τῷ λιμένι τοῦ θείου, προσορμισθεῖσα ἰσθμοῦ, διαπερᾷς κυμάτων, τῶν τοῦ κόσμου τὸν σάλον· ψυχῆς δέ σου τὸ πλοῖον, ὅλον Σεμνή, ἀδιάκλυστον φέρουσα, ἐξ ἡδονῶν τῆς πικρίας τῶν μυστικῶν, ἀγωγίμων μένεις ἔμπλεως.

Θεοπρεπεῖ τῇ μιμήσει, σὺ ξενιτεύσασα, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐξ ἄνω, πρὸς ἡμᾶς κατελθόντος, ὑψῶσαι τοὺς πεσόντας, μένεις σοφή, συγγενέσι μὲν ἄγνωστος, ἀλλ' εὐσεβέσι γνωστή, ὡς πρὸς τὸν Θεόν, Ξένη πάντοτε πρεσβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένη ὑπάρχεις, ἐν γενεαῖς γενεῶν, Παρθενομῆτορ Κόρη, Θεοτόκε Μαρία, τοῦ κόσμου προστασία, τεκοῦσα σαρκί, τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνάρχου Πατρός, καὶ συναΐδιον Πνεύματι ἀληθῶς· ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Υἱόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνῳδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατόν μου τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακὶ ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ· καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὁσία Ξένη, τὸ Πνεῦμά σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ δύω Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας εἷς.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν.

Ξένον ὄντα πάσης ἀρετῆς, καὶ μακρυνθέντα πράξεσιν, ἀπὸ Θεοῦ ἀτόποις, οἰκειώσόν με τούτῳ, εὐχαῖς εὐπροσδέκτοις σου, Ξένη σεμνὴ Ὁσία, σοῦ τὸν ξένον βίον εὐφημοῦντα.

Πῦρ σε ἀναφλέξαν νοητόν, ὡς ὕλην εὐκατάπρηστον, τὴν κοσμικὴν ἀπάτην, καὶ σαρκικὸν μνηστῆρα, ἀρνήσασθαι ἔπεισε, γνώμῃ ἀνδρειοτάτῃ, καὶ Κυρίῳ ἁγνῶς μνηστευθῆναι.

Ξένην ἐννοήσασα ζωήν, ἐν οὐρανοῖς τὴν μένουσαν, καὶ μὴ παρερχομένην, τὴν κλῆσιν ὡς τὴν πρᾶξιν, ἠμείψω καὶ ἔδραμες, ἔλαφος ὡς διψῶσα, ἀθανάτου κατ' ἴχνος μνηστῆρος.

Θεοτοκίον.

Ὕμνοις τὴν πανάχραντον πιστοί, Μαρίαν εὐφημήσωμεν, τὴν Θεομήτορα, τὴν κεχαριτωμένην, τὴν σκέπην τὴν ἔνθεον, τὸν εὔδιον λιμένα, τὴν τῶν πάντων πιστῶν σωτηρίαν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Κατακρατήσας ἔρως ὁ θεϊκός, τῆς ἁγνῆς ψυχῆς σου, λήθην λαμβάνειν σε, τῶν τῆς ἀσκήσεως πόνων, ἔπεισε Σεμνὴ καὶ τῆς φύσεως.

Τοῦ ἀθανάτου μνηστῆρος καλλοναῖς, ἡδομένη κάλλη σαρκὸς ἐμάρανας, καὶ ὤφθης ὡραιοτάτη, θεῖον πρὸς νυμφῶνα σκηνώσασα.

Digitized by Google

Κεχρυσωμένας πτέρυγας ἀρετῶν, κτησαμένη ὕψος πρὸς οὐράνιον, ἐπέτασας Μακαρία, ὡς περιστερὰ ἀδιάφθορος. Θεοτοκίον.

Ἡ φωτεινὴ νεφέλη τοῦ νοητοῦ, καὶ φαιδροῦ Ἡλίου τοῦ ἀνατείλαντος, ἐκ τῆς γαστρός σου Παρθένε, φώτισον τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανούς, καὶ
» τὴν γῆν ἑδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν,
» στερέωσόν με πρὸς ὕμνον, καὶ δοξολογίαν
» σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν δι' οἶκτον ὀφθέντα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀγαπήσασα Λόγον Θεοῦ Πατρός, αὐτῷ ἠκολούθησας· ὡς νυμφίῳ Πανόλβιε, καὶ φθαρτὸν νυμφίον, προθύμως κατέλιπες, καὶ ἐνεγκαμένην, καὶ πλοῦτον ἐπίκηρον· ὅθεν ἐπὶ ξένης, φερωνύμως βιοῦσα, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τῶν ζώντων ἀπείληφας, κληρουχίαν Θεόπνευστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυτρόποις περιπεσών, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς θερμῇ ἀντιλήψει, καὶ σκέπῃ μου ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε, δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Προῖκα τῷ Χριστῷ, προσῆξας τὴν ἁγνείαν, νέκρωσιν μελῶν, καὶ πόνους ἐγκρατείας, καὶ ἀντεδέξω οὐράνιον βασιλείαν, καὶ αἰωνίζουσαν ἀπόλαυσιν.

Βρέχουσα στρωμνήν, τοῖς δάκρυσιν Ὁσία, καὶ μετὰ σποδοῦ, ἐσθίουσα τὸν ἄρτον, τῆς παρακλήσεως ἔτυχες τῆς ἀγήρω, καὶ Παραδείσου ἀπολαύσεως.

Τύπον σεαυτήν, καλῶν παρεχομένη, εἵλκυσας πολλάς, ψυχὰς εἰς σωτηρίαν, ἀπορραγείσας τοῦ κόσμου τῆς προσπαθείας, Ξένη θεόφρον ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, Ἁγία Θεοτόκε· χαῖρε ἡ χαράν, κυήσασα τῷ κόσμῳ· χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεοτόκε ἁγνή.

Ὠδὴ ε΄. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ὡς δάμαλις ποθοῦσα, τοῦ ποιμένος τὸ θεῖον κάλλος ἐκραύγαζες· Ποῦ νῦν ποιμαίνεις Νυμφίε; ποῦ κοιτάζῃ εἰπέ μοι; ἐπιποθῶ σου ἰδεῖν, τὴν ὑπερβάλλουσαν θέαν, καὶ φλέγομαι πάντοθεν.

Ἐράσμιον τὸ κάλλος, τὸ ἐμόν, βοᾷ ὁ Νυμφίος, ζητοῦσα Σεμνή, ταῖς ἀρεταῖς λαμπρυνθεῖσα, εἰς οὐρανούς με σκόπει· ἐκεῖ ποιμαίνω ἐγώ, καὶ τὰ ἐμὰ προσκαλοῦμαι, ἑκάστοτε θρέμματα.

Τρυγὼν ὡραιοτάτη, χελιδὼν λαμπροτάτη, καὶ νοητὴ ἀηδών, τῶν ἰξευτῶν διαδρᾶσα, τῶν νοητῶν παγίδας, ἐδείχθης Ξένη σεμνή, καὶ ἐναπόθετον κάλλος, Χριστοῦ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἀμήτορα τῶν ἄνω, ἐπ' ἐσχάτων τοῖς κάτω, τίκτεις ἀπάτορα, οὐσιωθέντα Παρθένε, τὸ ἡμέτερον ὅλον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι, φθορᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὴν ξένην σου βιοτήν, καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον ἄσκησιν, δοξάζων ὁ διὰ σέ, ξενιτεύσας ἔνδοξε, σημείοις καὶ τέρασι, παραδόξοις ὄντως, σὲ Ὁσία κατεκόσμησε.

Τὸν ξενωθέντα μακράν, τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οἰκείωσόν με ταῖς σαῖς, Ὁσία δεήσεσι, καὶ ξένον με ποίησον, τῆς δεινῆς γεέννης, καὶ παθῶν τῶν συνεχόντων με.

Τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν, καταστεφθεῖσα ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθεις Χριστόν, κύκλου δι' ἀστέρων σε, ὑπὲρ νοῦν μηνύοντος, τοῖς ἐγγὺς καὶ πόρρω, ξενοτρόπως Ξένη ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὁ νώτοις χερουβικοῖς, ἀπεριγράπτως καθήμενος, περιγραπτὸς ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ ἐνῴκησε, σαρκὶ οὐ Θεότητι, καὶ ἐκ σοῦ προῆλθε, διασώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸ σὸν ξενότροπον Ξένη μνημόσυνον, ἐπιτελοῦντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν Χριστὸν τὸν ἐν ἅπασι, σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν τῶν ἰάσεων· ὃν πάντοτε δυσώπει, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἵλεων, Ξένη, τὸν ξενοτρόπως ἐκ Παρθένου τεχθέντα, ἐκδυσώπει Χριστὸν ἡμῖν γενέσθαι ἀοίδιμε, τοῖς κατὰ χρέος σοι προσφοιτῶσιν ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας καθαρωτάτης, καὶ εὐσεβῶς τὴν σὴν μνήμην ὑμνῆσαι σπουδάζουσιν, ἣν πᾶσαι τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἀξίως ἐτίμησαν, ὡς φωτοφόρον καὶ ἄμωμον, καὶ ἁγίαν πανήγυριν, Ἔνδοξε, πρεσβεύουσα ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης, καὶ τῶν δύο αὐτῆς Θεραπαινίδων.

Στίχοι.

Ἀποξενοῦται τοῦδε τοῦ βίου Ξένη,
Οὐ ζῶσα καὶ πρὶν, ὡς ἀληθῶς, ἦν ξένη.

Θνήσκουσιν ἄμφω τῆς Ξένης αἱ δουλίδες,
Οὐ τῶν ἐκείνης ἀρετῶν οὖσαι ξέναι.

Εἰκάδι οὐρανῷ εἰς ξενίην Ξένη ἦλθε τετάρτῃ.

Ἡ μακαρία αὕτη καὶ ἀοίδιμος Ξένη ἐκ τῆς μεγαλοδόξου γέγονε πόλεως Ῥώμης, γένους ἐντίμου καὶ ζηλωτοῦ. Τῶν οὖν γεννητόρων αὐτῆς γάμῳ ταύτην ἐκδοῦναι βουλομένων, καὶ τῶν κατὰ τὸν γάμον πάντων εὐτρεπισθέντων, ἐξ αὐτῆς τῆς παστάδος, μεθ' ἑτέρων γυναικῶν, δύο παιδισκῶν, ἀποφυγοῦσα, καὶ διὰ θαλάσσης τὴν πορείαν ποιησαμένη, ἄλλους ἀμείψασα τόπους, τὴν πόλιν τῶν Μυλασσῶν κατέλαβε. Μᾶλλον δὲ παρὰ τοῦ θεσπεσίου Παύλου τοῦ Μοναχοῦ (ὃς αὐτῇ θεόθεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φανεὶς, ὁδηγὸς γέγονε τῶν κρειττόνων), εἰς τὴν τοιαύτην πόλιν κατέστη. Ἔνθα μικρὸν εὐκτήριον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου πηξαμένη, ἅμα ταῖς δυσὶ θεραπαινίσι, καί τινων ὀλίγων Παρθένων συνελθουσῶν, πολλὴν ἄσκησιν ἐπεδείξατο, διὰ πάσης καρτερίας καὶ ἀποχῆς τῶν κατ' αἴσθησιν ἡδονῶν, εἰς τὴν οὐράνιον ἑαυτὴν ἄγουσα πολιτείαν.

Καλῶς οὖν διεξελθοῦσα τὸν βίον, μετὰ τὴν ὁσίαν ἐκείνην καὶ μακαρίαν τελευτὴν, ἄνωθεν ἔσχε τὴν μαρτυρίαν. Καὶ γὰρ μεσούσης ἡμέρας, ἡλίου κατὰ γῆν φωτίζοντος, δι' ἀστέρων ὤφθη Σταυρός· ὃν συνέκλειε, καὶ εἰς τὸ μέσον συνεῖχεν ἕτερος ἀστέρων χορὸς, ὡς δοκεῖν στέφανον αὐτὸν εἶναι τῆς μακαρίας, τῆς μακρᾶς ἕνεκα νηστείας καὶ ἀγρυπνίας καὶ ἀφθορίας ἀντιδοθέντα αὐτῇ πρὸς Θεοῦ. Καὶ τοῦτο δῆλον, ὅτι τῇ τοῦ λειψάνου ταύτης ὑπὸ γῆν ἀποθέσει, οὐκέτι θεατὸς ἦν ὁ τῶν ἀστέρων χορός τε καὶ κύκλος. Ἐγνώσθη δὲ τὰ κατὰ τὴν Ὁσίαν, μιᾶς τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς, ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾷν, διηγησαμένης τὴν τῆς μακαρίας πατρίδα, καὶ τὸ τοῦ γένους ἐπίσημον, καὶ τὴν ἐκ γονέων προσηγορίαν. Εὐσεβία γὰρ ἐκαλεῖτο· καὶ ὅτι λαθεῖν σπουδάζουσα, Ξένην ἑαυτὴν ἐπωνόμασεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Παύλου, Παυσιρίου καὶ Θεοδοτίωνος, τῶν αὐταδέλφων.

Στίχ. Παυσίριον καὶ Παῦλον ἄμφω συγγόνους,
Ποτάμιος ῥοῦς καὶ συνάθλους δεικνύει.
Ἰδοὺ τράχηλος, ἐλθέτω δὴ τὸ ξίφος,
Θεὸν ποθῶν ἔκραζε Θεοδοτίων.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων, καὶ Ἀρειανοῦ ἡγεμόνος, ἐν Κλεοπάτριδι τῆς Αἰγύπτου, ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα. Ὑπῆρχον δὲ χρόνων, ὅτε κατεσχέθησαν, ὁ μὲν Παῦλος τριάκοντα ἑπτὰ, ὁ δὲ Παυσίριος πέντε καὶ εἴκοσιν, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸ σχῆμα τῶν Μοναχῶν περιβεβλημένοι. Μαθὼν δὲ τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν Θεοδοτίων, ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν, καταλιπὼν τὰς ἐν ὄρεσι διατριβὰς τῶν λῃστῶν (ἦν γὰρ τρόπων αὐτοῖς κοινωνῶν), ἦλθε θεάσασθαί τε αὐτοὺς ἅμα καὶ ἀσπάσασθαι. Καὶ ἰδὼν ἀνακρινομένους αὐτοὺς, προσεγγίσαι μὲν οὐκ ἐτόλμησεν· ἔν τινι δὲ γενόμενος τόπῳ, καθ' ἑαυτὸν ἐλογίζετο, ποίας ἄρα τεύξονται κληρουχίας οἱ ἀδελφοί. Καὶ διαθερμανθεὶς, ὑπέστρεψε, καὶ ὡμολόγησεν ἑαυτὸν Χριστιανὸν ἐνώπιον Ἀρειανοῦ τοῦ τυράννου· καὶ ἐπιπηδήσας, κατέβαλεν αὐτὸν τοῦ θρόνου. Εὐθέως οὖν ἥλοις πυρωθεῖσι κατὰ τῶν πλευρῶν διελαύνεται, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τῆς γαστρός· καὶ τὸ τοῦ βίου δέχεται τέλος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθείς. Παῦλος δὲ καὶ Παυσίριος ἐν ποταμῷ βληθέντες, διήνυσαν τὸ μαρτύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, τοῦ ἐν Σικελίᾳ, καὶ Τιμοθέου καὶ Ἀγαπίου, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Βαβύλας, εὐγενὴς ὢν, κατὰ τὸν μέγαν Ἰὼβ, ἐκ τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, γεννᾶται ἐξ εὐγενῶν καὶ φιλοθέων γεννητόρων ἐν τῇ ἐπισήμῳ Θεουπόλει (τὴν μεγάλην Ἀντιόχειαν ἴσως ἐννοεῖ). Καὶ παιδευθεὶς ἐν αὐτῇ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου, καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα, εἰς Θεὸν τάχιον ἀναφέροντα, ἐπιμελῶς ἐκδιδαχθεὶς, καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ποθήσας τὸν Χριστὸν, ἐμίσησε τὸν κόσμον· καὶ τάχιον τῶν γονέων ἀποῤῥαγεὶς, διεσκόρπισε τὸν πλοῦτον εἰς πτωχοὺς καὶ χήρας καὶ ὀρφανούς. Καὶ ἀποτινάξας ἑαυτὸν πάσης βιωτικῆς ἰλύος, ἀνελθὼν πρὸς τὸ ὄρος ἡσύχαζεν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοὺς δύο μαθητὰς αὐτοῦ, Ἀγάπιον καὶ Τιμόθεον. Γενόμενος δὲ καὶ Ἱερεὺς, ἀξίως τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα ἐτίμησεν.

Ἐπεὶ δὲ ἀπειθεῖς καὶ αἱμοβόροι Ἕλληνες ἔσπευδον καταπροδοῦναι τοῦτον τοῖς ἄρχουσιν, ἀφεὶς τὴν Ῥώμην, κατέλαβε τὴν Σικελίαν σὺν τοῖς δυσὶ μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ χρονοτριβήσας ἐκεῖσε, πολλοὺς τῇ ἐνοικούσῃ αὐτῷ χάριτι κατεφώτισεν, εἰς θεογνωσίαν μεταβιβάσας. Ἀλλ' ἐπεὶ πόλις οὐ δύναται κρυβῆναι, ἐπάνω ὄρους κειμένη, ὡς γέγραπται, οὐδὲ αὐτὸς διέλαθε τὸν ἐκεῖσε Ἄρχοντα. Διὸ καὶ κρατήσας αὐτὸν, σὺν τοῖς δυσὶ μαθηταῖς αὐτοῦ, ὡς εἶδε μετὰ παῤῥησίας ὁμολογήσαντας τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινὸν, πρῶτον μὲν ἔτυψε, μάστιγας διαφόρους ἐπιθεὶς αὐτοῖς, καὶ καταπορφυρώσας τὰ σώματα αὐτῶν. Ἔπειτα δὲ, κατὰ πόλιν περιάγων αὐτοὺς, ποικιλοτρόπως καὶ ἀπανθρώπως ᾔκιζε, πῇ μὲν, τὰς τῆς Σικελίας πόλεις ἐκφοβῶν δὲ

Digitized by Google

αὐτῶν, τῇ δὲ, ἴδιον πάθος ἐκπληρῶν διὰ τῆς μαρτυρίας αὐτῶν. Οἱ δὲ Ἅγιοι Μάρτυρες ἐνισχύοντο, εἰς τὰ αἰώνια ἀποβλέποντες ἀγαθά. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, τοῖς ξίφεσι κατασφάξας αὐτούς, εἰς πῦρ ἐνυπέῤῥιψεν. Οὐκ ἐλυμήνατο δὲ τοὺς ἀληθεῖς Χριστοῦ στρατιώτας τὸ καθόλου τὸ πῦρ, ἀλλὰ σώους καὶ ἀσπίλους διεφύλαξεν· οὓς καὶ λαβόντες πιστοί τινες, ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ τῆς Σικελίας ἀξίως ἐκήδευσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου.

Στίχ. Μονῶν ἀπείρων πατρικῆς σῆς οἰκίας,
Μακεδόνιος, Χριστὲ, λαμβάνει μίαν.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μακεδόνιος παλαίστραν εἶχε καὶ στάδιον τὰς τῶν ὀρέων κορυφάς, οὐκ ἐφ᾽ ἑνὸς ἱδρυμένος χωρίου, ἀλλὰ νῦν μὲν τούτῳ ἐνδιαιτώμενος, νῦν δὲ εἰς ἐκεῖνο μεταβαίνων, ἐν Φοινίκῃ, Συρίᾳ, καὶ Κιλικίᾳ. Ἐποίει δὲ τοῦτο, τῶν εἰς αὐτὸν συντρεχόντων ἐκφεύγων τὴν ὄχλησιν. Τεσσαράκοντα οὖν καὶ πέντε ἔτη διετέλεσεν οὕτως, οὐ σκηνῇ χρώμενος, οὐ καλύβῃ, ἀλλ᾽ ἐν ὀρύγματι βαθεῖ τὴν στάσιν ἔχων. Πρεσβύτης δὲ γενόμενος, εἶξε τοῖς ἱκετεύουσι, καὶ καλύβην ἐπήξατο. Ὕστερον δὲ οἰκιδίοις οὐκ οἰκείοις, ἀλλ᾽ ἀλλοτρίοις ἐχρήσατο. Πέντε δὲ καὶ εἴκοσι διετέλεσεν ἔτη, τῇ καλύβῃ καὶ τοῖς οἰκιδίοις, διαιτώμενος· ὡς συνάγεσθαι τοὺς χρόνους τῶν ἀγώνων αὐτοῦ εἰς ἑβδομήκοντα, κριθῇ καὶ ὕδατι ἐπὶ χρόνοις τεσσαράκοντα τρεφόμενος. Ὕστερον δὲ νόσῳ περιπεσών, ἄρτου μικρῷ κλάσματι ἐτρέφετο καὶ ὕδατι.

Οὗτος ὁ θαυμάσιος, θαυματουργὸς γενόμενος μέγας, δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀπέλασε, καὶ νοσήματα παντοῖα ἐθεράπευσε, καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα ἐποίει παράδοξα. Τούτῳ ποτὲ γυναῖκα προσήγαγον, πλεῖστα εἰς ὑπερβολήν, ἐξ ἐπηρείας δαιμόνων ἐσθίουσαν· καὶ πολλὰ περὶ αὐτῆς τῶν οἰκείων θρηνούντων, παρεκάλουν οἱ προσαγαγόντες τὸν Ἅγιον· ὁ δὲ προσευξάμενος, παρεσκεύασεν αὐτὴν κατὰ φύσιν ἐσθίειν. Λέγεται δὲ τριάκοντα ὄρνεις ἐσθίειν κατοικίους· διὰ δὲ προσευχῆς τοῦ Ἁγίου μηδὲ τὸ ἥμισυ δαπανῆσαι δύνασθαι. Καὶ τῷ Θεῷ γνησίως καὶ ἐπιμόνως δουλεύσας ἐπὶ χρόνοις Ἑβδομήκοντα, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Τοῦ Βασιλέως Ἡρακλείου ἀπελθόντος ἐν Περσίδι, καὶ τοῦ Χοσρόου ἀποθανόντος, μοναχός τις ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Μάρτυρος, ἰδὼν τὸν στρατὸν τοῦ Βασιλέως ἐχάρη, καὶ ἦν μετὰ τοῦ τῶν Χριστιανῶν λαοῦ, ὡς ὑποστρεφόντων εἰς τὰ ἴδια. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὸν Ἡγούμενον αὐτοῦ, ἀπεκόμισεν αὐτῷ τὸ κολόβιον (μανδύαν) τοῦ Μάρτυρος, καὶ διηγήσατο αὐτῷ, ὅτι ἐν Περσίδι δαιμονῶντα ἰάσατο περιβαλόντα αὐτό. Καὶ ὁ μὲν Ἡράκλειος, ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀνεκόμισεν εἰς Ἱερουσαλὴμ τὸ τίμιον Ξύλον. Ἐπίσκοπος δέ τις ἀποσταλεὶς παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῶν εἰς Περσίδα Ῥωμαϊκῶν μερῶν, ἀνελάβετο τὰ λείψανα τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀνεκόμισεν εἰς Καισάρειαν· καὶ ἐκεῖ δόντες μικρὰν μερίδα, τὸ λοιπὸν κατέσχον. Ἡ δὲ τιμία κεφαλὴ τοῦ Μάρτυρος, καὶ ἡ εἰκὼν προσκυνεῖται παρὰ τῶν πιστῶν ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ παλαιᾷ Ῥώμῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμογένους καὶ Μηνᾶ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φίλωνος, Ἐπισκόπου γενομένου τοῦ Καλπασίου· καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλίππου Πρεσβυτέρου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρσίμου, καὶ τῶν δύο αὐτοῦ ἀδελφῶν.

Στίχ. Τοὺς τρεῖς Ἀδελφοὺς θεῖος εἰς συσχὼν πόθος,
Θεῖον ποθεῖν ἔπειθεν ἐκ ξίφους τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἑλλάδιος ὁ Κομενταρήσιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπὸ ξίφος θεὶς Ἑλλάδιος αὐχένα,
Ἑλληνικῆς ἔπαρσιν ἤσχυνε πλάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Ζωσιμᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τίς τοὺς μακροὺς σου Ζωσιμᾶ φράσει πόνους;
Καὶ τίς θανόντος τῶν πόνων σου τὰ στέφη;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον τοῦ τάφου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ τοὺς Παῖδας δροσίσας.

Τοῖς σπαργάνοις ἡ Ῥώμη ἐγκαυχᾶται, ἡ δὲ Μύλασσα πλέον τοῖς λειψάνοις, ἐξ ὧν πηγάζεις θαύματα, τοῖς πιστοῖς Θεονύμφευτε.

Ποταμὸς ἀνεδείχθης ἰαμάτων, παθημάτων θαλάσσας κατακλύζων, τῶν μελῳδούντων ᾄσμασι, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κατεκοίμισας πάθη ψυχοφθόρα, ἐν πολλαῖς ἀγρυπνίαις Μακαρία, καὶ τὸν δικαίοις ὕπνον ὕπνωσας, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύουσα.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ὑπὲρ λόγον, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ Θεοτόκε, ἐκ τῶν παγίδων ῥύσασθαι, τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ ηʹ. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Ἁρμοσθεῖσα ὡς γέγραπται, ἑνὶ ἀνδρὶ τῷ Χριστῷ, τῷ ὡραίῳ κάλλει πᾶσαν ἰδέαν, ἀρετῶν εὐσεβῶς, ἤσκησας Ἔνδοξε, καὶ πρὸ θάλαμον θεῖον, εἰσῳκίσθης προῖκα δεξαμένη, χάριν ἰαμάτων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, προσεκολλήθη Χριστέ, ἀνεβόας πόθῳ, ὡς γῆ διψῶσα· σὲ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν, ἐκζητῶ Κύριε· σοὶ τοὺς ὄμβρους προσφέρω τῶν δακρύων· σῆς ἀγάπης ῥεῖθρα, πότισόν με Σῶτερ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡραιώθης ποθήσασα, τὸ ὄντως ὂν ἐφετόν· ἐδοξάσθης Κόρη δεδοξασμένῳ, κολληθεῖσα Χριστῷ· σὺ χορὸν ἅγιον, προσηγάγω Παρθένων, τῷ Σωτῆρι σὲ μιμησαμένων, μεθ᾽ ὧν εἰς τὰς ἄνω, χορεύεις κατοικίας.

Θεοτοκίον.

Μόνην σὲ ἐξελέξατο, καὶ καλλονὴν Ἰακώβ, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, καὶ σοῦ ἐν μέσῳ

Digitized by Google

κατεσκήνωσε· καὶ ὡς ηὐδόκησεν, ὑπὲρ πάντας ὡραῖος, τοὺς ἀνθρώπους Πάναγνε προῆλθε, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν, ἡμῶν καθᾶραι φύσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ·
» ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον, καὶ
» συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει
» σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις,
» τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Εὐλογητὸς Κύριος.

Διὰ ἀσθενείας Ἔνδοξε, τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν, ἐτροπώσω ξένην μετελθοῦσα ζωὴν, καὶ πάθη σαρκὸς θανατώσασα· καὶ νῦν οὐρανοὺς περιπολεῖς, ἔνθα τὸ σὸν ὑπῆρχεν, ἀληθῶς πολίτευμα, ὡς ἁγνὴ Παρθένος.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ λιμένα γαληνὸν, ἰαμάτων δείξας τὴν σεπτήν σου σορὸν, τοῖς ἀεὶ κινδυνεύουσι, πελάγει καὶ ζάλῃ τῶν παθῶν, Μοναζουσῶν τὸ κλέος, καὶ Παρθένων καύχημα, θεοφόρε Ξένη.

Τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, καθαρώτερον ὁρᾷς, θεουμένη λάμψεσι ταῖς θείαις Ἁγνή· ὁρᾷς δὲ ἃ βλέπουσιν Ἄγγελοι· χορεύεις σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς, ἁμαρτημάτων λύσιν, αἰτουμένη πάντοτε, τοῖς σὲ εὐφημοῦσιν.

Ὡς παρθενίας τέμενος, ὡς ἁγνὴν περιστεράν, ὡς τρυγόνα ἄμωμον, ὡς νύμφην Χριστοῦ, ὡραίαν καλήν σε καὶ ἄμεμπτον, ὡς ἄγαλμα θείων ἀρετῶν, ὡς κῆπον κεκλεισμένον, οἱ πιστοὶ γεραίρομεν, θεοφόρε Ξένη.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι σοῖς ἑπόμενοι, γενεαὶ τῶν γενεῶν, Μαρία σὲ μακαρίζομεν ἀεί. Θεὸν γὰρ τὸν ὄντως μακάριον, ἐκύησας ἄχραντε Ἁγνὴ, τὸν πάντας μακαρίους, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, ἀψευδῶς ποιοῦντα. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
» ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
» Δαυῒδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψα-
» το ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν
» ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ξενίαν τὴν οὐράνιον, ποθοῦσα Ξένη πάνσεμνε, ξένην σαυτὴν θεοφόρε, πατρίδος πλούτου καὶ γένους, φιλευσεβῶς πεποίηκας· τὸν ςαυρόν σου δὲ ἄρασα, Χριστῷ προθύμως ἔδραμες, τῷ ξενοτρόπως ἐλθόντι, σῶσαι βροτοὺς ἐκ Παρθένου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡράθης ὑπερέχουσα, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, σαρκὶ τεκοῦσα Παρθένε, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κτίστην· οὗ τῷ Σταυρῷ ῥωννύμεναι, γυναῖκες αἱ θεόφρονες, νεανικῶς ἠρίστευσαν· μεθ' ὧν σε πάντες ὑμνοῦμεν, εὐλογημένη Μαρία.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεολόγῳ σου στόματι, Θεολόγε Γρηγόριε, θεολόγῳ γλώττῃ τε ἐφανέρωσας, τὸν ἐν Τριάδι ὑμνούμενον, Θεὸν ὁμοούσιον, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· καὶ ἐξήρανας, τὴν μωρίαν Ἑλλήνων καὶ τὸ ψεῦδος, τὴν ἀλήθειαν κηρύττων, τοῖς θεοφθόγγοις σου ῥήμασι.

Καὶ τὸ εἶδός σου τίμιον, ἡ μορφή τε αἰδέσιμος, ἱερὲ Γρηγόριε· διὰ τοῦτό σε, χαρμονικοῖς μελῳδήμασι, τιμῶμεν καὶ λέγομεν· Χαίροις ἄστρον νοητὸν, καταυγάζον τὰ πέρατα, τῇ λαμπρότητι, τῶν σοφῶν σου ῥημάτων· χαίροις σάλπιγξ, ἡ κηρύττουσα τῷ κόσμῳ, τοῦ Ἰησοῦ τὰ ἐντάλματα.

Τὸ πολύφωνον ὄργανον, τὴν κιθάραν τὴν ἔμμουσον, λιγυρὰν κινύραν τε τὴν ἡδύπνοον, Ἱεραρχῶν τὸν ὑπέρτατον, τὸν μέγαν Διδάσκαλον, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐπαινέσωμεν μέλποντες· Χαίροις χάριτος, τῆς ἐνθέου τὸ βάθος· χαίροις ὕψος, οὐρανίων νοημάτων, Πατὴρ Πατέρων Γρηγόριε.

Τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου, τῶν ἐνθέων Θεόπνευστε, κραταιῶς πανένδοξε ἐσφενδόνισας, καθάπερ λύκον τὸν Ἄρειον· καὶ πόρρω ἐδίωξας, ἐκ τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ποιμὴν ὁ πανάριστος, τὰ σὰ πρόβατα, περιθάλπων τῇ χλόῃ τῆς Τριάδος· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, Ποιμὴν Ποιμένων Γρηγόριε.

Ποίοις λόγοις Ἰσάγγελε, ἐγκωμίων σε στέψωμεν, τὸν ἐν γῇ βιώσαντα, ὑπὲρ ἄνθρωπον, τοῦ Θεοῦ Λόγου τὸν κήρυκα, τὸν φίλον τὸν γνήσιον, τῆς Παρθένου καὶ Ἁγνῆς, Ἀποστόλων τὸν σύνθρονον, τῶν Μαρτύρων τε, καλλονὴν καὶ

Digitized by Google

Ὁσίων, θεῖον λάτριν, τῆς ἀνάρχου Θεαρχίας, Ἀρχιερεῦ ἁγιώτατε;

Εἰς τὰ ἄνω βασίλεια, ἀνελθὼν ὡς ἐπόθησας, ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου νῦν ἀπέλαβες, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, παμμάκαρ Γρηγόριε· οὗ ἐνώπιον ἑστώς, ἡμῶν Πάτερ μνημόνευε, τῶν τελούντων σου, τὴν ὑπέρλαμπρον μνήμην· ὅπως τούτων, καὶ ἡμεῖς ἀξιωθῶμεν, οἱ τὸν Χριστὸν Θεὸν σέβοντες.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἱεραρχῶν τὸν ἀρχηγόν, Πατριαρχῶν τὸ γέρας, τὸν μύστην τῶν δογμάτων, καὶ ἐννοιῶν Χριστοῦ, νοῦν τὸν ἀκρότατον, συνελθόντες ὦ θεόφρονες, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις, αἰνέσωμεν λέγοντες· Χαίροις θεολογίας πηγή, σοφίας ποταμέ, καὶ βρύσις θείας γνώσεως. Χαίροις ἀστὴρ φαεινότατε, ὅτι τὸν κόσμον ἅπαντα, καταυγάζεις σοῖς δόγμασι. Χαίροις τῆς εὐσεβείας, ὑπέρμαχος ὁ μέγας, καὶ τῆς ἀσεβείας, διώκτης ὁ γενναῖος. Ἀλλ' ὦ πάνσοφε Θεολόγε Γρηγόριε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ἀεί, τὴν θεάρεστον καὶ σεβάσμιον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε οἱ ἐρασταί, σοφίας τῆς ἐνθέου, τὸν θεῖον Θεολόγον, ὑμνήσωμεν βοῶντες· Χαίροις σοφὲ Γρηγόριε.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στόμα τὸ ἱερόν, τὴν θεολόγον γλῶσσαν, τὸν νοῦν τὸν θεῖον πάντες, τοῦ σοφοῦ Γρηγορίου, αἰνέσωμεν θεόφρονες.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Τράπεζαν μυστικήν, ἡτοίμασε τοῖς πᾶσι, τῶν θείων αὐτοῦ λόγων, Γρηγόριος ὁ μέγας· δεῦτε πιστοὶ τρυφήσωμεν.

Δόξα,

Τριάδα τὴν σεπτήν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα, ὁ θεῖος Θεολόγος, ἐδίδαξε πιστεύειν, ἕνα Θεὸν ἀχώριστον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ· Θεὸν δὲ τὸν Υἱόν σου, ὁ μέγας Θεολόγος, ἐδίδαξε πιστεύειν, Μαρία Μητροπάρθενε.

Νῦν ἀπολύεις· τό, Τρισάγιον· τό, Παναγία Τριάς· τό, Πάτερ ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Γρηγόριε τὰ σά, χείλη οὐχ ὁ πρόξενος, τῆς λήθης τάφος ἐκάλυψε. Θεολογίας γάρ, ἀνεδείχθης στόμα, εὐσεβείας δόγματα, καὶ νῦν τῇ οἰκουμένῃ φθεγγόμενος· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γρηγόριε σοφῶς, τῆς σαρκὸς ἐξέκλινας, τὸ δυσμενὲς καὶ ἐπίβουλον· οὐρανοδρόμῳ τε, ἐπιβὰς τεθρίππῳ, ἀρετῶν ὀχήματι, ἀνέπτης πρὸς τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον· οὗ ἐμφορούμενος, νῦν βραβεύεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γρηγόριε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, πιστὸς μεσίτης τῇ χάριτι· καὶ νῦν εὐΐλατον, εὐπαρρησιάστοις, προσευχαῖς τιθεὶς ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλείπῃς πρὸς Κύριον, πρεσβεύων Ὅσιε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος β'.

Ποίοις εὐφημιῶν.

Δεῦτε, ἐν ἱεροῖς μέλεσιν, εὐφημήσωμεν τὸν θεηγόρον· τὸ γρήγορον ὄμμα τῆς χάριτος, καὶ πάνσοφον στόμα τοῦ Πνεύματος· τὸν λαμπρὸν φωστῆρα οἰκουμένης· τὸ μέγα τῆς Ἐκκλησίας περιήχημα· τὸ κλέος ὀρθοδοξίας τὸ πανθαύμαστον· Θεολογίας τὴν βρύσιν· τῶν θείων δογμάτων, τὸν ἀέναον ποταμόν· τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, ἀμβροσίας θεῖα νάματα.

Πόθῳ, πνευματικῷ σήμερον, ἀνυμνήσωμεν τὸν Ἱεράρχην· τὸν τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον· τῆς θεηγορίας τὴν πλημμύραν, τὸ ῥεῦμα διδασκαλίας τὸ ἥδυτατον· τῶν λόγων τῶν ὑψηγόρων τὴν ἀσφάλειαν· τὰ οὐρανόβροντα χείλη· τὴν πυρίπνουν γλῶσσαν· τῆς σοφίας τὸν θησαυρόν· τοῦ Λόγου τὸν κήρυκα· τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ὕμνοις, χρεωστικοῖς ἅπαντες, ἐπαινέσωμεν τὸν Θεολόγον· τοῦ Χριστοῦ τῆς ποίμνης τὸν φύλακα· ἀγρευτὴν τῶν λύκων δὲ πάνσοφον· ζιζανίων νόθων ἐλατῆρα· σπορέα ὀρθῶν δογμάτων τὸν πανθαύμαστον· διώκτην αἱρετιζόντων ἰσχυρότατον· τὸν ἐπαυξήσαντα ὄντως, ἐγρηγόρσει θείᾳ, τοῦ Χριστοῦ τὰ τάλαντα ὡς

Digitized by Google

εἰκὸς, καὶ Κόσμον φωτίσαντα, διδαχῶν θείαις λαμπρότησι. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου πρὸς διδασκαλίαν, ἐν τοῖς ὠσὶ τῶν καρδιῶν ἐνηχοῦσα, τὰς τῶν ῥαθύμων ψυχὰς διανίστησι· καὶ θεοφθόγγοις ῥήμασι, κλίμαξ εὑρίσκεται, τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν ἀναφέρουσα. Διὸ Γρηγόριε Θεολόγε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐκ κινδύνων σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἁγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστιν Υἱὸς, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ί. 7. Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὸ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν, υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλὴν, καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν· οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν, οὐδὲ στραγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Κεφ. δ. 7.
Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ Κεφ. ί. 32.
ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντὸς, καὶ παρὰ Κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν, οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα, καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην, καὶ ἀνδρείαν,

Digitized by Google

ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή· ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν Κόσμον, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου· ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Ἐνθέοις πράξεσι, τὸ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ, νομίμως προκαθηράμενος, τῷ τῆς θεολογίας ὄρει προσέβης, τὰ θεῖα μυσταγωγούμενος, θεοφάντορ Γρηγόριε· καὶ τὸν ἄδυτον ὑπελθὼν γνόφον, τὴν θεοτύπωτον ἐδέξω νομοθεσίαν, ὁμοούσιον ἐγγεγραμμένην Τριάδα· ἣν προσκυνοῦντες διὰ σοῦ, ἀνυμνοῦντες λέγομεν· Ἡ ἐν Τριάδι γινωσκομένη Μονάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Λόγῳ Θεοῦ ἀνοίξας τὸ στόμα σου, τὸ τῆς σοφίας εἵλκυσας Πνεῦμα· καὶ πλήρης χάριτος γενόμενος, τὰ θεῖα ἐβρόντησας δόγματα, τρισμάκαρ Γρηγόριε· καὶ ταῖς Ἀγγελικαῖς συμμυηθεὶς δυνάμεσι, τὸ τρισσὸν ἐκήρυξας φάος καὶ ἀμέριστον· διὸ ταῖς σαῖς ἐλλαμφθέντες, θηγορίαις, Τριάδα προσκυνοῦμεν, ἐν μιᾷ Θεότητι γνωριζομένην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τῇ πυρίνῃ γλώσσῃ σου θεορρῆμον Γρηγόριε, τὰς θεομάχους ἐνέπρησας, τῶν αἱρετιζόντων γλωσσαλγίας· θεῖον ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθης στόμα, ἐν Πνεύματι λαλῆσαν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, καὶ γράμμασι διατυπῶσαν, τὴν τῆς κρυφιομύστου Τριάδος, ὁμοδύναμον οὐσίαν· καὶ τὸ τρισήλιον φῶς, καταλάμψας τὸν περίγειον κόσμον, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, Ἦχος δ'.

Ἐνθέοις πράξεσιν (ὅρα τὸ πρῶτον).

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις θεολογίας πηγή, καὶ θεωρίας ὑψηλῆς ἐνδιαίτημα· τὸν ἄνω βυθὸν γὰρ Πάτερ, μετ' εὐσεβοῦς λογισμοῦ, ἐρευνήσας πᾶσι διετράνωσας, τρισὶν ἐν Ἡλίοις, μίαν φωτὸς εἶναι σύγκρασιν, ἑνιζομένην, τῷ ταυτῷ τῆς Θεότητος, τρισσουμένην δέ, ταῖς σεπταῖς ὑποστάσεσι· βίου μὲν καθαρότητι, λαμπρότητι λόγων δὲ σέβειν διδάσκων Τριάδα, τὴν παναγίαν Θεόπνευστε· παρ' ἧς ἐκπεμφθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Αἴγλῃ θεολογίας τῆς σῆς, τὴν τῶν αἱρέσεων σκοτόμαιναν ἔλυσας· πηγὴν γὰρ ἀπαυγασμάτων, θεοσεβεῖ λογισμῷ, Θεολόγε φθάσας καὶ θεόφρονι, αὐγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἐκδιδομέναις ὡμίλησας· διαφανὲς γάρ, τὸν σὸν νοῦν ὥσπερ ἔσοπτρον, ἐργασάμενος, τὸ τρισσὸν τῆς Θεότητος, Πάτερ φῶς καὶ ἀμέριστον, ἐδέξω λαμπρότατα, καὶ τὴν ἀκτῖνα πλουσίως, τὴν ἑνιαίαν ἐχώρησας· ἣν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Χαίροις ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀεὶ πλήρης τῶν ὑδάτων τῆς χάριτος, ὁ πᾶσαν εὐφραίνων πόλιν, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις καὶ διδάγμασι· τρυφῆς ὁ χειμάρρους, τὸ ἀνεξάντλητον πέλαγος· ὁ τῶν δογμάτων, ἀκριβὴς φύλαξ ἔννομος· ὁ θερμότατος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος· ὄργανον τὸ τοῦ Πνεύματος· ὁ νοῦς ὁ ἐγρήγορος· εὔηχος γλῶσσα τὸ βάθος, τὸ τῶν Γραφῶν ἑρμηνεύουσα. Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, γεηπονῶν τῇ γλώττῃ σου Γρηγόριε, εὐσεβείας ἐν αὐταῖς, ἀειθαλεῖς ἐβλάστησας καρποὺς τῷ Θεῷ, τὰς ἀκανθώδεις αἱρέσεις πρόρριζον ἐκτεμών, καὶ κοσμῶν τοὺς λογισμοὺς καθαρότητι. Διὸ δεχόμενος ἡμῶν τὰ ἐγκώμια, ἡ θεία λύρα, ὁ γρηγο-

Digitized by Google

ρος ὀφθαλμὸς, τῶν ποιμένων ὁ ποιμὴν, ὁ τῶν λύκων ἀγρευτὴς, πρέσβευε ἐκτενῶς, Θεολόγε τῷ Λόγῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Πάντων ἡ ἀντίληψις Δέσποινα, κλονουμένῳ μοι Παρθένε, ἐκ τοῦ σκότους τῶν δεινῶν, ταῖς τοῦ βίου τρικυμίαις, ποντουμένῳ τε ἀεὶ, ῥανίδα, τοῦ ἐλέους σου κατάπεμψον, καὶ χεῖρα, βοηθείας σου παράσχου μοι· καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον, τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ δικαίων με, ὡς ἄβυσσον, τετοκυῖα τοῦ ἐλέους Ἁγνή.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Θείαν ἔλλαμψιν, κεκληρωμένος, βίον ἄϋλον ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατείᾳ διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξίᾳ τὴν πίστιν ἐστήριξας, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου· ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γρηγορήσας τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῆς Τριάδος τὸ κράτος ἐθεολόγησας· τὴν Ἀρείου δυσσεβῆ καὶ παράνομον, κακοδοξίαν καθελὼν, ὡς εὐσεβείας ἀριστεὺς, καὶ πρόμαχος Ἱεράρχα, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθεύδοντας.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ πολυώδυνα, καὶ σαρκός μου τὰς νόσους ἐν τάχει ἴασαι, τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς στῆσον Πανάμωμε· καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν, εὐχὰς προσφέρειν καθαρὰς, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἁπάντων, ἀξίωσον Θεοτόκε, καὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Στηλιτεύων τὴν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, τὰς Γραφὰς διανοίγων θεοπρεπῶς, ἐξέπεμψας δόγματα, ὑπὲρ μέλι ἡδύνοντα, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, σαφῶς ἀξιάγαστε, τῇ Τριάδι λατρεύειν, ἐν Μονάδι Θεότητος· ὅθεν τοῦ Σωτῆρος, τὴν μορφὴν ἐν εἰκόνι, προέστησας ἀσπάζεσθαι, σχετικῶς τὸ ἀνθρώπινον. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεῦτε πάντα τὰ Ἔθνη θεοπρεπῶς, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, Ἰησοῦ τοῦ Παντάνακτος· χαῖρε μόνη Κυρία, τοῦ κόσμου πανάχραντε· χαῖρε τὸ δοχεῖον, τῆς Ἁγίας Τριάδος, Πατρὸς Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος, τὸ λαμπρὸν καὶ ἀκήρατον, Μαριὰμ Ἀειπάρθενε, Θεοτόκε πανύμνητε· χαῖρε πάνσεμνε Νύμφη ἡλιοστόλιστε· χαῖρε πάντων χαρὰ τῶν ὑμνούντων σε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν΄.

Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε τρισμάκαρ, Ἁγιώτατε Πάτερ, ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητὴς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Θεολόγε Γρηγόριε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· καὶ τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν θεορήμονα Γρηγόριον τὸν ἀοίδιμον ᾄδω (*).

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Τὸν Θεολόγον τὸν δεύτερον, τὸν στῦλον τοῦ φωτὸς τὸν οὐράνιον, σοφίας Θεοῦ τὴν σάλπιγγα, δεῦτε τῶν τούτου λόγων οἱ ἐρα-

(*) Ἡ λέξις θεορήμονα δι' ἑνὸς Ρ, οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα ὀρθογραφικὸν, ἀλλ' οὕτως ἀπαιτεῖ τοῦ Στίχου τὸ μέτρον.

Digitized by Google

σται, πόθῳ συνελθόντες, εὐφημήσωμεν αὐτὸν ὡς θεοκήρυκα.

Ο Λόγος Πάτερ ὁ ἄναρχος, ὁ πάντων ὡς Θεὸς προμηθούμενος, προνοητικῇ δυνάμει σε, μάκαρ τῇ Ἐκκλησίᾳ, οἷα Μητρὶ, λόγῳ καὶ σοφίᾳ, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, δῶρον χαρίζεται.

Νοῦν ἡγεμόνα ποιούμενος, παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς κατεκράτησας· καὶ χωρητικὸς γενόμενος, θείων ἀπαυγασμάτων, ἕνα Θεὸν, ἐν τρισὶ προσώποις, κατεφώτισας ἡμᾶς, σέβειν Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ Σοφία Πανάμωμε, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ᾠκοδόμησεν, ἐν τῇ σῇ γαστρὶ σκηνώσασα, τῇ κεχαριτωμένῃ· καὶ ὑπὲρ νοῦν, τούτῳ ἑνωθεῖσα, καθ' ὑπόστασιν Ἁγνὴ, ὤφθη ὡς ἄνθρωπος.

Ἕτερος Κανὼν, ποιηθεὶς παρὰ τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπινίκιον ὁ θεόπτης, Μωϋσῆς τοῦ Ἰσραὴλ
» προανακρούεται· ἄρχει Μαριὰμ δὲ σο-
» φῶν γυναικῶν· Ὠδὴν ἐπινίκιον, τῷ λυτρωτῇ
» Θεῷ πάντες ᾄσωμεν.

Ῥύσιον ἀρχεγόνου, ἡμετέρων τε παθῶν αἷμα θεόρρυτον, ἵστασο προσπένδων, καὶ νῦν τῶν πιστῶν, Γρηγόριε πάνσοφε, Θεὸν διδοὺς ἡμῖν εὐδιάλλακτον.

Πλάκας θεοχαράκτους, ὑπὸ γνόφον Μωϋσῆς εἶλεν εἰσδύνας ποτέ· σὺ δὲ ταῖς φρεσὶν ἐνστησάμενος, θεοδόχον τράπεζαν, ὁλοσχερῶς Θεοῦ ἀντεβόλησας.

Θεοτοκίον.

Θέλων δι' εὐσπλαγχνίαν, ἐκ θανάτου καὶ φθορᾶς ἀνακαλέσασθαι, φύσιν τῶν βροτῶν ὁ Ὑπέρθεος, Παρθένε πανάμωμε, τὴν καθαρὰν νηδύν σου κατῴκησεν.

Καταβασία.

» Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον Ἥλιος, ἐπε-
» πόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
» ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυ-
» ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἔχων τῆς σοφίας, τὴν πηγὴν ἀενάως βλυστάνουσαν, τῶν θεοσόφων διδαγμάτων, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Παμμάκαρ ἐπλήρωσας, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶσαν Θεῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὁ τῆς εὐσεβείας, μεγαλόφωνος κήρυξ καὶ εὔσημος, θεολογίας Θεολόγος, θησαυρὸν θεωρίας, ἀφθόνως προβάλλεται, καὶ διανέμει πλουσίως ἡμῖν, πλοῦτον ἀναφαίρετον.

Ῥήτωρ ὁ πυρίπνους, ἡ θεόφθογγος λύρα τῆς χάριτος, τῇ θεολόγῳ ἐπιπνοίᾳ, καὶ φθογγῇ θεοπνεύστῳ, ἠχήσας λαμπρότατα, τρισυποστάτου οὐσίας ἡμῖν, μέλος ἐμελῴδησεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεογεννήτωρ, ἡ Βασίλισσα πάσης τῆς κτίσεως, τὸν Βασιλέα τῶν ἁπάντων, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἐγέννησας, εἰς σωτηρίαν τῶν ἐπὶ γῆς σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἕτερος Κανών. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡ τὸν πρὸ συλλήψεως ἁγνὸν Σαμουὴλ, ἀ-
» διστάκτως τῷ Θεῷ καθυποσχομένη,
» ἱερομήτωρ Ἄννα νῦν γηθομένη, ᾄδει σὺν ἡ-
» μῖν· Ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ὁ δι' ὀλισθήσεως προδήλου γαστρὸς, τῇ τεκούσῃ προφανεὶς Ὅσιε Πάτερ, ἐπωνυμίαν φέρων, τὴν ἐπαξίαν ὄρχαμε σοφῶν ἐνδιαθέτως, Χαίροις Πάτερ σοι κραυγάζομεν.

Ὁ πρὸ τοῦ ἑλέσθαι πονηρὰ συζυγὴ, καὶ συνέριθον λαβὼν φάσμασι θείοις, θεοειδῆ ἁγνείαν, καὶ σωφροσύνην πρόμαχε πιστῶν, ἀγαλλιῶντες, χαίροις Πάτερ σοι κραυγάζομεν.

Θεοτοκίον.

Εὔας τῆς προμήτορος ἀνώρθωσας, τὸ ὀλίσθημα τὸ πρὶν ὑποδεξαμένη, τὸν τοὺς κατερραγμένους ἐπανορθοῦντα, Λόγον τοῦ Πατρὸς, τῇ ἀηττήτῳ δυναστείᾳ Μητροπάρθενε.

Καταβασία.

» Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
» στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
» ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν Κήρυξ φωτὸς, καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ οἰκουμένῃ κατέσπειρας· τῶν Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὤφθης, τῆς Πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅταν ἔλθῃ τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητὴς, προβάτοις με σύνταξον, δεξιοῖς τὸν κατάκριτον· καὶ ἐξωτέρου σκότους, καὶ πάσης κολάσεως, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον, ἐξάρπασον Ἄχραντε· ἵνα εὐχαρίστως, μεγαλύνω τὸν πλοῦτον, τῆς σῆς ἀγαθότητος, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ βοῶ σοι

Digitized by Google

ρος ὀφθαλμὸς, τῶν ποιμένων ὁ ποιμὴν, ὁ τῶν λύκων ἀγρευτὴς, πρέσβευε ἐκτενῶς, Θεολόγε τῷ Λόγῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Πάντων ἡ ἀντίληψις Δέσποινα, κλονουμένῳ μοι Παρθένε, ἐκ τοῦ σκότους τῶν δεινῶν, ταῖς τοῦ βίου τρικυμίαις, ποντουμένῳ τε ἀεὶ, ῥανίδα, τοῦ ἐλέους σου κατάπεμψον, καὶ χεῖρα, βοηθείας σου παράσχου μοι· καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον, τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ δικαίων με, ὡς ἄβυσσον, τετοκυῖα τοῦ ἐλέους Ἁγνή.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος ά.

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Θείαν ἔλλαμψιν, κεκληρωμένος, βίον ἄϋλον ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατείᾳ διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξίᾳ τὴν πίστιν ἐστήριξας, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου· ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. ά. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γρηγορήσας τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῆς Τριάδος τὸ κράτος ἐθεολόγησας· τὴν Ἀρείου δυσσεβῆ καὶ παράνομον, κακοδοξίαν καθελὼν, ὡς εὐσεβείας ἀριστεὺς, καὶ πρόμαχος Ἱεράρχα, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθεύδοντας.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ πολυώδυνα, καὶ σαρκός μου τὰς νόσους ἐν τάχει ἴασαι, τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς στῆσον Πανάμωμε· καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν, εὐχὰς προσφέρειν καθαρὰς, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἁπάντων, ἀξίωσον Θεοτόκε, καὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Στηλιτεύων τὴν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, τὰς Γραφὰς διανοίγων θεοπρεπῶς, ἐξέπεμψας δόγματα, ὑπὲρ μέλι ἡδύνοντα, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, σαφῶς ἀξιάγαστε, τῇ Τριάδι λατρεύειν, ἐν Μονάδι Θεότητος· ὅθεν τοῦ Σωτῆρος, τὴν μορφὴν ἐν εἰκόνι, προέστησας ἀσπάζεσθαι, σχετικῶς τὸ ἀνθρώπινον. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεῦτε πάντα τὰ Ἔθνη θεοπρεπῶς, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, Ἰησοῦ τοῦ Παντάνακτος· χαῖρε μόνη Κυρία, τοῦ κόσμου πανάχραντε· χαῖρε τὸ δοχεῖον, τῆς Ἁγίας Τριάδος, Πατρὸς Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος, τὸ λαμπρὸν καὶ ἀκήρατον, Μαριὰμ Ἀειπάρθενε, Θεοτόκε πανύμνητε· χαῖρε πάνσεμνε Νύμφη ἡλιοστόλιστε· χαῖρε πάντων χαρὰ τῶν ὑμνούντων σε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ά. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν΄.

Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε τρισμάκαρ, Ἁγιώτατε Πάτερ, ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητὴς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Θεολόγε Γρηγόριε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· καὶ τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν θεορήμονα Γρηγόριον τὸν ἀοίδιμον ᾄδω (*).

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Χριστὸς γεννᾶται.

Τὸν Θεολόγον τὸν δεύτερον, τὸν στῦλον τοῦ φωτὸς τὸν οὐράνιον, σοφίας Θεοῦ τὴν σάλπιγγα, δεῦτε τῶν τούτου λόγων οἱ ἐρα-

(*) Ἡ λέξις θεορήμονα δι' ἑνὸς Ρ, οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα ὀρθογραφικὸν, ἀλλ' οὕτως ἀπαιτεῖ τοῦ Στίχου τὸ μέτρον.

Digitized by Google

σται, πόθῳ συνελθόντες, εὐφημήσωμεν αὐτὸν ὡς θεοκήρυκα.

Ο Λόγος Πάτερ ὁ ἄναρχος, ὁ πάντων ὡς Θεὸς προμηθούμενος, προνοητικῇ δυνάμει σε, μάκαρ τῇ Ἐκκλησίᾳ, οἷα Μητρὶ, λόγῳ καὶ σοφίᾳ, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, δῶρον χαρίζεται.

Νοῦν ἡγεμόνα ποιούμενος, παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς κατεκράτησας· καὶ χωρητικὸς γενόμενος, θείων ἀπαυγασμάτων, ἕνα Θεὸν, ἐν τρισὶ προσώποις, κατεφώτισας ἡμᾶς, σέβειν Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ Σοφία Πανάμωμε, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ᾠκοδόμησεν, ἐν τῇ σῇ γαστρὶ σκηνώσασα, τῇ κεχαριτωμένῃ· καὶ ὑπὲρ νοῦν, τούτῳ ἑνωθεῖσα, καθ' ὑπόστασιν Ἁγνὴ, ὤφθη ὡς ἄνθρωπος.

Ἕτερος Κανὼν, ποιηθεὶς παρὰ τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔπαινον ὁ θεόπτης, Μωϋσῆς τοῦ Ἰσραὴλ
» προανακρούεται· ἄρχει Μαριὰμ δὲ σο-
» φῶν γυναικῶν· Ὠδὴν ἐπινίκιον, τῷ λυτρωτῇ
» Θεῷ πάντες ᾄσωμεν.

Ρύσιον ἀρχεγόνου, ἡμετέρων τε παθῶν αἷμα θεόρρυτον, ἵστασο προσπένδων, καὶ νῦν τῶν πιστῶν, Γρηγόριε πάνσοφε, Θεὸν διδοὺς ἡμῖν εὐδιάλλακτον.

Πλάκας θεοχαράκτους, ὑπὸ γνόφον Μωϋσῆς εἶλεν εἰσδύνας ποτέ· σὺ δὲ ταῖς φρεσὶν ἐνστησάμενος, θεοδόχον τράπεζαν, ὁλοσχερῶς Θεοῦ ἀντεβόλησας.

Θεοτοκίον.

Θέλων δι' εὐσπλαγχνίαν, ἐκ θανάτου καὶ φθορᾶς ἀνακαλέσασθαι, φύσιν τῶν βροτῶν ὁ Ὑπέρθεος, Παρθένε πανάμωμε, τὴν καθαρὰν νηδύν σου κατῴκησεν.

Καταβασία.

» Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον Ἥλιος, ἐπε-
» πόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
» ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυ-
» ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἔχων τῆς σοφίας, τὴν πηγὴν ἀεννάως βλυστάνουσαν, τῶν θεοσόφων διδαγμάτων, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Παμμάκαρ ἐπλήρωσας, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶσαν Θεῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὁ τῆς εὐσεβείας, μεγαλόφωνος κήρυξ καὶ εὔσημος, θεολογίας Θεολόγος, θησαυρὸν θεωρίας, ἀφθόνως προβάλλεται, καὶ διανέμει πλουσίως ἡμῖν, πλοῦτον ἀναφαίρετον.

Ῥήτωρ ὁ πυρίπνους, ἡ θεόφθογγος λύρα τῆς χάριτος, τῇ θεολόγῳ ἐπιπνοίᾳ, καὶ φθογγῇ θεοπνεύστῳ, ἠχήσας λαμπρότατα, τρισυποστάτου οὐσίας ἡμῖν, μέλος ἐμελῴδησεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεογεννήτωρ, ἡ Βασίλισσα πάσης τῆς κτίσεως, τὸν Βασιλέα τῶν ἁπάντων, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἐγέννησας, εἰς σωτηρίαν τῶν ἐπὶ γῆς σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἕτερος Κανών. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡ τὸν πρὸ συλλήψεως ἁγνὸν Σαμουὴλ, ἀ-
» διστάκτως τῷ Θεῷ καθυποσχομένη,
» ἱερομήτωρ Ἄννα νῦν γηθομένη, ᾄδει σὺν ἡ-
» μῖν· Ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ὁ δι' ὀλισθήσεως προδήλου γαστρὸς, τῇ τεκούσῃ προφανεὶς Ὅσιε Πάτερ, ἐπωνυμίαν φέρων, τὴν ἐπαξίαν ὄρχαμε σοφῶν ἐνδιαθέτως, Χαίροις Πάτερ σοι κραυγάζομεν.

Ὁ πρὸ τοῦ ἑλέσθαι πονηρὰ συζυγῆ, καὶ συνέριθον λαβὼν φάσμασι θείοις, θεοειδῆ ἁγνείαν, καὶ σωφροσύνην πρόμαχε πιστῶν, ἀγαλλιῶντες, χαίροις Πάτερ σοι κραυγάζομεν.

Θεοτοκίον.

Εὔας τῆς προμήτορος ἀνώρθωσας, τὸ ὀλίσθημα τὸ πρὶν ὑποδεξαμένη, τὸν τοὺς κατερραγμένους ἐπανορθοῦντα, Λόγον τοῦ Πατρὸς, τῇ ἀηττήτῳ δυναστείᾳ Μητροπάρθενε.

Καταβασία.

» Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
» στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
» ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν Κήρυξ φωτὸς, καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ οἰκουμένῃ κατέσπειρας· τῶν Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὤφθης, τῆς Πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅταν ἔλθῃ τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητὴς, προβάτοις με σύνταξον, δεξιοῖς τὸν κατάκριτον· καὶ ἐξωτέρου σκότους, καὶ πάσης κολάσεως, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον, ἐξάρπασον Ἄχραντε· ἵνα εὐχαρίστως, μεγαλύνω τὸν πλοῦτον, τῆς σῆς ἀγαθότητος, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ βοῶ σοι

Digitized by Google

γηθόμενος· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ὠδὴ δ΄. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Μύστης τῆς Τριάδος γεγονώς, τῇ ταύτης κατελάμπρυνας, τὴν οἰκουμένην ἐπιγνώσει σοφέ, δογμάτων μαρμαρυγάς, ἐξαστράπτων Ὅσιε, τῆς σῆς ἀκριβοῦς διδασκαλίας· ἣν μελετῶντες ἀεί, πάντες εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Ὄρθρος εὐσεβείας φαεινός, ἀκτῖνα τὴν τρισήλιον, εἰσδεδεγμένος ἐξανέτειλας, καὶ νύκτα τὴν ζοφεράν, δυσσεβῶν αἱρέσεων, αἴγλῃ τῶν σοφῶν σου διδαγμάτων, ἐδίωξας καὶ ψυχάς, Πάτερ τῶν πιστῶν κατεφαίδρυνας.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον πηγήν, τοῦ Λόγου καὶ τοῦ Πνεύματος, ἐξ ἀϊδίου θεολόγῳ βροντῇ, Παμμάκαρ θεολογῶν, εὐσεβῶς ἐδίδαξας, τοῦτο παρ᾽ αὐτῆς μεμυημένος, τῆς ὄντως θεαρχικῆς, καὶ τῆς ἀρχιφώτου Θεότητος.

Ἀνῆλθες εἰς ὄρος ἀρετῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ νεκρῶν ἔργων ἀφιστάμενος· καὶ πλάκας χειρὶ Θεοῦ, γεγραμμένας δόγματα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς Θεολογίας, ἐδέξω, μυσταγωγὲ, τῶν ὑπερκοσμίων Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Γνώμῃ πρὶν πεσόντα τὸν Ἀδάμ, ἀνέστησας Πανάμωμε, τὴν ἐνυπόστατον τεκοῦσα ζωήν, ἐκ μήτρας παρθενικῆς, ἁγνισθείσης Πνεύματι, καὶ πρὸς ἀπαθῆ καὶ θειοτέραν, ἀκήρατόν τε τρυφήν, τοῦτον ἐπανήγαγες Δέσποινα.

Ἕτερος Κανών. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺν τῷ θαυμασίῳ στὰς Ἀββακοὺμ, ἐπὶ
» τῆς θείας φυλακῆς σου Γρηγόριε, καὶ
» τὸν ἐπ᾽ ὤμων Χερουβὶμ κατανοήσας, τῆς παγ-
» κοσμίου γέγονας, μυστὴς σωτηρίας, ἀεὶ κραυ-
» γάζων· Κύριε, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τὰς πλησιφαεῖς καὶ πέλας Θεοῦ, ταξιαρχίας ἐκμιμούμενος Πάνσοφε, τὰ ὑπὲρ ταύτας ταῖς φρεσὶ περιπολεύων, πρὸς τὸν βυθὸν κατείληφας, τὴν ὑπέρτατον στάσιν, ἐντεῦθεν πλοῦτον φέρων, ἀνθρώποις ἀναφαίρετον.

Ὁ τὸν οὐ ληπτὸν εἰσδύνας γνόφον, καὶ ὡς ἐκ πέτρας ἐπαθρήσας ὀπίσθια, συγκεκραμένην ὑλικῇ ἄϋλον φύσιν, καὶ ἀσυγχύτου μίξεως, χρηματίσας σημάντωρ, Χριστοῦ Θεράπον, τοῦτον τοῖς δούλοις φέροις ἵλεων.

Θεοτοκίον.

Ὄρος ἀνεδείχθης σὺ νοητόν· ὅθεν ἐτμήθη ἀπορρήτως ὁ ἔντιμος Λίθος, λεπτύνων ζοφερᾶς πλάνης εἰκόνα, καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, καταυγάζων τοὺς πίστει, ἀναβοῶντας· Κύριε, δόξα τῇ δυνάμει σου. Καταβασία.

» Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ· τῆς
» κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ ἁγιάσματός
» σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δό-
» ξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος,
» καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὠδὴ ε΄. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος, ὁ θεῖος τῶν σῶν, καὶ δογμάτων ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, ὡς τάχος ἀστραπῆς, πᾶσαν ἐπέδραμε τὴν γῆν, Τριάδα ἐν Μονάδι, Μονάδα ἐν Τριάδι, προσκυνεῖν Θεολόγε, θεολογῶν καὶ ἐκδιδάσκων ἡμᾶς.

Ἠράσθης τῆς ὄντως σοφίας Θεοῦ, καὶ τῶν λόγων τὸ κάλλος ἠγάπησας, καὶ πάντων προτετίμηκας, τερπνῶν τῶν ἐπὶ γῆς· διό σε τῷ στεφάνῳ, Παμμάκαρ τῶν χαρίτων, εὐπρεπῶς ἐκόσμησε, καὶ Θεολόγον ἀπειργάσατο.

Γνωστῶς σὺ τὸν Ὄντα, ὡς πάλαι Μωσῆς, καθορᾶν Θεορρῆμον ἐπόθησας· καὶ τούτου τὰ ὀπίσθια, τῇ πέτρᾳ σκεπασθεὶς, ἰδεῖν κατηξιώθης, καὶ πέλαγος τῆς θείας, ἐμυήθης οὐσίας, ἀκαταλήπτως φανερούμενον.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάλαι τὴν Εὔαν, μητέρα τὴν σὴν, διαπλάσας ἐκ σοῦ σεσωμάτωται, ἐκείνης τὸ κατάκριμα, καὶ τὴν παρακοὴν, προδήλως θεραπεύων, καὶ λύων ὡς οἰκτίρμων, καὶ Δεσπότης τῶν ὅλων, Θεογεννῆτορ Μητροπάρθενε.

Ἕτερος Κανών. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄνθρακα πυρὸς τῶν Ἡσαΐου, Σεραφίμ
» θίγει χειλέων ποτὲ, τῇ λαβίδι ἀφελό-
» μενον καὶ περιθέν· ὁ δὲ, καθηράμενος, Δι-
» καιοσύνην μάθετε, πᾶσιν ἐκήρυττε.

Ὅλῳ τῷ πυρὶ τῆς θεοπτίας, παμμακάριστε Γρηγόριε, προσερπύσας καθαρότητι νοῦ καὶ ψυχῆς, ἀπλήστως αὐταχειρί, τὸ τριλαμπὲς ἐξήντλησας φῶς ἰσοθέατον.

Ταῖς μαρμαρυγαῖς περιπαρεὶς, τοῦ Τρισηλίου ἀμαρύγματος, ἐκ τῆς αἴγλης πυρωθεὶς δὲ, καὶ θείαις βολαῖς τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, ἀντανακλώσας ἀκτῖνας, πᾶσιν ἐξέλαμψας.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς τὸν τοῦ Πατρὸς, μονογενῆ Λόγον τὸν ἄναρχον, δεξαμένη Μητροπάρθενε, πύλη φωτὸς, σαφῶς ἐχρηματίσας, δικαιοσύνης Ἥλιον, πᾶσιν ἀστράψασα.

Καταβασία.

» Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
» ἐπηρμένῳ Θεὸν, ὑπ᾽ Ἀγγέλων δόξης δο-

Digitized by Google

» ρυφορούμενον, ὢ τάλας! ἐβόα, ἐγὼ· πρὸ γὰρ
» εἶδον σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου,
» καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ὠδὴ ϛ'. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ρείθροις τῶν σοφῶν, δογμάτων σου Πάνσοφε, Ἀρείου τὸν νοῦν τὸν θολερώτατον, κατεξήρανας, ἐν γαλήνῃ φυλάττων τὴν ποίμνην σου, ἀπερίκλυστον καθάπερ λογικὴν κιβωτόν· ἥπερ, εὐσεβείας σπέρματα, ἐναπέθου τὸ κάλλος τῶν λόγων σου.

Ἵνα τῆς σεπτῆς, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, πλουτήσῃς τὸν νοῦν, Πάτερ ἐστίλβωσας, ἀκηλίδωτον, ὡς καινὸν καὶ νεόσμηκτον ἔσοπτρον, δι' ἀσκήσεως ἀρίστης ἐργασάμενος· ἔνθεν, καὶ θεοειδέστατος, ἀνεδείχθης ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν.

Ὅλος συγκραθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, ἐγένου φωστὴρ, Πάτερ ὁλόφωτος, τῇ λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων φωτίζων τὰ πέρατα, καὶ τῇ τῆς θεολογίας καθαρότητι, τέρπων τὴν τερπνὴν ὁμήγυριν, τῶν πιστῶν Θεολόγε Γρηγόριε.

Νέος Σαμουὴλ, θεόσδοτος πέφηνας, δοθεὶς τῷ Θεῷ καὶ πρὸ συλλήψεως, Παμμακάριστε, σωφροσύνῃ ἁγνείᾳ κοσμούμενος, καὶ τῇ τῆς ἱερωσύνης παναγίᾳ στολῇ, Πάτερ, καθωραϊζόμενος, μεσιτεύων τῷ Πλάστῃ καὶ πλάσματι.

Θεοτοκίον.

Τόμος καθαρὸς, τὸν Λόγον δεχόμενος, γραφόμενον νῦν, τὸν ἀπερίγραπτον, τῇ Θεότητι, ἐγνωρίσθης Προφήταις καὶ πρότερον, Μητροπάρθενε Μαρία θεονύμφευτε· σὺ γὰρ, τὸν ἀπεριόριστον, ἐν γαστρί σου ἀφράστως ἐχώρησας.

Ἕτερος Κανών. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ διαπόντιον, ὑπομείνας συμφορὰν, φυγῇ
» κλύδωνος, κλήρου φορᾷ, καὶ λαγόσι
» συσχεθεὶς, ἁλίου θηρὸς, οὐ διεφθάρη, ἀλλ' ἐβόα
» Ἰωνᾶς· Πρὸς σὲ ἡ ζωή μου ἀναβήτω Χριστέ.

Ὁ ὑποβρύχιος, ταῖς φρεσὶν οὐ γεγονὼς, κευθμῶνας, θείου ἐρευνήσας βυθοῦ, ἐκ δὲ τούτων, μαργαρίτην ἀρυσάμενος, σὺ τῷ Δεσπότῃ, καὶ σιγὴν ὥσπερ λόγον Γρηγόριε τέθεικας πανάριστε.

Ὁ δι' ἐντεύξεως, καθαρᾶς ἀγριουμένην κατευνάσας ἅλα, καὶ τῶν ξένων ἀποπτύσας λόγον ἅλμην, σὺ τῷ Δεσπότῃ, ὡς οὐράνιος σταγὼν, λαὸν πιστὸν ἥρμοσας Γρηγόριε (*).

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, ἤρδευσας Γρηγόριε· καταλληλότερον μὲν πρὸς τὸ, σταγὼν, ἀκατάλληλον δὲ ἴσως πρὸς τὸ, Δεσπότῃ.

Θεοτοκίον.

Ἀπερινόητον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς, τὸ μυστήριον Μῆτερ Θεοῦ, τῆς ἀρρήτου καὶ φρικτῆς λοχείας τῆς σῆς· σὺ γὰρ Παρθένε τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, τεκοῦσα Παρθένος διετέλεσας.

Καταβασία.

» Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλ-
» μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
» Θεοῦ Χριστὲ, σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Θεολόγῳ γλώττῃ σου, τὰς συμπλοκὰς τῶν ῥητόρων, διαλύσας ἔνδοξε, ὀρθοδοξίας χιτῶνα, ἄνωθεν ἐξυφανθέντα τὴν Ἐκκλησίαν, ἐστόλισας· ὃν καὶ φοροῦσα, σὺν ἡμῖν κράζει, τοῖς σοῖς τέκνοις· Χαίροις Πάτερ, θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκ τῆς θεολογικῆς, καὶ ὑψηλῆς σοφίας σου, ἔμπλησόν μου τὸν νοῦν, τὸν πτωχὸν καὶ ταλαίπωρον, ὅπως ἀνυμνήσω τὸν βίον σου Πάτερ· οὐ γὰρ ἰσχύσω λόγον προσάξαι σοι, εἰ μὴ σὺ παράσχῃς μοι λόγον καὶ γνῶσιν, ἰσχὺν καὶ σύνεσιν· ὅπως ἐκ τῶν σῶν τὰ σὰ προσφέρω σοι, καὶ ἐκ τοῦ πλούτου τῶν ἀρετῶν σου, ἐκεῖθεν ἔχω ἀφορμὰς, καὶ στεφανώσω τὴν σεπτὴν καὶ ἁγίαν κορυφήν σου, σὺν τοῖς πιστοῖς ἀνακράζων· Χαίροις Πάτερ, θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Θεοῦ γινώσκειν ὀρθοδόξως οὐσίαν,
Χριστιανοῖς λεγάτον (*) ἐκ Γρηγορίου.

Εἰκάδι Γρηγόριος θεορήμων ἔκθανε πέμπτῃ.

Ὁ μέγας Γρηγόριος, ὁ Θεολόγος, ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Οὐάλεντος· ᾧ πατρὶς μὲν ἐπίγειος, δευτέρα τῶν Καππαδοκῶν· οὐράνιος δὲ, ἡ ἄνω Ἱερουσαλήμ. Πατέρες δὲ αὐτῷ εὐπατρίδαι τε καὶ δίκαιοι, Γρηγόριος καὶ Νόννα, οἳ τὰ εἴδωλα πρότερον δι' ἄγνοιαν ἐσέβοντο. Γεννήσαντες δὲ τὸν μέγαν Γρηγόριον, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἀνεγεννήθησαν, καὶ γνήσιος μύστης, καὶ Ἀρχιερεὺς Ναζιανζοῦ, ὁ Πατὴρ τοῦ Ἁγίου καθίσταται. Ἀναχθεὶς δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας, καὶ πᾶσαν τὴν ἐγκύκλιον παίδευσιν, ὡς ἄλλος οὐδεὶς μετελθὼν, ἐξηγητὴς καὶ διδάσκαλος τοῦ κατ' αὐτῶν γεγένηται βίου. Ἐν οἷς τὸν μέγαν Βασίλειον, καὶ Γρηγόριον τὸν πατέρα, καὶ

(*) Λέξις Λατινικὴ ἐκ τοῦ Legatum, ὅπερ σημαίνει κληρονομίαν ἐνδιάθηκον ἀπὸ πατρὸς εἰς τέκνα. Γραπτέον δὲ τὴν λέξιν ὀρθότερον Ληγάτον· καθότι τὸ Λατινικὸν Ε ἐνταῦθα ἐστὶ μακρὸν, ἰσοδυναμοῦν τῷ παρ' Ἕλλησιν Η.

Digitized by Google

τὸν ἀδελφὸν Καισάριον, καὶ Γοργονίαν τὴν ἀδελφὴν, λόγοις ἐπιταφίοις τιμᾷ. Ὅθεν οἱ περὶ αὐτοῦ τι συγγράψαντες οὐκ ἄλλοθεν, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων, ἔλαβον ὧν εἶπον τὰς ἀφορμάς.

Τοσοῦτον οὖν μόνον εἰπεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι εἰ ἔδει γενέσθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τινὰ καὶ στήλην, κατὰ μέρος ἐκ πασῶν συγκειμένην τῶν ἀρετῶν, τοῦτο ἦν ὁ μέγας Γρηγόριος. Βίου γὰρ λαμπρότητι τοὺς κατὰ πρᾶξιν εὐδοκίμους ὑπερβαλὼν, ἐπὶ τοσοῦτον θεωρίας προήχθη, ὡς πάντας ἡττᾶσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, τῆς ἔν τε λόγοις, ἔν τε δόγμασιν· ὅθεν καὶ τὴν Θεολόγος προσηγορίαν ἐκτήσατο. Προέστη δὲ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔτη δώδεκα μέχρι τῆς δευτέρας Συνόδου.

Ἦν δὲ, κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τὴν ἡλικίαν μέτριος· ὕπωχρος βραχὺ μετὰ τοῦ χαρίεντος· σιμός· ἔχων ἐπ' εὐθείας τὰς ὀφρῦς· ἥμερον βλέπων καὶ προσηνές· θάτερον τῶν ὀφθαλμῶν, ὃς ἦν δεξιὸς, ἔχων στυγνότερον, ὃν καὶ οὐλὴ κατὰ τὸν κανθὸν συνῆγε· τὸν πώγωνα οὐ βαθὺς, δασὺς δὲ ἱκανῶς· φαλακρὸς, λευκὸς ταῖς θριξὶ, τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος ὡς περικεκαπνισμένα ὑποφαίνων.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις, καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Μεγάλων Ἀποστόλων· ἔνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος, φιλόχριστος, καὶ πανευσεβὴς Βασιλεὺς ἡμῶν, κομίσας ἐκ Ναζιανζοῦ τῆς Καππαδοκῶν χώρας, κατέθηκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πουπλίου.

Στίχ. Ζωὴν ἔνυλον Πούπλιος καταστρέφει,
Καὶ τὴν ἄϋλον καὶ νοητὴν λαμβάνει.

Οὗτος ἐκ βουλευτικῆς συμμορίας ὥρμητο, πόλεως Ζεύγματος, κειμένης παρὰ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ· εἰς ὑψηλὸν δὲ ὄρος ἀνελθὼν οὐ πλείω τριάκοντα σταδίων ἀφεστηκὸς τῆς προειρημένης πόλεως, μικρὸν σπήλαιον ᾠκοδόμησε. Πάντα δὲ ὅσα πατρόθεν ἐδέξατο, πένησι διένειμεν, ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ ἀσκήσει βιοτεύων. Τῆς φήμης οὖν πανταχοῦ διαβοωμένης, παρεγένοντο πολλοὶ πρὸς αὐτὸν, τῶν ἀγώνων κοινωνήσοντες αὐτῷ τῶν ἀσκητικῶν· οἷς καὶ κελλία μικρὰ οἰκοδομῆσαι κελεύσας, συχνῶς αὐτοὺς ἐπεσκέπτετο, μή τι πέρα τῆς χρείας ἐν τοῖς αὐτῶν κελλίοις ἐναπόκειται. Ἀλλὰ γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν ἄρτον ζυγοῖς ἐστάθμιζε, καὶ εἰ περιττὸν τοῦτον ἔν τινι εὗρε, γαστρίμαργόν τε ἀπεκάλει, καὶ εἰς χόρον φιλόσαρκον. Εἰ δὲ καὶ πιτύρων τὸ ἄλευρον ἐθεάσατο ἀποκεκριμένον, συβαριτικῆς τροφῆς ἀπολαύειν ἔλεγε τὸν μετέχοντα. Καὶ νύκτωρ ἐξάπινα κατὰ τὴν ἑκάστου θύραν ἀφικνούμενος, εἰ μὲν εὗρε προσευχομένους, σιγῇ πάλιν ὑπεχώρει· εἰ δέ τινος ὑπνοῦντος ᾔσθετο, τῇ χειρὶ τὴν θύραν πατάσσων, πολλὰ τὸν ὑπνοῦντα τῇ γλώσσῃ ἔβαλλεν. Ὥς τε ἐκ τῆς τούτου συχνοτέρας ἐπισκέψεως, πολλοὶ, εἰκόνες τινὲς, τὴν αὐτοῦ ὅλην ἐναπομαξάμενοι ἀρετὴν, γεγόνασιν, ὧν εἰσὶ Θεότεκνος, καὶ Ἀφθόνιος· οἳ καὶ τὴν προστασίαν καὶ ἐπιμέλειαν τῶν ἀδελφῶν, μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀναδεξάμενοι ἦσαν τελευτήν. Οὕτω καλῶς ἀγωνισάμενος, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ ἐν εἰρήνῃ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρη.

Στίχ. Πάσης ἀποστὰς ἀγάπης κόσμου Μάρης,
Εἰς θεῖον ὕψος ἧκε θείας ἀγάπης.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μάρης, νέος ὢν καὶ εὐειδὴς, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ὢν, καλόφωνος ἦν· καὶ πανηγύρεις Ἁγίων ἐπιτελῶν, καὶ ψάλτης τέλειος ὑπάρχων ἠγάπα μὲν ἀεὶ τὸν Θεὸν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἀτρώτως διεφύλαττε, καὶ τὸ σῶμα καθαρὸν καὶ ἀκίβδηλον διετήρει, καὶ τὴν ψυχὴν ἄσπιλον καὶ ἄμωμον εἶχεν, ἐν μέσῳ πολλῶν παγίδων πορευόμενος, καὶ τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ συναναστρεφόμενος, ὡς προέφημεν. Ὅτε δὲ ἠθέλησεν ἀποτάξασθαι, ἀπελθὼν ἐν Ὁμήρου κώμῃ, καὶ μικρὸν οἰκίδιον ἐκεῖσε οἰκοδομήσας, καθεῖρξεν ἑαυτὸν, τριάκοντα καὶ ἑπτὰ χρόνους τελέσας. Καί περ πολλὴν νοτίδα ἐκ τοῦ παρακειμένου ὄρους δεχόμενος, καὶ βλάβην πολλὴν ἐξ αὐτῆς ἐπισπώμενος, ἀλλ' οὐκ ἤθελεν ἀμείψασθαι τὸν τοιοῦτον οἰκίσκον· ἀλλ' ἐκεῖσε διέμεινεν, ἕως οὗ τὸν δρόμον διήνυσεν.

Οὗτος τὴν ἁπλότητα ἠγάπα, καὶ τὰ ποικίλα ἤθη παντάπασιν ἐβδελύττετο· τὴν πενίαν δὲ ὑπὲρ τὴν ἄγαν εὐπορίαν ἠγάπησεν. Ἐννενήκοντα δὲ ἔτη βεβιωκὼς, τοῖς ἐξ αἰγίων τριχῶν κατεσκευασμένοις ἱματίοις ἐχρῆτο. Ἄρτος δὲ καὶ ἅλας ὀλίγον τῆς τροφῆς αὐτοῦ τὴν χρείαν ἐπλήρου. Ποθήσας δὲ διὰ χρόνου μακροῦ τὴν πνευματικὴν θυσίαν προσφερομένην ἰδεῖν, ταῖς τῶν Διακόνων χερσὶν, ἀντὶ Θυσιαστηρίου, χρησάμενος ὁ Ἱερεὺς, τὴν μυστικὴν Θυσίαν καὶ σωτήριον προσήνεγκεν ἐνώπιον αὐτοῦ. Ὁ δὲ, πάσης ἡδονῆς πλήρης γενόμενος, καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ὁρᾷν ὑπελάμβανεν. Οὕτω καλῶς βιώσας, καὶ εἰς οὐρανοὺς ἀναπτὰς, χορεύει σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις ἐν ταῖς τῶν πρωτοτόκων σκηναῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μεδούλη, σὺν τῇ συνοδίᾳ αὐτῆς, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Σεπτὴ Μεδούλη, τοῦ Θεοῦ Λόγου δούλη,
Δούλοις Θεοῦ σύναθλος εἰς πῦρ ὠράθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου τοῦ σκευοφύλακος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀπολλὼς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χρηστὸν βιώσας μέχρι καὶ τέλους βίον,
Θραύει πονηροῦ πᾶν Ἀπολλὼς τὸ θράσος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Ὅλος ἐπιθυμία γλυκασμός τε, προφανῶς ὁ λόγος σου· ὅλος Γρηγόριε μεστὸς, εὐφροσύνης καὶ φαιδρότητος, θυμηδίας ἐμπιπλῶν, τοὺς πίστει ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νοῒ πεφωτισμένῳ τὴν πηγὴν, τῶν φωτισμάτων ἔφθασας· καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς πυρπολούμενος κατέφλεξας, Εὐνομίου γλωσσαλγίαν, τῇ Τριάδι βοῶν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀνοίξας καταρράκτας τῆς ἀβύσσου, τῶν σοφῶν δογμάτων σου, ἀναστομώσας τε πηγὰς τῆς σοφίας σου, κατέκλυσας τοὺς τῆς πλάνης ἀρχηγοὺς, καταστραπτόμενος, τῷ ἑνιαίῳ φωτὶ καὶ τρισηλίῳ.

Θεοτοκίον.

Ὄμβρος ὡς ἐπὶ πόκον καταβὰς, ἐν σῇ γαστρὶ σεσάρκωται, ὁ τῆς εἰρήνης ποταμὸς, ἡ

Digitized by Google

πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, ὁ σταγόνας ὑετοῦ ἐξαριθμούμενος, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογημένος.

Ἕτερος Κανών. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑπῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν » φλόγα τὴν ἄστεκτον, οἱ δι' εὐσέβειαν » ποτὲ Παῖδες Ἅγιοι δειχθέντες σαφῶς, καὶ » συμφώνως ἀνυμνοῦντες, ὕμνον ἔμελπον· Ὁ » τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀδίκων Ἡγεμόνων, πρὸ βημάτων ἑστηκὼς Γρηγόριε, τοὺς αἱρετίζοντας πυρὸς, χαλεπώτερον φυσῶντας φορᾷ, εὐσεβείᾳ κατεπίμπρας, τῇ Τριάδι βοῶν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριάδος ἐπιπνοίᾳ, τὴν δογμάτων εὐσεβῶν Γρηγόριε, ἀνεπιθόλωτον πηγὴν, ἐκ χειλέων ἀναβλύσας τῇ γῇ, ἀνθοφόρον τὴν τραχεῖαν ἄρδων ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται ὁ Προπάτωρ, ὡς ἀκαίρως τοῦ φυτοῦ γευσάμενος· σὺ δὲ τὴν ἄληκτον ζωὴν, ὦ Παρθένε ἐκβλαστήσασα, τὸν Παράδεισον οἰκεῖν τοῦτον ἀνέστησας, Θεογεννῆτορ Ἁγνὴ εὐλογημένη.

Καταβασία.

» Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεο» λογήσαντα, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐ» νοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς » μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πα» τέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ἴσον τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀγαθότητι καὶ βασιλείᾳ, εὐσεβῶς ἐδίδαξας, οὐσιώδη καὶ φυσικὴν, τὴν ταυτότητα γινώσκων καὶ τὴν ἕνωσιν· διὸ ἀνεβόας ἀγαλλόμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξης τῆς ἀγγελικῆς κατηξιώθης· ὡς γὰρ Ἄγγελος ἔλαμψας κόσμῳ, τῇ Τριάδι Πάνσοφε, καθαγνίσας ἐπιμελῶς, τήν ψυχήν τε καὶ τὸ σῶμα καὶ διάνοιαν· ᾗ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἵλεων ταῖς προσευχαῖς σου τὸν Δεσπότην, ἐργασάμενος αἴτησαι Πάτερ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἐν πίστει τὴν ἱερὰν, καὶ πανέορτόν σου μνήμην ἑορτάζουσιν· ἐν ᾗ γεγηθότες ἀναμέλπομεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μύστης τῆς τριπυποστάτου Μοναρχίας, καὶ Θεότητος τῆς ἐν Τριάδι, ἀρετῶν ἀσκήσεσι, χρηματίσας Τριαδικὸς, Θεολόγος ἀνεδείχθης Παμμακάριστε· καὶ νῦν ἀναμέλπεις ἀγαλλόμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ ταῖς ἀρχαγγελικαῖς ὑμνολογίαις, δοξαζόμενος πλούσιος Λόγος, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, σὲ Μητέρα τὴν καλλονὴν, Ἰακὼβ εὐλογημένην ἐκλεξάμενος· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπομεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕτερος Κανών. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ μὴ τῇ τροφῇ χρανθέντες Παῖδες, βασιλι» κῆς τραπέζης, εἰς πῦρ χαίροντες ἔβησαν » ποτέ· καὶ ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, προθύμως ἔ» ψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Βαβυλωνίας Πάτερ φλογὸς, ὑπεραρθεὶς καὶ μᾶλλον, αὐτῆς τῇ εὐσεβείᾳ, πυρσωθεὶς Τριαδικὸς, μυστηπόλος ἐκφανθεὶς, καὶ κήρυξ βοᾷς· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς πειραστικῆς ποικίλως Πάτερ, καὶ σιδηρᾶς καμίνου, τὸ πῦρ κατασβεννύων εὐμαρῶς, τῶν πειρασμῶν ὑπεκδὺς, πρὸς οὐρανὸν ἀνέπτης βοῶν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἡ χρυσοφαὴς λυχνία τὴν σὴν, συμβολικῶς ἐδήλου, θείαν γέννησιν Ἄχραντε σεμνή· σὺ γὰρ τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τῷ κόσμῳ ἔλαμψας, ᾧ βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία.

» Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας, » προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ » λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε, » πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, » εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Νέμει σοι ζωὴν ἀκήρατον, ἡ ἀρχικὴ Τριὰς, ἣν ἐθεολόγησας δεξαμένη σου, τὰ δι' αὐτὴν ἀγωνίσματα, καὶ τὰ δόγματα, καὶ τὰ παλαίσματα· ᾗ νῦν Πάτερ παρέστης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Αἴγλῃ τριφεγγοῦς λαμπρότητος, τῆς ἐκ μιᾶς προερχομένης Θεότητος, ἐλλαμπόμενος, ἱερομύστα Γρηγόριε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει περίσωζε, καὶ τῇ τῶν σῶν δογμάτων, θεολογίᾳ φωταγώγησον.

Δρόμον τὸν καλὸν τετέλεκας, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος ὑπεραγωνισάμενος, καὶ θεώσεως, ὡς Θεολόγος τετύχηκας, καὶ τοῦ θείου σου πόθου πληρώσεως, μετείληφας ἀξίως, Ἐκκλησιῶν ἡ σεμνοπρέπεια.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ω τοῦ φοβεροῦ σου θαύματος! σὺ γὰρ Παρθένε Θεοτόκε μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι, τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, ἀνερμηνεύτως ἐφανέρωσας.

Ἕτερος Κανών. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τὸν ἄνω βυθὸν τῆς θείας ἀκαταλη-
» ψίας, εὐσεβῶς ἀνανηξάμενος, καὶ τὸν
» νοῦν ὡς ἐκ πέτρας ἀπεριλήπτου, τῆς θεαρ-
» χικῆς ἀπαιωρήσας Τριάδος, παμμακάριστε
» Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ τὸ εὐτελὲς ἔνδυμα, τοῦ νομικοῦ περιρρήξας γράμματος, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θεῖον κάλλος, καὶ μυστικὸν τῶν θείων τοῦ Πνεύματος, ἡμῖν ἀναπτύξας Γραφῶν, παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ταῖς ἄνω χορείαις, συναρίθμιος ὑπάρχων, Ὅσιε Πάτερ (καὶ γὰρ σὺν αὐταῖς, εἰς αἰῶνα συναγελάζῃ)· ὑπὲρ τῆς σῆς Ποίμνης, τὰς ἐντεύξεις ποιοῦ πρὸς Θεόν. Παμμακάριστε Πάτερ σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ τὰ θεῖα μαθών, ἐκ θείας καὶ ὑπὲρ νοῦν ἐπιπνοίας, Ὅσιε Πάτερ, καὶ πρὸς τὴν αὐτῶν, μυστικῶς ἀποτελεσθείς, ἀδίδακτον ἕνωσιν, ἀσχέτῳ σου ἔρωτι, παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σὺ χωρίον Ἁγνή, τῆς θείας ἀπεριληψίας, ὑπὲρ φύσιν ἐχρημάτισας, ὡς Θεῷ τὴν σάρκα δανεισαμένη, τῷ σοῦ τὴν παρθενικήν, μὴ διαρρήξαντι μήτραν, ἐν τῷ τίκτειν ἀσπόρως· σὲ μεγαλύνομεν.

Καταβασία.

» Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κα-
» τίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν, τὰ τὴν
» μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
» κον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτο-
» κούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μονάδα τρισυπόστατον, καὶ Τριάδα τελείαν, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι, πάνσοφε Θεολόγε, ἐδίδαξας προσκυνεῖσθαι, φῶς εἰπὼν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, φῶς αὖθίς τε, φῶς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· ἀλλὰ ἓν φῶς, ἀμερὲς ἀσύγχυτον, εἷς Θεὸς γάρ· τρανῶν τὸ ὁμοούσιον, ὦ Γρηγόριε μάκαρ.

Ἕτερον, ὅμοιον.

Υψηγορίᾳ χρώμενος, σῶν δογμάτων πανσόφως, τρανῶς ἐθεολόγησας, τὸ ἀπόρρητον βάθος, τῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἄθλους τε τῶν Ἁγίων, καὶ βίους ἐρρητόρευσας, ὦ Γρηγόριε μάκαρ· καὶ νῦν Θεός, ἐν μεθέξει πέλων τῇ πρὸς τὸ Θεῖον, σῴζοις κἀμὲ καὶ δέχοιο, σαῖς σκηναῖς Θεολόγε.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μετὰ τῆς Θεομήτορος, καὶ Παρθένου Μαρίας, καὶ Βασιλείου πάνσοφε, παρεστὼς τοῦ Μεγάλου, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, πρέσβευε νῦν, τοῖς ἀνευφημοῦσί σε Θεολόγε, Ἀρχιερεῦ Γρηγόριε, Ῥήτωρ τῆς Ἐκκλησίας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Διατεμὼν τὸν τοῦ γράμματος σὺ γνόφον, εἰσέδυς τῷ πνεύματι πρὸς φῶς ὑπέρτερον· καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος, φωτοχυσίαν, θεολογίας πάντας ἐπλούτισας, Γρηγόριε πάνσοφε, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ· ταῖς ἀστραπαῖς δὲ τῶν λόγων σου, σκοτώδη νέφη, τὰ τῶν αἱρέσεων ἀπεμείωσας· ὅθεν αὐλίζῃ ἔνθα ἦχος, ἑορταζόντων Ἀγγέλοις συνόμιλος, ἱκετεύων ἀπαύστως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Θεολόγος ὁ δεύτερος καὶ μύστης, τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὁ τῆς Τριάδος φαιδρός, ὑπογραφεὺς ὁ τὴν ἄρρητον, καὶ θείαν φύσιν, ὑπερφυῶς διδάσκων Γρηγόριε· καὶ νῦν τηλαυγέστερον, ἐναπολαύων Θεοῦ, τῶν σὲ τιμώντων μνημόνευε, καὶ ὑπερμάχει, τῆς Ἐκκλησίας, ἣν συνεκρότησας· σοῦ γὰρ ὁ φθόγγος ἐπὶ πάντα, τῆς οἰκουμένης διῆλθε τὰ πέρατα, ἐκδιδάσκων δοξάζειν, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον.

Γεωπονήσας, τῇ γλώσσῃ Θεηγόρε, καρδίας ταῖς αὔλαξι, σπόρον τὸν ἔνθεον, Θεολογίας ἐπλούτισας, τῆς ἀνωτάτω, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα· ἐντεῦθεν ζιζάνια, πυρὶ τοῦ Πνεύματος, τὰ τῶν αἱρέσεων ἔφλεξας, φιλοσοφίας, τῆς Θεϊκῆς τρεφόμενος ἔρωτι, Πάτερ Πατέρων, καὶ Ποιμὴν Ποιμένων, καὶ δόξα Πιστῶν, Ἱερέων φωστήρ, οἰκουμένης τὸ κλέος, παμμακάριστε Γρηγόριε.

Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσπελάσας, τὸ τίμιον στόμα σου, Πάτερ Γρηγόριε, θεολογίας ἐξήντλησας, τὸ θεῖον νᾶμα, καὶ τοῖς πιστοῖς ἀφθόνως μετέδωκας· αἱρέσεων ἔφραξας, ῥοῦν τὸν ψυχόλεθρον, τὸν βλασφημίας ἀνάμεστον· ὡς κυβερνήτην, εὗρε καὶ γάρ σε Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀποσοβοῦντα καὶ ἐλαύνοντα, ὡς ἀνέμων πνοάς, δυσσεβῶν τὰς ὁρμάς, ἐν Μονάδι οὐσίας, τὴν Τριάδα καταγγέλλοντα.

Digitized by Google

Δόξα, Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, τὸ τῶν αἱρέσεων θέριστρον, καὶ ὀρθοδόξων ἥδυσμα, τὸν δεύτερον Ἐπιστήθιον, τὸν τοῦ Λόγου αὐτόπτην, τοῖς δόγμασι γενόμενον, τὸν σοφὸν Ἀρχιποίμενα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ θρέμματα, θεολογικοῖς ὕμνοις προσείπωμεν· Σὺ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ δοὺς σεαυτὸν Γρηγόριε, ὡς ὁ Διδάσκαλος Χριστὸς, ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σὺν Παύλῳ χορεύεις, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε, τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὠδὴ γ'. καὶ ϛ'.

Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον, Ζήτει εἰς τὸ Μηνολόγιον αὐτῶν. Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον.

ΤΗ ΚϚ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Λάμπων, ἀξιώμασι ψυχῆς, ἐλεημοσύνῃ καὶ πίστει σαυτὸν ἐλάμπρυνας· χαίρων γὰρ ἐσκόρπισας, τὸν πλοῦτον πένησιν· εἰς αἰῶνας δὲ μένει σου, ἡ δικαιοσύνη, φῶς σοὶ ἀνατέλλουσα, Πάτερ ἀνέσπερον· ἔνθα, τοὺς Ὁσίους σου Παῖδας, ὄψει καὶ τὴν τούτους τεκοῦσαν, Πόλιν τὴν οὐράνιον οἰκήσαντας.

Δόξαν, παριδόντες τὴν φθαρτὴν, δόξης τῆς ἀφθάρτου καὶ θείας κατηξιώθητε· πᾶσαν γὰρ πατήσαντες, βίου τερπνότητα, τὸν τῷ ὄντι τερπνότατον, Χριστὸν Θεοφόροι, ἄγαν ἐποθήσατε, τὸν ὑμᾶς σώσαντα, κόσμου τρικυμίας καὶ ζάλης, καὶ τῷ γαληνῷ καὶ φωσφόρῳ, βίῳ καθορμίσαντα Πανόλβιοι.

Πάθη, θανατώσαντες σαρκὸς, τοὺς τῆς ἀπαθείας χιτῶνας περιεβάλεσθε, βίου καθαρότητι, τούτους ὑφάναντες· πολιτείᾳ δ' ἰσάγγελον, ἐν σώματι ὄντες, ἔτι καρτερόφρονες ἐπιδεικνύμενοι, δόξης ἠξιώθητε πάντες, τῆς Ἀγγελικῆς ἐν ὑψίστοις, θείας ἀπολαύοντες λαμπρότητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε· διὸ δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀπάλλαξον· ὅπως, τὴν στενὴν καὶ εὐθεῖαν, τρίβον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρθένε φέρουσαν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἁγνὴ, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος (*).

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ξενοφῶντα μέλπω, σύμβιόν τε καὶ τέκνα.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Ξύλου ζωῆς, καὶ Παραδείσου τῆς ὄντως τρυφῆς, πανοικεσίᾳ Πάνσοφοι, νῦν ἀπολαύοντες, τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας, πρεσβεύσατε σωθῆναι, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Ἐν τῇ ὁδῷ, τῶν ἐντολῶν σου βαδίζων θερμῶς, ὁ σὸς ἱκέτης Δέσποτα, μονὰς κατέλαβε, καταλλήλους τῷ πόθῳ, ζωῆς τῆς αἰωνίου ἐπιλαβόμενος.

Νέαν σκηνὴν, Ἀβραμιαίαν σὺ ἔδειξας, τὴν σὴν οἰκίαν ἅπασι· διὸ Θεσπέσιε, Ἀβραὰμ ἐν τοῖς κόλποις, ἀξίως καὶ δικαίως, ἐπαναπέπαυσαι.

Θεοτοκίον.

Ὅλος ἐν σοὶ, κατασκηνώσας Πανάμωμε, ὅλον ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον, ἀνεμορφώσατο, ἐκ Πατρὸς ὁ ἐκλάμψας, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, Λόγος ὁ ἄναρχος.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Φανωτάταις ἀξίαις τετιμημένοις, φωτοφόρῳ διέπρεψας πολιτείᾳ· τὴν πρᾶξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας, βοῶν ἀνέδειξας· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

(*) Τὸ τέλος τοῦ τροπαρίου τούτου οὕτως εὑρίσκεται ἅπαξ ἐν τῇ Παρακλητικῇ, ὀρθότερον ἴσως παρὰ τὸ, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, Λόγε, παρακλήσεσιν, ὡς εὔσπλαγχνος, ὡς ἀπαντᾶται πανταχοῦ ἐν τοῖς Μηναίοις.

Digitized by Google

Ὡς πάντων οἰκονόμος προβεβλημένος, τὴν πάντων ἐπιμέλειαν ἀνεδέξω, τοῖς χρῄζουσι τὸν πλοῦτόν σου διανέμων, ὑποδεχόμενος, φιλοφρονούμενος, Μοναζόντων τάγματα, Πάτερ Ὅσιε.

Νομίμοις ἐκτρεφόμενος τοῦ Δεσπότου, ἐν νόμῳ καὶ παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ, Κυρίου ἐξεπαίδευσας σοῦ τοὺς παῖδας, κράζων Θεσπέσιε· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, Μαρίαν τῶν Ἁγίων ἁγιωτέραν, τὴν ὄντως ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, δεῦτε ὑμνήσωμεν πιστοί, κραυγάζοντες· Χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε· Χαῖρε Δέσποινα. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐντολαῖς τοῦ Δεσπότου ἐπαγρυπνῶν, ἐφ' ὁμοίοις τε τρόποις παῖδας τοὺς σούς, ῥυθμίζων μακάριε, Ξενοφῶν καὶ τὴν σύζυγον, σὺν αὐτοῖς τὰ ἄνω, κληροῦσαι βασίλεια, πειρασμῶν παντοίων, λιπὼν τὸ κλυδώνιον· ὅθεν εὐφημοῦμεν, εὐσεβῶς ὑμᾶς πάντας, καὶ πόθῳ γεραίρομεν, καὶ πιστῶς ἀνακράζομεν· Θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἄχραντε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀνασωθέντες κλύδωνος, βιωτικοῦ, λιμένι εὐσεβείας, ὡρμίσθητε Παῖδες μακαριώτατοι.

Μεμυημένοι γνῶσιν, τῶν θείων, καὶ τὴν τῶν ἀνθρωπίνων, τῷ Θεῷ λατρεύειν, προτετιμήκατε.

Ἐκ τῆς ἀβύσσου Ὅσιοι, τῆς κοσμικῆς, ῥυσθέντες πανενδόξως, ἀγαθῶν ἀβύσσῳ προσεληλύθατε. Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι αἵματι, τῷ ἐκ πλευρᾶς, χυθέντι, τοῦ Υἱοῦ σου, Θεομῆτορ πάντες, σὲ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς Χορηγός.

Πρὸς τὴν ἀνώλεθρον, κατεπειγόμενος ζωὴν ἔσπευσας, καταλαβεῖν τὴν ἡγιασμένην, Ἀρκάδιε πόλιν, καὶ τάφῳ τῆς ὄντως, ζωῆς προσεπέλασας.

Ὡς εὐπρεπὴς ἀληθῶς, ἡ γενομένη περὶ σὲ πρόνοια, καὶ θαυμαστὴ καὶ δεδοξασμένη, κυβέρνησις θεία, τοῦ πάντων Δεσπότου, παμμάκαρ Ἀρκάδιε.

Σοῦ προμηθούμενος, ὁ ἐν ἀγκάλαις Συμεὼν πρότερον, ἀνακλιθεὶς τοῦ θείου Πρεσβύτου, πρεσβύτη σε θείῳ, Ἀρκάδιε φέρων, Χριστὸς καθωδήγησεν. Θεοτοκίον.

Υἱὸν τὸν ἄναρχον, καὶ συναΐδιον Πατρὶ τέτοκας, ὑπερφυῶς ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, πανάμωμε Κόρη· διὸ Θεοτόκον, ἁγνήν σε κηρύττομεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μακαρίας ζωῆς ἐφιέμενος, τῷ τῶν Μοναζόντων προστρέχεις συστήματι, τὴν ζωτικὴν ἐπίπνοιαν, συνεργὸν Ἰωάννη ποιούμενος.

Βροτοκτόνου κακίας νεκρότητα, καὶ θανατηφόρον ἰὸν ἀπωσάμενος, τῷ ζωηφόρῳ μνήματι, τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη προσέδραμες.

Ἰωάννου τὸν βίον ἐζήλωσας· καὶ γὰρ ὡς ἐκεῖνος τὴν ἔρημον ᾤκησας, καὶ καθαρῶς ἐβίωσας, Ἰωάννη Χριστῷ καθαιρόμενος.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας μονώτατος, ἄλλον οὐρανὸν ἔμψυχον ἀπειργάσατο, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Digitized by Google

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν τοῦ βίου θάλασσαν διεκφυγόντες, Ξενοφῶν ὁ δίκαιος, σὺν τῇ συζύγῳ τῇ σεπτῇ, ἐν οὐρανοῖς συνευφραίνονται, μετὰ τῶν τέκνων, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ὁ Οἶκος.

Ξένην ὁδὸν θεοπρεπῶς, Ξενοφῶν διοδεύσας, μετὰ καὶ τῆς συζύγου, ἐλάθετε τὴν φύσιν, ὥσπερ ἀσώματοι σαφῶς ἐν τῇ γῇ ὀφθέντες· διὸ καὶ πύλαι ὑμῖν οὐράνιαι ἠνοίγησαν, καὶ μετὰ τῶν Ἀγγέλων χορεύετε, ὡς τοῦ ἀμπελῶνος γεγονότες τοῦ Κυρίου ἐργάται, μετὰ καὶ τῶν τέκνων. Αἰτεῖτε οὖν Χριστὸν, δωρήσασθαι αἴγλην φωτισμοῦ ταῖς ζοφεραῖς ἡμῶν καρδίαις, μνήμην ὑμῶν τελούντων τὴν φωτοφόρον, τὸν στεφοδότην Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Συναξάριον.

Τῇ ΚϚ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Μαρίας, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Ἀρκαδίου καὶ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Καὶ γῆν λιπόντας, τοὺς περὶ Ξενοφῶντα,
Ἁβρᾷ ξενίζω τοῦ λόγου πανδαισίᾳ.

Παισὶν ἅμ' ἠδ' ἀλόχῳ Ξενοφῶν θάνεν εἰκάδι ἕκτῃ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Ξενοφῶν ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει, πλουτῶν μὲν καὶ τὴν ἔξωθεν περιουσίαν, ἔνδοθεν δὲ πνέων τὴν κατὰ Θεὸν εὐσέβειαν. Ἀποστείλας οὖν τοὺς δύω υἱοὺς αὐτοῦ εἰς Βηρυτὸν πόλιν, μίαν τῶν κατὰ Φοινίκην, ἐπὶ μελέτῃ καὶ μαθήσει Νόμων, ἐπεὶ τῷ κατὰ θάλασσαν ναυαγίῳ ἐχρήσαντο, ἐξῆλθεν ἅμα τῇ γυναικὶ εἰς ἀναζήτησιν τούτων. Οὓς εὑρὼν εἰς Ἱεροσόλυμα, μοναχικὸν σχῆμα ἠμφιεσμένους, ὑπέδυ καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς γυναικὸς τὸν μονήρη βίον. Καὶ ἐπὶ τοσοῦτον προῆλθον ἀρετῆς, αὐτός τε καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ παῖδες, ὡς καὶ θαύματα ἐκτελεῖν καταξιωθῆναι. Εὐηρέστησαν δὲ μέχρι τέλους τῷ Θεῷ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ μεγάλου σεισμοῦ.

Οὗτος γέγονεν εἰς τὰ τελευταῖα τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ νέου, υἱοῦ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ δευτέρᾳ τῆς ἡμέρας, καὶ κατέπεσον ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ τὰ τείχη τῆς πόλεως, καὶ μέρος πολὺ τῶν οἰκημάτων, κατ' ἐξαίρετον δὲ ἀπὸ τῶν Τρωαδησίων ἐμβόλων, ἕως τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου. Καὶ ἐπεκράτησεν ὁ σεισμὸς μῆνας τρεῖς· ἔνθα ὁ Βασιλεὺς, λιτανεύων πανδημεὶ, μετὰ δακρύων ἔλεγε· Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε τῆς δικαίας σου ὀργῆς, καὶ τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν διὰ τῆς μετανοίας· ἐσάλευσας γὰρ τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτὴν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, τοῦ δοξάζειν σὲ τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν, τοῦ ἐπιλεγομένου Παλαιοῦ.

Στίχ. Τὸν χοῦν, παλαιὲ Συμεὼν, ἀπεξύσω,
Ἐχθροῦ παλαιοῦ λεπτύνας εἰς χοῦν κάραν.

Οὗτος ἐκ παιδόθεν τὸν ἐρημικὸν ἀσπασάμενος βίον, καὶ ἐν ἄντρῳ βραχεῖ διαιτώμενος, οὐδεμιᾶς τροφῆς ἀνθρωπίνης ἀπήλαυε· μόνας γὰρ τὰς ἐδωδίμους τῶν βοτανῶν τροφὰς ἐποιεῖτο. Ἐπιθυμίαν δὲ λαβὼν εἰς τὸ Σίναιον ἀπελθεῖν ὄρος, ἀφίκετο· καὶ ἔνδον τοῦ σπηλαίου γενόμενος, ἐν ᾧ ποτὲ Μωϋσῆς ἐκρύβη, πρηνὴς πεσὼν, ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, ἄσιτος τῇ προσευχῇ καὶ τοῖς δάκρυσι προσκαρτερήσας, οὐ πρότερον ἀνέστη, ἕως θείας φωνῆς ἀκήκοε, κελευούσης ἀναστῆναι, καὶ τὰ προτεθέντα αὐτῷ τρία μῆλα φαγεῖν. Ἀναστὰς δὲ (πρηνὴς γὰρ ἦν κείμενος) καὶ τὰ τρία μῆλα εὑρὼν, προθύμως κατέφαγεν. Ἐπανελθὼν δὲ ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ μοναστήρια δύω οἰκοδομήσας, τῆς ἐπιπόνου ζωῆς τὸ τέλος ἔλαβες, παράδοξα θαύματα πρότερον ἐκτελέσας εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀνανίου πρεσβυτέρου, καὶ Πέτρου δεσμοφύλακος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ στρατιωτῶν.

Στίχ. Πέτρος σὺν ἑπτὰ τὴν θάλασσαν εἰσέδυ.
Οἷς Ἀνανίας ἡδέως συνεισέδυ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ Μαξίμου ἡγεμόνος ἐν Φοινίκῃ. Πρὸς ὃν ἀχθεὶς ὁ Ἅγιος Ἀνανίας, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἴδωλα μυκτηρίσας, τύπτεται, καὶ ὀβελίσκοις διαπύροις τὸν νῶτον συγκαίεται, καὶ ὄξει καὶ ἅλατι τὰς καταφλεχθείσας σάρκας ἐπιτάσσεται, καὶ δι' εὐχῆς τὸν ναὸν κατασείει, καὶ τὰ εἴδωλα εἰς γῆν κατάγει. Εἶτα, βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, τροφῆς θείας μεταλαμβάνει. Ἔνθα τὸν κλειδοῦχον τοῦ δεσμωτηρίου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μεθιστᾷ· μεθ' οὗ, ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος Μαξίμου, τὴν διὰ θαλάσσης ὑφίσταται τελευτὴν, μετὰ καὶ ἑτέρων ἑπτὰ στρατιωτῶν, οὓς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐφειλκύσατο, παραδόξως ἐκ χαλεπωτάτων διασωθεὶς κολάσεων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Ἀμωνᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ζωῆς Ἀμωνᾶς νῆμα πληρώσας ἅπαν,
Ζωὴν ἐφεῦρεν, οὔποτε πληρουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Γαβριὴλ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σὺν τῷ Γαβριὴλ τῷ Νόων πρωτοστάτῃ,
Καὶ Γαβριὴλ ἵστησι Χριστὸς τὸν νέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι δύω Μάρτυρες, οἱ ἐν Φρυγίᾳ, τυπτόμενοι τελειοῦνται.

Στίχ. Βάκλοις ἀθληταὶ τραυματισθέντες δύω,
Στεφθέντες εὗρον τὴν συνούλωσιν τάχει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Νρὸς καθαρότητι ὁ Θεοφόρος, ὑμῶν τὴν συνέλευσιν, καθορῶν προεμήνυσε. Θεὸς γὰρ ὁ δίκαιος, τῆς εὐσεβείας ὑμᾶς, θείως ἀμειβόμενος εἰς ἓν, ὡς ἐλεήμων ἐπισυνήγαγε.

Τὸν ζῆλον θεώμενος τῆς εὐσεβείας, τὴν πίστιν δεχόμενος, τὸν πόθον προσιέμενος, ὑμῶν ὁ

Φιλάνθρωπος, πάντας συνήθροισε, μίαν εἰς ἑστίασιν ὑμᾶς, ὁ εὐεργέτης καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, ἐλπὶς βεβαία, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καὶ σκέπη καὶ βοήθεια, γενοῦ μοι Παναμώμε, τῷ πεποιθότι εἰς σέ· σοὶ γὰρ ἀνατίθημι Ἁγνή, πᾶσαν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Ὠδὴ ή. Κάμινος ποτέ.

Κάμινον σφοδρῷ, πυρὶ τὴν καιομένην, τῆς ἀπ' ἀλλήλων διαστάσεως, στεῤῥῶς ὑπεμείνατε· τὰ γὰρ σπλάγχνα σπαραττόμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς πυρούμενοι, κέντρῳ τῆς συμφυΐας, ἄθλους Μαρτύρων ἠνύσατε.

Ἄνωθεν ὑμᾶς, νεφέλη δροσοβόλος, φιλανθρωπίας ἐπεσκίασε, Σιὼν ἐν τοῖς ὄρεσιν ἔνθα δρόσος ἡ τοῦ Πνεύματος, τοὺς Μαθητὰς ἐπύρσευσε κράζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἵλεων ἡμῖν, καὶ εὐμενῆ γενέσθαι, τὸν Εὐεργέτην ἱκετεύσατε, Πατέρες πανόλβιοι, τοῖς ὑμῶν νῦν μακαρίζουσι, τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, φύσει τῶν ἡνωμένων, καὶ συνημμένων τῇ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Τὸν μονογενῆ, Υἱὸν Θεὸν καὶ Λόγον, τὸν πρὸ αἰώνων ἐξ ἀνάρχου Πατρός, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, τὸν τῆς κτίσεως πρωτότοκον, γεγεννημένον τέτοκας· ὅθεν σε Θεομῆτορ, πάντα τὰ Ἔθνη δοξάζομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἐπ' ὤμων ἀράμενοι, τὸν τοῦ Χριστοῦ Σταυρὸν ἀληθῶς, διηνύσατε τρίβον τὴν τῆς ἀσκήσεως, πᾶσαν ἀρετὴν ἐκτελοῦντες, ἕως αὐτήν, τὴν ὄντως ἀγήρω, ζωὴν κατειλήφατε, πανοικίᾳ στεφανούμενοι.

Κατακυριεύσαντες, τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος, τὸν τοῦ Πνεύματος πλοῦτον ἐθησαυρίσατε, χάριν ἰαμάτων λαβόντες ἐκ τῆς Πηγῆς, τῆς τῶν χαρισμάτων· ᾗ νῦν προσχωρήσαντες, αἰωνίως ἀναπαύεσθε.

Νικήσαντες Ὅσιοι, τὰς μηχανὰς τοῦ δράκοντος, ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων ἀνηγορεύθητε, τῆς δικαιοσύνης στεφάνους, παρὰ Χριστοῦ, λαβόντες ἀξίως· ὃν νῦν δυσωπήσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀμήτορα πρότερον, κατὰ τὴν πρώτην γέννησιν, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα τίκτεις ἀπάτορα, δύω γνωριζόμενον φύσεις, τὴν Θεϊκήν, καὶ τὴν Ἀνθρωπίνην, καὶ ταύτας πιστούμενον, ἐνεργείαις Θεονύμφευτε. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον, τοῖς πένησι θεαρέστως, καὶ παροικῶν ᾠκειώθης, ὦ Ξενοφῶν τῷ Κυρίῳ· ὃν ἐκδυσώπει Παμμάκαρ, παθῶν ἡμᾶς ἐξελέσθαι.

Θεοτοκίον.

Τὰς στρατιὰς τῶν Ἀγγέλων, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς χορούς, ὑπερανέστηκεν ὄντως, τὰ μεγαλεῖά σου Ἁγνή· διὸ Χριστὸν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ λαοῦ ἐπταικότος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξάντλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμοὺς διδαγμάτων μελιῤῥύτων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν, μελῳδικῶς εὐφημήσωμεν.

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, τὸν ἀκτῖσι φωτίζοντα, διδαγμάτων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον, τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνώσεως αἴροντα, καὶ δροσίζοντα, ἐκτακείσας καρδίας ἁμαρτίαις, Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν Χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδὼν ἡ εὔλαλος καὶ πολύφωνος,

Digitized by Google

τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἡ πέτρα ἡ ἄῤῥηκτος, τῶν Πιστῶν ὑπογραμμὸς, τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλλος, ἰσοστάσιος, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἱερωτάτην στησώμεθα χορείαν· στέφος γὰρ χρυσόμορφον, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, βασιλικῇ δόξῃ σήμερον, ἀπὸ Κομάνων, πρὸς πόλιν ἥκει τὴν Βασιλεύουσαν· λάμπει στίλβον ἄνωθεν, τῇ ἐπανόδῳ αὐτοῦ· πρὸς βασιλείαν τὴν ἄϋλον, πιςοὺς εἰσάγει, καὶ τῷ τῶν ὅλων προσοικειοῖ Βασιλεῖ· διὸ βοῶμεν· Χρυσεπώνυμε, Πάτερ θεῖε Χρυσόστομε πάγχρυσε, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς οὐρανὸς φαεινὸς τῆς Ἐκκλησίας, δύσιν ὦ Χρυσόστομε τὴν ὑπερόριον, καθυποστὰς ἀπηνέστατα, ἐπανατέλλεις, σήμερον χαίρων τῇ κτίσει ἄδυτος· θάλπεις ἐγκοσμούμενος, θαυμάτων ἄστροις σοφέ· φέρεις Χριστὸν ὑπερλάμποντα, ἡλίου δίκην, σοῦ δᾳδουχοῦντα νῦν τὴν ἐπάνοδον· διὸ βοῶμεν· Φωταυγέστατε, φωτολόγε Χρυσόστομε πάνσοφε, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν οὐρανὸς τοῖς Ἀγγέλοις συγχορεύει, κτίσει συνευφραίνονται, βροτῶν συστήματα· ὁ γὰρ ἐν γῇ ὀυρανόφρονας, δεικνὺς τοὺς πάντας, κλίμακι θείᾳ, σεπτῶν ῥημάτων αὐτοῦ, οὗτος τὴν ἐπάνοδον, τῶν θεοδρόμων βαθμῶν, ὡς Ἰακὼβ νέος δείκνυσιν, Ἀγγέλων θείων, ἀγαλλομένων τῇ μεταθέσει αὐτοῦ· διὸ βοῶμεν· Παμμακάριςε, τῶν ἀΰλων Ἀγγέλων συνόμιλε, Χρυσολόγε δυσώπει, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Κοσμᾶ.

Οὐκ εἴδει σε Χρυσόστομε τὴν Βασιλίδα καταλείψαντα, παροικεῖν ἐν Κομάνοις· ὅθεν θεόθεν ἠγμένη, ἡ Ἀνακτορικὴ πανδαισία, πάλιν σε ἐπανήγαγεν ἐν τοῖς βασιλείοις· εὐφράνθη δὲ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἰδοῦσά σε, ἀνθομολογουμένη καὶ λέγουσα· Μεγαλύνει ἡ δόξα μου τὸν Κύριον, ἀποδόντα μοι τὸν νυμφαγωγὸν, καὶ τὸ στήριγμα τῆς πίςεως· τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀξιωμάτων μου, καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ἐμῶν κροτάφων· τὸ ὕψος τῆς ταπεινοφροσύνης, καὶ βάθος τῆς ἐλεημοσύνης, καὶ πλοῦτον τῆς ἐμῆς πτωχείας, καὶ μῆκος τῆς μετανοίας. Διὸ αἰτοῦμέν σε Ὅσιε Πάτερ, τὴν εἰρήνην αἴτησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαυΐδ, μελῳδικῶς πυρὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι· Παρέςη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου· σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εὐδοκήσας Θεὸς, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι· καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὑρὼν πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ· καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς Οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι· καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν (οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρὸν, εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν)· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι, ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Κεφ. ι'. 7. γ'. 13.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γάρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐ- Κεφ. δ'. 14.

Digitized by Google

ιου· ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις· καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν ὦ ἄνδρες σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς, καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής. Καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνῖτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον, ἀπαύγασμα φωτὸς ἀϊδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δὲ ἐστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὑρίσκεται προτιμοτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐῤῥύσατο, καὶ ὡδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἔδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἁγίαν· καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντός ἐστιν ἡ εὐσέβεια. Καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον· μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίους. Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς, νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρύς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἴδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν, τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτὸν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ· θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ· οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ῥυόμενος παντὸς κακοῦ· ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς ὁσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῷ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ Κεφ. ι. 22.
ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντὸς, καὶ παρὰ Κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν, οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα, καὶ ἐραστὴν ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὐτὴ διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή· καὶ ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου.

Digitized by Google

Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐπὶ λυχνίας ἱερᾶς κατοπτεύουσα, τὸν λύχνον τὸν φωτοφόρον, ὃν καθελόντες ἐχθροί, τῆς σιγῆς μοδίῳ συγκατέκρυψαν. Τιμᾷ ἐπὶ ὄρους σε, τῶν ἀρετῶν Πάτερ Ὅσιε, πυρσὸν ὡς θεῖον, οἰκουμένης τὰ πέρατα, ὑπὲρ ἥλιον, ἀπαστράπτοντα θαύμασι. Σήμερον ἡ ἀδέκαστος, Θεοῦ κρίσις δείκνυσι, δικαιοσύνην ἐξ ὕψους, ὡς μεσημβρίαν ὑπέρφωτον, τὴν σὴν καὶ παρέχει, τοῖς ἐν κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Βρύει ὡς μυροθήκη τερπνή, τὰ τῶν θαυμάτων θεῖα ῥεῖθρα Χρυσόστομε, ἡ λάρναξ, ἡ σὴ ἐν κόσμῳ, καὶ ἰαμάτων ῥοαῖς, τὰς ψυχὰς μυρίζει τῶν τιμώντων σε. Χριστοῦ τῶν χαρίτων γάρ, τοῖς ἀΰλοις ἀρώμασι, καταπλουτήσας. εὐωδίαν δεδώρησαι, τὴν ἀείζωον, τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσιν· ὅθεν καταπολαύοντες, χαρίτων σῶν Πάνσοφε, καὶ τῶν ἀχράντων καὶ θείων, κατατρυφῶντες λειψάνων σου, πιστῶς ἐξαιτοῦμεν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Κόσμου ὁ σιτομέτρης πιστοί, ὁ ἐν τρυφῇ τῇ οὐρανίᾳ τοῦ Πνεύματος, καρδίας ἐκτρέφων πάντων, οὐκ ἐξ Αἰγύπτου χωρεῖ, Ἰωσὴφ δὲ νέος προδεικνύμενος, σεπτοῖς ἐν λειψάνοις, ἀπὸ Κομάνων μετάγεται, δεινῶν τὴν ζάλην, καὶ τὸ πέλαγος σήμερον, τὸ τῶν θλίψεων, διατέμνων ἐντεύξεσι. Τοῦτον οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίστει βοήσωμεν· Πάρεσο Μάκαρ ἐν μέσῳ, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, αὐτοῖς σωτηρίαν, παρεχόμενος πλουσίως, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε τρισμάκαρ, Ἁγιώτατε Πάτερ, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητής, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός, ἐκλάμψασα χάρις τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δογμάτων ἀστραπαῖς, ὥσπερ ἥλιος μέγας, ἐφώτισας τὴν γῆν, καὶ ἀγνοίας τὸ σκότος, μακρὰν ἀπεδίωξας, Ἰωάννη Χρυσόστομε· ὅθεν δέομαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους, ἐλευθέρωσον, καὶ φωτισμοῦ σωτηρίας, εὐχαῖς σου ἀξίωσον.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τὸν Χριστόν, ἀπεκύησας μόνη· τὸ θαῦμα ὑπὲρ νοῦν, πῶς Παρθένος καὶ Μήτηρ· διὸ Θεοτόκον σε, προσκυνοῦντες δοξάζομεν· σὺ γὰρ ἔτεκες, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· ὃν δυσώπησον, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς χρυσαυγές τε καὶ τερπνὸν θεόρρημον ὄργανον θεῖον κελαδοῦν Ἐκκλησίᾳ, ὑπὸ Χριστοῦ Χρυσόστομε δεδώρησαι· χελιδὼν ἡ εὔλαλος, χρυσαυγίζουσα Μάκαρ, νοῦς ὁ χρυσοστόλιστος, λύρα τῆς μετανοίας, τοὺς σὲ τιμῶντας ῥῦσαι πειρασμῶν, σαῖς ἱκεσίαις Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφευγὼς ὁ ταπεινὸς σκέπην θείαν, παρακαλῶ δεόμενος· Ἐλέησον Ἁγνή· ὅτι ὑπερῆράν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· ἱκετηρίαν ποίησον σεμνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θείᾳ ψήφῳ τῆς Χριστοῦ, ποίμνης ἀξίως γεγονώς, ἀξιάγαστε Ποιμήν, οἷά περ λύ-

Digitized by Google

κους ἐξ αὐτῆς, ἐν τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου ἀπεδίωξας, ἐλέγχων ἀφειδῶς, παρανομοῦντας σοφέ· ὑφ' ὧν καὶ ἔλαθεὶς, φθόνῳ Χρυσόστομε, μακρὰν ὁδὸν διήνυσας στεῤῥόφρον, ὑπὲρ αὐτῆς, ἐν ᾗ τέθνηκας· ἀλλ' ἐπανῆλθες, πρὸς Βασιλίδα, νέμων θεῖα χαρίσματα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν· καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ Ἔθνη.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν΄.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τελοῦντές σου τὴν μνήμην Ἱεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Στίχος, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος ἀνεδείχθης, χρυσοῤῥήμον Χρυσόστομε, χρυσουργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι· προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ κόσμου παντὸς τὰ πέρατα ἐφώτισεν.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ϛ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύω, εἰς η΄.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χαίροις χαρᾶς σκήνωμα, τῆς λύπης λύσις.

Ὠδὴ Ἰωάννου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουρ-
» γοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυ-
» ροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν.
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Χαῖρε κατάρας παλαιᾶς ἡ λύτρωσις, καὶ εὐλογίας πηγή· χαῖρε ζωῆς Μήτηρ, Ἅδου ἡ καθαίρεσις, θανάτου ἡ ἀναίρεσις· χαῖρε λύσις τῆς λύπης, χαρᾶς χωρίον εὐρύχωρον· χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ἅρμα τοῦ Λόγου λογικὸν καὶ ἔμψυχον, χαῖρε Πανάμωμε· Δαυϊτικὸν χαῖρε, ἅρμα πολυώνυμον, ἅρμα μυριοπλάσιον· χαῖρε ἡ ἀσυγκρίτως, τῶν Χερουβὶμ ὑπερέχουσα, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑπερφέρουσα.

Ἱερωτέρα νοερῶν Δυνάμεων, χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε κτιστῆς πάσης, ἀνωτέρα φύσεως· χαῖρε Θεοῦ παλάτιον· χαῖρε πύρινε θρόνε· χαῖρε λυχνία πολύφωτε· χαῖρε μυριώνυμε Δέσποινα.

Ῥάβδος ἐκ ῥίζης Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, χαῖρε ἀμόλυντε· χαῖρε βλαστῷ ῥάβδου, τῆς Ἀαρωνίτιδος, διαγραφεῖσα πρότερον, μυστικῶς καὶ βαθέως· ὡς γὰρ ἐκείνη τὰ κάρυα, οὕτω τὸν Χριστὸν σὺ ἐξήνθησας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἆσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

Πλοῦτον ἐναπέθου σῇ ψυχῇ, τὸν θησαυρὸν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ Χρυσόστομε· ἐξ οὗ τὴν Ἐκκλησίαν, πλουτίζεις τοῖς λόγοις σου, ἥτις σου ἐπαξίως, ἑορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Λόγοις κατεποίκιλας χρυσοῖς, τὴν ἱερὰν Χρυσόστομε, τῆς Ἐκκλησίας στολὴν, ἣν πρώην ἐξ αἱμάτων, Χριστὸς προεξύφανεν· ὅθεν σου ἐπαξίως, ἑορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Πέτρα ἀνεδείχθης ἀκλινὴς, καὶ στῦλος καὶ ἑδραίωμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τοῦ ἀκρογωνιαίου· ἐν ᾧ ᾠκοδόμησας, λόγους θεοσεβείας, ὥσπερ λίθους σοφὲ Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἀπειρόγαμε σεμνὴ, Μαρία ἀειπάρθενε, Θεοτόκε Κυρία, ἁγνὴ ἐκλελεγμένη, ἐξαίρετε Δέσποινα, πάντων τῶν ποιημάτων, σὲ ἐλπίδα κεκτήμεθα πάντες.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τῷ Χρυσογλώττῳ, τρίτον ἐξᾴδω μέλος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος γ΄. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Τὸ θεόφθογγον στόμα, τὸ χρυσόφωνον ὄργανον, ἡ τῶν λόγων λαμπρότης, τὸν ἐμὸν λάμπρυνον, ταῖς ἱκεσίαις σου νοῦν· ὅπως ἀνυμνήσω σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην, Ἰωάννη χάριτος, θείας φερώνυμε.

Ὡς ἀστὴρ ἑωσφόρος, ὡς φαεσίμβροτος ἥλιος, ὡς φωστὴρ εὐσεβείας, ὑπὸ γῆν Ὅσιε, δύνας δεσμοῖς φυσικοῖς, αὖθις ἐξανέτειλας, ἡμῖν τοῖς τέκνοις σου πέμπων, τῶν θαυμάτων ἄφθονα, τὰ σελαγήματα.

Χρυσοῤῥήμονι γλώττῃ, σῶν διδαγμάτων ἐνέπλησας, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, καὶ χρυσοῖς μέλεσι, τῶν ἰαμάτων αὐγὰς, πᾶσιν ἐναπήστρα-

Digitized by Google

ψας, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἀφανίζων Ὅσιε, τῇ ἐπανόδῳ σου.

Θεοτοκίον.

Ῥητορεύων τὰ θεῖα, μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν, ὑφηγήσω τὸν Λόγον, κἂν διπλοῦς πέφηνεν, ἐκ τῆς Ἁγνῆς προελθὼν, σάρκα προσλαβόμενος· ἣν εὐλογοῦμεν ἀπαύστως, καὶ πιστῶς δοξάζομεν θεῖε Χρυσόστομε.

Καταβασία.

» Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπε-
» πόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
» ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυ-
» ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Ἰσχυρότατον ὅπλον, χαῖρε Πιστῶν Δέσποινα· χαῖρε κραταιὰ προστασία· χαῖρε ἀντίληψις· χαῖρε βοήθεια, ἁμαρτωλῶν· χαῖρε τεῖχος, τῶν προσκαλουμένων σε· χαῖρε τοῦ κόσμου χαρά.

Σωτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε στεῤῥὸν ἔρεισμα· χαῖρε τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας, ἡ ἐπανάκλησις, δι' ἧς ἀπέλαβον, τὴν παλαιὰν εὐκληρίαν· χαῖρε ἡ ἀνοίξασα, πάλιν Παράδεισον.

Χαῖρε ἄφλεκτε βάτε· χαῖρε φωτὸς ὄχημα· χαῖρε τοῦ Ἡλίου νεφέλη· χαῖρε περίδοξε, καὶ περικάλλητε, τοῦ Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε πόλις ἔμψυχε, Χριστοῦ τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

Ἀπειρόγαμε Μῆτερ, χαῖρε ἁγνὴ Δέσποινα· χαῖρε ἡ ἀνήροτος χώρα καὶ ἀγεώργητος, ἡ γεωργήσασα, τὸν Γεωργὸν τῶν ἁπάντων· χαῖρε γῆ, ἀλήθειαν ἡ ἀνατείλασα.

Τοῦ Ἁγίου. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Χρυσέοις διδάγμασι, κατεχρύσωσας σοφὲ, τῆς Ἐκκλησίας τὸν στέφανον, καὶ ταύτης ἐποίκιλας, τὴν εὐπρέπειαν Πάτερ, τῷ κάλλει τῶν λόγων σου· διό σε κατ' ἀξίαν τιμᾷ.

Μυρίζουσιν Ὅσιε, ὥσπερ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, οἱ ἀτμοὶ τῶν καμάτων σου, δι' ὧν εὐηρέστησας, τῷ Θεῷ Ἱεράρχα, κινδύνοις καὶ θλίψεσι, καὶ γῇ προσομιλήσας μακρᾷ.

Ὡς ἄνθη μυρίζουσιν, οἱ τῶν λόγων σου καρποὶ, νοητῶς ἀποστάζοντες, τὸν θεῖον Χρυσόστομε, γλυκασμὸν τῆς σοφίας, καὶ νῦν εὐωδιάζοντες, ἡμᾶς ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς.

Θεοτοκίον.

Ἀμέριστος ἔμεινας, εἰ καὶ σάρκα δι' ἐμὲ, ἐκ Παρθένου ἐφόρεσας· διὸ καὶ ἐν δύω σε, προσκυνῶ ταῖς οὐσίαις, καὶ δύω θελήσεσι, καὶ δύω ἐνεργείαις Χριστέ.

Ἕτερος τοῦ Ἁγίου. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Ὑπερορίας ὑπέκρυψέ σε μυχοῖς, τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, Βασιλὶς ἡ τυφλώττουσα· Χριστὸς δ' ὑψηλότερον, ἐν τῇ λυχνίᾳ, καὶ πάλιν ἐπανάγει.

Σταλάζων ῥεῖθρα θαυμάτων, καὶ ποταμοὺς, προχέων ἰάσεων, ἐπανῆλθες Χρυσόστομε, τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην Ἰωάννη.

Ὁ χρυσοῤῥόας Νεῖλος, ὁ πλημμυρῶν, ἐν λόγοις ἐν θαύμασιν, ἐπανῆκε· συνδράμωμεν, πιστῶς ἀπαντλήσωμεν, ἀφθόνως πάντες ἐν πᾶσι κορεσθῶμεν.

Θεοτοκίον.

Γεώδης φύσις οὐ σθένει σε ἀνυμνεῖν, ἣν Ἄγγελοι μέλπουσιν, ὡς Θεὸν σωματώσασαν· πλὴν πιστῶς οἱ δοῦλοί σου, ἀποτολμῶμεν ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν.

Καταβασία.

» Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
» στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
» ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δʹ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθὼν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ· καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, ἀδίκως τῆς ποίμνης σου, ἀπελάθης μακάριε, Ἰωάννη Χρυσόστομε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα Παρθένε καὶ θαυμαστῶς, τοῦτον ἀπεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ κοινωνὸν τῆς θείας, κατέστησας φύσεως, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, τὴν πάλαι ἐξόριστον· ὅθεν συνελθόντες, οἱ τῷ τόκῳ σου πάντες, σωθέντες Πανάμωμε, τοῖς σοῖς λόγοις ἑπόμενοι, χρεωστικῶς σε μακαρίζομεν, αἰτούμενοι Χριστὸν τὸν Θεὸν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς σὲ δοξάζουσι πίστει, ὡς Μητέρα αὐτοῦ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ δʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις,
» σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πα-

Digitized by Google

» τρικοὺς, κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέ-
» ραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
» Προφήτῃ, Ἀββακοὺμ σοι κραυγάζω· Τῇ δυ-
» νάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ἀνατολὴ, τοῦ Πατρικοῦ ἀπαυγάσματος, καὶ Ἡλίȣ, τοῦ ἐξανατείλαντος, πρὸ Ἑωσφόρȣ ἐκ τοῦ Πατρὸς, χαῖρε Θεοτόκε, νεφέλη κούφη καὶ ἔμψυχε· Παρθένε χαῖρε Μήτηρ· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη Πανάμωμε.

Σὺ τὸ χρυσȣ̃ν, θυμιατήριον Δέσποινα, τȣ̃ ἀσέκτου, καὶ αὔλου ἄνθρακος, ἐν ᾧ ἐκαύθη διαρραγὲν, τῆς ἀδαμιαίας, παρακοῆς τὸ χειρόγραφον· διό σοι χαῖρε κράζω, δι᾽ ἧς πᾶσιν ἐδόθη, ἡ χαρὰ καὶ τρυφὴ καὶ ἀπόλαυσις.

Σὺ τῶν βροτῶν, δόξα καὶ κλέος καὶ καύχημα, καὶ Ἀγγέλων, στέφος καὶ διάδημα· διὸ ἡ γῆ, καὶ ὁ οὐρανὸς, μίαν Ἐκκλησίαν, ϛησάμενοι παναρμόνιον, τὸ, χαῖρέ σοι βοῶμεν· χαῖρε Δέσποινα κόσμȣ· χαῖρε πάντων ἀνθρώπων βοήθεια.

Κλίνη σεπτὴ, ἣν Σολομὼν προδιέγραψε, κυκλȣμένην, δυνατοῖς ἑξήκοντα· χαῖρε Παρθένε ἡ κιβωτὸς, ἡ κεχρυσωμένη, τοῦ νοητοῦ ἁγιάσματος· λαβὶς ἡ θεία χαῖρε· χαῖρε βάτε πυρφόρε· χαῖρε πύλη καὶ κλίμαξ καὶ γέφυρα.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Νέος Ἀβραὰμ, ἐδείχθης Ἱεράρχα, ἄλλον Ἰσαὰκ, τὸν βίον θυσιάσας, καὶ μυστικὴν ὁλοκάρπωσιν ἀνενέγκας, ἐν τῷ πυρὶ τῆς συνειδήσεως.

Σὺ τὸν Ἰακὼβ, ζηλώσας Θεοφόρε, κλίμαξ πρακτικῆς, ἐδείχθης πολιτείας, τὰς ἀναβάσεις τῶν θείων σου νοημάτων, ἐν τῇ καρδίᾳ σου τιθέμενος.

Ῥάβδῳ μυστικῇ, τῇ γλώττῃ διασχίσας, ὅλην τῆς Γραφῆς, τὴν ἄβυσσον Τρισμάκαρ, ὡς Μωϋσῆς διεβίβασας τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θησαυρὲ, τῆς πάντων σωτηρίας· χαῖρε νοερὰ, πηγὴ τῶν ἰαμάτων· χαῖρε τὸ ἅγιον ὄρος, ὃ ὁ Προφήτης, Θεογεννῆτορ προεώρακεν.

Ἕτερος τοῦ Ἁγίου. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Λόγων ἐρασταὶ, τὸν τῶν λόγων μέγαν Κοσμήτορα, λόγοις ἱεροῖς χαρμονικῶς ἐπανιέντα δεῦτε τιμήσωμεν, λόγους ματαιόφρονας, σοφίᾳ λόγων, λήρους ἀπελέγξαντα.

Ὤλβισας ἡμᾶς, διδαγμάτων πλȣ́τῳ Χρυσόςομε· χεῖρα δ᾽ ἀναςέλλεις ἐμβριθῶς, πλεονεξίας πλούτῳ τὴν βρίθουσαν, ἐλέγχων τρανότατα, καὶ κατὰ νόμον, πλούτῳ θείας χάριτος.

Τόξον δυνατῶν, ἰταμότης τύραννος τέθλασται· σὺ δ᾽ ἐν ἀσθενείᾳ τῆς σαρκὸς, ἀγγελικῶς βιοὺς ὑπερίσχυσας, ἱκέτας Χρυσόςομε, τοὺς πρὶν διώκτας, ἔχων ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Τάξεις νοεραὶ, ὑμνῳδίαις Κόρη σὲ μέλπουσιν· ὃν γὰρ οὐκ ἰσχύουσιν ὁρᾶν, ἐκ τῆς ἁγνῆς νηδύος σȣ τέτοκας, σάρκα προσλαβόμενον, ἀναλλοιώτως, πάναγνε Θεόνυμφε.

Καταβασία.

» Ἐκάλυψεν ȣ̓ρανȣ̀ς, ἡ ἀρετή σȣ Χριςέ· τῆς
» κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τȣ̃ ἁγιάσματός
» σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δό-
» ξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορȣ́μενος,
» καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σȣ
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ᾽ ἐπίςρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Νοερὰν σατραπείαν, καὶ τυραννικὴν ἐναέριον φάλαγγα, παρελθεῖν ἀλύπως, ἐν καιρῷ τῆς ἐξόδου μου πάρεχε, ἵνα σοὶ τὸ, Χαῖρε, χαρμονικῶς, Δέσποινα κράζω· Χαῖρε πάντων ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε.

Ὡς χαρὰν συλλαβοῦσα, χαῖρε ὑπεράμωμε· χαῖρε ὑπέραγνε· χαῖρε τῆς ἁγνείας, πορφυρόχροον ἄνθος ἡδύπνοον· χαῖρε παρθενίας, κακκοβαφὲς ἐρυθρὸν ῥόδον, καὶ Θεοῦ τὸ εὐώδες ὀσφράδιον.

Μυςικὴ μυροθήκη, χαῖρε τὸ ἡδύπνοον μύρον ἡ βρύουσα· χαῖρε θεία κρίνη, ἡ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν ἀναβλύζουσα· χαῖρε ἡ τὸν βότρυν, τὸν τῆς ζωῆς καρποφοροῦσα, ἀγεώργητος ἄμπελος Δέσποινα.

Ἀδιόδευτε πύλη, χαῖρε ἣν διώδευσε Χριστὸς ὁ Κύριος· Παραδείσȣ πύλας, ἡ ἀνοίξασα χαῖρε τῷ τόκῳ σου· χαῖρε δι᾽ ἧς χαίρει, ὁ οὐρανὸς καὶ γῆ χορεύει, καὶ τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνάπτονται.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὴν ἱερὰν ςολήν σου κατακοσμήσας τοῖς ἄθλοις τῶν πόνων σȣ, ἔδειξας λαμπροτέραν, τὴν ἱεραρχίαν Χρυσόστομε.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα, Ἱερομύστα γενναίως διήνυσας, πόλεσιν ἀοικήτοις, καὶ ὑπερορίαις στελλόμενος.

Digitized by Google

Τῇ ἀστραπῇ τῶν λόγων, τὴν ὑπερκόσμιον γνῶσιν ἐβρόντησας, Μύστα τῶν ἀπορρήτων, ὑετοὺς δογμάτων ὀμβρήσας ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Ἄνευ φθορᾶς τεκοῦσα, Θεογεννῆτορ τὸν ἄσπορον τόκον σου, μόνη ὤφθης Παρθένος, βρέφος ὑπομάζιον φέρουσα.

Ἕτερος τοῦ Ἁγίου. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ὡς ἔαρ ὤφθης, εὐωδιάζον μυστικῶς, χαρίτων ἄνθεσι τῶν πιστῶν τὰ πλήθη, λύων κακῶν τὸν χειμῶνα Πάτερ ἐν τῇ ἐπανελεύσει σου.

Τὸ θεῖον ῥεῖθρον, τῶν χαρισμάτων ἡ πηγή, ἐπανελήλυθεν· οἱ διψῶντες δεῦτε ὕδωρ ζωῆς, ἀπαντλεῖτε πίστει, ἐνθέως εὐφραινόμενοι.

Ῥυὲν ἐκρύβης, οἴμοι! τὸ κάλλος τὸ ἐμόν· ἀλλ' ἐπανῆλθές μοι ποθητὸς ἐν χρόνῳ, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία Πάτερ, βοᾷ σοι ἐπανήκοντι.

Θεοτοκίον.

Ἱλέωσαί μοι, τὸν προελθόντα ἐκ τῆς σῆς, γαστρὸς Πανάμωμε, σαρκοφόρον Λόγον, ὃν ἐν ναῷ Συμεὼν βαστάζων, ὡς Κτίστην ἐμεγάλυνεν.

Καταβασία.

» Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
» ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δο-
» ρυφορούμενον, ὢ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ
» εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου,
» καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ
» ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ἡ ἔμψυχος, χαῖρε Δέσποινα κόχλος· ἡ κογχύλη, σῶν ἀχράντων αἱμάτων, πορφυραυγῆ, ἐρυθρὰν ἁλουργίδα, τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ πορφυρώσασα· τὴν γύμνωσιν τὴν τοῦ Ἀδάμ, ἡ σκεπάσασα, χαῖρε Πανύμνητε.

Στηρίζει μέν, τὰς καρδίας ἀνθρώπων, φυσικῶς ὁ αἰσθητὸς ἄρτος Κόρη· Χριστιανῶν, τὰς ψυχὰς δὲ κρατύνει, τὸ σὸν ᾀδόμενον ἅγιον ὄνομα· ἐντεῦθεν καὶ χαρμονικῶς, πᾶσα γλῶσσα τὸ χαῖρε κραυγάζει σοι.

Λυχνία, ἡ χρυσαυγίζουσα χαῖρε· κιβωτὸς ἡ θεοχώρητος χαῖρε· χαῖρε σκηνή· χαῖρε ἅγιον ὄρος· χαῖρε τοῦ ζῶντος Θεοῦ πόλις ἔμψυχε· παλάτιον χαῖρε Χριστοῦ· χαῖρε τέμενος θεῖον πολύφωτον.

Ὑπέραγνε, ὑπεράμωμε χαῖρε, τὸ τῆς φύσεως ἐξαίρετον ἄνθος· χαῖρε κοινή, τῶν ἀνθρώπων τοῦ γένους, φιλοτιμία καὶ χάρις θεόσδοτος· τὴν ἄτιμον φύσιν τῶν βροτῶν, ἡ τιμήσασα χαῖρε τῷ τόκῳ σου.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

Ὥσπερ χρυσὸν ἐκ μετάλλων, ἐκ τοῦ βάθους σοφὲ τῆς καρδίας σου, τὰ πάγχρυσα δόγματα, ἡμῖν ἐθησαύρισας, καὶ τὰ σὰ λόγια πλοῦτον κατέλιπες.

Τὴν παναγίαν σου μνήμην, ὁ λαὸς ἑορτάζων Χρυσόστομε, δοξάζει τὸν Κύριον, τὸν σὲ ἐκλεξάμενον, καὶ καλέσαντα, εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

Εἰ καὶ νεκρὸς εἶ ἐν τάφῳ, ἀλλὰ ζῶν ἐν τῷ κόσμῳ Χρυσόστομε, κηρύττεις μετάνοιαν, καὶ γράφεις συγχώρησιν· ἐγγυώμενος, τοῖς μετανοοῦσι θερμῶς.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, καὶ ἐν κόλποις Πατρὸς καθεζόμενον, τὸν σάρκα φορέσαντα, καὶ μείναντα ἄτρεπτον, προσκυνήσωμεν, ὡς Θεὸν καὶ Κύριον.

Ἕτερος τοῦ Ἁγίου. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Τέμνει σε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἡ ἔκφρων βασίλισσα, ἀποτόμως ἐλέγχουσα· ἀλλ' αὐτίκα τέμνεται· σὺ δ' ἐλέγχεις ἀθάνατα, τὴν ἐξαίσιον, προτομὴν ἐργασάμενος.

Ὄργανον ἐδείχθης τοῦ παντουργοῦ, Χρυσόστομε Πνεύματος, ὑπηχοῦν ἐμμελέστατα· κωφεύει δ' ἡ τύραννος, ὡς ἀσπὶς πρὸς ἐπάσματα, καὶ οἰκτρότατον, ἀνταλλάττεται θάνατον.

Νέκρωσιν κἂν τέθνηκε μὴ παθεῖν, σαφῶς ἀνεδίδαξε, Βασιλεῖς ὁ Χρυσόστομος· αὐτῶν γὰρ προσάγμασιν, ἀπειθήσας τὸ πρότερον, ταῖς δεήσεσιν, ἐπανῆκε τὸ δεύτερον.

Θεοτοκίον.

Ἕνα σε τὸν ἐκ Παρθένου νοῶν, κἂν σάρκα προσείληφας, καὶ διπλοῦς ἐχρημάτισας, μακρὰν ἀπεῤῥάπισε, καὶ τομὴν καὶ τὴν σύγχυσιν, ὁ Χρυσόστομος Ἰωάννης Θεάνθρωπε.

Καταβασία.

» Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλ-
» μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
» Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ ἀνακομιδῇ, τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου· καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον, τοῖς ὑμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Digitized by Google

Ὁ Οἶκος.

Ἡ λαμπὰς, ἡ τῶν ἔργων μου στυγνὴ πέφυκεν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ δειλιῶ πρὸς ὑπάντησιν τοῦ ἱεροῦ σου σκήνους· ἀλλ' αὐτός με ὁδήγησον, καὶ τὰς τρίβους μου εὔθυνον, μετανοίας παρέχων μοι καιρὸν πανάγιε, ὡς αὐτῆς κήρυξ ἔνθεος, καὶ τῶν παθῶν μου τῶν πολυτρόπων κατεύνασον ζάλην· καὶ παγίδων τοῦ Βελίαρ ἀφαρπάσας με, εἰς τέλος σῶσόν με· ὅπως ὑμνῶ σου ἀξίως τὴν θείαν ἐπάνοδον, ὡς πρὶν καὶ τὴν κοίμησιν τολμήσας ἐδόξασα, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Νεκρὸς καθίζῃ, ὦ Ἰωάννη, θρόνῳ·
Ἀλλ' ἐν Θεῷ ζῶν, πᾶσιν Εἰρήνη, λέγεις.

Ἄπνουν ἑβδομάτῃ κόμισαν δέμας εἰκάδι χρυσοῦν.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ θεῖος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, διὰ τὸ μὴ ὑπερορᾶν τὸ δίκαιον ἐν προσώποις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν Βασιλίδα Εὐδοξίαν ἐλέγχειν, διὰ τὰς γενομένας παρ' αὐτῆς παρανομίας καὶ ἀδικίας, ἐξορίζεται μὲν δὶς, καὶ αὖθις ἀνακαλεῖται· τρίτον δὲ καὶ τελευταῖον εἰς Κουκουσὸν πέμπεται· κἀκεῖθεν μετάγεται εἰς Ἀραβισσόν, εἶτα εἰς Πιτιοῦντα, χωρία οὐ μόνον ἔρημα, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐπιδεῆ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν γειτονούντων Ἰσαύρων ἀεὶ πολιορκούμενα. Ἐκεῖσε οὖν εἰς Πιτιοῦντα ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος καλεῖται παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου διὰ Πέτρου καὶ Ἰωάννου, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ μεταβαίνει πρὸς τὰς αἰωνίους σκηνὰς, καὶ κατατίθεται τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον ἐν Κομάνοις μετὰ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βασιλίσκου καὶ Λουκιανοῦ, καθὼς παρ' αὐτῶν διὰ νυκτερινῆς ὄψεως ἐμηνύθη.

Ἐπεὶ δὲ καὶ κατὰ πόδας ὁ βασιλεὺς Ἀρκάδιος τὸν βίον κατέλιπε, καὶ ἡ τούτου γυνὴ Εὐδοξία, ὁ δὲ τούτων υἱὸς τὴν βασιλείαν διεδέξατο, καὶ Πρόκλος, ὁ τοῦ Ἁγίου Μαθητὴς καὶ ὑπηρέτης, κοινῇ ψήφῳ Πατριάρχης ἐγένετο, τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἱεραρχίας, πείθει ὁ μακάριος Πρόκλος τὸν Βασιλέα Θεοδόσιον, καὶ πέμπει πρὸς ἀνακομιδὴν τοῦ ἱεροῦ λειψάνου. Τοῦ δὲ Ἁγίου μὴ ἐπιδόντος ἑαυτὸν, ἀλλ' ἀκινήτου μείναντος, δέεται ὁ Βασιλεὺς δι' Ἐπιστολῆς, περιεχούσης τάδε.

Ἐπιστολὴ βασιλέως Θεοδοσίου.

Τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ, Διδασκάλῳ, καὶ Πνευματικῷ Πατρὶ, Ἰωάννῃ τῷ Χρυσοστόμῳ, Θεοδόσιος Βασιλεύς.

Νεκρὸν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τὸ σῶμα τὸ σὸν εἶναι νομίσαντες, Πάτερ τίμιε, μετακομίσαι αὐτὸ ἁπλῶς πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀγαγεῖν ἠβουλήθημεν· διὰ τοῦτο καὶ τοῦ ποθουμένου δικαίως διημάρτομεν· ἀλλὰ σύ γε, Πάτερ τιμιώτατε, σύγγνωθι ἡμῖν μετακαλουμένοις, ὁ τὴν μετάνοιαν πᾶσι διδάξας· καὶ ὡς παισὶ φιλοπάτορσιν, ἐπίδος ἡμῖν σαυτὸν, καὶ τοὺς ποθοῦντάς σε διὰ τῆς σῆς παρουσίας εὔφρανον.

Ταύτης τῆς Ἐπιστολῆς κομισθείσης τῷ Ἁγίῳ, καὶ ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτοῦ τεθείσης, εὐθέως ἐπέδωκεν ἑαυτὸν, καὶ τὴν σορὸν ἀπόνως οἱ ἄγοντες ἔφερον. Ἐπεὶ δὲ ἔφθασαν ἀντιπέραν τῆς Πόλεως, περαιοῦται μὲν ὁ Βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ Σύγκλητος, καὶ ὁ Πατριάρχης ἅμα τῷ Κλήρῳ· ἐμβάλλεται δὲ πλοίῳ Βασιλικῷ ἡ σορὸς, ἡ τὸ σῶμα ἔχουσα τοῦ Ἁγίου. Καταιγίδος δὲ ἐμπεσούσης, τὰ μὲν λοιπὰ πλοῖα ἀλλαχοῦ διεσκεδάσθησαν· ἐκεῖνο δὲ, ἐν ᾧ ἦν τὸ τοῦ Ἁγίου σῶμα, τῷ τῆς χήρας ἀγρῷ προσώκειλε· τῆς χήρας ἐκείνης, ἣν ἠδίκησεν Εὐδοξία, τὸν ἀμπελῶνα αὐτῆς ἀφελοῦσα· καὶ ἐλεγχομένη παρὰ τοῦ Ἁγίου ἐξώρισεν αὐτόν.

Ἐπεὶ δὲ ἀπεδόθη ὁ ἀγρὸς τῇ χήρᾳ, εὐθέως γαλήνη περὶ τὴν θάλασσαν ἐγεγόνει, καὶ πρῶτον μὲν εἰς τὸν τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ ναὸν, εἰς τὰ Ἀμαντίου, ἀπάγεται, εἶτα εἰς τὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης· ἔνθα ἐπὶ τοῦ συνθρόνου ἐνέθεντο αὐτὸν, καὶ ἐβόησαν ἅπαντες· Ἀπόλαβέ σου τὸν θρόνον Ἅγιε. Εἶτα ἐπὶ βασιλικοῦ ὀχήματος ἡ σορὸς ἐπιτεθεῖσα, πρὸς τὸν περιώνυμον φέρεται τῶν Ἀποστόλων ναόν. Ἔνθα δὴ τῇ ἱερᾷ καθέδρᾳ ἐντεθεὶς ἐπεφώνησε τῷ Ποιμνίῳ τὸ, Εἰρήνη πᾶσι. Εἶτα ὑπὸ γῆν τίθεται, ἔνδον τοῦ Βήματος, ἔνθα νῦν κατάκειται.

Τῆς ἱερᾶς δὲ τελουμένης Λειτουργίας, θαυμάσια μεγάλα ἐτελοῦντο, ἐξ ὧν καὶ τοῦτο. Ἀνὴρ γάρ τις, ἀρθρίτιδι νόσῳ κατεχόμενος, καὶ πάρεργος ὢν, καὶ σχεδὸν παντελῶς ἀκίνητος, ἀψάμενος τῆς σοροῦ, τοῦ πάθους εὐθὺς ἀπολύεται παντελῶς· οὕτως οἶδεν ὁ Θεὸς δοξάζειν τοὺς διὰ βίου δοξάζοντας αὐτόν! Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἔνθα καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Σῶμα κατάκειται, ὑποκάτω τοῦ Θυσιαστηρίου.

Περὶ δέ γε τῆς ἐξορίας αὐτοῦ, τοῖς ἐκείνου ῥήμασι χρησώμεθα, οἷς ἐξέθετο πρὸς Κυριακὸν Ἐπίσκοπον, ὄντα ἐξόριστον καὶ αὐτόν· ἔχει δὲ οὕτως.

Φέρε δὴ ἀπαντλήσω σου τὸ τῆς ἀθυμίας ἕλκος, καὶ διασκεδάσω τοῦ λογισμοῦ τὸ νέφος. Τί ἐστιν ὅ λυπῇ καὶ ἀδημονεῖς; ὅτι χαλεπὸς ὁ χειμὼν, καὶ πικρὸν τὸ ναυάγιον, τὸ τὴν Ἐκκλησίαν καταλαβόν; οἶδα τοῦτο κἀγὼ, καὶ οὐδεὶς ἀντερεῖ, εἰ μὴ Θεός. Ἀλλ' εἰ βούλει, εἰκόνα σοι ἀναπλάσω τῶν γινομένων. Θάλατταν ὁρῶμεν, ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀβύσσου κάτωθεν ἀναμοχλευομένην· τοὺς ναύτας, τὰς χεῖρας τοῖς γόνασι περιπλέξαντας, καὶ πρὸς τὴν ἀμηχανίαν τοῦ χειμῶνος ἀπορηθέντας, οὐκ οὐρανὸν βλέποντας, οὐ πέλαγος, οὐ ξηρὰν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων κειμένους, καὶ ὀλοφυρομένους, καὶ κλαίοντας. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆς ὁρωμένης θαλάσσης οὕτω συμβαίνει. Νυνὶ δὲ ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας, χείρων ὁ θόρυβος, καὶ πλείονα τὰ κύματα.

Ἀλλὰ παρακαλεῖ τὸν Δεσπότην ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὃς οὐ τέχνῃ περιγίνεται τοῦ χειμῶνος, ἀλλὰ νεύματι λύει τὴν ζάλην. Ἀλλὰ κἂν πολλάκις παρακαλέσας οὐκ εἰσηκούσθης, μὴ ὀλιγωρήσῃς· τοιοῦτον γὰρ ἔθος τῷ φιλανθρώπῳ Θεῷ, ἡμῶν τὴν σωτηρίαν προνοουμένῳ. Μὴ γὰρ οὐκ ἠδύνατο τοὺς τρεῖς ἐκείνους Παῖδας λυτρώσασθαι, ἵνα μὴ

Digitized by Google

ἐμπίσωσιν εἰς τὴν κάμινον; Ἀλλ᾽ ὅτι αἰχμάλωτοι γεγόνασι, καὶ εἰς βαρβάρων χώραν ἀπερρίφησαν, καὶ τῆς πατρῴας κληρονομίας ἐξέπεσον, καὶ παρὰ πάντων ἀπεγνώσθησαν, καὶ οὐδὲν λοιπὸν οὐκ ἐλείπετο, τότε ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἄφνω τὴν θαυματουργίαν εἰργάσατο, καὶ διεσκόρπισε τὸ πῦρ περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.

Καὶ λοιπὸν, Ἐκκλησία ἦν αὐτοῖς ἡ κάμινος· καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν προσεκαλοῦντο, Ἀγγέλους τε καὶ Δυνάμεις· καὶ οὕτω πάντα συλλαβόμενοι, ἔλεγον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Ὁρᾷς, πῶς ἡ ὑπομονὴ τῶν Δικαίων τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλε, καὶ τὸν Τύραννον ἐδυσώπησε, καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐκπέμπει τὰ γράμματα; Μέγας ὁ Θεὸς, φησὶ, Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγώ! Καὶ ἴδε πόσην ἀποτομίαν ἔθηκεν· Εἴ τις, φησὶ, λόγον εἴπῃ κατ᾽ αὐτῶν, τὸν οἶκον αὐτοῦ ταμιεύεσθαι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ διαρπάζεσθαι.

Μὴ οὖν ἀθυμήσῃς, ἀδελφὲ Κυριακέ· καὶ γὰρ ἐγὼ, ὅτε ἐξηλαυνόμην τῆς Πόλεως, οὐδενὸς τούτων ἐφρόντιζον, ἀλλ᾽ ἔλεγον πρὸς ἐμαυτόν· Εἰ βούλεται ἡ Βασίλισσα ἐξορίσαι, ἐξορισάτω με· Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰ βούλεται πριονίσαι, πριονισάτω με, τὸν Ἡσαΐαν ἔχω ὑπογραμμόν. Εἰ θέλει με εἰς τὸ πέλαγος ἀκοντίσαι, τὸν Ἰωνᾶν ὑπομιμνήσκομαι. Εἰ θέλει με εἰς λάκκον ἐμβαλεῖν, ἔχω τὸν Δανιὴλ ἐν τοῖς λέουσι βεβλημένον. Εἰ θέλει λιθάσαι με, Στέφανον ἔχω τὸν Πρωτομάρτυρα, τοῦτο πεπονθότα. Εἰ θέλει τὴν κεφαλήν μου λαβεῖν, ἔχω τὸν Βαπτιστήν. Εἰ θέλει τὰ ὑπάρχοντά μου λαβεῖν, εἰ ἔχω, λαβέτω· Γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι. Ἐμοὶ παραινεῖ καὶ ὁ Ἀπόστολος, λέγων· Πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει· καὶ, Εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην. Καὶ ὁ Δαυῒδ καθοπλίζει με· Ἐλάλουν ἐναντίον Βασιλέων, καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην. Πολλὰ κατ᾽ ἐμοῦ ἐσκευάσαντο, ἀλλὰ πάντα διὰ φθόνον ἐποίησαν.

Ἀλλὰ ταῦτα λυπῇ, ἀδελφὲ Κυριακὲ, ὅτι οἱ ἡμᾶς ἐξορίσαντες ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς παῤῥησιάζονται, καὶ πλῆθος αὐτοῖς ἀκολουθεῖ δορυφόρων; Ἀλλ᾽ ὑπομνήσθητι τὸν πλούσιον, καὶ τὸν Λάζαρον· ποῖος μὲν τῷ νῦν αἰῶνι ἐθλίβη, ποῖος δὲ ἀπήλαυσε. Τί ἐκεῖνον ἔβλαψεν ἡ πενία; οὐχὶ ὡς ἀθλητὴς καὶ νικητὴς εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραὰμ ἀπήχθη; Τί δὲ ὠφέλησεν ἐκεῖνον ὁ πλοῦτος, τὸν ἐν πορφύρᾳ καὶ βύσσῳ ἀνακείμενον; Ποῦ οἱ ῥαβδοῦχοι; ποῦ οἱ δορυφόροι; ποῦ οἱ χρυσοχάλινοι ἵπποι; ποῦ οἱ παράσιτοι, καὶ ἡ βασιλικὴ τράπεζα; οὐχὶ ὡς λῃστὴς δεδεμένος ἀπήγετο ἐν τῷ μνήματι, γυμνὴν τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ κόσμου φέρων, καὶ κράζων κενῇ τῇ φωνῇ· Πάτερ Ἀβραὰμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ μου τὴν γλῶτταν, ὅτι πικρῶς βασανίζομαι;

Τί Πατέρα καλεῖς τὸν Ἀβραὰμ, οὗ τὸν βίον οὐκ ἐμιμήσω; Ἐκεῖνος πάντα ἄνθρωπον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐξένιζε, σὺ δὲ ἑνὸς πτωχοῦ φροντίδα οὐκ ἐποιήσω. Οὐκ ἔστι πενθῆσαι καὶ κλαῦσαι, ὅτι ὁ τοσοῦτον πλοῦτον ἔχων, σταγόνος ὕδατος ἄξιος οὐκ ἐγένετο; Τῷ χειμῶνι οὐκ ἔσπειρεν ἔλεον· ἦλθε τὸ θέρος, καὶ οὐκ ἐθέρισε· καὶ τοῦτο τοῦ Δεσπότου οἰκονομία, ὅτι ἐξ ἐναντίας ἐποίησε τὴν κόλασιν τοῖς ἀσεβέσι, καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τοῖς δικαίοις· ἵνα βλέπωσιν ἀλλήλους, καὶ ἀλλήλους γνωρίζωσι· καὶ γὰρ ἕκαστος τότε Μάρτυς, τὸν ἴδιον Τύραννον ἐπιγνώσεται. Καὶ οὐκ ἐμὰ τὰ ῥήματα· ἄκουσον τῆς Σοφίας λεγούσης· Τότε, φησὶν, ἐν πολλῇ παῤῥησίᾳ σταθήσεται ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν.

Ὥσπερ ὁδοιπόρος, ἐν καύματι περιπατῶν, ἡνίκα εὕρῃ καθαρὰν πηγὴν, τῇ δίψῃ φλεγόμενος· ἢ ὥσπερ τις, λιμῷ συνεχόμενος, παρακάθηται μὲν τραπέζῃ, ἐχούσῃ διάφορα ἐδέσματα, παρά τινος δὲ δυνατωτέρου κωλύεται μὴ ἅψασθαι τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ σφόδρα ἔχει τὴν ὀδύνην καὶ τὴν κόλασιν, ὅ, τε διψῶν, ὡς μὴ δυνάμενος τὴν δίψαν κατασβέσαι, καὶ ὁ πεινῶν, ὡς κωλυόμενος ἀπολαῦσαι τῶν ἐδεσμάτων· οὕτω καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως βλέπουσι τοὺς Ἁγίους εὐφραινομένους οἱ ἀσεβεῖς, καὶ τῆς Βασιλικῆς τραπέζης ἀπολαῦσαι οὐ δύνανται. Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ κολάσαι βουλόμενος, ἐποίησεν αὐτὸν ἐξ ἐναντίας τοῦ Παραδείσου ἐργάζεσθαι τὴν γῆν· ἵνα καθ᾽ ἑκάστην ὁρῶν τὸ ποθεινὸν χωρίον, ὅθεν ἐξῆλθεν, ἔχῃ πάντοτε τὴν ὀδύνην ἐν τῇ ψυχῇ. Εἰ δὲ καὶ ὧδε ἀλλήλοις οὐ συντύχωμεν, ἀλλ᾽ ἐκεῖ οὐδεὶς ὁ κωλύων ἡμᾶς τότε μετ᾽ ἀλλήλων διάγειν· ἀλλὰ καὶ ὀψόμεθα τοὺς ἡμᾶς ἐξορίσαντας, ὥσπερ ὁ Λάζαρος τὸν Πλούσιον, καὶ οἱ Μάρτυρες τοὺς Τυράννους.

Μὴ οὖν ἀθύμει, ἀγαπητὲ, ἀλλὰ μνημόνευε τοῦ Προφήτου λέγοντος· Μυκτηρισμὸν ἀνθρώπων μὴ φοβηθῇς, καὶ τοῦ φαυλισμοῦ αὐτῶν μὴ ἡττᾶσθε. Ὥσπερ γὰρ ἔριον ὑπὸ σητὸς, οὕτω βρωθήσεται.

Κατανόησαν δὲ τὸν Δεσπότην, πῶς ἐκ τῶν σπαργάνων ἐδιώκετο καὶ εἰς βαρβάρων γῆν ἀπεῤῥίπτετο. Ὁ κατέχων τὸν κόσμον, τύπος ἡμῖν γέγονε τοῦ μὴ ἐκκακεῖν ἐν τοῖς πειρασμοῖς. Ἀναμνήσθητι τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος, καὶ ὅσας ὕβρεις δι᾽ ἡμᾶς ὑπέστη. Οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν Σαμαρείτην ἐκάλουν, οἱ δὲ, δαιμονῶντα καὶ ψευδοπροφήτην· ἔλεγον γὰρ, Ὅτι ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος, καὶ οἰνοπότης· καὶ, ἐν τῷ Ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Τί δὲ, ὅτε ἤγαγον αὐτὸν ποτὲ εἰς τὸ κρημνίσαι; καὶ ὅτε εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνέπτυον, καὶ ῥαπίσματα αὐτῷ ἐδίδουν; Τί δὲ, ὅτε καὶ χολὴν αὐτῷ ἐπότιζον, καὶ καλάμῳ τὴν κεφαλὴν ἔτυπτον, καὶ χλαμύδα αὐτῷ περιετίθουν, καὶ ὅτε ἀκάνθαις αὐτὸν ἐστεφάνουν, καὶ προσέπιπτον ἐμπαίζοντες, καὶ πᾶν εἶδος αὐτῷ χλεύης ἐπάγοντες; καὶ ὅτε περιῆγον αὐτὸν οἱ αἱμοβόροι ἐκεῖνοι κύνες, καὶ ἐπὶ τὸ πάθος ἤγετο γυμνός; Καὶ πάντες αὐτὸν κατέλιπον οἱ Μαθηταί· καὶ ὁ μὲν αὐτὸν ἠρνήσατο, ὁ δὲ παρέδωκεν, οἱ δὲ ἄλλοι ἐδραπέτευσαν· καὶ μόνος εἱστήκει γυμνὸς ἐν μέσῳ τῶν ὄχλων ἐκείνων; (ἑορτὴ γὰρ ἦν ἡ πάντας συνάγουσα τότε). Καὶ ὡς πονηρὸν ἐν μέσῳ κακούργων ἐσταύρωσαν· καὶ ἄταφος ἔκειτο, ὅτε κατήνεγκαν αὐτοὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἕως ὅτου τις αὐτὸν ἐξητήσατο, ἵνα θάψῃ αὐτόν. Καὶ ὅτε ψόγον πονηρὸν κατ᾽ αὐτοῦ ἀπεφήναντο, ὅτι οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἔκλεψαν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀνέστη.

Ὑπομνήσθητι δὲ πάλιν τοὺς Ἀποστόλους, ὅτι πανταχόθεν ἐδιώκοντο, καὶ ἐν πόλεσι κατεκρύπτοντο· καὶ ὁ Παῦλος παρά τινι Πορφυροπώλιδι γυναικὶ, καὶ ὁ Πέτρος παρὰ Σίμωνι τῷ Βυρσεῖ· ὅτι οὐκ εἶχον παῤῥησίαν παρὰ τοῖς πλουσίοις· ἀλλ᾽ ὕστερον πάντα εὔκολα αὐτοῖς ἐγίνοντο.

Οὕτω καὶ νῦν, ἀδελφὲ, μὴ ἀθυμήσῃς. Ἤκουσα δὲ καὶ περὶ τοῦ λήρου Ἀρσακίου ἐκείνου, ὃν ἐκάθισεν ἡ Βασίλισσα ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὅτι ἔθλιψε τοὺς Ἀδελφοὺς, καὶ τὰς Παρθένους, μὴ θελήσαντας αὐτῷ κοινωνῆσαι· πολλοὶ δὲ αὐτῶν δι᾽ ἐμὲ καὶ ἐν φυλακαῖς ἀπέθανον· ὁ προβατόσχημος ἐκεῖνος λύκος, ὁ σχῆμα ἔχων Ἐπισκόπου, μοιχὸς δὲ ὑπάρχων· ὡς γὰρ γυνὴ, μοιχαλὶς ὀνομάζεται, ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἑτέρῳ συναπτομένη, οὕτω καὶ οὗτος μοιχός ἐστιν, οὐ σαρκὸς, ἀλλὰ πνεύματος· ζῶντος γάρ μου ἥρπασε τὸν θρόνον μου.

Digitized by Google

Ταῦτά σοι ἀπεστείλαμεν ἀπὸ Κουκούσου, ὅπου ἐκέλευσεν ἡ Βασίλισσα ἡμᾶς ἐξορισθῆναι· πολλαὶ δὲ θλίψεις κατὰ τὴν ὁδὸν συνήντησάν μοι, ἀλλὰ τούτων οὐκ ἐφρόντισα. Ὅτε δὲ ἤλθομεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Καππαδοκῶν, καὶ ἐν Ταυροκιλικίᾳ, χοροὶ ὑπήντων ἡμῖν Ἁγίων Πατέρων· οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ πλῆθος Μοναζόντων, καὶ Παρθένων, πηγὰς δακρύων ἐκχέοντες, καὶ ἔκλαιον σφοδρῶς, ἡμᾶς θεωροῦντες ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἀπερχομένους, καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτούς· Συνέφερεν ἵνα ὁ ἥλιος συσταλῇ, ἢ ἵνα τὸ στόμα Ἰωάννου ἐσιώπησε. Ταῦτά με ἐθορύβησαν καὶ ἔθλιψαν πλέον, ἐπειδὴ ἔβλεπον πάντας κλαίοντας περὶ ἐμοῦ. Ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἁπάντων, ὅσα συνέβη μοι, φροντίδα οὐκ ἐποίησα. Πάνυ δὲ ἡμᾶς ἐδεξιώσατο ὁ Ἐπίσκοπος ταύτης τῆς Πόλεως, καὶ πολλὴν ἀγάπην ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς· ὥςτε, εἰ δυνατὸν ἦν, καὶ εἰμὴ τὸν ὅρον ἐφυλάττομεν, καὶ τὸν θρόνον αὐτȣ̃ παρεχώρησεν ἂν ἡμῖν. Δέομαι οὖν καὶ ἀντιβολῶ, ἀπόῤῥιψον τὸ πένθος τῆς ἀθυμίας σου, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν μνείαν ἔχε πρὸς τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Μαρκιανὴ Βασίλισσα, ἡ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποςόλοις, ἐν εἰρήνῃ τελειȣ̃ται.

Στίχ. Τὴν Βασίλισσαν Μαρκιανὴν ἐκ βίου,
Χριστὸς βασιλεὺς ἐξάγει Βασιλέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Κλαυδῖνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ψυχῆς ἰδὼν σῆς κάλλος ἐξηρημένον,
Ὁ ψυχεραστὴς λαμβάνει σε Κλαυδῖνε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Πέτρος ὁ Αἰγύπτιος, εἰς βαθὺ γῆρας ἐλθὼν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς ὥριμός τις σῖτος ἐκ γήρως Πέτρε,
Οἷον ταμείῳ συγκομίζῃ τῷ τάφῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ᾐδέσθη ἐν
» Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
» ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λει-
» μῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ μόνη ἀπείρανδρος, ἡ μόνη ἄφθορος, χαῖρε Δέσποινα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ, ἡ παιδοτόκος καὶ ἀπειρόγαμος· τὸ ξένον χαῖρε καὶ φρικτὸν μυστήριον· χαῖρε Ἀγγέλων τρυφή· χαῖρε ἀνθρώπων χαρά.

Σιὼν πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως τῶν Βασιλέων Χριστοῦ, περὶ ἧς ἐλαλήθη, δεδοξασμένα χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε ἡ κλίμαξ, δι' ἧς μεταβαίνομεν, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ζωήν.

Λειμὼν θεοφύτευτος, εὐώδης κῆπος θεοβλαστούργητος, ἀνεδείχθης Παρθένε, ἀθανασίας ἄνθος ἀνθήσασα· διὸ συμφώνως τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν· Χαῖρε χαρᾶς χορηγέ· χαῖρε πηγὴ γλυκασμοῦ.

Ὑπέρτιμε Δέσποινα, ἐξ ἀτιμίας παθῶν με λύτρωσαι, ἵνα σοι χαρμοσύνως, τὸ χαῖρε κράζω· χαῖρε ἁγνείας πηγή· χαῖρε ταμεῖον πάσης καθαρότητος· χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ· χαῖρε χωρίον Χριστοῦ.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ τοὺς Παῖδας δροσίσας.

Ἀκριβὴς ἐπεγνώσθης θεηγόρος, καὶ κοινὸς ἀντιλήπτωρ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἡμαρτηκότων Ὅσιε, παρεγγυῶν τὴν μετάνοιαν.

Ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ τῶν κινδύνων, πυρωθεὶς Ἱεράρχα οὐκ ἐχωνεύθης, οὐ κατεφλέχθης· δοκιμασθεὶς γὰρ ἔδειξας, ὑπεροβρύζους τοὺς πόνους σου.

Οὐκ ἐνάρκησας Πάτερ πρὸς ἀγῶνας, οὐκ ᾐσχύνθης Δυνάστας, οὐ προέκρινας, ἀδικίαν δικαιοσύνης Ὅσιε, καὶ μαρτυρεῖ ὁ τῆς χήρας ἀγρός.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κούφη νεφέλη, χαῖρε πύλη, δι' ἧς μόνος διῆλθεν, ὁ Θεὸς ἡμῶν Θεοτόκε, ἀφθόρῳ τόκῳ ἄσπορος, ἐκ σȣ̃ Υἱὸς γεννηθεὶς ȣ̓ τραπείς.

Ἕτερος τοῦ Ἁγίου. Ὡς πάλαι τȣ̀ς εὐσεβεῖς.

Ξενοῦν τὴν χήραν Σοφὲ, ἀσύγγνωστον φάσκοντα, τῶν ἐξ αὐτῆς ξένον σε ποιεῖ, ἐκ τῆς βασιλίδος ἡ πάντολμος γυνὴ, ξένη θείας χάριτος, ξενώσει χρηματίσασα, τῶν σοφῶν διδαγμάτων σου.

Ἀλλ' ἐπανῆλθες ἡδὺς, ὡς ἥλιος νέφεσιν, ἀποκρυβεὶς μέγιστε φωστὴρ, καταφωσφορῶν φωταυγίᾳ μυστικῇ, τῶν χρυσῶν δογμάτων σου, τȣ̀ς φωτισθέντας ἅπαντας, Ἰωάννη Χρυσόςομε.

Δαιρω σοι τὰς ἐμὰς, παλάμας Χρυσόστομε, περιβολαῖς ἔνδον σε λαβεῖν, τὸν νυμφαγωγὸν, ἐπανήκοντα λαμπρῶς, φίλτρον ὡς χρόνιον, ἡ Ἐκκλησία κράζει σοι, ἑορτάζουσα σήμερον.

Θεοτοκίον.

Ὡς μυστική τις λαβὶς, τὸν ἄνθρακα φέρȣσα, τὸν νοητὸν ἔρχῃ πρὸς ναόν· ὃν ὁ Συμεὼν λαμπρυνθήσεται χερσὶ, Πάναγνε δεξάμενος, καὶ τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, προφητεύσει σαφέστατα.

Καταβασία.

» Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεο-
» λογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐ-
» νοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
» μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
» δημιουργὸν Πατέρα Θεὸν· ὑμνεῖτε, τὸν
» συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον

Digitized by Google

» μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν
» παρέχον, Πνεῦμα Παναγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰέσσαι ἐκ ῥίζης, χαῖρε ῥάβδος βλαστήσασα· χαῖρε ἀποτίστως ἀνθηφοροῦσα, ἄνθος τὸν Χριστὸν ὡραῖον· χαῖρε πῖον ὄρος· χαῖρε κατάσκιον· χαῖρε Θεοῦ ὄρος, ἐν ᾧ κατοικεῖν ὁ Λόγος, πάντων ηὐδόκησε πρὸ τῶν αἰώνων.

Σιδηρᾷ σου ῥάβδῳ, κραταιᾶς ἀντιλήψεως, ὡς ὑλακτοῦντας κύνας, ὡς ὠρυομένους θῆρας, τὰ περικυκλοῦντα τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, ἀποσόβει πάθη, δεινῶς με πολιορκοῦντα, ἵνα τὸ Χαῖρε σοι Παρθένε κράζω.

Ὡραιώθης ὅλη, τὸν ὡραῖον ἐν κάλλεσιν, ὑπὲρ υἱοὺς ἀνθρώπων, Χριστὸν τεκοῦσα, ἡ ἐν γυναιξὶν ὡραία· διό σοι τὸ χαῖρε κράζομεν χαίροντες· Χαῖρε Θεοτόκε, Ἁγνὴ κεχαριτωμένη· χαῖρε τῆς κτίσεως ἐνδοξοτέρα.

Δανιὴλ ὃ εἶδεν, ὄρος πρὶν ἀλατόμητον, Θεογεννῆτορ χαῖρε, ἐξ οὗ ἐτμήθη, ἀκρογωνιαῖος λίθος· Χαῖρε θεοδόχε, ἀνθρακοφόρε λαβίς· χαῖρε τῶν αὔλων, Ἀγγέλων ἁγιωτέρα· χαῖρε τῆς κτίσεως τιμιωτέρα.

Τοῦ Ἁγίου. Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες.

Ἡ θεοῤῥήμων σου γλῶσσα ἐν τῷ κόσμῳ, ὥσπερ χρυσήλακτος σάλπιγξ, ἐξ οὐρανοῦ ἀπηχήσασα, Ἱεράρχα Κυρίου, τὴν πλάνην ἀπήλασεν.

Ἱερουργὲ τῶν ἀῤῥήτων μυστηρίων, καὶ μυστιπόλε τῶν ἄνω, καὶ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχε, ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τὴν ποίμνην σου.

Ὡς τῇ Τριάδι λατρεύων Ἱεράρχα, καὶ χορῷ τῶν Ἀγγέλων, συναυλιζόμενος Ὅσιε, ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον.

Ὑπερφυῶς ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα, τὸν ἀγεώργητον βότρυν, Παρθενομῆτορ ἐβλάστησας· ἐπαξίως οὖν πάντες, τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν.

Ἕτερος τοῦ Ἁγίου. Ἀστέκτω πυρί.

Μασθοῖς εὐσεβείας σε Πάτερ, Ὅσιε, τὴν θρέψασαν ἐκτρέφεις Ἐκκλησίαν, απονέμων ἑπταπλασίῳ, ἄρτῳ θείας χάριτος, ταύτῃ θρέπτρα· γλεῦκος προχέων, ὡς πόμα δέ, τὸ τῶν ἰαμάτων, παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐπεξῆλθε, Πάτερ σου ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων· ἀλλ' ἡ ἔκφρων βασιλίς σε περιορίζειν, τοπικῶς ὑπείληφεν, ἀλλ' ἐψεύσθη· σὺ γὰρ ὡς γίγας ὑψίδρομος, τὸ πᾶν περιλάμπεις, τῶν λόγων ταῖς ἀκτῖσι.

Λαμπρύνθητι σήμερον σύλλογος, Πιστῶν μετ' εὐφροσύνης ὑπαντῶντες, τῷ προκρίτῳ τῶν Διδασκάλων· ἥκει γὰρ ἐφέξηκε διανέμων, πᾶσι τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, ἧς ἐμφορηθῶμεν, γηθόμενοι πλουσίως.

Θεοτοκίον.

Ὁρῶ σε Μητρὸς ἐν ἀγκάλαις, οἶδά σε δ' ἀπρόσιτον Θεότητος τῇ φύσει· πῶς οὖν Λόγε χερσὶ κατέχῃ, ὃς χειρὶ τὴν σύμπασαν ἔχεις κτίσιν; ἔφη Συμεών, Θεάνθρωπε, τὴν ἀπόῤῥητόν σου, δοξάζων δυναστείαν.

Καταβασία.

» Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας
» προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν
» κατῆλθεν μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀ-
» πὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἰδού σε πᾶσαι γενεαί, μακαρίζουσι, τὴν ἀειμακάριστον, ὡς προεφήτευσας, Θεογεννῆτορ ἐκ Θείου Πνεύματος· καὶ ὡς τεκοῦσῃ τὴν χαράν, τὸ χαῖρε βοῶσί σοι· Χαῖρε ζωῆς θησαυρέ· χαῖρε κρήνη, ψυχικὸν μέλι βρύουσα.

Ὤρθωσας Δέσποινα Ἁγνή, τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ τὸ ὀλίσθημα, καὶ τῆς προμήτορος, Εὔας τὴν λύπην εἰς χαρὰν ἔτρεψας· ὡς οὖν αἰτία τῆς χαρᾶς, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι· Χαῖρε χαρὰ τῶν Πιστῶν· Χαῖρε τῶν Χριστιανῶν ἀγαλλίαμα.

Ἄξιον Χαῖρέ σοι βοᾶ· ἐν σοὶ γὰρ οὐσιωδῶς ἡ ἀΐδιος, χαρὰ ἐσκήνωσε, Παρθένε Κόρη Θεογεννήτρια· Χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς· χαῖρε ἡ χρυσοῤῥείθρος, ἀθανασίας πηγή· χαῖρε νέκταρ ἀληθὲς ἡ προχέουσα.

Νύσσει με βέλει γλυκερῷ, τὴν καρδίαν ὁ σὸς πόθος Πανύμνητε, καὶ ἐκβιάζει με, Χαῖρέ σοι κράζειν διὰ παντὸς καὶ βοᾶν· Χαῖρε γαλήνιε λιμήν· χαῖρε ἡ ποντίσασα, τὸν νοητὸν Φαραώ, γλυκυτάτη εὐδιάβατος θάλασσα.

Τοῦ Ἁγίου. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἄλλος χρυσοῤῥόας, ἐφάνης πάγχρυσε Πάτερ· τὸ χρυσοῦν γὰρ στόμα, καὶ ἡ γλυκεῖά σου γλῶσσα, πλημμυροῦσι τῷ τῶν δογμάτων πελάγει, καὶ ψυχὰς αὐχμώσας καταρδεύουσι.

Θάλασσαν ὑπάρχουσαν, ἀδιάβατον Πάτερ, τὴν Γραφὴν βατήν, καὶ πλευστὴν ἀπειργάσω τῷ κόσμῳ, τῷ ἰσίῳ ἀναπετάσας τοῦ λόγου, καὶ πρὸς γνῶσιν ἄκλυστον ἐλάσας τὸν νοῦν.

Digitized by Google

Σὺ τῆς ἀκενώτου πηγῆς, ἀντλήσας τὰ ῥεῖθρα, ποταμοὺς δογμάτων, τῇ Ἐκκλησίᾳ προχέεις, ἐξ ὧν ἅπαντες οἱ διψῶντες ἀντλοῦμεν, νάματα χρυσόρρειθρα Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Βάτον καιομένην πυρὶ, καὶ μὴ φλεγομένην, προσεώρα πάλαι, Μωσῆς Θεομῆτορ Παρθένε, τὴν θεόδεκτον προτυπῶν σου γαστέρα, ὑποδεξαμένην τὸ ἀκήρατον πῦρ.

Ἕτερος τοῦ Ἁγίου. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Στρατὸς Ἀγγέλων, δῆμος Προφητῶν, Ἀποστόλων τε καὶ τῶν Μαρτύρων θεῖος χορὸς ἡμῖν συναγάλλονται φαιδρῶς κοινωνοῦντες, τῆς Ἑορτῆς Παμμάκαρ, καὶ τῶν ὕμνων τῶν σῶν, οἰκείαν ἡγούμενοι τὴν χάριν· πάντων γὰρ ἔσχες, ἐν σοὶ τὸν βίον ἀποματτόμενος.

Ἰδοὺ τῷ κόσμῳ ἔλαμψε τὸ φῶς, ὁ πανύψηλος ἐναπέφηνε θεῖος πυρσὸς, τὸ γλυκύῤῥουν πέλαγος, τῶν θείων χαρίτων· ἐμφορηθῶμεν δεῦτε τοῦ φωτὸς ἀδελφοί· θαλφθῶμεν, ἀρδεύσωμεν καρδίας, ᾄσμασι πάντες, τὸν Χρυσοῤῥήμονα μεγαλύνοντες.

Ὡς ὀβολούς σοι δύω τὴν ᾠδὴν, ἀσπόρου μου καὶ δειλαίας Παμμάκαρ ψυχῆς, ἀγαθῶν παντοίων μὲν, οἰκτρῶς χηρεούσης, πόθου δὲ θείου πλούτῳ προσαγούσης αὐτὴν, χρηστότητος μίμημα τῆς θείας, δέχοιο χάριν, ἀντιβραβεύων μοι πλουσιόδωρον.

Θεοτοκίον.

Βαδίζων τρέμω, ἔφη Συμεὼν· τὸν σαλεύοντα τῇ προσβλέψει δὲ πᾶσαν τὴν γῆν, κατέχων ῥωννύομαι, σὸν τόκον Παρθένε· τῆς τρομερᾶς σαρκὸς δ᾽ ἀπολυόμενος, χρησμῶν μοι τῶν θείων ἀποβάντων, χαίρων κομίζω, καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ λύτρον τὰ εὐαγγέλια.

Καταβασία.

» Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι. τύπον κα-
» τίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν, τὸ τὴν
» μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
» κον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱὸν, πρωτοτο-
» κούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγάλλου πόλις πόλεων, πασῶν ἡ Βασιλεύουσα, ὡς τοῦ καλοῦ σου Ποιμένος, τοῦ Ποιμενάρχου τὸ σκῆνος, ἀπολαβοῦσα σήμερον, τοῦ σὲ καὶ κόσμον ἅπαντα, ῥυθμίζοντος καὶ σώζοντος, μελισταγοῦς Χρυσοστόμου, καὶ ἐπικρότει τοῖς ὕμνοις.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Φρικτὴ ἡ προστασία σου, Μαρία Θεοκόσμητε, καὶ φοβερά σου ἡ δόξα, πάσῃ τῇ γῇ Θεοτόκε· εἰς σὲ γὰρ νῦν καυχώμεθα· σὲ καὶ μεσίτιν ἔχοντες, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κτίστην σου, τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, τῇ σῇ σωθείημεν πάντες.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενα πάνσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πενομένας φρένας, καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλὺν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε· διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος.

Ἀδίκως τῆς ποίμνης σου, ἀπελαθεὶς Πάτερ Ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς ἐξορίαις τε· ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος ἀθλητὴς, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον· διὸ τῇ ἐπανόδῳ σου, ἡ Ἐκκλησία ἀγάλλεται, ἣν χρυσῷ κατεκόσμησας, τῶν πανσόφων δογμάτων σου.

Ὁ στῦλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι, τῶν δογμάτων κατάῤῥυτος, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τῆς θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἁμαρτωλῶν ἐγγυητὴς, τῆς μετανοίας κήρυξ ὁ ἔνθεος, φωστὴρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνείσθω Χρυσόστομος.

Κόσμον ὡς βασίλειον, ἡ Βασιλὶς τὸ σὸν λείψανον, δεξαμένη Χρυσόστομε, ἐν τούτῳ σεμνύνεται· καὶ ἐγκαυχωμένη, ἐπὶ τοῖς σοῖς λόγοις, τὴν οἰκουμένην συγκαλεῖ, εἰς εὐφροσύνην καὶ θείαν μέθεξιν, ἀφθόνων τῶν χαρίτων σου, μεγαλοφώνως κραυγάζουσα· Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, σὺ εἶ δόξα τῶν δούλων σου.

Δόξα, Ἦχος δ΄. Γερμανοῦ.

Πάτερ Χρυσόστομε, ὡς ποταμὸς θεόβρυτος, ἐκ τῆς Ἐδὲμ μυστικῶς ἐξερχόμενος, εἰς ἀρχὰς τέσσαρας διαδραμὼν, σοῖς λόγοις τῆς γῆς τὰ πέρατα, πάντα πιστὸν κατήρδευσας, τῇ παγχρύσῳ διδασκαλίᾳ σου· διὸ τὴν ἐπάνοδον, σοῦ τῶν θείων λειψάνων, ἡμῖν σαφῶς πολιτογραφήσας, πρεσβεύεις σωθῆναι, τὰς ψυχὰς Ἰωάννη, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ΄. καὶ ϛ΄.

Καὶ τὰ λοιπά. Ζήτει Νοεμβρίῳ, ιγ΄.

Digitized by Google

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τȣ͂ Ὁσίȣ Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τȣ͂ Σύρȣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν Στίχȣς ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοῦ Παραδείσου τὰ κάλλη κατοπτρισάμενος, καὶ δαψιλῶς τρυφήσας, ἀκηράτους λειμῶνας, ἐξήνθησας τῷ κόσμῳ, γνῶσιν Θεοῦ· ἧς μετέχοντες Ὅσιε, πνευματικῇ διαθέσει τῇ τῶν ψυχῶν, ἀναθάλλομεν ἐν πνεύματι.

Τὴν τοῦ Κριτοῦ παρουσίαν ἱστορησάμενος, τοῖς τῶν δακρύων ῥείθροις, τῶν ψυχῶν τὰς λαμπάδας, ἀνάπτειν ἐκδιδάσκεις, πᾶσι βοῶν, τοῦ Νυμφίου τὴν ἔλευσιν· Περιβαλώμεθα πάντες στολὴν λαμπράν, ὑπαντῆσαι τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ.

Τῇ ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμα περιφραξάμενος, τὰς τῶν παθῶν κινήσεις, ἀπενέκρωσας Πάτερ, εὐχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις· ὅθεν ἐν σοί, ἡ τοῦ Πνεύματος δύναμις, ἐπισκιάσασα ἔδειξε νοητόν, σὲ φωστῆρα καὶ παγκόσμιον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἐμφρόνως τῶν ὀχληρῶν τοῦ βίου ἀπαναστάς, Ἐφραὶμ ἀοίδιμε, φιλησυχίᾳ τὴν ἔρημον κατέλαβες· καὶ δι' αὐτῆς πρὸς Θεὸν πρακτικῶς ἀναγόμενος, τῷ κόσμῳ ἔλαμψας φωστήρ, καὶ ῥήματα ζωῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγασας· διὸ μὴ παύσῃ ἐν ταῖς εὐχαῖς σου στηρίζων ἡμᾶς, ἐκ βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον, ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μȣ; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Προφητικῶς καταβρέχων τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσι, καὶ μελέτην βίου ποιούμενος τὴν μετάνοιαν, τῆς κρίσεως τὸν φόβον ἔργοις ἡμῖν, καὶ διὰ λόγων ὑπέδειξας. Διὸ τὴν σὴν τιμῶμεν ἅπαντες, συνελθόντες Παμμάκαρ μνήμην, παραδόξων πραγμάτων αὐτȣργέ, Ἐφραὶμ ἀοίδιμε· καὶ νῦν δυσωποῦμέν σε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με, Παναγία Θεόνυμφε· καὶ δεινῶν πταισμάτων, τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σȣ ῥοαῖς, τῆς ἐρήμȣ τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τȣ̀ς πόνȣς ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωςὴρ, τῇ οἰκȣμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἐφραὶμ Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. Πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ϛ'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἐφραὶμ γεραίρω τὸν νοητὸν Εὐφράτην.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας

Εὐφραντικῇ ἐπομβρίᾳ σῶν προσευχῶν, τὴν ψυχήν μου ἄρδευσον, ξηρανθεῖσαν τῷ αὐχμῷ, τῶν παθῶν, καὶ λόγων μοι τὴν σήν, εὐφημοῦντι ἑορτήν, Παμμάκαρ ἔμπνευσον.

Φῶς νοητὸν ἀπαστράψας φωτιστικῶς, ἀνεδείχθης ἥλιος, φεγγοβόλοις ἀρεταῖς, καὶ δογμάτων κάλλεσιν Ἐφραίμ, καταυγάζων τῶν Πιστῶν, ἅπαν τὸ πλήρωμα.

Ῥείθροις δακρύων τὴν φλόγα τὴν τῶν παθῶν, κατασβέσας γέγονας, σκεῦος τίμιον Ἐφραίμ, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πηγάς, ἀναβλύζων διδαχῶν θεομακάριστε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἀδιαφθόρως τὸν Λόγον, ἐν σῇ γαςρὶ, δεξαμένη τέτοκας, τὸν λυτρούμενον φθορᾶς, τοὺς αὐτὸν λατρεύοντας ἀεὶ, Μητροπάρθενε σεμνὴ, πύλη τῆς ὄντως ζωῆς.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ἰλύος πάσης ἐμπαθοῦς, σεαυτὸν ἐκκαθάρας, ἀνεδείχθης δοχεῖον, ἀρετῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ σκεῦος χωρητικὸν, χαρισμάτων, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μηδόλως ὕπνον ὀφθαλμοῖς, δεδωκὼς οἶκος ὤφθης, τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ σοφίας θησαυρὸς, τὸν κόσμον καταπλουτῶν, χρυσαυγέσι, δόγμασι Μακάριε.

Γνωρίζει ἄλλον σε Χριστοῦ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, χρυσοῤῥόαν Εὐφράτην, πελαγίζοντα σοφῶν, δογμάτων ἐπιῤῥοαῖς, καὶ τὴν κτίσιν, πᾶσαν καταρδεύοντα.

Θεοτοκίον.

Ἐν δύω φύσεσιν ὁ εἷς, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, σαρκωθεὶς θεοπρεπῶς, προῆλθε τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, διασώζων, Πάναγνε χρηστότητι.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. ά. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν θησαυρὸν σοφίας τῶν μυστηρίων Χριστȣ̃, τὸν κρατῆρα τὸν θεῖον τῆς κατανύξεως, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ· φερωνύμως γὰρ ἀεὶ, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, εὐφραίνει ἔπεσι θείοις, Ἐφραὶμ, ὡς πράκτωρ καὶ μύστης, τῶν τοῦ Κυρίου ἀποκαλύψεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, ἀειπάρθενε Ἁγνὴ, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν, ἱκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε ἀεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες σὲ μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Ῥημάτων δύναμις, τῶν σῶν διέδραμεν, ἐπὶ πάντα τὸν κόσμον ὑψοποιῷ, φέγγει ταπεινώσεως, τὴν ἀβλεψίαν τῶν ψυχῶν, ἐκδιώκουσα Μακάριε.

Ἀμέμπτως ἤνυσας, τὸν βίον δάκρυσι, σεαυτὸν ἀποπλύνας, καὶ τοῦ Κριτοῦ, πᾶσι τὴν ἐπέλευσιν, καθιστορῶν λόγοις σοφοῖς Θεοφάντορ ἀξιάγαστε.

Ἰδών σου Κύριος, τῆς ταπεινώσεως, τὸ περίδοξον ὕψος ὑψοποιὸν, λόγον σοι χαρίζεται· δι᾽ οὗ αἱρέσεων δεινὰ, τεταπείνωται ὑψώματα.

Ῥωσθεὶς τῇ χάριτι, τοῦ Παντοκράτορος πρὸς ἀρχὰς παρετάξω δαιμονικὰς, Πάτερ καὶ νενίκηκας, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσωπῶν, τῶν θερμῶς ἀνευφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ὡς θεῖον τέμενος, ὡς ὄρος ἅγιον, ὡς πηγὴν ἀφθαρσίας, ὡς ἐκλεκτὴν, μόνην χρηματίσασαν, τῷ πλαστουργῷ ἡμῶν Θεῷ, τὴν Παρθένον μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ταῖς τῶν δακρύων ἐπιῤῥοαῖς, τὸ τῶν ἡδονῶν ὁλοσχερῶ, Πάτερ ἐξήρανας πέλαγος· καὶ τῇ ἀναβλύσει τῶν διδαγμάτων σου, αἱρέσεων χειμάῤῥους Μάκαρ κατέκλυσας.

Ὁ νοῦς σȣ νεύσει τῇ πρὸς Θεὸν, Πάτερ λαμπρυνόμενος Ἐφραὶμ, θεοειδὴς ὅλος γέγονεν, ἔσοπτρον καθάπερ τοῦ θείου Πνεύματος, ἀΰλους τὰς ἐμφάσεις ὑποδεχόμενος.

Ναὸς ἐγένου χωρητικὸς, Πάτερ τῆς Τριάδος ἀληθῶς, πεποικιλμένος τῇ χάριτι, καὶ τῇ διαυγίᾳ τῶν καθαρῶν ἀρετῶν, καὶ τῇ τῶν διδαγμάτων ἀκεραιότητι.

Θεοτοκίον.

Νεκρόν με ἔδειξεν ἐν Ἐδὲμ, γεῦσις ἡ τοῦ ξύλου πονηρὰ, ἐπιβουλῇ τῇ τοῦ ὄφεως· σὺ δὲ ζωοδότην Χριστὸν κυήσασα, ἐζώωσάς με μόνη Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οὐ ψάμμον θεμέλιον, ἀλλὰ πίστιν ἄῤῥαγῆ, ὁ Θεοφόρος θέμενος, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ παντοίαις ἐπιβουλαῖς, ἀκλόνητος ἔμεινεν, ἀηττήτῳ δυνάμει κυβερνώμενος.

Ἡ γλῶσσά σου κάλαμος, ὀξυγράφȣ ἀληθῶς, ὡς γραμματέως γέγονεν, ὑφηγουμένη γνῶσιν πανευσεβῆ, πλαξὶν ἐγχαράττουσα, καρδιῶν Πάτερ νόμον τὸν τοῦ Πνεύματος.

Τὸ σὸν οἱ ἐκπλέοντες, τῶν δογμάτων γαληνὸν, Ἐφραὶμ θεόφρον πέλαγος, τρικυμιῶν λυτροῦνται ψυχοβλαβῶν, καὶ ζάλης αἱρέσεων, ἀνανεύοντες πίστει διασώζονται.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ὡς Θεὸς, καὶ ὁρωμένης κτίσεως, σωματωθεὶς προῆλθεν

Digitized by Google

ἐκ σῆς γαστρὸς, τηρήσας σε ἄφθορον, ὥσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου Θεονύμφευτε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ἀεὶ, προβλέπων τῆς ἐτάσεως, ἐθρήνεις πικρῶς, Ἐφραὶμ ὡς φιλήσυχος· πρακτικὸς δὲ γέγονας, ἐν τοῖς ἔργοις διδάσκαλος Ὅσιε. Ὅθεν Πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος.

Ἰχνηλατεῖν βουλόμενος, Πάτερ, τοῦ Προδρόμου ταῖς τρίβοις, ἐκ τοῦ κόσμου μόνος αὐτὸς ἀπάρας, εἰς ἔρημον κατῴκησας. Βλέπων σε οὖν οὕτως βιοῦντα ὁ ἐχθρὸς τὸν δίκαιον, γύναιον πάνυ ἀναιδὲς κατὰ σοῦ διεγείρει, οἰόμενος διὰ τοῦ ἀρχαίου ὅπλου, τὴν σὴν ἀνδρείαν καταβαλεῖν, καὶ τὴν ἁγνείαν μολύνειν σου, ἵνα μὴ ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἔργοις σου ῥαθύμους ἐγείρῃς πρὸς μετάνοιαν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Στίχοι.

Ἤκουσε γλῶτταν ψαλμικῶς, ἣν οὐκ ἔγνω,
Ἐφραὶμ, ἄνω καλοῦσαν, ὁ γλῶσσαν Σύρος.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Νόες Ἐφραὶμ θυμὸν ἀπηῦρον.

Οὗτος γέγονεν ἐξ Ἀνατολῶν, Σύρος τὸ γένος, ἐκ προγόνων τὴν εὐσέβειαν διδαχθεὶς, ἐν τοῖς χρόνοις Θεοδοσίȣ τοῦ μεγάλου. Ἠσπάσατο δὲ ἐξ ἀρχῆς τὸν μοναδικὸν βίον· ᾧ λέγεται θεόθεν ἐκχυθῆναι χάρις, δι' ἧς πάσης κατανύξεως πλεῖστα συγγράμματα ἐκτεθεικὼς, πολλοὺς πρὸς ἀρετὴν καθωδήγησε, καὶ τύπος τοῖς ἐφεξῆς ἀσκητικῆς γέγονεν ἀρετῆς. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ τῆς Ἁγίας Ἀκυλίνης, ἐν τῷ Φιλοξένῳ, πλησίον τοῦ φόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παλλαδίου.

Στίχ. Κρείττων ὑπάρξας σαρκικῶν σκιρτημάτων,
Σκιρτᾷ παρ' αὐτῷ Παλλάδιος τῷ πόλῳ.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐν ὄρει τινὶ οἰκίσκον βραχὺν δειμάμενος, ἐν τούτῳ ἑαυτὸν καθεῖρξεν. Ἀγρυπνίᾳ δὲ καὶ διηνεκεῖ προσευχῇ καὶ νηστείᾳ τὸν ἑαυτοῦ βίον κατακοσμήσας, θαυμάτων χάριν θεόθεν ἔλαβεν. Ἐμπόρου γάρ τινος, χρυσίον ἐπιφερομένου πολὺ, καὶ ὑπὸ ἀνδροφόνου τινὸς ἀναιρεθέντος, παρὰ τὴν θύραν τοῦ Ἁγίου τῆς κέλλης ὁ νεκρὸς προσερρίφη. Ὡς δὲ ἡμέρα ἐγένετο, καὶ φανερὸν τὸ πραχθὲν ἦν, πάντες εὐθύνας τὸν Ὅσιον τῆς τοῦ ἐμπόρου σφαγῆς εἰσέπραττον. Περιστοιχηθεὶς οὖν ὑπὸ τῆς τοσαύτης πληθύος, προσηύξατο, καὶ τὸν νεκρὸν ἀνέστησεν. Ὁ δὲ, ἀναστὰς, τὸν φονέα ὑπέδειξε, καὶ τὸν Ὅσιον τοῦ μύσους ἀμέτοχον εἶπεν εἶναι. Οὐ τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἕτερα πλεῖστα ὁ Ὅσιος πεποιηκὼς, καὶ ἐπὶ πλεῖον θαυμαστωθεὶς ἐπὶ τῶν τῆς ἀρετῆς ἔργων, ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν Θεὸν μεταβέβηκεν, ἀξιομνημόνευτα συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλελοιπὼς, εἰς τὴν τῶν ἐντυγχανόντων ὠφέλειαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στίχ. Ἀπῆλθε σαρκὸς, ὥσπερ ἔκ τινος πάγης,
Ὁ σαρκὸς Ἰάκωβος οὐχ ἁλοὺς πάγαις.

Οὗτος ὁ Ὅσιος, τοῖς πᾶσιν ἀποταξάμενος βιωτικοῖς, ᾤκησεν ἔν τινι σπηλαίῳ, ἔτη πεντεκαίδεκα, πλησίον κωμοπόλεως τινὸς, καλουμένης Πορφυριώνης, πᾶσαν ἄσκησιν μετερχόμενος. Τούτῳ ποτὲ τῷ Ὁσίῳ, γύναιον ἑταιρικὸν ὑπό τινων ἀκολάστων ὑποβληθὲν, ἀναιδῶς ἐπιπηδῆσαν, εἰς ἀσέλγειαν ἐξεκαλεῖτο. Ὃς, τούτῳ τῷ γυναίῳ τοῦ μέλλοντος πυρὸς ὑπομνήσας τὴν τιμωρίαν, τῷ Χριστῷ, προσάγει μεταγνοῦν. Ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς διαφεύγει τοῦ πονηροῦ τὰς ἐνέδρας, συνέβη καὶ τοῦτον μεγάλῳ πτώματι περιπεσεῖν, ἵνα ὑποτύπωσις γένηται πᾶσι τοῖς ἁμαρτάνουσι, καὶ ὁδηγὸς πρὸς μετάνοιαν.

Ἀνὴρ γάρ τις τῶν ἐνδόξων, θυγάτριον ὑπὸ δαίμονος ἐνοχλούμενον ἔχων, τῷ Ὁσίῳ πρὸς αὐτοῦ θεραπευθησόμενον προσάγει. Ὃς εὐξάμενος, παραχρῆμα τοῦ δαίμονος ἐλευθεροῖ τοῦτο. Φοβηθέντος δὲ τοῦ πατρὸς, μήποτε πάλιν ὁ δαίμων ἐνοχλήσῃ τῇ κόρῃ, αὐτὴν σὺν ἀδελφῷ κομιδῇ νέῳ, πρὸς τῷ σπηλαίῳ τοῦ Μοναχοῦ καταλιμπάνει. Ἥττων δὲ ὁ Μοναχὸς ἐπιθυμίας γενόμενος, φεῦ τοῦ πτώματος! διαφθείρει τὴν κόρην. Εἶτα τί γίνεται; ἵνα μὴ ἔκφορος ἡ μυσαρὰ πρᾶξις γένηται, κτείνει μὲν τὴν γυναῖκα, κτείνει δὲ καὶ τὸν ἀδελφόν· τὰ δὲ σώματα ἐν τῷ παραῤῥέοντι ποταμῷ προσεπιῤῤίπτει.

Ὡς δὲ παντελῶς τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας ἀπέγνω, ὥρμησεν εἰς τὸν κόσμον ἀπελθεῖν. Ὅθεν, ἀπιόντος αὐτοῦ, κατὰ τὴν ὁδὸν, συνήντησεν αὐτῷ Μοναχός τις τῶν εὐλαβῶν· οὗ ταῖς παραινέσεσιν ὁ Ὅσιος εἴξας, ἑαυτὸν εἰς τάφον ἐνέβαλε, πᾶσαν σκληραγωγίαν ὑπομένων. Αὐχμοῦ δέ ποτε κατὰ τὴν χώραν γενομένου, τῷ Ἐπισκόπῳ τῆς πόλεως ὁ Θεὸς ἐπισκήπτει, ὡς εἰ μὴ Ἰάκωβος, ὁ εἰς τὸν τάφον ὢν, προσεύξηται, ὁ αὐχμὸς οὐ λυθήσεται. Τότε δὴ πρὸς αὐτὸν πανδημεὶ παραγενόμενος ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ πολλὰ παρακαλέσας, ἐπεὶ πεισθεὶς προσηύξατο ὁ μακάριος, ὄμβρος κατέῤῥύη πολὺς, καὶ τὴν γῆν ἐμέθυσεν. Ἐντεῦθεν χρηστὰς λαβὼν τὰς ἐλπίδας ὁ Ὅσιος, τεκμήριον μέγιστον τὴν τῶν ὄμβρων φορὰν ἐσχηκὼς, προσέθηκε τῇ σκληραγωγίᾳ σκληραγωγίαν, καὶ τοῖς δάκρυσι δάκρυα· καὶ οὕτως ἐν πολιτείᾳ καλῇ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ Ἅγιαι δύο Μάρτυρες, μήτηρ καὶ θυγάτηρ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τῇ παιδὶ συγκλίνασα μήτηρ τὴν κάραν,
Ξίφει συνεξέπνευσε τῷ θυγατρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Χάρις, τοὺς πόδας ἐκκοπεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Πόδας Χάρις τμηθεῖσα, πρὸς Θεὸν τρέχει·
Τοὺς ψυχικοὺς γὰρ οὐ συνετμήθη πόδας.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Digitized by Google

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Νομοθέτης Μοναζόντων ἀκριβέςατος, ὤφθης σεβασμιώτατε, ὑπαλείπτης τε, πρὸς ἐχθρῶν παντοίων συμπλοκάς· διό σου τιμῶμεν τὸ σεπτὸν, καὶ ἱερὸν ἐπὶ τῆς γῆς, Πάτερ μνημόσυνον.

Ἐναρμόνιον τοῦ Πνεύματος Ἀοίδιμε, ὄργανον ἐχρημάτισας, ὑπηχούμενον, ταῖς αὐτοῦ ἑκάστοτε πνοαῖς, καὶ μέλος σωτήριον ἡμῖν, τῆς μετανοίας μελῳδοῦν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ λόγον σου ἡ σύλληψις Θεόνυμφε· Θεὸν γὰρ Λόγον τέτοκας, τὸν ῥυσάμενον, ἀλογίας πάντας τοὺς βροτούς, καὶ λόγον παρέχοντα βοᾷν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Φωτοφόρος ὡς ἄλλος ἐδείχθης ἥλιος, διδαγμάτων ἀκτῖνας, πέμπων τοῖς πέρασι, σκότος ἀφεγγὲς, ἐκμειώσας Μακάριε, πάσης ἁμαρτίας, φωτὶ τῆς μετανοίας.

Ῥείθροις θείων δογμάτων περικυκλούμενος, ποταμὸς ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ πεπόρευσαι, πρόσωπον τῆς γῆς, καταρδεύων Θεσπέσιε, καὶ τῆς ἀσεβείας, ζιζάνια συμπνίγων.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, τοῦ Ἀγγέλου τὸ Χαῖρε πίστει βοῶμέν σοι· μόνη τὴν χαρὰν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἐκύησας, Κεχαριτωμένη ἀεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς Χριςὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι·
» σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Τρωθεὶς ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, ὅλον σαυτοῦ τὸν βίον, θρηνωδῶν διετέλεσας, ἐκβοῶν μετ' ἐκπλήξεως Ὅσιε· Ἄνες τὰ κύματά σου, Σῶτερ τῆς χάριτος, ταύτην μοι πλουσίως συντηρῶν, ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ.

Ἡδὺς ὁ λόγος σου κατανύξεως, παρεκτικὸς καὶ πλήρης φωτισμοῦ τοῖς προστρέχουσι, Θεοφόρε Ἐφραὶμ ἀξιάγαστε· ἄμεμπτος δὲ ὁ βίος, πάσαις κοσμούμενος, ταῖς θεοφεγγέσιν ἀρεταῖς, καὶ λαμπρυνόμενος.

Ναὸς τοῦ Πνεύματος ἐχρημάτισας, καὶ ποταμὸς ναμάτων ζωηρρύτων πληρούμενος, Ἐκκλησίας θεμέλιος ἄσειστος, ἔρεισμα Μοναζόντων, ῥεῖθρον ἀέναον, θείας κατανύξεως, Ἐφραὶμ, ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ δύναται νοῦς ἀνθρώπινος, τὸ ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου Παρθένε μυστήριον· ὁ Θεὸς γὰρ σκηνώσας ἐν μέσῳ σου, κλεῖθρα τῆς παρθενίας, οὐ παρεσάλευσε, μόνος ὡς ἐπίςαται αὐτὸς, ὁ ἀκατάληπτος. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
» τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λό-
» γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὡς ποταμὸς ὑπάρχεις, ῥεῖθρα χρυσόρρυτα βρύων, καὶ τοὺς λαοὺς διεγείρων, τῆς μετανοίας πρὸς τρίβον. Χριστὸν ἱκέτευε Πάτερ, Ἐφραὶμ σωθῆναι τὸν κόσμον.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, καταφυγὴ Χριστιανῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, ἐκ πάσης θλίψεως ῥῦσαι, τοὺς ἀναξίους σου δούλους.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β΄. Κυπριανοῦ.

Ὥσπερ φοίνιξ δαυϊτικῶς ἐξανθήσας, Ὅσιε Πάτερ, τὰς γλώσσας τῶν βλασφήμων ἐξέκοψας, ἐν τῇ μαχαίρᾳ τῶν λόγων σου Ἐφραίμ· τὰς ἀβύσσους τῶν παθῶν, ἐξήρανας δὲ ἐγκρατείας, ὄργανον ἀνεδείχθης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Σταυροῦ τὸ ὅπλον ἀναλαβών. Χριστὸν ἀπαύστως δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐπιτελούντων τὴν πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων, θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προςάτις, καὶ πενομένων τροφὴ, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν· Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίςου, σὺ ὑπάρχεις· Ἄχραντε σπεῦσον, δυσωποῦμεν ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὕβρεις ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

Τῌ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχȣς ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Θεολόγων ἀκρότητος, χρηματίσας διάδοχος, τοῖς ἐκείνων ἴχνεσιν ἠκολούθησας, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενος, καὶ Δύσει φαινόμενος, καὶ φωτίζων ἀστραπαῖς, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· ἔνθα Πάνσοφε, ἐκ τȣ͂ κόσμȣ μὲν ἔδυς, εἰς Θεὸν δὲ, ἐξανέτειλας τῷ φέγγει, κατεστεμμένος τῆς χάριτος.

Ἱερῶς ἀπεδόθη σου, τῇ σῇ πόλει τὰ λείψανα. Θεοφόρε πάνσοφε δι' ἀθλήσεως, ἁγιασθέντα λαμπρότερον· καὶ χάριτι στίλβοντα, τὴν ἐπάνοδον ἡμῖν, πανηγύρεως πρόξενον, ἀπειργάσατο, εὐφροσύνης πληροῦντα θεοπνεύστου, θυμηδίας ἐμπιπλῶντα, τοὺς εὐσεβῶς σε γεραίροντας.

Ἀνέλαμψας ὡς ἥλιος, ταῖς ἀκτῖσι τȣ͂ Πνεύματος, τὰ τοῦ κόσμου πέρατα κατεφαίδρυνας, ταῖς λαμπηδόσι τῶν ἄθλων σȣ, θερμῶς προϊστάμενος καὶ συγγράφων ἀληθῶς, εὐσεβείας διδάγματα· ὅθεν γέγονας, καὶ τροφὴ τῷ Δεσπότῃ τῷ τὰ πάντα διατρέφοντι Παμμάκαρ, ἀδιαλείπτῳ χρηστότητι.

Ἐξ Ἑώας μὲν πρότερον, Ἑωσφόρος Ἰγνάτιε, ἐν δυσμαῖς διηύγασας φαεινότατος· νῦν δὲ τῶν θείων λειψάνων σου, ἐν τῇ ἐπανόδῳ φαιδρὰς, τὰς ἀκτῖνας ἐπὶ γῆς, ἀφ' ἑσπέρας ἐφήπλωσας· διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὸν σὸν ἔρωτα Χριστὸν ἐνστερνισάμενος, μισθὸν ἐκομίσω, τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος· διὸ σῖτος γενόμενος τοῦ ἀθανάτου Γεωργȣ͂, δι' ὀδόντων θηρίων ἠλέσθης, καὶ ἄρτος ἡδὺς αὐτῷ ἀνεδείχθης, πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σῶσόν με πάναγνε Δέσποινα, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἀπορρήτως κυήσασα· σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι, προστασίαν καὶ ἄρρηκτον, τεῖχος καὶ σκέπην, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς ψυχῆς μου, θείαν παράκλησιν· σὺ οὖν με λύτρωσαι, ἀκοιμήτου σκώληκος, καὶ τοῦ πυρὸς, τοῦ διαιωνίζοντος Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι; καὶ θανατȣ͂σαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; ἡ Θεοτόκος κλαίȣσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀσπόρως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α'.

Ὢ τῆς στεῤῥᾶς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, ἀξιομακάριστε Ἰγνάτιε! σὺ γὰρ πρὸς τὸν ὄντως σὸν ἐραστὴν, ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἔφεσιν ἔλεγες· Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόϋλον, ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλȣ͂ν ἐν ἐμοί, ἔνδοθέν μοι λέγον· Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα. Ὅθεν Θείῳ Πνεύματι πυρπολούμενος, θῆρας ἠρέθισας, κόσμου σε θᾶττον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον παραπέμψαι Χριστόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμοὺς μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ ἁγνή· Οἴμοι τέκνον γλυκύτατον! τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ; ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ., οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῦ Ἁγίϐ εἰς ϛ΄. οὗ ἡ ἀκροςιχίς· Ἰγνάτιον τὸν Ἑῷον ἐν ᾄσμασιν ἀςέρα μέλπω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ἰθύνας πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου, φωτὶ καταύγασον, τῆς ἐνοικούσης χάριτος ἐν σοί, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, καὶ τῶν παθῶν τὴν σύγχυσιν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διασκέδασον.

Γῆ ὥσπερ γονιμωτάτη πέφηνας, ἑκατοςεύοντα, καρποφορῶν τὸν σπόρον τῷ Χριστῷ, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τῷ τὰς ψυχὰς ἀρδεύοντι, τῇ ἐπομβρίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος.

Νοήσας προγνωςικῇ δυνάμει σου, τὸ εὐγενὲς τῆς ψυχῆς, ὁ τοῦ παντὸς Δεσπότης καὶ Θεὸς, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, μαρμαρυγαῖς τῦ Πνεύματος, θεοφεγγέσι κατελάμπρυνεν.

Ἀκτῖσι τοῦ νοητοῦ λαμπόμενος, Ἡλίου πάνσοφε, Ἀνατολῆς ἐξώρμησας λαμπρῶς, αἰσθητὸς ὥσπερ ἥλιος, τὸ ζοφερὸν τῆς Δύσεως, περιαυγάζων τῷ κηρύγματι.

Θεοτοκίον.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου Πάναγνε, τὸν ἕνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς, εὐδοκίᾳ Γεννήτορος, καὶ συνεργείᾳ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἰάτρευσόν μου τὸν νοῦν, κεκακωμένον τοῖς δεινοῖς πάθεσι, τοῖς τῆς σαρκὸς Ἰγνάτιε, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ παναοίδιμε.

Ὁμόφρονά σε Χριστὸς, τῶν Ἀποστόλων εὖ εἰδὼς τέθεικε, θείῳ φωτὶ λάμποντα, ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις διδάσκαλον.

Νεκρούμενον διὰ σὲ, τὸν Ζωοδότην καθορῶν ἔδραμες, τὸν δι' αὐτὸν θάνατον, πόθῳ ὑποστῆναι Ἰγνάτιε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, προκαθαρθεῖσα τῷ Σεμνῇ Πνεύματι, τῆς λογικῆς φύσεως, ἐπ' εὐεργεσίᾳ γεγέννηκας.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείῳ Πνεύματι πεφωτισμένος, θράσας τύραννον ἐν παῤῥησίᾳ, ποιμαντικῇ μεγαλοφρόνως κατήσχυνας· καὶ ἐκπεράσας τῆς πλάνης τὸ πέλαγος, πρὸς τὸν λιμένα τὸν θεῖον κατήντησας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαςήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι Τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὁ Θεοφόρος καλούμενος φερωνύμως· τὸν γὰρ Χριστὸν ἐνδέδυται διὰ πολιτείας· πάντας ἐπαλείφει λαμπρῶς, Μαρτύρων στεῤῥότητα, πόθῳ τῶν στεφάνων εἰσδέξασθαι.

Νενευρωμένος Ἰγνάτιε τῇ δυνάμει, τοῦ ἐν Σταυρῷ παγέντος ὑπὲρ σοῦ Θεοφόρε, θῆρας καθηρέθισας, τοῦ κόσμου χωρίσαι σε, πρὸς τὸν σὸν ποθούμενον ἔρωτα.

Ἐρασθεὶς τῆς ὡραιότητος τῦ Δεσπότου, καὶ πρὸς αὐτὸν τὴν ἔφεσιν ἀνένδοτον ἔχων, τούτϐ τὰ παθήματα, προθύμως ἐζήλωσας, μάρτυς Θεοφόρε Ἰγνάτιε.

Ὡραϊσμένος πορφύρᾳ τῶν σῶν αἱμάτων, Ἀρχιερεὺς, καὶ χρίσματι τῆς ἱερωσύνης, Μάρτυς διαλάμπων Χριστῷ, κραυγάζεις γηθόμενος· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα θείᾳ δυνάμει, δημιουργῶν γεγέννηται ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, κόσμον καταλάμπων φαιδρῶς, ἀκτῖσι Θεότητος, καὶ θεογνωσίας λαμπρότητι.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νῦν πρόσωπον Χριστοῦ, καθορῶν σὺ πρὸς πρόσωπον, Ἰγνάτιε τῶν ἐσόπτρων, ἀληθείᾳ λυθέντων, ἡνώθης σου τῷ ἔρωτι.

Εἵλκυσας φωτισμὸν, ἐκ πηγῆς φωτοδότιδος, Ἰγνάτιε· ταῖς ἀχράντοις, σὲ Χριστὸς γὰρ παλάμαις, κρατήσας καθηγίασε.

Νοῦν Πνεύματι Θεοῦ, κεκτημένος λαμπόμενος, Ἰγνάτιε θεογράφους, ἐπιστέλλεις ὡς πλάκας, τοὺς νόμους τοὺς τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ἄνωθέν σοι φωνὴν, χαρμοσύνως ἐβόησεν, ὁ Ἄγγελος Θεοτόκε, τοῦ Δεσπότου ἀφράστως, μηνύων σοι τὴν σύλληψιν.

Digitized by Google

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Σοφίας, ἑλληνικῆς διέλυσας δόγματα, τὴν ἐνυπόστατον ἔχων, τὴ Θεοῦ σοφίαν Ἱερομύστα, καὶ μετ' ἤχȣ, τὸ τῆς πλάνης μνημόσυνον ὤλεσας.

Μὴ παύσῃ, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, καθικετεύων Παμμάκαρ, πειρασμῶν ῥυσθῆναι χαλεπωτάτων, καὶ κινδύνων, Ἱερεὺς δεδειγμένος εὐπρόσδεκτος.

Ἀνδρείᾳ, καὶ φρονήσει διέπρεψας Ὅσιε, δικαιοσύνης τε κάλλει, Θεοφόρε Μάρτυς καὶ σωφροσύνης, καὶ τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμούμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος, ὡς καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ἐκ τῆς γαστρός σου Λόγος προέρχεται. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησίᾳ βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐξ Ἑῴας σήμερον ἐξανατείλας, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, καταλαμπρύνας διδαχαῖς, τῷ Μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ Θεοφόρος καὶ θεῖος Ἰγνάτιος.

Ὁ Οἶκος.

Ἱερεμίαν ὁ Θεὸς ἐκ μήτρας ἁγιάσας, καὶ πρὸ τοῦ γεννηθῆναι γινώσκων ὡς προγνώσης, δοχεῖον ἔσεσθαι αὐτὸν Πνεύματος Ἁγίου, ἐμπιπλᾷ τοῦτον εὐθὺς, ἐκ νεαρᾶς βιώσεως, καὶ Προφήτην τοῦτον, καὶ κήρυκα πᾶσι ἀποστέλλει, προαγγέλλειν τὴν ἁγίαν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ παρουσίαν. Τεχθεὶς οὖν ὁ αὐτὸς Θεὸς ἐκ Παρθένου, καὶ πρὸς τὸ κήρυγμα ἐλθὼν, εὗρεν ἐκ βρέφους, ἄξιον αὐτοῦ τῆς χάριτος ὑποφήτην, τὸν Θεοφόρον καὶ θεῖον Ἰγνάτιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Στίχοι.

Χάρις λέουσιν Ἰγνάτιε παμβόροις,
Σοῦ σώματος λιποῦσι καὶ πιστοῖς μέρος.

Τῇ δ' ἐννάτῃ ἐπάνοδος Ἰγνατίῳ εἰκάδι τύχθη.

Οὗτος, διάδοχος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων γενόμενος, δεύτερος Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἐχρημάτισε, Μαθητὴς ὑπάρξας σὺν Πολυκάρπῳ, τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας Προέδρῳ, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Προσάγεται οὖν Τραϊανῷ τῷ Βασιλεῖ· καὶ πᾶσαν ὑπενεγκὼν βασάνων πεῖραν, καὶ ὑπεράνω πάντων γενόμενος, ἐπὶ Ῥώμην στέλλεται θηριομαχήσων. Οὗ γενομένου, Χριστιανοί τινες ἄνδρες, τὰ τίμια καὶ ἅγια λείψανα αὐτοῦ ἀπὸ Ῥώμης εἰς Ἀντιόχειαν ἐνεγκόντες, δῶρον ποθούμενον τοῖς ἀδελφοῖς δωροῦνται. Οἳ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ φόβου ὑπὸ τὴν γῆν αὐτὰ κατέθεντο· οὗ δὴ χάριν, Ἑορτὴν χαρμόσυνον ἡ Ἐκκλησία πανηγυρίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων, τῶν ἐν Σαμοσάτοις τελειωθέντων, Φιλοθέου, Ὑπερεχίου, Ἀβίβου, Ἰουλιανοῦ, Ῥωμανοῦ, Ἰακώβου, καὶ Παρηγορίου.

Στίχ. Ὑπὲρ προσηλωθέντος ἐν Σταυρῷ Λόγου,
Ἑπτὰ προσηλώθησαν Ἀθλητῶν κάραι.

Οὗτοι, τῷ Χριστῷ στρατευσάμενοι, καὶ τὴν πλάνην στηλιτεύσαντες, ῥοπάλοις τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς μηροὺς συνθλῶνται. Εἶτα ξέονται ἀφειδῶς, καὶ ἁλύσεις βαρείας κατὰ τοῦ τραχήλου δεξάμενοι, τῇ εἱρκτῇ ἐναποτίθενται. Καὶ αὖθις ἐξενεχθέντες, ξέονται· καὶ ἀναρτηθέντες, καὶ τὰς κάρας ἥλοις προσηλωθέντες, τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σιλουανοῦ Ἐπισκόπου, Λουκᾶ Διακόνου, καὶ Μωκίου Ἀναγνώστου.

Στίχ. Σιλουανὸς Λουκᾶς τε σὺν τῷ Μωκίῳ,
Ἤμβλυναν ὁρμὰς καὶ λεόντων ἀγρίων.

Τοῦ Νουμεριανοῦ βασιλεύοντος, διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Τότε ἐμηνύθη τῷ Ἄρχοντι τῆς Ἐμεσηνῶν πόλεως περὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλουανοῦ, τοῦ Ἐπισκόπου τῆς αὐτῆς πόλεως· καὶ εὐθέως ἐκρατήθη ὁ Ἅγιος, καὶ σὺν τούτῳ καὶ Λουκᾶς Διάκονος, καὶ Μώκιος Ἀναγνώστης, καὶ παρέστησαν τῷ Ἄρχοντι δέσμιοι. Οὓς καὶ ἐπιμελῶς ὁ Ἄρχων ἀνακρίνας, ὡς ἤκουσεν ὁμολογήσαντας τὸν Χριστὸν Θεὸν μόνον ἀληθινὸν, τὰ δὲ τὰ εἴδωλα σεβομένους ἀναθεματίσαντας, εἰς μεγάλην ὀργὴν καὶ μανίαν ἐκινήθη. Διὸ καὶ μὴ δυνηθεὶς κολακείαις αὐτοὺς μεταπεῖσαι, ἐμάστιξε σφοδρῶς· καὶ βαλὼν αὐτοὺς εἰς φυλακὴν, ἐλιμαγχόνησεν. Εἶτα πάλιν ἀνακρίνας, ἐπὶ ἱκανὰς ἡμέρας μαστίζων καὶ φυλακίζων, καὶ ταριχεύων αὐτοὺς τῇ πείνῃ καὶ τῇ δίψῃ, ἀπεφήνατο κατ' αὐτῶν θηριομαχίαν. Βληθέντων δὲ τῶν Ἁγίων ἐν τῷ σταδίῳ, καὶ θηρίων διαφόρων ἀπολυθέντων, προσηύξαντο οἱ Ἅγιοι ἐκεῖσε τελειωθῆναι· καὶ εὐθέως ὁ τὰς δεήσεις τῶν θεραπόντων αὐτοῦ εἰσακούων Θεὸς, παρέλαβε τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Τότε οἱ ἄγριοι θῆρες, τῶν Ἁγίων αἰδεσθέντες τὰ λείψανα, ἀνεχώρησαν, μηδ' ὁπωσοῦν ἀψάμενοι τούτων. Καταλαβούσης δὲ νυκτὸς, Χριστιανοί τινες ἀποσυλήσαντες, ἐκήδευσαν αὐτὰ ἐπιμελῶς, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σαρβήλου, καὶ Βεβαίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, τῶν ἐν Ἐδέσσῃ παθόντων.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως. Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Σάρβηλος τῆς δαιμονικῆς ἀπάτης, καὶ τῶν ἀκαθάρτων θυσιῶν ἱερεύς. Καί ποτε, ἑορτῆς γενομένης τοῖς δαίμοσιν, αὐτὸς κατὰ τὸ ἔθος ἐξάρχων τῶν ἀθεμίτων θυσιῶν, παρὰ Βαρσιμαίου Ἐπισκόπου ἐλεγχθεὶς, καὶ λοιδορηθεὶς, ὡς πολλοῖς αἴτιος ἀπωλείας, κατενύγη τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι. Καὶ τοῖς λόγοις τοῦ Ἐπισκόπου πεισθεὶς, προσέρχεται τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει, μετὰ καὶ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς Βεβαίας, καὶ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου

Digitized by Google

βαπτίζονται. Ὅθεν εἰς ἐξέτασιν ὁ ἅγιος Σάρβηλος καθίσταται τῷ Λυσίᾳ· καὶ πρῶτον μὲν ῥαβδίζεται, εἶτα σπαθίζεται, καὶ μετ' ὀλίγον ξέεται τὴν ὄψιν· καὶ εἰς τοὐπίσω δεθεὶς τὰς χεῖρας, τύπτεται κατὰ τῆς γαστρὸς, καὶ τῆς χειρὸς ἐξαρτᾶται. Ἔνθα καὶ αὖθις κρεμᾶται καὶ ξέεται, καὶ ἐν διαφόροις τοῦ σώματος μέρεσι πυρὶ κατακαίεται· καὶ τέλος, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον κομίζεται, ἐν ὀργάνῳ τινὶ βληθεὶς καὶ ἀποθλιβεὶς, πριζόντων αὐτὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν δημίων, εἶτα ἀποτεμόντων τὴν κεφαλήν· συναπετμήθη δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος προστάξαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαρσιμαίου, Ἐπισκόπου Ἐδέσσης.

Στίχ. Δοὺς τὴν βαρεῖαν σάρκα γῇ Βαρσιμαῖος.
Σύνεστι βαστάσασιν ἡμέρας βάρος.

Οὗτος, ὡς γέγραπται, ψυχικῆς σωτηρίας αἴτιος τῷ Σαρβήλῳ γεγονὼς, καὶ βαπτίσας αὐτὸν, διεβλήθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Λυσίαν· καὶ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, ἐτύφθη σφοδρῶς. Εἶτα, γραμμάτων Βασιλικῶν καταφοιτησάντων, παύσασθαι τὸν διωγμὸν, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς· καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ γενόμενος Ἐκκλησίᾳ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀφραάτου.

Στίχ. Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἀφραάτης,
Αἰωνίως ζῇ, καὶ νεκρὸς φανεὶς ἄπνους.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ἱερωσύνης, ἠγλαϊσμένος μύρῳ Ὅσιε, θείῳ, καὶ Μαρτύρων αἵματι κοσμηθεὶς, ἀμφοτέρωθεν διέπρεψας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Νομοθεσίᾳ, καταφαιδρύνας κόσμον ἅπαντα, ἄρτῳ οὐρανίῳ ἔθρεψας τοὺς πιστοὺς, τῷ Δεσπότῃ σου κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἀκτινοβόλοις, αὐγαῖς Παμμάκαρ φωτιζόμενος, αἴγλης ἀρχιφώτου χύσει τε λαμπρυνθεὶς, τὴν οὐράνιον ἀπείληφας, χαίρων ἀπόλαυσιν, Θεοφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Σῖτος ὑπάρχων, Θεοῦ ὡς ἔφης Παναοίδιμε μύλαις κατηλέσθης Μάρτυς ταῖς τῶν θηρῶν, καὶ τῷ τρέφοντι τὰ σύμπαντα, θείᾳ χρηστότητι, καθαρώτατος ἄρτος γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἑστὼς ἐπὶ βήματος σοφὲ, Τριάδα ἄκτιστον, ἐθεολόγησας· νοῦ καθαρότητι Ἅγιε, διανοίας τε λαμπρότητι, μὴ πτοηθεὶς τυραννικῶν θρόνων ὠμότητα ἀλλ' ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥυθμίσας ἐμφρόνως σου τὸν νοῦν, τοῖς θείοις δόγμασι, μάκαρ Ἰγνάτιε, τὸν δεισιδαίμονα Τύραννον, τῆς ἀπάτης προϊστάμενον, ταῖς τῆς σοφίας ὀχετοῖς, ἄρδην κατέκλυσας, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ἀπείρῳ λαμπόμενος φωτὶ, τῷ τῆς Θεότητος, Μάρτυς ἀήττητε, τῆς ἀθεότητος ἄστατον, ἐξηφάνισας σκοτόμαιναν, ἐπιστολὰς φωτοειδεῖς, πέμπων τοῖς μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μανίαν καὶ χάσματα θηρῶν, οὐκ ἐδειλίασας, θεῖε Ἰγνάτιε· ἡ τοῦ Ὑψίστου γὰρ δύναμις, ἐκ Παρθένου ἀνατείλασα, τὴν πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ σὲ περιέβαλεν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶντα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἔρως ὁ θειότατος Μάκαρ, κατακρατήσας τῆς ψυχῆς σου, κόσμου τὰς ὑλώδεις φροντίδας, πυρὶ ἀΰλῳ πάσας κατέφλεξε, καὶ ὀρεκτῶν ἀκρότητι, στεφανηφόρον σε κατέστησε.

Λιμένι λαμπρῶς καθωρμίσθης, γαληνοτάτῳ Θεοφόρε, ζάλην τῶν κυμάτων ἐκφυγὼν, ὁρμὰς ἀγρίων καὶ λογικῶν θηρίων· καὶ νῦν τρυφᾷς λαβόμενος τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Ποικίλῳ κοσμούμενος στέφει, Ἱερομύστα διαπρέπεις· τῆς ἱερωσύνης, γὰρ ἐν σοὶ, εἰς ἓν συνῆλθε καὶ μαρτυρίου κλέος· καὶ δι' ἀμφοῖν ὡς μέτοχος, τοῦ σοῦ Δεσπότου συνδεδόξασαι.

Ὡς ἱεροφάντωρ ὑπάρχων, τῇ παρρησίᾳ κεχρημένος, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν, τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου, ἐκ πειρασμῶν Ἰγνάτιε, νῦν λυτρωθῆναι καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβὶμ ἁγιωτέρα, πάσης τε τῆς κτίσεως Ἁγνὴ, τιμιωτέρα Θεὸν ἐκύησας, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρουσα, τὸν Πατρικοῖς κόλποις καθήμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-

Digitized by Google

» στὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοὺς πόθῳ ἑορτάζοντας, τὴν σὴν φαιδρὰν ἐπάνοδον, Ἰγνάτιε Θεοφόρε, Ἱερομάρτυς παμμάκαρ, λύτρωσαι πάσης θλίψεως, καὶ βλάβης τοῦ ἀλάστορος, διδοὺς πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς εἰληφὼς ἐξουσίαν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Πανάμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκτεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι᾽ ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α'.

Στήλη ἔμψυχος, καὶ ἔμπνους εἰκών, ἡ ἐτήσιός σου ἐπέστη Ἑορτή, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὰς μυσταγωγίας σου καὶ τὰς ἀριστείας σου κηρύττουσα· τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως μέχρις αἵματος ἀντικατάστασιν· τὴν μακαρίαν ἐκείνην καὶ ἀοίδιμον φωνήν, τήν, Ὅτι σῖτος εἰμὶ Θεοῦ, λέγουσαν, καὶ δι᾽ ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι. Διὸ μιμητὴς τοῦ πάθους, τοῦ Χριστοῦ σου γεγονώς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχήν μου πάθεσι, πονηροτάτοις θεράπευσον, ἡ τὸν ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπῃς μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Λ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου, Πάπα Ῥώμης.

Ἡ Ἀκολουθία τούτῳ ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. Εἰς δὲ τὸν Ἑσπερινόν, καὶ τὸν Ὄρθρον, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων τριῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἱππολύτου.

Ὁ Κανών. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἅρματα Φαραώ.

Δεῦτε μαρτυρικαῖς, εὐφημήσωμεν ᾠδαῖς, τὸν Ἱερομάρτυρα, θεοφεγγεῖ καθορῶντες, χάριτι φαιδρῶς ἐκλάμποντα, Χριστὸν δοξάζοντες πάντοτε.

Σὺ Ποίμνην λογικήν, πρὸς Χριστοῦ ἐγχειρισθείς, τοῦτον ἐκμιμούμενος, προκινδυνεύων ἀρίστως Πάτερ, τὴν ψυχὴν προτέθεικας, καὶ διπλῷ στεφάνῳ κεκόσμησαι.

Τῷ ἱερατικῷ, ἐκ προσάγματος Θεοῦ, τῆς ἀγαλλιάσεως, προκεχρισμένος ἐλαίῳ, τῷ μαρτυρικῷ Ἱππόλυτε, ἐπεσφραγίσθης δι᾽ αἵματος.

Θεοτοκίον.

Ἄφλεκτον Μωϋσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, βάτον ἐθεάσατο, σὲ ζωγραφοῦσαν Παρθένε, αἴγλῃ μὴ φλεχθεῖσαν θείου πυρός· καὶ γὰρ Θεὸν ἐκύησας.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἄρνας λογικοὺς ἐποίμανας, καὶ ὥσπερ ἀρνίον, τῶν σῶν προβάτων προτέθυσαι, τὸν ἀπάντων Ἀρχιποίμενα, καὶ Θεοῦ ἀμνὸν μιμούμενος.

Γάλα λογικὸν Ἱππόλυτε, τοὺς ποιμαινομένους, θεοπνεύστως ἐπότισας· τὸ Χριστοῦ δὲ τοῦ μαρτυρίας, χαίρων πέπωκας ποτήριον.

Στίφους Ἀθλητῶν ἡγούμενος, ὑπὲρ εὐσεβείας, ὑπέδυς τὸ μαρτύριον, ἕνα δοξάζων Θεὸν Πατέρα, σὺν Υἱῷ καὶ Θείῳ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστὴρ ἀειλαμπής, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ, φωτίζων ἀστραπαῖς, τῶν ἐνθέων σου λόγων, ἡμῶν τὴν διάνοιαν, Ἱεράρχα Ἱππόλυτε. Ὅθεν ἅπαντες, τὴν ἱεράν σου καὶ θείαν, μνή-

Digitized by Google

μην σήμερον, χαρμονικῶς ἐκτελοῦμεν, καὶ πίστει γεραίρομεν.

'Ωδὴ δ'. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

Τῶν ἀρετῶν σȣ, ὡς πολύπλοκος ἡ θεία σειρά· ὡς Ποιμὴν γὰρ καὶ Μάρτυς Ἱππόλυτε, παρὰ Θεοῦ τετίμησαι, σφόδρα ἐν αὐτῷ εὐφραινόμενος.

Τὴν προσφορὰν τοῦ Ἄβελ ὑπερβέβηκας· λογικοὺς γὰρ προσενήνοχας ἄρνας Θεῷ, καὶ τοῦ οἰκείου αἵματος, χαίρων τῷ Δεσπότῃ ἀπέσπεισας.

Αἱρετιζόντων τὴν παλίμφημον κακόνοιαν, διὰ τȣ͂ Πνεύματος τρεψάμενος Μακάριε, Ἱερομάρτυς ἄριςος, πόθῳ τοῦ Δεσπότου γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς εἶδον οἱ Ἄγγελοι Παρθένε ἁγνή, ἐκ τῆς γαστρός σου προσελθόντα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεȣ͂, ἐν εὐφροσύνῃ ἔλεγον· Δόξα τῇ κυήσει σου Δέσποινα.

'Ωδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Μάρτυς ἀληθῶς, Ἱερεῦσι γεγένησαι, καὶ Μάρτυσιν Ἱεράρχης, καὶ διτταῖς ἀπαστράπτεις, ταῖς χάρισιν Ἱππόλυτε.

Λίθοι μὲν διαυγεῖς, ἐν χρυσῷ διαπρέπουσιν, Ἱππόλυτε· τῷ δὲ φέγγει, τῆς σῆς ἱεραρχίας, ἡ αἴγλη τῆς ἀθλήσεως.

Μύθους ἑλληνικούς, εὐσεβῶς σὺ διήλεγξας, ὦ ἄριστε τῶν Μαρτύρων, καὶ παράνομον πλάνην, Ἑβραίων θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἄρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

'Ωδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τέθυκας, τῷ Σωτῆρι θυσίαν αἰνέσεως, ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων, ὡς Θεοῦ μεσίτης τε καὶ ἀνθρώπων, καὶ προθύμως, τὴν ψυχήν σου προσῆξας δι' αἵματος.

Εἴληφας, χαρισμάτων πληθὺν διὰ Πνεύματος Ἱερομάρτυς θεόθεν, ἐν ἀνοίξει θείων χειλέων σȣ, καὶ προσάγεις, εὐχαρίςως σεαυτὸν θανατούμενος.

Ὡς θεῖον, τῶν Ἀθλητῶν σου Χριστὲ τὸ σύςημα, τῶν ἐν ἐλπίδι κειμένων, ὡς παρόντων ἤδη κατατρυφώντων, καὶ ἡδίω, τῆς ζωῆς ἡγȣμένων τὸν θάνατον. Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

'Ωδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, ἱερατικαῖς τε φωτίζεις, Ἱερομάρτυς πεφηνώς, τȣ̀ς βοῶντας Χριστῷ ἐν τῇ μνήμῃ σου· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τὸν προγνωσθέντα τηλαυγῶς, ἆθλον ἱερώτατον Πάτερ, τοῦ μαρτυρίου καθορῶν, ἐφεστῶτά σοι χαίρων ἐκραύγαζες· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ τὰς αἰκίας ἐνεγκών, ὑπὸ τῆς ἐμπύρου ἀγάπης, τοῦ μαρτυρίου καρτερῶς, παῤῥησίᾳ ἐβόα Ἱππόλυτος· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρί, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ἐνδημήσαντα, ὑπερύμνητον Δέσποιναν, ἐπαξίως εὐφημοῦμεν ὡς Θεοτόκον.

'Ωδὴ η'. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Ὡς λιπαρὰ καὶ πίων ἡ θυσία! ὁ καλὸς γὰρ Ποιμήν, προβάτου δίκην προσάγεται, Χριστῷ κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικῷ στεφάνῳ ἐξαστράπτων, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Χριςὲ, ὁ Ἱεράρχης ἀνέτειλεν, Ὑμνεῖτε παῖδες, γεγηθὼς ἀνακράζων, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῇ τοῦ ἀπειλουμένου ἀποφάσει, ὁ τοῦ Χριστοῦ ἀθλητής, θανάτου χαίρων Ἱππόλυτος, ἐβόα· Παῖδες, τὸν Χριςὸν εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀποῤῥήτως καὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν τὴν χαράν, τῇ οἰκουμένῃ Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε παῖδες, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ὡς πανευκλεὴς Ἱερομάρτυς, διττῷ κατελάμπρυνας τῷ φέγγει, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ εὐφραίνεις τὰς καρδίας τῶν σὲ ὑμνȣ́ντων· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Πηγὴν ἀναβλύσας διδαγμάτων, Παμμάκαρ Χριςοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, μαρτυρικῶν ἐξ αἱμάτων, τȣ̀ς κρουνȣ̀ς ποταμηδὸν τῷ Θεῷ προσφέρεις· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Ἐδίδαξας ἕνα Θεηγόρε, Θεὸν προσκυνεῖσθαι ἐν Τριάδι, Δημιουργὸν ἁπάντων, ὁρατῶν τε ποιημάτων καὶ ἀοράτων, μαρτυρικῷ τε, ἐκοσμήθης διαδήματι. Θεοτοκίον.

Ἀστράπτων σοι Ἄγγελος ἐπέστη, καὶ μαρμαρυγαῖς τῆς παρθενίας, σφοδρῶς σȣ ἀν-

τεστράφθη, ἑαυτοῦ ὡς τῆς οἰκείας ἐπιλελῆσθαι δόξης· τὸ Χαῖρε, διὸ φόβῳ σοι ἐφθέγξατο.

Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἱερωσύνης τὴν χάριν, Πάτερ δεξάμενος, θείαις διδασκαλίαις, κατεφώτισας πάντας, Ἱππόλυτε θεόφρον, καὶ ἱεραῖς, συγγραφαῖς διεσάφησας, τῶν Προφητῶν θείους λόγους τρανῶν ἡμῖν, τὰ ἐκεῖσε ἐμφερόμενα.

Ὁμολογίας ἐνθέου, στέφει κοσμούμενος, καὶ σῶν αἱμάτων λύθρῳ, τὴν τῆς ἱερωσύνης, στολὴν καταποικίλας, ὅλος λαμπρὸς, καὶ ὡραῖος παρέστηκας, τῷ Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ καὶ Ποιητῇ παμμακάριστε Ἱππόλυτε.

Δόξα,

Ὡς παῤῥησίαν Παμμάκαρ, πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, νῦν κεκτημένος πάντας, διάσωζε κινδύνων, τοὺς πίστει σε τιμῶντας, καὶ πειρασμῶν, καὶ δεινῶν περιστάσεων, καὶ ἐκ παθῶν καὶ πταισμάτων καὶ ἀναγκῶν, εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ῥάβδῳ τῆς σῆς προστασίας, Θεοκυῆτορ Ἁγνὴ, τὰ θηριώδη πάθη, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, ἀπέλασον ἐντεῦθεν, εἰρηνικῶς, πρὸς ζωὴν με ἰθύνουσα, καὶ τῇ ἁγίᾳ με Ποίμνῃ τῶν ἐκλεκτῶν, σοῦ προβάτων συναρίθμησον.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Α΄. Ἐὰν ἡ παροῦσα Ἑορτὴ τύχῃ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριῳδίου, ἡ τῶν Ἁγίων Ἀκολουθία συμψάλλεται συνήθως μετὰ τῆς Ἀναστασίμου, καὶ τῆς τοῦ Τριῳδίου.

Β΄. Ἐὰν τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, μετατίθεται ἡ τῶν Ἁγίων Ἀκολουθία, καὶ ψάλλεται κατὰ τὴν πρὸ τοῦ Σαββάτου τούτου Παρασκευήν· ἡ δὲ ἀργία γίνεται κατ' αὐτὸ τὸ Σάββατον.

Γ΄. Ἐὰν τύχῃ τῇ Τετάρτῃ, ἢ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυροφάγου, τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ θείου Χρυσοστόμου.

Χρὴ δὲ εἰδέναι, ὅτι ἡ Ἀκολουθία αὕτη τῶν Ἁγίων ἐμελουργήθη παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Μητροπολίτου Εὐχαΐτων.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Ἱστῶμεν Στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχ. Προσόμοια,

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν τῷ ὕψει Βασίλειε, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ἀναβὰς κατώπτευσας τὰ ἀπόῤῥητα, αὐτοῦ καὶ θεῖα μυστήρια· ἅπερ ἀνεκάλυψας, καὶ ἐτράνωσας λαοῖς, εὐσεβείας ὡς κήρυξ σοφός· διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς πιστῶς ἐφεπομένους, τοῖς σοῖς διδάγμασιν Ὅσιε.

Τοὺς συνδέσμους διέλυσας, τῶν αἱρέσεων Ὅσιε, τῇ σοφίᾳ λόγων καὶ τῶν δογμάτων σου, καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἤθροισας, ὀρθοδόξου Πίστεως, τοὺς εὐγνώμονας Χριστὸν, εὐφημοῦντας Γρηγόριε· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς πιστῶς προσδεχομένους, τὰ σὰ θεόφθογγα δόγματα.

Ἀῤῥαγῆ σε θεμέλιον, ὁ Χριστὸς ὑπεστήριξε, τῇ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ Πάτερ Ὅσιε, τηροῦντα ταύτην ἀσάλευτον, καὶ ἀκαταμάχητον, τῶν ἐχθρῶν ταῖς προσβολαῖς, θεοῤῥῆμον Χρυσόστομε, καὶ πρεσβεύοντα, ἐκ παθῶν ψυχοφθόρων λυτρωθῆναι, τοὺς διψῶντας τῶν σῶν λόγων, καὶ νοημάτων τὸ πέλαγος.

Τῆς Τριάδος ἐκλόγια, ἀκηράτου λειμῶνός τε, ἄνθη τὰ μυρίπνοα καὶ τερπνότατα, τοῦ νοητοῦ ὡς ὑπάρχοντας, ἀκτῖνας Ἡλίου τε, καὶ φωτίζοντας τὴν γῆν, ταῖς αὐτῶν θείαις λάμψεσιν, εὐφημήσωμεν, Ἰωάννην τὸν μέγαν σὺν τῷ θείῳ, Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, καὶ τὸν ὑψίνουν Βασίλειον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστοὶ ἱκέται, λειτουργοὶ Κυρίου, ἄνδρες ἐπιθυμιῶν, σκεύη ἐκλογῆς στύλοι καὶ στηρίγματα τῆς Ἐκκλησίας, βασιλείας κληρονόμοι, μὴ παρασιωπᾶτε, τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ χάρις ὑπερίσχυσεν, ἡ πίστις ἐπεκράτησεν, ἐπληρώθη, πάντα γνώσεως Θεοῦ, διὰ τῶν Ἀποστόλων, διὰ τῶν Διδασκάλων, καὶ σωτηρίαν ἐπλουτήσαμεν.

Στίχ. Καυχήσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Οὐράνια μυστήρια, ἀνθρώπινα μαθήματα, χαρισμάτων, συνδρομὴ παντοδαπῶν, μετὰ κατορθωμάτων, νικώντων πάντα λόγον, τοὺς τρεῖς Ἁγίους ἐθαυμάστωσεν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Βασίλειος ὁ ἔνθεος νοῦς, Γρηγόριος ἡ θεία φωνὴ, Ἰωάννης, ὁ παγκόσμιος λαμπτὴρ, οἱ τρεῖς τῆς ἀνωτάτω, θεράποντες Τριάδος, καὶ λειτουργοὶ συνδοξαζέσθωσαν.

Digitized by Google

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εὖ δοῦλοι ἀγαθοὶ καὶ πιστοί· εὖ ἐργάται τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, οἱ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας βαστάσαντες, καὶ τὸ δεδομένον τάλαντον αὐξήσαντες, καὶ τοῖς μεθ' ὑμᾶς ἐλθοῦσι μὴ φθονήσαντες· διὸ ἤνοικται πύλη βασιλείας ὑμῖν. Εἰσελθόντες οὖν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ ποιήσαντος, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιοι Διδάσκαλοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, ψάλλομεν τὴν α'. Στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὰ τῆς χάριτος ὄργανα, τὰς κιθάρας τοῦ Πνεύματος, τὰς εὐσήμους σάλπιγγας τοῦ κηρύγματος, τὰς φοβερὸν καὶ ἐξάκουστον, ἐξ ὕψους ἠχούσας βροντάς, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, γνωριζούσας τοῖς πέρασι, τοὺς τρεῖς Κήρυκας, τῆς μεγάλης Τριάδος, Ἰωάννην, καὶ Βασίλειον ἀξίως, σὺν Γρηγορίῳ τιμήσωμεν. Δίς.

Τῆς Τριάδος οἱ πρόμαχοι, εὐσεβείας οἱ πρόβολοι, οἱ μετὰ τοὺς δώδεκα τρεῖς Ἀπόστολοι, οἱ ἐξ Ἐδὲμ ἀναβλύζοντες, τὸ ζῶν ὕδωρ ποταμοί, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ζωηρρύτως ποτίζοντες, θείοις ῥεύμασι, τὰ μεγάλα στοιχεῖα, τὰ τὴν πίστιν, ὥσπερ κτίσιν συνιστῶντα, ἀξιοχρέως τιμάσθωσαν. Δίς.

Οὐκ εἰσὶ λαλιαί φησιν, οὐδὲ λόγοι λεγόμενοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν· εἰς πᾶσαν γῆν γὰρ καὶ θάλασσαν, ὁ φθόγγος ἐξέδραμε, τῶν ἐνθέων καὶ σοφῶν, Διδασκάλων τῆς κτίσεως· ὅθεν ἄριστα, τοῖς αὐτῶν θείοις νόμοις συγκροτεῖται, καὶ συνέχεται πρὸς μίαν, ὀρθοδοξίαν τὰ πέρατα.

Τὰ τοῦ Πνεύματος ὄργανα, ἀληθείας τὰς σάλπιγγας, τοὺς τοῦ Λόγου Ῥήτορας εὐφημήσωμεν, φωναῖς ᾀσμάτων τοῖς δόγμασιν, αὐτῶν οἱ ἑπόμενοι, ἱκετεύοντες αὐτούς, παῤῥησίαν ὡς ἔχοντας, πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ αἰτῆσαι εἰρήνην σταθηρὰν μέν, εἰς ἀεὶ τῇ οἰκουμένῃ, ἡμῖν δὲ πᾶσι συγχώρησιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν· τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα· τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ Ὀρθοδόξων προμάχους· τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἴδετε, Κεφ. α. 8.
παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστέ, χιλιοπλασίως· καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν

Digitized by Google

κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν, καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπȣ, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστιν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι. 14. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱȣ̀ς Ἰσραήλ· Ἰδοὺ, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. Πλὴν, τοὺς Πατέρας ἡμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾷν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερὸς, ὅστις ȣ̓ θαυμάζει πρόσωπον, οὐ δ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτȣ̃ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου· ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σοι.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ. 1. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου. Ἦχος β'.

Δεῦτε τῆς οὐρανίου Τριάδος οἱ λατρευταὶ, τὴν ἐπίγειον τριάδα, τῶν θείων Ἱεραρχῶν εὐφημήσωμεν· τὸν Γρηγόριον, τῆς θεολογίας τὸν ἐπώνυμον· τὸν Βασίλειον, τῆς βασιλείας τὸν φερώνυμον· καὶ Ἰωάννην, τὸν ὄντως χαριτώνυμον· τοὺς τῆς σοφίας βυθούς· τοῦ Πνεύματος τὰ ῥεῖθρα τὰ ὠκεάνεια· τὰς πηγὰς τὰς ἀεὶ βλυζούσας· τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν τὸ ἀλλόμενον· τοὺς διαυγεῖς μαργαρίτας· τοὺς ἐπιγείους φωστῆρας· τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας· τὰ ἀγλαόκαρπα δένδρα· τοὺς οἰκονόμους τῆς χάριτος· Χριστοῦ μου τὸ στόμα, καὶ τῆς Τριάδος τοὺς ὑπερμάχους, τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀμέσως ἐλλαμπομένους, καὶ πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τοὺς ἀναφθέντας ἄνθρακας, ἐκ τȣ̃ ἀστέκτȣ πυρὸς, οἱ δι' αὐτῶν φωτισθέντες, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ τῇ πρὸς αὐτὸ ἑνώσει ἐκπυρωθέντες, φωστῆρες τοῦ κόσμου ἐγένοντο, ζωτικὴ τοῖς πτωχοῖς χρηματίζοντες δύναμις, Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, εὐσεβῶς ἀνακηρύττοντες· οἷς καὶ ἡμεῖς προσείπωμεν· Χαίροις Τριάδος, Τριὰς ἡ θεόσοφος.

Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ Δαυῒδ τὴν σφενδόνην τὴν τρίπλοκον, τοῦ Σολομῶντος σπαρτίον τὸ κόκκινον, τὸ τοῦ Λόγου φραγγέλιον τρίπλοκον, τοὺς σοφοὺς Ἱεράρχας, Βασίλειον τὸν Μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεῖον, καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, πιςῶς ἀνευφημήσωμεν· τὸν νοητὸν γὰρ Γολιὰθ, τῷ ἀκρογωνιαίῳ λίθῳ καταβαλόντες, τὴν Πίστιν πρὸς ὁμόνοιαν ἤγαγον, τῷ ἐρυθραίῳ τοῦ Χριςοῦ περιτειχίσαντες αἵματι· καὶ τοὺς θεοκαπήλȣς αἱρεσιάρχας, τῶν περιβόλων τῆς θείας τοῦ Χριςοῦ Ποίμνης, μακρὰν ἀπελάσαντες διὰ τῶν λόγων, καὶ ἔτι τὴν πίστιν στηρίζουσι, καὶ πρεσβεύουσι Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεȣ̃ πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύȣσα ἡμᾶς διὰ τῶν Διδασκάλων, τὰ ἤθη κοσμηθέντας, τοὺς τρόπους βελτιωθέντας, θεογνωσίας αἴγλῃ, τὸν νοῦν περιλαμφθῆναι· διὸ κράξωμεν Τριάς· Ἁγία, Κυρία τȣ̃ παντὸς, ταῖς τῶν τριῶν σου Ποιμένων προσευχαῖς, τὸ σὸν Ποίμνιον τοῦτο, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀσφαλῶς καὶ ἀλύπως, καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος πλ. β'.

Τριὰς Ἁγία καὶ προσκυνητὴ, δόξα τῇ σοφῇ προνοίᾳ σου· ὅτι τρισσοὺς μεγάλους φωστῆρας, τοῖς ἀνθρώποις ἐξ ἀνθρώπων ἐχαρίσω, τῷ φωτὶ λαμπαδȣχήσαντας, τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ τῇ αἴγλῃ φρυκτωροῦντας, τῶν σωτηρίων

Digitized by Google

σου καὶ σεπτῶν θελημάτων· δι' ὧν ἡ οἰκουμένη, φῶς γνώσεως πλουτοῦσα, τὴν σὴν δόξαν αὐγάζεται, καὶ πρὸς τὴν βασιλείαν σου τὴν μακαρίαν σπεύδει, τούτων ἡμᾶς ταῖς θείαις ὑπακούειν πείθουσα διδασκαλίαις· καὶ αὐτὴ τῶν εὐχῶν τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάκουσον, ὡς Θεὸς πανοικτίρμων, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον Φιλάνθρωπε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τοὺς Ἱεράρχας τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τῆς Πίστεως τοὺς πύργους, καὶ τῶν Πιστῶν Διδασκάλους καὶ φύλακας, συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, ᾀσματικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ, Βασίλειε σοφὲ, καὶ στύλε ἀπερίτρεπτε· Χαίροις, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, Ἀρχιερεῦ μέγιστε, Θεολόγε Γρηγόριε· Χαίροις, ὦ Χρυσολόγε πάγχρυσε Ἰωάννη, ὁ τῆς μετανοίας διαπρύσιος κήρυξ. Ἀλλ' ὦ Πατέρες τρισόλβιοι, μὴ παύσησθε ἀεὶ πρεσβεύειν Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν, τὴν πανίερον καὶ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Τὴν τῶν παρθένων καλλονὴν, καὶ χαρμονὴν τῶν Νόων, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ τῶν Πιστῶν ἀρραγὲς περιτείχισμα, συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, ᾀσματικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, Παρθενομῆτορ ἁγνὴ, λυχνία χρυσαυγὴς, καὶ πύλη ἐπουράνιε· Χαίροις σκηνὴ ἁγιάσματος, ἡ τὸν Θεὸν χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου Πανάχραντε· Χαίροις τῶν οὐρανίων Ταγμάτων ὑπερτέρα, ἁπάντων ἀσυγκρίτως. Διὸ Μητράνανδρε Δέσποινα, μὴ λίπῃς φρουροῦσα τοὺς δούλους σου, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε πίστει καὶ πόθῳ ἀεὶ, καὶ τὸν τόκον σου προσκυνοῦντας τὸν ἄσπορον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,
Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου,
Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριὰς, τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ στύλοι τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν Πιστῶν ἑδρασμὸς, τῶν αἱρετιζόντων ἡ κατάπτωσις· Χριστοῦ οἱ ποιμάναντες, τὸν λαὸν θείοις δόγμασι, καὶ ταῖς ποικίλαις, ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος, διαπρύσιοι κήρυκες· νόμους οἱ προεκθέμενοι, Χριστοῦ τῷ πληρώματι· αἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω· τοῦ Παραδείσου αἱ εἴσοδοι. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καυχήσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριὰς, οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι Ἄγγελοι· τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία· ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρὰ, καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ Διδάσκαλοι· τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι· ἰατροὶ ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· οἱ ἀείρροοι, ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος· λόγοις οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον· οἱ Θεολόγοι, αἱ Βάσεις, οἱ Χρυσολόγοι οἱ ἔνθεοι. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριὰς, τοῦ ἐπιγείου στερεώματος Ἥλιος· ἀκτῖνες καὶ δᾳδουχίαι, ἐκ τρισηλίου αὐγῆς· τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις· τὰ ἄνθη τὰ εὔοσμα, Παραδείσου τὰ κάλλιστα· ὁ Θεολόγος ὁ σοφός τε Βασίλειος, ὁ Χρυσόστομος, τὰ πυξία τοῦ Πνεύματος. Πλάκες αἱ θεοχάρακτοι· μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα· τὸ τῆς σοφίας ἀγλάϊσμα· Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων· χορεύσωμεν ἑόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τῶν Διδασκάλων ἡμῶν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τοὺς Ἱεράρχας κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντας, ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις, τρεῖς καλλιρρόους ἀειζώους τοῦ Πνεύματος. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τοὺς τῆς σεπτῆς Τριάδος, τρισσοὺς Ἱερομύστας, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· οἱ φιλόσοφοι τοὺς Σοφοὺς, οἱ Ἱερεῖς τοὺς Ποιμένας, οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς Προστάτας, οἱ πένητες τοὺς πλουτιστὰς, οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθοῦντας· τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσσῃ τοὺς κυβερνήτας· οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας, θείους Ἀρχιεράρχας, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Πανάγιοι Διδάσκαλοι, σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστοὺς, ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, καὶ ῥῦσαι κολάσεων, τῶν αἰωνίων ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς εὐφημοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρὶν, ἀπολῦσαι φιλανθρώπως

Digitized by Google

εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον νεφέλην, τὴν τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέραν, τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτὸν, τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότου θρόνον, τὴν μανναδόχον χρυσέαν στάμνον, τὴν ζωηφόρον τοῦ Λόγου πλάκα· ἁπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ᾄσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἴπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας, τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτῖσι, δογμάτων θείων πυρσεύσαντας· τοὺς μελιῤῥύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσοῤῥήμονι· πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταὶ, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Ἕτερον, Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν, Πατέρες θεόσοφοι, τήξαντες τὰς αἱρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφήμων συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε, Πιστῶν ἡ ἀντίληψις· ῥῦσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνη θεόνυμφε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν λειμῶνι τῶν Γραφῶν, καθάπερ μέλισσαι Σοφοὶ, προσιπτάμενοι ὑμεῖς, περιεδρέψασθε καλῶς, καὶ τῶν ἀνθέων τὰ ἄριστα καὶ τὸ μέλι πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τῶν διδαγμάτων ὑμῶν, προτίθεσθε ὁμοῦ, εἰς πανδαισίαν αὐτῶν· καὶ διὰ τοῦτο ἅπας γλυκαινόμενος, μετ' εὐφροσύνης κραυγάζει· Πάρεστε πάλιν, καὶ μετὰ πότμον, τοῖς ὑμᾶς εὐφημοῦσι Μακάριοι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τρικυμίαις τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνείδητος ἐγὼ, χειμαζόμενος Ἁγνὴ, ἐπικαλοῦμαί σε θερμῶς· Μή με παρίδῃς τὸν δείλαιον ἀπολέσθαι, ἄβυσσον ἐλέους ἡ τέξασα· πλήν σου γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐ κέκτημαι. Μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπίχαρμα καὶ γέλως, ὁ πεποιθὼς σοι ὀφθήσομαι· καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλει, ὡς Μήτηρ οὖσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, τῆς οἰκουμένης, οἱ Θεὸν δοξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπὶ γῆς, μεγαλυνέσθωσαν σήμερον, ὡς σωτηρίας ἡμῖν ὄντες πρόξενοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν πανήγυριν, τῶν Διδασκάλων τῶν τριῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐστερέωσαν, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν θείοις δόγμασι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σὲ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡ πάντων βοήθεια.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Τὸ Στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.

Δόξα, Ταῖς τῶν Διδασκάλων.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Στίχους, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσιν ὑμῶν, Ὅσιοι Πατέρες· καὶ γεγόνατε Ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ς'. καὶ οἱ τῶν Ἁγίων, εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ποίημα Ἰωάννου Εὐχαΐτων· οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, ἄνευ τῶν Εἱρμῶν.

Τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ σῶζε, Παρθένε.

Digitized by Google

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριςῷ τῷ Θεῷ
» τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι,
» τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι
» δεδόξασται.

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως ἁγνήν, ὁμολογοῦντα Ἄχραντε, ψυχῆς καὶ σώματος, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ πταισμάτων, σύ με διάσωσον.

Ὅλην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον, ἀποκειμένην ἔγνωμεν· διὸ προσφεύγοντες, Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, διασωζόμεθα.

Ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον, τὸν σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ πταισμάτων, καὶ νοσημάτων πικρῶν.

Σὲ οἱ πιστοί, καύχημα πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἁγίων. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τρισήλιον Φῶς τρεῖς ἀνῆψεν ἡλίους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τίς ἀμοιβή; τίς ἀνταπόδοσις πρέπουσα, τοῖς ἡμετέροις ἄνθρωποι, προσενεχθήσεται, παρ' ἡμῶν εὐεργέταις; δι' ὧν πρὸς τὸ εὖ εἶναι, χειραγωγούμεθα.

Ῥητορικαί, γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι, καὶ πᾶσα λόγων δύναμις, νῦν εἰς ὑπόθεσιν, συγκινείσθωσαν μίαν, καὶ τοὺς τετιμηκότας, ἀντιτιμάτωσαν.

Ἴδιον μέν, οὐδὲν ἠνέσχοντο κτήσασθαι, ἐν γῇ οἱ Οὐρανόφρονες· φύλακες δ' ὤφθησαν, τοῦ κοινοῦ καὶ προστάται· κοινῶν οὖν καὶ τῶν ὕμνων, καταξιούσθωσαν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν κοινήν, φιλοτιμίαν Πανάμωμε, τῆς ἡμετέρας φύσεως, πάντες δοξάζομεν, χεῖλος ἓν γεγονότες, καὶ μίαν συμφωνίαν, ἀποτελέσαντες.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα, σπουδῆς κατόρθωμα, ἀλλ' ἡ τοῦ σοῦ θρόνου, πάρεδρος Φιλάνθρωπε, σοφία συνεργείτω μοι, λόγου χάριν διδοῦσα, δι' ἧς δοξάσαι δυνήσομαι, οὓς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν.

Ὥσπερ κρατὴρ ὑπερεῤῥύη Δέσποτα, ἡ ἀγαθότης σου, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος, τῆς φιλανθρωπίας σου, ὑπερχυθεὶς διώδευσεν, ὡς καὶ ἄλλους Ἀγγέλους, μετὰ σαρκὸς ὑποστήσασθαι, τοὺς νῦν προκειμένους εἰς ἔπαινον.

Ἐξ οὐρανοῦ τοῖς Οὐρανίοις ἔπρεπε, καὶ τὰ ἐγκώμια· Ἀγγελικὸς ὕμνος, τοῖς θείοις ἁρμόδιος· θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν, οἱ τὸν φύσει καὶ μόνον, ἀληθινὸν Θεὸν ἔχοντες, ζῶντα ἐν αὐτοῖς καὶ φθεγγόμενον.

Θεοτοκίον.

Μνήμην Δικαίων ὁ θεόφρων σύλλογος, μετ' ἐγκωμίων τελεῖ· οἷς ἡ Θεοῦ Μήτηρ, ὡς αὐτῶν κεφάλαιον, εἰκότως συνδοξάζεται, τελευταίαν καὶ πρώτην, καὶ μέσην τάξιν ἐπέχουσα, καὶ τῆς εὐφημίας μετέχουσα. Καταβασία.

» Χέρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
» ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Πρεσβείαις σου Ἁγνὴ Θεὸν ὃν ἔτεκες, παράσχου εὐΐλατον σοῖς ἱκέταις, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

Ῥημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον, Παρθένε, δεινῶς ἐκταραττομένης, ἣν εἰρήνευσον Πανύμνητε, ἀεὶ ταύτην κινδύνων διασώζουσα.

Ὅλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθένε, ἐλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με ἀειπάρθενε.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκάλαις ὡς φέρουσα Θεοτόκε, ἐξ ἀγνοίας καὶ πλανήσεως, λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἱκέτευε.

Τῶν Ἁγίων. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἡ σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, ὁ κήρυξ ὁ τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων, πάντα τὰ πέρατα, ὁ μεγαλώνυμος, συγκροτεῖ τὴν σύναξιν ταύτην Βασίλειος.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων, λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν δογμάτων, ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλος, ἀστέρας ἥλιος, ὁ πολυΰμνητος, Θεολόγος σήμερον μακαρίζεται.

Ἰδοὺ τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῷ κόσμῳ φαίνει· ἰδοὺ τῆς γῆς τὸ ἅλας, τὴν γῆν ἡδύνει· ἰδοὺ τὸ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας, καρποὺς προ-

Digitized by Google

βάλλεται, ὁ χρυσοῦς Ἅγιος· οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε. Θεοτοκίον.

Ο πάντας ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, καὶ φύσιν δοὺς ἑκάστῳ τῶν γενομένων, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν, οἶδεν ὡς βούλεται· ὅθεν ἀκούεται, καὶ Παρθένος τίκτουσα· τίς οὐ θαυμάσεται;

Ἕτερος τῶν Ἁγίων. Ὁ στερεώσας.

Οἱ τῶν ἠθῶν διορθωταὶ, καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι, οἱ σωτῆρες οἱ κοινοὶ τῶν ἁπάντων, οἱ καὶ πράξεων ἡμῖν, καὶ λόγων τύπους δείξαντες, οἱ παιδευταὶ τοῦ βίου, λαμπροὶ λαμπρῶς εὐφημείσθωσαν.

Πνεῦμα ἐνέπλησε Θεοῦ, Βασίλειον ἐπιστήμης· τῶν πυρίνων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν, ὁ Γρηγόριος καὶ πῦρ, ὑψηγορίας ἔπνευσε· τὸ τοῦ Χριστοῦ δὲ στόμα, ἐν Ἰωάννῃ ἐλάλησε.

Τοῦ νῦν αἰῶνος τὴν σαφῶς, καταργουμένην σοφίαν, ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος ἔχει, ὑποκύπτουσαν αὐτῇ, καὶ δουλικῶς λατρεύουσαν· κήρυκας γὰρ ἡ χάρις, σοφοὺς προβάλλεται ῥήτορας. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἁγνῆς κατασκηνώσας Παρθένου, τὰς ψυχὰς τῶν θεοφόρων Ἁγίων, οἰκητήρια ποιεῖ, καὶ τοῖς ἐκείνων στόμασι, τὰ κατὰ τὴν Μητέρα, διερμηνεύει μυστήρια.

Καταβασία.

» Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
» στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
» ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοὺς φεραυγεῖς, Ἐκκλησίας τοὺς πύργους τοὺς ἀρραγεῖς, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες, καὶ τῶν λόγων τούτων, ὁμοῦ καὶ τῆς χάριτος· τὸν σοφὸν Χρυσορρήμονα, καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον, σὺν τῷ Γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ θεολόγῳ· πρὸς οὓς καὶ βοήσωμεν, ἐκ καρδίας κραυγάζοντες· Ἱεράρχαι τρισμέγιστοι πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεοῦ, ὡς Ἀπόστολοι ἄλλοι τρεῖς τοῦ Χριστοῦ, τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως, συνιστᾶτε τὰ δόγματα, ἃ τὸ πρὶν ἐν λόγοις, ἁπλοῖς κατεβάλλοντο, Ἁλιεῖς, ἐν γνώσει, δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἔδει γὰρ καὶ οὕτω, τὸ ἁπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν σύστασιν κτήσασθαι, δι' ὑμῶν Πανσεβάσμιοι· ὅθεν πάντες βοῶμεν ὑμῖν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ᾅδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, πρεσβειῶν σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα, καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα· σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμαστος· πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰ-
» κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάν-
» θρωπε.

Τῶν τραυμάτων μου Δέσποινα, τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκός τε νοσημάτων, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, λύσιν παράσχου μοι.

Ῥιπιζόμενον πάθεσι, καὶ λογισμοῖς, καὶ βίου τρικυμίαις, ἐλπίδι Παρθένε, καὶ πίστει βεβαίωσον.

Ἐκ περιστάσεως ῥῦσαί με, Μῆτερ Θεοῦ, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, μόνη πανύμνητε.

Χειμαζόμενον κλύδωνι, βιωτικῶν, ἐξάρπασον Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα, καθοδηγοῦσά με.

Τῶν Ἁγίων. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Νοήμονες, ἐκ τῆς κάτω σοφίας γενόμενοι, κυβέρνησιν Ἔνδοξοι, παρὰ τῆς θείας ἐκτήσασθε· ὅθεν ὡς θεράπαιναν, ταύτην ἐκείνῃ πανσόφως ὑπετάξατε.

Φιλόσοφοι, τοὺς σοφοὺς εἰ φιλεῖτε, σοφίσθητε, καὶ λέγειν διδάχθητε, πάντες οἱ λόγους θαυμάζοντες, πράξεως ἀκρίβειαν, καὶ θεωρίας ἐντεῦθεν ἐξασκούμενοι. Θεοτοκίον.

Ὡς ὄψιμος, ὑετὸς ἐπ' ἐσχάτων ὁ πρώϊμος, ὑδάτων αἰώνων τε Δημιουργὸς εἰς τὴν μήτραν σου, ἔσταξε Πανάμωμε, κατὰ καιρὸν ἀναψύχων τοὺς ἐκλείποντας.

Ἕτερος τῶν Ἁγίων. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Στῦλος πυρὸς, λαοῦ πιστοῦ προηγούμενος, καὶ φλογίζων, τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πίστεως, τὰς δὲ φυλὰς, σώζων ἀσφαλῶς, τὰς ἐφεπομένας, ὁ Μέγας ὤφθη Βασίλειος· θαρσείτω καὶ νικάτω, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τηλικοῦτον πλουτήσασα πρόμαχον.

Digitized by Google

Γλώσσης τρυφή, καὶ ἀκοῆς πάσης ἥδυσμα, ὁ σὸς λόγος πέφυκε Γρηγόριε, μάννα ζωῆς, δρόσος γλυκασμοῦ, μέλι τὸ ἐκ πέτρας, Ἀγγέλων ἄρτος οὐράνιος, ἀπλήστως ἐμφορεῖσθαι, τῆς ἡδύτητος πείθων, καὶ πληρῶν ἡδονῆς τοὺς μετέχοντας.

Ὁ ποταμὸς, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ἐπληρώθη, μέχρι καὶ προχύσεως, καὶ τὸ καλὸν, πρόσωπον τῆς γῆς, ὡς τρυφῆς χειμάῤῥους, ἀπὸ χρυσοῦ ἄρδει στόματος, εὐφραίνων καὶ πιαίνων, τοῦ Χριστοῦ πᾶσαν πόλιν, τοῖς τῶν θείων κυμάτων ὁρμήμασι.

Θεοτοκίον.

Φύσιν ἁπλῆν, ἀνασχομένην συνθέσεως, καὶ φανεῖσαν, κρείττονα συγχύσεως, ἐπὶ τῷ σῷ, Δέσποινα Υἱοῦ, οἱ τρεῖς θεοφόροι, Δογματισταὶ ὡμολόγησαν, ἐκ δύο θελημάτων, καὶ διπλῆς ἐνεργείας, τὸν διπλοῦν κατὰ φύσιν γνωρίσαντες.

Καταβασία.

» Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ· τῆς
» κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ ἁγιάσματός
» σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δό-
» ξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος,
» καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν
» προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ὅπλον ἀήττητον, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν ἔχοντες, τῶν δυσμενῶν, πάσης ἐπηρείας, λυτρούμεθα ἀεὶ, οἱ σὲ Θεοτόκον, Ἁγνὴ ἐπιστάμενοι.

Νόμου τὸ πλήρωμα, ἡ ἀνωτέρα Χερουβὶμ τέτοκας, τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Υἱὸν μονογενῆ· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων, τῶν σῶν ἐξιλέωσαι.

Τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου Ἁγνὴ φέρουσα, τοῦτον ἡμῖν, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, εὐΐλατον δίδου, τοῖς νῦν ἐκ καρδίας, πρὸς σὲ καταφεύγουσιν.

Ἀπὸ στενώσεως, τῆς κατωδύνου μου ψυχῆς δέησιν, τῶν οἰκτιρμῶν, μόνη τῇ τεκούσῃ, τὸν αἴτιον Λόγον, προσφέρω ὁ τάλας· οἰκτείρασα σῶσόν με. Τῶν Ἁγίων. Ὁ φωτισμός.

Σὺ τὴν πηγὴν, τῶν σαυτοῦ χαρισμάτων, ἐκπιεῖν ὅλην, Φιλάνθρωπε δέδωκας τοῖς Ἁγίοις, ἐλαττωθεῖσαν, οὐδαμῶς τῇ κενώσει, τὸν δὲ κόσμον πάντα μεθύσασαν, τοῖς ἐκ τῆς κοιλίας, αὐτῶν θείοις ῥεύμασι.

Τί μοι χρυσὸς, τί μοι πλοῦτος καὶ δόξα καὶ δυναστεία; καπνοὶ διαῤῥέοντες εἰς ἀέρα· πάντα οἰχέσθω· αὔρα πάντα φερέτω· ἐμοὶ πλοῦτος εἷς πολυέραστος, ἡ τῶν Διδασκάλων, τριὰς ῥητορεύουσα.

Ῥεῖ ποταμὸς, ἀμβροσίαν καὶ νέκταρ, ῥεῖ τοῖς πεινῶσιν, ἀθάνατος βρῶσις, καὶ τοῖς διψῶσιν, ἄφθαρτος πόσις, ὕδωρ ζῶν εἰς αἰῶνας, καὶ συνέχον ζῶντας τοὺς πίνοντας· πάντες πλημμυρούσης, ζωῆς ἐμφορήθητε.

Θεοτοκίον.

Ἔσχεν ἰσχὺν, καθ' ἡμῶν ἡ κακία, ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος· ἠσθένησε γὰρ μετὰ τὴν Παρθένον, τὸν ἐν ἰσχύϊ Δυνατὸν τετοκυῖαν, ὑπελθόντα σαρκὸς ἀσθένειαν, καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ νεκρώσαντα.

Ἕτερος τῶν Ἁγίων. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τοὺς τῶν θείων πραγμάτων, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων σοφοὺς ἐπιστήμονας, τὰς τῶν ὄντων φύσεις, φιλαλήθως ἡμῖν σαφηνίσαντας, καὶ τὸν τούτων Κτίστην, πᾶσι γνωρίσαντας ὡς θέμις, εὐχαρίσταις φωναῖς ἀμειψώμεθα.

Τὸ πικραῖνον καὶ στύφον, τῶν πρὸς σωτηρίαν φαρμάκων ἐγλύκαναν, ταῖς σοφαῖς τῶν λόγων, ἐπῳδαῖς τε καὶ τέχναις καὶ χάρισι, τῶν ψυχῶν οἱ θεῖοι, θεραπευταί· θέλγεσθε πάντες, εὐσεβεῖς καὶ τερπόμενοι σώζεσθε.

Σιωπᾷ λόγος ἅπας, τῶν Θεοκηρύκων λαλούντων τὰ ἔνθεα, καὶ κρατεῖ τῆς πάλαι, Διαθήκης ἡ νέα προβάλλουσα, τὰ σεπτὰ πυξία, τῶν ἐν αὐτῇ νομοθετούντων, οἷς ῥυθμίζεται, πᾶς Πιστῶν σύλλογος. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀθάνατον φύσιν, ἡ θνητὴ παρέδραμεν εἰς ἁγιότητα· καὶ Παρθένος Κόρη, τοὺς ἀσάρκους Ἀγγέλους παρήλασεν, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, τὸν Βασιλέα τῶν Ἀγγέλων, ᾧ προσβλέπειν ἐκείνοις ἀδύνατον. Καταβασία.

» Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
» ἐπηρμένῳ Θεὸν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δο-
» ρυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ
» εἶδον, σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου,
» καὶ εἰρήνης, δεσπόζοντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε, πλέων πολυφρόντιδος βίου τὸ πέλαγος, ἐπικαλοῦμαι Δέσποινα, κυβερνῆτιν ψυχῆς μου γενέσθαι σε.

Digitized by Google

Ἐνεδύθην στολὴν κακυχούμενος, Μῆτερ ἀειπάρθενε, τῆς ἀφροσύνης μου· ἀλλ᾽ ἡ Θεὸν κυήσασα, τῆς χαρᾶς τὸν χιτῶνα ἀντίδος μοι.

Ἱερᾶς πολιτείας ἐκπέπτωκα, ῥαθυμῶν ὁ δείλαιος· ἀλλ᾽ ἐπανάγαγε, εὐλογημένη Πάναγνε, προσταγαῖς τοῦ Υἱοῦ σου ῥυθμίζουσα.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, τὸν τῷ ἰδίῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Τῶν Ἁγίων. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Ἴδια ἐν τῇ Τριάδι, τριττὰ συνθεολογεῖτε, τὴν ἀγεννησίαν τοῦ Πατρὸς, τοῦ Λόγου τὴν γέννησιν, καὶ Πνεύματος, τὴν ἐκπόρευσιν μόνου.

Σήμερον τῷ οἴκῳ τούτῳ, περιφανὴς σωτηρία· δύο γὰρ καὶ τρεῖς συνηγμένους, Χριστὸς εἰς τὸ ὄνομα, αὐτοῦ τιμῶν, μέσος πάρεστι τούτων.

Ἄπειρον τῆς γῆς τὸ βάθος, πρὸς τὸ οὐράνιον ὕψος· ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς Ἁγίους, ἐξῆρεν ἐπέκεινα τῶν οὐρανῶν, ὁ οὐράνιος ἔρως.

Θεοτοκίον.

Νέαν σε πηγὴν Παρθένε, καὶ ἀφορμὴν μυστηρίων, ἔχοντες οἱ τρεῖς Θεηγόροι, καιναῖς ὑποθέσεσι, καινοπρεπῆ, προσαρμόζουσι φράσιν.

Ἕτερος τῶν Ἁγίων. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τριάδα Μοναδικὴν, θεολογεῖν ἐδιδάχθημεν· Μονάδα Τριαδικὴν, ὑμνεῖν παρελάβομεν· προσκυνεῖν ἐμάθομεν, παρὰ τῶν Πατέρων, μίαν Φύσιν τρισυπόστατον.

Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς τὸν Πατέρα συνάναρχος· τῷ Λόγῳ Πνεῦμα συνῆν, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ Γεννήτορος· ἁπλῆ ὁμοούσιος, συμφυὴς Θεότης, ὡς οἱ θεῖοι φασὶ Κήρυκες.

Συνάπτω καὶ διαιρῶ, τὰ συναπτῶς διαιρούμενα· ἓν ἀμερὲς ἐννοῶ, καὶ τρία φαντάζομαι· Διδασκάλους δέχομαι, τρεῖς θεοφορήτους, οὕτω πείθοντας πιστεύειν με.

Θεοτοκίον.

Ἀμήτωρ πρὸ τῆς σαρκὸς, ἀπάτωρ μετὰ τὴν σάρκωσιν· Υἱὸς Πατρὸς καὶ Μητρὸς, ὁ ταῦτα καλούμενος· ὑπὲρ νοῦν ἀμφότερα· τῷ Θεῷ γὰρ πρέπει, τῶν θαυμάτων τὰ παράδοξα.

Καταβασία.

» Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλ-
» μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
» Θεοῦ Χριστὲ, σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανὸς τὰ χείλη διᾶραι, καὶ κινῆσαι τὴν γλῶσσαν πρὸς τοὺς πνέοντας πῦρ, δυνάμει Λόγου καὶ Πνεύματος; ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν θαῤῥήσω· ὅτι πᾶσαν παρῆλθον τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρίσμασι, καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ, τοὺς κατ᾽ ἄμφω λαμπροὺς ὑπεράραντες· διὸ μεγίστων δωρεῶν τούτους ἠξίωσας ὡς πιστούς σου θεράποντας, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

Συναξάριον.

Τῇ Λ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Ὁμοῦ δίκαιον τρεῖς σέβειν Ἑωσφόρους,
Φῶς τρισσολαμπὲς πηγάσαντας ἐν βίῳ.
Κοινὸν τὸν ὕμνον προσφέρειν πάντας θέμις,
Τοῖς ἐκχέασι πᾶσι κοινὴν τὴν χάριν.
Ἔαρ χελιδὼν οὐ καθίστησι μία·
Αἱ τρεῖς ἀηδόνες δὲ τῶν ψυχῶν ἔαρ.
Τὴν μὲν νοητὴν ἡ Τριὰς λάμπει κτίσιν·
Τριάς γε μὴν αὕτη δὲ τὴν ὁρωμένην.
Ἀπώλεσαν μὲν οἱ πάλαι Θεοῦ σέβας,
Ἐξ Ἡλίου τε καὶ Σελήνης ἀφρόνως·
Κάλλος γὰρ αὐτῶν θαυμάσαντες καὶ τάχος,
Ὥσπερ θεοῖς προσῆγον οὐκ ὀρθῶς σέβας.
Ἐκ τῶν τριῶν τούτων δὲ φωστήρων πάλιν,
Ἡμεῖς ἀνηνέχθημεν εἰς Θεοῦ σέβας·
Κάλλει βίου γὰρ, τῇ τε πειθοῖ τῶν λόγων,
Πείθουσι πάντας τὸν μόνον Κτίστην σέβειν.
Κτίσιν συνιστᾷ τήνδε τὴν ὁρωμένην,
Τὸ Πῦρ, Ἀὴρ, Ὕδωρ τε, καὶ Γῆς ἡ φύσις·
Οἱ δ᾽ αὖ συνιστῶντές τε κόσμον τὸν μέγαν,
Τὴν πρὸς Θεόν τε Πίστιν, ὡς ἄλλην κτίσιν,
Στοιχειακῆς φέρουσι Τριάδος τύπον.
Μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδενὸς τῶν γηΐνων.
Καὶ γήϊνον νοῦν ἔσχον οὐδὲν ἐν λόγοις.
Ὁ Γρήγορος γὰρ πῦρ πνέει νοῦς τὸν λόγον,
Πρὸς ὕψος αὖ πείθοντα πάντας ἐκτρέχειν.
Τοῖς λειποθυμήσασι δ᾽ ἐκ παθῶν πάλιν,
Ἀναπνοή τις οἱ Βασιλείου λόγοι.
Μιμούμενος δὲ τὴν ῥοὴν τῶν ὑδάτων,
Ὁ καρδίαν τε καὶ στόμα χρυσοῦς μόνος,

Digitized by Google

Τοὺς ἐκτακέντας ἐκ παθῶν ἀναψύχει.
Οὕτω πρὸς ὕψος τὴν βροτῶν πᾶσαν φύσιν,
Ἐκ τῆς χθονὸς φέρουσι τοῖς τούτων λόγοις.
Λάμψεν ἐνὶ τριακοςῇ χρυσοτρισήλιος αἴγλη.

Ἡ αἰτία τῆς τοιαύτης Ἑορτῆς γέγονεν οὕτως. Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ὃς μετὰ τὸν Βοτανειάτην τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας ἐδέξατο, ἐν Κωνσταντινουπόλει στάσις γέγονε παρὰ τῶν ἐλλογίμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν· τῶν μὲν ὑπερτιθέντων τὸν μέγαν Βασίλειον, ὑψηγόρον αὐτὸν λεγόντων, ὡς τὴν τῶν ὄντων φύσιν ἐξερευνήσαντα τῷ λόγῳ, καὶ ταῖς ἀρεταῖς μικροῦ τοῖς Ἀγγέλοις παραμιλλώμενον, καὶ μὴ δ' ἐκ τοῦ προχείρου συγχωροῦντα, καὶ τὸ ἦθος ἐμβριθῆ, καὶ μηδὲν γήϊνον ἔχοντα· ὑποβιβαζόντων δὲ τὸν Θεῖον Χρυσόστομον, ὡς ἐναντίως δῆθεν ἐκείνῳ διακείμενον, κατὰ τὸ πρόχειρον εἶναι καὶ ἑλκτικὸν εἰς μετάνοιαν.

Τῶν δὲ τοῦτον δὴ τὸν Θεῖον Χρυσόστομον ὑψούντων, ὡς ἀνθρωπικώτερον διακείμενον ταῖς διδασκαλίαις, καὶ τῷ λείῳ τῆς φράσεως πάντας καθοδηγοῦντα, καὶ πρὸς μετάνοιαν ἐκκαλούμενον, καὶ τῷ πλήθει τῶν μελιῤῥύτων λόγων, καὶ τῇ κατ' ἔννοιαν δεινότητι, προτιθέντων τοῦ τε Μεγάλου Βασιλείου, καὶ τοῦ Γρηγορίου.

Ἑτέρων δὲ τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ προσκειμένων, ἅτε δὴ τῷ κομψῷ καὶ τῷ πεποικιλμένῳ τῆς φράσεως, τῷ διατόρῳ τε τῶν λόγων, καὶ τῷ τῶν λέξεων ἀνθηρῷ, πάντας τοὺς ἐπὶ τῇ Ἑλληνικῇ παιδείᾳ διαβοήτους καὶ τοὺς καθ' ἡμᾶς ὑπερβάντι, καὶ τούτῳ τὴν νικῶσαν διδόντων, κἀκείνων ὑπερβιβαζόντων αὐτόν· ὡς συμβαίνειν διαιρεθῆναι τὰ πλήθη, καὶ τοὺς μὲν Ἰωαννίτας λέγεσθαι, τοὺς δὲ Βασιλείτας, Γρηγορίτας δὲ τοὺς λοιπούς.

Ἐπὶ τούτοις δὴ τοῖς ὀνόμασι τῶν περὶ λόγους στασιαζόντων, καὶ τούτων οὕτω λεγομένων, ἐπὶ χρόνοις ἐσύστερον, ὀπτάνονται οἱ μέγιστοι οὗτοι, καθ' ἕνα πρότερον, εἶτα καὶ ἅμα, ὕπαρ οὐκ ὄναρ, τῷ τότε τῆς Εὐχαΐτων πόλεως τῶν ἱερῶν ἐξηγουμένῳ, Ἰωάννῃ τῷ πάνυ, ἀνδρὶ τ' ἄλλα μὲν ἐλλογίμῳ, καὶ παιδείας Ἑλληνικῆς οὐκ ἀμαθῶς ἔχοντι (ὡς τὰ αὐτῷ πονηθέντα δείκνυσιν), ἀρετῆς δὲ εἰς ἄκρον ἐληλακότι· καὶ μιᾷ γλώττῃ φασὶ, πρὸς αὐτόν· Ἡμεῖς ἓν ἐσμὲν, ὡς ὁρᾷς, παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ οὐδὲν ἡμῖν ὑπεναντίον οὐδὲ μάχιμον, ἀλλὰ καιροῖς ἰδίοις ἕκαστος, τῷ Θείῳ κρουόμενοι Πνεύματι, τὰς πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων διδασκαλίας συνεγραψάμεθα, καὶ ἃ ἐμυούμεθα ἐκδεδώκαμεν· καὶ ὁ πρῶτος ἐν ἡμῖν οὐκ ἔστιν, οὔτε μήν γε ὁ δεύτερος· ἀλλ' εἰ τὸν ἕνα λέξεις, οἱ δύο παρέπονται. Ὅθεν κέλευε ἀναστὰς τοῖς στασιαζουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ διΐστασθαι· σπουδὴ γὰρ καὶ ζῶσι καὶ μεταστᾶσιν ἡμῖν, εἰρηνεύειν και εἰς ὁμόνοιαν ἄγειν τὰ πέρατα. Ἀλλὰ καὶ ἡμέρᾳ μιᾷ σύναψον, καὶ ὡς σοὶ προσῆκον, τὰ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπιτέλεσον καὶ τοῖς ἑξῆς παράδος, ὡς ἡμεῖς ἓν ἐσμεν τῷ Θεῷ. Πάντως δὲ καὶ ἡμεῖς τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην τὰ εἰς σωτηρίαν συμπράξομεν· δοκοῦμεν γάρ τι καὶ ἡμεῖς ἔχειν παρὰ τῷ Θεῷ. Ταῦτα εἰπόντες, ἔδοξαν αὖθις εἰς οὐρανοὺς ἀναπτάναι, φωτὶ ἀπείρῳ καταλαμπόμενοι, καὶ ὀνομαστὶ ἀλλήλους μετακαλούμενοι.

Ὁ δὲ Θεῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀναστὰς, ὁ Εὐχαΐτων δηλαδὴ Ἰωάννης, καθὼς οἱ Ἅγιοι εἰσηγήσαντο, διεπράξατο· τό, τε πλῆθος, καὶ τοὺς στασιάζοντας καταστείλας (ἐδόκει καὶ γὰρ ἐπ' ἀρετῇ διαβόητος ὁ ἀνήρ)· τὴν Ἑορτὴν ταύτην παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ ἑορτάζειν Θεῷ. Καὶ ὅρα μοι τὸ φρόνημα τοῦ ἀνδρός· ἐπεὶ γὰρ εὗρε τὸν Ἰανουάριον μῆνα, τοὺς τρεῖς ἔχοντα τούτους, κατὰ μὲν τὴν πρώτην, τὸν μέγαν Βασίλειον, κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην, τὸν Θεῖον Γρηγόριον, καὶ κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην, τὸν Θεῖον Χρυσόστομον, συνῆψε πάλιν αὐτοὺς κατὰ τὴν τριακοςὴν, Κανόσι καὶ Τροπαρίοις καὶ ἐγκωμίοις καταστέψας, ὡς προσῆκεν αὐτοῖς. Ἃ καὶ νεύσει αὐτῶν, ὡς οἶμαι, γεγονότα, ὐδενὸς λείπονται τῶν εἰς ἔπαινον, ὡς καὶ πάντων ὑπερκεῖσθαι τῶν ὅσα τε ἐξ ἐκείνȣ γεγόνασι, καὶ ὅσα γενήσονται.

Ἦσαν δὲ τὴν θέσιν τοῦ σώματος καὶ τὴν μορφὴν οἱ Ἅγιοι οὗτοι, ἔχοντες οὕτως· Ὁ μὲν Θεῖος Χρυσόστομος, τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος, ἦν βραχὺς πάνυ τὴν ἡλικίαν, μεγάλην κεφαλὴν τοῖς ὤμοις αἰωρῶν, ἰσχνὸς εἰς τὸ ἀκριβέστατον, ἐπίῤῥινος, εὐρὺς τοὺς μυκτῆρας, ὠχρότατος μετὰ τοῦ λευκοῦ, κοίλους τοὺς κόγχους τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων, καὶ βολβοῖς τούτων κεχρημένος μεγάλοις· ἐφ' οἷς καὶ συνέβαινε, χαριέστερον, ταῖς ὄψεσιν ἀποστίλβειν, εἰ καὶ τῷ λοιπῷ χαρακτῆρι τὸν ἀχθόμενον παρεδήλου· ψιλὸς καὶ μέγας τὸ μέτωπον, καὶ πολλαῖς ταῖς βολίσι κεχαραγμένος· ὦτα περικείμενος μεγάλα, καὶ τὸ γένειον μικρὸν καὶ ἀραιότατον, ὑποπολιαῖς ταῖς θριξὶν ἐξανθῶν, τὰς σιαγόνας πεπιεσμένας εἴσω ἔχων τῇ νηστείᾳ εἰς τὸ ἀκρότατον.

Τοσοῦτον δὲ περὶ αὐτοῦ ἀναγκαῖον εἰπεῖν· Ὅτι λόγῳ πάντας καὶ τοὺς παρ' Ἕλλησι σοφοὺς ὑπερῆρεν· ἐξαιρέτως δὲ δεινότητι τῇ κατ' ἔννοιαν, καὶ τῷ λείῳ καὶ ἀνθηρῷ τῆς φράσεως. Εἰς τοσοῦτον δὲ τὴν Θείαν Γραφὴν ἐσαφήνισεν, ὡς τῶν ἄλλων οὐδείς· καὶ τῷ Εὐαγγελικῷ κηρύγματι συνετέλεσεν, ὡς εἰ μὴ ἦν οὗτος ὁ Ἅγιος (εἰ καὶ τολμηρὸν φάναι), ἔδει πάλαι ἐπὶ γῆς δευτέραν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν γενέσθαι. Εἰς δὲ ἀρετὴν καὶ πρᾶξιν καὶ θεωρίαν τοσοῦτος ἐγένετο, ὡς καὶ πάντας ἄρδην ὑπερβαλέσθαι, ἐλεημοσύνης καὶ ἀγάπης χρηματίσας πηγὴ, καὶ ὅλος ἄντικρυς φιλαδελφία τε καὶ διδασκαλία. Ἔζησε δὲ τὰ πάντα ἔτη τρία πρὸς τοῖς ἑξήκοντα. Ἐποίμανε δὲ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ χρόνους ἕξ.

Ὁ δὲ μέγας Βασίλειος ἦν τὴν θέσιν τοῦ σώματος, εἰς πολὺ μῆκος ἐπὶ τȣ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμών· ξηρὸς καὶ λειπόσαρκος, μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος· ἐπίῤῥινος, εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιηγμένος· τὸ ἐπισκύνιον συνεσπακὼς, φροντιστικῷ ἐοικὼς, ὀλίγαις τὸ πρόσωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος· ἐπιμήκης τὰς παρειάς· κοίλους τοὺς κροτάφους· ἠρέμα ἔχων ἐν χρῷ κουρίας· τὴν ὑπήνην ἀρκούντως καθειμένος, καὶ μεσαιπόλιος.

Οὗτος ἐν λόγοις, οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑπερέβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν παιδεύσεως, ἐν ἑκάστῃ τὸ κράτος ἐκτήσατο· οὐχ ἧττον δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν, διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβὰς, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς ἀρχιερωσύνης ἀνήχθη, τεσσαράκοντα χρόνων γενόμενος, καὶ ἐπὶ πέντε ἔτεσι τῆς Ἐκκλησίας προστάς.

Ὁ δέ γε Ἱερὸς Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, κατὰ τὸν τύπον τῆς ἡλικίας τοῦ σώματος, ἐτύγχανε μέτριος· ὕπωχρος βραχὺ μετὰ τοῦ χαρίεντος· σιμὸς, ἐπ' εὐθείας τὰς ὀφρῦς ἔχων· ἥμερον βλέπων καὶ προσηνὲς, θάτερον· τῶν ὀφθαλμῶν, ὃς ἦν δεξιὸς, στυγνότερον κεκτημένος, ὃν καὶ οὐλὴ κατὰ τὸν κανθὸν συνῆγε· τὸν πώγωνα οὐ βαθὺς, δασὺς δὲ ἐπ' εὐθείας· ἱκανῶς φαλακρός· λευκὸς ταῖς θριξὶ, τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος ὡς περικεκαπνισμένα ὑποφαίνων.

Τοῦτο δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ ἄξιον, ὅτι, εἰ ἔδει γενέσθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τινὰ καὶ στήλην, κατὰ μέρος ἐκ πασῶν συγκειμένην τῶν ἀρετῶν, τοῦτο ἦν ὁ μέγας Γρηγόριος. Βίου γὰρ λαμπρότητι τοὺς κατὰ πρᾶξιν εὐδοκίμους ὑπερβαλὼν, ἐπὶ τοσοῦτον θεολογίας προήχθη, ὡς πάντας ἡττᾶσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, τῆς τε ἐν λόγοις, τῆς τε ἐν δόγμασιν· ὅθεν καὶ τὴν Θεολόγος προσηγορίαν ἐκτήσατο. Προΐστη δὲ καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησίας χρόνους δώδεκα, ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος.

Digitized by Google

Τῶν τριῶν τούτων πρεσβείαις, Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις κατάβαλε, καὶ ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει διαφύλαξον, καὶ τῆς οὐρανίου σου βασιλείας ἀξίωσον. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου Πάπα Ῥώμης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Κενσουρίνου, Σαβαΐνου, Χρυσῆς, καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχ. Τόλμῃ θάλασσαν Ἱππόλυτος εἰσδύνει,
Οἷα προαίνων ἵππος ἐν λείῳ πέδῳ.

Τείνων τράχηλον τῷ ξίφει Κενσουρῖνος,
Ἦν οἷα ξυρῷ τοῖς συνάθλοις ἀκόνη.

Σπλάγχνα φλέγουσι Σαβαΐνȣ λαμπάσι,
Τὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς ἀσπλαγχνίας.

Χρυσῆ βυθῷ βληθεῖσα, παστῷ τοῦ πόλȣ,
Νύμφη πρόσεισι προσφάτως λελουμένη.

Ἱππόλυτον πόντȣ τριακοςῇ ἔκτανε ῥεῦμα.

Αὕτη ἡ ἱερὰ ὁμήγυρις ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλαυδίου, ἡγεμονεύοντος Βικαρίου, τοῦ καὶ Οὐλπίου Ῥωμύλου καλουμένου· καὶ ὁ μὲν Κενσουρῖνος, Μάγιστρος ὤν, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἀγαπώμενος, ἐσέβετο τὸν Χριστὸν λεληθότως, καὶ τῶν Χριστιανῶν, ὑπερασπίζετο. Γνωσθεὶς δὲ, ἀπεκλείσθη ἐν φυλακῇ· ἔνθα νεκρὸν ἀναστήσας, ἔπεισε πάντας τοὺς στρατιώτας πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ· οἵτινες προστάξει τοῦ Τυράννου ἀπεκεφαλίσθησαν, καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ μακαρία Χρυσῆ, καὶ ὁ ταύτης ὑπουργὸς Σαβαΐνος, πρότερον πολλὰς ὑπομείναντες τιμωρίας, διὰ τὸ διακονεῖν τοῖς Ἁγίοις, καὶ τοὺς ἰχῶρας αὐτῶν ἐκμάσσειν, καὶ ἑαυτοὺς ἀλείφειν.

Ταῦτα μαθὼν ὁ μακαριώτατος Πάπας Ἱππόλυτος, ζήλῳ θείῳ κινηθεὶς, ἦλθε καὶ ἤλεγξε τὸν Τύραννον κατὰ πρόσωπον. Ὁ δὲ, ὑπερζέσας τῷ θυμῷ, πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐβασάνισε, μετὰ τῶν ἀκολουθούντων αὐτῷ Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου. Εἶτα δήσας αὐτῶν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἔῤῥιψε, καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νέου.

Στίχ. Ὁ Θεόφιλος τὴν φίλην τμᾶται κάραν,
Θεοὺς φιλῆσαι μὴ θελήσας βαρβάρων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, τῶν Ὀρθοδόξων Βασιλέων, εἷς τῆς Συγκλήτου ὑπάρχων. Στρατηγὸς δὲ προβληθεὶς εἰς τὸ θέμα τῶν Κιβυῤῥαιωτῶν, ἀπῆλθε μετὰ στόλου, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἑτέρους δύω στρατηγοὺς εἰς βοήθειαν, οἳ καὶ ἐφθόνουν αὐτῷ. Ὡς οὖν ἦλθον οἱ Σαρακηνοὶ κατὰ τῆς χώρας, ἐξῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς ἀντιπαράταξιν αὐτῶν μετὰ τοῦ στόλου, καὶ τῶν δύω στρατηγῶν. Καὶ πρῶτος ἐξώρμησε μετὰ τοῦ ἰδίου δρόμωνος, καὶ εἰσῆλθε μέσον τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ἠνδραγάθησεν. Οἱ δὲ φθονοῦντες αὐτῷ δύω στρατηγοὶ, ἀφῆκαν αὐτὸν μόνον, καὶ ἔφυγον. Οἱ δὲ Σαρακηνοὶ περικυκλώσαντες αὐτὸν, ἐκράτησαν· καὶ ἀπαγαγόντες εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ἔβαλον αὐτὸν, εἰς φυλακήν. Μετὰ δὲ τέσσαρα ἔτη ἐκβαλόντες αὐτὸν, ἠνάγκασαν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν· ὡς δὲ οὐκ ἐπείσθη, ἀπεκεφάλισαν αὐτόν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευο-
» μένη, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν; ἀθεωτάτου προςάγματος· μέσον δὲ πυ-
» ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ-
» λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυρῷ προσπαγεὶς, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς Θεογεννήτρια, Ἀδὰμ διέῤῥηξε τὸ χειρόγραφον· ὃν νῦν δυσώπει Πανάμωμε, ἅπαντας κινδύνων ῥυσθῆναι, τὺς ἐν πίςει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλπὶς ἀγαθὴ, προσδοκία τε Πιστῶν ὑπάρχεις Δέσποινα· καὶ νῦν δεόμεθα δωρήσασθαι, σῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σκοτίᾳ δεινῇ, τῇ τοῦ βίȣ συσχεθεὶς τὸν συλλυπούμενον, καὶ συναλγοῦντα οὐ κατέλαβον· τῇ σῇ Παρθένε λαμπρότητι, λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν πταισμάτων, καὶ καταύγασον ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡραίαν στολὴν, σωτηρίων ἐντολῶν διὰ Βαπτίσματος, ἀμφιασάμενος ἀπημαύρωσα, δι' ἀμελείας ὁ δείλαιος· νῦν δέ σοι προστρέχω Παρθένε, τὸν χειτῶνα αἰτούμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ, πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ζωῆς ἐκπεσὼν, ἀκηράτου μὲν τὸ πρὶν ὁ Ἀδὰμ σέσωσται· διὰ τοῦ Τόκου σου νῦν δὲ Πάναγνε, τὸν ἀῤῥωστίᾳ κρατούμενον σῶσον, ἐπιῤῥώσασα Κόρη, καὶ ἀξίωσόν ψάλλειν σοι· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Τῶν Ἁγίων. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἡττᾶται Μακάριοι καὶ δραπετεύει, ἡ πρὶν ἀνυπόστατος, θρασύτης τῶν αἱρέσεων. κηρὸς δὲ τηκόμενος, ἀπὸ προσώπου πυρὸς, νόθον ἅπαν δόγμα τοῖς ὑμῶν, πυρπνόοις φθόγγοις, προσβαλλον δείκνυται.

Ψευδεῖς μὲν ἐξέκλιναν Ἑλλήνων ὕθλους, πειθὼ δὲ τὴν τύραννον, ἀνθρώποις μόνην εἵλοντο· ὑφ' ἧς τὴν ἀλήθειαν, οἱ τρεῖς τονώσαντες, οὕτως ἅπαν σύστημα Πιστῶν, χειροῦνται λόγοις καὶ καταπείθουσι.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ πᾶσα πρόῤῥησις ἐπανεπαύθη, καὶ πέρας ἐδέξατο, ξενίζουσα τοὺς λέγοντας· ἐκ σοῦ δὲ λαμπρότερα καὶ τῶν προῤῥήσεων, θαύματα πηγάζουσιν Ἁγνή, σοφοὺς δηλοῦντα τοὺς ἑρμηνεύοντας.

Ἕτερος τῶν Ἁγίων. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σιγῶσαι καὶ κράζουσαι, ὁρώμεναί τε καὶ ἀκουόμεναι, ἀρετῆς καὶ σοφίας, οἱ Θεηγόροι στῆλαι γεγόνασιν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, βοᾶν προτρεπόμενοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοῦ φωνὰς ἄνωθεν, ἐπιβροντώσας ἡμῖν ἐξαίσιον, ἀστραπῶν τε βολίδας, τοὺς ὑμῶν φθόγγους Σοφοὶ δεχόμενοι, συμμελῳδοῦμεν ὑμῖν, καὶ συμψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥιφθήσονται χάλαζαι, ἐκ πετροβόλων γλωσσῶν συντρίβουσαι, τὰ σαθρὰ τῶν δογμάτων, εἴτις εἰς μέσον παῤῥησιάσηται, τῶν κενολόγων, ὀρθὰ μὴ φθεγγόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον οἰκήσας σε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον ἔλιπεν, ὁ ἀμείβων στοιχεῖα, Θεοκυῆτορ Μαρία πανάχραντε· πρὸς ὃν βοῶμεν, σὺν σοὶ Παναμώμητε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

» Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας Θεο-
» λογήσαντα, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐ-
» νοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
» μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σύ με Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρηπῖδα καὶ φρουρὰν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι σε πίστει, διασωζόμεθα νῦν, ὑμνοῦντες τὸν Τόκον σου Πάναγνε, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγήν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀεννάως τοῖς πιστοῖς Ἁγνὴ πηγάζεις, οὗ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι νῦν, ὑμνοῦμεν τὸν Τόκον σου Ἄχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἁγίων. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Νοοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ δοξάζομεν ὁμότιμον μίαν φύσιν, ἀπειροδύναμον Μονάδα τε καὶ Τριάδα, τὴν πάντα ταῦτα, λόγοις κυβερνῶσαν κρείττοσιν· οὕτω γὰρ δοξάζειν, οἱ τρεῖς Θεοφόροι παρεγγυῶσιν· οἷς συμπροσκυνοῦμεν, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡνώθησαν οἱ τρεῖς, Θεοκήρυκες ἑνώσαντες τὴν Τριάδα, καὶ τὸν ἀμέριστον ἐν πᾶσι τετηρηκότες τῇ θείᾳ φύσει, μίαν παρ' αὐτῆς ἀντέλαβον, ἀμέριστον δόξαν, εἰς ἔπαινον ἕνα συγκαλουμένην, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς, ἀντιδούς τε τὸ οἰκεῖον ὁ Εὐεργέτης, ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε δὲ Παρθένε· θεοποιεῖ γάρ, ἀλλ' οὐκ εἰς φθορὰν μεθίσταται· μᾶλλον δὲ καὶ πάσχων, ἑκὼν διὰ πάθους τὰ πάθη λύει, ὡς οἱ τρεῖς Πατέρες, ἡμᾶς μυσταγωγοῦσιν.

Ἕτερος τῶν Ἁγίων. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οὓς ὁ Θεὸς συνήνωσεν, εἰς ὁμότιμον ἕνωσιν, ἐγκωμιαστής, μὴ χωριζέτω ἄνθρωπος· ἀλλ' ἴσους ἡγούμενος, ἐν τοῖς αὐτοῖς χαρίσμασιν, ἴσων καὶ τῶν ὕμνων, μελῳδῶν ἀξιούτω· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δυνατοὶ καὶ ἄμαχοι, τῆς Θεότητος σύμμαχοι, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀψευδεῖς συνήγοροι, τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, καλῶς ἀνερευνήσαντες τὰς θεοπρεπεῖς, περὶ Θεοῦ ὑπολήψεις, ἐκεῖθεν συνιστῶσι καὶ διδάσκουσι ψάλλειν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐξ οὐρανοῦ μὲν μέγιστοι, δύω λύχνοι φωτίζουσιν, ἐκ διαδοχῆς, ἀλλήλων τὴν ὑφήλιον· ἐκ γῆς δὲ φανότερον, τὴν σύμπασαν αὐγάζουσι, τρεῖς κατὰ τ' αὐτό, ὑπερμεγέθεις φωστῆρες, συλλάμποντες ἀλλήλοις, καὶ συμψάλλοντες ἅμα· Λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν ἡ σάρκωσις, καὶ τὰ πάθη τὰ τίμια· δι' ἡμᾶς Θεός, μετὰ νεκρῶν ἐγένετο, θανάτου μὲν ἄγευστος, οἷα παθῶν ἐλεύθερος, τῇ δὲ πρὸς τὴν σάρκα, τὴν θνητὴν κοινωνίᾳ,

Digitized by Google

λεγόμενος καὶ πάθυς, μετασχεῖν καὶ Θανάτω· αὐτὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας,
» προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου ἀφράςως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ
» πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεομακάριςε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μοι πᾶσαν, προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί· σῶσόν με Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς· καὶ τρυφῆς ἀεννάου, πλησθῆναι καθικέτευε Ἁγνὴ, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Ἐπιφανεῖσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον, φωτός σου ταῖς ἀΰλοις ἀστραπαῖς, αὔγασον πύλη τοῦ θείου φωτός· καὶ πυρὸς αἰωνίου, ῥυσθῆναι καταξίωσον Ἁγνὴ, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Νενοσηκότας ὁρῶσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ βεβλημένους πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λῦσον τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σὲ ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐν τῇ γαςρί σου σκηνώσας, ἐκ γαςρὸς πρὸ αἰώνων, Πατὴρ ὅν περ ἐγέννησεν Υἱὸν, τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος· καὶ πηγὴν χαρισμάτων, σὲ Θεομῆτορ ἔδειξεν ἡμῖν, τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι, τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν.

Τῶν Ἁγίων. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς ἐν Ἱεράρχαις, Φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Ἰδοὺ τὸ ὑμέτερον, γεώργιον καὶ ποίμνιον, ὑπὲρ οὗ τοὺς μεγίστους πόνους ὑπέστητε, εἰς ἓν συνελθόντες ὁμοῦ τε, τοὺς τρεῖς ὑμᾶς συμπαραλαβόντες, κοινὴν ἔχει αἴνεσιν, τὴν ὑμῶν ἡδίστην ἕνωσιν.

Μεγάλυνον ψυχή μου τοὺς τρισσολαμπτῆρας, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Οὐ δίστομον μάχαιραν, ἡ χάρις ἀλλὰ τρίστομον, κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς προβάλλεται· ἓν οὐρανοχάλκευτον ξίφος, τρισὶν ἀκμαῖς κατεστομωμένον, ἀεὶ προμαχόμενον, τριλαμποῦς μιᾶς Θεότητος.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς κεκοσμηκότας, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ὑμῶν τὸ πολίτευμα, ἐν οὐρανοῖς ἦν Ἔνδοξοι, καὶ τὴν σάρκα φορούντων ἔτι τὴν ἄσπιλον· οὓς εἰλικρινῶς νῦν οἰκοῦντες, τοὺς ἐπὶ γῆς ἡμᾶς ςρεφομένους, τὰ ἄνω πρεσβεύετε, καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεύεσθαι.

Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Στενεῖ με τὸ πλάτος σου, τῶν μεγαλείων Δέσποινα, καταπνίγον τὸν λόγον ὑπὸ πυκνότητος· καί μοι παραδόξως συμβαίνει, τὸ ἀπορεῖν ἐκ τῆς εὐπορίας· διὸ τὸν τοσοῦτόν σε, μεγαλύναντα δοξάζομεν.

Ἕτερος τῶν Ἁγίων. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς τῆς Παναγίας Τριάδος τρεῖς Ποιμένας.

Ἐπήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετὴ, καὶ τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλην ἡμῖν, αἴγλην ἀναλάμψασα τριλαμπῆ, ὡς ἑαυτῆς ἀπαύγασμα, τοὺς ἐπουρανίους μυσταγωγοὺς, δι' ὧν ἐπὶ τὴν θείαν, ἐκείνης θεωρίαν, οἱ εὐσεβοῦντες ὁδηγούμεθα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς ἐκ Τρισηλίου, Φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Οὐκ ἔστι δευτερεῖον ἐν τοῖς τρισί· τὰ πρεσβεῖα γὰρ ἕκαστος φέρεται, πρῶτος δοκῶν, καὶ τοὺς ὁμοτίμους ὑπερνικῶν· ἐξοικειοῦται μᾶλλον δὲ, τὴν ἀλλήλων νίκην περιχαρῶς· οὐ χώρα γὰρ ἐνταῦθα, τῷ φθόνῳ παῤῥησίας, λυμαινομένῳ τὴν ὁμόνοιαν. Δόξα,

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Πατέρας ἡ εὐσέβεια τὰς αὐτῆς, πρωτοτόκους υἱοὺς ἀναδείξασα, τέκνα γεννᾷ, γνήσια καὶ ἄμωμα δι' αὐτῶν, τελειούμενα Πνεύματι, τῷ ζωὴν λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς· καὶ σώζειν ἐξαιτεῖται, εἰς τέλος τὴν εἰρήνην, ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Τὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἡ τῶν σοφῶν, Διδασκάλων ἀκρότης ἐκήρυξε, τὸν σὸν Υἱὸν, ἐξ ἀποκαλύψεως Πατρικῆς, οὐκ ἐκ σαρκὸς καὶ αἵματος, τοῦτο μυηθεῖσα Μῆτερ Θεοῦ· διό σε καὶ Παρθένον, διδάξασα Μητέρα, καὶ Θεοτόκον ἐμεγάλυνε.

Digitized by Google

Καταβασία.

Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

» Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κα-
» τίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν, τὸ τὴν
» μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
» κον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱὸν, πρωτοτο-
» κούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγγοβόλους ἀστραπὰς, Βασίλειον νῦν τὸν Μέγαν, Γρηγόριον Θεολόγον, Χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Ἕτερον, ὅμοιον.

Ἡ ἑνιαία Θεότης, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις, Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου, καὶ τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου, μὴ χωρισθείην σῆς δόξης.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι στεφανώσωμεν τοὺς Διδασκάλους; τοὺς διῃρημένους τοῖς σώμασι, καὶ συνημμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς τῶν θεοφόρων πρωτοστάτας. Τριάδος, τοὺς ἰσαρίθμους καὶ θεράποντας, φωστῆρας, τῆς οἰκουμένης διαλάμποντας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, οὓς στεφάνοις δόξης, ὡς νικήσαντας στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνῳδιῶν κάλλεσιν, ἀναδήσωμεν τοὺς Θεοφόρους; τοὺς οὐρανομύστας καὶ κήρυκας, τῆς ὀρθοδοξίας ὑπάρχοντας· τοὺς ἀκραιφνεστάτους Θεολόγους· τὸν μέγαν, ἱεροφάντορα Βασίλειον· τὸν θεῖον, καὶ θεορρήμονα Γρηγόριον· καὶ Ἰωάννην τὸν πάνυ, τὸν χρυσοῦν τὴν γλῶτταν· οὓς ἐδόξασεν ἡ Τριὰς, ἀξίως ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ἐγκωμιῶν ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τοὺς Ἱεράρχας; τοὺς ἰσαποστόλους ἐν χάριτι, καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι· τοὺς τῆς ἀσεβείας καταλύτας· σωτῆρας, καὶ ὁδηγοὺς λόγῳ καὶ πράγματι· Ποιμένας, χριστομιμήτους διὰ πίστεως· τοὺς ἐπιγείους Ἀγγέλους, βροτοὺς οὐρανίους· οὓς ἐτίμησεν ὁ Χριστὸς, τῆς δόξης ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, καταστέψωμεν τὸν Χρυσολόγον, ἅμα Βασιλείῳ Γρηγόριον; τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος· τοὺς στεῤῥοὺς τῆς πίστεως προμάχους· τοὺς στύλους, τῆς Ἐκκλησίας, Πιστῶν στήριγμα· ἁπάντων, ἁμαρτανόντων παραμύθιον· πηγὰς βλυζούσας τὸ νᾶμα· ἐξ οὗ ἀρυόμενοι, ἠδυνόμεθα ταῖς ψυχαῖς, αἰτοῦντες συγχώρησιν, σφαλμάτων καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς τὸ, Σήμερον ὁ Χριστός.

Σήμερον αἱ ψυχαὶ, τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐκ γηΐνων. Σήμερον οὐράνιοι γίνονται, τῶν Ἁγίων ἐν τῇ μνήμῃ· αἱ γὰρ πύλαι τῶν οὐρανῶν ἐπαίρονται, καὶ ἡμῖν τὰ τοῦ Δεσπότου γνωρίζονται. Οἱ λόγοι τοῦ λόγου κηρύττουσι, καὶ αἱ γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπουσιν· ἡμεῖς δὲ, πρὸς τὸν Σωτῆρα βοῶμεν· Δόξα σοι Χριστῷ τῷ Θεῷ· τοῖς γὰρ Πιστοῖς εἰρήνη, διὰ τούτων ἐγεγόνει.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν τῷ Ναῷ προσφέρεται ὡς βρέφος. Σήμερον ὑπὸ Νόμον γίνεται, ὁ Μωσεῖ διδοὺς τὸν Νόμον· τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ τεθάμβηνται, ἐν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατεχόμενον, τὸν συνέχοντα πάντα θεώμεναι. Συμεὼν εὐλαβείας πλησθεὶς καὶ χαρᾶς ἐβόας· Νῦν ἀπολύεις με Σῶτερ, ἐκ τῆς ἐπικήρου ζωῆς πρὸς τὴν ἀγήρω λῆξιν· εἶδον γάρ σε καὶ εὐφράνθην.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῶν Ἁγίων, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοὶ πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν.

Ζήτει Δεκεμβρίῳ, ς'. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Digitized by Google

ΤΗ ΛΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἀθληταὶ γενναιότατοι, ἰατροὶ θεοπρόβλητοι, Κῦρε Ἰωάννη τε μεγαλώνυμοι· ὡς τῶν Τυράννων ὠλέσατε, τὸ θράσος τὸ ἄθεον, τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς, τυραννούσας με θραύσατε, καὶ ἰάσασθε, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, καὶ μελλούσης, ἐκλυτρώσασθέ με δίκης, τὸν Λυτρωτὴν ἱκετεύοντες.

Τοῦ συνέχοντος κλύδωνος, καὶ τῆς ζάλης τῶν θλίψεων, τῆς ἐπερχομένης μοι καὶ τοῦ σώματος, τῶν ὀδυνῶν με λυτρώσασθε, κουφίζοντες Ἅγιοι, πάντα πόνον τῆς ψυχῆς, ὁρατῶς ἀοράτως τε, προσγινόμενον· ὅπως πίστει καὶ πόθῳ μακαρίζω, τὴν ὑμῶν σεπτὴν δυάδα, ὑπὲρ Τριάδος ἀθλήσασαν.

Ὡς ναοὶ χρηματίσαντες, τῷ Θεῷ ὡραιότατοι, Κῦρε Ἰωάννη τε τὸν ναὸν ὑμῶν, πηγὴν ἰάσεων δείκνυσθε· ἐν ᾧ με προστρέχοντα, ἀῤῥωστήματος παντὸς, ἀπαλλάξατε Ἅγιοι, εἰρηνεύοντες, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου ἐπηρείαις, τοῦ ἐχθροῦ ταραττομένην, καὶ τῇ κακίᾳ δουλεύουσαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Δυὰς Μαρτύρων σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τὰς ψυχικὰς ἀλγηδόνας ἡμῶν θεραπεύουσα, Κῦρος καὶ Ἰωάννης οἱ θαυματουργοί· ὁ μὲν γὰρ ἰσάγγελον ἀσπασάμενος ἅμιλλαν, τῷ μονήρει βίῳ, μέχρι τέλους ἐνδιαπρέψας, αἵματι τοῦ Μαρτυρίου οἰκειοῦται τῷ Χριστῷ· ὁ δὲ, στρατιωτικοῖς ἐνδιαπρέψας καταλόγοις, ταῖς οὐρανίαις στρατολογίαις συγκαταριθμεῖται. Διὸ ἰάσεις νέμουσι τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι τὴν μνήμην αὐτῶν, πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἐγώ εἰμι Πανάμωμε, δένδρον τὸ ἄκαρπον τοῦ θείου λόγου, καρπὸν σωτήριον μηδόλως φέρον, καὶ δειλιῶ τὴν ἐκκοπὴν, μήπως εἰς τὸ πῦρ βληθῶ τὸ ἄσβεστον· ὅθεν δυσωπῶ σε Τούτου ῥῦσαί με, δείξασα καρποφόρον, Ἄχραντε, τῷ Υἱῷ σου τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω Τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα· ὅπως τοῖς πάλαι, ἐν παραβάσεως καρπῷ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν παράσχῃ· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα, ἣν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου,
Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Δεῦτε τῶν Πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον, ὕμνοις στέψωμεν, Κῦρον σὺν τῷ Ἰωάννῃ, τοὺς ἀροτῆρας τῆς χάριτος, καὶ δοτῆρας τῶν αἰτούντων ἀφθονωτάτους· ποικιλοτρόπως γὰρ πᾶσιν, ἀνεδείχθησαν ἰατροὶ παμφαεῖς· ὅθεν καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σκέπη, καὶ ἀντίληψις ἡμῶν, τῶν Χριστιανῶν σὺ ὑπάρχεις, καὶ προσφυγὴ κραταιά, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς ἀεὶ, τῇ ἀγρύπνῳ δεήσει σου, μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, σώζεσθαι τοὺς δούλους σου ἐκ περιστάσεως, πάσης· σὲ γὰρ ἔχομεν σκέπην, θείαν μετὰ τὸν Θεὸν πάντες, οἱ Χριστιανοὶ καὶ καταφύγιον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἁγνὴ, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς Ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,
Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς ς'.
Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὸ κῦρος κατὰ τῆς πλάνης εἴληφας, Κῦρε μακάριε, συναθλητὴν τῶν πόνων ἐσχηκὼς, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον· διὸ τρυφῆς τῆς κρείττονος, ἐν οὐρανοῖς συναπολαύετε.

Στρατείαν πνευματικὴν ζωσάμενος, Κῦρε πανέντιμε, τὴν ἐπὶ γῆς στρατείαν τε λιπὼν, Ἰωάννη πανεύφημε, κατὰ Δαιμόνων ἤρασθε, παρὰ Χριστοῦ τὰ νικητήρια.

Τῆς Θέκλης τὴν ἀρετὴν ζηλώσασαι, γυναῖκες ἔνθεοι, παρθενικὴν ἰσάγγελον στολὴν,

Digitized by Google

εὐσεβῶς ἠμφιάσαντο· μαρτυρικῷ δὲ ἔρωτι, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσαντο.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ κεχαριτωμένη Πάναγνε, ἡμῖν ἀνέτειλε, δικαιοσύνης Ἥλιος Χριστὸς, καὶ φωτὶ κατελάμπρυνε, τοὺς καθημένους πρότερον, ἐν τοῖς τοῦ σκότους ὀχυρώμασιν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Σαρκίῳ τῷ ἀσθενεῖ, δυναμουμένῳ τοῖς Χριστοῦ πάθεσιν, οἱ εὐκλεεῖς Μάρτυρες, τὸν ἀνθρωποκτόνον κατέβαλον.

Τῶν πόνων σωματικῶς, τῆς ἀκηράτου δὲ τρυφῆς πνεύματι, οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, ἀντιλαμβανόμενοι ἔχαιρον.

Ἐῤῥώσθη τὸ ἀσθενὲς, τῆς γυναικείας τῷ Σταυρῷ φύσεως· τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ὅθεν ἀνδρικῶς ἐτροπώσαντο.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς χαμαιζήλους ἡδονὰς συμπατοῦντες, πρὸς μαρτυρίου Ἀθληταὶ θεῖον ὕψος, περιφανῶς ἐπήρθητε ἐν χάριτι, Κῦρε Ἰωάννη τε, οἰκουμένης φωστῆρες· ὅθεν ἱκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἁμαρτίας, καὶ νοσημάτων ῥύσασθε ἡμᾶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφευγὼς ὁ ταπεινὸς σκέπην θείαν, παρακαλῶ δεόμενος· Ἐλέησον Ἁγνή· ὅτι ὑπερῆράν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· ἱκετηρίαν ποίησον Σεμνὴ, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, Οἴ μοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἡ ἀνέσπερος τῆς χάριτος φωταυγία, τοῦ δυσμενοῦς κατέλυσε, φιλέσπερον πλάνην, ταύτης πολεμήτορας, φωστῆρας ἐκλάμποντας, Κῦρον Ἰωάννην τε δείξασα.

Κατεθέλχθησαν τῷ ἔρωτι τῆς Τριάδος, καὶ ὑπ' αὐτῆς οἱ Μάρτυρες σφοδρῶς ἐῤῥωσθέντες (*), Κῦρος Ἰωάννης τε, ἑνώσει τῇ κρείττονι, ὄργανα Θεοῦ ἀνεδείχθησαν.

Ὡς σεπτὸν ὑμῶν τὸ τέμενος θεραπεῖον, τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἀπελαύνει τὴν λώβην, πᾶσί τε τοῖς κάμνουσιν, ἀήττητοι Μάρτυρες, χάριν ἀλεξίκακον δίδωσιν.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ Σῶτερ ἡ δυὰς τῶν Μαρτύρων ἐπόθησε· σὺ Ἅγιε ἐν Ἁγίοις, Κύρῳ καὶ Ἰωάννῃ, ἀξίως ἀναπέπαυσαι.

Σὸν ἔργον Ἀγαθὲ, τοῦ ἐχθροῦ ἡ καθαίρεσις· σὺ Μάρτυρας εὐσεβείας, τῷ Σταυρῷ ἀπειργάσω, καὶ δόξῃ ἐστεφάνωσας.

Σὲ μόνον ἀγαπᾶν, ἀπτοήτῳ φρονήματι, ἀλείψαντες τὰς Παρθένους, Ἰωάννης καὶ Κῦρος, ἀνδρείας ἀπειργάσαντο.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἄῤῥαγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Θύεσθαι, ὑπὲρ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες εἵλοντο, ἤπερ ἀλάστορι θύειν, πονηρόν τε Τύραννον ἀνθαιρεῖσθαι, τοῦ δι' οἶκτον, ὑπὲρ ἡμῶν τυθέντος ὡς πρόβατον.

Ἤλγησαν, οἱ ἀφειδῶς τοὺς Μάρτυρας ξέοντες· τοῖς ξεομένοις δὲ βέλη, αἱ πληγαὶ νηπίων ἀπετελοῦντο, παραδόξως· ἐνευροῦντο τῷ θείῳ γὰρ Πνεύματι.

Κύριον, καὶ Βασιλέα πάσης τῆς κτίσεως, σὲ ὁμολόγησε πίστει, δυὰς ἡ ὁμόφρων καὶ εὐαθλήτως, τοῖς ἀνόμοις, ἀντικατέστη μέχρι καὶ αἵματος.

Θανάτῳ, τὴν ἀθάνατον εὔκλειαν ἤραντο, Ἀθανασία ἡ Μάρτυς, σὺν τῇ Εὐδοξίᾳ καὶ Θεοδότῃ, καὶ τῇ θείᾳ, Θεοκτίστῃ τοῖς ταύτης βλαστήμασι.

Θεοτοκίον.

Κατάρας, τῆς Προμήτορος Εὔας τῷ τόκῳ σου, ἐλευθερούμεθα· σὺ γὰρ, τὸν Χριστὸν

(*) Τὸ ἐῤῥωσθέντες, οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα, ἀλλὰ σύνθετον ἀπὸ τῆς Ἐν προθέσεως· ἤγουν, ῥωσθέντες, καὶ ἐῤῥωσθέντες — ἐνδυναμωθέντες.

Digitized by Google

τεκοῦσα Παρθενομήτορ ἀντὶ ταύτης, τὴν εὐλογίαν πᾶσιν ἐπήγασας.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρυ
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων, εἰληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἀπαύστως, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη, τῇ χειρουργίᾳ, τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ, Κῦρε θεόφρον, σὺν τῷ θείῳ Ἰωάννῃ· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Ὁ Οἶκος.

Ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ἀναθέμενοι Ἅγιοι, πᾶσαν πεῖραν δεινῶν δι' αὐτὸν ὑπεμείνατε, θανόντες προθύμως Μάρτυρες γενναῖοι· καὶ μετὰ τέλος, πᾶσι πηγάζετε τὰ θεῖα χαρίσματα, τοῖς ἐν ποικίλοις νόσοις ὑπάρχυσι, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐταζομένοις κακῶν, ὧν εἷς καὶ πρῶτος εἰμὶ ἐγὼ ὁ τάλας· τὸ σῶμα γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τραυμάτων χαλεπῶν ὀδυνῶμαι, καὶ πίστει ὑμῖν βοῶ· Ἰάσασθέ με· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννυ· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀθανασίας, καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων καὶ παρθένων, Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας.

Στίχοι.

Κύρῳ συναθλῶν Ἰωάννης πρὸς ξίφος,
Συνθαυματουργεῖ καὶ μετὰ ξίφος Κύρῳ.

Μήτηρ ἀρίστη, καὶ τριὰς θυγατέρων,
Πόθῳ Πατρὸς θνήσκουσι τοῦ πάντων ξίφει.

Κῦρον Ἰωάννην τε τάμον πρώτῃ τριακοστῇ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Κῦρος καὶ Ἰωάννης, ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως· ὁ μὲν Κῦρος, ἐκ τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως, ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐξ Ἐδέσσης. Διὰ τὸν ἐπικρατοῦντα οὖν διωγμὸν, καὶ τοὺς Χριστιανοὺς ἐκπορθοῦντα, τὸν πρὸς τὴν Ἀραβίαν τόπον θαλάσσιον καταλαβὼν ὁ Κῦρος, καὶ τὸ μοναχικὸν ἀμφιασάμενος σχῆμα, ἐν αὐτῷ κατοικεῖ. Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις γενόμενος, περὶ τῶν θαυματουργιῶν τοῦ Ἁγίου Κύρου ἀκούσας (καὶ γὰρ ἦν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐξιώμενος)· παρεγένετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν, κἀκεῖθεν κατὰ φήμην, ἔνθα διέτριβεν, ἀπελθὼν, συνῆν μετ' αὐτοῦ.

Συλληφθείσης δὲ γυναικός τινος, οὕτω καλυμένης Ἀθανασίας, μετὰ καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ μελλουσῶν παρίστασθαι τῷ δικάζοντι, δείσαντες οἱ Ἅγιοι μήτι πάθωσιν, οἷα πάσχειν γυναῖκας εἰκὸς, τοῦ ἀγῶνος τὸ μέγεθος καταπτήξασαι, παραγενόμενοι ἐθαρσοποίουν αὐτὰς, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπήλειφον. Συγκατασχεθέντες οὖν καὶ οὗτοι, καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριςὸν, Θεὸν ἀληθινὸν ὄντα, ὁμολογήσαντες, καὶ αἰκισμοῖς ὑποβληθέντες πολλοῖς, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, ἅμα ταῖς ῥηθείσαις γυναιξί. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Οὐΐκτωρίνου, Οὐΐκτωρος, Νικηφόρου, Κλαυδίου, Διοδώρου, Σαραπίνου καὶ Παπία τῶν ἐν Κορίνθῳ.

Στίχ. Ὄλμῳ μέλη τρεῖς συντριβέντες γεννάδαι,
Ὤφθησαν οἱ τρεῖς σώματος Χριςοῦ μέλη.

Καλὴν ἀπαρχὴν Κλαύδιος τῷ Κυρίῳ,
Ἐκ σώματος δίδωσι χεῖρας καὶ πόδας.

Ἐν τῇ καμίνῳ καὶ τὸ τοῦ πόνῳ στέφος·
Εἴσελθε, Διόδωρε Μάρτυς, καὶ στέφου.

Εἰ τοῦ ξίφους στέρξω σε τῷ φόβῳ βίε,
Καὶ πῶς Θεὸς ςέρξει με τὸν Σαραπῖνον;

Λοῦσαι θαλάσσης πικρὰ λυτρὰ Παπία,
Καὶ τῦ γλυκασμῦ τῆς ἄνω τρυφῆς τύχῃς.

Οὗτοι, ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συσχεθέντες, καὶ ἀχθέντες Τερτίῳ τῷ Ἀνθυπάτῳ, ἐν Κορίνθῳ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἑλλάδος διέποντι (ἐκ Κορίνθου γὰρ ὥρμηντο οἱ Ἅγιοι), μετὰ πλείστας αἰκίας καὶ ἀνυποίστυς, διαφόρους ἐδέξαντο τελευτάς. Οὐΐκτωρῖνος γὰρ, καὶ Οὐΐκτωρ, καὶ Νικηφόρος, ἐν ὅλμῳ βληθέντες, ἀπέδωκαν τὰς ψυχάς. Ὁ δὲ Κλαύδιος, τμηθεὶς χεῖρας καὶ πόδας τοῦ βίου μετέστη. Ὁ δὲ Διόδωρος τὸ διὰ πυρὸς ἐδέξατο τέλος. Σαραπῖνος δὲ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Παπίας καταποντισθεὶς διήνυσε τὸ μαρτύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τρυφαίνης.

Στίχ. Ταῦρος Τρύφαινα, σοῦ τρυφᾷ τὸ σαρκίον,
Καὶ πρὸς τρυφὰς πέμπει σε τὰς ἀκηράτους.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Κυζίκου, τῆς ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ κειμένης, θυγάτηρ Ἀναςασίου τινὸς Συγκλητικῦ, καὶ μητρὸς Σωκρατίας Χριστιανῆς. Κατέστη δὲ εἰς τὸ Μαρτύριον, οὐχ ὑφ' ἑτέρων ἀχθεῖσα, ἀλλ' αὐτὴ ἑαυτὴν προσενέγκασα. Διεχλεύαζε γὰρ τὰ αἰσχρὰ καὶ διέσυρεν, οἷς τοὺς θεοὺς αὐτῶν οἱ ἄφρονες τιμῶντες ᾤοντο, καὶ ἀποστῆναι τῶν ματαίων ἐδίδασκε, καὶ ἐπιστροφὴν ἐκ Θεοῦ πεμφθῆναι ἐπηύχετο. Ὅθεν, προστάξαντος Καισαρίυ Ἡγεμόνος, ἐν καμίνῳ ἐμβάλλεται. Ῥυσθεῖσα δὲ παραδόξως ἐκεῖθεν, ἐπὶ μετεώρου κρεμᾶται· καὶ ἀπορριφεῖσα, τοῖς ὑποκειμένοις ἥλοις ἐμπείρεται. Εἶτα θηρίοις ἀφίεται· καὶ τὰ μὲν ἄλλα τῶν θηρίων ταύτης οὐχ ἥψαντο· εἷς δὲ ὕστερον πελάσας ταῦρος, καὶ διακερατίσας, διέσχισε ταύτην, ἔνθα προσέβαλε. Λέγεται δὲ, ἐνῷ τὸ αἷμα αὐτῆς ἐρρύη, προελθεῖν πηγὴν ὕδατος διειδοῦς· ἐξ οὗ αἱ μετὰ τὸ τεκεῖν ἀποροῦσαι γάλακτος, εἴτε ἄνθρωποι εἶεν, εἴτε κτήνη, ἀρυόμεναι καὶ μετέχουσαι, εὐθὺς τοῖς νεογνοῖς τὸ γάλα προχέουσι.

Digitized by Google

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ταλαντεύσαντες, ὡς ἐν ῥοπῇ ζυγοῦ τὸ φρόνημα, βάρει τῆς ἀχράντου δόξης οἱ Ἀθληταί, ἀνυψούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οὐκ ἀγνοοῦντες, τοῦ ἀντιπάλου τὰ νοήματα, πᾶσαν αἰκισμῶν ἰδέαν καὶ θωπειῶν, ἀποπτύσαντες οἱ Μάρτυρες, Εὐλογημένος εἶ, ἀνεβόων τῆς δόξης ὁ Κύριος.

Τῇ καρτερίᾳ, τῶν ἀλγηδόνων στεφανούμενοι, Κῦρος, Ἰωάννης ὄντως οἱ λατρευταί, τῆς Τριάδος ἀνεκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Πρὸς ἄρνησιν μὲν οἱ ἀσεβεῖς, τοῦ φύσει ὄντος Θεοῦ, ἐξεκαλοῦντο δεινῶς· ἀλλ' οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, διὰ κτίσεως ὑπέφαινον, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν ὄντα κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λυσσῶντες τῇ πλάνῃ ἐμμανῶς, οἱ τὰ ἐπίγεια, φρονοῦντες Τύραννοι, τοὺς τὸ πολίτευμα ἔχοντας, ἐν ὑψίστοις ἀκατάλυτον, διὰ θανάτου πρὸς ζωήν, ὤθουν κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λείψανα Μαρτύρων ἀστραπάς, θαυμάτων ἔφαναν, τῇ οἰκουμένῃ Χριστέ, τοῦ κακοδαίμονος φάσματος, τὴν ἀπάτην θριαμβεύοντα, τοῖς δὲ βοῶσιν εὐπρεπῶς, ἰάσεις νέμοντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἀμήτωρ ὁ Λόγος ἐκ Πατρός, ὑπάρχων πρότερον, ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σοῦ τὸ δεύτερον Πάναγνε, σαρκωθεὶς ὁ πρὶν ἀσώματος, δι' εὐσπλαγχνίαν βουληθείς, σῶσαι τοὺς ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὑπήκοος μέχρι θανάτου, ἡ ξυνωρὶς τῶν ἀηττήτων, ὤφθη Ἰωάννου καὶ Κύρου, τοῖς τοῦ Δεσπότου θείοις προστάγμασι· διὸ χερσὶ τοῦ Κτίσαντος, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς παρέθεντο.

Φωστῆρες ἐκλάμπουσι δύω, τὰς τῶν θαυμάτων λαμπηδόνας, κρήνης ἐκ μιᾶς φωτοφόρου, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἀπαρυόμενοι, τῆς ἀκηράτου χάριτος· οὓς ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, ἡ τῶν ἀηττήτων Μαρτύρων, δυὰς ἀνδρείως ἐθεολόγησε· τὸν σαρκωθέντα Λόγον δέ, ἕνα Χριστὸν ἐν δύω φύσεσι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Χριστὲ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης· λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν μου, ταῖς ἱκεσίαις τῆς κυησάσης σε, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Τῶν Ἀναργύρων ἔξαρχοι, καὶ ἀστέρες οἱ θεῖοι, τῆς οἰκουμένης ὤφθητε, Μάρτυρες θεοφόροι, ὡς πρόμαχοι ἀληθείας· ἐκ Θεοῦ γὰρ λαβόντες, τὸ συμπαθὲς πανεύφημοι, μυστικῶς χειρουργεῖτε, πάθη ψυχῶν, καὶ σωμάτων· ὅθεν τὴν φωτοφόρον, μνήμην ἡμῶν γεραίρομεν, Κῦρε καὶ Ἰωάννη.

Ἕτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Θαυματουργοὶ φωστῆρες, Κῦρε σὺν τῷ Ἰωάννῃ, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους, καὶ τῶν σωμάτων ἰᾶσθε, παρὰ Κυρίου λαβόντες, τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Σὲ προστασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοί, πανύμνητε Θεοτόκε· σὺ εὐδιάλλακτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, Θεοχαρίτωτε Κόρη.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ᾄσμασι, τῆς Τριάδος ἔχουσαν τὴν λαμπρότητα· τοὺς θεμελίους τῆς Πίστεως, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν ὀσμὴν τὴν ἀληθῆ, τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως, Κῦρον ἅπαντες, καὶ σὺν τούτῳ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Φιλάνθρωπον. Δίς.

Ἰατροὶ ἀνεδείχθητε, ἀσθενούντων Μακάριοι, καὶ φωστῆρες ἄδυτοι διὰ Πίστεως· ὁμολο-

Digitized by Google

γίας συνήγοροι, Μαρτύρων συμμέτοχοι, τῶς ςεφάνως ἀληθῶς, τοὺς τῆς νίκης δεξάμενοι. Κῦρε ἔνδοξε, καὶ σοφὲ Ἰωάννη ἀσιγήτως, δυσωπεῖτε τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν Παμμακάριστοι.

Συγχορεύουσι σήμερον, αἱ Χριστοῦ καλλιπάρθενοι, τοῖς δυσὶ θεόφροσι θείοις Μάρτυσι· καὶ τῆς αὐτῶν ὡς μετέχουσαι, δόξης καὶ λαμπρότητος, τὸν κρατύναντα αὐτὰς, σὺν αὐτοῖς μεγαλύνουσι, καὶ πρεσβεύουσιν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην αὐτῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ἀξιεπαίνοις ᾄσμασι, πιστοὶ μεγαλύνωμεν, Κῦρον καὶ Ἰωάννην, τοὺς ἐν πνεύματι ὁμαίμονας, καὶ κατὰ σάρκα ἀδελφόφρονας, σὺν αὐτοῖς καὶ τὴν γενναίαν Ἀθανασίαν ἐγκωμιάζοντες, καὶ τὰ βλαστήματα αὐτῆς, Θεοδότην Εὐδοξίαν καὶ Θεοκτίστην, τὰς ἀθληφόρους καὶ καλλιπαρθένους· αἰτοῦντας Χριστὸν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου· ὅτι πάντα κέκτημαι, ἅπερ μισεῖ ὁ Θεὸς, σάρκα μολύνας καὶ πνεῦμά μυ, καὶ νοῦν ἐννοίαις, τοῖς ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς· γλώσσῃ κατακρίνων τε τοὺς ἁμαρτάνοντας, αὐτὸς τὰ χείρω ἐργάζομαι. Θεογεννῆτορ, τούτων μοι δίδου πάντων διόρθωσιν· ἵνα ἐκνήψας τῆς κακίςης μυ, συνηθείας προσπέσω καὶ κλαύσωμαι, ἃ δεινὰ εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μυ τὸ ὑπόλοιπον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτυ τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτῦ κακυργίας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω (*) ὡς φιλάνθρωπος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

(*) Τὸ, προσαγάγω, διορθοῦσι τινὲς εἰς τὸ, προσκομίσω, ἵνα συμφωνήσῃ δῆθεν πρὸς τὺς ἀνωτέρω μέλλοντας· ἀλλ' ὁ Ἀόριστος τῆς Ὑποτακτικῆς λαμβάνεται (λέγουσιν οἱ Γραμματικοὶ) καὶ εἰς μελλοντικὴν σημασίαν, οὐ μόνον μετὰ τῶν ἀποφατικῶν μορίων, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΗΣ Τῌ ΕΓΓΡΑΦῼ ΑΔΕΙᾼ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθέν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Ο ΦΟΙΝΙΞ
1889.

Digitized by Google

ASTOR LIBRARY
MAY
7
1891
NEW YORK

-4588-

Digitized by Google

ΜΗΝ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΕΙΚΟΣΙΟΚΤΩ, Η (ΒΙΣΕΚΤΟΥ ΟΝΤΟΣ) ΕΙΚΟΣΙΕΝΝΕΑ.

ΤΗ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ παροῦσα ἡμέρα τύχῃ τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀπόκρεω, ἢ τῆς Τυροφάγου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. τοῦ Τριῳδίου γ΄· καὶ Προεόρτια γ΄. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου· Καὶ νῦν, τό, α΄. τοῦ Ἤχου. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος β΄. Σήμερον Συμεών. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου (ἐὰν ἔχῃ Δοξαστικὸν εἰς τὴν Λιτήν). Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος β΄. Τὸν ἱερὸν ἡ ἱερὰ Παρθένος· ζήτει εἰς τὸν Στίχον τοῦ Ἑσπερινοῦ. Εἶτα τό, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. — Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, δίς. Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα, ἀντὶ δὲ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν, λέγε τὰ Προεόρτια. Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, ὡς ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς. Ἀπὸ γ΄. Ὠδῆς, Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου, καὶ Προεόρτιον. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου. Καταβασίαι, Χέρσον ἀβυσσοτόκον, κτλ. Ἐξαποστειλάρια, Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριῳδίου, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ Προεόρτια δ΄. τὰ εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἐπειδὴ κατὰ τόπους ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος Τρύφων, ἐὰν βούλῃ, εἰς τὸν Στίχον τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰπέ, Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος β΄. Ὑπερφρονήσας τῶν τῇδε γεηρῶν. Καὶ νῦν, τοῦ Τριῳδίου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ Προεόρτιον. Τὰ αὐτά, καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἀπὸ γ΄. Ὠδῆς, Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου, τοῦ Ἁγίου, καὶ Προεόρτιον. Ἐξαποστειλάρια, Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριῳδίου, τοῦ Ἁγίου, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου δ΄. τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Ἐὰν τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Ἡ μὲν Προεόρτιος Ἀκολουθία συμψάλλεται κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος· ἡ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν μετατίθεται εἰς τὸ Σάββατον τοῦ Ἀσώτου.

Ἐὰν τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.

Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Σαββάτῳ συμψάλλεται ἡ Προεόρτιος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος· ἡ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ὁσίων Πατέρων ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Προσόμοια Στιχηρά.

Τῶν Προεορτίων.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ σεπτὴ εὐτρεπίζεται, Ἐκκλησία εἰσδέξασθαι, ἐν αὐτῇ τὸν Κύριον, ὥσπερ νήπιον,

Digitized by Google

ἐπιδημοῦντα καὶ χάρισι, νοητῶς φαιδρύνοντα τὸ πιστότατον αὐτῆς, καὶ φιλόθεον σύστημα· ᾧ καὶ κέκραγε· Σὺ εἶ δόξα καὶ κλέος καὶ ὁ κόσμος, τοῦ πληρώματός μου Λόγε, ὁ νηπιάσας σαρκὶ δι' ἐμέ.

Ἡ παστὰς ἡ πολύφωτος, καὶ σκηνὴ ἡ ὑπέρτιμος, καὶ ναὸς ὁ ἅγιος καὶ εὐρύχωρος, ἔνδον θαλάμων εἰσάγουσα, τοῦ Ναοῦ τὸν Κύριον, προμνηστεύεται αὐτὸν, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἱκετεύουσα, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς κυρίως Θεοτόκον, ταύτην ἀπαύστως δοξάζοντας.

Συμεὼν ἱερώτατε, τὴν ἐλπίδα ἣν κέκτησαι, τὸν Χριστὸν θεάσασθαι, δεῦρο πρόσελθε, ἐν τῷ ναῷ καὶ ὑπόδεξαι, ἀγκάλαις καὶ βόησον· Νῦν ἀπόλυσον Σωτὴρ, ἐκ τῆς γῆς με τὸν δοῦλόν σου· καὶ συγκάλεσον, τὴν Προφήτιδα Ἄνναν τοῦ δοξάσαι, μετὰ σοῦ τὸν Εὐεργέτην, σαρκὶ φρικτῶς νηπιάζοντα.

Τȣ̃ Μάρτυρος. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τρύφων πανασίδιμε τρυφῆς, ἀκηράτου μέτοχος, ἐν οὐρανοῖς ἐχρημάτισας, διαφανέστατα, γενικοὺς ἀγῶνας, διαθλήσας ἔνδοξε, καὶ Μάρτυς ἀληθείας γενόμενος. Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων πανασίδιμε φωτὸς, ἀϊδίου λάμψεσι, φωτοειδὴς ὅλος γέγονας, καταστρεψάμενος, τὴν ζοφώδη πλάνην, καὶ τοὺς κοσμοκράτορας τοὺς σκότους καθελὼν θείᾳ χάριτι· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων παμμακάριστε χαρᾶς, καὶ ἀγαλλιάσεως, Ἀγγελικῆς κατηξίωσαι, ἀπαρνησάμενος, τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, καὶ ψυχῆς στεῤῥότητι, τὰ πάντα παρ' οὐδὲν ἡγησάμενος· καὶ καρτερώτατα, διανύσας τὸ Μαρτύριον, νῦν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Ὑπερφρονήσας τῶν τῇδε γεηρῶν, παμμάκαρ Τρύφων σεβάσμιε, πρὸς τὸ σκάμμα ἀνδρείως ἔσπευσας· καὶ τῇ πάλῃ δι' αἵματος, σὺ ἐντέχνως Μάρτυς τὸν ὑπερήφανον καθελὼν, ἐκομίσω τῆς νίκης στέφος. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκλιπαρῶν δι' ἡμᾶς, μὴ ἐλλίπῃς Ἀθλοφόρε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιος, ὁ αὐτός.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητής· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυῒδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν Ἀνάστασίν σου.

Σέλας τὸ τρισήλιον ἐμφανῶς, λάμψαν ἐκ Παρθένου καινοπρεπῶς, ἀστραπαῖς ταῖς ὑπερφώτου Θεότητος, ἐφαίδρυνε τὴν σύμπασαν ἀῤῥήτως.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Τὴν ἐκ παραβάσεως τοῦ Ἀδὰμ, πτῶσιν ἐνυπάρξασαν τοῖς βροτοῖς, ὁ Χριστὸς ἐπανορθώσων ἐπέφανεν, ἀτρέπτως νηπιάσας ἐκ Παρθένου.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νόμον τὸν ἐν Γράμματι ἐκπληρῶν, ὁ τοῦ νόμου Κύριος καὶ δοτὴρ, ἐν ναῷ τὸ νομικῷ νῦν προσάγεται, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου βρέφος θεῖον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Τὸν Ἱερὸν ἡ ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν Ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ· ἁπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δȣ̃λόν σȣ Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Προεόρτιον. Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων ἀψίδων, προκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὡς βρέφος ὑπομάζιον, πρὸς ναὸν τὸν πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μελῳδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη,

(*) Τὴν διόρθωσιν τοῦ Τροπαρίου τούτου ἐποίησεν ἐν Κερκύρᾳ ὁ ἐν Ἱερεῦσι σεβάσμιος Γέρων Ἀνδρέας Ἰδρωμένος, ἔκ τινος

Digitized by Google

καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σαρκὶ νηπιάσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, χερσὶ γηραλέαις σου, ἀγκαλισθεὶς Συμεὼν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου, τὴν ἀπόφασιν δόξῃ· εἴληφας τῶν θαυμάτων, τὴν ἀέναον χάριν· διό σε ἀξιοχρέως πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ μὲν Προεόρτιος μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς η΄. ὁ δὲ τοῦ Μάρτυρος εἰς δ΄. Κανὼν ὁ Προεόρτιος.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ὡδήγη-
» σαν λαόν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἐκά-
» λυψας δὲ ἅρματα, Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, τῷ νηπιάσαντι σαρκὶ, καὶ νόμῳ ὑπακούσαντι, καὶ σώσαντι τὸν ἄνθρωπον, δι᾽ ὃν γέγονας ἄνθρωπος.

Ἀγκάλαις δεξάμενος ὁ Πρεσβύτης, τὸν ζωοδότην καὶ Θεὸν, τῆς ζωῆς ἀπελύετο βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με· κατεῖδον γάρ σε σήμερον.

Τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπακούεις, καὶ τοῦ Γράμματος, θεσμοῖς, κατὰ νόμον ὑπείκεις Χριστὲ, ὁ πρὶν ὑπαγορεύσας μοι, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾷ.

Θεοτοκίον.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐτέχθης ἐκ Μητρὸς, Παρθένου ἁγίας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, φέρων Ἀκροστιχίδα· Τρυφῆς μεθέξειν ἀξίωσόν με Τρύφων. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τῆς ὄντως ἐνθέου ἐν οὐρανοῖς, τρυφῆς ἀπολαύων, ὡς ἀήττητος Ἀθλητὴς, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τὴν ψυχήν μου, τῆς τῶν παθῶν ῥῦσαι συγχύσεως.

Ῥημάτων τῶν θείων ἐνηχηθεὶς, ἐτέλεσας ταῦτα, Παναοίδιμε πρακτικῶς, τὴν ἁγιωσύνην ἀγαπήσας, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος.

Ὑπῆρξας τῷ ὄντι ποιμαντικὸς, ποιμαίνων ψυχῆς σου, ἐν σοφίᾳ τοὺς λογισμοὺς ψυχὰς ἐπιστρέφων πλανωμένας, καὶ τῷ Θεῷ προσάγων Ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις με φέγγει τῷ νοητῷ, ἀπαύγασμα δόξης, ἡ τεκοῦσα τὸ πατρικὸν, Πανάμωμε Κόρη, καὶ τὸν ζόφον, τῆς ἁμαρτίας διασκέδασον.

Προεόρτιος. Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδία μου·
» διὸ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Ἀνοιγέσθω ὁ ναός· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ νῦν ἐπέστη ναὸς, ναοὺς ἡμᾶς ποιῆσαι, τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος.

Νῦν παρῆλθεν ἡ σκιὰ, καὶ ἀντεισήχθη ἡ ἀλήθεια, τῆς χάριτος ἐλθούσης· νῦν ὑποδέχου τὸν Χριστὸν Συμεών.

Χήρα Ἄννα σώφρων, ἡ μεμονωμένη καὶ γνωστὴ τῷ Θεῷ, νῦν ἀνθομολογείτω, τῷ νηπιάσαντι σαρκὶ δι᾽ ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τὴν Θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν· πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος. Σὺ τὸ στερέωμα.

Ἤμβλυνας τὴν δύναμιν, τὴν ὑπερήφανον ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὴν ἐκ τοῦ Ὑψίστου, ἐνδυσάμενος δύναμιν.

Σάρκα περικείμενος, ὀφρὺν τὴν ἄσαρκον ἔσβεσας, τοῦ δυσμενοῦς, καὶ σεσαρκωμένον, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας.

Μόνῃ φυγαδεύονται, τῇ παρουσίᾳ σου πνεύματα, τὰ πονηρὰ, Πνεύματος Ἁγίου, διωκόμενα χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἔχων σε βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι Πάναγνε, Μήτηρ Θεοῦ· ἔχων σε προστάτιν, τῆς ζωῆς μου σωθήσομαι.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῶν πόνων μακάριε, κατατρυφῶν τῆς σαρκὸς, τὴν θείαν καὶ ἄπονον, ἐν Παραδείσῳ τρυφὴν, ἀξίως ἀπείληφας, στέφος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος· ὅθεν καὶ ἰαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι, Μάρτυς τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, δι᾽ ἐμὲ νηπιάσας, ὑπὸ νόμου ἐγένου· ὁ

Ὡρολογίου παλαιοῦ, τετυπωμένου τῷ 1563 ἔτει. Ἐκ τούτου γίνεται δῆλον, πόσην παραμόρφωσιν καὶ διαφθορὰν ἔλαβον τὰ ἱερὰ Ἄσματα ἐκ τῶν διαφόρων μεταγραφῶν, καὶ συνεχῶν μετατυπώσεων.

Digitized by Google

πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Προεόρτιος. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου κατεκάλυψε,
» καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς σῆς δόξης Χρι-
» στέ· διὸ ἀπαύστως κράζομεν· Δόξα τῇ δυ-
» νάμει σου Κύριε.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων ἐξεπλάγησαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου θεασάμεναι, τὸν σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι ὑμνούμενον, ὡς Υἱὸν, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Τὸ ἡμῶν ἀτελὲς οἰκειούμενος, ὁ παντέλειος Θεὸς τῇ κατὰ νόμον προσαγωγῇ, τὸ τέλειον τῆς χάριτος, ἡμῖν ἐδωρήσατο.

Ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις δεχόμενος, καὶ Θεὸν τῷ πνεύματι θεώμενος, ὁ Συμεὼν σωτήριον τοῦ κόσμου, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττε.

Μωσέως τιμιώτερος γέγονας, τοῦ δεξαμένου νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ· ὅτι Χριστὸν τὸν Κύριον, ἀγκάλαις σου Πρεσβύτα ἐβάστασας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἄννα προφητεύουσα τὸ μέλλον, τὸν ἐκ τῆς μήτρας σου Θεὸν προανηγόρευσε· διὸ ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι Θεομῆτορ τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Μάρτυρος.

Εἰσακήκοα Κύριε.

Θεωμένους κατέπληξας, Μάκαρ τοὺς τυράννους, τῇ καρτερίᾳ σου· τὰς βασάνους γὰρ ὑπέμεινας, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ πάσχων σώματι.

Ἐνετρύφας Μακάριε, τοῖς τῶν ἀλγηδόνων πόνοις νυττόμενος· νῦν τρυφᾷς δὲ καθαρώτερον, ἀϊδίου δόξης ἐμφορούμενος.

Ξεομένου τοῦ σώματος, ταῖς τῶν σιδηρῶν ὀνύχων ὀξύτησιν, ἐνευροῦτό σου Θεσπέσιε, τῆς ψυχῆς ὁ τόνος θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ τὴν ἐλπίδα μου, πᾶσαν ἀνατίθημι Μητροπάρθενε· τὴν ψυχήν μου διαφύλαξον, ἡ Θεὸν τεκοῦσα τὸν Σωτῆρά μου.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν
» ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα
» σοι Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Ἐν τῇ τοῦ νόμου σκιᾷ, τὸν τῆς χάριτος λόγον, τρανῶς ἐχρηματίσθη, Συμεὼν ὁ δίκαιος, σωματικῶς τὸν Χριστὸν δεξάμενος.

Οὗτος εἰς πτῶσιν φησί, καὶ ἀνάστασιν κεῖται· εἰς πτῶσιν τῶν ἀπίστων, καὶ πιστῶν ἀνάστασιν, ὁ Συμεὼν, ἄρτι προεφήτευσε.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Ἁγνή, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, λυτρώσασθαι κινδύνων, καὶ πάσης περιστάσεως, τοὺς σὲ δοξάζοντας, Θεοτόκε ἄχραντε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἰνδάλματα τῆς πλάνης κατήργησας, Ἀθλοφόρε· εἰκόνι λατρεύειν γὰρ, Θεοῦ τοῦ ὄντως ἠγάπησας.

Νενίκηκας γενναίως τὸ φρόνημα, τοῦ τυράννου, τὸ ἄθεον Πάνσοφε, Χριστοῦ τῇ πίστει νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἀνέκφρασος ἡ σύλληψις γέγονε, σοῦ Παρθένε, ὁ τόκος ἀπόρρητος, διαμεμένηκεν ἄχραντε.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ
» κήτους, Χριστὲ ὁ Θεὸς, κἀμὲ τοῦ βυθοῦ
» τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε καὶ σῶσόν με μό-
» νε φιλάνθρωπε.

Ἐχρηματίσθη Πρεσβύτης, μὴ θανεῖν, πρὶν ἰδεῖν τὸν Δεσπότην Χριστόν· ἀγκάλαις δὲ σήμερον φέρει καὶ τοῦτον προσδεικνύει παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραήλ.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, ὁ Πρεσβύτης ὡς βρέφος δεξάμενος, Θεὸς προαιώνιον ἔγνω, καὶ φῶς ἐθνῶν καὶ δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ τὸ Χριστόν.

Νῦν Συμεὼν προφητεύει, νῦν ἡ Ἄννα ἀνθομολογεῖ τῷ Θεῷ· ὁ μὲν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ, ἡ δὲ τῷ ἐκ Παρθένου ἀναδειχθέντι σαρκί.

Θεοτοκίον.

Ὢ μακαρία κοιλία, πόθεν ταύτην τὴν δόξαν ἐβλάστησας; Θεὸς τὸ τεχθὲν ὦ Παρθένε, καὶ φῶς ἐθνῶν, καὶ δόξα καὶ ἀπολύτρωσις.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ξηράνας τὰς μυσαρὰς, σπονδὰς καὶ κνίσσης μιάσματα, μανίας εἰδωλικὰς, σοῖς αἵμασιν ἔνδοξε, κατήρδευσας ἅπαντα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας, εὐγενῆ Τρύφων βλαστήματα.

Ἰχῶρες μαρτυρικοί, ὡς μύρον εὐωδιάζουσι· τὸ αἷμα τῶν ἀθλητῶν, πηγάζει ἰάματα· ἡ κόνις τοῦ σώματος, ψυχὰς ἁγιάζει, τῶν πιστῶς θεραπευόντων αὐτούς.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος κιβωτὸς, ἐδέξω Λόγον τὸν ἄναρχον· ὡς ἅγιον ἱερὸν, τὸν Κτίστην ἐχώρησας· ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην, Θεομῆτορ πάσης κτίσεως.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γάρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Τριαδικῇ στεῤῥότητι, πολυθεΐαν ἔλυσας, ἐκ τῶν περάτων Ἀοίδιμε, τίμιος ἐν Κυρίῳ γενόμενος· καὶ νικήσας τυράννους, ἐν Χριστῷ τῷ Σωτῆρι, τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων, ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Ἱερὰν πανδαισίαν προτίθεται φιλεόρτων τὸ σύστημα σήμερον, Προεόρτια σύμβολα φέρουσαν, τοῦ Κυρίου τεσσαρακονθήμερον τὴν ἐκ Παρθένου φρικτὴν γέννησιν, καὶ Πρεσβύτου σεπτοῦ ἐναγκάλισιν (*), καὶ σεπτοῦ Ἀθλοφόρου μνημόσυνα· δι' αὐτὸν γὰρ τὸν Χριστὸν, τελειοῦται νικητικῶς, ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον.

Μὴν Φεβρουάριος, ἔχων ἡμέρας κή.
εἰδὲ ἐστι Βίσεκτος, κθ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιγ'.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Στίχοι.

Σὺ δὲ Τρύφων τί; τὸ ξίφος θνήσκω φθάσας,
Καιρὸς δὲ τίς σου τοῦ τέλους; Νουμηνία.

Ἐν Φεβρουαρίοιο Τρύφων πρὸ τομῆς θάνε
πρώτῃ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Λαμψάκου τῆς κώμης, τῶν Φρυγῶν ἐπαρχίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Γορδιανοῦ, ἐν τῷ διακοσιοστῷ ἐννενηκοστῷ πέμπτῳ ἔτει ἀπὸ τῆς Αὐγούστου βασιλείας. Ἔτι δὲ κομιδῇ νέος ὢν, καὶ τῇ ἡλικίᾳ κατάλληλον ἐπιτήδευμα μετιὼν (χῆνας γὰρ ἔβοσκεν, ὥς φασι)· Πνεύματος Ἁγίου ἐπλήσθη, καὶ ἦν πᾶσαν ἰώμενος μαλακίαν, καὶ δαίμονας ἐξελαύνων. Ἐθεράπευσε δὲ καὶ τὴν τοῦ Βασιλέως θυγατέρα, ὑπὸ τοῦ δαίμονος κρατουμένην· ἔνθα λέγεται ὑποδεῖξαι τὸν δαίμονα τοῖς παροῦσιν, ὡς κύνα μέλανα, τὰς πονηρὰς πράξεις αὐτοῦ διαγγέλοντα, καὶ πολλοὺς ἐπὶ τῷ θαύματι πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μεταγαγεῖν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ βασιλέως Δεκίου, ὃς Φίλιππον διεδέξατο, τὸν κρατήσαντα μετὰ Γορδιανὸν, διεβλήθη Ἀκυλίνῳ τῷ ἐπάρχῳ τῆς Ἀνατολῆς, ὅτι μὴ λατρεύει, φησὶ, τοὺς δαίμονας. Ἀχθεὶς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ὁμολογήσας τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα πρῶτον σπαθίζεται· εἶτα ἵπποις δεσμεῖται, καὶ ἐλαύνεται, χειμῶνος ὥρᾳ, κατὰ δυσβάτων καὶ δυσπροόδων χωρίων· καὶ μετὰ τοῦτο, γυμνὸς ἐπάνω σιδηρῶν ἥλων σύρεται. Ἔτι δὲ μαστιχθεὶς καὶ λαμπάσι πυρὸς τὰς πλευρὰς ἐκκαεὶς, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται, ἣν προφθάσας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς Ἁγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας.

(*) Ἀμφότερα τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν, ἀγαλλίασιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν Γαλατίᾳ.

Οὗτος παρὰ Γαλάταις τοῖς πρὸς τῇ Ἀγκύρᾳ τραφεὶς, ἐν ἑπτὰ μὲν ἔτεσι τοῖς γονεῦσι συνῆν· ἔπειτα δὲ, ἱστορίας ἕνεκα, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει. Ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ἀντιόχειαν παραγίνεται· καὶ τάφον εὑρὼν, ἐν αὐτῷ εἰσέδυ, ὑπερῷον ἔχοντα, καὶ δρύφακτον προβεβλημένον, δι' οὗ τοὺς ἀνιόντας ἐδέχετο, δι' ἡμερῶν δύο ἄρτου βραχέος καὶ ὕδατος γενόμενος μετρίου. Ἰάσατο δὲ πρῶτον διὰ προσευχῆς δαιμονῶντά τινα, ὃν καὶ σύνοικον ἐποιήσατο. Ἀλλὰ καὶ τὴν μητέρα τοῦ μακαρίου Θεοδωρήτου, Ἐπισκόπου Κύρου, εὐλαβεστάτην οὖσαν καὶ θεάρεστον, ὀφθαλμιῶσαν ἰάσατο· καὶ ὀψοποιόν τινα, ὑπὸ δαίμονος ὀχλούμενον, ἐθεράπευσε· καὶ ἕτερον ἀγροῖκον τοῦ αὐτοῦ ἠλευθέρωσε πάθους· καὶ τὸν στρατηγὸν τῆς πόλεως, παρθένον τινὰ βιάσασθαι βουλόμενον, τῆς ἐγχειρήσεως, διεκώλυσε πηρώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ τὴν κινδυνεύουσαν μητέρα τοῦ Θεοδωρήτου, δυστοκοῦσαν καὶ κινδυνεύουσαν, τοῦ θανάτου ἐλυτρώσατο. Ἐπὶ ἐννενήκοντα οὖν καὶ δύο χρόνους θεαρέστως βιώσας, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο, τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα κομισάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενδιμιανοῦ.

Στίχ. Βενδιμιανὸς, δένδρον ἀρετῆς μέγα.
Φυτευθὲν εἰς γῆν, καὶ μεταχθὲν εἰς πόλον.

Οὗτος μαθητὴς γέγονε τοῦ Ἁγίου Αὐξεντίου· καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν, εἰς ῥαγάδα πέτραν ὑποδὺς, ἐκεῖ κατεσκεύασεν οἰκίσκον τινὰ σμικρότατον· καὶ ἐν αὐτῷ ἐπὶ δύο καὶ τεσσάρακοντα χρόνους διαβιοὺς, ἐν τῷ μέλλειν πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, τὸ γόνυ προσερείσας τῇ γῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, ὁρμωμένου ἐξ Ἀθηνῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Τιμόθεος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τιμόθεος μετέσχε τιμῆς τῆς ἄνω.
Μή τι προκρίνας τῆς Θεοῦ τιμῆς κάτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θείων, μετὰ δύο παίδων, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Θνήσκουσι πᾶσιν εὐπροθύμως ἐκ ξίφους,
Ὅλη Θείων εἵπετο προθυμίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Καρίων, τὴν γλῶτταν ἐκτμηθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Φωνῆς στερήσει γλωττότμητος Καρίων,
Γλωσσῶν πλάνων ἔπαυσεν ὑθλοφωνίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Περπετούας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ Σαύρου, Ῥευκάτου, Σατορνίλου, Σεκούνδου, καὶ Φιλικητάτης.

Στίχ. Τὴν τῶν σφαγέντων Περπετούα πεντάδα,
Ἤμειψε, συσφαγεῖσα πρὸς τὴν ἑξάδα.

Ἡ Ἁγία Μάρτυς Περπετούα ἦν ἐκ πόλεως Θουβριτανῶν τῆς Ἀφρικῆς· συνελήφθη δὲ ὑπὸ τῶν ἀπίστων καὶ ἤχθη τῷ Χιλιάρχῳ μετὰ τῶν εἰρημένων νεανίσκων,

Digitized by Google

κατηχουμένων. Τῇ δὲ Ἁγίᾳ Περπετούᾳ, ἅμα τῇ Φιλικητάτῃ, ἀφίεται δάμαλις ἀγρία, ἥτις ἐπιδραμοῦσα διεσπάραξεν αὐτάς. Οἱ δὲ λοιποὶ Ἅγιοι ὑπὸ τοῦ ὄχλου μαχαίραις ἀναιροῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, μὴ καταισχύνης
» ἡμᾶς, ἀλλὰ δώρησαι ἡμῖν, ἐν παρρη-
» σίᾳ βοᾷν σοι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Ὁ ἐνοικήσας Θεός, ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένε, ἐν ἀγκάλαις Συμεών, ὥσπερ ἐν θρόνῳ πυρίνῳ, σήμερον ἐνθρονίζεται.

Σὺ τὸ γεῶδες ἡμῶν, προσλαβόμενος Λόγε, ἐνηπίασας σαρκί, καὶ νομικῶν καθαρσίων, μετέσχες ὥσπερ νήπιον.

Ἡ σώφρων Ἄννα ἡμῖν, προφητεύει τὸ μέλλον, καὶ προλέγει μυστικῶς, τὴν τῶν ἐθνῶν προσδοκίαν, καὶ Ἰσραὴλ τὴν λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἄσπορος γῆ, ἡ τὸν Λόγον ἐκ μήτρας, δίχα σπέρματος ἀνδρός, σεσαρκωμένον τεκοῦσα, ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Στεφηφόρος χορεύεις, τοῖς χοροῖς τῶν Μαρτύρων συνευφραινόμενος· τὴν πλάνην γὰρ νικήσας, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἀναμέλπεις γηθόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων, τῶν αὐτοῦ παθημάτων στέφει τὸν Μάρτυρα· καὶ τοῦτον ἐναυλίζει, σκηναῖς ἐπουρανίοις, κεκραγότα καὶ λέγοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νέον φέρουσα βρέφος, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων Θεὸν Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, τοῦ σωθῆναι τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Προεόρτιος. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ὡμολόγησαν οἱ
» αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγον-
» τες μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε
» ὡς Κύριον.

Τὸν δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, βρέφος γενόμενον, ὑπὸ νόμον ἀχθέντα, ἵνα τοῦ νόμου πάντας, ἀπαλλάξῃ τοῦ γραπτοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ἰδών σε φῶς νοερόν, Συμεὼν ὁ Πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Λόγε, πρὸς τὴν ἐν τῷ πνεύματι ζωὴν ἐκ τῆς προσκαίρου.

Τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, τὸν εὐδοκήσαντα δι' ἡμᾶς νηπιάσαι, καὶ ἐν χερσὶ δεχθῆναι τοῦ πρεσβύτου Συμεών, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα Χριςόν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρθένος ἁγνή, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Μέχρι τομῆς καὶ καύσεως, μέχρι αἵματος χύσεως, μέχρι καὶ θανάτου, τελευταῖον ἤθλησας, ἀντικαθιστάμενος, πρὸς ἁμαρτίαν Μάρτυς Χριστοῦ· νῦν δὲ τῆς ζωῆς, τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτομένης, λαβόμενος κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι, δυσσεβέσι μαχόμενος, πρὸς ἀπατηλήν, καὶ θεομάχον πλάνησιν, πικρῶς ἀναγκάζουσιν· ἐν οὐρανοῖς σὲ Τρύφων τρυφᾷς, στεφανηφορῶν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τυραννικὴν διήλεγξας, ἀθεότητα πάνσοφε, καὶ δαιμονικὴν θεομαχίαν ἔσβεσας, ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν ἐν Τριάδι ἕνα Θεόν, ἀξιοπρεπῶς καὶ καθαρῶς ἀναγγέλλων, καὶ σέβων καὶ κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι σοῖς ἑπόμενοι, μακαρίζομεν Πάναγνε, σὲ τὴν μακαρίαν, τὴν σαρκὶ γεννήσασαν, τὸν ὄντως μακάριον, τὸν φῶς οἰκοῦντα ἄδυτον, καὶ φωταγωγὸν καὶ φωτοδότην Δεσπότην· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδών, Τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Μεγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν
» σου, Κύριε Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν
» δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ με-
» γαλύνας τὴν μνήμην τῆς Τεκούσης σε.

Ὁ πλαξὶν ἐγχαράξας, τὸν τοῦ γράμματος νόμον, χερσὶν ἀγκαλίζεται, Πρεσβύτου

Digitized by Google

ὡς νήπιον, καὶ ἁγιόγραφον ἡμῖν, ὑπαγορεύει νόμον τὸ Εὐαγγέλιον.

Σήμερον ἐν τῷ ναῷ, Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, ἀγκάλαις ἐδέξατο, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐβόησε λέγων· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ἐν σαρκὶ κατιδοῦσαι τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, ὡς βρέφος γενόμενον, ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου, τοῦτον ἐν φόβῳ ὑμνοῦσαι ἐδόξαζον.

Συμεὼν Θεοδόχε, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, καὶ νόμου καὶ χάριτος, ἀρχὴ καὶ συμπέρασμα, μνείαν ποιοῦ καὶ ἡμῶν, τῶν τιμώντων τὴν σεπτήν σου μετάστασιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πάνσεμνε Ἁγνή, παρθενίας καύχημα, καὶ τοῦ κόσμου ἡ χαρά, Μαρία Μήτηρ καὶ δούλη, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα, αἱ τῶν Μαρτύρων προσδοκίαι· πλήρης ἀθανάτου λήξεως, καθορᾶται ἡ τούτων ἐλπίς, πλήρης θυμηδίας καὶ χαρᾶς, καὶ φαιδρότητος ἀνεκφράστου· ὅθεν ἀξίως μακαρίζονται.

Φῶς ἐγένου δεύτερον, φωτὶ τῷ πρώτῳ προσπελάσας, αἴγλη τῇ αὐτοῦ πυρσούμενος, καὶ μορφούμενος Τρύφων σοφέ, καὶ ταῖς αὐτοῦ χορηγουμέναις, ἐλλάμψεσι διαλάμπων· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ὤφθης ἀκατάπληκτος, ἐν τοῖς ἀγῶσιν Ἀθλοφόρε· ὤφθης ἀληθῶς ἐπώνυμος, τῆς ἐνθέου καὶ θείας τρυφῆς· ἧς νῦν ἀπολαύων, καὶ τρανῶς ἐνηδόμενος, σωτηρίαν τοῖς σὲ τιμῶσιν ἡμῖν αἴτησαι. Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, Θεογεννῆτορ τῆς σαρκός μου· ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργείᾳ τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς ἐκ σοῦ τεχθείσης κατὰ σάρκα, δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, καὶ σωτηρίαν τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
» Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν,
» διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν
» τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολο-
» γίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τρυφῆς κατεμφορούμενος, παραδόξου καὶ θείας, Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος, ἐχρημάτισας μάκαρ, καὶ χῆνας νέμων ἐν νάπαις, πρὸς Θεοῦ ἀπείληφας, τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, Τρύφων Μεγαλομάρτυς, θεραπεύειν τῶν βροτῶν, τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Τὸν παῖδα προσκομίσασα, ἡ πανάμωμος Κόρη, ἐν Ἱερῷ τετέλεκε, τὰ τοῦ νόμου· καὶ τοῦτον, ἀγκάλαις ὡς ἐδέξατο, Συμεὼν ὁ δίκαιος, ἀντέφησε τῇ Παρθένῳ· Οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν, καὶ εἰς σημεῖον ἐν κόσμῳ.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια, Προεόρτια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ῥύπου δίχα Χριστός, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀῤῥεύστως, Υἱὸς πρὸ Ἑωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδὰμ λυτρούμενος.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γάρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεών, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ὁ κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἐλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΟΥ, ΚΑΙ ΘΕΟΥ, ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυροφάγου.

Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν συνήθη στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ΄. τοῦ Τριωδίου γ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ΄. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος. Φῶς

Digitized by Google

ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δίς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτά, καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τό, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν ά. καὶ β΄. Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα δύο· καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς, δίς. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἤχου. Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς αὐτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν΄. Δόξα, ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ΄. Ὠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου. Εἶτα Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης Ὠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ΄. ᾠδῇ, ψάλλεται ἡ τῆς Ἑορτῆς μόνη, μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς εἰς ς΄. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ΄. Δόξα τοῦ Τριῳδίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλλει ψάλλε τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, κτλ. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό, Ἐξαιρέτως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς, καὶ μετ' αὐτό, Εἴδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Β΄. Ἐὰν τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Ἐὰν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τύχῃ ἡ Ἑορτὴ καθ' αὑτό, ἢ ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ἡ μὲν Ἀκολουθία τῶν ψυχῶν μετατίθεται εἰς τὸ Σάββατον πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου· ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς ψάλλεται μόνη, καθὼς ἐστι τετυπωμένη.

Γ΄. Ἐὰν τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ά. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς ς΄. καὶ τῶν Ἁγίων δ΄. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτά, καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ Τροπάριον αὐτῆς. Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς, δίς. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς, δίς. Ἀναβαθμοί, τὸ ά. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἤχου. Προκείμενον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Ν΄. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς. Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων· Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἁγίων· εἶτα, Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ΄. ᾠδῇ, ἡ τῆς Ἑορτῆς μόνη μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς. Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, κτλ. Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τό Ἐξαιρέτως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς, καὶ μετ' αὐτό, Εἴδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Τὸ ἀνωτέρω Ἄρθρον, μὴ εὑρισκόμενον ἐν τῷ Τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἀνεπληρώθη ἐκ τοῦ παλαιοῦ Τυπικοῦ. Κατὰ τὰς ἀνεκδότους ὅμως Σημειώσεις περὶ τυπικῆς διατάξεως, τὰς σωζομένας ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ, ἡ μὲν Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς, τυχοῦσα τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου, ψάλλεται ἀμιγὴς ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ· ἡ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ὁσίων Πατέρων ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Δ΄. Ἐὰν τύχῃ τῇ β΄. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριῳδίου γ΄. Ἐγκρατείᾳ τὴν σάρκα· καὶ τὰ δύο ἕτερα· καὶ γ΄. τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, Ἔλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε, ἅπαξ, καὶ δύο τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς ἡ λοιπὴ αὐτῆς ἑορτάσιμος Ἀκολουθία, ἄνευ Τριῳδίου. Μετὰ τὴν Μεγάλην Δοξολογίαν, τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου· αἱ δὲ Ὧραι ἀναγινώσκονται ἐν τοῖς κελλίοις χῦμα, ἄνευ μετανοιῶν. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου, εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τῇ δὲ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς, καὶ γίνεται αὐτῆς ἡ Ἀπόδοσις. Ἀπόδειπνον δὲ λέγομεν τὸ Μικρὸν ἐν τοῖς κελλίοις, διὰ τὸ τῆς Ἑορτῆς αἰδέσιμον. Καὶ ταῦτα μὲν διὰ τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν· οἱ δὲ ἐν τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις ἀκολουθήτωσαν, κατὰ τὰ ἀρχαῖα τῶν Κτιτόρων αὐτῶν Τυπικά.

Περὶ τοῦ, πόσας ἡμέρας ἑορτάζεται, καὶ πότε ἀποδίδοται ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς.

§. 1. Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχῃ πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου, ἑορτάζεται ἡμέρας ὀκτώ.

§. 2. Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῇ β΄. ἢ τῇ γ΄. τῆς Ἀποκρέω, ἀποδίδοται τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.

§. 3. Ἐὰν τύχῃ τῇ δ΄. ἢ τῇ ε΄. ἢ τῇ ς΄. ἢ τῷ Σαββάτῳ, τῆς Ἀποκρέω, ἀποδίδοται τῇ γ΄. τῆς Τυροφάγου.

§. 4. Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῇ β΄. τῆς Τυροφάγου, ἀποδίδοται τῇ ε΄. τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.

§. 5. Ἐὰν τύχῃ τῇ γ΄. ἢ τῇ δ΄. τῇ ε΄. τῇ ς΄. ἢ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου, ἀποδίδοται τῇ Κυριακῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.

Digitized by Google

§. 6. Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ἑορτάζεται μίαν μόνην ἡμέραν, καὶ ἀποδίδοται εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς αὐτῆς Κυριακῆς.

§. 7. Ὡσαύτως μίαν ἡμέραν ἑορτάζεται, ἐὰν τύχῃ τῇ β΄. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ὡς προείρηται Ἄρθρῳ Δ΄.

ΤΗ Β΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ τρία Προσόμοια Στιχηρὰ, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἀπερίγραπτον Λόγον καὶ ὑπερούσιον, τὸν οὐρανίοις θρόνοις, ἐποχούμενον δόξῃ, εἰσδέχεται ἀγκάλαις ὁ Συμεὼν, ἐκβοῶν· Νῦν ἀπόλυσον, κατὰ τὸ ῥῆμά σου Σῶτερ, ἡ τῶν πιστῶν, σωτηρία καὶ ἀπόλαυσις.

Βρέφος ὁρῶν σε ἐβόα ὁ θαυμαστὸς Συμεὼν, τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα· Φρίττω καὶ πτοοῦμαι χερσὶν ἐμαῖς, ἀγκαλίσασθαι Δέσποτα· ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ τὸν δοῦλόν σου ἐκζητῶ, νῦν ἀπόλυσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Νῦν ἀνοιγέσθω ἡ πύλη ἡ ἐπουράνιος· ὁ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, γεννηθεὶς Θεὸς Λόγος, ἐτέχθη ἐκ Παρθένου, σάρκα λαβὼν, τὴν βροτείαν βουλόμενος, ἀνακαλέσασθαι φύσιν ὡς ἀγαθὸς, καὶ βαλεῖν ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄. Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἡ ἱερὰ Μήτηρ, καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ, τὸν τοῦ κόσμου Ποιητὴν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος, ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου· ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Ἄνθραξ ὁ προσοφθεὶς, τῷ θείῳ Ἡσαΐᾳ, Χριστὸς ὡς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, νῦν τῷ Πρεσβύτῃ δίδοται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Φόβῳ τε καὶ χαρᾷ, ἀγκάλαις τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ᾐτεῖτο λύσιν, ὑμνῶν τὴν Θεομήτορα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέχου ὦ Συμεὼν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ κόσμου τὸ σωτήριον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Χαῖρε κεχαριτωμένη.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα Στιχηρὰ, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α΄. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Λέγε Συμεὼν, τίνα φέρων ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ ἀγάλλῃ; τίνι κράζεις καὶ βοᾷς, Νῦν ἠλευθέρωμαι, εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου; Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δέχου Συμεὼν, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον, Μωσῆς νομοθετοῦντας, προεώρα ἐν Σινᾶ, βρέφος γενόμενον, νόμῳ ὑποταττόμενον. Οὗτός ἐστιν, ὁ διὰ νόμου λαλήσας· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφήταις ῥηθείς· ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ᾄσμασιν ἐνθέοις, Χριστῷ συναντηθῶμεν, καὶ δεξώμεθα αὐτὸν, οὗ τὸ σωτήριον ὁ Συμεὼν ἑώρακεν. Οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυῒδ καταγγέλλει· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας· ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ νόμῳ φθεγγόμενος. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκστὰς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρὸς ἑκὼν προσφέρεται, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς. Ἀπόλυσον κράζων, ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότῃ· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου. Ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴσοδος, Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ᾗ ἐξήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ Κεφ. ιβ΄. 51. ιγ΄. 1.

Digitized by Google

γῆς Αἰγύπτου, λέγων· Ἁγίασόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενὲς, διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. Εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· Μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ᾗ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν. Καὶ φυλάξασθε τὸν νόμον αὐτοῦ. Καὶ ἔσται, ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ ἀφοριεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ. Ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε μετὰ ταῦτα ὁ υἱός σου λέγων· Τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· Ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος, ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Ἡνίκα δὲ ἐσκλήρυνε Φαραὼ τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ Κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι. Καὶ ἔσαι εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου· ὅτι οὕτως ἔφη Κύριος ὁ παντοκράτωρ· Ὅτι τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί. Καὶ ἔσαι πᾶς ὃς ἂν τέξῃ παιδίον ἄρσεν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. Καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὸ Ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἱερέα, ἕως πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως. Καὶ μετὰ ταῦτα προσοίσει τῷ Κυρίῳ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς, ἢ τρυγόνος, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου πρὸς τὸν Ἱερέα· ἢ, ἀντὶ τούτων, προσοίσει ἔναντι Κυρίου δύο νεοσσοὺς περισερῶν, ἢ δύο τρυγόνας. Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ Ἱερεύς· ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι οὗτοί μοί εἰσιν ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ εἴληφα αὐτοὺς, καὶ ἡγίασα αὐτοὺς ἐμοί, ἀντὶ τῶν πρωτοτόκων τῶν Αἰγυπτίων, ᾗ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· εἶπεν ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ϛ. 1. Ἐγένετο τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ Βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου· καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφὶμ εἱστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατεκάλυπτον τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκάλυπτον τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον· Ὦ τάλας ἐγώ! (ὅτι κατανένυγμαι)· ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χείλη ἔχων ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χείλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαὼθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρός με ἓν τῶν Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβε ἀπὸ τοῦ Θυσιαστηρίου. Καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, ἥψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου, λέγοντος· Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ εἶπον· Ἰδοὺ ἐγώ εἰμι, ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπε· Πορεύθητι, καὶ εἰπὲ τῷ λαῷ τούτῳ· Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. Καὶ εἶπα· Ἕως πότε Κύριε; καὶ εἶπεν. Ἕως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος. Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἰδοὺ Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης, καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἡττηθήσεται ἐν αὐτοῖς. Κεφ. ιθ. 1. Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας κυρίων σκληρῶν, τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. Καὶ πίονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὁ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται. Τάδε λέγει Κύριος· Ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοί σου; καὶ ἀναγγειλάτωσάν σοι, καὶ εἰπάτωσαν· Τί βεβούλευται Κύριος Σαβαὼθ ἐπ' Αἴγυπτον; Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς γυναῖ-

Digitized by Google

κες, ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαώθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς. Καὶ ἔσται Θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὅριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου· ὅτι κεκράξονται πρὸς Κύριον, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον, ὃς σώσει αὐτούς. Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίαν καὶ δῶρον, καὶ εὔξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι (*).

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν νόμον πάλαι ἐν Σινᾷ δοὺς τῷ Μωσεῖ, σήμερον βρέφος ὁρᾶται· καὶ κατὰ νόμον, ὡς νόμου Ποιητὴς, τὸν νόμον ἐκπληρῶν, ναῷ προσάγεται, καὶ τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. Δεξάμενος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν δεσμῶν τὴν ἔκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, γηθοσύνως ἐβόα· Εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ' ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν φανερωθέν· φῶς διασκεδάζον, τῶν ἀπίστων ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ δόξαν τοῦ νεολέκτου Ἰσραὴλ· διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν ἄληκτον ζωὴν, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ, ἐν Σινᾷ νόμον ἐπιδοὺς, τοῖς νομικοῖς ὑποκύπτει θεσμοῖς, δι' ἡμᾶς ὡς εὔσπλαγχνος καθ' ἡμᾶς γεγονώς· Νῦν ὁ καθαρὸς Θεὸς, ὡς παιδίον ἅγιον, μήτραν διανοῖξαν ἁγνὴν, ἑαυτῷ ὡς Θεὸς συγκομίζεται, τῆς τοῦ νόμου κατάρας ἐλευθερῶν, καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ὅνπερ οἱ ἄνω Λειτουργοὶ, τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεὼν, ὑλικαῖς ἀγκάλαις δεχόμενος, τὸ Θεῖον τοῖς ἀνθρώποις ἑνοῦσθαι ἐκήρυττε· καὶ βροτὸν τὸν οὐράνιον Θεὸν ὀπτανόμενος, ἀναχωρῶν τῶν ἐπὶ γῆς, χαρμονικῶς ἀνέκραζεν· Ὁ τοῖς ἐν σκότει τὸ ἀνέσπερον φῶς ἀποκαλύπτων, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητής· οὗτός ἐστιν ὃν ὁ Δαυῒδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν Ἱερὸν ἡ ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν Ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ· ἁπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ Κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Οἱ δὲ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται, χαίρων τῷ πνεύματι τὸν Νομοδότην Μωσέως, καὶ πληρωτὴν τοῦ νόμου, ἀγκάλαις εἰσδέξασθαι· ἐκεῖνος μὲν, διὰ γνόφου καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς θεόπτης ἠξίωτο, καὶ κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τῶν Ἑβραίων τὰς ἀπίστους καρδίας διήλεγξεν· οὗτος δὲ, τὸν προαιώνιον Λόγον τοῦ Πατρὸς, σωματωθέντα ἐβάστασε, καὶ τῶν Ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὸ φῶς, τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν. Καὶ Ἄννα Προφῆτις ἀναδείκνυται, τὸν Σωτῆρα λυτρωτὴν τοῦ Ἰσραὴλ κηρύττουσα. Αὐτῷ βοήσωμεν· Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἡ ἱερὰ Μήτηρ, καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ, τὸν τοῦ κόσμου Ποιητὴν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος, ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου· ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφὰς καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς

(*) Ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρου ἀναγνώσματος, τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον ἐκ τοῦ 43 καὶ 44 Κεφαλαίου τῆς προφητείας τοῦ Ἰεζεκιήλ. Τὸ δὲ δουκοῦν παλαιότερον τῶν χειρογράφων οὐκ ἔχει οὔτε Λιτὴν, οὔτε Καθίσματα, εἰμὴ τὰ Ἀπόστιχα μόνον μεθ' ἑνὸς Δοξαστικοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, εὑρισκόμενον ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Δ'. τοῦ παρόντος μηνός.

Digitized by Google

γὰρ εὑρίσκομεν αὐτὸν, τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθηνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεὼν βασταχθέντα, οὐ δοκήσει οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Γερμανοῦ· οἱ δὲ, Ἀνατολίου.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκὶ, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος βαρύς. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου Σιὼν, καὶ ὑπόδεξαι τὸν Βασιλέα Χριστόν· ἄσπασαι τὴν Μαριὰμ, τὴν ἐπουράνιον πύλην· αὕτη γὰρ θρόνος Χερουβικὸς ἀνεδείχθη· αὕτη βαστάζει τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· νεφέλη φωτὸς ὑπάρχει ἡ Παρθένος, φέρουσα ἐν σαρκὶ Υἱὸν πρὸ Ἑωσφόρου· ὃν λαβὼν Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἐκήρυξε λαοῖς, Δεσπότην αὐτὸν εἶναι, ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Τὸν ἐκλάμψαντα πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐκ μήτρας Παρθενικῆς, φέρουσα ἐν τῷ ναῷ, ἡ ἀπειρόγαμος Μήτηρ, τὸν ἐν Σιναίῳ νομοθετήσαντα ὄρει, τῇ διατάξει τῇ νομικῇ πειθαρχοῦντα, προσῆγεν Ἱερεῖ, πρεσβύτῃ καὶ δικαίῳ, Χριστὸν τὸν Κύριον, ἰδεῖν χρηματισθέντι· ὃν δεξάμενος Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἠγαλλιάσατο βοῶν· Θεὸς ὑπάρχει οὗτος, Πατρὶ συναΐδιος, καὶ Λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Τὸν ὀχούμενον ἐν ἅρμασι Χερουβὶμ, καὶ ὑμνούμενον ἐν ᾄσμασι Σεραφὶμ, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις ἡ Θεοτόκος Μαρία, ἀπειρογάμως ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, τὸν Νομοδότην νόμου, πληροῦντα νόμου τάξιν, ἐδίδου χερσὶ πρεσβύτου Ἱερέως· ζωὴν δὲ φέρων, ζωῆς ᾐτεῖτο λύσιν, λέγων· Δέσποτα, νῦν ἀπόλυσόν με, μηνύσαι τῷ Ἀδὰμ, ὡς εἶδον ἄτρεπτον βρέφος, Θεὸν προαιώνιον, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ, σήμερον τῷ θείῳ Ἱερῷ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτικαῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις· καὶ ὑπὸ Ἰωσὴφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζεῦγος τρυγόνων τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν· περιστερῶν δὲ δύο νεοσσοὺς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. Τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεὼν, τὸ πέρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοι· ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τοῦ Χριστωνύμου λαοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Χορὸς Ἀγγελικὸς, ἐκπληττέσθω τὸ θαῦμα· βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακράξωμεν ὕμνον, ὁρῶντες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, γηραλέαις νῦν, ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου Ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δι' ἐμὲ, ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεὸς, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσηται, τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν, Θεὸν φανέντα σαρκί· καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατεῖδον, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.
Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τȣ δ'. Ἦχȣ.
Προκείμενον, Ἦχος δ'.
Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.
Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου. Πᾶσα πνοή.
Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.
Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.
Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον,
Ἦχος πλ. β'.

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκστὰς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένȣ ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρὸς ἑκὼν προσφέρεται, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς. Ἀπόλυσον κράζων, ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότῃ· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου. Ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε, δόξα σοι.

Μετὰ τȣ̃το ψάλλεται ὁ Κανὼν, ȣ̃ ἡ Ἀκροστιχίς· Χριστὸν γεγηθὼς Πρέσβυς ἀγκαλίζεται.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.
Ὠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπό-
» λευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
» ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυ-
» ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥ' ἀνάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἥλιος, ἐν νεφέλῃ γὰρ κούφῃ, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἰσχύσατε χεῖρες Συμεὼν, τῷ γήρᾳ ἀνειμέναι, καὶ κνῆμαι παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, εὐθυβόλως κινεῖσθε, Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν. Χορείαν σὺν Ἀσωμάτοις στήσαντες, ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Συνέσει ταθέντες οὐρανοὶ εὐφράνθητε, ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ· ὑπερθεέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
» στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
» ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Ὁ πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, πρωτότοκος νήπιος, Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀδὰμ χεῖρα προτείνων ἐπέφανε.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτῃ, Πρωτόπλαστον ἔμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λόγον, νηπιάσας ἐπέφανε.

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν ταύτῃ, Θεότητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως νηπιάσας ἀνέδειξε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θυέλλῃ· νῦν δὲ Συμεὼν, τὸν σαρκωθέντα Θεὸν, ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσατο· καὶ γεγηθὼς ἐπείγετο τῶν τῇδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου Χριστέ·
» τῆς κιβωτȣ̃ γὰρ προελθὼν, τȣ̃ ἁγιάσμα-
» τός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς
» δόξης σȣ, ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορȣ́μενος·
» καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Γηθόμενος Συμεὼν, τῶν ἀπορρήτων μύστα, ἡ Θεοτόκος ἐβόα, ὃν ὑφ' Ἁγίου πάλαι κεχρημάτισαι Πνεύματος, νηπιάσαντα Λόγον, Χριστὸν ἐναγκαλίζου, κράζων αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ἣν ἤλπισας Συμεὼν ἡλικιώτην βρεφῶν, χαίρων ὑπόδεξαι Χριστὸν, τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ θείου τὴν παράκλησιν, τὸν νόμου Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, πληροῦντα νόμου τάξιν, κράζων αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Θεώμενος Συμεὼν Λόγον τὸν ἄναρχον, μετὰ σαρκὸς, ὡς ἐν θρόνῳ Χερουβικῷ, Παρθένῳ ἐποχȣ́μενον, τὸν αἴτιον τοῦ εἶναι τὰ πάντα, ὡς βρέφος, ἐκπλαγεὶς ἐβόα αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
» ἐπηρμένῳ Θεὸν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δο-
» ρυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ
» εἶδον σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου,
» καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Συνεὶς ὁ θεῖος Πρέσβυς, τὴν προφανεῖσαν πάλαι τῷ Προφήτῃ δόξαν, χερσὶ Λόγον βλέπων Μητρὸς κρατούμενον, ὦ χαίροις, ἐβόα, Σεμνή· ὡς γὰρ θρόνος περιέχεις τὸν Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Προκύψας ὁ Πρεσβύτης, καὶ τῶν ἰχνῶν ἐνθέως ἐφαψάμενος, τῆς ἀπειρογάμου καὶ Θεομήτορος, Πῦρ, ἔφη, βαστάζεις Ἁγνή· βρέφος

Digitized by Google

φρίττω ἀγκαλίσασθαι Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ρύπτεται Ἡσαΐας, τοῦ Σεραφὶμ τὸν ἄνθρακα δεξάμενος, ὁ Πρέσβυς ἐβόα τῇ Θεομήτορι· σὺ ὥσπερ λαβίδι χερσὶ λαμπρύνεις με, ἐπιδοῦσα ὃν φέρεις, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλ-
» μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
» Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Σιὼν σὺ λίθος, ἐναπετέθης, ταῖς ἀπειθοῦσι προσκόμματος, καὶ σκανδάλου πέτρα, ἀῤῥαγὴς πιστῶν σωτηρία.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτῆρα, τοῦ πρὸ αἰώνων σε φύσαντος, τὴν βροτῶν δι' οἶκτον, νῦν ἀσθένειαν περιέθου.

Υἱὸν Ὑψίστου, Υἱὸν Παρθένου, Θεὸν παιδίον γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν ἀπόλυσον ἐν εἰρήνῃ.

Κοντάκιον, Ἦχος α'.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν, εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν, ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Θεοτόκῳ προσδράμωμεν, οἱ βουλόμενοι κατιδεῖν τὸν Υἱὸν αὐτῆς, πρὸς Συμεὼν ἀπαγόμενον· ὅνπερ οὐρανόθεν οἱ Ἀσώματοι βλέποντες, ἐξεπλήττοντο λέγοντες· Θαυμαστὰ θεωροῦμεν νυνὶ καὶ παράδοξα, ἀκατάληπτα, ἄφραστα· ὁ τὸν Ἀδὰμ δημιουργήσας βαστάζεται ὡς βρέφος· ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου· ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων ἀπεριγράπτως ὑπάρχων τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ἑκὼν περιγράφεται σαρκί, οὐ Θεότητι, ὁ μόνος φιλάνθρωπε.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ ὁ δίκαιος Συμεών.

Στίχοι.

Κόλπους Πατρὸς τυποῦσι τοῦ σοῦ, Χριστέ μου,
Τοῦ Συμεὼν αἱ χεῖρες, αἳ φέρουσί σε.

Δέξατο δευτερίῃ Χριςὸν Συμεὼν παρὰ Νηῷ.

Τεσσαράκοντα ἡμερῶν διελθουσῶν, μετὰ τὴν σωτήριον τοῦ Κυρίου ἐνανθρώπησιν, ἐκ τῆς ἁγίας Ἀειπαρθένου ἄνευ ἀνδρὸς γέννησιν, κατ' αὐτὴν τὴν σεβασμιωτάτην ἡμέραν προσήχθη τῷ Ἱερῷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς παρά τε τῆς παναγνοῦ αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ Ἰωσὴφ τοῦ δικαίου, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ σκιώδους καὶ νομικοῦ γράμματος· ὅτε καὶ ὁ γηραιὸς Συμεὼν καὶ πρεσβύτης ὃς ἦν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κεχρηματισμένος μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἰδεῖν τὸν Χριστὸν Κυρίου, δεξάμενος αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ ἀνθομολογησάμενος· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐξεβόησε· καὶ μετὰ περιχαρείας τοῦ τῇδε βίου μετέστη, τῶν ἐπιγείων ἀνταλλαξάμενος τὰ οὐράνια καὶ ἀτελεύτητα. Ἡ τοιαύτη δὲ σύναξις τελεῖται ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῷ ὄντι ἐν Βλαχέρναις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθοδώρου.

Στίχ. Ἀγαθοδώρῳ δῶρον ἐξ ἐμῶν λόγων.
Δωρῷ, δοθέντι τῷ Θεῷ δι' αἱμάτων.

Οὗτος, νέος ὢν, προσήχθη τῷ Ἄρχοντι Τυανέων· καὶ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν ξέεται· καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πεπυρακτωμένης τίθεται· καὶ μαχαίρᾳ τὴν γλῶτταν τέμνεται· καὶ πυράγρα τοὺς ὀδόντας ἐκτίλλεται· τὴν δορὰν τοῦ προσώπου ξυρῷ ἀφαιρεῖται· τὰς κνήμας καὶ τὰ σκέλη συντρίβεται· κοντῷ τὰς πλευρὰς περιπείρεται· ὀβελίσκους πεπυρακτωμένους διὰ τῶν μηνίγκων δέχεται· καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησιν.

Αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεο-
» λογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐ-
» νοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
» μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

Ἀδὰμ ἐμφανίσων ἄπειμι, εἰς Ἅδου διατρίβοντι, καὶ τῇ Εὔᾳ προσκομίσων εὐαγγέλια, Συμεὼν ἀνεβόα, σὺν Προφήταις χορεύων· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γένος χοϊκὸν ῥυσάμενος Θεὸς, ἕως τοῦ Ἅδου ἥξει· αἰχμαλώτοις δὲ παρέξει πᾶσιν ἄφεσιν, καὶ ἀνάβλεψιν πηροῖς, ὡς ἀλάλοις βοῆσαι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σοῦ τὴν καρδίαν Ἄφθορε, ῥομφαία διελεύσεται, Συμεὼν τῇ Θεοτόκῳ προηγόρευσεν, ἐν Σταυρῷ καθορώσης, σὸν Υἱὸν, ᾧ βοῶμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας
» προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαὸς Ἰσραὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὸν Ἐμμανουὴλ ὁρῶν παιδίον ἐκ Παρθένου, πρὸ προσώ-

Digitized by Google

τοῦ τῆς θείας κιβωτοῦ νῦν χόρευε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰδοὺ, Συμεὼν ἀνεβόα, τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον οὗτος ἔσται, Θεὸς ὢν καὶ παιδίον· τούτῳ πίστει μέλψωμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωὴ πεφυκὼς οὗτος ἔσται, πτῶσις ἀπειθοῦσι, νηπιάσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἀνάστασις πᾶσι, τοῖς πίστει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ.

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὠδῇ ταύτῃ. Ἦχος γ'.

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἁγνή.

Ἀγκαλίζεται χερσὶν, ὁ Πρεσβύτης Συμεὼν, τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουληθεὶς ὁ Πλαστουργὸς, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδὰμ, μήτραν ᾤκησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἁγνῆς.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν μακαρίζει σε Ἁγνὴ, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντὸς, ὃν βαστάζει Συμεὼν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτὴν, καὶ πῶς γέρων κεκμηκὼς, σὲ κατέχει ἐν χερσί;

Ζήσας ἔτη Συμεὼν, ἕως εἶδε τὸν Χριστὸν, καὶ ἐβόα πρὸς αὐτόν· Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὶς ἡ μυστικὴ ἡ τὸν ἄνθρακα Χριστὸν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐνηνθρώπησας, ὁ προάναρχος Θεὸς, καὶ ναῷ προσφέρεσαι, τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντὸς, ὑπεδέξατο αὐτὸν, Συμεὼν ὁ Ἱερεύς.

Λαμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸν, ὅπως ἴδω καθαρῶς καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε ἁγνὴ, τί προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον βρέφος ἀποδοὺς, ἐν ἀγκάλαις Συμεών;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστουργοῦ, ὅτι εἶδόν σε Χριστὲ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὃν οἱ ἄνω λειτουργοὶ, τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεὼν, ἀγκαλίζεται χερσί.

Δόξα.

Ἡ τῇ φύσει μὲν Μονὰς, τοῖς προσώποις δὲ Τριὰς φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Καὶ νῦν.

Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱὸν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνωμεν.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζεῦγος, δυάς τε τὴν νεοσσῶν· ἀνθ' ὧν ὁ θεῖος Πρέσβυς, καὶ σώφρων Ἄννα Προφῆτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, καὶ οἴῳ γόνῳ Πατρὸς, ἐν τῷ ναῷ προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

Ἀπέδωκάς μοι ἐβόα Συμεὼν, τοῦ σωτηρίου σου Χριστὲ ἀγαλλίασιν· ἀπόλαβέ σου τὸν λάτριν, τὸν τῇ σκιᾷ κεκμηκότα, νέον τῆς χάριτος, Ἱεροκήρυκα μύστην, ἐν αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Ἱεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφητεύουσα, ἡ σώφρων καὶ ὁσία, καὶ πρεσβυρὰ τῷ Δεσπότῃ, ἐν τῷ ναῷ διαῤῥήδην· τὴν Θεοτόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον. Ἐκ γ'.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ, παραστὰς ὁ Πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην, κραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἴρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φιλάνθρωπος, τῷ ναῷ νῦν προσάγεται· καὶ τοῦτον εἰσδέχεται, γηραιαῖς ἀγκάλαις, Συμεὼν ὁ πρέσβυς, Νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα· κατεῖδον γάρ σε σήμερον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἐθνῶν ἐπέφανας Κύριε, ἐπὶ κούφης καθήμενος, νεφέλης ὁ Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀποπληρῶν, καὶ τὴν ἀρχὴν, καθυποφαίνων τῆς νέας χάριτος· διό σε θεασάμενος, ὁ Συμεὼν ἀνεκραύγαζεν· Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῇ Θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς εὐδόκησας, ἀγκάλαις κρατύμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν ἐπεδόθης, τοῦ Θεοδόχου Συμεὼν, ὁ τῇ χειρί σου

Digitized by Google

φρίττω ἀγκαλίσασθαι Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ρ'ύπτεται Ἡσαΐας, τοῦ Σεραφὶμ τὸν ἄνθρακα δεξάμενος, ὁ Πρέσβυς ἐβόα τῇ Θεομήτορι· σὺ ὥσπερ λαβίδι χερσὶ λαμπρύνεις με, ἐπιδοῦσα ὃν φέρεις, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

'Ωδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλ-
» μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
» Θεοῦ Χριστὲ, σὺ Θεός μου.

Σιὼν σὺ λίθος, ἐναπετέθης, ταῖς ἀπειθοῦσι προσκόμματος, καὶ σκανδάλου πέτρα, ἀῤῥαγὴς πιστῶν σωτηρία.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτῆρα, τοῦ πρὸ αἰώνων σε φύσαντος, τὴν βροτῶν δι' οἶκτον, νῦν ἀσθένειαν περιέθου.

Υἱὸν Ὑψίστου, Υἱὸν Παρθένου, Θεὸν παιδίον γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν ἀπόλυσον ἐν εἰρήνῃ.

Κοντάκιον, Ἦχος α'.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν, εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν, ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Θεοτόκῳ προσδράμωμεν, οἱ βουλόμενοι κατιδεῖν τὸν Υἱὸν αὐτῆς, πρὸς Συμεὼν ἀπαγόμενον· ὅν περ οὐρανόθεν οἱ Ἀσώματοι βλέποντες, ἐξεπλήττοντο λέγοντες· Θαυμαστὰ θεωροῦμεν νυνὶ καὶ παράδοξα, ἀκατάληπτα, ἄφραστα· ὁ τὸν Ἀδὰμ δημιουργήσας βαστάζεται ὡς βρέφος· ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου· ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων ἀπεριγράπτως ὑπάρχων τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ἑκὼν περιγράφεται σαρκὶ, οὐ Θεότητι, ὁ μόνος φιλάνθρωπε.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ ὁ δίκαιος Συμεών.

Στίχοι.

Κόλπȣς Πατρὸς τυπȣ̃σι τοῦ σȣ̃, Χριστέ μου,
Τοῦ Συμεὼν αἱ χεῖρες, αἳ φέρουσί σε.

Δέξατο δευτερίῃ Χριςὸν Συμεὼν παρὰ Νηῷ.

Τεσσαράκοντα ἡμερῶν διελθουσῶν, μετὰ τὴν σωτήριον τȣ̃ Κυρίου ἐνανθρώπησιν, ἐκ τῆς ἁγίας Ἀειπαρθένου ἄνευ ἀνδρὸς γέννησιν, κατ' αὐτὴν τὴν σεβασμιωτάτην ἡμέραν προσήχθη τῷ Ἱερῷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς παρά τε τῆς πανάγνου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ Ἰωσὴφ τοῦ δικαίου, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ σκιώδους καὶ νομικȣ̃ γράμματος· ὅτε καὶ ὁ γηραιὸς Συμεὼν καὶ πρεσβύτης ὃς ἦν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κεχρηματισμένος μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἰδεῖν τὸν Χριστὸν Κυρίου, δεξάμενος αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ ἀνθομολογησάμενος· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σȣ Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σȣ, ἐξεβόησε· καὶ μετὰ περιχαρείας τοῦ τῇδε βίου μετέστη, τῶν ἐπιγείων ἀνταλλαξάμενος τὰ οὐράνια καὶ ἀτελεύτητα. Ἡ τοιαύτη δὲ σύναξις τελεῖται ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῷ ὄντι ἐν Βλαχέρναις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθοδώρου.

Στίχ. Ἀγαθοδώρῳ δῶρον ἐξ ἐμῶν λόγων.
Δωρῷ, δοθέντι τῷ Θεῷ δι' αἱμάτων.

Οὗτος, νέος ὢν, προσήχθη τῷ Ἄρχοντι Τυανέων· καὶ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν ξέεται· καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πεπυρακτωμένης τίθεται· καὶ μαχαίρᾳ τὴν γλῶτταν τέμνεται· καὶ πυράγρα τοὺς ὀδόντας ἐκτίλλεται· τὴν δορὰν τοῦ προσώπου ξυρῷ ἀφαιρεῖται· τὰς κνήμας καὶ τὰ σκέλη συντρίβεται· κοντῷ τὰς πλευρὰς περιπείρεται· ὀβελίσκους πεπυρακτωμένους διὰ τῶν μηνίγκων δέχεται· καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησιν.

Αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

'Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεο-
» λογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐ-
» νοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
» μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

Ἀδὰμ ἐμφανίσων ἄπειμι, εἰς Ἅδου διατρίβοντι, καὶ τῇ Εὔᾳ προσκομίσων εὐαγγέλια, Συμεὼν ἀνεβόα, σὺν Προφήταις χορεύων· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γένος χοϊκὸν ῥυσάμενος Θεὸς, ἕως τοῦ Ἅδου ἥξει· αἰχμαλώτοις δὲ παρέξει πᾶσιν ἄφεσιν, καὶ ἀνάβλεψιν πηροῖς, ὡς ἀλάλοις βοῆσαι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σȣ̃ τὴν καρδίαν Ἄφθορε, ῥομφαία διελεύσεται, Συμεὼν τῇ Θεοτόκῳ προηγόρευσεν, ἐν Σταυρῷ καθορώσης, σὸν Υἱὸν, ᾧ βοῶμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας
» προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαὸς Ἰσραὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὸν Ἐμμανουὴλ ὁρῶν παιδίον ἐκ Παρθένου, πρὸ προσώ-

Digitized by Google

που τῆς θείας κιβωτοῦ νῦν χόρευε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰδού, Συμεὼν ἀνεβόα, τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον οὗτος ἔσται, Θεὸς ὢν καὶ παιδίον· τούτῳ πίστει μέλψωμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωὴ πεφυκὼς οὗτος ἔσται, πτῶσις ἀπειθοῦσι, νηπιάσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἀνάστασις πᾶσι, τοῖς πίστει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ.

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὠδῇ ταύτῃ. Ἦχος γ'.

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἁγνή.

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ Πρεσβύτης Συμεών, τὸν τοῦ νόμου Ποιητήν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουληθεὶς ὁ Πλαστουργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ, μήτραν ᾤκησε τὴν σήν, τῆς Παρθένου καὶ ἁγνῆς.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν μακαρίζει σε Ἁγνή, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδετε Χριστόν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βαστάζει Συμεών, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέρων κεκμηκώς, σὲ κατέχει ἐν χερσί;

Ζήσας ἔτη Συμεών, ἕως εἶδε τὸν Χριστόν, καὶ ἐβόα πρὸς αὐτόν· Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὶς ἡ μυστικὴ ἡ τὸν ἄνθρακα Χριστόν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐνηνθρώπησας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ ναῷ προσφέρεσαι, τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὑπεδέξατο αὐτόν, Συμεὼν ὁ Ἱερεύς.

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχήν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, ὅπως ἴδω καθαρῶς καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε ἁγνή, τί προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον βρέφος ἀποδοὺς, ἐν ἀγκάλαις Συμεών;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστουργοῦ, ἔτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὃν οἱ ἄνω λειτουργοί, τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεών, ἀγκαλίζεται χερσί.

Δόξα.

Ἡ τῇ φύσει μὲν Μονάς, τοῖς προσώποις δὲ Τριάς φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Καὶ νῦν.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κα-
» τίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν
» μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
» κον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱὸν, πρωτοτο-
» κούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνωμεν.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζεῦγος, δυάς τε ἣν νεοσσῶν· ἀνθ' ὧν ὁ θεῖος Πρέσβυς, καὶ σώφρων Ἄννα Προφῆτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, καὶ οἴῳ γόνῳ Πατρὸς, ἐν τῷ ναῷ προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

Ἀπέδωκάς μοι ἐβόα Συμεὼν, τοῦ σωτηρίου σου Χριστὲ ἀγαλλίασιν· ἀπόλαβέ σου τὸν λάτριν, τὸν τῇ σκιᾷ κεκμηκότα, νέον τῆς χάριτος, Ἱεροκήρυκα μύστην, ἐν αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Ἱεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφητεύουσα, ἡ σώφρων καὶ ὁσία, καὶ πρεσβυρὰ τῷ Δεσπότῃ, ἐν τῷ ναῷ διαῤῥήδην· τὴν Θεοτόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον. Ἐκ γ'.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ, παραστὰς ὁ Πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην, κραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἴρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φιλάνθρωπος, τῷ ναῷ νῦν προσάγεται· καὶ τοῦτον εἰσδέχεται, γηραιαῖς ἀγκάλαις, Συμεὼν ὁ πρέσβυς, Νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα· κατεῖδον γάρ σε σήμερον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἐθνῶν ἐπέφανας Κύριε, ἐπὶ κούφης καθήμενος, νεφέλης ὁ Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀποπληρῶν, καὶ τὴν ἀρχήν, καθυποφαίνων τῆς νέας χάριτος· διό σε θεασάμενος, ὁ Συμεὼν ἀνεκραύγαζεν· Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῇ Θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς εὐδόκησας, ἀγκάλαις κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν ἐπεδόθης, τοῦ Θεοδόχου Συμεών, ὁ τῇ χειρί σου

Digitized by Google

κρατῶν τὰ σύμπαντα· διὸ, Νῦν ἀπολύεις με, περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἐν εἰρήνῃ τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἅρματος Χερουβὶμ, ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικὰ καὶ ἐκ τȣ̃ Κανόνος, ἡ γ'. καὶ ς'. Ὠδή.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεȣ̃, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνε τὸ οὖς σου.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Στίχ. β'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Στίχ. γ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σȣ ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Εἰσοδικόν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ Σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν Ἐθνῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Ἀπολυτίκιον· Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Κοντάκιον· Ὁ μήτραν παρθενικήν.

Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως· Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.

Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, κτλ.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου, καὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἐπειδὴ συμβαίνει πολλάκις, ὅτι τὸ Πάσχα γίνεται προϊμώτερον, ἄρχεσθαι τὰς νησίμους ἡμέρας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἀπ' αὐτῆς σχεδὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Φεβρουαρίου, καὶ ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν, ȣ̓́τε μεθέορτα λέγονται, οὔτε Δοξαστικὰ Ἰδιόμελα, ἀλλὰ Θεοτοκία, ἢ Σταυροθεοτοκία, ὅμοια τοῖς Προσομοίοις τȣ̃ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, διὰ τȣ̃το ἐτέθησαν, ἐν τῷ τέλει τȣ̃ παρόντος Μηνὸς, τοιαῦτα Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία, διὰ τὰ Προσόμοια τȣ̃ Ἑσπερινȣ̃· ὡσαύτως καὶ ἕτερα, διὰ τὰ Καθίσματα τῆς γ'. Ὠδῆς, χρήσιμα τὰ πάντα εἰς τὰς ἐφεξῆς ἡμέρας τῶν μεθεόρτων, ὅταν τύχωσιν ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, ἵνα ἔχῃ αὐτὰ καθεὶς ἐκ τȣ̃ προχείρου. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον προσετέθησαν ἔτι καὶ εἰς τὴν θ'. ια'. ιγ'. καὶ ιδ'. τȣ̃ παρόντος Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία, μετὰ τὰ Προσόμοια τῶν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις Ἁγίων, ὡς μὴ ψαλλομένων τῶν Δοξαστικῶν αὐτῶν, ὡς προείρηται νηστείας οὔσης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ Ποιητὴς τῶν ἁπάντων, καὶ Λυτρωτὴς ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένȣ, τῷ ναῷ προσηνέχθη· ὅθεν ὁ Πρεσβύτης τοῦτον λαβὼν, μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Ἀγαθὲ ἐν εἰρήνῃ ὡς ηὐδόκησας.

Ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου λαβὼν, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, γεννη-

Digitized by Google

θέντα Σωτῆρα. Εἶδον ἀνεβόα τὸν φωτισμὸν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον σε.

Τὸν ἐπ᾿ ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα· Εἶδον τὸ φῶς τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραήλ· τοῦ ἀπολύεις, ὡς εἴρηκας ὁ Θεὸς, ἐκ τῶν τῇδε τῇ κελεύσει σοι.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δίκαιος καὶ τέλειος, καὶ κατὰ πάντα ἀοίδιμος, χρηματίζων Θεόπνευστε, Θεὸν μόνον τέλειον, εἰς τὸ δικαιῶσαι, τὸν κόσμον ἐλθόντα, καθυπεδέξω ταῖς χερσὶ, σωματωθέντα καὶ ἀπολέλυσαι, τοῦ σώματος βοῶν αὐτῷ· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ἐν εἰρήνῃ φιλάνθρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Νεάζων τῷ πνεύματι, προβεβηκὼς δὲ τῷ σώματι, Συμεὼν κεχρημάτισαι, μὴ ὄψεσθαι θάνατον, ἕως ἴδῃς βρέφος, νέον τὸν προόντα, πρὸ τῶν αἰώνων Ποιητὴν, Θεὸν τῶν ὅλων σάρκα πτωχεύσαντα· ἰδὼν δὲ ἀνεσκίρτησας, καὶ τῆς σαρκὸς λύσιν ᾔτησας, πρὸς τὰ θεῖα σκηνώματα, μεταβὰς ἀγαλλόμενος.

Ἄννα ἡ θεόπνευστος, καὶ Συμεὼν ὁ πανόλβιος, προφητείᾳ λαμπόμενοι, ἐν νόμῳ τε ἄμεμπτοι, ἀπεδεδειγμένοι, τὸν νόμον Δοτῆρα, βρέφος ὀφθέντα καθ᾿ ἡμᾶς, ἰδόντες τοῦτον νῦν προσεκύνησαν· αὐτῶν τὴν μνήμην σήμερον, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν; κατὰ χρέος δοξάζοντες, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκὶ, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Ἅγιε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νήπιος τῇ σαρκὶ, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὁρᾶται παραδόξως, τὴν σήμερον ἡμέραν, καὶ τῷ Ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεὼν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν νόμον πάλαι ἐν Σινᾷ δοὺς τῷ Μωσεῖ, σήμερον βρέφος ὁρᾶται, καὶ κατὰ νόμον, ὡς νόμου Ποιητὴς, τὸν νόμον ἐκπληρῶν, ναῷ προσάγεται, καὶ τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. Δεξάμενος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν δεσμῶν τὴν ἔκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, γηθοσύνως ἐβόα· Εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ ἀπ᾿ αἰῶνος μυστήριον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ᾿ ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν φανερωθὲν, φῶς διασκεδάζον, τῶν ἀπίστων ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ δόξαν τοῦ νεολέκτου Ἰσραήλ· διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν ἄληκτον ζωὴν, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, δι᾿ ἐμὲ νηπιάσας, ὑπὸ νόμον ἐγένου· ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξὶ, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτὴρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης τὰ εἰθισμένα πληρῶν, ὁ Ποιητὴς καὶ Δεσπότης καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτὴρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεὼν εὐδοκίᾳ τῇ σῇ, βασταχθῆναι ἐν σαρκὶ, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων, ἠνέσχου μόνε Οἰκτίρμον, τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρὼν οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Δέχου τὸν ὕμνον Συμεὼν Θεοδόχε. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματι, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ

Digitized by Google

» Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
» νηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
» θαύματα.

Δικαίων σκηνώμασι, περιχαρῶς αὐλιζόμενος τὸν δίκαιον Κύριον, Συμεὼν δίκαιε, τοὺς τὴν θείαν σου, τελοῦντες δικαιῶσαι, μετάστασιν αἴτησαι, μακαριώτατε.

Ἐν νόμῳ γενόμενος, ἱερουργὸς ἱερώτατε, ὃν νόμος ἐκήρυξε, βρέφος τεθέασαι, καὶ τῆς φύσεως, τῷ νόμῳ Θεοδόχε, θανὼν πρὸς ἀθάνατον, χαίρων μετέβης ζωήν.

Χειρὶ τὸν κατέχοντα, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, Παρθένου φερόμενον, χερσὶν ἑώρακας· καὶ τιμίαις σου, δεξάμενος ἀγκάλαις, Μωσέως ἀνώτερος, ὤφθης πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ Πλάστης πλάττεται, ὁ ἀχώρητος, χωρεῖται ἐν κοιλίᾳ, τῇ σῇ σωματούμενος, Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλη-
» σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε
» συναγωγή· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσω-
» μεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὑψωθεὶς, ταῖς πράξεσι, ταῖς ἱεραῖς Θεηγόρε, φωτοειδὴς ὡς στύλος ἐπερειδόμενος σαφῶς, τῷ Παναγίῳ Πνεύματι γεγένησαι· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Τὸν τοῦ νόμου Κύριον, καθυπανοίξαντα μήτραν, παρθενικὴν καὶ βρέφος σωματοφόρον Συμεὼν, γεγενημένον ἔβλεψας δωρούμενον, πᾶσιν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ χειρὶ τὸν ἄνθρωπον δημιουργήσας χερσί σου, σωματωθεὶς κρατεῖται, καθαγιάζων σε σαφῶς, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν μέλλουσαν αἰτήσαντα, μάκαρ ἀπολύει σε.

Θεοτοκίον.

Νοητὴν λαβίδα σε, ἄνθρακα φέρουσαν θεῖον, τὸν ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων σωματωθέντα ὑπὲρ νοῦν, ὁ Συμεὼν ὡς ἔβλεψε Πανάμωμε, χαίρων ἐμακάριζε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐκ τῆς Παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστὲ, χαίρων ἐδέξατο, ὁ ἱερὸς Συμεὼν, Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα. Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ Προφῆτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι· Ἡμεῖς δὲ Ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου Θεό-
» τητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς
» ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέ-
» σωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ
» δυνάμει σου.

Ὑπερήκμασας τῷ γήρᾳ, τῇ δὲ πίστει ἐνέαζες, νέον βρέφος θέλων, βλέψαι Συμεὼν τὸν παντέλειον, ἀνακαινίζοντα κόσμον τὸν γηράσαντα, ἐπιθέσει τοῦ παλαιοῦ πολεμήτορος.

Μακαρίσωμεν συμφώνως Συμεὼν τὸν μακάριον, ὡς ἀξιωθέντα, βλέψαι τὸν Θεὸν τὸν μακάριον, σάρκα φορέσαντα, ὅπως ἀπεργάσηται, μακαρίους, τοὺς πρὶν ἀθλίους χρηματίζοντας.

Νομοδότην σε γινώσκω, καὶ νομίμων τῆς φύσεως, σαρκωθέντα δίχα, νόμον σε καινὸν εἰσοικίσαντα, ὁ Συμεὼν ἀνεβόα, μένε Κύριε· Νῦν ἀπόλυσόν με, πρὸς ζωὴν τὴν ἀκήρατον.

Θεοτοκίον.

Ὁ χειρὶ τὰ πάντα φέρων, ἐν χερσὶ βασταζόμενος τῆς ἀειπαρθένου, ταύτην Χερουβὶμ ἀπειργάσατο, καὶ Σεραφὶμ ἀνωτέραν ὡς γεννήτριαν· ἣν ὑμνήσωμεν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
» σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
» ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, καὶ τέτοκας
» ἄχρονον Υἱὸν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν
» βραβεύοντα.

Νοὸς καθαρότητι, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, Ἄγγελος καθάπερ λειτουργήσας, Μάκαρ ἐναίμοις θυσίαις ἥγνισας, πάλαι τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, αἷμα τὸ σωτήριον, προδηλούσαις τρανότατα.

Σαυτὸν ἀπετέλεσας, ναὸν Θεοῦ πανάγιον, πράξεσιν ἐνθέοις Θεηγόρε· ὅθεν ὡς βρέφος ἐν τῷ ἁγίῳ ναῷ, ἔβλεψας Θεὸν μετὰ σαρκὸς σὲ μεταβιβάζοντα, πρὸς τὰ θεῖα σκηνώματα.

Ὑμνήσωμεν σήμερον, πνευματικῶς χορεύοντες, πάντες Συμεὼν τὸν Θεοδόχον, καὶ σὺν ἐκείνῳ Ἄνναν τὴν σώφρονα, προφήτας ὑπάρχοντας Θεοῦ, τοῦτον κατιδόντας τε, δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, ὁ φύσει ἀναλλοίωτος, μόνη Χερουβὶμ Ἁγιωτέρα, ἄνθρωπος ὤφθη ἐκ σοῦ τικτόμενος, καὶ τοὺς ἀπωσθέντας τῇ φθορᾷ, πάντας ἀνεσώσατο, Θεομῆτορ πανάμωμε.

Digitized by Google

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ » Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Ἐβόησας, ὁπηνίκα κατεῖδες τὸν Κύριον· Ὡς ὑπέσχου, νῦν τὸν δοῦλόν σου Σῶτερ ἀπόλυσον, τοῖς ἐν Ἅδῃ πᾶσι, σοῦ τὴν θείαν μηνύσαντα σάρκωσιν.

Ὡραιώθης, καὶ Μωσέως λαμπρότερος γέγονας, ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐν κάλλει ὡραῖον δεξάμενος, Συμεὼν Πρεσβύτα, δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα Κύριον.

Ναμάτων σε, πεπλησμένον τῶν θείων ἀπάραντα, καὶ πρὸς Ἅδου, τοὺς κευθμῶνας χωρήσαντα βλέψαντες, οἱ ἐκεῖ δεσμῶται, Συμεὼν θείας δρόσου ἐπλήσθησαν.

Θεοτοκίον.

Θηρεῦσαί με, καθ' ἑκάστην ζητεῖ ὁ παμπόνηρος· ἀλλ' αἰτοῦμαι, τῶν παγίδων ἐξάρπασον Δέσποινα, καὶ τῇ θείᾳ σκέπῃ, τῶν πτερύγων σου σῶον συντήρησον.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου, καὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος· ὧν ἡ Σύναξις τελεῖται ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τῷ ὄντι ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῷ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, πλησίον τῆς ἁγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχοι.

Ἤγγειλε νεκροῖς Πρέσβυς, ὡς Θεὸς Λόγος,
Ἄνθρωπος ὀφθείς, μέχρι καὶ τούτων φθάσει.

Οὐ γῆς ἀπῆρεν ἡ Φανουὴλ θυγάτηρ,
Ἕως ἐπ' αὐτῆς τὸν Θεὸν εἶδε βρέφος.

Τῇ τριτάτῃ δεσμοῖο βιοῖο λύθη Συμεώνης.

Οὗτος, ἐν τῷ παρόντι βίῳ, τὴν παρατεταμένην ζωὴν δεξάμενος, διὰ τὸ χρηματισθῆναι ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ τὸν Χριστὸν θεάσηται, ἐν ἀγκάλαις τοῦτον ὑποδεξάμενος, καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ ἐσόμενα Πνεύματι Ἁγίῳ θεοφορηθεὶς καὶ προμηνύσας, κατὰ τὸν αὐτοῦ χρηματισμόν, τοῦ βίου πέρας ἐδέξατο.

Ἡ δὲ Προφῆτις Ἄννα θυγάτηρ ἦν Φανουήλ, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ κατήγετο· συνοικήσασα δὲ ἀνδρὶ ἐπὶ χρόνοις ἑπτά, καὶ τοῦτον ἀποβαλοῦσα θανάτου νόμῳ νηστείᾳ καὶ προσευχῇ, ἐν τῷ ναῷ σχολάζουσα, πάντα τὸν βίον αὐτῆς διετέλει. Ὅθεν ἀδιασπάστως τούτων ἐχομένη, κατηξιώθη καὶ αὐτὴ ἰδεῖν τὸν Κύριον [illegible] Παναγίας αὐτοῦ Μητρὸς καὶ Ἰωσὴφ τοῦ δικαίου τεσσαρακονθήμερον τῷ κατὰ σάρκα τῷ ναῷ προσφερόμενον. Ἀνθωμολογεῖτο οὖν τῷ Θεῷ, καὶ προεφήτευε τρανῶς περὶ αὐτοῦ, πᾶσι τοῖς

ἐν τῷ ναῷ παρατυχοῦσι λέγουσα· Τοῦτο τὸ βρέφος, ὁ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν στερεώσας Κύριός ἐστιν· αὐτός ἐστιν ὁ Χριστός, περὶ οὗ οἱ Προφῆται προκατήγγειλαν ἅπαντες. Τούτων τοίνυν τὴν μνήμην ποιούμενοι σήμερον, τὴν φρικτὴν καὶ ἄρρητον τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς καταγγέλλομεν συγκατάβασιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Εὐβούλου.

Στίχ. Ἀδριανόν, χαίροντα τμηθῆναι ξίφει,
Χείρ, ἡ φόνοις χαίρουσα, τέμνει δημίου.

Ξίφει θανὼν Εὔβουλε, Κυρίου χάριν,
Βουλὴν ἐπέγνως ὡς ἀρεστὴν Κυρίῳ.

Οὗτοι τὸ γένος εἷλκον ἀπὸ τῆς Βανέας· πόθῳ δὲ τῷ πρὸς τοὺς Ὁμολογητὰς τοῦ Χριστοῦ ἑλκόμενοι, εἰς Καισάρειαν ἀφίκοντο. Φωραθέντες δὲ διὰ τὸ τῆς παῤῥησίας καθαρόν, ὡς ὄντες Χριστιανοί, προσάγονται Φιρμιλιανῷ τῷ ἄρχοντι· καὶ αὐτίκα πληγὰς κατὰ τῶν νώτων καὶ τῶν πλευρῶν δέχονται, καὶ ἑτέρας μείζοσι βασάνοις ὑποβάλλονται. Ὡς δὲ εἰς τὴν προτέραν ὁμολογίαν ἀκλινεῖς ἵσταντο, θηρίοις αὐτοὺς εἰς βορὰν ὁ Ἄρχων ἐκδίδωσι. Καὶ ὁ μὲν μακάριος, Ἀδριανός, λέοντι παραβληθείς, ἀνδρικώτατα τὸν ἀγῶνα διεξῆλθεν, ἔπειτα ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὔβουλος, πολλὰς παρακλήσεις καὶ θωπείας ὑπομείνας, καὶ μὴ πεισθείς, τὸν αὐτὸν θῆρα καταγωνισάμενος, τὰ ἴσα τῷ προτέρῳ παθών, ὕστατος τοὺς ἄθλους ἐπεσφραγίσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βλασίου τοῦ Βουκόλου.

Στίχ. Βοῶν ἐπαύλεις Βλάσιον εἶχον πάλαι·
Αὐλαὶ δὲ νῦν ἔχουσιν αὐτὸν Κυρίου.

Οὗτος ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας εἷλκων τὸ γένος, γονέων πλουσίων σφόδρα ὑπῆρχεν υἱός, ἐκ τῆς τῶν βοσκημάτων πληθύος τῆς περιουσίας αὐτῶν αὐξανομένης, ἐξ ὧν καὶ δαψιλεῖς παρεῖχον τοῖς πένησι τὰς εὐεργεσίας. Ἐπεὶ δέ, διωγμοῦ γενομένου, ὡς Χριστιανὸς ὁ μακάριος Βλάσιος ἐζητεῖτο, καὶ οὐχ εὑρίσκετο καὶ νάπαι καὶ ἐρημίαι ἐξηρευνῶντο, τοῦτο μαθὼν ὁ γενναῖος, καὶ ὥσπερ ἐπὶ δεῖπνον κεκλημένος βασιλικόν, προθύμως ἑαυτὸν δίδωσι τοῖς διώκουσι, καὶ ὡς εὐεργέτας ξεναγεῖ.

Ὡς δὲ τῷ δικαστηρίῳ παρέστη, καὶ ἠρωτήθη, ἐξεῖπε καὶ τὸ ὄνομα, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὸ ἐπιτήδευμα· καὶ αὐτίκα αἴρεται ἐκ τεσσάρων, καὶ τείνεται, καὶ νεύροις ὠμοῖς μαστίζεται. Εἶτα κουφίζει ὁ Θεὸς τὰς ὀδύνας αὐτοῦ, καὶ θεραπεύει τὰς πληγάς. Οὗ γενομένου, γοητείαν τοῦτο καλέσας ὁ Ἡγεμών, λέβητι μεγίστῳ, ὕδατος καχλάζοντος πλήρει, τὸν Ἅγιον ἐμβάλλει· καὶ ἔκπληξις τὸ ὁρώμενον, ἄνθρωπος ὡς ἱμάτιον ἀναβαλλόμενος τὸ πῦρ, ἐξ οὗ καὶ ἐφθέγγετο. Καὶ τί τὸ μετὰ ταῦτα; ἡμέρας [illegible] ὁ Ἅγιος τῷ λέβητι κατακρίνεται. Ἄγγελοι δὲ αὐτὸν θαῤῥεῖν ἐγκελευσάμενοι, τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς ζάλην, καὶ βλάβην ἀπεσκέδαζον. Ὅθεν οἱ τοῦ λέβητος τὸν Ἅγιον ἐξενεγκεῖν στρατιῶται προσταχθέντες, ζῶντα τοῦτον [illegible] καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συμψάλλοντα, Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν.

Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἡγεμών, ἑτέρους στρατιώτας ἐξέπεμψε, καὶ αὐτοὶ παραγενόμενοι, Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνηγόρευον. Εἶτα καὶ αὐτὸς ὁ Ἡγεμὼν ἐλθών, καὶ τὸν Ἅγιον [illegible] λέβητος [illegible] θεασάμενος, καὶ ὑποτεταράχθαι τὸ ὕδωρ, τὰς ὄψεις αὐτοῦ ἀντλεῖσθαι προσέταξε. Καὶ τούτου γενομένου, μετὰ τῶν ὄψεων καὶ τὴν ψυχὴν ἀποβάλλεται. Ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς [illegible]

Digitized by Google

πιστεύσαντας ἐκ τοῦ λέβητος ἐκείνου περιῤῥαντίσας, εἰς τὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐβάπτισεν ὄνομα.

Ἐγγὺς δὲ τῆς ἐπαύλεως τῶν ἑαυτοῦ θρεμμάτων γενόμενος, τῇ τε μητρὶ καὶ τοῖς ἰδίοις ἐπισκήψας τὰ προσήκοντα, τῷ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησιν. Οἱ δὲ παρατυχόντες τῇ αὐτοῦ τελειώσει, εἶδον ὡς περιστερὰν φωτοειδῆ καὶ λευκὴν, τοῦ στόματος ἀναπτᾶσαν τοῦ Μάρτυρος, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνελθοῦσαν. Διὸ καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ σῶμα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κατατίθεται, καὶ ἡ αὐτοῦ ῥάβδος παρὰ τῷ θυσιαστηρίῳ βλαστήσασαν καὶ δενδρωθεῖσα, τὸ θυσιαστήριον κατεσκίασεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Προφήτης Ἀζαρίας, υἱὸς Ἀδδῶ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χρησμοὺς διδόντος πρὶν θανεῖν Ἀζαρίου,
Σιγᾷ προφητεύουσα λοξὰ Πυθία.

Οὗτος ἦν υἱὸς Ἀδδῶ, ἐκ γῆς Συμβαθᾶ, ὃς ὑπέστρεψεν ἐξ Ἰσραὴλ τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα, καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παῦλος καὶ Σίμων οἱ Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Καὶ Παῦλον ὧδε, καὶ Σίμωνα γραπτέον,
Μὴ καὶ λάθωσιν, ἐκκοπέντες τὰς κάρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Κλαύδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἔχαιρεν εὑρὼν Κλαύδιος βίου τέλος,
Ὡς εἴ τις εὕροι ψαλμικῶς πολλὰ σκῦλα.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες, » παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, » καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐννομώτατα Κυρίῳ παντοκράτορι σὺ ἐλειτούργησας, δίκαιος ὡς ἀληθῶς, ἐν νόμῳ τε ἄμεμπτος Μάκαρ γενόμενος· ὅθεν ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ χαρὰ τῶν θλιβομένων ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις, τοῦ Ἰσραὴλ ἀληθῶς, ὡράθη ὡς νήπιον ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, ἀπολύων με, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν μέλλουσαν, Συμεὼν ἐβόα χαίρων.

Διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν σου κεκμηκότα με, νόμου τῷ γράμματι, κατακαμφθέντα τε, τῷ γήρᾳ ἀπόλυσον Σῶτερ τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε, ὁ Συμεὼν ἐκραύγαζεν, ἐπὶ γῆς φοροῦντα σάρκα.

Θεοτοκίον.

Ὁ κενώσας ὁ πληρέστατος τὸν ἄχραντον, κόλπον τοῦ φύντος Πατρὸς, σοῦ ἐν ταῖς κόλποις Ἁγνὴ, ὡς βρέφος καθέζεται ἑτοιμαζόμενος, οἷς ἠθέλησεν, ὁμοιωθῆναι Ἄχραντε, ἱερὰν σαφῶς καθέδραν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος » τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκου» μένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χηρεύσαντα κόσμον θείας δόξης ἐλθόντα νυμφοσολῆσαι τὸν Ὑπέρθεον, χήρα χρηματίζουσα, Ἄννα ἡ πανεύφημος, καὶ Προφητείας χάριτι περιαστράπτουσα, ἐδόξασεν αὐτὸν καὶ τὸ μέλλον, πᾶσι τοῖς παροῦσιν, ἐδήλου θεῖον λύτρον.

Ἐναίμους θυσίας προσηγάγω, ἀμνοῦ τοῦ δι' οἶκτον ἀδιήγητον, αἷμα τὸ σωτήριον, χυθὲν τὸ ἱερώτατον, προμηνυούσας πόῤῥωθεν· ὃν σωματούμενον, κρατήσας Συμεὼν ἐδοξάσθης, ὑπὲρ Μωϋσέα, καὶ πάντα τοὺς Προφήτας.

Ἰδὼν τὸν ποθούμενον, τὴν λύσιν, ὑπέστης τοῦ σώματος Θεόπνευστε, καὶ καθάπερ ὥριμος, σῖτος μεταβέβηκας, πρὸς τοὺς πατέρας ἔνδοξε, τραφεὶς ἐν γήρᾳ καλῷ· διό σου τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει, ψυχῆς ἐπιτελοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς κρίνον, ὡς εὔοσμόν σε ῥόδον, ὡς θεῖον ὀσφράδιον ἐδρέψατο, Λόγος ὁ ὑπέρθεος, πάναγνε Θεόνυμφε, καὶ σοῦ τὴν μήτραν ᾤκησεν εὐωδιάζων ἡμῶν, τὴν φύσιν δυσωδίας πλησθεῖσαν, τῆς ἐξ ἁμαρτίας, Μαρία Θεοτόκε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν » κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε » Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ » κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν» τες μεγαλύνομεν.

Σεπταί σου αἱ χεῖρες ἀληθῶς προσψαύσασαι, Θεοδόχε θείοις μέλεσι, τοῦ ἀπτρμένου τῶν ὀρέων, ὡς Δαυῒδ μελῳδεῖ καὶ καπνίζονται· μακάριος τῷ ὄντι σὺ γέγονας· ὅθεν ἀξίως εὐφημοῦμέν σε.

Ἡ θήκη σου βλύζει τοῖς πιστοῖς ἰάματα, ἡ δὲ μνήμη μεμακάρισται, λάμπουσα, πλέον τοῦ ἡλίου, καὶ πάντων τὰς ψυχὰς σελαγίζουσα, πρὸς φῶς θεογνωσίας ἀνάγουσα, Γερουσία πανσεβάσμιε.

Φωτίζουσι φέγγει νοητῷ ὡς ἥλιος, καὶ σελήνη τὴν ὑφήλιον, Ἄννα ἡ σώφρων καὶ Προφῆτις, ὁ Πρέσβυς Συμεών τε ὁ ἔνδοξος· δι' ὧν ἡμᾶς φιλάνθρωπε Κύριε, ἁμαρτημάτων σκότους λύτρωσαι.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Φανεῖσαν Μητέρα σε Θεοῦ ὡς ἔβλεψε, Θεοτόκε ὁ πρεσβύτατος, ἔφησεν οἷά περ Προφήτης· Ἰδοὺ ὁ σὸς Υἱὸς εἰς ἀνάστασιν, καὶ πτῶσιν τῶν πολλῶν κεῖται Δέσποινα, καὶ εἰς σημεῖον δυσερμήνευτον.

Ἐξαποστειλάριον.
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀτρέπτως καθ᾿ ὑπόστασιν, ἐν σοὶ Θεογεννήτρια, σαρκὶ ἑνοῦται ἀσπόρως, καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος· ὃν ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, Χερουβικὸς ὡς θρόνος νῦν, Θεῷ Πατρὶ προσήγαγες· καὶ Συμεὼν ὁ Πρεσβύτης, χαίρων ἐδέξατο τοῦτον.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχ. Προσόμοια.
Ἦχος πλ. δ'.
Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ὑπόδεξαι φησὶ Συμεὼν, τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων χερσίν· ὦ Πρεσβύτα, ἀγκαλίζου τὸν Χριστὸν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννησεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ νόμου Ποιητὴν καὶ Θεὸν, ὃν φρίττουσιν Ἀγγέλων πληθύς, συνελθόντες, ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ νόμου Νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δοῦλόν σου ὡς εἴρηκας, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστὲ, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων, δεσμῶν με τοῦ σαρκίου, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν Ἰσραήλ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Τὸν Ἱερὸν ἡ ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν Ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ· ἁπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,
Τὰ Τυπικὰ καὶ ἡ γ'. καὶ ϛ'. Ὠδὴ τοῦ Κανόνος, καὶ τὰ λοιπά.

ΤΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ἁγίου.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θεοφανείας ἀῤῥήτου νῦν ἑορτάζομεν, σωτηριώδη χάριν· ἐκ Παρθένου γὰρ Κόρης, ἀτρέπτως νηπιάσας Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἐν ναῷ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὑπὸ Μητρὸς νῦν προσάγεται· ὃν λαβὼν, Συμεὼν ἐνηγκαλίσατο.

Ἐν τοῖς Προφήταις ὡράθης, ὡς θέμις ἦν Ἰησοῦ, σὲ θεαθῆναι πάλαι· ἀλλὰ νῦν Θεοῦ Λόγε, σαρκὶ παντὶ τῷ κόσμῳ, ὤφθης ἑκὼν, ἐκ Παρθένου Μαρίας Χριστὲ, σοῦ τὸ σωτήριον πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδὰμ, ἐμφανίσας ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει τὸν νόμον τάξας ποτὲ, νῦν ἐν Σιὼν τῇ πόλει, ἐκπληρῶν τὰ τοῦ νόμου, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, βρέφος Χριστὲ σὺν τοῖς ὁλοκαυτώμασι, τοῦ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις εἰς τὸν ναὸν, εἰσαχθῆναι κατεδέξω σαρκί.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεωρίαις καὶ πράξεσι, πρὸς Θεὸν ἀνυψούμενος, διὰ βίου Πάνσοφε διετέλεσας, τῆς θεωρίας ἐπίβασιν, τὴν πρᾶξιν πηξάμενος, καὶ σοφῶς τῶν ὀρεκτῶν, ἀγαπήσας τὸ ἔσχατον· οὗ γενόμενος, τῆς ἐφέσεως ἔστης μακαρίου, ἀξιούμενος νῦν τέλους, καὶ τρισηλίου ἐλλάμψεως.

Τῇ πλημμύρᾳ τῆς χάριτος, καὶ τοῖς ὄμβροις τῶν λόγων σου, καταρδεύεις ἅπαντας τοὺς θεόφρονας· τῆς ἀνωτάτω σοφίας γὰρ, κρατῆρι τὸ στόμα σου, ἐπιθεὶς ὡς ἐκ πηγῆς, δαψιλῶς σὺ ἐξήντλησας, καὶ διέδωκας, πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας τῶν δογμάτων, ἐπιστέλλων καὶ διδάσκων, καὶ νουθετῶν ἀξιάγαστε.

Ἐγκρατείᾳ τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς ἐθανάτωσας, ζωηφόρον νέκρωσιν ἐνδυσάμενος· καὶ τῆς ψυχῆς τὴν κατάστασιν, πλατύνας Πανόσιε, ἐναργῶς χωριτικὴν, χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος ἀπετέλεσας, καὶ δοχεῖον ἐγένου θεοπνεύστων, διδαγμάτων καὶ σοφίας, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐνδιαίτημα.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος βαρύς.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, ἦλθες ἐπὶ γῆς ἐξ οὐρανοῦ Σωτὴρ ἡμῶν· καὶ προελθὼν ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίȣ Συμεὼν! ἔδει γάρ σε Ζωοδότα τῶν ἁπάντων, ὑπὸ τȣ̃ πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγένου ἀπολῦσαι αὐτὸν, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Φέρουσα ἡ Ἁγνὴ, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Μέγα καὶ φοβερὸν, Μυστήριον καὶ ξένον! ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάττων, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ πλάκας δόντα αὐτῷ· Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητής· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυῒδ καταγγέλλει· ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου Ἁγίȣ, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένȣ ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σαρκὶ νηπιάσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, χερσὶ γηραλέαις σου, ἀγκαλισθεὶς Συμεὼν, Χριςὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδȣ τὴν ἀπόφασιν δόξῃ· εἴληφας τῶν θαυμάτων, τὴν ἀένναον χάριν· διό σε ἀξιοχρέως πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγομεν τὸν Κανόνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τȣ̃ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σὲ τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος μέλπω Πάτερ.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀ-
» βύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, κα-
» θορῶν ποντȣ́μενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα
» ᾄσωμεν.

Συντετριμμένης καρδίας τὸν στεναγμὸν, ἐπακούσας Δέσποτα, τῆς ψυχῆς μου τὴν δεινὴν, συντριβὴν θεράπευσον εὐχαῖς, τοῦ Ὁσίου σου Χριστὲ ὡς παντοδύναμος.

Ἐπιβὰς θεοσόφως τῆς πρακτικῆς, ἀρετῆς Ἰσίδωρε, θεωρίας ἀκραιφνοῦς, τὴν τερπνὴν ἐμφάνειαν, Θεῷ, ὁμιλῶν διαπαντὸς σαφῶς ἐπλούτησας.

Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσαγαγὼν, τὸ σὸν στόμα Πάνσοφε, τῶν ἐκεῖθεν δωρεῶν, τὴν ῥοὴν ἐξήντλησας Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἀνακρȣόμενος. Θεοτοκίον.

Ὡς ἐπὶ κούφης νεφέλης ὁ Πλαστουργὸς, ἐπὶ σοὶ ἐλήλυθε, καθελεῖν ὡς δυνατὸς, τὰ Αἰγύπτου Δέσποινα ἁγνὴ, χειροποίητα Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔςιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Νοὸς ὀξύτητι σαφῶς, τὴν τῶν ὄντων ἀθρήσας, Παναοίδιμε φύσιν, δι' αὐτῆς τὴν ἀρχικὴν, αἰτίαν ὡς καθαρὸς, Θεολόγος ἀπλανῶς κατέλαβες.

Μελέτην θέμενος τρανῶς, τοῦ θανάτου τὸν βίον, Θεοφόρε τρισμάκαρ, τῶν παθῶν τὰς ὑλικὰς, ἐνέκρωσας ἀφορμὰς, ἀπαθείας συσχεθεὶς τῷ ἔρωτι.

Ὀπίσω χαίρων τοῦ Χριστοῦ, τὸν σταυρόν σου βαστάσας, ἠκολούθησας Πάτερ, ἐν ἀσκήσει καρτερᾷ, καὶ τούτῳ ὡς δυνατὸν, ὡμοιώθης βίου καθαρότητι. Θεοτοκίον.

Νομίμων φύσεως ἐκτὸς, τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, Θεοτόκε Παρθένε, τῆς πάλαι παρακοῆς, διέλυσας τὴν ἀρὰν, εὐλογίας τὴν πηγὴν βλυστάνουσα.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Βίβλος γνώσεως διδασκαλίας, πλούτῳ πίστεως συντεταγμένη, τῷ πανάγνῳ ἀνεδείχθης ἐν Πνεύματι, ἀνακαλύπτων τὰ θεῖα

Digitized by Google

τοῖς χρῄζουσι, καὶ τὴν ζωὴν θησαυρίζων τοῖς θέλουσι. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐτέχθης ἐκ Μητρὸς, ὁ προάναρχος Λόγος, προσηνέχθης τῷ ναῷ, ἀκατάληπτος μένων. Χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο, κράζων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Ἀφθόνως Ὅσιε, Χριστῷ πειθόμενος, τὸν δοθέντα σοι πλοῦτον ὡς εὐπειθὴς, δοῦλος διαδέδωκας, καὶ τῆς ἀφράστου σε χαρᾶς, ὁ Δεσπότης κατηξίωσε.

Σοφίας πέλαγος, διανηξάμενος, τὸν καλὸν μαργαρίτην ὡς ἀγαθὸς, ἔμπορος ἐκέρδησας, καὶ τοῦτον μόνον θησαυρὸν, ἀδαπάνητον ἐπλούτησας.

Τῷ θείῳ Πνεύματι, καταλαμπόμενος, τὰς ἀκτῖνας τῶν λόγων ἡλιακῶς, πᾶσιν ἐξαπέστειλας, τῆς σωτηρίας τῶν πιστῶν Θεοφάντορ ὀρεγόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ ἀειπάρθενε Μυστήρια.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρ-
» θριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Νεκρώσει Πάνσοφε τῶν παθῶν, ἔξω γεγονὼς καὶ τῆς σαρκὸς, πόθῳ Θεῷ προσωμίλησας, τῷ καθαρωτάτῳ καὶ λαμπροτάτῳ φωτὶ, καὶ μόνην ἀπαιτοῦντι τὴν καθαρότητα.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, νῦν ὁ Θεοφόρος αὐγασθεὶς, στύλος ὁλόφωτος γέγονε, πᾶσι πέμπων θείου φωτὸς, τὰς θείας αὐγὰς, καὶ ζόφον τῆς ἀγνοίας ἀποσειόμενος.

Ὁ θέλων πάντας ὡς ἀγαθὸς, πάνσοφε σωθῆναι ποδηγὸν, τοῖς πλανωμένοις σε ἔδειξε, πολλοὺς ἐπιστρέφειν πρὸς σωτηρίας ὁδὸν, Ἰσίδωρε τρισμάκαρ, Πάτερ πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως στόματι καὶ ψυχῇ, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογῶ σε Πανάμωμε, σεσωματωμένον Θεὸν τεκοῦσαν Ἁγνὴ, καὶ βίῳ σε προστάτιν πίστει προβάλλομαι.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Λογίῳ τῶν κρίσεων, κοσμηθεὶς ὡς Ἱερεὺς, λογιστικῶς ἐδίκασας, Θεοφόρε καὶ σώματι καὶ ψυχῇ, τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι, ὑποτάξας ἐμφρόνως ἀξιάγαστε.

Εὐτόνως τὴν Αἴγυπτον, τῶν παθῶν καὶ τῆς τρυφῆς, σὺ Μοναστῶν τὸ καύχημα, τῆς ἐγκρατείας Ἔνδοξε ταῖς πληγαῖς, ἐτάζων ἐμάστιξας, τοῖς πιστοῖς ὁμαλίζων τὴν διάβασιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ φέρων τὰ σύμπαντα, δυναστείᾳ Θεϊκῇ, καὶ συγκρατῶν ὡς εὔσπλαγχνος, σαῖς ἀγκάλαις Πανάμωμε σαρκωθεὶς, ὡς βρέφος βαστάζεται ὁ Πατρὶ κατ' οὐσίαν συναΐδιος.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Στίχοι.

Πηλουσιῶτα, χαῖρε, χαῖρε πολλά μοι,
Τὸν πηλὸν ἐκδὺς, καὶ χαρᾶς τυχὼν ξένης.

Ἐν δ' Ἰσίδωρον ἔθεντο τετάρτῃ σήματι λυγρῷ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, Αἰγύπτιος ὑπάρχων τὸ γένος, εὐγενῶν καὶ θεοφιλῶν γονέων υἱὸς ἐγνωρίζετο, συγγενής τε ὢν Θεοφίλου καὶ Κυρίλλου, τῶν τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας Ἐπισκόπων. Οὗτος, γράμμασι τῆς θείας σοφίας καὶ τῆς ἔξω εἰς ἄκρον ἐξησκημένος, πάμπολλα συγγράμματα, λόγου καὶ μνήμης ἄξια, τοῖς φιλομαθέσι καταλέλοιπε. Καταλιπὼν γὰρ παντοῖον, πλοῦτον, γένος λαμπρὸν, εὐδαιμονίαν βίου, καταλαμβάνει τὸ Πηλούσιον ὄρος, καὶ τὸν μοναδικὸν ὑπέρχεται βίον.

Ἐκεῖ σχολάζων, καὶ τῷ Θεῷ ἐντυγχάνων, ἅπασαν τὴν οἰκουμένην τοῖς θείοις αὐτοῦ λόγοις διδάσκων ἐφώτιζε, τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐπιστρέφων, τοὺς κατορθοῦντας ἐπιστηρίζων, τοὺς ἀπειθοῦντας, τῷ τμητικῷ τῶν θείων ἐλέγχων, πρὸς τὴν ἀρετὴν διεγείρων· ἀλλὰ καὶ Βασιλεῖς πρὸς τὸ τῆς οἰκουμένης συμφέρον ὑπομιμνήσκων καὶ νουθετῶν, καὶ ἁπλῶς πᾶσι τοῖς αὐτὸν ἐρωτῶσι τὰς τῆς Θείας Γραφῆς ῥήσεις σαφώτατα ἑρμηνεύων. Λέγεται δὲ εἶναι τὰς τούτου Ἐπιστολὰς ὡσεὶ χιλιάδας δέκα. Οὕτω γοῦν ἄριστα βιώσας, καὶ κατὰ Θεὸν πολιτευσάμενος, ἐν γήρᾳ βαθεῖ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ὁμολογητοῦ, τοῦ Στουδίτου.

Digitized by Google

Στίχ. Ἔνδοξε τῷ στήσαντι μέτρα τῷ βίῳ,
Καὶ Νικόλαον ἐκμετρῆσαι τὸν βίον.

Οὗτος ὁ Ὅσιος ἔφυ μὲν τῆς τῶν Κρητῶν νήσου, κώμης Κυδωνίας· τὸν συγγενῆ δὲ αὐτοῦ Θεοφάνην βουλόμενος διάσασθαι, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει· καὶ τοῦτον συγκατειλεγμένον τῇ Ἀδελφότητι τῶν Στουδίου εὑρών, καὶ αὐτὸς τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται. Διὰ πάσης δὲ παιδεύσεως ἐλθών, καὶ τῆς μοναδικῆς ἀγωγῆς τὰ σύμβολα ἀκριβέστατα ἐκδιδαχθείς, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος· εἰς γὰρ τὸ ἀκρότατον τῆς ἀρετῆς ἔφθασε. Τί τὸ ἐντεῦθεν; ἐξορίαν σὺν Θεοδώρῳ, τῷ τῆς μονῆς προεστῶτι, ὁ θεῖος Νικόλαος καταχρίνεται· κἀκεῖθεν ἀνακληθέντες, βουνεύροις τύπτονται παρὰ Λέοντος τοῦ θηριωνύμου καὶ μισοχρίστου, ὅτι προσκυνηταὶ τῶν θείων Εἰκόνων τυγχάνουσιν. Εἶτα φρουροῦνται, καὶ τῇ εἱρκτῇ δεσμευθέντες ἐναποῤῥίπτονται. Τρισὶ δὲ ἔτεσι τῇ φρουρᾷ προσκαρτερήσαντες, καὶ λιμῷ καὶ δίψει καὶ γυμνότητι προσπαλαίσαντες, ἐν τῇ Σμυρναίων ἐκπέμπονται. Κἀκεῖσε μαστιχθέντες, καὶ τῇ φρουρᾷ ἐμβληθέντες, ξύλῳ τοὺς πόδας ἐμβάλλονται.

Εἴκοσι δὲ μηνῶν παρῳχηκότων, τελευτᾷ τὸν βίον, ὁ Λέων, καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖθεν δικαιωτήρια παραπέμπεται. Τότε οἱ μακάριοι τοῦ Χριστοῦ Ὁμολογηταὶ ἀναχθέντες, τὴν Χαλκηδόνα καταλαμβάνουσι, καὶ τὸν τρισόλβιον Νικηφόρον τὸν Πατριάρχην κατασπασάμενοι, διῆγον ἄμφω· καὶ μετὰ μικρὸν ἐν τῇ Προύσῃ περιορίζονται, Μιχαὴλ τοῦ Καίσαρος τοῦτο προστάξαντος. Εἶτα ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ, ἐν ᾧ καὶ ὁ πολύαθλος Θεόδωρος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἀλλὰ τοῦ Ἄνακτος τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τὴν βασιλείαν δραξαμένου, πάλιν κατὰ τῶν Εὐσεβῶν ἀνεῤῥιπίζετο πόλεμος.

Καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ Θεοφίλου τὸν βίον καταστρέψαντος, καὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης, καὶ τοῦ ταύτης υἱοῦ, τῆς βασιλείας ἐπειλημμένων, καὶ εἰρήνης σταθηρᾶς γενομένης, ἐπεὶ Βασίλειος ὁ ἐκ Μακεδονίας τὴν βασιλείαν διεδέξατο, τὸν Ὅσιον τοῦτον καὶ πολύαθλον Νικόλαον, πολλαῖς παρακλήσεσι πείσας, Ἡγούμενον τῶν Στουδίου καθιστᾷ. Τοσούτους οὖν καὶ τηλικούτους ἀγῶνας ὁ τρισόσιος διανύσας, καὶ ὑπὸ τῆς πολλῆς κακουχίας τρυχωθείς, ἑβδομηκοστὸν πέμπτον χρόνον τελέσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀβραμίου, Ἐπισκόπου Ἀρβὴλ τῆς Περσίδος.

Στίχ. Πῶς τοῦτο φρικτὸν τοῖς Ἀθληταῖς Κυρίου,
Ἔφασκε δεικνὺς Ἀβράμιος τὸ ξίφος.

Πέμπτῳ ἔτει τοῦ ἐν Περσίδι κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀθέου καὶ παρανόμου διωγμοῦ, ἐκρατήθη ὁ Ἅγιος Ἀβράμιος παρὰ τοῦ Ἀρχιμάγου, καὶ ἠναγκάζετο παρ' αὐτοῦ ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, καὶ προσκυνῆσαι τῷ Ἡλίῳ. Ὁ δὲ Μακάριος ἔλεγε πρὸς αὐτόν. Ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε, πῶς οὐ ναρκᾷς, τὰ μὴ δέοντα ἐπιτρέπων ἡμᾶς ποιεῖν; εἰκός ἐστιν ἰᾶσαι τὸν Ποιητήν, καὶ τὸ κτίσμα καὶ ποίημα τοῦ ἐμοῦ Θεοῦ προσκυνῆσαι; Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐ μικρῶς ἐξετάραξαν τὸν Τύραννον κατὰ τοῦ Ἁγίου· καὶ αὐτίκα ὁ Ἀρχιμάγος ἐκδυθῆναι αὐτὸν ἐκέλευσε, πρὸς γῆν τε ῥιφθῆναι, καὶ ἀγρίαις ῥάβδοις μαστίζεσθαι. Καὶ τούτου γενομένου, ὡς εἶδεν ὁ Ἀρχιμάγος γενναίως φέροντα τὸν Ἅγιον, μᾶλλον δὲ καὶ ὑπερευχόμενον τῶν μαστιζόντων, καὶ λέγοντα· Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι· ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει· καὶ ἐτελειώθη ὁ Ἅγιος Ἀβράμιος ἐν Κώμῃ λεγομένῃ Θελμὰν τῇ διὰ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν Εἰρηνοπόλει, ἑνὸς τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ Ἁγίων Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοκτίστου.

Στίχ. Θείοις σκεπασθεὶς πίστεως θείας ὅπλοις,
Γυμνοῖ τράχηλον Θεόκτιστος τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος καὶ Θαυματουργὸς Ἰάσιμος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀλλ' Ἰασίμου καὶ μόνη κωφὴ κόνις.
Νέμει νοσοῦσι τὴν ἰάσιμον χάριν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον, πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στερεώματι τῆς πίστεως ἐνέθετο, καθάπερ Πάτερ ἥλιον, ὁ Δεσπότης σε καταλάμπειν φέγγει νοητῷ, ψυχὰς τῶν βοώντων ἐκτενῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μολυσμοὺς σαρκὸς καὶ πνεύματος ἀπέπλυνας, Μάκαρ δακρύων χεύμασι· καὶ γενόμενος Θεοφόρε φῶς τοῖς ἐπὶ γῆς, τοὺς πάντας ἐδίδαξας βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ ἄσειστον κρηπῖδα ὄντες πίστεως, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, ὁμολογοῦμεν Θεοτόκον· Λόγον γὰρ Θεοῦ, ἀσπόρως ἐγέννησας ἡμῖν· Εὐλογημένος ὁ καρπός, τῆς σῆς κοιλίας Ἁγνή.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
» ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι·
» σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λογικὴν ὡς θυσίαν πάντα τὸν βίον σου, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Πάτερ προσήγαγες, τῷ ἐπὶ Σταυροῦ κρεμασθέντι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πλεονάζεις τὸν πλοῦτον καὶ μετὰ θάνατον, τοὺς ἐμψύχους σου λόγους ὥσπερ πολύτιμον, πᾶσι τοῖς πιστοῖς κληροδοσίαν λιπών, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡραιώθης Παμμάκαρ κάλλει τῶν λόγων σου· τοῦ Ἁγίου γὰρ ὤφθης Πνεύματος κάλαμος, γράφων εὐσεβῶς, τούτου γνῶσιν τὴν ἔνθεον, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πρὸς τὴν σὴν καταφεύγω σκέπην Παναμώμε, καὶ προστάτιν ζωῆς μου τανῦν προβάλ-

Digitized by Google

λομαι, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, Θεὸν Λόγον κυήσασαν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ » τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα» τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λό» γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς » οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἀκτὶς καθάπερ φωτὸς ἐνήστραψε, σοῦ τῇ ψυχῇ τῆς χάριτος ὁ λόγος πανόλβιε· διὰ σοῦ δὲ πᾶσα ἡ γῆ πεπλήρωται, τούτου τῆς λαμπηδόνος· ἧς οἱ μετέχοντες, τὸν τῆς σῆς σοφίας θησαυρὸν, Πάτερ θαυμάζομεν.

Τρισὶ προσώποις μονάδα φύσεως, τοῖς πατρικοῖς ἑπόμενος Θεόφρον διδάγμασι, θεοφρόνως προσκυνεῖν ἐδίδαξας, σέβειν θεολογοῦντας, ἄκτιστον ἄναρχον, πᾶσι τοῖς πιστοῖς τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάζουσαν.

Εὑρὼν τῶν πόνων τῶν σῶν τὰ ἔπαθλα, ἐν οὐρανοῖς ζωῆς ἀτελευτήτου λαβόμενος, τοῖς ὑμνοῦσι πάνσοφε τὴν μνήμην σου, αἴτησαι σωτηρίαν, μάκαρ Ἰσίδωρε, θρόνῳ τοῦ Σωτῆρος μετ' Ἀγγέλων παριστάμενος. Θεοτοκίον.

Ῥευστὴν ὁ Λόγος Θεοῦ ὁ ἄῤῥευστος, μορφὴν λαβὼν ἀνθρώπους ἀφθαρσίαν ἐνέδυσεν, εὐδοκίᾳ πατρικῇ σκηνώσας ἐν σοὶ, τῇ κεχαριτωμένῃ· ὅθεν Πανάχραντε, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαπος. τοῦ Ἁγίου. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἱδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, παθῶν τὴν φλόγα ἔσβεσας, καὶ ἀπαθείας πρὸς ὕψος, ἀναδραμὼν Θεοφόρε, τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν βήματι, παρέστης ἀγαλλόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, Ἰσίδωρε τῶν τελούντων, τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἐκ σοῦ Θεογεννήτρια, Κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, τεχθεὶς ἀφράστως ὡς οἶδεν, ἐν τῷ ναῷ νῦν ὡς βρέφος, εἰσήχθη ἐπωλένιος· ὃν Συμεὼν δεξάμενος, Θεὸς ὑπάρχεις Δέσποτα, Σωτὴρ καὶ ῥύστης ἐβόα, βροτῶν τοῦ γένους Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ῥύπου δίχα Χριστὸς, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀῤῥεύστως, Υἱὸς πρὸ Ἑωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδὰμ λυτρούμενος.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γὰρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Μέγα καὶ φοβερὸν, Μυστήριον καὶ ξένον! ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάττων, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Φέρουσα ἡ ἁγνὴ, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φιλάνθρωπος, τῷ ναῷ νῦν προσάγεται· καὶ τοῦτον εἰσδέχεται, Συμεὼν ὁ Πρέσβυς, γηραιαῖς ἀγκάλαις, Νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα· κατεῖδον γάρ σε σήμερον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἐθνῶν ἐπέφανας Κύριε, ἐπὶ κούφης καθήμενος, νεφέλης ὁ Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀποπληρῶν, καὶ τὴν ἀρχὴν, καθυφαίνων τῆς νέας Χάριτος· διό σε θεασάμενος, ὁ Συμεὼν ἀνεκραύγαζεν· Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι εἶδόν σε Δέσποτα.

Κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῇ Θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς εὐδόκησας, ἀγκάλαις κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν ἐπεδόθης, τοῦ θεοδόχου Συμεὼν, ὁ τῇ χειρί σου κρατῶν τὰ σύμπαντα· διὸ, Νῦν ἀπολύεις με, περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Προσόμοια τῆς Ἁγίας, ὅμοια.

Ἄφθορον ἐτήρησας, σῶμα Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου, παρθενίας ἐν κάλλεσιν, Ἀγάθη θεόνυμφε, καθωραϊσμένη, καὶ λελαμπρυσμένη, μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πρὸς νυμφῶνα θεῖον ἐχώρησας· διό σου τὴν παγκόσμιον, ἐπι-

Digitized by Google

τελοῦμεν πανήγυριν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, τὸν ἀεί σε δοξάσαντα.

Μαστοῦ τὴν ἀφαίρεσιν, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν κατάφλεξιν, καὶ ξεσμοὺς τοὺς τοῦ σώματος, ὑπήνεγκας Ἔνδοξε, ταῖς αἰωνιζούσαις, ὄμμασι καρδίας, ἀποσκοποῦσα ἀμοιβάς, καὶ τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα, καὶ στέφος τὸ ἀμάραντον, ὅ σοι Χριστὸς νῦν δεδώρηται, δι᾽ αὐτὸν παναοίδιμε, ἀθλησάσῃ λαμπρότατα.

Ὅρμημα ἀκάθεκτον, πυρὸς ἐτναίου ἀνέστειλας, σαῖς εὐχαῖς Ἀγαθώνυμε· καὶ πόλιν διέσωσας, τὸ σεπτόν σου Μάρτυς, λείψανον τιμῶσαν, ἐξ οὗ τρυφᾷ τοὺς ποταμούς, τῶν ἰαμάτων ἐν θείῳ Πνεύματι· ἐν ταύτῃ γὰρ ἀθλήσασα, τὸν δυσμενῆ ἐταπείνωσας, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, ἐκομίσω πανεύφημε.

Δόξα, Τῆς Ἁγίας, Ἦχος πλ. δ'. Συκεώτου.

Παράδοξον θαῦμα γέγονεν, ἐν τῇ ἀθλήσει τῆς πανενδόξου Ἀγάθης, καὶ Μάρτυρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐφάμιλλον τῷ Μωϋσεῖ· ἐκεῖνος γάρ, τὸν λαὸν νομοθετῶν ἐν τῷ ὄρει, τὰς ἐγγραφείσας ἐν πλαξὶ θεοχαράκτους Γραφὰς ἐδέξατο· ἐνταῦθα δὲ ὁ Ἄγγελος, οὐρανόθεν τῷ τάφῳ πλάκα ἐπεκόμισεν ἐγγεγραμμένην· Νοῦς ὅσιος, αὐτοπροαίρετος, τιμὴ ἐκ Θεοῦ, καὶ πατρίδος λύτρωσις.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, σήμερον τῷ θείῳ Ἱερῷ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτικαῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις· καὶ ὑπὸ Ἰωσὴφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζεῦγος τρυγόνων τὸν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν Ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν· περιστερῶν δὲ δύο νεοσσούς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. Τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεών, τὸ πέρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε· καὶ παρ᾽ αὐτοῦ ἐξαιρεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοι· ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τοῦ Χριστωνύμου λαοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ὡς ὄντως ὑπέρλαμπρος Θεοῦ, κιβωτὸς ἡ ἄχραντος, τὸ ἱλαστήριον σήμερον, Χριστὸν προσφέρουσα, ἐν ναῷ εἰσάγει, καὶ σεπτῶς προστίθησιν, ἀγκάλαις Συμεὼν τοῦ θεόφρονος· διὸ ἡγίασται, τῶν Ἁγίων νῦν τὰ Ἅγια, καὶ τῷ μόνῳ Ἁγίῳ συγχαίρουσι.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Δεδόξασται σήμερον Χριστόν, Συμεὼν ὡς ἄνθρακα, θεοπρεπῶς εἰσδεξάμενος, καὶ περιπτύσσεται, καθαρθεὶς τὰ χείλη· ἀνθομολογεῖται δέ, καὶ χαίρων ἐξαιτεῖ τὴν ἀπόλυσιν. Αὐτὸν οὖν ἅπαντες, εὐσεβῶς νῦν μακαρίζοντες, ἀσιγήτοις ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Ἡ πύλη ἡ ἔμψυχος ἁγνή, ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἔνδον ἔσχηκεν, ἐν ναῷ εἰσάγει, διὰ πύλης βαίνουσα, τῆς πάλαι κεκλεισμένης, ὡς γέγραπται· ὅθεν χορεύοντες, πρὸ προσώπου ταύτης ἅπαντες, θείοις ὕμνοις αὐτὴν εὐφημήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Σήμερον ἡ ἱερὰ Μήτηρ, καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ τὸν τοῦ κόσμου Ποιητήν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ πρεσβύτης Συμεών, γεραίρων ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Χορὸς Ἀγγελικός, ἐκπληττέσθω τὸ θαῦμα· βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακράξωμεν ὕμνον, ὁρῶντες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, γηραλέαι νῦν, ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐτέχθης ἐπὶ γῆς, ὁ προάναρχος Λόγος, προήχθης τῷ ναῷ, ἀκατάληπτος μένων· Χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο, κράζων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ὁ τῆς Ἁγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὴν θείαν Ἀγάθην ἀγαθοῖς μέλπωμεν ἐν ὕμνοις.

Digitized by Google

Θεοφάνους.

ᾨδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, » τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι » τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι » δεδόξασται.

Τῶν ἀγαθῶν, πρώτην αἰτίαν ποθήσασα, ἀγαθωνύμου κλήσεως Μάρτυς ἠξίωσαι, τῆς ἀφράστου προνοίας, τῶν τρόπων σου προγνούσης τὴν ἀγαθότητα.

Ἤρθης Ἁγνή, πρὸς πολιτείαν ὑπέρλαμπρον, τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος καταφρονήσασα, καὶ τῷ ποθεινοτάτῳ, Νυμφίῳ σου συντόνως ἐνατενίζουσα.

Νύμφη Θεοῦ, θεία Ἀγάθη κεκόσμηται, καὶ παρθενίας κάλλεσι, καὶ θείοις αἵμασι, τοῦ σεπτοῦ Μαρτυρίου, διπλοῖς στεφανουμένη στέμμασιν ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Θεοπρεπές, σκήνωμα Ἁγνὴ σὺ πέφηνας, τῶν οὐρανῶν πλατύτερον καὶ καθαρώτερον, Θεοτόκε Παρθένε· καὶ νῦν ἐπὶ σοὶ χαίρει ὁ τῶν Παρθένων χορός.

ᾨδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον » σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν » ὑμνούντων σε.

Ἀγάθη τὸ φαιδρὸν καὶ τὸ τερπνότατον, τῶν θείων Μαρτύρων ἄνθος καὶ κλέος, τῆς ψυχῆς μου σὺ τὴν κάκωσιν, θεραπεύουσα Μάρτυς κατακάλλυνον.

Γονίμοις ἀρεταῖς σαυτὴν ἐφαίδρυνας, Ἀγάθη καὶ Μάρτυς ἀνηγορεύθης, τῶν προσκαίρων ἀλογήσασα, καὶ Θεοῦ βασιλείαν ἀγαπήσασα.

Ἁπάντων τῶν τερπνῶν Χριστὸν προέκρινας, Ἀγάθη θελχθεῖσα τῷ θείῳ πόθῳ, καὶ Τυράννων τὰ φρυάγματα, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Θεόνυμφε σεμνὴ Θεὸν ὃν ἔτεκες, δυσώπει ῥυσθῆναι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων παμμακάριστε.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Κλέος πίστεως καὶ εὐσεβείας, ὁσιότητος καὶ παρθενίας, προθυμίᾳ κοσμουμένη ἀθλήσεως, ἀνηγορεύθη Ἀγάθη Νοῦς ὅσιος, αὐτοπροαίρετος, ὄντως τιμὴ εἰς Θεόν, πατρίδος λύτρωσις, Χριστῷ νυμφικῶς πρεσβεύουσα, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐκ τῆς Παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστέ, νῦν ὑπεδέξατο, ὁ ἱερὸς Συμεών, Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα. Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ προφῆτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσήγαγε. Ἡμεῖς δὲ Ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

ᾨδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑμνῶ σε· ἀκοὴν γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα » καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἥκεις γάρ, ἐμὲ » ζητῶν τὸν πλανηθέντα· Διὸ τὴν πολλήν σου » συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω Πολυέλεε.

Ἠσχύνθη, τοῦ δολίου δράκοντος, ἡ ἀπόνοια καὶ ἠλέγχθη· παρθένοι γὰρ τούτου νῦν, τὸ φρύαγμα καταπατοῦσι, Χριστοῦ ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντας καταυγάσαντος.

Νομίμως, σωφροσύνην ἄσπιλον, ἐξασκήσασα Ἀθληφόρε τὰ πνεύματα χαίρουσα, κατέβαλες τῆς πονηρίας, Χριστοῦ, ὁπλισαμένη σῇ χάριτι, καὶ τὸν σταυρὸν ἐπ᾽ ὤμων τούτου ἄρασα.

Γενοῦ μοι, προστασία πάνσοφε, τῶν δεινῶν με ἐξαιρουμένη, καὶ πειρασμῶν ζάλης τε, καὶ θλίψεως καὶ δυναστείας ἐχθροῦ, λυτρωθεὶς ὅπως ὑμνήσω σε, ὡς ἀγαθὴν προστάτιν Ἀγαθώνυμε.

Θεοτοκίον.

Ἀπείρως, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, τὰς λαμπρότητας ὑπερέβης, τὸν νοητὸν Ἥλιον, κυήσασα ἀνερμηνεύτως, Χριστὸν τὸν ἀκτῖσι τῆς Θεότητος, τὰς τῶν πιστῶν ἐννοίας καταυγάσαντα.

ᾨδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων » ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτί, τῶν σῶν » προσαγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτὸς σοῦ γὰρ » ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Θείοις προστάγμασι, ῥυθμιζομένη τοῦ Χριστοῦ ἔνδοξε, συμβολικῶς, σαρκὸς προσπαθείας ἐλύθης τῶν δεσμῶν, Ἀγάθη ἐλαία φανεῖσα κατάκαρπος.

Ὅλῳ τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τὰς φανοτάτας ἀστραπὰς βλέπουσα, τὰς ἐπὶ γῆς, χαμαὶ συρομένας παρεῖδες ἡδονάς, ἐκείνου καὶ μόνου ποθοῦσα τερπνότητα.

Ἵνα τὴν ἄφρασον, ἀξιωθῇς διαγωγὴν ἔνδοξε· τῶν ἐκλεκτῶν, ἰδεῖν τὰς βασάνους ὑπέμεινας στεῤῥῶς, ἀγαλλιωμένη Ἀγάθη πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἁγνή· Χαῖρε

Digitized by Google

ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρήσας Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν » ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, » ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με » ἀνάγαγε.

Ματαιόφρων ὑπάρχων ὁ Τύραννος, σὲ τὴν καλλιπάρθενον συλῆσαι ἤλπισεν, ἀλλ' ἀναιδῶς ἐλήλεγκται, προσβαλὼν τῷ στεῤῥῷ σου φρονήματι.

Ἐξεχύθη σου χάρις ἐν χείλεσι, Μάρτυς ἀγαθώνυμε· τρανῶς γὰρ ἤλεγξας, τὸν προφανῶς ἀναίσχυντον, θεοδίδακτον λόγον πλουτήσασα.

Λίθος ὤφθης πανέντιμος ἔνδοξε, νοῦν αὐτοπροαίρετον ὅσιον ἔχουσα, καὶ τῆς πατρίδος λύτρωσις, ἀσφαλὴς γενομένη Ἀγάθη σεμνή.

Θεοτοκίον.

Ψαλμικῶς εὐφημοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε τὸ πιότατον ὄρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃ κατοικεῖν εὐδόκησε, δι' ἡμῶν σωτηρίαν Θεόνυμφε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Στολιζέσθω σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, πορφυρίδα ἔνδοξον, καταβαφεῖσαν ἐξ ἁγνῶν, λύθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος, Χαῖρε, βοῶσα, Κατάνης τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Στίχοι.

Χαίρει, σκότει δοθεῖσα φρουρᾶς Ἀγάθη,
Μισοῦσα καὶ φῶς, εἰ πλάνων ὄψεις βλέπει.

Πέμπτῃ ἐν φυλακῇ Ἀγάθη θάνειν εἶδος ἀρίστη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Πανόρμου τῆς κατὰ Σικελίαν, ὥρᾳ σώματος καὶ ἀφθορίᾳ, καὶ κάλλει ψυχῆς διαλάμπουσα, καὶ πλούτῳ κομῶσα. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, Κυντιανῷ, τῷ ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ πρῶτον μὲν δίδοται Ἀφροδισίᾳ τινὶ ἀπίστῳ γυναικὶ, τοῦ μετατεθῆναι παρ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. Ὡς δὲ κραταιῶς ταύτης εἴχετο, καὶ μᾶλλον ἐπεθύμει τὸν διὰ μαρτυρίου θάνατον, αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ τὸν μαστὸν ἐκκόπτεται, ὃν ὁ πανεύφημος Ἀπόστολος Πέτρος κατέστησεν ὑγιῆ. Εἶτα ἐπ' ὀστράκων σύρεται, πυρὶ καταφλέγεται· καὶ βληθεῖσα ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Λέγεται μέντοι, ὅτι ἐν τῷ τάφῳ αὐτῆς Ἄγγελος πλάκα ἐπεκόμισεν, ἐγγεγραμμένην οὑτωσί. Νοῦς ὅσιος, αὐτοπροαίρετος, τιμὴ ἐκ Θεοῦ, καὶ πατρίδας λύτρωσις. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῆς, τῷ ὄντι ἐν τῷ Τρικόγχῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ ἐν τῷ Σκοπέλῳ.

Στίχ. Στενὴν ὁδεύσας Θεοδόσιος τρίβον,
Τὸν εὐρύχωρον τῆς Ἐδὲμ πατεῖ τρίβον.

Οὗτος, Ἀντιοχεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, λαμπρῶν καὶ περιφανῶν γονέων· ἐν δὲ τῷ πρὸς Κιλικίαν ὄρει νάπην τινὰ εὑρὼν, ἐν αὐτῇ οἰκίσκον βραχύτατον ᾠκοδόμησεν. Ἔνθα νηστείαις, καὶ ἀγρυπνίαις, καὶ χαμευνίαις ἦν σχολάζων, ἔνδυμα ἔχων τρίχινον· ἀλλὰ καὶ σιδήρου βαρὺ φορτίον ἔφερεν ἔντε τῷ τραχήλῳ, καὶ τῇ ὀσφύϊ, καὶ ταῖς χερσί. Διὸ καὶ πολλῆς ἔτυχε παρὰ τῷ Θεῷ χάριτός τε καὶ παῤῥησίας· ἐκ πέτρας γὰρ ἀνίκμου ὕδωρ ἐξήνεγκεν. Οὕτω δὲ πολυθρύλλητος γέγονεν, ὡς τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἐπικαλεῖσθαι τοὺς τὸν Κιλίκιον κόλπον πλέοντας, καὶ τῆς ζάλης ῥύεσθαι. Παρεγίνετο δὲ εἰς Ἀντιόχειαν, διὰ τὸ ληηλατεῖσθαι ὑπὸ τῶν Ἰσαύρων τὴν τῶν Κιλίκων χώραν. Ἔνθα πολλὰ ἀγωνισάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πολυεύκτου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη» σαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ » πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· » Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς λίαν φαιδρῶς, φθεγγομένη καὶ σαφῶς τυράννους ἔπληξας, λόγῳ σοφίας καὶ τῆς χάριτος, ὑπομονῇ τε κολάσεων· ἄνθρακας πυρὸς γὰρ ἀπόνως, καρτεροῦσα ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μανίᾳ δεινῇ, συσχεθεὶς ὁ δυσμενὴς ἐξηπορεῖτο δεινῶς, τὴν σὴν θεώμενος ἀνανέωσιν καὶ τοῦ μαστοῦ σου τὴν βλάστησιν· χαίρουσα γὰρ Μάρτυς ἐβόας, τῷ σῷ Νυμφίῳ κραυγάζουσα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπέστη φαιδρῶς, τοῦ Χριστοῦ ὁ μαθητὴς σοι φρουρουμένῃ, τὰς σὰς ἰώμενος δεινὰς μάστιγας, ἅσπερ ὑπέστης ἀήττητε, Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος παρθένε, ἀγαλλομένη καὶ λέγουσα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται Ἀδὰμ, παραβὰς τὴν ἐντολὴν τοῦ Παντοκράτορος· σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν αἰώνιον, ζωὴν Παρθένε παναμώμε, τοῦτον ἐλυτρώσω θανάτου, εὐχαρίστως σοι κράζοντα· Εὐλογημένη, ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων » τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν

Digitized by Google

» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ, δι' αἰῶνος κατοικεῖν ἀξιωθεῖσα, τῇ ἀφράστῳ σου δόξῃ καταυγασθῆναι τοὺς σὲ, τιμῶντας Ἀγάθη δυσώπησον, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς κατατρυφῆσαι.

Νῷ καὶ καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, ἀγαπήσασα Χριστοῦ τὴν ὑπὲρ λόγον, πολυέραστον θέαν, ἀνεπτερώθης αὐτῷ, βοῶσα· Δραμοῦμαι ὀπίσω σου, καὶ κατασκηνώσω σὺν σοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερφυέσι κροσσωτοῖς, καὶ ὡραίᾳ τῇ στολῇ ἠγλαϊσμένη, βασιλέως θυγάτηρ, ἐν τῇ τιμῇ τοῦ Χριστοῦ, παρέστης Ἀγάθη κραυγάζουσα· Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μύρον γενόμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χριστὸν κυοφοροῦσα, εὐωδίασας κόσμον, ἐν θεοπνεύστοις ὀδμαῖς· διό σοι Παρθένε κραυγάζομεν· Χαῖρε μυροθήκη τοῦ πυριπνόου μύρου.

Ὠδὴ θʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνω-
» μεν.

Νικητικοῖς ἐν στεφάνοις, κοσμηθεῖσα θεόφρον, Ἀγάθη δεξιᾷ ζωαρχικῇ, νῦν λυτρωθῆναι δυσώπησον, τὴν πατρίδα σου ζάλης, ὡς πρὶν πυρὸς ἀνέστειλας ὁρμήν· ἵνα ὕμνοις σε πάντες, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ὁ θεϊκῇ προμηθείᾳ, περιέπων τὰ πάντα, Χριστὸς νῦν ἀμειβόμενος τὴν σὴν, Μάρτυς ἀνδρείαν κατῴκισεν, ἐν σκηναῖς οὐρανίαις, ὡς νύμφην παναμώμητον αὐτοῦ, καὶ συγχαίρειν Ἀγγέλοις, καὶ Μάρτυσιν ἠξίωσεν.

Ἵλεων ὦ Ἀθληφόρε, τὸν Κριτὴν τῶν ἁπάντων, Χριστόν μοι παρασκεύασον σεμνὴ, ταῖς ἱκεσίαις σου πάνσεμνε· καὶ πταισμάτων τὰ πλήθη, καθάραί μου, τὸν εὔσπλαγχνον ἀεὶ, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἀπορρήτως, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, ὡς ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, πάναγνε Μήτηρ ἀνύμφευτε, πρὸ αἰώνων ἁπάντων, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος Υἱός· καὶ τὸ σκότος διώξας, ἐφώτισε τὰ σύμπαντα.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγάθη μεγαλώνυμε, Χριστοῦ νύμφη ἀκήρατε, κάλλος ἀπόθετον θεῖον, καὶ Μάρτυς ἠγλαϊσμένη, μνείαν ποιοῦ τῶν πίστει σε, τιμώντων καλλιπάρθενε, καὶ τὴν ἁγίαν σου μνήμην, χαρμονικῶς ἐκτελούντων, πταισμάτων λύσιν εὑρέσθαι.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· εἰδὼν δέ σε ἐκραύγαζεν, ὁ Πρέσβυς· Νῦν ἀπόλυσον, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα· Σωτὴρ γὰρ ἦλθες τοῦ κόσμου, τὸ πατρικὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος βʹ. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φόβῳ τε καὶ χαρᾷ, ἀγκάλαις τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ᾐτεῖτο λύσιν, ὑμνῶν τὴν Θεομήτορα.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως, ὁ Συμεὼν ἐβόα, Σωτήρ μου· εἶδον γάρ σε τὸ φῶς τοῦ κόσμου Δέσποτα.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Ἄννα προφητικῶς, ἡ σώφρων καὶ ὁσία, νῦν ἀνθωμολογεῖτο, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ϛʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν τρία Προσόμοια Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ὁσίου.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος αʹ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ Ποιητὴς τῶν ἁπάντων, καὶ Λυτρωτὴς ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ναῷ προσηνέχθη· ὅθεν ὁ Πρεσβύτης τοῦτον λαβὼν, μετὰ

Digitized by Google

κραυγάς ἀνεκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ ὡς ηὐδόκησας.

Ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου λαβὼν, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα Σωτῆρα, Εἶδον, ἀνεβόα τὸν φωτισμὸν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα· Εἶδον τὸ φῶς τῶν Ἐθνῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ· νῦν ἀπολύεις ὡς εἴρηκας ὡς Θεὸς, ἐκ τῶν τῇδε τῇ κελεύσει σου.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Φωτὶ τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, ἀστράπτων ἱερώτατε, φῶς ἐτέθης, ἐν λυχνίᾳ μυστικῶς, τῆς θείας Ἐκκλησίας, λαμπρύνων ταύτην Πάτερ, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Τὸ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον, Βουκόλε ἁγιώτατε, ἁγιάσαν, διὰ σοῦ ἁγιασμὸν, τοῖς πίστει προσιοῦσι παρέχει θεοφόρε, καὶ φωτισμὸν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Τὴν ἄκραν ἀγαθότητα, κηρύττων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κακωθέντας, ἀγαθύνεις τοὺς λαοὺς, σοφὲ ἀγαθοδότως, προσάγων τῷ Σωτῆρι, ἱερουργὸς ὡς ἱερώτατος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. α'.

Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφὰς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς γὰρ εὑρίσκομεν αὐτὸν τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθηνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεὼν βασταχθέντα, οὐ δοκήσει, οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φέρουσα ἡ Ἁγνὴ, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν εἶδον ἀγαθὲ, Θεὲ οἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν· ἀπόλυσόν με τάχος, τὸν δοῦλόν σου φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως, ὁ Συμεὼν ἐβόα, Σωτήρ μου· εἶδον γάρ σε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου Δέσποτα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων· δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξὶ, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας· Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης τὰ εἰθισμένα πληρῶν, ὁ Ποιητὴς καὶ Δεσπότης καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτὴρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεὼν, εὐδοκίᾳ τῇ σῇ, βασταχθῆναι ἐν σαρκὶ, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων, ἠνέσχου μόνε Οἰκτίρμον, τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ Βουκόλου μέγιστον ὑμνήσω κλέος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀ-
» βύσσῳ ἴχνεσι τὸν διώκτην Φαραὼ, κα-
» θορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα
» ᾄσωμεν.

Ταῖς θεϊκαῖς ἀγλαΐαις καὶ ἱεραῖς, καὶ φωσφόροις λάμψεσι, λαμπρυνόμενος ἀεὶ, τὴν ἐμὴν καταύγασον ψυχὴν, τὴν λαμπράν σου ἑορτὴν, Πάτερ γεραίρουσαν.

Ὁλολαμπῆ σε ἀστέρα ὁ νοητὸς, ἀναδείξας Ἥλιος ταῖς λαμπρότησι τῶν σῶν, ἀρετῶν ἐφαίδρυνε τὴν γῆν, Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ, Βουκόλε πάνσοφε.

Βίον ἀεὶ ἡγνισμένον καὶ καθαρὸν, καὶ κηλίδων ἄμικτον, ἐνδεικνύμενος Χριστοῦ, ἱερὸν κειμήλιον σοφὲ, ἐγνωρίσθης ἐπὶ γῆς, Βουκόλε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενὴς, ὑπὲρ νοῦν ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθεὶς θεοπρε-

Digitized by Google

πως, τοὺς βροτοὺς ἐθέωσεν Ἁγνή, διὰ πλῆθος οἰκτιρμῶν ὁ ὑπεράγαθος.

Ὠδὴ γʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, » ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου » Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς » ὁμολογίας σου.

Υἱὸς ἡμέρας καὶ φωτός, γεγονὼς Ἱεράρχα, διὰ πόνων ἐνθέων, κατεσκήνωσας σαφῶς, ἐν ταῖς λαμπρότησι νῦν, τῶν Ἁγίων, χάριτι λαμπόμενος.

Κηρύττων μίαν εὐσεβῶς, τῆς Τριάδος οὐσίαν, τὴν πολύθεον πλάνην, ἐξερρίζωσας ἐκ γῆς ὡς Ἱεράρχης σεπτός, ὡς τοῦ Λόγου, ἀληθὴς διάκονος.

Ὁδὸν ὑπέδειξας ζωῆς, πᾶσι τοῖς πλανηθεῖσι, δυσμενοῦς ἐπηρείᾳ, καὶ προσήγαγες αὐτούς, οἷα ποιμὴν λογικός, σεσωσμένους, Λόγῳ ἀρχιποίμενοι.

Θεοτοκίον.

Λιμὴν γενοῦ μοι καὶ φρουρός, ταῖς δειναῖς τρικυμίαις, τῶν παθῶν ἀνενδότως, χειμαζομένῳ ἀεί, ἐν τῇ θαλάσσῃ Ἁγνή, τῆς τοῦ βίου, μόνη ἀειπάρθενε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δʹ. Ὁ ὑψωθείς.

Ἱερωσύνης τῷ φωτὶ διαλάμπων, ἐφωταγώγησας λαοὺς Ἱεράρχα, τὸ τῶν εἰδώλων σκότος τε ἠφάνησας· αἴγλῃ ἰαμάτων δέ, τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην, λύσας μεταβέβηκας, πρὸς τὸ ἄδυτον φέγγος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων ἐκτενῶς, τῶν σὲ τιμώντων Βουκόλε μακάριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δι᾿ ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν Θεὸν καὶ ἄνθρωπον· καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὺ γὰρ Θεός μου, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων.

Ὠδὴ δʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ » σεπτὴ ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει » ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Ὁ σὲ προγινώσκων σου, Θεομακάριστε, τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον καὶ τοῦ νοός, τὴν καθαριότητα, Ἱεροκήρυκα σοφόν, ἱερῶς σε προχειρίζεται.

Ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, λαμποδουχούμενος, τοὺς ἐν σκότει τῆς πλάνης φωταγωγεῖς, καὶ διὰ Βαπτίσματος, υἱοὺς ἡμέρας ἐκτελεῖς, Ἱεράρχα πανοαοίδιμε.

Μυρίων ἔσωσας, θηρῶν τὸ ποίμνιον, τῶν ταράττειν ζητούντων καὶ ἀφιστᾷν, τῆς ἀμώμου πίστεως, Ἀρχιερέων καλλονή, καὶ Ποιμένων ἀκροθίνιον.

Εὑρών σε χάριτι, περιαστράπτοντα, ὁ κλεινὸς Θεολόγος χειροθετεῖ, θείαις εἰσηγήσεσι, καὶ Ἱερέα ἐκτελεῖ, ἱερὸν Βουκόλε πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Γνωστῶς ἐν βάτῳ σε, Μωσῆς ἑώρακεν, ἱερῶς τυπουμένην τὴν τοῦ πυρός, μέλλουσαν λοχεύτριαν, ἀναφανῆναι μυστικῶς, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ εʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρ» θριζόντων σοι ψυχάς, πόθῳ καταύγα» σον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως » Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλοῦ» μενον.

Ἱερωσύνης τὸ ἱερόν, ἔνδυμα φορέσας ἱερῶς, τοὺς ἀνιέρους ἐφώτισας, σέβειν Ἱεράρχα Μονάδα ἄκτιστον, τρισὶν ἐν χαρακτῆρσι, Βουκόλε πάνσοφε.

Στόματος λύκου τοῦ νοητοῦ, ἥρπασας λαοὺς ταῖς διδαχαῖς, τοῦ θηγόρου σου στόματος, καὶ αἱρετιζόντων Πάτερ ἀπύλωτα, ταῖς σαῖς θεολογίαις ἔφραξα στόματα.

Ταῖς φωτοβόλοις καταυγασθείς, Ὅσιε, τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, φωτοειδὴς ὅλος γέγονας, λάμπων ταῖς τῷ σκότει ἐνυπαρχούσαις ψυχαῖς, Βουκόλε, Ἱεράρχα θεομακάριστε.

Ὁ βδελυρὸς ἡττᾶται ταῖς σαῖς, ἱερολογίαις ἱεραῖς, Μαρκίων καὶ ἐξωστράκισται, πάσης ἀτοπίας ἐξερευγόμενος, βόρβορον ὁ λυσσώδης, Βουκόλε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Νόμου τῆς φύσεως Ἰησοῦς, ὁ πανυπερούσιος Θεός, καινοτομεῖ Παναμώμητε, σοῦ ἐκ τῆς νηδύος ἀποτικτόμενος, ὁ μόνος οὐσιώσας, τὸ πᾶν βουλήματι.

Ὠδὴ ϛʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ » εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνά» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Ὑψοῦσαν ταπείνωσιν, καθαρότητα νοός, ἀγάπην ἀνυπόκριτον, πίστει ἐλπίδα ἔχων

Digitized by Google

εἰλικρινῆ, Βουκόλος ὁ ἔνδοξος, τῆς Τριάδος ἐδείχθη καταγώγιον.

Μεγάλως κοσμήσαντα, τῶν Σμυρναίων ἱερὰν, καθέδραν σὲ πανεύφημε, μυσταγωγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸν μετὰ σὲ, ποιμένα Πολύκαρπον, τῇ χειρί σου Βουκόλε τελειούμενον.

Νοήσας τὴν κλῆσίν σου, διὰ Πνεύματος Σοφὲ, τὸν μετὰ σὲ ἐν χάριτι, τῶν λογικῶν θρεμμάτων καθηγητὴν, προσάγεις τῷ βήματι, ἀρετῶν λαμπηδόσιν ἐξαστράπτοντα.

Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς χάριτος, ἡ ἀνοίξασα βροτοῖς, τὴν πύλην τὴν οὐράνιον, τῆς μετανοίας πύλας μοι τηλαυγῶς, διάνοιξον Δέσποινα, καὶ πυλῶν τοῦ θανάτου ἐλευθέρωσον,

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Ϛʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στίχοι.

Σμύρνης ὁ Ποιμὴν Βουκόλος θυηπόλος,
Ἄγρυπνός ἐστι, καὶ θανὼν, ποίμνης φύλαξ.

Ἀγλαὸν ἠελίοιο φάος λίπε Βουκόλος ἕκτῃ.

Οὗτος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἑαυτὸν καθαγνίσας, δοχεῖον γέγονε τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ὃν εὑρὼν δόκιμον καὶ ἄξιον ὁ πανεύφημος καὶ φιλούμενος ὑπὸ Χριςῦ θεῖος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, Ἐπίσκοπον καὶ ποιμένα εὔχρηστον τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας προχειρίζεται. Ὃς ὑπὸ τοῦ Ἁγίȣ λαμπαδουχούμενος Πνεύματος, τοὺς ἐν σκότει πλάνης φωταγωγεῖ, καὶ διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος υἱοὺς ἡμέρας καθιστᾷ, μυρίων θηρίων ἀνημέρων αὐτοὺς περισώζων. Αὐτὸς οὖν, πρὸ τοῦ τὸν βίον μεταλλάξαι, τὸν μακάριον Πολύκαρπον ἐν ταύτῃ τῇ πόλει Ποιμένα, καὶ Διδάσκαλον τῶν λογικῶν προβάτων προχειρισάμενος, τοῦ βίου μεθίσταται. Καὶ ὑπὸ γῆν τȣ τιμίου σώματος τεθέντος, φυτὸν ἀνατεῖλαι ὁ Θεὸς ἐποίησε, παρέχον ἰάσεις μέχρι τῆς σήμερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Ἐμέσῃ.

Στίχ. Χριςὸς τέτρηται χεῖρας ἥλοις καὶ πόδας·
Ἰουλιανὸς προστίθησι καὶ κάραν.

Οὗτος ἐξ Ἐμέσης ἦν τῆς πόλεως, ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας τὰ πρὸς Θεὸν εὐσεβῶν, δοκῶν μὲν τοῦ ἐπιμελεῖσθαι διὰ τῆς ἰατρικῆς τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων, πλείων δὲ ποιούμενον πρόνοιαν τῶν ψυχῶν· οὐχ ἧττον γὰρ ἦν τούτων ἢ ἐκείνων ἰατρός. Συλληφθέντων οὖν Σιλουανοῦ τοῦ Ἐπισκόπου, καὶ Λουκᾶ Διακόνου, καὶ Μωκίου Ἀναγνώςυ, κατὰ τοὺς καιροὺς Νουμεριανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν καταδικασθέντων γενέσθαι θηρίοις βορὰ, ὁ Ἅγιος Ἰουλιανὸς, ἀπαγομένους αὐτοὺς καταλαβὼν, ἠσπάσατο. Διὸ συλληφθεὶς καὶ αὐτὸς, μετὰ τὴν ἐκείνων ἀναίρεσιν, καθηλοῦται τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἔν τινι σπηλαίῳ ὥσπερ εἶχε μετὰ τῶν ἥλων, προσηλωθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φαύστης, Εὐϊλασίου, καὶ Μαξίμου.

Στίχ. Τρεῖς Μάρτυρες πάσχουσιν ἰχθύων πάθος,
Κοινῇ τυχόντες ὀργάνου τοῦ τηγάνου.

Αὕτη ἡ Ἁγία Φαύστα ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς πόλεως Κυζίκου. Τυχοῦσα δὲ γεννητόρων πλουσίων καὶ εὐσεβῶν, ἐν πολλῇ περιουσίᾳ, μετὰ τὴν αὐτῶν ἀποβίωσιν, κατελείφθη. Οὔτε δὲ τὸ νέον τῆς ἡλικίας, οὔτε ἡ τοῦ πλούτου ἀπάτη τῶν σπουδαίων αὐτὴν ἀπέστησε πράξεων, ἀλλ' ἐν ἀφθορίᾳ τε ἑαυτὴν συνεῖχε, καὶ νηστείᾳ, καὶ προσευχῇ, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν. Τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης μέχρις τοῦ βασιλέως διαδοθείσης, ἀπεστάλη πρὸς αὐτὴν Εὐϊλάσιός τις τῶν ἐπιφανῶν τῆς Συγκλήτου, τοῦ πεῖσαι αὐτὴν θῦσαι τοῖς θεοῖς, καὶ μὴ πεισθεῖσαν, τῷ βυθῷ παραδοῦναι. Ὁ δὲ, πᾶσαν πεῖραν βασάνων αὐτῇ προσενεγκὼν, ὡς εἶδε παραδόξως τε ἐξ αὐτῶν σωθεῖσαν, καὶ θαύματα κατεργασαμένην, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ. Καὶ αὖθις στέλλεται ἐπὶ τὸν Εὐϊλάσιον καὶ τὴν Ἁγίαν, Μάξιμος ὁ ἔπαρχος· ἀμφοτέρους δὲ δειναῖς βασάνοις ὑποβαλὼν, διὰ τῶν θαυματουργῶν καὶ προσευχῶν τῆς Μάρτυρος προσῆλθε καὶ αὐτὸς τῷ Χριστῷ· καὶ ἐν τῷ τηγάνῳ, ᾧ κατὰ τῶν Ἁγίων αὐτοὺς κατεσκεύασεν, αὐθαιρέτως ἀναβὰς μετ' αὐτῶν, προστάξει τοῦ βασιλέως, ἅμα τὸν ἀγῶνα διήνυσαν, τελειωθέντες διὰ πυρός.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεȣ͂, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾷν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συνετίζων ἀσυνέτους, καταρτίζων δὲ τοὺς πλάνῃ ἐξωκείλαντας, Πάτερ ἔσωσας, καὶ Θεῷ προσῆξας καθαροὺς, αὐτῷ μελῳδοῦντας εὐσεβῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡραιώθησαν Παμμάκαρ σιαγόνες σου, τὴν σάρκωσιν κηρύττουσαι, τοῦ δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν λάμψαντος ἡμῖν, πρὸς ὃν ἀνεβόας ἐμμελῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κυριεύσας δι' ἀσκήσεως τοῦ σώματος, τῶν παθημάτων ἔνδοξε, ἀκυρίευτος ταῖς τοῦ πλάνου ὤφθης προσβολαῖς· καὶ νῦν ἀναμέλπεις ἀπλανῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τῷ τόκῳ σου Πανάμωμε, ἀνυμνοῦμέν σε οἱ σωθέντες, Κόρη διὰ σοῦ, βοῶντες καὶ λέγοντες πιστῶς· Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς σῆς κοιλίας Ἁγνή.

Digitized by Google

᾿Ωδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐκβλαστήσας ὡς φοίνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ὀφειλόμενον ὕπνον δικαίοις ὕπνωσας· φέρεις δὲ φυτὸν, πρὸς τοῦ θείου σου μνήματος, θαῦμα τοῖς ὁρῶσι, Βουκόλε θεοκήρυξ.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος ὁ ἐνυπόστατος, ἱερὸν Ἱεράρχην σὲ προχειρίζεται, χρίοντα λαὸν, ἱερῶς ἱερώτατα, Πρόεδρε Σμυρναίων, φωστὴρ τῆς οἰκουμένης.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας, καὶ πολλοὺς ἀλογίας λαοὺς διέσωσας, θεῖος γεγονὼς, μαθητὴς τοῦ ἐκλάμψαντος, ἐν θεολογίαις, Βουκόλε θεοκήρυξ.

Θεοτοκίον.

Ἱερῶς ἐμυεῖτο τὰ σὰ μυστήρια, Προφητῶν Θεοτόκε ὁ θεῖος σύλλογος, πόῤῥωθεν μαθὼν, καὶ τρανῶς ἐκτιθέμενος, τὰς θεοσημείας, τοῦ θείου τοκετοῦ σου.

᾿Ωδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ὡς φῶς ὡς φέγγος ὡς μέγας ἥλιος, ὡς ἀστραπὴ Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξέλαμψας καὶ πιστῶς διανοίας ἐφώτισας, καὶ πρὸς τοὺς ἀνεσπέρους, τόπους ἐσκήνωσας, μέλπων τρισαγίαις ἐν φωναῖς, Τριάδα ἄκτιστον.

Σαρκὸς καὶ κόσμου ἔξω γενόμενος, Ἱεουργὲ πρὸς τὰς ὑπερκοσμίους γηθόμενος, μεταβέβηκας τάξεις θεούμενος, θέσει φαεινοτάτῃ· ὅθεν τὴν μνήμην σου, πίστει ἐκτελοῦμεν, ἐπὶ γῆς Βουκόλε πάνσοφε.

Ἡ γῆ τὸ σῶμά σου τὸ μακάριον, κρύπτει σαφῶς ἰάσεις ἀναβλύζον καὶ χάριτας· οὐρανὸς δὲ τὸ πνεῦμα σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς, φέρει τοῖς ἀπ' αἰῶνος, θείαις λαμπρότησι, κατηγλαϊσμένον, ἀληθῶς Βουκόλε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Φωνὴ Ἀγγέλου μεγάλης Ἄγγελον, βουλῆς Ἁγνὴ Χριστοῦ Ἐμμανουὴλ ἀποτέτοκας, τοῖς Ἀγγέλοις τοὺς κάτω συνάπτοντα, μόνη εὐλογημένη, μόνη πανύμνητε, μόνη ἡ αἰτία, τῆς ἡμῶν Κόρη θεώσεως.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ποιμαντικῶς ὡδήγησας, πρὸς νομὰς εὐσεβείας, τὸ τοῦ Κυρίου ποίμνιον, πάνσοφε Ἱεράρχα, ἀποδιώξας ὡς θῆρας, πᾶσαν αἵρεσιν· ὅθεν, νῦν ἐποπτεύοις ἵλεως, καὶ ἡμᾶς οὐρανόθεν, ὡς παρεστὼς, μετὰ τῆς Παναγνου καὶ Θεοτόκου, τῷ θρόνῳ τῆς Θεότητος, παμμακάριστε Πάτερ.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, οὐκ ἐκστὰς ἀποῤῥήτως, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος· τοῦτον δὲ ἐν ἀγκάλαις, Συμεὼν ὑποδέχεται, ἅμα τε ὁ Πρεσβύτης, καὶ Γηραιὰ, ἀνθωμολογήσαντο ὡς Δεσπότῃ, ἐν ᾧ καὶ προεμήνυον, τὴν βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νήπιος τῇ σαρκὶ, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὁρᾶται παραδόξως, τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, καὶ τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεὼν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης τοῦ κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Μέγα καὶ φοβερὸν, Μυστήριον καὶ ξένον! ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάττων, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου, Ἐπισκόπου Λαμψάκων· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἑλλησπόντου τὸ κλέος, ὁ τῆς Λαμψάκου φωστὴρ, τῶν θαυματουργημάτων, ὁ

Digitized by Google

λαμπρὸς ἑωσφόρος, Παρθένιος ὁ μέγας, πάντας ἡμᾶς, συγκαλεῖται τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, ἑορτασμὸν ἐκτελέσαι πνευματικὸν, ἀνυμνοῦντας τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας θεοφορούμενος, τὰ τῶν δαιμόνων στίφη, πυρὶ τῶν προσευχῶν σου, κατέφλεξας Παμμάκαρ, ἰθύνας σοφῶς, τῆς Λαμψάκου τὸ ποίμνιον· τοὺς γὰρ βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταβαλὼν, ἐνεούργησας Θεῷ σεαυτόν.

Ἀνακηρύττει σου θαῦμα ὁ ἀνανήξας ἰχθὺς, ὁ ἀναζήσας ἄπνους, ὁ καρπὸς τῆς ἀκάρπου, ἀρούρας καὶ ἀμπέλου, βροχὴ ἱκανὴ, τῶν βαφῶν ἡ ἐπίτευξις. Ὡς θαυμαστά σου τὰ ἔργα Ἱερουργέ! ἀλλὰ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλως ἐκ νεότητος, ἀκολουθήσας Κυρίῳ, γεννικὴν κατέλιπες, ἔνδοξε προσπάθειαν, καὶ στοργὴν κοσμικήν· καὶ ἐρήμους ᾤκησας, Ἀσκητῶν τὸν βίον, ἐξασκῶν ἐν ταπεινότητι· ὃν καὶ ἐτέλεσας, ζέοντι τῷ πνεύματι, Ὅσιε καλῶς ἐμπορευσάμενος, νείμας τε τὰ ὄντα τοῖς πένησι, καὶ τὸν μαργαρίτην, τὸν τίμιον ὠνούμενος Χριστόν· οὗ καὶ τυχὼν τῆς ἐφέσεως, ἔσχης ἀξιάγαστε.

Ἔφερες τυπτόμενος, ὀνειδιζόμενος Πάτερ, διαπληκτιζόμενος, παρὰ τοῦ τεκόντος σε διὰ Κύριον, ὃν ἐπόθεις ἔνδοξε· οὗ τρωθεὶς τῷ πόθῳ, τὰ τερπνὰ οὐδὲν λελόγισαι· μητρὸς δὲ στέρησιν, καὶ τὴν ξενιτείαν ἠγάπησας, καὶ σχῆμα ἐνεδέδυσο, τὸ τῶν Μοναχῶν ἱερώτατε· ἀλλὰ φανεροῖ σε, Θεὸς καὶ μὴ βουλόμενον εὐχαῖς, ταῖς μητρικαῖς Λουκᾶ Ὅσιε, καμφθεὶς ὁ φιλάνθρωπος.

Βίον ἐκτελέσας σου, τὸν ἱερὸν πανιέρως, θαύματα ἐτέλεσας, ἱερὰ ἐξαίσια καὶ παράδοξα, τοῦ Θεοῦ σοι νείμαντος, ἀρραβῶνα ἔνθεον, καὶ πρὸς τῆς ἀνταποδόσεως, τῶν θείων πόνων σου· νέφει δὲ καὶ στέφος σοι ἄφθαρτον, καὶ δόξαν αἰωνίζουσαν, ὅταν ὡς Κριτὴς παραγένηται. Αὐτὸν οὖν δυσώπει, ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας σε ἀεὶ, ἀπὸ παντοίας κακώσεως, Λουκᾶ ὁσιώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β΄.

Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ᾽ ἅρματος Χερουβὶμ, ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γὰρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Ἄνθραξ ὁ προοφθεὶς, τῷ θείῳ Ἡσαΐα, Χριστὸς ὡς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, νῦν τῷ Πρεσβύτῃ δίδοται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Φόβῳ τε καὶ χαρᾷ, ἀγκάλαις τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ᾐτεῖτο λύσιν, ὑμνῶν τὴν Θεομήτορα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Φέρουσα ἡ ἁγνὴ, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν ναῷ εἰσέρχεται.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δι᾽ ἐμὲ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεὸς, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον· καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὺ γὰρ Θεός μου, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ ἑπόμενοι δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τῶν θαυμάτων σου τὴν χάριν μέλπω, μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ τὴν παμμό-

Digitized by Google

» χθηρὸν ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
» Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῷ φωτὶ τῷ θείῳ συγκραθεὶς, Πάτερ ἱερώτατε, δι' ἀρετῶν φῶς καθωράθης δεύτερον· διὸ τὴν φωσφόρον σου, καὶ πανέορτον τοὺς τελοῦντας πανήγυριν, σκότους ἁμαρτίας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον.

Ὡς φαιδρὸς ἀνέτειλας ἀστὴρ, ἐν τῷ στερεώματι, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Παρθένιε, ἰαμάτων λάμψεσιν, ἱερώτατε τῶν παθῶν τὴν σκοτόμαιναν, χάριτι διώκων, καὶ φωταγωγῶν τοὺς προσιόντας σοι.

Νοσημάτων σκότος πονηρὸν, ἔλυσας Παρθένιε, τῷ φωτισμῷ σοῦ τῶν σεπτῶν ἐντεύξεων· ὅθεν δυσωποῦμεν σε, τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς ὀδύνας θεράπευσον, καὶ τὰς τῶν σωμάτων, πάσας μαλακίας ἀποδίωξον.

Θεοτοκίον.

Ἀγαθὸν κυήσασα Θεὸν, Ἄχραντε ἀγάθυνον, τὴν ἐν πολλοῖς κεκακωμένην πάθεσι, ταπεινὴν καρδίαν μου, καὶ τὸ θέλημα ἐκτελεῖν ἐνδυνάμωσον, τοῦ σωθῆναι πάντας, θέλοντος ἀνθρώπους Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῦ Ὁσίȣ Λȣκᾶ, ἔχων Ἀκροςιχίδα·
Λουκᾶν ἐπαινῶ τὸ κλέος τῆς Ἑλλάδος. Ἀμήν.
Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀ-
» βύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, κα-
» θορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐ-
» βόα ᾄσωμεν.

Λόγον μοι δίδου θεόπτα παρεστηκὼς, θρόνῳ τῦ Δεσπότου σȣ, ἀνυμνῆσαι τὴν φαιδρὰν, καὶ φωσφόρον μνήμην σȣ Λουκᾶ, διαλύσας τὴν ἀχλὺν τῆς διανοίας μου.

Ὁλοσχερῶς σε ποθήσας ὁ Ἱερὸς, Σῶτερ πρὸς τὴν ἄσκησιν, ἀπεδύσατο στεῤῥῶς, θλίψεις μόχθους πόνους καρτερῶν, ἀνθ' ὧν εὕρατο τρυφὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Ὑποπιάζων τὸ σῶμα Πάτερ Λουκᾶ, ἐγκρατείᾳ πάντοτε, ἀγρυπνίᾳ συνεχεῖ, κακουχίᾳ πάσῃ τε σοφῶς, τὰς ὁρμὰς τῶν ἐμπαθῶν ἡδονῶν ἔστησας.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Παρθένε ἡ τὸν Θεὸν, ἐν σαρκὶ γεννήσασα, τὸν ἀχώρητον παντὶ, σαρκωθέντα οἴκτῳ τῶν βροτῶν, τυραννίδος με παθῶν δεῖξον ὑπέρτερον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρȣ̀ς μȣ·
» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μȣ ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ὑπῆρξας καθαιρέτης τῆς τυραννίδος, παμμάκαρ τῶν Δαιμόνων τῆς ὀλεθρίου, εἰδώλων τε κατέστρεψας τὰ τεμένη, καὶ θείους ἤγειρας, ναοὺς εἰς αἴνεσιν, τοῦ Χριστοῦ Παρθένιε ἱερώτατε.

Μεγίςαις διαπρέπων θαυματȣργίαις, καρκίνȣ χαλεπώτατον παύεις πάθος, καὶ ὄμματα διήνοιξας πηρωθέντα, καὶ ἐφυγάδευσας, Πάτερ Παρθένιε, πονηρίας πνεύματα θείᾳ χάριτι.

Ἀνέστησας κακίςως θανατωθέντα, τὸν πάλαι ὑπουργοῦντα τῷ θείῳ ἔργῳ Θεὸς γὰρ ὁ τὸν θάνατον καταργήσας, χάριν σοι δέδωκε μάκαρ Παρθένιε, ἀνιστᾷν τεθνήξαντας δι' ἐντεύξεως.

Θεοτοκίον.

Ὡμίλησεν ἀνθρώποις ἐκ σοῦ τὴν σάρκα, ὁ Κύριος φορέσας ἀνερμηνεύτως· αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπησον Παναγία, τῦ οἰκτειρῆσαί με, καταπονούμενον, προσβολαῖς τοῦ ὄφεως καὶ δαινούμενον.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Ἀνεπτερώθης τῷ θερμῷ, ἔρωτι τοῦ Σωτῆρος, καὶ γονέων τὸ φίλτρον, ὑπερεῖδες δι' αὐτὸν, καὶ γέγονας ὦ Λουκᾶ, ξένος πάντων τῶν τερπνῶν μακάριε.

Ναὸν Κυρίου σεαυτὸν, ἀπεργάσασθαι θέλων, ἐρημίας κατῴκεις ὡς ὁ πάλαι Ἠλιοῦ, πρὸς δαίμονας πολεμῶν· ὅθεν εὗρες τέλος τὸ μακάριον.

Ἐν πάσῃ θείᾳ ἐντολῇ, εὐπειθὴς ὡς οἰκέτης, ἀνεδείχθης παμμάκαρ, καλῶς αὐτὰς ἐκτελῶν, καὶ ταπεινῶν σεαυτόν· ὅθεν ὕψος ἔλαβες οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον ὀφθέντα, δι' ἡμᾶς ὅπερ ἡμεῖς, ἱκέτευε ἐκτενῶς, ἀλογίας πάσης με λυτρώσασθαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Παρθενίου,
Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν θαυμάτων εἴληφας, τὴν θείαν χάριν θεόφρον, ἱερὲ Παρθένιε, θαυματȣργὲ θεοφόρε, ἅπαντα τὰ τῶν πιστῶν πάθη ἀποκαθαίρων, πνεύματα τῆς πονηρίας Πάτερ ἐλαύνων· διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Digitized by Google

Ὁ αὐτός.

Φῶς νοερὸν τὸ ἐκ φωτὸς, Πατρὸς τοῦ προανάρχου, Υἱὲ Θεοῦ καὶ Λόγε, ὁ καταυγάζων πᾶσαν τὴν οἰκουμένην θεϊκῶς, φώτισόν μου τὰς φρένας, τὸν νοῦν καὶ τὸν λογισμὸν, τοῦ ἀνυμνῆσαι σήμερον τὴν φαιδρὰν ταύτην πανήγυριν καὶ σεμνοπρεπεστάτην τοῦ Ὁσίου Παρθενίου· αὐτὸς γὰρ ἀληθῶς ἐν γῇ θαυμασίαν διετέλεσε ζωὴν καὶ πολιτείαν· διὰ τοῦτο συνελθόντες εὐφημοῦμεν αὐτὸν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Λαμψάκου ὁ μέγας Θαυματουργὸς, ἀναβὰς ἐν τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, ἀστράπτειν τοῖς πέρασι, τῷ φωτὶ τῶν ἰάσεων, τοὺς ζοφώδεις Δαίμονας, σκορπίζων σφοδρότατα, καὶ ἐλαύνων νόσους, χρησαῖς ἐπικλήσεσιν· ὅθεν καὶ τῆς πλάνης, τῶν εἰδώλων καθάρας, πᾶσαν τὴν Ἑλλήσποντον, καταλάμπεις τοῖς θαύμασι. Θεοφόρε Παρθένιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ, ὅμοιον.

Ἀπὸ βρέφους ποθήσας τὴν ἀρετὴν, τῶν ἡδέων ἀπέσχου πάντων Σοφὲ, νηστείαν καὶ ἄσκησιν, ἀκριβῆ ἐνδεικνύμενος, καὶ μητρὸς τὸν πόθον, οὐδὲν ἡγησάμενος, ἐν Συμνείῳ φέρων, σαυτὸν λάθρα δέδωκας· πάλιν δὲ μηνύει, σὲ Θεὸς τῇ μητρί σου, θρηνούσῃ τὴν στέρησιν, σοῦ δικαίως παμμάκαρ ἱστε· ἣ καὶ νῦν συνηδόμενος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐτέχθης ἐκ Μητρὸς, ὁ προάναρχος Λόγος, προσηνέχθης τῷ ναῷ, ὁ ἀκατάληπτος φύσει· χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο, κράζων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ-
» κωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νοσήματα, προσευχῇ ἐθεράπευσας ἄμετρα, συσφίγγων Παρθένιε, τοὺς παρεθέντας ἐν χάριτι, ὥσπερ ὁ Δεσπότης σου, οὗ τὴν πολλὴν ἐμιμήσω ἀγαθότητα.

Σὺ δέδωκας, ἐνεργεῖν τοῖς βαφεῦσι τὰ πρόσφορα, τὸν εἴργοντα δαίμονα, ἀποσοβήσας Παρθένιε, ταῖς πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον, ἱερωτάταις σου Πάτερ παρακλήσεσι.

Ὁ Κύριος τὰς ἐντεύξεις σου Πάτερ δεξάμενος, τὴν ἄγραν παρέδωκε, πλουσιωτάτως τοῖς χρήζουσι, τῇ τοῦ ἀνανήξαντος, θαυματουργίᾳ ἰχθύος μεγαλύνων σε. Θεοτοκίον.

Τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου Παρθένε θεράπευσον· τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, ὑπὸ παθῶν ταραττόμενον, καὶ ταῖς παραβάσεσι, τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος σκοτιζόμενον.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» σεπτὴ ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζου.

Ἄκακος ὅσιος, εὐθὺς καὶ ἥμερος, καὶ ἀκέραιος ὤφθης Πάτερ Λουκᾶ· ὅθεν μεμακάρισαι, παρὰ τοῦ πάντων Ποιητοῦ, καὶ Δεσπότου παμμακάριστε.

Ἰδὼν ὁ φθόνος σε, καλῶς διάγοντα, τὴν ζωὴν, ἐξεκαύθη καὶ πειρασμῶν, πλῆθός σοι ἐξήγειρεν· ἀλλ' ἐξελέγχετο κενὸς λύκος, μάτην τὸ τοῦ λόγου χανών.

Νοὸς εὐθύτητι, τὸν βίον ἴθυνας, πρὸς τὰ κρείττω παμμάκαρ τῶν ἐφετῶν, πάντων τὸ ἀκρότατον, ἐπιποθῶν Πάτερ ἰδεῖν, οὗ εὐστόχως καὶ τετύχηκας.

Θεοτοκίον.

Ὡραίαν κάλλει σε, πασῶν εὑράμενος, γυναικῶν ὁ ὡραῖος Κόρη σεμνὴ, σοῦ τὴν Μήτραν ᾤκησε, καὶ δυσμορφίας με παθῶν, καὶ τοῦ σκότους ἐλυτρώσατο.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ φωτισμὸς, τῶν ἐν σκότει κειμένων, ἡ
» σωτηρία, τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστὲ
» Σωτήρ μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, Βασιλεῦ τῆς
» εἰρήνης, φώτισόν με τῇ ἐπιλάμψει σου· ἄλλον
» γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Ἡ φωταυγὴς, ἐνσκηνώσασα χάρις τῆς ἀπαθείας, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ θεόφρον Πάτερ, φιλαργυρίας τὸ βαθύτατον σκότος, τοῦ προέδρου διώκει ἄνοσον, τοῦτον συντηροῦσα ταῖς σαῖς παραινέσεσι.

Νόσῳ πολλῇ, τὸν κρατούμενον Πάτερ καὶ γεγονότα, Ὅσιε ἡμίξηρον προσευχαῖς σου, ὅλον εἰργάσω ὑγιῆ εὐχαρίστως, τὸν Δεσπότην Θεὸν δοξάζοντα, τὸν θαυματουργίαις πολλαῖς σε δοξάσαντα.

Digitized by Google

Χρίσμα σεπτόν, περικείμενος Πάτερ ἱερωσύνης, ταύτην κατελάμπρυνας ἐπιδείξει, πολλῶν θαυμάτων ὧν ἐτέλεσας ζῶν τε, Θεοφόρε καὶ μετὰ θάνατον, Ἄγγελος καθάπερ βιώσας Παρθένιε.

Θεοτοκίον.

Ἀπὸ παθῶν, ἀμαυρώσεως Κόρη ἀπὸ σκανδάλων, τῶν προσγινομένων ταῖς ἐπηρείαις, τοῦ ἀλλοτρίου μελλουσῶν τε βασάνων, αἰωνίων, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον, ῥῦσαί με ταῖς σαῖς δυσωπῷ παρακλήσεσι.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχάς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Τὴν τῶν καμάτων σου ἀμοιβήν, παρὰ τοῦ πλουσίου Δοτῆρος, ἀπολαβὼν Πάτερ Ὅσιε, πέλαγος θαυμάτων πᾶσιν ἐδείκνυσο, τὰς νόσους ἀφανίζων τῶν προσιόντων σοι.

Οὐ κατενάρκησας τοῦ ἐχθροῦ, Πάτερ ταῖς μυρίαις προσβολαῖς, οὐ κατεπλάγης τὴν ἔπαρσιν· ἔστης δὲ ὡς πύργος στεῤῥὸς ἀκλόνητος ταπείνωσιν ὡς θώρακα ἐνδυσάμενος.

Καλῶς τελέσας τὸν ἱερόν, βίον σου Παμμάκαρ, καὶ λαβὼν ἀπὸ Θεοῦ τὴν ἀντίδοσιν, χάριν ἰαμάτων, τυφλοὺς ἐφώτισας, χωλοὺς καὶ παραλύτους ἀποτελῶν ὑγιεῖς.

Θεοτοκίον.

Λαοὶ ὑμνεῖτε τὴν ἀληθῶς, τέξασαν τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀνερμηνεύτως καὶ μείνασαν, πάλιν μετὰ τόκον Παρθένον ἄφθορον, ὡς πάντων προστασίαν καὶ σωτηρίαν βροτῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε·
» Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ᾅδου δέο-
» μαι· ἵνα ὡς Λυτρωτῇ ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀ-
» ληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Ῥημάτων σου, εὐχῶν τε δυναστείᾳ Παρθένε, ναοὶ ἐῤῥάγησαν τῶν εἰδώλων θείᾳ χάριτι, καὶ ἄπιστος λαὸς πίστιν προσελάβετο, μεγαλύνων συμφώνως τὸν Κύριον.

Ἱκέτευσας, τὸν φιλάνθρωπον Λόγον σὺν δάκρυσι, καὶ τοῖς αἰτήσασιν ὄμβρους ἄνωθεν κατήγαγες, οἰκτείρων συμπαθῶς λαὸν κινδυνεύοντα, Ἱεράρχα Κυρίου Παρθένιε.

Ναμάτων σου, μυστικῶν ἐπομβρίαις κατήρδευσας, καρδίαν πᾶσαν προσφοιτῶσάν σοι Παρθένιε· καὶ ἡ γῆ ἡ τῷ αὐχμῷ ξηρανθεῖσα δέχεται, ὑετοὺς θαυμαστῶς εὐφορήσασα.

Θεοτοκίον.

Μὴ στήσῃς με, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης κατάκριτον· μὴ στηλιτεύσῃς με ἐπὶ πάντων τὸν ἀναίσθητον, Θεέ μου Ποιητά μου, ἔχων ἱκετεύουσαν, τὴν τεκοῦσαν ἀσπόρως σε Δέσποιναν.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Ἐλύθη ἡ πάλαι σοι, δολιόφρον καθ' ἡμῶν, ἰσχὺς καὶ φροῦδα γέγονε, τὰ πολλά σου σοφίσματα πονηρέ· ἰδοὺ γὰρ ἁπλούστατος, καὶ ἀπόνηρος νέος σε κατέβαλε.

Οὐκ ἔδωκας Ὅσιε, σοῖς βλεφάροις νυσταγμόν, οὐδὲ κροτάφοις ἄνεσιν, ἕως πᾶσαν κατέβαλε μηχανήν, τοῦ πλάνου ποικίλους σοι, πειρασμοὺς καθ' ἑκάστην ἐξεγείροντος.

Σωφρόνως διήνυσας, σοῦ τὸν βίον καὶ καλῶς, φιλοξενῶν ἑκάστοτε, ἐλεῶν τε πλουσίως καὶ δαψιλῶς· διὸ καὶ τετύχηκας, ἀφθαρσίας καὶ δόξης ἀκηράτου Λουκᾶ.

Θεοτοκίον.

Τριάδος γεγέννηκας, σὺ τὸν ἕνα σαρκικῶς, Θεοκυῆτορ πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, διὸ βοῶ· Τριάδος τῆς θείας με, ταῖς πρεσβείαις σου δεῖξον οἰκητήριον.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ.

Ἦχος πλ. β'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ὁ ἐκλεξάμενος Θεὸς πρὸ τοῦ πλασθῆναί σε, εἰς εὐαρέστησιν αὐτοῦ, οἷς οἶδε κρίμασι, προσλαβόμενος ἐκ μήτρας καθαγιάζει, καὶ οἰκεῖον ἑαυτοῦ δοῦλον δεικνύει σε, κατευθύνων σου Λουκᾶ τὰ διαβήματα, ὁ φιλάνθρωπος. ᾧ νῦν χαίρων παρίστασαι.

Ὁ Οἶκος.

Ὦ Πατέρων ἀρίστη καλλονὴ καὶ σεμνότης, ὦ πάντων Ἀσκητῶν κοσμιότης· Χριστοῦ τὰς ἐντολὰς γὰρ πληρώσαντος, πῶς ὑμνήσω τὴν σὴν βιοτὴν ἔνδοξε, μὴ ἔχων λόγων δύναμιν; ἀλλ' ὅμως σοι θαῤῥῶν βοήσω·

Χαῖρε λαμπρὸν Μοναζόντων κλέος· χαῖρε πιστῶν ὁδηγὲ καὶ λύχνε.

Χαῖρε τῆς ἐρήμου τερπνότατον βλάστημα· χαῖρε οἰκουμένης λαμπτὴρ φαεινότατε.

Χαῖρε, ὅτι κατεφρόνησας τῶν ῥεόντων καὶ φθαρτῶν· χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια σὺν Ἀγγέλοις κατοικεῖς.

Χαῖρε τῶν ἀθυμούντων ταχινὲ παράκλητορ· χαῖρε τῶν ἐν κινδύνοις ποθεινὲ παραστάτα.

Digitized by Google

Χαῖρε σεπτὸν δοχεῖον τοῦ Πνεύματος· χαῖρε κλεινὸν Χριστοῦ οἰκητήριον.
Χαῖρε, δι' οὗ δόσις πᾶσα ηὐγάσθη· χαῖρε, δι' οὗ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη.
Ὧ νῦν χαίρων παρίστασαι.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου, Ἐπισκόπου Λαμψάκων.

Στίχοι.

Ἀφῆκε τὸν χοῦν Παρθένιος Λαμψάκῳ,
Λαμπτῆρα πυρσεύοντα φῶς αὐτοῦ μέγα.
Παρθένιος κατέδαρθε, λαχὼν μακρὸν ἑβδόμῃ ὕπνον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου· υἱὸς Χριστοφόρου, Διακόνου τῆς κατὰ Μελιτόπολιν Ἐκκλησίας, γραμμάτων μὲν ἄπειρος, πᾶσαν δὲ πρακτικὴν ἀρετὴν μετιέναι σπουδάζων· καὶ προκάλυμμα τὴν τῶν ἰχθύων ποιούμενος ἄγραν, τοῖς αἰτοῦσιν αὐτῷ μετεδίδου. Τοσαύτη δέ τις ἦν ἡ κρυπτομένη ἐν αὐτῷ εὐσέβεια καὶ ἀρετὴ, ὡς καὶ χάριν παρὰ Θεοῦ λαβεῖν, δαίμονα ἀπελαύνειν, καὶ παντοίας νόσους ἰᾶσθαι. Ἐπιμέλειαν δὲ ποιησάμενος τῆς τῶν γραμμάτων μαθήσεως, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος ὑπὸ Φιλίππου Ἐπισκόπου Μελιτοπόλεως, καὶ αὖθις Ἐπίσκοπος τῆς Λαμψάκου ὑπὸ Ἀχιλλίου Μητροπολίτου Κυζίκου. Πολλὰ δὲ θαύματα ἐκτελέσας (καὶ γὰρ ὑπὸ ταύρου τὸν ὀφθαλμὸν ἀνδρός τινος ἐκκοπέντα ἰάσατο· καὶ μόνῃ σφραγίδι, καρκίνου πάθος, οὕτω λεγόμενον, ἀπό τινος γυναικὸς διεσκέδασε· καὶ τὸν λυττήσαντα κύνα, καὶ κατασχόντα αὐτὸν, φυσήματι ἀπενέκρωσε· καὶ τὸν ὑπὸ τὴν ἁμάξης συμπατηθέντα, διαῤῥαγείσης αὐτῷ τῆς γαστρὸς, τεθνηκότα αὖθις ἀνεζώωσε· καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ Ἐπιτρόπου δὲ γαμετῆς τὸ ἀκάθαρτον ἀπήλασε πνεῦμα καὶ ἐνεργὸν τοῖς βαφεῦσι τὰ πρόσφορα παρεσκεύασε, ἀποδιώξας τὸν ἐμφωλεύοντα δαίμονα)· καὶ πολλὰ ἕτερα παράδοξα ἐνεργήσας, καὶ περὶ τῶν ἐσομένων προειπὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ, τοῦ ἐν Ἑλλάδι.

Στίχ. Ἔπλησε Λουκᾶς θαυμάτων τὴν Ἑλλάδα,
Ὃς οὐδὲ νεκρὸς παύεται τῶν θαυμάτων.

Οὗτος ὁ Ὅσιος τῆς Ἑλλάδος ἐστὶ βλάστημα καὶ ἐντρύφημα· οἱ δὲ τούτου πρόγονοι ἐξ Αἰγίνης ὥρμηντο τῆς νήσου· οἱ τὰς συνεχεῖς ἐφόδους τῶν Ἀγαρηνῶν μὴ φέροντες, μετανάσται γίνονται, καὶ τὴν Ἑλλάδα καταλαμβάνουσιν, ἐν ᾗ καὶ γεγέννηται ὁ μακάριος Λουκᾶς. Ὃς ἐκ παιδόθεν οὐ μόνον κρέατος, ἀλλὰ καὶ ὠοῦ καὶ τυροῦ ἀποχὴν ἐποιήσατο· ἄρτος δὲ κρίθινος, καὶ ὕδωρ καὶ ὄσπριον ἦν αὐτῷ βρῶσις καὶ πόσις. Κακοπαθείᾳ δὲ πάσῃ καὶ σκληραγωγίᾳ κατατήκων ἑαυτοῦ τὸ σῶμα, τὸν πεινῶντα θρέψαι, καὶ γυμνητεύοντι περιβόλαιον χαρίσασθαι τρυφὴν ἡγεῖτο, καὶ κόρον ὑπελάμβανεν. Ὅθεν καὶ τὸ ἑαυτοῦ περιβόλαιον πολλάκις δεδωκὼς, γυμνὸς ἐπανῄει. Καὶ ὁπόταν τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀνέπεμπε, τοῦ ἐδάφους οἱ πόδες ἀφιστάμενοι ὡσεὶ πῆχυν ἕνα, ἅψασθαι τῆς γῆς ἐδόκουν φαίνεσθαι.

Ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν μονήρη βίον ὑπέδυ, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ὅσην ἐγκράτειαν καὶ κακουχίαν ὁ μακάριος ἐπεδείξατο. Τὰς δὲ παραλίας πάσας διαμείψας, καὶ πολλοῖς αἴτιος σωτηρίας διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τελεσθέντων θαυμάτων γεγονὼς, ὕστερον ἀφεὶς τὰς μεταβάσεις, τὸν τοῦ Μοναστηρίου χῶρον καταλαμβάνει· καὶ ἕβδομον ἐν αὐτῷ διανύσας ἔτος, προεῖπε τὴν αὐτοῦ τελευτὴν πᾶσι, καὶ οὕτω τῷ τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων χιλίων Μαρτύρων καὶ τριῶν, οἰκετῶν τῶν τεσσάρων Προτικτόρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησάντων.

Οὗτοι οἰκέται ὑπῆρχον τῶν τεσσάρων Προτικτόρων, ὑφ' ὧν κατεσχέθη, ἐκ προστάγματος βασιλικοῦ, ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐπίσκοπος Πέτρος ὁ ἁγιώτατος, καὶ ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. Μετὰ γὰρ τὴν τούτου τελευτὴν, τῶν Προτικτόρων πιστευσάντων πανοικὶ τῷ Χριστῷ, καὶ μαρτυρησάντων, οἱ τούτων δοῦλοι, τῇ εἰς Χριστὸν πίστει θερμανθέντες, ηὐτομόλησαν πρὸς τὸν βασιλέα Διοκλητιανὸν ἐν Νικομηδείᾳ, σὺν γυναιξὶ καὶ παιδίοις καὶ βρέφεσι· καὶ ὁμολογήσαντες εἶναι Χριστιανοί, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, ὑπὸ τοῦ στρατοῦ κατεκόπησαν ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἓξ Μάρτυρες, οἱ ἐκ Φρυγίας, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Μὴ τὴν πυρὸς φρίξαντες ἰσχὺν ἓξ Φρύγες,
Τῇ τῶν Φρυγῶν γῇ πύργος εἰσὶν ἰσχύος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου, τοῦ ἐν Μοναβάταις ἀγωνισαμένου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοπέμπτου, καὶ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνεῤῥίπι-
» σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισὶ,
» δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Ἐν σοὶ ἐνσκηνώσασα ἡ θεία χάρις, Προφήτην σε δείκνυσι, τὰ μέλλοντα φθεγγόμενον· ἐντεῦθεν προήγγειλας τῷ διαδέχεσθαι, μέλλοντι τὸν Πρόεδρον Σοφὲ, ὡραϊσμένον θείαις λαμπρότησι.

Λαμψάκου τὸν Πρόεδρον, τῆς Ἑλλησπόντου, λαμπτῆρα τὸν ἄδυτον, θαυματουργίαις ἅπασαν, τὴν γῆν τὸν φαιδρύναντα, καὶ ἀπελάσαντα, νύκτα πολυώδυνον παθῶν, ὑμνολογοῦμεν πάντες Παρθένιον.

Πολύχουν ἀπέδωκε τὸν ταύτης σπόρον, ἡ γῆ τῇ ἐντεύξει σου, πανθαύμαστε Παρθένιε, καὶ βότρυας ἤνεγκεν ἄμπελος ἄνικμος· οὕτω σε δοξάσαντος Θεοῦ, τοῦ δοξασθέντος τῇ πολιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης Πανάμωμε ἁγιωτέρα, τῶν ἄνω Δυνάμεων· Θεὸν γὰρ ἐσωμάτωσας, ὃν Τά-

Digitized by Google

ξεις ἀσώματοι φόβῳ δοξάζουσι· τοῦτον οὖν ἱκέτευε ἀεὶ, τοῦ οἰκτειρῆσαι τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα » οὐκ ἔπτηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ πυρὸς ἐμ» βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς » εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ θήκη τῶν σῶν λειψάνων, Λουκᾶ πηγὴ ἀναδέδεικται, ἰαμάτων ἐν ᾗ πᾶς προστρέχων, ἐκλυτροῦται παντοίων παθῶν, σὲ μακαρίζων Ὅσιε, καὶ ὑμῶν τὸν Δεσπότην Χριστόν.

Σημείοις μεγίστοις Πάτερ, ἐδόξασέ σε ὁ Κύριος, ὃν ἐδόξασας σὺ διὰ πόνων τῆς ἀσκήσεως πρότερον· Εὐλογητὸς γὰρ ἔκραζες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν βίῳ περιφανής τε, καὶ ἐν τοῖς θαύμασι μέγιστος, καὶ ἐν πᾶσι καλοῖς ἀνεδείχθης, ἀπαράμιλλος Ὅσιε· διὸ τῶν πόνων εὕρηκας, ἀμοιβὴν βασιλείαν Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Λαὸν καὶ πόλιν σου σῶζε, Θεοκυῆτορ πανάμωμε, προστασία ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, ἀδιστάκτῳ βοώντων σοι· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς » ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς » δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ» τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μέγισται τοὺς σοὺς καμάτους ἀντιδόσεις, ἐν τοῖς ὑψίστοις διεδέξαντο, μέγιστε Παρθένιε· φῶς οἰκεῖς γὰρ τὸ ἀνέσπερον, καὶ δόξαν ἀδιάδοχον εἴληφας, ἀενάου Πάτερ χαρᾶς ἀξιούμενος.

Ἄδυτος ἀστὴρ γενόμενος ἐν βίῳ, ἀνατολαῖς τῶν θείων ἔργων σου, ἔδυς νόμῳ φύσεως, καὶ πρὸς φέγγος μετεχώρησας ἀνέσπερον, λιπὼν ἡμῖν Ὅσιε τὰς ἀκτῖνας, τῶν ἀπορρήτων θαυμάτων σου.

Τριαδικόν.

Ἄναρχος Πατὴρ, Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα, ὁμοβασίλειος ὁμόθρονος, γνωρίζεται ἔλλαμψις, ὀρθοδόξως τοῖς λατρεύουσι, καὶ μέλπουσι σὺν τάξεσι, πάντοτε τῶν Ἀγγέλων· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος.

Θεοτοκίον.

Ῥύπου με παθῶν αἰσχρῶν προσγινομένου, τῇ μεσιτείᾳ σου καθάρισον, καὶ λάμπρυνον δέομαι, σκοτισθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, δαιμόνων ἀμαυρότησιν· ὅπως σε μακαρίζω, Παρθένε Θεομακάριστε.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἱρμός.

» Νόμων πατρῴων οἱ μακαρισμοὶ, ἐν Βαβυ» λῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύον» τος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ » συνημμένοι ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ » κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· » Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ» τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λύμην παντοίου πάθος ἔνδοξε, ἀποδιώκεις Πάτερ Λουκᾶ μακάριε, τοὺς λεπρῶντας ἐξιώμενος, ῥωννύων ἀσθενοῦντας, καὶ παρειμένους λύων τοῦ κατέχοντος δεσμοῦ, καὶ κυλλοὺς καὶ χωλοὺς ὁμοῦ, καὶ τυφλοὺς θεραπεύων, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄπονον εὗρες δόξαν Ὅσιε, πόνους πολλοὺς ὑποίσας καὶ ἀγωνίσματα, ἀγρυπνίαν τῆξιν σώματος, νηστειῶν κακουχίαν, χαμαικοιτίαν, πᾶσαν ἄλλην πίεσιν σαρκὸς, δι' ἀγάπην τοῦ κτίσαντος, ᾧ συνὼν συνευφραίνῃ· αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει σωθῆναι, πάντας τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦντας.

Διὰ ποικίλων πόνων Ὅσιε, τῶν ἀρετῶν εἰσήχθης εἰς τὴν οὐράνιον βασιλείαν εὐφραινόμενος, τανῦν εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ τοῦ Δεσπότου πάντοτε τρυφῶν ταῖς καλλοναῖς, σὺν Ἀγγέλοις μελῴδημα τὸ Τρισάγιον ᾄδεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἀποστάντα τὸν ἀχώριστον, ἐκ τοῦ πατρῴου κόλπου, Ἁγνὴ γεγέννηκας, ἀπειράνδρως ἀνεκφράστως τε, βροτὸν τέλειον ὄντα· ὃν ἐκδυσώπει, δοῦναί μοι ἰσχὺν, τῶν πονηρῶν λογισμῶν, προσβολὴν πᾶσαν καταβαλεῖν εἰς τέλος, καὶ θέλημα τὸ θεῖον ἐκείνου, πράττειν καθ' ἑκάστην· ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα» γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, » Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, ἀπολυθεὶς τοῦ σώματος, τὰ ἀθέατα κάλλη Πάτερ Παρθένιε, ὅλος ἀρετῶν εὐμορφίᾳ, ὡς ἀληθῶς καθωραϊσμένος· διό σε γεραίρομεν, καὶ γνησίως μακαρίζομεν.

Ὡς κρίνον ὡς ῥόδον σε, εὐῶδες ὡς ὀσφράδιον, ἀρετῶν ποικιλίᾳ ὡραϊζόμενον, Πάτερ ὁ Χριστὸς εἰς τὰς ἄνω, περιφανῶς ἐσκήνωσε μάνδρας, ὁσίως ποιμάναντα, τὸν λαὸν αὐτοῦ Παρθένιε.

Digitized by Google

Σκιρτήσωμεν ἄνθρωποι, χορεύσωμεν γηθόμενοι, ἑορτήν τε ἁγίαν νῦν συστησώμεθα, ψάλλοντες Θεῷ ἐν αἰνέσει, τὸν θαυμαστὸν καὶ μέγαν ποιμένα, Παρθένιον σήμερον, κατὰ χρέος μακαρίζοντες.

Ἡ μνήμη σου σήμερον, ἡμῶν περιαυγάζουσα, τὰς καρδίας ὡς μέγας ἥλιος ἔλαμψεν· ἣν ἐπιτελοῦντας ἐν πίστει, ῥῦσαι παθῶν σκότους Ἱεράρχα, καὶ νόσων καὶ θλίψεων, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον, τὸν ἐν τῷ σκότει κείμενον, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας Θεοχαρίτωτε, καὶ μὴ προαιρούμενον ὅλως, τοὺς τοῦ Θεοῦ νόμους συντηρῆσαι, ὅπως ὡς προστάτην μου, κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ.

Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃ οὐ τολ-
» μᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Τοὺς πόνους Πάτερ καὶ ἀγωνίσματα, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται βροτῶν ὧν ἀντάξιον, τὸν μισθὸν ἐκομίσω παρὰ Θεοῦ; γέγονας γὰρ δοχεῖον, τοῦ θείου Πνεύματος· Ὅσιος, εὐθὺς, ἀληθινὸν, δίκαιος, ἄμεμπτος.

Ἁπλοῦν τὸ ἦθος καὶ ἀπονήρευτον, καὶ ταπεινὸν, ἐλέους τε μεστὸν πρὸς τοὺς πένητας, καὶ φιλόξενόν τε καὶ φιλέρημον, ἥσυχον πρᾶον ὄντως, Πάτερ ἐνεδείξας· ὅθεν συνετάγης Ἀβραὰμ καὶ Ἰακὼβ καὶ Δαυΐδ.

Μοναῖς ἐκείναις ὡς αὐλιζόμενος, ταῖς ὀρεκταῖς καὶ κάλλους θεϊκοῦ ἐμπιπλάμενος, Παραδείσου τε θείου τοῖς ἄνθεσι, νῦν ἐντρυφῶν εἰς κόρον, καὶ ἀγαλλόμενος, μνείαν πρὸς Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ποιοῦ Πανόλβιε.

Τριαδικόν.

Ἡ μία φύσις ἡ τρισυπόστατος, ἡ τριλαμπὴς οὐσία καὶ ἀχώριστος δύναμις, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, σῶζε τοὺς πίστει σε, ἕνα μεγαλύνοντας Θεὸν, ἐν χαρακτῆρσι τρισί.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ σθένει σου τὸ Μυστήριον, βρότειος νοῦς Παρθένε Θεοτόκε πανύμνητε· πρὸ γὰρ τόκου ἀνάνδρως συνέλαβες, ἔμεινάς τε Παρθένος, καὶ μετὰ κύησιν, τέτοκας δὲ Λόγον τῷ Πατρὶ τὸν συναΐδιον.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἱεράρχου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λαμψάκου ὁ παμμέγιστος, Ποιμὴν καὶ περιβόητος, Θαυματουργὸς Ἱεράρχης, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τὸ Ἑλλησπόντου καύχημα, καὶ τῶν πιστῶν ἑδραίωμα, τιμάσθω νῦν Παρθένιος· ὑπὲρ τοῦ κόσμου γὰρ οὗτος, ἐξιλεοῦται τὸ Θεῖον.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Μονάσας ἐκ νεότητος, καὶ τὸν σταυρὸν ἀράμενος, ἐμάκρυνας ἐν ἐρήμῳ, Λουκᾶ φωστὴρ Μοναζόντων· ἐγκρατείᾳ δὲ πάσῃ, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, τῷ κρείττονι θεόληπτε, ὡς ἐφικτὸν συνεκράθης, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πληρῶν σου τὴν ἀπόῤῥητον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· ἰδὼν δέ σε ἐκραύγαζεν, ὁ Πρέσβυς· Νῦν ἀπόλυσον, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα· Σωτὴρ γὰρ ἦλθες τοῦ κόσμου, τὸ Πατρικὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φέρουσα ἡ ἁγνὴ, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν εἶδον ἀγαθὲ, Θεὲ οἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν· ἀπόλυσόν με τάχος, τὸν δοῦλόν σου φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

Τῌ Η΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου· καὶ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ· ὁ τροπωσάμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὅπλῳ τῆς εὐσεβείας· ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός· ὁ πολλαῖς βασάνοις ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐράνιον, βασιλείαν Θεόδωρε· ἐν ᾗ χορεύων, καὶ μεθέξει θεούμενος, καὶ λαμπόμενος, καθαραῖς διαδόσεσι, μέμνησο τῶν τιμώντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, ἀφ᾽ ἧς ἀναβλύζει, τοῖς αἰτοῦσιν εὐρωστία, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλή, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον· ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας· ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ· δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος· λαμπτὴρ τὴν ὑψήλιον, καταυγάζων τοῖς θαύμασι· στύλος ὁ μέγας, διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσρήξεσι τῶν ἀπείρων κολάσεων· λόγχῃ τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνας τὸν δράκοντα· ὁ ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅπλῳ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων ὑπέστης πεῖραν, καὶ ἐπὶ ξύλου ταθείς, σπαραγμοὺς παμμάκαρ ἐκαρτέρησας· ὑφ᾽ ὧν συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος σταυρῷ ὑψώθης, τιτρωσκόμενος βέλεσι, καὶ τὰ ὄμματα, ὑπ᾽ αὐτῶν ἐκτυφλούμενος· ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ οὐρανίων στεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Ἐσχὼν πολιτείαν ἰσάγγελον, τοῖς Ἀγγέλοις Θεοφάντορ, συνωμίλεις προφανῶς, δι᾽ αὐτῶν τὰ ὑπὲρ νοῦν καταλαμπόμενος τὸν νοῦν συμβόλων θαυμασίων ἀνακάθαρσιν· μεγάλων Μυστηρίων ἀποκάλυψιν, προφητικὴν προαγόρευσιν, πνευματικὴν ἀνακαίνισιν. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄγγελος ἐφάνης ἐπίγειος, ἐπὶ γῆς τοὺς οὐρανίους, συλλαλοῦντας ἐσχηκώς, θεωρὸς ὑπερκοσμίων, θεαμάτων γεγονώς. Λυχνία, νοητὸν φῶς ἀπαστράπτουσα. Ἐλαία, ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος, θεουργικὴν ἀποστάζουσα, τοῖς εὐσεβέσι πιότητα. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς ἐλπιζομένης θεώσεως, ἀπολαύων ὡς Προφήτης, ἀληθέστατος Θεοῦ, καὶ τρανῶς τῆς ἀϊδίου, ἐμπιπλάμενος τρυφῆς, καὶ δόξαν ἀνεκλάλητον θεώμενος, καὶ κάλλους διαδήματι κοσμούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, δυσώπησον ἐκτενέστερον, Θεόληπτε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ΄.

Σήμερον ἀνέτειλεν ὑπὲρ τὸν Ἑωσφόρον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ, τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας ἀνενδότως φωτίζουσα, καὶ τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀποδιώκουσα, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ Πνεύματος· πρὸς ὃν φιλομάρτυρες ἀνακράξωμεν· Χαίροις, ὁ τοῖς Πιστοῖς ἀναδειχθεὶς θεοδώρητος χάρις, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη ἐφαπλῶν, τοῖς εἰς σὲ προστρέχουσι Θεόδωρε μακάριε. Χριστὸν ἀπαύστως πρεσβεύων μὴ ἐλλίπῃς, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ὑπόδεξαι φησὶ Συμεών, τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων χερσίν· ὦ Πρεσβύτα, ἀγκαλίζου τὸν Χριστόν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννησεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ νόμου Ποιητὴν καὶ Θεόν, ὃν φρίττουσιν Ἀγγέλων πληθύς, συνελθόντες ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ νόμῳ Νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δοῦλόν σου ὡς εἴρηκας, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ,

Digitized by Google

τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων, δεσμοῦ με τοῦ σαρκίου, εἰς ἀπολύτρωσιν ἐθνῶν Ἰσραήλ.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες εὐφημήσωμεν Πιστοί, καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον μεγαλομάρτυρα, τῆς οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, σήμερον τῷ θείῳ ἱερῷ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτικαῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις· καὶ ὑπὸ Ἰωσὴφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζεῦγος τρυγόνων τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν· περιστερῶν δὲ δύο νεοσσοὺς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. Τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεὼν, τὸ πέρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοι· ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τοῦ Χριστωνύμου λαοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Στρατολογίᾳ ἀληθεῖ Ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανίου στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλὴς γεγένησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὤφθης ἀθλητής· ὅθεν σε πίστει ἀεὶ μακαρίζομεν.

Δόξα. Τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ μεγαλώνυμος Χριστοῦ Ἀθλοφόρος, ὁ ἐπιπόθητος Θεῷ καὶ Ἀγγέλοις, ὁ θαυμαστὸς καὶ ἔνδοξος Θεόδωρος, πάσας τὰς ὑφ' ἥλιον, ἱερὰς Ἐκκλησίας, σήμερον τῷ Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ εὐφραίνει, καὶ ἑορτάζειν πάντας ἐν χαρᾷ, παρασκευάζει αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θυέλλῃ· νῦν δὲ Συμεὼν, τὸν σαρκωθέντα Θεὸν, ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσατο· καὶ γεγηθὼς ἐπείγετο τῶν τῇδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένου· ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξὶ, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Ἑορτῆς, εἰς ς'. καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Φερώνυμον δῶρόν σε τοῦ Θεοῦ σέβω.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Νικολάου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουρ-
» γοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυ-
» ροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν·
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Φερωνυμίᾳ θεολήπτου κλήσεως, καλλωπιζόμενος, καὶ δωρεῶν θείων, θησαυρὸς δεικνύμενος, καὶ Μαρτυρίου χάριτι, μάκαρ κεκοσμημένος, τοὺς ὑμνητάς σου χαρίτωσον, ὕμνοις σε τιμῶντας Θεόδωρε.

Ἔργῳ καὶ λόγῳ σοῦ τὴν θεοδώρητον, κλῆσιν πιστούμενος, τὰς δωρεὰς νέμεις, δωρεὰν τοῖς χρῄζουσι· δώρημα γὰρ πᾶν τέλειον, ἄνωθεν καταβαῖνον, ἐκ τοῦ Πατρὸς προσδεχόμενος, ἅπαντας πλουτίζεις τιμῶντάς σε.

Ῥώμην θεόθεν νηπιόθεν πάνσοφε, λαβὼν καὶ σύνεσιν, πάθη σαρκὸς πάντα, πρότερον καὶ δαίμονας, ἀνδρείως καταβέβληκας· ὕστερον δὲ καθεῖλες, ἐχθρῶν Τυράννων τὸ φρύαγμα, Μάκαρ συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Ὡς ἐντρεχὴς καὶ συνεχὴς καὶ φρόνιμος, κατεσόφισω σοφῶς, τὸν σοφιστὴν Μάκαρ, τῆς κακίας ῥήμασι, καὶ πράγμασι Λικίνιον, ἐδελεάσας δείξας, νεκροῖς ξοάνοις λατρεύοντα, καὶ κεναῖς ἐλπίσι τρεφόμενον.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Νίκός μοι δίδου Παναγία ἄχραντε, τῷ καταφεύγοντι, ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, τῶν δεινῶν ἐξαίρουσα, ἀεί με ταῖς πρεσβείαις σου· καὶ γὰρ τέτοκας Λόγον, τὸν τῷ Πατρὶ συναΐδιον, ὁμοῦ τε τῷ Πνεύματι σύνθρονον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἐκπλήττομαί σου τοὺς λόγους Ζαχαρία.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
» λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ὅτι
» μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Ἔχων τὸν Φωτοδότην, ταῖς σαῖς ὑπακούοντα δεήσεσι, φωτισμόν μοι παράσχου, Ζαχαρία Προφῆτα θεσπέσιε.

Κατακεκοσμημένος, κάλλεσι τῆς θείας ὡραιότητος, τῶν Ἀγγέλων τὸ κάλλος, ἐθεώρεις ψυχῆς ὡραιότητι.

Πλήρης ἁγιωσύνης, ἀγγελομιμήτου καὶ φαιδρότητος, συλλαλοῦντας Ἀγγέλους, καὶ φωτίζοντας ἔσχες Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, Εὔας τῆς Προμήτορος Πανάμωμε· τὸν Χριστὸν γὰρ τεκοῦσα, εὐλογίαις τὸν κόσμον ἐπλούτισας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Νεανίας ὡραῖος, πανευπρεπὴς δέδειξαι, κάλλει καταλλήλως ἐμπρέπων, ψυχῆς καὶ σώματος ὡραϊζόμενος τῶν ἀρετῶν εὐμορφίᾳ, καὶ Μαρτύρων στίγμασι, καλλωπιζόμενος.

Ὑπὸ θείας προνοίας, ὁδηγηθεὶς ὥδευσας, τρίβον Μαρτυρίου Δεσπότου τοῦ τὴν καρδίαν σου, Μάκαρ πλατύναντος, ταῖς δωρεαῖς τῶν χαρίτων, καὶ πρὸς τὴν οὐράνιον, κλῆσιν ἰθύναντος.

Μεγαλόφρονι γνώμῃ, περιφρονῶν Πάνσοφε, πάντων τῶν ἡδέων τοῦ κόσμου καὶ τῶν τοῦ βίου τερπνῶν, οὐδὲν προέκρινας τῆς τοῦ Σωτῆρος ἀγάπης, ἀλλ' αὐτὸν ἐπόθησας, ψυχῆς εὐθύτητι.

Θεοτοκίον.

Ἱκετεύω σε μόνην, τὴν τὸν Θεὸν τέξασαν, τὸν εἰς εὐλογίαν κατάραν τὴν πρὶν ἀμείψαντα, καὶ χρηματίσαντα, ὑπὲρ ἀνθρώπων κατάρα, Κόρη παντευλόγητε, καὶ κόσμον σώσαντα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Ἡ ἄνωθεν χάρις σοι ἐπεσκίασε, τῆς προνοίας τὴν ἄφραστον, θείαν κυβέρνησιν, δι' Ἁγίων Ἀγγέλων διδάσκουσα Πάνσοφε, μάκαρ καὶ φωτίζουσα.

Τὴν θείαν χρηστότητα παιδευόμενος, ἐμυήθης Πανόλβιε, ὡς καθαρώτατος κατακάρπως οἰκεῖσθαι, τὸ θεῖον ἁγίασμα, τὴν πόλιν τὴν πανίερον.

Τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, ἡ ἀσφάλεια τοῦ λαοῦ τοῦ θεόφρονος, γέγονας Κύριε, καὶ ψυχῶν σωτηρία, ὡς πάλαι προήγγειλε, Προφήτης ὁ θεσπέσιος.

Θεοτοκίον.

Ὁ τόκος ὁ ἄφθορος, καὶ ἡ ἄχραντος Θεοτόκε σου κύησις, τὸν κόσμον ἐρρύσατο, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου. Σωτῆρα γὰρ ἔτεκες, Λόγον τὸν ἀΐδιον.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεϊκὴν πανοπλίαν ἀναλαβών, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλών, Ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενον, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Προφήτου, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Διϊππευόμενα ἅρματα ἔβλεψας, ἡνιοχούμενα χειρὶ τοῦ πάντων Θεοῦ, τοὺς ἀσωμάτους λειτουργούς. Ζαχαρία θεσπέσιε· οἷς συναγαλλόμενος, ὡς Προφήτης ἀοίδιμε, αἴτησαι ἰθύνεσθαι πρὸς ὁδὸν θείας γνώσεως, τοὺς πίστει ἀδιστάκτως τελοῦντάς σου, μνήμην Προφῆτα τὴν πανίερον.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἐκ τῆς Παρθένου σε σωματωθέντα Χριστέ, χαίρων ἐδέξατο ὁ ἱερὸς Συμεών, Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα. Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ Προφῆτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι. Ἡμεῖς δὲ Ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σύ μου ἰσχύς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις, σὺ
» Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρι-

Digitized by Google

» κοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν,
» πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προ-
» φήτῃ, Ἀββακοὺμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει
» σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ο πρὸς Θεόν, πόθος σου πᾶσαν ἠμαύρωσε, προσπαθείας, ὕλην Παμμακάριστε, δόξαν τερπνήν, πλοῦτον καὶ τρυφήν, καὶ περιφανείας τὸ περιβόητον ὕψωμα· ἐντεῦθεν ἀνυψώθης, πρὸς περίβλεπτον ὕψος, μαρτυρίου πρὸς δόξαν ἀμάραντον.

Νόμῳ καινῷ, ζωοποιοῦντι τῷ Πνεύματι, πεφραγμένος νόμον ἀνομώτατον, παρανομούντων νεανικῶς, ἀνέτρεψας μάκαρ· διὸ νομίμως ἐνήθλησας, καὶ στέφος ἀνεδήσω, τὸ τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ Δεσπότου Θεόδωρε.

Δῶρον Θεοῦ, δέδοσαι κόσμῳ φερώνυμον, δῶρον θεῖον, δῶρον ἀξιέραστον, δῶρον πλουτίζον πάντα πιστόν, δῶρον δεχομένοις, γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, τὸ πᾶσι καταπέμπον, καταλλήλως τὰς δόξεις, καὶ πληροῦν τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου.

Ὡς μιμητής, τοῦ προσπαγέντος ἐν ξύλῳ Χριστοῦ, μετὰ πᾶσαν, αἰκίαν τοῦ σώματος, μετὰ πολλὰς στρέβλας πονηράς, τὰς τῶν μιαιφόνων, χριστομιμήτως ἐτάθης σταυρῷ, καὶ βέλεσιν ἐτρώθης, καὶ δεινῶς συνεκόπης· ἀλλ' ἐῤῥύσθης ἐκ τούτων δυνάμει Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Καλλοποιόν, καὶ γῆς Δεσπότην κυήσασαν, ἀποῤῥήτῳ τόκῳ κατὰ χρέος σε, πάντες πιστοί, γλώσσῃ καὶ ψυχῇ, κόσμου Βασιλίδα, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν· διὸ τῆς τυραννούσης, πονηρᾶς συνηθείας, ἐλευθέρωσον τοὺς σὲ γεραίροντας.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκοῦ-
» σθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ,
» ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Μίαν μὲν φωτιστικὴν οὐσίαν σέβειν, ἐν Ἡλίοις δὲ τρισὶν ὁριζομένην, ταῖς εἰς τὰ ὄντα προόδοις πληθυνομένην, σαφῶς διδάσκεις Παμμακάριστε.

Ἅρμα τοῦ Θεοῦ, γενόμενος Προφῆτα, ἅρματα ὁρᾷν, ποικίλα τῶν Ἀγγέλων, περιοδεῦσαι τὰ πάντα κατηξιώθης, μετ' εὐταξίας πορευόμενα.

Ἱεροπρεπῆ πολύφωτον λυχνίαν, σύμβολον ὁρᾷς, τῆς θείας φωταυγείας, ἐπισκοπῆς τε Παμμάκαρ τῆς παντεπόπτου, δι' ἧς τὰ πάντα περισώζεται.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα τῆς σῆς, Ἁγνὴ κυοφορίας, οἱ θεοειδεῖς, Προφῆται προτυποῦσι, πολυειδῶς προχαράττοντες καὶ ποικίλως, δι' αἰνιγμάτων οἱ θεόφρονες.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον· ἀλλ' ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ῥητορεύεις τὴν δόξαν, ἔνδοξε Θεόδωρε σὺν παῤῥησίᾳ πολλῇ, τοῦ σαρκὶ παθόντος, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντος, καὶ μαστίγων πεῖραν, πολλῶν λαβὼν λύσσῃ τυράννου, σταυρικὴν καταδίκην ὑπήνεγκας.

Ὁμοτρόπῳ προθέσει, σταύρωσιν ἑκούσιον Χριστοῦ μιμούμενος, τὴν αὐτὴν ὑπέστης, τιμωρίαν σταυρῷ προσηλούμενος· ἀντὶ δὲ τῆς λόγχης, βελῶν πολλῶν πληγὰς ἐδέξω, ὀφθαλμῶν κόρας τε ἐξορυττόμενος.

Νικηφόρος ὠράθης, ἄρτιος ὁλόκληρος μετὰ τὴν σταύρωσιν, καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν, τῶν μελῶν συγκοπήν τε καὶ νέκρωσιν· ὁ νικήσας κόσμον, σὲ γὰρ Χριστὸς χειρὶ Ἀγγέλου, ὡς ζωῆς ἀρχηγὸς ἀνεζώωσεν.

Συνιδόντα τὰ πλήθη, τὸ ἐν σοὶ γενόμενον θαῦμα Θεόδωρε, τὴν φωνὴν ἐπῆραν, μεγαλύνοντα Χριστοῦ τὴν δύναμιν· τοῦ δὲ λυμεῶνος, καὶ ἀλαζόνος Λικίου, στηλιτεύοντα λύσσαν τὴν ἄλογον.

Θεοτοκίον.

Ὅλον τέτοκας Κόρη, τὸ φῶς τὸ αἰώνιον τοῖς ἀνυμνοῦσί σε, τὸν Χριστὸν ἀσπόρως, σωματώσασα· ὃν ἐξιλέωσαι, τοῦ σωθῆναι πάντας· ἐκ πειρασμῶν τοῦ ἀλλοτρίου, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσίᾳ φαιδρύ-
» νας τὰ πέρατα, φώτισόν με τῷ ὄρθρῳ,
» τῆς φιλανθρωπίας σου Κύριε.

Ὁ καθαρὸς καρδίᾳ, καὶ διανοίας προβλέπων ὀξύτητι, πάθος τὸ τοῦ Σωτῆρος, ἀξιοπρεπῶς μακαρίζεται.

Ὑπερφυῶς ἁγία, χαῖρε Σιών, ὁ Προφήτης προτρέπεται· ἥξει ὁ Βασιλεύς σου, δίκαιος καὶ σώζων πραότητι.

Τῶν Προφητῶν ἡ δόξα, τῶν θεηγόρων ἀνδρῶν ἡ εὐπρέπεια, κόσμον περιαυγάζει, τῇ τῆς προφητείας λαμπρότητι.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὁ τῆς Παρθένου τόκος, ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, τῶν πρὶν ἁμαρτημάτων, δι' ἡμᾶς ἁμαρτία γενόμενος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ἐξέλαμψας ἀρεταῖς, καὶ διδαχαῖς διὰ βίου σου· ἐξήστραψας δὲ λαμπροῖς, ἀγῶσι Θεόδωρε· καὶ νῦν περιβόητος, ἐν θαυματουργίαις, καὶ θερμὸς προστάτης πέφηνας.

Τοῖς κάμνουσιν ἰατρὸς, τοῖς αἰχμαλώτοις ἀνάῤῥυσις, μεσίτης ἁμαρτωλοῖς, ὑπευθύνων ἄφεσις, πενθοῦσι παράκλησις, πρὸς Θεοῦ ἐδόθης, συμπαθέστατε Θεόδωρε.

Οὐκ ἔστι κόρος τῶν σῶν, καλῶν ἀπείρων Θεόδωρε, οὐδὲ τῆς σῆς καλλονῆς, σταθμὸς ἰσοστάσιος· διὸ τὸν διάπυρον, πόθον μου προσδέχου, χορηγῶν μοι χάριν ἄφθονον.

Θεοτοκίον.

Λαμψάτω νῦν ἐπ' ἐμὲ, ἡ ἄφατος εὐσπλαγχνία σου, βυθοῦ με ἁμαρτιῶν, καὶ τῆς ἀπογνώσεως, Κόρη ἀπαλλάττουσα, καὶ πρὸς μετανοίας, τοὺς λιμένας ἐμβιβάζουσα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ὑπάρχων προφητικῆς ἀνάπλεως ἐπιπνοίας ἐσομένων τὴν γνῶσιν, ὑπερφυῶς, μυηθεὶς ἀπεστάλης, ἀνακηρύττειν τὴν χάριν τὴν μέλλουσαν, ἡμέραν τε τὴν τοῦ Σταυροῦ, τὴν γνωστὴν τῷ Κυρίῳ Θεόληπτε.

Συνέσει πνευματικῇ κοσμούμενος, δωρεῶν τῶν ὑπὲρ νοῦν ἠξιώθης, ἀγγελικὰς, ἐμφανείας καὶ τάξεις, καὶ ὁμιλίας καὶ δόξαν θεώμενος, Πανόλβιε τὰ θαυμαστὰ, διδασκούσας καὶ θεῖα Μυστήρια.

Λαμπάδιον ἀρετῶν κτησάμενος, φωτισμὸν θεογνωσίας πυρσεύεις, τὴν μυστικὴν, προμηνύων λαμπάδα, τῆς ὑπὲρ λόγον τοῦ Λόγου σαρκώσεως, φανήσεσθαι θεοπρεπῶς, ἐκ Σιὼν Ζαχαρία θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ὁ στήσας τὸν οὐρανὸν ἀνέδειξεν, οὐρανὸν σε λογικὸν Θεοτόκε, τὴν καλλονὴν, Ἰακὼβ ἀγαπήσας, καὶ ἐκ γαστρός σου θεότητος Ἥλιος, ἀνέτειλε σωματικῶς, καὶ τὸν κόσμον ἐφαίδρυνε χάριτι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνδρείᾳ ψυχῆς, τὴν πίστιν ὁπλισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν μαρτύρων κλέος Θεόδωρε· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀθλητῶν τὸ ἔκλαμπρον κάλλος δεῦτε πάντες, τοῖς ὕμνοις τῶν στεφάνων, πιστοὶ Θεόδωρον καταστέψωμεν· δῶρον Θεοῦ γὰρ μέγα τῷ κόσμῳ ἀναδέδεικται, λάμψεσι ταῖς τῶν θαυμάτων· τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας Βελίαρ ἄθλοις σεπτοῖς, ὀμβρίζει, ἀντὶ αἱμάτων, κρουνηδὸν ἰαμάτων τὰ ῥεύματα. Ἐν τούτοις οὖν πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον· διὸ βοῶμεν αὐτῷ· Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχοι.

Ὢν Θεόδωρος ἀξίαν Στρατηλάτης,
Ὑπῆρξε τμηθεὶς τοῦ Θεοῦ Στρατηλάτης.

Ὄμβριμον ὀγδοάτῃ Θεοδώρου αὐχένα κόψαν.

Οὗτος κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Λικινίου τοῦ βασιλέως, τὸ γένος ἕλκων ἐκ τῶν Εὐχαΐτων, τὴν δὲ οἴκησιν ποιούμενος ἐν τῇ πρὸς Πόντων Ἡρακλείᾳ. Κάλλει δὲ ψυχῆς, καὶ ὥρᾳ σώματος, καὶ κράτει λόγων τῶν πολλῶν ὑπερεῖχε. Πάντες δὲ ἐφιλοτιμοῦντο τὴν αὐτοῦ φιλίαν καρποῦσθαι. Ταύτῃ τοι καὶ Λικίνιος περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο συντυχεῖν αὐτῷ, καί περ ἀκούσας Χριστιανὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς λεγομένους θεοὺς βδελύττεσθαι. Διὸ καί τινας ἐκ Νικομηδείας τῆς αὐτοῦ τάξεως ἀποστείλας, ἐντίμως ἀγαγεῖν αὐτοῖς τὸν Μάρτυρα προσέταξεν. Ὡς δὲ ὑπέστρεψαν, τὸν μακάριον Θεόδωρον λέγοντες ἀντειπεῖν, ὡς χρὴ τὸν βασιλέα μᾶλλον παραγενέσθαι μετὰ τῶν μειζόνων αὐτοῦ θεῶν, εὐθὺς τὸν Βασιλέα ἡ Ἡράκλεια εἶχεν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος, ὄψεσι νυκτεριναῖς, θεόθεν αὐτῷ ἐκπεμφθείσαις, προθυμοποιηθεὶς, ἐπεὶ τὸν Λικίνιον ἤδη πλησιάζοντα ἐπύθετο, ἐπικαθεσθεὶς ἵππῳ, ὑπήντησεν αὐτῷ καὶ τὰ εἰκότα τοῦτον ἐτίμησεν. Ὁ δὲ, δεξιὰν αὐτῷ δοὺς καὶ κατασπασάμενος, εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ βήματος προκαθίσας, τὸν μακάριον Θεόδωρον προετρέπετο τοῖς ἑαυτοῦ θεοῖς θυσίαν προσενεγκεῖν. Ὁ δὲ Ἅγιος, τοὺς ἐπισημοτέρους θεοὺς ἐξαιτησάμενος, ὡς ἂν αὐτοὺς οἴκοι πρότερον θεραπεύσας, αὖθις δημοσίᾳ προσαγάγῃ αὐτοῖς σπονδὰς, ἐπειδὴ, κελεύσαντος τοῦ βασιλέως, τοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς ἔλαβε, κατὰ τὸ μέσον τῆς νυκτὸς συνέτριψεν αὐτούς· λεπτύνας, τοῖς ἐνδεέσι καὶ πένησι δέδωκε.

Μεθ' ἡμέραν δὲ, Μαξεντίου τοῦ Κομενταρησίου εἰπόντος,

Digitized by Google

ἰδεῖν τὴν κεφαλὴν τῆς μεγάλης Θεᾶς Ἀρτέμιδος, ὑπὸ πτωχοῦ τινος περιφερομένην, εὐθέως ἀνάρπαστος ὑπὸ τῶν δορυφόρων ὁ Ἅγιος γίνεται, τοῦ Λικινίου ἐξειπόντος. Καὶ πρῶτον μὲν ἀποδυθεὶς, ἐκ τεσσάρων ὁ Ἅγιος τείνεται, καὶ νεύροις βοῶν κατὰ τὸν νῶτον πληγὰς ἑπτακοσίας δέχεται, καὶ πεντήκοντα κατὰ τῆς γαστρὸς, καὶ σφαίραις μολυβδίναις κατὰ τοῦ τένοντος τύπτεται. Εἶτα ξέεται, λαμπάσι καταφλέγεται, ὀστράκοις τὰς ἡλκωμένας καὶ κεκαυμένας πληγὰς ἀνατρίβεται,, καὶ ἐν τῇ εἱρκτῇ ἀποῤῥίπτεται, τοὺς πόδας ἀσφαλισθεὶς ἐν τῷ ξύλῳ.

Διαμείνας δὲ ἀπόσιτος ἐν αὐτῇ ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, αὖθις ἐξάγεται, καὶ σταυρῷ καταπήγνυται χεῖρας καὶ πόδας, καὶ περόνην κατὰ τοῦ κρυφίου πόρου δέχεται, μέχρι καὶ τῶν ἐγκάτων ἐν τῷ διελαύνεσθαι φθάσασαν. Περιειστήκεισαν δὲ καὶ παῖδες, τοξεύοντες τὸν Ἅγιον κατὰ τοῦ προσώπου, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· ταῖς δὲ βολίσι τῶν βελῶν, τῶν κρουόντων κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐξέπεσον αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ἕτεροι δὲ, ἐγκαρσίοις τομαῖς κατὰ τῶν κεκρυμμένων μορίων διελάσαντες, τὰ σπερμογόνα συνεξέτεμον μέλη. Ἐν δὲ τῷ σταυρῷ τὴν νύκτα διαγαγόντος, ἐνόμισεν ὁ Λικίνιος, ὅτι ἤδη τέθνηκεν, ἠπατᾶτο δέ· ὑπὸ γὰρ Θείου Ἀγγέλου ἀπελύθη τῶν δεσμῶν, καὶ ὅλος γέγονεν ὑγιὴς, καὶ ἦν ψάλλων, καὶ εὐλογῶν τῶν Θεόν.

Ἤδη δὲ τῆς ἡμέρας διαφαινούσης, ἀπέστειλεν ὁ Λικίνιος τοῦ ἆραι τὸ τοῦ Μάρτυρος σῶμα, καὶ ῥιφῆναι ἐν τῇ θαλάσσῃ. Φθάσαντες οὖν οἱ σταλέντες, ὡς εἶδον τὸν Ἅγιον ἔτι ἐμπνέοντα, καὶ ὅλον ὑγιῆ, ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, ἄνδρες ὄντες τὸν ἀριθμὸν, ὡσεὶ πέντε καὶ ὀγδοήκοντα· καὶ μετὰ τούτους, ἕτεροι τριακόσιοι στρατιῶται, ὧν ἐξηγεῖτο ὁ ἀνθύπατος Κέστης, οἵτινες ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει τῶν πρώτων σταλέντες, καὶ αὐτοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ.

Ἰδὼν δὲ ὁ Λικίνιος τὴν πόλιν θορυβουμένην, ἐκέλευσε τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου ἀποτμηθῆναι· ἔνθα δὴ εἱστήκεισαν τῶν Χριστιανῶν πλήθη πάμπολλα, καὶ διεκώλυον αὐτούς. Μόλις οὖν ὁ Ἅγιος καταπαύσας αὐτοὺς, καὶ τῷ Χριστῷ ἐπευξάμενος, τέμνεται τὴν κεφαλὴν, τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου τελέσας. Μετετέθη δὲ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείου ἐν τοῖς Εὐχαΐτοις ἐν τῷ γονικῷ αὐτοῦ οἰκήματι, καθὼς Αὐγάρῳ τῷ ταχυγράφῳ αὐτοῦ ὁ Μάρτυς διεκελεύσατο. Ὃς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἄθλησιν, συνὼν αὐτῷ, καὶ τὰς κατὰ μέρος πεύσεις καὶ ἀποκρίσεις, καὶ τὰ ποικίλα τῶν βασάνων εἴδη, καὶ τὰς θεόθεν ἐπιστασίας καὶ ἀντιλήψεις, πλατύτερον διεχάραξεν ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Στίχ. Ἵππους ἑώρας τοὺς νόας Ζαχαρία,
Δι᾽ ὧν πρὸς ὕψος οὐρανῶν ἀφιππάσω.

Οὗτος ἑρμηνεύεται, μνήμη Θεοῦ· ὃς ἦν ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Λευΐ. Ἐγεννήθη δὲ ἐν Γαλαάδ· ἦλθε δὲ ἀπὸ τῆς Χαλδαίων γῆς, ἤδη προβεβηκώς· καὶ ἐκεῖ ὢν πολλὰ τῷ λαῷ προεφήτευσε, καὶ τέρατα πολλὰ εἰς ἀπόδειξιν ἔδωκεν. Οὗτος εἶπε τῷ Ἰωσεδὲκ, ὅτι γεννήσει υἱὸν, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἱερατεύσει τῷ Κυρίῳ. Οὗτος καὶ τὸν Σαλαθιὴλ ἐπὶ υἱῷ εὐλόγησε, λέγων, ὅτι γεννήσεις υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζοροβάβελ. Καὶ ἐπὶ Κύρου, τοῦ Βασιλέως Περσῶν, τέρας δέδωκε περὶ Κροίσου τοῦ Λυδῶν Βασιλέως. Ἔτι δὲ περὶ τῆς πορθήσεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ περὶ τοῦ τέλους Ἰσραὴλ, καὶ ἀρχῆς Ἐθνῶν καὶ τέλους, καὶ τῆς τοῦ Ναοῦ ἕως τέλους καταστροφῆς, καὶ ἀργίας Προφητῶν, καὶ Ἱερέων, καὶ Σαββάτων, καὶ περὶ διπλῆς, κρίσεως ἐξέθετο· καὶ ἕτερα πολλὰ προφητεύσας, ἐκοιμήθη ἐν γήρᾳ καλῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Νικηφόρος καὶ Στέφανος, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ξεσθεῖσι Νικηφόρῳ καὶ τῷ Στεφάνῳ,
Νικηφόρου στέφανος ἐπλάκη τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιαι Μάρθα καὶ Μαρία αἱ ἀδελφαὶ, καὶ ὁ Ὅσιος Λυκαρίων ὁ Μάρτυς, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἅς περ παρῆξεν εἰς τὸ φῶς γαστὴρ μία,
Μάρθαν Μαρίαν, ἓν στερεῖ φωτὸς ξίφος.

Ἄφωνος ἥκει πρὸς ξίφος Λυκαρίων.
Ἔναντι τοῦ κείροντος οἷον ἀρνίον.

Αὗται αἱ Ἅγιαι, ἀδελφαὶ οὖσαι, καθ᾽ ἑαυτὰς ἔζων παρθενίαν ἀσκοῦσαι. Παρερχομένου δὲ τοῦ Ἡγεμόνος τῆς χώρας, ἔνθα κατέμενον, προκύψασαι ἀπὸ τῆς θυρίδος, Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἐπεκάλεσαν. Καὶ οἰκτιζομένου τοῦ Ἡγεμόνος τὸν ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν θάνατον, ἀντεῖπον, μὴ εἶναι θάνατον τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀλλὰ ζωὴν, πέρας οὐκ ἔχουσαν. Ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ Λυκαρίωνος, παιδὸς συντρόφου αὐτῶν, ἐξειπόντος, προστάξει τοῦ Ἡγεμόνος ἐσταυρώθησαν καὶ οἱ τρεῖς· καὶ ὑπὸ τῶν δημίων ξίφει νυγέντες, τὰς ἁγίας αὐτῶν ψυχὰς ἀφῆκαν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ᾐδέσθη ἐν
» Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
» ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λειμῶ-
» νι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑψούμενον, Κύριον, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ καταῤῥάξαντα, τὸν μεγάλαυχον ὄφιν, κατανοήσας συνανυψώθης αὐτῷ, χριστομιμήτως ἐν σταυρῷ καὶ θάνατον, ὑπενεγκὼν Ἀθλητὰ, συνεξανέστης αὐτῷ.

Θεοῦ σε Θεόδωρε, τῆς ἀκηράτου δόξης θερμὸν ἐραστὴν, ἐγνωκὼς τῷ σῷ πόθῳ, ὁλοκαρδίως ψυχὴν προσέδησα, τὴν προσδοκίαν πᾶσαν τῆς ἐλπίδος μου, ἀνατεθεὶς ἐπὶ σοί· μὴ ὑπερίδῃς με.

Ἐδόξασας Κύριον, τοῖς μέλεσί σου ἐνδοξαζόμενον, ἐν βουλαῖς τῶν Ἁγίων, τὸν σὲ μεγάλως ἀντιδοξάσαντα, τερατουργίαις καὶ ποικίλοις θαύμασι, καὶ περιόντα τῇ γῇ, καὶ μετὰ τέλος Σοφέ.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων τὸν Ἅγιον, τέτοκας μόνη θεοχαρίτωτε, ἀπορρήτῳ κυήσει· καὶ γὰρ Παρθένος ἔμεινας ἄχραντε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου· διό σοι κραυγάζομεν, τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνήν· Εὐλογημένη Ἁγνή.

Digitized by Google

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν » τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον » τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύ» ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἐπὶ πᾶσαν σοῦ Προφῆτα, διελήλυθεν ὁ φθόγγος ὁ θεόπνους, καὶ ῥημάτων τῶν σῶν, ἡ δύναμις βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλος ταῖς ἄνω λαμπηδόσι, φωτιζόμενος τὰ μέλλοντα ἑώρας, ὡς παρόντα· διό, Πανόλβιε ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὕμνοις γεραίρω σε Παρθένε, τὴν τιμήσασαν τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἀτιμίᾳ δεινῇ, τὸ πρὶν κατακριθεῖσαν. Εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ » τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας » τούτους ἰδών· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν » ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, » λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὀλυμεὼν Λικίνιος, ὁ λυσσώδης καὶ βέβηλος, ὅλον ἑαυτὸν ὁλοτελῶς τοῖς δαίμοσιν, ἐκδοὺς ὑποβάλλει σε, τιμωριῶν ποικίλων ποιναῖς· νῶτον καὶ τὸ στῆθος, τοῖς βουνεύροις συγκόπτων, ἐν σφαίραις μολυβδίναις, τὸν αὐχένα συντρίβων, πλευρὰς ὄνυξι ξαίνων, καὶ φλέγων ταῖς λαμπάσιν.

Ὑπομονὴν ἀνένδοτον, καρτερίαν ἀνάλωτον, καὶ ὑπερφυῆ ἀνδρείαν ἐνδειξάμενος, ποικίλαις κολάσεσι, καὶ χαλεπαῖς στρεβλώσεσι, πάντων τῶν Μαρτύρων, ὑπερέβης τοὺς ἄθλους· παθῶν Δεσποτικῶν δέ, τῷ σταυρῷ κοινωνήσας, καὶ πλέον ὑπομείνας, μειζόνως ἐδοξάσθης.

Σταυρῷ ταθεὶς Θεόδωρε, τὰ Χριστοῦ ὑστερήματα, ἐν σαρκὶ οἰκείᾳ ἐκπληροῖς τῶν θλίψεων· οὐ χεῖρας καὶ πόδας γάρ, μόνον προσηλωθεὶς καρτερεῖς, ἀλλὰ καὶ περόνῃ, σιδηρᾷ διεπάρης, τὸ κρύφιόν σου μέλος, ἐκτμηθεὶς τοὺς διδύμους, καὶ βέλεσιν ὀμμάτων, ἐξορυχθεὶς τὰς κόρας.

Θεοτοκίον.

Οὐρανομήκη κλίμακα, νοητήν σε γινώσκομεν, δι' ἧς καταβάς, μετὰ σαρκὸς ὁ Ὕψιστος, ἀνθρώποις ὡμίλησε, καὶ ταπεινοὺς ἀνύψωσε, πρὸς τὴν ὑψηλήν, τῶν οὐρανῶν πολιτείαν· ἐντεῦθεν ἀνωτέραν, οὐρανῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ πάντων ποιημάτων, τιμῶμέν σε Παρθένε.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν ὄρει, ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βά» τῳ πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋ» σῇ Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, » καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σιὼν ὄρος ἡ πόλις ἡ ἁγία, χαῖρε σφόδρα ὁ θεῖος Ζαχαρίας, Ἀγγέλων ὁ συνόμιλος προτρέπεται· καὶ σὺ δὲ ἀγάλλου, Ἱερουσαλήμ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζαχαρία Προφῆτα κατατέρπου, πληρωθέντας θεώμενος τοὺς λόγους, οὓς προηγόρευσας τῷ Πνεύματι λαμπόμενος, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀναμέσον ὀρέων κατασκίων, ἐθεώρεις ἑστῶτας τοὺς Ἀγγέλους, τὴν ἐπὶ πάντων πρόνοιαν μυοῦντάς σε, ἔνδοξε Προφῆτα, καὶ ὑμνολογοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε πύλη, αὔλου φρυκτωρίας· χαῖρε νεφέλη κούφη ἡ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, λάμψασα τῷ κόσμῳ, ἁγνὴ Θεοκυῆτορ.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς » γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, » ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξέστη τῶν Ἀγγέλων δῆμος τὴν σήν, Στρατηλάτα τηρῶν γενναιότητα· πᾶς ὁ παρών, ὄχλος κατεπλάγη τότε τὰς σάς, ἀνδραγαθίας ἔνδοξε· ἔφριξε δαιμόνων ἡ στρατιά, τὰ σὰ τρόπαια· νῦν δέ, κροτεῖ κόσμος τὰ γέρα, καὶ πᾶς πιστὸς ὑμνεῖ τὰ θαύματα.

Βοᾶται παρὰ πάσης σχεδὸν πνοῆς, τὰ πολλά σου καὶ μέγιστα τρόπαια, τὰ ἐπὶ σοί, τέρατα δειχθέντα καὶ διὰ σοῦ, ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνέγερσις, ἡ ὁλοκληρία ἐκ συντριβῆς, ἡ ῥῶσις τῶν νοσούντων, ἡ λύσις τῶν δεσμίων, καὶ τῶν ἐν θλίψει ἡ παράκλησις.

Ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, ὑπὲρ οὗ ποινὰς πάσας ὑπήνεγκας, μέχρι τομῆς, καύσεως θανάτου τε καὶ σταυροῦ, ἐγκαρτερῶν Θεόδωρε, αἴτησαι συγγνώμην ἡμῖν κακῶν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ σωτηρίαν τοῖς τιμῶσί σε.

Θεοτοκίον.

Ὑψώθη ἐδοξάσθη γένος βροτῶν, καὶ τιμῆς ἠξιώθη τῆς κρείττονος, διὰ τῆς σῆς, Κόρη

Digitized by Google

συγγενείας καὶ θεϊκῆς, υἱοθεσίας ἔτυχε, τῇ σῇ μεσιτείᾳ· καὶ γὰρ Θεὸς, ὡράθη σαρκοφόρος, ἐκ σοῦ ἀῤῥήτῳ τρόπῳ, ἄτρεπτος μείνας τῇ Θεότητι.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
» Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν,
» διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, τὴν ὑψηλοτέραν
» τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολο-
» γίαις μεγαλύνομεν.

Ἅπασαν τὴν αἴσθησιν, καταλιπὼν νοῒ τῷ θείῳ, καὶ καθαρωτάτῳ πάνσοφε, φωτοφόρον παρίστασαι, τὰς ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκεσίας ποιούμενος· ὅθεν πάντες σε Ζαχαρία μεγαλύνομεν.

Ῥήσεσιν ἑπόμενοι, τῶν σῶν χειλέων θεοφάντορ, Κύριον ἐπικαλούμεθα· δι' αὐτοῦ με σωζόμενοι, ὡς τῆς ἀληθείας σε Προφήτην καὶ κήρυκα, Ζαχαρία τῆς εὐσεβείας μακαρίζομεν.

Ἵλεων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν Δεσπότην, τοῖς τὴν ἱερὰν καὶ εὔσημον, ἑορτήν σου Θεόπνευστε, πίστει ἐκτελοῦσι, καὶ σὲ πόθῳ γεραίρουσιν, ὡς Προφήτην καὶ θεηγόρον ἀληθέστατον.

Θεοτοκίον.

Ἄβυσσον θαυμάτων σε, καὶ χαρισμάτων Θεοτόκε, πέλαγος ἁγνὴ γινώσκοντες, καὶ σαφῶς ἐπιστάμενοι, τῇ σῇ προστασίᾳ πεποιθότες προστρέχομεν, καὶ συντόνως πρὸς τὴν σὴν σκέπην καταφεύγομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, τοῦ Χριστοῦ Στρατηλάτα, καὶ θεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, Θεόδωρε γενναιόφρον, μὴ ἐλλίπῃς αἰτεῖσθαι, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ἱλασμὸν, τῶν ἁμαρτημάτων καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐκτελοῦσι πάνσοφε, τὴν φωσφόρον σου μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ, παραστὰς ὁ Πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην, κραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἴρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀθλητὴς γενναιότατος, στρατιώτης ἀήττητος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῶν ἔργων σου σοφὲ, καρτεραῖς ἐπιδείξεσιν· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς ἄνω, ὁμηγύρεσι συνήφθης, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Καὶ σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ τὰς σάρκας τυπτόμενος, ὀξυτάτοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, καὶ πλευρὰς ξεόμενος, καὶ παντοίαις χαλεπαῖς, ἀλγηδόσι κυκλούμενος, ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὤφθης τῇ δυνάμει, τοῦ Σταυροῦ προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας, εὐσεβείας πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυξάμενος, καὶ ἱερεῖον ὁλόκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, τῷ τυθέντι διὰ σὲ, καθαρῶς προσαγόμενος, τῷ δοξάσαντι, τὴν ἁγίαν σου μνήμην καὶ θαυμάτων, θησαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν, καὶ λογικὴν λατρείαν, εὐσεβῶς καθοπλισθεὶς, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ στεῤῥῶς παραταχθεὶς τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδώλων τὸ ἀσεβὲς, καὶ τῶν Τυράννων τὸ ἀπηνὲς, ἀσθενὲς ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασάνων, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός. Ἀλλ' ὦ θείων δωρεῶν καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'.

Ὁ Κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὁ πάντα τῇ χειρὶ, περιέχων ὡς Κτίστης, καὶ δεσπόζων ἁπάντων, ὑπὸ χειρῶν Πρεσβύτου, ἐν τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Ἀγάλλου Συμεὼν, καὶ ἡ Ἄννα εὐφραίνου· ἰδοὺ γὰρ ἐπεφάνη, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, ὡς βρέφος προσαγόμενος.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Ἀπέλυσαι τῆς φθορᾶς, Συμεὼν θεοφόρε, ἐν χερσὶ τὸν τὰ πάντα, κατέχοντα βαστάζων· εἶδες γὰρ τὸ σωτήριον.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀθλητικὸν συστησάμενος στάδιον κατὰ τῆς πλάνης, ἠνδραγάθησας Θεόδωρε, τῇ πυ-

Digitized by Google

ριφθόγγῳ γλώττῃ σου, καταισχύνας Λικινίου τὸ ἀπάνθρωπον· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μακάριε, αἴτησαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὅπως ἵλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος βαρύς.

Φῶς, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, ἦλθες ἐξ οὐρανοῦ Σωτὴρ ἡμῶν· καὶ προελθών, ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπαναπαύσῃ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών· ἔδει γάρ σε Ζωοδότα τῶν ἁπάντων, ὑπὸ τοῦ Πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγένου ἀπολῦσαι αὐτόν, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ παροῦσα ἡμέρα τύχῃ ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, γίνεται τῆς Ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις, καὶ ψάλλονται συνήθως πάντα τὰ αὐτῆς, ἔντε τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς, καὶ τοῦ Πολυελέου. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Μάρτυρος ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐντὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἡ μὲν Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς γίνεται, ὡς προεδηλώθη (σελ. 9)· ψάλλεται δὲ κατὰ τὴν σήμερον ἡ ἑξῆς τοῦ Μάρτυρος Ἀκολουθία.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Νόμοις πειθαρχῶν τοῦ δι᾽ ἡμᾶς, σάρκα ἐπὶ γῆς εἰληφότος, καὶ πάθος τίμιον, Μάρτυς ὑπομείναντος, θεομακάριστε, τὴν ἀγάπην ἐτήρησας, τὴν πρὸς τὸν πλησίον, νόμου τὸ κεφάλαιον, οὖσαν καὶ τῶν Προφητῶν· ὅθεν, καὶ μακάριον τέλος, εἴληφας πηγῇ τῆς ἀγάπης, νῦν ὦ Νικηφόρε παριστάμενος.

Κλίνεις τὸν αὐχένα τῷ Θεῷ, ᾧ τὰ πάντα κλίνει τὸ γόνυ, Μάρτυς θαυμάσιε, κάραν ἐκτεμνόμενος, καὶ χωριζόμενος, τοῦ γενναίου σου σώματος, Χριστῷ δὲ τῇ πάντων, κεφαλῇ ἑνούμενος, καθαρωτάτῳ νοΐ· οὗ νῦν τῷ φωτὶ πλησιάζων, αἴτησαι ἡμῖν Νικηφόρε, πᾶσι φωτισμὸν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ῥείθροις τῶν αἱμάτων σου Σοφέ, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντων, τὴν γῆν ἡγίασας· πνεύματι δὲ πνεύματα, ἐχαροποίησας, ἀσωμάτων Δυνάμεων, Μαρτύρων ἀγέλας, πάσας δὲ ἐφαίδρυνας, ταύταις ἑνούμενος, Μάκαρ ὡς γενναῖος ὁπλίτης, ὡς ἀκαταγώνιστος Μάρτυς, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν Θεοῦ δεόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέξαι, τὴν ἱκέσιον ᾠδήν, τῶν σῶν οἰκετῶν Θεοτόκε, ἥν σοι προσάγομεν· Δέσποινα διάσωσον, ἀπορουμένους ἡμᾶς, καὶ κινδύνων ἐξάγαγε, τὴν ποίμνην σου ταύτην, πίστει σοι προσπίπτουσαν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ· σὺ γὰρ τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, ἔχεις παῤῥησίαν ὡς Μήτηρ, ἐκτενῶς πρεσβεύειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος Ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα ἐπὶ σφαγὴν ὡς κριόν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν; τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάβασιν Φιλάνθρωπε.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἑξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἔδειξας πᾶσιν ἐμφανῶς, Ἀθλητὰ Νικηφόρε, ὅτι τὸν πλησίον ὁ μὴ φιλῶν, οὔτε τὸν Δεσπότην ἀγαπῆσαι δύναται· διόπερ, αὐτὸς μὲν εἰλικρινῶς ἀγαπήσας Σαπρίκιον τὸν ὁμόδουλον, ἐντεῦθεν καὶ πρὸς τὸν θεῖον ἐνεπτερώθης ἔρωτα, καὶ τὴν ψυχήν σου τέθεικας, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν ὁμολογίας καὶ πίστεως. Σαπρίκιος δὲ ὁ δυσώνυμος, ἄσπονδον πρὸ σὲ τὸ μῖσος κτησάμενος, ἀρνητὴς ἐδείχθη καὶ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ· ᾧ νῦν αὐτὸς παρεστώς, καθικέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς λῃστρικαῖς τῶν Δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κείμενον, ὅλον ἀνενέργητον παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντοτε, τοῦ ἀσώτου βίου, καὶ ἐλέους προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκεψαι, οἶνον ἐπιθεῖσα καὶ ἔλαιον, τοῖς ἀνιάτοις μώλωψι, καὶ πρὸς εὐρωστίαν ἀνάγαγε· ὅπως σε δοξάζω, καὶ πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου ἄχραντε, Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀποῤῥήτῳ λόγῳ, ὑπ᾽ ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολήν τε γευόμενον, πλευρὰν δὲ

Digitized by Google

ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον· καὶ ὀδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· Τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Κλεινὸν ἐν Ἀθλοφόροις Νικηφόρον ᾄσματι μέλπω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Κορυφουμένην τὴν τοῦ βίου θάλασσαν, καὶ κυματοῦσαν δεινῶς, τὸ τῆς ψυχῆς σκάφος, πειρασμοῖς καὶ πάθεσιν, ὁ τῆς εἰρήνης αἴτιος, πρὸς γαλήνην βαθεῖαν, ὡς εὐεργέτης μετάβαλε, Μάρτυρος Χριστὲ ταῖς ἐντεύξεσι.

Λελογισμένῃ διανοίᾳ Πάνσοφε, τῷ νοερῷ, τῆς ψυχῆς, τὸ τῆς ὀργῆς πάθος, εὐσεβῶς ὑπέταξας· καὶ τῷ πλησίον ἔδραμες, Σαπρικίῳ σπουδάζων, διαλλαγῆναι θεσπέσιε, νόμοις τοῦ Σωτῆρος πειθόμενος.

Ἐνδεδυμένος τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν, ἐρρωμενέστερον, τῷ δυσμενεῖ Μάρτυς συμπλακεὶς κατέῤῥαξας, καὶ νικηφόρος γέγονας, προκληθεὶς φερωνύμως, ὦ Νικηφόρε πανεύφημε, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανᾀοίδιμε.

Τριαδικόν.

Ἰσοσθενῆ ὁμοφυῆ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον, τὴν τριφεγγῆ αἴγλην, τῆς μιᾶς Θεότητος, ὁμολογοῦντες σέβομεν, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, ἀδιαιρέτως κηρύττοντες, Λόγον σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Νοῦς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν μυστήριον, τὸ ἀκατάληπτον, κατανοεῖν ὄντως, ἀτονεῖ Πανύμνητε· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὁ σύνθρονος, ἐν γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι ηὐδόκησε, φύσεσι διτταῖς γνωριζόμενος.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐ στερεώσας κατ' ἀρχὰς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὁ Νικηφόρος προκληθεὶς, ἐπὶ τῶν ἔργων ἐδείχθη, νικηφόρος· τῆς γὰρ πλάνης τὸν ζόφον, τῷ τῆς χάριτος φωτὶ, διασκεδάσας ἔλυσε, κράζων· Οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Νενεκρωμένον διὰ σὲ, πεπιστευκὼς τὸν Δεσπότην, αὐθαιρέτως τῷ θανάτῳ προστρέχεις, τὴν ἑκούσιον αὐτοῦ, ἐπιποθήσας νέκρωσιν, ὡς νικηφόρος Μάρτυς, θείᾳ δυνάμει ῥωννύμενος.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνιστὴς, ἐν Οὐρανοῖς στεφανίτης, ὁ θεράπων τοῦ Χριστοῦ Νικηφόρος, ἀναδέδεικται σαφῶς, σὺν Ἀσωμάτων τάξεσι, κράζων· Οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τριαδικόν.

Νοῦ ἐκ μεγάλου τοῦ Πατρὸς, ἐξορμηθέντα τὸν Λόγον, ἐκπορευθὲν δὲ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, διδαχθέντες εὐσεβῶς, τοῖς θεοπνεύστοις δόγμασιν, ὁμολογοῦμεν πάντες, ἄκτιστον μίαν Θεότητα (*).

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκ Πατρὸς, τὸν πρὸ αἰώνων τεχθέντα, ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα Παρθένε, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, ἐν ἑκατέρᾳ φύσει, τέλειον οὐ διαιρούμενον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ἐκπληρωτὴς, πεφηνὼς κατηλλάγης τῷ δυσμενεῖ, πρὸς σὲ τὴν διάνοιαν, τὴν αὐτοῦ Μάρτυς ἔχοντι, καὶ τὴν διὰ τοῦ ξίφους, τελείωσιν εἴληφας, ἀντ' ἐκείνου μάκαρ, Θεοῦ σε καλέσαντος· ὅθεν νικηφόρον, φερωνύμως δειχθέντα, αὐτὸς ἐστεφάνωσεν, ὡς Δεσπότης ἀξίως σε. Ἀθλοφόρε ἀήττητε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτὰ, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

(*) Τὸ Τροπάριον τοῦτο οὕτως ἔχει τῶν χειρογράφων τὸ νεώτερον· « Νοῦν μὲν ὑμνεῖν εἰκονικῶς, Πατέρα ἄναρχον θέμις » θηγόροι ὡς προέφησαν θεῖοι· ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸν Υἱὸν, ὡς » λόγον τὸν συνάναρχον, καὶ συμφυὲς τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουρ» γὸν καὶ ὁμότιμον ».

Digitized by Google

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· ἣ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ
» Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρι-
» κοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν
» πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προ-
» φήτῃ, Ἀββακοὺμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει
» σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Θείας ζωῆς, ὦ Νικηφόρε τετύχηκας, θείας αἴγλης, μάκαρ κατηξίωσαι, θείου φωτὸς, ἀκτινοειδῶς, νῦν ἀντανακλάσεις, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, θεόφρον ἀντιπέμπεις, τοῖς ἐν πίσει βοῶσι· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Λάμπεις Χριστοῦ, Μάρτυσι συναριθμούμενος· ἔλυσας γὰρ, πλάνην τὴν πολύθεον, ξίφει τμηθεὶς, σὺ τὴν κεφαλὴν, καὶ ταῖς τῶν αἱμάτων, ῥοαῖς σου πᾶσαν κατέκλυσας, εἰδώλων τὴν ἀπάτην, τῷ Δεσπότῃ κραυγάζων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὁ τοὺς θεσμοὺς, σοῦ μὴ φυλάξας Σαπρίκιος, σῆς γυμνοῦται, Σῶτερ θείας χάριτος· καὶ τοῖς ἐχθροῖς νῶτα δεδωκὼς, τῆς τῶν σῶν Μαρτύρων, στερεῖται δόξης ὁ δείλαιος· διὸ σου τῆς δικαίας, ἐκπλαγέντες προνοίας· Τῇ δυνάμει σου δόξα κραυγάζομεν.

Τριαδικόν.

Φῶς ὁ Πατὴρ, ἄναρχον καὶ πάντων αἴτιον, φῶς ὁ Λόγος, φῶς Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐκ τοῦ Πατρὸς, ὥσπερ ἐκ πηγῆς, πρὸ πάντων αἰώνων, ἀφράστως ἀπαυγαζόμενα· τρισήλιος Θεότης, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ δόξῃ γνωρίζεται.

Θεοτοκίον.

Ὅλον ἐν σοὶ, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλος ὅλῃ, Πάναγνε ἑνούμενος, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἑκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτήσας τὸν κόσμον Θεότητι.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ῥοῇ τῶν σῶν αἱμάτων, τὸν τῆς Ἐκκλησίας Παράδεισον ἤρδευσας, ἀφοριζομένῃ, εἰς ἀρχὰς τετραρίθμους μακάριε, ἀρετῶν ἐνθέων· ἐξ ὧν ψυχῶν ὦ Νικηφόρε, ἀρυόμεθα θεῖα χαρίσματα.

Ὁ σπορεὺς τῆς κακίας, τῇ μνησικακίᾳ τὸν δείλαιον ἥρπασε· τῆς χρηστότητος δὲ, καὶ εἰρήνης ὁ αἴτιος εἵλκυσεν, ἀντ' ἐκείνου θεῖον, φωτοειδῆ ἠγλαϊσμένον, Νικηφόρον θεόφρονα Μάρτυρα.

Ἱερεύεται Σῶτερ, τὸ σὸν ἐθελούσιον πάθος μιμούμενος· ταῖς γὰρ ἐκ πλευρᾶς σου, ὁ Θεόφρον ῥανίσι σταζόμενος, τῶν αὐτοῦ αἱμάτων, σοὶ τοὺς κρουνοὺς ἀντικομίζει, διὰ ξίφους πρὸς σὲ πορθμευόμενος.

Τριαδικόν.

Σωτηρίας κρηπῖδα, τὴν ὀρθοδοξίαν εἰδότες συνάναρχον, τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα κηρύττομεν, τρισὶν ἐν προσώποις, μίαν ἀρχὴν μίαν οὐσίαν, μίαν θέλησιν μίαν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς ἐμυήθη, Προφητῶν ὁ σύλλογος τὰ σὰ Μυστήρια· Οὐρανοῦ γὰρ πύλην, ἐπὶ γῆς ὁ Δεσπότης σε ἔδειξε, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε, σωματωθεὶς δικαιοσύνης, τοῖς ἐν σκότει ὡς Ἥλιος ἔλαμψεν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
» ταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν
» βιαίως συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλ' αὐτὸς τὴν
» κραταιάν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
» καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Ἴασαι τὴν συντριβὴν, τῆς ψυχῆς μου Νικηφόρε θεόφρον, καὶ τῶν παθῶν τὸν ζόφον, διαλύσας ἀπέλασον, λαμπηδόσι τῆς ἐν σοὶ, θείας λαμπρότητος, ἱκετεύων, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν μακάριε.

Κλύδωνος εἰδωλικοῦ, τρικυμίαν Ἀθλητὰ Νικηφόρε, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἱστίῳ, καὶ ταῖς αὔραις τοῦ Πνεύματος, εὐσταλῶς διαπερῶν, Μάρτυς ἀήττητε, τῷ λιμένι, τῷ γαληνῷ Χριστῷ προσώρμισαι.

Ἤθλησας μαρτυρικῶς, καὶ τῷ ὄντι Νικηφόρος ἐγένου, τὰς μηχανὰς ἀνδρείως, διαλύσας τοῦ δράκοντος· καὶ παθῶν ὡς κοινωνὸς, μάκαρ γενόμενος, τοῦ Δεσπότου, νῦν ἐπαξίως συνδεδόξασαι.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Φρίττουσιν αἱ νοεραὶ, τῶν Ἀγγέλων ἐκπληττόμεναι τάξεις, τὸν τῷ Πατρὶ συνόντα, πρὸ αἰώνων καὶ Πνεύματι, ἐκ γαστρός σου σαρκικῶς, βρέφος τικτόμενον, καθορῶσαι, Θεογεννῆτορ πανσεβάσμιε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Πτερωθεὶς Ἀοίδιμε, τῇ τοῦ Κυρίου ἀγάπῃ, καὶ τὸν τούτου ἔνδοξε, Σταυρὸν ἐπ' ὤμων βαστάσας, ᾔσχυνας τοῦ διαβόλου τὰς μεθοδείας, ἤθλησας μέχρι θανάτου καὶ ἀληθείας· διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, ὁπλίτης μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τοῦ Παύλου σαφῶς διδασκαλίαν ἐπόθησας, καὶ τοῖς στέρνοις τοῖς σοῖς Ἔνδοξε κατεφύτευσας, βοῶν· Ἡ ἀγάπη οὐκ ἀσχημονεῖ· αὕτη τὸν Κτίστην ἄνθρωπον τέλειον ἡμῖν ἐχαρίσατο· δι' ἀπάτην πάντα ὑπέμεινεν, ἥλους καὶ σταυρὸν, ὄξος καὶ ἐμπτύσματα· λόγχη ἐπάγη πλευρὰν ἁγίαν, δι' ἧς ἀνέβλυσεν ἡμῖν αἷμα καὶ ὕδωρ θεουργόν· ὃν ποθήσας, ἐφάνης νικηφόρος, ὡς καὶ τῇ κλήσει, ὁπλίτης, μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

Στίχοι.

Τὸν ἐκ παλαιοῦ κλητικὸν Νικηφόρον,
Τμηθέντα γνῶθι πρακτικὸν Νικηφόρον.

Φασγάνῳ ἀμφ' ἐνάτῃ Νικηφόρε δειροτομήθης.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλήνου τῶν Βασιλέων, ἰδιώτης τὴν τύχην. Εἶχε δὲ φίλον Πρεσβύτερον τῆς Ἐκκλησίας χριστιανὸν, ὀνόματι Σαπρίκιον· ὃς ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας ἐμίσησε τὸν Ἅγιον Νικηφόρον, καὶ ἐμνησικάκει αὐτῷ. Συλληφθέντος δὲ τοῦ Σαπρικίου παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ πολλὰ βασανιζομένου, ὁ Ἅγιος Νικηφόρος μεσίτας πρὸς αὐτὸν ἔπεμψε, συγχώρησιν ἐξαιτούμενος· ὁ δὲ οὐκ ἤκουσε. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἅγιος Νικηφόρος, ὅτι ἀπάγεται Σαπρίκιος εἰς τὸ ἀποκεφαλισθῆναι, ἔδραμε καὶ ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, συγχώρησιν αἰτῶν· καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ νόμων περὶ τῆς καταλλαγῆς ὑπομιμνήσκοντος, αὐτὸς οὐχ ὑπεῖξε.

Διὰ πολλῶν δὲ βασάνων διελθὼν, καὶ ἐγγὺς τοῦ στέφους γενόμενος καὶ τῶν βραβείων, παρ' ὅσον ἔμελλεν ἀποτμηθῆναι, τὴν συγχώρησιν οὐ προσήκατο. Διὸ, τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας γυμνωθεὶς, εἶπε τοῖς δημίοις· Ἀφετέ με καὶ θύσω τοῖς θεοῖς. Ὅπερ ἰδὼν ὁ Ἅγιος Νικηφόρος παρέδωκεν ἑαυτὸν τοῖς δημίοις, καὶ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε παῤῥησίᾳ. Προστάξει δὲ τοῦ Τυράννου τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, τάχιον εἰληφὼς τὰ γέρα τῆς ἀγάπης, ἣν καὶ ἔσπευδεν ἐκπληροῦν, διὰ τὸν τῆς ἀγάπης δοτῆρα Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Κίλικος.

Στίχ. Λήθην βαθεῖσαν εἶχε καὶ ζῶν τοῦ βίου,
Ῥωμανὸς οὗτος, ὃς μετέστη τοῦ βίου.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Ῥωμανὸς, Κίλιξ ὑπάρχων τὸ γένος, ἐκ πόλεως τῆς Ῥωσοῦ, ἐν Ἀντιοχείᾳ, τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς ἐπεδείξατο ἄθλους. Ἔξω γὰρ τῶν τῆς πόλεως τειχῶν παρὰ τὴν ὑπώρειαν δειμάμενος οἰκίδιον, ἐν αὐτῷ ἀσκητικῶς ἠγωνίζετο, μὴ πυρὶ χρησάμενος, μὴ λυχναίῳ φωτί. Τροφὴ δὲ ἦν αὐτῷ ἄρτος, καὶ ἅλας· ποτὸν δὲ, τὸ κρηναῖον νᾶμα· ἐσθὴς, ἐκ τριχῶν· κόμη δὲ, μέχρι ποδῶν διήκουσα· τῷ τραχήλῳ δὲ καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῇ ὀσφύϊ, σιδηρᾶ βρύτης περιέκειτο. Πολλὴ δὲ αὐτῷ ἐδόθη χάρις παρὰ Θεοῦ· πολλῶν μὲν γὰρ πολλάκις χαλεπὰς ἀπήλασε νόσους· πολλαῖς δὲ στείραις γυναιξὶ δι' εὐχῆς ἐχαρίσατο παῖδας. Οὕτω καλῶς ἀγωνισάμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μαρκέλλου Ἐπισκόπου Σικελίας, Φιλαγρίου Ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου.

Στίχ. Αὐθέντες ἄνδρες σαρκικῶν τρεῖς ἀμμάτων (δεσμῶν δηλ.),
Τῶν τῆς Ἐδὲμ μετέσχον ἐντρυφημάτων.

Οὗτοι μαθηταὶ ἐγένοντο τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου. Ἔτι γὰρ τοῦ Χριστοῦ περιπατοῦντος σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θαυματουργοῦντος, ὁ Μάρκελλος ἀκούσας, ἀπῆλθεν ἀπὸ Ἀντιοχείας εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ Παγκρατίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἰδεῖν αὐτόν. Ὁ οὖν Παγκράτιος, ἔκτοτε γενόμενος γνώριμος τῷ Ἁγίῳ Πέτρῳ, μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθει αὐτῷ. Καὶ προχειρισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Ἐπίσκοπος Ταυρομενίου, καὶ κηρύττων τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἐφονεύθη κρυφῇ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ δὲ Μάρκελλος, ὁμοίως χειροτονηθεὶς Ἐπίσκοπος Σικελίας, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέψας πρὸς Κύριον, ἐτελειώθη. Ὡσαύτως καὶ Φιλάγριος, τῆς Κυπρίων ἀρχιερατεύσας, καὶ διδάσκων καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς πίστεως, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Πέτρος ὁ Δαμασκηνὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ διελέγξας τοὺς παραπλῆγας Πέτρος
Θνήσκει μονοπλὴξ τῷ διὰ ξίφους τέλει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ᾐδέσθη ἐν
» Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
» ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λειμῶ-
» νι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ θάνατος γέγονε, σοὶ Νικηφόρε διαβατήριον, ἐκ τῶν ἐντεῦθεν μάκαρ, πρὸς οὐρανόν σε καὶ τὰ οὐράνια, διαβιβάζων Ἀγγέλοις συμψάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Digitized by Google

Ρωννύμενος πάθεσι, τῆς ἀσθενείας τοῦ Παντοκράτορος, τὸ μετέωρον ὄμμα, καὶ ἐπηρμένην ὀφρὺν κατέβαλες, εἰς γῆν Θεόφρον, κραυγάζων τῷ Κτίστῃ σου· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁδὸν μαρτυρίου σου, ὁ Νικηφόρος τρέχων διήνυσε, πλατυνθεὶς τὴν καρδίαν, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ θείου Πνεύματος· καὶ νῦν προθύμως κραυγάζει σοι Δέσποτα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Νοῦν πρῶτον καὶ ἄναρχον, γεγεννηκότα Λόγον συνάναρχον, ἀπαθῶς καὶ ἀχρόνως, καὶ προβαλόντα Πνεῦμα Πανάγιον, σὲ τὸν Πατέρα εἰδότες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀμφότερα πέφυκας, Παρθένος Μήτηρ Θεοκυῆτορ ἁγνὴ, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, Θεὸν ἀφράστως ἐκ σοῦ σαρκούμενον, ἐν ἑκατέρῳ μορφῇ γνωριζόμενον, θεανδρικῶς ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενον.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐ-
» ξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέν-
» τας τούτους ἰδών· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυ-
» τρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς
» ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Σημειωθεὶς τῇ χάριτι, τοῦ Σωτῆρος αὐτόκλητος, σὺ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρικῶς ἐχώρησας· καὶ νίκην ἀράμενος, κατ' ἀντιπάλων Μάρτυς Χριστοῦ, τοῖς νικητοῖς κατεκοσμήθης στεφάνοις, ἐνθέως ἀναμέλπων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυστικωτέρᾳ κλίμακι, κεχρημένος τῷ αἵματι, πρὸς τὸν ὑπὲρ σοῦ διὰ Σταυροῦ ἐκχέαντα, τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, σφαγιασθεὶς ἀνῆλθες φαιδρῶς, τὰς τῶν δυσμενῶν διεκφυγὼν μεθοδείας, καὶ χαίρων ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας·

Ἁγιασθεὶς δι' ὕδατος, Νικηφόρε καὶ πνεύματος, καὶ μαρτυρικοῖς πεφοινιγμένος αἵμασι, Μαρτύρων μετέσχηκας, τῶν ἀληθῶν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς φωτοειδοῦς λαμπρότητος ὦ παμμάκαρ, ἐν ᾗ νῦν ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Σὺν ἀσωμάτοις Τάξεσιν, ἐν Τρισὶν Ὑποστάσεσι, μίαν ἀγαθότητος πηγὴν ἀέναον, ἀγέννητον ἄναρχον, ὑπερτελῆ Θεότητα, δημιουργικὴν, καὶ Βασιλίδα τῶν ὅλων, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε πανύμνητε, τῆς ὑπερκοσμίου τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὤφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Μετέστης ὡς νυμφίος ὡραϊσθεὶς, ἐν στολαῖς ὑφανθείσαις ἐξ αἵματος, μαρτυρικοῦ θείας ἀγλαΐας πρὸς μετοχὴν, τοῦ κοσμηθέντος σώματος, καὶ καλλωπισθέντος ἐν τῷ σταυρῷ, τῷ πάθει τῷ τιμίῳ, τοῦ πάντων εὐεργέτου, ὦ Νικηφόρε παμμακάριστε.

Ἐθέλχθης τοῦ Δεσπότου ταῖς καλλοναῖς, ὧν οὐδὲν, ὡραιότερον ἔνδοξε· καὶ τῆς αὐτοῦ, σπεύδων ἀπολαύειν διηνεκοῦς, καὶ εὐπρεποῦς λαμπρότητος, ξίφει ἐκτεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν, ἠρέθισας τυράννους, πυρούμενος τῷ πόθῳ, ὦ Νικηφόρε τοῦ Κυρίου σου.

Λαμπρῶς κατὰ τῆς πλάνης Μάρτυς Χριστοῦ, ἀριστεύσας καὶ ταύτην τρεψάμενος, ὡς νικητὴς, στέφος ἐκομίσω τῇ κορυφῇ, τὸ τῶν χαρίτων ἔνδοξε· καὶ νῦν συγχορεύεις μαρτυρικῶς, Μαρτύρων, ταῖς χορείαις, παμμάκαρ Νικηφόρε, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Τριαδικόν.

Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου θεοπρεπῶς, τὸν Υἱὸν γεννηθέντα δοξάζοντες, καὶ τὸ εὐθὲς, Πνεῦμα πρὸ αἰώνων ἐκπορευθὲν, τρεῖς ὑποστάσεις σέβομεν, τῆς ὑπερουσίου καὶ ἀρχικῆς, Τριάδος ἡνωμένας ἑνώσει ἀσυγχύτῳ, καὶ εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν

Digitized by Google

σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Φερώνυμος ἐδείχθης, τῆς νίκης ὦ Νικηφόρε, ἀγάπῃ καὶ μαρτυρίῳ, νενικηκὼς τοὺς Τυράννους· ὅθεν καὶ νίκης τὸ στέφος, ἐδέξω παρὰ Κυρίου. Θεοτοκίον.

Τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἁγνὴ τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ κεκτήμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Α'. Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχῃ τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυροφάγου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τε, Μακάριος ἀνήρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου. Καὶ νῦν, τοῦ α'. Ἤχου. Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Ἁγίε. Καὶ νῦν, τοῦ Τριῳδίου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίε, καὶ Θεοτοκίον. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου, ἐὰν ἔχῃ· εἰδὲ μὴ, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τροπάριον τοῦ Ἁγίου — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ αὐτοῦ, καὶ Προκείμενον ὁμοίως. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριῳδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἶτα Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν ϛ'. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου. Καταβασίαι τοῦ Τριῳδίου. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τε Τριῳδίου, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοί. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίε. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Β'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ἡ μὲν Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίε, μετατιθεμένη ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποκρέω· ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται ἀμεταθέτως κατ' αὐτὸ τὸ Σάββατον.

Γ'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τῶν Πατέρων γ'. καὶ τοῦ Ἁγίε γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τὸ α'. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τε Τριῳδίε, καὶ δύο ἐκ τῶν τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου ἅπαξ, εἶτα τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίε, καὶ Θεοτοκίον. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Λιτὴ τε Ἁγίε. Δόξα, τῶν Πατέρων, τὸ εἰς τοὺς Αἴνους. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τρισάγιον, καὶ μετ' αὐτὸ, Τροπάριον τοῦ Ἁγίου — Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῶν Πατέρων. Μετὰ τὴν β'. Καθίσματα τοῦ Ἁγίου· ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον. Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τε δ'. Ἤχε. Προκείμενον, Εὐαγγέλιον, κτλ. τοῦ Ἁγίου. Κανόνες τῶν Πατέρων καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων· εἶτα Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἐξαποστειλάριον τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Πατέρων γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ Μακαρισμοί. Ἀπόστολος, τῶν Πατέρων. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Κοινωνικὸν, Εἰς μνημόσυνον.

Δ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ β'. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, μετατίθεται ἡ Ἀκολεθία τοῦ Ἁγίε, καὶ ψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ὡς προδιετάχθη Ἄρθρῳ Α'.

Ε'. Ἐὰν τύχῃ ἐν μιᾷ τῶν λοιπῶν ἡμερῶν τῆς πρώτης τῶν Νηστειῶν ἑβδομάδος.

Ἐν μὲν τῇ Παραμονῇ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον, κατὰ τὴν ἡμέραν. Τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου πρῶτον, εἶτα τὰ τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον, κτλ. Αἱ τρεῖς μεγάλαι Μετάνοιαι, αἱ δὲ λοιπαὶ σχολάζουσι.

Τῇ δὲ ἐπαύριον εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς πᾶσα ἡ λοιπὴ αὐτοῦ ἑορτάσιμος Ἀκολουθία, καθὼς ἐστι τετυπωμένη. Μετὰ τὴν Μεγάλην Δοξολογίαν αἱ Ὧραι λιταὶ, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, ποιοῦντες, καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας Μετανοίας — Με-

Digitized by Google

τὰ δὲ τὰ, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου δ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον. Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου Τὸ, Κατευθυνθήτω, μεθ' ὃ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων· καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόςολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου· καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν, Εἰς μνημόσυνον. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, νηστεία.

ς΄. Ἐὰν τύχῃ τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, ἱςῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, εἶτα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου δ΄. (τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου δηλαδὴ)· καὶ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους προσόμοια δ΄. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου. Καὶ νῦν, τὸ ά. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, καὶ Θεοτοκίον, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον. Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Μετὰ τὴν β΄. Κάθισμα τοῦ Ἁγ. Χαραλάμπους· ὁμοίως καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον. Ἀναβαθμοὶ, τὸ ά. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἤχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους. Ὁ Ν΄. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου, καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους. Κανόνες τοῦ Τριῳδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ΄. Ὠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου· εἶτα, Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, κτλ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ Μακαρισμοὶ ἀμφοτέρων τῶν Ἁγίων. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους. Κοινωνικὸν, Εἰς μνημόσυνον.

Ζ΄. Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ΄. τοῦ Τριῳδίου δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου. Καὶ νῦν, τὸ ά. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος, κτλ. τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναςάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριῳδίου, Οἱ ἐξ ἀσεβείας. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριῳδίου, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Αἰτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου, Χαίρετε Προφῆται τίμιοι. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· εἶτα τὸ, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Τροπάριον τοῦ Ἁγίου — Μετὰ τὰς Στιχολογίας, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τοῦ Ἁγίου. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριῳδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ΄. τοῦ Τριῳδίου γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου β΄. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Στίχ. ά. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, κτλ.
Στίχ. β΄. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, κτλ.

Δόξα, τοῦ Τριῳδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, κτλ. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Η΄. Ἐὰν τύχῃ τῇ β΄. ἢ τῇ γ΄. τῆς δευτέρας ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Σπανίως συμβαίνει εἰς αὐτὰς, αἵτινες εἰσὶ τὰ ἔσχατα ὅρια, εἰς ἅπερ δύναται καταντῆσαι τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους ἡ Ἑορτή· ἀλλ' ὅμως ἐὰν συμβῇ, ὅρα ἀνωτέρω Ἄρθρον Ε΄. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ γίνεται Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ, Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη ποθήσας Ἔνδοξε, καὶ τῷ Χριστῷ συνεῖναι, μετ' Ἁγίων Ἀγγέλων, παντοίας τὰς βασάνους ὑπέστης στερρῶς, καὶ τυράννων ὠμότητα, καὶ μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, συνευφραίνῃ τοῖς Μαρτύρων χοροῖς.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις καταςραπτόμενος, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ὦ Χαράλαμπες μάκαρ, ὁλόφωτος ἐδείχθης μάρτυς Χριστοῦ, ἱερεὺς τ' ἐννομώτατος· διὸ Χριστῷ συνυπάρχων ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ κόσμου παντὸς πρέσβευε.

Τῶν Ἀθλοφόρων χορείαις συναυλιζόμενος, ἐν οὐρανοῖς Τρισμάκαρ, παρεςὼς τε τῇ Θείᾳ, Τριάδι τῇ ἀνάρχῳ μνείαν ποιοῦ, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου, καὶ τὴν πανσέβαςον κάραν σου εὐλαβῶς, προσκυνούντων μετὰ πίστεως.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μυςικῶς, νέαν στολὴν ἐνδυσαμένη, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὸ αἷμα τοῦ ἀθλοφόρου Χαραλάμπους· τοῦτον γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ ἐκθρεψαμένη, θυσίαν ἄμωμον δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε. Διὸ ὁ νικητὴς τοῦτον τῶν παρανόμων ἀναδείξας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ στεφανώσας καὶ δοξάσας, καὶ ἡμῖν κατάπεμψον, ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. **Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.**

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. **Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.**

Σύμπασα ἡ Ἑλλὰς, ἐνθέως νῦν ἀγάλλου, κατέχουσα ἐν κόλποις, τὴν σεβάσμιον κάραν, τὴν τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Στίχ. **Θαυμαστὸς ὁ Θεός.**

Ὢ θαύματος φρικτοῦ! ὢ τεραστίου ξένου! ὀστᾶ γὰρ τῶν Μαρτύρων, ἰάσεις ἐκτελοῦσι, καὶ θαύματα παράδοξα.

Στίχ. **Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.**

Στίφη νῦν τῶν Πιστῶν, καὶ τῆς Ἑλλάδος παῖδες, ἀσπάσασθε προθύμως, τοῦ θείου Χαραλάμπους, τὴν κάραν τὴν σεβάσμιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάγχρυσε κιβωτὲ, καὶ στάμνε μανναδόχε, Μαρία Θεοτόκε, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπει, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. **Ὡς στύλος ἀκλόνητος.**

Ζήτει εἰς τὸν Μεγαλον Ἑσπερινόν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ α'. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου.

Εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος πλ. β'. **Ὅλην ἀποθέμενοι.**

Ὅλης ἐκ νεότητος, ἀνατεθεὶς τῷ Δεσπότῃ, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσιν ἠκολούθησας· καθαρθεὶς πάσης δὲ, τῶν παθῶν κηλῖδος, θείαν χάριν κατεπλούτησας, τελεῖν ἰάματα, καὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα· καὶ Μάρτυς ἐχρηματίσας, πάσαις προσβολαῖς τῶν κολάσεων, ἀκλόνητος μείνας, δυνάμει τοῦ τυθέντος ἐν Σταυρῷ· ὃν ἐκτενῶς καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἥλοις προσηλούμενος, σοῦ τὸ μακάριον σῶμα, τὸ καρτερικώτατον, ἀθλητὰ Χαράλαμπες, καὶ ἀήττητον, τὴν ψυχὴν ἄτρεπτον, καὶ τὸν νοῦν ἄσυλον, διετήρεις συντριβόμενος· θεῖος γὰρ ἔρως σε, ἔνδοθεν πλουσίως ἀνέφλεγε, καὶ φέρειν τῶν κολάσεων, ἅπασαν ἰδέαν ἠρέθιζε, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων κοινωνὲ, ὃν παῤῥησίᾳ ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χαρὰν τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ τὴν ὑπέρτιμον δόξαν, ἀθλήσας κεκλήρωσαι, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν ἀγαλλίασιν, Ἱερεῦ ὅσιε, Ἀθλητὰ τίμιε Στρατιῶτα γενναιότατε, ὁ τὰ στρατεύματα καὶ τὰς παρατάξεις τοῦ δράκοντος, αἱμάτων σου τοῖς ῥεύμασιν, ἄρδην κατακλύσας τῇ χάριτι, καὶ θείᾳ ἐντεύξει, νεκροὺς ἐξαναστήσας ἀληθῶς, καὶ παῤῥησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερα, Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔδωκας τὸ σῶμά σου, πρὸς τὰς βασάνους ἀοίδιμε, τὴν ψυχὴν δὲ ἐτήρησας, ἄμωμον ἀκίβδηλον πάσης ἁμαρτίας, καὶ τῆς δυσσεβείας τῶν παρανόμων αἰκιστῶν, καὶ ἀνυψώσας τὸν νοῦν μετάρσιον, πανόλβιε Χαράλαμπες, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Πλάστην σου, κατοικεῖν κατηξίωσαι, εἰς παστάδα οὐράνιον.

Ἔδωκας τοῖς δούλοις σου, τὸν σὸν θεράποντα Κύριε, Χαραλάμπη τὸν ἔνδοξον, ἴασιν ἀλάθητον, νόσων πολυτρόπων, καὶ παραμυθίαν, τῶν συμφορῶν καὶ λυπηρῶν, καὶ καθαιρέτην, τῆς πλάνης μέγιστον· διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν ἥν περ εἴληφας, παρὰ Θεοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀθλοφόρε Χαράλαμπες, χάρις τῶν ἰάσεων, πᾶσι παρεμφαίνει, καὶ τῶν θαυμασίων, ἡ ἀναρίθμητος πληθὺς, τὰς δωρεάς σου κηρύττει Ἅγιε· ἃς ὄντως ὑπὲρ λόγον τε, καὶ νοῦν ἀπείληφας ἔνδοξε, πρὸς Χριστὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ἔθυσας τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, ἱερουργῶν τῷ Δεσπότῃ καὶ Κτίστῃ σου, ὡς ἱερεὺς ἐννομώτατος, οὗ καὶ τοῦ πάθους γέγονας μιμητὴς, θεόφρον Χαράλαμπες· σεαυτὸν γὰρ θυσίαν εὐπρόσδεκτον προσήγαγες, τῷ διὰ σὲ θυσίαν ἑαυτὸν, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσαγαγόντι. Διὸ συναγάλλῃ αὐτῷ εἰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων· ᾧ καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ἵνα ῥυσθῶμεν ὀργῆς καὶ θλίψεως, οἱ τιμῶντές σου τὴν πανέορτον μνήμην, καὶ πόθῳ ζέοντι προσκυνοῦντες τὴν σὴν Κάραν, τὴν ἄπειρα θαύματα βρύουσαν, καὶ λοιμώδη νόσον ἐκ ποδῶν ποιουμένην, σωτηρίαν τε καὶ ἴασιν βραβεύουσαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ προφήτης Δαυῒδ, μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξε, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εὐδοκήσας Θεὸς, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν

Digitized by Google

ὀρειάλωτον εὑρὼν πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, καὶ σώσῃ, Θεοτόκε, τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος, τὸ· Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ΄. 9. Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ΄. 1. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε΄. 15. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλήσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Ἦχος α΄.

Εὐφραίνεσθαι ἐν Κυρίῳ πόλεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ σκιρτήσατε ἀγαλλόμεναι, τὴν κάραν τοῦ μεγαλομάρτυρος Χαραλάμπους, ἐν κόλποις κατέχουσαι, ὡς θησαυρὸν βαθυτάλαντον καὶ ἀνεξάλειπτον· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ὁσημέραι, ἀπαρυόμενοι ἐξ αὐτῆς τὰ τῶν ἰάσεων ῥεῖθρα, τῆς πανώλους λοιμικῆς ἀπαλλαττόμεθα νόσου, εὐχαριστοῦντες Θεῷ, τῷ κηδεμόνι καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα καλῶς ἀγωνισάμενος Μάρτυς Χαράλαμπες, τῆς οὐρανῶν βασιλείας οἰκήτωρ γέγονας, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τοῦ κόσμου παναοίδιμε· τὸ δὲ καρτερικώτατόν σου σῶμα, ἐν τῇ γῇ κατέλιπες, ἴαμα σωτήριον τοῖς αὐτῷ προσιοῦσι καὶ ἁπτομένοις μετὰ πόθου· τὴν δὲ πάντιμόν σου κάραν, ἡ Ἑλλὰς ἐκτήσατο πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ θησαυρὸν πολύτιμον· δι' ἧς τῶν ὄντως ἐφετῶν τυγχάνει, καὶ τῶν ἐναντίων ἐκλυτροῦται, ἐπισκιάσει τῆς ἐν σοὶ θείας χάριτος.

Ὁ αὐτός.

Πίστει καὶ πόθῳ ἀναφλεχθεὶς, τῷ πρὸς τὸν Δεσπότην σου ζέοντι, καὶ τῷ μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ, ὥσπερ κλίμακι χρησάμενος,

Digitized by Google

ἀνῆλθες πρὸς οὐρανίους λειμῶνας· κἀκεῖθεν τῇ θεόθεν δοθείσῃ σοι χάριτι, ἐποπτεύεις τοὺς τελοῦντας τὴν σεβάσμιον μνήμην σου, καὶ τοὺς σοὺς γεραίροντας ἀγῶνας, καὶ τὴν σὴν πάντιμον κάραν κατασπαζομένους, Μάρτυς Χαράλαμπες.

Ὁ αὐτός.

Τὰ τοῦ πονηροῦ ἠκονημένα βέλη, ἀπήμβλυνας Ἅγιε, τῇ τῶν σῶν ἄθλων ἀντιτυπίᾳ, καὶ κατῄσχυνας ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, καὶ τὸ τούτου ὄργανον, Σεβῆρον τὸν ἀσεβέστατον. Ἀκλινεῖ γὰρ διανοίᾳ, τῇ πέτρᾳ ἐρηρεισμένος τῆς πίστεως, ἀδιάσειστος ἔμεινας· διὸ αἱ ἀντιφάσεις τῆς ἀσεβείας, οὐ κατίσχυσαν περιτρέψαι τὴν στεῤῥάν σου εὐσέβειαν. Ἀνθ' ὧν ἐν οὐρανοῖς συγχορεύεις Ἀγγέλοις, καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἐν ᾄσμασι, τὴν πανσεβάσμιον κάραν σου.

Ὁ αὐτός.

Μεγαλομάρτυς ἀθλητὰ τοῦ Χριστοῦ, Χαράλαμπες γενναιότατε, σὺ ῥωμαλέῳ φρονήματι, τὸν ὄντως Θεὸν μεγαλοφώνως ἐν σταδίῳ ἐκήρυξας, τῶν παρόντων καταφρονήσας ὡς προσκαίρων. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς ἐπαγαλλόμενος, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀπαύστως τὸν Χριστόν, ὃν Υἱὸν Θεοῦ παῤῥησίᾳ ὡμολόγησας, ἱκέτευε εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ τὴν πανώλεθρον λοιμικὴν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἐκ κινδύνων λυτρούμενον ἡμᾶς παντοίων ἀεί, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἀσπαζομένους τὴν σεβάσμιον κάραν σου, καὶ τὴν ἁγίαν σου μνήμην ἑορτάζοντας.

Ὁ αὐτός.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν ὠχυρωμένος Θεσπέσιε, τὰς βασάνους τῶν ἀθέων εἰς οὐδὲν ἐλογίσω, ἀλλ' ἀνδρείως ὥρμησας πρὸς τὰ σκάμματα· τῷ δὲ θείῳ Πνεύματι λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξας, καὶ τοὺς τιμωρουμένους σε ποιναῖς καθυπέβαλες, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκράτυνας. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὰ γέρα τῶν σῶν πόνων κομισάμενος, ἀπαύστως δοξολογεῖς τὴν Ἁγίαν Τριάδα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων, τὴν σεβάσμιον κάραν σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, εὐωχηθῶμεν ἐν τῇ πανσέπτῳ πανηγύρει τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. Σήμερον γὰρ συγκαλεῖται ἡμᾶς, ἡ πανσεβάσμιος πανήγυρις, Χαραλάμπους τοῦ Ἱερομάρτυρος, τράπεζαν ἡμῖν παρατιθεμένη, τὰς ἀριστείας τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ, καὶ τὴν πανεύφημον αὐτοῦ Κεφαλήν, ἰάματα ὡς νάματα βλύζουσαν, πᾶσι τοῖς πιστῶς αὐτῇ προσιοῦσι, καὶ ἀρυομένοις ἐξ αὐτῆς ἴασιν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγήν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα, εὐλογημένη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ Χαράλαμπες, σὺ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξας, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, μέσον τοῦ σταδίου· διὸ καὶ ἠγώνισαι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων ῥωννύμενος, σθένει τοῦ Πνεύματος, καὶ τὸν στέφανον ἀπείληφας· ὅθεν πάντες τὴν κάραν σου σέβομεν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Ἀβρύνεται σήμερον Ἑλλάς, πᾶσα ἡ χριστώνυμος· κάραν τὴν σὴν γὰρ ἐκτήσαντο, ὡς κρήνην βρύουσαν, ἰαμάτων ῥεῖθρα, καὶ πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ χάριν κενουμένην μηδέποτε, νόσους τ' ἐλαύνουσαν, λοιμικήν τε τὴν πολύφθορον, ἐξ ἀνθρώπων τῶν μακαριζόντων σε.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Νεκρὸν ἀναστήσας δι' εὐχῆς, ἀσεβεῖς κατέπτηξας, ἐξ ὧν καὶ πλείστους προσήγαγες, Χριστῷ Πανόλβιε· καὶ τὸν δαιμονῶντα, εὐθὺς ἰασάμενος, Γαλήνην Βασιλίδα ἀνείλκυσας, τῆς πλάνης δαίμονος, καὶ Χριστῷ ταύτην προσήγαγες, ἐστεμμένην ὡς παρθενομάρτυρα.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς ἀδελφοί, τὸν γενναιότατον ἀθλητήν, τὸν δυσὶ στέμμασι κατεστεμμένον, ἱερωσύνης καὶ ἀθλήσεως, παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, Χαραλάμπη, τὸν ἐν Μάρτυσι μέγιστον εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ τὸν ἀλάστορα καταπαλαίσας, τρόπαιον μέγα κατὰ τῆς πλάνης ἀνεστήσατο. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὸν Θεὸν ἐξαιτεῖται, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἡμῖν παρασχεῖν, καὶ παντοίων νόσων ἀπαλλαγήν, τοῖς θερμῶς προστρέχουσιν αὐτῷ, καὶ τὴν ἁγίαν αὐτοῦ Κάραν εὐλαβῶς ἀσπαζομένοις, καὶ τὴν ἐτήσιον αὐτοῦ μνήμην μετὰ πόθου τελοῦσι, καὶ αἰτουμένοις δι' αὐτοῦ τὸν Θεὸν ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς στῦλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπες· ἔλαμψας ἐν

Digitized by Google

τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ· διὸ ἐν παῤῥησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ἔργοις ἔλαμψας τῆς εὐσεβείας, πλάνην ἔσβεσας κακοδοξίας, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Χαράλαμπες, καὶ παρανόμων τὰς φάλαγγας ἤσχυνας, τροπαιοφόρος παμμάκαρ γενόμενος. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς ἐν ἀγκάλαις, σὺ ἐβάστασας Παρθενομῆτορ, τὸν ἐν δρακὶ αὐτοῦ τὰ πάντα συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν σου ἐξέθρεψας γάλακτι, τὸν τροφοδότην καὶ πλάστην τῆς φύσεως. Κόρη πάναγνε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς φωστὴρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς ἑῴας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπες· ὅθεν τιμῶμεν τὰ θεῖά σου λείψανα. Δόξα, Ὅμοιον.

Ἱερὸν τὸ Πνεῦμά σε Ἱερομάρτυς, ἱερῶς ἀνέδειξε, τὸ ἱερὸν θῦμα σοφέ, προσενεχθὲν ἱερώτατε, τῷ θείῳ λόγῳ, ᾧ θείως δεδόξασαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μωϋσῆς ἑώρακε πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσου δὲ μᾶλλον πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν καθαρότητα Μάρτυς τοῦ βίου σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τοῦ μαρτυρίου σου, καταπλαγεῖσα ἡ Ἑλλὰς, βοᾷ σοι εὐφραινομένη· Σήμερον τιμωμένη σου, κεφαλὴν τὴν σεβάσμιον· θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἅγιε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ νοσημάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπειρόγαμον Θεογεννήτριαν, τὴν τὸν ἀχώρητον γαστρὶ χωρήσασαν, καὶ τὸν τροφέα τοῦ παντὸς, τῷ γάλακτι θρεψαμένην, μόνην ἐξισχύσασαν, τῆς κατάρας λυτρώσασθαι, γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πανάχραντον Δέσποιναν, ὑμνήσωμεν συμφώνως βοῶντες· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Εἶτα ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Φάλαγγα θεοστεφῆ, φωτοφανοῦς μάρτυρος, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθεῖσαν προθύμως, τὸν ἁγιόλεκτον συνασπισμὸν, τοῦ Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμήσωμεν· καὶ τὴν πανίερον μνήμην αὐτοῦ πνευματικῶς τελέσαντες, πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν· Τῆς λοιμικῆς ἀπειλῆς τὸν εὐσεβόφρονα λαόν σου, ἐλευθέρωσον, καὶ λύτρωσον ἡμᾶς πάσης περιστάσεως. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες εἰς η'.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Χορεβατῶν εὐφροσύνως τὰ νοητὰ, οὐρανῶν σκηνώματα, καὶ λαμπόμενος φωτὶ, ἀνεσπέρῳ ῥῦσαί με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου Σοφὲ ὅπως ὑμνήσω σε.

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη ἡλιακὰς, ἀπαστράπτει χάριτας, καὶ φωτίζει τοὺς πιστῶς, ἐν αὐτῇ τιμῶντάς σε χαρᾶς, λαμπροτάτης ἀληθῶς, Μάρτυς ἐπώνυμε.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ῥανίσι τὴν ἁλμυρὰν, ἀπιστίας θάλασσαν, κατακλύσας ποταμὸς, εὐσεβείας γέγονας Χριστοῦ, καταρδεύων ἀληθῶς τὴν Ἐκκλησίαν ἀεί. Θεοτοκίον.

Ἁμαρτιῶν καταιγίδες καὶ λογισμῶν, ἐναντία κύματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγαὶ, ἐπ' ἐμὲ διῆλθοσαν· τῇ σῇ, Θεοτόκε κραταιᾷ πρεσβείᾳ σῶσόν με. Κανὼν δεύτερος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὴν χάραν τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαίσματα Κύριε, ὑμνεῖν ἐφιέμενος τοῦ σοῦ θεράποντος, θείαν ἔλλαμψιν, ἐξ ὕψους ἐξαιτοῦμαι, δι' ἧς ἀναμέλψασθαι ταῦτα δυνήσομαι.

Digitized by Google

Σεβῆρον τὸν ἄθεον, τὸν ὠρυόμενον λέοντα, καθεῖλες Χαράλαμπες σὺν Κρίσπῳ ἄφρονι, τὴν δυσσέβειαν, τὴν τούτων ἀπελέγξας· ἀνθ' ὧν ἐστεφάνωσαι χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

Βασίλειον κόσμον σε, ἡ Ἐκκλησία ἐκτήσατο, δαιμόνων διώκτην τε, θεῖε Χαράλαμπες, νοσημάτων τε παντοίων ἐλατῆρα· διὸ ἑορτάζει σου τὴν μνήμην Ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν βαστάσασαν, τὸ φύσει θεῖον μάννα, τὸ τρέφον ἑκάστοτε πιστοὺς τῇ χάριτι.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐξειπεῖν, τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἅπερ ἔδρασας ἔτι, ἐν τῷ βίῳ περιών, καὶ πρὸς Θεὸν μετελθών, Ἀθλοφόρε, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Δυνάμει θείᾳ κρατυνθείς, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῶν ἀνόμων καθεῖλες, στρατιώτης ὡς στεῤῥός, Χαράλαμπες ἀθλητά, ὡς ὁπλίτης, θείας παρατάξεως.

Αἱμάτων ῥεύσαντες κρουνοί, σοῦ τοῦ σώματος πᾶσαν, ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δεινὸν πυρκαϊάν, κατέσβεσαν· τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάῤῥουν, σοὶ δὲ προεξένησαν.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἅγιον Θεόν, τέτοκας Παναγία, ἁγιότητος οἶκος, δεδειγμένη καθαρός, καὶ πύλη μόνος Χριστός, ἣν διῆλθε, σώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Κανὼν δεύτερος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοφόρε, πιστῶς συνελθόντας ἐν ναῷ, τὴν Κάραν προσκυνῆσαί σου, τὴν θείαν καὶ σεβάσμιον, φρούρει καὶ διαφύλαττε, σκανδάλων τοῦ πολεμήτορος.

Νεκρὸν νεανίαν ἀναστήσας, δαιμόνων ὀφθείς τε ἐλατήρ, πλήθη βροτῶν ἐξέστησας, καὶ τῷ Χριστῷ προσήγαγες, μαρτυρικῷ ἐν αἵματι, χειρῶν ἁρπάσας τοῦ δράκοντος.

Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν Χριστωνύμων, Κυρίου τὸν Μάρτυρα πιστῶς, αἰνέσωμεν καὶ στέψωμεν αὐτοῦ τὴν Κάραν ᾄσμασι, πνευματικοῖς τὴν πάνσεπτον, πταισμάτων λύσιν ὡς εὕρωμεν.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν κόσμῳ ἀχώρητον παντί, ἐν τῇ γαστρὶ χωρήσασα, ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, Χριστιανῶν καταφύγιον.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Στύλος ἄσειστος τῆς Ἐκκλησίας, λύχνος ἄσβεστος τῆς οἰκουμένης, ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης Χαράλαμπες· καὶ ἀναλάμψας ἡλίου φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις σκοτόμαιναν. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰ στίφη τῶν Πιστῶν, εὐσεβῶς συνελθόντα, τὸν Μάρτυρα Χριστοῦ, Χαραλάμπη τὸν μέγαν, ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας τὸν πρόμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ δυσσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα, Θεὸν τοῦ σύμπαντος κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ὡραῖος γέγονας, χρισθεὶς ἐν αἵματι, τῆς σεπτῆς μαρτυρίας καὶ καλλοναῖς, ταύτης κατηγλάϊσαι, Χαράλαμπες τῶν Ἀθλητῶν, ἐγκαλλώπισμα καὶ στήριγμα.

Δαιμόνων ξόανα, τῇ σῇ συνέτριψας, Ἀθλοφόρε, ἀνδρείᾳ, ναὸν σαυτόν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ καρτερίας ἀψευδοῦς, στήλην δείξας καὶ ὑπόδειγμα.

Εἰς ὕψος αἴροντες, τὰς χεῖρας Ἔνδοξε, οἱ τοῦ σκότους προστάται σοῦ τὰς πλευράς, ἔξεον τοῖς ὄνυξι, τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ, προξενοῦντές σοι ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺς καὶ ὕμνησις, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ὑπερβολῇ, Πάναγνε χρηστότητος, καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, τῆς ἀρχαίας παραβάσεως.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος ἀνεδέξατό σε, ὥσπερ χρυσοπτέρυγα πέλειαν, εἰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἀνιπτάμενον ὡς ἀήττητον, ἀγωνιστὴν καὶ περίδοξον.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ Μάρτυς ἔνδοξε, πρὸ βημάτων ἔστης, τῶν παρανομούντων ἀδείμαντος, καὶ τὸν Χριστὸν ἐλευθέρως ἀνεκήρυξας, Θεὸν τέλειον, φύσιν βροτῶν ἐνδυσάμενον.

Μέγας ὄντως ἀνεδείχθη, θησαυρὸς καὶ πολύολβος, ἡ τιμία Κάρα, σοῦ τοῦ ἀηττή-

Digitized by Google

του Χαράλαμπες, πολυποικίλους τὰς νόσους, τὴν πανώλην τε, ἀπελαύνουσα, νόσον δυνάμει τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Τὴν πανάχραντον Μαρίαν, Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὴν γεννησαμένην, τῆς δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, τὴν ἐπουράνιον πύλην τὴν εἰσάγουσαν, τοὺς δοξάζοντας ταύτην Θεῷ εἰς βασίλεια.

Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὠδὴ έ. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Τὸ θεῖον πάθος τοῦ δι' ἡμᾶς, πάθη ὑπομείναντος στεῤῥῶς, Μάρτυς Χριστοῦ μιμησάμενος, φέρεις τὰς ἐν ὅλῳ σώματι ἔνδοξε, τῶν ἥλων προσηλώσεις καρτερικώτατα.

Τὴν ἀλογίαν τῶν διωκτῶν, Λόγος ὁ συνάναρχος Πατρὶ, ἐπανορθούμενος Πάνσοφε, λόγον τοῖς ἀλόγοις σαφῶς ἐντίθησι, λυθῆναι τῶν δεσμῶν σε διαγορεύουσι.

Τοῖς ὀβελίσκοις περονηθεὶς, ἔτρωσας καρδίαν τοῦ δεινοῦ, τῶν γηγενῶν πολεμήτορος, λόγχῃ τῆς ἀνδρείας καὶ καρτερίας σου, θεόφρον Ἀθλοφόρε ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὴ, τὴν ἐσκοτισμένην μου ψυχὴν, ταῖς ἡδοναῖς, φωταγώγησον, καὶ πρὸς σωτηρίας τρίβον ὁδήγησον, ἡ μόνη τὸν σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα.

Κανὼν δεύτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐξίστανται σύμπαντες, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σοῦ γὰρ πανσεβάσμιος ἡ Κάρα, νόσους ἐλαύνει, διώκει δαίμονας, καὶ πᾶσι προστρέχουσι πιστοῖς, ἴασιν χαρίζεται, καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Σωμάτων νοσήματα, καὶ τῶν ψυχῶν Χαράλαμπες, παύονται, τῆς θείας κεφαλῆς σου προσκυνουμένης, καὶ τιμωμένης σεπτῶς· Χριστὸς γὰρ δεδώρηται ἡμῖν, ταύτην ἰατήριον, καὶ δεινῶν ἀμυντήριον.

Ἐξέστησαν δαίμονες, καὶ Ἕλληνες οἱ ἄθεοι, βλέποντες τὰς χεῖρας κεκομμένας, καὶ κρεμαμένας τοῦ σώματός σου δεινῶς, Δουκὸς τοῦ παντόλμου ὑβριστοῦ· σὺ δ' ὡς χριστομίμητος, τοῦτον αὖθις ὑγίασας. Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος Πανάμωμε, Θεοῦ ὁ ἐνυπόστατος, ὥσπερ ὑετὸς ἐπὶ τὸν πόκον, ἐν τῇ γαστρί σου κατῆλθεν ἄχραντε, καὶ πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν βροτῶν, ἔσωσε τῷ καύσωνι, ξηρανθεῖσαν τοῦ πτώματος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Λαμπτὴρ ἐχρημάτισας τῷ τῶν ἄθλων σου φωτὶ, φωταγωγῶν τὰ πέρατα, ὁμολογῶν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τυράννων ἐνώπιον, Ἀθλοφόρε Κυρίου ἀξιάγαστε.

Ἐνθέου πυρούμενος, ἀγαπήσεως πυρὶ, τῷ δροσισμῷ τῆς πίστεως, τῶν δυσσεβούντων ἔσβεσας τὴν πυρὰν, Χριστοῦ τὰ θαυμάσια, τοῖς ἀπίστοις δεικνύων Ἀξιάγαστε.

Ζωῆς ἐφιέμενος, ἀθανάτου τῆς σαρκὸς, Χαράλαμπες ἐνέκρωσας, τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις, καὶ προσευχῇ, νεκροὺς ἐξανέστησας, ἀνυμνῶν τὸν ἐν πᾶσί σε δοξάσαντα.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με κλονούμενον, ἐναντίαις προσβολαῖς, Μῆτερ Θεοῦ στερέωσον, ὡς ἀπαθείας τέξασα τὴν πηγήν· πρὸς σὲ γὰρ κατέφυγον, τῶν ἀνθρώπων τὸ μέγα καταφύγιον.

Κανὼν β'. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν τοῦ Παμμάκαρος, δεῦτε τὴν πάντιμον, κάραν αὐτοῦ ἀσπασώμεθα, καὶ τῶν δεινῶν τὴν λύτρωσιν κομισώμεθα.

Πηγὴν ἰάσεων ἔχοντες, τὴν κάραν τὴν σεπτήν σου Χαράλαμπες, θερμῶς προστρέχομεν, ταύτῃ προσκύνησιν νέμοντες, καὶ τὸν Θεὸν ὑμνοῦντες τὸν σὲ δοξάσαντα.

Μεγίστην χάριν ἀπείληφας, θεόθεν ἀθλητὰ γενναιότατε, Μάρτυς Χαράλαμπες· κάραν τὴν σὴν γὰρ ὁ Κύριος, τῶν ἰαμάτων κρήνην σαφῶς εἰργάσατο.

Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐσκήνωσεν ἁγνὴ Θεονύμφευτε, καὶ οὐ κατέφλεξε, τὴν σὴν νηδὺν παμμακάριστε, ἐδρόσισε δὲ μᾶλλον καὶ κατεφώτισε.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολύτιμον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σὴν κάραν κέκτηται, Ἱερομάρτυς Ἀθλητὰ, τροπαιοφόρε Χαράλαμπες· διὸ καὶ χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν στεῤῥὸν ὁπλίτην, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην, καὶ μέγαν ἐν Μάρτυσι, Χαράλαμπη τὸν πανένδοξον, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθείας λαμπρῶς ἠγωνίσατο, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τρανῶς ἀνεκήρυξε, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησε, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξε, καὶ τὴν κάραν ἐτμήθη, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος· διὸ καὶ τὸν στέφανον εἴληφε παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, καὶ συμπολίτης Ἀγ-

Digitized by Google

γέλων ἐγένετο. Ὅθεν ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὀρθοδόξων, τούτῳ τὴν πάντιμον κάραν κατασπαζομένη, καὶ εὐφημίαις καταστρέφουσα, καὶ πολλῶν δεινῶν καὶ νόσων ἀπαλλαττομένη, χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Συναξάριον.

Τῇ Ι΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

Στίχοι.

Κατηξιώθης, Χαράλαμπες, ἐκ ξίφους,
Καὶ λαμπρότητος καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων.

Τῇ δεκάτῃ, Χαράλαμπες, ἑὸν τμήθης ἀπὸ
λαιμόν.

Ὁ Ἅγιος Χαραλάμπης ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Σεβήρου, καὶ Λουκιανοῦ ἡγεμονεύοντος ἐν Μαγνησίᾳ τῇ πόλει. Τῶν Χριστιανῶν δὲ ὢν Ἱερεὺς, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας διδάσκων, προστάξει τῶν Τυράννων τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐξεδύθη, εἶτα ἐξεδάρη τὸ δέρμα ὅλον τοῦ σώματος. Ἐπεὶ δὲ ἔβλεπεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν καρτεροῦντα ταῖς βασάνοις, θυμωθεὶς, οἰκείαις χερσὶν ἐπιχείρησε ξέειν τὸν Ἅγιον· καὶ παραυτίκα ἐξεκόπησαν αἱ χεῖρες αὐτῦ, καὶ ἀπῃωρήθησαν ἐν τῷ τοῦ Μάρτυρος σώματι· προσευξάμενος δὲ ὁ Ἅγιος, ἐποίησεν αὐτὸν ὑγιῆ. Τοῦτο ἰδόντες οἱ δήμιοι, Πορφύριος καὶ Βάπτος, οὕτω καλούμενοι, ἠρνήσαντο τὰ εἴδωλα, καὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Ὁμοίως καὶ γυναῖκες τρεῖς, τῶν παρισταμένων ἐκεῖσε· οὓς πάντας κρατήσας ὁ Ἡγεμὼν, καὶ βασάνοις καθυποβαλὼν, ἀνηλεῶς ἀπεκεφάλισεν· εἰ γὰρ καὶ ἰάθη, ἀλλ᾽ ὅμως ἔμεινε τῇ ἀπιστίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Βάπτος καὶ Πορφύριος, οἱ τιμωροῦντες τὸν Ἅγιον Χαραλάμπη, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πορφύριος καὶ Βάπτος ἐκ κοινοῦ ξίφους,
Ἀθλήσεως βάπτουσι κοινὴν πορφύραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ πιστεύσασαι Ἅγιαι τρεῖς γυναῖκες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὰς τρεῖς γυναῖκας ἀρρενωποὺς μηνύει,
Ἄρρην ἀριθμὸς, ὁ τρία, πρὸς τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Παρθένων, Ἐνναθᾶ, Οὐαλεντίνης, καὶ Παύλȣ,

Στίχ. Εἰς ἀρραβῶνα παρθένοις κόραις δύο,
Ὁ νυμφίος δίδωσι θάρσος πρὸς φλόγα.

Ἐκεῖνος οὗτος Παῦλος ὁ Χριστοῦ φίλος,
Χριστοῦ πόθῳ τράχηλον ἐκτετμημένος.

Τούτων, ἡ μὲν Ἐνναθᾶ ὥρμητο ἐκ τῆς Γαζαίων χώρας, ἡ δὲ Οὐαλεντίνα, ἐκ τῆς Καισαρέων. Φιρμιλιανοῦ δὲ τοῦ Ἡγεμόνος προκαθίσαντος, ἄγεται Ἐνναθᾶ ἡ γενναιοτάτη παρθένος· καὶ ἐρωτηθεῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσασα, σφοδρῶς μαστίζεται, ξύλῳ ἀναρτᾶται, τὰς πλευρὰς καταξαίνεται πλήκτροις, οὐχ εἰς ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις. Ἡ δὲ τιμία Οὐαλεντίνα, καὶ αὐτὴ παρθένος οὖσα, καὶ τῶν πραττομένων τὸ ὠμὸν καὶ ἀπάνθρωπον οὐκ ἐνεγκοῦσα, παῤῥησιάζεται· καὶ αὐτίκα θύειν κελεύεται, αὐτοῦ που πλησίον παρὰ τῷ δικαστηρίῳ βωμοῦ ἐντρεπισθέντος. Ὡς δὲ παρὰ τὸν βωμὸν ἤχθη, λὰξ ἐπ᾽ αὐτὸν γενναίως ἐνάλλεται, καὶ σὺν τῇ ἐπικειμένῃ πυρᾷ καταστρέφει αὐτόν. Ὁ δὲ τύραννος θυμωθεὶς, τοσαύτας κατὰ τῶν πλευρῶν ἐπιτίθησι βασάνους, ὅσας οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. Καὶ ἀπαγορεύσας ἐπ᾽ ἀμφοτέραις, τὸν διὰ πυρὸς αὐταῖς ψηφίζεται θάνατον.

Μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα παρήχθη Παῦλος, καὶ πολλαῖς βασάνοις προσομιλήσας, καὶ ὑπεράνω πασῶν τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι γενόμενος, τῇ τοῦ ξίφους καταδικάζεται τιμωρίᾳ. Ὁ δὲ, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ τῶν ὁμοψύχων Πιστῶν ὑπερευξάμενος, δέχεται τὴν τομὴν, παραθεὶς Θεῷ τὸ αὐτοῦ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τȣ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀναϛασίȣ, Ἀρχιεπισκόπȣ Ἱεροσολύμων (*).

Στίχ. Ἀναστάσιος, τὸν δρόμον τείνων πρόσω,
Γῆς ἐξαναστὰς, πρὸς τὸν Ὕψιστον τρέχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος.

Στίχ. Ζήνων τὰ τερπνὰ τῆς Ἐδὲμ ζητῶν μόνα,
Εἰς τέρψιν εἶχε τὴν λύσιν τοῦ σαρκίου.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Ζήνων, Καισαρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, τῇ πρὸς Καππαδοκίαν κειμένῃ, γονέων πλουσίων καὶ περιφανῶν. Κατείλεκτο δὲ τοῖς στρατιώταις, τοῖς τὰ βασιλικὰ, ὀξέως διακομίζουσι γράμματα. Διανοήσας δὲ τὸ ἄστατον καὶ ἐπίκηρον τοῦ βίου, τὴν στρατιωτικὴν ἀποθέμενος ζώνην, ἐν ἑνὶ τῶν πολυανδρίων (πολλὰ δὲ ἔχει τὸ τῆς Ἀντιόχου παρακείμενον ὄρος)· εἰσῆλθε, τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίρων, οὐ λύχνον, οὐ κιβώτιον, οὐ τράπεζαν, οὐ στρωμνὴν ἔχων· ἡ στρωμνὴ δὲ ἦν αὐτοῦ στιβὰς χόρτων, ἐπὶ λίθων ἐστρωμένη· ἐσθὴς δὲ, ῥάκος παλαιόν· τροφὴ δὲ, εἷς ἄρτος, ἐπὶ δύο χορηγούμενος ἡμέρας ὑπὸ φίλου τινός· τὸ δὲ ὕδωρ αὐτὸς ἑαυτῷ πόῤῥωθεν ὑπεκόμιζεν. Οὗτος, ἐκ τούτων τῶν πόνων, πολλὴν θεόθεν ἐπεσπάσατο τὴν χάριν· ἡ γὰρ καταδρομὴ τῶν Ἰσαύρων πολλὰς σφαγὰς εἰς τοὺς τὴν ἀσκητικὴν μετιόντας πολιτείαν ἐποίησεν· αὐτὸς δὲ εὐχῇ μόνῃ τὰς ἐκείνων ἀπημαύρωσεν ὄψεις. Οὐ πολὺν δὲ μετὰ ταῦτα βιώσας χρόνον, ἀπὸ τῶν καμάτων πρὸς τὴν ἐπουράνιον ἀπῆρε λῆξιν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Προσομιλῶν ταῖς βασάνοις καὶ τῷ πυρὶ λαπαινόμενος, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, ὡς χρυσίου ὀβρυζότερος γέγονας, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἀληθῶς ἐχρημάτισας.

Τῶν προσευχῶν σου τῇ δρόσῳ, παρανομούντων ἡ κάμινος, κατεσβέσθη Σοφὲ, καὶ ἐρρύσθης μελῳδῶν τῷ ποιήσαντι· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ παρατάσει τῶν ἄθλων, δένδρον ἐφάνης ὑψίκομον, συσκιάζων Πιστοὺς, ἐκ φλογώδους ἁμαρτίας κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(*) Σημ. Εἷς μόνος ὀνόματι Ἀναστάσιος ὑπῆρξεν Ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, καὶ οὗτος αἱρετικὸς εἰκονομάχος. Γνώμη Κωνσταντίȣ Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἀπὸ Σιναίου.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Η τὴν χαρὰν δεξαμένη, ἐν τῇ πανάγνῳ νηδύϊ σου, Θεοτόκε Ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου πλήρωσον, τὸ κατηφὲς διώκουσα, τῶν παθῶν ἀειπάρθενε.

Κανὼν δεύτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἀνυμνοῦμέν σε βοῶντες· χαίροις ἔνδοξε, Μάρτυς Χαράλαμπες· τὴν θείαν κάραν σου γάρ, ἡμῖν σὺ δεδώρησαι, ὡς κρήνην βρύουσαν, πλοῦτον ἄσυλον, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Μεγαλύνομεν τοὺς ἄθλους σου θεσπέσιε, Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς σούς· εἰδώλων σεβάσματα γὰρ καταβέβληκας, καὶ κατήργησας, τὴν τῶν δαιμόνων ἔπαρσιν, παναοίδιμε γενναίως.

Ὡς φωστὴρ ἀειλαμπέστατος ἀνέτειλεν, ἡμῖν ἡ κάρα σου, τῆς πλάνης τῆς ζοφερᾶς, κινδύνων καὶ θλίψεων ἡμᾶς ἐξαίρουσα, νοσημάτων τε, τῶν ὀλεθρίων ῥύεται, καὶ δωρεῖται τὴν ὑγείαν.

Θεοτοκίον.

Ἀνατέταλκεν ὁ μέγας καὶ ἀνέσπερος, Ἥλιος πᾶσι βροτοῖς, ἐκ τῆς νηδύος τῆς σῆς, καὶ πάντας ἐφώτισε φωτὶ τῆς γνώσεως, τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων ἔτι σταζόμενος, τῶν στιγμάτων τῷ κάλλει ὡραϊζόμενος, τῷ νικητικῷ, εὐπρεπῶς διαδήματι, κεκαλλωπισμένος, Θεῷ παρέστης Μάρτυς.

Τῶν βασάνων τὰ πλήθη οὐ κατεκάλυψαν, τὴν ἀνδρείαν σου Μάρτυς, καὶ γενναιότητα· ἡ τῶν διωκτῶν, οὐκ ἠμαύρωσεν ἔνστασις, σοῦ τὴν λαμπροτάτην, θεόφρον καρτερίαν.

Ἱερεύς τε καὶ Μάρτυς ἀκαταγώνιστος· στρατιώτης γενναῖος καὶ στῦλος ἄσειστος, ἔρεισμα Πιστῶν, ἀσεβείας ἀντίπαλος, ὄντως ἀνεδείχθης, θεόφρον Ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὰ πάντα ποιήσας θείῳ βουλήματι, βουληθεὶς ἐν γαστρί σου ᾤκησεν Ἄχραντε, ῥεύσαντας ἡμᾶς, ἀναπλάσαι βουλόμενος· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Μέγας ἀρωγὸς τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ ῥύστης ἐκ τῶν κινδύνων ἀναδέδειξαι, πάνσοφε Χαράλαμπες· ῥύῃ καὶ γὰρ πάντοτε, πάντας τοὺς προστρέχοντας τῇ σεπτῇ κάρᾳ σου, καὶ λύσιν τῶν κακῶν αἰτουμένους, καὶ ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔστης ἐν σταδίῳ τοῦ Σεβήρου, στερέμνιος οἷά περ ἀδάμας τις, στῦλος τ' ἀπερίτρεπτος, ἔνδοξε Χαράλαμπες, καὶ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, καὶ ὅλως οὐχ ὑπέκλινας μάκαρ, ταῖς τῶν παλαμναίων θωπείαις θυμοβόροις.

Λῦσον τὰς σειράς μου τῶν πταισμάτων, ὑμνοῦντος τὴν κάραν σου Χαράλαμπες, τὴν ἀεὶ πηγάζουσαν, νάματα ἰάσεων, ἀμπλακημάτων ἄφεσιν ἐμοὶ δωρούμενος, δεινῆς τε ἀπολύτρωσιν νόσου, σὲ ὑμνολογοῦντι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥόδον ἐν ἀκάνθαις εὑρηκώς σε, καὶ ἄνθος ἐν ταῖς κοιλάσι τὸ πανεύοσμον, κρίνον τε πανάσπιλον, Δέσποινα Θεόνυμφε, ὁ σὸς Νυμφίος ἄνωθεν ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ κόσμον εὐωδίασε πάντα, σὲ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Οὐ πῦρ, οὐ ξίφος ἀλλ' οὐδὲ θάνατος, οὐ διωγμός, οὐ θλῖψις, οὐ λιμός, οὐδὲ κίνδυνος, οὐ βασάνων παντοίων ἐπίνοια, ἴσχυσε τῆς ἀγάπης, ὄντως χωρίσαι σε, τοῦ πεποιηκότος, Ἀθλητὰ ἀξιοθαύμαστε.

Ξεσμοῖς ὀνύχων, τοὺς τῆς νεκρώσεως, ἀποβαλὼν χιτῶνας, ταῖς στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σεαυτὸν Ἀθλοφόρε ἐκόσμησας· ὅθεν σὺν παρρησίᾳ Μάρτυς ἀήττητε, πάντων τῷ Δεσπότῃ, καὶ Θεῷ χαίρων παρίστασαι.

Χαρᾶς καὶ θείας ὄντως λαμπρότητος, παρεκτικὴ ἡ μνήμη σου τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε, τῶν παθῶν τὸν χειμῶνα διώκουσα, πάντας φωταγωγοῦσα· ἣν ἑορτάζοντες, σχοίημεν πταισμάτων, ἱλασμὸν ταῖς ἱκεσίαις σου.

Θεοτοκίον.

Παθῶν κλυδώνιον συνταράσσει με, καὶ τῶν κακῶν βυθίζει τρικυμία Πανάμωμε· κυβερνήτην Χριστὸν ἡ κυήσασα, χεῖρά μοι βοηθείας, ἔκτεινον σῶσόν με, μόνη προστασία, τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε.

Κανὼν δεύτερος. Ἅπας γηγενής.

Ἅπαντες πιστοί, τῇ κάρᾳ προσέλθωμεν τοῦ σεπτοῦ Μάρτυρος· πάντων ὁ δεσπόζων γάρ, μεγίστην χάριν ταύτῃ παρέσχετο· ὅθεν ἐλαύνει δαίμονας, παύει νοσήματα, καὶ δωρεῖται, πᾶσι τοῖς προσψαύουσιν, εὐεξίαν καὶ ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

Digitized by Google

Γῆ καὶ οὐρανὸς, ἐξίσταται σήμερον ἐπὶ τοῖς θαύμασι τοῦ Μεγαλομάρτυρος· δαιμόνων στίφη γὰρ ἐκδιώκονται, καὶ τοῖς νοσοῦσι δίδοται ῥῶσις τοῦ σώματος, καὶ λοιμώδης νόσος καταπαύεται, τῇ προσψαύσει τῆς κάρας σου Ἔνδοξε.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ προσκυνήσωμεν, κάραν τὴν σεβάσμιον, τὴν ὄντως θείαν καὶ ἀξιέπαινον, καὶ φοινιχθεῖσαν αἵματι τοῦ θείου Μάρτυρος, καὶ τελοῦσαν θαύματα παράδοξα, ὡς στεφθεῖσαν χειρὶ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Ὕμνοις παρ' ἡμῶν, προσδέχου Θεόνυμφε Θεοχαρίτωτε, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ τὴν σὴν χάριν ἀντιδεδώρησο, τοῖς εὐλαβῶς σε μέλπουσιν ἡμῖν τοῖς δούλοις σου· τὸν Χριστὸν δὲ, ὃν ἀρρήτως τέτοκας, ἡμῖν ἵλεων Κόρη ἀπέργασαι.

Καταβασια. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐνθέως πυρσευόμενος, τῷ πόθῳ τοῦ Παντάνακτος, τὸν ὑπερήφανον ὄφιν, ἀνδρείως μάκαρ καθεῖλες, καὶ τύραννον ἀπάνθρωπον, Σεβῆρον τὸν παράφρονα, ἤλεγξας ὦ Χαράλαμπες, καὶ τὸν μισθὸν ἐκομίσω, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου.

Θεοτοκίον.

Μαρία καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, φύλαττε σκέπε σοὺς δούλους, ἐκ πάσης βλάβης ἀτρώτους· κινδύνων τ' ἐξελοῦ ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ εὐφημοῦντάς σε, καὶ πάσης περιστάσεως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις χρωμένη, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες δεῦτε συνδράμετε, καὶ τὴν τιμίαν κάραν κατασπάσασθε πάντες, τοῦ θείου Χαραλάμπους, τὴν τὸν Χριστὸν, ἐν σταδίῳ κηρύξασαν, καὶ ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνασαν.

Τοῖς οὐρανίοις Ἀγγέλοις νῦν συνηρίθμησαι, καὶ παρεστὼς Τριάδι τῇ Ἁγίᾳ Τρισμάκαρ αὐτὴν καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τιμώντων σου, τὴν πανσεβάσμιον κάραν, καὶ τῶν δεινῶν, αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Λαμπροφανὴς καὶ πανένδοξος ἀνατέταλκεν, ἐν τῇ Ἑλλάδι πάσῃ, ἡ πανέορτος μνήμη, τοῦ θείου Χαραλάμπους· διό περ λαμπρῶς, ἑορτάζει κατέχουσα, τὴν πανσεβάσμιον κάραν, τὴν τὸν Χριστὸν, ὡς Θεάνθρωπον κηρύξασαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ὥσπερ ἀλάβαστρον πλῆρες, ἡ τιμία σου κάρα Θεσπέσιε, προχέει οἷόν τι μύρον πολύτιμον, τὰ ἰάματα· τούς τε Πιστοὺς εὐωδιάζει θαυμασίως, καὶ τοὺς μετὰ πίστεως αὐτῇ προσιόντας, τῶν δεινῶν πάντων ῥύεται· τὴν δυσώδη τε πλάνην, καὶ νόσους παντοίας, καὶ τὴν πανώλη λοιμικὴν καταπαύουσα, εὐρωστίαν δωρεῖται πᾶσι, καὶ εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται δὲ καὶ ἅγιον Ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, ἡ γ'. καὶ ς'. Ὠδή.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον β'.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ, κτλ.

Ζήτει τῇ κς'. Ὀκτωήχου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἡ ἀνωτέρω τοῦ Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους ἑορτάσιμος Ἀκολουθία, νεωτέρα οὖσα, οὐχ εὑρίσκεται οὔτε ἐν τοῖς χειρογράφοις, οὔτε ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις, μέχρι τοῦ 1755, ἅτινα ἔχουσι τὰ τρία μόνα πρῶτα Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τὸν πρῶτον Κανόνα.

ΤΗ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια πέντε δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν τῇ ἀσκήσει βλαστήσας, Ὅσιε Βλάσιε, ἱερωσύνης δόξῃ, ὥσπερ φοῖνιξ δικαίων ἐξήνθησας παμμάκαρ καρποὺς θεϊκοὺς, μαρτυρίου προσάγων Θεῷ, τὴν τῶν εἰδώλων κατάλυσιν ἐμφανῶς, καὶ ἀνθρώπων τὴν οἰκείωσιν.

Ποιμαντικῶς, διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, ὑπομείνας γενναίως, ἐν δι' ἀμφοτέρων, στέφος λαβὼν, ἐν ἑκατέροις κοσμούμενος, δικαιοσύνῃ καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θείῳ ῥωσθεῖσαι γυναῖκες, ζήλῳ τῆς πίστεως, τοῖς ὑπερτίμοις ἄθλοις, τῆς καλῆς μαρ-

Digitized by Google

τυρίας ἐστέφθησαν σὺν τέκνοις· θαῦμα φρικτόν! τὴν κεφαλὴν γὰρ ποθοῦσαι Χριστόν, καὶ ἐν αὐτῷ νυμφευθεῖσαι ὑπὲρ αὐτοῦ, τὰς κεφαλὰς ἐναπετμήθησαν.

Ὡς προμηθέα σε πάντων, ὑμνοῦμεν Βλάσιε καὶ λογικῶν θρεμμάτων, καὶ ἀλόγων πασχόντων· πάντας γὰρ ἰσχύεις, θεράπον Χριστοῦ, εὐεργετεῖν καὶ ἰᾶσθαι πιστῶς· τὴν γὰρ τοῦ Πνεύματος χάριν πεπλουτηκώς, δαψιλεύεις τὰ θαυμάσια.

Χριςὸς τὸ ζῆν σοι παμμάκαρ, καὶ τὸ θανεῖν ἀληθῶς, κέρδος ἐδείχθη πίςει κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, Βλάσιε θεόφρον, ἐπεὶ δι' αὐτόν, προθυμότατα τέθνηκας· καὶ σὺν αὐτῷ βασιλεύεις διὰ παντός, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, προστρέχω πάντοτε· ἐπὶ τοὺς σοὺς προσφεύγω, οἰκτιρμοὺς καθ' ἑκάστην, ὑμνῶν καὶ εὐλογῶν σε, καὶ τὴν πολλήν, ἀνοχὴν ἐκπληττόμενος, τοῦ σοῦ Υἱοῦ ἐπὶ πᾶσί μου τοῖς κακοῖς, ἣν ἐνδείκνυται Θεόνυμφε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἀμνόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνῳδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατόν μου Τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ χειρί, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐκτὸς τῆς τεσσαρακοστῆς, λέγε τὰ ἑξῆς Ἰδιόμελα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Βλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν θείων ἀρετῶν, φερωνύμως Βλάσιε, ἐξήνθησας δαυϊτικῶς, ὥσπερ φοίνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐπληθύνθης τοῖς κατορθώμασιν· ὡς ἄμπελος δὲ εὐθηνοῦσα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τῷ καιρῷ τοῦ μαρτυρίου, τεμνόμενος βασάνων ποιναῖς, ἐκ καρποῦ τῶν ἀγώνων σου, ἔβλυσας ἡμῖν οἶνον νοητόν, ἐξ οὗ πιόντες, εὐφροσύνης ἐνθέου τὰς καρδίας πληρούμεθα· καὶ συμφώνως συνελθόντες, ἐν τῇ σεβασμίᾳ μνήμῃ τῆς σῆς τελειώσεως, μακαρίζοντες εὐφημοῦμέν σε, αἰτούμενοι λαβεῖν διὰ σοῦ τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Ὡς καλὸς παιδοτρίβης, καὶ διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ δυνάμει τῶν θείων λόγων σου, γυναῖκας φιλοθέους ὑπήλειψας πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικούς, τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως αὐτῶν ῥωννύων ἐν Χριστῷ· μεθ' ὧν τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως καλῶς τελέσας, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον φαιδρῶς συναγάλλῃ, διπλῷ στεφάνῳ τῆς θείας δόξης σεμνυνόμενος, καὶ ἐξαιτούμενος σὺν αὐταῖς, τὴν εἰρήνην ἡμῖν δοθῆναι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐπομβρίαις Πανάχραντε, τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταγλύκανον, ἡ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀνομίας τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχουσαν· καὶ κατάκλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμάῤῥου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῆς ἀειζώου πρεσβείαις σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Βλάσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὕμνοις κροτῶ σε, Μάρτυς, εὐσεβοφρόνως.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἆσμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ
» Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ

Digitized by Google

» δουλείας, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ᾄδοντες καὶ βοῶν-
» τες· Ἀσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.

Ὕμνοις τὴν φωτοφόρον καὶ σεπτήν, καὶ ἱεράν σου ἄθλησιν, ἀνευφημοῦντος πιστῶς, Χριστοῦ Ἱερομάρτυς, τὸν νοῦν μου καταύγασον, αἴγλῃ φαεινοτάτῃ, παῤῥησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κτίστην.

Μίαν χαρακτῆρσιν ἐν τρισίν, ὁμολογῶν Θεότητα, πολυθεΐας ἀχλύν, ἀπήλασας καὶ ὄρθρος, αὐγάζων εὐσέβειαν, ὤφθης Ἱερομάρτυς, τοῖς ἐν ζόφῳ πλάνης κρατουμένοις.

Νύκτα ἀθεΐας ἀστραπαῖς τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος, ἀπομειώσας φωστήρ, κοσμούμενος ἐδείχθης θαυμάτων λαμπρότησι, φέγγει τε μαρτυρίου, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καταυγάζεις.

Θεοτοκίον.

Ὅλην καθαράν σε εὑρηκώς, ὁ καθαρὸς ἐσκήνωσεν, ἐν τῇ νηδύϊ σου, ἁγνὴ Παρθενομῆτορ, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισε, δίχα τῆς ἁμαρτίας, ἵνα πλάνης ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη
» κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ'
» ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθην ἐν σω-
» τηρίῳ σου.

Οἱ ταῖς ἀκάνθαις συμπνιγόμενοι τῶν τοῦ βίου, ἀπαύστως Βλάσιε συμπτωμάτων, σῆς πρεσβείας τῇ δρεπάνῃ καθαίρονται προστάτην σε προσκαλούμενοι.

Τῇ πρὸς τὸ θεῖον ἀνανεύσει ὁλικωτάτῃ, βασάνων ἤνεγκας τρικυμίαν, ξεομένης τῆς σαρκός σου, ὡς πάσχοντος ἑτέρου, σὺ διακείμενος.

Ὡς ἱεράρχης, ὡς ἀήττητος ἀθλοφόρος, ὡς θείᾳ δόξῃ ἠγλαϊσμένος, ἀκροτάτῳ ἐφετῷ νῦν παρίστασαι, πρεσβεύων ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν φανεῖσαν, ὑπερέχουσαν τῶν κτισμάτων, ὡς πάντων οὖσαν ἁγιωτέραν, ἐν αἰνέσει γενεαὶ μακαρίζουσιν, ἀνθρώπων Θεομακάριστε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκβλαστήσας ὡς δένδρον πανευθαλές, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Ἱερουργέ, πολλοὺς κατεφύτευσας, πρὸς τὴν γῆν τὴν σωτήριον· καὶ ὡς κριὸς ποιμνίου, καλῶς ἡγησάμενος, δεσμευθεὶς ἐσφάγης, θυσία γενόμενος, τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, ὡς ἀρνίον σφαγέντι, καὶ χαίρων ἀνέδραμες, πρὸς αὐτὸν Πάτερ Βλάσιε. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Διὰ κόσμον Παρθένε τὸν κοσμικόν, καὶ ταγμάτων τῶν ἄνω καλλωπισμόν, ἐν κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τοῦ κόσμου Κοσμήτορα· πρὸ γὰρ τούτου Κόρη, ὑπῆρχον ἀκόσμητα, ὡς βροτῶν μὴ βλέπειν, δυναμένων τὸν Κύριον· ὅθεν ἀμφοτέρων, κοσμιότης κοσμία, ὡράθης Μητρόθεε, κοσμιότητι Τόκου σου· τὸν γὰρ κόσμον ἐκόσμησας, κόσμῳ τῷ ἀρχαίῳ δι' αὐτοῦ· καὶ Ἀγγέλων πάντα τὸν διάκοσμον, κατακοσμεῖς ὑπερκάλως, ἐν σοὶ κοσμοσώτειρα (*).

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἣ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκοῦ-
» σθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ,
» ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Ἔχων τὴν ψυχήν, αὔλῳ φωταυγείᾳ, Μάρτυς καὶ ποιμήν, φαιδρῶς αὐγαζομένην, δικαστικῶν πρὸ βημάτων ἔστης ἀνδρείως, ὁμολογῶν Θεοῦ τὴν σάρκωσιν.

Μύστης Ἱερεύς, καὶ Μάρτυς στεφηφόρος, στῦλος ἀκλινής, καὶ βάσις εὐσεβείας, καὶ ἀληθείας ἑδραίωμα ἐγνωρίσθης, τῇ Ἐκκλησίᾳ Μάρτυς Βλάσιε.

Ἄρνας λογικούς, ἐποίμανας ὁσίως· θῦμα δὲ δεκτόν, προσήχθης τῷ Δεσπότῃ, ὁλοκαυτούμενον ἄνθραξι μαρτυρίου, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ῥήσει σου σοφῶν, χειλέων ἀπεφράγη, χείλη πονηρά, λαλοῦντα βλασφημίαν, εἰς τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, Ἱεροκήρυξ ἀξιάγαστε.

(*) Τὰ περὶ τὰ τέλη τοῦ Τροπαρίου τούτου, παράχορδα ὄντα, μετεποιήθησαν μικρὸν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον, διὰ προσθήκης μιᾶς μόνης λέξεως, ὑπερκάλως, ληφθείσης καὶ αὐτῆς, ἐκ τῶν Εὐχῶν, τοῦ Μ. Βασιλείου εἰς τὴν Πεντηκοστὴν (Εὐχὴ Ε΄.) Ἐγράφετο δὲ πρότερον οὕτω· τὸν γὰρ κόσμον τῷ κόσμῳ, δι' αὐτοῦ τῷ ἀρχαίῳ κοσμεῖς, καὶ Ἀγγέλων τὸν διάκοσμον, ἐν σοὶ κατακοσμεῖς κοσμοσώτειρα.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Τόμον σε καινὸν, προεῖδεν ὁ Προφήτης, ἔχοντα Θεοῦ, τὸν Λόγον γεγραμμένον, τὸν διαῤῥήξαντα Κόρη τῆς ἁμαρτίας, τῶν προπατόρων τὸ χειρόγραφον.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκέδασον, » φωτοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ τὸ ἀρχέγο- » νον σκότος διώξας τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρησαί » μοι τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου Λόγε, » ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.

Ὑπέμεινας ἀνδρείως, τῆς σαρκὸς τὰς αἰκίσεις Ἀοίδιμε, ἐν τῷ δεινῶς τραυματίζεσθαι, τὴν πλάνην τραυματίζων, καὶ καταράσσων ἐχθροὺς, τῇ πρὸς Θεὸν ἀνυψώσει, Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Σταυρῷ τὸν προσπαγέντα, ἐν τῷ πάθει σου εἰκονίζων Μακάριε, τὰς τῆς σαρκὸς ἀλγηδόνας, ὑπέφερες γενναίως, καὶ νικητὴς γεγονὼς, συνηριθμήθης ἀξίως, μαρτύρων στατεύμασιν.

Ἐνθέῳ πεποιθήσει, προσευχῶν σου μάστιξι, θῆρα Πάτερ συνώθησας, ἀποβαλέσθαι τὴν θήραν, ἣν ἀδίκως συνέσχε, πιστοῦ γυναίου πληρῶν, συμπαθεστάτῃ καρδίᾳ, τὴν αἴτησιν Βλάσιε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Μαρία, τὴν θεώσασαν τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τῇ ὑπὲρ νοῦν σου λοχείᾳ, καὶ ἀναπλάσασαν καταφθαρέντας ἡμᾶς, καὶ συντριβέντας ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως Πάναγνε.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο- » μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ- » νάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ » ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συνήθλησέ σοι χορὸς, σεπτῶν γυναίων Ἀοίδιμε· ῥωσθεῖσαι γὰρ τοῦ Σταυροῦ, δυνάμει συνέτριψαν, ἐχθροῦ πολυμήχανον, κεφαλὴν καὶ νίκης, ἀνεπλέξαντο διάδημα.

Ἐῤῥώσθη τὸ ἀσθενὲς, Θεοῦ δυνάμει καὶ χάριτι· ἰδοὺ γὰρ νεανικῶς, γυναῖκες ἠρίστευσαν, τὸν ὄφιν πατήσασαι, τὸν ποτὲ τὴν Εὔα, Παραδείσου ἐξοικίσαντα.

Βυθίσασαι πονηρῶν δαιμόνων ἄψυχα ξόανα, ἐπουρανίου ναοῦ, κειμήλια ἔμψυχα, ἑαυτὰς προσήξατε, καὶ τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν ἐφαιδρύνατε.

Θεοτοκίον.

Ὁ θρόνος ὁ τοῦ Θεοῦ, τῶν Χερουβὶμ ὁ ὑπέρτερος, νεφέλη ἡ τοῦ φωτὸς, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, Παναγία φώτισον, καὶ παθῶν ἀχλύος, τὴν καρδίαν μου καθάρισον.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὁ θεῖος βλαστὸς, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολύφορον, θεοφόρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας τὴν μνήμην σου, εὐφροσύνης πλήρωσον τῆς σῆς, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ῥώμῃ Θεοῦ ἐνισχυθεὶς, ὦ Θεόφρον, ὡς ἱερὸς ἱεράρχης καὶ λειτουργὸς αὐτοῦ, ἐν πράξεσι θείαις ἀναδέδειξαι· τῶν Ἀθλοφόρων ἐν ταῖς χορείαις ἀθλοφόρος ὡράθης καὶ στεφανίτης· τῆς Ἀαρὼν ὑπερήρθης θυσίας, ὡς μύστη Χριστοῦ· σὺν Ἄβελ αἷμα τὸ θεῖον ἀνακράζει Θεῷ τὴν σφαγήν σου· καὶ θρόνῳ θείῳ τοῦ κτίσαντος παρεστὼς, σὺν Ἀγγέλων ταῖς τάγμασι πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου, Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας.

Στίχοι.

Λαιμὸν Βλάσιος ἐκκοπεὶς διὰ ξίφους,
Ἀλγοῦσι λαιμοῖς ῥευμάτων εἴργει βλάβας.

Ἑνδεκάτῃ Βλασίου τάμεν αὐχένα χαλκὸς ἀτειρής.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Λικινίου τοῦ Βασιλέως, Ἐπίσκοπος Σεβαστείας, οἰκῶν ἔν τινι τῶν κατ᾽ ὄρος σπηλαίων· ἐν ᾧ τὰ ἄγρια τῶν ζώων ἐξημηρούμενα διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ Ἁγίου, χειροήθη ἐφαίνοντο. Ὢν δὲ καὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἔμπειρος, πολλὰς ἰάσεις ἐπετέλει, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν παρὰ Κυρίου λαβών. Οὗτος κατασχεθεὶς, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Ἀγρικόλαον, καὶ ὁμολογήσας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τύπτεται ῥάβδοις, καὶ ἀναρτηθεὶς ξέεται. Εἶτα, ἀπαγομένῳ ἐν τῇ φυλακῇ, ἠκολούθησαν αὐτῷ γυναῖκες ἑπτὰ, αἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, Θεὸν τὸν Χριστὸν εἶναι ὁμολογήσασαι. Ὁ δὲ Ἅγιος Βλάσιος, τῷ βυθῷ τῆς λίμνης βληθεὶς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη μετὰ τῶν δύο βρεφῶν τῶν ὄντων ἐν τῇ φυλακῇ.

Λέγεται δὲ, ὅτι οὗτος ἦν ὁ τῇ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Εὐστρατίου διατάξει ἐπιτροπεύσας, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αὐτοῦ μαρτυρίας, καθάπου καὶ ἐν παλαιῷ ὑφάσματι εὕρηται εἰκονισμένος ὁ Ἅγιος Βλάσιος, ἱστάμενος μέσον τῶν Ἁγίων πέντε Μαρτύρων, ἔγγιστα τοῦ Ἁγίου Εὐστρατίου καὶ δεχόμενος ἐκ χειρὸς τούτου τὸν τόμον τῆς διατάξεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐν τοῖς Μιλτιάδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δύο παῖδες, οἱ συναθλήσαντες τῷ Ἁγίῳ Βλασίῳ μετὰ τῶν ἑπτὰ γυναικῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Βαβαὶ τοσαύτης παιδίων εὐθαρσίας!
Σπεύδουσιν ἄμφω, ποῖον ἐκτμηθῇ φθάσαν.

Digitized by Google

Κτείνει γυναῖκας ἑπτὰ σεπτὰς τὸ ξίφος,
Οὐ τῇ γυναικῶν συσχεθείσας δειλίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὑρέσεως τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου, τοῦ Πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Στίχ. Φανεὶς ὁ νεκρὸς γῆθεν ὁ Ζαχαρίου,
Τοῖς ζῶσι πιςοῖς ἄφθονον βλύζει χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Θεοδώρας τῆς Βασιλίσσης, τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Στίχ. Θεοδώραν Ἄνασσαν εὐσεβεστάτην,
Χριστὸς Βασιλεὺς ἀξιοῖ θείου στέφους.

Αὕτη ἐγένετο γυνὴ Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως τοῦ Εἰκονομάχου· οὐκ ἦν δὲ αἱρετική, ὥσπερ ὁ ταύτης ἀνήρ. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ τὸν Ἅγιον Μεθόδιον, τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, ἐξώρισεν, ἀντ' ἐκείνου δὲ προεβάλετο Ἰωάννην τὸν Λεκανόμαντιν, καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας κατέκαυσεν. Αὕτη δέ, καὶ φανερῶς οὐκ ἐτόλμα προσκυνεῖν τὰς ἁγίας εἰκόνας, ὅμως εἶχεν αὐτὰς κεκρυμμένας εἰς τὸν κοιτῶνα αὐτῆς, καὶ τῇ νυκτὶ ἵστατο προσευχομένη, καὶ παρακαλοῦσα τὸν Θεὸν ἵνα ποιήσῃ ἔλεος μετὰ τῶν Ὀρθοδόξων. Ἐγέννησε δὲ υἱόν, ὀνόματι Μιχαήλ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὸν τὴν ὀρθοδοξίαν. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, εὐθέως ἤγαγε τὸν Ἅγιον Μεθόδιον, καὶ συνήθροισε τὴν ἱερὰν Σύνοδον, καὶ ἀνεθεμάτισε τοὺς Εἰκονομάχους, καὶ τὸν Ἰωάννην κατεβίβασε τοῦ θρόνου, καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας εἰσήγαγεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Εἶτα ἐτελεύτησε, καταλιποῦσα τὴν βασιλείαν τῷ υἱῷ αὐτῆς Μιχαήλ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος, πυρὶ φλογιζο-
» μένη, ἐδροσίζετο πνεύματι, Θεοῦ ἐπι-
» στασίᾳ, οἱ Παῖδες δὲ ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ
» Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτισμοῦ θείου ἔμπλεων, κτησάμενος καρδίαν, ἀπροσκόπως παρέδραμες, προσκόμματα τῆς πλάνης, ἐχθρῶν διαβήματα, ὑποσκελίσας Σοφέ, τῇ παρουσίᾳ σου.

Ῥαντισμῷ τῶν αἱμάτων σου, πλάνης φλὸξ ἀπεσβέσθη· τῇ ἐλλάμψει τῶν λόγων σου, ἡ κτίσις ἐφωτίσθη, κραυγάζουσα Βλάσιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ σκιαῖς οὐκ αἰνίγμασιν, ὃν ἐπόθησας βλέπεις, πρὸς δὲ πρόσωπον, πρόσωπον λυθέντων τῶν ἐσόπτρων· καὶ μέλπεις γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νυςαγμῷ κρατηθέντα με, Παρθένε ἀμελείας, ἁμαρτίας κατέλαβεν, ὕπνος θανατηφόρος· διὸ μετανοίας με, πρὸς ζωηφόρον αὐγήν, Ἁγνὴ ἐξέγειρον καὶ σῶσόν με.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ,
» ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον, καὶ
» συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος, σὲ δοξάζει
» Σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις,
» τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς κριὸς ἐθελόθυτος, ὡς ἱερεῖον δεκτόν, ὡς ἀμνὸς ἄκακος, χαίρων προσήχθης, τῷ τυθέντι ἀμνῷ, εἰς ἡμῶν λύτρωσιν, καὶ Μαρτύρων συνήφθης ὁμηγύρει, μέλπων σὺν Ἀγγέλοις, τὴν ἱερωτάτην, Παμμάκαρ ὑμνῳδίαν.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου, ἀποξηράνας βυθὸν ἀθεΐας Μάρτυς, ἔβλυσας κόσμῳ, ἰαμάτων κρουνούς, παύοντας καύσωνα, παθημάτων παντοίων, τῶν ἐν πίστει σοι καταφευγόντων, καὶ ὑπερυψούντων, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐκ ἀρνούμεθα Κύριον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ἱερῶν γυναίων χορὸς, ἐβόα ὁ μακάριος· ὅθεν ξεόμεναι, καὶ πυρὶ ὁμιλοῦσαι, καὶ σιδήρῳ κάρας ἐκτμηθεῖσαι, ἔχαιρον ὑμνοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱεράν σε προήγγειλαν, Παρθενομῆτορ φωναί, ἐσομένην Κόρη τοῦ Ποιητοῦ σου, ὑπὲρ φύσιν τροφήν, γέννησιν ἄρρητον, ὡς καὶ σύλληψιν ξένην κεκτημένην· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ,
» ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀει-
» παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
» ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ὡς ὑπερφυεῖ κλίμακι, τῷ αἵματι Μάρτυς, ἐπιβὰς τὰς ἄνω μονάς, κατέλαβες ὡραῖος, ἀγλαΐαις ἀποδειχθεὶς τῶν ἀγώνων, καὶ τῷ στεφοδότῃ σου παρίστασαι.

Σὲ τὸν φωταυγῆ Ἥλιον, ποθοῦσαι γυναῖκες, καὶ τῶν ὑδυπνόων Χριστέ, ὀσφρανθεῖσαι σου μύρων, διὰ πάθους τὸ σὸν εἰκόνισαν, πάθος, καὶ τῆς ἀφθαρσίας ἠξιώθησαν.

Ἡμεροφαὴς ὡς ἀστήρ, ταῖς ἄνω χορείαις, αὐλιζόμενος Βλάσιε, τὴν φωσφόρον σου μνήμην, τοὺς γεραίροντας ζοφερῶν ἐγκλημάτων, ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις, Χριστὸν τὸν διακρατοῦντα, οἰκουμένην πᾶσαν, χειρὶ ἁγνὴ Παρθενομῆτορ, ὃν ἱκέτευε ὡς Υἱόν σου καὶ Κτίστην, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Μαρτύρων σε ὡραΐσμα. Ἱερέων τὸ κλέος, γινώσκομεν πανόλβιε, Βλάσιε Ἱεράρχα· ὡς θῦμα γὰρ προσήνεγκας, σεαυτὸν καὶ τέ-

Digitized by Google

θυσαι, τῷ διὰ σὲ εἰς θυσίαν, ἑκουσίως ἐλθόντι, ἀγαθότητι ἀφράστῳ, καὶ βουλήσει ἀρρήτῳ.

Ἕτερον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Δεῦτε καὶ δῶμεν σήμερον, τῷ Χριστῷ δόξαν πάντες· αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τέρασι παραδόξοις, καὶ θαύμασι πολυτρόποις, τὸν σοφὸν Ἱεράρχην, καὶ Μάρτυρα ἐδόξασε. Βλάσιον, ὃν τιμῶντες, καὶ τὴν αὐτοῦ, ἱερὰν πανήγυριν ἐκτελοῦντες, ἁμαρτιῶν λυτρούμεθα, ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις.

Θεοτοκίον.

Ζητῶν με τὸ πλανώμενον, πρόβατον παραβάσει, Θεὸς ὁ πλαστουργήσας με, σοῦ τὴν ἄφθορον μήτραν, ὑπέδυ ἄχραντε Κόρη· καὶ λαβὼν με ἐπ' ὤμων, εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωσε, συνεδρίᾳ τιμήσας, τῇ Πατρικῇ· οὗ τὴν ἀνυπέρβλητον εὐσπλαγχνίαν, καὶ σὲ τὴν Θεομήτορα, προσκυνῶ καὶ δοξάζω.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μελετήσας μακάριε, Ἱεράρχα Μελέτιε, νόμον τὸν σωτήριον, καθὼς γέγραπται, ξύλον ἐδείχθης ἐν ὕδατι, ἀσκήσεως κείμενον, καὶ καρποὺς τῶν ἀρετῶν, προβαλλόμενον χάριτι, τοῦ φωτίσαντος, τὴν ἁγίαν ψυχήν σου καὶ παντοίων δεκτικὴν ἐργασαμένου, πνευματικῶν ἐπιλάμψεων.

Ὡραιώθησαν Πάνσοφε, γραφικῶς σταγόνες σου, ὡς τρυγόνες στέργουσαι τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν τρυφὴν διαπτύουσαι, ἐφέσει Μελέτιε, τῆς τρυφῆς τῆς νοητῆς· ἣν Χριστός σοι χαρίζεται, προσδεξάμενος, τοὺς πολλούς σου ἀγῶνας καὶ τὸν ζῆλον, τὸν διάπυρον ὃν ἔσχες, προκινδυνεύων τῆς πίστεως.

Ἐγκρατείᾳ ἐμάρανας, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα· καὶ παθῶν Μελέτιε, κατεκράτησας· καὶ ἀπαθείας λαμπρότητι, σεαυτὸν ἐφαίδρυνας· καὶ ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, τῷ Χριστῷ ἱερούργησας· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τῇ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἑνωθέντα τὸν ἄσαρκον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, Λόγον Πάνσοφε, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς ἐδογμάτισας· ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται, εἷς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὄντι, τοῦτο κἀκεῖνο νοούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον· ἐπαγρυπνοῦντα χαρίτωσον, τὸν νοῦν μου Πανάμωμε, καὶ εὐόδωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα· ὅπως εὕροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης Μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς σοὺς ἐπαίνους ἐξυφαίνω Παμμάκαρ.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουρ-
» γοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυ-
» ροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν,
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τῷ φωτοδότῃ παρεστὼς ὁλόφωτος, φωτὶ τῆς γνώσεως, τὸ ζοφερὸν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον, τῶν παθῶν σαῖς πρεσβείαις· ὡς Ἱεράρχης γὰρ Ὅσιε, ἔχεις παῤῥησίαν Μελέτιε.

Ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς καθήμενος, ὁ συναΐδιος, καὶ συμφυὴς Λόγος, τῷ τεκόντι κήρυκα, τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως, προχειρίζεται μόνος, ὡς Ἀποστόλων ὁμότροπον, σὲ νῦν θεοφόρε Μελέτιε.

Ὑπὸ τῆς θείας φωτισθεὶς ἐλλάμψεως, τὸν ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς, μονογενῆ Λόγον, ἀ-

Digitized by Google

κτιστον αἰώνιον, θεολογήσας Ὅσιε, τοὺς Ἀρείου συμμάχους, ὁμόφρονάς τε συνέχεας, θείᾳ πανευχίᾳ φραξάμενος. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Παναγία τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεαρχικὸν Λόγον· μόνη ἐξ αἰῶνος γὰρ, ἀκτῖσι καθαρότητος, Παρθενίας τε κάλλει, καὶ παναμώμοις χαρίσμασι, πέφηνας ἀξίως Πανάμωμε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας καταρχὰς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῶν ἐντολῶν
» σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος
» μόνε Φιλάνθρωπε.

Στερεωτέραν τὴν ψυχὴν, ἀδάμαντος κεκτημένος, τὸ σαθρὸν σὺ τῆς αἱρέσεως δόγμα, εὐσεβείᾳ πυρτωθεὶς, Πανόλβιε κατέπαυσας· διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις θεόφρον δοξάζομεν.

Ὁμοιωθεὶς δι' ἀρετῶν, τοῖς τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλοις, τὴν ἐκείνων αὐθεντίαν καὶ θρόνον, ἐκληρώσω προφανῶς Μελέτιε πανένδοξε, ὀρθοδοξίας στύλος, καὶ εὐσεβείας γενόμενος.

Υἱοθετούμενος Θεῷ, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, οὐ κατήγαγες εἰς κτίσιν ἀφρόνως, ἀλλ' ἐδόξασας Πατρὶ, συνάναρχον καὶ σύνθρονον, Δημιουργὸν καὶ Κτίστην, τῶν γεγονότων Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὴν ἁγίαν ὁ Θεὸς, γαστέρα κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη Θεομῆτορ ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις πάθεσιν· ὅθεν σε σωτηρίας, πύλην Παρθένε γινώσκομεν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Μελετήσας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου Πάτερ σοφὲ, ὡς ξύλον κατάκαρπον, ἐφ' ὑδάτων τοῦ Πνεύματος, φυτευθὲν ὡράθης· διὸ ἱεράτευσας, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως, Ἀρείου τὸ ἄθεον, καὶ τοῦ Σαβελλίου, τὸν κακόδοξον τρόπον, σαφῶς βδελυξάμενος, ὀρθοδόξῳ φρονήματι, Ἱεράρχα Μελέτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου καταμαθὼν, καὶ τὸ γράμμα τοῦ νόμου ἀποβαλὼν, πᾶσιν ἀνεκήρυξας, τὸν τῆς χάριτος λόγον· καὶ τῶν ψυχῶν τὰς πλάκας, λαξεύσας τῇ γλώττῃ σου ἐν αὐταῖς ἐχάραξας, τὰ θεῖα διδάγματα· ὅθεν καὶ τοῦ γνόφου, διαβὰς τὴν νεφέλην, καλυπτόμενος σώματι, ἀναλάμπεις τῷ πνεύματι, Ἱεράρχα Μελέτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητὴς, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβὼν, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν ἱλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κολάσεως, τῆς ἐκεῖσε δεόμεθα, καὶ ἐν πίστει βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι πᾶσι Κόρη ἄφεσιν, τοῖς εὐσεβῶς προσιοῦσι, τῇ σκέπῃ τῇ θείᾳ σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας ὡς ἀγαθὸς, τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, μόνε ἀναμάρτητε, ὑπεράγαθε Κύριε, τοῦ θανάτου εὔσπλαγχνε, τὸ κράτος κατέλυσας, καὶ τῷ πάθει σου Δέσποτα, τὸν κόσμον διέσωσας· ὅθεν Ζωοδότα, τὴν πεσοῦσαν ψυχήν μου, οἰκτείρησον δέομαι, ὅταν κρίνῃς τὰ ἔργα μου, δικαιοκρίτα φιλάνθρωπε· καὶ δός μοι πανοικτίρμον Θεὲ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὔσπλαγχνος· ὅτι μόνος ὑπάρχεις, φύσει ἀναμάρτητος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ
» Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρι-
» κοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν,
» πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προ-
» φήτῃ, Ἀββακοὺμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει
» σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἐπιφανῶς, Ἱερομύστα διέπρεψας, τὸν τοῦ Πέτρου, θρόνον κληρωσάμενος, τοῦ παρ' αὐτοῦ Πάτερ τοῦ Χριστοῦ, χειροτονηθέντος· οὗ καὶ τὸν τρόπον ἐζήλωσας, Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος, τὸν Σωτῆρα δοξάζων, διδαχαῖς ταῖς ἐκείνου ἑπόμενος.

Παντοδαποῖς, κεκοσμημένος χαρίσμασι, Μοναρχίας, κῆρυξ ἐχρημάτισας, τῆς ἐν Πατρὶ καὶ μονογενεῖ, Λόγῳ νοουμένης καὶ Θείῳ Πνεύματι Πάνσοφε· Μονάδα γὰρ οὐσίας, ἐν Τριάδι προσώπων, ὑφεστώτων ἐδίδαξας Ὅσιε.

Ἀνακραθεὶς, κάλλει τῷ πρώτῳ Θεσπέσιε, καὶ τῇ αἴγλῃ, τούτου συμμορφούμενος, καὶ πυρσωθεὶς θείαις ἀστραπαῖς, κατὰ μετουσίαν, τῇ Ἐκκλησίᾳ φῶς δεύτερον, ἐγένου Θεοφάντορ φωτισμὸν εὐσεβείας, ἀναφαίνων τοῖς πίστει προστρέχουσιν. Θεοτοκίον.

Ἵνα μορφὴν, τὴν κεχωσμένην τοῖς πάθεσιν, ἐκζητήσῃς, πλούτου ἀγαθότητι, Παρθενικὴν

Digitized by Google

ῴκησας νηδὺν, ἐξ ἧς ἡ Σοφία, Θεοῦ ναὸν ᾠκοδόμησας· δι' οὗ συνανεστράφης, τοῖς ἀνθρώποις οἰκτίρμον, καὶ διέσωσας κόσμου τὰ πέρατα.

ᾨδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον· ἀλλ' ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Νεμομένης ἀτόπως, πάντας τῆς αἱρέσεως τῆς κακοδαίμονος, ὑπερῆρας Πάτερ· εὐγενείᾳ ψυχῆς καὶ φαιδρότητι, καὶ πανάγνῳ γνώμῃ, καὶ σταθηρᾷ θεοσεβείᾳ, θεοφάντορ παμμάκαρ Μελέτιε.

Ὁλικαῖς προθυμίαις τοὺς Ἀρειανόφρονας καταστρεψάμενος, ὀρθοδόξῳ πίστει, θεοφόρε τὸ κράτος ἐκύρωσας, ἐν Τριάδι ἕνα, Θεὸν ἡμῖν ἀνακηρύττων, παμμακάριστε Πάτερ Μελέτιε.

Ὑπερθέου Τριάδος, μύστης ἐχρημάτισας παναληθέστατος, τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, ὁμοούσιον σέβων καὶ σύνθρονον, καὶ τὸ Θεῖον Πνεῦμα, ὁμοφυὲς Πατρὶ καὶ Λόγῳ, πανσεβάσμιε Πάτερ Μελέτιε.

Θεοτοκίον.

Στρατηγίαι τῶν ἄνω, Πάναγνε Δυνάμεων σὲ μακαρίζουσι, γενεαὶ δὲ πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων ἀξίως δοξάζουσι· διὰ σοῦ γὰρ μόνης, οἱ ἐπὶ γῆς τοῖς οὐρανίοις, συναφθέντες ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου.

ᾨδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ἐξήρανας ποταμοὺς, Θεόφρον τοὺς τῆς αἱρέσεως· ἠνέῳξας δὲ πηγὰς, δογμάτων ὀρθότητος ἀήττητος πρόμαχος, τῆς ὀρθοδοξίας, γεγονὼς ὦ παμμακάριστε.

Ξηράνας τὸ θολερὸν, Ἀρείου ῥεῖθρον καὶ ἄθεον, κατήρδευσας δαψιλῶς, τῆς χάριτος νάμασι, πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν εὐπρέπειαν ἐκόσμησας.

Ὑπάρχων διαπρεπὴς, ἐνθέοις ἐπιτηδεύμασιν, ἐγένου περιφανὴς, Πάτερ πρακτικώτατος, ἀκλόνητος σύμμαχος τῆς θεοσεβείας, καὶ Ποιμένων προηγούμενος.

Θεοτοκίον.

Φωτίζουσι τὰς ψυχὰς, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε, αἱ ῥήσεις τῶν Προφητῶν, τὴν σὴν προμηνύουσαι, πανάχραντον σύλληψιν, καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον, θεονύμφευτόν σου γέννησιν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις.

Ὀρθοδοξίας τοῖς τρόποις κοσμούμενος, τῆς Ἐκκλησίας προστάτης καὶ πρόβολος, ἐδείχθης παμμάκαρ Μελέτιε, καταπυρσεύων τὰ πέρατα δόγμασι, λαμπτὴρ Ἐκκλησίας φαεινότατε.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπόν σε καὶ ὁμόδοξον πάντες ἐγνωκότες πιστοὶ, καὶ σύνθρονον Πάτερ Ὅσιε, καὶ τῆς Τριάδος μύστην καὶ λάτριν, καὶ Διδάσκαλον μέγαν τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ψυχήν σου τρισμάκαρ προθέμενον τῷ ζήλῳ τῆς εὐσεβείας πυρσούμενον, θεόφρον Μελέτιε, συμφώνως πάντες ἀνυμνοῦμέν σε, τὴν σεπτήν σου καὶ ἔνθεον γεραίροντες κοίμησιν λαμπτὴρ Ἐκκλησίας φαεινότατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Στίχοι.

Τὰς χεῖρας αἴρων Μελέτιος Κυρίῳ,
Ταῖς χερσί σου τίθημι τὴν ψυχὴν, λέγει.

Δωδεκάτῃ Μελέτιος ἔδυ χθόνα πουλυβότειραν.

Οὗτος, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν καθαρὰν ἀγάπην, ζηλωτὸς ἐγένετο πολλοῖς, ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε καὶ παρὰ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν πόλιν εἰσελθόντος ὅτε καὶ τῆς χειροτονίας αὐτοῦ ἡ κυρία ἡμέρα παρῆν, πόθῳ τῷ εἰς αὐτὸν ἑλκόμενος ἕκαστος, εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἐκάλει τὸν Ἅγιον, ἁγιασθήσεσθαι αὐτὸν τῇ εἰσόδῳ οἰόμενος. Τριάκοντα δὲ οὐδὲ ὅλας ἡμέρας ἐν τῇ πόλει πληρώσας, παρὰ τῶν τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν ἐξεβλήθη, τότε τοῦ Βασιλέως παραπεισθέντος, καὶ τοῦ Θεοῦ ταῦτα συγχωροῦντος.

Μετὰ δὲ τὴν παράνομον ἐκείνην δίωξιν ἐπανελθὼν, πλεῖον τῶν δύω ἐνιαυτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει διέτριβε. Καὶ πάλιν καλεῖ μὲν αὐτὸν τὰ τοῦ Βασιλέως γράμματα οὐκ ἐγγύς που, ἀλλ' εἰς τὴν Θράκην· ὡσαύτως καὶ ἕτεροι Ἐπίσκοποι πολλαχόθεν τῆς οἰκουμένης ἐκεῖσε συνέρρευσαν, βασιλικοῖς κληθέντες καὶ αὐτοὶ γράμμασι, διὰ τὸ τὰς Ἐκκλησίας, ἐκ μακροῦ χειμῶνος ἀνενεγκούσας, ἀρχὴν εἰρήνης καὶ γαλήνης λαμβάνειν. Τότε δὲ θαυμασθεὶς ὁ μέγας οὗτος παρὰ πᾶσι, τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν εἰς χεῖρας Θεοῦ, ἀναπαυσάμενος μετ' εἰρήνης ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας. Τοῦτον τὸν Μακάριον καὶ ὁ θεῖος, Χρυσόστομος, καὶ Γρηγόριος ὁ Νύσσης, ἐγκωμίοις ἐτίμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μαρίας, τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος.

Στίχ. Στολὴ Μαρῖνον μαρτυρεῖ τὴν Μαρίαν·
Ταφὴ Μαρίαν δεικνύοι τὸν Μαρῖνον.

Αὕτη, τὴν γυναικείαν ἀλλαξαμένη στολὴν, μετὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς κατὰ σάρκα, Εὐγενίου, εἰσῆλθεν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ ἀπεκείρατο, καὶ διηκόνει μετὰ τῶν νεωτέρων ἀδελφῶν, ἀγνοουμένη ὅτι γυνὴ ἦν. Ἐν μιᾷ οὖν καταλύσασα μεθ' ἑτέρων ἐν πανδοχείῳ, ὡς διαφθείρα-

Digitized by Google

σα τὴν τοῦ πανδοχέως θυγατέρα διαβάλλεται· καὶ καταδέχεται τὸ ὄνειδος, καὶ ἣν οὐκ ἐνήργησεν ἁμαρτίαν, ὁμολογεῖ. Ὅθεν τοῦ πυλῶνος ἐκβάλλεται τῆς Μονῆς, καὶ τρισὶ χρόνοις ἔξω ταλαιπωρεῖ, ὅπερ οὐκ ὠδίνησεν ἐκτρέφουσα νήπιον. Ἐπεὶ δὲ εἰσεδέχθη ποτὲ τῆς Μονῆς ἐντός, συνῆν αὐτῇ τὸ παιδάριον, ἄῤῥεν ὄν· ἀπεκαλύφθη δὲ τὰ κατ' αὐτὴν μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτήν. Αὕτη μὲν ἐν τῷ κηδεύσασθαι γυνὴ φανεῖσα, ἐξέπληξεν ἅπαντας· ἡ δὲ τοῦ πανδοχέως θυγάτηρ, πονηρῷ πνεύματι ληφθεῖσα, ὑπὸ στρατιώτου τινὸς ἔφη διαφθαρῆναι. Καὶ οὕτως, ὅ,τε Ἡγούμενος καὶ οἱ Μοναχοί, ἣν πρὸ ὀλίγον ἀθλίαν ἐκάλουν, μακαρισμῶν μεγάλων ἠξίωσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Οὐδέν τι προσχὼν Ἀντώνιος τοῖς κάτω,
Καλῶν δικαίως ἠξιώθη τῶν ἄνω.

Οὗτος τὸ γένος ἕλκων, τὸ μὲν ἐξ Ἀσίας, τὸ δὲ ἐξ Εὐρώπης, ἡ τρίτη πατρὶς ἣν αὐτῷ ἡ Βασιλὶς τῶν πόλεων, ἥτις καὶ ἐθρέψατο, καὶ τῶν παιδικῶν σπαργάνων ἀπεβάλετο, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας ἤνεγκε, καὶ γράμμασιν ἐξεπαίδευσε, καὶ μετὰ ταῦτα Ποιμένα ἐκτήσατο. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐσύστερον συμβήσεσθαι μέλλοντα ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις ἐν πολλοῖς πολλάκις προετύπωσεν, αὐτὸν τοῦτον τὸν θαυμάσιον, κομιδῆ νήπιον ὄντα, ἄρτον προτιθέναι, καὶ θυμιατήριον ἐγχειρίζεσθαι, καὶ καθὼς ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τὴν Θείαν Λειτουργίαν τελεῖσθαι ἑώρα, καὶ αὐτὸν ταύτην τελεῖν ἐν ἀώρῳ τῆς ἡλικίας ᾠκονόμησεν.

Ἐπεὶ δὲ τοῦ καιροῦ προβάντος, τὸν μοναστὴν ὑπέδυ βίον, καὶ τὴν πρακτικὴν σοφίαν ἀνδρικώτερον μετήρχετο, καὶ μὴ βουλόμενος, εἰς τὸ τοῦ πρεσβυτερίου ἀνάγεται ἀξίωμα, καὶ τοῦ μοναστηρίου Ἡγούμενος γίνεται. Ἐντεῦθεν ἡ ἀγρυπνία, καὶ τὸ ἐν προσευχαῖς ἀνένδοτον ἐπηκολούθει. Τότε καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐνδύεται, καὶ οὕτω, καιροῦ λαβόμενος, ἀμφοτέραις χερσίν, ὃ δὴ λέγεται, τὴν ἐλεημοσύνην εἰργάζετο. Ὅθεν τῷ μεγάλῳ τούτῳ, διὰ στενωποῦ παριόντι, καὶ τὴν ἐλεημοσύνην ἐργαζομένῳ, ἀπόδεσμόν τις ἐγχειρίζει χρυσίον, Λάβε τοῦτο, εἰπὼν εἰς ἀνάλωσιν τῶν πτωχῶν. Καὶ ἡ μὲν χεὶρ εἶχε τὸν χρυσόν, τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς ἄληπτος ἦν ὁ παρασχών. Ἐπὶ τούτοις ὁ μέγας εὐθύνει τοῖς καλοῖς.

Διὰ ταῦτα, καιροῦ ἐπιστάντος, καὶ Ἀρχιερέως ζητουμένου ψήφῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως ἀνάγεται. Καὶ καθάπερ ὑπόπτερος, τῇ τοῦ Πνεύματος δυνάμει, ἐν γηραιῷ τῷ σώματι πάσας διατρέχει τὰς Ἐκκλησίας, λιταῖς τὸ Θεῖον ἐξευμενιζόμενος, καὶ τὰς χρόνῳ πεπονηκυίας κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνακτώμενος, καὶ τοῖς ἀπορίᾳ συνεχομένοις τῶν Κληρικῶν, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεῶς ἔχουσιν, ἀφθόνῳ τῶν χρημάτων χορηγίᾳ, τὴν παροῦσαν ἀπορίαν διέλυε, καὶ τὰς τῶν πενήτων μυριάδας ἐν ταῖς προσόδοις καὶ ἐλεημοσύναις παρεμυθεῖτο. Πολλοῖς δὲ καλῶν αἴτιος γενόμενος, καὶ θαύματα μέγιστα κατεργασάμενος, ἐν γήρᾳ βαθεῖ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ αὐτοῦ Μονῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Σατορνῖνος καὶ Πλουτῖνος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὰ θυσιμαῖα ταῦτα τῶν τεμνημένων.
Σατορνίνου πέφυκε καὶ τοῦ Πλουτίνου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ᾐδέσθη ἐν
» Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες, ἐν
» τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι
» χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁγίασε Σύνοδος, πρωτοστατοῦντα ἔσχε Θεόληπτε, ἣν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐκ τῶν περάτων εἰς ἓν συνήθροισαν, ὑμνολογοῦσαν αὐτοῦ τὴν Θεότητα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰσότιμον ἔλαχες, τὴν προεδρείαν τοῖς Ἀποστόλοις Χριστοῦ, καὶ τὴν ἔνθεον τούτων, διδασκαλίαν ἐκληρονόμησας, καὶ πολιτείαν μιμούμενος ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοῦν ἔχων ὀξύτατον, πρὸς θεοπτίαν ἀνατεινόμενον, τὴν τῶν αἱρετιζόντων, ἀμβλυωπίαν ἐξεμυκτήρισας, τοὺς εὐσεβεῖς δὲ διδάσκων ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔσοπτρον ἄχραντε, σὺ τῆς ἁγίας στίλβουσα χάριτος, φωτοτόκος Παρθένε, καὶ Θεοτόκος πάναγνε γέγονας· διὸ συμφώνως τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδών· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Περιφανῶς ἐδίδαξας, μίαν σέβειν Θεότητα, τὴν ἐν τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, καὶ δύναμιν ἄπειρον, καὶ βασιλείαν μίαν σαφῶς, τῶν ἰδιωμάτων, ἀσφαλῶς τηρουμένων, ἑκάστῃ ὑποστάσει, ἣ καὶ ψάλλων ἐβόας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἁγιωσύνης τέμενος, Ἱεράρχα γενόμενος, πάντας ἁγιάζεις, τοὺς τῷ σῷ ὀνόματι, καλεῖσθαι σπουδάζοντας (*), καὶ τὴν εἰκόνα Πάτερ τὴν σήν, σχέσει τῇ πρὸς σέ, διαχαράττοντας πόθῳ, καὶ πίστει μελῳδοῦντας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυσταγωγίαις ἄριστα, τὴν σὴν ποίμνην ἐφώτισας· νῦν δὲ πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν ηὔξησας, προσθήκη γενόμενος, τοῖς ἀπ'

(*) Τὸ χωρίον τοῦτο οὕτω διορθῶσι τινές· Τοὺς πιστῶς τὸ ὄνομα, καλεῖν τὸ σὸν σπεύδοντας.

Digitized by Google

αἰῶνος λάμψασιν, ἱεραρχικαῖς, καὶ μυςικαῖς λειτουργίαις, μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένοι Πάναγνε, τὸ ἐπὶ σοὶ Μυστήριον· καὶ τὴν γενομένην, διὰ σοῦ δρεπόμενοι, ψυχῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ σωτηρίαν κράζομεν, σὺν τῷ Γαβριήλ, τῷ Ἀρχαγγέλῳ τὸ Χαῖρε, βοῶντες Θεοτόκε, καὶ πιστῶς μελῳδοῦντες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἀΰλως τῷ ἀΰλῳ παρεστηκώς, ὃν καὶ Κτίστην τῶν ὅλων καὶ Κύριον, καὶ τοῦ Πατρός, Λόγον καὶ σοφίαν οὐσιωδῶς, καὶ συμφυῶς ὑπάρχοντα, σὺ ἐθεολόγεις εἰλικρινῶς, αἰτούμενος μὴ παύσῃ, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, σὲ Θεηγόρε μακαρίζομεν.

Καμάτοις ἐνιδρῶντα πνευματικοῖς καὶ προθύμως εἰσέτι μαχόμενον, ὑπὲρ αὐτοῦ, τοῖς Πνευματομάχοις σὲ καθορῶν, τὸ καθαρὸν καὶ Ἅγιον, Πνεῦμα στεφανῶσαν ὡς νικητήν, προσέλαβεν ἀξίως, καὶ ταῖς ἄνω Παμμάκαρ, χοροστασίαις συνηρίθμησεν.

Ἀγῶνας διανύσας τοὺς εὐαγεῖς, καὶ τὸν δρόμον τελέσας, τὸν κάλλιστον, καὶ τὴν ὀρθήν, πίστιν ἐκδιδάξας πανευσεβῶς, δικαιοσύνης στέφανον, παρὰ τοῦ τῶν πάντων Δημιουργοῦ, ἐδέξω Θεηγόρε, συνόδῳ διδασκάλων, ὕμνοις ἐξ ὕμνων προπεμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥᾳδίως Θεοτόκε διαπερᾶν, τὸν τοῦ βίου παράσχου μοι κλύδωνα, τῶν πειρασμῶν, τὰς ἐπαναςάσεις καὶ τῶν παθῶν, ὡς ἀγαθὴ πραΰνουσα, καὶ καθοδηγοῦσα πρὸς ἀρετῆς, οὐράνιον πορείαν, ὅπως ὡς εὐεργέτην, ἀκαταπαύστως μεγαλύνω σε.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ παμφαὴς ἐπέστη, τοῦ Ἱεράρχου ἑορτή· δεῦτε προθύμως ἐν ταύτῃ, ἀνευφημήσωμεν Χριστόν, τὸν θαυμαστὸν ἐν Ἁγίοις, καὶ μόνον Κύριον ὄντα.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, καταφυγὴ Χριστιανῶν, σὺν Ἀποστόλοις Προφήταις, καὶ Μάρτυσι τὸν σὸν Υἱόν, ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ πιστῶς προσκυνούντων.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, τρία τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄσκησιν ἑλόμενος, καὶ κακουχίαν μακάριε ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσι, σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, φυγαδεύων Πάτερ, καὶ ταῖς θεωρίαις, καὶ ἀναβάσεσι τὸν νοῦν, ἀποκαθαίρων καὶ καλλυνόμενος· ἐντεῦθεν ἐχρημάτισας, θεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, Θεοφόρε πανόλβιε, Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Μάρτυς ἐθελούσιος, καὶ δικαστὴς καὶ κατήγορος, σεαυτοῦ ἐχρημάτισας· πυρὶ γὰρ φλεγόμενος, ἡδονῆς ἀτόπου, πυρὰν λαυροτάτην, Πάτερ ἀνάψας σεαυτόν, μέσον εἰσῆξας κατακαιόμενος· ἡ δρόσος δὲ τοῦ Πνεύματος, ἐξ οὐρανοῦ σε ἀνέψυξε, καὶ τὸν σάλον τὸν ἄπειρον, εἰς γαλήνην μετήγαγε.

Μέσον κατεσκήνωσας, θαλάσσης Πάτερ τὰ κύματα, ἀποφεύγων τοῦ ὄφεως· κἀκεῖ δέ σοι θήρατρα, ὁ ἐχθρὸς προσάγει, τὴν διασωθεῖσαν, ἐκ τρικυμίας χαλεπῆς· θηρσὶ δὲ αὖθις προσεποχούμενος, τῇ χέρσῳ προσεπέλασας, καὶ τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας, ξενιτεύων θλιβόμενος, Θεοφόρε πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομῆτορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θείου φόβου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ εὕρω Δέσποινα, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύ-

Digitized by Google

δεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὰ ἑξῆς Ἰδιόμελα.

Δόξα, Ἦχος β'.

Χαίροις ἔντιμον, καὶ πολυθαύμαστον, Παλαιστινῶν τὸ κῦδος· ἀνέτειλας γὰρ ἡμῖν ὡς φαεινότατος ἥλιος· καὶ τὴν τοῦ ἐχθροῦ καταφλέξας ἅπασαν δυναστείαν, τῶν μελῶν σου ἧψω πυρὶ μακάριε· ἐν ὄρεσι γὰρ καὶ ἐρήμοις καὶ νήσοις, πάντα πειρασμόν σοι προσήγαγε· τὸ μὲν, ἐν ἐρήμῳ γύναιόν σοι παρεστήσατο· τὸ δὲ, ἐν βράχει θαλαττίῳ, ὁ πειράζων πειράζειν σὲ, ἐπειρᾶτο σοφέ· Ἀλλ' ὦ Μαρτινιανὲ τρισόλβιε, Χριστὸν ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τῶν ἐκτελούντων σου πιστῶς τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σὺ εἶ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν Πιστῶν ἡ ἐλπὶς, Δέσποινα πανάμωμε, καὶ προστασία ἡμῶν· καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες, ἐν πίςει βοῶμεν· Ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρου καὶ πάσης, θλίψεως ῥυσθείημεν πάντες, οἱ ἀνευφημοῦντές σε Θεόνυμφε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμνὰς, Ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἑώρα, κατακεντούμενον, ἥλιος ὠλοφύρετο ἐκπληττομένη σφοδρῶς καὶ δακρύουσα ἔλεγε· Πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδὰμ, ῥῆξαι καὶ θανάτου λυτρῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου μακρόθυμε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Πεποικιλμένος στολῇ ἁγνείας, καὶ πεπυρσευμένος, ἐντεύξει θείᾳ, ἔνοικόν τε ἔχων Χριστὸν τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, γυναικείᾳ στολῇ οὐ συνηρπάγης, οὐδὲ ἡδονὰς κατεδέξω, ἀλλ' ἐπέβης προθύμως τῷ ὁμοδούλῳ πυρὶ, τὸ θεῖον πῦρ ἐγκάρδιον ἔχων· καὶ διὰ τοῦ αἰσθητοῦ καὶ προσκαίρου πυρὸς, τὸ ἐμπαθὲς πῦρ κατέφλεξας, καὶ τῆς γεέννης τὴν φλόγα κατέσβεσας. Διὸ πρέσβευε, Μαρτινιανὲ τρισόλβιε, καὶ ἡμᾶς τοῦ ὀλεθρίου καὶ αἰωνίου λυτρωθῆναι πυρός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Νεῦσον ταῖς δεήσεσιν Ἁγνὴ, τῶν σῶν οἰκετῶν καὶ παράσχου, πηγὰς δακρύων ἡμῖν, ἵνα ἀποπλύνωμεν, τῶν ἐγκλημάτων ἡμῶν, τὰς κηλῖδας Πανάμωμε, καὶ σβέσωμεν φλόγα, τοῦ διαιωνίζοντος καὶ πικροτάτου πυρός· σὺ γὰρ, τῶν ἐξ ὅλης καρδίας, σὲ τὴν τοῦ Δεσπότου Μητέρα, ἐπικαλουμένων τὰς δεήσεις πληροῖς.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς! ὢ τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐσπλαγχνίας! ὢ τῆς πολλῆς ἀνοχῆς, καὶ μακροθυμίας σου, Λόγε προάναρχε! ἡ Παρθένος ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη· Πῶς ὁ ὢν ἀθάνατος, θανεῖν ἠγάπησας; Μέγα τὸ μυστήριον βλέπω! ὅμως προσκυνῶ σου τὰ πάθη, ἅπερ ἑκουσίως καθυπέμεινας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν, δακρύων τοῖς ὀχετοῖς, ἐναπέσβεσας Μακάριε· καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ ὁρμήματα, χαλινώσας ἐκραύγαζες· Δεδοξασμένος εἶ Παντοδύναμε, πυρὸς καὶ ζάλης ὁ σώσας με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Μέλπω μάκαρ σου τοὺς δρόμους θείοις λόγοις.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
» χοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
» ραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ-
» μαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Μονάσας, καὶ τὸν σταυρόν σου Ὅσιε, ἀναλαβόμενος, τῷ διὰ σὲ ἑκούσιον Σταυρὸν, καὶ ταφὴν ὑπομείναντι, ἀκολουθεῖν ἐπόθησας, πάθη νεκρώσας τὰ τοῦ σώματος.

Ἐν ὄρει τῆς ἀπαθείας Ὅσιε, μένειν ἑλόμενος, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον νεύσεσι νυκτὸς, καὶ ἡμέρας ἐσχόλασας, διὰ νηστείας πάνσοφε, καὶ ἐγκρατείας καὶ δεήσεως.

Λαμπτῆρα, τῆς Ἐκκλησίας ἔνδοξε, Χριστός σε ἔδειξε, φωτοβολοῦντα Πάτερ ἀρεταῖς, τῶν πιςῶν τὰ συςήματα, καὶ τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν, πολυσχιδῆ ἀποδιώκοντα.

Θεοτοκίον.

Παρθένον, καὶ μετὰ τόκον μόνην σε, μείνασαν ἔγνωμεν· τὸν πλαστουργὸν γὰρ ἔτεκες Θεὸν, καὶ σαρκὶ ἐσπαργάνωσας, τὸν θεϊκαῖς δυνάμεσι, τὴν γῆν ὁμίχλῃ σπαργανώσαντα.

Digitized by Google

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου » Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, » καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Ἀνύστακτον τὸν πυρσόν, τὸν τῆς ψυχῆς διατηρῶν πνεύματι, τῆς νοητῆς ἔνδοθεν, Ὅσιε παστάδος ἐσκήνωσας.

Ῥεόντων παραδραμών, εὐσεβοφρόνως τὰ τερπνὰ ἔσπευσας, τὰ μηδαμῶς ῥέοντα, Μαρτινιανὲ ἐγκολπώσασθαι.

Στενούμενος πλατυσμῷ, ἀσκητικῆς διαγωγῆς Ὅσιε, πλάτος τερπνὸν ἔφθασας, τὸ τοῦ Παραδείσου γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Οἰκήσας σου τὴν νηδύν, ὁ κατοικῶν τὸν οὐρανὸν ἄλλον σε, Μήτηρ Θεοῦ ἔμψυχον, ὄντως οὐρανὸν ἀπειργάσατο.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἐν πέτρᾳ εὐσεβείας προσερείσας τὸν πόδα σου, ἐχθροῦ ταῖς μεθοδείαις ἀπερίτρεπτος ἔμεινας· πυρὶ δὲ θερμανθεὶς τῶν ἡδονῶν, εἰς πῦρ σαυτὸν ἐνέβαλες δειχθείς, ἐθελούσιος Μάρτυς, ἐπισκοπῇ τῇ θείᾳ δροσιζόμενος. Δόξα τῷ δεδωκότι σου ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας Παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνουσα δυσώπησον αὐτόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ Πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγχῃ τὴν πλευρὰν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς· καὶ τὸ πολύ σου καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς, ἐξίστατο βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ· δόξα τῇ σῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου, βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ » Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, » ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου- » σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑποπιάσας τὴν σάρκα σκληραγωγίαις, τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου, φέγγος ὑπεδέξω, Πάτερ τὸ τοῦ Πνεύματος, καὶ χαίρων ἐκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ταῖς τοῦ Πνεύματος λαμπόμενος φωταυγείαις, τὸ σκοτεινὸν παρέδραμες, νέφος τῶν δαιμόνων, μέλπων ἐμμελέστατα, τῷ σὲ δυναμώσαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐκ ἐσάλευσε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας, ὁ δυσμενὴς προσρήξας σοι, κύματα κακίας· πέτρᾳ γὰρ ἐστήρικτο, Θεοῦ ἀγαπήσεως, Μαρτινιανὲ ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα τῶν Ἀγγέλων ἐδείχθης μόνη· βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, τέτοκας γὰρ Λόγον, πάντας τὸν φωτίζοντα, Παρθένε τοὺς κράζοντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ- » θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους » ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τίς δύναται τὰ σά, ἐξειπεῖν κατορθώματα, ἰσάγγελον πολιτείαν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἀσκήσας ὁσίως ὑπερήθλησας.

Ὄργανον τῆς φθορᾶς, χρηματίσας ὁ τύραννος, προσβάλλει σου δελεάσαι, ἡδονῇ· ἀλλ' ἡττήθη, ταῖς σαῖς Πάτερ ἐνστάσεσιν.

Ὑπῆρξας σεαυτοῦ, δικαστὴς ἐθελούσιος· τὴν φλόγα γὰρ ὑπεισδύνων, τῶν παθῶν τὰς καμίνους, Μακάριε κατέσβεσας.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἄρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ » Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου » κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς » σου ῥεύσαντι αἵματι.

Δολίαις, γυναικὸς λαλιαῖς σοι προσέβαλεν, ὡς τῷ Προπάτορι πάλαι, δυσμενὴς ὁ ὄφις· ἀλλ' ἐπινοίᾳ, τῇ σοφῇ σου, κατηργήθη αὐτοῦ τὰ σοφίσματα.

Ῥᾳδίως, διοδεύσας τὴν τρίβον τὴν φέρουσαν, πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις, οὐκ ἐπαύσω Πάτερ διέρχεσθαι, τὰς ἐρήμους καὶ τὰς πόλεις πολλοῖς ἀγωνίσμασιν.

Ὄρεσι, καὶ θαλάσσαις σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, τὸ τῆς ἁγνείας καλόν σου, ἱεραῖς μελέταις καρπούμενος, καὶ στεφάνων, λαμπροτάτων Σοφὲ ἀξιούμενος.

Μέλη σου, τῇ πυρᾷ καταφλέγεσθαι δέδωκας, τὰς ὑπεκκαύσεις σβεννύων, ἡδονῶν

Digitized by Google

τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, Θεοφόρε, Μοναστῶν ἀκλινέστατον ἔρεισμα.

Θεοτοκίον.

Ὅλην σε, καθηγίασε Λόγος ὁ Ἅγιος, σοῦ κατοικήσας τὴν μήτραν, τὴν ἡγιασμένην ἀῤῥήτῳ λόγῳ· ὃν δυσώπει, ἐκτενῶς τοῦ σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὡς ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, καὶ ἀθλητὴν τῇ προαιρέσει τίμιον, καὶ ἐρήμου καρτερόψυχον, πολίτην ἅμα καὶ συνίστορα· ἐν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν, Μαρτινιανὸν τὸν ἀεισέβαστον· αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησεν.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ περάτων ἕως περάτων διεξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν τερπνῶν ἀρετῶν, καὶ τῶν ἐνθέων ἀγώνων σου· νέος γὰρ ὑπάρχων τῇ ἡλικίᾳ, ἐν ἐρήμοις ἐπόθησας συνδιαιτᾶσθαι, ὕμνοις Χριστῷ, ψαλμῳδίας, εὐχὰς ἀναπέμπων ἀεὶ ἡμέραν τε καὶ νύκτα συναύξων ἔντε πόνοις καὶ δάκρυσιν, ἁγνῶς τὸν βίον ἐτέλεσας, καὶ σοφῶς τὸν ἀρχέκακον ᾔσχυνας. Αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησας.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Στίχοι.

Μαρτινιανὸς, σαρκικὴν σβέσας φλόγα,
Φεύγει τελευτῶν μὴ τελευτῶσαν φλόγα.

Ἐν τριτάτῃ δεκάτῃ δέμας ἔξέδυ Μαρτινιανός.

Οὗτος γέγονεν ἀπὸ Καισαρείας τῆς κατὰ Παλαιστίνην· ἀπήρξατο δὲ τῆς ἀσκητικῆς ἀγωγῆς, ὀκτωκαιδέκατον χρόνον ἄγων τῆς ἡλικίας, ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι διαιτώμενος. Ἐκτελέσας δὲ τῇ ἀναχωρήσει ἔτη πέντε καὶ εἴκοσι, μετὰ πολλοὺς ἑτέρους, καὶ τοιούτῳ τινὶ πειρασμῷ πονηρῷ ὑποβάλλεται. Ἑταίρα τις περιστείλασα ἑαυτὴν πρὸς τὸ πενιχρὸν, τὸ ὄρος κατέλαβεν, ἔνθα διῆγεν ὁ Ἅγιος. Καὶ γενομένης ἑσπέρας, ἀπωλοφύρετο, ὡς δῆθεν τῆς ὁδοῦ πλανηθεῖσα, καὶ θηρίοις ἐσομένη τροφὴ, καὶ τὸν Ὅσιον παρεκάλει ἔσω δεχθῆναι, καὶ μὴ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν διασπασθῆναι. Ὁ δὲ (καὶ γὰρ ἦν ἀδύνατον παριδεῖν αὐτὴν), ἐντὸς ταύτην ποιήσας εἰσελθεῖν, εἰς τὸ ἐνδότερον αὐτοῦ κελλίον ἐχώρησε.

Τὴν δὲ μεταβολὴν τοῦ σχήματος αὐτῆς τὸ πρωῒ ὁ Ὅσιος θεασάμενος (ἐπεφέρετο γὰρ ἱμάτια, οἷς ἑαυτὴν νυκτὸς ἐπεκόσμησεν· ἐπυνθάνετο ταύτης, τίς τε ἦν, καὶ τίνος ἕνεκεν παρεγένετο. Ἡ δὲ, ὑπ' ἀναιδείας εἰποῦσα, Σοῦ ἕνεκα, καὶ τὸν ἀσκητικὸν βίον κακίσασα, καὶ πάντα; τοὺς ἐπὶ τοῦ Νόμου Δικαίους γυναιξὶν ὁμιλῆσαι προσθεῖσα, ἐξεκαλεῖτο, πρὸς μῖξιν αὐτόν. Ὁ δὲ, ἠρέμα παρακινούμενος, καὶ χειροήθης ἤδη γεγονὼς καὶ κατήκοος, καὶ σκοπῶν πῶς ἂν λάθοι τοῦτο διαπραξάμενος, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος, πρὶν πεσεῖν, ἀνεκλήθη τοῦ πτώματος. Ὅθεν φρυγάνων πλῆθος ἐξάψας, μέσον ἐνήλατο, ἑαυτὸν νουθετῶν καὶ λέγων· Εἰ δυνατὸν τὸ τῆς γεέννης πῦρ ὑπενεγκεῖν, ἡδονῆς αἰσχρᾶς ἐφιέμενος, πέπεισο τῇ γυναικί.

Οὕτως οὖν καταφλέξας ἑαυτὸν, καὶ τῆς σαρκὸς ταπεινώσας τὴν ὕβριν, τήν τε γυναῖκα, ἐφ' οἷς εἶδε, σωφρονισθεῖσαν, ἐν Μοναστηρίῳ ἐξέπεμψεν. Αὐτὸς δὲ, τῶν ἐκ τῆς φλογὸς πληγῶν ἰαθεὶς, ὁδηγήσαντος τινὸς Ναυκλήρου, πέτραν τῶν ἐπιθαλασσίων κατέλαβεν, ἀπέχουσαν τῆς γῆς ἡμέρας ὁδόν. Ἐφ' ἧς ἐπὶ δέκα χρόνους διαρκέσας, ἦν παρὰ τοῦ Ναυκλήρου τρεφόμενος. Πάλιν δὲ ἐκεῖθεν ἀπανέστη, διὰ τὸ κόρην τινὰ ναυαγήσασαν ἐπὶ σανίδος αὐτῷ προσβαλεῖν· καὶ ἀναχθῆναι μὲν ὑπὸ τοῦ Ὁσίου, αὐτὸν δὲ κἀκεῖθεν ἐξελθεῖν, ἐπειπόντα, ὡς οὐ συμφωνεῖ χόρτος μετὰ πυρός. Ἐπὶ νώτων δὲ Δελφίνων ὀχούμενος, τῇ γῇ προσεπέλασεν.

Εἶτα ἐκεῖθεν χώρας καὶ πόλεις ἀμείβων, καὶ τὸ, Φεῦγε Μαρτινιανὲ, μή σε καταλάβῃ πειρασμὸς, ἐπιφθεγγόμενος (οὕτω γὰρ ἔγνω τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διατελέσαι)· τὰς Ἀθήνας κατέλαβεν· ἔνθα γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἐνδόξου ταφῆς παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου καὶ παντὸς τοῦ πλήθους ἀξιωθείς.

Λέγεται δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, τὴν μὲν ἀπὸ τοῦ ὄρους παραγενομένην ἐν Μοναστηρίῳ, καὶ βιώσασαν, θαυματουργιῶν ἀξιωθῆναι· τὴν δὲ ἐπὶ τῇ τῆς θαλάσσης πέτρᾳ μέχρι τέλους τοῦ βίου αὐτῆς προσκαρτερῆσαι, ἀνδρικοῖς ἱματίοις παρὰ τοῦ ναυκλήρου κομισθεῖσι περιβληθεῖσαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου καὶ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων, Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης.

Στίχ. Τμηθὲν γύναιον, Ἀκύλας φησὶ, βλέπων,
« Οὐκ ἀνδριοῦμαι πρὸς τομὴν ἀνὴρ κάρας; »

Ὁ Ἅγιος Ἀκύλας, σκυτοτόμος ἦν τὴν τέχνην· καὶ περὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου ἀκούσας, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν μετὰ τῆς συμβίου αὐτοῦ Πρισκίλλης· καὶ βαπτισθέντες ἀμφότεροι ὑπ' αὐτοῦ, ἦσαν αὐτῷ καθυπηρετούμενοι, κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀκολουθοῦντες, καὶ συγκινδυνεύοντες ἐν πᾶσι τοῖς πειρασμοῖς. Τοσοῦτον δὲ ἠγάπησεν αὐτοὺς ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος, διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ὡς καὶ μνημονεύειν αὐτῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ. Οὕτω δὲ τῷ Ἀποστόλῳ εὐαρεστήσαντες, καὶ πολλὰ τελέσαντες θαύματα, ὕστερον κρατηθέντες ὑπὸ τῶν ἀπίστων, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Καὶ οὕτω μεταστάντες τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικοῦσι τοὺς οὐρανούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐλογίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ψυχὴν δίδωσιν Εὐλόγιος Κυρίῳ,
Βοῶν πρὸς αὐτήν· Κύριον σὺ εὐλόγει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἡρακλείου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, πρὸ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος. Ἐποίησε δὲ θαύματα πολλὰ, ἐν ὧν ἐστι καὶ τοῦτο. Τοῦ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Λέοντος, γράψαντος διὰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον ἐπιστολὴν ὀρθοδοξίας, ἀναγνοὺς αὐτὴν ὁ Ὅσιος Εὐλόγιος, οὐ μόνον ἐπῄνεσε καὶ ἀπεδέξατο, ἀλλὰ καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν. Ὁ οὖν Θεὸς, θέλων ἀμφοτέρους θεραπεῦσαι, ἔπεμψεν Ἄγγελον ἐν σχήματι τοῦ Ἀρχιδιακόνου Λέοντος, εὐχαριστοῦντα τῷ ἁγίῳ Εὐλογίῳ, ὑπὲρ οὗ ἀπεδέξατο τὴν δηλωθεῖσαν ἐπιστολήν. Ὁ δὲ Εὐλόγιος, τῷ τοῦ Θεοῦ Ἀγγέλῳ, ὡς ἀνθρώπῳ καὶ Ἀρχιδιακόνῳ τοῦ Πάπα διελέγετο. Καὶ ὡς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ, οὗτος τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἐναπέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Πατὴρ καὶ Υἱὸς σταυρωθέντες τελειοῦνται.

Digitized by Google

Στίχ. Πατὴρ σὺν Υἱῷ σταυρικὸν πάσχει πάθος,
Ὑπὲρ Πατρὸς, τοῦ δόντος Υἱὸν εἰς πάθος.
Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογὶ πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὑπὸ τῆς θείας, κυβερνώμενος Πάτερ χειρὸς, ὥσπερ Ἰωνᾶς ἀπέρριψας σεαυτὸν, εἰς βυθὸν θαλάσσης Ὅσιε, θηρσὶν ὀχούμενος, καὶ τῇ χέρσῳ λαμπρὸς ἐκδιδόμενος.

Συμπαθεστάτῃ, προαιρέσει Πάτερ σώζεις σαφῶς, κόρην πικροτάτης ζάλης καὶ ἀκλινῆ, ἐπὶ πέτραν θείας γνώσεως, στηρίζεις ψάλλουσαν, καὶ Θεῷ εὐαρέστως λατρεύουσαν.

Θεοῦ προστάξει, θαλαττίου ῥυσθεὶς ἐκ κλύδωνος, ταύτην μακαρίαν δέδωκας ἀμοιβὴν, τὴν τοῦ σώματός σου νέκρωσιν, καὶ τὴν ὁλόκληρον, πρὸς τὸν πάντων Δεσπότην διάθεσιν.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τῆς δόξης, Θεογεννῆτορ λάμψας Ἥλιος, πάντων τῶν Πιστῶν ἐφώτισε τὰς ψυχὰς, μελῳδούντων θείῳ Πνεύματι· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις αὐτὸς, ὑπάρχεις Κύριε, μερὶς καὶ κλῆρόν μου· σοῦ τὴν ἑκούσιον νέκρωσιν, περιφέρων περιέρχομαι, πόλεις καὶ χώραν ἐμμελῶς, Πάτερ ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐ ψύχει χαυνόμενος τὸν νοῦν, ἀλλ' οὐδὲ καύσωνι, ψυχὴν φλεγόμενος, ὅλως ἐνέδωκας θλίβων σου, τὸ σαρκίον· ἀλλ' ὑπέφερες, τὴν τοῖς δικαίοις ἐννοῶν μακαριότητα, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἱστίῳ πτερούμενος σοφὲ, τοῦ θείου Πνεύματος, κούφως διέπλευσας, βίου τὴν θάλασσαν Ὅσιε, καὶ λιμένι προσεπέλασας, τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, μέλπων γηθόμενος· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σκηναῖς ἐναυλίζῃ φωτειναῖς, ἀποδυσάμενος, νέφος τοῦ σώματος· στολαῖς φαιδρύνῃ δὲ Ὅσιε, ἐξ ἱδρώτων ὑφανθείσαις σου, ἀσκητικῶν, καὶ μελῳδεῖς καθαρωτάτῃ ψυχῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος κόσμον τῆς φθορᾶς, ἐκ σοῦ σεσάρκωνται ὁ ὑπερούσιος, θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἐνεργείαις καὶ θελήσεσι, διπλοῦς ὁρώμενος, μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ· ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη Χριστὸς, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὅλην τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, καθαρωτάτῃ διανοίᾳ, Μαρτινιανὲ εἰσεδέξω, καὶ φῶς ὡράθης καὶ στύλος Ὅσιε, ἀπὸ τῆς γῆς αἰρόμενος, καὶ Μοναζόντων προηγούμενος.

Γέρα σοι τῶν πόνων παρέχει, ὁ ἀθλοθέτης σου παμμάκαρ· οὗ τινος τοὺς νόμους φυλάττων, ἀνεπιστρόφως τῆς συνειδήσεως, τὸ καθαρὸν διήνυσας, Πάτερ ἀοίδιμε μαρτύριον.

Οἰκεῖς ἐν φωτὶ μετ' Ἀγγέλων, βίον ἰσάγγελον βιώσας, θείας ἡδονῆς ἀπολαύων, καὶ θεωρίας καὶ καθαρότητος, ὡς καθαρὸς τῷ πνεύματι, γεγενημένος Ἀξιάγαστε.

Ἱέρευσας τὸ σῶμα θεόφρον, τὸν λογισμὸν καὶ τὴν καρδίαν, Μαρτινιανὲ τῷ Κυρίῳ, καὶ θῦμα ὤφθης πυρὶ ἀσκήσεως, περιφανῶς ὀπτώμενον, καὶ εὐωδίᾳ συντηρούμενον.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, κούφην νεφέλην Θεοτόκε, ἐξ ἧς ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλας, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐφωταγώγησεν, εὐσεβοφρόνως ᾄσμασι, Παρθενομῆτορ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῆς φύσεως βιαστής τε, καὶ Μάρτυς Μαρτιανὲ, σὺ ἐθελούσιος ὤφθης, καὶ ὁδηγὸς ταῖς γυναιξί· μεθ' ὧν τὸν ἐχθρὸν νικήσας, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν πρεσβεύεις.

Θεοτοκίον.

Χαριστηρίοις σε ὕμνοις, ὑμνοῦμεν πόθῳ Παρθένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ Χαῖρε, βοῶντές σοι Θεοτόκε· Χαῖρε ἀνύμφευτε Μήτηρ, τοῦ βασιλέως τῆς δόξης.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ι

Digitized by Google

ΤΗ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Αὔξησιν ἀσκήσεως, ἐπιδεικνύων Αὐξέντιε, χαρισμάτων τὴν αὔξησιν, θεόθεν ἀπείληφας, θεραπεύειν νόσους, δαίμονας ἐλαύνειν, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ, πεπιστευμένος καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος, παμμάκαρ θείας χάριτος, ἐμφορηθεὶς καὶ δυνάμεως, ᾧ σαφῶς κυβερνώμενος, πρὸς γαλήνην προσώρμισας.

Χάριν τῶν ἰάσεων, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπλούτησας, καθαρθεὶς τὴν διάνοιαν· παθῶν γὰρ νοσήματα, καὶ σαρκὸς τὸν ζόφον, καὶ τὴν τρικυμίαν, ἀπετινάξω καὶ φαιδρὰν, τὴν τῆς ψυχῆς εἰργάσω κατάστασιν· ἐντεῦθεν καὶ διέλαμψας, ἐν Μοναστῶν ὁμηγύρεσι, δυσωπῶν τὸν Φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Αὐξήσας τὸ τάλαντον, τὸ πιστευθέν σοι μακάριε, δαψιλῶς ἐργασάμενος, καὶ σπείρας ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει, Πάτερ νῦν θερίζεις, πολυπλασίονα χαρὰν, καὶ θυμηδίαν ὄντως δρεπόμενος· ὡς ἔχων παῤῥησίαν οὖν, πρὸς τὸν Δεσπότην δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε, θεοφόρε Αὐξέντιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομῆτορ παναμώμε, τῆς ψυχῆς μου μετέβαλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θείου φόβου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ εὕρω Δέσποινα, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενος βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἑξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ἡ καθαρὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου σοφία, σκηνώσασα ἐν τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου, παμμακάριστε Αὐξέντιε, Ὅσιε Πάτερ κατὰ τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας φοβερόν σε διώκτην ἀνέδειξε· καὶ οὐ μόνον φοβερὸν, ἀλλὰ καὶ κρυπτῶν νοσημάτων ἰατρόν. Διὸ παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, τῶν ψυχικῶν ἡμᾶς παθῶν, καὶ σωματικῶν ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Ἀγγέλων ἐγκώμιον. Χαῖρε βροτῶν καλλονή. Χαῖρε δόξη τοῦ γένους ἡμῶν. Χαῖρε θεία εἴσοδος, πρὸς βασιλείαν Θεοῦ. Χαῖρε μεσίτρια, πρὸς τὸν πλάσαντα. Χαῖρε λυτήριον, τὸ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· σοὶ πάντες ᾄδομεν, αἶνον χαριστήριον χρεωστικῶς, οἱ καταπολαύοντες, ἀεὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἥλιος ἰδών σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο, καὶ αἱ πέτραι ἐῤῥήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· σὲ δ' ὡς ἑώρακεν, ἡ Παρθένος Δέσποινα ὀλολυγμῷ, οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὁρώμενον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Αὐξέντιον τὸν θεῖον ὑμνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Αὐξήσας τὴν πρὸς Θεὸν ἀγάπησιν, Πάτερ Αὐξέντιε, καὶ κοσμικὴν στοργὴν καταλιπὼν, θεοφόρε κειμήλιον, χωρητικὸν τοῦ Πνεύματος, τῶν χαρισμάτων ἀναδέδειξαι.

Ὑπῆλθες ἐθελουσίοις νεύμασι, Πάτερ Αὐξέντιε, σὺ τὸν ζυγὸν Κυρίου τὸν χρηστὸν, καὶ τὴν γῆν ἐκαινούργησας, τῶν ἀρετῶν τοῖς δάκρυσι, καταπιαίνων ταύτην ἔνδοξε.

Ξενώσας βιωτικῆς συγχύσεως τὴν σὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, καὶ πρὸς Θεὸν συνάψας ἐμμελῶς, ἐν συντόνοις ἀσκήσεσιν, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄσαρκος, ἐπολιτεύσω Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ νῦν ἐθεωρήθη Δέσποινα, ἡ ἀκατάληπτος, θεανδρικὴ πορεία τοῦ Χριστοῦ, ὃς

Digitized by Google

Θεὸς τε καὶ ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ γεγέννηται, ἀνακαινίζων τὴν οὐσίαν μου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ » καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα» τρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γάρ ἐ» στιν Ἅγιος, πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Νενευρωμένος, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει κατήργησας, τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμὰς, καὶ μεθοδείας διέλυσας, ἀσκήσει τρεπόμενος, τὴν τούτων ἔφοδον.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆν πολιτείαν μιμούμενος, τὸ καθαρὸν ἐν προσευχαῖς, ἐν ἀγρυπνίαις τὸ εὔτονον, προθύμως διήνυσας, Πάτερ Αὐξέντιε.

Τὸν θανάτου, ταῖς ψυχαῖς προξενοῦσαν Αὐξέντιε, ἐπιγνοὺς τὴν ἡδονὴν, δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, αὐτῆς τὰ κινήματα, Θεόφρον Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὁ διαπλάσας, κατ' ἀρχὰς ἐκ χοὸς με τὸν ἄνθρωπον, πλαστουργεῖται δι' ἐμὲ, ἐν τῇ γαστρί σου Πανάμωμε, τὴν πάλαι κατάπτωσιν, ἐπανορθούμενος.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Εἰς ὄρος ἀνελθὼν, θεωρίας Παμμάκαρ, καὶ πράξεως σαφῶς, ἀστραπαῖς τῶν θαυμάτων, ὡς ἥλιος ἔλαμψας, καταυγάζων τὰ πέρατα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, ὑμνολογοῦντές σε πίστει, καὶ πόθῳ γεραίρομεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ἀνελθὼν ἐν τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν, βραχυτάτῳ κελλίῳ μάκαρ σαυτὸν, συγκλείσας στενούμενος, ἐπὶ γῆς δι' ἀσκήσεως, καὶ πρὸς πλάτος θεῖον, πανσόφως πτερούμενος, λογισμῷ τελείῳ, ἀνῆλθες μακάριε· ὅθεν τοὺς εἰς βάθη, πειρασμῶν ἐκπεσόντας, ἀνείλκυσας Ὅσιε, ἐνεργῶν τὰ τεράστια. Θεοφόρε Αὐξέντιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Δέσποτα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ » Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, » ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νικητὴς κατὰ πνευμάτων τῆς πονηρίας, τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πάτερ συνεργείᾳ, ὤφθης καὶ τῇ χάριτι, κραυγάζων Αὐξέντιε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν χειμάρρων Θεοφόρε τῆς ἀνομίας, τῇ προσευχῇ παμμάκαρ, σεαυτὸν ὀχυρώσας ἔφυγες τὸν τάραχον· τρυφῆς τὸν χειμάρρουν δὲ, πέπωκας ἀξίως πανόλβιε.

Ὁ Θεοφόρος τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν πρὸς Θεὸν αὐξήσας, πρὸς μετάρσιον ὕψος, θείας οἰκειώσεως, ὑψώθη κραυγάζων σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νουνεχῶς Πάτερ προκρίνας τῆς τῶν προσκαίρων, χαμαιπετοῦς κυβείας, τὴν μὴ σαλευομένην, θείαν ὡραιότητα, προθύμως ἐκραύγαζεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν Λόγον σὲ τεκοῦσαν σαφῶς εἰδότες, σωματικῶς κυρίως, οἱ πιστοὶ Θεοτόκον, πάντες ὀνομάζομεν, τὴν κλῆσιν κατάλληλον, φύσει τῶν πραγμάτων προσάγοντες.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἐρχόμενα τῆς σῆς, ὁδοῦ Πάτερ τὰ σκάνδαλα, ὀξύτητι διανοίας, ἀλωβήτως διῆλθες, καὶ ψυχῆς καθαρότητι.

Ἰσότητι φρενῶν, τὴν ζωὴν διελήλυθας, τὰ πρόσκαιρα παρατρέχων, αἰωνίοις δὲ Πάτερ εἰς ἀεὶ προστιθέμενος.

Digitized by Google

Ὁ βίος σου λαμπρός, καὶ ἡ πίστις ὀρθόδοξος, ἡ ἄσκησις θαυμασία, ἠρτυμένος ὁ λόγος, τῇ χάριτι Αὐξέντιε.

Θεοτοκίον.

Νοῦν ἔχοντες ὀρθόν, διδαγμάτων ἀνάπλεων, σὲ πάναγνε Θεοτόκον, ὀνομάζομεν πάντες, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ϛʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Υἱόν σε, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας ἀνέδειξεν, ἡ πολιτεία σου μάκαρ, εὐσχημόνως Πάτερ περιπατοῦντα, καὶ φωστῆρα, ζωῆς ἐν κόσμῳ λόγον ἐπέχοντα.

Μελέτην, τοῦ θανάτου τὸν βίον σου θέμενος, διαφερόντως τὸν ὅρον, τῆς σοφίας Πάτερ κατανοήσας, μετετέθης, πρὸς τὴν Σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε, τοῦ Θεοῦ καὶ παστάδα γινώσκομεν, στάμνον λυχνίαν καὶ πλάκα, κεκτημένην ἔνδον ἐγγεγραμμένον, τὸν δι' οἶκτον, σωματωθέντα Λόγον Πανάμωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος βʹ. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Κατατρυφήσας θεόφρον τῆς ἐγκρατείας, καὶ τὰς ὀρέξεις τῆς σαρκὸς χαλινώσας, ὤφθης τῇ πίστει σου αὐξανόμενος, καὶ ὡς φυτὸν ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου ἐξήνθησας, Αὐξέντιε Πάτερ ἱερώτατε.

Ὁ Οἶκος.

Τίς τοὺς ἀγῶνάς σου νῦν ἐπαξίως ἐξείπῃ, ἢ τοὺς πόνους σου Πάτερ, οὓς ὑπέστης ἐν γῇ, διὰ τὴν θείαν ἀπόλαυσιν; ἀπὸ βρέφους γὰρ νόμοις Κυρίου ἀκολουθήσας, καὶ προστάγμασι τούτου ὑπηρετήσας, νέος ἡμῖν ἀνεδείχθης Ἰὼβ τοῖς παλαίσμασι· τοῦ κόσμου πάροικος ὤφθης καὶ τῆς γῆς ἁπάσης ἀλλότριος· νηστείαν πίστει ἐξήσκησας· ἀγρυπνίαν, ἁγνείαν ἠγάπησας, Αὐξέντιε Πάτερ ἱερώτατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔʹ. Τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου τοῦ ἐν τῷ Βουνῷ.

Στίχοι.

Ὁ βουνός, ὡς Κάρμηλος, ἣν Αὐξεντίῳ,
Φανέντι τ' ἄλλα, πλὴν τελευτῆς Ἠλίᾳ.

Λεῖψε βίον δεκάτῃ Αὐξέντιος ἠδὲ τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ὁρμώμενος τῶν ἀφ' ἡλίου Ἀνατολῶν, Σχολαστικὸς γεγονώς. Μετῆλθε δὲ τὸν μονήρη βίον· καὶ εἰς τὸ ὄρος, ἀνελθών, τὸ κατ' ἀντικρὺ τῆς Ὀξείας κείμενον, ἦν τὴν ἄσκησιν καρτερικώτατος, τὴν πίστιν ὀρθοδοξότατος. Πολλὰ δὲ φαυλίσας τὴν Εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου κακοδοξίαν, καὶ ἀποδεξάμενος τὴν ἐν Χαλκηδόνι τετάρτην Σύνοδον, γέγονε καὶ Βασιλεῦσιν αἰδέσιμος, καὶ πᾶσι τοῖς ἐντυγχάνουσι, θείᾳ χάριτι τὴν ὄψιν ἠγλαϊσμένος, καὶ πηγὰς θαυμάτων καὶ ἰάσεων τοῖς προσιοῦσι βρύων ἑκάστοτε. Ἐν εἰρήνῃ δὲ ἀναπαυσάμενος, κατετέθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἀνοικοδομηθέντι εὐκτηρίῳ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Καλλιστράτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρωνος.

Στίχ. Φύσει μαρανθεὶς σαρκίου, θάλλει Μάρων,
Μετεμφυτευθεὶς τῆς Ἐδὲμ τῷ χωρίῳ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος, τὸν ὕπαιθρον ἀσπασάμενος βίον, κορυφήν τινα κατέλαβεν ὄρους, ὑπὸ τῶν πάλαι δυσσεβῶν τιμωμένην· καὶ τὸ ἐν ταύτῃ τῶν δαιμόνων τέμενος τῷ Θεῷ καθιερώσας, ἐν αὐτῷ διέτριβε, σκηνήν τινα βραχεῖαν πηξάμενος. Πόνοις δὲ οὐ τοῖς τυχοῦσιν ἐκέχρητο μόνοις, ἀλλὰ καὶ ἐπενόει ἑτέροις· ὁ δὲ ἀγωνοθέτης τοῖς πόνοις τὴν χάριν ἐπεμέτρησεν· ἦν γὰρ ἰδεῖν καὶ πυρετοὺς σβεννυμένους τῇ τούτου προσευχῇ, καὶ φρίκην παυομένην, καὶ δαίμονας δραπετεύοντας, καὶ παντοδαπά, καὶ ποικίλα νοσήματα εὐχῇ μόνῃ θεραπευόμενα. Ἀλλὰ καὶ πολλὰ κατασκευάσας Μοναστήρια, πολλοὺς δι' ἀσκήσεως τῷ Θεῷ προσῆγεν. Οὕτω δὲ τῆς θείας γεωργίας ἐπιμελούμενος, καὶ ψυχὰς ὁμοῦ θεραπεύων καὶ σώματα, καὶ ἀῤῥωστίαν ὑπομείνας βραχεῖαν, ὑπεξῆλθε τοῦ βίου ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

Στίχ. Πράξεις τὸ ταὐτὸν εὗρε κλήσεως πλέον,
Πρὸς τὸν σύνοικον Ἀβραὰμ Ἀβραάμης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἐκ πόλεως Κύρου· ἐν ᾗ καὶ τεχθείς, τῆς ἀσκητικῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον συνελέξατο. Τοσαύτῃ γὰρ ἀγρυπνίᾳ καὶ στάσει τὸ σῶμα κατεδάμασεν, ὡς ἀκίνητος ἐπὶ πλεῖστον διαμεῖναι χρόνον, μηδαμῶς βαδίζειν δυνάμενος. Μεμαθηκὼς δὲ κώμην τινά, πρὸς τῷ ὄρει τῷ Λιβάνῳ κειμένην, κατείδωλον εἶναι, ταύτην καταλαμβάνει. Καὶ οἰκίαν μισθωσάμενος, ἐπὶ τρεῖς μὲν ἡμέρας διετέλεσεν ἡσυχάζων· ἐπὶ δὲ τῇ τετάρτῃ ἡσύχως προσερχόμενος, πρῶτον μὲν ὑπ' αὐτῶν τῶν δυσσεβῶν χοῒ πολλῷ καταχώννυται· εἶτα πόῤῥω αὐτῶν ἐκελεύετο ἀναγκαστικῶς ἀπιέναι. Ἀλλὰ πράκτορες εὐθὺς ἀφικόμενοι, τοὺς ἐν τῇ κώμῃ δεινῶς ᾔκιζον, τὰς εἰσφορὰς ἀπαιτοῦντες. Ὁ δὲ θεῖος οὗτος, τὰς ὑπὲρ αὐτῶν εἰσφορὰς τοῖς πράκτορσι δεδωκώς, τοὺς ὑβριστὰς τῶν βασάνων ἠλευθέρωσεν. Οἱ δὲ τὴν τοῦ Ὁσίου φιλανθρωπίαν ὑπερθαυμάσαντες, Ἐκκλησίαν ἐδομήσαντο, Χριστιανοὶ γεγονότες, καὶ αὐτὸν ἱερέα γενέσθαι καταναγκάζουσιν. Ὁ δέ, τρία συγγενόμενος αὐτοῖς ἔτη, καὶ καλῶς πρὸς τὴν εὐσέβειαν αὐτοὺς ὁδηγήσας, πάλιν τὸ μοναχικὸν κατέλαβε καταγώγιον, ἕτερον αὐτοῖς ἀντ' αὐτοῦ ἱερέα καταλιπών.

Ἐν τούτοις διαλάμψας, τὴν Καρῶν ὑποδέχεται προεδρείαν· πόλις δὲ αὕτη τῆς Παλαιστίνης κατείδωλος. Ἀλλὰ καὶ ταύτην πόνοις μυρίοις, καὶ θεοπνεύστοις διδασκαλίας, Θεῷ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ παρέστησεν. Οὔτε γὰρ ἄρτου κατὰ τὸν τῆς ἱερωσύνης χρόνον μετέβαλεν, οὔτε ὀσπρίων, οὔτε λαχάνων, ὁμιλησάντων πυρί, οὐχ ὕδατα, ἀλλὰ θριδακίνας καὶ σέρεις (πικρίδας), καὶ ὅσα τοιαῦτα, τροφὴν ἅμα καὶ ποτὸν ἐποιεῖτο. Τοῦτο τὴν φήμην καὶ ὁ βασιλεὺς ἀκούσας, πρὸς ἑαυτὸν μετεκαλέσατο, καὶ

Digitized by Google

ὀλίγον χρόνον ἔκτοτε ἐπιβιοὺς ἐν τῇ βασιλίδι ταύτῃ τῶν πόλεων, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο. Τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ὁ εὐσεβέστατος καὶ μέγας βασιλεὺς Θεοδόσιος ἐν τῇ τῶν Καρῶν μετὰ τιμῆς ὅτι πλείστης παρέπεμψεν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ » Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ » φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογη» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς τετρωμένος, τῇ τοῦ Δεσπότου Πάτερ θείᾳ στοργῇ, πᾶσαν πρὸς αὐτὸν ἀνένδοτον τὴν ῥοπήν, τῆς καρδίας σου ἐκέκτησο, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Πεφωτισμένος τῇ τοῦ Σωτῆρος αἴγλῃ Πάνσοφε, σκότους τὸν προστάτην ἤλεγξας κραταιῶς, κοσμοκράτορας καθεῖλες δέ, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ῥεύσασαν πάλαι, τῆς πρὸς τὸ κρεῖττον ἀνανεύσεως, φύσιν τῶν ἀνθρώπων Πάναγνε βουληθεὶς, ἀναπλάσαι κατεσκήνωσεν, ὁ πλαστουργὸς Θεός, ἐν τῇ γαστρί σου μόνη Πανύμνητε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς » ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁλικῶς πρὸς Θεὸν μεταθέμενος, ἀπεσείσω σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, καὶ τῶν θαυμάτων εἴληφας, τὴν ἐνέργειαν μέλπων· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φοβερὸς ἀπεφάνθης τοῖς δαίμοσι, τὸν Χριστὸν κεκτημένος συλλήπτορα· οὗ τὸν Σταυρὸν ἀράμενος, ἠκολούθησας μέλπων· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ῥητορεύει φανεὶς ὁ Ἀρχάγγελος, καὶ μηνύει τοῦ Λόγου σοι Πάναγνε, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν, καὶ σωτήριον κόσμῳ· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου » σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι» στὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ» παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὅλῃ τῇ Θεότητι Πάτερ, τῷ βαπτισμῷ σου συνεταξω· καὶ διατηρήσας ἀκραιφνῶς, τὸ τῆς εἰκόνος μάκαρ ἀξίωμα, τρισσοφεγγεῖ λαμπρότητι, μετ' εὐφροσύνης προσεχώρησας.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγματι Πάτερ, οὐδ' ἐν ἐσόπτρῳ κατοπτεύεις, τὸν τῆς Θεαρχίας φωτισμόν· πρὸς πρόσωπον δὲ πάνσοφε πρόσωπον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητος, καὶ θεοπτίας ἀξιούμενος.

Ὡς ἔχων πολλὴν παῤῥησίαν, πρὸς τὸν ἁπάντων Βασιλέα, Πάτερ λυτρωθῆναι δυσώπει, τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας πιστῶς, ἐκ πάσης περιστάσεως, ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Θεοτοκίον.

Σειρὰς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λῦσον Παρθένε Θεοτόκε, ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πηγήν, τεκοῦσα μόνη Θεομακάριστε, καὶ θυμηδίας ἔμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

Ἐξαποστειλάριον Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αὐξήσει τῶν ἀγώνων σου, ἐπηύξησας τὰ τάλαντα, ἃ ἐπιστεύθης καὶ ταῦτα, τῷ σῷ προσῆξας Δεσπότῃ, καὶ τὸ Εὖ δοῦλε ἤκουσας, καὶ τὰ τούτου ἀκόλουθα· πρὸς ὃν ἀεὶ μνημόνευε, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Αὐξέντιε θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκύνησιν, προσνέμω πίστει καὶ πόθῳ, τῇ παναχράντῳ καὶ θείᾳ, εἰκόνι σου πανάμωμε, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζουσι, καὶ τῶν σωμάτων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ Θεοτόκον κυρίως.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχ... Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα, τοῦ τῆς χάριτος Κήρυκος, ὡς Θεοῦ φανέντα σε πόλιν ἔμψυχον, διαφερόντως εὐφραίνουσι, τὰ ἄῤῥητα ῥήματα, ἐπὶ γῆς τοῦ τῆς τρυφῆς Παραδείσου πλουτήσαντος· οὗ καὶ γέγονας, δραστικὸς ὑπηρέτης ἐκμανθάνω, τὰ οὐράνια Παμμάκαρ, ἃ οὐκ ἐξὸν βροτοῖς φθέγξασθαι.

Digitized by Google

Τὸ τῆς γνώμης ἐλεύθερον, καὶ ψυχῆς αὐτεξούσιον, εὐγενείᾳ πίστεως κατελάμπρυνας· τῆς ἐπιγείου δὲ Πάνσοφε, δουλείας ἀπήλλαξαι, καὶ τῇ ζεύγλῃ τοῦ Χριστοῦ, τὸν αὐχένα ὑπέκλινας· ὅθεν ἔδραμες, νοητῆς ἐκ δουλείας τοὺς ἀνθρώπους, ἀπαλλάτων καὶ προσάγων, ἐλευθερίᾳ τῆς χάριτος.

Ὡς ἀκτῖνά σε Πάνσοφε, φεγγοβόλον ἐξήστραψεν, ὁ τοῦ κόσμου Ἥλιος καὶ Διδάσκαλος, τὴν οἰκουμένην λαμπρύνουσαν, φωτὶ τοῦ κηρύγματος, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, τὴν τῆς πλάνης σκοτόμαιναν, ἀφανίζουσαν, καὶ ποικίλων θαυμάτων ἐνεργείας, τῶν Πιστῶν τὰς διανοίας, καταφαιδρύνουσαν ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε Ἅγιε Ὀνήσιμε, πρέσβευε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Παθῶν με δοῦλον ὄντα λύτρωσαι Μάκαρ.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀ-
» βύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, κα-
» θορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδήν, ἐ-
» βόα ᾄσωμεν.

Πεφωτισμένος τῇ θείᾳ καὶ φωταυγεῖ, τοῦ Σωτῆρος χάριτι, τὴν ζοφώδη μου ψυχήν, δυσωπῶν Ὀνήσιμε Χριστόν, τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, μάκαρ διάσωσον.

Ἀκτινοβόλοις τοῦ Παύλου καταυγασθείς, λαμπηδόσιν ἔνδοξε, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλύν, εὐχερῶς διέφυγες Χριστῷ, χαριστήριον ᾠδήν, βοῶν Πανόλβιε.

Θεῖος ἐδείχθης παμμάκαρ ἱερουργός, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, διαλάμπων τηλαυγῶς πανταχοῦ διέδραμες Χριστόν, ἀναγγέλλων εὐσεβῶς, Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὡραϊσμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, Θεομῆτορ ἄχραντε, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ὑπὲρ νοῦν συνέλαβες, ἡμᾶς τὸν ταῖς θείαις ἀρεταῖς, καταφαιδρύναντα.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Ναμάτων θείων τῇ πηγῇ, προσπελάσας τὸ στόμα, καὶ τρυφῆς τὸν χειμάῤῥουν, ἐξ αὐτῆς ἀναλαβών, τὸ πρόσωπον τῆς σεπτῆς, Ἐκκλησίας, Ἔνδοξε κατήρδευσας.

Μεθέξει φέγγους νοητοῦ, φαεινότατος ὤφθης, εὐσεβείας λαμπάσι, τὰς καρδίας τῶν Πιστῶν, καταφωτίζων λαμπρῶς, τῇ φωσφόρῳ, αἴγλῃ τοῦ κηρύγματος.

Ἐλύθης Παύλου τοῖς δεσμοῖς, ἐκ δουλείας τῆς πλάνης, καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ, τῆς χάριτος τιμηθείς, Υἱὸς Θεοῦ γεγονὼς κληρονόμος, θεῖος ἀναδέδειξαι.

Δολίως ὄφις με τὸ πρίν, ὡς αἰχμάλωτον εἷλε, δι᾽ ἀπάτης ἑρπύσας· διὰ σοῦ δὲ τῆς αὐτοῦ, δουλείας ἀπαλλαγείς, Θεομῆτορ, ὕμνοις μακαρίζω σε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ δουλείας τῆς πλάνης ἀπαλλαγείς, ἀπελεύθερος ὤφθης ἐν τῷ Θεῷ, αὐτοῦ δοῦλος γνήσιος, χρηματίσας ἐν χάριτι· κοινωνὸς δεσμῶν δέ, τοῦ Παύλου γενόμενος, διὰ Χριστὸν ἐκτάνθης, ἀδίκως Ἀπόστολε· ὅθεν ἠξιώθης, μαρτυρήσας νομίμως, τῆς ἄνω λαμπρότητος, Ἱεράρχα Ὀνήσιμε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμ-

Digitized by Google

φώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Δέσποινα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Ὁ θέλων ἅπαντας, σωθῆναι Κύριος, ἐκ ζυγοῦ σε δουλείας ἱερουργόν, Μάκαρ προχειρίζεται, ἱερουργοῦντα τὸ σεπτόν, θεοφάντορ Εὐαγγέλιον.

Υἱὸς σὺ γέγονας, Θεοῦ τῇ χάριτι, τὸν αὐτοῦ καταγγέλλων μονογενῆ, Λόγον τὸν ἀΐδιον, μετὰ σαρκὸς τοῖς ἐπὶ γῆς, παραδόξως ὁμιλήσαντα.

Ἁγίῳ χρίσεως, καὶ θείῳ χρίσματι, τῷ τῆς ἱερωσύνης ὡς Ἱερεύς, Πάνσοφε διέπρεψας, καὶ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν, Μάρτυς θεῖος ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει ἄναρχος, Υἱὸς καὶ ἄχρονος, χρονικὴν ἐκ Παρθένου Κόρης ἀρχήν, θέλων καταδέχεται, τοὺς ὑπὸ χρόνον ἐκ φθορᾶς, ἀναπλάσαι προμηθούμενος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθρι-
» ζόντων σοι ψυχάς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Νοὸς ὀξύτητι καὶ ψυχῆς, Μάκαρ καθαρότητι πάντας, τοῦ δυσμενοῦς ὑπεριπτάμενος, ἔχεις, ἀνυψώθης πρὸς οὐρανίους σκηνάς, πτεροῖς θεογνωσίας ἀναφερόμενος.

Ὁ σὸς Ἀπόστολος Ἀγαθέ, τὴν διὰ σαρκὸς σου παρουσίαν πρὸς ἀνθρώπους ἐκήρυξε, τοὺς πεπλανημένους πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν, ὁδηγῶν καὶ φωτίζων, αἴγλῃ τῆς πίστεως.

Ναὸς ἐδείχθης πανευπρεπής, ἔνδον κεκτημένος ὡς λυχνίαν, τὸ φέγγος τῆς θείας χάριτος, τῇ οἰκοδομίᾳ τοῦ θείου Πνεύματος, τεθεμελιωμένος μάκαρ Ὀνήσιμε.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἁμαρτίας μου τὰς σειρὰς, τῇ σῇ μεσιτείᾳ καὶ προστασίᾳ, Παρθένε διάρρηξον· τῶν ἀπεγνωσμένων σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπίς, τῶν πίστει προστρεχόντων, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Ἀστράψας ὡς ἥλιος, οὐρανόθεν ὁ κληθείς, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ἐπαφῆκεν ἀκτινά σε τηλαυγῆ εὐτόνως ἐλαύνουσαν, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον Παμμακάριστε.

Λαμπρῶς ἐστηλίτευσας, τῶν ἀνόμων τὰ σαθρά, καὶ δυσσεβῆ φρυάγματα, εὐσεβείας φθεγγόμενος εὐσεβῶς τὰ θεῖα διδάγματα, Ἱεράρχα Κυρίου πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχων ὑπεύθυνος, ἁμαρτίαις καὶ δεινῶς, τραυματισθεὶς ὁ δείλαιος, ἐπὶ σὲ θεομῆτορ τὴν συμπαθῆ, προσφεύγω δεόμενος, τὰς οὐλὰς ἐξαλεῖψαι τῶν πταισμάτων μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀκτὶς ἐξέλαμψας, τῇ οἰκουμένῃ, ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, ἡλίου μάκαρ παμφαοῦς, Παύλου τοῦ κόσμον φωτίσαντος· διό σε πάντες, τιμῶμεν Ὀνήσιμε.

Ὁ Οἶκος.

Σὲ ὑπὸ Παύλου τοῦ σοφοῦ, τῆς σάλπιγγος τῆς θείας, τῇ πίστει προσαχθέντα, καὶ λόγῳ φωτισθέντα τῆς ἀληθείας μυστικῶς, καὶ μαρτυρηθέντα ἐπ' ἐργασίᾳ ἀρετῆς, καὶ πίστεως στερρότητι, τίς ἐγκωμιάσαι ἰσχύσει ὡς ὄντως κατ' ἀξίαν, ἢ τοὺς πόνους εὐφημῆσαι, ἐν οἷς στερρῶς ἔπαυσας τὴν πλάνην; Χρισθεὶς γὰρ ἱερεὺς ἐν Πνεύματι θείῳ ἐκ δουλείας κοσμικῆς, καὶ Ἀποστόλων κήρυγμα λαβών, μετέσχες καὶ τῶν στεφάνων· διό σε πάντες τιμῶμεν Ὀνήσιμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχοι.

Ἥπλωσεν Ὀνήσιμος εἰς θλάσιν σκέλη,
Παύλου σκελῶν δραμόντα γενναίους δρόμους.

Digitized by Google

Πέμπτη Ὀνησίμου σκέλεα θραῦσαν δεκάτη τε.

Οὗτος, οἰκέτης ὑπῆρχε Φιλήμονος, ἀνδρὸς Ῥωμαίου, πρὸς ὃν γράφει ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος· ᾧ καὶ μαθητευθεὶς Ὀνήσιμος, καὶ διακονήσας, μετὰ τὴν αὐτοῦ τελείωσιν συλληφθεὶς προσήχθη Τερτύλλῳ τῷ τῆς χώρας Ἐπάρχῳ, καὶ παρ᾽ αὐτοῦ ἐν Ποτιόλοις ἐκπέμπεται. Ἔνθα παραγενόμενος ὁ Τέρτυλος, τὸν Ὀνήσιμον ἐπιμένοντα τῇ εἰς Χριστὸν πίστει εὑρών, πρῶτον μὲν ῥάβδοις τύπτει σφοδρῶς· εἶτα τὰ σκέλη κατεάξας, τῆς προσκαίρου ζωῆς μεθιστᾷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαΐωρ αἰκιζόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Μάστιξι πλησθεὶς τὰς ψόας ἐμπαιγμάτων,
Δαυῒδ τὸ ῥητὸν φάσκε, Μάρτυς Μαΐωρ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Διοκλητιανοῦ τῶν βασιλέων, στρατευόμενος ὑπὸ τὰ τάγματα τῶν Μαύρων. Ἐν τῇ Γαζαίων δὲ διαβληθεὶς τοῖς κρατοῦσι, καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνακηρύξας, μαστίζεται σφοδρῶς, ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθείς. Τριάκοντα δὲ ἐν τῷ μαστίζεσθαι αὐτὸν ἀλλαγέντων στρατιωτῶν, ἔρρει μὲν αὐτοῦ τὸ αἷμα, καὶ τὴν γῆν ἐφοίνισσεν, ἰχῶρσι καὶ λύθρῳ ἐκ τῆς διασήψεως προσεοικός· γενναίως δὲ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τὰ ἀλγεινὰ ἐνεγκών, τελευτᾷ, πορευθεὶς ἐκ δυνάμεως στρατιωτικῆς εἰς δύναμιν Θεοῦ στρατιᾶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου.

Στίχ. Ἀνθρώπινον παρῆλθεν ἀσμένως βίον.
Εὐσέβιος, τὸ θαῦμα καὶ τῶν Ἀγγέλων.

Οὗτος ὁ Ὅσιος, ὅθεν ἦν, καὶ ἐκ τίνων ἔφυ γονέων, ἡ κατ᾽ αὐτὸν Ἱστορία οὐκ ἐδήλωσεν· ὅπερ δὲ ἴσμεν, τοῦτο καὶ λέγομεν· τὸν γὰρ οὐρανὸν, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν πόνων, ἐκτήσατο πατρίδα. Καὶ πρῶτον μὲν ἔν τινι μοναστηρίῳ ἀπετάξατο· ἔπειτα δὲ ῥαχίαν ὄρους καταλαβών, ἐν κώμῃ, Ἀσιχᾷ λεγομένῃ, θριγγίον μόνον ἐκτήσατο ἐκ ξηρολίθων. Ὑπαίθριος δὲ ταλαιπωρῶν, τὸν λοιπὸν διετέλεσε βίον· ἐσθῆτι μὲν δερματίνῃ καλυπτόμενος, ἐρεβίνθοις δὲ καὶ κυάμοις βεβρεγμένοις τρεφόμενος, ποτὲ δὲ καὶ ἰσχάδων μετελάμβανεν, ὑπερείδων τοῦ σώματος τὴν ἀσθένειαν.

Εἰς γῆρας δὲ ἐλάσας βαθὺ, ὡς καὶ τῶν ὀδόντων τοὺς πλείονας ἀποβαλεῖν, οὔτε τὴν τροφὴν, οὔτε τὴν οἴκησιν ἤμειψε, φέρων καρτερῶς τὰς ἐναντίας τοῦ ἀέρος ποιότητας, ἐῤῥικνωμένον ἔχων τὸ πρόσωπον, τεταριχευμένα δὲ πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος, ὡς μηδὲ τὴν ζώνην δύνασθαι ἐπὶ τῆς ὀσφύος μένειν· κατηνάλωτο γὰρ τὰ γλουτὰ καὶ ἰσχία.

Πολλῶν δὲ πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένων, τὸν θόρυβον δυσχεράνας, τὸ πλησιάζον Μοναστήριον καταλαμβάνει· καὶ θριγγίῳ μικρῷ παρὰ τὴν τοῦ τοίχου γωνίαν χρησάμενος, ἑπτὰ τῶν συνήθων ἠγωνίζετο πόνων. Λέγεται δὲ, τὰς μετὰ ἑβδομάδας τῆς ἁγίας Νηστείας, δεκαπέντε χρᾶσθαι ἰσχάσιν εἰς τροφήν. Τούτοις τοῖς ἱδρῶσι περιῤῥεόμενος, ἐπὶ ἐννενήκοντα βεβιωκὼς, ἢ καὶ πλείω ἔτη, ἀσθενείᾳ περιπεσὼν δυσδιηγήτῳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ μακάριον ἀπειληφὼς Ὀνήσιμε, τέλος καὶ τὴν ἀνώλεθρον, ἀθανασίαν ἠξιώθης μάκαρ καθορᾶν καὶ μέλπεις γηθόμενος Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥωμαλέῳ σου φρονήματι Ὀνήσιμε, πλάνης τὰ μηχανήματα, κατεπάτησας, εὐσεβείας ταῦτα καθελὼν, ὀργάνοις θεόσοφε βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπάρχουσα πανάμωμος Θεόνυμφε, Λόγον Θεοῦ συνέλαβες, τὸν ἀχωρήτως ἐν τοῖς κόλποις ὄντα τοῦ Πατρὸς, χερσί τε κρατούμενον ταῖς σαῖς, εὐλογημένη Παναγία, Θεομῆτορ ἁγνή.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μάκαρ Ὀνήσιμε, μαρτυρίου τε στέφει κατακοσμούμενος, θρόνῳ νῦν φαιδρῶς, τοῦ Δεσπότου παρίστασαι· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀποστόλῳ τῷ θείῳ διακονούμενος, ἀποῤῥήτων τῶν θείων ἔσχες ἐνέργειαν, κήρυξ ἀληθὴς, Χριστοῦ μάκαρ γενόμενος· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμάτων τὴν χάριν ἐκ τῆς ἀφθόνου πηγῆς, τοῦ Σωτῆρος πλουτήσας πᾶσι μετέδωκας, τούτου πειθαρχῶν, μάκαρ θείοις προστάγμασιν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μυηθέντες τὸ θαῦμα τῆς σῆς γεννήσεως ἀνυμνοῦμεν τὸ μέγα καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν, Πάναγνε σεμνὴ, Θεομῆτορ Μυστήριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολ-
» μᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὡράθη, βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ἀστὴρ ὑπέρλαμπρος ἀναδέδειξαι, φωτιστικαῖς ἀκτῖσι διαλάμπων τοῦ Πνεύματος, καὶ τὰ κόσμου πέρατα λαμπρύνων φωτὶ, τῷ τῆς θεογνωσίας, μάκαρ Ὀνήσιμε· ὅθεν Ἀποστόλων σὺν χοροῖς, σὲ μεγαλύνομεν.

Digitized by Google

Καρποῖς τοῦ Πνεύματος ὢν κατάκοσμος, εἰς οὐρανοὺς ἐπήρθης Θεοφάντορ γηθόμενος· τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος γενόμενος, πάνσοφος Ἱεράρχης, Μάρτυς ἀήττητος, Κήρυξ ἀληθὴς τῶν ὑπὲρ νοῦν, θεομακάριστε.

Ἀεὶ προΐστατο τῶν ὑμνούντων σε, διὰ παντὸς τὴν σήν τε ἐκτελούντων πανήγυριν, τῷ Δεσπότῃ παρεστὼς Ὀνήσιμε, ὅλος πεφωτισμένος, ὅλος ὑπέρλαμπρος, ὅλος ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, καταλαμπόμενος. Θεοτοκίον.

Ῥυσθεὶς τῷ τόκῳ σου παναμώμητε, Μήτηρ Θεοῦ, τῆς πάλαι δερματίνης νεκρώσεως, καὶ κατάραν καὶ φθορὰν καὶ θάνατον, τὸν ἐκ τῆς ἁμαρτίας, ἀποσεισάμενος, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, νῦν μεγαλύνω σε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μαθητευθεὶς πανόλβιε, Παύλῳ τῷ Κορυφαίῳ, τῶν Ἀποστόλων πάνσοφε, σὺν αὐτῷ περιῆλθες, τὴν γῆν στηρίζων τῷ λόγῳ, παρειμένας καρδίας, τῇ πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος· καὶ τελέσας τὸν δρόμον, ἐν οὐρανοῖς, τῷ Χριστῷ παρίστασαι σὺν Ἀγγέλοις, Ἀπόστολε Ὀνήσιμε, ὑπὲρ κόσμου πρεσβεύων. Θεοτοκίον.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, τὸ παράδοξον θαῦμα, νοῦς οὐκ Ἀγγέλων δύναται, οὐ βροτῶν ἑρμηνεῦσαι, ἢ ἐννοῆσαι Παρθένε· τίκτεις γὰρ ἀποῤῥήτως, Θεὸν τὸν ὑπερούσιον, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, ὡς Ποιητὴν, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ· οὗ τῆς χαρᾶς ἀξίωσον, καὶ ἡμᾶς Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙϚ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Προσόμοια, Στιχηρά.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀποστόλων ἰσάριθμοι Ἀθλοφόροι γενόμενοι, λογισμὸν ὁμόζηλον ἀνελάβετο, μὴ πτοηθέντες τὴν ἄθεον, τυράννων ὠμότητα· ἀλλ᾽ ἀνδρείως καὶ στεῤῥῶς, τὸν Σωτῆρα κηρύξαντες, ὑπεμείνατε, τῶν μελῶν τὰς στρεβλώσεις τῇ ἐλπίδι, τὰς μελλούσας ἀπολαύσεις, ἤδη καρπούμενοι πάνσοφοι.

Καρτερίᾳ νικήσαντες, τῶν ἀθέων τὴν ἔνστασιν, καὶ ποικίλοις εἴδεσι προσπαλαίσαντες, κολαστηρίων τὸν στέφανον, ἀξίως ἐδέξασθε, ἐκ χειρὸς ζωαρχικῆς κληρουχίαν ἀνώλεθρον νῦν πλουτήσαντες, ἐν σκηναῖς αἰωνίας τῷ Σωτῆρι, καὶ Δεσπότῃ τῶν ἁπάντων, συμβασιλεύοντες Ἔνδοξοι.

Σὺν Παμφίλῳ θεόφρονι, καὶ Οὐάλεντι Σέλευκος, Δανιὴλ, Θεόδουλος, Ἡσαΐας τε, Ἱερεμίας, Ἠλίας τε, καὶ θεῖος Πορφύριος, Παῦλος, Ἰουλιανὸς, Σαμουὴλ ὁ θαυμάσιος, νῦν τιμάσθωσαν, ὑμνῳδίας ᾀσμάτων καὶ ποικίλοις, ἐγκωμίοις οἱ γενναῖοι, καὶ ἀεισέβαστοι Μάρτυρες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπομβρίαις πανάχραντε, τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρόσισον, ἡ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν, τὸν τὴν ἄμετρον, ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχοντα· καὶ κατάκλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμάῤῥου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῇ ἀειζώῳ πρεσβείᾳ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἀμνὰς ἡ κυήσασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ᾽ ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Δῆμον δωδεκάριθμον ἀθλοφόρων ἀναμέλπω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
» χοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
» ραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ-
» μαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Δυνάμει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἡ δωδεκάριθμος, συγκροτηθεῖσα φάλαγξ καρτερῶς, δυσσεβούντων τὴν ἄθεον, καὶ πονηρὰν παράταξιν, ὡς νικηφόρος ἐτροπώσατο.

Ἠσχύνθη τοῖς ἀθλοφόροις Μάρτυσιν, ὁ δυσμενὴς προσβαλών· τὴν γὰρ αὐτοῦ φαρέ-

Digitized by Google

τραν ὁ δεινὸς, ἐκκενώσας πικρότατα, καταβαλεῖν οὐκ ἴσχυσε, τῶν ἀριστέων τὴν στεῤῥότητα.

Μανίας ἑλληνικῆς τὸ φρύαγμα, κατεπατήσατε, θείᾳ συνέσει Μάρτυρες Χριστοῦ, καὶ σοφίᾳ κοσμούμενοι, ᾗ ἀντειπεῖν οὐκ ἴσχυσαν, οἱ εὐσεβέσιν ἀντικείμενοι.

Ὁ θεῖος καὶ θεηγόρος Πάμφιλος, ἐπαληθεύουσαν, πεπλουτηκὼς τὴν κλῆσιν ἀληθῶς, τῆς φιλίας τὸν σύνδεσμον, πρὸς τὸν Χριστὸν ἐτήρησε, μέχρι θανάτου ἀδιάῤῥηκτον.

Θεοτοκίον.

Νεφέλην δικαιοσύνης Ἥλιον, ἡμῖν ἐκλάμψασαν, τὸν τοῦ Πατρὸς Υἱὸν μονογενῆ, Θεοτόκε πανύμνητε, πανευσεβῶς δοξάζοντες, διαπαντὸς σε μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χρι-
» στὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Διέπρεψας εὐσεβῶς, ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ σεπτῷ χρίσματι, Μάρτυς Χριστοῦ Πάμφιλε, τῆς ἱερωσύνης θεόσοφε.

Ὡς λύρα πανευπρεπὴς, ὁμολογίας ἐμμελῶς ᾄδουσα, φθόγγοις Χριστοῦ Μάρτυρες, συγκεκροτημένοι γεγόνατε.

Δραμόντες πρὸς τὸν σκοπὸν, τῆς οὐρανίου καὶ σεπτῆς κλήσεως, ὡς νικηταὶ στέφανον, παρὰ τοῦ Δεσπότου εἰλήφατε.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγνε· ὑπερφυῶς σάρκα γάρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν ἠμφιάσατο.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κολαστηρίων φοβερῶν προκειμένων, οἱ τοῦ Κυρίου Ἀθληταὶ οἱ γενναῖοι, ἐν ἀπτοήτῳ χαίροντες φρονήματι, τούτοις προσωμίλησαν, τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες· ὅθεν ἐκληρώσαντο, αἰωνίζουσαν δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες ἀεὶ τῶν εὐφημούντων αὐτῶν τὰ παλαίσματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Ὁ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, οἴμοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κεκοσμημένη τοῖς θείοις τῶν Ἀποστόλων, καὶ Προφητῶν χαρίσμασιν ἡ χοροστασία, ὤφθη τῶν Μαρτύρων σου, ἡ τούτων ἰσάριθμος, Δέσποτα φανεῖσα προνοίᾳ σου.

Ἀπὸ ποικίλων ἀχθέντες πολιτευμάτων, ὡς ἐν βραχεῖ ὁλόκληρον τύπον ἐκκλησίας, σώζειν ἠξιώθητε, συμφώνως κραυγάζοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ῥαδιουργίαι τυράννων καὶ μεθοδεῖαι, τοὺς Ἀθλητὰς οὐκ ἔκαμψαν, οὐδὲ τῶν βασάνων, πόνοι ἐμαλάκισαν, προθύμως κραυγάζοντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰθυνόμενος παλάμῃ τῇ τοῦ Δεσπότου, τὸν δι' αὐτὸν ἑκούσιον θάνατον ὑπέστη, δῆμος ὁ πανεύφημος, Μαρτύρων κραυγάζοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Θεηγορίαις ἐνηχούμενοι Θεοτόκε, ταῖς περὶ σοῦ καὶ βλέποντες, τούτων τὰς ἐκβάσεις, Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, Παρθένε Πανάμωμε, οἱ λελυτρωμένοι τῷ τόκῳ σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Μὴ φέρων τοῖς ἐν γῇ, προσανέχειν ὦ Πάμφιλε, τὴν ἔνθεον πολιτείαν, ἣν ἐκ βρέφους μετῆλθες, ἀθλήσει κατελάμπρυνας.

Ὁ θείᾳ πολιᾷ, καὶ συνέσει κοσμούμενος, τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, ὡρμημένος Οὐάλης, ὡς Μάρτυς ἐστεφάνωται.

Νοῦν ἔχων τοῦ Χριστοῦ, ὡς τοῦ Παύλου ὁμώνυμος, πανεύφημε τῶν Μαρτύρων, τῷ στεφάνῳ νομίμως, ἀθλήσας κατηγλάϊσαι.

Θεοτοκίον.

Ἀνώρθωσας Ἁγνὴ, τὸ τῆς Εὔας ὀλίσθημα, κυήσασα Θεὸν Λόγον, τὸν τῶν κατεῤῥαγμένων, τὴν πτῶσιν ἀνορθώσαντα.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Digitized by Google

Ἐλπίσιν, αἰωνίου ζωῆς στηριζόμενοι, τὰς τῶν σωμάτων στρεβλώσεις, γεγηθότες ἔφερον οἱ γενναῖοι, οἱ τῶν θείων, ὑποφητῶν σου Σῶτερ ὁμώνυμοι.

Θανάτῳ, τὴν ζωὴν τὴν ἀμείνω ὠνήσαντο, ὁ Σαμουὴλ καὶ Ἠλίας, Δανιὴλ καὶ θεῖος Ἱερεμίας, καὶ πρὸς τούτοις, ὁ Ἡσαΐας ὁ μεγαλώνυμος.

Λαμπτῆρας, τῷ Θεῷ φαεινούς, νῦν ἡ Αἴγυπτος, ἐξανατέλλει ἡ πάλαι, βαθυτάτῳ σκότει καλυπτομένη, τῆς ἀγνοίας, θεογνωσίας φέγγος πλουτήσασα. Θεοτοκίον.

Ὄρος σε Δανιὴλ ἐθεώρει Πανάμωμε, ἐξ οὗ ἐτμήθη ὁ λίθος, ὁ συντρίψας πᾶσαν πλάνης εἰκόνα, καὶ πληρώσας, θεογνωσίας πάντα τὰ πέρατα.

Κοντάκιον, Ἦχος βʹ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φιλήσας Χριστοῦ, τὰ θεῖα θελήματα, ἐδείχθης Πιστῶν, ἀκέστωρ φιλόχριστος, γενναιόφρον Πάμφιλε· διὰ τοῦτο καὶ μακαρίζομεν, τὴν σεπτήν σου πανήγυριν. Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἰδοὺ ἐξέλαμψεν ἡ φωσφόρος, καὶ φωταυγὴς θεία μνήμη τοῦ στεῤῥοῦ ἀθλητοῦ, Παμφίλου τοῦ θεοκήρυκος, πάντων τὰς ὄψεις καὶ τὰς καρδίας καταυγάζουσα φέγγει τῷ ἀνεσπέρῳ. Περιχαρῶς, ὦ φιλέορτοι, δεῦτε συνδράμωμεν, καὶ τὴν τούτου θείαν ἡμέραν, ὡς καλὴν ἑορτὴν ἐνιαύσιον, τοῖς ᾄσμασι καταστρέψωμεν, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, τὸν τοῦτον ἀξίως στεφανώσαντα. Πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙϚʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Παμφίλου, Οὐάλεντος, Παύλου, Σελεύκου, Πορφυρίου, Ἰουλιανοῦ, Θεοδούλου, Ἠλία, Ἱερεμίου, Ἡσαΐου, Σαμουήλ, καὶ Δανιήλ.

Στίχοι.

Ὑπὲρ τὸ πᾶν σε Πάμφιλος φιλῶν Λόγε,
Καὶ τὴν τομὴν ἡγεῖτο τῆς κάρας φίλην.

Παῦλον Σέλευκος, καὶ Σέλευκος Οὐάλης,
Βλέπων τομῇ χαίροντα, τὴν τομὴν φέρει.

Ἥλαντο πρὸς πῦρ Μάρτυρες θεῖοι δύο,
Θείου πόθου πῦρ ἐν τρέφοντες οἱ δύο.

Σταυροῦσι δοῦλοι τῆς πλάνης ἐπὶ ξύλου,
Καὶ Θεόδουλον, δοῦλον Ἐσταυρωμένου.

Κλήσεις Προφητῶν καὶ τελευτὰς Μαρτύρων,
Δύχοῦσι πέντε Μάρτυρες τετμημένοι.

Ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ ζίφους τάμε Πάμφιλον ἀκμή.

Οὗτοι οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει τοῦ κατὰ Διοκλητιανὸν διωγμοῦ, εἰς τὸ Μαρτύριον ἤχθησαν ἐκ διαφόρων ἅμα πόλεων, καὶ ἐπιτηδευμάτων, καὶ ἀξιωμάτων, εἰς μίαν τὴν ἐν Χριστῷ πίστιν συνενωθέντες. Ὁ δὲ τρόπος τῆς συλλήψεως αὐτῶν γέγονεν οὕτως. Ἐν τῷ μέλλειν αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς πόλεως Καισαρείας παριέναι, τῶν φυλάκων πυνθανομένων, τίνες τε εἶεν, καὶ ὅθεν ὥρμηντο, Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀπεκάλεσαν, καὶ πατρίδα τὴν ἄνω ἔχειν Ἱερουσαλήμ. Ὅθεν κατασχεθέντες, Φιρμιλιανῷ τῷ ἡγεμόνι παρέστησαν· καὶ ὁ μὲν Ἠλίας, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τέσσαρες Αἰγύπτιοι, μετὰ πολλὰς βασάνους, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἔλαβον, συναποτμηθέντων αὐτοῖς Παμφίλου καὶ τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Πορφύριος, τοῦ Κυρίου αὐτοῦ Παμφίλου τὸ σῶμα ἐπιζητῶν, κατεσχέθη, καὶ παρεδόθη πυρί. Ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰουλιανός, τὰ τῶν Ἁγίων ἀσπαζόμενος σώματα, τῇ φλογὶ ὑπεβλήθη. Ὁ δὲ Θεόδουλος, ἐπὶ ξύλου σταυρωθείς, διήνυσε τὸ μαρτύριον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν Μαρτυροπόλει· καὶ τοῦ Ὁσίου Μαρουθᾶ, τοῦ ἀνεγείραντος τὴν πόλιν ἐπ᾽ ὀνόματι τῶν Μαρτύρων.

Στίχ. Ἡ κλῆσις ἔργον μαρτυρωνύμῳ πόλει,
Πολλῶν ἐν αὐτῇ μαρτυρησάντων ξίφει.

Στέρξας Μαρουθᾶς τὸν Θεὸν σφόδρα σφόδρα,
Θεῷ παραστὰς τέρπεται σφόδρα σφόδρα.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Μαρουθᾶς Ἐπίσκοπος γέγονεν· ἀπεστάλη δὲ παρὰ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως Ῥωμαίων πρεσβευτὴς πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν. Διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετήν, μεγάλης τιμῆς παρὰ τοῖς Πέρσαις ἀξιωθείς, μάλιστα, ὅτι τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα ὑπὸ πνεύματος πονηροῦ συνεχομένην ἀπήλλαξεν, ἐξαιτήσας τὰ τῶν ἐν Περσίδι ἀθλησάντων λείψανα, καὶ ἐπ᾽ ὀνόματι αὐτῶν πόλιν δειμάμενος, ἐν αὐτῇ ταῦτα κατέθετο· καὶ χρόνοις ὕστερον ἐκοιμήθη κατὰ τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τὴν πόλιν ἀνεκαίνισεν· ὅθεν καὶ ἡ αὐτοῦ μνήμη συμπανηγυρίζεται τοῖς Μάρτυσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ.

Στιχ. Ζωῆς ματαίας ἐκπεραιώσας χρόνον,
Ζῇ Φλαβιανὸς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν, ὄρους τινὸς καταλαβὼν κορυφήν, καὶ οἰκίσκον μικρὸν δειμάμενος, καθεῖρξεν ἑαυτόν. Καὶ ἑξήκοντα διατελέσας ἔτη ἐν αὐτῷ, μήτε ὁρώμενος, μήτε φθεγγόμενος, ἀλλ᾽ εἰς ἑαυτὸν νεύων, καὶ τὸν Θεὸν φανταζόμενος πᾶσαν ἐκεῖθεν ψυχαγωγίαν ἐδέχετο, κατὰ τὴν προφητείαν τὴν λέγουσαν· Κατατρύφησον τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Διά δή τινος βραχέος ὀρύγματος τὴν χεῖρα προτείνων, τὴν κομιζομένην τροφὴν εἰσεδέχετο· ἵνα δὲ μὴ πρόκειται τοῖς ὁρᾶν βουλομένοις, ὡς ἔτυχεν, ἐγκάρσιον αὐτὸ ἑλικοειδῶς εἶχε κατεσκευασμένον. Τροφὴ δὲ αὐτῷ

Digitized by Google

Γκομίζετο, διάβροχα ὕδατι ὄσπρια, καὶ αὐτὰ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος σιτούμενα.

Οὕτως οὖν ὁ Ὅσιος ἐπιβιοὺς ἐν ὅλοις ἑξήκοντα ἔτεσι, μὴ παραμείψας αὐτοῦ τὸ σύνολον, μήτε τὴν τροφὴν, μήτε τὴν ὑψηλὴν ταύτην διαγωγὴν, ἐκ τούτου θαυμάτων δωρεαῖς ἐκ Θεοῦ ἐπεπλούτιστο· καὶ γὰρ δράκοντα παμμεγέθη διὰ προσευχῆς ἐθανάτωσε· καὶ ἀσπίδα ἀπέκτεινεν· ἀκρίδων πλῆθος τὴν χώραν καταβλάψαι ἐπειγομένων, διὰ προσευχῆς ἐδίωξεν· ἀπὸ νεανίσκου τινὸς δαίμονα ἀπήλασε· καὶ καρκινωθέντα μασθὸν τινὸς γυναικὸς ἐναρέτου, σφραγίδι μόνῃ, ἰάσατο· ὑπὸ κεράστου κρουσθέντα τινὰ, καὶ ἀποψύξαντα, διὰ προσευχῆς ἀνέστησεν. Οὕτως οὖν βιώσας ὁ Ὅσιος, καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, βίου βίον ἠλλάξατο, καὶ τὴν ἀγήρω καὶ ἄλυπον, ἀντὶ τῆς πολυφροντίδος ἔλαβεν, εὐφραινόμενος ἐν αὐτῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Οὗτοι ὑπῆρχε τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος· καὶ διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ ἐγκράτειαν καὶ ἐνάρετον πολιτείαν, εὐδοκίᾳ Θεοῦ, καὶ ψήφῳ τοῦ Βασιλέως, καὶ τῆς Συγκλήτου, καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, χειροτονεῖται Πατριάρχης τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας. Συγχωρήσει δὲ Θεοῦ, ἐκβάλλεται παρὰ τοῦ αἱρετικοῦ Διοσκόρου, καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ, κρατήσας τῆς πατριαρχείας χρόνον ἕνα, καὶ μῆνας δέκα, καὶ εἰς ἐξορίαν παραπέμπεται. Ἔνθα θλίψεις πολλὰς, ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑποστὰς, καὶ ἀσθενείᾳ περιπεσὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περ-
» σικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλο-
» γί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος
» εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Φαιδρῷ προσώπῳ, καὶ διανοίας καθαρότητι, Μάρτυς προορῶν τὴν μένουσάν σε χαρὰν, τῶν βασάνων κατεφρόνησας, καταξεόμενος ἀνηλεῶς, παμμάκαρ Πορφύριε.

Ὁ Νεανίας τρεῖς ἐν καμίνῳ σώσας Θεὸς, οὗτος Ἀθλοφόρε μάκαρ σε δι' αὐτὸν, ἐν πυρὶ ὁλοκαυτούμενον, σαφῶς προσδέχεται, ὡς εὐωδέστατον θῦμα Πορφύριε.

Ῥώμῃ ψυχῆς τε, κεκοσμημένος καὶ τοῦ σώματος, πᾶσαν τοῦ τυράννου Σέλευκε τὴν ἰσχὺν, καταβέβληκας πανεύφημε, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκου, ὡραιοτέρα πάσης κτίσεως, ἔφυς· τοῦ Θεοῦ γὰρ γέγονας ἀληθῶς, ἐνδιαίτημα πανάγιον. Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ ηʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νόμοις σὺ πειθόμενος Χριστοῦ, ἀπέθου ἅπαντα, πάνσοφε Σέλευκε· ὡς στρατιώτης δὲ γέγονας εὐσεβείας καὶ διδάσκαλος, καὶ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἐπιμελούμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αἴγλῃ ἀναλάμπων νοητῇ, Πρεσβύτα ἔνδοξε, Μάρτυς Θεόδουλε, καὶ δοῦλος γνήσιος γέγονας, τὸν Δεσπότην ἐκμιμούμενος· οὗ τὸν Σταυρὸν ἐπιποθῶν, σταυρὸν ὑπέμεινας. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ναὸς φανεὶς Ἰουλιανὲ, τοῦ θείου Πνεύματος, τρόπων χρηστότητι, κατακεκόσμησαι, πλήρης μὲν, εὐσεβείας καὶ πραότητος, πλήρης δὲ πίστεως ὀφθεὶς ὁλοκαυτούμενος· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἀμήτωρ ὁ Λόγος ἐκ Πατρὸς, ὑπάρχων πρότερον, ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σοῦ τὸ δεύτερον Πάναγνε, σαρκωθεὶς ὁ πρὶν ἀσώματος, δι' εὐσπλαγχνίαν βουληθεὶς, σῶσαι τοὺς ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Μόνην τὴν οὐράνιον ἔχειν, ζωὴν ποθοῦντες Ἀθλοφόροι τῶν τῆς ἐπικήρου καὶ φθαρτῆς, μεγαλοφρόνως κατεφρονήσατε· καὶ νῦν τροφῆς τῆς κρείττονος, καὶ μακαρίας ἀπολαύετε.

Ἔνδον νῦν τοῦ θείου λειμῶνος, περιχορεύετε προθύμως, τῶν ἀπαυγασμάτων τῇ πηγῇ παρεστηκότες Μάρτυρες ἔνδοξοι· ἀφ' ἧς ἀπαρυόμενοι, τὰς λαμπηδόνας καταλάμπεσθε.

Λόγῳ καθηράμενοι θείῳ, τὰς τῶν ψυχῶν ὑμῶν κηλῖδας, καὶ τοὺς δερματίνους χιτῶνας, διὰ βασάνων ἀποδυσάμενοι, πανευπρεπὲς ἱμάτιον, τοῦ σωτηρίου ἠμφιάσασθε.

Πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν παναοίδιμόν σου μνήμην, τῆς δωδεκαρίθμου χορείας, νῦν μεμνημένη, πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστὸν, τῆς μετὰ σοῦ σκηνώσεως, ἀξιωθῆναι καθικέτευσον.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ τοῦ μόνου Δεσπότου, πάντων κτισμάτων ὑπερτέρα, πέφηνας Παρθένε

Digitized by Google

Μαρία· διὸ πιστοί σε πάντες πανάμωμε, ἀεὶ ἐπαγαλλόμενοι, ἐν ὑμνῳδίαις μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δῶρον, ὁ Χριστὸς πλουτοποιόν, σὲ τῇ οἰκουμένῃ παρέσχεν, ὡς εὐεργέτης Θεός, δῶρόν σου τὸ τίμιον αἷμα Θεόδωρε, δι' αὐτὸν ἐκχεόμενον, καὶ θεοσεβείας, ζήλῳ προσφερόμενον, αὐτῷ δεξάμενος· ᾧ νῦν εὐσεβεῖ παῤῥησίᾳ, Μάρτυς παριστάμενος πάντα, τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας διάσωσον.

Πύργος, χρηματίζεις ἀσφαλής, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποκρουόμενος, πρόμαχος ἀήττητος τῶν εὐφημούντων σε, ὀξυτάτη ἀντίληψις, θερμὴ προστασία, σύντομός τε λύτρωσις, κοινὴ βοήθεια, πρέσβυς δυνατώτατος μάκαρ, ῥύστης ἑτοιμότατος πάντων, τῶν πιστῶς αἰτούντων σε Θεόδωρε.

Ἔχων, τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς, καὶ τὸ τῆς ἀφέσεως ὕδωρ, Χριστὸν εὐΐλατον, Μάρτυς ἀληθέστατος, αὐτοῦ γενόμενος, τῶν χειμάῤῥων με λύτρωσαι. τῶν τῆς ἀνομίας· ὕδωρ μοι κατεύνασον, τὸ ἀνυπόστατον· παῦσον, πειρασμῶν καταιγίδας· σῶσον πρὸς τὴν ἄνω γαλήνην, ἀξιομακάριστε Θεόδωρε.

Δόξα, Ἦχος β'.

Θείων δωρεῶν ἐπώνυμόν σε γεραίρω, τρισμάκαρ Θεόδωρε· τοῦ φωτὸς γὰρ τοῦ θείου, ἄδυτος φωστὴρ ἀναδειχθείς, κατέλαμψας ἄθλοις σου τὴν σύμπασαν κτίσιν· τοῦ πυρὸς ἀκμαιότερος φανείς, τὴν φλόγα κατέσβεσας, καὶ τοῦ δολίου δράκοντος, τὴν κάραν συνέτριψας· διὸ ἐν τοῖς ἄθλοις σου, Χριστὸς ἐπικαμφθείς, ἐστεφάνωσε τὴν θείαν κάραν σου, Μεγαλομάρτυς Ἀθλητά. Ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δέξαι, τὴν ἱκέσιον ᾠδήν, τῶν σῶν οἰκετῶν Θεοτόκε, ἥν σοι προσάγομεν. Δέσποινα διάσωσον, ἀπορουμένους ἡμᾶς, καὶ κινδύνων ἐξάγαγε, τὴν ποίμνην σου ταύτην, πίστει σοι προσπίπτουσαν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ· σὺ γὰρ τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, ἔχεις παῤῥησίαν ὡς Μήτηρ, ἐκτενῶς πρεσβεύειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς κριόν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν; τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάβασιν Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Τὴν θεοδώρητον χάριν, τῶν θαυμάτων σου Μάρτυς Θεόδωρε, πᾶσιν ἐφαπλοῖς τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι, δι' ἧς εὐφημοῦμέν σε λέγοντες· Αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, θεραπεύεις νοσοῦντας, πενομένους πλουτίζεις, καὶ διασώζεις πλέοντας· μάταιον δρασμὸν ἐπέχεις οἰκετῶν, καὶ ζημίαν φανέρωσιν ποιεῖς, τοῖς συληθεῖσιν Ἀθλητὰ καὶ στρατιώτας παιδεύεις τῆς ἁρπαγῆς ἀπέχεσθαι· νηπίοις χαρίζῃ συμπαθῶς τὰ αἰτήματα· θερμὸς εὑρίσκῃ προστάτης τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὸ ἱερὸν μνημόσυνον· μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν, Ἀθλητὰ ἱερώτατε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου τὸ μαρτύριον, αἴτησαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Νέον, οὐρανὸν κοινοφανῆ, οἱ τοῦ οὐρανίου αὐτόπται, σὲ καθορῶντες Θεοῦ δόξαν διηγοῦνταί σοι, οὐρανομήκη πρὸς γῆν, καὶ χειρῶν αὐτοῦ ποίησιν, ἀγγέλλουσι κόσμῳ, ἔχοντες στερέωμα, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ· φθόγγος γὰρ ὁ τούτων ἐξῆλθε, μέχρι τῆς περάτων Παρθένε, τόκον κηρυττόντων σὸν τοῖς ἔθνεσι.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμνάς, Ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἑώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς· καὶ δακρύουσα ἔλεγε. Πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ῥῆξαι καὶ θανάτου λυτρῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου Μακρόθυμε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὁλοκαυτωθείς, ὡς ἄρτος ἡδὺς τῇ

Digitized by Google

Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς προσκαλουμένους σε σῶζε παμμάκαρ.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰ-
» γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραη-
» λίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ᾄσωμεν.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα Μάρτυς Χριστοῦ, διηγωνισμένος, καὶ τὸν δρόμον τετελεκὼς, τὴν πίστιν τηρήσας τῆς ἐνθέου, δικαιοσύνης εὗρες στέφανον.

Οὐράνιος Ἔνδοξε χορευτὴς, σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις, χρηματίζων τοὺς ἐπὶ γῆς, σὲ προσκαλουμένους ἐκ κινδύνων, καὶ περιστάσεων ἐκλύτρωσαι.

Ὑπερφυῆ δόξαν παρὰ Χριστοῦ, λαβὼν Ἀθλοφόρε, τὴν γῆν πᾶσαν περιπολεῖς ῥυόμενος πάντας τοὺς ἐν πίστει, μετ' εὐλαβείας ἀνυμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ Λόγον ἡ τοῦ Πατρὸς, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα καταπράϋνον.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Πῦρ τὸ τῶν βασάνων σε, οὐ κατεπτόησεν· ὅθεν πῦρ, τῶν πειρασμῶν, τῶν σοὶ προσφευγόντων, καταπαύεις Θεόδωρε.

Ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς κατεχούσης με θλίψεως, Μάρτυς Χριστοῦ, πᾶσαν ὁμαλίζων, τὴν τοῦ βίου τραχύτητα.

Ὅλην τὴν καρδίαν μου, καὶ τὴν διάνοιαν τείνω σοι, καὶ τὴν ψυχὴν, τῆς σῆς Ἀθλοφόρε, βοηθείας δεόμενος.

Θεοτοκίον.

Στῆσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν ἁγνὴ τάραχον, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κατευθύνουσα κίνησιν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Θεϊκὴν πανπευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεράπευσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος· οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε, Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Κυβερνήτην προβάλλομαι, σὲ Θεοῦ θεράπον, σύ με κυβέρνησον, τῷ ἱστίῳ τῷ τοῦ Πνεύματος, καὶ ταῖς θείαις αὔραις παναοίδιμε.

Ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς παμμάκαρ Θεόδωρε, τοὺς ἐν πίστει μακαρίζοντας, καὶ τὴν θείαν μνήμην σου γεραίροντας.

Λιτανεύων Θεόδωρε, τὸν ἀγαθοδότην καὶ μεγαλόδωρον, τοὺς ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως, τεταπεινωμένους ἐπανόρθωσον. Θεοτοκίον.

Ὑπὸ χρόνον γενόμενον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, Θεομῆτορ ἡμῖν τέτοκας· ὃν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε:

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡ-
» μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Digitized by Google

Μαρτύρων πεφηνὼς ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυς Χριστοῦ, τῶν πιστῶν βοήθεια, γενοῦ καὶ τεῖχος ἀκράδαντον.

Ἑνώσει ἀπολαύων τῇ κρείττονι, τῶν ὑπὲρ νοῦν, ἀγαθῶν Θεόδωρε, τοὺς σὲ τιμῶντας διάσωσον.

Νυττόμενος τῷ φίλτρῳ τοῦ Κτίσαντος, τὴν τῶν κτιστῶν, ἀπώσω προσπάθειαν, καὶ τῷ Θεῷ εὐηρέστησας.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες Παρθένε πανάμωμε, Θεὸν Λόγον, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὑπέρμαχος πεφυκὼς, τῆς εὐσεβείας θερμότατος, καὶ πλάνης στηλιτευτὴς, εἰδώλων γενόμενος δαιμόνων φαντάσματα, καὶ παθῶν εἰκόνας, τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον.

Στερέωμά μου γενοῦ, καὶ τεῖχος Μάρτυς ἀσάλευτον, τὸ ἀσθενὲς καὶ σαθρὸν, τὸ τῆς διανοίας μου, στηρίζων Θεόδωρε, ταῖς σαῖς προστασίαις καὶ φυλάττων ἀδιάπτωτον.

Στρατείας φθοροποιοῦ, καὶ φθειρομένης, ἠλόγησας· στρατείαν δὲ τῆς ζωῆς παμμάκαρ Θεόδωρε, τελείως ἠγάπησας, ἐν ᾗ νικηφόρος, ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἐξέλαμψεν ἐκ Σιὼν, ἡ τοῦ Ὑψίστου εὐπρέπεια, τὸ πρόσλημμα τῆς σαρκὸς, καθ' ἕνωσιν ἄφραστον, ἐκ σοῦ Ἀειπάρθενε, περιβεβλημένη, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Αὐτόμελον.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχούμενον εὐχαρίστως ἐν πίστει ὑμνοῦμέν σε· ὅτι δώρημα θεῖον δεδώρησαι τὸν γενναῖον τοῖς ἄθλοις Θεόδωρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριστον, ὡς ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας, καὶ λαμπρὸν στεφανίτην σου Χριστὲ ὁ Θεός· ὑπὲρ οὗ μέχρι τέλους ἀντέσχεν, ἀθλῶν ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

Στίχοι.

Τήρων, ὁ δηλῶν ἀρτίλεκτον ὁπλίτην,
Θεῷ πρόσεισιν, ἀρτίκαυστος ὁπλίτης.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ πυρὶ Τήρωνα φλεγέθουσιν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξίμου τῶν βασιλέων, ἐκ Μητροπόλεως Ἀμασείας ὁρμώμενος, ἐκ χωρίου λεγομένου Χουμιαλῶν. Ἄρτι δὲ τῇ στρατιᾷ τῶν Τηρώνων καταλεγεὶς, καὶ ὑπὸ τὴν τάξιν τοῦ Πραιποσίτου Βρύγκα τυγχάνων, παρ' αὐτοῦ εἰς ἐξέτασιν κατέστη, τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, καὶ τὰ σεβάσματα τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἄψυχα ξόανα καὶ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, καταχλευάσας. Καὶ καιροῦ δοθέντος αὐτῷ εἰς διάσκεψιν, οὐκ ἐν ἀπραξίᾳ τοῦτον, ἀλλὰ τὴν μεγίστην τῶν πραγματειῶν ἐξετέλεσε. Τὸ γὰρ εἴδωλον τῆς τῶν θεῶν μητρὸς, ὡς Ἕλληνες ληρωδοῦσι, κατέφλεξεν. Ὅθεν συσχεθεὶς, καὶ αὐτουργὸς γενέσθαι ὁμολογήσας τοῦ ἐμπρησμοῦ, πρῶτον μὲν κρεμασθεὶς ξέεται, εἶτα, εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ ἐν αὐτῇ τελειοῦται.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίου, ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς πρώτης τῶν Νηστειῶν ἑβδομάδος, ὅτε καὶ τὸ θαῦμα γέγονε παρ' αὐτοῦ τῶν κολύβων, ῥυσαμένου τὸν ὀρθόδοξον λαὸν ἐκ τῆς μεμιασμένης βρώσεως τῶν εἰδωλοθύτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μαριάμνης, ἀδελφῆς τοῦ Ἁγίου Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχ. Ἀφεῖσα τὴν γῆν Μαριάμνη παρθένος,
Τὸν ἐκ Μαρίας Παρθένου Χριστὸν βλέπει.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ, παραγενόμενος ὁ Ἅγιος Φίλιππος, μετὰ καὶ τοῦ Βαρθολομαίου καὶ Μαριάμνης τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, εἰς Ἱεράπολιν, καὶ διὰ τὸ κηρύξαι τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ κρεμασθεὶς καὶ τελειωθεὶς, ηὔξατο πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ κατεχώθησαν εἰς τὴν γῆν ὅ, τε Ἀνθύπατος, καὶ οἱ ὑπ' αὐτόν· οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, παρεκάλεσαν τὸν Ἅγιον Βαρθολομαῖον, καὶ τὴν Ἁγίαν Μαριάμνην, κρεμαμένους καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ καταποντισθῶσι. Καὶ ἐδυσώπησαν αὐτοὶ τὸν Ἅγιον Φίλιππον, καὶ οὐ κατεπόντισεν αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς καταποντισθέντας ἐξήγαγε. Τὸν δὲ Ἀνθύπατον, καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα Ἔχιδναν, ἀφῆκε κάτω. Τότε ἀπελύθησαν ὁ Βαρθολομαῖος καὶ ἡ Μαριάμνη. Καὶ ὁ μὲν Βαρθολομαῖος, ἀπελθὼν εἰς Ἰνδίαν τὴν Εὐδαίμονα, σταυρωθεὶς τελειοῦται. Ἡ δὲ Μαριάμνη, ἀπελθοῦσα εἰς Λυκαονίαν, καὶ κηρύττουσα τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς βαπτίσασα, ἐτελειώθη ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξιβίου.

Στίχ. Τὸν Αὐξίβιον οὐ παρόψεται λόγος,
Φανέντα ληξίβιον ἐξ ἐναντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοστηρίκτου· καὶ Μνήμη τῆς εὑρέσεως τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου.

Στίχ. Τὴν γῆν ὀρύξας ὡς δικέλλῃ τῷ λόγῳ,
Μηνᾶν ἐκεῖθεν ἐκφέρω κεκρυμμένον.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Βασιλείου τοῦ φιλοχρίστου βασιλέως, ὁ μακάριος Μηνᾶς, μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπιστὰς τινὶ ἀνδρὶ, Φιλομμάτῃ λεγομένῳ, καὶ τῇ τῶν Κανάτων (ἄλλ. Ἰκανάτων) κατειλεγμένῳ σχολῇ, ὡς αὐτὸς εἴη Μηνᾶς ὁ Καλλι-

Digitized by Google

κέλαδος, ὁ ὑπὸ γῆν κρυπτόμενος, ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀκρόπολιν αἰγιαλῷ, καταμηνύει, καὶ τὸν τόπον ὑποδεικνύει δακτύλῳ, καθ' ὃν ἦν κείμενος. Ὁ δὲ φιλόθεος οὗτος ἀνὴρ, ὀρθριώτερον ἀναστὰς, Μαρκιανῷ τῷ Νουμερίῳ, φίλῳ αὐτοῦ ὑπάρχοντι, τὰ ὁραθέντα μηνύει ἀκριβῶς. Οὗτος δὲ πάλιν τὰ ἀκουσθέντα δῆλα ποιεῖ τῷ Βασιλεῖ, καὶ αὐτίκα κατὰ τὸν δηλωθέντα τόπον στρατιῶται ἐξαποστέλλονται. Οἵτινες διασκάψαντες τάχιον, εὗρον σιδηρᾶν λάρνακα, ἐν ᾗ ἦν τὸ μαρτυρικὸν σῶμα. Ἀλλὰ καὶ γραφὴν σὺν αὐτῇ ἐπὶ πλακὸς ἐγκεκολαμμένην, καὶ δηλοῦσαν ἐκεῖ κατατεθεῖσθαι τὸν Μάρτυρα, ἐν ᾧ ᾑρετίσατο τόπῳ. Ψηφίσαντες οὖν κατὰ τῆς πλακὸς γραφὴν, εὗραν παρῳχηκότας χρόνους τετρακοσίους· ὅθεν καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστίαν πανδημεὶ ἐξέπεμψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένων Βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Σὲ ζωῆς μου προστάτην, καὶ συλλήπτορα φέρω τῆς σωτηρίας μου, καὶ φύλακα Θεόφρον, ἀσφάλειαν διδόντα, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς τερπνότατον θῦμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ἱερώτατον, προσήνεγκας Παμμάκαρ καὶ πυρὶ τῶν βασάνων, ὁλοκαύτωσας ἔνδοξε· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζωτικῆς ἐπιπνοίας, ἐμφορούμενος Μάκαρ τοῦ Θείου Πνεύματος, τὰ πνεύματα, διώκεις, τὰς νόσους θεραπεύεις, καὶ κραυγάζεις γηθόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρός σου προῆλθε, σαρκωθεὶς ὁ τῶν ὅλων Παρθένε Κύριος· διό σε Θεοτόκον, φρονοῦντες ὀρθοδόξως, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Παντοδαπαῖς Πανεύφημε, τρικυμίαις κυκλούμενοι, καὶ ταῖς συμφοραῖς τοῦ βίου συνεχόμενοι, προστάτην ὀξύτατον, καὶ συνεργόν γινώσκοντες, πάντες οἱ πιστοί σε, πρεσβευτὴν τῷ Δεσπότῃ, προσάγομεν βοῶντες· Μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, τὴν πάνσεπτόν σου μνήμην.

Ἁμαρτιῶν ἁλύσεσι, δεδεμένος Πανόλβιε, καὶ ταῖς τῶν πταισμάτων μου σειραῖς πεδούμενος, προσφεύγω τῇ σκέπῃ σου, στεφανηφόρε λύσιν αἰτῶν· ἀλλ' ὡς θαυμαστὴν, πρὸς τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, Θεόφρον παῤῥησίαν, κεκτημένος δυσώπει, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικαῖς λαμπόμενος, ἀγλαΐαις πανεύφημε, ταῖς Ἀγγελικαῖς συνηριθμήθης τάξεσι· μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ συγχορεύων Μάρτυς ἀεὶ, Θαυματοποιΐαις, ἰαμάτων φαιδρύνεις, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ πιστῶς μελῳδοῦντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μετὰ σαρκὸς ὡμίλησε, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὔσπλαγχνος, ὁ Δημιουργὸς καὶ Λυτρωτὴς τῆς κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε, Θεογεννῆτορ ταύτην λαβών· ὅθεν Θεοτόκον, οἱ Πιστοί σε κυρίως, δοξάζομεν βοῶντες, καὶ πιστῶς μελῳδοῦντες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
» Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν,
» διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, τὴν ὑψηλοτέραν
» τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολο-
» γίαις μεγαλύνομεν.

Ἄγρυπνόν σε φύλακα, Μεγαλομάρτυς κεκτημένοι, τῶν δυσμενῶν κακόνοιαν, εὐχερῶς ἀπελαύνοντα, καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις τὴν εἰρήνην βραβεύοντα, ἀθλοφόρε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Κράτος σοι δεδώρηται, κατὰ δαιμόνων ὁ Δεσπότης· πάθη δὲ ψυχῆς καὶ σώματος, θεραπεύεις Μακάριε, πανευσεβεστάτῃ παῤῥησίᾳ, δεόμενος τοῦ Σωτῆρος· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Αἴγλην τὴν τρισήλιον, καὶ ἑνιαίαν ἐποπτεύων, μίαν ἐν τρισὶ Θεότητα, καὶ ἀρχὴν ὑπεράρχιον, τὸν ἀγαθοδότην πηγὴν ἀγαθότητος, Ἀθλοφόρε, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με Πανάμωμε, τῆς νοητῆς αἰχμαλωσίας, λύτρον ἀντιδοῦσα Δέσποινα, τοῦ Υἱοῦ σου τὴν σταύρωσιν, τὴν ὑπὲρ τῆς πάντων γενομένην λυτρώσεως, καὶ εἰρήνης καὶ σωτηρίας τῶν ὑμνούντων σε.

Digitized by Google

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῖς πᾶσι τὰ χαρίσματα, τῶν ἰαμάτων Ἅγιε, σὺ δαψιλῶς παροχεύεις Θεόδωρε ἀθλοφόρε· ὡς ἔχων δὲ πρὸς Κύριον, τὴν παῤῥησίαν πάντοτε, τοὺς ἐκ θερμῆς σε πίστεως, προσκαλουμένους προφθάνεις, καὶ διασώζεις παμμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἄχραντε, βαστάσασα τὸν Κύριον, τὸν τῇ ἀχράντῳ παλάμῃ, διακρατοῦντα τὰ πάντα, αὐτὸν θεομακάριστε, ἱκέτευε ῥυσθῆναί με, χειρὸς δολίου δράκοντος, τοῦ ἀναιδῶς σπαράττοντος, τὴν ταπεινήν μου καρδίαν εἰς ἡδονὰς ψυχοφθόρους.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ τρία ταῦτα Προσόμοια Στιχηρὰ, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ θείου Μάρτυρος, εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, φιλέορτα τιμῶντες, φαιδρὰν ἑορτὴν, τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ᾀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὸν ἀριστέα τῆς ἄνω, στρατολογίας Πιστοὶ, ὡς καρτερὸν ὁπλίτην, τῆς ἡμῶν πολιτείας, συμφώνως συνελθόντες, ᾠδαῖς μυστικαῖς, εὐφημήσωμεν λέγοντες· Ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, ὑπερεύχου τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον, καὶ τὴν λαμπρότητα, ἀθλητικοῖς καμάτοις, σεαυτῷ θησαυρίσας, πάσῃ σου ἰσχύϊ, δῶρον δεκτὸν, τῷ Χριστῷ προσενήνοχας, ἀναπληρῶν ἐν τοῖς ἔργοις μετὰ σπουδῆς, τὴν θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἁγιωσύνης δωρεὰ, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ κόσμῳ Θεόδωρε· Χριστὸς γάρ σου σοφὲ, τὴν μνήμην ἐδόξασεν, ἐν ᾗ συμφώνως οἱ πιστοὶ, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν ἄθλων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς λῃστρικαῖς τῶν Δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κείμενον, ὅλων ἀνενέργητον Παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντοτε, τοῦ ἀσώτου βίου, σοῦ ἐλέους προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκεψαι, ἡ τῶν πεπτωκότων ἀνόρθωσις, καὶ δώρησαι τὴν ἴασιν, καὶ τὴν σωτηρίαν μοι Δέσποινα, ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου ἄχραντε, μόνη Μητροπάρθενε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον ὡς ἑώρακε, μητρικῶς ὠλόλυζε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα· Τί τὸ ὅραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρέδωκε, καὶ κατακρινοῦσι, θανάτῳ τὴν ἁπάντων σε ζωήν· ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν εὐσεβῶς καθοπλισθεὶς, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ λογικῆς λατρείας, μυστικῶς ὑπερμαχῶν, τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδώλων τὸ δυσσεβὲς, καὶ τῶν τυράννων τὸ ἀπηνὲς ἀσθενὲς ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασάνων, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός· ἀλλ' ὢ θείων δωρεῶν, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὅλος ὁ βίος μου ἄσωτος, ἡ δὲ ψυχὴ ἀσελγὴς, καὶ τὸ σῶμα παμμίαρον, καὶ ὁ νοῦς ἀκάθαρτος, καὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα, καὶ ὅλος ὄντως, εἰμὶ ὑπεύθυνος, τῆς καταδίκης καὶ κατακρίσεως. Ποῦ νῦν πορεύσομαι; καὶ πρὸς τίνα φεύξομαι, εἰ μὴ πρὸς σέ; Δέσποινα σπλαγχνίσθητι, καὶ δεῦρο σῶσόν με.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὢ μυστηρίου φρικτοῦ! ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, ἐν μέσῳ δύο, λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησε· κλαίουσα ἔλεγεν· Οἴμοι! τέκνον φίλτατον, πῶς σε δεινὸς, δῆμος καὶ ἀχάριστος, σταυρῷ προσήλωσε;

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἐμφιλοσοφώτατα τὸν νοῦν, Λέων παμμακάριστε, σὺ τῶν παθῶν αὐτοκράτορα, ἀπεργασάμενος ἀρετῶν ἰδέαις, καὶ ἠθῶν σε-

Digitized by Google

μνότητι, εἰκόνα τῆς ψυχῆς ἐζωγράφησας· διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ αἰτήσασθαι.

Θρασύτητα Λέοντος, Χριστοῦ δυνάμει πανόλβιε, δυναμωθεὶς οὐ κατέπτηξας, ἀλλ' ἐξεφαύλισας, Ἱεράρχα τούτου, τῆς ψυχῆς τὸ ἄσατον, καὶ γνώμην ἀληθῶς τὴν ἀγνώμονα, καὶ τῆς αἱρέσεως, τὴν τελείαν ἀθεότητα, καὶ τῶν τρόπων, τὸ δόλιον φρόνημα.

Προσθήκη ἐγένου τοῖς Πιστοῖς, Ἱερεῦ πανόλβιε, τοῖς Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι· καὶ γὰρ ἀήττητος, ἐν ἀγῶσιν ὤφθης, ἀρραγὴς ἀκλόνητος, ὡς πύργος εὐσεβείας καὶ πρόβολος, ὀρθοδοξότατα, δογματίζων καὶ σαφέστατα, τοῦ Κυρίου, τὴν ἄφραστον γέννησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πηγήν σε γινώσκομεν ζωῆς, ἀϊδίου Δέσποινα· τὴν ξηρανθεῖσαν οὖν πάθεσι, ψυχήν μου ζώωσον, ἐν τῇ χάριτί σου, καὶ πηγάζειν νάματα, σωτήρια ἀεὶ παρασκεύασον· καὶ νῦν μοι στάλαξον, τῇ πρεσβείᾳ σου τὴν ἄφεσιν, τῶν πταισμάτων, καὶ κάθαρον δέομαι.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν Ὀρθοδόξων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Λέων σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῷ πανσόφῳ Λέοντι τοὺς ὕμνους πλέκω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
» λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ὅτι
» μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Τῷ τῆς ἱερωσύνης, χρίσματι Παμμάκαρ σεμνυνόμενος, κατεκόσμησας ταύτην, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις πανόλβιε.

Ὥριμον ὥσπερ βότρυν, Πάτερ ἀποθλίψας τὴν διάνοιαν, εὐφροσύνης κρατῆρα, τῆς σοφίας σου πᾶσι προτέθεικας.

Πέτρου τοῦ Κορυφαίου, θρόνου κληρονόμος ἐχρημάτισας, τὴν αὐτοῦ ἔχων γνώμην, καὶ τὸν ζῆλον Θεόφρον τῆς πίστεως.

Αἴγλῃ τῶν σῶν δογμάτων, τῶν αἱρετικῶν τὸν σκοτεινότατον, διεσκέδασας γνόφον, Ἱεράρχα Κυρίου θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Νόμου τῇ παραβάσει, κατακεκριμένον τὸν πρωτόπλαστον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, Θεομῆτορ ἁγνὴ ἠλευθέρωσας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Στήλην ὀρθοδοξίας, τῇ τοῦ Χριστοῦ πάνσοφε, Λέων Ἐκκλησίᾳ, προθύμως φέρων ἀνέστησας, ἥνπερ κατέχουσα, αἱρετικῶν τὰς ἀθέους, διαλύει φάλαγγας, καὶ τὰ συστήματα.

Οὐρανίῳ καὶ θείας, ἐμφορηθεὶς χάριτος, τῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων, Πάτερ προΐστασο, πάσαις μαχόμενος, αἱρετικῶν ταῖς ἀθείοις γλωσσαλγίαις ἔνδοξε, Λέων πανόλβιε.

Φωτὶ τῷ λαμπροτάτῳ, καταυγασθεὶς Ὅσιε, τὸν τῆς ἀπορρήτου, καὶ θείας ἐνανθρωπήσεως, λόγον ἐτράνωσας, διπλῆν εἰπὼν τὴν οὐσίαν, καὶ διπλῆν ἐνέργειαν, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης ὡς νύμφη, παρθενικοῖς κάλλεσι, κεχαριτωμένη Παρθένε, Μήτηρ ἀνύμφευτε. πάσης γὰρ κτίσεως, σὺ κεχαρίτωσαι πλέον, ὡς τὸν πάντων αἴτιον, Λόγον κυήσασα.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασι, περιαστράπτων, φέγγος ἔλαμψας ὀρθοδοξίας, καὶ αἱρέσεων τὸ σκότος ἐμείωσας· καὶ μεταστὰς ἐκ τοῦ βίου πανόλβιε, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς κατεσκήνωσας. Λέων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γῆν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Digitized by Google

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος, ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης, » τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκοῦ» σθαι, θεοπτικῶς κατενόησεν ἐν φόβῳ, καὶ » ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Λέων σὺ ὡς ἀληθῶς, Παμμάκαρ ὤφθης, τὰς συγχυτικὰς, ἀλώπεκας διώκων, βασιλικῷ τῷ βρυχήματι καταπλήττων, τῶν ἀσεβούντων τὰ νοήματα.

Ἔκρυψας τῇ προβολῇ, τῶν σῶν δογμάτων, τῶν θεοστυγῶν αἱρέσεων τὰ ἴχνη, τὴν κεκρυμμένην ἀλήθειαν ἀνιχνεύσας, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ὄρθρος ἐκ δυσμῶν, ἀνέτειλας τρισμάκαρ, τόμον εὐσεβῶν, δογμάτων ὡς ἀκτῖνας, τῇ Ἐκκλησίᾳ Θεόφρον ἐξαποστέλλων, καὶ καταυγάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον ὁρμὰς, Παρθένε τῶν παθῶν μου, παῦσον ἀγαθὴ, τὸν σάλον τῶν πταισμάτων, τῆς ἁμαρτίας τὸν κλύδωνα σῇ γαλήνῃ, Θεογεννῆτορ ἀφανίζουσα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου » τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ » ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον· ἀλλ' ἐπίστρε» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, » τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τῆς διπλῆς ἐνεργείας, κήρυξ ἐχρημάτισας τῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· ἐνεργεῖν γὰρ ἔφης ἑκατέραν μορφὴν ὅπερ ἔσχηκε, μετὰ τῆς ἑτέρας, καὶ συγκειμένης κοινωνίας, Ἱεράρχα θεόφρον μακάριε.

Ἰσοδύναμον ὄντα, τῷ Γεγεννηκότι τὸν Λόγον ἐγνώρισας· ὡς δὲ σάρκα τοῦτον, γεγονότα Τρισμάκαρ ἐπίστευσας· καταλλήλως ἔφης, τὰ τῆς σαρκὸς ἴδια πράττειν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως ἀμφότερα.

Θεοτοκίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, μόνῳ γινωσκόμενον Θεῷ Μυστήριον, τὸ βροτὸν γενέσθαι, τὸν τῶν ὅλων κτισμάτων δεσπόζοντα, καὶ σαρκὶ πλακῆναι, δίχα τροπῆς ἐκ σοῦ Παρθένε, καθωράθη τὸ πέρας δεξάμενον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ » ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν » ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ » προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ὁ Πέτρου νῦν τοῦ σεπτοῦ διάδοχος, καὶ τὴν τούτου προεδρείαν πλουτήσας, καὶ τὸ θερμὸν, κεκτημένος τοῦ ζήλου, θεοκινήτως τὸν τόμον ἐκτίθεται, αἱρέσεων συγχυτικῶν, τὸν φυρμὸν καὶ τὴν κρᾶσιν συγχέοντα.

Υἱὸν ἕνα τὸν Χριστὸν καὶ Κύριον, πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, καὶ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου ταχθέντα, καὶ πεφηνότα ἡμῖν ὁμοούσιον, ἐκήρυξας ὑπερφυῶς, Λειτουργὲ τῶν ἀῤῥήτων θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Σὲ Πάναγνε σωτηρίας πρόξενον, οἱ Πιστοὶ ὁμολογοῦντες βοῶμεν· Χαῖρε τεμνή· χαῖρε νύμφη Παρθένε· χαῖρε τὸ ὄρος Θεοῦ τὸ κατάσκιον· τὸ κόσμῳ γὰρ σὺ τὴν χαρὰν, τὴν ἀκλόνητον ὄντως ἐπήγασας.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐπὶ θρόνου Ἔνδοξε, ἱερωσύνης καθίσας, καὶ λεόντων στόματα, τῶν λογικῶν ἀποφράξας, δόγμασιν ἐν θεοπνεύστοις σεπτῆς Τριάδος, ηὔγασας φῶς τῇ σῇ ποίμνῃ θεογνωσίας· διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ τρισήλιον φῶς, τὴν τρισαγίαν δύναμιν, Θεότητα μίαν, καὶ μίαν οὐσίαν, ταύτην κηρύξας, χείλη τὰ δόλια εἰς τέλος ἐνέφραξας αἱρετιζόντων, Λέων Θεόσοφε· ὅθεν τὴν ἁγνὴν Χριστοῦ λοχεύτριαν, Θεοτόκον ὁμολογήσας, τοῦ Νεστορίου τὴν ὀφρὺν καὶ φληνάφειαν καθεῖλες. Διὰ τοῦτο ἐγνώσθης ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι.

Ψυχὴν ὁ θεῖος ἐξερεύγεται Λέων,
Καὶ δαιμόνων φάλαγξιν ἐμβάλλει φόβον.

Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ τε Λέων ἠρεύξατο θυμόν.

Digitized by Google

Οὗτος ὁ θαυμάσιος Πατὴρ ἡμῶν Λέων, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ σωφροσύνην καὶ καθαρότητα, καὶ τοῦ βίου εἰλικρινές, Πρόεδρος τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης παρὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος προχειρίζεται. Ὅς, βίον θεάρεστον καὶ ἀκίβδηλον ἐπιδειξάμενος, καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ποίμνιον ὁσίως ποιμάνας, ἔτι καὶ τὰς τῶν αἱρετικῶν βλασφημίας ἠφάνισε τέλος, κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα Πατέρων, ἐν Χαλκηδόνι συγκροτηθείσης, καὶ πολλὰ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἐκτεθειμένης, καὶ τῶν μίαν ἐνέργειαν καὶ θέλησιν ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν φληναφούντων αἱρετικῶν ἀνατρεπούσης τὰ δόγματα.

Ἔτι δὲ τῶν θεοστυγῶν ἐκείνων μαχομένων τῇ ἀληθείᾳ, καὶ ἀνασκευάζειν πειρωμένων τὰ τῶν θείων Πατέρων θεόπνευστα δόγματα ὁ μακάριος οὗτος, ἱκεσίᾳ τῆς Συνόδου πάσης ἐπικαμφθείς, καὶ ἐν πολλαῖς ἡμέραις νηστείᾳ καὶ ἀγρυπνίᾳ καὶ προσευχῇ συντόνῳ πρὸς Κύριον χρησάμενος, καὶ παρὰ τοῦ ζωοποιοῦ Πνεύματος ἐμπνευσθείς, ἐγγράφως περὶ τῶν τηνικαῦτα ζητούντων ἐξέθετο, διπλῆν ἐνέργειαν καὶ δύο θελήματα ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν διαῤῥήδην ἀνακηρύξας, καὶ ταῦτα δι' ἐπιστολῆς ἐκπέμψας εἰς τὴν Σύνοδον. Ἥνπερ ἡ πληθὺς τῶν Ὁσίων Πατέρων δεξαμένη, καὶ ταύτην ὀρθοδοξίας στήλην ἡγησαμένη, καὶ ὡς ἀπὸ στόματος Θεοῦ τὴν γραφὴν ἐξενεχθῆναι πιστεύσασα, καὶ ταύτῃ οἷον ἐπαναπαυσαμένη, θαρσαλεώτερον κατὰ τοῦ στίφους ἀντέστη τῶν αἱρετικῶν καὶ τούτων τὰς πολυπλόκους μηχανὰς ἐτρώσατο· καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ Ἱερώτατος διελύετο σύλλογος. Ὁ δὲ θεσπέσιος Λέων, ἔτι διαρκέσας τῷ βίῳ, καὶ ὡς φωστὴρ ταῖς ἀρεταῖς διαλάμψας, ἐν βαθεῖ γήρᾳ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λέοντος καὶ Παρηγορίου, ἀθλησάντων ἐν Πατάροις τῆς Λυκίας.

Στίχ. Παρηγόριος σάρκα δοὺς εἰς αἰκίας,
Ἔχει παρηγόρημα τὰ στέφη μέγα.

Ἕλκων ἄνωθεν ἰσχὺν ἐκ Θεοῦ Λέων,
Ἕλξεις βιαίας ὡς λέων ἐκαρτέρει.

Τούτων, ὁ μὲν μακάριος Παρηγόριος, πολλαῖς τιμωριῶν ἰδέαις τὸν τῆς ἀφθαρσίας στέφανον ἐκομίσατο, καὶ ἐν Χριστῷ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ ἀοίδιμος Λέων, μόνος ἀπολειφθείς, καὶ τὸν χωρισμὸν τοῦ Μάρτυρος ἐννοῶν, ἔστενε καὶ ἀπωλοφύρετο, ὡς μὴ τῶν αὐτῶν τετυχηκὼς στεφάνων, κοινῆς αὐτοῖς προκειμένης τῆς ὁδοῦ. Ὅθεν ἐξελθὼν ἐπὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐῤῥιμμένον ἦν τὸ τοῦ Μάρτυρος Παρηγορίου σῶμα, τὴν καρδίαν ἐφλέχθη, τούτῳ ἐπιδακρύσας. Εἶτα ἐκεῖθεν ἐκκλίνας, ἔρχεται ἐν ᾧ ἡ πανήγυρις ἐτελεῖτο τῶν Εἰδωλολατρῶν.

Οὗτος δὲ ἀσκητικὸν βίον μετελθών, πολὺς ἦν τὸν ζῆλον. Καὶ ἰδὼν τοὺς λύχνους καὶ τοὺς κηροάπτας διακαιομένους, ταῖς χερσὶ συνέτριψε καὶ κατεπάτησεν. Ἐκ τούτου κρατηθείς, τῷ τῆς πόλεως Ἐπιτρόπῳ παρέστη. Καὶ ἐρωτηθείς, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν κηρύξας, μαστίζεται βουνεύροις ὠμοῖς σφοδρῶς καὶ ἀμέτρως. Ὁ δὲ ταῖς βασάνοις, ὡς ἄλλου πάσχοντος, ἐνεκαρτέρει. Εἶτα παραδοθεὶς τοῖς δημίοις, ἕλκεται τυπτόμενος, καὶ συρόμενος, ἐπί τινος χειμάῤῥου ὑψηλοῦ καὶ κρημνώδους. Συγχωρηθεὶς δὲ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ τελέσαι, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο. Εὐθὺς δὲ οἱ δήμιοι, λαβόμενοι τοῦ τιμίου αὐτοῦ λειψάνου, ἄνωθεν ἀφέντες κατὰ τῆς φάραγγος ἠκόντισαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ, Ἐπισκόπου Σινάου, τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὃν ἠγάπησας, Ἀγαπητέ, Δεσπότην,
Οὗτος καλεῖ σε πρὸς τόπους, οὓς ἠγάπας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ Καππαδοκίας ἕλκων τὸ γένος, καὶ Χριστιανῶν γονέων υἱός. Ἔτι δὲ νέαν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ἔν τινι τῶν ἐκεῖσε μοναστηρίων, πλῆθος ἔχοντι, περὶ τοὺς χιλίους ἀσκητάς, εἰσέρχεται. Ἐξ ὧν τὰ κάλλιστα συλλεξάμενος, ἐργάτης δόκιμος τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, νηστείᾳ, καὶ ἀγρυπνίᾳ, καὶ τῇ λοιπῇ ἐγκρατείᾳ σχολάζων, κατέστη. Ὅθεν καὶ παρὰ πάντων ἠγαπᾶτο καὶ ἐθαυμάζετο· φλοιοῖς γὰρ θερμίων μόνοις ἐχρῆτο· καὶ σποδόν, ἀντὶ ἄρτου, ἐφ' ὅλας ὀγδοήκοντα ἡμέρας ἐσθίων διήρκεσε· καὶ τοῦ ὕπνου δὲ περιεγένετο, καὶ εὔχρηστος ἐν ταῖς διακονίαις τῆς Μονῆς καὶ τῶν ἀδελφῶν ἐξεγένετο. Ἅπαντας ὡς δεσπότας ὠνόμαζε καὶ ἐκέκτητο. Δράκοντα ἐθανάτωσε, καὶ παρθένον τινὰ νόσῳ δαπανωμένην ἰάσατο.

Περὶ τούτου μαθὼν ὁ Λικίνιος, ὅτι περ ἰσχυρός ἐστι σώματι, στρατιωτικοῖς αὐτὸν καταλόγοις καὶ μὴ βουλόμενον συναριθμεῖ ὁ κατάρατος. Ὁ δέ, οὐδὲ οὕτω κατημέλει τῶν ἀσκητικῶν ἀγώνων, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἀπένεμε, καὶ νόσους χαλεπὰς καὶ ἀνιάτους διὰ μόνης ἐπιφανείας ἐθεράπευεν, οὐκ ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππων, καὶ βοῶν, καὶ παντοίων ἀλόγων θεραπεύων ἀῤῥωστήματα.

Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, Βικτωρίου καὶ Δωροθέου, Θεοδούλου τε καὶ Ἀγρίππα, τῶν καλλινίκων Μαρτύρων, καὶ ἑτέρων πλειόνων ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως αἰκιζομένων σφοδρῶς, κοινωνὸς αὐτοῖς ἡρετίσατο γενέσθαι καὶ ὁ μακάριος. Ἐκείνων δὲ ἐν Χριστῷ τελειωθέντων διὰ τοῦ ξίφους, οὗτος διεσώθη, δόρατι πληγείς, τάχα εἰς πολλῶν σωτηρίαν περισωθείς. Εἶτα τοῦ Λικινίου ἐκ ποδῶν γενομένου, καὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ὅλην ὑπεζωσμένου, τοιοῦτόν τι γίνεται.

Παῖς γὰρ εὔχρηστος αὐτῷ, δαίμονι ληφθεὶς ἀκαθάρτῳ, τὸν Ἅγιον ἐπεκαλεῖτο· ὃν ὁ Βασιλεὺς πρὸς ἑαυτὸν ἠγάγετο· καὶ εὐξαμένου, αὐτίκα τὴν ἴασιν ἔλαβεν. Αἰτεῖ δὲ χάριν οὐδεμίαν ἄλλην, ἢ τὴν στρατείαν καταλιπεῖν καὶ τὴν φίλην ἡσυχίαν ἀσπάσασθαι. Διὸ καὶ τὸν Βασιλέα πρὸς τοῦτο ἐπινεύοντα ἔσχεν.

Μετὰ δὲ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν οἴκοι, μετακαλεσάμενος αὐτὸν ὁ τῆς πόλεως Σινάου Ἀρχιερεύς, καὶ μὴ βουλόμενον Ἱερέα χειροτονεῖ. Καὶ μετ' οὐ πολύ, τὸν βίον ἀπολιπόντος ἐκείνου, ὁ μέγας οὗτος, ψήφῳ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, Ἀρχιερεὺς Σινάου ἀναδείκνυται. Καὶ αὐτίκα παντοίων θαυμάτων αὐτουργὸς γίνεται, καὶ προφητικοῦ χαρίσματος ἀξιοῦται, ὧν εἰς ἀπόδειξιν ἐναργῆ, προφητειῶν τινων ἐπιμνησθῆναι τοῦ Ἁγίου καὶ μελουργιῶν προσήκει.

Γυνὴ γάρ τις περὶ αὐτοῦ ἀκούσασα, καὶ εὐλογηθῆναι παρ' αὐτοῦ γλιχομένη, παρεγένετο. Ἐπεὶ δὲ εἰς ὄψιν αὐτῷ κατέστη, ἅπαντα τὰ πραχθέντα αὐτῇ παιδιόθεν ἐξεῖπεν ὁ Ἅγιος, καὶ νουθετήσας ἀπέστειλεν οἰκοδομηθεῖσαν. Καὶ Διάκονον δέ τινα τῆς πρὸς τὴν Θρᾴκην Ἡρακλείας, πρὸς αὐτὸν παραγενόμενον εὐλογίας χάριν, παρθένον διαφθεῖραι διήλεγξε. Καὶ Δαμιανοῦ, τοῦ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Σιλανδέων, χωρία τινὰ ὁ παραῤῥέων ποταμὸς ἐν τῷ χειμῶνι ὀγκούμενος ἠφάνιζεν· ὃν εἰς ἑτέραν κοίτην καὶ ὁδὸν εὐχῇ μόνῃ κατήνεγκε. Καὶ ἕτερα πολλὰ εἰργάσατο θαύματα, ὧν τὸν ἀριθμὸν περὶ τὰ ἑκατὸν καὶ πλείονα, ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Οὕτως οὖν καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ ἀφῇ χειρός, καὶ σκιᾷ σώματος, καὶ λόγῳ μόνῳ ἀνίατα νοσήματα θεραπεύσας, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Digitized by Google

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν » τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον » τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ » Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὕπνον οὐκ ἔδωκας βλεφάροις, ἕως πρόῤῥιζον ἀνέσπασας τὴν πλάνην, Εὐτυχοῦς τοῦ παραφρονήσαντος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μίαν ὑπόστασιν ἐν δύο, ταῖς οὐσίαις τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, ἐνεργοῦντα διττῶς, καὶ θέλοντα νῦν ψάλλεις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νῦν σοι προσφεύγω Θεομῆτορ, τῶν πταισμάτων ταῖς σειραῖς κατεσφιγμένος· διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ῥῦσαί με βοῶντα· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ » τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας » τούτους ἰδὼν· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν » ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, » λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλκας, θαῦμα Θεοῤῥῆμον, ἐμφανῶς παράδοξον, τὴν κρᾶσιν καὶ σύγχυσιν, τοῦ Εὐτυχοῦς ξηραίνων σαφῶς, καὶ τοῦ Νεστορίου, τὴν διαίρεσιν τέμνων, διδάσκων ἕνα σέβειν, τὸν Χριστὸν ἐν οὐσίαις, δυσὶν ἀδιαιρέτως, ἀτρέπτως ἀσυγχύτως.

Ὑπὸ Θεοῦ κινούμενος, εὐσεβείας διδάγματα, ὡς θεοχαράκτοις, ἐν πλαξὶν ἐτύπωσας, Μωσῆς οἷα δεύτερος, ἀναφανεὶς τῷ θείῳ λαῷ καὶ τῇ ὁμηγύρει, τῶν σεπτῶν Διδασκάλων, κραυγάζων· Ἀνυμνεῖτε, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σεσαρκωμένον Ὅσιε, τὸν πρὶν ἄσαρκον ἔγνωκας, Λόγον τοῦ Πατρὸς, μονογενῆ συνάναρχον, ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, περιγραπτὸν μὲν σώματι, ὡς δὲ Ποιητὴν, περιγραφὴν οὐκ εἰδότα, διδάσκεις ἀνακράζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Περιβολὴ τοῦ σώματος, περιέθετο Πάναγνε ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, ὁ φωστήρων κάλλεσιν ἡλίῳ σελήνῃ τε, τὸν οὐρανὸν φαιδρύνας Θεὸς ἔμψυχόν σε ἄλλον, οὐρανὸν ἀναδείξας· ὃν Παῖδες εὐλογοῦμεν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ » συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν » κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ » γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἄχραν» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Λάμπεις νῦν Μύστα τοῦ Χριστοῦ, εὐπρεπείας ἐν στεφάνῳ κοσμούμενος, καὶ ὡς πιστὸς Ἱερεὺς, δικαιοσύνην ὄντως ἐνδέδυσαι, καὶ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, χορεύων θεσπέσιε, ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου, τὸν Δεσπότην ἐκτενῶς καθικέτευε.

Ἔνθα νῦν τῶν Πατριαρχῶν, προεδρεῖαί τε, καὶ θρόνοι καὶ τάγματα, Λέων πανόλβιε, σὺ ἐπαξίως Πάτερ ἐσκήνωσας, ὡς Πατριάρχης ἀληθὴς, καὶ πίστει καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος· διὸ πάντες σε ἀεὶ μακαρίζομεν.

Κλύδωνος ἐκ βιωτικοῦ, ἀποστὰς σὺ τῷ Χριστῷ προσεπέλασας, Λέων πανάριστε, ἐν τόκῳ χλόης ἀναπαυόμενος· ἔνθα χειμάῤῥους τῆς τρυφῆς, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον, καὶ ἡ ἀνέκφραστος, εὐφροσύνη καὶ χαρὰ διαμένουσα.

Θεοτοκίον.

Ὥριμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ Πανάμωμε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα· διό σε πάναγνε, Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς λέων ἀναδέδειξαι, καὶ ῥήμασι καὶ πράγμασι, βασιλικῶς καταπλήττων, βρυχήματι τῶν δογμάτων, τὰ ἀσεβῆ βουλεύματα, ὡς ἀλώπεκος Πάνσοφε, δεινὰ μηχανουργήματα, καὶ τὴν ὁμήγυριν τέρπων, τῶν θεολέκτων Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάλαι μοι τὴν οἴκησιν, τῆς ἐν Ἐδὲμ βιώσεως, φθονήσας δόλιος ὄφις, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐκβαλών με, διὰ τοῦ σοῦ θείου τόκου, Ἁγία Μητροπάρθενε, καταπεσὼν νενέκρωται· ἐγὼ δὲ αὖθις ἀνῆλθον, πρὸς ἣν ἀπώλεσα δόξαν.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρχίππου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. **Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.**

Φωτὶ τῶν λόγων Ἄρχιππος, λαοὺς ἐφώτισε, καὶ ἀγνωσίας, σκότους ἐῤῥύσατο· καὶ ἐναθλήσας, καὶ συμπατήσας τὸν ἐχθρὸν, φέγγος πρὸς ἀνέσπερον ἀνέδραμε, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις νῦν εὐφραίνεται. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Δέσποτα δίδου πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Συρόμενος Μακάριε, καὶ ἐκκεντούμενος, καὶ πάσαις ἄλλαις, περικυκλούμενος δεινῶν ἰδέαις, οὐκ ἐξηρνήσω τὸν Χριστὸν, οὐδὲ τοῖς γλυπτοῖς σέβας ἀπένειμας. Ὅθεν στεφανίτης ἐχρηματίσας, ἀεὶ καθικετεύων, ἅπασι δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Αἱμάτων θείοις ῥεύμασι, Μάρτυς ἡγίασας, τὴν γῆν θεόφρον, καὶ ἐτραυμάτισας τοῖς τραύμασί σου, πληθὺν δαιμόνων πονηράν· βλύζων δὲ ἀπαύστως τὰ ἰάματα, πάθη ἰατρεύεις χαλεπώτατα. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι μάκαρ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χείλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα· καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ Πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, Οἴ μοι! ἀνεβόα ποθεινότατον, Τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἄρχιππον ὑμνῶ τὸν σοφὸν θεηγόρον. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ἀστράψας τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, Παῦλος ὁ πάνσοφος, ὥσπερ ἀκτῖνα μάκαρ σε φαιδρὰν, ἐπαφῆκεν ἐλαύνουσαν, πολυθεΐας Ἄρχιππε, σκότος βαθύτατον ἐν Πνεύματι.

Ῥημάτων θείαις πλοκαῖς ἡλίευσαι, Παύλου τοῦ κήρυκος, καὶ ἐκ βυθοῦ κακίας τοὺς λαοὺς, παραδόξως ἐζώγρησας, καὶ λογικὸν ὀψώνιον, θείᾳ τραπέζῃ προσενήνοχας.

Χιτῶνα ἐνδεδυμένος Ἄρχιππε, ἐνθέου χάριτος, τοὺς γυμνωθέντας δόξης Θεϊκῆς, ἀφθαρσίας ἱμάτιον, καὶ σωτηρίου ἔνδοξε, καταστολὴν θείαν ἐνέδυσας. Θεοτοκίον.

Ἰδόντες προφητικοῖς ἐν ὄμμασι, πόῤῥωθεν Πάναγνε, τοῦ ὑπὲρ νοῦν σου θείου τοκετοῦ, τὸ φρικῶδες Μυστήριον, οἱ θεηγόροι Ἄχραντε, ποικιλοτρόπως κατετράνωσαν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Πυρούμενος νοητῶς, τῷ Παρακλήτου τῷ πυρὶ ἔφλεξας, ὕλην πικρὰν Ἄρχιππε, εἰδωλομανίας πανεύφημε.

Πιστόν σε δοῦλον Χριστοῦ, Παῦλος ὁ θεῖος μαρτυρεῖ Ἄρχιππε, καὶ ἱερὸν Κήρυκα, καὶ συστρατιώτην μακάριε.

Ὁ βίος σου φωταυγὴς, ταῖς ἐναρέτοις ἀστραπαῖς ἔλαμψε, φωταγωγῶν Ἄρχιππε, τοὺς εἰλικρινῶς σε γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, χωριτικὸς περιφανῶς Πάναγνε, καὶ καθαρὸν σκήνωμα, καὶ θεοπρεπὲς ἐνδιαίτημα.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῦ Παύλου μαθητὴς, γεγονὼς Θεοφόρε, ἐφώτισας λαοὺς, ἀνυμνεῖν τὴν Τριάδα, ναοὺς δὲ κατέστρεψας, ἀπωλείας ἐν χάριτι· ἐναθλήσας δὲ, καρτερικῶς τοὺς στεφάνους, χαίρων εἴληφας, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, Χριστὸν Μάρτυς Ἄρχιππε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας. ἐκκλίνοντας ἀεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρη-

Digitized by Google

νοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ » Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔ» στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑφηγούμενον τὰ θεῖα καὶ τοὺς ἀθέους, περιφανῶς ἐλέγχοντα, ἄνομος διώκτης, ποιναῖς καθυπέβαλε, καὶ μάστιξιν Ἄρχιππε, καὶ ποικιλοτρόποις κολάσεσι.

Μακαρίως διανύων τὸν βίον Μάκαρ, τέλος εὑρεῖν μακάριον, ὄντως ἠξιώθης· Μάρτυς γὰρ γεγένησαι, Χριστοῦ γενναιότατος, πόνους καρτερήσας τοῦ σώματος.

Νεμομένην ἀθεΐας τὴν σηπεδόνα, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ἔσησας νοστίμῳ, ἅλατι τῶν λόγων σου, καὶ χαίρων ἐκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὡς κατάσκιον προβλέπει σε πάλαι ὄρος, ὁ Ἀβακοὺμ πανάμωμε, φέρουσαν τὸν Λόγον, πάντας συσκιάζοντα, φλογμοῦ παραπτώσεων, καὶ ἁμαρτιῶν Κόρη καύσωνος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, τοῦ πανσόφου κηρύγματος, ἐφώτισας ἀγνωσίας, τοὺς νυκτὶ συσχεθέντας, Θεόφρον παμμακάριστε.

Ὁ θεῖος ποταμὸς, προελθὼν ἐκ καρδίας σου, κατέκλυσε τοὺς χειμάῤῥους τῆς ἀπάτης καὶ φρένας, Πιστῶν Παμμάκαρ ἤρδευσε.

Νευρούμενος χρησταῖς, ταῖς ἐλπίσιν ὑπέμεινας, συρόμενος ἐκ τεσσάρων, καὶ τὴν γῆν ἁγιάζων, τοῖς αἵμασι Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην ἐκ πασῶν, γενεῶν ἐξελέξατο, ὁ Κύριος Θεοτόκε, καὶ ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη, θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ » Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου » κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς » σου ῥεύσαντι αἵματι.

Οὐδόλως, ἀπειλαῖς χαυνωθέντα ὁ δόλιος, ἀνηλεῶς σε συγκόπτει, ταῖς πληγαῖς Θεόφρον ἀποσκοποῦντα, πρὸς τὴν δόξαν, ἣν Χριστός σοι παρέχει δοξάζων σε.

Φάλαγγας, δυσμενῶν ἀοράτων τοῖς τραύμασι, κατετραυμάτισας μάκαρ, τῆς σαρκός σου Ἄρχιππε καὶ ἐλέγχων, τὴν καρδίαν, σπαραγμοῖς τοῦ τυράννου κατέξανας.

Οἱ λίθοις, ἀναισθήτῳ καρδίᾳ θρησκεύοντες, λιθολευστοῦσί σε μάκαρ, τῆς ζωῆς τὴν πέτραν ὁμολογοῦντα, καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύρωμα Μάρτυς συντρίβοντα.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσιν, τὴν ζωὴν ἐκδυθεὶς ἐνεδύσατο, ἐν Παραδείσῳ Παρθένε, ὁ Ἀδὰμ· τῷ σῷ δὲ ἠθανατίσθη, ζωηφόρῳ, τοκετῷ Παναγία Θεόνυμφε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη Ἄρχιππε, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, φωτιζομένη κραυγάζει σοι· Σῶσον τοὺς πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Πιστόν σε δοῦλον τοῦ Χριστοῦ ὁ κορυφαῖος Παῦλος, Ἄρχιππε, ἐκθειάζων, συγγράφει τοῖς ἐπαίνοις, καὶ μαρτυρεῖ περιφανῶς πληρωτὴν τοῦ λόγου, καὶ ἱερὸν ὑφηγητὴν, καὶ κήρυκα σοφώτατον. Ἡμεῖς δὲ λύχνον σήμερον ἄσβεστον βλέπομέν σε πάντες, καταλάμποντα τῷ κόσμῳ Ἀπόστολε· ὃν καὶ ἡ Ἀπφία ἐγνώρισε καλῶς, ἐκ τοῦ φωτὸς τοῦ πρώτου τηλαυγέστατον πυρσὸν, φαεσφόρον δᾳδουχητικῶς φωτίζοντα τοὺς βοῶντας· Σῶσον τοὺς πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας.

Στίχοι.

Ποθῶν τὸν ἀκρόγωνον Ἄρχιππος λίθον,
Κατηλοήθη τῷ πόθῳ τούτου λίθοις.

Χώραν φιλοῦντα τὸν Φιλήμονα χλόης,
Χλωροῖς λόγοις τύπτουσιν ἠκανθωμένοις.

Ἡπλωμένην παίουσιν εἰς γῆν Ἀπφίαν,
Εἰς οὐρανοὺς ἔχουσαν ὄμμα καρδίας.

Ἄρχιππος δεκάτῃ ἐνάτῃ θάνε χερμαδίοισιν.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Νέρωνος, μαθηταὶ χρηματίσαντες Παύλου τοῦ Ἀποστόλου. Ἑορτῆς δὲ τῆς Ἀρτέμιδος ἀγομένης ἐν Κολασσαῖς, ἥτις ἐστὶ πόλις Φρυγίας, καὶ αὐτῶν τῷ Θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀναφερόντων τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐπιθέμενοι αὐτοῖς οἱ Εἰδωλολάτραι, τῶν ἄλλων φυγόντων, μόνων δὲ αὐτῶν ὑπομεινάντων, συνέσχον αὐτοὺς, καὶ ἤγαγον παρὰ Ἀνδροκλεῖ. Τύπτεται οὖν παραυτίκα ὁ Ἄρχιππος καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, εἰς βόθρον ἐμβάλλεται μέχρις ὀσφύος, καὶ οὕτω λιθολευ-

Digitized by Google

στεῖται, πρότερον ὑπὸ παίδων ῥαφίσι κεντηθείς. Ὁ δὲ Ἅγιος Φιλήμων, καὶ ἡ Ἀπφία διαφόρως βασανισθέντες, τέλει βίου ἐχρήσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Θεοδότου, Ἡσυχίου, καὶ Ἀσκληπιοδότης.

Στίχ. Ἀνδρῶν τριὰς σύναθλος εὐσθενεστάτη,
Ἀνδρίζεταί σοι καὶ τομῆς, Τριάς, μέχρι.

Ἔστεψε Χριστὸς τὴν Ἀσκληπιοδότην,
Ἧς ἐξέκοψε τὴν κεφαλὴν τὸ ξίφος.

Οὗτοι, παραστάντες τῷ Ἄρχοντι, καὶ μὴ πεισθέντες τὸν Χριστὸν ἐξομόσασθαι, πολλαῖς αἰκίαις ὑπεβλήθησαν βασάνων, πρότερον μὲν ἐπὶ ξύλου ἀναρτηθέντες, καὶ ξεσθέντες σιδηρεῖς ὄνυξιν· εἶτα ἐκ πόλεως εἰς πόλιν μεταφερόμενοι, καὶ περιελκόμενοι, θηρίοις ὠμοτάτοις ἐκδίδονται. Ἡ δὲ Ἀσκληπιοδότη πτερνισθεῖσα, καὶ ἐπὶ ξύλου τανυσθεῖσα, ὑπεράνω τῶν βασάνων ἐγένετο. Ὅθεν πάντες ὁμοῦ λίθοις βάλλονται, καὶ ἐν ἀλσώδεσι τόποις συρέντες, ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥαβουλᾶ.

Στίχ. Βουλὰς Ῥαβουλᾶς θεὶς ἀπράκτους δαιμόνων,
Ἀπῆλθε βουλῇ τοῦ Θεοῦ τῶν ἐνθάδε.

Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ῥαβουλᾶς ἐν τῇ πόλει Σαμοσατέων γεννᾶται, παρά τινος Βαρυψαβᾶ παιδευθείς, ἀνδρὸς ἐνδοξοτάτου. Ὃς τῇ Σύρων γλώττῃ διαλεγόμενος, καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας πᾶσαν ἀρετὴν μετερχόμενος, τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται, καὶ μονωθείς, ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις, κατὰ τὸν μέγαν Ἠλίαν καὶ Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν, διῆγε. Μετὰ δέ τινας χρόνους, γενόμενος ἐν Φοινίκῃ μεθ' ἑτέρου τινός, ταῖς ἀρεταῖς διαυγέστερον λάμψας· καὶ μὴ βουλόμενος, ἐμφανὴς τοῖς μεγάλοις γίνεται. Διὸ τῇ συνεργείᾳ Ζήνωνος τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἰωάννου Προέδρου τῆς Βηρυτοῦ, μέσον τοῦ ὄρους, μοναστήριον μέγα πεποίηκε.

Τότε δή, καθάπερ Παῦλος καὶ Βαρνάβας, ἢ εἰπεῖν Πέτρος καὶ Ἰωάννης, Ῥαβουλᾶς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ μέσον τῶν εἰδωλομανούντων ἐλογίζοντο, καὶ τῇ μὲν ἐλέγχοντες, τῇ δὲ νουθετοῦντες, μικροῦ δεῖν πάντας τοὺς ἐκεῖσε κατοικοῦντας πρὸς θεογνωσίαν μετέβαλον. Τοῦτο δὴ πρῶτον ἔργον τοῦ μακαρίου ἐξαίρετον. Μετὰ δὲ Ζήνωνα, διαδέχεται τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας Ἀναστάσιος. Τῇ σὺν τούτου πάλιν συνεργείᾳ, ἕτερον μοναστήριον κατεσκεύασε τό, Ῥαβουλᾶ, προσαγορευόμενον. Μετὰ δὲ τούτων καὶ ἕτερα πολλὰ μοναστήρια συνεστήσατο ἐν διαφόροις τόποις.

Ἦν δὲ ὁ μακάριος ἐν πᾶσι νηφάλιος, κόσμιος, ἐπιεικής, διδακτικός, ἀόργητος, συμπαθής, φιλάδελφος, καὶ πρὸς πάντας εὔσπλαγχνος. Οἷῳ δὲ πάθει ὁ πονηρὸς αὐτῷ ἐνοχλῶν ὑπεισήρχετο, αὐτός, πεπυκνωμένος ὢν ὑπὸ τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Γραφῆς, τὸ ἀντίρροπον ἐπιλέγων καὶ ἐργαζόμενος, ἐφυγάδευε τὰ ὀχλοῦν αὐτῷ· τοιοῦτος ἦν ὁ μακάριος. Ἔζησε δὲ μέχρις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἤγουν τοῦ μεγάλου, τοῦ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν οἰκοδομήσαντος. Καὶ γενόμενος ἐτῶν ὀγδοήκοντα, καὶ μικρόν τι προσβιοὺς, ἤκουε φωνῆς ἄνωθεν λεγούσης αὐτῷ· Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ταύτης ἐπακούσας, καὶ μικρὸν νοσήσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῶν, Εὐγενίου καὶ Μακαρίου.

Στίχ. Ὡς εὐγενεῖς ὄρπηκες ἐν γῇ Μακάρων,
Οἰκοῦσιν Εὐγένιον σὺν Μακαρίῳ.

Ἰουλιανοῦ, κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ, βασιλεύσαντος ἐν Βυζαντίῳ, οἱ Χριστιανοὶ πάντες περιέκρυπτον ἑαυτούς, διὰ τὰς μυσαρὰς αὐτοῦ καὶ ἐναγεῖς θυσίας. Οἱ δὲ ὁμόφρονες αὐτῷ Ἕλληνες, οὐ μόνον ἀσελγοῦντες, σὺν αὐτῷ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ὑπέκκαυμα ἑαυτοὺς παρεσκεύαζον, ἀλλὰ καὶ τοὺς Χριστιανοὺς τοῦτο ποιεῖν κατηνάγκαζον, καὶ μὴ θέλοντας. Τότε ὁ Μακάριος καὶ ὁ Εὐγένιος, οἱ τοῦ Χριστοῦ θεράποντες, κρατηθέντες, ὡμολόγησαν τὸν Χριστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ Θεὸν εἶναι ἀληθινόν· αὐτὸν δὲ τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀλάστορα ἤλεγξαν, ὡς παραβάντα τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἕλληνα καὶ Εἰδωλολάτρην γεγονότα.

Διὸ καὶ εἰς ὀργὴν τραπείς, ἱμᾶσι λεπτοῖς προστάξας δεθῆναι τούτους ἐκρέμασε κατὰ κεφαλῆς· καὶ ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἐκάπνιζεν αὐτοὺς δριμεῖαν κόπρον ὁ ἄθλιος. Εἶθ' οὕτως ἐσχάραν σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐκεῖσε τοὺς Ἁγίους γυμνοὺς ἁπλωθῆναι ἐκέλευσεν. Οἱ δὲ μακάριοι, τὰ ὄμματα πρὸς οὐρανὸν ἄραντες, καὶ ὑπὸ θείας δυνάμεως φυλαττόμενοι, ἔλεγχον τὴν κακόνοιαν αὐτοῦ, ἀβλαβεῖς διαμένοντες. Τότε σιδηρώσας αὐτούς, ἐν Μαυριτανίᾳ εἰς ἐξορίαν ἀπέστειλεν. Οἱ δὲ Μάρτυρες, πορευόμενοι ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἔχαιρον ὑπὲρ Χριστοῦ διωκόμενοι, καὶ ψάλλοντες ὁμοῦ τό, Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου, ἠγαλλιῶντο τῷ πνεύματι.

Φθάσαντες δὲ ἐκεῖσε, εἰς ὑψηλὸν τόπον ἀνῆλθον μόνοι διάγοντες. Οἱ δὲ ἐγχώριοι ἔλεγον αὐτοῖς· Ἐξέλθετε, ἀδελφοί, μακρὰν τῆς δὲ τῆς γῆς, ὅτι δράκων πονηρὸς οἰκεῖ ἐν αὐτῇ, τοῖς πλησιάζουσιν ὀλέθριος. Καὶ τῶν Ἁγίων, Ὑποδείξατε ἡμῖν, εἰπόντων, τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ τὴν οἴκησιν κέκτηται τὸ θηρίον· ἀπαγαγόντες αὐτούς, ὑπέδειξαν μακρόθεν τὸ σπήλαιον. Καὶ κλίναντες τὰ γόνατα ἐπ' ἐδάφους, προσηύξαντο οἱ μακάριοι. Καὶ εὐθέως ἀστραπῆς ἄνωθεν κατελθούσης, ἐνέπρησε τὸν δράκοντα, προσφάτως αὐτὸν ἐκπηδήσαντα ἐπὶ τῷ φυγεῖν, ὥστε καὶ τὸν χοῦν τῆς γῆς σὺν αὐτῷ κατακαυθῆναι, καὶ τὸν ἀέρα βιαίας πνοῆς λυμαντικῆς ἐμφορηθῆναι.

Τοῦτο τὸ θαῦμα οἱ ἐγχώριοι θεασάμενοι, Ἕλληνες ὄντες, ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ ἐλθόντες οἱ Ἅγιοι εἰς τὸ σπήλαιον τοῦ δράκοντος, προσηύχοντο ἐφ' ὅλαις ἡμέραις τριάκοντα, μὴ ἔχοντές τε πρὸς βρῶσιν καὶ πόσιν. Ἀλλ' ἦλθε μετὰ ταῦτα φωνὴ λέγουσα· Δοῦλοι τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσέλθετε ταύτῃ τῇ πλησίον ὑμῶν πέτρᾳ. Οἱ δέ, προσχόντες, εἶδον φῶς ἐν αὐτῇ, καὶ ἐσχίσθη εἰς δύο μέρη, καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολύ· ἐξ οὗ ἀρυσάμενοι οἱ Ἅγιοι καὶ εἰς κόρον ἐμφορηθέντες, τῆς τε πείνης καὶ δίψης ἐκουφίσθησαν εὐθέως. Καὶ τῇ τριακοστῇ ἡμέρᾳ, ᾐτήσαντο διὰ προσευχῆς οἱ μακάριοι ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι· καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσας ὁ Κύριος, μετέστησεν ἀμφοτέρους, δοξάζοντας καὶ εὐλογοῦντας αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κόνωνος.

Οὗτος ἦν Κίλιξ τὸ γένος, ἀπετάξατο δὲ ἔτι νέος ὢν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Πενθουκλᾶ, τῇ οὔσῃ πλησίον τοῦ Γορδάνου, Πρεσβύτερος γεγονώς, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἄκρον τῆς ἀσκήσεως φθάσας. Ἐπεὶ δὲ ἐγνώσθη τὰ περὶ τῆς πο-

Digitized by Google

τοῦ θαυμαστῆς ἀρετῆς τῷ τότε Ἀρχιεπισκόπῳ Πέτρῳ, ἐτάχθη παρ' αὐτοῦ βαπτίζειν πάντας τοὺς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ προσερχομένους. Ἔχριεν οὖν αὐτοὺς καὶ ἐβάπτιζε, Καθότι οὖν ἔχριε γυναῖκα, ἐσκανδαλίζετο, καὶ διὰ τοῦτο ἐβούλετο ἀναχωρῆσαι τοῦ Κοινοβίου. Ὁσάκις οὖν ἔσχε λογισμὸν ἀναχωρῆσαι, ἐφίστατο αὐτῷ ὁ μακάριος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς καὶ Πρόδρομος τοῦ Κυρίου, λέγων. Καρτέρησον γέρων, καὶ κουφίζω σε τοῦ πολέμου.

Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν ἦλθε κόρη Πέρσισσα τοῦ βαπτισθῆναι· ἦν δὲ εὐειδὴς σφόδρα, καὶ τοσοῦτον ὡραία, ὥς τε μὴ δυνηθῆναι τὸν Ἅγιον γυμνὴν χρίσαι αὐτὴν τὸ ἔλαιον. Ποιησάσης οὖν δύο ἡμέρας, ἤκουσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος περὶ τούτου, καὶ ἐξεπλάγη ἐπὶ τῷ Γέροντι, καὶ ἠθέλησεν ἀφορίσαι γυναῖκα ἐπὶ τούτῳ, ἀλλὰ οὐκ ἦν δυνατὸν, διὰ τὸ μὴ δέχεσθαι τὸν τόπον. Ὁ δὲ Γέρων, λαβὼν τὸ μηλωτάριον αὐτοῦ, ἀνεχώρησεν εἰπών· ὅτι οὐκ ἔτι μενῶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Ὑπαντᾷ δὲ αὐτῷ ὁ τίμιος Πρόδρομος ἔξωθεν τοῦ Κοινοβίου, καὶ λέγει αὐτῷ πραείᾳ τῇ φωνῇ· ὑπόστρεψον εἰς τὸ Μοναστήριόν σου, καὶ κουφίζω σε τοῦ πολέμου. Τότε ὁ Ἀββᾶς Κόνων λέγει αὐτῷ μετ' ὀργῆς· Πίστευσον, ὅτι οὐχ ὑποστρέφω· πολλάκις γὰρ ὑπέσχου, καὶ οὐδὲν ἐποίησας.

Κρατήσας οὖν αὐτὸν ὁ θεῖος Πρόδρομος, καὶ ἀναμοχλεύσας τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐσφράγισε τῷ σημείῳ τοῦ σταυροῦ ὑποκάτω τοῦ ὀμφαλοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Πίστευσόν μοι Ἀββᾶ Κόνων, ἤθελόν σε ἔχειν μισθὸν ὑπὲρ τοῦ πολέμου, νῦν δὲ ὑπόστρεψον, μηδὲν ἐνδοιάζων ἕνεκεν τούτου. Ὁ Γέρων οὖν, ὑποστρέψας εἰς τὸ Κοινόβιον, τῇ ἐπαύριον χρίσας ἐβάπτισε τὴν Πέρσισσαν, μὴ θεωρήσας ὅτι γυνὴ ὑπῆρχεν. Ἐπιζήσας οὖν ὁ Ὅσιος ἄλλα εἴκοσι ἔτη, καὶ εἰς ἄκρον ἀπαθείας ἐλάσας ὥστε νομίζεσθαι αὐτὸν ὑπὲρ ἄνθρωπον εἶναι, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περ-
» σικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλο-
» γὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος
» εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεηγορίαις, θεοσόφοις Παμμάκαρ χρησάμενος, γνώσει ἀληθεῖ τὸ σκότος ἐκ τῶν ψυχῶν, τῆς ἀγνοίας ἀπεδίωξας, σοφίας χάριτι, τῶν τῷ σεπτῷ πειθησάντων λόγῳ σου.

Ἐν λάκκῳ Μάρτυς, σὲ κατωτάτῳ χωννύουσι, δῆμοι δυσσεβῶν καὶ λίθοις ἀνηλεῶς, θανατοῦσιν ἀναμέλποντα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἡ γῆ τὸ αἷμα, τὸ ἐκχυθέν σου Μάρτυς δέδεκται, βρύον ἰαμάτων νάματα τοῖς Πιστοῖς· οὐρανὸς δὲ τὸ μακάριον, Ἄρχιππε πνεῦμά σου, Ἀθλοφόρων ψυχαῖς ἀριθμούμενον.

Θεοτοκίον.

Γῆν μὲν ὁμίχλῃ, τὸν οὐρανὸν νεφέλαις δὲ Κύριος, Κόρη περιβάλλων, σάρκα θέλων θνητὴν, ἐξ αἱμάτων σου ἐνδύεται καταστολὴν δόξης, ἀθανάτου ἐνδύων τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ ηʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες.
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
» Κύριον.

Ὁ Παῦλος ἐπαίνοις ἱεροῖς, ἐγκωμιάζων σε, Ἄρχιππε ἔνδοξε, συστρατιώτην σε ἔγραψε, πληρωτὴν ἐνθέων πράξεων, διακονούμενον αὐτῷ, καὶ πίστει μέλποντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥήμασιν ἐπήλειψε σεπτοῖς, πρὸς τὸ μαρτύριον, ἡ ἀξιάγαστος, Ἀπφία στέργουσα Ἔνδοξε, ὡς υἱόν σε γνησιώτατον, μεθ' ἧς τὰ ἄνω κατοικεῖς ὄντως βασίλεια, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Οἱ νήπιοι ὄντες ταῖς φρεσὶ, σὲ τὸν ἐχέφρονα, νηπίοις παίγνιον, παραδιδόασιν Ἄρχιππε, ἐναθλοῦντα καρτερώτατα, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς καταχεντούμενον, καὶ βοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκρὸς διὰ βρώσεως μιᾶς, Ἀδὰμ γεγένηται, τρυγήσας θάνατον, φυτοῦ τῆς γνώσεως Ἄχραντε· διὰ σοῦ δὲ ἀνεζώωται, καὶ Παραδείσου τὴν τρυφὴν, πάλιν ἀπέλαβεν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἵνα τὴν αἰώνιον δόξαν, κληρονομήσῃς Ἀθλοφόρε, δόξης ἐπιγείου παρεῖδες, τὸ ἄστατόν τε καὶ παρερχόμενον, καὶ πρὸς Χριστὸν ἐχώρησας, δόξῃ πρὸς τούτου κλειζόμενος.

Ὡς τῷ Κορυφαίῳ Παμμάκαρ τῶν Ἀποστόλων μαθητεύσας, Παύλῳ τῷ σοφῷ θεηγόρῳ, σὺν τούτῳ χαίρων τὴν αἰωνίζουσαν, κληρονομεῖς ἀπόλαυσιν, Κολασσαέων ἐγκαλλώπισμα.

Στέφος ἀνεδήσω θεόφρον, νικητικὸν τῇ κορυφῇ σου, καὶ περιεβάλου πορφύραν, ἐκ σῶν αἱμάτων βαφεῖσαν Ἄρχιππε, καὶ τῷ Χριστῷ γηθόμενος, συμβασιλεύεις παμμακάριστε.

Ἤθροισαι λαὸς ἐν τῇ μνήμῃ, τῇ φωτοφόρῳ σου ὑμνῆσαι, τὸν ἀγαθοδότην Σωτῆρα, καὶ τοὺς γενναίους Ἄρχιππε πόνους σου, οὓς ἀνδρικῶς ὑπέμεινας, καταβαλὼν τὸν πολυμήχανον.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, νεύματι φέροντα τὰ πάντα, τοῦτον ὡς Υἱόν σου, δυσώπει, ἐχθροῦ χειρῶν με Πάναγνε ῥύσασθαι, καὶ δι' ἐλέους ἄβυσσον, ἐναγκαλίσασθαι καὶ σῶσαί με.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, Ἐπισκόπου Κατάνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λέων θεόφρον πανόλβιε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, καὶ τελείαις καθάρσεσι, τῷ Θεῷ καὶ Κτίστῃ σου, καθαρῶς προσκολλώμενος, φωτὸς ἐνθέου ἔμπλεως γέγονας, καὶ χαρισμάτων θείων τετύχηκας, πάθη ἀνίατα, θεραπεύειν πάντοτε, καὶ προσευχῶν, μάστιγι ἀκάθαρτα, διώκειν πνεύματα.

Λέων τῷ ὄντι μακάριος, Ἀρχιερεὺς γεγονώς, ἐπὶ χλόην ἐξέθρεψας, ῥάβδῳ θείας πίστεως, ὡς Ποιμὴν ἀληθέστατος, ὀρθοδοξίας καὶ τελειότητος, τὴν σὴν ἀγέλην σθένει τοῦ Πνεύματος, ἧς κατενώπιον, ἐκτελῶν τεράστια, θεοπρεπῶς, κλέος ἀναφαίρετον, ἐκληρονόμησας.

Ἔλαιον θεῖον ἀρύσασθε, ὡς ἐκ πηγῆς προϊόν, βλυστανούσης ἀένναον, τῆς τιμίας λάρνακος, τοῦ σοφοῦ Ἀρχιποίμενος, καὶ τῷ τῶν ὅλων, Θεῷ βοήσατε· Ὁ ἐν Ἁγίοις σου θαυμαζόμενος, τούτου δεήσεσι, σῶσον ἡμᾶς οἰκτείρον, ὡς ἀγαθός, πίστει ἑορτάζοντας, τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχή μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγάζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος, τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἁγνή, τῆς φοβερᾶς με, ῥῦσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρά, ἡ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἥλιος Τέκνον ἠμαύρωται, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἱμάτιον, γνοφερῶς μετέβαλε· γῆ κλονεῖται, καὶ ῥήγνυται, τὸ τοῦ ναοῦ σου δὲ καταπέτασμα· κἀγὼ πῶς Τέκνον, οὐ διαρρήξομαι, σπλάγχνα καὶ ὄμματα; παρειὰς γλυκύτατε καταξανῶ, ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα Σῶτέρ μου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Λέοντα πηγὴν ὄντα θαυμάτων σέβω.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰ-
» γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραη-
» λίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ᾄσωμεν.

Λαμπτῆρά σε θεῖον ἡ τοῦ Χριστοῦ, φαιδρὰ Ἐκκλησία, κεκτημένη Λέων σοφέ, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου φρυκτωρίαις, καὶ τῶν θαυμάτων πλουσίως φωτίζεται.

Ἐκ βρέφους ἀνέθηκας σεαυτόν, τῷ πάντων Δεσπότῃ, καὶ νεκρώσει τῶν ἡδονῶν, ζῶσα τούτῳ γέγονας θυσία, θύων σαυτὸν ἀναιμάκτως Μακάριε.

Ὁ βίος σου φέγγει τῶν ἀρετῶν, κατηγλαϊσμένος, καὶ θαυμάτων ταῖς ἀστραπαῖς, καθωραϊσμένος Θεοφόρε, περιφανῆ σε ταῖς πᾶσιν εἰργάσατο.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐχρημάτισας τοῦ Θεοῦ, ἀμόλυντε Κόρη, τοῦ οἰκήσαντος ὑπὲρ νοῦν, ἐν σοὶ Θεοτόκε καὶ τὴν πλάνην, ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν βροτῶν ἐξοικίσαντος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Τὰ σωτήρια Πάτερ, καὶ εὐσεβῆ δόγματα, τῆς ὀρθοδοξίας φυλάττων ἀδιαλώβητα, ποίμνην ἐξέθρεψας, ἐπὶ νομὰς ζωηφόρους, καὶ πρὸς ἐπουράνιον, μάνδραν εἰσήλασας.

Ἀνελθὼν ἐν τῷ ὕψει, τῶν ἀρετῶν Ὅσιε, χρίσμα ἱερὸν ὑπεδέξω, καὶ τὸν Πανύψιστον, πανσόφως ᾔνεσας ὑψηλοτάτῃ καθέδρᾳ, λειτουργήσας χάριτι, τούτῳ ὡς Ἄγγελος.

Πειρασμοὺς ὑπομείνας, διὰ Χριστὸν Ὅσιε, τῆς ἀθανασίας μετέσχες καὶ τῆς θεώσεως· μύρον εὐῶδες δέ, διηνεκῶς ἀναβλύζων, ἁγιάζεις πίστει σοι, τοὺς προσπελάζοντας.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἤλαβὶς ἡ τοῦ θείου, καὶ φωταυγοῦς ἄνθρακος, βάτος ἡ πυρὶ μὴ φλεχθεῖσα, τῷ τῆς Θεότητος, τὰ φρυγανώδη μου, πάντα κατάφλεξον πάθη, καὶ πυρὸς ἐξάρπασον, διαιωνίζοντος.

Κάθισμα, Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως.

Μέγας ἥλιος τῇ οἰκουμένῃ, ἀνατέταλκας τῶν ἀρετῶν σου, ἀναλάμψει καὶ θαυμάτων λαμπρότητι, φωταγωγήσας Πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ ἀφανίσας παθῶν ἀμαυρότητα. Λέων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενον ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος, Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ, θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴ μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ἐπιπονήσας τὴν ἄρουραν, σοῦ τῆς διανοίας ἑκατοστεύοντα, στάχυν ἤνεγκας Πανόλβιε, ἀρετῶν ἐνθέων καὶ ἰάσεων.

Ἡ ἁγία σου Ἅγιε, θήκη ἀεννάως ἔλαιον ἅγιον, ἀναβλύζει ἁγιάζουσα, τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι.

Νοσημάτων καθάρσιον, πονηρῶν δαιμόνων φυγαδευτήριον, Ἱεράρχα, ἐχρημάτισας, καὶ πιστῶν ἀνθρώπων καταφύγιον.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητος, Πάναγνε χωρεῖται ἐν τῇ νηδύϊ σου, διασώζων με χρηστότητι, τὸν βεβυθισμένον ἁμαρτήμασιν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Νοῒ καθαρωτάτῳ, νοῦν τὸν πάντων αἴτιον ἐνοπτριζόμενος, παρ' αὐτοῦ ἐδέξω, χαρισμάτων τὴν αἴγλην Θεόπνευστε, καὶ τῶν ἰαμάτων, τὰς ἱερὰς φωτοχυσίας· δι' ὧν λύεις παθῶν τὴν σκοτόμαιναν.

Τὸν ἀπάταις δαιμόνων, πάντας τοὺς πιστεύοντας Χριστῷ μωραίνοντα, τῷ πυρὶ δικαίᾳ, παραδέδωκας ψήφῳ Μακάριε, καὶ ψυχὰς ἐῤῥύσω, τῆς ὀλεθρίου τούτου βλάβης, ὡς Ποιμὴν ἀληθὴς καὶ σωτήριος.

Ἀναφθείσης ἐν μέσῳ, ἔστης ἀκατάφλεκτος πυρᾶς Ἀοίδιμε· ἡ γὰρ θεία δρόσος, τοῦ ἁγίου ἐκύκλου σε Πνεύματος, ὡς ἱερομύστην, ὡς λειτουργὸν τῆς θείας δόξης, ὡς τῆς ἄνω λαμπρότητος μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Θεωρήσαντες πάλαι, ἐνθεαστικώτατα Θεοχαρίτωτε, οἱ σεπτοὶ Προφῆται, μυστηρίου τὸ βάθος τὸ ἄφραστον, τῆς σεπτῆς λοχείας, σοῦ τῆς ἁγνῆς ποικιλοτρόπως, ὡς ἐχώρησαν τοῦτο προήγγειλαν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν
» ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ἀόμματοι τῇ ἐντεύξει σου Πάτερ, ἐκομίσαντο τὸ βλέπειν θεόφρον· τὸν γὰρ Χριστὸν, συνεργὸν κεκτημένος, καὶ πρὸς αὐτὸν τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, κτησάμενος διηνεκῶς, τὰς αἰτήσεις πλουσίας ἐλάμβανες.

Ὑπῆρξας τῷ βασιλεῖ θαυμάσιος, φοβερώτατος ἡνίκα προβαίνων, ἐν ταῖς αὐλαῖς, ταῖς αὐτοῦ ἐπεφέρου, τῷ ἱματίῳ σου ἅπτοντας ἄνθρακας· ἐδόξαζε γάρ σε Χριστὸς, ὃν τῷ βίῳ σου Λέων ἐδόξασας.

Μυρίζει σου ἡ σορὸς τῶν λειψάνων, καὶ προχέει ἀεννάως Παμμάκαρ, ὥσπερ πηγὴ, καθαρὰ καὶ εὐώδης, ἔλαιον θεῖον, δι' οὗ φυγαδεύονται, νοσήματα ἐκ τῶν Πιστῶν, καὶ ὑγεία τοῖς χρῄζουσι δίδοται.

Θεοτοκίον.

Ἁγίασον τὴν ψυχήν μου Παρθένε ἡ τὸν Ἅγιον κυήσασα Λόγον, τὸν ἀληθῶς, ἐν Ἁγίοις ὡς θέμις, ἀναπαυόμενον μόνον Θεὸν ἡμῶν, καὶ δίδου μοι ὡς ἀληθῶς, κατανύξεως ὄμβρους πανάμωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυρίῳ ἀνατεθέντα, καὶ ἐκ σπαργάνων τὴν χάριν ἀνειληφότα, πάν-

Digitized by Google

τες τοῖς ᾄσμασι στεφανώσωμεν, Λέοντα τὸν φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόμαχον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Ὁ Οἶκος.

Τρανωσόν μου τὴν γλῶτταν Χριστέ μου, καὶ παράσχου μοι λόγον, ὁ τῶν λόγων δοτὴρ, καὶ παροχεὺς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα ἰσχύσω ἐγκωμιάσαι τῷ σοφῷ Ἱεράρχῃ τὸν βίον ὅλον, ὃν ἐν τῇ γῇ διαπύρῳ ἀγάπῃ ἐτέλεσε, καὶ εἴληφεν οὐρανόθεν τῶν ἀπείρων θαυμάτων τὸ πέλαγος, καὶ τῶν δογμάτων τὴν δύναμιν, δι᾿ ὧν τὴν Ἐκκλησίαν κατηύγασεν· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Λέοντος, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Στίχοι.

Ὁ μὲν νεκροὺς Λέοντος· εἶδ᾿ οἵου πύθῃ,
Πάντως ἐροῦμεν· Τοῦ προέδρου Κατάνης.

Εἰκάδι ἀμφὶ Λέοντα χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευσαν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἐκ Ῥαβέννης εἷλκε τὸ γένος, εὐγενῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων ὑπάρχων υἱός. Διὰ δὲ βίου καθαρότητα καὶ ἐπιμέλειαν λογισμῶν, πάντας τοὺς ἱεροὺς βαθμοὺς ἐννόμως διαμείψας, θείᾳ ψήφῳ, Πρόεδρος τῆς Καταναίων Μητροπόλεως ἀναδείκνυται, ἥτις κατὰ τὴν περιώνυμον κεῖται Σικελίαν, ἐν ᾗ τὸ Αἰτναῖον πῦρ εἰσέτι καὶ νῦν καταῤῥεῖ. Οὗτος οὖν φερωνύμως, ὡς λέων πεποιθὼς, καὶ φωστῆρος δίκην λάμπων, κατεφώτισεν ἅπαντας, ψυχῶν ἐπιμελούμενος, χηρῶν προϊστάμενος, καὶ πενήτων προμηθούμενος. Ὅθεν διὰ μόνης προσευχῆς εἰδωλικὸν ἄγαλμα εἰς γῆν κατέῤῥαξε· καὶ μέγιστον τῇ καλλινίκῳ Μάρτυρι Λουκίᾳ ναὸν τοῖς αὐτοῦ φιλοτεχνήμασιν ἀνεστήσατο· καὶ τὸν ἐν μαγγανείαις τερατοποιὸν Ἡλιόδωρον ἀπετέφρωσε.

Οὗτος γὰρ δι᾿ ὄχλου πᾶσι γινόμενος, τερατοποιῶν, καὶ φαντασιοκοπῶν, ἐπεὶ καὶ κατὰ τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας τοῖς ἑαυτοῦ κακοτεχνήμασιν ἐπιχειρεῖν ὁ μυσαρὸς κατετόλμησεν, ὁ μακάριος τοῦτον σπουδῇ χειρωσάμενος, καὶ τῷ αὐτοῦ ἱερῷ Ἐπιτραχηλίῳ δήσας, κελεύει γενέσθαι μεγίστην πυρκαϊὰν μέσον τῆς πόλεως· καὶ δημοσιεύσας αὐτοῦ πᾶσαν μαγγανείαν καὶ συνδεδεμένον ἔχων τῷ τραχήλῳ, εἰσῆλθε μέσον τῆς καμίνου· καὶ οὐ πρότερον ἐξῆλθε, μέχρις οὗ εἰς τέλος ἀπετεφρώθη ὁ δείλαιος. Τοῦτο ἐξέστησεν ἅπαντας· οὐ μόνον γὰρ ἄφλεκτος ἔμεινεν ὁ μέγας, ἀλλ᾿ οὐδὲ τῶν ἱερῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ τὸ καθόλου ἡ φλὸξ καθήψατο.

Τούτου τοῦ θαύματος τὰ πέρατα καταλαβόντος, καὶ οἱ Αὐτοκράτορες Λέων καὶ Κωνσταντῖνος αὐτήκοοι γεγονότες, πρὸς ἑαυτοὺς τὸν Ἅγιον μετεστείλαντο, καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἥπτοντο, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ αὐτῶν ἐλιπάρουν. Οὗτος οὐ μόνον ζῶν μέγιστος ἦν ἐν τοῖς θαύμασιν, ἀλλὰ καὶ τῇ γῇ παραδοθεὶς, πλείονα ἐκτελεῖ θαυμάσια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαδὼκ Ἐπισκόπου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελειωθέντων, τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.

Στίχ. Φέρει σὺν ὀκτὼ, καὶ Σαδὼκ Ἐπισκόπῳ
Ἡ δωδεκαπλῆ Μαρτύρων δεκὰς ξίφος.

Οὗτοι ἐμαρτύρησαν ἐν Περσίδι, ἐπὶ τοῦ βασιλέως Σαβωρίου, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν πάντες ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλάς. Ἱστορεῖται δὲ ὁ ἅγιος Σαδὼκ, πρὸ τοῦ κατασχεθῆναι αὐτὸν, ἰδεῖν καθ᾿ ὕπνον τὸν πρὸ αὐτοῦ Ἱερομάρτυρα Συμεὼν, ἱστάμενον ἐπὶ κλίμακος ὑψηλῆς, καὶ τὴν ἄνοδον ἐκκαλούμενον, δηλοῦντα ὡς ἔοικε τὴν τοῦ Μαρτυρίου ἀνάβασιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος.

Στίχ. Πολλῶν ἱδρώτων καὶ πόνων Βησσαρίων,
Πολλὰς θανὼν εὕρηκεν ἀντιμισθίας.

Οὗτος ἐγεννήθη σαρκικῶς ἐν Αἰγύπτῳ. Ἀπογαλακτισθέντος δὲ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἐκπαιδευθέντος φῶς ἅγιον ἔλαμψεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, καὶ ἠγάπησεν Ἰησοῦν Χριστὸν σφόδρα, μηδ᾿ ὁπωσοῦν χράνας οἱῳδήποτε πράγματι τὸ δοθὲν αὐτῷ ἅγιον Βάπτισμα νηπιόθεν. Ἀνελθὼν δὲ εἰς τόπον ἔρημον, ὡς ἄσαρκος ἠγωνίσατο· καὶ τῆς σαρκὸς καταφρονήσας ὡς φθειρομένης, τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον ὑπέταξε, καὶ εὗρε τὸν Θεὸν βοηθὸν, ὃν ἐπόθησε. Τεσσαράκοντα γὰρ ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἔστη ἀκλόνητος, ὥσπερ στήλη ἄνω τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὄμματα ἔχων, καὶ τὴν ψυχὴν ἀχώριστον ἐκ τοῦ Θεοῦ. Διὸ καὶ χάριτος ἀξιωθέντος οὐ τὰ τυχόντα σημεῖα ὁ Θεὸς ἐποίησε δι᾿ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ λίαν παράδοξα.

Φυλάξας γὰρ τὸ κατ᾿ εἰκόνα, ὅσον δυνάμεως εἶχεν, ἐκεῖνα εἰργάσατο, οἷα καὶ οἱ μεγάλοι Προφῆται, οἱ τῷ Θεῷ αὐτοφανῶς προσομιλήσαντες. Μωϋσῆς γὰρ, ἡ ῥίζα τῶν Προφητῶν πάντων, τὰ πικρὰ ὕδατα εἰς γλυκύτητα μετεποίησε διὰ ξύλου, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν εἰκονίζοντος, ἵνα τοὺς γογγύζοντας Ἰουδαίους κατασιγάσῃ. Οὗτος δὲ ὁ μακάριος, τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ βαδίζοντος ποτὲ ἐν ὁδῷ ἀνύδρῳ, καὶ δίψῃ φλεγομένου, διὰ χαράγματος Σταυροῦ ἐναερίου, τὴν ἁλμυρὰν καὶ ἄποτον θάλασσαν εἰς γλυκύτητα μετεποίησε, καὶ ψυχρὰν καὶ πότιμον εἰργάσατο. Διὸ καὶ ἐμπλησθέντες ἐξ αὐτῆς, σὺν ἑτέροις πολλοῖς, τῷ Θεῷ ηὐχαρίστησαν. Ὁ Ἰησοῦς ποτὲ τοῦ Ναυῆ, τοὺς Ἰεβουσαίους συγκόπτων, τὸν ἥλιον τοῦ ἰδίου δρόμου ἔστησεν, ἕως συνέκοψεν ἅπαντας. Καὶ οὗτος ποτὲ ὁ μακάριος, ἐν τόπῳ τινὶ εὑρεθεὶς, ὠφελείας ἕνεκεν πολλῶν, καὶ τῆς ὥρας ληγούσης, τὸν Θεὸν αἰτησάμενος, ἔστησε τὸν αὐτὸν ἕως οὗ τὸ πᾶν τῆς ὁδοῦ διήνυσεν. Οὗτος, ὡς Ἠλίας, ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ κατήγαγεν, οὐχ ἅπαξ καὶ δὶς, ἀλλὰ καὶ πολλάκις, τοῦτο αἰτησαμένων αὐτῷ. Ἐλισσαῖος ποτὲ ὁ Προφήτης, τῇ μηλωτῇ Ἠλιοὺ, τὸν Ἰορδάνην ἀβρόχως ἐπέρασεν. Οὗτος δὲ, ἀντὶ μὲν Ἰορδάνου, τὸν Νεῖλον ποταμόν· ἀντὶ δὲ μηλωτῆς, τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ ὅπλῳ κραταιῷ χρησάμενος, τὸ ὕδωρ ἅπαν εἰς λιβάδος εὐθύτητα μετεποίησε, καὶ ἐπάνω τῶν τοσούτων ὑδάτων πεζοπορήσας, ὢ τοῦ θαύματος! μέχρις ἀστραγάλων ἐβάφησαν οἱ αὐτοῦ πόδες. Τί τούτων τῶν τεραστίων μεῖζον, τί θαυμασιώτερον; Οὕτω καὶ ἄλλα σημεῖα διάφορα ἐργασάμενος τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἐν γήρᾳ πίονι τὸν Θεὸν θεραπεύσας, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγάθωνος Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Ῥώμης Ἀγάθων οἴακας διευθύνας,
Πρύμναν ἔκρουσε πρὸς νοητοὺς λιμένας.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ θαυματουργὸς Ἀγάθων, ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐγένετο, υἱὸς Χριστιανῶν γο-

Digitized by Google

τίων, εὐλαβῶν καὶ εὐσεβῶν. Οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ φιλοπονήσαντες, ἐδίδαξαν αὐτὸν πᾶσαν Γραφὴν θεόπνευστον καὶ ὠφέλιμον· τοσοῦτον δὲ ὠφελήθη ἐξ αὐτῆς καὶ κατενύγη, ὡς, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, συναγαγεῖν πάντα τὸν πλοῦτον αὐτῶν, καὶ προσκαλεσάμενος πτωχοὺς, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ διασκορπίσαι αὐτὸν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς μοναστήριον, καὶ μονάσαι, καὶ τὸ μοναχικὸν σχῆμα ὑποδύσασθαι, καὶ δουλεύειν τῷ Θεῷ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου προσεύχεσθαι. Εἰς ἀρετὴν δὲ τοσοῦτον ἠγωνίσατο, ὡς καὶ χαρίσματα ἰαμάτων λαβεῖν. Ἐπεὶ δὲ ἡ ἀρετὴ οὐ λανθάνει, Παπας Ῥώμης ἐγίνετο· καὶ καλῶς διαπρέψας ἐν τῷ ἐπισκοπικῷ ἀξιώματι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύ-
» ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τάξεις τῶν θείων Ἀσωμάτων, μετὰ σώματος μιμούμενος Θεόφρον, ἐλειτούργεις Θεῷ ἀπαύστως ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦτα κωφεύοντα Παμμάκαρ, δι' ἐντεύξεως ἠνέῳξάς σου θείας, καὶ χωλοῖς προφανῶς, παρέχεις εὐδρομίαν, Εὐλογητὸς εἶ μέλπουσιν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεύματι θείῳ τοῦ Δεσπότου, ἀκατάφλεκτος διέμεινας ἐν μέσῳ, εἰσελθὼν τοῦ πυρός· ὁ μέτοχος δὲ τούτου, κρίσει δικαίῳ φλέγεται, Ἡλιόδωρος εὐχῇ σου. Θεοτοκίον.

Σοῦ τὴν νηδὺν μὴ καταφλέξαν, τῆς Θεότητος τὸ πῦρ Παρθενομῆτορ, σωματοῦται ἐκ σοῦ, τὰ πέρατα φωτίζον, ταῖς θεϊκαῖς λαμπρότησι· διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν.

Ὠδὴ ηʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάρι-
» τί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου,
» σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
» ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐξεχύθη χάρις, Πάτερ σοῦ τοῖς χείλεσιν ἱερομύστα· διὰ τοῦτο Λέων, ὁ Θεὸς σε ἔχρισεν Ἀρχιερέα, τοῦ λαοῦ βοῶντα· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βασιλεῖ παμμάκαρ, τῷ διαιωνίζοντι εὐαρεστήσας, ἐπιγείῳ Λέων, βασιλεῖ παρέστηκας ἄνθρακας φέρων, καὶ τὴν τούτου Πάτερ, καταπλήττων ἔννοιαν, ταῖς θαυματουργίαις, ταῖς λίαν παραδόξοις.

Ὡς ἐλαία Πάτερ, φυτευθεὶς κατάκαρπος οἴκῳ Κυρίου, φέρεις μετὰ τέλος, ἐκ τοῦ θείου σκήνους σου ἔλαιον θεῖον, Πιστῶν πᾶσαν νόσον, ἀπελαύνων πάντοτε, τῶν εἰς σὲ μετὰ πόθου, σοφὲ προσπεφευγότων.

Θεοτοκίον.

Ὁ βουλήσει πάντα, ἐκτελῶν Πανάμωμε εὐλογημένη, βουληθεὶς καὶ μήτραν, τὴν σὴν κατεσκήνωσε καὶ σὰρξ ὡράθη, καὶ ἐθέωσέ με, φθαρέντα τὸ πρότερον, τοῦ ἀπατεῶνος, κακίστου συμβουλίᾳ.

Ὠδὴ θʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν
» κατῆλθεν μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἵνα σε θείαις ἐν φωναῖς, μακαρίζωμεν ὁσίως βιώσαντα, καὶ τὰ οὐράνια, περιπολοῦντα καὶ ἀγαλλόμενον, παθῶν καὶ θλίψεων ἡμᾶς, εὐχαῖς σου διάσωζε, καὶ περιστάσεων, Ἱεράρχα καὶ Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Ὡς κλῆμα τῆς ἀληθινῆς, γεγονὼς Πάτερ ἀμπέλου ἐβλάστησας, ἀρετῶν βότρυας, θαυμάτων γλεῦκος ἐναποστάζοντας· ἐξ οὗ οἱ πίνοντες πιστῶς, ὑγείαν κομίζονται, καὶ ἀγαλλίασιν, εὐφημοῦντές σε ἀεὶ Λέων Ὅσιε.

Σῶμά σου γέγονε ναὸς, τοῦ Ἁγίου καὶ σεπτοῦ Πάτερ Πνεύματος· καὶ νῦν κατάκειται τοῦ θείου ἔνδον ναοῦ, οὗ ἤγειρας, εἰς δόξαν Λέων καὶ τιμὴν, Λουκίᾳ τῇ Μάρτυρι, θαυμάτων βρύον ἡμῖν, ποταμοὺς τοῖς εὐσεβῶς σε γεραίρουσι.

Ἥλιος ὤφθης φωταυγὴς, ἀρετῶν λαμπαδουχίαις τὰ πέρατα, περιαυγάζων ἀεί· καὶ νῦν πρὸς φέγγος μετέβης ἄρρητον· τὴν φωτοφόρον σου διὸ, μνήμην ἑορτάζοντας, Λέων πανόλβιε, σκοτασμοῦ πάντας δεινοῦ ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φρίττω σου μόνε Βασιλεῦ, τὴν δευτέραν παρουσίαν καὶ δέδοικα, ἄμετρα πταίσας σοι, καὶ μεταγνώσει μὴ βελτιούμενος· ἀλλ' ὡς ὑπάρχων ἀγαθὸς, ἐπίστρεψόν σῶσόν με, τῆς Κυησάσης σε, εὐπροσδέκταις, Ἰησοῦ παρακλήσεσι.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λαμπτῆρα καὶ Διδάσκαλον, καὶ Ἱεράρχην μέγιστον, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, γνωρίζει σε Ἱεράρχα· τὰ τέκνα ταύτης Ὅσιε, καλῶς Πάτερ ἐποίμανας, ἐπὶ νομὴν σωτήριον, Λέων θεόφρον ἅγιε, αἱρετικοὺς ἐκδιώξας, καθάπερ θῆρας ἀγρίους.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Κατάνης ὁ πολύφωτος, ἀστὴρ καὶ διαυγέστατος, τερατουργὸς Ἱεράρχης, Λέων ὁ μύστης Τριάδος, κυρίως Θεοτόκον σε, Ἁγνὴ τρανῶς ἐκήρυξε, νῷ καὶ ψυχῇ καὶ σώματι· ἣν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνοῦμεν, σαφῶς Θεοῦ ὡς Μητέρα.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, τοῦ ἐν Συμβόλοις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος πλ. δʹ. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Τιμόθεε, δι᾽ ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῶν παθῶν σκιρτήματα, παντελῶς ἐξηφάνισας· καὶ ἀπαθείας χάριν δεξάμενος, δοχεῖον ὤφθης τοῦ θείου Πνεύματος· ὅθεν τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις πάντοτε, τὰ πονηρὰ, ζῶν καὶ μετὰ θάνατον, θεομακάριστε.

Πάτερ θεόφρον Τιμόθεε, τοῦ Ἀβραὰμ μιμητὴς, ἀψευδὴς ἐχρημάτισας, θεραπεύων πάντοτε, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας· Ἰὼβ ἐκτήσω τὸ ἐν τοῖς πόνοις στεῤῥόν· Δαυῒδ τὸ πρᾶον ἀνατεινόμενος, βίον ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς διήνυσας· τῶν ὀρεκτῶν, ἔφθασας τὸ ἔσχατον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν.

Πάτερ ἱερὲ Τιμόθεε, τῆς σωφροσύνης εἰκὼν, ἐγκρατείας ὑπόδειγμα, εὐσεβείας ἴνδαλμα, καὶ πηγὴ κατανύξεως, ὀρθοδοξίας ἔρεισμα ἄσειστον, τῶν ἰαμάτων ῥεῖθρον ἀένναον, ἥλιος ἄδυτος, τέκνον θείας χάριτος, καὶ Μοναστῶν, ὤφθης ἐγκαλλώπισμα, σεβασμιώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅλος ὁ βίος μου ἄσωτος, ἡ δὲ ψυχὴ ἀσελγὴς, καὶ τὸ σῶμα παμμίαρον, καὶ ὁ νοῦς ἀκάθαρτος, καὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα, καὶ ὅλος ὄντως εἰμὶ ὑπεύθυνος, τῆς καταδίκης καὶ κατακρίσεως· ποῦ νῦν πορεύσομαι, καὶ πρὸς τίνα φεύξομαι, εἰμὴ πρὸς σέ; Δέσποινα σπλαγχνίσθητι, καὶ δεῦρο σῶσόν με.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὢ μυστηρίου φρικτοῦ! ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν· ἔκλαιε λέγουσα· Οἴμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς ὁ δεινὸς, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σὲ τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος μέλπω μάκαρ.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Θεοφάνους.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος πλ. δʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν ᾠδὴν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ πικρᾶς δου-
» λείας, Φαραὼ ῥυσαμένῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν
» πυρίνῳ στύλῳ, καὶ φωτὸς νεφέλῃ καθοδη-
» γήσαντι, ὅτι δεδόξασται.

Σὲ τὸν νοητὸν ἀστέρα, τὸν ἐν τῷ ὕψει Πάτερ, τῆς ἐγκρατείας ἀναλάμψαντα φαιδρῶς, καὶ τῶν Πιστῶν καρδίας καταυγάζοντα, μάκαρ Τιμόθεε, ἀνευφημοῦμεν ἀεί.

Ἔχων πρὸς Θεὸν ἐκτενὲς, τῆς διανοίας ὄμμα, τῆς ἀμελείας τὸν ὕπνον, ἐκ ψυχῆς ἀπετίναξω Πάτερ, καὶ ναὸς ἐγένου θείου Πνεύματος, καὶ ἁγιάσματος τόπος Τιμόθεε.

Τὰς τοῦ πονηροῦ μαχανὰς, τῇ ταπεινώσει Πάτερ, συμπεφραγμένος διῆλθες ἀβλαβῶς, καὶ πρὸς Θεὸν ὑψώθης, καὶ αὐτοῦ τῇ δόξῃ διαπαντὸς, ἐντρυφᾷς μάκαρ Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνερμηνεύτως Θεὸν, τὸν Ποιητὴν τῶν ὅλων, ἐν τῇ γαστρὶ συλλαβοῦσαν, καὶ σαρκὶ ὡς ἀληθῶς τεκοῦσαν Θεοτόκον Κόρην, καὶ παρθενεύουσαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ὠδὴ γʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωμά μου Σωτὴρ ὑπάρχεις, καταφυγὴ
» μου καὶ δύναμις· σαλευθεῖσαν τὴν καρ-
» δίαν μου, στερέωσον εἰς τὸν φόβον σου· ὅτι
» οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Οἰκτείρων πάντας τῇ συμπαθείᾳ, ἄλλος Ἀβραὰμ ἐχρημάτισας, δεξιούμενος τοὺς πάντοθεν, παραβάλλοντας ὦ Τιμόθεε, καὶ δι᾽ αὐτῶν τὸν πάντων, θεραπεύων Θεόν.

Νεκρώσας μέλη τὰ ἐπὶ γῆς σου, Πάτερ, ὡς φησὶν ὁ Ἀπόστολος, τῆς ζωῆς τῆς ἐπουρανίου, συμμέτοχος ἀναδέδειξαι, ἐν ᾗ τῶν τιμώντων σε, ἀεὶ μέμνησο.

Digitized by Google

Ἀνατολῇ σου τῶν ἔργων Πάτερ, ἥλιος γεγένησαι ἄδυτος, ταῖς ἀκτῖσι τῶν ἀγώνων, τὰ πέρατα καταυγάζων ἀεί, καὶ τῶν δαιμόνων λύων τὴν σκοτόμαιναν.

Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ Παρθένε τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Γεννήτρια, τὰς σειράς μου τῶν πταισμάτων, διάῤῥηξον καὶ ὁδήγησον, πρὸς μετανοίας τρίβους ταῖς πρεσβείαις σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένος τῷ σώματι σὺ ἀναδέδειξαι, πιστὸς τῷ ποιήσαντι σὺ πεφανέρωσαι, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε· ὅθεν καὶ συνευφραίνῃ, ταῖς φρονίμοις Παρθένοις· πίστει δὲ συγχορεύεις, τοῖς ὁσίοις Πατράσιν· ἡμῖν δὲ ἐπεφάνης βρύων τὰ θαύματα.

Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὀρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκοῦ-
» σθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ,
» ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Σὺ ταῖς προσευχαῖς, ἀεὶ ὠχυρωμένος, τὰ τῶν νοητῶν, ἐχθρῶν τόξα καὶ βέλη, ὥς περ νηπίων τοξεύματα ἐλογίσω, Πάτερ ἀοίδιμε Τιμόθεε.

Τὸν τῆς πρὸς ἡμᾶς, Χριστοῦ οἰκονομίας, σχέσει προσκυνῶν, θεόφρον χαρακτῆρα, πεῖραν ὑπέστης μαστίγων ὑπὸ τῶν τοῦτον, ἀπαρνουμένων ὦ Τιμόθεε.

Ὥς τις ἀνδριὰς, ἀσάλευτος ὑπῆρξας, ἐν τῇ πρὸς Θεὸν, ἀεὶ δοξολογίᾳ, μηδ' ὁπωσοῦν ἀναπαύσεως ἐν ταῖς ταύτης, ὥραις μετέχων ὦ Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, ἐγέννησας Παιδίον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, γεγεννημένον ἀῤῥεύστως, Μῆτερ ἁγία, Χριστιανῶν ἡ ἐπανόρθωσις.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκέδασον,
» φωτοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ὁ τὸ ἀρχέγο-
» νον σκότος διώξας τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρησαί
» μοι τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου Λόγε,
» ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.

Νοΐ κεκαθαρμένῳ παρεστὼς τῇ Τριάδι μακάριε, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτῖσι πυρσευόμενος Πάτερ, τοὺς ἐν σκότει ἡμᾶς κινδυνεύοντας, τῶν ψυχικῶν παθημάτων, φωτίζεις ἑκάστοτε.

Τὴν σάρκα ἐγκρατείᾳ, τὴν ψυχὴν ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, τοῦ Βασιλέως τῶν ὅλων, θεράπων ἐγνωρίσθης, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐναργεῖς, τὰς τῶν θαυμάτων ἐδέξω, Τιμόθεε χάριτας.

Οὐ γνώμῃ περιέργῳ, ἀλλ' ἀπλάστῳ καρδίᾳ αἰτήσασα, ἡ προσελθοῦσά σοι στεῖρα, διὰ πιστοῦ οἰκέτου, εὔτεκνος δείκνυται ἐξ ἀτεκνίας, ὑμνοῦσα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οἰκήσας ἐν γαστρί σου, ὁ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις, σὲ ἀπειργάσατο, οὐρανῶν πλατυτέραν, Μαρία Θεοτόκε· ὃν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ὡς ἀγαθὴ, μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύειν Θεόνυμφε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Καλῶς σου διατηρῶν, τὸ παρθενίας ἀξίωμα, ἐν ὅλῃ σου τῇ ζωῇ, γυναικὶ οὐδέ ποτε, κατ' ὄψιν συνέτυχες, τὴν ἐκ τούτου βλάβην, παντελῶς ἀποκρουσάμενος.

Λιμένι τῷ νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης τοῖς κύμασι, τῶν ἡδονῶν μὴ βραχεὶς, παμμάκαρ Τιμόθεε, ἀλλὰ ταῖς τοῦ Πνεύματος, ζωηφόροις αὔραις, εὐπλοήσας, παναοίδιμε.

Ἐμάκρυνας ψαλμικῶς, ἐν ὄρεσι διαιτώμενος, καὶ ταῖς ἐρήμοις ἀεὶ, σοφὲ αὐλιζόμενος· ἕως οὗ εἰσήλασας, εἰς Θεοῦ τὴν πόλιν, τὴν οὐράνιον Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Ὁ νώτοις χερουβικοῖς, ἀπεριγράπτως καθήμενος, περιγραπτῶς, ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ ἐνῴκησε, σαρκὶ οὐ Θεότητι, καὶ ἐκ σοῦ προῆλθε, διασῴζων με Πανάμωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστὴρ πολύφωτος ἐκ τῆς Ἑῴας, ἀναλάμψας ηὔγασας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Πιστῶν, τὰς ἀρετὰς τῶν θαυμάτων σου, θαυματοφόρε θεόφρον Τιμόθεε.

Digitized by Google

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Στίχοι.

Καὶ ζῶντα Τιμόθεε καὶ τεθνηκότα,
Τιμᾷ Θεὸς ζώντων σε καὶ τεθνηκότων.

Εἰκάδι Τιμόθεον πρώτῃ κατὰ σῆμα κάλυψεν.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐξ ἁπαλῶν τῶν ὀνύχων τὸν μονήρη βίον ὑποδὺς, δι' ἐγκρατείας πολλῆς καὶ συντόνου δεήσεως τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα ἐξαφανίσας, καὶ ἀπαθὴς γενόμενος, δοχεῖον ὤφθη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, παρθένος ἕως τέλους καὶ ψυχῇ καὶ σώματι διαμείνας. Γυναῖκα οὐδέποτε εἰς ὄψιν ἐλθεῖν ἠθέλησεν. Ἐν ὄρεσι διαιτώμενος καὶ ἐν ἐρήμοις αὐλιζόμενος, τῶν δακρύων τῇ δρόσῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἤρδευεν. Ὅθεν καὶ χαρίσματα ἰαμάτων ἔλαβε· δαίμονας γὰρ ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλασε, καὶ πᾶσαν ἄλλην νόσον ἐθεράπευσεν. Οὕτω βεβιωκὼς, ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον, καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου, Πατριάρχου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου ἐν Βασιλεῦσι Χριστιανοῦ· ὅς τις τῆς ὀρθοδοξίας τὰς ἀκτῖνας δεχόμενος, πάντας τοὺς ἐπὶ λόγῳ σοφίας ἁπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐπισυνάξεων ἐκπέμπει, ὧν εἷς ἦν καὶ οὗτος ὁ Ἅγιος· ὃς καὶ παρὼν ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Θεοφόρων Πατέρων, τὸ δόγμα μὲν τῆς εὐσεβείας κρατύνων, ἐξελέγχων δὲ καὶ ἀνατρέπων τοὺς τῆς Θείας φύσεως τὴν τομὴν ἐπεισάγοντας, καὶ τὸν Υἱὸν κτίσμα λέγοντας, καὶ τῆς Πατρικῆς τιμῆς ἀλλοτριοῦντας.

Διὰ οὖν τὴν ἔνθεον αὐτοῦ παῤῥησίαν, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζῆλον, φθόνον ὠδίνησαν κατ' αὐτοῦ Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, Θεόγνις ὁ Νικαίας, καὶ Εὐσέβιος ὁ Καισαρείας, καὶ οἱ λοιποὶ, ὅσοι τῆς ἀρειανικῆς βλασφημίας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀθεΐας ἐτύγχανον κοινωνοί· καὶ ἐν σχήματι τῆς κατὰ πάροδον ἐπισκέψεως (καὶ γὰρ τὴν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα πορείαν ἐπλάσαντο)· ἐν Ἀντιοχείᾳ παραγενόμεναι, τὴν τοῦ Ἁγίου καταψηφισάμενοι καθαίρεσιν· Ὅτι δὴ, φασὶ, γύναιον ἑταιρικὸν (ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ μεγάλοις δώροις καταπεισθὲν), ἀρτιγενὲς παιδίον ἐπιφερόμενον, προσῆλθεν αὐτοῖς, ἐκ συνουσίας τοῦ Εὐσταθίου συνειληφέναι λέγον, καὶ τετοκέναι τὸ ἐπιφερόμενον βρέφος. Καὶ γὰρ ἦσαν τοῦ τοιούτου δράματος αὐτουργοί· οἵ τινες ὅρκῳ μόνῳ τὴν κατηγορίαν βεβαιῶσαι τὸ γύναιον ἀπαιτήσαντες, εὐθέως τοῦ Ἁγίου τὴν καθαίρεσιν καταψηφίζονται, καὶ τὸν Βασιλέα πείθουσιν ἐξορίαν ἀποφήνασθαι κατ' αὐτοῦ· καὶ ἐπέμφθη διὰ τῆς Θράκης εἰς Φιλίππους πόλιν Μακεδονίας, ἔνθα καὶ τὸν βίον κατέλυσεν.

Ἑκατὸν δὲ χρόνων διαγενομένων, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς βασιλείας Ζήνωνος, ἀνήχθη τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, καὶ παρεπέμφθη εἰς Ἀντιόχειαν, παντὸς τοῦ πλήθους προχυθέντος τοῦ ἄστεος ἀπὸ μιλίων δεκαοκτὼ, καὶ μεθ' ὕμνων καὶ φώτων καὶ θυμιαμάτων δεξαμένων αὐτό. Τοῦτον καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε.

Λέγεται δὲ, ὅτι τὸ συκοφαντῆσαν τὸν Ἅγιον Εὐστάθιον γύναιον, νόσῳ χαλεπῇ περιπεσὸν, τὴν κατ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐξαγορεῦσαι ἐπιβουλὴν, καὶ τῶν ὑποθεμένων ἕκαστον ἐξαγγεῖλαι· καὶ ὅτι ἐπὶ χρήμασιν ὑπ' αὐτῶν ἐξαπατηθεῖσα, καὶ πεισθεῖσα, τὴν κατηγορίαν ἐξήνεγκε. Τὸν μέντοι ὅρκον παραλογίσασθαι, καὶ μὴ παντελῶς διαψεύσασθαι· ὑπό τινος γὰρ Εὐσταθίου χαλκέως, συμφθαρέντος αὐτῇ, γεννηθῆναι ἔφη τὸ βρέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Ἀμάστριδος.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος, καὶ λιπὼν τὸ σαρκίον,
Πολλοῖς γεωργεῖ ψυχικὴν σωτηρίαν.

Οὗτος εὐσεβῶν ἔφυ γονέων, Θεοδώρου καὶ Μεγεθοῦς προσαγορευομένων, τὴν Κρώμνην δὲ πατρίδα κεκτημένων· οἳ τὸν βίον ἐν ἀπαιδίᾳ διανύοντες, εὐχῇ καὶ νηστείᾳ τὸ Θεῖον ἐλιτάνευον, δοθῆναι αὐτοῖς τέκνον, ὃ καὶ γέγονε. Διὰ γὰρ Θείας φωνῆς, τήν τε σύλληψιν, καὶ τὴν κλῆσιν, καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης χάρισμα τοῦ μέλλοντος ἐξ αὐτῶν τεχθῆναι, πρὸς βαθὺ γῆρα ἐλάσαντες, ἐμυήθησαν. Τεχθέντος δὲ αὐτοῦ, καὶ τὰ τῆς νεότητος ἡδέα ἀπωθουμένου, καὶ τῶν μενόντων ἀντιποιουμένου, καὶ τῶν μαθημάτων, τῶν τε θείων, τῶν τε ἀνθρωπίνων μηδόλως κατολιγωροῦντος, θεωροῦντες οἱ γονεῖς αὐτοῦ τὸν καλὸν δρόμον τοῦ παιδὸς, ἐδόξαζον τὸν Θεόν.

Ἱκανῶς οὖν παιδευθεὶς, καὶ τῆς πατρίδος ἀπαναστὰς καταλαμβάνει τὸ ὄρος τῆς Συρικῆς· καὶ εὑρὼν γέροντα ἐκεῖσε τίμιον, παρ' αὐτοῦ λαμβάνει τὸ Ἀγγελικὸν σχῆμα. Καὶ τὸν βίον ἐκείνου λιπόντος, τὴν Βόνισσαν καταλαμβάνει, πάσῃ σκληραγωγίᾳ καὶ ἀσκήσει ἑαυτὸν καθυποβαλών. Ἐπεὶ δὲ ὁ τῆς Ἐκκλησίας Ἀμάστριδος Πρόεδρος ἀπεβίω, καὶ μὴ βουλόμενος, ἀνάγεται οὗτος ὁ Ἅγιος εἰς τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης θρόνον, ὡς λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ψήφῳ θείᾳ καὶ συμφωνίᾳ ἱερέων.

Ἀπάραντος δὲ αὐτοῦ τῆς Βασιλευούσης, καὶ τὸν αὐτοῦ θρόνον καταλαβόντος, ὁμοῦ πάντα ἐτελεῖτο καὶ ἐσπουδάζοντο· διατάξεις ἱεραὶ, εὐκοσμία τοῦ Βήματος, καταστάσεις τοῦ ἱερατικοῦ συστήματος, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν προστασία καὶ πτωχοτροφία, χρεῶν ἀποκοπαὶ, καὶ ἡ πρὸς τὸ Θεῖον εὐσέβεια· πρὸς τούτοις δὲ καὶ θεοσημεῖαι, καὶ τεράστια παντοῖα τελούμενα δι' αὐτοῦ. Οὕτω καλῶς τὸν βίον περάνας, τῶν τῇδε μετέστη, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ ἀποδούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἀπὸ Σχολαστικῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χριστοῦ τέθνηκας ὁ Σχολαστικὸς θύτης,
Καὶ τῶν μακρῶν σου νῦν σχολὴν ἄγεις πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ζαχαρίας, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Μακάριος εἶ καὶ θανὼν Ζαχαρία,
Ζαχαρία πρόεδρε γῆς μακαρίας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ δι' Ἀγγέλου Παῖδας, ἐκ πυρὸς διασώσας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον, μεταβαλὼν εἰς δρόσον, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σβέσας παθῶν τὴν φλόγα, τῶν δακρύων τῇ δρόσῳ, χάριν θαυμάτων ἔβλυσας δι' ὧν ἀ-

Digitized by Google

ποκαθαίρεις τοὺς μολυσμούς, τῶν παθημάτων Τιμόθεε.

Μακαρισμοῦ τοῦ θείου ἀψευδῶς τετύχηκας, τὴν τῶν πραέων Ὅσιε, κληρονομήσας χώραν, καὶ τῆς χαρᾶς τῶν ἐκλεκτῶν ἐμφορούμενος.

Λύσιν ἁμαρτημάτων, τοῖς τελοῦσιν ἐκ πόθου, τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, τῆς μεταστάσεώς σου, ὡς παῤῥησίαν εὑρηκώς, Παμμάκαρ αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι πάντες, τῆς ἀρχαίας κατάρας, τῷ παναγίῳ τόκῳ σου, εὐλογημένη, σὲ εὐλογοῦμεν Θεοτόκε ἀμίαντε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ,
» ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον, καὶ
» συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει
» σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις,
» τῷ Δημιουργῷ καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παθοκτόνως γεγένησαι, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου Πάτερ τῆς ἀγρυπνίας, ἀναβάσεις ἀεί, ἀρετῶν Ὅσιε, μελετῶν ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐκ δόξης βαίνων ἐπὶ δόξαν, τῆς ἀτελευτήτου, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας.

Ὡς θυμίαμα Ὅσιε, τὰς προσευχάς σου Θεῷ, τῷ καθαρωτάτῳ, σὺ προσενέγκας καθαρᾶς ἐκ ψυχῆς, θείαν ἐνέργειαν, παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω τῶν θαυμάτων, δαίμονας ἐλαύνειν, καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων ἰᾶσθαι ἀσθενείας.

Μισοπόνηρος, ἄκακος, καὶ συμπαθὴς καὶ πραΰς, καὶ δικαιοσύνῃ κεκοσμημένος, Πάτερ γέγονας, ὅσιος, ἄμεμπτος, ἀπεχόμενος πάσης ἀδικίας, στῦλος Μοναζόντων· ὅθεν σε τιμῶμεν, Πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μόνην σε ἐξελέξατο, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, καὶ σοῦ ἐν μήτρᾳ κατεσκήνωσε, καὶ ὡς ηὐδόκησεν, ὑπὲρ πάντας ὡραῖος τοὺς ἀνθρώπους, Πάναγνε προῆλθε, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν, ἡμῶν καθαίρων φύσιν.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ
» ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
» Δαυῒδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο
» ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡ-
» μᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἁγιωσύνης τέμενος, κατανύξεων πηγή, συμπαθείαν ῥεῖθρον, ἀνεδείχθης Σοφέ, ἀγάπης τε ἄπειρον πέλαγος, Κυρίου θεράπων ἀψευδής, καὶ οὐρανοπολίτης, καὶ Ἀγγέλων σύσκηνον, καὶ θαυμάτων βρύσις.

Κατακαυχᾶσθαι ἔλεον, Πάτερ κρίσεως εἰδώς, οὐ παρεῖδες ξένον, ἀλλὰ πᾶσι χρηστῶς, τὰ σπλάγχνα διήνοιξας Ὅσιε, πατὴρ χρηματίσας ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν προστάτης, καὶ γυμνῶν ἀμφίασις, καὶ τροφὴ πεινώντων.

Ἀπὸ τῆς γῆς ἐχώρησας, πρὸς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, ἔνθα εἶχες ἔτι περιὼν ἐν σαρκί, καλῶς τὸ πολίτευμα Ὅσιε, ἡμῖν ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, πρεσβεύων δωρηθῆναι, τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τὴν ἁγίαν μνήμην.

Ῥεῖθρα ἡμῖν ἑκάστοτε, ἡ τιμία σου σορός, ἰαμάτων Πάτερ ἀναβλύζει, παθῶν ἐκχύσεις παντοίων ξηραίνοντα, καὶ πᾶσαν ἀρδεύοντα ψυχήν, πρὸς εὐκαρπίαν θείαν, ἱερὲ Τιμόθεε τοῦ Χριστοῦ θεράπον.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι σοῖς ἑπόμεναι, γενεαὶ τῶν γενεῶν, Μακαρία σὲ μακαριοῦσιν ἀεί· Θεὸν γὰρ τὴν ὄντως μακάριον, ἐκύησας ἄχραντε Ἁγνή, τὸν πάντας μακαρίους, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, ἀψευδῶς ποιοῦντα.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς εὑρέσεως τῶν λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ταῖς πολυτρόποις ἰδέαις τῶν βασάνων, ἐναπεκδυσάμενοι τοὺς τῆς νεκρώσεως, χιτῶνας Μάρτυρες ἔνδοξοι, τῆς ἀφθαρσίας, θεῖον ἱμάτιον ἐνεδύσασθε· καὶ νῦν τὰ οὐράνια περιπολεύετε, τῷ Θεϊκῷ θρόνῳ πάντοτε, παρεστηκότες, λελαμπρυσμένοι θεομακάριστοι· ὅθεν ἐν πίστει τὴν ὑπέρλαμπρον, μνήμην ὑμῶν ἑορτάζομεν, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, ἱερῶς περιπτυσσόμεθα.

Ἐξ ἀσθενείας βροτῶν δύναμις θεία, ἰάσεων πρόεισι τοῖς προσπελάζουσι· κόνις βραχεῖα τοῦ σώματος, τῶν Ἀθλοφόρων, πηγὰς θαυμάτων βρύει ἐν χάριτι· προσέλθωμεν ἄνθρωποι καὶ ἀρυσώμεθα, ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν σώματος, ἀναβοῶντες, χαριστηρίους φωνὰς καὶ λέγοντες· Σῶτερ τοῦ κόσμου, δι' ὃν ἤθλησαν, οἱ σεπτοὶ Ἀθληταὶ καρτερώτατα, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, πάσης βλάβης ἐλευθέρωσον.

Digitized by Google

Οἱ ἐπὶ χρόνους μακροὺς ἐγκεκρυμμένοι καλλίνικοι Μάρτυρες νῦν πεφανέρωνται, καθάπερ ὄλβος πολύτιμος, τὴν Βασιλίδα, καταπλουτίζοντες πασῶν πόλεων, παλάμαις φερόμενος, Ἀρχιερέως σοφοῦ, καὶ εἰς ναὸν κομιζόμενοι, σεπτῶς τὸν θεῖον, καὶ τοῖς αἰτοῦσι διανεμόμενοι, εἰς πᾶσαν ῥῶσιν, εἰς ὠφέλειαν, εἰς φωτισμόν, εἰς ἀντίληψιν, τῶν αὐτοὺς δεχομένων, ὡς πιστοὺς Θεοῦ θεράποντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐξαγορεύσω ἁγνὴ σοι Θεοτόκε, τὰ δεινά μου πταίσματα· εἰ γὰρ καὶ κρύψω αὐτά, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἀνοιγομένων, πασῶν τῶν βίβλων φανερωθήσονται. Ὄμματα ἐρρύπωσα, βλέπων τὰ ἄτοπα· χεῖρας ἀθέσμως ἐμόλυνα, ταῖς αἰσχρουργίαις· σῶμα ἠχρείωσα ὁ ταλαίπωρος· καὶ τὴν ψυχήν μου ἐτραυμάτισα, ἁμαρτίαις· ἐλέησον οἰκτειρον, καὶ μερίδος με δεῖξον, σωζομένων ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκεται ὁ Κανών, τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουρ-
» γοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυ-
» ροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν·
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Μαρτυρικαῖς ἠγλαϊσμένοι χάρισι, καὶ τῷ μεγάλῳ φωτί, ὁλολαμπεῖς πόθῳ, παρεστῶτες Μάρτυρες, τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα, διασκεδάσατε χάριτι, τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀνατεθεὶς ὁ τῶν Μαρτύρων ὅμιλος, τῷ παντεπόπτῃ Θεῷ, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ, τὰς ψυχὰς προσδήσαντες, διέλυσαν τὸν σύνδεσμον, τῆς κακίας καὶ λύσιν, ἁμαρτημάτων βραβεύουσι, πίστει τοῖς αὐτοὺς μακαρίζουσιν.

Οἱ φανερῶς τὸν πονηρὸν συντρίψαντες, πόνοις ἀθλήσεως, καὶ φθονερῶς χρόνοις, πλείοσι κρυπτόμενοι, σήμερον πεφανέρωνται, καὶ χερσὶν Ἱερέως, θεόφρονος συγκομίζονται, κόσμῳ σωτηρίαν βραβεύοντες. Θεοτοκίον.

Ἐξ ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ῥῦσαί με, Παρθενομῆτορ ἐχθρῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ὁρατὸν γεννήσασα, ἀόρατον ὑπάρχοντα· καὶ παθῶν μου τὸν σάλον, τῇ σῇ γαλήνῃ κατεύνασον, μόνη τῶν βροτῶν ἐπανόρθωσις.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς
» Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον,
» ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
» τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Πυρωθέντες τῷ πόθῳ, τῷ θεϊκῷ Μάρτυρες, πῦρ τῆς ἀθεΐας, αἱμάτων ῥείθροις ἐσβέσατε· καὶ ἀναλάμψαντες, φωτοειδεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον κατεφαιδρύνατε.

Ἀπαστράπτει Μαρτύρων, τὰ φωταυγῆ λείψανα, φέγγος ἰαμάτων, τοῖς πίστει τούτοις προστρέχουσι· χάριν γὰρ ἤντλησαν, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, τούτου τὸ ἑκούσιον, Πάθος ζηλώσαντες.

Οἱ τῆς πίστεως πύργοι, τὰ τοῦ Χριστοῦ θύματα, χρόνον ἐπιμήκιστον, ἤδη κατακρυπτόμενοι, νῦν πεφανέρωνται, Ἀρχιερέως παλάμῃ, εὐσεβῶς ὁσίως τε, συγκομιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον. Χαῖρε τὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις, ἡ προξενήσασα· Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου.

Τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, φανερῶς καθελόντες, ἐν ἔτεσι πολλοῖς, φθονερῶς κεκρυμμένοι, ἡμῖν πεφανέρωσθε, πανοαοίδιμοι Μάρτυρες, θεραπεύοντες, τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη, καὶ ἰώμενοι, τὰς τῶν σωμάτων ὀδύνας, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἁγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ ἀμώμου Παρθένου, διῆλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία,

Digitized by Google

Σταυρῷ ὡς ἑώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν Θεοτόκε, πιστῶν τὸ κραταίωμα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σύ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις σὺ
» Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρι-
» κοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν
» πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προ-
» φήτῃ, Ἀββακοὺμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει
» σου δόξα φιλάνθρωπε.

Σοῦ τὴν σφαγήν, καὶ τὸν ἑκούσιον θάνατον, Ζωοδότα δῆμος ἐπεπόθησε, τῶν Ἀθλητῶν, καὶ πολυειδεῖς, πόνους ὑπομείνας, εἰς ἄπονον μεταβέβηκε, καὶ θείαν εὐφροσύνην, μελῳδῶν εὐχαρίστως· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Τῷ τοῦ Σταυροῦ, περιφραξάμενοι θώρακι καὶ ἀγάπῃ, θείᾳ κρατυνόμενοι, συνασπισμὸν ἔλυσαν ἐχθροῦ, καὶ τὰς παρατάξεις, τὰς τούτου πίστει ἠφάνισαν, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, μελῳδοῦντες προθύμως. Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ταῖς καλλοναῖς, τῶν ἀρετῶν φαιδρυνόμενοι, ἐξ αἱμάτων, χλαῖναν ἐστολίσθητε, ἠρυθρωμένην μαρτυρικῶν· σκῆπτρον δὲ καθάπερ, Σταυρῷ τὸ τρόπαιον φέροντες, Χριστῷ συμβασιλεύειν, ἠξιώθητε ὄντως, μακαρίων ἐλπίδων λαβόμενοι.

Θεοτοκίον.

Μῆτηρ Θεοῦ, εὐλογημένη Παναμώμε, Ἀθλοφόρων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἡ οὐρανώσασα τὴν ἡμῶν, φύσιν ἀπωσθεῖσαν τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως, διάσωσόν με πάντων, τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξίωσον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τῶν Ἁγίων σου Σῶτερ, χρόνον ἐπιμήκιστον κατακρυπτόμενα, τὰ ὀστᾶ φυλάξας, ἐφανέρωσας νῦν ὡς ηὐδόκησας, εἰς λαοῦ σου Λόγε, ἁγιασμὸν καὶ σωτηρίαν, καὶ αἰσχύνην ἐχθρῶν βλασφημούντων σε.

Τὸν κρυμὸν τῆς ἀπάτης, θέρμῃ διελύσατε πίστεως Ἔνδοξοι, καὶ πολλῶν βασάνων, διαδράντες πολύπλοκα θύρατρα, πρὸς τὴν ἄνω πόλιν, ἐπτερωμένοι τῇ ἀγάπῃ, κατεπαύσατε δόξης πληρούμενοι.

Καρτερίᾳ μαστίγων, πᾶσαν ἀπεῤῥάπισαν ἐχθροῦ ἀπόνοιαν, οἱ στεῤῥοὶ ὁπλῖται, καὶ στρεβλούμενοι καὶ ἀναρτώμενοι, καὶ πυρὶ ἐνύλῳ, προσομιλοῦντες πᾶσαν ὕλην, ἀθεΐας ἐνέπρησαν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα τῶν ἄνω, πέφυκας Δυνάμεων Θεοχαρίτωτε, συλλαβοῦσα Λόγον, τὸν τὰ σύμπαντα λόγῳ ποιήσαντα, καὶ τεκοῦσα τοῦτον, τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ τῶν αἰώνων, γεννηθέντα ἀῤῥεύστως ἀμόλυντε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα· καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὡς κρίνα ταῖς νοηταῖς, κοιλάσιν ἀναβλαστήσαντες, ἐνθέου πάντας ὀσμῆς, πληροῦτε πανεύφημοι, καὶ ψυχῶν ἐλαύνετε, δυσωδίαν πᾶσαν, Ἀθλοφόροι ἀξιάγαστοι.

Ἰχῶρες μαρτυρικοί, ψυχῶν ἰῶνται τὰ τραύματα· ἐν τούτοις γὰρ τὸν ἐχθρόν, στεῤῥῶς τραυματίσαντες, ἰατρεῖον ἄμισθον, τοῖς θερμῶς αἰτοῦσι, θείῳ Πνεύματι γεγόνασι.

Τῷ Βασιλεῖ κατ' ἐχθρῶν, αἰτεῖσθε τὰ νικητήρια· Ἀρχιερεῖ δὲ θερμῶς, ὑμᾶς συγκομίσαντι, τὴν ἄνωθεν Μάρτυρες, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἐξαιτήσασθε εὐμένειαν.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Θεὸς τοῖς θνητοῖς, σαρκὸς ἐφάνη προσλήμματι· ὁ πλούσιος τὴν ἐμήν, πτωχείαν Παναμώμε, ἐκ σοῦ ἀνελάβετο, τῆς ἀθανασίας, τὰς εἰσόδους μοι δωρούμενος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐκ τῆς γῆς ἐκλάμψαντες, φωστῆρος δίκην, ἀσεβείας ἅπασαν, ἀπεμειώσατε ἀχλύν, καὶ τοὺς Πιστοὺς ἐφωτίσατε, Μάρτυρες θεῖοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ῥόδα μέσον ἀκανθῶν, τὰ λείψανα ἀνθοῦντα, ὀσμὴν ὀρθοδοξίας πηγάζετε ἐν κόσμῳ, Μάρτυρες ἔνδοξοι σεπτοί· κόσμου τὰ ὡραῖα ἀρνησάμενοι καλῶς, βασάνους ὑπεμείνατε. Βασιλεῖς ἀνομοῦντας ἠλέγξατε, τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην τῶν ἁπάντων κηρύξαντες μετὰ παῤῥησίας· διὰ τοῦτο οὐρανοῦ τὰ κάλλη ὁρῶντες, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ἱκεσίαν τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων προσάγετε, τῶν τελούντων ἡμῶν τὰ μνημόσυνα, Μάρτυρες θεῖοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εὑρέσεως τῶν λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν

Digitized by Google

τοῖς Εὐγενίου, ἥτις συνέβη ἐν τοῖς χρόνοις Ἀρκαδίου τοῦ Βασιλέως.

Στίχοι.

Φανέντες ἐκ γῆς Μάρτυρες κεκρυμμένοι,
Αἴρουσι πᾶσαν ἐκ προσώπου γῆς βλάβην.

Εἰκάδα δευτερίην ἀνὰ σεπτὰ φάνη χθονὸς ὀςᾶ.

Θωμᾶ τοῦ Ἁγιωτάτου τὸν θρόνον ἰθύνοντος Κωνςαντινουπόλεως, εὑρέθησαν τὰ ἅγια λείψανα, κείμενα ὑπὸ γῆν, καὶ ἀνελήφθησαν εὐθὺς σεβασμίως παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, συνδρομῆς οὐ τυχούσης ἐκεῖσε γενομένης, ὅτε καὶ νοσήματα ἐθεραπεύθησαν ἀνίατα. Μετὰ δὲ παρολκὴν πολλῶν χρόνων, ἐκ θείας τινὸς ἐπιφανείας, ἀπεκαλύφθησαν ἀνδρί τινι Νικολάῳ κληρικῷ καλλιγράφῳ εἶναι τὰ λείψανα, τινὰ ἐκ τῶν πολλῶν, Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας, ὧν ὁ θεῖος Ἀπόστολος μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἀθανασίου, τοῦ ἐν τῷ Παυλοπετρίῳ.

Στίχ. Ἀθανάσιος, θρέμμα Παυλοπετρίου,
Ἀποστόλοις σύνεστι, Παύλῳ καὶ Πέτρῳ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος ἐγεννήθη ἐν Κωνςαντινουπόλει, γονέων εὐλαβῶν ὑπαρχόντων καὶ θεοσεβῶν, καὶ πλουσίων πάνυ. Γενόμενος οὖν εὐλαβὴς ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, τὸ μοναχικὸν ἐπεπόθησεν ἀμφιάσασθαι σχῆμα. Καὶ δὴ ἀπελθὼν ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ τῆς Νικομηδείας πορθμοῦ, τὴν κόμην ἀπεκείρατο. Τοσοῦτον δὲ ὑψώθη ταῖς ἀρεταῖς, ὡς καὶ Βασιλεῦσι γνώριμος γενέσθαι. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου διαβληθείς, ὅτι σέβεται τὰς ἀχράντους εἰκόνας, βασάνοις ὑπεβλήθη πολλαῖς, καὶ πικροτάταις ἐξορίαις καὶ θλίψεσιν. Ἀνένδοτος οὖν διαμείνας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν μέχρι τέλους διατηρήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἀνθοῦσα, καὶ οἱ δώδεκα αὐτῆς οἰκέται, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Εὔνους ἐφεῦρες, Ἀνθοῦσα, τοὺς οἰκέτας,
Ξίφει θανούσῃ, συνθανόντας σοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Συνετὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ψάλλει Συνετὸς καίπερ ἐκθνήσκων ξίφει·
« Βλέπω ἀσυνετοῦντας ἐξετηκόμην ».

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Θαλασσίου καὶ Λιμναίου.

Στίχ. Λιμὴν Λιμναῖον καὶ Θαλάσσιον φέρει,
Ὥσπερ θάλασσαν ἐκφυγόντας τὸν βίον.

Τούτων, ὁ μὲν Θαλάσσιος ἐν ὄρει τινὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐπήξατο καταγώγιον, ἁπλότητι ἤθους, καὶ φρονήματος ταπεινότητι πάντας ὑπερβάλλων. Ὁ δέ γε Λιμναῖος, καὶ αὐτὸς τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπεραγασθείς, παρ' αὐτὸν δὲ τὸν μέγαν ἀφίκετο Θαλάσσιον, νέος πάνυ ὑπάρχων· ὑπ' αὐτοῦ δὲ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν ἐκδιδαχθείς, πρὸς τὸν ἀοίδιμον παρεγίνετο Μάρωνα· οὗ τὸν βίον ζηλώσας, ἐν ὑπαίθρῳ βιοτεύειν ἠσπάσατο. Καὶ κορυφὴν ὄρους καταλαβών, κώμης τινὸς ὑπερκειμένην, Τάργαλα λεγομένης, ἐν ταύτῃ διετέλεσεν ἀσκητικῶς βιώσας, οὐ καλύβην πηξάμενος, οὐ σκηνήν, οὐκ οἰκίσκον, ἀλλὰ θριγγίῳ μόνῳ ἐκ ξηρολίθου ἑαυτὸν περιφράξας, τὸν οὐρανὸν εἶχεν ὄροφον.

Ἐντεῦθεν καὶ θαυμάτων χάριν παρὰ Θεοῦ ἐκομίσατο, ὡς καὶ δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ νόσους ἰᾶσθαι ἀποστολικῶς. Βαδίζων δέ ποτε ὁ Ἅγιος, ὑπὸ ὄφεως ἐδήχθη· ἀλλὰ προσευχῇ μόνῃ κρείττων ὤφθη θανάτου. Καὶ πάθει ποτὲ κοιλιακῷ περιπεπτωκὼς (δεινὸν δὲ τοῦτο καὶ λίαν χαλεπόν), τῇ τοῦ Θεοῦ ἐπικλήσει τὴν θεραπείαν ἐδέξατο. Τοὺς δὲ τὸ βλέπειν ἀφῃρημένους, καὶ προσαιτεῖν ἠναγκασμένους, συναγαγὼν καὶ κελλία οἰκοδομήσας, ἀνάλογα τῆς τούτων πληθύος, ἐν τούτοις διάγειν ἐκέλευσε, τὴν ἀναγκαίαν αὐτοῖς τροφὴν παρὰ τῶν πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένων ποριζόμενος. Ἐν ὅλοις δὲ τριάκοντα ὀκτὼ ἔτεσιν ὑπαίθριος βιούς, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Τελεσφόρος, Ἐπίσκοπος Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἤνεγκε καρπὸν τῇ τομῇ Τελεσφόρος,
Τελεσφορήσας εὐγενὴς οἷα σπόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βαραδάτου.

Στίχ. Ἐν γῇ νεκρώσας, ὡς λέγει Παῦλος, μέλη,
Ζωῆς μετέσχεν ἐν πόλῳ Βαραδάτος.

Οὗτος πόλεως μὲν ἦν Ἀντιοχείας· τὸν φιλόσοφον δὲ καὶ ἐρημικὸν ἀσπασάμενος βίον, πρῶτον μὲν ἐν οἰκίσκῳ τινὶ ἑαυτὸν καθεῖρξεν· εἶτα δὲ τὴν ὑπερκειμένην καταλαβὼν ῥαχίαν, καὶ οὐδὲ τῷ σώματι σύμμετρον κατασκευάσας κελλίον, ἐν αὐτῷ διῆγε, κατακύπτειν διηνεκῶς ἠναγκασμένος· οὐδὲ γὰρ εἶχεν ὕψος ἰσόμετρον τῷ μήκει τοῦ σώματος· οὐδὲ σανὶς συνείρμοστο, ἀλλὰ ταῖς κιγκλίσι παραπλησίως διήνοικτο, καὶ φωταγωγοῖς ἐῴκει τὰς εὐρυτέρας ἐχούσαις τοῦ φωτὸς εἰσόδους. Οὗ χάριν οὔτε τῆς τῶν ὑετῶν ἀπηλλάττετο βλάβης, οὔτε τῆς ἡλιακῆς ἠλευθεροῦτο φλογός.

Πολὺν δὲ χρόνον ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ διαρκέσας, ὕστερον ἐξεληλυθε, τοῦ Ἐπισκόπου Ἀντιοχέων Θεοδωρήτου εἴξας ταῖς παρακλήσεσιν. Ἵστατο μὲν οὖν διηνεκῶς εἰς οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἐκτείνων, καὶ τῶν ὅλων Θεὸν ἀνυμνῶν· τὸ δὲ σῶμα καλύπτων ἐν δερματίνῳ χιτῶνι, περὶ τὴν ῥῖνα καὶ τὸ στόμα, βραχεῖαν τῷ πνεύματι παρείσδυσιν καταλέλοιπε· καὶ τοῦτον ἅπαντα τὸν πόνον ὑπέμεινεν, οὐδὲ σῶμα εὔρωστον ἔχων, ἀλλὰ καὶ λίαν πολλοῖς βαλλόμενος πάθεσι. Ζεούσῃ δὲ προθυμίᾳ πυρπολούμενος, πονεῖν ἐβιάζετο διὰ στεφάνων ἀντίδοσιν, οὓς καὶ πρὸς Θεὸν ἐκδημήσας ἀναμένει λήψεσθαι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ᾐδέσθη ἐν
» Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
» ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶ-
» νι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γνωστοὶ τῷ ποιήσαντι, τῷ μαρτυρίῳ πάλαι γενόμενοι, ἀφανῶς κεκρυμμένοι, ἡμῖν ἀρτίως νῦν ἐπεγνώσθητε, τοῖς μελῳδοῦσι πανεύφημοι Μάρτυρες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀντλήσατε ἄνθρωποι, πηγῆς βρυούσης νᾶμα σωτήριον, οἰκετῶν ἐξ αὔλων, διὰ λειψάνων Μαρτύρων σήμερον, καὶ μελῳδεῖτε τῷ τούτους δοξάσαντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Digitized by Google

Φωτὸς οἰκητήρια, ἀναδειχθέντες διὰ βασάνων πολλῶν, κατακρύψει ζοφώδει, ἐτῶν διαύλοις κατακρυπτόμενοι, ὡς ἐξ ἀδύτων φωστῆρες ἐξέλαμψαν, οἱ Ἀθληταί σε Χριστέ, φωταγωγοῦντες ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Προφῆται προήγγειλαν, τὸ βάθος Κόρη τοῦ μυστηρίου σου· ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, Θεὸν Παρθένε ἐκυοφόρησας, καὶ ἐν οὐσίαις δυσὶν ἀπεκύησας, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ ἡ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ » τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας » τούτους ἰδών· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν » ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς ἀΰλου ὑπάρχοντες, βότρυας ἡμῖν θεογνωσίας ἤνθησαν, καὶ οἶνον ἐκέρασαν, ἀθανασίας πᾶσι σαφῶς, μέθην ψυχικῆς, ἀποκρουόμενον βλάβης, οἱ Μάρτυρες βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς ὀχετοῖς τοῦ αἵματος, ποταμοὺς ἀπεξήραναν, εἰδωλομανίας, καὶ πυρὰν ἐτέφρωσαν, ἀθέου προστάγματος, οἱ Ἀθληταὶ τῆς δόξης Χριστοῦ· πᾶσαν δὲ πιστῶς ἀναβοῶσαν καρδίαν, κατήρδευσαν πλουσίως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἱεραρχῶν ὁ πρόκριτος, ἱερῶς συγκινούμενος, τὴν συγκομιδὴν τὴν ἱερὰν πεποίηται, ὑμῶν Παμμακάριστοι, καὶ ἐτησίως ταύτην τιμᾷ, μέλπων σὺν παντί, τῷ Ἱερῷ καταλόγῳ· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἁγιασθεῖσα πνεύματι, Θεοτόκε πανάμωμε, τὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις ἐπαναπαυόμενον, ἐκύησας Ἅγιον, καὶ εὐεργέτην μόνον Θεόν, πάντας τοὺς βοῶντας, ἁγιάζοντας πίστει· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς » γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, » ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἀλλήλους συνωθοῦντες πρὸς τὴν ζωήν, καὶ θαρρεῖν ἑαυτοῖς ἐγκελεύοντες, τοὺς αἰκισμούς, ἤνεγκαν βοῶντες οἱ Ἀθληταί· Ἴδε καιρὸς εὐπρόσδεκτος· στῶμεν καὶ νικήσωμεν τὸν ἐχθρόν· Χριστὸς γὰρ ἀθλοθέτης, προτείνει τοὺς στεφάνους, ὁ δι' ἡμᾶς παθεῖν ἑλόμενος.

Ὑψώθης ἐπὶ ξύλου Λόγε Θεοῦ, καὶ Μαρτύρων ἀγέλας ἀνείλκυσας, πρὸς σεαυτόν, πάθος εἰκονίσαντας καὶ σφαγήν, ἣν ἑκουσίως Δέσποτα, εἵλου εὐσπλαγχνίᾳ τῇ καθ' ἡμᾶς· διό σε οἱ γενναῖοι, ποθήσαντες ὁπλῖται, ὡς ἱερεῖα σφαγιάζονται.

Χριστῷ συμβασιλεύειν διαπαντός, ἀθλοφόροι πανεύφημοι Μάρτυρες, περιχαρῶς, καταξιωθέντες ἐν οὐρανοῖς, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τῷ Ποιμενάρχῃ τὴν ψυχικήν, αἰτεῖσθε σωτηρίαν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πίστει, ἀνευφημοῦσιν ὑμᾶς σήμερον. Θεοτοκίον.

Νεφέλη τοῦ Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη ἀπέλασον· πύλη Θεοῦ, ἄνοιξόν μοι πύλας ἐκδυσωπῶ, δικαιοσύνης Δέσποινα, καὶ πρὸς τὰς εἰσόδους τὰς ἀγαθάς, εἰσάγαγε Παρθένε, σκανδάλων πολυτρόπων, τοῦ πονηροῦ ἐκλυτρουμένη με.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, τοῦ Ἁγίου τρία.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, τῆς Παρθένου ὁ καρπός, καὶ ζωαρχικώτατος σπόρος, εἰς γῆν ἐνέπεσε, τότε σε πολύκαρπον, στάχυν ἐβλάστησε, τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, τοῖς τῆς εὐσεβείας, λόγοις τε καὶ δόγμασι, καὶ τῆς ἀθλήσεως, τούτους ἁγιάζοντα θείῳ, αἵματι καὶ ἱερωσύνης, μύρῳ καθαγνίζοντα Πολύκαρπε.

Ἔνδυς, ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς Θεόν, ταῖς μαρμαρυγαῖς ἀποστίλβων τοῦ μαρτυρίου σου· ἔστης τῆς ἐφέσεως, ὡς τὸ ἀκρότατον, ὀρεκτῶν φθάσας Ὅσιε, καὶ τῆς μακαρίας αἴγλης ἐμφορούμενος· ἧς νῦν ἱκέτευε, πάντας ἐν μεθέξει γενέσθαι, τοὺς τὴν σὴν πανίερον μνήμην, μάκαρ ἑορτάζοντας Πολύκαρπε.

Ὅτε ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, ἡ ἀληθινὴ κρεμασθεῖσα, ὑψώθη ἄμπελος, τότε σε

Digitized by Google

κατάκαρπον, κλῆμα ἐξέτεινε, τῇ δρεπάνῃ τεμνόμενον, σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ τοῖς τῶν κολάσεων, ληνοῖς πατούμενον· οὗπερ εὐφροσύνης κρατῆρα, πίστει συγκεράσαντες Πάτερ, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμήν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε· σπεῦσον, δυσωποῦμεν ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλάς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητήν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; δόξα, τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν θεῖον Πολύκαρπον ἐν ᾄσμασιν εὐφημήσω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Δεῦτε Λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ, τῷ
» Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδη-
» γήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυ-
» πτίων ὅτι δεδόξασται.

Τῇ τοῦ Χριστοῦ, φωτοχυσίᾳ λαμπόμενος, καὶ τῆς αὐτοῦ ἐλλάμψεως, Πάτερ πληρούμενος, τὴν ζοφώδη ψυχήν μου, καταύγασον θεόφρον ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ὁ φωτισμός, τοῦ σωτηρίου κηρύγματος, τὴν καθαρὰν καρδίαν σου, καθάπερ ἔσοπτρον, ἀκηλίδωτον Πάτερ, ἀστράψας τὰς ἀκτῖνας πᾶσιν ἐξέλαμψε.

Νόμου καινοῦ, στηλογραφία σὺ γέγονας, ἐγγεγραμμένον ἔχουσα, Πάτερ, οὐ μέλανι, ἀλλὰ Πνεύματι θείῳ, τῆς χάριτος τῆς θείας τὸ Εὐαγγέλιον.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ, σωματωθέντα γινώσκοντες, ἄνευ σαρκὸς θελήματος, τὸν πρὸ τῆς κτίσεως, καὶ πρὸ πάντων αἰώνων, κυρίως Θεοτόκον ὁμολογοῦμέν σε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς, ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Ἐλαία ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος, ἐγένου Πολύκαρπε θεοφάντορ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου σου, ἱλαρότητα φέρων τοῦ κηρύγματος.

Ἰθύνας ἐμμελῶς Θεομακάριστε, τὸν νοῦν σου προστάγμασι τοῦ Σωτῆρος, ἐπαξίως ἐχρημάτισας, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας ποιμὴν ἄριστος.

Ὁλόκληρον σαυτὸν Χριστῷ προσήγαγες, ὡς ζῶσαν θυσίαν τῷ μαρτυρίῳ, συνειδήσεως μαρτύριον, προαθλήσας Παμμάκαρ δι' ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως ἡμῶν τὸν χοῦν ἐτίναξας, τεκοῦσα τὴν ὄντως ἀθανασίαν, καὶ στολὰς ἡμῖν ἐξύφανας, ἀφθαρσίας Παρθένε τῇ γεννήσει σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν τῆς χάριτος βότρυν ἐν τῇ ψυχῇ, ἀληθῶς γεωργήσας Πάτερ σοφέ, ὡς οἶνον ἐξέβλησας, τὸν τῆς πίστεως λόγον, τὸν εὐφραίνοντα πάντων, Πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ θαυμάτων ὤφθης ἀπέραντον πέλαγος· ὅθεν καὶ Μαρτύρων, καλλονὴν ἀνεδείχθης, πυρὶ τελειούμενος, καὶ φωτὸς ἀξιούμενος, ἀϊδίου Πολύκαρπε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαής, ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ὑπεράμωμε Δέσποτα, τὴν σκοτεινὴν ψυχήν μου, τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴγλη, καταύγασον δέομαι, καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας τε δάκρυσι, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρη-

Digitized by Google

σαι σὺ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰ-
» κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάν-
» θρωπε.

Πολυκαρπίαν φέρουσα, τῶν ἀρετῶν πολύκαρπος φυτεία, τῷ Δεσπότῃ ὤφθης, Πάτερ Πολύκαρπε.

Ὁλοκαύτωμα τέλειον, καὶ καθαρὰ θυσία προσηνέχθης, τῷ Σωτῆρι πάντων, Πάτερ Πολύκαρπε.

Λαὸν εὐσεβῶς Ὅσιε, καθοδηγῶν πρὸς φῶς θεογνωσίας, τὸν τῆς ἀθεΐας ζόφον ἀπήλασας.

Ὑμνολογοῦμέν Ἔνδοξε, τὴν τῆς ψυχῆς στεῤῥάν σου καρτερίαν, καὶ τῶν σῶν ἀγώνων τὸ ἀκαθαίρετον.

Θεοτοκίον.

Καταλάμπρυνον Ἄχραντε, τὴν ζοφερὰν ψυχήν μου τῷ φωτί σου, ἡ τὸ φῶς τεκοῦσα τὸ ἐνυπόστατον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
» Ποιητὴς Κύριος ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσαγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ
» ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος σὺ, καταλαμπόμενος τὸν νοῦν Ὅσιε, συμβολικῶς, πυρὶ φλεγομένῳ σαφῶς ἐμυήθης, τὴν διὰ πυρός σου, θεόφρον τελείωσιν.

Ῥεῖθρον ἐδέξω ζωῆς, ὡς ἐκ χειμάῤῥου τῆς τρυφῆς Ὅσιε, τῷ μαθητῇ, τῷ ἠγαπημένῳ, μεμαθητευμένος, τῷ ἀρυσαμένῳ, σοφίας τὴν ἄβυσσον.

Πλοῦτον καὶ δόξαν λαμπρὰν, καὶ μῆκος βίου, καὶ ζωὴν ἄφθαρτον, ἡ ἀληθὴς, σοφία Χριστός σοι, δεδώρηται Πάτερ ὡς διαφερόντως, αὐτὸν ἀγαπήσαντι.

Θεοτοκίον.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, ὡς ἐπὶ πόκον ὑετὸς Πάναγνε, ἐπὶ τὴν σὴν, γαστέρα κατῆλθε, τὴν ἡγιασμένην, καὶ νέος ἐφάνη, Ἀδὰμ ὁ φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Νεκρωθεὶς Θεηγόρε τῷ κόσμῳ παντὶ, μόνῳ δὲ Χριστῷ ζῶν καὶ πολιτευόμενος, πρὸς τὸν Χριστὸν μεθέστηκας, ζωτικὴν ἀφθαρσίαν καρπούμενος.

Εὐσχημόνως ὁδεύων Μακάριε, τέκνον τε φωτὸς καὶ εἰρήνης δεικνύμενος, τὸν τῆς νυκτὸς πρωτότοκον, καὶ πολέμιον ἔγνως Μαρκίωνα.

Νουθετούμενοι Πάτερ τοῖς λόγοις σου, πᾶσαν ἐκτρεπόμεθα βέβηλον αἵρεσιν, καὶ πονηρὰ συνέδρια, τῶν διττὰς πρεσβευόντων ἀρχὰς δυσσεβῶς.

Θεοτοκίον.

Ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου τὸν αἴροντα, ἄχραντον Ἀμνὸν συλλαβοῦσα Πανάμωμε, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, ἐκδυσώπει δοθῆναι τοῖς δούλοις σου.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Καρποὺς τοὺς λογικοὺς, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, Πολύκαρπε σοφὲ, ἀρετῶν δι' ἐνθέων, ἐδείχθης ἀξιόθεος, Ἱεράρχα μακάριε· ὅθεν σήμερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις ἀνυμνοῦμέν σε, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, δοξάζοντες Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τῆς σοφίας χρηστότητα ἀρυσάμενος, ἐξ αὐτῆς Πάτερ ἔπλησας θεογνωσίᾳ τὴν ποίμνην σου, καὶ τῆς παναγίας καὶ ἀῤῥήτου Θεότητος τὸ τρισήλιον ἤστραψας, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀγέννητον, Υἱοῦ δὲ τὴν γέννησιν, καὶ ἐκπόρευσιν Πνεύματος, μίαν Θεότητα, μίαν δόξαν τρανῶς ἐκδιδάξας, καὶ εἰδώλων ἀθεΐαν ἐκ ποδῶν ἀποποιήσας· καρποὺς δὲ ὡρίμους, ψυχὰς πιστευόντων προσάγων τούτῳ ἔνδοξε· ἐν ᾧ βεβαπτίσμεθα, εἰς ὃν καὶ πιστεύομεν, δοξάζοντες Κύριον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στίχοι.

Σοὶ Πολύκαρπος ὡλοκαυτώθη Λόγε,
Καρπὸν πολὺν δοὺς ἐκ πυρὸς ξενοτρόπως.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ κατὰ φλὸξ Πολύκαρπον ἔκαυσεν.

Οὗτος ἐμαθητεύθη τῷ Θεολόγῳ Ἰωάννῃ καὶ Εὐαγγελιστῇ, σὺν Ἰγνατίῳ τῷ Θεοφόρῳ· καὶ μετὰ Βουκόλον, τὸν ἁγιώτατον Ἐπίσκοπον Σμύρνης, χειροτονεῖται παρὰ τῶν Ἐπισκόπων, προθεσπίσαντος αὐτῷ τὴν ἱερωσύνην τοῦ μακαρίου Βουκόλου. Ἐν δὲ τῷ κατὰ Δέκιον διωγμῷ συλληφθεὶς, προσήχθη τῷ Ἀνθυπάτῳ, καὶ διὰ πυρὸς τὸν ἀγῶνα διήνυσε, καὶ θαυμάτων ἐξαισίων δημιουργὸς γέγονε. Πρὸ γὰρ τῆς ἱερωσύνης, τῆς θρεψαμένης αὐτὸν γυναικὸς τοὺς σιτῶνας ἐπλήρωσε δι' εὐχῆς, οὓς πρότερον εἰς τὴν δεομένων χρείαν ἐκένωσε. Καὶ πυρὸς καταφλέγοντος

Digitized by Google

ἐπίσχειν ὁρμὴν, μετὰ τὴν τῆς ἱεροσύνης ἀνάῤῥησιν. Καὶ δι᾿ ἱκεσίας ὑετὸν αὐχμώσῃ τῇ γῇ κατήγαγε, καὶ πάλιν τούτου τὴν ἀμετρίαν ἀνέστειλε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἰωάννου, Μωϋσέως, Ἀντιόχου, καὶ Ἀντωνίνου.

Στίχ. Σύνταγμα τετράριθμον ἀνδρῶν τιμίων,
Συντάσσεταί σοι, καὶ μεθίσταται βίου.

Τούτων, ὁ μὲν Ὅσιος Ἰωάννης γνώριμος καὶ μαθητὴς γέγονε Λιμναίου, τοῦ ἐν τῷ ὄρει, τῷ τῇ κώμῃ Τάργαλα πελάζοντι, ἀσκήσαντος. Ῥαχίαν δὲ καταλαβὼν πάνυ δυσχείμερον καὶ προσάρκτιον, ἐννενήκοντα πέντε ἡμέρας ἐκεῖσε διετέλεσε. Κᾀκεῖθεν μεταβὰς, πάλιν ὑπέστρεψε, καὶ πεποίηκε χρόνους εἰκοσιπέντε ὑπαίθριος. Τροφὴ δὲ ἦν αὐτῷ ἄρτος καὶ ἅλας· ἐσθὴς ἐκ τριχῶν· καὶ σιδήροις βαρυτάτοις ἅπαν τὸ σῶμα, καθηλοῦτο. Ὑπὸ τούτων οὖν βαρυνόμενος, καὶ ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων φλεγόμενος, οὐδεμιᾶς ἠθέλησε πώποτε παραψυχῆς μετασχεῖν. Ἐπειδὴ γάρ τῶν συνήθων τις παρὰ τὴν στιβάδα ἀμυγδαλῆν ἐφύτευσεν, ἥτις δένδρον τῷ χρόνῳ γενομένη, σκιὰν τῷ Ἁγίῳ παρεῖχεν, ἐκτμηθῆναι ταύτην προσέταξεν, ἵνα μηδεμιᾶς ἐκεῖθεν ἀπολαύσῃ παραψυχῆς. Ἐν τούτοις οὖν ἀγωνιζόμενος ὁ Ὅσιος Ἰωάννης, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὁ δὲ πανἀοίδιμος Μωϋσῆς τὸν βίον τούτου ἠσπάσατο, ἐν ὑψηλῇ τῇ κορυφῇ Ῥαμᾶ, ὑπερκειμένῃ τῆς κώμης, ἀγωνιζόμενος. Καὶ ὁ μέγας Ἀντίοχος, ἀνὴρ πρεσβύτης, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ τὸ θριγγίον δειμάμενος· καὶ ὁ τρισόλβιος ἐν γεγηρακότι σώματι Ἀντωνῖνος, τοῖς νέοις παρακλησίως ἀγωνιζόμενος ἦν· ἐσθὴς γὰρ ἦν αὐτοῖς ἡ αὐτὴ, καὶ τροφὴ, καὶ στάσις, καὶ προσευχαὶ παννύχιοι καὶ πανημέριοι. Καὶ οὔτε χρόνου μῆκος ἢ γῆρας, οὐχ ἀσθένεια φύσεως ἤλεγξεν αὐτῶν τὴν καρτερίαν. Ἀλλ᾿ ὥσπερ ἀκμάζοντα ἐν αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἔρωτα τοῦ διὰ Χριστὸν πονεῖν, ἐν τοιαύτῃ πολιᾷ, ἐν εἰρήνῃ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Τοσοῦτον ἀπώναντο τῆς βιοτῆς καὶ ἀσκήσεως τοῦ θείου Ἰωάννου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Γοργονία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τιμῶ τελευτὴν σὴν σιγῇ, Γοργονία,
Γρηγορίου μέλψαντος αὐτὴν ἐκ λόγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κλήμης ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κλήμης, τὸ κλῆμα τῆς νοητῆς ἀμπέλου,
Καινόν τι γλεῦκος, αἷμα τμηθεὶς ἐκχέει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Θεὴ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Θεὴν ἀποσκώπτουσαν εἰς θεοὺς πλάνους,
Οἱ τῆς πλάνης κτείνουσι προστάται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ζεβινᾶ, Πολυχρονίου, Μωσέως, καὶ Δαμιανοῦ.

Στίχ. Θεῖος Ζεβινᾶς λῆξιν εἰς θείαν φθάνει,
Λήξαντος αὐτῷ τοῦ παρ᾿ ἀνθρώποις βίου.

Πολυχρόνιος, καὶ συνασκηταὶ δύω,
Οἱ τρεῖς ὁμοῦ πληροῦσι τοὺς ζωῆς χρόνους.

Τούτων, ὁ μὲν θεῖος Ζεβινᾶς ἐν ὄρει τινὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐπήξατο καταγώγιον, πόνοις ἀσκητικοῖς μέχρι γήρως αὐτοῦ κεχρημένος· ἐπλεονέκτει δὲ τοὺς ἐπ᾿ αὐτοῦ ἀνθρώπους τῇ τῆς προσευχῆς προσεδρείᾳ. Ὅθεν ἐκ τοῦ γήρως φέρειν τὴν στάσιν μὴ δυνάμενος, τῇ βακτηρίᾳ προσκλινόμενος, ταῖς προσευχαῖς ἐσχόλαζε. Θαυμασίως δὲ βιώσας καὶ θεαρέστως, τῶν τῇδε μετέστη.

Ὁ δὲ θεῖος Πολυχρόνιος, τούτου μαθητὴς γεγονὼς, οὕτω τὴν τοῦ διδασκάλου ἀρετὴν ἀκριβῶς ἀνεμάξατο, ὡς οὐδὲ κηρὸς τῶν δακτυλίων τοὺς τύπους ἐκμάσσεται· τῇ γὰρ αὐτῇ διηνεκεῖ στάσει, καὶ καρτερίᾳ τῆς προσευχῆς καὶ οὗτος ἐχρῆτο. Σίδηρα μὲν οὐκ ἠνέσχετο φορέσαι, διὰ τὸ μή τινας ἀστηρίκτους ἐπ᾿ αὐτῷ βλαβῆναι· δρυὸς δὲ ῥίζαν βαρυτάτην τοῖς ὤμοις ἐπιφέρων, ὡς μὴ δύνασθαι δυσὶ χερσὶ ταύτην παρακινῆσαι, τὸ σῶμα κατεβάρυνεν. Ἐκ τούτων τῶν πόνων, καὶ θεόσδοτος αὐτῷ ἐπήνθει χάρις, καὶ διὰ προσευχῆς αὐτὸς αὐχμὸν ἔλυσε, καὶ ληκύθιον, κενὸν ὂν ἐλαίου, προσευχῇ πλῆρες πεποίηκε· πολλά τε τερατουργήματα ἕτερα πεποιηκὼς, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ.

Οἱ δὲ τούτου φοιτηταὶ, ὁ μὲν Μωϋσῆς ἐν τῷ τοῦ θείου Πολυχρονίου κελλίῳ παρῴκησεν, ὅλην τὴν αὐτοῦ ἐκμαξάμενος ἀρετήν. Ὁ δὲ Δαμιανὸς, κώμην τινὰ καταλαβὼν Νιαρὰν καλουμένην, καὶ παρὰ τὸ ἕλος οἰκίσκον εὑρὼν ἐρημότατον, ἐν ἐκείνῳ διῆγε, τὴν αὐτὴν μετιὼν τῷ διδασκάλῳ πολιτείαν. Οὐδὲν γὰρ ἦν αὐτῷ ἐν τῷ κελλίῳ, εἰ μὴ μία σπυρὶς τὴν φακῆν ἔχουσα, ἣν τροφὴν ἐποιεῖτο. Τοσαύτην ὠφέλειαν ἐκ τῆς τοῦ Πολυχρονίου συναυλίας οὗτοι εὕραντο, ὁσίως πολιτευσάμενοι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυ-
» ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ-
» λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στεῤῥῷ λογισμῷ, καιομένης τῆς φλογὸς ἐπέβης Ἔνδοξε, ὡς οἱ τρεῖς Παῖδες οἱ τὴν κάμινον, πυρὶ ἀΰλῳ δροσίσαντες· μέσον δὲ πυρὸς ἀνακράζων, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν κατασκηνώσαντι, ἔνθα Δικαίων τὰ σκηνώματα, ἔνθα Μαρτύρων στρατεύματα, ἔνθα τῶν σοφῶν Ἀποστόλων αἱ χορεῖαι κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄκαρπους τὸ πρὶν, πολυκάρπους τῷ Χριστῷ ψυχὰς προσήνεγκας, γεωργίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος, καθομαλίσας καὶ εὔσαχυν, ταύταις καταθέμενος σπόρον, καὶ κραυγάζειν ἐπαίδευσας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη Θεοῦ, τοῦ τὰ σύμπαντα σοφῶς δημιουργήσαντος, Μήτηρ ἐδείχθης ἀπειρόγαμος, Παρθενομήτωρ πανάχραντε· ὅθεν εὐσεβῶς σοι Παρθένε, ἀνακράζομεν λέγοντες· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Digitized by Google

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων, » τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν » φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ- » τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερουργήσας εὐσεβῶς, τοῦ Χριστοῦ τὴν μυστικὴν ἱερουργίαν, λογικὸν ἱερεῖον, αὐτὸς προσήχθης Θεῷ, θυσία δεκτὴ καὶ εὐάρεστος, ὁλοκαρπουμένη, Πολύκαρπε τρισμάκαρ.

Νεανικὴν ἐν πολιᾷ, βαθυτάτη τὴν ἀνδρείαν ἐπεδείξω, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει διαναστήσας σαυτοῦ, πρὸς θείους ἀγῶνας τὸ φρόνημα, Ἱερομαρτύρων, Χριστοῦ κλέος Θεόφρον.

Ἐπερειδόμενος Σταυρῷ, καὶ τὸν ἱεραρχικὸν κόσμον ἀξίως, ἐνδυσάμενος Πάτερ, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, εἰσῆλθες ἰδίῳ σου αἵματι, τῷ Ἀρχιποιμένι, Χριστῷ ἐμφανισθῆναι.

Ὑπὲρ Χριστοῦ σφραγιασθεὶς, ὡς ἐπίσημος κριὸς Ἱεροφάντορ, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν παθημάτων αὐτοῦ, καὶ δόξης ἐγένου συμμέτοχος, καὶ τῆς βασιλείας, αὐτοῦ συγκληρονόμος.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδὴς στύλος πυρὸς, καὶ νεφέλη φωτεινὴ προηγουμένη, πρὸς οὐράνιον κλῆρον, Θεογεννῆτορ Ἁγνὴ, γενοῦ μοι Παρθένε πανάμωμε, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ βίου πλανωμένῳ.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον τὸν ἀρρήτῳ σο- » φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, » βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας » Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, » οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη, ἀνατείλασα Πάτερ, φωτίζει τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶς, ταύτην τελούντων Θεσπέσιε, καὶ μετόχους τῆς θείας φωτοφανείας πάντας ἐκτελεῖ· ἣν ἀξίως Θεόφρον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου παρεστὼς, τοῦτον δυσώπει τοῦ φθάσαι ἡμᾶς, τὸ σωτήριον πάθος, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν φαιδρῶς, ἀρετῆς πολυτρόπους, ἰδέας ἐκτελέσαντας.

Ἡ, τῆς Ἁγίας τριάδος, κατανόησις Πάτερ, τρανῶς οὐκ ἐν αἰνίγμασιν ὡς πρὶν, ὡς καθαρῷ τὴν καρδίαν σοι, διασχόντι τὴν ὕλην, καὶ τῶν δεσμῶν λυθέντι τῆς φθορᾶς, καταπτεύεται μάκαρ, Πολύκαρπε πανόλβιε.

Στεφηφοροῦντά σε Πάτερ, καὶ βραβεῖον τῆς νίκης, δεξάμενον ἐκ θείας δεξιᾶς, καὶ τοὺς ἀγῶνας τελέσαντα, καὶ φωτὸς πληρωθέντα, πιστεύοντες Πολύκαρπε σοφὲ, πρεσβευτὴν τῷ Χριστῷ σε, προθύμως προβαλλόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκον σε Κόρη, καὶ Μητέρα τοῦ Λόγου, καὶ πρόξενον ὑπάρχουσα ἡμῖν, τῆς ἀϊδίου καὶ θείας ζωῆς, ὡς τῆς δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἐκλάμψασαν ἡμῖν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πολλοὺς καρποὺς προσήνεγκας, Χριστῷ σοφὲ Πολύκαρπε, τοὺς διὰ σοῦ σεσωσμένους, βροτοὺς ἐκ πλάνης δαιμόνων, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε, Ἀγγέλων ἰσοστάσιε, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνε· μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον.

Ἐῤῥάγη Μητροπάρθενε, τὸ τοῦ φραγμοῦ μεσότειχον, καὶ οἱ θνητοὶ τοῖς Ἀγγέλοις, τῷ σῷ συνήφθημεν τόκῳ· καὶ νῦν Θεογεννήτρια, νηστεύειν ἡμᾶς κράτυνον, καὶ φθάσαι τὴν τριήμερον, ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ σου, εἰλικρινῶς προσκυνῆσαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Α'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυροφάγου (*).

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα, Τοῦ Τριῳδίου. Καὶ νῦν, τὸ ά. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριῳδίου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου, καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις· τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, κτλ. Τροπάριον τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὰς δύο Στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριῳδίου, καὶ τοῦ Προδρόμου. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος

(*) Περιττῶς, καὶ ἄνευ παρατηρήσεως, σημειοῦται ἔν τε τῷ παλαιῷ Τυπικῷ καὶ τῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου· καθότι εἰς ταύτας οὐδέποτε συμβαίνει ἡ παροῦσα τοῦ Προδρόμου Ἑορτὴ, ἐκτὸς μόνον ἐὰν τὸ Πάσχα καταντήσῃ μέχρι Μαΐου 5.

Digitized by Google

τοῦ Προδρόμου· εἶτα, Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ Τριῳδίου. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον, καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου. Καταβασίαι τοῦ Τριῳδίου, κτλ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου δ'. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως.

Β'. Ἐὰν τύχῃ ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω δύο Κυριακῶν, καὶ ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, μηδὲ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου τότε ψάλλεται ἑορτασίμως· τουτέστι, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α. στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου εἰς ϛ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν. Καὶ νῦν, Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἴσοδος, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, τὰ μετὰ τοὺς Αἴνους, Δεῦτε τὴν τιμίαν Κεφαλὴν, λέγοντες Στίχους εἰς αὐτά.

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, κτλ.

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον, Ἐκ γῆς ἀνατείλασα. Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα, τὸ Εὐαγγέλιον, κτλ. Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ὑγρὰν διοδεύσας, καὶ τοῦ Προδρόμου, κτλ. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ Μακαρισμοὶ Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν, τὰ διατεταγμένα. Κἂν δὲ τύχῃ τῇ δ'. τῇ ϛ'. τῆς Τυροφάγου, τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Γ'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, μετατιθεμένη ἡ τοῦ Προδρόμου Ἀκολουθία, ψάλλεται μόνη κατὰ τὴν πρὸ τοῦ Σαββάτου τούτου Παρασκευὴν, ὡς ἀνωτέρω διατετύπωται, Ἄρθρῳ Β'.

Δ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ β'. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην μετατίθεται εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Τυροφάγου, καὶ συμψάλλεται ὡς διετάχθη Ἄρθρῳ Α'.

Ε'. Ἐὰν τύχῃ τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς· Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου Ἰδιόμελα δ'. Δόξα τοῦ αὐτοῦ, Ὀργάνῳ χρησάμενος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου θ'. καὶ Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τοῦ Ἁγίου θ'. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα πάλιν τοῦ Προδρόμου. Οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, κτλ. Κανόνες τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κοντάκιον, καὶ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ Μακαρισμοί. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, κτλ.

Ϛ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας, ἢ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Τριῳδίου δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριῳδίου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Τριῳδίου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου, τὸ εἰς τὴν Λιτήν· εἶτα τὸ Ἄξιόν ἐστι, κτλ. — Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ τοῦ Σταυροῦ, ἐὰν τύχῃ τῇ τρίτῃ Κυριακῇ. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὸ σύνηθες. Εἰς τοὺς Αἴνους· Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ Τριῳδίου ι'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη, κτλ.

Ζ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ β'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Καὶ ἐνταῦθα συμψάλλεται ἡ τοῦ Προδρόμου Ἀκολουθία, μετὰ τῆς Ἀναστασίμου καὶ τῆς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. Τάττεται δὲ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ τὴν Ἀναστάσιμον, εἶτα ἡ τοῦ Γρηγορίου.

Καὶ ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Προδρόμου γ'. καὶ τοῦ Γρηγορίου γ'. Δοξαστικὸν, τοῦ Προδρόμου. Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, Δοξαστικὸν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου — Ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ, μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Τὰ λοιπὰ πάντα συνήθη καὶ γνωστά.

Η'. Ἐὰν τύχῃ ἐν Νηστίμῳ ἡμέρᾳ.

Ἐκτὸς τῆς β'. τῆς πρώτης ἑβδομάδος, τῶν Νηστειῶν, περὶ ἧς προείρηται ἀνωτέρω, Ἄρθρῳ Δ'. ἐν ὁποιαδήποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς Νηστείας τύχῃ ἡ παροῦσα τοῦ Προδρόμου Ἑορτὴ, ἡ τούτου Ἀκολουθία ψάλλεται καθ' ἣν εὑρίσκεται τετυπωμένη ἐφεξῆς, ἐξαιρουμένων μόνων τῶν Καθισμάτων καὶ τοῦ Πολυελέου — Ἐὰν δὲ βούλῃ ἑορτάσαι καὶ τὴν μνήμην ταύτην τοῦ Προδρόμου πανηγυρικώτερον, λάβε καὶ ἐνταῦθα ὁδηγὸν τὸν ὑποτεθέντα τύπον εἰς τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους, Ἄρθρῳ Ε'.

Digitized by Google

Θ'. Τελευταῖον, καὶ τοῦτο διατάσσεται ἔν τισι τῶν Χειρογράφων.

Ἐὰν τύχῃ τῷ β'. ἢ γ'. Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν, ἐν τῷ Ὄρθρῳ ψάλλεται Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Προδρόμου μέχρι τῆς ϛ'. Ὠδῆς, εἶτα εἰσέρχονται τὰ Τριῴδια· σὺ δὲ ποίησον, ὡς βούλει.

ΤΗ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου· εἶτα τὰ παρόντα γ'. Προσόμοια τοῦ Προδρόμου, δευτεροῦντες τὸ ά.

Ἦχος πλ. ά. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερὰ Κεφαλὴ, καὶ φωτοφόρος καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἶσχος διακόψασα· πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιςοὺς καταρδεύουσα· ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον σκηνώσασαν· τῆς Παλαιᾶς τε καὶ Νέας, ἡ μεσιτεύσασα χάριτος (*)· Χριςὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Σταμνῳ ἐγκεκρυμμένη ποτὲ, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλὴ πεφανέρωται, λαγόνων ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ῥεῖθρα ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴν ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερῷα, νῦν ςεγάζοντος ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφεσιν. Ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀοίδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἡ τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς, θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα· ἡ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος, καὶ τὴν χρόνιον, ὑποςᾶσα κατάκρυψιν· ὥσπερ φωτοφανὴς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἥλιος, Μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ θεοφρούρητος κάρα σου Πρόδρομε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν· ἣν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυσάμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἔνδοξε, πλουτοῦμεν διὰ σοῦ Χριστοῦ Βαπτιστὰ, θαυμάτων τὰ παράδοξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαὸν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν Πιστῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα,

Δόξα, Ἦχος β'.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος θήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προβλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννην πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἁγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδὸν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Θεοτόκε ἄχραντε· χαῖρε, ἡ δι' Ἀγγέλου δεξαμένη τὸ χαῖρε· χαῖρε ἡ τεκοῦσα Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα· εὐλογημένη χαῖρε σεμνὴ, Παναγία Παρθένε μόνη πανύμνητε· σὲ δοξάζει πᾶσα κτίσις τὴν Μητέρα τοῦ φωτός.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἁγνὴ, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ὠλό-

(*) Ἐγράφετο πρότερον εἰς δοτικὴν, χάριτι· ἀλλ' ὁ Ὑμνῳδὸς αἰνίττεται ἐνταῦθα τὸ Εὐαγγελικὸν ῥητὸν,.... καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος (Ἰωάν. ά. 16)· ὅπου ὁ Εὐαγγελιστὴς, κατὰ τοὺς Ἑρμηνευτὰς, ἐννοεῖ διὰ μὲν τοῦ, χάριν, τὸ Εὐαγγέλιον διὰ δὲ τοῦ, χάριτος, τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον. Εἶτα, ἑρμηνεύων τὴν ἔννοιαν ταύτην, ἐπιφέρει αἰτιολογικῶς· (Ὅτι ὁ Νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο (αὐτ. 17).

Digitized by Google

λυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δί οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐεργέτα, δί ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλή, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων· ἄνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν κεφαλήν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε. Πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, ᾄσμασι θεηγόροι, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἱκεσίαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὀρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀναδοθεῖσα, ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων, ἡ ἱερά σου κεφαλὴ παραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων γῆς ἐπλούτισε Χριστοῦ Βαπτιστὰ, πάντας τοὺς προστρέχοντας ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, ὕμνοις μεγαλύνοντας, τὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην, τούτοις διδόντα μάκαρ διὰ σοῦ, λύσιν πταισμάτων, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Ἡρώδης Πρόδρομε, παρανομήσας, τὴν τιμίαν Κάρα σου, ξίφει ἀπέτεμε δεινῶς, ὡς ἔκφρων οἴστρῳ ὁ δείλαιος· ἥνπερ ἐκ πόθου, Πιστοὶ ἀσπαζόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μωϋσῆς ἑώρακε, πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσου δὲ μᾶλλον, πλησθεῖσαν τῆς χάριτος (*).

Τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄. Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Στίχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης. Ὁ Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος θήκη.

Ζήτει τοῦτο εἰς τὸν Στίχον.

Ὁ Ἱερεύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ϛ΄. καὶ τὰ Τριῴδια τῆς ἡμέρας, ὡς καθ᾽ ἑκάστην.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀ-
» βύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, κα-
» θορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐ-
» βόα ᾄσωμεν.

Δεῦτε εὐφήμῳ τῇ γλώττῃ καὶ πανσθενεῖ, κροτουμένῃ Πνεύματι ἐκ χειλέων εὐαγῶν, τὴν τοῦ Λόγου Πρόδρομον φωνὴν, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, πιστοὶ δοξάσωμεν.

Εἰρηνικῇ καταστάσει γαληνιᾷ, καὶ ἀπείροις πλήθεσιν, Ἐκκλησία ἡ Χριστοῦ, εὐσταθῶς ποιμαίνεται τῶν σοὶ, τὴν ἐτήσιον ᾠδὴν, βοώντων Πρόδρομε.

Τὴν πρὸς Θεοῦ δεδομένην ὡς θησαυρὸν, ἡμῖν ἀναφαίρετον, θεοφόρον κορυφὴν, τοῦ Προδρόμου ἅπαντες ᾠδαῖς, ἐπαξίως πανδημεί, πιστοὶ τιμήσωμεν. Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη Δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἁγνὴ, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

(*) Τὰ ἀνωτέρω Καθίσματα μετεγράφησαν ἐνταῦθα ἐκ τῶν χειρογράφων, ἵνα χρησιμεύσωσιν ἐκ τοῦ προχείρου, ὅταν τυπικὴ διάταξις καλέσῃ αὐτά.

Digitized by Google

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, » ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου » ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, » τῆς ὁμολογίας σου.

Γαστὴρ στειρεύουσα βλαστόν, σὲ προήνεγκε θεῖον, τῆς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, εὐκλεῆ Νυμφαγωγόν, Χριστῷ τῷ ὄντως Θεῷ, καὶ Νυμφίῳ, ταύτην μνηστευόμενον.

Τὴν σὴν θεόφθογγον φωνήν, Πρόδρομε Ἰωάννη, οὐδὲ ξίφει ἐπέσχεν, ἡ ἀθλία μοιχαλίς· τὴν θείαν γάρ σου ἡμῖν, ἐμφανίζεις, κάραν τὴν ὑπόγαιον.

Πανηγυρίζουσα φαιδρῶς, ἡ ποθοῦσά σε πόλις, εὐωχεῖται ὡς ὄλβον, εὑραμένη μυστικόν, καὶ κρήνην ἀνελλιπῆ, ἰαμάτων, Πρόδρομε τὴν κάραν σου.

Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἁγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Κάθισ. Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ὡς ἐν ταμείῳ θησαυρὸς ἐναπόθετος, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλὴ ἐφυλάττετο, ἐν ὑδρίᾳ κρυβεῖσα, ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου· ὡς σῖτος καταχωσθεῖσα εἰς βάθος γῆς, ἀνῆκε καρποφοροῦσα θείαν ζωήν. Ταύτης πάντες τιμήσωμεν, τὴν εὕρεσιν, τὸν Χριστόν, δοξάζοντες τὸν δόντα αὐτῇ, χάριν βρύειν ἰάματα.

Δόξα, Ὅμοιον.

Τοῦ βαπτιστοῦ ἡ κεφαλὴ κατεκρύπτετο, ὡς μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐν τῇ ὑδρίᾳ· καὶ ὡς λύχνος θεόφωτος ἀγλαϊζομένη, ἐκλάμπει θαυματουργοῦσα κόσμῳ παντί, ὡς ὄρθρος ἐξανατέλλων πανευπρεπής, τοῦ Ἡλίου ὁ Πρόδρομος, καὶ ἀνεσπέρῳ φωτί, μηνύων πάλιν ἡμῖν, Ἴδε κραυγάζει ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ;

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσὴφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζει σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ » σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει » ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Τῆς πάλαι γέγονας, σφραγὶς πανόλβιε, ἐμφανὼς Διαθήκης καὶ Προφητῶν, πέρας ἐχρημάτισας, καὶ νυμφοστόλος δὲ σεπτός, τῆς καινῆς ἐδείχθης Πρόδρομε.

Τριχίνοις ῥάκεσι, συνήθως Πρόδρομε, τὴν τιμίαν ἠνέσχου καὶ εὐκλεῆ, Κάραν σου καλύπτεσθαι, βασιλικῆς ἁλουργίδος, ὡς ἐσθῆτι ἀγαλλόμενος.

Τῇ αἴγλῃ Πρόδρομε, τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν τιμῶσάν σε πόλιν διηνεκῶς, πρέσβευε φαιδρύνεσθαι, καὶ ἐν τῇ σῇ σοφὲ μνήμῃ, σὺν Ἀγγέλοις ἐπαγάλλεσθαι.

Θεοτοκίον.

Νεκρόν με ἔδειξε, φυτοῦ ἀπόγευσις· τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανέν, Πάναγνε ἀνέστησε, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον με κατέστησε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθρι» ζόντων σοι ψυχάς, πόθῳ καταύγασον » δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, » ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Οὐκ ἔφυς κάλαμος Βαπτιστά, ταῖς πειραστικαῖς τοῦ δυσμενοῦς, αὔραις ἀεὶ ῥιπιζόμενος, πύργος δὲ τοῦ θείου λαοῦ ἀκράδαντος· δυνάμει Ἡλιοῦ γὰρ ὤφθης καὶ πνεύματι.

Ὁ τὴν Θεότητα ἀθετῶν, καὶ κατασμικρύνων τὴν δόξαν, τοῦ ὑπὸ σοῦ βαπτισθέντος Χριστοῦ, τήν τε θείαν χάριν σοῦ νοσφιζόμενος, ἐνδίκως περιβόλων θείων ἀπείργεται.

Ἀφθόνου ἤνοιξας σὺ πηγῆς, πύλην τοῖς ὑμνοῦσί σε ἡμῖν, πόθῳ ἀοίδιμε Πρόδρομε, χάριτος τῆς θείας βλυζούσης νάματα, καὶ ῥεῖθρα ἰαμάτων πάντας εὐφραίνοντα.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα κάλλος τὸ νοητόν, τῆς ὡραιοτάτης σου ψυχῆς, νύμφη Θεοῦ ἐχρημάτισας, κατεσφραγισμένη τῇ παρθενίᾳ Σεμνή, καὶ φέγγει τῆς ἁγνείας, κόσμον φαιδρύνουσα.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ » εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνά» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Προφήτην σε ἔφησεν, ἡ ἀλήθεια Χριστός, καὶ Προφητῶν ὑπέρτερον, Βαπτιστά τε καὶ Πρόδρομε τῆς ζωῆς· αὐτὸν γὰρ ἑώρακας, ὃν Προφῆται καὶ νόμος προκατήγγειλαν.

Οὐκ ἔφερε κρύπτεσθαι, τῶν θαυμάτων ἡ πηγή, ὁ θησαυρὸς τῆς χάριτος, ἡ ἀοίδι-

Digitized by Google

μος Κάρα σου Βαπτιστὰ, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, ἀλλ᾽ ὀφθεῖσα προχέει ἰαμάτων πηγάς.

Πανόλβιον καύχημα, καὶ ἀγλάϊσμα φαιδρὸν, καὶ θυρεὸν σωτήριον, ἡ φιλόχριστος αὕτη καὶ εὐκλεὴς, προβάλλεται πόλις σου, τὴν σεπτήν σου καὶ θείαν Κάραν Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Ὁ μέγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκωσιν τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου Μητροπάρθενε.

Κοντάκιον, Ἦχος βʹ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὑράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκ τοῦ Κυρίου τὴν μαρτυρίαν εἰληφὼς Ἰωάννη, ὑπὲρ πάντας βροτοὺς ὑπέρτερος ἐχρημάτισας· ὅθεν ἐπαίνους τῶν ἐγκωμίων προσενέγκαι σοι δέδοικα· ἀλλὰ πόθῳ ἐκβιασθεὶς, τῇ ᾠδῇ ἐγχειρῆσαι τετόλμηκα· διὸ μὴ ἀπαξιώσῃς συνεργός μοι γενέσθαι πανεύφημε, ἵνα ἰσχύσω στεφανῶσαί σου κορυφὴν τὴν ἁγίαν τρισόλβιε· καὶ γὰρ σὺ ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ἐκ γῆς προφαίνει Πρόδρομος σεπτὴν Κάραν,
Καρποὺς παραινῶν ἀξίους ποιεῖν πάλιν.

Ὁ Βαπτίσας πρὶν ὑδάτων πηγαῖς ὄχλους,
Γῆθεν φανεὶς βάπτιζε πηγαῖς θαυμάτων.

Εἰκοστὴν Προδρόμοιο φάνη Κάρη ἀμφὶ τετάρτην.

Ἡ τιμία αὕτη καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος κεφαλὴ πρῶτον μὲν εὑρέθη, κατ᾽ εὐδοκίαν καὶ ἐπιφάνειαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ὑπὸ δύο τινῶν μοναχῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἡρώδου, ἐλθόντων εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰς προσκύνησιν τοῦ ζωηφόρου τάφου τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐκ δὲ τῶν μοναχῶν τούτων λαβὼν αὐτὴν κεραμεύς τις, εἰς τὴν Ἐμεσηνῶν ἤγαγε πόλιν. Αἰσθόμενος δὲ εὐπραγίας τινὸς δι᾽ αὐτῆς ὁ κεραμεὺς, διαφερόντως ἐτίμα αὐτήν. Εἶτα μέλλων τελευτᾷν, τῇ ἰδίᾳ ταύτην κατέλιπεν ἀδελφῇ, ἐπειπὼν μὴ κινεῖν αὐτὴν, μηδὲ ἀνακαλύπτειν, ἀλλὰ μόνον τιμᾷν. Καὶ μετὰ τὴν τῆς γυναικὸς τελευτὴν, πολλοὶ ταύτην κατὰ διαδοχὴν ἐδέξαντο.

Ἔσχατον δὲ εἰς Εὐστάθιόν τινα μοναχὸν καὶ πρεσβύτερον περιῆλθε, τῆς τῶν Ἀρειανῶν ὄντα κακοδοξίας· ὃς ἀπελαθεὶς τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ κατῴκει, παρὰ τῶν Ὀρθοδόξων, διὰ τὸ καπηλεύειν τὰς ἐκ τῆς τιμίας κάρας ἰάσεις, καὶ ἐπιγράφεσθαι αὐτὰς τῇ κακοδοξίᾳ αὐτοῦ, κατὰ θείαν οἰκονομίαν κατέλιπεν ἐν τῷ σπηλαίῳ τὴν τοῦ θείου Προδρόμου Κάραν. Καὶ ἦν ἐν αὐτῷ κρυπτομένη μέχρι τῶν Μαρκέλλου χρόνων, ὄντως Ἀρχιμανδρίτου, ἐπὶ τῆς βασιλείας Οὐαλεντιανοῦ τοῦ νέου, καὶ Οὐρανίου Ἐπισκόπου Ἐμέσης. Τότε δὴ, πολλῶν ἀποκαλυφθέντων περὶ αὐτῆς, εὑρέθη οὖσα ἐν ὑδρίᾳ, καὶ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου Οὐρανίου εἰσήχθη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πολλὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἐνεργήσασα. Τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Προφητείῳ, τὸ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίου.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾷν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Παρθένου ὁ βλαστός σε ὑπὲρ ἅπαντας, ἔφη ἐν γεννητοῖς γυναικῶν· ὡς γὰρ ἄσαρκος καὶ ἰσάγγελος ἐπὶ τῆς γῆς, αὐτῷ πεπολίτευσαι βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν νηδύϊ τῆς Παρθένου τὸν σκηνώσαντα, ἔγνως στειρωτικῆς ἐκ γαστρὸς, καὶ χρησάμενος, τῇ μητρῴα Πρόδρομε φωνῇ, σκιρτῶν ἀνεκραύγαζες αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάρισαι τῷ ὄντι ἐν ταῖς πόλεσιν, αὕτη νῦν παναοίδιμε, κτησαμένη σε, πολιοῦχον, Πρόδρομε Χριστοῦ· διὸ ἑορτάζουσα βοᾷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Μῆτερ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ φαιδρόν· τὸν γὰρ Κτίστην σὺν τῶν ἁπάντων τέτοκας Θεόν· ὃν αἴτησαι Πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ὠδὴ ηʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγα-
» σας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλε-
» ξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστὲ, μόνῳ τῷ βού-
» λεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ἀπεστάλη βοῶντος, φωνὴ ὁ Πρόδρομος, ταῖς ἐρήμοις καρδίαις, τὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πίστιν εὐσεβῆ, ἐγκεντρίζων τοῦ ὄντως Θεοῦ, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἑτοιμάσατε φάσκει, καὶ νῦν ὁ Πρόδρομος, τοῦ Κυρίου τὴν τρίβον, δι᾽ ἁγιότητος· οὐ-

Digitized by Google

τος γὰρ ἐλθών, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ταῖς ἡμῶν καρδίαις οἰκήσει εἰς αἰῶνας.

Τῇ φωνῇ ἀκοὴν μέν, τῇ τοῦ Γεννήτορος, ὀφθαλμοὺς δὲ τῇ θέᾳ, τοῦ Θείου Πνεύματος, ὅλος δὲ ἀφῇ, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, σὲ χειροθετήσας, Χριστὲ θεοφορεῖται.

Θεοτοκίον.

Χρυσαυγὴς σε λυχνία προδιετύπωσε, δεξαμένην ἀφράστως, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, γνώσει τῇ αὐτοῦ, καταυγάζον τὰ σύμπαντα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Ἁγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ᾧ οὐ τολ-
» μᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Σαφῶς τῆς πλήρους δεκάδος Πρόδρομε, τῶν ἐντολῶν σὺ φύλαξ ἐξ ἰσχύος γενόμενος, καταλλήλως πρὸς Χριστοῦ τετίμησαι, χαρισμάτων δεκάδι· ὅθεν τοῦ Λόγου σε μύστην τε καὶ φίλον νῦν εἰδότες· σὲ μακαρίζομεν.

Χριστοῦ Προφήτης τε καὶ Ἀπόστολος, Ἄγγελός τε καὶ Πρόδρομος τῆς θείας σαρκώσεως, Βαπτιστὴς καὶ Ἱερεὺς καὶ Μάρτυς πιστός, κήρυξ τε τοῖς ἐν Ἅδου, σὺ ἐχρημάτισας, καὶ τοῖς παρθενεύουσι κανών, καὶ τῆς ἐρήμου βλαστός.

Ψυχῆς τὸ ἄπιστον δειγματίζεται, ἱερουργοῦ χειρὸς νενεκρωμένης τῷ θαύματι, βλαστησάσης αὖθις διὰ τῆς πίστεως· σῆς γὰρ ἐκφανθείσης Κάρας Μακάριε, ἡ καταποθεῖσα παλάμη ἀνακαινίζεται.

Θεοτοκίον.

Παθῶν ἰάματα ἀρυσώμεθα, τῷ εὐκλεεῖ τεμένει τοῦ Προδρόμου προστρέχοντες· ἐν αὐτῷ γάρ, πάρεισιν Ἀγγέλων χοροί, πνεύματά τε Δικαίων, πάντων ἡ Δέσποινα, σὺν τῷ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ ἰάσεις νέμουσα.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Λαμπροφανὴς ἀνέτειλεν, ἡ τιμία σου Κάρα, ἐκ τῶν ἀδύτων κόλπων γῆς, Πρόδρομε Ἰωάννη, λύχνε φωτὸς τοῦ ἀΰλου· ἧς τὴν εὕρεσιν πόθῳ, τελοῦντες δυσωποῦμέν σε, τῶν δεινῶν εὑρεῖν λύσιν, καὶ τὸν καιρόν, εὐμαρῶς ἀνύσαι τῆς ἐγκρατείας, πρεσβείαις σου πανεύφημε, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον.

Ψυχαγωγεῖται Πάναγνε, τῶν Πιστῶν ἡ θεόφρων, ὁμήγυρις λατρεύουσα, καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦσα, σὲ Θεοτόκον κυρίως· ταῖς πρεσβείαις σου ὅθεν, τῶν νηστειῶν τὸν δίαυλον, δὸς ἡμῖν ἐκτελέσαι, θεοπρεπῶς, καὶ Σταυρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ πάθη τὰ σωτήρια, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἤνοιξε προπύλαια, τῆς ἐγκρατείας ἡ πάνσεμνος, κεφαλή σου Πανεύφημε, καὶ τροφὴν προέθηκεν, ἡδυτάτην πᾶσι, θείων χαρισμάτων· ὧν περ μετέχοντες πιστῶς, τὸ τῆς νηστείας τραχὺ γλυκαίνομεν, καὶ πίστει εὐφημοῦμέν σε, καὶ ἐκβοῶμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μύρα ὥσπερ νάματα, ἡ Κεφαλὴ ἀποστάζουσα, τοῦ Προδρόμου ἀέναα, καὶ τραπέζῃ σήμερον, ἀποτεθειμένη, μυστικῇ καὶ θείᾳ, εὐωδιάζει νοητῶς, καὶ ἀηδίαν ἐλαύνει θλίψεων, καὶ εὐφροσύνης ἅπαντας, πληροῖ τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτεμεν ἡ Κάρα σου, καθάπερ ξίφος τομώτατον, κεφαλὰς ἀνομούντων ἐχθρῶν, καὶ νάματα ἔβλυσεν, εὐνομοῦσι πᾶσι, τῶν θείων χαρίτων· καὶ διὰ τοῦτό σε πιστῶς, ἀνευφημοῦμεν φίλον καὶ Πρόδρομον, Ἰωάννη τοῦ Κτίσαντος, καὶ ἐκβοῶμεν αὐτῷ ἐκτενῶς· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν· φιλάνθρωπε, οἱ ἐπταικότες δοῦλοί σου, προσάγοντες αἰτούμεθα, δι' αὐτῆς ἐπιτυχεῖν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Φιλάγαθε Θεὲ καὶ Σωτήρ, τοὺς δούλους σου περίσωζε, ἀπὸ πάσης, περιστάσεως δεινῆς, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Μητρός σου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἡ πρώην ἐπὶ πίνακι, τὸ τοῦ Ἡρώδου ἄθεσμον μῦσος ἐλέγξασα, τὴν δὲ μετάνοιαν πᾶσι κηρύξασα Πιστοῖς, τιμία Κεφαλὴ τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς

Digitized by Google

ἀναφανεῖσα, πρόκειται τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῇ, καὶ ἁπτομένοις ἐν φόβῳ, καὶ προσκυνοῦσι πόθῳ ψυχῆς, βραβευομένη λύσιν πταισμάτων, καὶ αἰτημάτων παρέχει τὰ σωτήρια, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀληθινή.

Τό, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας μεγάλας τρεῖς. Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην ὥραν, καὶ τὰς λοιπὰς ἐφεξῆς, λέγοντες ἐν αὐταῖς Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ἱ. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, εἶτα τοῦ Ἁγίου τὰ παρόντα γ΄.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τὴν τιμίαν κεφαλήν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ Πιστοί, σήμερον τιμήσωμεν ἐν τῇ εὑρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ᾄσμασι, τιμῶντες ἐκ πόθου, χάριτος προχέουσαν, τῶν ἰαμάτων ἡμῖν· ἥν περ, ὁ ληρώδης Ἡρώδης, πάλαι προαπέτεμεν οἴστρῳ, τῇ Ἡρωδιάδι συμπλεκόμενος. Δίς.

Ὥσπερ, ἐκ μετάλλων ὁ χρυσός, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ κεφαλὴ δᾳδουχεῖ, στάμνῳ διαλάμπουσα, καὶ φθεγγομένη τρανῶς, τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἴγλῃ σε φωτίζουσα, τὰς διανοίας ἡμῶν· ἥν περ, ἀσπαζόμενοι πίστει, σήμερον τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

Πάλαι, ὥσπερ θεῖος θησαυρός, στάμνῳ κεκρυμμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῇ, σήμερον τοῖς πέρασιν, ἀποκαλύπτεται, ὥσπερ πλοῦτος προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων, νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα· ὅθεν, θυμηδίας ἁπάσης, χάριν ἀπολαύοντες ὕμνοις, ταύτην εὐλαβῶς ἐγκωμιάσωμεν.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος θήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προβλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἁγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Φόβος, πολυτρόπων πειρασμῶν, καὶ τῶν ἀναγκῶν καταιγίδες, νῦν με χειμάζουσι, καὶ βυθὸς καλύπτει με, τῆς ἀπογνώσεως· ὁ χειμὼν τῶν πταισμάτων μου, δεινῶς με ταράττει· πρόφθασον καὶ λύτρωσαι κλυδωνιζόμενον, μόνην τῶν Πιστῶν ἡ γαλήνη, καὶ πρὸς τὸν λιμένα τῆς ἄνω, θείας κληρουχίας με εἰσάγαγε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· Οἴμοι τέκνον γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἐκπληρῶν; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τό, Κατευθυνθήτω, καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, τό, Ἀλληλούϊα, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν τράπεζαν, καταλύομεν ἔλαιον καὶ οἶνον, ἄνευ τῆς πρώτης ἑβδομάδος.

ΤΗ ΚΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὑπὲρ τοῦ ζῆσαι Παμμάκαρ θανεῖν προθέμενος, τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰκόνα, προσκυνεῖσθαι προστάττεις, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· ὅθεν λοιπὸν αἱρετιζόντων τὰ στόματα, Δαυϊτικῶς ἐνεφράγη, κατὰ Θεοῦ, τῶν λαλούντων ἀδικίαν πολλήν.

Φιλαργυρίας τὴν νόσον ἀποσεισάμενος, τὸν θησαυρὸν τῆς ἄνω, βασιλείας ἐκτήσω, Ὅσιε θεόφρον· ὅθεν πιστῶς, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου, τοῖς προσιοῦσι παρέχει θεοπρεπῶς, τὰ ἰάματα ἀοίδιμε.

Ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Κυρίου πολιτευόμενος, ὑπογραμμὸς ἐδείχθης, τῷ ποιμνίῳ σου Πάτερ Ταράσιε τρισμάκαρ· ὅθεν καὶ νῦν, ταῖς

Digitized by Google

διδαχαῖς σου φρουρούμεθα· ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων φαιδρῶς.

Τὸν ἀληθῆ Ἱεράρχην, καὶ λειτουργὸν τοῦ Χριστοῦ, ὡς παρ' αὐτοῦ λαβόντα, τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν, τιμήσωμεν ἀξίως, Ταράσιον νῦν, τὸν σοφὸν ἀρχιποίμενα· ὡς παῤῥησίαν γὰρ ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, ἱκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, προστρέχω πάντοτε· ἐπὶ τοὺς σοὺς προσφεύγω, οἰκτιρμοὺς καθ' ἑκάστην, ὑμνῶν καὶ εὐλογῶν σε, καὶ τὴν πολλήν, ἀνοχὴν ἐκπληττόμενος, τοῦ σοῦ Υἱοῦ ἐπὶ πᾶσί μου τοῖς κακοῖς, ἣν ἐνδείκνυται Θεόνυμφε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἀμνόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος θρηνῳδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατόν μου Τέκνον, τί τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ χειρί, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν ἀναγινώσκεται ὁ Κανών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χαίρων γεραίρω Ταράσιον τὸν μέγαν.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
» Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
» νηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
» θαύματα.

Χαρίτων τοῦ Πνεύματος, οἱ ποταμοὶ προχεόμενοι, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ Ἱεράρχου Χριστοῦ, καταρδεύουσι, Πιστῶν τὰς διανοίας καὶ πάθη ἐκπλύνουσι, καὶ μολυσμοὺς τῶν ψυχῶν.

Ἄνωθεν δεξάμενος, ἱερωσύνης τὸ ἔνδυμα, ἀρεταῖς ἐφαίδρυνας, τοῦτο Ταράσιε, καὶ ὑπέρλαμπρος, φωστὴρ ἐν Ἱερεῦσιν, ἐδείχθης ἐν Πνεύματι, ἱερουργῶν τῷ Χριστῷ.

Ἵδρυσας Ταράσιε, ὀρθοδοξίας εἰς ἄσειστον, πέτραν τὴν διάνοιαν, σαλευομένην βροτῶν, καὶ ἐδόνησας, θεμέλια τῆς πλάνης, καὶ τὰς τῶν αἱρέσεων, βάσεις κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης ἐπλήρωσε, τῆς νοητῆς Θεονύμφευτε, τὴν κτίσιν ὁ ἀῤῥήτως, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐν σαρκί, καὶ κατηύγασε, τὸν κλύδωνα τῆς πλάνης, καὶ εἰς ὅρμον ἴθυνεν, ἡμᾶς οὐράνιον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Γραφῆς εἰς βυθὸν τῆς θεοπνεύστου, εἰσδύσας Ταράσιε σοφέ, ἐντεῦθεν τὸν πολύτιμον, μαργαρίτην ἀνείλκυσας· ὃν μεταδοὺς τῇ ποίμνῃ σου, ταύτην ἐνθέως κατεπλούτισας.

Ἔσβεσας τοῖς ὄμβροις τῶν δακρύων, τὸ πῦρ ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν, καὶ διανήψας Ὅσιε, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, ἐλαίῳ καθαρότητος, καὶ εὐποιΐας κοσμηθεῖσαν φαιδρῶς.

Ῥάβδῳ τῶν ἐνθέων σου δογμάτων, τοὺς θῆρας σοφὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀπήλασας μακάριε, ποίμνης ταύτην ἀλώβητον, διατηρῶν Ταράσιε, τὸν Ἀρχιποίμενα δοξάζουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὡς κλίμακα γηθέν σε Παρθένε, ὁ Κτίστης προθέμενος βροτοῖς, ἐκ κατωτάτων θλίψεων, καὶ ἐκ φθορᾶς πρὸς ἄφθαρτον, ζωὴν ταῖς ἱκεσίαις σου, ἀναβιβάζει τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκός, Ἱεράρχης ἐχρίσθης θεοπρεπῶς· καὶ τὴν Βασιλεύουσαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας θῆρας, αἱρέσεων θεόπνευστε, τὴν τῶν σεπτῶν εἰκόνων, τρανώσας προσκύνησιν· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα Ταράσιε. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

(*) Εἰς τὴν Ἀκροστιχίδα ταύτην ἐλλείπουσιν ἐκ μὲν τῆς πρώτης λέξεως, ὁλόκληρος ἡ συλλαβὴ ΡΩΝ· ἐκ δὲ τῆς δευτέρας, τὸ ληκτικὸν Ω. Ἀλλὰ τοῦτο συμβαίνει πολλαχοῦ, ὁσάκις τὰ τῶν Ἀκροστιχίδων γράμματα ὑπερβαίνουσι παραπολὺ τῶν ὡρισμένον ἀριθμὸν τῶν Τροπαρίων· καθὼς ἐξ ἐναντίας ἐλαττοῦται οὗτος ὁ ἀριθμός, κατ' ἀναλογίαν τῆς ποσότητος τῶν τῆς Ἀκροστιχίδος γραμμάτων· καὶ ὅρα τὸν α'. Κανόνα τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανείων, τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ ἄλλους πολλούς. — Τὰ δὲ Θεοτοκία τοῦ Κανόνος τούτου κυρίως μὲν ἀκροστιχίζουσι Γεωργίου· οὐδεμία ὅμως ἀμφιβολία, ὅτι ἐστὶ ποίημα τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου (κατὰ παράλειψιν τοῦ Ε), τοῦ καὶ ἄλλους πολλοὺς Κανόνας μελουργήσαντος· α'. ἔτι τὸ Γοργίας γράφεται διὰ τοῦ Ο, καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ Ω καὶ β'. ὅτι οὐδὲ ἐν τῷ Δωδεκαμήνῳ ἀπαντᾶται, οὐδὲ Λέων ὁ Ἀλλάτιος ἐν τῷ περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Βιβλίων καὶ Ὑμνῳδῶν Συγγράμματι αὐτοῦ (Φαβρ. Ἑλλην. Βιβλιοθ. Τόμ. Ε'. ἀναφέρει Ὑμνῳδόν, Γοργίαν καλούμενον. Ὅρα καὶ Ὀκτωβρίου ιη'. τὰ αὐτὰ περί τε καὶ Ἀκροστιχίδος, καὶ τοῦ ὑμνῳδοῦ Γεωργίου, ἀντὶ Γεωργίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον Τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἄχραντε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑ-
» ψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν
» ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄρτον προβαλλόμενος τὸν ψυχικόν, ἔθρεψας πεινῶντας Ταράσιε, λόγοις ἐνθέοις, καὶ προτέθεικας σαυτόν, τοῖς δεομένοις τράπεζαν, ἄφθονον τροφὴν ἐπιφέρουσαν.

Ἰλὺν ἀποθέμενος Πάτερ σοφὲ τὴν ἐπιπροσθοῦσαν τοῖς ὄμμασι, τῆς διανοίας, ταῖς ἀγρύπνοις προσευχαῖς, τῆς νοητῆς ἐπέτυχες, Θεοῦ θεωρίας Ταράσιε.

Ῥώμῃ τῶν δογμάτων σου Πάτερ σοφέ, ὄρη ἐσαλεύθη αἱρέσεων, καὶ ἀσεβείας, κατεβλήθησαν βουνοί, καὶ ἀσαλεύτως ἵδρυνται, οἱ τῆς Ἐκκλησίας θεμέλιοι.

Θεοτοκίον.

Ῥώμην περιβέβληται ἡ τῶν βροτῶν, φύσις ἀσθενήσασα πρότερον, τῇ παραβάσει, ἐν τῷ τόκῳ σου Ἁγνή, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἡ τύραννος, δύναμις εἰς τέλος ἠσθένησεν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
» σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
» ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας
» ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρή-
» νην βραβεύουσα.

Τοῦ λόγου τῇ σύριγγι, τὴν ποίμνην σου Ταράσιε, ἐπὶ τὰς νομὰς τῆς εὐσεβείας, καὶ ἐπὶ ὕδωρ τῆς θείας γνώσεως, καὶ εἰς τὰς ἐπαύλεις τοῦ Χριστοῦ, ἴθυνας ἀλώβητον, ταύτην τηρῶν πρεσβείαις σου.

Ἅρματι χρησάμενος, τῶν ἀρετῶν Ταράσιε, δι' αὐτὸν πρὸς ὕψος θεωρίας, ἀνεβιβάσθης καὶ τὰ ἀθέατα, εἶδες διανοίας ὀφθαλμοῖς, κάλλη τοῦ Δεσπότου σου, ὧν νοΐ κατετρύφησας.

Ῥεῖθρον τὴν προαίρεσιν, ἐλέου ἀνεξάντλητον, ἔχων Ἱεράρχα δεομένοις, τῆς εὐποιΐας, τοὺς ἀενάους κρουνοὺς, ἔβλυσας· διό σε ὁ Χριστὸς, πρὸς ὕδωρ ἀείζωον, καὶ τρυφὴν κατεσκήνωσεν.

Θεοτοκίον.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πρώην ὡραιότητα, καὶ τὸ εὐπρεπὲς καὶ κατ' εἰκόνα, δι' ἁμαρτίαν ἀπεκδυσάμενον, ταῦτα περιβάλλεται Ἁγνή, διὰ τῆς κυήσεως, τῆς σῆς θεοειδέστερα.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ βυθοῦ ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Ἄπαρας τὸ κάλυμμα θεόφρον, αἱρετικῶν καρδίαις, τὸ ἐγκείμενον τῆς ἀγνωσίας, τὴν ἀληθῆ, τῶν δογμάτων Ὅσιε, πᾶσι γνῶσιν ἐφανέρωσας.

Σὺ πυρφόροις λόγοις Ἱεράρχα, τὰς ἀκανθώδεις φλέξας, δυσφημίας τῶν αἱρετιζόντων, τὸν φωτισμὸν, τῶν ὀρθῶν δογμάτων σου, ἐν τοῖς πέρασιν ἐφήπλωσας.

Ἰσχὺν ἐκ Θεοῦ διεζωσμένος, τῇ νοητῇ μαχαίρᾳ, τῶν δογμάτων σου Ἱερομύστα, τὰς κεφαλὰς, τὰς τοῦ ψεύδους ἔτεμες, διαγγέλλων τὴν ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν ὀφθαλμοῖς τῆς διανοίας, τὴν νοητήν σου δόξαν, καταξίωσον Θεογεννῆτορ, τοὺς τὰ σεπτά, προσκυνοῦντας σύμβολα, τῆς ἀφθόρου σου κυήσεως.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὥσπερ μέγας ἥλιος, ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ θαυμάτων λάμψεσι, φωταγωγεῖς διαπαντὸς τῆς οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα, παμμάκαρ Ταράσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχήν, τῷ σκότει τῶν πταισμάτων, φωτὶ τοῦ σοῦ ἐλέους, καταύγασον Σωτήρ μου, καὶ λογισμὸν ἐπ' ἀγαθοῖς δώρησαί μοι Χριστέ μου, ἐκκαθάρας τὴν ἀχλὺν τῶν φαύλων ἐνθυμήσεων· ἵν' ὅπως κατ' ἀξίαν

Digitized by Google

ἰσχύσω τὸν σὸν Ἱεράρχην ἀνυμνῆσαι, καὶ φράσαι τὸν βίον, καὶ τὰς πράξεις τὰς λαμπρὰς, καὶ τὴν ἔνθεον πίστιν, καὶ τὸν ζῆλον, ὃν ὑπὲρ τῆς σῆς ἐκτήσατο Ἐκκλησίας, ἥτις κατὰ χρέος αὐτὸν εὐφημοῦσα κραυγάζει· Οὐρανομύστα, παμμάκαρ Ταράσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Ἄκλυστος ὅρμος Ταράσιον λαμβάνει,
Κόσμου ταραχῆς καὶ ζάλης σεσωσμένον.

Εἰκάδι ἐκ ταράχοιο Ταράσιος ἔπτατο πέμπτῃ.

Οὗτος τὴν τῶν σεπτῶν καὶ ἁγίων εἰκόνων προσκύνησιν ἐδογμάτισε, καὶ δι' αὐτοῦ ἡ Βασίλειος ἀρχὴ καὶ Ῥωμαϊκὴ ἐξουσία πρὸς τὰς σεπτὰς παραδόσεις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐπανῆλθε, καὶ ἡ Ἁγία Ἐκκλησία τοῖς λοιποῖς Πατριαρχείαις ἥνωται. Ζήσας δὲ οὗτος εὐσεβῶς, καὶ τοῖς Βασιλεῦσι τίμιος γενόμενος, καὶ ἱερὸν μοναστήριον πέραν τοῦ στενοῦ οἰκοδομήσας, καὶ πλήθη Μοναστῶν συστησάμενος, καὶ τοὺς πτωχοὺς ἐλεήσας, καὶ καλῶς κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ ἔτη εἴκοσι καὶ δύο, καὶ μῆνας δύο, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη, καὶ κατετέθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι μοναστηρίῳ. Ἦν δὲ κατὰ πάντα ὅμοιος τὸν σωματικὸν χαρακτῆρα τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, πλὴν τοῦ πολιοῦ καὶ τοῦ ὑπούλου ὀφθαλμοῦ· οὐδὲ γὰρ ἦν παντελῶς οὗτος πολιός. Ἡ δὲ αὐτοῦ Σύναξις τελεῖται ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τὸν Ἀλέξανδρον δίσκος, εἶδεν ἡλίου,
Ὑπὲρ Χριστοῦ τμηθέντα, δόξης Ἡλίου.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Ποτιόλων τῶν κατὰ Ῥώμην, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως, καὶ Τιβεριανοῦ ἡγεμόνος· παρ' οὗ προτραπεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, λοιδορίας καὶ ὕβρεις οὐκ ὀλίγας ἐξέχεον. Ὅθεν ἐξ ἄκρων χειρῶν κρεμᾶται, λίθου βαρέος ἐξαρτηθέντος αὐτῷ. Ἐκεῖθεν δὲ ἐν Καρθαγένῃ ἀχθεὶς, καὶ αὖθις κρεμασθεὶς, ξέεται καὶ μαστιγοῦται. Καὶ ἐν Μαρκιανουπόλει γεγονὼς, λαμπάδα πυρὸς κατὰ τοῦ προσώπου δέχεται. Ἐν Θρᾴκῃ δὲ ἐλθὼν, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ῥηγίνου, Ἐπισκόπου Σκοπέλου.

Στίχ. Ἄσειστος εἶ Ῥηγῖνε τὴν προθυμίαν,
Κἂν δεινὸν ἐνσείσωσι πυκνά σοι ξίφη.

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, γονέων Χριστιανῶν υἱός· διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ τὴν πολλῶν εὐσέβειαν, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος Σκοπέλου· καὶ εἰς τὴν ἐν Σαρδικῇ Σύνοδον κληθεὶς πάσας τὰς αἱρέσεις διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ καὶ τῆς παῤῥησίας ἠφάνισεν. Εἶτα ἐπιστρέψας εἰς τὴν ἰδίαν Ἐπισκοπὴν, διωγμοῦ κινηθέντος, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Ἑλλάδος ἄρχοντος· καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐνθέντες Ἀντώνιον εἰς πῦρ οἱ πλάνοι.
Ἕψουσιν ὄψον νόστιμον τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Θεόδωρος, ὁ διὰ Χριστὸν σαλὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἑκὼν ἀμείψας, ὡς ὁ Δαυῒδ, τὰς φρένας,
Βίον διέδρας, οὐ τὸν Ἀγχοῦς παμμάκαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μάρκελλος Ἐπίσκοπος Ἀπαμείας τῆς Κύπρου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σπένδεις Θεῷ, Μάρκελλε, θερμῷ τῷ πόθῳ.
Θερμοὺς σταλαγμοὺς αἱμάτων ἐξ αὐχένος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
» παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀ-
» πειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔ-
» ψαλλον· Ὑπερύμνητε, τῶν Πατέρων Κύριος,
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οἱ κρατῆρες τῶν δογμάτων σου πληρούμενοι, οἴνου τῆς χάριτος, πόμα ἡμῖν νοητὸν, Πάτερ τὸ τῆς γνώσεως, πᾶσιν ἐκέρασαν, τοῖς κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέφη ἤλασας τῇ πνεύσει τῶν δογμάτων σου, τὰ τῶν αἱρέσεων, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ· καὶ αἴγλῃ Ταράσιε, ὀρθοδοξίας αὐτὴν, κατεφαίδρυνας, τῷ Φωτοδότῃ κράζουσαν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἀκένωτον θεόθεν εἰσδεξάμενος, χάριν Ταράσιε, τροφὴν ψυχῶν δαψιλῶς, καὶ σωμάτων ἔβλυσας, τοῖς ἐνδεέσι σοφέ· διὰ τοῦτό σε, ὡς σιτοδότην ἄφθονον, οἱ Πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀχώρητος τῇ φύσει τῆς Θεότητος, καὶ ἀπερίγραπτος, Λόγος Θεοῦ γεννηθεὶς, ἐκ σοῦ σαρκὶ Πάναγνε, καὶ παναμώμητε, προσιτός ἐστι, καὶ ἐν εἰκόνι γράφεται, ὡς σαφῶς ἐνανθρωπήσας.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκου-
» μένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅλος τῆς σαρκός σου τὸ γεῶδες, ἀπέθου ἐγκρατείας πόνοις Ταράσιε, καὶ βίον

Digitized by Google

ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς διήνυσας· διὸ τῶν Ἀσωμάτων σε, χοροὶ ἐδέξαντο, ἀπαύστως ἐκβοῶντα τῷ Κτίστῃ· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νάμασι Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, δογμάτων Ἱεράρχα ὅλην κατήρδευσας, καὶ τὰ θεῖα σπέρματα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν ταύτῃ ἐγεώργησας, καὶ ἐπλεόνασας· διὸ καρποφοροῦσα κραυγάζει· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μύρῳ νοητῷ τοῦ Παρακλήτου, χρισθεὶς ὡς ἱερεὺς Πάτερ Ταράσιε, τῆς ἱερουργίας σου, τὴν στολὴν ἐποίκιλας, τῶν ἀρετῶν τοῖς χρώμασι, καὶ ταῖς λαμπρότησι· διὸ καὶ ἱερουργεῖς κραυγάζων· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τῆς αὐτοῦ φιλανθρωπίας, καὶ μόνης εὐσπλαγχνίας τε καὶ ἀγαθότητος, τοῦ Πατρὸς ὁ σύνθρονος, Λόγος δυσωπούμενος, ἐκ σοῦ σαρκὶ γεγέννηται, Θεοχαρίτωτε· ἵνα τὴν γεωθεῖσαν ἀνθρώπων, φύσιν οὐρανώσῃ, ὡς μόνος Εὐεργέτης.

Ὠδὴ θʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι
» λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ,
» ἀΰλων νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πα-
» νήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
» παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἔμπνους ὡς εἰκών, καὶ στήλη Ταράσιε ζῶσα προκείμενος, ἀρετῶν καὶ πίστεως, βοᾷς ἀπαύστως ἔργοις καὶ λόγοις σοφέ, καὶ πρὸς οἰκείαν μίμησιν, πάντας προτρέπεις Πιστούς· διὰ τοῦτο, μνήμῃ ἀθανάτῳ σε, οἱ πρὸς σὲ ἀφορῶντες γεραίρουσιν.

Γνῶσιν ἀληθῆ, πλουτίσας τὴν ποίμνην σου, Πάτερ Ταράσιε, ἀπειθεῖς ἐγύμνωσας, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως Ὅσιε, καὶ ἀποροῦντας ἔδειξας, καὶ πενομένους αὐτούς· διὰ τοῦτο, ἀληθείας κήρυκα, οἱ Πιστοί σε ἀξίως δοξάζομεν.

Ἄρας πρὸς Θεόν, τὰς χεῖρας καὶ ὄμματα, Πάτερ Ταράσιε, νοητοὺς κατέβαλες, καὶ ἀοράτους καὶ πολεμίους ἐχθρούς, καὶ ἐτροπώσω φάλαγγας, τὰς τῶν αἱρέσεων, καὶ τὴν ποίμνην τοῦ Χριστοῦ ἀλώβητον, ὀρθοδοξίας εἰς γῆν διεβίβασας.

Θεοτοκίον.

Νέφη τῶν παθῶν, Ἁγνὴ καὶ τῶν θλίψεων διασκεδάσασα, αἴγλῃ εὐφροσύνης σου, καὶ θυμηδίας ἡμᾶς κατάλαμψον, καὶ τῆς εἰρήνης αἴτησαι, τὸν φωτοδότην Χριστόν, ἐναυγάσαι, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τῇ θείᾳ σου σκέπῃ περίσωζε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς.

Θεουργικαῖς ἐλλάμψεσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταφαιδρύνεις πάνσοφε, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Ταράσιε θεοκήρυξ· τῷ γὰρ κρείττονι Πάτερ, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, θεῖον ἔσοπτρον ὤφθης, τῆς τριφεγγοῦς, καὶ σεπτῆς Θεότητος Ἱεράρχα, ὑφ' ἧς καταλαμπόμενος, φρυκτωρεῖς κόσμον ὅλον.

Θεοτοκίον.

Γνώμην βουλὴν καὶ σύνεσιν, νοῦν καρδίαν καὶ σῶμα, ψυχὴν καὶ ἅπαν κίνημα, ἐνεργείας ἐνθέου, εἰς σὲ ἐθέμην Παρθένε· σύ με φρούρει καὶ σκέπε, ἐξ ἀοράτων Δέσποινα, καὶ ἐχθρῶν ὁρωμένων, τὸ πονηρόν, τῶν ἁμαρτιῶν μου λύουσα χρέος· ὡς Θεομήτωρ πάντα γὰρ ὅσα θέλεις ἀνύεις.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚϚʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος αʹ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοῖς τῶν δακρύων σου ῥείθροις, μάκαρ Πορφύριε, τὸν τῆς ψυχῆς καθαρας, ῥύπον ἔσβεσας φλόγα, παθῶν τῆς ἁμαρτίας· καὶ τὴν στολήν, ἐν πορφύρᾳ χρωννύμενος, ἐν οὐρανίοις πολεύῃ διὰ παντός, εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος.

Ὀρθοδοξίας ἐμπρέπων, θείοις ὑψώμασιν, Ἀρχιερέων κλέος, τῇ λυχνίᾳ ἐτέθης, ἄξιος ἐργάτης, μισθὸν ἀληθῶς, τῶν σῶν πόνων, δρεπόμενος· καὶ διὰ τοῦτο χαρίσματα ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσω Παμμακάριστε.

Ὁ μυστηπόλος τῆς κάτω, φρικτῆς τραπέζης ἐκεῖ, ἐν οὐρανοῖς Κυρίῳ, τὴν θυσίαν προσφέρει, τὴν ἄϋλον καὶ θείαν, ἀΰλως ἀεί, ἐποπτεύων ἡμᾶς ταῖς αὐτοῦ, πρὸς τὴν Ἁγίαν Τριάδα πρεσβευτικαῖς, ἱκεσίαις ὁ Πορφύριος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παραπτωμάτων πελάγει κλυδωνιζόμενος, τῷ γαληνῷ λιμένι, τῆς ἀχράντου πρεσβείας, τῆς σῆς Θεοκυῆτορ, προσπεφευγώς, ἀνακράζω σοι· Σῶσόν με, τὴν κραταιάν σου ὀρέξασα δεξιάν, τῷ οἰκέτῃ σου πανάμωμε.

Digitized by Google

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἰδοὺ κατεῖδον ῥομφαίαν, τὴν διελθοῦσάν μου νῦν τὴν καρδίαν Τέκνον, ὡς προεῖπόν μοι πάλαι, ὅτε σὲ ἑώρων, πάντων υἱῶν, γηγενῶν ὡραιότερον· τῷ γὰρ Σταυρῷ ἑκουσίως μετὰ λῃστῶν, ὡς κακοῦργος ἀπῃώρησαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ πορφυρίζον Ποιμένων ἄνθος σέβω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος πλ. δʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν » λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ὅτι » μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Ταύτην τὴν φωτοφόρον, μνήμην σου γεραίροντι Πορφύριε, φωτοφόρον μοι αἴγλη οὐρανόθεν δοθῆναι ἱκέτευε.

Ὅλον ἀπὸ σπαργάνων, σεαυτὸν Κυρίῳ προσανέθηκας, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης, καὶ ψυχῇ καρδίᾳ Πορφύριε.

Πάθη προθανατώσας, πάντα δι' ἀσκήσεως Πορφύριε, Ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντος. Θεοτοκίον.

Ὄμβρον εἰσδεξαμένη, σοῦ ἐν τῇ νηδύϊ τὸν οὐράνιον, Θεοτόκε Παρθένε, ἁμαρτίας τοὺς ὄμβρους ἐξήρανας.

Ὠδὴ γʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων » σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ῥάβδῳ τῶν δογμάτων σου, ἐπὶ νομὰς ζωῆς Ὅσιε, τὴν ἱερὰν, Ποίμνην σου ποιμάνας, τῷ Θεῷ εὐηρέστησας.

Φέγγει θείας γνώσεως, τοὺς ἐν νυκτὶ δεινῶν Ὅσιε, φωταγωγῶν, ἔδειξας ἡμέρας, κοινωνοὺς διὰ πίστεως.

Ὕψει διαπρέποντα, τῶν ἀρετῶν Θεὸς τέθεικεν, ἐν ὑψηλῇ, Πάνσοφε λυχνίᾳ, τοὺς Πιστοὺς καταυγάζοντα. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με πρεσβείαις σου, τῶν τοῦ ἐχθροῦ βελῶν Ἄχραντε, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐπεμβαινόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Κάθισμα, Ἦχος δʹ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἐρηρεισμένος σοφὲ, τὴν πέτραν ἐπόθησας, ἣν εἶδε πρὶν Δανιὴλ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὕψωσας τὴν φωνήν σου, καὶ τὸν νοῦν πρὸς τὸν Κτίστην· ἔβαλες τοὺς ὀχλοῦντας, τῇ σαρκὶ πολεμίους, τῇ σῇ σφενδόνῃ Γάζης ὁ σεπτὸς, πρόβολος Πάτερ Πορφύριε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας Ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πίστει, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ » μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ » ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ἰσουργὸν τῷ Γεννήτορι, Λόγον διαγγέλλων τοῖς ματαιόφροσι, πρὸς εὐσέβειαν ἐζώγρησας, καὶ Θεῷ τῶν ὅλων καθιέρωσας.

Ζωτικαῖς ἐπιπνεύσεσι, τὴν πρὸς τελευταίαν ὥραν ἐγγίζουσαν, Ἱερώτατε ἐζώωσας, εἰς πολλῶν καὶ ταύτης ἀναγέννησιν.

Ὁλονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις Ὅσιε στάσεσι, τὴν καρδίαν ἀπετέλεσας, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων καταγώγιον. Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με Πάναγνε, πάλιν ἀνεζώωσας ὡς κυήσασα, τὴν ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον, τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Γεννήτορος.

Ὠδὴ εʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύ» ριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, » τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Πρόρριζον τεμὼν, τὴν ἄκανθαν τὴν φιλήδονον, ἐκαρποφόρησας τὸν ἄσταχυν, τῆς εὐσεβείας Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Ὄμβροις σῶν εὐχῶν, οὐρανοὺς Σοφὲ διήνοιξας, καὶ ὑετὸν τῇ γῇ διένειμας, αἱρετιζόντων ἀποπνίξας τὰ ζιζάνια.

Ἴθυνας ῥοπῇ, Θείου Πνεύματος ὁλόκληρον, λαὸν καὶ πόλιν εἰς λιμένα ζωῆς, διεκφυγόντα ἀθεΐας τὸ κλυδώνιον. Θεοτοκίον.

Μόνην γενεῶν, ἐκ πασῶν σε ἐξελέξατο ὁ Πλαστουργὸς, καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, ἐν σοὶ οἰκήσας, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ϛʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ » ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ

Digitized by Google

» ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδη » προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο- » ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ἐφέσεως ἀληθοῦς ἐπέτυχες, ἐγκρατείᾳ ταπεινώσας τὰ πάθη, καὶ πρὸς Θεὸν, προσεχώρησας χαίρων, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρίστασαι, Πορφύριε Ἱεραρχῶν, καὶ Ποιμένων κανὼν ἀκριβέστατος.

Νοήσας σου τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον, καθωράθη ἐν σταυρῷ ἠπλωμένος, ὁ ὑψωθεὶς, ἐν αὐτῷ ἑκουσίως, καὶ τὴν αὐτοῦ φυλακὴν ἐγχειρίζει σου, ἐμφαίνων σοι τὴν πρὸς αὐτὸν, καὶ στοργὴν καὶ τελείαν οἰκείωσιν.

Ὡς Πέτρου, τοῦ Κορυφαίου τὸν ζῆλον, καὶ τὴν πίστιν Θεηγόρε πλουτήσας, τῷ τμητικῷ, εὐσεβείας σου λόγῳ, τὸ κακουργὸν ἐθανάτωσας γύναιον, τοῦ Μάνεντος φθοροποιὰ, δολερῶς ὑποσπεῖρον διδάγματα.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσει τε καὶ φθορᾷ ὑπαχθέντα, τὸν πρωτόπλαστον Παρθένε Μαρία, τὸν νεκρωτὴν τοῦ θανάτου τεκοῦσα, εἰς ἀφθαρσίαν μετήγαγες ἄχραντε, καὶ ἔδειξας τοὺς γηγενεῖς, οὐρανίους Θεὸν σωματώσασα.

Κοντάκιον, Ἦχος βʹ. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ἱερωτάτοις σὺ τρόποις κοσμούμενος, ἱερωσύνης στολαῖς καταγλαΐσαι, παμμάκαρ θεόφρον Πορφύριε, καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις ὑψώμασι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ὑπεραστράπτει πλέον ἡλίου, Πορφυρίου ἡ μνήμη τοῦ σοφοῦ, ἀστραπαῖς θαυμάτων, πᾶσαν τὴν κτίσιν φωταγωγοῦσα, καὶ διώκουσα πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, καὶ τοὺς Πιστοὺς σελαγίζουσα, πάντας εὐφραίνει. Θεῷ γὰρ εὐαρεστήσας ἐπὶ γῆς, τῶν σημείων ἀπείληφε τὴν χάριν, πάντας ἰᾶσθαι, παρεστὼς τῇ Τριάδι ὁλόφωτος, καὶ πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚϚʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Στίχοι.

Ὢ τίς παρέλθῃ, τίς δὲ καὶ παραδράμῃ
Τὸν Πορφύριον, κἂν παρῆλθεν ἐκ βίου;

Πορφυρίοιο νέκυν κρύψε χθὼν εἰκάδι ἕκτῃ.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων πόλεως, υἱὸς ὑπάρχων γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. Ἀπάρας δὲ ἐκ τῆς ἐνεγκαμένης, εἰς Αἴγυπτον ἔρχεται· κἀκεῖσε εἰς σκῆτιν εἰσελθὼν, τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται· καὶ μετὰ πέντε χρόνους εἰς Ἱεροσόλυμα παραγίνεται, πολλοὺς τῷ λόγῳ καταφωτίσας. Διὸ χειροτονεῖται Πρεσβύτερος ὑπὸ Πραϋλίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων· εἶτα ὑπὸ Ἰωάννου Ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης Ἐπίσκοπος Γάζης χειροτονεῖται. Ἔνθα πολλὰς δυνάμεις θαυμάτων τελέσας, στηρίζει μὲν τοὺς πιστοὺς, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέφει πρὸς θεογνωσίαν. Ἀπαίρει δὲ πρὸς Κωνσταντινούπολιν, ὑπὸ τῶν κρατούντων τῆς χώρας, τοὺς Πιστοὺς ἀδικουμένους ὁρῶν· καὶ ἐντυχὼν τῷ Ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῷ Χρυσοστόμῳ, καὶ διηγησάμενος τὰ κατ' αὐτὸν, δι' ὃ παρῆν, παραδίδοται ὑπ' αὐτοῦ Ἀμαντίῳ τῷ Κουβικουλαρίῳ.

Ἐκ τούτου δὲ ἀναδιδαχθεῖσα τὰ περὶ αὐτοῦ ἡ Βασιλὶς, ἐδέξατο αὐτὸν εὐμενῶς, καὶ ἀναφέρει τῷ Βασιλεῖ τὴν τούτου ἐνδημίαν, καὶ πρόρρησιν περὶ τοῦ μέλλοντος παιδὸς ἄρρενος τίκτεσθαι. Ὁ δὲ, ἀγασθεὶς ἐπὶ τούτῳ, τὰ εἰκότα τῷ Θεῷ ηὐχαρίστησεν. Εἶτα τίκτει ἡ Βασίλισσα τὸν Νέον Θεοδόσιον· καὶ προσκαλεσαμένη τὸν Ὅσιον, εὐλογεῖται παρ' αὐτοῦ, καὶ ὑποτίθεται τῷ Βασιλεῖ πάντα πληροῦν, κατὰ τὴν τοῦ Ὁσίου θέλησιν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς συνταξάμενος, καὶ ἀναγνοὺς, ἐδυσχέραινε λέγων· Διωχθῆναι τοὺς εἰδωλολάτρας οὐ δυνατὸν, διὰ τὴν πολλὴν τούτων συντέλειαν. Ἡ δὲ φησὶ πρὸς τὸν Βασιλέα. Βαρεῖα μὲν ἡ αἴτησις, Δέσποτα, βαρυτέρα δὲ ἡ παραίτησις. Διὸ καὶ ἐπινεύει ὁ Βασιλεὺς εἰς πέρας ἐκβῆναι τὰ αἰτούμενα· καὶ ἐκπέμπεται γράμματα κατὰ τῶν Αἱρετικῶν, κελεύοντα τούτους ἐκδιωχθῆναι ἀπὸ Γάζης.

Ὁ δὲ μακάριος Πορφύριος κομίζεται παρὰ τῆς Αὐγούστης χρυσοῦ κεντηνάρια δύο, χάριν κτίσεως ἐκκλησίας, καὶ λόγῳ δαπάνης νομίσματα διακόσια. Καὶ καταλαβὼν τὴν αὐτοῦ ἐκκλησίαν, τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέστρεψε, καὶ τοὺς Αἱρετικοὺς ἀπήλασε· τὸν δὲ ναὸν τοῦ Μαρνᾶ (*) πυρὶ κατακαύσας, ἀνήγειρεν ἐκκλησίαν κατὰ τὸ σχῆμα, ὃ διετάξατο ἡ βασίλισσα Εὐδοξία. Διαπρέψας οὖν ὁσίως ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ θαύματα πλεῖστα ἐργασάμενος, ἐν ἔτεσιν εἰκοσιτέσσαρσι, καὶ μησὶν ἕνδεκα, καὶ ἡμέραις ὀκτὼ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ᾗ ὡμίλησεν ὁ Χριστὸς ἐν τῷ φρέατι, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Ῥίπτουσι τὴν σὴν Σαμαρεῖτιν εἰς φρέαρ,
Τὴν εἰς φρέαρ σοι συλλαλήσασαν Λόγε.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Νέρωνος τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων, διωγμὸς μέγας ἐκινήθη κατὰ τῶν Χριστιανῶν· μετὰ γὰρ τὴν Μαρτυρίαν τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ἐπιμελῶς τοὺς τούτων ἐζήτουν Μαθητάς. Τότε ἡ Ἁγία Φωτεινὴ, σὺν Ἰωσῇ τῷ υἱῷ αὐτῆς, ἐν Καρθαγένει πόλει τῆς Ἀφρικῆς οὖσα, ἐκήρυττε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ μετὰ παῤῥησίας. Βίκτωρ δὲ ὁ ἕτερος αὐτῆς υἱὸς καὶ πρεσβύτερος, μεγάλως εὐδοκιμήσας ἐν τῷ πολέμῳ τῶν Ἀβάρων, κατὰ Ῥωμαίων ἐπιστρατευσαμένων, μετὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐν Ἰταλίᾳ στρατηλάτης πέμπεται, πάντας τοὺς ἐκεῖσε Χριστιανοὺς κολάζειν.

Σεβαστιανὸς δὲ, ὁ Δοὺξ ἀκούσας ταῦτα· Οἶδα ἐγὼ ἀκριβῶς, Στρατηλάτα, φησὶ, Χριστιανόν σε εἶναι, καὶ τὴν σὴν μητέρα μετὰ Ἰωσῆ τοῦ ἀδελφοῦ σοῦ τῷ Πέτρῳ ἀκολουθοῦσαν· ἀλλὰ τὸ κελευσθέν σοι ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ποίει ἐξάπαντος, ἵνα μὴ κατὰ ψυχὴν κινδυνεύσῃς. Καὶ ὁ Βίκτωρ· Ἐγὼ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως καὶ ἀθανάτου τὸ

(*) Μαρνᾶς, ἢ ὀρθότερον Μάρνας, ἐκαλεῖτο παρὰ Γαζαίοις ἐν Συρίᾳ ὁ Ζεύς.

Digitized by Google

θέλημα ποιεῖν βούλομαι, Νέρωνος δὲ τοῦ βασιλέως τὸ πρόσταγμα, ὅσον ἐπὶ τὸ τοὺς Χριστιανοὺς κολάζειν, οὐδὲ ἀκοῦσαι ἀνέχομαι. Ὁ δὲ Δοὺξ· Ὡς γνησίῳ φίλῳ μου συμβουλεύω σοι, ἀπεκρίνατο· εἰ γὰρ ὡς ἐν προέδρῳ καθήμενος, τοὺς διαγινωσκομένους Χριστιανοὺς ἀνακρίνεις καὶ κολάζεις, καὶ τὸν βασιλέα θεραπεύσεις, καὶ τὰ τῶν Χριστιανῶν χρήματα κερδανεῖς· ἀλλὰ καὶ τῇ μητρί σου καὶ τῷ ἀδελφῷ σου μήνυσον, ἵνα μὴ παῤῥησιάζωνται, διδάσκοντες τοὺς Ἕλληνας τὴν πάτριον ἀρνεῖσθαι θρησκείαν, καὶ κινδυνεύσεις ἴσως δι' αὐτούς· λεληθότως δὲ ἔχετε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὡς βούλεσθε. Καὶ ὁ Βίκτωρ· Μὴ γένοιτό μοι τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα ἐγὼ τιμωρήσω Χριστιανόν, ἢ λάβω τι ἐξ αὐτοῦ, ἢ συμβουλεύσω τῇ μητρί μου, ὡς σὺ φῇς, ἢ τῷ ἀδελφῷ μου μὴ κηρύσσειν ὅτι ὁ Χριστὸς Θεός ἐστι· ἀλλὰ κἀγὼ κῆρυξ μᾶλλον Χριστοῦ καὶ εἰμί, καὶ ἔτι γενήσομαι, ὥσπερ κἀκεῖνοι, καὶ πάντως ἴδωμεν ὃ μέλλει γενέσθαι κακόν. Ὁ δὲ Δοὺξ· Ἐγὼ μὲν ἀδελφέ, τὰ συμφέροντα, φησί, συμβουλεύω σοι, αὐτὸς δὲ ὄψει τί γενήσεται.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Δοὺξ, εὐθέως ἐπηρώθη τὰς ὄψεις· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τῆς ἄγαν σφοδρότητος, καὶ δριμείας ὀδύνης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, ἄφωνος ἔμεινεν. Ἄραντες δὲ αὐτὸν οἱ παρεστῶτες, ἔθηκαν ἐπὶ κλίνης, καὶ ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς μηδόλως λαλήσας· μετὰ γὰρ τρίτην ἡμέραν ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Εἷς ὁ Θεός, ὁ τῶν Χριστιανῶν. Εἰσελθὼν δὲ ὁ Βίκτωρ πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τί οὕτως ἀθρόως μετεβλήθης; Ὁ δέ, Προσκαλεῖταί με ὁ Χριστός, ἔφη, γλυκύτατε Βίκτωρ. Καὶ εὐθέως κατηχηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐβαπτίσθη· καὶ ἀνελθὼν ἐκ τοῦ ὕδατος, παραχρῆμα ἀνέβλεψε καὶ ἐδόξασε τὸν Θεόν. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος, ἐφοβήθησαν, μήποτε καὶ αὐτοὶ τὰ παραπλήσια πάθωσιν ἀπιστοῦντες, καὶ προσελθόντες ἐβαπτίσθησαν.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἤχθη εἰς τὰς ἀκοὰς Νέρωνος, ὅτι Βίκτωρ ὁ Στρατηλάτης Ἰταλίας, καὶ Σεβαστιανὸς ὁ τῆς πόλεως Δοὺξ, κηρύττουσι τὸ κήρυγμα Πέτρου καὶ Παύλου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντας προσάγουσι τῷ Χριστῷ· ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ Στρατηλάτου μήτηρ Φωτεινή, σὺν Ἰωσῇ τῷ υἱῷ αὐτῆς, ἐν Καρθαγένῃ ἀποσταλέντες, τὰ ὅμοια πράττουσι. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεύς, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, ἀπέστειλε στρατιώτας ἐν Ἰταλίᾳ ἀγαγεῖν τοὺς ἐκεῖσε Χριστιανοὺς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. Ὤφθη δὲ πᾶσιν ὁ Κύριος λέγων· Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Μὴ φοβεῖσθε, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ἡττηθήσεται ὁ Νέρων μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. Καὶ πρὸς τὸν Βίκτωρα φησί· Φωτεινὸς ἔσται τὸ ὄνομά σου ἀπὸ τοῦ νῦν· πολλοὶ γὰρ διὰ σοῦ φωτισθέντες, προσενεχθήσονταί μοι. Σεβαστιανὸν δὲ ὁ σὸς ἐνισχυσάτω λόγος ἐν τῷ μαρτυρίῳ· καὶ μακάριος, ὃς ἕως τέλους ἀγωνίσεται.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Κύριος, ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανούς. Ἀπεκαλύφθη δὲ καὶ τῇ Ἁγίᾳ Φωτεινῇ τὰ μέλλοντα αὐτῇ συμβαίνειν. Καὶ ἀπάρασα ἀπὸ Καρθαγένης μετὰ πλήθους χριστιανῶν κατέλαβε τὴν μεγάλην Ῥώμην. Καὶ ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς ἐστιν αὕτη; Ἡ δέ, μετὰ παῤῥησίας ἐκήρυττε τὸν Χριστόν. Ἤχθη δὲ καὶ Φωτεινὸς ὁ υἱὸς αὐτῆς μετὰ Σεβαστιανοῦ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. Ἡ δὲ Ἁγία Φωτεινή, προλαβοῦσα αὐτόν, παρέστη τῷ Νέρωνι μετὰ Ἰωσῆ καὶ τῶν σὺν αὐτῇ. Εἶπε δὲ ὁ Νέρων πρὸς αὐτήν· Τί παραγεγόνατε πρὸς ἡμᾶς; Ἡ Ἁγία εἶπε· Διὰ τὸ διδάξαι σε τὸν Χριστὸν σέβεσθαι.

Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον· Σεβαστιανὸς ὁ Δοὺξ, καὶ Βίκτωρ ὁ Στρατηλάτης, οἱ τοῖς θεοῖς ἀπειθοῦντες, ἥκασιν ἀπὸ Ἰταλίας. Ὁ Βασιλεὺς ἔφη· Ἀχθήτωσαν. Εἰσαχθέντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν Βασιλέα, λέγει αὐτοῖς· Τί ἀκήκοα περὶ ὑμῶν; Οἱ Ἅγιοι εἶπον· Ὅσα περὶ ἡμῶν ἀκήκοας, ὦ Βασιλεῦ, ἀληθῆ εἰσι. Καὶ ὅς, ἀτενίσας πρὸς τοὺς Ἁγίους· Ἀρνεῖσθε ὑμεῖς τὸν Χριστόν, φησίν, ἢ αἱρεῖσθε κακῶς ἀποθανεῖν; Καὶ οἱ Ἅγιοι· Μὴ γένοιτό ποτε, ὦ Ἄναξ (τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν ἄραντες), ἀποστῆναι τῆς πρὸς σὲ ἡμῶν πίστεως καὶ ἀγάπης. Καὶ πάλιν ὁ Νέρων εἶπε· Τίνες καλεῖσθε ὑμεῖς; Ἡ Ἁγία εἶπεν· Ἐγὼ μὲν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου Φωτεινὴ ἐκλήθην, αἱ δὲ ἀδελφαί μου, ἡ μὲν πρώτη, ἡ μετ' ἐμὲ γεννηθεῖσα, καλεῖται Ἀνατολή, ἡ δὲ δευτέρα Φωτώ, ἡ τρίτη Φωτίς, ἡ τετάρτη Παρασκευή, καὶ ἡ πέμπτη Κυριακή. Οἱ δὲ υἱοί μου οὗτοι, ὁ πρῶτος Βίκτωρ, ὃς ἐπεκλήθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου μου Φωτεινός, ὁ δὲ δεύτερος ὁ σὺν ἐμοὶ Ἰωσῆς. Καὶ ὁ Νέρων· Πάντες συνεφωνήσατε τιμωρηθῆναι καὶ ὑπὲρ τοῦ Ναζωραίου ἀποθανεῖν; Ἡ Ἁγία εἶπε· Πάντες ὑπὲρ αὐτοῦ χαίροντες καὶ ἀγαλλιώμενοι ἀποθνήσκομεν.

Τότε ἐκέλευσεν ὁ Βασιλεὺς σφαίραις σιδηραῖς καταθλασθῆναι τοὺς ἁρμοὺς, τῶν χειρῶν αὐτῶν. Ἀχθέντες δὲ ἐπὶ τοῦ ἄκμωνος, ἐπέθηκαν οἱ Ἅγιοι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἄνωθεν τοῦ ἄκμωνος, καὶ ἤρξαντο τύπτειν οἱ δήμιοι. Καὶ ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ὥρας ἕκτης ἐκ τρίτου ἐνηλλάγησαν οἱ τύπτοντες, οἱ δὲ Ἅγιοι οὐδόλως ᾐσθάνοντο τῆς κολάσεως. Καὶ ἀκούσας ὁ Νέρων ἐταράχθη, καὶ προσέταξεν ἐκκοπῆναι τὰς χεῖρας αὐτῶν. Καὶ αὐτίκα τοὺς Ἁγίους κρατήσαντες, καὶ τὰς χεῖρας δεσμήσαντες, καὶ τῷ ἄκμωνι ἐπιθέντες, τῶν ξιφῶν ἐπελάβοντο. Καὶ κατὰ τῶν χειρῶν τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς τὰς τῶν ξιφῶν ἐπιφορὰς πολλάκις οἱ δήμιοι ἐπαγαγόντες, ἤνυσαν οὐδέν· ἐκλυθέντες δὲ, ἔπεσον ὡσεὶ νεκροί. Ἡ δὲ Ἁγία, ἀβλαβὴς διατηρηθεῖσα, εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, προσηύχετο λέγουσα· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

Τοίνυν ἤρξατο ὁ βασιλεὺς ἀπορεῖν, καὶ διαλογίζεσθαι περὶ τούτων, τί ποιήσει, καὶ γενήσεται ἐγκρατὴς καὶ κύριος τῶν Ἁγίων. Καὶ τούτους μὲν ἐν τῇ βαθυτάτῃ φρουρᾷ ἐμβληθῆναι κελεύει· τὴν δὲ Ἁγίαν Φωτεινήν, μετὰ τῶν πέντε ἀδελφῶν αὐτῆς, ἀπενεχθῆναι ἐν τῷ χρυσῷ αὐτοῦ κουβουκλίῳ, καὶ τεθῆναι ἑπτὰ χρυσοῦς θρόνους, καὶ ἑπτὰ κλίνας χρυσᾶς, καὶ τράπεζαν· καὶ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Δομνίναν προσέταξεν εἰσελθεῖν, καὶ συνεῖναι μετ' αὐτῶν, μετὰ καὶ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς, καὶ τεθῆναι χρήματα πολλά, καὶ κόσμια χρυσᾶ, ἐσθῆτάς τε χρυσᾶς, καὶ ζώνας. Ἰδοῦσα δὲ τὴν παῖδα Δομνίναν ἡ Ἁγία Φωτεινή, εἶπε· Χαῖρε τοῦ Κυρίου μου Νύμφη. Ἡ δὲ πρὸς αὐτήν. Χαίροις καὶ σὺ κυρία μου, ἡ λαμπὰς τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσασα δὲ ἡ Ἁγία Φωτεινὴ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, ηὐχαρίστησε τῷ Κυρίῳ· καὶ ἀγκαλισαμένη αὐτὴν ἠσπάσατο. Καὶ κατηχηθεῖσα ἡ θυγάτηρ τοῦ Βασιλέως ὑπὸ τῆς Ἁγίας μετὰ τῶν ἑκατὸν αὐτῆς θεραπαινίδων, ἐβαπτίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς· Καὶ ἐκάλεσε τὴν θυγατέρα τοῦ Βασιλέως, ἀντὶ Δομνίνας, Ἀνθοῦσαν. Καὶ εὐθὺς προσέταξεν ἡ μακαρία Ἀνθοῦσα, τό τε χρυσίον αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ χρυσῷ κουβουκλίῳ αὐτῆς ὄντα χρήματα, δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς, διὰ χειρὸς Στεφανίδος, τῆς τῶν ἑκατὸν θεραπαινίδων ἐξαρχούσης.

Μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεύς, καὶ λίαν θυμωθείς, καὶ μέγα οἰμώξας, ἐκέλευσεν εὐθέως ἐκκαῆναι κάμινον ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά, καὶ ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὴν Ἁγίαν Φωτεινήν, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῇ ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. Καὶ τούτου γενομένου, ἐποίησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς καμίνου ἡμέρας τρεῖς, σῷοι καὶ ἀλώβητοι ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς βλάβης διαμείναντες. Μετὰ δὲ τὰς τρεῖς ἡμέρας ὑπέλαβων ὁ Βασιλεύς, ὅτι παρανάλωμα γεγόνασιν οἱ Ἅγιοι ὑπὸ τοῦ πυρός, ἐκέλευσεν ἀναφραγῆναι τὴν κάμινον, καὶ εἰ μὲν

Digitized by Google

εὕρωσιν τὰ ὀστᾶ τῶν Ἁγίων, ῥιφθῆναι αὐτὰ ἐν τῷ ποταμῷ. Καὶ ἀνοίξαντες, οἱ δήμιοι εὗρον πάντας δοξάζοντας, καὶ εὐλογοῦντας τὸν Θεόν· καὶ ἐξέστησαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ θαύματι, ὅτι οὐχ ἥψατο αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ. Ὡς δὲ ἤκουσαν καὶ εἶδον ἅπαντες οἱ τῆς πόλεως Ῥώμης τὸ παράδοξον τοῦτο θαῦμα, ἐξεπλάγησαν δοξάζοντες καὶ αὐτοὶ τὸν Θεόν.

Ὡς δὲ ὁ Βασιλεὺς τοῦ τοιούτου θαύματος κατήκοος ἐγένετο, ἀναιρετικὰ φάρμακα ἐκέλευσε δοθῆναι αὐτοῖς. Καὶ προσκληθέντος Λαμπαδίου τοῦ Μάγου, καὶ συγκεράσαντος τὸ φάρμακον, δίδωκε τῇ Ἁγίᾳ Φωτεινῇ πρότερον. Ἡ δέ, λαβοῦσα τοῦτο· Σοῦ μὲν ἔφη, ἀκαθάρτου τυγχάνοντος, οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἅψασθαι τούτου· ἵνα δὲ γνῷς, Βασιλεῦ, καὶ αὐτὸς τὴν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ μου, ἰδοὺ ἐγὼ πρῶτον τῶν ἄλλων πίομαι τοῦτο, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, εἶθ᾽ οὕτω καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες. Καὶ πάντων πιόντων, καὶ ἀβλαβῶν διατηρηθέντων, ἰδὼν ὁ Μάγος ἐξέστη. Καὶ περιβλεψάμενος τὴν Ἁγίαν· Ἔστι μοι δηλητήριον πάνυ, φησί, δόκιμον· καὶ εἰ τούτου γευσάμενοι οὐκ ἀποψύξητε τάχιον, πιστεύσω καὶ αὐτὸς τῷ Θεῷ ἡμῶν. Οὗ καὶ προσαχθέντος καὶ πάντων τοῦ δηλητηρίου γευσαμένων, καὶ μηδὲν δεινὸν πεπονθότων, ἐξέστη ὁ Μάγος. Καὶ συναγαγὼν εὐθὺς πάσας τὰς βίβλους αὐτοῦ, πυρὶ κατέκαυσε. Καὶ πιστεύσας τῷ Χριστῷ ἐβαπτίσθη, μετονομασθεὶς Θεόκλητος.

Τοῦτο πάλιν μαθὼν ὁ Βασιλεύς, προσέταξεν ἁρπαγῆναι αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν Ἁγίων, καὶ ἔξω τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ οὕτω πρὸ τῶν ἄλλων ἐτέλεσε τὸ μαρτύριον ὁ Θεόκλητος, ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθείς. Τοὺς δὲ Ἁγίους πάντας, σὺν τῇ Μεγαλομάρτυρι Φωτεινῇ, ἐκέλευσε νευροκοπηθῆναι. Οὗ γενομένου, καὶ τῶν Ἁγίων λοιδορούντων καὶ διαχλευαζόντων τόν τε Βασιλέα καὶ τοὺς θεοὺς αὐτοῦ, μόλυβδον καχλάζοντα σὺν τεάφῳ ποτισθῆναι τὴν Ἁγίαν προστάττει· κατὰ δὲ τῶν νώτων τῶν λοιπῶν Ἁγίων ἐκχυθῆναι προστάττει. Καὶ τούτου γενομένου, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος οἱ Ἅγιοι ἐξεβόησαν· Εὐχαριστοῦμέν σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι διὰ τοῦ καχλάζοντος μολύβδου ἐδρόσισας τὰς καρδίας ἡμῶν, ὥσπερ ἀπὸ καύσωνος διψώσας καὶ φλεγμαινούσας.

Τότε ὁ Νέρων ἐκπληττόμενος, καὶ θαυμάζων, ἐκέλευσε τοὺς Ἁγίους κρεμασθῆναι, καὶ ξέεσθαι ἀφειδῶς καθ᾽ ὅλου τοῦ σώματος, καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεσθαι. Τούτου δὲ ταχὺ γενομένου, καὶ τῶν Ἁγίων προσευχομένων, καὶ ὑπὸ τῆς θείας χάριτος ἐνισχυομένων, ἐμμανεὶς ὁ δείλαιος Νέρων, τέφραν σὺν δριμυτάτῳ ὄξει ἑνωθῆναι, καὶ κατὰ τῶν μυκτήρων τῶν Ἁγίων χυθῆναι προστάττει. Προσαχθέντος δὲ τοῖς Ἁγίοις τοῦ τοιούτου κράματος, Ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον ὑμῖν ἐπιφαίνεται, ἔλεγον.

Ἐπὶ πλέον οὖν παροξυνθείς, ἐκέλευσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐξορυχθῆναι. Καὶ ἐκτυφλώσας αὐτοὺς καθεῖρξεν ἐν φρουρᾷ ζοφώδει, πλήρει ἑρπετῶν ἰοβόλων καὶ ἀκαθάρτων. Οἱ δὲ Ἅγιοι ὕμνουν καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν· καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ εἱρκτῇ ἰοβόλα θηρία ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἡ δυσωδία τῆς εἱρκτῆς εἰς εὐωδίαν μετεβλήθη ἀνυπέρβλητον, καὶ τὸ σκότος ἐγένετο φῶς ὑπέρλαμπρον, καὶ ὁ Χριστὸς ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Ἁγίων, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τῆς Ἁγίας, ἤγειρεν αὐτήν, εἰπών· Ὅτι μεθ᾽ ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν· ἀεὶ χαίρετε. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἰδόντες τὸν Κύριον, προσεκύνησαν αὐτόν. Καὶ κατασφραγίσας αὐτούς, καὶ εἰπών· Ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύετε· αὐτὸς μὲν ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανούς, ἐκ δὲ τῶν σωμάτων τῶν Ἁγίων ὡσεὶ λεπίδες ἐξέπεσον, καὶ ἐγίνοντο ὑγιεῖς ὡς τὸ πρότερον.

Ὁ δὲ Νέρων, ὁ δύστηνος καὶ θεομισής, ἐκέλευσε προσμεῖναι τοὺς Ἁγίους ἐν φυλακῇ χρόνους τρεῖς, ὥστε κακωθῆναι ἐν αὐτῇ, καὶ κακῷ θανάτῳ τὰς ψυχὰς ἀποῤῥῆξαι. Μετὰ δὲ τοὺς τρεῖς χρόνους, ἴδιον οἰκέτην ἔχων ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ εἱρκτῇ κατάκλειστον, προσέταξεν ἐκβληθῆναι τοῦτον· καὶ ὡς εἶδον τοὺς Ἁγίους ἐῤῥωμένους οἱ ἀποσταλέντες, ἀπήγγειλαν τῷ Βασιλεῖ, ὅτι οἱ ἐκτυφλωθέντες Γαλιλαῖοι βλέπουσι, καὶ ὑγιεῖς εἰσιν· ἀλλὰ καὶ ἡ φυλακὴ φωταγωγηθεῖσα, καὶ μύρα πάμπολλα πνέουσα, μετεποιήθη εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ οἶκος ἅγιος ἐγίνετο· καὶ δαψίλεια μέσον τῆς φυλακῆς ἐστὶ βρύουσα, ἐν ᾗ συντρέχοντες οἱ λαοὶ βαπτίζονται ὑπ᾽ αὐτῶν, πιστεύοντες εἰς τὸν Θεὸν αὐτῶν.

Ταῦτα ἀκούσας, ὁ βασιλεύς, ἐξέστη· καὶ ἀποστείλας, παρέστησεν αὐτούς, καὶ φησίν· Οὐκ ἐπεφωνησάμην ὑμῖν διὰ προστάγματος βασιλικοῦ, μὴ κηρύττειν τὸν Χριστὸν ἐν τῇ πόλει τῶν Ῥωμαίων; πῶς οὖν ἐν τῇ φυλακῇ ὄντες, τοῦτο ποιεῖτε; διὰ τοῦτο πολλὰς καὶ μεγάλας ἐπιθήσομαι τιμωρίας ὑμῖν. Οἱ Ἅγιοι εἶπον· Ὃ θέλεις ποίησον· ἡμεῖς γὰρ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὄντα ἀληθινόν, καὶ Ποιητὴν πάντων, διδάσκειν οὐ παυσόμεθα. Ἐπὶ τούτῳ, τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, ἐκέλευσε σταυρωθῆναι τοὺς Ἁγίους κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις καταξαίνειν τὰς σάρκας αὐτῶν, ἕως ἄν, φησί, διαλυθῶσιν αἱ ἁρμονίαι αὐτῶν. Τούτου δὲ γενομένου, φύλακας ἔστησαν, ἐάσαντες αὐτοὺς καὶ ἑτέρας τέσσαρας ἡμέρας. Ἐλθόντες δὲ οἱ δήμιοι θεάσασθαι αὐτούς, εἰ ἄρα ζῶσιν, ὡς εἶδον αὐτοὺς κρεμαμένους, οὗτοι μὲν εὐθέως ἀπετυφλώθησαν. Ἄγγελος δὲ Κυρίου κατελθὼν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ λύσας τοὺς Ἁγίους, καὶ ἀσπασάμενος, ὑγιεῖς αὐτοὺς εἰργάσατο. Τότε ἡ Ἁγία ἐπὶ τῇ τυφλώσει τῶν δημίων σπλαγχνισθεῖσα, προσηύξατο, καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν, καὶ πιστεύοντες ἐβαπτίσθησαν.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Νέρων, ὀργισθείς, ἐκέλευσεν ἀποδαρῆναι τὸ δέρμα τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς· οὗ γινομένου, ἡ Ἁγία ἔψαλλε. Κύριε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως με. Ἐκδείραντες δὲ τὸ δέρμα αὐτῆς, ἔῤῥιψαν εἰς τὸν ποταμόν, τὴν δὲ Ἁγίαν, εἰς φρέαρ ξηρόν· τοὺς δὲ λοιπούς, Σεβαστιανὸν καὶ Φωτεινὸν καὶ Ἰωσῆν κρατήσαντες, τὰ παιδογόνα τούτων μόρια ἀπέτεμον, καὶ τοῖς κυσὶν ἔῤῥιψαν. Εἶθ᾽ οὕτως ἀποδείραντες αὐτῶν τὰς δορὰς, ταύτας μὲν ἐν τῷ ποταμῷ ἔῤῥιψαν, αὐτοὺς δὲ κατησφαλίσαντο ἐν παλαιῷ λουτρῷ. Τὰς δὲ πέντε ἀδελφὰς τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς παραστήσας ἀπέτεμε τοὺς μαστοὺς αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐξέδειραν καὶ τούτων τὰ δέρματα. Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν καὶ πρὸς τὴν Ἁγίαν Φωτίδα, οὐ κατεδέξατο αὐτὴ κρατηθῆναι ὑπό τινος, καθὼς καὶ αἱ λοιπαί, ἀλλὰ μόνη ἵστατο γενναίως, ἀποδυομένη τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτῆς, ὡς ὑπερθαυμάσαι καὶ τὸν βασιλέα τὸ ἀνδρεῖον αὐτῆς καὶ καρτερικόν.

Διὸ καὶ ἐκμανείς, μετὰ τὸ ἀποτεμεῖν τοὺς μαστοὺς αὐτῆς, ἐκδυθῆναι δὲ καὶ τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτῆς ἑτέραν ἐπινοεῖ κατ᾽ αὐτῆς τιμωρίαν, πάνδεινον καὶ ὀλεθρίαν. Δύο γὰρ δένδρα, ἔνδον τοῦ παραδείσου αὐτοῦ, βίᾳ κελεύσας κλιθῆναι, καὶ ταύτοις τὴν μακαρίαν προσδῆσαι, καὶ τούτων ἀθρόως ἀπολυθέντων, διαμερισθῆναι τὴν Ἁγίαν, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παραθεῖναι. Τότε πάντας τῷ ξίφει τελειώσας ὁ δύστηνος, τὴν μακαρίαν Φωτεινήν, ἀπὸ τοῦ φρέατος ἐκβαλών, τῇ φρουρᾷ ἐναπέθετο. Αὕτη δέ, ὡς μόνη ἀπολειφθεῖσα, καὶ μὴ στεφανωθεῖσα σὺν τοῖς λοιποῖς, ἐδέετο τοῦ Θεοῦ. Ὃς καὶ ἐμφανισθεὶς αὐτῇ, καὶ τρίτον σφραγίσας, ὑγιῆ ἀπειργάσατο. Καὶ μεθ᾽ ἡμέρας πολλάς, ὑμνοῦσα καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν, εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἀφῆκε τὴν τιμίαν αὐτῆς ψυχήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Φωτὼ, ἡ Ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Digitized by Google

Στίχ. Φερνὴν ταλάντων μυρίων ἀνταξίαν,
Φωτὼ φέρει σοι τὴν χαρὰν, φώτων Πάτερ.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Φωτὶς, ἡ ἑτέρα Ἀδελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο προσδεθεῖσα δένδρα, καὶ διαμερισθεῖσα, τελειοῦται.
Στίχ. Δώσεις ἔπαθλον δενδροάθλῳ Φωτίδι,
Δενδρῶνα τερπνὸν τῆς Ἐδὲμ Θεοῦ Λόγε.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Παρασκευὴ, ἡ ἑτέρα Ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.
Στίχ. Ἡ Παρασκευὴ πρὸς ξίφος τὸν αὐχένα,
Ἕτοιμον εἶχε, καὶ παρασκευασμένον.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Κυριακὴ, ἡ ἑτέρα Ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.
Στίχ. Ἐκ Κυριακῆς οὐδὲ τοῦ ξίφους φόβος,
Τοῦ Κυρίου τὸν θεῖον ἐκβάλλει φόβον.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἰωσῆς, ὁ υἱὸς τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται.
Στίχ. Τομοὺς τραχήλων ἐξεγύμνου τὸ ξίφος·
Ἰωσῆ δὲ τράχηλος οὐ φρίττει ξίφος.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φωτεινὸς, ὁ ἕτερος υἱὸς αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.
Στίχ. Τίς οὗτος ἀτμὸς ἐκ ζεόντων αἱμάτων;
Φωτεινὸς ἄρτι Μάρτυς ἐτμήθη κάραν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σεβαστιανὸς ὁ Δοὺξ ξίφει τελειοῦται.
Στίχ. Σεβαστιανῷ τοῦτον εἴπω τὸν λόγον·
Σεβάζομαί σε, τὴν κάραν τετμημένον.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύ-
» ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄρνας ποιμάνας ἐπὶ χλόην, ἀληθείας ὡς ἀρνίον τῷ ποιμένι, προσηνέχθης Χριστῷ Πορφύριε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμει καμάτων σοῦ τὰ γέρα, κατοικίζων σε, μοναῖς ἐν ἀκηράτοις, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς, Πορφύριε βοῶντα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θαύμασι πλείστοις καὶ σημείοις, κατεκόσμησε τὸν βίον σου τρισμάκαρ, ὁ Χριστὸς, ὃν ποθῶν Πορφύριε, ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Οἰκτειρον σῶσόν με Παρθένε, τὸν οἰκτίρμονα τεκοῦσα Θεοῦ Λόγον, καὶ φωτὶ τῷ ἐν σοὶ, καταύγασον βοῶντα· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ ηʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦν-
» τες ἐκραύγαζον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Σεσοφισμένῳ σου λόγῳ κατεβλήθη, ὁ σοφιστὴς τῆς κακίας, Ἱεροκῆρυξ πανόλβιε, εὐσεβῶν δὲ καρδίαι, ἐνθέως εὐφράνθησαν.

Συναγελάζῃ Πατέρων ὁμηγύρει, καὶ συνευφραίνῃ Ὁσίων, Πάτερ μάκαριε πνεύμασιν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ἐξεδαφίσας τεμένη τῶν δαιμόνων, ναὸν Θεοῦ ἐδομήσω, ἐν ᾧ πληθὺς μέλπει Ὁσίων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Βασιλικὴν ἀλουργίδα πορφυρώσας, ἐξ ἀρετῶν σου, καὶ ταύτην, ὡς Ἱερεὺς στολισάμενος, εἰς τὰ ἄνω χορεύεις, βασίλεια Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέραν σε πάντων τῶν ποιημάτων, καὶ οὐρανῶν πλατυτέραν, Παρθενομῆτορ ἠγάπησεν, ὁ Υἱός σου, καὶ σάρκα ἐκ σοῦ ἀνελάβετο.

Ὠδὴ θʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἰστίῳ, Πάτερ νοητῷ, ἐκπεράσας τὸ τοῦ βίου κλυδώνιον, οἰακιζόμενος, παλάμῃ θείᾳ τοῦ Παντοκράτορος, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς, σοφῶς κατέπλευσας, χαρᾶς λαβόμενος αἰωνίου, καὶ τερπνῆς ἀπολαύσεως.

Ὥριμος πλήρης ἡμερῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος γενόμενος Ὅσιε, καὶ τὴν ἀπάθειαν, ὡς διπλοΐδα περιβαλλόμενος, ἱερωσύνης στολισμῷ, λάμπων μεταβέβηκας, εἰς φῶς ἀνέσπερον, τοῦ Κυρίου καθορᾷν τὴν τερπνότητα.

Στόματι θεῖον γλυκασμὸν, ἀρυσάμενος, ἠρεύξω Μακάριε, λόγον σωτήριον, παθῶν πικρίαν ἀποδιώκοντα, καὶ γλυκασμῷ πνευματικῷ, πάντας ἐνηδύνοντα, τοὺς τὴν ἐτήσιον, ἐκτελοῦντάς σου θεόφρον πανήγυριν.

Ἥλιον ἔγνως τὸν Χριστὸν, ὁμιλήσαντα ἡμῖν μετὰ σώματος, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς τούτου Πάτερ, ψυχῆς τὰ ὄμματα, καταυγασθεὶς ὁλολαμπὴς, ἀστὴρ ἐχρημάτισας, θέσει θεούμενος, ἱερὲ θαυματουργὲ Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Φείσαι μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύη-

Digitized by Google

σιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων, ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Μεταναστεύσας τὴν πολλὴν, ὕπαρξιν διεσκόρπισας· τοὺς πλάνῃ δὲ σκορπισθέντας, θαύμασιν ἀποστολικοῖς συνήγαγες Πορφύριε· ἀλλὰ πρέσβευε Πάτερ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ μετὰ Θεὸν, ἐλπίζομεν Παναχραντε, καὶ τῷ ἐκ σοῦ προελθόντι, συσταυρούμενοι Χριστῷ, ταῖς πρὸς αὐτὸν πρεσβείαις σου, ἀπροσκόπους εἰς τέλος, ἡμᾶς διαφύλαξον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κατ' εἰκόνα γενόμενος τοῦ Θεοῦ καὶ ὁμοίωσιν, κατ' ἀρχὴν τῆς πλάσεως, Παμμακάριστε, τὸ τῆς εἰκόνος ἀξίωμα, τηρεῖν, διεσπούδασας, λογισμῷ πανευσεβεῖ, καὶ νοὸς καθαρότητι, καὶ ἁγνότητι, καὶ παθῶν ἐγκρατείᾳ καὶ τηρήσει, τῶν Χριστοῦ διαταγμάτων, καὶ εὐσεβείᾳ πανόλβιε.

Τῇ ἀσκήσει τὸ πρότερον, προσλαβὼν καὶ τὴν ἄθλησιν, θεοφρόνως ὕστερον, εὐηρέστησας, δι' ἀμφοτέρων τῷ Κτίσαντι, τῷ μόνῳ τὴν κάθαρσιν, ἀπαιτοῦντι παρ' ἡμῶν, καὶ ψυχῆς τὴν εὐγένειαν· οὗ τὴν ἔνσαρκον, παρουσίαν δοξάζων προσεκύνεις, τὴν εἰκόνα τὴν ἁγίαν, τῆς κατ' αὐτὸν ἀνθρωπότητος.

Τοὺς τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, δυσσεβῶς ἀθετήσαντας, διελέγχων Ὅσιε, διετέλεσας, διὰ μαστίγων ἐτάσεως, πάσης τε κακώσεως, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς βεβαιῶν τὴν ἀλήθειαν· ὅθεν γέγονας, τῆς Χριστοῦ βασιλείας κληρονόμος, καὶ χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, καὶ ἀϊδίου ἐλλάμψεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδῃς με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτείρησον ταχὺς καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, καί· Τί τὸ ὅραμα, ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, ἔχων Ἀκροστιχίδα τήνδε·

Τοὺς σοὺς ἀγῶνας εὐπρεπῶς μέλπω μάκαρ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ᾄσωμεν.

Τῆς εὐσεβείας τῷ φίλτρῳ κατασχεθεὶς, καὶ τῷ θείῳ ἔρωτι, τρικυμίας κοσμικὰς, ἀπεκρούσω Ὅσιε, Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἀνακρουόμενος.

Ὁ φωτοφόρος σου βίος καὶ τὸ φαιδρὸν, τῆς ψυχῆς καὶ σύντονον, εὐσεβείᾳ συγκραθὲν, ἀρετῆς εἰκόνισμα λαμπρὸν, ἐν σοὶ Ὅσιε τρανῶς ἀπηκριβώσατο.

Ὑπερφυεῖ δαδουχίᾳ καὶ φωταυγεῖ, τοῦ Χριστοῦ λαμπόμενος, τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ἐγκρατῶς ἐμάρανας βοῶν, ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ Παντοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον θεοπρεπῶς, συλλαβοῦσα Πάναγνε, τὸν πρὶν ἄσαρκον ἡμῖν, ὑπὲρ φύσιν τέτοκας Ἁγνὴ, μετὰ γέννησιν Παρθένος διαμείνασα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν Πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Σοῦ ἡ θεόληπτος ψυχὴ, τῷ τῆς πίστεως ζήλῳ, πυρπολουμένη μάκαρ, τῶν ἀνόμων τὴν πικρὰν, μανίαν καὶ τὸν θυμὸν, Θεοφόρε, κραταιῶς διέλυσεν.

Digitized by Google

Οἰκείοις αἵμασι βαφεὶς, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, ἐμιμήσω τρισμάκαρ, αἰκισμοὺς τῶν ἀσεβῶν, ἀνδρειοτάτῃ ψυχῇ, ὑπομείνας, καρτερῶς Προκόπιε.

Ὑπέστης Ὅσιε διπλοῦς, τοὺς ἀγῶνας ἐμφρόνως, τὰς αἱρέσεις ἐλέγχων, καὶ λεόντων τὰς ὁρμὰς, ἀνδρείως ὑπενεγκὼν, θεοφρόνως, πάνσοφε Προκόπιε.

Θεοτοκίον.

Σοφία Λόγος τοῦ Πατρὸς, ὁ πρὸ πάντων αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀπορρήτως σαρκωθεὶς, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, Θεοτόκον, ταύτην ἀπειργάσατο.

Κάθισμα, Ἦχος αʹ. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἀσώματος ἐν βίῳ, ἐγνωρίσθης Πατὴρ ἡμῶν, καὶ ἔνσαρκος Ἀγγέλοις, ἀνεδείχθης συνδίαιτος, τῷ κόσμῳ κατὰ Παῦλον σταυρωθεὶς, τῷ σοὶ ἐσταυρωμένῳ ἀληθῶς, καὶ εἰς οὐράνιον οἰκῶν τῇ διανοίᾳ χῶρον ὁ γήϊνος. Δόξα τῷ εὐδοκήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ γνωρισθέντι σοι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνασα δυσώπησον αὐτὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντας πόθῳ, καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγχῃ τὴν πλευρὰν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς, καὶ τὸ πολύ σου καὶ φρικτὸν, τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ· δόξα σου τῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

Ὠδὴ δʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Ἀρδεύων Ὅσιε, δακρύων χεύμασι, τὴν καρδίαν σου μάκαρ τῶν ἀρετῶν, σπόρον ἐγεώργησας, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ὁσιώτατε Προκόπιε.

Γεῶδες φρόνημα, τῷ θείῳ Πνεύματι, καθυπέταξας Πάτερ ἀσκητικὸν, βίον ἀνελόμενος, καὶ συνταττόμενος χοροῖς, τῶν Μαρτύρων παμμακάριστε.

Ὡς μάρτυς ἔνθεος, καὶ ἀληθέστατος, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας αἱρετικὴν, ἤλεγξας ἀπόνοιαν· τῆς γὰρ μανίας ἀληθῶς, τῶν ἀθέων κατεφρόνησας.

Θεοτοκίον.

Νομίμων ἄνευθεν, θεσμῶν Πανάμωμε, συλλαβοῦσα τὸν Κτίστην δίχα φθορᾶς, τοῦτον ἀπεγέννησας, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, καὶ κυρίως ἐχρημάτισας.

Ὠδὴ εʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθρι-
» ζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Ἁγιασθέντα ἀσκητικῶς, καὶ τελειωθέντα σε δι' αἵματος, γεραίρομεν Ὅσιε· μνήμη γὰρ δικαίων μετ' ἐγκωμίων ἀεὶ, πιστῶς ἐπιτελεῖται, καὶ μνημονεύεται.

Σοφῶς ὁ πάντα μεταποιῶν, καὶ μετασκευάζων πρὸς τὸ κρεῖττον, ὡς βούλεται Κύριος, τῇ τῶν δυσσεβούντων μιαιφονίᾳ, τῇ σῇ ἀσκήσει μαρτυρίου προσέθετο.

Ἐπὶ τῶν ὤμων ἀναλαβὼν, τὴν διὰ Σταυροῦ πανοπλίαν, σὺ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, τῶν ὀπίσω Πάτερ λήθην ποιούμενος, καὶ τοῖς ἔμπροσθεν δρόμοις ἐπεκτεινόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν Πάναγνε τὸν ἐκ σοῦ, σάρκα παθητήν τε καὶ θνητὴν περιβαλόμενον Κύριον, καὶ τεθεωμένην ἀπεργασάμενον, ἑνώσει ἀσυγχύτῳ τῇ καθ' ὑπόστασιν.

Ὠδὴ ϛʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀ-
» νάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Προβαίνων ἀείμνηστε, ἀπὸ δόξης ἀληθῶς, ἀσκητικῆς ἀνέδραμε, πρὸς Μαρτύρων ἀνδρείαν τε καὶ τιμὴν, οἰκείου ἐξ αἵματος, ἐρυθρὰν πορφυρίδα περικείμενος.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον, λογισάμενος ψυχῇ, καὶ λογισμῷ θεόφρονι, τοῖς ἀεὶ διαμένουσιν ἀγαθοῖς, καὶ πέρας οὐκ ἔχουσιν, εὐσεβῶς ἐπετρώθης Παμμακάριστε.

Ἐγκράτειαν σύντονον, καὶ πραότητα Χριστὸς, σὲ καθορῶν πλουτήσαντα, φιλανθρώπως ἐπέβλεψεν ἐπὶ σὲ, καὶ δόξης ἀνέδειξε κοινωνὸν, Θεοφόρε πανασίδιμε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Πανάμωμε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινὰ, καὶ χαλεπὰ συντρίμματα, χειρουργίαις ἰάτρευσον μυστικαῖς, δραστήρια φάρμακα, τοῦ Υἱοῦ σου βαλοῦσα τὰ παθήματα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ, Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Οὐδὲν, Δεκαπολῖτα, γῆς πᾶσαι πόλεις
Πρὸς τὴν νοητὴν, ἔνθα περ τάττῃ πόλιν.

Εἰκάδι ἑβδομάτῃ Προκοπίῳ τέρμα φαάνθη.

Οὗτος τὸν μονήρη βίον πρότερον ὑπέδυ, πᾶσαν ἄσκησιν ἀκριβῶς διαμείψας, καὶ τελείως καθάρας ἑαυτὸν, τοὺς τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν δυσσεβῶς ἀθετήσαντας διελέγξας ἀνδρείως καὶ καταπτύσας· ὕστερον δὲ καὶ διὰ μαστίγων ἀθλήσας, μέγας Ὁμολογητὴς ἀνεφάνη, θαυμάτων ἐνεργείας ἐνδειξάμενος· καὶ οὕτω πρὸς Κυρίον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γελασίου, ὃν τὸ Βάπτισμα κελευσθεὶς διαπαῖξαι παρὰ τοῦ Ἄρχοντος, βαπτίζεται ἀληθῶς, καὶ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φώτισμα μέλλων ἐκγελᾷν, γελᾷς πλάνην·
Πλυθεὶς δὲ Γελάσιε, ἐκτέμνῃ κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θαλλελαίου.

Στίχ. Ὁ Θαλλέλαιος φαιδρῶς ἥκει πρὸς πόλον,
Θαλλοῖς ἐλαιῶν, ἀρεταῖς ἐστεμμένος.

Οὗτος Κίλιξ μὲν ἦν τὸ γένος· ἀγαπήσας δὲ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν, τὴν πόλιν κατέλαβε Γαβάλων· ἧς ἀπὸ σαδίων εἴκοσι γεώλοφόν τινα καταλαβὼν, ἐν ᾧ τέμενος ἦν δαιμόνων, ἐν αὐτῷ ἐπήξατο μικρὰν καλύβην, τοῖς τῆς ἀσκήσεως ἀσχολούμενος πόνοις, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ κακουχίαις ἑαυτὸν ἐκτήκων. Ὅθεν οἱ ἐν τῷ τεμένει δαίμονες πλείσοις αὐτὸν φοβήτροις ἐξεδειμάτουν· οὓς καὶ κατησχυμμένους ἐξέπεμπε, καταγελῶν τῆς ἀσθενείας αὐτῶν. Μειζόνων δὲ πόνων ἐφιέμενος, τὴν μὲν καλύβην κατέλιπε· κελλίον δὲ στενώτατον δειμάμενος μηδὲ τῷ σώματι σύμμετρον, ἐν αὐτῷ εἰσῄει, ταῖς γόνασι τὸ πρόσωπον ἔχων προσηλωμένον. Θεαρέστως οὖν ἦν αὐτῷ ἐπὶ ἔτη δέκα βεβιωκὼς, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Στέφανος, ὁ συστησάμενος τὸ γηροκομεῖον τοῦ Ἁρματίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Γήρει Στέφανος πρύτανις ζωῆς πόρου·
Ὃν περ θανόντα Πρύτανις στέφους σέφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νήσιος, βουνεύροις τυπτόμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Νεύροις βοείοις Νήσιος πάσχων φέρει.
Νευρούμενος γὰρ, τῶν πόνων λήθην ἔχει.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾷν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς ὑπέρλαμπρος ὁ βίος σου Θεόσοφε, γέγονε δι᾽ ἀσκήσεως, οὕτως ὤφθη σου, προφανῶς ἡ ἄθλησις στεῤῥά. Χριστὸν γὰρ ἐδόξασας βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σωφροσύνῃ καθαρότητα θεσπέσιε, Πάτερ περιζωσάμενος, ἐν ἀνδρείᾳ δὲ, Μαρτυρίου στέφανον λαμπρὸν, δεξάμενος χάριτι βοᾷς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μὴ τὴν ἄχραντον εἰκόνα προσκυνοῦντές σου, Σῶτερ οἱ ἀσεβέστατοι, τὸν οἰκέτην σου μαστιγοῦντες, ὄξεον δεινῶς, ὑμνοῦντα καὶ κράζοντα πρὸς σέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εὐφραινόμενοι τῷ τόκῳ σου Πανάμωμε, πάντες σὲ μακαρίζομεν· δι᾽ αὐτοῦ γὰρ νῦν, σαρκικῆς γεννήσεως ἡμεῖς, ῥυσθέντες κραυγάζομεν αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόμον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
» ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι·
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λελυμένος τῆς ὕλης καὶ πρὸ θανάτου ὀφθεὶς, μετετέθης ἐντεῦθεν πρὸς τὴν ἀκήρατον, Ὅσιε ζωὴν, τῷ θανάτῳ χρησάμενος, κλίμακι προσφόρῳ, Προκόπιε θεόφρον.

Πεπλησμένος ἐφάνης φωτὸς τῆς πίστεως, καὶ πρὸς ἄδυτος φέγγος Πάτερ ἐφοίτησας, πᾶσαν ὑλικὴν, ἀποθέμενος ἔφεσιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, Προκόπιε θεόφρον.

Ὡπλισμένος δυνάμει τοῦ Θείου Πνεύματος, πονηρίας πνευμάτων ἐτρέψω φάλαγγας· ὅθεν οὐρανῶν, πύλαι σου ἠνεῴχθησαν, Μάκαρ ἀνυμνοῦντι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζουσι πᾶσαι γενεαὶ Δέσποινα, ὡς προέφης ἡ μόνη θεομακάριστος, σὲ τὴν ἀληθῆ, Θεοτόκον καὶ πάναγνος· ἣν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα.

Digitized by Google

» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγον » σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐ» ρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἀθλεῖν νομίμως Σοφὲ ἑλόμενος, τῶν παθῶν ὁρμὰς δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, καὶ σαρκὸς σκιρτήματα θεράπον Χριστοῦ· ὅθεν τῆς ἀπαθείας, νῦν τὴν ἀνώλεθρον, σὺν ταῖς ἀσωμάτοις Στρατιαῖς, εὗρες ἀπόλαυσιν.

Κριτῇ δικαίῳ φαιδρῶς παρίστασαι, ὡς νικητὴς στεφάνους ἀμαράντους δεξάμενος, ἐκτενῶς Προκόπιε δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων, σοῦ τὴν πανίερον, μνήμην καὶ τὴν θείαν ἑορτὴν, τῆς μεταστάσεως.

Αὐγαῖς τρισὶ νῦν καταλαμπόμενος, ταῖς ἐκ μιᾶς ἀφράστως προϊούσαις Θεότητος, πανολβίου λήξεως ἠξίωσαι, καὶ τερπνῆς θυμηδίας, συναγαλλόμενος, ταῖς ὑπερκοσμίαις Στρατιαῖς, Πάτερ Προκόπιε. Θεοτοκίον.

Ῥευστὴν ὁ Λόγος Θεοῦ ὁ ἄῤῥευστος, μορφὴν λαβὼν ἀνθρώπους ἀφθαρσίαν ἐνέδυσεν, εὐδοκίᾳ Πατρικῇ σκηνώσας ἐν σοὶ, τῇ κεχαριτωμένῃ· ὅθεν Πανάχραντε, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σαρκίου τοῦ τιμίου σου, ἀπολυθεὶς Προκόπιε, παρέστης νῦν σὺν Ἀγγέλοις, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι· πρὸς ἣν ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων ἔνδοξε, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Πάτερ σοφὲ Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα καταφύγιον, καὶ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἡ οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπησον, ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου, Θεοκυῆτορ πάναγνε· ὅπως ῥυσθείημεν πάντες, ἁμαρτιῶν καὶ κινδύνων.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Ὁμολογητοῦ, συνασκητοῦ τοῦ Ἁγίου Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν δαψιλῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἁγίων Βασίλειε.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοι ἡτοίμασε Χριστὸς, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν δυσώπει Θεόπνευστε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμά σου, ἀπηρνήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομῆτορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θείου φόβου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ εὕρω Δέσποινα, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον Σταύρωσιν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῆς πίστεως βάσιν σε γιγνώσκω Πάτερ.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό» χοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ» ραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ» μαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τὴν βάσιν ἐπὶ τὴν πέτραν θέμενος, Πάτερ τῆς πίστεως, τῶν πειρασμῶν οὐκ ἔπτη-

ξας ὁρμὰς, ἀλλ᾽ ἀσάλευτος ἔμεινας, ὡς ἀρετῆς ὑπέρμαχος, τῆς βασιλείας ὡς ἐπώνυμος.

Ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος, σὲ δυναμώσασα, τῶν ἀλγεινῶν μαστίγων καρτερεῖν, τὰς νιφάδας ἐνίσχυσε, καὶ νικηφόρον ἔδειξε, κατὰ τυράννου ματαιόφρονος.

Συνάθλου καὶ στρατιώτου ἔμφρονος, Πάτερ ἐπέτυχες, ταῖς ἀρεταῖς προκόπτοντος ἀεί· μεθ᾽ οὗ χαίρων πανόλβιε, τῆς σταθηρᾶς ἀθλήσεως, διηγωνίσω τὸ μαρτύριον. Θεοτοκίον.

Προστάτιν καὶ σωτηρίας πρόξενον, καὶ τεῖχος ἄῤῥηκτον, σὲ τῆς ἐμῆς προβάλλομαι ζωῆς, Θεοτόκε πανύμνητε, τὴν τὸν Θεὸν γεννήσασαν, τὸν εὐεργέτην πάσης κτίσεως.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Ἰθύνας ἐπιμελῶς, τὴν σὴν καρδίαν πρὸς Θεὸν Ὅσιε, ἀσκητικῇ χάριτι, καὶ ὁμολογίᾳ διέπρεψας.

Στρατείαν ἀναλαβὼν, καὶ πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ ἔτρεψας, τὸν νοητὸν δράκοντα, καὶ τὸν αἰσθητὸν Πάτερ Λέοντα.

Τηρήσαντες εὐσεβῶς, τὸ κατ᾽ εἰκόνα τῆς ψυχῆς Ὅσιοι, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἄχραντον, σέβοντες εἰκόνα ἠθλήσατε. Θεοτοκίον.

Εὐλόγηται διὰ σοῦ, ἡ πρὶν κατάρας, καὶ φθορᾶς μέτοχος, φύσις ἡμῶν Ἄχραντε, καὶ τῆς ἀφθαρσίας μετείληφεν.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν πτωχείαν τοῦ Χριστοῦ, ἐπιποθήσας εὐσεβῶς, πλοῦτον ἔλιπες φθαρτὸν, καὶ δόξαν ῥέουσαν σοφέ· καὶ τὸν σταυρόν σου ἐπ᾽ ὤμων ἀράμενος, τὴν τρίβον τὴν στενὴν χαίρων διήνυσας, πατῶν τὰς ἡδονὰς, τὰς ἐκ τοῦ σώματος, δι᾽ ἐγκρατείας Ὅσιε ἁπάσης τε, κακοπαθείας καὶ ἔφθασας, πρὸς πλάτος θεῖον, τοῦ Παραδείσου, θεηγόρε Βασίλειε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε· Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον· Ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ παναμώμητος Ἀμνὰς, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Λυτρωτοῦ, θρήνοις συνέκοπτεν αὐτήν· καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπληττομένη· Τί τοῦτο τὸ καινὸν, καὶ ξένον θέαμα; γλυκύτατε Υἱὲ, πῶς φέρεις ταῦτα ἑκὼν, ὀνειδισμοὺς καὶ μάστιγας καὶ ὕβρεις, καὶ ἐπονείδιστον θάνατον; Δοξολογῶ σου, τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἱέ μου συγκατάβασιν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς ὡραία σου παμμάκαρ ἡ καρτερία, ἐν πολιᾷ νεότητος ἐπιδεικνυμένη, Ὅσιε στεῤῥότητα, μεθ᾽ ἧς ἀνεκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνημμένος δι᾽ ἀγάπης τῷ σῷ Δεσπότῃ, καὶ τὴν αὐτοῦ βοήθειαν περιβεβλημένος, πόνων οὐκ ᾐσθάνου σαρκὸς, κραυγάζων δὲ ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βασιλείας ὡς ἐπώνυμος οὐρανίου, τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπάγουσαν, ὁδὸν ἐπορεύθης, σύμπνοον εὑράμενος, Προκόπιον κράζοντα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σύ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους
» ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺ Ὅσιε λαμπρῶς, ἠγωνίσω Βασίλειε, τοῦ Λέοντος ἐκφαυλίσας, τὸ ἀμείλικτον θράσος, καὶ γνώμην τὴν ἀγνώμονα.

Ἰσόῤῥοπον εὑρὼν, διανύεις τὴν ἄθλησιν, Προκόπιον τὸν ἐν πόνοις, προκοπαῖς πολυτρόποις, ἐνθέως στεφανούμενον.

Νῦν βλέπεις καθαρῶς, τὸν Χριστὸν ὃν ἐπόθησας· οὐ πόῤῥωθεν τὰς ἐμφάσεις, νοητῶς ἐθεώρεις, Παμμάκαρ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγὲς, κατ᾽ ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι᾽ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Digitized by Google

Ἔρωτι, Βασιλείας τῆς ἄνω λαβόμενος, τοῦ ἐπὶ γῆς Βασιλέως, ἀλογίστου γνώμης καὶ προσταγμάτων, καὶ δογμάτων, Θεοφόρε γενναίως ἠλόγησας.

Γυμνὸς μὲν, τῶν ἐπὶ γῆς ἐμφρόνως ἠγώνισαι· ἐνδεδυμένος δὲ θείαν, δυναστείαν ὤφθης στεφανηφόρος, ὡς νικήσας, τῶν ἀθέων τυράννων τὴν ἔνστασιν. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν, τῶν Προφητῶν πληροῦνται κηρύγματα, τοῦ τῆς Παρθένου τεκούσης, τὸν Προφήταις πάλαι κεκηρυγμένον, καὶ πληροῦντα τὰ προῤῥηθέντα Πνεύματος χάριτι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξῆλθες σοφὲ, ἐκ μέσου τῶν θορύβων· καὶ μονάσας ὁσίως, τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὰς νόσους ἰᾶσθαι τῇ χάριτι, Βασίλειε παμμάκαρ ἱερώτατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ Ἁγίου Προκοπίου.

Στίχοι.

Ὁ Βασίλειος Χριστὸν ἐν ψυχῇ φέρων,
Ψυχὴν σκιᾶς τίθησι τῆς αὐτοῦ χάριν.

Κρύψαν ὑπὸ χθόνα εἰκόνα ὀγδοάτῃ Βασίλειον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου. Καταλιπὼν δὲ τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, ἐγένετο Μοναχός. Καὶ καλῶς ἀσκήσας πρότερον, ὕστερον δὲ τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων ῥιφείσης τιμῆς, σπουδαίως ἀντέστη τοῖς Εἰκονομάχοις. Ὅθεν κρατηθεὶς, καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς, οὐκ ἐνέδωκεν, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν ἐκήρυττε μέχρι θανάτου, συμμαχοῦντα ἔχων καὶ τὸν θεῖον Προκόπιον. Διὸ ἐξέσθη ἅπαν τὸ σῶμα καὶ τὸν τράχηλον, καὶ τῇ φρουρᾷ παρεδόθη. Τοῦ δὲ Τυράννου τελευτήσαντος, ἀπελύθη· καὶ τῆς φυλακῆς ἐξελθὼν, τῆς ὁμοίας ἐπεμελεῖτο διαγωγῆς· καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐπαλείφων, καὶ πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐπανάγων ἐν διαφόροις καιροῖς, πρὸς τὸν Θεὸν, ὃν ἐπόθησε ἐκ βρέφους, χαίρων καὶ εὐχαριστῶν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τȣ Ἁγίȣ Ἱερομάρτυρος Προτερίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ὁ Προτέριος σφάττεται τοῖς καλάμοις,
Ὀξυγράφου κάλαμος ὢν κατὰ πλάνης.

Οὗτος ὁ μακάριος πρεσβύτερος ἦν ἐν τῇ κατ' Ἀλεξάνδρειαν Ἐκκλησίᾳ. Καὶ συνελθὼν τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνελθοῦσιν Ἀλεξανδρεῦσι, καὶ πλεῖστα τοῖς Ἁγίοις Πατράσιν ἀγωνισάμενος κατὰ τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τῆς Συνόδου προβάλλεται. Στασιαζόντων δὲ, ὅσοι τὰ Εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου φρονοῦντες ἐτύγχανον, καὶ τὴν σιτοπομπίαν κωλύσειν ἐπαπειλησάντων, ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς Μαρκιανὸς, οὐκ εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὸν σῖτον, ἀλλ' εἰς τὸν Πηλούσιον ἀνάγειν διὰ τοῦ Νείλου παρεκελεύσατο. Ὅθεν οἱ Ἀλεξανδρεῖς λιμώξαντες, μεσίτην τὸν Ἀρχιερέα πρὸς τὸν Βασιλέα προβάλλονται. Ὁ δὲ, τῇ τοῦ Ἀρχιερέως εἴξας παρακλήσει, πάλιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατάγεσθαι τὸν σῖτον παρεκελεύσατο.

Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Μαρκιανοῦ, Τιμόθεός τις, τὴν ἐπωνυμίαν Αἴλουρος, ἀσεληνόν τινα νύκτα ἐπιτηρήσας, καὶ τοῖς τῶν μοναζόντων κελλίοις ἀωρὶ τῶν νυκτῶν ἐπιστὰς, Ἄγγελον ἑαυτὸν εἶναι ἔφησε, καὶ τῆς κοινωνίας ἀποστῆναι Προτερίου ἐπέσκηψε τούτοις. Οἱ δὲ, ὡς ἁπλοϊκῶς ἐξαπατηθέντες, στάσιν κατὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἐγείρουσιν. Οὗτος δὲ φεύγων, τὸν θειότατον Προφήτην Ἡσαΐαν ἐθεάσατο λέγοντα· Ὑπόστρεψον, κἀγὼ περιμένω διαδέξασθαί σε· τοῦτο δὲ ἐδήλου τάχα τὴν βιαίαν αὐτοῦ τελευτήν.

Ὑποστρέψας οὖν, καὶ ἐν τῇ θείᾳ κολυμβήθρᾳ εἰσελθὼν, ὑπ' αὐτῶν ἐκεῖσε καλάμοις ὀξέσι κατασφάττει. Εἶτα χειροτονοῦσιν ἀντ' ἐκείνου τὸν ἀπατήσαντα αὐτοὺς Τιμόθεον, καὶ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης θρόνον ἀνάγουσιν. Ὅπερ μαθὼν ὁ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσας Λέων, τὸν μὲν Τιμόθεον ὑπὸ τὴν τῶν Ἐπισκόπων ἐξουσίαν κριθῆναι κανονικῶς ἐποίησεν· ὃν καὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς τιμῆς γυμνώσαντες, εἰς Γάγγραν ἐξώρισαν· τοὺς δὲ κοινωνήσαντας λαϊκοὺς εἰς τὸν τοῦ Ἀρχιερέως φόνον, μάστιξι καὶ δημεύσεσι παιδεύσας ὁ βασιλεὺς, ἕτερον Τιμόθεον ὀρθόδοξον, Σαλοφακιόλιον λεγόμενον, χειροτονηθῆναι Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπον παρεκελεύσατο. Καὶ οὕτως ἡ στάσις πέρας εἴληφε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Στίχ. Οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος ἐν ξύλῳ,
Νέστωρ ἁπλωθεὶς τὸ προφητικὸν φάναι.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ Πουπλίου ἡγεμόνος, ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας. Διὰ δὲ τὸ σέβεσθαι τὸν Χριστον, συνελήφθη παρὰ τοῦ ἄρχοντος Εἰρηνάρχου, καὶ ἤχθη πρὸς τὸν ἡγεμόνα. Καὶ ὁμολογήσας κατενώπιον αὐτοῦ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, σταυροῦται· καὶ πρὸς τὸν Θεὸν εὐχαρίστους φωνὰς ἀφεὶς, καὶ τοὺς Πιστοὺς ἐπιστηρίζων, τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων γυναικῶν Κύρας, καὶ Μαράνας.

Στίχ. Καταξιοῦνται Μαράνα τε καὶ Κύρα,
Σαρκὸς μαρασμῷ, κυριεύειν τοῦ πόλου.

Ταύταις πατρὶς μὲν ἡ πρὸ ἕω κειμένη Βέῤῥοια· γένος δὲ τὸ τῆς πατρίδος ἐπίσημον· ἀνατροφὴ δὲ τῷ γένει συμβαίνουσα. Ἀλλὰ τούτων ἁπάντων ὑπεριδοῦσαι, καὶ εἴσω γενόμεναι τινὸς οἰκίσκου, πηλῷ τε καὶ λίθοις ἀναφράξασαι τὴν θύραν, καὶ θυρίδιον μικρὸν ἐάσασαι, δι' αὐτοῦ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν εἰσεδέχοντο, καὶ ταῖς πρὸς αὐτὰς ἀφικνουμέναις γυναιξὶ διελέγοντο, καὶ τῷ Θεῷ τὰς δοξολογίας ἀνέπεμπον. Καὶ ὅλον μὲν τὸν ἐνιαυτὸν ἐν ἡσυχίᾳ διῆγον, μόνον δὲ τὸν τῆς Πεντηκοστῆς καιρὸν τὴν διάλεξιν ἐποιοῦντο. Τοῖς δὲ σώμασιν ἔφερον σιδήρου βάρος ἄπειρον, τὰ δὲ περιβόλαια μέγιστα εἶχον· ἀσιτείᾳ δὲ καὶ καρτερίας ὑπομονῇ τοσοῦτον διήνεγκαν, ὡς διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἅπαξ μεταλαμβάνειν τροφῆς, ἐπὶ τρεῖς ὅλους ἐνιαυτούς.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ζωοδόχον τάφον τοῦ Χριστοῦ πορευθεῖσαι, οὐδεμιᾶς τροφῆς ἀπήλαυσαν, μέχρις ἂν τὴν προσκύνησιν ἐποιήσαντο. Καὶ πάλιν ἐπανελθοῦσαι, ἄσιτοι τὴν πορείαν διήνυσαν· τὸ δὲ τῆς ὁδοῦ μῆκος σταδίων ὑπὲρ-

Digitized by Google

χιν εἴκοσι. Καὶ εἰς τὸ τῆς καλλινίκου Θέκλης τέμενος ἀπελθοῦσαι, ὡσαύτως διεπράξαντο. Αὗται μὲν οὖν τοιαύτῃ πολιτείᾳ τὸ θῆλυ κατακοσμήσασαι γένος, πρὸς τὸν ποθούμενον ἀνέδραμον Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἓξ Μάρτυρες, οἱ ἐξ Αἰγύπτου, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ξίφει θανεῖν ἔγραψαν ἓξ Αἰγυπτίους,
Οἱ τῷ χρόνῳ γράψαντες ἄθλους καὶ βίους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι Νυμφᾶς καὶ Εὔβουλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Χριστοῦ φυτεία Χριστααπόστολοι δύο,
Χριστῷ σύνεισιν Εὔβουλος Νυμφᾶς ἅμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Βάρσος Ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Πανήγυριν ῥέοντος ἐκλιπὼν βίου,
Σύνεστι Βάρσος Ἀγγέλων πανηγύρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀβίρκιος (*) ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Χριστοῦ λατρευτὴς αὐχένα τμηθεὶς ξίφει,
Θεῶν λατρευτὰς Ἀβίρκιος αἰσχύνει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογὶ πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Γεωργηθέντα, καὶ καθαρθέντα δι' ἀσκήσεως Πάτερ, καὶ ἀθλήσει λάμψαντα καρτερῶς, ὁ Χριστός σε προσεδέξατο, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου βοῶντα καὶ Κύριος.

Νενευρωμένος, θείᾳ δυνάμει Πάτερ ἤλεγξας, πάντας τοὺς σεπτὸν εἰκόνισμα τοῦ Χριστοῦ, ἀθετοῦντας ὡς παράφρονας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκον, καὶ Βασιλίδα πάσης κτίσεως, πάντες, οἱ Πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε τὴν ἁγνήν, καὶ τὸ Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σῶμα Θεοφόρε καὶ τὸν νοῦν, εἰς ὁλοκάρπωσιν, Χριστῷ προσήγαγες, ὡς ὁλοκαύτωμα τέλειον, τῷ πυρὶ τῆς συνειδήσεως, καὶ τῇ φλογὶ τῶν αἰκισμῶν ὁλοκαυτούμενον, καὶ κραυγάζεις· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κατεδίωξάς σου τοὺς ἐχθρούς, καὶ διωκόμενος, Πάτερ κατέλαβες, καὶ κατεπάτησας Ὅσιε, τὴν ὀφρὺν τὴν ὑψηλόφρονα, ἀνηρημένους κατιδὼν τοὺς σὲ μαστίξαντας, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὥστις περιδέξιος ἡμῖν, τοῖς φοιτηταῖς ἀριστεύς, ὤφθης Πανόλβιε· τῇ πρὶν ἀσκήσει γὰρ ἄθλησιν, ἀνδρικώτατα προστέθεικας, συναθλητὴν τὸν μαθητὴν ἔχων Προκόπιον, καὶ βοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Πύλην φωτοφόρον οὐρανῶν, σὲ ὀνομάζομεν, δι' ἧς διῆλθε Θεός, καὶ σεσωμάτωται Πάναγνε, ὁ ἀσώματος τὸ πρότερον, καθὸ Θεός, καὶ τῷ Πατρὶ ὡς ὁμοούσιος, ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἅπασαν τὴν αἴσθησιν Πάτερ, νῦν ὑπερβὰς πρὸς τὸν Δεσπότην, χαίρων μεταβέβηκας πόθῳ, τῶν σῶν ἀγώνων πλοῦτον δρεπόμενος, Ἀγγελικὴν τερπνότητα, καὶ Παραδείσου τρυφὴν ἄληκτον.

Τῷ σῷ μαθητῇ καὶ συνάθλῳ, συναπολαύων Ἀθλοφόρε, τῆς τῶν μακαρίων ἐλπίδος, καὶ δι' αἰῶνος συνευφραινόμενος, τοὺς τὴν ὑμνῶν πανήγυριν, ἐπιτελοῦντας ἐποπτεύοιτε.

Ἐκ γῆς πρὸς οὐράνιον λῆξιν, Στεφανηφόροι μεταστάντες, ἔνθα τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, καὶ τῶν Ἀγγέλων θεῖα στρατεύματα, τῶν μαθητῶν τὸν σύλλογον, ὑμῶν πρεσβείαις διασώσατε.

Θεοτοκίον.

Ῥῆξον τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν σὲ ὑμνούντων Θεομῆτορ· παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν πειρασμῶν· τῆς ἁμαρτίας θραῦσον τὸν τάραχον· τὴν καταιγίδα σύντριψον, τὴν τῶν κινδύνων Μητροπάρθενε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Ἐν ἄλλοις γράφεται Ἀβρίκιος.

Digitized by Google

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Κασσιανοῦ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε ὁ χρόνος ἐστὶ Βίσεκτος, καὶ ψάλλεται Ἀκολουθία αὕτη κατὰ τὴν κθ'. Εἰδὲ οὐκ ἔστι Βίσεκτος, ψάλλεται τῇ κή. ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ἄγγελος μὲν τὸ χαῖρε.

Ἀγγελικῶς βιώσας, ἐπὶ γῆς Θεόφρον μακάριε, χοροῖς τῶν ἀσωμάτων ἠρίθμησαι· σταυρὸν γὰρ ἐπὶ ὤμων σου ἀράμενος Ὅσιε, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ ἠκολούθησας· καὶ πάθη ψυχοφθόρα, ἐγκρατείας πόνοις θανατώσας, τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, καὶ σκεῦος καθαρὸν ἐχρημάτισας. Διὸ βοῶμέν σοι· Ὑπὲρ πάντων ἐκδυσώπει τῶν εὐφημούντων σε.

Νηστείαις ἀγρυπνίαις, τῷ Θεῷ ἀεὶ προσκολλώμενος, ἁπάσης ἡδονῆς ὑψηλότερος μακάριε ἐδείχθης· καὶ καλαῖς ἀναβάσεσιν, ἀπαύστως φωτιζόμενος, ἔβλυσας διδασκαλίας ῥεῖθρα, τῶν πιστῶν ἀρδεύοντα καρδίας, καὶ γνῶσιν ἐκτιθέντα, Κασσιανὲ θεόφρον σωτήριον. Διὸ βοῶμέν σοι· Ὑπὲρ πάντων ἐκδυσώπει τῶν εὐφημούντων σε.

Ἄνωθεν φωτισθεῖσα, ἡ σοφή σου Πάτερ διάνοια, διδασκαλίας φέγγος ἀπήστραψε, δι' οὗ φωταγωγεῖται Μοναζόντων τὸ σύστημα, τῶν παθῶν τῆς ἀχλύος λυτρούμενον· διὸ καὶ ἑορτάζει τὴν ἁγίαν πάντοτε μνήμην σου, τὸν Κύριον τῆς δόξης δοξάζον, τὸν ἀεί σε δοξάσαντα, ἀγωνισάμενον, καὶ νικήσαντα τὸν ὄφιν τὸν πολυμήχανον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἁγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐνάπυσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν, ἐνδεικνύμενος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σοὶ Κασσιανὲ τὴν δε τὴν ᾠδὴν πλέκω. Ἰωσήφ.

ᾨδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραω-
» νῖτιδα, πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύ-
» ναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμό-
» χθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
» Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στεφανώσας θείαις ἀρεταῖς, Ὅσιε τὸν βίον σε, Κασσιανὲ πρὸς Θεὸν ἐξεδήμησας· παρ' οὗ ἡμῖν αἰτῆσαι, ἀπολύτρωσιν τῶν πταισμάτων δεόμεθα, τοῖς ἐπιτελοῦσι, πίστει τὴν ἁγίαν σου μετάστασιν.

Ὁλοτρόπῳ νεύσει πρὸς Θεόν, πάντων Ἀξιάγαστε, τῶν ἐμπαθῶν νοημάτων ἐξένευσας, καὶ φῶς ἐχρημάτισας, ταῖς μεθέξεσι ταῖς ἀΰλοις θεούμενος· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ πανηγυρίζομεν τὴν μνήμην σου.

Ἰατρὸς γεγένησαι ψυχῶν, θείοις σου διδάγμασι, Κασσιανὲ ῥυθμίζων τὰ φρονήματα, Μοναστῶν ἐν χάριτι, καὶ τὴν φέρουσαν πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἄριστα δεικνύων, τρίβον Θεοφόρε παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Κυοφόρον ἄνανδρον Ἁγνήν, πάντες σε γινώσκομεν· τὸν γὰρ Θεὸν σάρκα θνητὴν ἐνδυσάμενον, ὑπὲρ νοῦν ἐγέννησας, τὸν φαιδρύναντα τῶν Ὁσίων τὸν σύλλογον· Ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πίστει μεγαλύνοντες τὸν τόκον σου.

ᾨδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
» τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ἀστέρα ἐν τῷ ὕψει σε, Ἐκκλησίας λάμποντα, ὁ φωτισμὸς ἀνέδειξε, τῶν ἐν σκότει Χριστὸς πανεύφημε, ἀσκητῶν ὡραιότης Πάτερ πάνσοφε.

Σταυρῷ τὸν ὁμιλήσαντα, καὶ τὸν κόσμον σώσαντα, Κασσιανὲ μιμούμενος, ἐσταυρώθης κόσμῳ καὶ πάθεσι, πανουργίας δαιμόνων τροπωσάμενος.

Σοφίας πληρωθεῖσά σου, ἡ καρδία Πάνσοφε, διδασκαλίας ἄβυσσον, ἐν Ἁγίῳ ἔβλυσε Πνεύματι, Μοναστῶν τὰς ἀγέλας καταρδεύουσα.

Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον Πανάμωμε, τὴν ψυχήν μου δέομαι, ἐξασθενοῦσαν πάθεσι, καὶ παντοίαις ἐπαναστάσεσι, τῶν κακίστων δαιμόνων μεσιτείαις σου,

Digitized by Google

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁσιωθεὶς σὺ τῷ Θεῷ ἀνετέθης, καὶ λαμπρυνθεὶς σὺ τῶν καλῶν ταῖς ἰδέαις, Κασσιανὲ ὡς ἥλιος ἀπήστραψας φέγγει, τῶν ἐνθέων σου, διδαχῶν τὰς καρδίας, πάντων τῶν τιμώντων σε, ἀεννάως φωτίζων· ἀλλ' ἐκτενῶς ἱκέτευε Χριστὸν ὑπὲρ τῶν πόθῳ, θερμῶς εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἀνωδίνως σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, Οἴμοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ-
» κωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀγνῶσί σου, τῆς σαρκὸς ὑποτάξας σκιρτήματα, τῷ πνεύματι Ὅσιε, ταῖς ἱεραῖς νουθεσίαις σου, πάσας ἀπεγύμνωσας, τὰς πανουργίας τοῦ πλάνου καὶ τὰ ἔνεδρα.

Νεκρούμενος, ἑκουσίως τῷ κόσμῳ τὴν μέλλουσαν, ζωὴν κλῆρον εἴληφας, Κασσιανὲ παναοίδιμε· νόμους συνεγράψω δὲ, εἰς Μοναστῶν ὁδηγίαν καὶ τελείωσιν.

Ἐνῴκησε, τῇ ψυχῇ σου ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, καὶ πάντων ἀνώτερον, τῶν τῆς σαρκὸς φρονημάτων σε, ἔδειξε Πανόλβιε, καὶ τῶν τοῦ πλάνου παγίδων ἐμφανέστατα. Θεοτοκίον.

Τὸν ἄχρονον, ὑπὸ χρόνον γενόμενον τέτοκας, ἀρρήτως Πανάμωμε, τὸν τοὺς Ὁσίους λαμπρύναντα, πίστει ἀριστεύσαντας, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ταπεινώσαντας.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χρι-
» στὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν
» πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐν νυκτὸς
» ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Ἡρπάγης ταῖς σαῖς, ἀρεταῖς Θεόληπτε ὀχούμενος, καὶ χαίρων κατέπαυσας, πρὸς τὰ ἐπουράνια σκηνώματα, τῶν καμάτων τὰ γέρα, ἀξίως κομιζόμενος.

Νοῒ καθαρῷ, σὺ ἐνοπτριζόμενος, τὸ κάλλος Χριστοῦ, ἵστασο ἀκλόνητος, νύκτωρ μεθ' ἡμέραν τε Ἀοίδιμε, τὰς ἐνθέους δηλώσεις, ἐκεῖθεν εἰσδεχόμενος.

Δακρύων πηγαῖς, Θεοφόρε Πάτερ ἀρδευόμενος, ὡς δένδρον ὑψίκομον, ἤνεγκας καρποὺς τὰ κατορθώματα, ἐπευφραίνοντα, πάντων, ἐνθέως τὰ νοήματα. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡ ζωὴ, ὑπὲρ νοῦν Παρθένε ἀνατείλασα, ἐχθρὸν ἐθανάτωσεν, ἅπαντας ἡμᾶς τὸν θανατώσαντα, καὶ ἐζώωσε κόσμον ἀπαύστως ἀνυμνοῦντά σε. Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν Πάτερ ὥδευσας, πᾶσί τε τοῖς λόγοις σου ταύτην ὑπέδειξας, ἣν οἱ καλῶς βαδίζοντες, Παραδείσου πρὸς πλάτος εἰσάγονται.

Ἡ ζωή σου ὁσία γεγένηται, καὶ ἡ τελευτὴ μακαρία καὶ ἔντιμος, Κασσιανὲ Πατὴρ ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε.

Νυσταγμὸν ἀμελείας ἀπέῤῥιψας, καὶ ἐπαγρυπνῶν θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ἀγγελικῆς ἐβίωσας, ἐπὶ γῆς Θεοφόρε πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ὡς καλὴν ὡς ὡραίαν ποθήσας σε, ὁ καλλοποιὸς Ἰησοῦς Παναμώμητε, ἐκ σοῦ σαρκὶ γεγέννηται καὶ θεοῖ με δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ, Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου.

Στίχοι.

Θείας μετεστὰς Κασσιανὸς πρὸς νόας,
Θείας νοητῶς κασσίας ἀποπνέει.

Εἰκάδα ἀμφ' ἐνάτην θάνε Κασσιανὸς μεγαθύμων.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Ῥώμης, περιφανῶν καὶ λαμπρῶν γονέων ὑπάρχων υἱός. Ἐν ἀρχῇ οὖν τοῦ βίου αὐτοῦ πολὺν πρὸς τοὺς λόγους ἐκτήσατο ἔρωτα. Τῇ οὖν περὶ τούτους σπουδῇ, καὶ τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν μετῆλθε, φιλοσοφίαν τε καὶ ἀστρονομίαν εἰς ἄπαν ἐκμελετήσας. Καλῶς δὲ καὶ τὴν θείαν Γραφὴν ἐκμαθὼν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως, καὶ ἐν ἁγνείᾳ καὶ καθαρότητι τὸν βίον κοσμήσας, ἀπαναστὰς τῆς πατρίδος, καὶ τὴν σκήτην καταλαβὼν, τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται. Καὶ ἐκδοὺς ἑαυτὸν μοναστηρίῳ,

Digitized by Google

πᾶσαν τε ὑπακοὴν ἐξασκήσας καὶ πᾶσαν σκληραγωγίαν ἐκεῖθεν ἐκμαθὼν, καὶ ἑαυτὸν ἐθίσας, εἰς ἄκρον τε διακρίσεως ἐκ τῆς ἄκρας ὑπακοῆς φθάσας, ἐπὶ τὴν ἡσυχίαν ἔρχεται. Χρόνους δὲ πλείστους πεποιηκὼς, καὶ πάσῃ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκτήξας, πρὸς πλείονα πεῖραν καὶ γυμνασίαν ἐχώρησεν.

Ἀναστὰς οὖν ἀπὸ τῆς ἡσυχίας, ἀμείβει πάντα τὰ μοναστήρια τῆς τε Αἰγύπτου πάσης καὶ Θηβαΐδος, καὶ τὸ τῆς Νιτρίας ὄρος, Ἀσίας τε καὶ Πόντου, Καππαδοκίας τε καὶ πάσας Ἀνατολῆς. Ἀνεμάξατο δὲ πάντων τοὺς βίους, καὶ τύπους, καὶ ἀγωγὰς, ὡς μηδὲ κηρὸς τῶν δακτυλίων τοὺς τύπους ἐκμάττεται. Καὶ δηλοῦσι ταῦτα αἱ παρ' αὐτοῦ συγγραφεῖσαι διατυπώσεις, πάσης ἀκριβείας καὶ σοφίας καὶ ὠφελείας οὖσαι πεπληρωμέναι, καὶ ἄλλαι ὅσαι παρ' αὐτοῦ συνεγράφησαν, καὶ συνετέθησαν διδασκαλίαι. Ἃς εἴ τις ἐπεσκεμμένως καὶ ἠκριβωμένως διέλθῃ, πολλὴν ἐκ τούτων δρέψεται τὴν ὠφέλειαν, καὶ τὸν τοῦ Συγγραφέως βίον καὶ τρόπον ἐκ τούτων γνώσεται. Οὕτως οὖν βιοὺς ὁ θεῖος οὗτος ἀνὴρ, καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μετέβη μονάς.

Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρί-
» πισε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παι-
» σὶ, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν Εὐλογη-
» μένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Διόλου ταῖς νεύσεσι ταῖς φανοτάταις, Θεόφρον θέμενος, φωστὴρ ἐδείχθης ἄδυτος· ἐντεῦθεν ἀπήστραψας, λόγον σωτήριον πάντων τὰ νοήματα ἡμῶν, φωταγωγοῦντα τῶν εὐφημούντων σε.

Ἡ γλῶσσά σου πνεύματι ἐκτεθηγμένη, σαφῶς διεχάραξε, τὸν νόμον τὸν σωτήριον, καὶ τύπους ἐξέθετο, οἷς περ ῥυθμίζονται, πᾶσαι Παμμακάριστε ἀεὶ, τῶν μοναζόντων ἀγέλαι χαίρουσαι.

Νοήματα Ὅσιε σωτηριώδη, καὶ ῥήματα ἄγνοιαν, καρδίας ἀπελαύνοντα, πλουσίως ἀνέβλησας, Πάτερ θεόσοφε· ὅθεν σε γεραίρομεν πιστῶς, τὴν παναγίαν τελοῦντες μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παστὰς ἐχρημάτισας τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ θρόνος πυρίμορφος, ἐν ᾧ ἐπανεπαύσατο, ὁ Λόγος σαρκούμενος, δι' ἄκραν ἀγαθότητα· τοῦτον οὖν ἱκέτευε Ἁγνὴ, κατοικτειρῆσαι καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Λάμπων ὡς ἀστὴρ, τῷ λόγῳ καὶ τῷ βίῳ, Κασσιανὲ φωτίζεις ἅπαντα, τῆς γῆς τὰ πληρώματα, τῆς ἀγνοίας ὑπεξαίρων ἀχλὺν, καὶ μέλπειν προτρεπόμενος, ἅπαντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἔδυσας θανὼν, ὡς ἥλιος Παμμάκαρ· ὥσπερ ἀκτῖνας δὲ κατέλιπες, ἀδύτους τοὺς λόγους σου, φωτιζούσας τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν πίστει τὴν ἁγίαν σου μνήμην ἐπιτελούντων, καὶ δοξαζόντων τὸν Κύριον.

Κάλλους νοητοῦ, ἀρρήτως ἀπολαύεις, ἀπολυθεὶς τοῦ δε τοῦ σώματος, καὶ βλέπειν ἠξίωσαι, ἅπερ βλέπουσιν ἀοίδιμε, Ἀγγέλων τὰ στρατεύματα μέλποντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης οὐρανῶν, Παρθένε πλατυτέρα, τὸν μηδαμοῦ Θεὸν χωρούμενον, ἀφράστως κυήσασα, καὶ τεκοῦσα ὑπὲρ ἔννοιαν, διπλοῦν ὄντα ταῖς φύσεσι, μίαν δὲ κεκτημένον, θεοπρεπῶς τὴν ὑπόστασιν.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἰσχύς σου δεδώρηται, παρὰ Θεοῦ καὶ δύναμις, τὰς ἀρχὰς διολέσαι τοῦ κοσμοκράτορος· ὅθεν ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς ἀληθῶς, Πάτερ θεοφόρε, χοροῖς συνηρίθμησαι, τῶν Ὁσίων ἀγαλλόμενος.

Ὡς ῥόδον ἡδύπνοον, ἡμᾶς εὐωδιάζουσιν, οἱ θεόπνευστοι λόγοι, τῆς θείας γλώττης σου· σὺ γὰρ εὐωδία ἐγένου, τοῦ δι' ἡμᾶς, Θεοῦ σαρκωθέντος, δι' ἄμετρον ἔλεος, Θεοφόρε πανσεβάσμιε.

Σκιρτήσωμεν ἄνθρωποι, πνευματικῶς χορεύοντες, Κασσιανοῦ νῦν τῇ μνήμῃ ἐπαγγαλλόμενοι· ψάλλωμεν Θεῷ ἐν αἰνέσει, τῷ θαυμαστῷ, ὄντι ἐν Ἁγίοις, καὶ καθαγιάζοντι, τοὺς ἐν πίστει αὐτὸν σέβοντας.

Θεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν ἐκαίνισας, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ παρθενεύουσα, φύσεως ἁπάσης τὸν Πλάστην· ὃν ἐν Σταυρῷ, κρεμάμενον πάλαι, ὠλόλυζες βλέπουσα, Παναγία Μητροπάρθενε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

ΘΕΟΤΟΚΙΑ

ΚΑΙ

ΣΤΑΥΡΟΘΕΟΤΟΚΙΑ.

Ψαλλόμενα μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ τυχόντος Ἁγίου, ἐν ταῖς ἓξ ἡμέραις τῶν Μεθεόρτων τῆς Ὑπαπαντῆς, ἐὰν αὗται τύχωσιν ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ. Ὡσαύτως μετὰ τὰ Καθίσματα τῆς γ'. ᾠδῆς, Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία ἕτερα, διὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας.

Τῌ Γ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομῆτορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θείου φόβου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ εὕρω Δέσποινα, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον Σταύρωσιν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἀκατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα, θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοί, φρικτὸν ὄντως μυστήριον! τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάντοτε Ἁγνὴ ὡς Υἱόν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, Ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ ὁρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Τῌ Δ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐπομβρίαις πανάχραντε, τῆς τοῦ πνεύματος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρόσισον, ἡ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὸν τὴν ἄμετρον ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχοντα· καὶ κατάκλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμάῤῥου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῇ ἀειζώῳ πρεσβείᾳ σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἀμνὰς ἡ κυήσασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη

Digitized by Google

κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ΤΗ Ε'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομῆτορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θείου φόβου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ εὕρω Δέσποινα, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν Φιλάνθρωπον ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδωσιν ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον Σταύρωσιν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ΤΗ Ϛ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγίστων δωρημάτων ἡμῖν, ὁ τόκος ὁ ἀλόχευτος, τῆς Παρθένου, πᾶσι γέγονε σαφῶς· Θεὸς γὰρ τὴν φθαρεῖσαν, καινίζει πάλιν φύσιν, καὶ ἀναπλάττει τὸ ἀνθρώπινον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἀνεβόα, θρηνῳδοῦσα μητρικῶς. Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἴμοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

ΤΗ Ζ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς λῃστρικαῖς τῶν δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κείμενον, ὅλον ἀνενέργητον παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντοτε, τοῦ ἀσώτου βίου, καὶ ἐλέους προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκεψαι, οἶνον ἐπιθεῖσα καὶ ἔλαιον, ταῖς ἀνιάτοις μώλωψι, καὶ πρὸς εὐρωστίαν ἀνάγαγε· ὅπως σὲ δοξάζω, καὶ πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου ἄχραντε, Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν τὴν σὴν διελήλυθε, παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων, ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολήν τε γευόμενον, πλευράν τε ὀρυττόμενον, χεῖράς τε, καὶ πόδας ἡλούμενον· καὶ ὀδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· Τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέ-

Digitized by Google

γος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Δέσποινα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ΤῊ Η'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προςασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡς ἀμνόν σε Λόγε, ἡ ἀμνὰς καὶ Παρθένος, πρὸς σφαγὴν χωροῦντα, καθορῶσα ἐβόα· Ὢ ξένου τολμήματος! πῶς ἄνομοι σφάττουσι, τὸν τοὺς ἀνθρώπους ζωοῦντα; Μέγα σου Υἱέ μου τὸ ἔλεος!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Νύμφην σε Παρθένον ἐκήρυξαν, τῆς ἀξίας τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ, οἱ Θεὸν ἀξιωθέντες, κατιδεῖν σωματικῶς, καὶ Λόγου καὶ Θεοῦ Κόρη Γεννήτριαν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου οἰκητήριον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατεσκήνωσε, τὸ πλήρωμα, πληρεστάτης οὔσης χάριτος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ξύλῳ προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς ἑώρακεν ἀσπόρως, ἡ τεκοῦσά σε Ἀμνὰς, κατεξαίνετο τὰς ὄψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, πῶς σφαγὴν φέρεις τὴν ἄδικον; πῶς θνήσκεις, ὁ ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος; Λόγον μοι δὸς φῶς γλυκύτατον, βλέψον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, καὶ δόξασον ταύτην Λόγε τῇ ἐγέρσει σου.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἀκατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα, θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοὶ, φρικτὸν ὄντως μυστήριον! τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάντοτε Ἁγνὴ ὡς Υἱόν σου δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, Ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ ὁρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΜΑΡΤΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΗΣ ΤΗ ΕΓΓΡΑΦΩ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθέν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Ο ΦΟΙΝΙΞ
1889

Digitized by Google

MAY
7
1891

-4589-

Digitized by Google

ΜΗΝ

ΜΑΡΤΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας, τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Πρότερον ἀσκήσασα, καὶ τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, ἐγκρατείᾳ μαράνασα, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες, τὰς μηχανουργίας, καὶ νίκην ἦρας κατ' αὐτοῦ, ὦ Εὐδοκία θεομακάριστε· διό σε ἐστεφάνωσεν, ἐπὶ διπλοῖς ἀγωνίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καρδίας ταῖς αὔλαξι, σπόρον τὸν θεῖον εἰσδέδεξαι, ὡς γῆ πίων θεόπνευστε, καὶ ἑκατοστεύοντα, μαρτυρίου στάχυν, ἐξήνθησας ὄντως, καὶ ἀποθήκαις νοηταῖς, ἐθησαυρίσθης σθένει τοῦ Πνεύματος, τοῦ σὲ μεταποιήσαντος, καὶ ἀλλοιώσει τῇ κρείττονι, ἀλλοιώσαντος χάριτι, Εὐδοκία πανεύφημε.

Νεκροὺς ἐξανέστησας, ζωοποιῷ σου προσφθέγματι, Εὐδοκία πανεύφημε, νεκρώσασα πάνσοφε, ἐγκρατείας πόνοις, τοῦ σώματος πάθη· καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανούς, μετὰ Μαρτύρων, καλῶς τελέσασα, τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει σε, ἀνυμνούντων πρεσβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἡλιόμορφε, Ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἡ τὸν Ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον· χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἡ λαμπηδὼν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα· ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἡ παγκαλὴς καὶ πανάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς Πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πανάγνος Δέσποινα, καὶ πλευρὰν ὀρυττόμενον, λόγχῃ ἡ πανάμωμος, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, ἢ ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἑξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Καταλιποῦσα τὰ τερπνά, καὶ ποικίλα τοῦ βίου, ἡ Ὁσία καὶ Μάρτυς, καὶ σταυρὸν ἀραμένη ἐπ' ὤμων, προσῆλθε τοῦ νυμφευθῆναί σοι Χριστέ, καὶ σὺν οἰμωγαῖς δακρύων ἐβόα· Μή με τὴν πόρνην ἀπορρίψῃς, ὁ ἀσώτους καθαίρων· μή μου τὰ δάκρυα παρίδῃς, τῶν δεινῶν ὀφλημάτων· ἀλλὰ δέξαι με, ὥσπερ τὴν πόρνην ἐκείνην, τὴν τὸ μύρον σοι προσενέγκασαν, καὶ ἀκούσω κἀγώ· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ Κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον, ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλῳ θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ συνήθεις Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῆς Εὐδοκίας τοὺς ἀγῶνας αἰνέσω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
» λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ὅτι
» μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Τὴν ἐξ ἀπροσεξίας, σκότωσίν μοι Μάρτυς ἐπισκήψασαν, πρεσβειῶν σου ἀκτῖσιν, Εὐδοκία ὑμνοῦντί σε σκέδασον.

Ἤγρευσεν ἡ σαγήνη, λόγων θεοπνεύστων Καλλιμάρτυς σε, ἀθανάτου τραπέζης, ἀπολαύσεως θείας ἐντρύφημα.

Στέμμα τῆς ἀφθαρσίας, καὶ τὴν διαμένουσαν ἀπόλαυσιν, τὰ γῆς παρωσαμένη, Εὐδοκία ἀξίως κεκλήρωσαι. Θεοτοκίον.

Ἔλυσε τοῦ θανάτου, ἐκ τῆς καταδίκης με Πανάμωμε, ὁ ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος σαρκωθεὶς διὰ σπλάγχνα ἐλέους αὐτοῦ.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα· τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ὕλην καταλείψασα, τὴν πολυποίκιλον ἔνδοξε κόσμου φθαρτοῦ, ὄλβον Εὐδοκία, ἀναφαίρετον εἴληφας.

Δόξης ἀγαλλίαμα, τῆς μετανοίας σου σύμβολον, ἐν οὐρανοῖς, σεπτὴ κατιδοῦσα, ἐφωτίσθης βαπτίσματι. Θεοτοκίον.

Ὅλην μου τὴν ἔφεσιν, Θεογεννήτρια δέομαι, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, ἴθυνον τεχθέντα, τῶν παθῶν ῥυομένη με.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Φωτισθεῖσα τῇ αἴγλῃ τῇ θεϊκῇ, τὸν τῆς πλάνης κατέλιπες σκοτασμὸν, καὶ βίον ἀνέλαβες, μετὰ σώματος ἄϋλον· χαρισμάτων δὲ θείων, πλησθεῖσα τοῦ Πνεύματος, ἐκ ψιλῆς προσρήσεως, νεκροὺς ἐξανέστησας· ὅθεν ἐπὶ τέλει, μαρτυρίου στεφάνῳ, ἐνθέως κεκόσμησαι, καὶ τὸν δόλιον ᾔσχυνας, Εὐδοκία ἰσάγγελε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἐννοῶν μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς· πῶς ἀπολογήσωμαι, τῷ Κριτῇ ὁ ταλαίπωρος; πρὸς τὴν σὴν δὲ βλέπων, εἰκόνα πανύμνητε, ἀναψυχὴν λαμβάνω, Κυρία τῶν πόνων μου· καὶ ἀπεγνωσμένος, σοὶ προσπίπτω κραυγάζων· Ἐλέησον, οἴκτειρον, Παναγία μου πρόφθασον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ὅπως ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς, ὁ Υἱός σου ἵλεώς μοι γένηται· ἐπεί περ ἄλλην ἐλπίδα, ἐκτός σου οὐ κέκτημαι.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι φίλτατον τέκνον, Υἱὲ ποθεινότατε· οἴμοι πῶς τοσοῦτον, ὁρᾶν στέξω θέαμα! κόπτομαι τὰ σπλάγχνα, τὴν καρδίαν πιμπρῶμαι. Ἀλλ' ὦ ὑπεράγαθε, τοὺς σοὺς λόγους ἐκπέρανον, καὶ ἀνάστηθι τάχιον, κόσμον χαρμονῆς ἐμπιπλῶν, καὶ πταισμάτων λύτρωσιν δωρούμενος, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει, τὸ ἄχραντον πάθος σου (*).

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Καλλονῇ ὑπερέχουσα, σώματος ἀξίως ψυχῆς ἐξήνθησας, ὡραιότητα κατάλληλον, πόνοις Εὐδοκία ἀπαστράπτουσα.

Ἱεραῖς εἰσηγήσεσι, ταῖς τοῦ Γερμανοῦ τὴν κρίσιν εὐΐλατον, δι' ἐλέους Μάρτυς εἴληφας, τῶν πρὶν ἀθεμίτων ἀλογήσασα.

Ἀπημαύρωσας ἅπασαν, πλάνης προσβολὴν· φωτὸς ἀληθείας γὰρ, ὁδηγὸν ἔσχες, Ἀρχάγγελον, θείας σοι ἐμφάσεις ἐκκαλύπτοντα.

Θεοτοκίον.

Σὺ πανάμωμε Δέσποινα, σάλον τῶν κυμάτων ψυχῆς μου πράϋνον, ἁμαρτίας με τοῦ κλύδωνος, καὶ τῆς τρικυμίας ἀπαλλάττουσα.

(*) Τὸ παρὸν Σταυροθεοτοκίον καὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ Θεοτοκίον, ἐλλιπῆ ὄντα πρότερον καὶ χωλαίνοντα εἰς τὸν ῥυθμὸν, ἀνεπληρώθησαν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον.

Digitized by Google

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου » ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Τὸν βόρβορον τῶν πράξεων δάκρυσιν, ἐκπλυθεῖσα λουτρῷ τοῦ Βαπτίσματος, ἡλίου πλέον ἐξέλαμψας.

Οὐ πλοῦτος, οὐ θωπεῖαι, οὐ μάστιγες, οὐ ξεσμοί σε, οὐ ξίφος, οὐ θάνατος, Θεοῦ χωρίσαι δεδύνηνται.

Θεοτοκίον.

Ὑλώδους προσπαθείας μου ἄκανθαν, Θεοτόκε φλέξον τῷ μὴ φλέξαντι, πυρὶ τὴν θείαν γαστέρα σου.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε » Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στερρῶς τῷ τῆς ἀθλήσεως πυρί, σεαυτὴν λιπάνασα, βασάνοις ἀνάλωτος, Εὐδοκία ἀνεδείχθης σεβάσμιε.

Ἀγάπης ἐραστῶν τῶν φθαρτικῶν, σεμνὸν προτιμήσασα, Νυμφίον τῷ ἔρωτι, Εὐδοκία τῷ ἀφθάρτῳ ἐπανέθου σαυτήν.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης ἡ κυήσασα Χριστόν, τὸν αἴτιον Δέσποινα, τὸν ἄγριον κλύδωνα τῶν παθῶν μου, Παναγία ἡμέρωσον.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, λέγε τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος ἤχου.

Συναξάριον.

Μὴν Μάρτιος, ἔχων ἡμέρας λα΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιβ΄.

Τῇ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας, τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

Στίχοι.

Ἡ Σαμαρεῖτις οὐχ ὕδωρ Εὐδοκία,
Ἀλλ' αἷμα, Σῶτερ, ἐκ τραχήλου σοι φέρει.

Μαρτίου ἀμφὶ πρώτῃ ἡ Εὐδοκία ξίφος ἔτλη.

Αὕτη ἦν ἐξ Ἡλιουπόλεως τῆς ἐπαρχίας Λιβανησίας τῆς Φοινίκης, κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς βασιλείας Τραϊανοῦ, ἐν ἀκολασίᾳ τὸ πρῶτον βιοῦσα, καὶ πολλοὺς ἐραστὰς τῇ εὐπρεπείᾳ τῆς ὄψεως ἐπισυρομένη, καὶ πλοῦτον πολὺν συναθροίσασα. Ὕστερον δὲ προσῆλθε τῷ Χριστῷ, Γερμανοῦ τινος Μοναχοῦ, τοὺς περὶ εὐσεβείας καὶ μετανοίας λόγους διεξιόντος, ἀκούσασα. Βαπτίζεται οὖν ὑπὸ Ἐπισκόπου Θεοδότου, ἀποκαλύψεσι θείαις πεισθεῖσα· καὶ γὰρ ἔδοξεν ἐκστᾶσα ἑαυτὴν ὑπὸ Ἀγγέλου χειραγωγουμένην, εἰς οὐρανοὺς ἀνελθεῖν, καὶ τοὺς Ἀγγέλους συγχαίρειν αὐτῇ τῆς ἐπιστροφῆς, καὶ μέλανά τινα, καὶ τῇ ὄψει δεινόν, βρύχειν καὶ καταβοᾷν, ὡς ἀδικούμενον, εἰ ταύτην ἀφαιρεθείη. Διανείμασα δὲ τὸν πλοῦτον αὐτῆς, καὶ διαδοῦσα πτωχοῖς, ἄπεισιν ἐν μοναστηρίῳ· καὶ καλῶς τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως διερχομένη, προσάγεται Αὐρηλιανῷ, τῆς βασιλείας κρατήσαντι, ὑπὸ τῶν πρώην αὐτῆς ἐραστῶν. Θαυματουργήσασα δέ, καὶ τὸν τοῦ Βασιλέως παῖδα τεθνηκότα ἐγείρασα, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπᾶται τὸν Βασιλέα. Χρόνοις δὲ ὕστερον ἐξετάζεται παρὰ Διογένους τοῦ Ἡγεμόνος Ἡλιουπόλεως, καὶ θαυματουργήσασα πάλιν, ἀφίεται. Ὑπὸ δὲ Βικεντίου, τοῦ διαδεξαμένου τὸν Διογένην, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Δομνίνης, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν φέρουσα φόρτους Δομνίνα,
Θεῷ προσῆλθεν ἔμπορος πανολβία.

Αὕτη ἔφυ γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. Ἐκ βρέφους δὲ τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, ἀσκήσει καὶ λοιπῇ κακουχίᾳ τοῦ σώματος ἑαυτὴν ἐκδίδωκε. Καλύβην γὰρ πηξαμένη παρὰ τῷ τῆς μητρὸς κήπῳ, ἐν ἐκείνῃ διημέρευε, δάκρυσι διηνεκέσιν οὐ μόνον τὰς παρειὰς καταβρέχουσα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ τριχῶν περιβλήματα· τοιοῖς δὲ γὰρ ἐσθήμασιν ἐχρῆτο. Περὶ δὲ ἀλεκτρυόνων ᾠδὰς εἰς τὸν θεῖον ναὸν εἰσιοῦσα μετὰ τοῦ πλήθους παντός, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων προσέφερε τὴν ὑμνῳδίαν. Τροφὴν δὲ εἶχε φακκόν, βρεχόμενον ὕδατι· καὶ τοῦτον ἅπαντα τὸν πόνον ὑπέμενε, σώματι λεπτῷ καὶ ἡμιθνήτῳ χρωμένη. Ἀκριβῶς δὲ τῷ περιβολαίῳ κρυπτομένη, οὔτε τινὸς ἐθεάσατο πρόσωπον, οὔτε τις τὸ ἑαυτῆς, ἀλλὰ μέχρι τῶν γονάτων κατακαλυπτομένη, λεπτὰ καὶ ἄσημα τοῖς προστυχοῦσι διελέγετο. Ἐν τούτοις διημερεύουσα καὶ διανυκτερεύουσα, πρὸς τὸν ἑαυτῆς ἐραστὴν καὶ νυμφίον Χριστόν, μετὰ τῶν θεαρέστων αὐτῆς κατορθωμάτων ἀναφέρεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀντωνίνης.

Στίχ. Θάλαμος ἡ θάλασσα νυμφικὸς γίνῃ,
Ἀντωνίναν κρύπτουσα νύμφην Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρκελλος καὶ Ἀντώνιος πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Χώνη τις ἡ κάμινος Ἀθληταῖς δύο,
Οἷ χρυσίου λάμπουσιν ἐν ταύτῃ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Σίλβεστρος καὶ Σωφρόνιος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Οὐ καρτερῶν, Σίλβεστρε, θρησκεύειν πλάνην,
Σὺν Σωφρονίῳ τὴν τομὴν ἐκαρτέρεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεστοριανὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Εἰς τοὐπίσω τράχηλον ἐξειλκυσμένος,
Νεστοριανὸς τὴν σφαγὴν πρόσω φέρει.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ τῇ πίστει τῆς » Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-

Digitized by Google

» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ζωῆς κληρονόμος, καὶ θανάτου ῥυσθεῖσα τοῦ ψυχοφθόρου σαφῶς, εὐχῇ τοὺς τεθνεῶτας, ζωοῦσα Εὐδοκία, τῷ Χριστῷ ἀνεκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ναὸς τῆς ἁμαρτίας, προϋπάρξασα Μάρτυς, σαυτὴν καθῆρας Θεῷ, ναὸν ἡγιασμένον, ἐνάρετον δεικνῦσα, Καλλιμάρτυς κραυγάζουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀσκητικοῖς ἱδρῶσι, πιανθεῖσα ἐλαία ὤφθης κατάκαρπος· ἀθλήσεως δὲ ξίφει, καὶ λύθρῳ Εὐδοκία, τρυγωμένη ἐκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Συντριβέντα κακίᾳ, καὶ δειναῖς ἁμαρτίαις καταβριθόμενον, Ἀμνὸν τὴν ἁμαρτίαν, τὸν αἴροντα τοῦ κόσμου, ἡ κυήσασα Δέσποινα, ἐπικρατίας αὐτῶν Παρθένε τήρησόν με.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
» στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄϋλον πῦρ σοι ἐνδομυχοῦν, καὶ ἐν κόλποις, θεῖος ἄνθραξ Πάνσεμνε ὑπάρχων, ἔφλεξε Τυράννους, ἀλώβητον τηρῶν σε.

Ἱδρώτων θείων τὰς ἀμοιβὰς Εὐδοκία, ἰαμάτων εἴληφας πλημμύρας, νόσους θανατοῦσα, καὶ τοὺς νεκροὺς ζωοῦσα.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην ταῖς ἡδοναῖς τὴν ψυχήν μου, Θεοτόκε ζώωσον· ζωὴν γάρ, μόνη ἀπειράνδρως, γεγέννηκας Παρθένε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν Ἀ-
» σωμάτων χορείαις σε μεγαλύνοντες.

Ἐλύθης τῶν προσκαίρων, Μάρτυς Εὐδοκία, καὶ ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον εἴληφας, πρὸς τὸν Θεόν, διὰ ξίφους ἐπιδημήσασα.

Σὺν Μάρτυσιν ὡς Μάρτυς, καὶ σὺν ταῖς Ὁσίαις, ὡς Ἀσκητῶν ἀκροθίνιον ἔλαμψας, θαυματουργὸς Εὐδοκία δειχθεῖσα ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὡς θείαν προστασίαν, καὶ ὡς ἀσφαλῆ σε, ἐλπίδα μόνην κατέχω Μητρόθεε, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ παραπτώσεων.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, τὸ Φωταγωγικόν.
Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὄρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Καὶ ἐν βίῳ περίδοξος, καὶ ἐν Μάρτυσι μέγιστος, Ἀθλητὰ Ἡσύχιε γνωριζόμενος, ταῖς οὐρανίαις Δυνάμεσι, συνὼν παμμακάριστε, τῷ τῶν ὅλων Βασιλεῖ, μετὰ δόξης παρίστασαι· ὅθεν πίστει σου, τοὺς γενναίους ἀγῶνας εὐφημοῦμεν, καὶ τὴν μνήμην ἐκτελοῦμεν, τὸν Εὐεργέτην δοξάζοντες.

Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων, στρατευθεὶς διὰ πίστεως, Ἀθλητὰ Ἡσύχιε, δόγμα ἄθεον, παρανομούντων ἠκύρωσας, Βασιλέως ἔνδοξε, καὶ προείλου τὸ θανεῖν, διὰ πόθον τὸν ἔνθεον· ὅθεν ἅπασα, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία ἑορτάζει, τὴν πανέορτόν σου μνήμην, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεων.

Ποταμίοις ἐν ῥεύμασιν, ἀπερρίφης Ἡσύχιε, ἐν αὐτοῖς τὸν δράκοντα τὸν πολέμιον, ἐναποπνίξας πανόλβιε· καὶ νῦν ἀνελήλυθας, εἰς αὐτοὺς τοὺς οὐρανούς, τοὺς στεφάνους ληψόμενος· καὶ παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ Ἀθλοφόρε, τῶν Ἀγγέλων συμπολῖτα, τῆς εὐσεβείας ἑδραίωμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενος, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδῃς με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ Ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο· καὶ· Τί τὸ ὅραμα, ἔκραξεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύ-

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι κατὰ τὴν σήμερον ἑτέραν Ἀκολουθίαν, ἤγουν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου Κυρηνίας, τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ἐξ ἐναντίας, τὸ Συναξάριον τοῦ Ἁγίου Ἡσυχίου ἔκειτο ἀτάκτως εἰς τὴν δεκάτην τοῦ Μαΐου μηνός· διὸ μετετέθη κἀκεῖνο ἐνταῦθα, ὅπου ψάλλεται καὶ ἡ αὐτοῦ Ἀκολουθία.

Digitized by Google

σας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα·

Τὸν παμμέγιστον Ἡσύχιον αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐξήγαγες λαὸν, δουλείας Αἰγυπτίου, ἐκάλυψας δὲ ἅρματα, Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι τοῦ Σωτῆρος λελαμπρυσμένος Ἀθλητὰ, τοὺς πίστει τελοῦντας τὴν σὴν ἁγίαν ἄθλησιν, φωτὸς ἐνθέου πλήρωσον.

Ὅλος ἀνακείμενος τῷ Σωτῆρι, τὸν δι' αὐτὸν καρτερικῶς θάνατον ὑπέστης, Ἡσύχιε πανόλβιε, καὶ θείας ζωῆς ἔτυχες.

Νόμοις τοῦ Δεσπότου συμπεφραγμένος, τῶν ἀνομούντων πονηρᾶς ἀπώσω θωπείας, Ἡσύχιε πανόλβιε, ἄθλων καρτερικώτατα.

Θεοτοκίον.

Παρθένος διέμεινας μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τοῦ τόκου ἀληθῶς, τὸν Κτίστην τεκοῦσα· ὃν αἴτησαι Πανάμωμε, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ἄνω πρὸς Θεὸν τὸ φρόνημα, ἔχων Ἀθλοφόρε, τῶν διωκτῶν κατεπάλαισας δυναστείαν ὀλεθροτόκον, ἐναθλῶν καρτερικώτατα.

Μόνον τοῦ Χριστοῦ ἐράσμιον, κάλλος ἀγαπήσας, κάλλη τοῦ κόσμου παρέδραμες· καὶ ἀθλήσας δικαιοσύνης, ἀνεδήσω Μάκαρ στέφανον.

Μίαν ἐπιγνοὺς Θεότητα, τῆς πολυθεΐας ἀπεβδελύξω τὸ ἄστατον Ἀθλοφόρε, καὶ μαρτυρίῳ, ἐλαμπρύνθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἔστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος· τῆς ἀθανασίας γὰρ τὴν πηγὴν ἀπεκύησας, Παναγία, Χριστὸν τὸν μόνον, ὑπεράγαθον Θεὸν ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἀκαταγώνιστος, Ἀθλητὴς γέγονας, τοῦ Παντοκράτορος, μάκαρ Ἡσύχιε, ἐν τῷ καιρῷ τῶν διωγμῶν, τῆς σαρκὸς μὴ φεισάμενος· ὅθεν θανατούμενος, ποταμίοις ἐν ὕδασι, τούτοις ἐναπέπνιξας τὸν πολέμιον δράκοντα· διὸ ἐν εὐφροσύνῃ τὴν θείαν, μνήμην σου Μάρτυς ἑορτάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἀκατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποτα, Θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοὶ, φρικτὸν ὄντως μυστήριον! τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάντοτε Ἁγνὴ ὡς Υἱόν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, Ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ ὁρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Αἱ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνος, ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν ἔθνη· σὺ γάρ εἶ φιλάνθρωπε, ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις.

Γενναιότητι πανόλβιε διανοίας, τῷ δυσσεβεῖ τυράννῳ ἀντετάξω ξοάνοις, θύειν σε προστάσσοντι, Ἡσύχιε ἔνδοξε.

Ἱερεῖον ὥσπερ ἄμωμον προσηνέχθης, τῷ ὑπὲρ σοῦ τυθέντι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μέγιστε Ἡσύχιε, Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Στηριγμός σοι καὶ κραταίωμα ὁ Δεσπότης, ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἄθλων, Παναοίδιμε ὤφθη· ὅθεν τὸν ἐπίκηρον, οὐκ ἔπτηξας θάνατον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκήρατον βλαστήσασα Κόρη βότρυν, ἀθανασίας γλεῦκος, ἀποστάζοντα πᾶσιν ὤφθης παναμώμητε, καὶ Μήτηρ ἀλόχευτος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ νοῦς σου τῷ φωτὶ, τῷ ἀΰλῳ λαμπόμενος, διέλυσε τῆς ἀπάτης τὴν πολύθεον πλάνην, Ἡσύχιε μακάριε.

Νοήσεσι φαιδραῖς, καὶ καλαῖς ἀναβάσεσι, θεούμενος ἀθεΐας, Ἀθλοφόρε παμμάκαρ, τὸ ἄστατον διέφυγες.

Ἡσύχασας λιπὼν, πολυτάραχον ἄγνοιαν, καὶ εἴληφας Ἀθλοφόρε, ἀντὶ κόπων καὶ πόνων, τὴν θείαν ἀγαλλίασιν.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐπὶ γῆς, τὸν οὐράνιον τέτοκας, Πανάμωμε Θεὸν Λόγον· ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, ὡς Ποιητὴν καὶ Κύριον.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Υψώσας σου, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν ἔρωτα, ἀπερρίφης, ποταμίοις ἐν ῥείθροις Ἡσύχιε, ἐν αὐτοῖς τὸ τέλος, τὸ μακάριον Μάρτυς εὑράμενος.

Χειμάῤῥους σε, τῆς τρυφῆς ἐπαξίως ἐδέξατο, δεδεγμένον, τὸ μακάριον τέλος Ἡσύχιε, ποταμοῦ ἐν ῥείθροις, ἐν ᾧ στῖφος δαιμόνων ἀπέπνιξας.

Ἰσχύϊ τε, καὶ δυνάμει παμμάκαρ τοῦ Πνεύματος, μυριάδας, ἀοράτων ἐχθρῶν κατεπάτησας, καὶ στεφθεὶς ταῖς νίκαις, τῶν Ἀγγέλων χοροῖς συνηρίθμησαι. Θεοτοκίον.

Ὠικησας σου, τὴν ἁγίαν γαστέρα ὁ Κύριος, Θεοτόκε, τῆς Τριάδος τερπνὰ καταγώγια, ἐκτελεῖ τοὺς πίστει, ἀληθείας σε νῦν μακαρίζοντας.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, λέγεται τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικοῦ.

Στίχοι.

Ποταμὸν Ἡσύχιος ὑδάτων ἔδυ,
Ὅπως ποταμὸν τοῦ πυρὸς διεκφύγῃ.

Δευτερίῃ προσέβη Ἡσύχιος ἐν πόλου ὅρμοις.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πρῶτος τοῦ παλατίου τυγχάνων, καὶ τῆς Συγκλήτου Βουλῆς. Προστάξαντος δὲ τοῦ Μαξιμιανοῦ, τοὺς ἐν στρατείᾳ Χριστιανοὺς, λύσαντας τὰς ζώνας, ἰδιωτεύειν· καὶ πολλῶν τὸν ἀκλεᾶ μᾶλλον ἑλομένων βίον, ἢ τὴν ἐν ἀπωλείᾳ τιμὴν, εἷς ἦν ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ Ἅγιος Ἡσύχιος. Τοῦτο μαθὼν ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποδυθῆναι τὰ ἱμάτια, ἃ περιεβέβλητο, ὄντα πολυτελῆ, ἐνδυθῆναι δὲ κολόβιον ἐξ ἐρίου (μάλλινον χιτωνίσκον χωρὶς μανίκια, καμιζόλαν), καὶ μετὰ τῶν γυναικῶν συνδιάγειν.

Τούτου γενομένου, προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, Εἰ οὐκ αἰσχύνεται, ἐπυνθάνετο, ἐκ τῆς τῶν Μαγίστρων τιμῆς εἰς τὴν ἄτιμον ταύτην κατενεχθεὶς ἀγωγήν· μηδὲ γὰρ δύνασθαι τοὺς Χριστιανοὺς ἐπὶ ταῖς πρότερον μεγίσταις οὕτω τιμαῖς καὶ ἀρχαῖς καταστῆσαι αὐτόν. Τοῦτο δὲ, τὴν παροῦσαν τιμὴν πρόσκαιρον εἶναι εἰπόντος, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ αἰωνίαν καὶ ἀπέραντον, λίθον μυλικὸν δεθῆναι τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς προσέταξε, καὶ μέσον τοῦ ποταμοῦ, τοῦ λεγομένου Ὀρόντου, ῥιφῆναι, ἐν ᾧ τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου, Ἐπισκόπου Κυρηνίας τῆς Κύπρου.

Στίχ. Ἄθλων πέπλησαι, Θεόδοτε, στιγμάτων.
Εἰ καὶ μετ' εἰρήνης σε Χριστὸς λαμβάνει.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Λικινίου Βασιλέως, καὶ Σαβίνου Ἡγεμόνος τῆς Κύπρου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν τῷ Ἡγεμόνι παραστὰς, τύπτεται βουνεύροις· εἶτα κρεμᾶται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται, καὶ ἐπὶ πυρωθέντος σιδηροῦ κραββάτου ἁπλοῦται, καὶ παραδόξως τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι ἀλώβητος τηρηθεὶς, ἥλοις ἐνεπάρη τοὺς πόδας, καὶ τρέχειν ἠναγκάζετο. Βληθεὶς δὲ ἐν τῇ φυλακῇ παυσαμένου τοῦ διωγμοῦ δόγματι Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς κατὰ τὴν ἐννεακαιδεκάτην τοῦ Ἰανουαρίου. Ἔτους δὲ διαγενομένου δευτέρου, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, δευτέραν ἄγοντος Μαρτίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοΐντου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος γεγέννηται μὲν ἐν Φρυγίᾳ, καὶ παιδεύεται τὴν εὐσέβειαν. Καταλαβὼν δὲ τὴν Νεολίδα (*) Κώμην, ἔλεον τοῖς δεομένοις παρεῖχε. Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁ Ἡγεμὼν Ῥοῦφος, παραινῶν αὐτὸν θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐπεὶ, ληφθεὶς δαίμονι, εὐξαμένου τοῦ Ἁγίου, ἰάθη, ἀφῆκεν αὐτὸν, δώροις τὴν εὐεργεσίαν ἀμειψάμενος. Αὖθις δὲ κατασχόντες οἱ ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ἐπεὶ, σεισμοῦ, γενομένου, ὅ, τε ναὸς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κατέπεσον ξόανα, ἐκφυγόντες, κατέλιπον τὸν Ἅγιον. Μετὰ οὖν τὸν σεισμὸν, τεσσαράκοντα διαγενομένων ἡμερῶν, καταλαβὼν ὁ Ἄρχων Κλεάρχης τὸν τόπον, δεισιδαιμονῶν, καὶ περὶ τὴν θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐπτοημένος, κατεαγῆναι τὰ σκέλη τοῦ Ἁγίου προσέταξεν. Ἃ παραυτίκα τῇ δυνάμει Χριστοῦ ἄρτια καὶ ὑγιῆ κατέστησαν. Δεκάτου δὲ διαγενομένου χρόνου, μετὰ τὴν τῶν σκελῶν αὐτοῦ συντριβὴν, ἐν ᾧ περιῄει, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενος, καὶ πτωχοῖς ἐπαρκῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νέστορος καὶ Τριβιμίου.

Στίχ. Ὁ τράχηλον Νέστορος πλήξας τῷ ξίφει,
Πληγὴν ὁμοίαν ἐντρίβει Τριβιμίῳ.

Οὗτοι χώρας μὲν ὑπῆρχεν τῶν Κυραιωτῶν (**), πόλεως δὲ Πέργης. Ἐπὶ δὲ τῆς Βασιλείας Δεκίου τοῦ δυσσεβοῦς, παρὰ τῶν Εἰδωλολατρῶν παραδοθέντες τῷ τῆς χώρας Ἄρχοντι, τὸν Χριστὸν κηρύττοντες, γυμνωθέντες, ἐτύφθησαν βουνεύροις ξηροῖς. Εἶτα κρεμασθέντες, ἐξέσθησαν ἄχρι καὶ τῶν σπλάγχνων αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ τὴν γνώμην ἀμετάθετον εἶχον, μαχαίρᾳ τέμνονται τὰς κεφαλάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρωαδίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, μαρτυρησάντων ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως.

Στίχ. Μὴ μέλλε, Τρωάδιε, θνήσκειν ἐκ ξίφους,
Μὴ μέλλε· καὶ μέλλησιν οὐχ ἕξει στέφος·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Παρθένος Εὐθαλία ξίφει τελειοῦται.

(*) Ἀλλ. Αἰολίδα.
(**) Ἀλλ. Κυβερραιωτῶν.

Digitized by Google

Στίχ. Υἱὸν φιλοῦσα Μητροπαρθένου Κόρης,
Τομὴν ὑπέστη καλλιπάρθενος Κόρη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐν Σικελίᾳ, μητέρα ἔχουσα Ἑλληνίδα αἱμοῤῥοοῦσαν, ἥτις καὶ ἰάθη παρὰ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλφειοῦ, Φιλαδέλφου καὶ Κυπρίνου. Πιστεύσασα οὖν, ἐβαπτίσθη μετὰ Εὐθαλίας τῆς θυγατρὸς αὐτῆς· ἔχουσα δὲ υἱὸν, ὀνόματι Τερμιλιανὸν, συνεσχέθη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀποπνιγῆναι, διὰ τὸ πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν· ἀλλ' ὑπὸ τῆς παιδίσκης ἐκσπασθεῖσα τῶν χειρῶν αὐτοῦ διέφυγεν. Τῆς δὲ ἀδελφῆς Εὐθαλίας πολλὰ τὸν ἀλάστορα ἐκεῖνον ὀνειδισάσης περὶ τῆς μητρὸς, ἐκεῖνος φησί· Μὴ καὶ σὺ Χριστιανὴ εἶ; Καὶ ἡ Ἁγία· Ναὶ, φησὶν, καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἀποθανοῦμαι. Ὁ δὲ βέβηλος, γυμνώσας αὐτὴν ἐμάστιξε σφοδρῶς, καὶ παρέδωκεν αὐτὴν ἑνὶ τῶν οἰκετῶν, ἐφ' ᾧ καθυβρισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ μὲν προσευξαμένη ἐτύφλωσε τὸν οἰκέτην· ὁ δὲ ἰδὼν τὸ γεγονὸς, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρόνικος καὶ Ἀθανασία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀθανασίᾳ συνθανόντα τῇ πάνυ,
Πεπείσμεθα ζῆν Ἀνδρόνικον τὸν πάνυ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀβραμιαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, » καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις » κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς » εὐλογητὸς εἶ.

Νεανικῶς τῷ ἐχθρῷ, περιπλακεὶς τὴν τούτου, ἰσχὺν παμμάκαρ ἐταπείνωσας, κραυγάζων Ἡσύχιε. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπὸ περάτων τῆς γῆς, ἕως περάτων Μάρτυς, ἡ σὴ ἀνδρεία καταγγέλλεται, καὶ τὰ κατορθώματα, καὶ ἡ βεβαία πίστις, Ἡσύχιε θεόφρον.

Ἰσχυροτάταις νευραῖς, ἀπαγχονήσας Μάρτυς, τῶν σῶν ἀγώνων τὸν ἀντίπαλον, ἐπίδοξον θάνατον, ἐν πνιγμονῇ ὑδάτων, Ἡσύχιε ἐδέξω.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένους ἡμᾶς, τῇ ἁμαρτίᾳ πάντας, ζωὴν τεκοῦσα ἀνεζώωσας· διό σοι κραυγάζομεν· Θεοκυῆτορ Κόρη, ἀεὶ δεδοξασμένη.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖτε τὸν Κυρίον. Ὅσιοι καὶ » ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ ὑμνεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερ» υψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐναπεδύσω ἀνδρικῶς πρὸς τοὺς ἀγῶνας, Χριστὸν ἔχων συλλήπτορα Ἔνδοξε, καὶ κατὰ κράτος νικήσας, ἐδέξω στέφος ἀφθαρσίας, καὶ ζῇς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στήσας τὰ ῥεύματα Σοφὲ τῆς ἀθεΐας, ἱεροῖς ἀγωνίσμασιν, ἐμβληθεὶς ἐν ποταμῷ, ἐν τούτῳ ἐδέξω τὸ τέλος, ὑμνῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς βασιλεύσας εὐκλεῶς κατὰ τῆς πλάνης, βασιλείους κατέλιπες ἔνδοξε διατριβάς τε, καὶ μέγα ἀξίωμα, καὶ τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντὸς προσεκολλήθης.

Θεοτοκίον.

Ἱερώτατός σε καλεῖ Προφήτης, πύλην ἀδιόδευτον ἄχραντε, ὁ Κτίστης δι' ἧς διῆλθεν, ὡς μόνον ἐπίσταται, πάλιν κεκλεισμένην, λιπὼν ὡς πρὸ τοῦ τόκου.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν » κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε » Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ » κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν» τες μεγαλύνομεν.

Ὡραῖος τῷ εἴδει τῆς ψυχῆς Ἡσύχιε, ἐγνωρίσθης καὶ τοῦ σώματος· σὺ γὰρ ἀξίωμα καὶ πλοῦτον, κατέλιπες καὶ δόξαν ἐπίκηρον, καὶ μόνῳ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, δήμοις Μαρτύρων συναπτόμενος.

Συνέτριψας ξόανα σοφὲ Ἡσύχιε, ἀπωλείας καὶ ἠγάπησας, μᾶλλον θανεῖν βιαιοτάτως, ζωὴν ὅπως κερδήσῃς τὴν μέλλουσαν, σὺν πᾶσι τοῖς καλῶς ἐναθλήσασιν· ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Ἡ μνήμη σου σήμερον ἡμῖν Ἡσύχιε, θεομάκαρ ἐπεδήμησε, πάντων φωτίζουσα καρδίας ἐν ταύτῃ τῶν πιστῶς εὐφημούντων σου, τοὺς πόνους τὰ γενναῖα παλαίσματα, καὶ τὰ τῶν πόνων ἀγωνίσματα.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλεν ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ὁ τῶν ὅλων μόνος Κύριος, καὶ κατελάμπρυνε τὰς πάντων καρδίας, θεϊκαῖς ἐπιγνώσεσι, καὶ σκότος ἀγνωσίας ἐμείωσεν. Ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τρισαρίθμοι Μάρτυρες στεῤῥῶς, ἀνταγωνισάμενοι, τοῖς ὠμοτάτως δικάζουσι, καὶ πεῖραν ἅπασαν, δριμυτάτων πόνων, πίστει ὑπομείναντες, τῆς ἄνω βασιλείας ἐτύχετε. Διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὔτροπον, Κλεόνικον στεῤῥὸν, Βασιλίσκον ᾄσμασι, πνευματικοῖς εὐφημήσωμεν· πυρὶ γὰρ ἔφλεξαν, ἀθεΐας ὕλην, εὐσεβείας χάριτι· καὶ νῦν φωταγωγοῦσι τὰ πέρατα, θείοις πυρσεύμασιν, ὡς φωστῆρες διαυγέστατοι, ὡς τὴν πλάνην, πᾶσαν ἀμαυρώσαντες.

Κάρας ἐκτεμνόμενοι ἐχθροῦ, κάραν συνετρίψατε, ὡραιοτάτοις ποσὶν ὑμῶν, γενναῖοι Μάρτυρες, ἀπλανεῖς ἀστέρες, ἱερεῖα ἔμψυχα, ναοῦ ἐπουρανίου κειμήλια, Εὔτροπε ἔνδοξε, Βασιλίσκε καὶ Κλεόνικε, τὴν εἰρήνην, πᾶσιν ἐξαιτούμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχήν μου πάθεσι, πονηροτάτοις θεράπευσον, ἡ τὸν ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπῃς μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τοῦ Τριῳδίου, εἶτα τῶν Ἁγίων ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τριῶν Ἀθλητῶν συμφρόνων μέλπω πόνους.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τῆς θείας, φωτοχυσίας λάμψεσι καταστραπτόμενοι, καὶ Ἀθλητῶν στεφάνοις ἀληθῶς, λαμπρυνόμενοι Ἅγιοι, Τριάδος οἱ ἰσάριθμοι, ταύτην ἡμῖν ἐξευμενίσασθε.

Ῥημάτων, ἐνηχηθέντες Μάρτυρες, πνευματικῶς θεϊκῶν, καὶ συνημμένοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τῆς εἰρήνης τὸν σύνδεσμον, ἐν ἑαυτοῖς κατέχοντες, ἐχθροῦ τὴν πλάνην ἐτροπώσασθε.

Ἰσάριθμοι, τῆς Τριάδος Μάρτυρες, ἀναδειχθέντες τρανῶς, ἴσα φρονοῦντες πίστει εἰς αὐτὴν, ἴσον εὕρατε στέφανον, Εὐτρόπιε Κλεόνικε, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ καλλίνικοι.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖος, ὁ ἐκ γαστρός σου Δέσποινα, ὑπὲρ υἱοὺς τῶν βροτῶν, ὁ πρὸ αἰώνων Λόγος προελθὼν, σκυθρωπὸν ἐξηφάνισε, τὸ τοῦ θανάτου ἄχραντε, ζωὴν αἰώνιον ἡμῖν δεδωκώς.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Νευρούμενος ἐν Χριστῷ, φερωνυμῶν τε ἀψευδῶς Εὔτροπε, τροπαιοφόρος γέγονας, κατὰ δυσμενῶν Μάρτυς ἔνδοξε.

Ἀθάνατον ἐναθλῶν, κλέος τῆς νίκης ἐμφανῶς εἴληφας Μάρτυς σοφὲ Κλεόνικε, τῷ σταυρῷ γενναίως ἡλούμενος.

Θωρακισθεὶς τῷ Σταυρῷ, βασιλικῶς Ἑλληνικὴν ἔτρεψας, πολυθεΐαν ἔνδοξε, Μάρτυς Βασιλίσκε ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Λιμένα σε γαληνὸν, καὶ ἀδιάσπαστον Πιστοὶ ἄγκυραν, Θεογεννῆτορ ἔχοντες, πλάνης τῶν δεινῶν λυτρωθείημεν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, ἡ τριὰς τῶν Μαρτύρων, ἐνώπιον πολλοῦ, ὡμολόγησε δήμου, καὶ δήμοις συνηρίθμηται, Ἀσωμάτων ἀθλήσασα. Τούτους σήμερον, ἀνευφημήσωμεν πίστει, ἑορτάζοντες, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, καὶ κοσμοχαρμόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦ-

Digitized by Google

ναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ θαύματος καινοῦ! ὢ φρικτοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἁγνὴ, καὶ παναμώμος Μήτηρ, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιέχων, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, ἔ-
» στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἡδρασμένοι ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ἀληθείας, ταῖς προσβολαῖς ἀκλόνητοι, ὤφθητε βασάνων, Μάρτυρες πολύαθλοι, τῆς πλάτης ὀχύρωμα, ἅπαν ἐμφανῶς ἐκμοχλεύσαντες.

Τετακότες ὅλην ἔφεσιν πρὸς τὸν Κτίστην, δεσμοῖς περιτεινόμενοι, καὶ ξεσμοῖς ἀλγοῦντες, ὤφθητε ἀνάλωτοι, Κλεόνικε Εὐτρόπιε, σὺν τῷ Βασιλίσκῳ ἐν σκάμματι.

Ὡραιοτάταις ἀκτῖσι διηυγασμένοι, ὡς τὸν Χριστὸν προσβλέποντες, ἔνθεν Ἀθλοφόρα θᾶττον ὑπεμείνατε, πυρὸς τὴν ἐπίχυσιν, τοὺς ὑπεναντίους συμφλέξαντες.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην ῥύμην ἔστησας τοῦ θανάτου, ῥεῖθρον ζωῆς κυήσασα, Χριστὸν, ὃν δυσώπει, ἁμαρτίας κάμινον, ψυχῆς κατασβέσαι μου, Μῆτερ τοῦ ἐλέους πανάχραντε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Στεῤῥότητι νοὸς, φληναφίαν ἐθραύσατο, ὠμότητος αἰκιζόντων, καταπτύσαντες θράσους, Μάρτυρες καρτερώτατοι.

Ὑπὲρ τὰ γηρὰ, οὐρανίων φροντίσαντες, εὐγένειαν ἐπανθοῦσαν, καὶ στρατείαν καὶ πλοῦτον, καὶ δόξαν κατελείψατε.

Μανίαν ἀπηνῆ, τυραννούντων οὐ πτήξαντες, πυρός τε καὶ τῶν μαστίγων, καὶ ξεσμῶν καὶ βασάνων, ἀνδρείως κατεπτύσατε.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ἐκ σοῦ, Θεοτόκε ὁ πλάσας με, προῆλθε διπλοῦς τῇ φύσει, ἐν μιᾷ ὑποστάσει, ἀφύρτως γνωριζόμενος.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Ῥωσθεῖσα, ξυνωρὶς τῶν Μαρτύρων αὐτάδελφος, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τῷ Σταυρῷ παγεῖσα ἐστέφθη στέφει, ἀκηράτῳ, σὺν Εὐτροπίῳ ὁ θεῖος Κλεόνικος.

Ὁδεύσας, Μαρτυρίου πορείαν ἀκλόνητον, ἥλιος πειρόμενος ἅμα, Βασιλίσκος πόδας συνέθλασε, τῶν δαιμόνων, τὰς κεφαλὰς πατήσας ὁ ἔνδοξος.

Ναόν σου, τὴν καρδίαν λαξεύσας, ἀνέτρεψας, ἄγαλμα πλάνης συμφλέξας, καὶ τὸ στέφος ξίφει· Μάρτυς ἐδέξω, ἐκτμηθεὶς σου, κεφαλὴν Βασιλίσκε ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ῥόδον, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος, καὶ καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ἐν τῇ γαστρί σου Λόγος ἐσκήνωσε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου.

Στίχοι.

Ὁ χρηστὸς ἡμῖν Εὐτρόπιος τοὺς τρόπους
Ἐφεῦρε Χριστὸν καὶ τέλος διὰ ξίφους.

Καὶ Κλεόνικος εὐκλεᾶ νίκην ἔχει,
Σταυρῷ κρεμασθεὶς, ὡς ὁ Χριστός μου πάλαι.

Εἱρκτὴν τὸ σῶμα καὶ πρὸ τῆς εἱρκτῆς ἔχων,
Εἱρκτῶν λυτροῦται Βασιλίσκος ἐκ δύο.

Ἐν ξύλῳ Εὐτρόπιος σταροῖο τρίτῃ προσεπήχθη.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Μαξιμιανοῦ, συστρατιῶται καὶ συγγενεῖς τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, ἐκ τῆς Καππαδοκῶν ὄντες χώρας. Παρίστανται οὖν Ἀσκληπιοδότῃ τῷ Ἡγεμόνι, καὶ τύπτονται σφοδρῶς. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐτρόπιος κατὰ τοῦ στόματο λαμβάνει πληγὰς, ὅτι τὸν Ἡγεμόνα ἐξύβρισεν. Ἔνθα ο μὲν τύπτοντες ἐξελύθησαν διὰ τὸ σύντονον τῆς βασάνου· οἱ δὲ Μάρτυρες, ἐπιφανέντος αὐτοῖς τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ ἐνδόξου Μάρτυρος Θεοδώρου, γεγόνασιν ὑγιεῖς. Ἐπὶ οὖν τῇ παραδοξοποιΐα ταύτῃ πολλοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, τὴν διὰ ξίφους δέχονται τελευτήν. Μεταβαλλομένου οὖν τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ κολακείαις ἐπιχειροῦντος τὸν Ἅγιον Κλεόνικον μεταθέσθαι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ τὰ μὲν ὑπισχνουμένου, τὰ δὲ καὶ διδόντος, οὐδέν τι μᾶλλον ὁ Ἅγιος μαλακισθεὶς, ἀλλὰ καὶ παροξυνθεὶς, κατεγέλασε μὲν τῆς ἀνοίας τοῦ Ἡγεμόνος, κατεχλεύασε δὲ τὴν τῶν εἰδώλων ἀσθένειαν. Ὅθεν, θυσίας αὐτοῖς ἐπιτελουμένης, διὰ προσευχῆς τὸ ξόανον κατέβαλε τῆς Ἀρτέμιδος. Ἐκκαῖσαν οὖν πίσσαν καὶ ἄσφαλτον, ἐν τρισὶ λέβησι, κατέχεον ἐπ' αὐτούς· καὶ αὐτοὶ μὲν ἀλώβητοι διεφυλάχθησαν, οἱ δὲ ὑπουργοὶ καὶ ὑπηρέται τῶν τοιούτων

Digitized by Google

κατεφλέχθησαν. Εἶτα σταυροῦνται Κλεόνικος καὶ Εὐτρόπιος, καὶ τελειοῦνται· ὁ δὲ Ἅγιος Βασιλίσκος ἐν τῇ φρουρᾷ τεθείς, μετὰ χρόνον τινὰ καὶ αὐτὸς τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδωρήτου, Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Χωρεῖν ἔχει που τῆς Ἐδὲμ τὸ χωρίον
Καὶ τὸν Θεοδώρητον ἔνδον τὸν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ζήνων καὶ Ζωΐλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ζωῆς λύσις Ζήνωνι καὶ τῷ Ζωΐλῳ
Ζωῆς ὑπῆρξε κρείττονος παραιτία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Πιαμοῦν ἡ παρθένος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κροσσωτὰ χρυσᾶ Πιαμοῦν μελαμφόρος,
Τὰς ἀρετὰς ἄπεισιν ἠμφιεσμένη.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
» φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημέ-
» νος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νῦν ἐπαξίως, τῆς αἰωνίου ζωῆς λαβόμενοι, ὥσπερ ἐναθλοῦσιν ἔφη ὁ Ποιητής, Ἀθλοφόροι ἀναμέλπετε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Μυσταγωγίαν, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ κλέος καὶ στέφανον, κάλλος διαμένον ἄλυπον χαρμονήν, κληρωσάμενοι κραυγάζετε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῇ τῶν βασάνων καρτερήσαντες, πλάνης ὑπηρέτας Μάρτυρες ἀκλινεῖς, κατεφλέξατε κραυγάζοντες· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Λῦσον Παρθένε, ἁμαρτιῶν μου τὸ χειρόγραφον· σῶσον ἐκ παντοίας βλάβης καὶ προσβολῆς, τοῦ δολίου ἵνα κράζω σοι· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πλήρης εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, φαιδρᾶς ἐφέστηκε, νῦν ἡ ἐτήσιος, ὑμῶν πανήγυρις Ἅγιοι· ἐν ᾗ πόθῳ εὐφημοῦντες ὑμᾶς, τῷ στεφοδότῃ καὶ Θεῷ ὕμνοις κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡραῖοι οἱ μώλωπες ὑμῶν· ὥσπερ χρυσίον γάρ, καὶ λίθος τίμιος, Θεῷ ἐδείχθητε Μάρτυρες· οὓς ἐν πίστει προσκυνοῦμεν ἡμεῖς, τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς Θεῷ κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πηγὴ χαρισμάτων ἀψευδής, Χριστῷ ἐνδέδοται, σαφῶς τοῖς Μάρτυσι· καρπογονεῖ γὰρ ἡ ἄνικμος, καὶ ἡ ἄνυδρος ἐκβλύζει κρουνούς, καὶ ἡ ἀλόγων λογικῶς φύσις ἐφέστηκεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος οἰκήσας ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ Ἄχραντε, σὰρξ ἐχρημάτισε, φύσιν θεώσας μου Δέσποινα, ὁ ὑπέρθεος τῇ ἄκρᾳ αὐτοῦ φιλανθρωπίᾳ· ὃν πιστῶς ὑμνοῦντες ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Νῦν τρανῶς τὴν δόξαν Κυρίου, στεφανηφόροι καθορῶντες, σὺν ταῖς Ἀσωμάτοις χορείαις, καὶ τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν δικαίων αὐτοῦ, Μάρτυρες οἱ τρισάριθμοι, ὑπὲρ ἡμῶν θερμῶς πρεσβεύσατε.

Ὅλον ἑαυτοῖς τὸν Σωτῆρα, εἰσοικισάμενοι ἀξίως, πόλις ἐγνωρίσθητε Θεοῦ, ἑδραιουμένη θείαις ἐπάλξεσιν, Εὐτρόπιος καὶ Κλεόνικος, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ θεόφρονες.

Ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν πανάγιαν ὑμῶν μνήμην, καὶ τοὺς ἱεροὺς εὐφημούντων, ἀγῶνας θείους, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τὸν Κτίστην ἱκετεύσατε, ἁμαρτιῶν εὑρεῖν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἀντίληψις ὤφθης, καὶ ἡ ἐλπὶς καὶ σωτηρία· σὺ καταφυγή μου καὶ τεῖχος, καὶ τῆς ψυχῆς μου θεία παράκλησις· διό με Ἀειπάρθενε, ἐκ πάσης λύτρωσαι κολάσεως.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου.
Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου, τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Γεράσιμε, ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν σταυρόν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπόπτῃ κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος, τοῦ θείου Πνεύματος.

Ὅσιε Πάτερ Γεράσιμε, ἐν ἐρημίαις ἀεὶ, καὶ σπηλαίοις καὶ ὄρεσι, πίστει διαιτώμενος, τὸν Θεὸν ἐξεζήτησας, καὶ τοῦτον εὗρες ὥσπερ ἐπόθησας, ἀνεπιστρόφῳ ψυχῇ νευρούμενος, ταῖς ἀναβάσεσι, ταῖς καλαῖς ἑκάστοτε, καὶ Μοναστῶν, στίφη προσενήνοχας, Χριστῷ σωζόμενα.

Πάντα τὸν βίον διήνυσας, ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ, καὶ ἐν πένθει καὶ δάκρυσι, Μοναστῶν γενόμενος, ἀλείπτης διὰ πίστεως, ἀκτημοσύνῃ κατακοσμούμενος, καὶ ἐγκρατείᾳ ὡραϊζόμενος, ξένος καὶ πάροικος, ἐπὶ γῆς δεικνύμενος· ὅθεν καλῶν, εὗρες τὴν ἀπόλαυσιν, Θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν πανάχραντε, τὴν προστασίαν ἡμῶν. Συσχεθέντας ἐν θλίψεσι, μὴ παρίδῃς τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου, ἀλλά γε σπεῦσον τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώσης ὀργῆς καὶ θλίψεως, ὦ θεοδόξαστε, Θεοτόκε ἄχραντε· σὺ γὰρ ἡμῶν, τεῖχος καὶ βοήθεια, ἀκαταμάχητος. Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἥλιος σέλας, ἠμαύρωσε, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἱμάτιον, ζοφερῶς μετέβαλε· γῆ κλονεῖται, καὶ ῥήγνυται, φρικτῶς ναοῦ σου, τὸ καταπέτασμα· κἀγὼ πῶς Τέκνον μὴ διαῤῥήξομαι, σπλάγχνα καὶ ὄμματα, πῶς δὲ μὴ τὸ πρόσωπον καταξανῶ, ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα Σῶτέρ μου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας, ὡς σύνηθες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις. **Γεωργίου.**

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐξήγαγες λαὸν, δουλείας Αἰγυπτίων, ἐκάλυψας δὲ ἅρματα, Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν.

Ὅλον κατὰ πάσης τῆς μεθοδείας, τοῦ ἀλλοτρίου κραταιὸν, τὴν νηστείαν ἔχοντες, γενναίως πατήσωμεν, τὰ τούτου μηχανήματα.

Ἔλλαμψει τοῦ Πνεύματος Θεοφόρε, καταυγασθεὶς τὰ νοητὰ, τῆς ψυχῆς σου ὄμματα, πρὸς φῶς ἐντενίσας, δι' ἀρετῆς τὸ ἄδυτον.

Τῶν παρόντων Πάτερ δι' ἀκτησίας, τὸ γεηρὸν ἀποβαλὼν, ἄχθος ὡς ἀσώματος, Γεράσιμε ἤνυσας, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Γῆθεν πρὸς οὐράνιον πολιτείαν, ἡμᾶς ἀνείλκυσεν Ἁγνὴ, ὁ ἄχραντος τόκος σου, νηστείας ταῖς πτέρυξιν, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν ἡμᾶς.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδία μου· διὸ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Τῶν παθῶν τὰ θηρία, διὰ νηστείας ἀποκτείναντες, Χριστῷ δι' ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος ἐγγίσωμεν.

Πρὸς τὸν ἄϋλον πόθον, τὸν τοῦ Κυρίου Πάτερ Ὅσιε, ἀεὶ ἐνατενίζων, ὕλης προσκαίρου κατεφρόνησας.

Τὸν Χριστὸν ἐν τῇ γλώσσῃ, ἔχων ἀεὶ Πάτερ Γεράσιμε, τὸ ἀληθὲς τῶν λόγων, διεβεβαίου ἐν τοῖς θαύμασι.

Θεοτοκίον.

Ἐν νηστείαις καὶ πόνοις, τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν τῆς φύσεως, ῥωννύουσα Παρθένε, κατὰ παθῶν τοῦτο ἐνίσχυσον.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν διανύσας, πρὸς νοητῆς θεωρίας ἀνελήλυθας ὕψος, καὶ θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐμφάσεις ὑπεδέξω καθαράς· διὰ τοῦτο Θεοφόρε, σὲ εὐσεβῶς τιμῶμεν καὶ βοῶμεν· Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Θεοτόκε σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνασα δυσώπησον αὐτὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἀπὸ παθῶν, πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ καὶ βοῶντας· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Digitized by Google

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγχῃ, τὴν πλευρὰν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς· καὶ τὸ πολύ σου καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ· δόξα τῇ σῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας, Χριστὲ ὁ
» Θεὸς, προμηνύων ὁ Προφήτης τὴν ἔλευ-
» σιν, μετὰ χαρᾶς ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνά-
» μει σου Κύριε.

Τῆς σῆς ἐν τοῖς βροτοῖς εὐσπλαγχνίας Χριστὲ ὁ Θεὸς, δεῖγμα παρέσχου τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρατείας Σωτὴρ, δι' οὗ ψυχὰς καὶ σώματα καθαίρεις, καὶ ἁγιάζεις τῶν δούλων σου.

Τῶν ἀρετῶν τὴν κλίμακα ἀνύσας Σοφὲ, μυστικωτέρας θεωρίας ἠξίωσαι· διὸ καὶ χάρις εἴληφας, ὁρᾷν καὶ πρὸ καιροῦ τὰ ἐσόμενα.

Ἱδρῶσι τῶν ἀγώνων σου τῶν ἐνθέων, τὴν ἄγονον κατήρδευσας ἔρημον, καὶ καρποφόρον ἔδειξας, ἀνθρώπους τῷ Χριστῷ συγκομίζουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὡς στήριγμα Πιστῶν δεδομένη, Παρθένε ἁγνὴ, παρὰ Χριστοῦ τοῦ σὲ δοξάσαντος, δύναμιν ἐν τῷ καιρῷ περίζωσον, ἡμᾶς τῆς ἐγκρατείας ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν
» ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα
» σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Τῆς χαμαιζήλου ἡμᾶς, προσπαθείας οἰκτίρμον, νηστείᾳ ἀφαρπάσας, πρὸς τὸ ὕψος ἕλκυσον, Ἰησοῦ τῆς σῆς ἀγαπήσεως.

Τῶν προσευχῶν ταῖς προσβολαῖς, παρατάξεις δαιμόνων, κατέτρωσας γενναίως, καὶ Χριστὸν Γεράσιμε, σὺ ἀνύμνεις Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Τὴν τῶν παθῶν διασχὼν, Θεοφόρε ὁμίχλην, φωτὶ τῷ τῆς ἁγνείας, καὶ τῆς καθαρότητος, νοητῶς ἐπλησίασας. Θεοτοκίον.

Ῥύπου ἡμᾶς νοητοῦ, διὰ τῆς ἐγκρατείας, ἐκπλύνασα Παρθένε, καθαροὺς παράστησον, δοξολογεῖν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ
» κήτους Χριστὲ ὁ Θεὸς, κἀμὲ τοῦ βυθοῦ
» τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε, καὶ σῶσόν με μό-
» νε φιλάνθρωπε.

Τῆς ἐγκρατείας τῇ αἴγλῃ, ἐλλαμφθέντας ἡμᾶς καταξίωσον, ἰδεῖν τῆς ἐγέρσεως Σῶτερ, τῆς σῆς τὴν θείαν δόξαν καὶ τὴν λαμπρότητα.

Ὡς ἑωσφόρος ἐκλάμψας, ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου Γεράσιμε, ἀνθρώπους εἰς φῶς πολιτείας, Ἀγγέλων ἀσωμάτων ἐχειραγώγησας.

Τῇ εὐχῶν βακτηρίᾳ, κεφαλὰς νοουμένων συνέθλασας, θηρῶν παναοίδιμε Πάτερ, καὶ θῆρας τῆς ἐκείνων ἀνθρώπους διέσωσας.

Θεοτοκίον.

Γνόντες τὸν πάντων Δεσπότην, διὰ σοῦ Θεοτόκε, ἐρρύσθημεν πλάνης τῶν Εἰδώλων, καὶ πόθῳ κυρίως σε, Μητέρα Θεοῦ δοξάζομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου, τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

Στίχοι.

Ὑπηρέτης θὴρ τῷ Γερασίμῳ γέρας,
Θῆρας παθῶν κτείναντι πρὶν λῆξαι βίου.
Τῇ δὲ τετάρτῃ Γεράσιμος βιότοιο ἀπέπτη.

Οὗτος, ἐκ παιδὸς τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειωθεὶς, καὶ τὸ τῶν Μοναχῶν σχῆμα περιβαλόμενος, τὴν ἐνδοτέραν ἔρημον τῆς Θηβαΐδος κατέλαβεν, ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως, ἐκγόνου Ἡρακλείου, τοῦ ἐπικεκλημένου Πωγωνάτου· καὶ τοσοῦτον πρὸς ἀρετὴν ἀγῶνα ἔθετο, καὶ πρὸς Θεὸν οἰκείωσιν ἔσχεν, ὡς καὶ τῶν ἀγρίων κατάρχειν. Λέων γὰρ αὐτῷ διακονούμενος ἦν, ἐπιτελῶν μὲν καὶ τὰς ἐνδεχομένας ἄλλας διακονίας, καὶ δὴ καὶ τὸν ὑδροφόρον ὄνον ἐπὶ νομὰς διεξάγων τε καὶ εἰσάγων. Οὗπέρ ποτε παρ' ὁδιτῶν ἐμπόρων ὑποσυρέντος, καὶ ταῖς καμήλοις προσδεθέντος, ὕπνῳ κατεχομένου τοῦ θηρὸς, ἠγανάκτει τὸ πρὸς ἑσπέραν ὁ τῷ Ὁσίῳ καθυπηρετούμενος μονάζων, τὸν λέοντα μόνον ἰδὼν τῇ κέλλῃ παραβαλόντα· καὶ δόξας βρωθῆναι παρ' αὐτοῦ, τῷ Γέροντι τοῦτο ἀπήγγειλεν. Ὁ δὲ, τὴν ἐκείνου ὑπηρεσίαν ἔκρινεν αὐτὸν ὑπελθεῖν. Ἣν καὶ δεξάμενος, ἐφ' ὅσον παρὰ τῶν ἐμπόρων χρόνον ὁ ὄνος κατείχετο, αὐτὸς ἐπὶ τῶν ὤμων τὰς ὑδρίας ἔφερε, καὶ θὴρ ὤν, ἢ ποδῶν εἶχεν, ὑδροφορεῖν ἠναγκάζετο.

Ἀλλ' εἶχε μὲν αὖθις ἡ αὐτὴ ὁδὸς τοὺς προλεχθέντας ἐμπόρους καθυποστρέφοντας, τὸν λέοντα δὲ ὁ ποταμὸς ὑδροφορήσοντα. Ὃς ἰδὼν, καὶ γνωρίσας τὸν ὄνον ταῖς καμήλοις ἑπόμενον, ὁρμήματι αἰφνιδίῳ καταπλήξας τοὺς ἐμπόρους, καὶ πρὸς φυγὴν τρέψας, τοῦ κημοῦ δραξάμενος εἷλκε τὸν ὄνον, ὁ δὲ ὄνος ἑπομένας τὰς καμήλους, ἑτέραν τῇ ἑτέρᾳ προσδεδεμένας, ὡς ἐκείνοις ἔθος, ἕως ἤγαγε τὸν ὄνον καὶ τὰς καμήλους, εἰς τὸ κελλίον· καὶ τῷ οὐραίῳ πλήττων τὴν θύραν, ὡς κυνηγέσιον δῆθεν προσῆγε τῷ Γέροντι. Ὁ δὲ, μειδιάσας, πρὸς τὸν ὑπηρετοῦντα, Μάτην ἄρα ὁ λέων, φησὶ, παρ' ἡμῶν ὠνειδίζετο. Οὐκοῦν ἀπολυθεὶς τῆς δουλείας, τῶν συνήθων ἐχέσθω νομῶν καὶ διατριβῶν. Τότε κλίνας τὴν κεφαλὴν ὁ λέων, καὶ οἱονεὶ συνταξάμενος τῷ Γέροντι, ὑπέδυ τὸ ὄρος· καὶ τῆς ἑβδομάδος ἅπαξ ἐξιὼν, προσήρχετο τούτῳ, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπέκλινεν ὡς ἐν σχήματι προσκυνήσεως.

Digitized by Google

Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Γέροντος, ἦλθε μὲν τὴν συνήθη εὐχὴν ἀποδώσων. Ἐπεὶ δὲ μὴ εὗρε τὸν Ὅσιον, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ὑπηρετοῦντος μοναχοῦ ἔμαθε τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν τάφον ἀπηνέχθη, λεπτοῖς πρότερον καταθρηνήσας βρυχήμασιν, ὕστερον ἐπὶ μεγάλῳ βρυχηθμῷ ἀφῆκε τὴν πνοήν. Οὕτω δοξάζει ὁ Θεὸς τοὺς δοξάζοντας αὐτὸν, καὶ θῆρας αὐτοῖς ὑπείκειν παρασκευάζει, διατηροῦσι τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν ἄσπιλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς.

Στίχ. Ὁ κείμενος μὲν Παῦλος, ἡ δὲ κειμένη
Ἰουλιανὴ, σύγγονοι τετμημένοι.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἐν Πτολεμαΐδι· ἐτύγχανον δὲ ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, φύντες εὐγενῶς, καὶ τραφέντες καλῶς εὐσεβείᾳ μᾶλλον ἢ γάλακτι. Ὁ δὲ Παῦλος τὰς θεοπνεύστους Γραφὰς διῆλθεν ἐμμελῶς· καὶ τὸν αὐτῶν νοῦν ἐκμελετήσας, ἔτι νέος ὢν, προχειρότατα τοὺς ἀντιλέγοντας ἐπεστόμιζε, καὶ κήρυξ ἔνθεος τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας ὑπῆρχεν. Ἐπιδημήσαντα οὖν τῇ πόλει τὸν Βασιλέα, ἰδὼν ὁ Παῦλος αὐτὸν θαῤῥεῖν τῇ ἀδελφῇ παρεκελεύσατο, καὶ στῆναι προθύμως, ὡς μεγάλου μέλλοντος τὴν πόλιν καταλαβεῖν πειρασμοῦ· καὶ ἑαυτὸν δὲ τῷ τύπῳ καθώπλισε τοῦ Σταυροῦ.

Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔλαθε σφραγισάμενος, προσῆλθε τῷ Βασιλεῖ, καὶ τῶν εἰδώλων διήλεγξε τὴν ματαιότητα. Ὅθεν κρεμασθεὶς, ξέεται· ὃν ἰδοῦσα ἡ ἀδελφὴ, κατεβόα τοῦ τυράννου, ὡς ἀδίκως αἰκιζομένου τοῦ ἀδελφοῦ. Συλλαμβάνεται δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ κρεμασθεῖσα ξέεται, καὶ ἐν λέβητι, ἔνθα πίσσα καχλάζουσα, ἀμφότεροι βάλλονται. Καὶ ἔτι ἐμμένοντες τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει, ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πεπυρωμένης ἁπλοῦνται, καὶ τοῖς νώτοις ἄνωθεν τύπτονται. Ἔνθα Κοδράτος καὶ Ἀκάκιος οἱ δήμιοι, τῶν Ἁγίων φεισάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται. Μὴ διαλωβηθέντες δὲ οἱ Ἅγιοι, δεσμοῖς σιδηροῖς βάλλονται ἐν εἱρκτῇ· καὶ Ἀγγέλου ἐπιφανείᾳ λυθέντες, καὶ τροφῆς κορεσθέντες, τῷ Χριστῷ εὐχαρίστησαν. Καὶ αὖθις παρίστανται τῷ Βασιλεῖ, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ βουληθέντες, ἀναρτηθέντες τύπτονται.

Στρατονίκου δέ τινος ἑνὸς τῶν δημίων, τὴν Ἁγίαν Ἰουλιανὴν κατοικτείραντος, καὶ πρὸς τὸ εὐώνυμον κατακλιθέντος, καὶ τῷ Χριστῷ πιστεύσαντος (ὅτι δὴ αὐτῷ ἡ Ἁγία προτρέπετο μὴ φείδεσθαι, ἀλλὰ ποιεῖν τὸ τοῦ Βασιλέως πρόσταγμα)· μανεὶς ὁ Τύραννος, αὐτοῦ μὲν τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμε, τοὺς δὲ Ἁγίους ἐκέλευσεν ἰοβόλοις ἑρπετοῖς συναποκλεισθῆναι. Ἐξ ὧν διαμείναντες ἀβλαβεῖς, τὸν μὲν Ἅγιον Παῦλον τύπτεσθαι μολύβδοις τὰς σιαγόνας, προσδεθέντα πάλῳ σιδηρῷ, προστάσσει, καὶ ἑκατέρωθεν ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν ῥάβδοις σιδηραῖς πεπυρωμέναις τύπτεσθαι· τὴν δὲ Ἁγίαν Ἰουλιανὴν εἰς πορνεῖον ἀπενεχθῆναι, καὶ ὑπὸ ἀσώτων ἀνδρῶν διαφθαρῆναι· οὓς παραγενομένους, Ἄγγελος Κυρίου παραστὰς, τῷ κονιορτῷ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀπετύφλου. Ἀλλὰ τούτους μὲν ἡ Ἁγία εὐξαμένη, ὕδωρ αὐτοῖς ἐπιχέουσα, κατέστησεν ὑγιεῖς· αὐτὴ δὲ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Παύλου ἐμβάλλεται βόθρῳ πυρός.

Κελεύσαντος δὲ τοῦ Τυράννου ἐν αὐτῷ τῷ πυρὶ λιθοβοληθῆναι αὐτοὺς, ὤφθη ἄνωθεν νεφέλη πεπληρωμένη φλογὸς, ἥτις Αὐρηλιανῷ πυρὸς κατέχεε ὄμβρους. Ὁ δὲ φοβηθεὶς, ἀνήνεγκε τοῦ βόθρου τοὺς Ἁγίους, καὶ λαμπάσι τὰς ὄψεις αὐτῶν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα καταφλεχθῆναι προσέταξε, καὶ μετὰ τοῦτο, τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Κύπρου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἔλαφος ὥσπερ ἐκ βρόχου ῥυσθεὶς βίου,
Ἄνεισι Γρηγόριος, ἔνθα ζῶν ὕδωρ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, καὶ
» τύπον τῆς Παρθένου τὴν βάτον δείξας,
» εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δι' ἐγκρατείας ἀναβάντες πρὸς ὄρος, ἐνθέου πολιτείας καὶ σωφροσύνης, τὸν φωτοδότην Κύριον, νοητῶς ἐνοπτρισώμεθα.

Ἐν ἀκηράτοις ἀρετῶν παραδείσοις, χορεύσας Θεοφόρε, ἄνθη θαυμάτων, ἐδρέψω πᾶσιν ἄφθονον, τούτων χάριν δωρούμενος.

Τὴν κατ' εἰκόνα Θεοφόρε ἀξίων φυλάττων φοβερὸς, ἀνημέροις θηρσὶν ἐδείχθης, ᾄδων ἀπαύστως, τῷ Θεῷ εὐχαριστήρια.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺν καὶ κράτος κατ' ἐχθρῶν νοουμένων, νηστείᾳ καὶ ἀγῶσι Θεοκυῆτορ, ἡμᾶς αἰνοῦντας ἁγνὴ, καὶ ὑμνοῦντάς σε περίζωσον.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν βασιλέα Χριστὸν ὃν ὡμολόγησαν οἱ
» αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγον-
» τες μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖ-
» τε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντὸς Δέσποτα Κύριε, καὶ ἡμᾶς βασιλεῦσαι, παθῶν καὶ ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν, ὡς ἀγαθὸς διὰ νηστείας καὶ πόνων ἀξίωσον, ἵνα σε εὐλογῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπὸ βρέφους, Θεόφρον δεξάμενος, χαρίτων τῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπιλάμψεων θείων ὤφθης, καταγώγιον τερπνὸν, τοῦτον δοξάζων ἑκάστοτε.

Ἐν τῇ φλογὶ τῶν παθῶν, Πάτερ Γεράσιμε, μηδαμῶς σε φλεχθέντα, δρόσος ἡ τῶν χαρίτων τοῦ Χριστοῦ ἐξ οὐρανοῦ, ὅλον κατήρδευσε πόθῳ, τοῦτον ἀνυμνοῦντα, ἐκτενῶς Θεὸν τῶν ὅλων.

Θεοτοκίον.

Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ τῶν σῶν, ἄχραντε Δέσποινα παναγίων αἱμάτων, αὐτὸς ἀποκαθαίρει μολυσμῶν σαρκικῶν, διὰ νηστείας καὶ πόνων ἡμᾶς δυναμῶν, ταῖς σαῖς ἀπαύσταις ἱκεσίαις, Θεοτόκε Παρθένε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε ἄχραν-
» τε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις
» ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Digitized by Google

Ο πλοῦτος τῆς χάριτος, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς πάντας προστίθεται, τοὺς πόνοις ἐγκρατείας τοῦτον συλλέγοντας.

Τὴν ἄϋλον Ὅσιε, ὑλικῷ ἐν σώματι, ζωὴν καὶ πολιτείαν διήνυσας, δοξάζων τὸν δυναμοῦντά σε Κύριον.

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, τῆς ψυχῆς Γεράσιμε, πρὸς μόνα τὰ ἄφθαρτα ἔχων, κατηξιώθης ὧν ἐπόθησας.

Σὺν Ὁσίοις Ὅσιε, Χριστῷ παριστάμενος, αὐτὸν καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν θείαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Ὕπερθεν ἐκλάμπουσα, ἡ σὴ χάρις Δέσποινα, φωτίζει τοὺς σὲ ἀκαταπαύστως, Θεομῆτορ μεγαλύνοντας.

Τὸ Φωταγωγ. τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος, τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς παναοίδιμε πολλαῖς, ὁμιλήσας θλίψεσι, καὶ ἀνυπίστοις κολάσεσι, τὸν πολυμήχανον, ἐτροπώσω ὄφιν, καὶ τοῦτον ὑπέταξας, ποσὶν ὡραιοτάτοις σου ἔνδοξε, Χριστοῦ δεόμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόνων παναοίδιμε φωτί, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, σκότος ἐμείωσας, πονηρῶν δαιμόνων, καὶ πρὸς φέγγος ἄδυτον, μετέβης ἐν Θεῷ εὐφραινόμενος· ὃν νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόνων ἀξιάγαστε ναός, τῆς Τριάδος γέγονας, καὶ τὸν ναὸν τὸν πανάγιον, ἐν ᾧ τὸ σῶμά σου, εὐσεβῶς ἐτέθη, ποταμὸν ἀνέδειξας, ἀπείρων ἰαμάτων πανόλβιε· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἁγνή· χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθρῶν τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνῳδοῦσα ἔλεγε· ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδυ γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τοῦ Τριῳδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὁ καλλίνικος Μάρτυς ὑμνείσθω Κόνων.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσσῃ λαόν,
» ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ
» πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄ-
» σωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ὁ καλλίνικος νῦν, Μάρτυς ὑμνείσθω Κόνων, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος, ὡς στρατευσάμενος Χριστῷ, τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ, καὶ ἄφθαρτον στέφος ἀναδησάμενος.

Κεκρυμμένην ζωήν, καὶ τὴν ἀγήρω δόξαν, ἐπιποθήσας ἀντηλλάξατο, Κόνων ὁ ἔνδοξος Μάρτυς, τῆς ἐπικήρου χλιδῆς· ὃν ὕμνοις τιμήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἀφθαρσίας στολήν, περιβαλόμενος νῦν, ἐνεκεντρίσθης Κόνων ἔνδοξε, ἀγριελαίου ἐκ ῥίζης εἰς καλλιέλαιον, Χριστῷ τε τοὺς φύσαντας, ἐκαρποφόρησας.

Λελυμένος ἀρᾶς, τῆς τοῦ Προπάτορος φθορᾶς, τὴν πλάνης ζεύγλην ἀπεσείσατο, ὁ παναοίδιμος Μάρτυς, καὶ τὴν ὁμόζυγον, ἀγνείας συνόμιλον συναπειργάσατο. Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέω-
» σόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ
» δοξάζειν σου, τὴν ἑκούσιον νῦν σταύρωσιν.

Λατρεύειν ᾑρετίσω Θεῷ, τὸ φῶς ποθήσας· ἐβδελύξω δέ, τὴν ζοφερὰν Κόνων ἔνδοξε, τῶν εἰδώλων ἀθεότητα.

Ἱέρευσας προθύμως Χριστῷ, ψυχὴν καὶ σῶμα, καὶ εὐπρόσδεκτος, ὡς μόνος μόνῳ ὡμίλησας, τῷ Δεσπότῃ Παμμακάριστε.

Νομίμων τῶν πατρῴων σοφῶς, λαοὺς ἀπείρους ἠλευθέρωσας, τὸν ἀπωλείας φερώνυμον, θριαμβεύων Κόνων ἔνδοξε.

Ἱκέτευε παθῶν ψυχικῶν, σωματικῶν τε λύσιν Ἔνδοξε, παρασχεθῆναι· τοῖς ἐν πίστει, ἑορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε ἀπαύστως Ἁγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, κολληθεὶς Θεοφόρε, τοῦ Πνεύματος σεπτόν, ἀνεδείχθης δοχεῖον, καὶ τὰ πονηρότατα, καθυπέταξας πνεύματα· ἐναθλήσας δέ, ἐμεγαλύνθης ἀξίως· ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, πιστῶς ἑορτάζομεν.

Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἁγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς σὴν τῆς καθαρᾶς, καὶ ἀμώμου Παρθένου, διῆλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία, σταυρῷ ὡς ἑώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον, Παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν Θεοτόκε, Πιστῶν τὸ κραταίωμα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἐκ τοῦ τάφου σου
» ἔγερσιν, καὶ ἐδόξασά σου τὴν ἀήττη-
» τον δύναμιν.

Καθεῖλες Μακάριε, τὸ τῶν λαῶν ἀπατήλιον, καὶ ὑπέφηνας, τοῦ Ἰησοῦ τὴν Θεότητα.

Ὁ λίθινος φρίξας σου, ψευδὴς Θεὸς τὸ ἐμβρίμημα, τὸν Ἰησοῦν μόνον, καθωμολόγησεν εἶναι Θεόν.

Συνῆκαν οἱ ἄφρονες, τὴν ὑπὲρ φύσιν δεξάμενοι, ἐκ λιθίνου χείλους, ἀληθεστάτην μετάθεσιν.

Μυστήριον ἄρρητον, τὸ διὰ σοῦ κηρυττόμενον· ἐπιστρέφεις γὰρ Μάρτυς, πεπλανημένους πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως δοξάζομεν, σὲ Θεοτόκον Ἀνύμφευτε, καὶ τῷ σῷ λιμένι, οἱ Πιστοὶ καταφεύγομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡ-
» μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Ἀχράντου σε δοχεῖον ἡ χάρις, καὶ ἀκηράτου φωτὸς ἀπειργάσατο, Μαρτύρων κλέος καὶ καύχημα.

Ῥημάτων ἐπλουτίσθης ἀρρήτων, τὴν θείαν γνῶσιν, καὶ ταύτην ἐμύησας, λαοὺς ἀπείρους Ὑπέρτιμε.

Τὴν χάριν σου ὁρῶντες οἱ ἄνομοι, τῶν θαυμάτων, ἐβόων· Ὁ Κόνωνος, Θεὸς τὴν πλάνην ἐνίκησε.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος
» ἐγένετο, ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν φι-
» λάνθρωπον· καὶ ἔσωσέ με, ἡ δεξιά σου Κύριε.

Ὑπῆρξε τοῖς πιστεύσασιν, ἡ χάρις τοῦ πλούτου ἐπαύξησις· τοῖς δὲ ἀπειθήσασιν, ἡ ἔνστασις ὄλεθρος, ταῖς ἱκεσίαις, σοῦ Κόνων παμμακάριστε.

Σαφῶς σοι ὑποτέτακται, δαιμόνων τὰ στίφη μακάριε, σαυτὸν ὑποτάξαντι, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, αὐτεξουσίως, ὦ Μάρτυς Κόνων ἔνδοξε.

Ὑπὸ σοῦ ἐπαιδεύετο, τὰ πλήθη αἰτεῖσθαι τὸν ἔλεον, καὶ τρόπον βδελύττεσθαι, ἐνθέως φιλάργυρον, Παμμάκαρ ἔργῳ, καὶ λόγῳ διδασκόμενα.

Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία ἔνδοξε, Ὀρθοδόξων καύχημα.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

Στίχοι.

Ἤκεις πρὸς αὐτὸν τὸν Θεόν, Θεὸς θέσει,
Εἰς γῆν ἀφεὶς σου τὴν κόνιν, Κόνων Πάτερ.
Πέμπτῃ καρτεράφρων ψυχήν, ὁ Κόνων ἀφέηκεν.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐκ Κώμης λεγομένης Βυδάνης, Νέστορος καὶ Νάδας υἱός· οἱ γυναῖκα τούτῳ συνῆψαν, ὁ δὲ τῇ παρθενίᾳ μᾶλλον σχολάζειν σὺν αὐτῇ ᾑρετίσατο. Λέγεται δὲ τὸν Ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ ἐκδιδάξαι αὐτὸν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ εἰς τὸ τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος ὄνομα βαπτίσαι, καὶ τῶν ἀχράντων Μυστηρίων μεταδοῦναι, καὶ τῶν παραδόξων θαυμάτων ἐνέργειαν χορη-

Digitized by Google

γῆσαι. Ὅθεν τήν τε γυναῖκα Ἄνναν (τῦτο γὰρ ἦν αὐτῇ ὄνομα) συμφρονεῖν αὐτῷ καὶ συμπαρθενεύειν ἔπεισε, βαπτίσας πρότερον καὶ τοὺς γεννήτορας, καὶ μεταςήσας πρὸς τὴν εἰς Χριςὸν πίστιν· εἶτα καὶ τὸν πατέρα Νέστορα ὑπὲρ Χριστῦ ἔπεισε μαρτυρῆσαι· καὶ τὺς Εἰδωλολάτρας, θυσίαν προσάγειν μέλλοντας σκοτεινῷ τινι καὶ ταρταρείῳ Δαίμονι, ἔν τινι ἄντρῳ παραδοὺς, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἐπιγνῶναι αὐτὺς ἐποίησεν, αὐτῦ τῦ δαίμονος μὴ εἶναι Θεὸν συνομολογήσαντος, καὶ τὺς ἀπείρους ὄχλους τὸ, Εἷς Θεὸς, ὁ Κόνωνος, ἐπειπεῖν. Αἱ δὲ τοιαῦται φωναὶ, παρὰ τοῖς Ἰσαύροις εἰσέτι καὶ νῦν, ἐν τῇ τῦ Μάρτυρος μνήμῃ, μεγαλοφώνως κηρύττονται. Τοσαύτην δὲ κατὰ δαιμόνων χάριν καὶ ἐξουσίαν ἔλαβεν, ὡς τὺς μὲν αὐτῶν ἐπὶ γεωργίαν τρέψαι, καὶ τῶν φυομένων καρπῶν καταστῆσαι φύλακας· τὺς δὲ ἐν κεραμίοις ἐγκλεῖσαι, καὶ σφραγίδας ἐπιβαλεῖν, καὶ κατὰ γῆν πρὸς τοὺς θεμελίους τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγκαταχῶσαι.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτῦ γέγονεν οὕτω. Τῦ Ἡγεμόνος Μάγνυ μετὰ τῶν βασιλικῶν προςαγμάτων τὸν τόπον καταλαβόντος, καὶ τῦ Ἁγίυ κατασχεθέντος, καὶ προσαχθέντος αὐτῷ, ἐπεὶ τὸν Χριςὸν Θεὸν ἀληθινὸν ἀνεκήρυξε, τύπτεται σφοδρῶς. Τῦ δὲ πλήθυς συνδραμόντος ἐφ' ᾧ τὸν Ἅγιον ἐξελέσθαι, διαχειρίσασθαι δὲ καὶ τὸν Ἡγεμόνα, ὁ μὲν αἰσθόμενος, ἔφυγε· τὸ δὲ πλῆθος, λύσαντες τὸν Ἅγιον, καὶ τῶν αἱμάτων ἀποσμήξαντες, ἐν τῷ ἰδίῳ κατέστησαν οἴκῳ. Ἔνθα ἐπὶ δυσὶ χρόνοις βιώσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Φασὶ δὲ, ὅτι μετὰ τὴν αὐτῦ ἐκδημίαν, τῦ οἴκου εἰς ἐκκλησίαν μετασκευαζομένου, εὑρεθῆναι τὰ κεράμια, ἔνθα τὰ πονηρὰ συνέκλεισε πνεύματα. Ὧν ἑνὸς διανοιχθέντος, λογισαμένων χρυσὸν περιέχειν διὰ τὸ βάρος, ἐξελθεῖν τὰ δαιμόνια ἐν εἴδει πυρὸς, ὥς τε πάντας μὲν εἰς τὴν γῆν καταπεσεῖν, καταστραφῆναι δὲ τὸ ἀνοικοδομούμενον, καὶ ὅλως μετὰ δύσιν ἡλίου μὴ τολμᾷν τινα τῷ τόπῳ παραβαλεῖν. Ἀλλὰ ταύτης ὓκ εἰς μακρὰν τῆς ἐπιθέσεως ἀπηλλάγησαν, προσευχαῖς καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις σχολάσαντες, τοῦ Ἁγίου δεηθέντος ὑπὲρ αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κόνωνος τοῦ κηπουροῦ.

Στίχ. Ἥλων τύπους φέροντι Κυρίῳ Κόνων,
Ἥλων τύπυς πρόσεισιν εἰς πόδας φέρων.

Οὗτος ἦν κατὰ τὺς χρόνους Δεκίου τῦ βασιλέως, ἐκ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας. Ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς πόλιν Μάνδρων τῆς Παμφυλίας· καὶ ἦν ἐν τόπῳ λεγομένῳ Κάρμηλα, κῆπον τινὰ καλλιεργῶν, καὶ οὕτω τὴν τροφὴν ποριζόμενος. Ἦν δὲ τὸν τρόπον τοσῦτον ἀκέραιος καὶ ἁπλῦς, ὡς ἐπιστάντας τὺς συλλαβεῖν ζητοῦντας αὐτὸν, καὶ ἐν παιδιᾷ ἀσπαζομένυς, τύτυς ἐκ ψυχῆς ἀντασπάζεσθαι· καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν παρῆσαν, εἰπόντων, ὅτι ὁ Ἡγεμὼν αὐτὸν Πούπλιος καλεῖ, ἀπεκρίνατο· Ποίαν γὰρ ἐκεῖνος ἐμῦ χρείαν ἔχει, μάλιστά γε ὄντος χριστιανοῦ; Καλείτω τοὺς ὁμόφρονας αὐτοῦ, καὶ τῆς πίστεως κοινωνούς. Δεσμευθεὶς δὲ καὶ ἀχθεὶς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, καὶ παρ' αὐτοῦ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις προτραπεὶς, βαθὺ στενάξας, καὶ τὸν Τύραννον καθυβρίσας, καὶ ἐμμένειν τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ ἑαυτὸν βεβαιωσάμενος, καὶ ὡς οὐδ' ἂν εἴτι καὶ γένοιτο αὐτῆς τοῦ σαλευθῆναι ἀσφαλισάμενος, ἥλοις σιδηροῖς τοὺς πόδας καθηλωθεὶς, τρέχειν ἔμπροσθεν τῦ ἅρματος ἀναγκάζεται. Ὅθεν λειποψυχήσας, καὶ ἐπὶ γόνυ κλιθεὶς, προσευξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Μοναχοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος, ἐν πᾶσι φιλόπονος γενόμενος, ὁμοῦ τε τῇ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν ἐπέδωκεν ἑαυτὸν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ἀσκήσεως προῆλθε καὶ ἀρετῆς. Τεκμήριον δὲ ἀμφοτέρων, οἵ τε συγγραφέντες παρ' αὐτῦ λόγοι, παντοίας παιδεύσεως καὶ ὠφελείας ὄντες μεστοὶ, καὶ ἡ τῶν θαυμάτων ἐνέργεια, παρὰ τῦ Σωτῆρος Χριστῦ αὐτῷ δοθεῖσα· ὧν ἓν ἀναγκαῖον πάντως εἰπεῖν. Σχολάζοντος γὰρ τῦ Ὁσίου ποτὲ ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ ἑαυτῷ προσέχοντος, προσῆλθεν ὕαινα, τυφλὸν τὸν ἑαυτῆς σκύμνον ἔχουσα, καὶ διὰ ταπεινοῦ τοῦ σχήματος τῦ Ἁγίου ἐδέετο κατοικτειρῆσαι αὐτὴν, καὶ τὴν πήρωσιν τῦ ἐκγόνου ἰάσασθαι. Ὁ δὲ, προσπτύσας τοῖς λωβηθεῖσιν ὀφθαλμοῖς, καὶ εὐξάμενος, κατέστησεν αὐτοὺς ὑγιεῖς.

Μεθ' ἡμέρας δὲ, τῆς ὑαίνης κώδιον αὐτῷ μεγάλυ προσαγαγούσης κριῦ, τῆς ἰατρείας ἀντιμισθίαν, ὓ πρότερον αὐτὸ ὁ Ὅσιος λαβεῖν κατεδέξατο, ἢ τὸ θηρίον ὑποσχέσθαι μηκέτι προβάτοις πενήτων ἐπιπηδᾶν. Εἰ δὲ περὶ τὴν ἄλογον φύσιν οὕτως ἦν συμπαθὴς, τίς ἂν ἦν πρὸς ἀνθρώπους, οὓς ἡ τῆς φύσεως κοινωνία κατοικτειρίζεσθαι παρὰ τῶν ὁμογενῶν ἀπαιτεῖ;

Τοσαύτη δὲ ἦν ἡ τῦ ἀνδρὸς καθαρότης, ὡς τὸν Πρεσβύτερον τῆς Μονῆς διομνύμενον λέγειν, ὡς ὐδέποτε τῶν θείων Μυςηρίων τῷ μοναχῷ ἐπέδωκε Μάρκῳ· ἀλλ' ἐν τῷ προσιέναι αὐτὸν, Ἄγγελος αὐτῷ μετεδίδου, οὗ ἐκ τοῦ ἀγκῶνος τὴν χεῖρα μόνην ἔβλεπε τὴν λαβίδα κατέχουσαν, δι' ἧς ὁ Ὅσιος τῶν ἁγιασμάτων μετεῖχεν. Ἀπετάξατο δὲ καὶ τῶν κοσμικῶν φροντίδων καὶ θορύβων ἁπάντων, τεσσαράκοντα χρόνων ὑπάρχων· καὶ διαγαγὼν ἐν τῇ ἀσκήσει ἔτη ἑξήκοντα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν βραχὺς, ψιλὸς τὸν πώγωνα, καὶ τὴν κεφαλὴν ἔνδοθεν ἔχων ἐπιλάμπουσαν τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐλογίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Τὸν Εὐλόγιον εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις.
Κτίσου χάριν σῦ τὴν κάραν τετμημένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐλαμπίου.

Στίχ. Τράχηλον Εὐλάμπιος ἐκτμηθεὶς ξίφει,
Τραχηλιῶσαν δυσσέβειαν αἰσχύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀρχέλαος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑκατὸν τεσσαράκοντα δύο Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θεὶς πρῶτος Ἀρχέλαος αὐχένα ξίφει,
Ἄρχει τομῆς σοι, λαὲ θεῖε Κυρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ἐν καμίνῳ πυρὸς, τῦς ὑμνολόγους σώ-
» σας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικῶς Ἀθλητὰ, ἠγωνισμένος ἀνεβόας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νενικηκὼς τὸν ἐχθρὸν, σὺ ἀνεδείχθης Ἀθλοφόρος, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν.

Ἐπὶ τῆς γῆς νικητὴς, ἐν οὐρανοῖς δὲ στεφανίτης, ἀνηγορεύθης τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀήττητε.

Digitized by Google

Ἱερουργήσας Θεῷ, τὴν τῶν ἐν πλάνῃ σωτηρίαν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων βοᾷς.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς ἣν Θεοτόκον ἀπειργάσω, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα
» Υἱὸν καὶ Θεὸν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
» χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρὸς,
» Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Σεσυλημένον ὁρῶντες, τὸν τοῦ σκότους κοσμοκράτορα, τὴν δεισιδαίμονα πλάνην, τῇ Ἁγίου ταῖς ἐντεύξεσιν, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοπρεπῶς σοι Παμμάκαρ, τῶν κακούργων τὰ συστήματα, δι' ὀλεθρίων πνευμάτων, τιμωρούμενα ἐκραύγαζον· Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς μητρικαῖς ἀγκάλαις, ἀσινὲς τὸ βρέφος ἔσωσας, τῇ ἐνεργεῖ σου προστάξει, ἐν ταῖς μύλαις τοῦ ἀγρίου θηρὸς, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν βοῶν ἀπαύστως.

Κατελαμπρύνθης ἀφθόνως, Ἀθλητὰ τῷ τρισηλίῳ φωτί· τὴν τρισυπόστατον φύσιν, ἀναμέλπων γὰρ ἐκραύγαζες· Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης ὑπερένδοξε, Θεογεννῆτορ Μαρία· ἐν γαστρί σου γὰρ ἐσκήνωσεν, ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, μητέρα Θεοῦ,
» τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως
» κυήσασαν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύ-
» νομεν.

Ὅλος τοῦ ἀΰλου πόθου γενόμενος, τοῦ Χριστοῦ ἐπεπόθησας, πιεῖν τὸ ποτήριον· διὸ πάντες σε Μάκαρ μακαρίζομεν.

Νόμῳ θείῳ θεαρέστως ἑπόμενος, οὐ θωπείας Μακάριε, τοῦ Χριστοῦ τὸ ποτήριον, ὁλοψύχως ὤφθης ἀρυσάμενος.

Ὤφθης τῶν Μαρτύρων Ἔνδοξε καλλονὴ, τοῖς Χριστοῦ καλλυνόμενος, σεπτοτάτοις στίγμασι· διὸ τοῦτό σε ἅπαντες γεραίρομεν.

Νῦν ἐν οὐρανίῳ λήξει γενόμενος, τῶν τοῦ βίου με λύτρωσαι, δεινῶν περιστάσεων, Ἀθλητὰ Κυρίου Κόνων ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ χαῖρε ὄρος τὸ ἅγιον· χαῖρε τὸ κεφάλαιον, τῆς σεπτῆς παρθενίας· Χαῖρε Δέσποινα.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Αἱ μετάνοιαι, ὡς σύνηθες, ἡ α΄. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ϛʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα δύο Μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσώη, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἀναφανέντες, καλλίνικοι Μάρτυρες, ἀστέρες ἄδυτοι, ἐν τῷ σεπτῷ στερεώματι, τῆς Ἐκκλησίας, ἄθλων λαμπρότησιν ἐφωτίσατε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, καὶ διελύσατε, πλάνης τὸ σκότος πανεύφημοι, καὶ νῦν πρὸς φέγγος, τὸ αἰωνίζον μετεβιβάσθητε· ὅθεν ἐν πίστει τὴν φωσφόρον τε, καὶ ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν, ἐκτελοῦμεν προστάτας, ἀγαθοὺς ὑμῶν πλουτήσαντες.

Ἀπαγωγῇ Χριστομάρτυρες βιαίᾳ, δέσμιοι γεγόνατε καὶ ἀπετέθητε, ἐν φυλακῇ ἐπὶ μήκιστον, ἅπαντες χρόνον, θεῖοι τῆς πίστεως ὄντως φύλακες· ἐντεῦθεν μαινόμενος, θὴρ ὁ δυσσώνυμος, ξίφει ὑμᾶς ἐθανάτωσε, μὴ βουληθέντας, εἶξαι τοῖς τούτου δεινοῖς προστάγμασι· καὶ νῦν τὰ ἄνω ἐκληρώσασθε, χαρμονικῶς τεσσαράκοντα, πρὸς δυσὶ πεφυκότες, παναοίδιμοι βασίλεια.

Σὺν Κωνσταντίνῳ Βασσώῃ καὶ Καλλίστῳ, Θεόφιλον ἅπαντες καὶ τὸν Θεόδωρον, καὶ τὸν λοιπὸν θεῖον ὅμιλον, τῶν Ἀθλοφόρων, μεγαλοφώνως ἀνευφημήσωμεν· θανεῖν γὰρ προείλοντο ὑπὲρ τῆς πάντων ζωῆς, σφαγιασθέντες γηθόμενοι· καὶ νῦν ἐν πόλει, Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐπαναπαύονται, καὶ ἐξαιτοῦνται τοῦ εὑρεῖν ἡμᾶς, ἁμαρτημάτων τὴν ἄφεσιν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης καὶ τελείαν ἀπολύτρωσιν.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτι εἰς βάθη πολλῶν παραπτωμάτων, ἀθλίως κατήντησα ἐξ ἀμελείας μου, καὶ ῥαθυμίας ὁ δείλαιος, καὶ ἀπορίᾳ, καὶ ἀπογνώσει νυνὶ συνέχομαι· γενοῦ μοι βοήθεια καὶ ἱλαστήριον, καὶ σωτηρία Πανάχραντε, παραμυθίαν, εὐμενεστάτην παρεχομένη μοι, σὲ ἱκετεύω, καὶ σοῦ δέομαι, καὶ προσπίπτω καὶ πίστει κραυγάζω σοι· Μὴ δειχθείην εἰς τέλος, τῷ ἀλάστορι ἐπίχαρμα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὰ ἑξῆς Ἰδιόμελα.

Δόξα, Ἦχος β'. Μεθοδίου.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μυστικῶς, νέαν στολὴν ἐνδυσαμένη, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὰ αἵματα τῶν νέων Ἀθλοφόρων· τούτους γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ ἐκθρεψαμένη, θυσίαν ἄμωμον δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε. Διὸ νικητὰς ὁ τούτους τῶν παρανόμων ἀναδείξας, καὶ στεφανώσας καὶ δοξάσας, καὶ ἡμῖν κατάπεμψον, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα,

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Συκεώτου.

Φάλαγγας θεοστεφῆ ἀρτιφανῶν Μαρτύρων, σφάγιον ἄμωμον, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντων προθύμως, τὸν ἁγιόλεκτον συνασπισμὸν τῶν τεσσαράκοντα δύο, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμήσωμεν· καὶ τὴν πανίερον μνήμην πνευματικῶς τελέσαντες, βοήσωμεν πρὸς αὐτούς· Θραύσατε θράσος Ἀγαρηνῶν τῶν ἀθέων, καὶ ῥύσασθε λαὸν εὐσεβόφρονα, εὐχαῖς ἡμῶν, πάσης περιστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγάλων χαρισμάτων Ἁγνὴ, Παρθένε Μήτηρ μόνη Θεοῦ, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκὶ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἄθλους ἐπαινῶ καλλινίκων Μαρτύρων. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀ-
» βύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, κα-
» θορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐ-
» βόα ᾄσωμεν.

Ἀναφανέντες τῷ ὕψει τῆς τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίας Ἔνδοξοι, ὡς ἀστέρες φαεινοὶ, τῶν Πιστῶν φωτίζετε ψυχὰς, τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν ἀποδιώκοντες.

Θαρσαλεότητι γνώμης τῷ δυσμενεῖ, συμπλακέντες Μάρτυρες, κατεβάλετε αὐτὸν· καὶ θανόντες εὕρατε ζωὴν, ἀτελεύτητον ὁμοῦ μακαριώτατοι.

Λελαμπρυσμένοι τῷ κάλλει τῆς φωταυγοῦς, καὶ στεῤῥᾶς ἀθλήσεως, προσηνέχθητε Χριστῷ, τῷ τυθέντι Μάρτυρες σαρκὶ, καὶ χοροῖς μαρτυρικοῖς συνηριθμήθητε.

Οἱ τεσσαράκοντα δύο πανευκλεεῖς, τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, μυριόλεκτον πληθὺν, ἀνομούντων τρέψαντες πολλῶν, ἀγαθῶν ἐν οὐρανοῖς κατηξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία Παρθένε τῶν Ἀθλητῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα ἡ κυήσασα Χριστὸν, τὸν ὡραῖον κάλλεσιν αὐτὸν, καλλιῶσαι τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἱκέτευε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ, ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου

Digitized by Google

» ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Σταδίου μέσον παραστὰς, τὸν σωτήριον Λόγον, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα, ἐλευθέρᾳ τῇ φωνῇ, ἐκήρυξας ἀνδρικῶς, καρτερόφρον, μέγιστε Θεόδωρε.

Ἐμφρόνως πίστει ἐναθλῶν, ἀπηρνήσω τὸ σῶμα, καὶ τομῇ τῇ τοῦ ξίφους, ὑποκλίνας σεαυτὸν, ἐτύθης ὥσπερ ἀμνὸς, Κωνσταντῖνε, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Πιστόν σε φίλον τοῦ Θεοῦ, ὁ καιρὸς τῶν ἀγώνων, ἐφανέρωσε πᾶσι, τῆς πρὸς σάρκα βλαβερᾶς φιλίας τὸν λογισμὸν, ἀποσπῶντα, κράτιστε Θεόφιλε. Θεοτοκίον.

Ἁγίων δῆμος ἐναθλῶν, τεσσαράκοντα δύο, σὲ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, Μητέρα παναληθῆ, ἐκήρυττεν ἐμφανῶς, δυναμοῦσαν, τούτους μεσιτείαις σου.

Κάθισμα, Ἦχος δʹ. Ὁ ὑψωθεὶς.

Συμπεφραγμένοι ἀνδρικῶς πρὸς ἀνόμους, συντεταγμένοι λογικῶς πρὸς ἀθέους, τὴν πανοπλίαν ἤρασθε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· πίστιν μὲν ὡς μάχαιραν, ἐπὶ χεῖρα λαβόντες, ἀσπίδα τὴν ἐλπίδα δὲ, τεθεικότες ἐπ' ὤμων, καὶ τῆς ἀγάπης θώρακα σαφῶς, ἐνδεδυμένοι, ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε.

Ἕτερον, Ἦχος πλ. δʹ. Τὴν Σοφίαν.

Ἀπαχθέντες δεσμῶται ὑπὸ ἐχθροῦ, καὶ φρουρᾷ συγκλεισθέντες χρόνοις πολλοῖς, τῇ πίστει φρουρούμενοι, ἀσινεῖς διεμείνατε· καὶ τῷ ξίφει λυθέντες, τοῦ σώματος Ἅγιοι, τῷ ἐνθέῳ πόθῳ, σαφῶς συνεδέθητε· ὅθεν ὡς φωστῆρες, διελάμψατε κόσμῳ, τοὺς πάντας φωτίζοντες, τῇ τοῦ Πνεύματι χάριτι, Ἀθλοφόροι μακάριοι· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν πάντα κατέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Πλάστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε· Ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, δώρησαί μοι τότε τὴν σὴν, προστασίαν Δέσποινα πανάχραντε· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Ἰσχύϊ Μάρτυρες, τοῦ θείου Πνεύματος, κατεβάλετε πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, δύναμιν ἀνίσχυρον, θανατωθέντες καὶ ζωὴν, κληρωσάμενοι αἰώνιον.

Νευρώσας κάλλιστα, ψυχὴν ὁ Κάλλιστος, ταῖς ἐνθέοις μελέταις νεανικῶς, χαίρων προσεχώρησε, πρὸς τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομὴν, τὰ οὐράνια κληρούμενος.

Ὡραίως ἔστησας, ἐν πέτρᾳ γνώσεως, τοῦ νοός σου Βασσώη τὰς νοητὰς, βάσεις καὶ ἐσκέλισας, καταδιώξας ἀνδρικῶς, τοὺς ἐχθροὺς σου παμμακάριστε.

Κενοῦντες αἵματα, λαμπρῶς τὰ πνεύματα, παρεδώκατε ἅμα τῷ δι' ἡμᾶς, πλούτῳ ἀγαθότητος, αἷμα τὸ ἴδιον Σταυρῷ, Παναοίδιμοι κενώσαντι.

Θεοτοκίον.

Ἁγνὴν Μητέρα σε, οἱ θεῖοι Μάρτυρες, ἐπιστάμενοι Κόρη, καὶ τὴν ἐν σοὶ, δόξαν κλειζόμενοι, τὰς ἀθανάτους δωρεὰς, ἐν ὑψίστοις ἐκληρώσαντο.

Ὠδὴ εʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθρι-
» ζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Λαμπάδες ὤφθητε μυστικαὶ, φέγγει εὐσεβείας τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶν σελαγίζουσαι, καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος λύουσαι, Κυρίου Ἀθλοφόροι μακαριώτατοι.

Λεόντων χάσματα νοητῶν, Μάρτυρες Κυρίου ἀβλαβῶς, παραδραμόντες γεγόνατε, βρῶμα τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων ἥδιστον, τρυφῆς ἀδιαρρεύστου καταξιούμενοι.

Ἱκετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, Μάρτυρες προσάξατε Θεῷ, οἱ δύο καὶ τεσσαράκοντα, ὅπως λυ-

Digitized by Google

τρωθῶμεν πάσης κολάσεως, καὶ τῶν ἐπερχομένων ἀπείρων θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Νοός μου ἴθυνον δυσωπῶ, Ἄχραντε κινήσεις πρὸς Θεὸν, ὁδὸν ζωῆς χρηματίζοντα, καὶ τῶν Ἀθλοφόρων ἐξομαλίσαντα, τὰς τρίβους τὰς φερούσας πρὸς τὰ οὐράνια.

Ὠδὴ ϛʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀ-
» νάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Ἱστίῳ πτερούμενοι, τοῦ Σταυροῦ οἱ Ἀθληταί, παρανομίας θάλασσαν, ὑπέπλευσαν ἀβρόχως καὶ γαληνῶς, λιμένας κατέλαβον, εὐσεβῶν κυβερνῆται χρηματίζοντες.

Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, Κωνσταντῖνον εὐσεβῶς, καὶ τὸν κλεινὸν Θεόδωρον, Κάλλιςόν τε Βασσώην καὶ σὺν αὐτοῖς, τὸν μέγαν Θεόφιλον, καὶ τοὺς τούτων συνάθλους εὐφημήσωμεν.

Ὡς ἄνθη ἡδύπνοα, ἐν λειμῶνι μυστικῶς, τῶν Ἀθλητῶν ἀνθήσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν ἅπασαν νοητῆς, ὀσμῆς ἐπληρώσατε, τὸ δυσῶδες τῆς πλάνης ἀπελάσαντες.

Θεοτοκίον.

Νομίμων σε ἄνευθεν, τῶν τῆς φύσεως Χριστὲ, ὑπερφυῶς ἐκύησεν, ἡ Θεοτόκος Κόρη ὡς ἀληθῶς, νομίμως τοὺς Μάρτυρας, ἐναθλήσαντας πίστει στεφανώσαντα.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ παρὸν Κοντάκιον, καὶ τὸν Οἶκον· εἰδ᾽ οὔ, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Κοντάκιον, Ἦχος βʹ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς νεοφανεῖς, ὁπλίτας τῆς πίστεως, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἐναθλήσαντας, ἐγκωμίων στέμμασιν, ἐπαξίως πάντες στεφανώσωμεν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας Χριστῷ, ὡς πύργους καὶ φύλακας τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἀμήχανον κάλλος, καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν, ἣν Ἀγγέλων χοροὶ ἐπιθυμοῦσι θεάσασθαι, ἐν παῤῥησίᾳ ὑμεῖς ὁρῶντες, μετὰ πάντων Ἁγίων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος, οἱ τοῦ Χριστοῦ τεσσαράκοντα καὶ δύο Ἀθληταί, ταῖς ἁγίαις ὑμῶν πρεσβείαις, τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας φωτίσατε, ἁμαρτιῶν τὸ σκότος διώκοντες, καὶ υἱοὺς φωτὸς ἐργαζόμενοι. Ὡς πύργοι καὶ φύλακες τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ϛʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ ἀθλησάντων, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσώη, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχοι.

Ἑπταπλαρίθμως συντεθειμένον φέρει;
Τὸν ἐξάριθμον ἡ τετμημένη φάλαγξ.
Τεσσαράκοντα κάρηνα δυοῖν ἅμα ἕκτῃ ἐτμήθη.

Οὗτοι τῆς πόλεως Ἀμωρίου πρῶτοι ὑπῆρχον· ἐπὶ δὲ Θεοφίλου ἁλούσης ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, αἰχμάλωτοι ἀπάγονται, στρατηγοὶ καὶ ταξιάρχαι ὄντες, καὶ τῦ πρώτυ παρὰ Ῥωμαίοις μετέχοντες γένους. Οὔτε δειλίᾳ δὲ, οὔτε φιλοψυχίᾳ, οὔτε μαλακίᾳ, οὔτε πολυχρονίῳ ταλαιπωρίᾳ τὴν πρὸς Χριστὸν προὔδωκαν πίστιν· οὐ γὰρ τῇ τοῦ σώματος κακώσει, καὶ οἱονεὶ ταριχείᾳ καὶ ψυχὰς ἐλελώβηντο, ἀλλ᾽ ἀνδρείῳ φρονήματι καὶ ψυχῆς γενναιότητι παραταξάμενοι πάντες, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀπομόσασθαι μὴ καταδεξάμενοι, χαίροντες τὰς κεφαλὰς ἐπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρκαδίου.

Στίχ. Ὀσφὺν νοητὴν ἀρεταῖς ἐζωσμένος,
Εὔζωνος, Ἀρκάδιε, πρὸς πόλον τρέχεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἡσυχίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Δοὺς Ἡσύχιε, σαυτὸν ἡσύχῳ βίῳ,
Τέλους φθάσαντος, ἡσυχάζεις ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Μάξιμος λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ὅλῳ βλέπων νῷ Μάξιμος πρὸς τὰ στέφη,
Πρὸς τὰς βολὰς ὑπῆρχε τῶν λίθων λίθος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Εὐφρόσυνος, ὕδωρ καχλάζον ποτισθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ζέον πεπωκὼς φιάλῃ κοίλῃ πόμα.
Ὁ Μάρτυς Εὐφρόσυνος εὐφράνθη μάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὑρέσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῆς μακαρίας Ἑλένης.

Στίχ. Δίδωσιν ἡμῖν Ἑλένη ταύτην χάριν,
Βλέπειν τὸ σῶσαν ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ξύλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὑρέσεως τῶν τιμίων ἥλων.

Στίχ. Φανέντες ἧλοι, Βασιλεῖ, τοῦ μὲν κράτους
Ἄγαλμα κεῖνται, τοῦ χαλινοῦ δὲ κράτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἰουλιανὸς καὶ Εὔβουλος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Δεῦρο ξίφει θάνωμεν, Εὐβούλῳ λέγει,
Ἰουλιανὸς, εἰσφέρων εὐβουλίαν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Digitized by Google

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, » Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ- » δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν » τύραννον ἔπεισε βοᾷν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, » ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ χρόνιον εἱρκτὴν οἱ τεσσαράκοντα, καὶ δύο Χριστοῦ Μάρτυρες, τῆς τοῦ σώματος φυλακῆς λυθέντες ὡς αὐτοῦ, φυλάξαντες νόμυς ἀληθεῖς, φύλακες ὤφθησαν ἡμῶν, οἰκῦντες τοὺς οὐρανούς.

Αἰχμαλώτους θείους Παῖδας ἐμιμήσασθε, τρεῖς τοὺς ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, ὡς αἰχμάλωτοι ἀπαχθέντες, χώραν εἰς μακράν, καλλίνικοι Μάρτυρες, ἐν ᾗ, τὸν πολυτάραχον ἐχθρὸν ἠχμαλωτεύσατε.

Ῥείθροις αἵματος ὑμῶν τῆς ματαιότητος, χειμάῤῥυς ἐξηράνατε· ποταμίοις δὲ ἐμβληθέντες ῥεύμασι Σοφοί, πρὸς ὕδωρ μετέβητε ζωῆς, ἐποχετεύοντες ἡμῖν ἀθανασίας κρουνούς.

Θεοτοκίον.

Τόμος Ἄχραντε καινότατος ὑπάρχυσα, τὸν Λόγον ἐγγραφόμενον, ἐν σοὶ ἔσχηκας, τὸν ἐν βίβλῳ ζώντων τοὺς αὐτοῦ, ἐγγράψαντα θείους Ἀθλητάς, τὰ γεγραμμένα ἐμμελῶς ἀποπληρώσαντα.

Ὠδὴ ηʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόμον ἐπήγασας, » καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· » ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βϋλεσθαι. » Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπελθόντες Μαρτύρων τὸ θεῖον στάδιον, σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας προσεπεδείξασθε, τρέποντες ἐχθρόν, ταῖς ἀτρέπτοις ἐνστάσεσιν· ὅθεν εὐφημοῦμεν, ὑμᾶς Χριστοῦ ὁπλῖται.

Ῥωμαλέως ἀντέστης τοῖς ματαιόφροσιν, Ἀθλητὰ Κωνσταντῖνε τοῖς ἀναγκάζουσι, σὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀποσπᾷν ἀγαπήσεως, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων, ἀγέλαις ἠριθμήθης.

Ὥσπερ ἄκακοι ἄρνες ὁμοῦ θυόμενοι, πρὸς δυσὶν Ἀθλοφόροι οἱ τεσσαράκοντα, πάθος τὸ σεπτόν, τοῦ τυθέντος ὡς πρόβατον, χαίροντες μιμοῦνται, πολλῇ σὺν παῤῥησίᾳ.

Θεοτοκίον.

Νυμφοστόλος φανείς σοι θεῖος Ἀρχάγγελος, χαῖρε πύρινε θρόνε Θεοῦ ἐβόα σοι, Ἄχραντε, Ἁγνή, Ἀθλοφόρων κραταίωμα, ὁμολογησάντων Θεὸν σαρκὶ φανέντα.

Ὠδὴ θʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃ οὐ τολ- » μᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· » διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, λόγος » σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς » οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἰδεῖν τὸν Κύριον ἠξιώθητε, στέφος ὑμῖν δωρύμενον τῆς δόξης τὸ ἄφθαρτον· Κωνσταντῖνε, Βασσώη, Θεόδωρε, Κάλλιϛε γενναιόφρον, μάκαρ Θεόφιλε, ἅμα τοῖς λοιποῖς, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος, τῶν Ἀθλητῶν ἡ μνήμη ἀναλάμψασα σήμερον, τῶν Πιϛῶν τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνε· ταύτην ἐπιτελοῦντες, τούτους αἰνέσωμεν, μέλεσιν αὐτῶν, τὸν Λυτρωτὴν Χριστὸν δοξάσαντας.

Στρατὸς Μαρτύρων θεῖος κατάλογος, ἀθλητικὸς δυσὶ πρὸς τεσσαράκοντα χάριτι, μυριάσιν Ἀγγέλων ἠρίθμηται, λύσιν ἡμῖν πταισμάτων, νῦν ἐξαιτούμενος, μέτρῳ τῆς νηστείας, ἡμερῶν τῶν τεσσαράκοντα.

Ἡ γῆ τὸ αἷμα ὑμῶν ἐδέξατο, καὶ ποταμὸς τὰ σώματα ῥιφθέντα συνήνωσε, κεφαλαῖς ταῖς τμηθείσαις Πανόλβιοι, ὕπερθεν φερομένης, θείας λαμπρότητος, καὶ προηγουμένης, ἐμφανῶς δυνάμει κρείττονι.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτωτε, φωτιστικαῖς αὐγαῖς σου τὴν καρδίαν μου φώτισον, ῥαθυμίας τὰ νέφη διώκουσα, καὶ τὸ τῆς ἁμαρτίας σκότος ἐξαίρουσα, ἡ τὸν ἀναμάρτητον Θεὸν ἀποκυήσασα.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ Ἐξαποστειλάριον· εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος Ἤχου.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τετραδεκάριθμος χορός, σὺν δυσὶν ὁμοψύχοις, ἐνήθλησε στεῤῥότατα, μέχρι τέλους καὶ πάσας, τὰς μηχανὰς κατέβαλε, τοῦ ἐχθροῦ καὶ πέφυκε, πρὸς οὐρανίους σκηνώσεις· τὸ δὲ στέφος τῆς νίκης, ἐκομίσατο φαιδρόν, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθές, καὶ τὸ ἔλεος μέγα, ἐπίβλεψον πανύμνητε, Θεοτόκε Παρθένε, εἰς τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ παθῶν τὸν θόρυβον, καὶ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου διασκέδασον, Κόρη, καὶ πυρσὸς τῆς γεέννης, ῥῦσαί με σαῖς πρεσβείαις.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, ψάλλομεν τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ λοιπά. Αἱ συνήθεις μετάνοιαι, ἡ αʹ. Ὥρα, ὡς ἡ συνήθεια καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Ἐφραὶμ, Βασιλέως Εὐγενίου, Καπίτωνος, Αἰθερίȣ, καὶ Ἐλπιδίȣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Μάρτυρες ἀήττητοι, καὶ Ἱεράρχαι πανεύφημοι, καὶ φωστῆρες παγκόσμιοι, στύλοι ἀπερίτρεπτοι, θείας Ἐκκλησίας, καὶ βάσις δογμάτων, καὶ ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, καὶ καθαιρέται πλάνης γεγόνατε, Πατέρες οὐρανόφρονες, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλοι, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Ἐφραὶμ ὁ ἀοίδιμος, καὶ Βασιλεὺς ὁ θεόσοφος, καὶ Καπίτων ὁ μέγιστος, θεῖος Ἀγαθόδωρος, σὺν τῷ Ἐλπιδίῳ, καὶ τῷ Αἰθερίῳ, καὶ Εὐγενίῳ τῷ κλεινῷ, λόγοις ἐνθέοις μακαριζέσθωσαν· ὁσίως γὰρ βιώσαντες, καὶ ἱερῶς ἐναθλήσαντες, βασιλείας ἐδείχθησαν, οὐρανίου οἰκήτορες.

Νεκρώσας τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἀγωνίσμασι, Βασιλεὺς ὁ ἀοίδιμος, νεκροὺς ἐξανέστησεν, ἐπικλήσει θείᾳ. Καπίτων δὲ πάλιν, ὁ ἱερώτατος ποιμὴν, φλογὸς ἐν μέσῳ ἑστὼς γηθόμενος, ὡράθη ἀκατάφλεκτος. Αὐτῶν πρεσβείαις Φιλάνθρωπε, ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, καὶ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἡλιόμορφε, Ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἡ τὸν Ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον· χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἡ λαμπηδὼν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα· ἡ ὄντως χρησαυγίζουσα, ἡ παγκαλὴς καὶ πανάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς Πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πανάγνος Δέσποινα, καὶ πλευρὰν ὀρυττόμενον, λόγχῃ ἡ πανάμωμος, ἔκλαις βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μȣ; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες τῶν Ἁγίων, καὶ τοῦ Τριῳδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὸν ἑπτάριθμον Ποιμένων χορὸν σέβω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
» χοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
» ραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ-
» μαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ταῖς θείαις φωτοχυσίαις Μάρτυρες, περιχεόμενοι, τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαιδρὰν, ἑορτὴν ὑμῶν πάντοτε, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, παθῶν ἀχλύος ἐκλυτρώσασθε.

Ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ σαρκούμενος, ὑμᾶς ἀνέδειξε, πανευκλεεῖς Ποιμένας τὴν αὐτοῦ, καταγγεῖλαι Θεότητα, τοῖς πλανωμένοις Ὅσιοι, καὶ ἀγνωσίᾳ κινδυνεύουσι.

Ναμάτων ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος, ἀποπληρούμενοι, τοὺς ἐκτακέντας καύσωνι δεινῆς, ἀθεΐας ἠρδεύσατε, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ Ἔνδοξοι, τῆς σωτηρίας ὡδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐλύθη τῶν Προπατόρων ἄχραντε, τὸ ἐπιτίμιον, τῇ ὑπὲρ νοῦν κυήσει σου Ἁγνὴ, καὶ τὴν πρώτην ἀπέλαβον, τοῦ Παραδείσȣ εἴσοδον, μεγαλοφώνως εὐφημοῦντές σε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σȣ Χρι-
» στὲ κράζȣσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Πυρὶ τῷ θείῳ τὸν νοῦν, πεπυρωμένος Βασιλεῦ πάνσοφε, οἷα Ποιμὴν ἄριστος, ὕλην ἀθεΐας ἐνέπρησας.

Τοῦ Πνεύματος τῷ φωτὶ, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶν δεινῶν Ἔνδοξοι, πρὸς φωτισμὸν εἱλκύσατε, τοῦ ἱερωτάτου Βαπτίσματος.

Αἱ τρίβοι σου πρὸς Θεὸν, κατευθυνθεῖσαι Βασιλεῦ ἅπαντας, πλάνης ὁδοῦ χάριτι, πρὸς Θεογνωσίαν ἐπέστρεψαν. Θεοτοκίον.

Ρυόμενον τοὺς βροτοὺς, τῆς δυναστείας τοῦ ἐχθροῦ πάναγνε, τὸν δυνατὸν Κύριον, ἄχραντε Παρθένε ἐκύησας.

Καθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Μύρῳ τῆς χρίσεως ἱερατεύσαντες ποιμένες, ὤφθητε λαοῦ θεόφρονος, καὶ ὡς ἀρνία καθαρὰ, τυθέντες προσηνέχθη, Λόγῳ Ἀρχιποίμενι, τῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, Μάρτυρες

Digitized by Google

πανεύφημοι, καὶ φωςῆρες παγκόσμιοι· διὸ πανηγυρίζομεν πάντες, πόθῳ τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀγεώργητος Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὡραιότατον βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, ἀεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδιστον Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἑκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τεκοῦσα σε Χριστὲ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο· ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, μόνε ὑπεράγαθε, καὶ φιλάνθρωπε Κύριε, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἱερώτατος Μαρτύρων χορὸς ὑμνείσθω, ἱερωσύνης χάριτι καὶ τῆς μαρτυρίας, καταγλαϊζόμενος, καὶ μέλπων γηθόμενος· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοφόροι κυβερνῆται τῆς ἐκκλησίας, Ἐφραὶμ καὶ Ἀγαθόδωρος, Βασιλεὺς, Καπίτων, Εὐγένιος, Ἐλπίδιος, καὶ θεῖος Αἰθέριος, Πνεύματι Ἁγίῳ ἐδείχθησαν.

Μεμυημένοι τὰ θεῖα θεῖοι Πατέρες, λαοὺς ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, ὄντως ἐποιμάνατε, καὶ τέλος μακάριον, διὰ μαρτυρίου ἐδέξασθε.

Οἱ θανόντες ἀπιστίᾳ τοῦ τεθνηκότος, τῇ ἀνεγέρσει ἔτυχον ζωῆς αἰωνίου, διὰ σοῦ πιστεύσαντες Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, Μάρτυς Βασιλεῦ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένους ἐζώωσας τοὺς ἀνθρώπους, Ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον τεκοῦσα Παρθένε, ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἄνθρωπον δι' οἶκτον γενόμενον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ποτήριον σεπτοῦ μαρτυρίου ἐπίετε, τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θεοφόροι Πατέρες, πιστῶς ἐπικαλούμενοι.

Ὁ μόνος τοῖς νεκροῖς ἐπιπνέων ἀνάστασιν, ἐντεύξει σου τὸν θανόντα, Βασιλεῦ ἐξεγείρει, λαμπρύνων σοῦ τὸ κήρυγμα.

Ἰσότιμον Πατρὶ τὸν Υἱὸν καταγγέλλοντες, πολύθεον τυραννίδα, τῆς εἰδωλομανίας, Πατέρες ἠμειώσατε.

Θεοτοκίον.

Μακάριος ἐςὶν ὁ λαὸς ὁ γινώσκων σε, Παναμώμε τοῦ Δεσπότου, τῶν ἁπάντων Μητέρα, καὶ πόθῳ μακαρίζων σε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Ἐπαίνοις, Ἀγαθόδωρόν τε καὶ Εὐγένιον, καὶ Βασιλέα τὸν μέγαν, καὶ σοφὸν Ἐλπίδιον στέψωμεν, Ἱεράρχας, καὶ γενναίους ὑπάρχοντας Μάρτυρας.

Νομίμοις, τεθραμμένοι τοῦ Πνεύματος Πάνσοφοι, τοῖς ἀνομοῦσι τοὺς νόμους, τοὺς σωτηριώδεις παρατιθέντες, εὐσεβείας, πρὸς τὸ φέγγος αὐτοὺς ἐφειλκύσατε.

Ὤφθητε, διαφόρων ἐκ πόλεων θρέμματα, ἑνὸς Ποιμένες λαοῦ δὲ, καὶ τῆς θείας πόλεως κληρονόμοι, ἣν οἰκοῦσιν, οἱ Θεὸν θεραπεύοντες Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε, αἱ σκιαὶ Προφητῶν τε αἰνίγματα, προδιετύπουν Παρθένε, τὴν ἀρρήτῳ λόγῳ κυοφορίαν, ἐσχηκυῖαν, διασώζουσαν κόσμον Παναμώμε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Ἐφραὶμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου, Ἐλπιδίου, Καπίτωνος, καὶ Αἰθερίου.

Στίχοι.

Μὴ τὴν κεφαλὴν τοῖς ἀγάλμασι κλίνων,
Ἐφραὶμ ἀγάλλῃ τῇ τομῇ ταύτην κλίνων.

Συρεὶς Βασιλεὺς χερσὶ δεισιδαιμόνων,
Χεῖρας διασπᾷ δεισιδαίμονος πλάνης.

Τριὰς σύναθλος τοῦ Προφήτου τὸν λόγον,
« Εἰς μάστιγας δέδωκα τὸν νῶτον » λέγει.

Ἐπῆρε χεῖρας εἰς προσευχὴν Καπίτων,
Καὶ πρὸς Θεὸν μετῆρεν ἐξάρας πόδας.

Ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Πάτερ,
Τὸν ἐν ποταμῷ σαρκικῶς λελουμένον.

Digitized by Google

Ἑβδομάτῃ πατέρας μόρος ἥρπασεν ἑπτὰ ἀριθμῷ.

Τῷ ἑκκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας, Ἑρμωνος τοῦ Ἁγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐν διαφόροις ἔθνεσιν Ἐπισκόπους ἐξαποστείλαντος, ἀποστολικῶς τὸν λόγον κηρύττειν, καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλλειν, ἀπεστάλησαν παρ' αὐτοῦ καὶ οἱ θεοφόροι οὗτοι Πατέρες ἡμῶν ἐπὶ τὴν τῶν Ταυροσκυθῶν χώραν· Ἐφραὶμ μὲν εἰς Σκυθίαν, Βασιλεὺς δὲ εἰς Χερσῶνα. Καὶ δὴ τὴν πόλιν καταλαβὼν (ὁ βασιλεὺς), καὶ βίου διόρθωσιν καὶ μεταβολὴν πίστεως κηρύττων, ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων, ὡς καινῆς τινὸς πολιτείας καταγγελεύς, καὶ τῶν πατρῴων ἐθῶν ἅμα καὶ τῆς πίστεως διαφθορεὺς νομισθείς, τύπτεται, καὶ τῆς πόλεως ἀπελαύνεται· καὶ ἦν οἰκῶν ἔν τινι σπηλαίῳ, Παρθενῶνι λεγομένῳ, χαίρων μὲν καὶ ἡδόμενος, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀτιμασθείς, ἀλύων δὲ καὶ δυσφορῶν καὶ ἀχθόμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει καὶ πλάνῃ τῶν ἀπίστων.

Οὕτως οὖν ἔχων, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν εὐχόμενος, πρὸς αὐτῶν ἐκείνων ἐκλήθη. Ἀποθανόντος γὰρ τοῦ παιδὸς τοῦ κατάρχοντος αὐτῶν, καὶ πρώτου τῆς πόλεως, τοῦτον οἱ προσήκοντες, ταφῇ παραδόντες, καὶ ἐπὶ τῷ τάφῳ προσμένοντες, ἔδοξαν ὄναρ ἐπιστάντα τούτοις εἰπεῖν· Εἰ θελητὸν ὑμῖν ἐστιν ἀναβιῶσαί με, τὸν ἀτιμασθέντα καλέσαντες ξένον, καὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ πιστεύσαντες, ὑπὲρ ἐμοῦ εὔξασθαι δυσωπήσατε. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ταῖς εὐχαῖς τοῦ Ἁγίου, διὰ τῆς ἐπιχύσεως τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος, τῷ τοῦ Βαπτίσματος τύπῳ, τοῦ παιδὸς πρὸς ζωὴν ἐπιστρέψαντος, τὴν εἰς Χριστὸν ἐδέξαντο πίστιν οἱ τούτου γεννήτορες, καὶ μετὰ πάντων τῶν γνωστῶν καὶ οἰκείων τῷ λουτρῷ τοῦ Βαπτίσματος προσέδραμον. Οἱ δὲ ἐν ἀπιστίᾳ ἔτι ὑπάρχοντες, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων εἰς ὀργὴν κινηθέντες, κατὰ τῆς πλατείας τὸν Ἅγιον ἔσυρον· καὶ ἐπὶ πολὺ συρόμενος, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο. Καὶ ὁ μακάριος δὲ Ἐφραίμ, κηρύττων τὸν Χριστὸν ἐν ᾧ εὑρίσκετο τόπῳ, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ μὴ πεισθεὶς τοῖς εἰδώλοις θῦσαι, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Εἶτα αὖθις Εὐγενίου, καὶ Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἐλπιδίου, μετὰ τὴν τοῦ Ἁγίου Βασιλέως τελευτήν, ἐν Χερσῶνι περαιωθέντων, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς ὁμοίως ἀπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων ἀποσταλῆναι κήρυκας τῶν ἐθνῶν, καταγγέλλοντας τὴν σωτηρίαν, ἐπιστάντες οἱ ἐν ἀσεβείᾳ κατ' αὐτῶν, καὶ συνδήσαντες αὐτοὺς ἀνηλεῶς, καὶ ὠμοτάτως τύπτοντες, ἀπέκτειναν, διαγενομένου τοῦ χρόνου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελειώσεως τοῦ μακαρίου Ἐφραίμ, καὶ Βασιλέως, τῇ ἕκτῃ τοῦ Μαρτίου μηνός.

Χρόνοις δὲ ὕστερον αὖθις Αἰθέριος ἐξ Ἱεροσολύμων ἀπεστάλη Ἐπίσκοπος· ὅς, τὸ ἀγριαῖνον τοῦ λαοῦ καὶ δυσπειθὲς κατιδών, ἀπῄει πρὸς τὸ Βυζάντιον, τῷ Βασιλεῖ κατ' αὐτῶν ἐντευξόμενος. Ἤδη γὰρ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἦν ἰθύνων τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν. Τῆς δὲ ἐντεύξεως κατὰ νοῦν αὐτῷ γενομένης, καὶ διὰ τῆς βασιλικῆς χειρὸς ἀπελαθέντων μὲν τῶν ἀπίστων τῆς πόλεως, ἀντεισαχθέντων δὲ τῶν συνοικισθέντων ἀνδρῶν εὐσεβῶν, καὶ τοῦ μακαρίου Αἰθερίου μετ' εὐχαριστίας ἐπὶ τὸ Βυζάντιον ἐπανιόντος, καὶ ἐν τῷ ἐπανιέναι εἰς Χερσῶνα ἀπορριφθέντος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀπίστων κατὰ τὸν Δούναβιν ποταμόν, κἀκεῖ μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τελέσαντος, τῇ ἕκτῃ τοῦ Μαρτίου μηνός, πρεσβείαν οἱ τῆς πόλεως Χερσῶνος πρὸς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον, στελλόμενοι, Καπίτωνα τὸν μακάριον Ἐπίσκοπον ἔλαβον.

Ἐπὶ τούτῳ οὖν τῶν μὲν εὐσεβῶς ἡδομένων, τῶν δὲ ἀπίστων δυσχεραινόντων, καὶ σημεῖον πίστεως αἰνούντων, ἐν μιᾷ τῶν παρ' αὐτοῖς καιομένων καμίνων εἰσελθεῖν, καὶ ἀπαθῆ ἐξελθεῖν καὶ ἄφλεκτον, τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα περιβαλλόμενος ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ τὸ ὠμοφόριον ἑαυτῷ περιθείς, καὶ σφραγισάμενος, καὶ ἐν τῷ πυρὶ εἰσελθών, καὶ ἐφ' ὥραν ἱκανὴν διαμείνας, ἐξῆλθεν ἄφλεκτος, μεστὸν ἔχων τὸ φελώνιον ἀνθράκων πυρός· καὶ πάντας σχεδὸν ἐπὶ τῷ θαύματι καταπλήξας, καὶ βαπτίσας, ἤδη πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέψαντας, μακαρίως τὸν βίον μετήλλαξε, τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ τοῦ Δεκεμβρίου μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Νέστωρ καὶ Ἀρκάδιος, Ἐπίσκοποι Τριμυθοῦντος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Τῆς Τριμυθοῦντος, Ποιμένες καλοὶ δύο,
Ἐν τῇ καλῇ σκιρτῶσι τῆς Ἐδὲμ πόᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Ἁπλοῦ.

Στίχ. Γῆθεν μεταστὰς πρὸς Θεὸν Παῦλος Λόγον
Τῆς ἁπλότητος πολλαπλᾶ στέφη λάβῃ.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Παῦλος, ὁ καὶ Ἁπλοῦς προσαγορευθείς, γεωργὸς ἦν, καὶ ἄγροικος καθ' ὑπερβολήν, ἄκακος δὲ καὶ ἄπλαστος τὴν γνώμην, ὡς ἄλλος οὐδείς. Εἶχε δὲ σύμβιον δύστροπον καὶ μοιχαλίδα, καὶ ἐπὶ πολὺ ἐλάνθανε τὸν δίκαιον. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν ἐλθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐξαίφνης, παρὰ τὸν διατεταγμένον καιρόν, οἷα εἰκὸς συμβαίνειν, εὗρε τὴν ὁμόζυγον μοιχευομένην ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ σεμνὸν γελάσας, λέγει πρὸς αὐτούς· Καλόν, καλόν, οὐ μέλει μοι μὰ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγὼ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδὲ ἐν ὀφθαλμοῖς ἴδω, ἀλλ' ἔχε αὐτὴν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς, κἀγὼ ἀπέρχομαι καὶ γενήσομαι μοναχός.

Καὶ εὐθὺς τὰ πάντα ἐάσας, καὶ καλῶς οἰκονομήσας, ἀπῆλθε πρὸς τὸν μακάριον Ἀντώνιον· καὶ κρούσαντος τὴν θύραν, ἐξῆλθεν ὁ μακάριος Ἀντώνιος, καὶ λέγει αὐτῷ· Τίς εἶ ἀδελφέ; καὶ τί ἐνταῦθα ζητεῖς; Ὁ δέ· Ξένος εἰμί, καὶ ἦλθον πρὸς σὲ γενέσθαι μοναχός. Ὁ δὲ Ἅγιος, Ἑξήκοντα, φησίν, ἐτῶν γέρων ὤν, μοναχὸς γενέσθαι οὐ δύνασαι, οὐδὲ τὰς θλίψεις ὑπομεῖναι, καὶ τὴν στένωσιν τοῦ ὄρους. Μᾶλλον δὲ ἄπελθε ἐν Κοινοβίῳ, ἵνα τὰ σωματικὰ ἄφθονα εὑρήσῃς, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκόπως διατρίψῃς. Ἀντέχοντα γὰρ οἱ ἀδελφοὶ τῆς ἀδυναμίας σου· ἐπεὶ ἐγὼ μόνος κάθημαι, καὶ διὰ πέντε ἡμερῶν ἐσθίω, καὶ τοῦτο λιμώττων. Ὁ δὲ οὐκ ἠνέσχετο ἀκοῦσαι τοῦ γέροντος, ἀλλ' ἔσπευσε σὺν αὐτῷ εἶναι. Μὴ δυνηθεὶς δὲ ὁ Ἅγιος ἀπώσασθαι αὐτόν, κλείσας τὴν θύραν τοῦ κελλίου εἴασεν αὐτὸν ἔξω ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μὴ ἐξελθὼν δὲ αὐτόν. Ὁ δὲ Παῦλος ἔμεινε νῆστις, καὶ οὐκ ἀνεχώρησε. Τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ, χρείας κατεπειγούσης, ἀνοίξας ὁ Ἅγιος τὸ κελλίον, καὶ εὑρὼν τὸν Παῦλον, λέγει πρὸς αὐτόν· Ἄπελθε γέρων, τῶν ὧδε, μή με ἀναγκάζῃς, οὐ δύνασαι εἶναι σὺν ἐμοί. Ὁ δὲ Παῦλος, Ἀμήχανόν ἐστι, φησίν, ἀλλαχοῦ με ἀπελθεῖν.

Τότε κατανοήσας αὐτὸν ὁ Ἅγιος, μήτε πήραν ἔχοντα, μήτε ἄρτον, οὐχ ὕδωρ, μήτε ἄλλο τι, λέγει πρὸς αὐτόν. Ἐὰν ἔχῃς ὑπακοήν, καὶ ὅπερ ἀκούσεις παρ' ἐμοῦ, ἀόκνως καὶ ἀγογγύστως ποιῇς, δύνασαι καὶ ὧδε σωθῆναι· εἰδὲ ταῦτα οὐ ποιεῖς, τί μάτην κοπιᾷς, καὶ οὐκ ὑποστρέφεις ὅθεν ἐλήλυθας; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Παῦλος λέγει· Ὅσα ἂν εἴπῃς μοι, πάντα προθύμως ποιήσω. Καὶ ὁ Ἅγιος· Στῆθι λοιπὸν καὶ πρόσευξαι, ἕως οὗ εἰσέλθω καὶ κομίσω σοι ἔργον. Εἰσελθὼν οὖν εἰς τὸ σπήλαιον ὁ μακάριος, προσεῖχεν αὐτῷ διὰ μικρᾶς θυρίδος, καὶ ἵστατο ἀκίνητος εἰς τὴν προσευχὴν μίαν ἑβδομάδα, φρυγανωθεὶς ὑπὸ τοῦ καύματος.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξελθὼν ὁ Ἅγιος, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν φοινίκων, λέγει αὐτῷ· Δέξαι, καὶ πλέξον σειράν, ὡς ἐμὲ βλέπεις πλέκοντα. Ἔπλεξεν ὁ γέρων, ἕως ὥρας ἐννάτης, ὀργυιὰς δεκαπέντε μόχθῳ πολλῷ. Καὶ λέγει ὁ Ἅγιος.

Digitized by Google

Κακῶς ἔπλεξας· ἀνάλυσον αὐτὴν, καὶ ἄνωθεν πλέξον. Ἦν δὲ νῆστις ἡμέρας ἑπτά. Ταῦτα δὲ ἐποίει ὁ Ἅγιος, ἵνα δυσφορήσας ὁ Παῦλος ἀναχωρήσῃ ἐξ αὐτοῦ. Ὁ δὲ Παῦλος μετὰ μακροθυμίας καὶ σπουδῆς ἀποπλέξας τὴν σειρὰν, καὶ πάλιν ἀγογγύστως καὶ ἀνερυθριάστως μετὰ πολλῆς τάξεως πλέξας, ἐξέπληξε τὸν Ἅγιον· διὸ κατανυγεὶς, ἡλίου δύναντος, λέγει πρὸς αὐτόν· Παππία, θέλεις φάγωμεν ἄρτου κλάσματος; ὁ δὲ Παῦλος· Ὡς δοκεῖ σοι Πάτερ. Τοῦτο δὲ πάλιν ἔκαμψε τὸν γέροντα, καὶ θεὶς τράπεζαν, τέθεικεν ἄρτου κλάσματα τέσσαρα, ἀνὰ οὐγγίας ἕξ, ἑαυτῷ βρέξας ἓν, τῷ δὲ γέροντι τρεῖς. Καὶ ἀρξάμενος ὁ Ἀντώνιος ψαλμοῦ, ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοκιμάσῃ τὸν Παῦλον, ἔψαλλε, δὶς τὸν αὐτὸν ἐπεξιὼν ψαλμόν. Ὁ δὲ Παῦλος προθυμότερον σὺν τῷ Ἁγίῳ προσηύχετο· καὶ λέγει ὁ γέρων τῷ Παύλῳ· Καθίσας ἐν τῇ τραπέζῃ, πρόσεχε, καὶ μὴ ἅψῃ τῶν παρακειμένων. Τούτου δὲ τὸ προσταχθὲν ποιήσαντος, λέγει ὁ Ἅγιος· Ἀναστὰς πρόσευξαι καὶ ὕπνωσον. Ὁ δὲ, μηδ᾽ ὁπωσοῦν ἁψάμενος τροφῆς, ἐποίησεν οὕτω. Περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον ἀναστὰς ὁ Ἀντώνιος εἰς προσευχὴν, ἤγειρε καὶ τὸν Παῦλον, καὶ μέχρις ὥρας ἐννάτης ἡμερινῆς παρέτεινε τὰς εὐχάς.

Ἑσπέρας δὲ βαθείας, παραθεὶς ὁ Ἀντώνιος τὸν ἕνα ἄρτον, ἑτέρου οὐχ ἥψατο. Ὁ δὲ Παῦλος σχολαιότερον ἐσθίων, εἶχεν ἔτι ἐξ οὗ ἤσθιεν ἄρτου· καὶ τέως πληρώσαντος τὸν ὅλον ἄρτον, λέγει ὁ Ἀντώνιος· Παππία, φάγε, καὶ ἕτερον ἄρτον· καὶ λέγει ὁ Παῦλος· Ἐὰν φάγῃς καὶ αὐτὸς, ἐσθίω κἀγώ. Καὶ ὁ Ἀντώνιος· Ἐμοὶ ἀρκετόν ἐστιν, ὅτι μοναχός εἰμι· καὶ ὁ Παῦλος· Οὐκοῦν, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς μοναχὸς μέλλω γενέσθαι, ἀρκεῖ κἀμοί. Καὶ ἀναστάντες ἔψαλλον· καὶ μικρὸν ὑπνώσαντες, πάλιν ἀναστάντες, ψάλλειν ἤρξαντο. Ἡμέρας δὲ γενομένης, ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον περιάγειν, καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν ὑποστρέψαι. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἀδελφῶν ἐληλυθότων πρὸς τὸν Γέροντα, προσεῖχεν ὁ Παῦλος, τί ὀφείλει ποιῆσαι. Καὶ ὁ Ἅγιος φησὶ πρὸς αὐτόν· Διακόνει τοῖς ἀδελφοῖς σιωπηλῶς, μή τινος γευσάμενος, ἕως ἂν ἀποχωρήσωσι· καὶ τρίτη ἡμέρα λοιπὸν ἐπληρώθη, μὴ γευσάμενος ὁ Παῦλος. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἠρώτων αὐτόν· Τίνος ἕνεκεν σιωπᾷς; αὐτοῦ δὲ μὴ ἀποκρινομένου, φησὶν ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· Ὁμίλησον τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἤρξατο ὁμιλεῖν.

Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν, ἐνεγκών τις τῷ μακαρίῳ στάμνον μέλιτος, ἐν τῇ γῇ ἐξέχεε· τούτου δὲ γενομένου, λέγει ὁ γέρων τῷ Παύλῳ· Σύναξον μειράκιον τὸ μέλι, καὶ ὅρα ἵνα μήτι ἐξ αὐτοῦ γένηται ἄχρηστον· καὶ τούτου γενομένου, οὐ δόλως ἐταράχθη, ἢ ἠλλοιώθη. Ἐν ἑτέρῳ δὲ πάλιν καιρῷ ἀντλεῖν ὕδωρ προσετάγη, καὶ δι᾽ ὅλης ἡμέρας ἀνωφελῶς αὐτὸ ἐκχέειν. Καὶ ἄλλοτε πάλιν, τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ παραλύσας, προσέταξεν αὐτῷ ἐπιμελῶς ῥάπτειν.

Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὸν ὁ Ἅγιος ἀδιστάκτως, ἀγογγύστως, καὶ ἀνεμποδίστως πᾶν τὸ διατεταγμένον ποιοῦντα, φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἴδε, Ἀδελφέ· ἐὰν δύνασαι καθ᾽ ἡμέραν οὕτω ποιεῖν, μένε σὺν ἐμοί· εἰ δὲ μήγε, πορεύου ὅθεν ἦλθες. Ὁ δὲ Παῦλος φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἐάν τι ποτὲ πλεῖον ἔχῃς δεῖξαί μοι, οὐκ οἶδα· ἐπεὶ ἃ εἶδον ἕως ἄρτι, εὐχερῶς πάντα ποιῶ.

Τοιαύτην δὲ καὶ τοσαύτην ὑπακοὴν καὶ ταπείνωσιν ἐκτήσατο ὁ μακάριος, ὥστε κατὰ τῶν δαιμόνων χάριν λαβεῖν, ἀπελαύνειν αὐτούς· καὶ πληροφορηθεὶς ὁ μέγας Ἀντώνιος, εἶχεν αὐτὸν μεθ᾽ ἑαυτοῦ μέχρι τινός. Εἶτα, κέλλαν κατασκευάσας, ἐκάθισεν, αὐτὸν ἐκεῖ, ἵνα καὶ τὰς ἐκείνων πανουργίας μάθῃ, καὶ αὐτοῖς ἀντιπολεμῇ. Ἕνα δὲ χρόνον γεγονὼς καθ᾽ ἑαυτὸν, καὶ θαυματουργὸς ἀποφανεὶς, καὶ τὸν Θεὸν ἀξίως θεραπεύσας, ἀπῆλθε πρὸς τὰς οὐρανίους Μονάς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περ-
» σικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλο-
» γὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος
» εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Χαίρων ὑπῆλθες, Πάτερ Καπίτων πρὸς τὴν κάμινον· μένεις οὐ φλεχθεὶς δὲ, Παῖδες ὥσπερ οἱ τρεῖς, τοὺς ἀπίστους ἐξαιρούμενος, πυρὸς τοῦ μέλλοντος, πιστωθέντας τοῖς θείοις σου θαύμασιν.

Οὐ δειλιάσας, οὐ φοβηθεὶς τὸ ἐπίταγμα, Πάτερ ἱερὲ Καπίτων, τὴν ἱερὰν, ἀμπεχόνην περιβέβλησαι, ταύτῃ τοὺς ἄνθρακας, τοῦ πυρὸς ἐπιφέρων μακάριε.

Ῥύμην ἐπέσχες, τῆς ἀγνωσίας θείοις λόγοις σου, γνῶσιν εὐσεβείας πᾶσιν ἐπιτιθεὶς, τοῖς εἰς βάθη ὀλισθήσασι, τῆς ματαιότητος, ἱερουργὲ Καπίτων θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ὁ διαπλάσας, χειρὶ τὴν Εὔαν Λόγος Θεοῦ, Κόρη, ἀναπλάσαι ἅπαντας βουληθεὶς, ἐκ γαστρός σου διαπλάττεται, ἀρχὴν δεχόμενος, ὁ τῷ Πατρὶ καὶ πνεύματι σύνθρονος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεκρούμενοι πόνοις τῆς σαρκὸς, ζωὴν ἀθάνατον, προεξενήσατε, Πατέρες Ὅσιοι ἅπασι, τοῖς νεκροῖς θεοῖς λατρεύουσι, οἳ καὶ σωθέντες σὺν ὑμῖν, ἀεὶ κραυγάζουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Συμφώνως Εὐγένιον Πιστοὶ, καὶ Ἀγαθόδωρον, Ἐφραὶμ, Ἐλπίδιον, σὺν Αἰθερίωνι μέλψωμεν, Βασιλέα καὶ Καπίτωνα, ὡς καθαιρέτας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ Ἱεράρχας Χριστοῦ· ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐφράνας λαοὺς Πάτερ σοφὲ, τοῖς σοῖς διδάγμασι, νῦν μεταβέβηκας, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἔλλαμψιν, εὐφροσύνην πρὸς ἀΐδιον, τῶν σῶν καμάτων ἀμοιβὰς ὑποδεχόμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Βότρυες ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Μακαριώτατοι, νῦν χρηματίζοντες, οἶνον ἐκβλύζετε πάντοτε, ἰαμάτων καὶ εὐφραίνετε, πάντων καρδίας τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων ὑμᾶς καὶ βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὠράθη ὡς ἄνθρωπος ἐκ σοῦ, ἀποτικτόμενος ὁ ὑπερούσιος, διπλοῦς ταῖς φύσεσιν Ἄχραντε, ἐνεργείαις καὶ θελήσεσιν, οἷς ὡμοιώθη βουληθεὶς, ἐμφανιζόμενος· ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου » σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη Χρι» στὸς, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ » ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἱερομαρτύρων Ἁγίων, τὴν ἱερὰν τελοῦντες μνήμην, ὕμνοις ἱεροῖς δεῦτε πάντες μεγαλοφώνως αὐτοὺς τιμήσωμεν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντα, τῷ πανοικτίρμονι Θεῷ ἡμῶν.

Ὤφθητε ὡς τίμιοι λίθοι, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ ἀθέων, Μάρτυρες συρόμενοι θεῖοι, καὶ τῆς ἀπάτης τὰ ὀχυρώματα, σθένει Θεοῦ συντρίβοντες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σήμερον ἡ πόλις Χερσῶνος, ὑμῶν τὴν μνήμην ἑορτάζει· ταύτης γὰρ ἐδείχθητε πύργοι, καὶ θεῖοι στύλοι καὶ ὀχυρώματα, ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, καὶ πρεσβευταὶ θεομακάριστοι.

Ἤδη τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, χορὸς Πατέρων ἠριθμήθη, Εὐγένιος, Ἐφραὶμ καὶ Καπίτων, Ἐλπίδιός τε καὶ ὁ Αἰθέριος, καὶ Βασιλεὺς ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Ἀγαθόδωρος.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, χειρὶ τὸν φέροντα τὰ πάντα, ἡ θεοχαρίτωτος Κόρη, ἐκπληττομένη ἐβόα λέγουσα· Πῶς καὶ Υἱὸν γνωρίζω σε, καὶ Ποιητήν μου ἀκατάληπτε!

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, μετὰ τῶν ἑπομένων αὐτῷ.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ α'. Ὥρα, ὡς ἡ συνήθεια, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Θεοφύλακτε Θεοῦ, φυλακαῖς φρουρούμενος, διεφυλάχθης ἀλώβητος, καὶ πύργος ἄσειστος, Ἐκκλησίας ὤφθης, πειρασμοῖς ἀκλόνητος, τοῖς τῶν αἱρετικῶν μηχανήμασι· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφύλακτε τῆς γῆς, μεταστὰς, ἀνέδραμες, πρὸς οὐρανὸν καὶ οὐράνια, οἰκεῖν σκηνώματα, ἠξιώθης μάκαρ, ἐξορίας ἕνεκεν, ἣν διὰ τὸν Χριστὸν ἐκαρτέρησας· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφύλακτε Θεὸν, νῦν ὁρῶν μακάριε, ὡς ἐφικτὸν καὶ ὁρώμενος, ἑνώσει κρείττονι, ἀπολαύων τούτου, καὶ θετῶς θεούμενος, τὸ μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων ἀπέλαβες, Ἱεράρχα παμμακάριστε, τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχήν μου πάθεσι πονηροτάτοις θεράπευσον, ἡ τὸν ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἀπολυτίκιον, λεγόμενον εἰ οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστή.

Ἦχος πλ. β'. Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ σπήλαιον.

Λαθὼν ἐβίωσας Παναοίδιμε· ἀλλ' ὁ Χριστὸς σε πᾶσιν ἀνέδειξεν, ὡς φωστῆρα φθεγγόμενον, λυχνίαν ἐπιθεὶς τὴν νοητήν· καὶ πλάκας ἐνεχείρισε, δογμάτων τῶν τοῦ Πνεύματος, δι' ὧν καταύγασον ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεῖον Θεοφύλακτον ἐν ᾠδαῖς εὐφημήσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν » λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· ὅτι » μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Digitized by Google

Θρόνῳ τῷ τοῦ Δεσπότου, Πάτερ θεοφόρε Θεοφύλακτε, παριστάμενος πίστει, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου φύλαττε.

Ἔχρισέ σε ἀξίως, χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος Πανόλβιε, ἕνεκεν ἀληθείας, καὶ τῶν τρόπων σου χάριν χρηστότητος.

Ἵνα τῶν οὐρανίων, Μάκαρ ἐπιτύχῃς τὰ ἐπίγεια, κατεπάτησας πάντα, καὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠκολούθησας. Θεοτοκίον.

Ὅλος ἐπιθυμία, ὁ ἐκ τῆς γαστρός σου Θεονύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκασμός τε καὶ φῶς Ἁγνὴ ἄδυτον.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Νόμοις σὺ πειθόμενος, τοῖς τοῦ Δεσπότου σου ἔνδοξε, Ἀρχιερεῦ, νόμων παρανόμων, βασιλέων ἠλόγησας.

Θεῖον ἐξεικόνισμα, Χριστοῦ καὶ ἄχραντον ἔσεβες, τιμητικῶς, τὰς τῶν ἀσεβούντων, ἀσεβείας ἀρνούμενος.

Ἔτλης τὸ μαρτύριον, τῆς συνειδήσεως πρότερον, ἀσκητικῶς· καὶ νῦν τῶν Μαρτύρων, ἀνεδήσω τὸν στέφανον.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τρίβον Δέσποτα, πρὸς ἁγιότητα φέρουσαν, δείξῃς ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, παναγίως κατῴκησας.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Ἐξασκήσας ὁσίως Πάτερ σοφὲ, Ἱεράρχης ἐχρίσθης ἱερουργεῖν, τὰ θεῖα μυστήρια, εἰς ψυχῶν περιποίησιν· τὴν Χριστοῦ δὲ εἰκόνα, τιμήσας ὑπήνεγκας, ἐξορίας θλίψεις, καὶ χρόνιον κάθειρξιν· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀναβλύζων ἰάσεις, ἰᾶσαι τοὺς κάμνοντας, καὶ φωτίζεις τοὺς ψάλλοντας· Ἱεράρχα Θεοφύλακτε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαής, ἄσπιλε ἀμόλυντε, ὑπεράμωμε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχήν μου, τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴγλῃ, καταύγασον δέομαι· καὶ μεμολυσμένην τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας τε δάκρυσιν, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους· Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Οὐ τὸ πῦρ ἐδειλίασας, τὸ τῶν πειρασμῶν παμμάκαρ θεόπνευστε, οὐκ ἐχαύνωσε τὸν τόνον σου, τῆς ψυχῆς τὸ λεῖον, Θεοφύλακτε.

Φυλακὴν σου τῷ στόματι, ἔθετο Χριστὸς καὶ χείλεσιν Ὅσιε· ὅθεν ἔμεινας ἀσάλευτος, ἀσεβῶν συστάντων ἐναντίον σου.

Ὑπομένων ὑπέμεινας, τὸν ἐπὶ τὴν πέτραν πόδας σου στήσαντα, καὶ προσέσχε σοι ὁ Ὕψιστος, τὴν αὐτοῦ εἰκόνα προσκυνήσαντι.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, τοῦ τῆς ἁμαρτίας χρέους πανάμωμε, χαριστήριον ἐφύμνιον, ἀναπέμπομέν σοι Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡ-
» μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Αἱ χεῖρές σου ὁσίως θεόπνευστε, πρὸς τὸν Θεὸν, Πάτερ ἐπαιρόμεναι τοὺς δυσσεβεῖς ἐτροπώσαντο.

Κρατήσας τῆς χειρός σου ὁ Κύριος, τῆς δεξιᾶς, Πάτερ καθωδήγησε, πρὸς οὐρανίαν ἀπόλαυσιν.

Τὴν τρίβον τὴν στενὴν Θεοφύλακτε, διαμεῖψας, πρὸς πλάτος κατήντησας, τοῦ Παραδείσου θεόπνευστε. Θεοτοκίον.

Οἱ μὴ σὲ Θεοτόκον γινώσκοντες, Θεομῆτορ φῶς οὐ μὴ θεάσωνται, τὸ γεννηθὲν ἐκ σοῦ πάναγνε.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Νεκρώσας τὰς αἰσθήσεις ἐγκρατῶς, παθῶν ἐβασίλευσας, καὶ νῦν Θεοφύλακτε, ἀπαθείας ἐντρυφᾷς ταῖς λαμπρότησιν.

Digitized by Google

Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος προσκυνεῖν, τοὺς πάντας ἐδίδαξας, ἔργοις καὶ δόγμασι, διαπρέψας ἐμφανῶς Θεοφύλακτε.

Νεφέλην σε τὸν ὄμβρον τῆς ζωῆς, ὁ Χριστὸς ἀνέδειξε, Πάτερ πηγάζουσαν, Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ Θεοφύλακτε.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖος παρὰ πάντας τοὺς βροτοὺς, ὁ Υἱός σου Πάναγνε, κάλλει Θεότητος, εἰ καὶ σάρκα δι' ἡμᾶς ἀνελάβετο.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφυλάκτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Στίχοι.

Καὶ σαρκὸς ἐξόριστος, ὡς καὶ πατρίδος,
Θεῖος Θεοφύλακτος, οὗ Θεὸς φύλαξ.

Ἤλυθεν ὀγδοάτῃ Θεοφύλακτος Θεοῦ ἄγχι.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ τῶν τῆς Ἀνατολῆς μερῶν ὥρμητο· καὶ παιδιόθεν καλῶς τὸν ἑαυτοῦ βίον διεξάγων, θείᾳ τινὶ προνοίᾳ ἐκεῖθεν ἀπάρας, ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεγένετο· καὶ τῷ ἀφηγουμένῳ ἐντυχὼν, τῶν ἐν ταῖς Βασιλικαῖς Σάκραις ὑπηρετουμένων (ἀσηκρήτας αὐτοὺς καλοῦσι Λατίνων φωνῇ)· εἰς ὑπηρεσίαν ἑαυτὸν δίδωσι. Ταράσιος οὗτος ἦν, τὸ μέγα τῆς ὀρθοδοξίας ἀγλάϊσμα. Ἐπεὶ οὖν οὗτος θείᾳ ψήφῳ προεκρίθη εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, Παύλου τοῦ Κυπρίου ἑαυτὸν ἐκὼν ἐξώσαντος τοῦ θρόνου, ἀνάγεται ὁ λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν· καὶ αὐτίκα ὁ θεῖος Ἀρχιερεὺς, μοναστήριον δειμάμενος, πρὸς τῇ εἰσβολῇ τοῦ Εὐξείνου πόντου, τὸν πανόσιον Θεοφύλακτον καὶ Μιχαὴλ τῶν Συνάδων ἔργοις καὶ λόγοις, κομῶντας, μοναστὰς ἀντὶ κοσμικῶν ἀναδείκνυσιν. Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς, μαθὼν τὴν ἀπαστράπτουσαν τῶν ἀνδρῶν ἀρετήν τε, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν προκοπὴν, μεταστειλάμενος αὐτοὺς εὐθὺς, τῷ καθ' αὐτὸν Εὐκτηρίῳ αὐτοὺς καθιστᾷ. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ Μιχαὴλ μὲν εἰς Σύναδα, τὸν δὲ τίμιον Θεοφύλακτον ἐν Νικομηδείᾳ προχειρίζεται Ἐπισκόπους.

Ὁπόσα οὖν τὰ τούτου κατορθώματα, αὐτὰ δηλοῖ τὰ πράγματα, οἵ τε δομηθέντες παρ' αὐτοῦ θεῖοι Οἶκοι, καὶ τὰ Νοσοκομεῖα, καὶ ἡ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν προστασία, καὶ ἡ ἄμετρος ἐλεημοσύνη. Τοσοῦτον δὲ ἦν πρακτικὸς ὁ μέγας τοῦ Θεοῦ μιμητὴς, ὅτι πληρῶν τὴν φιάλην εὐκράτου θερμοῦ, τοὺς ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τὰ μέλη λελωβημένους αὐτόχειρ ὁ μακάριος ἔσμηχε καὶ ἀπέρριπτε.

Τοῦ τοίνυν μεγάλου Ταρασίου τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἐννέα καὶ δέκα χρόνους ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ διαπρέψαντος, καὶ Νικηφόρου τοῦ πανσόφου τοῦτον διαδεξαμένου, ἐλεεινὸν συμπίπτει πρᾶγμα. Λέοντος γὰρ τοῦ μισοχρίστου δραξαμένου τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα, παραυτὰ ὁ δείλαιος πρὸς τὴν τῶν ἁγίων εἰκόνων καθαίρεσιν χωρεῖ. Τούτου δὲ καταδήλου γενομένου, τοὺς λογάδας τῶν Ἀρχιερέων ὁ μέγας Νικηφόρος μεταστειλάμενος, τόν τε Αἰμιλιανὸν Κυζίκου, καὶ Εὐθύμιον τῶν Σάρδεων, Ἰωσὴφ Θεσσαλονίκης, Εὐδόξιον Ἀμορίου, Μιχαὴλ Συνάδων, σὺν πολλοῖς ἄλλοις, καὶ τὸν μακάριον Θεοφύλακτον, πρὸς τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀποστάτην παραγίνεται Βασιλέα, καὶ πολλὰ ἀπὸ τῶν θείων Γραφῶν αὐτῷ προσάγουσι φάρμακα. Ὁ δὲ, ὥσπερ ἀσπὶς, τὰ ὦτα βύσας, τῶν λεγομένων οὐκ ᾔσθετο. Πάντα δὲ ἐκεῖνος ὡς οὐδὲν θέμενος, τῶν προτέρων εἴχετο. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι σιγὴν εἶχον τὸ ἀπὸ τοῦ δε· μόνος δὲ ὁ μακάριος Θεοφύλακτος πρὸς αὐτὸν ἔφη· Οἶδα, ὅτι τῆς ἀνοχῆς τοῦ Θεοῦ καὶ μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀλλ' ἥξει ἐπὶ σὲ ἐξάπινα δεινὸς ὄλεθρος, καὶ ἡ καταστροφὴ ὁμοία καταιγίδι, καὶ οὐχ εὑρήσει τὸν ῥυόμενον.

Ἐπὶ τούτοις θυμοῦ πλησθεὶς, ἅπαντας ὑπερορίᾳ καταδικάζει· καὶ τὸν μὲν θεῖον Νικηφόρον ἐν Θάσῳ τῇ νήσῳ· τὸν δὲ ἀοίδιμον Μιχαὴλ Συνάδων εἰς Εὐδοκιάδα, καὶ ἄλλον ἀλλαχοῦ. Θεοφύλακτον δὲ τὸν τρισόλβιον εἰς Στρόβηλον (φρούριον δὲ τοῦτό ἐστιν ὑπὸ τὸ θέμα τῶν Κυβερραιωτῶν, παράλιον κείμενον). Ἐκεῖσε ὁ μακάριος οὗτος ὁμολογητὴς Θεοφύλακτος χρόνους διαρκέσας τριάκοντα, τὴν ἐκ τῆς ἀλλοτρίας κακουχίαν ἐγκαρτερῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Μετὰ δέ τινας χρόνους, παυσαμένης τῆς Αἱρέσεως, καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀναλαμψάσης, ἐπὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης Αὐγούστης, καὶ Μεθοδίου τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου, τὸ τίμιον σῶμα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀνακομίζεται, καὶ κατατίθεται ἐν Νικομηδείᾳ, ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι ναῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Πλουσιάδος τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Σάλπιγξ σιωπᾷ Παῦλος ὁ Πλουσιάδος,
Σάλπιγγος ἠχὴν τὴν τελευταίαν μένων.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Εἰκονομάχων· καὶ τοὺς ἀφρόνως κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μαινομένους, καὶ πᾶσαν ἀνατρέποντας θεσμῶν ἀκρίβειαν, καὶ τὰς μορφὰς τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀφανίζοντας, καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἁγίων ναῶν καταλύοντας, θείοις ῥήμασιν ὡς βέλεσι κατηκόντισε, διωγμοὺς, ἐξορίας, καὶ σκληραγωγίας ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνος αἱρετισάμενος· ὅθεν καλῶς ἀνδρισάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτοῦ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἑρμοῦ, οὗ μέμνηται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ.

Στίχ. Ἑρμῇ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου,
Ἑρμῶον ἔμπνουν ἐκ λόγων διαγλύφω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Δίων μαχαίρᾳ τελειοῦται.

Στίχ. Κἂν δεξιὰ σφάττει σε δεινὴ τοῦ πλάνου,
Ἡ δεξιὰ στέφει σε Δεσπότου Δίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Δομέτιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Δομέτιος τῆς τελευτῆς τὸ χρέος,
Δι' ἐκβιαστῶν ἐξέτισεν Ἀγγέλων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ
» Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Δρόμον τὸν θεῖον ἐκτελέσας, καὶ τὴν πίστιν σου τηρήσας μέχρι τέλους, τῶν σῶν πόνων Σοφὲ, τὸν στέφανον ἐκτήσω, ἀναβοῶν μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἅρματι θείων ἀρετῶν σου, ἐποχούμενος πρὸς ὕψος ἀνηνέχθης· τῷ Θεῷ δὲ τανῦν, παρέστηκας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἴδεν ὁ πλάσας κατὰ μόνας, τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων θεοφόρε, τῆς καρδίας τῆς σῆς, τὸ ἔνθεον καὶ θρόνοις, διδασκαλίας ἵδρυσε, Θεοφύλακτε τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Σοὶ νῦν προσφεύγω Θεοτόκε, τῇ σῇ σκέπῃ σου καὶ θείᾳ προστασίᾳ, λυτρωθῆναι δεινῶν, δεόμενος πταισμάτων, εὐλογημένη πάναγνε, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
» νας.

Εὐφραινομένων ἔνθα νῦν, κατοικία κατῴκησας, Ὁμολογητὰ τῆς ἀληθείας πρόμαχε· καὶ φῶς σοι ἀνέτειλεν, οἷα δικαίῳ πάνσοφε, καὶ τοὺς τῶν Μαρτύρων ἠθληκότι ἀγῶνας, μεθ' ὧν νῦν ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπομονῆς τὸν στέφανον, ἐκομίσω Θεόληπτε· τὰς ὑπερορίας γὰρ πικρῶς κατῴκησας, μισθὸν ἐκδεχόμενος, ἀπολαβεῖν τῶν ἄθλων σου, καὶ τῆς ἀγαθῆς οὐ διεψεύσθης ἐλπίδος, Χριστῷ ἀνακραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανῶς ἡ μνήμη σου, Θεοφόρε τελεῖται νῦν, τῆς ὁμολογίας φωτισμῷ πυρσεύουσα· ἁγίαν εἰκόνα γὰρ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐτίμησας, καὶ τῆς Θεοτόκου, τῶν Ἁγίων τε πάντων, μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεομήτωρ πάναγνος, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, Θεὸν ἡ κυήσασα, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη ἁγνὴ, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνὴ, σὺν Ἀ-
» σωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Μεγάλων χαρισμάτων, ὄντως ἠξιώθης, ὑπὲρ Χριστοῦ κινδυνεύσας φρονήματι, καρτερικῷ Θεοφόρε θεομακάριστε.

Ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, Μάκαρ ἐποπτεύοις, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρούμενος, καὶ τῶν αἱρέσεων θραύων τὰ μηχανήματα.

Σωφρόνως καὶ δικαίως, ὡς ἱεροφάντωρ, πολιτευσάμενος Μάρτυς ἐγένου λαμπρὸς, τὴν σὴν πορφύραν ὑφάνας ἐκ τῶν αἱμάτων σου.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρος τοῖς ἐν σκότει, καὶ πεπλανημένοις, δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον ἔχουσα, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Παρθένε Χριστὸν ἀνέτειλας.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Ἰδιόμελον καὶ τὰ ἑπόμενα τούτῳ.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Α'. Ἐὰν τύχῃ ἐν ἡμέρᾳ νηστίμῳ.

Ἑσπέρας ἐν τῇ Παραμονῇ, εἰ μὲν ἔστι τετάρτη, καθ' ἣν τελεῖται Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δὶς, τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῶν Μαρτύρων Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'. δευτεροῦντες τὸ ά. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἦχος πλ. β'. Ἐν ᾠδαῖς ᾀσμάτων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. ά. Εἰ δὲ ἔστιν ἐν τῇ Παραμονῇ ἄλλη ἡμέρα, ἐν ᾗ Λειτουργία οὐ γίνεται ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα γ'. Δόξα, τὸ ά. Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ᾠδαῖς ᾀσμάτων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων, εἶτα τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Σχολάζουσι δὲ αἱ Μετάνοιαι, πλὴν τῶν τριῶν Μεγάλων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ψάλλεται ἡ τῶν Μαρτύρων Ἀκολουθία,

Digitized by Google

καθὼς ἐστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη. Οἱ Κανόνες χῦμα. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, κτλ.

Β'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Α'. Παρασκευῇ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ μὲν Παραμονῇ Ἑσπέρας, καὶ τῇ ἐπαύριον εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται, ὡς διετάχθη ἀνωτέρω (§. ά.).

§. β'. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς· εἶτα, Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου δ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Φέροντες τὰ παρόντα, κτλ. δευτεροῦντες τὸ ά. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ᾠδαῖς ᾀσμάτων. Καὶ νῦν, τὸ ά. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, τὸ, Κατευθυνθήτω, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Μαρτύρων, καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν, Εἰς μνημόσυνον.

Γ'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Α'. Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ μὲν Παρασκευῇ Ἑσπέρας, ὁ Ἑσπερινὸς ψάλλεται, ὡς διετάχθη ἀνωτέρω (§. β'.).

Τῇ δὲ ἐπαύριον εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Δόξα, τῶν Μαρτύρων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Κάθισμα τοῦ Ἁγ. Θεοδώρου. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τῶν Μαρτύρων· ὁμοίως καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον. Ἀναβαθμοὶ, Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ τῶν Μαρτύρων. Κανόνες, τοῦ Ἁγ. Θεοδ. καὶ τῶν Μαρτύρων. Εἰς τοὺς Αἴνους, τοῦ Ἁγίου Θεοδ. γ'. καὶ τῶν Μαρτύρων γ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη, κτλ.

Δ'. Ἐὰν τύχῃ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ συμψάλλονται καὶ αἱ τρεῖς Ἀκολουθίαι ὁμοῦ· ἡ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῶν Μαρτύρων. Καὶ Ἀπόστολος μὲν λέγεται τῶν Μαρτύρων, Εὐαγγέλιον δὲ τῆς Κυριακῆς.

Ε'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Β'. Γ'. ἢ Δ'. Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ μὲν Παρασκευῇ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς οὕτως· Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς, τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἤχου, καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ᾠδαῖς ᾀσμάτων. Καὶ νῦν, τὰ ά. τοῦ Ἤχου, κτλ.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωῒ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Μαρτύρων ἑορταστικώτερον. Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Μαρτύρων, κτλ.

Ϛ'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

Τῇ Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς, τῆς Ἀκαθίστου Προσόμοια δ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ᾠδαῖς ᾀσμάτων. Καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου, Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Εἴσοδος, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Ὁ δὲ Ἀκάθιστος Ὕμνος, ἐν μὲν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ψάλλεται ἀφ' ἑσπέρας, κεχωρισμένος ἀπὸ τοῦ Ὄρθρου, περὶ τὴν ή. ὥραν τῆς Παρασκευῆς. Ἀφ' ἑσπέρας ψάλλεται ὡσαύτως, εἰ καὶ βραδύτερον, καὶ ἐν πολλαῖς ἄλλαις τῶν πόλεων Ἐκκλησίαις. Καὶ αὗται μὲν ποιήτωσαν, κατὰ τὸ ἔθος αὐτῶν. Οἱ δὲ ψάλλοντες τὸν Ἀκάθιστον τοῦτον Ὕμνον, κατὰ τὴν παλαιὰν διατύπωσιν, τῷ Σαββάτῳ πρωῒ, συνημμένον μετὰ τοῦ Ὄρθρου, ψαλλέτωσαν αὐτὸν οὕτως.

Τῷ Σαββάτῳ πρωῒ ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ψάλλομεν Τροπάριον τῆς Ἀκαθίστου, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Δόξα, τῶν Μαρτύρων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἀκαθίστου. Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, τὸ Κοντάκιον τῆς Ἀκαθίστου, καὶ μετ' αὐτὸ ἓξ Οἶκοι. Ὡσαύτως καὶ μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, καθὼς διατέτακται ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Εἶτα ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἀκαθίστου εἰς ϛ'. καὶ τῶν Μαρτύρων εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, μετὰ τὴν γ'. ἑξάδα τῶν Οἴκων, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μαρτύρων· εἶτα, Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου. Ὁ μέγας στρατηγός. Ἀφ' ἕκτης, μετὰ τὴν τελευταίαν ἑξάδα τῶν Οἴκων, Κοντάκιον τῆς Ἀκαθίστου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἐν τῇ Θ'. Ὠδῇ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων, καὶ τῆς Ἀκαθίστου. Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀκαθίστου γ'. καὶ τῶν Μαρτύρων γ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν, Ἦχον πλ. ά. Ἀθλοφόροι Χριστοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοὶ ἀμφοτέρων τῶν Ἀκολουθιῶν. Ἀπόστολος τῶν Μαρτύρων. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Κοινωνικὸν τῆς Θεοτόκου, κτλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἀπερισκέπτως σημειοῦται ἐν τῷ Τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, σελ. 155, ὅτι· Ἐὰν τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τῶν μ'. Μαρτύρων τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, μετατίθεται, κτλ. πρᾶγμα, ὅπερ οὐ δύναται συμβῆναι, εἰμὴ ἐὰν τὸ Πάσχα ὀψιμίσῃ ἕως Μαΐου 5.

ΤΗ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ λίμνῃ Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου· εἶθ' οὕτω τῶν Ἁγίων τὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπιζομένοις, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ γὰρ ἱμάτιον ἀποδυόμεθα; ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. Δριμὺς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδει-

Digitized by Google

σος· ἀλγεινὴ ἡ πῆξις, ἀλλ' ἡδεῖα ἡ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὦ συστρατιῶται· μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τοῦ αὐτοῦ.

Ρίπτοντες περιβόλαια πάντα, βαίνοντες ἀτρόμως εἰς λίμνην, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Διὰ Παράδεισον, ὃν ἀπωλέσαμεν, ἱμάτιον φθαρτὸν σήμερον μὴ ἀντισχώμεθα· δι' ὄφιν ποτὲ φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι, ἐκδυσώμεθα νῦν διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν· καταφρονήσωμεν κρύους λυομένου, καὶ σάρκα μισήσωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τοῦ αὐτοῦ.

Βλέποντες ὡς τρυφὰς τὰς βασάνους, τρέχοντες πρὸς λίμνην κρυώδη, ὡς πρὸς θάλψιν, ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ ὑποπτήξωμεν ὥραν χειμέριον, ἵνα τὴν φοβερὰν γέενναν τοῦ πυρὸς φύγωμεν· καυθήτω ὁ πούς, ἵνα χορεύῃ αἰώνια· ἡ δὲ χεὶρ ῥυείτω, ἵνα ὑψοῦται πρὸς Κύριον· καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνησκούσης· ἑλώμεθα θάνατον, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ πρῶτον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ἔργοις σκοτεινοῖς συναπαχθείς, ὅλον ἀπημαύρωσα κάλλος, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, θέλων ὁ πανάθλιος, καὶ περιβέβλημαι, στολισμὸν κατακρίσεων, καὶ σκότους· διό σου, δέομαι Πανάμωμε· Τῇ δυναστείᾳ σου, ῥῆξον τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς ἀφθαρσίας με χλαῖναν, ἔνδυσον γυμνώττοντα καὶ σῶσόν με.

Κατὰ δὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν, Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἐν ᾠδαῖς ᾀσμάτων· ὅρα εἰς τὸν Στίχον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἴσοδος, κτλ. καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία.

Μὴ τελουμένης δὲ Λειτουργίας,

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα.

Δόξα. Τῶν Ἁγίων, Ἦχος πλ. β'.

Ἐν ᾠδαῖς ᾀσμάτων εὐφημήσωμεν πιστοί, τοὺς ἀθλοφόρους τεσσαράκοντα Μάρτυρας, καὶ πρὸς αὐτοὺς μελῳδικῶς ἐκβοήσωμεν, λέγοντες· Χαίρετε Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, Ἡσύχιε Μελίτων, Ἡράκλειε Σμάραγδε καὶ Δόμνε, Εὐνοϊκὲ Οὐάλη καὶ Βιβιανέ, Κλαύδιε καὶ Πρίσκε. Χαίρετε Θεόδουλε Εὐτύχιε καὶ Ἰωάννη, Ξανθία Ἡλιανέ, Σισίνιε, Κυρίων Ἀγγία, Ἀέτιε καὶ Φλάβιε. Χαίρετε Ἀκάκιε Ἐκδίκιε, Λυσίμαχε Ἀλέξανδρε, Ἠλία καὶ Γοργόνιε, Θεόφιλε Δομετιανέ, καὶ θεῖε Γάϊε καὶ Γοργόνιε. Χαίρετε Εὐτυχὲς καὶ Ἀθανάσιε, Κύριλλε καὶ Σακερδῶν, Νικόλαε καὶ Οὐαλέριε, Φιλοκτῆμον, Σεβηριανέ, Χουδίων καὶ Ἀγλάϊε. Ὡς ἔχοντες παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Μάρτυρες πανοίδιμοι, αὐτὸν ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πανσέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ τό, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπά.

Αἱ γ'. μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸ σεπτὸν στερέωμα, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀστέρες μέγιστοι, καταλαμπρύνετε ἀεί, καὶ τοὺς Πιστοὺς καταυγάζετε, Μάρτυρες θεῖοι, Χριστοῦ τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νῦν.. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπελθόντες, τὴν μαρτυρίαν θαυμαστοὶ Ἀθλοφόροι, διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος διήλθετε, καὶ διεβιβάσθητε, σωτηρίαν πρὸς πλάτος, κλῆρον κομισάμενοι, οὐρανῶν βασιλείαν· ἐν ᾗ ποιεῖσθε τὰς ὑπὲρ ἡμῶν, θείας δεήσεις, σοφοὶ Τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη δώρησαι τοῖς δούλοις σου, κράζουσι καὶ λέγουσι· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, ἡ θεόστεπτος αὕτη καὶ θεοσύλλεκτος, τῶν

Digitized by Google

Τεσσαράκοντα πληθύς, ἀνευφημήσθωσαν νῦν· διὰ κρυμοῦ γὰρ καὶ πυρὸς, δοκιμασθέντες οἱ σοφοί, ἐδείχθησαν ςρατιῶται, Χριστοῦ τȣ̃ παμβασιλέως, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἁγνὴ καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μȣ ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου.

Προκείμενον.

Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Στιχ. Ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυρȣ̃ται τὸ ἀργύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος..... Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων (ὅρα εἰς τὸν Ὄρθρον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, Ἀπριλίου 23).

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Προφητικῶς ἀνεβόα.

Ζήτει εἰς τὴν ἐπαύριον, μετὰ τοὺς Αἴνους (*).

Οἱ Κανόνες, τῶν Ἁγίων εἰς ϛ'. καὶ τὰ Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, ȣ̃ ἡ Ἀκροςιχίς· Ἄνευ τῶν Εἱρμῶν, καὶ τῶν Θεοτοκίων.

Θεοστεφῆ φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριςῷ τῷ Θεῷ,
» τῷ διελόντι θάλασσαν καὶ ὁδηγήσαν-
» τι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων·
» ὅτι δεδόξασται.

Θεοστεφῆ, φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων Χριστοῦ, ἐν θεοπνεύστοις ᾄσμασι, τῶν Τεσσαράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρίζων· ὅτι δεδόξασται.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἅπασαν ἀπαρνησάμενοι, προσηγορίαν εἵλοντο οἱ Τεσσαράκοντα, τὴν Χριςώνυμον κλῆσιν, δι' ἧς ἐν τοῖς ὑψίστοις, νῦν πολιτεύονται.

Οἱ ἐν Χριστῷ, σάρκα καὶ κόσμον μισήσαντες, τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον συνεξεδύσασθε, τῇ προσκαίρῳ ἐσθῆτι, στολὴν δὲ ἀφθαρσίας περιεβάλεσθε.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Στρατείας καὶ ζωῆς καὶ ὡραιότητος, σωμάτων καὶ ὄλβου ἠλογηκότες, εὐκλεῶς οἱ Τεσσαράκοντα, τὸν Χριςὸν ἀντὶ πάντων ἐκληρώσαντο.

Τοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ Τεσσαράκοντα, προστάξει βαλλόμενοι τῶν Τυράννων, τὰς βολὰς διὰ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῶν προσταττόντων ἀπεκρούσαντο.

Ἐλάλει κατὰ σοῦ Τυράννων χείλεσιν, ὁ ὄφις τοῦ Κτίσαντος βλασφημίαν, ἀλλ' αὐτοῦ τὸ θεομάχον στόμα, τοῖς κατὰ τῶν Μαρτύρων λίθοις θλάττεται.

Θεοτοκίον.

Τȣ̃ ἄνθρακος χρυσȣ̃ν θυμιατήριον, τοῦ θείȣ ἀνύμφευτε γενομένη, τὸ δυσῶδες τῆς καρδίας μου, εὐωδίασον μόνη Ἀειπάρθενε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες μαρτυρικῶς τὸν ἐχθρὸν καθελόντες ἀθλητικῶς, ἔργοις ἐκπληρώσαντες, τοῦ Προφήτου τὰ ῥήματα, διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, γενναίως διήλθετε, ἀναψυχὴν εὑράμενοι ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅθεν καὶ στεφάνους, οὐρανόθεν λαβόντες, χοροῖς συνευφραίνεσθε, Ἀσωμάτων δυνάμεων. Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριςῷ τῷ Θεῷ, σῶν πταισμάτων, ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέτασιν τρέμω τὴν φοβερὰν, φρίττω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὀδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον, τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων, τὸν ἄϋπνον σκώληκα. Οἴμοι! τί ποιήσω, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται, καὶ κρυπτὰ δημοσιεύωνται; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

(*) Τὰ ἀνωτέρω Καθίσματα, καὶ τὰ λοιπὰ ἐφεξῆς, μετεγράφησαν ἐνταῦθα ἐκ τῶν χειρογράφων, ἵνα εὑρίσκωνται πρόχειρα, ὅταν τυπικὴ διάταξις ἀπαιτήσῃ αὐτά. Σημειωτέον δὲ, ὅτι τὰ χειρόγραφα ἔχουσι καὶ Ἀναγνώσματα εἰς τοὺς Μάρτυρας τούτους, καὶ ἕτερον Κανόνα, Θεοφάνους ποίημα.

Digitized by Google

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰ-
» κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάν-
» θρωπε.

Φρενοβλαβεῖτε ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὴν πρόξενον ζημίας, δωρεὰν προτείνοντες ἀθεώτατοι.

Ἠκονημένα ξίφητε, καὶ θῆρας καὶ πῦρ, ςαυρόν τε τοῖς Ἁγίοις, οἱ Χριστοῦ διῶκται, ἐπανετείνοντο.

Φοβερὸν ἡμῖν ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὸ πῦρ τὸ τῆς γεέννης· τὸ δὲ νῦν, ὡς σύνδουλον, οὐ πτοούμεθα.

Ἀπαστράπτοντες Ἔνδοξοι, τῇ νοερᾷ Χριστοῦ φωταγωγίᾳ, πρὸς ἀκτῖνα θείαν με ὁδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἄχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, τῷ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων μου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» Ποιητὴς Κύριος ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσαγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σȣ γὰρ
» ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Λύσσῃ παράφρονι, τῶν διωκτῶν οἱ Ἀθληταὶ αἴθριοι, ἐν τῷ κρυμῷ διανυκτερεύειν καταδικασθέντες, ἀνέμελπον ὕμνον, Θεῷ χαριςήριον.

Ἀγαλλιώμενοι, οἱ Τεσσαράκοντα Χριστοῦ Μάρτυρες, τὴν ἀλγεινὴν ὑπέμειναν πῆξιν, ἐν λίμνῃ ἑστῶτες, ἐλπίδι τῶν θείων στεφάνων νευρούμενοι.

Τέλως προτίθεται, τοῖς Τεσσαράκοντα Χριστοῦ Μάρτυσιν, ἀποπνιγεὶς ὁ πρὶν ἐμφωλεύων, τοῖς ὕδασιν ὄφις· τὴν ὀλεθροτόκον, ἰσχὺν γὰρ ἀφῄρηται.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ Τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἁγνή· χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Γεγηθὼς ὁ ἀρχέκακος ἥρπασεν, ὡς τῆς δωδεκάδος Ἰούδαν τὸν δείλαιον, καὶ τῆς Ἐδὲμ τὸν ἄνθρωπον, τῆς τεσσαρακοντάδος τὸν ἔκπτωτον.

Ἀναιδὴς ὢν εἰκαίως φρυάττεται· οἷα γὰρ Ληστῇ, καὶ Ματθίᾳ τὸ πρότερον, οὕτω καὶ νῦν ὁ Τύραννος τοῦ φρουροῦντος τῇ κλήσει σπαράττεται.

Ματαιόφρων καὶ θρήνων ἐπάξιος, ὅς τις τῶν ζωῶν ἀμφοτέρων διήμαρτε· διὰ πυρὸς γὰρ λέλυται καὶ πρὸς πῦρ ἐξεδήμησεν ἄσβεστον.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνȣσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιὰν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότῃ προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ θρονῷ ἀστέκτῳ ἐποχουμένῳ, τῷ ἐκτείναντι τὸν οὐρανὸν καθάπερ δέῤῥιν, τῷ τὴν γῆν ἑδράσαντι, καὶ συνάξαντι τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, τῷ τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ποιήσαντι ὑπάρχειν, καὶ πᾶσι χορηγοῦντι πνοὴν καὶ ζωήν, τῷ προσδεχομένῳ τῶν Ἀρχαγγέλων τὸν ὕμνον, καὶ ὑπ' Ἀγγέλων δοξαζομένῳ, καὶ ὑπὸ πάντων προσκυνουμένῳ, Χριστῷ τῷ παντοκράτορι, τῷ Πλάςῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν, προσπίπτω ὁ ἀνάξιος, προσάγων μου τὴν δέησιν, λόγου χάριν αἰτῶν, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ὑμνῆσαι κἀγὼ τοὺς Ἁγίους, οὓς αὐτὸς ἔδειξας νικητάς, δωρησάμενος αὐτοῖς δόξαν ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτȣ̃ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Πληροῦμεν ὑστέρημα σοῦ Σῶτερ πάθους
Τεσσαράκοντα, συντριβέντες τὰ σκέλη.

Ἀμφ' ἐνάτῃ ἐάγη σκέλη ἀνδρῶν τεσσαράκοντα.

Οὗτος οἱ Ἅγιοι, ἐκ διαφόρων πατρίδων ὄντες, ἐφ' ἑνὶ τάγματι ἐστρατεύοντο. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κατασχεθέντες, καὶ εἰς ἐξέτασιν ἀχθέντες, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, λίθοις τὰς ὄψεις καὶ τὸ στόμα πρότερον βάλλονται· αἱ δὲ βολαί, οὐ μᾶλλον τούτους, ἢ τοὺς βάλλοντας ἀντιστρεφόμεναι ἔπληττον. Ἔπειτα, ἐν ὥρᾳ χειμερινῇ, γυμνοὶ διανυκτερεύειν κατεδικάσθησαν μέσον τῆς λίμνης, τῆς πρὸ τῆς πόλεως. Ἔνθα ἑνὸς ἐξ αὐτῶν φιλοψυχήσαντος, καὶ πρὸς τὸ πλησίον βαλα-

Digitized by Google

νεῖον προσδραμόντος, καὶ ἅμα τῇ προσβολῇ τῆς θέρμης διαλυθέντος, ὁ παρατηρῶν αὐτοὺς δήμιος καὶ φυλάττων, εὐθὺς μετὰ τῶν Ἁγίων, ἀντὶ τοῦ λιπόντος, κατέστησεν ἑαυτὸν, φῶς ἐν νυκτὶ περὶ τοὺς Μάρτυρας ἰδὼν, καὶ στεφάνους ἐφ' ἕκαστον αὐτῶν κατιόντας.

Ἤδη δὲ τῆς ἡμέρας ἐπιφανείσης, ὡς λειποψυχοῦντες ἦσαν μὲν οἱ Ἅγιοι, ἔτι δὲ ἐμπνέοντες ὤφθησαν, τὰ σκέλη θλασθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. Οὕτω δὲ ἄρα αὐτοῖς ἀσπαστὸς καὶ καθ' ἡδονὴν ὁ θάνατος ἐγνωρίζετο, ὡς καταλειφθέντα τινὰ παρὰ τοῦ Τυράννου, δι' ἡλικίαν καὶ ῥώμην σώματος ἔτι ἐμπνέοντα, νομίσαντος αὐτὸν ἴσως μεταβουλεύσεσθαι. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ παρέμενεν αὐτοῖς πάσχουσι, παῖδα τὸν ἑαυτῆς βλέπουσα· καὶ γὰρ ἦν οὗτος ὑπὲρ πάντας τὴν ἡλικίαν νεώτερος, καὶ ἐδεδοίκει, μή ποτε δειλίαν αὐτῷ ἐμποιήσῃ τὸ νεαρὸν, καὶ φιλόζωον, καὶ ἀνάξιος τῆς τῶν συστρατιωτῶν τάξεώς τε καὶ τιμῆς εὑρεθῇ.

Ἵστατο οὖν ἀτενὴς ὁρῶσα σχήματί τε καὶ βλέμματι, ὅπως εἶχε, θάρσος αὐτῷ ἐμβάλλουσα, χεῖρας τέως εἰς αὐτὸν ἐκτείνουσα, καὶ, Τέκνον ἐμοὶ γλυκύτατον, λέγουσα, τέκνον ἤδη Πατρὸς οὐρανίου, μικρὸν ὑπόμεινον, ἵνα τέλειος καταστῇς· μὴ φοβηθῇς τὰς βασάνους· ἰδοὺ γὰρ παρίσταταί σοι βοηθὸς Χριστὸς ὁ Θεός· οὐδὲν τὸ λοιπὸν ἀηδὲς, οὐδὲν ἐπίπονον ἀπαντήσει· πάντα ἐκεῖνα παρῆλθον, πάντα ταῦτα τῇ σῇ νενίκηκας γενναιότητι· χαρὰ τὸ μετὰ ταῦτα, ἡδονὴ, ἄνεσις, εὐφροσύνη, ὧν μεθέξεις συμβασιλεύων Χριστῷ, καὶ πρέσβυς ἐμοὶ τῇ τεκούσῃ τὰ πρὸς αὐτὸν γινόμενος.

Οἱ οὖν Ἅγιοι, συντριβέντες τὰ σκέλη, τῷ Θεῷ παρέθεντο τὰς ψυχάς· οἱ δὲ στρατιῶται, ἁμάξας ἐνεγκόντες, καὶ ταύταις τὰ ἱερὰ σώματα ἐπιθέντες, παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ἐκ γειτόνων ποταμοῦ ἄγουσι. Τὸν μέντοι νέον ἐκεῖνον, ᾧ Μελίτων ὄνομα, ἐμπνέοντα ἔτι κατιδόντες, καταλείπουσιν· ὃν ἡ μήτηρ μόνον ὑπολειφθέντα θεασαμένη τοῦτο μᾶλλον θάνατον αὐτῆς καὶ τοῦ παιδὸς εἶναι λογισαμένη, ὑπεριδοῦσα, γυναικὸς ἀσθένειαν, καὶ σπλάγχνων μητρικῶν ἐπιλαθομένη, τὸν υἱὸν ἐπ' ὤμων ἀραμένη, ταῖς ἁμάξαις, ἠκολούθει μεγαλοψύχως, τότε ζήσειν οἰομένη, ὅταν νεκρὸν μᾶλλον καὶ ἐκλελοιπότα θεάσατο.

Ἐπεὶ οὖν οὕτω φερόμενος ὑπ' αὐτῆς ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, τότε δὴ τῶν φροντίδων ἡ μήτηρ ἑαυτὴν λύσασα, μέγα τε καὶ ὑπερήδιστον ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ υἱοῦ σκιρτήσασα, μέχρι τοῦ τόπου, οὗ τὰ σώματα τῶν Ἁγίων ἦν, ἀπενέγκασα τὸν τοῦ φιλτάτου νεκρὸν, ἐπάνω αὐτῶν τίθησι, καὶ τοῖς ἄλλοις συναριθμεῖ, ἵνα μηδὲ τὸ σῶμα τῶν σωμάτων ἀπολειφθῇ, οὗ τὴν ψυχὴν ἔσπευδε ταῖς ψυχαῖς ἐκείνων συναριθμεῖσθαι. Μέγα δὲ πῦρ ἀνάψαντες οἱ τῷ ἀντικειμένῳ ὑπηρετούμενοι, τὰ τῶν Ἁγίων σώματα κατακαίουσιν· εἶτα τῶν λειψάνων Χριστιανοῖς φθονοῦντες, εἰς τὸν ποταμὸν αὐτὰ ἀφιᾶσιν. Ἀλλ' ἐκεῖ, θείᾳ πάντως οἰκονομίᾳ, ἐχόμενα κρημνοῦ συνήχθη τινός· καὶ Χριστιανῶν ταῦτα χεῖρες ἑλόμεναι, πλοῦτον ἡμῖν ἄσυλον ἐδωρήσατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῷ Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Χαλκοῦ Τετραπύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐρπασιανοῦ.

Στίχ. Ὁ κλωβὸς ἅρμα πυρός· αἱ δ' αὖ λαμπάδες,
Οὐρπασιανὲ, σοὶ τέθριππος ἀνόδου.

Ἄρτι τότε τὴν βασιλείαν Μαξιμιανὸς ἐνδυσάμενος, τὴν περίοικον Νικομηδείας κατετυράννει, διάπυρος ἔκδικος τῶν εἰδώλων γενόμενος. Τούτου ποτὲ τὸν θυμὸν, ὡς φλόγα μεγάλην, ἀνῆψαν κατὰ τῶν Χριστιανῶν οἱ τούτο σύμφρονες καὶ συμπέται. Τότε σχεδὸν πάντα τοὺς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ Συγκλητικοὺς ἐκκλησιάσας ἅμα καὶ τοὺς ἄρχοντας, κατεβρόντησεν· Εἴτις ὑμῶν περιέπεσεν εἰς τὴν τῶν Χριστιανῶν θρησκείαν, καὶ οὐ θέλει μεταμελὸς πρὸς τοὺς εὐμενεῖς θεοὺς γενέσθαι, λυσάτω τὴν ζώνην αὐτοῦ ἐνώπιον πάντων, καὶ ὑποχωρείτω τοῦ τε παλατίου καὶ τῆς πόλεως ἡμῶν· ἡ γὰρ πόλις αὕτη θεοὺς μεμάθηκε λατρεύειν ἐκ προγόνων, καὶ οὐ Θεὸν ἕνα, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

Τότε δὴ τότε φρίκη περιέσχεν ἅπαντας τοὺς εἰς Χριστὸν πεπιστευκότας, καὶ ἦν ἰδεῖν ἀληθῶς τὴν εἰς Χριστὸν γυμναζομένην ὄντως εὐσέβειαν· οἱ μὲν γὰρ ὑπεκρύπτοντο, οἱ δὲ ταῖς βασάνοις ὑπέκυπτον. Ὅσοι δὲ τὴν κατὰ Θεὸν ἀγάπην ἀκίβδηλον ἔφερον, ἀφειδήσαντες τῶν βασάνων, καὶ καταγελῶντες τοῦ τυράννου, τὰς αὐτῶν ζώνας ἀπορρίπτοντες, ἀπέτρεχον ἐξ αὐτοῦ. Τότε καὶ ὁ μεγαλόφρων καὶ ἀδαμάντινος τὴν ψυχὴν Οὐρπασιανὸς, εἷς ὢν καὶ αὐτὸς τῆς Συγκλήτου, ἔρριψε τὴν ἑαυτοῦ χλαμύδα καὶ ζώνην, εἰπὼν μεγαλοφώνως πρὸς τὸν Βασιλέα· Ἐπειδὴ, Βασιλεῦ, ἐγὼ σήμερον στρατεύομαι τῷ οὐρανίῳ Βασιλεῖ, τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, λάβε σου τὴν ζώνην καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν· πρόσκαιρος γάρ ἐστι καὶ εἰς οὐδὲν χρησιμεύουσα.

Ταῦτα ἀπροσδοκήτως τοῦ Οὐρπασιανοῦ ὁ Βασιλεὺς Μαξιμιανὸς ἀκούσας, ἠλλοιώθη τὰς φρένας, καὶ ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἔμεινεν ἄφωνος· εἶθ' οὕτω τὴν ὄψιν τρίψας, καὶ λοξῶς προσβλεψάμενος πρὸς τὸν Μάρτυρα, ἐξεβρόντησεν ὡς ἀνήμερος θὴρ, προσειπών· Τὸν ἀλιτήριον τοῦτον κρεμάσαντες, τὰς σάρκας αὐτοῦ τοῖς βουνεύροις καταξάνατε. Τούτου δὲ γενομένου μετὰ πολλοῦ τοῦ τάχους, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος ἐπὶ πολλὰς ὥρας τοῖς βουνεύροις ἀνηλεῶς συγκοπτομένου, τὸ ὄμμα ἔχοντος εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ προσευχομένου, καὶ μηδ' ὁπωσοῦν στυγνάζοντος, καταγαγὼν αὐτὸν ὁ Τύραννος ἀπὸ τοῦ μαγγάνου, φησὶ πρὸς τοὺς παρεστῶτας· Ἐν φρουρᾷ ἀφεγγεῖ καὶ ἀσφαλεστάτῃ ἀνεπιμέλητον τοῦτον ταριχεύσατε, ἕως ἂν σκέψωμαι ποίῳ θανάτῳ ἀναλώσω αὐτόν.

Τοῦ δὲ Ἁγίου Μάρτυρος χαίροντος καὶ εὐφραινομένου ἐν τῇ φυλακῇ ἐπὶ ἡμέρας τινὰς, καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ Κυρίῳ ἀποδιδόντος, κατεσκεύασεν ὁ δυσσεβὴς Βασιλεὺς ὄργανον τιμωρητικόν· τὸ δὲ ἦν κλωβὸς σιδηροῦς· καὶ ἐξαγαγὼν τὸν Ἅγιον τῆς εἱρκτῆς, προσέταξε βληθῆναι ἐν αὐτῷ, καὶ κρεμασθῆναι. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἐνδεδομένου τὸν σιδηροῦν κλωβὸν ἐκεῖνον δι' ὅλου τοῦ σώματος, ἐκέλευσεν ὁ δύστηνος λαμπάδας ἀναφθῆναι, καὶ γύροθεν αὐτοῦ ἀνηλεῶς κατακαίεσθαι.

Τότε ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἔνδον τοῦ ὀργάνου ἐκείνου ὢν κρεμάμενος καὶ προσευχόμενος, τοσοῦτον κατεκαύθη, ἕως οὗ πᾶσαι αἱ σάρκες αὐτοῦ κατέρρευσαν, ὥσπερ κηρὸς, συγχωσθεῖσαι καὶ ἀναμιγεῖσαι τῇ γῇ, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ γεγόνασιν ὡς χοῦς ἀπὸ ἅλωνος. Καὶ οὕτως ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, προσευχόμενος καὶ ἀναλυόμενος, τὸν ἀέρα γεμίσας μυρεψικῆς εὐωδίας, ἀνῆλθεν, ὡς ἀστὴρ φαεινὸς, πρὸς Κύριον, καθὼς τινὲς τῶν Πιστῶν ἰδεῖν ἠξιώθησαν. Ὁ δὲ δύστηνος καὶ θεομισὴς Βασιλεὺς, ἔτι τῇ μανίᾳ ἐμμένων, τὸν χοῦν τῆς γῆς, ἐν ᾧ αἱ σάρκες τοῦ Ἁγίου κατέρρευσαν, καὶ τὸν χοῦν τῶν ὀστέων ἐπιμελῶς συλλέξας, εἰς τὴν θάλασσαν ἐνώπιον αὐτοῦ σκορπισθῆναι πεποίηκε. Ταῦτα γεγόνασιν ἐν πόλει Νικομηδείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Καισαρίου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Στίχ. Ὁ Γρηγορίου πρὸς νεκρὸν Καισαρίου,
Γλώττης χαλινοῖ τῆς ἐμῆς λόγους, λόγος.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Πάππος, Μάμμη, Πατὴρ, Μήτηρ, καὶ δύο τέκνα, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Διὰ ξίφους ἤθλησε συγγενὲς γένος,
Ἡ παππόμαμμος πατρομητροτεκνία.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευο- » μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη- » σαν, ἀθεωτάτου προςάγματος· μέσον δὲ πυ- » ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ- » λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εὔξεστη ὀρῶν, τοὺς στεφάνυς ὁ φρουρὸς τῶν Τεσσαράκοντα, καὶ παρωσάμενος τὸ φιλόζωον, ἀνεπτερώθη τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείσης σου δόξης, καὶ σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λουτρῷ προσδραμὼν, ψυχοφθόρῳ θανατοῦται ὁ φιλόζωος· ὁ δὲ φιλόχριστος ἅρπαξ ἄριστος, τῶν ἀθλησάντων γενόμενος, ὥσπερ ἐν λουτρῷ ἀφθαρσίας, σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρὸς νοητοῦ, ἀναφθέντος ἐν φρεσὶ τῶν Τεσσαράκοντα, ἡ πολυμήχανος κατεφλέγετο, τῶν ἀσεβούντων ἀπόνοια, ὡς πέρ τις κηρὸς τηκομένη, σοὶ δὲ Χριστὲ ἀνεμέλπετο· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς λίαν φαιδρὰ, εὐπρεπής τε τοῦ Σταυροῦ Χριςὲ ἡ δύναμις, δι' ἐναντίων ςέφη πλέκουσα, τοῖς τεσσαράκοντα Μάρτυσιν· ὕδωρ γὰρ καὶ πῦρ διελθόντες, ἐν ἀφθαρσίᾳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ πυρπολουμένην, Ἁγνὴ προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἑνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, Ἁγίων Ὑποστάσεων.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων » τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν » φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ- » τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μανιωδῶς τοῖς Ἀθληταῖς, ἐποτρύνας ὁ ἐχθρὸς ἅπασαν κτίσιν, διὰ πάσης ἠσχύνθη· οἱ Τεσσαράκοντα γὰρ, ἀπαύστως Ὑμνεῖτε κραυγάζουσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀνηλεῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, τὰ τοῦ σώματος ὑμῶν μέλη θλασθέντες, ὁλοκαύτωμα θεῖον προσενεχθέντες Θεῷ, Ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλεσθε Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν, ὃν ἐκύησεν ἐπ' ὤμων ἀραμένη, ἡ φιλόθεος μήτηρ, τῆς εὐσεβείας καρπὸν, προσάγει σὺν Μάρτυσι Μάρτυρα, τὴν ἱερουργίαν, Ἀβραὰμ μιμουμένη.

Τὴν πρὸς τὴν ἄληκτον ζωὴν, εὐθυδρόμως ὦ Υἱὲ, στέλλου πορείαν, ἡ φιλόχριστος μήτηρ τῷ φιλοχρίστῳ παιδὶ, ἐβόα· οὐ φέρω σε δεύτερον, τῷ ἀγωνοθέτῃ, Θεῷ ἐμφανισθῆναι.

Τριαδικόν.

Τὴν ὡς ἡλίοις ἐν τρισὶν, ἑνιαίαν εὐσεβῶς φύσιν νοοῦντες (*), ἐχομένοις ἀλλήλων, τὸ τρισυπόστατον Φῶς, ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον δεήσεσιν ἡμῶν, τῶν σῶν δούλων ἀγαθὴ Θεοκυῆτορ, καὶ δεινῶν τὰς ἐφόδους, καὶ πειρασμῶν προσβολὰς, ταχέως κατάπαυσον Δέσποινα· ἵνα σε τιμῶμεν ὑπερευλογημένη.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ » σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ- » δὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ » ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' » ἡμᾶς, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα- » λύνομεν.

Ὑπὲρ Χριστοῦ γυμνωθέντες, καὶ τοῖς λίθοις βληθέντες, ἀέρος ὑπεμείνατε κρυμὸν, ὕδατος πῆξιν, καὶ θλάσιν μελῶν, καὶ πυρὶ φλογισθέντες, ἐν ποταμίῳ λάμπετε ῥοῖ, τηλαυγεῖς ὡς φωστῆρες, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Ῥάβδον δυνάμεως θείας, τὸν Σταυρὸν κεκτημένοι, ἐβόων τῷ Χριστῷ οἱ Ἀθληταὶ, οἱ τεσσαράκοντα· Δέσποτα, πανσθενεῖ τροπαιοῦχῳ, τῇ σῇ στεφανωθείημεν χειρί· ἵνα πάντες σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

(*) Ἀντὶ τοῦ, φύσιν νοοῦντες, ἐγράφετο πρότερον εἰς μίαν λέξιν, κατανοοῦντες, ἄνευ οὐσιαστικοῦ δηλαδή. Ἔστι δὲ τὸ Τροπάριον τοῦτο ἠρανισμένον ἐκ τοῦ θεολογικοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, οὕτω λέγοντος περὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος· « Ἀ- » μέριστος γὰρ ἐν μεμερισμένοις (εἰ δεῖ συντόμως εἰπεῖν) ἡ » θεότης, καὶ οἷον ἐν ἡλίοις τρισὶν, ἐχομένοις ἀλλή- » λων, καὶ ἀδιαστάτοις οὖσι, μία τοῦ φωτὸς σύγκρασίς τε » καὶ συνάφεια ». (Βιβλ. Α'. Κεφ. η'.). Ἀλλ' ἐπειδὴ οὔτε ἐν τῇ Ἀκροστιχίδι ἐμπεριέχεται, οὔτε ἐν τοῖς χειρογράφοις εὑρίσκεται, δύναταί τις ἐκ τούτου εἰκάσαι πιθανῶς, ὅτι τὸ Τριαδικὸν τοῦτο Τροπάριον οὐκ ἔστιν ἀρχαῖον καὶ γνήσιον ποίημα τοῦ θείου Πατρὸς, ἀλλά τινος μεταγενεστέρας χειρὸς προσθήκη.

Digitized by Google

Ως ἀλγεινὴ μὲν ἡ πῆξις, ὡς δὲ λίαν ἐκτόπως, δριμὺς ὃν ὑπεμείνατε κρυμόν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος· Ἀβραὰμ γὰρ οἱ κόλποι, τοῦ Πατριάρχου θάλπουσιν ὑμᾶς, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Νενικηκότες τοῖς ἄθλοις, καὶ τῇ τρισυποστάτῳ Τριάδι, παρεστῶτες Ἀθληταί, νῦν δωρηθῆναι πρεσβεύσατε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ ἀφθαρσίας· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε τερπνὲ Παράδεισε Θεοῦ· χαῖρε πηγὴ ἰαμάτων ψυχῶν· χαῖρε ἅγιον ὄρος, ὃ εἶδεν ὁ Προφήτης Δανιήλ· χαῖρε Μήτηρ Παρθένε· χαῖρε ἡ πάντων Ἄνασσα.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορὸς τετραδεκάριθμος, Μαρτύρων Τεσσαράκοντα, τῆς ὑπερθέου Τριάδος τῶν ἀρετῶν τετρακτύϊ, πυρὸς ἀέρος ὕδατος, καὶ γῆς στοιχείων τετράδος, ᾄσμασι θείοις ὑμνείσθω, ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας, τοῦ τῶν ἁπάντων Δεσπότου.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κατάρας λύτρωσις, καὶ τοῦ Ἀδὰμ ἀνάκλησις· χαῖρε Ἁγνὴ Θεοτόκε, ἐλπὶς καὶ σκέπη τοῦ κόσμου· χαῖρε σεμνὴ μητρόθεε· χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα· χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε τῆς Εὔας ἡ λύσις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. Εἰ βούλει δέ, ψάλλε τὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων, καὶ ποίησον Στίχους ἕξ.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Δεῦτε μαρτυρικὴν Ἀδελφοί, μετ' ἐγκωμίων ἀνυμνήσωμεν φάλαγγα, τῷ κρύει πυρποληθεῖσαν, καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμόν, διαπύρῳ ζήλῳ πυρπολήσασαν· στρατὸν γενναιότατον, ἱερώτατον σύνταγμα, συνασπισμόν τε, ἄρραγῆ καὶ ἀνίκητον, τοὺς τῆς πίστεως, περιβόλους καὶ φύλακας, Μάρτυρας τεσσαράκοντα, χορείαν τὴν ἔνθεον τῆς ἐκκλησίας τοὺς πρέσβεις, τοὺς δυνατῶς ἱκετεύοντας, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις συναγωγὴ κραταιά, καὶ ἱερὰ καὶ τροπαιοῦχος παράταξις· οἱ πύργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ στεῤῥοὶ ὁπλῖται καὶ ἀήττητοι, τὸν νοῦν εὐτονώτατοι, καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι, τῷ ὄντι θεῖοι, καὶ Θεῷ ποθεινότατοι· χορὸς Ἅγιος, καὶ Θεόλεκτον σύστημα· Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, οἱ ἶσοι τὴν ἄθλησιν, ἶσοι τὴν γνώμην καὶ ἴσους, καὶ τοὺς στεφάνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθύς, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα· ἀστέρες οἱ διελθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ, καὶ ὑδάτων πῆξιν διαλύσαντες· οἱ γῆς οὐρανώσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες· οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἀβραὰμ νῦν θαλπόμενοι, οἱ χορεύοντες, σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι. Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως, πνευματικῆς διαδόσεως, Χριστὸν δυσωπεῖτε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰδιόμελον, Ἦχος α'.

Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος, στρατὸς ὅλος θεοσύλλεκτος, συνεξέλαμψε τῇ νηστείᾳ ἄθλοις σεπτοῖς, ἁγιάζων καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον, Ἦχος β'.

Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν τῶν Μαρτύρων, τίς μὴ ἀνυμνήσει; τῷ γὰρ ὕδατι τῆς λίμνης εἰσῆλθον θαρσαλέως, καὶ τῷ κρύει σφιγγόμενοι, τὴν ᾠδὴν ἀνέμελπον τῷ Κυρίῳ· Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῇς ἡμῖν Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῇς ἡμῖν φιλάνθρωπε· ἐλάφρυνον τὸ βάρος, καὶ τὴν πικρότητα τοῦ ἀέρος· τῷ οἰκείῳ γὰρ αἵματι, ἐβάφησαν ἡμῶν οἱ πόδες· καὶ εἰσήγαγες ἡμᾶς ὁ Θεός, εἰς τὰς αἰωνίους σου σκηνάς, ἵνα ὁ κόλπος ἡμᾶς θάλψῃ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ.

Ἕτερον, ὁ αὐτός.

Ἀληθείας σε κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, καὶ τῇ τοῦ ὕδατος πήξει, τοῖς πιστοῖς κατήρδευσαν· τετραρίθμῳ γὰρ ᾄδοντες δεκάδι τῷ Σωτῆρι, εἷς μὲν ὄντες τοῖς πνεύμασι, ἐν σώμασι δὲ πλείους, προσηνέχθησαν Χριστῷ· καὶ θεόνυμφος Μήτηρ τῷ φιλοχρίστῳ παιδί, ἐπ' ὤμων ἀραμένη ἔλεγε. Δεῦρο Ἀθλητά, καὶ συναγωνίζου τοῖς προλοίποις.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, τὴν πάνσεπτον Νηστείαν φαιδροτέραν ἀπειργάσασθε, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου ἡμῶν ἀθλήσεως· Τεσσαράκοντα γὰρ ὄντες, τὴν τεσσαρακονθήμερον ἁγιάζετε, τὸ σωτήριον πάθος μιμησάμενοι, διὰ τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑμῶν ἀθλήσεως. Διὸ ἔχοντες παῤῥησίαν πρεσβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ καταντῆσαι ἡμᾶς, εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν

Digitized by Google

πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Ἡ πρώτη Ὥρα, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφεξῆς· ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, ποιοῦντες καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας Μετανοίας.

Ἐὰν δὲ μὴ ψάλλεται Δοξολογία,

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'.

Τὴν λίμνην ὡς Παράδεισον, καὶ τὸ κρύος ὡς καύσωνα, οἱ Μάρτυρες ἡγήσαντο, Χριστὲ ὁ Θεός· οὐκ ἔπτηξαν τὸν λογισμὸν αἱ τῶν Τυράννων ἀπειλαί· οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι τῶν βασάνων τὰς προσβολὰς, ὅπλον θεῖον κεκτημένοι τὸν Σταυρόν· δι' αὐτοῦ γὰρ τὸν ἐχθρὸν, ὡς κραταιοὶ ἐτροπώσαντο· ὅθεν καὶ τὸν στέφανον ἐκομίσαντο τῆς χάριτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀδιόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ Υἱῷ σοῦ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα· **Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.**

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, αἱ γ'. μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ ἡ α'. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον, τῆς ἡμέρας δὶς, τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Ἦχος β'.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως.

Ζήτει αὐτὰ τῇ χθὲς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν· καὶ τὰ ἕτερα β'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ Μοναχοῦ.

Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαυῒδ ἐν ψαλμοῖς. Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν· ὑμεῖς δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων, τὸ λόγιον πληροῦντες, διήλθετε διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, καὶ εἰσήλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Διὸ πρεσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες Ἀθληταὶ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Τὸ, **Φῶς ἱλαρὸν,** τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τὸ, **Κατευθυνθήτω.**

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. **Σῶσόν με, Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.**

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος β'.

Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ.

Τέλος. **Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.**

Καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Κοινωνικόν· **Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.**

Εἰς δὲ τὴν Τράπεζαν ἐσθίομεν ἔλαιον καὶ οἶνον.

Εἰ δὲ ἐν τῇ Α'. Ἑβδομάδι τύχῃ, οἶνον μόνον.

ΤΗ Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. **Πανεύφημοι Μάρτυρες.**

Κοδράτε πανάριστε ζωῆς, θείας ἐφιέμενος, ζωῆς φθαρτῆς κατεφρόνησας· τῆς τῶν ῥεόντων γὰρ, **προτιμήσας ὕλης, τὴν ἄυλον ὕπαρξιν, τὴν ἄληκτον ἐκτήσω ἀπόλαυσιν·** διὰ **θανάτου** γὰρ, πρὸς ἀθάνατον **μετέβης τρυφὴν,** καὶ πρὸς δόξαν, **τὴν μὴ διαπίπτουσαν.**

Κοδράτε θεόληπτε ὁδὸν, **Μαρτυρίου** ἔδραμες, ἀνεπιστρόφῳ φρονήματι· τὰ διαβήματα, ἐπλατύνθη γάρ σου, τῆς ψυχῆς καὶ ἴχνη σου, οὐδόλως τῆς ἀνδρείας ἠσθένησαν· ἐν οἷς γενόμενος, ὁδηγὸς τῶν συναθλούντων σοι, πρὸς τὴν ἄνω Μητρόπολιν, ἔφθασας.

Κοδράτε καλλίνικε στρατὸν, εἰς Θεοῦ παράταξιν, νεανικῶς ἀριθμούμενον, συνεπαγόμενος τῶν σῶν συμμαρτύρων, στρατηγὸς ὡς ἄριστος, κατὰ τῶν ἀντιθέων ἠρίστευσας· καὶ νίκης τρόπαια, εἰληφὼς ἐν μυριάσι Χριστῷ, στεφηφόρος σὺν αὐτοῖς παρέστησας.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἁγνή· χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπῃς μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τό, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, τὰ Καθίσματα κατὰ τὴν τάξιν, καὶ οἱ Κανόνες τῶν Ἁγίων, καὶ τοῦ Τριῳδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ᾄσω μελῴδημα.

Μαρτύρων ἱερῶν, ἱερῶς ἀθλησάντων, ἱερὰ καὶ θαυμαστή, ἐπέστη Ἑορτή, φωταυγεία σοῦ Πνεύματος, ἅπαντας φωταγωγοῦσα· συνελθόντες φιλέορτοι, κατὰ χρέος αὐτοὺς μακαρίσωμεν.

Ὡς ἥλιος φαιδρός, ἀρετῶν δᾳδουχίᾳ, ἀνατέταλκας ἡμῖν, Κοδρᾶτε ἀθλητά, φεγγοβόλοις σου λάμψεσι, σκότος τῆς πολυθείας, ἐκδιώκων μακάριε, καὶ φωτίζων Πιστῶν τὰ συστήματα.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, καταγγέλλοντες Θεόν, ἠθλήσατε στεῤῥῶς· καὶ πηγὴν ἁγιάσματος, πέτραν ὑποδεξαμένην, τῶν αἱμάτων τὰ ῥεύματα, φωταυγῆ ἀπειργάσασθε Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Ἰλύος ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐκ βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἐκ πάσης προσβολῆς, ἐναντίας διάσωσον, ἄχραντε Θεοκυῆτορ τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σου, τὸν ἀνέκφραστον τόκον πανάμωμε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε Συναγωγή, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Οἱ στεῤῥοὶ ἀδάμαντες τυμπανιζόμενοι ξίφει, καὶ ἀλγεινῶν ἰδέαις, προσομιλοῦντες καρτερῶς, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν ἐκραύγαζον· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Τῇ σοφίᾳ Κοδρᾶτος τῇ θεοδότῳ κατήργει, Ἑλληνικῆς σοφίας ἐρεσχελίας ἐναθλῶν, καὶ τοῖς οἰκείοις αἵμασιν, ἐν Πνεύματι θείῳ καλλυνόμενος.

Σὺν Κοδράτῳ Ἀνέκτον, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ Κρήσκεντα, Κυπριανὸν τὸν θεῖον, καὶ Διονύσιον ὁμοῦ, εὐσεβοφρόνως μέλψωμεν τοῖς ᾄσμασι, πίστει ἐναθλήσαντας.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεῦσαι Κόρη δύναται. Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρί, Λόγον Ἁγνὴ συνέλαβες, τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῇ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν θανατώσας, τὸν ὑπερήφανον ἐχθρὸν Ἀθλοφόρε, τὸν διὰ ξίφους θάνατον ὑπέμεινας, ἅμα τοῖς συνάθλοις σου, τοῖς πανσόφοις Κοδρᾶτε· ὅθεν ἑορτάζομεν, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, ἀναβοῶντες, Μνήσθητε ὑμῶν, πρὸς τὸν Δεσπότην ἀήττητοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριστέ, Οἴμοι ποθεινότατε Ἰησοῦ! ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε,

Digitized by Google

» τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνά-
» μει σου.

Τῆς σοφίας σου τῷ λόγῳ, τοὺς ἀσόφους κατήσχυνας· καὶ τῇ παραινέσει, τῶν θεοπειθῶν διδαγμάτων σου, Μάρτυς Κοδρᾶτε ζωγρήσας θεῖον Ἄνεκτον, τῷ Δεσπότῃ σου καρτερικὸν φέρεις Μάρτυρα.

Ἐκ σπαργάνων ᾠκειώθης, τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι· ἐκ παιδὸς τελείου, φρόνημα ἀνδρὸς ἐπιδέδειξαι· καὶ τὴν σοφίαν ποθήσας ὅλος γέγονας, καθαρώτατον, Μάρτυς Χριστοῦ ἐνδιαίτημα.

Ἡ ἐξάφωτος λυχνία, τῶν Μαρτύρων σου Κύριε, μυστικῷ ἐλαίῳ, ἐπαρδευομένη ἐμείωσε, πολυθεΐας τὴν νύκτα καὶ κατηύγασε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἁγία Θεοτόκος, ἣν οἰκῆσαι ηὐδόκησεν, ὡς εὐώδη οἶκον, Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁμοούσιος, οὐ κατεφλέχθη τὴν μήτραν, οὐκ ὠδίνησε· καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεάνθρωπον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν φωτισμόν σου Κύριε, κατάπεμψον ἡ-
» μῖν, καὶ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς τῶν πταισμά-
» των, λῦσον ἀγαθέ, τὴν σὴν εἰρήνην οὐρανόθεν
» δωρούμενος.

Τῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεως, ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν, ἀποδιώκων Κυρίῳ προσάγεις, δῆμον Ἀθλητῶν σοφὲ Κοδρᾶτε, σὺν αὐτοῖς στεφανούμενος.

Ἀσκητικῶς τὸ πρότερον, νικήσας τῶν παθῶν, ἐπαναστάσεις τὸ δεύτερον, εἷλες κράτος δυσσεβῶν, Κοδρᾶτε Μάρτυς, ἐναθλήσας στερρότατα.

Ἀναστομοῦται ἄνικμος, ἡ πέτρα προχοαῖς, σεπτῶν αἱμάτων, καὶ ῥεῖθρον διαυγὲς, δίδωσι πιστοὺς καθαγιάζον, θεϊκαῖς ἐπινεύσεσι.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλαστουργήσας ἄχραντε, τὴν Εὔαν ἐκ πλευρᾶς, σοῦ ἐκ νηδύος Ἁγνὴ πλαστουργεῖται, σῶσαι τὸν Ἀδὰμ δι' εὐσπλαγχνίαν, βουληθεὶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κή-
» τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ
» Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Ἐξάριθμος, Ἀθλοφόρων χορὸς ἡμῖν ἔλαμψεν, ὡς ἀστέρων, Ἐκκλησίας σεπτῷ στερεώματι, τοὺς Πιστοὺς φωτίζων, καὶ τῆς πλάνης σκεδάζων σκοτόμαιναν.

Τὸ πέλαγος τῶν βασάνων διήλθετε Μάρτυρες, ἀκυμάντως, καὶ τῆς ἄνω γαλήνης ἐτύχετε, τῶν Πιστῶν λιμένες, γεγονότες καὶ πρέσβεις θερμότατοι.

Αἰνέσωμεν, σὺν Ἀνέκτῳ Κοδρᾶτον τὸν ἔνδοξον, καὶ σὺν Παύλῳ, Κυπριανὸν Διονύσιον Κρήσκεντα, τῆς Χριστοῦ ἀμπέλου, τὰ καλὰ καὶ κατάκαρπα κλήματα.

Θεοτοκίον.

Οὐράνωσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανάμωμε, τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐθεούργησας· διὰ τοῦτο πάντες, ἀσιγήτοις φωναῖς σὲ δοξάζομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀνέκτου, Παύλου, Διονυσίου, Κυπριανοῦ, καὶ Κρήσκεντος.

Στίχοι.

Τῶν δυσσεβῶν τὴν πίστιν ὕβρεσι πλύνας,
Τμηθεὶς Κοδρᾶτε, σῶν ἀφ' αἱμάτων πλύνῃ.

Γνωστοῖς Ἄνεκτον σὺν δυσὶ κτείνει ξίφος,
Οἷς οὐκ ἀνεκτὸν μὴ θανεῖν Θεοῦ χάριν.

Ὁρῶν καταθνήσκοντα Κρήσκεντα ξίφει,
Σπεύδει σὺν αὐτῷ Κυπριανὸς τεθνάναι.

Ἀμφὶ δεκάτῃ Κοδρᾶτον ξίφος ἐγκατέπεφνε.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Κορίνθου, κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ, Ἰάσωνος τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονεύοντος. Ὁ δὲ Ἅγιος Κοδρᾶτος, κομιδῇ νήπιος καταλειφθεὶς, τῆς μητρὸς αὐτοῦ τελευτησάσης, παραδόξως ἐτρέφετο, νέφους ἐπ' αὐτὸν ἐρχομένου, καὶ χορηγοῦντος τὴν τροφήν. Ἤδη δὲ καὶ ἐν νεανίσκοις τελῶν, συνήθεις αὐτῷ οἱ εἰρημένοι γεγόνασιν Ἅγιοι, ἄλλος ἀλλαχόθεν ὁρμώμενος· μεθ' ὧν συνελήφθη διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, καὶ τυφθεὶς σφοδρῶς, εἶτα σὺν αὐτοῖς ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀναστασίας τῆς Πατρικίας.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰουστιανοῦ τοῦ Βασιλέως, γέγονέ τις γυνὴ ἐν τῷ Βυζαντίῳ, τοὔνομα Ἀναστασία, εὐλαβουμένη τὸν Θεὸν, ἐξ εὐγενῶν καὶ πλουσίων γονέων. Αὕτη, Πατρικία οὖσα τοῦ Βασιλέως πρώτη, τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον ἐν αὐτῇ ἔχουσα, ἐπορεύετο κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Εἶχε δὲ φυσικὴν εὐστάθειαν, καὶ πολλὴν πρᾳότητα, ὥς τε πάντας ἐπιτέρπεσθαι εἰς τὰς ἀρετὰς αὐτῆς, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα. Καὶ ἐπειδὴ ἀεὶ ὁ τῶν ζιζανίων σπορεὺς τὸ καλὸν εἴωθε φθονεῖν καὶ διαβάλλειν, καὶ μὴ συγ-

Digitized by Google

χωρεῖν ἀναπαύεσθαι, ἐφθονήθη καὶ αὕτη παρὰ τῆς Βασιλίσσης· καὶ γνοῦσα τὸν φθόνον παρά τινος, ἡ ὄντως πεπυκνωμένη κατὰ Θεὸν, λέγει πρὸς ἑαυτήν· Ἀναστασία, εὐκαίρου ὑποθέσεως γενομένης, σώζουσα σῶσον τὴν σεαυτῆς ψυχὴν, καὶ τὴν Βασίλισσαν ἀπαλλάξεις τοῦ ἀλόγου φθόνου, καὶ σεαυτῇ προξενήσεις τὴν οὐράνιον βασίλειαν. Καὶ ὡς ταῦτα πρὸς ἑαυτὴν ἐβουλεύσατο, μισθωσαμένη πλοῖον, καὶ συνάξασα ἐκ τοῦ πλούτου αὐτῆς μέρος τὶ, τὰ λοιπὰ πάντα καταλιποῦσα, τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατέλαβε· καὶ κτίσασα ἐν τῷ Πέμπτῳ (τόπῳ οὕτω καλουμένῳ) μοναστήριον, ἐξύφαινε θείους μίτους, ἐκεῖσε καθεζομένη, καὶ τῷ Θεῷ ἀρέσαι σπουδάζουσα· ἐν ᾧ καὶ μέχρι τῆς σήμερον σώζεται ἡ ταύτης Μονὴ, τὸ Πατρικίας ὄνομα περιφέρουσα.

Μετὰ δὲ χρόνον τινὰ, παρελθούσης τῆς Βασιλίσσης τὸν τῇδε βίον, ἀναμνησθεὶς ὁ Βασιλεὺς τῆς Πατρικίας, ἐξέπεμψε πανταχοῦ, μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιτάσεως ἀναζητῶν αὐτήν. Τοῦτο πάλιν γνοῦσα ἡ ἀμνὰς τοῦ Θεοῦ, νυκτὸς ἐάσασα τὸ ἑαυτῆς μοναστήριον, ἀνῆλθεν ἐν τῇ σκήτῃ πρὸς τὸν Ἀββᾶν Δανιήλ· καὶ προσαναθεῖσα τῷ μακαριωτάτῳ Γέροντι τὰ κατ' αὐτὴν, ἐνέδυσεν αὐτὴν ἀνδρῴαν στολὴν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν, Ἀναστάσιον εὐνοῦχον· καὶ εἰσαγαγὼν αὐτὴν ἐν σπηλαίῳ, μήκοθεν ὄντι τῆς λαύρας αὐτοῦ, καθεῖρξεν αὐτὴν, δοὺς αὐτῇ καὶ κανόνα, καὶ προσέταξε μηδέ ποτε ἐξέρχεσθαι τοῦ κελλίου, μήτε τινὰ ἔρχεσθαι πρὸς αὐτὴν τὸ παράπαν· τυπώσας ἕνα τῶν Ἀδελφῶν αὐτῇ κομίζειν ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος κεράμιον ὕδατος, καὶ τιθέναι ἔξω τοῦ σπηλαίου, καὶ λαμβάνειν εὐχὴν καὶ ὑπαναχωρεῖν.

Ἐκεῖσε οὖν ἡ ἀδαμάντινος αὕτη καὶ ἀνδρεία ψυχὴ, ἀπροΐτος ἐκτελέσασα χρόνους ὀκτὼ πρὸς τοῖς εἴκοσιν, ἐφύλαττε τὸν κανόνα τοῦ Γέροντος ἀπαράτρεπτον. Ποῖος οὖν νοῦς, ἢ γλῶσσα, τῶν εἰκοσιοκτὼ χρόνων τὰς κατὰ Θεὸν ἀρετὰς αὐτῆς ἐννοήσει, ἢ διηγήσασθαι, ἢ γραφῇ παραδοῦναι δυνήσεται, ἃς αὐτὴ μόνη καθ' ἑαυτὴν τῷ Θεῷ καθ' ἑκάστην προσῆγε; τὸ δάκρυον, τοὺς στεναγμοὺς, τοὺς ὀδυρμοὺς, τὴν ἀγρυπνίαν, τὴν εὐχὴν, τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν στάσιν, τὴν γονυκλισίαν, τὴν νηστείαν; πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων, τὰς τῶν δαιμόνων συμπλοκὰς καὶ ἐπαναστάσεις, τὰς τῆς σαρκὸς ἡδονὰς, καὶ πονηρὰς ἐνθυμήσεις καὶ τὰ τούτων ἀντίῤῥοπα; Τὸ δὲ εἶναι αὐτὴν παντάπασιν ἀπρόϊτον, πάσας τὰς ἡμέρας τῶν τοσούτων ἐνιαυτῶν, γυναῖκα Συγκλητικὴν, καὶ εἰς τὰ Βασίλεια ἀεὶ ἐκ συνηθείας μετὰ πλήθους ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἀναστρεφομένην, ἐκπλήττει πάντα νοῦν καὶ διάνοιαν. Ἐν τούτοις πᾶσι καλῶς ἀγωνισαμένη, γέγονε σκεῦος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Προγνοῦσα δὲ τὴν ἑαυτῆς πρὸς Κύριον μετάθεσιν, ἔγραψεν ὄστρακον πρὸς τὸν Γέροντα, λέγουσα· Πάτερ τίμιε, λάβε μετὰ σοῦ ἐν σπουδῇ τὸν τὸ ὕδωρ κομίζοντά μοι μαθητὴν, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐργαλεῖα πρὸς ταφὴν, καὶ ἐλθὲ ἵνα κηδεύσῃς Ἀναστάσιον τὸν εὐνοῦχον. Ταῦτα ὡς ἔγραψεν, ἐναπέθετο ἔξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαίου. Ὁ δὲ Γέρων, διὰ νυκτερινῆς ὀπτασίας μυηθεὶς ταῦτα, φησὶ πρὸς τὸν μαθητήν· Σπεῦσον, ἀδελφὲ, πρὸς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ ἐστιν ὁ ἀδελφὸς, Ἀναστάσιος ὁ εὐνοῦχος, καὶ προσχὼν ἔξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαίου, εὑρήσεις ὄστρακον γεγραμμένον· τοῦτο λαβὼν, σπουδῇ πολλῇ ὑπόστρεψον πρὸς ἡμᾶς. Τοῦτο δὲ ἀπελθόντος, καὶ ἀνενεγκόντος αὐτὸ, ἀναγνοὺς ὁ Γέρων ἐδάκρυσε· καὶ λαβὼν ἐν σπουδῇ τὸν ἀδελφὸν, καὶ τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια, ἐπορεύθη· καὶ ἀνοίξαντες τὸ σπήλαιον, εὗρον τὸν Εὐνοῦχον πυρετῷ συνεχόμενον· καὶ προσπεσὼν ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ ὁ Γέρων ἔκλαυσε λέγων· Μακάριος εἶ, ἀδελφὲ Ἀναστάσιε· ὅτι τῆς ὥρας ταύτης ἀεὶ φροντίζων, κατεφρόνησας Βασιλείας ἐπιγείου.

Εὖξαι οὖν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον. Ἡ δέ· Ἐγὼ μᾶλλον, Πάτερ, φησὶ χρείαν ἔχω πολλῶν εὐχῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Καὶ λέγει ὁ Γέρων· Εἰ προέλαβον ἐγὼ, εἶχον ἂν παρακαλέσαι τὸν Θεόν. Καὶ ἀνακαθίσασα ἐπὶ τοῦ ψιαθίου, τὴν κεφαλὴν τοῦ Γέροντος κατεφίλησε προσευξαμένη. Καὶ λαβὼν ὁ γέρων τὸν μαθητὴν αὐτοῦ, ἔῤῥιψε παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, λέγων· Εὐλόγησον τὸν μαθητήν μου, τὸ τέκνον σου. Ἡ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων μου, ὁ παρεστηκώς μοι ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τοῦ χωρίσαι με ἐκ τοῦ σώματος τούτου, ὁ εἰδὼς τὰ ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ διαβήματά μου, διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν καὶ ταλαιπωρίαν, ἀνάπαυσον τὸ πνεῦμα τῶν πατέρων ἐπ' αὐτοῦ, ὡς ἀνεπαύσατο τὸ πνεῦμα Ἠλιοὺ ἐπὶ τὸν Ἐλισσαιέ. Καὶ ἐπιστραφεὶς ὁ Εὐνοῦχος πρὸς τὸν Γέροντα λέγει· Διὰ τὸν Κύριον, Πάτερ, μὴ ἀποδύσητε ἃ περιβέβλημαι, καὶ μηδεὶς γνῷ τὰ περὶ ἐμοῦ· καὶ μεταλαβοῦσα τῶν Θείων Μυστηρίων, λέγει· Δότε μοι τὴν ἐν Χριστῷ σφραγίδα, καὶ εὔξασθε ὑπὲρ ἐμοῦ. Καὶ ἀναβλέψασα κατὰ Ἀνατολὰς, ἔλαμψε, ὥσπερ πυρσὸν δεξαμένη ἐν τῷ σπηλαίῳ πρὸ προσώπου αὐτῆς· καὶ ποιήσασα τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, εἶπε· Κύριε, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ τοῦτο εἰποῦσα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Ὀρύγματος δὲ γενομένου ἔμπροσθεν τοῦ σπηλαίου, ἀποδυσάμενος ὁ Γέρων ὃ ἐφέρει ἱμάτιον, λέγει τῷ μαθητῇ· Ἔνδυσον τὸν ἀδελφὸν, τέκνον, ἄνωθεν ὧν περιβέβληται· ἐνδύοντος δὲ τοῦ Ἀδελφοῦ τὴν μακαρίαν, ἐφάνησαν μὲν τούτῳ οἱ ταύτης μασθοὶ, ὡς φύλλα κατεξηραμένα, οὐδὲν δὲ περὶ τούτου τῷ Γέροντι ἐσάφησε. Μετὰ δὲ τὸ ἀπαρτισθῆναι τὴν κηδείαν, κατερχομένων αὐτῶν, λέγει ὁ μαθητής· Ἔγνως, Πάτερ, ὅτι ὁ Εὐνοῦχος γυνὴ ἦν; Ὁ δὲ Γέρων ἀπεκρίνατο· Οἶδα κἀγὼ, τέκνον, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἐξηγηθῆναι πανταχοῦ, τούτου χάριν ἀνδρῴαν στολὴν ἐνεδυσάμην αὐτὴν, καὶ Ἀναστάσιον Εὐνοῦχον ὠνόματα αὐτὴν, διὰ τὸ ἀνύποπτον· πολλὴ γὰρ ζήτησις ἐγένετο παρὰ τοῦ Βασιλέως περὶ ταύτης κατὰ πᾶσαν χώραν, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις· ἀλλ' ἰδοὺ χάριτι Θεοῦ ἐφυλάχθη παρ' ἡμῶν· καὶ τότε διηγήσατο ὁ Γέρων τῷ Μαθητῇ λεπτομερῶς τὸν βίον αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μαρκιανὸς, ξύλοις θλασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐθαύμασαν βροτοί σε θλασθέντα ξύλοις,
Ἀμὴν λέγω σοι, Μαρκιανὲ, καὶ νόες.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ο διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους
» σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους, ἀνε-
» λὼν, οὓς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερ-
» ύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλο-
» γητὸς εἶ.

Ἐν τῷ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν, ἄνωθεν δεχόμενοι δρόσον, ὑπομονῆς σὺν τοῖς Παισὶν, οἱ γενναῖοι ἐκραύγαζον Μάρτυρες· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ σεπτοῦ, αἵματος ὑμῶν Ἀθλοφόροι, πέτρα ἡ ἄνικμος τὸ πρὶν, ἀνεστόμωται ῥεῖθρα προχέουσα, ἰαμάτων τοῖς μέλπουσιν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Digitized by Google

Ως μυροθήκη νοητή, μύρα ἰαμάτων Κοδράτε, ἡ τῶν λειψάνων σου σορὸς, ἀναβλύζει παθῶν ἀπελαύνουσα, τὸ δυσῶδες καὶ φλέγουσα, τῶν δαιμόνων παρατάξεις θεία προνοία.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γαστρός σου, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις, βροτῶν τε συστήματα, ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας εὐλογημένη.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Λαμπρυνθεὶς ταῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησι, στεφηφόρος Κυρίῳ παρίστασαι, σὺν τοῖς συνάθλοις ἔνδοξε, ἀναμέλπων Κοδράτε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀρετῶν τῷ φωτὶ καλλυνόμενος, ἐπὶ τέλει Μαρτύρων λαμπρότητα, κατεκληρώσω πάνσοφε, ἀναμέλπων Κοδράτε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Προτειχίσματα ἡ Κόρινθος κέκτηται, τῶν Ἁγίων τὰ τίμια λείψανα, καὶ ἰατρεῖον ἄμισθον, τὸν ναόν· ἔνθα πίστει, πᾶς ὁ προστρέχων, ἀλγεινῶν καὶ παθῶν ἀπαλλάττεται.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες ἀρᾶς τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος, εὐλογημένη Δέσποινα, εὐλογοῦμέν σε πίστει, καὶ μελῳδοῦμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἰχῶρες ἡμῖν μαρτυρικοὶ ἐκπέμπουσιν, εὐωδίαν πλήρη χάριτος· αἵματα τούτων ἰαμάτων, προχέουσι κρουνοὺς θείῳ Πνεύματι, καὶ πάθη τῶν ψυχῶν θεραπεύουσιν· οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ὡραῖος στιγμάτων καλλοναῖς γενόμενος, τοῖς Ἀγγέλοις ἐξωμοίωσαι· αἵματι δὲ τῷ ἐκχυθέντι, Κοδράτε ἐπιβὰς ὡς ἐν ἅρματι, ἀνέπτης πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια, γέρα τῶν πόνων κομισόμενος.

Σταλάζων τὸν θεῖον γλυκασμὸν ἐκ στόματος, Ἀθλοφόρων δῆμον ἔπεισας, Μάρτυς Κοδράτε συναθλεῖν σοι, τὸν Ἄνεκτον καὶ Παῦλον καὶ Κρήσκεντα, Κυπριανόν τε καὶ σοφὸν Διονύσιον, οἷς συγχορεύεις ἀξιάγαστε.

Ἡμέραν ἑόρτιον ὑμῶν τὴν ἄθλησιν, Ἀθλοφόροι πάντες ἄγομεν· ταύτῃ γὰρ στέφος ἀφθαρσίας, ἀράμενοι υἱοὶ χρηματίζετε, φωτός τε καὶ ἡμέρας χορεύοντες, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα τοῦ πάντων Ποιητοῦ λοχεύτρια, ὑπὲρ πάντα νοῦν παναμώμε, τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἐδείχθης καὶ τῶν ὅλων δεσπόζουσα, Παρθένε Θεοτόκε πανύμνητε· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας σὺν τῷ Μαρτυρικῷ, καὶ Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον. Αἱ μετάνοιαι, ἡ α΄. Ὥρα, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Σωφροσύνης ἐπώνυμος, ἐξ ἐνθέου προγνώσεως, προκληθεὶς Σωφρόνιος, σώφρων γέγονας, ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ δίκαιος, ἀνδρεῖος καὶ φρόνιμος, ἀρεταῖς ταῖς γενικαῖς, γενικῶς στεφανούμενος, καὶ διένειμας, προσφυῶς ἑκατέρῳ τῇ ψυχῇ τε, καὶ τῷ σώματι καθάπερ, διαιτητὴς ἀκριβέστατος.

Θεολόγου ἐκ στόματος, Θεολόγους ἐβρόντησας, διδαχὰς Σωφρόνιε, παμμακάριστε, θεολογήσας τρανότατα, Πατέρα τὸν ἄναρχον, καὶ συνάναρχον Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, συναΐδιον, ἐν Μονάδι Τριάδα καὶ Μονάδα, ἐν Τριάδι Θεὸν ἕνα, τῇ οὐσιώδει ταυτότητι.

Τῇ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἑνωθέντα τὸν ἄσαρκον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον Λόγον πάνσοφε, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς ἐδογμάτισας, ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται εἷς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὄντι, τοῦτο κἀκεῖνο νοούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινὴν

Digitized by Google

μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου, καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, μετανοίᾳ καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς κατεῖδέ σε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ τί τὸ ὅραμα, ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριῳδίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σωφροσύνηςμέλπωτὸνἐπώνυμον,αἴσιμα ῥείζων.
Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
» Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
» νηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
» θαύματα.

Σωφρόνως διέπλευσας, τῆς σωφροσύνης τὸ πέλαγος, ταῖς αὔραις τοῦ Πνεύματος, οἰακιζόμενος, καὶ συνήθροισας, πολλὴν περιουσίαν σοφίας χαρίσματι, Πάτερ Σωφρόνιε.

Ὡς Ἄγγελος γέγονας, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ πρόεδρος ἔνθεος, τοῦ θείου Μνήματος, τοῦ πλουτήσαντος, πηγὴν ἀθανασίας, Χριστὸν τὸν ἐγείραντα, πτῶσιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Φαιδρότητι λόγων σου, καὶ διανοίας ὀξύτητι, τὸν κόσμον ἐφαίδρυνας, θεολογήσας τρανῶς, τρισυπόστατον, Θεότητος οὐσίαν, μονάδα τρισάριθμον, Πάτερ Σωφρόνιε.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, καὶ τῶν δογμάτων ἡ εὔσημος, κιθάρα διέδραμε, τῆς γῆς τὰ πέρατα, τὸ μυστήριον, τὸ τῆς οἰκονομίας, τοῦ Λόγου διδάσκουσα, Πάτερ θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὢν φύσει ἄκτιστος, καὶ τῷ Πατρὶ συναΐδιος, καὶ χρόνων ὑπέρτερος, καὶ προαιώνιος, ἐκ σοῦ Δέσποινα, κτιστὸς καὶ ὑπὸ χρόνον, ὡς ἄνθρωπος γίνεται, σώζων τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἔ-
» στιν Ἅγιος, πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Στηριζομένη, βακτηρίᾳ τῶν λόγων σου Ὅσιε, τὰς ὁρμὰς τῶν δυσσεβῶν, καὶ θεομάχων αἱρέσεων, ἐλαύνει διώκουσα, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ.

Ὑπερμαχήσας τοῦ σεπτοῦ θεοφόρε κηρύγματος, ἀνεδείχθης νικητὴς, τῇ συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος, σοφῶς δυναμούμενος, Πάτερ Σωφρόνιε.

Νεκρώσας πᾶσαν,φθειρομένηςσαρκὸςἡδυπάθειαν, τὴν ἀκήρατον ψυχὴν, δι' εὐσεβείας ἐζώωσας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἔνθεον ὄργανον.

Ἡ θεολόγος, καὶ τερπνὴ καὶ μελίῤῥυτος γλῶσσά σου, τοὺς τοῦ λόγου ποταμοὺς ἀναπηγάζει Θεόληπτε, τὰ θεῖα διδάγματα, πᾶσι προχέουσα.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τεκοῦσα, τὸν Θεὸν, Θεοτόκον δοξάζομεν, τῷ Γεννήματι τῷ σῷ, προσηγορίαν ἁρμόζοντες, καὶ κλῆσιν κατάλληλον, πάναγνε Δέσποτα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τοῖς ἔργοις ἐτήρησας, τὸ κατ' εἰκόνα, Θεοῦ, Σωφρόνιε, Ὅσιε· ἔλαμψε γὰρ ἐν κόσμῳ, ἡ ἐν σοὶ σωφροσύνη, χάριτος διδαγμάτων, ἀπαστράπτουσα πᾶσι, τοῖς πίστει ἑορτάζουσι, Πάτερ τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας Ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ, ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότη-
» τος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ

Digitized by Google

» ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε,
» τοὺς κραγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνά-
» μει σου.

Μίαν ἄναρχον οὐσίαν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδικαῖς τελείαις, Πάτερ σὺ σοφῶς ἐδογμάτισας, διαιρουμένην ἀτμήτως ἑνουμένην τε, ἀσυγχύτως, βουλήσει μιᾷ καὶ Θεότητι.

Ἔχων σώφρονας τὰς φρένας, καὶ τὸν νοῦν σωφρονέστερον, οὐ φυρμὸν ἐφρόνεις, Πάτερ, οὐ τροπὴν οὐδὲ σύγχυσιν, τῶν ἡνωμένων ἀτρέπτως δύο φύσεων, ἐν ἑνὶ Χριστῷ, μονογενεῖ παμμακάριστε.

Λαμπρυνόμενος ἐνθέως, φωτισμῷ τῷ τοῦ Πνεύματος, τὴν δεινὴν μανίαν τὴν τοῦ Νεστορίου διέλυσας, ταυτοβουλίᾳ καὶ γνώμῃ τοῦ τὴν ἕνωσιν δογματίσαντος, ἐπὶ Χριστοῦ δύο φύσεων.

Πύῤῥον ἔφλεξας Θεόφρον, τῷ πυρὶ τῶν δογμάτων σου, ἀθετοῦντα δύο, εἶναι τοῦ Χριστοῦ τὰ θελήματα, ταῖς διαφόροις οὐσίαις τὰ κατάλληλα, ἐνεργείας τε, ἅμα διπλᾶς Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν, τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, ὡς τεκοῦσα τούτων, Κόρη Ποιητὴν τε καὶ Κύριον, ἐκ σῶν ἀχράντων αἱμάτων, σωματούμενον, τὸν ῥυόμενον, πάντας αὐτὸν τοὺς δοξάζοντας.

Ὠδὴ έ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται τὴν δόξαν σου Χρι-
» στέ· ἀλλ' ἡμεῖς σὲ μονογενὲς, πατρικῆς
» ἀπαύγασμα, δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὀρ-
» θρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν, καὶ τάφον τῆς Ζωῆς ἀκλινεῖ πόθῳ θεωρῶν, θεωρίας ἤντλησας κρυφιομύστους, καὶ Πιστοῖς μετέδωκας, Ἱεράρχα τῆς ἐλλάμψεως.

Ὁλικῶς ἐπόθησας, τὸν μόνον Ἀγαθὸν, πυρσωθεὶς φέγγει νοητῷ, καὶ πηγὴν ἠγάπησας τῆς ἀφθαρσίας, θεωρίαις Πάνσοφε, πρὸς αὐτὴν ἀνατεινόμενος.

Ναὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος, ἐγένου τοῦ Θεοῦ, νεκρωθεὶς πᾶσι τοῖς ἐν γῇ, τὴν τοῦ λόγου τράπεζαν εὐθηνουμένην, κεκτημένος Ὅσιε, καὶ λυχνίαν τὴν τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ἐν δυσὶ νοούμενον, ȣσίαις τὸν Χριστὸν, τὸν Υἱὸν τὸν μονογενῆ, τȣ͂ Θεοῦ τὸν ἄναρχον, σάρκα γενόμενον, ὑπὲρ λόγον τέτοκας, Θεομῆτορ ἀπειρόγαμε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρȣ
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Πλουσίως, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῦ παναγίου Θεόφρον, ἐν τοῖς χείλεσί σου· ὅθεν ὁ φθόγγος, τῶν σῶν λόγων, τοῦ ποταμοῦ μιμεῖται τὰ ῥεύματα.

Ὡς φοίνιξ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐξήνθησας, τῇ εὐκαρπίᾳ τοῦ λόγου, καθαρῷ τε βίῳ καταγλυκαίνων, τὰς καρδίας, Ἱεράρχα τῶν πίστει τιμώντων σε.

Νεκροῦται, τῇ ζωτικῇ ῥομφαίᾳ τῆς γλώττης σου, τὸ τῶν αἱρέσεων στίφος, καὶ θρασεῖα φάλαγξ τῶν θεομάχων, σφαττομένη, θανατοῦται δογμάτων σου ξίφεσιν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνȣ͂μεν, Θεοτόκε τὸν ἄχραντον τόκον σου, δι' οὗ σωζόμεθα πάντες, καὶ θανάτȣ βρόχων καὶ δεινοτάτης, ἁμαρτίας, καὶ τῶν μυχῶν τοῦ Ἅδου λυτρούμεθα.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Ἀρχιεπισκόπȣ Ἱεροσολύμων.

Στίχοι.

Ἔσπευδε τηρεῖν καὶ κεραίαν τοῦ νόμου,
Ὁ Σωφρόνιος, οὗ παρ' οὐρανοῖς κέρας.

Ἑνδεκάτῃ σαόφρων ἔδυ Σωφρόνιος παρὰ
τύμβον.

Οὗτος ὁ μέγιστος τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ χώρας μὲν ἔφυ Φοινίκης Λιβανοστεφάνου, πόλεως δὲ Δαμασκοῦ, εὐσεβῶν καὶ σωφρόνων γονέων τέκνον, πατρὸς μὲν καλουμένου Πλινθᾶ, μητρὸς δὲ Μυροῦς· ἐντεῦθεν εὐφυΐα φύσεως τὴν ἐπιμέλειαν κερασάμενος, ὑπερφυῶς ἐπιστημῶν ἁπασῶν τὸ κράτος ἀνεδήσατο. Ἔτι δὲ τὴν Δαμασκὸν οἰκῶν, πᾶσαν ἀρετὴν, τὴν ἐν ταῖς ἐρήμοις πραττομένην, μετήρχετο. Ἔπειτα τὴν μάνδραν τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου καταλαμβάνει· ἐν ᾗ σχολάζων, καὶ τῷ Θεῷ ἐν ἡσυχίᾳ συγγινόμενος, τῇ τῶν θείων Γραφῶν μελέτῃ τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν κατωχύρωσε, πᾶν νόημα αἰχμαλωτίσας εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ. Ἔπειτα περισσοτέρας γλιχόμενος παιδείας καὶ φιλοσοφίας, ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρου μεγαλόπολιν ἀποπλεῖ· καὶ Ἰωάννῃ, ἀξιολόγῳ τινὶ περιτυχὼν ἀνδρὶ, πάσης σοφίας καὶ συνέσεως πεπληρωμένῳ, τούτῳ γίνεται σύσκηνος καὶ ὁμορόφιος, ὁμοδίαιτος καὶ ὁμογνώμων, τὰ παρ' ἐκείνου λαμβάνων, καὶ μεταδιδοὺς τὰ σφέτερα. Ἔνθα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπίχυσιν παθὼν, ὑπὸ τῶν Ἁγίων Κύρου καὶ Ἰωάννου θεραπεύεται, καὶ τῆς ἰατρείας ἐπαιτεῖται μισθὸν, τὰ καθ' ἑκάστην παρ' αὐτῶν

Digitized by Google

τελούμενα θαύματα γραφῇ παραδοῦναι. Καὶ μέντοι καὶ παρέδωκεν.

Ἔπειτα Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, διὰ τὸ ὑπερανεστηκὸς τοῦ βίου καθίσταται· καὶ τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τῶν ἀλιτηρίων Περσῶν ἁλούσης, εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς τὸν μέγαν Ἰωάννην τὸν Ἐλεήμονα παραγίνεται, τηνικαῦτα τὸν Ἀποστολικὸν ἐκεῖνον θρόνον ἰθύνοντα· οὗ πρὸς τὴν μακαρίαν λῆξιν ἀπάραντος, τὸν ἄπειρον αὐτοῦ τῆς Ἐλεημοσύνης θησαυρὸν καὶ τοῦ βίου τὸ ὑψηλὸν, διὰ τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ λόγου ἀνεδίδαξε, πολλὰ καὶ αὐτὸς τὸν μακάριον ἐκεῖνον θρηνήσας.

Ἐπεὶ δὲ αὖθις πρὸς τὴν Ἁγίαν Πόλιν ὑπέστρεψεν, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν μεθ' ὅσης φροντίδος καὶ πόνου τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν ἐποίμανεν· οὐδαμῶς γὰρ δίδωκεν ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις νυσταγμόν· οὐδὲ γὰρ κατὰ δαιμόνων ἦν αὐτοῦ ἡ πάλη μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν αἱρετιζόντων, οὓς Γραφικαῖς ἀποδείξεσι, καὶ Πατρικαῖς παραδόσεσιν ἀνατρέπων, καὶ μέντοι καὶ οἰκείαις διδασκαλίαις, φρούδους ἀπετέλει. Καὶ ἄλλα δὲ πλεῖστα, λόγου καὶ μνήμης ἄξια συγγράμματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλέλοιπε, βιοῦν ὀρθῶς ἐκδιδάσκοντα, καὶ κατὰ τὸ Θεῷ δοκοῦν πολιτεύεσθαι· ὧν ἐστι τὸ ὑπερθαύμαστον διήγημα τῆς ἐν γυναιξὶν ἰσαγγέλου Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, τῆς ὑπὲρ ἀνθρωπίνην φύσιν ἐρημικοὺς ἀγωνισαμένης ἀγῶνας. Οὕτως καλῶς καὶ θεοφιλῶς αὐτὸς βιώσας, καὶ ἄλλους ἐκδιδάξας, καὶ στόμα Χριστοῦ χρηματίσας, καὶ ὁσίως τὸ δοθὲν αὐτῷ ποίμνιον ἰθύνας ἐν χρόνοις τρισὶν, ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν Θεὸν μεθίσταται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πιονίου, Πρεσβυτέρου τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἁγίας Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ὡς ἐγκρυφίας ἄρτος ἐξωπτημένος,
Καυθεὶς προσήχθη Πιόνιος Κυρίῳ.

Οὗτος ἦν τῆς ἐν τῇ Σμύρνῃ Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος, κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου τοῦ Βασιλέως· συνελήφθη δὲ μετὰ καὶ ἑτέρων. Καὶ πρῶτον μὲν ἄγεται παρὰ Πολέμωνα τὸν Νεωκόρον, πρὸς ὃν διηνέχθη περὶ τῆς θρησκείας, Γραφικαῖς ἀποδείξεσι καὶ ἱστορικαῖς, ὅτι πιστοῦται παρὰ τῶν ἤδη γεγονότων τὰ ἐσόμενα, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς διὰ πυρὸς δοκιμάζειν μέλλει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔργα· καὶ παρατίθησιν εἰς πίστιν τὰς πυρίνους σταγόνας, αἷς τὴν Σοδόμων γῆν ἀπετέφρωσε, καὶ τὰς πολλαχοῦ τοῦ πυρὸς ἀναβλύσεις. Εἶτα παρ' Ἐλπίδιον τὸν Ἄρχοντα, συνεδρεύσαντα τῷ Νεωκόρῳ, ὁ Ἅγιος ἄγεται· ὕστερον δὲ παρὰ Κυντιλιανῷ, τῷ Ἀνθυπάτῳ γενόμενος, τὴν διὰ πυρὸς λαμβάνει τελείωσιν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Λιθοστρώτῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, τοῦ Θεοφόρου καὶ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῷ Διϊππείῳ λεγομένῳ, τοῦ Νεοφανοῦς.

Στίχ. Ἐκ γειτόνων εἶ, Γεώργιε, κἀνθάδε,
Κἀκεῖθεν, οἶμαι, Χριστομύστῃ Παρθένῳ.

Οὗτος, καταλιπὼν γυναῖκα καὶ τέκνα καὶ συγγενεῖς, τὴν στενὴν ὁδὸν εἵλετο· καὶ ὑπελθὼν τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν ἐλαφρότατον, διήρχετο πόλεις καὶ χώρας, καὶ αὐτὴν τὴν ἔρημον, ὑστερούμενος, θλιβόμενος, κακουχούμενος. Ὅθεν, γνωσθείσης αὐτῷ θεόθεν τῆς ἀναλύσεως, κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν· καὶ ἐλθὼν ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐν τῷ Διϊππείῳ, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, ἑπτὰ ἡμέρας διαρκέσας αὐτόθι. Ἐκεῖ δὲ παρῆσαν οἱ ἐνταφιάζειν αὐτὸν μέλλοντες, καὶ τὸν περικείμενον αὐτοῦ τῷ σώματι σίδηρον, πολυτάλαντον ὄντα εἶδον, καὶ ἅπαν τὸ σῶμα προσηλωμένον αὐτῷ, τὸ· Κύριε ἐλέησον, ἔκραζον. Διὸ καὶ τῇ ἐκ μαρμάρου κατασκευασθείσῃ θήκῃ τῷ εἰρημένῳ Ναῷ κατατίθεται, πολλῶν θαυμάτων ἰάσεις προχέον τοῖς μετὰ πίστεως προσερχομένοις· ὧν ἔνιοι τῶν ἀπολελαυκότων τῆς αὐτοῦ ἐπικουρίας, ἔτι καὶ νῦν πᾶσι διαμαρτύρονται τὰς εἰς αὐτοὺς γενομένας θαυματοποιΐας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ, τῶν ἐν Λαοδικείᾳ μαρτυρησάντων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων, ἡγεμονεύοντος Ἀσκληπιοῦ ἐν Λαοδικείᾳ, διωγμὸς γέγονε κατὰ τῶν Χριστιανῶν· καὶ κρατηθέντες οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Τρόφιμος καὶ Θαλλὸς διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ἐλιθοβολήθησαν ἐπὶ ὥρας ἱκανάς· τοῦ δὲ Θεοῦ περιφρουροῦντος αὐτοὺς, ἔμειναν ἀβλαβεῖς. Τοῦτο θεασάμενος ὁ Ἄρχων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, αἰδεσθέντες, εἴασαν αὐτοὺς πρὸς μικρὸν διάγειν ἀτιμωρήτους· καὶ πάλιν διαβληθέντες, παρέστησαν τῷ Κριτηρίῳ· καὶ τὸν Χριστὸν μετὰ παῤῥησίας Θεὸν εἶναι ἀληθινὸν ἐνώπιον πάντων ὁμολογήσαντες, τὰ δὲ εἴδωλα κωμῳδήσαντες, καὶ τοὺς Τυράννους ἐλέγξαντες, εἰς ὀργὴν αὐτοὺς ἐκίνησαν. Διὸ καὶ γυμνοὺς ἐπὶ ξύλου κρεμάσαντες, τὰς σάρκας αὐτῶν εὐτόνως κατέξεσαν· οἱ δὲ Ἅγιοι προσευχόμενοι, καὶ τοὺς Ἕλληνας μυκτηρίζοντες, ἐξέμηναν αὐτὸν τὸν Ἄρχοντα. Διὸ καὶ ψηφισάμενος κατ' αὐτῶν, ἐν σταυρῷ κρεμασθῆναι αὐτοὺς προσέταξεν.

Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὸν προκείμενον τόπον, πολὺ πλῆθος λαοῦ ἠκολούθησεν αὐτοῖς· καὶ σταυρωθέντες προσηύχοντο, καὶ ὡμίλουν τῷ λαῷ τὰ εἰς ψυχὴν συντείνοντα. Οἱ δὲ λαοὶ ἔσπευδον προσψαῦσαι τοῖς ἱεροῖς τῶν Ἁγίων σώμασιν, οἱ μὲν σταγόνας αἱμάτων, οἱ δὲ σουδάρια, ἄλλοι δακτυλίους, καὶ ἕτερα δή τινα εἴδη ἐλάμβανον, εὐλογίας χάριν, καὶ εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. Τότε οἱ Ἅγιοι, εὐλογήσαντες καὶ προπέμψαντες πάντας, τὰς ἁγίας αὐτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Τινὲς δὲ τῶν εὐσεβῶν, τὰ τῶν Ἁγίων λαβόντες λείψανα, μύροις ἀλείψαντες, καὶ ὀθονίοις εἱλήσαντες, κατέθεντο ἐν τῷ Ναῷ καὶ προσελθοῦσα τοῦ Ἄρχοντος, Ἀσκληπιοῦ ἡ γυνὴ, καὶ μυρίσασα τὴν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων θήκην, ὀθόνην πολλοῦ ἀξίαν ἄνωθεν τῆς θήκης ἐφήπλωσεν· Ὕστερον δέ τις Ζώσιμος, καὶ Ἀρτέμιος, ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ πιστοὶ, τῶν Ἁγίων συμπολῖται ὄντες, τὴν τῶν λειψάνων θήκην ἀναλαβόντες, καὶ εἰς τὴν αὐτῶν Πόλιν κομισάμενοι, Στρατονίκην καλουμένην, πρὸ μιλίου ἑνὸς ἐν τοῖς Λατομίοις κατέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Στίχ. Κομίζεταί σοι ὄλβος, ὀλβία Πόλις,
Ἐπιμάχου τὸ σῶμα τοῦ τρισολβίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους
» σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους, ἀναλῶν, οὓς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερ-
» ύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλο-
» γητὸς εἶ.

Digitized by Google

Μεταξὺ τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς, ταῖς αἱρετικαῖς γλωσσαλγίαις, ἀντιταττόμενος Σοφέ, νικηφόρος γενόμενος ἔψαλλες· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὅλος ἀνάθημα Θεῷ, τὰς τῶν Ἀσκητῶν φυτουργίας, περιϊπτάμενος, Σοφέ, τὸν λειμῶνα τὸν σὸν κατεφύτευσας, ἀρετῶν ἐμμελέτημα, τῷ Θεῷ τῷ ἐν ὑψίστοις καθιερώσας.

Νόμῳ πειθόμενος Χριστοῦ, τῆς σῆς ἐπιστήμης τὸν πλοῦτον, τοῖς δεσμένοις εὐσεβῶς, ἀναμέλπων Θεόφρον μετέδωκας· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἁγιασθεῖσα τὴν ψυχήν, καὶ προκαθαρθεῖσα τὸ σῶμα, τῇ ἐπελεύσει ἐπὶ σέ, τοῦ Ἁγίου Παναμώμε Πνεύματος, τοῦ Ὑψίστου τὴν δύναμιν, ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα τίκτεις ἀσπόρως.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
» νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ἱεραρχικῆς ἱερουργίας, τῷ μύρῳ καθηγιάσθης τῷ τῆς χάριτος, ἔνθα πεφανέρωται, κόσμου ἡ σωτήριος, Ἱεραρχία πάνσοφε, Πάτερ Σωφρόνιε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοφίαν τιμῶν διαφερόντως, στεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων ἐστεφάνωσα, δόξαν τὴν ἀμάραντον, πλῦτον ἀναφαίρετον, τὸ τῆς σοφίας Ἔνδοξε δῶρον, δεξάμενος, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε, κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τὺς αἰῶνας.

Ἱεροπρεπῶς Ἱερομύστα, τὴν θείαν δικαιοσύνην ἐνδυσάμενος, ἴθυνας πανόλβιε, Πάτερ γενναιότατα, τὸ τοῦ Δεσπότου ποίμνιον λόγοις καὶ πράξεσι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεγαλοπρεπῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, ὁ Λόγος ὁ τῷ Πατρὶ Πάτερ συνάναρχος, λόγον σοι δεδώρηται, λόγους διατρέχοντα, καὶ γλωσσαλγίας λύοντα τὰς τῶν αἱρέσεων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἁγιοπρεπὴς ναὸς ἐδείχθης, τοῦ Λόγου τοῦ πᾶσαν κτίσιν ἁγιάσαντος, ὄρος πῖον ἅγιον, ὄρος ἐμφανέστατον, εὐλογημένη Δέσποινα μόνη πανύμνητε· Διό σε Θεομῆτορ ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ῥῆσις ἐκ χειλέων σου θείων, προερχομένη Θεόρρῆμον, τὰς τῶν εὐσεβῶν διανοίας, καταγλυκαίνει διὰ τῆς χάριτος, ὥσπερ κηρίον στάζουσα, τῶν νοημάτων τὴν εὐπρέπειαν.

Ἔνδον οὐρανίων ἀδύτων, περιπολεύεις Θεηγόρε, περὶ τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, καὶ Βασιλέα, ἔνθα χορεύουσιν, Ἀγγελικαὶ λαμπρότητες, καὶ τῶν Ἁγίων τὰ στρατεύματα.

Ζωὴν μετερχόμενος Πάτερ ἐπὶ τῆς γῆς τὴν τῶν Ἀγγέλων, τῆς ἀγγελικῆς ἐν οὐρανοῖς, κατηξιώθης μακαριότητος· ἔνθα Χριστὸν δυσώπησον, σωθῆναι πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὡς τῶν ἀρωμάτων φιάλαι, αἱ σιαγόνες σου Θεόφρον· νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, σοφίας γέμον ὤφθην ἀλάβαστρον, Σῶμα Χριστοῦ τὸ τίμιον, ἀρωματίζων τοῖς σοῖς δόγμασι.

Θεοτοκίον.

Νεφέλην σε κούφην Παρθένε, ὁ Ἡσαΐας ἐθεώρει· ἐπὶ σοὶ γὰρ Κύριος ἐλθών, καθεῖλε πάντα τὰ χειροποίητα, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίγνωσιν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσιν ἐφανέρωσε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Σιγγριανῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Θεόφανες, θεοφανείας Χριστοῦ, κεκλημένος ἐπώνυμος, ζωηφόροις ἴχνεσι, τοῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατενίζων τῷ ποθουμένῳ σοι, κάλλει πανάριστε, καὶ ταῖς θείαις νεύσεσι ταῖς πρὸς αὐτόν, ἄριστα θεούμενος, καὶ τελειώτατα.

Πάτερ θεόφρον Θεόφανες, ὑπερορίαις πικρᾶς, ἀσθενῶς διακείμενος, καρτερῶς ὑπήνεγκας, ἀφειδήσας τοῦ σώματος, ὑπὲρ σε-

πτῶν εἰκόνων πανεύφημε, θυμῷ Λεόντων ἐξοριζόμενος· ὧν κατορχούμενος, τὰς βουλὰς ἐμώρανας, καὶ λογισμὲς, ὄντας ματαιόφρονας, καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Ὄντως ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου, τῶν ἀγαθῶν ὁ δοτὴρ, δαψιλῶς σοι δεδώρηται ἀπελαύνειν δαίμονας, θεραπεύειν νοσήματα, παρεσχηκὼς Τρισμάκαρ τὴν δύναμιν, καὶ ἀξιώσας σε τῆς ἀφράστου χαρᾶς, ἔνθα χορεύουσι, τῶν Ἀγγέλων τάγματα διὰ παντὸς, πρόσωπον θεώμενον, τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχή μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων πηγὰς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἁγνὴ, τῆς φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως· καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διαιωνίζουσα καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Τέκνον, ἐβόα, Τέκνον γλυκύτατον, πηγὰς ἀδίκων πῶς φέρεις ὁ ἰατρὸς, ὁ ἰασάμενος, τὴν βροτῶν ἀσθένειαν καὶ τῆς φθορᾶς ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριῳδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν, τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Θεοφάνης μέλπει σε τὸν Θεοφάνην.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
» χοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
» ραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ-
» μαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Θερῦ τοῦ σαρκὶ φανέντος ἴχνεσιν, ἐπηκολούθησας, τῇ εὐσεβείᾳ Πάτερ πυρωθεὶς, ὡς ἐντεῦθεν τὴν κλῆσιν πλουτεῖν, τὴν ἀληθῶς φερώνυμον, ὡς τῇ προνοίᾳ προτετύπωτο.

Ἐθέλχθης ποθεινοτάτῳ ἔρωτι, τῷ τοῦ Δεσπότου σου, καταφρονήσας πόθου κοσμικοῦ· συγκραθεὶς δὲ τῇ θείᾳ στοργῇ, βιωτικὴν τερπνότητα, οὐδὲν ἡγήσω Παμμακάριστε.

Ὁρμήσας θηριωδῶς ἐδίωξε, Λέων ὁ τύραννος, τοὺς ἐκλεκτοὺς, μὴ φέρων καθορᾶν, σεβομένους εἰκόνα Χριστοῦ· μεθ' ὧν καὶ σὲ Θεόφανες, ὑπερορίᾳ κατεδίκασεν.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θείου Πνεύματος, τὸ τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γάρ ἐστιν
» Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Φωτὸς τοῦ θείου, πεπλησμένος ὡράθης Θεόφανες, δι' ἀγάπης συγκραθεὶς, τῷ ποθουμένῳ μακάριε· διό σου τὴν ἔνδοξον, μνήμην γεραίρομεν.

Ἀπαγορεύσας, τὰ δυσσεβῆ τοῦ Λέοντος δόγματα, τοὺς θεσμοὺς πανευσεβῶς, Ἐκκλησίας ἐκράτυνας· διό σε τοῖς θαύμασι, Χριστὸς ἐδόξασε.

Νενευρωμένη, δι' ἐλπίδος καὶ πίστεως Ὅσιε, σοῦ σαρκὸς τὸ ἀσθενὲς, ψυχὴ στεῤῥότητι ῥώννυσι, Θεῷ οἰκειώσασα, σῶμα ὁμόδουλον.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γὰρ ἔχω Ἄχραντε, πλὴν σου βοήθειαν.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Ζῆλον ἔνθεον προσκεκτημένος, δόγμα ἄθεον ἀπεβδελύξω, καὶ κινδύνοις πολυτρόποις ὡμίλησας, ὑπερορίαις ἀδίκως στελλόμενος, καὶ εὐσεβῶς παμμάκαρ τελειούμενος. Πάτερ Θεόφανες, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,

Digitized by Google

» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἡ οὐράνιος ἡτοίμασται βασιλεία, ὡς Ἀθλητῇ σοι Ἔνδοξε· τῆς γὰρ ἐπιγείου, χαίρων μετετέθης σκηνῆς, βοῶν τῷ Δεσπότῃ σου· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στεφανηφόρος Θεόφανες ἀνεδείχθης· τὸ γὰρ σεπτὸν εἰκόνισμα, Χριστοῦ θεοφόρε, μάκαρ οὐκ ἠρνήσω τιμᾷν· διὸ καὶ ἀνέκραζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μεθιστάμενος προστάγμασι τοῦ Τυράννου, τοῦ δυσσεβοῦς ὁ Ὅσιος, σαρκὸς ἀσθενείας, ὅλως οὐκ ἐφρόντισε, κραυγάζων τῷ Κτίσαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐμεγαλύνθη τοῖς θαύμασι Θεοφόρε· ὁ γὰρ Χριστὸς ἠμείψατό σε τῆς καρτερίας· ὅθεν καὶ ἰάματα, πηγάζεις τοῖς χρῄζουσιν, ὥσπερ ἐκ πηγῆς ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς, ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Λόγῳ πανευσεβεῖ, ὀρθοδόξως ἐκήρυξεν, ὁ Ὅσιος Θεοφάνης, τὸ τῆς πίστεως δόγμα, τῷ Πνεύματι λαμπόμενος.

Πλοῦτον παντοδαπῆ, θεοφρόνως διένειμας, προστάγματι τοῦ Δεσπότου, τοῖς πενίᾳ συζῶσιν, ἑπόμενος Πανεύφημε.

Ἔχων σου τὴν ψυχήν, κατ' εἰκόνα τοῦ Κτίσαντος, τὴν ἄχραντον τῷ Δεσπότῃ, προσεκύνεις Εἰκόνα, τῷ πόθῳ ἀσπαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Ἴθυνον, πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου Ὅσιε, τὴν τῆς ἀσκήσεως τρίβον, ταῖς εὐχαῖς σου Πάτερ ἐξομαλίζων· ἣν συντόνως, εὐθυπορεῖν με μάκαρ ἀξίωσον.

Σωφρόνως, σοῦ τὴν ζωὴν διήνυσας Ὅσιε μετὰ φρονήσεως ἔσχες, σὺν ἀνδρείᾳ γὰρ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμούμενος.

Εὐκλείας, μαρτυρικῆς ἐπέβης Θεόφανες, τῆς Θεομήτορος Κόρης, καὶ Μαρτύρων Πάτερ τοὺς χαρακτῆρας, ὡς τιμήσας, καὶ τοῖς διώκταις ἀντιταξάμενος. Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξῆλθες σπουδῇ ἐκ μέσου τῶν θορύβων, καὶ μονάσας Ὅσιε, ἐνεργείας θαυμάτων εἴληφας, καὶ προφητείας χάρισμα, συμβίου καὶ πλούτου στερούμενος. Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τῆς γῆς μηδὲν προτιμήσας, ἠκολούθησας χαίρων τῷ καλοῦντί σε Χριστῷ· καὶ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἔλαβες ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν σῶν προθύμως, καὶ ἀνάπαυσιν εὗρες τῇ ψυχῇ σου· ἣν περ κἀμοὶ τῷ πτωχῷ καὶ ῥαθύμῳ κατάπεμψον τῷ λέγοντι, καὶ μηδόλως ἐκτελοῦντι, ἀλλ' ἔτι σχολάζοντι, ἐν τοῖς τοῦ βίου πράγμασι, καὶ θαυμάζοντι, πῶς πάντα ἔφυγες, συμβίου καὶ πλούτου στερούμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Σιγγριανῆς, τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγρῷ κειμένου.

Στίχοι.

Θεόφανες φάνηθι, πιστοῖς προστάτης,
Τιμῶσι πιστῶς σὸν μετ' εἰρήνης τέλος.

Δωδεκάτῃ φθινύθοντος ἀπῆρε βίου Θεοφάνης.

Οὗτος πατρὸς μὲν ἔφυ Ἰσαάκ, μητρὸς δὲ Θεοδότης· τοῦ δὲ πατρὸς τελευτήσαντος ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ διεπομένῃ τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν ἀρχῇ, ἦν παρὰ τῇ μητρὶ ἀναγόμενος, καὶ τρεφόμενος. Γενόμενος δὲ δωδεκαετής, ἁρμόζεται γυναικί, καὶ αὐτῇ συνδιάγων ἦν χρόνους ὀκτώ, πλοῦτος δὲ ἦν ἀμφοτέροις πολύς· συμβούλῳ δέ τινι χρησάμενος ἰδίῳ οἰκέτῃ, πόθον ἔσχε πολὺν τὸν τῶν Μοναστῶν ὑπελθεῖν βίον. Τῆς δὲ μητρὸς τὸν βίον ἀπολιπούσης, καὶ πλοῦτον ἄπειρον αὐτῷ καταλελοιποίας, ὁ κηδεστὴς αὐτοῦ πληρῶσαι τὰ τῷ γάμῳ νενομισμένα τοῦτον ἐξεβιάζετο. Καὶ δὴ τῆς κυρίας ἡμέρας καταλαβούσης, καὶ παστὰς ἐπήγνυτο, καὶ ὑμέναι ᾔδετο, καὶ τὰ λοιπὰ ἐτελεῖτο. Ἐπεὶ δὲ ὁ καιρὸς αὐτὸν τὸν μακάριον καὶ τῇ συνεύνῳ κατὰ μόνας γενέσθαι ἐκάλει, τὰ τῶν λογισμῶν αὐτοῦ κρύφια ἐφανέρου τῇ νεάνιδι, ἥτις καὶ συγκατέθετο, καὶ εἴτι δ' ἂν καὶ βούληται αὐτὸς πράττειν, καὶ αὐτὴ τοῦτο μετὰ προθυμίας διεβεβαιοῦτο ποιεῖν· ὅπερ ἀκούσας ηὐχαρίστησε τῷ Θεῷ. Ἔκτοτε οὖν ἐποίουν ἀμφότεροι τὰς ἡμερινὰς καὶ νυκτερινὰς εὐχάς.

Digitized by Google

Ταῦτα μαθὼν Λέων ὁ δυσσεβὴς Βασιλεὺς, καὶ ὁ τούτου κηδεστὴς, διεκώλουν τοὺς νέους τοῦ σκοποῦ· ἐξαπέστειλε δὲ αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸ τῆς Κυζίκου Κάστρον συγχειρίσοντα· ἤδη γὰρ τότε ἐκτίζετο· καὶ ἀπελθὼν ὁ τίμιος παῖς, ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων τὴν τοῦ κρατοῦντος δουλείαν πεποίηκε. Τῷ δὲ εἰκοστῷ πρώτῳ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, ὅ, τε Θηριώνυμος Βασιλεὺς, καὶ πενθερὸς αὐτȣ̃, καταστρέφουσι τὸν βίον· καὶ λοιπὸν ἐν ἐλευθερίᾳ, οὐ μόνον ὁ νέος, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκουμένη γίνεται, Εἰρήνης τὰ σκῆπτρα διαδεξαμένης.

Ἐπεὶ δὲ κατὰ νοῦν αὐτῷ πάντα γέγονε, τοῖς ἐνδεέσι καὶ πτωχοῖς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ διεσκόρπισε, καὶ τοὺς οἰκείους ἐλευθερίᾳ τετέμηκε· τῇ δὲ τιμίᾳ αὐτοῦ συζύγῳ χρήματα πολλὰ παρασχόμενος, ἐν τῇ τοῦ Πρίγγιπος Μονῇ ἀπίκειρεν, Εἰρήνην αὐτὴν, ἀντὶ Μεγαλοῦς, ὀνομάσας· αὐτὸς δὲ τῷ Κυρίῳ ἑαυτὸν προσφέρων, ἱερουργεῖ ἐν τῇ τῶν Σιγγριανικίων ὄρει κειμένῃ Μονῇ, Πολυχρονίῳ λεγομένῃ. Μοναχὸς δὲ γενόμενος, οὐδόλως τὸ ἄρχειν κατεδέξατο, ἀλλ' ἐν τῇ κέλλῃ καθεζόμενος, ἐξ οἰκείων χειρῶν τὴν τροφὴν ἐπορίζετο, καλλιγραφῶν, ἑξαετῆ χρόνον διηνυκὼς ἐν αὐτῇ. Μετὰ ταῦτα ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν, ἀπῆλθεν ἐν τῇ καλουμένου Νήσῳ τῆς Καλωνύμου, ἐν ᾗ καὶ Μονὴν συνεστήσατο, καὶ πάλιν ἔρχεται ἐν τῷ τῆς Σιγγριανῆς ὄρει. Τῷ δὲ πεντηκοστῷ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνῳ, ἀσθενείᾳ τινὶ παραδίδοται, ἥτις ἦν λιθίασις κύστεως, καὶ νεφριτικῆς ἀκολουθίας σύμπτωμα. Ἐκ τούτου λοιπὸν τοῦ χαλεποῦ νοσήματος ἔμεινε διαπαντὸς τȣ̃ βίου κλινήρης καὶ ἀκίνητος.

Μετὰ ταῦτα ἐδέξατο τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας Λέων ὁ Ἀρμένιος· ἀλλ' οἷα τούτῳ συμβέβηκεν, οὐδεὶς ἀγνοεῖ. Τέως δὲ ὁ ἀνόητος καὶ ἀνόσιος πέμπει πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον· Ἐλθὲ, λέγων, εὖξαι ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτι κατὰ βαρβάρων ἀπέρχομαι. Αὐτὸς δὲ διὰ τὸ ἀκίνητος εἶναι, ἐκ τῆς ἀμάξης μετετέθη εἰς πλοῖον, καὶ ἤχθη πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν· καὶ τῆς μὲν δυσειδοῦς ὄψεως τοῦ τυράννου οὐκ ἔτυχε, πλὴν μηνύσει ἐχρήσατο πρὸς αὐτόν· Εἰ κατανεύσεις, λέγων, τῇ παρακλήσει μου, καὶ σοὶ καὶ τῇ Μονῇ σου ἀγαθὰ παρέξω· εἰδὲ μήγε, ξύλῳ ἀγχόνης σε παραδειγματίσω, καὶ τῶν λοιπῶν εἰς φόβον σε προθήσω. Ὁ δὲ Ὁμολογητής· Τῶν δωρεῶν σου, ἔφη, μὴ κενώσῃς τοὺς θησαυρȣ̀ς, τὸ δὲ ἀγχόνης ξύλον, ἢ καὶ τὸ πῦρ, εὐτρέπισον σήμερον· τοῦτο γὰρ ἐφίεμαι, διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ μου ἀγάπην.

Ταῦτα ὁ ἀναιδὴς ἀκούσας, παρέδωκεν αὐτὸν τῷ τότε πατριαρχεύοντι, Ἰωάννῃ τῷ Μάντει, περὶ λόγους αὐχοῦντι, καὶ τοῦ μύσȣς τῶν Εἰκονομάχων ἐμπεπλησμένῳ, στρεβλότητι ἀντεπεκκλῖναι αὐτὸν ἡγούμενος· ὃς παραληφθεὶς ἐν τῇ Ὁρμίσδι Μονῇ Σεργίου καὶ Βάκχου, τῇ παρακειμένῃ τῷ Παλατίῳ, καὶ πρὸς λόγων ἅμιλλαν τῷ Μάντει συνελθὼν, καὶ τοῦτο ἡττήσας, καὶ τῷ περιόντι τῆς σοφίας καταβροντήσας, καὶ τὸ ἀμετάθετον ἐνδειξάμενος, τοῦτο ᾐσχυμμένον εἰς τὸν μανιώδη τύραννον ἀπέπεμψεν, ἀγροίκου μᾶλλον, ἢ ῥήτορος δόξαν τὸν δείλαιον ἀπενεγκάμενον· ὃς ἀνελθὼν πρὸς αὐτὸν, Κρεῖσσον, ἔφη, Βασιλεῦ, κηρῷ μαλάξαι σίδηρον, ἢ πεῖσαι τὸν ἄνδρα, μεταθεῖναι πρὸς τὸ σοὶ ἐφετόν.

Τούτων ἐπακούσας ὁ τύραννος, μετάγει τοσοῦτον εἰς τὰ Ἐλευθερίου ἀνάκτορα, καὶ κατακλείει αὐτὸν ἔν τινι οἰκήματι σκοτεινοτάτῳ, καταστήσας καὶ φρουροὺς, ὡς μηδὲ διακονεῖσθαι αὐτὸν παρά τινος. Οὕτω διετῆ χρόνον τελέσας, θλίψεσι καὶ στενοχωρίαις, πιεζόμενος, κατῄσχυνε κᾀν τούτῳ τὸν τύραννον. Ἐπεὶ δὲ καθ' ἑκάστην ὑποκύψαι τῇ αὐτοῦ βουλῇ ἠναγκάζετο, μὴ εἴξας, ἐξορίζεται ἐν τῇ τῆς Σαμοθράκης Νήσῳ· ἡ δὲ πρὸς τὴν ὑπερορίαν ἀπαγωγὴ ταχεῖαν ἔσχε τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἐξαγωγήν· ἡμέραις γὰρ τρισὶ πρὸς ταῖς εἴκοσι τὴν ἐν τῇ Νήσῳ ζωὴν διανύσας, ἐκεῖ κατεπαύσατο, ἀπελθὼν ἐν Κυρίῳ ὁσίως καὶ εἰρηνικῶς. Τί δὲ χρὴ λέγειν ὁπόσης μὲν εὐλογίας τὸν τόπον ἐνέπλησε, καὶ ὁπόσων δὲ ἰατρείων ὁ χῶρος ἐκεῖνος εὐπόρησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Πάπα Ῥώμης τοῦ Διαλόγου.

Στίχ. Ὁ Γρηγόριος ἐκ μέσου μὲν τοῦ βίου,
Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τȣ̃ χορȣ̃ τῶν Ἀγγέλων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πρῶτον μὲν Μοναχὸς, καὶ Ἡγούμενον γεγονὼς τῆς Μονῆς, τῆς οὕτω καλουμένης Κλειοσκάβρης· ἔπειτα δὲ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ἐγχειρίζεται, οὐ κατὰ συντυχίαν καὶ ἀποκλήρωσιν τὴν ἄλογον, ἀλλὰ θείᾳ ψήφῳ τὴν Ἀρχιερωσύνην λαβὼν, ὡς προϊὼν ὁ λόγος δηλώσει. Ἔτι γὰρ αὐτοῦ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ὄντος, καὶ κατὰ τὸ ἴδιον κελλίον, καλάμῳ καὶ μέλανι πρὸς γραφὴν τὴν χεῖρα κινοῦντος, ἐπέστη τις αὐτῷ ἐκ ναυαγίου, κατατραγῳδῶν, καὶ τὸν Ὅσιον εἰς οἶκτον ἐπικαλούμενος, καὶ ἐπαρκέσαι αὐτοῦ τῇ συμφορᾷ δεόμενος· ἦν δὲ ἄρα οὐ κατὰ τὸ φαινόμενον ἐνδεὴς ὁ αἰτῶν· οὐδὲ γὰρ ἄνθρωπος ἦν, ἀνάγκην ἔχων ὡς γυμνὸς ἐκ ναυαγίου ἐπανελθὼν τι λαβεῖν, ἀλλ' ἐν προσχήματι δεομένου, τὴν προσοῦσαν αὐτῷ συμπάθειαν ἐξεκάλυπτεν Ἄγγελος· ὃς ἅπαξ καὶ δὶς καὶ τρὶς προσελθὼν, οὐκ ἀπεπέμφθη κενὸς, ὡς μηδενὸς χρυσοῦ νομίσματος τῷ Ἁγίῳ καταλειφθέντος, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς Μονῆς ἐκομίσατο τρυβλίον ἀργυροῦν, τοῦτο τοῦ Ὁσίου προθύμως ἐπιδόντος αὐτῷ. Τοσοῦτον ἦν ἄρα πρὸς τοὺς δεομένους ἀνεξίκακος ἅμα καὶ συμπαθής· ἐξὸν γὰρ αὐτῷ, καὶ διὰ τὴν σπάνιν τοῦ χρυσοῦ, καὶ τὸ τοῦ αἰτοῦντος φορτικὸν, ὅτε δὶς καὶ τρὶς λαβὼν προσέκειτο ὀχληρῶς, ὑπειδόμενον νεμεσῆσαι καὶ ἀποπέμψασθαι· ἀλλὰ μᾶλλον εἵλετο τῶν ἀνεκποιήτων τῆς Μονῆς ἅψασθαι, ἢ τὸν ἄνθρωπον παριδεῖν, ὃν ἐδεῖτο μὴ τυχόντα ἐπανελθεῖν ἄπρακτον.

Τοιγαροῦν ἐν τῇ τάξει τῆς Ἀρχιερωσύνης γεγονὼς, καὶ τῇ συνήθει πρὸς τοὺς πένητας φιλοφροσύνῃ χρώμενος, καὶ συγκατακλιθῆναι κελεύσας αὐτῷ δώδεκα, ὡς αὐτῷ μόνῳ καὶ τρισκαιδέκατος διεφαίνετο, τῶν ἄλλων μὴ δυναμένων αὐτὸν καθορᾷν, καὶ τῇ τοῦ προσώπου μορφῇ, καὶ τοῖς ἔνδοθεν κινήμασιν ἐδόκει τῷ Ὁσίῳ ἀλλοιότερον τῶν δώδεκα διακεῖσθαι, κατασχὼν αὐτὸν, τὸ αὐτοῦ ἐπυνθάνετο ὄνομα, καὶ τίς ὢν παραγίνοι· τὸν δὲ, ὄνομα μὲν αὐτοῦ, φάναι, μὴ θεμιτὸν ἀκοῦσαι τινὰ, εἶναι γὰρ αὐτὸ θαυμαστόν· ὅτι δὲ Ἄγγελος εἴη μόνον προσερεῖν, καὶ πρότερον παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῇ τοῦ χρυσίου αἰτήσει πεμφθεὶς, καὶ συνεῖναι αὐτῷ ἔκτοτε, καὶ φρουρεῖν αὐτὸν προσταχθείς.

Γενόμενος δὲ ὁ Ὅσιος Γρηγόριος πάσης σοφίας καὶ γραφῆς ἔμπειρος, πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ κατέλιπεν, ἃ πρὸς τὴν Ἑλληνίδα διάλεκτος ὕστερον μετηνέχθησαν, οὐ δι' ἀνθρωπίνων μόνον συλλογισμῶν, καὶ τῆς ἐν λόγοις σοφίας συντεθέντα, ἀλλὰ καὶ διὰ Πνεύματος Ἁγίου, ὡς μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν καὶ ἀνάλυσιν, Πέτρος ὁ Ἀρχιδιάκονος αὐτοῦ ἐξηγήσατο, ἰδεῖν λέγων περιστερὰν λευκὴν, ἐν τῷ γράφειν αὐτὸν, τῷ αὐτοῦ προσεγγίζουσαν στόματι, καὶ οἷον ἐξηγουμένην καὶ συνεξορμῶσαν πρὸς τὰ γραφόμενα. Γενόμενος δὲ ἐν τοῖς κατὰ Δύσιν τόποις, διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων διετέλει τὸ τῶν Σάξων γένος πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· οἳ καὶ ταῖς δι' ἔτους αὐτὸν τιμαῖς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην καταλαβόντες, ἔνθα τὸ ἱερὸν αὐτοῦ κατάκειται σῶμα, γεραίρουσι. Φασὶ δὲ, ὅτι ἐπιτελεῖσθαι Λειτουργίαν παρὰ Ῥωμαίοις ἐν ταῖς νηστίμοις ἡμέραις οὗτός ἐστιν ὁ νομοθετήσας, ὅπερ κρατεῖται μέχρι τῆς σήμερον παρ' αὐτοῖς.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Φινεὲς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἔστη Φινεὲς, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ πέλας,
Ἡμῖν ἱλασμῷ ψυχικὴν θραῦσιν λύων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖον Παῖδες τῇ » Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ » φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογη» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τὸ κατ' εἰκόνα, σὺ κεκτημένος καὶ ὁμοίωσιν, βίῳ λαμπροτάτῳ, Πάτερ προσειληφὼς, δι' ἀμφοτέρων ὑπερέλαμψας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ὁμολογίας, σὺ τῷ στεφάνῳ Πάτερ διέπρεψας, ἔργῳ διελέγξας λόγους τῶν δυσσεβῶν, τοὺς πιστοὺς δὲ ἐβεβαίωσας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Νοῦ στεῤῥοτάτῃ, ἐν προθυμίᾳ τὰς τοῦ σώματος, Πάτερ, ἀλγηδόνας ἤνεγκας καρτερῶς, εὐχαρίστως τῷ Δεσπότῃ σου, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δίδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεώμενος μάκαρ τὸ στεῤῥὸν, τῆς σῆς ἐνστάσεως, Λέων ὁ τύραννος, ὑπερορίᾳ σε ἔκρινε, πικροτάτῃ ὁ παμπόνηρος· ἐν εὐφροσύνῃ δὲ βοῶν, ταύτην ὑπήνεγκας, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐπὶ τὸ πρωτότυπον εἰδὼς, τὴν τῆς εἰκόνος τιμὴν διαβιβάζεσθαι, ἐπὶ τὸ στάδιον ἔδραμες, Ἀθλητὴς ὡς ἐννομώτατος, καὶ νικητὴς ἀναδειχθεὶς, ςέφανον εἴληφας, ἀναμέλπων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οὐράνιον ἀντὶ τῆς ἐν γῇ, σκηνήν σοι δέδωκεν, ὁ πάντων Κύριος· ἀντὶ στενώσεως εὗρες δὲ πλατυσμὸν ἀγαλλιάσεως, ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, μετὰ Μαρτύρων βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωτὶ ἐλαμπρύνθης νοητῷ, τοῦ θείου Πνεύματος, μάκαρ Θεόφανες· ὅθεν ἰάματα βρύεις νῦν, τοῖς ἐν πίστει σοι προστρέχουσι, καὶ τὴν ἁγίαν σου σορὸν, πόθῳ γεραίρουσι, καὶ βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία θεόνυμφε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου » σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ » ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἅπαντα τὸν βίον σκορπίσας, τοῖς δεομένοις Θεοφόρε, τὴν δικαιοσύνης σου σαφῶς, ἀντικομίζῃ σοὶ ἀνατέλλουσαν, ἀντὶ φθαρτῶν δρεπόμενος, τὰ δι' αἰῶνος διαμένοντα.

Νόσους θεραπεύειν Παμμάκαρ, τοῦ Παρακλήτου τῇ δυνάμει, δαίμονας σαφῶς ἀπελαύνεις, τῇ ἐνεργείᾳ τούτου πανόλβιε· διὸ πιστοὶ θεώμενοι, σὲ θεοφόρε μακαρίζομεν.

Ἡ σὴ φωτοφόρος Θεόφρον, τῆς μεταστάσεως ἡμέρα, πάντας προσκαλεῖται τοὺς πιστοὺς, πρὸς μετουσίαν τοῦ ἁγιάσματος· ἥν περ καὶ νῦν γηθόμενοι, ἐπιτελοῦμεν ἱερώτατε.

Νέμοις τὴν σὴν ἄφθονον χάριν, τῷ τῶν ἐπαίνων σου τοὺς λόγους, πλέξαντι Θεόφρον προθύμως, ὁμότροπόν σοι ὥσπερ ὁμώνυμον, τοῦτον δεικνὺς πρεσβείαις σου, ταῖς εὐπροσδέκτοις ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Δέχου τὰς λιτὰς τοῦ Λαοῦ σου, πρὸς τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε, ἱλεωσαμένη εὐμενῶς, ἡμᾶς κινδύνων καὶ περιστάσεων, ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε· σὺ γὰρ προστάτις τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου.

Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Αἱ μετάνοιαι, καὶ ἡ α'. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος πλ. δ'.
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγῳ τὰ πάθη Πανόλβιε, καθυποτάξας σαφῶς, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, ἀρετῶν ἐν χρώμασι, καὶ δογμάτων ὀρθότητι, τὸν τῆς σοφίας πλοῦτον δρεψάμενος, καὶ διανείμας τοῖς σοὶ προστρέχουσι· λύχνος πολύφωτος, γεγονὼς τῇ χάριτι, θεοπρεπῶς, ὤφθης ἐγκαλλώπισμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν ἀράμενος, δικαιοσύνης λαμπρῷ, νῦν στεφάνῳ κεκόσμησαι, Νικηφόρε πάνσοφε, τῆς ἁγνείας διδάσκαλε· τῆς εὐσεβείας στῦλος ἀκράδαντος, τῆς Ἐκκλησίας ἀκαταμάχητος, πύργος γενόμενος, τῶν ἀφρόνων ἅπασαν αἱρετικῶν, φάλαγγα κατέστρεψας, θεόφρον Ὅσιε.

Ἔνδον τῶν ἀρρήτων πέφηνας, εἰς οὐρανοὺς ἀναβάς, ἀρετῶν ἐποχούμενος, Θεορρῆμον ἅρματι, διφρηλάτης αἰθέριος, ὡς ὁ Θεσβίτης νῦν ἀνυψούμενος, οὗ καὶ τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, ξίφει τοῦ Πνεύματος, τῆς αἰσχύνης ἅπαντας, τοὺς ἱερεῖς, ἄριστα κατέσφαξας, μακαριώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα· χαῖρε Κυρίου ναέ· χαῖρε ὄρος κατάσκιον· χαῖρε καταφύγιον· χαῖρε λυχνία χρυσῆ· χαῖρε τὸ κλέος, τῶν ὀρθοδόξων σεμνή· χαῖρε Μαρία, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Παράδεισε· χαῖρε θεία τράπεζα· χαῖρε σκηνή· χαῖρε στάμνε πάγχρυσε· χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἥλιος ἰδών σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο, καὶ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἅπερ ὡς ἔβλεψεν, ἡ Παρθένος Δέσποινα, ἐν στεναγμοῖς, Οἴμοι ἀνεκραύγαζε! τί τὸ ὁρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριῳδίου.
Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Ἰγνατίου.
Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
» τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαν-
» τι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων·
» ὅτι δεδόξασται.

Ἁμαρτιῶν, τάφῳ δεινῷ συσχεθέντα με, τῇ ἀθανάτῳ νεύσει σου, καὶ τῇ εὐσπλάγχνῳ σου, ἀναστήσας παλάμῃ, ζώωσον ὡς οἰκτίρμων καὶ πολυέλεος.

Τὰς γενικὰς τῶν ἀρετῶν τελειότητας, τετραμερῶς κτησάμενος, καὶ ὡς ἐν ἅρματι, ἐπιβὰς Θεοφόρε, εἰς νύσσαν θεωρίας, ἤρθης ἐκ πράξεως.

Σὺ τῆς ζωῆς, τῆς ἀκηράτου δεξάμενος, ἐκ τοῦ κρατῆρος Ὅσιε, τὸ θεῖον ἔπιες, καὶ νηφάλιον πόμα· διὸ καὶ τῆς σοφίας, δοχεῖον γέγονας.

Ἀπελαθείς, θρόνου καὶ δόξης καὶ ποίμνης σου, χειρὶ βιαίᾳ Ὅσιε, τῶν τῆς αἱρέσεως, θυμοφθόρων θηρίων, νυνὶ πρὸς τὴν οἰκείαν, μάνδραν εἰσήλασας.

Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ Πατρός, Λόγον τῷ λόγῳ συνείληφας, καὶ ὑπὲρ λόγον τέτοκας, καὶ μετὰ κύησιν, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, παρθένος ὡς πρὸ τόκου, πάλιν διέμεινας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ θωρακισάμενος, τὸ θεῖον ἐκτύπωμα τοῦ Σωτῆρος, περιγράφων προσεκύνεις εὐσεβῶς, πατρικοῖς, ἑπόμενος θεσπίσμασιν.

Ἡ ποίμνη τὸν ποιμένα σε ποθήσασα, τὸν ταύτην κατ' ὄνομα συγκαλοῦντα, καὶ τοὺς λύκους ἐκδιώκοντα, τῇ τῆς πίστεως ῥάβδῳ, σοὶ προστρέχει Σοφέ.

Ὡς πάλαι Ἰωσὴφ τοῦ θείου σώφρονος, τὸ σῶμα ὁ Ἰσραὴλ συγκομίζει, οὕτω νῦν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, τὴν σοφὸν τῶν Λειψάνων σου σεβάζεται.

Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ ἱερὸν κατοικητήριον, τοῦ Λόγου ὑπάρχουσα Θεοτόκε, τῶν πταισμάτων ἱλαστήριον, Παναγία γενοῦ μοι θεονύμφευτε.

Digitized by Google

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νίκαις ἔστεψας τὴν Ἐκκλησίαν, πλάνην ἐτρέψας κακοδοξίας Νικηφόρος φερωνύμως γενόμενος· καὶ ἁγιάζεις τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, συγκομιδῇ τοῦ Ἁγίου Λειψάνου σου. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰ-
» κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάν-
» θρωπε.

Κιβωτὸς ἁγιάσματος, ἐξ ἧς πηγὴν ἰάσεων ἀντλοῦμεν, ἡ σορός σου γέγονε τοῖς τιμῶσί σε.

Τὰς αἱρέσεις ἐδίωξας, καὶ τὴν τῆς ποίμνης μάνδραν ἠσφαλίσω, διδαχαῖς ἐνθέοις περιφραξάμενος.

Κατὰ χρέος τιμῶμέν σου, τὴν τῶν Λειψάνων Μάκαρ μυροθήκην, ὡς ζωῆς πηγάζουσαν εὐωδίαν πιστοῖς.

Θεοτοκίον.

Νοητόν σε Παράδεισον, τῆς ζωῆς τὸ ξύλον δεξαμένην, ἐν γαστρὶ Παρθένε Χριστὸν δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» Ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ἐχθροὶ αἰσχύνονται νῦν, αἱρεσιάρχαι σὺν αὐτοῖς μαίνονται, τὴν σὴν σορὸν ὁρῶντες Θεόφρον, πιστῶς τιμωμένην, ὑπὸ Βασιλέως, καὶ πάσης τῆς ποίμνης σου.

Ἡ ἱερά σου σορός, τὰ τῶν δαιμόνων πονηρὰ πνεύματα, ὡς φοβερὰ, μάστιξ ἐκδιώκει, καὶ νίκην κατ' αὐτῶν, Νικηφόρε δόξης θεόθεν κομίζεται.

Τοῦ συνειδότος ἐν σοί, τὸ χωνευτήριον πυρὶ Πνεύματος ἀναφλεχθὲν, ὡς χρυσὸν τῇ πίστει, σὲ ἔδειξε λαμπρὸν, τῶν αἱρετιζόντων, ἐλέγχον τὸ κίβδηλον.

Θεοτοκίον.

Ὡραιωθεῖσα Σεμνὴ, τῇ ἐπελεύσει τοῦ σεπτοῦ Πνεύματος, Θεὸν μαζοῖς θηλάζεις, καὶ τοῦτον συνέχεις ἀγκάλαις, τὸν πᾶσαν τὴν κτίσιν, παλάμαις συνέχοντα.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Ὑπὲρ πίστεως πάθη ὑπέμεινας· ὑπὲρ τῆς Πατέρων σεπτῆς παραδόσεως, ὑπερορίας ἤνεγκας, δι' ὧν δόξαν ἐκτήσω ὑπέρτιμον.

Ἡ ἑδραία σου πίστις καὶ ἔνστασις, τὰς τῶν τυραννούντων ἀνοίας διέσεισε· στῦλος πυρὸς δὲ γέγονε, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ μακάριε.

Ὡς φαιδροὺς μαργαρίτας καὶ λίθους Σοφὲ, ὑπερδιαυγεῖς τὴν σορὸν καὶ τὴν κόνιν σου ἡ Ἐκκλησία φέρουσα, ὀρθοτόμῳ στεφάνῳ καλλύνεται.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπόρρητον τρόπον τοῦ τόκου σου, γλῶσσαι γηγενῶν καὶ Ἀγγέλων γεραίρουσι, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, ὑπερτέραν σε πάντων δοξάζουσαι.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Νίκης ἑορτὴν ἡ πόλις Νικηφόρε,
Δοχὴν ἄγει σου Λειψάνου Νικηφόρου.

Χοῦς τρισκαιδεκάτῃ Νικηφόρου ἄστυ ἐσήχθη.

Θεοφίλου τοῦ θεομισοῦς Βασιλέως τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ Θεοδώρας καὶ Μιχαὴλ τῶν εὐσεβεστάτων τὴν Βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων ἰθυνόντων, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀριστεύμασιν, εὐσεβεῖν εἰς τὸ θεῖον διέγνωσαν· μηδὲ γὰρ ἂν ἄλλως τὴν ἀρχὴν ἀσφαλῆ καταστήσασθαι ἐπενόησαν. Ταῦτα σκοπήσαντες, μεταστέλλονται τοὺς ἐν μονάζουσι προὔχοντας, καὶ περὶ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων ἀναστηλώσεως ἐποιοῦντο ζήτησιν· καὶ πάντες συμφρονοῦντες αὐτοῖς, τὸν παραβάτην καὶ ἀνίερον Ἰωάννην τοῦ θρόνου ἀπήλασαν· καὶ θείᾳ ψήφῳ καὶ κοινῇ γνώμῃ τὸν μέγαν Μεθόδιον Ἀρχιερέα κατεστήσαντο· ὃς βίῳ καὶ λόγῳ εἰς ἄγαν ἐξηχημένος, πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τοῦ ὀρθοῦ δόγματος ὑπηνέγκατο, καὶ πληγαῖς καὶ φρουραῖς ἐπαρκέσας, τὴν πίστιν οὐ προὔδωκε. Καὶ αὐτίκα ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τὴν οἰκείαν εὐπρέπειαν ἀπέλαβε, καὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων τῷ κάλλει κεκόσμηται· καὶ οἱ ἀναξίως ταύτην διέποντες ἀτίμως ἀπηλάθησαν, καὶ ἀντ' αὐτῶν, τοὺς τοῦ ὀρθοῦ δόγματος σπουδαστὰς κατέστησαν.

Digitized by Google

Χρόνου δὲ τετραετοῦς ἐκ τούτου παριππεύσαντος, θείῳ κινηθεὶς ζήλῳ ὁ πανίερος Μεθόδιος, τῇ τιμίᾳ Βασιλίδι ἔφη, καὶ Μιχαὴλ· Οὐ δίκαιόν ἐστι τὸν αἰδέσιμον καὶ πανόσιον ἐν Πατριάρχαις Νικηφόρον, ὑπὲρ τῆς ἀμωμήτου Πίστεως τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ Θρόνου ἐξωσθέντα, καὶ ἐν ὑπερορίᾳ τὴν ζωὴν συμπεράναντα, μὴ τὸ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἱερὸν Λείψανον ἔνδον Κωνσταντινουπόλεως γενέσθαι. Τούτῳ ἑτοίμως οἱ βασιλεύοντες πειθαρχήσαντες, τοὺς αὐτὸ μετακομίσοντας ἀποστέλλουσι τάχιον. Σὺν αὐταῖς δὲ καὶ ὁ μέγας Μεθόδιος σὺν Ἱερεῦσι καὶ Μοναςαῖς, καὶ πλήθει Λαοῦ, τὸ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου σεμνεῖον, ἐν ᾧ ἦν κατακείμενον τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ Ὁμολογητοῦ Λείψανον, καταλαβὼν καὶ κατασπασάμενος, παννύχοις τε στάσεσι λιτανεύσας, καὶ ὑμνῳδίας τετελεκὼς, ἀπογυμνοῖ τῆς σοροῦ τὸ πάντιμον ἐκεῖνο καὶ ἀθλοφορικὸν σῶμα. Εὗρε δὲ αὐτὸ ὅλον διόλου ἀκραιφνὲς καὶ ὁλόκληρον, ἐν ὅλοις ἔτεσι δέκα καὶ ἐννέα συντηρηθέν· ὅπερ λαβὼν καὶ ἐν γλωσσοκόμῳ μεταθεὶς χερσὶν ἱερέων καὶ πρεσβυτῶν, ἅμα δὲ καὶ μοναχῶν, μετὰ φώτων καὶ ὕμνων εἰς τὴν βασιλικὴν τριήρη εἰσήνεγκαν. Ἡνίκα δὲ καὶ ἐπεραιοῦτο τὸν πορθμὸν τῆς ἀκροπόλεως, ὅ, τε Βασιλεὺς καὶ ἡ Σύγκλητος λαμπαδηφόροι προσυπήντων καὶ κατησπάζοντο, καὶ ἐπ᾽ ὤμων φέροντες, ἐν τῇ μεγάλῃ ἀπέθεντο Ἐκκλησίᾳ· κἀκεῖσε διανυκτερεύσαντες, ἕωθεν ὁμοίως ἀναλαβόμενοι τὸν Ἅγιον ἐκεῖθεν, ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων κατατιθέασι, τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ Μαρτίου Μηνὸς, ἐν ᾗ καὶ πρὸς τὴν ἐξορίαν ἀπηνέχθη. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀφρικανοῦ, Πουπλίου, καὶ Τερεντίου, ὧν ἡ Σύναξις τελεῖται ἐν τῷ Παυλοπετρείῳ.

Στίχ. Συμμάρτυρας τρεῖς, ὧν διὰ ξίφους τέλος,
Ἴσα στεφάνοις τοῖς ἰάμβοις χρὴ στέφειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἄβιβος ἐξ Ἑρμουπόλεως, λίθῳ προσδεθεὶς, καὶ ἐν ποταμῷ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Βληθεὶς Ἄβιβος εἰς ποταμὸν σὺν λίθῳ,
Ἐκπλεῖ ποταμὸν συρφετώδη τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Χριστίνα ἡ ἐκ Περσίδος, μαστιζομένη, τελειοῦται.

Στίχ. Μάστιξ τὸ τύπτον· σὰρξ τὸ πάσχον, Χριστίνης.
Χρισοῦ χάριν χέουσα κρουνοὺς αἱμάτων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾷ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυ-
» ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ-
» λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ θείᾳ ῥοπῇ, ἀδιάφθορα τηρεῖται τὰ ἐντάφια, καὶ τὰ ὀστᾶ δὲ θείῳ νεύματι, τὴν ἁρμονίαν μὴ λύσαντα, πᾶσαν ἀκαθάρτων πνευμάτων, διασκεδάζει κακόνοιαν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντρέχει Ποιμὴν, Βασιλεύς τε εὐσεβὴς καὶ τῶν ἐν τέλει πληθὺς, καὶ ὑποθέντες τῇ ἐνδόξῳ σου, σορῷ αὐχένας Θεόληπτε, ὥσπερ κιβωτῷ παναγίᾳ, δορυφοροῦσι καὶ ψάλλουσιν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ θεῖος σηκὸς, τῶν τοῦ Λόγου Μαθητῶν ὑποδεχέσθω σεμνῶς, τῶν Ἀποστόλων τὸν συνόμιλον, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸν σύσκηνον, τῶν Ἱεραρχῶν τὴν κρηπῖδα, καὶ τὸν Ὁσίων ὁμότροπον. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁρῶν Μωϋσῆς, βάτον ἄφλεκτον πυρὶ ἀναπτομένην, ἐν τῷ Σιναίῳ Μῆτερ πάναγνε, προδιετύπου τὴν μήτραν σου· πῦρ γὰρ συλλαβοῦσα τὸ θεῖον, οὐ κατεφλέχθης, ἀλλ᾽ ἔτεκες, τὸν τοῦ φωτὸς δημιουργὸν, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν τῷ λιμένι τῆς ζωῆς, ἐκ πολλῶν τρικυμιῶν ἔφθασας Πάτερ, τῇ τοῦ Πνεύματος αὔρᾳ, καὶ τὸ τοῦ φόρτου καλὸν, ἀβρόχῳ ποδί σου διέσωσας, καὶ νῦν ἀπολαύεις τῆς ἐκεῖσε γαλήνης.

Τάφου ὁρῶντες οἱ πιστοὶ, εἰς καινὸν Θυσιαστήριον ληφθέντα, ἐν ᾧ θεῖαι τελοῦνται ὁλοκαυτώσεις πιστῶς, καὶ ἔνδον νεκρὸν ἱερώτατον, τὸν θαυματουργὸν, τὸν Θεὸν ὑπερυψοῦμεν.

Χαίρει τὸ ποίμνιον φαιδρῶς, ἑορτάζει Μοναςῶν λαμπρὰ χορεία, καὶ πιςῶν Βασιλέων ἡ εὐσεβὴς πορφυρὶς, καὶ πᾶσα δυναςῶν ὁμήγυρις, ἐπὶ τῇ σεμνῇ κομιδῇ τῶν σῶν λειψάνων.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ τὸν Λόγον ἐν γαστρὶ, τὸν τὰ πάντα συστησάμενον τῷ λόγῳ, συλλαβοῦσα ἀσπόρως Θεοκυῆτορ Ἁγνὴ, Παρθένε ὑπὲρ λόγον τέτοκας· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σο-
» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι᾽ ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύ-
» νομεν.

Ἐπὶ τῇ σῇ πανηγύρει, καὶ τοῖς ἐπαίνοις σου Πάτερ, Ἀγγέλων συγχορεύουσα πληθὺς, τὸν ὑπεράγιον Κύριον, εὐχαρίστως δοξάζει, καὶ

Digitized by Google

τὴν εἰρήνην ἄνωθεν ἡμῖν, ἐξαιτεῖται τοῖς πίςει, τιμῶσί σου τὸ λείψανον.

Ἡ τῶν λειψάνων σου χάρις, ὡς σεπτὸν ἰατρεῖον, τῇ ἀσθενείᾳ γένοιτο ἡμῖν· καὶ ἡ πρεσβεία Πανεύφημε, ἱλαστήριον πᾶσι, καὶ πρὸς Θεὸν ὁδὸς καὶ ὁδηγὸς, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τιμῶσί σε μακάριε.

Νικητικαῖς πανοπλίαις, τοὺς πιστοὺς θωρακίσας, Παντάναξ τῇ χειρί σȣ Βασιλεῖς, κατὰ Βαρβάρων ἐνίσχυσον, καὶ τὴν σὴν Ἐκκλησίαν, ὡς ἀσφαλῆ κρηπῖδα τῶν πιστῶν, τȣ̃ Ὁσίου πρεσβείαις, ὀρθοτομȣ̃σαν φύλαττε.

Θεοτοκίον.

Ὡς κραταιὰν προστασίαν, ὡς ἐλπίδα καὶ τεῖχος, καὶ ἄγκυραν καὶ σκέπην ἀσφαλῆ, καὶ ἀπροσμάχητον ἔρεισμα, καὶ ἀχείμαςον ὅρμον, καὶ μόνον καταφύγιον ἁγνὴ, κεκτημένοι σε πάντες, σωζόμεθα Πανύμνητε.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρ. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίȣ Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πίστει, καὶ ἀγάπῃ ἀληθεῖ, κόσμον ἀρνησάμενος Πάτερ, ἐκ βρέφους Ὅσιε, χαίρων ἠκολȣ́θησας, τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ· καὶ πολλοῖς ἀγωνίσμασι, τὴν σάρκα νεκρώσας, χάριν τῶν ἰάσεων πλȣσίως ἔλαβες, παύειν ἀσθενείας ποικίλας, καὶ τῆς πονηρίας διώκειν, πνεύματα μεγάλως θαυμαζόμενος.

Κόσμος, γεγονὼς τῶν Μοναστῶν, ἤθροισας ἀνείκαστον πλῆθος, ὑμνεῖν τὸν Κύριον, Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πρὸς οὐράνιον, πάντας τρίβον ὡδήγησας, καλῶς ἑπομένους, θείοις σου διδάγμασι, καὶ μιμουμένȣς σου, βίον τὸν ἐνάρετον μάκαρ· οὓς καὶ πάλιν ἅμα συνῆξας, ἐν τῇ μεταστάσει σου Βενέδικτε.

Πάλαι ὡς Ἠλίας ὑετοὺς, Πάτερ οὐρανόθεν ἐντεύξει, θείᾳ κατήγαγες· βλύζειν δὲ τὸ ἔλαιον ἄγγος ἐποίησας, καὶ νεκρὸν ἐξανέστησας, καὶ ἄλλα μυρία, θαύματα ἐτέλεσας, εἰς δόξαν Ὅσιε, πάντως τȣ̃ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος· ὅθεν σȣ τὴν ἔνθεον μνήμην, πόθῳ ἑορτάζομεν Βενέδικτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Στῆσον, τȣ̃ νοός μου ἐκτροπὰς, καὶ τὰς τῶν αἰσθήσεων πλάνας, καὶ τὰ ἰνδάλματα, τέλεον ἐξάλειψον τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, καὶ ψυχῆς μου τὸν τάραχον, κατεύνασον Κόρη, ἵνα μεγαλύνω σȣ τὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ τῆς ζωῆς μȣ ἁπάσης, κέκτημαι προςάτην Παρθένε, καὶ τῆς ἀσθενείας μȣ βοήθειαν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμνὰς, ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἑώρα, καταχεντȣ́μενον, ἥλοις, ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύȣσα ἔλεγε· Πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ Πρωτοπλάστȣ Ἀδὰμ, ῥῆξαι καὶ θανάτȣ λυτρῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σȣ φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, τὸ Μαρτυρικὸν, τὸ Θεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τȣ̃ Ἁγίȣ, καὶ τοῦ Τριῳδίȣ, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Τοῦ Ἁγίου ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ὕμνον προσάξω τῷ σοφῷ Βενεδίκτῳ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Δεῦτε λαοὶ, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριςῷ τῷ Θεῷ,
» τῷ διελόντι θάλασσαν καὶ ὁδηγήσαν-
» τι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων·
» ὅτι δεδόξασται.

Ὑμνολογεῖν, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην σου, προαιρȣμένῳ Ὅσιε, χάριν δοθῆναί μοι, Βενέδικτε δυσώπει, καὶ πάντων ἐπταισμένων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Μοναδικῶς, τὸν σὸν ἐκ βρέφους ἀράμενος, σταυρὸν κατηκολȣ́θησας τῷ Παντοκράτορι, καὶ νεκρώσας τὴν σάρκα, ζωῆς κατηξιώθης Μακαριώτατε.

Νόμῳ Θεῷ, ὑποκλιθεὶς Παμμακάριστε, τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα ἐναπεμάρανας, ἐγκρατείας ἱδρῶσι, καὶ τὴν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Οἱ διὰ σοῦ, τὴν ἀφθαρσίαν πλουτήσαντες, Θεοκυῆτορ πάναγνε, Χαῖρε βοῶμέν σοι, ἡ κεχαριτωμένη, Ὁσίων, καὶ Δικαίων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον

Digitized by Google

» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ναμάτων ζωτικῶν τοῦ Θείου Πνεύματος, πλησθεῖσα Βενέδικτε ἡ ψυχή σου, ποταμοὺς θαυμάτων ἔβλυσε, νοσημάτων ξηραίνοντας, ἐπήρειαν.

Πρὸς πλάτος Παραδείσου κατεσκήνωσας, Παμμάκαρ ὁδεύσας στενὴν τὴν τρίβον, καὶ δαιμόνων πανουργεύματα, καὶ πορείας ἀτάκτους ἀπεστένωσας.

Ῥοαῖς σου τῶν δακρύων ἀρδευόμενος, ὡς δένδρον Βενέδικτε καρποφόρον, εὐκαρπίαν θείαν ἤνεγκας, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων θείᾳ χάριτι. Θεοτοκίον.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς τὴν σὴν σαρκούμενος, ὑπέδω Παναμώμητε γαστέρα, καὶ βροτὸς ὡράθη τέλειος· ὃν ἱκέτευε σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μονάσας θεαρέστως, ἐναρέτως ἐβίωσας, καὶ χάριν ἰαμάτων, ἐκομίσω Βενέδικτε, θαυμάσια τελέσας φοβερά. Μονὴν δὲ συγκροτήσας ἱερὰν, προσενήνοχας Κυρίῳ, τῶν σωζομένων πληθὺν παναοίδιμε. Δόξα τῷ σὲ λαμπρύναντι Θεῷ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα. Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνουσα δυσώπησον αὐτὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγχῃ, τὴν πλευρὰν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς, καὶ τὸ πολύ σου καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ· δόξα τῇ σῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑμνῶ σε· ἀκοῇ γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα
» καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἥκεις γὰρ, ἐμὲ
» ζητῶν τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλήν σου
» ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω πολυέλεε.

Σταυρώσας, σεαυτὸν τοῖς πάθεσι, καὶ τῷ κόσμῳ θεόφρον Πάτερ, τὸν ἐν Σταυρῷ τείναντα, ἐθελουσίως τὰς παλάμας Χριστὸν, ἐθεράπευσας Βενέδικτε· ὃν ἐκδυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀγῶσιν, ἐγκρατείας Ὅσιε, τῆς σαρκὸς νεκρώσας τὰ μέλη, νεκροὺς εὐχῇ ἤγειρας, καὶ παρειμένοις εὐδρομίαν πιστῶς, θαυμαζόμενος ἀπένειμας, καὶ πᾶσαν νόσον Πάτερ ἐθεράπευσας.

Ξηράς τε, καὶ ἀνίκμους Ὅσιε, ἀπειργάσω ψυχὰς γονίμους, τῷ ζωτικῷ λόγῳ σου, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπιδείξει, Ποιμὴν θεοπρόβλητος γενόμενος, καὶ Μοναζόντων κόσμος ὡραιότατος. Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος, ἐπὶ πόκον Ἄχραντε, τῇ σεπτῇ σου γαστρὶ ὁ Λόγος, κατῆλθε σαρκούμενος, καὶ ἔπαυσε πολυθείας σαφῶς, τὰ ὀμβρήματα Πανάμωμε, καὶ τὸν πικρὸν χειμῶνα διεσκέδασε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτὸς σου
» γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Τὸν ἐν ἐλέει Θεὸν, ἐκδυσωπῶν Πάτερ σοφὲ ἔπλησας ὡς Ἠλισοῦ καμψάκην ἐλαίου, τὸ ἄγγος τὸ μέγα, ὑπὸ τῶν ὁρώντων πιστῶς θαυμαζόμενος.

Ὡς καθαρὸς τὴν ψυχὴν, σὺ ἐν ἐκστάσει γεγονὼς ἔβλεψας, πᾶσαν τὴν γῆν, ὡς ὑπὸ ἀκτῖνα λαμπομένην μίαν, Θεοῦ σε τιμῶντος, παμμάκαρ Βενέδικτε.

Σημειουργῶν ἐν Χριστῷ, ὕδωρ πηγάσαι δι' εὐχῆς Ὅσιε, ἐκδυσωπεῖς τὸν ἀγαθοδότην· ὅπερ διαμένει, ἐπανακηρύττον, τὸ θαῦμα Βενέδικτε. Θεοτοκίον.

Ὁ κατοικῶν οὐρανοὺς, τὴν σὴν πανάμωμον νηδὺν ᾤκησεν, ὅπως ἡμᾶς, οἴκους τῆς Τριάδος ἐναποτελέσῃ, τοὺς σὲ Θεοτόκον, κηρύττοντας Ἄχραντε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Φωταυγείαις λαμπόμενος Πνεύματος, σκότος πονηρῶν τῶν δαιμόνων ἀμείωσας, θαυματουργὲ Βενέδικτε, Μοναζόντων φωστὴρ διαυγέστατε.

Ὡς περίδοξος Μάκαρ ὁ βίος σου, ὡς περιφανὴς ἡ σεπτὴ πολιτεία σου, δι' ἧς ἀγέλας εἵλκυσας, Μοναζόντων πρὸς γνῶσιν σωτήριον.

Digitized by Google

Βασιλείας οἰκήτωρ γενόμενος, τῆς ἐπουρανίου, θεόφρον Βενέδικτε, ταύτης τυχεῖν ἱκέτευε, τοὺς πιστῶς σε ἀεὶ μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρός σου ἁγίας ἀνέτειλε, τῆς δικαιοσύνης ἀνέσπερος Ἥλιος, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισε, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Στίχοι.

Ἄγξας λογισμοῖς, ὡς χαλινοῖς, πᾶν πάθος,
Ζωῆς χαλινοὺς Βενέδικτος ἐκπτύει.

Οὔλυμπον Βενέδικτος ἔβη δεκάτῃ γε τετάρτῃ.

Οὗτος, τῇ Ἑλλάδι γλώττῃ Εὐλογημένος ἑρμηνεύεται· ἦν δὲ ἐκ τῆς Ῥωμαίων γῆς ἐκ χώρας λεγομένης Νουρσίας, γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. Καταλείψας δὲ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, καὶ τοὺς γεννήτορας καὶ τὴν πατρικὴν περιουσίαν, ἐν πάνυ μικρᾷ τῇ ἡλικίᾳ καὶ ἀτελεῖ, ἔρημόν τινα τόπον μετὰ τῆς τροφοῦ καταλαμβάνει· ἔνθα δι' ἀρετῆς καὶ ἀσκήσεως προσοικειώσας ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, θαυμάτων παρ' αὐτοῦ δύναμιν ἐπλούτησε καὶ ἰάσεων. Καὶ τὰς μὲν ἄλλας τῶν παραδοξοποιϊῶν διεξοδικώτερον ἡ κατ' αὐτὸν Ἱστορία δηλοῖ, δι' ὧν παντοῖα κατειργάσατο θαύματα, καὶ νεκροὺς ἀνιστῶν, καὶ τὰ μέλλοντα προλέγων, καὶ περὶ τῶν ἀπόντων ὡς παρόντων διαλεγόμενος. Ἐκεῖνο δὲ χρὴ προσειπεῖν ὡς ἀναγκαῖον· ὅτι μέλλοντος αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, προλαβών, εἶπε τοῖς τότε συνοῦσιν αὐτῷ μαθηταῖς, καὶ τοῖς μακρὰν οὖσιν ἐμήνυσεν, ὅτι καὶ σημεῖόν τι γενήσεται, δι' οὗ γνώσονται πάντες ὅτι αὐτὸς χωρίζεται ἐκ τοῦ σώματος.

Πρὸ οὖν ἓξ ἡμερῶν τῆς ὁσίας αὐτοῦ κοιμήσεως, ἀνοιγῆναι τὸ ἑαυτοῦ μνημεῖον ἐκέλευσε· καὶ εὐθέως λαυροτάτῳ πυρετῷ κατεσχέθη, ὑφ' οὗ ἐπὶ ἓξ ἡμέρας τὸ σῶμα αὐτοῦ κατεφρύσσετο. Ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ ἐκέλευσε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ἆραι αὐτόν, καὶ ἀπενεγκεῖν εἰς τὸ εὐκτήριον. Ἀπενεχθεὶς οὖν ἐκεῖ, καὶ τῶν ἀχράντων μεταλαβὼν Μυστηρίων, ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν ἑστώς, καὶ διαβασταζόμενός τε καὶ στηριζόμενος, ὕψωσε τὰς χεῖρας εἰς οὐρανόν, καὶ οὕτως ἄνω ἀτενίζων καὶ προσευχόμενος, τὴν ἡγιασμένην ἀφῆκε ψυχήν. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ, δυσὶν Ἀδελφοῖς, τῷ ἑνὶ ἡσυχάζοντι ἐν τῷ ἑαυτοῦ κελλίῳ, τῷ δὲ ἑτέρῳ μήκοθεν οἰκοῦντι, ὅρασις ὁμοία ἐφάνη. Εἶδον τοίνυν ἑκάτεροι, καὶ ἰδοὺ ὁδός τις θαυμαστὴ ἀπὸ τοῦ κελλίου τοῦ Ὁσίου μέχρι τοῦ οὐρανοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἀνετείνετο, ἐκ λαμπρῶν τιμίων ἱματίων σηρικῶν ἐστρωμένη ὅλη· ἐν αὐτῇ δὲ καί τινες ἄνδρες ἐξαίσιοι, λαμπάδας κατέχοντες καὶ ἐνορδίνως βαστάζοντες ἀνήρχοντο. Ἀνὴρ δέ τις ἕτερος, λευχείμων καὶ αὐτὸς καὶ φωτοειδής, πλησίον αὐτῶν ἑστηκώς, ἠρώτα τούτους· Εἰ τὴν ὁδὸν ταύτην, ἣν κατανοοῦσι θαυμάζοντες, ἐπίστανται, τίνος ἐστί. Τῶν δὲ ἀγνοεῖν εἰπόντων, ἔφη ὁ φανείς· Αὕτη ἐστὶν ἡ ὁδός, δι' ἧς ὁ Θεοῦ ἀγαπητὸς Βενέδικτος εἰς οὐρανοὺς ἀνέρχεται. Ἐν ἑαυτοῖς οὖν γενόμενοι τῶν ὁρώντων ἑκάτεροι, συνῆκαν τὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρὸς τελείωσιν, καθάπερ ὄντες καὶ ὁρῶντες αὐτὸν τελειούμενον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν Πίδνῃ.

Στίχ. Μὴ τοὺς στεφάνους ζημιωθῆναι φέρων,
Φέρει κεφαλῆς Ἀλέξανδρος ζημίαν.

Οὗτος ἦν ἐν σκοτομήνῃ τῆς πλάνης· ἀναλάμψας δὲ οἷά τις πολύφωτος Ἀστήρ, καὶ τὴν μανίαν τῶν δυσσεβῶν διήλεγξε, καὶ τὸν κατεπαιρόμενον ἀντίπαλον, ὡς βέλεσι, τοῖς ῥήμασι κατέστρωσε, καὶ πᾶσαν πλάνην κατέβαλε, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας. Ὅθεν οἱ τῇ πλάνῃ προσεστηκότες, τὴν παῤῥησίαν αὐτοῦ καὶ ἀνδρείαν μὴ ἐνεγκόντες, ποικίλαις μαγγανείαις ἐπειρῶντο τὸ εὔτονον αὐτοῦ καταβαλεῖν· καὶ μὴ ἰσχύσαντες, ἀποτέμνουσι ξίφει τὴν αὐτοῦ κεφαλήν. Ὁ δὲ Θεὸς χαρίσμασιν αὐτὸν ἰαμάτων ἀνταμείβεται· ἅπασαν γὰρ νόσον πονηρὰν ἀπελαύνει ἀπὸ τῶν πίστει προσιόντων αὐτῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Εὐσχήμονος, Ἐπισκόπου Λαμψάκου.

Στίχ. Πρὸ τοῦ θανεῖν Εὔσχημος, εἶπεν ἂν Παῦλος
Εὐσχημόνως ὥδευεν, ὡς ἐν ἡμέρᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφώ-
» τατοι ποτέ· ἐκ θεολύπτου ψυχῆς γάρ,
» θεολογοῦντες χείλεσιν ἔμελπον· Ὁ ὑπέρθεος
» τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέκρωσιν ζωηφόρον ἐκτήσω, τῶν ἡδονῶν τῇ ἀποχῇ· ὅθεν νεκροὺς ἐξεγείρειν, κατηξιώθης παμμάκαρ Βενέδικτε, θαυμαζόμενος ὑπὸ πάντων, τῶν πιστῶν, ὡς Ἥλιος ὁ μέγας.

Εἰργάσω τοῖς ὁσίοις σου πόνοις, μάνδραν ἀπείρων Μοναστῶν, ἥτις ἀεὶ διαμένει, τειχιζομένη ταῖς προστασίαις σου, ἀξιάγαστε πειθομένη, τοῖς καλῶς ὑπὸ σοῦ τυπωθεῖσι.

Δόξαντες θανατῶσαι ἀφρόνως, μάκαρ φαρμάκοις πονηροῖς, σὲ τὸν φρουρούμενον θείᾳ τοῦ Παντουργοῦ παλάμῃ, οἱ ἄφρονες κατησχύνθησαν, φωραθέντες τῇ ἐν σοὶ τοῦ Πνεύματος προγνώσει.

Θεοτοκίον.

Ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τῆς ἀπαθείας τὴν πηγήν, ἡ συλλαβοῦσα Παρθένε· καὶ κατανύξεως ὄμβρους παράσχου μοι, προξενοῦντάς μοι τὴν παράκλησιν ἐκεῖ, ἁγία Θεοτόκε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
» γα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ
» ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Κατὰ παθῶν φθοροποιῶν, βασιλεύσας ἐν Χριστῷ θεόφρον Πάτερ, Οὐρανῶν Βασι-

Digitized by Google

λείαν, κατηξιώθης οἰκεῖν, σὺν πᾶσι τοῖς καλῶς βιώσασι, καὶ τὸν παντεπόπτην, Θεὸν ἠγαπηκόσι.

Τὰς σὰς ἁγίας προσευχὰς, προσδεχόμενος Θεὸς τοῖς ἐνδεέσι, διὰ σοῦ ἐχορήγει, τὰς πρὸς τὸ ζῆν ἀφορμὰς, μεγάλως ἐπὶ γῆς δοξάζων σε, ταῖς θαυματουργίαις, Βενέδικτε τρισμάκαρ.

Ὡραιωθεὶς ταῖς καλλοναῖς, τῶν ἐνθέων ἀρετῶν, πρὸς τοὺς ὡραίους, μετετέθης νυμφῶνας, Πάτερ συνεῖναι Θεῷ, καὶ τούτου θείας ὡραιότητος, εἰς τοὺς ἀπεράντους, αἰῶνας ἀπολαύειν.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ γεγέννηται ἐκ σοῦ, Ἡσαΐας ὡς βοᾷ Ἁγνὴ παιδίον, ὁ Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου, καὶ σὸς ὁρᾶται Υἱὸς, Παρθένε, υἱοὺς ἐργαζόμενος, τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σο-
» φίᾳ ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὤφθης ὡς ἥλιος μέγας, καταυγάζων τὴν κτίσιν, σημείοις Θεοφόρε φοβεροῖς, καὶ ἀρετῶν ἀναλάμψεσι· διὰ τοῦτο τελοῦμεν, τὴν μνήμην σου τὴν ὄντως φωταυγῆ, φωτιζόμενοι Πάτερ καρδίας αἰσθητήρια.

Σὲ Μοναζόντων ἀγέλαι, ὑπὸ σοῦ κροτηθεῖσαι, ἡμέρας εὐφημοῦσι καὶ νυκτὸς, μέσον τὸ σῶμά σου ἔχοντες, ἀναβλύζον πλουσίως, θαυμάτων ποταμοὺς, Πάτερ σοφὲ, καὶ φωτίζον τὰ τούτων, ἀπαύστως διαβήματα.

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων, ὑπερήστραψας Πάτερ, τελέσας τοῦ Θεοῦ τὰς ἐντολὰς, καὶ πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, μετετέθης πρεσβεύων, δοθῆναι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν, ἀοίδιμε Βενέδικτε.

Θεοτοκίον.

Φωτοκυῆτορ Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, ἀπέλασον καὶ δίδου καθαρῶς, προσενοπτρίζεσθαι Δέσποινα, τὸ σωτήριον κάλλος, τοῦ λάμψαντος ἀῤῥήτως, ἐκ τῆς σῆς, παναγίας νηδύος, εἰς φῶς Ἐθνῶν πανύμνητε.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυρες Χριστοῦ ἑπτάριθμοι, τῶν διωκτῶν τὰς ὁρμὰς, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, εἰς οὐδὲν ἡγήσασθε, ἀλλ' ἑτοίμως ἐσπεύσατε, ἀνδρειοφρόνως πρὸς τὰ παλαίσματα· καὶ νίκης στέφος ἀναδησάμενοι, συνηριθμήθητε, τοῖς δικαίοις ἅπασι, μεθ' ὧν ἡμᾶς πάντοτε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἀγάπιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ἀγαπήσας ἔσπευσας, τοῦ πιεῖν τὸ ποτήριον, τοῦ μαρτυρίου ἐπικαλούμενος, Θεοῦ τοῦ ζῶντος τὸ θεῖον ὄνομα. Ὢ τῆς ἀνδρείας σου! ὢ τῆς καρτερίας σου! δι' ἧς τυχεῖν, δόξης καὶ λαμπρότητος, σαφῶς ἠξίωσαι.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, ἐθελουσίῳ σφαγῇ, ἑαυτοὺς ἐξεδώκατε, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι, τοῖς ὑμῶν ἡγιάσατε, καὶ τὸν αἰθέρα κατελαμπρύνατε, τῇ διαβάσει· καὶ νῦν οἰκίζεσθε, εἰς τὰ οὐράνια, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενοι, θεοειδέστατοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε φωτὸς θεῖον ὄχημα· χαῖρε Κυρίου ναὲ, καὶ σκηνὴ ἁγιάσματος· φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας, ἐξ ἀχράντου νηδύος σου, καταφωτίζον κόσμου τὰ πέρατα, καὶ ἁγιάζον ἡμᾶς χρηστότητι· χαῖρε κεφάλαιον, σωτηρίας Ἄχραντε· χαῖρε φρικτὸν, ἄκουσμα καὶ λάλημα, τῶν πεποιθότων εἰς σέ.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἥλιος Τέκνον ἠμαύρωται, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἱμάτιον, ζοφερῶς μετέβαλε· γῆ κλονεῖται καὶ ῥήγνυται, φρικτῶς Ναοῦ σου τὸ καταπέτασμα· κἀγὼ πῶς Τέκνον μὴ διαῤῥήξομαι, σπλάγχνα καὶ ὄμματα; πῶς δὲ μὴ τὸ πρόσωπον καταξανῶ, ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα Σῶτερ μου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἑπτὰ προσάξω Μάρτυσι μελῳδίαν. Ἰωσήφ.

Digitized by Google

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
» λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ὅτι
» μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, Μάρτυρες ὑπάρχοντες σκηνώμασι, τοὺς ἡμᾶς εὐφημοῦντας, ἐπὶ γῆς φωτισμοῦ ἀξιώσατε.

Πύργοι τῆς Ἐκκλησίας, ὤφθητε τὰ τείχη καταστρέφοντες, τῆς εἰδωλομανίας, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι.

Τέτρωσαι τῇ ἀγάπῃ, Μάρτυς ἀξιάγαστε Ἀγάπιε, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, καὶ θανεῖν δι' αὐτὸν προτεθύμησαι.

Θεοτοκίον.

Αἴγλῃ φαεινοτάτῃ, τοῦ ἐκ σοῦ Παρθένε ἀνατείλαντος, τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας, φωταγώγησον ὅπως δοξάζω σε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Πυρὶ ἀναπτόμενος, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὴν πυρὰν ἐναπέσβεσας, Μάρτυς Ἀγάπιε, τῆς εἰδωλομανίας, ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Ῥομφαῖαι ὤφθητε, διακόπτουσαι τομῶς, μυριάδες μακάριοι, δαιμόνων ἐν χάριτι· καὶ νῦν ταῖς μυριάσιν, ἡνώθητε χαίροντες τῶν νοερῶν Δυνάμεων.

Ὁδὸν διανύοντες, Μαρτυρίου ἀνδρικῶς, ἀποθέσει τοῦ πνεύματος, τὴν ἄνω ἐφθάσατε Βασιλείαν, ἐν ᾗπερ ἐκέκτησθε, Μάρτυρες, θεῖοι τὸ πολίτευμα.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐμφανισθέντα ἐκ τῆς σῆς, φωτοφόρου νηδύος, τὸν Κτίστην ἐπέγνωμεν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἡμῖν τοῖς ὑμνοῦσί σε, Μῆτερ ἀειπάρθενε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Ἑπτάριθμος χορός, τῶν Μαρτύρων ὑμνείσθω, αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, ἐκδιώκουσι βλάβην, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως, Ἐκκλησίας προπύργια· οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, καὶ πρεσβεύουσι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Δεσπότην, εἰρήνην βραβεύοντες.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὀφθεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκοῦ-
» σθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ,
» ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Ἄγαν τὸν Χριστὸν Ἀγάπιε ποθήσας, πάθη τὰ αὐτοῦ ἀνδρείως ἐμιμήσω, σφαγιασθεὶς ὡς ἀρνίον ἐθελουσίως, Μεγαλομάρτυς ἀξιάγαστε.

Ξίφει ἑαυτοὺς ἐνδόντες ὁλοψύχως, Μάρτυρες σοφοὶ ῥανίσι τῶν αἱμάτων, ἐπορφυρώσατε χλαῖναν, ἣν στολισθέντες, τοὺς οὐρανοὺς περιπολεύετε.

Ὢ τῆς πρὸς Θεὸν ὑμῶν θερμῆς ἀγάπης! δι' ἧς ἑαυτοὺς ἠρνήσασθε τελείως, καὶ βιαιότατον θάνατον ὑποστάντες, ἀθανασίας ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Μύρον ἐν γαστρὶ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, ἄχραντε Ἁγνὴ τὸν κόσμον δυσωδίας, ἀποκαθαίροντα πάσης τῶν ἐπταισμένων· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσίᾳ φαιδρύ-
» νας τὰ σύμπαντα, φώτισόν με πρὸς ὄρ-
» θρον, τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Ἀγαπητὸς τῇ πράξει, ὡς καὶ τῇ κλήσει γενόμενος Ἔνδοξε, ἤθλησας δι' ἀγάπην, τοῦ παμβασιλέως Θεοῦ ἡμῶν.

Ῥῆμα δεινοῦ Τυράννου, ἐξεφαυλίσατε, Ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ Χριστῷ στρατευθέντες, φάλαγγας δαιμόνων ὠλέσατε.

Τρισὶ ἱεροῖς ἀγῶσι, καταβαλόντες ἀνόμων τὸ φρύαγμα, στέφος ἀθανασίας, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀνεδήσασθε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνολογίαις θείαις, τὴν Θεοτόκον πιστοὶ μακαρίσωμεν, Χαῖρε λέγοντες πύλη, μόνος ἣν διώδευσε Κύριε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Σὺν Ἀλεξάνδροις δυσί, Διονυσίοις τε μέλψωμεν, Ἀγάπιον τὸν κλεινὸν Τιμόλαον Ῥω-

Digitized by Google

μυλον, στεῤῥῶς ἐναθλήσαντας, καὶ τὰς μυριάδας, τοῦ ἐχθροῦ καταπαλαίσαντας.

Ἰάσεων ποταμοὺς, ἀναπηγάζοντες Μάρτυρες, τὰ πάθη τῶν γηγενῶν, ἐνθέως καθαίρετε· διὰ τοῦτο χαίροντες, τὰ ὑμῶν ἐν πίστει, εὐφημοῦμεν προτερήματα.

Νομίμως τὸν ἱερὸν, ἀγῶνα διατελέσαντες, νομίμως παντουργικῇ, παλάμῃ ἐστέφθητε, ἑπτάριθμοι Μάρτυρες, οὐρανοπολῖται, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι. Θεοτοκίον.

Μαράνασα τὰ φυτὰ, τῆς ἀθείας Πανάμωμε, τῷ σῷ Ἁγίῳ βλαστῷ, τὴν ἀναβλαστάνουσαν, ἐν ἐμοὶ ἑκάστοτε, τοῦ ἐχθροῦ κακίαν, ἀπομείωσον Θεόνυμφε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Πλησίου, Ῥωμύλου, Τιμολάου, Ἀλεξάνδρων δύο, καὶ δύο Διονυσίων.

Στίχοι.

Ἔσπευδεν Ἀγάπιος εἰς μαρτυρίαν·
Θεοῦ γὰρ αὐτὸν ὑπέθαλπεν ἀγάπη.

Μετὰ τριῶν Πλήσιος ἐκτμηθεὶς ξίφεις,
Θεοῦ σὺν αὐτοῖς ἵσταται νῦν πλησίον.

Ὡς Ἀλεξάνδροις κλῆσις, ἐκτομὴ, στέφος.
Καὶ Διονυσίοις τε κοινὰ ἦν τάδε.

Πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ τμήθη Ἀγάπιος, ἑταῖροι.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ· ὁ μὲν Ἀγάπιος ἀπὸ τῆς Πόλεως Γάζης· Τιμόλαος δὲ, ἐκ τοῦ Πόντου· οἱ δὲ δύο Διονύσιοι, ἐκ Τριπόλεως τῆς ἐν Φοινίκῃ· ὁ δὲ Ῥώμυλος, Ὑποδιάκονος ἦν τῆς ἐν Διοσπόλει Ἐκκλησίας· ὁ δὲ Πλήσιος, καὶ οἱ δύο Ἀλέξανδροι, ἐξ Αἰγύπτου ἐτύγχανον. Οὗτοι, πρῶτον μὲν τὰς ψυχὰς τῷ πρὸς Χριστὸν πόθῳ συνδήσαντες, ἔπειτα δὲ τὰς χεῖρας ὑποβαλόντες κλοιοῖς, Οὐρβανῷ τῷ τῆς Καισαρείας Ἡγεμόνι προσῆλθον, Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς προσαγγέλλοντες. Ὁ δὲ, μήτε ἀπειλαῖς, μήτε κολακείαις χαυνῶσαι αὐτοὺς δυνηθεὶς, ἢ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως ἀποστῆσαι, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι προσέταξε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀριστοβούλου, Ἐπισκόπου Βρεττανίας, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου.

Οὗτος ἦν εἷς τῶν Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν· ἠκολούθησε δὲ τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ, κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, διακονῶν αὐτῷ, ὑφ' οὗ καὶ χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος εἰς τὴν τῶν Βρεττανῶν χώραν, ἀγρίων ἀνθρώπων καὶ ὠμοτάτων. Παρ' ὧν ποτὲ μὲν τυπτόμενος, ποτὲ δὲ καὶ κατὰ τῆς ἀγορᾶς συρόμενος, πολλοὺς ἔπεισε τῷ Χριστῷ προσελθεῖν· ὅθεν καὶ Ἐκκλησίας συστησάμενος, καὶ Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους ἐν αὐτῇ καταστήσας, ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικάνδρου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ:

Στίχ. Νίκανδρον ἐκδαίρουσιν, ὥσπερ ἀρνίον,
Χεῖρας βαλόντες οἱ μάγειροι τῆς πλάνης.

Καὶ οὗτος ὁ Ἅγιος ἐπὶ τῆς Βασιλείας ἦν Διοκλητιανοῦ· τῇ εὐσεβείᾳ δὲ συντεθραμμένος, καὶ τῇ τῶν Μαρτύρων ἀγάπῃ συνδεδεμένος, ἔργον εἶχε τὰ τούτων λείψανα κρυφίως αἴρειν, καὶ σεβασμίως καὶ ἐντίμως καταστέλλειν. Καί ποτε, ἰδὼν τὰ τῶν Ἁγίων λείψανον ἐῤῥιμμένα οὕτω, καὶ ἀνεπιμέλητα, νυκτὸς ἐλθὼν καὶ ἀνελόμενος ταῦτα, κατέθετο ἔν τινι τόπῳ ὁσίως τε καὶ κοσμίως. Θεαθεὶς δὲ ὑπό τινος τῶν Εἰδωλολατρῶν, διεβλήθη τῷ Ἄρχοντι· καὶ κρατηθεὶς, καὶ παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας Θεὸν ἀληθινὸν, τὴν δορὰν ἀφαιρεθεὶς, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Ἑαυτοὺς ἑκουσίως, πρὸς σφαγὴν ὡς ἀρνία παραδεδώκατε, μὴ πτήξαντες βασάνους, πανεύφημοι Ὁπλῖται, ἀλλ' εὐθύμως κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότου, Μάρτυς Ἀγάπιε, ὑπέκλινας αὐχένα, τῷ ξίφει καὶ Μαρτύρων, ἠριθμήθης στρατεύμασι· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς λυχνία ὁρᾶσθε, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Μάρτυρες ἔνδοξοι ἑπτάφωτος τῷ κόσμῳ, φωτίζουσα βοῶντας, τοὺς ἡμῖν καταφεύγοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ (*).

Θεοτοκίον.

Δεδεμένον σειραῖς με, ἀμυθήτων πταισμάτων λῦσον Πανάμωμε, παρέχουσά μοι ὄμβρους, δακρύων μελῳδοῦντι, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξάσαντα, καὶ ἐν βάτῳ
» πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωσῇ
» Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰατῆρες ποικίλων νοσημάτων, χειρουργίᾳ τοῦ Πνεύματος δειχθέντες, πάσας ἡμῶν τὰς νόσους θεραπεύετε, ὅπως εὐφημῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν, ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν οὕτω, καὶ ἴσως ὀρθότερον .... ἑπτάκαυλος τὸν κόσμον, φωτίζουσα βοῶντα, θρυαλλίδι τῆς χάριτος. Ὁ τῶν Πατ......

Digitized by Google

Ἀγαπήσας Θεὸν, πρὸς τούτου Μάρτυς, ἠγαπήθης· διό σε τὸν ἀγῶνα, τὸν θεῖον ἐκτελέσαντα προσήκατο, σὺν τοῖς ὁμοζήλοις, ἐν ἐπουρανίοις, Ἀγάπιε θαλάμοις.

Νευρωθέντες τῇ πίστει τοῦ Δεσπότου, δυναστείαν καθείλετε τοῦ πλάνου, καὶ εὐκλεῶς ταῖς νίκαις κλεϊζόμενοι, εἰς ἐπουρανίους, Μάρτυς Κυρίου, οἰκεῖτε καταπαύσεις.

Θεοτοκίον.

Ἴασαί μου τὰ πάθη τῆς καρδίας, ἀπαθείας πηγὴν ἡ τετοκυῖα, καὶ πρὸς ζωήν με θείαν καθοδήγησον, ἵνα σε δοξάζω, Μῆτερ τοῦ Σωτῆρος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ » σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν Ἀ» σωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ὡραῖοι γεγονότες, θείαις εὐμορφίαις, τῆς μαρτυρίας Κυρίῳ παρέστητε, καὶ σὺν αὐτῷ Ἀθλοφόροι ἀεὶ εὐφραίνεσθε.

Στρατὸς ὑμᾶς Ἀγγέλων, ἐπανακομίζει, διαζευχθέντας τοῦ σώματος Μάρτυρες, πρὸς τὴν οὐράνιον πόλιν, πρὸς φῶς ἀνέσπερον.

Ἡμῶν τῶν ἐκτελούντων, σήμερον τὴν μνήμην, τὴν ἱερὰν ὑμῶν Μάρτυρες ἔνδοξοι, πρὸς τὸν Θεὸν μνημονεύειν μὴ διαλίπητε.

Θεοτοκίον.

Φωτί με μετανοίας, τὸν ἐσκοτισμένον, τῇ ἀμελείᾳ Πανάμωμε λάμπρυνον, ὅπως ὑμνῶ καὶ δοξάζω τὰ μεγαλεῖά σου.

Τὸ Φωταγωγικὸν τὸ Ἰδιόμελον εἰς τὸν Στίχον, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙϚʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δʹ. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρώπων, ὡς ἐπιστάμενος φύσεως, ζῶσον ἐν καιρῷ τῆς νηστείας, ἰσχὺν ἡμᾶς καὶ κραταίωσον κατὰ παθῶν καὶ ἐχθρῶν, νοουμένων ὡς εὔσπλαγχνος, ἀπάθειᾳ ψυχῆς, τειχίσας, τοῦ δοξάζειν σου τὸ ἔλεος.

Κύριε, σὺ τὸν Ἀθλοφόρον ἐκ σκότους, πρὸς φῶς τῆς θείας σκηνώσεως, τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐμπνεύσει, ὡς ἀγαθὸς μετεποίησας, καὶ κραταιὸν κατ' ἐχθρῶν, ἀνέδειξας ὁπλίτην σου· διὰ τοῦτο ἀριστεύων, ἐδόξασέ σε φιλάνθρωπε.

Κύριε, σὺ ταῖς τῶν Μαρτύρων πρεσβείαις, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, φύλαξον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν νοουμένων πτερύγων σου, καὶ καθαρῶς καὶ ἁγνῶς, ἀξίωσον θεάσασθαι, τὴν τριήμερόν σου Λόγε, ἐξανάστασιν ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κύριε, δέξαι σῆς Μητρὸς ἱκεσίας, καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐπικάμφθητι· σῶσον ἅπαν γένος ἀνθρώπων, τῶν δοξαζόντων τὸ κράτος σου, καὶ ἐκλύτρωσαι ἡμᾶς, τῆς πλάνης τοῦ ἀλάστορος, καὶ ἐλέησον ἐλεῆμον, καὶ σφαλμάτων δίδου ἄφεσιν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Κύριε, ὅτε σε ὁ ἥλιος εἶδεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου κρεμάμενον, Ἥλιε τῆς Δικαιοσύνης, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψε, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς σκότος μετεβάλετο· ἡ δὲ πανάμωμός σου Μήτηρ, τὰ σπλάγχνα διετέτρωτο.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες κατὰ τάξιν, ὡς σύνηθες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς, ἐν τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου (*).

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος πλ. δʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰ» γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραη» λίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν » ᾄσωμεν.

Τὸ ὄμμα καθάραντες τῆς ψυχῆς, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ δακρύων καταρροαῖς, νοητῶς τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, ἐξαναστάντα θεασώμεθα.

Ἐν ὕψει τῆς γνώσεως τοῦ Χριστοῦ, σοφῇ διανοίᾳ, Ἀθλοφόρε ἀναδραμὼν, τοῦ ψεύδους κατέλιπες τὴν πλάνην, καὶ οὐρανίου δόξης ἔτυχες.

Χρυσορρόας Μάρτυς ἄλλος Χριστοῦ, ἐν γῇ Αἰγυπτίων, καὶ ἐν κόσμῳ ἀθλητικῶς, πλημμυρήσας αἵματι Σαβῖνε, θεογνωσίᾳ ἀνθρώπους κατήρδευσας.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ἀθλητικῶς Σαβῖνον αἰνέσω πόθῳ. Θεοφάνους.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Γαλήνης Πανάχραντε ὁ ἐκ σοῦ, τεχθεὶς ὑπὲρ λόγον, ταῖς πρεσβείαις σου ἐκπληροῖ, τὸν παρόντα χρόνον καὶ ἰθύνει, τοὺς σὲ δοξάζοντας πανάμωμε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων » σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Σὺ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, διὰ νηστείας σοι Κύριε, εὐαρεστεῖν, καὶ πληροῦν προθύμως, τὰ σεπτά σου θελήματα.

Κράτος ἀπροσμάχητον, θωρακισάμενος Ἔνδοξε, τὴν τοῦ Χριστοῦ, πίστιν καὶ ἀγάπην, κατ' ἐχθρῶν σὺ ἠρίστευσας.

Πλάνης τὰ θεμέλια, τῇ καρτερίᾳ σου ἔσεισας, καὶ εἰς βυθὸν, βωμοὺς τῶν Εἰδώλων, Σαβῖνε καταβέβληκας. Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ δυναμούμενοι, καὶ κραταιούμενοι Ἄχραντε, ἐν τῷ καιρῷ τῷ τῆς ἐγκρατείας, παθῶν νικῶμεν τὸν πόλεμον.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ἀθλοφόρε μέγιστε, τῆς ἀληθείας ὁπλῖτα, Χριστομάρτυς ἔνδοξε, Κῆρυξ τῆς θείας Τριάδος, αἴτησαι τοῖς σὲ τιμῶσιν ἐξ ὕψους χάριν· δώρησαι ταῖς σαῖς πρεσβείαις πᾶσιν εἰρήνην, τοῖς ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι, τὴν θείαν μνήμην τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἕκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προσρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ » μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ » ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, νηστείᾳ καὶ πόνοις καθυποτάξαντες, ἀπαθῶς Χριστοῦ ὀψόμεθα, καὶ ἁγνῶς τὰ πάθη τὰ σωτήρια.

Ὥσπερ μάστιγι ἔπληξας, ῥήμασι Σαβῖνε ὁμολογίας σου, τῆς ἐνθέου τοὺς διώκοντας, καὶ αὐτὸς ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Τοὺς τῇ κτίσει λατρεύοντας, ἔπεισας Σαβῖνε καὶ καθωδήγησας, εἰς λατρείαν τοῦ τῶν ὅλων Θεοῦ, ὁδηγόν σε Μάρτυς καταγγέλλοντας.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀγκύρας δραξάμενοι, τῆς σῆς προστασίας μόνη Παννύμνητε, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, εἰς λιμένα θεῖον ἀναγόμεθα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύ» ριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, » τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Λάμπρυνον ἡμᾶς, τῆς νηστείας ταῖς ἐλλάμψεσι, καὶ ἀξίωσον ἁγνῶς κατιδεῖν σε, τῆς δόξης καὶ Δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον.

Ἔχων ἐν ψυχῇ, ὥσπερ λύχνον φαεινότατον, τὴν Χριστοῦ θείαν ἀγάπησιν, πρὸς τοῦτον Μάρτυς ὡδηγήθης δι' ἀθλήσεως.

Ἔκτεινας Σοφὲ, Αἰγυπτίων τὰ σεβάσματα, ἐν τῇ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου, τὸν τῶν ἁπάντων ποιητὴν δοξάζων Κύριον. Θεοτοκίον.

Ῥώμην τὴν ἡμῶν, περιβάλλουσα ἀσθένειαν, ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρατείας Ἁγνὴ, κατὰ πολέμων, καὶ παθῶν ἡμᾶς ἐνίσχυσον.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γάρ αἱ ἀνο» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ» νάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ » ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ἀπόλαυσιν ἀγαθῶν, καὶ μέθεξιν ἀκηράτου τρυφῆς, ἡ νηστεία προξενεῖ, τοῖς ταύτης μετέχουσι, καὶ Χριστὸν δοξάζουσι, καθαρᾷ καρδίᾳ, σωτηρίας μόνον πρόξενον.

Εὐπρέπειαν ὁρατὴν, καὶ κοσμικὴν περιφάνειαν, ἐβδελύξω εὐσεβῶς, καὶ δόξης τῆς κρείττονος, καὶ πλούτου τοῦ μένοντος, ἐραστὴς ἐδείχθης Ἀθλοφόρε παναοίδιμε.

Τὴν ζάλην τοῦ μοχθηροῦ, Σαβῖνε βίου κατέλιπες· εἰς ὅρμον δὲ τῆς Χριστοῦ, κατήντησας πίστεως· δι' ἧς τῆς ἀθλήσεως, τὸν πλοῦτον εἰς θεῖα, ταμιεῖα ἐναπέθηκας.

Θεοτοκίον.

Γευσάμενοι τοῦ φυτοῦ, παρακοῇ οἱ Πρωτόπλαστοι, ἐξόριστοι τῆς τρυφῆς, γεγόνασιν Ἄχραντε· ἡμεῖς δὲ μετέχοντες, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, ἐντρυφῶμεν ἀκηράτῳ ζωῇ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙϚ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι.

Ῥεῖθρον Σκαμάνδρου, ὡς ἐλέγξεως ὕδωρ,
Εὐανδρίας ἔλεγχος ἦν τῆς Σαβίνου.

Digitized by Google

Τῇ δεκάτῃ ἕκτῃ ἐντεῦθεν ἀπῆρε Σαβῖνος.

Οὗτος ἦν ἐξ Ἑρμουπόλεως τῆς κατ' Αἴγυπτον, κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, κρυπτόμενος ἔξω τῆς Πόλεως μετὰ καὶ ἑτέρων εὐσεβῶν ἐν δωματίῳ μικρῷ· καὶ ζητούμενον παρὰ τῶν Εἰδωλολατρῶν, διὰ τὸ πολὺν εἶναι λόγον περὶ αὐτοῦ παρὰ Χριστιανοῖς, γένους τε πρώτου μετέχοντος, καὶ τῷ τῆς εὐσεβείας ζήλῳ τῶν ἄλλων προέχοντος, ὕστερον πεφώραται. Ἀχθεὶς τοίνυν πρὸς Ἀρριανόν τινα, τῆς Πόλεως Ἡγεμόνα, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, ἀναρτηθεὶς, ξέεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καταῤῥεῦσαι τὰς σάρκας αὐτοῦ πρὸς τὴν γῆν. Εἶτα λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ πρὸς τούτοις λίθῳ προσδεθεὶς, κατὰ τοῦ ποταμοῦ Σκαμάνδρου ἀφίεται, καὶ τὸν τοῦ Μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πάπα.

Στίχ. Δεσμῇ πέδαις εἰς δένδρον, ᾧ προσβὰς Πάπα.
Ζακχαῖος οἷα Χριςὸν ἐκπνεύσας βλέπεις.

Οὗτος, ναυαγοῦσαν ὁρῶν τὴν οἰκουμένην, παραστὰς τῷ Ἄρχοντι, καὶ τοῦτον καταισχύνας τῇ πολλῇ πρὸς Χριστὸν παῤῥησίᾳ, ῥιφθεὶς πρὸς γῆν, τύπτεται ῥάβδοις τὰς σάρκας, εἶτα τὸ πρόσωπον. Μετεωρισθεὶς δὲ πρὸς ὕψος, σπαράττεται σιδηροῖς ὄνυξι· καὶ κρηπῖσι καθηλωθεὶς τοὺς πόδας, τόπους ἐλαύνεται μακρούς· καὶ αὖθις δένδρῳ ἀκάρπῳ προσδεθεὶς καρποφόρον ἀποτελεῖ, εἰς ὃ καὶ τελειοῦται· καὶ ἡ Λυκαόνων δὲ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἔχουσα, γάννυται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἀναζαρβέων Πόλεως, τῆς δευτέρας τῶν Κιλίκων ἐπαρχίας, υἱὸς βουλευτοῦ τινος Ἕλληνος, μητρὸς δὲ Χριστιανῆς· παρ' ἧς τὴν κατὰ Χριστὸν εὐσέβειαν μεμαθηκὼς, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν Θείων Γραφῶν σχολάσας, ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας Μαρκιανῷ προσήχθη τῷ Ἡγεμόνι. Καὶ μὴ καταδεξάμενος θῦσαι τοῖς Εἰδώλοις, ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ σώματος τύπτεται· εἶτα ἐν τῇ φρουρᾷ τεθεὶς, καὶ τῇ μητρὶ συμβούλῳ χρησάμενος, εἶτα ἐρωτηθεὶς, καὶ Ἐμμένειν, εἰπὼν, καὶ ἐναποθνήσκειν τῇ πίστει τῇ εἰς Χριστὸν, ἐν σάκκῳ βληθεὶς, μεστῷ ψάμμου καὶ ἑρπετῶν ἰοβόλων, μέσον τοῦ πελάγους ἀφίεται, καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον δέχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, ὁ ἐν Ῥουφιαναῖς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τιμῶμεν, Ἰωάννη, σὴν ἐκδημίαν,
Ἐνδημίαν δὲ πρὸς Θεὸν μᾶλλον φάναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ῥωμανὸς, ὁ ἐν τῷ Παρίῳ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τὸ πρὸς σὲ φίλτρον εἰς ἀγῶνας δεικνύει,
Ὁ Ῥωμανός σου, Σῶτερ, ὁρμῶν πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δέκα Μάρτυρες οἱ ἐν Φοινίκῃ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Χορὸν δέκανδρον Μαρτύρων διὰ ξίφους,
Ἀνδροκτόνοι κτείνουσι Μαρτυροκτόνοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀλεξανδρίων, Πάπας Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ῥώμης παλαιᾶς Ἀλεξανδρίων Πάπας,
Ἐδὲμ κατοικεῖ τὴν παλαιὰν Πατρίδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνίνα τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Σορῷ καλυφθεὶς θαυματουργὸς Ἀνίνας,
Οὐ συγκαλύπτει τὴν χάριν τῶν θαυμάτων.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἄνευ μαθήσεως τινὸς, τὴν πρᾳότητα καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀγαπήσας, ἡσυχάζων ἦν καθ' ἑαυτόν. Πεντεκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενόμενος, ἀπορφανισθεὶς ἐκ τῶν γεννητόρων αὐτοῦ, καταλιπὼν πάντα, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἔρημον. Καὶ εὑρὼν Μοναχόν τινα, Μαϊουμᾶν οὕτω καλούμενον, ἀκτημοσύνην ὑπερβάλλουσαν ἔχοντα, παρ' αὐτῷ ἦν ἀγρυπνῶν καὶ προσευχόμενος. Τοσαύτη δὲ ἦν ἐγκράτεια παρ' αὐτοῖς, ὥστε πολλάκις, δι' ἔνδειαν τῶν ἀναγκαίων, διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἤσθιον, καὶ τοσαύτῃ στενώσει ὑπάρχοντες, ὡς ἐπὶ βασιλικῆς τραπέζης ἐσθίοντες, τοσοῦτον ἡδύνοντο. Καὶ μετὰ χρόνον τινὰ ὁ τούτου Διδάσκαλος ἠθέλησεν ἀναχωρῆσαι ἐκεῖθεν· ὃ καὶ πεποίηκεν. Οὗτος δὲ ὁ Μακάριος πρὸς αὐτὸν εἰπὼν, Συγχώρησόν μοι, Πάτερ τίμιε, ὅτι οὐκ ἔστι μοι καταθύμιον ὑπαναχωρῆσαι ἐντεῦθεν, ἔμεινεν ἐκεῖσε. Ἐξήρχετο δὲ πολλάκις καὶ πρὸς τὴν ἐσωτέραν ἔρημον ἐπὶ εἴκοσι ἢ καὶ τριάκοντα ἡμέρας, καὶ πάλιν ὑπέστρεφεν εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ. Καὶ ὑποτάξας τὰ πάθη τῆς σαρκὸς, ἐδέξατο, ὡς ἔοικεν, τὴν τῶν ἀγρίων θηρίων ὑποταγήν· ὅθεν καὶ δύο λέοντες ἠκολούθουν αὐτῷ πανταχοῦ· καὶ ἀκάνθης τραχείας ἐμπαγείσης ποδὶ τῶν λεόντων ἑνὸς, ὁ Μακάριος ταύτην ἐκβαλὼν, καὶ τὸν πόδα ἀσφαλῶς καταδήσας, ὑγιῆ ἀπειργάσατο.

Τῆς φήμης δὲ πανταχοῦ διαδραμούσης, προσήρχοντο πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν κα ἀσθενεῖς· καὶ ὃς, τῇ ἐνοικούσῃ αὐτῷ θείᾳ χάριτι, καὶ μόνῃ προσευχῇ, ἰᾶτο πάντας, οἱῳδήτινι κατεχομένους νοσήματι. Ἐάσας οὖν τὸ εἰσέρχεσθαι ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ ἦν προσμένων· ὕδωρ δὲ οὐκ ἦν προσεχὲς ἀλλ' ἐκ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου διεκομίζετο, ἀπὸ τεσσάρων, ἢ πέντε σχεδὸν μιλίων· καὶ πρώην μὲν σπανίως διεκομίζετο, ὅτι καὶ μὴ χρῆσις τούτου ἦν. Ὁπηνίκα δὲ τὸ τῶν προσερχομένων πλῆθος, δι' ὄχλου τῷ Ἁγίῳ γεγονὸς, ἀναγκαίαν εἶναι καὶ τὴν τοῦ ὕδατος χρῆσιν εἰς πόσιν ἐπέτρεπε, τότε καὶ μικρόν τι δοχεῖον πρὸς ὑποδοχὴν ὀμβριμαίου ὕδατος κατεσκεύασεν.

Ἀλλὰ καὶ τοῦ τοιούτου δοχείου, ποτὲ πλήθους ὄντος, καὶ ἀπὸ τοῦ πλήθους ἐξαντληθέντος, προσρυέντος δὲ καὶ ἑτέρου πλήθους, καὶ τοῦ διακόνου τοῦ ἐπιταγέντος ἀντλῆσαι ὕδωρ, ὡς ἤκουσε μηδὲ τὴν κύλικα δυνατὸν γεμισθῆναι, διὰ τὸ ἐκφορηθῆναι ἅπαν τὸ ὕδωρ, τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν ἀνατείνας, καὶ στενάξας βαθὺ, ἐν ἱλαρῷ τῷ προσώπῳ λέγει· Ἄπελθε, Τέκνον, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου· ἐγώ σοι ἐπιτάσσω· καὶ ἀντλήσας διακόνησον. Πεισθεὶς οὖν, ὢ τοῦ θαύματος! καὶ ἀπελθὼν, εὗρε τὸν λάκκον πεπληρωμένον ὕδατος, καὶ Πάντες ἴδετε, ἀνεβόησε, πρᾶγμα ἐξαίσιον. Εἰσπηδήσαντες οὖν, καὶ ψυχροῦ καὶ διειδεστάτου ἐμφορηθέντες νάματος, ἐξέστησαν, καὶ τῷ Θεῷ τὴν εὐχαριστίαν ἀνέπεμπον, τῷ δοξάζοντι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.

Τούτου οὖν τοῦ θαύματος θέλων ὁ Ἅγιος συσκιάσαι τὸν θρίαμβον, αὐτὸ δι' ἑαυτοῦ κομίζειν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἐβουλεύσατο, καθὼς καὶ πρώην ἦν ποιῶν· καὶ πάσας μὲν τὰς νύκτας ἔργον ἦν αὐτῷ ἀπαραίτητον ἡ τοῦ ὕδατος μετακομιδή. Καί τε πάλιν λαοῦ προσρυέντος καὶ πᾶν τὸ ὕδωρ ἐξαντλήσαντος, ὁ Γέρων,

Digitized by Google

κεράμιον λαβών, πρὸς τὸν ποταμὸν ἔτρεχε· καὶ μήπω λίθου βολὴν ἀπιὼν, ὑπέστρεφε. Νομίσαντες οὖν οἱ ἐκεῖσε τότε παρευρεθέντες, δι' ἀσθένειαν ὑποστρέφειν τὸν Γέροντα, ἔδραμον εἰς ὑπαντὴν αὐτοῦ· καὶ λαβὼν εἰς τὸ κεράμιον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πρὸς μετακομιδὴν ὕδατος, καὶ ἰδὼν αὐτὸ πλῆρες, ἀνεβόησε, λέγων μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Δότε πάντες δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι οἱ βραχίονες τοῦ Γέροντος ὕδωρ ζῶν ἀναβλύζουσι. Δραμόντες οὖν ἅπαντες εἰς τὸ κεράμιον, καὶ ἰδόντες πεπληρωμένον ὕδατος ψυχροῦ, ἐξεπλάγησαν· καὶ ἤρξαντο κυλιόμενοι παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, δυσωποῦντες ἀποσχέσθαι τοῦ τοιούτου ἔργου, καὶ μὴ δι' αὐτοὺς τοσοῦτον κόπον ὑφίστασθαι· εἰμὴ γὰρ τὸ θαῦμα γέγονεν, ἔλεγον, πάντως ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου τὴν τοῦ ὕδατος μετακομιδὴν ποιήσασθαι ἔμελλες. Ὁ δὲ καὶ αὐτὸς τῇ γῇ ἑαυτον καταβαλὼν, γῆν καὶ σποδὸν καὶ σκώληκα καὶ παντὸς ἐξουθένημα ἑαυτὸν ἀπεκάλει, καὶ οὕτω μόλις κατέπαυσεν αὐτούς.

Τότε Πατρίκιος, ὁ Καισαρείας Ἐπίσκοπος, ἀκηκοὼς, ὅτι ὁ Ἅγιος δι' ἑαυτοῦ τὸ ὕδωρ κομίζει, ζῶον ἀχθοφόρον εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ Γέροντος δέδωκε. Πένης δέ τις ὀχλούμενος ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ αὐτοῦ τῷ Γέροντι προσελθὼν, τὴν ἑαυτοῦ ἀνεδίδασκε συμφοράν· ὁ δὲ, μήτε ἕτερον ἔχων, μήτε κενὸν αὐτὸν ἀποστρέψαι βουλόμενος, τὸν ὄνον δούς· Πώλησον, εἶπε, τέκνον, καὶ δοὺς τὸ χρέος ἀπαλλάγηθι. Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἐπίσκοπος, ἕτερον αὖθις δέδωκεν, εἰπών· Τοῦτο οὐ κατὰ χάριν σοι δίδωμι, ἀλλ' ἵνα κομίζῃ τὸ ὕδωρ· καὶ ὅταν μοι χρεία γένηται, αναλήψομαι τοῦτον. Ἕτερος δὲ πάλιν μετ' οὐ πολὺ προσαίτης ἐλθὼν, ἐξ ἀπορίας τοῦ Ἁγίου, τὸν ὄνον ἔλαβε. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἐπίσκοπος, δοχεῖον μέγα κατεσκεύασε, μέχρι τοῦ νῦν σωζόμενον, ὅπερ καὶ δι' ἀποστολῆς ἀχθοφόρων ζώων πληγῶν ὕδατος, ὑποστρέφειν πρὸς ἑαυτὸν πάλιν τοῖς ὑπηρέταις ἐπέταττε.

Στυλίτης δέ τις ἦν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ περιβόητος· καὶ ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας συνέβη μαχήσασθαι αὐτὸν μετά τινος, ὡς καὶ λίθον ἀποῤῥιφῆναι κατ' αὐτοῦ, κἀκ τούτου πληγῆναι. Εἰς ἐκδίκησιν οὖν τοῦ τολμήματος ὁρμῆσαι βουληθέντος, ἐφ' ᾧ καὶ τοῦ στύλου κατελθεῖν, καὶ τοὺς ἀτακτήσαντας ἀμύνασθαι, ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος οὗτος Ἀνίνας, τοῦτο προγνοὺς διὰ Πνεύματος Ἁγίου, γράψας ἀπέστειλε τὸν χάρτην διὰ θηρὸς λέοντος· ὃν ἰδὼν ὁ Στυλίτης, ἔμφοβος γενόμενος, ἐξεπλάγη. Ὁ γοῦν Μαθητὴς λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν, τῷ Στυλίτῃ δέδωκεν· ὃς καὶ ἀναγνοὺς κατενύγη, καὶ ἀναθεὶς τὴν ἐκδίκησιν τῷ Θεῷ ἀντέγραψε τῷ μακαρίῳ διὰ τοῦ λέοντος, πολλὰ τῷ Θεῷ καὶ τῷ αὐτοῦ θεράποντι ἐπευχαριστῶν.

Γυνὴ δέ τις, ἔχουσα νόσημα χαλεπὸν, ἀνήρχετο πρὸς τὸν Ἅγιον· συναντήσας δὲ αὐτῇ Βάρβαρος, καὶ βιάσασθαι αὐτὴν ὁρμήσας, τῇ ἐπικλήσει μόνῃ τῆς βοηθείας τοῦ Ἁγίου ἡμερωθεὶς μετεβλήθη· καὶ ἁπλώσας τὴν χεῖρα λαβεῖν ὅπερ ἔφθασε προσπῆξαι ὅπλον τῇ γῇ, πρὸ τοῦ τῆς βίας ἀπάρξασθαι, εὗρεν ἐῤῥιζωμένον· καὶ ὑπερθαυμάσας τοῦτο τὸ παράδοξον, ἔδραμε καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν Ἅγιον· καὶ κατηχηθεὶς, ἐβαπτίσθη, καὶ μονάσας παρὰ τῷ Ἁγίῳ, γέγονε δοκιμώτατος· λαβοῦσα δὲ τὴν ἴασιν ἡ γυνὴ, χαίρουσα ὑπέστρεψε. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα τὰ διὰ τοῦ Ἁγίου ὑπερφυῆ καὶ ἐξαίσια· ἀλλ' ἵνα μὴ προσκορεῖς νομισθείημεν, παρεδράμομεν ταῦτα, καὶ βουλόμενος.

Ἔτη δὲ πέντε πρὸς τοῖς ἐννενήκοντα διαβιοὺς ἐν τῷ Ἀσκητηρίῳ, μηδ' ὁπωσοῦν ἐκεῖθεν μεταβὰς, ὡς τὸ πᾶν τῆς ζωῆς εἰς χρόνους δέκα πρὸς τοῖς ἑκατὸν περιΐξασθαι, προοράσεις διαφόρους προαγγείλας, εἰς ἔκβασιν προαχθείσας, καὶ ἀδελφότητα ἱκανὴν συλλεξάμενος, καὶ πάντας προσκαλεσάμενος τοὺς τῆς ἀδελφότητος καὶ εἰς ἀρετὴν ἕνα ἐπιλεξάμενος τῶν λοιπῶν ὑπερέχοντα, καὶ· Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀντ' ἐμοῦ προεσφράγισε Ποιμένα ἡμῶν, προσειπὼν, καὶ τῇ χειρὶ ὑποδέξας τὸν Ἀδελφὸν, καὶ κατασπασάμενος, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἐπιζήσας ἡμέρας ἑπτὰ, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον κατὰ τὴν ἑκκαιδεκάτην τοῦ Μαρτίου Μηνός.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἀχλὺν τῶν ὀμμάτων, τῆς ψυχῆς ἀφελόντες διὰ νηστείας τὸ φῶς, τὸ ἔνθεον τῇ πίστει, δεξώμεθα ἐν φόβῳ, καὶ ἁγνείᾳ κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον, τῷ τοῦ σώματος Μάρτυς κάλλει ἐνέφηνας· φαιδρὸς γὰρ θεωρίαις, ἡδύς τε ἐν τοῖς λόγοις, ἀνεδείχθης καὶ ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Γενναιότητι Μάρτυς, τῆς ψυχῆς καὶ ἀνδρείᾳ θράσος ἀντίπαλον, τυράννων ἀνομούντων, διήλεγξας Σαβῖνε, καὶ Χριστῷ ἀνεκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν Θεοκυῆτορ, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὴν θείαν ἔγερσιν, νηστείᾳ καθαρθέντας, ἀξίωσον τοὺς πίστει, εὐλογοῦντας καὶ λέγοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ηʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι
» στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν κοσμηθέντες, τὰς ψυχὰς νηστείᾳ καὶ δεήσει, πίστει ἀδιστάκτῳ, δεξώμεθα ἐνθέως.

Τοῦ Παρακλήτου ταῖς νοηταῖς Ἀθλοφόρε, ἀρδευθεὶς ῥοαῖς καρποὺς προσῆξας, τοὺς τοῦ Μαρτυρίου, Σαβῖνε τῷ Κυρίῳ.

Οἱ τῶν αἱμάτων σου ποταμοὶ πλημμυροῦντες, ἐπὶ γῆς Σαβῖνε ἰαμάτων, νάματα τοῖς πᾶσι, προχέουσιν ἀνθρώποις.

Θεοτοκίον.

Οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, τύχοιμεν τῆς δόξης τοῦ Υἱοῦ σου, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, ἐν τῇ αὐτοῦ ἐγέρσει.

Ὠδὴ θʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνὴ, σὺν Ἀ-
» σωμάτων χορείαις σε μεγαλύνοντες.

Digitized by Google

Τὰ πάθη χαλινοῦντες, διὰ ἐγκρατείας, καθυποτάξωμεν νοῒ καθαρῷ, ἵνα τῷ πάντων Δεσπότῃ συμβασιλεύσωμεν.

Κρατήσας Ἀθλοφόρε, νοητῶν πολέμων, καὶ ὑποτάξας Τυράννους γενναίᾳ ψυχῇ, τῷ Ποιητῇ τῶν ἁπάντων συμβασιλεύεις Χριστῷ.

Ἀπάρας πρὸς τὸν πόλον, ἐκ τῆς γῆς Σαβῖνε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε πρέσβευε, τῷ Ποιητῇ τῶν ἁπάντων καὶ στεφοδότῃ σου.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχεις Θεοτόκε, δόξα τῶν σῶν δούλων, καὶ παῤῥησία καὶ σθένος καὶ καύχημα, καὶ ἀσφαλὴς ἁμαρτία τῆς προσδοκίας μου.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ καὶ Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, ἡ αʹ. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῌ ΙΖʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Προσομοια.
Ἦχος αʹ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἄνθρωπόν σε ἔγνωμεν Θεοῦ, κλήσει τε καὶ πράγματι· ταῖς ἀρεταῖς γὰρ διέλαμψας, πτωχείαν ἄμετρον, καὶ στενοχωρίαν, ἐπὶ γῆς κτησάμενος, καὶ θαύμασι πιστοὺς πιστωσάμενος· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔρωτι δροσίζοντι σαρκός, ἔρωτας φλογίζοντας, ἐναποσβέσας Ἀλέξιε, θαλάμου θάλαμον, εὐσεβῶς ἤλλαξω, ἡδονῆς τε σώματος, τὴν θείαν τῶν Ἀγγέλων ὁμοίωσιν· μεθ' ὧν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μένεις ἀγνοούμενος Σοφέ, πρὸ πυλῶν θλιβόμενος, τῶν εὐγενῶν γεννητόρων σου, ἐμπαροινούντων σου, τῶν οἰκείων παίδων, ἐπὶ χρόνον μήκιστον· θανὼν δὲ φανεροῦσαι τοῖς θαύμασιν, οἷς ἐπετέλεσας, θεραπεύων τὰ νοσήματα, καὶ διώκων ἀκάθαρτα πνεύματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἁγνή· Χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· Χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων, χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου, Παναγια ὑπεράμωμε, ξενωθέντας ἡμᾶς ἀνεκάλεσας.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆς κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπῃς μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Κανών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σὲ τὸν Θεοῦ Ἄνθρωπον αἰνέσω μάκαρ. Ἰωσήφ.
Ὠδὴ αʹ. Ἦχος βʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στενωτάτην ὥδευσας ὁδόν, ἄμεμπτον καὶ ὅσιον, βίον Σοφὲ μετελθὼν ἐκ νεότητος· διό μου τὴν στένωσιν, καταπλάτυνον, τοῦ νοὸς εὐφημῆσαί σε, τὸν πρὸς Παραδείσου, πλάτος αὐλιζόμενον Ἀλέξιε.

Ἑαυτὸν διόλου τῷ Θεῷ, μάκαρ ἀναθέμενος, ἔξω σαρκὸς καὶ κόσμου ἐχρημάτισας, πλούτου διαῤῥέοντος, τὸν οὐράνιον προτιμήσας καὶ μένοντα, καὶ ἐνεγκαμένης, πόλιν τὴν Σιὼν τὴν αἰωνίζουσαν (*).

Τῆς νηδύος σὺ τῆς μητρικῆς, στείρωσιν διέλυσας, ἀποτεχθεὶς ὡς Σαμουὴλ πανόλβιε· ἐν γαστρὶ καρδίας δέ, τὸν ἁγνότατον, συλλαβὼν φόβον ἔτεκες, πνεῦμα σωτηρίας, θείαις ἀρεταῖς διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ συνάναρχον Υἱός, ἔσχεν ὡς αἰτίαν σε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Παρθένε ὁμοιώσεως, μόνην ὑπὲρ ἅπασαν, κτίσιν ἄχραντε καθαρὰν σε εὑράμενος· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πᾶσαι γενεαὶ καὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, » ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα Ἐκκλησία

(*) Ἡ ἀρχὴ τοῦ Τροπαρίου τούτου, Ἑαυτόν, ἀντὶ τοῦ κατάλληλου εἰς τὴν σύνταξιν, Σεαυτόν, ὡς τοῦτο διορθωτέον; οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα, ἀλλ' ἐτέθη ἐπίτηδες ὑπὸ τοῦ Ὑμνῳδοῦ, διὰ τὸ μέτρον τῆς Ἀκροστιχίδος, ἥτις ἀπαιτεῖ ἐνταῦθα Ε, καὶ οὐχὶ Σ.

Digitized by Google

» τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρ-
» δία μου.

Νυττόμενος τῷ ἔρωτι, τῆς ἁγνείας θάλαμον, τῦ ἐπὶ γῆς ὑράνιον, ἀντηλλάξω καὶ γυναικὸς ἡδονῆς, τὴν ἡδίστην Ἀγγέλων ἐξομοίωσιν.

Θορύβους τοὺς ἐν βίῳ, καὶ ὄγκον πλούτου ἔλιπες, καὶ μετανάστης γέγονας, τῆς πατρίδος Πάτερ Ἀλέξιε, τοῦ Χριστοῦ τὴν πτωχείαν ἐκμιμούμενος.

Ἐν δάκρυσιν καὶ πόνοις, καὶ ἐγκρατείᾳ Πάνσοφε, τὸ ἀγαθὸν ἐζήτησας, πότε ἥξει φῶς ἐπιγνώσεως, τὴν ἀπάθειαν νέμον τῇ καρδίᾳ σῦ.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἄνω ἀθεώρητος, τοῖς Ἀγγέλοις Ἄχραντε, κάτω ἐκ σῦ γενόμενος, καθορᾶται τέλειος ἄνθρωπος, ἀπολλύμενον κόσμον ἀνακτώμενος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς ἱδρῶτας, καὶ πόνους τοὺς σοὺς σοφέ, νοερῶς θεωροῦντες πάντες πιστοί, πάσης κατανύξεως, τὰς ψυχὰς ἐμπιπλάμεθα· καὶ πρὸς θείους ὕμνους, καὶ δόξαν καὶ αἴνεσιν, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, παμμάκαρ Ἀλέξιε, πόθῳ ἐγκαρδίῳ, ἑαυτοὺς συγκινοῦμεν, ᾠδαῖς σε γεραίροντες, καὶ πιστῶς ἐκβοῶντές σοι, ὡς Κυρίου θεράποντι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα ὁσίως ἔλιπες, ἀνταλλαξάμενος πλούτου τοῦ ῥέοντος, τὸν ἀδιάῤῥευστον σαφῶς, καὶ μένοντα Ἀλέξιε· ὅθεν μετὰ πάντων σε, τῶν Ἁγίων δοξάζομεν, καὶ πανηγυρίζομεν ἱερῶς ἐν τῇ μνήμῃ σου, αἰτούμενοι εὑρεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, Πάτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀκατανόητον καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα Θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον, ἐπὶ σοί, φρικτὸν μέγα μυστήριον· τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάντοτε Ἁγνὴ ἐκδυσώπει, ὡς Υἱόν σου, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ σὲ κυήσασα, Χριστὲ εἰσβλέψασα, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὥσπερ κατάκριτον, θρηνολογοῦσα γοερῶς, τοιαῦτα ἀπεφθέγγετο· Οἴμοι! πῶς σε ἄνομος, δῆμος ὅλως οὐκ ᾤκτειρε, τοῦτον οἰκτειρήσαντα, διὰ πλῆθος ἐλέους σου; Μή με ἐγκαταλίπῃς ἐν Κόσμῳ μόνην, ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένυ οὐ πρέσβυς οὐκ
» Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ-
» κωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει συ Κύριε.

Ὑπέμεινας, τὴν πτωχείαν προσαίτης γενόμενος, πτωχὸς ὥσπερ Λάζαρος· ἔρως γὰρ θεῖος ἠρέθιζε, μάκαρ τὴν καρδίαν σου, ἐπιποθοῦσαν τὸν πλοῦτον τὸν οὐράνιον.

Ἀπέριττον, καὶ ἀπράγμονα βίον ἐπόθησας, ἅπαξ σιτιζόμενος, τῆς ἑβδομάδος Ἀλέξιε, πόθῳ τῆς μενούσης σε, ἀδιαῤῥεύστου παμμάκαρ ἀπολαύσεως.

Ναὸν Θεοῦ, τὴν καρδίαν ζητῶν ἀπεργάσασθαι, ἐν οἴκῳ ἠγάπησας, τῆς Θεομήτορος Ἔνδοξε, πάντοτε καθέζεσθαι, καὶ τὰ οὐράνια κάλλη ἐνοπτρίζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Θηλάσασα, τὸν Δοτῆρα Παρθένε τοῦ γάλακτος, πεινῶσαν καὶ στένουσαν, νῦν τὴν καρδίαν μου κόρεσον, πάσης ἐπιγνώσεως, καὶ κατανύξεως θείας ἱκετεύω σε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
» τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ
» νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Ῥοαῖς ἱερῶν, καταρδεύων πάντοτε δακρύων σου, ψυχὴν ἐγεώργησας, στάχυν ἀληθῶς ἑκατοστεύοντα, γεωργῷ ἀθανάτῳ, καλῶς διατηρούμενον.

Ὠράθης ἐν γῇ, πολιτείαν ἄσαρκον μιμούμενος, τῇ ὑπερβαλλούσῃ σου, Πάτερ ἐγκρατείᾳ ἀξιάγαστε, καὶ εὐχῆς προσεδρείᾳ, δι' ἧς φῶς ἐχρημάτισας.

Πυρὶ προσευχῶν, ἁμαρτίας ἔφλεξας τὴν ὕλην Σοφέ· ἀγρύπνοις δὲ στάσεσι, πᾶσαν ἡδυπάθειαν ἐκοίμισας· κοιμηθεὶς δὲ πρὸς φέγγος, μετέβης τὸ ἀνέσπερον.

Θεοτοκίον.

Ὁ φῶς κατοικῶν, τὴν ἁγίαν ᾤκησε νηδύν σου Ἁγνή, κόσμου ἀπολλύμενον, σκότει ἀγνωσίας ἀνακτώμενος· ὃν ἱκέτευε πάντας, φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλύμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Ναὸν ζῶντα Θεοῦ σε γενόμενον, τοῦ Χριστοῦ τὸ σκήνωμα, ἡ Ἀπειρόγαμος, προσφανε-

Digitized by Google

ροῦ κρυπτόμενον, καὶ δοξάζει λανθάνειν σπουδάζοντα.

Αἱ εὐχαί σου Θεῷ ὡς θυμίαμα, Μάκαρ προσεδέχθησαν· ἔνθεν τῷ βίῳ σου, τὰ τῶν πιστῶν φρονήματα, εὐωδίασας Πνεύματος χάριτι.

Ἱερᾷ πολιτείᾳ κοσμούμενον, πάλιν ὁ Χριστὸς μὴ βουλόμενον Ἔνδοξε, σὲ τῇ πατρίδι δίδωσιν, ἀποφεύγοντα δόξαν τὴν πρόσκαιρον.

Θεοτοκίον.

Νόμους φύσεως ἄχραντε Δέσποινα, ὁ δημιουργὸς καινουργήσας τῆς κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀρρήτως τίκτεται, καὶ Θεοῖ με δι᾽ ἄμετρον ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀλεξίου σήμερον τοῦ πανολβίου, ἑορτὴν τὴν πάνσεπτον, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, αὐτὸν ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις Ὁσίων τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Ὁ Οἶκος.

Τίς τὰς σεπτάς σου ἀρετὰς ἀξίως εὐφημήσει, καὶ ἱκανῶς ὑμνήσει, Ἀλέξιε θεόφρον; τὴν σωφροσύνην, τὴν ὑπομονήν, τὴν πρᾳότητα, τὴν ἐγκράτειαν, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον, τὴν ἄκραν σκληραγωγίαν, καὶ ἄμετρον ταπείνωσιν, δι᾽ ὧν Ἀγγέλοις ἐφάμιλλος γενόμενος, πρεσβεύεις ἀεὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντός· διὸ ἀκούεις Ὅσιε, νῦν παρὰ πάντων πιστῶν· Χαίροις Ὁσίων τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Στίχοι.

Ἄνθρωπος ἐν γῇ τοῦ Θεοῦ κληθεὶς μόνος,
Ἕξεις τι καινὸν κἂν πόλῳ, Πάτερ, μόνος.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀλέξιε, πότμον ἀνέτλης.

Οὗτος ἦν ἐκ Ῥώμης, πατρὸς Εὐφημιανοῦ Πατρικίου, καὶ μητρὸς Ἀγλαΐδος, πλουσίων, καὶ πάνυ εὐγενῶν, μονογενὴς ὑπάρχων αὐτοῖς. Παστάδος δὲ γαμικῆς πλακείσης αὐτῷ παρὰ τοῦ Πατρός, κατὰ τὸν καιρόν, καθ᾽ ὃν ἔδει τῇ νύμφῃ συγκαθευδῆσαι, δοὺς αὐτῇ δακτύλιον, καὶ ἐπευξάμενος, λαθὼν ἐξῆλθε τοῦ οἴκου, καὶ τὴν Ἔδεσσαν καταλαμβάνει. Προσέμεινε δὲ τῇ ἐκεῖ Ἐκκλησίᾳ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἐν πενιχροῖς καὶ ῥακώδεσιν ἱματίοις, ἐλέῳ καὶ φιλανθρωπίᾳ τῶν προσιόντων τρεφόμενος.

Ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν (οὐ γὰρ ἦν λαθεῖν, καὶ διὰ παντὸς τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν κρύπτεσθαι, ἤδη προσφοιτώντων αὐτῷ πλειόνων καὶ ἐνοχλούντων), καὶ μέλλων εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας καταίρειν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, ταύτης μὲν τῆς ἐφέσεως οὐκ ἔτυχε, τῆς νηὸς πνεύμασιν ἐναντίοις ἑλκυσθείσης ἑτέρωθι. Παραγενόμενος δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ, κατέλαβε τὸν οἶκον τοῦ ἰδίου Πατρός· καὶ ἀγνοηθείς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς ἐν τῷ πυλῶνι αὐτοῦ διήνυσεν, ἐμπαροινούμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων οἰκετῶν, καὶ ἐμπαιζόμενος· καὶ τοσαῦτα πάσχων, ὅσα εἰκὸς ἄνθρωπον ξένον, καὶ μηδεμιᾶς μετέχοντα παῤῥησίας, ὑπὸ τρυφώντων ἀνθρώπων καὶ ἀτακτούντων. Ἐπιστάσης δὲ τῆς μακαρίας τελευτῆς, αἰτήσας χάρτην, καὶ ὅστις εἴη, καὶ ὅστις ἔφυ γράψας, τοῦτον κατεῖχεν, ἕως οὗ ὁ Βασιλεὺς Ὀνώριος, θεόθεν ἀποκαλυφθείς, παρεγένετο· καὶ δεηθεὶς αὐτοῦ, ἤδη τεθνηκότος, τὸν χάρτην ἔλαβε· καὶ ἀναγνωσθέντος αὐτοῦ εἰς ἐπήκοον πάντων, ἐγνώσθη τὰ κατ᾽ αὐτόν· καὶ πάντων ἐκπλαγέντων, τὸ Ἅγιον αὐτοῦ Λείψανον ταφῆς ἐντίμου καὶ μεγαλοπρεποῦς ἔτυχεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, μύρα εὐώδη, καὶ ἰάματα τοῖς προσιοῦσιν ἀεννάως προχέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συνέφθασε καὶ ἡ μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ Σεισμοῦ, ἧς παρ᾽ ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος Κύριος· γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Παῦλος ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ζῆλος διεξέκαυσε Παῦλον Εἰκόνων,
Ὢ φλὸξ δι᾽ αὐτὰς ἐξεκαύθη καμίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Θεοστήρικτος, ὁ Ὁμολογητής, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Στήριγμα πιστοῖς, καὶ μεταστὰς ἐκ βίου,
Τὰς σὰς Θεοστήρικτε πρεσβείας δίδου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνεῤῥίπι-
» σε. Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισί,
» δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Ἐπέμενες Ὅσιε τῶν γεννητόρων, πυλῶσι καθήμενος, καὶ ὅλως ἀγνοούμενος, παίδων παροινίαν τε ὑποδεχόμενος, καὶ καταπαιζόμενος δεινῶς, καὶ ἐν πτωχείᾳ πολλῇ θλιβόμενος.

Σαρκός σου τὸ φρόνημα ἀπονεκρώσας, ὁρῶν τοὺς γεννήτορας, καὶ τούτοις ἀγνοούμενος, τῆς φύσεως ἔστεγες τὴν βίαν Ὅσιε, καὶ τὴν ἐξουθένησιν τῶν σῶν, ἀπείρων παίδων ἐπιβλεβόντων σε.

Ὢ θαῦμα! πῶς ἔμεινας ἀεὶ πτωχεύων, ἐν πλούτῳ Ἀλέξιε, ἀπείρου ταπεινώσεως! πῶς ἤνεγκας παίζεσθαι καὶ ὀνειδίζεσθαι, ὑπὸ παίδων πάνσοφε τῶν σῶν, ἀγνοησάντων τὴν πολιτείαν σου!

Θεοτοκίον.

Μεγάλου διάκονος σὺ Μυστηρίου, ἐγένου Πανάμωμε· Θεὸν γὰρ ἐσωμάτωσας, μεγάλων κακῶν ἡμᾶς ἀπολυτρούμενον, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας ἁγνή, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε

Digitized by Google

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἄγνωστος τὸ πρὶν, γεννήτορσιν ὑπάρχων, ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκδημίας σου, τούτοις τὸ μυστήριον ἐκκαλύπτεις φανερούμενος, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Ἔνδοξε τοῦ μεγάλως σε, καὶ ἀξίως δοξάσαντος.

Κύριος φωνῇ, μεγάλῃ φανεροῖ σε, πάσῃ τῇ Ῥώμῃ τὸν κρυπτόμενον, θησαυρὸν Πανόλβιε, ἐν πτωχοῦ σχήματι κείμενον, καὶ δωρεαῖς ἰάσεων, ἅπαντας τοὺς ἐν πίστει, σοὶ προσιόντας πλουτίζοντα.

Ἄρχοντες λαῶν, καὶ Βασιλεῖς συνῆλθον, καὶ Ἱερεῖς μάκαρ κηδεῦσαί σε, Θεοῦ ἐπινεύσεσι· καὶ κατεῖδον μέγα θέαμα, θαμβούμενοι θαύμασιν, Ὅσιε οἷς ἐτέλεις, θείᾳ δυνάμει τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Ῥεύσαντας ἡμᾶς, τῇ πάλαι παραβάσει, ἀνακαινίζων ὁ φιλάνθρωπος, ἀρρεύστως σεσάρκωται, ἐξ ἀφθόρου σου Παναμώμε, νηδύος καὶ ἐρρύσατο, ἅπαντας ἁμαρτίας, καταφθορᾶς παναμώμητε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, Θεοῦ τὴν δόξαν Ὅσιε, τοῦ λαμπρῶς σε ἐν τέλει μάκαρ δοξάσαντος· φῶς γὰρ οἱ μὴ βλέποντες εἶδον, καὶ τὸ λαλεῖν ἔλαβον οἱ πρώην, τυγχάνοντες ἄλαλοι, παναοίδιμε Ἀλέξιε.

Ὡράθης προκείμενος, καὶ πρὸς ταφὴν ἀγόμενος, ὥσπερ ἥλιος Πάτερ, πέμπων ἰάσεων, τὰς μαρμαρυγὰς παραδόξως, καὶ σκοτεινὰ πάθη φυγαδεύων, καὶ φλέγων τοὺς δαίμονας, καὶ φωτίζων τοὺς θεόφρονας.

Συνῆλθε κηδεῦσαί σε, Πατριαρχῶν ὁ πρόκριτος, Βασιλεύς τε ὁ λίαν φιλοχριστότατος, Ἄρχοντες πρεσβῦται καὶ νέοι, καὶ μοναστῶν χοροὶ θείᾳ νεύσει, καθαγιαζόμενοι, τῇ προσψαύσει σου Μακάριε.

Ἡρπάγης ἐν ἅρματι, τῶν ἀρετῶν ὀχούμενος, καὶ κατέπαυσας ἔνθα Ὁσίων τάγματα, καὶ τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, Πατριαρχῶν, καὶ πάντων Δικαίων· μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησο, τῶν τιμώντων σε Ἀλέξιε.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Γαβριὴλ γηθόμενοι, χαῖρε λέγοντες χώρα ἡ ἀγεώργητος· χαῖρε τῆς κατάρας ἡ λύσις· χαῖρε πηγὴ, ὕδατος τοῦ ζῶντος, Ὁσίων τὸ καύχημα, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὢ θαῦμα! πῶς ἐν πυλῶσι, τῶν γεννητόρων χρονίως, ὥς τις ἀδάμας ὑπέστης, φύσεως βίᾳ μὴ καμφθεὶς, Γονέων τε καὶ Συζύγου, Ἀλέξιε πικροῖς θρήνοις.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, ἡ α'. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἀστὴρ ἀνατέταλκας, καὶ πιστοὺς κατεφώτισας, ἱεραῖς λαμπρότησι τῶν δογμάτων σου, καὶ τὰς αἱρέσεις ἐσκότασας, καὶ τέλεον ἔτρεψας, καὶ ὡς δοῦλος τὸ δοθὲν, πλεονάσας σου τάλαντον, εὐηρέστησας, τῷ Δεσπότῃ Θεόφρον· οὗ εἰς χεῖρα, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Κύριλλε.

Τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τὸ φέγγει τοῦ βίου σου, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος Ἀξιάγαστε, μέσον Συνόδου διέλαμψας, Πατέρων τὸν ἄθεον, Μακεδόνιον νευραῖς, ἀποπνίξας τῆς χάριτος, εἰς τὸ Ἅγιον, καὶ ζωῶσαν τὰ πάντα θεῖον Πνεῦμα, βλασφημήσαντα ἀφρόνως, καὶ προφανῶς ἀνομήσαντα.

Νοῦν ἀλάστορα ᾔσχυνας, τοῦ παράφρονος Μάνεντος, στηλιτεύσας κάλλιστα καὶ σοφώτατα, τὰ βορβορώδη διδάγματα, τῆς τούτου σκαιότητος, Διδασκάλων ἀρχηγὲ, Ἱερέων εὐπρέπεια, θεῖε πρόμαχε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας· διὰ τοῦτο, τὴν ἁγίαν γεγηθότες, ἐπιτελοῦμέν σου κοίμησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Δεσπότου ὑπάρχουσα, καὶ φωτὸς νεφέλη Θεοχαρίτωτε,

Digitized by Google

τοῦ νοητοῦ ἀνατείλαντος, τῷ κόσμῳ πανάμωμε, φωταγώγησον ἡμῶν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ τὰ σκάνδαλα, ἀφανίσασα πάντα τοῦ δολίου, τῇ πρεσβείᾳ σου Παρθένε, τὸν λογισμὸν ἡμῶν στήριξον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, τὰ Καθίσματα, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριῳδίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Κύριλλον ὑμνῶ τὸν πρόεδρον Αἰλίας.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
» θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τρι-
» μερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν
» τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινί-
» κιον ᾄσω μελῴδημα.

Κοσμήσας τὴν ψυχήν, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, χαρισμάτων δεκτικήν, τοῦ Πνεύματος αὐτήν, τοῦ Ἁγίου τετέλεκας· ὅθεν ἄβυσσον σοφίας, ἐξηρεύξω Αἱρέσεων, τὰ πελάγη ξηραίνουσαν Κύριλλε.

Ὑπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων εἰργάσω, τῶν αὔλων λειτουργῶν, συνόμιλος δειχθείς· τῷ πυρὶ δὲ τῶν λόγων σου, πᾶσαν ἔφλεξας τὴν ὕλην, τῶν αἱρέσεων Κύριλλε, Ἐκκλησίας πυρσὸς ὁ ἀκοίμητος.

Ῥημάτων σου ὀδμαῖς, ἡδυπνόοις μανίας, τὸν ἐπώνυμον Σοφέ, αἱρέσεων πασῶν, τὸν ἀνύπαστον βόρβορον, ἤλασας μακρὰν ποιήσας, ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος, ὡς Χριστοῦ εὐωδία γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Λύσον ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐκ βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἐκ πάσης προσβολῆς, ἐναντίας διάσωσον, ἅπαντας τοὺς ἀνυμνοῦντας, σοῦ πανάμωμε Δέσποινα, τὸν ἀνέκφραστον τόκον Παναχραντε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἡ ἐξ ἐθνῶν, Ἐκκλη-
» σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε
» Συναγωγή, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσω-
» μεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Λάμπων ταῖς φαιδρότησι πνευματικῆς τῆς σοφίας, τὸ τριφεγγὲς τῆς Θείας Τριάδος, Πάτερ τηλαυγῶς, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐτράνωσας, δι' ἧς σκότους πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Λύρα ὤφθης Πνεύματος τοῦ παναγίου Θεόφρον, ἀναφωνοῦσα μέλος ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν ἐκήρυξας, θέλγων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἶκος ἁγιάσματος σοῦ ἡ ψυχὴ ἀνεδείχθη, ἐν ᾧ Πατὴρ Υἱός τε καὶ Πνεῦμα τὸ ζωαρχικόν, ὑπερφυῶς κατῴκησεν, ᾧ ψάλλομεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεύει Κόρη· Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρί, λόγον Ἁγνὴ συνέλαβες, τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου πεπλουτηκώς, ἐξηρεύξω δογμάτων ῥεῖθρα ζωῆς, καὶ πᾶσαν κατήρδευσας εὐσεβούντων διάνοιαν· καὶ βακτηρίᾳ θείᾳ, ποιμάνας τὸ ποίμνιον, ἐπὶ χλόην θείας, ἐξέθρεψας γνώσεως· ὅθεν ὡς Ποιμένα, καὶ Διδάσκαλον μέγαν, καὶ Πίστεως πρόμαχον, εὐφημοῦμέν σε Κύριλλε, Ἱεράρχα κραυγάζοντες· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ γλῶσσά σου Σοφέ, θεϊκαῖς ἐπιπνοίαις, ἐφώτισε λαούς, μίαν σέβειν Τριάδα, τῇ φύσει ἀμέριστον, μεριστὴν τοῖς προσώποις δέ· ὅθεν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, πρὸς τὸν Θεὸν πρεσβευτήν σε, ἀεὶ προβαλλόμενοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· καὶ ἀνάγαγε, ἐκ ῥαθυμίας πταισμάτων, τοῦ δοξάζειν σε, Παντελεῆμον τὴν μόνην, ἐλπίδα τῶν δούλων σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱὲ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Digitized by Google

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου κατεκάλυψε, » καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς δόξης σου Χρι» στέ· διὸ ἀπαύστως κράζομεν· Δόξα τῇ δυ» νάμει σου Κύριε.

Ὑπερκοσμίου τῆς σοφίας ῥεῖθρον Ὅσιε, σοῦ ἡ καρδία δεξαμένη, ἐξηρεύξατο Διδασκαλίας ἄβυσσον, νόας ἀσεβούντων βυθίζουσαν.

Μίαν ἰσχὺν μίαν οὐσίαν καὶ βούλησιν, τρισυποστάτου Θεότητος ἐκήρυξας, καὶ πολυθέει Κύριλλε, πλάνης τὸν χειμάῤῥουν διέλυσας.

Νοῦν βορβορώδη καὶ παράφρονα τοῦ Μάνεντος, ὡς νουνεχὴς καὶ θεοδίδακτος Μακάριε, ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου, φλέξας ἐμφανῶς ἐστηλίτευσας. Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέρα πάντων τῶν ποιημάτων Ἁγνὴ, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως συνέλαβες, καὶ ὑπὲρ φύσιν τέτοκας, φύσιν τὴν ἡμῶν ἀναπλάττοντα.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυ» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τῇ ῥάβδῳ τῆς σεπτῆς, Ἱεράρχα σοφίας σου, ἐποίμανας ἐπὶ ὕδωρ, ὀρθοδόξου λατρείας, τὴν ποίμνην σου μακάριε.

Ὁ λόγος σου φωτὶ, θεϊκῷ ἀστραπτόμενος, ὦ Κύριλλε φωτισθέντες, ἐν Ἱεροσολύμοις, ἀχλὺν ἀγνοίας ἔλυσε. Θεοτοκίον.

Νὺξ Πάναγνε παθῶν, καὶ κακῶν ἀμαυρότητες, καλύπτουσι τὴν ψυχήν μου· φωτοδότην τεκοῦσα, καταύγασόν με δέομαι.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε» ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεό» μενον· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ » τῶν Δυνάμεων.

Ποταμὸς σὺ, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ ἐκπεπόρευσαι, ζωηῤῥύτων, πεπλησμένος ναμάτων τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεράρχα μεθύσκεις τὰς αὔλακας.

Ῥημάτων σου, τῷ πυρσῷ θαλαττίου ἐκ κλύδωνος, ἀσεβείας, διασώζεις λαὸν Ἱερώτατε γαληνὸν πρὸς ὅρμον, ὀρθοδόξως αὐτὸν ἐκκαλούμενος. Θεοτοκίον.

Ὀυράνωσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Παναμώμε, τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐκαινούργησας· διὰ τοῦτο Κόρη, ἀσιγήτοις φωναῖς σε γεραίρομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχοι.

Εἴσελθε, κέρδος ἐκ ταλάντων προσφέρων,
Εἰς τὴν χαρὰν, Κύριλλε, τοῦ σοῦ Κυρίου.

Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ θάνατος μέλας εἷλε Κύριλλον.

Οὗτος ἔφυ γονέων μὲν εὐσεβῶν, καὶ τὴν ὀρθὴν πρεσβευόντων Πίστιν· ἐφ' ὁμοίοις δὲ παιδεύμασι καὶ αὐτὸς ἐνετέθραπτο ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίου. Ἐπεὶ δὲ τῶν Ἱεροσολύμων ὁ Ἐπίσκοπος εἰς τὴν ἀγήρω ζωὴν μετέστη, ὁ μακάριος, οὗτος Κύριλλος τῆς Ἐπισκοπικῆς χάριτος ἠξιώθη, τῶν Ἀποστολικῶν δογμάτων προθύμως ὑπερμαχῶν. Ἀκακίου δὲ τὸν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης θρόνον ἐπέχοντος, ὑπὸ δὲ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου ἀποκηρυχθέντος, διὰ τὸ μὴ ἀνέχεσθαι τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον λέγειν, καὶ τὴν ἐξενεχθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς καθαιρετικὴν ψῆφον μὴ καταδεξαμένου, ἀλλ' ἔτι τὸν θρόνον τυραννοῦντος, ἐπεὶ γνώριμος τῷ Βασιλεῖ ἦν, ἐκεῖθεν ἕλκων τὴν ἐξουσίαν, τὸν μακάριον τοῦ θρόνου καθεῖλε Κύριλλον, καὶ τῶν Ἱεροσολύμων ἐξώσεν.

Ὁ δὲ Κύριλλος, εἰς Ταρσὸν ἀφικόμενος, τῷ θαυμασίῳ συνῆν Σιλουανῷ· καὶ δὴ εἰς Σελεύκειαν συγκροτηθείσης Συνόδου, δι' αὐτὸ δὴ τοῦτο, Ἀκάκιος ἀπεσκίρτησε, καὶ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐξέδραμε, καὶ οἷς εἶπε, τὸν τοῦ Βασιλέως ἀνῆψε θυμὸν κατὰ Κυρίλλου, καὶ ὑπερορίᾳ τοῦτον καταδικάζει. Τοῦ οὖν Κωνσταντίου τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ Ἰουλιανοῦ τὴν Βασιλείαν διαδεξαμένου, εἰς εὔνοιαν ἅπαντας οὗτος ἐφελκόμενος, τοὺς ὑπὸ Κωνσταντίου τῶν Ἐκκλησιῶν ἐξελαθέντας Ἐπισκόπους, εἰς τὰς οἰκείας Ἐκκλησίας ἐπανελθεῖν ἐκέλευσε· μετὰ πάντων οὖν καὶ αὐτὸς τὸν ἴδιον θρόνον ἀπείληφε. Καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον ποιμάνας, καὶ τὰς ἐμφερομένας αὐτῷ κατηχήσεις μνημόσυνον τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλελοιπὼς, ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἐπάνοδον βιοὺς, ἐπανεπαύσατο μακαρίως.

Ἦν δὲ κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τὴν ἡλικίαν μέτριος, ὠχρὸς, κομήτης, ὑπόσιμος, τετράγωνος τὸ πρόσωπον, τὰς ὀφρῦς εὐθύτητι περιφέρων ἐπισουμένας, γενείῳ τὰς σιαγόνας λευκῷ δασυνόμενος, διχῇ κατὰ τὸν πώγωνα διῃρημένῳ, ἀγροίκῳ τὸ πᾶν ἦθος προσεοικώς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι μύριοι Μάρτυρες τοὺς αὐχένας τμηθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Τμηθέντες ἄνδρες μύριοι τοὺς αὐχένας,
Ἀπῆλθον ἔνθα μυριόμματοι Νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Τοῦ διωγμοῦ τῶν Χριστιανῶν ἐν Νικομηδείᾳ παφλάζοντος, πάντας τοὺς Χριστιανοὺς οἱ συλλαμβάνοντες ἐν ταῖς φυλακαῖς κατεῖχον· εἶθ' οὕτως, ἐπανακρίναντες μετὰ πολλῶν ἐξετάσεων καὶ ποικίλων τιμωριῶν τοὺς ἐμμένοντας τῇ ὁμολογίᾳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ ζῆν ἀπήλλατον. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, οὗτοι οἱ Μάρτυρες, Τρόφιμος καὶ Εὐ-

Digitized by Google

καρπίων, δυνατοί τε ὄντες καὶ τολμηροί, καὶ στρατευόμενοι, διῶκται καὶ τέλειοι ἐχθροὶ ἐτύγχανον. συλλέγοντες τοὺς Χριστιανούς, καὶ ταῖς φυλακαῖς ἐμβάλλοντες, ὡς πᾶσαν ἐξουσίαν λαβόντες κατ᾽ αὐτῶν· οὓς γὰρ ἤθελον ἐτιμώρουν, τινὰς δὲ καὶ περιεποιοῦντο.

Ποτὲ οὖν ἀπερχομένων αὐτῶν πρὸς τὸ κατασχεῖν τινάς, εἶδον πυρκαϊὰν μεγάλην, ῥοιζηδὸν κατερχομένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πρὸς αὐτούς· καὶ φωνῆς ἐκεῖθεν ἤκουσαν λεγούσης· Ἵνα τί σπεύδετε τοῖς ἐμοῖς ἐπαπειλούμενοι δούλοις; μὴ πλανᾶσθε, οὐδὲ γὰρ δυνήσεταί τις κατακυριεῦσαι τῶν εἰς ἐμὲ πεπιστευκότων, μᾶλλον δὲ προσκολλήθητε τούτοις, καὶ κερδανεῖτε τὴν τῶν Οὐρανῶν Βασιλείαν. Ταύτης τῆς φωνῆς ἀκούσαντες οἱ πρώην ὠμοὶ καὶ θρασεῖς, καὶ κατὰ τῶν τοῦ Χριστοῦ δούλων ἀλαζονευόμενοι, ἔπεσον χαμαί, μήτε τὴν θείαν ὑποφέροντες, μήτε τὴν βροντῶσαν ἐκείνην φωνὴν ὑπενεγκόντες· τοῦτο δὲ μόνον οἱ κείμενοι ἔλεγον· Ἀληθῶς μέγας ἐστὶν ὁ Θεός, ὁ φανεὶς ἡμῖν σήμερον! καὶ μακάριοι ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς, ἐὰν αὐτοῦ γενώμεθα δοῦλοι. Καὶ ὡς ταῦτα μετὰ φόβου ἔλεγον, σχισθεῖσα ἡ πυρίνη νεφέλη, ἔστη ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ αὖθις ἑτέρα φωνὴ ἦλθε λέγουσα ἐξ αὐτῆς· Ἀνάστητε, καὶ μεταμεληθεῖσιν ὑμῖν ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι. Καὶ ἀναστάντες, εἶδον μέσον τῆς νεφέλης καθήμενον τινὰ λευχειμονοῦντα καὶ πανευειδῆ, καὶ πλῆθος περιεστώτων αὐτῷ πολύ, καὶ ἐπὶ τῇ θείᾳ καταπλαγέντες· Δέξαι καὶ ἡμᾶς, ὡς ἐξ ἑνὸς ἀνεβόησαν στόματος, ὅτι πολλὰ ἡμῖν τὰ ἐσφαλμένα καὶ ἄμετρα· καὶ γὰρ εἰς σὲ τὸν ἀληθινὸν μόνον Θεόν, καὶ τοὺς σοὺς δούλους καὶ πεπαρῳνήκαμεν. Ταῦτα τούτων εἰπόντων, εὐθέως ἡ νεφέλη, εἰς ἓν γενομένη, ἀνῆλθεν εἰς τὸν οὐρανόν. Οὗτοι δὲ πολλὰ κλαύσαντες, ὑπέστρεψαν· καὶ ὅσους εἶχον ἐγκεκλεισμένους, πάντα φόβον καὶ δειλίαν ἀποθέμενοι, ὡς ἀδελφοὺς ἠσπάζοντο καταπροσκυνοῦντες, καὶ παρεκελεύοντο οἴκαδε πορεύεσθαι.

Ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ Ἄρχων, οὐ μικρῶς ἐχαλέπαινε κατ᾽ αὐτῶν· καὶ παραστήσας αὐτούς, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν. Ὡς δὲ πᾶσαν τὴν ὀπτασίαν οὗτοι λεπτομερῶς ἐξηγήσαντο, προσέταξεν ὁ Ἄρχων ἀναρτηθῆναι αὐτοὺς ξύλῳ· καὶ τούτου γενομένου, τὰς πλευρὰς αὐτῶν ταῖς χειράγραις κατέξαινον· εἶθ᾽ οὕτω τριχῶν ὑφάσμασι κελεύει κατατρίβεσθαι τὰς πληγάς. Οἱ δὲ Ἅγιοι, γενναίως ἐγκαρτεροῦντες, προσηύχοντο εὐφραινόμενοι, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες· ὅθεν καὶ τὸν Ἄρχοντα εἰς μεγάλην ὀργὴν ἐκ τούτου κινήσαντες, κάμινον ἐκκαῆναι μέσον τῆς πόλεως προστάττει, καὶ ἐν αὐτῇ τοὺς Ἁγίους ἀποῤῥιφῆναι. Καὶ τούτου γενομένου, οἱ Ἅγιοι τῆς καμίνου ἐπιβεβηκότες, τὸν στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ἐν αὐτῇ ἀνεδήσαντο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν..

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραν-
» νικόν, εἰς φληνάφον θέμενοι, ἐν μέσῳ
» φλογὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔχων πῦρ ἐν διανοίᾳ, φόβου Πάτερ τοῦ Θεοῦ, ὕλην ἀπετέφρωσας, τὴν τῶν ἡδονῶν ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δάκρυσι παθῶν τὴν φλόγα, σβέσας Μάκαρ τὸν πυρσόν, ἐτήρησας ἄσβεστον, σοῦ τὸν τῆς ψυχῆς ἀνακράζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥεῖθρον ζῶν ἔχων τὴν χάριν, Πνεύματος ἐν τῇ ψυχῇ, θεόφρον ἀνέβλυσας, Πάτερ ποταμοὺς διδαγμάτων, τὴν Ἐκκλησίαν ἄρδονται, εὐσεβῶς σε γεραίρουσαν. Θεοτοκίον.

Ὅλην σε καθαγιάζει, Ἅγιος ὁ ἐκ τῆς σῆς, σαρκὸς δομησάμενος, σάρκα ἑαυτῷ Θεοτόκε, ὁ ἐν Ἁγίοις Κύριος, κατοικῶν καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν·
» Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νυσταγμὸν ἀμελείας Μακάριε, ἐκ βλεφάρων ψυχῆς ἀπωσάμενος, τὸν τοῖς δικαίοις πρέποντα, νῦν κεκοίμησαι ὕπνον, καὶ πρὸς ἡμέραν, ἀνεσπέρου φωτὸς μεταβέβηκας.

Ἀστραπαῖς σου τῶν λόγων κατέφλεξας, φρυγανώδεις αἱρέσεις Ἀοίδιμε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας, μίαν σέβειν Τριάδα, τοῖς χαρακτῆρσιν, ἐν μονάδι ὑπάρχουσαν φύσεως.

Ἱερεύσας σαυτὸν ταῖς ἀσκήσεσι, τὸν νεκρὸν διὰ σὲ χρηματίσαντα, σὺ ἀναιμάκτως τέθυκας Ἱεράρχης ὡς θεῖος, ὡς Μυστηρίων, ἀποῤῥήτων διάκονος Κύριλλε.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες ἀρᾶς τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος, εὐλογημένη Δέσποινα, εὐλογοῦμεν Παρθένε δεδοξασμένη, τὸν πανάγιον τόκον σου σέβοντες.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος Χριστοῦ τὴν ἄῤῥητον, Ἱεράρχα δόξαν ἔσπευσας, πάθη νεκρῶσαι ψυχοφθόρα, καρδίαν τε δοχεῖον ποιήσασθαι, σοφίας τῆς ἀμείνω καὶ κρείττονος· ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Ἀστέρα πολύφωτον Χριστὸς ὁ Ἥλιος, Ἐκκλησίας ἐν τῷ ὕψει σε, ἔθετο Κύριλλε ἀκτῖσι δογμάτων ἱερῶν καταυγάζοντα, καρδίας τῶν πιστῶς ἐκτελούντων σου, τὴν φωτοφόρον μνήμην Ὅσιε.

Συνόμιλος καὶ συλλειτουργὸς γεγένησαι, τῶν Ἀγγέλων· ὡς γὰρ ἄσαρκος, Πάτερ ἐν γῇ ἐπολιτεύσω· Ὁσίων ἀνεδείχθης συμμέτοχος, καὶ τῶν Ἱεραρχῶν ἰσοστάσιος· οἷς συγχορεύων ἡμῶν μέμνησο.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσαν θείων ἀρετῶν πανάχραντε, Θεοτόκε τὴν καρδίαν μου, δεῖξον Παρθένε καρποφόρον, ἐκ στείρας ἡ τεχθεῖσα βουλήματι, τὰ πάντα τοῦ ποιοῦντος τῷ νεύματι, ἵνα ὑμνῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ͂Ι ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Θείας ἐπιγνώσεως, εἰσδεδεγμένος τὴν ἔλλαμψιν, ἐφωτίσθης τὰ ὄμματα, σοφὲ τῆς καρδίας σου, καὶ τῆς πλάνης ζόφον, ἔλιπες ἐμφρόνως, καὶ ὡμολόγησας Χριστόν, σάρκα λαβόντα, τὸν πάντων Κύριον· ἐντεῦθεν δυναμούμενος, δυνάμει Πνεύματος Χρύσανθε, τῶν βασάνων ἀνώτερος, ἀνεδείχθης πανεύφημε.

Ἐχθροῦ δελεάσματα, καὶ ἡδονῆς ὑπεκκαύματα, ὡς ἀράχνην λελόγισαι· ζοφώδη δὲ κάθειρξιν, ὑποστὰς ἐνθέῳ, φέγγει κατηυγάσθης. καὶ εὐωδίας νοητῆς, ἀπεπληρώθης μέσον ἱστάμενος, βορβόρου καὶ προσήγαγες, ὡς νυμφοστόλος πανάριστος, τῷ Χριστῷ νύμφην ἄμωμος, τὴν μωμῆσαί σε σπεύσασαν.

Ἐτρώθης τῷ ἔρωτι, τῷ γλυκυτάτῳ τοῦ κτίσαντος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ἄθεον, μέλον ἐξέκλινας, καὶ νυμφῶνος θείου, ἐχώρησας ἔνδον, νενυμφευμένη τῷ Χριστῷ, διὰ βασάνων πολλῶν τοῦ σώματος, Δαρεία μεγαλώνυμε, θεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, καὶ Παρθένων ἀγλάϊσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν κλίνῃ κατάκειμαι, τῆς ἀμελείας πανάμωμε, καὶ ῥαθύμως διέρχομαι, τὸν βίον καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν Θεοτόκε, μὴ ὥσπερ λέων ἀφειδῶς, διασπαράξῃ τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος· διὸ τῇ σῇ ἀγαθότητι, πρὸ τοῦ τέλους προφθάσασα, πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πανάγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες ὡς σύνηθες· Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Σὲ τὸ χρυσαυγὲς Μαρτύρων ἄνθος σέβω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Στεφάνῳ ὑπὲρ χρυσὸν ἐκλάμποντι, Μάρτυς κοσμούμενος, καὶ μαρτυρίου λάμπων καλλοναῖς, τῷ Δεσπότῃ παρίστασαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν σὲ τιμώντων ἀξιάγαστε.

Ἐτρώθης τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Μάρτυς τοῦ Κτίσαντος, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου παριδών, τὴν ῥοπὴν ὅλην δέδωκας, τῆς σῆς καρδίας Χρύσανθε, τῷ ποθουμένῳ προθυμότατα.

Τῇ Πίστει θωρακισθεὶς κατέβαλες, τὸν πολυμήχανον, σοὶ προσβαλόντα Μάρτυς γυναικός, ἡδονῆς δελεάσματι, καὶ τῆς ἁγνείας τίμιον, Χρύσανθε σκεῦος ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει τῇ Θεϊκῇ ἀπρόσιτος, προσιτὸς ὤφθη μοι, ἐκ τοῦ Παρθένου σάρκα προσλαβών· ὃν Δαρεία ποθήσασα, καρτερικῶς ἐνήθλησε, καὶ νυμφικῶς αὐτῷ προσήνεκται.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Χρυσίον δοκιμασθέν, τῇ τῶν κολάσεων πυρᾷ πέφηνας, Βασιλικῶς Χρύσανθε, φέρων παθημάτων ἐκσφράγισμα.

Ῥητόρων καταλιπών, ἀδολεσχίαν ταῖς πλοκαῖς ἤγρευσαι, τῶν μαθητῶν Χρύσανθε, τοῦ περιφανῶς σε σοφίσαντος.

Ὑπείκεις τῷ ἐραστῇ, νυμφαγωγοῦντί σε Χριστῷ Πάνσοφε, διὰ σεπτῆς πίστεως, ἔρωτα σαρκὸς καταλείψασα.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ τεχθεὶς ἐκ γαστρός, σοῦ τῆς Παρθένου Ἰησοῦς Ἄχραντε, Νύμφην ἁγνὴν Μάρτυρα, ἑαυτῷ Δαρείαν μνηστεύεται.

Digitized by Google

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸ ὡραιότατον κάλλος ἐπόθησας, καὶ τὰ ὁρώμενα κάλλη παρέδραμες, καὶ προσηγάγω τῷ Χριστῷ, χρυσέοις Μάρτυς λόγοις σου, Χρύσανθε μακάριε, τὴν Δαρείαν τὴν ἔνδοξον, ἄθλους διανύσασαν, καὶ Τυράννους αἰσχύνασαν· μεθ᾽ ἧς ἡμῶν μνημόνευε πάντων, τῶν πίστει τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἀγεώργητος Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὡραιότατον βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, ἀεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδιστον Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἑκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο, Οἴμοι τέκνον! λέγουσα, τί τὸ ξένον μυστήριον; Ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αἱ τοῦ Πνεύματος ἀστράψασαι λαμπηδόνες, τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου ὅλον φωταυγῆ σε, Μάρτυς ἀπειργάσατο, προθύμως κραυγάζοντα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑφαντόν σε θείας χάριτος ἐκ τῶν ἄνω, ὁ Ποιητὴς ἐνέδυσεν ἄφθαρτον χιτῶνα, ἄμωμον τηρήσαντα, τὸ σῶμα Μακάριε, καὶ ὡς νικητὴν ἐστεφάνωσε.

Γενναιότητι καρδίας ἀπετινάξω, τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος, κάλλει ἀσυγκρίτῳ, θείῳ ἐνηδόμενος, καὶ χαίρων διήνυσας, τὸ τῆς μαρτυρίας σου στάδιον.

Ἐθεώθης κατὰ μέθεξιν Ἀθλοφόρε, θεοποιοῦ ἑνώσεως καὶ πρὸς οὐρανίους, εἰσῳκίσθης χαίρουσα, θαλάμους ὡς ἄμωμος, Νύμφη τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως. Θεοτοκίον.

Συντηρήσας σε Παρθένον ὡς πρὸ τοῦ τόκου, μετὰ τὸν τόκον Ἄχραντε, ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη, ὁ ἀπερινόητος, Δαρείαν τὴν Μάρτυρα, Νύμφην ἑαυτῷ ἐπαγόμενος.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριε μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Μετάρσιον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων ποιούμενος, δεσμούμενος τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ Ἀθλοφόρε, διέλυσας μακάριε.

Ἁγνείας ἐραστὴς, γεγονὼς Ἱερώτατε, μετήνεγκας τῆς παρθένου, τὸ διάπυρον φίλτρον, εἰς Κύριον πανεύφημε.

Ῥηγνύμενον ὁρῶν, καὶ ποσὶ συμπατούμενον, τὸν Τύραννον γεγηθότι, λογισμῷ τὸν Δεσπότην, Παμμάκαρ ἐμεγάλυνες.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἑρμηνεῦσαι Μυστήριον, ὦ Πάναγνε; Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον, διπλοῦν τῇ φύσει τέτοκας.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι᾽ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Ὑμνοῦντα, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων ἀοίδιμε, φῶς οὐρανόθεν δι᾽ ὅλου, σὲ περικυκλῶσαν καταφωτίζει, καθειργμένον, ζοφωτάτῳ οἰκήματι Χρύσανθε.

Ῥώμη σε, μαρτυρίῳ σεπτῷ κλεϊζόμενον, χρυσοειδῆ ὡς ἀστέρα, κεκτημένη Μάρτυς σολίζεται, τοῖς ἀγῶσι, καὶ τοῖς θείοις σου Χρύσανθε θαύμασι.

Ὡραία, περικαλλής τε καὶ περιδέξιος, Μάρτυς Δαρεία Παρθένε, δεδειγμένη Λόγῳ ὡραιοτάτῳ, ἐνυμφεύθης, διὰ πόνων παντοίων τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Νέον σε, ὡς παιδίον Παρθένος, ἐκύησε, τὸν προαιώνιον Λόγον· ὃν ποθοῦσαι Κόραι, ταύτης ὀπίσω, σοὶ τῷ πάντων, Βασιλεῖ νυμφικῶς ἀπηνέχθησαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

Στίχοι.

Ζῶσι Χρύσανθος καὶ Δαρεία ἐν πόλῳ,
Κἂν ἐκπνέωσι, ζῶντες εἰσδύντες βόθρῳ.

Χῶσαν συζυγίην δεκάτῃ ἐνάτῃ ὁμόλεκτρον.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Νουμεριανοῦ βασιλέως· ἦν δὲ ὁ μὲν Χρύσανθος, πατρὸς Συγκλητικοῦ, ὀνόματι Πολέμωνος Ἀλεξανδρέως, ἡ δὲ Δαρεία ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Χρύσανθος παρά τινος Χριστιανοῦ ἐμυήθη τὰ Θεῖα, καὶ βαπτισθεὶς, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυττε, παρὰ τοῦ πατρὸς καθείργνυται. Ὡς δὲ οὐκ ἐνεδίδου, ἀλλ᾽ ἄτρεπτος ἦν

καὶ ἀσάλευτος, ἁρμόζει αὐτῷ ὁ πατὴρ κόρην εὐπρόσωπον καὶ ὡραίαν, ἐξ Ἀθηνῶν μεταπεμψάμενος, Δαρείαν ὀνόματι· ὥςτε τῷ πρὸς αὐτὴν ἔρωτι μεταστῆσαι αὐτὸν τῆς τῶν Χριστιανῶν Πίστεως· ἡ δὲ, ἀντὶ τοῦ πεῖσαι, μᾶλλον ἐπείσθη· καὶ τὴν ἀσέβειαν ἐξομοσαμένη, τὸ Ἅγιον δέχεται Βάπτισμα, καὶ διεφυλάχθη ἀμφοτέρων ἡ παρθενία ἄτρωτος.

Ὅθεν διαβληθέντες πρὸς Κελλερῖνον Ἔπαρχον, εἰς ἐξέτασιν δίδονται Κλαυδίῳ τῷ Ἐπάρχῳ καὶ Τριβούνῳ· ὁ δὲ, πολλαῖς βασάνων ἰδέαις τιμωρησάμενος τούτους, ἐπεὶ περιγενομένους αὐτοὺς, καὶ τῶν αἰκισμῶν ἀνωτέρους ἑώρα, μεταβαλόμενος, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριςὸν ἅμα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἱλαρίᾳ, καὶ τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτῶν Ἰάσωνι καὶ Μαύρῳ, καὶ τοῖς ὑπ' αὐτῶν στρατιώταις, οἳ καὶ ὕστερον τὸν τῆς μαρτυρίας ἐδέξατο στέφανον, κατὰ τὴν ἐννάτην καὶ δεκάτην τοῦ Μαρτίου Μηνός. Καὶ ὁ μὲν Κλαύδιος, λίθῳ προσδεθεὶς, καὶ ἀπορριφεὶς τῷ βυθῷ, τελειοῦται· οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ σὺν τοῖς στρατιώταις τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Ἅγιος Χρύσανθος καὶ ἡ Δαρεία ἐβλήθησαν εἰς βόθρον· καὶ ἄνωθεν γῆς ἐπιχυθείσης αὐτοῖς κατεχώσθησαν, ἔνθα καὶ τὸ τοῦ Μαρτυρίου τέλος ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Κλαύδιος ὁ Τριβοῦνος, ἐν θαλάσσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Φυγὼν θάλασσαν Κλαύδιος τὴν τῆς πλάνης,
Ἔνδον θαλάσσης βάλλεται παρὰ πλάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἱλαρία, ἡ τούτου σύζυγος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἱλαρία τμηθεῖσαν τὴν κάραν ξίφει,
Θεοῦ πρόσωπον ἱλαρώτατα βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἰάσων καὶ Μαῦρος, οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν αὐταδέλφῳ τέμνεται Μαύρῳ κάραν,
Ἀδελφὰ τούτῳ συμφρονήσας Ἰάσων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παγχαρίου.

Στίχ. Ὁ Παγχάριος πᾶσαν ἣν πλουτῶν χάριν,
Ὃν πρὸς τομὴν ἤλειψεν ἡ Θεοῦ χάρις.

Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ πᾶσα μὲν Εἰδωλικῆς ἐπεπλήρωτο πλάνης ἡ οἰκουμένη, πᾶς δὲ ὁ Χριστὸν ὁμολογῶν, οὐ μόνον ἀφηρπάζετο πᾶσαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἀναπνεῖν ἐκ διαφόρων κολάσεων ἀφῃρεῖτο. Τότε τοίνυν ἦν τις, Παγχάριος τοὔνομα, ἐκ τῆς χώρας τῶν Οὐζάνων, ἐκ Πόλεως Βιλλαπάτης, ἐκ προγόνων Χριστιανῶν, ἀνὴρ εὐμεγέθης καὶ ὡραῖος. Οὗτος, καταλαβὼν τὴν Ῥώμην, ᾠκειώθη τῷ βασιλεῖ· καὶ πρῶτος γενόμενος τῶν ὑπ' αὐτῷ, ἠγαπᾶτο ὑπ' αὐτοῦ ὑπερβαλλόντως. Διὰ ταῦτα οὖν, καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, οὗτος μὲν ἐξωμόσατο τὴν πρὸς Χριστὸν Πίστιν, ἐκεῖνος δὲ σιτηρέσια καὶ προσόδους παντοίας, τὰ μὲν τυπικῶς, τὰ δὲ δεσποτικῶς αὐτὸν διωρίσατο λαμβάνειν, καὶ κεκτῆσθαι εἰς ἀπόλαυσιν θεραπείας καὶ ἀνάπαυσιν· τοίνυν καὶ γέγονεν ὁμόφρων κατὰ πάντα τῷ βασιλεῖ.

Ταῦτα μαθοῦσα ἡ μακαρία αὐτοῦ Μήτηρ καὶ ἡ Ἀδελφὴ, δι' ἐπιστολιμαίου λόγου ἐν πρώτοις τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν ἐν ἑαυτῷ συνεβούλευον· εἶθ' οὕτω τὴν φοβερὰν ἐκείνην κρίσιν, δι' ἧς οἱ μὲν ἐπιγνόντες αὐτὸν, καὶ παῤῥησίᾳ ὁμολογήσαντες ἐνώπιον Βασιλέων καὶ Ἀρχόντων, οἵαν τὴν ἐπαγγελίαν ἔλαβον, καὶ γινώσκειν διεβεβαιοῦντο· ὥσπερ πάλιν, οἱ τὴν Θεότητα τούτου ἀθετήσαντες, ὁποίαν τὴν καταδίκην, μὴ ἀγνοεῖν. Πρὸς τούτοις, καὶ τό· Κἂν τὸν κόσμον ἅπαντα κερδήσῃ τις, τὴν δὲ ἑαυτοῦ ψυχὴν ζημιωθῇ, οὐχ εὑρήσει τὸ κέρδος ἰσοστάσιον τῆς ψυχῆς. Τοιαύτην παρὰ τῆς Μητρὸς γραφὴν δεξάμενος ὁ Παγχάριος, καὶ ἀναγνοὺς, εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, θρηνεῖν ἤρξατο· καὶ τῇ γῇ ἑαυτὸν καταβαλὼν, Ἐλέησον Κύριε παντοκράτορ, ἐβόα, καὶ μὴ καταισχύνῃς τὸν δοῦλόν σου ἐνώπιον Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ φεῖσαί μου διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ὡς οὖν τινὲς τῶν τοῦ Παλατίου εἶδον αὐτὸν θρηνοῦντα, καὶ τοιαῦτα λέγοντα, προσήγγειλαν τῷ βασιλεῖ· καὶ παραστάντος αὐτοῦ, Λέγει μοι, προσφιλέστατε Παγχάριε, ἔφη ὁ βασιλεύς· μὴ Ναζωραῖος εἶ; Ὁ Ἅγιος εἶπε. Ναζωραῖος εἰμὶ, καὶ Χριστιανὸς, ὦ βασιλεῦ. Καὶ ὁ βασιλεύς· Ἄρνησαι τὴν προσηγορίαν ταύτην, διὰ τὴν πρὸς σέ μου ἀγάπην· ἐπεὶ γνωστὸν ἔστω σοι, ὡς οὐκ ἀποφαίνομαι θάνατον σύντομον κατὰ σοῦ, εἰμὴ πρότερον πολλαῖς καὶ διαφόροις καταναλώσω κολάσεσι. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ἐγὼ, μὲν, ὦ βασιλεῦ, ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι με ὁμόφρονά σοι μέχρι τοῦ παρόντος, φρίττω καὶ δέδοικα, ἵνα μὴ πῦρ ἐλθὸν ἐξ οὐρανοῦ καταναλώσῃ με· μὴ γένοιτο δέ μοι ἀπὸ τοῦ νῦν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν μου, κἂν σήμερον, κἂν μετὰ πολλοὺς χρόνους, πολυειδῶς μου τὸ σῶμα, ὡς σὺ φῂς, καταναλώσῃς.

Τότε ἀποδυθεὶς ὁ Ἅγιος, γυμνὸς τοῖς βενεύροις ἐτύπτετο· καὶ τῆς Συγκλήτου πάσης παραστάσης, φησὶν ὁ βασιλεύς· Ἔγνωτε, ὅτι Παγχάριος, ὁ Σακελλάριος καὶ Σκρηνιάριος τῆς βασιλείας, τῇ τῶν Γαλιλαίων περιέπεσε θρησκείᾳ; εἴπατε δοῦλοι, τί ποιήσω; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Κέλευσον, ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ τοῦ θεάτρου αὐτὸν γυμνωθέντα μαστίζεσθαι, εἶθ' οὕτω παραπέμψαι τῷ Ἄρχοντι ἐν Νικομηδείᾳ, πρὸς τὸ ἐκεῖσε αὐτὸν ὑπ' ἐκείνου τιμωρηθῆναι, ἵνα μήπω τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς γενώμεθα κοινωνοὶ, ἀγαπητοῦ σου τυγχάνοντος. Ἤρεσεν ἡ βουλὴ τῷ βασιλεῖ, ὅτι πάνυ αὐτὸν ἠγάπα, καὶ οὐκ ἤθελεν ἰδεῖν τὸν θάνατον αὐτοῦ· καὶ ἀγαγόντες αὐτὸν ἐπὶ τὸ θέατρον, ἔτυψαν σφοδρῶς. Τότε ὁ βασιλεὺς, τοῖς στρατιώταις ἐκδοὺς τὸν Ἅγιον, καὶ πρόσταγμα πρὸς τὸν ἐν Νικομηδείᾳ Ἄρχοντα ἐκτεθῆναι παρακελεύσατο, πολυειδῆ θάνατον τοῦ Ἁγίου παρεγγυώμενον.

Καὶ τοῦ Ἁγίου τὴν Νικομήδειαν καταλαβόντος, καὶ τῷ Ἄρχοντι παραστάντος, ἐπεὶ πρὸς ἀποκρίσεις οὗτος κατηπείγετο· Ἰδοὺ, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ προστάγματος ἐπέγνως, ὅς τις εἰμὶ, καὶ τὰ δοκοῦντά σοι λοιπὸν ἐπιμελῶς καὶ ἀναιδῶς ποίει, φησί. Καὶ ὁ Ἄρχων εἶπε· Τί σου τὸ ὄνομα; Καὶ ὁ Μάρτυς, Παγχάριος μὲν τοὔνομα, Χριστιανὸς δὲ ἤμην ἐκ προγόνων· καὶ συναπαχθεὶς τῇ τοῦ βασιλέως ἀπάτῃ, γέγονα ὁμόφρων αὐτοῦ, καθὼς τοῦτο βουλευσάμενος· διορθωθεὶς δὲ σὺν Θεῷ ὑπὸ τῆς Μητρὸς καὶ τῆς Ἀδελφῆς, προσῆλθον τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου· καὶ νῦν σπεύδω ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανεῖν, ἵνα τὴν ἄρνησιν, ἣν κακῶς ἐποιησάμην, ἀπαλείψω.

Ὁ ἄρχων εἶπεν· Ἄφες ἃ λέγεις, καὶ ποίησον τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα, καὶ μὴ θελήσῃς, τοιοῦτος ὢν εὐειδὴς καὶ ὡραῖος, ἀπολέσαι τὸ μνημόσυνόν σου ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ὁ Ἅγιος. Ἡ ἀπώλεια αὕτη, ἣν λέγεις, πρόσκαιρός ἐστιν, ἀλλὰ πρόξενος ζωῆς αἰωνίου τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν ἀπώλειαν ταύτην αἱρετισαμένοις. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἄρχων τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ, δέδωκεν ἀπόφασιν· καὶ προσευξάμενος, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν ὁ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Παγχάριος, κατὰ τὴν ἐννέα καὶ δεκάτην τοῦ Μαρτίου μηνὸς, ἐν Νικομηδείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι, Διόδωρος, Πρεσβύτερος, καὶ Μαριανὸς Διάκονος, σπηλαίῳ ἐγκλεισθέντες, τελειοῦνται.

Digitized by Google

Στίχ. Ὡς βῆμα τὸ σπήλαιον· ἔνδον γὰρ φέρει, Θύτην τε Χριςοῦ, καὶ σὺν αὐτῷ Λευΐτην.
Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ » Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ » φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημέ» νος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἄνθος μαρτύρων, χρυσοειδὲς σὺ γεγένησαι· δῆμον ἀθλητῶν προσῆξας γὰρ τῷ Χριστῷ, θείοις λόγοις σου καὶ θαύμασι, Μάρτυς θεόληπτε· μεθ' ὧν πιστῶς σε νῦν μακαρίζομεν.

Νομῇ βορβόρου, συγκλεισθέντα γυμνόν σε Πανένδοξε, θείας εὐωδίας δόξῃ φωτοειδεῖ, Ἰησοῦς καταφαιδρύνει σε· ὃν καθαρότητι, διανοίας πανσόφως ἠγάπησας.

Θῆρα φρουρόν σοι, Παρθενίας Χριστὸς ἐξαπέστειλε, λύμην ἀσεβῶν ἀπείργοντα προφανῶς, μελῳδοῦντί σοι Πανεύφημε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατ' οὐσίαν, τὴν Θεϊκὴν ὢν ἀπερίγραπτος, κόλποις σου Παρθένε γέγονε καθ' ἡμᾶς, τῇ σαρκὶ περιγραφόμενον. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ » δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ » εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· » Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στερρότητι μάκαρ λογισμοῦ, ἀντιταξάμενος τῷ ματαιόφρονι, δεσμοὺς τοῦ σώματος ἤνεγκας· καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, οὐ κατεφλέχθης, τοῖς Παισὶ συμψάλλων Χρύσανθε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφίᾳ κοσμούμενος Χριστοῦ, ἐναπεμώρανας, ἀσόφρων φρύαγμα, καὶ νοῦν ἀλάστορα ᾔσχυνας, τοῦ τὴν Εὔαν ἀπατήσαντος, αἰχμαλωτίσας εὐσεβῶς, τούτου τὸ ὅπλον σοφὲ, καὶ προσάξας, Νύμφην Θεῷ ἐκλεκτὴν διὰ Πίστεως.

Ἑνώσει ψυχῆς τὴν τῆς σαρκὸς, φυγόντες ἕνωσιν, ἁγνὰ κειμήλια, τοῦ Παντοκράτορος ὤφθητε, καὶ Ναῷ προσανετέθητε, ἐπουρανίῳ Ἀθληταὶ, ἀναβοῶντες Χριστῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βουλήσει Θεοῦ τῶν τῆς σαρκὸς, παθῶν κρατήσαντες, πῦρ ἀπετέφρωσαν, τὸ τῶν κολάσεων Χρύσανθος, καὶ Δαρεία δρόσῳ Πνεύματος, καὶ τῶν στεφάνων τῆς ζωῆς ἔτυχον μέλποντες. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὡς ῥόδον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, τοῦ βίου πάναγνε, Θεὸς εὑράμενος, σὲ τὴν ἀμώμητον ᾤκησε, τὴν γαστέρα σου τὴν ἄχραντον, καὶ εὐωδίας μυστικῆς κόσμον ἐπλήρωσεν, ἐκβοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου » σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι» στὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ » ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἱερολογοῦντι τὰ θεῖα, θεῖος στρατός σοι προσετέθη, πλάνης ἀνιέρου λυτρωθεὶς, καὶ διὰ ξίφους ἄμωμα θύματα, τῷ δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον, Μάρτυς τυθέντι προσηνέχθησαν.

Ὤφθητε θηρίων ἐν μέσῳ, οἷά περ ἄρνες Ἀθλοφόροι, σάρκωσιν, κηρύττοντες θείαν τοῦ κενωθέντος καὶ μέχρις αἵματος· καὶ διὰ πόνων ἄπονον, λῆξιν ἐνθέως ἐκληρώσασθε.

Σήμερον φαιδρῶς ἑορτάζειν, ἅπασαν Πόλιν τε καὶ Χώραν, Ῥώμη συγκαλεῖται ἡ Πόλις, τοὺς θείους ἄθλους καὶ τὰ παλαίσματα, ὡς πανδαισίαν ἄϋλον, προβαλλομένη ὑμῶν Ἅγιοι.

Ἤρθητε πρὸς ἄπειρον δόξαν, Χρύσανθε Μάρτυς καὶ Δαρεία, καὶ τῷ Παντοκράτορι Λόγῳ, ςεφανηφόροι ἅμα παρίςασθε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, μακαριζόντων ὑμᾶς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φρίττει λογισμὸς καὶ καρδία, κατανοοῦντα σὴν λοχείαν, τὴν ἀκατανόητον Κόρη· Θεὸν γὰρ Λόγον ἐκυοφόρησας, τὸν διὰ σοῦ ῥυόμενον, πάσης ἀνάγκης τοὺς τιμῶντάς σε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες. καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, ὁλικῶς ἀγαπήσαντες, τὰ τοῦ βίου Ὅσιοι ὥσπερ σκύβαλα, τερπνὰ ἡγήσασθε ἅπαντα· καὶ μόνα τὰ μένοντα, ἀγρυπνίᾳ, καὶ εὐχῇ, νιφετῷ τε καὶ καύσωνι,

Digitized by Google

ἐποθήσατε, σπηλοδίαιτοι ἅμα γεγονότες, συμπολῖται τῶν Ἀγγέλων, ἀναδειχθέντες ἐν χάριτι.

Καὶ ῥοπάλοις τυπτόμενοι, καὶ τοῖς λίθοις βαλλόμενοι, καὶ πυγμαῖς κοπτόμενοι τὴν ὁμόνοιαν, οὐ διελύσατε Μάρτυρες, ἀγάπῃ συνδούμενοι, καὶ στοργῇ ἀδελφικῇ· ἀλλ' ὑφ' ἓν θανατούμενοι, καὶ τεμνόμενοι, μεληδὸν Ἀθλοφόροι τῇ τραπέζῃ, προσηνέχθητε τῇ θείᾳ, ὡς ἱερεῖα ἀμώμητα.

Καὶ πνιγμῷ συγκλειόμενοι, καὶ πυρὶ δαπανώμενοι, τὰς ψυχὰς παρέθεσθε, ὡς ἀμώμητα, Μάρτυρες ἔνδοξοι θύματα, χειρὶ τοῦ Παντάνακτος, καὶ συνήφθητε χοροῖς, ἀσωμάτων Δυνάμεων αἰωνίζουσαν, κληρωσάμενοι δόξαν, ἧς μεθέξειν, τοὺς ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας, ἀδιαλείπτως πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρμακον, ἡ Θεὸν κυήσασα τὸν σωτῆρά μου, καὶ τῶν δακρύων τὰ ῥεύματα, καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδεκάστου τε κρίσεως, σύ μοι δώρησαι, καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὦ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρόμον, καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄκακον, τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάμωμε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα, σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς θείας ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες. Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὕμνοις γεραίρω Μάρτυρες μονοτρόπους.

Στεφάνου Σαββαΐτου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ
» Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ
» δουλείας, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ᾄδοντες καὶ βοῶν-
» τες· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.

Ὕμνοις τὴν θεόπνευστον πληθύν, τῶν ἱερῶν Μαρτύρων σου, ποθοῦντι εὐφημῆσαι, Χριστέ μοι οὐρανόθεν, παράσχου φῶς γνώσεως, τούτων ταῖς ἱκεσίαις, ἵνα μέλψω θεόφθεγκτον ᾆσμα.

Νόμῳ τῷ τοῦ Πνεύματος σοφοί, τὰ μέλη κυβερνήσαντες, ὑμῶν καὶ τὰς αἰσθήσεις, ναοὶ ἡγιασμένοι, Θεοῦ ἀνεδείχθητε, Μάρτυρες θεοφόροι· ἐν ὑμῖν γὰρ Χριστὸς ἐνηυλίσθη.

Ὄλβον τὸν φθειρόμενον ἐν γῇ, καταλιπόντες Ἅγιοι, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου ὡς ὄναρ παριδόντες, Χριστοῦ ᾑρετίσασθε τὴν μὴ σαλευομένην, Βασιλείαν, ἧς νῦν ἐμφορεῖσθε.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἀνεδείχθης μυστική, ἣν Ἰακὼβ τεθέαται, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ· ἐξ ἧς ἀρρήτῳ λόγῳ προῆλθεν ὁ ἄσαρκος, σὰρξ ἀτρέπτως ὑπάρξας, ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ Θεοτόκε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς
» Ἐκκλησίας δομῆτορ σύ με στερέωσον,
» ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
» τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἱερεύσαντες ὅλον, τὸν ἑαυτῶν Ἅγιοι, βίον ἀκηλίδωτον ὅλως τῷ παντεπόπτῃ Θεῷ, προσενηνόχατε, ὁλοκαυτώματα θεῖα, ἑαυτοὺς καὶ τέλειον, στέφανον ἤρασθε.

Σάββα τοῦ θεοφόρου, ὡς φοιτηταὶ γνήσιοι, τὴν ἐκ τῶν θορύβων ποθήσαντες ἀναχώρησιν, ἀνεπιστρόφως ὁδόν, τὴν τεθλιμμένην πατοῦντες, πρὸς ζωὴν ἐφθάσατε τὴν ἀτελεύτητον.

Γεωργήσαντες σπόρον, τὸν ἐν ὑμῖν Ὅσιοι, ἐγκαταβληθέντα τοῦ λόγου, καὶ τῶν δακρύων ῥοαῖς, ἄγαν ἀρδεύοντες, ἑκατοστεύοντα στάχυν, τῷ Θεῷ προσάγετε, καρποφορήσαντες.

Θεοτοκίον.

Ἐνοικήσας Παρθένῳ, σωματικῶς Κύριε, ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε· ἣν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὁρμὰς καὶ τὰς κινήσεις, Ἀσκηταὶ θεόληπτοι, ἑπόμενοι κατ' ἴχνος, τῷ πάντα τεκτηναμένῳ μόνῳ Θεῷ, καθάπερ δεκτὴ θυσία καὶ ἱερά, προσηνέχθητε σφάγια, διὰ χειρὸς βαρβαρικῆς, τυπτόμενοι σφαττόμενοι, καὶ βιαίως κοπτόμενοι.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Digitized by Google

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ Σταυρῷ Παρθένε, περιφρουρούμενοι ἀεὶ τὰς τῶν δαιμόνων, προσβολὰς τροπούμεθα, καὶ τὰς μεθοδείας· κυρίως σε Θεοτόκον, καὶ ἀληθῶς, ὑμνοῦντες, καὶ πόθῳ πᾶσαι αἱ γενεαὶ, μακαρίζομεν Ἄχραντε, ὡς προεφήτευσας· διό, πταισμάτων ἡμῖν ἄφεσιν, ταῖς πρεσβείαις σου δώρησαι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπέβης ἐφ' ἵππους, τοὺς Ἀποστόλους σου
» Κύριε, καὶ ἐδέξω χερσί σου ἡνίας αὐτῶν,
» καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἱππασία σου, τοῖς
» πιστῶς μελῳδοῦσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐρήμῳ ἀνίκμῳ, ἐγκαρτεροῦντας ὁρῶν ὁ ἐχθρὸς, ἀρεταῖς τε ποικίλαις ἐμπρέποντας, τοὺς ἀηττήτους Μάρτυρας, ἐπυρπολεῖτο δεινῶς, τῷ φθόνῳ βεβλημένος, καὶ πρὸς παρατάξεις ἐτρέπετο.

Ῥιζώσας τὴν πλάνην, ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ μαθηταῖς, πρὸς ἀλληλοφονίαν ἠρέθισε, τὰ τῶν Βαρβάρων φῦλα ὁ Δράκων ὁ δόλιος, δι' ὧν καὶ τῆς ἐρήμου, ἐξῶσαι τοὺς Ὁσίους ἠπείγετο.

Ἀγρίως τὰ κύκλῳ, περιλαβὼν ὡς ἐπόθησε, φυγαδεῦσαι μὲν τούτους, οὐκ ἴσχυσε τοὺς ἀηττήτους, ὁ τῶν Δικαίων ἀντίπαλος· νικηθεὶς δ' ἀοράτως, ὀφθαλμοφανῶς ἐπεστράτευσε.

Ἰοῦ καὶ μανίας, ἐμπεπλησμένος ἐφώρμησε, σὺν τοῖς ὑπασπισταῖς ὁ ἀρχέκακος· θηριωδῶς δὲ τοῖς μακαρίοις ἐφήλατο, καὶ πληγαῖς ἀνηκέστοις, αἵματος λιβάδας ἐξέχεε.

Ῥεούσης ἀπῄτουν, ὅλης χρυσίου φθαρτοῦ θησαυροὺς, οἱ τῇ γῇ τὰς ἐλπίδας ἐρείσαντες· οἱ δὲ γενναῖοι ἐν οὐρανοῖς ἀναθέμενοι, τὰς ἐλπίδας ἐβόων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς θῆρες ῥοπάλοις ἀνηλεῶς καὶ τοῖς ξίφεσι, τοὺς Ὁσίους καὶ λίθοις ᾐκίζοντο, τοὺς σφῶν προκρίτους καταμηνύειν κελεύοντες· ἀλλ' ἀνένευον πάντες, νόμῳ τῆς ἀγάπης νευρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε καὶ Μήτηρ, σὺ Ἀποστόλων καλλώπισμα, καὶ Μαρτύρων Ἁγίων κραταίωμα, καὶ τῶν Ὁσίων καύχημά τε καὶ διάσωσμα, τῶν πιστῶς μελῳδούντων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; Ἀλλ' ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Μνηθέντες ἀγάπης, Σῶτερ τὸν θεσμὸν τῆς τελείας οἱ Ὅσιοι, καὶ πεπαιδευμένοι, ὑπὸ σοῦ τὰς ψυχὰς προετίθεσαν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων, φίλων, τὸν σὸν ὑπὲρ ἀνθρώπων, ἐθελούσιον θῦμα μιμούμενοι.

Ἄγαν ὑπὲρ τὴν φύσιν τὴν ἐκ θελημάτων σαρκὸς γεννηθεῖσαν Χριστὲ, τὸ διάταγμά σου, τοῦ θανάτου ἐφάνη στεῤῥότερον· τῷ γὰρ σῷ στοιχοῦντες, Νόμῳ θανεῖν ὑπὲρ τῶν φίλων, εὐκλεῶς οἱ Θεόφρονες εἵλοντο.

Ῥαντισθέντες ὑσσώπῳ, διὰ τοῦ Βαπτίσματος τῷ νοητῷ τὰς ψυχὰς, τοῖς οἰκείοις αὖθις, ἐῤῥαντίσθητε αἵμασιν Ὅσιοι· ἐν φορᾷ πυρὸς δὲ, οἷα χρυσὸς δοκιμασθέντες, προσηνέχθητε θῦμα εὐῶδες Χριστῷ.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴν παρίδῃς δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς τὸν δυνάμενον σῴζειν με Κύριον, ἐκ
» βυθοῦ ἁμαρτιῶν ἐβόησα, καὶ ἐκ φθο-
» ρᾶς ἀνήγαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων οὐκ ἔπτηξαν, οἱ Θεράποντες Χριστοῦ· τὸν βίον γὰρ διηνεκῶς μελέτημα, τοῦ θανάτου προκατέστησαν.

Ὑπονοοῦντες πλουτεῖν τοὺς ἀκτήμονας, ἀφειδῶς οἱ ἀσεβεῖς ἐκόλαζον, τοὺς τὰ φθαρτὰ μὲν ῥίψαντας, κτησαμένους δὲ τὰ ἄφθαρτα.

Ῥώμην ἀνίκητον ἀμφιασάμενοι, τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἀθληταὶ, ἐτρέψατο τοῦ νοητοῦ Ἀλάστορος, καὶ Βαρβάρων τὰ φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐπὶ κούφης νεφέλης ἐλήλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ βασιλεύων Κύριος, τοῦ καθελεῖν Αἰγύπτια, χειροποίητα Πανάμωμε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀββάδων, τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν Μαύρων ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

Στίχοι.

Διπλοῦς στεφάνους χειρὸς ἐκ τοῦ Κυρίου,
Πόνων χάριν δέχεσθε, καὶ τῶν αἱμάτων.
Εἰκάδι Ἀββάδες ἐκ χθονὸς οὐρανὸν ἦλθον εὐρύν.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ἐκ διαφόρων τόπων συναθροισθέντες, καὶ τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα προσκαθε-

ζόμενοι, ἐν ἀσκήσει πολλῇ, καὶ καλῇ πολιτείᾳ τὸν Θεὸν ἐθεράπευον. Ἀλλ᾽ ὁ βασκαίνων καὶ φθονῶν Διάβολος, καὶ μάλιστα τοῖς ἐν ἀρεταῖς, ἐξήγειρεν ἐπ᾽ αὐτοὺς ἀθέους Αἰθίοπας, ἐλπίζοντας πλούτου περιουσίαν λαβεῖν. Ὡς δὲ ἀπελθόντες οὐδὲν εὗρον τοὺς μὲν ἀποκεφαλίσαντες, τοὺς δὲ διχοτομήσαντες, ἄλλους δὲ κατακεντήσαντες, καὶ τὰ αἵματα αὐτῶν ἐκχέαντες, καὶ διαφόρως ἀνελόντες, ἀπέκτειναν. Οἱ δὲ Ὅσιοι εὐχαριστοῦντες, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τῷ Κυρίῳ, ἀπολαβόντες τὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν ζωὴν τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, δι᾽ ἣν τούς τε ἀγῶνας τῆς ἀσκήσεως, καὶ τὸ μαρτύριον τῆς ἀθλήσεως προθύμως ὑπέμειναν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Νικήτα, Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν καὶ Ὁμολογητὴς ἐν τῷ καιρῷ τῶν Εἰκονομάχων ὑπῆρχεν Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος, οὐ μόνον πιστὸς καὶ εὐλαβὴς καὶ ὀρθοδοξότατος, ἀλλὰ καὶ ἐλεήμων καὶ συμπαθής, πολὺς τὴν γνῶσιν, πολὺς τὸν λόγον. Ὅθεν ἀναγκασθεὶς ἀρνήσασθαι τὴν προσκύνησιν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρός, καὶ τῶν ἱερῶν καὶ θείων Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ μὴ πεισθείς, ἐξορίαις καταδικάζεται, καὶ πειρασμοῖς ἀνυποίστοις καθυποβάλλεται· ἐφ᾽ οἷς νοσήσας δεινῶς, παρέθετο τὴν ἁγίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων Γυναικῶν, τῶν ἐν Ἀμινσῷ Ἀλεξανδρίας, Κλαυδίας, Εὐφρασίας, Ματρώνης, Ἰουλιανῆς, Εὐφημίας, καὶ Θεοδοσίας.

Στίχ. Δηλοῖ Γυναικῶν τῶν πεπυρπολημένων,
Ἀριθμὸς ἑπτὰ παρθένος τῶν Παρθένων.

Αὗται ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς· ὑφ᾽ οὗ, διωγμοῦ κινηθέντος μεγάλου κατὰ τῶν Χριστιανῶν, πᾶσα ἡλικία τῶν τὸν Χριστὸν ὁμολογούντων διαφόροις βασάνοις καὶ ποικίλοις θανάτοις ἐξεκόπτετο. Ἐπεὶ δὲ ἐν Ἀμινσῷ τῇ Πόλει τὸ αὐτὸ ἐπετελεῖτο παρὰ τοῦ Ἄρχοντος τῆς Πόλεως, καὶ αὗται αἱ ἑπτὰ πεπαρρησιασμέναι ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ Χριστιανὰς ἑαυτὰς ὁμολογήσασαι, καὶ τὸν Ἄρχοντα ὠμὸν καὶ ἀπάνθρωπον, καὶ ἐχθρὸν τῆς ἀληθείας ἀποκαλέσασαι, πρῶτον μὲν ἐκδυθεῖσαι ῥαβδίζονται· ἔπειτα τοὺς μαστοὺς ξίφει ἐκκόπτονται· μετὰ δὲ ταῦτα κρεμασθεῖσαι ξέονται, ἄχρι καὶ τῆς διαφανείας τῶν ἐγκάτων αὐτῶν· καὶ τελευταῖον εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεῖσαι, παρέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ῥοδιανὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Ῥοδιανὸς ὡς ἐρυθρόν σοι ῥόδον.
Χριστέ, προσηνέχθη, τὸ σῶμα βεβαμμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀκύλας ὁ Ἔπαρχος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἄμωμον ἱερεῖον ὤφθης Ἀκύλα,
Τμηθεὶς ἀμώμῳ Δεσπότῃ διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Λολλίων πυγμαῖς βαλλόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Λολλίων ἔστηκε τὰς πυγμὰς φέρων,
Καὶ μὴ στεναγμόν, μηδὲ μυγμὸν ἐκφέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐμμανουὴλ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ξίφει χεθήτω, κἂν κοτύλη φησί μοι,
Ἐμμανουὴλ πέφυκεν αἵματος μία.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ τῆς Χαλδαίας καμίνου, τὴν πανώλε-
» θρον δύναμιν σβέσαντες, μορφῇ Ἀγγέ-
» λου συγκαταβάντος, τῷ Δημιουργῷ Νεανίαι
» ἐκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἶ καὶ αἰνετός, ὁ
» Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπηνεώθησαν ἄμφω, τὰ πολέμια τῶν ἐναντίων στίφη, τῶν ὁρωμένων καὶ ἀοράτων, ἐν τοῖς αἰκισμοῖς καθορῶντες τοὺς Μάρτυρας, ὑμνολογοῦντας· Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοὶ τῷ Χριστῷ νυμφευθέντες, καὶ τῷ ἔρωτί σου τιτρωσκόμενοι, τοῦ μόνου ὄντως ἠγαπημένου, γένος καὶ πατρίδα καὶ πλοῦτον ἠθέτησαν, οἱ πρόσφυγές σου ὦ Λυτρωτά, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μιαιφονία βαρβάρων, οὐ μετέστησε τοὺς ἐραστάς σου Χριστέ, τῆς ἐν ἐρήμῳ θεολατρείας· τοὺς γὰρ ἀναιροῦντας τὸ σῶμα οὐκ ἔπτηξαν, τὰς σὰς κατέχοντες ἐντολάς, ὡς ἀκράδαντον θεμέλιον.

Ὅλον πρὸς σὲ μεταθέντες, ἐκ τοῦ Κόσμου τὴν ἐπιθυμίαν Χριστέ, θυμὸν δὲ κατὰ τῆς ἁμαρτίας μόνης ἀνθοπλίσαντες, σοὶ εὐηρέστησαν πανσόφῳ χρώμενοι λογισμῷ, οἱ θεράποντές σου Κύριε.

Νόμον θεόγραφον ἔνδον, ἐν πλαξὶ τῶν καρδιῶν ὑμῶν, θεόθεν Μάρτυρες δεδεγμένοι, ἕνα ἐν Τριάδι Θεὸν ἐκηρύττετε, αὐτῷ βοῶντες· Εὐλογητός, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου, πορευόμενοι δεῦτε ὑμνήσωμεν, τὴν θείαν πύλην τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, τὴν Θεοτόκον ὡς ἀληθῶς, καὶ ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀσεβείας ὄργανα ἄλιον μέλος· εὐσεβείας
» δὲ αἱ θεόφθογγοι, ἐκελάδουν φόρμιγγες·
» Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς
» αἰῶνας.

Οὐρανίαις τάξεσιν ἡμιλλημένοι, οἱ Ἰσάγγελοι ἀλονύκτοις, ἐν ἀγρυπνίαις ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Τὸν Σταυρὸν ἀράμενοι σοὶ τῷ Δεσπότῃ, ἠκολούθησαν ὁλοψύχως, οἱ Μάρτυρες ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥάβδοις συνθλαττόμενοι, λίθων νιφάδας, ὑφιστάμενοι οἱ Πανόλβιοι, ἀρετῆς ἀντείχοντο, Ὑμνεῖτε βοῶντες τὰ ἔργα, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁλοτρόπως σῶμά τε ψυχὴν καὶ πνεῦμα, καθηράμενοι οἱ Μακάριοι, τῷ Χριστῷ ἀνέμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ διττὴν ὑπόστασιν σὲ βλασφημοῦντες, τὸν ἀμέριστον αἰσχυνέσθωσαν, ὡς τετράδα σέβοντες· ἡμεῖς γάρ σε ἕνα τῆς Θείας, Τριάδος προσκυνοῦμεν.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ποικίλως γυμνασθέντες οἱ Ἀθληταὶ, καὶ νικήσαντες τοῦ Κοσμοκράτορος, τὰς μηχανὰς, ἴσχυσαν ἀνδρείως καὶ εὐσεβῶς, βαρβαρικὴν ἀπόνοιαν, τούτων ὑπομείναντες τὰς ὁρμάς· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους, διπλοῦς ἐκ τοῦ δικαίου, Ἀγωνοθέτου ἐκομίσαντο.

Ὁ ταῖς καὶ ἐν σπηλαίοις ἀσκητικῶς, τὴν ζωὴν διελθόντες Μακάριοι, ἄντρου στενοῦ, χάσματι καθείρχθητε ἀφεγγεῖ, πεφοινιγμένοι αἵμασι, καύσει τε πυρὸς καὶ τῇ ἐκ καπνοῦ, δεινῶς ἀποσμυχούσῃ, ἀτμίδι ἐκπνιγέντες, τροπαιοφόροι ἀπεφάνθητε.

Ὑμνοῦμεν τοὺς ἀγῶνας ὑπερφυῶς, οὓς πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἠθλήσατε, νεανικῶς, ἀντικαθιστάμενοι τοῦ Χριστοῦ, ὡς στρατιῶται ἔνδοξοι· καὶ γὰρ ἐνικήσατε εὐκλεῶς· καὶ νῦν παρεστηκότες, σὺν τάγμασιν Ἁγίων, τῷ πανυψίστῳ ἡμῶν μέμνησθε.

Σὺν Σάββᾳ τῷ Πατρὶ καὶ Καθηγητῇ, ὡς ἀνόθευτα τέκνα Μακάριοι, ἐν οὐρανοῖς, αἴγλης ἐμφορούμενοι τριλαμποῦς, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τῶν συμφοιτητῶν τε καὶ ὑμνητῶν, εἰρήνην δωρηθῆναι, κοινῶς ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ σωτηρίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὀφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατέβαλε, καὶ τὰς βουλὰς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργὲ, τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεὸς, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίςει κραταιώσας· ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου Ἐπισκόπου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος β'. **Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.**

Κόσμου, τοὺς θορύβους ἐκφυγὼν, ἐν ἀταραξίᾳ παμμάκαρ τὸν νοῦν ἐφύλαξας, μὴ περιπλανώμενον, μηδὲ ῥεμβόμενον, ταῖς τοῦ βίου συγχύσεσι, καὶ ταῖς τρικυμίαις, ἀλλ' ἀνατεινόμενον, καὶ ἄνω βλέποντα, πόθῳ πρὸς τὸν ἄνω Δεσπότην, πρὸς τὸν εὐεργέτην τῶν ὅλων, ἀξιομακάριστε Ἰάκωβε.

Ἔξω τῆς τοῦ κόσμου ταραχῆς, Πάτερ διεξάγων τὸν βίον, παθῶν ἐλεύθερος, γέγονας τῇ χάριτι, περιφρουρούμενος· καὶ δαιμόνων τὰς φάλαγγας, ἀσκήσει συντόνῳ, καὶ θείαις ἀστράψεσι, καταστρεψάμενος, χαίρων σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, ὧν τὴν πολιτείαν ἐκτήσω, περὶ τὸν Παντάνακτα καὶ Κύριον.

Ἔζης ἔξω κόσμου καὶ σαρκὸς, ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα πάντα, ὡς τὴν ἀόρατον, δόξαν ἐνθυμούμενος, καὶ φανταζόμενος, τῆς σκηνῆς τὴν εὐπρέπειαν, τῆς ἐπουρανίου, καὶ τὴν ὡραιότητα τὴν ἀκατάληπτον· ἧς νῦν ἐμφορούμενος σῶσαι, τοὺς πιστῶς τιμῶντάς σε Πάτερ, τὸν Χριστὸν δυσώπησον Ἰάκωβε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφὴ, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε, σπεῦσον, δυσωποῦμεν ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· οἴμοι, Τέκνον γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς πάσχεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν· ὅθεν παν-

Digitized by Google

αγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες ὡς σύνηθες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριςῷ τῷ Θεῷ, » τῷ διελόντι θάλασσαν καὶ ὁδηγήσαν» τι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων· » ὅτι δεδόξασται.

Τὸν φωτισμόν, τοῦ σοῦ Δεσπότου Ἰάκωβε, ἐν τῇ ψυχῇ δεξάμενος, κόσμον κατέλιπες, ἀχλυώδη ἀπάτην, καὶ τῆς ὑπερκοσμίου δόξης ἐπέτυχε.

Σὺ τὸν σταυρόν, ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, τῷ σταυρωθέντι Ὅσιε, κατηκολούθησας, καὶ μονάσας πανσόφως, τὰ πάθη ἐγκρατείᾳ Πάτερ ἐμείωσας.

Χωρητικόν, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων σου, σκεῦος γεγένησαι, καὶ τῆς ἄνω πολίτης, Σιὼν καὶ κληρονόμος, μάκαρ Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεόν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σοὶ χωρητὸν γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀπεκύησας Κόρη· ὃν αἴτησαι σωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον » σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν » ὑμνούντων σε.

Ὁ βίος σου τερπνός, ὁ λόγος ἔνθεος, ἀγάπης τῷ ἅλατι ἠρτυμένος, ἡ καρδία εὐκατάνυκτος· διὰ τοῦτό σε πίστει μακαρίζομεν.

Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς φανέντος σώματι, τὸν θεῖον σεβόμενος Χαρακτῆρα, διωγμοὺς Πάτερ ὑπέμεινας, καὶ κινδύνους καὶ πόνους παμμακάριστε.

Ὡς θῦμα καθαρὸν σαυτὸν προσήγαγες, Κυρίῳ νεκρώσει τῆς ἁμαρτίας, καὶ θυσίας ἀναιμάκτους αὐτῷ, Ἱεράρχης ὡς ἔννομος προσήγαγες.

Θεοτοκίον.

Χρυσοῦν ὡς ἀληθῶς θυμιατήριον, καὶ στάμνον τοῦ θείου μάννα καὶ θρόνον, καὶ παλάτιον τερπνότατον, τοῦ Θεοῦ σε Παρθένε ὀνομάζομεν.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν ὡραιότητα τῶν διδαγμάτων σου, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν νοημάτων σου, καὶ οὓς ὑπέστης διωγμούς, σεπτὰ δι' Ἐκτυπώματα, Πάτερ ἐκπληττόμενοι, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε, Ἰάκωβε πανεύφημε, θυηπόλε τοῦ Κτίστου σου· διὸ σὺν ὑμνῳδίαις βοῶμέν σοι. Σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἕκαστος ὅπου σῴζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰ» κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάν» θρωπε.

Τῶν δακρύων τοῖς ῥεύμασι, διηνεκῶς λουόμενος Παμμάκαρ, καθαρὸν δοχεῖον ὤφθης τοῦ Πνεύματος.

Ὁλονύκτοις δεήσεσι, τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος κοιμίσας, ἀπαθείας ὤφθης λύχνος ἀκοίμητος.

Ταπεινός τε καὶ μέτριος, καὶ συμπαθὴς ἀκέραιος καὶ σώφρων, Ἱεράρχα Ὅσιε ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα, πειρασμῶν καὶ θλίψεων πάντας λύτρωσαι.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων » Ποιητὴς Κύριος ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν » προςαγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ » ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Δόξης ἐρῶν ἀληθοῦς, τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν Ὅσιε, περιφανῶς Πάτερ ἐβδελύξω, καὶ γέγονας φωστήρ, ταπεινοφροσύνης ἐμπρέπων φαιδρότητι.

Ἀναςηλῶν σεαυτόν, ταῖς ὁλονύκτοις προσευχαῖς ἵστασο, τῷ τῆς ψυχῆς ὄμματι τὰς θείας, δεχόμενος αὐγάς, Πάτερ Ἱεράρχα, θεόφρον Ἰάκωβε.

Ἐν ἐγκρατείᾳ πολλῇ, ἐν ἀγρυπνίᾳ ἐκτενεῖ Ὅσιε, ἐν προσευχῇ καὶ κακοπαθείᾳ, ἐ-

Digitized by Google

ζήτησας Θεὸν, τὸν σὲ πρὸς τὰς ἄνω μονὰς μεταθέμενον.

Θεοτοκίον.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς Ἄχραντε, ὡς συμπαθὴς ἴασαι καρδίαν, ἡ τὸν ἐπὶ Σταυροῦ σαρκὶ πληγωθέντα, ἀῤῥήτως κυήσασα.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Οἱ κρουνοὶ τῶν δακρύων σου Ὅσιε, θάλασσαν δεινῶν παθημάτων ἐξήραναν, καὶ τὴν ἐκεῖ παράκλησιν, τῇ σεπτῇ σου ψυχῇ προεξένησαν.

Ἀνεξίκακος πρᾶος ἀκέραιος, ὅσιος ἡδὺς ταπεινόφρων καὶ μέτριος, καὶ φωτισμοῦ ἀνάπλεως, παναοίδιμε Πάτερ γεγένησαι.

Τῶν θείων Ποιμένων ἡ μνήμη σου, Πάτερ συνδεδόξασται, οἷα Ποιμένος καλοῦ, Ποιμὴν σοφὲ Ἰάκωβε, ὡς ὁσίως τὴν ποίμνην ποιμάναντος.

Θεοτοκίον.

Ὁ βουλήσει τὸ πᾶν ἐργασάμενος, μήτραν βουληθεὶς ἀπειρόγαμον ᾤκησε, τοὺς τῇ φθορᾷ νοσήσαντας, ἀφθαρσίᾳ πλουτίσας ὡς εὔσπλαγχνος.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου Ἐπισκόπου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Λύπας ἐνεγκὼν σῆς χάριν σκιᾶς, Λόγε,
Βίου σκιώδους Ἰάκωβος ἡρπάγη.
Κρύψαν ὑπὸ χθόνα εἰκάδ' Ἰάκωβον κατὰ
πρώτην.

Οὗτος, τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπελθὼν ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, νηστείᾳ καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ ἑαυτὸν ἐκαθάρισεν· ὅθεν ἐπὶ τὸν θρόνον ἄγεται τῆς Ἐπισκοπῆς, πολλοὺς διωγμοὺς ὑπομείνας, ὡς τοὺς Εἰκονομάχους ἐκτρεπόμενος. Ἐν τούτοις οὖν καρτερῶν, καὶ λιμῷ καὶ δίψει προσπαλαίων τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπὼν μετρουμένην,
Ζωὴν πρεπόντως εὗρεν οὐ μετρουμένην.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Θωμᾶς, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτῷ ἀρετὴν, καὶ ἄκραν σύνεσιν καὶ εὐλάβειαν, Διάκονος προχειρίζεται τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ Σακελλάριος, ὑπὸ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἐν θαύμασι μεγίστου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ ἀοιδίμου καὶ μακαρίου Μαυρικίου. Καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ τε τοῦ Ἰωάννου, καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν ἀρχιερατεύσαντος Κυριακοῦ, προχειρίζεται Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἔτη τρία καὶ μῆνας δύο τὸν θρόνον ταύτης διϊθύνας· καὶ πολλὰ κατὰ τῶν Αἱρέσεων ἀγωνισάμενος, καὶ τὰ ὀρθόδοξα δόγματα κρατύνας, καὶ τὸ Ποίμνιον καλῶς καὶ θεαρέστως ποιμάνας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φιλήμονος καὶ Δομνίνου.

Στίχ. Τμηθεὶς Φιλῆμον, καὶ Δομνῖνον σὸν φίλον,
Φιλεῖν κεφαλῆς τὴν τομὴν ἀπειργάσω.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ τῆς μεγαλοδόξου Πόλεως, Ῥώμης· ἐπὶ δὲ τὸν καιρὸν τοῦ διωγμοῦ ἀπιόντες ἐν Ἰταλίᾳ, κἀκεῖ κηρύττοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέφοντες ἐπὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ Πίστιν, ἐβάπτιζον. Διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν Εἰδωλολατρῶν κρατηθέντες, καὶ τῷ τῆς χώρας προσαχθέντες Ἄρχοντι, καὶ μήτε κολακείαις μαλακισθέντες, μήτε δωρεῶν ὑποσχέσεσι, μόνον δὲ τὸν Χριστὸν ἐπικαλούμενοι, καὶ Θεὸν ἀνακηρύττοντες, γυμνοὶ ταθέντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τεσσάρων ἀφειδῶς τύπτονται, εἶτα ῥίπτονται ἐν φυλακῇ. Μετὰ ταῦτα τῆς φυλακῆς ἐκβληθέντες, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βηρίλλου, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Στίχ. Διπλᾶ θανὼν εὕρατο Βήριλλος στέφη,
Ὡς κυριεύσας καὶ παθῶν καὶ δαιμόνων.

Οὗτος ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, ἐξ Ἀντιοχείας ἕλκων τὸ γένος· ἐν τῇ Δύσει δὲ γενόμενος μετ' αὐτοῦ, Ἐπίσκοπος Κατάνης ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀποστόλου προχειρίζεται. Καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς ποιμάνας τὸ ὑπ' αὐτὸν Ποίμνιον, καὶ θαύματα παντοῖα ἐργασάμενος, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπίστρεψε Πίστιν. Ἐξ ὧν ἐπιμνησθῆναι ἑνὸς δέον ἐστί. Πηγὴ ἦν κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον, πικρότατον ἔχουσα ὕδωρ, οὗ τὴν πικρίαν, τῷ Θεῷ προσευξάμενος, μετέβαλεν εἰς γλυκύτητα· ὅπερ ἰδών τις Ἕλλην, ἄκρως Εἰδωλολάτρης, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ σὺν ἐκείνῳ ἕτεροι πολλοί. Ἐν τούτοις εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, καὶ τὸν τοῖς Ἁγίοις πρέποντα ὕπνον ἀναπαυσάμενος, κατετέθη ἐν τῇ αὐτῇ Νήσῳ ἐντίμως, ἰάματα παρέχων τοῖς αὐτῷ μετὰ πίστεως προσιοῦσι μέχρι τῆς σήμερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σεραπίων, ὁ ἀπὸ Σιδῶνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Δοὺς πάντα χερσὶν ἐνδεῶν Σεραπίων,
Τέλος δίδωσι καὶ τὸ Πνεῦμα Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυ-
» ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ-
» λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πολλοὺς διωγμοὺς, ἀνενδότους πειρασμοὺς Πάτερ ὑπέμεινας, Εἰκονομάχους ἐκτρεπόμενος, ὡς ζηλωτὴς ἐνδικώτατος, πάντας τοὺς ὁρῶντας φωτίζων, καὶ κραυγάζων Ἰάκωβε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Digitized by Google

Χριστοῦ τὴν φρικτὴν, παρουσίαν ἐννοῶν ἐν κατανύξει, πάντα τὸν βίον διετέλεσας, ἕως οὗ εὗρες Μακάριε, κάθαρσιν πταισμάτων τελείαν, καὶ αἰωνίαν παράκλησιν, καὶ φωτισμὸν ἀληθινὸν, καὶ δόξαν ἄρρητον.

Ποιμένος Χριστοῦ, ἐν πρᾳότητι ψυχῆς ὤφθης ἀρνίον· καὶ ὑπὸ τούτου ποιμαινόμενος, ποιμὴν προβάτων ἐν Πνεύματι, Πάτερ λογικῶν ἀνεδείχθης, σὺν αὐτοῖς μέλπων πάντοτε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρία σεμνὴ, ἀειπάρθενε Ἁγνὴ εὐλογημένη, καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἁμαρτανόντων ἡ λύτρωσις, σῶσόν με τὸν ἄσωτον σῶσον, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων,
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ καθαρώτατός σου νοῦς, καθαραῖς προσομιλῶν φωτοχυσίαις, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν, ἐμφρόνως ἐξέκλινεν Ὅσιε, Χριστὸν ἀνυμνεῖτε κραυγάζων εἰς αἰῶνας.

Πεπυρωμένα τὰ ἐχθροῦ, βέλη ἔσβεσας Σοφὲ ταῖς ἐπομβρίαις, τῶν ἀπαύστων δακρύων, καὶ πυρωθεὶς τῇ Χριστοῦ, ἀγάπῃ παμμάκαρ κατέφλεξας, τὰς ὑλομανούσας τῶν ἡδονῶν ἀκάνθας.

Τοῦτο τὸ ποίμνιον Σοφὲ, ὃ συνήγαγες ταῖς σαῖς διδασκαλίαις, καὶ τοὺς πίστει τελοῦντας τὴν ἱερὰν καὶ σεπτὴν, καὶ πλήρη φωτὸς θείαν μνήμην σου, φύλαττε εὐχαῖς σου, πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Ζῶσα ὑπάρχουσα πηγὴ, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀποτεκοῦσα, τὴν ψυχήν μου τακεῖσαν τῆς ἁμαρτίας φλογμῷ, Παρθένε Θεοτόκε πότισον, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον τὸν ἀρρήτῳ
» σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ-
» δὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ
» Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι'
» ἡμᾶς, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα-
» λύνομεν.

Μετὰ πολλοὺς τοὺς καμάτους, μετὰ πόνους μυρίους, ἱδρῶτάς τε καὶ θλίψεις ἀληθεῖς, πρὸς τὸν λιμένα κατέπαυσας, τὸν οὐράνιον φέρων, τὸν πλοῦτον τῶν ἐνθέων ἀρετῶν, ἱερώτατε Πάτερ, Ὁσίων ἰσοστάσιε.

Ἡμερινὸν ὡς ἀστέρα, ὡς τοῦ Πνεύματος οἶκον, ὡς ῥόδον εὐωδίας μυστικῆς, Πάτερ, ὑπάρχον ἀνάπλεων, ὡς ὑψίκομον δένδρον, ὡς δόξης αἰωνίου κοινωνὸν, ὡς σοφὸν Ἱεράρχην, τιμῶμέν σε Ἰάκωβε.

Αἱ τῶν δακρύων λιβάδες, ἐν τῇ γῇ τῆς καρδίας, πεμπόμεναι πλουσίως ἀληθῶς, στάχυν ἐξέθρεψαν ὥριμον, τὰς ψυχὰς τῶν ἐν πίστει, τιμώντων σε ἐκτρέφοντα ἀεὶ, Ἱεράρχα θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστὲ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ ὁ κλεινὸς Ἰάκωβος.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ͂Ι ΚΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἱερωσύνης στολαῖς ἠγλαϊσμένος, Θεῷ ἐλειτούργησας, καθάπερ Ἄγγελος, τῷ δι' ἡμᾶς ὕλῃ σώματος, ἐπιφανέντι, θύων Βασίλειε μεγαλώνυμε· ἐντεῦθεν ὡς τέλειον πρόβατον τέθυσαι, καὶ καθαρὸν θῦμα γέγονας, καὶ προσηνέχθης, νῦν εἰς τὸ ἄνω θυσιαστήριον· ὅθεν φωναῖς σε μακαρίζομεν, χαρμονικῶς καὶ βοῶμέν σοι· Ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀφαιρεθεὶς τὴν δορὰν κρίσει ἀδίκῳ, τοὺς πόνους ὑπήνεγκας ἀποσκοπούμενος, λῆξιν τὴν ἄπονον Ἔνδοξε, καὶ τὰ βραβεῖα, τοῖς ἐναθλήσασιν ἀποκείμενα· πυρὶ δὲ στομούμενος, οἷά περ σίδηρος, οὐρανοχάλκευτον γέγονας, παμμάκαρ ξίφος, πάσας συγκόπτων ἐχθροῦ τὰς φάλαγγας· ὅθεν τιμᾷ σε πᾶσα σήμερον, τῶν

Digitized by Google

εὐσεβῶν γλῶσσα χαίρουσα, καὶ αἰτεῖ δυσωπεῖν σε, τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Ὡραϊσμένος τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις, εἰς πόλιν ἐκ πόλεως δέσμιος ἔτρεχες, καταδεσμεύων τὸν Τύραννον, καὶ τὰς πορείας, τῶν σῶν βημάτων κατευθυνόμενος· καὶ δὴ πρὸς Καισάρειαν πόλιν γενόμενος, ἐν ταύτῃ τέλος μακάριον, καθυπεδέξω· καὶ πρὸς τὴν Πόλιν τὴν ἐπουράνιον, στεφανηφόρος ἀνελήλυθας, καὶ Θεῷ Βασιλεῖ νῦν παρίστασαι· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτι εἰς βάθη πολλῶν παραπτωμάτων, ἀθλίως κατήντησα ἐξ ἀμελείας μου, καὶ ῥαθυμίας ὁ δείλαιος, καὶ ἀπορίᾳ, καὶ ἀπογνώσει νυνὶ συνέχομαι· γενοῦ μοι βοήθεια καὶ ἱλαστήριον, καὶ σωτηρία Πανάχραντε, παραμυθίαν, εὐμενεστάτην παρεχομένη μοι, σὲ ἱκετεύω, καὶ σοῦ δέομαι, καὶ προσπίπτω καὶ πίστει κραυγάζω σοι· Μὴ δειχθείην εἰς τέλος, τῷ ἀλάστορι ἐπίχαρμα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα, καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἅδου Βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σοῦ τοὺς μεγίστους Μάρτυς εὐφημῶ πόνους.
Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ᾄσωμεν.

Σοῦ τὴν βασίλειον, δόξαν Παμβασιλεῦ, ὁ κλεινὸς Βασίλειος, ἀγαπήσας σταθερῶς, ἐπὶ γῆς ἐνήθλησε, δι' οὗ, Βασιλείας οὐρανῶν ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ὁ ἀξιέπαινος βίος, ἡ καθαρὰ, πολιτεία Ἔνδοξε, τῶν ἀγώνων ἡ τριβὴ, κληρονόμον, ἔδειξε Θεοῦ, καὶ πολίτην οὐρανῶν σε ἀπειργάσατο.

Ὑποταγεὶς τῷ Κυρίου δι' ἀγαθῆς, πολιτείας πάνσοφε, καθυπέταξας ἐχθρὸν, καὶ ποσὶ συνέτριψας λαμπρῶς, ἀριστεύσας κατ' αὐτοῦ Μάρτυς Βασίλειε.

Τῇ τῶν αἱμάτων πλημμύρᾳ τὸν νοητὸν, Φαραὼ ἐβύθισας, πανστρατὶ ὡς ἀληθῶς, καὶ πρὸς γῆν ἀνέδραμες Σοφὲ, ἔνθα νέφος Ἀθλητῶν ἀεὶ εὐφραίνεται. Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενὴς, βουληθεὶς κατῴκησε, σοῦ τὴν ἄχραντον νηδὺν, καὶ βροτὸς ἐγένετο Ἁγνὴ, σῶσαι θέλων τοὺς βροτοὺς δι' ἀγαθότητα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Ὑψώθης οἷα περ ἀμνὸς, ἐπὶ ξύλου Τρισμάκαρ, τοὺς ξεσμοὺς ὑποφέρων, διανοίᾳ καθαρᾷ, καὶ καταράσσων ἐχθροῦ, τὰς ἐπάρσεις, σθένει θείου Πνεύματος.

Στιγμάτων Μάρτυς καλλοναῖς, ὡραιότατος ὤφθης, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, διανοίᾳ καθαρᾷ, χαριστηρίους φωνὰς, ἀναμέλπων, τῷ ἀγωνοθέτῃ σου.

Μεγίστην εὔκλειαν ζητῶν, μεγαλόφρονι γνώμῃ, τοὺς μεγίστους ἀγῶνας, ἐκαρτέρησας σοφὲ, καὶ τὸν μεγάλως ἀεὶ, ἐπῃρμένον, Μάρτυς ἐταπείνωσας.

Ἐνθέων φύλαξ πεφυκὼς, προσταγμάτων Θεόφρον, φυλακαῖς κατεκλείσθης, ὑπανοίγων τοῖς πιστοῖς, διδασκαλίας ὁδὸν, τὴν εἰς πλάτος, γνώσεως εἰσάγουσαν.

Θεοτοκίον.

Γνωρίσας πόῤῥωθεν τὴν σὴν, σύλληψιν Ἡσαΐας, διὰ Πνεύματος Κόρη, διετράνωσεν αὐτὴν, βοῶν· Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, ἡ Παρθένος, τὸν Θεὸν συλλήψεται.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς Βασίλειος, τὴν Βασιλείαν Θεοῦ, ποθήσας ὑπήνεγκε, τὴν τῶν βασάνων πυρὰν, καὶ θάνατον ἄδικον· ὅθεν ἀθανασίας, ἀληθοῦς ἠξιώθη. Τοῦτο οὖν συνελθόντες, μακαρίσωμεν πίστει, πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ

Digitized by Google

θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Ἰδὼν ἀστράπτον σου, τὸ θεῖον πρόσωπον, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ ὁ δυσσεβής, Μάρτυς κατεπλήττετο, καὶ ὡς τοῦ σκότους ὑπουργὸς ἀναισθήτως ἐμωραίνετο.

Σοφίᾳ κρείττονι, καλλωπιζόμενος, τοὺς σοφοὺς τῶν Ἑλλήνων θεαρχικῷ, σθένει ἀπεμώρανας, καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, νίκης στέφανον ἀπείληφας.

Ταθέντα πάντοθεν, καὶ ἐξαρθρούμενον, ἐκραταίου σε Λόγος ὁ ἐν Σταυρῷ, τανυσθεὶς Βασίλειε, καὶ διὰ πάθους τοῖς πιστοῖς, δωρησάμενος ἀπάθειαν.

Οὐ θύω δαίμοσιν, οὐ φρίττω θάνατον, οὐ κολάσεων εἴδη ὁ ἱερός, ἔκραζε Βασίλειος· ἕνα Θεὸν ὁμολογῶ, ἐν Τριάδι γνωριζόμενον.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε Δέσποινα, τὴν πολυύμνητον, εὐλογῶ σε Παρθένε, δι' ἧς βροτοί, πάντες εὐλογήθημεν, καὶ τῆς κατάρας ἀληθῶς, τῆς ἀρχαίας ἐλυτρώθημεν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθρι-
» ζόντων σοι ψυχάς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Σιδήρου βάρει καταναμφθεὶς, ὡς τὸν ἐλαφρότατον ζυγόν, Κυρίου φέρειν ἑλόμενος, τὸν κατὰ τοῦ Κτίστου τραχηλιάσαντα, ἐχθρὸν τὸν ἀλαζόνα Μάρτυς κατέκαμψας.

Μετ' εὐφροσύνης τὰ σιδηρᾶ, Μάρτυς περικείμενος δεσμά, τόπους ἐκ τόπων διέδραμες, τούτοις ὡς ὁρμίσκοις ὡραϊζόμενος, Βασίλειε, καὶ τέρπων τὸν Ἀθλοθέτην σου.

Αἱμάτων ῥεύμασι σεαυτῷ, Μάρτυς ἐπιχρώσας ἀληθῶς, βασιλικὴν στολὴν ἔνδοξε, νίκης τε διάδημα περιθέμενος, Χριστῷ συμβασιλεύεις χαίρων Βασίλειε.

Ῥωσθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Σταυροῦ, ἤνυσας μακρὰν καὶ χαλεπήν, ὁδὸν δεινῶς ἐλαυνόμενος, μέλπων· Ἐν τῇ τρίβῳ τῶν μαρτυρίων σου, τερπόμενος καὶ χαίρων Λόγε πορεύσομαι.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ, τὴν ὑψηλοτέραν οὐρανῶν, τὴν ὑπερτέραν τῆς κτίσεως, τῶν σοφῶν Μαρτύρων τὸ περιτείχισμα, τὴν μόνην Θεοτόκον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀ-
» νάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Ὑψώθης τοῖς ἄθλοις σου, καὶ κατέρραξας ἐχθρόν, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, καὶ πρὸς Θεὸν μετέβης νικητικῷ, στεφθεὶς διαδήματι, ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων ἀξιάγαστε.

Σταυρῷ τὸν τανύσαντα, τὰς παλάμας διὰ σέ, Μάρτυς σοφὲ μιμούμενος, ἀνηρτήθης ἐν ξύλῳ καρτερικῶς, ξεσμοὺς ἐκαρτέρησας, τραυματίζων τὴν πλάνην σοῦ τοῖς τραύμασιν.

Ἐδέσμεις δεσμούμενος, τοὺς ἀσάρκους δυσμενεῖς, ὑπὲρ Χριστοῦ Βασίλειε· ἀπολυθεὶς δὲ ἔνδοξε τῆς σαρκός, εἰς τέλος διέλυσας, τὰς αὐτῶν κακουργίας θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε Πανύμνητε, ἣν ὑμνοῦσι στρατιαί, ἐπουρανίων τάξεων, καὶ δυσωπῶ σε, πάθη μου τῆς ψυχῆς, ἰάτρευσον Ἄχραντε, καὶ πυρὸς αἰωνίου ἐλευθέρωσον.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Στίχοι.

Σῶαν Προφήτης εἶπεν ἀλγεῖν κοιλίαν·
Τετρημένην δὲ Μάρτυς ἀλγεῖν οὐκ ἔφη.
Εἰκάδι δευτερίῃ Βασίλειος ἐτρήθη σούβλαις.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ Σατορνίνου Ἡγεμόνος Ἀγκύρας, Πρεσβύτερος ὢν τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Ἐκκλησίας. Διαβληθεὶς δέ, παρίστη τῷ Ἡγεμόνι· καὶ ἐρωτηθείς, ἐπὶ ξύλου ἀναρτᾶται, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται, καὶ τῇ εἱρκτῇ εναπορρίπτεται· καὶ αὖθις τῆς φυλακῆς ἐκβληθείς, εὐτόνως ἐπὶ πολὺ ξέεται, καὶ σιδήροις πεδηθεὶς τῇ φρουρᾷ κατακλείεται. Μεθ' ἡμέρας δέ τινας, τῷ Ἀποστάτῃ διερχομένῳ τῆς Ἀγκυρανῶν, προσά-

Digitized by Google

γεται δέσμιος ὁ Ἅγιος· καὶ ἐρωτηθεὶς, τῷ Κόμητι Φλαβεντίῳ λωροτομηθῆναι δίδοται, ὃ καὶ θᾶττον ἐπληροῦτο· καὶ δὴ πολλῶν λώρων ἀποσυρέντων, καὶ τῶν ὄπισθεν ἔμπροσθεν, καὶ τῶν ἔμπροσθεν ὄπισθεν, κατὰ τῶν ὤμων τοῦ Μάρτυρος κρεμαμένων, λῶρον ἕνα ἀποσπάσας ὁ ἀδάμας, ἔῤῥιψε κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἡγεμόνος· ὁ δὲ, πυρωθείσαις σούβλαις κατακαῦσαι αὐτὸν ἐκέλευσε, καὶ διατρῆσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ καὶ τὰ νῶτα καὶ πάσας τὰς ἁρμονίας· οὗ γενομένου, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιαι Μάρτυρες, Καλλινίκη καὶ Βασίλισσα, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Καλλινίκην τέμνουσι σὺν Βασιλίσσῃ,
Τὰς Καλλινίκους καὶ πόλου Βασιλίδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Δροσίδος, θυγατρὸς Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ πέντε Κανονικῶν.

Στίχ. Δροσὶς ἀπῆλθεν ἐκ δρόσαυ τῆς τοῦ μύρȣ,
Ὡς ἐκ Λιβάνου Κανονικὴ πρὸς πόλον.

Ὁ Βασιλεὺς Τραϊανὸς, καθ' ἑκάστην τοῦ ζῆν ὑπεξάγων τοὺς τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας, τὰ τούτων τίμια λείψανα ἐν ἀσέμνοις καὶ βεβήλοις τόποις ἐναπέῤῥιπτε. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἦσαν γυναῖκες πέντε ἐν Ἀσκητηρίῳ τινὶ, Κανονικαὶ καλούμεναι, καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ τηροῦσαι, καὶ ἔργον μετὰ τῶν ἄλλων ἀπαραίτητον ἔχουσαι, τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα μύροις καὶ ὀθονίοις περιστέλλειν, καὶ ἀποτίθεσθαι ἐν τῷ αὐτῷ Ἀσκητηρίῳ. Τȣ̃το μεμαθηκυῖα ἡ τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ θυγάτηρ Δροσὶς, οὕτω καλουμένη, προσῆλθε ταῖς αὐταῖς γυναιξὶν, ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς καὶ ἐσθῆτα πολύτιμον, τῶν κουβικουλαρίων (κατακοιμιστῶν) ὕπνῳ συσχεθέντων, ἀξιοῦσα συναπελθεῖν αὐταῖς εἰς ἀνάληψιν σώματος Ἁγίου.

Ἀδριανὸς δέ τις, σύμβουλος τοῦ Βασιλέως, καὶ μνήστωρ τῆς Δροσίδος, Αὐτοκράτορ δέσποτα, λέγει τῷ Βασιλεῖ, κέλευσον στῆναι στρατιώτας εἰς τὴν φυλακὴν τῶν βιοθανῶν, ἵνα γνῶμεν τίνες εἰσὶν αἱ τὰ σώματα αὐτῶν ἀποσυλοῦντες. Ὁ δὲ ἐπίτρεψε τοῦτο γενέσθαι· καὶ ἐπαγρυπνήσαντες οἱ φύλακες, ἐκράτησαν τὰς πέντε Κανονικὰς γυναῖκας, ἅμα τῇ θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως Δροσίδι, καὶ πρωΐας ἀναγαγόντες, παρέστησαν αὐτὰς τῷ Βασιλεῖ. Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς τὴν Δροσίδα, ἐξέστη· καὶ ταύτην μὲν προσέταξε φυλάττεσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ, εἴπως μεταμελος γένηται. Ἕνεκα δὲ τῶν πέντε γυναικῶν Κανονικῶν ἐκέλευσε κατασκευασθῆναι χώνην μεγάλην, καὶ ἐμβληθῆναι ἐν αὐτῇ τὰς ἱερὰς γυναῖκας, καὶ σὺν αὐταῖς χαλκὸν ἱκανὸν, ἐφ' ᾧ, διὰ τῆς ἀναλύσεως ἀμφοτέρων, ἀναμιγῆναι τὸν χαλκὸν μετὰ τοῦ χοὸς τῶν Ἁγίων γυναικῶν· καὶ διὰ τοιούτου χαλκοῦ κατασκευασθῆναι πυθμένας τῶν χαλκείων τοῦ ἐκ καινῆς ἀνεγερθέντος δημοσίου λουτροῦ, τοῦ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Ἀπολλωνέων ὀφείλοντος ἀναφθῆναι, καὶ ἐγκαινισθῆναι εἰς θεραπείαν τῶν ὁμοφρόνων αὐτȣ̃ Εἰδωλολατρῶν.

Τούτων δὲ γενομένων, καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων χωνευθεισῶν, κατεσκευάσθη τὰ χαλκεῖα· καὶ ἀνάψαντες τὸ λουτρὸν, ἐκήρυξαν πανταχοῦ λέγοντες· Ὅσοι φίλοι τῶν εὐμενῶν θεῶν ὑπάρχετε, εἰσέλθετε εἰς τὰ τοῦ δημοσίου λουτροῦ ἐγκαίνια· καὶ εὐθέως συνέτρεχον ἅπαντες. Ὁ πρῶτος οὖν ὁρμήσας εἰσελθεῖν, ἐν χρῷ τῆς πρώτης θύρας τοῦ λουτροῦ γενόμενος, χαμαὶ πεσὼν, τὴν ψυχὴν ἀπέῤῥιψεν, ὡσαύτως καὶ ὅσοι μετ' ἐκεῖνον προσήγγισαν· οὐδεὶς γὰρ τὴν πρώτην θύραν εἰσελθεῖν ἠδυνήθη. Τοῦτο δὲ μεμαθηκὼς ὁ Βασιλεὺς, καὶ τοὺς τῶν θεῶν αὐτοῦ λατρευτὰς προσκαλεσάμενος· Εἴπατέ μοι, φησὶ, μήπου ἄρα παρὰ τῶν Χριστιανῶν μαγεία τις γέγονεν; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐχὶ Βασιλεῦ, ἀλλὰ τὰ γενόμενα χαλκεῖα ἐκ τῶν λειψάνων τῶν Κανονικῶν ἐκείνων γυναικῶν τοῦτο πεποιήκασι· κέλευσον οὖν ἕτερα χαλκεῖα γενέσθαι, καὶ οὕτως ἕξει τὸ ἐνεργόν. Καὶ τούτου γενομένου, λέγει ὁ Ἀδριανὸς τῷ Βασιλεῖ· Κέλευσον Βασιλεῦ, τοὺς προτέρους πυθμένας τῶν χαλκείων ἀναχωνευθῆναι, καὶ γενέσθαι ἐξ αὐτῶν στήλας γυναικείας γυμνὰς τῶν πέντε Κανονικῶν ἐκείνων, καὶ πρὸς ὄνειδος καὶ ἀτιμίαν αὐτῶν, ἐν τῷ δημοσίῳ λουτρῷ τῆς βασιλείας σου αὐτὰς στῆναι· καὶ εὐθὺς προσέταξεν ὁ Βασιλεὺς, καὶ γεγόνασι. Καὶ μετὰ τὸ στῆναι ταύτας, εἶδεν ὁ αὐτὸς καθ' ὕπνους πέντε ἀμνάδας ἀσπίλους, νεμομένας ἐν παραδείσῳ, καὶ ποιμένα φοβερὸν ποιμαίνοντα αὐτὰς, καὶ λέγοντα τῷ Βασιλεῖ· Παρανομώτατε καὶ ἀσεβέστατε Βασιλεῦ, ἃς σὺ ἐνόμισας ἐξ ἀτιμίας ἱστᾷν, ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς Ποιμὴν ἀπὸ σοῦ ἀποσπάσας, τέθεικεν ἐν τόπῳ, εἰς ὃν μέλλει καὶ ἡ Δροσὶς, ἡ ἄσπιλος ἀμνὰς, καὶ σοῦ θυγάτηρ, ἐλθεῖν.

Ἔξυπνος δὲ γενόμενος, ἐμάνη ὁ δυσσεβὴς, ὅτι μετὰ θάνατον αἱ Ἅγιαι γυναῖκες κατῄσχυναν τὰς βουλὰς αὐτοῦ· καὶ κελεύει δύο κλιβάνους ἀναφθῆναι ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς πόλεως, καὶ πυροῦσθαι ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας· προστίθησι δὲ καὶ ἐπιγραφὴν ἐν τοῖς κλιβάνοις, τύπον βασιλικοῦ προστάγματος ἐπέχουσαν, καὶ περιέχουσαν οὕτως· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, οἱ τὸν Ἐσταυρωμένον προσκυνοῦντες, ῥύσασθε ἑαυτοὺς μὲν πλείστων βασάνων, ἡμᾶς δὲ κόπων· καὶ ἕκαστος ὑμῶν βαλέτω ἑαυτὸν ἐν οἱῳδήποτε κλιβάνῳ ἀκωλύτως ἂν αἱρεθῇ. Τοῦ τοιούτου οὖν διακωδωνηθέντος προστάγματος, ἀκούσασα ἡ τοῦ Θεοῦ δούλη Δροσὶς, ὅτι ἕκαστος τῶν Χριστιανῶν, πόθῳ τοῦ Χριστοῦ καὶ πίστει, ῥίπτουσιν ἑαυτοὺς ἐν τοῖς κλιβάνοις, ἀνατείνασα τὸ ὄμμα εἰς οὐρανοὺς, εἶπε· Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, εἰ σὸν θέλημά ἐστι σωθῆναί με, καὶ ἐκφυγεῖν τὴν μανιώδη θρησκείαν Τραϊανοῦ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς, αὐτός μοι συνέργησον κουφισθῆναι τοῦ νυμφῶνος Ἀδριανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν, ὅπου αἱ πέντε Κανονικαὶ, αἱ ἐμὲ ὁδηγήσασαι εἰς τὸν φόβον σου· κοίμισον δὲ καὶ βαθεῖ ὕπνῳ τοὺς ἐμὲ φυλάσσοντας, ἵνα δυνηθῶ ἐκφυγεῖν.

Ταῦτα εἰποῦσα, καὶ τὸ Βασιλικὸν σχῆμα ἀποθεμένη, ἐξῆλθεν, ἀψοφητὶ, μηδενὸς νοήσαντος. Ἀπερχομένη δὲ, ἐφ' ᾧ ῥίψαι ἑαυτὴν εἰς ἕνα τῶν κλιβάνων, διενενόητο καθ' ἑαυτὴν λέγουσα· Πῶς ἀπέρχομαι εἰς Θεὸν, μὴ ἔχουσα ἔνδυμα γάμου, Βάπτισμα μὴ λαβοῦσα; καὶ διὰ τοῦτο ἀκάθαρτος οὖσα; ἀλλὰ Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ἰδοὺ κατέλιπον τὴν βασιλείαν μου διὰ σὲ, ἵνα με καταστήσῃς θυρωρὸν τῆς βασιλείας σου· σὺ οὖν ὁ δι' ἡμᾶς βαπτισθεὶς βάπτισόν με ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Καὶ ὡς ταῦτα εἶπεν, ἐκβαλοῦσα ὅπερ ἐβάσταζε μύρον ἐκ τοῦ χιτῶνος αὐτῆς, καὶ ἀλείψασα καὶ ῥίψασα ἑαυτὴν εἰς ἕνα τῶν χαμαροειδῶν λάκκων, ἐβαπτίσατο, εἰποῦσα· Βαπτίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Δροσὶς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ φυλάξασα ἑαυτὴν ἡμέρας ἑπτὰ, μετελάμβανε τροφῆς Ἀγγελικῆς. Φιλόχριστοι δέ τινες εὑρόντες, καὶ παραμείναντες, ἔμαθον τὰ περὶ αὐτῆς, οὕτω πάντα αὐτῆς διηγησαμένης. Τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ προσευξαμένη ἐφ' ᾧ τί ἄρα διαπράξασθαι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-

Digitized by Google

» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν » τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, » ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτισμῷ τῆς θείας χάριτος λαμπόμενος, τὸ σκότος τῶν κολάσεων διελήλυθας, γεγονὼς ἡμέρας κοινωνὸς, Σοφὲ ἀνεσπέρου, καὶ βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡδρασμένη ἐπὶ πέτραν θείας γνώσεως, θεόφρον ἡ καρδία σου οὐ σεσάλευται, πειρασμῶν ἀνέμοις Ἀθλητὰ, βοῶσα τῷ πάντων λυτρωτῇ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μωραινόμενος ὁ Τύραννος προστάττει σε, λωροτομεῖσθαι Ἔνδοξε, καὶ ὡς ἄσαρκον, ὑπομένοντά σε καθορῶν, συνῆκεν οὐδόλως ἐκβοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς χρυσὸς ἐν τῇ καμίνῳ τῶν κολάσεων, ἐξέλαμψας πυρούμενος, καὶ ἐκσφράγισμα, παθημάτων θείων γεγονὼς, ἐβόας Βασίλειε σοφέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἀδιάφθορον, Παρθένε διαμένουσαν, κατανοοῦσα, τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι ὑπὲρ νοῦν, ἐβόας Σωτῆρι, καὶ Θεῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόμον ἐπήγασας, » καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· » ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. » Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶ» νας.

Ὁλικῶς πρὸς τὸ θεῖον ἀνατεινόμενος, τοὺς τοῦ σώματος πόνους ὄναρ λελόγισαι· ὅθεν πρὸς ζωὴν μακαρίαν καὶ ἄπονον, Μάρτυς ἀθλοφόρε, γηθόμενος μετέβης.

Νευρωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, σπαραγμοὺς ὑποφέρεις σαρκὸς στεῤῥότατα, καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ συμπνίγεις ἐχθρὸν, ῥείθροις σῶν αἱμάτων, Βασίλειε τρισμάκαρ.

Ὁ βασίλειος κόσμος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος τὸ ἀπεικόνισμα, Μάρτυς ὁ στεῤῥὸς, τῶν πιστῶν τὸ κραταίωμα, ὕμνοις εὐφημείσθω, Βασίλειος ὁ μέγας.

Ὑπερκόσμιον δόξαν καὶ φῶς ἀνέσπερον, οὐρανῶν Βασιλείαν, στέφος ἀμάραντον, ἄλυπον ζωὴν, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, Μάρτυς μετὰ τέλος, εὑρεῖν κατηξιώθης.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ἀνθρώπων γένος ἠξίωται, διὰ σοῦ Παναγία Θεοχαρίτωτε· μόνη γὰρ ἡμῖν, τὸν Σωτῆρα ἐκύησας· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολ» μᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· » διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος » σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς » οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ἰδεῖν Ἁγίων τερπνὰς λαμπρότητας, ἀπολυθεὶς σαρκὸς, κατηξιώθης Πανόλβιε, καὶ Ἀγγέλων συνήφθης στρατεύμασι, μέλπων ἀεὶ σὺν τούτοις Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Τριὰς, ἡ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Ὡς φῶς Παμμάκαρ, ὡς μέγας ἥλιος, ἐν οὐρανῷ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας ὁρώμενος, ταῖς τῶν ἄθλων φεγγοβόλοις λάμψεσι, καὶ θαυματουργημάτων, θείαις λαμπρότησι, πάντων καταυγάζεις, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σαυτὸν τῶν ἄθλων ταῖς ὡραιότησι, πανευκλεῶς θεόθεν Ἀθλοφόρε ὡραΐσας, καὶ Χριστῷ τῷ ὡραίῳ παρίστασαι, στέφος δικαιοσύνης, νῦν περικείμενος· ὅθεν σε τιμῶμεν, οἱ πιστοὶ ἐπαγαλλόμενοι.

Ἡ γῆ τῇ θείᾳ ταφῇ ἡγίασται, τοῦ ἱεροῦ Βασίλειε καὶ θείου σου σώματος· τῶν Δικαίων ἐσκίρτησαν πνεύματα, μέσον αὐτῶν τὸ πνεῦμα, σοῦ μάκαρ ἔχοντα· μεθ' ὧν πάντων μέμνησο, ἡμῶν τῶν μεμνημένων σου.

Θεοτοκίον.

Φρικτὸς ὁ τρόπος ὁ τῆς λοχείας σου! Θεὸς γὰρ ἦν Παρθένε σαρκωθεὶς ὁ τικτόμενος· ὃν ἱκέτευε φρικτῆς κολάσεως, πάντας τοὺς ἀδιστάκτῳ πίστει τιμῶντάς σε, Μῆτερ ἀπειρόγαμε, σεμνὴ ἀπολυτρώσασθαι.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἑκατὸν ἐννενήκοντα ἐννέα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡδονὰς τὰς τοῦ σώματος, καὶ σαρκὸς τὸ δυσήνιον, τῷ κημῷ μακάριε καθυπέτα-

Digitized by Google

ξας, τῆς ἐγκρατείας ἐν χάριτι, νικήσας ὡς ἄριστος, πανοπλίαν τοῦ ἐχθροῦ, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν γέγονας, ποδηγὸς μοναζόντων ἑπομένων, τῷ πανσόφῳ σου καὶ θείῳ, Νίκων κηρύγματι πάντοτε.

Ἀναλάμψας ὡς ἥλιος, ἐξ ἑῴας Πανόλβιε, οἰκουμένην ἅπασαν κατεφώτισας, τῇ τῶν θαυμάτων λαμπρότητι, χορὸν ἐπαγόμενος, ὡς ἀστέρων φαεινῶν, ὀπαδῶν· μεθ' ὧν ἤθλησας, καρτερώτατα, διὰ ξίφους τμηθέντες, καὶ εἰς χεῖρας, τοῦ παντάνακτος Δεσπότου, ὑμῶν τὰ πνεύματα θέμενοι.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ γυμνότης οὐ μάστιγες, οὐχ ὁ βιαιότατος ὄντως θάνατος, ὑμᾶς ἀγάπης ἐχώρισε, Χριστοῦ ἀξιάγαστοι· ἀλλ' ὡς ἄρνες εἰς σφαγὴν, τῷ ποιμένι ἑπόμενοι, ἐκ τῆς δύσεως, πρὸς ἀνέσπερον λῆξιν οὐρανίου, Βασιλείας Ἀθλοφόροι, στεφανηφόροι ἐφθάσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρμακον, ἡ Θεὸν κυήσασα τὸν Σωτῆρά μου, καὶ τῶν δακρύων τὰ ῥεύματα, καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδεκάστου τε κρίσεως, σύ μοι δώρησαι, καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὦ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρόμον, καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν ἡ ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Νίκης σε μέλπω τὸν φερώνυμον μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
» χοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
» ραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ-
» μαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Νικήσας ἀσκητικοῖς παλαίσμασι, τὸν κακομήχανον, ἀθλητικαῖς ἐστέφθης καλλοναῖς καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος Ὅσιε Νίκων τῶν τιμώντων σε.

Ἴσχυϊ τοῦ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἐνδυναμώσαντος, δυναμωθεὶς ἠρίστευσας τὸ πρὶν, ἐν πολέμοις Μακάριε· καὶ νικητὴς γενόμενος, Χριστῷ προστρέχεις τῷ Βαπτίσματι.

Κοσμεῖται τῷ μαρτυρίῳ ὅμιλος, μακαριώτατος, τῶν μαθητῶν σου πρότερον Σοφὲ, λαμπρυνθεὶς ταῖς ἀσκήσεσι, καὶ ἐν διπλοῖς παλαίσμασι, διπλοῦς στεφάνους ἀνεπλέξατο.

Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε, συγκαταβάσεως, Ἀνατολὴν καὶ Ἥλιον καὶ Φῶς, μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφυῶς γεγέννηκε, διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν Θεάνθρωπον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστὲ, κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Στρατείαν πνευματικὴν, περιζωσάμενος στρατὸν ἔνθεον, Μάρτυς Χριστοῦ ὥπλισας, πρὸς τὰ τῆς ἀθλήσεως σκάμματα.

Σταυρώσας ἀσκητικῶς, σάρκα Πανένδοξε τὸ πρὶν ἔσπευσας, ἀθλητικαῖς μάστιξι, φάλαγγας Δαιμόνων τροπώσασθαι.

Ἑῴας ὥσπερ ἀστὴρ, Νίκων ἀπάρας πρὸς δυσμὰς ἔφθασας· ὅθεν θανὼν ἔδυσας, καὶ πρὸς τὸν Χριστὸν ἐξανέτειλας.

Θεοτοκίον.

Μαρτύρων δῆμος τὴν σὴν, ἀπεικονίσατο σφαγὴν Δέσποτα, ἐπεγνωκὼς Κόρης σε, ἐξ ἀπειρογάμου βλαστήσαντα.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Φῶς ἐπέλαμψε σοῦ τῇ καρδίᾳ, θείοις ῥήμασι τῆς σὲ τεκούσης· φωτισθεὶς δὲ τῷ Βαπτίσματι Ὅσιε, τῶν Μοναστῶν κατελέγης συστήματι, καὶ ποδηγὸς καὶ φωστὴρ ἐχρημάτισας, ἑπομένων σοι· μεθ' ὧν τὸν Χριστὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Digitized by Google

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔ-
» στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐνηδόμενος ταῖς θείαις φωτοχυσίαις, τὰ τῶν βασάνων ῥεύματα ἄτρωτος διέβης, Νίκων ἀξιάγαστε, καὶ νίκης τὸν στέφανον, Μάρτυς ἐπαξίως ἀπείληφας.

Λαμπροτάταις διαπρέπων ἀνδραγαθίαις, ὡς ἀσκητὴς ἠγώνισαι, πάθη θανατώσας, πρότερον τοῦ σώματος, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τὰς δαιμονικὰς τρέπων φάλαγγας.

Παρετάξασθε τῷ ὅπλῳ τῆς εὐσεβείας, τῷ δυσμενεῖ Θεόφρονες, καὶ διὰ θανάτου, εὔκλειαν ἀθάνατον, εἰλήφατε ψάλλοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπάρχουσαν τῆς κτίσεως ἀνωτέραν, ὁ Ποιητὴς ἠγάπησεν, ὦ Παρθενομῆτορ, δείξας σε Μητέρα αὐτοῦ, ἣν καὶ λιτανεύουσι, δῆμοι Ἀθλητῶν εὐπρεπέστατα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ταῖς θείαις τῆς μητρὸς, εὐπειθῶν παραινέσεσι, τὴν δύναμιν Νίκων ἔσχες, τοῦ Σταυροῦ ἐν πολέμοις, μυούμενος τὰ κρείττονα.

Ὁ βίος σου φωτὶ ἀρετῶν πυρσευόμενος, τὴν ἄθλησιν ὥσπερ κόσμον, εὐπρεπέστατον ἔχει, Θεόφρον πανσεβάσμιε.

Νόμοις θεαρχικοῖς, εὐπειθοῦντες οἱ Μάρτυρες, ἠρίστευσαν, καὶ ἀνόμους, θεϊκῇ συμμαχίᾳ, ἀνδρείως ἐτροπώσαντο.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, ἐγέννησας ὑπὸ χρόνον, ἀγαθότητος πλούτῳ, γενόμενον Παναμώμε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Ἐῴας, ὡς πολύφωτος ὥρμησας ἥλιος, ὥσπερ ἀστέρας Θεόφρον, μαθητῶν χορὸν ἐπαγόμενος, καὶ τὴν δύσιν, ταῖς ἀκτῖσιν ὑμῶν ἐφωτίσατε.

Ῥανίσι, τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς κατέκλυσας, πολυθείας θαλάσσας, καὶ βυθῷ ἀγώνων ἀπέπνιξας, τῆς κακίας, τὸν δεινὸν εὑρετὴν καὶ παμπόνηρον.

Ὡς κρίνα, ἀρετῶν ἐν λειμῶνι ἠνθήσατε, καὶ ὡς ἡδύπνοα ῥόδα, τὰς ἡμῶν καρδίας μυρίζετε, Μαρτυρίου, καλλοναῖς Ἀθλοφόροι θεόπνευστοι.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε, τῷ Θεῷ καὶ παλάτιον ἔμψυχον, τῶν Ἀθλοφόρων χορεία, ἐπιγνοῦσα Δέσποινα λιτανεύει, σὲ τὴν μόνην, γυναικῶν ἀραμένην τὸ ὄνειδος.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νίκωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν, ἑκατὸν ἐννενηκονταεννέα Μαρτύρων.

Στίχοι.

Νίκης στέφανον εὐτρεπίζει σοι Νίκων,
Βραβεὺς στεφάνων· θνῆσκε λοιπὸν τῷ ξίφει.
Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ Νίκων ξίφει κρᾶτα δῶκε.

Εἰς τοὺς αὐτοῦ Μαθητάς.

Στίχ. Ἑνὸς δέοντος τέσσαρας συμμαρτύρων,
Διὰ ξίφους τέμνουσι πεντηκοντάδας.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Νίκων ὑπῆρχε κατὰ τοὺς καιροὺς Κυντιλιανοῦ Ἡγεμόνος, ἐκ τῆς τῶν Νεαπολιτῶν χώρας ὁρμώμενος, ὡραῖος τὸ κάλλος, καὶ τὴν ὄψιν λαμπρὸς, καὶ φοβερὸς ἐν πολέμοις, πατρὸς μὲν Ἕλληνος, μητρὸς δὲ Χριστιανῆς. Πολέμου δὲ συγκροτηθέντος μεγάλου, καὶ σφοδροῦ ἀγῶνος ἐνστάντος, τῶν τῆς μητρὸς παραινέσεων ὁ μακάριος μνησθεὶς, καὶ βαθὺ στενάξας, καὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ βοήθει μοι, ἐπειπὼν, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου ἑαυτὸν τειχισάμενος Σταυροῦ, μέσον τῶν πολεμίων ἐλαύνει· καὶ οὓς μὲν μαχαίρᾳ παίων, οὓς δὲ δόρατι βάλλων, οὐ πρότερον ἀνῆκεν, ἕως οὗ πάντας ἐτροπώσατο, καὶ φυγάδας ἐποίησε. Πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων, ἐπεὶ κατὰ ῥοῦν αὐτοῖς τὰ τοῦ πολέμου προὔβη, μετὰ πάντων καὶ αὐτὸς τὸν ἴδιον οἶκον καταλαμβάνει· καὶ τῇ μητρὶ τὰ τοῦ σκοποῦ προσαναθεὶς, ἐπὶ τὰ μέρη Κωνσταντινουπόλεως ἔπλει.

Φθάσας δέ τινα νῆσον, καλουμένην Χίον, προσβάλλει τῷ ταύτης ὄρει· καὶ ἐπιμείνας ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ προσευχαῖς σχολάζων, εὐαγγελίζεται ὑπὸ θείου Ἀγγέλου κατελθεῖν εἰς τὸν αἰγιαλὸν μετὰ τῆς ῥάβδου, ἣν παρέσχεν αὐτῷ ὁ φανείς. Καὶ καταλαβὼν τὸν αἰγιαλὸν, καὶ εὑρὼν πλοῖον, ἀνῆλθεν, ἐπ' αὐτῷ, καὶ διὰ δύο ἡμερῶν καταλαμβάνει τὸ τοῦ Γάνου ὄρος. Καὶ κατὰ συγκυρίαν παρέστη αὐτῷ Ἐπίσκοπος ἐν σχήματι Μοναχοῦ· καὶ ἐπιλαβόμενος αὐτοῦ τῆς χειρὸς, ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς ὃ αὐτὸς κατῴκει σπήλαιον· καὶ κατηχήσας αὐτὸν, εἰς τὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐβάπτισεν ὄνομα, μεταδοὺς αὐτῷ καὶ τῶν Ἁγίων Μυστηρίων· καὶ μετὰ χρόνους τρεῖς χειροτονεῖ αὐτὸν Πρεσβύτερον, ἔπειτα Ἐπίσκοπον.

Πάντων δὲ τῶν συνελθόντων Μοναχῶν τὴν προστασίαν ἀναδεξάμενος, ἑκατὸν ἐννενήκοντα ὄντων τὸν ἀριθμὸν, εἰς Μιτυλήνην μετὰ πάντων ἔρχεται· ἐκεῖθεν πρὸς Ἰταλίαν ἀπαίρει· καὶ τὴν μητέρα θεασάμενος, καὶ θανοῦσαν αὐτὴν κηδεύσας, τὴν Σικελίαν καταλαμβάνει, καὶ τὸ τοῦ Ταυρομενίου ὄρος οἰκεῖ μετὰ καὶ ἄλλων ἐννέα. Ὁ δὲ

Digitized by Google

Ἡγεμὼν, τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον μαθὼν, αὐτίκα παρίστησιν ἅπαντας ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἐρωτηθέντες, ἐπ' ἐδάφους τείνενται, καὶ πληγαῖς κατακόπτονται, καὶ τελευταῖον τελειοῦνται τῷ ξίφει. Ὁ δὲ Ἅγιος Νίκων τείνεται ἐκ τεσσάρων, καὶ λαμπάσιν ὑποκαίεται, καὶ ὑποζυγίοις δεσμεῖται, καὶ κατὰ γῆν σύρεται, καὶ κατὰ κρημνοῦ ὠθεῖται, καὶ τὸ στόμα λίθοις τύπτεται, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτέμνεται, καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ Μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δομέτιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ δεινὸν οὗτος εἰσορῶν σπαθηφόρος,
Ὀργᾷ κατοῖσαι τὴν σπάθην Δομετίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ » Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ » φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημέ- » νος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὑπὲρ χρυσίον, δοκιμασθεὶς Θεόφρον τοῖς αἰκισμοῖς, πύργος ἀρετῆς ἐφάνης τὰς ἐμβολὰς, τῶν δαιμόνων ἀπωθούμενος, Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Μετὰ τὸ τέλος, ἀπορριφέν σου σῶμα Μάρτυς κρυφῇ, θείας ἰαμάτων πέμπον μαρμαρυγὰς, ἀπελαύνει λώβην δαίμονος, τοῦ σὲ κατάδηλον, διὰ θείου ποιήσαντος Πνεύματος (*).

Ὅλος ταῖς θείαις, ἐνηδυνθεὶς Παμμάκαρ νεύσεσι, σῶμα αἰκισμοῖς παρέδωκας καρτερῶς· στεφηφόρος γὰρ παρίστασθαι, τῷ Παντοκράτορι, ἐν οὐρανοῖς ἐπόθησας ἔνδοξε.

Νομεὺς προβάτων, τῶν λογικῶν τὴν μάνδραν Πάτερ σοφὲ, λύκων νοητῶν ἐτήρησας ἀβλαβῆ, καὶ σὺν τούτοις πρὸς οὐράνιον, μονὴν ἐσκήνωσας, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων παρίστασθαι.

Θεοτοκίον.

Μὴ διαφθείρας, τὴν παρθενίαν Κόρη ὅλως τὴν σὴν, Λόγος τοῦ Πατρὸς ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοὶ, καὶ Μαρτύρων ἐπεσπάσατο, χορὸν ἀοίδιμον, Θεοτόκον ἁγνὴν σε κηρύττοντα.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά- » σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ » δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ » εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· » Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀνύστακτον φέρων τὸν πυρσὸν, τὸν τῆς καρδίας σου, ἐπαρδευόμενον, δακρύων νάμασιν Ὅσιε, καὶ ἀθλήσεως ἐν αἵμασιν, εἰς ἀχειρότευκτον βοῶν, παστάδα νῦν κατοικεῖς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κόσμος Ἀσκητῶν καὶ Ἀθλητῶν, ἐδείχθης Ὅσιε· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, ἐπευδοκίμησας τρόπαια, καταπλήττοντα διάνοιαν, κατὰ τοῦ μόνου δυσμενοῦς Νίκων στησάμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αἵμασι κατήρδευσας ψυχὰς, πρὸς ζῆλον ἔνθεον, ἐγείρας Ὅσιε· στιγμάτων ξίφεσιν ἔπληξας, τῶν Δαιμόνων τὴν παράταξιν, ἐπαληθεύουσαν ἐν σοὶ τὴν κλῆσιν δείξας, βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ῥῆξον τὸν κλοιόν μου τὸν βαρὺν, τῶν παραπτώσεων, ἡ ἀνορθώσασα, Ἀδὰμ τὴν ἔκπτωσιν Ἄχραντε, τῇ κυήσει σου πανύμνητε, καὶ φωταγώγησον βοᾶν ἐν καθαρῷ λογισμῷ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου » σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι- » στὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ » ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἴδε σε στιγμάτων τῷ κάλλει, διηνθισμένον καὶ πορφύραν, ἐκ μαρτυρικῶν σου αἱμάτων, ὁ στεφοδότης περιβαλλόμενον, καὶ σὺν αὐτῷ κατῴκισε, Νίκων ἐνθέως ἀγαλλόμενον.

Ὡς περικαλλής σου ὁ πόθος, ὃν πρὸς τὸν Κύριον ἐκτήσω, Νίκων καὶ θερμός σου ὁ ζῆλος, πυρὶ τῷ θείῳ ἀναφλεγόμενος, καὶ θαυμαστὴ ἡ ἄθλησις, τοῖς οὐρανίοις σε συνάψασα.

Σὲ τῆς Ἐκκλησίας ἐν ὕψει, ἥλιον μέγαν κεκτημένοι, δῆμος Ἀθλητῶν ὡς ἀστέρες, φωτὶ τῷ θείῳ περιχεόμενοι, ἀκτινοβόλοις λάμψεσι, τὴν οἰκουμένην καταυγάζουσιν.

Ἤρθης πρὸς μονὰς ἀκηράτους, χορὸν διπλῆς ἑκατοντάδος, Μάρτυς Ἀθλητῶν παραστήσας, τῷ στεφοδότῃ· μεθ' ὧν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων σήμερον, τὸ ἱερὸν ὑμῶν μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ὤφθης, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ τεχθέντος, ὃν ἀδιαλείπτως δυσώπει, φωταγωγῆσαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ Θεοτόκον πάναγνε, Παρθενομήτορ καταγγέλλοντας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι τὸ ἔσχατον τοῦτο κῶλον, διὰ θείαν ποιήσαντος δύναμιν.

Digitized by Google

ΤΗ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κεκρυμμένον μυστήριον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριστον, Γαβριὴλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος· καὶ ἐπὶ σὲ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην ἀκήρατον, καὶ καλὴν περιστερὰν, καὶ τοῦ γένους ἀνάκλησιν, καὶ βοήσει σοι, Παναγία τό, Χαῖρε· ἑτοιμάζου, διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σοῦ ταῖς λαγόσιν εἰσδέξασθαι. Δίς.

Φωτοφόρον Παλάτιον, ἡτοιμάσθη σοι Δέσποτα, ἡ νηδὺς ἡ ἄφθορος τῆς Θεόπαιδος· δεῦρο πρὸς τοῦτο κατάβηθι, οἰκτείρας τὸ πλάσμα σου, φθονερῶς πολεμηθὲν, καὶ δουλείᾳ κρατούμενον τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρώην ἀπολέσαν, καὶ τὴν σὴν σωτηριώδη, προσαναμένον κατάβασιν.

Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ σὲ Παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται καὶ βοήσει σοι· Χαῖρε κατάρας λυτήριον, πεσόντων ἀνόρθωσις· χαῖρε μόνη ἐκλεκτὴ, τῷ Θεῷ χρηματίσασα· χαῖρε ἔμψυχε, τοῦ Ἡλίου νεφέλη ὑποδέχου, τὸν ἀσώματον ἐν μήτρᾳ, τῇ σῇ οἰκῆσαι θελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τῇ Κεχαριτωμένῃ σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε· μὴ καταπλαγῇς τῇ ξένῃ μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσῃς. Ἀρχάγγελος εἰμί· ὄφις ἐξηπάτησεν Εὔαν ποτέ· νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξῃ τὸν Κύριον Ἄχραντε.

Εἴσοδος τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον. Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια, τὴν προεόρτιον ᾆσαι προτρέπεται· ἰδοὺ γὰρ Γαβριὴλ παραγίνεται, τῇ Παρθένῳ κομίζων τὰ εὐαγγέλια, καὶ πρὸς αὐτὴν ἐκβοήσεται· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰ δὲ οὐ τελεῖται Λειτουργία, ψάλλομεν εἰς τὸν Στίχον τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, οἷον βούλει. Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ αἱ γ'. μεγάλαι μετάνοιαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες· ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ Τριῳδίου, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν, εἰς ς'.

Ποίημα Γεωργίου· οἱ δὲ, Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
» χοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
» ραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ-
» μαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ὁ κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι, ὥσπερ αἰσθόμενος (*), τὴν τοῦ Κυρίου κάθοδον ἐν σοί· διὰ σπλάγχνα ἐλέους γὰρ, ἐξ οὐρανοῦ κατέρχεται, γαστρὶ Παρθένου σωματούμενος.

Ἰδού σοι τῇ Βασιλίδι στέλλεται, θεῖος Ἀρχάγγελος, τοῦ Βασιλέως πάντων καὶ Θεοῦ, προμηνῦσαι τὴν ἔλευσιν, καὶ προσφωνήσει Χαῖρέ σοι, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ Προπάτορος.

Ἡ στάμνος ἡ φωταυγὴς καὶ πάγχρυσος, διευτρεπίσθητι, πρὸς εἰσδοχὴν τοῦ μάννα τῆς ζωῆς· ἐπὶ σὲ γὰρ ἐλεύσεται, διὰ φωνῆς Ἀγγέλου σοι, ὑπερφυῶς εἰσοικιζόμενος.

Λαγόσι σοῦ τῆς Ἁγνῆς οἰκίζεσθαι, μέλλει ὁ Κύριος, ὁ κατοικῶν ἀεὶ τοὺς οὐρανούς· οὐρανῶσαι γὰρ ἔρχεται, τῶν γηγενῶν τὸ φύραμα, τοῦτο σαφῶς ἐπενδυσάμενος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἔ-
» στιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Γῆ τὰς ἀκάνθας, τῶν παθῶν λυπηρῶς ἡ βλαστήσασα, σκίρτα χόρευε· ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς ὁ ἀθάνατος, κατάρας ἐξαίρων σε, νῦν ἐπελεύσεται.

Ὁ θεῖος πόκος, ἑτοιμάζου Παρθένε ἀμόλυντε· ἐπὶ σὲ γὰρ ὁ Θεὸς, ὡς ὑετὸς καταβήσεται, ξηρᾶναι τὰ ῥεύματα, τῆς παραβάσεως.

(*) Τὸ ἐνταῦθα, ὥσπερ αἰσθόμενος, καθὼς καὶ ἔμπροσθεν. Ὠδὴ ζ'. Τροπ. β'. ὥσπερ ἐπαισθόμενος Κόρη, εὑρίσκεται σχεδὸν τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸν Προεόρτιον Κανόνα τῆς Μεταμορφώσεως, Ὠδὴ θ'. Τρο. α'. ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα νῦν προαισθόμενος. Ἀλλ' ἐκεῖνος ἐστὶν ἀνώνυμος· δύναταί τις ἄραγε εἰκάσαι ἐκ δύο μόνον λέξεων, ὅτι κἀκεῖνος ποίημά ἐστι τοῦ αὐτοῦ Ὑμνογράφου, οὗ τινος καὶ ὁ παρὼν, Γεωργίου δηλαδὴ, ἢ Θεοφάνους;

Digitized by Google

Τόμος ὁ Θεῖος, εὐτρεπίζου· Πατρὸς τῷ δακτύλῳ γὰρ ἐγγραφήσεται ἐν σοί, ὁ Θεῖος Λόγος σαρκούμενος, τὴν ἐξ ἀλογίας μου, λύων παράβασιν.

Χρυσῆ λυχνία, ὑποδέχου τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἀναλάμπον διὰ σοῦ, καὶ φῶς τῷ κόσμῳ δωρούμενον· δι' οὗ τῶν κακῶν ἡμῶν, σκότος λυθήσεται.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Σήμερον ἅπασα, κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ Χαῖρέ σοι, φάσκει ὁ Ἄγγελος· εὐλογημένη σὺ Ἁγνή, τοῦ Χριστοῦ Μήτηρ ἄχραντε. Σήμερον τοῦ ὄφεως, ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα· ἀρᾶς γὰρ διαλέλυται, ὁ δεσμὸς τῦ Προπάτορος. Διό σοι καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν· Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὸ Μυστήριον τὸ πάλαι πρὸ τῶν αἰώνων, προορισθὲν φανέρωσιν, ἄρχεται λαμβάνειν· γῆ καὶ τὰ οὐράνια, συμφώνως εὐφράνθητε, καὶ χαρμονικῶς ἀλαλάξατε.

Τὸ Παλάτιον τὸ μέγα τοῦ Βασιλέως, τῶν ἀκοῶν διάνοιξον τὰς Θείας εἰσόδους· ἤδη γὰρ ἐλεύσεται, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, καὶ κατασκηνώσει ἐν μέσῳ σου.

Τῆς Προμήτορος τὸν ὄλισθον ἀνορθώσων, ὁ Λυτρωτὴς ὀφθήσεται, ἐν ἀπειρογάμῳ, μήτρᾳ οἰκιζόμενος. Αὐτῷ μελῳδήσωμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀββακοὺμ σε προηγόρευσε πάλαι Ὄρος, ταῖς ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ φανεροῦσθαι, μέλλει ὁ Θεὸς ἡμῶν, Παρθένε πανάμωμε, μόνη τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὦ ἄσπιλε Ἀμνάς, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν μήτραν σου ὑπεισδῦναι, κατεπείγεται αἴρων, ἡμῶν τὰ ἁμαρτήματα.

Ῥάβδος ἡ μυστική, μετ' ὀλίγον ἀνθήσειεν, ὡς γέγραπται, Θεῖον ἄνθος, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ῥίζης, ἡμῖν ἐμφανιζόμενον.

Ἀγγέλου τῇ φωνῇ, πιανθεῖσα ὡς ἄμπελος, πρὸς βλάστησιν ἑτοιμάζου, τοῦ πεπείρου Παρθένε, καὶ ἀκηράτου βότρυος.

Μέγιστε Προφητῶν Ἡσαΐα εὐφράνθητι· Παρθένος γὰρ ἣν προέφης, ἐν γαστρὶ συλλαμβάνει, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Χαῖρέ σοι, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος φθέγγεται· τὴν γὰρ χαρὰν ἐν γαστρί σου, συλλαμβάνειν μέλλεις ἀνερμηνεύτως, ἣν ἡ Εὔα, παραβάσει Παρθένε ἀπώλεσε.

Οὐ φλέξει, μὴ δειλιάσῃς ὅλως, τὴν μήτραν σου, πῦρ τῆς Θεότητος Κόρη· ἡ γὰρ βάτος πάλαι σὲ προετύπου, καιομένη, οὐδαμῶς φλεγομένη δὲ Πάναγνε.

Τὸ Ὄρος, Δανιὴλ ὃ προεῖδεν ἐν Πνεύματι, χαῖρε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ, ὁ νοητὸς λίθος ἀποτμηθήσεται, καὶ συντρίψει, τῶν δαιμόνων τὰ ἄψυχα ξόανα.

Εἰρήνης, ὁ Βασιλεὺς ἐν σοὶ ἐπελεύσεται, τοῦ διὰ σοῦ εἰρηνεῦσαι, τοὺς πολεμηθέντας καὶ ἡττηθέντας, Θεομῆτορ, πονηρᾷ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῇ τοῦ Ἀρχαγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ, Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Προεόρτια τῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ Μνήμη τῦ Ὁσίȣ Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτέμονος, Ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισσιδείας.

Στίχοι.

Τὴν σάρκα ῥίψας, ὡς ἔλυτρον, Ἀρτέμων,
Οὐ γῆς ἔχων τι στέλλεται τὴν πρὸς πόλον.
Εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτῃ ἐδέξατο Ἀρτέμον' Ἐδέμ.

Οὗτος ὁ μακάριος τὴν Σελεύκειαν πατρίδα καὶ πόλιν ἔσχεν ἐν αὐτῇ καὶ γεννηθεὶς καὶ τραφείς. Τοῦ δὲ μακαρίου Ἀποστόλου Παύλου τὰ ἐκεῖσε καταλαβόντος, οὐκ ἣν τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι, ἀλλά γε τοῦτον Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον τοῦ λαοῦ προεστήσατο. Καλῶς οὖν καὶ θεαρέστως τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ὁδηγήσας, γέγονε πᾶσι τοῖς χρείαν ἔχουσι λιμὴν σωτήριος, χηρῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν προνοητής, καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός. Ἐν τούτοις καλῶς πολιτευσάμενος, ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμονος, Πρεσβυτέρου Λαοδικείας.

Digitized by Google

Διοκλητιανοῦ βασιλεύοντος ἐν Ῥώμῃ, ἀπεστάλη εἰς τὰ μέρη τῆς Λαοδικείας Κόμης τις, Πατρίκος ὀνόματι, καὶ ἐποίει καθὼς προσετάγη. Σισίνιος δὲ ὁ τοῦ τόπου Ἐπίσκοπος, μετὰ Ἀρτέμονος Πρεσβυτέρου, καί τινων ἄλλων Χριστιανῶν, εἰσῆλθον εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος νυκτὸς, καὶ τὰ ἐκεῖσε εἴδωλα συνέτριψαν καὶ ἐτέφρωσαν πυρί. Τοῦτο μαθὼν ὁ Κόμης, θυμοῦ πλησθεὶς, καὶ λαβὼν πλῆθος λαοῦ σὺν αὐτῷ, ἐξήρχετο μετὰ ἵππων ἔξω τῆς πόλεως πρὸς τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίαν, τοῦ κατακαῦσαι πάντας, καὶ Σισίνιον καὶ Ἀρτέμονα μεληδὸν κατατεμεῖν. Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ τῷ Ναῷ, φρίκη συνέπεσεν αὐτῷ, καὶ πυρετῷ συνεσχέθη λαύρῳ, καὶ ὑπέστρεψε τεθεὶς ἐν κλινιδίῳ. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἄκραν ταλαιπωρίαν, ἐδήλωσε τῷ Ἐπισκόπῳ, λέγων· Εὖξαι τῷ Θεῷ σου ἵνα κουφισθῶ, καὶ ποιήσω τὴν στολήν σου χρυσῆν. Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ἀνεδήλωσεν, εἰπών· Τὸ χρυσίον σου ἔσται παρὰ σοί· ἐὰν δὲ πιστεύσῃς τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου, ἰαθήσῃ. Ὁ δὲ ἔγραψεν οὕτω· Πιστεύω τῷ Θεῷ σου, μόνον ἰαθήσομαι· καὶ εὐθέως ἀνέστη, μὴ ἔχων λείψανον νόσου.

Ὁδεύων δὲ ἐπὶ τὴν Καισαρέων πόλιν, ὡς ἀπὸ μιλίων τριῶν Λαοδικείας, ὑπήντησε τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἀρτέμονι, ἀκολουθούντων αὐτῷ ἐλάφων δύο, καὶ ὀνάγρων ἕξ, καὶ λέγει αὐτῷ· Πῶς ταῦτα ἤγρευσας; Ὁ δὲ, Τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ, φησὶν, ἤγρευσα αὐτά. Καὶ ὁ Κόμης· Οὐκοῦν Χριστιανὸς εἶ σύ; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Ναὶ, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας Χριστιανός εἰμί. Τότε δήσας αὐτὸ δυσὶν ἁλύσεσι, καὶ παραδοὺς αὐτὸν στρατιώταις, ἐπέστρεψεν ἀκολουθεῖν πρὸς Καισάρειαν. Ὁ δὲ Ἅγιος, πρὸς τὰ ἀκολουθοῦντα ζῶα στραφεὶς, ἔφη· Πορεύεσθε πρὸς Σισίνιον τὸν Ἐπίσκοπον. Τῶν δὲ πορευθέντων, διεμηνύθη αὐτῷ διὰ τοῦ θυρωροῦ. Ὁ δὲ ἔφη τῷ θυρωρῷ· Πόθεν παραγεγόνασι τὰ ζῶα ταῦτα; Τότε, προστάξει Θεοῦ, μία ἔλαφος, ἀναλαβοῦσα φωνὴν ἀνθρωπίνην, ἔφη· Ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Ἀρτέμων, συλληφθεὶς παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς Κόμητος, ἄγεται δέσμιος ἐν τῇ Καισαρέων πόλει, καὶ ἡμῖν προσέταξεν ἐλθεῖν ἐνθάδε. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἐπίσκοπος, ἔκθαμβος γέγονε, καὶ καλέσας Φιλέαν τὸν Διάκονον, ἀπέστειλεν εἰς Καισάρειαν, λέγων· Ἄπελθε, καὶ μάθε, εἰ ἀληθές ἐστιν ὅπερ ἠκούσαμεν διὰ τῆς ἐλάφου. Καὶ ἀπελθὼν, εὗρεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, διέστησαν δι' ἐπιταγῆς τῶν φυλάκων.

Τῇ δὲ ἑξῆς προκαθίσας ὁ Κόμης, παρέστησε τὸν μακάριον Ἀρτέμονα, καὶ φησί· Τίμησον τὸ γῆράς σου, ἄνθρωπε, καὶ θῦσον τοῖς θεοῖς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Δέκα καὶ ἓξ χρόνους διεβίβασα, ὑπαναγινώσκων τῷ λαῷ τὰς βίβλους τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Ναῷ· καὶ ὀκτὼ πρὸς εἴκοσιν ἐτέλεσα Διάκονος Χριστοῦ, ὑπαναγινώσκων τὰ Εὐαγγέλια· καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς πληρῶ Πρεσβύτερος, διδάσκων τῇ τοῦ Θεοῦ μου βοηθείᾳ· καὶ νῦν λέγεις μοι τῷ ἀναισθήτῳ ὁμοίῳ σου δαίμονι ἐπιθῦσαι;

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Κόμης ἐταράχθη· καὶ πυρώσας ἐσχάραν, ἥπλωσε τὸν Μάρτυρα ἐν αὐτῇ. Ἀναβλέψας δὲ ὁ Ἅγιος εἰς τὸν οὐρανὸν, ἔφη· Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, μὴ συγχωρήσῃς τῷ μιαρῷ τούτῳ Κόμητι, ἐπιγελάσαι μοι τῷ δούλῳ σου· ἀλλ' εἰδὼς, ὅτι διὰ σὲ πάσχω ταῦτα, δός μοι ὑπομονὴν, ἵνα τελείως καταισχυνθῇ. Ταῦτα λέγοντος τοῦ Ἁγίου, ἰδοὺ καὶ ἡ ἔλαφος, ἐκ τοῦ Ἐπισκόπου ἐλθοῦσα, προστάξει Θεοῦ εἰς ἔλεγχον τῶν ἀπίστων, λέγει τῷ Κόμητι· Τί ἀδυνατεῖ τῷ Θεῷ; Γνῶθι, ὅτι ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ταχέως ἐκδικηθήσεται· δύο γὰρ ὄρνεις ἁρπάσουσί σε, καὶ βαλοῦσιν εἰς τὸν παφλάζοντα λέβητα, καὶ αἱ σάρκες σου διαλυθήσονται· ὅτι, ὃν ὡμολόγησας Θεὸν τοῦ πιστεῦσαι, ἐξηρνήσω. Ὡς οὖν διηλέγχθη ὑπὸ τοῦ ἀγρίου ζώου, ἐκέλευσε τοῖς στρατιώταις ἐκκεντῆσαι τὴν ἔλαφον· ἡ δὲ, ἀποπηδήσασα πλησίον τοῦ συγκαθέδρου τοῦ Κόμητος, καὶ διαδρᾶσα, ἔφυγεν ἔξω· τὸ δὲ ῥιφθὲν κατὰ τῆς ἐλάφου βέλος, ἔβαλε τοῦ συγκαθέδρου καιρίαν κατὰ τῆς καρδίας, καὶ ἀπέρριψε τὴν ψυχήν. Λυπηθεὶς οὖν ὁ Κόμης, ἀνεχώρησε, καὶ ἔβαλε τὸν Ἅγιον ἐν τῇ φυλακῇ.

Τῇ δὲ ἑξῆς, προσέταξεν ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα πίσσαν, καὶ ἐκκαύσας σφοδρῶς, ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὸν Ἅγιον κελεύει. Γενομένου δὲ τούτου, ἰδοὺ ἐκ τῆς τάξεως παρεγένοντο πρὸς τὸν Κόμητα, τὴν ἔκκαυσιν τοῦ λέβητος ἀπαγέλλοντες· αὐτὸς δὲ ἵππῳ ἐπιβὰς, πλησίον τοῦ λέβητος παρεγένετο. Ἄφνω δὴ οὐρανόθεν κατελθόντες δύο Ἄγγελοι, ὡς ἐν σχήματι ἀετῶν, καὶ ἁρπάσαντες αὐτὸν τοῦ ἵππου, τῷ λέβητι ἐνέβαλον, καὶ οὕτως ἐχωνεύθη, ὡς μηδὲ ὀστοῦν ἀπολειφθῆναι· ὅπερ ἰδόντες οἱ στρατιῶται καὶ πᾶς ὁ ὄχλος, ἐξέστησαν καὶ ἔφυγον. Ὁ δὲ Ἅγιος, καταλειφθεὶς μόνος, ἐδόξασεν τὸν Θεὸν, καὶ διὰ προσευχῆς ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἐξήγαγεν ὕδωρ πολύ.

Τοῦτο ἰδὼν Βιτάλιος, ὁ ἱερεὺς τῶν Εἰδώλων, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐβαπτίσθησαν· καὶ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦλθεν φωνὴ πρὸς τὸν Ἅγιον λέγουσα· Πορεύου πρὸς τὴν Ἀσίαν ἐν τοῖς παραθαλασσίοις, καὶ ἔσῃ πολλοὺς καθαρίζων ἀπὸ ποικίλων παθῶν, καὶ Δαίμονας ἀπελαύνων· καὶ πολλοὶ ὑπὸ σοῦ φωτισθέντες, δοξάσουσι τὸν Θεόν. Ὁ δὲ Ἅγιος ὀνάγρου ἐπιβὰς ἐπορεύετο· καὶ ἁρπαγεὶς ὑπὸ θείου Ἀγγέλου, εὑρέθη ἐν ᾧ ἐχρηματίσθη τόπῳ, πολλὰ ἐκεῖσε σημεῖα πεποιηκώς· καὶ πολλοὺς φωτίσας, καὶ πρὸς Θεὸν ὁδηγήσας, ὕστερον κρατηθεὶς ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ζαχαρίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεῷ πρὸς ἰσχὺν ἐξομοιωθεὶς Πάτερ,
Υἱῷ Θεοῦ σύγκληρος ἐκστὰς γῆς γίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ὀκτὼ Μάρτυρες, οἱ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σωτῆρος ὀκτάριθμος ἐτμήθη φάλαγξ,
Τοῦ πρὶν περιτμηθέντος ὀκταημέρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Μαρτῖνος ὁ Θηβαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Καλῷ τραφεὶς κάλλιστα γήρᾳ Μαρτῖνε,
Θανὼν θανοῦσι προστέθεισαι Πατράσι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους
» σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους, ἀνε-
» λὼν, οὓς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερ-
» ύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλο-
» γητὸς εἶ.

Ἡ κιβωτὸς ἡ λογικὴ, ἣν ὁ ἀληθὴς Νομοθέτης, ἠγαπηκὼς τὴν ἐπὶ σοὶ, κατασκήνωσιν μέλλει ποιήσασθαι, θυμηδίας ἐμπλήσθητι· διὰ σοῦ γὰρ τοὺς φθαρέντας ἀνακαινίσει.

Προφητικὸς θεῖος χορὸς, ὥσπερ ἐπαισθόμενος Κόρη, τὴν ἐπὶ σοὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, εἰρηναίαν ἐπέλευσιν κράζει σοι· Χαῖρε πάντων ἡ λύτρωσις· χαῖρε μόνη τῶν ἀνθρώπων ἡ σωτηρία.

Digitized by Google

Μὴ δειλιάσῃς τὴν φωνήν, μὴ καταπλαγῇς τὸν λαλοῦντα· Θεοῦ διάκονος ἐστί· φανερῶσαί σοι ἥκει Μυστήριον, τὸ Ἀγγέλοις ἀπόρρητον, ἀπειρόγαμε Μαρία εὐλογημένη.

Ὁρᾷς τὴν κτίσιν τῷ ἐχθρῷ, πᾶσαν δουλωθεῖσαν Παρθένε· κατελεῆσαι δὲ αὐτήν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους βουλόμενον, διὰ σοῦ τὸν φιλάγαθον· μὴ οὖν λόγοις τοῦ Ἀγγέλου προσαπιστήσῃς. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ κούφη νεφέλη τοῦ φωτός, ἡ ἀπειρόγαμος, διευτρεπίσθητι· ἰδοὺ ὁ Ἥλιος ἄνωθεν, ἐπιλάμψει σοι ὁ ἄδυτος, πρὸς μὲν ὀλίγον ἐπὶ σοὶ κατακρυπτόμενος, τῷ δὲ κόσμῳ, φαίνων καὶ λύων κακίας τὴν ζόφωσιν.

Ἀγγέλων ὁ πρῶτος λειτουργός, προσεπαφίησι, φωνὴν χαρμόσυνον, καταμηνύων σοι Ἄχραντε, τὸν μεγάλης βουλῆς Ἄγγελον, σαρκωθησόμενον ἐκ σοῦ δι' ἀγαθότητα· ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡς ῥόδον κοιλάδων καθαρόν, ὡς κρίνον εὔοσμον, κατανοήσας σε, ὁ πλαστουργὸς ἡμῶν Κύριος, νῦν ἠράσθη σου τοῦ κάλλους Ἁγνή, καὶ σαρκωθῆναι ἐκ τῶν σῶν, αἱμάτων βούλεται, τὸ δυσῶδες, ὅπως διώξῃ τῆς πλάνης χρηστότητι.

Πατρὸς δεξιόθεν οὐκ ἐκστάς, ἐν σοὶ τὴν οἴκησιν, μέλλει ποιήσασθαι, ὁ ὑπερούσιος Ἄχραντε, ὅπως στήσῃ δεξιᾷ αὐτοῦ, σὲ τὴν πλησίον καὶ καλήν, οἷα Βασίλισσαν, δεξιάν τε, πᾶσι προτείνῃ πεσοῦσι, καὶ σώσῃ ἡμᾶς.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Εὔα μὲν ἐτρύγησε καρπόν, τὸν θάνατον, γεωργοῦντα τὸν ὀλέθριον· σοῦ δὲ μέσῳ ἐκβλαστήσει, καρπὸς ἀθανασίας ὁ πρόξενος, Χριστός, ὁ γλυκασμὸς ἡμῶν Δέσποινα· ὃν ἀνυμνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Κλίνας οὐρανοὺς νῦν πρὸς ἡμᾶς κατάβηθι· θρόνος ἤδη ἡτοιμάσθη σοι, Λόγε, ἡ μήτρα τῆς Παρθένου· ἐν ᾧ ὡς Βασιλεὺς ὡραιότατος, καθίσεις ἐξεγεῖραι τοῦ πτώματος, τῆς δεξιᾶς σου τὸ πλαστούργημα.

Ἠράσθη τοῦ κάλλους σου Χριστός, Πανάμωμε, καὶ τὴν μήτραν σου κατῴκησεν, ὅπως παθῶν ἐξ ἀμορφίας, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων λυτρώσηται, καὶ κάλλος τὸ ἀρχαῖον δωρήσηται· ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Ἡ χώρα ἡ ἄσπορος Ἁγνὴ ὑπόδεξαι, διὰ λόγου τὸν οὐράνιον, Λόγον ὡς σῖτον καρποφόρον, βλαστάνοντα ἐκ σοῦ καὶ τὰ σπέρματα, ἐκτρέφοντα τῷ ἄρτῳ τῆς γνώσεως· ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς δῶρα προεόρτια, προσφερομέν σοι Πάναγνε, φιλοπτωχείας τὸν πλοῦτον, ἁγνείαν καὶ σωφροσύνην, ὕμνους εὐχὰς καὶ δάκρυα, νηστείαν καὶ ταπείνωσιν, ἐφ' οἷς συμπράττοις Δέσποινα, καὶ ἅπαντας ἐποπτεύοις, εὐσπλάγχνως, ὦ Θεομῆτορ.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Γλῶσσα ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τό, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον, καὶ αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι, κατὰ τὴν τάξιν.

Περὶ δὲ τρίτην Ὥραν τῆς ἡμέρας, συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ψάλλομεν, κατὰ τὴν συνήθειαν, τὴν γ'. Ὥραν, καὶ τὴν ς'. καὶ μικρὸν παρατηρήσαντες, συνάπτομεν καὶ τὴν θ'. καὶ μετὰ τοῦτο, ὁ Ἑσπερινὸς ταχύτερον, διὰ τὸν κόπον τῆς Ἀγρυπνίας.

Εἰ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐν Κυριακῇ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Κατοικτειρήσας τὸ ποίημα ὁ Πλάστης, σπλάγχνοις τοῖς οἰκείοις τε κατακαμπτόμενος, Κόρης ἐν μήτρᾳ Θεόπαιδος, οἰκῆσαι σπεύδει, πρὸς ἣν ὁ μέγας ἦλθεν Ἀρχάγγελος, Χαῖρε προσφθεγγόμενος, Θεοχαρίτωτε· νῦν μετὰ σοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν· μὴ πτοηθῇς με, τοῦ Βασιλέως τὸν Ἀρχιστράτηγον· εὗρες γὰρ χάριν,

Digitized by Google

ἣν ἀπώλεσεν. Εὔα τὸ πρὶν ἡ Προμήτωρ σου, καὶ συλλήψῃ καὶ τέξῃ, τοῦ Πατρὸς τὸν ὁμοούσιον.

Ξένος ἐστί σου ὁ λόγος καὶ ἡ Θέα, ξένα σου τὰ ῥήματα καὶ τὰ μηνύματα, ἡ Μαριὰμ πρὸς τὸν Ἄγγελον· μή με πλανήσῃς, Κόρη ὑπάρχω γάμου ἀμύητος· λέγεις ὡς συλλήψομαι τὸν ἀπερίληπτον· καὶ πῶς χωρήσει ἡ μήτρα μου, ὃν τὰ μεγέθη, τῶν οὐρανῶν χωρῆσαι οὐ δύνανται; Τοῦ Ἀβραὰμ σε διδαξάτω πρὶν, ἡ καλύβη, Θεὸν ἡ χωρήσασα, προτυποῦσα Παρθένε, τὴν Θεόδεκτον γαστέρα σου.

Εἰς Ναζαρὲτ, νῦν τὴν Πόλιν ἐπιφθάσας, Πόλιν σε τὴν ἔμψυχον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ ὁ Γαβριὴλ κατασπάζεται, βοῶν σοι· Χαῖρε, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε· ἕξεις ἐν νηδύϊ σου Θεὸν σαρκούμενον, καὶ διὰ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον, πρὸς τὸ ἀρχαῖον δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνακαλούμενον. Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, θεῖος καρπὸς ὁ ἀθάνατος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος αʹ.

Τῷ ἕκτῳ Μηνὶ, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Παρθένον καὶ Ἁγνὴν, μηνῦσαι σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· τέξῃς Υἱὸν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ὃς σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δʹ. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων, ὁ Γαβριὴλ καταπτὰς, τὴν Παρθένον ἀσπάζεται, Χαῖρε λέγων ὄχημα, καθαρὸν τῆς Θεότητος· σὲ ἐξ αἰῶνος Θεὸς ἠγάπησεν, εἰς κατοικίαν τε ἡρετίσατο· δοῦλος Δεσπότου σου, παρουσίαν πάρειμι ἀναβοῶν· τέξῃ οὖν τὸν Κύριον, ἄφθορος μένουσα.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν.

Τί σου τὸ εἶδος τὸ πύρινον; τῷ Γαβριὴλ ἡ σεμνὴ, μετ' ἐκπλήξεως ἔφησε· τί σου τὸ ἀξίωμα, καὶ τῶν λόγων ἡ δύναμις; παιδοποιΐαν προσεπαγγέλλῃ μοι, ἐγὼ δὲ πεῖραν, ἀνδρὸς οὐ κέκτημαι· λόγοις δολίοις με, μὴ πλανήσῃς ἄνθρωπε, ὥσπερ τὸ πρὶν, Εὔαν τὴν Προμήτορα, ὄφις ὁ δόλιος.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Πνεῦμα Θεοῦ τὸ πανάγιον, ἥξει, ἁγνὴ ἐπὶ σὲ, Θεοχώρητε Δέσποινα, καὶ ἐπισκιάσει σοι, τοῦ Ὑψίστου ἡ δύναμις, καὶ τέξῃς παῖδα διατηροῦντά σου, τὴν παρθενίαν ἀπαρασάλευτον· οὗτος Υἱός ἐστιν, ἀγενεαλόγητος· οὗτος ὀφθεὶς, σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καθὼς ηὐδόκησε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δʹ.

Τῷ ἕκτῳ Μηνὶ, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἁγνήν· καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπὼν, εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν. Ὅθεν δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεὸν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπῆσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

Αʹ. Ἐὰν τύχῃ τῇ Γʹ. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἤτοι τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

§. 1. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δὶς, τὰ δʹ. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἤχου, καὶ προεόρτια δʹ. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος βʹ. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῷ Σαββάτῳ πρωῒ, μετὰ τοὺς Κανόνας, τὴν στιχολογίαν τῆς Τιμιωτέρας, τὸ Προεόρτιον Ἐξαποστειλάριον, δίς. Αἶνοι, καὶ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ, κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Κοινωνικὸν, Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, κτλ.

§. 3. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γʹ. τοῦ Σταυροῦ γʹ. καὶ τῆς Ἑορτῆς δʹ. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον, καὶ Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς — Μετὰ τὴν αʹ. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα δύο, καὶ ἓν τῆς Ἑορτῆς. Ὡσαύτως καὶ μετὰ τὴν βʹ. Στιχολογίαν. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Ὑπακοὴ, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἤχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Νʹ. χῦμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γʹ. ᾠδῆς, Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, καὶ νῦν,

Digitized by Google

τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τοῦ Τριῳδίου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ Θ'. ᾠδὴ τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα β'. τοῦ Σταυροῦ γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς γ'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ ἡ τάξις περὶ τῆς Εἰσόδου καὶ Προσκυνήσεως τοῦ Σταυροῦ, ὡς σύνηθες.

§. 5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλεις, εἰπὲ τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς· Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, κτλ. Σῶσον ἡμᾶς,...... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Τροπάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς· καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. Εἴδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 6. Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος. Προκείμενον, Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς Ἦχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Δόξα, καὶ νῦν, Σήμερον, χαρᾶς εὐαγγέλια. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις· καὶ οὕτως ἀποδίδοται ἡ Ἑορτή.

Β'. Ἐὰν τύχῃ ἐν ἡμέρᾳ Ε'. τῆς Ἑβδομάδος.

§. 1. Τῇ Τετάρτῃ πρωῒ εἰς τὰς Ὥρας λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον Προεόρτιον. Μετὰ δὲ τὴν ς'. Ὥραν, γίνεται Ἀπόλυσις, μὴ τελουμένης προηγιασμένης. Τὸ δὲ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς κατὰ τὴν τάξιν, ὡσαύτως καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωῒ ἅπασα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, τό, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων (ὅρα ταῦτα εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινόν). Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἐκ τρίτου. Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

Γ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Παρασκευῇ τῆς τρίτης, ἢ τετάρτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (*).

§. 1. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν· ὡσαύτως καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, ἅπασα αὐτῆς ἡ Ἀκολουθία.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον, Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων (ὅρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ). Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Νῦν ἀπολύεις· καὶ εὐθύς, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου. Εἶτα πάλιν τό, Τῇ ὑπερμάχῳ. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ δευτέρου, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 3. Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωΐ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς· ὁ Ν'. ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάρια, καὶ Αἶνοι τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί (ὅρα τοῦτο μετὰ τοὺς Αἴνους). Δοξολογία Μεγάλη. — Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ᾠδὴ γ'. καὶ ἕκτη, κτλ. Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀρχαγγέλου. Εἰς τό, Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστι. Κοινωνικὸν τοῦ Ἀρχαγγέλου, κτλ.

Δ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Δ'. ἢ τῇ Ε'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶ Κυριακαῖς ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, καὶ ἡ τῆς Ἑορτῆς, τὰ δὲ τοῦ Τριῳδίου καταλιμπάνονται. Εὐαγγέλιον δὲ τοῦ Ὄρθρου λέγεται τῆς Ἑορτῆς — Τῇ δὲ Κυριακῇ ἑσπέρας γίνεται ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ψαλλομένων, ὅσα διετάχθησαν Ἄρθρῳ Α'. §. 6. καὶ ὅρα ἐκεῖ.

Ε'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Ε'. τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ὁ μέγας Κανὼν ψάλλεται τῇ τρίτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἑσπέρας.

Ϛ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Παρασκευῇ τῆς Πέμπτης Ἑβδομάδος.

§. 1. Τῇ Τετάρτῃ πρωῒ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἐν τῇ Προηγιασμένῃ, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ιϛ'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· ἐκ δὲ τῶν κατὰ Ἀλφάβητον Στιχηρῶν Προσομοίων, Ἅπας ὁ βίος μου μετὰ πορνῶν (*) δέκα, κατὰ σειράν· εἶτα Προεόρτια γ'. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ· καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρόν. Μετὰ δὲ τό, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, τό, Πιστεύω, καὶ τό, Ἄξιόν ἐστι, ψάλλομεν τὸν Μέγαν Κανόνα, ὡς σύνηθες.

§. 3. Τῇ Πέμπτῃ πρωῒ Προηγιασμένη οὐ γίνεται. Τὸ δὲ ἑσπέρας αὐτῆς, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τῆς ἑορ-

(*) Πάντη περιττῶς σημειοῦται ἐν τῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας Τυπικῷ περὶ τῆς Ἑορτῆς ταύτης. Ἐὰν τύχῃ τῇ Παρασκευῇ τῆς α'. ἢ τῆς β'. Ἑβδομάδος, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον γενέσθαι, ἐκτὸς μόνον ἐὰν τὸ Πάσχα παραταθῇ μέχρι τῆς 7 Μαΐου. Ἀλλὰ τοῦ Πάσχα τὰ δύο ἔσχατα ὅρια εἰσί, τὰ μὲν πρωϊμώτατον, ἡ κβ'. Μαρτίου· τὸ δὲ ὀψιμώτατον, ἡ κε'. Ἀπριλίου· καὶ ἑπομένως ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἑορτὴ περιστρέφεται μεταξὺ τῆς Πέμπτης τῆς γ'. Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, καὶ τῆς Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου, μηδέποτε ἐκβαίνουσα τῶν ὁρίων τούτων.

(*) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι Τυπικόν, κείμενον ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις, μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς κς'. τοῦ παρόντος μηνός, ἀναφέρον τὰ κατὰ Ἀλφάβητον ταῦτα Προσόμοια, λέγει ὅτι εἰσὶ ποίημα τοῦ Μεταφραστοῦ.

Digitized by Google

τῆς· ὡσαύτως καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, ἅπασα αὐτῆς ἡ Ἀκολουθία.

§. 4. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ· Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.—Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων (Ὅρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ). Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, καὶ εὐθύς, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, ἐκ γ'. καὶ ἀναγινώσκεται ἡ ά. στάσις τῶν Οἴκων. Εἶτα, ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου εἰς ς'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β'. στάσις. Εἶτα ψάλλεται τοῦ Κανόνος ἡ δ'. ε'. καὶ ς'. ᾠδή· καὶ πάλιν τό, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ'. στάσις. Μετὰ ταῦτα, ἡ ζ'. η'. καὶ θ'. ᾠδή· καὶ μετ' αὐτήν, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἡ δ'. στάσις τῶν Οἴκων. Εἶτα τό, Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομα, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 5. Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωΐ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἐξαποστειλάριον, Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον, δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια, Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ γ'. καὶ ς'. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου (τῆς Ἀκαθίστου). Εἰς τό, Ἐξαιρέτως, Ἅπας γηγενής. Κοινωνικόν, Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι—Εἴδομεν τὸ φῶς, κτλ.

Ζ'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

§. 1. Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, Προηγιασμένη οὐ γίνεται· τὸ δὲ ἑσπέρας αὐτῆς, ψάλλεται κατὰ τάξιν ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς.

§. 2. Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ νυκτόθεν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, ὡς σύνηθες, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν. Ἑξάψαλμος, Στιχολογία, Πολυέλεος, Καθίσματα, Ἀναβαθμοί, Εὐαγγέλιον, καθὼς εὑρίσκονται τετυπωμένα. Μετὰ δὲ τό, Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, εὐθύς, τὸ Τῇ Ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ ά. Στάσις τῶν Οἴκων. Μετὰ τὸ τέλος, ταύτης, πάλιν τό, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β'. στάσις. Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς ς'. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Μετὰ τὴν γ'. ᾠδήν, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ'. στάσις. Μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, Συναπτή· καὶ μετ' αὐτήν, τὸ Κάθισμα, Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Ἔπειτα ψάλλεται ἡ δ'. ε'. καὶ ς'. ᾠδή. Μετὰ δὲ τὴν Καταβασίαν, Ἐβόησε προτυπῶν, τό, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ'. στάσις. Συναπτή, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τοῦ Κανόνος, καὶ πάντα τὰ τῆς Ἑορτῆς, μέχρι τέλους τῆς Λειτουργίας, ὡς σύνηθες.

§. 3. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Καὶ νῦν, τὸ ά. τοῦ Ἤχου—Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά· Δόξα, τῆς Ὁσίας, Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἑορτῆς, ἐκ β'. καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, τό, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Τροπάριον τῆς Ὁσίας, Ἐν σοὶ Μῆτερ—Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Ἀμώμου, Καθίσματα, τὰ Ἀναστάσιμα μόνον κατὰ σειράν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἤχου, κτλ. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἑορτῆς, Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα τῆς Ὁσίας, Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ὁ Ν'. Δόξα, Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι, καὶ τὰ λοιπά. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δύο. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Ἀρχαγγέλου δ'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Ἕως ὧδε τὰ τῆς Ἑορτῆς, καὶ παύουσι πλέον Δόξα, τοῦ Τριῳδίου, Ἦχος ά. Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη· καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Η'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Δευτέρᾳ τῶν Βαΐων.

§. 1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ'. Προεόρτια, γ'. καὶ ἐκ τοῦ Τριῳδίου, τῆς Ὁσίας γ'. Δόξα, Ἦχος δ'. Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω. Καὶ νῦν, τὸ ά. τοῦ Ἤχου—Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῆς Ὁσίας, Ἦχος β'. Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ὁσίας, Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

§. 2. Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, ἡ συνήθης Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος, Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῆς Ὁσίας, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου, Ἦχος ά. Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

§. 3. Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς κατὰ τάξιν, ὡσαύτως καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, μόνη τῆς Ἑορτῆς ἡ Ἀκολουθία.

§. 4. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν. καὶ Προκείμενον τῆς ἡμέρας—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων (ὅρα εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινόν). Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἐκ γ'. καὶ οὕτως ἀποδίδοται ἡ Ἑορτή.

Θ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Παρασκευῇ τοῦ Λαζάρου.

§. 1. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, ψάλλεται ἅπασα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία κατὰ τάξιν.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὴν θ'. ὥραν, καὶ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον. Τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες· καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωφελῆ πλη-

Digitized by Google

ρώσαντες Τεσσαρακοστὴν, βοήσωμεν. Καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων (ὅρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ). Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις, ἀπόδοσις. Ὁ δὲ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, Ὠδὴν ἐπινίκιον, ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Ι'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.

§. 1. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρόν. Μετὰ δὲ τὸ, Ἄξιόν ἐστιν, ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, Ὠδὴν ἐπινίκιον. Μετὰ τὴν θ'. ᾠδὴν, ὁ Εἱρμός· Τρισάγιον. Κοντάκιον, Ἡ πάντων χαρά. Κύριε ἐλέησον μ'. καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Τῇ Παρασκευῇ πρωῒ, μετὰ τὴν ϛ'. ὥραν, Ἀπόλυσις, ἐπειδὴ Προηγιασμένη οὐ γίνεται.

§. 3. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὴν θ'. ὥραν, καὶ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα κατὰ σειρὰν, δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες... βοήσωμεν. Καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμελα Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ β'. Καὶ νῦν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῷ Σαββάτῳ πρωῒ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, κτλ. Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα, τὰ δύο τοῦ Λαζάρου, καὶ τὰ δ'. τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν'. χῦμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς εἰς ϛ'. καὶ τοῦ Λαζάρου εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα τοῦ Λαζάρου, Συμπαρέστησαν Χριστῷ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ θ'. ᾠδή. Ἐξαποστειλάριον, τῆς Ἑορτῆς ἓν, καὶ τοῦ Λαζάρου δύο. Εἰς τοὺς Αἴνους τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Λαζάρου γ'. Δόξα, τοῦ Λαζάρου, Ἦχος β'. Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός, Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη. Τροπάριον, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς,... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Λαζάρου. Κοντάκιον, τῆς Ἑορτῆς, Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικὸν, Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών. Μετ' αὐτὸ, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 5. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἐν τῇ ἐννάτῃ Ὥρα, λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ οὕτως ἀποδίδοται.

ΙΑ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

§ 1. Τῇ Παρασκευῇ πρωῒ, εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ'. καὶ Προεόρτια γ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσ.... βοήσωμεν. Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἴσοδος καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρὸν, καὶ ψάλλομεν συνήθως τὸν Κανόνα τοῦ Λαζάρου.

§. 3. Τῷ Σαββάτῳ πρωῒ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκιον τοῦ Λαζάρου, τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, ἐκ γ'. καὶ ἐφεξῆς τὰ λοιπὰ, καθὼς διατέτακται ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Κανόνες τοῦ Τριῳδίου καὶ ὁ Προεόρτιος. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα τοῦ Λαζάρου, καὶ Προεόρτιον. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Λαζάρου. Καταβασίαι, Ὑγρὰν διοδεύσας. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ θ'. Ὠδή· Ἅγιος Κύριος... Ἐξαποστειλάρια τοῦ Λαζάρου δύο, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, Ἦχος β'. Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Ἀκολουθιῶν. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν. Μετὰ τὸ Κοινωνικὸν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν καὶ Ἀπόλυσις.

§. 4. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τῶν Βαΐων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδον, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ α'. τῆς Ἑορτῆς, καὶ δύο τοῦ Τριῳδίου — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Σήμερον ἡ χάρις. Καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 5. Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Τριῳδίου. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς δύο. Καὶ νῦν, Μετὰ κλάδων νοητῶς. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τῶν Βαΐων, Αἰνέσατε συμφώνως. Δόξα, Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη Γαβριήλ, Οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν; Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς ϛ'. καὶ τῶν Βαΐων εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς. ἡ Ὑπακοὴ τῶν Βαΐων. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τοῦ Τριῳδίου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ θ'. ᾠδή. Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Βαΐων γ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Πρὸ

Digitized by Google

ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα. Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Τριῳδίου. Εἰσοδικὸν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς,... ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς. Ἀπολυτίκια, Σήμερον τῆς σωτηρίας... καὶ, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Κοντάκιον, Τῇ ὑπερμάχῳ. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐάγγελιον τῶν Βαΐων. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς· καὶ μετ' αὐτὸ, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, κτλ.

§. 6. Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων γ'. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, κτλ. καὶ τῆς Ἑορτῆς, Προσόμοια γ'· Βουλὴν προαιώνιον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος,.... Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων. Δόξα, Ἦχος βαρύς. Συναγωγὴ πονηρά. Καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια· τὸ, Νῦν ἀπολύεις, καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Τριῳδίου, τὰς γ'. ᾠδάς. Μετὰ τὸν Εἱρμὸν τῆς θ'. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΒ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ.

§. 1. Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου γ'. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, κτλ. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ὁ ἔχων θρόνον οὐρανὸν (ὅρα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Βαΐων, Τροπάριον β'.). Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων, Ἐκ Βαΐων καὶ κλάδων, κτλ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'· καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ δευτέρᾳ πρωῒ, ἅπαντα τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τάξιν.

§. 3. Τῇ αὐτῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς· εἰδὲ βούλει, τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ Προσόμοια, Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΓ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ, ἢ τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ.

§. 1. Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἰς τὸν Ὄρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, ψάλλονται πάντα τὰ τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν — ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ, ἢ Τετάρτῃ ἑσπέρας, γίνεται ἡ Ἀπόδοσις ψαλλομένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Προσομοίων τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἀπαραλλάκτως καθὼς διετυπώθη ἀνωτέρω (Ἄρθρῳ ΙΒ'. §. 3.).

ΙΔ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

§. 1. Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ πρωῒ, ποιοῦμεν μικρὸν Ἑσπερινὸν, ἐν ᾧ ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου, Ἦχος β'. Συντρίχει λοιπὸν, καὶ ἐφεξῆς τὰ λοιπὰ τρία (ὅρα ταῦτα εἰς τοὺς Αἴνους τῆς Μεγάλης Πέμπτης.). Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'. Γέννημα ἐχιδνῶν (εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Μεγάλης Πέμπτης. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, τὸ Εὐάγγελιον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ἑσπέρας, Μέγας Ἑσπερινός. Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Βουλὴν προαιώνιον, δευτεροῦντες αὐτά. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, τὸ Δοξαστικὸν τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

§ 3. Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρωῒ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Τὰ Καθίσματα, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ά. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Εὐάγγελιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς ς'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου. Ὁ λίμνας καὶ πηγάς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Συναξάριον, πρῶτον τοῦ Μηναίου, εἶτα τοῦ Τριῳδίου. Καταβασίαι. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ θ'. ᾠδή. Ἐξαποστειλάριον, Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, ἅπαξ· καὶ τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου Ἦχος πλ. δ'. Μηδεὶς, ὦ πιστοὶ, τοῦ Δεσποτικοῦ Δείπνου ἀμύητος, ἐκ δευτέρου (ὅρα τοῦτο ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Αἴνων)· καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου, Ἦχος πλ. ά. Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς Μαθητάς. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς.... ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς.... Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐάγγελιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ, Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς· καὶ μετ' αὐτὸ, Μνήσθητι Εὔσπλαγχνε καὶ ἡμῶν κτλ. καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

§. 4. Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ἀπαραλλάκτως, καθὼς, ἀνωτέρω διετυπώθη (Ἄρθρῳ ΙΒ'. §. 3), καὶ οὕτως ἀποδίδοται ἡ Ἑορτή.

Τὰ δὲ ιβ'. Εὐαγγέλια ἀναγινώσκονται ἐν τῷ καιρῷ

Digitized by Google

αὐτῶν, κατὰ τάξιν, μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἁγίων Παθῶν.

ΙΕ'. Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τύχῃ τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ, ἢ τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, μετατίθεται ἡ Ἑορτὴ αὕτη, καὶ ψάλλεται κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Περὶ τῶν αἰτιῶν, δι' ἃς μετατίθεται ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία, πρὸ ἑνὸς αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν, παρὰ Πατριαρχῶν ἀρχαίων καὶ Ἀρχιερέων, ὡς παρελάβομεν, κατιδοῦσα τὴν διαφωνίαν καὶ σύγχυσιν, τὴν συμβαίνουσαν ἀνὰ πάσας τὰς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ κώμαις Ἐκκλησίας, μέριμναν καὶ περὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πανηγυρικωτάτης Ἑορτῆς ἀνελάβετο. Καὶ δὴ, πρὸς παῦσιν τῆς δοκούσης ἀνωμαλίας, μάλιστα ἐν ταῖς τοῦ ἁπλοῦ λαοῦ ἀκοαῖς, τοῦ μὴ κατὰ βάθος τὰ τοῦ Πνεύματος ἐννοοῦντος, διετάξατο τὴν τῆς Ἑορτῆς μετάθεσιν, ἐὰν τύχῃ ἐν ταῖς δυσὶν ἡμέραις, ταῖς πενθίμοις ταύταις, εἰς τὴν κυριώνυμον τοῦ Πάσχα ἡμέραν· ἵνα τὰ χαρμόσυνα τοῖς χαρμοσύνοις συνᾴδωνται καὶ συμμελῳδῶνται, οἰκονομικῶς ἀποκλείουσα τὴν ἀνάμιξιν τῶν φαιδρῶν μετὰ τῶν πενθίμων· καὶ ἵνα μὴ ἀσυμφωνία δεικνύηται μεταξὺ τοῦ, Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, μετὰ τοῦ, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια· καὶ τοῦ, Δακρυρρόους θρήνους, ἐπὶ σὲ ἡ Ἁγνὴ, μετὰ τοῦ, Ὁ Γαβριὴλ κομίζει τῇ Κόρῃ τὰ Εὐαγγέλια. Ταῦτα δὲ ὡς εἴρηται, διὰ τὰς ἐν πόλεσι μόνον καὶ κώμαις Ἐκλησίας, τῶν Μοναστηρικῶν Τυπικῶν ἀμεταβλήτων, ἀνεπάφων, καὶ ἀμετακινήτων διαμενόντων, διά τε τὸ πρὸς τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους Πατέρας σέβας, καὶ διὰ τὸ διάφορον τοῦ μοναδικοῦ πολιτεύματος, καὶ τῆς ὑψηλοτέρας διαγωγῆς.

ΙϚ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

§. 1. Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Τριῳδίου Ἰδιόμελα γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια δ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ, δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τὴν σήμερον μυστικῶς. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

α'. Τοῦ Τριῳδίου, Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός.
β'. Τῆς Ἑορτῆς, Ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος.
γ'. Τοῦ Τριῳδίου, Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθί.
δ'. Τὸ τελευταῖον τοῦ Τριῳδίου, Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς.

Τὰ δὲ λοιπὰ Ἀναγνώσματα ἀναγινώσκονται πρὸ τοῦ Εὐλογητοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τελευταίου Ἀναγνώσματος, ψάλλουσιν ἀμφότεροι οἱ χοροὶ, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κτλ. ἕως ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες, οἱ Στίχοι. Εἶτα, Συναπτὴ μικρά· καὶ μετ' αὐτὴν, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ὁ Ἀπόστολος τοῦ Τριῳδίου, Ἀδελφοὶ, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν. Μετὰ δὲ τὴν τούτου συμπλήρωσιν, ἀντὶ τοῦ, Ἀλληλούϊα, ψάλλομεν τὸ, Ἀνάστα, ὁ Θεὸς, κρῖνον τὴν γῆν, κτλ. καὶ ἄρχεται μὲν τούτου ὁ Ἱερεὺς ἐκ τῆς ὡραίας πύλης πρῶτον, εἶτα καὶ οἱ Χοροί· καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον, Ὀψὲ Σαββάτων· καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, ψάλλομεν, Σιγησάτω πᾶσα σάρξ. Κοινωνικὸν, Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος. Ἀντὶ τοῦ, Εἴδομεν τὸ φῶς, τὸ Μνήσθητι εὔσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Περὶ δὲ δ'. ὥραν τῆς νυκτὸς, τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Βασιλεῦ οὐράνιε. Τρισάγιον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν ὁ Ν'. καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, Κύματι θαλάσσης. Μετὰ δὲ τὴν θ'. ᾠδὴν, ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος οἵ τε Διάκονοι καὶ Ἱερεῖς, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐὰν ὑπάρχῃ, ψάλλοντες πρῶτον τὸ, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην· εἶτα τὸ, Τὴν Ἀνάστασίν σου, Χριστὲ Σωτήρ· καὶ τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται, ἕως οὗ φθάσωμεν εἰς τὸν διωρισμένον τόπον· καὶ εὐθὺς τὸ, Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, Ὀψὲ Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ (*). Εἶτα, Δόξα τῇ Ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, κτλ. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τέλους, ἅπαξ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Μετὰ δὲ τὴν Συναπτὴν, ὁ Κανὼν τῆς Ἀναστάσεως εἰς δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς εἰς δ'. Καταβασίαι ὁμοῦ· τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς καὶ Αἴτησις, κατὰ τὸ σύνηθες, εἰς ἑκάστην ᾠδήν. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς ἡ Ὑπακοὴ, Προλαβοῦσαι τὸν Ὄρθρον· εἶτα, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πάσχα. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς· καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας,... Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀντὶ δὲ τοῦ Ἐλεῆμον ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, λέγομεν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, εἰς Ἦχος β'. ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον ιβ'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Εἶτα ψάλλομεν τὰς λοιπὰς τῶν Κανόνων ᾠδάς· εἰς δὲ τὴν θ'. καὶ τὰ Μεγαλυνάρια, ἀνὰ δ'. ἐξ ἑκατέρας Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα, τῆς Ἑορτῆς, Ἀγγελικῶν δυνάμεων· καὶ πάλιν τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Εἶτα, Πάσχα ἱερὸν, κτλ. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικὸν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη — Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν — Προλαβοῦσαι τὸν Ὄρθρον. Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ — Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα. Κοινωνικὸν ὁμοίως τοῦ Πάσχα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Ἡ Κατήχησις τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Σημείωσαι ὅτι, οἱ τὸ ἀνωτέρω Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκοντες, ὅταν φθάσωσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ 10 ἐδαφίου, κἀκεῖ παύονται, ποιοῦντες ἐνταῦθα διακοπὴν, μεταβαίνουσιν εἰς τὸ 16 ἐδάφιον· Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν. κτλ. Εἰς πολλὰς ὅμως Ἐκκλησίας καὶ πόλεων καὶ Μοναστηρίων ἀναγινώσκουσι συνήθως τὸ δεύτερον Ἑωθινὸν, Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, κτλ.

Digitized by Google

ΙΖ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ β'. ἢ γ'. ἢ δ'.
τῆς Διακαινησίμου.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ θυμιάσαι τὸν Ἱερέα, καὶ εἰπεῖν τὸ, Δόξα τῇ Ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, κτλ. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἔθος· ἐπὶ τέλους δὲ, ἅπαξ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους η'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπά. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῆς ἡμέρας, καὶ, εἰ βούλει, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Καὶ εἰ μὲν ἐστιν ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, λέγεται εὐθὺς, κατὰ τὸ ἔθος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ, Οὔσης ὀψίας· εἰ δὲ μὴ, ἡ ἐκτενὴς, τὸ, Πληρώσωμεν, καὶ τὰ λοιπά.—Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, εἶτα τὸ, Πάσχα ἱερὸν, κτλ. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἦχος δ'. Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, δίς· καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ἀπαραλλάκτως, καθὼς διετυπώθη ἀνωτέρω (Ἄρθρῳ ιϛ'. §. 2).

Τῌ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἀρχόμεθα τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ, ἄνευ μετανοιῶν καὶ Στιχολογίας.

Εἰ δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος, καὶ φθεγγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε βάτε ἄφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἡ μετάγουσα· καὶ κλίμαξ ἡ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακὼβ ἐθεάσατο· χαῖρε θεία στάμνε τοῦ Μάννα· χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνῃ μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον; μετ' ἐμοῦ ἔφης γὰρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου· καὶ πῶς γενήσομαι, λέγε μοι, χωρίον εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἁγιάσματος, τοῦ τοῖς Χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος; Μή με δελεάσῃς ἀπάτῃ· οὐ γὰρ ἔγνων ἡδονήν· γάμου ὑπάρχω ἀμύητος, πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διαπράττεται. Τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθέσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε. Ἡ δὲ ἐβόησε· Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σου, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ τὸν ἄνθρωπον, ὡς μόνος δυνατὸς, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρὲτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι, πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὢν, ἐκ Παρθένου τίκτεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανὸν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ᾧ τὰ Ἑξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ηὐδόκησε. Θεοῦ ἐστι Λόγος ὁ παρών. Τί οὖν ἵσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε ἁγνὴ Παρθένε· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου, καὶ ἐκοιμήθη εἰς Χαῤῥάν. Καὶ ἀπήντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος· καὶ ἔλαβε ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον, καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν. Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ Πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ λίβα, καὶ βοῤῥᾶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσων σε ἐν τῇ ὁδῷ

Κεφ. κη'. 10.

Digitized by Google

πάσῃ, οὗ ἐὰν πορευθῇς· καὶ ἐπιστρέψω σε, εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλείπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακὼβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἢ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ'. 27. Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ἡμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ἡμῶν· καὶ προσδέξομαι ἡμᾶς, λέγει
μδ'. 1. Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτὴν τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. θ'. 1. Ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ὡς ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν· ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν (οἱ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ). Μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφὸν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις (τὸ γὰρ γνῶναι Νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς). Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα Στιχηρά.

Ἦχος α'. Βύζαντος.

Τῷ ἕκτῳ Μηνὶ, ὁ Ἀρχιστράτηγος, ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Παρθένον καὶ Ἁγνὴν, μηνῦσαί σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· τέξῃ Υἱὸν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ὃς σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἐν τῷ Μηνὶ τῷ ἕκτῳ, ἀπεστάλη οὐρανόθεν Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐν Πόλει τῆς Γαλιλαίας Ναζαρὲτ, κομίσαι τῇ Κόρῃ χαρᾶς εὐαγγέλια· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν, ἐβόησε λέγων· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε δοχεῖον τῆς ἀχωρήτου φύσεως· ὃν γὰρ οὐρανοὶ οὐκ ἐχώρησαν, ἡ νηδύς σου κεχώρηκεν Εὐλογημένη. Χαῖρε σεμνὴ τοῦ Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, καὶ τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις, καὶ χαρὰ τοῦ κόσμου, καὶ ἀγαλλίασις τοῦ γένους ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἀπεστάλη Ἄγγελος Γαβριὴλ, οὐρανόθεν ἐκ Θεοῦ, πρὸς Παρθένον ἀμόλυντον, εἰς Πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρὲτ, εὐαγγελίσασθαι αὐτῇ τοῦ ξένου τρόπου τὴν σύλληψιν. Ἀπεστάλη δοῦλος ἀσώματος, πρὸς ἔμψυχον Πόλιν καὶ πύλην νοερὰν, μηνῦσαι Δεσποτικῆς παρουσίας τὴν συγκατάβασιν. Ἀπεστάλη στρατιώτης οὐράνιος, πρὸς τὸ ἔμψυχον τῆς δόξης Παλάτιον, προετοιμάσαι τῷ Κτίστῃ κατοικίαν ἄληκτον· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν ἐκραύγαζε· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τῶν τετραμόρφων ὑπερενδοξοτέρα· χαῖρε καθέδρα Βασιλικὴ οὐράνιε· χαῖρε Ὄρος ἀλατόμητον, δοχεῖον πανέντιμον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τὸ πλήρωμα κατῴκησε, τῆς Θεότητος σωματικῶς, εὐδοκίᾳ Πατρὸς ἀϊδίου, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ Κεχαριτωμένῃ σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε· μὴ καταπλαγῇς τῇ ξένῃ μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσῃς· Ἀρχάγγελός εἰμι· ὄφις ἐξηπάτησεν Εὔαν ποτέ· νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξῃς τὸν Κύριον Ἄχραντε.

Digitized by Google

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος δ΄.

Τῷ ἕκτῳ Μηνί, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἁγνήν· καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπών, εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν. Ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπῆσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεός εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν: ὑπὲρ λόγον ὁ Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἑνοῦται· Ἀρχαγγέλου τῇ φωνῇ ἡ πλάνη ἐκμειοῦται, ἡ Παρθένος γὰρ δέχεται τὴν χαράν· τὰ ἐπίγεια γέγονεν ὑρανός· ὁ κόσμος λέλυται τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, καὶ φωναῖς ἀνυμνείτω· Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄. Ἀνδρέȣ Ἱεροσολυμίτȣ.

Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια· παρθενικὴ πανήγυρις· τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται· ὁ Ἀδὰμ καινουργεῖται· ἡ Εὔα τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται· καὶ ἡ σκηνὴ τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας, τῇ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος, ναὸς Θεοῦ κεχρημάτικεν. Ὢ Μυστήριον! ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἄγνωστος, ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἄφραστος. Ἄγγελος λειτουργεῖ τῷ θαύματι· παρθενικὴ γαστὴρ τὸν Υἱὸν ὑποδέχεται· Πνεῦμα Ἅγιον καταπέμπεται· Πατὴρ ἄνωθεν εὐδοκεῖ, καὶ τὸ συνάλλαγμα, κατὰ κοινὴν πραγματεύεται βούλησιν· ἐν ᾧ, καὶ δι' οὗ σωθέντες, συνῳδὰ τῷ Γαβριήλ, πρὸς τὴν Παρθένον βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἑαυτὸν ἐπανήγαγεν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Στρατηγός, τῶν ἀΰλων ταγμάτων, εἰς Πόλιν Ναζαρέτ, ἐπιστὰς Βασιλέα, μηνύει σοι Ἄχραντε, τῶν αἰώνων καὶ Κύριον, Χαῖρε, λέγων σοι, εὐλογημένη Μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον θαῦμα, βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Σήμερον ἅπασα κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ χαῖρέ σοι φωνεῖ Ἀρχάγγελος· Εὐλογημένη σὺ Σεμνή, καὶ Ἄχραντε πανάμωμε. Σήμερον τοῦ ὄφεως ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα· ἀρᾶς γὰρ διαλέλυται τοῦ Προπάτορος σύνδεσμος. Διὸ καὶ κατὰ πάντα βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, τὸ Χαῖρε κράζει τῇ Σεμνῇ, ὅτι συλλήψῃ ἐν γαστρί, τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν Μαριὰμ ἀπεφθέγγετο· Ἄνανδρος εἰμί, καὶ πῶς τέξω Υἱόν, ἄσπορον γονὴν τίς ἑώρακε; Καὶ ἑρμηνεύων ἔλεγεν ὁ Ἄγγελος, τῇ Θεοτόκῳ καὶ Παρθένῳ· Ἐλεύσεταί σοι, Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἀπεστάλη Γαβριήλ, πρὸς τὴν Παρθένον καὶ ἁγνήν, καὶ ἐμήνυσεν αὐτῇ, τὴν ἀνεκλάλητον χαράν, ὅτι ἀσπόρως συλλήψῃ, καὶ οὐ φθαρήσῃ· τέξῃ γὰρ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, καὶ σώσει τὸν λαόν, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν· καὶ μαρτυρεῖ ὁ πέμψας με εἰπεῖν σοι, Εὐλογημένη τὸ Χαῖρε. Παρθένος τίκτεις, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένεις Παρθένος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ· τό, Πᾶσα πνοή.

Digitized by Google

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.
Ἀναστᾶσα Μαριὰμ ἐπορεύθη.
Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.
Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Εἶτα· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.
Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ.
Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν.
Ὁ Κανὼν οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.
Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.
Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται » Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ » Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα- » νηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν » Σύλληψιν.

Ἀδέτω σοι Δέσποινα, κινῶν τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, Δαυῒδ ὁ Προπάτωρ συ· Ἄκυσον Θύγατερ, τὴν χαρμόσυνον, φωνὴν τὴν τῦ Ἀγγέλου· χαρὰν γὰρ μηνύει σοι, τὴν ἀνεκλάλητον.

Ὁ Ἄγγελος.

Βοῶ σοι γηθόμενος· κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ πρόσχες μοι, Θεοῦ καταγγέλλοντι σύλληψιν ἄσπορον· εὗρες χάριν γάρ, ἐνώπιον Κυρίυ, ἣν εὗρεν οὐδέ ποτε, ἄλλη τις Πάναγνε.

Ἡ Θεοτόκος.

Γνωσθήτω μοι Ἄγγελε, τῶν σῶν ῥημάτων ἡ δύναμις· πῶς ἔσται ὃ εἴρηκας; λέγε σαφέστατα, πῶς συλλήψομαι, παρθένος οὖσα κόρη; πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, Μήτηρ τῦ Κτίστου μου.

Ὁ Ἄγγελος.

Δολίως με φθέγγεσθαι, διαλογίζῃ ὡς ἔοικε· καὶ χαίρω θεώμενος τὴν σὴν ἀσφάλειαν· θάρσει Δέσποινα· Θεοῦ γὰρ βουλομένου, ῥαδίως περαίνεται καὶ τὰ παράδοξα.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα » καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτή- » σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· κἂν τῇ σε- » πτῇ Συλλήψει σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἐξέλιπεν Ἄρχων ἐξ Ἰούδα, ὁ χρόνος ἐπέστη δὲ λοιπόν, καθ' ὃν ἀναφανήσεται, ἡ τῶν Ἐθνῶν ἐλπὶς ὁ Χριστός· σὺ δέ, πῶς τοῦτον τέξομαι, παρθένος οὖσα, σαφήνισον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γνῶναι Παρθένε, τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς σῆς, ἀλλ' οὗτος ἀνερμήνευτος· τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, δημιουργῷ δυνάμει σοι, ἐπισκιάσαν ἐργάσεται.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἡ ἐμὴ προμήτωρ δεξαμένη, τὴν γνώμην τοῦ ὄφεως, τρυφῆς, τῆς θείας ἐξωστρακίσται· διό περ κἀγὼ δέδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν ξένον σου, εὐλαβουμένη τὸν ὄλισθον.

Ὁ Ἄγγελος.

Θεοῦ παραστάτης ἀπεστάλην, τὴν θείαν μηνύσων σοι βουλήν· τί με φοβῇ Πανάμωμε, τὸν μᾶλλόν σε φοβούμενον; τί εὐλαβῇ με Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον;

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν Ποιμενικῶν.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ γῆς νῦν κατῆλθεν· ὁ Ἄγγελος βοῶν, τῇ Παρθένῳ ἐπέστη· Χαῖρε Εὐλογημένη, ἡ τὴν σφραγίδα μόνη φυλάξασα, ἐν μήτρᾳ δεξαμένη τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον καὶ Κύριον, ἵνα ἐκ πλάνης σώσῃ ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου Θεότη- » τος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ » ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, » τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνά- » μει σου.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἱερὰν τινα Παρθένον, τεξομένην ἀκήκοα, τοῦ Προφήτυ πάλαι, τὸν Ἐμμανουὴλ προθεσπίσαντος· ἐπιποθῶ δὲ τῦ γνῶναι, πῶς Θεότητος, τὴν ἀνάκρασιν, φύσις βροτῶν ὑποστήσεται;

Ὁ Ἄγγελος.

Κατεμήνυσεν ἡ βάτος, ἀκατάφλεκτος μείνασα, δεξαμένη φλόγα, Κεχαριτωμένη ἀνύμφευτε, τῦ κατὰ σὲ Μυστηρίυ τὸ ἀπόρρητον· μετὰ τόκον γάρ, μενεῖς Ἁγνὴ ἀειπάρθενος.

Ἡ Θεοτόκος.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος, ἀληθείας κῆρυξ, λέγε, Γαβριήλ, ἀληθέστατα· πῶς, ἀκηράτου μενούσης τῆς ἁγνείας μου, Λόγον τέξομαι, μετὰ σαρκὸς τὸν ἀσώματον;

Ὁ Ἄγγελος.

Μετὰ δέους σοι ὡς δοῦλος, τῇ Κυρίᾳ παρίσταμαι· μετὰ φόβου Κόρη, νῦν κατανοεῖν εὐλαβοῦμαί σε· ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καταβήσεται, ἐπὶ σὲ Λόγος, ὁ τοῦ Πατρὸς ὡς ηὐδόκησε.

Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ » συ· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες » ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας

Digitized by Google

» ἄχρονον Υἱὸν, πᾶσι τοῖς ὑμνᾶσί σε, σωτηρίαν » βραβεύουσα. Ἡ Θεοτόκος.

Νοεῖν σου οὐ δύναμαι, τῶν λόγων τὴν ἀκρίβειαν· θαύματα γὰρ γέγονε πολλάκις, θείᾳ δυνάμει τερατουργούμενα, σύμβολα καὶ τύποι νομικοί, τέτοκε παρθένος δέ, ἀπειράνδρως οὐδέ ποτε. Ὁ Ἄγγελος.

Ξενίζη Πανάμωμε· καὶ ξένον γὰρ τὸ θαῦμά σου· μόνη γὰρ τὸν πάντων Βασιλέα, δέξῃ ἐν μήτρᾳ σαρκωθησόμενον· καὶ σὲ προτυποῦσι Προφητῶν, ῥήσεις καὶ αἰνίγματα, καὶ τοῦ Νόμου τὰ σύμβολα. Ἡ Θεοτόκος.

Ὁ πᾶσιν ἀχώρητος, καὶ πᾶσιν ἀθεώρητος, πῶς οὗτος δυνήσεται παρθένου, μήτραν οἰκῆσαι, ἣν αὐτὸς ἔπλασε; πῶς δὲ καὶ συλλήψομαι Θεὸν, Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι. Ὁ Ἄγγελος.

Πρὸς τὸν σὸν Προπάτορα, Δαυῒδ ἐπαγγειλάμενος, θήσειν ἐκ καρποῦ, τοῦ τῆς κοιλίας, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, τὴν τοῦ Ἰακὼβ σὲ καλλονὴν, μόνην ἐξελέξατο, λογικὸν ἐνδιαίτημα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεό» μενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ » τῶν δυνάμεων. Ἡ Θεοτόκος.

Ῥημάτων σου, τὴν φωνὴν Γαβριὴλ τὴν χαρμόσυνον, δεξαμένη, εὐφροσύνης ἐνθέου πεπλήρωμαι· χαρὰν γὰρ μηνύεις, καὶ χαρὰν καταγγέλεις τὴν ἄληκτον. Ὁ Ἄγγελος.

Σοὶ δέδοται, ἡ χαρὰ Θεομῆτορ ἡ ἔνθεος· σοὶ τὸ χαῖρε, πᾶσα κτίσις κραυγάζει Θεόνυμφε· σὺ γὰρ μόνη Μήτηρ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ προωρίσθης Ἁγνή. Ἡ Θεοτόκος.

Τῆς Εὔας νῦν, δι' ἐμοῦ καταργείσθω κατάκριμα· ἀποδότω, δι' ἐμοῦ τὸ ὀφείλημα σήμερον· δι' ἐμοῦ τὸ χρέος, τὸ ἀρχαῖον δοθήτω πληρέστατον. Ὁ Ἄγγελος.

Ὑπέσχετο, ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τῷ Προπάτορι, εὐλογεῖσθαι, ἐν τῷ σπέρματι τούτου τὰ Ἔθνη Ἁγνή· διὰ σοῦ δὲ πέρας, ἡ ὑπόσχεσις δέχεται σήμερον.

Καταβασία. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε. Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τό, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν, Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἵστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον· χαῖρε, γαστὴρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Ἤγγειλεν Υἱὸν Ἄγγελος τῇ Παρθένῳ,
Πατρὸς μεγίστης Ἄγγελον βουλῆς μέγαν.

Γήθεο τῇ Μαρίῃ ἔφατ' Ἄγγελος εἰκάδι πέμπτῃ.

Ὁ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεὸς, ὁ πάντοτε φροντίζων ὑπὲρ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ὡς Πατὴρ φιλόστοργος, θεωρῶν τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὸ πλαστούργημα καταδουλούμενον καὶ τυραννούμενον ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ πρὸς τὰ πάθη τῆς ἀτιμίας ὑπαγόμενον, καὶ τῇ Εἰδωλολατρείᾳ ὑποκείμενον, ηὐδοκήθη ἐξαποστεῖλαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τοῦ λυτρώσασθαι αὐτὸ ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου χειρῶν. Ἐπεὶ δὲ ἠθέλησε λαθεῖν, οὐ μόνον τὸν Σατανᾶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς οὐρανίους Δυνάμεις, ἑνὶ τῶν Ἀρχαγγέλων, Γαβριὴλ τῷ ἐνδόξῳ, θαρρεῖ τὸ Μυστήριον· προοικονομεῖ δὲ γεννηθῆναι καὶ τὴν Ἁγίαν Παρθένον καθαρὰν, ὡς ἀξίαν οὖσαν τοιούτου καλοῦ. Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἄγγελος εἰς Πόλιν Ναζαρὲτ, λέγει αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Ἡ δὲ εἶπε· καὶ πῶς ἔσαι μοι τοῦτο; Ὁ δὲ ἔφη· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. Καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ αὐτῆς, συνέλαβεν ὑπερφυῶς ἐν τῇ ἀχράντῳ γαστρὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, Σοφίαν αὐτοῦ ἐνυπόστατον καὶ δύναμιν οὖσαν, αὐτοῦ τῇ ἐπισκιάσει, καὶ τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπελεύσει. Ἔκτοτε δὲ ἐτελέσθη τὰ Μυστήρια τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰκονομικῶς, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Digitized by Google

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
» παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀ-
» πειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔ-
» ψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ἡ Θεοτόκος.

Φῶς τὸ ἄϋλον, μηνύων ὕλῃ σώματος, ἑνωθησόμενον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, φαιδρὸν Εὐαγγέλιον, θεῖα κηρύγματα, νῦν, κραυγάζεις μοι· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας. Ὁ Ἄγγελος.

Χαῖρε Δέσποινα, Παρθένε χαῖρε πάναγνε· χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ· χαῖρε λυχνία φωτός· Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· Εὔας ἡ λύτρωσις· ὄρος ἅγιον, περιφανὲς ἁγίασμα, καὶ νυμφὼν ἀθανασίας.

Ἡ Θεοτόκος.

Ψυχὴν ἥγνισε, καὶ σῶμα καθηγίασε, ναὸν εἰργάσατο, χωρητικόν με Θεοῦ, σκηνὴν θεοκόσμητον, ἔμψυχον τέμενος, ἡ ἐπέλευσις, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ ζωῆς ἁγνὴν Μητέρα.

Ὁ Ἄγγελος.

Ὡς πολύφωτον, λαμπάδα καὶ θεότευκτον, παστάδα βλέπω σε· νῦν ὡς χρυσῆ κιβωτὸς, τοῦ Νόμου τὸν πάροχον δέχου Πανάμωμε, εὐδοκήσαντα, τὴν τῶν ἀνθρώπων ῥύσασθαι, διὰ σοῦ φθαρτὴν οὐσίαν.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἰστέον, ὅτι αὗται αἱ β΄. ᾨδαὶ περιέχουσιν Ἀκροστιχίδα τὴν κατὰ Ἀλφάβητον, ἡ μὲν Η΄. ὀρθῶς, ἡ δὲ Θ΄. ἀντιστρόφως.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός. Ὁ Ἄγγελος.

» Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἁγνή· εἰπάτω δὴ
» ὁ Γαβριὴλ, βουλὴν ὑψίστου ἀρχαίαν
» ἀληθινήν. Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμη Θεοῦ·
» Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς ἀναστρα-
» φήσεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἔννοια πᾶσα ἡττᾶται βροτῶν, ἀντέφησεν ἡ Παρθένος, Ζητοῦσα ἅπερ μοι φθέγγῃ παράδοξα. Ἥσθην σου τοῖς λόγοις, ἀλλὰ δέδοικα, Θαμβηθεῖσα μὴ ἀπάτῃ με, ὡς Εὔαν πόρρω πέμψῃς Θεοῦ· ἀλλ' ὅμως ἰδὲ βοᾷς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ἰδέ σοι τὸ ἄπορον λέλυται, φησὶ πρὸς ταῦτα ὁ Γαβριὴλ, Καλῶς γὰρ ἔφης τὸ πρᾶγμα δυστέκμαρτον. Λόγοις σῶν χειλέων πειθαρχοῦσα λοιπὸν, Μὴ ἀμφίβαλλε ὡς πλάσματι, ὡς πράγματι δὲ πίστευε· ἐγὼ γὰρ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Νόμος οὗτος θεόθεν βροτοῖς, ἡ ἄμεμπτος αὖθις φησὶ, ξυνοῦ ἐξ ἔρωτος τόκον προέρχεσθαι. Οὐκ οἶδα συζύγου παντελῶς ἡδονήν. Πῶς οὖν λέγεις ὅτι τέξομαι; φοβοῦμαι μὴ ἀπάτῃ λαλῇς· ἀλλ' ὅμως ἰδὲ βοᾷς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ῥήματα ἅπερ μοι φθέγγῃ σεμνὴ, ὁ Ἄγγελος πάλιν βοᾷ, Συνήθους πέλει λοχείας ἀνθρώπων θνητῶν. Τὸν ὄντως Θεόν σοι ἐπαγγέλλομαι, Ὑπὲρ λόγον τε καὶ ἔννοιαν, σαρκούμενον ὡς οἶδεν ἐκ σοῦ· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Φαίνῃ μοι ἀληθείας ῥήτωρ, κατέθετο ἡ Παρθένος· Χαρᾶς κοινῆς γὰρ ἐλήλυθας Ἄγγελος. Ψυχὴν οὖν ἐπεὶ καθήγνισμαι Πνεύματι, Ὡς τὸ ῥῆμά σου γενέσθω μοι· σκηνούτω ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, πρὸς ὃν βοῶ μετὰ σοῦ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία. Ἄκουε Κόρη;

Ὠδὴ θ΄. Ἀλφάβητος ἀντιστρόφως.

Μεγαλυνάριον.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, Ψαυέτω μη-
» δαμῶς χεὶρ ἀμυήτων· χείλη δὲ πιστῶν
» τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, Φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
» ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε
» Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Ὑπὲρ ἔννοιαν συλλαβοῦσα Θεὸν, Τῆς φύσεως θεσμοὺς ἔλαθες Κόρη· Σὺ γὰρ ἐν τῷ τίκτειν τὰ μητέρων διέδρας, Ῥευστὴ φύσιπερ καθεστηκυῖα· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Πῶς πηγάζεις γάλα Παρθένε Ἁγνή; Οὐ φέρει ἐξειπεῖν γλῶσσα βροτεία. Ξένον γὰρ φύσεως ἐπιδείκνυσαι πρᾶγμα, Νομίμου γονῆς ὅρους ὑπερβαῖνον· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Μυστικῶς ταῖς ἱεροτεύκτοις Γραφαῖς, Λαλεῖται περὶ σοῦ, Μῆτερ Ὑψίστου· Κλί-

Digitized by Google

μακα γὰρ πάλαι Ἰακὼβ σε προτυποῦσαν, Ἰδὼν ἔφη· Βάσις Θεοῦ αὕτη· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Θαυμαστὸν τῷ ἱεροφάντῃ Μωσεῖ, Ἡ βάτος καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε τέρας· Ζητῶν δὲ τὸ πέρας εἰς διάβασιν χρόνου, Ἐν Κόρῃ ἁγνῇ, ἔφη, κατοπτεύσω· ἢ ὡς Θεοτόκῳ λεχθείη· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Δανιὴλ σε ὄρος καλεῖ νοητόν· Γεννήτριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαΐας· Βλέπει δὲ ὡς πόκον Γεδεών· ὁ Δαυῒδ δέ, Ἁγίασμα φάσκει· πύλην δέ σε ἄλλος· ὁ δὲ Γαβριὴλ σοι κραυγάζει· Χαῖρε ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Καταβασία. Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, στρατηγὸς ἀπεστάλη, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, πρὸς Ἁγνὴν καὶ Παρθένον εὐαγγελίσασθαι ξένον, καὶ ἀπόρρητον θαῦμα· ὅτι Θεὸς ὡς ἄνθρωπος, ἐξ αὐτῆς βρεφουργεῖται, ἄνευ σπορᾶς, ἀναπλάττων βρότειον ἅπαν γένος. Λαοὶ εὐαγγελίζεσθε, τὴν ἀνάπλασιν κόσμου. Ὅμοιον.

Χαῖρε κατάρας λύτρωσις, τοῦ Ἀδὰμ Θεοτόκε· χαῖρε σεμνὴ Μητρόθεε· χαῖρε ἔμψυχε βάτε· χαῖρε λαμπάς· χαῖρε θρόνε· χαῖρε κλίμαξ καὶ πύλη· χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε ναέ· χαῖρε στάμνε πάγχρυσε· χαῖρε ὄρος· χαῖρε σκηνὴ καὶ τράπεζα· χαῖρε Εὔας ἡ λύσις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ἁψίδων, ὁ Γαβριὴλ καταπτάς, εἰς Ναζαρὲτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψῃ Υἱόν, τοῦ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν ἁπάντων καὶ λυτρωτήν, τῶν βοώντων σοι τὸ Χαῖρε Ἁγνή. Δίς.

Ὁ Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψῃ ἐν γαστρί σου τὸν σοὶ χωρητόν, καὶ τῷ κόσμῳ ἀχώρητον, καὶ κυοφόρος ὀφθήσῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἑωσφόρου ἀνατείλαντος.

Ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ προανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι᾿ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν οἶκτον λαβών, τοῦ καθ᾿ ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβών, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄. Θεοφάνους.

Τὸ ἀπ᾿ αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβών, μεταδῷ μοι τοῦ βελτίονος. Ἐψεύσθη πάλαι Ἀδὰμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν· ἄνθρωπος γίνεται Θεὸς, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσηται. Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένῳ, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ΄. καὶ ϛ΄.

Εἰ δὲ βούλει, λέγει τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α΄.

Στίχ. α΄. Ὁ Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β΄. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ΄. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ΄. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β΄.

Στίχ. α΄. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι᾿ ἡμᾶς σαρκωθείς,...

Στίχ. β΄. Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι᾿ ἡμᾶς...

Στίχ. γ΄. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι᾿ ἡμᾶς...

Στίχ. δ΄. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι᾿ ἡμᾶς...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος,...

Digitized by Google

Ἀντίφωνον Γʹ.

Στίχ. αʹ. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.
Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν....
Στίχ. βʹ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.
Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν....
Στίχ. γʹ. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν....

Εἰσοδικόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς....
Ἀπολυτ. Σήμερον τῆς σωτηρίας.
Κοντάκ. Τῇ ὑπερμάχῳ.
Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.
Κοινωνικὸν, Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.
Εἴδομεν τὸ φῶς· καὶ Ἀπόλυσις.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, ψαλλόμενον, ὅταν τυπικὴ διάταξις ἀπαιτήσῃ αὐτό.
Ἦχος πλ. δʹ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ὁ γὰρ τοῦ Πατρὸς συναΐδιος, καὶ συνάναρχος καὶ σύνθρονος Υἱὸς, οἶκτον λαβὼν καὶ φιλάνθρωπον ἔλεον, ἑαυτὸν καθῆκεν εἰς κένωσιν, κατ' εὐδοκίαν καὶ βούλησιν Πατρικὴν, καὶ μήτραν ᾤκησε Παρθενικὴν, προαγνισθεῖσαν τῷ Πνεύματι. Ὢ τοῦ θαύματος! ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, ὁ ἀχώρητος ἐν μήτρᾳ, ὁ ἄχρονος ἐν χρόνῳ· καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ ἡ σύλληψις ἄσπορος, καὶ ἡ κένωσις ἄφραστος, καὶ τὸ μυστήριον ὅσον! ὁ Θεὸς γὰρ κενοῦται, καὶ σαρκοῦται, καὶ πλάττεται, Ἀγγέλου πρὸς τὴν Ἁγνὴν, τὴν σύλληψιν λέξαντος· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΚϚʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους Ϛʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γʹ. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ δύο.
Εἶτα, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου.
Ἦχος αʹ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ θεοειδέστατος, ὁ φωταυγὴς καὶ οὐράνιος, φῶς τὸ τρισήλιον, καθορῶν καὶ βλέπων, σὺν ταῖς ἄνω τάξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μυστήριον, εὐηγγελίσατο, τῇ Παρθένῳ ἀφικόμενος, καὶ πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρὶν, τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριὴλ καὶ τοῦτο, τῇ μόνῃ τεθάῤῥηκας, Ἁγνῇ εἰς Ναζαρὲτ ἀφικόμενος· μεθ' ἧς ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως ἀεὶ, καὶ ποιῶν τὸ θέλημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ Παντοκράτορος, ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, Γαβριὴλ πανάριστε, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας περίσωζε, ἀεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. βʹ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρὲτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὢν, ἐκ Παρθένου τίκτεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανὸν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ᾧ τὰ Ἑξαπτέρυγα καὶ πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ηὐδόκησε. Θεοῦ ἐστι Λόγος ὁ παρών. Τί οὖν ἵσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε Ἁγνὴ Παρθένε· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ. Ὤφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου Κεφ. γ. 2.

ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βάτου, καὶ ὁρᾷ, ὅτι ἡ βάτος καίεται πυρί, ἡ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο. Εἶπε δὲ Μωσῆς· Παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὅραμα τὸ μέγα τοῦτο, τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάτος. Ὡς δὲ εἶδε Κύριος, ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς βάτου, λέγων· Μωσῆ, Μωσῆ. Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστι Κύριε; Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ ἐγγίσης ὧδε· λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας γῆ ἁγία ἐστί. Καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός σου, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀπέστρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ηὐλαβεῖτο γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν· Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν. Οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν, καὶ κατέβην τοῦ ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσα γάλα καὶ μέλι.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. η. 22. Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προσελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾷ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ· καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων, ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθη πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπ' οὐρανόν· ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα, ἃ οὐ παρελεύσεται στόματος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα. Ἐγὼ ἤμην, ᾗ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ ὑπὸ τῆς τυπικῆς διατάξεως διοριζόμενα, καὶ ὅρα ἐκεῖ, καθ' ἣν ἂν ἡμέραν τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, κτλ. κτλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχαγγέλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ὡς παμμέγιστον τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡς φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, ἀΰλοις μεθέξεσι θεῖον καὶ ἄϋλον, ἱκετεύω σε, Ἀρχάγγελε Κυρίου, φώτισον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες τῶν Ἀσωμάτων Νοῶν, τὸν τὴν ἄρρητον, χαρὰν μεμηνυκότα, ἐν κόσμῳ φοιτήσασαν δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα Γαβριὴλ ἔχοντες, οἱ ποθοῦντες σε, ῥυόμεθα κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄφεως ἀνευφημοῦντές σε

Θεοτοκίον.

Ἁγνήν σε πανάμωμον, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἑώρακε, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα λαμπρῶς ἐβόησεν, ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία, Ἀγγέλων τὸ καύχημα καὶ σεμνολόγημα.

Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Μεθέξει φωτὸς ἀϋλοτάτου, ὡς ἄϋλος ὄντως Γαβριήλ, ἀΰλως φωτιζόμενος, φῶς καθωράθης δεύτερον, τοὺς ὑλικοὺς ἑκάστοτε, βροτοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Ἐπίφανον πᾶσιν οὐρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζητοῦσί σε ἀεί, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὦ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, Μυστήριον Κόρῃ σοι ποτέ, ὁ Γαβριὴλ ἐκραύγαζε· Χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς θεώσει ὡς εὔσπλαγχνος.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Γαβριήλ, Ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, δεικνύμενος ἀεί, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζει, τὸ θεῖον μελῴδημα τῇ Τριάδι γηθόμενος. Τοῦτον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνήσωμεν, καὶ καθαρᾷ διανοίᾳ, αἰσίως δοξάσωμεν.

Ἕτερον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰώνων ὁρισθὲν φρικτὸν ὄντως, σὺ Γαβριὴλ πεπίστευσαι Μυστήριον, τόκον τὸ ἀπόρρητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χαῖρε προσφωνῶν αὐτῇ, ἡ Κεχαριτωμένη· χρεωστικῶς σε ὅθεν οἱ πιστοί, ἐν εὐφροσύνῃ ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἵστασο μεθέξεσι θεαρχικαῖς, πάλαι Γαβριὴλ ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην Δανιήλ, καὶ ἐντιθεὶς τὴν δήλωσιν, τῶν ἀγνοουμένων ἐν πνεύματι.

Digitized by Google

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς, πύρινον τῇ φύσει ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἐξελοῦ ἡμᾶς πυρὸς, διηνεκῶς φλογίζοντος, θείαις Γαβριὴλ μεσιτείαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον θείαν ςολὴν, δόξῃ ἀποῤῥήτῳ ἀστράπτουσαν, ἠμφιεσμένος, Στρατηγὲ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὅλην σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριὴλ, περιηγνισμένην Πανάμωμε, κατανοήσας, ἐκβοᾷ σοι ἐμφανῶς· Χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύτρωσις, καὶ τῶν Προπατόρων ἀνάκλησις.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμενος, δεύτερον ὡράθης φῶς κραυγάζων, σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων τάξεσιν· Ἅγιος Θεὸς ὁ παντουργὸς, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Τὸ εἶδός σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερθαύμασον, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλῆττον· μέγα τὸ κλέος, Γαβριὴλ μέγιστε, θείων Ἀσωμάτων ἀρχηγὲ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Ὁ θεῖος ὡς εἶδέ σε, καιρῷ τοῦ θυμιάματος, πάλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας, μένει κωφεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῇ ἀγγελίᾳ τῇ φρικτῇ, ἥν περ ἐξεφώνησας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἁγιάσματος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε, φωνῇ Γαβριὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, τέτοκας πανάγιον Θεὸν, πάντας ἁγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Ὠδὴ ϛ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Γεώδεις γλῶσσαι γεραίρειν σε, τὸν νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, θείαις λαμπρότησιν.

Ἀκτὶς Ἡλίου πολύφωτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ταῖς σελασφόροις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσεσι, τοὺς ὑμνητάς σου σκότους παθῶν ἐξάρπασον.

Βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τὴν Πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων σοῦ παρακλήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Ῥημάτων θείων ὑπήκοος, Ἁγνὴ τοῦ Γαβριὴλ ἐχρημάτισας, καὶ τὸν προάναρχον Λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας, τῆς ἀλογίας κόσμον ἀπολυτρούμενον.

Ἐὰν τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, λέγε τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚϚ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Τὴν Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν παραδεδομένην, ὡς τῷ θείῳ καὶ ὑπερφυεῖ Μυστηρίῳ καὶ ἀποῤῥήτῳ καθυπουργήσαντος.

Στίχοι.

Τὸν σὴν ἀπαγγείλαντα σάρκωσιν Νόα,
Τιμῇ πρεπούσῃ πᾶσα σὰρξ τιμᾷ, Λόγε.

Εἰκάδι ἀφ' ὕμνους Γαβριὴλ κτίσιν ἕκτῃ ἐγείρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων κϛ'. Μαρτύρων, τῶν ἐν Γοτθίᾳ μαρτυρησάντων· ἐξ ὧν εἰσὶ Πρεσβύτεροι δύο, Βαθούσις, καὶ Οὐΐρκας μετὰ δύο υἱῶν αὐτοῦ καὶ τριῶν θυγατέρων, καὶ Ἀρπύλλας μονάζων· λαϊκοὶ δὲ, Ἀβήπας, Ἁγνᾶς, Ῥύαξ, Ἠγάθραξ, Ἡσκόος, Σύλας, Σίγητζας, Σουηρίλλας, Σεΐμβλας, Θέρμας, Φίλγας· καὶ ἐκ τῶν Γυναικῶν, Ἄννα, Ἀλλὰς, Βάρις, Μωϊκὼ, Μαμίκα, Οὐΐρκὼ, καὶ Ἀνιμαΐς.

Στίχ. Τόσην πυρὶ φλέγουσι πληθὺν Μαρτύρων,
Ὅσας ἄγει Μὴν σήμερον τὰς ἡμέρας.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Ἰουγγουρίχου, βασιλέως τῶν Γότθων, καὶ Γρατιανοῦ Βασιλέως Ῥωμαίων· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ Ἰουγγουρίχου διὰ πυρὸς τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἔλαβον, ἐμπρήσαντος τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ καὶ συγκατεφλέχθησαν οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· ὅτε συνέβη καὶ ἄνθρωπόν τινα, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κομίζοντα προσφορὰν, ὁλοκαυτωθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Κοδράτου, Θεοδοσίου, Ἐμμανοὺλ, καὶ ἑτέρων Μ'. τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Στίχ. Κοδράτε, θαυμάζω σε τῆς εὐανδρίας!
Πῶς ὑπτιάζων, ἀνδρικῶς σφάττῃ μάκαρ.

Θεοδόσιος, τῷ Θεῷ ζῶν καὶ μόνῳ,
Ζωὴν δι' αὐτὸν ἐκ ξίφους καταστρέφει.

Ξίφει χεθήτω, κἂν κοτύλη φησί μοι,
Ἐμμανουὴλ, πέφυκεν αἵματος μία.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ τῆς χώρας τῶν Ἀνατολικῶν· ὁρῶντες δὲ καθ' ἑκάστην τοὺς Χριστιανοὺς ἀναιρουμένους ὑπὸ τῶν Εἰδωλολατρῶν, συνέθεντο ἀλλήλοις παῤῥησιάσασθαι τὴν εὐσέβειαν, ἵνα κληρονόμοι γένωνται τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Καὶ δὴ ἀπελθόντες, καὶ ἑκουσίως ἑαυτοὺς ἐκδόντες τῷ τῆς χώρας Ἄρχοντι, ἐξετάζοντι τότε πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν, ἔστησαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἑαυτοὺς Χριστιανοὺς ὁμολογήσαντες, καὶ κατακριθέντες

Digitized by Google

ἐνεβλήθησαν εἰς φυλακήν. Καὶ μετά τινας ἡμέρας ἐκβληθέντες, γυμνοὶ ἐξέσθησαν τὰς πλευράς· καὶ ἐκ τῶν ξύλων καταβιβασθέντες, καὶ ἐπὶ τριβόλων συρέντες, τέλος τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ ὁμολογητοῦ, τοῦ Τριγλίας Ἡγουμένου.

Στίχ. Θείου Στέφανος ἀμπελῶνος ἐργάτης,
Θεῷ παραστὰς, καμάτου μισθὸν λάβῃ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, ἐκ βρέφους τὸν ἀσκητικὸν ἑλόμενος βίον. Διὰ δὲ τὴν ἐνάρετον αὐτοῦ πολιτείαν, ἱκεσίᾳ καὶ παρακλήσει τῶν Μοναχῶν, Ἡγούμενος καταστὰς τῆς Μονῆς Τριγλίας, καὶ πολλοὺς τῇ ἀσκητικῇ πολιτείᾳ τελειώσας, ὕστερον ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος δυσσεβοῦς Λέοντος, διωγμὸν κινήσαντος κατὰ τῶν προσκυνούντων τὰς Ἁγίας καὶ σεπτὰς Εἰκόνας, καὶ αὐτὸς προσκληθεὶς, καὶ ἀναγκασθεὶς ἀρνήσασθαι τὴν προσκύνησιν τῶν Ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, καὶ κατὰ τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως ὑπογράψαι, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἀλλὰ μᾶλλον δυσσεβεῖς ἀποκαλέσας τοὺς εἰς τοῦτο αὐτὸν ἀναγκάζοντας, πλεῖστα τιμωρηθεὶς, καὶ φυλακαῖς προσομιλήσας, καὶ ἐξορίαις ταλαιπωρηθεὶς, πρὸς Κύριον, δι' ὃν τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας ὑπέστη, ἐξεδήμησε.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἰωάννȣ τόκον Ἔνδοξε ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρίᾳ ποτὲ, ἔνδον τοῦ Θείȣ Ναȣ, ἑστῶτι καὶ ψάλλοντι, τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ περίδοξος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριὴλ, καθαγιάζει ψυχὰς, πιστῶν, καὶ προτρέπεται μεγαλοφώνως βοᾶν· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρώτου φωτὸς μυστικῶς, δεύτερον φῶς ἀληθῶς, ὡράθης τοὺς μέλποντας φωτίζων πάντοτε· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἀπεστάλη Γαβριὴλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χαρὰν μηνύων σοι, Παρθενομῆτορ ἁγνή· δι' ἧς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία ἤνθησε, τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἱερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖς γηθόμενος· σὺ γὰρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωματȣμενον, τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῇ ἐξ ἡμῶν προφωνεῖς, Παρθένῳ, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοΐ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, ἀΰλως Ἀρχάγγελε ἑνούμενος, στόματι πυρίνῳ σου, μέλπεις τὸ μελῴδημα, τὸ φοβερὸν, ὃν μέλπουσι, πάντων Ἀγγέλων χοροί· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐκλείαις σαφῶς πεποικιλμένος, ταῖς θείαις διέρχῃ τὰ οὐράνια, εἶτα τὰ ἐπίγεια, ἀποπεραιούμενος, τὰ ἱερὰ θελήματα, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, Ἀγγέλων Γαβριὴλ ἀρχηγέτα, κλέος τῶν ἐν πίστει, ἀεί σε εὐφημούντων.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προελόμενος, ἔσχε σε προτρέχοντα, καὶ προετοιμάζοντα, τὸ ἱερὸν παλάτιον, ὦ ἱερὲ Γαβριὴλ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνον τερπνὸν τοῦ βασιλέως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν ὑπερούσιον, μόνην οὐσιώσασαν, τὸν τοὺς βροτοὺς θεώσαντα, ἑνώσει κρείττονι, γεννήσεως ἀρρήτου καὶ ξένης, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ἵστασαι φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωταυγίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν· καὶ ἱερῶς θεȣμενος, καὶ φῶς ὁρώμενος, καὶ φωτίζων, πίστει τȣς τιμῶντάς σε, ἱερὲ Γαβριὴλ μεσιτείαις σου.

Ὥσπερ οὐρανὸς, ὁρᾶσαι κατάστερος θείαις λαμπρότησιν· ὥσπερ στρατηγέτης δὲ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ διαθέεις ἅπασαν τὴν γῆν τὸ βούλημα, τοῦ Δεσπότου, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στῆσον τὸ δεινὸν, βαρβάρων κλυδώνιον ἐπεγειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου· τῆς Ἐκκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα· τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον πταισμάτων λύτρωσιν· Βασιλεῖ τε, δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριὴλ τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Ἡ περικαλλὴς, δυὰς καὶ περίδοξος Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς θείας δόξης, πᾶσιν αἰτήσασθε, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ὡς προστάται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότου ἐν πᾶσι μιμούμενοι.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννῆτορ Πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀν-

Digitized by Google

θρώπων, πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς εὐφημούντων σε.
Εἰ Τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, λέγε τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς· καὶ εἰς τοὺς Αἴνους, ἐκ τῶν Προσομοίων τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ ἡ ά. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤῊ ΚΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἰουδαίων φρυάγματι, καὶ θρασείᾳ ὠμότητι, λογισμὸν ἀντέθηκας ἀνδρειόφρονα, τὴν τῶν μελλόντων προσβλέπουσα, Θεόφρον ἀπόλαυσιν, διαμένουσαν ἀεὶ, δι᾽ αἰῶνος ἀσάλευτον· ἧς ἐπέτυχες, ἀπὸ γῆς μεταστᾶσα πρὸς νυμφῶνας, οὐρανίους καὶ χορείαν, καὶ ἀκατάλυτον ἔνδοξε.

Βασιλείας εὐπρέπειαν, καὶ τερπνὴν ὡραιότητα, κατιδεῖν ἠξίωσαι τοῦ Νυμφίου σου, ὡραϊσμένη τοῖς στίγμασι, στεῤῥᾶς σου ἀθλήσεως, καὶ πηγῇ τῶν ἀγαθῶν, ἐπαξίως προσήγγισας, τῆς ἐπέκεινα, Θεϊκῆς εὐφροσύνης μετουσίαν, καρπουμένη Μακαρία, καὶ τὴν ἀθάνατον εὔκλειαν.

Οὐ ζυγὸς τῆς δουλείας σε, οὐ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος, οὐ λιμὸς οὐ μάστιγες ἐνεπόδισαν, τὴν τῶν Μαρτύρων στεῤῥότητα, μιμεῖσθαι Πανένδοξε· προθυμίᾳ γὰρ ψυχῆς, τὰς βασάνους ὑπέμεινας· ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων, καὶ στεφάνῳ, τῶν χαρίτων ἐκοσμήθης, παρισταμένη τῷ Κτίστῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρμακον, ἡ Θεὸν κυήσασα τὸν Σωτῆρά μου, καὶ τῶν δακρύων τὰ ῥεύματα, καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδεκάστου τε κρίσεως, σύ μοι δώρησαι, καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὦ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρόμον, καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνη ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες.
Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸ Ματρώνης ἔνθεον μέλπω κλέος.
Θεοφάνους.
Ὠδὴ ά. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
» χοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
» ραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ-
» μαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ταῖς θείαις τῶν Ἀσωμάτων τάξεσι, περιχορεύουσα, περὶ τὸν πάντων αἴτιον Θεὸν, καὶ τρανῶς ἀπολαύουσα, θεαρχικῆς ἐλλάμψεως, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Ὁ δοῦλου καταξιώσας δέξασθαι, μορφὴν Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἐλευθερῶσα ταύτην βουληθεὶς, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου δεσμῶν, ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας σε, Μάρτυρα Νύμφην ἐμνηστεύσατο.

Τὸ θῆλυ ἀῤῥενωθὲν τῇ χάριτι, τὴν ἐπηρμένην ὀφρὺν, καὶ καυχωμένην ἄμετρα τὸ πρὶν, ἐξαλείφειν τὴν θάλασσαν, δι᾽ ἀσθενείας σώματος, θείᾳ δυνάμει καταβέβληκε.

Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε, συγκαταβάσεως, Ἀνατολὴν καὶ Ἥλιον καὶ Φῶς, μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφυῶς ἐξήστραψε, διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν φιλάνθρωπον.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χρι-
» στὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ, καὶ στερέωμα.

Στεῤῥότητι λογισμοῦ, τῆς παρανόμου καὶ δεινῆς ἤνεγκας, τὴν χαλεπὴν βάσανον, φρουρᾶς ὦ Ματρῶνα πανόλβιε.

Μαστίγων ὀδυνηρῶν, αἰσθανομένη καρτερῶς ἔφερες· ψηλαφητοῦ σκότους δὲ, θείαν λαμπηδόνα ἀντείληφας.

Αἱμάτων σου οἱ κρουνοὶ, τῆς ἀσεβείας τὴν πυρὰν ἔσβεσαν· τοὺς δὲ πιστοὺς ἤρδευσαν, τῆς θεοσεβείας τοῖς νάμασι.

Θεοτοκίον.

Τὴν Πλάκα, τὴν Κιβωτὸν, τὴν δεξαμένην ἐν γαστρὶ Πάναγνε, Λόγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον, θηγορικῶς εὐφημοῦμέν σε.

Digitized by Google

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐπέστη φιλέορτοι, λαμπρὰ πανήγυρις, ἡ μνήμη ἡ ἔνδοξος, τῆς Ἀθληφόρου Χριστοῦ, εὐφραίνουσα τὰ σύμπαντα, λάμπουσα τοῖς ἀκτῖσι τῶν θαυμάτων ἐν κόσμῳ, φέρουσα τοῖς ἀνθρώποις, τὴν ἀένναον χάριν. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις Σωτὴρ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαι τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε Πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ Ματρῶνα δυναμουμένη, νῦν τῆς πικρᾶς Δεσποίνης ἐξέφυγες δουλείαν· γνώμην ἀταπείνωτον, ψυχῆς γὰρ ἐκέκτησο, μόνῳ τῷ Δεσπότῃ δουλεύουσα.

Ὠρυομένη καὶ μέθῃ βεβακχευμένη, καὶ τῷ θυμῷ, σφαδάζουσα ἡ δυσσεβεστάτη, μάστιξι κατέτεμνεν, Ἑβραίων ὠμότητι Μάρτυς ἀθληφόρε τὸ σῶμά σου.

Νεανικὴν ἐπεδείξω τὴν καρτερίαν, ἐν ἀφεγγέσι τόποις ἐγκατακλειομένη, Μάρτυς καὶ λιμώττουσα· ἀλλ' εὗρες ἀντίδοσιν, τῆς ἀθανασίας τὴν τράπεζαν.

Θεοτοκίον.

Ἡ χρυσήλακτος λυχνία προδιετύπου, τὴν τὸν Θεὸν βαστάσασαν σεσωματωμένον, αἴγλῃ τῆς Θεότητος, τὰ πάντα φωτίζοντα, σὲ τὴν ἀληθῆ Θεομήτορα.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὲ στέφανον λαμπρὸν, ἡ θεόφρων καυχήσεως, ἐκτήσατο Ζωοδότα, καὶ ἐκ σκότους πρὸς φέγγος, τὸ θεῖον ἐξεδήμησεν.

Ἐστήριξε Χριστὸς, ἐπὶ πέτραν τῆς Πίστεως, τοὺς πόδας σου Μακαρία, πρὸς αὐτὸν κατευθύνων, σοφῶν σὰ διαβήματα.

Νοῦν θεῖον ἀληθῶς, καὶ σοφὸν καὶ θεόφρονα, σὺ ἔχουσα διαλάμπεις, ἐν χορείᾳ, Μαρτύρων, Ματρῶνα παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Θεότητος μορφὴν, καὶ μορφὴν ἀνθρωπότητος, ἐγέννησας Θεομῆτορ, ἡνωμένας ἀφύρτως, καθ' ἕνωσιν ἀσύγχυτον.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Εὐάς νῦν, Ἀθληφόρε τὸν πόθον ἐτρύγησας, ἐπιτηδείως Ματρῶνα, θεουμένη νεύσει τῇ ἀνενδότῳ, καὶ δικαίως, τῆς ἀϊδίου δόξης ἠξίωσαι.

Οὐ δοῦλος, ἐν Χριστῷ οὐκ ἐλεύθερος κρίνεται, ἀλλ' ἀρετῆς εὐμορφίᾳ, εὐσεβείας τρόποις κεκοσμημένη· ἧς ἐδείχθης, πλαστουργὸς Ἀθληφόρε ἀήττητε.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε, τοῦ Θεοῦ καὶ παστάδα γινώσκομεν, στάμνον λυχνίαν καὶ πλάκα, κεκτημένην ἔνδον ἐγγεγραμμένον, τὸν δι' οἶκτον, σωματωθέντα Λόγον Πανάμωμε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ματρώνης, τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στίχοι.

Οὐκ ἄξιον λαβεῖν σε, Μάρτυς Ματρῶνα,
Κἂν ἔνδον εἱρκτῆς ἐκπνέῃς κεκρυμμένη.

Εἰκάδι ἑβδομάτῃ θάνε Ματρῶνα ἐνὶ εἱρκτῇ.

Αὕτη ὑπῆρχε θεράπαινα Ἰουδαίας τινὸς γυναικὸς, Παντίλλης καλουμένης· ἐπακολουθοῦσα δὲ μέχρι τῆς συναγωγῆς τῇ κυρίᾳ αὐτῆς, ἔνδον οὐ προσῄει, ἀλλ' ὑπέστρεφεν ἐν τῇ τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίᾳ. Φωραθεῖσα οὖν, τύπτεται ἀφειδῶς, καὶ φρουρᾷ κατακλείεται ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας, ἄποτος διαμείνασα· εἶτα ἐξάγεται, καὶ μάστιξι καταξαίνεται· καὶ πάλιν ἐγκλεισθεῖσα, καὶ πολυημερεύσασα ἐν τῇ εἱρκτῇ, ἐν αὐτῇ παρέθετο τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ. Ταύτης φασὶ τὸ Ἅγιον Λείψανον τὴν Παντίλλαν ἀπὸ τοῦ τείχους ῥίψασαν κάτω, τὴν ἀξίαν δίκην ἀποτίσαι, καταπεσοῦσαν εἰς τὸ ὑπολήνιον, ἐν ᾧ ἄνωθεν ἐκθλιβόμενον γλεῦκος ἐχεῖτο· κἀκεῖ τὸν βίον στρέψασαν, ἀπορρῆξαι τὴν ψυχήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Κήρικος, ὁ ἐν τῷ Ἄπρῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Digitized by Google

Στίχ. Ἐγὼ, Πάτερ Κήρικε, καὶ τεθνηκότα,
Κἂν καρδίᾳ φέρειν σε, κἂν γλώττῃ θέλω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φιλητοῦ τοῦ Συγκλητικοῦ, καὶ Λυδίας τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Μακεδόνος Θεοπρεπίου, Κρονίδου Κομενταρησίου, καὶ Ἀμφιλοχίου Δουκός.

Στίχ. Ὥσπερ Φιλητοῦ καὶ Λυδίας σὰρξ μία,
Οὕτως ἓν αὐτῶν καὶ μετ' εἰρήνης τέλος.

Θνήσκει Θεοπρέπιος σὺν Μακεδόνι,
Θεοπρεπῶς ᾄδοντες ὕμνους Κυρίῳ.

Δοὺξ συντελευτᾷ τῷ Κομενταρησίῳ,
Ἐξουσιάζων ἐξυπηρετουμένῳ.

Ὁ Ἅγιος Φιλητὸς, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Χριστιανοὶ, ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανοῦ Βασιλέως, καθ' ἑκάστην τῷ Θεῷ λατρεύοντες. Συλληφθεὶς οὖν ὁ μακάριος Φιλητὸς, παρέστη τῷ Βασιλεῖ· ὁ δὲ Βασιλεὺς, μὴ δυνηθεὶς ἀντιστῆναι τῇ τοῦ Μάρτυρος σοφίᾳ, παρέδωκεν αὐτὸν, σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν, Ἀμφιλοχίῳ τῷ Δουκί· ὃς αὐτοὺς αὐτίκα ξύλοις ἀναρτᾷ, καὶ εὐτόνως σπαθίζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν προστάττει, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐναπορριφῆναι, ἅμα Κρονίδῃ Κομενταρησίῳ πιστεύσαντι. Τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ, ψαλλόντων αὐτῶν καὶ εὐχομένων, ἐγένετο αὐτοῖς Ἀγγέλων ἐπιστασία, παραθαρρύνουσα αὐτοὺς πρὸς νέος ἀγῶνας.

Τῇ δὲ ἕωθεν, παραστάντων τῶν Ἁγίων, ἔφη ὁ Τύραννος· Πολλαὶ ὑμῖν ἀπόκεινται βάσανοι καὶ τιμωρίαι· καὶ εὐθέως, ἐν λέβητι ἐκπυρωθέντι σφοδρῶς, ἐλαίῳ καὶ ῥητίνῃ μεμεστωμένῳ, βάλλονται, καὶ αὐτίκα ἐψυχράνθη ὁ λέβης. Τότε θαυμάσας, ὁ Δοὺξ, εἰσῆλθε καὶ αὐτὸ ἐν τῷ λέβητι, λέγων· Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, βοήθει μοι. Καὶ φωνὴ ἐγένετο πρὸς αὐτόν· Εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου ἀνάβαινε ὧδε. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, ἀναζεύξας ἀπὸ Ῥώμης, κατέλαβε τὸ Ἰλλυρικὸν, ἀπειλῆς γέμων καὶ θυμοῦ· καὶ ἐκέλευσεν ἑπτὰ ἡμέραις ἐκκαῆναι τὸν λέβητα, μεμεστωμένον ἐλαίου, καὶ βληθῆναι ἅπαντας ἐν αὐτῷ· οὗ γενομένου, ἀβλαβεῖς οἱ Ἅγιοι ἐφυλάχθησαν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, αἰσχυνθεὶς, ὑπέστρεψε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἅγιοι Μάρτυρες εὐξάμενοι ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἰωάννης καὶ Βαρσύχιος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Οὐ θάρσος ἧττον Ἰωάννου πρὸς ξίφος
Βαρουχίῳ ὑπῆρχεν, ἀλλὰ καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Προφήτης Ἀνανὶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τριὰς τρίπους σὸς, Ἀνανὶ Θεοπρόπε,
Δι' ἧς τὸ μέλον προὔλεγες πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἐπισκόπου Κορίνθου, ἀδελφοῦ Πέτρου τοῦ Ἁγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἄργους, τοῦ σημειοφόρου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου.

Στίχ. Εὐτυχὲς Εὐτύχιος ἦλθεν εἰς πέρας.
Γῆθεν μεταστὰς, καὶ κατοικήσας πόλον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Μετ' εὐμενείας, καὶ παῤῥησίας προσεχώρησας ὄντως πρὸς τὸν σὸν Πανεύφημε ἐραστὴν, εὐχαρίστως ἀνακράζουσα· Εὐλογημένος, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρμοσύνῃ μεταβέβηκας, πλήρης ἀρετῶν Ματρώνα παντοδαπῶν, ἀπὸ γῆς πρὸς ἐπουράνιον, χορείαν ἔνδοξε, κληρουχίαν λαχοῦσα ἀθάνατον.

Θεοτοκίον.

Λελαμπρυσμένη, πεποικιλμένη πάσαις ταῖς ἀρεταῖς, Λόγον ὑπὲρ λόγον τέτοκας τοῦ Πατρὸς σαρκωθέντα Μητροπάρθενε. Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πλουσίου φωτὸς μαρμαρυγὰς, κατηξιώθης ἰδεῖν, ἀπαλλαγεῖσα σαρκὸς· καὶ ἐπουράνιον σκήνωμα, κατοικεῖν ἀντὶ σκηνώματος, τοῦ σκοτεινοῦ καὶ ζοφεροῦ, οὗ κατακλείσθης Σεμνὴ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Ὡραῖος ὁ στέφανος, ὃν νῦν, ἐστέφθης Ἔνδοξε, ζωαρχικῇ δεξιᾷ, τοῦ Παντοκράτορος· Νύμφην γὰρ, καθορῶν πεφοινιγμένην σε, ταῖς τῶν αἱμάτων σου ῥοαῖς, χαίρων ἐλάμπρυνεν. Ὧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεὸν, κυρίως πάναγνε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαληθεύουσαν φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, Θεωνυμίαν οἱ πιστοὶ, ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον, σὲ Θεοφρόνως πανάμωμεν Δέσποινα.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Λάμπει νοηταῖς φωταυγείαις, ἡ φωτοφόρος σου ἡμέρα, ταῖς φαεινοτάταις ἀστραπαῖς,

Digitized by Google

τῆς τρισηλίου Μάρτυς ἐλλάμψεως· ἐν ᾗ νῦν ἐκδυσώπησον, καταυγασθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εὗρες ἀμοιβὰς Ἀθληφόρε, τῆς τῶν μαςίγων ἀλγηδόνος, τὴν τῶν ὐρανῶν κληρυχίαν, ἐν Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων νῦν· ἐν ᾗ πανηγυρίζουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμᾶς φρούρησον.

Ὄντως τῷ Χριστῷ νῦν συνήφθης, τῷ ἀθανάτῳ σῳ Νυμφίῳ, περινηθισμένη τηλαυγῶς, τοῖς θείοις τούτου Πάνσεμνε στίγμασι, καὶ τῷ τιμίῳ αἵματι, τοῦ Μαρτυρίου περιλάμπουσα.

Θεοτοκίον.

Σειρὰς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λῦσον Παρθένε Θεοτόκε, ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πηγὴν, τεκοῦσα μόνη Θεομακάριςε· καὶ θυμηδίας ἔμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

Τὸ Φωταγωγικόν. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, ἡ α΄. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος τοῦ Νέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πρᾳότητα, καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἄμετρον, παννύχιον στάσιν, κατάνυξιν θείαν, πίςιν ἐλπίδα ἀσφαλῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πάτερ κτησάμενος, ὡς Ἄγγελος ἐβίωσας, ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σώματος, Ἱλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ἐχρημάτισας Ὅσιε, πηγὴ κατανύξεως, συμπαθείας ῥεῖθρον, πέλαγος θαυμάτων, ἁμαρτωλῶν ἐγγυητὴς, ἐλαία ὄντως Θεοῦ κατάκαρπος, ἐλαίῳ τῶν καμάτων σου, καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε, Ἱλαρίων μακάριε.

Ὁ νοῦς σου λαμπόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐπιγνώσεσι, τὸ τοῦ σώματος ὕπερθεν, παθῶν ἐχρημάτισεν, ἀμιγὴς τῶν κάτω, φέρων χαρακτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ θεῖον κάλλος καὶ γνωριζόμενος, ὅλος θεοειδέστατος, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἱλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, μοναζόντων ἀγλάϊσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομῆτορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, τοῦ φόβῳ καὶ πόθῳ, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, διὰ σοῦ ἀπολήψομαι, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριςὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μυ; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀνθ᾽ ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ συνήθεις Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σοῦ τὺς ἱλαρὺς αἰνέσω τρόπυς Πάτερ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραω-
» νίτιδα, πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύ-
» ναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμό-
» χθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
» Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Συμπαθὴς καὶ πρᾶος γεγονὼς, Πάτερ δι᾽ ἀσκήσεως, καὶ ἱλαρὸς ὡς ἀληθῶς τῷ Πνεύματι, συμπαθείας θείας με μεσιτείαις σου, Ἱλαρίων ἀξίωσον· ὅπως σε ὑμνήσω, νῦν ἐν ἱλαρότητι καρδίας μου.

Ὁσιωθεὶς Πάτερ ἐκ παιδὸς, καὶ ἀναλαβόμενος, σοῦ τὸν σταυρὸν τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, πάθη τὰ τοῦ σώματος, ἐγκρατείᾳ τε καὶ συντόνοις δεήσεσιν, ἐναπομαραίνων, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ σεμνυνόμενος.

Ὑπελθὼν Κυρίου τὸν ζυγὸν, σὺ τὸν ἐλαφρότατον, καὶ τοῖς αὐτοῦ ὑπείκων δικαιώμασιν, Ἱλαρίων Ὅσιε, τὸ βαρύτατον ἁμαρτίας ἀπέῤῥιψας, πάνσοφε φορτίον, τὴν ἁγιωσύνην προσκτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἐμῶν πταισμάτων τὰς σειρὰς, Πάναγνε διάῤῥηξον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἱκετεύουσα, καὶ τὴν τυραννοῦσάν με, Ἀειπάρθενε, ἁμαρτίαν κατάβαλε· ὅπως σε γεραίρω, πάντοτε Πανάμωμε σωζόμενος.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
» τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Digitized by Google

Ο' βίος σου ὡς ἥλιος, ἀναλάμψας Ὅσιε, ταῖς διαυγέσι λάμψεσι, Μοναζόντων χορούς ἐφώτισε, καὶ δαιμόνων τὸ σκότος ἀπεδίωξε.

Υ'πῆρξας ἱλαρώτατος, τῇ καρδίᾳ Ὅσιε, καὶ ταπεινὸς τῷ πνεύματι, καὶ ἀγάπης θείας ἀνάπλεως, εὐπροσήγορον ἦθος ἔχων πάντοτε.

Σταγόσιν ἐναπέσβεσας, τῶν δακρύων ἄνθρακας, τῆς ἁμαρτίας· βρύεις δὲ, ὡς πρὸ τέλους καὶ μετὰ θάνατον, ἰαμάτων πελάγη τοῖς προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Ι'άτρευσον τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου δέομαι, καὶ τοῦ νοὸς κυβέρνησον, τὰς κινήσεις πρὸς τὰ θελήματα, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος Κόρη πάναγνε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεῷ καθιέρωσας, τὴν σὴν Παμμάκαρ ζωὴν, γενόμενος ἄριστος, ἱερουργὸς ἀληθῶς, Χριστοῦ Ἱερώτατε· ὅθεν μετὰ μυρίους, τοὺς ἱδρῶτας καὶ πόνους, χαίρων εἰς τὰς αὔλους, μετετέθης σκηνώσεις· καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν ῥεῖθρα ἰάσεων. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, πράϋνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ Ἄγ-
» γελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμέ-
» νος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ
» κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Λαμπρύνας σου, τὴν καρδίαν σεπταῖς ἀναβάσεσι, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, μόνου Θεοῦ ἐνοπτρίζεσθαι, κάλλος τὸ ἀμήχανον, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτῖσι καταυγάζεσθαι.

Ἀνάπτυξιν, τῶν λογίων τῶν θείων ποιούμενος, τὴν γνῶσιν τὴν ἔνθεον, Πάτερ ἐκεῖθεν ἐξήντλησας, πᾶσί τε μετέδωκας, τοῖς εὐσεβῶς Ἱλαρίων σοι προστρέχουσι.

Ῥημάτων σου, τὸ ἡδὺ τὰς καρδίας ἱλάρυνε, τῶν προσερχομένων σοι· πράττων γὰρ ἅπερ ἐδίδασκες, λόγον εὐαπόδεκτον, ἐν συμπαθεῖ διαθέσει εἶχες Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Κύριος, σὲ Κυρίαν ἁπάντων καὶ Δέσποιναν, εἰργάσατο Ἄχραντε· σοῦ γὰρ ἐκ μήτρας σεσάρκωται, κατακυριεύοντος, ἐχθροῦ τὸ ἴδιον πλάσμα λυτρωσάμενος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
» τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου ἐκ νυ-
» κτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Υ'φάνας σαυτῷ, σωτηρίου Ὅσιε ἱμάτιον, οἰκείων ἐκ πόνων σου, τοῦτο ἐνεδύσω καὶ τὸν ἄρχοντα, τὸν τοῦ σκότους, αἰσχύνην, αἰώνιον ἐνέδυσας.

Σαρκὸς ἡδονὰς, ἐγκρατείᾳ Ὅσιε ἐμάρανας, καὶ χάριν οὐράνιον, Πάτερ ὑπεδέξω ἱλαρώτατα, ἰατρεύσας παντοῖα, ἀνθρώπων ἀῤῥωστήματα.

Αἱ σαὶ πρὸς Θεὸν, ἀνενδότως θεῖαι ἐπαιρόμεναι, χεῖρες, τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ μεθοδείας κατηδάφισαν (*), καὶ παντὶ ἀσθενοῦντι, ὑγείαν ἐχορήγησαν. Θεοτοκίον.

Ἰσχὺς τῶν πιστῶν, καὶ Ὁσίων γέγονας κραταίωμα· διὰ σοῦ γὰρ Ἄχραντε, ἅπασιν ἐπήγασε τὰ κρείττονα, καὶ οἱ γῆν κατοικοῦντες, πρὸς οὐρανὸν βαδίζουσι.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Νεκρωθεὶς Ἱλαρίων τῷ κόσμῳ παντὶ, νῦν μεταναστεύσας ζῇς πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ ζωηφόρον πάντοτε, ἰαμάτων πηγάζεις ἐνέργειαν.

Εὐπροσήγορος πρᾶος ἀκέραιος, ἄμεμπτος καὶ ὅσιος καὶ εὐκατάνυκτος, καὶ ἱλαρὸς τῷ πνεύματι, ἐχρημάτισας Πάτερ πανόλβιε.

Συμπαθείᾳ ἀμέτρῳ κοσμούμενος, καὶ φιλοπτωχείας κάλλει σεμνυνόμενος, Θεοῦ θεράπων γνήσιος, Ἱλαρίων ἐδείχθης θαυμάσιε.

Ὡς σεπτός σου ὁ βίος καὶ ἄμεμπτος, ὡς περικαλλὴς καὶ ὡραῖος ὁ τρόπος σου, ὡς φοβερὰ τὰ θαύματα, ἃ τελεῖς καθ' ἑκάστην θαυμάσιε.

(*) Οὕτω διώρθωσαν τινὲς τὸ κῶλον τοῦτο, γραφόμενον πρότερον, Πάτερ ἀσεβείας νῦν κατέβαλον. Τὰ δὲ χειρόγραφα ἔχουσιν ἄλλως πως αὐτό· « Αἱ σαί... ἀνενδότως χεῖρες ἐπαιρόμεναι, χειρὸς τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ εὐσεβεῖς ἀπελυτρώσαντο, καὶ παντὶ ἀσθεν »....

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Τὴν παςάδα Θεȣ̃ τὴν ἀμόλυντον, θρόνον τὸν πυρίμορφον τοῦ Παντοκράτορος, τὴν Θεοτόκον ἅπασαι, γενεαὶ γενεῶν μακαρίσωμεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου Μονῆς τῆς Πελεκητῆς.

Στίχοι.

Δοὺς Ἱλαρίων γῇ τὸ γῆθεν σαρκίον,
Γῆν Μακάρων ᾤκησε τὴν μακαρίαν.

Ὀγδόῃ Ἱλαρίωνα κιχήσατο εἰκάδι πότμος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἡρωδίωνος, ἑνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχ. Ῥόδον νοητὸν ὢν σαφῶς Ἡρωδίων,
Ξίφει τρυγηθεὶς, αὖθις ἀνθεῖ ἐν πόλῳ.

Οὗτος ἦν εἷς τῶν Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν, καὶ συνεπόμενος τοῖς Ἀποστόλοις, συνεργὸς αὐτοῖς ἐτύγχανε τȣ̃ κηρύγματος· εἶτα καὶ Ἐπίσκοπος τῶν Νέων ἐχειροτονήθη Πατρῶν. Διδάσκων δὲ πολλοὺς καὶ ἐπιστρέφων πρὸς Κύριον, παρὰ τῶν Ἰουδαίων, συστάντων αὐτοῖς καὶ τῶν Εἰδωλολατρῶν, συνελήφθη, καὶ ἐτύφθη σφοδρῶς· οἱ μὲν γὰρ ἔτυπτον αὐτὸν, οἱ δὲ λίθοις τὸ στόμα συνέτριβον, ἄλλοι κατὰ κεφαλῆς ἔπαιον. Εἶτα, μαχαίρᾳ οἱ θῆρες ἀπέσφαξαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη, τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ παραθέμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνεῤῥίπι-
» σε. Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισὶ,
» δρόσον τὴν τȣ̃ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος,
» καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥομφαίᾳ κατέτρωσας τῶν σῶν ἀγώνων, τὸν ἄσαρκον δράκοντα, καὶ παντελῶς ἠφάνισας· βραβεῖον τὰ θαύματα, ὅθεν ἀπείληφας, πάθη χαλεπώτατα, ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἴασθαι Ὅσιε.

Ὁ λόγος σου πρόεισι, καθάπερ δρόσος, ἐλαύνων τὸν καύσωνα, τῆς ἀθυμίας Ὅσιε, τῶν προσερχομένων σοι πίστει, Πατὴρ ἡμῶν, καὶ τοῖς ἐναρέτοις σου ἀεὶ, φωτιζομένων τρόποις μακάριε.

Παθῶν αὐτοκράτορα τὸν νοῦν ποιήσας, σαφῶς ἐβασίλευσας, ὡς τροπαιοῦχος ἄριστος, καὶ Ἔθνη ἀλλόφυλα κατεπολέμησας καὶ κατεξωλόθρευσας Σοφὲ, τὰ τῶν δαιμόνων πάθη ὀλέθρια.

Οὐκ ἔσεισαν Ὅσιε τῆς σῆς καρδίας, τὸν πύργον τὸν ἄσειστον, τῶν πειρασμῶν οἱ ἄνεμοι· τῇ πέτρᾳ γὰρ ἥδραστο τῆς τοῦ Κυρίου στοργῆς, ἥπερ ἐρειδόμενος, πολλοῖς, ἐγένου θεῖον Πάτερ κραταίωμα.

Τριαδικόν.

Ὑμνῶ σε τρισάριθμον τοῖς χαρακτῆρσι, Τριὰς ὑπερούσιε, ἀσύγχυτον ἀμέριστον, Μονάδα ἐν φύσει δὲ ἀπερινόητον, ἕνα Παντοκράτορα Θεὸν, Πατέρα, Λόγον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Συμβόλοις σε πόῤῥωθεν προδιετύπȣ, ἡ χάρις τȣ̃ Πνεύματος, προφητικοῖς χαρίσμασιν, ὄρος πῖον ἅγιον, πύλην σωτήριον, τόμον τε καινότατον Ἁγνὴ, καὶ κιβωτόν σε κατονομάζουσα.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πιςοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πρόσκαιρον λιπὼν, τοῦ βίου Πάτερ δόξαν, καὶ διαῤῥέουσαν ἀπόλαυσιν, κλέος ἀναφαίρετον, καὶ τρυφὴν τὴν ἀδιάῤῥευστον, ἐν οὐρανοῖς ἀπείληφας, κράζων νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἅπαντα πενθῶν, τὸν σὸν διῆγες βίον· μακαρισμοῦ ὅθεν ἠξίωσαι, καὶ τῆς παρακλήσεως, ἧς μετέχȣσιν οἱ Ὅσιοι, ἐν γῇ πραέων χαίρων, νῦν Ὅσιε ἐνσκηνώσας, ὡς νουνεχὴς τε καὶ φρόνιμος.

Τίμιος ὁ σὸς, Θεοῦ ἔναντι ὤφθη, θάνατος Πάτερ ἱερώτατε· αὐτοῦ γὰρ ἐτίμησας τὴν Εἰκόνα, καὶ ὑπήνεγκας τοὺς διωγμοὺς, θλιβόμενος Ὅσιε τῶν Τυράννων, Μάρτυς ἐν τούτῳ δεικνύμενος.

Ἔλυσας σαφῶς, τῶν ἁλιέων Πάτερ, τὴν ἀγανάκτησιν καὶ ἔπλησας, τούτους τȣ̃ θηράματος, οὗπερ πρῴην ἀπετύγχανον, Θεοῦ καθυπακούσαντος, Ὅσιε τῶν εὐχῶν σου, Ἱερουργὲ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ῥύπου με παθῶν, καὶ σπίλου ἁμαρτίας, Θεοχαρίτωτε ἀπόπλυνον, καὶ πύλας μοι ἄνοιξον, μετανοίας ὀλισθαίνοντι, καὶ συνεχῶς τοῖς πταίσμασιν, Ἄχραντε συναντῶντι, καὶ τὸν Θεὸν παροργίζοντι.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν

Digitized by Google

» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἰάσεις ὁ τάφος σου, τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, ἀναβλύζων ξηραίνει παθῶν ὀμβρήματα, πνεύματα τῆς πλάνης διώκει, φωταγωγεῖ πάντων τὰς καρδίας, Ἱλαρίων Ὅσιε, τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε.

Ὡς ῥόδον ἐξήνθησας, λειμῶνι τῆς ἀσκήσεως, ὡς ἡδύπνοον κρίνον, ὡς μῆλον εὔοσμον, καὶ κατευωδίασας πάντων, τῶν εὐσεβῶν ψυχὰς καὶ καρδίας, Ἱλαρίων ἔνδοξε, πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Συμπάθειαν ἔσχηκας, ἀγάπην καὶ ταπείνωσιν, καὶ ἐλεημοσύνην, καὶ ἦθος ἄπλαστον, πίστιν ἀληθῆ καὶ ἐλπίδα, βίον σεμνὸν καὶ γνώμην εὐθεῖαν, Ἱλαρίων ἔνδοξε, Μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα.

Ἡ μνήμη σου σήμερον ὡς ἥλιος ἀνέτειλεν, εὐσεβῶν τὰς καρδίας φέγγει τῶν πόνων σου, καὶ ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσιν, ὡς ἀληθοῦς φωτίζουσα Πάτερ· ἐν ᾗ πάντων μνήσθητι, τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε. Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Γαβριὴλ γηθόμενοι, Χαῖρε λέγοντες οἶκος τοῦ Παντοκράτορος· χαῖρε τῶν Ὁσίων ἡ δόξα, καὶ τῶν πιστῶν πάντων σωτηρία, δι᾽ ἧς ἐθεώθημεν, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, ἡ α΄. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ͂ι ΚΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου Διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἰωνᾶ, Βαραχησίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος α΄. Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ.

Ἐν στάσει γενναίᾳ Ἱεράρχα, κατέβαλες ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις, καὶ λαοὺς ἐκ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων ἐρρύσω.

Ἐκτάσει χειρῶν σου Ἱεράρχα, κρατύνας τοὺς συναθλοῦς σου ἐν πόνοις, ὡς ἀνίσχυρον ἐχθροῦ ἐνεδείξας τὸ κράτος.

Ὡς Μύστης καὶ Μάρτυς τοῦ Δεσπότου, καὶ Διδάσκαλος σοφὸς τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεράρχα δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς Βαραχήσιε πολλῶν, πόνων ἐπιδόσεσι φωτοειδὴς ἐχρημάτισας· πυρὸς νικήσας γάρ, τὴν φλογώδη φύσιν, τῇ θερμῇ πρὸς Κύριον, ἀγάπῃ ἐκρεμάσθης μετέωρος, καὶ πιεζόμενος, τὰ ὀστᾶ πάντα συντέτριψαι· διὰ τοῦτο, πίστει σε γεραίρομεν.

Ἰωνᾶ θεσπέσιε δεθείς, ῥαβδισμοὺς ὑπήνεγκας, καὶ τῶν δακτύλων ἀφαίρεσιν, γλωσσοτομούμενος, καὶ βραζούσῃ πίσσῃ, συγκατακαιόμενος, καὶ πρίοσι δεινῶς μεριζόμενος· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὕμνοις Βαραχήσιον πιστοί, Λάζαρον καὶ Ἄβιβον, καὶ Ἰωνᾶν εὐφημήσωμεν, Ναρσῆν Ἠλίαν τε, Μάρην Σηβεήθην (*), Μαρουθᾶν τὸν ἔνδοξον, καὶ Σάββαν Ζανιθᾶν τε, αἰτούμενοι, τούτων δεήσεσι, τῶν κακῶν λαβεῖν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς παναγία Παρθένε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σταύρωσιν τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς νεκρὸς ὁρᾶσαι; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἑδράσας τοῖς ὕδασι; μὴ οὖν ἐάσῃς με, εὐεργέτα μόνην εὔσπλαγχνε, τὴν σὴν δούλην, καὶ Μητέρα δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ συνήθεις Κανόνες, καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς η΄.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων· οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μω-
» σεῖ, καὶ δι᾽ αὐτοῦ τὸν Φαραὼ, πανστρα-
» τὶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν ᾄσωμεν· Ὅτι
» δεδόξασται.

Τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τὸν λαμπτῆρα τὸν φαιδρὸν ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ ὡς τῆς πίστεως φωτί, καταυγάσαντα λαοὺς, δοξάζοντας τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός.

(*) Ἐν ἄλλοις γράφεται Συμεήθης.

Digitized by Google

Ἐν τῷ λειμῶνι νοητῶς, τῷ τῆς Πίστεως Χριστοῦ, ἀνατραφεὶς καὶ αὐξηθεὶς, Ἱεράρχα πρὸς αὐτὸν, τῷ τῆς ἀθλήσεως ὕψει, ἀνέδραμες μάκαρ φαιδρότατος.

Κήρυξ καὶ Μύστης τοῦ Χριστοῦ, καθαρὸς τε λειτουργὸς, ὑπάρχων Μάρκε τὴν ψυχὴν, ὑπὲρ τούτου τέθεικας, καὶ προσήνεγκας αὐτῷ, ὡς θύματα τοὺς συναθλοῦντάς σοι.

Θεοτοκίον.

Γένος ἀνθρώπων διὰ σοῦ, τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴν, καὶ ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἀκηράτου ἐν Χριστῷ, κληρωσάμενον τιμὴν, δοξάζει σε Θεοχαρίτωτε.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροςιχίς· Αἶνον προσοίσω τοῖς Θεῷ παραςάταις. Ἰωσήφ.

Ἦχος α΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν » ἰσχύϊ δεδόξασαι· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς » πανσθενὴς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραη» λίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Αἴγλῃ φωτιζόμενοι ἀεὶ, τῆς Τρισηλίου λαμπάδος Μακάριοι, ὅλον με φωτίσατε, καὶ τὴν ἀχλὺν τῆς ἀγνωσίας λύσατε· ὅπως τὴν φωσφόρον, ὑμῶν ὑμνήσω πανήγυριν.

Ἱερολογοῦντες ἱερῶς, τὰ τοῦ Θεοῦ ἱερώτατα λόγια, πᾶσαν τὴν ἀνίερον, τῶν διωκτῶν κακίαν ἀπεκρούσασθε, καὶ ἱερωτάτως, ἀθλήσαντες ἐδοξάσθητε.

Νόμοις ἀσεβέσιν Ἀθληταὶ, τοὺς εὐσεβεῖς ἀνδρικῶς ἀντεθήκατε· τῶν παρανομούντων τε, τὰ χαλεπὰ ὑπενεγκόντες βάσανα, Μάρτυρες νομίμως, παρὰ Κυρίου ἐστέφθητε.

Θεοτοκίον.

Ὄρος σε κατάσκιον ποτὲ, ὁ Ἀββακοὺμ ἐλλαμφθεὶς ἐθεάσατο, Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἐξ ἧς Θεὸς σωματωθεὶς ἐπέφανεν, ἀρετῇ καλύψας, ὡς ἀληθῶς τὰ οὐράνια.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωμά μου γενοῦ ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν » ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος » πλήν σου Κύριε.

Ἐξήρανας θεολερὲ, χειμάῤῥους τῆς πλάνης πυρὶ τῶν σῶν λόγων, καὶ νάματα γνώσεως Χριστοῦ, Μάρκε ἐπήγασας.

Ἐχθρῶν τὴν παρεμβολὴν, ἐσκέδασας Μάρκε Χριστοῦ ἐπικλήσει, καὶ ἤθροισας λόγοις σου λαοὺς, εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ.

Μαρτύρων συνασπισμὸς, ἔχων στρατηγοῦντα Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, τῆς πλάνης τὸν πόλεμον, τὸν ἄσπονδον ἐνίκησε.

Θεοτοκίον.

Ἐν θλίψεσι πλατυσμὸν, ἔχοντες Παρθένε τὴν σὴν μεσιτείαν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας » τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν » μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα» μιν, τοῦ βοᾷν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, » τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Νευρούμενοι πόθῳ θεϊκῷ, ἀσκήσει ὑπετάξατε, τὸ τῆς σαρκὸς Μακάριοι φρόνημα· ἀθλήσαντες δὲ κατεπαλαίσατε, δυσμενῆ ἀσώματον, πόνων ἐπιδόσεσι, καὶ νομίμως ἐστέφθητε Ἅγιοι.

Ποθῶν τὸ παθεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπήνεγκας στεῤῥότατα, τοὺς ῥαβδισμοὺς παμμάκαρ τοῦ σώματος, τυπτόμενός τε καὶ συντριβόμενος, καὶ κατατεινόμενος, Ἰωνᾶ πανόλβιε, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Ῥωννύμενος σθένει θεϊκῷ, πυρούμενος ἐν χάριτι, τοῦ παντουργοῦ πανόλβιε Πνεύματος, τὰς ἀναρτήσεις, τὸ πῦρ, τὰς μάστιγας, ἀνδρικῶς ὑπήνεγκας, Μάρτυς Βαραχήσιε, ὑπὸ πάντων πιστῶν θαυμαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ μόνος οἰκῶν τοὺς οὐρανοὺς, τὴν μήτραν σου κατῴκησεν, ὑπερβολῇ Παρθένε χρηστότητος καὶ σὰρξ ὡράθη ἐκ σοῦ τικτόμενος· ἀλλ᾽ αὐτὸν ἱκέτευε, πάσης περιςάσεως, Παναγία ῥυσθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ μόνος εἰδώς.

Κάθισμα, Ἦχος α΄.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι περιβέβληνταί σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρτύρων καρτεροὺς, ὑπομείναντες πόνους, πρὸς ἄπονον ζωὴν, μετηνέχθητε ὄντως· καὶ νῦν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πάντα πόνον κουφίζετε, Μεγαλώνυμοι, ἐκ τῶν πιστῶς προσιόντων, τῇ σορῷ ὑμῶν· ἣν ἀσπαζόμενοι πόθῳ, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς μεγαλύνοντας.

Digitized by Google

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Κατενόησα παντοδύναμε τὴν σὴν οἰκο-
» νομίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε
» Σωτήρ.

Ἐξήρανας θολεροὺς χειμάῤῥους τῆς πλάνης, καὶ τὸ ψεῦδος Μάκαρ σὺ κατεπολέμησας.

Ἐν πελάγει τῆς σοφίας σου τὴν Ἑλλήνων μωρίαν, Ἱερομάρτυς Μάρκε κατέδυσας.

Τῶν συνάθλων σου τὴν παράταξιν, Ἱεράρχα Κυρίου, στεῤῥῶς καθώπλισας τοῖς διδάγμασιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπέρμαχος οὖσα Ἄχραντε ἡμῶν τῶν σὲ ὑμνούντων, τῶν πολεμίων θράση κατάβαλε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἱρμός.

» Ὄρος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκιον,
» προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακοὺμ, κατανοή-
» σας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ
» Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτη-
» ρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Συμφώνως Ἠλίαν, Σηβεήθην καὶ Ἄβιβον, Λάζαρον Μάρην Μαρουθᾶν, Ναρσῆν καὶ Σάββαν Ζανιθᾶν, καὶ τὸν Βαραχήσιον καὶ Ἰωνᾶν, θεοπρεπῶς ἀνυμνήσωμεν, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ εναθλήσαντας.

Ὁσίως παμμάκαρ Ἰωνᾶ σε γεραίρομεν· μετὰ γὰρ πλείστους αἰκισμοὺς, εἰς παγετὸν ἀποῤῥιφεὶς, γενναίως ὑπέμεινας, τῇ τοῦ Θεοῦ καταθαλπόμενος χάριτι, καὶ τὸν χειμῶνα τῆς πλάνης τροπούμενος.

Ἰσχυΐ παμμάκαρ θεϊκῇ Βαραχήσιε, τὰς τυρακτώσεις ἐνεγκὼν, τὰς ἐκ μολύβδου ἀνδρικῶς, τὸ ὄμμα ἀνέτεινες, πρὸς τὸν Χριστὸν ἀναψυχὴν εἰσδεχόμενος, σωτηριώδη· διό σε γεραίρομεν.

Σοφίας οἱ Μάρτυρες πλησθέντες τοῦ Πνεύματος, πάντας σοφοὺς καὶ δυνατοὺς, πυρσολατρῶν τῶν δυσμενῶν, σαφῶς ἐτροπώσαντο, τὸ τοῦ Θεοῦ ἀνακηρύττοντες ὄνομα· οὓς ἐν αἰνέσει πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Ὡραῖοι τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις ἐδείχθητε, Μάρτυρες ἔνδοξοι Χριστοῦ· ὅθεν τὰ στίγματα βροτῶν, καὶ πάθη ἀνίατα, ἀνελλιπῶς ἰᾶσθε καὶ θεραπεύετε, τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Τὸ Ὄρος Προφήτης Δανιὴλ ὃ τεθέαται, ἐξ οὗ ὁ λίθος ὁ Χριστὸς, ἐτμήθη ἄνευθεν χειρὸς, συντρίψας τὰ εἴδωλα, καὶ καθελὼν τὰ τῶν δαιμόνων φρυάγματα, σὺ εἶ Παρθένε· διό σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Χρι-
» στὲ ὁ Θεὸς, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα,
» καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, ἐν τῇ σαρκί σου
» ὑπομείναντα.

Ἐν θυμῷ ἀντέστησας, πολεμίων Χριστοῦ ὡς μιμητὴς, μακροθυμίαν Ὅσιε· δι' ἧς ἐταπείνωσας, τούτων τὰ θράση καὶ ἐνίκησας.

Ταῖς πυκναῖς πληττόμενος, τῶν βελῶν αἰκίσεσιν Ὅσιε, τοὺς βάλλοντας κατέτρωσας· σὺ δὲ ἀπαράτρωτος, χάριτι θείᾳ συντετήρησαι.

Ὡς στεῤῥοὶ τῆς πίστεως, καὶ ἀήττητοι ὑπέρμαχοι σοφοὶ, γενναίως ἀντετάξασθε, τοῖς ἀπειθοῦσιν Ἅγιοι, καὶ πολεμοῦσι τὴν ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον.

Ῥυπωθεῖσαν πάθεσι, τῶν ἀνθρώπων Ἄχραντε, ἐκ σοῦ τὴν φύσιν, ὁ Κτίστης προσλαβόμενος, ἀπέπλυνεν ἐκαίνισε, καὶ θείᾳ χάριτι ἐθέωσεν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρου-
» σίας Χριστὲ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ
» σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας
» φώτισον φωτὶ, τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρ-
» θοδόξως ὑμνούντων σε.

Ὁμιλήσας τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, φῶς δεύτερον, ἐγνωρίσθης, ἀμαυροῦν δυσσεβούντων προστάγματα, Ἰωνᾶ θεσπέσιε· δεθεὶς σχοινίῳ δὲ, τὴν πλάνην πᾶσαν, διέλυσας χάριτι.

Ἰώμενος τὰ ἡμῶν ὁ Χριστὸς παραπτώματα, ἐκρεμάσθη, ἐπὶ ξύλου Σταυροῦ ἀγαθότητι· τοῦτον δὲ μιμούμενος, ὁ Βαραχήσιος κρεμᾶται, πάθει σεπτῷ καλλυνόμενος.

Στρεβλούμενος Ἰωνᾶ, καὶ δακτύλους κοπτόμενος, ἀνέμελπες, τῷ Θεῷ ὑμνῳδίαν γηθόμενος, τῷ ἐνδυναμοῦντί σε μετὰ σαρκὸς, ἐχθροὺς ἀσάρκους καταπατεῖν διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Θαυμάζουσα τὸν ἐκ ταύτης ἀῤῥήτως τικτόμενον, ἡ Πάναγνος, κατεπλήττετο καὶ ἐμεγάλυνε, καὶ βοῶσα ἔλεγε· Πῶς ἐν ἀγκάλαις σε κατέχω, τέκνον, τὸν πάντα κατέχοντα;

Digitized by Google

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους » Φιλάνθρωπε· κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πται» σμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

Ἀθείας ἐξήλεγξας, τὴν ἀπάτην Ἀοίδιμε, καὶ θεογνωσίας τῷ φέγγει, ἀνθρώπους ἐφώτισας.

Τῶν εἰδώλων κατέσεισας τὰ τεμένη Μακάριε, καὶ σαλευομένους ἀνθρώπους, εἰς Χριστὸν ἐστήριξας.

Τοὺς συνάθλους καθώπλισας, καὶ ἐχθροὺς ἐπολέμησας, Μάρκε σὺν Κυρίλλῳ, καὶ νίκης, βραβεῖα εἰλήφατε.

Θεοτοκίον.

Γηγενεῖς ἀνυψώθημεν, ὁ ἐχθρὸς τεταπείνωται, διὰ τοῦ ἀφράστου καὶ θείου, τόκου σου Ἄχραντε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ » ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό» βατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς » ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς, τῶν ἀσθενούντων καὶ » ἐπανόρθωσις.

Ἐνεύρου σε Χριστὸς ἀγωνιζόμενον· δορὰν γὰρ ἀφαιρούμενος, πανοίδιμε τῆς κάρας Ἰωνᾶ, ἔφερες ἀνδρείως τὴν τοῦ ὄφεως, καταπατῶν, δολίαν κάραν καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Ὁ νοῦς σου ἀκλινὴς ἀποτμηθείσης σου, τῆς γλώττης μένει Ὅσιε· καὶ τοῖς αἵμασιν ἡγίασται ἡ γῆ, τοῖς ἐκκενωθεῖσι δι' ἀγάπησιν, τοῦ ἐν Σταυρῷ, τὸ θεῖον Αἷμα κενώσαντος.

Ὑμνήσωμεν πιστοὶ Ἠλίαν Ἄβιβον, Νάρσῆν καὶ Μάρην Λάζαρον, Σηβεήθην Μαρουθᾶν καὶ Ζανιθᾶν, Σάββαν καὶ τὸν μέγαν Βαραχήσιον, καὶ Ἰωνᾶν, τοὺς καλλινίκους καὶ Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Παλάτιον Θεοῦ ἐδείχθης, Δέσποινα, τοῦ πάντων βασιλεύοντος· ὃν ἱκέτευε, ληστῶν με πονηρῶν, ἤδη γεγονότα καταγώγιον, ἀποκαθᾶραι, καὶ σῶσαί με ἄχραντε.

Ὁ Εἱρμός. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου Διακόνου, καὶ ἑτέρων πολλῶν.

Στίχοι.

Ἐπαγρυπνήσας πρῶτα πολλαῖς αἰκίαις,
Ὕπνωσε Μάρκος, θεῖον εἰρήνης ὕπνον.

Γαστὴρ Κυρίλλου Λευΐτου διὰ ξίφους,
Ὡσεὶ πάχος γῆς, εἶπε Δαυῒδ, ἐῤῥάγη.

Κεῖνται γύναια βρώσεως χοίροις σκάφαι,
Γαστρὸς παθοῦσαι ῥῆξιν ἐκ χοιροφρόνων.

Εἰκάδι ἠδ' ἐνάτῃ Ἀθληταὶ εἰς πόλον ἷκον.

Ὁ Ἅγιος Μάρκος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου· ὃς, ζήλῳ τρωθεὶς, πολλοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων καθεῖλε, καὶ Ἐκκλησίας ἐδείματο. Ἰουλιανοῦ δὲ μετὰ ταῦτα τῆς Βασιλείας κρατήσαντος, καὶ πολλὴν παῤῥησίαν τοῖς εἰδώλοις ἀπονέμοντος, οὐ μόνον τῷδε τῷ Ἁγίῳ κακὰ ἐνεδείξατο, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις πολλοῖς, διὰ τὴν τῶν εἰδωλικῶν ναῶν καθαίρεσιν. Ὁ δὲ Ἅγιος, μικρὸν ὑποχωρήσας, ἐπειδή τινας ἑλκομένους ἐπείθετο δι' αὐτὸν, ἐπανῆκε, καὶ τοῖς μιαιφόνοις προὔδωκεν ἑαυτόν. Οἱ δὲ, λαβόντες καὶ γυμνώσαντες, καὶ παντὶ τῷ σώματι πληγὰς αὐτῷ ἐπιθέντες, εἰς ὑπονόμους ἐμβάλλουσι δυσώδεις.

Μετὰ ταῦτα ἐκβαλόντες αὐτὸν ἐκεῖθεν, ἐκδιδόασι τοῖς παισὶ ταῖς ῥαφίσι κεντᾶσθαι. Εἶτα, γάρῳ ἅπαν τὸ σῶμα διάβροχον ποιήσαντες, καὶ τελευταῖον, ἐπιχρίσαντες μέλιτι, ἐν ἀκμῇ θέρους, μετέωρον ἐν καλωδίοις ἀνήρτησαν, ἵνα ὁμοῦ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ καὶ ὅλῳ τῷ σώματι, ἐν σταθηρᾷ μεσημβρίᾳ, τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας δεχόμενος φλέγοιτο, καὶ σφηξὶ καὶ μελίτταις, οἷς ἐπεκέχριστο, εἴη τροφή. Ταῦτα ἐδρᾶτο, καὶ ὁ θεσπέσιος πρεσβύτης πάσχων ἐνεκαρτέρει, ὑπὲρ τοῦ μὴ προΐεσθαι τοῖς βασανισταῖς, εἰς ἀνοικοδομὴν αὖθις τῶν καθαιρεθέντων βωμῶν· καὶ μέντοι τῇ ἐνστάσει νικήσας, καὶ τῇ πράξει νικᾷ· ὡς γὰρ εἶδον ῥωμαλέως καὶ νεανικῶς τὴν βάσανον ὑποστάντα, μεταβαλλόμενοι, μετέμαθον τὴν εὐσέβειαν. Δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ κατὰ τὴν Φοινίκην τοιοῦτόν τι ὑποτολμᾶται.

Κύριλλον γὰρ Λευΐτην, διὰ καθαίρεσιν τινῶν εἰδωλικῶν ξοάνων, παῤῥησιασάμενον τὴν ἀλήθειαν, τὴν γαστέρα αὐτοῦ ἀνατεμόντες, καὶ τὰ ἔγκατα ἐξαγαγόντες, θέαμα τοῖς ὁρῶσιν ἐδείκνυον· οὗ καί φασι τοὺς μιαιφόνους, τῶν ἡπάτων ἐμφορηθέντας, τῆς κατ' ἀξίαν δίκης τυχεῖν, ἐκτιναχθέντων αὐτῶν τῶν ὀδόντων, καὶ τῆς γλώττης διαῤῥυείσης καὶ τῆς ὀπτικῆς διαλυθείσης δυνάμεως. Τὰ δὲ ἐν Ἀσκάλωνι καὶ Γάζῃ γυναικῶν Παρθένων καὶ ἱερωμένων ἀνδρῶν παθήματα, τῶν γαστέρων αὐτῶν διαῤῥαγέντων, τῶν ἐγκάτων δεξαμένων κριθὰς, καὶ χοίροις τεθέντων βορὰν, τίς ἂν ἀξίως ἐκτραγῳδήσειε;

Ταῦτα τῆς ἀσεβοῦς Βασιλείας, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῇ τεταγμένων τὰ δράματα· ἀλλὰ τοῖς μὲν μάρτυσι περιέστη, ἀντὶ τῶν ἐντεῦθεν βασάνων, ἡ μακαριότης ἡ ἄληκτος· τῷ δὲ προασπιστῇ τῆς κακίας, ἡ διὰ φλογὸς τιμωρία, καὶ τὸ αἰωνίως κολάζεσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰωνᾶ, Βαραχησίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐννέα Μαρτύρων.

Στίχ. Ἔχεις Ἰωνᾶν, καὶ σὺ γῆ, πάντας μέγαν,
Κατ' οὐδὲν ἐνδέοντα τοῦ θαλαττίου.

Διψῶν Βαραχήσιος Ἀθλητῶν τέλους,
Χανδὸν ζεούσης ἐκπίνει πίσσης σκύφον.

Χριστοῦ ὑπερτμηθέντες ἄνδρες ἐννέα.
Σύνεισιν ἤδη τάξεσι ταῖς ἐννέα.

Οἱ Ἅγιοι, Ἰωνᾶς καὶ Βαραχήσιος, ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος, κατὰ τοὺς χρόνους Σαβωρίου Περσῶν, καὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως Ῥωμαίων τοῦ μεγάλου. Μοναχοὶ δὲ

Digitized by Google

όντες, καὶ τὸ ἑαυτῶν Μοναστήριον καταλιπόντες, ἦλθον ἐν πόλει, Μαρμιαβὼχ καλουμένῃ· καὶ ἐν αὐτῇ κατακλείστους εὑρόντες τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, Ζανιθᾶν, Λάζαρον, Μαρουθᾶν, Ναρσῆν, Ἠλίαν, Μάρην, Ἄβιβον, Σηβεήθην, καὶ Σάββαν, παρεθάῤῥυνον αὐτοὺς, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπήλειφον. Κατασχεθέντες δὲ, ἤχθησαν πρὸς τοὺς τρεῖς ἄρχοντας Μασδραὰθ, Σιρῶ, καὶ Μαρμισῆν· ὑφ᾽ ὧν παραινέσεις ἅμα καὶ ἀπειλὰς δεξάμενοι, καὶ μὴ πεισθέντες αὐτοῖς, πρῶτον δεσμοῦνται νόμῳ Περσικῷ.

Εἶτα, ὁ μὲν Ἰωνᾶς ῥάβδοις τραχείαις τύπτεται· καὶ σχοινίοις διαληφθεὶς, ἔξω που ὑπαίθριος τῷ κρυμῷ πρὸς τὸ ταλαιπωρεῖσθαι βάλλεται. Ὁ δὲ Βαραχήσιος, βώλους χαλκοῦς ἐκπυρωθέντας κατὰ τῶν μασχαλῶν δέχεται· καὶ ἄφνω ἐπί τε τοῖς βλεφάροις καὶ τοῖς ὠσὶ καὶ τοῖς λάρυγξι τῶν Ἁγίων μόλυβδον καταχέουσι. Καὶ ὁ μὲν Βαραχήσιος, δεθεὶς τοὺς πόδας, κρεμᾶται ἐν τῇ φυλακῇ· ὁ δὲ Ἅγιος Ἰωνᾶς, τέμνεται τοὺς δακτύλους χειρῶν καὶ ποδῶν, καὶ τῆς κεφαλῆς τὸ δέρμα ἀφαιρεῖται, καὶ τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ ἐν χαλκῷ, πίσσης μεστῷ, ἐμβάλλεται, ἐξ οὗ ἀβλαβὴς διεξῆλθε· καὶ μετὰ ταῦτα κατασφίγγουσιν αὐτὸν ἐν κοχλίᾳ τεκτονικῷ, καὶ συντρίβουσιν αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ· εἶθ᾽ οὕτω πρίζουσι μέσον, καὶ ἐν λάκκῳ κρύπτουσι βαθυτάτῳ, ἐν ᾧ τὸ τέλος ἐδέξατο.

Ὁ δὲ Ἅγιος Βαραχήσιος, εἰς ἐξέτασιν ἀχθεὶς, γυμνὸς σύρεται ἐπ᾽ ἀκάνθαις, καὶ περιπείρεται καλάμοις ὀξέσι· καὶ ἐν κοχλίᾳ βληθεὶς, καὶ ὅλον τὸ σῶμα κατακλασθεὶς, καὶ κατὰ τοῦ φάρυγγος πίσσαν ἐπιχεθεὶς βράζουσαν, ἀπέδωκε τὴν ψυχήν. Συγκατετέθησαν δὲ αὐτῶν τὰ Λείψανα, καὶ ἐτάφησαν ἅμα τοῖς ἐννέα Μάρτυσιν, ἐκείνων μὲν τελειωθέντων κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην τοῦ Μαρτίου Μηνὸς, τοῦ δὲ Ἁγίου Ἰωνᾶ καὶ Βαραχησίου κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Εὐσταθίου Βιθυνίας.

Στίχ. Τὸν πηλὸν ἐκδὺς, Εὐστάθιε παμμάκαρ,
Χριστῷ παρέστης τῷ δι᾽ ἡμᾶς πηλίνῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἐν τῇ βάτῳ ὀφθεὶς, ἐν πυρὶ τῷ Νομο-
» θέτῃ, καὶ τὸν τόκον τῆς Ἀειπαρθένου
» ἐν αὐτῇ προτυπώσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
» ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τῶν αἱμάτων κρουνοὶ, τῆς ἀθλήσεώς σου Μάρκε, ἀπέπνιξαν τοὺς τριστάτας τῆς ἀπάτης, καὶ θεῖον ἴαμα πᾶσιν ἔβλυσαν, τοῖς ὑμνοῦσι Χριστὸν τὸν Θεόν.

Αἱ προσβολαὶ τοῦ ἐχθροῦ, ἐξησθένησαν εἰς τέλος, αἱ κατὰ σοῦ μηχανώμεναι, ἀήττητε Μάρκε· σὺ δὲ θεόθεν δύναμιν, ἀπροσμάχητον εἴληφας.

Θῦμα σαυτὸν λογικὸν, ἱερούργησας Κυρίῳ, τῇ μαχαίρᾳ τῆς ἀθλήσεως τυθεὶς, καὶ ἔνθεε Κύριλλε τελειώσεως, πυρὶ δειχθεὶς ὁλοκαύτωμα.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺς καὶ κράτος ἡμᾶς, ἱκεσίαις σου Παρθένε, τοὺς ἀπαύστως σε Κυρίαν, ὡς Θεοτόκον ὑμνοῦντας, κατὰ παθῶν ἐπένδυσον, καὶ προσβολῶν νοουμένων ἐχθρῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν
» οἱ πιστοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς,
» ὁ ὑπερυψούμενος, κόσμον ἀνεκαίνισεν, ἐν
» τῇ γαστρί σου ὁλόκληρον, ὁ αἰνετὸς τῶν πα-
» τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἀποσκοπῶν εἰς τὸν μόνον Κύριον, σώζειν δυνάμενον σοφὲ, οὐκ ἐφλέχθης προσομιλῶν, πίσσης πυρακτώσεσιν, δρόσον θείας χάριτος, ὦ Ἰωνᾶ κομιζόμενος, ὥσπερ οἱ τρεῖς Νεανίαι ποτέ· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ῥώμῃ Θεοῦ Ἰωνᾶ ῥωννύμενος, ἤνεγκας βάσανα πικρά· Ἡσαΐας δὲ ὡς τὸ πρὶν, ἔχαιρες πριζόμενος, τέλος τὸ μακάριον, ἀναβοῶν καὶ δεχόμενος· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄδει τὰ σὰ, Μάρτυς προτερήματα, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, μεγαλύνουσα τοὺς μακροὺς, ἄθλους οὓς ὑπήνεγκας, θάνατον τὸν τίμιον, καὶ προσκυνεῖ τῶν λειψάνων νῦν, τὴν σορὸν ἐξ ἧς βρύει ἡμῖν ψυχῶν ἰάματα.

Σὺ ἀνδρικῶς Μάρτυς Βαραχήσιε, καταπατῶν τοῦ πονηροῦ, ἀκανθώδεις ἐπιβουλὰς, ἔφερες συρόμενος, καὶ κατακεντούμενος, τοῖς ἀκανθώδεσι βέλεσι, τὸν αἰνετὸν ἀναμέλπων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν ἐμοὶ ῥαθυμίαν Δέσποινα, καὶ νυσταγμὸν τὸν χαλεπὸν, ταῖς ἀγρύπνοις σου πρὸς Θεὸν, καὶ σεπταῖς δεήσεσιν, Ἄχραντε ἀπέλασον, μελῳδοῦντά με οἴκτειρον· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὕμνον σοι προσφέρομεν τῶν Ἀσωμάτων
» ὥσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ
» ὑμνοῦντες λέγομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔρ-
» γα τὸν Κύριον.

Λόγοις κατεκόσμησας τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ αἱμάτων, τοῖς ῥείθροις, φαιδρῶς κατηγλάϊσας Ἱεράρχα, Χριστὸν ὑμνοῦσαν τὸν σὲ ἐνισχύσαντα.

Ἄγρυπνα τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς σου ἔχων, τὴν ποίμνην τοῦ Χριστοῦ, ἀσινῆ φυλάττεις Ἱεράρχα, τὴν ἀπαύστως ἐν ὕμνοις σε δοξάζουσαν.

Μύρα εὐωδέστατα οἱ Ἀθλοφόροι, τὰ τῶν αἱμάτων ῥεῖθρα, προσῆξαν τῷ Δεσπότῃ λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὁ λάγαθον ἔχοντες σὲ προστασίαν, Θεογεννῆτορ ἀγαθότητος, διὰ σοῦ τυγχάνομεν βοηθείας, παρὰ τοῦ ἀγαθοδότου Θεοῦ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χω-
» νευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας,
» καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες·
» Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ἀκαθέκτοις χρώμενος ὁρμαῖς, ἐχθρὸς ὁ δολιόφρων, καλάμοις σου περιάπτει Παναοίδιμε πλευρὰς, δεσμῶν καὶ συνθλίβων σε, καὶ τὰς σάρκας ξαίνων καὶ τέμνων, καὶ Μάρτυρα δεικνύων, τοῦ Παμβασιλέως, Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς δεσμοῖς σου λύεις πονηρὰ, δεσμὰ τῆς ἀθείας, ταθεὶς καὶ συντριβεὶς σου, τὰ τοῦ σώματος ὀςᾶ, Μάρτυς Βαραχήσιε, τὴν ἀπάτην πᾶσαν συντρίβεις, καὶ ὡσεὶ χοῦν λεπτύνεις, μέλπων· Σὲ δοξάζω, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπορήσας σοῦ τῇ καρτερᾷ, ἐνστάσει ὁ παράφρων, βραζούσαις σε καταφλέγει, καταπόσεσι θερμῶς, Μάρτυς Βαραχήσιε μελῳδοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερεῖα τέλεια Θεῷ, καὶ θύματα εὐώδη, ὁλόκληροι προσφορά τε, προσηνέχθητε ὁμοῦ, κραυγάζοντες Μάρτυρες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Συντριβεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, τῇ πάλαι παραβάσει, ἀνέπλασας ὑπὲρ φύσιν, καὶ ἐθέωσας Ἁγνὴ, τῷ τόκῳ σου ψάλλουσαν· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ὁραθεῖσαν πύλην, ὑπὸ Ἰεζεκιὴλ
» τοῦ Προφήτου, ἐν ᾗ οὐδεὶς διῆλθεν, εἰ-
» μὴ Θεὸς μόνον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ὕμνοις
» τιμῶμέν σε.

Σὺ τὰς λογικὰς λατρείας, καὶ θυσίας Πάτερ ἀναιμάκτους, προσφέρων Κυρίῳ, καρδίᾳ ἁγνοτάτῃ, καθαρὸν ἱερεῖον, προσήχθης δι' ἀθλήσεως.

Σὺ τῇ νοητῇ μαχαίρᾳ τῶν λόγων σου, τοῦ ψεύδους κεφαλὰς πολυμόρφους, Μάρκε τεμὼν, ἀνθρώποις τὴν ἀλήθειαν πᾶσι, κηρύξας ἐμεγάλυνας.

Σοῦ τῶν Ἀθλητῶν πρεσβείαις, καὶ Μυσταγωγῶν σου ἱκεσίαις Εὐεργέτα, Μάρκου τε καὶ Κυρίλλου καὶ τῶν συναθλοφόρων, καὶ ἡμᾶς τῶν θείων χαρίτων καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ οἰκτιρμῶν οἰκείων, καὶ φιλανθρωπίας ἀπορρήτου, καμφθεὶς ὁ πάντων Κτίστης, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ ἐτέχθη, καὶ φθαρέντας ἀνθρώπους, ἀνέπλασε καὶ ἐκαινούργησε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη Βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα-
» τασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἴδε φωταυγὴς πανήγυρις, φωτοειδῶς Μαρτύρων ἔλαμψε σήμερον, νέφη πονηρὰ, τῆς ἁμαρτίας σκεδάζουσα, καὶ φωτίζουσα θείῳ ἐν Πνεύματι, πιστῶν τὰς διανοίας· ταύτην προθύμως ἑορτάσωμεν.

Ὥσπερ δύο ἀνατέλλοντες, φωτοειδεῖς ἀστέρες πᾶσαν φωτίζετε, τὴν ὑπ' οὐρανὸν, ταῖς τῶν ἀγώνων λαμπρότησιν, Ἰωνᾶ καὶ σοφὲ Βαραχήσιε· διό με τὸν ἐν σκότει, τῆς ἁμαρτίας καταυγάσατε.

Στῦλοι Ἐκκλησίας ὤφθητε, ἀπεριτρέπτως ταύτην διαβαςάζοντες, Ἄβιβος ὁμοῦ, Ναρσῆς καὶ Μάρης Ἠλίας τε, Ἰωνᾶς Σηβεήθης καὶ Λάζαρος, καὶ Ζανιθᾶς καὶ Σάββας, καὶ Μαρουθᾶς καὶ Βαραχήσιος.

Ἤδη μετ' Ἀγγέλων Ἅγιοι, παρεςηκότες θρόνῳ τῆς δόξης πάντοτε, καὶ ταῖς ἀςραπαῖς, τῆς Τρισηλίου λαμπρότητος, αὐγαζόμενοι πάντας φωτίσατε, τοὺς πίςει τὴν φωσφόρον, ὑμῶν γεραίροντας πανήγυριν.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Κύριε, καὶ ἧς ἐκτήσω ταύτης κληρονομίας σου, ταῖς ὑπὲρ ἡμῶν, τῆς σὲ τεκούσης Θεόπαιδος, παρακλήσεσιν ἐπικαμπτόμενος, ἵνα σε ὡς Δεσπότην, καὶ πανοικτίρμονα δοξάζωμεν.

Ὁ Εἱρμός. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Digitized by Google

ΤΗ Λ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς, τῷ Θεῷ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες, μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευστα λόγια πάνσοφε· καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἀναπηγάζουσαν, χάριν ἐπλούτησας, γεγονὼς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλεύματα, καταστρεψάμενος.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς, τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ παννύχοις στάσεσι, τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος, ἀνεπτερώθης πρὸς τὴν ἀγάπησιν, τὴν τούτου μάκαρ καὶ ὡραιότητα· ἧς ἐπαξίως νῦν, ἀπολαύεις ἄληκτα, χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνάθλων σου, θεόφρον Ὅσιε.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ Πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν Σταυρόν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπόπτῃ κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος, τοῦ θείου Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχή μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων πηγὰς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἁγνή, τῆς φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως· καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Τέκνον, ἐβόα, Τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως, πῶς φέρεις ὁ ἰατρὸς, ὁ ἰασάμενος, τὴν βροτῶν ἀσθένειαν, καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριῳδίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Κλίμαξ πέφηνας τῶν ἀρετῶν παμμάκαρ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Κλήμεντος (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὠδὴν ἐπινίκιον ᾄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
» ποιήσαντι θαυμαστὰ τέρατα, βραχίο-
» νι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι
» δεδόξασται.

Καλῶς βδελυξάμενος τὸν κάτω κόσμον, τὸν ἄνω ἀπείληφας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὸ διδάσκεις ἡμᾶς, τοῦ κόσμου εἶναι τὴν φυγὴν, Θεοῦ οἰκείωσιν.

Λιμοῦ προσπαθείᾳ σου λύσας τὴν νόσον, τὸν Ἄρχοντα ἔδησας, τῶν παθῶν μακάριε, σειραῖς ἀγώνων σου, καὶ ἀπαθείας ἔπαθλα, ἐστέφθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἰσάγγελον φρόνημα λαβὼν Θεόφρον, τοῦ κόσμου ἀπέῤῥηξας, σεαυτὸν πανόλβιε, τοῦ γηηροῦ καὶ φθαρτοῦ· διὸ αὐλίζῃ προφανῶς, εἰς τὰς ἀΰλους μονάς.

Μακρὸν συγγραψάμενος τοῖς ὑπηκόοις, τὸν λόγον μακάριε, Ἰωάννη πάνσοφε, ταῖς διδαχαῖς σου αὐτοὺς, πρὸς μακαρίαν ἐκ τῆς γῆς, ἀναβιβάζεις ζωήν. Θεοτοκίον.

Κηρύττει τὸν τόκον σου ἡ Ἐκκλησία, Παρθένε Θεόνυμφε, ὀρθοδόξῳ στόματι, καὶ δόγμασι θεϊκοῖς· τὰ σύμβολα δὲ τῆς σαρκὸς, τοῦ σοῦ Υἱοῦ προσκυνεῖ.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦν-
» τες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
» αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ᾗ ἐστερέωσε τὴν Ἐκ-
» κλησίαν ὁ Χριστὸς, ἣν ἐξ ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Εὗρες ὡς τερπνὸν θυμίαμα, τὴν ἀοργησίαν, πᾶσαν ἐκδιώξας θυμοῦ τὴν δυσωδίαν, ἐκ βάθους τῆς ψυχῆς σου· διὸ νῦν Θεσπέσιε, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Λυτρωτῇ, ἁμαρτιῶν τὴν λύσιν αἴτησαι.

Φλέξας τῷ πυρὶ Μακάριε τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, νοῦν μνησικακίας ἔλαμψας ἀκτῖσι, πιστῶς φιλαδελφίας, καὶ ῥάστην ὑπέδειξας ὁδὸν μακάριε, πρὸς σωτηρίαν πᾶσι, τρανῶν τὸ ἀμνησίκακον.

Ἦρας πρακτικῆς ἀσκήσεως, οὐρανόθεν χάριν, ὅθεν ἀποφράττεις χείλη καταλάλων, σοφαῖς διδασκαλίαις, ἐν αἷς ποδηγούμεθα, πρὸς ἀρετῶν πορείαν· ἧς καὶ τυχεῖν ἀξιωθείημεν.

Θεοτοκίον.

Ἤσε παρθενίᾳ τίκτειν σε ὁ Προφήτης πάλαι, ἄχρονον ἐν χρόνῳ, καὶ ὑπὲρ νοῦν

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον Κανόνα, πρὸς τὸ Ὑγρὰν διοδεύσας, τυπωθέντα καὶ ἐν τῷ Τριῳδίῳ, Κυριακῇ Δ'. τῶν Νηστειῶν, ποίημα ὄντα Ἰγνατίου.

Digitized by Google

καὶ λόγον, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἐξιλέωσαι Ἁγνή, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τὰς ἀρετὰς πρὸς οὐρανὸν ἀναβάσεις, καταπηξάμενος σαφῶς ἐπανῆλθες, πρὸς θεωρίας ἄπλετον βυθὸν εὐσεβῶς, πάσας στηλιτεύσας μέν, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, σκέπεις ἀλωβήτους δέ, τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τούτων· ὦ Ἰωάννη, κλίμαξ ἀρετῶν, πάντας σωθῆναι ἱκέτευε Ὅσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστατο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ Τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ! ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν Πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀβ-
» βακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐκή-
» ρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνω-
» σθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀνεδειχθή-
» σῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νηστείᾳ χαλινώσας τῆς γλώττης τὰς ὁρμάς, ἡσυχίᾳ ἴθυνας τὸν βίον σου Σοφέ· ὡς ὀσμὴν δὲ πυρὸς γευσάμενος χάριν Ὑψίστου, πολυέπειαν ὡς ἀχλὺν τῆς ἁμαρτίας ἔφυγες, ἀμέμπτως λατρεύων Θεῷ.

Ἀφθόνως ἀληθείᾳ γλυκάνας τὴν ψυχήν, τὴν πικρὰν ἐξέφυγες τοῦ ψεύδους μετοχήν· διὸ ἀσκήσει ἐνθέῳ καταδουλώσας, δαιμόνων δούλους θεορρῆμον Ἰωάννη, ὤφθης Μοναστῶν ὁδηγὸς ἀπλανής.

Στενούμενος τῷ τόνῳ ἀσκήσεως στερρῶς, ἀκηδίας λέλυκας τὴν πάρεσιν Σοφέ· καὶ προθυμίας τῷ δόρατι θανατώσας, τῆς ἀθυμίας τὴν ἰσχύν, Θεῷ πρεσβεύεις, πᾶσιν ἱλασμὸν δωρηθῆναι ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Μακάριον τὸ ἔθνος πανύμνητε Ἁγνή, ὃ τιμὰν ἠξίωται τὸν τόκον σου πιστῶς, ὀρθοδοξίᾳ καὶ δόγμασι καὶ τοῖς ἔργοις, τῆς ἀληθείας ἐν συμβόλοις ἐμφανίζον, πᾶσαν τοῦ Υἱοῦ σου τὴν σάρκωσιν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Νὺξ περιέσχε με Σωτήρ, ἁμαρτίας καὶ
» ἀχλύς· διό μοι ἀνάτειλον, τῆς μετανοίας
» Κύριε, τὸν ὄρθρον ὡς εὔσπλαγχνος, πρὸ τοῦ
» με φθάσαι τὸ πέρας τὸ ἄδηλον, τὸ τῆς ζωῆς
» μου Χριστέ, ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς.

Τῆς ἐγκρατείας τῇ τρυφῇ, πιαινόμενος τὸν νοῦν, οὐκ ἔδωκας χείλη σου, τῆς ἡδονῆς τοῖς βρώμασι· διὸ ἀπηγχόνισας λιμῷ τὰ πάθη, καὶ δαίμονας ᾔσχυνας· καὶ γὰρ ὁ θλίβων λαιμὸν θανατοῖ ἡδονάς.

Ὤφθης ἁγνείας ἐραστής, καὶ λαγνείας μισητής, τῷ φωτὶ ἐξέφυγες, πιστῆς ἐξαγορεύσεως, παθῶν τὴν σκοτόμαιναν· καὶ γὰρ ὁ θέλων καθᾶραι σῶμα καὶ νοῦν, θριαμβεύσει θερμῶς, τὰ τοῦ σκότους κρυπτά.

Νῷ καὶ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκί, τῇ Τριάδι λειτουργῶν, Εἰδώλων προσκύνησιν, σαφῶς ἀπεσκοράκισας, ἐλέῳ φιλόπτωχε, καὶ ἀναγκαίων τῇ σπάνει, καὶ γέγονας φιλόθεος ἀληθῶς, ἢ φιλάργυρος.

Ἄχθος τῆς ὕλης εὐσεβῶς, ἀποῤῥίψας ἐπὶ γῆς, ἱπτάθης πρὸς ἄϋλα, πτεροῖς ἀκτημοσύνης σου· διὸ παριστάμενος, ἀΰλως Πάτερ Χριστῷ σὺν Ἀΰλοις πιστῶς, αἴτησαι ἱλασμόν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἔχθιστοι ὤφθησαν ἡμῖν, καὶ ἐπάρατοι ὁμοῦ, τῆς σῆς Ἀειπάρθενε, οἱ προσκυνεῖν μὴ θέλοντες, μορφῆς τὸ Εἰκόνισμα, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου· διότι οὐ πείθονται, τοῖς ἄνωθεν πατρικοῖς θείοις δόγμασι.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ.
» Τὴν ζωήν μου ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθο-
» ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κρά-
» ζοντα· Δόξα σοι.

Ῥώμῃ νήψεως ἁγνῆς, καὶ ἀγῶσι προσευχῆς, τὸ ἀναίσθητον παθῶν, ἐξεδίωξας στεῤῥῶς, τῆς σῆς ψυχῆς, καὶ ὅλος ὤφθης, Πάτερ νηφάλιος.

Ἐν ἀΰπνῳ προσευχῇ τὸν φιλόϋπνον ἐχθρόν, ὑποτάξας ἀνδρικῶς, ὤφθης γρήγορος ποιμήν, Θεόληπτε, Χριστοῦ τῆς ποίμνης, καὶ Διδασκάλων Φωστήρ.

Τοῦ νοὸς τὸν ὀφθαλμόν, καθαγνίσας εὐσεβῶς, ἀνυστάκτως τῷ Χριστῷ λειτουργῶν διαπαντός, προέβλεψας, τὰ θεῖα κάλλη, τῆς μακαρίας τρυφῆς.

Θεοτοκίον.

Ναυτιῶσι σάλῳ νῦν, ἀπιστίας τῆς πικρᾶς, καθορῶντες εὐλαβῶς, Ὀρθοδόξων τοὺς

Digitized by Google

χορούς, οἱ ἄνομοι, ἀσπαζομένους, τὴν σὴν Παρθένε μορφήν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Λ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Στίχοι.

Ἐπὶ κλίμαξ κλίμακος πυκνῶς Πάτερ,
Τὰς σὰς ἀρετὰς θεὶς, ἔφθασας πόλȣ μέχρι.

Χαῖρεν Ἰωάννης, τριακοστῇ ἐξαναλύων.

Οὗτος, ἑκκαίδεκα χρόνων ὑπάρχων καὶ ἀγχίνους ὢν τῇ ἐγκυκλίῳ σοφίᾳ, προσενήνοχεν ἑαυτὸν θῦμα ἱερώτατον τῷ Θεῷ, ἐν τῷ Σιναίῳ ὄρει ἀνελθὼν, καὶ μονάσας, καὶ ἐν ὑποταγῇ διάγων. Εἶτα, μετὰ χρόνους ἐννεακαίδεκα (*), ἀναστὰς ἔρχεται πρὸς τὸ τῆς ἡσυχίας στάδιον, ἀπὸ σημείων πέντε τοῦ Κυριακοῦ, τὴν τῆς παλαίστρας θείαν μονὴν κατειληφὼς, Θωλᾶς ὄνομα τῷ χώρῳ· καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διαπεράνας, ἐν διακαεῖ ἔρωτι καὶ πυρὶ θείας ἀγάπης πυρπολούμενος, ἤσθιε μὲν ἐκ πάντων, ἃ ἀμέμπτως ἐφεῖται τῷ ἐπαγγέλματι, βραχὺ δὲ λίαν καὶ οὐκ εἰς κόρον, καὶ ἐν τούτῳ, οἶμαι, τὸ τοῦ τύφου κέρας κλῶν πανσόφως. Ἀλλὰ τὴν τῶν δακρύων πηγὴν ἐκείνου τίς ἂν λόγος ἐξείποι; Ὕπνου δὲ τοσούτου μετελάμβανεν, ὅσον τὴν τοῦ νοὸς, οὐσίαν τῇ ἀγρυπνίᾳ μὴ λυμήνασθαι· ὁ δὲ δρόμος τῆς ζωῆς αὐτοῦ προσευχὴ ἦν αἰένναος, καὶ πρὸς Θεὸν ἔρως ἀνείκαστος.

Οὗτος τοίνυν, πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, καὶ καλῶς πολιτευσάμενος καὶ μεγίστων θεωριῶν γενόμενος ἀνάπλεως, καὶ τὸν Μαθητὴν, ὑπνοῦντα ἔντινι τόπῳ ὑποκάτω πέτρας μεγίστης, καὶ μέλλοντα ὑπ' αὐτῆς, πιπτούσης ἤδη, ἀναιρεθῆναι, καὶ εἰς μέρη διαιρεθῆναι, ἐν τῷ κελλίῳ ὢν, καὶ Πνεύματι θείῳ γνοὺς, τοῦ τοιούτου θανάτου ἐῤῥύσατο, ἐπιφανεὶς αὐτῷ καθ' ὕπνους, καὶ διαναστήσας οὗ ἔμελλεν ὑποστῆναι πτώματος. Ἐν τούτῳ οὖν ἀρετῆς ἀφικόμενος, καὶ Ἡγούμενος τοῦ Ἁγίου Ὄρους Σινᾶ χρηματίσας, κατέλιπε τὴν ἐπίκηρον ζωὴν, καὶ πρὸς τὴν αἰώνιον μετετέθη ἀνάπαυσιν, πρότερον σχεδιάσας τὴν πάνσοφον Βίβλον τῶν θείων καὶ Πνευματικῶν Ἀναβάσεων, ἥτις καὶ Κλίμαξ ἐπονομάζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰωάδ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Σαμαρείας (**), ὃν ἐπάταξεν ὁ λέων καὶ ἀπέθανεν, ὅτε ἤλεγχε τὸν Ἱεροβοὰμ, ἐπὶ ταῖς δαμάλεσι· προσέταξε γὰρ αὐτῷ ὁ Θεὸς ἀπελθεῖν μὲν καὶ ἐλέγξαι, μὴ φαγεῖν δὲ ἄρτον, μήτε οἶνον πιεῖν, ἀλλὰ ταχὺ ἐπανελθεῖν. Εὑρὼν δὲ τὸν Ἱεροβοὰμ θύοντα, ἐκάλεσε τοῦτον καὶ εἶπε· Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ Ἰούδα, Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σὲ τοὺς Ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τούτων. Καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα ὁ Ἱεροβοὰμ, ἐφ' ᾧ κατασχεῖν αὐτὸν, καὶ γέγονεν αὕτη ξηρά· παρακαλέσας δὲ, ἀπειλήφει ταύτην ὑγιῆ ὡς τὸ πρότερον. Ὑποστρέφων δὲ ὁ Ἰωὰδ, παρεπείσθη πρός τινος ψευδοπροφήτου, Ἐμβὲ λεγομένου, καὶ συνέφαγεν αὐτῷ. Διὰ τὴν παρακοὴν τοίνυν συνεχώρησεν ὁ Θεὸς ἀναιρεθῆναι μὴν αὐτὸν ὑπὸ λέοντος, μὴ βρωθῆναι δέ· καὶ ἀποθανὼν, ἐτάφη ἐγγὺς τοῦ ἀπατήσαντος αὐτόν.

(*) Ἐννεακαίδεκα ἐτῶν γεγονὼς δηλαδή.

(**) Οὐχὶ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐξ Ἰούδα ἦν ὁ Προφήτης οὗτος· Καὶ ἰδοὺ (λέγει ἡ θεία Γραφὴ) ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐξ Ἰούδα παρεγένετο ἐν λόγῳ Κυρίου εἰς Βαιθὴλ (Γ'. Βασιλ. ιγ'. 1). Ὠνομάζετο δὲ Ἰωὴλ, καὶ οὐχὶ Ἰωὰδ, μαρτυρούσης καὶ τοῦτο τῆς θείας Γραφῆς. Καὶ οἱ κατάλοιποι λόγοι Σαλομὼν... Ἰδὲ οὗτοι γεγραμμένοι... ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰωὴλ τοῦ ὁρῶντος περὶ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ (Β'. Παραλειπ. θ'. 29). Οὐδὲ τοῦ κατωτέρω ἀναφερομένου ψευδοπροφήτου τὸ ὄνομα σημειοῦται εἰς την θείαν Γραφὴν, ἤγουν τὸ Ἐμβέ· ἀλλ' οὐδὲ ψευδοπροφήτης ἦν ἐκεῖνος, κατὰ τοὺς Ἑρμηνευτὰς τῶν ἀνωτέρω χωρίων τῆς θείας Γραφῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τȣ̃ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ Φρέατι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Εὐβούλη, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν οὐρανοῖς σύνεστιν Ἀθλητῇ Τέκνῳ,
Ἀθλητομήτωρ καλλίτεκνος Εὐβούλη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτὴρ, οὐχ
» ἥψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε
» οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ
» εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς τῆς ἀνδρείας ξίφει καθελὼν, Πανεύφημε, θράσος νηπιώδους δειλίας, ὤφθης στεῤῥὸς καὶ φοβερὸς, πνεύμασιν ὄντως ἀκαθάρτοις ἅπασιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ θαυμαστώσας.

Νόμῳ Χριστοῦ ἐνθέως πειθαρχῶν, ἐπάτησας δόξαν φερωνύμως τὴν κενὴν, μόνῳ Θεῷ τῷ ἐν κρυπτῷ, φέρων τοὺς κόπους τῆς στεῤῥᾶς ἀσκήσεως, ὃς ἀποδίδωσιν εἰς φανερὸν τοὺς μισθούς.

Πρὸς ἀοράτους φάλαγγας παθῶν, ἀράμενος πόλεμον, ἐδείχθης νικητὴς, ὡς ταπεινὸς τῷ λογισμῷ καὶ τῇ καρδίᾳ· τὸν γὰρ ὑπερήφανον καὶ ἀλαζόνα ἐχθρὸν, τούτοις κατέτρωσας.

Θεοτοκίον.

Τῆς σῆς Χριστὲ σαρκώσεως τιμῶν, τὴν ἕνωσιν ταύτης καὶ τὸ εἶδος προσκυνῶ, θεοπρεπῶς· ὅτι Θεὸς ὢν πρὸ αἰώνων, ἐκ Παρθένȣ γέγονας, βροτὸς ἀφύρτως αὐτὸς, κατ' ἄμφω τέλειος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρα-
» τιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον ὑμνεῖτε
» Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοὶ, καὶ
» ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπλάστοις σου ἤθεσι μειώσας ἀκραιφνῶς, τὸν τρόπον τὸν ὕπουλον, ὡς δύσχρηστον

Digitized by Google

φυγών, πραέων τοῖς τόποις ἐπαυλίζῃ σαφῶς, ὡς πράως βιώσας, Θεόφρον Ἰωάννη.

Μητέρα καὶ φύλακα πασῶν τῶν ἀρετῶν, τὴν θείαν ταπείνωσιν ὑπέγραψας ἡμῖν· καὶ γὰρ ὡς ὑπάρχων, ἀρχιτέκτων σοφός, τῆς θείας ἀνόδου, τὴν βάσιν κατεπήξω.

Μετέσχες τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος σαφῶς, καὶ πάντας ἐπλήρωσας, τοῦ θείου φωτισμοῦ, διάκρισιν ὄντως ἡμῖν εὐδιάκριτον, τῇ πράξει διδάξας, καὶ παιδεύσας τοῖς λόγοις.

Θεοτοκίον.

Οὐ γράφω Θεότητα, μὴ ψεύδεσθε τυφλοί· ἁπλῆ γὰρ ἀόρατος ἀνείδεος ἐστί· σαρκὸς δὲ τὸν τύπον ἱστορῶν προσκυνῶ, καὶ πίστει δοξάζω, τὴν τεκοῦσαν Παρθένον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον, τὴν φω-
» τοφόρον λυχνίαν τῆς χάριτος, τὸν ναὸν
» τὸν ἔμψυχον, τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, τοῦ
» οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν
» Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἀΰλῳ νῷ ἱπταθεὶς πρὸς τὰ ἄϋλα, θεωρημάτων βυθὸν σὺ κατείληφας· καὶ τυχὼν τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δι' ἐκτενοῦς προσευχῆς κατηξιώθης, τοῦ προορᾶν τῶν μελλόντων τὴν δήλωσιν.

Καταναλώσας τὸ ἔνυλον φρόνημα, τῆς προσευχῆς τῇ φλογὶ Ὁσιώτατε, ὅλος πῦρ ἐνέφηνας, Ἰωάννη πάνσοφε Θεόφρον· διὸ ἐκστὰς εὐσεβῶς ταῖς θεωρίαις, τὴν ἀγαθὴν ἠλλοιώθης ἀλλοίωσιν.

Ἀπονεκρώσας τὰ πάθη ἀσκήσεισου, πρὸς τελειότητα Πάτερ ἀνέδραμες, ἀπαθείας Ὅσιε· διὸ νῦν δεήθητι Θεοῦ, ὑπὲρ εἰρήνης παντὸς τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Ῥώμην λαβὼν ἐν τῇ πίστει Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πτερωθεὶς τῇ ἀγάπῃ ἀνέδραμες, ἀρετῶν πρὸς κλίμακα, εὐσθενῶς καὶ βέβηκας, ἐν τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ, τῶν ὀρεκτῶν ἐστὶ πάντων τὸ πλήρωμα.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τῆς λοχείας Ἁγνὴ τὸ παράδοξον, καὶ ἐπὶ τοίχων γραφαῖς ἀσπαζόμεθα· οὐ τὸ ἔργον σέβομεν, καὶ τὸ εἶδος τιμῶμεν, τὸ ἀληθές, ἐξ ἀμφοῖν ὁμολογοῦντες, ὀρθοδοξίας εἰκότως πληρούμεθα.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, ἡ α'. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΛΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Θαυματουργοῦ Ὑπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ θεόφρον Ὑπάτιε, ἐν ἐγκρατείᾳ καλῶς, ἐκτραφεὶς εἰς περίδοξον, ἀρετῶν ἐπηνύξησαι, ὕψος ἀνατεινόμενος, πρὸς θεωρίαν μυστικωτάτην σαφῶς, Χριστοῦ τὸ κάλλος κατοπτριζόμενος· οὗ ταῖς ἐλλάμψεσι, νοῦν τε καὶ διάνοιαν καταυγασθείς, πᾶσιν ἐναπήστραψας, τὰς τῶν θαυμάτων αὐγάς.

Πάτερ Πατέρων Ὑπάτιε, ὀρθοδοξίας φωτί, ἀπαστράψας κατηύγασας, διανοίας Ὅσιε, τῶν πιστῶς προστρεχόντων σοι, καὶ τὰς Ἀρείου κόρας ἠμαύρωσας, ἀποκηρύξας τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ· ὅθεν φωστῆρά σε, κεκτημένοι ἅπαντες τὴν ἱεράν, μνήμην σου γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Πάτερ ἱερὲ Ὑπάτιε, τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν τρανῶς ἀνεκήρυξας, Πατρὶ ὁμοούσιον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὰς τῶν θαυμάτων ἀκτῖνας ἔλαμψας, φωταγωγήσας πᾶσαν ὑφήλιον· δράκοντα ἔκτεινας, καὶ θερμῶν ἀνάβλυσιν σαῖς προσευχαῖς, ὑδάτων ἐξέβλυσας, εἰς ἰατρίαν παθῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα· χαῖρε Κυρίου Ναέ· χαῖρε Ὄρος κατάσκιον· χαῖρε καταφύγιον· χαῖρε Λυχνία χρυσῆ· χαῖρε τὸ κλέος τῶν Ὀρθοδόξων σεμνή· χαῖρε Μαρία Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· Χαῖρε Παράδεισε· χαῖρε θεία τράπεζα· χαῖρε σκηνή· χαῖρε στάμνε πάγχρυσε· χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἥλιος ἰδών σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο καὶ πέτραι διεῤῥήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἅπερ ὡς ἔβλεψεν, ἡ Παρθένος Δέσποινα, ἐν στεναγμοῖς, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὁρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ'.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰ-
» γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραη-

Digitized by Google

» λίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν » ᾄσωμεν.

Φωτὶ τῆς Τριάδος καταυγασθεὶς, ἐκ βρέφους θεόφρον, Ἱεράρχα τῷ ζωηρῷ, τῆς Πίστεως γάλακτι ἐτράφης, ταῖς ἀρεταῖς καταυγαζόμενος.

Συνέσει καὶ χάριτι κοσμηθεὶς, νηστείαις καὶ πόνοις, ἐχαλίνωσας τῆς σαρκὸς, Θεόφρον παμμάκαρ τὰς ὀρέξεις, καὶ τὴν ψυχὴν ἀρεταῖς κατεκόσμησας.

Ἀστράψας τῷ βίῳ τῷ φαεινῷ, ὡς ἥλιος πᾶσαν, Ἱεράρχα τὴν τοῦ Χριστοῦ, ἐφαίδρυνας Πάτερ Ἐκκλησίαν, ἐν ταῖς ἀκτῖσι τῶν θαυμάτων σου. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ αἱ προρρήσεις τῶν Προφητῶν, ἐπὶ σοὶ τὸ πέρας, ἀπειλήφασιν ἀληθῶς· Λόγον γὰρ ἀσπόρως συλλαβοῦσα, Θεογεννῆτορ ἁγνὴ ἀπεκύησας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων » σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκο» τισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ξύλον ζωῆς πέφυκας, καταρδευόμενος Πάνσοφε, ἐκ τῶν Γραφῶν οὗ περ οὐ προστρέχει, τῷ καρπῷ ὁ τῆς Εὔας ἐχθρός.

Στόματα ἐνέφραξας, τὰ δυσσεβῆ συσχὼν ᾄσματα, προφητικῶς, ταῖς θεοπειθέσι, πρὸς Χριστὸν παρακλήσεσι.

Γύναια βακχεύοντα, σὺ τῇ πηγῇ σοφῶς ἔθραυσας, σωφρονισμὸν, τοῖς ἀγνωμονοῦσι, παραδόξως ποιούμενος.

Οἶκος θείου Πνεύματος, καὶ προσευχῆς εἰκὼν γέγονας, Ἱεραρχῶν, καύχημα καὶ κλέος, τῶν Μαρτύρων Ὑπάτιε.

Θεοτοκίον.

Νόμοις οὐ δουλεύσασα, τοῖς μητρικοῖς Σεμνὴ τέτοκας, τὸν Λυτρωτήν· φύσεως οἱ νόμοι, ἐπὶ σοὶ γὰρ καινίζονται.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς πίστεως δόγματα κρατύνων Ὅσιε, Πατρὶ συναΐδιον καὶ ὁμοούσιον, τὸν Λόγον ἐκήρυξας· ὅθεν καὶ ὀρθοδόξως, τὴν σὴν ποίμνην ποιμάνας, ᾔσχυνας τοῦ Ἀρείου, τὴν κακόφρονα γνώμην· διὸ νῦν μεταβὰς πρὸς τὸν Χριςὸν, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας Ἄχραντε τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε Πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ » μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ » ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Ἡ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, Πάτερ ἐπὶ σοὶ πλουσίως σκηνώσασα, φωτοφόρον δοῦλον ἔδειξε, δαδουχοῦντα κόσμον θείοις δόγμασι.

Τῇ γαλήνῃ τῶν λόγων σου, τὸν Εἰδωλικὸν χειμῶνα ἠμαύρωσας, καὶ τροπαίοις ταπεινώσεως, ἀσεβείας θράσος κατεμάρανας.

Ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, Πάτερ τῆς Τριάδος ὤφθης Ὑπάτιε· κατοπτεύειν γὰρ ἠγάπησας, καθαρῶς τὴν γνῶσιν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὢς φρικτὸν καὶ παράδοξον, τῆς ἁγνῆς λοχείας σου τὸ Μυστήριον! ὑπὲρ φύσιν γὰρ Πανάμωμε, τὸν Δημιουργόν σου ἀπεκύησας.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου » τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ » ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, » τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ἐπὶ ὕδωρ τῆς θείας, Πάτερ ἀναβάσεως ἔχων τὴν ἔφεσιν, καὶ τοῦ Παραδείσου, τοῦ ἀΰλου τὸ κάλλος γλιχόμενος, εὐανθέσι τόποις, συμβολικῶς ἐπανεπαύου, τὰς ἐκεῖθεν μονὰς τεκμαιρόμενος.

Ταῖς ἀΰλοις γυμνάζων, Πάτερ σεαυτὸν θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ὑλικὰς φροντίδας, ὥσπερ βάρος ψυχῆς καταλέλοιπας, καὶ ἐν ταῖς ἐρήμοις, χοροβατῶν ὡς ἐν λειμῶνι, ἐπλουτίσθης τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ἐπαυξήσας τὴν ποίμνην, Πάτερ ἐν τῇ πόᾳ τῶν θείων δογμάτων σου, ὥσπερ μάνδρας οἴκους, σεβασμίους παμμάκαρ καθίδρυσας, ἐν οἷς εἰσελαύνων, τὰ λογικὰ θρέμματα Πάτερ, ἐλυτρώσω θηρῶν ἐξ Αἱρέσεων. Θεοτοκίον.

Μόνη τίκτεις Παρθένος, μόνη καὶ ἀπείρανδρος ὤφθης Πανάμωμε· ἐν γαστρὶ γὰρ Λόγον, τοῦ Πατρὸς δεξαμένη τὸν ἄναρχον, γαλουχεῖς Παρθένε, θαῦμα φρικτόν! καὶ παρθενεύεις, καὶ τοὺς ὅρους καινίζεις τῆς φύσεως.

Digitized by Google

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Φλογώδη ῥεῖθρα φωτός, Ἱερομάρτυς Ὑπάτιε, ἀνάψας ὁ ποταμός, νυκτὶ διαβαίνοντι, τὴν τρίβον ἐδείκνυεν, ὑποφαίνων πᾶσι, τῆς ψυχῆς σου τὴν λαμπρότητα.

Τερατουργῶν διὰ σοῦ, ὁ ζωοδότης Χριστὸς ὁ Θεός, ἰάσεων θησαυρόν, τὸ ὕδωρ ἀνέδειξεν, εὐχαῖς σου Ὑπάτιε, γλυκασμὸν θαυμάτων, τὸ πικρὸν ἀπεργασάμενος.

Θαυμάτων ὑπερφυῶν, ἐργάτης ὤφθης Ὑπάτιε· λαβὼν δὲ παρὰ Θεοῦ, χάριν τῶν ἰάσεων, πηγὴ ἐχρημάτισας, δαψιλεύων πᾶσι, σωτηρίας θεῖα νάματα.

Θεοτοκίον.

Ταῖς σαῖς πρεσβείαις Ἁγνή, κινδύνων καὶ περιστάσεων, ἐξάρπασόν με δεινῶν, καὶ ῥῦσαί με δέομαι· σὺ γὰρ τεῖχος ἄῤῥηκτον, καὶ λιμήν, καὶ σκέπη, καὶ ἀπόρθητον ὀχύρωμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Στίχοι.

Κτείνει γυνὴ βαλοῦσα καιρίαν λίθῳ,
Τὸν Ὑπάτιον· φεῦ γυναικὶ ἀθλίᾳ!

Πρώτῃ Ὑπατίῳ βιότου πέρας ἐν τριακοστῇ.

Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ὑπάτιος, ἐκ Κιλίκων ἀνθήσας, ἐν Γάγγραις ἀρχιερατεύσας, ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Θεοφόρων Πατέρων εἷς γεγονώς, ὅλος πεπληρωμένος ἦν Πνεύματος Ἁγίου. Πολλοὺς δὲ πειρασμοὺς ὑπομείνας, καὶ σημεῖα διάφορα ἐκτελέσας, γέγονε περιβόητος.

Κωνσταντίου γὰρ βασιλεύοντος, τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, δράκων τὶς πόθεν τοῖς βασιλικοῖς ταμείοις προσπελάσας, ἐν οἷς ἅπαξ ὁ χρυσὸς ἐφυλάσσετο, καὶ πρὸς τῇ εἰσόδῳ αὐτῶν ἐμφωλεύσας, πολλὴν ἀθυμίαν τῷ Βασιλεῖ προεξένησε, μηδενὸς ἐκεῖ δυναμένου ὁπωσοῦν πλησιάσαι. Ἐν ἀμηχανίᾳ τοίνυν ὁ Βασιλεὺς ὤν, τὸν μακάριον τοῦτον προσκαλεῖται· ὃν παραγενόμενον, μετὰ πολλῆς ὑποδεξάμενος τῆς αἰδοῦς, περὶ τοῦ ἐπεισφρήσαντος ἀπαγγέλλει θηρός. Ὁ δὲ Ἅγιος, Εἰ δυνατόν μοι, φησίν, ὦ Βασιλεῦ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, οὐ παραιτήσομαι ποιῆσαι τὸ προσταχθέν· καὶ μὴ ἀθύμει, ὦ Βασιλεῦ· τὰ γὰρ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα, τῷ Θεῷ δυνατά.

Ταῦτα τοῦ Ἁγίου εἰρηκότος, καὶ τοῦ δράκοντος πόῤῥωθεν ἀποδειχθέντος, ὁ Βασιλεύς, Μὴ ἀσυντηρήτως, ὦ Πάτερ, φησί, τῷ θηρὶ πλησιάσῃς, καὶ πείσῃ, ὅπερ καὶ πολλοὶ πεπόνθασιν, ἐξ ἡμῶν ἁμαρτιῶν. Καὶ ὁ Μακάριος· Ἡ ἡμετέρα εὐχή, Βασιλεῦ, οὐδὲν ἰσχύει πρὸς ταῦτα, πρὸς Θεὸν δὲ σου ἡ Πίστις, καὶ ἡ τούτου μεγάλη καὶ ἀήττητος δύναμις. Τότε πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, προσηύξατο ἐφ' ὥραν ἱκανήν· καὶ ἀναστάς, λέγει τῷ Βασιλεῖ· Κέλευσον γενέσθαι μεγάλην πυρκαϊὰν μέσον τῆς πλατείας ὁδοῦ, ἐν ᾧ τόπῳ ἡ στήλη τοῦ σοῦ Πατρὸς ἵδρυται· καὶ οἱ μέλλοντες ταύτην ἀνάπτειν, προσμενέτωσαν ἐκεῖ, τὴν ἐμὴν ἐκδεχόμενοι ἄφιξιν. Καὶ τοῦ Βασιλέως τοῦτο προστάξαντος, ὁ Ἅγιος εἰσελθών, τὰς θύρας τῶν Βασιλικῶν ταμείων ἀνέῳξε, καὶ ἅπαντες ἔφυγον· μήκοθεν δέ τινες ἑστῶτες καὶ βλέποντες, φόβῳ καὶ τρόμῳ συνείχοντο. Ὁ δὲ Ἅγιος, τύπτων τὸ θηρίον δι' ἧς ἐπεφέρετο ῥάβδου, ἤνυεν οὐδέν, καὶ ἡ ἡμέρα ἤδη παρήρχετο, καὶ πάντες ᾤοντο θανατωθῆναι τὸν Ἅγιον. Ἀλλὰ τὸ ὄμμα εἰς οὐρανοὺς ἀνατείνας, καὶ τὸν Κύριον ἐπικαλεσάμενος, τὴν ῥάβδον τῷ στόματι τοῦ θηρίου ἐμβαλών, εἶπεν· Ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκολούθει μοι. Καὶ ὁ δράκων, ἐνδακὼν τὴν ῥάβδον, ἠκολούθει τῷ Ἁγίῳ, ὡς ὑπό τινος διωκόμενος.

Ὁ γοῦν Μακάριος, ἐξελθὼν ἀπὸ τῶν Βασιλείων, καὶ πᾶσαν τὴν λεωφόρον διοδεύσας μέχρι τοῦ φόρου, τὴν ῥάβδον ἕλκων ἐπὶ τῆς γῆς, δι' ἧς καὶ τὸν δράκοντα, τὸ ἄκρον ἐνδακόντα τῆς ῥάβδου καὶ συρόμενον ὑπ' αὐτῆς, ἐξέπληξεν ἅπαντας. Ἦν γὰρ φοβερὸς ὁ δράκων τὴν θέαν, ἑξήκοντα πήχεις ἔχων τὸ μῆκος, ὡς ἔλεγον. Καὶ πλησιάσας ὁ Ἅγιος τῇ πυρκαϊᾷ, φησὶ πρὸς τὸν δράκοντα· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος κηρύσσω, εἴσελθε μέσον τῆς πυρκαϊᾶς. Ὁ δὲ φοβερὸς ἐκεῖνος δράκων, καμάρας εἶδος ποιήσας, καὶ ὑποκυρτώσας ἑαυτόν, καὶ μέγα ἐκταθείς, ἔῤῥιψεν ἑαυτὸν ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, καὶ παρανάλωμα τούτου γέγονε. Καὶ πάντες, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν, ἐξεπλάγησαν, ὅτι τοιοῦτον φωστῆρα καὶ θαυματουργὸν ἀνέδειξεν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. Τότε ὁ Βασιλεύς, τὸν Ἅγιον διαφερόντως τιμήσας καὶ εὐχαριστήσας, τὸν χαρακτῆρα τῆς ὄψεως αὐτοῦ ἐκέλευσε σανίδι ἐντυπώσασθαι. Καὶ τούτου γενομένου, ἐν τῷ Βασιλικῷ ταμείῳ τοῦτον ἀπέθετο, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. Τὸν Ἅγιον οὖν κατασπασάμενος, ἀπέστειλεν οἴκαδε.

Μετὰ δὲ τὸ ἐξελθεῖν τὸν Ἅγιον ἐκ τῆς Πόλεως, καὶ πρὸς τὸν οἰκεῖον ἀφικέσθαι θρόνον, οἱ τῆς Ναβάτου αἱρέσεως, φθόνον πολὺν ὠδινήσαντες κατ' αὐτοῦ, ἐν οἷς εἰώθει ὁ ἀοίδιμος διέρχεσθαι στενωποῖς καὶ κρημνώδεσι, τόποις παρακαθίσαντες, ἐγκεκρυμμένοι σὺν ῥοπάλοις καὶ ξίφεσι, τοῦ μακαρίου ἐκείνου διερχομένου, αἰφνηδὸν ὡς ἄγριοι θῆρες ἐπαναστάντες ἐκ τῆς ἐνέδρας, ὁ μέν, ξύλῳ ὁ δέ, λίθῳ, ἕτερος, ξίφει, κατὰ τοῦ κρημνοῦ τὸν Ἅγιον ἠκόντιζον. Καὶ ῥίψαντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου ὕψους ἐπὶ τὸν κρημνόν, οὐκ ὀλίγας αὐτῷ πληγὰς ἐπέθεντο, ὡς πρὶν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Πρωτομάρτυρι Στεφάνῳ. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἐν τῷ ποταμῷ ῥιφεὶς ἡμιθανής, τὰς χεῖρας μικρὸν ὑφαπλώσας, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς οὐρανὸν διάρας, Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς, ἔλεγε, τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ ἔτι αὐτοῦ προσευχομένου, γυνή τις ἐναγὴς καὶ ἀκάθαρτος, λίθον ἄρασα μέγα, καὶ τὸν κρόταφον τοῦ Ἁγίου κρούσασα, τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀφείλετο ἡ δυστυχὴς καὶ ταλαίπωρος· καὶ ἡ μὲν τούτου ἁγία ψυχὴ ἐν χερσὶν ἤδη ἦν τοῦ Θεοῦ· ἡ δὲ ἐναγὴς ἐκείνη γυνή, πονηρῷ πνεύματι ληφθεῖσα, διὰ τοῦ αὐτοῦ λίθου τὸ ἴδιον ἔτυπτε στῆθος. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες, οἱ τοῦ φόνου κοινωνήσαντες, ὑπὸ ἀκαθάρτων πνευμάτων ἐπαιδεύοντο. Τὸ δὲ Λείψανον τοῦ Ἁγίου ἐν ἀχυρῶνι τινὶ κρύψαντες, ἀνεχώρησαν· ἀλλ' ὁ γεωργός, οὗ ὁ ἀχυρὼν ἦν, εἰσελθὼν ἐπὶ τῷ δοῦναι τροφὴν τοῖς ἑαυτοῦ ζώοις, ἀκούσας οὐρανίων ᾀσμάτων δοξολογίαν, μηνυτὴς γέγονε τοῦ μακαρίου Πατρός.

Τοῦτο ἀναμαθόντες οἱ οἰκήτορες τῆς Πόλεως Γαγγρῶν συνήχθησαν ἐκεῖσε, καὶ κοινῇ θρηνήσαντες ἔλαβον τὸ Ἅγιον Λείψανον· καὶ ἀνακομίσαντες τῇ ἑαυτῶν πό-

Digitized by Google

λει, κατέθεντο ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ. Ἡ δὲ γυνὴ ἐλθοῦσα, καὶ τύπτουσα ἑαυτὴν τῷ λίθῳ, δι' οὗ τὸν Ἅγιον ἔκτεινε, τοῦ Θείου Λειψάνου κατατιθέντος, εὐθέως ἰάθη, ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ Ἁγίου φονεῖς, καὶ ἑτέρων πολλῶν ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου κηδείᾳ τελεσθέντων θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ἀκακίῳ θνήσκοντι τῷ γῆς Ἀγγέλῳ,
Χώραν ἑτοιμάζουσιν Ἄγγελοι πόλου.

Οὗτος, κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ Βασιλέως, τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν διδάσκων, συσχεθεὶς προσήχθη Μαρκιανῷ Ὑπάτῳ· καὶ περὶ ὧν κηρύττει ἐρωτηθείς, διεξῆλθε πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίαν, καὶ τὰ ληρώδη τῶν Ἑλλήνων διήλεγξεν. Ὅθεν βασάνους δέχεται, καὶ φρουρᾷ κατακλείεται. Ἀνενέγκας δὲ περὶ τούτου ὁ Μαρκιανὸς τῷ Δεκίῳ, καὶ κατὰ τὴν ἐξέτασιν ὑπομνήματα ἀποστείλας, προστάξαντος τοῦ Δεκίου, ἀφείθη ὁ Ἅγιος τῆς εἱρκτῆς· καὶ περιῄει, τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ περιφέρων τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. Πολλοὺς δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παιδεύσας, καὶ ἐν θαύμασι καὶ διδασκαλίαις καλῶς διαπρέψας, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Περσίδι μαρτυρησάντων, Αὐδᾶ Ἐπισκόπȣ, Βενιαμὶν Διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐννέα Μαρτύρων, καὶ ἄλλων πολλῶν Ἁγίων, τῶν εἰς φυλακὴν βληθέντων, καὶ ὑπὸ μυῶν καὶ γαλῶν, τῶν συγκλεισθέντων αὐτοῖς, βιβρωσκομένων.

Στίχ. Αὐδᾶς, ἐνισχύοντος ὑψίστου Λόγου,
Καθεῖλεν ἰσχὺν δυσσεβῶν, τμηθεὶς κάραν.

Ἀθλητικῷ κλυστῆρι, τῷ πάλῳ λέγω,
Πᾶν Βενιαμὶν ψυχικὸν κενοῖ βάρος.

Ἐν τοῖς ὄνυξι κάλαμον δεδεγμένοι,
Σφᾶς Μάρτυρας γράφουσιν ἄνδρες ἐννέα.

Ζώων ταμεῖα Μαρτύρων τὰ σαρκία·
Μῦς ἐτρέφοντο, καὶ γαλαὶ ἐν τῷ βόθρῳ.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ Ἰσδιγέρδης, ὁ τῶν Περσῶν Βασιλεὺς κατὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐκίνησε πόλεμον, πρόφασιν ἔνθεν λαβών. Αὐδᾶς τις Ἐπίσκοπος, πολλοῖς εἴδεσιν ἀρετῶν κεκοσμημένος, οὗτος, ζήλῳ θείῳ χρησάμενος, τὸ Πυρεῖον, τουτέστι τὸν ναόν, ἔνθα οἱ Πέρσαι τὸ πῦρ ἐλάτρευον, κατέλυσε. Τοῦτο ὁ Βασιλεὺς παρὰ τῶν Μάγων μαθών, μετεστείλατο τὸν Αὐδᾶν· καὶ πρῶτον μὲν ἠπίως τὸ πραχθὲν ἠτιάσατο, καὶ τὸ Πυρεῖον οἰκοδομῆσαι προσέταξεν. Ἐκείνου δὲ ἀντιλέγοντος, καὶ τοῦτο δρᾶσαι ἀδύνατον εἶναι φάσκοντος, πάσας τὰς Ἐκκλησίας καταλύειν ἠπείλησε, καὶ τέλος ἐπέθηκεν οἷς ἠπείλησε, πρῶτον τὸν θεῖον ἄνδρα ἀναιρεθῆναι κελεύσας. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἅγιος, ἐχάρη λίαν· καὶ οὕτω χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τριάκοντα δὲ διελθόντων ἐτῶν, πάλιν ἡ ζάλη τοῦ διωγμȣ̃ ὑπὸ τῶν Μάγων, καθάπερ ὑπό τινων καταιγίδων, ῥιπιζομένη, τῶν κολαστηρίων τὰς ἐπηρείας τοῖς εὐσεβέσι προσήνεγκεν· καὶ παντοίαις βασάνοις πολλοὺς ἀναλώσαντες, τῷ θανάτῳ παρέδωκαν· καὶ ὑπερορίαις μακραῖς, καὶ πολλαῖς ἄλλαις βασάνοις πολλοὶ ἐξ αὐτῶν προσομιλήσαντες, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν ἐν διαφόροις θανάτοις. Ἐξ ὧν δύο, ἢ τριῶν ἐπιμνησθήσομαι, ἵνα διὰ τούτων ὑποδείξω καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀνδρείαν.

Ὁρμίσδης τις ἦν, τῶν ἄγαν περιφανῶν παρὰ Πέρσαις Ἀχαιμενιδῶν, Ἔπαρχον ἰσχηκὼς πατέρα (*). Τοῦτον μεμαθηκώς, πρὸς ἑαυτὸν ὁ Βασιλεὺς ἤγαγε, καὶ προσέταξεν ἀρνεῖσθαι τὸν πεποιηκότα Θεόν. Ὁ δὲ ἔφη· Μή μοι γένοιτο, εἰ καὶ παιδευόμενος, ῥᾳδίως τὸν τῶν ὅλων Θεὸν καταφρονεῖν καὶ ἀρνεῖσθαι. Ὁ δὲ Βασιλεύς, θαυμάσας τὴν τούτου παῤῥησίαν, ἐγύμνωσε μὲν τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀξιωμάτων, τὸν δὲ γενναῖον ἀγωνιστὴν γυμνὸν προσέταξε περιάγειν διὰ τῆς ὁδοῦ, σύροντα τῆς στρατιᾶς τὰς καμήλους, περιζώματι μόνον χρώμενον. Πολλῶν δὲ διελθουσῶν ἡμερῶν, διακύψας ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ταμιείου, εἶδε τὸν ἄριστον ἐκεῖνον ἄνδρα, ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος φλεγόμενον, καὶ κόνεως πολλῆς ἐμπιπλάμενον· καὶ τῆς πατρῴας περιφανείας ἀναμνησθείς, μετεκαλέσατο· καὶ χιτωνίσκον, ἐκ λίνου πεποιημένον, ἐκελεύσατο ἐνδυθῆναι, νομίσας ὁ Βασιλεὺς ὡς ὑπὸ τῆς προτέρας ταλαιπωρίας, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν τοῦ Βασιλέως γεγενημένης φιλανθρωπίας, μαλακισθῆναι τὸν ἄνδρα· εἶτα ἔφη πρὸς αὐτόν· Ἀπηλλάγης τῆς ἔριδος ἐκείνης τοῦ ἀρνεῖσθαι τὸν Υἱὸν τοῦ τέκτονος; Ὁ δέ, ζήλου πλησθείς, διέῤῥηξε τὸν χιτωνίσκον, καὶ προσέῤῥιψεν ἐπειπών· Διὰ τοῦτό με οἴῃ τῆς εὐσεβείας ἐκστήσεσθαι; ἔχε τὸ δῶρόν σου μετὰ τῆς ἀσεβείας. Τούτου τὴν ἀνδρείαν ὁ Βασιλεὺς θεασάμενος, γυμνὸς τοῦτον τῆς Βασιλείας ἐξήλασε, καὶ θανάτῳ παρέδωκε.

Βενιαμὶν δέ τινα Διάκονον συλλαβών, καθεῖρξεν ἐν φρουρᾷ. Δύο δὲ διεληλυθότων ἐτῶν, Ῥωμαίων πρεσβευτὴς ἀφίκετο περί τινων ἄλλων πραγμάτων πρεσβεύων. Καὶ τοῦτο μαθών, ᾔτησε τὸν Βασιλέα τὸν Διάκονον ἀφεθῆναι. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ὑποσχέσθαι προσέταξε τὸν Βενιαμίν, μηδενὶ τῶν Μάγων διδασκαλίαν τοιαύτην προσοίσειν τὸ σύνολον. Καὶ ὁ μὲν πρεσβευτὴς φυλάξειν ταῦτα τὸν Βενιαμὶν ἐπηγγείλατο· ὁ δὲ Βενιαμίν, ἀκούσας τῶν τοῦ πρεσβευτοῦ παραινέσεων, Ἀδύνατον, ἔφη, γενέσθαι· ὢ πόσης τιμωρίας ἄξιον ἀποκρύψαι τὸ τάλαντον. Καὶ τοῦτο οὐ καταγνοὺς ὁ Βασιλεύς, ἐκέλευε τῶν δεσμῶν ἀφεθῆναι· ἐκεῖνος δὲ τὰ συνήθη τελῶν ἦν.

Ἐνιαυτοῦ δὲ διελθόντος, ἐμνήσθη τῷ Βασιλεῖ, ὃς προσαχθῆναι τοῦτον προσέταξε. Καὶ δὴ προσαγαγόντων αὐτόν, ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς τὸν ὑπ' αὐτοῦ προσκυνούμενον Θεὸν ἀρνήσασθαι. Αὐτὸς δὲ ἀπεκρίνατο· Εἰ αἱ μυρίοις θανάτοις αὐτὸν παραδώσειε, τὸν Βασιλέα τοῦ παντὸς καὶ Δημιουργὸν οὐκ ἀρνήσεται. Ἐπὶ τοῦτο χαλεπήνας ὁ Βασιλεύς, εἴκοσι καλάμους ὀξύνας, τοῖς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ὄνυξι προσέταξεν ἐμπαρῆναι. Ὡς οὖν παίγνιον ἰδὼν τὴν τιμωρίαν λογισάμενον, ἕτερον κάλαμον τῷ παιδογόνῳ αὐτοῦ μορίῳ προσέταξεν εἰσωθῆναι· καὶ τοῦτον συχνῶς εἰσάγων καὶ ἐξάγων, ἀῤῥήτους καὶ ἀφορήτους ἀλγηδόνας εἰργάζετο. Μετὰ δὲ τὴν τοιαύ-

(*) Παλαιὰ καὶ ἐπίσημος φυλὴ τῶν Περσῶν ἦσαν οἱ Ἀχαιμενίδαι, τοῦ Ἀχαιμένους ἀπόγονοι. Ἦν δὲ ὁ Ἀχαιμένης ἀρχαῖος τῆς Περσίας Βασιλεύς, καταγόμενος ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Περσέως, καὶ πάππος τοῦ Καμβύσου, πατρὸς Κύρου τοῦ Μεγάλου (Ἡρόδ. ά. 125. ζ'. 11).

Σημειωτέον δέ, ὅτι ὁ ἀνωτέρω Ὁρμίσδης ἑορτάζεται καὶ κατὰ τὴν γ'. Νοεμβρίου, Ἀχαιμενίδης μόνον καλούμενος ἐκεῖ, τῷ πατρωνυμικῷ ὀνόματι, ὅπου λέγει ὁ Συναξαριστής, ὅτι ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, καὶ οὐχὶ μαρτυρικῶς, ὡς ἐνταῦθα· διὸ καὶ ἐκεῖ μὲν ὀνομάζει αὐτὸν Ὁμολογητήν, ἐνταῦθα δὲ συναριθμεῖ μετὰ τῶν Μαρτύρων. Ἀλλὰ καὶ ὁ κατωτέρω Βενιαμὶν Διάκονος ἑορτάζεται ὡσαύτως καὶ κατὰ τὴν ιγ'. Ὀκτωβρίου.

Digitized by Google

την τιμωρίαν, ράβδον παχεῖαν, ὄζους πάντοθεν ἔχουσαν, εἰσωθῆναι διὰ τῆς ἕδρας ἐκέλευσε· καὶ τούτου γινομένου, τὸ πνεῦμα παρέδωκεν ὁ γενναῖος ἀγωνιστής.

Καὶ ἄλλα δὲ μυρία ὅσα ὁ Ξυριώδης εἰργάσατο, οὐδὲν ἧττον, ἢ Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανός. Καὶ τοῦτο οὐ χρὴ θαυμάζειν, πῶς κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ τοῦτο ἐγένετο· τοὺς γὰρ πολέμους τούτους, εἴρηκεν ὁ Δεσπότης, ἐμφαίνειν τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀήττητον· καὶ αὐτὰ ἡμᾶς διδάσκει τὰ πράγματα, ὡς πλείονα ἡμῖν τῆς εἰρήνης ὁ πόλεμος πορίζει τὴν ὠφέλειαν. Ὅθεν καὶ οὗτοι οἱ Ἅγιοι, δι' ὑπομονῆς καὶ Μαρτυρίας, ἐδέξαντο τοὺς στεφάνους τῆς νίκης.

Ὧν ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπορρήτων θαυμάτων, αὐτουργὸς Ἱεράρχα παρὰ Χριστοῦ γεγονὼς, ἐφώτισας τὸν κόσμον, τῇ πράξει καὶ τῷ λόγῳ, ἐκδιδάξας βοᾶν εὐσεβῶς· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπογνώσεως βρόχους, ὁ βυθῷ ἀπιστίας ἀποπνιγόμενος, προσάπτων τοῖς πεσοῦσιν, εἰς πάθη ἀτιμίας, τὴν μετάνοιαν ἔσβεσεν· ἣν περ ἀστράψας πιστοῖς, κατέφλεξας Ναβάτον.

Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα τοῦ Λόγου, τὴν Ἁγνὴν Θεοτόκον καὶ προστασίαν ἡμῶν, δι' ἧς τὰς ἐπηρείας, ἐχθρῶν καταπατοῦμεν, ἀνυμνοῦμεν καὶ λέγομεν· Εὐλογημένη Θεὸν, σαρκὶ ἀποτεκοῦσα.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
» στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀναιμάκτους εἰλικρινῶς τῇ Τριάδι, ἀναφέρων θυσίας Παμμάκαρ, γέγονας Κυρίῳ σφάγιον Μαρτυρίου.

Τὴν ἱεράν σου βάψας στολὴν τῷ οἰκείῳ, Θεοφόρε αἵματι προθύμως, στέφανον ἐδέξω διπλοῦν Ἱερομάρτυς.

Ὡς Μαθητὴς, οἷά περ Χριστοῦ ἐκμιμήσει, συμπαθείας θνήσκων ὑπερηχου, σοῦ τοὺς ἀνδροφόνους τεύξασθαι σωτηρίας.

Θεοτοκίον.

Λόγον συνείληφας ἐν γαστρὶ ὑπὲρ λόγον· καὶ τεκοῦσα πάλιν παρθενεύεις· πάντα ὑπὲρ φύσιν τὰ σὰ Θεογεννῆτορ!

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
» γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρ-
» χίαι μεγαλύνουσιν.

Μωσέα εἰκονίζων ταῖς ἀρεταῖς, ὑπερήλασας τοῦτον τῷ θαύματι· ῥάβδῳ τῇ σῇ, πλήξας γὰρ τὸν δράκοντα εὐθαρσῶς, ὡς ἐν ἀγκίστρῳ εἵλκυσας, Πάτερ ἐκ ταμείων Βασιλικῶν, πυρὶ καταναλώσας, ὡς ὄργανον κακίας, ὀρθοδοξίᾳ κραταιούμενος.

Χωννύμενος τοῖς λίθοις διὰ Χριστὸν, ὑπὸ τῶν μιαιφόνων Ὑπάτιε, ῥείθροις τῶν σῶν, ἔπνιξας αἱμάτων τοῦ ἀσεβοῦς, Ναβάτου τὰ ἀντίθεα, δόγματα κηρύξας Πάτερ σοφὲ, τοῖς πταίουσι συγγνώμην, διὰ τῆς μετανοίας, τῶν ὀφλημάτων προσπορίζεσθαι.

Μὴ παύσῃ ἱκετεύων ὑπὲρ ἡμῶν, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς Ὑπάτιε, τῷ Ποιητῇ, πάντων καὶ Δεσπότῃ παρεστηκὼς, ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ῥύσασθαι τοὺς πόθῳ εἰλικρινεῖ, τελοῦντας τὴν σὴν μνήμην, καὶ θείαις μελῳδίαις, ἀνευφημοῦντάς σε πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ὀφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς βουλὰς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ· τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον, ἀκράδαντον ὡς Θεὸς, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίστει κραταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Αἱ μετάνοιαι συνήθως, καὶ ἡ α΄. Ὥρα μετὰ μετανοιῶν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΗΣ Τῌ ΕΓΓΡΑΦῼ ΑΔΕΙᾼ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθέν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Ο ΦΟΙΝΙΞ
1889.

Digitized by Google

MAY
7

-4590-

Digitized by Google

ΜΗΝ
ΑΠΡΙΛΙΟΣ
ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ΤΗ͂Ι Α'. ΤΟΥ͂ ΑΥΤΟΥ͂ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τῆς Ἁγίας Προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτείας, μολυσμῶν τὸ πρότερον, τὸ ἐπισυρόμενον μιαντήριον· ἡ δὲ σὴ αἴσθησις, καὶ τῶν σοὶ Θεόφρον, πεπραγμένων ἡ συνείδησις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα, σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνειργάσατο· εἰκόνι γὰρ προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης Θεόπαιδος, πάντων καταγνοῦσα, πταισμάτων σου πανεύφημε τῶν πρὶν, ἐν παῤῥησίᾳ τὸ τίμιον, Ξύλον προσεκύνησας.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς ἁγίους, ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριωδέστατον ἔνθεν εἴληφας, καὶ φαιδρῶς ἔδραμες, τὴν καλὴν πορείαν· καὶ τὸ ῥεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ Ἰορδάνειον, τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προθύμως κατεσκήνωσας, καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα, διὰ πολιτείας, ἡμέρωσας λεπτύνασα σαρκὸς, δι' ἐγκρατείας ἀείμνηστε, Μῆτερ τὰ οἰδήματα.

Ἔρημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰκόνας, εὐσεβῶς ἀπήλειψας, τὸ θεοειδέστατον ἐξεικόνισμα, ἐν ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν ἰδέαις· καὶ τοσοῦτον ὑπερέλαμψας, ὡς καὶ τοῖς ὕδασι, κούφως ἐπιβαίνειν τοῖς ἴχνεσι, καὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐντεύξεσι· καὶ νῦν παῤῥησίᾳ, πανένδοξε Μαρία τῷ Χριστῷ, παρισταμένη δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ γάμος ηὐτρέπισται, τοῦ οὐρανίου Νυμφίου, οἱ κήρυκες κράζουσι· τί βραδύνεις μέλαινα, ἑκουσίως ψυχή; ῥυπαρὰ πάντα σου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ἀσελγείαις τὰ ἱμάτια, καὶ πῶς ταλαίπωρε, μέλλεις εἰσελθεῖν; δεῦρο πρόσπεσον, πρὸ τέλους ἐκ καρδίας σου τῇ Ἀειπαρθένῳ κραυγάζουσα· Ὑσσώπῳ πρεσβείας, ῥαντίσασα καθάρισον Ἁγνή, καὶ τοῦ νυμφῶνος ἀξίωσον, ὅπως μεγαλύνω σε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταὶ, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε στήσαντες, ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροὺς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ· καὶ Πιλάτῳ παριστῶσί σε, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης, φεῦ! οἱ παράνομοι· καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν· ἐν στεναγμοῖς, ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε πολυέλεε.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὰ [illegible].

Ἰδιόμελον. Δόξα, Ἦχος β'.

Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς, τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας ἔτεμες·

Digitized by Google

τὰ τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα, τῇ σιγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, καὶ ῥείθροις τῶν δακρύων σȣ, τὴν ἔρημον ἅπασαν κατήρδευσας, καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς· διό σου τὴν μνήμην Ὁσία ἑορτάζομεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τȣ ξύλȣ σε νερόν.

Στένω, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐννοήσω μου Κόρη, τὰ πλημμελήματα· τύπτω δὲ τὸ στῆθός μου, κράζων τό, Ἥμαρτον, καὶ προσπίπτω σοι Δέσποινα, ζητῶν μεταγνῶναι· πάλιν δὲ ἠλίθιος ὢν περιπείρομαι. Οἴμοι τῇ κακῇ συνηθείᾳ! ταύτης ȣν με λύτρωσαι τάχει, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδήγησον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς, διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Ἁγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἆθλ' ἀρετῆς Μαρίης ἀγλαόφρονος, ᾄσμασι μέλπω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιᾷν, ἡ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἀγλαΐας τῆς πλησιφαοῦς, καὶ τῆς φωτοδότιδος, μαρμαρυγῆς, νῦν εὑροῦσα τὴν ἔλλαμψιν, τὴν ψυχήν μου δέομαι φωταγώγησον, σκοτισθεῖσαν τοῖς πάθεσι, σοῦ ταῖς ἱκεσίαις, ἔνδοξε Μαρία ταῖς πρὸς Κύριον.

Θανατοῦσα πάλαι τὴν ψυχήν, ὑπὸ τῆς τοῦ ὄφεως, ἐπιβουλῆς, καὶ παραλόγοις πράξεσιν, ἐγκατολισθαίνουσα, καὶ πρὸς βάραθρον ἀπωλείας ἐμπίπτουσα, τὰ κρείττονα εἵλȣ, καὶ τῶν ἐπικήρων κατεφρόνησας.

Λογισμοῖς ἀτόποις ἐμπαθῶς, χραίνουσα τὸ πρότερον, τὸ εὐγενές, τῆς ψυχῆς καὶ ἀθόλωτον, καὶ τὸ δυσωδέστατον, περιβόλαιον, τῆς φθορᾶς περιφέρουσα, τῆς ἀκαταλήπτου δόξης, ἠμνημόνεις τοῦ Πλάσαντος.

Ἀκρασίᾳ τρέφουσα τὸν νοῦν, καὶ τῇ ματαιότητι, τῶν ἡδονῶν, τοὺς ἐραστὰς φαυλίζουσα, μετουσίας κρείττονος, ἀπετείχισας σεαυτὴν Ἀξιάγαστε, ἀντιβαλλομένη, πάσης ἁμαρτίας τὴν θρασύτητα. Θεοτοκίον.

Ῥυπωθέντα πάθεσι τὸν νοῦν, καὶ τοῖς παραπτώμασι, μωλωπισθέντα καὶ δεινῶς κλονούμενον, ἡ τὴν ἐνυπόστατον, καὶ ζωήρρυτον ἀφθαρσίαν κυήσασα, Κεχαριτωμένη, κάθαρον καὶ ῥῦσαι τῶν πταισμάτων με.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρȣ́ς μȣ· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μȣ ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Ἐπτερώθης τῷ πόθῳ τῷ ὑπερθέῳ, καὶ δόξης φθειρομένης ἀποῤῥαγεῖσα, προσήγγισας κραυγάζουσα τῷ Δεσπότῃ· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Τῷ ξύλῳ προσελθοῦσα τῆς ἁμαρτίας, καὶ γνῶσιν μυηθεῖσα θανατηφόρον, προσέδραμες τῷ Ξύλῳ τῷ ζωηφόρῳ, Χριστῷ, κραυγάζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Ἠράσθης τῆς ἀῤῥήτȣ φωτοχυσίας, καὶ πάντων τῶν προσκαίρων ὑπεριδȣ̃σα, ἀνέδραμες πρὸς ἄϋλον θεωρίαν, ἐν πίστει κράζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Συνήφθημεν τῷ τόκῳ σȣ Θεοτόκε, ταῖς θείαις τῶν Ἀγγέλων χοροστασίαις· τὸν Κτίστην γὰρ συνέλαβες ἀποῤῥήτως καὶ ἐσωμάτωσας τὸν ἀκατάληπτον· ὅθεν Θεοτόκον σε πάντες σέβομεν.

Ὁ Εἱρμός· Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ σκιρτήματα πάντα τὰ τῆς σαρκός, χαλινώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, ἀνδρεῖον ἀπέδειξας, τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα· τὸν γὰρ Σταυρὸν ποθήσασα, Κυρίου θεάσασθαι, ἱερῶς ἀοίδιμε, τῷ κόσμῳ ἐσταύρωσας· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, προθύμως διήγειρας, σεαυτὴν παμμακάριστε. Διὰ τοῦτο γεραίρομεν, τὴν μνήμην σου Μαρία πιστῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, τοῦ δωρηθῆναι πλουσίως, ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Εἰς ἰλὺν ἐνεπάγην ἁμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί· δεινῶς γὰρ κατεπόν-

Digitized by Google

τισε, καταιγὶς τῶν πταισμάτων με· ἀλλ' ἡ τεκοῦσα Λόγον, τὸν μόνον φιλάνθρωπον, ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλεψον, Παρθένε καὶ ῥῦσαί με, πάσης ἁμαρτίας, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἵνα ψάλλω γηθόμενος· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου Ἄχραντε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐπὶ Σταυροῦ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι φίλτατον τέκνον! τί τοῦτο τὸ μέγιστον, καὶ φρικτὸν καὶ ξένον, ὃ βλέπω μυστήριον; κόπτομαι τὰ σπλάγχνα, καὶ στενάζειν οὐ σθένω, καὶ φέρειν οὐ δύναμαι, καθορᾶν σε νεκρούμενον· ἀλλὰ Δέσποτα Κύριε, οἴκτειρον Μητρὸς στεναγμούς, καὶ χαρᾶς με ἔμπλησον, ὡς ἔφησας, ἐξαναστὰς ἐκ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς παντοδύναμος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑμνῶ σε· ἀκοὴν γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα
» καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἥκεις γάρ, ἐμὲ
» ζητῶν τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλήν σου
» ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω πολυέλεε.

Μετήχθης, ἐκ πατρίδος ἔνδοξε, τῇ προνοίᾳ πλωϊζομένη, πρὸς γῆν τῷ σῷ ἔρωτι, Σιωνιτῶν Ὁσία Μῆτερ, ἐν ᾗ διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως, τῶν πεπραγμένων εὗρες τὴν διάλυσιν.

Ἀδήλως, ὠθουμένη Ἔνδοξε, καὶ βελτίονος ἐποπτείας, μὴ προσεχῶς βλέπουσα, τὴν ἄφραστον φωτοδοσίαν, τὸν νοῦν ἐπιστάτην καταστήσασα, τῆς ἀδηλίας ἔγνως τὰ ἀπόκρυφα.

Ῥωσθεῖσα, σωτηρίῳ χάριτι, καὶ τὴν θείαν καὶ φωτοφόρον, κατιδοῦσα ἔλλαμψιν, τὰ ὄμματα καὶ τὴν καρδίαν, Σταυρῷ τῷ πανσέπτῳ προσεπέλασας, καὶ σωτηρίας ἔνθεν ἐκοινώνησας.

Ἰδοῦσα, τὸ φωτοειδέστατον, τῆς Παρθένου καὶ Θεοτόκου, χαρμονικῶς ἴνδαλμα, προσέδραμες μετὰ δακρύων αὐτῇ, τὰς συνθήκας Παμμακάριστε, παραθεμένη πάσης τῆς βιώσεως.

Θεοτοκίον.

Ἡνώθη, ἀπορρήτῳ νεύματι, ἀσυγκρίτῳ τε προμηθείᾳ, οὐσιωδῶς Πάναγνε, καὶ ὅλον με ἀνακαινίζει, ἐκ σοῦ σαρκοφόρος προερχόμενος, ὁ οὐσιώσας ἅπαντα βουλήματι.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων, ἡ
» σωτηρία, τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστὲ
» Σωτήρ μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, Βασιλεῦ τῆς
» εἰρήνης, φώτισόν με τῇ ἐπιλάμψει σου· ἄλλον
» γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Συμβολικῶς, ἐκδημοῦσα τοῦ βίου, καὶ πρὸς τὴν θείαν, κατεπειγομένη τῆς ἀπαθείας, τρίβον Θεόφρον, διαβέβηκας πόθῳ, Ἰορδάνου τὰ περιβόητα νάματα, καὶ δόξης ἀρρήτου τετύχηκας.

Ἀρρενωπόν, τὴν ψυχὴν κεκτημένη πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὥρμησας ἀθλοῦσα διαφερόντως, τῶν ἐναντίων, τὴν δυσκάθεκτον πλάνην, καρτεροῦσα νεανικώτατα, τὸ τῆς ἐγκρατείας Μαρία ἀγλάϊσμα.

Γνώμῃ στερρᾷ, ἐκτινάξασα Μῆτερ τὴν γυναικείαν φύσιν, καὶ τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας σὺ λουσαμένη, ὡς ἐν θείῳ λειμῶνι, ἐν ἐρήμῳ περιπολεύουσα, ἔχαιρες ὁρῶσα τὸ κάλλος τοῦ Κτίστου σου.

Λόγοις ὁ πρίν, ὑποφθείρας τὴν Εὔαν ἐν Παραδείσῳ, καὶ τῆς ἀϊδίου τρυφῆς ἐκείνης, ἐξωστρακίσας, μηχαναῖς πολυτρόποις, νῦν πατεῖται καὶ καταβέβληται, τοῖς ἀνδρικωτάτοις σου Μῆτερ παλαίσμασιν.

Θεοτοκίον.

Ἀνατολήν, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, καὶ φωτοφόρον, ὄχημα Παρθένε τοῦ Βασιλέως, ἐν ᾧ ἐπέβη, ὁ Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου, κιβωτόν τε τῆς ἀγαθότητος, φέρουσα ἐν κόσμῳ, Χριστὸν ἐπιστάμεθα.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Ὁλοτρόπως ἐθέλχθης τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείας Χριστοῦ Παμμακάριστε, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, ἀπεκρούσω ῥωσθεῖσα τῷ Πνεύματι.

Φαιδρυνθεῖσα τῷ κάλλει τῶν ἔργων σου, τὰς ἐπαναστάσεις τοῦ σκότους διέλυσας, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὰ πρόσωπα, ἀπημαύρωσας πόνοις ἀσκήσεως.

Ῥωμαλέως τὸ ὄμμα ἠτένιζες, ἐπικαλουμένη τὴν μόνην Πανάμωμον, καὶ πρὸς αὐτὴν ἑκάστοτε, προσεπερειδομένη Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν ἀνεδείχθης ὑπέρτερος, θρόνος Παναμώμητε τοῦ βασιλεύοντος, σωματικῶς χωρήσασα, τῆς αὐτοῦ θεαρχίας τὸ πλήρωμα.

Ὁ Εἱρμός· Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ἡ πορνείαις πρότερον, μεμεστωμένη παντοίαις, Χριστοῦ νύμφη σήμερον, τῇ μετα-

Digitized by Google

νοίᾳ ἐδείχθη, Ἀγγέλων τὴν πολιτείαν ἐπιποθοῦσα, δαίμονας Σταυροῦ τῷ ὅπλῳ καταπατοῦσα· διὰ τοῦτο βασιλείας οὐρανοῦ ἐφάνης νύμφη, Μαρία πάνσεμνε. Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ καὶ θυγατέρα ᾄσμασιν εὐφημοῦμέν σε νῦν, Μαρία παναοίδιμε, τὴν τῶν Αἰγυπτίων μὲν ἀναφανεῖσαν θρέμμα, τὴν πλάνην δὲ ταύτων πᾶσαν φυγοῦσαν, καὶ καλῶς προσενεχθεῖσαν τῇ Ἐκκλησίᾳ, βλάστημα τίμιον δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, ἀσκήσασα ὑπὲρ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· διὸ καὶ ὑψώθης ἐν Χριστῷ, διὰ βίου καὶ πράξεως, βασιλείας οὐρανοῦ φανεῖσα νύμφη, Μαρία πάνσεμνε.

Τὸ παρὸν Κοντάκιον, καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἁγίας, εἰ τύχῃ ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, οὐ λέγονται, εἰμὴ ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ· εἰδ' οὖν, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος ἤχου.

Συναξάριον.

Μὴν Ἀπρίλιος, ἔχων ἡμέρας λ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιά.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Στίχοι.

Ἀπῆρε πνεῦμα, σάρξ ἀπερρύη πάλαι.
Τὸν ὄστινον γῆ κρύπτε νεκρὰν Μαρίας.

Πρώτῃ Ἀπριλίου Μαρίη θάνεν εὖχος ἐρήμου.

Αὕτη ἦν ἐξ Αἰγύπτου, τῇ ἀκολασίᾳ τὸ πρότερον ζήσασα, καὶ πολλῶν ἀνθρώπων ψυχὰς διὰ τῆς κατὰ μίξιν ἡδονῆς πρὸς ὄλεθρον ἐκκαλουμένη. Ἐπὶ χρόνοις οὖν δεκαεπτὰ τῇ ἀσελγείᾳ προσμείνασα, διὰ τὸ εὐθὺς ἐκ παιδὸς πρὸς τὴν πονηρὰν ἐξολισθῆσαι πρᾶξιν, ὕστερον ἐπέδωκεν ἑαυτὴν τῇ ἐγκρατείᾳ καὶ ἀρετῇ· καὶ τοσοῦτον ὑψώθη δι' ἀπαθείας, ὡς καὶ τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου κούφως ἐπιβαίνειν, καὶ κατὰ γῆν εὐχομένην, μετάρσιον αἴρεσθαι. Ἡ δὲ αἰτία τῆς μεταβολῆς αὐτῆς ἦν αὕτη.

Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ προσκυνήσεως, πολλῶν ἁπανταχόθεν συντρεχόντων ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἀκολάστοις νέοις καὶ αὐτὴ συνεξωρμήθη. Κατὰ τὸν τόπον δὲ γενομένη, καὶ ἀοράτως τῆς τῶν σεπτῶν εἰσόδου κωλυομένη, τὴν Θεομήτορα Παρθένον ἀγγυὴν ἐγγυητὴν ἔθετο, εἰ τὴν εἴσοδον συγχωρηθείη, σωφροσύνην μὲν ἑλέσθαι, μηκέτι δὲ βίῳ πονηρῷ καὶ ταῖς σαρκικαῖς δουλεύειν ἡδοναῖς καὶ ἐπιθυμίαις. Καὶ μέντοι τῆς εὐχῆς τυχοῦσα, καὶ περαιωθεῖσα τὸν Ἰορδάνην, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἔρημον, ἐπὶ χρόνοις τεσσαράκοντα ἑπτὰ ἠγωνίσατο, μηδένα μὲν ἄνθρωπον, μόνον δὲ τὸν Θεὸν ἔχουσα θεατήν· δι' οὗ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης μὲν φύσεως ἀπανέστη, τὴν δὲ ἀγγελικὴν ἐπὶ γῆς ἀγωγὴν καὶ πολιτείαν ἐκτήσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μακαρίου, Ἡγουμένου τῆς Πελεκητῆς.

Στίχ. Ὁ Μακάριος μακαριστὸς ἐν βίῳ,
Μακαρίως νῦν γῇ ἐνοικεῖ Μακάρων.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Μακάριος, ἐν Κωνσταντινουπόλει γεννηθεὶς, καὶ νήπιος ἀπορφανισθεὶς, ἀνάγεται παρὰ γνησίου αὐτοῦ θείου. Παραδοθεὶς δὲ εἰς τὴν τῶν ἱερῶν γραμμάτων παιδείαν, δεξιᾶς τε φύσεως ὢν, καὶ ἐπιμέλειαν πολλὴν ἐπιδειξάμενος, συντόμως τὸ πᾶν τῆς Γραφῆς διεξιὼν, ἐπέγνω τήν τε τῶν ἐπικήρων εὐτέλειαν καὶ ταχεῖαν φθορὰν, καὶ τὴν τῶν οὐρανίων ἀϊδιότητα. Τούτου χάριν τῆς πόλεως ἐξιὼν, κατήντησεν εἰς Μοναστήριον Πελεκητὴν προσαγορευόμενον· καὶ καταμίξας ἑαυτὸν τοῖς ἐκεῖσε Μοναχοῖς, τὸ, Χριστοφόρος ἀποβαλὼν (οὕτω γὰρ πρότερον ἐκαλεῖτο), Μακάριος παρὰ τῶν ἐκεῖσε μετονομάζεται. Οὗτος μικροῦ δεῖν ἐν πάσαις ταῖς τοῦ Κοινοβίου χρείαις ὑπηρετήσας, καὶ τὰς ἀρετὰς κατορθώσας ἐν πολλῇ ταπεινώσει, γέγονεν ἀρχηγὸς ὁμοῦ τε καὶ θαυματουργὸς ἐξαίσιος· καὶ γὰρ ἀνίατα πάθη ἐθεράπευσεν ὁ Θεὸς δι' αὐτοῦ, καὶ ὑετὸν ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ γῆς δι' εὐχῆς κατήγαγε· καὶ μεγάλου καὶ ἐξακούστου αὐτοῦ γεγονότος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πολὺ πλῆθος συνέρρεε πρὸς αὐτὸν, οἱ μὲν, ψυχικὰ ἐγκλήματα δι' αὐτοῦ ἀποσμηχόμενοι, οἱ δὲ, σωματικὰς θεραπείας ἀπολαύοντες· ἕτεροι δὲ, ψυχικῶς ὁμοῦ καὶ σωματικῶς ῥωννύμενοι, οἴκαδε ἐπορεύοντο.

Τῆς φήμης δὲ ταύτης Ταράσιος, ὁ ἁγιώτατος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, κατήκοος γεγονὼς, μετεστείλατο αὐτὸν διὰ τοῦ πατρικίου Παύλου, πάλαι μὲν παρ' αὐτοῦ, ἀπηγορευμένῃ νόσῳ κατεσχημένου, θεραπευθέντος, πότε δὲ τῆς συμβίου αὐτοῦ ὁμοίως παρὰ τῶν ἰατρῶν ἀπαγορευθείσης, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀναῤῥωθείσης· ὃν καὶ εὐλογήσας, ἱερουργὸν Κυρίου πεποίηκεν· οὐ γὰρ παρακοὴν ἐνόσει, ὡς οἱ πολλοὶ, ἀλλ' ὑπακοὴν ἐπετήδευεν, ὡς εἰς ζωὴν εἰσάγουσαν. Ἀπελθὼν δὲ πρὸς τὴν Μονὴν αὐτοῦ, τὴν ταπείνωσιν, ἣν εἶχε, πολλαπλασίονα εἰργάσατο.

Τότε ὁ σκανδαλουργὸς διάβολος καθίδρυσεν ἐν Βυζαντίῳ βασιλέα τύραννον, ὃς τὰς σεβασμίους εἰκόνας τῷ πυρὶ παρεδίδου. Λέων ὁ Ἀρμένιος οὗτος ἦν, ὃς τὸν ἁγιώτατον Πατριάρχην Νικηφόρον ἐξορίᾳ παρέπεμψε, τοὺς δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἀρχιμανδρίτας ἐξορίαις τε καὶ φυλακαῖς καὶ δειναῖς μάστιξι κατῄκιζε. Τότε καὶ ὁ θαυμάσιος οὗτος ἀνὴρ, εἷς ὢν ἐκ τῶν μνημονευθέντων ἁγίων Πατέρων, ποικίλως βασανίζεται, καὶ ἐν φυλακῇ διάγων ἦν, μέχρι τέλους τοῦ ἀλιτηρίου ἐκείνου Βασιλέως.

Βασιλεύσας δὲ μετ' ἐκεῖνον Μιχαὴλ ὁ Τραυλὸς, καὶ αὐτὸς τῆς αὐτῆς βδελυρᾶς θρησκείας ὑπάρχων, ἐξαγαγὼν τὸν Ἅγιον ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ πολλὰ δι' ἑαυτοῦ καὶ δι' ἑτέρων κολακεύσας, καὶ ἀπειλήσας, ἤνυε πλέον οὐδέν· διὸ καὶ ἐν Ἀφουσίᾳ τῇ νήσῳ τοῦτον ἐξορίσας, ἐν ἀσφαλείᾳ ἐφύλαττεν. Ὁ δὲ ἅγιος πάντα γενναίως φέρων, ηὐχαρίστει τῷ Θεῷ. Χρονίσας δὲ ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐξορίᾳ, καὶ πλεῖστα ἀγωνισάμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γεροντίου καὶ Βασιλείδου.

Στίχ. Σὺν Βασιλείδῃ Γερόντιος ἐκ ξίφους,
Γέρων μετέσχε παμβασιλέως Λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Ἄχαζ.

Στίχ. Ἄχαζ Θεοῦ πέφυκεν ἑστὼς πλησίον,
Ἄχαζ, ὃς εἶπεν· Οὐ Θεόν μου πειράσω.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Digitized by Google

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀθεωτάτου προςάγματος· μέσον δὲ πυ-
» ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ-
» λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νικῆσαι ζητῶν, ὁ ἀλάστωρ πᾶσαν γῆν, ἀντενικήθη, ὑπὸ γυναίου ὁ καυχώμενος, καὶ φρυαττόμενος ἄμετρα, καὶ νενεκρωμένος ὁρᾶται, ὁ νεκρώσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ τῆς τρυφῆς τῆς ζωηρᾶς ἀποβαλλόμενος.

Ὁ θρέψας ποτὲ, παραδόξως τὸν λαὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὗτος Θεόφρον, σοὶ γεγένηται, ἀναψυχὴ καὶ παράκλησις, τρέφων ἀπορρήτῳ δυνάμει καὶ ποτίζων κραυγάζουσαν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυρῷ κραταιῶς, πεφραγμένη τῶν παθῶν τὰς τρικυμίας, ἀπετινάξω ὥσπερ θάλασσαν, θεοπτικῶς διατέμνουσα· τῆς ἐπαγγελίας πρὸς γῆν δὲ, ἀπαθῶς διαβαίνουσα, κληροδοσίαν κατοικεῖς τὴν ἀδιάρρευστον.

Ἀπείροις ὁρμαῖς, τὸ ἑδραῖον καὶ στεῤῥὸν τῆς καρτερίας σου, καταπαλαῖσαι ὁ ἐπίβουλος, τῶν εὐσεβῶν οὐ κατίσχυσεν· ὅθεν τῆς αὐτοῦ ἀπωλείας κατεπαίρου κραυγάζουσα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ἐκ σοῦ, Μητροπάρθενε σεμνὴ ὁ ἀκατάληπτος, καὶ ἀναπλάττει ἐν τῇ μήτρᾳ σου, ὡς ἀγαθὸς τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν τῶν φρικτῶν ὡς μεσίτιν, ἀνυμνοῦντές σε λέγομεν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρμαρυγαῖς τῶν ἀρετῶν, ἀκτινοφωτοειδῶς ἠγλαϊσμένος, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον, διαπεφοίτηκε νῦν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· ὅθεν σε τὴν μνήμην πιστῶς δοξολογοῦμεν.

Ἀνεκλαλήτου τῆς χαρᾶς, ὁ θεόφρων Ζωσιμᾶς κατηξιώθη, σὲ σαφῶς ἐν ἐρήμῳ, τετηρηκὼς καὶ βοῶν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συμμετασχοῦσα τῶν ἱερῶν, καὶ τῆς θείας ἀμοιβῆς ἠξιωμένη, Θεοφόρε ἐμνήσθης, τοῦ Ζωσιμᾶ τῆς ὁρμῆς, καὶ τούτῳ συμψάλλουσα ἔλεγες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τὸν ἄνθρωπον Σωτὴρ, ἐξαρπάσῃς ὁ Θεὸς τοῦ βροτοκτόνου, σαρκοφόρος ὤφθης, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, φυλάξας ἁγνὴν τὴν τεκοῦσάν σε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξα-
» νατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημή-
» σαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
» σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεο-
» τόκε μεγαλύνομεν.

Μακαριωτάτης καὶ θείας, ἠξιώθης μεταστάσεως, τῶν μυστηρίων πόθῳ κοινωνήσασα, καὶ τῆς αἴγλης τῆς φωταυγοῦς, πλησθεῖσα Παμμακάριστε, καὶ τῆς ἀφράστου χάριτος, ἠξιωμένη τοῦ νυμφίου σου.

Ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἀβρόχως, Θεοφόρε, ἐπιβέβηκας, τῆς ἐκδημίας γνοῦσα τὸ ἀπόρρητον, καὶ μετέστης τῶν ἐπὶ γῆς, τὸ κάλλος τὸ ἀμήχανον, καταλαβοῦσα πάνσεμνε, καὶ τὴν τερπνότητα τοῦ Κτίστου σου.

Λαμπαδηφοροῦσα, καὶ καθωραϊσμένη τῇ λαμπρότητι, τῶν ἀρετῶν τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος, ἐποπτεύεις καὶ τῆς αὐτοῦ, γλυκείας ὡραιότητος, κατατρυφᾷς Θεόληπτε, μετὰ δικαίων συγχορεύουσα.

Πόνων καὶ καμάτων πλουσίως, ἀπολαύοντες τὰ ἔπαθλα, παρὰ Θεοῦ Μαρία σὺν θεόφρονι, Ζωσιμᾷ ἅπασιν ἡμῖν, καὶ νῦν αὐτὸν ἐξιλεώσασθε, τὴν τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, παρασχεθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ἀνωτέρα ἁπάντων, ποιημάτων Κόρη Δέσποινα, ὡς τὸν Δεσπότην πάντων ἐν κοιλίᾳ σου, ὑπὲρ λόγον σωματικῶς, βαστάσασα καὶ γάλακτι, μητροπρεπῶς θηλάσασα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, ἡ Α'. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Τίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίτε θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν, τὸν σὸν βαστάσας Σταυρόν, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ τὰ πάθη ἅπαντα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας· ἐντεῦθεν χάριν ἐξ ὕψους ἔλαβες, ἰᾶσθαι πάθη τῶν προστρεχόντων σοι, παύειν νοσήματα, καὶ διώκειν πνεύματα· ὅθεν τὴν σήν, μνήμην ἑορτάζομεν, πανηγυρίζοντες.

Τίτε παμμάκαρ Πατὴρ ἡμῶν, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, ἱερῶς καθαιρόμενος, καὶ τὸν νοῦν μεθέξεσι, θεϊκαῖς φωτιζόμενος, ἱερωσύνης χρίσμα πανάγιον, τῇ ἐπινεύσει τοῦ θείου Πνεύματος, ὄντως εἰσδέδειξαι, λειτουργήσας ἄριστα, ἐπὶ τῆς γῆς, τῷ Θεῷ καὶ Κτίστῃ σου, καθάπερ Ἄγγελος.

Ὅσιε Τίτε θεόπνευστε, ὀρθοδοξίας φωτί, τὴν ψυχὴν λαμπρυνόμενος, σκοτεινῆς αἱρέσεως, τὴν ἀχλὺν ἀπεμείωσας, καὶ ἀνατείλας ὡς φαεινότατος, ἀστὴρ φωτίζεις κόσμου τὰ πέρατα, θαυματουργίαις σου, σελασφόροις πάντοτε· ὅθεν πιστῶς, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ποίοις ὀφθαλμοῖς θεάσωμαι, ὡραίαν ὄψιν τὴν σήν, ὁ μολύνας τοῖς πάθεσι, τῆς σαρκὸς τὰ ὄμματα; ἢ πῶς πάλιν ἀσπάσωμαι, τὴν σὴν εἰκόνα τὴν θεοτύπωτον, βέβηλα χείλη ἔχων ὁ ἄσωτος; πῶς δὲ ἐκτείνω μου, πρὸς τὴν θείαν χάριν σου, ὁ ἐναγής, χεῖρας ἃς ἠχρείωσα; Δέσποινα σῶσόν με.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἥλιος ἰδών σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο, καὶ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ Δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἡ δὲ τεκοῦσά σε, ἀπειράνδρως βλέπουσα, μετ' οἰμωγῆς, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε· τί τὸ ὁρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὁ τῶν μοναστῶν στύλος ὑμνείσθω Τίτος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰ-
» γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραη-
» λίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ᾄσωμεν.

Ὅλον με τοῖς πάθεσι τῆς σαρκός, δεινῶς ἐμπαγέντα, καὶ φθαρέντα ταῖς ἡδοναῖς, θησαυρὸς ὑπάρχων ἀπαθείας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις με Τίτε διάσωσον.

Τῇ θείᾳ τοῦ Πνεύματος ἐκλογῇ, Θεῷ προσηνέχθης, ἐκ σπαργάνων τῶν μητρικῶν, καὶ τῆς ἀπειράνδρου Θεοτόκου, μύστης καὶ λάτρις ἐχρημάτισας.

Ὡς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμόν, θηλάσας ἀπώσω, τὴν πικρίαν τὴν τῶν παθῶν· ὅθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, ἡδύνεις Πάτερ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νέον ὡς τοῦ Παύλου σε φοιτητήν, Τίτον εὐφημοῦμεν· τῶν ἐκείνου γὰρ ζηλωτής, ἀγώνων ἐδείχθης θεομάκαρ, καὶ σὺν αὐτῷ τοὺς στεφάνους ἀπήλειψας.

Θεοτοκίον.

Λόγον τὸν ἀμήτορα ἐκ Πατρός, ἀπάτορα τοῦτον, ἐπ' ἐσχάτων θεανδρικῶς, ἐκύησας μόνη Θεομῆτορ, ὡς ὑπερτέρα πάσης κτίσεως.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Μύρον ἁγιάσματος, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν Ὅσιε, ἀρωμάτων, ὅλως συνετέθης, εἰς ὀσμὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὅπλον τὴν ἐγκράτειαν, καὶ θυρεὸν εὐχὴν Ὅσιε, ἔχων ἀεί, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, θριαμβεύσας κατῄσχυνας.

Νόμον τὸν τοῦ Πνεύματος, ἀντιτιθεὶς σοφῶς ἔσβεσας, τὸν τῆς σαρκός, νόμον καὶ νομίμως, τῷ Κυρίῳ δεδούλευκας.

Ἅπασαν τὴν ἔφεσιν, καὶ τὴν διάνοιαν Ὅσιε, πρὸς τὸν Χριστοῦ, πόθον προσερείσας, τῶν γηΐνων ἠλόγησας.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἵλεων γενέσθαι μοι, ἐκδυσωπῶ ἀεὶ Δέσποινα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ Εἱρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δακρύων τοῖς ῥεύμασι, καθάπερ δένδρον σοφὲ, ἀεὶ πιαινόμενος, δικαιοσύνης καρποὺς, πλουσίως ἐξήνθησας· ὅθεν σε συνελθόντες, ἐπαξίως τιμῶμεν, Τίτε θαυματοφόρε, ἀσκητῶν ὡραιότης· ἀλλὰ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, πάντας περίσωζε.

Ἕτερον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τοῦ βίου τάραχον, ἐγκαταλείψας, καὶ ἡσύχως ἅπαντα, ζήσας τὸν βίον σου σοφὲ, πρὸς τὸν Θεὸν μεταβέβηκας, θαυματοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ σκέπῃ ἄχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντες ἅπαντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς· Μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, τῷ φιλανθρώπῳ σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ σε Δέσποτα, προσηλωμένον, ἡ ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου, κατανοοῦσα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον, ὑμνῶ σου τὸ ἄφατον ἔλεος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Σπηπεδόνα Μακάριε, τὴν τῆς ἁμαρτίας πᾶσαν διέπτυσας, καὶ τῷ βέλει τῆς ἀσκήσεως τῶν δαιμόνων σμῆνος ἐτραυμάτισας.

Τῆς ἁγνείας τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν τρωθεὶς θερμῶς ἠκολούθησας, τῷ Χριστῷ, καὶ εἰσελήλυθας, εἰς νυμφῶνα δόξης Παμμακάριστε.

Ὡς λειμὼν εὐωδέστατος, καὶ τῶν ἀρετῶν παράδεισος ἔμψυχος, τὴν ἐγκράτειαν ἐξήνθησας, δι' ἧς πάντας τρέφεις τοὺς τιμῶντάς σε.

Νομοθέτην ἀσκήσεως, καὶ τῆς ἀπλανοῦς εἰκόνα πραότητος, ὡς Μωσῆν σε καὶ Δαυῒδ ἀληθῶς, κεκτημένοι, πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Χερουβὶμ ὑπερτέραν σε, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑμνοῦμεν Πανάμωμε· ὃν γὰρ τρέμουσι τὰ σύμπαντα, ἐν σαρκὶ ἐβάστασας ταῖς ἀγκάλαις σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Σβέσας πάντα τὰ πάθη, δρόσῳ τῶν ἀγώνων σου Τίτε μακάριε, καὶ τὸ πῦρ ἀνάψας, δαψιλῶς τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως, ἐγκρατείας λύχνος, καὶ φωτισμὸς τῆς ἀπαθείας, καὶ ἡμέρας υἱὸς ἐχρημάτισας.

Τὸν τῆς πίστεως βότρυν, θείᾳ γεωργίᾳ σου Πάτερ ἐξέθρεψας, καὶ ληνοῖς ἀπέθου, καὶ ἐξέθλιψας πόνοις ἀσκήσεως, καὶ κρατῆρα πλήσας, πνευματικὸν τῆς ἐγκρατείας, κατευφραίνεις καρδίας τῆς ποίμνης σου.

Ὑπομείνας γενναίως, προσβολὰς καὶ στίγματα δαιμόνων Ὅσιε, ἀνεδείχθης στῦλος, καρτερίας στηρίζων τὴν ποίμνην σου, βακτηρίᾳ θείᾳ, ἐπὶ νομὰς τῆς ἐγκρατείας, καὶ ἐφ' ὕδωρ ἐκτρέφων μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ὡς λιμένα σε πάντες, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα καὶ σκέπην Ἄχραντε, καὶ πρὸς βασιλείαν, ἀκαταίσχυντον εἴσοδον ἔχοντες, τῆς ἡμῶν ἐλπίδος, μὴ ἐκπεσεῖν ἐκδυσωποῦμεν, μητρικαῖς σου πρεσβείαις πανάμωμε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γάρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Λύσας παθῶν τὴν ἀχλὺν, καὶ τὴν ζοφώδη σκοτόμαιναν, ἡμέραν ἀνατολῆς, καὶ φῶς ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἀνέτειλας Ὅσιε, ἐκ πολλῶν ἀγώνων, καὶ κινδύνων τῶν τῆς πίστεως.

Ὅλως ἐξέστης Θεῷ, τῷ ἔρωτι τῆς ἀσκήσεως καὶ κόσμον καταλιπὼν, καὶ τὰ κοσμοκράτορος, ἐδράξω Θεόληπτε, τῆς ὑπερκοσμίου, βασιλείας τὴν ἀπόλαυσιν.

Συνέλεξας ἐν ψυχῇ, τὸν θεῖον πλοῦτον τῆς χάριτος, τὴν ἄμεμπτον προσευχὴν, ἁγνείαν σεμνότητα, ἀγρυπνίαν σύντονον· δι' ὧν ἐγνωρίσθης, οἶκος ὄντως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὕλης τῆς κάτω Σοφὲ, παρέδραμες τὴν εὐτέλειαν, αὔλῳ δὲ προσευχῇ, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, καὶ τῆς ἄνω λήξεως, κληρονόμος ὤφθης, διὰ βίου τελειότητος.

Θεοτοκίον.

Συνείληφας ἀληθῶς, Θεοῦ τὸν Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοῦτον ὑπερφυῶς, Πανάμωμε τέτοκας, ὃν λιταῖς ἱλέωσαι, τῶν κινδύνων πάντας, ἐκλυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμός· Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Digitized by Google

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου.

Στίχοι.

Τί τοῦτο Τίτε; καὶ σὺ λείπεις ἐκ βίου;
Λείπω μεταστὰς, δόξαν οὕτω Κυρίῳ.

Δευτερίῃ Τίτοιο ἀπὸ ψυχὴν νόες ἦραν.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Τίτος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ἀπῆλθεν εἰς Κοινόβιον, καὶ ἀπετάξατο· καὶ τοσοῦτον ἐπίδωκεν ἑαυτὸν εἰς ταπείνωσιν καὶ εἰς ὑπακοὴν, ὡς μὴ μόνον τὴν ἀδελφότητα ὑπερβῆναι, ἀλλὰ καὶ πάντα ἄνθρωπον. Ποιμὴν δὲ γεγονὼς τῶν τοῦ Χριστοῦ λογικῶν προβάτων, τοσαύτην πραότητα καὶ ἀγάπην καὶ συμπάθειαν εἶχεν, ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐν ἀνδράσι. Καθαρὸς δὲ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας διεφυλάχθη, ὡς Ἄγγελος Θεοῦ· διὸ καὶ θαυματουργὸς ἐξαίσιος γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, στήλην ἔμψυχον, καὶ εἰκόνα ἀπαράγραπτον, τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ καταλιπὼν τοῖς μαθηταῖς καὶ συνασκηταῖς αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων, Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου.

Στίχ. Σῷ συμβυθισθεὶς Ἀμφιανὲ συγγόνῳ,
Ὕδωρ θαλάσσης ἀμφιέννυμαι, λέγε.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ μητρὸς ἀδελφοί, τῆς Λυδίας ὁρμώμενοι χώρας. Κατὰ δὲ τὴν Βηρυτὸν γενόμενοι, καὶ ὑπὸ τοῦ Μάρτυρος Παμφίλου παιδαγωγηθέντες πρὸς τὴν εὐσέβειαν, παρέστησαν τῷ ἄρχοντι Οὐρβανῷ. Κηρύξας οὖν ὁ Ἀμφιανὸς Θεὸν τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ, κατὰ τοῦ προσώπου τύπτεται, καὶ τοῖς τῶν στρατιωτῶν ποσὶ λακτίζεται· καὶ ἐλαίῳ χρισθεὶς τοὺς πόδας, πυρὶ καταφλέγεται· καὶ ἀναρτηθεὶς, ὡρᾶτο ὅλως διωδηκὼς καὶ ὑπὸ τῶν λακτισμάτων τὰς πλευρὰς διεῤῥωγὼς, καὶ τῷ πυρὶ τὰς τῶν ποδῶν σάρκας δαπανηθείς. Ἐπιμένων δὲ τῇ εἰς Χριστὸν πίστει καὶ ὁμολογίᾳ, τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδοται, καὶ ἐν αὐτῷ τελειοῦται.

Ὁ δὲ Αἰδέσιος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ κατ' Αἴγυπτον τοῖς τοῦ χαλκοῦ μετάλλοις ταλαιπωρούμενος, ἐπειδὴ τὸν ἄρχοντα Ἱεροκλέα τιμωρούμενον τοὺς Χριστιανοὺς ἐθεάσατο, ἑαυτοῦ ἀφειδήσας, αὐτοχείρως τὸν ἄρχοντα ἔτυψε· καὶ διὰ τοῦτο πολλαῖς βασάνοις ἐκδίδοται, καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ ῥιφεὶς, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Θεοδώρας.

Στίχ. Σεμνὴ, καλή τε ἡ Θεοδώρα οὖσα,
Δῶρον προσήχθη εὐάρεστον Κυρίῳ.

Αὕτη ἡ Ἁγία ἦν ἐκ πόλεως Τύρου, ἑπταικαιδέκατον δὲ τὸν τῆς ἡλικίας ἄγουσα χρόνον, παρίσταται Οὐρβανῷ τῷ ἄρχοντι Παλαιστίνης. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσασα, αἰκίζεται κατά τε τῶν πλευρῶν καὶ τῶν μασθῶν, καὶ ἐπὶ πολὺ μαστιζομένη, τῇ θαλάσσῃ ἐκδίδοται, καὶ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυκάρπου.

Στίχ. Ὡς κλῆμα τμηθεὶς Πολύκαρπος Κυρίου,
Τὸν καρπὸν οὕτω πλείονα Χριστῷ φέρει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ βραχεῖς ἁμαρτίαις, ποταμὸς ἐγκρατείας Πάτερ ἐδείχθης ἡμῖν, τὰ πάθη κατακλύζων, καὶ ῥύπον ἐκκαθαίρων, τῶν βοώντων ἐκ πίστεως· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νῦν ἀΰλοις χορείαις, ὁμιλῶν Θεομάκαρ, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς ἄνω βασιλείας, ἀλήκτως ἀπολαύων, ἐποπτεύοις τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ ὁμολογίᾳ, τῇ τῆς πίστεως Πάτερ ἔμεινας ἄτρεπτος· Χριστὸν γὰρ εἰκονίζων, σαρκὶ καὶ περιγράφων, προσεκύνεις καὶ ἔκραζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰησοῦ τοῦ Δεσπότου, ἐν τῷ σώματι φέρων Πάτερ τὰ στίγματα, κἀμὲ καταστιχθέντα, τῷ βέλει τοῦ Βελίαρ, ἰατρεύεις κραυγάζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων ἐκυοφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν εὐκαιρίᾳ, ἑτοιμάζοντα τράπεζαν. Ὃν ἐκτενῶς ἀγαθὴ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι;
» στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
» περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στήλην σε ἔμπνουν ὡς ἀληθῶς, καὶ εἰκόνα, ἐγκρατείας Πάτερ κεκτημένοι, Τίτε σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας.

Θίασος χαίρει τῶν Μοναστῶν, καὶ χορεύει, τῶν Ὁσίων δῆμος καὶ Δικαίων· στέφος γὰρ ἀξίως, σὺν τούτοις ἐκομίσω.

Ὡραϊσμένος ταῖς ἀρεταῖς, εἰς νυμφῶνα, τῆς ἀῤῥήτου δόξης ἀνεκλήθης, ὕμνον ἀναμέλπων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν διπλοΐδα, τὴν ἱερὰν ἐστολίσω, καὶ τελῶν θυσίας ἀναιμάκτους, θῦμα προσηνέχθης Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ νηδύϊ σου τὸν πρὸ σοῦ συλλαβοῦσα, Θεομῆτορ ἄχραντε Παρθένε, τέτοκας ἀφράστως, Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Digitized by Google

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεο-
» τόκον· τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, δε-
» ξαμένην ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις με-
» γαλύνωμεν.

Ἰατὴρ νοσούντων ἐν πάθεσι, θεόθεν ἐδείχθης, ἐλατὴρ δὲ Μακάριε, καὶ διώκτης πονηρῶν δαιμόνων· διὸ σε μακαρίζομεν.

Τὴν γῆν ὡς φθορᾶς οἰκητήριον, κατέλιπες Πάτερ, καὶ εἰς γῆν κατεσκήνωσας τῶν πραέων, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀγάλλῃ, θείας ἀπολαύων τρυφῆς.

Ὅρον ἀπαρέγκλιτον πίστεως, καὶ τῆς ἐγκρατείας, ὑποτύπωσιν ἔχοντες, τοὺς σοὺς πόνους ἀληθῶς, τὸν Κτίστην, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σήμερον ἡμέρα ἑόρτιος· συγκαλεῖ γὰρ Τίτος, Μοναζόντων τὰ ποίμνια, εἰς χορείαν καὶ κοινὴν ἑστίασιν, καὶ βρῶσιν ἀκηράτου ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν σοὶ σκηνώσας Πανάμωμε, τὸν πρὶν τοὺς γενάρχας, κακοτρόπως πτερνίσαντα, βροτοκτόνον καταβαλὼν ἐτέχθη, καὶ πάντας ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ὁ Εἱρμός· Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, εἰς τὸν Στίχον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Νικήτα, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου Προσόμοια γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Λόγῳ, κυβερνώμενος ψυχῶν, θεῖος οἰκονόμος ἐδείχθης, μυσταγωγός τε πιστός· σπέρματα σωτήρια καταβαλλόμενος, καὶ θερίζων τὸν ἄσταχυν πολύχουν Θεόφρον, τοῦτον τῷ Δεσπότῃ σου, φέρεις γηθόμενος· ᾧ νῦν παριστάμενος μάκαρ, μέμνησο τῆς ποίμνης σου ταύτης τῆς ἀεὶ τιμώσης σε θεόπνευστε.

Πρᾶος, πεφυκὼς καὶ προσηνής, τῆς ὀρθοδοξίας τῷ ζήλῳ, ὤφθης μαχόμενος· πίστιν γὰρ ὡς θώρακα περιβαλλόμενος, καὶ ὡς δόρυ ἐγκράτειαν, Νικήτα θεόφρον, ἅπασαν τὴν βλάσφημον, αἵρεσιν ἤλεγξας, θείαν τοῦ Σωτῆρος εἰκόνα, σέβων καὶ τιμῶν θεοφόρε ὅροις πατρικοῖς σαφῶς ἑπόμενος.

Ὅτε, ἐξορίαις σε πικραῖς, καὶ σκοτεινοτάτοις ἐν τόποις, ὁ σκοτεινότατος, τύραννος κατέκλεισε θηρῶν ὠμότητι, Παραδείσου τὴν οἴκησιν, ἐν τῷ περιφέρων, χαίρων τε τῷ πνεύματι, Πάτερ ὑπέμεινας· οὗ νῦν, τὴν εὐπρέπειαν βλέπειν, ὄντως κατηξίωσαι μάκαρ, τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα δρεπόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Στένω, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐννοήσω μου Κόρη, τὰ πλημμελήματα, τύπτω δὲ τὸ στῆθός μου, κράζων τό, Ἥμαρτον, καὶ προσπίπτω σοι Δέσποινα, ζητῶν μεταγνῶναι· πάλιν δὲ ἠλίθιος ὤν, περιπείρομαι· οἴμοι! τῇ κακῇ συνηθείᾳ. Ταύτης οὖν με λύτρωσαι τάχει, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδήγησον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σκότος, ἐνεδύσατο ποτέ, ἥλιος ὁρῶν σε ἐν ξύλῳ, Σῶτερ κρεμάμενον· ἔφριξαν δὲ κάτωθεν τὰ καταχθόνια, καὶ νεκροὶ ἐξανέστησαν, ἐῤῥάγησαν πέτραι, καὶ τὰ ἐπουράνια, πάντα ἐξέστησαν· σοῦ δὲ τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἔκλαιεν ἡ ἄχραντος Κόρη, ἀνυμνολογοῦσά σε φιλάνθρωπε.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες, τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Τὸν σὸν γεραίρω παμφαῆ βίον Πάτερ.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνί-
» τιδα, πανστρατιᾷ, ἡ ὑπέροπλος δύνα-
» μις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ τὴν παμμόχθηρον
» ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος·
» ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῷ φωτὶ τῆς θείας ἀστραπῆς, Πάτερ αὐγαζόμενος, σοῦ τὴν ζωὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, ἐκ παιδὸς ἑλόμενος, παρθενίας τὴν φωσφόρον λαμπρότητα, δι' ἧς ὡμοιώθης, τῇ τῶν ἀσωμάτων καθαρότητι.

Ὁδηγῷ τῷ θείῳ καὶ σεπτῷ, Πνεύματι χρησάμενος, θεοειδεῖ τῶν μοναζόντων σχήματι, καθαρῶς ὡμίλησας, καὶ διέμεινας πολυφώ-

Digitized by Google

τῷ πυρσούμενος, αἴγλῃ Θεοφόρε, βίον καθαρώτατον κτησάμενος.

Νευρωθεὶς δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, πάθη κατεμάρανας, τὰ τῆς σαρκὸς, καὶ τὸν νοῦν κατελάμπρυνας, ὦ Νικήτα πάνσοφε, τῇ μελέτῃ τῶν διδαγμάτων τοῦ Πνεύματος, θείας θεωρίας, πλοῦτον ἀδαπάνητον καρπούμενος.

Σωφροσύνῃ μάκαρ λαμπρυνθεὶς, καὶ τῇ καθαρότητι, πρὸς ἱερὰν ἀνηνέχθης ἀκρότητα· τῆς ἱερωσύνης γὰρ, λαμπροτάτῳ κατεκοσμήθης ἐνδύματι, θείων μυστηρίων, Ὅσιε μεσίτης γνωριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πέφηνας ἁγνὴ, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς Ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς ηὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου· Ὢ σὺν παῤῥησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
» τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Οὐράνιον κτησάμενος, πολιτείαν Ἔνδοξε, φωτοειδὴς καὶ ἔκλαμπρος, εὐσεβείας φωστὴρ γεγένησαι, διαπρέπων ἐνθέοις σου χαρίσμασιν.

Νεκρώσας τὰ φρονήματα, τῆς σαρκός σου Πάνσοφε, δι' ἀρετῆς ἐζώωσας θεοφρόνως ψυχῆς τὸ ἔνθεον, καὶ ζωῆς τῆς ἀφθάρτου κατηξίωσαι.

Γηθόμενος διήνυσας, σοῦ τὸν βίον Ὅσιε, πεποικιλμένος κάλλεσι, καὶ ὡραίοις πλουτῶν χαρίσμασιν, ἐν οἷς ἐστερεώθη ἡ καρδία σου.

Ἐξέλαμψας ὡς ἥλιος, μοναζόντων τάγμασι, ταῖς ἀρεταῖς κοσμούμενος, ὦ Νικήτα Θεόφρον Ὅσιε· διό σε γεγηθότες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς μήτηρ κεκτημένη σὺ, παῤῥησίαν Δέσποινα, πρὸς τὸν Υἱόν σου αἴτησαι, ἐπαμῦναι λαῷ καὶ ποίμνῃ σου, τῶν ἀνόμων δὲ θραῦσαι τὰ φρυάγματα.

Ὁ Εἱρμός· Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ηὐλίσθης ἐν ὄρεσι, τῆς ἡσυχίας Σοφέ· ἐτράφης ἐν πόλεσι, τῆς ἐγκρατείας σαφῶς· ὑψώθης ἀμφοτέρωθεν· ἔλιπες χαμαιζήλου, ἡδονῆς πολιτείαν· ἔφθασας οὐρανίου, τὴν μονὴν κατοικίας, ἐν ᾗ καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Θεόν.

Θεοτοκίον.

Πολλοῖς πλημμελήμασιν, ἐγὼ ὁ ἄσωτος, τὸν νοῦν σκοτιζόμενος, ἐπιβοῶμαι τὴν σὴν, βεβαίαν ἀντίληψιν· Φώτισον Θεοτόκε, τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας· λάμψον μοι μετανοίας, τὸ λαμπρότατον φέγγος· καὶ ἔνδυσόν με ὅπλα τοῦ φωτὸς Παναμώμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄμωμος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ Ἄγ-
» γελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμέ-
» νος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ
» κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ῥιζοτόμος, τῶν παθῶν θεοφόρε δεικνύμενος, ψυχῆς καθαρότητι, τῶν θεομάχων ἀνέσπασας, ἅπασαν ψυχόλεθρον, Ἱερομύστα ἀπάτην πανσεβάσμιε.

Ἀράμενος, τὸν τῆς νίκης πανόλβιε στέφανον σκηναῖς οὐρανίοις νῦν, ἐπαναπαύῃ μακάριε, πάθη τιναξάμενος, καὶ τὴν ἀπάθειαν Πάτερ ἐνδυσάμενος.

Ἱερεῖον, ὥσπερ ἄμωμον Πάτερ τὸν βίον σου, Χριστῷ προσενήνοχας, θείας ἀγάπης ἀνάπλεων, καὶ τῷ τῆς ἀσκήσεως, ὡραϊζόμενον κάλλει παμμακάριστε.

Ῥητορείας, ψυχοφθόρου Παμμάκαρ αἱρέσεως, τρανῶς, ἐξεφαύλισας, Χριστοῦ τιμῶν θείαν μόρφωσιν, καὶ τῆς Θεομήτορος, καὶ τῶν Ἁγίων ἁπάντων ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
» τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου ἐκ νυ-
» κτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Ὡς πρᾶος ἐν γῇ, τῶν πραέων ᾤκησας, Νικήτα σοφὲ, μαχητὴς γενόμενος, ὑπὲρ ἀληθείας παναοίδιμε, καὶ τῆς ὁμολογίας, στέφει λαμπρῶς κοσμούμενος.

Πρὸς ἔνθεον φῶς, νῦν μετέστης Ὅσιε, φωτὸς γεγονὼς, υἱὸς ἐνδιάθετος, ἐν ἀγαλλιάσει καὶ τερπνότητι, σὺν χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, χαρμονικῶς γηθόμενος.

Ἀφράστου τρυφῆς, Παραδείσου γέγονας νῦν μέτοχος· λιμὴν γὰρ πανεύδιος, τοῖς χειμα-

Digitized by Google

ζομένοις ἀναδέδειξαι, καὶ λιμώττουσι Μάκαρ, διατροφεὺς γεγένησαι.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον Παρθένε ἁγνὴ, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Μακαρίων ἐλπίδων ἐπέτυχες, Πάτερ παμμακάριστε, μακαριότητος, δεσποτικῆς γενόμενος, κληρονόμος καὶ θείας ἐλλάμψεως.

Φωτοφόρους λαμπάδας κατέχων διπλᾶς, τῆς ὁμολογίας σου, καὶ τῆς ἀσκήσεως, εἰς οὐρανοὺς ἐχώρησας, θεοφόρε Νικήτα πανάριστε.

Ἀπολαύων ἀλήκτου καὶ θείας τρυφῆς, ἐν ἐπουρανίοις νῦν Πάτερ σκηνώμασιν, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην καὶ Κύριον. Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός· Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.

Στίχοι.

Ῥυσθεὶς βίου Νικήτας, ὡς στρουθὸς πάγης,
Πτεροῖς νοητοῖς ἵπταται πρὸς τὸν πόλον.

Νικήταν καλέουσι τρίτῃ ἐπὶ δῶρα Θεοῖο.

Οὗτος ὁ ἀοίδιμος Πατὴρ ἡμῶν Νικήτας, ποθήσας ἐκ βρέφους τὴν ἐγκράτειαν καὶ παρθενίαν, ηὐλίσθη ἐν ὄρεσι, καὶ ἀνετράφη ἐν ἡσυχίᾳ, πᾶσαν ἀρετὴν ἐργαζόμενος, δι' ἧς μέγας ἐγίνετο καὶ ὀνομαστός. Λόγῳ δὲ θείῳ κυβερνώμενος, θεῖος οἰκονόμος ἐδείχθη καὶ πιστὸς ἱερεύς. Ἐξωσθεὶς δὲ τῆς ποίμνης παρὰ τῶν εἰκονομάχων ὡς τῶν θείων εἰκόνων προσκυνητὴς, ἐξορίαις πικραῖς ὑποβάλλεται· καὶ ἐν πᾶσιν εὐχάριστος ἀναδειχθεὶς καὶ δόκιμος ἀγωνιστὴς, ἅπασαν ψυχόλεθρον ἀπάτην τῶν θεομάχων κατέπτυσε, καὶ πολλοὺς τῇ προτροπῇ καὶ ταῖς παραινέσεσιν αὐτοῦ μάρτυρας ἀπειργάσατο. Ὅθεν καὶ διπλᾶς τὰς λαμπάδας ἀνάψας τῆς ὁμολογίας καὶ ἀσκήσεως, διπλοῦς καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ χειρὸς Κυρίου ἐδέξατο, πρὸς αὐτὸν μεταστὰς καὶ ἀναπαυσάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσὴφ τοῦ Ὑμνογράφου (*).

Στίχ. Ζῶντος Θεοῦ σὺ θεῖος ὑμνητὴς Πάτερ.
Ἐγὼ δὲ σοῦ θανόντος ὑμνητὴς νέος.

Οὗτος τῆς Σικελῶν ἐπαρχίας ὑπῆρχε, γεννητόρων Πλωτίνου καὶ Ἀγάθης, ἐπιεικὴς καὶ εὐσεβὴς τὸν τρόπον, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν ἀεὶ σχολάζων. Ἁλούσης δὲ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, οὗτος σὺν τῇ μητρὶ καὶ ἀδελφοῖς πρὸς τὴν τοῦ Πέλοπος ἀνήχθη· κἀκεῖθεν πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην, ἔνθα τὸν μοναστὸν ὑπέρχεται βίον, καὶ πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνας ἀποδύεται· κλίνη γὰρ ἦν αὐτῷ ἔδαφος κωδίῳ καλυπτόμενον· χιτὼν ἀφελής· τροφὴ, ἄρτος βραχύς· ποτὸν, ὕδωρ· στάσις παννύχιος· γονάτων κατάκλισις· συνεχεῖς ὕμνοι ἐπὶ στόματος· ἐργόχειρον, καλλιγραφία· ἡ ἐκ ταύτης στολὴ ἀνάγνωσις τῶν θείων Γραφῶν. Ἐκ τούτων γέγονε πρᾷος, σεμνὸς, μέτριος, ἁπλοῦς, ἀκέραιος, καὶ τὰ τούτοις ἑπόμενα. Τούτοις πλουτῶν, χειροτονεῖται πρεσβύτερος.

Χρόνος οὐχὶ συχνὸς, καὶ μετὰ Γρηγορίου, ᾧ τοῦ Δεκαπολίτου προσηγορία, ἀνδρὸς ἐλλογίμου, τῇ Κωνσταντίνου πόλει ἐπιδημεῖ· μεθ' οὗ τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντίπα ἐγκλείεται, σκληραγωγίαις καὶ ἀσκητικοῖς πόνοις ἐπαγαλλόμενος.

Ἐπεὶ δὲ ἡ χριστομάχος αἵρεσις ἀνεφύη τῶν Εἰκονομάχων, καὶ ὁ μακάριος εἰς Ῥώμην ἀπέπλεεν, εἰς τοῦτο τινῶν αὐτὸν ἀξιωσάντων, νῆες ἐπιστᾶσαι βαρβαρικαὶ, δεσμώτην εἰς Κρήτην ἀπήγαγον, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐναπέθεντο. Πάντας δὲ ἐδίδασκε τὴν τῆς σωτηρίας ὁδὸν, καὶ πολλοὺς ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου χειρῶν ἐλυτρώσατο. Ἔνθα ἱεροπρεπής τις ἀνὴρ αὐτῷ ἐπιστὰς, Ἐκ Μύρων καὶ Λυκίας ἐνταῦθα πάρειμι, ἔφη· ἀλλὰ δέξαι ταύτην τὴν κεφαλίδα. Ὁ δὲ, λαβὼν, ὁμοῦ τε ἀνεγίνωσκε καὶ ἔψαλλε· Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν· ὅτι δύνασαι βουλόμενος· καὶ τὸ ᾀδόμενον ἔργον πρωΐας ἐγένετο· τότε γὰρ τοῦ τῆς αἱρέσεως προμάχου ἐκ ποδῶν γενομένου ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τῶν σεπτῶν εἰκονισμάτων ἀπείληφε τὴν εὐπρέπειαν· καὶ ὁ τίμιος Ἰωσὴφ, ἐλευθερωθεὶς τῆς Κρήτης, πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν διεσώζετο.

Ἐπεὶ δὲ λείψανον ἱερώτατον τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου παρά τινος λαβὼν εἶχε, καὶ ναὸν ἐπ' ὀνόματι τούτου συνάμα τῷ κλεινῷ Γρηγορίῳ ἐδείματο, καὶ ἐν φροντίδι πλείονι καθιστήκει καὶ μελῳδήμασι τὰς αὐτοῦ πανηγύρεις κατακοσμῆσαι, σὺν δάκρυσί τε καὶ στεναγμοῖς ἠξίου τοῦ ποθουμένου τυχεῖν· τοιγαροῦν καὶ ἐπέτυχεν. Ὁρᾷ γὰρ ἄνδρα τινὰ φοβερὸν, ἐν Ἀποστολικῷ τῷ σχήματι, ἀπὸ τῆς ἱερᾶς τραπέζης Εὐαγγέλιον ἀράμενον, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις ἐπιθέντα, καὶ εὐλογίας τὸν ἀξιώσαντα· Τοῦτο δὲ ἦν ἀπαρχὴ τοῦ θείου χαρίσματος· οὕτω γὰρ ἀπόνως μετ' εὐκολίας τὰς ἱερὰς μελῳδίας τοῖς αἰτουμένοις παρεῖχεν, ὡς νομίζειν τινὰς μὴ ἐξ ἑαυτοῦ ταύτας γεννᾷν, ἀλλ' ἐκμανθάνειν ἀλλαχοῦ πρότερον καὶ ἀποστοματίζειν, καὶ οὕτω τοῖς αἰτουμένοις παρέχειν· τὸ δὲ, μὴ τοιαύτην ἔχειν τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἐκ θείου χαρίσματος, καθὰ προέφημεν, ταῦτα προφέρειν, πεπίστευται.

Ἐντεῦθεν τοῖς ἁπάντων στόμασιν ᾄδεται, καὶ πᾶσι ποθεινὸς καὶ ἐπέραστος, οὐ μόνον ἰδιώταις καὶ ἄρχουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς τοῖς Βασιλεῦσι γίνεται. Καὶ ὑπερορίᾳ μὲν παρὰ τὸ δέον καταδικάζεται· ἀλλ' εὐθὺς ἀνακληθεὶς, τῶν ἱερῶν σκευῶν τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας τὴν φυλακὴν

(*) Τοῦ Ὑμνογράφου τούτου ἔχουσιν Ἀκολουθίαν τὰ χειρόγραφα κατὰ τὴν ἑξῆς Δ'. τοῦ παρόντος μηνός· τὸ δὲ τοῦ Χάλκης, καὶ δύο Δοξαστικὰ, καὶ Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον. Ὁ δὲ ἐκεῖ Κανὼν, ποίημα ὢν Ἰωάννου Εὐχαΐτων, τοῦ καὶ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Μαυρόποδος ἐπονομαζομένου, φέρει τοιαύτην Ἀκροστιχίδα· Τὴν ὀγδόην δέησιν ὦ Μάκαρ δέχου, ἐκ πένητος μοναχοῦ Ἰωάννου.

Digitized by Google

πιστεύεται, Ἰγνατίου πατριαρχοῦντος τῦ θείου· ὃ μετὰ τὴν ἐκδημίαν, παρὰ Φωτίου στέργεται καὶ ἐκθειάζεται (οὗτος γὰρ μετὰ τοῦτον Πατριάρχης ἀναδείκνυται)· καὶ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀγωνιζόμενος, ἐξωρίσθη εἰς Χερσῶνα. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ τυράννου, ἀναῤῥυσθεὶς ἐκ Χερσῶνος παρὰ τῆς Βασιλίδος Θεοδώρας, τῆς στηριξάσης τὴν Ὀρθοδοξίαν, καὶ πολλοὺς τῶν Ἁγίων αὖθις ὑμνολογήσας, ἐκοιμήθη, καὶ κατετέθη τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἐν τῇ μονῇ, ἐν ᾗ κατάκειται.

Ἄνθρωπος δέ τις, ἔχων δοῦλον χρήσιμον, ἐπείπερ ὁ δῦλος ἔφυγεν, ἀπελθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εἰς τὸν Ἅγιον Θεόδωρον τὸν Φανερωτὴν, παρεκάλει αὐτὸν φανερῶσαι τὸν δοῦλον αὐτοῦ. Προσμείνας οὖν ἐν τῷ ναῷ ἐπὶ τρισὶ νυχθημέροις, καὶ μηδὲν μαθὼν, λυπηθεὶς, ἐβούλετο ἀναχωρῆσαι. Ὄρθρου δὲ ὄντος, καὶ ψυχωφελοῦς ἀναγινωσκομένου λόγου, μικρὸν ἀφύπνωσε, καὶ ὁρᾷ τὸν Μάρτυρα, λέγοντα αὐτῷ· Ἵνα τί λελύπησαι; Ἰωσὴφ ὁ ποιητὴς, κοιμηθεὶς ταύτῃ τῇ νυκτὶ, ἐπεσκέφθη παρ' ἡμῶν πάντων, ὅσ κανόσιν ἐτίμησεν ἡ ἁγία αὐτῦ ψυχή· καὶ νῦν παραγέγονα τοῦ λοιποῦ δηλῶσαί σοι· Ἄπελθε κατὰ τὸν δεῖνα τόπον, καὶ εὑρήσεις, ὃν ἐπιζητεῖς οἰκέτην σου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλπιδηφόρου.

Στίχ. Ξίφους ἀληθὴς μάρτυς Ἐλπιδηφόρος,
Θεὸν φέρει ἄψευστον εὐελπιστίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῦ Ἁγίυ Μάρτυρος Δίυ.

Στίχ. Βαλὼν κεράμῳ δυσσεβὴς Δίυ κάραν,
Ὡς σκεῦος αὐτὴν συντρίβει κεραμέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βυθονίου.

Στίχ. Ὁ Βυθόνιος εἰς βυθὸν βεβλημένος,
Τὴν κλῆσιν εὗρεν εἰς προφητείαν τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γαλύκου.

Στίχ. Δηχθεὶς ὀδοῦσι Γάλυκος τῶν θηρίων,
Θηρὸς νοητοῦ τοὺς ὀδόντας συντρίβει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλλυριοῦ τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Μυρσιῶνος.

Στίχ. Ἐκ Μυρσιῶνος Ἰλλυριὲ πρὸς πόλον,
Οὐχ ὡς ὁ Χριστὸς ἐξ Ἐλαιῶνος, φέρῃ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ράννυ μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνεῤῥίπι-
» σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε θεοσεβέσι Παισὶ,
» δρόσον τὴν τῦ Πνεύματος, ὁ ὢν, εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Ἡ σὴ ἐπιείκεια διαφερόντως, εἰς χῦν ἐταπείνωσε, τυράννου τὴν ὠμότητα, συντόνοις δεήσεσι τοῦτον νεκρώσασα· οἶδε γὰρ τὸ θέλημα ποιεῖν, τῶν φοβουμένων αὐτὸν ὁ Κύριος.

Βροντὴ τῶν δογμάτων σου, καὶ ἡ φωσφόρος, ἀστραπὴ τοῦ βίυ σου, τὸν κόσμον κατεφαίδρυνε, πιστοὺς καταυγάζουσα θεοφεγγέσι πυρσοῖς, λόγοις τε καὶ πράξεσι φαιδραῖς, Ἱερομύστα θεομακάριστε.

Ἰσχυῒ νευρούμενος τῦ Παρακλήτου, δαιμόνων τὰς φάλαγγας, καὶ βρόχους τῶν αἱρέσεων, Θεόφρον διέφυγες καὶ πρὸς ὀράνιον, ὕψος ἀνελήλυθας, χοροῖς, τῶν Ἀσωμάτων νῦν αὐλιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγία σε κατανοῦμεν, ὡς μόνην κυήσασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε ἀμόλυντε, Μήτηρ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιςοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα κράζοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὅλην ὑπερβὰς, τὴν αἴσθησιν Τρισμάκαρ, τῷ νοητῷ νῦν προσωμίλησας, φωτὶ πανσεβάσμιε, θεοπτίας ἀξιούμενος, καὶ φωτισμοῦ πληρούμενος, κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Νέκρωσιν παθῶν, σαφῶς ἐνδεδυμένος, πρὸς ζωηφόρον ἐπεδήμησας, χορείαν Πανόλβιε, εὐσεβείᾳ πυρπολούμενος, καὶ ἀρεταῖς λαμπόμενος, κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Πᾶσαν ἀρετὴν, ἐκ βρέφους ἐξασκήσας, ἐπὶ τῷ τέλει τῶν ἀγώνων σου, στεφάνῳ κοσμούμενος, τῶν χαρίτων ἀναδέδειξαι, καὶ τὸ βραβεῖον εἴληφας ψάλλων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἄνωθεν ἡμᾶς, νῦν ἐποπτεύεις Πάτερ, τῷ σῷ Δεσπότῃ παριστάμενος, Νικήτα φερώνυμε, παῤῥησίᾳ πολλῇ χρώμενος, καὶ ψυχικὴν αἰτούμενος, ἔνδοξε σωτηρίαν, ἱεροφάντορ τῇ Ποίμνῃ σου.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεογεννῆτορ ἄχραντε· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἱρμός· Κάμινος ποτέ.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Digitized by Google

Της θείας λαμπρότητος, ὡς καθαρὸς ἠξίωσαι, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις ἐξαστραπτόμενος, καὶ ὁμολογίας στεφάνῳ, διαπαντὸς ἐκλελαμπρυσμένος· διὰ τὴν πανένδοξον, ἑορτήν σου νῦν γεραίρομεν.

Ἐμφρόνως μακάριε, σοῦ τὴν ζωὴν διήνυσας, προσταγαῖς τοῦ Σωτῆρος διευθυνόμενος· νῦν δὲ τῆς σκιᾶς παρηγμένης, περιχαρῶς ζωῆς αἰωνίυ, ἀξίως τετύχηκας, Θεόρρημον ἱερώτατε.

Ῥεόντων ὀξύτατα, παρέδραμες τὸν τάραχον, γαληνῷ δὲ Νικήτα τῆς βασιλείας Χριστοῦ, χαίρων προσωρμίσθης λιμένι, πρὸς ὃν ἡμᾶς ὁδήγησον Πάτερ, τοὺς σὲ μακαρίζοντας, καὶ τὴν μνήμην σου γεραίροντας. Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Παναμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη, ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, πᾶσι βροτοῖς αὐτὸν προσκυνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνουσι.

Ὁ Εἱρμός· Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Τὸ Φωταγωγικὸν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίυ τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ (ἢ Μαλεῷ).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅλος ἀνακείμενος θερμῶς, ὅλῃ τῇ ψυχῇ συνημμένος, τῷ παντεπόπτῃ Θεῷ, θείους ἐγεώργησας καρποὺς τοῦ Πνεύματος, ἡσυχίαν ἐγκράτειαν, ἀγάπην ἐλπίδα, τὴν μακροθυμίαν τε, καὶ τὴν πραότητα, δρόμον, πρὸς τὴν ἄνω πορείαν, πίστιν καὶ χρηστότητα Πάτερ, μεγαλοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος.

Χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος ἐν σοὶ, ὡς καθαρωτάτῳ καὶ πράῳ, κατασκηνώσασα, πᾶσι κατεκόσμησεν ἀρετῆς εἴδεσι, καὶ ποικίλοις χαρίσμασιν, ἐλάμπρυνε Πάτερ· ὅθεν καὶ Γεώργιον, Χριστοῦ φερώνυμον, ὤφθης γεωργήσας ἐμφρόνως, αὔλακας τῆς σῆς διανοίας, ἀξιομακάριστε Γεώργιε.

Χαίρων τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, Πάτερ τῇ ἐλπίδι τὺς πόνυς, ῥοᾶν ὑπήνεγκας, πρόθυμος τοῖς ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, τῶν ὀπίσω δὲ πάνσοφε, ποιύμενος λήθην, ἕως τὸ μακάριον, τέλος κατέλαβες, πλήρης ἀρετῶν ἐργασίαις, καὶ μακαριότητος θείας, Ὅσιε Γεώργιε τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ὄντως θρόνε τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε ζωῆς κιβωτέ· χαῖρε ἁγιάσματος πηγὴ ἀκένωτε, μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τρυφὴ Παραδείσου· χαῖρε ἡ ἀπόλαυσις, ἡ μυστικὴ τῶν ψυχῶν· χαῖρε, ἡ χαρὰ τῶν Ὁσίων· χαῖρε ἀγαλλίαμα πάντων, τῶν σοὶ προστρεχόντων Θεονύμφευτε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Θρήνοις κοπτομένη ἡ ἀμνὰς, δάκρυσι πικροῖς τε τὰς ὄψεις, καταρραντίζουσα, ξύλῳ ἐνητένιζε, Σταυρῦ ἡ ἄμεμπτος, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, Υἱέ μυ, ἐβόα, ποῦ νῦν ἀπελεύσομαι; τίνα καλέσω Υἱόν; οἴμοι! πῶς μεμόνωμαι τέκνον! πῶς δὲ μυ τὸ φῶς ἠμαυρώθη! ῥάγητε τὰ σπλάγχνα καὶ σπαράχθητε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς σοὺς προθύμως, ὦ Πάτερ, μέλπω πόνους. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Δεῦτε λαοὶ, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριςῷ τῷ Θεῷ,
» τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαν-
» τι, τὸν λαὸν, ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων·
» ὅτι δεδόξασται.

Τρισσοφαεῖ, τῆς Θεαρχίας λαμπρότητι, πεφωτισμένος Ὅσιε, κόσμον κατέλιπες, καὶ παθῶν τὴν ὁμίχλην, καὶ βίῳ λαμπροτάτῳ, Πάτερ διέπρεψας.

Ὁδηγηθεὶς θείᾳ προνοίᾳ Γεώργιε, πρὸς οὐρανὸν τὴν φέρουσαν, τρίβον ἐβάδισας, συνεργὸν κεκτημένος, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ πανοικτίρμονα.

Ὑπὸ Θεοῦ, μάκαρ σαφῶς κυβερνώμενος, υἱοθεσίας χάριτι, καταλαμπόμενος, διετέλεσας Πάτερ, ὁσίως καὶ δικαίως, πολιτευσάμενος. Θεοτοκίον.

Σὲ στηριγμὸν, καὶ προστασίαν πλουτήσαντες, οἱ Θεοτόκον πάναγνον, ὁμολογοῦντές σε, τρικυμίας τοῦ βίου, πανάμωμε. Παρθένε, διασωζόμεθα.

Digitized by Google

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Σὺ τρίβους τῆς ζωῆς, τῆς εἰς ἀπέραντον αἰῶνα, Παμμάκαρ διαμενούσης, ἀκλινῶς χαίρων διώδευσας, καὶ μοναῖς αἰωνίαις κατεσκήνωσας.

Ὁ βίος σου λαμπρὸς, ὁ λόγος ἅλατι, τῷ θείῳ, καὶ χάριτι ἠρτυμένος, ἀναδείκνυται Γεώργιε, γεωργίας ἐνθέου θεῖον φύτευμα.

Υἱὸς σὺ τοῦ Θεοῦ διὰ Βαπτίσματος, γενέσθαι, Παμμάκαρ ἠθιωμένος, πατρικὸν ἐκληρονόμησας, θησαυρὸν διὰ βίου καθαρότητα.

Θεοτοκίον.

Στερέωμα γενοῦ καὶ καταφύγιον, καὶ σκέπη, Παρθένε Θεογεννῆτορ, τοῖς ἐν πίστει σοι προστρέχουσι, καὶ Θεοῦ σε Μητέρα καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἱρμός· Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν ὡραιότατον, Χριστὸν ἐπόθησας, καὶ τὰ τοῦ σώματος, πάθη ἐμίσησας, ἀγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, Γεώργιε βιοτεύσας· ὅθεν τὴν ἁγίαν σου, ἑορτάζομεν κοίμησιν, καὶ περιπτυσσόμεθα, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, ἐξ ἧς ἡμῖν, πηγάζεις ἰάματα, Πάτερ τοῖς πόθῳ τιμῶσί σε.

Θεοτοκίον.

Τὰ ἐπουράνια, φόβῳ ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια, πόθῳ εὐφραίνοντο, ὅτε ἡ ἄχραντος φωνὴ, ἐπῆλθέ σοι Θεοτόκε· μία γὰρ πανήγυρις, ἀμφοτέροις ἐγένετο, ὅτι τὸν πρωτόπλαστον, ἐκ θανάτου ἐρρύσατο. Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, Ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ ὁρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνολογοῦσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν, τῆς σῆς οἰ-
» κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάν-
» θρωπε.

Πεποικιλμένος κάλλεσι, τῆς ἀρετῆς, καὶ ἤθεσι φωσφόροις, πρὸς Θεὸν ἀνέπτης μάκαρ Γεώργιε.

Ῥευστῶν γῆς Πάτερ Ὅσιε, τὴν ταραχὴν, διέφυγες, γαλήνης, φιλοθέου βίου ἀντιποιούμενος.

Οἱ ἀνομίας χείμαῤῥοι, σοῦ τὴν ψυχὴν, οὐκ ἴσχυσαν ταράξαι· ὁ τρυφῆς χειμάῤῥους σὲ γὰρ κατήρδευσεν.

Θεία μελέτῃ πάνσοφε, διηνεκῶς, προσέχων τοὺς ἀστάτους λογισμοὺς ἀπώσω Πάτερ Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνολογοῦμεν Ἄχραντε, τὸν ἐν γαστρὶ, τῇ σῇ σωματωθέντα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν ὡς Θεομήτορα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτὸς σου
» γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Μακαριότητος, καὶ ἀθανάτου βιοτῆς ἔτυχες, Πάτερ σοφὲ, τὰς θείας ἀνόδους, ἀνύων παμμάκαρ, ἐλπίδι ἀγάπῃ, καὶ πίστει ῥωννύμενος.

Ὡραϊζόμενος, τῇ ταπεινώσει τοῦ Χριστοῦ Ὅσιε, πρὸς ὑψηλὴν, σαφῶς ἀνηνέχθης, θεόφρον ἀρετὴν, γεώργιον θείας, γενόμενος ἅλωνος.

Σώματος κένωσιν, δι' ἐγκρατείας ἀκριβοῦς ἔδειξας, καὶ καθαρὰν, καρδίαν ἐκτήσω, δι' ἧς ἠξιώθης, θεάσασθαι Πάτερ, τὸν πᾶσιν ἀθέατον.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀκατάληπτον, καὶ δυσθεώρητον παντὶ, Δέσποινα, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον Κόρη, τοῦ τόκου σου σαφῶς· τὸν ὄντως γὰρ ὄντα, Θεὸν ἡμῖν τέτοκας.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Πονηρίας πνευμάτων διώκτης θερμὸς, ὤφθης παναοίδιμε μάκαρ Γεώργιε, τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συνεργείᾳ σαφῶς δυναμούμενος.

Ἀπαθείας ἐμπρέπων ὑψώμασι, τὸν τῆς σωφροσύνης χιτῶνα Γεώργιε, περιφανῶς ἐνδέδυσαι, τῶν παθῶν κατευνάσας τὸν τάραχον.

Τὴν φλογίνην ῥομφαίαν διέβης σοφὲ, καὶ τοῦ Παραδείσου τρυφῆς κατηξίωσαι, τὸ τοῦ Σταυροῦ Γεώργιε, περιθέμενος ὅπλον τὸ ἄῤῥηκτον.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μήτηρ ἀειπάρθενε τῆς σωτηρίας μου, καὶ σὲ

Digitized by Google

προστάτιν τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἄσειστον.

Ὁ Εἱρμός· Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ.

Στίχοι.

Ψυχὴν ὁ Γεώργιος ἀσμένως διδοὺς,
Ψυχῶν γεωργῷ, καὶ φυτουργῷ σαρκίων.

Τῇ δὲ τετάρτῃ ἀπῆρε Γεώργιος εἰς πόλον εὐρύν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδούλου καὶ Ἀγαθόποδος.

Στίχ. Πρῶτος θάλασσαν εἰσιὼν Ἀγαθόπους,
Ἔργοις ὑπῆρχε χρηστόπους Θεοδούλῳ.

Τούτων, ὁ μὲν Θεόδουλος νεώτερος ἦν, ὁ δὲ Ἀγαθόπους πρεσβυτικῆς ἐπιβεβηκὼς ἡλικίας· ὑπῆρχον δὲ ἀμφότεροι ἐκ πόλεως Θεσσαλονίκης. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παρέστησαν Φαυστίνῳ, καὶ μὴ πεισθέντες αὐτῷ, ἀλλὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀσάλευτον τηρήσαντες, τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδονται, καὶ οὕτω τελειοῦνται. Ἐδηλώθη δὲ αὐτοῖς πρὸ τοῦ τέλους δι᾽ ἀποκαλύψεως τὸ ἐσόμενον· ἔδοξαν γὰρ ἀμφότεροι προσβεβηκέναι νηὸς, ἧς ἐκ τρικυμίας κλύδωνος διαιρεθείσης, καὶ τῶν συμπλεόντων ἀπολωλότων, αὐτοὶ μόνοι διασωθέντες τοῦ ναυαγίου, πρὸς ὄρος οὐρανόμηκες ἀνῆλθον· δηλοῦντος, οἶμαι, τοῦ ὁράματος τὸ διὰ θαλάσσης πάθος, καὶ τὴν πρὸς οὐρανοὺς πορείαν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς κατασχέσεως τῷ Ἁγίῳ Θεοδούλῳ διὰ τῆς περιβολῆς τοῦ δακτυλίου καθ᾽ ὕπνους δεδήλωται, οἱονεί τινος ἀῤῥαβῶνος δοθέντος αὐτῷ τῆς μελλούσης ἕνεκεν μαρτυρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φερβούθας, καὶ τῆς παιδίσκης αὐτῆς, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχ. Ἁπλῆν με πλάττεις, Χριστὲ διπλῆ τὴν φύσιν,
Ἔχεις δὲ πρισθεῖσάν με διπλῆν Φερβούθαν.

Δούλας ἀληθεῖς Δεσπότου Θεοῦ δύο,
δούλην τε καὶ δέσποιναν ἔπρισε πρίων.

Αὗται ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου Βασιλέως Περσῶν, ἀδελφαὶ τυγχάνουσαι τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Ἐπισκόπου, τοῦ μετὰ χιλίων ἑτέρων μαρτυρήσαντος παρὰ Πέρσαις. Τῆς οὖν βασιλίσσης ἔκ τινος νόσου μαλακιζομένης καὶ ἀῤῥωστούσης, εἰς διαβολὴν φαρμάκων δηλητηρίων κατασκευῆς αὗται κατέστησαν· ὅθεν καὶ συλληφθεῖσαι, ἄγονται πρὸς τὸν Ἀρχιμάγον· καὶ τὰς αἰτίας τῶν ἐγκαλουμένων ἀποδυόμεναι, Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἔλεγον εἶναι, καὶ Χριστιανοῖς μὴ εἶναι θέμις τοιαῦτα δημιουργεῖν. Διπλῆν δὲ ἤδη δεξάμεναι τὴν κατηγορίαν, προστιθέντος τῇ φαρμακείᾳ καὶ τοῦ Χριστιανὰς εἶναι, τὴν θανατηφόρον ἔλαβον ψῆφον· καὶ ἐκταθεῖσαι πάλοις κατὰ τοῦ τραχήλου καὶ τῶν ποδῶν, πρίοσι διηρέθησαν, καὶ ξύλοις ἀνεσκολοπίσθησαν μετὰ τὴν διαίρεσιν· καὶ διελθοῦσα ὑπ᾽ αὐτὰς ἡ βασίλισσα τὴν ἴασιν ἔλαβεν· οὕτω γὰρ οἱ διαβάλλοντες εἶπον, μὴ ἂν ἄλλως ταύτην ἰαθῆναι, εἰ μὴ διὰ τῶν νεκρῶν σωμάτων τῶν Ἁγίων ὑπέλθοι γυναικῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποπλίου.

Στίχ. Ἐν οὐρανοῖς Πόπλιε μισθός σοι μέγας,
Πρὸς οὓς ἀπαίρων, χαῖρε καὶ κρότει μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πλάτωνος, Ἡγουμένου μονῆς τοῦ Στουδίου.

Στίχ. Πλάτων ἀρίστην εὐμετεπλάσθη πλάσιν,
Χριστῷ πλάσαντι συγκραθεὶς πλάσιν ξένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ τρεῖς Ὅσιοι, Θεωνᾶς, Συμεὼν, καὶ Φερβῖνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχὰς δέχου τρεῖς οὐ κεκηλιδωμένας,
Ψυχῶν ἀκηλίδωτε τῶν θείων τόπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσιμᾶ, τοῦ κηδεύσαντος τὴν Ὁσίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν.

Στίχ. Ζῶσαν προπέμψας Ζωσιμᾶς τὴν Μαρίαν,
Θανοῦσαν εὗρεν· ἀλλὰ νῦν ζῶσιν ἅμα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀθεωτάτου προςάγματος· μέσον δὲ πυ-
» ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ-
» λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥωσθεὶς τὴν ψυχὴν, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, Πάτερ Γεώργιε, τούτου τῷ κράτει κατεδίωξας, τῶν σὲ μισούντων τὰς φάλαγγας, ταύταις τὸν Σταυρὸν ἐπισείσας, ᾧ φρουρούμενος ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μακαριώτατε, ἀπολαβόντι τὴν τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ἀγώνων ἀντίδοσιν, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις βοῶντι, τῷ Κυρίῳ Γεώργιε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐδείχθης φαιδρὸν, ἐνδιαίτημα Θεοῦ, θρόνος αἰσθήσεως, Πάτερ γενόμενος καὶ φρονήσεως, ἁγιωσύνης ἀνάπλεως, πίστει τε καὶ χάριτι λάμπων, καὶ κραυγάζων Γεώργιε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λυχνία φωτὸς, καὶ νεφέλη φωτεινὴ καὶ ἁγιάσματος, τόπος ἐδείχθης Ἀπειρόγαμε· τῶν γὰρ Ἁγίων τὸν Ἅγιον, Λόγον ὑπεδέξω ἀφράστως, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι· Εὐλογημένη, ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Digitized by Google

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πρὸς ἀκατάλυτον ζωὴν, πρὸς ἀμάραντον τρυφὴν Πάτερ μετέστης, πρὸς ἀΐδιον δόξαν, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς· Θεοῦ γὰρ ἐδείχθης Γεώργιον· ὃν ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ, ὡς διάκονος Χριστοῦ καὶ οἰκονόμος, τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ὡς ἀπλανὴς ὁδηγὸς, ἐγένου Γεώργιε Ὅσιε, πάθη θεραπεύων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.

Πλήρης ἀσκήσεως καρπῶν, πρὸς τὴν ἅλωνα Χριστοῦ Πάτερ προσήχθης, καὶ ὡς ὥριμος βότρυς, τοῖς οὐρανίοις ληνοῖς, παμμάκαρ θλιβεὶς, κατανύξεως, οἶνον ἀναβλύζεις, ἡμῖν τοῖς σὲ τιμῶσι.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῆς κοιλίας σου καρπὸς, τῆς ἀφθάρτου μοι ζωῆς αἴτιος ὤφθη, καὶ τρυφῆς ἀϊδίου, Θεογεννῆτορ ἁγνή· διό σοι κραυγάζω γηθόμενος, τὴν τοῦ Ἀρχαγγέλου φωνήν· Χαῖρε Παρθένε.

Ὁ Εἱρμός· Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Νενευρωμένος τῇ πίστει, καὶ Χριστοῦ τῇ δυνάμει, Παμμάκαρ πεφραγμένος ἀληθῶς, βρόχους δαιμόνων διέλυσας· καὶ τὰς τούτων ἐνέδρας, καὶ μεθοδείας πάσας ἐκφυγὼν, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, παρέστης ἀγαλλόμενος.

Ὅλον τὸν πόθον σου Πάτερ, πρὸς Θεὸν μεταφέρων, καὶ θείας ἀπολαύων καλλονῆς, ἧς πᾶσα φύσις ἐφίεται, θεωρίᾳ καὶ πράξει, καὶ βίῳ λαμπροτάτῳ σεαυτὸν, κατεκόσμησας Πάτερ· διό σε μακαρίζομεν.

Ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, τὴν σὴν μνήμην τελούντων, Χριστὸν καθικετεύων ἐκτενῶς, Πάτερ μὴ παύσῃ σωθῆναι ἡμᾶς, πειρασμῶν τρικυμίας, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων καὶ παθῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, δοθῆναι ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον, τὸν πρὶν ἄσαρκον ὄντα, καθὸ Θεὸς ὑπάρχει ἐκ Θεοῦ, τέτοκας μόνη Πανύμνητε, ἐπὶ ἀνακαινίσει, καὶ σωτηρίᾳ πάντων τῶν βροτῶν· διὸ πιστοί σε πάντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός· Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος Ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχ. τὸ Ἰδιόμελ. καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Εἶτα ἡ Α'. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐΐκτωρος, Οὐϊκτωρίνου, Παππίου, Νικηφόρου καὶ Σεραπίωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι, καὶ δακτύλους κοπτόμενοι, καὶ πλευρὰς ξεόμενοι, καὶ κρεμάμενοι, καὶ τὰ ὀστᾶ συντριβόμενοι, καὶ ξίφει τεμνόμενοι, μεληδὸν καὶ κεφαλὴν, τοῦ δολίου συντρίψαντες, οὐκ ἠρνήσασθε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων, οὐ ξοάνοις, ἐπεθύσατε ἀλόγως, Μεγαλομάρτυρες ἔνδοξοι.

Σὺν Κλαυδίῳ τιμήσωμεν, Νικηφόρον τὸν ἔνδοξον, τὸν σεπτὸν Διόδωρον καὶ Οὐΐκτωρα, Οὐϊκτωρῖνον Παππίαν τε, καὶ τὸν Σεραπίωνα, τὸν ἑπτάριθμον χορὸν, τὸ πανάγιον ἄθροισμα, τὴν ὁλόκληρον ἐκκλησίαν, τὸν δῆμον τὸν ἅπασας, τῶν δαιμόνων μυριάδας, ξίφει ἀνδρείας συγκόψαντα.

Οἱ τὸ πάθος τὸ ἅγιον, τοῦ Χριστοῦ, μιμησάμενοι, καὶ τῇ θείᾳ χάριτι φυγαδεύοντες, πάθη ψυχῆς τε καὶ σώματος, οἱ στύλοι οἱ ἄσειστοι, οἱ φωστῆρες τῶν πιστῶν, οἱ τὸν δόλιον κτείναντες, οἱ πανεύδιοι, τῶν ἐν ζάλῃ λιμένες, οἱ τὰ ἄνω, κατοικοῦντες ἐπαξίως, μεγαλυνέσθωσαν Μάρτυρες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκηνὴν τὴν ἀμόλυντον, τὴν νεφέλην τὴν ἔμψυχον, τὸν ναὸν τὸν ἅγιον, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν ἀδιάβατον γέφυραν, τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν ἁγίαν κιβωτὸν, τὴν μετάρσιον κλίμακα, τὸ εὐρύχωρον, τοῦ Δεσπότου χωρίον, τὴν Παρθένον, καὶ Μητέρα τοῦ Κυρίου, περιφανῶς μακαρίσωμεν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἀμνὰς ἡ τέξασα, ἐπωδύρετο,

Digitized by Google

καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σȣ Λόγε, προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες, τῶν Ἁγίων, καὶ τοῦ Τριῳδίου, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὴν ἑπτάριθμον Μαρτύρων τιμῶ χάριν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τὸν δρόμον, τὸν ἱερὸν τελέσαντες, Ἅγιοι Μάρτυρες, στεφηφοροῦντες θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, μετὰ δόξης παρίστασθε, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος, κόσμον ἀκτῖσι καταυγάζοντες.

Ἡ θεία, τῶν Ἀθλητῶν ἑπτάριθμος, χορεία σήμερον, μεγαλυνέσθω, θείαις καλλοναῖς, ἱερῶς ἐξαστράπτουσα, καὶ ἀσωμάτοις τάξεσιν, ἐν οὐρανοῖς νῦν συγχορεύουσα.

Νομίμως, τὸ Μαρτυρίου στάδιον, διαδραμόντες Σοφοί, καὶ αἰκισμῶν παντοίων προσβολάς, ἐνεγκόντες, στεῤῥότατα, τὴν κληρȣχίαν χαίροντες, τὴν αἰωνίζουσα εἰλήφατε.

Θεοτοκίον.

Ἐν χρόνῳ, ὁ ἔξω χρόνων Κύριος, ἐκ σοῦ σαρκούμενος, τὰ τῶν βροτῶν διέλυσεν Ἁγνή, πολυχρόνια πταίσματα· Ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, τοῦ οἰκτειρῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Παντοίοις διὰ Χριστόν, προσομιλοῦντες αἰκισμοῖς Ἅγιοι, ὑπὲρ χρυσὸν χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου ἠστράψατε.

Τοῦ νώτου σȣ συντριβήν, Οὐΐκτωρῖνε, ὀφθαλμῶν ςέρησιν, καὶ τῶν χειρῶν ἔνδοξε, Μάρτυς καὶ ποδῶν ἐκαρτέρησας.

Ἀγάπῃ τῇ εἰς Χριστόν, προσδεδεμένοι Ἀθληταὶ ἔνδοξοι, τοῦ σκολιοῦ δράκοντος, πάσας μηχανὰς διελύσατε.

Θεοτοκίον.

Ῥυόμενον τοὺς βροτούς, αἰχμαλωσίας νοητῆς τέτοκας, τὸν τȣ̃ παντὸς Κύριον, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός· Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς πολυτρόπους αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, ἐν ἀπτοήτῳ λογισμῷ Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡλίου λάμπετε φαιδρότητα· ὅθεν τὴν φαιδρὰν ὑμῶν, ἑορτάζομεν μνήμην, πίστει ἱκετεύοντες, ταῖς ἡμῶν μεσιτείαις, ἁμαρτημάτων λύτρωσιν λαβεῖν, καὶ αἰωνίων καλῶν τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Τῶν δωρεῶν σȣ τῶν σεπτῶν ἀπολαύοντος, ȣ̉ σιωπήσομεν ὑμνεῖν Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη πάντοτε οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πάντας ἐξελοῦ ἡμᾶς, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω βλέπειν σὲ Σταυρῷ τεταμένον, Μήτηρ ἡ σὴ Παμβασιλεῦ ἀνεβόα, ὃν ὑπὲρ φύσιν τέτοκα Υἱὸν καὶ Θεόν· οἶδα γάρ σου Δέσποτα, τὸ φιλάνθρωπον οἶδα, ὅπως πάσχεις ἕνεκα, τῆς βροτῶν σωτηρίας· ἀλλ' οὖν οὐ σθένω Τέκνον μητρικάς, φέρειν ὀδύνας, Σταυρῷ καθορῶσά σε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζȣσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰοβόλον ἀπεῤῥάπισας πονηρίαν, τοῦ δυσμενȣ̃ς ἐν χάριτι, Οὐΐκτωρ θεόφρον, γλῶσσαν ἀφαιρούμενος, πλευράς τε ξεόμενος, καὶ μαρτυρικῶς κλεϊζόμενος.

Θυρεῷ τῆς εὐσεβείας ἐμπεφραγμένος, τὴν συντριβὴν τοῦ σώματος, Μάρτυς Νικηφόρε, σταθερῶς ὑπήνεγκας, βοῶν τῷ Δεσπότῃ σȣ· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μεγαλύνων τὸν τῶν ὅλων Θεὸν προθύμως, Κλαύδιος ὁ πανάριστος, χεῖράς τε καὶ πόδας, ἀφαιρεῖται θλώμενος, τυράννου ὠμότητι, λίθοις σιαγόνας γηθόμενος.

Οὐκ ἐπτήξατε Πανεύφημοι τρικυμίας, πολυειδεῖς κολάσεων, οὐ θάνατον δόξης, αἰωνίου πρόξενον, ἐν πίστει κραυγάζοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νεφέλην σε ὁ Προφήτης προεθεώρει, ὄρος Σεμνὴ κατάσκιον, ἐξ ȣ̔ ὁ Δεσπότης, ἀληθῶς

ἐπέφανε, σαρκὸς ὁμοιώματι, σώζων ἐκ φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Μεγάλοις αἰκισμοῖς, ὁμιλήσας Διόδωρε, ὑπέφερες ὀβελίσκων, πυρακτώσεις προθύμως, ἀνθράκων τε κατάφλεξιν.

Ἀσάλευτος τὸν νοῦν, Σεραπίων διέμεινας, κρεμάμενος καὶ βασάνοις, ὁμιλῶν πολυτρόποις, καὶ ξίφει τελειούμενος.

Ῥομφαίας τοῦ ἐχθροῦ, ὦ Παππία ἀπήμβλυνας, ξεόμενος καὶ τοῖς ἥλοις, καθηλούμενος Μάρτυς, καὶ ὕδασι ποντούμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν πτῶσιν τῶν βροτῶν, ἐπηνώρθωσας Δέσποινα, κυήσασα Θεὸν Λόγον, τὸν τοὺς κατερραγμένους, ἐπανορθοῦν δυνάμενον.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Ὑμνείσθω, Σεραπίων καὶ θεῖος Διόδωρος, Οὐΐκτωρῖνος Παππίας, Νικηφόρος Κλαύδιος καὶ Οὐΐκτωρ, ὡς τὴν πλάνην, τοῦ δολίου τελείως νικήσαντες.

Ῥομφαῖαι, στομωθεῖσαι ὠράθητε Πνεύματι, καὶ διεκόψατε πάσας τοῦ ἐχθροῦ τὰς φάλαγγας Ἀθλοφόροι, οὐρανίου, βασιλείας καλῶν ἀπολαύοντες.

Ὢ θαῦμα! πῶς εἰς ὅλμον βληθέντες ἐθλάσθητε, καθάπερ σῖτος Οὐΐκτωρ, καὶ Οὐΐκτωρῖνε τῇ συντριβῇ τε, τῶν ὀστέων, τὰς παγίδας ἐχθροῦ συνετρίψατε!

Θεοτοκίον.

Νεύρωσον, τῆς ψυχῆς μου τὸν τόνον Πανάμωμε, τῇ συνεχεῖ ἀμελείᾳ, καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ κεχαυνωμένον· ἵνα πίστει, καὶ προθυμίᾳ μέλπω σε πάντοτε.

Ὁ Εἱρμός· Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐΐκτωρος, Οὐΐκτωρίνου, Παππίου, Σεραπίωνος, καὶ Νικηφόρου.

Στίχοι.

Σπεύδεις, ὀκλάζων Κλαύδιε πρὸς σὸν γόνυ,
Τομῇ κεφαλῆς, πρὸς Θεοῦ δραμεῖν γόνυ.

Πέμπτῃ Κλαυδίου κεφαλὴν τάμε χεὶρ φονόεσσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στίχ. Θεσσαλονίκη, σχοῦσα καλὰ μυρία,
Καὶ Θεοδώραν πλοῦτον ἄσυλον φέρεις.

Αὕτη ἡ Ὁσία Θεοδώρα, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ποθήσασα, ἀπετάξατο τῷ κόσμῳ· καὶ εἰς κοινόβιον ἀπελθοῦσα, ἀπεκάρη, καὶ ἀρετὰς ἁπάσας φυλάξασα, ὑφ' ἓν κατωρθώσατο. Τοσαύτην δὲ ὑπακοὴν καὶ τιμὴν ἐκτήσατο πρὸς πάσας τὰς ἀδελφὰς, καὶ πρὸς τὴν Προεστῶσαν, ὅτι καὶ μετὰ θάνατον ἔδειξεν ὅτι ἦν ζῶσα· καὶ γὰρ τὸν βίον αὐτῆς καθαρὸν καὶ ἀκίβδηλον φυλάξασα, ὡς στήλην ἔμψυχον αὐτὸν ταῖς ἀδελφαῖς κατέλιπε.

Μετὰ δὲ χρόνον οὐκ ὀλίγον τῆς κοιμήσεως αὐτῆς, τῆς Προεστώσης πρὸς Κύριον ἀπελθούσης, καὶ αὐτῆς καθαρᾶς καὶ πνευματικῆς οὔσης, γέγονε συνδρομὴ πρὸς τὴν κηδείαν αὐτῆς οὐ μόνον εὐλαβῶν μοναχῶν, καὶ ἀνδρῶν ἐπισήμων, ἀλλὰ καὶ λαοῦ πολλοῦ. Τοῦ πλήθους οὖν συναθροισθέντος, γέγονε καθ' εἱρμὸν ἡ Ἀκολουθία· καὶ τοῦ τάφου ἀνοιχθέντος, ἐν ᾧ ἡ Ὁσία Θεοδώρα κατέκειτο ἐπὶ χρόνον πολὺν, πρὸς τὸ κατατεθῆναι τὴν Προεστῶσαν πλησίον αὐτῆς, γέγονεν θαῦμα ἐξαίσιον, τοῖς μὲν ὁρῶσιν ἔκπληξιν φέρον, τοῖς δὲ ἀκούουσι κατάνυξιν. Τοῦ τόπου γὰρ ἐπιτηδείου τυγχάνοντος πρὸς θεωρίαν, καὶ πάντων βλεπόντων, ἡ πρὸ πολλοῦ νεκρὰ κειμένη Θεοδώρα συνέσφιγξεν ἑαυτὴν, καὶ ὥσπερ ζῶσα τῇ μητρὶ τόπον δοῦσα, τὴν τιμὴν ἀπένειμε. Τοῦτο τὸ ἐξαίσιον θεασάμενοι πάντες, ἐκπληττόμενοι ἀνεβόων τὸ, Κύριε ἐλέησον. Ἔκτοτε δὲ καὶ μέχρι τοῦ νῦν πολλὰ σημεῖα ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς Ὁσίας ταύτης Θεοδώρας· δαιμονιῶντας γὰρ διαφόρους ἰάσατο, καὶ τυφλοὺς ὠμμάτωσε, καὶ ἀσθενεῖς ἀναριθμήτους ἐθεράπευσεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδώρας καὶ Διδύμου.

Στίχ. Σὺν τῇ συνάθλῳ Δίδυμε τμηθεὶς φλέγῃ,
Φέρων σὺν αὐτῇ δίδυμον τιμωρίαν.

Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, Εὐστρατίου δὲ ἡγεμονεύοντος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Καὶ κρατηθεῖσα ἡ παρθένος Θεοδώρα, ὡμολόγησε τὸν Χριστὸν ἐνώπιον πάντων· καὶ μετὰ τὸ τυφθῆναι, ἐνεβλήθη ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ παρελθουσῶν ἡμερῶν τινων, αὖθις ἀνακριθεῖσα, ἐγκλείεται εἰς πορνεῖον. Καὶ ἀποστείλαντος τοῦ Ἄρχοντος νέους ἀκολάστους πρὸς αὐτὴν οὗτοι μὲν ὡς ἵπποι θηλυμανεῖς ὥρμουν κατ' αὐτῆς· ἡ δὲ Ἁγία ἐδέετο τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ Θεὸς ᾠκονόμησεν εὑρεθῆναι ἐκεῖ ἄρχοντά τινα περιδοξότατον, τοὔνομα Δίδυμον, ὃς, στρατιωτικὸν ἐνδυσάμενος σχῆμα, εἰσῆλθε πρῶτος εἰς τὴν παρθένον, ὡς εἷς τῶν ἀκολάστων· καὶ ἀποδυσάμενος ἣν ἐνεδέδυτο στολὴν δέδωκε τῇ παρθένῳ σὺν τοῖς ὅπλοις· ἣν καὶ ἐνδυσαμένη αὐτὴ, ὡς ὁ Δίδυμος ὑπέθετο, μετὰ τῶν ὅπλων, ἐξῆλθε τοῦ πορνείου, καὶ διεσώθη, εὐχαριστοῦσα τῷ Θεῷ. Ἀμέλει καί τις τῶν ἀκολάστων ἐν τῷ πορνείῳ εἰσελθὼν, ὡς πρὸς τὴν παρθένον, καὶ εὑρὼν τὸν Δίδυμον καθεζόμενον ἀντὶ

Digitized by Google

αὐτῆς, ἐξέστη, καὶ διενοεῖτο καθ᾽ ἑαυτὸν, λέγων· Ἆρα ὁ Χριστὸς παρθένους εἰς ἄνδρας μεταβαλεῖν δύναται; Ὁ εἰσελθὼν ἐξῆλθεν· ἡ παρθένος δὲ ποῦ; Ἀκούων πάλαι, πῶς ὁ Χριστὸς μετέβαλε τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον, μῦθον τοῦτο ἡγούμην· νῦν δὲ τι μεῖζον ὁρῶ. Ταῦτα τούτου διανοουμένου, ὁ Δίδυμος, ὁρῶν ἀπορίᾳ τοῦτον συνεχόμενον, ὡμολόγησε τὸ γεγονὼς, ὡς αὐτουργὸς τοῦ δράματος αὐτὸς καθειστήκει, καὶ εἰ βούλοιτο ἀναγγεῖλαι τῷ Ἄρχοντι, προσθεὶς, ὅτι καὶ ἐκεῖσε προσμένει ἔτι ὁ τὴν παρθένον ἀμείψας καὶ ἀπολύσας, τοῦ πορνείου μὴ ἐκστάς.

Οὕτως εἶπε· καὶ εὐθέως παρίστησαν τῷ βήματι τοῦ Ἄρχοντος τὸν Δίδυμον· καὶ ὁ Ἄρχων· Πῶς ἐτόλμησας, φησὶ, τοιοῦτον πρᾶγμα ἐργάσασθαι; Καὶ ὁ Ἅγιος εἶπε· Χριστιανὸς ὢν, καὶ καλῶς εἰδὼς πραγματεύεσθαι, ἐν μιᾷ ὑποθέσει στεφάνους δύο ἐμαυτῷ προεξένησα· ἵνα μὲν, ἀφαρπάσας τὴν παρθένον ἐκ τῶν ἀθέων ὑμῶν χειρῶν, καὶ καθαρὰν φυλάξας· ἕτερον δὲ, ὅτι κἀγὼ ἐμαυτὸν ὑμῖν ἐφανέρωσα, ὡς Χριστιανός εἰμι. Καὶ ὁ Ἄρχων εἶπε· Διὰ μὲν τὴν τόλμην σου ταύτην, τὴν κεφαλήν σου ἀποτμηθῆναι κελεύω· διὰ δὲ τὸ πιστεύειν εἰς Χριστὸν, καὶ τοῖς θεοῖς μὴ θύειν, τὸ σῶμά σου πυρὶ ἀναλωθῆναι προστάσσω. Καὶ ὁ Ἅγιος εἶπεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός μου, ὁ μὴ παριδών μου τὴν ἐπίνοιαν. Καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὸν προκείμενον τόπον, καὶ προσευξάμενος, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν· καὶ ἡ μὲν ψυχὴ αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ὥς τινες ἐθεάσαντο καὶ ἐμαρτύρησαν· τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ πυρὶ παρεδόθη. Τότε τινὲς τῶν πιστῶν, τὰ τίμια αὐτοῦ λείψανα συλλέξαντες, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θέρμου.

Στίχ. Θέρμην ἔρωτος ἐνθέου Θέρμος φέρων,
Θέρμην πυρὸς φλέγοντος ὡς ψύξιν κρίνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων γυναικῶν κυρίας καὶ δούλης.

Στίχ. Ἐχρῆν ἕπεσθαι κυρίᾳ τὴν δουλίδα,
Ἐκ γῆς ἰούσῃ πρὸς Θεὸν διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πομπηΐου.

Στίχ. Ὡς ζῶν πρόβατον Πομπήϊε Κυρίου
Χέεις, ἀμελχθεὶς αὐχένα ξίφει, γάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ζήνων, πίσσαν χρισθεὶς, καὶ εἰς πῦρ βληθεὶς, καὶ δόρατι ἔνδον τῆς πυρᾶς τρωθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἆθλος τριπλοῦς Ζήνωνι, πίσσα, πῦρ, δόρυ·
Οἶμαι δι᾽ ἣν ἔπασχε ταῦτα Τριάδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου καὶ Τερεντίου.

Στίχ. Ἴσου μετέσχον καὶ σέφους, ὡς καὶ τέλους.
Τερέντιος Μάξιμος, οἷς τομὴ τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε Μαρτύρων νεανίδων τῶν ἀπὸ Λέσβου.

Στίχ. Ἀθληφόρους τίθησι Λεσβίας κόρας,
Μίαν δύο τρεῖς τέσσαρας πέντε, ξίφος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ περ-
» σικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλο-
» γί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος
» εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ταθεὶς Οὐΐκτωρ, τὰς πλευρὰς κατεξάνθης πανένδοξε· ὅλμῳ συνθλασθεὶς, καὶ γλῶτταν δὲ ἐκτμηθεὶς, ἀναμέλπων τετελείωσαι· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἰσχύϊ Μάρτυς, τοῦ Θείου Πνεύματος Κλαύδιε, νώτου καὶ κοιλίας μάστιγας ὑποστὰς, σιαγόνας συντριβόμενος, χεῖρας καὶ πόδας τε, προσαφῃρέθης, ὑμνῶν τὸν Κύριον.

Μεγαλοφρόνως, ὦ Νικηφόρε δακτύλων στέρησιν, ὄντως ὑπομείνας Μάρτυς νεανικῶς, συντριβήν τε παντὸς σώματος, νίκης διάδημα, φερωνυμίᾳ σὺ ἀναδέδησαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς τοῦ Ὑψίστου, θρόνον Παρθένε ὑψηλότατον, πάντες, καὶ χρυσῆν λυχνίαν καὶ κιβωτὸν, ἁγιάσματος ὑμνοῦμέν σε· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, βοῶντες Πανάμωμε.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χεῖρας ἀνυψοῦντες πρὸς Θεὸν, Θεομακάριστοι, σώζειν δυνάμενον, πόνους στρεβλώσεων φέροντες, πολυτρόπων ὑπεμείνατε, καὶ νικηφόροι πρὸς αὐτὸν βοῶντες ἤρθητε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀνυμνολογήσωμεν Πιστοὶ, Παππίαν σήμερον, καὶ Σεραπίωνα, καὶ τὸν Διόδωρον Κλαύδιον, Νικηφόρον καὶ Οὐΐκτωρα, Οὐϊκτωρῖνόν τε ὁμοῦ Χριστοῦ τοὺς Μάρτυρας, μελῳδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥεύσαντα τὰ αἵματα ὑμῶν, Μεγαλομάρτυρες, τὴν γῆν ἡγίασαν· τῆς ἀπιστίας δὲ ἔστησαν, θείᾳ χάριτι τὰ ῥεύματα, καὶ τῶν βοώντων τὰς ψυχὰς πλουσίως ἤρδευσαν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τριαδικόν.

Ἱερολογίαις ἱεραῖς, Πατέρα ἄναρχον, Υἱὸν συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον μέλψωμεν, ὁμοδύναμον Θεότητα, ὁμοβασίλειον ζωὴν, καὶ ἀνακράξωμεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Νοὸς ὁ φρικτὸς σου τοκετὸς, νικᾷ κατάληψιν, Θεοχαρίτωτε· Θεὸς γὰρ πέφυκεν ἄναρχος, χρονικὴν ἀρχὴν δεξάμενος, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πιςῶς αὐτῷ κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός· Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὠδὴ θʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἴχνεσι σεπτῶν παθημάτων, ἀκολουθοῦντες Ἀθλοφόροι, πᾶσαν ὑπεμείνατε πεῖραν, κολαςηρίων στερρῷ φρονήματι· καὶ εὐκλεῶς τεθνήξαντες, εἰς τοὺς αἰῶνας μακαρίζεσθε.

Ὥσπερ προσφορὰ καὶ θυσία, εὐωδεστάτη προσαχθέντες, τῇ ἐπουρανίῳ τραπέζῃ, τῶν πρωτοτόκων κατεφαιδρύνατε, τὴν Ἐκκλησίαν Μάρτυρες, ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἐκλάμποντες.

Σήμερον Πιςοὶ συνελθόντες, Οὐΐκτωρῖνον τὸν γενναῖον, Κλαύδιον, Παππίαν τε θεῖον, Διόδωρόν τε καὶ Σεραπίωνα, καὶ τὸν σοφὸν Οὐΐκτωρα, καὶ Νικηφόρον μακαρίσωμεν.

Ἡ πλησιφαὴς ἡμῶν μνήμη, ἐξανατείλασα φωτίζει, πᾶσαν τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, σεπτοὶ Ὁπλῖται, ἐν ᾗ πρεσβεύσατε, ἁμαρτημάτων ἄφεσιν, ἡμῖν δοθῆναι ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, σάρκα θνητὴν ἐκ σοῦ λαβόντα, τοῦτον ἐκδυσώπει Παρθένε, ἀθανασίας τυχεῖν πανάμωμε, τοὺς σὲ πιστῶς γεραίροντας, καὶ Θεοτόκον μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἱρμός· Λίθος ἀχειρότμητος.

Τὸ φωταγωγικὸν, τὸ Ἰδιόμελον, καὶ ἡ Αʹ. Ὥρα, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ͂ ϛʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου γʹ. καὶ τοῦ Ἁγίου γʹ.

Ἦχος πλ. δʹ. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ ἐν τῷ λειμῶνι τῆς θείας, τρυφῆς Εὐτύχιον ἤνθησας, νάμασι τῆς σῆς τε σοφίας, τοῦτον ἐνθέως κατήρδευσας, καὶ διὰ τοῦτο καρποὺς ἐξήνθησε τῆς γνώσεως, εὐσεβείᾳ κατευφραίνων, τοὺς πιστῶς σε μεγαλύνοντας.

Κύριε, σὺ ὁ ἐμβατεύων καρδίας, καὶ προγινώσκων τὰ κρύφια, σκεῦος προϊδὼν ἐκλογῆς σου, τὸν Ἱεράρχην Εὐτύχιον, τῆς Ἐκκλησίας τῆς σῆς, ποιμένα ἐγκατέστησας· διὰ τοῦτο εὐσεβείας, ἐπὶ χλόην ταύτην ἴθυνεν.

Κύριε, σὺ ὁ τὸν σοφὸν Ἱεράρχην, κατακοσμήσας τῇ χάριτι, καὶ ἱεραρχίας ποδήρει, καταφαιδρύνας ὡς εὔσπλαγχνος, ἐν ἀρεταῖς καὶ ἡμᾶς, εὐχαῖς αὐτοῦ καταύγασον, τοῦ ὑμνεῖν σε ὀρθοδόξως, ἐν ἁγνείᾳ καὶ σεμνότητι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄχραντε, ἡ τὸν ἐν Ἁγίοις τεκοῦσα, ἀναπαυόμενον Κύριον, σύ με μολυνθέντα ἀθλίως ὑπὸ παθῶν ἀποκάθαρον, καὶ τῆς ἁγνείας ὁδοὺς, ὁδήγησον πορεύεσθαι· σὺ γὰρ πάντων εἶ προστάτις, ἀκαταίσχυντος τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν Σταυρῷ τὰς παλάμας, ἐθελουσίως ἀνέτεινας, ἀλλὰ πατρικὴν εὐδοκίαν, ἐκπληρῶν πάθος ὑφίσταται· καὶ γὰρ τοῦ σῶσαι βροτοὺς ἐλήλυθας ὡς εὔσπλαγχνος· ἡ πανάμωμος ἐβόα, Θεοτόκος, ἣν δοξάζομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Τριῳδίου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἄνευ τῶν Θεοτοκίων·

Τὸν θαυματουργὸν Εὐτύχιον θαυμάσω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος πλ. βʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀ-
» βύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, κα-
» θορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐ-
» βόα ᾄσωμεν.

Ταῖς ἀρεταῖς εὐτυχήσας καὶ λαμπρυνθεὶς, φωτοβόλοις λάμψεσι, χαρισμάτων τοῦ Θεοῦ δυςυχίαις ῥῦσαί με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου Σοφὲ, ὅπως ὑμνήσω σε.

Οὐρανοφύτευτον κλῆμα ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῦ Θεοῦ ἐβλάστησας, εὐθυνούμενον καρποῖς, ἐναρέτων πράξεων ὁμοῦ, καὶ θαυμάτων ἀληθῶς, Πάτερ Εὐτύχιε.

Νοῦν ἡγεμόνα ποιήσας τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος Ὅσιε, κατεκράτησας· διὸ, ἀπαθείας πτέρυξιν ἀρθεὶς, πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ Θεοῦ ἤχθης σκηνώματα.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἁγνὴ, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὠδὴ γʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Ἁγίου γέγονας ναὸς, Πνεύματος θεοφόρε, σεαυτὸν ἐκκαθάρας, τῆς ἰλύος τῶν παθῶν δι' ἐμμελείας πολλῆς Ἱεράρχα, ἔνδοξε Εὐτύχιε.

Υἱὸς ἡμέρας μετοχῇ, φρυκτωρίας αὔλου, ἀνεδείχθης καὶ φέγγει, ἰαμάτων ἀψευδῶν, τὴν ἀχλυώδη παθῶν, ἀπελαύνεις, λώβην Παναοίδιμε.

Μαστοὺς θηλάσας ἐκ παιδὸς, ἐγκρατείας εἰς μέτρον, προσευχαῖς ἀενάοις, ἡλικίας τοῦ Χριστοῦ, κατήντησας ἀληθῶς, Ἱεράρχα, ἔνδοξε Εὐτύχιε.

Ἀνοίξας στόμα τὸ σεπτὸν, εἵλκυσας Πάτερ πνεῦμα, καὶ ἐνέφραξας στόμα, ἀδικίαν εἰς αὐτὸ, τὸ ὕψος τῆς τοῦ Θεοῦ, μελετῆσαν, πάνσοφε σαρκώσεως.

Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἁγνὴ, πᾶσαν φύσεως, τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Ὁ Εἱρμός· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Κάθισμα, Ἦχος γʹ. Θείας πίστεως.

Θείαν δύναμιν, ἐνδεδυμένος, ἀπεγύμνωσας ἰσχὺν τοῦ πλάνου, θαυματουργῶν θεοφόρε ἐξαίσια· ἀπελαθεὶς δὲ ἀδίκως τῆς ποίμνης σου, παλινδρομεῖς εἰς αὐτὴν δοξαζόμενος. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐ διῃρέθης, κἂν ἑκούσιον ὑπέστης πάθος, ἀλλὰ σαρκὶ σταυρωθεὶς Ὑπεράγαθε, πᾶσαν κλονεῖς ὡς Θεὸς τὴν ὑφήλιον, ἡ Θεοτόκος ἐβόα δακρύουσα· ἣν ὑμνήσωμεν, ὡς μόνην Θεοῦ γεννήτριαν, αἰτούμενοι λαβεῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὠδὴ δʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Τῇ αἴγλῃ Πάνσοφε, τῆς θείας χάριτος, ἐλλαμπόμενος πάσας αἱρετικῶν, δόξας ἀπημαύρωσας, καὶ κατεφαίδρυνας λαῶν, ὀρθοδόξων τὰ συστήματα.

Οὐ κατενάρκησας, ὑπὲρ τῆς πίστεως, διωγμοὺς ὑπομένων· καὶ γὰρ αὐτὸν, εἶχες συμμαχοῦντά σοι, τὸν βλασφημούμενον Χριστὸν, Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Ὑψώσας ἔστησεν, ἐν πέτρᾳ Κύριος, τῆς αὐτοῦ ἀληθείας τῆς σῆς ψυχῆς, Πάτερ διαβήματα, καὶ ὑπεσκέλισεν ἐχθρῶν, ἐπαιρόμενα φρονήματα.

Ῥημάτων δύναμις, τῶν σῶν ἀνίσχυρον, ἐναντίων τὸ δόγμα καὶ τὴν ἰσχὺν, Πάτερ ἀπειργάσατο· τοῦ ὀρθοδόξου δὲ λαοῦ, τεῖχος γέγονε καὶ στήριγμα.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀειπάρθενε μυστήρια.

Ὠδὴ εʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Γενναίως φέρων τὸν χωρισμὸν, ποίμνης τῆς λαχούσης σοι σοφὲ, Πάτερ ἀδίκως ἐκβέβλησαι· αὖθις δὲ πρὸς ταύτην παλινδρομεῖς ἐν χαρᾷ, μεγάλως ὑπὸ πάντων ἀνευφημούμενος.

Οὐκ ἐν αἰνίγματι καθορᾷς, δόξαν ἣν ἐπόθησας Θεοῦ, ἐκ βρέφους μάκαρ Εὐτύχιε, πρόσωπον δὲ μᾶλλον νυνὶ πρὸς πρόσωπον, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων σαρκὸς, Πατὴρ ἡμῶν.

Ναμάτων θείων σου ἡ ψυχὴ, μάκαρ πληρωθεῖσα, ποταμὸν, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέβλυσεν, ὄντως διδαγμάτων σοφὲ Εὐτύχιε, καὶ ταύτης καταρδεύεις Πάτερ τὰς αὔλακας.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογοῦντας διάσωσον· σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα, τὴν ὄντως θεογεννήτριαν.

Ὠδὴ ϛʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ

Digitized by Google

» εὐδίῳ λιμένι σῷ προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, ἡ Τριὰς ὡς καθαρῷ, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, καὶ χαρισμάτων ἔπλησεν ἀληθῶς, Θεόφρον Εὐτύχιε, δι' ὧν ἅπασαν νόσον ἐκδιώκεις ἀεί.

Ὑψώθης κτησάμενος, ἐν καρδίᾳ ἀψευδῶς, ὑψοποιὸν ταπείνωσιν, καὶ τῶν δαιμόνων πάσας τὰς μηχανὰς, ὑφ' ἓν ἐταπείνωσας, Ἱεράρχα Κυρίου παναοίδιμε.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ἀκυμάντως διελθὼν, πρὸς τοὺς λιμένας ἔφθασας, τῆς βασιλείας Πάτερ τῶν οὐρανῶν, Θεῷ τὰ ἀγώγιμα, τῆς ψυχῆς διασώσας ἀξιάγαστε.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινὸν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ὁ Εἱρμός· Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ϛʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Εὐτύχιον θανόντα τιμῶν τοῖς λόγοις,
Ἐμαυτὸν αὐτὸς εὐτυχέστατον κρίνω.

Ψυχὴ Εὐτυχίοιο πύλη πόλου οἴγεται ἕκτῃ.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν, καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς Εὐτύχιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου, ἐκ τῆς Φρυγῶν χώρας ὁρμώμενος, ἐκ χωρίου Θείας κώμης προσαγορευομένου. Τραφεὶς δὲ παρὰ Ἡσυχίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ (τῷ ὄντι αὐτοῦ ἀντιπάππῳ, καὶ διὰ θεοφιλίαν θαύματα ἐκτελεῖν καταξιωθέντι), καὶ βαπτισθεὶς παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐγουστοπόλεως, ἐν ᾗ τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ Πάππος ἐπετέλει, τῶν ἱερῶν σκευῶν ἐποιεῖτο τὴν φυλακήν. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερὰ ἐμελέτα λόγια, καὶ ἐπὶ βάθη γνώσεως προῆλθε, μετεκλήθη παρὰ τοῦ Ἀμασείας τηνικαῦτα προέδρου, καὶ παρ' αὐτοῦ τὰς τρίχας κείρεται ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Οὐρβικίου. Εἶτα Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος χειροτονεῖται, καὶ τὸ ἐν Ἀμασείᾳ συστὰν μοναστήριον παρὰ Μελετίου καὶ Σελεύκου τῶν Ἀρχιερέων καταλαμβάνει, καὶ ἐν αὐτῷ πρὸς τὸν μονήρη βίον ἀποδύεται· εἶτα καὶ Ἀρχιμανδρίτης καθίσταται.

Τῆς δὲ πέμπτης συνόδου παρὰ Ἰουστινιανοῦ, τοῦ Βασιλέως συγκροτουμένης, καὶ πανταχόθεν τῶν Ἀρχιερέων ἀθροιζομένων, ἐπὶ διά τινα συμβᾶσαν νόσον ὁ τῆς Ἀμασείας πρόεδρος τῆς ὁδοῦ κατατολμῆσαι ἀδύνατος ἦν, ὁ μακάριος Εὐτύχιος στέλλεται, τὸν αὐτοῦ τόπον ἀναπληρώσων. Γενόμενος δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς καὶ συνέσεως πεῖραν δοὺς, ἔντε ταῖς ἀντιθέσεσι τῶν αἱρετικῶν καὶ ἀποκρίσεσι, καὶ λαμπρὸς φανεὶς ἐφ' οἷς τούτους διήλεγξε, καὶ γραφικῶς ἀναθεματίζεσθαι πιστωσάμενος, πάντας εἰς πόθον, καὶ αὐτὸν τὸν Βασιλέα, διήγειρεν, ὡς καὶ Μηνᾶν τὸν ἁγιώτατον Πατριάρχην εἰπεῖν ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, ὡς αὐτὸς εἴη ὁ τούτου διάδοχος· οὗ μετ' οὐ πολὺ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, μεταπέμπεται ὁ Βασιλεὺς ἐξ Ἀμασείας τὸν Ὅσιον, καὶ ψήφῳ τῶν Ἀρχιερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, ἀναδείκνυται Ἀρχιερέα ταύτης τῆς λαμπρᾶς μεγαλοπόλεως.

Ὁ δὲ τῶν ζιζανίων σπορεὺς, τὴν εὐστάθειαν καὶ κατάστασιν τῆς ἐκκλησίας μὴ φέρων ὁρᾷν, σαθροῖς δόγμασι ταύτην, ὥσπερ μηχαναῖς, παρασαλεῦσαι ἐπειρᾶτο· ἔνθεν τοι καί τινας βλασφημεῖν διήγειρεν, ἀναπείθοντας, ὡς ἐν εὐσεβείας προσχήματι, ὅτι ἡ ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου προσληφθεῖσα ἐν τῷ Χριστῷ σὰρξ, πρὸ τοῦ πάθους ἄφθαρτος ἦν. Καὶ τοῦ Βασιλέως τῇ ἀσεβείᾳ τοῦ δόγματος ὑπαχθέντος, καθαιρεῖται τοῦ θρόνου, καὶ ἀπελαύνεται ὁ μέγας Εὐτύχιος, τὸ δυσσεβὲς τοῦ προβλήματος ἐξελέγχων. Γενόμενος δὲ ἐν τῷ κατὰ τὴν Ἀμάσειαν μοναστηρίῳ (ἐκεῖσε γὰρ ὑπερώριστο)· ἀσκητικῆς ἀγωγῆς εἴχετο· καὶ πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας ἐπιδειξάμενος, αὖθις ἐπὶ τὸν οἰκεῖον θρόνον ἀνάγεται, δωδέκατον ἤδη χρόνον, ἐν τῇ ὑπερορίᾳ τελέσας, τοῦ μὲν Ἰουστινιανοῦ ἐξ ἀνθρώπων γενομένου, Ἰουστίνου δὲ καὶ Τιβερίου ἐπὶ τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας ἀναχθέντων.

Λαμπρᾶς δὲ παρὰ τῶν ἐν τέλει τυχὼν τῆς δεξιώσεως, καὶ τὸν ἐπικείμενον ὄλεθρον, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἄρδην ἀναιροῦντα καὶ λυμαινόμενον, δι' εὐχῆς καταπαύσας, καὶ ἐπὶ χρόνοις εἴκοσι καὶ τέσσαρσι μησὶ, μετὰ τὴν ἐκ τῆς ὑπερορίας, ἀνάκλησιν, τὴν Ἐκκλησίαν κυβερνήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Καὶ πρότερον τῷ βασιλεῖ Τιβερίῳ περὶ τῆς ἀρχῆς προθεσπίσας τῆς βασιλείας, καὶ ὕστερον, πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ γενομένῳ, περὶ τοῦ τέλους εἰπών· ὃ καὶ συνέβη μετὰ τὴν τοῦ Ἁγίου πρὸς Κύριον ἐκδημίαν· τέσσαρας γὰρ μῆνας ἐπιβιώσας, καὶ αὐτὸς ἐπανίστη τοῦ σώματος. Κατετέθη δὲ ὁ Ἅγιος Εὐτύχιος, ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, μετὰ τὴν κρηπῖδα τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἔνθα Ἀνδρέου καὶ Τιμοθέου καὶ Λουκᾶ τὰ ἅγια κατάκεινται λείψανα. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑκατὸν εἴκοσι Μαρτύρων τῶν ἐν Περσίδι.

Στίχ. Ἂν ἐξαριθμῇς οὓς τὸ πῦρ Πέρσας φλέγει,
Εὕροις ἔχοντας τετράκις τὸ τρὶς δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Πλατωνίδος.

Στίχ. Πόλου πλάτη φέρουσι τὴν Πλατωνίδα,
Ταῖς ἀρεταῖς λάμψασαν εἰς τὰ γῆς πλάτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δύο Μαρτύρων, τῶν ἐν Ἀσκάλωνι ἄχρις ὀσφύος χωσθέντων καὶ τελειωθέντων.

Στίχ. Ἀνηρότως σοι γῆ φύει καρπὸν, Λόγε.
Ὁ καρπὸς ἄνδρες, ἄχρις ὀσφύος, δύο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Digitized by Google

Χιονώδη τὴν ψυχὴν Πάτερ κτησάμενος, τῶν ἀρετῶν λευκότητι, ἐξωμοίωσαι τοῖς Ἀγγέλοις· ὅθεν σὺν αὐτοῖς, χορεύεις γηθόμενος βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἱερεῖον ὥσπερ ἄμωμον προσήγαγες, σαυτὸν ἐκ βρέφους Ὅσιε, τῷ Δεσπότῃ σου, ἡδονῶν νεκρώσει ἀληθῶς· διὸ ἀγαλλόμενος βοᾷς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ κρουνοί σου τῶν δακρύων Πάτερ ἔσβεσαν, πυρκαϊὰν σαρκὸς ἡδονῶν, καὶ γεγόνασιν ἰαμάτων δρόσος τοῖς πιστῶς, κραυγάζουσι πάντοτε Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σὲ πανάμωμε καὶ Μήτηρ ἀειπάρθενε, ἔγνωμεν σωτηρίαν βροτοί· ὁ γὰρ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀχώριστος Υἱὸς, ἐκ σοῦ σεσωμάτωται· διὸ, εὐλογημένη γενεαῖς γενεῶν πέφηνας.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νυσταγμὸν ἀμελείας ἀποκρουσάμενος, ἀρετῶν ἐμμελείᾳ Πάτερ ἠγρύπνησας, ἕως τοῦ Θεοῦ Ἰακὼβ ὤφθης σκήνωμα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θυρεῷ εὐσεβείας περισκεπόμενος, καὶ ὡς δίστομον ξίφος ἀναλαβόμενος, δόγμα τὸ σεπτὸν, πάσας ὄντως συνέκοψας, τῶν αἱρετιζόντων τὰς φάλαγγας Θεόφρον.

Ἀναιμάκτους θυσίας Θεῷ προσήγαγεν, ταπεινώσει καρδίας, Πάτερ Εὐτύχιε, θύων διὰ σὲ, τὸν τυθέντα ὡς πρόβατον· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑφαιρέσει τοῦ χείρονος ἀνυψούμενος, τοῖς ἀΰλοις Ἀγγέλοις ἐξομοιούμενος, ἔτι τῇ σαρκὶ ἐνδημῶν ἐξεδήμησας, ἔρωτι ἀσχέτῳ πρὸς ὃν Χριστὸν ἐπόθεις.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ τίκτειν διέδρας ὠδῖνας Ἄχραντε, καὶ τεκοῦσα παρθένος πάλιν διέμεινας· ἅπαντα γὰρ δρᾷ, Ἰησοῦς ὁ θεάνθρωπος· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός· Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
» τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λό-
» γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Μικρῶν τὰ μέγιστα ἀντικτώμενος, καὶ τῶν φθαρτῶν τὰ ἄφθαρτα καλῶς ἀντωνούμενος, βασιλείαν ἀσάλευτον ἔλαβες, τῆς μὴ παρερχομένης, δόξης ἐπέτυχες, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου καλλοναῖς ὡραϊζόμενος.

Ἁγνῶς τὸν βίον σου διετέλεσας, καὶ τῆς ἁγνῆς Παρθένου, λάτρις ὤφθης Εὐτύχιε, ἱεράρχης Θεοῦ ἀληθέστατος, στῦλος ὀρθοδοξίας, ἔρεισμα πίστεως, τεῖχος τοῦ λαοῦ τοῦ ἐκλεκτοῦ θεομακάριστε.

Σαρκὸς τὸ φρόνημα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ, καὶ ἄσαρκος καθάπερ ἐν σώματι, ἐπὶ γῆς ἐβίωσας Εὐτύχιε· ὅθεν σὺν ἀσωμάτοις, θείαις Δυνάμεσι, πάντων τῷ Δεσπότῃ, καὶ Θεῷ χαίρων παρίστασαι.

Ὡς φῶς, ὡς ὄρθρος, ὡς μέγας ἥλιος, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐξέλαμψας θεόφρον Εὐτύχιε· μεταστὰς δὲ πάλιν ἀπὸ γῆς πρὸς Θεὸν, καὶ τὰς φωτοχυσίας τούτου δεχόμενος, πᾶσιν ἐπιπέμπεις, φωτισμὸν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Ῥωσθεὶς δυνάμει τῇ σῇ καὶ χάριτι, σοὶ τὴν ᾠδὴν προθύμως ἐκ καρδίας ἀνέθηκα· ἀλλὰ ταύτην πρόσδεξαι, Παρθένε ἁγνὴ, χάριν ἀντιδιδοῦσα, σοῦ τὴν πολύφωτον, ἐκ τῶν ἀκηράτων θησαυρῶν θεομακάριστε.

Ὁ Εἱρμός· Θεὸν ἀνθρώποις.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ ἡ Α'. Ὥρα, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιοπίου (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλοφόρε ἔνδοξε, διὰ Χριστὸν τὸν Θεὸν, πολυώδυνα βάσανα, καὶ στρεβλώσεις σώματος, ὑπομείνας στεῤῥότατα, τὸν σὸν ἀγῶνα χαίρων διήνυσας, καὶ τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἔτυχες, πᾶσιν αἰτούμενος, ἱλασμὸν καὶ

(*) Ὅρα, μετὰ τὴν τοῦ Μάρτυρος τούτου Ἀκολουθίαν, καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Ἐπισκόπου Μιτυλήνης, ἑορταζομένου καὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν.

Digitized by Google

ἔλεος, τοῖς εὐσεβῶς, πίστει ἑορτάζουσι, τὴν θείαν μνήμην σου.

Μάρτυς ἀθλητὰ πανθαύμαστε, ὑπὲρ Χριστοῦ σταυρωθεὶς, τοῦ Σταυρὸν ὑπομείναντος, οὐρανόθεν ἤκουσας, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, φωνῆς τιμίας προσκαλουμένης σε, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς ἀοίδιμε· ἐν αἷς γενόμενος, τῶν βραβείων ἔτυχες, ὡς νικητής· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν.

Θείᾳ ἀγάπῃ πυρούμενος, τὸ προσαγόμενον πῦρ, τῷ ἁγίῳ σου σώματι, δροσισμῷ τοῦ Πνεύματος, Ἀθλητὰ ἐκαρτέρησας· ἐντεῦθεν ὤφθης, λαμπὰς πολύφωτος, πιμπρῶσα πᾶσαν, πλάνην πολύθεον· ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν ἁγίαν σήμερον χρεωστικῶς, πάντες ἑορτάζομεν, σὲ μακαρίζοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ ἄδυτον, τὸν σκοτισθέντα με νῦν, ὑπὸ πάσης σκαιότητος, ἀπὸ γνώμης Δέσποινα, τῇ σῇ αἴγλῃ καταύγασον, καὶ τῷ φωτί με τῷ σῷ σημείωσον, ὅπως τοῖς λύκοις ἀνεπιβούλευτος, ὅλως γενήσωμαι, ὑπὸ σοῦ σκεπόμενος, καὶ ἀσφαλῶς, σεμνὴ ὁδηγούμενος, πρὸς τρίβον ἔνθεον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἥλιος ἰδών σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο, καὶ αἱ πέτραι ἐῤῥήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἡ δὲ τεκοῦσά σε, ἀπειράνδρως βλέπουσα, μετ' οἰμωγῆς, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὁρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὡς σύνηθες. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Καλῶς ἐπαινῶ Καλλιωπίῳ (*) πόνους. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰ-
» γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραη-
» λίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ᾄσωμεν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνα διηνυκὼς, Μάρτυς ἀθλοφόρε, καὶ τὴν πίστιν τετηρηκὼς, τῆς νίκης ἐδέξω τοὺς στεφάνους, χαρμονικῶς, καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι.

Ἁγίας ἐκ ῥίζης ἀειθαλὴς, ἐβλάστησας κλάδος, εὐκαρπίᾳ μαρτυρικῇ, πάντων τὰς καρδίας διατρέφων, τῶν σὲ τιμώντων, σοφὲ Καλλιόπιε.

(*) Γράφεται διὰ τοῦ Ὁ μεγάλου ἐνταῦθα χάριν τοῦ μέτρου.

Λαμπρύνας καρδίας τὸ ὀπτικὸν, γραφῶν, ἀναπτύξει, καὶ μελέτῃ διηνεκεῖ, Μαρτύρων ὑπῆλθες τοὺς ἀγῶνας, ἀνδρικωτάτῳ νοΐ Καλλιόπιε. Θεοτοκίον.

Ὁ νεύματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σοῦ σωματοῦται, ὑπὲρ λόγον Μῆτερ Θεοῦ, ὁ τὸν Ἀθλοφόρον στεφανώσας, μεθ' οὗ πιστῶς σε ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, πολυειδεῖς ἤνεγκας. Μάρτυς ἀνδρικῶς, τῷ διώκτῃ ἀντιταττόμενος· ὅθεν ἐπέτυχες, τῆς οὐρανίου γαλήνης, εὐπλοήσας ἔνδοξε, αὔραις τοῦ Πνεύματος.

Στρατιώτης γενναῖος, καὶ νικητὴς ἄριστος, ὤφθης ὁμιλῶν ταῖς βασάνοις, νοὸς στεῤῥότητι· καὶ γὰρ τυπτόμενος, καὶ τροχιζόμενος μάκαρ, τὸ τῆς πλάνης φρύαγμα, ὅλον κατέβαλες.

Ἐπαιρόμενον θράσος, τοῦ δυσμενοῦς ὤλεσας, Μάρτυς ἀναρτώμενος ξύλῳ, καὶ δαπανώμενος, πληγαῖς τὸ σῶμά σου, καὶ τῶν στιγμάτων τῷ κάλλει χαίρων Καλλιόπιε, καλλωπιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Παναγίας Παρθένε, τῶν ἀθλητῶν καύχημα, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα, τοὺς ἐν αἰνέσει σε, χαρμονικῶς ἀνυμνοῦντας, ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, πάσης στενώσεως.

Ὁ Εἱρμός· Οὐρανίας ἁψῖδος.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ ἀνυψούμενος, ἀπεριτρέπτῳ νοΐ, Χριστοῦ τὸ σωτήριον, πάθος, σοφὲ Ἀθλητὰ, καλῶς ἐξεικόνισας· ὅθεν τὴν φωτοφόρον, καὶ ἁγίαν σου μνήμην, πίστει ἐπιτελοῦμεν, ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων, αἰτούμενοι διὰ σοῦ λαβεῖν, καὶ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ἐπάκουσον Δέσποινα, ἐκ κατωδύνου ψυχῆς, βοῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν προτέρων κακῶν, παράσχου τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἐπικαλοῦμαι ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· Ῥῦσαί με Θεοτόκε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ στῆσον ἐκ δεξιῶν τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱόν καὶ Θεόν σου· ὅνπερ εὐλογημένη, δυσω-

Digitized by Google

πουσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ἀθλητὴς γενναιότατος, ὤφθης ἐν σταδίῳ ἀγωνιζόμενος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ὀχύρωμα, καταβάλλων, Μάρτυς Καλλιόπιε.

Ἱερεῖον ὁλόκληρον, Μάρτυς, τῷ τυθέντι Λόγῳ προσήνεξαι, εὐωδίᾳ συντηρούμενος, τῶν σεπτῶν σου πόνων Καλλιόπιε.

Νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σου, πόνοις ἀνενδότοις, Μάρτυς πανόλβιε, τὴν ζωήν σοι προεξένησε, τὴν ἐν τοῖς ὑψίστοις Καλλιόπιε.

Θεοτοκίον.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, βότρυν ἐγεώργησας ἀποστάζοντα, γλεῦκος θεῖον Παναμώμητε, τοῖς πιστῶς ἀεί σε μακαρίζουσιν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον· ἀλλ' ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Κλειζόμενος πόνοις, Μάρτυς ὑπεβλήθης τροχῷ γενναιότατε· καὶ πυρὸς λαμπάσι, φλογιζόμενος δρόσον οὐράνιον, ἐκ Θεοῦ ἐδέξω, ἀγγελικαῖς ἐπιστασίαις, ἀθλοφόρε σοφὲ Καλλιόπιε.

Ἀοράτῳ δυνάμει, Μάρτυς Καλλιόπιε τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, οἱ παρανομοῦντες, παρελύθησαν σὲ καταικίζοντες, τῆς φλογὸς σβεσθείσης, καὶ σοῦ μηδόλως ἁψαμένης, ἐπινεύσει τοῦ πάντων δεσπόζοντος.

Λαμπρυνθεὶς ταῖς αἰκίαις, οἷά περ χρυσὸς ἐν καμίνῳ ἀπήστραψας, καὶ ὡς θεῖος φύλαξ, τῶν σεπτῶν τοῦ Χριστοῦ διατάξεων, φυλακαῖς ἐβλήθης, τοῖς ἱεροῖς δεσμοῖς σου λύσας, πολυθέου μανίας τὸ φρύαγμα.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες Παρθένε, τῆς προγονικῆς διὰ σοῦ καταπτώσεως, σὺν τῷ Ἀρχαγγέλῳ, Γαβριὴλ σοι βοῶμεν πανάμωμε· Χαῖρε μόνη πάντων, ἁμαρτωλῶν ἡ σωτηρία. Χαῖρε πάντων Μαρτύρων κραταίωμα.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ἰδοῦσά σε καλλοναῖς, στιγμάτων καλλωπιζόμενον, ἡ σὲ τεκοῦσα Σοφὲ, χαρᾶς οὖσα ἔμπλεως Θεὸν ἐμεγάλυνε, περιπτυσσομένη, καὶ σεπτῶς καταφιλοῦσά σε.

Ὡράθη σοι ἐν φρουρᾷ, ἐγκεκλεισμένῳ φῶς ἄδυτον, καὶ οὐρανόθεν φωνὴ, ἠνέχθη σοι Ἅγιε, σὲ παραθαρρύνουσα, καὶ τοὺς σοὺς ἀγῶνας, ἱερῶς ἀνακηρύττουσα.

Παράδεισος νοητὸς, ὡράθης Μάρτυς πολύαθλε, ξύλον ζωῆς τὸν Χριστὸν, ἐν μέσῳ κτησάμενος, τὸν σὲ μετοικίσαντα, πρὸς τὰς αἰωνίους, καταπαύσεις Καλλιόπιε.

Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσόν μου Ἁγνὴ, ψυχῆς τὰ ἄμετρα, πταίσματα, καὶ φώτισόν μου τὸν νοῦν, ἀεὶ σκοτιζόμενον, πάσαις παραβάσεσιν, ὅπως ἐν αἰνέσει, κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ὁ Εἱρμός· Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιοπίου.

Στίχοι.

Καλλιόπιος ἔμπαλιν παγεὶς ξύλῳ,
Τὸν ὀρθίως παγέντα δοξάζει Λόγον.
Ζωὴν Καλλιόπιος ἀγήρῳ ἑβδόμῃ εὗρεν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, υἱὸς γεγονὼς Θεοκλείας, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν δεδιδαγμένης· ὥρμητο δὲ ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας, τραφεὶς παρὰ τῇ μητρὶ εὐσεβῶς, καὶ ταῖς θείαις ἐμμελετήσας Γραφαῖς. Ἐπικειμένου δὲ τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ, ἑαυτὸν ἐπιῤῥώσας, καὶ παρὰ τῆς μητρὸς παραινέσεις πρὸς τὸ θανεῖν ὑπὲρ τοῦ κατὰ Χριστὸν μαρτυρίου δεξάμενος, αὐτόκλητος ἦλθε πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μάξιμον εἰς Πομπηΐου πόλιν· καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα κηρύξας, εἰς τοὐπίσω τὰς χεῖρας δεσμεῖται, καὶ μολύβδοις τύπτεται, καὶ ἐπὶ τροχοῦ κατατείνεται, καὶ κάτωθεν πυρὶ κατακαίεται. Ἀγγέλου δὲ ἐπιστασίᾳ, ὅ, τε τροχὸς ἔστη, καὶ διεψυχράνθη τὸ πῦρ· φρικτὸς δὲ τοῖς ὁρῶσι (διασπαραχθέντων αὐτοῦ τῶν μελῶν), ὁ Ἅγιος φανεὶς, ἐβλήθη ἐν τῇ φυλακῇ· ἐν ᾗ ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰσελθοῦσα, ἀπέματτε τοὺς ἐκ τῶν τραυμάτων αὐτοῦ καταῤῥέοντας ἰχῶρας. Διαδοῦσα δὲ τὴν οὐσίαν αὐτῆς ἅπασαν πτωχοῖς, καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, πεντήκοντα σύμπαντας ὄντας, ἀπαλλάξασα τῆς δουλείας, συνῆν καὶ συνέψαλλε τῷ Ἁγίῳ. Φωτὸς δὲ περὶ τὴν φυλακὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς γενομένου, καὶ φωνῆς ἄνωθεν ἐνεχθείσης, δι' ἧς ἡ τοῦ Μάρτυρος παῤῥησία καὶ ὁμολογία ἐμακαρίζετο, ἔτι μᾶλλον ἐπτερώθη πρὸς τοὺς ἀγῶνας.

Ὅθεν ἐπὶ τούτοις ἀνένδοτος μένων, σταυρωθῆναι κατεδικάσθη. Ἐκοινώνει δὲ πάντως τῶν δεσποτικῶν παθῶν, οὐ τῷ τοῦ θανάτου τρόπῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ καιρῷ, καθ' ὃν ταῦτα συνέβαινε, τῆς μεγάλης καὶ ἁγίας Πέμπτης ἐφισταμένης πρὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἀναστάσεως. Σταυρωθεὶς τοίνυν κατὰ κεφαλῆς (τοῦτο γὰρ

Digitized by Google

μητρὸς αἰτησαμένης, καὶ πέντε χρυσίνους ἐπιδούσης ὑπὲρ τούτου τοῖς διώκταις), ἐπιγενομένης τε καὶ Παρασκευῆς, περὶ τρίτην ὥραν τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Κατενεχθέντι δὲ αὐτῷ, ἡ μήτηρ περιχυθεῖσα καὶ λειποψυχήσασα, ἀφῆκε καὶ αὐτὴ τὴν ψυχὴν, καὶ συγκατετέθη τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρι καὶ υἱῷ αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Μιτυλήνης.

Στίχ. Ἔχει Μιτυλήνη σε καὶ τεθνηκότα,
Ὡς ζῶντα Γεώργιε προστάτην μέγαν.

Οὗτος τὸν Χριστὸν ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων ποθήσας, τὸν μοναστὴν ὑπέρχεται βίον. Πᾶσαν δὲ ἀρετὴν ἐξασκήσας, ταπεινοφροσύνην, ὡς ἄλλος οὐδεὶς, ἐξησκήσατο. Ἐλεήμων δὲ πάνυ γενόμενος, εἰς τὸν Θρόνον Μιτυλήνης ἀνάγεται· ἐν ᾧ καλῶς διαπρέψας, καὶ τοὺς εἰκονομάχους τῷ περιόντι τῆς σοφίας ἐγκαταπλήξας, καὶ τὴν ἰδίαν πλάνην ἐπιγνῶναι τούτους ποιήσας, καὶ ἐν σώματι τελῶν, διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης ἐγκρατείας, Ἀγγέλοις ἁμιλληθεὶς, τοῦ βίου μεθίσταται, διὰ Θείου ἀστέρος τῆς ἐξόδου αὐτοῦ, οὐ μόνον αὐτῷ μηνυθείσης, ἀλλὰ καὶ πάσῃ τῇ αὐτοῦ ποίμνῃ. Πηγὰς δὲ θαυμάτων ἐκ τῶν αὐτοῦ λειψάνων τοῖς προσιοῦσι χαριζόμενος, πᾶσιν ἐστὶν ἀξιέραστος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ῥουφίνου Διακόνου.

Στίχ. Σφαγῆς λογισθεὶς ὡς πρόβατον Ῥουφῖνος,
Σφάττει παλαιὸν τὸν διάβολον λύκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀκυλίνα, τὰς χεῖρας εἰς τοὐπίσω δεσμευθεῖσα, καὶ τὴν κοιλίαν φλεχθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ὀπισθόχειρα σχοινίοις στρεβλουμένην,
Ἐμπροσθίως φλέγουσι τὴν Ἀκυλίναν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων διακοσίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Σινώπῃ ξίφει τελεσθέντων.

Στίχ. Ἀνεῖλεν ἀνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος,
Οἷς ἀνδρικὸς νοῦς, ἀνδρικὴ καὶ καρδία.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς » Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς » εὐλογητὸς εἶ.

Οὐδαμῶς ἀπονείμας, ἀλογώτατον σέβας ξοάνοις ἔνδοξε, πυρὸς τὴν τιμωρίαν, ὑπήνεγκας ἀνδρείως, ἐκβοῶν Καλλιόπιε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑψηλῇ διανοίᾳ, ἐκμιμούμενος Μάρτυς τὸν ὑψωθέντα Σταυρῷ, ὑψώθης ἐπὶ ξύλου, θελήσει ἀντιστρόφως, τὴν πορείαν ποιούμενος, πρὸς οὐρανὸν ἐν χαρᾷ, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων.

Πολυτρόποις αἰκίαις, ὁμιλήσας γενναίῳ Μάρτυς φρονήματι, πολλῶν κατηξιώθης, κραυγάζων ἐν ὑψίστοις, ἀγαθῶν Καλλιόπιε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ καρπὸς Θεοτόκε, τῆς σεπτῆς σου νηδύος ἡμᾶς ἐζώωσε, καρπῷ θανατωθέντας· διὸ σε κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ » Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας » τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν, καὶ Λυτρωτὴν » ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμῳ Θεοῦ σφαττόμενος ἀθλητὰ Καλλιόπιε, πᾶσαν πονηρίαν, τῶν ἀνόμων ἔφυγες· καιρῷ τοῦ τιμίου δὲ, πάθους Χριστὸς δοξάζει σε, Μάρτυς ἀντιστρόφως, σταυρωθέντα θελήσει, πρὸς θείας καταπαύσεις, προσκαλούμενος ὄντως, τοῖς θείοις ἀσωμάτοις, συντάττει σε θεόφρον.

Ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος, ἀνατείλας Πανεύφημε, τὴν ὑπ' οὐρανὸν, καταφωτίζεις πάντοτε, ἀκτῖσι τῶν ἄθλων σου, καὶ διεγείρεις ἅπαντας, νῦν ἐπιτελεῖν, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, βοῶντας· Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπομονὴν ἀσύγκριτον, καρτερίαν πανθαύμαστον, Μάρτυς ἀθλητὰ, ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἄθλων σου, σαφῶς ἐνδειξάμενος, ταῖς τῶν Ἀγγέλων τάξεσι, νῦν συνηριθμήθης, εὐκλεῶς ἀναμέλπων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματοφόρον τέτοκας, καὶ ἀγκάλαις ἐβάστασας, ἄχραντε Παρθένε, Ἰησοῦν τὸν Κύριον τὸν πάντα βαστάζοντα, παντοδυνάμῳ νεύματι· ὅθεν ὡς Θεοῦ σε, ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, βοῶντες ἐν αἰνέσει· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός· Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς » κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὤφθη » τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ » σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό » σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα» ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἱστίῳ πτερωθεῖσά σου ἡ ψυχὴ, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε Πνεύματος, τὸ χαλεπὸν, πέλαγος διῆλθε τῶν αἰκισμῶν, καὶ τοὺς λιμένας ἔφθασε,

Digitized by Google

τοὺς ἐπουρανίους περιχαρῶς, βυθίσασα τοῦ πλάνου, δολίας παρατάξεις, θείᾳ πλημμύρᾳ τῶν αἱμάτων σου.

Ὡραῖος νεανίας ἀποφανθεὶς, καλλοναῖς τῶν ἀγώνων ἐξήστραψας, ἡλιακῶν πλέον ἀθλοφόρε μαρμαρυγῶν, καὶ τῶν Πιστῶν ἐφώτισας, Μάρτυς Καλλιόπιε τὰς ψυχὰς, τῶν πόθῳ τὴν ἁγίαν, καὶ ὄντως φωτοφόρον, ἐπιτελούντων σου πανήγυριν.

Στησώμεθα χορείαν πνευματικὴν, τὸν στεῤῥὸν ἀθλητὴν Καλλιόπιον, χαρμονικῶς, νῦν ἀνευφημοῦντες, καὶ τοῖς αὐτοῦ, κατατρυφῶντες σήμερον, πόνοις, οἷς ὑπέστη διὰ Χριστὸν, γενναίως ἐναθλήσας, καὶ τῆς πολυθεΐας, καταστρεψάμενος τὸ ἄθεον.

Ἡ θήκη σου πηγάζει μύρα ζωῆς, καὶ ἐκβλύζει ὡς νάματα θαύματα· ἣν οἱ Πιστοὶ, πάντοτε κυκλοῦντες περιχαρῶς, καὶ πόθῳ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἁγιασμόν τε καὶ φωτισμὸν, ἀντλοῦσι τὴν ἁγίαν, δοξάζοντές σου μνήμην, Μάρτυς Κυρίου Καλλιόπιε. Θεοτοκίον.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι ταῖς μυστικαῖς, τοῦ νοός μου τὸ σκότος ἀπέλασον, Μῆτερ Θεοῦ, καὶ τῶν λογισμῶν μου τὸ χαλεπὸν, κλυδώνιον κατεύνασον, καὶ πρὸς τοὺς λιμένας τοὺς γαληνοὺς, ὁδήγησόν με μόνη, ἡ πάντων σωτηρία, ὅπως ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Ὁ Εἱρμός· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου, τὰ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, ὡς σύνηθες. Εἶτα ἡ Α'. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Μητροπολίτου Μιτυλίνης.

Ψάλλεται δὲ ἡ τούτου Ἀκολουθία, ὁπόταν βούληται ὁ προεστώς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Γεώργιε Χριστοῦ, τὴν σεπτὴν καὶ ἄχραντον, τιμητικῶς προσεκύνησας, εἰκόνα πάνσοφε, θεομάχον θράσος μηδαμῶς πτούμενος, δυνάμει τῇ αὐτοῦ δυναμούμενος· ὃν νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γεώργιε θυμὸν, ἀσεβῶν ὑπήνεγκας, θρασυνομένων ἀλόγιστα, οὓς καὶ τεθέασαι, ὑπερυψωθέντας, δυσσεβεῖ φρυάγματι, καὶ πάλιν συντριβέντας δεινότερον, διαφανέστατα, τῆς προνοίας πρὸς τὴν ἄμυναν, τῶν ἀφρόνων, κινουμένης ἔνδοξε.

Πάτερ Γεώργιε Θεῷ, συνεργὸς γενόμενος, ὡς ἱερεὺς καὶ Γεώργιον, ἑκατοστεύοντα, καρπὸν τῷ Δεσπότῃ, τὰς ψυχὰς προσήνεγκας, τὰς τῶν διασωθέντων τῷ λόγῳ σου· καὶ νῦν δυσώπησον, στηριχθῆναι τὴν ὀρθόδοξον, Ἐκκλησίαν, ἀληθείας δόγμασι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία, τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερκείμενον, τῇ καθαρότητι ὄχημα, περικρατούμενον, πολλαῖς ἁμαρτίαις, καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυνον, πανσθενεστάτῃ σου, προστασίᾳ· καὶ γὰρ δύνασαι, οἷα Μήτηρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ ἀμνὰς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνῳδοῦσα ἔλεγε· τὸ κάλλος ποῦ σου ἔδυ γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Κανών. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἆσμα ἀναπέμψωμεν λαοὶ, τῷ θαυμαστῷ
» Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ
» ἐκ δουλείας, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ᾄδοντες καὶ βοῶν-
» τες· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.

Αἴγλην εὐσπλαγχνίας μοι Χριστὲ, τῷ πηρωθέντι πταίσμασι, καὶ ἁμαρτίαις δεινῶς, ἀνάτειλον οἰκτίρμον, καὶ γνόφον ἀπέλασον, τῆς ἐμῆς ἀβλεψίας, ταῖς πρεσβείαις τοῦ σοῦ Ἱεράρχου.

Πᾶσαν ἐγεώργησαν σοφὲ, τοῖς πόνοις καὶ ἱδρῶσί σου, τῆς ἐγκρατείας τὴν γῆν· καὶ σπείρας ἐν καρδίᾳ, τὸν σῖτον τοῦ Πνεύματος, σάχυν τῆς ἀπαθείας, ἐκομίσω Γεώργιε μάκαρ.

Ὤμοις σὸν σαυρὸν ἀναλαβὼν, καὶ τὰ τῆς γῆς τερπνότατα, τῷ κοσμοκράτορι τοῦ σκότους ἀποῤῥίψας, Χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ θησαυροὺς ἐκτήσω, τῆς αὐτοῦ αὔλου βασιλείας.

Θεοτοκίον.

Ὅπλον, καὶ λιμένα ἀσφαλῆ, καὶ τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, καὶ θείαν ἄγκυραν, καὶ γέφυραν καὶ σκέπην, τὴν σὴν Θεονύμφευτε, ἔχοντες προστασίαν, τῶν κινδύνων λυτρούμεθα πάντων.

Digitized by Google

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ οὐκ » ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ » πᾶσα κτίσις· Οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Τῷ ὕψει μακάριε, ἐπιβὰς τῶν ἀρετῶν, καὶ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, ἀξίως κατοπτεύσας, καὶ θεωρίας δοχεῖον, γενόμενος Ὅσιε, αὐλίζῃ σὺν Ἀγγέλων χοροῖς.

Πτωχεύσας τῷ πνεύματι, κατεπλούτησας Σοφὲ, βασιλείαν τὴν ἄϋλον, ἐν ᾗ τῷ ποιμνίῳ σου, θησαυροὺς αἰωνίους, πιστῶς προητοίμασας· διό σε μακαρίζομεν.

Τὸ ἄπλαστον Ὅσιε, καὶ τὸ πρᾶον τῆς ψυχῆς, ἐμιμήσω τοῖς τρόποις σου, καὶ τοῖς κατορθώμασιν, Ἰακὼβ καὶ ἐδείχθης, καθάρσει τοῦ Πνεύματος, Ἰσραηλίτης νοῦς ὁρῶν τὸν Θεόν.

Θεοτοκίον.

Ἀπάτορα τέτοκας, τὸν ἀμήτορα πρὸ σοῦ, καὶ ὡς βρέφος ἐθήλασας, τὸν τρέφοντα ἅπαντα· ὃν δυσώπει σωθῆναι, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε, κυρίως Θεοτόκον ἁγνήν.

Ὁ Εἱρμός· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ταπεινώσεως ὕψει περιφανὴς, γεγονὼς τὰς ἐπάρσεις τοῦ δυσμενοῦς, τελείως ἠφάνισας, ἀριστεύσας λαμπρότατα· ἐλεήμων δὲ Πάτερ, γενόμενος Ὅσιε, δαψιλεῖ χορηγίᾳ, πεινῶσιν ἐπήρκεσας· ὅθεν τὴν ἀγήρω, μετὰ τέλος κληροῦσαι, τρυφὴν ἀγαλλόμενος, εἰς αἰῶνας Γεώργιε, Ἱεράρχα μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· ἀλλ' ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου ἔχων σε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα ἐν παῤῥησίᾳ αὐτῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου τὸν ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε κλαίουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἣ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἁγνὴ, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης, » τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκοῦ- » σθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ, » ἐδοξολόγει σου δύναμιν.

Σὺ τὴν τῆς ψυχῆς, ὁλκάδα διασώσας, ἐκ τῆς τῶν παθῶν, ἐνύλου τρικυμίας, ἐπὶ λιμένα καθώρμισας καὶ γαλήνην, τῆς ἐγκρατείας Πάτερ Ὅσιε.

Ἀγγελοειδῆ, τὴν φρένα κεκτημένος, τῆς τριαδικῆς, Ἀγγέλων ὑμνῳδίας, ἐπηκροάσω γενόμενος ἐν ἐκστάσει, ἔτι ἐν βίῳ ὢν Πανεύφημε.

Σὺ τῇ νοητῇ σφενδόνῃ ὡπλισμένος, ὡς ἄλλον Γολιάθ, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, ὠφρυωμένον κατέβαλες Ἱεράρχα, Δαυϊτικῇ καὶ θείᾳ πίστει σου.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς καὶ προστασία, κόσμου Παναγία, δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου· σὲ γὰρ φρικτὸν ἱλαστήριον κεκτημένοι, τῆς ἁμαρτίας ἐκλυτρούμεθα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσίᾳ φαιδρύ- » νας τὰ πέρατα, φώτισόν με τῷ ὄρθρῳ, » τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Σὲ ὡς ἁγνείας στύλον, καὶ σωφροσύνης κλειδοῦχον Ἀοίδιμε, κεκτημένοι σε πάντες, τύχοιμεν ἐλέους πρεσβείαις σου.

Θεοπτικῇ προβλέψει, τὸ ἱερὸν ἐνεδύσω ἀξίωμα, τῆς ἀμώμου Παρθένου, ὡς ἄμεμπτον εἰς τοῦτο καλούσης σε.

Τὸν τοὺς ἐλέους οἶκτον, ἔμφυτον ἔχων καὶ πάντοτε σύνοικον, γέγονας τοῖς πένησι, δαψιλοῦς τροφῆς ἐργαστήριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν οὐρανοῦ Δεσπότην, ἐν τῇ γαστρὶ συλλαβοῦσα Πανάμωμε, γέγονας ἀνωτέρα, οὐρανῶν καὶ πάσης τῆς κτίσεως.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀνα- » βαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε » Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον ἐν σοὶ, εὑρὸν κατασκήνωσιν, πνευμάτων ἤλασε, λεγεῶνας πονηρῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Γαλήνης ἀνεδείχθη ποταμὸς, καὶ ῥεῖθρον πρᾳότητος, οἷς ποτιζόμεθα, τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς, Πάτερ Ὅσιε.

Digitized by Google

Νεκρώσας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, τῷ πνεύματι ἔζησας· κἀμὲ τοῖς πάθεσι, συμπτωθέντα, διανάστησον Ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον ἐν γαστρὶ τὸν ἐκ Πατρὸς, ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, χρόνῳ συνείληφας, Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον Πανάχραντε.

Ὁ Εἱρμός· Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοὺς Παῖδας δροσίσας ἐν καμίνῳ, καὶ
» παρθένον φυλάξας μετὰ τόκον, τὴν
» σὲ Τεκοῦσαν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ ἐλλάμψει τοῦ Πνεύματος τοῦ θείου, τὴν ἐντεῦθεν προέγνως πρὸς τὰ κρείττω, μετάστασίν σου· καὶ νῦν χορεύεις Ὅσιε, εἰς τὰς ἐκεῖθεν μονάς.

Εἰς νυμφῶνα τῆς ἄνω βασιλείας, ἐστολισμένος εἰσῆλθες ἐπαξίως, καὶ ἀνεκλίθης, σὺν τῷ νυμφίῳ Ὅσιε, εἰς εὐωχίαν τῆς αὔλου τρυφῆς.

Ἀμοιβὴν σοι τῶν πόνων ἑτοιμάσας, Δεῦρο πρός με, προσεῖπεν ὁ τῶν ἔργων, μισθαποδότης· μεθ' οὗ ἀγάλλῃ Ὅσιε, εἰς αἰωνίους σκηνάς.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὡς μητέρα, τῆς ζωῆς τῶν ἁπάντων κατὰ χρέος, δορυφοροῦσι, καὶ ἀνυμνοῦσί σε Δέσποινα, ὡς προστασίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦν-
» τες ἐκραύγαζον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Θεοκυβέρνητον ἔχων τὴν καρδίαν, τὸν τῶν παθῶν μου ζοφώδη, Πάτερ κατεύνασον κλύδωνα, καὶ λιμένι γαλήνης, τῆς σῆς με καθόρμισον.

Πεφυτευμένος ταῖς θείαις διεξόδοις, τῶν τῆς ἀγάπης ὑδάτων, δένδρον ζωῆς ἀνατέθηλας, καὶ καρποὺς εὐσεβείας, καιρῷ ἐναπέδωκας.

Ὡς ἰατὴρ ἀνιάτων νοσημάτων, καὶ ἐλατὴρ ἀκαθάρτων πνευμάτων, μάκαρ Γεώργιε, κἀμοῦ τῆς ἁμαρτίας, τὴν νόσον θεράπευσον.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐκλαλήσει τὸν θεῖον τοκετόν σου, Θεοκυῆτορ Μαρία; πᾶσα γὰρ φύσις ἐξίσταται, γηγενῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ σὲ μακαρίζουσιν.

Ὁ Εἱρμός· Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ,
» ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀει-
» παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
» ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ταῖς τῶν σῶν δακρύων, πηγαῖς τὸν τῆς ἀπαθείας, ἐγεώργησας Ὅσιε, παράδεισον ἀμέμπτως, καὶ πολύχουν τὴν εὐκαρπίαν προβάλλῃ, τρέφων ἀρεταῖς τὸ θεῖον ποίμνιον.

Σὺ τὴν καθαρὰν τῷ Θεῷ, ἀνύσας λατρείαν, καὶ τῆς πίστεως Ὅσιε, τὸν δρόμον ἐκτελέσας, νῦν ἐδέξω στέφανον δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου σου.

Θησαυρὸν ἀκένωτον καὶ πλοῦτον χαρισμάτων, τὴν σὴν κόνιν ἔχοντες, καὶ σορὸν τῶν λειψάνων, ἐμπιπλάμεθα νοητῶν ἀσωμάτων, ἀξιομακάριστε Γεώργιε. Θεοτοκίον.

Τὸν θεανδρικόν σου τόκον, πανάμωμε Κόρη, ὡς Θεὸν ὑπάρχοντα, καὶ Κτίστην τῶν αἰώνων, δυσωποῦσα μὴ διαλίπῃς ἀπαύστως, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός· Τὸν προδηλωθέντα.

ΤΗ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ῥούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος, καὶ Ἑρμοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τῶν Ἀποστόλων γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀετοὶ ὡς ὑπόπτεροι, πᾶσαν γῆν διεδράμετε, τὰ σεπτὰ διδάγματα, κατασπείροντες, καὶ τὰ ζιζάνια τέμνοντες, τῆς πλάνης ἐν χάριτι, καὶ πολύχουν τὸν καρπὸν, γεωργοῦντες Πανεύφημοι, ὃν κατέχουσι, νοηταὶ ἀποθῆκαι, εἰς αἰῶνας, Γεωργῷ τῷ ἀθανάτῳ, περιφανῶς συντηρούμενον.

Ἡρωδίωνα Ἄγαβον, καὶ Ἀσύγκριτον Ῥοῦφόν τε, καὶ Ἑρμῆν καὶ Φλέγοντα, μακαρίσωμεν, τὰ τῆς ἀμπέλου τυγχάνοντα, κατάκαρπα κλήματα, ἀποστάζοντα ἡμῖν, γλυκασμὸν τὸν σωτήριον, τὸν εὐφραίνοντα, τὰς διψώσας καρδίας τῶν ἐν πίστει, ἀληθεῖ τούτων τὴν μνήμην, ἐπιτελούντων τὴν εὔσημον.

Οὐρανοὶ χρηματίσαντες, ὑψηλοὶ τὴν διάνοιαν, δόξαν ἀναγγέλλετε, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ σαρκωθέντος θελήματι, θεόπται Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, Ἐκκλησίας θεμέλιοι, πύργοι ἄσειστοι, εὐσεβείας λιμένες, ἀπορρήτων

Digitized by Google

μυστηρίων ὑπηρέται, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως Θεοῦ Μήτηρ ἄφθαρος καὶ ἁγνὴ καὶ πανάμωμος, καὶ ἁγιωσύνῃ πάσῃ ἀσύγκριτος, τὸν ἐναγῆ καὶ ἀκάθαρτον, καὶ πάσης αἰσχρότητος, παρανόμου καὶ δεινῆς, εὑρετὴν ἐγχειρήσεως, μὴ ἀπώσῃ με, μὴ ἐάσῃς με ὅλως ἀπολέσθαι, ἀλλὰ ῥῦσαι τῶν παθῶν με, καὶ ἐπιστρέφοντα σῶσόν με. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πικροτάτως δακρύουσαν, καὶ θρηνοῦσάν σε πάναγνε, ἐλεήσας ᾤκτειρεν, ὁ ἐκ σπλάγχνων σου, σάρκα λαβὼν ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ δρόσον ἐνστάξας σοι, ἐπεφώνει ὡς Υἱός· Παῦσαι Μῆτερ δακρύουσα· εἰ γὰρ πέπονθας, ἑκουσίως Παρθένε, καὶ νεκροῦμαι· ἀλλ' ἐγείρομαι δοξάσαι, τοὺς σὲ σεπτῶς μεγαλύναντας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὰ Τριῴδια, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἀποστόλοις πλέξωμεν ἔνθεον μέλος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ εἰς μίαν, » συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμὼν θά» λασσαν, Ἰσραηλίτῃ λαῷ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, » δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, » Ὅτι δεδόξασται.

Ἀποστόλων Ἁγίων, τὴν παναγίαν συμφώνως, πανηγυρίσωμεν μνήμην, καὶ αὐτοὺς μελψῶμεν, ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς· τὸν γὰρ ὑπεράγιον, καθικετεύουσι Λόγον, ἱλασμὸν δωρήσασθαι, ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Πολυθέου μανίας, τὴν σηπεδόνα σοβοῦντες, τοῦ λόγου ἅλατι θείῳ, τὰς ψυχὰς Ἔνδοξοι, τὰς μωρανθείσας ποτέ, πάσας ὑγιώσατε, καὶ σεσωσμένας τῷ Κτίστῃ, πάντων παρεστήσατε· ὅθεν δοξάζεσθε.

Ὁ κλεινὸς Ἡρωδίων, Ῥοῦφος καὶ Ἄγαβος Φλέγων, καὶ ὁ Ἀσύγκριτος ἅμα, καὶ Ἑρμῆς ᾄσμασι μακαριζέσθωσαν, γνήσιοι γενόμενοι, τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν φίλοι, καὶ σοφοὶ Ἀπόστολοι, καὶ θεῖοι κήρυκες. Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Θεοτόκε, τῶν Ἀποστόλων τὸ κλέος, τῶν Ἀθλοφόρων ἡ δόξα, καὶ Πιστῶν στήριγμα, στήριξόν δέομαι, τὸν περιτρεπόμενον, ταῖς ἐπηρείαις τοῦ πλάνου, νοῦν μου καὶ σκοτούμενον ταῖς παραβάσεσι.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, » τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύ» ματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ » σῇ στερέωσόν με.

Τῆς Ἐκκλησίας γενόμενοι ὀφθαλμοί, πολλῶν διηνοίξατε, ὀφθαλμοὺς ἐνοπτρίζεσθαι, κάλλος τὸ ἀμήχανον, θεοειδεῖς Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου.

Οἶκος Τριάδος ἐδείχθης φωτοειδὴς Ῥοῦφε παναοίδιμε, καὶ ναοὺς θείᾳ χάριτι, τῆς πλάνης ἠδάφισας, καὶ ᾠκοδόμησω Κυρίῳ Ἐκκλησίας.

Λόγῳ σου θείῳ νεώσας Ῥοῦφε σοφέ, καρδίας κατέσπειρας, τὰ σωτήρια δόγματα, καὶ πολύχουν ἄσταχυν, τὴν τῶν σωθέντων, ἐδρέψω σωτηρίαν. Θεοτοκίον.

Ὁ κατ' οὐσίαν ὑπάρχων τὴν θεϊκὴν, ἀπρόσιτος Ἄχραντε, προσιτός μοι νῦν γέγονε, καὶ σαρκὸς προσλήμματι, ὅλως ἡνώθη δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Ὁ Εἱρμός· Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀκτῖνες νοητοῦ, γεγονότες Ἡλίου, φαιδρύνετε τὴν γῆν, ταῖς τῶν λόγων ἀκτῖσι, καὶ σκότος ἐλαύνετε, ἀγνωσίας ἐν χάριτι· ὅθεν σήμερον, ἐν τῇ φαιδρᾷ ὑμῶν μνήμῃ, λαμπρυνόμενοι, φωτοειδεῖς Θεηγόροι, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἐγγίζει ὁ κριτὴς ἐπὶ θύρας τὸ τέλος· γρηγόρησον ψυχή, καὶ ἐκ βάθους καρδίας, στενάξασα βόησον, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἐλευθέρωσον, τῶν φοβερῶν με βασάνων, καὶ ἐν τόπῳ με, τῆς ἀναπαύσεως τάξον, πανάχραντε Δέσποινα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς εἶδεν ἐν Σταυρῷ, ἡ ἀμνὰς σε τὸν ἄρνα, κρεμάμενον Χριστέ, τῶν κακούργων ἐν μέσῳ, ἐβόα δακρύουσα, καὶ πικρῶς ὀλολύζουσα· Τέκνον φίλτατον, τί τὸ ὁρώμενον ξένον; Μῆτερ ἄνανδρε, ζωὴ παγκόσμιος τοῦτο, ἀντέφησ, γνωσθήσεται.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύ» ριε· τὸν μονογενῆ γὰρ σου Υἱόν, ὑπὲρ ἡ» μῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διό σοι κραυγάζο» μεν, εὐχαριστοῦντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ἴαμα πιστοῖς διὰ γλώσσης θεῖον προσφέροντες, γῆν τῆς ἀσεβείας πονηρὰν, καταστροφῇ

Digitized by Google

Σοφοὶ παρεδώκατε, καὶ ᾠκοδομήσατε, ψυχὰς ἐν πίστει· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Σθένος διὰ σοῦ, Ἡρωδίων μάκαρ ἐνδέδυται, πόλις τῶν Πατρῶν περιφανῶς· πρῶτος τὸν θρόνον γὰρ κατεκόσμησας, θείαις ἐλλαμπόμενος, φωτοχυσίαις, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πόλις τῶν Πατρῶν, πολιστήν σε μέγαν ἐπλούτησε, μάκαρ Ἡρωδίων ἀληθῶς, πρὸς τὴν Σιὼν τὴν ἄνω μετάγοντα, ταύτην ἀληθέστατα· ὅθεν τιμᾷ σε, θείαις μελῳδήμασιν.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ ἱερῷ, τοῦ Πατρὸς τὸν Λόγον συνέλαβες, πάσης ἀλογίας τοὺς βροτοὺς, Θεογεννῆτορ Κόρη λυτρούμενον· ὅθεν λόγοις πάντοτε, μεγαλοφώνως, θείοις σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὤφθης, καὶ τοῖς
» βροτοῖς ἑκὼν συνανεστράφης, ὁ ἀκα-
» τάληπτος· καὶ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες, ἀνυ-
» μνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Ἐπὶ τῆς γῆς τὸν ἐλθόντα τοῦ σῶσαι, τὸ πλανηθὲν, ἐκηρύξατε Λόγον, θεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ τῆς πλάνης ἅπαντας, τοὺς ἀνθρώπους ἐλυτρώσασθε.

Ξενοπρεπῶς προφητείας σοι χάρις, παρὰ Θεοῦ ἐξεχύθη πλουσίως, θεόφρον Ἄγαβε· προφωνεῖς γὰρ δήλωσιν, τῶν μελλόντων ἐμφανέστατα.

Ὤφθης ποτὲ προσημαίνων τῷ Παύλῳ, ἐπιβουλὴν καὶ δεσμὰ καὶ κακώσεις, προφῆτα Ἄγαβε, ὁπηνίκα χεῖράς σου, τῇ ἐκείνου ζώνῃ ἔδησας.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἐν γῇ τοκετὸν ἔσχες ξένον, μόνον ἡμᾶς καταλλάσσοντα μόνῳ, τῷ προανάρχῳ Πατρί· διὰ τοῦτο μόνην σε, ὡς Θεοῦ Μητέρα σέβομεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με,
» καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκτεί-
» νας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν
» Πέτρον με, Κυβερνῆτα διάσωσον.

Ἔθετο λαμπάδας ὡς φωταυγεῖς, ὑμᾶς ὁ Λόγος, οἰκουμένην φωτίζοντας, καὶ τὸ σκότος λύοντας, θεοειδεῖς Ἀπόστολοι, καὶ δεικνύοντας, τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον.

Νέκρωσιν κηρύττων τοῦ ἀπαθοῦς, νενεκρωμένους, πρὸς ζωὴν προσηγάγετο, ὁ σοφὸς Ἀσύγκριτος, Ἀποστόλων τὸ καύχημα, Ὑρκανίας τε, τὸ σοφὸν περιτείχισμα.

Εὗρέ σε Ἀσύγκριτε ποταμὸν, ναμάτων πλήρη, Ὑρκανία τοῦ Πνεύματος, καὶ σεπταῖς ἀρδείαις σου, καταρδευθεῖσα ἤνεγκεν, ὡραιότατα, τῷ Δεσπότῃ βλαστήματα.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε ἐτύπου ἡ κιβωτὸς, τὴν δεξαμένην, νόμου θείου τὸ πλήρωμα, καὶ σαρκὶ κυήσασα, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν, ἀειπάρθενον, ὡς πρὸ τόκου Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός· Ἄβυσσος ἐσχάτην ἁμαρτιῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ῥούφου, Φλέγοντος, Ἀσυγκρίτου, καὶ Ἑρμοῦ.

Στίχοι.

Εὐαγγελίου τὸν καλὸν δραμὼν δρόμον,
Ἡρωδίων κάλλιστον ἥρατο στέφος (*).

Ψυχὴν Ἀγάβου τοῦ προφηταποστόλου
Ὁ ψυχοσώστης προσκαλεῖται Δεσπότης.

Σβέσας πλάνης φλέγουσαν ὁ Φλέγων φλόγα,
Οὓς Δαυῒδ εἶπε, πῦρ φλέγον, βλέπει Νόας.

Παῦλος καλεῖ σε, Ῥοῦφ', Ἀπόστολος μέγας,
Ἐκλεκτὸν ὄντως· ὢ ἐπαίνου ἀξίου!

Ἀσύγκριτον δὲ πᾶς ἐπαινέσει μάλα.
Τοῦτον γὰρ ἠσπάσατο Παύλου τὸ στόμα.

Ἑρμῇ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου,
Ἑρμῷον ἔμπνουν ἐκ λόγων ἀναγλύφω.

Ὀγδοάτῃ μετέβησαν Ἀπόστολοι, ἀγγελέες τε.

Τούτων ὁ μὲν Ἡρωδίων, οὗ ὁ Ἀπόστολος ὁ μέγας μέμνηται Παῦλος, τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις διηκόνει ἅπασι. Μετὰ δὲ ταῦτα ὑπ' αὐτῶν χειροτονεῖται Πρεσβύτερος, εἶτα Ἐπίσκοπος Νέων Πατρῶν. Πολλοὺς δὲ τῶν Ἑλλήνων διδάσκων, καὶ ἐπιστρέφων πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, φθονηθεὶς, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ὑπέστη πολλά· ἐπιστάντες γὰρ μετὰ τῶν εἰδωλατρῶν, πρῶτον μὲν ἔτυψαν αὐτὸν ἰσχυρῶς, ὑπ' αὐτῶν κατὰ κεφαλῆς, ὕστερον μαχαίρᾳ κατασφάττεται.

Ὁ δὲ Ἄγαβος, ὁ τὴν ζώνην τοῦ Ἁγίου Παύλου λαβὼν, καὶ τὰς αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας δήσας, τότε μὲν προεφήτευσε, εἰπών· Τάδε λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Τὸν ἄνδρα, οὗ ἐστιν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω δήσουσιν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ μαστιγώσουσιν· ὃ καὶ γέγονεν· οὐ μόνον γὰρ αὐτὸν ἐδέσμευσαν, ἀλλὰ καὶ ἀνελεῖν ἐπεχείρησαν. Ὕστε-

(*) Ὁ Συναξαριστὴς τοῦ Νικοδήμου ὑποσημειοῖ, ὅτι περιττῶς γράφεται ἐνταῦθα ἡ μνήμη τῶν Ἀποστόλων Ἡρωδίωνος καὶ Ἑρμοῦ, ὡς ἀλλαχοῦ ἑορταζομένων· διὸ οὐδὲ Στίχους ἔχει εἰς αὐτοῖς, εἰμὴ εἰς τοὺς λοιποὺς μόνον τέσσαρας. Καὶ ὅτι μὲν ἑορτάζονται καὶ ἀλλαχοῦ, οὐδεὶς ἀντιλέγει· ἐπειδὴ ὅμως ὁ Ὑμνῳδὸς ἑξάκις ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς τὴν παροῦσαν Ἀκολουθίαν, καὶ προσέτι, ἐπειδὴ τὸ ἑξῆς Συναξάριον τὸν Ἡρωδίωνα πρῶτον ἀναφέρει εὐθὺς ἐν ἀρχῇ, διὰ τοῦτο συνετυπώθησαν ἐνταῦθα καὶ τὰ τούτων δίστιχα μετὰ τῶν λοιπῶν.

Digitized by Google

ρον δὲ ὁ Ἄγαβος οὗτος εἰς τὸ ἐπιλαχὸν αὐτῷ μέρος τῆς οἰκουμένης ἐκήρυξεν.

Ὁ δὲ Ῥοῦφος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, ἐπίσκοπος τῆς κατὰ τὴν Ἑλλάδα πόλεως τῶν Θηβῶν ἐγίνετο. Ὁμοίως καὶ ὁ Φλέγων, καὶ οἱ λοιποὶ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης κηρύττοντες τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τοὺς ἀπίστους πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν μετάγοντες. Ἐν μιᾷ τοίνυν ἡμέρᾳ διαφόρως οὗτοι τιμωρηθέντες ὑπὸ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων, ἐν Κυρίῳ ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κελεστίνου Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Τὸ χάσμα καὶ σὲ παμμάκαρ Κελεστῖνε,
Χοροῦ διΐστᾷ μὴ μεμακαρισμένου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, διὰ βίου καὶ λόγου καλῶς ἀνατραφεὶς, δι' ὧν καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς ἠξιώθη καθέδρας, Ζωσίμου Πάπα τὸν βίον ἀπολιπόντος, ὃς τὸν μακάριον Βονιφάτιον, ὁ δὲ τὸν μέγαν διεδέξατο Ἰννοκέντιον. Ὁ δὲ Κελεστῖνος, ὑπὲρ τῶν ἀποστολικῶν καὶ πατρικῶν παραδόσεων πάντα καὶ λέγων καὶ πράττων, συγκαθεῖλε τὸν ἀσεβῆ Νεστόριον, δι' ἐπιστολῆς τὰς θεομισεῖς αὐτοῦ βλασφημίας ἐλέγξας τε καὶ ἀποκηρύξας, καὶ τῷ μακαρίῳ Κυρίλλῳ συνεργὸς εἰς τὴν αὐτοῦ καθαίρεσιν γεγονώς. Πολλά τε ἄλλα κατορθώματα λόγου καὶ μνήμης ἄξια κατεργασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τῶν τῇδε ἀπανίσταται, καὶ πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ μακαρίαν μετέθη ζωήν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, περσικῷ σεβά-
» σματι, Παῖδες οὐ προσεκύνησαν τρεῖς,
» ὑμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου· Τῶν Πατέ-
» ρων ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεμελιώσαντες καλῶς, ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως, τῶν ἐθνῶν τὰ πληρώματα, λίθους πάλαι τοὺς σεβουμένους μάτην, κατεφώτισαν σοφῶς οἱ Θεηγόροι.

Ἔφλεξας Φλέγων ἱερὲ, πυρὶ θείῳ ἅπασαν, τῆς ἀπάτης τὴν ἄκανθαν, καὶ καρδίας ἀθλίως ἐσβεσμένας, θέρμῃ Πνεύματος ἀνῆψας ἀριδήλως.

Οἱ Μαραθῶνος οἰκισταὶ, προστάτην σε μέγιστον, καὶ διδάσκαλον ἄριστον, καὶ φωστῆρα καὶ ποδηγέτην σχόντες, Φλέγων Ἔνδοξε, τιμῶσί σε ἀπαύστως.

Θεοτοκίον.

Νέος Παράδεισος ἡμῖν, ζωῆς ξύλον ἄχραντε, κεκτημένος γεγένησαι· οὗ ἡ βρῶσις, τοὺς βρώσει τεθνηκότας ἀνεζώωσεν, ἁγνὴ Θεογεννῆτορ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Βαβυλωνία κάμινος, τοὺς Παῖδας οὐκ ἔ-
» φλεξεν, οὐδὲ τῆς Θεότητος τὸ πῦρ, τὴν
» Παρθένον διέφθειρε· διὸ μετὰ τῶν Παίδων πι-
» στοὶ βοήσωμεν· Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Μακαριζέσθω Ἄγαβος, Φλέγων καὶ Ἀσύγκριτος, Ῥοῦφος καὶ Ἑρμῆς ὁ εὐκλεὴς, καὶ Ἡρωδίων σήμερον, τοῦ Λόγου γεγονότες θεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ φωστῆρες τοῦ κόσμου, καὶ ἐθνῶν διδάσκαλοι.

Ἑρμῆς ὁ παναοίδιμος, Δαλματίας γέγονε, πάσης ὁδηγὸς καὶ φωτισμός· ἐν ταύτῃ γὰρ ὡς ἥλιος πολύφωτος ἐπέστη, τελῶν ἐξαίσια, καὶ φωτίζων καρδίας, ἀβλεπτούσας πρότερον.

Λόγον ὡς λύχνον φαίνοντα, Ἑρμῆ φέρων ἔνδοξε, τοὺς ἐν τῇ νυκτὶ τῶν δυσχερῶν, καθημένους ἐφώτισας· ἰάσεις καὶ σημεῖα τελῶν δὲ μέγιστα, ἐφειλκύσω πρὸς πίστιν, ἀπίστων τὸ πλήρωμα.

Τριαδικόν.

Οἱ τὴν Τριάδα σέβοντες, Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν προσκυνήσωμεν πιστῶς, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τρισὶν ἐν χαρακτῆρσι, μίαν Θεότητα ἡνωμένην τῇ φύσει, ἁπλῆ ἀδιαίρετον.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν ἔχομεν, Ἄχραντε οἱ δοῦλοί σου, καὶ πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν, μεσῖτιν ἀκαταίσχυντον· κινδύνων ἡμᾶς σῶζε, καὶ πειρασμῶν σεμνὴ, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζωμεν.

Ὁ Εἱρμός· Βαβυλωνία κάμινος.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρὶ, προγραφεῖσαν ἐν
» Σινᾶ, τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, καὶ τὸ θεῖον
» ἐν γαστρὶ, ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν πῦρ, τὴν
» ὁλόφωτον καὶ ἄσβεστον λαμπάδα, τὴν μόνην
» Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἱερώτατον χορὸν, συστησώμεθα πιστῶς, ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς, μακαρίζοντες θερμῶς, Ἑρμῆν καὶ Ἡρωδίωνα, Ῥοῦφον Ἄγαβον, Ἀσύγκριτόν τε τὸν μέγαν, καὶ Φλέγοντα τὸν θεῖον, τοῦ Λόγου αὐτόπτας χρηματίσαντας.

Ὡς ἐλαῖαι μυστικαὶ, δεδειγμένοι ἀληθῶς, οἱ Θεηγόροι ἡμῶν, καθιλάρυναν ψυχὰς, καὶ πρόσωπα ἐν χάριτι, καὶ ἐρρύσαντο ἀθέου δυναστείας, καὶ σκότους ἀγνωσίας· ὅθεν ἐπαξίως μακαρίζονται.

Στεναγμῶν ἡμᾶς πολλῶν, καὶ δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ παλαιοῦ πτερνιστοῦ, ἐλυτρώσατε σοφοὶ, τοῦ Λυτρωτοῦ Ἀπόστολοι, καὶ ἐδείξατε τὰς τρίβους, τὰς φερούσας ἐνθέῳ πεποιθήσει, πρὸς τὴν βασιλείαν τὴν οὐράνιον.

Ἡ ἐξάφωτος λαμπὰς, τῶν ἁγίων Μαθητῶν, ἱκέτευε ἐκτενῶς, τὴν Τρισήλιον αὐγὴν, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν τὴν πάμφωτον τε-

Digitized by Google

λούντων ὑμῶν μνήμην, καὶ ῥύσασθαι ἐκ σκότους, καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Θεοτοκίον.

Φλογοφόρος ὡς λαβὶς, ὑπεδέξω ἐν γαστρὶ, ἄνθρακα τὸν νοητὸν, καταφλέγοντα ἡμῶν, τὰ πάθη καὶ φωτίζοντα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ λύοντα τὸ σκότος, τῆς εἰδωλομανίας, ἄχραντε Παρθένε πολυΰμνητε.

Ὁ Εἱρμός· Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρί.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ Ἰδιόμ. καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου, τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ὁ πάνσοφος Εὐψύχιος, κατεπαιρόμενον ἀλαζονίᾳ τὸν ματαιόφρονα, πληγεὶς τῷ ξίφει, αἰσχύνης ἔπλησε πολλῆς, καὶ συνηριθμήθη τοῖς ςρατεύμασι, τοῖς ἐπουρανίοις ἀγαλλόμενος. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι πᾶσι Σῶτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐψύχιος ὁ ἔνδοξος, στύλος γεγένηται τῆς Ἐκκλησίας, καὶ πύργος ἄσειστος τῆς εὐσεβείας, καὶ καθαιρέτης τοῦ ἐχθροῦ, πᾶσι τοῖς νοσοῦσι καὶ προστρέχουσι, βλύζων ὡς ἐκ κρήνης τὰ ἰάματα. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Εὔσπλαγχνε πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡς κρίνον εὐωδιάσας, πᾶσαν διάνοιαν ταῖς ἡδυπνόοις, ὀσμαῖς τῶν ἄθλων σου, γενναῖε Μάρτυς, καὶ ἀπεμείωσας σοφὲ πλάνης τὸ δυσῶδες καὶ ἀνέλαμψας, ἥλιος καθάπερ ἐν τοῖς πέρασι, πρεσβεύων δωρηθῆναι, ἅπασι σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ Θεογεννήτρια, ἡ τὸν σωτήριον τεκοῦσα Λόγον, ῥῦσαι τοὺς δούλους σου πειρατηρίων τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ· φώτισον ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια· ἴθυνον ἡμῶν τὰ διαβήματα, πρὸς τρίβους σωτηρίας, ὅπως σε πίστει Κόρη πάντες δοξάζωμεν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε καθηλούμενον, ὡς ἐθεάσατο ἡ σὲ τεκοῦσα, μόνε Μακρόθυμε, ὀδυρομένη, δάκρυα ἔρρει κρουνηδὸν, καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς χρηστότητος, καὶ τὸ συμπαθὲς τὸ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, λίαν ἐκπληττομένη, ὕμνει σου τὸ μακρόθυμον πολυεύσπλαγχνε.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς Εὐψυχίȣ εὐψύχως ᾄδω πόνους. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰ-
» γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραη-
» λίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ᾄσωμεν.

Τοὺς ἄθλους εὐψύχως μάκαρ τοὺς σοὺς, Εὐψύχιε Μάρτυς, ἀναμέλπων σὲ δυσωπῶ· Ἔχων παῤῥησίαν, τὴν ψυχήν μου, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος ἐξάρπασον.

Ὁ νοῦς σου τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεὸν, ἀνένευσε πάντων, τῶν τοῦ βίου μάκαρ τερπνῶν, καὶ ὅλος ὡραῖος ἀπεφάνθη, κατὰ παθῶν βασιλεύσας Εὐψύχιε.

Ὑφάνας ἱμάτιον σεαυτῷ, ἐξ ἔργων ἀρίστων, καὶ φοινίξας μαρτυρικῶς, ἐστόλισαι τούτῳ καὶ παρέστης, ὡραϊσμένος Κυρίῳ Εὐψύχιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι γεννηθεὶς, ἐκ σοῦ ὁ Δεσπότης, ἐκαινούργησε τὴν ἡμῶν, πεπαλαιωμένην Κόρη φύσιν, καὶ τοὺς θνητοὺς οὐρανίους εἰργάσατο.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ ςερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ἔμφρονα ὑπάρχοντα, καταμηνύουσιν ἄφρονες, σὲ δυσμενεῖ, Ἄρχοντι ἀφρόνως, δαιμονίοις λατρεύοντι.

Ὕψει μαρτυρίου σοι, προσομιλήσαντι Ἄγγελος, ἐπιφανεὶς, σὲ παραθαῤῥύνει, ἀθλοφόρε Εὐψύχιε.

Ψάλλων τῷ Κυρίῳ σου, πάσης χαρᾶς ὄντως πέπλησαι, Μάρτυς σοφέ· ὅθεν καὶ εὐψύχως, τὸ μαρτύριον ἤνυσας.

Θεοτοκίον.

Ὕμνον χαριστήριον, τῶν ἀθλητῶν χορὸς ᾄδει σοι, Κόρη σεμνὴ, σοῦ ταῖς ὁδηγίαις, νικηφόρος γενόμενος.

Ὁ Εἱρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εὐψύχως τὸν καλὸν, διανύσας ἀγῶνα, ἐνίκησας ἐχθρὸν, τὸν πολέμιον Μάρτυς, βρα-

Digitized by Google

βεῖον τὰ θαύματα, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος· ὅθεν ἅπασα, ἡ τῶν Πιστῶν ἐκκλησία, μακαρίζει σε, ἐν τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, συμφώνως Εὐψύχιε.

Θεοτοκίον.

Συγχάρητε βροτοί, τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου· αἰνέσατε αὐτὴν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις· δοξάσατε τὴν ἄχραντον, οἱ τῆς γῆς βασιλεύοντες· δεῦτε ἅπαντες, τῶν φιλεόρτων οἱ δῆμοι, Χαίροις εἴπωμεν, τῇ Θεοτόκῳ συμφώνως, πιστῶς εὐφραινόμενοι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ θαύματος καινοῦ! ὢ φρικτοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἁγνὴ, καὶ παναμώμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἑώρακεν, ἁπλωθέντα τὸν Κύριον. Ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται.

Ὠδὴ δʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Χαίρων Μάρτυς διένειμας, πάντα τὰ ὑπάρχοντα πενητεύουσι, μαρτυρίου ὄλβον ἄσυλον, καὶ χαρὰν ἀγήρω ἀντικτώμενος.

Ἱερῶς φωτιζόμενος, σκότος ἀνιέρων σὺ ἐστηλίτευσας, ἀναγκάζειν πειρωμένων σε, ὑπαχθῆναι πλάνῃ δεισιδαίμονι.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ θάνατος, οὐδὲ τῆς παρούσης τρυφῆς ἀπόλαυσις, τῆς ἀγάπης σε τοῦ Κτίσαντος, διαστῆσαι Μάρτυς ὑπερίσχυσαν.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα Δυνάμεων, τῶν ἐπουρανίων σὺ χρηματίσασα, σαρκικῶν παθῶν ὑπέρτερον, τὸν ἐμὸν Παρθένε νοῦν ἀνάδειξον.

Ὠδὴ εʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύ-
» ριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ,
» τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Ἔφερες σαρκὸς, τὰς αἰκίσεις καρτερώτατα, ἀναρτηθεὶς Μάρτυς Εὐψύχιε, παραπλησίως, τῷ Δεσπότῃ πάσης κτίσεως.

Ὕμνεις τὸν Χριστὸν, τὰς πλευρὰς Μάρτυς ξεόμενος, καὶ τὴν δορὰν προσαφαιρούμενος, ἀνδρειοτάτης, διανοίας καρτερότητι.

Ψεύδους τὴν ἀχλὺν, ἀληθείᾳ Μάρτυς ἔλυσας, ἐν τῇ σοφίᾳ τῇ τῶν λόγων σου, δείξας ἀσόφους, τοὺς τῇ πλάνῃ ῥητορεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ τῶν εἰς σὲ, τὰς ἐλπίδας πάντων Δέσποινα, κεκτημένων ἀπαύστως πρέσβευε, ὅπως μελλούσης, λυτρωθῶμεν κατακρίσεως.

Ὠδὴ ϛʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ
» ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Χειμάζει μὲν τῶν βασάνων ὁ ὄγκος, οὐκ ἰσχύει δὲ βυθίσαι σε μάκαρ· τὸν γὰρ Χριστὸν, καὶ Θεὸν κυβερνήτην, καὶ ἀρρωγὸν ἐπιφέρεις ἰθύνοντα, λιμένα σε πρὸς γαληνὸν, τῆς αὐτοῦ βασιλείας Εὐψύχιε.

Ὡραῖόν σου τὸ ἀνάστημα Μάρτυς, τῆς ψυχῆς τοῖς ἐναντίοις δεικνύων, ὤφθης αὐτοῖς φοβερὸς καταπλήττων, ὑπομονῇ τὴν ἐκείνων κακόνοιαν, καὶ εἴληφας παρὰ Χριστοῦ, τῶν ἀγώνων τῆς νίκης τὰ ἔπαθλα.

Συλῆσαι τὸν θησαυρὸν οἰόμενος, τῆς ψυχῆς σου ὑπελθών σε ἐντέχνως, ἐν δωρεαῖς καὶ βασάνων ἰδέαις, ἀπεπειρᾶτο τὸ εὔτονον λύειν σου, ὁ τύραννος· ἀλλὰ στεῤῥῶς, ὑπομείνας νενίκηκας Ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ἀνόρθωσον συμπτωθέντα με ὅλον, ὡς τοῖς πάθεσιν ἀνοίξαντα θύραν, καὶ ἐν τῇ σῇ, ἀγαθῇ μεσιτείᾳ, πρὸς μετανοίας εἰσόδους εἰσάγαγε, καὶ σῶσόν με ἡ τοῦ παντὸς, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα καὶ Κύριον.

Ὁ Εἱρμός· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Θʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Στίχοι.

Ἐκεῖ μετῆλθεν Εὐψύχιον τὸ ξίφος,
Οὗ Χριστὸς ἦλθε, Καισαρείας εἰς μέρη.

Φάσγανον ἀμφ' ἐννάτην Εὐψυχίου ἔκταμε λαιμόν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Καππαδοκῶν χώρας (*). Ἀνεπίληπτον δὲ τὸν βίον κεκτημένος, γυναῖκα ἠγάγετο νομίμως. Ζήλῳ δὲ θείῳ πυρωθεὶς, καὶ Χριστιανῶν τοὺς πλείονας προσλαβόμενος, καθεῖλεν ἐκ βάθρων τὸν ναὸν τῆς Τύχης ἐπιλεγόμενον, εἰς ὃν ἦν προστετηκὼς ὁ παραβάτης Ἰουλιανὸς, τὰς σπονδὰς καθ' ἑκάστην προσφέρων. Καὶ ἐπειδὴ ἐγνώσθη τὸ γενόμενον, σχεδὸν πάντας τοὺς Χριστιανοὺς ἐκέλευσεν ἐξορίαις καὶ κολάσεσι ποικίλαις παραδοθῆναι· τὸν δὲ Μάρτυρα Εὐψύχιον, ὡς αἴτιον γενόμενον τοῦ τοιούτου δράματος, ξίφει καθυποβληθῆναι· καὶ τμηθεὶς τὴν κεφαλὴν πέρας τοῦ βίου ἐδέξατο.

(*) Γραπτέον ἴσως· ἐκ Καισαρείας τῆς Φιλίππου, εἰς ἣν ἦλθεν ἀληθῶς ὁ Χριστὸς, κατὰ τὴν Εὐαγγελικὴν ἱστορίαν (Ματθ. ιϛʹ. 13). καὶ τὴν τοῦ διστίχου Ἰάμβου περίληψιν· ἄλλως δὲ ἀκολουθεῖ ἐναντιολογία.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Βαδίμου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, καὶ τῶν ἑπτὰ μαθητῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἑπτὰς μαθητῶν συντέτμηται Βαδίμῳ,
Εἰς οὐρανοὺς δ' ἔφθασεν, οὗ Θεοῦ θρόνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Στίχ. Εἰς πυρσολατρῶν γῆν ἐναθλεῖ Περσίδα,
Ἡ χριστολατρῶν αὐχενότμητος φάλαγξ.

Ὁ Βασιλεὺς Σαβώριος Περσῶν, κατὰ τὸ πεντηκοστὸν τρίτον ἔτος τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, κατὰ τῆς τῶν Ῥωμαίων χώρας ἐλθὼν, εἷλε πόλιν Βιζάδην, οὕτω καλουμένην. Ἀνελὼν δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ στρατιώτας, καὶ τοὺς ὅπλα κινεῖν δυναμένους, τὸν ἀπόλεμον ὄχλον σὺν γυναιξὶ καὶ γέρουσι καὶ παισὶ, τὸν Ἐπίσκοπον Ἡλιόδωρον, καὶ Δησᾶν καὶ Μανιὰβ τοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ κλήρῳ περιεποιήσατο.

Ἐν αὐτῷ οὖν (τῷ χρόνῳ) μέλλων τελευτᾷν ὁ Ἐπίσκοπος Ἡλιόδωρος, Δησᾶν τὸν πρεσβύτερον κεχειροτόνηκεν ἀντ' αὐτοῦ. Τῆς οὖν εἰωθυίας δοξολογίας παρὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀναφερομένης, ὁ Ἀρχιμάγος Ἀδεφὰρ τῷ Σαβωρίῳ ἀνήγγειλεν, ὅτι οἱ παρ' αὐτοῦ ἐαθέντες Χριστιανοὶ, Δησᾶν τινὰ προστησάμενοι, τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς θρησκείας αὐτοῦ καταβλασφημοῦσι. Προστάξαντος δὲ αὐτοῦ, ἤχθησαν τριακόσιοι ἄνδρες, καὶ μὴ πεισθέντες σέβας προσενεγκεῖν τῷ ἡλίῳ καὶ τῷ πυρὶ, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· ἐξ ὧν πέντε φιλοψυχήσαντες, ἐπ' ἀπωλείᾳ ἑαυτῶν, τῷ Βασιλεῖ προσῆλθον, καταπειθεῖς αὐτῷ γενόμενοι. Εἷς δέ τις, τὸ ὄνομα Αὐδιησοῦς, μὴ καιρίαν δεξάμενος τὴν πληγὴν, οὐ συνανῃρέθη· ὃν ὕστερον, ἀνδρείως κηρύττοντα τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀσεβής τις ἐπιθέμενος, ἀνεῖλε μαχαίρᾳ, οὐκ ἀηδῶς δεξάμενον τὴν σφαγήν· καὶ γὰρ προεδυσφόρει καὶ ἔστενε, τῶν συμμαρτύρων ἀπολειφθείς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Αὐδιησοῦς μαχαίρᾳ τελειοῦται.

Στίχ. Ὢν αἰχμάλωτος Αὐδιησοῦς τὴν τύχην,
Ἠλευθέρωται, τὴν σφαγὴν διδοὺς λύτρον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύ-
» ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δήμοις Μαρτύρων ἠριθμήθης, ταῖς χορείαις τε τῶν θείων Ἀσωμάτων, ἀλογήσας παθῶν, τοῦ σώματος τρισμάκαρ, καὶ ἀριστεύσας χάριτι, Ἀθλητὰ Χριστοῦ μεγάλως.

Ὢ τῆς καλῆς σου πραγματείας! δρακὸς αἵματος ἤλλαξω γὰρ τὴν ἄνω, βασιλείαν Σοφὲ, ἐν ᾗ καὶ ἀναμέλπεις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πύλαι ἠνοίγησάν σοι πόλου, τετμημένῳ διὰ ξίφους ἀνιόντι, καὶ Ἀγγέλων χοροὶ ὑπήντων σοι Τρισμάκαρ, ἀναβοῶντες· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὄρος Προφήτης Δανιὴλ σε, θείῳ Πνεύματι ἐκάλεσε Παρθένε· ἐξ οὗ ὁ λίθος Χριστὸς, ἄνευ χειρὸς ἐτμήθη, καὶ συντριβὴν εἰργάσατο, τῶν ξοάνων τῆς ἀπάτης.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς, τῆς χάρι-
» τός σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου,
» σφόδρα ἀντεχόμενοι, Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
» ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νικητὴς τυράννων, καὶ πνευμάτων γέγονας τῶν ἀκαθάρτων, καὶ πιστῶν ἀνθρώπων, τὰς καρδίας πάντοτε καταφωτίζεις· ὅθεν εὐχαρίστως σὲ ὑμνοῦντες Ἔνδοξε, πάντες εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῶν σῶν θαυμάτων, ποταμοὶ χεόμενοι, νοσούντων πάθη, καὶ ψυχῶν τὰς νόσους, ἐξιῶνται χάριτι θεόφρον Μάρτυς· ὅθεν σοῦ τὴν μνήμην, οἱ πιστοὶ δοξάζοντες, ἀνυμνολογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπελθὼν ἀνδρείως, τὸ ἀγώνων στάδιον Μάρτυς ἐξέσθης, μέχρις ἁρμονίας, καὶ αὐτῆς τῆς ἔνδοθεν οἰκονομίας· ἀλλ' ἐφάνης ὅλος, ἀκλινὴς ἀκράδαντος· ὅθεν τοὺς στεφάνους ἀπέλαβες τῆς νίκης.

Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Παρθένε, ἡ τὸν συμπαθέστατον τεκοῦσα Λόγον, τὸν ἀσυμπαθῆ με, δωρεὰν οἰκτείρησον ἀπεγνωσμένον, πταίσμασιν ἀμέτροις, καὶ μὴ ἐπιστρέφοντα, ἀλλ' ἐν ῥᾳθυμίᾳ, τὸν βίον δαπανῶντα.

Ὁ Εἱρμός· Νικηταὶ τυράννου.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν ἀ-
» σωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἰκρίῳ ἀνηρτήθης, πάθος εἰκονίζων, τοῦ ἀπαθοῦς καὶ τὰ πάθη μειώσαντος, τῶν εὐσεβῶς εὐσπλαγχνίᾳ Μάρτυς Εὔψυχε.

Ὠράθη θαῦμα μέγα, σοῦ τῇ τελειώσει· ἀντὶ γὰρ αἵματος γάλα σὺν ὕδατι, τῆς κεφαλῆς σου τμηθείσης, Μάρτυς συνέρρευσεν.

Συνήφθης οὐρανίαις, Μάκαρ στρατηγίαις, καὶ συναγάλλῃ Μαρτύρων τοῖς τάγμασι, στεφανηφόρος· καὶ νῦν ἡμῶν πρόστηθι.

Ἡμῶν τῶν μεμνημένων, καὶ ἐπιτελούντων, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν μέμνησο, ταῖς πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις, Μάρτυς Εὔψυχε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Φωτὶ τῆς μετανοίας, αὔγασον Παρθένε, τῆς ἁμαρτίας νυκτί με σκοτούμενον καὶ ῥαθυμίας ὁμίχλῃ συγκαλυπτόμενον.

Ὁ Εἱρμός· Κυρίως Θεοτόκον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηΐου, Μαξίμου, Μακαρίου, Ἀφρικανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πολυώνυμον σύνταγμα, πολυποίκιλα βάσανα, Ἀθλητῶν ὑπέμεινε, καρτερώτατα, καὶ πρὸς τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν, μετέστη γηθόμενον, μυριάσιν ἱερῶν, Ἀσωμάτων ἀγάλλεσθαι, ὡς τοῦ δράκοντος, τὰς πολλὰς μυριάδας ἐκνικήσαν, τῇ ἐνστάσει τῇ γενναίᾳ, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Ὁ περίδοξος Μάξιμος, καὶ ὁ μέγας Τερέντιος, ὁ κλεινὸς Πομπήϊος, καὶ Μακάριος, Ἀφρικανὸς ὁ θειότατος, τιμάσθωσαν ᾄσμασι, σὺν αὐτοῖς καὶ ὁ λοιπός, τῶν Μαρτύρων κατάλογος, οἱ τῷ αἵματι, τῷ οἰκείῳ τὴν ἄνω βασιλείαν, ὠνησάμενοι καὶ δόξης, ἀδιαδόχου πληρούμενοι.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδὲ θάνατος, τῆς ἀγάπης Ἔνδοξοι τοῦ ποιήσαντος, ὑμᾶς χωρίσαι κατίσχυσαν· διὸ ἐκληρώσασθε, βασιλείαν οὐρανῶν, καὶ τρυφὴν ἀδαπάνητον, καὶ μὴ λήγουσαν, μηδαμῶς εὐφροσύνην. Ἀλλ' αἰτεῖσθε, καὶ ἡμῖν ἀγαθοδότως, τὸν ἱλασμὸν καὶ τὸ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς πηγὴν ἁγιάσματος, κιβωτόν σε ὡς πάγχρυσον, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι, ἀπαστράπτουσαν, καθικετεύω καὶ δέομαι· Τὴν πάθεσιν ἔκδοτον, καὶ ἀθλίαν μου ψυχήν, φωταγώγησον Δέσποινα, ῥυομένη με, τῆς πικρᾶς τυραννίδος τῶν δαιμόνων, καὶ ὁδόν μοι σωτηρίας, παρεχομένη πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἀμνόν σε ἑλκόμενον, πρὸς σφαγὴν τὴν ἑκούσιον, καθορῶσα Δέσποτα ἡ πανάμωμος, καὶ πολυύμνητος Μήτηρ σου, ἐβόα δακρύουσα· Τίς ὁ δρόμος ὁ ταχύς; ποῦ ἀπέρχῃ παμφίλτατε; συνδραμοῦμαί σοι, συνθανοῦμαί σοι Λόγε· μὴ ἐάσῃς, τὴν ἀσπόρως σε τεκοῦσαν, μεμονωμένην καὶ ἄτεκνον.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πληθὺς με σώζοις καλλινίκων Μαρτύρων.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰ» γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραη» λίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν » ᾄσωμεν.

Πλῆθος Ἀθλοφόρων πανευκλεῶν, Χριστὸν ἐκδυσώπει, πλῆθος ἔχοντα οἰκτιρμῶν, τὰ πλήθη μειῶσαι τῶν κακῶν μου, ὅπως τὴν σὴν εὐφημήσω πανήγυριν.

Λατρεύοντες ζῶντι καὶ ἀληθεῖ, Θεῷ Ἀθλοφόροι, τοῖς ἀψύχοις σέβας θεοῖς, οὐδόλως ἐνείματε, καὶ ζῶσα, τῷ ζωοδότῃ θυσία προσήχθητε.

Ἠκύρωσαν δόγμα θεοστυγές, καὶ μέσον σταδίου, τεσσαράκοντα Ἀθληταί, ἐκήρυξαν Λόγον σαρκωθέντα, τὸν ἀλογίας τὸν κόσμον ῥυσάμενον.

Θυμὸν ἀλογώτατον δυσσεβοῦς, τυράννου γενναίως, ἀπεκρούσαντο οἱ σοφοί, ἀγάπην τηρούμενοι τῇ θείᾳ, καὶ πρὸς θυμὸν κινηθέντες τὸν δίκαιον.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε Παρθένε, ὅτι Θεόν, πανύμνητε μόνη, ἐσωμάτωσας ἐκ τῶν σῶν, τιμίων αἱμάτων Παναγία, καὶ ὑπὲρ λόγον φρικτῶς ἀπεκύησας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων » σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Στόμασιν ἐκήρυξαν, τοῖς ἱεροῖς αὐτῶν Κύριον, οἱ Ἀθληταί, ἔναντι τυράννων, εναθλοῦντες στεῤῥότατα.

Μίαν γνώμην ἔχοντες, οἱ Ἀθληταὶ θανεῖν εἵλοντο, διὰ Χριστόν, καὶ πολυθεΐας, πλάνην πᾶσαν ἐπάτησαν.

Ἔλυσαν τὸν σύνδεσμον, τῆς ματαιότητος δέσμιοι, διὰ Χριστόν, οἱ περὶ τὸν θεῖον, γεγονότες Τερέντιον.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με κυήσασα, τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, Μήτηρ ἁγνή, παῦσον τῆς ψυχῆς μου, πολυτάραχον κλύδωνα.

Ὁ Εἱρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξ αἱμάτων οἰκείων οἱ Ἀθληταί, ἑαυτοῖς πορφυρίδα βάψαντες νῦν, ὡραῖοι τοῖς στίγμασι, τῷ Χριστῷ προσηνέχθησαν, τρισηλίου δόξης, φωτὶ λαμπρυνόμενοι, καὶ ἡμᾶς φωτίζοντες, αὐτοὺς μακαρίζοντας· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν αὐτῶν μνήμην, τελοῦντες λαμβάνομεν, ἰαμάτων χαρίσματα. Οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε γενναῖοι τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ἄφεσιν τοῖς μέλπουσι, καὶ πιστῶς ἐκτελοῦσι, τὴν πάμφωτον μνήμην ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβών, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἱλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πόθῳ, καὶ πίστει πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μαθητῶν ὑπεκρύβη φόβῳ χορός· οἱ γνωστοὶ δὲ μακρόθεν ἵστανται νῦν· μόνη δὲ συνέχομαι, καὶ τῇ λύπῃ τιτρώσκομαι, τὴν σφαγήν σου τέκνον, ὁρῶσα τὴν ἄδικον, ἡ Παρθένος ἔλεγε, τὰς ὄψεις σπαράττουσα. Δεῦρο πᾶσα κτίσις, νῦν τῷ τρόμῳ ληφθεῖσα, συνάλγησον, θρήνησον, τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου σου, καὶ σὺν φόβῳ ἀνάκραξον· Δόξα σοι τῷ πάντων Ποιητῇ, ὅτι θέλων πάσχεις ὑπεράγαθε, καὶ ἑκουσίως σταυροῦσαι, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ » μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ » ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ὡραιώθητε Μάρτυρες, πόνων ἐπιδόσεσι φαιδρυνόμενοι, ὑπὲρ σάπφειρον χρυσίον τε, καρτεροῖς, ἀγῶσιν ἐλαμπρύνθητε.

Ζωηφόρον ἐνέργειαν, ἐκ ζωαρχικῆς Τριάδος δεξάμενοι, πάντα πόνον, πᾶσαν νέκρωσιν, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀπελαύνετε.

Οὐκ ἀρνούμεθα Κύριον· δαίμοσιν ἀφρόνως οὐκ ἐπιθύομεν, οἱ Θεόφρονες ἐκραύγαζον, ὁμιλοῦντες πόνοις καὶ κολάσεσιν.

Ἰαμάτων χαρίσματα, χάριν ἀδαπάνητον, ῥῶσιν ἄπαυστον, ἀναβλύζοντες Μακάριοι, τῶν ἀνθρώπων πάθη θεραπεύετε. Θεοτοκίον.

Σὲ πανάμωμε Δέσποινα, πειρασμοῖς κυκλούμενος εἰς βοήθειαν, προσκαλοῦμαι· σπεῦσον σῶσόν με, τὸν Σωτῆρα Λόγον ἡ κυήσασα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡ» μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου » ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Καθείλετε τῆς πλάνης ὀχύρωμα, Ἀθλοφόροι, ταῖς ἀναμοχλεύσεσι, τῆς καρτερίας πανεύφημοι.

Αἱμάτων ἐπιῤῥοαῖς ξηράναντες, τῆς ἀπάτης, τὸν βυθὸν Μακάριοι, πᾶσαν ψυχὴν κατηρδεύσατε.

Λογίων τῶν ἐνθέων πληρούμενοι, Ἀθλοφόροι, τῶν σοφῶν ἐλύσατε, τὴν ἀλογίαν ἐν Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος ἐπέφανεν Ἄχραντε, τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ σοῦ ὁ ὑπέρθεος, ἄνθρωπος Κόρη γενόμενος.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ » ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ » ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ » προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ἰσχύϊ σου, Ἰησοῦ νευρούμενοι, ἐξενεύρισαν ἐχθροῦ δυναστείαν, καὶ δυνατοί, ἀνεδείχθησαν ὄντως, δι' ἀσθενείας σαρκὸς προσπαλαίοντες, καὶ ῥίψαντες τὸν ἰσχυρόν, οἱ σεπτοὶ καὶ καλλίνικοι Μάρτυρες.

Νενίκηκας, τὸν πολύμορφον ὄφιν, καὶ τὴν τούτου τοῖς ποσί σου συντρίψας ὡς ἀληθῶς, κεφαλήν, νικηφόρον, τῇ κορυφῇ σου διάδημα εἴληφας, Τερέντιε Μάρτυς Χριστοῦ, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Ἰάματα, ἡ σορὸς τῶν Μαρτύρων, ἀναβλύζει, καὶ τὰ πάθη καθαίρει, καὶ τῶν ψυχῶν, ἀποπλύνει τὸν ῥύπον, καὶ τῶν δαιμόνων βυθίζει τὰς φάλαγγας· ἁπάντων δὲ τῶν εὐσεβῶν, τὰς καρδίας ἀρδεύει τῇ χάριτι. Θεοτοκίον.

Κατάσκιον, προεώρα σε ὄρος, ὁ Προφήτης Ἀββακοὺμ Θεοτόκε, ἐκ σοῦ Θεός, ὑπὲρ λόγον προῆλθε, σεσαρκωμένος, καὶ κόσμον διέσωσε, τῷ κλύδωνι τῆς χαλεπῆς, ἁμαρτίας δεινῶς συνεχόμενον.

Ὁ Εἱρμός· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὰ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Digitized by Google

Συναξάριον.

Τῇ Ι'. τῦ αὐτῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίυ, Ἀφρικανῦ, Μαξίμυ, Πομπηΐυ, καὶ ἑτέρων τριάκοντα ἕξ· ἔτι δὲ καὶ τῶν περὶ τὸν μακάριον Ζήνωνα καὶ Ἀλέξανδρον καὶ Θεόδωρον.

Στίχοι.

Ἔπαθλα ποῖα τῆς τομῆς Τερεντίῳ;
Ἃ μὴ προσέσχεν ὄψις, οὖς, ἢ καρδία.

Ἴδωμεν οὓς τέμνουσιν ἀθλητὰς, ὅσοι.
Δεκὰς τετραπλῆ, πρὸς δὲ καὶ ἄλλοι μάλα.

Ἀσφάραγον δεκάτῃ γε Τερέντιος ἐξυπεκάρθη.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου βασιλέως, καὶ Φουρτουνιανοῦ ἡγεμόνος· ὥρμηντο δὲ ἐξ Ἀφρικῆς. Καὶ φοιτήσαντος δόγματος ἐξόμνυσθαι τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, τοὺς δὲ ταύτης ἀντεχομένους, καὶ μὴ πειθομένους τῷ Βασιλεῖ, παντοίως κολάζεσθαι, ὁρῶντες αὐτοὶ οἱ τεσσαράκοντα πολλοὺς ὑποσκελιζομένους, καὶ πρὸς τὴν πλάνην αὐτομολοῦντας, συνωμονόησαν ἀλλήλοις ἀνδρείως ἐνστῆναι, καὶ τῇ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος γενναιότητι ὑπὲρ Χριστοῦ καλῶς ἀνδρίσασθαι· ἀναμνήσαντες ἀλλήλους καὶ τῶν τοῦ Κυρίου ῥημάτων, ἃ πρὸς τὸ μαρτύριον τοὺς πιστοὺς ἐπείληφε, μὴ δεδοικέναι, λέγοντος, ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τῆς δὲ ψυχῆς ἐπιλαβέσθαι μὴ δυναμένων.

Ἐπεὶ δὲ, προσαχθέντες τῷ ἡγεμόνι Φουρτουνιανῷ, περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ δυνάμεως, καὶ τῆς ἀσθενείας τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησι τιμωμένων ξοάνων διεξῆλθον, τούτους μὲν ὁ Ἡγεμὼν προσέταξε βληθῆναι εἰς φυλακὴν, τοὺς δὲ περὶ τὸν μακάριον Ζήνωνα, καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ Θεόδωρον, μεταστειλάμενος, ἤδη καὶ πρότερον εἰς ἐξέτασιν ἐλθόντας, ἀποστῆναι τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως παρῄνει καὶ προσελθεῖν τοῖς εἰδώλοις. Ἐνστάντων δὲ αὐτῶν, καὶ τὸ τῆς πίστεως ἄτρεπτον ἐνδειξαμένων ἐξ ὧν εἶπον καὶ ἔπαθον, ῥάβδοις ἀκανθώδεσι καὶ τραχείαις, καὶ νεύροις βοῶν ἐτύφθησαν, ἐκ διαδοχῆς τῶν τυπτόντων, ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς διαδείκνυσθαι τὴν ἔνδον τῶν σπλάγχνων αὐτῶν οἰκονομίαν. Εἶτα ὀβελίσκοις πυρωθεῖσι κατὰ τῶν νώτων ἐπάρησαν, καὶ καταχυθέντες κράματι, ὄξει συντεθέντι καὶ ἅλατι, τριχίνοις ὑφάσμασιν ὑπετρίβησαν. Ἀπογνοὺς οὖν τὰ κατ' αὐτοὺς ὁ Ἡγεμὼν, μᾶλλον δὲ περιαλγὴς γενάμενος, οἷς διὰ προσευχῆς οἱ Ἅγιοι ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ξόανα κατέβαλον, ἀποτμηθῆναι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν προσέταξεν.

Ἀχθέντες δὲ οἱ περὶ Τερέντιον καὶ παῤῥησιασάμενοι, αὖθις εἰς τὴν φυλακὴν ἐνεβλήθησαν· προσδεθέντες κλοιοῖς περὶ τὸν τράχηλον, καὶ πέδαις ὑποβληθέντες τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας ἁλύσεσι περιδεθέντες, ὑπήνεγκαν, ὑποκειμένων αὐταῖς τριβόλων σιδηρῶν, καὶ ἐπὶ πλείστας ἡμέρας ἄσιτοι διέμειναν· εἰσαγωγὴ γὰρ σίτων ἀπηγορεύθη παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος τοῖς δεσμοφύλαξιν. Ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς, ἀντιλήψεως ἔτυχον παρὰ Θεοῦ δι' ἐπιστασίας Ἀγγέλων, τῶν δεσμῶν ἀποπεσόντων· καὶ τροφῆς αὐτοῖς χορηγηθείσης, αὖθις νεαροὶ τῷ Ἡγεμόνι παρέστησαν, καὶ ξεσθέντες, θηρίοις ὑπεβλήθησαν, ὧν οὐδὲν αὐτῶν ἥψατο. Ἀπειπὼν οὖν καὶ τὰ κατ' αὐτοὺς ὁ Ἡγεμὼν, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτεμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Προφήτιδος Ὀλδᾶς.

Στίχ. Ἀφῆκεν Ὀλδᾶ πνεῦμα μέλλοντα βλέπον,
Ἡ Πνεύματος γέμουσα θείου πυθία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰακώβου Πρεσβυτέρου, καὶ Ἀζᾶ Διακόνου.

Στίχ. Τὸν Ἰάκωβον καὶ τετμημένον γράφω,
Καὶ τῆς τομῆς φέροντα μισθὸν τὸ στέφος.

Τμηθεὶς ὁ Χριστοῦ Λευΐτης Ἀζᾶ κάραν,
Χριστοῦ τὸν ἐχθρὸν Λευϊαθὰν αἰσχύνει.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Σαβωρίου Βασιλέως Περσῶν· καὶ ὁ μὲν Ἰάκωβος ὥρμητο ἀπὸ κώμης λεγομένης Φαρναθά· ὁ δὲ Ἀζᾶς ἀπὸ κώμης λεγομένης Βιθνιαρᾶ. Συλληφθέντες δὲ, καὶ παραστάντες τῷ ἀρχιμάγῳ Ἀχοσχαργὰν, καὶ τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ ὁμολογήσαντες, σίνηπι μετὰ ὄξους τοῖς μυκτῆρσιν ἐδέξαντο. Εἶτα τύπτονται, καὶ μετεωρίζονται γυμνοὶ καὶ ὑπαίθριοι, τῷ νυκτερινῷ ψύχει καταπηγνύμενοι. Εἶτα κατενεχθέντες, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τῷ ἡλίῳ καὶ πυρὶ, προστάξει τοῦ Ἄρχοντος, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται, καὶ οὕτω στεφανηφόροι ἀνῆλθον ἐν οὐρανοῖς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ
» Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦτα εὐήκοα πρὸς θείαν, ἀποπλήρωσιν Χριστοῦ τῶν προσταγμάτων, κεκτημένοι Σοφοὶ, ἐμέλπετε προθύμως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόμυς ἐνθέυς Ἀθλοφόροι, ἀντεθήκατε προστάγμασιν ἀνόμων, κελευόντων Χριστὸν ἀρνεῖσθαι, ᾧ βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέλη ποιναῖς ἐκδεδωκότες, ἀπηρνήσασθε τὸ σῶμα δι' ἀγάπην, τοῦ ὀφθέντος ἐν γῇ, καὶ σάρκα εἰληφότος· ᾧ μελῳδεῖτε Μάρτυρες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄνω τὸ ὄμμα διανοίας, ἀνατείναντες Γενναῖοι τὰς βασάνους, στεῤῥοτάτῃ ψυχῇ ἠνέγκατε βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥεύσαντας πάλαι τοὺς γενάρχας, παραβάσεως ἀτόπου πλημμελείᾳ, ἐν νηδύϊ Χριστὸν ἀῤῥεύστως συλλαβοῦσα, πρὸς τὴν ζωὴν ἀνήγαγες, τὴν ἀρχαίαν Θεοτόκε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, [illegible]ν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν,

Digitized by Google

» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, » λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ὁ θεόφρων Τερέντιος, σὺν Ἀφρικανῷ τε, Μάξιμος Πομπήϊος, ὁ θεῖος Μακάριος, καὶ ὁ κλεινὸς Θεόδωρος, ἅμα τῇ λοιπῇ, τῶν συμμαρτύρων χορείᾳ, Χριστὸν ὁμολογοῦσι, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων, καὶ τούτου τῇ ἀγάπῃ, γενναίως ἐναθλοῦσιν.

Ὑπὲρ Χριστοῦ στρεβλούμενοι, καὶ βουνεύροις τυπτόμενοι, καὶ ἀνηλεῶς, οἱ Ἀθληταὶ ξεόμενοι, τριβόλοις κεντούμενοι, καὶ τοῖς θηρσὶ ῥιπτούμενοι, καὶ πυρακτωθεῖσιν, ὀβελίσκοις τὰ ςέρνα, φλεγόμενοι ἐβόων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῆμα ζωῆς προφέροντες, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, τεθανατωμένους, ἐν τῇ πλάνῃ ἔσωσαν, ἐχθροὺς ἐθανάτωσαν· καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον, καὶ τὰ φωταυγῆ ἐξοικονίζοντες πάθη, βασάνοις πολυτρόποις, τὸ μακάριον τέλος, ἐδέξαντο ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ κιθάρα εὔρυθμος, κρουομένη τῷ Πνεύματι, καὶ τὰς διανοίας, τῶν πιστῶν ἡδύνουσα, τετράριθμος πέφυκε, τῶν ἀθλοφόρων θεία δεκὰς θεῖον κορυφαῖον, κεκτημένη βοῶντα, Τερέντιον τὸν μέγαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην ζώωσον, πεπτωκυῖαν ἀνάστησον, τετραματισμένην, τὴν ψυχήν μου ἴασαι, τῇ λόγχῃ Πανάμωμε, τῇ κεντησάσῃ θείαν πλευρὰν, τοῦ ἐκ τῆς γαστρός σου, σαρκωθέντος Σωτῆρος· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός· Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ » συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, Θεοῦ » κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ » γαςρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἄχραν- » τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἴαμα βρύει ἡ σορὸς, τῶν Μαρτύρων ἐκ πηγῆς θείου Πνεύματος, ἐπαρδομένη ἀεί· προθύμως δεῦτε ἀπαρυσώμεθα, σῶμα καρδίαν καὶ ψυχὴν, καθαγιαζόμενοι, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, μεγαλύνοντες πιστῶς φιλομάρτυρες.

Ὡς ἄνθη θεῖα τοῦ ἀγροῦ, ὥσπερ ῥόδα μυστικὰ ἐξηνθήσατε, καὶ εὐωδίας σεπτῆς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀπεπληρώσατε, πλάνην δυσωδη τοῦ ἐχθροῦ, μακρὰν ἀπελαύνοντες, τῇ θείᾳ χάριτι, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαστοι.

Σήμερον Μάξιμον πιστοὶ, καὶ Ἀλέξανδρον ὁμοῦ καὶ Θεόδωρον, Ζήνωνα Πομπήϊον Ἀφρικανόν τε καὶ τὸν Τερέντιον, σὺν τοῖς λοιποῖς συναθληταῖς, πιςῶς εὐφημήσωμεν, καὶ μακαρίσωμεν, ἀνυμνοῦντες τὰ αὐτῶν προτερήματα.

Ἤγγικε, πρόσεχε ψυχὴ, ἡ τοῦ Κτίστου τελευταία ἐπέλευσις· οἱ θρόνοι τίθενται· καὶ τὸ κριτήριον ἤδη πάρεστιν· ὁ δὲ Κριτὴς ὡς ἀγαθὸς, βοᾷ Ἑτοιμάσθητε· σπεῦσον οὖν βόησον· Τῶν Μαρτύρων σου λιταῖς Σῶτερ σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τὴν ψυχήν μου ταῖς δειναῖς ἀμαυρότησιν, τῶν παραβάσεων, ἐσκοτισμένην καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ τῆς ἡμέρας κοινωνὸν, τῆς θείας ἀνάδειξον, ὅπως δοξάζω σε, προστασία τῶν Πιστῶν ἀκαταίσχυντε.

Ὁ Εἱρμός· Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χάριν, ἀπαντλήσας δαψιλῶς, γνώσεως Χριστοῦ Ἱεράρχα, ἐξ ἀκενώτου πηγῆς, τοῦ Ἐπιςηθίου τε καὶ θείου κήρυκος, ταύτης πᾶσι μετέδωκας, ἀνθρώποις ἀφθόνως, δρόμον ἰσαπόστολον ἀνύων Ὅσιε· ὅθεν, σὺν αὐτῷ παρρησίαν, ἔχων πρὸς Θεὸν ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ εὐφημούντων καθικέτευε.

Βίον, διανύσας εὐκλεῆ, καὶ τῶν ἀρετῶν συναθροίσας, τὸν πλοῦτον Ὅσιε, πλήρης δι' ἀθλήσεως, καλῶν πρὸς Κύριον, ὡς ὁ πρὶν ἐξεδήμησας, Ἀβραὰμ Ἀντίπα· ὅθεν καὶ τῆς κρείττονος δόξης ἠξίωσαι, χαίρων, τοῦ Χριστοῦ σὺν τοῖς μύσταις, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, τῶν πιστῶς τιμώντων σου τὴν ἄθλησιν.

Ἔχων, ἐξ ἀφθόνων δωρεῶν, σὺ τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, τὴν τῶν ἰάσεων, πάθη τὰ τοῦ σώματος, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐπισκέψει σου ἴασαι, ὀδύνας κοιμίζων, πόνους παύων ἅπαντας, καὶ ἐκλυτρούμενος, πάντας συμφορῶν

Digitized by Google

καὶ κινδύνων, τοὺς τὴν σὴν Ἀντίπα τιμῶντας, μνήμην, καὶ δοξάζοντας τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔχεις, συμπαθείας οἰκτιρμοὺς· ἔχεις εὐσπλαγχνίας ἀβύσσους, Θεοχαρίτωτε, τούτοις μου συγκάλυψον τὰ ἁμαρτήματα, καὶ ἀπόπλυνον ἅπαντα, τὸν ῥύπον Παρθένε, ἐξ ἀπροσεξίας μου τὸν προσγινόμενον· ὅπως, ἀπὸ βλάβης παντοίας, Δέσποινα σωθεὶς μεγαλύνω, τὸ σὸν εἰς αἰῶνας θεῖον ὄνομα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, προσηλώθης τῷ Σταυρῷ, ἄκακος ἀμνὸς ὥσπερ Σῶτερ, καὶ ἐκεντήθης πλευράν, ἥλιος ἐσκότασε, καὶ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· ναοῦ δὲ ἐῤῥάγη, θεῖον καταπέτασμα ἀπὸ τοῦ φόβου σου· ὅθεν, ἡ τεκοῦσά σε Μήτηρ, θρήνοις κοπτομένη ἐβόα· Δόξα τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ Κανών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸν φαιδρὸν ἐν Μάρτυσιν Ἀντίπαν σέβω.
Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τῷ φέγγει, τῆς τρισηλίου χάριτος, καταλαμπόμενος, τοὺς τὴν φαιδράν σου ταύτην ἑορτήν, ἐκτελοῦντας καταύγασον, τῆς τῶν παθῶν λυτρούμενος, Μάρτυς Ἀντίπα ἀμαυρώσεως.

Ὁ Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ σε Πάνσοφε, μάρτυρα γνήσιον, τῶν ἑαυτοῦ ἐνέδειξε παθῶν, τὴν δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ τῶν δαιμόνων ἅπασαν, τὴν πονηρίαν ἀφανίζοντα.

Νομίμως, τὸ ἱερόν σου ποίμνιον, ὄντως ἐποίμανας, καὶ ἐπὶ χλόην Πάτερ τῶν Χριστοῦ, διδαγμάτων ἐξέθρεψας· νῦν δ' ἐποπτεύοις ἄνωθεν, στέφει Μαρτύρων κλεϊζόμενος.

Θεοτοκίον.

Φωτός σου, ταῖς ἀστραπαῖς καταύγασον, Κόρη πανάμωμε, τὴν ἐν νυκτὶ παθῶν καὶ συμφορῶν, συσχεθεῖσαν καρδίαν μου, δικαιοσύνης Ἥλιον, πᾶσιν ἀῤῥήτως ἀνατείλασα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Ἀνέβλυσας ποταμούς, διδασκαλίας τοὺς πιστοὺς ἄρδοντας, καὶ θολερὰ νάματα, τῆς πολυθεΐας ξηραίνοντας.

Ἰσχύϊ δυναμωθείς, τοῦ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν ἄραντος, δαιμονικὴν ἔθραυσας, Ἔνδοξε ἰσχὺν δι' ἀθλήσεως.

Δαιμόνων τοὺς λατρευτάς, σέβειν Θεὸν ἀληθινὸν ἔπεισας, σάρκα θνητὴν Ὅσιε, πλούτῳ εὐσπλαγχνίας φορέσαντα.

Θεοτοκίον.

Ῥυόμενον τοὺς βροτούς, αἰχμαλωσίας τοῦ ἐχθροῦ Ἄχραντε, τὸν Λυτρωτὴν τέτοκας, ὅθεν εὐσεβῶς σὲ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός· Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις ἄνθραξι, θείας ἀγάπης, ἀναπτόμενος, μάρτυς Ἀντίπα, τῆς ἀθεΐας τὴν φλόγα κατέσβεσας, καὶ πυρωθέντι βληθεὶς χαλκουργήματι, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Παραμύθιον, τῶν θλιβομένων, ἱλαστήριον, ἁμαρτανόντων, σὺ ἀνεδείχθης Μητροπάρθενε Δέσποινα· τὴν γὰρ βροτῶν σωτηρίαν γεννήσασα, πύργος ἰσχύος πιστοῖς μόνη γέγονας. Ὅθεν κράζομεν· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρουμένου σου, ἡ γῆ ἐσείσθη, νεκρωθέντος σου, τὸ φῶς ἐκρύβη, καὶ οἱ νεκροὶ τῶν δεσμῶν ἀπελύθησαν· ἡ δὲ πανάχραντος Μήτηρ σου Δέσποτα, δακρυῤῥοοῦσα πικρῶς ἀπεφθέγγετο· Τέκνον φίλτατον, ὑμνῶ σου τὸ μέγα ἔλεος· τοῦ σῶσαι γὰρ βροτοὺς ταῦτα πέπονθας.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐ κατέσεισε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας, παρανομούντων ἔνστασις, Μάρτυς ἀθλοφόρε· ὅθεν πυρακτούμενος, τῷ ζήλῳ τῆς πίστεως, ὤφθης τοῦ πυρὸς δυνατώτερος.

Νυσταγμῷ τῆς ἀθεΐας τοὺς κρατουμένους, ἐπαγρυπνῶν Πανεύφημε, ταῖς διδασκαλίαις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πρὸς γνῶσιν ἐξήγειρας, τῆς ἀληθινῆς ἐπιγνώσεως.

Digitized by Google

Ἐνεπλήσθης τῶν τοῦ Πνεύματος χαρισμάτων, ἐκ Θεολόγου στόματος, τοῦ Ἐπιστηθίου· ὅθεν καὶ ἀνέβλυσας, τὰ θεῖα διδάγματα, πᾶσι τοῖς πιστοῖς Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον ὡς πρὸ τόκου διεφυλάχθης, Παρθενομῆτορ ἄφθορος· τὸν Δημιουργὸν γὰρ πάντων ἀπεκύησας, ἐκ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον, σῶμα ἑκουσίως φορέσαντα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἀνῆλθες ἀρετῶν, εἰς τὸ ὄρος Μακάριε, καὶ γνώσεως ὑπεισῆλθες, τὸν ἀκρότατον γνόφον, καὶ τῷ Θεῷ ὡμίλησας.

Ῥημάτων σου πλοκαῖς, ἐκ βυθοῦ ἀθεότητος, ἐζώγρησας Ἱεράρχα, πλανωμένους ἀνθρώπους, καὶ χάριτι διέσωσας.

Τὸ μέγα τῆς Θεοῦ, παρουσίας μυστήριον, κηρύττων Ἱερομάρτυς, κατεσμίκρυνας ὕψος, εἰδώλων ἀθεώτατον.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχων ἐν μορφῇ, τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπέρθεος, ἐσκήνωσεν ἐν γαστρί σου, τὴν μορφὴν μου φορέσας, ὁ Κύριος Πανάμωμε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Σταυρώσας, ἐγκρατείᾳ τὰ μέλη μακάριε, τοὺς ἐν ἀσκήσει ἀγῶνας, τοῖς ἀγῶσιν ἔστεψας τῶν Μαρτύρων, οὓς ὑπέστης, διανοίας Ἀντίπα στεῤῥότητι.

Ἵστασο, πρὸ βημάτων κηρύττων τὴν σάρκωσιν, τοῦ διὰ σὲ κενωθέντος, καὶ Πιλάτου βήματι παραστάντος, Ἀθλοφόρε, καὶ Σταυρῷ τὸν ἐχθρὸν θανατώσαντος.

Νέκρωσιν, τοῦ Σταυρῷ νεκρωθέντος θεσπέσιε, ποθῶν Ἀντίπα εἰσέδυς τῷ πεπυρωμένῳ βοῒ χαλκίῳ, καὶ θυσία, νεκρωθεὶς τῷ Κυρίῳ προσήνεξαι.

Θεοτοκίον.

Ἅγιος, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου Κύριος, ὁ ἐν Ἁγίοις Παρθένε, ἐπαναπαυόμενος καὶ δοξάζων, τοὺς ἐν πίστει, ἀληθεῖ τοῦτον Κόρη δοξάζοντας.

Ὁ Εἱρμός· Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου.

Στίχοι.

Ταύρῳ παλαίεις, καλλιμάρτυς Ἀντίπα,
Ὅς σε φλογίζειν, οὐ κερατίζειν ἔχει.

Χάλκεον ἑνδεκάτῃ βληθεὶς φλέγῃ, Ἀντίπα, εἰς βοῦν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δομετιανοῦ τοῦ Βασιλέως, σύγχρονος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὑφ' ὧν καὶ τῆς κατὰ Πέργαμον τῆς Ἀσίας κεχειροτόνηται Ἐπίσκοπος, ὅτε ὁ Θεολόγος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς Πάτμον ὑπερόριος ἦν, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἀποκαλύψει αὐτοῦ γράφει, Ἱερέα τοῦτον πιστὸν, καὶ Μάρτυρα ἀποκαλῶν.

Ὑπάρχων δὲ τῆς κατὰ Πέργαμον Ἐκκλησίας ὁ Ἅγιος Ἀντίπας Ἀρχιερεὺς, ἐν πάνυ πρεσβυτικῇ ἡλικίᾳ, τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ἐν πάσῃ ἐποίμαινεν εὐσεβεῖ πολιτείᾳ· διὸ καὶ παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν συνεσχέθη, αὐτῶν τῶν σεβομένων παρ' αὐτοῖς δαιμόνων ἐμφανισάντων, μὴ δύνασθαι ἐν τῷ τόπῳ οἰκεῖν, μηδὲ τὰς προσαγομένας θυσίας προσίεσθαι, ἀλλ' ἐξελαύνεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀντίπα.

Ἀχθεὶς οὖν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, ἐπεχείρει ὁ Ἡγεμὼν πείθειν αὐτὸν, ὡς τὰ πρεσβύτερα τιμιώτερα ἦν, εἶναι δὲ τὰ ἀρτιφανῆ καὶ νεώτερα ἀτιμότερα· τὴν μὲν τῶν Ἑλλήνων, παλαιὰν θρησκείαν λέγων, καὶ χρόνοις συναυξηθεῖσαν πολλοῖς, τὴν δὲ τῶν Χριστιανῶν πίστιν, ἐψέποτε ἀρξαμένην, καὶ ὑπὸ ὀλίγων παραδεχθεῖσαν. Οἷς τὴν κατὰ τὸν Κάϊν ἱστορίαν, καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀναφυεῖσαν ἀσέβειαν, ὁ Ἅγιος ἀντέθηκε, τοῖς εὐσεβέσιν οὖσαν ἀζήλωτον, εἰ καὶ τῷ ἀρχεγόνῳ πολὺ, τῶν μετὰ ταῦτα προεῖχε.

Τούτοις εἰς ὀργὴν ὁ Ἡγεμὼν ἀναῤῥιπισθεὶς, τὸν Μάρτυρα ἐν τῷ κατὰ τύπον βοὸς τεχνουργηθέντι ἐνέβαλε χαλκουργήματι. Πολλὰ δὲ ἐν αὐτῷ τὸν Θεὸν ἱκετεύσας ὁ Ἅγιος, καὶ τὴν μεγάλην αὐτοῦ δύναμιν ἐξυμνήσας, καὶ ὑπὲρ ὧν ἠξιώθη δι' αὐτὸν παθεῖν εὐχαριστήσας, καὶ τοὺς μεμνημένους αὐτοῦ, ἄλλων τε νοσημάτων, καὶ τῆς ἀφορήτου τῶν ὀδόντων ὀδύνης ἀπαθεῖς φυλάττεσθαι ἐξαιτήσας, καὶ ἐπευξάμενος αὐτοῖς ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει ἱλασμὸν, τῆς αἰτήσεως τυχὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ ἐτέθη ἐν τῇ κατὰ Πέργαμον Ἐκκλησίᾳ, μύρα καὶ ἰάσεις ἀεννάως πηγάζων. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ πανσέπτῳ Ἀποστολείῳ τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Τρυφαίνης τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Στίχ. Χωρίζεται Τρύφαινα σαρκὸς πηλίνης,
Ἡ πηλὸν αὐτῆς τὰς τρυφὰς ἡγουμένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φαρμουθίου.

Στίχ. Ἐξῆλθε Φαρμούθιος ἐκ τῶν ἐνθάδε,
Φαρμουθὶ μηνὶ, δῆλον ὡς Ἀπριλίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ
» περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ

Digitized by Google

» φλογὶ, πυρπολέμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νέους τρεῖς Παῖδας ἐξεικονίζων Μάρτυς ἔνδοξε, μέσον ὡς καμίνου ἔστης τοῦ δολερῶς, πυρωθέντος χαλκουργήματος, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Τῇ θείᾳ δρόσῳ, περικυκλούμενος πάντοθεν, ὅλως οὐκ ἐφλέχθης μέσον ὢν τοῦ πυρὸς, ἐδὲ δαίμοσιν ἐπέθυσας· Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ἴσχυϊ θείᾳ, τῆς ἡλικίας τὸ ἀνίσχυρον, Πάτερ, ἐνισχύσας ἄκμων ὥσπερ στεῤῥὸς, πρὸς τὸ στάδιον ἐχώρησας· Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Πεποικιλμένος, ἱεραρχίας θείᾳ χάριτι, αὖθις πορφυρίδι αἵματός σου Σοφὲ, στολισάμενος ἀνέδραμες, πρὸς τὰ βασίλεια, περιφανῶς τὰ ἄνω γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Αἱμάτων Κόρη, παρθενικῶν ἐκ σῶν ἐνσεσάρκωται, Λόγος ὁ Πατρὶ συνάναρχος τὴν ἡμῶν, συντριβὴν ἐπανορθούμενος· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ πανάμωμε δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτροις καθορᾷς, οὐκ ἐν αἰνίγμασι, καλῶν τὸ ἔσχατον, πρὸς δέ γε πρόσωπον πρόσωπον, παρελθόντων τῶν ἐμφάσεων, ἀναβοῶν χαρμονικῶς, τῷ σὲ δοξάσαντι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, τὸ θεῖον πρόβατον, καλῶς ποιμάναντα, αὐτοῦ τὸ ποίμνιον πάνσοφε, ὡς ἀμνὸν οἱ ἀνομώτατοι, ὁλοκαυτοῦσι τῷ πυρὶ, Ἀντίπα κράζοντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐν πέτρᾳ τῶν θείων ἐντολῶν, τὰ τῆς καρδίας σου, ἐρείσας βήματα, δεινῶν κολάσεων πνεύμασι, αἰκισμῶν τε ἐπικλύσεσιν, οὐκ ἐσαλεύθης, μελῳδῶν Ἀντίπα πάνσοφε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βεβαίως τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς τετύχηκας, Ἀντίπα πάνσοφε· διπλοῦν δὲ στέφανον ἔλαβες, ὡς ποιμὴν παναληθέστατος, καὶ νικηφόρος ἀθλητὴς, οἷς καὶ κοσμούμενος, ἀνακράζεις· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὡς μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ, ὡς θεῖον τέμενος, τοῦ Παντοκράτορος, ὡς γῆ ἀνήροτος ἄσαχυν, ἀγεώργητον βλαστήσασα, Παρθένε σῶζε, τοὺς πιστῶς ἀεὶ κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός· Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἱεραρχικῶς Ἱεράρχα, τὸν ἱερὸν ἀνύσας δρόμον, τὴν ἱερωτάτην ζωήν σου, ἱερωτάτως σὺ καθιέρωσας, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ σου, Μάρτυς Ἀντίπα ἱερώτατε.

Ὡς τῶν ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, περικαλλὴς γεγενημένος, δόξῃ μαρτυρίου Παμμάκαρ, καθωραΐσθης καὶ μεταβέβηκας, πρὸς τὸν ὡραῖον Κύριον, θέσει θεούμενος θεόληπτε.

Σήμερον ἡ Πέργαμος χαίρει, ἐπὶ τῇ θείᾳ πανηγύρει, τοῦ ἱερωτάτου ποιμένος, καὶ συγκαλεῖται πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῆς· ἢ καὶ ἡμεῖς συγχαίροντες, τοῦτον ἐν ὕμνοις καταστέψωμεν.

Ἡ τῶν ἱερῶν σου λειψάνων, ἱερωτάτη μάκαρ θήκη, μύρον ἰαμάτων πηγάζει, δυσώδη πάθη ἀποδιώκουσα, καὶ τοὺς τὴν σὴν γεραίροντας, μνήμην σαφῶς εὐωδιάζουσα. Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν ἀστέρων καὶ πάσης κτίσεως· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός· Λίθος ἀχειρότμητος.

Τὸ Φωταγωγικὸν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἐπισκόπου Παρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἡλίου φαιδρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνήμη σου, τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε, τὴν κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρυκτωρίαις, Βασίλειε μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν, καὶ τῶν

Digitized by Google

δαιμόνων σκότος διώκουσα· διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες.

Βέλει τῷ τῶν λόγων σου, παρανομούντων συστήματα, Παμμακάριστε ἔτρωσας· φωνὴν ὅθεν ἔδωκαν, οὐρανῶν νεφέλαι· χοροὶ Ἀσωμάτων, συνεπεκρότησαν χαρᾷ, τῶν σῶν ἀγώνων τὴν καρτερότητα· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, πίστει σὺν τούτοις τιμῶμέν σε, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Σοφῶς ἀντικτώμενος, τῶν ἐπὶ γῆς τὰ οὐράνια, καὶ ῥεόντων τὰ ἄρρευστα, φθαρτῆς τε τὴν ἄφθαρτον, ἀντηλλάξω δόξαν· καὶ ἀντ' ἐξορίας, καὶ πολυτρόπων πειρασμῶν, τὰ ὑπὲρ λόγον Θεοῦ βασίλεια· ἐν οἷς καὶ ἀγαλλόμενος, σὺν Ἀσωμάτοις Βασίλειε, ὑπὲρ πάντων ἱκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄνθρακα κυήσασα, ὃν Ἡσαΐας τεθέαται, καὶ λαβίδι τὸ πρότερον, φρικτῶς ὑπεδέξατο, χρόνων δ' ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ σοῦ Θεοτόκε, σάρκα ὀφθέντα καὶ βροτῶν, τὰ πάθη πάντα ἀποκαθαίροντα, πυρὶ τῷ τῆς Θεότητος, τὰς ἁμαρτίας κατάφλεξον, τὰς ἐμὰς Θεονύμφευτε, καὶ παντὸς ῥύπου πλῦνόν με.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς μήτηρ δακρύουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου· μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὰ ἐμὸν καταθύμιον.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὴν σὴν τελευτὴν συντόνως μέλπω Πάτερ.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰ-
» γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραη-
» λίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ᾄσωμεν.

Τὸ ἄφραστον φῶς σοι καὶ τριλαμπές, ἐν τῇ ἀσαλεύτῳ, βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, ἀνέτειλε Πάτερ καὶ δικαίων· ἡ εὐφροσύνη ἀξίως ἐδέξατο.

Ἠνοίγησάν πύλαι σοι τῆς Ἐδέμ, καὶ ἀρχιερεῦσι, προσετέθης ἀρχιερεύς, καὶ τῶν πρωτοτόκων ἐκκλησίᾳ, συνηριθμήθης, Βασίλειε ἔνδοξε.

Νοός σου τὸ ὄμμα προκαθαρθείς, ἀνῆλθες εἰς ὄρος, ἀρετῆς ὡς ἄλλος Μωσῆς· διὸ καὶ τὸν Ὄντα θεωρήσας, προσεκολλήθης αὐτῷ Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ἑνωθείς, τῇ ἐκ σοῦ ληφθείσῃ, ὁ τῶν ὅλων Δημιουργός, προῆλθεν ἀφράστως Θεομῆτορ, καὶ τοῖς βροτοῖς ὁμιλῆσαι ηὐδόκησεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ἡ ἀξιοθαύμαστος, καὶ πανᾳοίδιμος μνήμη σου, χαρμονικῶς, τὰ τῶν ὀρθοδόξων, κατευφραίνει συστήματα.

Νέφος τὸ τοῦ σώματος, ἀπεκδυσάμενος Ὅσιε, καὶ τῶν δεσμῶν, ἀπολελυμένος, τῷ Θεῷ προσεπέλασας.

Τέλος τὸ μακάριον, καὶ τὴν ἀπόλαυσιν Ὅσιε, τῶν ἐκλεκτῶν, ὡς ἐκλελεγμένος, ἐπαξίως ἀπείληφας.

Θεοτοκίον.

Ἔχων σε βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι πάναγνε, Μήτηρ Θεοῦ· ἔχων σε προστάτιν, τῶν ἐχθρῶν μου ῥυσθήσομαι.

Ὁ Εἱρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἥλιος ἡμῖν, ἡ ἁγία σου μνήμη, ἀνέτειλε σοφέ, καὶ φωτίζει τὴν κτίσιν, Βασίλειε θείοις σου, καταυγάζουσα θαύμασιν· ἥνπερ σήμερον, ἐπιτελοῦντες βοῶμεν· Καθικέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἱεράρχα, Χριστὸν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνεται πιστῶν, ἡ πληθὺς Θεοτόκε, τὸ ὄνομα τὸ σόν, καθ' ἑκάστην βοῶσα, καὶ πόθῳ τὰς ὑψώσεις σου, μεγαλύνουσα πάντοτε· σὺ γὰρ καύχημα, καὶ βοηθὸς καὶ προστάτις, ἀκαταίσχυντος, πάντων ὑπάρχεις Παρθένε, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Λαμπὰς ἡ φεραυγής, τοῦ ἡλίου ἐκρύβη, ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀναβάντος σου Λόγε, ἡ κτίσις πᾶσα ἔφριξε, καὶ τῷ φόβῳ ἐτρόμαξεν, ἡ δὲ Μήτηρ σου, παρισταμένη ἐβόα· Τέκνον φίλτατον, πῶς ἑκουσίως νεκροῦσαι, τὸ φῶς μου τὸ ἄδυτον!

Digitized by Google

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Λιτανεύων πρὸς Κύριον, τὴν ἐπαιρομένην φρένα κατέβαλες, τῆς κακόφρονος αἱρέσεως, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Πάτερ εὔφρανας.

Ἐν σκηναῖς οὐρανίαις σε, ὁ ἀγωνοθέτης Πάτερ κατῴκισε, τὴν ἀνένδοτόν σου ἔνστασιν, πρὸς τοὺς ἀντιπάλους προσδεξάμενος.

Ὑπὲρ τῶν παραδόσεων, τῶν πεφυλαγμένων ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, διωκόμενος ὑπέμεινας, καὶ προκινδυνεύων διετέλεσας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν, ὃν ἐκύησας, Ἄχραντε Παρθένε, τοῦτον δυσώπησον, τοῖς ἱκέταις σου δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡ-
» μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Ἡ ἔνθεος σκηνώσασα χάρις σοι, Θεοφόρε, ποιμένα πιστότατον τῆς Ἐκκλησίας σε ἔδειξε.

Νεκρώσας τῆς σαρκός σου, τὸ φρόνημα, καὶ τὰ πάθη, τῆς ζωῆς τῷ πνεύματι κατηκολούθησας Ἔνδοξε.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τὸν βίον σου, διανύσας, Θεόφρον ἀπείληφας, τῶν ἀρετῶν τὴν ἀντίδοσιν.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχουσα πανάγιον τέμενος, ἀπαθείας, τὴν πηγὴν ἐγέννησας, Παρθενομῆτορ πανάμωμε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Νυττόμενος τῷ τερπνῷ, τῶν οὐρανίων πυρσεύματι, τὸν θρόνον τὸν ἐπὶ γῆς, κατέλιπες Ὅσιε, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, ἐν γῇ τῶν πραέων, ὡς πραότητος ἐπλούτησας.

Τῆς πλάνης καταγελῶν, τῆς τῶν βλασφήμων αἱρέσεως, τὸ θεῖον καὶ εὐσεβὲς, ὀρθόδοξον φρόνημα, προθύμως ἐδίδαξας, τὴν εἰκόνα σέβειν, τοῦ Σωτῆρος ἀξιάγαστε.

Ὁ πόθος σου πρὸς Θεὸν, πεπλήρωται παναοίδιμε· μετέστης γὰρ πρὸς αὐτὸν, ἐνθέως γηθόμενος· καὶ νῦν τὰς λαμπρότητας, τῶν Ἁγίων Πάτερ ἐποπτεύεις, καὶ φαιδρότητας.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς, λελύτρωσαι τὸ ἀνθρώπινον· τὸν φύσει ζωοποιὸν, ἀσπόρως γὰρ τέτοκας, Παρθένε πανάμωμε, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

Ὁ Εἱρμός· Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἐπισκόπου Παρίου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Χαίρων τελεύτα Βασίλειε τρισμάκαρ·
Ἐκεῖ γὰρ ἥξεις, οὗ χαρᾶς πλησθῆς ὅσης.

Δωδεκάτῃ Βασίλειε ταφήϊα δύσσαο νεκρός.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Βασίλειος, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ τὸν ἔνθεον βίον, Ἐπίσκοπος Παρίου καθίσταται, ἐπὶ τῶν δυσσεβῶν εἰκονομάχων· ὃς, κατὰ Παῦλον τὸν θεῖον, διὰ τὸ μὴ συνελθεῖν τοῖς εἰκονομάχοις, καὶ μὴ ὑπογράψαι εἰς τὴν τῶν Ἁγίων εἰκόνων καθαίρεσιν, τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἅπασαν, ἐν διωγμοῖς καὶ θλίψεσι καὶ στενοχωρίαις διήνυσε, μεταβάσεις καὶ φυγὰς ἀεὶ ποιούμενος, τῶν πατρικῶν δογμάτων προϊστάμενος, τῶν κακοδόξων τὰς συνάξεις μισῶν, καὶ τὴν εὐσέβειαν ἀσπαζόμενος. Οὕτως ἐν πᾶσι τὸν Θεὸν θεραπεύσας, καὶ εὐάρεστος εἰς τέλος ἀναφανεὶς, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ πεντηκοστῷ, ἀνεκομίσθη ἡ τιμία ζώνη τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας, ἐπὶ τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων, ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρογεννήτων· μετὰ δὲ ταῦτα, ὕστερον μετετέθη ἐν τῇ ἁγίᾳ σορῷ τῶν Χαλκοπρατείων, κατὰ τὴν τριακοστὴν πρώτην τοῦ Αὐγούστου μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης, θυγατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου.

Στίχ. Ῥίζης δυσώδους καρπὸς εὐώδης μάλα,
Ἀνθοῦσα σεμνὴ γῆς ἀπανθεῖ καὶ βίου.

Ἥτις, ὑπὸ τοῦ πατρὸς πολλάκις ἀναγκασθεῖσα συζευχθῆναι ἀνδρὶ, οὐκ ἐπείσθη· διὸ, μετὰ τὸ ἀποβιῶσαι αὐτὸν, ἀδείας λαβομένη, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ πένησι καὶ Ἐκκλησίαις καὶ εὐαγέσιν οἴκοις διανειμαμένη, πολλῶν ὀρφανῶν μήτηρ ἐγεγόνει, καὶ χηρῶν προασπιστής. Πολλαῖς δὲ παρακλήσεσι πολλάκις βιαζομένη ὑπὸ Εἰρήνης τῆς ὀρθοδόξου Αὐγούστης συνεῖναι αὐτῇ καὶ συμβασιλεύειν, οὐδαμῶς ἠνείσχετο. Ὁπόσας δὲ ἡμέρας διέτριβεν ἐν τῷ παλατίῳ, ἔξωθεν μὲν βασιλικὸν ἱμάτιον ἠμφιεσμένη ἦν, ἔνδοθεν δὲ τρίχινον ῥάκος. Τὸ ποτὸν αὐτῆς ἦν ὕδωρ, καὶ ἡ τροφὴ ἀσκητική· τὸ δάκρυον ἐν ὀφθαλμοῖς, καὶ ὁ ὕμνος ἐπὶ στόματος. Ὅθεν καὶ τὸν μοναστὴν ὑπέρχεται βίον, διὰ χειρὸς τοῦ ἐν Ἁγίοις Ταρασίου, ἀποκειραμένη ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ὁμονοίας. Ἔκτοτε

Digitized by Google

δὲ οὔτ' αὐτὴ τῆς Μονῆς ἐξῆλθεν, οὔτ' ἄλλη τῶν ἀδελφῶν. Οὐκ ἀπελείφθη τῆς Ἐκκλησίας, οὐκ ἠτόνησεν, οὐ κατωλιγώρησε προσευχομένη. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς οὐδέ ποτε τῶν δακρύων ἀνεστάλησαν· ἡ ταπείνωσις αὐτῆς ἄμετρος ἦν· πάσαις ταῖς ἀδελφαῖς διηκόνει, τὴν Ἐκκλησίαν ἐκόσμει, ὕδωρ ἐκόμιζεν, ἐν τῇ τραπέζῃ παρίστατο, καὶ διηκόνει. Οὕτως οὖν πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῆς ποιοῦσα, μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς φορτίων, μεθίσταται πρὸς Θεὸν, χρόνων οὖσα πεντήκοντα δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Δήμη καὶ Πρωτίωνος.

Στίχ. Πρῶτος κεφαλὴν Πρωτίων ἀφῃρέθη,
Μεθ' οὗ κάραν προὔτεινε Δήμης δημίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμονος.

Στίχ. Εὗρε στεφάνους ἀρτίτμητος Ἀρτέμων,
Πρέποντας αὐτοῦ τῇ τετμημένῃ κάρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Μαρτύρων Μηνᾶ, Δαυῒδ, καὶ Ἰωάννου.

Στίχ. Δούλους Θεοῦ τρεῖς Ἀββάδας παθοκτόνους,
Τοξεύμασι κτείνουσιν ἀνθρωποκτόνοι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν » τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον » τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύ» ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὢ τῆς ἀφράστου εὐφροσύνης, ἧς ἠξίωσαι Παμμάκαρ ἀπολαύειν, ἐν ἀΰλῳ φωτὶ σκηνούμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στέφει τῆς θείας εὐπρεπείας, Παμμακάριστε κοσμίως διαπρέπων, συγχορεύεις βοῶν, ταῖς ἄνω στρατηγίαις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μύστης ὑπάρχων τῆς Τριάδος, μυστηρίων λειτουργὸς ἐπουρανίων, τὸν Δεσπότην ἡμῖν, ἱλέωσαι βοῶσιν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Εὔας τῆς πρώτης τὴν κατάραν, μεταβέβληκας ἁγνὴ εἰς εὐλογίαν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ γεννήσασα, ᾧ πάντες· εὐλογητὸς εἶ κράζομεν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάρι» τί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, » σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖ» τε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ» ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λυπηρῶν τοῦ βίου, καὶ δεινῆς συγχύσεως λελυτρωμένος, τὴν χαρὰν Παμμάκαρ, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τὴν ὑπὲρ λόγον, ἐκομίσω μέλπων· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πατρικῶν δογμάτων, θερμῶς προϊστάμενος τὰς γλωσσαλγίας, τῶν βλασφήμων Πάτερ, εὐχερῶς διέλυσας ἱεροφάντορ, Εὐλογεῖτε κράζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς τερπνὸς ὁ τόπος, ἐν ᾧ κατεσκήνωσας ἱερομύστα! ὡς ὡραῖον Πάτερ, τὸ σὸν ἐνδιαίτημα, ὃ ἐκληρώσω! Εὐλογεῖτε, μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Προστασίαν πάντες, οἱ πιστοὶ κεκτήμεθα σὲ Παναγία, καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τῶν δεινῶν λυτρούμεθα, Χριστῷ βοῶντες· Εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός· Νικηταὶ τυράννου.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν· οἱ διὰ » σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνὴ, σὺν ἀ» σωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἁγίως σου τὸν βίον, Πάτερ διανύσας, καὶ τὸν Θεὸν θεραπεύσας τοῖς ἔργοις σου, τῆς οὐρανῶν βασιλείας ὄντως πετύχηκας.

Τὸν δρόμον ἐκτελέσας, πίστιν τε τηρήσας, καὶ τὸν ἀγῶνα ἀνύσας Βασίλειε, δικαιοσύνης ἐδέξω χαίρων τὸν στέφανον.

Ἐφέσεως τρισμάκαρ, ἔτυχες τῆς θείας, καὶ τῆς εὐκταίας τοῦ πόθου πληρώσεως· νῦν οὖν πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου. Θεοτοκίον.

Ῥευστὴν δι' εὐσπλαγχνίαν, φύσιν ἐκ γαστρός σου ὁ πλαστουργὸς προσλαβόμενος Ἄχραντε, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα ταύτην ἐνέδυσεν.

Ὁ Εἱρμός· Κυρίως Θεοτόκον.

Τὸ Φωταγωγικὸν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Πάπα Ῥώμης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν;

Τί σε νῦν Μαρτῖνε προσφθέγξωμαι; ὀρθοδόξων διδαχῶν, καθηγητὴν πανευκλεῆ; κο-

Digitized by Google

ρυφαῖον ἱερὸν, δογμάτων θείων ἀψευδῆ; τοῦ ψεύδους, ἀληθέστατον κατήγορον; τοῦ λόγου, γενναιότατον συνήγορον; ἱερουργὸν ἱερώτατον; θαυματουργὸν τιμιώτατον; Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Μαρτῖνε καλέσωμεν; ποταμὸν πνευματικῶν, ναμάτων ἔμπλεων ἀεὶ, καταρδεύοντα ψυχὰς, πρὸς εὐκαρπίαν νοητήν; λυχνίαν, εὐσεβείας φῶς ἐκλάμπουσαν; σταλάζον, ὄρος θείαν ἀγαλλίασιν; θείων λογίων ἐκφάντορα; πάσης αἱρέσεως ἔλεγχον; Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Μαρτῖνε προσείπωμεν; τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθοῦς, ἱερουργὸν πανευσεβῆ, μεσιτεύοντα Θεῷ, καὶ πλάσματι θεοπρεπῶς; κρατῆρα, πόμα θεῖον ἀναβλύζοντα; φωστῆρα, ζωῆς λόγον ὡς ἐπέχοντα; Δύσεως μὲν ἐξορμώμενον, Ἀνατολῇ δὲ φαινόμενον; Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί τῶν σῶν καλῶν θαυμαστότερον; θεραπεύεις πάντας Κόρη, καὶ λυτροῦσαι τῶν παθῶν· ἀπελαύνεις πολεμίων, τὰς ἀθέσμους προσβολὰς· κινδύνων, ἀπαλλάττεις τοὺς τιμῶντάς σε, καὶ θλίψεις καταπαύεις Θεονύμφευτε· Χαρᾶς Παρθένε τῆς κρείττονος, πρόξενος γίνου τοῖς δούλοις σου, πρεσβεύουσα, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ φοβερὸν τοῦτο θέαμα; ἡ Παρθένος ἀνεβόα, τῷ Κυρίῳ μητρικῶς· αἱ ὠδῖνες, ἃς οὐκ ἔγνων, ἐν τῷ τίκτειν σε Υἱὲ, δριμεῖαι, καθικνοῦνται τῇ καρδίᾳ μου· οὐ φέρω, τῷ Σταυρῷ σε προσηλωμένον, ὁρᾶν, ὦ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. Σπεῦσον λοιπὸν ἐξανάστηθι, καὶ δόξασον, τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πόνους ἐπαινεῖν Μαρτίνου κλέος μέγα. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡ κεκομμένη, τὴν ἄτομον ἔτεμε, καὶ εἶδεν
» ἥλιος γῆν, ἣν οὐκ ἐθεάσατο· ἀλάστορα
» ἐχθρὸν τὸ ὕδωρ κατεπόντισε, καὶ ἄβατον
» διῆλθεν Ἰσραήλ· ᾠδὴ δὲ ἀνεμέλπετο· Τῷ
» Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Πόνους μυρίους, Μαρτῖνε ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ νῦν ἐξεδήμησας, πρὸς ἄπονον ζωὴν, καλῶς ἀγωνισάμενος· διό μου τῆς ψυχῆς τὰς χαλεπὰς, ὀδύνας ἐπικούφισον, ὅπως ἀνυμνήσω σε, εὐχαῖς σοῦ φωτιζόμενος.

Οὐσίας δύο, καὶ δύο θελήματα, καὶ ἐνεργείας διπλᾶς, φέροντα Μακάριε, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, Τριάδος ἐδογμάτισας, Χριστὸν τὸν ὑπερούσιον Θεὸν, καὶ τοὺς μὴ οὕτω σέβοντας, πάντας ἀπεκήρυξας Μαρτῖνε ἱερώτατε.

Νενοσηκότας ἀλόγως τοὺς ἄφρονας, καὶ ἐπὶ μόνου Χριστοῦ ἓν φρονοῦντας θέλημα, φρονήσει ἀληθεῖ, καὶ πίστει σεμνυνόμενος, διήλεγξας Μαρτῖνε προφανῶς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Ὁ κατὰ φύσιν, τὴν θείαν ἀόρατος, ὡράθη βρέφος ἐκ σοῦ, ἄνθρωπος γενόμενος, διπλᾶς ὡς ἀληθῶς, θελήσεις ἐνεργείας τε, προφαίνων ὑποστάσει ἐν μιᾷ· ᾧ πρέσβευε Πανάμωμε, πάντας ἡμᾶς σῴζεσθαι, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον, ἐν ταῖς
» καρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενοῦ
» ἡμῖν στερέωμα, τοῖς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικα-
» λουμένοις.

Ὑπάρχων ἀνάπλεως πανόλβιε, θείου ζήλου συνήθροισας, ἱερὰν Μαρτῖνε, σύνοδον, καὶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐκύρωσας δόγμα.

Συνόδου ἐν μέσῳ ἀπεκήρυξας, Πύῤῥον, Σέργιον Ὅσιε, τὸν Θεόδωρον καὶ Κῦρόν τε, καὶ τοὺς σὺν ἐκείνοις ὁμοίως ληρῳδοῦντας.

Ἐκ Ῥώμης βιαίως ἐλαυνόμενος, περιήρχου ὡς ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας πέμπων Ὅσιε, τὰς τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ φωτίζων πάντας.

Θεοτοκίον.

Πατρὸς τὸν ὁμότιμον καὶ σύνθρονον ὑπὲρ λόγον ἐγέννησας, ἐνεργείας δύο φέροντα, καὶ δύο τὰς θελήσεις, Παναγία Κόρη.

Ὁ Εἱρμός· Τὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ Θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθεὶς, ἀρεταῖς αὐξηθεὶς τε πνευματικῶς, ἠξίωσαι διάδοχος, Ἀποστόλων γενήσεσθαι, ὀρθοδοξίᾳ ποιμάνας, Κυρίου τὸ ποίμνιον· αἱρετικῶν δὲ φάλαγγας, ἐλαύνων πανεύφημε· ὅθεν ἐπὶ τέλει, Μαρτυρίου τῷ στέφει, ἐστέφθης ἀοίδιμε, ἀθλητὴς ὡς ἀήττητος, ὦ Μαρτῖνε θεόπνευστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατηνέχθην ἁμαρτιῶν· καὶ στένων κραυγάζω σοι, ἐκ καρδίας Πανάχραντε· Ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον, τὸ πλούσιον ἔλεος, καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον· καὶ δός μοι μετάνοιαν, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα πάντοτε κράζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου Ἄχραντε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐπὶ σταυροῦ, ἀδίκως ὑψούμενον, θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι φίλτατον τέκνον! Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς ὑποίσω Λόγε, φρικτὸν βλέπειν θέαμα; κόπτομαι τὰ σπλάγχνα, καρδίαν τιτρώσκομαι, καὶ οὐ δύναμαι φέρειν, σφαγήν σου τὴν ἄδικον. Ἀλλ' ὁ φύσει μακρόθυμος, σπεῦσον ἐξανάστηθι ταχύ, καὶ τὴν σὴν ἐκπλήρωσον ὑπόσχεσιν, ὅπως δοξάσῃς Υἱέ μου, κἀμὲ τὴν τεκοῦσάν σε;

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπέβης ἐφ' ἵππους τοὺς Ἀποστόλους σου
» Κύριε, καὶ ἐδέξω χερσί σου ἡνίας αὐ-
» τῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἱππασία σου,
» τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου
» Κύριε.

Ἀδίκως τοῦ θρόνου, σοφὲ τοῦ σοῦ ἐλαυνόμενος, ὑπ' ἀνθρώπων ἀδίκων ὁ δίκαιος, κακωθῆναι προῄρησο, ὅπως τὸ δίκαιον δόγμα τῆς Ἐκκλησίας, Πάτερ διασώσῃς ἀλώβητον.

Ἱστάμενος μέσον, παρανομούντων ὁ ἔννομος, ἀθλητὴς Ἱεράρχα θεόληπτε, καὶ ὑπ' αὐτῶν θλιβόμενος καὶ ἐμπαιζόμενος, καὶ συρόμενος μάτην, ἔμεινας τὸν νοῦν ἀπαράτρεπτος.

Νηπίων ἡγήσω, Πάτερ Μαρτῖνε τοξεύματα, παροινίας τῶν μάτην θλιβόντων σε· καὶ καρτερῶς ἐνήθλησας περιδονούμενος, καὶ δεσμούμενος μάκαρ, καὶ ταῖς φυλακαῖς συγκλειόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐν δύο οὐσίαις, θεανδρικῶς γνωριζόμενον, τῆς Τριάδος τὸν ἕνα ἐκύησας, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, θελήσεις φέροντα, καταλλήλως ταῖς τούτου, φύσεσι Παρθένε πανάμωμε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, ἐπὶ τὴν ψυχά-
» λωτον ὁδὸν ἀεὶ πλανώμενον, τῷ φωτὶ
» τῷ τῆς γνώσεώς σου Κύριε, ποδηγῶν με ἐν τῷ
» τρίβῳ, τῶν ἐντολῶν σου καθοδήγησον.

Ἱερωτάτῳ σου λόγῳ, Πάτερ, τὸ πανίερον σαφῶς δόγμα ἐκράτυνας, καὶ τὸ στῖφος τῶν αἱρέσεων ἔτρεψας, ὑπομένων ἐξορίας, καὶ φυλακὰς καὶ θλίψεις ἔνδοξε.

Νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις, Ὅσιε, οὐκ [ἔδωκας, ἕως σκήνωμα γέγονας τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσαν ἀνεμόχλευσας, τῆς αἱρέσεως τὴν πλάνην, μαρτυρικῶς ἀγωνισάμενος.

Μανιωδῶς σε ὡς θῆρες, ἔσυραν ἀλύσεσι Σοφέ, ἐχθροὶ δεσμήσαντες, ἐν τῷ μέσῳ παικτικῶς τῆς πόλεως, λοιδοροῦντες βλασφημοῦντες, καὶ ἀναιδῶς σοι ἐπεμβαίνοντες.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως Παρθένε, ἡ τὸν ἀπερίγραπτον Θεὸν σαρκὶ κυήσασα, τῆς σαρκός μου τὰ πάθη θανάτωσον· ζώωσον δὲ τὴν ψυχήν μου, νενεκρωμένην πλημμελήμασιν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν καὶ πταισμάτων κα-
» ταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν
» βιαίως συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν
» κραταιάν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
» καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Ῥήγνυται ὁ πονηρός, Θεοφόρε πρὸ ποδῶν ἱερῶν σου· καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, τὰ ἀπύλωτα στόματα, ἀποφράττονται τῷ σῷ, λόγῳ καὶ δείκνυται διαλάμπον, δόγμα τὸ θεῖον ὑπὲρ ἥλιον.

Τείνουσί σε ἀφειδῶς, καὶ σχοινίοις συνδεσμοῦσιν οἱ πλάνοι, πλάνην δεσμοῦντα πᾶσαν, καὶ αἱρέσεων σύνδεσμον, διαρρήσσοντα δεσμοῖς, θείων δογμάτων σου, Ἱεράρχα, Πάτερ Μαρτῖνε ἱερώτατε.

Ἵστασο δικαστικῶν, πρὸ βημάτων κατακρίνων τὴν πλάνην, τῶν κηρυττόντων μίαν τοῦ Χριστοῦ Πάτερ θέλησιν· καὶ Μαρτύρων προφανῶς, καλλωπιζόμενος τῷ στεφάνῳ, τούτων τῆς δόξης κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Νόμοι φύσεως ἐν σοί, καταλύονται· ἀρρήτως γὰρ τίκτεις, τὸν πλαστουργὸν τῶν ὅλων, Θεοτόκε πανύμνητε, ὡς Θεόν τε καὶ βροτόν, δύο θελήσεις δὲ κεκτημένον, καὶ ἐνεργείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός· Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Πάπα Ῥώμης τοῦ ὁμολογητοῦ.

Digitized by Google

Στίχοι.

Ὁ σὴν γεγηθὼς σάρκα Σῶτερ ἐσθίων.
Ἀπεκδύσει γέγηθε σαρκὸς Μαρτῖνος.

Ἀμφὶ τρίτῃ δεκάτῃ θάνε Μαρτῖνος περίπυστος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ ἐπιλεγομένου Πωγωνάτου, ὅς τις Κωνσταντῖνος ἐν Σικελίᾳ ἀνῃρέθη ἐν τῷ τῆς Δάφνης λουτρῷ, λαβὼν πληγὴν κατὰ κεφαλῆς διὰ κάδου. Διὰ γοῦν τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἀποστείλαντος τοῦ Βασιλέως, ἀπὸ τῆς Ῥώμης πρὸς τὴν βασιλεύουσαν, ἤχθη βίᾳ ὁ μακάριος οὗτος, πολλὰς κακώσεις ἐπὶ τὸν πλοῦν καὶ τὴν ἐπάνοδον ὑπομείνας. Ὁ γὰρ Βασιλεὺς, τῆς δυσσεβοῦς τῶν Μονοθελητῶν ὑπάρχων αἱρέσεως, ἐπεὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Μαρτῖνος Σέργιον καὶ Πύῤῥον καὶ Θεόδωρον δημοσίοις ἀπεκήρυξε γράμμασι, καὶ ὅρον ἐξέθετο εὐσεβείας μετὰ τῆς συνελθούσης αὐτῷ Συνόδου, εἰς ἀνατροπὴν τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἱρέσεως, μεταστέλλεται αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, ὥσπερ εἴρηται, ἀπὸ Ῥώμης· καὶ ὥσπερ τινὶ τῶν κακούργων ἐπιθεὶς αὐτῷ κλοιὰ, ἐν τῷ Πραιτωρίῳ τοῦτον καθεῖρξεν· εἶτα ὑπερόριον αὐτὸν πέμπει ἐν Χερσῶνι τῇ πόλει. Ἔνθα τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς ἀθλητικῶς διανύσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Κυντιλλιανοῦ, καὶ Δαδα.

Στίχ. Τίνες κεφαλῶν οἵδε κείμενοι δίχα;
Κυντιλλιανὸς, Μάξιμός τε καὶ Δάδας.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανοῦ καὶ Διοκλητιανοῦ τῶν δυσσεβῶν, συσχεθέντες οἱ Ἅγιοι οὗτοι ἐν χώρᾳ τῇ Ὀζοβίᾳ, παρεδόθησαν τοῖς ὑπάτοις Ταυρικίῳ, καὶ Γαΐῳ· καὶ ἀνακριθέντες, καὶ ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, ἐνεβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ. Ὑπνωσάντων οὖν αὐτῶν, ἦλθεν, ὁ διάβολος, ὑποτιθέμενος αὐτοῖς τὰ ἐναντία· καὶ ἀναστάντες προσηύξαντο, ἀλλήλους ἐπικοδομοῦντες· καὶ ἐλθὼν Ἄγγελος Κυρίου ἐθαρσοποίησεν αὐτούς. Πρωΐας δὲ γενομένης, ἀναστάντες, καὶ πάμπολλα ὑπὸ τῶν δυσσεβῶν ἀναγκασθέντες, οὐκ ἠρνήσαντο τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ τρανῶς καὶ θαρσαλέως Θεὸν ἀληθῆ καὶ ποιητὴν τοῦ παντὸς ὁμολογήσαντες, ἐτύφθησαν σφοδρῶς, καὶ ἐβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ· μετὰ δὲ τῶν ἄλλων ἐξετασθέντες, ἀπετμήθησαν τὰς κεφαλάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἐλευθέριος οὐκ ἐδουλώθη πλάνῃ.
Ἐλεύθερος δὲ πρὸς ξίφους ἔστη στόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδοσίου.

Στίχ. Θεοῖς προσοίσειν μηδαμῶς πεισθεὶς δόσιν,
Ἤχθη Θεοδόσιος τὴν ἐπὶ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωΐλου.

Στίχ. Τόξου βέλει Ζωΐλε πληγεὶς ἐν ξύλῳ,
Πλήττεις τὸν εἰσάξαντα τὴν φθορὰν ξύλῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Οἱ διπλῆς ἐνεργείας, καὶ θελήσεως Πάτερ Χριστὸν στερήσαντες, ἐστέρησάν σε θρόνου, ἐκδόντες ἐξορίαις, μακροτάταις κραυγάζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπελθὼν τὰς χρονίους, φυλακὰς, οἷα φύλαξ ἀμώμου Πίστεως, αἱρέσεων τὸ σκότος, ἐμείωσας καὶ μέλπειν, τοὺς πιστοὺς κατεφώτισας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κρύει καὶ παγετῷ σε, προσπαλαίοντα Πάτερ, καὶ ἀσθενείαις μακραῖς, ὑπέθαλπεν ἡ χάρις, ῥωννύουσα Μαρτῖνε, μελῳδοῦντα τῷ Πνεύματι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λέων Πάτερ καθάπερ πεποιθὼς, πρὸς ἀνόμους τομῶς ἐχώρησας, Θεόδωρον καὶ Κῦρον, καὶ Σέργιον Πύῤῥον, καὶ τοὺς τούτων ὁμόφρονας, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀφιστῶν, ἁγίας Ἐκκλησίας.

Τριαδικόν.

Ἑνιζομένη φύσει, διαιρεῖται προσώποις ἡ Παναγία Τριὰς, ὁ Πατὴρ Παντοκράτωρ, Υἱὸς ὁ συνυπάρχων, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ θελήσεσι δυὸ, καὶ δυσὶν ἐνεργείαις ἐκ σοῦ Πανάμωμε, τεχθεὶς ἀνερμηνεύτως, τοὺς οὕτω συμφρονοῦντας, διασώζει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην καταπατοῦν-
» τες ἐκραύγαζον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Στενοχωρούμενος Πάτερ ἀσθενείαις, καὶ χαλεπαῖς ἐξορίαις, καὶ πολυτρόποις κολάσεσι, Μαρτυρίου στεφάνους, ὡς Μάρτυς ἀπείληφας.

Μακαρισμοῦ ἠξιώθης θεολέκτου, δεδιωγμένος Μαρτῖνε, δικαιοσύνης ἐχόμενος, ἐκδιώξας ἐκ μέσου, τὴν ἄδικον αἵρεσιν.

Ἐπικοσμήσας τὸν Πέτρου θεῖον θρόνον, καὶ τῇ αὐτοῦ θείᾳ πέτρᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν ἀσάλευτον, συντηρήσας Μαρτῖνε, σὺν τούτῳ δεδόξασαι.

Τριαδικόν.

Γλώσσῃ πυρίνῃ τῶν θείων Ἀσωμάτων, ἀναλαβόντες τὸν ὕμνον, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, τῇ Τριάδι συμφώνως, πιστοὶ ἐκβοήσωμεν.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἁγιωτέρα τῶν ἄνω στρατευμάτων, καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέρα, Μῆτερ Θεοῦ χρηματίζουσα, τῶν παθῶν τῆς σαρκός με, ὑπέρτερον ποίησον.

Ὁ Εἱρμός· Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὄρους παρῆλθες τῆς φύσεως, τὸν Δημιουρ-
» γὸν συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, καὶ πύλη
» σωτηρίας τῷ κόσμῳ γέγονας· διό σε Θεοτό-
» κε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἱερουργὸς ἱερώτατος, ὁμολογητής τε καὶ μάρτυς γενόμενος, Πατριαρχῶν χορείαις Μαρτῖνε μέγιστε, ἀξίως συναγάλλῃ· ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Ὡς φωταυγὴς Μάκαρ ἥλιος, ἀνατεταλκὼς πρὸς ἑῴαν ἐκ δύσεως, ἅπασαν ἀκτῖσι τὴν γῆν ἐφώτισας, καὶ ἤλασας τὸ σκότος, αἱρετιζόντων τὸ βαθύτατον.

Στῶμεν ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, ἐπανακηρύττοντες ἄθλους καὶ παλαίσματα, καὶ τὰς ὁμολογίας τοῦ οὐρανόφρονος, Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, καὶ τοῦτον πόθῳ μακαρίσωμεν.

Ἤστραψε μάκαρ ἡ μνήμη σου, ἡμεροφαὴς ὡς ἀστὴρ ἐν τοῖς πέρασι, καὶ πάντας καταυγάζει τοὺς εὐφημοῦντάς σε, ἐν ὕμνοις ἐπαξίοις, Πάτερ Μαρτῖνε θεοδόξαστε.

Θεοτοκίον.

Φωναῖς Πατέρων πειθόμενος, δύο ἐν οὐσίαις Ἁγνὴ καὶ θελήσεσι, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος ἐκ σοῦ τικτόμενον, πιστῶς ὁμολογοῦμεν, καὶ σὲ Παρθένε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός· Ὄρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ α΄. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδη, καὶ Τροφίμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Λόγῳ θείας γνώσεως λαοὺς ἀγνωσίας πάνσοφοι, ὁλοτελῶς ἐλυτρώσασθε, καὶ προσηγάγετε, σεσωσμένους τούτους, Λόγῳ τῷ ἐκλάμψαντι, Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου Ἀπόστολοι. Αὐτῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πούδην καὶ Ἀρίσταρχον σοφόν, καὶ τὸν θεῖον Τρόφιμον, τοὺς ἀληθεῖς χριστοκήρυκας, ἀνευφημήσωμεν· πλάνης γὰρ χειμῶνα, θέρμῃ θείας χάριτος, διέλυσαν, καὶ νῦν πρὸς τὸ ἄδυτον, φέγγος ἐσκήνωσαν, ἀμοιβὰς πόνων δρεψόμενοι, καὶ μεθέξει, ἀῤῥήτῳ θεούμενοι.

Παύλῳ ἐφεπόμενοι κλεινῷ, διδασκάλῳ Ἔνδοξοι, πολλοὺς κινδύνους ὑπέστητε, εἱρκτῇ κλειόμενοι, ὁμιλοῦντες πόνοις· ξίφει ἐπὶ τέλει δέ, τμηθέντες κεφαλὰς ἐνηθλήσατε. Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χωρίον εὐρύχωρον Θεοῦ, οὐρανῶν πλατύτερον, τὸν σμικρυνθέντα τοῖς πάθεσι, καὶ στενωθέντα με, πειρασμῶν ἐφόδοις, ἐν θλίψεσι πλάτυνον, καὶ ἐν ξενοχωρίας, μεγάλυνον, προσηρεμοῦσά μοι, τὰ προσπίπτοντα Πανάμωμε, καθ' ἑκάστην, αὔραις τῆς πρεσβείας σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία διῆλθεν, ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν· ἀλλ' ἐξανάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θείοις Μαθηταῖς θεῖον ἐξᾴδω μέλος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀ-
» βύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, κα-
» θορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐ-
» βόα ᾄσωμεν.

Θρόνῳ Θεοῦ παρεστῶτες ὡς λειτουργοί, ὡς αὐτοῦ διάκονοι, ὡς φωστῆρες νοητοί, φωτισμὸν αἰτήσασθε ἡμῖν, τοῖς τιμῶσι τὴν ὑμῶν μνήμην Ἀπόστολοι.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ δι' οἶκτον ἐπιφανείς, μαθητὰς ἐκλέγεται, καὶ θεράποντας ὑμᾶς, σὺν ἑτέροις πλείοσιν αὐτοῦ, καταγγέλλοντας Σοφοὶ τὸ θεῖον βούλημα.

Digitized by Google

Ἱερωτάτη χορεία τῶν ἱερῶν, Χριστοῦ ἑβδομήκοντα, συνταγέντες Μαθητῶν, σὺν τῷ Παύλῳ ἅπασαν τὴν γῆν, διδαχῶν θείῳ φωτὶ καταλαμπρύνετε.

Ὁ ἱερώτατος Πούδης, καὶ ὁ κλεινὸς, καὶ σοφὸς Ἀρίσταρχος, σὺν Τροφίμῳ φωταυγεῖς, ὡς ἀστέρες ἔλαμψαν ἐν γῇ, τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν ἀποδιώκοντες. Θεοτοκίον.

Ἵνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω ὑπερβολῇ, εὐσπλαγχνίας Ἄχραντε, νῦν συνάψῃ ὁ Θεὸς, σάρκα προσελάβετο ἐκ σοῦ, καὶ διέμεινεν ὃν ἦν καὶ μετὰ σάρκωσιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, » ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου » Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ » τῆς ὁμολογίας σου.

Συνόντες Παύλῳ τῷ κλεινῷ, σὺν αὐτῷ πάντα κόσμον, ὡς ἀστέρες ἡλίῳ, περιήλθετε φωτὶ, κηρύγματος ἱεροῦ, ἀγνωσίας σκότος ἀπελαύνοντες.

Μεγάλοις πόνοις τῆς σαρκὸς, τὴν ἐπίπονον ἦραν, ἁμαρτίαν ἐκ μέσου, οἱ τοῦ Λόγου Μαθηταὶ, τὴν ἄπονον τοῖς πιστοῖς, ἐν ὑψίστοις, λῆξιν μνηστευόμενοι.

Ἀρρήτως ὄντα ἐκ Πατρὸς, ἐν ἀρχῇ Θεὸν Λόγον, ἐπὶ γῆς σαρκωθέντα οἱ Ἀπόστολοι σαφῶς, κηρύττοντες τὰς ἀρχὰς, τοῦ αἰῶνος τούτου ἐξεφαύλισαν. Θεοτοκίον.

Θηλάζεις γάλα τοῦ παντὸς, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου, γεννηθέντα ἀρρεύστως, ἐξ ἀχράντου σου γαστρὸς, καὶ συντριβέντας φθορᾷ, τοὺς ἀνθρώπους πάλιν ἀναπλάσαντα.

Ὁ Εἱρμός· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς ζωηφόρου, πεφυκότες βότρυας, ἐναποστάζοντας ἡμῖν, οἶνον ζωῆς προσηνέγκατε, οὐρανομύσται Κυρίου Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Ῥυπωθεῖσαν πάθεσι, τῆς ἁμαρτίας, τὴν ψυχήν μου ἄχραντε, Θεογεννῆτορ ἀγαθὴ, τῇ σῇ πρεσβείᾳ καθάρισον· σὺ γὰρ ὑπάρχεις σωτήριος κάθαρσις. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, προσηλωμένον, τὸν ἀμνὸν ἡ ἄμωμος, ἀμνὰς καὶ μήτηρ καὶ ἁγνὴ, ἀναβοῶσα ἐκραύγαζε· Λόγε, ὑμνῶ σου τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ » σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει » ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Ἡ ὑπερούσιος, Τριὰς ὡς τρίφωτον, ἐπανῆψε λαμπάδα τοὺς ἱεροὺς, Πούδην τε καὶ Τρόφιμον, καὶ τὸν Ἀρίσταρχον τὴν γῆν, θείῳ λόγῳ καταυγάζοντας.

Τοῦ Παύλου ὤφθητε, σοφοὶ συνέκδημοι, διωγμοὺς σὺν ἐκείνῳ πολυειδεῖς, καὶ κινδύνους Ἔνδοξοι, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, γεγηθότες ὑπομείναντες.

Αἱμάτων ῥεύμασι, καθηγιάσατε, πᾶσαν κτίσιν ἀθλοῦντες, τὰ ἐναγῆ, αἵματα τοῖς δαίμοσιν, ἐπιφερόμενα, Χριστοῦ, καταπαύσαντες Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Ἰσχύς μου Ἄχραντε, καὶ καταφύγιον, καὶ ἀπόρθητον τεῖχος, καὶ πρὸς Θεὸν, πρέσβυς χρηματίζουσα, αἰωνιζούσης με φλογὸς, καὶ γεέννης ἐλευθέρωσον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρ» θριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον » δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν, » ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Στήλας κατέαξαν καὶ ναοὺς, τοὺς εἰδωλικοὺς οἱ εὐκλεεῖς, οἰκοδομοῦντες ἐν χάριτι, ὡς σκηνὴν πεσοῦσαν ταῖς παραβάσεσι, καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ Θεοκήρυκες.

Θάλασσαν ἵπποι πανευκλεεῖς, ὄντως χρηματίζοντες Θεοῦ, τῆς ἀθεΐας ταράξαντες, τοὺς ἀποπνιγέντας ἐν ταύτῃ πρότερον, κηρύγματι τῷ θείῳ ἀνεζωώσατε.

Ἐπισκοπούμενοι πρὸς Θεοῦ, θείαις ἐπισκέψεσιν ὑμῶν, τοὺς ἐν ὀδύνῃ τυγχάνοντας, εἰδωλομανίας καὶ κινδυνεύοντας, ἐσώσατε σωτῆρες ἡμῶν γενόμενοι. Θεοτοκίον.

Ἱερωτάτως ὁ ἱερὸς, πάλαι Ἡσαΐας φωτισθεὶς, Πνεύματι θείῳ ἐβόησεν· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἕξει σαρκούμενον, Θεὸν δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν ἀπερίληπτον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ » εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι. Ἀνά» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Ὁ πάνσοφος Τρόφιμος, καὶ Ἀρίσταρχος ὁμοῦ, καὶ Πούδης ὁ θαυμάσιος, ὡς μαθηταὶ τοῦ Λόγου καὶ ἱεροὶ, τοῦ Παύλου συνέκδημοι, ἱεραῖς μελῳδίαις εὐφημείσθωσαν.

Ναμάτων ἀνάπλεοι, τῶν τοῦ Πνεύματος Σοφοὶ, ὡς ἀληθῶς ὑπάρχοντες, πᾶσαν ψυχὴν

Digitized by Google

ἠρδεύσατε διδαχαῖς, ἐκ μέσου ποιήσαντες, τὸν φλογμὸν τῆς ἀπάτης θείᾳ χάριτι.

Ἑνούμενοι πνεύματι, μερισμὸν οὐδ' ἐν αὐτῷ, τῷ μερισμῷ τοῦ σώματος, ἐσχήκατε· ὁμοῦ γὰρ τὰς κεφαλὰς σὺν Παύλῳ τῷ κήρυκι, ἀπετμήθητε τούτῳ κλεϊζόμενοι. Θεοτοκίον.

Ξένη σου ἡ σύλληψις, ξένη Κόρη καὶ φρικτή, ἡ ὑπὲρ νοῦν σου γέννησις, τοὺς ξενωθέντας πάντας ἀπὸ Θεοῦ, αὐτῷ καταλλάττουσα, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῴην ἀπονέμουσα.

Ὁ Εἱρμός· Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδη, καὶ Τροφίμου.

Στίχοι.

Τιμῶ τὸν Ἀρίσταρχον ὡς ἀριστέα,
Καλῶς ἀριστεύσαντα μέχρι καὶ ξίφου.

Ποῦ δὴ μετέστης, ὡς ἀπετμήθη, Πούδη;
Ποῦ δὴ μετέστη, ἢ πρὸς ἄφθαρτον κλέος;

Τρυφὴν Τρόφιμος οὐρανοῦ ποθῶν ἄκρως,
Τροφὴ προσῆκται τῷ τεθηγμένῳ ξίφει (*).

Τῇ δεκάτῃ δὲ μαθηταὶ ἀπῆραν καί γε τετάρτῃ.

Οὗτοι ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων ὑπάρχοντες, ἠκολούθησαν τῷ μεγάλῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ, κηρύττοντες καὶ συγκακοπαθοῦντες τῷ διδασκάλῳ ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸν ἐκείνου θάνατον, καὶ αὐτοὶ τὰς κεφαλὰς ὑπὸ Νέρωνος ἐτμήθησαν. Ταῦτα δὲ ὁ τρισμακάριος καὶ πανόλβιος Δωρόθεος, ἐν Ῥώμῃ γεγονώς, διὰ ῥωμαϊκῆς διαλέκτου ἐν ὑπομνήμασι καταλέλοιπεν. Οὐ μόνον δὲ περὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, καὶ ἄλλων πολλῶν Ἁγίων, ὅτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἱερῶν Προφητῶν ἱστόρησεν· ἐγένετο γὰρ ὁ Ἅγιος δι' εὐφυΐαν φιλομαθὴς ἄγαν, καὶ πολυΐστωρ, ὡς ἄλλος οὐδείς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀρδαλίωνος τοῦ Μίμου.

Στίχ. Νῦν Μῖμος ὄντως Ἀρδαλίων, ἢ πάλαι·
Μιμούμενος γὰρ Μάρτυρας τὸ πῦρ στέγει.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐν τοῖς θεάτροις μιμούμενος, καὶ τὰ ἑτέρων ὑποκρινόμενος πάθη καὶ δράματα. Καί ποτε δόξαν αὐτῷ τὴν κατὰ τὸ μαρτύριον ἔνστασιν τῶν Χριστιανῶν ὑποκρίνασθαι, ἀναρτηθείς, ὡς δῆθεν τοῖς θεοῖς μὴ προσάγων θυσίαν, ἐξέσθη. Ὡς οὖν ἐπ' αὐτῷ κρότος παρὰ τῶν θεατῶν ἦν, ἐπαινούντων αὐτοῦ τὴν ὑπόκρισιν ἅμα καὶ καρτερίαν, ἀνακραγὼν μέγα, καὶ σιγὴν ἐπιτάξας τῷ δήμῳ, Χριστιανὸν ἀληθείᾳ ἑαυτὸν ἀνεκήρυξεν. Ὅθεν τοῦ Ἄρχοντος πολλὰ παραινέσαντος αὐτῷ μεταθέσθαι τὴν γνώμην, καὶ τοῦτο ποιῆσαι μὴ βουληθείς, ἀλλ' ἐπιμένων τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, πυρᾶς ἐξαφθείσης ἐβλήθη ἐν αὐτῇ, καὶ τελειωθεὶς ἐν αὐτῇ, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θωμαΐδος.

Στίχ. Αἰῶνος ἦρας τοῦδε τὴν Θωμαΐδα,
Τὸ τῆς Γραφῆς, μέλλοντος αἰῶνος Πάτερ.

Ἡ ἁγία αὕτη Θωμαῒς ἐγεννήθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· καὶ ὑπὸ τῶν γεννητόρων αὐτῆς καλῶς ἀνατραφεῖσα, καὶ παιδευθεῖσα, συνεζεύχθη ἀνδρί· καὶ ἦν ἐν τῇ τοῦ ἀνδρὸς οἰκίᾳ εὐνοϊκῶς διακειμένη, καὶ τὰ καθ' ἑαυτὴν σωφρόνως καὶ κοσμίως διάγουσα. Ἐπεὶ δὲ συνδιῆγε σὺν τῷ ὁμοζύγῳ καὶ ὁ κατὰ σάρκα πατὴρ τοῦ νεανίσκου, ὁ καὶ τὴν κόρην νύμφην ἐπαγόμενος, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μὴ εὑρεθέντος ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὁ τῶν ψυχῶν ὀλοθρευτὴς διάβολος αἰσχροὺς λογισμοὺς ἐνέβαλε τῷ γέροντι κατὰ τῆς νύμφης αὐτοῦ· καὶ ἐβουλεύσατο συμμιγῆναι τῇ κόρῃ, πάντα τρόπον μηχανώμενος εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ οἰκείου σκοποῦ.

Ὡς οὖν ἡ μακαρία Θωμαῒς, πολλὰ νουθετοῦσα, καὶ παρακαλοῦσα τὸν γέροντα, ἤνυεν οὐδέν, πυρωθεὶς οὗτος μᾶλλον δὲ ὑπὸ τοῦ δαίμονος σκοτισθείς, τὴν σπάθην λαβὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ πλήξας τὴν κόρην καιρίως, ἐδιχοτόμησεν αὐτήν· καὶ ἡ μὲν τῷ Κυρίῳ παρέθετο τὴν ψυχήν, καὶ Μάρτυς ὑπὲρ σωφροσύνης γέγονεν. Ὁ δὲ γέρων, παρευθὺς τὰς ὄψεις ἀποβαλών, περιεῄει τὴν οἰκίαν τυφλός.

Παραγενόμενοι δέ τινες εἰς ἀναζήτησιν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εὗρον τὴν κόρην νεκρὰν κειμένην ἐπὶ τῆς γῆς. Ὡς οὖν εἶδον ταῦτα, καὶ τὸν γέροντα ἔνθεν κἀκεῖθεν τυφλὸν περιφερόμενον καὶ πλανώμενον, ἐπυνθάνοντο, Τί τὸ ὁρώμενον; Τοῦ δὲ τὴν ἀλήθειαν ἀνακαλύψαντος, καὶ αὐτόχειρα τοῦ φόνου ἑαυτὸν ἐλέγχοντος, καὶ προστιθεμένου καὶ δυσωποῦντος ἀπαχθῆναι παρ' αὐτῶν πρὸς τὸν Ἄρχοντα, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν δέξασθαι, πεισθέντες οὗτοι παρέστησαν αὐτὸν τῷ Ἄρχοντι. Τῆς δὲ ἀληθείας διαγνωσθείσης, τῇ προστάξει τούτου ἀπετμήθη, ὁ γέρων τὴν κεφαλήν.

Μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ Ἀββᾶς Δανιήλ, ὁ τῆς Σκήτεως πρῶτος, ἀνήγαγεν εἰς τὴν Σκήτην τὴν Θωμαΐδα, καὶ κατέθετο αὐτὴν ἐν τῷ αὐτοῦ κοιμητηρίῳ, ὡς ὑπὲρ σωφροσύνης δι' αἵματος ἀθλήσασαν. Καί τις τῶν ἐν τῇ Σκήτει, ἔρωτι πορνείας βληθείς, προσῆλθε τῷ τάφῳ τῆς μακαρίας καὶ χρίσας ἑαυτὸν ἐλαίῳ ἐκ τῆς φωταγωγοῦ, ἔλαβε καθ' ὕπνους εὐλογίαν ἀπὸ τῆς κόρης ἐπιφανείσης αὐτῷ· ἔξυπνος δὲ γεγονὼς ἀπηλλάγη τοῦ πάθους. Ἔκτοτε οὖν καὶ μέχρι τῆς σήμερον οἱ ἀδελφοὶ τῆς αὐτῆς Μονῆς, ἐν τοῖς πολέμοις τῆς σαρκός, μεγάλην βοηθὸν τὴν μακαρίαν Θωμαΐδα κέκτηνται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀσεβείας κατεσβέσατε τὴν κάμινον, ὄμβροις σεπτοῦ κηρύγματος, ὡς Ἀπόστολοι· ὡς δὲ

(*) Καὶ εἰς τὰ προτετυπωμένα Μηναῖα, καὶ εἰς τὸν Συναξαριστήν, τὸ δίστιχον τοῦτο ἀναγινώσκεται οὕτω.

» Τρόφιμον τρυφὴν παθῶν τὴν οὐρανίαν,
» Τροφὴ ξίφους γέγονε τοῦ τεθηγμένου.

Ἀλλὰ πᾶς τις βλέπει, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος στίχος ἔχει ἄμετρον τὸν β΄. γ΄. καὶ δ΄. πόδα· ὁ δὲ δεύτερος τὸν γ΄.

Digitized by Google

θεῖοι ὄντες Ἀθληταὶ, αἱμάτων ῥοαῖς εἰδωλικὴν, ὕλην ἐφλέξατε Σοφοί· ὅθεν δοξάζεσθε.

Διελθόντες ὡς ὑπόπτεροι γῆν ἅπασαν, Ἀπόστολοι πανεύφημοι, θεῖον κήρυγμα τῶν ἐθνῶν ἐσπείρατε ψυχαῖς, ὡς ἄριστοι ὄντες γεωργοὶ, καὶ ὥσπερ σῖτον τῷ Χριστῷ πάντας προσήξατε.

Ὡραιώθητε ὡραίοις ὑμῶν στίγμασιν, Ἀρίσταρχε καὶ Τρόφιμε· ἐλαμπρύνθητε ὑπὲρ πάντα δόκιμον χρυσὸν, σὺν Πούδῃ τῷ ὄντως θαυμαστῷ, διὰ παντὸς ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκδυσωποῦντες Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Μακαρία ἐξ Ἁγίου ὤφθης Πνεύματος, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, σωματώσασα, τὸν τοὺς θείους τούτους μαθητὰς, τῷ κόσμῳ ὡς θείας ἀστραπὰς, ἐξαποστείλαντα Σεμνὴ, φωταγωγῆσαι πιστούς.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐκτεμόντες τὰς ῥίζας τῆς ἀθεότητος, τῇ δρεπάνῃ τῇ θείᾳ κατεφυτεύσατε, πίστιν ἀληθῆ, καὶ τελείαν ἐπίγνωσιν, ταῖς τῶν εὐσεβούντων, καρδίαις Θεηγόροι.

Λόγῳ θείῳ καρδίας κατενεώσατε· καὶ τῆς γνώσεως σπόρον καταβαλόμενοι, ἄσταχυν Σοφοὶ, πολύχουν ἐθερίσατε, τῶν διασωθέντων, Ἀπόστολοι τὸ πλῆθος.

Οἱ ἀκλόνητοι στῦλοι τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας οἱ θεῖοι βότρυες, οἱ τὸν γλυκασμὸν, τῆς ζωῆς ἀποστάζοντες, Ἀρίσταρχος καὶ Πούδης, καὶ Τρόφιμος τιμάσθω.

Θεοτοκίον.

Συντριβεῖσαν Παρθένε τὴν ἀνθρωπότητα, ἀνεκαίνισας ὅλην καινῇ λοχείᾳ σου, φύσεως θεσμοὺς, ὑπὲρ φύσιν καινίσασα, κεχαριτωμένη, Θεοῦ τοῦ ζῶντος Μήτηρ.

Ὁ Εἱρμός· Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολ-
» μᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἰσχὺς ἀφήρηται τοῦ ἀλάστορος, πέπτωκε δὲ τὸ τούτου ἐπαιρόμενον φρύαγμα· ἀσθενείᾳ σαρκὸς γὰρ οἱ Ἅγιοι, τούτῳ περιπλακέντες, ἔτρεψαν ὤλεσαν, καὶ τῆς τυραννίδος τῆς αὐτοῦ πιστοὺς ἐρρύσαντο.

Ὡς χοῦν τὴν πλάνην ἐξελεπτύνατε, πανευκλεεῖς φωστῆρες οἰκουμένης Ἀπόστολοι, καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται ὤφθητε, μέλποντες σὺν ἐκείνοις· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Σαρκὸς ἰώμενοι ἀῤῥωστήματα, καὶ ψυχικὰ Ἀπόστολοι Κυρίου νοσήματα, καὶ τελοῦντες ἐξαίσια θαύματα, πάντας τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ προσεφειλκύσατε, γνώσεως πρὸς φῶς ἀληθινόν· ὅθεν δοξάζεσθε.

Ἡ θεία μνήμη ὑμῶν ἐκλάμψασα, τὴν τοῦ Χριστοῦ φαιδρύνει Ἐκκλησίαν Ἀπόστολοι· ἣν ταῖς θείαις ὑμῶν παρακλήσεσι, ῥύσασθε πάσης βλάβης τῆς τῶν αἱρέσεων, σκέποντες ἀπήμονα λαὸν, τὸν εὐσεβόφρονα.

Θεοτοκίον.

Φλογὸς γεέννης με ἐλευθέρωσον, ἡ ὑπὲρ νοῦν τὸ πῦρ ἀποτεκοῦσα τὸ ἄστεκτον· καὶ ψυχήν μου πρὸς πόθον ἐπάναψον, ἄχραντε τοῦ ἐλθόντος πῦρ ἐπιγνώσεως, Κόρη ἐπὶ γῆς ἐπιβαλεῖν, θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἱρμός· Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Τὸ Φωταγωγικὸν, ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, πρὸς πολύπλοκα θήρατρα, πρὸς δεινὰ παλαίσματα, Κρήσκη πάνσοφε, γενναιοφρόνως ἐχώρησας, σαρκὸς μὴ φεισάμενος, ἀλλ' ἑλόμενον θανεῖν, διὰ πόθον τὸν ἔνθεον· ὅθεν πᾶσά σε, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία μακαρίζει, ἐκτελοῦσά σου τὴν μνήμην, Μεγαλομάρτυς πανένδοξε.

Ὠμοτάτως ξεόμενος, καὶ πλευρὰς ὀρυττόμενος, καὶ μαστίγων πλήθεσι, δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ σεβάσμιον. Ἀθλοφόρων καλλονὴ, Ἐκκλησίας εὐπρέπεια· διὰ ταῦτά σε, ἐν αἰνέσει τιμῶμεν τὴν ἁγίαν, ἑορτάζοντές σου μνήμην, καὶ προσκυνοῦντες τὰ λείψανα.

Digitized by Google

Ἱερῶς πυρπολούμενος, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος, Κρήσκη πανᾳοίδιμε, μέσον ἵστασο, πυρὸς μηδόλως φλεγόμενος· εἰς χεῖρας δὲ πάνσοφε, ἐναπέθου τοῦ Θεοῦ, τὸ μακάριον πνεῦμά σου· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, ἱκετεύων, ἱλασμὸν ἁμαρτημάτων, λαβεῖν τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ ἄφθορος, καὶ ἁγνὴ καὶ πανάμωμος, καὶ ἁγιωσύνῃ πάσῃ ἀσύγκριτος, τὸν ἐναγῆ καὶ ἀκάθαρτον, καὶ πάσης αἰσχρότητος, παρανόμου καὶ δεινῆς, εὑρετὴν ἐγχειρήσεως, μὴ ἀπώσῃ με, μὴ ἐάσῃς με ὅλως ἀπολέσθαι, ἀλλὰ ῥῦσαι τῶν παθῶν με, καὶ ἐπιστρέφοντα σῶσόν με.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Κρήσκεντα πηγὴν θαυμάτων ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
» χοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
» ραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ-
» μαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Κροτήσωμεν εὐσεβῶς γηθόμενοι, τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ ἀθλητοῦ καὶ Μάρτυρος πιστοῖ, ἱερῶς ἐναθλήσαντος, καὶ τὸν τοῦ σκότους ἄρχοντα, τροπωσαμένου θείᾳ χάριτι.

Ῥεόντων παραδραμὼν τὸ ἄστατον, Μάρτυς πολύαθλε, πρὸς αἰκισμοὺς καὶ μάστιγας σαυτὸν, ὁλοψύχως ἐκδέδωκας· καὶ νικητὴς γενόμενος, στεφηφορῶν Θεῷ παρίστασαι.

Ἡμέραν χαρμονικὴν τελέσωμεν, πανηγυρίζοντες, ἐν τῇ ἀθλήσει σήμερον πιστοὶ, τοῦ θεόφρονος Κρήσκεντος, καὶ τὰ σεπτὰ παλαίσματα, τούτου τιμήσωμεν γηθόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ὑπερβολῇ χρηστότητος, ἐκ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ δι' ἡμᾶς ὁρᾶται καθ' ἡμᾶς, ὁ τῇ φύσει ἀπρόσιτος· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἁγνὴ παναμωμε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χρι-
» στὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κρεμάμενος τοὺς ξεσμοὺς, ῥωμαλεότητι νοὸς ἤνεγκας, τὸ τῆς φθορᾶς Ἔνδοξε, πάχος προφανῶς ἐκδυόμενος.

Ἐνεύρου σε Ἰησοῦς, ἀγωνιζόμενον στεῤῥῶς Ἔνδοξε· καὶ τῆς σαρκὸς ἔφερες, πόνους ῥωμαλέῳ φρονήματι.

Νυττόμενος ἀληθῶς, τῇ ἀγαπήσει τοῦ Χριστοῦ ἔνδοξε, Κρήσκη στεῤῥῶς ἤθλησας, πόνοις ἀφειδήσας τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν, ἀνερμηνεύτως τὸν Θεὸν τέξασαν, τὴν τοῦ παντὸς Δέσποιναν, ἱερολογίαις τιμήσωμεν.

Ὁ Εἱρμός· Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμος, ἀποδειχθεὶς δι' εὐσεβοῦς μαρτυρίας, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε παρίσταται, δόξῃ λαμπρυνόμενος, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων· ὅθεν τὴν ἁγίαν σου, ἑορτάζομεν μνήμην, τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν ἀθλητὰ, Κρήσκη ζητοῦντες, λαβεῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω βλέπειν σε σταυρῷ τεταμένον, Μήτηρ ἡ σὴ Παμβασιλεῦ ἀνεβόα, ὃν ὑπὲρ φύσιν τέτοκα Υἱὸν καὶ Θεόν· οἶδα γάρ σου Δέσποτα, τὸ φιλάνθρωπον οἶδα, ὅπως πάσχεις ἕνεκα, τῆς βροτῶν σωτηρίας· ἀλλ' οὐ σθένω Τέκνον μητρικὰς, φέρειν ὀδύνας, σταυρῷ καθορῶσά σε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀναρτώμενος ἐν ξύλῳ γενναιοφρόνως, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπέφερες, Μάρτυς ἀθλοφόρε· πάθος γὰρ εἰκόνιζες, τὸ θεῖον καὶ ἄχραντον, δι' οὗ τὴν ἀπάθειαν εὕρηκας.

Digitized by Google

Παριστάμενος ἐνώπιον τῶν τυράννων, τὸ τοῦ Κυρίου ὄνομα, πίστει ἀδιστάκτῳ, Κρήσκη ὡμολόγησας, καὶ χαίρων ἐνήθλησας· ὅθεν εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Ἠκολούθησας τοῖς ἴχνεσι τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὰ αὐτοῦ σωτήρια, πάθη εἰκονίσας, μάστιγας ὑπήνεγκας, καὶ βίαιον θάνατον, Μάρτυς ἀθλοφόρε ἀοίδιμε.

Γενναιότητι κατέπληξας τοὺς ἀθέους, ὑπομονῇ τε σώματος, Κρήσκη θεηγόρε, τὸν τῆς νίκης στέφανον, δεξάμενος ἔνδοξε, καὶ τὴν δι' αἰῶνος ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Κύριον ἁπάντων τῶν ποιημάτων, ὑπερφυῶς κυήσασα, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τοῦ ἰδίου πλάσματος, ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἀξιοπρεπῶς μακαρίζεται.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ναμάτων ζωτικῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος ἔμπλεως, γενόμενος τῆς κακίας, ἀπεξήρανας Μάρτυς, τὰ ῥεύματα θεόπνευστε.

Θανάτῳ τὴν ζωήν, τὴν ἀγήρω κτησάμενος, Πανεύφημε ἀναβλύζεις, δωρεὰς ἀθανάτους, τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Αἱμάτων σου ῥοαῖς, ἱερῶς φοινισσόμενος, καὶ σίγμασιν Ἀθλοφόρων, καλλυνόμενος Μάρτυς, ὡς ἄστρον ἀναδέδειξαι.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε δι' ἧς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, πανύμνητε Θεοτόκε, καὶ βοῶμέν σοι· Χαῖρε, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Μέλεσιν, ἐδοξάσθη τοῖς σοῖς ὁ Δεσπότης σου, Κρήσκη θεόπνευστε Μάρτυς· διὰ τοῦτο νῦν σε ἀντιδοξάζει, ἐν σημείοις, καὶ πολλοῖς θαυμασίοις καὶ τέρασιν.

Ἄνθραξι, τῆς ἀγάπης Κυρίου πυρούμενος, διὰ πυρὸς ὑπεδέξω, Μάρτυς ἀθλοφόρε τὸ θεῖον τέλος, καταφλέξας, πολυθέου ἀπάτης τὸν ἄθεον.

Τίμιον, ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, σοῦ παμμακάριστε Κρήσκη, ἀνεφάνη· μέσον πυρὸς γὰρ ὤφθης, μεγαλύνων, καὶ δοξάζων Θεὸν ἀκατάφλεκτος.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνον τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων πυρίμορφον, ὑμνολογοῦμέν σε Κόρη, καὶ τερπνὸν παλάτιον καὶ λυχνίαν, καὶ παστάδα, καὶ θεόδεκτον ἄχραντε τράπεζαν.

Ὁ Εἱρμός· Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος, τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας.

Στίχοι.

Θάμβος βλέπειν Κρήσκεντα τοῦ πυρὸς μέσον,
Ἡγούμενον λειμῶνα τερπνὸν τὴν φλόγα.

Κάτθανε καὶ Κρήσκης πέμπτῃ δεκάτῃ πυρὶ λαύρῳ.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Μύρων τῆς Λυκίας, γένους ἐνδόξου, τὴν ἡλικίαν προβεβηκώς. Ὁρῶν δὲ τὴν ἀσέβειαν κομῶσαν, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων θρησκείαν ἐπαιρομένην, καὶ πολλοὺς τῇ πλάνῃ δεδουλωμένους, καὶ σέβας τοῖς ἀψύχοις προσάγοντας, παρῄνει τῆς ματαιότητος ἀποστῆναι (προσελθὼν μέσον αὐτῶν), καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέψαι, τὸν παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς σεβαζόμενον, μόνον ὄντα δημιουργόν, καὶ πνοῆς καὶ ζωῆς ἁπάσης χορηγόν.

Τοῦ δὲ Ἡγεμόνος, κακοδαίμονα τὸν Ἅγιον ὀνομάσαντος, ὅτι δὴ αὐθαιρέτως πρὸς τὰ δεινὰ χωρεῖν ἔγνωκε, τῆς ἐσχάτης μενοῦν εὐκλείας καὶ εὐδαιμονίας, ἀντέφησεν ὁ Ἅγιος, τὸ πάσχειν ὑπὲρ Χριστοῦ. Ἐρωτώμενος δὲ τύχην, καὶ πατρίδα, καὶ ὄνομα, ἀντὶ πάντων, Χριστιανὸν ἑαυτὸν εἶναι ἔλεγε, μὴ καταδεξάμενος μηδὲ ἐν σχήματι σέβας τοῖς εἰδώλοις προσενεγκεῖν, καθὼς ὁ Ἡγεμὼν συνεβούλευεν· ἀλλ' ἐπὶ πάντων τῷ Θεῷ ἐξομολογούμενος, καὶ φάσκων μὴ δύνασθαι ἄλλο τι τὸ σῶμα ποιῆσαι, παρὰ τὸ δοκοῦν τῇ ψυχῇ ὡς παρ' αὐτῆς ἀγόμενον καὶ κινούμενον. Διὰ ταῦτα οὖν πρῶτον μὲν ἀναρτηθεὶς τύπτεται, εἶτα ξέεται· καὶ μετὰ τοῦτο, πυρᾶς ἐξαφθείσης, ἐν αὐτῇ βληθῆναι κατεκρίθη. Τοῦ δὲ πυρὸς μηδὲ τριχὸς αὐτοῦ διαφθείραντος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Βασιλίσσης καὶ Ἀναστασίας.

Στίχ. Ἀμνοῦ Θεοῦ σφάττουσιν ἀμνάδας δύο,
Ἀναστασίαν καὶ Βασίλισσαν ἅμα.

Αὗται ὑπῆρχον ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης, εὐγενεῖς καὶ πλούσιαι, μαθήτριαι γεγονυῖαι τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Μετὰ δὲ τὴν ἐκείνων τελείωσιν, τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα νυκτὸς ἀφελόμεναι καὶ κηδεύσασαι, διεγνώσθησαν τῷ Βασιλεῖ Νέρωνι. Καταμηνυθεῖσαι δέ, τότε μὲν εἰς φυλακὴν παρεπέμφθησαν· ὕστερον δὲ ἐξαχθεῖσαι, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ ἐμμένειν εἰποῦσαι, ἀναρτῶνται, καὶ τοὺς μαστούς, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὰς γλώσσας ἀποτέμνονται· καὶ τέλος μαχαίρᾳ καρατομοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λεωνίδου, Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Στίχ. Σκότος συνέσχε τὰς Ἀθήνας ἀθρόον,
Δύναντος αὐταῖς ἡλίου Λεωνίδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδώρου πρεσβυτέρου, καὶ Παυσαλυπίου.

Digitized by Google

Στίχ. Παυσολυπίῳ καὶ Θεοδώρῳ θύτη,
Δῶρόν τι παυσίλυπον ὄντως τὸ ξίφος.
Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ » Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ » φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογη» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νέους τρεῖς Παῖδας, ἐξεικονίζων Μάρτυς ἔνδοξε, μέσον τοῦ πυρὸς ἐβλήθης διὰ Χριστὸν, καὶ τὸ τέλος τὸ μακάριον, ἐν τούτῳ δέδεξαι, ὑμνολογῶν Θεὸν παμμακάριστε.

Ἐν μέσῳ ἔστης, φλογὸς ἀστέκτου χρυσὸς ὡς ὄβρυζος, πίστει ἐξαστράπτων Μάρτυς ἀληθινῇ, καὶ φωτίζων τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Πυρὸς Παμμάκαρ, δυνατωτέραν ἔχων ἔνστασιν, μέσον ἐμβληθεὶς πανεύφημε τοῦ πυρὸς, ἀπερίτρεπτος διέμεινας, πλάνης τοὺς ἄνθρακας ἀποσβεννύων, Κρήσκη πολύαθλε.

Θεοτοκίον.

Ἁγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ ὤφθης Πανάμωμε, λόγῳ συλλαβοῦσα Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ὃν ὑμνοῦντες ἀνακράζομεν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ» σεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος Χριστὸν, στολαῖς ἐφαίδρυνας, τῶν ἀρετῶν σεαυτὸν, ἐξυφανθείσαις σοι ἄνωθεν· καὶ παρίσταται γηθόμενος, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, βοῶν πανόλβιε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νοὸς καρτερίᾳ τὸν πικρὸν, ὑπέστης θάνατον, πυρὶ ὀπτώμενος, ὡς ἄρτος ἔνδοξε ἥδιστος, τοῦ τῶν ὅλων Βασιλεύοντος· ᾧ παριστάμενος βοᾷς, ἀγαλλομένῃ ψυχῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εἰληφὼς παρὰ Θεοῦ σαφῶς, τὴν χάριν Ἔνδοξε, λύειν νοσήματα, διώκειν πνεύματα πάντοτε, τὴν ψυχήν ἐξασθενοῦσάν μου, ἁμαρτιῶν ταῖς προσβολαῖς, ἴασαι δέομαι, ἵνα κράζω. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίγμασι πολλοῖς ὡραϊσθεὶς, ὑπῆλθες Ἅγιε, τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ ὡς ὀχήματι ἔνδοξε, ἐπιβὰς τούτῳ ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθησας Θεὸν, μέλπων γηθόμενος· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα! πῶς τέτοκας Θεὸν, βροτὸν γενόμενον, Θεοχαρίτωτε; πῶς ἀκατάφλεκτος ἔμεινας, πῦρ τὸ ἄστεκτον χωρήσασα; χαριστηρίοις σε φωναῖς ὅθεν δοξάζομεν καὶ βοῶμεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός· Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου » σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ » ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἱερολογίαις σε θείαις, Μάρτυς Χριστοῦ ἀνευφημοῦμεν, ὡς τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ὑπερβαλλόντως εὐαρεστήσαντα, καὶ καθελόντα ξόανα, τῆς ἀπωλείας ἀνδρικώτατα.

Ὡς ὑπερφυεῖς σου οἱ πόνοι! ὡς εὐκλεεῖς σου οἱ ἱδρῶτες! οὓς ὑπενεγκὼν διὰ Χριστὸν, ἀῤῥήτου δόξης Μάρτυς ἠξίωσαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν εὐσεβῶς μακαριζόντων σε.

Σήμερον ἡ πόλις Μυρέων, περιφανῶς πανηγυρίζει, ᾄδουσα τοὺς ἄθλους σου Μάρτυς, καὶ τοὺς κινδύνους καὶ τὰ παλαίσματα, ἅπερ γενναίως ἤνεγκας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνισάμενος.

Ἡμεροφαῆ ὡς ἀστέρα, ἡ Ἐκκλησία σε γνωρίζει, θείαις φρυκτωρίαις τὸν κόσμον, Μεγαλομάρτυς περιαυγάζοντα, ὅθεν τελεῖ τὴν μνήμην σου, τὴν φωτοφόρον εὐφημοῦσά σε.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῆς σελήνης Χριστὸς ὁ Κύριος· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός· Λίθος ἀχειρότμητος.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, ἡ Α΄. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙϚ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένοι νεάνιδες σεπτῶν, ἀρετῶν ἐπώνυμοι, καὶ ἀρεταῖς ἐκτρεφόμεναι, πρὸς τὸν ἀκρο-

Digitized by Google

τατον, εὐσεβείας ὅρον, ἀνδρικῶς ἐφθάσατε· καὶ νῦν πρὸς οὐρανὸν ἀνεδράμετε, Χριστῷ πρεσβεύουσαι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένοις νεάνιδες σαφῶς, Εὔας τῆς προμήτορος, ἐπιτηδείως κομίζεσθε, πόθον θεώσεως, ἀνενδότῳ νεύσει, πρὸς Θεὸν θεούμεναι, καὶ θείας θεωρίας πληρούμεναι· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γενναίῳ φρονήματι Χριστὸν, ὡς ἐνστερνισάμεναι, τὸν ἰσχυρὸν κατεπάτησαν, αἱ γενναιόφρονες, τὸν τὴν Εὔαν πάλαι, δόλῳ ἀπατήσαντα· καὶ τοῦτον κατὰ κράτος νικήσασαι, Χριστῷ πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχήν μου πάθεσι, πονηροτάτοις θεράπευσον, ἡ τὸν ἀκέσορα, καὶ σωτῆρα πάντων τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα. Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπῃς μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χριστοῦ προσοίσω Μάρτυσιν θεῖον μέλος.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος πλ. δʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
» λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ὅτι
» μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Χάριν μοι οὐρανόθεν, Μάρτυρες Κυρίου νῦν αἰτήσασθε, τὴν ὑμῶν εὐφημοῦντι, ἐπὶ γῆς φωτοφόρον πανήγυριν.

Ῥήξασαι προσπαθείας, σαρκικῆς δεσμὰ ἐν θείῳ Πνεύματι, τῷ Χριστῷ αἱ Παρθένοι, συνεδέθησαν σθένει Θεότητος.

Ἴσχυσεν ὁ Βελίαρ, ἀπατῆσαι πρὶν τὴν Εὔαν σεπταὶ Μάρτυρες· ἀλλὰ νῦν κατῃσχύνθη, τοῖς ποσὶν ὑμῶν ὄντως πατούμενος.

Σώμασιν ἡγνισμένοις, ἐκ Παρθένου Κόρης τὸν ἐκλάμψαντα, θεραπεύσασαι Λόγον, αἱ Παρθένοι, σὺν τούτῳ εὐφραίνονται.

Θεοτοκίον.

Τίκτεις ἀνερμηνεύτως, ὃν Πατὴρ ἀῤῥεύστως ἀπεγέννησε, καὶ μαζοῖς διατρέφεις, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα Δέσποινα.

Ὠδὴ γʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ὄμβροις θείου Πνεύματος, καταρδευόμεναι στάχυας, μαρτυρικοὺς, θείᾳ γεωργίᾳ, αἱ Παρθένοι ἐξήνθησαν.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα, τὰ μὴ βλεπόμενα στέργουσαι, τοὺς ὁρατοὺς, καὶ τοὺς ἀοράτους, ἐτροπώσαντο δαίμονας.

Πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, προσαναπτόμεναι Πνεύματος, θείῳ πυρί· ὅθεν ἰαμάτων, θείαν δρόσον πηγάζετε. Θεοτοκίον.

Ῥῆξον τῶν πταισμάτων μου, δεινὸν χειρόγραφον Δέσποινα, ἡ τὰ δεσμὰ λύσασα τοῦ Ἅδου, τῇ ἀσπόρῳ κυήσει σου.

Ὁ Εἱρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δʹ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Νυμφευθεῖσαι Κυρίῳ θεοπρεπῶς, ὥσπερ προῖκα τὸ αἷμα καὶ τὴν σφαγὴν, αὐτῷ προσηνέγκατε, Ἀθληφόροι νεάνιδες, καὶ νυμφῶνας θείου, ἀξίως ἐνύχετε, φωτισμοῦ ἀῤῥήτου, ἀπαύστως πληρούμεναι· ὅθεν τὴν ἁγίαν καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, τελοῦντες ἐν πνεύματι, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν, καὶ πιστῶς ἀνακράζομεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν πάντα βαστάζοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, παναγία Παρθένε· Ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, δώρησαί μοι τότε τὴν σὴν φιλανθρώπως ταχινὴν βοήθειαν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐπὶ Σταυροῦ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ

Digitized by Google

δὲ σπλάγχνα σου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σαύρωσιν, ἥν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Οἱ τοῦ σώματος ἔρωτες, ἔρωτι τῷ θείῳ ὑποχωρήσαντες, καταγώγια τοῦ Πνεύματος, τὰς Χριστοῦ παρθένους ἀπειργάσαντο.

Συμφωνίᾳ θεόφρονι, τοῖς ὑπεναντίοις ἀντιταξάμεναι, νίκην θείαν ἀπηνέγκασθε, καὶ στεφάνων θείων ἠξιώθητε.

Ὁ χορὸς ὁ μακάριος, τῶν ἀειπαρθένων πυρὶ ὀπτώμενος, εὐωδία προσενήνεκται, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀνατείλαντι.

Ἱερῶς ὥσπερ ἄκακοι, ἤγεσθε ἀμνάδες θύεσθαι Πάνσεμνοι, οὐκ ἐρίζουσαι, οὐ κράζουσαι, ἀλλὰ προαιρέσει θανατούμεναι. Θεοτοκίον.

Σωματούμενον Κύριον, ἔτεκες Κυρία πάσης τῆς κτίσεως· ὃν ἱκέτευε ῥυσθῆναί με, ἐχθροῦ Παναγία κυριεύοντος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύ-
» ριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ,
» τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Ὤρθρισαν ὁμοῦ, πρὸς Χριστὸν τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, αἱ Παρθένοι οἱ θεόφρονες, καὶ ὑπὲρ φέγγος, τοῦ ἡλίου κατηυγάσθησαν.

Μέλη ἀνδρικῶς, ἐκδεδώκατε πρὸς βάσανα, βασανίσασαι τὸν τύραννον, τῇ καρτερίᾳ, Ἀξιάγαστοι τῆς πίστεως.

Ἄνθος ἱερὸν, τῶν Μαρτύρων ἀνεδείχθητε, εὐωδίαν θείας γνώσεως, τῇ Ἐκκλησίᾳ, διαπνεύουσαι Πανεύφημοι.

Ῥήμασιν ὑμῶν, ὁ μεγάλαυχος πεφίμωται· καρτερίᾳ δὲ νενίκηται, καὶ ἀφανείᾳ, παρεπέμφθη Πανασίδιμοι. Θεοτοκίον.

Τέλος μοι χρηστὸν, προσγενέσθαι Κόρη πρέσβευε, ὅπως φύγω τὰς μενούσας με, ἀτελευτήτους, τιμωρίας καὶ σωθήσομαι.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδη
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ὑπέμειναν τῆς σαρκὸς τὰς ὀδύνας, καὶ πυρὸς τὰς τιμωρίας ἀνδρείως, αἱ τοῦ Χριστοῦ ἀθληφόροι καὶ νύμφαι, ἡ Χιονία Ἀγάπη Εἰρήνη τε· καὶ στέφανον τὸν εὐπρεπῆ, καὶ τὴν ἄρρητον δόξαν ἀπέλαβον.

Συρόμεναι ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθοι, κατεστρέψατε Παρθένοι τῆς πλάνης, οἰκοδομὴν πᾶσαν σθένει τοῦ Λόγου, καὶ πρὸς ναὸν ἐνεχθεῖσαι τὸν ἅγιον, παρίστασθε περιχαρῶς, τῷ δεσπόζοντι πάσης τῆς κτίσεως.

Ἰάματα ἡ σορὸς Χιονίας, καὶ Εἰρήνης καὶ Ἀγάπης πηγάζει, ἐκ τῶν πηγῶν ἀρδομένη πλουσίως, τοῦ Παρακλήτου, καὶ παύει νοσήματα· ποτίζει δὲ τῶν εὐσεβῶς, προσιόντων καρδίας ἐν χάριτι. Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως δερματίνους χιτῶνας, ὁ Ἀδὰμ ἀποβαλὼν τῇ σαρκώσει, τοῦ σοῦ Υἱοῦ, Θεοτόκε Παρθένε, καταστολὴν θείας δόξης ἐνδέδυται, δοξάζων σε περιχαρῶς, ὡς Μητέρα Θεοῦ παναμώμητον.

Ὁ Εἱρμός· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙϚ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Ἀγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας.

Στίχοι.

Χιὼν τὸ πῦρ ἦν τῇ Χιονίᾳ τάχα,
Οὗ συμμετασχεῖν ἠγάπησεν Ἀγάπη.

Βέλος σε πέμπει πρὸς τὸν εἰρήνης τόπον,
Ἀφ' αἱμάτων σῶν ἐκμεθυσθὲν Εἰρήνη.

Χιονίην τ' Ἀγάπην ἐκκαιδεκάτῃ κατέκαυσαν.

Κατὰ τὸν καιρὸν, ὅτε Χρυσόγονος ὁ Μάρτυς ὑπὸ Διοκλητιανοῦ, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη πλησίον λίμνης, ἐν ᾗ αἱ τρεῖς αὗται κατέμενον ἀδελφαὶ, Ἀγάπη, Εἰρήνη, καὶ Χιονία, μετὰ Ζωΐλου τινὸς δούλου τοῦ Θεοῦ, ἐφάνη ὁ Χρυσόγονος τῷ Ζωΐλῳ καθ' ὕπνους, λέγων αὐτῷ, ὅτι ἡ ἁγία Ἀναστασία (ἡ Φαρμακολύτρια δηλ.) μέλλει συναγωνίσασθαι ταῖς ἁγίαις τρισὶν ἀδελφαῖς, καὶ σὺν αὐταῖς τελεῖν τὸν ἀγῶνα τοῦ Μαρτυρίου. Ταῦτα μαθοῦσα ἡ ἁγία Ἀναστασία, ἠκολούθησε τῷ Ζωΐλῳ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὰς Ἁγίας, καὶ ἠσπάσατο αὐτὰς, καὶ ἐδούλευσεν αὐταῖς. Εἶτα, μαθὼν ὁ Διοκλητιανὸς, ἐκράτησεν αὐτὰς, καὶ παρέδωκε τῷ τῆς χώρας Ἄρχοντι, καὶ ἐτιμωρήθησαν παρ' αὐτοῦ· καὶ πάλιν παρεδόθησαν Σισινίῳ ἑτέρῳ Ἄρχοντι. Οὗτος οὖν τὴν μὲν Ἀγάπην καὶ Χιονίαν πυρὶ παρέδωκε· τὴν δὲ ἁγίαν Εἰρήνην εἷς τῶν στρατιωτῶν, τὸ τόξον αὐτοῦ τείνας, καὶ βέλος πέμψας κατ' αὐτῆς, τῷ τέλει παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Φήλικος ἐπισκόπου, Ἰανουαρίου πρεσβυτέρου, Φουρτουνάτου, καὶ Σεπτεμίνου.

Digitized by Google

Στίχ. Τετρὰς ἀθλητῶν συγκεκομμένων ξίφει,
Νῦν συγχορεύει μυριάσιν Ἀγγέλων.

Τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐξῆλθε δόγμα κατὰ πᾶσαν χώραν τοῦ καίεσθαι πάσας τὰς βίβλους τῶν Χριστιανῶν. Ἀπεστάλη οὖν ἐν πόλει τοῦ Βιουκᾶν Μαριανός τις, ἢ, ὡς ἐν ἄλλοις γράφεται Μαγνιανὸς, ἀνὴρ παμμίαρος· ὃς δὴ παρέστησε Φήλικα τὸν ἐπίσκοπον, Ἰανουάριον τὸν πρεσβύτερον, Φουρτουνάτον, καὶ Σεπτεμῖνον· καὶ ὑπαναγνοὺς τὸ βασιλικὸν δόγμα, ἀπῄτει αὐτοῖς τὰ παρ᾽ αὐτῶν βιβλία. Ὁ δὲ ἁγιώτατος Ἐπίσκοπος φησὶ πρὸς αὐτόν· Γέγραπται, ὦ Ἡγεμὼν, «Μὴ δότε τὰ ἅγια τοῖς κυσὶ, μηδὲ ῥίψητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων». (Ματθ. ζ. 6). Μάτην τοίνυν ἀγωνιᾷς, κἂν βασιλικὰ ἐπιφέρῃς προστάγματα. Ὁ Ἄρχων εἶπεν· Ἄφες τὰς μωρολογίας καὶ ποίησον τὸ θέλημα τοῦ Βασιλέως, ἐπεὶ δέσμιόν σε ἀποστελῶ πρὸς τὸν Ἀνθύπατον. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ὁποῖος εἰμὶ, φησὶν, ἐν σοὶ, τοιοῦτος καὶ ἐν πᾶσι, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Βασιλεῖ σου εὑρεθήσομαι.

Τότε τῇ φυλακῇ ἐγκλείσας τοῦτον, ἀνεπιμέλητον εἴασεν ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. Εἶθ᾽ οὕτως ἐξαγαγὼν, ἐπανέκρινε· καὶ δεσμεύσας αὐτὸν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Ἀνθύπατον. Κἀκεῖνος πάλιν ἐξετάσας αὐτοὺς, τῇ φυλακῇ καθεῖρξε. Καὶ μεθ᾽ ἡμέρας ἓξ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς, δεσμίους ἀπέστειλε τῷ Ἐπάρχῳ τῶν Πραιτωρίων· οὓς ἐκεῖνος δεξάμενος, καὶ πάμπολλα ἐκφοβήσας, μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας ἐν φυλακῇ, δεινοτάτῃ, τούτους ἀπέῤῥιψε.

Καὶ μεθ᾽ ἡμέρας δεκατέσσαρας ἐξαγαγὼν, καὶ ἐπανακρίνας, εἰσῆξεν αὐτοὺς ἐν πλοίῳ μετὰ ἵππων, δεδεμένους ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν. Κυλιόμενοι δὲ οἱ Ἅγιοι ἐν τοῖς ποσὶ τῶν ζώων, ἀποσιτοί τε ὄντες καὶ τοῦ ὕδατος ἄγευστοι ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας, ηὐχαρίστουν τῷ Θεῷ. Καὶ φθάσαντες εἰς λιμένα πόλεως τινὸς, ἐδεξιώθησαν κρυφίως ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν. Ἐκεῖθεν καταλαβόντες πόλιν, Ταυρομένην καλουμένην, καὶ ἀποπλεύσαντες ἐν Λυκαονίᾳ, ἦλθον εἰς πόλιν Αἰλούρων. Τότε ὁ δύστηνος ἐκεῖνος Ἔπαρχος, λύσας τοὺς Ἁγίους τῶν δεσμῶν, φωνῇ πραείᾳ τὰς ἐρωτήσεις πρὸς αὐτοὺς ἐποιεῖτο. Τῶν δὲ ἀντιλεγόντων μήτε βίβλους προδοῦναι, μήτε τοῖς εἰδώλοις θῦσαι, προσέταξεν αὐτοὺς μαχαίρᾳ ἀποτμηθῆναι. Καὶ λαβόντες τὴν ἀπόφασιν, προσηύξαντο· καὶ ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς, στεφάνους ἐκ χειρὸς Κυρίου ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λεωνίδου, Χαρίσσης, Νίκης, Γαληνῆς, Καλλίδος, Νουνεχίας, Βασιλίσσης, καὶ Θεοδώρας.

Στίχ. Κόλποις θαλάσσης ἐκδοθεὶς Λεωνίδης,
Φθάνει κολυμβῶν Ἀβραὰμ κόπων ἄχρι.

Θάλασσαν ἡ Χάρισσα φρίττειν οὐκ ἔχω,
Ἥτις θάλασσαν προξενεῖ μου χαρίτων.

Βυθῷ Γαληνὴ καὶ Νίκη βεβλημέναι,
Νίκην ἐφεῦρον καὶ γαλήνην ἐκ σάλου.

Βυθὸς θαλάσσης λαμβάνει τὴν Καλλίδα,
Κάλλους ἐρῶσαν ψυχεραστοῦ Κυρίου.

Εὑροῦσα κέρδος ἐκ βυθοῦ σωτηρίαν,
Τὸ νουνεχές σου δεικνύεις, Νουνεχία.

Γαστὴρ θαλάσσης λαμβάνει κόρας δύο,
Λίχνην φυγούσας, δυσσεβείας γαστέρα.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες ὑπῆρχον ἐκ τῆς Ἑλλάδος· καὶ ὁ μὲν Λεωνίδης συνελήφθη ἐν Τροιζῆνι, ἐξάρχων πνευματικοῦ χοροῦ, ἐν ταῖς ἑορτασίμοις ἡμέραις τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ ἤχθη εἰς Κόρινθον. Ἡ δὲ Χάρισσα καὶ Νουνεχία, καὶ ἡ μήτηρ τῆς Νουνεχίας Βασίλισσα, καὶ Νίκη, καὶ Γαληνὴ, καὶ Καλλὶς, καὶ Θεοδώρα, ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρχον, καὶ ἤχθησαν καὶ αὗται εἰς Κόρινθον πρὸς Βενοῦστον τὸν ἡγεμόνα· Ὃς, τὸν Ἅγιον Λεωνίδην εὑρὼν ἀσάλευτον ἔχοντα τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, κρεμάσας, ἀφειδῶς προσέταξε ξέεσθαι· εἶτα μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐνδοθῆναι ἐκέλευσεν. Ἔνθα λέγεται τὴν μακαρίαν Χάρισσαν ᾄδειν προσφωνοῦσαν, ὥσπερ ποτὲ τὴν Μαριὰμ ἐπὶ τῇ καταποντίσει τῶν Αἰγυπτίων· Ἐν μίλιον ἔδραμον, Κύριε, καὶ στράτευμά με ἐδίωξε, Κύριε, καὶ οὐκ ἠρνησάμην σε, Κύριε· σῶσόν μου τὸ πνεῦμα. Τοὺς δὲ λοιποὺς, συνεπακούοντας καὶ συμψάλλοντας, φθάσαι μέχρι τῆς θαλάσσης· καὶ ἐν πλοίῳ ἐπιβάντας, τῆς ᾠδῆς παρατεινομένης, ἀναχθῆναι ἐπὶ σταδίους τριάκοντα· εἶτα προσδεθέντας λίθοις ἐξωσθῆναι ταῖς ὕδασι· γενέσθαι δὲ τὴν Μαρτυρίαν αὐτῶν πρὸ μιᾶς τοῦ Πάσχα ἡμέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εἰρήνης.

Στίχ. Εἰρηνικῶς ζήσασα, Μάρτυς Εἰρήνη,
Οὐκ εἰρηνικῶς, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ ξίφους θνήσκεις.

Ἥτις ἦν κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Πάσχα ἐν χώρᾳ τῆς Ἑλλάδος, ὅτε καὶ ὁ ἅγιος Λεωνίδης μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ ἐμαρτύρησεν, ἐν ἰδίῳ εὐκτηρίῳ μετὰ τῶν τότε Χριστιανῶν τὸν Θεὸν δοξολογοῦσα. Κατεμηνύθη οὖν τῷ Ἄρχοντι, καὶ κρατηθεῖσα, ἐν φρουρᾷ ἐβλήθη. Εἶτα ἐξαχθεῖσα, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκκοπεῖσα, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκριζωθεῖσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύ-
» ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θῆρας ἀγρίους ἐπιόντας, οὐ παφλάζουσαν ὁρμὴν πυρὸς ἀστέκτου, οὐ μελῶν ἐκτομὰς, οὐ πόνους πολυτρόπους, αἱ τοῦ Χριστοῦ νεάνιδες, ἐδειλίασαν ἐμφρόνως.

Ἔχουσαι ὄμματα καρδίας, πρὸς τὸν σώζοντα Θεὸν καὶ Βασιλέα, αἱ ἀμνάδες Χριστοῦ, ἐχώρησαν πρὸς πᾶσαν, τοῦ δυσμενοῦς παράταξιν, καὶ ἐνίκησαν ἀνδρείως.

Ἵλεως ἔσο τοῖς σοῖς δούλοις, Ὑπεράγαθε πρεσβείαις Χιονίας, καὶ Εἰρήνης σεμνῆς, καὶ τῆς σεπτῆς Ἀγάπης, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, δι᾽ αὐτῶν ἡμῖν παρέχων.

Ὅλον τὸν νοῦν πρὸς τὸν νυμφίον, ἀνατείνασαι Χριστὸν αἱ Ἀθληφόροι, ὡς τρυφὰς τὰς

Digitized by Google

πικρὰς, ἡγήσαντο βασάνους, Εὐλογητὸς εἶ κράζουσαι, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νέκρωσον Ἄχραντε τὴν ζῶσαν, καὶ νεκροῦσαν τὴν ψυχήν μου ἁμαρτίαν· καὶ ζωῆς μετασχεῖν, ἀξίωσόν με θείας, ἡ τὴν χαρὰν κυήσασα, καὶ νεκρώσασα τὸν ὄφιν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν » τῷ πυρὶ, καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦν» τες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου » τὸν Κύριον.

Μεμυημέναι τὰ θεῖα παραδόξως ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀγώνων, γνώμην ἀνδρείαν ἀνέλαβον, τοῦ Χριστοῦ αἱ ἀμνάδες, στεῤῥῶς ἐναθλήσασαι.

Ἐσκοτισμένος τῇ μέθῃ ὁ διώκτης, τῆς ζοφερᾶς ἁμαρτίας, γέλωτ' ἀφλήσας ἐφαίνετο· αἱ Χριστοῦ δὲ παρθένοι, ὡς φῶς ἀπεδείκνυντο.

Λύρα φωνοῦσα προφρόνως θεῖον μέλος, ὁμολογίας ἐνθέου, καὶ μαρτυρίας καὶ πίστεως, ἀνεδείχθης ὄντως, παρθέναι Νεάνιδες.

Ὀχυρωθεῖσαι τῷ πόθῳ τοῦ Δεσπότου, τὰ ὀχυρώματα πάντα, τοῦ διαβόλου καθείλετε, Ἀθληφόροι Κυρίου, καὶ νῦν μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα φέρουσα πάλαι τοῦ σοῦ τόκου, τοὺς νεανίας οὐ φλέγει, Παρθενομῆτορ ἡ κάμινος, ὡς οὐδὲ τὴν νηδύν σου, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Ὁ Εἱρμός· Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ » σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνὴ, σὺν Ἀ» σωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ἰθύνθητε Παρθένοι, θείους πρὸς λιμένας, τῇ κυβερνήσει Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν παρελθοῦσαι ἄγρια κύματα.

Ὡς ἄστρα ὡς λαμπάδες, φαίνουσαι Εἰρήνη, σὺν Χιονίᾳ, ἀγάπῃ φωτίζουσι, τῆς Ἐκκλησίας πλουσίως ἅπαν τὸ πλήρωμα.

Συνήφθητε χορείαις, ταῖς τῶν ἀσωμάτων, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς μετὰ σώματος, περιφανῶς Ἀθληφόροι καταπαλαίσασαι.

Ἡλίου λαμπροτέρα, φαίνουσα ἡ μνήμη, ὑμῶν φωτίζει πιστῶν ἅπαν πλήρωμα· ἣν ἐτησίως τιμῶμεν, Παρθενομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἁμαρτίᾳ ψυχήν μου ἀγάθυνον, ἡ τὸν πανάγαθον Λόγον ἀποκυήσασα.

Ὁ Εἱρμός· Κυρίως Θεοτόκον.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, ἡ Α'. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεὼν τοῦ ἐν Περσίδι, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἤστραψεν ὡς ἥλιος, ἡ θεία μνήμη σου σήμερον, τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα, τὴν κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρυκτωρίαις, Συμεὼν παμμάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν, καὶ τῶν δαιμόνων σκότος διώκουσα· διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Σοφῶς ἀντικτώμενος, τῶν ἐπὶ γῆς τὰ οὐράνια, καὶ ῥεόντων τὰ ἄῤῥευστα, φθαρτῆς δόξης ἄφθαρτον, ἀντημείψω χαίρων, βασάνων τε στέφη, καὶ αἰκισμῶν παντοδαπῶν, τὰ ὑπὲρ λόγον Θεοῦ βασίλεια· ἐν οἷς καὶ ἀγαλλόμενος, σὺν τοῖς συνάθλοις σου Ἔνδοξε, ὑπὲρ πάντων ἱκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Βέλει τῷ τῶν λόγων σου, παρανομούντων συστήματα, Συμεὼν Μάρτυς ἔτρωσας· φωνὴν ὅθεν ἔδωκαν, οὐρανῶν νεφέλαι· χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, συνεπεκρότησαν χαρᾷ, τῶν σῶν ἀγώνων τὴν καρτερότητα· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, πάντες πιστῶς ἑορτάζομεν, τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυύμνητε· Τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνὸν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἱκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Στέφω μάκαρ σε Συμεὼν μελῳδίαις. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵππον καὶ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν Ἐρυθρὰν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Στέφανον ἀφθαρσίας ἀναδησάμενος, καὶ τῷ θρόνῳ Κυρίου, Παμμάκαρ παριστάμενος, τοὺς πίστει τιμῶντάς σου, τὴν φωσφόρον ἄθλησιν, ταῖς εὐχαῖς σου ἀεὶ περίσωζε.

Τίμιον σκεῦος ὤφθης τοῦ θείου Πνεύματος, Συμεὼν θεοφόρε· παρ' οὗ χρισθεὶς ἐποίμανας, λαὸν περιούσιον, βακτηρίᾳ θείων δογμάτων, Μάρτυς ἐφ' ὕδωρ γνώσεως.

Ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ πράξει καὶ λόγῳ σοφὲ, ἐν λαμπρότητι βίου, καὶ λαὸν ἐποίμανας, ἐπὶ χλόην Ὅσιε ζωηφόρον· ὅς τις γεραίρει Μάρτυς τὴν θείαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Φέρεις χερσὶ Παρθένε τὸν πάντα φέροντα, καὶ θηλάζεις ὡς βρέφος, τὸν χορηγὸν τοῦ γάλακτος· αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, τὸν λαόν σου ἅπαντα, οἰκτειρῆσαι πιστῶς ὑμνοῦντά σε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς, τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Ὡραίως τὰς τῆς ψυχῆς, κινήσεις ποιούμενος, καὶ βαδίζων τρίβον τὴν ἄνω φέρουσαν, πάσης ἀνοδίας πονηρᾶς, ἐξέκλινας καὶ ἤχθης, πρὸς τῆς ζωῆς τὴν πύλην Ἔνδοξε, πρὸς τὴν αἰωνίαν κατάπαυσιν.

Μακρύνας τὸν λογισμὸν, παθῶν τῶν τοῦ σώματος, ἀναιμάκτους Πάτερ θυσίας ἤνεγκας, Λόγῳ τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, καὶ τούτου καταγγέλλων, τὴν ὑπὲρ λόγον θείαν σάρκωσιν, τέθυσαι ἀρνίον ὡς ἄκακον.

Ἀνήχθης ὡς καθαρὰ, θυσία καὶ ἄμωμος, τῷ Θεῷ τραπέζῃ Μάκαρ ἀοίδιμε· καὶ ὡς ὁλοκαύτωμα δεκτὸν, τυθεὶς ἐθελουσίως ὑπὲρ τῆς πίστεως εἰσδέδεξαι, δόξαν εὐκλεῆ κλειζόμενος.

Θεοτοκίον.

Κατάρας προγονικῆς, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, εὐλογίαις πάντας τὸν στεφανώσαντα, Λόγον σωματώσασα Ἁγνὴ, ἀεὶ εὐλογημένη, τῶν Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἁμαρτανόντων ἐξίλασμα.

Ὁ Εἱρμός· Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἥλιος ἡμῖν, ἡ ἁγία σου μνήμη, ἀνέτειλε σοφὲ, Συμεὼν Ἱεράρχα, καὶ τῶν συμμαρτύρων σου, τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα· ἣν περ σήμερον, ἐπιτελοῦντες βοῶμεν· Ἱκετεύσατε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀθλοφόροι, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· καὶ ἀνάγαγε, ἐκ ῥαθυμίας βαράθρων, τοῦ δοξάζειν σε, Παντελεῆμον τὴν μόνην, ἐλπίδα τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακοὺμ, Χριστὲ ἐν τρόμῳ ἐβόα σοι· Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Ἀγόμενος δεσμώτης διέλυσας, τὰς μηχανὰς τοῦ πονηροῦ, Ἱερομύστα πανόλβιε· καὶ ἐναθλήσας γενναίως, στεφάνους ἀφθαρσίας ἀπείληφας.

Ῥημάτων σου βολίσι κατέτρωσας, Ἱερομάρτυς Συμεὼν, παρανομούντων συστήματα· καὶ τῷ πυρὶ τῶν αἱμάτων, πολύθεον ἀπάτην ἐνέπρησας.

Σταλάζουσιν αἱ πόνοι σου ἴαμα, τοῖς ἀσθενοῦσι τὰς ψυχὰς· τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπος, σὺ γὰρ σαφῶς ἀνεδείχθης, καὶ θείων Ἀθλοφόρων ἐφάμιλλος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος, ἐξανατείλας ὑπὲρ νοῦν, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισε, θεοχαρίτωτε Κόρη, καὶ πλάνης τὸν χειμῶνα διέλυσεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω· Τὴν ψυχήν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστὲ ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Digitized by Google

Στύλος καὶ ἑδραίωμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὀφθεὶς Παμμάκαρ τῇ σῇ ἀθλήσει, ἀκλινῆ ἀκράδαντον, ταύτην εἰς αἰῶνας, συντήρει μεσιτείαις σου.

Ὕμνοις μακαρίζομεν, τὴν πολιτείαν σου, τοὺς διωγμούς τε καὶ τὰς ἐνστάσεις, Συμεὼν πανόλβιε, δι' ὧν ἠξιώθης τῆς μακαρίας λήξεως.

Μύρῳ θείαν χρίσεως, ποιμὴν γενόμενος, ὑπὲρ τῆς ποίμνης ἐτύθης Μάκαρ, ὡς κριὸς ἐπίσημος, καὶ τῶν πρωτοτόκων, τὴν Ἐκκλησίαν εὔφρανας. Θεοτοκίον.

Εὕροιμί σε Δέσποινα, ἐξαιρουμένην με, ἐν ὥρᾳ δίκης, τῆς καταδίκης, ὁ πιστῶς δοξάζων σε, καὶ κολαστηρίων, ῥυσθείην τῶν μενόντων με.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
» Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κα-
» τεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὔ-
» σπλαγχνος.

Ὤφθης θείας ἔμπλεως, θυμηδίας μάκαρ Συμεών, διὰ ξίφους τέλος τὸ μακάριον, σὺν ἑκατόν, δεξάμενος θείοις Μάρτυσιν.

Νέοι καὶ πρεσβύτεροι, μονασταί τε καὶ ἱερουργοί, τὸν καλὸν ἀγῶνα διανύσαντες, ὑπὲρ Χριστοῦ, καθάπερ ἄρνες ἐτύθητε.

Μακαρίως ζήσαντες, Ἀθλοφόροι τέλος ἀληθῶς, ἐν Χριστῷ ἠνύσατε μακάριον, διὰ ξίφους τελειωθέντες γηθόμενοι. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκε, Παναγία ὁ Δημιουργός, καὶ ἀκτῖσι θείας ἐπιγνώσεως, τοὺς ἐν νυκτί, τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισεν.

Ὁ Εἱρμός· Μαινομένην κλύδωνι.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεὼν ἐπισκόπου Περσίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Αὐδελλᾶ πρεσβυτέρου, Γοθαζάτ, Φουσίκ, καὶ ἑτέρων χιλίων ἑκατὸν πεντήκοντα.

Στίχοι.

Ἐπίσκοπόν σε, Συμεών, ἐγὼ μέγαν,
Ἐκ δὲ ξίφους μέγιστον ἀθλητὴν ἔγνων.

Ἄρκτου τὸ δεινὸν Αὐδελλᾶς ἔδυ στόμα,
Βδέλλης ἀπλήστου, τοῦ Σατᾶν φυγὼν στόμα.

Ἐπιτραπέντος τοῦ θύειν, ἢ τεθνάναι,
Θανεῖν Γοθαζὰτ εἵλετο τμηθεὶς ξίφει.

Τὸ δέρμα Φουσὶκ ἐκδεδάρθω μου λέγει,
Χιτὼν ὑφανθεὶς τοῦ Σατανᾶ τῇ κρόκῃ.

Τέμνουσιν ἀνδρῶν τριπλοπεντηκοντάδα,
Τὴν τριπρόσωπον προσκυνοῦσαν οὐσίαν.

Πίπτουσι Περσῶν ἀμφὶ χιλίους ξίφει,
Ἰδὼν ἔφης ἂν Παῦλε· Μαρτύρων νέφος.

Ἑβδομάτῃ Συμεὼν δεκάτῃ ἀπὸ αὐχένα τμήθη.

Κτησιφῶν καὶ Σαλὴκ ἡγεμονεύοντες ἐν ταῖς κατὰ Περσίδα πόλεσι, Σαβωρίου τότε τὴν Περσῶν βασιλείαν κατέχοντος, ἐπιστέλλουσι τῷ Βασιλεῖ, ὅτι ὁ Ἀρχιερεὺς τῶν Χριστιανῶν Συμεών, καὶ ἕτεροι οὐκ ὀλίγοι, ὑποτελεῖς εἶναι αὐτῷ καὶ ὑπόφοροι, οὐδαμῶς καταδέχονται, ἀλλ' αἱροῦνται μᾶλλον ἀποθανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἢ δουλεύειν ἀτίμως καὶ ἀκλεῶς. Χαλεπήναντος οὖν ἐπὶ τούτῳ τοῦ Βασιλέως, ἤχθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἅγιος Συμεών, δυσὶν ἁλύσεσι δεσμευθείς· εἶτα τῇ εἱρκτῇ παραπεμφθείς, ἐπιστρέφει πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τὸν Πραιπόσιτον Χουσδαζάτ, ἢ Γοθαζάτ, Χριστιανὸν μὲν πρότερον ὄντα, διὰ δὲ τὴν εἰς τὸν Βασιλέα τιμήν, καὶ τὸν ἐπικείμενον φόβον, νόμῳ Περσῶν τὸν ἥλιον προσκυνήσαντα· ὃς καὶ συσχεθείς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, ἀντὶ τῶν τροφείων (καὶ γὰρ αὐτὸς ἦν ὁ τὸν Βασιλέα ἀπογαλακτισθέντα ἀναθρεψάμενος)· τοῦτο μόνον αἰτήσας, τὸ ποιῆσαι καταφανές, ὅτι οὐ δι' ἀκολασίαν γλώσσης ἀκρατοῦς, οὐδὲ δι' ἄλλο τι τῶν ἀπηγορευμένων, ταύτην δίδωσι τὴν δίκην, ἀλλὰ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐξ ἧς πρότερον μαλακισθεὶς καταπέπτωκε. Τοῦτο δὴ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐπηγγείλατο.

Ἀκούσας δὲ ὁ Ἅγιος Συμεὼν ἐν τῇ φυλακῇ, ἐχάρη, καὶ σὺν τοῖς λοιποῖς ηὔχετο οὕτω καὶ αὐτοὺς τελειωθῆναι. Ἐκβληθέντων οὖν καὶ αὐτῶν τῆς φυλακῆς, καὶ ἀποτμηθέντων τὰς κεφαλάς, τὸν ἀριθμὸν ὄντων χιλίων ἑκατὸν πεντήκοντα, πρῶτος ὁ Ἅγιος Συμεὼν ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν, ἐρεθίσας εἰς τοῦτο καὶ τοὺς λοιπούς. Λέγεται δέ, ἵνα τῶν ἀναιρουμένων δειλιάσαι· τὸν δὲ Κουροπαλάτην Φουσίκ, οὕτω καλούμενον, συμβουλεύσασθαι μηδόλως δειλιάσαι, ἀλλ' ἐπιμύσαντα τὰς ὄψεις, δέξασθαι τὴν τοῦ ξίφους τομήν, ὠκύμορον οὖσαν· ὃς καὶ διαβληθεὶς περὶ τούτου, καὶ εἰς Χριστὸν πιστεύειν παῤῥησίᾳ ὁμολογήσας, τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ τὸ τῆς σαρκὸς δέρμα ἀφαιρεῖται, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα παρέθετο τῷ Θεῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀδριανοῦ.

Στίχ. Ἂν οὐκ ἔγνως τίς ἐστιν ὁ φλογὸς μέσον,
Γνῶσῃ καλοῦντος· Ἀδριανέ, καρτέρει.

Καὶ οὗτος ὁ Μάρτυς Ἀδριανὸς εἷς ἦν τῶν ποτὲ κρατηθέντων, καὶ διαφόροις φυλακαῖς παραπεμφθέντων. Ἐκβληθεὶς οὖν τῆς φυλακῆς ἐν καιρῷ, ἐν ᾧ οἱ πεπλανημένοι Ἕλληνες τοῖς ψευδωνύμοις αὐτῶν θεοῖς ἔθυον, ἠναγκάζετο καὶ αὐτὸς τῷ βωμῷ προσελθεῖν, καὶ λιβανωτὸν ἐπιθῦσαι. Αὐτὸ δὲ οὐ μόνον οὐκ ἐπείσθη τοῦτο ποιῆσαι, ἀλλ' ἀνδρεῖος ὢν καὶ γενναῖος, δραμὼν κατέστρεψε τὸν βωμόν, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ ἐπικειμένας θυσίας ἐξέχεε, καὶ τὸ πῦρ διεσκόρπισεν. Εἰς ὀργὴν οὖν κινήσας τὸν Ἄρχοντα, καὶ τὸν τῶν παρεστώτων εἰδωλολατρῶν ἀνάψας θυμόν, ἐκρατήθη, καὶ ἐμαστίχθη ἀφειδῶς. ὁ μὲν γὰρ ῥάβδῳ αὐτὸν ἔπληττεν, ὁ δὲ λίθοις αὐτοῦ τὸ στόμα συνέτριβεν, ἄλλος κατὰ κεφαλῆς ἔτυπτε. Καὶ τέλος, κάμινον μεγάλην ἀνάψαντες, ἐκεῖ αὐτὸν ἐνέβαλον, καὶ οὕτως ἐν Κυρίῳ ἐτελειώθη.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Θνήσκων τί κράζεις· Σῶτερ ἠγάπησά σε;
'Αλλ' ἠγαπήθης, Ἀγαπητέ, καὶ πλέον.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἦν, δι' ἀσκήσεως καὶ ἀρετῆς τραφείς, καὶ ἀναχθεὶς πρὸς τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα. Ἀπάρας δὲ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὡς ἐντευξόμενος τῷ Βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ, εὐθὺς κατὰ τὴν πορείαν τῆς οἰκείας ἀρετῆς καὶ πρὸς Θεὸν παῤῥησίας ἀπόδειξιν ἔδωκε. Κατὰ γὰρ τὴν Ἑλλάδα γενόμενος, δυσὶ πάθεσι κατεχόμενον ἄνθρωπον ἰδών, καὶ μήτε λέγειν ὅλως δυνάμενον, μήτε βαδίζειν, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς γεννήσεως ἄλαλον ὄντα, καὶ μόλις ἕρποντα, κρατήσας τῆς χειρός, ἀρτίπουν ἐποίησε, καὶ τοῦ δεσποτικοῦ σώματος ἁγίαν μερίδα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐμβαλών, εὔλαλον ἀπέδειξεν.

Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Χρυσῇ γενόμενος Πύλῃ, ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα τυφλῷ τινι προσελθόντι, τὴν ὀπτικὴν ἐχαρίσατο δύναμιν. Ἀξίως οὖν τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς παρά τε τῶν ἐν τέλει, καὶ τῆς Συγκλήτου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως, προσδεχθείς, καὶ πάσης τῆς πόλεως, καὶ Ἄνθιμον τὸν ἐπίσκοπον Τραπεζοῦντος, κακῶς ἐπιβάντα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει καθέδρας, ἐξοστρακίσας, ὡς τὰ Εὐτυχοῦς καὶ Σεβήρου φρονοῦντα, καὶ τῷ ἀναθέματι παραδούς, καὶ τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον Μηνᾶν τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας, βίῳ καὶ λόγῳ διαπρέποντα, καὶ φρονήματος ὄντα τοῦ κατὰ πίστιν ὀρθοῦ, χειροτονήσας, καὶ τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρύσας, μετὰ χρόνον τινὰ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις τοῖς Μεγάλοις.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος,
» τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας
» ἐδρόσισε, συμφώνως μελῳδοῦντας· Ὁ Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Λύχνος φαίνων γνώσεως, φῶς ἐγνώσθης Ὅσιε, ἐν σκότει καθεύδουσιν, ἀγνοίας καὶ ἔλυσας, πυρσολατρῶν τὸ σκότος, ἐναθλήσας παραδόξως.

Ὤφθης προηγούμενος, Ἀθλητῶν συστήματος μεθ' ὧν τελειούμενος, ξίφει ἀνεκραύγαζες, Συμεὼν θεόφρον· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δῆμον πολυάριθμον, Μαρτύρων τιμήσωμεν, σεπτῶς συγκροτήμενον, διαφόρων πόλεων ἱερουργῶν ἐνθέων, μοναστῶν τε θεοφόρων.

Θεοτοκίον.

Ἴασαι Πανάμωμε, πάθη τῆς καρδίας μου κόπασον τὸν τάραχον, τὸν νοῦν μου χειμάζοντα, καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ηʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν ἔμελ-
» πον· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄνθραξ νοητὸς Συμεὼν δεδειγμένος, πυρὶ οὐκ ἐλάτρευσα μακαριώτατε· ὕλην πικρὰν δὲ πολυθείας φλέξας, ἄδυτον πρὸς φέγγος, ἀξίως μετετέθης.

Ἴασαι ἡμῶν, τὰς ἀσθενείας Μάρτυς· τὸν ζόφον ἀπέλασον τῶν καρδιῶν ἡμῶν· καὶ αἰωνίου ζωῆς δεῖξον μετόχους, σαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θεόφρον μεσιτείαις.

Στάζουσιν ἡμῖν, οἱ σοὶ ἀγῶνες Πάτερ, ψυχῆς ἀγαλλίασιν, καὶ ἀπελαύνουσι, πάθη ποικίλα καὶ νόσους τῶν σωμάτων, τῶν προσερχομένων, πιστῶς ἐν τῇ σορῷ σου.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τὸν σεπτόν, σοῦ προδηλώσῃ τόκον, βάτος ἀκατάφλεκτος ὡράθη Πάναγνε· πῦρ γὰρ ἐν σπλάγχνοις τὸ Θεῖον δεξαμένη, ὅλως οὐκ ἐφλέχθης· διό σε ἀνυμνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός· Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ὠδὴ θʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρί,
» καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε
» καὶ ἄνθρωπον, Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν με-
» γαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ὡς δεκτὸν θυμίαμα, προσηνέχθης τῷ Παμβασιλεῖ, ὡς σφάγιον ἱερὸν ὡς περικαλλές, Σοφὲ καλλιέρημα, ὥσπερ μύρον, ὥσπερ προσφορά, ῥόδον ὡς εὔοσμον, ὡς Μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

Στήριγμα γενόμενος, Ἱεράρχα, πάντων τῶν πιστῶν, ἐτύθης ὥσπερ κριός, καὶ πρὸς νοητά, μετέβης βασίλεια, καὶ Βασιλεῖ πάντων καὶ Θεῷ, χαίρων παρίστασαι θείᾳ δόξῃ ἀστραπτόμενος.

Ἡ σεπτὴ παράταξις, τῶν Μαρτύρων, μέσον ἀσεβῶν, κηρύξασα τὸν Χριστόν, πλήθη δυσμενῶν, δαιμόνων ἠφάνισε, καὶ στρατιαῖς ταῖς ἀγγελικαῖς, ὄντως συνήφθησαν, θείᾳ δόξῃ κλειζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Φανωτάταις λάμψεσι, παναγία, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, καταύγασόν μου τὸν νοῦν, σκότει χαλεπῷ, ἀγνοίας κρατούμενον, ὅπως τυχών, θείου φωτισμοῦ, τὰ μεγαλεῖά σου, καταγγέλλω ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός· Ἡσαΐα χόρευε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, ἡ Αʹ. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τ8 Ὁσί8 Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάνν8, μαθητ8 τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁρμὰς τὰς τοῦ σώματος, καὶ τὴν πικρὰν τυραννίδα, τῶν παθῶν ἐξέκλινας, θείῳ φόβῳ Ὅσιε, κυβερνώμενος· καὶ Θεὸν εὔφρανας, ἀρετῶν κάλλεσιν, ὡραΐσας τὴν καρδίαν σ8· καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἔνθα τῶν Ὁσίων τὰ τάγματα, κατάλληλον τοῦ πόθ8 σου, Πάτερ εὑρηκὼς τὴν κατάπαυσιν· ἔνθα μνημονεύειν, ἡμῶν μὴ διαλίπῃς τῶν πιστῶς, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, Ἰωάννη Ὅσιε.

Θεὸν ἐξεζήτησας, ἀνεπιστρόφῳ καρδίᾳ, μελέταις πτερούμενος, ἱεραῖς Θεόπνευστε, καὶ ταῖς νεύσεσι, πρὸς αὐτὸν πάντοτε, ὁλικῶς κείμενος· πρὸς δὲ τοῦτο ἐπαλείφοντα, καὶ παρορμῶντά σε, ἔσχες τὸν ἐν κλήσει καὶ πράξεσι, Γρηγόριον τὸν θαύμασι, καὶ τερατουργίαις ἐκλάμψαντα· οὗ ταῖς φρυκτωρίαις, λαμπόμενος διῆλθες ἀβλαβῶς, τοῦ ταπεινοῦ τούτου σώματος, μάκαρ τὸν κλυδώνιον.

Ὁσίως ἐβίωσας, μὴ ἐσχηκὼς τὰς φροντίδας, τοῦ βίου ταῖς κρείττοσιν, ἐργασίαις Ὅσιε καλλυνόμενος· ἀλλὰ πῦρ ἄϋλον, ἐν καρδίᾳ φέρων, ἡσυχίαν ἐκαρτέρησας, παννύχοις στάσεσι, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις προσκείμενος, εὐτόνως καθαιρόμενος, καὶ θεοειδὴς ἐνδεικνύμενος· ὅθεν μετὰ πόνους, τὴν ἄπονον ἀπείληφας τρυφήν, τοῖς σὲ τιμῶσιν αἰτούμενος, θείαν ἀγαλλίασιν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄσπιλε ἀμόλυντε, Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, Κόρη ἀειπάρθενε, Θεοτόκε Δέσποινα, πῶς ὑμνήσω σε, τὸ Θεοῦ σκήνωμα, ὁ μεμολυσμένος, τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν; πῶς δὲ τὸ μέγεθος, σοῦ τῶν θαυμασίων ἐξείποιμι, τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος, ὅπερ ἐπιχέεις μοι πάντοτε; Φρίττων οὖν προσπίπτω, καὶ κράζω σοι τό, Χαῖρε εὐλαβῶς· χαῖρε πιστῶν παραμύθιον, τῶν παρακαλούντων σε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Πάθος τὸ ἑκούσιον, τοῦ ἀπαθοῦς καθορῶσα ἡ Ἁγνὴ καὶ ἄμωμος, μητρικῶς ὠδύρετο, καὶ ἐκραύγαζεν· Ὢ φρικτὸν θέαμα! πῶς ὁ κτίσας πάντα, ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, ὁ δόξης Κύριος, νῦν καὶ Βασιλεὺς προαιώνιος, ἀδίκως κατακέκριται, καὶ μετὰ κακούργων λελόγισται; Τὰ ὄρη καὶ νάπαι, σταλάξατέ μοι δάκρυον πικρόν, καὶ μονωθεῖσαν θρηνήσατε, τὴν τὸν Κτίστην τέξασαν.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ Στιχολογία συνήθως, καὶ οἱ Κανόνες, τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουρ-
» γοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυ-
» ροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν,
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τῇ τῶν παθῶν με τρικυμίᾳ πάντοτε, περιδονούμενον, καὶ λογισμῶν σάλῳ, νῦν περικυκλούμενον, τῇ σῇ πρεσβείᾳ Ὅσιε, ἀπαθείας πρὸς ὅρμον, πρὸς σωτηρίας λιμένα τε, μάκαρ Ἰωάννη κυβέρνησον.

Μετατεθεὶς τῇ προαιρέσει Ὅσιε, πρὸς οὐρανὸν ἀληθῶς, ἀγγελικῶς Πάτερ, ἐπὶ γῆς ἐβίωσας, νεκρώσας σου τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς ἐγκρατείᾳ, δι' ἧς Θεοῦ οἰκητήριον, ὤφθης Ἰωάννη θεσπέσιε.

Ὑπακοὴν τὴν εὐπειθῆ κτησάμενος, καὶ τὴν ταπείνωσιν, ὥσπερ χρυσᾶς ταύτας, πτέρυγας ἐκέκτησο· δι' ὧν Πάτερ ἐπέτασας, κοσμικῶν ἐκ σκανδάλων, πρὸς τὸν Θεόν, ὃν ἐζήτησας, τὸν ἀπὸ τῆς ζάλης σε σώσαντα.

Θεοτοκίον.

Ὁ συνυπάρχων τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, καὶ συναΐδιον, μονογενὴς Λόγος, ἐκ σοῦ πεφανέρωται, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, Θεοτόκε Μαρία, καὶ κόσμον ὅλον διέσωσον, αἴνεσιν αὐτῷ ἀναπέμποντα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας καταρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου,
» Ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε.

Νηφαλαιότητι νοός, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη, φανταζόμενον οὐδόλως φροντίσιν, ἐνεπάρης ὑλικαῖς· πτεροῖς δὲ κουφιζόμενος, ἀκτημοσύνης Πάτερ, ὅλος μετάρσιος γέγονας.

Digitized by Google

Τῆς ἡσυχίας ἐρασθείς, τοῦ φιλησύχου ποιμένος, Γρηγορίου, Ἰωάννη τρισμάκαρ, τὰς ἐν βίῳ ταραχὰς, προθύμως καταλέλοιπας, καὶ προσευχαῖς ἀπαύστοις, θείας γαλήνης τετύχηκας.

Ἐν ἡσυχίᾳ λογισμῶν, καταστορέσας τὴν ζάλην, ἀταράχως σου τὸν βίον διῆλθες, κυβερνώμενος σοφὲ, τῇ χάριτι τοῦ Πνεύματος, βεβιωκὼς ὁσίως, ὦ Ἰωάννη θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Ἡ πρὸς ἡμᾶς φωτιστικὴ, τοῦ βασιλεύοντος πάντων, τῶν αἰώνων ἀδιόδευτος πύλη, σὺ ἐδείχθης ἀληθῶς, δι' ἧς αὐτὸς διώδευσεν, ἐσφραγισμένην πάλιν, καταλιπών σε Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός· Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐνθάψας πονηρὰς, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, ἀσκήσεσι πολλαῖς, καὶ δεήσεσι Πάτερ, νεκρὸς τάφῳ κείμενος, ἀδιάλυτος ἔμεινας· ὅθεν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνεται πιστῶν, ἡ πληθὺς Θεοτόκε, τὸ ὄνομα τὸ σὸν, καθ' ἑκάστην, βοῶσα, καὶ πόθῳ τὰς ὑψώσεις σου, μεγαλύνουσα πάντοτε· σὺ γὰρ καύχημα, καὶ βοηθὸς καὶ προστάτις, ἀκαταίσχυντος, πάντων ὑπάρχεις Παρθένε, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν καθορῶσα, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις, » σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πα» τρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέ» ραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ » Προφήτῃ, Ἀββακοὺμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυ» νάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὑπομονῆς, πέτρα ἐδείχθη Μακάριε, ἐναντίοις, κύμασιν ἑκάστοτε, προσρησσομένη καὶ μηδαμῶς, τοῦ τῆς εὐσεβείας, σαλευομένη φρονήματος· διό σε ὁ Δεσπότης, ὡς ὑπέρτιμον λίθον, θησαυροῖς αἰωνίοις ἀπέθετο.

Σὲ ὁ Πατὴρ, τῶν οἰκτιρμῶν προσελάβετο, ὡς γνησίως, τοῦτον ἀγαπήσαντα, καὶ ταῖς αὐτοῦ Πάτερ ἐντολαῖς, ἐπηγρυπνηκότα, καὶ τοῖς υἱοῖς συναρίθμιον, τῆς χάριτος ποιήσας, ἀϊδίου σε δόξης, Ἰωάννη θεόφρον ἠξίωσεν.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ ἀναβὰς ἐπὶ κλίμακος, εἶδες ὄντως, τὴν ἀκατανόητον, δόξαν Θεοῦ, καὶ καταυγασθεὶς, νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, τῇ θείᾳ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, ὁλόφωτος ἐδείχθης, ὥσπερ ἥλιος Πάτερ, καταλάμπων πολλοὺς ἐν τῷ βίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Σὺ ἀληθῶς, τῆς σωτηρίας ὑπόθεσις, Θεομῆτορ, μόνη ἐχρημάτισας, τῷ Ποιητῇ καὶ Δημιουργῷ, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων, αἱμάτων σάρκα δανείσασα· δι' ἧς αἱ τοῦ θανάτου, συνετρίβησαν πύλαι, καὶ ζωὴ τοῖς ἀνθρώποις δεδώρηται.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου » τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ » ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, » τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ὥσπερ ἄκακον ἄρνα, χλόῃ τῆς ἀσκήσεως ἐντεθραμμένον σε, ὁ ποιμὴν ὁ μέγας, ἐν αὐλαῖς αἰωνίοις προσήκατο, Ἰωάννη μάκαρ, καὶ δεξιοῖς αὐτοῦ προβάτοις, συναρίθμιον Ὅσιε ἔδειξεν.

Τῆς ἡμέρας τὸ βάρος, Πάτερ καὶ τὸν καύσωνα στεῤῥῶς ἐβάστασας, ἀρετῶν τὸν θεῖον, ἀμπελῶνα καλῶς ἐργασάμενος· ὅθεν τῇ ἑσπέρᾳ, τῆς ἐκ τοῦ βίου ἐκδημίας, τὸν μισθὸν ἐκομίσω ἐπάξιον.

Ἐντολῶν θεμελίῳ, Πάτερ ᾠκοδόμησας, πύργος ὑψίκομον, δι' οὗ καὶ ἀνέπτης, πρὸς αὐτὸ τῶν καλῶν τὸ ἀκρότατον, καὶ τὸν ὄντως ὄντα, ψυχεραστὴν ἰδὼν ὡς θέμις, ὁλοψύχως αὐτῷ ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα Παρθένε, κέντρῳ παραβάσεως καὶ κατακείμενον, ἐξανάστησόν με, ἡ ζωὴν τὴν ἀθάνατον τέξασα, τὸν Σωτῆρα κόσμου, καὶ Λυτρωτὴν καὶ Βασιλέα, καὶ πρὸς φῶς καθοδήγησον ἄχραντε.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Δακρύων σου σταλαγμοῖς, παθῶν ἐξήρανας πέλαγον, καὶ πᾶσαν τοῦ νοητοῦ, ἐχθροῦ κατεπόντισας, ἀνίσχυρον δύναμιν, Ἰωάννη μάκαρ, τοῦ Χριστοῦ ἐνδυναμοῦντός σε.

Digitized by Google

Ὡς ὄβρυζον σὲ χρυσόν, δοκιμασθέντα ἀοίδιμε, ἀσκήσεως τῷ πυρί, Χριστὸς ἐναπέθετο, Βασιλεὺς ὁ ἄφθαρτος, ἐν ἀφθάρτοις Πάτερ θησαυροῖς τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Ὡς κῆπος πανευθαλής, ἐδείχθης ὄντως καὶ εὔκαρπος, δακρύων τοῖς ὀχετοῖς καλῶς ἀρδευόμενος, καὶ μυρίπνουν Ὅσιε, τὸν καρπὸν τῷ Κτίστῃ, Ἰωάννη προσενήνοχας.

Θεοτοκίον.

Τὸ σκήνωμα τοῦ Θεοῦ, τὸ θεῖον ὄντως καὶ πάνσεπτον, ὑμνήσωμεν εὐσεβῶς, Μαρίαν τὴν ἄχραντον· Θεὸν γὰρ ἐχώρησεν, ὑποδεξαμένη, τὸν ἀχώρητον καὶ ἄληπτον.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Ἰωάννη σκίρτησον ὡς Ἰωάννης.
Οὐ γαστρὸς ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἐδὲμ ἔνδον.

Ὀκτωκαιδεκάτῃ Ἰωάννης νέκυς ὤφθη.

Ἰωάννης ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τὸν κόσμον μισήσας, καὶ τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ἀπῆλθε πρὸς τὸν μέγαν Γρηγόριον τὸν Δεκαπολίτην· καὶ γενόμενος ὑπ' ἐκείνου μοναχός, τοῦ λοιποῦ συνῆν αὐτῷ ἀγωνιζόμενος ἐν πᾶσι, καὶ τὸν Θεὸν θεραπεύων. Οὕτω δὲ γέγονεν εἰς ὑπακοὴν περιβόητος, καὶ εἰς ὑποταγὴν πειθήνιος, καὶ ἑτοιμότατος θεραπευτής, ὡς καὶ τὸν μέγαν Γρηγόριον ἐπ' αὐτῷ χαίρειν, καὶ τὸν Θεὸν δοξάζειν. Καὶ μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ἀπῆλθεν εἰς ξένην χώραν καὶ ἄγνωστον διὰ τὸν ξενιτεύσαντα Κύριον, καὶ ἐπὶ ξένης τεχθέντα, κἀκεῖ ἠγωνίζετο. Εἶτα, καταβαλὼν τοὺς ἁγίους τόπους, ἀπῆλθεν εἰς τὴν τοῦ Ἁγίου Χαρίτωνος Λαύραν, καὶ ἀπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς πλείους ἀγῶνας ἀρετῆς· καὶ οὕτως ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Γότθου.

Στίχ. Ὕπελθε Σάββα φθαρτὸν ἡδέως ὕδωρ.
Ὡς ἂν πίνῃς ἄφθαρτον ἡδονῆς ὕδωρ.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μεγάλου, καὶ Οὐάλεντος τῶν Βασιλέων, τὴν διατριβὴν ἔχων ἐν Γοτθίᾳ, ἔνθα γεγέννηται. Ἔτι δὲ νήπιος ὤν, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν εἵλετο, καὶ τῶν εἰδωλοθύτων οὐ μόνον οὐ προσήπτετο, ἀλλὰ καὶ τοὺς βουλομένους ἀπογεύεσθαι διεκώλυε, τὴν εἰς Χριστὸν τούτοις παρατιθέμενος πίστιν, καὶ πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας ἐγένετο. Ὅθεν συστάντες αὐτῷ οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταί, τῆς πόλεως ἀπελαύνουσι. Μετὰ δὲ χρόνον τινά, ἔρευναν τῶν Χριστιανῶν ποιούμενοι, προσελθόντα τὸν Ἅγιον Σάββαν, καὶ ἑαυτὸν προσαγγείλαντα, αὖθις μυκτηρίσαντες ἀπεπέμψαντο. Ὕστερον δέ, Ἀθαναρίχου παραγενομένου, συνελήφθη. Φραγγελωθεὶς οὖν, καὶ τυφθείς, καὶ ἄξονι ἐκταθείς, ἐπὶ τὴν δοκὸν τῆς οἰκίας ἐμετεωρίσθη· καὶ ἀπογεύσασθαι τῶν εἰδωλοθύτων μὴ πεισθείς, ἤχθη ἐπὶ τὸν ποταμὸν Μουσαῖον· καὶ ἐπιτεθέντος αὐτῷ ξύλου ἐπὶ τοῦ τραχήλου, ἀπεπνίγη, ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας τριακοστὸν ὄγδοον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ, ἐπισκόπου Χαλκηδόνος.

Στίχ. Θραύσας βέλη σά, καὶ μεταστάς σου, βίε,
Ἔξω βελῶν ὑπῆρξε Κοσμᾶς, ὡς λόγος.

Οὗτος, ἐκ σπαργάνων καθάρας ἑαυτὸν ἐν ἀσκητικοῖς ἀγῶσι, καὶ τῷ τῆς ἐγκρατείας γάλακτι τραφείς, καὶ γενόμενος Θεοῦ κατοικητήριον, τῇ θείᾳ ἱερωσύνῃ καλῶς ἐκοσμήθη, ποιμὴν θεοπρόβλητος καταστάς. Ὅθεν ἐνστερνισάμενος τὰ ὅπλα τοῦ Θεοῦ, πρὸς ὀχυρωμάτων καθαίρεσιν πάντων τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν θείαν εἰκόνα ἀθετούντων τὴν ὀφρὺν κατέβαλε, καὶ ταύτην ἐτίμησε, καὶ προσκυνεῖν ἐξεπαίδευσε, τῆς ὁμολογίας τὸν στέφανον ἀναδησάμενος. Καὶ ἣν ἐκ παιδὸς εἶχεν εὐλάβειαν, μέχρι γήρως συνετήρησε, μηδαμῶς ὕπνῳ ἀμελείας κατασχεθείς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπαθείας λιμένας κατήντησε σὺν Αὐξεντίῳ τῷ σοφῷ, μεθ' οὗ καὶ τοὺς ἀγῶνας διήνυσε, καλῶς σαββατίσας πρὸς τὴν οὐράνιον κατάπαυσιν. Ὅθεν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων τὸ σῶμα αὐτοῦ κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀθανασίας.

Στίχ. Ἀθανασίας τῇ κορυφῇ προσφέρω.
Στέφανον ἀθάνατον διὰ τῶν λόγων.

Αὕτη ἡ ἀοίδιμος, ἡ τῆς Ἀθανασίας ἐπώνυμος, γεννᾶται μὲν ἔν τινι νήσῳ, Αἰγίνῃ λεγομένῃ, παρὰ γονέων εὐσεβῶν. Μαθοῦσα δὲ τὸ Ψαλτήριον, καὶ πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν Ἀκολουθίαν, ἀφιέρωσεν ἑαυτὴν τῷ Θεῷ· οἱ δὲ γονεῖς ἔζευξαν ἀνδρὶ ταύτην καὶ μὴ θέλουσαν. Μεθ' ἡμέρας δὲ τοῦ συνοικεσίου ἑκκαίδεκα, βαρβάρων ἐπελθόντων, ὁ ἀνὴρ ἐσφάγη μαχαίρᾳ. Ἡ Ἁγία οὖν καὶ αὖθις εἰς τὸν πρῶτον ἀνακαινισθεῖσα λογισμόν, ἠγωνία, πῶς ἂν δυνηθείη διακρούσασθαι τοὺς γεννήτορας, μὴ συναφθῆναι ἑτέρῳ ἀνδρί. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἠσχόλει τὸν λογισμόν, ἔφθασε πρόσταγμα βασιλικὸν ἵνα τὰς ἐν ἀγαμίᾳ καὶ χηρείᾳ πάσας οὔσας γυναῖκας ἐκεῖ συζεύξωσιν ἐθνικοῖς. Ὅθεν καὶ μὴ θέλουσα ἦλθεν εἰς δεύτερον συνοικέσιον· ὅμως καὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας ἀεὶ φροντίδα ποιουμένη, ἐσχόλαζεν εἰς εὐχὰς καὶ δεήσεις, τὸν πλοῦτον ἀφειδῶς τοῖς δεομένοις σκορπίζουσα. Μετὰ δὲ χρόνον τινά, πείθει τὸν σύζυγον μοναχὸν γενέσθαι, εἰ καὶ βάρβαρος ἦν· ὃς καὶ μετὰ χρόνον τινά, ὁσίως διαπρέψας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἔκτοτε δέ, ἐλευθερίας τυχοῦσα, διένειμε πάντα τὸν πλοῦτον αὐτῆς, καὶ προσλαβομένη ἑτέρας γυναῖκας, ἀφίκετο εἰς ἀσκητήριον· καὶ μονάσασα σὺν αὐταῖς, ἠγωνίζετο· τυροῦ γὰρ καὶ ἰχθύος οὐδέποτε ἥπτετο, εἰμὴ τὸ Ἅγιον Πάσχα, καὶ ἐν ταῖς τοῦ δωδεκαημέρου ἡμέραις, καὶ ταύταις μόνον ἀπογευομένη. Τροφὴ δὲ ἦν αὐτῇ ἄρτος βραχὺς καὶ ὕδωρ, μετὰ τὴν ἐννάτην, καὶ ταῦτα μετ' ἐγκρατείας· ταῖς δὲ ἁγίαις τρισὶ τεσσαρακοσταῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ, λεπτοῖς μόνοις λαχάνοις ἐτρέφετο, καὶ τούτοις δι' ἡμερῶν δύο. Μετὰ δὲ χρόνους τέσσαρας, προεχειρίσθη ἄρχειν τοῦ ἀσκητηρίου· καὶ ἔκτοτε τὴν ἐσχατιὰν πασῶν τῶν μοναζουσῶν προέκρινε μετέρχεσθαι, ὡς οὔτε διαγινώσκεσθαι αὐτὴν πρωτεύουσαν. Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν αὐτήν, οὐκ ἐπὶ πλευροῦ, ἀλλ' ἐφ' ἑνὶ προσκλινομένη λίθῳ, εἰς τοῦτο αὐτῇ προευτρεπισθέντι, μικρὸν τοῦ ὕπνου μετελάμβανε.

Μετὰ δὲ παραδρομὴν ἐνιαυτῶν τεσσάρων, ἔρωτι τρωθεῖσα ἡσυχίας, μεθ' ὧν εἰς τὸ ἀσκητήριον ἀφίκετο ἐξελθοῦσα, Ματθαίῳ τινὶ ἱεροπρεπεῖ συνεργῷ πρὸς τοῦτο χρη-

Digitized by Google

σαμένη, τὸν τῆς ἡσυχίας τόπον κατέλαβεν. Ἐκεῖσε οὖν ἐφ' ἱκανὸν τοὺς τῆς ἡσυχίας καρποὺς δρεψαμένη, τοῦ δηλωθέντος Ματθαίου τὴν σωματικὴν χρείαν ἐπιχορηγοῦντος διὰ ἐργοχείρου αὐτῶν, ἐπὶ τὸ Βυζάντιον, χρείας κατεπειγούσης καὶ βίας τινὸς, ᾤχετο, συνεργὸν αὖθις ἔχουσα Ἰγνάτιον τινὰ εὐνοῦχον πρεσβύτερον, παντοίαις κατάκομον ἀρεταῖς, ὡς τοῦ προμνημονευθέντος μοναχοῦ Ματθαίου, θαύμασι καὶ σημείοις διαλάμψαντος ἐν τῷ τῆς ἡσυχίας τόπῳ, πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος. Καὶ ἐν ἀσκητηρίῳ κατασχεθεῖσα, ἔμεινεν ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ, θλιβομένη ἀεὶ, καὶ φροντίζουσα περὶ τοῦ ἀσκητηρίου αὐτῆς. Καὶ ὀπτασίας αὐτῇ περὶ τούτου γενομένης, ἀπάρασα εὐθὺς ἐκεῖθεν, κατέλαβε τὸ ἑαυτῆς ἀσκητήριον· καὶ ἀσπασαμένη τὰς ἀδελφὰς σὺν τῷ πρεσβυτέρῳ Ἰγνατίῳ, συνήδετο ταύταις, νουθετοῦσα καὶ διδάσκουσα τὰ πρὸς κτῆσιν ἀρετῶν θείων, καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἐφ' ἡμέραις τισὶν ὀλίγαις.

Πρὸ δὲ δυοκαίδεκα ἡμερῶν, τὴν πρὸς Θεὸν ἀνάλυσιν αὐτῆς προγνοῦσα, καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀναγγείλασα, ηὐχαρίστησε μὲν τῷ Κυρίῳ· ἐπισυνάξασα δὲ καὶ τὰς ἀδελφὰς, προεχειρίσατο τὴν μέλλουσαν ἀντ' αὐτῆς ἄρχειν τῶν λοιπῶν. Καὶ τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν ἔμελλεν ἀπαίρειν πρὸς Κύριον, τῇ ὑμνῳδίᾳ τοῦ Ψαλτῆρος μετὰ τῶν ἀδελφῶν προσανέχουσα, καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν ταύτης μὴ ἐξαρκέσασα, τὸ λεῖπον δὲ ταῖς ἀδελφαῖς ἀναθεμένη, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν προσευξαμένη, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Δαιμονῶντες δὲ καὶ νοσοῦντες οὐκ ὀλίγοι ἰάθησαν κατὰ τὸν τῆς κηδείας καιρὸν, ἀλλὰ δὴ καὶ μετὰ τὴν κατάθεσιν, καὶ τυφλοὶ ἀνέβλεψαν. Προεῖπε δὲ καὶ ταῖς ἀδελφαῖς, ὅ, τι ὃ ὀφείλω ἀπολαβεῖν, ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ ἀπολήψομαι. Ὅθεν καὶ εἶδον δύο τῶν μοναζουσῶν ἀδελφῶν φοβερόν τι καὶ ἐξαίσιον, ἄνδρας ἀστραπηβόλους δύο, ἑκατέρωθεν τῆς Ἁγίας ἱσταμένους, ἔξωθεν τῶν ἁγίων θυρῶν τοῦ Θυσιαστηρίου, κατέχοντας πορφύραν βασιλικὴν ἀπὸ χρυσοῦ καὶ λίθων τιμίων καὶ μαργαριτῶν, καὶ ἐνδύοντας αὐτήν. Εἰς ἀνάμνησιν οὖν ἐλθοῦσαι τοῦ διορατικοῦ λόγου τῆς Ἁγίας, καὶ τὴν ἔκβασιν διὰ τῆς ὀπτασίας ἰδοῦσαι, τῷ Θεῷ ηὐχαρίστησαν, τῷ οὕτω δοξάζοντι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει αφκς'.

Στίχ. Βληθεὶς καμίνου ἐν μέσῳ, Ἰωάννη,
Χριστῷ προσῇδες ὕμνον εὐχαριστίας.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες, ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν δευτέραν Κυρίου, ἐννοῶν παρουσίαν, ἀπὸ βλεφάρων ψυχῆς, τὸν ὕπνον ἀπεβάλου, Σοφὲ τῆς ἀμελείας, καὶ ἀγρύπνως ἐκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἁπαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀγαθὴν ἐξελέξω, μερίδα Πάνσοφε, δουλεύειν τῷ Κυρίῳ, ἐν φόβῳ τε τὰ τούτου, ἐκτελεῖν δικαιώματα· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μακρυνθεὶς τοῦ σαρκίου, τῶν δεσμῶν Ἰωάννη, ψυχῆς ἐφρόντισας, Κυρίῳ ἐλευθέρᾳ, τῇ γνώμῃ ἐκδουλεύων, καὶ κραυγάζων ἑκάστοτε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἡ τοῦ κόσμου κυρία, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα, ἡμῖν κυήσασα, πολλαῖς κυριευθεῖσαν, ἀτόποις ἁμαρτίαις, τὴν ψυχήν μου διάσωσον, εὐλογημένη Ἁγνὴ, ἵνα σε μακαρίζω.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς μηλωτὴν τὸ χάρισμα, εὐφυῶς κληρωσάμενος, Πάτερ Ἰωάννη, τοῦ κλεινοῦ ποιμένος σου, ἐν τούτῳ διέρρηξας, τῶν ἡδονῶν τὸ πέλαγος· καὶ διασωθεὶς, ἀκαταπόντιστος ὤφθης, Ἀγγέλων συμπολίτης, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, ὑπεράγαθον Κύριον, Πάτερ Ἰωάννη, εὐσεβῶς μιμούμενος, πτηνῶν ἐν ἰσότητι, ἀκτημοσύνην ἤσκησας· καὶ τῶν ἀγαθῶν, τῶν αἰωνίων τὸν πλοῦτον, ἐκτήσω ἀναμέλπων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ καθαρὰ τοῦ Πνεύματος, τῇ ψυχῇ σου σκηνώσασα, χάρις καθαράν σοι, τὴν καρδίαν ἔκτισε· καὶ πνεῦμα ἐκαίνισεν, εὐθὲς ἐν τοῖς ἐγκάτοις σου· ὅθεν καὶ βιώσας, καθαρᾷ πολιτείᾳ, ἐβόας Ἰωάννη· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἁγιασθεῖσα Πνεύματι, Θεοτόκε πανάμωμε, ὄντως ὑπεδέξω, ἐν γαστρὶ τὸν ἄναρχον, Υἱὸν καὶ ἀΐδιον, ἐν σοὶ ἁγνὴ σαρκούμενον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἐν πίστει βοώντων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Νεώσας τῷ ἀρότρῳ τῶν προσευχῶν, Ἰωάννη ψυχῆς σου τὴν αὔλακα, τῶν ἀρετῶν, ταῖ-

Digitized by Google

τη κατέβαλου τα ευσεβή, και ζωηφόρα σπέρματα· όθεν ιαμάτων θεοπρεπών, εθέρισας τον στάχυν, πολύχουν θεοφόρε, δι' ού εκτρέφεις τους υμνούντάς σε.

Τον δρόμον εκτελέσας ασκητικώς, και την πίστιν τηρήσας Μακάριε, ως αληθώς, πλήρης ηλικίας πνευματικής, δικαιοσύνης στέφανον, είληφας θεόφρον παρά Χριστού· και νυν επαναπαύση, σκηναίς φωτεινοτάταις, μετά Δικαίων παναοίδιμε.

Επέβης ως εν άρματι αρετών, τω τεθρίππω παμμάκαρ αιθέριος, εις ουρανούς, άλλος ως Ηλίας Πάτερ σοφέ· και συν Οσίοις ώκησας, σώμα το πολύαθλον επί γης, λιπών, τοίς σε ποθούσι, ταμείον ιαμάτων, και των δαιμόνων ελατήριον. Θεοτοκίον.

Ριφθέντας ουρανίου διαγωγής, και πεσόντας αθλίως εις θάνατον, πάλιν ημάς, Μήτηρ γενομένη του Λυτρωτού, ανεκαλέσω Πάναγνε, και προς την αρχαίαν παλινδρομείν, ηξίωσας πατρίδα· διό σε Θεομήτορ, ακαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ο Ειρμός. Εξέστη επί τούτω ο ουρανός.

Το Φωταγωγικόν του Ήχου, το Ιδιόμελον της ημέρας, το Μαρτυρικόν, ή Αʹ. Ώρα, ως σύνηθες, και Απόλυσις.

ΤΗ ΙΘʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος Παφνουτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εις το, Κύριε εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ήχος αʹ. Των ουρανίων ταγμάτων:

Της ασεβείας καθείλες τα οχυρώματα, εν τη υπομονή σου, Αθλοφόρε Κυρίου, και νίκην ουρανόθεν, εδέξω σοφέ· μη ουν παύση δεόμενος, υπέρ των πίστει τιμώντων την ιεράν, και σεβάσμιόν σου άθλησιν.

Τους ιερούς σου αγώνας πιστώς γεραίρομεν, αθλητικούς καμάτους, ους διήνυσας χαίρων, Παφνούτιε τρισμάκαρ, υπέρ Χριστού του σταυρόν υπομείναντος· και την αγίαν σου μνήμην περιχαρώς, εορτάζομεν εν άσμασιν.

Η των λειψάνων σου θήκη, Ιερομάρτυς Χριστού, ως ποταμός εκβλύζει, των ιάσεων ρείθρα, και πάντων καταρδεύει των ευσεβών τας καρδίας Παφνούτιε, των προσφοιτώντων έπαξατε εν αυτή, και υμνούντων τους αγώνάς σου.

Δόξα, και νυν. Θεοτοκίον.

Των ουρανίων ταγμάτων το αγαλλίαμα, των επί γης ανθρώπων, κραταιά προστασία, άχραντε Παρθένε, σώσον ημάς, τους εις σε καταφεύγοντας· ότι εν σοι τας ελπίδας μετά Θεόν, Θεοτόκε ανεθέμεθα. Η Σταυροθεοτοκίον.

Εν τω Σταυρώ θεωρούσα η απειρόγαμος, και άμωμος Παρθένος, τον Δεσπότην, και Κτίστην, και Πλάστην των ανθρώπων, εβόα πικρώς, θρηνωδούσα και στένουσα· Τι τούτο τέκνον γλυκύτατον, ο ορώ; ανυμνώ σου τα μακρόθυμον.

Και τα λοιπά συνήθως, και Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οι Κανόνες της ημέρας και του Αγίου ο παρών.

Ωδή αʹ. Ήχος δʹ. Ο Ειρμός.

» Άσομαί σοι Κύριε, ο Θεός μου· ότι εξήγαγες λαόν, δουλείας Αιγυπτίων, εκάλυψας δε άρματα, Φαραώ και την δύναμιν.

Δεύτε την ετήσιον εκτελούντες, του Αθλοφόρου εορτήν, φαιδροίς ευφημούντες, εν άσμασι δοξάσωμεν, τον τούτον στεφανώσαντα.

Έλαμψας εν κόσμω φωστήρος δίκην, θεραπευτά του Ιησού, Παφνούτιε μάκαρ· διό σου την πανίερον, τιμώμεν μνήμην σήμερον.

Ηύγασας εν δόγμασιν Ιεράρχα, τον περιούσιον λαόν, και πόμα Κυρίου, διά του ξίφους έπιες αθλήσας καρτερώτατα.

Θεοτοκίον.

Όρος αλατόμητόν σε Παρθένε, εξ ου λίθος ο Χριστός, αλάξευτος ώφθη, εν άσμασι γεραίροντες, αξίως μακαρίζομεν.

Ωδή γʹ. Ο Ειρμός.

» Τόξον δυνατών ησθένησε, και οι ασθενούντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διά τούτο εστερεώθη, εν Κυρίω, η καρδία μου.

Ύμνοις ιεροίς γεραίροντες, την πανευκλεή τε και ιεράν μνήμην σήμερον, εκτελούμεν του αθλοφόρου, Παφνουτίου αγαλλόμενοι.

Τείχος άρραγές ακλόνητον, κατά των δαιμόνων οι πιστοί προβαλλόμεθα, το πηγάζον εκ των λειψάνων, θείον έλαιον χριόμενοι.

Σθένει του Χριστού ρωννύμενος, μέσον ανομούντων θείον νόμον εκήρυξας· και νομίμως Μάρτυς αθλήσας, νίκης είληφας τον στέφανον.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ απειρόγαμε, η τον Θεόν Λόγον εν γαστρί σου χωρήσασα, και τεκούσα σεσαρκωμένον, ως Θεόν ομού και άνθρωπον.

Digitized by Google

Ο' Εἱρμός. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φοινίξας ἐν αἵματι, τὴν ἱεράν σου στολὴν θυσίαν εὐάρεστον, Θεῷ προσῆξας σαυτόν, Παφνούτιε ἔνδοξε· ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὸ ἀνίσχυρον θράσος· εὔφρανας τοὺς Ἀγγέλους, τῇ στεῤῥᾷ σου ἐνστάσει· διὸ καθικετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Ἐπάκουσον Δέσποινα, ἐκ κατωδύνου ψυχῆς, βοῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν πολλῶν μου κακῶν, παράσχου, τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἐπικαλοῦμαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· Ῥῦσαί με Θεοτόκε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ στῆσον ἐκ δεξιῶν με τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου κατεκάλυψε, » καὶ ἡ γῆς ἐπληρώθη τῆς σῆς δόξης Χρι» στέ· διὸ ἀπαύστως κράζομεν· Δόξα τῇ δυ» νάμει σου Κύριε.

Νῦν ἀγαλλόμενοι πάντες ἑορτάζομεν, σὺν Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις συγχορεύοντες, τὴν εὐκλεῆ τελοῦντές σου, μνήμην ἀθλοφόρε Παφνούτιε.

Ὑπὸ τῆς ὄντως ἐδοξάσθης, θείας χάριτος, καὶ μετ' Ἀγγέλων τῷ Δεσπότῃ παριστάμενος, νῦν καὶ ἡμῶν μνημόνευε, Μάρτυς ἀθλοφόρε Παφνούτιε.

Τοὺς αἰκισμοὺς καὶ πόνους Μάκαρ καθυπέμεινας, ἀπτοήτῳ καὶ γενναίῳ τῷ φρονήματι, τοὺς στεφάνους εἴληφας, ὄντως ἐκ χειρὸς τοῦ Παντάνακτος. Θεοτοκίον.

Χερουβικῶν ταγμάτων Κόρη ὑπερέχουσα, καὶ Θεὸν ἐν ἀγκάλαις ἐποχούμενον, μετὰ σαρκὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν » ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα » σοι, δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἀναδείξας ἡμῖν, τοῦ γενναίου τὴν μνήμην, ἡλίου λαμπροτέραν, δόξα σοι, δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ἱερωτάταις φρεσί, καὶ πισταῖς διανοίαις, τὴν μνήμην ἀνυμνοῦμεν σου Μάρτυς ἔνδοξε, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ξίφη καὶ θῆρας καὶ πῦρ, καὶ τὸν θάνατον Μάρτυς, οὐδόλως ἐπτοήθης, κραυγάζων· Δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνήν, ἀσιγήτως κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε· Χαίροις ἡ τέξασα, Ἰησοῦν τὸν Λόγον Θεοῦ.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή» μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει » δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασι» λεῦ τῶν Δυνάμεων.

Ἐκκέχυται, εἰς τοῦ κόσμου τὰ πέρατα ἅπαντα, Ἀθλοφόρε, ἡ δοθεῖσά σοι χάρις πανένδοξε· διὸ πίστει πάντες, τὸν Σωτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Ὁ μέγιστος, τῆς Τριάδος θεράπων Παφνούτιος, ἀνεδείχθη, φοβερὸς ἐναντίαις δυνάμεσιν, ἀπελαύνων ταύτας, καὶ φωτίζων πιστῶν τὰ συστήματα.

Ἐν θαύμασι, καὶ σημείοις Χριστός σε ἐδόξασεν, ἀθλοφόρε, καὶ τοῖς πᾶσι Παφνούτιε ἔδειξεν, ἰατρὸν παμμάκαρ· διὰ τοῦτο τιμῶμεν τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν σοι θεόνυμφε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ῥυσθῆναι πάντας, πειρασμῶν πολυτρόπων τοῦ ὄφεως.

Ο' Εἱρμός. Ἐβόησε προτυπῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου.

Στίχοι.

Τὸν Παφνούτιον γῆς τάφῳ κεκρυμμένον,
Ἀπεικός ἐστι καὶ σιγῆς κρύψαι τάφῳ.

Τῇ δ' ἐννάτῃ δεκάτῃ Παφνούτιον ἔνθεν ἄειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας.

Στίχ. Κοινωνὸς ὤφθης Θεόδωρε τοῦ πάθους,
Τῷ καὶ παθητῷ, καὶ παθῶν ὑπερτέρῳ.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντωνίνου, ἡγεμονεύοντος Θεοδότου ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας, ἐγένετο συλλογὴ νέων πολλῶν εὐειδῶν καὶ ὡραίων, εἰς τάξιν Τηρώνων. Τότε δὴ σὺν ἑτέροις ἱκανοῖς καὶ ὁ μακάριος οὗτος Θεόδωρος ἤχθη τῷ Ἡγεμόνι. Ἐπιτεθείσης οὖν αὐτῷ στολῆς καὶ σφραγῖδος, ὡς καὶ τοῖς λοιποῖς, διέῤῥηξε ταύτην, εἰπών· Ἐγὼ ἐσφραγισμένος εἰμὶ ἐκ κοιλίας μητρός μου ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, καὶ ἑτέρῳ Βασιλεῖ οὐ στρατεύομαι. Ὁ δὲ Ἡγεμὼν εἶπε· Καὶ ποίῳ Βασιλεῖ ἐστρατεύθης; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ὁ

Digitized by Google

Ἡγεμὼν εἶπεν· Οὐδὲ τοῖς Θεοῖς ἡμῶν θύεις; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Δαίμοσιν ἀκαθάρτοις οὐδέποτε ἔθυσα.

Τότε προσέταξε τύπτεσθαι αὐτόν· καὶ τυφθεὶς σφοδρῶς, ἔστη εἰς ἐρώτησιν, καὶ φησὶν ὁ Ἄρχων· Κἂν ἄρτι ἐσωφρόνησας πρὸς τὰς ἀποκρίσεις; Ὁ Ἅγιος εἶπεν· Εἴθε καὶ αὐτὸς ἐπίγνως τὸν ποιήσαντά σε, ὡς ἐγὼ, καὶ προσεκύνησας αὐτόν. Τότε ἐπ' ἐσχάρας ἁπλώσαντες αὐτὸν πεπυρακτωμένης, θεῖον καὶ πίσσαν καὶ κηρὸν καὶ ἄχυρον ἐπέρραινον αὐτοῦ. Καὶ οὗται μὲν ἐποίησαν οὕτως. Ὁ δὲ Θεὸς μέγα τι καὶ θαυμάσιον τοῖς ἐσκοτισμένοις ἐδείξατο· μεγάλου γὰρ ἤχου γεγονότος, καὶ τῆς γῆς εἰς δύο διαιρεθείσης, ἐν ᾗ τὸ πῦρ καὶ ἡ ἐσχάρα ἐπέκειντο, ὕδωρ ἀναβλύσαν, ὢ τοῦ θαύματος! τήν τε ἐσχάραν καὶ πᾶσαν κατέσβεσε τὴν πυρκαϊάν· ὁ δὲ Ἅγιος, ὅλος ἀναστὰς ὑγιὴς, λέγει τῷ Ἡγεμόνι· Τοῦτο, ὃ ἐθεάσω Ἀνθύπατε, οὐ τῆς ἐμῆς δυνάμεως ἔργον ἐστὶν, ἀλλὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου, ᾧ ἐγὼ λατρεύω. Εἰ οὖν βούλει καὶ αὐτὸς γνῶναι τὴν τῶν θεῶν σου δύναμιν, ἄναψον ἑτέραν πυρκαϊὰν, καὶ ἁπλωθήτω εἷς τῶν στρατιωτῶν σου τῇ ἐσχάρᾳ ἐπ' ὀνόματι τούτων, καὶ τότε γνώσῃ τὴν ἀνυπέρβλητον τοῦ Θεοῦ μου δύναμιν. Καὶ οἱ στρατιῶται εὐθὺς ὑπολαβόντες· Μὴ οὕτω ποιήσῃς, ἔφησαν, κύριε, ἀλλὰ μᾶλλον ἱερέα τῶν θεῶν τῇ ἐσχάρᾳ ἐπίθες· ἴσως γὰρ αὐτοῦ ἀκούσονται ὡς ἱερέως, καὶ οὐ βλαβήσεται.

Καὶ ὁ Ἄρχων ἀκούσας, Ἀχθήτω, φησὶν, ἱερεύς. Καὶ στησάντων ἐνώπιον αὐτοῦ ἱερέα, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἡγεμών· Τί σου ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Διόσκορος. Καὶ ὁ Ἄρχων· Εἰπὲ ἡμῖν, Διόσκορε, ποίᾳ μαγείᾳ χρῶνται οἱ Χριστιανοὶ κατὰ τοῦ πυρὸς, ὅτι ὁ Θεόδωρος ἔμεινεν ἀβλαβής; Ὁ Διόσκορος ἔφη· Οἱ Χριστιανοὶ μάγοι οὐκ εἰσὶ, μὴ γένοιτο! ἀλλ' ὅπου τὸ Χριστοῦ ὄνομα ἐκφωνηθῇ, πᾶσα φαρμακεία καὶ γοητεία διαλέλυται, καὶ οἱ δαίμονες φρίττουσι. Καὶ ὁ Ἡγεμών· Ἰσχυρότερός ἐστιν ὁ Χριστὸς παρὰ τὸν Δία; Ὁ Διόσκορος εἶπεν· Ὁ Ζεὺς καὶ οἱ ἕτεροι θεοὶ κωφά εἰσιν εἴδωλα καὶ ἀναίσθητα. Παρακαλῶ οὖν σε μὴ ἀναγκάσῃς με ἐπιθῆναι τῇ ἐσχάρᾳ· ἀλλ' εἰ βούλει τὴν τοῦ Διὸς ἐπιγνῶναι ἰσχὺν, ἐκεῖνον ἐπίθες τῇ ἐσχάρᾳ τῆς πυρκαϊᾶς. Καὶ ὁ Ἡγεμών· Καὶ τίς, φησὶ, τολμᾷ τοῦτο ποιῆσαι; Ὁ Διόσκορος εἶπεν· Ἐγὼ, τῇ σῇ προστάξει, τοῦτο ποιήσω· καὶ ἐὰν ἀμύνηταί με, πιστεύω αὐτῷ, ὅτι δύναται. Καὶ ὁ Ἡγεμών· Μέχρι τῆς δεῦρο οὐκ ἦς ἱερεύς; τί τοιαῦτα λέγεις; Ὁ Διόσκορος εἶπε· Δι' ἔνδειαν φρενῶν ἤμην ἱερεύς· ἰδὼν δὲ τὸν μακάριον Θεόδωρον, μὴ κυριευόμενον ὑπὸ σοῦ, ἐστηρίχθην· καὶ νῦν θέλω συστρατιώτης αὐτοῦ γενέσθαι. Καὶ ὁ Ἡγεμών· Ἐπειδὴ, φησὶν, οὕτω λέγεις, ἐπίβηθι τῇ πυρᾷ.

Τότε ὁ Διόσκορος, προσπεσὼν τῷ Ἁγίῳ, Εὖξαι, ἔφη, ὑπὲρ ἐμοῦ, δοῦλε τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῦ Ἁγίου εὐξαμένου, ἡπλώθη ὁ Διόσκορος τῇ πυρᾷ τῆς ἐσχάρας, εὐχαριστήσας, καὶ μέγα βοήσας· Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ Θεὸς Θεοδώρου, καὶ δέξαι τὸ πνεῦμά μου ἐν εἰρήνῃ. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέδωκεν τὴν ψυχὴν τῷ Χριστῷ. Καὶ εὐθὺς κρατηθεὶς ὁ Ἅγιος, ἐνεβλήθη τῇ φυλακῇ. Καὶ τῇ ἑξῆς, ἵπποις ἀγρίοις ἐκ τῶν ποδῶν προσδεθεὶς, τῷ ἅρματι ἐξεδέθη· καὶ οἱ μὲν ἵπποι ἀτάκτως φερόμενοι, κατὰ τοῦ κρημνοῦ πεσόντες ἀπώλοντο· ὁ δὲ Ἅγιος ἀοράτως θείᾳ δυνάμει τῶν δεσμῶν λυθεὶς, καὶ ἀβλαβὴς διατηρηθεὶς, ἐξέπληξεν ἅπαντας· ἐξ ὧν Σωκράτης καὶ Διονύσιος, οἱ τὸν Ἅγιον τῷ ἅρματι τῶν ἵππων προσδήσαντες, διεβεβαιοῦντο ἐξαίσιόν τι καὶ φρικῶδες, ἰδεῖν, τῶν ἵππων ἐλαυνομένων, θέαμα καταπλῆττον καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν.

Διηγοῦντο γὰρ οἷον ἅμα πυρὸς οὐρανόθεν κατιὸν ἰδεῖν, καὶ τὸν Ἅγιον ἀναλαβὸν, τῶν δεσμῶν ἀπέλυσεν· ἐν αὐτῷ δὲ τοῦτον ἆραν καὶ ὑψωθὲν, διεσώσατο ἀβλαβῆ ἐν τῷ Πραιτωρίῳ· τοὺς δὲ ἵππους, ὡς ὑπό τινος βιαζομένους, κατεκρήμνισεν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἑστῶτες καὶ πιστεύσαντες, Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ἀνεβόησαν. Ὁ δὲ Ἡγεμὼν αὐτούς τε καὶ τὸν Ἅγιον καθεῖρξε τῇ φυλακῇ, καὶ κάμινον ἐκκαῆναι προστάττει. Οὗ γενομένου, καὶ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἐμβληθέντων, ἄνωθεν δρόσος κατιοῦσα, δροσίζουσα τούτους ἦν, καὶ πρὸς ὁμιλίαν ἐτράπησαν· ἡ δὲ ἦν περὶ τῆς μητρὸς τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου ἀνάμνησις· ἤδη γὰρ πρὸ τριῶν ἐνιαυτῶν αἰχμαλωτισθείσης αὐτῆς, καὶ εἰς ἀλλοδαπὴν γῆν μετὰ ἑτέρων οὐκ ὀλίγων ἀπαχθείσης, τὸν τῆς αἰχμαλωσίας διηγούμενος τρόπον, ἤθελε ταύτην ἰδεῖν· καὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ τῶν θαυμασίων Θεὸς, ἀνεβόα, δεῖξόν μοι τὴν μητέρα, οἷς οἶδας τρόποις· ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν· ἵνα γνῶσι πάντες τὰ μεγαλεῖά σου· καὶ ταῦτα μὲν τὰ τῆς ὁμιλίας.

Ἐπεὶ δὲ, τῆς φλογὸς μαρανθείσης, πρὸς ὕπνον ἐτράπησαν, Ἄγγελος ἐπιστὰς τῷ Ἁγίῳ· Μὴ λυποῦ, φησὶ, Θεόδωρε· πάρεστι γὰρ ἡ μήτηρ σου. Ὁ δὲ, διϋπνισθεὶς, διηγεῖτο τὰ ὁραθέντα τοῖς στρατιώταις· καὶ τοῦ διηγήματος μήπω παρασιωπηθέντος, ἐπέστη μέσον τῆς καμίνου τοῦ Ἁγίου ἡ μήτηρ Φιλίππα, οὕτω καλουμένη· καὶ ἰδοῦσα ὃν ἐπόθει υἱὸν, ἠγαλλιάσατο, καὶ κατησπάσατο αὐτὸν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ στρατιώτας· ὅπως τε, καὶ ὅθεν ἥκει ἀναδιδαχθεὶς παρὰ τῆς μητρὸς ὁ Ἅγιος, εἰς οὐρανοὺς ἀνατείνας τὰς χεῖρας, τὴν προσήκουσαν εὐχαριστίαν ἀνέπεμπε τῷ Θεῷ.

Πρωΐας δὲ γενομένης, ἀναστὰς ὁ Ἡγεμὼν, Ἐμοὶ, φησὶ, δοκεῖ μηδὲ ὀστοῦν καταλειφθῆναι ἐν τῇ καμίνῳ, ᾗ ὅ, τε Θεόδωρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἀπερρίφησαν. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, τίς τῶν ἐκ τῆς καμίνου ὑποστρέφων, τοιαῦτα τῷ Ἡγεμόνι διέξεισι· Θεοδώρου αἰτησαμένου τὸν Ἰησοῦν, ἐμαράνθη ἡ φλόξ· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἐξ ἀλλοδαπῆς ἀθρόως καταλαβοῦσα, εἰσῆλθεν ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ καθεζόμενοι ὡς ἐν θαλάμῳ, ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

Τούτων ἀκούσας ὁ Ἡγεμὼν ἐξέστη· καὶ παραγενόμενος πρὸς τὴν κάμινον, μετεκαλέσατο τὴν μητέρα τοῦ Ἁγίου καὶ φησὶ πρὸς αὐτήν· Σὺ εἶ ἡ μήτηρ τοῦ Θεοδώρου; Ἡ δὲ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι. Καὶ ὁ Ἡγεμών· Παρασκεύασον τὸν υἱόν σου θῦσαι τοῖς θεοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς κακεγκάκως ὄληται, καὶ αὐτὴ ἄτεκνος γένῃ. Ἡ δὲ Φιλίππα εἶπεν· Ὁ υἱός μου, σταυρωθεὶς ὑπὸ σοῦ, θύσει τῷ Θεῷ αὐτοῦ θυσίαν ἀληθινὴν, τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ. Καὶ ὁ Ἡγεμών· Εἰ οὖν σὺ εὗρες τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ σου, τοῦτο καὶ γενήσεται. Καὶ εὐθέως προσέταξεν ὁ Ἡγεμὼν, τὸν μὲν Ἅγιον Θεόδωρον σταυρωθῆναι, τοὺς δὲ στρατιώτας λογχευθῆναι μέσον τῆς καμίνου, καὶ τὴν μητέρα τοῦ Ἁγίου ξίφει ἀποτμηθῆναι· καὶ οὕτω τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. Ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος καθηλωθεὶς, ἐν τρισὶν ἡμέραις ἀπῃώρητο ζῶν, εἶθ' οὕτως ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Τότε τινὲς τῶν εὐσεβῶν, τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα μύροις καὶ ὀθονίοις περιστείλαντες, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Φιλίππα, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φιλῶ Φιλίππαν, ὡς Ἀθλητοῦ μητέρα.
Φιλῶ Φιλίππαν, ὡς ἀθλοῦσαν ἐν ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Σωκράτης καὶ Διονύσιος, λόγχῃ τρωθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἔνυξε λόγχη νεκρὸν Ὑψίστου πάλαι.
Νύττει δὲ καὶ νῦν Μάρτυρας ζῶντας ξύα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-

Digitized by Google

μῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Πισσιδείας τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος, ὡς γεώργιον μέγα,
Ἔχων ἀπῆλθεν εἶδος ἀρετῆς ἅπαν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἐπὶ τῶν χρόνων ἦν τῶν Εἰκονομάχων, ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ ἀνατεθειμένος· καὶ διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Ἀντιοχείας τῆς Πισσιδείας. Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ διαβόλου πονηρᾷ συμβουλῇ ἡ τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσις ἐκινήθη, καὶ γράμματα πανταχοῦ ἐπέμποντο, διὰ τάχους τοὺς Ἐπισκόπους ἅπαντας τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαβεῖν, παρεγένετο καὶ οὗτος· καὶ μὴ πεισθεὶς σύμφρων τοῖς αἱρετικοῖς γενέσθαι, καὶ ἀρνήσασθαι τῶν ἁγίων εἰκόνων τὴν προσκύνησιν, ἐξωρίᾳ καὶ κακουχίᾳ κατεδικάσθη, καὶ ἐν αὐτῇ θανὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τρύφωνος, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Στίχ. Θεὸν ποθήσας ὁ τρυφὴν μισῶν Τρύφων,
Θεοῦ παρέστη τῷ κατοικητηρίῳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ´. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους
» σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελὼν,
» οὓς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν· ὑπερύμνητε
» Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ῥάβδος δυνάμεως πιστοῖς κατὰ τῶν δαιμόνων ἐδόθη, ἡ τῶν λειψάνων σου σορὸς, πᾶσιν ἴασιν νέμουσα ἄφθονον, τοῖς βοῶσι Παφνούτιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἐπὶ τῆς γῆς οἱ γηγενεῖς, τὴν πανευκλεῆ σου ἡμέραν, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, Ἀθλοφόρε Κυρίῳ κραυγάζομεν· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ Ἐκκλησία νῦν Χριστοῦ, ὥσπερ θησαυρὸν κεκτημένη, τὴν τῶν λειψάνων σου σορὸν, γηθομένη κραυγάζει Παφνούτιε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν, εὐσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν, ὡς μητέρα τοῦ Κυρίου εὐλογημένην.

Ὠδὴ η´. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὁραθέντα, ἐν κα-
» μίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμνολόγοις, Χριστὸν τὸν
» Θεὸν ὑμνεῖτε παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
» ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανὴς ἀστράπτει νῦν ἡμέρα, ἡ φαιδρὰ ἑορτὴ τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ ὑπέρλαμπρος ἣν πάντες πόθῳ, ἐκτελοῦντες βοῶμεν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς Παμμάκαρ ἠγωνίσω, ἐν σταδίῳ ἑστὼς, καὶ νίκης τρόπαια ἀπέλαβες, Χριστῷ ἀπαύστως μελῳδῶν τῷ Δεσπότῃ, καὶ τοῦτον μεγαλύνων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἀληθῶς ὡραῖος ἀνεδείχθης, ἐν ἀγῶσι πολλοῖς Ἱερομάρτυς, στολὴν ἱερὰν τῷ αἵματί σου, στολισθεὶς φοινιχθεῖσαν, καὶ στέφος παρὰ Θεοῦ, λαβὼν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν ἡμῖν τοῖς φθαρεῖσιν, ἐχθρῷ πονηρῷ, Χριστὸν τὸν μόνον λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα, τὴν μόνην Θεοτόκον, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Ὠδὴ θ´. Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Τὴν ἄφθονον χάριν χορηγοῖς ἀήττητε, Ἀθλοφόρε παναοίδιμε, πᾶσι τοῖς πίστει προσιοῦσι, τῷ θείῳ σου τεμένει καὶ μέλπουσιν, ἐν ὕμνοις τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, καὶ ἑορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

Ἵλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, τὸν Κύριον ἐκδυσώπει ἐν τῇ μνήμῃ σου, πᾶσί τε Μάρτυς ὀρθοδόξοις, τοῖς πίστει πανταχόθεν προστρέχουσι, τὴν θείαν σου τελέσαι πανήγυριν, ταῖς πανιέροις μεσιτείαις σου.

Κατεύνασον Μάρτυς ταῖς εὐχαῖς τὸν τάραχον, Ἐκκλησίας τὸν κυμαίνοντα, καὶ διαστρέφεις τὰς εὐθείας, πειρώμενον ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐμπνεύσεσιν αἱρέσεων ἔνδοξε, καὶ τὴν εἰρήνην πᾶσιν αἵρεσθαι.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, ἄλλοθεν ἄλλος παραδόξως, σοὶ τὰς προσηγορίας ἁρμόζοντες· ζωὴν γὰρ τοῖς ἐν Ἅδῃ ἐγέννησας, κράτος θανάτου διαλύσασαν.

Ὁ Εἱρμός. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς καθ' ἑκάστην, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὅσιε Πάτερ Θεόδωρε, δῶρον Θεῷ ἐκλεκτόν, σεαυτὸν προσενήνοχας, ἀγρυπνίαν πάννυχον, καὶ ἀγάπην στησάμενος, μελέτην θείαν, ἄκραν ταπείνωσιν, ἐλπίδα πίστιν, καὶ καθαρότητα, ἄκραν συμπάθειαν, ἀληθῆ ἐγκράτειαν, καὶ προσευχήν, στῦλον σε δεικνύουσαν, φωτοειδέστατον.

Πάτερ θεόφρον Θεόδωρε, καταστολὴν ἀληθῆ, καὶ σωτήριον ἔνδυμα, εὐσεβεῖ φρονήματι, ἐκζητῶν ἐπενδύσασθαι, τῷ ἐκ τριχίνων ῥακίῳ πάντοτε, σοῦ τὸ σαρκίον σκέπειν οὐκ ἔλιπες, καὶ ἀπεγύμνωσας, τοῦ ἡμᾶς γυμνώσαντος τὰς μηχανάς, σθένει δυναμούμενος, τοῦ θείου Πνεύματος.

Τῷ σαρκωθέντι Θεῷ ἡμῶν, ἐκ παναμώμου Μητρός, δι' ἡμᾶς τε πτωχεύσαντι, ὡς πτωχὸν τῷ πνεύματι, σεαυτὸν προσενήνοχας θυσίαν ζῶσαν, καὶ ὁλοκάρπωμα, σεπτὸν Παμμάκαρ, καὶ δῶρον τίμιον· ὅθεν καὶ ἔλαβες οὐρανῶν ἀπόλαυσιν· πρὸς ὃν ἀεί, πρέσβευε δεόμεθα, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ποίοις ὀφθαλμοῖς θεάσωμαι, ἁγίαν ὄψιν τὴν σήν, ὁ μολύνας τοῖς πάθεσι, τῆς σαρκὸς τὰ ὄμματα; ἢ πῶς πάλιν ἀσπάσωμαι, τὴν σὴν εἰκόνα τὴν θεοτύπωτον, βέβηλα χείλη ἔχων ὁ ἄθλιος; πῶς δὲ ἐκτείνω μου, πρὸς τὴν θείαν χάριν σου, ὁ ἐναγής, χεῖρας ἃς ἠχρείωσα; Δέσποινα σῶσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἥλιος ἰδών σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡπλωμένον θελήματι, ἡ δὲ γῆ ἐσείετο, καὶ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἡ δὲ τεκοῦσά σε, ἀπειράνδρως βλέπουσα, μετ' οἰμωγῆς, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὁρώμενον;

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν προβάλλεται, ἡ μνήμη σήμερον, τοῦ Θεοφόρου πᾶσι τοῖς πιστοῖς, εὐωδίαν ἐκπέμποντα, τὴν μυστικὴν τοῦ Πνεύματος, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ παράδοξα.

Ῥομφαίᾳ τῇ νοητῇ Θεόδωρε, τὰς τῶν παθῶν προσβολὰς σὺ διακόψας ἦρας κατ' αὐτῶν, νικητήρια Ὅσιε· ὅθεν θαυμάτων χάρισι, καὶ ἰαμάτων ἐστεφάνωσαι.

Ποθήσας τὴν τοῦ Κυρίου Ὅσιε, πτωχείαν ἅπασαν, τὴν γεηρὰν καὶ πρόσκαιρον σαφῶς ἐβδελύξω Θεόδωρε, δόξαν· διὸ καὶ ἔτυχες, δόξης ἀφθάρτου καὶ φαιδρότητος.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τοὺς θῆρας τοὺς τῆς σαρκός, δι' ἐγκρατείας ἐνεργοὺς ἔκτεινας, καὶ τῆς ψυχῆς Ὅσιε, πάσας τὰς δυνάμεις ἐτράνωσας.

Οἱ πόνοι σου ἐκ κλαυθμοῦ, κατασπειρόμενοι Σοφὲ ἔδωκαν, ὄντας καρπὸν εὔσταχυν, τῷ Παμβασιλεῖ προσφερόμενον.

Οὐκ ἔδωκας νυσταγμόν, τοῖς σοῖς βλεφάροις ἀληθῶς Ὅσιε, ἕως Θεοῦ σκήνωμα, μάκαρ σεαυτὸν ἀπετέλεσας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ὡς καθαρὸς τῷ καθαρῷ προσπελάσας, διὰ συντόνου προσευχῆς καὶ ἁγνείας, καθηγιάσθης Πνεύματι Θεόδωρε· ὅθεν σὺν Ἀγγέλοις νῦν, αὐλιζόμενος μέλπεις, ὕμνον τὸν τρισάγιον, τῷ τῶν ὅλων Δεσπότῃ· πρὸς ὃν δυσώπει Ὅσιε ἀεί, τοῦ ἐλεῆσαι τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριςὲ, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον τέκνον· τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; ἀλλὰ ἀνάςηθι καὶ σῶζε τὺς εἰς σὲ, πεπιςευκότας ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνηυξήθησαν τῷ σώματί σου Θεόφρον, τῶν ἀρετῶν τὰ κάλλη· ὅθεν ὥσπερ φοίνιξ, ἤνθησας Θεόδωρε, καρποὺς προβαλλόμενος, γλυκασμὸν τῇ ποίμνῃ σου βρύοντας.

Ἀπενέκρωσας τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὤφθης Θεοφόρε, θεῖον οἰκητήριον, δι' οὗ πᾶσιν ἔβλυσας, τὰ τῶν ἰαμάτων χαρίσματα.

Ἐν πτωχείᾳ τῇ τοῦ πνεύματος καὶ στενώσει, Πάτερ ἀεὶ διάγων, ῥάκεσι τὸ σῶμα, τριχίνοις ἐκάλυπτες, πρὸς πλοῦτον τὸν ἄφθαρτον, μόνον ἀφορῶν καὶ ἀΐδιον.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺ Κύριε τὸν σὸν, ἀσκητὴν ἐκραταίωσας· σὺ δύναμιν καὶ ἀνδρείαν, περιέζωσας τοῦτον, κατὰ τοῦ πολεμήτορος.

Σὲ Κύριε ποθῶν, ἐν ἀσκήσει ὁ Ὅσιος, σοὶ ἄμωμον ὥσπερ θῦμα, ἑαυτὸν ἐγκρατείας, πυρὶ σαφῶς προσήγαγεν.

Ἐν δίψει καὶ λιμῷ, ἐκζητήσας τὸν Κύριον, Θεόδωρε τοῦ χειμάρρου, τῆς τρυφῆς ἀπολαύεις, Ὁσίων σὺν τοῖς τάγμασι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἄῤῥαγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρυ
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Τὰ βέλη, τὰ τοῦ ἐχθροῦ συνέτριψας Ὅσιε, τῆς ταπεινώσεως ὅπλοις, κατ' αὐτοῦ χρησάμενος, καὶ τὴν νίκην, συνεργείᾳ τοῦ Χριστοῦ ἐκομίσω Θεόδωρε.

Τὰ πάθη, τῶν πειρασμῶν ὡς κύματα Ὅσιε, τῆς ἐγκρατείας ἱδρῶτι, ἐν τῇ καρτερίᾳ Πάτερ αἰσίως, ἀπεκρούσω, τῇ γαλήνῃ Χριστοῦ κυβερνώμενος.

Ἄληκτον, τὴν τοῦ θανάτου ὥραν ποιούμενος, ἐν στεναγμοῖς καὶ δακρύοις, διετέλεις Πάτερ λούων τὴν κλίνην, καὶ ἐν φόβῳ, τῷ Κυρίῳ δουλεύων ἑκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

Στίχοι.

Θνήσκεις ὁ πλήξας τριχίνῃ στολῇ, Πάτερ,
Τὸν ἐνδύσαντα τοὺς γενάρχας φυλλίνην.

Εἰκάδι σὸς, Θεόδωρε, λίπ' ὀςέα θυμὸς ἀγήνωρ.

Οὗτος ὁ ἀοίδιμος, πάσῃ κακουχίᾳ καὶ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ὑποβαλὼν, καὶ κρύει καὶ παγετῷ πηγνύμενος, τριχίνοις καὶ ἀδρανέσιν ἀμφίοις τὸ σαρκίον ἐκάλυπτεν· ὅθεν καὶ τοῦ Τριχινᾶ μετέσχεν ὀνόματος. Διά τοι τοῦτο καὶ τὴν τῶν δαιμόνων ἀπεγύμνου ἀπάτην· καὶ μύρον εὐῶδες ὁ τάφος αὐτοῦ ἀναπηγάζει πᾶσι τοῖς προστρέχουσι πόθῳ, καὶ τὴν ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ὑγείαν χαρίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βίκτωρος, Ζωτικοῦ, Ζήνωνος, Ἀκινδύνου, Καισαρίου, Σεβηριανοῦ, Χριστοφόρου, Θεωνᾶ, καὶ Ἀντωνίνου.

Στίχ. Σὺν Ἀκινδύνῳ τέσσαρας κτείνει ξίφος,
Τὸν ἐκ πλάνης κίνδυνον ἐκπεφευγότας.

Καμιναίας αἰθάλης πεπλησμένοι.
Χριστῷ προσῆλθον οἱ περὶ Χριστοφόρον.

Οὗτοι πάντες ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς τὸν τοῦ Μαρτυρίου ἀγῶνα διήνυσαν, ὅτε καὶ ὁ πολύαθλος

Digitized by Google

Μάρτυς Χριστοῦ Γεώργιος συλληφθεὶς ἐτιμωρεῖτο, καὶ τιμωρούμενος τὰ παράδοξα ἐπετέλει ἐκεῖνα. Καὶ ὁ μὲν Βίκτωρ, Ἀκίνδυνος, Ζωτικὸς, Ζήνων καὶ Σεβηριανὸς, ἰδόντες τὸν Ἅγιον τῷ τροχῷ βληθέντα, καὶ μηδὲν ἀδικηθέντα, μιᾷ φωνῇ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν, οἳ καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Χριστοφόρος, Θεωνᾶς, Καισάριος καὶ Ἀντωνῖνος δορυφόροι ὄντες τοῦ Βασιλέως, καὶ παριστάμενοι αὐτῷ, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τὸν Μεγαλομάρτυρα ἐτάζοντι ἀπηνῶς, καὶ τὴν τοῦ νεκροῦ Ἕλληνος, διὰ τῆς ἐπικλήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἰδόντες ἀνάστασιν, ὡς τάχος διὰ προσευχῆς γεγενημένην, παραυτίκα ῥίψαντες τὰς ζώνας καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν, ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως καὶ παντὸς τοῦ θεάτρου, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησαν Θεὸν εἶναι ἀληθινόν. Διά τοι τοῦτο κρατηθέντες, τῇ φυλακῇ συνεκλείσθησαν. Μεθ' ἡμέρας δέ τινας παραστάντες τῷ Τυράννῳ, ἐκρεμάσθησαν καὶ ἐξέσθησαν, καὶ τὰς πλευρὰς λαμπάσι καταφλέχθησαν, καὶ τέλος, ἐν πυρὶ βληθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Παλαιολαυρίτου.

Στίχ. Νέον τι κέρδος, τὸν Παλαιολαυρίτην,
Ἰωάννην, χαίρουσιν εὑρόντες νόες.

Οὗτος, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων θείῳ πόθῳ τρωθεὶς, τῷ Θεῷ προσεκολλήθη· καὶ καταλιπὼν τρυφὴν καὶ περιφάνειαν βίου, καὶ ἀποξενωθεὶς πατρίδος καὶ τῶν οἰκείων, καὶ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἀράμενος, ἦλθεν εἰς ξένην χώραν καὶ ἄγνωστον, διὰ τὸν ξενιτεύσαντα Κύριον, καὶ ἐπὶ ξένης τεχθέντα. Καὶ καταλαβὼν τοὺς σεβασμίους τόπους, ἐν τῇ τοῦ μακαρίου Χαρίτωνος μονῇ ἐπιδημεῖ· καὶ καλῶς τελέσας πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς, μετῆλθε τῶν τῇδε πρὸς τὰς αἰωνίους καὶ μακαρίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀναστασίου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Ἀναστάσιε, σοῦ δὲ τί γράψω χάριν,
Χριςῷ χάριν σπεύδοντος ἐκθανεῖν ξίφει;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίȣ Ἀποστόλου Ζακχαίου.

Στίχ. Οὐχὶ κατάβα, ἀλλ' ἀνάβα σοι λέγει,
Ζακχαῖε, Χριςὸς προσκαλῶν σε εἰς πόλον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σȣ πρεσβείαις Χριςὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περ-
» σικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλο-
» γὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος
» εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἡ θεία χάρις, ἡ ἐν καμίνῳ πάλαι δρόσον Παισὶ, δοῦσα, αὕτη Πάτερ τὴν τῶν παθῶν, κατεμάρανέ σοι κάμινον, ὡς νεφέλη σοι, ἀναψύξεως ὄμβρον ἐκχέασα.

Ἐν τοῖς ἱδρῶσι, τὰ τῶν δακρύων Πάτερ ῥεῖθρα σοφὲ, μίξας, κολυμβήθραν χάριτι τȣ Χριστȣ, ἀπειργάσω ταύτῃ Ὅσιε, ἐν ᾗ λουσάμενος, τῶν παθῶν τὰς κηλῖδας ἀπέσμηξας.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῇ τῶν δακρύων πάθη φλέξας σαρκὸς, ὅλος καθαρὸς ὑπέρλαμπρος ὡς χρυσὸς, ἀνεδείχθης θείαις χάρισι, Πάτερ Θεόδωρε, ἀποστίλβων εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄνθεσι κοσμούμενος σοφὲ, τῶν ἀρετῶν νοητῶς, τὴν εὐωδίαν αὐτῶν, ἐν κόσμῳ ἐπνεύσας Ὅσιε· καὶ τὰ μύρα τῶν θαυμάτων σȣ, πᾶσιν ἐκπέμπεις τοῖς πιστοῖς, Χριστῷ κραυγάζουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χεῖρας ἐκπετάσας πρὸς Θεὸν, τοὺς θῆρας Ὅσιε, τοὺς νοητοὺς προσευχαῖς, κατὰ σοῦ αἴροντας στόματα, ἀπεφίμωσας καὶ ἔψαλλες, ἐν διανοίᾳ καθαρᾷ, Πάτερ γηθόμενος· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἤρθης ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν, Πάτερ Θεόδωρε, ἀντὶ στενώσεως, πρὸς πλάτος ἄπειρον Ὅσιε, ἐν Ἁγίων τοῖς σκηνώμασιν· ἀντὶ ῥακίων εὐτελῶν, βύσσῳ κοσμούμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός· Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἄνω τὸ πολίτευμα ἔχειν, ἐν οὐρανοῖς ἐπιποθήσας, κλίμακι καθάπερ ἐχρήσω, ταῖς ἀρεταῖς σου Πάτερ Θεόδωρε, δι' ὧν ἐκεῖσε ἔφθασας καὶ τῆς ἐφέσεως ἐπέτυχες.

Οἶκος ἐχρηματίσας Πάτερ, τῶν ἀρετῶν, ἐν ᾧ πλουσίως, πίστις καὶ ἐλπὶς καὶ ἀγάπη, καὶ σωφροσύνη ἐναπετέθησαν· διὸ καὶ πλήρης Ὅσιε τῶν ἀρετῶν μετέστης ἄριστα.

Ἔνθα τῶν Ὁσίων οἱ δῆμοι, καὶ τῶν Δικαίων αἱ χορεῖαι, ἔνθα τῶν Ἁγίων τὰ πλήθη

Digitized by Google

καὶ πρωτοτόκων Πάτερ τὰ τάγματα, περιφανῶς ἐσκήνωσας· μεθ' ὧν ἀεὶ ἡμῶν μνημόνευε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸ ἐγκαλλώπισμα πάντων, τῶν ἐπὶ σοὶ ἐγκαυχωμένων· σὺ ἡ εὐφροσύνη τοῦ κόσμου, καὶ θυμηδία ἡμῶν τῶν δούλων σου· σὺ γλυκασμὸς καὶ ἔφεσις, τῶν σὲ ὑμνούντων Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός· Λίθου ἀχειρότμητος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Α'. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἱερεὺς ἐννομώτατος, ἀθλητὴς ἱερώτατος, ὦ Ἰανουάριε, ἐχρημάτισας, οὐκ ἀλλοτρίῳ ἐν αἵματι, οἰκείῳ δὲ μάλιστα, εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, εἰσελθὼν, ἔνθα πρόδρομος, πάντων πέφυκεν, Ἰησοῦς ἀεννάως, τοῦτον Πάτερ, ὀπτανόμενος καὶ βλέπων, ἅπερ οἱ Ἄγγελοι βλέπουσιν.

Καὶ δορὰν ἀφαιρούμενος, καὶ πυρὶ προσριπτούμενος, καὶ θηρσὶ διδόμενος, Ἀξιάγαστε, καὶ φυλακαῖς συγκλειόμενος, ἡμέραις ἐν πλείοσιν, ἀταπείνωτος τὸν νοῦν, ῥώμῃ θείᾳ διέμεινας, καὶ ἐτέλεσας, τὸν ἀγῶνα νομίμως ἐναθλήσας, ἱερὲ θαυματοφόρε, τῶν ἀσωμάτων ἐφάμιλλε.

Δισιδέριον Πρόκυλον, Σῶσσον Φαῦστον Εὐτύχιον, καὶ Ἰανουάριον τὸν ἀοίδιμον, καὶ τὸν σοφὸν Ἀκουτίωνα, συμφώνως τιμήσωμεν, ὡς σοφοὺς ἱερουργοὺς, στεφηφόρους ὡς μάρτυρας, ὡς τῆς πόλεως, τῆς ἁγίας πολίτας πρεσβευτάς τε, τῶν αὐτοὺς μακαριζόντων ἀληθεστάτους ὑπάρχοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκηνὴν τὴν ἀμόλυντον, τὴν νεφέλην τὴν ἔμψυχον, τὸν ναὸν τὸν ἅγιον, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν ἀδιάβατον γέφυραν, τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν ἁγίαν κιβωτὸν, τὴν μετάρσιον κλίμακα, τὸ εὐρύχωρον, τοῦ Δεσπότου χωρίον, τὴν Παρθένον, καὶ Μητέρα τοῦ Κυρίου περιφανῶς μακαρίσωμεν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ ἀμνὰς ἡ τέξασα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε, πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε, προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Καὶ τὰ λοιπὰ, συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὡς σύνηθες, καὶ τῶν Ἁγίων οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σύσημα τερπνὸν Μαρτύρων ἐπαινέσω. Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τριστάτας κραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
» θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ
» τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς
» ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπι-
» νίκιον ᾄσω μελῴδημα.

Συνὼν ταῖς στρατιαῖς, τῶν αὔλων Ἀγγέλων καὶ μεθέξει φωτισμοῦ, ἀδύτου τὴν ψυχὴν, ἱερῶς φωτιζόμενος, φώτισόν μου τὴν καρδίαν, τὴν φωσφόρον σου σήμερον, ἑορτὴν εὐφημοῦντος Μακάριε.

Ὑπῆρξας ἐκ παιδὸς, ἱερώτατος ὅλως, ἀρεταῖς συναυξηθεὶς, καὶ χρίσμα ἱερὸν, εἰληφὼς ἱεράτευσας, Ὅσιε λαὸν ποιμάνας, μαρτυρίου δὲ αἵματι, λαμπρυνθεὶς ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψας.

Στρατὸς φωτοειδὴς, ἱερώτατος δῆμος, συναθλεῖ σοι καρτερῶς, σοφὲ Ἱερουργὲ, μεθ' ὧν πᾶσαν διέλυσας, ὄφεως μηχανουργίαν, ὑπομείνας πολύπλοκα, ῥωμαλέῳ φρονήματι βάσανα.

Τοῖς ἴχνεσι Χριστοῦ τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου, ἀρχιποίμενος Σοφὲ, ἑπόμενος βαφαῖς, μαρτυρίου ἐφαίδρυνας, σοῦ τῆς ἀρχιερωσύνης, τὴν στολήν· διὰ τοῦτό σε, διανοίας τιμῶμεν, εὐθύτητι.

Ἠχήσας ὡς βροντὴ, σοῦ ὁ ἔνθεος λόγος, ἐμβροντήτους ἀκοὰς, παράφρονος ἐχθροῦ, κατεπτόησεν Ἔνδοξε, ὅθεν σε καθυποβάλλει, ἀνηκέστοις κολάσεσι, τῷ πρὸς Κύριον φίλτρῳ πυρούμενον.

Θεοτοκίον.

Μακάριος ἐστὶν, ὁ λαὸς Θεοτόκε, ὁ δοξάζων σε Θεοῦ, Μητέρα ἀψευδῆ, καὶ ἀεὶ μακαρίζων σε, ἄχραντε, καθὼς προεῖπας, ἱερῶς προφητεύουσα, ὁπηνίκα Χριστὸν ἔνδον ἔφερες.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
» τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Digitized by Google

Αἴγλῃ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, περιηνθισμένος, μέσον καμίνε ἐχόρευες, Νεανίας τοὺς πρὶν ὁσίους, Παμμακάριστε μιμούμενος.

Τάξεις ἱερῶν δυνάμεων, μέσον τῆς καμίνου, σὺν σοὶ Θεόφρον ἐχόρευον· μεθ' ὧν ὕμνεις τὸν εὐεργέτην, διαμένων ἀκατάφλεκτος.

Ἔχων τὸν Χριστὸν ὑπέρμαχον, μέσον τῶν τυράννων, ἑστὼς ἀπτόητος ἔμεινας, καὶ βασάνους καθυπομείνας, Μάρτυς ὤφθης ἐνδοξότατος. Θεοτοκίον.

Ῥῆξον τὰς σειρὰς Θεόνυμφε, τῶν ἁμαρτιῶν μου, ἡ τὰ δεσμὰ διαῤῥήξασα, τὰ τῦ Ἅδυ τῷ τοκετῷ σου, καὶ χαρᾶς πάντα πληρώσασα.

Ὁ Εἱρμός· Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Ἱερωσύνης τὴν στολὴν ἐπιχρώσας, ταῖς τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς λαμπροτέραν, περιφανῶς ἀπέδειξας Θεράπον Χριστοῦ· ὅθεν ἀνελήλυθας, εἰς μονὰς αἰωνίους, βρύων τοῖς τιμῶσί σε, ἰαμάτων πελάγη, καὶ ἱκετεύων πάντοτε Θεὸν, πᾶσι δοθῆναι πταισμάτων συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σὺ γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυρῦ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριςὲ, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον τέκνον· τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ σῶζε τοὺς εἰς σὲ, πεπιστευκότας ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Διὰ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνος
» ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν
» ἔθνη· σὺ γὰρ εἶ φιλάνθρωπε, ἰσχύς μου καὶ
» ὕμνησις.

Πάντες Σῶσσον τὸν λευΐτην καὶ ἀθλοφόρον, τὸν ἱερόν τε Φαῦςον, Πρόκυλόν τε τὸν μέγαν, καὶ τὸν Δισιδέριον, συμφώνως τιμήσωμεν.

Νυσταγμὸν τῆς ἀσεβείας Πρόκουλε Μάρτυς, σὺ μὴ νυςάξας ὅλως, ἐγρηγόρσεσι θείαις, πᾶσαν κατεκοίμισας, ἀθέων κακόνοιαν.

Ὅλος θείαις εὐτυχήσας καλῶν ἰδέαις, καὶ μαρτυρίου φέγγει ἀπαστράψας ὡραίως, μέγιστε Εὐτύχιε, Θεῷ εὐηρέστησας.

Νέον ὥσπερ Δανιὴλ σε, θηρῶν ἐν μέσῳ, σὺν τοῖς συνάθλοις σώζει, ἀβλαβῆ ἐκβληθέντα, ὦ Ἰανουάριε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μεγαλύνωμεν τὴν μόνην εὐλογημένην, δι' ἧς μεγάλως πάντας, ἐπευλόγησεν ὄντως, ὁ πανυπεράγαθος ἐκ ταύτης σαρκούμενος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Αἵματι ἱερῷ, τὴν στολήν σου Πανόλβιε, ἐτέλεσας, λαμπροτέραν, καὶ ναὸν πρὸς τὸν ἄνω, ὡς ἱερεὺς ἐλήλυθας.

Ῥεῦσαν ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ πολύτιμον αἷμά σου, γεγένηται ἰαμάτων ποταμὸς, παθημάτων, ξηραίνων Πάτερ ῥεύματα.

Τὸν ἄδικον κριτὴν, τυφλωθέντα ἐντεύξει σου, ἐφώτισας εὐσπλαγχνίαν, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, μιμούμενος, Πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε δι' ἧς, τοῖς ἐν σκότει φῶς ἄδυτον, ἀνέτειλε Θεοτόκε, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὁ Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Ῥήμασι σημεῖα θεωρήσας, δῆμός σε παρανόμων, ἐργαζόμενον Ἱερομύςα, τῷ Ποιητῇ, ἐκ ψυχῆς προσέρχεται, παραδόξως φωτιζόμενος.

Ὤφθης καὶ πρὸ τέλους Ἱεράρχα, καὶ μετὰ θεῖον τέλος, ἐργαζόμενος πλῆθος θαυμάτων, τὴν δωρεὰν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπὸ βρέφους κομισάμενος.

Νῦν ἱερωτάτῃ συμφωνίᾳ, Φαῦστον καὶ Σῶσσον πάντες, Δισιδέριον σὺν Εὐτυχίῳ, καὶ τῷ σοφῷ Ἀκουτίῳ μέλψωμεν, καὶ Προκούλῳ τοὺς θεόφρονας. Θεοτοκίον.

Ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων, σῶν ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων, σεσωμάτωται ὁ Θεὸς Λόγος· ὃν ἐκτενῶς, Θεομῆτορ αἴτησαι, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός· Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίυ Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου ἐπισκόπου, Προκούλυ.

Σώσσου καὶ Φαύστου διακόνων, Δισιδερίου ἀναγνώστου, Εὐτυχίου, καὶ Ἀκουτίωνος.

Στίχοι.

Τὸν Ἰανουάριον ἄνδρα γεννάδαν
Ἀπρίλιος μὴν εἶδεν ἐκτετμημένον.

Σὺν τῷ Προκύλῳ Σώσσαν, ἀλλὰ καὶ Φαῦστον,
Πρὸ κουλεοῦ κύψαντας ἔκτεινε ξίφος.

Δισιδέριος τὴν δέριν δοὺς τῷ ξίφει,
Τομὴν ὑπέστη, καὶ παρέστη Κυρίῳ.

Φωνῆς ἀκουτίσθητι τῆς Ἀκουτίου,
Λέγοντος· Εὐτύχιε, συντμήθητί μοι.

Ἰανουαρίοιο κάρην τάμον εἰκάδι πρώτη.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Τιμοθέου ἄρχοντος Καμπανίας, οἳ καὶ ὑπεβλήθησαν πικραῖς τιμωρίαις· καὶ τελευταῖον μὴ ὑπενδόντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ ἀρχιερεύς, Ἰανουάριος εἰς κάμινον ἐμβάλλεται· καὶ ταύτης διασωθείς, τὰ νεῦρα ἐκκόπτεται, καὶ ξίφει καὶ αὐτὸς τὴν κάραν τμηθεὶς τελειοῦται.

Γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μαξιμίνα, χήρα οὖσα, καὶ μονογενῆ υἱὸν ἔχουσα, τοῦτον ἀπολέσασα τεθνηκότα, καὶ ἀπαρηγορήτως θρηνοῦσα διὰ τὴν τούτου στέρησιν, εἰς ἑαυτὴν μικρὸν ἐλθοῦσα, ἀναβλέψασα ἄνωθεν τῆς πύλης τοῦ ναοῦ, εἶδεν ἀπῃωρημένον ῥάκος, τὸ τοῦ Ἁγίου φέρον ἐκτύπωμα· καὶ εἰς νοῦν λαβοῦσα ὅπερ ποτὲ ὁ προφήτης Ἐλισσαῖος πεποίηκεν, ἀναστήσας τὸν υἱὸν τῆς Σουμανίτιδος, θεόθεν κινηθεῖσα, ἐποίησε καὶ αὐτὴ τὰ ὅμοια. Σχηματίσασα γὰρ τὸν υἱὸν αὐτῆς εὐφυῶς, ἀντεσχημάτισε τὸ ὁμοίωμα τοῦ Ἁγίου Ἰανουαρίου· καὶ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδός, τίθεικε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς εἰκόνος· καὶ κατὰ τὰς ἀκοὰς καὶ τὸ στόμα ὁμοίως καὶ τὰ καθεξῆς μέλη συναρμολογήσασα, μετ' οἰμωγῆς καὶ θερμῶν δακρύων ἔλεγε· Δοῦλε τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησον τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενής μοι ἐστίν. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐπικαμφθείς, ζῶντα τὸν παῖδα ἀοράτως παρέδωκε τῇ γυναικί. Τοῦτο τὸ παράδοξον θεασάμενοι ἅπαντες οἱ συνεληλυθότες εἰς τὴν κηδείαν τοῦ νέου, ἐξεθαμβήθησαν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης.

Στίχ. Ἤδει μενούσης πρόξενον λαμπηδόνος.
Τὴν ἐν ζόφῳ καθεῖρξιν ἡ Ἀλεξάνδρα.

Ἀλεξάνδρα, ἡ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Μάρτυς, ἦν γυνὴ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἰδοῦσα οὖν τὸν Ἅγιον Γεώργιον τιμωρούμενον, καὶ μετὰ τοῦ δόρατος κατὰ γαστρὸς πληγέντα, καὶ μὴ βλαβέντα, εἶτα ἐν τροχῷ σιδηροῖς ὀξέσι διηρμοσμένῳ, προσδεθέντα, καὶ κατὰ πρανοῦς ἀπολυθέντα, καὶ τὸ σῶμα εἰς πολλὰ κατατμηθέντα, πάλιν ὑγιῆ καταστάντα, καὶ ἐμφανισθέντα τῷ Βασιλεῖ, θύοντι τοῖς εἰδώλοις, καὶ τῷ παραδόξῳ θεάματι πολλοὺς παρασκευάσαντα τῷ Χριστῷ πιστεῦσαι, οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν ἔξω τῆς πόλεως, οἱ δὲ ἀπεκλείσθησαν ἐν ταῖς φυλακαῖς. Ταῦτα οὖν θεασαμένη, καταλιποῦσα τὴν δόξαν τῆς βασιλείας, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ· καὶ ὁμολογήσασα ἑαυτὴν Χριστιανὴν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, παρεδόθη τῇ φυλακῇ. Μετὰ ταῦτα, γενομένης ἀποφάσεως ἀποτμηθῆναι Γεώργιον, καὶ Ἀλεξάνδραν, αὕτη μαθοῦσα τοῦτο ἐν τῇ φυλακῇ, προσηύξατο τῷ Θεῷ, καὶ παρέδωκε τὴν ψυχήν.

Ἀπολλὼς δέ, καὶ Ἰσαάκιος, καὶ Κοδράτος, θεράποντες ὑπάρχοντες Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης, καὶ ἰδόντες αὐτὴν καταφρονήσασαν προσκαίρου βασιλείας καὶ φθαρτῆς, καὶ βασιλέως θνητοῦ, καὶ πιστεύσασαν τῷ Χριστῷ, καὶ θανοῦσαν δι' αὐτόν, ἐπίστευσαν καὶ αὐτοὶ τῷ Χριστῷ· καὶ παῤῥησιασάμενοι, ἤλεγξαν τὸν Βασιλέα, παράνομον αὐτὸν εἰπόντες καὶ θηριώδη, μηδὲ τὴν ἰδίαν γυναῖκα, μεθ' ἧς ἐπαιδοποίησεν, ἐλεήσαντα. Ὀργισθεὶς οὖν ἐπὶ τούτῳ ὁ Βασιλεὺς προσέταξε βληθῆναι τούτους ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ τούτου γενομένου, ἐσκέπτετο δι' ὅλης τῆς νυκτὸς τὸν κατ' αὐτῶν θάνατον. Πρωΐας δέ, τῆς φυλακῆς αὐτοὺς ἐκβαλών, τὸν μὲν Κοδράτον ἐκέλευσεν ἀποτμηθῆναι, Ἀπολλὼ δὲ καὶ Ἰσαάκιον εἰς φυλακὴν ἐμβληθῆναι, καὶ λιμαγχονηθῆναι· οἳ καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς τῷ λιμῷ πιεσθέντες, ἀπέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολλώ, Ἰσαακίου, καὶ Κοδράτου, λιμῷ καὶ ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Λιμαγχόνην οἴσαντες Ἀθληταὶ δύο,
Ψυχοκτόνων φεύγουσι διαμοναγχόνην.

Ζωμοὺς χύτρας σῆς, τοὺς ἱδρῶτας Κοδράτε,
Ἅλατι τμηθεὶς αἱμάτων παραρτύεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαξιμιανοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Μαξιμιανός, οὐχ ὁ παμφάγος λύκος.
Ἀλλ' ὁ τροφεὺς τέθνηκε τῆς Ἐκκλησίας.

Οὗτος ἐκ τῆς παλαιᾶς Ῥώμης ὥρμητο, υἱὸς γεγονὼς πλουσίων καὶ εὐγενῶν. Κατὰ δέ τινα χρείαν, τὴν Ῥώμην ἀφείς, εἰς Κωνσταντινούπολιν παρεγένετο. Βίου δὲ καταστάσει καὶ ἀκριβείᾳ διαλάμψας καὶ εὐφυΐᾳ καὶ πολυμαθῆς ἀναγνωρισθείς, χειροτονεῖται πρεσβύτερος παρὰ Σισινίου τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου. Διαρκέσας δὲ μέχρι Νεστορίου τοῦ αἱρετικοῦ, τοῦ τὸν ἁγιώτατον Σισίνιον διαδεξαμένου, ψήφῳ τοῦ Βασιλέως, καὶ τοῦ λαοῦ παντός, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται. Καλῶς οὖν τὸ ποίμνιον διαποιμάνας ἐπὶ ἔτη δύο καὶ μῆνας πέντε, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐκ τῶν σκανδάλων ἀβλαβῆ διατηρήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου.

Στίχ. Ἀναστάσιος ἐν Σινᾷ Μωσῆς νέος,
Καὶ πρὶν τελευτῆς τὸν Θεὸν βλέπειν ἔχει.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν, καταλιπὼν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, καὶ τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ ἀναλαβών, κατὰ τὴν κυριακὴν ἐντολήν, ἀποκειράμενος, προθύμως ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. Μειζόνων δὲ ἀγώνων τῆς ἀρετῆς γεγονὼς ἐραστής, παραγίνεται εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ τοὺς σεβασμίους τόπους πιστῶς προσκυνήσας καὶ κατασπασάμενος, εἰς τὸ Σινᾶ ὄρος ἀνέρχεται. Κἀκεῖσε μοναχοὺς εὑρών, ἄκρως τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν μετιόντας, ἔμεινε μετ' αὐτῶν, ὑποτασσόμενος αὐτοῖς καὶ ὑπηρετῶν. Ταπεινόφρων δὲ ἄγαν καταστάς, ἐδέξατο χαρίσματα γνώσεως καὶ σοφίας πολλῆς, καὶ βίους Πατέρων Ἁγίων συγγραψάμενος, καὶ ψυχωφελεῖς λόγους συνθείς, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Digitized by Google

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾨδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυ-
» ραννικὸν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέ-
» σῳ πυρὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
» Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παῖδας θείους ἐμιμήσω, ἀναμέσον τῆς φλογὸς, ὦ Ἰανουάριε, ἐν συγκαταβάσει Ἀγγέλων περιχορεύων, καὶ ᾠδαῖς μυστικαῖς τὸν Σωτῆρα ὑμνῶν.

Ἄνοσον τὸν λογισμόν σου, χάριτι θείᾳ τηρῶν, καὶ πρὸ τῆς ἀθλήσεως, νόσους ἐθεράπευσας πάσας, ποιμὴν καὶ μέγας, θαυματουργὸς γνωριζόμενος.

Ἵστασο πρὸ τῶν βημάτων, Μάρτυς τῶν τυραννικῶν, ἀθλῶν καρτερώτατα, καὶ τοὺς δυσσεβεῖς καταισχύνων, καὶ πλανηθεῖσιν ἅπασιν, ὑποδεικνὺς τὴν ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου τὰς κινήσεις, Ἄχραντε τὰς τῆς σαρκὸς· ζωὴν ἡ κυήσασα, ζώωσον ἁγνὴ τὴν ψυχήν μου, νενεκρωμένην πάθεσι, καὶ πολλαῖς ἁμαρτήμασιν.

ᾨδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν·
» Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐφημείσθω ὁ μέγας νῦν Πρόκουλος, καὶ σὺν τῷ Εὐτυχίῳ Ἀκούτιος, ὁ θεῖος Δισιδέριος, Φαῦστός τε καὶ Σῶσσος ὁ γενναιόφρον, τοῦ Σωτῆρος οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες.

Σὲ χορὸς Ἀθλοφόρων ὁ ἔνδοξος, κορυφαῖον πλουτήσας ἐπάτησεν, Ἱερομύστα ἔνδοξε, κορυφὰς τῶν δαιμόνων, καὶ ἀθεΐας, κορυφούμενον θράσος ἠφάνισεν.

Ὡς οἱ Παῖδες τὸ πῦρ κατεπάτησας· καὶ θηρῶν τὰς ὁρμὰς ἐχαλίνωσας, ὡς Δανιὴλ Πανάριστε· ὡς δὲ Παῦλος τὴν κάραν ἀπετμήθης, εὐσεβῶς τελειώσας τὸν δρόμον σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ σκηνώσας ἀφράστως ἐν μήτρᾳ σου, ἑαυτοῦ οἰκητήριον ἔδειξε, σὲ καθαρὸν Πανάχραντε, ᾧ βοῶμεν ἀπαύστως· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός· Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

ᾨδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἰανουαρίου τὰ σεπτὰ παλαίσματα, τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ στίγματα, τὴν μέχρις αἵματος ἀνδρείαν, τοὺς πόνους καὶ τὸν βίαιον θάνατον, θαυμάτων τε τὸ ἄπειρον πέλαγος, ἐν εὐφροσύνῃ μεγαλύνωμεν.

Ὤφθης ἐν ὕψει τῆς σεπτῆς Ἀοίδιμε, μαρτυρίας ὥσπερ ἄδυτος, ἥλιος θείους ὡς ἀστέρας, Μαρτύρων τὴν πληθὺν ἐπαγόμενος· καὶ νῦν φωταγωγεῖτε τὰ πέρατα, ἄθλων μεγίστων ταῖς λαμπρότησιν.

Σὲ τὸν ποταμὸν τὸν λογικὸν πληρούμενον, τῶν ναμάτων τῶν τοῦ Πνεύματος, καὶ καταρδεύοντα πλουσίως, θαυμάτων ἱεραῖς ἐπιδείξεσι, πιστῶν τὰς διανοίας, γεραίροντες, Ἱερομάρτυς μακαρίζομεν.

Ἡμέραν τελέσωμεν πιστοὶ ἑόρτιον, εὐφημοῦντες Ἀκουτίωνα, Πρόκουλον Σῶσσον καὶ τὸν Φαῦστον, Εὐτύχιον σοφὸν Δισιδέριον, καὶ τὸν Ἰανουάριον ᾄσμασιν, ὡς ὑπὲρ πάντων νῦν πρεσβεύοντας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς τυφλώττουσαν, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον, καὶ χειραγώγησόν με Κόρη, ὁδοὺς σωτηριώδεις πορεύεσθαι, καὶ πλάνης ἐκφυγεῖν τὰ προσκόμματα, ὅπως ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Ὁ Εἱρμός· Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ Ἰδιόμελον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ͂Ι ΚΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἱερομύστης τοῦ Λόγου Πάτερ γενόμενος, καὶ ἀρεταῖς ἐκλάμψας, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ, Θεόδωρε τρισμάκαρ, παρέχεις ἡμῖν, ἰαμάτων χαρίσματα, τοῖς ἐν τῇ μνήμῃ σου ταύτῃ τῇ ἱερᾷ, προσιοῦσι καὶ τιμῶσί σε.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτῖσι περιλαμπόμενος, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχεις, τοῖς πίστει σε αἰτοῦσι, καὶ εὐσεβῶς, ἐκτελοῦσι:

Digitized by Google

τὴν μνήμην σου, θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργὲ, ἀξιάγαστε Θεόδωρε.

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πράξεως, τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης, τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε· διὸ τῆς βασιλείας, τῆς ἄνω λαβὼν, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Θεόδωρε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη θεοχαρίτωτε, ἡ τῶν ἁμαρτανόντων, κραταιὰ προστασία, τῶν καταπονουμένων ἡ ἰσχυρὰ, καὶ βεβαία ἀντίληψις, θεοκυῆτορ Παρθένε, πάντων πιστῶν, καταφύγιον πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σε ὁρῶσα, Χριστὲ κρεμάμενον, ἡ ἄμωμος Παρθένος, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα θρηνῳδοῦσα· Υἱὲ, καὶ Θεὲ, τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου Λόγε, δι' ἧς βροτοὺς, τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας!

Καὶ τὰ λοιπὰ, συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεῖόν σε δῶρον παμμάκαρ μέλπω Πάτερ.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ ὁδηγήσαντι πάλαι, τὸν Ἰσραὴλ φεύγον-
» τα, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ Φαραὼ, καὶ ἐν
» ἐρήμῳ θρέψαντι, ᾄσωμεν ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν
» Θεῷ, Ὅτι δεδόξασται.

Θεοφεγγῆ σε ἀστέρα, ὁ νοητὸς Ἥλιος, τῷ στερεώματι Σοφὲ, τῆς Ἐκκλησίας ἀνέδειξε, βολὰς θαυμάτων ἐκπέμποντα πάντοτε, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν ἀφανίζοντα.

Ἐκ μητρικῆς σε νηδύος, ὁ Ποιητὴς Ὅσιε, Ἱερεμίαν ὡς τὸ πρὶν, καθαγιάσας εἰργάσατο, σκεῦος τοῦ Πνεύματος εὔχρηστον, πνεύματα ἀποσοβοῦντα, πονηρὰ Πάτερ Θεόδωρε.

Ἱδρῶσι τῆς ἐγκρατείας, φλόγα παθῶν ἔσβεσας, καὶ ἐπομβρίᾳ προσευχῶν, ῥεῖθρα θαυμάτων ἔβλυσας, καύσωνα ἀρρωστημάτων σβεννύοντα, Πάτερ Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀγεώργητος βότρυς, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἤνθησε, Παρθενομῆτορ γλυκασμὸν, ἀναβλυστάνων ἀφέσεως, καὶ εὐφροσύνης πανάχραντε, ἅπασι τοῖς ἐκ τῆς μέθης, τῶν δεινῶν παραφρονήσασιν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα,
» στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλι-
» κρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι οὐκ ἔ-
» στιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὡς θαυμαστὸς ὁ βίος σου θεόφρον! ὡς φοβερὰ τὰ θαύματα! ὡς ὑψηλή σου ἡ πρὸς Θεὸν, οἰκείωσις καὶ νεῦσις καὶ ἀκλινὴς ἀνάβασις! πανένδοξε Θεόδωρε.

Ῥύμην παθῶν ἀνέτειλας παμμάκαρ, τῶν πόνων ἐπιδόσεσι, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς δολερὰς, ἐξηφάνησας ἐνέδρας, τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἰσχύϊ Θεόδωρε.

Οἱ τῇ σεπτῇ προστρέχοντες σορῷ σου, ἐκ ταύτης ἀρυόμεθα, τῶν ἰαμάτων τοὺς θησαυροὺς, καὶ θαυμάτων τὰ πελάγη, καὶ δωρεὰν τὴν ἄφθονον, ὑμνοῦντές σε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ τῆς φύσεως Παρθένε, καινοτομοῦνται· τίκτεις γὰρ, ὑπερφυῶς τὸν Δημιουργὸν, ὑπὲρ λόγον τὸν Δεσπότην· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμός· Ὁ στερεῶν βροντήν.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Ἀγωνισάμενος καλῶς Ἱεράρχα, κατὰ πνευμάτων πονηρῶν ἐξουσίαν, παρὰ Κυρίου ἔλαβες Θεόδωρε, λύειν τὰ νοσήματα, καὶ ἰᾶσθαι ποικίλα, πάντων ἀρρωστήματα, τῶν πιστῶς προστρεχόντων, τῇ σῇ τιμίᾳ πάντοτε σορῷ, ἣν προσκυνοῦντες ἀεὶ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Παρθένε ἁγνή; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον τέκνον· τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ σῶσον ὡς Θεὸς, τὸν κόσμον πάντα χειρὸς τοῦ ἀλάστορος.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐ-
» φοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐξέστην Κύριε, ὅτι τῆς σῆς αἰνέσεως πλή-
» ρης ἡ γῆ.

Digitized by Google

Ποταμὸς, ὑπάρχεις σαφῶς, πεπληρωμένος ναμάτων θείων, χαρισμάτων τε τοῦ Πνεύματος, καταρδεύων ἅπασαν, τὴν Ἐκκλησίαν Πάτερ Θεόδωρε.

Ἀπηγχόνισας τὸν ἐχθρὸν, νευραῖς τῶν πόνων τῶν σῶν παμμάκαρ, καὶ τὰ τούτου ἐξωλόθρευσας, πονηρὰ στρατεύματα, τῶν προσευχῶν σου ξίφει Θεόδωρε.

Μελετῶν τὸν νόμον Θεοῦ, ἐν διεξόδοις τῆς ἐγκρατείας, θεῖον ξύλον ἀνεβλάστησας, εὐκαρπίαν πράξεων, τῶν ἐναρέτων φέρων Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Μακαρία ἐκ γενεῶν, πασῶν ἐδείχθης, Χριστὸν τεκοῦσα, μακαρίους ἐργαζόμενον, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, Παρθενομῆτορ ἄχραντε Δέσποινα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάτειλόν μοι Κύριε, τὸ φῶς τῶν προσταγ-
» μάτων σου, ὅτι πρὸς σὲ Χριστὲ τὸ πνεῦ-
» μά μου, ὀρθρίζει καὶ ὑμνεῖ σε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς
» ἡμῶν, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, τῆς εἰρήνης
» Βασιλεῦ.

Ἀκοίμητον λαμπάδα σε, καὶ λύχνον μὴ σβεννύμενον, τὸ φῶς τὸ ἄχρονον ἀνέδειξε, τοῖς ζόφῳ κρατουμένοις, τῶν παθῶν Θεόδωρε, καὶ τῇ ἀμαυρότητι, τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν.

Καλῶς παιδοτριβοῦντά σε, τὸν Μάρτυρα Γεώργιον, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων ἔσχηκας, καὶ τούτου ἐμιμήσω, τὸ ἐν πᾶσι πρόθυμον, καὶ τὴν πρὸς τὸν Κύριον, Πάτερ Ὅσιε στοργήν.

Ἀνόθευτον ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν ἀσύγκριτον, πίστιν ἐλπίδα καὶ ταπείνωσιν, ἔσχες ὑπὲρ ἄνθρωπον· ὅθεν ὑπερβάλλουσαν, χάριν εὗρες ἐκ Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Ῥανίσι τοῦ ἐλέους σου, κατάρδευσον Πανάχραντε, τὴν ἐκτακεῖσάν μου διάνοια, φλογμῷ τῆς ἁμαρτίας· καὶ τὸν ἐσβεσμένον μου, τῆς καρδίας ἄναψον, λύχνον πύλη τοῦ φωτός.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυ-
» θὸν καθέλκει με, ἀμέτρων πλημμελημά-
» των· ἀλλὰ σὺ Κυβερνῆτα ἀγαθὲ, προφθάσας
» διάσωσόν με.

Μέριμναν τῶν γηΐνων ἀπεκρούσω, ὅλον δὲ ἐκένωσας, τὸν πόθον πρὸς τὸν Δεσπότην, ἐνηδόμενος τούτου καλλοναῖς, καὶ ταῖς ἀναβλυζούσαις, Πάτερ ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσιν.

Ἔλυσας παγετὸν τῆς ἁμαρτίας, κρύει πιεζόμενος, κλωβοῦ ἱστάμενος μέσον, καὶ ὡς ἄσαρκος Πάτερ προσβολὰς, ὑπήνεγκας ἀέρων, θείᾳ θαλπόμενος χάριτι.

Λάρνακι ἱερᾷ σου προσιόντες, ὀσμῆς θείας γνώσεως, πληρούμεθα Ἱεράρχα, δυσωδίας λυτρούμενοι παθῶν, οἱ πόθῳ σε τιμῶντες, θαυματουργὲ Πάτερ Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Παθῶν με τρικυμία συνταράσσει, βυθὸς ἀπογνώσεως, χειμάζει μου τὴν καρδίαν· κυβερνήτην κυήσασα Χριστὸν, Παρθένε καὶ Σωτῆρα, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με δέομαι.

Ὁ Εἱρμός· Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὡς πυρίνῳ ἅρματι, ταῖς ἀρεταῖς θεοφόρε, ἐπιβὰς ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίους οἰκήσεις, Ἄγγελος μετὰ ἀνθρώπων συμβιοτεύων, ἄνθρωπος σὺν τοῖς Ἀγγέλοις περιχορεύων· διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, θαυμάτων θεῖον δοχεῖον Θεόδωρε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου, Ἐπισκόπου Ἀναστασιουπόλεως.

Στίχοι.

Καὶ Θεοδώρῳ, καὶ νεκρῷ Θεοδώρου,
Τὸ θαυματουργεῖν δῶρον ἐκ Θεοῦ μέγα.

Εἰκάδι δευτερίῃ Συκεώτην τύμβος ἔκρυψεν.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν χώρας, ἐκ χωρίου λεγομένου Συκεοῦ, κατὰ τοὺς χρόνους γεννηθεὶς Ἰουστινιανοῦ τοῦ πάλαι, δοκῶν οὐκ ἔχειν τὸν τῆς γεννήσεως τρόπον ἐπαινούμενον, ἀνέγγυον ὄντα καὶ σκότιον. Φασὶ γὰρ τὴν αὐτοῦ μητέρα, Μαρίαν ὄνομα, ὥρᾳ καὶ χάρισι διαλάμπουσαν, ἐφελκύσασθαί τινα τῶν βασιλικῶν ταχυδρόμων, τοὔνομα Κοσμᾶν, ἐξ οὗ γενέσθαι τὸν Ὅσιον· ἀποκρύψαι δὲ τοῖς μετὰ γέννησιν εἴ τι πρὸς αὐτῆς ἄδοξον ἦν καὶ ἐπίψογον. Εὐθὺς γὰρ κατὰ τὴν νύκτα, ᾗ συνῆλθεν ἡ τοῦτον τεκοῦσα τῷ ἀνδρὶ, ἔδοξεν ὄναρ, καταφοιτήσαντα ἀστέρα, ὑπὸ τὴν αὐτῆς γενέσθαι γαστέρα· ὅπερ ἐδήλου τὴν ἐσύστερον λαμπρότητα τοῦ παιδός.

Ἀλλ' αὐτὸς οὐκ εἰκάζειν τοῦτο μᾶλλον ἢ πιστεύειν τοὺς τότε πεποίηκε, παρασχὼν ἑαυτὸν ἐκ πρώτης ἡλικίας Θεῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ μάρτυρι Γεωργίῳ, προσφιλῆ, ὡς δοκεῖν συνεῖναι αὐτῷ πάντοτε, καὶ παιδαγωγεῖν, καὶ ταῖς κρείττοσι προάγειν ἐπιθυμίαις, καὶ ὅλως ἐρᾷν αὐτοῦ θεῖόν τινα καὶ θαυμαστὸν ἔρωτα. Οὕτως οὖν πειθοῦντι, καὶ ταῖς κατὰ μέρος ἀναβάσεσι προαγομένῳ, ὁ Ἅγιος διὰ παντὸς ἐπεφαίνετο. Ἀλλὰ πρῶτον μὲν ὁ Ὅσιος τῷ τῶν μοναχῶν καταλέγεται τάγματι· εἶτα, διελθὼν τοὺς εἰς ἀκρότατον ἀρετῆς φέροντας βαθμοὺς, καὶ ἀπόδειξιν τῆς τελείας ἀρετῆς, καὶ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν οἰκειώσεως, τὴν τῶν θαυμάτων πλουτήσας ἐνέργειαν, ἐπὶ τὸ μέγα τῆς ἀρχιερωσύνης ὕψος ἀνάγεται, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Ἀναστασιουπόλεως ἐγχειρίζεται. Ἔνθα πολλοὺς τὴν θεογνωσίαν παιδεύσας, καὶ ἃ προσήκει πράττειν ὑφηγησάμενος, καὶ πανταχοῦ διὰ τῶν θαυμάτων τὸ ἐμφυλον θεραπεύσας, καὶ μεγάλαις παραδοξοποιΐαις, ἃς οὐ ῥᾴδιον γραφῇ παραδοῦναι, πάντας ἐκπλήξας, καὶ Βασιλεῦσι καὶ Ἀρχιερεῦσι

Digitized by Google

θαυμαστὸς φανεὶς, καὶ ποθούμενος, προθεσπίσας πολλοῖς περὶ τῶν μελλόντων, καταλύει τὸν βίον, μειδιάματι σεμνῷ τοὺς παραληψομένους αὐτὸν Ἀγγέλους δεξιωσάμενος.

Λέγεται δὲ αὐτῷ, μικρὸν πρὸ τῆς τελευτῆς, ὄναρ ἐπιστῆναι τὸν ἔνδοξον Μεγαλομάρτυρα Γεώργιον, ἐγχειρίζοντα βακτηρίαν. Καὶ αὖθις ἐποχούμενον ἵππῳ, καὶ ἐπισυρόμενον ἕτερον, εἰς ὃν ἐκέλευσεν ἐπιβῆναι τὸν Ὅσιον, τὴν ἐκεῖθεν πορείαν διὰ τῶν θαυμάτων προφαίνοντα. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Νέαρχος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ πρὸς σὲ Σῶτερ ἐμπύρου θείου πόθου,
Νέαρχος εἶπεν, οὐδὲ πῦρ με χωρίσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ναθαναὴλ, ὅς ἐστι Σίμων ὁ ζηλωτής· ἤτοι ἡ ἀνάμνησις τῆς πρὸς Χριστὸν αὐτοῦ γνωρίσεως.

Στίχ. Τὸν Ναζαρηνὸν γνοὺς, Ναθαναὴλ, μέγαν,
Τὴν Ναζαρὲτ σίγησον ἄχρηστον λέγειν.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Κανᾶ, πόλεως τῆς Γαλιλαίας, ἔνθα ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, εἰς γάμον κληθεὶς μετὰ τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τὸ πρῶτον θαῦμα ἐποίησε, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλών. Προσεδέχετο δὲ καὶ αὐτὸς τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ ὡς νομομαθής· ὃν εὑρὼν ὁ Φίλιππος, ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ, καὶ γινώσκων, ὅτι προσδέχεται τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, μετὰ περιχαρείας εἶπεν αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εὑρήκαμεν Ἰησοῦν, τὸν Υἱὸν Ἰωσὴφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ (Ἰωάν. ά. 46). Ἀπελθὼν οὖν ὁ Ναθαναὴλ, καὶ ἰδὼν τὸν Χριστὸν, ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ· καὶ μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάστασιν, κηρύττων αὐτὸν Θεὸν ἀληθινὸν, ἐτελειώθη (*).

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοὺς Παῖδας, ἀφλέκτους
» τηρήσαντα, καὶ τὸ πῦρ κατασβέσαντα,
» ὑμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
» Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἀψευδὴς Ἱεράρχης, θυσίαν ἀναίμακτον, προσήγαγες ἐν Πνεύματι· καὶ παθῶν νεκρότητι, θῦμα εὐῶδες Παμμάκαρ, σεαυτὸν τῷ Δεσπότῃ προσήνεγκας ἐν πίστει.

Πῦρ ἡδονῶν ἐγκρατείᾳ, ἱδρῶσι κατέσβεσας, αὐχμόν τε γῆς ἀνέστειλας, ὄμβρων ἐπικλύσεσι θαυματουργὲ, ὡς Ἠλίας οὐρανοὺς κεκλεισμένους, εὐχαῖς σου ὑπανοίγων.

Ἁγιασθεὶς ἀπὸ βρέφους, εὐχῆς γενναιότητι, στειρευούσας ἐποίησας, γαστέρας πολύπαιδας, τυφλοῖς παρέσχες τὸ βλέπειν, καὶ χωλοῖς εὐδρομίαν, Θεόδωρε τρισμάκαρ.

(*) Περὶ τοῦ Ναθαναὴλ τούτου, ὅρα εἰς τὴν παρὰ τῷ Φοίνικι νεωτέρα ἔκδοσιν τοῦ Μεγάλου Ὡρολογίου, Μαΐου 10, καὶ Ἰουνίου 11.

Θεοτοκίον.

Τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ σε, Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σὲ διετήρησε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον, ὥσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου, Παρθένε Θεοτόκε.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ
» πᾶσαι αἱ πηγαὶ, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρα-
» νῶν, φῶς καὶ σκότος, ψῦχος καὶ καύσων,
» υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύ-
» ριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ πέτραν ὑπομονῆς, ἐρείσας σου τὰς βάσεις τῆς ψυχῆς, οὐ παρετράπης προσβολαῖς ἐναντίαις, οὐκ ἐσαλεύθης, ἐχθρῶν ἐπηρείαις, ἀλλὰ ὕψος πρὸς θεῖον ἀνέδραμες, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει τιμώντων σε πρεσβεύων.

Ῥεῖθρον πρόεισιν ἐκ σοροῦ, ἰάσεων τῆς σῆς θαυματουργὲ, καὶ ἀποπλύνει μολυσμοὺς, παθημάτων, καὶ σηπεδόνας δεινῶν ἐκκαθαίρει, καὶ πιστῶν καταρδεύει Θεόδωρε, πάντων τὰς καρδίας τῶν πόθῳ σε τιμώντων.

Ὁ τῶν δώρων τῶν θεϊκῶν, ἐπώνυμος, καὶ μύστης τοῦ Χριστοῦ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ καλλονὴ, Ἱερέων ὡραιότης, θαυμάτων ἡ βρύσις, ἡ σεπτὴ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, νῦν ἀνευφημείσθω, Θεόδωρος ὁ μέγας.

Θεοτοκίον.

Ἱεραὶ σεπτῶν Προφητῶν, κηρύττουσι φωναὶ συμβολικῶς, πύλην καὶ ὄρος καὶ σκηνὴν, καὶ ἁγίαν φωτὸς νεφέλην, ἐξ ἧς τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθημένοις, ἀνέτειλεν ἥλιος, Παρθένε, Χριστὸς ὁ φωτοδότης.

Ὁ Εἱρμός· Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι ἐποίησέ μοι, μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ
» ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
» αὐτοῦ, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν, τοῖς φοβουμέ-
» νοις αὐτόν.

Ὡς ὄρθρος, ὡς ἡμέρα διαυγὴς, ἡ σὴ ἑορτὴ, ἐπέφανε φωτίζουσα ἡμῶν, τὰς καρδίας τῶν πιστῶς, ἀνευφημούντων τοὺς σεπτοὺς πόνους σου Πάνσοφε.

Συνόμιλος Ἀγγέλων, Ἀποστόλων καὶ Ἀθλητῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων γεγονὼς, Πάτερ καὶ Ἱεραρχῶν, ἐν οὐρανοῖς ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστῷ πρεσβεύεις ἀεί.

Ἡ θήκη τῶν ἁγίων σου λειψάνων Πάτερ σοφὲ, ὡς ἄλλη κολυμβήθρα Σιλωὰμ, ἐγνωρίσθη τοῖς πιστοῖς· ᾗ προσιόντες, τὰς ψυχὰς ἁγιαζόμεθα.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Φρικτή σου ἡ λοχεία, Θεοτόκε Μήτηρ Θεοῦ· διό σε μακαρίζομεν ἀεὶ, καὶ δοξάζομεν πιστῶς, αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὁ Εἱρμός· Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, ἡ Α'. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ.

Α'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, ἢ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, μετατίθεται ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ εἰς τὴν Β'. τῆς Διακαινησίμου, καὶ ψάλλεται κατὰ τὴν ἐφεξῆς διατύπωσιν.

Β'. Ἐὰν τύχῃ ἐν τῇ τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδι.

Ἑσπέρας. Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, καὶ τὸν, Χριστὸς ἀνέστη, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια ς'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. β'. Ἀξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεύσω. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τοῦ Ἤχου, εἶτα Ἀναστήτω ὁ Θεός. Πάσχα ἱερὸν, κτλ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα. Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. Ὡς τῶν αἰχμαλώτων, καὶ αὖθις τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, Συναπτὴ μεγάλη. Εἶτα τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἤχου. Προκείμενον, Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ εὐθὺς Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Στίχος, Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός· καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. β'. Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, κτλ. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον ιβ'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Εἶτα οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα ἐν ἑκάστῃ Ὠδῇ. Ἀπὸ γ'. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πάσχα· καὶ εὐθὺς τὴν δ'. Ὠδήν. Ἀφ' ς'. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἐκ γ'. Ἡ ζ'. Ὠδὴ κτλ. Ἐξαποστειλάριον, Σαρκὶ ὑπνώσας· εἶτα τοῦ Ἁγίου, καὶ αὖθις, Σαρκὶ ὑπνώσας. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Ἁγίου δ'. καὶ τὰ, Πάσχα ἱερὸν, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. α'. Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικὸν, Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. Ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Πάσχα, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ — Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται καὶ τὸ Μεγαλυνάριον αὐτοῦ. Κοινωνικόν. Σῶμα Χριστοῦ. Εἰ δὲ βούλει, Εἰς μνημόσυνον, ἐὰν ὁ Ναὸς ᾖ τοῦ Ἁγίου.

Γ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου.

Τῇ Ε'. ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. τῆς Θεοτόκου γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου, Ἦχος πλ. δ'. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου πηγή. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, καὶ τὰ γ'. τῆς Θεοτόκου, Χαίροις ἡ ζωηφόρος πηγή. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ πάλιν, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, Συναπτὴ μεγάλη. Εἶτα τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἤχου. Προκείμενον, Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· καὶ εὐθὺς, Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου· καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, κτλ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα, τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα ἐν ἑκάστῃ Ὠδῇ, Ἀπὸ γ'. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν ς'. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Εἶτα τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὸ, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἐκ γ'. κτλ. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Θεοτόκου, Πηγὴ ὑπάρχεις ἀληθῶς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου β'. τῆς Θεοτόκου γ'. τοῦ Ἁγίου γ'. καὶ τὰ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. α'. Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικὸν, Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη· ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Πάσχα· Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου, Ἐξ ἀκενώτου σου πηγῆς· Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα — Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Δίπτυχα, ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Κοινωνικὸν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Δ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.

Ἑσπέρας. Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, τὸ α'. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου ὅλον. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἀξίως τοῦ ὀνόματος. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ

Digitized by Google

Ἁγίου. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς· Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. ά. Φιλάνθρωπε. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ὡς τῶν αἰχμαλώτων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τό, Ἄξιόν ἐστιν, κτλ. Εἰς τό, Θεὸς Κύριος· τὰ Ἀπολυτίκια τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα, πρῶτον τοῦ Ἁγίου, εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τὸ ά. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἤχου. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, Ἑωθινὸν ά. Τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Στίχος, Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, κτλ. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοή, Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου. Μετὰ τὴν ς'. Ὠδήν, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς τὸ ά. τοῦ Ἁγίου, εἶτα πάλιν τὸ β'. τῆς Ἑορτῆς· Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. ά. Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β'. Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τό, Ἐξαιρέτως, Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα. Κοινωνικόν, Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ.

Ε'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου.

Ἑσπέρας. Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὸ ά. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'. τῆς Κυριακῆς β'. καὶ τοῦ Ἁγίου Στιχηρὰ προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Εἴσοδος· τό, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὰ Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Εἶτα, τό, Ἄξιόν ἐστιν, κτλ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Ἁγίου. Τὰ Εὐλογητάρια. Ἡ Ὑπακοή, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἤχου. Προκείμενον τοῦ αὐτοῦ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Θεοτοκίων, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου, Ἀφ' ἕκτης Ὠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν ή. Ὠδήν, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, κτλ. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ θ'. Ὠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου. Ἅγιος, Κύριος. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Κυριακῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. τοῦ Ἁγίου γ'. καὶ τά, Πάσχα Ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ς'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Δ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἢ ἐν τῇ Ἀποδόσει αὐτῆς.

Ἑσπέρας. Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ά. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου ς'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος· τό, Φῶς ἱλαρόν· Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἓν τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ. Εἰς τό, Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, Ἀνέτειλεν ἰδού. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ, Πόθῳ ζέοντι. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ὁ πάντων ἐπιστάμενος. Εἶτα πάλιν τοῦ Ἁγίου. Γεωργήσας ἐμμελῶς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ὁ Δεσπότης ὅλων. Τὸ ά. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἤχου. Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου, καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς ὁ δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ ά. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Εἶτα, Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Θάλασσαν ἔπηξας. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν Ἑορτῆς. Δοξολογία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν .... Σῶσον ἡμᾶς .... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τό, Ἐξαιρέτως, Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

Ζ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.

Εἰς τὴν σύμπτωσιν ταύτην τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μετὰ τῆς παρούσης Κυριακῆς, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία τῆς Ὀκτωήχου, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τοῦ Ἁγίου, ἀπαραλλάκτως, ὡς καὶ ἐν ταῖς προειρημέναις Κυριακαῖς τῶν Μυροφόρων καὶ τοῦ Παραλύτου.

Digitized by Google

Η΄. Ἐὰν τύχῃ ἐν ἄλλῃ ὁποίᾳ δήποτε τῆς Ἑβδομάδος ἡμέρᾳ καὶ μὴ ἐν Κυριακῇ, μηδὲ ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν α΄. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου καθαράν, καθὼς ἐστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη, λέγοντες μόνον εἰς ἕκαστον Δοξαστικὸν τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν, τῆς τυχούσης Ἑορτῆς. Ὁμοίως καὶ εἰς τὰ Καθίσματα. Κανόνας δὲ ψάλλομεν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν τοῦ Ἁγίου. Καταβασίας ὡσαύτως τοῦ Πάσχα. Εἰς τὴν Θ΄. Ὠδήν, στιχολογοῦμεν τὴν Τιμιωτέραν. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ Μακαρισμούς, ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου τὴν γ΄. καὶ ς΄. Ὠδήν. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Ἁγίου.

Σημείωσον ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καταβαίνει ἕως εἰς τὴν Μεγάλην Παρασκευήν, καὶ ἀναβαίνει ἕως εἰς τὴν πέμπτην τῆς Ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος. Ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ ἡμέραι αὗται εἰσὶ τὰ δύο ἔσχατα ὅρια τῶν Πασχαλίων, διὰ τοῦτο συμβαίνουσι σπανιώτατα.

ΤΗ ΚΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Εἰ βούλεται ὁ Προεστὼς ποιῆσαι ἀγρυπνίαν.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς ἀληθείας τὸ ἔαρ, λαμπρῶς ἐφέστηκε, καὶ νευργεῖ τὴν κτίσιν, εὐσεβεῖ ἐπιγνώσει, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου· ὅθεν σαφῶς, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, ὁ ἀθλητὴς τοῦ Κυρίου, τὴν τῶν ἐχθρῶν, κατεπάτησεν ἀπόνοιαν.

Τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, σὺ ἐστρατεύσω σοφέ· καὶ παρατάξεις πάσας, καθελὼν τῶν ἀνόμων, Γεώργιε τρισμάκαρ, στεῤῥὸς ἀθλητής, ἀνεδείχθης τῇ χάριτι, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ θαυματουργέ· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ῥεῖθρα ἰάσεων νέμεις, τοῖς σοὶ προστρέχουσι, Γεώργιε τρισμάκαρ· καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀῤῥωγὸς σὺ ὑπάρχεις, τοῖς πίστει θερμῇ, προσιοῦσι τῇ σκέπῃ σου, ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, Ἦχος α΄.

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως στρατιῶτα Γεώργιε, χαῖρε καὶ εὐφραίνου· Θεῷ γὰρ εὐηρέστησας· πάντων καταφρονήσας, ζωὴν τὴν αἰώνιον εὗρες ἐν οὐρανοῖς· τὸ γὰρ σῶμά σου πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει· Χριστὸς γὰρ ὃν ἐπόθησας, αὐτός σε δοξάζει μακάριε.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Εὖγε τῆς ὑπὲρ νοῦν, χαρᾶς ἧς ἠξιώθης, Γεώργιε τρισμάκαρ, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Κτίστου, ὡς μάρτυς ἀπαράγραπτος!

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Χαίροις τῶν Ἀθλητῶν, ὁ μέγας ταξιάρχης, καὶ τῶν πιστῶν ἁπάντων, προσφύγιον καὶ τεῖχος, καλλίνικε Γεώργιε.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Λύτρωσαι τῶν δεινῶν, τῶν νῦν παρενοχλούντων, τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου, ὡς ἄριστος προστάτης, Μάρτυς Χριστοῦ Γεώργιε.

Δόξα, Ἦχος δ΄. Ἀνατολίου.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν· ὅτι ἐν ξύλῳ ὑψωθείς, καὶ ἐν τάφῳ κατελθών, τὸν Ἅδην ἐσκύλευσε, καὶ νεκροὺς συνήγειρε, βοῶντας αὐτῷ· Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τό, Νῦν ἀπολύεις. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν α΄. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ἀθλοφόρε Γεώργιε, συνελθόντες σήμερον, εὐφημοῦμέν σε· ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρηκας, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου στέφανον· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ῥωμαλέῳ φρονήματι, πεποιθὼς ηὐτομόλησας, ὥσπερ λέων ἔνδοξε, πρὸς τὴν ἄθλησιν, ὑπερ-

Digitized by Google

ρορῶν μὲν τοῦ σώματος, ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος, τῆς ἀφθάρτου δὲ ψυχῆς, σοφῶς ἐπιμελούμενος· καὶ κολάσεων, πολυτρόποις ἰδέαις ἐπυρώθης, ὡς χρυσὸς κεκαθαρμένος, ἑπταπλασίως Γεώργιε.

Τῷ Σωτῆρι συνέπαθες, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον, ἑκουσίως ἔνδοξε μιμησάμενος, συμβασιλεύεις λαμπρότατα, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδυσάμενος φαιδράν, καὶ τῷ σκήπτρῳ τῶν ἄθλων σου, ἐγκοσμούμενος, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης διαπρέπων, ἀπεράντους εἰς αἰῶνας, Μεγαλομάρτυς Γεώργιε.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι, συμφραξάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε· καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπωσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις· τοὺς πιστοὺς δέ, περιέπων ἁγιάζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

Ὡς ἀστέρα πολύφωτον, ὥσπερ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι, σὲ γινώσκομεν. Ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον αὐγάζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἱόν, ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα, περιφρούρησον· ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὕροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσδραμὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἀξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω στρατιῶτα Γεώργιε· τὸν σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας, καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κλῆμα κατεφύτευσας· ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς, καὶ Τριάδος γεωργὸς δίκαιος ἀνεδείχθης. Πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς τυχούσης Ἑορτῆς.

Εἴσοδος, τό, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ'. 9. Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅ- Κεφ. γ'. 1.
ψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ Κεφ. ε'. 15.
μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύ-

Digitized by Google

κλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν· Κεφ. ς'. 1. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Ὁ λαμπρὸς ἀριστεὺς Γεώργιος, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὰς ἄνω Δυνάμεις εὐφραίνει· καὶ σὺν αὐταῖς ἀγαλλόμενος νῦν, ἐπίγειον τοῖς πιστοῖς πανήγυριν ἤγειρε, καὶ συνεορτάζειν ἡμῖν τοῖς δι' αὐτὸν ἠθροισμένοις, ὡς Χριστοῦ δοῦλος παραγέγονε. Διό περ αὐτὸν ἀξίως τιμήσωμεν, ἀπαύστως πρεσβεύοντα τῷ τῶν ὅλων Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ἀριστείαις ἄθλων γεωργῶν τὰ κρείττονα, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου, τῷ Χριστῷ προσήνεγκας, παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε· πίστει πόθον ἐνστησάμενος, ἐλπίδι φόβον ἀπωσάμενος ἀγάπῃ ἐκτήσω τὰ οὐράνια πανεύφημε. Παῤῥησίαν οὖν ἔχων, εὐπροσδέκτοις δεήσεσιν, αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, ἱλασμόν τε ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως στρατιῶτα Γεώργιε, χαῖρε καὶ εὐφραίνου· Θεῷ γὰρ εὐηρέστησας· πάντων καταφρονήσας, ζωὴν τὴν αἰώνιον εὗρες ἐν οὐρανοῖς· τὸ γὰρ σῶμά σου πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει· Χριστὸς γὰρ ὃν ἐπόθησας, αὐτὸς δοξάζει μακάριε.

Ἦχος δ'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ᾀσματικὴν ὑμνῳδίαν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου Χριστῷ προσάξωμεν. Σήμερον γὰρ ἔαρ νοητὸν ἀνέτειλεν ἡμῖν, περκάζον ἄνθη τὰ λογικά, ἡ παγκόσμιος μνήμη, Γεωργίου τοῦ σοφοῦ Μεγαλομάρτυρος, οὗ τινος τὰ στίγματα ἀνανεοῦντες, κομιζόμεθα ἰαμάτων πηγάς. Αὐτὸν καὶ νῦν ἱκετεύσωμεν, τοῦ πρεσβεύειν ἀπαύστως τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν· ὅτι ἐν ξύλῳ ὑψωθείς, καὶ ἐν τάφῳ κατελθών, τὸν Ἅδην ἐσκύλευσε, καὶ νεκροὺς συνήγειρε, βοῶντας αὐτῷ. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι. Ὁ αὐτός.

Στέφανον δόξης ἐπὶ κεφαλῆς σου ἀνεδήσω, στεφανηφόρε Γεώργιε· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, ὡς ὁ Παῦλος ἐκβοᾷ, ὁρῶν ἐκαρτέρησας, νικητὴς γενόμενος τῆς πλάνης αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Ὁ αὐτός.

Ἆσμα ᾀσμάτων χορεύοντες ἅμα, προσενέγκωμεν τῷ Χριστῷ φιλομάρτυρες· ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρὸς, ὁ γενναῖος Ἀθλητής, πτερνίσας κατέβαλε· διὸ πάντες ᾄσωμεν ἀπαύστοις φωναῖς· Δόξα Σῶτερ τῇ φρικτῇ σου ἀναστάσει, δι' ἧς ἔσωσας τὸν κόσμον.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Νευέτω δίκαια, ἔφησεν ὁ Σολομών, τοῖς βραχοῖς τὰ βλέφαρα· ἐλεηθήσεται γὰρ παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ὁ βλέπων λεῖα, προηγόρευσεν. Εὐμαρῶς δὲ ταῦτα ἐνωτισθείς, ὦ πολύτλα Γεώργιε, τοῦ Δεσπότου ταῖς διδαχαῖς ἠκολούθησας· καὶ ἀνόμοις ἐκδοθεὶς ἐκαρτέρησας, τῆς πλάνης τὰ ὄργια καταπτύσας ὡς βέβηλα· τὸ σῶμα γὰρ ὃ παρέδωκας, ὑπὲρ ἀγάπης τοῦ κτίσαντος, ὅλον μεληδὸν κατετέμνετο· καὶ ὁ Βελίαρ μᾶλλον, ὅλος αἰσχυνθεὶς ἐτιτρώσκετο, στεφηφόρον σε ὁρῶν ἀκμαιότατον. Ὅθεν ἐν αὐλαῖς οἰκῶν τοῦ Κυρίου σου, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, πρέσβευε ἀθλοφόρε Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἀνευφημοῦσι λαοὶ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, σοῦ τὴν παναοίδιμον, μνήμην Γεώργιε· ὡς εὐπρεπὴς γὰρ ἐξέλαμψε, καὶ φωτοφόρος, πεποικιλμένη δόξῃ καὶ χάριτι, ὅθεν καὶ σκιρτῶσι νῦν Ἀγγέλων τάγματα· ἐπικροτοῦσι δὲ Μάρτυρες, σὺν Ἀποστόλοις, τῶν σῶν ἀγώνων Μάρτυς τὰ ἔπαθλα, καὶ ἀνυμνοῦσι, τὸν δοξάσαντα, σέ, Σωτῆρα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Ἐνδεδυμένος Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, εὑρέθης Γεώργιε, τοῖς μὴ ζητοῦσί σε, ὑπὲρ Χριστοῦ πυρπολούμενος, καὶ μυκτηρίζων, θεῶν ματαίων, πλάνην ψυχόλεθρον· τότε καί, Στρα-

Digitized by Google

τεύομαι, τῷ βασιλεῖ μου Χριστῷ, τοῖς παρανόμοις ἐκραύγαζες· οὐδὲ γὰρ θῆρες, οὐδὲ τροχοί, οὐ πῦρ, ὐδὲ μάχαιρα, ἐμὲ χωρίσαι κατασχύσουσι, τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Καταφρονήσας ὀργάνων πολυμόρφων, ποικίλων βασάνων τε, καὶ καταπέλτου φρικτοῦ, στεφανηφόρε Γεώργιε, τῆς εὐσεβείας, μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τετέλεκας· ὅθεν τὴν ὑπέρλαμπρον, μνήμην σου ἄνθεσιν, ᾀσματικοῖς περιστέφομεν, καὶ τὰ σεπτά σου, περιπτυσσόμεθα πίστει λείψανα· ἀλλ' ὡς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, λαμπροφόρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν ἀοίδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστὴν διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής.

Ζήτει εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων τό, Θεοτόκε Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀνέτειλεν ἰδού, τὸ τῆς χάριτος ἔαρ· ἐπέλαμψε Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις πᾶσι, καὶ ταύτῃ συνεκλάμπει νῦν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, ἡ πανέορτος, καὶ φωτοφόρος ἡμέρα· δεῦτε ἅπαντες, λαμπροφοροῦντες ἐνθέως, φαιδρῶς ἑορτάσωμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πόθῳ ζέοντι, τῷ τοῦ Δεσπότου, πυρπολούμενος, ἀνδρειοφρόνως, τὰ τῆς πλάνης ταμεῖα κατέβαλες, καὶ ἐν σταδίῳ Χριστὸν ὡμολόγησας, τροπαιοφόρε παμμάκαρ Γεώργιε, Μάρτυς ἔνδοξε. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γεωργήσας ἐμμελῶς, σπόρον τῶν θείων ἐντολῶν, διεσκόρπισας πτωχοῖς, πάντα τὸν πλοῦτον εὐσεβῶς, ἀντικτησάμενος ἔνδοξε Χριστοῦ τὴν δόξαν· ὅθεν πεποιθὼς πρὸς ἀγῶνας χωρεῖς, καὶ πόνους τοὺς μακρούς, Μάρτυς, Γεώργιε· καὶ κοινωνὸς γενόμενος τοῦ πάθους, τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἐγέρσεως, τῆς βασιλείας, αὐτοῦ μετέσχες, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δεόμενος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τό, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε.

Τέλος· Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Ὁ Ν΄. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου αὐγάζεται ἀκτῖσι· καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἄνθεσιν ὡραϊζομένη, Γεώργιε βοᾷ σοι· Θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότατε, μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Εἶθ' οὕτω, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Τό, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Καὶ εὐθὺς οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα, καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὕμνῳ σε Γεώργιε Δαυῒδ ἐκ πόθου· δεῖ γὰρ δή.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄.

Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὑπὲρ ἥλιον ἐξήστραψεν ἡ μνήμη σου νῦν, Μάρτυς Χριστοῦ ὁπλῖτα· ὡς γὰρ ἀκτῖνας παμφαεῖς, τῶν θαυμάτων τὰς αὐγάς, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, λαμπρῶς ἐξεδίσκευσε, φωτοφόρε Γεώργιε.

Μονομάχη μυριόνικε Χριστοῦ Ἀθλητά, δός μοι τοὺς ἄθλους μέλψαι, καὶ ἀγωνίσματα τὰ σά, ἅπερ ἔτλης ἀνδρικῶς, τῷ πόθῳ Χριστοῦ, σοφὲ ἐκπυρούμενος, ᾧ καὶ ἔζης γηθόμενος.

Digitized by Google

Νέος ὤφθης ἐν πολέμοις ἱκανὸς τῇ χειρί, ἄλλος Δαυῒδ ἀνδρεῖος· ὡς γὰρ αὐτὸς τὸν Γολιάθ, τὸν ἀντίπαλον καὶ σύ, ἥττας καθελών, βολαῖς ταῖς τῶν λόγων σου, στεφανῖτα Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνέκφραστος ὡραῖος, φρικαλέος ὁ σός, ξένος ὁ τόκος Κόρη· ὡς ὑπομάζιον καὶ γάρ, τὸν παντέλειον Θεὸν θηλάζεις σαρκί· παράδοξον ἄκουσμα, βρεφοτρόφε Μητράνανδρε!

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Θερμὸς πέφυκας Μάρτυς ὄντως προστάτης.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Θερμοτάτῃ πίστει καὶ στοργῇ, τοὺς προσκαλουμένους σε, Μάρτυς Χριστοῦ στεφηφόρε Γεώργιε, παρεστὼς ὁλόφωτος, σεπτῷ βήματι, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, σοῦ ταῖς ἱκεσίαις, καὶ ταῖς προστασίαις διαφύλαξον.

Εὐγενές, γεώργιον Θεοῦ, γέγονας Γεώργιε, μαρτυρικαῖς γεωργούμενον πράξεσι· καὶ ὡς πλοῦτον ἔμψυχον, οὐρανίοις σε, θησαυροῖς ἐναπέθετο, ὁ ἀγωνοθέτης, ὡς διαφερόντως ἀριστεύσαντα.

Ῥωμαλέως καὶ καρτερικῶς, ὥρμησας αὐτόκλητος, πρὸς τοὺς ἀγῶνας παμμάκαρ Γεώργιε· καὶ καταστρεψάμενος, τὴν ἀτίθασσον τῶν τυράννων παράταξιν, πρέσβυς ὑπὲρ πάντων, τῶν προσκαλουμένων σε γεγένησαι.

Μακαρίας ἔνδοξε ζωῆς, νῦν ἐπιλαβόμενος, τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτομένης Γεώργιε, ὑπὲρ ἧς ἠγώνισαι, μέχρις αἵματος, τοὺς ἐν πίστει ὑμνοῦντάς σε, αἴτησαι σωθῆναι πάσης ἀθλοφόρε περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸς ἐγένου λογικός, Λόγον τὸν οὐράνιον, τῇ σῇ γαστρὶ Θεομῆτορ χωρήσασα, δι' οὗ πάντα γέγονεν, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ τούτων ἐπέκεινα· ᾧ ἐν παῤῥησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία· Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὠδὴ γ'. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Σύνδρομος ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἡ πανένδοξος μνήμη ἡ τοῦ θεράποντος, τῇ Ἀναστάσει Χριστοῦ, ἐν ᾗ συνελθόντες οἱ πιστοί, φαιδρῶς ἑορτάσωμεν.

Εὐφράνθητε γῆ καὶ οὐρανοί, τά τε ὄρη καὶ πάντες βουνοί σκιρτήσατε· ῥεῖθρα θαυμάτων καὶ γάρ, ὑψόθεν ἡμῖν ὀμβροβλυτεῖ, ὁ Μάρτυς Γεώργιος.

Γῆ πᾶσα καὶ βρότειος φυλή, οὐρανός τε συγχαίρει, στρατὸς Ἀγγέλων τε· ὁ πρωτοστράτηγος γὰρ Χριστοῦ νῦν Γεώργιος ἐκ γῆς, βαίνει πρὸς οὐράνια.

Θεοτοκίον.

Εὐφράνθητι, τέρπου Μαριάμ· εἰ καὶ χθὲς ὡς ῥομφαία γὰρ τὴν καρδίαν σου, ὁ τοῦ Υἱοῦ σου Σταυρός, διῆλθεν, ἀλλ' οὖν ὡς ἐκ παστοῦ, τοῦ τάφου ἀνέτειλεν.

Ἕτερος. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Στεφάνῳ τῆς ἀθλήσεως, διαλάμπων Ἔνδοξε, τοὺς εὐσεβοῦς καλοῦντάς σε, λιτανεύων τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης μάκαρ λύτρωσαι.

Πλουσίαις φωτιζόμενος, λαμπηδόσι Πάνσοφε, τὴν ζοφερὰν ἀπέλασον, ἀθυμίαν καὶ τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν, ἀφ' ἡμῶν τῶν ἐν πίστει εὐφημούντων σε.

Ἐλπίδι στηριζόμενος, καὶ ἀγάπῃ πίστει τε, περιφραχθεὶς Γεώργιε, καὶ δυνάμει Χριστοῦ ῥωννύμενος, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην καταβέβληκας.

Θεοτοκίον.

Φωτίζοντα τὰ πέρατα, Παναγία τέτοκας, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ πρὸ πάντων Πατρὶ συνάναρχον· Θεοτόκον διό σε πίστει σέβομεν.

Καταβασία· Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνην καταβαλών, Μάρτυς κατεπάτησας, τοῦ ἐχθροῦ τὰ φρυάγματα· τῷ γὰρ θείῳ ζήλῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν τυράννων ἔσβεσας, τὸ ἄθεον φρύαγμα· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν βασάνων, ἐδέξω τὸν στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα, ἀθλοφόρε Γεώργιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα.

Τὸν ἐπίγειον πλοῦτον τὸν ἐπὶ γῆς, διανέμων τοῖς πᾶσι Μάρτυς σοφέ, πλοῦτον τὸν οὐράνιον, ἐκληρώσω τοῖς πόνοις σου· τὸν γὰρ Σταυρὸν τὸν ἄχραντον, ἐν σοὶ τεθωράκισαι, καὶ ἐν τούτῳ ᾔσχυνας, τυράννων τὸ φρύαγμα· ὅθεν σῇ πρεσβείᾳ, τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε Γεώργιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὡς ὑπερήλασε τὴν πρίν, Νότου βασίλισσαν σοφέ, νῦν ἡ βασιλὶς Ἀλεξάνδρα· εἰς τὴν σὴν γὰρ σύνεσιν, ἐκθαμβηθεῖσα ἔδραμε· ὅθεν

Digitized by Google

σοι συμπαρίσταται Μάρτυς, ἐκ δεξιῶν τȣ͂ Θεȣ͂ ὥσπερ βασίλισσα.

Ῥημάτων σου οὐκ ἐνεγκών, τοὺς ἐλεγμοὺς ὁ δυσσεβής, τύπτεσθαι κελεύει τὸ στόμα, φεῦ! τὸ σὸν Γεώργιε· τὸ δὲ καί τοι κρουόμενον, κύμβαλον ὡς ἀντήχει, κραυγάζον· Μόνος Θεὸς ἀψευδής, ὁ Χριστός ἐστιν.

Γνήσιε φίλε τοῦ Χριστοῦ, πρωταθλητάρχα τε αὐτοῦ, πάμφωτε λαμπτὴρ οἰκουμένης, ἀστὴρ φαεινότατε, λυχνία τιμαλφέστατε, ἄγρυπνε τῶν τιμώντων σε φύλαξ, φύλαττε ἡμᾶς, Μάρτυς Γεώργιε. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ καὶ τέτοκας Ἁγνή, καὶ παρθενεύεις ἐνταυτῷ· θαῦμα πολυθαύμαστον ὄντως, φοβερὸν ξενήκȣστον! Θεὸν γὰρ τὸν παντάνακτα φέρουσα σαῖς ἀγκάλαις θηλάζεις, τὸν τροφοδότην Χριστὸν Κόρη νήπιον.

Ἕτερος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ὑμνοῦμέν σε, τοὺς ἀγῶνας παμμάκαρ Γεώργιε, δι᾽ ὧν καταβέβληκας, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα· πᾶσαν δὲ κατήργησας, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπάτην πανaοίδιμε.

Κατεύνασον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων τὸν τάραχον, καὶ πᾶσαν ἐπήρειαν, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπέλασον, ἀπὸ τῶν ὑμνούντων σε, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Ἀξιάγαστε.

Ἀνέτειλας, ὡς ἀστὴρ ἑωσφόρος Γεώργιε, ψυχῆς γενναιότητι, καὶ στηριγμῷ τῷ τῆς πίστεως πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, ἀποδιώκων καὶ σώζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν, οὐσιώδη Παρθένε γεγέννηκας, πλȣσίᾳ χρηστότητι, καὶ φυσικῇ ἀγαθότητι, σώζουσαν τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα ἀναπλάττουσαν.

Καταβασία· Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

Ἑόρτιον κρότει σκιρτῶσα ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν νῦν μετάθεσιν τοῦ Ἀθλοφόρου ψάλλουσα· δύο τὰ καλὰ γὰρ συνέδραμον.

Δοξάζει σου τέρας τὸ ξένον Θαυματοβρύτα, ὁ καλὸς Γλυκέριος, τὸν βοῦν οὗπερ θαυμαστῶς ἐζώωσας, αὐτὸν δὲ τῷ Κυρίῳ σου, ζῶσαν θυσίαν προσήνεγκας.

Αἰνέσεως ὅπως τὴν δόξαν τὴν σὴν ὑμνήσω, πλήρωσον τὸ στόμα μου χαριτώσας, καὶ τὸν νοῦν Γεώργιε· καὶ γὰρ ἀγαλλιάσεται, ὅταν σοι ψάλῃ τὸ πνεῦμά μου. Θεοτοκίον.

Ὑπέραγνε, πῶς ὑπὲρ λόγον γαλακτοτρόφος, καὶ παρθένος πέφυκας; ἀπορῶ σου, τὸ φρικτὸν μυστήριον! τιμῶν λοιπὸν τὸν τόκον σου, σὲ προσκυνῶ Παναγία μου.

Ἕτερος. Ὁ φωτισμός.

Μαρτυρικὴν, παῤῥησίαν ὡς ἔχων πρὸς τὸν Δεσπότην, αἴτησαι προθύμως τὴν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι, ψυχικῶν νοσημάτων, ἀπαλλάττων ταῖς σαῖς δεήσεσι, Μάρτυς ἀθλοφόρε παμμάκαρ Γεώργιε.

Ἀγγελικαῖς, συγχορεύων ὡς Μάρτυς χοροστασίαις, καὶ τῆς ἀθανάτου καὶ μακαρίας, Στεφανηφόρε, ἐμφορούμενος δόξης, τοὺς τῇ σκέπῃ τῇ σῇ προστρέχοντας, πάσης τρικυμίας, καὶ ζάλης ἐξάρπασον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ὡς ἐλεήμων, τὸν τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν κινδύνων, ἐξαφανίζων, πολυποίκιλον κλόνον, Γεωργίȣ τοῦ σοῦ θεράποντος, τὰς ἱκετηρίας, Χριστὲ προσδεχόμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν ὀφειλήν, τῆς προμήτορος Εὔας σὺ Θεομῆτορ, ἀπέτισας σάρκα ἠμφιεσμένον, ἐκ σοῦ τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου· ὅθεν πάντες σε μακαρίζομεν, κεχαριτωμένη Παρθένε πανάμωμε.

Καταβασία· Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

Ὠδὴ ϛ'. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Ἰδοὺ σοι καὶ μία τερπνὴ χελιδών, θεοσύλλεκτε λαέ, τὴν τοῦ ἔαρος χάριν, ἀναπληροῖ θαυμαστῶς, ὁ Γεώργιος· καὶ συγχάρητε λοιπὸν, τῇ χαρᾷ τούτου πάντες.

Δριμείας βασάνους δεινῶν ἐνεγκών, ὡς τρυφὰς ταύτας ἡγοῦ, ὑπομένων Κυρίῳ, καὶ ψάλλων Ἔνδοξε· ἡ φωνὴ δέ σȣ, τῆς βροντῆς ἐν τῷ τροχῷ, τῶν εὐχῶν ἐξηχεῖτο.

Εὐφραίνου καὶ σκίρτα χορὸς Ἀθλητῶν, πανηγύρεως τῆς νῦν, εὑρηκότες ἔξαρχοντα τὸν Γεώργιον, καὶ ἀγάλλεσθε, σὺν αὐτῷ δαυϊτικῶς· ἡμέρα γὰρ Κυρίου. Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεις, καὶ πάλιν ἁγνεύεις ὡς πρὶν· φοβερὸς ὁ τοκετὸς, μητρανύμφευτε Κόρη, καὶ ἀνεκλάλητος· τὸν ὑπέρχρονον, βρεφωθέντα καθ᾽ ἡμᾶς, ὑπὲρ ἔννοιαν τίκτεις.

Ἕτερος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον καὶ ἔννοιαν, τὰ τῆς ἀριστείας σου ἀνδραγαθήματα, διηνεκῶς ᾀδόμενα, παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε.

Στρατιᾶς ȣ̓ρανίȣ συνόμιλος, Μάκαρ γεγονώς, καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν, ὡς ἐφικτὸν θεώμενος, τοὺς τιμῶντάς σε πίστει διάσωσον.

Ὁλοτρόπως Θεῷ ἀνακείμενος, καὶ τὰς ἀστραπὰς τῶν θαυμάτων δεχόμενος, τὰς

Digitized by Google

δωρεὰς ταῖς χρῄζουσι, διανέμεις παμμάκαρ Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Νῦν πρὸς σὲ καταφεύγω Πανάχραντε. Σῶσόν με πρεσβείαις σου, καὶ διαφύλαξον· ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι, ὡς Μήτηρ τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Καταβασία· Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνῃ θερίζεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἅγιε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ὑπὲρ κόσμου τῆς ζωῆς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέντα, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ποθῶν ὁ στρατιώτης, ὁ μέγας Γεώργιος, σπεύδει θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ· ζῆλον γὰρ θεῖον ἐν καρδίᾳ ἐσχηκώς, αὐτὸς ἑαυτὸν προσήγαγε. Τοῦτον οὖν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν πιστεῖ, ὡς θερμὸν προστάτην ἡμῶν, ὡς ἔνδοξον ὄντα Χριστοῦ δοῦλον, μιμούμενον σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ αἰτοῦντα αὐτὸν, πᾶσι παρέχειν πταισμάτων συγχώρησιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Στίχοι.

Ἐχθροὺς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις,
Ἑκὼν παρ' ἐχθρῶν τέμνεται διὰ ξίφους.

Ἦρε Γεωργίου τρίτῃ εἰκάδι αὐχένα χαλκός.

Ὁ ἔνδοξος καὶ θαυμαστὸς καὶ μέγας Μάρτυς Γεώργιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ χώρας τῆς Καππαδοκῶν, γένους ἐπισήμου, ἐν ταῖς τῶν Τριβούνων στρατείαις διαπρέψας· ἐν ᾧ δὲ ἀθλεῖν ἔμελλε, Κόμης ἦν τὴν ἀξίαν. Τοῦ οὖν Βασιλέως, τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ὠδίνοντος πόλεμον, καὶ δόγμα ἐξενεγκόντος, τοὺς μὲν ἐξομνυμένους καὶ ἀθετοῦντας τὸν Χριστὸν, τιμῶν βασιλικῶν καὶ δωρεῶν ἀξιοῦσθαι, τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις, θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν, αὐτὸς παρὼν ὁ Ἅγιος, Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνεκήρυξε, τὴν τῶν εἰδώλων ματαιότητα διελέγχων καὶ ἀσθένειαν, καὶ μυκτηρίζων τοὺς πιστεύοντας ἐπ' αὐτά.

Ἐπεὶ δὲ οὔτε κολακείαις, οὔτε ὑποσχέσεσι τοῦ τυράννου, ἃς καὶ πολλὰς ἐποιεῖτο, ὑπεῖξεν, οὔτε ἀπειλαῖς, ἀλλὰ δῆλος ἦν πάντων ὑπερορῶν, πρῶτον μὲν, κοντῷ κατὰ τῆς γαστρὸς ἐλαύνεται. Τοῦ δὲ κοντοῦ, τῆς μὲν σαρκὸς ἁψαμένου, ὥστε καὶ πολὺ αἷμα καταρρεῦσαι, ἀποστραφείσης δὲ τῆς αἰχμῆς, διέμεινεν ὁ Ἅγιος ἀβλαβής. Εἶτα ἐν τροχῷ, ἀκμαῖς σιδηραῖς ἡρμοσμένῳ δεθεὶς, κατὰ πρανοῦς ἀφίεται τοῦ πεδίου· καὶ τὸ σῶμα εἰς πολλὰ διαμερισθεὶς, αὖθις ὑγιὴς καθίσταται θείου Ἀγγέλου ἐπιστασίᾳ.

Ἐμφανισθεὶς δὲ τῷ Βασιλεῖ, καὶ Μαγνεντίῳ τῷ συνέδρῳ αὐτοῦ, θύουσι τοῖς εἰδώλοις, ἐπὶ τῷ σῶος φανῆναι πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο πίστιν· οἳ τῇ τοῦ Βασιλέως προστάξει ἔξω τῆς πόλεως τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Προσῆλθε δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ἡ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα, καὶ τοῦ τυράννου ἐνώπιον τὸν Χριστὸν Θεὸν ὡμολόγησεν. Ἐπίστευσαν δὲ καὶ ἕτεροι πολλοὶ τῷ Χριστῷ, ἀβλαβῆ τὸν Ἅγιον ἐκ τοῦ λάκκου τῆς ἀσβέστου, ἐν ᾧ ἐβλήθη, ἰδόντες ἐξελθόντα. Μετὰ ταῦτα κρηπῖσι σιδηραῖς, ἥλους ἐχούσαις, τοὺς πόδας ἐμπείρεται, καὶ τρέχειν καταναγκάζεται· καὶ προσέτι ξηραῖς νεύραις βοῶν τύπτεται ἀφειδῶς. Ἐπιζητήσαντος δὲ τοῦ Μαγνεντίου σημεῖον, εἰ ἀνασταίη τις τῶν κειμένων ἐν τῇ φαινομένῃ σορῷ, τῶν πρὸ πολλοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντων, εὐξαμένου τοῦ Ἁγίου ἐπὶ τῷ τοῦ τάφου καλύμματι, ἀνέστη νεκρὸς, καὶ τῷ Ἁγίῳ προσεκύνησε, καὶ ἐδόξασε τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ Βασιλέως· Τίς τε εἴη, καὶ πότε τὸν βίον ἀπέλιπε; Τῶν πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας βιωσάντων εἶναι, εἶπε καὶ διὰ τὴν πρὸς τὰ εἴδωλα πλάνην, ἐν τοσούτοις χρόνοις ἤδη πυρὶ κατακαίεσθαι. Ἐφ' ᾧ πολλῶν τῷ Χριστῷ πιστευσάντων, καὶ ἀεὶ προστιθεμένων τῇ πίστει, τὸν Θεὸν μιᾷ φωνῇ ἐδόξαζον. Ἐν οἷς ἦν καὶ Γλυκέριος, οὗ τὸν βοῦν τελευτήσαντα ὁ Ἅγιος ἤγειρε· τῷ δὲ τοιούτῳ θαύματι, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν βεβαιωθεὶς, τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο, ξίφεσιν ὑπὸ τῶν ἀπίστων εἰς πολλὰ κατατμηθείς.

Πολλῶν οὖν ἐπὶ τούτοις τῷ Χριστῷ προσερχομένων, καὶ ἔτι διὰ τὸ τὸν Ἅγιον Μάρτυρα Γεώργιον, εἰσελθόντα ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ἑνὶ τῶν ξοάνων ἐπισκῆψαι εἰπεῖν, εἰ αὐτὸς εἴη ὁ Θεὸς, καὶ αὐτῷ δεῖ προσκυνεῖν· τὸν δὲ ἐν αὐτῷ δαίμονα ὀλοφυρόμενον ἀποκρίνασθαι, ὡς μόνος Θεός ἐστιν ὁ Χριστός· καὶ ἐπὶ τούτῳ ταραχθέντα τὰ εἴδωλα πάντα καταπεσεῖν, καὶ συντριβῆναι· μηκέτι δὲ ἐνεγκεῖν τοὺς λατρευτὰς τῶν δαιμόνων, ἀλλὰ κρατήσαντα τὸν Ἅγιον ἐνεγκεῖν πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ θᾶττον τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν ἐξαιτήσασθαι· τοῦ δὲ Βασιλέως κελεύσαντος, αὐτόν τε καὶ τὴν βασιλίδα Ἀλεξάνδραν διὰ ξίφους τελειωθῆναι· ὁ μὲν Ἅγιος τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη· ἐκείνη δὲ, εὐξαμένη ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐαλερίου.

Στίχ. Θείαν κεφαλὴν ἦρεν Οὐαλερίου,
Κακὴ κεφαλὴ δήμιος διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνατολίου καὶ Πρωτολέοντος, στρατηλατῶν.

Στίχ. Δύσας Ἀνατόλιος ἐκτομῇ κάρας,
Ἑῷον εἶδε φῶς νοητὸν Κυρίου.

Ὁ χριστομάρτυς τέμνεται Πρωτολέων,
Χριστῷ πεποιθὼς, ὥσπερ ἀλκαῖα λέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ ἀπὸ Μάγων.

Στίχ. Ἀθανάσιος φαρμακὸς τομὴν κάρας,
Ψυχῆς νοσούσης εὗρε φάρμακον ξένον.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γλυκερίου τοῦ γεωργοῦ.

Στίχ. Λαιμὸν σὸν ὡς γῆν, ὡς ὕννιν δὲ τὴν σπάθην,

Γεωργὲ Γλυκέριε, προσφόρως κρίνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δονάτος καὶ Θερινὸς ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ξίφει Θερινὲ συνθερισθεὶς Δονάτῳ,

Ἄμφω Θεοῦ γίνεσθε δράγματα ξένα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Ποθῶ σου ἐξυμνεῖν τὰ θαυμάσια, καὶ πάλιν συςέλλομαι· ὅταν γὰρ αὐτὰ ἐξαριθμῆσαι βουληθῶ, ὑπὲρ ἄμμον εὑρίσκονται πληθυνόμενα· καὶ δέξαι μου τὸ λοιπὸν Ἀθλητὰ, τὸ βραχὺ τοῦτο ἐφύμνιον.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲ γῆ οὐδὲ θάλασσα, οὐ πόλις οὐκ ἔρημος, ἔνθα ἀληθῶς, τῶν σῶν θαυμάτων οἱ κρουνοὶ, πελαγίζοντες Μάρτυς οὐχ ὑπερβλύζουσι· τὸ σὸν γὰρ θαυμαστὸν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ ᾄδεται ὄνομα.

Θαμβεῖταί σε Στρατάρχα τὴν ἄθλησιν, Ἀγγέλων τὸ στράτευμα· σὲ δ' ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεὺς καταπλαγεὶς, ἐπεθύμησε Μάρτυς τοῦ κάλλους σου· διόπερ καὶ σὺν αὐτῷ, βασιλεύειν ἀεί σε κατηξίωσεν. Θεοτοκίον.

Ὁλόφωτε σκηνὴ θεοδόμητε, λυχνία κατάχρυσε, ςάμνε κιβωτὲ, θεοκατοίκητε ναὲ, ξενοβλάστητε ῥάβδε, Μητράνανδρε, τοὺς σοὺς ἱκέτας ἡμᾶς, πολυώνυμε Κόρη διαφύλαττε.

Ἕτερος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τὸν σὸν ἐκμιμούμενος Μάρτυς Δεσπότην, ἑκὼν ηὐτομόλησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἔνδοξε, καὶ νίκην ἀράμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, φύλαξ ἐχρημάτισας, αὐτὴν, ἀεὶ φυλάττων τῇ προστασίᾳ σου.

Ὡς Μάρτυς ἀήττητος, ὡς ἀθλοφόρος, ὡς ἀκαταγώνιστος τῆς πίστεως ὑπέρμαχος, νῦν πύργος ἀκράδαντος τοῖς εὐφημοῦσί σε, πάνσοφε Γεώργιε γενοῦ, περιτειχίζων ταῖς ἱκεσίαις σου.

Σοφῶς ἐγεώργησας τὸν θεῖον σπόρον, καὶ τοῦτον ἐπλήθυνας, αἱμάτων σου τοῖς ῥεύμασιν, ἀρδεύων Μακάριε, καὶ τῇ τῶν πόνων σπουδῇ, καὶ τοῖς ἐπαλλήλοις αἰκισμοῖς, δι' ὧν τυράννων τὸ θράσος ἔσβεσας. Θεοτοκίον.

Παρθένος διέμεινας καὶ μετὰ τόκον· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας τὸν πάντα διατρέφοντα, δι' ἄφατον ἔλεος, καὶ εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, ἄνθρωπον γενόμενον Ἁγνή· ὃν νῦν δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Καταβασία· Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Ὠδὴ η'. Αὕτη ἡ κλητή.

Ὕμνους ὡς εὐώδη, συλλέξαντες ἄνθη, ἄλλου Παραδείσου, τοῦ θεοπνεύστου Ψαλτῆρος, δεῦτε ςέφος λαμπρὸν ᾀσματόπλοκον, τῷ Μάρτυρι πλέξωμεν· ἠρίστευσε γὰρ καθελὼν Σατὰν τὸ κράτος.

Δεῦρο μελουργὲ, Προφητόπρωτε φράσον· Ὁ δίκαιος ἐκεῖνος, ὁ ἐξανθήσας ὡς φοίνιξ, τίς καὶ ποῖος ἐστίν; Ὁ μεγάλαυχος ὑπάρχει Γεώργιος, γλυκύκαρπον ὄντως φυτὸν, καρδιοτρόφον.

Ἔρχου ἐπιφάνηθι, τάχυνον φθάσον, ἡμᾶς τὴν νοσσιάν σου, ὡς ἀετὸς χρυσοπτέρυξ, περιθάλπων ἀεὶ καθυπόδεξαι, διεὶς τὰς πτέρυγάς σου· σκιὰν ὑπὸ σὴν γὰρ καλὸν ἀναπεπαῦσθαι. Θεοτοκίον.

Ἴδε ἣν προέφης, Προφῆτα Παρθένον, συνέλαβεν ἀσπόρως, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, καὶ ὡς Μήτηρ γεννᾷ, τὸν Παντάνακτα, πανάφθορος μείνασα. Μυστήριον ξένον, ὁ τοκετός σου Κόρη!

Ἕτερος. Κάμινος ποτὲ πυρός.

Ῥύμην τῶν δεινῶν, παθῶν τε καὶ κινδύνων, καὶ ταραχώδους περιστάσεως, καὶ νόσων συμπτώματα, καὶ δαιμόνων μηχανήματα, καὶ δυσμενῶν ὁρμήματα, παῦσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις, στεφανηφόρε Γεώργιε.

Ὅλω τῷ φωτὶ, Παμμάκαρ τῆς Τριάδος, εἰλικρινῶς καταλαμπόμενος, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, εὐσεβείας ὡς ὑπέρμαχος, ὡς νικητὴς θεόστεπτος, σῶσον οὐρανοφοῖτα, τοὺς σὲ τιμῶντας πρεσβείαις σου.

Στέφει νοητῷ, ποικίλως διαπρέπων, καὶ βασιλείας διαδήματι, καὶ σκήπτρῳ κοσμούμενος, καὶ πορφύραν περιθέμενος, σῷ φοινιχθεῖσαν αἵματι, Μάκαρ συμβασιλεύεις, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀχρόνως γεννηθέντα, καὶ πρὸ αἰώνων ἀναλάμψαντα, τὸν πάντα ποιήσαντα, ὁρατά τε καὶ ἀόρατα, Παρθενομῆτορ τέτοκας· ὅθεν σε Θεοτόκον, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζομεν.

Καταβασία· Αὕτη ἡ κλητή.

Ὠδὴ θ'. Φωτίζου, φωτίζου.

Γλυκυτάτην δρόσον, ὄρη σταλάξατε· καὶ σὺ, κατ' ἐξαίρετον σκίρτα, τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον· χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου φαιδρῶς· εὐ-

Digitized by Google

ρας καὶ γὰρ, κράτιστον τὸν μέγαν, Γεώργιον φρουρὸν ὑπερθαύμαστε.

Αἰνοῦσιν αἱ σύμπασαι, νῦν πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, εὐλογοῦσιν ὑμνοῦσι, καὶ συμφώνως κράζουσι· Χαῖρε Σωτὴρ τῶν πιστῶν ἡ χαρά· χαίροις καὶ σὺ, εὖχος Ἀθλοφόρων, Γεώργιε ὑπερθαύμαστε.

Ῥαβδίσματα ξέσεις, καὶ τῶν βουνεύρων τοὺς δαρμοὺς, τὰς κρηπῖδας, τὸν λάκκον, τῆς ἀσβέστου σέβομαι, τἄλλά τε ὅσα ὑπέστης ἄθλων, Μάρτυς Χριστοῦ πάντα μακαρίζω, καὶ τὸν τροχὸν κατασπάζομαι.

Δημήτριε Μάρτυς, σὺν Γεωργίῳ τῷ κλεινῷ, ἀγαθοὶ γὰρ οἱ δύο, μηδαμῶς ἐλλίπητε, τὸν δε τὸν χῶρον φρουροῦντες ἀεὶ, καὶ πειρασμῶν, ὅλας μυριάδας, μετακινοῦντες ἀμφότεροι.

Θεοτοκίον.

Ἡ δόξα τὸ κάλλος, ἡ ὡραιότης τῶν πιστῶν, ἡ τρυφὴ τῶν Ἀγγέλων, κόσμου τὸ διάσωσμα, πάναγνε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοὺς εἰς τὴν σὴν, σκέπην προσδραμόντας, συντήρησον Παναγία μου.

Ἕτερος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἀπαύστως τὸν Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ὑμνούντων σε Μάκαρ, ὡς Χριστομάρτυρα, ὡς νενικηκότα τυράννους, ὡς πονηρῶν, πνευμάτων διώκτην, ὡς ἄγρυπνον φύλακα, ὡς προστάτην ἀκαταίσχυντον.

Τῶν ἄθλων τὰ ἔπαθλα, πλουσίως σοι δεδώρηται, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης· ᾧ παριστάμενος, μετὰ παῤῥησίας Τρισμάκαρ μαρτυρικῆς, καὶ μετ' εὐφροσύνης, τοὺς προσκαλουμένους σε περιέπων διαφύλαττε.

Ἡ γῆ σε κατέκρυψε, καὶ οὐρανὸς ἐδέξατο, καὶ ἠνοίγη σοι πύλη, τοῦ Παραδείσου σαφῶς· ὃν περιχαρῶς Ἀθλοφόρε, χοροβατῶν, καὶ περιπολεύων, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε, σαῖς πρεσβείαις περιφρούρησον:

Θεοτοκίον.

Σκηνὴ προετύπου σε τοῦ Μαρτυρίου Πάναγνε, ἐν ᾗ πλάκες καὶ στάμνος, καὶ ἡ χρυσῆ κιβωτός· ὥσπερ γὰρ ἐκείνη ἐκεῖνα, οὕτω καὶ σὺ, τὸν ἄναρχον Λόγον, ἐν γαστρὶ ἐχώρησας, Θεοτόκε σωματούμενον.

Καταβασία· Φωτίζου, φωτίζου.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἔαρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, ἡ λαμπρὰ τοῦ Δεσπότου, καὶ θεία ἐξανάστασις, πρὸς οὐράνιον Πάσχα, ἐκ γῆς ἡμᾶς παραπέμπον· ταύτῃ δὲ συνεκλάμπει, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, Γεωργίου ἡ μνήμη, ἡ φωταυγής· ἣν φαιδρῶς τελέσωμεν, ἵνα θείας, ἀξιωθῶμεν χάριτος, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τὴν πανέορτον φαιδρὰν, ἔνδοξαν Ἀνάστασιν πάντες, πανηγυρίσαντες, πάλιν ἑορτάσωμεν, φαιδρὰν πανήγυριν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, καὶ στέψωμεν τοῦτον, ἐαρινοῖς ἄνθεσιν, ὄντα ἀήττητον· ὅπως ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, λάβωμεν τῶν θλίψεων ἅμα, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Ὅλον, προσενήνοχας σαυτὸν, τῷ σοὶ δεδωκότι παμμάκαρ, ζωὴν ὁλόκληρον, ὥσπερ ὁλοκάρπωσιν, ζῶσαν καὶ ἔμψυχον, καὶ θυσίαν εὐπρόσδεκτον, καὶ καθαρωτάτην· ὅθεν ἐχρημάτισας, πρέσβυς θερμότατος, ζάλης ἐξαιρούμενος πάντας, πίστει τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μάρτυς, καὶ προσκαλουμένους σε Γεώργιε.

Σπόρον, γεωργήσας ἐμμελῶς, τὸν καταβληθέντα τοῦ λόγου, τῇ καθαρᾷ σου ψυχῇ, τοῦτον ἐπλεόνασας, πόνοις ἀθλήσεως, σοφῶς ἀποθέμενος, ἐν ἐπουρανίαις, θήκαις τὴν ἀκήρατον, εὗρες ἀπόλαυσιν· ἧς νῦν ἐμφορούμενος Μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Θεόν σου πρεσβείαις, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Μάρτυς, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἐν διαφόροις ἀνάγκαις, σῶζε πρεσβείαις σου, πάσης περιστάσεως, ἀπολυτρούμενος, καὶ διώκων ψυχόλεθρον, δεινὴν ἀθυμίαν, χάριν δὲ καὶ ἔλεος, ἡμῖν αἰτούμενος, ὅπως ταῖς λιταῖς σου σωθέντες, χαίροντες γεραίρωμεν πάντες, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Γεώργιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Θεοφάνους.

Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ, δεῦτε εὐωχηθῶμεν· ἐξέλαμψεν ἡ Ἀνάστασις Χριστοῦ, δεῦτε εὐφρανθῶμεν· ἡ τοῦ Ἀθλοφόρου μνήμη, τοὺς πιστοὺς φαιδρύνουσα ἀνεδείχθη· διὸ φιλέορτοι, δεῦτε μυστικῶς αὐτὴν πανηγυρίσωμεν. Οὗτος γὰρ ὡς καλὸς στρατιώτης, ἠνδρίσατο κατὰ τῶν τυράννων, καὶ τούτους κατῄσχυνε, μιμητὴς γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὐκ ἠλέησε τὸ σκεῦος τὸ πήλινον τὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ γυμνὸν ἀνεχάλκευσεν, ἐν βασάνοις αὐτὸ προσαμοιβόμενος. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀθλοφόρε ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

Δίδοται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ Ἁγίου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί, κατὰ τὴν προλαβοῦσαν Διατύπωσιν.

ΤΗ ΚΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἐλισάβετ τῆς Θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῆς Ἁγίας γ΄.

Στιχηρὰ Προσόμοια, τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ΄. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσασα, ἐδέξω χάριν, ψυχῶν νοσήματα καὶ τῶν σωμάτων, Μῆτερ σεμνὴ ἀποσοβεῖν, πνεύματα διώκειν Θείῳ Πνεύματι, πάντων τῶν ἐν θλίψεσι προΐστασθαι. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι ῥῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἡ κόνις τῶν λειψάνων σου, τυφλοῖς ἀνάβλεψιν ἀναπηγάζει, καὶ πᾶσιν ἴασιν τοῖς ἀσθενοῦσι, καὶ προσπελάζουσι πιστῶς, καὶ ἐξαιτουμένοις σε βοήθειαν, Μῆτερ Ἐλισάβετ ἀξιάγαστε. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι ῥῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Συμπάθειαν ἐξήσκησας, πίστιν ὀρθόδοξον καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν πρὸς τὸν Κύριον καὶ τὸν πλησίον, Θεομακάριστε σεμνή· ὅθεν θεία χάρις σοι τοῦ Πνεύματος, Μῆτερ Ἐλισάβετ ἀνεπαύσατο. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, δίδου ἡμῖν εἰρήνην, ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην.

Ταῖς τῶν παθῶν με τρικυμίαις πάντοθεν, περικυκλούμενον, καὶ λογισμῶν σάλῳ, τὴν ψυχὴν δονούμενον, ἐπὶ λιμένα εὔδιον, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, ταῖς προσευχαῖς σου κυβέρνησον, ὅπως Ἐλισάβετ ὑμνήσω σε.

Παρθενικαῖς ἠγλαϊσμένη χάρισι, Θεομακάριστε, τῷ καθαρῷ Λόγῳ ἐνυμφεύθης ἔνδοξε, ἐκ βρέφους δι᾽ ἀσκήσεως, καὶ αὐτοῦ ζωηφόροις, ἐπηκολούθησας ἴχνεσι, νέκρωσιν παθῶν περιφέρουσα.

Ἀπορραγεῖσα τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ κολληθεῖσα Σεμνή, τῷ τοῦ Χριστοῦ πόθῳ, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, διὰ νηστείας ἔτηξας· ἀρεταῖς δὲ καὶ πόνοις, καὶ προσευχαῖς καρτερήσασα, θαύματα τελεῖν κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τεκοῦσαν ὑπὲρ νοῦν Πανάμωμε, τὸν ἀδιαίρετον, Θεοῦ Πατρὸς Λόγον, διαπύρῳ ἔρωτι, ποθοῦσα ἡ ἀοίδιμος, Ἐλισάβετ δοχεῖον, Ἁγίου Πνεύματος γέγονε, θείαις ἀρεταῖς διαλάμπουσα.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Οὐρανίους θαλάμους, φωτοειδεῖς ᾤκησας, νύμφη ἐκλεκτὴ γενομένη τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τῶν ἰάσεων, τοὺς ποταμοὺς διεκβλύζεις, παθημάτων ῥεύματα, ἀποξηραίνοντας.

Τὸν Ἠλίαν ζηλοῦσα, καὶ Μωσῆν Πάνσεμνε, μήκει ἡμερῶν, ὡς ἐκεῖνοι, νηστείαν ἤνυσας, ἄρτον οὐράνιον, θεωρῶν σοφωτάτων, δεχομένη χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος.

Ἀποκάλυψις θεία, τῇ σῇ μητρὶ δέδοται, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως κόρη, τῆς ἐσομένης σοι, τῷ θείῳ Πνεύματι, δι᾽ ἀρετῆς πολιτείας, Ἐλισάβετ ἔνδοξε, καὶ τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας σε μόνην, τὸ καθαρὸν τέμενος, ἡ πανευκλεὴς Ἐλισάβετ, πίστει ποθήσασα, χαίρει Πανάμωμε, τῷ σῷ Υἱῷ προσαχθεῖσα, εὐσεβῶς ὀπίσω σου ἀκολουθήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πόνους ἤνεγκας τῆς ἐγκρατείας, χάριν εἴληφας τῆς ἀπαθείας, καὶ ἰαμάτων Ἐλισάβετ θεόπνευστε, τοῦ θεραπεύειν παντοῖα νοσήματα, καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνων ἐνέργειαν. Ἀξιάγαστε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ὄφιν δεινόν, δράκοντα σὺ ἐθανάτωσας, προσευχῇ σου, πρότερον συντρίψασα, τοῦ πο-

Digitized by Google

νηροῦ, πάσας μηχανάς, θείᾳ δυναστείᾳ, καὶ τοῦτον εἰς βρῶσιν δέδωκας, θηρίων Ἐλισάβετ, καὶ παντοίων ὀρνέων, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην δοξάζουσα.

Θείων ἀνδρῶν, τρόπους ζηλοῦσα διήνυσας, θείῳ σθένει, τεσσαρακονθήμερον, Μῆτερ σεμνή, βρώσεως τινός, μὴ μεταλαβοῦσα, ἀλλ' ἄσιτος διαρκέσασα, σαρκὸς ἐπαναςάσεις, θανατοῦσα, πανσόφως, καὶ ζωοῦσα τὸ πνεῦμα θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεόν, φέρεις ἐν μήτρᾳ σαρκούμενον, τὸν τὸ εἶναι, πᾶσι παρεχόμενον, ὃν ἐπεπόθησεν ἐκ ψυχῆς, τούτῳ μνηστευθεῖσα, ἡ Ἐλισάβετ ἐν Πνεύματι, Παρθένε Θεοτόκε, τῶν Ἀγγέλων τὸ θαῦμα, καὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα πανθαύμαστε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀπεξήρανας ῥεῖθρα, τὰ τῆς ἁμαρτίας δακρύων προσχύσεσι· καὶ αἱμάτων ῥύσιν, πολυχρόνιον ἔστησας χάριτι, εὐλαβῶν γυναίων, προσελθουσῶν σοι διαφόρως, Ἐλισάβετ Ὁσία πανεύφημε.

Ἐπὶ πλείονας χρόνους, ἄρτου τὴν μετάληψιν ἠρνήσω ἔνδοξε, ἐγκρατείας πόνοις, τὴν ψυχὴν εὐσεβῶς ἐκκαθαίρουσα, καὶ τὴν ἀσαρκίαν, τῶν Ἀσωμάτων προσκτωμένη, Ἐλισάβετ Ὁσίων τὸ καύχημα.

Ὁλοτρόπως Κυρίῳ, πᾶσαν τὴν διάνοιαν ἀναθεμένη σου, ὀφθαλμοὺς νοὸς μέν, καὶ καρδίας αὐτῷ ἐνητένιζες· ἐν τρισὶ δὲ χρόνοις, τὸν οὐρανὸν οὐκ ἐθεάσω, ἀλλὰ γῆν ὡς ἐκ γῆς Θεοδόξαστε.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα τῶν ἄνω, πέφυκας Δυνάμεων, Λόγον κυήσασα, τοῦ Πατρὸς Παρθένε, τὸν συνάναρχον καὶ συναΐδιον· οὗ ταῖς φρυκτωρίαις, ἡ Θεοφόρος αὐγασθεῖσα, τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην διέλυσεν.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸν ἔλεον τοῦ Θεοῦ, ἀσκητικῶς ἐπισπάσασθαι, ἐπιποθοῦσα Σεμνή, ἐλαίου μετάληψιν, ἐκ βρέφους ἐξέκλινας, ἱλαρυνομένη, ταῖς τῶν πόνων ἐπιδόσεσιν.

Ὁ βίος σου φωταυγής, ταῖς ἀρεταῖς κεκαλλώπισται· ἡ κοίμησις ἱερῶς, τοῖς θαύμασιν ἤςραψε, διώκουσα δαίμονας, καὶ παθῶν χειμῶνα, θείᾳ χάριτι σκεδάζουσα.

Τῷ κρύει καὶ παγετῷ, σαρκὸς γυμνώσει πυκτεύουσα, ἡλίου καῦσιν στεῤῥῶς, ὑπέφερεν στέργουσα, Ἐλισάβετ ἔνδοξε, πρὸς τὴν ἄνω θάλψιν, τὰς ἐλπίδας ἐπερείδουσα.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ἐν γαςρί, τὸν Προαιώνιον ἄχραντε, καὶ τέτοκας ἐν σαρκί, τὸν φύσει ἀσώματον, καὶ γάλακτι ἔθρεψας, τὸν τροφέα πάντων, Θεομῆτορ ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Ἐλισάβετ τῆς θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ἐλισάβετ λιποῦσα γῆν, Θεοῦ Λόγε,
Καλὴ καλὸν βλέπει σε, νύμφη νυμφίον.

Εἰκάδι καίγε τετάρτῃ ἀπῆρε πόλονδε Ἐλισαβέτεια.

Ἥτις ἐν ἁπαλῷ τῷ σώματι ἀσκητικοὺς πόνους ὑπελθοῦσα, χάριν ἰαμάτων παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσατο· ὅθεν παντοῖα νοσήματα ἰάσατο. Ταύτης ἡ γέννησις διὰ θείας ἀποκαλύψεως ἐδηλώθη, καὶ σκεῦος ἐκλογῆς ἔσεσθαι προηγγέλθη. Μονοχίτων δὲ οὖσα, τῷ κρύει καὶ τῷ παγετῷ διεπήγνυτο· ὕδατι τὸ σῶμα διὰ βίου παντὸς οὐκ ἀπέπλυνε· τεσσαράκοντα ἡμέρας νῆστις διετέλεσεν· ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν ἔσχε μὲν τὴν διάνοιαν πρὸς τὸν Θεόν, τοῖς δὲ σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς οὐδόλως εἶδεν οὐρανοῦ κάλλος, ἢ μέγεθος· ὄφιν μέγιστον δεινὸν εὐχῇ ἐθανάτωσεν· ἐπὶ πλείστους χρόνους οὐ μετέλαβεν ἐλαίου· ὑποδήματα τοῖς ποσὶν οὐκ ἐκτήσατο. Ἐν τούτοις οὖν τοῖς κατορθώμασι θεαρίστως διαλάμπουσα, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, πολλῶν θαυμάτων μέχρι τῆς σήμερον, τοῖς μετὰ πίστεως αὐτῇ προσερχομένοις, τὴν χάριν παρέχουσα· χοῦς γὰρ ἐκ τῆς σοροῦ αὐτῆς λαμβανόμενος θεραπεύει πᾶσαν νόσον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχ. Ἔπνιξε δεινὰ πνεύματα πλάνης Σάββας,
Ποταμόπνικτος Μάρτυς ὀφθεὶς Κυρίου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σάββας κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν Ῥώμῃ τὴν τοῦ Στρατηλάτου διέπων ἀρχήν· ἦν δὲ τὸ γένος Γότθος. Ἔχων δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, τῶν ἐν ταῖς εἱρκταῖς Ἁγίων ἐπεμελεῖτο. Διὰ δὲ βίου καθαρότητα, καὶ ἀρετῶν ἄσκησιν, τὰ πονηρὰ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐφυγάδευε πνεύματα. Διαβληθεὶς δὲ ὡς Χριστιανός, ἤχθη πρὸς τὸν Βασιλέα· καὶ ῥίψας τὴν ζώνην, ὡμολόγησε τὸν Χριστόν. Κρεμασθεὶς οὖν, καίεται ταῖς λαμπάσι· καὶ ἐν λέβητι, πίσσης μεστῷ, πυρωθέντι, ἐμβάλλεται· καὶ παραδόξως σωθείς, ἄνδρας ἑβδομήκοντα πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετεκαλέσατο, οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς διὰ Χριστὸν τμηθέντες, ἐστεφανώθησαν. Εἰς δὲ ἑτέραν ἐξέτασιν ὁ Ἅγιος εἰσαχθείς, ἐνισχύσαντος αὐτὸν δι' ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ πρότερον ἐν τῇ φρουρᾷ, καὶ θαρσοποιήσαντος, τῷ ποταμῷ ἀπεῤῥίφη, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο.

Digitized by Google

Ἐπέπρεπε δὲ αὐτῷ ἐν τῇ τῆς ἡλικίας ἀκμῇ λευκότης σώματος, καὶ παρειῶν ἐρύθημα, καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ πώγωνι οἱονεὶ χρυσίζουσαι τρίχες καὶ διαλάμπουσαι· αἱ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν βολαί, βλοσυρὸν καὶ ἀκατάπληκτον ἔχουσαι, τὸν ἀνδρεῖον καὶ στρατιώτην ἄκρως ὑπέφαινον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν διὰ τοῦ Ἁγίου Σάββα πιστευσάντων, ἑβδομήκοντα στρατιωτῶν, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Κάρας ἀριθμῶν τῷ ξίφει τετμημένας,
Εὕροις πεσόντας ἄνδρας ἑπτάκις δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πασικράτους, καὶ Βαλεντίωνος.

Στίχ. Ὁ Πασικράτης ἤρατο τμηθεὶς κράτος,
Βαλεντίωνος ἐκβαλὼν φόβον ξίφους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Δοροστόλου (ὃ καὶ Δουρόστορον καλεῖται), τῆς ἐν Εὐρώπῃ Μυσίας, ἐν λεγεῶνι τινὶ στρατευόμενοι, Αὐλοζάνου ἐπαρχοῦντος. Τὴν δὲ περὶ τὰ εἴδωλα πλάνην τῶν ἀνθρώπων βλέποντες, καὶ πάντας καταπτηχότας, καὶ ὑποκύπτοντας τοῖς τῶν κρατούντων θεσπίσμασι, παῤῥησίᾳ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν· οὓς περισχόντες οἱ τοῖς εἰδώλοις προσκείμενοι ἄγουσι πρὸς τὸν Ἡγεμόνα. Παρ' οὗ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις καταναγκαζόμενοι, τοῦτο μὲν οὐ κατεδέξαντο· ὁ δὲ Ἅγιος μᾶλλον Πασικράτης, ὑποδειχθέντος αὐτῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, προσεγγίσας, τοῦτον κατέπτυσε, προσειπών, Ταύτην μᾶλλον προσήκειν αὐτῷ τὴν τιμήν. Προσδεθέντες οὖν ἁλύσεσι, τίθενται ἐν φρουρᾷ. Δῆλος δὲ ἦν ὁ Ἅγιος Πασικράτης ἐπαγαλλόμενος τῷ δεσμῷ, καὶ οἷον ὁρμίσκον χρυσοῦν περιφέρων τὴν ἅλυσιν, ὡς ὄργανον οὖσαν τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθημάτων, δι' ὧν σωθήσεσθαι ᾤετο.

Αὖθις δὲ παραστάντων αὐτῶν τῷ Ἡγεμόνι, προσῆλθε τῷ ἁγίῳ Πασικράτει Παππιανός, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, κλαίων ἅμα καὶ συμβουλεύων ἐπιβαλεῖν λιβανωτὸν τῷ βωμῷ, καὶ τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης ῥυσθῆναι, τῷ κατ' αὐτὸν ὑποδείγματι. Καὶ γὰρ ἔτυχεν αὐτός, ὑπεροψίᾳ τῶν κρειττόνων, καὶ πόθῳ τῶν παρόντων, δέει τῶν ἀλγεινῶν, τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀποστάς. Ὁ δὲ Ἅγιος Πασικράτης ἀπώσατο αὐτόν, ἀνάξιον εἶναι τῆς συγγενείας εἰπών, καὶ μηδὲν ἱκανὸν κρίνας πρὸς συμβουλήν, τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀποστάντα.

Ἐγγίσας δὲ τῷ βωμῷ, προὔτεινε τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα καίεσθαι, καὶ ἅμα πρὸς τὸν Ἄρχοντα ἔλεγεν, ὡς ἡ μὲν σάρξ, ἡ δημιουργηθεῖσα θνητή, εἴκει τῷ πυρί, καί, ὡς ὁρᾷς, καταπονεῖται καὶ καταῤῥεῖ. Ἡ δὲ ψυχή, ὡς ἄϋλος καὶ ἀθάνατός τις οὖσα, καὶ μὴ πεφυκυῖα τοῖς ὁρωμένοις κάμπτεσθαι πάθεσιν, ἀκλινὴς καὶ ἀνένδοτος ἕστηκεν, εἰς ζωὴν αἰώνιον συντηρουμένη. Ἐρωτηθέντος δὲ τοῦ Ἁγίου Βαλεντίωνος, καὶ συμφρονεῖν τῷ Ἁγίῳ Πασικράτει εἰπόντος, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχονται ἀμφότεροι. Ἔνθα συμπροπέμπεσθαι φασὶ τὴν μητέρα τὸν Ἅγιον Πασικράτην, καταθαῤῥύνουσαν, καὶ ὑποσχεῖν τὸν αὐχένα τῷ ξίφει κελεύουσαν. Ὑπῆρχον δέ, ὅτι τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, ὁ μὲν Ἅγιος Πασικράτης ἐτῶν δύο καὶ εἴκοσιν, ὁ δὲ Ἅγιος Βαλεντίων, τριάκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐσεβίου, Νέωνος, Λεοντίου, Λογγίνου, καὶ ἑτέρων τεσσάρων.

Στίχ. Ἀριθμὸν ἰσάμιλλον ὀκτὼ Μαρτύρων,
Τὸν ἰσάκις τέμνουσιν ἶσον ἰσάκις.

Μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, προσέταξεν ὁ Διοκλητιανός, τοὺς πανταχοῦ εὑρισκομένους Χριστιανούς, καὶ μάλιστα τοὺς διὰ τὸν Ἅγιον Γεώργιον ἀποκλεισθέντας εἰς φυλακήν, ἢ θύοντας τοῖς θεοῖς ἀπολύεσθαι, καὶ διατρίβειν ἐν ζῶσιν, ἤ, μὴ τοῦτο ποιοῦντας, ἰσχυρῶς βασανίζεσθαι, καὶ τελευταῖον τῇ τοῦ θανάτου παραπέμπεσθαι ψήφῳ. Ἐπεὶ δὲ καὶ οὗτοι οἱ Ἅγιοι, παρὰ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου διδαχθέντες, καὶ πιστεύσαντες, εἰς φυλακὴν ἐβλήθησαν, παραστάντες τῷ τυράννῳ, ἠναγκάζοντο ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις. Ὡς οὖν οὐκ ἐπείσθησαν, πρῶτον μὲν γυμνωθέντες, ἐτύφθησαν ἐκ τεσσάρων· ἔπειτα κρεμασθέντες, ἐξέσθησαν, ἕως αἱ σάρκες αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν κατέπεσον, καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτῶν ἔνδον ἐφάνησαν. Καὶ τέλος, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Παῖδες Ἑβραίων.

Γνώμην φιλόθεον ἐκτήσω· μετ' Ἀγγέλων γὰρ Ἁγνὴ ἐβιοτεύσω, ἀγρυπνοῦσα θερμῶς, καὶ ψάλλουσα προθύμως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χεῖρα προτείνεις συμπαθείας, καὶ παρέχεις τὴν ὑγείαν τῷ λειψάνῳ, τοῖς προστρέχουσι σῷ, καὶ πίστει προσιοῦσι, μοναζουσῶν τὸ στήριγμα, Ἐλισάβετ θεοφόρε.

Θαύματα μέγιστα τελοῦσα, καὶ θεράπαινα δειχθεῖσα τοῦ Κυρίου, Ἐλισάβετ σεμνή, πρὸς τοῦτον νῦν μετέστης, σὺν τοῖς Ὁσίοις ψάλλουσα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἴδε τὴν θλῖψιν μου Παρθένε, ἣν ἐπήγαγε τὸ πλῆθος τῶν κακῶν μου, κακῶν γεέννης πυρός, ἐξάρπασον βοῶντα· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ ηʹ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οἱ τῇ σορῷ πελάζοντες, τῶν λειψάνων σου πάντοτε, πάσας τὰς αἰτήσεις, εὐσεβῶς λαμβάνουσι, Θεοῦ σε δοξάζοντος, ἀεὶ καὶ μεγαλύνοντος, τοῦ προσδεξαμένου, τοὺς σεπτοὺς σου ἀγῶνας· πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰ τῆς καρδίας ὄμματα, φωτισθεῖσα ἐν Πνεύματι, πίστει τῷ τὴν σήν, καταλαβόντι θείαν σορόν, τὸ βλέπειν δεδώρησαι, παρὰ Χριστοῦ πλουτήσασα, τὴν τῶν ἰαμάτων, δαψιλῆ χορηγίαν· πρὸς ὃν Ὁσία κράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανὴς ὡς ἥλιος, ἐπὶ γῆς ἀνατέταλκας, θείαις ἀρεταῖς, λαμπρυνομένη πάνσεμνε, βολίδας τε πέμπουσα, τῶν ἱερῶν θαυμάτων σου, ὧν αἱ μετασχόντες, Ἐλισάβετ βοῶσιν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Σωματοφόρον τέτοκας, καὶ ἀγκάλαις ἐβάστασας, ἄχραντε Παρθένε, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν πάντα βαστάζοντα, παντοδυνάμῳ νεύματι ὅθεν ὡς Θεοῦ σε, ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, βοῶντες ἐν αἰνέσει· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδών, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτήν,
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰδέσθαι κάλλος νοητόν, τῷ Νυμφίῳ καθαρῶς ἐπεπόθησας, καί, Ποῦ κοιτάζεις; αὐτῷ, ποῦ δὲ ποιμαίνεις; θερμῶς ἐκραύγαζες· ἐπαναπαύσομαι ἐν σοί, καὶ σοῦ ταῖς τερπνότησι, κατατερφθήσομαι, μεγαλύνουσα τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Ὢ θαῦμα! πῶς μετὰ ταφήν, καὶ χρονίαν ἐν μνημείῳ κατάθεσιν, ἀδιαλώβητον, τὸ σὸν ὁρᾶται λείψανον κείμενον, χαριτωθὲν καὶ λαμπρυνθέν, σημείοις καὶ τέρασι, καὶ ἰαμάτων κρουνούς, καθ' ἑκάστην τοῖς πιστοῖς παρεχόμενον.

Σύνεσιν ἔσχες ἐν ψυχῇ, καὶ ταπείνωσιν καὶ θείαν πραότητα, πίστιν ἀνόθευτον, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην ἔνθεον, ἐν ὁλονύκτοις προσευχαῖς, Θεῷ προσεδρεύουσα, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν αὐγαῖς, Ἐλισάβετ λαμπομένη φαιδρότατα.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθείς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ὑπεράγαθος, ἐλεῆμον ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, Θεοῦ
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς, ἡ Α'. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ διπλᾶ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, εἰ βούλει· εἰδ' οὖν, εἰπὲ τρία τῆς Ἑορτῆς καὶ τρία τοῦ Ἀποστόλου.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν θεηγόρων λογίων τὸν συγγραφέα πιστοί, καὶ τῆς Αἰγύπτου μέγαν, πολιοῦχον ἀξίως, ὑμνήσωμεν βοῶντες· Μάρκε σοφέ, διδαχαῖς καὶ πρεσβείαις σου, πρὸς τὸν ἀκύμονα βίον πάντας ἡμᾶς, ὡς Ἀπόστολος ὁδήγησον.

Συνοδοιπόρος ἐγένου τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς, καὶ σὺν αὐτῷ διῆλθες, ὅλην Μακεδονίαν· ἐν Ῥώμῃ δὲ φοιτήσας, τοῦ Πέτρου ἡδύς, ἑρμηνεὺς ἀναδέδειξαι· καὶ ἀνεπαύσω ἀθλήσας θεοπρεπῶς, ἐν Αἰγύπτῳ Μάρκε πάνσοφε.

Τὰς κεκαυμένας καὶ χέρσους ψυχὰς ἐλίπανας, ταῖς φαειναῖς νιφάσι, ταῖς τοῦ Εὐαγγελίου· διό σου θεῖε Μάρκε, φαιδρῶς σὺν ἡμῖν, Ἀλεξάνδρεια σήμερον, πανηγυρίζει τὴν μνήμην καὶ εὐφημεῖ, προσκυνοῦσά σου τὰ λείψανα.

Ἕτερα Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρκε παμμακάριστε τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν ἔπιες· ὡς ἐξ Ἐδὲμ δὲ ἐξώρμησας, περιφανέστατος, ποταμὸς εἰρήνης, περικλύζων νάμασι, τοῦ εὐαγγελικοῦ σου κηρύγματος, τῆς γῆς τὸ πρόσωπον, Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, καταρδεύων, θεοπνεύστοις δόγμασιν.

Μάρκε παναοίδιμε Μωσῆς, Αἰγυπτίους πρώην μέν, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐβύθισεν· ἀλλὰ σὺ πάνσοφε, ἐκ θαλάσσης τούτους, τῆς πλάνης ἀνείλκυσας, δυνάμει τοῦ αὐτοῖς μετὰ σώματος, ἐπιδημήσαντος, καὶ τὰ τούτων χειροποίητα, καθελόντος, ὑψηλῷ βραχίονι.

Ὢ Μάρκε πανίερε φωτί, ὁμιλῶν τοῦ Πνεύματος, πνευματικὸς ὅλος γέγονας· καὶ νῦν πανόλβιε, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀνενδότοις νεύσεσι, καὶ μακαριωτάταις ἐλλάμψεσι, θέσει θεούμενος, μυστηρίου τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ τέλος, εὗρες τὸ πολύευκτον. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σοῦ ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσι, Μάρκε Ἀπόστολε, καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκ-

Digitized by Google

κλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιςεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρ. Προσόμοια τῷ Ἀποςόλου.

Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ὦ Μάρκε θεόσοφε σοφοῦ, γραμματέως κάλαμος, καὶ ὀξυγράφου γεγένησαι Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν, θεοπνεύστως γράφων, καὶ τρανῶς φθεγγόμενος, ζωῆς ἀτελευτήτου τὰ ῥήματα· ἐν ᾗ δυσώπησον, ἐγγραφῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας, τὴν ἔνδοξον μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὦ Μάρκε πανεύφημε Χριστὸν εὐαγγελιζόμενος, τὴν οἰκουμένην διέδραμες, καθάπερ ἥλιος, ἀφανίζων πᾶσαν, ταῖς αὐγαῖς τῆς πίςεως, τὴν τῆς πολυθεΐας σκοτόμαιναν· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ὦ Μάρκε Ἀπόστολε ἐν οἷς, τὸ πρὶν ἐπλεόνασε, τῆς ἀσεβείας ἡ ἄνοια, αὐτὸς ἐκήρυξας, Αἰγυπτίων σκότος, φωτισμῷ τῶν λόγων σου, διώκων Θεοκήρυξ πανόλβιε· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμοῖς καὶ ὑμνῳδίαις, Μάρκον πάντες εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τοῦ νοητῦ Παραδείσου, τὰς ψυχικὰς ἀρούρας, τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε Ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς η΄. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς΄.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου (*).

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Μάρκον τὸν θεόπτην εὐφημῶν ἐπικαλῦμαι τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος ὅπως μοι ἐμπνεύσασα, φωτιςικῶς ἀπελάσῃ, τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν θεῖον πλοῦτον, τὸν τῆς σοφίας δωρήσηται.

Σοῦ τὸν Θεηγόρον φωτισμῷ, καταλαμπρύνας Σωτὴρ τῷ τῆς χάριτος, κόσμῳ ἐξαπέστειλας, Λόγε Θεοῦ τῶν ἀγαθῶν ὡς αἴτιος, σῦ τὴν παρουσίαν, ἡμῖν εὐαγγελιζόμενον.

Πέτρῳ τῷ σοφῷ μαθητευθείς, καὶ τὴν ἐκείνυ πλουτήσας υἱότητα, Μάρκε παναοίδιμε, μυσταγωγὸς ἐδείχθης μυστηρίων Χριστοῦ, καὶ συγκληρονόμος, αὐτοῦ τῆς δόξης γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοὺς Αἰγυπτίυς ἐν βυθῷ, καταποντίσας, νεφέλῃ καθήμενος, οὗτος ἐπεδήμησε, παρθενικῇ, τοῖς Αἰγυπτίοις ὕστερον, καὶ διὰ τοῦ Μάρκου, αὐτοὺς τῆς πλάνης ἐρρύσατο.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Σὲ τὴν ἐνυπόστατον Χριστέ, σοφίαν ἀνεκήρυξε, μαρμαρυγαῖς ταῖς σαῖς αὐγαζόμενος, παντὶ τῷ κόσμῳ φανεῖσαν Δέσποινα, καὶ ζωὴν παρέχουσαν, καὶ βροτοὺς φωτίζουσαν, ὁ θεράπων σου Μάρκος φιλάνθρωπε.

Τὸ ῥεῖθρον δεξάμενος Χριςέ, σοφίας τὸ ἀείρρυτον, ὡς ποταμὸς ῥοιζῶν γῆς ἐπέκλυσε, θεογνωσίας φωτὶ τὰ πέρατα, σοῦ δεικνὺς ὑπάρχουσαν, ἀληθῆ τὴν πρόρρησιν, ὁ αὐτόπτης σου Μάρκος φιλάνθρωπε.

Τῷ Πέτρῳ ἑπόμενος σοφέ, σοφῶς τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς μαθητὴς αὐτοῦ διετύπωσας, θεολογίας τὸ φῶς δρεψάμενος, παρ᾽ αὐτοῦ Ἀπόστολε, καὶ Θεοῦ τὴν ἔνσαρκον, παρουσίαν μηνύσας τρανότατα.

Θεοτοκίον.

Αἰγύπτου τὸ πρὶν παρθενικαῖς, ἀγκάλαις ἐποχούμενος, δαιμονικοὺς βωμοὺς σὺ κατέσεισας· καὶ ταύτῃ πάλιν τὸν Μάρκον ἔπεμψας, συνετίζειν ἅπαντας, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν, καὶ τὸ θεῖον Χριστέ σου μυστήριον.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εἰς ὕψος ἀνελθών, ἀρετῶν θεῖε Μάρκε, ἐβρόντησας ἡμῖν, σωτηρίων δογμάτων, μεγάλα μυστήρια, θεῖος κῆρυξ γενόμενος· ὅθεν πίστει σε, ἐκδυσωποῦμεν παμμάκαρ, πάσης θλίψεως, ἁμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Δόξα, ἕτερον.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνη σήμερον.

Ὥς ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη ἔνδοξε, τῶν διδαγμάτων σου βολαῖς, φαιδρυνομένη κραυγάζει σου· Χαίροις παμμάκαρ, Κυρίου Ἀπόστολε.

(*) Ὁ παρὼν Κανών, καί τοι ἀνεπίγραφον οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐν τρισὶν ἔτι χειρογράφοις, φαίνεται ὅμως ἐκ τοῦ ὕφους, ὅτι ἐστὶ Θεοφάνους ποίημα.

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Εἰς πᾶσαν ὁ φθόγγος σου, τὴν γῆν ἐξελήλυθε, καὶ εἰς τὰ πέρατα Σοφὲ, τῆς οἰκουμένης σοῦ τρανῶς, ῥημάτων ἡ δύναμις, δαυϊτικῶς διαπρυσίως κηρύττουσα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἔφανε Σωτὴρ, ὡς ἀστραπὴ ὁ Ἀπόστολος, τῇ οἰκουμένῃ ὁ σοφὸς, τῆς ἀληθείας τὴν χαρὰν, εὐαγγελιζόμενος, θεολαμπεῖ φωτοχυσίᾳ πυρσούμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς ὡραιώθησαν· τὴν ὑπὲρ λόγον γὰρ ἡμῖν, εὐηγγελίσω προφανῶς, εἰρήνην Θεόληπτε, διὰ σαρκὸς ἐμφανισθεῖσαν τοῖς πέρασιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Θεοτοκίον.

Νεφέλῃ ὁ Λόγος, παρθενικῇ ἐποχούμενος, τῶν Αἰγυπτίων τὰς βουλὰς, καὶ θεομάχους λογισμοὺς, μωράνας διέλυσε, ταῖς διδαχαῖς τοῦ θείου Μάρκου ὡς εὔσπλαγχνος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἐστάλαξας γλυκασμὸν, εὐσεβείας τῷ λόγῳ σου, θεῖον ὄρος πανταχόθεν ἀκτῖσι λαμπόμενον ἐκφανθεὶς τῇ χάριτι, σαφῶς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, Μάρκε παμμάκαρ θεόληπτε.

Ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, πηγὴ ἐξελήλυθας, καὶ ποτίζεις τὰς χερσώδεις καρδίας τοῖς ῥεύμασι, δαψιλῶς τοῦ Πνεύματος, καρπὸν ἀντὶ τῆς ἀκαρπίας, φέρειν διδάσκων Ἀπόστολε.

Σὺ τοῦ Πέτρου τοῦ μεγάλου, υἱὸς ἐχρημάτισας, καὶ ταῖς τούτου διδαχαῖς φωτιζόμενος πάντοτε, τὰς ψυχὰς ἐλάμπρυνας, τῶν σοὶ θερμῶς προσομιλούντων, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἄνθρωπος ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, Αἰγυπτίοις Χριστὲ, ἐπεφάνης ἐκ Πατρὸς, ὁ ἐκλάμψας πρὸ κτίσεως· οἷς τὸν Μάρκον ἔχρισας, σοφῶς αὐτοὺς μυσταγωγοῦντα, θεογνωσίας μυστήρια.

Ὠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Κατέβαλες ὀφρὺν ἀνόμων Κύριε, καὶ ὕβριν ὑπερήφανον, ἐταπείνωσας, Ἀπόστολον τὸν σὸν, δείξας τροπαιοῦχον τῇ δυνάμει σου· σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τὸν στέφανον τὸν τῆς ἐλπίδος ἔνδοξε, δι' οὗ νῦν στεφανούμεθα, ἐν τοῖς λόγοις σου ἐκήρυξας σοφὲ, τὸν Δημιουργὸν Μάρκε τῆς κτίσεως, τὸν εἰς ἡμῶν δόξαν πλασθέντα, φύσει τοῦ σώματος.

Ὁ Πέτρος σε ὁ κορυφαῖος Ἔνδοξε, σαφῶς ἐμυσταγώγησεν, Εὐαγγέλιον συγγράψαι τὸ σεπτὸν, δείξας ὑπηρέτην σε τῆς χάριτος· σὺ γὰρ ἡμῖν θεογνωσίας τὸ φῶς ἐξήπλωσας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Αἴγυπτον τὴν πρὶν ἐν σκότει Κύριε, Παρθένου Θεομήτορος, κατελάμπρυνας ὡς βρέφος προελθὼν, ταύτης θριαμβεύσας τὰ σεβάσματα, ταῖς διδαχαῖς τοῦ θεηγόρου, Μάρκου φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ῥητόρων πλοκὰς, διέλυσας Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα, σαγηνεύσας, Μάρκε ἀοίδιμε, σῷ Δεσπότῃ προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων μαθητὴς χρηματίσας, καὶ σὺν αὐτῷ τὸν Χριστὸν Υἱὸν Θεοῦ κηρύξας, ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀληθείας ἐστερέωσας τοὺς πλάνῃ σαλευομένους· ἐν ᾗ κἀμὲ στερεώσας, ψυχῆς μου κατεύθυνον τὰ διαβήματα, ὅπως τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων λυτρούμενος, ἀνεμποδίστως δοξάζω σε· σὺ γὰρ πάντας ἐφώτισας, Μάρκε σοφὲ, τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Στίχοι.

Σύροντες εἰς γῆν Μάρκον οἱ μιαιφόνοι,
Πρὸς οὐρανοὺς πέμποντες αὐτὸν ἠγνόουν.

Εἰκάδι πέμπτῃ Μάρκον ἐνὶ χθονὶ ἄφρονες εἷλκον.

Ὁ πανεύφημος Ἀπόστολος Μάρκος, πάσῃ τῇ Αἰγύπτῳ, καὶ Λιβύῃ, καὶ Βαρβαρικῇ, καὶ Πενταπόλει τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, κατὰ τοὺς χρόνους Τιβερίου Καίσαρος. Συνεγράψατο δὲ καὶ τὸ κατ' αὐτὸν Ἅγιον Εὐαγγέλιον, Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου ἐξηγουμένου αὐτῷ. Καὶ ἐν Κυρήνῃ τῆς Πενταπόλεως γενόμενος, πολλὰ κατειργάσατο θαύματα. Εἶτα εἰς τὴν κατὰ Φάρον Ἀλεξάνδρειαν ἦλθε, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Πεντάπολιν, πανταχοῦ θαυματουργῶν, καὶ τὰς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κατακοσμῶν χειροτονίαις ἐπισκόπων καὶ λοιπῶν κληρικῶν.

Ὕστερον δὲ αὖθις εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐλθὼν, καί τινας τῶν Ἀδελφῶν παρὰ τὴν θάλασσαν ἐν τοῖς Βουκόλου εὑρὼν, συνῆν αὐτοῖς, τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εὐαγγελιζόμενος καὶ κηρύττων. Ἔνθα ἐπελθόντες αὐτῷ οἱ τῶν εἰδώλων προσκυνηταὶ, μὴ φέροντες ὁρᾷν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν εὐοδουμένην, σχοινίοις αὐτὸν διαλαβόντες, ἔσυρον. Προσπίπτουσαι δὲ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς πέτραις, κατεξαίοντο, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ τὴν γῆν ἐφοίνισε. Τεθέντι δὲ ἐν φυλακῇ, ὤφθη αὐτῷ ὁ Κύριος, προϋποφαίνων τὴν μέλλουσαν

Digitized by Google

αὐτὸν διαδέχεσθαι δέξαν. Μεθ' ἡμέραν δὲ αὖθις δήσαντες αὐτὸν, ἔσυρον κατὰ τὰς πλατείας· καὶ ἐν τῷ σπαράττεσθαι καὶ περιθρύπτεσθαι ταῖς πέτραις, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Κατὰ δὲ τὴν τῆς ἰδέας διάθεσιν εἶχεν οὕτως. Οὔτε πρὸς ὄγκον καὶ μέγεθος ἄμετρον τὸ σῶμα τετύπωτο, οὐδ' αὖ ταπεινὸς καὶ συνεσταλμένος, ἀλλ' εὐπρεπὴς καὶ εὔκοσμος, ἐν τῷ μετρίῳ τῆς ἡλικίας ἐπανθοῦσαν ἔχων πολιάν· τὴν ῥῖνα ἡγμένην μακρότερον, καὶ οὐ διὰ σιμότητα, ἠκρωτηριασμένην ἔχειν καὶ κολωβὴν τὴν ὄψιν προφαίνουσαν. Ὀφρύεις συννεύουσαι· ὁ πώγων βαθύς· κεφαλῆς ὑψηλότης, καὶ χροιᾶς κράσις ἀρίστη. Προσῆν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ συμπαθὲς ἄγαν, καὶ τὸ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας εὐπροσήγορον, ὡς ἀντιλάμπειν ταῖς τοῦ σώματος χάρισι τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετάς. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ Ἀποστολείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ταύρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου τοῦ Ἁγίου καὶ πανευφήμου Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, τοῦ συγκειμένου ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ἐκστὰς Μακεδόνιε τοῦ φθαρτοῦ θρόνου,
Ὑμνεῖς τὸ Θεῖον σὺν Σεραφὶμ καὶ Θρόνοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Νίκης.

Στίχ. Νίκης βραβεῖα τῇ τετμημένῃ Νίκῃ,
Νίκης βραβεὺς δίδωσιν, ὡς νικηφόρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ὀκτὼ Ὁσιομαρτύρων καὶ ἀναχωρητῶν.

Στίχ. Ὀκτὼ συνεκκόπτουσιν ἀνδρῶν αὐχένας,
Ὑπὸ ζυγὸν τὸν σὸν δαμασθέντων, Λόγε.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Ταῖς θεϊκαῖς, ἀστραπαῖς πυρσούμενος, ἀντανακλάσεις μυστικῶς, ἀντιπέμπεις αὐγοειδεῖς, Μάρκε παμμακάριστε· Λόγον γὰρ ἐκήρυξας, σεσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θεουργικαῖς, Παντουργὲ δυνάμεσι τὸν θεηγόρον Μαθητὴν, καθοπλίσας θαυματουργὸν, τοῦτον ἀπετέλεσας· νόσους γὰρ ἀπήλασε, καὶ μαλακίας ἰάσατο, τὸν αἰνετόν σε κηρύττων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τῶν Μαθητῶν, τοῦ χοροῦ τὸν ἔξαρχον, καθηγεμόνα ἐσχηκὼς, θεῖον Πέτρον ἐκμιμητὴς, τούτου ἀναδέδειξαι· ἅπαν γὰρ ἐρρύθμισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν κηρύττων Ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Στήλην αὐτὸς, ἐν Αἰγύπτῳ ἔστησας, Εὐαγγελίου σου γραφὴν, τῷ τεχθέντι ἄνευ σπορᾶς ἐκ τῆς Θεομήτορος, ῥήσεσιν ἑπόμενος, τοῦ Ἠσαΐου Πανεύφημε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ὠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Τὸν τεχθέντα Λόγον ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἐνδυσάμενον Χριστὸν, ἐκήρυξας Ἔνδοξε, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν διδόντα λύτρον ἑαυτὸν, ἡμῶν τῆς ἁμαρτίας, καὶ πάθει τοὺς πεπτωκότας, ἀναστήσαντα Χριστὸν, ἐδόξασας Ἔνδοξε, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῇ τοῦ Πέτρου Μάρκε πειθαρχῶν, σοφὲ διδασκαλίᾳ, πανσόφως διὰ γραμμάτων, ἀνετύπωσας πιστοῖς, σεπτὸν Εὐαγγέλιον, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος τὸν Ἐμμανουὴλ, βαστάζουσα ὡς βρέφος, ἐπέστη τοῖς Αἰγυπτίοις· οἷς ὡς ἔκλαμπρος ἀστὴρ, ὁ Μάρκος ἀπέσταλται ἀνακράζων· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Φθάσας τὴν πηγὴν τὴν ἄφθαστον, τῆς τρισηλίου Θεοφάντορ ἐλλάμψεως, καθαρώτερον, κατατρυφᾷς καὶ τρανότερον, τῆς θεώσεως τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Ἀγγέλοις συγχορεύων, ἀκαταπαύστως ἱερώτατε.

Πέτρου κοινωνὸς γενόμενος, διδασκαλίας καὶ τοῦ θείου κηρύγματος, τὰ οὐράνια περιπολεύεις σκηνώματα, σὺν αὐτῷ θεόρρημον μακάριε· μεθ' οὗ καὶ συμπρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Μάρκε Ἀπόστολε.

Φάος τὸ τρισσῶς ἑνούμενον, μοναδικῶς τε πάλιν ξένως τρισσούμενον, ἀνεκήρυξας, πανευσεβῶς Μάρκε πάνσοφε, φωτιζόμενος αἴγλῃ τῆς χάριτος· διό σε δυσωποῦμεν· Ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἱκέτευε.

Θεοτοκίον.

Μάρκος ὁ σεπτὸς Ἀπόστολος, τοῖς Αἰγυπτίοις ἱεράρχης δεδώρηται, οἷς ὡς νήπιος, σωματωθεὶς ἐπεδήμησεν, ἐκ Παρθένου ἁγνῆς Θεομήτορος, ὁ Κύριος τῆς δόξης, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Σὺ τὴν υἱότητα Πέτρου, τοῦ Ἀποστόλου πλουτήσας, τῆς Αἰγυπτίοις ἐντεῦθεν, διατυποῖς

Digitized by Google

ASTOR LIBRARY NY

πρῶτος πάντων, τὸ Εὐαγγέλιον Μάρκε, δι' οὗ τὸν κόσμον φωτίζεις.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γʹ. δευτεροῦντες τὸ αʹ.

Ἦχος αʹ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αἰγύπτου φωστὴρ ὁ φαεινὸς, Μάρκος ὁ πανάριστος, κήρυξ τοῦ Λόγου ὁ πάνσοφος, Εὐαγγελίου τε, συγγραφεὺς ὁ θεῖος, εὐφημείσθω ᾄσμασι, καὶ θείοις παρ' ἡμῶν μελῳδήμασι· Χριστῷ πρεσβεύει γὰρ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δογμάτων τῶν θείων συγγραφεὺς, τοῦ Χριστοῦ γενόμενος, πᾶσαν τὴν γῆν κατεφώτισας, αὐτοῦ τὴν σάρκωσιν, καὶ τὰ θεῖα πάθη, τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς τὸν Πατέρα ἀνάβασιν, κηρύξας πάνσοφε, καὶ τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, ἀληθείας, ἑλκύσας Ἀπόστολε.

Τοῦ Πέτρου τοῦ θείου ὀπαδὸς, εὐπειθὴς γενόμενος, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε, ταῖς τούτου πάνσοφε, διδαχαῖς πειθήσας, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῇ χάριτι λαοὺς κατεφώτισας, τῶν Αἰγυπτίων τε, καταυγάσας τὴν διάνοιαν, καὶ τὴν πόλιν, αὐτῶν κατεκόσμησας.

Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ.

Σοῦ ἐξεχύθη. (Ζήτει εἰς τὸν Ἑσπερινόν).

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, λέγομεν Ἀπόστολον.

Καθολικῆς Αʹ. Ἐπιστολῆς Πέτρου.

Ἀδελφοὶ, ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιάν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ἀποστέλλειν τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, δύο, δύο.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

ΤΗ ΚϚʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γʹ. καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γʹ.

Ἦχος δʹ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κατὰ πάντων Μακάριε, τῶν παθῶν ἐβασίλευσας, νόμῳ θείῳ μέγιστε, κρατυνόμενος· καὶ λογισμὸν αὐτοκράτορα, σαφῶς ποιησάμενος καὶ γενόμενος Θεοῦ παραστάτης ἐπάξιος, χρίσμα ἅγιον, ὑπεδέξω, καὶ ποίμνης προηγήσω, λογικῆς Ἀρχιερέων, καὶ Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ὡς κριὸν ἐκ ποιμνίου σε, Βασιλεῦ παμμακάριστε, βασιλεὺς παράνομος, διεχώρισε· καὶ Βασιλέα κηρύττοντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν τυθέντα ὡς ἀμνὸν, καὶ βροτοὺς διασώσαντα, θεασάμενος, κατασφάττει ἀδίκως προξενῶν σοι, οὐρανῶν τὴν βασιλείαν, καὶ αἰωνίζουσαν εὔκλειαν.

Ἐφ' ὑδάτων τὰς τρίβους σου, παραδόξως πεποίησαι, Βασιλεῦ ἀοίδιμε· μετὰ τέλος γὰρ, ἀπορριφεὶς ὡς προέφησας, συντόνως ὑπέπλευσας, καὶ τῇ πόλει σου σαυτὸν, Ἀμασείᾳ ἀπέδωκας, φόρτον τίμιον, ἀκαταίσχυντον πρέσβιν, ἰαμάτων, ποταμὸν καὶ νοσημάτων, παντοδαπῶν καθαρτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς αὐτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς· οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος βʹ. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Τῷ Βασιλεῖ, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, στεφηφορῶν παρίστασαι, πᾶσιν αἰτούμενος, Βασιλεῦ θεοφόρε, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, χάριν καὶ ἔλεος.

Κατὰ παθῶν, τῶν τῆς σαρκὸς ἐβασίλευσας, καὶ βασιλέα ἄθεον, ἐγκελευόμενον, τὸν οὐράνιον Μάκαρ, ἀρνεῖσθαι βασιλέα, σὺ κατεπάτησας.

Βασιλικῶν, φύλακα θείων προστάξεων, Βασιλικῷ σε χρίσματι, θείῳ ἐπέχρισε, Βασιλεὺς ὁ τῆς δόξης, καὶ στέφει μαρτυρίου, Μάκαρ ἐκόσμησεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῶν πιστῶν, καταφυγὴ Ἀειπάρθενε, ἡ κραταιὰ βοήθεια, τῶν προστρεχόντων σοι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ βλάβης ἐναντίας, ἡμᾶς διάσωσον.

Ὠδὴ γʹ. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἀγγέλοις ἠριθμήθης τῶν πρωτοτόκων, θεὸμενος μεθέξεσι θειοτάταις, καὶ βλέπων καθαρώτερον τοῦ Δεσπότου, τὴν ὡραιότητα, Μάρτυς ἀήττητε, Βασιλεῦ θεόσοφε, καὶ μακάριε.

Αἱρέσεως διέλυσας τὸν χειμῶνα, τῇ θέρμῃ τῶν πανσόφων σου διδαγμάτων· εἰδώλων·

Digitized by Google

διεσκέδασας τὴν ὁμίχλην, φωτὶ τῶν ἄθλων σϑ διόμε φώτισον, Βασιλεῦ μακάριε, τὸν τιμῶντά σε.

Ψυχόλεθρον Γλαφύρα φυγοῦσα βόθρον, λιμένα σωτηρίας σε Πάτερ εὗρε· διὸ καὶ νυμφευθεῖσα Χριστῷ τῷ Κτίστῃ, χαίρει κραυγάζουσα· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ἐκύησας τὸν ἄναρχον Βασιλέα, ἐκ σϑ Παρθενομῆτορ ἀρχὴν λαβόντα· αὐτὸν οὖν ὡς φιλάνθρωπον ἐκδυσώπει, σῶσαι τοὺς δούλους σου, πάσης ἐκ θλίψεως, καὶ ἐχθρῶν ἁλώσεως, παναμώμητε. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρϑς μϑ·
» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μϑ ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζάλην ἄθεον, εἰδώλων πλάνης, ἐκφευξάμενος ἱερομύστα, διὰ δὲ ξίφους θαλάσσῃ ποντϑμενος, πρὸς τὸν ἀκύμαντον ὅρμον κατήντησας· καὶ αἰωνίως ἐν τϑτῳ γηθόμενος, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἱέρευσας, σεαυτὸν ὡς ἀρνίον πανάμωμον, τυθεὶς Παμμακάριστε, καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, θάλασσαν ἐξήρανας, τῆς πονηρᾶς ἀθεΐας θείᾳ χάριτι.

Βασίλειον, ἐπιχρώσας ἐσθῆτα ταῖς αἵμασι, καὶ νίκης διάδημα, τῇ κεφαλῇ περιθέμενος, χαίρων προσεχώρησας, εἰς τὰ βασίλεια Πάτερ τὰ οὐράνια.

Ὁσίως σου, καὶ δικαίως ποιμάνας τὸ ποίμνιον, εἰς μάνδραν εἰσήλασας, τὴν ἐπουράνιον Ὅσιε· ἔνθα τῆς ἀθλήσεως, περικοσμούμενος στέφει προσεχώρησας. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, τῶν ἀνθρώπων ἑτοίμη βοήθεια, τὰ ἄγρια κύματα, τῶν πειρασμῶν καταπράϋνον, σώζουσα τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείας προστασίαις σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Τῷ φωτισμῷ, τῆς τϑ Πνεύματος αἴγλης λελαμπρυσμένος, σκότος ἀπεμείωσας ἀθεΐας, Ἱερομύστα· καὶ πολλοὺς συσχεθέντας, τῇ ὀμίχλῃ τῆς ματαιότητος, πρὸς τὰς οὐρανίους, μονὰς καθωδήγησας.

Φύλαξ Θεοῦ, προσταγμάτων ὑπάρχων ἐν φυλακῇ τε, ἔνδον καθειργμένος ὑπὸ ἀθέων, ὁρᾷς τὸ μέλλον, ἐπὶ σοὶ θεῖον τέλος, δι' Ἀγγέλου ἐκδιδασκόμενος, Ἱερομαρτύρων, κρηπὶς καὶ ἑδραίωμα.

Θαῦμα φρικτόν, ἐν τῇ σῇ τελειώσει πᾶσιν ὡράθη· ξίφει γὰρ ἡ κάρα σου ἐκτμηθεῖσα, Ἱερομάρτυς, καὶ θαλάσσῃ βληθεῖσα, συνηρμόσθη τῷ θείῳ σκήνει σου, δῶρον τοῖς ποθοῦσι, δοθεῖσα θεόσδοτον. Θεοτοκίον.

Πόλις Θεοῦ, περὶ ἧς ἐλαλήθη δεδοξασμένα, ταύτην σου τὴν πόλιν καὶ πᾶσαν χώραν, ἀπὸ κινδύνων, καὶ λιμοῦ καὶ βαρβάρων, Θεοτόκε Παρθένε λύτρωσαι, μόνη προστασία, πιστῶν ἀκαταίσχυντε.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐφ' ὑδάτων πορείας πεποίησαι, ὕδατα τῆς πλάνης ξηράνας τοῖς ῥεύμασι, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου, καὶ πρὸς ὅρμον κατήντησας ἄκλυστον.

Ζωηφόρος νεκρὸς ἐχρημάτησας, πάτερ τὴν ὑγρὰν Βασιλεῦ διερχόμενος, καὶ μαθηταῖς διδόμενος, διὰ θείων σαφῶς εἰσηγήσεων.

Τὴν ἁγίαν στολὴν κατεποίκιλας, αἵμασι σεπτοῖς ὥσπερ βύσσον βασίλειον, ἣν Βασιλεῦ ἐνδέδυσαι, στεφηφόρος Χριστῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε θεόνυμφε, ἡ μετὰ Θεὸν προστασία τῶν δούλων σου, βαρβαρικῆς ἁλώσεως, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλϑμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚϚ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τϑ Ἁγίϑ Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασείας.

Στίχοι.

Τμηθείς, Βασιλεῦ, βασιλεὺς πόλου γίνῃ,
Ἐξ αἱμάτων σῶν, βάμμα κόκκινον φέρων.

Εἰκάδι ἀμφ' ἕκτη Βασιλεὺς ξίφει αὐχένα κάρθη.

Ὁ ἔνδοξος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Βασιλεύς, Ἐπίσκοπος ἦν τῆς ἐν Ἀμασείᾳ μητροπόλεως, κατὰ τοὺς χρόνους Λικινίου, ὃς δή, τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐπὶ Κωνσταντίνῃ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ γαμβρὸς ὤν, ἐξεπέμφθη παρ' αὐτοῦ κατὰ Μαξιμίνου ἐπαναστάντος, καί τινα μέρη τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν κατασχόντος, καὶ τυραννήσαντος. Κατὰ τὴν Νικομήδειαν οὖν γενόμενος ὁ Λικίνιος, ἐπὶ τὰς τῆς ἐπαναστάσεως λέλυτο, τοῦ τυράννου ἀπογνόντος τὴν διὰ

Digitized by Google

μάχης ἀντίστασιν, καὶ τὸν κατὰ χεῖρα κίνδυνον ἐκφυγόντος, αὐτὸς ἐν Νικομηδείᾳ τοῖς εἰδώλοις προσῆγε θυσίας, καὶ τὸν Ἅγιον Βασιλέα ἐξ Ἀμασείας, μετὰ κόρης τινὸς, Γλαφύρας προσαγορευομένης, ἀχθῆναι προσέταξεν. Ἡ δὲ Γλαφύρα αὕτη, θεράπαινα οὖσα Κωνσταντίνης τῆς γαμετῆς Λικινίου, ἐπεὶ τὸν Λικίνιον ἐπιμανέντα αὐτῇ καὶ ἐπιλυττήσαντα ᾔσθετο, τοῦτο ἀναθεμένη τῇ κυρίᾳ αὐτῆς, μετὰ χρημάτων παρ᾽ αὐτῆς εἰς Ἀνατολὴν πέμπεται· καὶ τόπους ἐκ τόπων ἀμείψασα, εἰς τὴν Ἀμάσειαν καταντᾷ.

Τοῦτο οὖν πυθόμενος ὁ Λικίνιος, καὶ ὅτι τὸ ἐπιφερόμενον παρ᾽ αὐτῆς χρυσίον εἰς οἰκοδομὴν ἐκκλησίας τῷ ἐπισκόπῳ δέδωκε, ἀμφοτέρους συλληφθῆναι καὶ πρὸς αὐτὸν ἀχθῆναι ἐκέλευσεν. Ἀλλ᾽ ἡ μὲν Γλαφύρα τὸν βίον ἔφθη λιποῦσα· ὁ δὲ μακάριος ἐπίσκοπος Βασιλεὺς, ἐν Νικομηδείᾳ πρὸς τὸν Βασιλέα ἤχθη, καὶ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται, ἀντειπὼν αὐτῷ ἱκανῶς, καὶ τῆς ταλαιπωρίας τῶν νομιζομένων θεῶν, καὶ τῆς αὐτῶν ματαιότητος καταπτύσας. Τέμνεται οὖν τὸν αὐχένα· καὶ ἐν πλοίῳ βληθεὶς, τῇ θαλάσσῃ ἐκδίδοται, τῆς μὲν κεφαλῆς ῥιφείσης ἐν αὐτῇ ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους τοῦ πλοίου, τοῦ δὲ σώματος ἐκ τοῦ ἑτέρου, ἃ καὶ συνῆλθον αὖθις κατὰ τὴν φυσικὴν ἁρμονίαν· καὶ εὑρέθη σῶος ὁ Ἅγιος ἐν τῷ κατὰ Σινώπην κόλπῳ, ἁλιευόντων τινῶν, καὶ σαγήνην καθιέντων, καὶ πρὸς τὴν χέρσον ἑλκυσάντων αὐτὸν, καθὼς ἐπιστὰς Ἄγγελος Ἐλπιδηφόρῳ, τῷ πρώτῳ ὑποδεξαμένῳ τὸν Ἅγιον ἐν Νικομηδείᾳ, εἶπεν· ὃς καὶ παραγενόμενος ἅμα Θεοτίμῳ καὶ Παρθενίῳ τοῖς διακόνοις, οἳ ἐξ Ἀμασείας σὺν τῷ Ἁγίῳ παρεγίνοντο, ἑλκυσθέντα αὐτὸν ἀπὸ τῆς σαγήνης ἔλαβον· καὶ μύροις καὶ ᾠδαῖς τιμήσαντες, εἰς τὴν Ἀμάσειαν παρέπεμψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία **Γλαφύρα** ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεὸν Γλαφύρα ψυχικῶν δι᾽ ὀμμάτων,
Οὐ γλαφυρῶς νῦν, ἀλλὰ τηλαυγῶς βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Ἰούστα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τρόπον σελήνης πλησιφαοῦς Ἰούσταν,
Λάμψασαν ἔργοις, μνήματος κρύπτει νέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Νέστωρ, τοὺς γονεῖς καταλιπὼν, καὶ μονάσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τοὺς οὐρανοὺς ἵδρωσι Νέστωρ ἐπρίω,
Δι᾽ οὓς φύσιν τύραννον ἠρνήσω θέσει.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Αἱμάτων βαφαῖς, ἐπιχρώσας σεαυτῷ πορφύραν Μάρτυς, καὶ ταύτην χαίρων ἀμπεχόμενος, καὶ τῇ χειρὶ τὸ σωτήριον, ὅπλον τοῦ Σταυροῦ περιφέρων, Βασιλεῦ παναοίδιμε, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, συμβασιλεύεις ἀεί.

Τῇ ποίμνῃ τῇ σῇ, ἀπεδόθη τὸ καλῶς ἀθλῆσαν σῶμά σου, ἐκ θαλαττίων κόλπων πέλαγος, ἅμα πηγάζον ἰάσεων, καὶ τῶν παθημάτων ξηραῖνον, διεκχύσεις τῇ χάριτι, Ἱερομάρτυς Βασιλεῦ, τοῦ θείου Πνεύματος.

Νυμφίῳ Χριστῷ, νύμφην ὅλην ἀρεταῖς ἠγλαϊσμένην, καὶ παρθενίᾳ διαλάμπουσαν, Γλαφύραν Πάτερ προσήγαγες, ταύτην διδαχαῖς, ὡραΐσας, καὶ νυμφῶνος ἠξίωσας· ᾗ καὶ συγχαίρεις Βασιλεῦ, ἐν οὐρανίοις σκηναῖς.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἐλπὶς, καὶ βοήθεια πιστῶν Θεογεννῆτορ, σπεῦσον βοήθει τοῖς ἱκέταις σου, βυθιζομένοις ταῖς θλίψεσι, καὶ ἠπορημένοις Παρθένε, καὶ ἐν ὀδύνῃ ὑπάρχουσι, καὶ καταφεύγουσιν εἰς σὲ ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Ὠδὴ ηʹ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῇ βακτηρίᾳ τῶν σοφῶν, διδαγμάτων πρὸς νομὰς σωτηριώδεις, σοῦ τὰ θρέμματα νέμων, τοὺς πονηροὺς καὶ βαρεῖς, ἐκ μέσου Πάτερ λύκους ἤλασας, καὶ ἐσφαγιάσθης, ὥσπερ ἀρνίον θέλων.

Ἐκ θαλαττίων σε βυθῶν, μαργαρίτην ὡς τερπνὸν ἀναδοθέντα, συγκομίζουσι πίστει, οἱ ἱεροὶ μαθηταὶ, θαυμάτων αἴγλην ἀποπέμποντα, Ἱερομαρτύρων κανὼν καὶ μέγα κλέος.

Ὅλος ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀναθέμενος σαυτὸν χρίσματι θείῳ, ἱερῶς ἡγιάσθης, καὶ ἱερεύσας σαυτὸν, προσήχθης ἱερεὺς καὶ σφάγιον, ἐν τῇ ἀθανάτῳ καὶ μυστικῇ τραπέζῃ.

Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ Χριστιανῶν, βοηθὲ τῶν ἐν δεινοῖς συνεχομένων, Παναγία Παρθένε, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς, κινδύνοις κλονουμένους πάντοθεν καὶ πολλαῖς ἐφόδοις, τῶν πονηρῶν βαρβάρων.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἱερωσύνης παμμάκαρ, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας, ταῖς θείαις ἀπαστράπτων καλλοναῖς, νῦν κατοικεῖς τὰ οὐράνια, καὶ παρίστασαι χαίρων, Τριάδι τῇ Ἁγίᾳ Βασιλεῦ, μετὰ πάντων Μαρτύρων, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος.

Ὡς φωταυγὴς σου ἡ μνήμη, ἀπαστράπτουσα αἴγλην, ἐνθέων χαρισμάτων τοῖς πιστοῖς· ὡς ἱερόν σου τὸ τέμενος, ἔνθα κείμενος βρύεις, ἰάματα, καὶ σώζεις Βασιλεῦ, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, ὡς πηγὴ καθορᾶται, ἰάσεων ἐκβλύζουσα κρουνοὺς, καὶ θεραπεύουσα ἅπαντα, τὰ νοσήματα Πά-

Digitized by Google

τερ, ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων Βασιλεῦ· διὰ τοῦτο πιστῶς σου, τελοῦμεν τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Φωτοκυῆτορ Παρθένε, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Ἀγγέλων Ἀποστόλων Προφητῶν, Ἱεραρχῶν Ἀθλοφόρων τε καὶ Ὁσίων ἁπάντων, τὸν μόνον ὑπεράγαθον Θεὸν ἐκδυσώπει ῥυσθῆναι, κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σο-
» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Αʹ. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεὼν, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γʹ. καὶ τοῦ Ἁγίου γʹ.

Ἦχος δʹ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἱερεὺς ἱερώτατος, ἀθλητὴς ἐννομώτατος, συγγενὴς τοῦ κτίσαντος, ἀληθέστατος, θαυματουργὸς ὑπερθαύμαστος, φωστὴρ διαυγέστατος, πλανωμένων ὁδηγὸς, Συμεὼν ἀναδέδειξαι, στύλος ἄσειστος, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἄνω, βασιλείας κληρονόμος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἰσότιμος.

Μετὰ πόνους τοῦ σώματος, πολυτρόπους θαυμάσιε, μετὰ πᾶσαν βάσανον, πολυώδυνον, μετὰ μυρία παλαίσματα, σταυρῷ προσωμίλησας, ἐκμιμούμενος, Χριστὸν, σταυρωθέντα θελήματι· ὅθεν σήμερον, Συμεὼν σου τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον, ἐκτελοῦντες τὰς αἰσθήσεις, τὰς ψυχικὰς φωτιζόμεθα.

Εἰς ναὸν ἐπουράνιον, ἱερῶς προσεχώρησας, ἱερῷ σταζόμενος, μάκαρ αἵματι, καὶ τῇ Τριάδι παρίστασαι, πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, πηγαζούσαις πανόλβιε· ὅθεν χαίροντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην ἐκτελοῦμεν, Συμεὼν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, λύσιν πταισμάτων λαμβάνοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος αʹ.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, Συμεὼν ἱεράρχα, καὶ Μάρτυρα στεῤῥὸν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην ὀλέσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σίμων, ὁ καὶ Συμεὼν, ὑμνείσθω πόθῳ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος δʹ. Ἄσωμαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου.

Σίμων ἱερώτατε τῷ Δεσπότῃ, στεφανηφορῶν παρεστηκὼς, τοῖς πόθῳ τὴν μνήμην σου, τελοῦσι τὴν πανίερον, πταισμάτων λύσιν αἴτησαι.

Ἱστίῳ πτερούμενος Θεομάκαρ, τῷ τοῦ Σταυροῦ ὡς ἀληθῶς, τοῦ Πνεύματος αὔραις, τὸν κλύδωνα παρέδραμες, τῆς πλάνης παμμακάριστε.

Μύρῳ θείῳ ἔχρισεν ἱερέα, σὲ τοῦ λαοῦ ὁ ἐκ φυλῆς, Ἰούδα βλαστήσας Χριστὸς, Συμεὼν ἱερώτατε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε.

Θεοτοκίον.

Ὡς οὖσα τῆς κτίσεως ἀνωτέρα, πάσης τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν, ἐν μήτρᾳ συνέσχες, Παρθένε καὶ ἐκύησας, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ γʹ. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Νεύσει πρὸς Θεὸν θεούμενος, ὅλος Ἱεράρχα, θεοειδὴς ἐχρημάτισας, μαρτυρίου περιαστράπτων, λαμπηδόσιν ἱερώτατε.

Ὄρθρος τοῖς ἐν σκότει ἔλαμψας, τῆς δικαιοσύνης, ὑποδεικνύων τὸν Ἥλιον, ἐκ νεφέλη Παρθένου Κόρης, τοῖς ἀνθρώποις ἀνατείλαντα.

Κόσμου ἡδονὰς ἐμίσησας, καὶ ἀρχιερέων, κόσμος τερπνὸς ἐχρημάτισας, καὶ ἀθλήσας, ὑπερκοσμίου δόξης Πάτερ κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἅπας ἐγκωμίων πάναγνε, νόμος νῦν ἡττᾶται, σὲ ἀνυμνεῖν Θεονύμφευτε· τὸν γὰρ Λόγον Θεοῦ τεκοῦσα, τοὺς Ἀγγέλους ὑπερβέβηκας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
» τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Digitized by Google

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Ἱεραρχίας ταῖς στολαῖς ἐκοσμήθης, καὶ μαρτυρίου κάλλοναῖς ὡραιώθης, καὶ τῷ Θεῷ σὺν δόξῃ παριστάμενος, λάμπεις αὐγαζόμενος, τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, Συμεὼν ἱεράρχα· Ὡς παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Θεὸν, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σε πρέσβευε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν οἰκτίρμον.

Ἱερούργησας θυσίας τὰς ἀναιμάκτους, τῷ διὰ σὲ τυθέντι, τυθεὶς ὡς ἀρνίον, καὶ τούτῳ προσήνεξαι, Θεόφρον πανόλβιε.

Συνετρίβη πρὸ προσώπου σου Ἱεράρχα, τῆς ἀσεβείας ὄρη, καὶ βουνὰ τῶν δαιμόνων, πάντες κατετάκησαν, Χριστοῦ δυναμοῦντός σε.

Ὑψηλότατον τὸν βίον ἔχων Παμμάκαρ ἐθελοντὶ ὑψώθης, ἐπὶ ξύλου τὸ θεῖον, πάθος ἐκμιμούμενος, τοῦ κόσμου ὑψώσαντος.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένος τὸν τόκον σου ὁ Προφήτης, σὲ Ἀββακοὺμ προγράφει, κατάσκιον ὄρος, Κόρη ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ οὗ ἐπεδήμησεν.

Ὠδὴ ε. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ἐθελοντὶ Μακάριε, παρέδωκας σαυτὸν, παθεῖν προθύμως, μιμούμενος Χριστὸν, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ παθόντα, καὶ τὰ πάθη μειώσαντα.

Ὡς ἱερεῖον ἄμωμον, ἐκδέδωκας σεαυτὸν, ὁλοκαυτοῦσθαι πυρὶ τῶν βασάνων, μάκαρ Συμεὼν, εὐωδίᾳ μυστικῇ συντηρούμενον.

Ναὸς τοῦ θείου Πνεύματος, γενόμενος σοφὲ, ναοὺς εἰδώλων κατέστρεψας μοχλῷ, σοῦ τῶν προσευχῶν, καὶ πλανωμένους, πρὸς τὸ φῶς καθωδήγησας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, Χριστὸν τὸν ἐκ τῶν σῶν, ἁγνῶν αἱμάτων, ἁγνὴ Θεοτόκε, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένον, καὶ βροτοὺς ἀναπλάσαντα.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Μεμύησαι παραδόξων ἐκ θείων ἐλλάμψεων, τὰ πρὸς θείαν, ὁδηγοῦντα ζωήν σε πανόλβιε, καὶ ἀῤῥήτου δόξης, Ἱεράρχα ἀνάπλεως γέγονας.

Ναμάτων σε, ζωῤῥύτων πλησθέντα τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ ἄλλον. ποταμὸν ἐξ Ἐδὲμ πορευόμενον, Συμεὼν ἡ θεία, Ἐκκλησία ἀγάλλεται ἔχουσα.

Ἐκάθισας, ὑψηλὴν εἰς καθέδραν διάδοχος, Ἰακώβου, καὶ τρόπων συμμέτοχος, τὴν ἱεραρχίαν, μαρτυρίῳ λαμπρύνας Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον, τὰ ἀνίατα πάθη Θεόνυμφε, τῆς ψυχῆς μου, ἰατρὸν καὶ σωτῆρα κυήσασα, τῶν βροτῶν τὰ πάθη, τοῖς αὐτοῦ θεραπεύοντα πάθεσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κή-
» τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ
» Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Μαλαξοῦ.

Τῆς ἄνω Σιὼν, πολίτης γενόμενος, τῆς κάτω Σιὼν, τὸν θρόνον ἐγκεχείρισαι· καὶ καλῶς τὸ πάμνιον, ὁδηγήσας πρὸς μάνδραν οὐράνιον, ἐσταυρώθης Χριστῷ Συμεὼν, τὸ θεῖον πάθος αὐτοῦ μιμησάμενος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ γένους Ἀβραὰμ, καὶ ἐκ σειρᾶς τῆς τοῦ Δαυῒδ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ, καὶ συγγενῆ τοῦ Ἰησοῦ, εὐφημήσωμεν σήμερον Συμεὼν τὸν τρισόλβιον· ὡς μεγάλως μὲν τῇ ἀγχιστείᾳ Χριστοῦ κλεϊζόμενον, λαμπρῶς δὲ τῷ θρόνῳ τῆς μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν ἀγλαϊζόμενον, εὐκλεῶς δὲ τῷ αἵματι τοῦ μαρτυρίου καλλυνόμενον· καὶ γὰρ οὗτος, ὡς ὁ Δεσπότης, τῷ σταυρῷ προσεπάγη, τὸ θεῖον πάθος αὐτοῦ μιμησάμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεὼν Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Στίχοι.

Ἀδελφὰ πάσχει, Συμεὼν, τῷ Κυρίῳ,
Ξύλῳ κρεμασθεὶς, ὡς ἀδελφὸς Κυρίου.

Ἐν ξύλῳ ἑβδομάτῃ Συμεὼν πάγη εἰκάδι μακρῷ.

Ὃς ἦν υἱὸς τοῦ μνήστορος Ἰωσὴφ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου. Τοῦτον αὐτὸς ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν προσλαβόμενος, καὶ ἀδελφὸν ὀνομάζεσθαι καταδεξάμενος, ἱερέα ἔχρισε, τοῦ κηρύττειν αὐτοῦ τὴν ἔνδοξον παρουσίαν. Ὅθεν μυρίοις πόνοις καὶ ἱδρῶσι παλαίσας, ὡς ποιμὴν, καὶ οὐχ ὡς μισθωτὸς, τὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων κατεκόσμει. Καὶ ναὸν ἑαυτὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπεργασάμενος, τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέστρεψε· καὶ τοὺς πεπλανημένους πρὸς φῶς ὁδηγήσας, καὶ πολυώδυνα κολαστήρια ὑπομείνας διὰ τὴν εὐσέβειαν, σταυρῷ προσεπάγη, ἤδη γεγονὼς ἐτῶν ἑκατὸν εἴκοσι· κἀκεῖθεν πρὸς τὸν ποθούμενον αὐτῷ Χριστὸν Σωτῆρα ἐπανῆλθεν. Οὗτος ὁ μακάριος διπλῆν τὴν κλῆσιν ἐπλούτησε· Σίμων γὰρ καὶ Συμεὼν ἐκαλεῖτο· καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡ-

Digitized by Google

μῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Καθαρῶν.

Στίχ. Παθῶν καθαρθεὶς, ὦ Ἰωάννη μάκαρ,
Μονῆς προέστης τῶν Καθαρῶν εἰκότως.

Ὁ μακάριος οὗτος Ἰωάννης γεννᾶται εἰς Εἰρηνούπολιν, μίαν οὖσαν τῆς Δεκαπόλεως, χριστιανῶν καὶ θεοφιλῶν γονέων υἱὸς, Θεοδώρου καὶ Γρηγορίας. Ἐννεαετὴς δὲ γενόμενος, σπουδαῖος ὢν καὶ ταπεινὸς καὶ ὑπήκοος, ἠγαπήθη παρὰ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ· καὶ ἀπελθὼν σὺν αὐτῷ ἐν τῇ κατὰ τὴν Νίκαιαν τὸ δεύτερον συγκροτηθείσῃ Ἑβδόμῃ Συνόδῳ, εἶτα ἐν Κωνσταντινουπόλει, γίνεται ὁ τότε μὲν καθηγητὴς ἀρχιμανδρίτης τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων· οὗτος δὲ μεγαλόσχημος καὶ ἱερεύς. Ἐκεῖθεν δὲ ἀποστέλλεται παρὰ Νικηφόρου Βασιλέως ἐν τῇ Μονῇ τῶν Καθαρῶν Ἡγούμενος. Θεαρέστως οὖν καὶ ἀποστολικῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ ποίμνην κυβερνήσας ἐπὶ χρόνοις δέκα, καὶ μικρόν τι πλέον, ἠγαπήθη παρὰ παντὸς ἀνθρώπου.

Πειρασμῶν δὲ παγκοσμίων μελετωμένων παρὰ τοῦ μισοκάλου διαβόλου, ἀπεκαλύφθη τῷ μακαρίῳ· καὶ ἐπισυλλέξας καὶ νουθετήσας πᾶσαν τὴν ἀδελφότητα, καὶ παραινέσας τὰ εἰκότα, λέγει πρὸς αὐτούς· Γρηγορεῖτε, Πατέρες καὶ ἀδελφοὶ, ἵνα μὴ συληθῆτε ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ ἀρνήσησθε προσκυνεῖν τὰς ἁγίας εἰκόνας· ἐμὲ γὰρ οὐκέτι ἐν τοῖς ζῶσιν ἴδητε. Λέγοντος δὲ ταῦτα τούτου, ἐλθόντες τινὲς ἐκ τοῦ εἰκονομάχου Λέοντος ἠγριωμένοι, πᾶσαν τὴν ποίμνην διεσκόρπισαν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὡς ἴδια, διενείμαντο, καὶ τὸν ποιμένα σιδηροδέσμιον λαβόντες, πρὸς τὸ Βυζάντιον εἵλκυσαν, εἰς διαρπαγὴν τὴν μονὴν ἐάσαντες.

Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἅγιος πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ ἄθεον αὐτὸν καὶ ἀλιτήριον ἀποκαλέσας, καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς αὐτὸν ἀνερυθριάστως εἰπὼν, καὶ καταβροντήσας, εἰς θυμὸν αὐτὸν ἐκίνησε· διὸ καὶ τὰς ὄψεις αὐτοῦ τοῖς βουνεύροις σφοδρῶς ἔτυψεν. Ὁ δὲ μακάριος ἔχαιρεν, ὡς πάσχων ὑπὲρ Χριστοῦ· καὶ φυλακισθεὶς ἐν τῷ μετοχίῳ αὐτοῦ μῆνας τρεῖς ἐξορίζεται εἰς κάστρον, λεγόμενον Πενταδάκτυλον, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Λάμπης· καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἁλύσεσι σιδηραῖς πεδήσαντες, ἐν φυλακῇ σκοτεινῇ ἐναπέθεντο, ἐπὶ μησὶν ὀκτὼ πρὸς δέκα ἐκεῖσε τοῦτον ἐάσαντες.

Μετὰ δὲ τοῦτο, ἔφερον αὐτὸν ἐν τῇ πόλει γυμνὸν, ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, εἰς θρίαμβον· καὶ μετὰ πολλοὺς τοὺς λόγους, παρεδόθη τῷ τότε ἀναξίως τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας πατριαρχοῦντι Ἰωάννῃ· ὃς, καὶ πάνδεινα κακὰ ἐνδειξάμενος εἰς αὐτὸν, λιμαγχονήσας ἐπὶ χρόνον πολὺν, ἀνήγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Βασιλέα. Ὁ δὲ, εἰς τὸ Κριόταυρον λεγόμενον κάστρον τῶν Βουκελλαρίων, εἰς ζοφερὰν ὀπὴν ἐναποκλείσας, ἐταρίχευεν ὑποπιάζων· ὁ δὲ Ἅγιος τὸν Θεὸν ἐδόξαζε, πάντα εὐχαρίστως ὑπομένων. Τοῦ δὲ παρανόμου Βασιλέως σφαγέντος, κρατήσας Μιχαὴλ ἀντ᾿ αὐτοῦ, τοὺς ἐν ἐξορίᾳ ἀνεκαλέσατο. Ἀφίκετο δὲ ὁ Ἅγιος μέχρι τῆς Χαλκηδόνος, μὴ συγχωρηθεὶς εἰς τὴν πόλιν εἰσελθεῖν. Βασιλεύσαντος δὲ Θεοφίλου, ἠθέλησε προσκαθίσαι ἔν τισι ναῷ μεθ᾿ ἑτέρων πατέρων· εἶτα κρατηθέντες ὑπὸ τοῦ τότε πατριαρχοῦντος, καὶ πάνδεινα πεπονθότες, ὁ μακάριος ἐξορίζεται ἐν τῇ νήσῳ τῆς Ἀφουσίας. Καὶ πληρώσας ἐκεῖσε χρόνους δύο καὶ ἥμισυ, εἶδεν ὀπτασίαν τινά· καὶ ἀναγγείλας τοῖς σὺν αὐτῷ τὴν μετάθεσιν αὐτοῦ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πουπλίωνος, μαχαίρᾳ τελειωθέντος.

Στίχ. Σφαγεὶς Ποπλίων, αἷμα σὺν Χριστῷ χέεις,
Ὃς ἠγοράσθης αἵματι Χριστοῦ πάλαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Εὐλογίου τοῦ ξενοδόχου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχ. Τὸν Εὐλόγιον, τὸν ξενιστὴν τῶν ξένων,
Θεοῦ ξενιστὴς Ἀβραὰμ ξενιζέτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λολλίωνος τοῦ νέου, ὃς κατὰ γῆς συρόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Κονίεται τὸ σῶμα Μάρτυς Λολλίων,
Κόνοι φύρεσθαι τὴν ἀπ᾿ αὐτοῦ δὸς κόνιν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Σῶμα βασάνοις προδοὺς, ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως, οὐ παρετράπης οὐκ ἐνέδωκας, κραυγάζων Θεσπέσιε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θείῳ Παμμάκαρ φίλτρῳ, ἀναφλεχθεὶς τὰς φρένας, πυρὸς ἐνύλου δυνατώτερος, βοῶν ἐχρημάτισας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ὁ Δεσπότης Χριστὸς, ἐπὶ σταυροῦ ὑψώθης, τῷ ἴσῳ πάθει σεμνυνόμενος, καὶ μέλπεις γηθόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ ἁγνὴ, τὸ τῶν δαιμόνων τραῦμα, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ διάσωσμα, Ἀγγέλων εὐπρέπεια, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, ἐχθροῦ τῆς πλάνης ῥῦσαι.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὅλην τὴν αὐγὴν, σοφὲ τοῦ Παρακλήτου, τῇ καθαρᾷ σου Συμεὼν, δεξάμενος καρδίᾳ, σκότος τῶν δαιμόνων ἀφεγγὲς, ἐξηφάνισας, πιστοὺς φωτίζων.

Θάλασσαν δεινῆς, Σοφὲ κακοπιστίας, ἀποξηράνας ταῖς ῥοαῖς, τῶν θείων διδαχῶν σου, ἅπασαν κατήρδευσας ψυχὴν, στάχυν πίστεως καρποφοροῦσαν.

Ὤφθης ἱερεὺς, σεπτὸς ἐν τῷ ἰδίῳ, αἵματι Μάρτυς εἰσελθὼν, ναὸν εἰς θεῖον, ἔνθα, πάντοτε ὁρᾷς τὸν διὰ σὲ, ὥσπερ ἄμωμον ἀμνὸν τυθέντα.

Θεοτοκίον.

Ἵνα σε φωναῖς, Ἁγνὴ χαριστηρίοις, τὴν χαριτώσασαν ἡμῶν, τὸ γένος ἀνυμνῶμεν, σκέπε περιφρούρει τε ἡμᾶς, Θεονύμφευτε ἐκ πάσης βλάβης.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ, σαρκὶ προσηλωθέντα, » καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὅπλον εἰς σωτη- » ρίαν, Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν, τὸν Θεὸν » ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ὡς στύλος πυρὸς μάκαρ ὡράθης, λαοῦ προηγούμενος τοῦ νέου, ἐξ Αἰγύπτου τῆς πλάνης, καὶ πρὸς γῆν, ἐπαγγελίας τὴν θείαν Μάρτυς, τοῦτον εἰσάγων, ταῖς σαῖς ὄντως εἰσηγήσεσιν.

Σίμων Συμεὼν διπλῆν τὴν κλῆσιν, λαβὼν, τὸν διπλοῦν τῇ φύσει Λόγον, ἐναντίον ἀθέων τὸν αὐτὸν, Θεὸν βροτόν τε ἀνακηρύττεις· ὅθεν σε πάντες, συνελθόντες μακαρίζομεν.

Ἡ γῆ ἡγιάσθη τῇ ἀθλήσει, σοῦ Μάρτυς σταυρῷ προσηλωθέντος· αἱ ψυχαὶ δὲ Δικαίων Συμεὼν, ἀγαλλιῶνται τῇ σῇ ἀνόδῳ· ὅθεν καὶ πάντες οἱ πιστοί σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ θείῳ, φωτὸς οἰκητήριον Παρθένε, τῶν παθῶν με τὸ σκότος τὸ πυκνὸν, καὶ νύκτα ὄντως τὴν βαθυτάτην, ταῖς μεσιτείαις, Θεομῆτορ ἀπελαύνουσα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ » λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὃς » ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναvεστρά- » φη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Α'. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυρες Χριστοῦ πανεύφημοι, κατακρατούσης ποτὲ, τῆς Ἑλλήνων σκαιότητος, καὶ ὠθούσης ἅπαντας, πρὸς ἀθέμιτα βάραθρα, ὁδὸν εὐθεῖαν οὐ κατελίπετε, καὶ ἀθείᾳ οὐ προσετέθητε· ἀλλ' ἐνηθλήσατε, γνώμης ἀνδρειότητι, καὶ τὴν ζωὴν, ξίφει θανατούμενοι, κατεκληρώσασθε.

Θέογνιν Ῥοῦφον Ἀντίπατρον, Θεόστιχον Ἀρτεμᾶν, Μάγνον τε καὶ Θεόδοτον, τὸν κλεινὸν Θαυμάσιον, καὶ τὸν θεῖον Φιλήμονα, τοὺς ἐν ἀθλήσει, φαιδρῶς ἐκλάμψαντας, καὶ τοὺς ἐν σκότει, φωταγωγήσαντα, πίστει τιμήσωμεν, ὕμνοις μακαρίσωμεν, τὴν ἱερὰν, τούτων ἑορτάζοντες, μνήμην γηθόμενοι.

Ἄνθη μαρτύρων τερπνότατα, παρεμβολὴ ἱερὰ, θεοσύλλεκτον ἄθροισμα, Ἐκκλησία ἄριστος, συνοδία θεόλεκτος, χορὸς Ἁγίων, δῆμος μακάριος ὑπὲρ Τριάδος, ἀγωνισάμενοι, ταύτην αἰτήσασθε, δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν, καὶ εἰρήνην ἅπασι, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς αὐτῆς, ὁμοίως καὶ Ἀπολυτίκιον· καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὴν ἐννάριθμον Μαρτύρων σέβω χάριν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Ταῖς θείαις καλλοναῖς, ἐνηδόμενοι ὄντως, καὶ χειμάρρου τῆς Τρυφῆς, τρυφῶντες δαψιλῶς, καὶ μεθέξει θεούμενοι, Μάρτυρες στεφανηφόροι, τοὺς ὑμᾶς μακαρίζοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων λυτρώσασθε.

Ἡλίῳ φωταυγοῦς, ἀνατείλαντες δίκην, ταῖς ἀκτῖσι τῶν στερρῶν, ἀγώνων Ἀθληταὶ, καὶ θαυμάτων ταῖς λάμψεσιν, ἅπαντας φωταγωγεῖτε, καὶ παθῶν νύκτα λύετε, καὶ δαιμόνων τὸν ζόφον σκεδάζετε.

Νεφέλαι μυστικαὶ, τῶν αἱμάτων τοῖς ὄμβροις, ὑετίζουσαι πιστοὺς, ἐδείχθητε σοφοὶ, Ἀθληταὶ ἀξιάγαστοι, καὶ ξηραίνουσαι τὴν πλάνην, ἀθείας ἐν χάριτι· διὰ τοῦτο ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἐκύησας Χριστὸν, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, σαρκωθέντα ὑπὲρ νοῦν, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, Θεομῆτορ πανάμωμε· ὅθεν πᾶσαι γενεαί σε, εὐσεβῶς μακαρίζομεν, τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὸ καύχημα.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει τὴν σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁσίου Μέμνονος τοῦ θαυματουργοῦ, οὗ ὁ Κανὼν, Ἰωσὴφ τοῦ Ὑμνογράφου ποίημα, φέρει Ἀκροστιχίδα. Τὸν φωσφόρον σου, Μέμνων, δοξάζω βίον.

Σημειωτέον δὲ, ὅτι αἱ δύω Ἀκολουθίαι ἐν τῷ χειρογράφῳ κεῖνται κατὰ τὴν κθ'. τοῦ παρόντος· ἡ δὲ τῶν Ἀποστόλων Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου κατὰ τὴν σήμερον.

Digitized by Google

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νεκροῖς ξοάνοις, ἐπιθῦσαι μηδόλως θελήσαντες, τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς θυσία ζῶσα προσήχθητε, παῖδες ὡραιότατοι, Ἅγιοι Μάρτυρες.

Νόμοις ἐνθέοις, δυναμούμενοι σθένει τοῦ Πνεύματος, ἀνομούντων τὰς βουλὰς, καὶ τὰς ἐνέδρας καθείλετε· νομίμως δ' ἀθλήσαντες, δόξης ἐτύχετε.

Ἀποσκοποῦντες, εἰς τὴν μέλλουσαν εὔκλειαν Μάρτυρες, τὴν φθαρτὴν καὶ γεηρὰν, τιμὴν ἐμφρόνως ἐλίπετε, καὶ δόξαν ἀθάνατον, ὄντως ἐλάβετε.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι πᾶσαι, τοῦ ἐχθροῦ νῦν εἰς τέλος ἐξέλιπον, σοῦ τεκούσης τὸν Χριστὸν, τρωθέντα λόγχῃ Πανάμωμε· ὑπὲρ οὗ οἱ Μάρτυρες τρωθέντες ἤθλησαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ
» ἐστιν Ἅγιος, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σοφισθέντες τῇ γνώσει τῇ θεϊκῇ, ὁπλισθέντες τοῖς ὅπλοις τοῖς νοητοῖς, ἐχθροῦ κατεβάλετε, παρατάξεις ἐν Πνεύματι, καὶ βίῳ καὶ τρόπῳ, θανέντες μετέβητε, πρὸς ζωὴν ἀγήρω, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον· ὅθεν καὶ ἰάσεις, ἀναβλύζοντες πᾶσι, ἰᾶσθε νοσήματα, καὶ διώκετε πνεύματα, Ἀθλοφόροι ἐννάριθμοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἱερεῖα Ἀθλοφόροι καὶ νεόθυτα σφάγια, θεῖαι προσφοραί τε, θύματα δεκτὰ προσηνέχθητε, τῷ ἑκουσίως τυθέντι, καὶ τὸν θάνατον, θανατώσαντι· ὅθεν ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θαῦμα μέγιστον δεικνύντος, παρειμένας ἰάσασθε, Ἀθλοφόροι χεῖρας, καὶ δυσεντερίας ἐῤῥύσασθε, τὸν προσφυγόντα ἐκ πόθου τῇ σορῷ ὑμῶν, περιβόητον ἄνδρα, ποτὲ ἀξιάγαστοι.

Μίαν γνώμην διαφόροις, ἐν τοῖς σώμασιν ἔχοντες, μαρτυρίου στέφος, ἅμα ἐκομίσασθε Μάρτυρες· ἐν οὐρανοῖς οὖν Κυρίῳ παριστάμενοι, καὶ πληρούμενοι δόξης, ἡμᾶς ἐποπτεύετε.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν κόλποις τοῖς πατρῴοις, ἀχωρίστως καθήμενος, σοῦ ἐν ταῖς ἀγκάλαις, κάθηται Παρθένε ὡς νήπιος· οὗ τὸ μακάριον πάθος εἰκονίζοντες, οἱ καλλίνικοι Παῖδες, ἀρίστως ἐνήθλησαν.

Ὠδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Νοητοὶ ὡς ἄνθρακες, ἀνάψαντες Σοφοὶ, κατεφλέξατε ἀληθῶς, φρυγανώδη ἅπασαν πλάνην μακάριοι, καὶ πυρὰν ἐσβέσατε, τῶν εἰδώλων δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Μερισμὸν ἐν σώμασιν, οὐκ ἔσχετε πολλοῖς, ἀμερίστου ὑπεραθλεῖν, Ἀθληταὶ Τριάδος κατεπειγόμενοι· ὅθεν διελύσατε, διαβόλου πᾶσαν φάλαγγα.

Ἀνυμνείσθω σήμερον, Θεόγνις, Ἀρτεμᾶς, Ῥοῦφος Μάγνος τε ὁ κλεινὸς, εὐκλεὴς Φιλήμων τε καὶ ὁ Θεόδοτος, σὺν τῷ Θαυμασίῳ τε, καὶ Ἀντίπατρος Θεόστιχος.

Θεοτοκίον.

Ῥυομένη φάνηθι, ἡμᾶς τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων φθοροποιῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων καὶ περιστάσεων, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Τίμιος ὁ θάνατος ἐδείχθη, τῶν θείων Ἀθλοφόρων, σοῦ Θεὲ τῶν ὅλων ἐναντίον· οὕσπερ σαφῶς, ἰατρεῖον ἄμισθον, τοῖς νοσοῦσιν ἐναπεδείξας.

Ὑψώσαντες χεῖρας καὶ καρδίας, ὑψηλοτάτῃ γνώμῃ, πρὸς τὸν Ὕψιστον ἀνδρειοφρόνως, τοῦ πονηροῦ τὰς ἐπάρσεις Μάρτυρες, θεοφόροι κατεῤῥάξατε.

Ῥείθροις τῶν σεπτῶν ἡμῶν αἱμάτων, εἰδωλικῆς ἀπάτης, ἐξηράνατε θάλασσαν ὄντως, καὶ τὴν Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν Μάρτυρες, κατηρδεύσατε θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Ὥσπερ θημωνία ἡ κοιλία, σοῦ τῆς Ἁγνῆς ὡράθη, σῖτον φέρουσα ἀθανασίας, πάντων πιστῶν, τὰς ψυχὰς τὸν τρέφοντα, καὶ τοὺς Μάρτυρας εὐφραίνοντα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὁ Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ, Θεόγνιδος, Ῥούφου, Ἀντιπάτρου, Θεοστίχου, Ἀρτεμᾶ, Μάγνου, Θεοδότου, Θαυμασίου, καὶ Φιλήμονος.

Digitized by Google

Στίχοι.

Εἰκὼν ἀΰλων Ταγμάτων τῶν ἐννέα,
Οἱ τὰς κάρας τμηθέντες ἄνδρες ἐννέα.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ βιότου λυγροῦ ἐννέ᾽ ἀπῆραν.

Οὗτοι οἱ θειότατοι Μάρτυρες, ἐκ διαφόρων τόπων ἀθροισθέντες, καὶ τῇ Κυζίκῳ καταχθέντες, γνώμης γενναιότητι τὸν Ἄρχοντα κατῄσχυναν, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην κατέπτυσαν· καὶ ποικίλαις αἰκίαις ὑποβληθέντες οὐκ ἐπείσθησαν, ἀλλὰ μᾶλλον ζῶσαν θυσίαν ἑαυτοὺς τῷ ζῶντι Θεῷ ἀνέθεντο, διὰ ξίφους ἀναιρεθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μέμνονος τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὑπνοῖ τι μικρὸν, ἁρπαγὴν τὴν ἐσχάτην,
Τὴν εἰς ἀπαντὴν τοῦ Θεοῦ, Μέμνων μένων.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μέμνων, τὸν κόσμον ἀποταξάμενος διὰ τὸν Θεὸν, καὶ δικαίως καὶ εὐαρίστως πολιτευσάμενος, ἐν ὑπακοῇ καὶ ὑποταγῇ, γέγονε Μοναχῶν Ἀρχηγός. Πραότητα δὲ καὶ ταπείνωσιν καὶ ἀγάπην ἐξασκήσας, γέγονε καὶ θαυματουργός· ἀκρίδων γάρ ποτε ἐπελθουσῶν ἐν ταῖς τῆς Μονῆς ἀρούραις, ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος, καὶ δι᾽ εὐχῆς πάσας, ὡς ὑπὸ πυρὸς, διώξας, ἐν τῷ ποταμῷ ἀπέπνιξε. Καὶ ἐν τόπῳ ἀνύδρῳ διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξήγαγεν, ὃ καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀεννάως βρύει, εἰς δόξαν Χριστοῦ. Ἀλλὰ καὶ πλωτῆρσι ποτὲ, ἀθρόας ζάλης ἐμπεσούσης, τοῦτον αἰτησαμένοις εἰς βοήθειαν, ἐφάνη σὺν αὐτοῖς πηδαλιουχῶν τὸ πλοῖον, καὶ προθυμοποιῶν, καὶ συντόμως εἰς λιμένα διασώζων. Οὕτω διατρίψας ἐν πλείοσι χρόνοις θαυματουργῶν, σωτηρίαν τοῖς ἐπικαλουμένοις ἐχορηγεῖτο· καὶ εὐαρεστήσας μέχρι τέλους, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς ἐφοδίων.

Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Ἀφρικῇ, ἐν τῇ πόλει Καρθαγένῃ.

Στίχ. Ἔκστηθι, λάγνε, ὧδε μοιχείας βλέπων,
Τὴν ἐκδίκησιν, καὶ μακρὰν ταύτης γίνου.

Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως, καὶ Νικήτα Πατρικίου, ἐν Ἀφρικῇ θαῦμα γέγονε τοιοῦτον. Ταξιώτης τις ἦν ἐν τῇ πόλει Καρθαγένῃ· θανατικοῦ δὲ καταλαβόντος τὴν πόλιν, ἀπῄει ἐν τῷ ἰδίῳ προαστείῳ μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὡς δῆθεν φεύγων τὸν θάνατον. Ἀλλ᾽ ὁ διάβολος, ῥίψας αὐτὸν εἰς ἁμαρτίαν, παρεσκεύασε μοιχεῦσαι τὴν γυναῖκα τοῦ γεωργοῦ αὐτοῦ· εἶτα, κρουσθεὶς ἐπὶ τοῦ βουβῶνος, ἐτελεύτησε· καὶ μετὰ τρεῖς ὥρας ἤρξατο κράζειν ἐκ τοῦ τάφου· Ἐλεήσατέ με· καὶ ἀνοίξαντες, εὗρον αὐτὸν ζῶντα, καὶ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι. Θαλάσσιος δὲ, ὁ Πάπας Ἀφρικῆς παρεμυθήσατο αὐτόν· καὶ μετὰ τέσσαρας ἡμέρας διηγήσατο, ὅτι, ἐν τῷ μέλλειν ἐξελθεῖν τὴν ψυχήν μου, ἑώρων αἰθίοπας τινὰς, φοβερῶς παρισταμένους μοι· καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον νεανίσκους δύο ὡραίους ἐλθόντας, ἐφ᾽ οἷς ἐχάρη μου ἡ ψυχή· καὶ λαβόντες με οἱ νεανίσκοι, ἀνέβαινον ἐν τῷ οὐρανῷ. Τὰ γοῦν τελώνια τῶν αἰθιόπων ἐξήταζον πᾶσαν ἁμαρτίαν μου· ἄλλο τοῦ ψεύδους, ἄλλο τοῦ φθόνου, ἄλλο τῆς πλεονεξίας. Ἀντετίθουν δὲ οἱ Ἄγγελοι τὰς ἀγαθάς μου πράξεις.

Ὅτε δὲ ἀνέβημεν εἰς τὴν πύλην τοῦ οὐρανοῦ, συνήντησεν ἡμῖν τὸ τῆς πορνείας τάγμα, καὶ προὔβάλλοντο τὴν πρὸ βραχέος μοι πραχθεῖσαν μοιχείαν· καὶ νικήσαντες, κατέσπασάν με εἰς τὰ κατώτερα τῆς γῆς, ἔνθα αἱ τῶν ἁμαρτωλῶν ψυχαὶ κολάζονται, περὶ ὧν ἀδυνατεῖ γλῶσσα διηγήσασθαι. Θρηνοῦντι δέ μοι, ἐφάνησαν οἱ δύο νεανίσκοι, εἰς κλαίων ἔλεγον· Ἐλεήσατέ με, ἵνα μετανοήσω. Τότε λέγει ὁ εἷς τῷ ἑτέρῳ· Ἀντιφωνεῖς αὐτῷ, ἵνα μετανοήσῃ; Ὁ δὲ λέγει· Ἀντιφωνῶ. Τότε ἀναγαγόντες με, εἰσήγαγον ἐν τῷ τάφῳ, καὶ εὗρον τὸ σῶμά μου ὡς πηλὸν καὶ βόρβορον, καὶ οὐκ ἤθελον εἰσελθεῖν. Οἱ δὲ εἰπόν μοι· Ἀδύνατόν ἐστιν ἄλλως μετανοῆσαι, εἰμὴ διὰ τοῦ σώματος, μεθ᾽ οὗ ἥμαρτες. Τότε οὖν εἰσῆλθον, καὶ ψυχωθέντος τοῦ σώματος, ἠρξάμην βοᾶν. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐπιβοὺς ἄσιτος, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος, πάλιν ἐκοιμήθη.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Νέοι ἓξ τρισὶ πρὸς ἄλλοις, μίαν γνώμην ἐν πολλοῖς, κτησάμενοι σώμασι, κάμινον κατέσβεσαν πλάνης, δρόσῳ θείου Πνεύματος, εὐσεβῶς δροσιζόμενοι.

Σταζουσιν ὑμῶν οἱ πόνοι, Μάρτυρες θείους κρουνοὺς, ἰάσεων πάντοτε, νόσων ποταμοὺς ἐκμειοῦντες, καὶ ῥύπον πάντα πλύνοντες, τῶν παθῶν ἀξιάγαστοι.

Ἔχαιρον οἱ Ἀθλοφόροι, ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, χαρὰν ἀνεκλάλητον· ἔψαλλον τεμνόμενοι ξίφει· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βάρη τὰ τῶν νοσημάτων, πάθη τὰ τῶν καρδιῶν, ὀδύνας τοῦ σώματος, πᾶσάν τε συμβαίνουσαν θλίψιν, ἡμῶν κουφίσαι ἔνδοξοι, Ἀθληταὶ δυσωπήθητε.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης πάντων τῶν Μαρτύρων, ἄχραντε Μῆτερ Θεοῦ, κραταίωμα μέγιστον· ὤφθης τῶν ἀνθρώπων προστάτης, τῶν σὲ ὑμνούντων πάντοτε, ἱεροῖς μελῳδήμασιν.

Ὠδὴ ή. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Χαριστήριον αἶνον προσάξωμεν, τῷ μεγίστους ἡμῖν ἀντιλήπτορας, τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας παρασχόντι βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀνυμνείσθω ὁ μέγας Ἀντίπατρος, θαυμαζέσθω ὁ θεῖος Θαυμάσιος Ῥοῦφός τε καὶ Θεόστιχος, Μάγνος Θέογνις ἅμα τῷ Θεοδότῳ, Ἀρτεμᾷ καὶ τῷ θείῳ Φιλήμονι:

Ῥιζωθέντες ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως, εὐγενῆ ὡς στελέχη οἱ Μάρτυρες, καρποὺς ἡμῖν ἀθλήσεως, νῦν προβάλλονται πίστει τοῖς μελῳδοῦσιν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἰατῆρες παθῶν μεγαλώνυμοι, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη ἰάσασθε, καὶ τῆς γεέννης ῥύσασθε, καὶ τοῦ σκότους ἐκείνου τοῦ ἐξωτέρου, δυσωποῦντες Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Νομοδότην Χριστὸν ἀπεκύησας, τοὺς νομίμως ἀθλήσαντας στέψαντα, τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας· ὃν δυσώπει, τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας, τροπωθέντα με Κόρη ἰάσασθαι.

Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θʹ. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοὺ, ἠνεῴχθησαν ὑμῖν οὐράνιοι, πυλεῶνες ἐναθλήσασιν, ἔφη Χριστὸς τοῖς Ἀθλοφόροις· εἰσέλθετε, κομίσασθε χαίροντες, τὰ ἔπαθλα τῶν πόνων ἐπάξια, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐναθλήσασιν.

Ὡς ἄνθη τερπνὰ τοῦ νοητοῦ Πανεύφημοι, Παραδείσου ἐγνωρίσθητε, κρίνα ὡς εὔοσμα καὶ ῥόδα, ἡμᾶς ἐγκατοσφραίνοντες χάριτι, καὶ πλάνης δυσωδίας ἐξαίροντες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ γεραίροντες, Ἀντιπάτρου Θεοστίχου τε, Ῥούφου Φιλήμονος τοὺς ἄθλους, τοῦ θείου Θαυμασίου τὰ θαύματα, τοῦ Μάγνου Ἀρτεμᾶ καὶ Θεόγνιδος, καὶ Θεοδότου τὸ ἀήττητον.

Ἡμέρα σωτήριος ἡμῶν ἀνέτειλε, τῶν Ἁγίων ἡ πανήγυρις· ἣν ἐκτελοῦντες ἐτησίως, βοήσωμεν αὐταῖς μετὰ πίστεως· Μαρτύρων φωταυγῆ ἀκροθίνια, πάντων καρδίας καταυγάζετε.

Θεοτοκίον.

Φορέσας ἐκ σοῦ ὁ Βασιλεὺς τοῦ σώματος, τὴν πορφύραν προελήλυθεν, ὅλος ὡραῖος ἐκ γαστρός σου, καὶ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ἐτροπώσατο, καὶ νίκην Ἀθλοφόροις ἐβράβευσεν, ἄχραντε μόνη Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἰάσωνος, καὶ Σωσιπάτρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γʹ. καὶ τῶν Ἀποστόλων γʹ.

Ἦχος αʹ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάντα κατελίπετε τερπνὰ, Χριστὸν ἀγαπήσαντες, οὗ ταῖς ψυχαῖς ἐκολλήθητε, ὀπίσω ἔνδοξοι· ἴχνεσί τε τούτου, πίστει προσηνέχθητε, Ἰάσων καὶ Σωσίπατρε πάνσοφοι· ὧ καὶ πρεσβεύετε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰάσων Σωσίπατρε ψυχὴν, τὴν ἐμὴν φωτίσατε, ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσιν, οἱ τὸν περίγειον, διδαχαῖς ἐνθέοις, κόσμον καταλάμψαντες, καὶ σκότος τῶν εἰδώλων μειώσαντες, καὶ προσενέγκαντες, γένος ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, σεσωσμένον, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑμᾶς σοφοὶ, Ἰάσων Σωσίπατρε, τοὺς πλανωμένους ἀπέστειλεν, ἀνακαλέσασθαι· καὶ πρὸς σωτηρίαν πάντας καθωδήγησεν, ὑμῶν τοῖς θεοσόφοις διδάγμασιν· ᾧ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος βʹ. Δεῦτε λαοί.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενοι, μνείαν ἡμῶν Ἀπόστολοι, ποιεῖσθε πάντοτε, τῶν ἡμᾶς εὐφημούντων· ἐλάβετε γὰρ χάριν πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυὰς σεπτὴ, τῶν Ἀποστόλων αἰτήσασθε, Χριστὸν τὸν πανοικτίρμονα, χάριν δοθῆναί μοι, τοῦ ὑμᾶς εὐφημῆσαι, καὶ μέλψαι τοὺς ἀγῶνας, ὑμῶν πανόλβιοι.

Μύσται Χριστοῦ, Ἰάσων ὦ παμμακάριστε, καὶ πάνσοφε Σωσίπατρε, τοὺς τὴν σεπτὴν ὑμῶν, ἑορτάζοντας μνήμην, παντοίων ἐκ κινδύνων, ἀπολυτρώσασθε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνὴ, τῶν δωρημάτων ἡ ἄβυσσος· χαῖρε λιμὴν ἀχείμαστε· χαῖρε ὀχύρωμα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Παρθένε Θεοτόκε, μόνη πανύμνητε.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τοῦ Παύλου φοιτηταὶ, Σοφοὶ γενόμενοι, κατ᾽ ἴχνος ἐκείνου τε πορευθέντες, διεδράμετε τὰ σύμπαντα, τὸν σωτήριον λόγον καταγγέλλοντες.

Ὡς θεῖοι ποταμοὶ, σοφίας Ἔνδοξοι, ναμάτων πληροῦτε τῶν σωτηρίων, Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, ἐκ πηγῶν σωτηρίου ῥεῖθρα βλύζοντες.

Παντοίων ἀναγκῶν, καὶ περιστάσεων, τοῦ βίου πρεσβείαις ἡμῶν ἁγίαις, Θεοφόροι κυβερνήσατε, τοὺς ὑμᾶς νῦν τιμῶντας διασώζοντες.

Θεοτοκίον.

Ὁ κλίνας οὐρανοὺς, τῇ ὑπὲρ ἔννοιαν, κενώσει τὴν σάρκα ἐκ σοῦ πτωχεύει προσλαβόμενος Θεόνυμφε, καὶ τὸν κόσμον πλουτίζει τῇ Θεότητι. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἰάσωνα πιστοὶ, καὶ Σωσίπατρον ὕμνοις, ὡς μύστας ἱεροὺς, τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ κήρυκας τῆς πίστεως, ἐπαξίως τιμήσωμεν, ὅπως λάβωμεν, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, πάντες ἔλεος, καὶ χάριν εὕρωμεν θείαν, εἰς εὔκαιρον βοήθειαν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τοῦ Χριστοῦ τῷ ὀνόματι, Θαυματουργοὶ, τελοῦντες τὰς ἰάσεις, πρὸς Θεοῦ τὴν πίστιν λαοὺς εἱλκύσατε.

Καὶ ποιμαίνειν Μακάριοι, καὶ ὁδηγεῖν, ὑμᾶς καὶ μετὰ τέλος, τὸ μικρὸν πιστεύομεν τοῦτο ποίμνιον.

Συγγενόμενοι Ἔνδοξοι, πνευματικῶς, πρεσβείας συμπολίταις, τὰς χρηστὰς φιλίας νόμῳ παράσχατε.

Θεοτοκίον.

Ταῖς πρεσβείαις δεόμεθα, τῆς σὲ σαρκὶ, τεκούσης Θεοῦ Λόγε, τῷ λαῷ σου δώρησαι τὰ ἐλέη σου.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ἱερουργοὶ τοῦ Χριστοῦ, τῶν μυστηρίων εὐκλεεῖς ὤφθητε, καὶ κοινωνοὶ, Σοφοὶ τῶν ἐκείνου, ἁγίων τε παθῶν· διὸ ἐπαξίως, ἀεὶ μακαρίζεσθε.

Ὡς οὐρανοὶ λογικοὶ, τοῖς ἐπὶ γῆς τὴν τοῦ Θεοῦ Ἅγιοι, δόξαν τρανῶς, φθεγγόμενοι ζόφον, ἐξήρατε δεινὸν, καὶ θεογνωσίας, τὸν κόσμον ἐπλήσατε.

Ταῖς ἱκεσίαις τῶν σῶν, ἱερωτάτων Μαθητῶν Κύριε, σῶσον ἡμᾶς· ἡμεῖς γὰρ λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς, καὶ φόβῳ σε πάντες, ὑμνοῦντες δοξάζομεν. Θεοτοκίον.

Ἐν γενεαῖς γενεῶν, εὐλογημένη καὶ ἁγνὴ πέφυκας, ὡς τὴν ἀρὰν, τῷ θείῳ σου τόκῳ, νεκρώσασα τὸ πρὶν, καὶ τὴν εὐλογίαν, τῷ κόσμῳ πηγάσασα.

Ὠδὴ ς΄. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Ὅπλον σε οἱ θηγόροι, Ἀπόστολοι κεκτημένοι, τὴν τῶν ἐναντίων εὐσθενῶς, παράταξιν ἔτρεψαν, ὡς ἄριστοι, στρατιῶται σου Λόγε.

Ἐκράτυναν τὴν Ἐκκλησίαν, Σωσίπατρος, καὶ Ἰάσων, ἱερολογίαις ἱεραῖς, ὡς ἔνθεοι ῥήτορες, καὶ κήρυκες, καὶ Θεοῦ ἱεράρχαι.

Ἐκύκλωσαν ἡμᾶς ἀνάγκαι, καὶ θλίψεις δι᾽ ἁμαρτίαν· ἀλλὰ παρακλήσεσι σεπταῖς, τῶν Ἀποστόλων σου, ἐλέησον, ὁ Θεὸς τοὺς σοὺς δούλους. Θεοτοκίον.

Μακάριος ὁ σὲ γινώσκων, λαὸς ἁγνὴ Θεοτόκε· ἐν γὰρ τοῦ Υἱοῦ σου τῷ φωτὶ, πᾶς τις πορεύεται, σωζόμενος, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐ-
» σχάτη· ἀλλ᾽ ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, Κύ-
» ριε Κύριε, ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου.

Κοντάκιον, Ἦχος ά. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τοῖς δόγμασι τοῦ Παύλου καταυγασθέντες, γεγόνατε φωστῆρες τῆς οἰκουμένης, τρισμακάριοι· καταυγάζετε γὰρ ἀεὶ κόσμον θαύμασιν, Ἰάσων, ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Σωσίπατρε, Χριστοῦ Μαρτύρων κλέος, Ἀπόστολοι θεοφόροι, προστάται τῶν ἐν ἀνάγκαις, καθικετεύσατε Θεῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπόστολοι θηγόροι, καὶ κήρυκες εὐσεβείας, διδάσκαλοι καὶ προστάται εὐσεβούντων ἀεισέβαστοι, παρεστηκότες Θεῷ, καὶ φωτὸς θείου πληρούμενοι, καὶ στεφάνοις ἐγκοσμούμενοι, φωτίσατε ἡμᾶς δεόμεθα, γεραίρειν τὴν ὑμῶν πανέορτον πανήγυριν, ἐν εὐφήμοις ὑμνῳδίαις εὐσεβῶς, πάντες γὰρ ἐσμὲν ποίμνιον ὑμῶν, λυτρωθέντες τῆς πλάνης ἐν χάριτι· ἀλλ᾽ ὡς ὄντες σωτῆρες τῶν πιστῶν, σπεύσατε πρὸς τὸν

Digitized by Google

Κτίστην πρεσβεύειν παῤῥησίᾳ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου.

Στίχοι.

Ζωῆς Ἰάσων λαμβάνει φθαρτῆς πέρας,
Ἀλλ' εὗρεν ἄλλην μὴ πέρας κεκτημένην.

Θανόντι δόξαν σοῦ προσώπου δεικνύεις,
Σῷ Σωσιπάτρῳ, τοῦ Θεοῦ Λόγου Πάτερ.

Εἰκάδι ἀμφ' ἐννάτῃ Ἰάσων ἀπεβήσατο γαίης.

Τούτων ὁ μὲν Ἰάσων Ταρσεὺς ἦν, ὃς καὶ πρῶτος ἐκεῖθεν ζωγρεῖται πρὸς τὴν εὐσέβειαν. Σωσίπατρος δὲ, ἐξ Ἀχαΐας ὁρμώμενος, μετὰ τοῦτον τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐδέξατο. Ἀμφότεροι δὲ, μαθηταὶ χρηματίσαντες Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, ὁ μὲν Ἰάσων τῆς ἰδίας πόλεως διδάσκαλος καθίσταται, ὁ δὲ Σωσίπατρος τῆς Ἰκονιέων Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας δέχεται.

Οὗτοι, τὰς Ἐκκλησίας αὐτῶν καλῶς ποιμάναντες, τὰ Ἑσπέρια καταλαμβάνουσι· καὶ τῇ Κερκυραίων ἐπιδημήσαντες νήσῳ, ναὸν περικαλλῆ ἀνεγείρουσι Στεφάνῳ τῷ Πρωτομάρτυρι· ἔνθα τῷ Θεῷ λειτουργοῦντες, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσαντο πίστιν. Διαβληθέντος δὲ Κερκυλλίνῳ τῷ Βασιλεῖ, φρουρᾷ ἐγκλείονται, ἐν ᾗ ἑπτὰ λῄσταρχοι ὑπῆρχον ἐγκεκλεισμένοι, ὧν αἱ προσηγορίαι εἰσὶν αὗται· Σατορνῖνος, Ἰακίσχολος, Φαυστιανὸς, Ἰανουάριος, Μαρσάλιος, Εὐφράσιος, καὶ Μαμμῖνος· οὓς, δι' ὧν εἶπον καὶ ἐποίησαν, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μετήνεγκαν πίστιν, πρόβατα ἀντὶ λύκων ἐργασάμενοι· οἵτινες μετὰ ταῦτα, ἐν λέβησι πεπληρωμένοις πίσσης καὶ θείου καὶ κηροῦ βληθέντες, τοὺς τῆς μαρτυρίας στεφάνους παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο. Καὶ ὁ δεσμοφύλαξ ὡσαύτως πιστεύσας εἰς Χριστὸν, τὴν εὐώνυμον χεῖρα καὶ τοὺς δύο πόδας ἐκκοπεὶς, τέμνεται καὶ τὸν αὐχένα, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλούμενος ὄνομα.

Τοὺς δὲ Ἁγίους, Ἰάσωνα καὶ Σωσίπατρον, τῆς φυλακῆς ἐξαγαγὼν ὁ Βασιλεὺς, Καρπιανῷ τῷ Ἐπάρχῳ τιμωρεῖσθαι ἐκδίδωσιν· ὃς τούτους ἐρωτήσας, αὖθις τῇ εἱρκτῇ δεσμεύσας ἀπέῤῥιψεν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτοὺς οὕτω δεδεμένους Κερκύρα ἡ τοῦ Βασιλέως θυγάτηρ, καὶ μαθοῦσα, ὅτι διὰ τὸν Χριστὸν πάσχουσι, Χριστιανὴν ἑαυτὴν ἀνηγόρευσε· καὶ τὸν κόσμον, ὅνπερ ἐφόρει, πένησι δέδωκε. Τοῦτο μαθὼν ὁ πατὴρ αὐτῆς, ἐπεὶ οὐκ ἠδυνήθη τοῦ σκοποῦ μεταστρέψαι αὐτὴν, εἱρκτῇ κατακλείει, καὶ Αἰθίοπι τινὶ ἀσώτῳ εἰς διαφθορὰν ἐκδίδωσιν· ἀλλ' ὅτε τῇ θύρᾳ τῆς φυλακῆς προσήγγισεν, ὑπὸ θηρίου διεσπαράχθη. Ἡ δὲ, τοῦτο μαθοῦσα, ἰάσατο αὐτὸν, καὶ τοῦ θηρὸς λυτροῦται· καὶ δι' ὧν πρὸς αὐτὸν διεξῄει, Χριστιανὸν αὐτὸν ἀπειργάσατο, καί· Μέγας ὁ τῶν Χριστιανῶν Θεὸς, ὁ Αἰθίοψ ἀνεβόησεν· ὃς, αὐτίκα ὑπὸ τοῦ τυράννου δεινῶς βασανισθεὶς, τοῦ βίου μεθίσταται. Περὶ δὲ τὴν φρουρὰν ξύλα ἐνέγκαντες οἱ στρατιῶται ὑφῆψαν, τὴν Μάρτυρα κατακαῦσαι πειρώμενοι. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἄφλεκτος διαμείνασα, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μετεκαλέσατο πίστιν. Διὰ τοῦτο ξύλῳ ἀναρτᾶται, καὶ καπνῷ πνιγηρῷ ὑποβάλλεται ἐπὶ τοσοῦτον, ἕως τὸ πνεῦμα αὐτῆς τῷ Θεῷ παρέθετο. Μετὰ ταῦτα, διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήσας ὁ Βασιλεὺς, κἀκείνων ἐν παρακειμένῳ νησιδίῳ διαφυγόντων, αὐτὸς τιμωρησόμενος τούτους ἀπέπλει. Καὶ δὴ μέσον τοῦ πελάγους γενόμενος, ὡς ὁ πάλαι Φαραὼ, τῇ θαλάσσῃ κατεποντίσθη. Καὶ ὁ μὲν τοῦ Κυρίου λαὸς εὐχαριστηρίους ὕμνους τῷ Θεῷ προσήγαγε. Ἰάσων δὲ καὶ Σωσίπατρος τῆς φυλακῆς ἀπολυθέντες, ἐδίδασκον ἀκωλύτως τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἐπεὶ δὲ ἀνέστη Βασιλεὺς ἕτερος, καὶ τὰ περὶ τῶν Ἁγίων ἔμαθε, κελεύει ἀχθῆναι βούτην σιδηρᾶν, καὶ βληθῆναι πίσσαν ἐν αὐτῇ καὶ ῥητίνην καὶ κηρὸν, καὶ ἐκπυρωθῆναι σφοδρῶς, καὶ τοὺς Ἁγίους ἐν αὐτῇ βληθῆναι. Τούτου δὲ γινομένου, καὶ τῶν Ἁγίων ἀφλέκτων διαφυλαχθέντων, πολλοὶ τῶν ἀπίστων οἱ μὲν κατεφλέχθησαν, οἱ δὲ τῷ Χριστῷ προσέδραμον. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, λίθον ἐξαρτήσας τῷ ἰδίῳ τραχήλῳ, ἐθρήνει, Ὁ Θεὸς, λέγων, Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου, ἐλέησόν με. Ὁ δὲ μακάριος Ἰάσων, παρόντος τοῦ Βασιλέως, τὸν λαὸν ἅπαντα νουθετήσας, καὶ διδάξας, καὶ κατηχήσας, ἐβάπτισεν ἅπαντας εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐπονομάσας τὸν Βασιλέα, Σεβαστιανόν. Οὐ μετὰ πολλὰς δὲ ἡμέρας, ὁ υἱὸς τοῦ Βασιλέως, νόσῳ περιπεσὼν, ἐτελεύτησε· προσευξάμενος δὲ ὁ Ἀπόστολος, ἤγειρεν αὐτόν. Πολλὰ γοῦν ἔκτοτε κατειργάσατο θαύματα, καὶ ναοὺς ἀνεγείρας περικαλλεῖς, καὶ πάντα καλῶς καὶ ὁσίως τελέσας, καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ἐπαυξήσας, ἐν γήρᾳ καλῷ τὸν ποθούμενον διαβαίνει Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων λῃστῶν, οἳ, διὰ τοῦ Ἀποστόλου Ἰάσωνος πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, ἐν λέβητι πίσσης καχλαζούσης βληθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Λῃσταὶ, μαθόντες τὴν Ἐδὲμ λῃστοῦ λάχος,
Πίσσῃ λαχεῖν ἔσπευσαν αὐτὴν ἐμφλόγῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Κερκύρας, θυγατρὸς Κερκυλλίνου τοῦ Βασιλέως, ἥτις βέλεσι κατατρωθεῖσα τελειοῦται.

Στίχ. Βελῶν βασιλὶς ταῖς βολαῖς ἐστιγμένη,
Ἐκ στιγμάτων ἔλαμψεν, ὡς ἐκ μαργάρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ζήνωνος καὶ Βιταλίου, πυρὶ τελεωθέντων.

Στίχ. Μὴ δειλιάσῃς Βιτάλιε πρὸς φλόγα·
Ἡγήσομαι γὰρ, καὶ προεισέλθω Ζήνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Εὐσέβιος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ σοῦ τὸ πῦρ ὁποῖον ἐκσμήξει ῥύπον;
Ὄβρυζον, Εὐσέβιε, Χριστοῦ χρυσίον;

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Τοῦ πρώτου φωτὸς, τὰς ἀκτῖνας ὁ σοφὸς Παῦλος, δεξάμενος, ὑμᾶς Ἰάσων ἱερώτατε, καὶ θεοφόρε Σωσίπατρε, δευτεροφανῶς καταυγάζει, διδαχαῖς ἀναμέλποντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡλίου Σοφοὶ, ἐπὶ γῆς τοῦ αἰσθητοῦ ὁδὸν ἐδράμετε· ἀνατολὴν γὰρ καταλάμψαντες,

Digitized by Google

πρὸς δύσιν φθάσαντες ἔδυτε· σώματι φαιδρῷ πρὸς Θεὸν δὲ, ἀνυψώσαντες πνεύματα, ὑμνολογεῖτε νῦν αὐτὸν, ὡς τῶν Πατέρων Θεόν.

Θεοτοκίον.

Προστάτιν θερμὴν, τὴν τεκοῦσάν σε Χριστὲ Παρθένον ἔδωκας, τοῖς ἐν ἀνάγκαις περιπίπτουσι, ταῖς τῶν δεινῶν περιστάσεων· ῥῦσαι σὺν ἡμᾶς εὐχαῖς ταύτης, τῶν κινδύνων τοὺς ψάλλοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὡραιωθέντες καλλοναῖς, τοῦ τῆς χάριτος Σοφοὶ Εὐαγγελίου, παντὶ ὤφθητε κόσμῳ, τὴν ὑπερέχουσαν νοῦν, εἰρήνην εὐαγγελιζόμενοι· ὅθεν ἀνυμνεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν φιλοσόφων τὰς πλοκὰς, διελύσατε σοφῶς, θεολογοῦντες, Τρισυπόστατον φύσιν, Μύσται τοῦ Λόγου σεπτοὶ, καὶ κόσμον ὅλον ἐφωτίσατε, μέλπειν καὶ δοξάζειν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ Θεοτόκον ἀληθῆ, ὀνομάζοντες Ἁγνὴ ὁμολογοῦμεν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Λόγον ἀφράστως διπλοῦν, τὴν φύσιν ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὸν ἐπὶ γῆς τοὺς Ἁγίους, μεγαλύναντα Λόγον, Θεοῦ, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάσαντα, καὶ νῦν ἐν τοῖς ὑψίσοις κατέχοντα τὰ πνεύματα αὐτῶν, ἐν χειρὶ τῇ οἰκείᾳ, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Τελειωθέντες Θεόπται, ἐν ὀλίγῳ πληροῦτε, ἐν τόποις φωτεινοῖς, χρόνους μακροὺς, ἔνθα χαρὰ ἀνεκλάλητος, καὶ ἀΐδιος δόξα, καὶ φῶς τὸ καταλάμπον ὡς Θεὸς, τοῦ φωτὸς τοὺς ἀξίους, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας.

Νῦν εὐφημοῦντες θεόπται, δυσωποῦμεν ἐν ὕμνοις, ὑμᾶς ὡς κυβερνήτας ἱεροὺς, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ σύμπαντος, ἱκετεύσατε κόσμου, καὶ εὐσταθείας τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἡμῶν σωτηρίας, Ἰάσων καὶ Σωσίπατρε.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Παρθένε, σαῖς ἀλήκτοις πρεσβείαις, κατάλαβε τὰ θράση τῶν ἐθνῶν, τῶν τοὺς πολέμους ζητούντων ἀεὶ, Βασιλεῖ φιλοχρίστῳ, βραβεύουσα τὰς νίκας κατ' ἐχθρῶν· ἵνα σε κατὰ χρέος, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ παμφαὴς καὶ θεία, τῶν Ἀποστόλων ἑορτὴ, τῶν Κερκυραίων τὰ πλήθη, πρὸς εὐωχίας συγκαλεῖ· Δεῦτε κορέσθητε πάντες, πνευματικῆς εὐφροσύνης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Λ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ θεόπτα Ἰάκωβε, σὺ τὴν τοῦ Λόγου φωνὴν, παραυτίκα δεξάμενος, πατρικῆς ἠλόγησας, θεραπείας καὶ σχέσεως· καταλιπὼν γὰρ, βίου τὸν τάραχον, εἰς νοητὴν δὲ, μεταβὰς θάλασσαν, ταύτην ἐτάραξας, εὐσεβείας δόγμασι, καὶ ταῖς βρονταῖς, ταῖς ὑπερκοσμίοις σου, θεομακάριστε.

Λόγον παμμάκαρ Ἰάκωβε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, καὶ αἰῶνος τοῦ μέλλοντος, θεραπεύων πράξεσιν, Ἰσραὴλ τὸν παμβέβηλον, πρωτοτοκίων, ὄντως ἐστέρησας, ὡς τὴν κοιλίαν, θεὸν ἡγούμενον· ὃν καὶ ἐξήλεγξας, καὶ γυμνὸν ἀπέδειξας τῆς πατρικῆς, σκέπης εὐλογίας τε, καὶ κλήρου ἄμοιρον.

Ἄρχων κατεστάθης Ἔνδοξε, νῦν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, περὶ σοῦ ὥσπερ γέγραπται, μαθητὴς γενόμενος, τοῦ τὰ πάντα ποιήσαντος· καὶ διὰ ζῆλον, σοῦ τὸν θερμότατον, ὑπὸ ἀνόμων, μαχαίρᾳ πάνσοφε, φόνον ὑπέμεινας, τῆς σεπτῆς τῶν δώδεκα, συμμαθητῶν, μάκαρ ὁμηγύρεως, προαναιρούμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Πρῶτος Πανεύφημε τῆς θεολέκτου δωδεκάδος, θάνατον ἐν μαχαίρᾳ ὑπὸ Ἡρώδου,

Digitized by Google

διὰ τὸν Διδάσκαλον ὑπέμεινας· πρῶτος τὸ ποτήριον αὐτοῦ ὡς ὑπέσχου ἔπιες· ὅθεν τῆς βασιλείας σε συγκληρονόμον προσήκατο ὁ φιλάνθρωπος, σὺν τῷ συγγόνῳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα. Τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α'.

Ἀπόστολε καὶ Μάρτυς Ἰάκωβε, τοῦ καλοῦ ποιμένος τὸ θεόλεκτον πρόβατον, τῷ Ὁμαίμονι ἐν ὑψίστοις συναγαλλόμενος, αἴτησαι τοῖς ἑορτάζουσι τὸ σεπτόν σου μνημόσυνον, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἅγιε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν Βροντῆς Ἰάκωβον εὔφρονα παῖδα γεραίρω (*).

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῷ σῷ δικτύῳ, ἁλιεὺς ὡς ἔμπειρος, τοῦ τῶν πταισμάτων βυθοῦ, ἀναγαγὼν μάκαρ, τὴν ψυχήν μου φώτισον, ταῖς φωτοβόλοις λάμψεσι, καὶ ὑμνεῖν σου ἀξίως, ὦ Θεοφάντορ Ἰάκωβε, μνήμην τὴν ἁγίαν εὐόδωσον.

Ὁ πρὸ αἰώνων τῷ Πατρὶ συνάναρχος, ὑπερτελής τε Θεός, σωματωθεὶς ὤφθη, ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος, καὶ συνεργὸν τῆς χάριτος, ἀναδείκνυσι Μάκαρ, καὶ ὑπηρέτην σε πάνσοφον, ῥώμῃ τῇ αὐτοῦ δυναμούμενον.

Νενοηκώς σου τὴν ψυχῆς εὐγένειαν, σὲ ὁ προγνώστης Θεός, καὶ τὸ στεῤῥὸν Μύστα, καὶ ἀκαταμάχητον, τῆς διανοίας ἔνδοξε, ταῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, προκεκριμένως ἐνέταξεν, ἔθνεσιν αὐτὸν καταγγέλλοντα.

Βουλῆς μεγάλης τοῦ Πατρὸς ὁ Ἄγγελος, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, ἐπιφανεὶς κόσμῳ, σάρκα προσελάβετο· ὃς ἀρεταῖς κοσμούμενον, μαθητήν σε δεικνύει, καὶ θεηγόρον Ἰάκωβε, λόγους τοὺς αὐτοῦ ῥητορεύοντα.

(*) Ἐκ τῆς ἀκροστιχίδος ταύτης ἐλλείπουσι Τροπάρια τεσσάρων γραμμάτων ΡΟΝΤ. Καὶ τῶν μὲν πρώτων τεσσάρων ᾠδῶν τὰ Θεοτοκία ἀποκλείονται αὐτῆς· εἰς δὲ τὰς λοιπὰς τέσσαρας, συμπεριλαμβανομένων καὶ αὐτῶν, παρεντίθενται ἔτι πρὸ τούτων καὶ ἀνὰ ἓν Τροπάριον, μήτε εἰς τὴν ἀκροστιχίδα ἀνήκοντα, μήτε ἐν τοῖς χειρογράφοις ὄντα.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἡ ἐκ τοῦ ὕψους σε πνοή, βιαία τοῦ Παρακλήτου, ἐκπυρώσασα σοφὸν θεηγόρον, ῥητορεύοντα σαφῶς, τὰ μεγαλεῖα δείκνυσι, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου, οὗ καὶ αὐτόπτης γεγένησαι.

Σὲ ὥσπερ βέλος ἐκλεκτόν, ὁ Λόγος ἠκονημένον, ἐν καρδίαις τῶν ἐχθρῶν ἐμπηγνύει, διαῤῥήσσοντα ψυχάς, τῶν ἐναντίων πάνσοφε, καὶ προνομεύοντά σε, τούτων τὰ σκῦλα Ἰάκωβε.

Ἱερωμένος σου Σοφέ, ὁ τόκος καὶ φωτοφόρος, τοῦ Θεοῦ τῇ συγγενείᾳ παμμάκαρ, φαιδρυνόμενος τρανῶς, ἐκ συναφείας δείκνυται· ἐξ ἁπαλῶν γὰρ ὤφθης, τῷ Λόγῳ συνδιαιτώμενος.

Ἀκηλιδώτου σου ψυχῆς, τὸ ἱλαρὸν τῷ Δεσπότῃ, ὁραθὲν καὶ πρὸ τῆς κλήσεως μάκαρ, ἀξιόληπτος αὐτῷ, ἐφάνης ὦ Ἰάκωβε, καὶ τῆς οἰκονομίας, μύστης τῆς τούτου γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου,
» Ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῷ μαθητευθείς, καὶ πιὼν τὸ ἐκείνου, ποτήριον σοφέ, ὥσπερ ἔφη σοι μάκαρ, μαχαίρᾳ Ἰάκωβε, ἀπεκτάνθης Ἀπόστολε· ὅθεν ἅπασα, ἡ Ἐκκλησία χορεύει, ἑορτάζουσα, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐν ᾗ εὐφημοῦμέν σε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Κῆρυξ Χριστοῦ, γέγονας θεῖος Ἰάκωβε· σὺ κληθεὶς γὰρ θᾶττον ἠκολούθησας, τὴν πατρικήν, σχέσιν παριδών, καὶ τῶν ἐπιγείων, τὰ μένοντα ἀμειψάμενος· διὸ καὶ τῆς ἀφράστου, οὐρανῶν κληρουχίας, κατηξίωσαι μάκαρ ἀοίδιμε.

Ὢ τοῦ θερμοῦ, πόθου σου πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν! σὺ γὰρ τοῦτον, σφόδρα ἐ-

Digitized by Google

πεπόθησας, τῷ φωτισμῷ, τούτου λαμπρυνθεὶς, καὶ μορφωθεὶς τούτῳ, ἐφάνης πᾶσι φῶς δεύτερον, τοῦ πρώτου ταῖς ἀκτῖσι, λαμπρυνθεὶς καὶ τῇ δόξῃ, πανσεβάσμιε μάκαρ Ἰάκωβε.

Βίον σεπτὸν, ἔσχηκας καὶ ὑπερθαύμαστον· τῷ γὰρ πόθῳ, πόθον ἀκατάσχετον, προσειληφὼς, τὴν τῶν ὀρεκτῶν, τῆς ἀγαθαρχίας, ἐσχάτων μακαριότητα, κατέλαβες Θεόφρον, Ἀσωμάτοις συμψάλλων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὅλον σαυτὸν, νεύμασιν ἐμπαρεχόμενος, τοῦ Δεσπότου, Μύστα Θεοδίδακτε, τῶν ἀρετῶν, ἤρθης ἐμφανῶν, πρὸς ὑψηλοτάτην, καὶ θείαν ὄντως ἀκρώρειαν· κἀκεῖθεν ἰαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς τὴν μνήμην σου μάκαρ δοξάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε· σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἁγνήν σε γινώσκοντας.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νέος ὥσπερ Ἠλίας, ζήλῳ πυρακτούμενος, τοὺς ἀπειθήσαντας, τῷ κηρύγματί σου, καταφλέξαι ἠθέλησας Ἔνδοξε· ἀλλ' ἐκώλυσέ σε, ὁ θελητὴς τῆς εὐσπλαγχνίας, ἐκδιδάσκων τὸ πρᾶον τῆς χάριτος.

Ἐπιβὰς ἀκροτάτης, ἀρετῆς πτερούμενος, δι' ἀγαπήσεως, τῶν ἐγκρίτων θρόνων, τοῦ Δεσπότου ἐπόθησας Ἔνδοξε, τὰ πρωτεῖα φέρειν, οὐχ ὡς ἐρῶν δόξης ματαίων, ἀλλὰ βλέπειν ἀμέσως ὃν ἔστερξας.

Ὑπερέβη τοὺς ὅρους, Σῶτερ ὁ Ἰάκωβος, τῆς ἀνθρωπότητος· τὴν γὰρ δύναμίν σου, ὡς ἱμάτιον περιζωσάμενος, ἰαμάτων βρύει, τοὺς ποταμοὺς, καὶ τῶν θαυμάτων, καὶ φωτίζει τῇ πίστει τὰ πέρατα.

Φωτεινή σε νεφέλη, Λόγον ἀπαστράπτοντα, δόξῃ θεώμενον, ἐν Θαβὼρ τῷ ὄρει, ἐπεσκίασε μάκαρ Ἰάκωβε· καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι, τῆς πατρικῆς κατηξιώθης, βεβαιούσης αὐτοῦ τὴν υἱότητα.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ῥεύματα ὡς ἐκ πηγῆς, ἰαμάτων ἀεννάως παρέχων, καὶ φωτισμὸν δογμάτων, εὐσεβῶν βλύζων ἔνδοξε, τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβεῖ, πόθῳ Ἰάκωβε, προσιόντων, καταλαμπρύνεις παμμακάριστε.

Ὄργανον χωρητικὸν, ὁ Δεσπότης εὑρηκώς σε πανμάκαρ, τῆς ἑαυτοῦ πλουσίας, καὶ σεπτῆς διαδόσεως, ἐμφορεῖ τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, μυστηρίων, ἱερουργὲ τῆς ἀϊδίου ζωῆς.

Δόξαν τὴν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκζητήσας τῷ Χριστῷ παρασχεῖν σοι, ὡς Βασιλεῖ γηΐνῳ, βασιλείας ἐπέτυχες, οὐ τῆς κάτω καὶ φθαρτῆς, μάκαρ Ἰάκωβε, ἀλλ' ἀφθάρτου, ἣν δι' ἀθλήσεως ἀπέλαβες.

Νέκρωσιν ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ Δεσπότης ὑπελθεῖν εὐδοκήσας, τὴν τοῖς νεκροῖς αἰτίαν, ἀληθοῦς ἀναστάσεως, ὡς αὐτοῦ μυσταγωγὸν, Μάκαρ σε, εἵλετο, συνεργάτην, ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο.

Θεοτοκίον.

Ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν, ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε Παρθένε, τῶν λυπηρῶν τοῦ βίου, τὴν ψυχήν μου διάσωσον, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, θύραν μοι ἄνοιξον· σοὶ γὰρ Κόρη, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
» ταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν
» βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν
» κραταιάν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
» ὦ κυβερνῆτα καὶ διάσωσον.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς θεϊκῆς, ἀκούσας προσκαλούσης σε, ἀγάπην πατρὸς, παρεῖδες καὶ προσέδραμες, τῷ Χριστῷ Ἰάκωβε, μετὰ καὶ τοῦ συγγόνου σου ἔνδοξε· μεθ' οὗ καὶ ἠξιώθης ἰδεῖν, Κυρίου τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἁλιεὺς λογικῶν ἰχθύων, τῷ δικτύῳ Τρισμάκαρ τῶν σεπτῶν εὐχῶν, βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, τὴν πάλαι ὑφ' ἡδονῶν θηρευθεῖσαν τῶν τοῦ βίου· ἵνα ἀκλινῶς διελθὼν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον μου, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, καὶ δοξάσω τὸν βίον τὸν ἄμεμπτον, ὃν ἐκτελέσας ἐπὶ τῆς γῆς, ἠξιώθης ἐπ' ὄρους θεάσασθαι, Κυρίου τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

Digitized by Google

Συναξάριον.

Τῇ Λ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλȣ Ἰακώβου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίȣ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Ὡς ἀμνὸς Ἰάκωβος ἀχθεὶς ἐσφάγη,
Τῆς εὐσεβείας μηρυκίζων τοὺς λόγους.

Κτεῖνε μάχαιρα φόνου Ἰάκωβον ἐνὶ τριακοστῇ.

Οὗτος υἱὸς μὲν ἦν Ζεβεδαίου, ἀδελφὸς δὲ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνδρέου καὶ Πέτρου κλῆσιν, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος εἰς μαθητείαν σὺν τῷ ἀδελφῷ προσεκλήθη· οἳ καὶ εὐθέως, τόν τε πατέρα καὶ τὸ πλοῖον καὶ ἁπλῶς πάντα ἀφέντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ τοσοῦτον αὐτοὺς ἠγάπησεν, ὡς τῷ μὲν τὴν ἐπὶ τὸ στῆθος ἀνάκλισιν χαρίσασθαι, τῷ δὲ πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ αὐτὸς ἔπιε. Καὶ αὐτοὶ τοσοῦτον τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ζῆλον ἐπεδείξαντο, ὥςτε πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ θελῆσαι κατενεγκεῖν, καὶ ἀναλῶσαι τοὺς μὴ πιστεύσαντας· καὶ τάχα ἂν τοῦτο ἔδρασαν, εἰμὴ ἡ αὐτοῦ ἀγαθότης τούτους διεκώλυσε. Διὰ ταῦτα οὖν αὐτούς τε καὶ τὸν Κορυφαῖον Πέτρον ἀείποτε ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις οἰκονομίαις παρελάμβανε, τὰ ὑψηλότερα καὶ μυστικώτερα τῶρα δογμάτων μυσταγωγῶν. Τοῦτον τὸν μακάριον Ἰάκωβον, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὴ φέρων ὁ Ἡρώδης παῤῥησιαζόμενον, καὶ τὸ σωτήριον κήρυγμα καταγγέλλοντα, τὰς χεῖρας ἐπιβαλὼν, ἀνεῖλε μαχαίρᾳ, δεύτερον μετὰ Στέφανον μάρτυρα τῷ Δεσπότῃ παραπέμψας Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος τοῦ Ποιητοῦ.

Στίχ. Τέρψας ὁ Κλήμης γηγενεῖς ᾠδαῖς κάτω.
Ἀπῆλθε τρέψων, ὥσπερ οἶμαι, καὶ νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχ. Μάξιμος εὑρὼν τὴν ξὶ συλλαβὴν μέσην,
Τὸ γαστρὸς ἡμῖν μηνύει μέσον ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὑρέσεως τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασείας.

Στίχ. Χρὴ μηδὲ νεκρὸν λανθάνειν Βασιλέα,
Βασιλέως θνήξαντα τοῦ ζῶντος χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Δονάτου, Ἐπισκόπου Εὐροίας.

Στίχ. Τίς μὴ Δονάτον δοξάσει ἐν τοῖς λόγοις,
Ὅν περ τὰ ἔργα πανταχοῦ ἐδόξασαν;

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Ἐπίσκοπος γενόμενος ἐν πόλει, λεγομένῃ Εὐροίᾳ κατὰ τὴν παλαιὰν Ἤπειρον. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πόλει χωρίον ἦν, ὄνομα αὐτῷ Σωρεία (τὸ νῦν λεγόμενον Σοῦλι κατά τινας), ἐν ᾧ ἦν πηγὴ ὕδατος, καὶ ὅσοι ἂν ἐξ αὐτῆς ἔπινον, πικρῷ θανάτῳ παρεδίδοντο. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ ἁγιώτατος, Ἐπίσκοπος Δονάτος, ἀφίκετο πρὸς τὴν πηγὴν μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ Κληρικῶν. Καὶ ἅμα τῷ καταλαβεῖν αὐτὸν, βροντὴ γέγονε· καὶ εὐθέως ἐξελθὸν ζῶον θανατηφόρον, ὅπερ ἐνεφώλευε τῇ πηγῇ, συνήντησε τῷ μακαρίῳ, καὶ ἐπειρᾶτο τῇ οὐρᾷ αὐτοῦ συμπεριλαβεῖν τοὺς πόδας τοῦ ὄνου, ᾧ ἐπωχεῖτο ὁ μακάριος. Ὁ δὲ, ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν τὸ θηρίον, ἔλαβε τὸ σχοινίον, ᾧ ἔτυπτε τὸ ὑποζύγιον, καὶ τύψας κατὰ νῶτον τὸ θηρίον, καιρίαν μάστιγα δι' αὐτοῦ τούτῳ ἐπήνεγκεν· ὃ καὶ παρευθὺς πεσὸν ἀπέψυξε. Τότε συλλέξαντες ξύλα οἱ αὐτόπται τοῦ θαύματος, κατέκαυσαν τὸ θηρίον· οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τοῦ ὕδατος ἅψασθαι. Ὁ δὲ Ἅγιος, εὐχὴν ποιήσας, καὶ τὴν πηγὴν εὐλογήσας, καὶ πρῶτος πιὼν, ἐπέτρεψε καὶ τοῖς πᾶσιν ἀδεῶς πίνειν· ἐξ οὗ πιόντες καὶ εὐφρανθέντες, ἀβλαβεῖς εἰς τὸ ἑξῆς εἰς τὰ ἴδια ἐπορεύοντο.

Ταῦτα μαθὼν ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος, μετεκαλέσατο πάντας τοὺς ἐκεῖσε Ἐπισκόπους, καὶ, Ποῖός ἐστι Δονάτος, ἐπυνθάνετο, ὁ τὸν δράκοντα διὰ φραγγελίȣ ἀποκτείνας, καὶ ὕδωρ δι' εὐχῆς ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐξ οὐρανȣ̃ βροχὴν καταβιβάσας; Οἱ δὲ ὑπέδειξαν αὐτὸν, λέγοντες· Οὗτος ἐστὶ, Βασιλεῦ. Καὶ ὁ Βασιλεὺς, κατασπασάμενος αὐτὸν, ἀπήγαγε πρὸς τὴν Βασίλισσαν· καὶ πεσόντες ἀμφότεροι, ἐπελάβοντο τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἐκλιπαροῦντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες· Δοῦλε τοῦ Θεοῦ, παρακλήθητι, καὶ ποίησον μεθ' ἡμῶν ἔλεος· μονογενὲς γὰρ θυγάτριον ἔχοντες, ὑπὸ δεινοῦ ἐνοχλούμενον δαίμονος, μεγάλως τὴν ψυχὴν συντριβόμεθα· εἰ οὖν θεραπεύσῃς αὐτὴν, λάβε τὸ ἥμισυ τῆς οὐσίας αὐτῆς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ἐλθέτω ἡ παῖς. Οἱ δὲ τὸν Ἅγιον ἀπήγαγον πρὸς αὐτήν. Καὶ ἐπιτιμηθέντος τοῦ δαίμονος, καὶ ἐξωσθέντος εὐθὺς παρὰ τοῦ Ἁγίȣ, ἰάθη ἡ παῖς. Τοῦ δὴ Βασιλέως διδόντος τὸ ὑποσχεθὲν, οὐ κατεδέξατο ταῦτο λαβεῖν ὁ μακάριος. Διὰ δὲ τὴν ἀγαθὴν αὐτῶν πρόθεσιν, ᾐτήσατο τόπον τινὰ δοθῆναι, πλησίον τῆς χώρας αὐτοῦ κείμενον, ἐπιτήδειον ὄντα εἰς ναὸν, Ὀμφάλιον οὕτω καλούμενον, ὃν ἐδωρήσατο εὐθὺς ὁ Βασιλεὺς δι' ἐγγράφου προστάγματος.

Οὗτος οὖν ὁ μακάριος καὶ νεκρὸν ἀνέστησε, ταφῆναι κωλυόμενον, ἕως οὗ τὸ ὀφειλόμενον τῷ δανειστῇ ἀποδῷ· μετὰ δὲ τὸ διαλεχθῆναι πρὸς τὸν δανειστὴν περὶ τοῦ ζητήματος, καὶ διαῤῥηχθῆναι τὸ χειρόγραφον, κοιμηθῆναι ταῦτον πάλιν προσέταξεν, ἄχρις ἂν ἡ κοινὴ ἀνάστασις πάντων γένηται. Ἐπεὶ δὲ τότε καὶ αὐχμῷ ἡ γῆ ἐπιέζετο, δι' ἐντεύξεως τοῦ Βασιλέως ὁ Ἅγιος ἐξελθὼν τῆς πόλεως ηὔξατο· καὶ τοσοῦτον κατῆλθεν οὐρανόθεν ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς περιχώροις αὐτῆς ὑετὸς, ὡς μεθυσθῆναι τὴν γῆν, καὶ μηδὲν κατακλυσμοῦ διαφέρειν. Ἐφρόντιζε δὲ ὁ Βασιλεὺς, ὅτι μονοχίτων ἦν ὁ Ἅγιος, καὶ ὁ ὑετὸς σφοδρὸς πάνυ. Ἀλλὰ μετὰ μικρὸν ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὰ βασίλεια, καὶ μηδόλως βραχέντος, μηδὲ μικρὰν νοτίδα ἔχοντος, θάμβος ἐπὶ τούτῳ κατεῖχε πάντας. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἐτέπετο τοῖς λόγοις αὐτοῦ· καὶ δοὺς αὐτῷ χρυσίον ἱκανὸν, λόγῳ οἰκοδομῆς ναοῦ, καὶ ἕτερά τινα ἐπιτήδεια πρὸς τὸν τούτου καλλωπισμὸν, ἀπέστειλεν εἰς τὰ ἴδια. Ἀπελθὼν δὲ, καὶ τὸν ναὸν οἰκοδομήσας, καὶ τὸν ἴδιον εὐτρεπίσας τάφον, καὶ εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ποτήριον ἔπιες, καθὼς ὑπέσχου, τὸ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, καὶ τὸ βάπτισμα τούτου, σὺ ἐβαπτίσω Θεομακάριστε, ὦ νῦν

Digitized by Google

προθύμως κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀκτῖσι λαμπόμενος, τῆς θεοπτίας ὤφθης Ἰάκωβε· διὰ τοῦτό σε στέφει, τῆς βασιλείας Χριστὸς ὁ Κύριος, καταγλαΐζει Ἀγγέλοις συμψάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰδού σοι πεπλήρωκε, τὰς ὑποσχέσεις ὁ μεγαλόδωρος, πρὸς αὐτὸν ἀνυψώσας, τῇ ἐκμιμήσει τῶν παθημάτων αὐτοῦ, ᾧ παρεστὼς νῦν κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, Θαβὼρ ἐν ὄρει σὺ θεασάμενος, ἐπὶ γῆς καταπίπτεις, μὴ φέρων τοῦτο ὁρᾷν δοῖς ὄμμασι· τῆς πατρικῆς δὲ φωνῆς ὡς ἀκήκοας, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, προσανεβόας τρανῶς.

Θεοτοκίον.

Δυάδα τῶν φύσεων, ἀλλ' οὐ προσώπων Κόρη κηρύττομεν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὃν κατὰ σάρκα ἐξεικονίζομεν, καὶ προσκυνοῦμεν μορφῆς τὸ ὁμοίωμα, οἱ διὰ σοῦ τῷ Θεῷ καταλλαγέντες ἁγνή.

Ὠδὴ ή. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἀβραμιαίαν πρόθεσιν, σὺ Θεόπτα κτησάμενος, τῷ προσκαλουμένῳ, σὲ Χριστῷ ἑπόμενος, ἐγένου θεόσοφος, καὶ λειτουργὸς ὑπῆρξας αὐτῷ, ὡς Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνακράζων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γεγωνοτέρα δέδεικται, τῆς βροντῆς σου ἡ πρόοδος, τῆς τῶν νομικῶν, τυπωτικῆς ἠχήσεως· Χριστὸν γὰρ ἐβρόντησας, τῇ οἰκουμένῃ πάσῃ Θεὸν, ὡς Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀναμέλπων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐθαυμαστώθης ἔνδοξε, μαρτυρίας φαιδρότητι, καὶ θεοσεβείας ἀληθοῦς λαμπρότητι, καὶ ἄρχων Ἀπόστολε, κατασταθεὶς ἁπάσης τῆς γῆς, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν εἰς γῆν διέδραμεν, ὁ σὸς λόγος Ἰάκωβε, πλήξας ὡς βροντὴ, τὴν τῶν ἀπίστων ἔννοιαν, φωτίσας δὲ ἅπαντας, θείῳ φωτὶ τῆς πίστεως, ὥσπερ ἀστραπὴ, τοὺς εὐπειθῶς ἐκβοῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥητορευόντων γλῶσσαί σε, ἀνυμνῆσαι οὐ σθένουσιν, ὦ Θεογεννῆτορ, Μαριὰμ θεόνυμφε· Χριστὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη Θεὸν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν, ᾧ βοῶμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν, καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἁγίως σου τὸν δρόμον διηνυκὼς, ἐν Ἁγίων σκηνώμασιν ἔνδοξε, νῦν γεγηθὼς, αἴγλην κατοπτεύεις τὴν τριφεγγῆ, ἧς ἀπολαύων πάνσοφε, πλήρεις εὐφροσύνης τοὺς ὑμνητὰς τοὺς σοὺς καὶ χαρμοσύνης, ἀνάδειξον παμμάκαρ, ταῖς ἱκεσίαις σου Ἰάκωβε.

Ἰδεῖν σε οἱ κακοῦργοι καὶ φονευταὶ, ὡς τὸν σὸν πρὶν Δεσπότην μὴ φέροντες· τὰς γὰρ αὐτῶν, πράξεις ἐκφαυλίζων σῆς ἀγωγῆς, τῇ παραθέσει ἤλεγξας· κτείνουσι μαχαίρᾳ τὸν μιμητὴν, Χριστοῦ τοῦ σταυρωθέντος, σαρκὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὦ Θεοῤῥῆμον παμμακάριστε.

Ῥομφαίᾳ οὐρανίῳ τιμωρηθεὶς, ταῖς πληγαῖς ὁ Ἡρώδης ἀπώλετο, ὅτι τοὺς σοὺς, Λόγε διακόνους καὶ μαθητὰς, οὓς Ἀποστόλους ἔφησας κτείνων οὐκ ἐνάρκησεν ὁ δεινός· διό σου τὴν δικαίαν, πρόνοιαν Εὐεργέτα, καταπλαγέντες μεγαλύνομεν.

Τιμῶντές σου τὴν μνήμην χαρμονικῶς, εὐφημοῦμέν σε μάκαρ Ἰάκωβε, μύστα Χριστοῦ· ᾄδοντες δὲ ζῆλόν σου τὸν θερμὸν, καὶ τὴν μακρὰν περίοδον, καὶ τοὺς σοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν σφαγὴν. βροντῆς υἱὸν καὶ φῶς σε, κριτὴν καὶ μυστολέκτην, πιστῶς σε πάντες ὀνομάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃ νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Digitized by Google

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος β'.
Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῷ σαρκωθέντι Λόγῳ δι' εὐσπλαγχνίαν, μαθητευθεὶς Ἰάκωβε τῆς χορείας, ὤφθης κορυφαίων συναρίθμιος· μεθ' ὧν Χριστὸν δυσώπησον, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῷ καλάμῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας, ἀξιάγαστε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπείκων Ἰάκωβε, τοῦ φωτίσαντος τὴν σήν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θηγόρον σε παμμάκαρ, ἀναδείξαντος τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Δίς.

Ἡ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει, καὶ σὲ μακάριε, θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνως ἐλαύνοντα, ἀθεΐας τὴν ἀχλύν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων, μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἡ ἀκρότης, Χριστοῦ αὐτόπτα Ἰάκωβε.

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, ἀγνωσίας ἔνδοξε ὦ Ἰάκωβε, καταφωτίσας ἀνέδειξας, υἱοὺς διὰ πίστεως, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, οὗ τὸ πάθος ἐζήλωσας, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφὸς ὡς θεηγόρος, ὡς μαθητὴς ἀληθέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμικαῖς ὑμνῳδίαις Ἰάκωβον εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, τὰς ψυχικὰς ἀρούρας, τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ἱλασμὸν καὶ φωτισμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοί.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ὁ Ἀπόστολος. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης,

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατεῖν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΜΑΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΗΣ Τῌ ΕΓΓΡΑΦῼ ΑΔΕΙᾼ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθέν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Ο ΦΟΙΝΙΞ
1889

Digitized by Google

ASTOR LIBRARY
MAY
7
1891
NEW YORK

4591

Digitized by Google

ΜΗΝ
ΜΑΪΟΣ
ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ πρὸ τοῦ πλασθῆναι προέγνως, Ἱερεμίαν τὸν ἔνδοξον, καὶ πρὸ τῷ τεχθῆναι ἐκ μήτρας, ὑποφήτην καθηγίασας, ὡς προειδὼς ἀληθῶς, τῆς γνώμης τὸ ἐλεύθερον· ȣ̓ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν βορβόρῳ ἐβλήθη, Ἱερεμίας ὁ ἔνδοξος, ἀλλὰ τῆς τερπνῆς εὐωδίας, νοητῶς ἀντελαμβάνετο, ἐν Παραδείσου σκηναῖς, οἷά περ αὐλιζόμενος· οὗ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ θρηνῳδίας ἐλάλει, Ἱερεμίας ὁ δοῦλός σȣ, ἀλλὰ τὴν πρὸς σὲ εὐφροσύνην, ὡς Προφήτης ȣ̓κ ἠμαύρωσε· τὴν γὰρ ψυχήν σοι Χριστέ, τῷ πόθῳ συνηρμόσατο, καὶ θυμηδίας τῆς ἀνεκφράστου, διαπαντὸς ἐνεπίμπλατο.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Πρὸ τȣ̃ σε πλασθῆναι προγνωστικῶς, μητρὸς ἐκ κοιλίας, ἡγιάσθης καὶ τῶν ἐθνῶν, Προφήτης ἐχρίσθης ἀνακράζων· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Ὁ πάντων τὴν γνῶσιν προειληφώς, σοῦ τῆς διανοίας, τὰς κινήσεις προθεωρῶν, ὦ Ἱερεμία θεοφάντορ, καθηγητήν σε λαοῦ προχειρίζεται.

Σοῦ τῆς διανοίας τὸ ὀπτικόν, σαφῶς ἐκκαθάρας, μολυσμάτων τῶν τῆς σαρκός, ἀληθείας μάρτυς ἀνεδείχθης, τῷ Ποιητῇ σου ποθεινότατος.

Θεοτοκίον.

Σκηνώσαντα Λόγον τὸν τοῦ Πατρός, ἐπὶ σοὶ Παρθένε, Θεοτόκε ὑπερφυῶς, ἐν σαρκὶ τεκοῦσα ἀνεφάνης, τῶν ποιημάτων ἁπάντων δεσπόζουσα.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σὺ προκαθηγίασας, τὸν ὑποφήτην σου Δέσποτα, πρὸ τοκετȣ̃, καὶ τοῖς πλανωμένοις, ὁδηγὸν ἐξαπέστειλας.

Χάρις σοῦ τοῖς χείλεσιν, ἐγκατοικήσασα Πνεύματος, φωτιστικήν, οἷά περ λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει σε ἀνέδειξεν.

Digitized by Google

Μύρον εὐωδίας σου, μὴ ὑποφέροντες δῆμός σε, τοῦ Ἰσραὴλ, βεβορβορωμένος, ἐν τῷ λάκκῳ καθείργνυσιν. Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Παναχραντε, ὁ ὑπερούσιος ἄναρχος, Υἱὸν Θεοῦ, συναναστραφῆναι, τοῖς ἀνθρώποις εὐδόκησεν. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ ἄνομος λαὸς, σὲ τὸν νόμους δικαίως, κρατύνοντα σοφὲ, ὑποβάλλει βορβόρῳ, ὀσμὴν θείας γνώσεως, μὴ βουλόμενος δέξασθαι· ὃν ἐθρήνησας, ὑπὸ βαρβάρων ἀθέων, ἀπαγόμενον, αἰχμαλωσίᾳ βιαίᾳ, Προφῆτα μακάριε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡ ὑπέρφωτος ἔλλαμψις, ἡ τοῦ παναγίου καὶ θείου Πνεύματος, τῇ καρδίᾳ σου ἀστράψασα, τοῖς ἐν σκότει φαίνειν ἀπειργάσατο.

Προφητῶν συμπαθέστατος, πάντων πεφηνὼς παμμάκαρ Θεόληπτε, συμπαθείας με ἀξίωσον, τὸν ἀπεγνωσμένον πολλοῖς πάθεσιν.

Ὡς μεσίτης γενόμενος, ἐκφαντορικῆς καὶ θείας ἐλλάμψεως, μεσιτείαις σου εἰρήνευσον, πολυτάραχόν μου βίου κλύδωνα.

Θεοτοκίον.

Ἰσραὴλ εὑρὼν δέδωκε, τῷ ἠγαπημένῳ Θεὸς νῦν ἅπασαν, ἐπιστήμης τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε ἡμῖν ἔλαμψεν.

Ὠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὥσπερ ἀστραπὴν, τὸν Προφήτην σου ἀπέστειλας, Ἱερεμίαν τὸν ἱερώτατον, τοῖς ἐν τῷ σκότει, τὸ φῶς σε Χριστὲ μηνύοντα.

Βέλος ἐκλεκτὸν, ἐν φαρέτρᾳ σε κρυπτόμενον, Ἱερεμία τῇ προγνώσει αὐτοῦ, ὁ σὸς Δεσπότης, οἷς ἔδει καιροῖς ἀνέδειξεν.

Ὦτα καθαρὰ, διανοίας ἔχων ἔνδοξε, προσομιλοῦντός σοι τοῦ Πνεύματος, κατηξιώθης, Προφῆτα ἐπακροάσασθαι.

Θεοτοκίον.

Μέγα καὶ φρικτὸν, τῆς Παρθένου τὸ μυστήριον· τὸ γὰρ ὀφθέντα ἐπὶ γῆς δι' αὐτῆς, Θεὸν ἀνθρώποις, μητρικῶς ἐτιθηνήσατο.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Εἵλκυσας τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν χάριν δαψιλῶς θεοφόρε, πνευματικῶς τὸ στόμα, τῆς ψυχῆς ὡς ἐπλάτυνας· καὶ πλησθεὶς κοινωνικῶς, πᾶσι μετέδωκας, ὦ Προφῆτα, τοῖς βουλομένοις τῆς ἐλλάμψεως.

Θάλασσαν τὴν κοσμικὴν, ὑψουμένην πειρασμῶν τρικυμίαις, ἑωρακὼς ἐσχάτους, τοὺς σταθμοὺς ἐπεπόθησας, καὶ πηγὴν ποταμηδὸν, βρύουσαν δάκρυα, τὸν λαόν σου τὸν δυσμενῆ πικρῶς ὀδύρεσθαι.

Θάνατον τοῦ Λυτρωτοῦ, προεδήλους μυστικῶς Θεηγόρε· ὡς γὰρ ἀμνὸν τῷ ξύλῳ, τὸν Χριστὸν ἀπηώρησε, τῆς ζωῆς τὸν ἀρχηγὸν, δῆμος ὁ ἄνομος Ἰουδαίων, τὸν εὐεργέτην πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Λόγος ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς, πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς ἀσωμάτως, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ ἐν χρόνῳ, σαρκικῶς ἀποτίκτεται, καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ σκιᾷ, πάντες ζησόμεθα, ὥσπερ πάλαι, Ἱερεμία προεφήτευσεν. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
» ταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν
» βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν
» κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
» καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Μὴν Μάϊος, ἔχων ἡμέρας λα'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι'.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

Στίχοι.

Ψυχαὶ λιθώδεις, καὶ ξέναι θείου φόβου,
Λίθοις ἀνεῖλον θεῖον Ἱερεμίαν.

Πρώτῃ ἐν Μαΐοιο λίθοις κτάνον Ἱερεμίαν.

Ὁ θαυμάσιος οὗτος τοῦ Κυρίου Προφήτης, ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς μήτρας ἁγιασθεὶς, ἦν ἐξ Ἀναθώθ· ἐν δὲ Τάφναις τῆς Αἰγύπτου, λίθοις βληθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀποθνήσκει, καὶ τίθεται ἐν τόπῳ τῆς οἰκήσεως Φαραώ· ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἐδόξασαν αὐτὸν, εὐεργετηθέντες παρ' αὐτοῦ· ηὔξατο γὰρ, καὶ αἱ ὀλοθρεύουσαι αὐτοὺς ἀσπίδες ἀπέψυξαν, καὶ οἱ ἐν τοῖς ὕδασι θῆρες, οὓς Αἰγύπτιοι μὲν καλοῦσιν Ἐφὼθ, Ἕλληνες δὲ Κροκοδείλους. Καὶ ὅσοι εἰσὶ πιστοὶ ἕως τῆς σήμερον ἔρχονται ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ λαμβάνοντες τοῦ χοὸς, δήγματα ἀσπίδων θεραπεύουσι.

Φασὶ δὲ, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, ἐπιστὰς τῷ τάφῳ τοῦ Προφήτου, καὶ μαθὼν τὰ κατ' αὐτὸν, εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετέστησεν αὐτοῦ τὰ λείψανα· καὶ ταῦτα πανταχοῦ κατασπείρας τῆς πόλεως, καὶ κύκλῳ αὐτῆς, τὰς μὲν ἀσπίδας ἐκεῖθεν ἀπεδίωξεν, ἀντεισήγαγε δὲ τοὺς ὄφεις τοὺς λεγομένους Ἀργολαοὺς, οὓς ἐκ τοῦ Ἄργους ἤνεγκεν, ἐκεῖθεν ἔχοντας τὴν προσηγορίαν.

Δέδωκε δὲ ὁ Προφήτης σημεῖον τοῖς ἱερεῦσιν Αἰγύπτου, ὅτι δεῖ σεισθῆναι τὰ εἴδωλα αὐτῶν, καὶ συμπεσεῖν, διὰ Σωτῆρος παιδίου, ἐκ Παρθένου γεννωμένου ἐν φάτνῃ· διὰ τοῦτο ἕως τοῦ νῦν θεοποιοῦσι παρθένον λεχὼ· καὶ βρέφος ἐν φάτνῃ προτεθέντος, προσκυνοῦσι. Διά τοι τοῦτο, καὶ Πτολεμαίῳ τῷ Βασιλεῖ, ἐρωτήσαντι τὴν αἰτίαν, ἔλεγον πατροπαράδοτον εἶναι τὸ μυστήριον, καὶ ὑπὸ ὁσίου Προ-

Digitized by Google

φήτου τοῖς πατράσιν ἡμῶν παραδοθὲν, καὶ ἐκδεχόμεθα, εἶπον, τὸ πέρας τοῦ μυστηρίου.

Λέγεται δὲ περὶ τοῦ Προφήτου, ὅτι, πρὸ τῆς ἁλώσεως τοῦ ναοῦ, ἥρπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ νόμου καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἐποίησεν αὐτὰ ὑπὸ πέτραν κατατεθῆναι, καὶ εἶπε τοῖς παρεστῶσιν· Ἀπεδήμησε Κύριος ἐν Σινᾷ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ πάλιν ἐλεύσεται νομοθετῆσαι ἐν Σινᾷ ἐν δυνάμει, καὶ σημεῖον ἡμῖν ἔσται τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ὅταν ξύλον πάντα τὰ ἔθνη προσκυνήσωσιν. Εἶπε δὲ, ὅτι, τὴν κιβωτὸν ταύτην οὐδεὶς ἐκβαλεῖ, εἰ μὴ Ἀαρὼν μόνος ὁ ἱερεύς· καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλάκας οὐδεὶς ἀναπτύξει οὐκ ἔτι, οὐχ ἱερέων, οὐδὲ προφητῶν, εἰμὴ Μωϋσῆς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει, πρῶτον ἡ κιβωτὸς ἀναστήσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ τεθήσεται ἐν ὄρει Σινᾷ, καὶ πάντες οἱ Ἅγιοι πρὸς αὐτὴν συναχθήσονται, ἐκδεχόμενοι τὸν Κύριον, καὶ τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες, τὸν ἀνελεῖν αὐτοὺ θέλοντα. Ἐν δὲ τῇ πέτρᾳ ἐσφράγισε τῷ δακτύλῳ αὐτὲς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγένετο ὁ τύπος ὡς γλυφὴ σιδήρου· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασε τὸ ὄνομα, καὶ οὐδεὶς νοήσει τὸν τόπον, οὐδὲ ἀναγνῶσαι αὐτὸ δυνήσεται, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Ἔστι δὲ ἡ πέτρα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου πρῶτον ἡ κιβωτὸς ἐγίνετο μεταξὺ τῶν ὀρέων, ἔνθα κεῖται Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν, καὶ ἐν νυκτὶ ὡς πῦρ ἡ νεφέλη γίνεται ἐπὶ τὸν τόπον, κατὰ τὸν τύπον τὸν ἀρχαῖον. Ἦν δὲ ὁ προφήτης Ἱερεμίας τῷ χρόνῳ προβεβηκὼς, τὴν ἡλικίαν μικρὸς, εἰς ὀξὺ ἔχων καταλῆγον τὸ γένειον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλȣ Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βατᾶ τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Καὶ τῷ Βατᾷ, τμηθέντι τὴν κάραν ξίφει,
Βατὰ πρεπόντως οὐρανοῦ τὰ χωρία.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Σὺ νῦν οὐκέτι ἐν ἐλπίσιν, ἀλλὰ πράγματι, Προφῆτα τὰς προῤῥήσεις, πληρȣμένας τὰς σὰς, θεώμενος κραυγάζεις Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄργανον θεῖον ἀνεδείχθης, κυβερνώμενον, χειρὶ τοῦ Παρακλήτου, οὐρανίους φωνὰς, φθεγγόμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θρήνους συγγράφων ὦ Προφῆτα, οὐκ ἠμαύρωσας, τὴν θείαν εὐφροσύνην, ἣ ἐκ βρέφους τρανῶς, συνήκμασας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μήτραν Παρθένου ὑπεισδῦναι, εὐδόκησας, ἀνθρώπους θέλων σῶσαι, τοὺς Προφήτας σαφῶς, ἐδίδαξας τὸ θαῦμα, Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η΄. Νικηταὶ τυράννου.

Οὐρανὸς ἐπέβης, γεγηθὼς θεόπνευστε Ἱερεμία, καὶ σὺν Ἀσωμάτοις, θρόνον τοῦ Παντάνακτος περιπολεύεις, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεϊκῆς ἀκτῖνος, τῷ πυρσῷ λαμπόμενος ἀντανακλάσεις, τοῖς ποθοῦσι πέμπεις, ἔσοπτρον πολύφωτον ὡς δεδειγμένος, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐσεβείας κήρυξ, ὀραθεὶς πανεύφημε ἱερωμένος, τὴν τῆς ἀθεΐας, ἤλεγξας ἀσθένειαν Ἱερεμία, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐμὴν οὐσίαν, ἐκ σοῦ ἀνεδέξατο ὁ Ζωοδότης, καὶ τῶν πρὶν κηλίδων, ταύτην ἐξεκάθηρεν ὦ Θεομῆτορ· Εὐλογοῦμεν τοίνυν τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάρι-
» τί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου,
» σφόδρα ἀντεχόμενοι, Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
» ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Φωτὶ συνανεκράθης, τῷ ἀκραιφνεστάτῳ, τῇ τῆς Θεότητος αἴγλῃ Μακάριε, ἧς ἐπὶ γῆς τὰς ἐμφάσεις τρανῶς ἐκέκτησο.

Πηγῆς τῆς ἀκηράτου, μέχρι καταντήσας, ἀπαυγασμάτων τῶν τῇ δε Θεόπνευστε, τοῦ ποθουμένου σοι τέλους σαφῶς ἐπέτυχες.

Τῇ αἴγλῃ τῇ φωσφόρῳ, ἧς νῦν ἀπολαύεις, τοὺς ἀνυμνοῦντας σὴν μνήμην φαιδρύνεσθαι, Ἱερεμία παμμάκαρ πάντας ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Λιμένα σωτηρίας, οἱ πεπιστευκότες, τῷ παναχράντῳ σου τόκῳ γινώσκοντες, ἐκ τῶν κινδύνων ῥυσθῆναι σὲ ἱκετεύομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνὴ, σὺν Ἀ-
» σωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν τύχῃ ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἢ ἐν ἄλλῃ τοῦ Πεντηκοσταρίου Ἑορτῇ, ὅρα ἔμπροσθεν, εἰς τὴν Η'. τοῦ παρόντος μηνός, τὴν διατύπωσιν περὶ τοῦ πῶς δεῖ ψάλλεσθαι τὴν Ἀκολουθίαν αὐτοῦ. Ψάλλεται δὲ ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, θεοῤῥῆμον Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως τὴν πλάνην ἐξώρισας, Ἀρείου τὴν ἄθεον, καὶ τὴν ποίμνην τῆς αὐτοῦ, ἀσεβείας διέσωσας, ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ δογματίσας τὸν Υἱόν τε, καὶ τὸ Πνεῦμα ὀρθοδόξως ἱερουργὲ ἱερώτατε.

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας, καὶ τὴν πλάνην ἅπασαν ἀπεδίωξας, προκινδυνεύων τῆς πίστεως, στεῤῥὲ Ἀθανάσιε, ὡς ποιμὴν ἀληθινὸς ὡς ἑδραίωμα ἄσειστον, παναοίδιμε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας· διὰ τοῦτο, συνελθόντες σε τιμῶμεν, μελῳδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Ἀρετὴν πᾶσαν ἤσκησας, ἐπιμόνως Θεόπνευστε, καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρίσμα ἅγιον, ἱερουργὸς ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτισας, καὶ ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σοῦ τὴν μνήμην, ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Χριστοῦ τὸν ἱεράρχην, ὑμνήσωμεν ἅπαντες Ἀθανάσιον· ὅτι Ἀρείου τὰ διδάγματα πάντα κατήργησε, καὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος τὸ κράτος, εἰς πάντα τὸν κόσμον τρανῶς καταγγέλλει, ἕνα Θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις ἀμέριστον· ᾧ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λιτήν, Δόξα, Ἦχος γ'.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ ὁ πολύαθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον συγκαλεῖται τὴν οἰκουμένην φαιδρῶς. Πάντες πιστοί, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ καλοῦ ποιμένος, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ πόνους, ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν ἀρετῶν ὁ κανών, ὁ ὑπὲρ πίστεως ἀθλήσας στεῤῥότατα, καὶ λύσας τὴν τοῦ Ἀρείου, κακοδοξίαν νευραῖς, τῶν σεπτῶν σου λόγων Ἀθανάσιε, τρανῶς ἐκδιδάσκων, μιᾶς Θεότητος δύναμιν, ὁριζομένην, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι παρ' ἧς ἅπαντα, νοητὰ καὶ φαινόμενα, μόνην δι' ἀγαθότητα, παρήχθη πρὸς γένεσιν, καὶ σαφηνίζων τῆς θείας, δημιουργίας τὰ δύσληπτα. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα σου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις Πατριαρχῶν ἡ κρηπὶς σάλπιγξ ἡ εὔηχος, ὁ νοῦς ὁ περίβλεπτος, ἡ γλῶσσα ἡ ὀξυτάτη, ὁ διαυγὴς ὀφθαλμός, τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἡ σαφήνεια· ποιμὴν ἀληθέστατος, ὁ λαμπτὴρ ὁ φανότατος· πέλεκυς κόπτων, ὕλην πᾶσαν αἱρέσεων, καταφλέγων τε, τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος· στύλος ὁ ἀπερίτρεπτος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος· ὁ τῆς Τριάδος κηρύξας, τὴν ὑπερούσιον δύναμιν, τρανῶς· ἣν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις ἀτελευτήτου ζωῆς, ἐπωνυμίᾳ ἀληθῶς κλεϊζόμενος· τρυγὼν τε ὡραιοτάτη, σὺν νεοττοῖς ἱεροῖς, καὶ τῷ ὁμοζύγῳ ἐκπετάσασα, ἐκ γῆς πρὸς οὐράνια, ἔνθα νέφος εὐφραίνεται, σεπτῶν Μαρτύρων· ἔνθα φῶς τὸ ἀνέσπερον, ὅπου ἄπαυστος, εὐφροσύνη γνωρίζεται, τάγματα ἐπουράνια, Ἁγίων λαμπρότητες· ὅπου ὁ ἦχος ὁ θεῖος, ἑορταζόντων ἀκούεται· Χριστὸς ἔνθα πέλει, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Πάλιν ἦλθεν ὁ χρυσοῤῥόας Νεῖλος, καὶ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, διὰ τῆς ἐτησίου μνήμης ἐπιδημῶν, ταῖς καλαῖς ἀναβάσεσι, πλημμυρεῖ τὰ χρυσόῤῥειθρα τῆς ἀθανασίας χεύματα καὶ τροφὴν ἀμβροσίας καρποδοτῶν, διὰ τῆς ὑψηλῆς θεηγορίας, Τριάδος ἀδιαίρετον κράτος

Digitized by Google

ἐκδιδάσκει προσκυνεῖν· καὶ πελαγίζων τὰ θεῖα διδάγματα, τῶν πιστῶν καταρδεῖ τὰς διανοίας, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Στῦλος γέγονας ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τῷ γὰρ πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας, κατῄσχυνας Ἄρειον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασιν ὀρθοδοξίας, Πάτερ ὥπλισας τὴν Ἐκκλησίαν· ταῖς διδαχαῖς σου τὰς αἱρέσεις ἐξέτεμες· τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον τετέλεκας, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν πίστιν τετήρηκας· λοιπὸν ἀπόκειται καὶ σοὶ παναοίδιμε, ὁ δίκαιος τῶν πόνων σου στέφανος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὥσπερ ἄστρον ἄδυτον, καὶ μετὰ πότμον, σῶν δογμάτων λάμψεσι, φωταγωγεῖς διὰ παντὸς, τῶν Ὀρθοδόξων τὸ πλήρωμα, ἱερομύστα σοφὲ Ἀθανάσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὡς ἀθάνατον ἐν Ἐκκλησίᾳ, κεκτημένον εὔκλειαν, ἐν θεοπνεύστοις λόγοις, πάντες Ἀθανάσιον τιμήσωμεν ἀξίως, ὅνπερ καὶ μετὰ θάνατον, ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὡς οἰκεῖον θεράποντα.

Εἰς θεωρίας βάθος, ἐκταθεὶς τὰς φρένας, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἱερομύστα Πάτερ, τὸν πλοῦτον ἀνίχνευσας τῶν θείων λογίων, καὶ τὸν κόσμον ἐπλούτισας.

Τοὺς ἐν πελάγει πλάνης, χειμαζομένους Πάτερ, ὡς πυρσὸς μετάρσιος ἐνθέων διδαγμάτων, ἰθύνεις ἑκάστοτε τῇ γαλήνῃ, τῶν λόγων σου, πρὸς λιμένα τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεοτόκε ἁγνὴ, χερουβικὸν ὄχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐτέχθη· σὺ γὰρ μόνη γέγονας πηγὴ ἀφθαρσίας, πηγάζουσα πᾶσι ζωὴν, ἀφ' ἧς ἀρυόμενοι, ἰάματα λαμβάνομεν.

Ὠδὴ γ'. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου Ἱεράρχα, τὴν τυφλὴν ἠμαύρωσας τοῦ Ἀρείου διδασκαλίαν, γενόμενος ὀφθαλμὸς τῶν πιστῶν.

Ἐξυφανθέντα πόνοις σου καὶ ἱδρῶσιν, ἐνεδύσω Ὅσιε τὸν ποδήρη, τῆς ἀληθείας ἐν χάριτι, ἱερουργήσας Χριστῷ.

Ὡς ταξιάρχης παραστάσεως θεολέκτου, συνασπισμὸν διέκοψας θεομάχων, τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος ὁπλισάμενος.

Ἡ τὸν Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τοῦτον σεσαρκωμένον, καὶ ἀνθρώπους τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξαντα, Θεοτόκε ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν τῶν αἱρέσεων, πλάνην διήλεγξας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν ἐτράνωσας· ὡς Ἱεράρχης εὐσεβὴς, ἐκήρυξας ἐν τῷ κόσμῳ, μίαν τὴν Θεότητα, ἐν Τριάδι γνωρίζεσθαι φύσει ὁμοούσιον, καὶ προσώποις ἀσύγχυτον· διὸ καὶ συνελθόντες ἐν πίστει, Ἀθανάσιε Πάτερ τελοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πᾶσαν ἤρδευσας τὴν οἰκουμένην, Ὅσιε Πάτερ, τὴν πηγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τῆς ζωῆς κεκτημένος.

Ἀνεπλήρωσας ἐν τῇ σαρκί σου, Ὅσιε Πάτερ, τοῦ Κυρίου τὰ παθήματα, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Διωκόμενος ὑπὸ ἀθέων, Ὅσιε Πάτερ, ἀπεδίωξας τῆς ποίμνης σου, ἀρειόφρονα πλάνην.

Θεοτοκίον.

Μῆτηρ ἄχραντε εὐλογημένη, ἁγνὴ Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

Ὠδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες τὴν γῆν, Ἀθανασίου τοῖς λόγοις παιδευόμενοι· στόμα γὰρ τοῦ Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἀνεδείχθη διὰ πίστεως.

Πύργος φανεὶς Μακάριε ἀκατάβλητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πάσας τοῦ Ἀρείου, μηχανουργίας διεσάθρωσας.

Ταῖς ἱκεσίαις Κύριε τοῦ Ἱεράρχου σου, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν ἀντικατάπεμψον, καὶ τῆς βασιλείας σου, ἀξίους ποίησον ὡς εὔσπλαγχνος.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐκ Δαυῒδ βλαστήσασαν ἀνυμνήσωμεν, ὡς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, καὶ σαρκὶ τεκοῦσαν, καὶ μείνασαν Παρθένον μετὰ τόκον ἁγνήν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς ἀσιγήτοις.

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργάσω, Μάκαρ, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, κατασπείρας ἐν αὐτῇ τὸν λόγον τὸν εὐσεβῆ, καὶ τῶν αἱρέσεων, ἐκτεμὼν τὰς ἀκάνθας.

Τῆς χάριτος ποταμὸς Θεοφόρε, Νεῖλος ἐδείχθης νοητὸς, καρποδότης εὐσεβῶς διδαγμάτων τοῖς πιστοῖς, ποτίζων ἅπαντας, καὶ τὰ πέρατα τρέφων.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, τὴν μετὰ τόκον Παρθένον, τὴν χωρήσασαν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον παντὶ, τὸν συναΐδιον τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι Λόγον.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὀρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, καὶ τὸν τῆς πίστεως σπόρον ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος Ὅσιε· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Ἀθανασίου τὴν πανέορτον μνήμην ἐν ᾠδαῖς οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν σήμερον. Οὗτος γὰρ Ἄρειον τὸν πλάνον, καὶ Εὐνόμιον ἅμα σὺν Σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀληθείας κατέβαλε δόγμασι. πυρὶ τῷ αἰωνίῳ παραδοὺς αὐτοὺς κατακαίεσθαι, ὡς βλασφημήσαντας ἄδικα κατὰ τῆς τοῦ Σωτῆρος σαρκώσεως, ἣν πάντες Προφῆται προκατήγγειλαν· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι.

Ἀθανάσιε, ποῦ κομίζῃ; μὴ πάλιν
Καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐκπέμπουσί σε;

Δευτερίῃ νέκυς Ἀθανασίου ἔξεδυ τύμβου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ἀγγελικὸν βίον ἐπὶ γῆς διήνυσε. Τοὺς δὲ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἄθλους, καὶ τὰς κατὰ τῶν κακοδόξων ἐνστάσεις, καὶ τὰς ἐπὶ συχνῷ ἀδίκους ὑπερορίας, καὶ τὰς ἐπὶ ματαίῳ συκοφαντίας, ἃς ὑπήνεγκεν, ἄλλαι τε γραφαὶ διεξοδικώτερον, καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐκτίθεται· ὅθεν καὶ διηγήσασθαι τὰ πολλαχῶς ὑπὸ πολλῶν εἰρημένα μὴ δυνάμενοι, μικρά τινα πρὸς ὑπόμνησιν εἴπωμεν ἐν ἐπιτόμῳ.

Ἀθανάσιος, ὁ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Αἴγυπτον, πατέρας δὲ πλούτῳ κομῶντας καὶ ἀρετῇ· παρ' οἷς ἐκτρεφόμενος, παῖς ὢν ἔτι κομιδῇ, ἅμα παισὶν ἀθύρουσιν, ἐπί τινα τῆς θαλάσσης ἀκτὴν παραγίνεται, ἐν ᾗ παιδιᾷ τινι τοιᾷδε ἐχρῶντο. Εἰς πρεσβυτέρους καὶ διακόνους ἑαυτοὺς ἀποτάξαντες, τὸν Ἀθανάσιον χειροτονοῦσιν ἐπίσκοπον· προσήγοντό τε παῖδες αὐτῷ, μήπω τῷ θείῳ Βαπτίσματι κεκαθαρμένοι, οὓς Ἀθανάσιος τῷ τῆς θαλάσσης ἐβάπτισεν ὕδατι. Τοῦτο ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἔφορος Ἀλέξανδρος θεασάμενος οὕτω συνενεχθὲν, ὑπερθαυμάζει μέν· γνοὺς δὲ τῷ Πνεύματι, ὡς μελλόντων εἴη τὰ δρώμενα τύποι καὶ προμηνύματα, τοὺς μὲν παῖδας, τῷ θείῳ μύρῳ ἐπιχρίσας, τελειοῖ· Ἀθανάσιον δὲ γραμματιστῇ τινι παραδίδωσιν· εἶτα, πρὸς μέτρον ἡλικίας φθάσαντα διάκονον χειροτονήσας, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ συνεργὸν προσλαμβάνει, καὶ μετ' αὐτοῦ τοὺς τὰ Ἀρείου φρονοῦντας ἀπεκήρυξεν.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ Ἀλεξάνδρου τὸν βίον λιπόντος, Ἀθανάσιος τὸν ἐκείνου θρόνου διαδέχεται. Ἀλλ' οἱ περὶ Εὐσέβιον, τὴν προχείρισιν πράως οὐκ ἐνεγκόντες, πείθουσι Κωνσταντῖνον, τὸν πρώτως χρηματίσαντα Βασιλέα Χριστιανῶν, ἀπελάσαι τοῦ θρόνου τὸν Ἀθανάσιον. Ἀλλὰ Κωνσταντῖνος μὲν, μετὰ τὸ ἐν Γαλλίαις ὑπερορίσαι τὸν Ἅγιον, καταλύει τὸν βίον. Ἀθανάσιος δὲ τῷ τούτου υἱῷ Κωνσταντίνῳ πρὸς λόγους ἐν Ῥώμῃ ἐλθὼν, γράμμασιν ὀχυρωθεὶς, τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐφίσταται. Τοῦτο πρὸς γνῶσιν Εὐσεβίῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἐλθὸν, ἠρεμεῖν οὐκ εἴα· διὸ καὶ πᾶν εἶδος συκοφαντίας συμφορήσαντες, παρασκευάζουσι Κωνστάντιον τὸν τῆς Ἀνατολῆς Βασιλέα, σύνοδον Ἐπισκόπων ἀθροίσαντα, ὑπὸ τὴν κρίσιν ἐλθεῖν τὸν Ἀθανάσιον. Πολλῶν δὲ ὄντων τῶν κατηγορημάτων, ἑνὸς μόνου ἐπιμνησθήσομαι.

Χεῖρα τεταριχευμένην ξυλίνῃ λάρνακι θέντες προσκομίζουσιν, Ἀρσενίου ταύτην λέγοντες εἶναι, ὃν ἀνῃρηκέναι τὸν Ἀθανάσιον ἐπὶ γοητείᾳ διεθρυλλοῦντο. Καὶ κατὰ Θεοῦ πρόνοιαν ἐν Τύρῳ τοῦ Ἀρσενίου κατάραντος (ἐκρύπτετο γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἵνα μὴ τὸ δρᾶμα κατάφορον γίνηται), Ἀθανάσιος τὸν νεκρὸν παρεῖναι μηνύεται· καὶ περιτυχὼν αὐτῷ, τῆς εἰς τὸ κριτήριον κυρίας καταλαβούσης, αὐτὸν περικεκαλυμμένον παρεισάγει. Καὶ δὴ πυνθάνεται τῶν παρόντων, εἴ τινες εἶεν προεγνωκότες τὸν Ἀρσένιον. Πολλῶν δὲ φησάντων τὸν ἄνδρα εἰδέναι, ἀποκαλυψάμενος αὐτὸν, Εἰ οὗτος εἴη, προσετίθει τὴν ἐρώτησιν. Τῶν δὲ συγκαταθεμένων, τὴν δεξιὰν ὑποδείξας χεῖρα, εἶτα καὶ τὴν ἄλλην, ἔφη· Ἰδοὺ ἡ δεξιὰ, ἰδοὺ ἡ ἀριστερὰ, ἃς παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ τῶν ὅλων οἱ ἐξ Ἀδὰμ ἐκληρώθημεν ἄνθρωποι· τρίτην δέ μοι χεῖρα τῷ Ἀρσενίῳ ἐπιζητείτω μηδείς. Οἱ δὲ, αἰσχύνης πλησθέντες ἐπὶ τούτῳ πολλῆς, τοῦ μὲν κριτηρίου ἐξῄεσαν, ἐξοργίζουσι δὲ τὸν δῆμον κατ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο λάθρα τῆς πόλεως ἔξεισι, καὶ εἴς τινα λάκκον ζοφώδη καὶ δεινῶς ἄνυδρον καθεὶς ἑαυτὸν, ἕκτον ἔτος ἐκρύπτετο. Ἔπειτα τοῦ λάκκου ὑπεξελθὼν, πρὸς τὴν Ἑσπέραν καταίρει. Κώνστας δὲ τηνικαῦτα ὁ Κωνσταντίου ἀδελφὸς τὴν ταύτης διεῖπεν ἀρχήν. Τούτῳ παραβαλὼν ὁ μέγας, καὶ Ἰουλιανῷ τῷ Πάπᾳ, τὰ κατ' αὐτὸν ἐτραγῴδει· οἵ τινες, γράμμασι τὸν Ἅγιον ὀχυρώσαντες, εἰς Ἀλεξάνδρειαν πέμπουσι.

Τοῦτο Κωνσταντῖνος ὡς ἔγνω, Συριανῷ τινι κελεύει, ἐκεῖσε ἀφικομένῳ, Ἀθανάσιον μὲν ἀνελεῖν, Γρηγόριον δὲ τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρύσαι. Ὁ δὲ τὰς ἐκείνου χεῖρας διαφυγὼν, εἰς Ῥώμην αὖθις ἀπαίρει. Καὶ ὁ Κώνστας γράφει τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντίῳ ἀποκαταστῆσαι τῷ θρόνῳ τὸν Ἀθανάσιον, ἀπειλήσας ὡς, εἰ μὴ ποιήσῃ τοῦτο, τοῖς οἰκείοις ὅπλοις αὐτὸν ἀποκαταστῆσαι. Ὁ δὲ Κωνστάντιος ἐν ἐῤῥωδίᾳ γενόμενος, ἀποκαθίστησι τῇ Ἀλεξανδρείᾳ

Digitized by Google

Ἐκκλησίᾳ τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Κώνστας καταλύει τὸν βίον.

Κωνστάντιος δὲ Αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, πέμπει τοὺς συλληψομένους τὸν Ἅγιον· ὅπερ προγνοὺς ὁ μέγας, τοῦ ἐπισκοπείου ὑπεξελθὼν, ἐπί τι γύναιον καταφεύγει, παρθενίᾳ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς σεμνυνόμενον· ἥτις, τῆς φυγῆς τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, ἀσμένως τὸν Ἅγιον ὑποδέχεται· διηκόνει τε τούτῳ, καὶ πᾶσαν ἄλλην δεξίωσιν καὶ θεραπείαν παρείχετο. Ἕκτος ἐνιαυτὸς τῷ μεγάλῳ παρὰ τῇ φιλοθέῳ γυναικὶ κρυπτομένῳ ἠνύετο. Καὶ δὴ Κωνστάντιος μὲν καταλύει τὸν βίον, Ἰουλιανὸς δὲ τῆς βασιλείας κρατεῖ. Αὐτίκα οὖν Ἀθανάσιος μέσαις νυξὶ τοῦ οἰκήματος ἐξελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας εὑρίσκεται, ἐφ' ᾧ, ὅπως ἡ πόλις συνέδραμεν ἅπασα κροτοῦντες, εὐχαριστοῦντες, οὐ τοῦ παρόντος λέγειν καιροῦ.

Ἰουλιανὸς δὲ πάντα περὶ ἐλαχίστου θέμενος, τοῦτο προηγούμενον προβάλλεται σπούδασμα, μὴ μόνον τοῦ θρόνου ἀπελάσαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς ἐξῶσαι τὸν Ἅγιον. Πέμπει γοῦν τοὺς ἀναιρήσοντας· ὁ δὲ καὶ αὖθις ἄληπτος ἦν καὶ ἀχείρωτος· νύκτωρ γὰρ παρὰ τὸν Νεῖλον ἐλθὼν, πλοίου ἐπιβὰς, πρὸς Θηβαΐδα ἀπέπλει. Ὡς δὲ πλησίον ἦσαν οἱ διώκοντες, παρακρουσάμενος αὐτοὺς ὑποστρέφει, καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν καταίρει· κἀκεῖ κρυπτόμενος διελάνθανεν, ἕως οὗ Ἰουλιανὸς ἐν τοῖς ζῶσιν ἐξητάζετο. Καὶ τούτου δὲ τὴν ζωὴν καταλύσαντος, Ἰωβιανὸς Βασιλεὺς ἀνηγόρευται. Ἀλλὰ καὶ τούτου τάχιστα ἐξ ἀνθρώπων γεγονότος, Οὐαλεντιανὸς τῆς Ῥωμαίων κρατεῖ, καὶ ποιεῖται ταύτης κοινωνὸν τὸν ἀδελφὸν Οὐάλεντα· ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἑσπέραν, ὁ δὲ τὴν Ἑῴαν διεῖπεν. Ὃς, εἰς κόρον τῶν τοῦ Ἀρείου θολερῶν ναμάτων πάλαι ἐμφορηθεὶς, πάντας μὲν τοὺς τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἀντεχομένους μυρίαις αἰκίαις καὶ κολάσεσι περιέβαλεν. Ἀθανάσιον δὲ ἑλεῖν θερμὴν ἐτίθετο σπουδήν. Μέλλων οὖν ὁ Ἅγιος ἁλώσιμος ἔσεσθαι, εἴς τινα πατρῷον τάφον καταδὺς, τὰς τῶν φονευόντων ἀποδιδράσκει χεῖρας. Ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο τραχυνόμενον τὸν τῶν Ἀλεξανδρίων δῆμον, ἐπιτρέπει τῷ Ἀθλητῇ καὶ ἄκων τὴν τῆς Ἐκκλησίας προστασίαν. Καὶ οὕτω, μετὰ τοὺς πολλοὺς ἄθλους, καὶ τὰς μακρὰς ὑπορορίας, ἐπὶ δύω καὶ τεσσαράκοντα χρόνους τοῖς διωγμοῖς ἐγκαρτερήσας, ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἑσπέρου καὶ Ζωῆς τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, Ἕσπερος καὶ Ζωὴ, ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Βασιλέως, δοῦλοι μὲν ὄντες τὰ σώματα ἐν Ἰταλίᾳ Καταλλου τινὸς καὶ Τετραδίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀποίκων ὄντων Ῥωμαίων, οἳ ἐκ Παμφυλίας τούτους ὠνήσαντο· ἐλεύθεροι δὲ τὰς ψυχάς. Ὅθεν οὐδὲ τῷ σώματι δουλεύειν ἐπὶ πολὺ ἠνείχοντο ἀσεβέσι δεσπόταις, οἳ, ἀντὶ τοῦ Ποιητοῦ καὶ πάντων Δημιουργοῦ, τιμῶσι καὶ προσκυνοῦσιν εἴδωλα. Τοῦ γὰρ Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου, τῶν τέκνων αὐτῶν, πρὸς τὴν οἰκείαν μητέρα, μηκέτι συνοικεῖν τοῖς ἀσεβέσιν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν χωρίζεσθαι, ἵνα μὴ σὺν αὐτοῖς ἀπόλωνται, διεξελθόντων· τῆς δὲ, ὅτι κύριοι ἡμῶν, εἰσὶν, εἰπούσης· τῶν δὲ τῷ τοῦ Χριστοῦ αἵματι ἐλευθερωθῆναι βοώντων, ἤδη τῆς μητρὸς συνειπούσης αὐτοῖς, ἐπιῤῥωσθέντες, καὶ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Κάταλλον, τὸν μὲν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, Δεσπότην τῶν ἑαυτῶν εἶπον ψυχῶν, τύχῃ δέ τινι τὴν τῶν σωμάτων αὐτῶν ἔχειν κυριότητα· εἶναι δὲ προτιμοτέραν αὐτοῖς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐξουσίαν· Πειθαρχεῖν γὰρ δεῖ, φασὶ, μᾶλλον Θεῷ, ἢ ἀνθρώποις.

Ἐκπλαγέντος οὖν ἐπὶ τούτῳ τοῦ Καταλλου, τέως μεταπέμπονται μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῷ Τριτωνίῳ πρὸς Ἕσπερον τὸν Πατέρα αὐτῶν. Ὕστερον δὲ, γενέθλια τοῦ τεχθέντος παιδὸς ἐκτελῶν ὁ Κάταλλος, ἐκ τῶν παρεσκευασμένων οἶνον καὶ κρέας αὐτοῖς ἔγνωκεν ἀποστεῖλαι πειρώμενος εἰ μεταλήψοιντο τῶν εἰδωλοθύτων. Ἀντὶ δὲ τοῦ μεταλαβεῖν αὐτοὺς, τοῖς κυσὶ βαλούσης ταῦτα τῆς μητρὸς αὐτῶν Ζωῆς, ὡς ὁ Κάταλλος ἐπύθετο, τὴν ὀργὴν ἀνάψας, πρῶτον μὲν τὰ νήπια κρεμασθῆναι κελεύει, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι καταξέεσθαι· οἷς ἐπεφώνουν καὶ παρεθάρσυνον οἱ γεννήτορες μὴ ἐνδοῦναι, ἀλλὰ καρτερεῖν μέχρι τέλους καὶ πρὸς τὸν μαρτυρίου στέφανον ἀποβλέπειν. Ἔπειτα δὲ κατενεχθῆναι, καὶ μετὰ τῆς μητρὸς τυφθῆναι σφοδρῶς. Εἶτα ἐκκαυθῆναι κλίβανον, καὶ τοὺς Ἁγίους ἐμβληθῆναι· ἐν ᾧ γενόμενοι, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἀπέδωκαν τῷ Θεῷ. Ἕωθεν δὲ, φωνῶν ἐν τῷ κλιβάνῳ ἐνηχουμένων, ὥσπερ ψαλλόντων τινῶν, διανοίξαντες, οὐδένα εὗρον, εἰ μὴ τοὺς Ἁγίους μόνον, ἐν σχήματι καθευδόντων, κατὰ ἀνατολὰς τετραμμένους. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι, ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ὡς σίμβλον τὴν καρδίαν, τῶν καλῶν ἐργασάμενος, ἀναβλύζεις γλυκασμὸν ὀρθοδοξίας ἡμῖν, ὃν τρυγῶντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀθέων δυναστείαν, οὐ κατέπτηξας Ὅσιε, εὐσεβοῦς δὲ παῤῥησίας ἐμπιπλάμενος, πνεύματι ἀνεβόας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Πνεύματος ὑπάρχων, ἀδιαίρετος Ὅσιε, διετήρησας ἀμέριστον τὸ κήρυγμα, τῆς Τριάδος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ὡς εὐδόκησας Κύριε, καὶ ἐῤῥύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν· διὰ τοῦτο βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός.

Καὶ τοῖς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχθης Ἀθανάσιος, τῇ οἰκουμένῃ τῆς ἀθανασίας δόγματα φθεγξάμενος· διὸ Χριστὸν σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Τριάδα εὐσεβῶς, δογματίσας ὁμοούσιον, σὺν τῷ Ἀρείῳ καὶ τὴν Σαβελλίου ἤλεγξας κακόνοιαν· διὸ φυγόντες τὴν αὐτῶν ἐναντίαν συμπλοκὴν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐνοικήσαντα πιστοί, ἐν κοιλίᾳ τῆς Παρθένου Μητρὸς, καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐκ Δαυῒδ βλαστήσασαν ἀνυμνήσωμεν, ὡς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, καὶ σαρκὶ τεκοῦσαν, καὶ μείνασαν Παρθένον μετὰ τόκον ἁγνήν.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς ἀσιγήτοις.

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργάσω, Μάκαρ, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, κατασπείρας ἐν αὐτῇ τὸν λόγον τὸν εὐσεβῆ, καὶ τῶν αἱρέσεων, ἐκτεμὼν τὰς ἀκάνθας.

Τῆς χάριτος ποταμὸς Θεοφόρε, Νεῖλος ἐδείχθης νοητὸς, καρποδότης εὐσεβῶς διδαγμάτων τοῖς πιστοῖς, ποτίζων ἅπαντας, καὶ τὰ πέρατα τρέφων.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, τὴν μετὰ τόκον Παρθένον, τὴν χωρήσασαν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον παντὶ, τὸν συναΐδιον τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι Λόγον.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὀρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, καὶ τὸν τῆς πίςεως σπόρον ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομβρίᾳ τȣ͂ Πνεύματος Ὅσιε· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Ἀθανασίου τὴν πανέορτον μνήμην ἐν ᾠδαῖς οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν σήμερον. Οὗτος γὰρ Ἄρειον τὸν πλάνον, καὶ Εὐνόμιον ἅμα σὺν Σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀληθείας κατέβαλε δόγμασι. πυρὶ τῷ αἰωνίῳ παραδȣ̀ς αὐτȣ̀ς κατακαίεσθαι, ὡς βλασφημήσαντας ἄδικα κατὰ τῆς τοῦ Σωτῆρος σαρκώσεως, ἣν πάντες Προφῆται προκατήγγειλαν· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτȣ͂ μηνὸς, Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι.

Ἀθανάσιε, ποῦ κομίζῃ; μὴ πάλιν
Καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐκπέμπουσί σε;

Δευτερίῃ νέκυς Ἀθανασίου ἔξεδυ τύμβου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ἀγγελικὸν βίον ἐπὶ γῆς διήνυσε. Τοὺς δὲ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἄθλους, καὶ τὰς κατὰ τῶν κακοδόξων ἐνστάσεις, καὶ τὰς ἐπὶ συχνῷ ἀδίκους ὑπερορίας, καὶ τὰς ἐπὶ ματαίῳ συκοφαντίας, ἃς ὑπήνεγκεν, ἄλλαι τε γραφαὶ διεξοδικώτερον, καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐκτίθεται· ὅθεν καὶ διηγήσασθαι τὰ πολλαχῶς ὑπὸ πολλῶν εἰρημένα μὴ δυνάμενοι, μικρά τινα πρὸς ὑπόμνησιν εἴπωμεν ἐν ἐπιτόμῳ.

Ἀθανάσιος, ὁ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Αἴγυπτον, πατέρας δὲ πλούτῳ κομῶντας καὶ ἀρετῇ· παρ᾿ οἷς ἐκτρεφόμενος, παῖς ὢν ἔτι κομιδῇ, ἅμα παισὶν ἀθύρουσιν, ἐπί τινα τῆς θαλάσσης ἀκτὴν παραγίνεται, ἐν ᾗ παιδιᾷ τινι τοιᾷδε ἐχρῶντο. Εἰς πρεσβυτέρους καὶ διακόνους ἑαυτοὺς ἀποτάξαντες, τὸν Ἀθανάσιον χειροτονοῦσιν ἐπίσκοπον· προσήγοντό τε παῖδες αὐτῷ, μήπω τῷ θείῳ Βαπτίσματι κεκαθαρμένοι, οὓς Ἀθανάσιος τῷ τῆς θαλάσσης ἐβάπτισεν ὕδατι. Τοῦτο ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἔφορος Ἀλέξανδρος θεασάμενος οὕτω συνενεχθὲν, ὑπερθαυμάζει μέν· γνοὺς δὲ τῷ Πνεύματι, ὡς μελλόντων εἴη τὰ δρώμενα τύποι καὶ προμηνύματα, τοὺς μὲν παῖδας, τῷ θείῳ μύρῳ ἐπιχρίσας, τελειοῖ· Ἀθανάσιον δὲ γραμματιστῇ τινι παραδίδωσιν· εἶτα, πρὸς μέτρον ἡλικίας φθάσαντα διάκονον χειροτονήσας, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ συνεργὸν προσλαμβάνει, καὶ μετ᾿ αὐτοῦ τοὺς τὰ Ἀρείου φρονοῦντας ἀπεκήρυξεν.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ Ἀλεξάνδρου τὸν βίον λιπόντος, Ἀθανάσιος τὸν ἐκείνου θρόνου διαδέχεται. Ἀλλ᾿ οἱ περὶ Εὐσέβιον, τὴν προχείρισιν πράως οὐκ ἐνεγκόντες, πείθουσι Κωνσταντῖνον, τὸν πρώτως χρηματίσαντα Βασιλέα Χριστιανῶν, ἀπελάσαι τοῦ θρόνου τὸν Ἀθανάσιον. Ἀλλὰ Κωνσταντῖνος μὲν, μετὰ τὸ ἐν Γαλλίαις ὑπερορίσαι τὸν Ἅγιον, καταλύει τὸν βίον. Ἀθανάσιος δὲ τῷ τούτου υἱῷ Κωνσταντίνῳ πρὸς λόγους ἐν Ῥώμῃ ἐλθὼν, γράμμασιν ὀχυρωθεὶς, τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐφίσταται. Τοῦτο πρὸς γνῶσιν Εὐσεβίῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἐλθὸν, ἠρεμεῖν οὐκ εἴα· διὸ καὶ πᾶν εἶδος συκοφαντίας συμφορήσαντες, παρασκευάζουσι Κωνστάντιον τὸν τῆς Ἀνατολῆς Βασιλέα, σύνοδον Ἐπισκόπων ἀθροίσαντα, ὑπὸ τὴν κρίσιν ἐλθεῖν τὸν Ἀθανάσιον. Πολλῶν δὲ ὄντων τῶν κατηγορημάτων, ἑνὸς μόνου ἐπιμνησθήσομαι.

Χεῖρα τεταριχευμένην ξυλίνῃ λάρνακι θέντες προσκομίζουσιν, Ἀρσενίου ταύτην λέγοντες εἶναι, ὃν ἀνῃρηκέναι τὸν Ἀθανάσιον ἐπὶ γοητείᾳ διεθρυλλοῦντο. Καὶ κατὰ Θεοῦ πρόνοιαν ἐν Τύρῳ τοῦ Ἀρσενίου κατάραντος (ἐκρύπτετο γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἵνα μὴ τὸ δρᾶμα κατάφορον γίνηται), Ἀθανάσιος τὸν νεκρὸν παρεῖναι μηνύεται· καὶ περιτυχὼν αὐτῷ, τῆς εἰς τὸ κριτήριον κυρίας καταλαβούσης, αὐτὸν περικεκαλυμμένον παρεισάγει. Καὶ δὴ πυνθάνεται τῶν παρόντων, εἴ τινες εἶεν προεγνωκότες τὸν Ἀρσένιον. Πολλῶν δὲ φησάντων τὸν ἄνδρα εἰδέναι, ἀποκαλυψάμενος αὐτὸν, Εἰ οὗτος εἴη, προσετίθει τὴν ἐρώτησιν. Τῶν δὲ συγκαταθεμένων, τὴν δεξιὰν ὑποδείξας χεῖρα, εἶτα καὶ τὴν ἄλλην, ἔφη· Ἰδοὺ ἡ δεξιὰ, ἰδοὺ ἡ ἀριστερὰ, ἃς παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ τῶν ὅλων οἱ ἐξ Ἀδὰμ ἐκληρώθημεν ἄνθρωποι· τρίτην δέ μοι χεῖρα τῷ Ἀρσενίῳ ἐπιζητείτω μηδείς. Οἱ δὲ, αἰσχύνης πλησθέντες ἐπὶ τούτῳ πολλῆς, τοῦ μὲν κριτηρίου ἐξῄεσαν, ἐξοργίζουσι δὲ τὸν δῆμον κατ᾿ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο λάθρα τῆς πόλεως ἔξεισι, καὶ εἴς τινα λάκκον ζοφώδη καὶ δεινῶς ἄνυδρον καθεὶς ἑαυτὸν, ἕκτον ἔτος ἐκρύπτετο. Ἔπειτα τοῦ λάκκου ὑπεξελθὼν, πρὸς τὴν Ἑσπέραν καταίρει. Κώνστας δὲ τηνικαῦτα ὁ Κωνσταντίου ἀδελφὸς τὴν ταύτης διεῖπεν ἀρχήν. Τούτῳ παραβαλὼν ὁ μέγας, καὶ Ἰουλιανῷ τῷ Πάπᾳ, τὰ κατ᾿ αὐτὸν ἐτραγῴδει· οἵ τινες, γράμμασι τὸν Ἅγιον ὀχυρώσαντες, εἰς Ἀλεξάνδρειαν πέμπουσι.

Τοῦτο Κωνσταντῖνος ὡς ἔγνω, Συριανῷ τινι κελεύει, ἐκεῖσε ἀφικομένῳ, Ἀθανάσιον μὲν ἀνελεῖν, Γρηγόριον δὲ τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρῦσαι. Ὁ δὲ τὰς ἐκείνου χεῖρας διαφυγὼν, εἰς Ῥώμην αὖθις ἀπαίρει. Καὶ ὁ Κώνστας γράφει τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντίῳ ἀποκαταστῆσαι τῷ θρόνῳ τὸν Ἀθανάσιον, ἀπειλήσας ὡς, εἰ μὴ ποιήσῃ τοῦτο, τοῖς οἰκείοις ὅπλοις αὐτὸν ἀποκαταστῆσαι. Ὁ δὲ Κωνστάντιος ἐν ἐῤῥωδίᾳ γενόμενος, ἀποκαθίστησι τῇ Ἀλεξανδρείᾳ

Digitized by Google

Ἐκκλησίᾳ τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Κώνστας καταλύει τὸν βίον.

Κωνστάντιος δὲ Αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, πέμπει τοὺς συλληψομένους τὸν Ἅγιον· ὅπερ προγνοὺς ὁ μέγας, τοῦ ἐπισκοπείου ὑπεξελθὼν, ἐπί τι γύναιον καταφεύγει, παρθενίᾳ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς σεμνυνόμενον· ἥτις, τῆς φυγῆς τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, ἀσμένως τὸν Ἅγιον ὑποδέχεται· διηκόνει τε τούτῳ, καὶ πᾶσαν ἄλλην δεξίωσιν καὶ θεραπείαν παρείχετο. Ἕκτος ἐνιαυτὸς τῷ μεγάλῳ παρὰ τῇ φιλοθέῳ γυναικὶ κρυπτομένῳ ἠνύετο. Καὶ δὴ Κωνστάντιος μὲν καταλύει τὸν βίον, Ἰουλιανὸς δὲ τῆς βασιλείας κρατεῖ. Αὐτίκα οὖν Ἀθανάσιος μέσαις νυξὶ τοῦ οἰκήματος ἐξελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας εὑρίσκεται, ἐφ᾽ ᾧ, ὅπως ἡ πόλις συνέδραμεν ἅπασα κροτοῦντες, εὐχαριστοῦντες, οὐ τοῦ παρόντος λέγειν καιροῦ.

Ἰουλιανὸς δὲ πάντα περὶ ἐλαχίστου θέμενος, τοῦτο προηγούμενον προβάλλεται σπούδασμα, μὴ μόνον τοῦ θρόνου ἀπελάσαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς ἐξῶσαι τὸν Ἅγιον. Πέμπει γοῦν τοὺς ἀναιρήσοντας· ὁ δὲ καὶ αὖθις ἄληπτος ἦν καὶ ἀχείρωτος· νύκτωρ γὰρ παρὰ τὸν Νεῖλον ἐλθὼν, πλοίου ἐπιβὰς, πρὸς Θηβαΐδα ἀπέπλει. Ὡς δὲ πλησίον ἦσαν οἱ διώκοντες, παρακρουσάμενος αὐτοὺς ὑποστρέφει, καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν καταίρει· κἀκεῖ κρυπτόμενος διελάνθανεν, ἕως οὗ Ἰουλιανὸς ἐν τοῖς ζῶσιν ἐξητάζετο. Καὶ τούτου δὲ τὴν ζωὴν καταλύσαντος, Ἰωβιανὸς Βασιλεὺς ἀνηγόρευται. Ἀλλὰ καὶ τούτου τάχιστα ἐξ ἀνθρώπων γεγονότος, Οὐαλεντιανὸς τῆς Ῥωμαίων κρατεῖ, καὶ ποιεῖται ταύτης κοινωνὸν τὸν ἀδελφὸν Οὐάλεντα· ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἑσπέραν, ὁ δὲ τὴν Ἑῴαν διεῖπεν. Ὅς, εἰς κόρον τῶν τοῦ Ἀρείου θολερῶν ναμάτων πάλαι ἐμφορηθεὶς, πάντας, μὲν τοὺς τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἀντεχομένους μυρίαις αἰκίαις καὶ κολάσεσι περιέβαλεν. Ἀθανάσιον δὲ ἑλεῖν θερμὴν ἐτίθετο σπουδήν. Μέλλων οὖν ὁ Ἅγιος ἁλώσιμος ἔσεσθαι, εἴς τινα πατρῷον τάφον καταδὺς, τὰς τῶν φονευόντων ἀποδιδράσκει χεῖρας. Ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο τραχυνόμενον τὸν τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμον, ἐπιτρέπει τῷ Ἀθλητῇ καὶ ἄκων τὴν τῆς Ἐκκλησίας προστασίαν. Καὶ οὕτω, μετὰ τοὺς πολλοὺς ἄθλους, καὶ τὰς μακρὰς ὑπερορίας, ἐπὶ δύω καὶ τεσσαράκοντα χρόνους τοῖς διωγμοῖς ἐγκαρτερήσας, ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἑσπέρου καὶ Ζωῆς τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, Ἕσπερος καὶ Ζωὴ, ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Βασιλέως, δοῦλοι μὲν ὄντες τὰ σώματα ἐν Ἰταλίᾳ Καταλλου τινὸς καὶ Τετραδίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀποίκων ὄντων Ῥωμαίων, οἳ ἐκ Παμφυλίας τούτους ὠνήσαντο· ἐλεύθεροι δὲ τὰς ψυχάς. Ὅθεν οὐδὲ τῷ σώματι δουλεύειν ἐπὶ πολὺ ἠνείχοντο ἀσεβέσι δεσπόταις, οἳ, ἀντὶ τοῦ Ποιητοῦ καὶ πάντων Δημιουργοῦ, τιμῶσι καὶ προσκυνοῦσιν εἴδωλα. Τοῦ γὰρ Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου, τῶν τέκνων αὐτῶν, πρὸς τὴν οἰκείαν μητέρα, μηκέτι συνοικεῖν τοῖς ἀσεβέσιν, ἀλλ᾽ ἐξ αὐτῶν χωρίζεσθαι, ἵνα μὴ σὺν αὐτοῖς ἀπόλωνται, διεξελθόντων· τῆς δὲ, ὅτι κύριοι ἡμῶν, εἰσὶν, εἰπούσης· τῶν δὲ τῷ τοῦ Χριστοῦ αἵματι ἐλευθερωθῆναι βοώντων, ἤδη τῆς μητρὸς συνειπούσης αὐτοῖς, ἐπιῤῥωσθέντες, καὶ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Κάταλλον, τὸν μὲν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, Δεσπότην τῶν ἑαυτῶν εἶπον ψυχῶν, τύχῃ δέ τινι τὴν τῶν σωμάτων αὐτὸν ἔχειν κυριότητα· εἶναι δὲ προτιμοτέραν αὐτοῖς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐξουσίαν· Πειθαρχεῖν γὰρ δεῖ, φασὶ, μᾶλλον Θεῷ, ἢ ἀνθρώποις.

Ἐκπλαγέντος οὖν ἐπὶ τούτῳ τοῦ Καταλλου, τέως μεταπέμπονται μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῷ Τριτωνίῳ πρὸς Ἕσπερον τὸν Πατέρα αὐτῶν. Ὕστερον δὲ, γενέθλια τοῦ τεχθέντος παιδὸς ἐκτελῶν ὁ Κάταλλος, ἐκ τῶν παρεσκευασμένων οἶνον καὶ κρέας αὐτοῖς ἔγνωκεν ἀποστεῖλαι πειρώμενος εἰ μεταλήψοιντο τῶν εἰδωλοθύτων. Ἀντὶ δὲ τοῦ μεταλαβεῖν αὐτοὺς, τοῖς κυσὶ βαλούσης ταῦτα τῆς μητρὸς αὐτῶν Ζωῆς, ὡς ὁ Κάταλλος ἐπύθετο, τὴν ὀργὴν ἀνάψας, πρῶτον μὲν τὰ νήπια κρεμασθῆναι κελεύει, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι καταξέεσθαι· οἷς ἐπεφώνουν καὶ παρεθάρσυνον οἱ γεννήτορες μὴ ἐνδοῦναι, ἀλλὰ καρτερεῖν μέχρι τέλους καὶ πρὸς τὸν μαρτυρίου στέφανον ἀποβλέπειν. Ἔπειτα δὲ κατενεχθῆναι, καὶ μετὰ τῆς μητρὸς τυφθῆναι σφοδρῶς. Εἶτα ἐκκαυθῆναι κλίβανον, καὶ τοὺς Ἁγίους ἐμβληθῆναι· ἐν ᾧ γενόμενοι, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἀπέδωκαν τῷ Θεῷ. Ἔωθεν δὲ, φωνῶν ἐν τῷ κλιβάνῳ ἐνηχουμένων, ὥσπερ ψαλλόντων τινῶν, διανοίξαντες, οὐδένα εὗρον, εἰμὴ τοὺς Ἁγίους μόνον, ἐν σχήματι καθευδόντων, κατὰ ἀνατολὰς τετραμμένους. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι, ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ὡς σίμβλον τὴν καρδίαν, τῶν καλῶν ἐργασάμενος, ἀναβλύζεις γλυκασμὸν ὀρθοδοξίας ἡμῖν, ὃν τρυγῶντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀθέων δυναστείαν, οὐ κατέπτηξας Ὅσιε, εὐσεβοῦς δὲ παῤῥησίας ἐμπιπλάμενος, πνεύματι ἀνεβόας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Πνεύματος ὑπάρχων, ἀδιαίρετος Ὅσιε, διετήρησας ἀμέριστον τὸ κήρυγμα, τῆς Τριάδος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ὡς εὐδόκησας Κύριε, καὶ ἐῤῥύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν· διὰ τοῦτο βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός.

Καὶ τοῖς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχθης Ἀθανάσιος, τῇ οἰκουμένῃ τῆς ἀθανασίας δόγματα φθεγξάμενος· διὸ Χριστὸν σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Τριάδα εὐσεβῶς, δογματίσας ὁμοούσιον, σὺν τῷ Ἀρείῳ καὶ τὴν Σαβελλίου ἤλεγξας κακόνοιαν· διὸ φυγόντες τὴν αὐτῶν ἐναντίαν συμπλοκὴν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐνοικήσαντα πιστοῖ, ἐν κοιλίᾳ τῆς Παρθένου Μητρὸς, καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς

Digitized by Google

ἀφράστως, καὶ πάλιν μετὰ γέννησιν Παρθένον φυλάξαντα, ὡς Θεὸν ἀληθινόν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον.

Ἔσοπτρον Θεοῦ τὴν ψυχήν σου, ἀκηλίδωτον δείξας, πρακτικῶς καὶ λογικῶν, τῇ οἰκουμένῃ ἀστράπτεις, τὰς θείας ἐμφάσεις Παμμακάριστε.

Σάλπιγξ γνωστικῆς εὐφωνίας, ἀνεδείχθης Θεόφρον, τὰ φρονήματα ἡμῶν ἀνδρείας λόγοις, μετὰ τῶν θεομάχων ἀνδρῶν διεγείρουσα.

Σὲ τὸν ἀληθῶς δεδειγμένον, τῆς σοφίας κρατῆρα, καὶ ποτίζοντα ἡμᾶς, τῆς εὐσεβείας τὸ νηφάλιον πόμα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν, τὸν ἀχώρητον Λόγον, καὶ τεκοῦσαν ἐν σαρκὶ ἀνερμηνεύτως, Θεοτόκε ἁγνή, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος δ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀρχιερέων τὸ κλέος, καὶ τῆς Αἰγύπτου τὸ θρέμμα, ἀθανασίας τὸ κῦδος, ὑμνήσωμεν ἐν αἰνέσει, ὡς καθαιρέτην Ἀρείου, καὶ τῶν πιστῶν ὡς προστάτην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται, ὕλη πάνσοφε· τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στράτευμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν, Ἀθανάσιε Ὅσιε· σοῖς δὲ δόγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἑκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε. Δίς.

Τῇ τῶν λόγων λαμπρότητι, τῶν ἐνθέων σου Ὅσιε, Ἐκκλησία ἅπασα ὡραΐζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται ὡραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ χρεωστικῶς, τὴν πανέορτον μνήμην, σου, Ἀθανάσιε, ἱερέων τὸ κλέος εὐσεβείας, ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας κήρυξ, ὁ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους Πάνσοφε, Ἐκκλησίας σκίμπωνι τῶν δογμάτων σου, καὶ ταύτην κύκλῳ ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώσασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῆ καὶ ἀλώβητον· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Τὸ μέγα κλέος τῶν ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον ἀριστέα, ἱεροπρεπῶς εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τῶν αἱρέσεων συγκόψας τὰς φάλαγγας τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς ὀρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστήσατο καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης, ἀριθμῶν εὐσεβῶς τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα, καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἕν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα· καὶ χερουβικῶς θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, Ὠδὴ γ'. καὶ ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὠδὴ ς'.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Ἁγίου.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὸ ζεῦγος τὸ ἅγιον Χριστοῦ, ξυνωρὶς ἡ ἔνθεος, τὸ τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα, μέγιστοι Μάρτυρες, οἱ τὴν θείαν ζεύγλην, ἐν βασάνοις στέρξαντες, καὶ μάστιγας τυράννων μὴ πτήξαντες· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μορφῇ ἀστραπτούσῃ ὦ σεμνή, Μαύρα παμμακάριστε, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς χάριτος, ὄψεις ἠμαύρωσας, τοῦ δεινοῦ τυράννου, καὶ σπασμοῖς τριχῶν τῶν σῶν, Θεῷ ἀναφανδὸν προσωμίλησας· ἐντεῦθεν ἔφλεξας, τῶν λεβήτων ἐν τοῖς βράσμασι, τοῦ Βελίαρ, τὴν κάραν τὴν ἄδικον.

Ἰσχύϊ Τιμόθεε ψυχῆς, καὶ καρδίας ὅλης σου, Θεὸν τιμῶν τὸν ὑπέρτιμον, πυρὶ φλεγόμενος, καὶ τοῖς ὀβελίσκοις, εἴληφας φωνῆς Θεοῦ, καρδίας ἐν ὠσὶ τὴν τερπνότητα· καὶ ἐν κρεμάσματι, ἀντιστρόφῳ πρὸς οὐράνιον, δρόμον τρέχων, τὸ στέφος εἰσδέδεξαι.

Δόξα καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τιμοθέυ Μαύρας τε τὺς πόνους σέβω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τῶν ἱερῶν Ἀθλοφόρων τὴν ἱεράν, καὶ σεπτὴν πανήγυριν, ὁ λαὸς ὁ ἱερὸς, ἱερῶς τιμήσωμεν αὐτῶν, ταῖς δεήσεσι δεινῶν ὅπως ῥυσθείημεν.

Ἱερονίκους στεφάνους παρὰ Χριστοῦ, εἰληφέναι σπεύδοντες, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες σαφῶς, ἠρετίσαντο· διὸ δόξης ἐπέτυχον.

Μὴ δειλιάσαντες πόνους τὺς τῆς σαρκὸς, μὴ κολάσεις πτήξαντες, μὴ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν, ἀθλοφόροι Μάρτυρες Χριστὸν, ἐν σταδίῳ ἀνδρικῶς ἀνεκηρύξατε. Θεοτοκίον.

Ὁ ὑπερούσιος Λόγος οὐσιωθεὶς, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ἐθεούργησεν ἡμᾶς, καὶ φθορᾶς ἐῤῥύσατο Ἁγνή· διὰ τοῦτό σε πιστῶς ἀεὶ δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Θεοῦ τὰς βίβλους τῷ λαῷ, ἱερῶς ὑπανοίγων, καὶ φωτίζων καρδίας, στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, Τιμόθεε τῷ σεπτῷ, μαρτυρίῳ, χαίρων ἐπιβέβηκας.

Ἐνθέῳ πόθῳ τὴν ψυχὴν, πυρπολούμενος Μάρτυς, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσωμίλεις καρτερῶς· διό σε ἡ τοῦ Χριστοῦ, θεία δρόσος, μάκαρ ἐπανέψυχεν.

Ὁ νοῦς σου νεύσει πρὸς Θεὸν, λαμπρυνόμενος Μάρτυς, οὐκ ᾐσθάνετο ὅλως, τῶν σιδήρων τὰς δεινὰς, προσψαύσεις διὰ πυρὸς, γινομένας, ἔνδοξε Τιμόθεε. Θεοτοκίον.

Ὑπάρχων φύσει ἀπαθὴς, ὁ Υἱός σου Παρθένε, προσελάβετο σάρκα, ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν, καὶ διὰ πάθους Σταυροῦ, τῶν παθῶν με, ἄχραντε ἐῤῥύσατο. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τιμήσαντες Θεὸν, ἀπημαύρωσαν πλάνην, Τιμόθεος σαφῶς, καὶ ἡ ἔνδοξος Μαύρα· καὶ πᾶσαν ὑπομείναντες, οἱ πανένδοξοι βάσανον, ἐλαμπρύνθησαν, ὑπὲρ ἀκτῖνας ἡλίου, καὶ γεγόνασι, συλλειτουργοὶ τῶν Ἀγγέλων· οὓς πίστει δοξάσωμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Μεγίστην εὔκλειαν, ἐπιποθήσαντες, ἠξιώθητε ταύτης, τέκνα φωτὸς, θείου χρηματίσαντες, Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι.

Ἁγίων τάγμασι, συναριθμούμενος, καὶ εὐήκοα ὦτα πρὸς θεϊκοὺς, νόμους ἔχων ἔνδοξε, τὰς διατρήσεις σταθερῶς, ἐκαρτέρησας Τιμόθεε.

Ὑψοῦντες ξύλῳ σε, οἱ ματαιόφρονες, προσβαρύνουσι λίθῳ τὴν κεφαλὴν, ἔνδοξε Τιμόθεε· ἀλλ' ἐδυνάμωσε Χριστὸς, θείῳ πάθει σεμνυνόμενον.

Ῥεόντων ἄστατον, φορὰν Μακάριοι, ἐβδελύξασθε ὄντως, καὶ ἑαυτοὺς, πόνοις ἐξεδώκατε, τὰ δι' αἰῶνος ἀγαθὰ, καὶ τύτων κληρωσάμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἁγνείας σκήνωμα, κατοικητήριον, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, καὶ Προφητῶν, πάντων περιήχημα, θεοχαρίτωτε Ναὲ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε οἰκτείρησον.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Συζύγου Μαύρα φωτοειδεῖς, λόγοις ἠκροάσω εὐμενῶς, καὶ τὴν ζοφώδη κακόνοιαν, ἀποῤῥιψαμένη, φῶς ἐχρημάτισας, διὰ τοῦ μαρτυρίυ θεομακάριστε.

Τῷ θείῳ Πνεύματι σεαυτὴν, Μαύρα θωρακίσασα σεμνὴ, πρὸς συμπλοκὴν τοῦ ἀλάστορος, χαίρουσα ἐξῆλθες, καὶ τοῦτον ἔτρεψας, καὶ νίκης τοὺς στεφάνους Μάρτυς ἀπείληφας.

Ἕνα σε Κύριον Ἰησοῦν, καθομολογοῦσα ἡ Σεμνὴ, χειρὶ τὸν ἄνθρωπον πλάσαντα, τέμνεται δακτύλους χειρὸς τὴν ἄδικον, ἀνδρείως τιμωρίαν καθυποφέρουσα. Θεοτοκίον.

Τὴν καταιγίδα τῶν λογισμῶν, τὰς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν, τῶν πειρασμῶν τὸ κλυδώνιον, κόπασον Παρθένε θεοχαρίτωτε, καὶ σῶσόν με ὑμνοῦντα τὰ μεγαλεῖά σου.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, τῷ ἱστίῳ τοῦ Σταυροῦ, πνευματικῶς πτερύμενοι, τῶν πειρασμῶν τὸ πέλαγος ἀβλαβῶς, ἐν πίστει παρέδραμον, καὶ πρὸς θείους λιμένας ἀνεπαύσαντο.

Ὑφάψαντες λέβητα, ἐν αὐτῷ σε τὸν Χριστὸν, ὁμολογοῦσαν ῥίπτουσιν, οἱ δυσσεβεῖς· ἀλλ' ἔμεινας ἀβλαβὴς, τὴν δρόσον τοῦ Πνεύματος, εὑραμένη σὲ Μαύρα ἀναψύχουσαν.

Στρεβλούμενοι Μάρτυρες, πάσας στρέβλας τοῦ ἐχθροῦ, ἀνδρείως διελύσατε, καὶ τῇ

Digitized by Google

ἀγάπη τέλειον τοῦ Χριστοῦ, ψυχὰς συνεδήσατε, τῆς σαρκὸς ἀποθέσει παναοίδιμοι.

Θεοτοκίον.

Πανάγαθε Δέσποινα, τὸν πανάγαθον Θεὸν, ἡ ἐν σαρκὶ κυήσασα, κεκακωμένην πάθεσι τὴν ἐμὴν, καρδίαν ἀγάθυνον, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ μεγαλύνω σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σϐ προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Στίχοι.

Ἥπλωσε Χριστὸς χεῖρας ἐν σταυρῷ πάλαι,
Ἥπλωσε καὶ νῦν Μαῦρα σὺν Τιμοθέῳ.

Σταυρῷ Τιμόθεος τριτάτῃ τανύθη ἅμα Μαύρᾳ.

Οὗτος ὁ ἅγιος Τιμόθεος, ἐν τῷ σχήματι ὢν τῶν Κληρικῶν, τῶν ἱερῶν λογίων ὑφηγητὴς ἦν, ἐκ κώμης Πεναπέων, ἄρτι πρὸς κοινωνίαν γάμου τὴν Μαύραν ἀγαγόμενος. Οὕτω δὲ διαγενομένων εἴκοσιν ἡμερῶν, διαβληθεὶς, ἄγεται πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Θηβαΐδος Ἀῤῥιανόν· οὗ προστάξαντος ἀγαγεῖν αὐτῷ τὰς βίβλους, ἃς τοῖς Χριστιανοῖς ὑπαναγινώσκει, τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησεν· ἀντέφησε δὲ τῷ Ἡγεμόνι, τὰς βίβλους τέκνα ἡγεῖσθαι αὐτοῦ, ὑφ' ὧν στηρίζεσθαι, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων φρουρεῖσθαι, τῆς τῶν γεγραμμένων δυνάμεως καλούσης αὐτοὺς εἰς βοήθειαν· μηδένα δὲ ἑκοντὶ τὰ ἴδια τέκνα διδόντα εἰς θάνατον. Ὅθεν σίδηρα πεπυρωμένα ἐνέβαλον αὐτοῖς τοῖς ὠσὶν, ὑφ' ὧν αἱ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κόραι διατακεῖσαι ἐξέπεσον. Εἶτα δεσμοῦσιν αὐτοῦ ἐπὶ τροχοῦ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ κημὸν ὑποβάλλϐσιν αὐτοῦ τῷ στόματι, καὶ κρεμῶσιν ἐπὶ κεφαλῆς, λίθον αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ προσδήσαντες.

Ὡς δὲ τούτοις οὐκ ἐνεδίδου, τὴν γαμετὴν αὐτοῦ Μαύραν ἀπατῆσαι ἐλπίσας ὁ Ἡγεμὼν, ἔπειθε διὰ κολακειῶν κοσμησαμένην, θεραπείαν τοῖς εἰδώλοις προσάγειν. Ἡ δὲ οὐκ ἤκουσε, μᾶλλον δὲ ταῖς τοῦ Ἁγίου πεισθεῖσα παραινέσεσι, τοῦ Ἡγεμόνος ἐνώπιον Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὡμολόγησε. Τίλλεται οὖν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, καὶ τοὺς δακτύλους τέμνεται, καὶ βαπτίζεται ἐν θερμῷ ὕδατι· ἐν ᾧ μείνασα ἄφλεκτος, ὑπόνοιαν παρέσχε τῷ Ἡγεμόνι, ὡς οὐ θερμὸν ἦν, ἀλλὰ ψυχρὸν τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ ἐβαπτίσθη· ὅθεν ἐπιῤῥαντισθῆναι αὐτῷ κατὰ τῆς χειρὸς κελεύει. Τῆς δὲ Ἁγίας τῇ χειρὶ λαβούσης ἀπὸ τοῦ λέβητος, καὶ ἐπιβαλούσης αὐτῷ κατὰ τὴν χεῖρα, ἀπεῤῥύη τὸ δέρμα τοῦ Ἡγεμόνος. Ἐπὶ τούτῳ οὖν σταυροῖ αὐτοὺς ἀμφοτέρους, καὶ ἐπιμείναντες ἡμέρας ἐννέα τῇ ἀναρτήσει, ἀλλήλους παρῄνουν ἐκ διαδοχῆς ἐγκαρτερεῖν ταῖς κολάσεσι, καὶ μὴ ἐνδοῦναι συνεβούλευον, καὶ οὕτω τὰ πνεύματα ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν.

Ἐγένετο δὲ ὡς ἐν ἐκστάσει ἐλθεῖν τὸν διάβολον τῇ Ἁγίᾳ Μάρτυρι, ἔτι τῷ σταυρῷ ἠρτημένῃ, καὶ ὀρέγειν ποτήριον, μέλιτος καὶ γάλακτος ἔμπλεων, πιεῖν προτρεπόμενον, τὴν δὲ δι' εὐχῆς ἀπώσασθαι· καὶ πάλιν, ἐπὶ ποταμὸν ἀγαγεῖν, ῥέοντα τοὺς προφθέντας χυμοὺς (τὸ μέλι δηλ. καὶ τὸ γάλα), καὶ πιεῖν ἐπιτρέπειν· τὴν δὲ εἰπεῖν· Οὐκ ἐξ αὐτῶν πίομαι, ἀλλ' ἐκ τοῦ ποτηρίου, οὗ μοι ἐκεράσατο ὁ Χριστός· καὶ οὕτω τὸν διάβολον ἡττημένον ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Ἄγγελον δὲ τοῦ Θεοῦ παραστάντα, δόξαι τὴν Ἁγίαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀγαγεῖν, τῆς χειρὸς λαβόμενον, καὶ ὑποδεῖξαι αὐτῇ θρόνον, καὶ στολὴν λευκὴν ἐπ' αὐτὸν, καὶ στέφανον, καὶ εἰπεῖν· Ὅτι σοὶ ταῦτα ἡτοιμάσθησαν. Εἶτα πρὸς ὑψηλότατον ἀγαγεῖν, καὶ πάλιν ὑποδεῖξαι θρόνον ἕτερον καὶ πανευπρεπεστάτην στολὴν, καὶ στέφανον, καὶ προσειπεῖν. Ὅτι ταῦτα τῷ ἀνδρί σϐ ἀπεκληρώθησαν· ἡ δὲ τοῦ τόπου διαφορὰ παραδηλοῖ σοι, ὅτι ὁ ἀνήρ σου μᾶλλον πρόξενός σοι τῆς σωτηρίας ἐγένετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πέραν ἐν Ἰουστινιαναῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Διοδώρου, καὶ Ῥοδοπιανοῦ διακόνου.

Στίχ. Ῥοδοπιανῷ καὶ Διοδώρῳ ῥύδα,
Ἢ δῶρα μᾶλλον ἦσαν οἱ πληκται λίθοι.

Οὗτοι ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ὑπὸ τῶν ἰδίων συμπολιτῶν ὕβρεις πολλὰς καὶ αἰκίας καὶ μάστιγας ὑπομείναντες, ἐν Ἀφροδισίᾳ τῆς Καρίας τελευταῖον ὑπὸ τῶν αὐτῶν λιθοβολούμενοι, τὰ ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν πνεύματα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Οὐκ ἠσθάνου ταῖς λαμπάσι Παναοίδιμε, φλογιζομένη πάντοθεν, πῦρ ἐγκάρδιον, τὴν ἀγάπην, φέρουσα Χριστοῦ, καὶ τούτῳ βοῶσα ἐμμελῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀπωσάμενος, κακίας ὦ Τιμόθεε, ἐκαρτέρησας, ὀφθαλμῶν πηρώσεις τὸν Χριστὸν, καρδίας τοῖς ὄμμασιν ὁρῶν, καὶ μελῳδῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τὰ κάτω παριδόντες θεῖοι Μάρτυρες, τῶν ἄνω δὲ τὴν οἴκησιν, κληρωσάμενοι, ἱεραῖς τιμάσθωσαν ᾠδαῖς, βοῶντες ἀπαύστως σὺν ἡμῖν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὑπερύμνητε Παρθένε, ὑπερύμνητον Θεὸν ἀποκυήσασα, τοὺς ὑμνοῦντάς σε, κοινωνοὺς ἀνάδειξον φωτὸς, καὶ ῥῦσαι γεέννης καὶ φλογὸς, καὶ πάσης βλάβης τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Συντηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Παντοκράτορος, ἀνομούντων τῷ κράτει οὐχ ὑπεκύψατε· σέβας πονηροῖς, ϐκ ἐνείματε δαίμοσι, Μάρτυρες γενναῖοι, Κυρίου κληρονόμοι.

Digitized by Google

Συζυγίᾳ ἀρίστῃ σαφῶς συνδεδεμένοι, τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν ἐλαφρότατον, ἤρατε ὁμοῦ, ἐπαυχένιον Μάρτυρες, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων, συνήφθητε ἀγέλαις.

Ἐπὶ ξύλου ταθέντες σταυροῦ Πανεύφημοι, ἐπὶ πλείστας ἡμέρας ἐξεικονίσατε, πάθος τὸ σεπτὸν, τοῦ παθόντος βουλήματι· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βιαιότατον ὄντως θάνατον Ἅγιοι, παρατάσει τῶν πόνων καθυπεμείνατε· ἄπονον διὸ, πρὸς ζωὴν μετετέθητε, ἀνυμνολογοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης Παρθένε ἀποκυήσασα, ὡραιότατον κάλλει Χριστὸν τὸν Κύριον, θείαις τοὺς πιστοὺς, ἀγλαΐαις φαιδρύνοντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
» ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν κατηξιώθητε, τοῦ ἑαυτὸν κενώσαντος δι' οἶκτον Πανεύφημοι· τοὺς αὐτοῦ γὰρ νόμους ἐφυλάξατε, καὶ κοινωνοὶ τῶν τούτους, παθημάτων γεγόνατε· ὅθεν συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμᾶς γεραίρομεν.

Ὅρων ἰσάριθμον διηνύσατε, μέτρον Σοφοὶ, νυκτῶν καὶ ἡμερῶν προσηλούμενοι, τῷ δι' οἶκτον Σταυρῷ ὁμιλήσαντος· ὃν καθομολογοῦντες, πάντων δεσπόζοντα, τούτου ἐν χερσὶ, τὰ ἑαυτῶν πνεύματα ἔθεσθε.

Στρατὸς Ἀγγέλων χορὸς μακάριος, τῶν Προφητῶν Μαρτύρων Ἀποστόλων Ὁσίων τε, τῇ ἀνόδῳ ὑμῶν ἐπεκρότησε· πάντων δὲ ὁ Δεσπότης, στέφει κατέστεψε, Μάρτυρες ὑμᾶς νικητικῷ, ὡς ὑπεράγαθος.

Ἡμῖν τοῖς πόθῳ ἡμᾶς γεραίρουσι, καὶ τὴν σεπτὴν ὑμῶν ἐπιτελοῦσι πανήγυριν, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι, λύσιν ἁμαρτημάτων, βίου διόρθωσιν, πάντων τε δεινῶν ἀπαλλαγὴν, σοφοὶ αἰτήσασθε. Θεοτοκίον.

Φωτὶ τῷ σῷ με Θεοχαρίτωτε, ἐν γυναιξὶ Παρθένε καταλάμπρυνον δέομαι, καὶ πυρὸς αἰωνίου με λύτρωσαι, ὅπως σε μεγαλύνω, ὅπως δοξάζω σε, ὅπως κατὰ χρέος, ἀνυμνῶ τὰ μεγαλεῖά σου. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολ-
» μᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Βάπτισμα τὸ πάνσεπτον, καὶ ἱερὸν καὶ σωτήριον, Πελαγία ποθήσασα, σπουδῇ ἐπεζήτησας· καὶ εὑροῦσα Μάρτυς, τὸν μυσταγωγοῦντα, μετ' εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, τῷ ποθουμένῳ θᾶττον προσέδραμες, καὶ ξένων κατηξίωσαι, θεωριῶν ἀξιάγαστε· ὡς νεᾶνις ὀπίσω δὲ, τοῦ νυμφίου σου ἔδραμες.

Κόσμον τὸν ἐπίγειον, καταλιποῦσα ὡς πρόσκαιρον, καὶ φθαρτὸν καὶ εὐμάραντον, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ὡς ἀεὶ ἑστῶσαν, καὶ ὡς κεκτημένην, διηνεκῆ τὴν χαρμονὴν, καὶ θυμηδίαν καὶ καθαρότητα, συντόνως κατεδίωξας, καὶ παρθενίᾳ προσείληφας, τῶν Μαρτύρων τὴν εὔκλειαν, δι' ἀμφοῖν ἀναλάμψασα.

Ἄπειρον καὶ ἄφραστον, τῶν σῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος, Πελαγία πανεύφημε· Χριστὸν γὰρ ποθήσασα, καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ τελειοτάτῃ, τῶν αἰκισμῶν καὶ τοῦ πυρὸς, καὶ τῶν βασάνων καταπεφρόνηκας· διό σε καρτερόψυχε, θαλαμηπόλον οὐράνιον, ὁ νυμφίος εἰργάσατο, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Πελαγία τὸν αἶνον εἰκότως πλέκω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Πελάγει τῶν σῶν θαυμάτων πλέοντι, αὔραν τοῦ Πνεύματος, νῦν μοι παράσχου

Digitized by Google

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Πελαγία πανεύφημε, καὶ πρὸς λιμένα εὔδιον, τῶν σῶν ἐπαίνων καθοδήγησον.

Ἐκ βρέφους προγνωστικῶς τῷ Κτίστῃ σου, ἀνατεθεῖσα σεμνή, τὴν τῶν φθαρτῶν ἀπέρριψας στοργήν, Πελαγία πανένδοξε· ἀρρενωπῶς τὰ πάθη δέ, θείᾳ δυνάμει κατεπάτησας.

Λουτρὸν μὲν ἐπιθυμοῦσα δέξασθαι, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, ἱερουργὸν εὑροῦσα δὲ Χριστοῦ, Πελαγία προσέδραμες, καὶ μετασχοῦσα γέγονας, φωτὸς ἐνθέου Μάρτυς ἔμπλεως.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων ἁγιωτέρα πέφηνας, Παρθένε ἄχραντε, τὸν τῶν Ἁγίων Ἅγιον Χριστόν, ἐν ἀγκάλαις βαστάσασα, τὸν θεϊκαῖς δυνάμεσι, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιέχοντα.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Γῆ ὥσπερ τις ἀγαθή, προσηκαμένη λογικὰ σπέρματα, Μάρτυς Χριστοῦ πάνσοφε, ταῦτα δαψιλῶς ἐγεώργησας.

Ἰθύνθης ὡς ἐκλεκτή, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν σπεύδουσα, Μάρτυς Χριστοῦ ἔνδοξε, θείοις ῥωννυμένη διδάγμασιν. Θεοτοκίον.

Ἀνέστησας ὦ Σεμνή, τὴν πεπτωκυῖάν μου μορφὴν τέξασα, τὸν προφανῶς αἴτιον, τῆς ὑπερφυοῦς ἀναστάσεως. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστέ, κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, τὴν ψυχὴν πυρουμένη, ὑπῆλθες ἀνδρικῶς, τῷ σφοδρῶς ἐκκαέντι, θεόφρον χαλκουργήματι, Πελαγία καὶ γέγονας, τῷ Δεσπότῃ σου, εὐωδεστάτη θυσία· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, φαιδρῶς ἑορτάζομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τὴν τοῦ Δεσπότου πορφύραν ἐνδεδυμένη, διὰ λουτροῦ πανένδοξε, παλιγγενεσίας, πᾶσαν τὴν τοῦ βίου τερπνήν, πορφύραν ἐκδέδυσαι, Μάρτυς Πελαγία πανέντιμε.

Ὁ πόθος τῶν οὐρανίων ὡραιοτήτων, τοὺς ἐπὶ γῆς ἠμαύρωσε, πόθους Ἀθλοφόρε· ὅθεν ἐπτερώθης Χριστῷ, βοῶσα καὶ λέγουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νενοθευμένην θρησκείαν καταλιποῦσα, τῇ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, σοφῶς Πελαγία, Μάρτυς παναοίδιμε, εἰδώλων πατήσασα, πᾶσαν τὴν ἀπάτην θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σύ Κύριέ μου φῶς.

Ἴσχυσας τοῦ ἐχθροῦ, καταλῦσαι τὸ φρύαγμα, πανεύφημε Πελαγία, τῷ Σταυρῷ τοῦ Δεσπότου, σωθεῖσα καὶ τῇ χάριτι.

Νῦν χαίρεις ἀληθῶς, συναφθεῖσα νυμφίῳ σου, ὑπέρλαμπρε μαρτυρίου, καὶ τῆς σῆς παρθενίας, τὰς λαμπάδας κατέχουσα. Θεοτοκίον.

Ὁ Κύριος ἐν σοί, Θεομῆτορ ἐσκήνωσε, τὸν ἄνθρωπον ἀναπλάττων, τὸν φθορᾷ πεπτωκότα, ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα διήνυσας, τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον, ἐπικαλουμένη τὸν σὸν νυμφίον, καὶ λιμένι, γαληνοτάτῳ τούτου προσώρμισας.

Ἐπλάκη, σῇ κορυφῇ ὡραιότατος στέφανος, δικαιοσύνης· θεόφρον, Πελαγία Μάρτυς στεφανηφόρε· τὴν γὰρ πίστιν, μέχρι τέλους ἐτήρησας ἄτρωτον. Θεοτοκίον.

Ἰὸν μέν, πρὶν ἀκοαῖς τῆς Εὔας ἐξέχεεν, ὁ σκολιώτατος ὄφις· σὺ δὲ μόνη τοῦτον ἐξετινάξω, Θεομῆτορ, τὸν ἀναιρέτην τούτου κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Στίχοι.

Βοὸς τὸ χαλκούργημα πῦρ φανὲν φλέγον,
Βληθεῖσαν ἔνδον τὴν Πελαγίαν φλέγει.

Ἀμφὶ τετάρτῃ Πελαγίη καύθη βοΐ χαλκῷ.

Αὕτη ἦν ἐκ Ταρσοῦ, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἀκούσασα δὲ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ ζητοῦσα μαθεῖν ὁποία τίς ἐστιν, ὄναρ τὸν Ἐπίσκοπον βαπτίζοντα ἐθεάσατο. Ἀπολυθεῖσα οὖν παρὰ τῆς μητρός, ὡς δῆθεν πρὸς τὴν τροφὸν ἀπελθεῖν, πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον παρεγίνετο· ὃς ἐκ θείας ἐπιπνοίας κινηθείς, προσεδέξατο αὐτὴν καὶ ἐβάπτισεν· ὅπερ ὁ ἁρμοσάμενος αὐτὴν υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀκούσας, καὶ ὅλως τοῦ πάθους γενόμενος διὰ τὸν ἔρωτα, ἑαυτὸν ἀνεῖλεν. Ὁ δὲ Διοκλητιανός, μεταστειλάμενος τὴν παρθένον, καὶ μεταστῆσαι

Digitized by Google

ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως μὴ δυνηθεὶς, ταῦρον χαλκοῦν ἐκπυρώσας ἐν αὐτῷ τὴν Ἁγίαν ἔβαλεν· ἐν ᾧ ἅμα τὸ τέλος καὶ τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ἔγνων τὸν Ἱλάριον ἱλαρὸν φύσει,
Ὃς θαυματουργεῖ ἐν τάφῳ τεθειμένος.

Οὗτος, ἐκ νεότητος τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ σταυρωθέντι Δεσπότῃ ἠκολούθησε· καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ὑποτάξας τῷ πνεύματι, χάριν πλουσίαν ἐκ Θεοῦ ἐδέξατο, ἰατρεύειν παντοῖα νοσήματα καὶ φυγαδεύειν τοὺς δαίμονας. Στενωτάτῳ γὰρ οἰκίσκῳ ἑαυτὸν κατακλείσας, καὶ ἔξωθεν παντὸς θορύβου γενόμενος, καὶ ἀπαθείᾳ λαμπρυνθεὶς, τὸ θεῖον τῆς ἱερωσύνης ἐδέξατο χάρισμα. Καὶ ἐπὶ πλείστοις χρόνοις τῇ σκληραγωγίᾳ ἐγκαρτερήσας, ὑπὸ πάντων θαυμαζόμενος ἦν διὰ τὰ ἄπειρα αὐτοῦ θαύματα. Ζώοις γὰρ ἐπετίμησε, λυμαινομένοις τὰ φυόμενα σπέρματα, καὶ πληγὴν χαλάζης ἔστησε· καὶ γῆν διψῶσαν ὄμβροις κατήρδευσε, καὶ ῥοῦν ποτάμιον, ὡς Ἐλισσαῖος διέῤῥηξε, καὶ ξηρὰν χεῖρα ἰάσατο, καὶ τυφλῷ τὸ βλέπειν ἐχαρίσατο, καὶ χωλῶν καὶ παρειμένων τὰς βάσεις διωρθώσατο, καὶ ἕτερα πλεῖστα πεποίηκε θαύματα, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Καὶ οὕτω τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Ποιητῇ αὐτοῦ παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Καμίνου δίκην, τὸ κεκαυμένον Μάρτυς ὄργανον, θείῳ πυρσουμένη ἔρωτι τοῦ Χριστοῦ, ὑπομένουσα ἐκραύγαζες· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὁ περιβάλλων, τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις ἔνδοξε, Μάρτυς γυμνωθεῖσαν θείᾳ περιβολῇ, κατεφαίδρυνέ σε ψάλλουσαν· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡς Μάρτυς ὡς λίαν ἀψευδὴς, Χριστοῦ Πανεύφημε, τὴν τούτου δύναμιν, ἐθεολόγησας ἅπαντας, θεοφρόνως ἐκδιδάσκουσα, καὶ πρὸς εὐσέβειαν λαοὺς εἵλκυσας ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σαφῶς μνηστευθεῖσα τῷ Χριστῷ, τὴν τοῦ τυράννου ὁρμὴν, πᾶσαν κατέσβεσας, σοφίας πέλαγος βρύουσα, Πελαγία πανσεβάσμιε, καὶ διαδήμασι τρισὶ Μάρτυς κεκόσμησαι, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Πατρὸς ἐξ ἀνάρχου τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ὁμολογοῦμεν πιστοὶ, ἐκ σοῦ Πανάμωμε λέγοντες, σεσαρκῶσθαι τὸν συνάναρχον, μονογενῆ Λόγον Πατρὶ καὶ θείῳ Πνεύματι, καὶ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λόγος ἐξειπεῖν οὐκ ἰσχύει, τοὺς σοὺς ἐπαίνους Πελαγία· πέλαγος θαυμάτων γὰρ βρύεις, τοῦ σοῦ νυμφίου ῥώμῃ καὶ χάριτι· ὅνπερ καὶ νῦν δυσώπησον, πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἔστης τῆς ἐφέσως νύμφη, στεφανηφόρε Πελαγία, τῷ τῶν ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ, ἀξιωθεῖσα Μάρτυς παρίστασθαι, καὶ τὴν τρυφὴν ἀπείληφας, τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβεύειν τὸν σὸν νυμφίον ἐκδυσώπει, Μάρτυς Πελαγία θεόφρον, τὴν Ἐκκλησίαν διαφυλάττουσα, ἐκ πειρασμῶν καὶ χάριτι, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταυγάζουσα.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης Παρθένος καὶ Μήτηρ, ὑπερφυῶς Θεογεννῆτορ, Λόγον συλλαβοῦσα τοῦ Θεοῦ, καὶ σαρκωθέντα τοῦτον γεννήσασα· δι' οὗπερ νῦν, σωζόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πορφύραν ἐξ αἵματος λαμπρὰν, τοῦ οἰκείου Πάνσεμνε, περιθεμένη ἀνέδραμες, πρὸς ὃν

Digitized by Google

ἐπόθησας, Βασιλέα κτίστην, τοῦ παντὸς καὶ Κύριον· πρὸς τούτου τε τῆς νίκης τὸν στέφανον, ὄντως ἀπείληφας, σὺν αὐτῷ νῦν βασιλεύουσα, ὡς παρθένος, καὶ Μάρτυς πολύαθλος.

Πυρὸς καταφλέγοντος ὁρμὴν, ἤνεγκας Πανεύφημε, ξέσεις τε πάσας τοῦ σώματος, ἐνατενίζουσα, πρὸς τὰς ἀντιδόσεις, τὰς ἐκεῖσε πάνσεμνε, ἃς μόνοις Ἰησοῦς προητοίμασε, τοῖς ἀγαπήσασι, καὶ θερμῶς αὐτὸν ποθήσασιν, ὡς νυμφίον, ψυχῶν ὡραιότατον.

Ἐθέλχθης τῷ ἔρωτι Χριστοῦ, καὶ θεοὺς ἐμίσησας, ἐθνῶν καὶ ἄψυχα ξόανα, Εἰρήνη ἔνδοξε, καὶ θεογνωσίας, στήλην ἐμφανέστατα, σαυτὴν τοῖς καθορῶσιν ἀνέστησας, ὡς εναθλήσασα, καὶ τὸν δρόμον τελειώσασα, καὶ τὴν πίστιν, ἄμωμον τηρήσασα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σαῖς με προσευχαῖς μάρτυς Εἰρήνη σκέπε.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄσωμαί σοι Κύριε.

Στέφανος ὑπάρχων τῆς Ἀθληφόρου, ταύτης Χριστὲ ταῖς πρεσβείαις, εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ δόξαν τὴν ἀμάραντον, τοῖς ὑμνοῦσί σε δώρησαι.

Αἴγλη διαλάμψασα παρθενίας, καὶ κοσμουμένη τῷ κάλλει, τῆς σῆς μαρτυρίας, Εἰρήνη μεγαλώνυμε, σῷ νυμφίῳ παρίστασαι.

Ἵλεων γενέσθαι ταῖς Ἐκκλησίαις, τὸν σὸν δυσώπει νυμφίον, Εἰρήνη θεόφρον, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, παρέχειν τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Σάρκα γεγονότα τὸν Θεὸν Λόγον, καὶ πεφηνότα καθ' ἡμᾶς, ἁγία Παρθένε, ἀφράστως ἀπεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Μύρου κενωθέντος αἴσθησιν, τοῦ τὴν οἰκουμένην εὐωδιάσαντος χάριτι, δεξαμένη ἀνεπτερώθης, πρὸς τὸν τούτου πόθον Ἔνδοξε.

Ἔσχες τὸν Θεὸν συλλήπτορα, ἐν τοῖς σοῖς ἀγῶσι καὶ συνασπίζοντα Πάνσοφε· διὰ τοῦτο στεφανωθεῖσα, τοὺς τυράννους κατεπάλαισας.

Πύργος ἀρετῶν ἀκλόνητος, καὶ θεοσεβείας κατοικητήριον γέγονας, καὶ ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης, ἐνδιαίτημα Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ῥέων μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, ἔστη προσβαλὼν τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι Πανάμωμε· διὰ τοῦτο ἀθανασίας, ἀπαρχήν σε ὀνομάζομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ κάλλει σου Χριστὲ, ἡ παρθένος τρωθεῖσα, παρέδραμε σπουδῇ, τὰ ὁρώμενα πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ σώματος, εὐμορφίαν ἐκδέδωκε, ταῖς κολάσεσι, καὶ ταῖς πικραῖς τιμωρίαις, ἀφανίζεσθαι· ἣν εἰς ὡραίους νυμφῶνας, εἰσήγαγες Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας.

Ὁ τὴν εἰρήνην σοι βραβεύων εἰρηνώνυμε, δι' αὐτὸν μαχομένην σε θεώμενος, ἀνδροπρεποῦς φρονήματος, Μάρτυς καὶ δυνάμεως ἔπλησε.

Συντονωτάταις προθυμίαις ὑπερβέβηκας, τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον παμμακάριστε, καὶ σταθερῶς διήλεγξας, Μάρτυς τοὺς τῇ πλάνῃ δουλεύοντας.

Ἐνθεωτάτην καρτερίαν ἐπιδέδειξαι, καὶ τυράννων τὸ θράσος καταβέβληκας, τῷ σῷ νυμφίῳ κράζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑμνολογίαις ἀσιγήτοις καὶ δεήσεσι, τὸν Δεσπότην Θεόφρον ὑμνολόγησας, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, δόξαν ὀψομένη τὴν ἄφραστον.

Θεοτοκίον.

Χαρμονικήν σοι γεγηθότες φωνὴν πάναγνε, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες ἀνακράζομεν· Χαῖρε, Παρθένε πάνσεμνε, χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ἀνδρειοτέρῳ Ἔνδοξε, φρονήματι Χριστὸν Θεὸν τῶν ὅλων, τρανῶς ὡμολόγεις· λόγῳ δὲ στερρῷ τοὺς ἀντιπάλους, Ἀθληφόρε κατῄσχυνας.

Ἰχνηλατεῖν ἐπόθησας τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ μιμήσει θερμῶς ἠκολούθεις, ἀγωνιστικῶς ὑπεραθλοῦσα, τοῦ Δεσπότου Πανόλβιε.

Στίφη Μαρτύρων Ἔνδοξε, προσήνεγκας Χριστῷ, τῇ σῇ σοφίᾳ καὶ θεολογίᾳ, τούτους ἀληθῶς μυσταγωγοῦσα, καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένοι μυστήριον συλλήψεως τῆς σῆς, καὶ τοῦ ἀφράστου καὶ θείου σου τόκου, σὲ πανευσεβῶς ὑμνολογοῦμεν, Θεοτόκε πανύμνητε.

Digitized by Google

ᾨδὴ ϛ΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἀνόρθωσιν, τῆς προμήτορος Εὔας τὴν ἔκπτωσιν, Ἀθληφόρε, τοῦ ἐχθροῦ καθελοῦσα τὴν δύναμιν, καὶ καταβαλοῦσα, τὴν ἐκείνου ὀφρὺν θείᾳ χάριτι.

Ῥωμαλέον, κεκτημένη Εἰρήνη τὸ φρόνημα, τοῖς τυράννοις, ἀντετάξω ψυχῆς γενναιότητι, καὶ στεφάνῳ νίκης, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἐστεφάνωσαι.

Τῷ αἵματι, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς φαιδρότερον, ἀπειργάσω τὸ τῆς φύσεως κάλλος τὸ ἄχραντον, γενικοὺς ἀγῶνας, ὑποστᾶσα σεῤῥῶς καλλιπάρθενε.

Θεοτοκίον.

Ὑπέφηνε τὸ μυστήριον σοῦ τῆς κυήσεως, ὁ Θεόπτης, καιομένην τὴν βάτον θεώμενος, καὶ μὴ φλεγομένην, Θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κή-
» τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ
» Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, καὶ Μαρτύρων στέμμασι, στεφανωθεῖσα Εἰρήνην, αἵματι τοῦ μαρτυρίου ἐῤῥαντισμένη, θαύμασι καταστραφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ νυμφίου Χριστοῦ ἔρωτι, Παναοίδιμε, ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειῤῥύτοις· καὶ τῇ ἀθλήσει σεαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίστου σου θαλάμῳ ἔνδοξε, ὡς νύμφη εὐκλεὴς, ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, εἰσῆλθες ὡς ἐκλεκτὴ στεφανηφόρος ὁραθεῖσα, ἐξ ἀφθάρτου νυμφίου δεξαμένη, ὡς χρυσίον, βραβεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Στίχοι.

Ξίφει θανοῦσα, καὶ βιώσασα ξένως,
Εἰρηνικῶς τέθνηκας αὖθις Εἰρήνη.

Εἰρήνη τμηθεῖσα, ἀνέγρετο καὶ θάνε πέμπτῃ.

Αὕτη ἦν θυγάτηρ μονογενὴς Λικινίου βασιλίσκου, καὶ Λικινίας μητρὸς, ἐκ πόλεως Μαγεδῶ, Πηνελόπη πρότερον ὑπὸ τῶν γονέων ὀνομασθεῖσα. Οὖσα δὲ τῷ σώματι διαπρεπὴς, καὶ τῷ κάλλει τὰς κατ᾽ αὐτὴν ὑπερβαίνουσα, ἐφ᾽ ὑψηλοῦ πύργου διῆγεν, ὃν ὁ πατὴρ αὐτῇ ᾠκοδόμησε, μετὰ παιδισκαρίων εὐμόρφων δεκατριῶν, πολὺν καὶ ἄφθονον εἰς ὑπηρεσίαν ἔχουσα πλοῦτον, καὶ θρόνον καὶ τράπεζαν καὶ λυχνίαν, κατασκευασθέντα πάντα ἐν χρυσῷ· ἦν δὲ, ὅτε ἐν αὐτῷ ἐτέθη, χρόνων ἓξ, παρὰ Ἀπελλιανοῦ τινὸς γέροντος παιδαγωγουμένη, ὃν εἰσιέναι πρὸς αὐτὴν ἔταξεν ὁ Λικίνιος.

Ὁρᾷ γοῦν δι᾽ ὁράματος τῇ νυκτὶ περιστερὰν ἐλθοῦσαν, ἐπιφερομένην κάρφος ἐλαίας, ὃ παρὰ τὴν τράπεζαν ἔθηκε· καὶ ἀετὸν ἐπικομιζόμενον ἐξ ἀνθέων στέφανον, καὶ ἐπὶ τῆς τραπέζης θέντα αὐτόν· εἶτα δι᾽ ἄλλης θυρίδος εἰσελθόντα κόρακα, καὶ ὄφιν ἐπιθέντα τῇ τραπέζῃ. Ἀπορούσης δὲ αὐτῆς καὶ διαλογιζομένης, τί ἄρα τα ὀφθέντα δηλοῦσιν; ὁ γέρων Ἀπελλιανὸς αὐτῇ διεσάφησε, τὴν μὲν περιστερὰν, λέγων, παιδευτήριον γνώμης εἶναι· τὸ δὲ κάρφος τῆς ἐλαίας, σφραγίδα πραγμάτων, καὶ ἀνοικτήριον Βαπτίσματος· τὸν δὲ ἀετὸν, βασιλέα ἐν ὄρνεσιν ὄντα, διὰ τοῦ στεφάνου, τὴν ἐπὶ τοῖς αὐτῇ καλοῖς προσημαίνειν νίκην· τὸν δὲ κόρακα, διὰ τοῦ ὄφεως, θλίψιν καὶ ταλαιπωρίαν ὑποφαίνειν· καὶ ὅλως αὐτῇ διηρμήνευσε, καὶ τὸν ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου παρέστησεν, ὃν διὰ τὸν Χριστὸν ἔμελλεν ἐξανύειν· τὰ δὲ ἐντεῦθεν παράδοξα πάντα περὶ αὐτῆς λέγεται. Τεθῆναι γάρ φασι τὸ ὄνομα αὐτῆς, καὶ κληθῆναι ὑπὸ Ἀγγέλου, ἀντὶ Πηνελόπης, Εἰρήνη, καὶ τὰ περὶ Χριστοῦ μυηθῆναι, καὶ ὅτι ἔσονται τῶν σωθησομένων δι᾽ αὐτῆς πολλαὶ ψυχῶν μυριάδες, καὶ ὡς ἐπιστήσεται αὐτῇ ὁ τοῦ Παύλου μαθητὴς Τιμόθεος, καὶ βαπτίσει αὐτήν.

Τούτων οὖν γενομένων, τὰ τοῦ πατρὸς συντρίψασα εἴδωλα, κάτω ἔβαλεν. Ἐξετάζεται δὲ πρῶτον μὲν παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς, ὃς ἵπποις αὐτὴν συμπατηθῆναι ἐκέλευσεν· ὧν ἕνα, ἀντὶ τοῦ δρᾶσαί τι δεινὸν, κατὰ τοῦ βασιλίσκου ἀναστάντα, καὶ τοῦτον κατὰ γῆς ῥίψαντα, τὴν δεξιὰν τούτου χεῖρα συντρῖψαι, καὶ αὐτὸν θανατῶσαι, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ τὴν Ἁγίαν μακαρίσαι. Παραυτίκα οὖν αὐτὴ τῶν δεσμῶν ἐλύθη καὶ παρακληθεῖσα ὑπὸ τῶν παρόντων, δι᾽ εὐχῆς τὸν πατέρα ἀνέστησεν· ὃς μετὰ τρισχιλίων ἀνδρῶν καὶ τῆς αὐτοῦ γαμετῆς εἰς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἐπίστευσε, καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἐδέξατο Βάπτισμα· καὶ τὴν βασιλείαν καταλιπὼν, ἐν τῷ πύργῳ, τῷ οἰκοδομηθέντι τῇ θυγατρὶ, τοῦ λοιποῦ ἐπεβίωσε.

Διαδεξαμένου δὲ αὐτοῦ τὴν βασιλείαν Σεδεκίου, αὖθις ἡ Ἁγία ὑπὲρ τοῦ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις καταναγκάζεται· καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον βαθὺν κατὰ κεφαλῆς βάλλεται, ἐν ᾧ ἰοβόλων ἑρπετῶν παντοίων ἐτύγχανον γένη. Ἐκεῖθεν δε ἀβλαβὴς μείνασα, καὶ μετὰ τεσσάρων ἡμερῶν περίοδον ἐκβληθεῖσα, πρίεται τοὺς πόδας, καὶ αὖθις ὑπὸ Ἀγγέλου καθίσταται ὑγιής. Εἶτα ἐν τροχῷ δεσμεῖται· τοῦ δὲ κινοῦντος ὕδατος τὸν τροχὸν κατασταλέντος, ἡ Ἁγία τηρεῖται ἀβλαβής. Ἐπὶ δὲ τῷ τοιούτῳ θαύματι προσῆλθον τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει χιλιάδες ὀκτὼ ψυχῶν λογικῶν.

Τοῦ δὲ Σεδεκίου ἐκπεσόντος τῆς βασιλείας, Σαβωρίῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ κατὰ τῶν ἐκβαλόντων ἐκεῖνον στρατευσαμένῳ, ὑπαντήσασα αὐτῷ πρὸ τῆς πόλεως ἡ ἁγία Εἰρήνη, αὐτόν τε καὶ τὸν μετ᾽ αὐτοῦ στρατὸν ἅπαντα ἐτύφλωσε δι᾽ εὐχῆς, καὶ ἀορασίᾳ ἐπάταξε· καὶ πάλιν εὐξαμένη, βλέπειν ἐποίησε. Καθηλοῦται οὖν τὰς πτέρνας ἥλοις, καὶ σάκκος αὐτῇ ψάμμου μεστὸς ἐπιτίθεται, καὶ ἐπὶ τρισὶ μιλίοις ἐλαύνεται. Τῆς δὲ γῆς δίχα διαιρεθείσης, καὶ ταῖς λαγόσιν αὐτῆς τοὺς ὑπηρέτας τοῦ τυράννου, καὶ ἐκ τῶν ἀπίστων ὑποδεξαμένης ἄνδρας χιλιάδας δέκα, προσῆλθον ἕτεροι τῷ Χριστῷ ἄνδρες χιλιάδες τριάκοντα. Ἔτι δὲ ἐπιμένοντος τοῦ τυράννου τῇ ἀπιστίᾳ, προσελθὼν ἐπάταξεν αὐτὸν Ἄγγελος.

Ἐν ἀδείᾳ δὲ τῆς Μάρτυρος γενομένης, καὶ διὰ τῆς

Digitized by Google

πόλεως φοιτώσης, πολλαὶ παραδοξοποιΐαι ἐνηργοῦντο δι' αὐτῆς. Ἐλθοῦσα δὲ κατὰ τὸν πύργον, ἐν ᾧ ὁ πατὴρ αὐτῆς ἦν μετὰ Τιμοθέου τοῦ πρεσβυτέρου, πέντε μυριάδας ψυχὰς, τῇ διδασκαλίᾳ προσελθούσας, τῷ Χριστῷ παρέστησε, καὶ σὺν αὐτοῖς τοὺς τεταγμένους φυλάττειν ἐν τῷ πύργῳ ἄνδρας τριάκοντα τρεῖς. Εἰς δὲ τὴν πόλιν Καλλίνικον, ἔνθα Νουμεριανὸς ἦν ὁ βασιλεὺς, καταντήσασα, καὶ αὐτῷ κατὰ πρόσωπον στᾶσα, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα, ἐν τρισὶ χαλκοῖς βουσὶν ἐκπυρωθεῖσιν ἐμβάλλεται, ἀφ' ἑνὸς πρὸς τὸν δεύτερον, εἶτα πρὸς τὸν τρίτον μετατεθεῖσα. Τοῦ δὲ τρίτου βοὸς παραδόξως κινηθέντος καὶ περιπατήσαντος, ἐν ᾧ ἦν ἡ Ἁγία, εἶτα διαῤῥαγέντος, καὶ τῆς Ἁγίας ἀφλέκτου προϊούσης, προσῆλθον τῷ Χριστῷ, καὶ ἐπίστευσαν ὡσεὶ μυριάδες δέκα. Εἶτα τοῦ βασιλέως τὸν βίον καταστρέψαντος, καὶ ἐν τῷ τελευτᾷν ἐντειλαμένου τῷ Ἐπάρχῳ μὴ παριδεῖν αὐτὴν, ἀλλὰ τιμωρήσασθαι, οὗ καὶ σιδήροις αὐτὴν καταδήσαντος, καὶ ἐμβαλόντος τῇ πυρκαϊᾷ, διέμεινεν ἀβλαβὴς, Ἀγγέλου θείου τὸ πῦρ κατασβέσαντος, καὶ τὰ περικείμενα αὐτῇ δεσμὰ διαῤῥήξαντος· ὥστε ὑπερθαυμάσαντα τὸν Ἔπαρχον, μετὰ τῶν συνόντων αὐτῷ, πιστεῦσαι καὶ προσελθεῖν τῷ Χριστῷ. Τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης διαδοθείσης, Σαβώριος, τῶν Περσῶν βασιλεὺς, ξίφει τὸν αὐχένα αὐτῆς τμηθῆναι κελεύει. Καὶ τούτου γινομένου, ἐν μνήματι τίθεται, καὶ αὖθις ὑπὸ Ἀγγέλου ἀνίσταται, μακαρίσαντος αὐτοῦ ταύτην, ἐφ' οἷς ὑπὲρ Χριστοῦ ἤθλησε, καὶ τοὺς δι' αὐτῆς πιστεύσαντας, καὶ τοὺς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον μνησθησομένους αὐτῆς.

Μετὰ δὲ τὴν διὰ ξίφους τομὴν, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, λέγεται κλάδον ἐλαίας ἐν τῇ χειρὶ κατέχουσαν εἰσελθεῖν ἐν Μεσημβρίᾳ, καὶ ὀφθῆναι τῷ Βασιλεῖ· τὸν δὲ, πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτισθῆναι ὑπὸ Τιμοθέου πρεσβυτέρου μετὰ πλήθους μυριάδων πολλῶν. Εἶτα τὴν Ἁγίαν ἀφικέσθαι ἐν τῇ πόλει αὐτῆς Μαγεδῷ, παρὰ τοὺς γονεῖς αὐτῆς· καὶ τὸν μὲν πατέρα, ἤδη τὸν βίον ἀπολιπόντα, δακρῦσαι, συντάξασθαι δὲ τῇ μητρί· καὶ ὑπὸ νεφέλης ἀναληφθεῖσαν, καταστῆναι εἰς Ἔφεσον, καὶ διάγειν ἐν αὐτῇ, πλεῖστα θαύματα ἐπιτελοῦσαν, καὶ ἀληθῶς ἰσαπόστολον λεγομένην.

Μετὰ δὲ ταῦτα καταλαβεῖν Ἀπελλιανὸν, ὃν ἐπέστησεν αὐτῇ διδάσκαλον ὁ πατὴρ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἐν τῷ πύργῳ· καὶ τὴν Ἁγίαν τοῖς ἐν Ἐφέσῳ συνταξαμένην, μόνον ἓξ ἄνδρας παραλαβοῦσαν καὶ τὸν Ἀπελλιανὸν, καινῇ ἐν λάρνακι ἐλθοῦσαν, ἐν ᾗ οὔπω τις κατετέθη, ἐν αὐτῇ κοιμηθῆναι, συντάξασαν μέχρι τεσσάρων ἡμερῶν μηδένα κινῆσαι τὸν ἐπικείμενον λίθον, ὃν ἐπέθηκεν Ἀπελλιανὸς ὁ διδάσκαλος. Ἡμερῶν δὲ διελθουσῶν δύο, καὶ ὁ λίθος εὑρέθη ἠρμένος, καὶ τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος. Ταῦτα μὲν οὖν κατὰ ἀνθρωπίνους λογισμοὺς ἴσως τισὶν ἄπιστα δόξουσιν, ἀλλὰ τῷ Θεῷ δυνατὰ τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νεοφύτου, Γαΐου, καὶ Γαϊανοῦ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ καὶ σεβασμίῳ ναῷ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Δαρείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Κύρου.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Στεφανηφόρος Σεμνὴ, παρισταμένη θρόνῳ τοῦ σοῦ Δεσπότου περιφρούρησον, τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν οὐρανίαις σκηναῖς, περιχορεύειν Μάρτυς, κατηξιώθης ἀξιάγαστε, Εἰρήνη κραυγάζουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἱμειρομένη τυχεῖν, τοῦ ἐραστοῦ σου κάλλους, βασάνων πόνους ἐκαρτέρησας, Εἰρήνη κραυγάζουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ῥήσει χειλέων τῶν σῶν, ἀκολουθοῦντες πίστει, σὲ Θεομῆτορ μακαρίζομεν, βοῶντες τῷ τόκῳ σου· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Παῖδες εὐαγεῖς.

Ἤθλησας Εἰρήνη μακαρία, γενναίως καὶ τοὺς τυράννους καταβέβληκας, ἔχουσα συμπράττουσαν, τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ σοῦ Δεσπότου δύναμιν, καὶ συνεργοῦσάν σοι, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε, ἐβόας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεᾶνις ἀγάπῃ τετρωμένη, ὀπίσω τοῦ σοῦ νυμφίου ἠκολούθησας, Εἰρήνη πανένδοξε, τούτου τὰ παθήματα, ἐν τῇ σαρκί σου φέρουσα, καὶ ἀναμέλπουσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ σὴ ἐν βασάνοις καρτερία, Εἰρήνη στεφανηφόρε κατεγέλασε, τῶν τῆς ματαιότητος, καὶ τῆς ἀθεότητος, ἀντεχομένων ἔνδοξε· πίστει δὲ ἔψαλλες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σοφία Θεοῦ πάντων τεχνῖτις, γαστρί σου Παρθενομῆτορ ἐνσκηνώσασα, οἶκον ᾠκοδόμησεν, ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον, τὸν ἑαυτῆς καὶ ἔσωσε, κόσμον κραυγάζοντα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκου-
» μένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Κύκλῳ περὶ τὸν σὸν ἐραστὴν χορεύουσα, ἐν ὑψίστοις καλλιπάρθενε, αἴτησαι κόσμῳ τὴν εἰρήνην, Εἰρήνη καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν,

Digitized by Google

τοῖς πίστει ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Ἔνδον τῆς παστάδος σε Χριστὸς ὡς Μάρτυρα, καὶ Παρθένον κατεσκήνωσεν, ἔνθα Παρθένοις συναγάλλῃ, καὶ σὺν τοῖς τῶν Μαρτύρων στρατεύμασιν, Εἰρήνη στεφανηφόρε πανεύφημε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Πύλας διανοίξας οὐρανῶν ἐδέξατο, τὴν ψυχήν σου τὴν πανάμωμον, μόνος ὁ πάντων βασιλεύων, καὶ τῆς δικαιοσύνης ὁ πρύτανις, Εἰρήνη, θείας εἰρήνης ἐπώνυμε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Ἔχουσα πρὸς τὸν ἐκ σοῦ Υἱὸν παναχραντε, παῤῥησίαν ἀνεπαίσχυντον, τοῦτον δυσώπει Παναγία, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην δωρήσασθαι, καὶ πάσαις Ἐκκλησίαις ὁμόνοιαν, ἵνα σὲ πάντες μεγαλύνομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. **Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.**

Ῥωσθεῖσα καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, τυράννων ἔλυσας θράσος ἀθλοῦσα Μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀπείληφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Εἰρήνη μεγαλώνυμε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ͂ ΣΤ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Ἰὼβ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. **Ἔδωκας σημείωσιν.**

Ἔδωκας ὑπόδειγμα, ὑπομονῆς ὑπεράγαθε, καὶ ἀνδρείας τὸν δίκαιον, Ἰὼβ τὸν πολύαθλον, ἀρεταῖς καὶ λόγοις, καὶ τοῖς θείοις ἔργοις, καὶ σωφρονίζεις ἀληθῶς, τοὺς μετεώρους τοῖς ἀτυχήμασι· διό σου τὴν ἀνείκαστον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δίκαιος καὶ ἄκακος, ἀληθινός τε καὶ ἄμεμπτος, καὶ παντὸς ἀπεχόμενος, Ἰὼβ κακοῦ πράγματος, ἐγνωρίσθης μάκαρ, κατηγλαϊσμένος, ταῖς ἀρεταῖς ὡς ἀληθῶς, καὶ εὐσεβείᾳ καταλαμπόμενος· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, καὶ σεπτὴν ἑορτάζομεν, γεγηθότες πανήγυριν.

Πλοῦτον τὴν εὐσέβειαν, καὶ ὡς πορφύραν πολύτιμον, στολιζόμενος ἄμεμπτε, Ἰὼβ τὴν συμπάθειαν, τὴν δικαιοσύνην, ὥσπερ θεῖον στέφος, περιβαλλόμενος παθῶν, τῶν τυραννούντων σὺ ἐβασίλευσας· διὸ πρὸς τὰ βασίλεια, τὰ νοητὰ ἀναβέβηκας, Βασιλεῖ τε ἀοίδιμε, αἰωνίῳ παρίστασαι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἐν ἀκριβείᾳ τὸν βίον τηρήσας, τῶν ἐν νόμῳ οὐ διήμαρτες· τὴν γὰρ ἐκ Θεοῦ ἐπαινετὴν εὐφημίαν σύμμαχον ἔχων, ὡς στρατιώτης καρτερώτατος, πρὸς τὸ γυμνάσιον τῆς ἀρετῆς ἐξεδύσω· καὶ ἀφορήτοις μώλωψι, τῶν ἰχώρων καταπαλαίσας, τὸν ἄμετρα καυχώμενον κατέβαλες· ἐντεῦθεν τὸ νίκης βραβεῖον, παρὰ Χριστοῦ ἀναδησάμενος, αὐτὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'. **Τοῦ Δικαίου σου Ἰὼβ.**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων)·

Τὸν μυρίαθλον ἄξιον μέλπειν Ἰὼβ.

Ποίημα τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ· οἱ δέ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. **Χοροὶ Ἰσραήλ, ἀνίκμοις.**

Τὸν καρτερικὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς, τῷ στεφάνῳ κατακοσμούμενον, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νοεροῖς ὁρῶσα ὀφθαλμοῖς πανηγυρίζει, ἐν ἀγαλλιάσει μέλπουσα· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Οὐ γλῶσσα σοφῶν δυνήσεται, οὐδὲ νοῦς βροτῶν ἐφικέσθαι τῶν ἐγκωμίων σου· ἡ γὰρ ἄκτιστος γλῶσσα, σὲ θεοσεβῆ ἀληθινὸν ἄμεμπτον ἔφη· ὅθεν σοὶ συμφώνως βοῶμεν· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Νομίσας πλούτῳ φραττόμενον, ὡς οὐκ εὐχερὲς αὐτῷ ἀνατρέπειν τὸν Δίκαιον, ἐξαιτεῖ ὁ ἀλάστωρ, καὶ γυμνῷ βιαίως προσπαλαίσας

Digitized by Google

κατεῤῥάγη· δι' ὑπομονῆς γὰρ ἐβόα· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Χοροὶ Προφητῶν ὑμνοῦσιν Ἁγνὴ, καὶ τῶν Ἀσωμάτων σε τάξεις γεραίρουσι· τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων, ἐκ νηδύος σου ἀφράστως προελθόντα καθορῶντες, τούτῳ ἀσιγήτως βοῶσιν· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Μένεις ἀκλινὴς τὸ φρόνημα, τῶν φιλτάτων τέκνων, καὶ τοῦ πλούτου στερούμενος, ἀναμέλπων· Εὐλογημένον, τὸ Κυρίου μου τὸ ὄνομα.

Ὕλην ἀρετῆς πεποίησαι, πλοῦτον καὶ πενίαν· δι' ἀμφοῖν γὰρ πυρούμενος, ὡς χρυσίον ἑπταπλασίως, ἀνεδείχθης δοκιμώτατος.

Ῥήσει γυναικὸς προσέβαλεν, ὡς τῷ ἀρχεγόνῳ ὁ ἀρχέκακος ὄφις σοι· ἀλλ' ἐψεύσθη τῆς πανουργίας, ὁ εἰς ἄμετρα καυχώμενος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μῆτερ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
» τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἰὼβ τὸν ἄμεμπτον, καὶ καθαρώτατον, στῦλον τὸν ἄτρεπτον, καὶ καρτερώτατον, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, γενόμενον ἐν Πνεύματι, πάντες μακαρίσωμεν, καὶ πιστῶς εὐφημήσωμεν, μέγιστον θεράποντα, τοῦ Χριστοῦ χρηματίσαντα, καὶ τοῦτον ἐκτενῶς δυσωποῦντα, σῶσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον.

Ἱκανώτατον ὑπόδειγμα, καὶ στήλη ἔμπνους, καὶ εἰκὼν ἀρετῆς, Ἰὼβ ὁ ἄμεμπτος ἀνεδείχθη· οὗ ζηλωτὰς ἡμᾶς βοῶντας ποίησον· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀθλοθετεῖ σοι γυμνάσιον, ὁ πληρωτὴς τῶν ἀγαθῶν ἀθλητὰ, ἐξ ὑπογαίου ἀνακαλύπτων, τῶν ἀρετῶν σου πᾶσι τὴν λαμπρότητα, ἄμεμπτε Ἰὼβ παμμακάριστε.

Θεραπεύσει σοι τὸ εὔτονον, καὶ καρτερικὸν τῆς ἀκάκου ψυχῆς, ἐν τῇ σαπρίᾳ ὁ Ἀθλοθέτης, τῆς ἐν Ἐδὲμ ὑπάρχον παραβάσεως ἴαμα Ἰὼβ παμμακάριστε.

Λογισμῷ κρίνων τὸ ὅσιον, ἀνεμελῴδει ὁ Ἰώβ· Ἀγαθὰ οἱ δεδεγμένοι παρὰ Κυρίου, τὰ ἀλγεινὰ γενναίως οὐχ ὑποίσομεν; Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Θεόνυμφε, ἡ τὸν Σωτῆρα τεξαμένη σαρκὶ, σὲ ἀνυμνοῦμεν δεδοξασμένη, καὶ ἀσιγήτως ὕμνον σοι κραυγάζομεν. Χαῖρε προστασία τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Οἱ παρακλήτορες πρὶν, τῶν δεινῶν προστιθέντες, τοῖς τραύμασί σου ἄλγος, πλείονάς σοι ἔπλεξαν, τοὺς στεφάνους, Ἰὼβ ἔνδοξε.

Νεανικῶς ἐν δεινοῖς, ἀκατάπτωτος ὤφθης, καὶ ἐν περιφανείαις, πρὸς τὴν ἄτακτον ὕβριν, οὐκ ἐπήρθης, Ἰὼβ ἄμεμπτε.

Ἀκαταγώνιστον σὺ, τῆς ψυχῆς τὸ φρούριον δειμάμενος, γενναίως ἔφερες Ἔνδοξε, τοῦ ἐχθροῦ τὸν δεινὸν κλύδωνα.

Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀσιγήτως ἡ κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε· Χαῖρε Μῆτερ ἄχραντε, Ἰησοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ξενίζεται, ἀκοὴ ἐντρυφῶσα τοῖς λόγοις σου, ὅτι στόμα, μυστηρίου ἐδείχθης ἀνάπλεων, τοῦ ποιήσαντός σε, καὶ διδάξαντος θείῳ ἐν Πνεύματι.

Ἰώμενος, λυπουμένης καρδίας τὸ ἄλγημα, ἐκ βλεφάρων, συμπαθείας προέχεας δάκρυα, προϊστάμενος, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν Ἰὼβ ἔνδοξε.

Ὁ βίος σου, εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος πέφηνε· διὰ τοῦτο, καὶ ὁ θάνατος ὤφθη ἀνάπαυσις, καὶ πρὸς ἄληκτον, εὐφροσύνην Ἰὼβ μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἱκέτευε, ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κή-
» τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ
» Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἀληθὴς καὶ δίκαιος, θεοσεβὴς καὶ ἄμεμπτος, ἡγιασμένος τε ὤφθης πανένδοξε, Θεοῦ θεράπον γνήσιε· καὶ ἐδίδαξας κόσμον, ἐν τῇ σῇ καρτερίᾳ, Ἰὼβ πολύαθλε· ὅθεν πάντες τιμῶντες, ὑμνοῦμέν σου τὸ μνημόσυνον.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ τῶν ὅλων Θεός τε καὶ Κύριος, σὺν Υἱῷ βασιλεύων καὶ Πνεύματι, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι ἔλαμψε, καὶ πιστοὺς εὐσεβεῖς ἀπειργάσα-

Digitized by Google

το. Ὁ αὐτὸς καὶ τὸν Ἰὼβ ἐμαρτύρησεν, ἡ γλῶσσα ἡ ἄκακος, ἄκακον, θεοσεβῆ τε, καὶ δίκαιον, πάντων τῶν κακῶν ἀπεχόμενον. Διὰ τοῦτό σε Ἰὼβ, ἐν ψαλμῳδίαις τιμῶντες ἅπαντες, ὑμνοῦμέν σου τὸ μνημόσυνον.

Συναξάριον.

Τῇ Ϛʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου καὶ πολυάθλου Ἰὼβ.

Στίχοι.

Εἰ καὶ θανὼν, ἄλῆστος ἀνδρείας πέτρα,
Καὶ πῶς Ἰὼβ κρύψω σε τῇ λήθης πέτρα;

Ἕκτῃ Ἰὼβ πολύτλαν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Αὐσίτιδος χώρας, τῶν ὁρίων Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας, τῶν Ἡσαῦ υἱῶν, ὡς εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ. Ἦν δὲ πατρὸς μὲν Ζαρὲθ, μητρὸς δὲ Βοσόρρας. Προϋπῆρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβὰβ καὶ προεφήτευσεν ἔτη κέ. Προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη χίλια ἐννεακόσια εἰκοσιπέντε. Τοῦτος ἐξῃτήσατο ὁ διάβολος, μαρτυρηθέντα, ὑπὸ τοῦ Κυρίου δίκαιον, καὶ ἄμεμπτον, καὶ πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ὑπερέχοντα. Αὐτὸν δὲ πάντων τῶν ὑπαρχόντων γυμνώσας, καὶ πληγαῖς φρικταῖς καὶ ἀπαρηγορήτοις ταλαιπωρήσας, ἀπῆλθε κατῃσχυμμένος, ἐν ταῖς τῶν πειρασμῶν προσβολαῖς ἀκάμπτου καὶ ἀνενδότου τοῦ Δικαίου φανέντος. Τοῦτον ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων ἀνεκήρυξεν ἄνωθεν ὁ Θεὸς, καὶ ἐν διπλῷ πάντα τὰ ἀφαιρεθέντα ἀπέδωκεν αὐτῷ, ὡς τὰ κατὰ μέρος διεξοδικῶς ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Ἔζησε δὲ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ρό. ὡς εἶναι τὸν σύμπαντα χρόνον αὐτοῦ ἔτη σμή.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Νομίμων ἄγευστος ἐπῶν, ἀλλὰ προφητῶν τε καὶ νόμου, φέρων τὸ πλήρωμα Ἰὼβ, δι' ἀγάπης Θεῷ εὐηρέστησας μελῳδῶν· Ὑπερύμνητε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ θησαυρίσας ἐπὶ γῆς, ἀλλ' ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, ὡς χοῦν λελόγισαι χρυσὸν, τῷ Θεῷ ἐκβοῶν ἀγαλλόμενος· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἕλκει σε παίσας πονηρῷ, καὶ τῶν ὑπαρχόντων γυμνώσας, ὁ τῶν Δικαίων δυσμενὴς, τῆς ψυχῆς σου τὸν τόνον οὐκ ἔκαμψε· μελῳδῶν δὲ ἐκραύγαζες· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Λόγον καὶ Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς, μίαν τρισυπόστατον φύσιν, θεολογοῦντες εὐσεβῶς, οἱ θεόφρονες πίστει βοήσωμεν· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν, εὐσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Ὑψίστου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ ηʹ. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Πανηγυρίζει πᾶς ἑορταζόντων, ἐν ὑψίστοις ὁ χορὸς, τῷ θεσπεσίῳ συμμέλπων Ἰὼβ, καὶ ἀνακράζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐδιπλασίασέ σοι τοὺς στεφάνους, ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ὁ ἀθλοθέτης, θεόφρον Ἰὼβ. διὸ κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰάματα ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, οἱ ἰχῶρες τῆς σαρκὸς Μακάριε, βρύουσι τοῖς μελῳδοῦσιν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόσος ὑγεία, πλοῦτος καὶ πενία, ἐναμβρύνονται τῇ βιοτῇ σου Μακάριε· λαμπρὸς φανεὶς γὰρ, διὰ πάντων κραυγάζει· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτῳ λόγῳ συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν τὴν χαρὰν τῇ οἰκουμένῃ, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὁραθέντα, ἐν καμίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμνολόγοις, Χριστὸν τὸν
» Θεὸν, ὑμνεῖτε παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰὼβ μὲν τῇ τῆς ὑπομονῆς λαμπρότητι, ἐπαξίως ἐστεφάνωται· σὺ δὲ πενθεῖς καὶ σκυθρωπάζεις, οὐ φέρων τοῦ Δικαίου τὸν στέφανον· διακενῆς γὰρ ἐλπίσας ᾐσχύνθης Σατᾶν, μόνε Δικαίων δυσμενέστατε.

Ὡς θέμις ἀνθρώπῳ κατιδεῖν, τὴν δόξαν σου, κατοπτεύσας τὴν ἀθέατον, φόβῳ κρατηθεὶς καὶ εὐλαβείᾳ, ἐβόησεν Ἰὼβ λίαν ἔντρομος· Σποδὸς ὑπάρχω καὶ γῆ, σὺ δὲ Κύριος· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Βίβλος σε ἀξίως τῆς ζωῆς ἐδέξατο, καὶ ταμεῖα ἐπουράνια, σῖτον ὡς ὥριμον ἀχθέντα, καὶ πλήρη ἡμερῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, Ἰὼβ θεράπον Κυρίου μακάριε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σοφίας χωρίον ὑπὲρ νοῦν τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης Κόρη ἄμωμε, ἔμψυχος θρόνος τε

Digitized by Google

καὶ πύλη· διὸ ὡς βασιλίδα ἠγάπησαν, παρθένοι σε Παρθένε ὀπίσω σου, ἀπενεχθεῖσαι τῆς Θεόπαιδος.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὥρα τρίτῃ τῆς ἡμέρας, ἐπὶ Κωνσταντίνου βασιλέως, υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμ. τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ'.

Στιχηρὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Σήμερον χαίρει πιστῶν πληθὺς ἡ θεία· φαίνει γὰρ οὐράνιος Σταυρὸς ἐν πέρασι· λάμπει αἰθὴρ φῶς ἀπρόσιτον· ἀὴρ αὐγάζει καὶ γῆς τὸ πρόσωπον ὡραΐζεται· μέλπει θείοις ᾄσμασιν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ· σέβει τιμῶσα τὸν ἄνωθεν, αὐτὴν φρουροῦντα, Σταυρὸν τὸ θεῖον καὶ ὑπερθαύμαστον· οὗ τῇ δυνάμει κραταιούμενοι, τῷ Δεσπότῃ προσέλθωμεν κράζοντες, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τιμιωτάτη ὡς κλίμαξ καθωράθη, σήμερον ὁ πάντιμος Σταυρὸς καὶ ἔνδοξος, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐράνια, μετάγων πίστει, τοὺς ἀδιστάκτως τοῦτον γεραίροντας. Χαίρει ἔθνη ἅπαντα, θερμῶς προστρέχοντα, τῷ βαπτισμῷ καὶ ἀγάλλεται, καὶ Ἐκκλησίας, νυμφοστολεῖται μορφὴ ἡ ἔνθεος· ὃν γὰρ συγκρύπτειν ἐγκατέσπευδον, Ἰουδαῖοι ἐξ ὕψους αἰθέριος, καταυγάζει καὶ σώζει, τοὺς πιστῶς αὐτῷ προστρέχοντας.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· σήμερον γὰρ ἤστραψε Σταυρὸς ἐν πέρασιν, ἐξ οὐρανοῦ τὰ ἐπίγεια, καταφωτίζων, καὶ συνημμένα δεικνὺς τὰ ἄμικτα. Σήμερον συγχαίρουσι, χοροῖς Ἀγγέλων βροτοί· τὸ γὰρ διεῖργον μεσότοιχον, Σταυρῷ ἠρμένον, εἰς ἓν τὰ πάντα συνήγαγεν· ὅθεν προλάμπων ὑπὲρ ἥλιον, πᾶσαν κτίσιν φαιδρύνει τῇ χάριτι, καὶ λαμπρύνει καὶ σώζει, τοὺς πιστῶς αὐτὸν γεραίροντας.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δόξαν σου Κύριε, τὸ φοβερὸν τοῦ Σταυροῦ σου σημεῖον, καὶ ἡ γῆ ἅπασα μετὰ φόβου προσεκύνησεν· ἡμεῖς δὲ δοξολογοῦντες, εὐχαρίστως σοι βοῶμεν· Θεὸς ὢν ἀπαθής, σαρκὶ παθεῖν δι' ἡμᾶς, ἑκουσίως κατεδέξω· διὸ σῶσον λαόν, ὃν περιεποιήσω οἰκείῳ αἵματι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος α'.

Τοῦ Σταυροῦ σου ὁ τύπος νῦν ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὅν περ ἐξ ὄρους ἁγίου, τόπῳ Κρανίου ἐφήπλωσας, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ σου, Σῶτερ, ἰσχὺν ἐτράνωσας, διὰ τούτου κρατύνας καὶ τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν· οὓς καὶ περίσωζε διαπαντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἅρματα Φαραώ.

Ἔφανας ἐπὶ γῆς, τὰς ἀκτῖνας τοῦ Σταυροῦ, ἐν ᾧ τὸν διάβολον καταβαλών, τῶν ἀνθρώπων ἔσωσας, τὸ γένος Κύριε· διὸ ὑμνοῦμεν τὴν δόξαν σου.

Γεύσεως ἀπειθοῦς, τῷ Σταυρῷ ὁ Λυτρωτής, ἔλυσε τὸ δέλεαρ, τῇ τοῦ Πατρὸς εὐδοκίᾳ. Ἄσωμεν αὐτῷ ᾆσμα καινόν, ὅτι ἐνδόξως δεδόξασται.

Σκῆπτρον νικοποιόν, κατεφύτευσας Χριστέ, ζωῆς ξύλον ἄχραντον, ὡς ἐν Ἐδὲμ τὸν Σταυρόν σου, ὃς φωτοειδὴς ἐξέλαμψεν, ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Ἥν περ τῶν Προφητῶν, προεώρακε χορός, καὶ πύλην οὐράνιον, καὶ ἀκατάφλεκτον βάτον, σὲ Παρθενομῆτορ ἄχραντε, Θεὸν τεκοῦσαν ἔγνωμεν.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ὥσπερ θυρεῷ φραττόμεθα, τῷ τοῦ ἀηττήτου σου Σταυροῦ τύπῳ Δέσποτα· ὃν μὴ

Digitized by Google

φέρων ὁ ἀπευκταῖος, δραπετεύει τῶν δαιμόνων ἑσμός.

Πάντας ὁ Σταυρός σου ηὔφρανε, τοὺς ἐσταυρωμένον σε Θεὸν καταγγέλλοντας· ὃς ἐκλάμπρῳ καὶ ἀπροσίτῳ, ὡραιότητι ἐξέλαμψε.

Χαίροις ὦ Σταυρὲ πανάγιε· ὅτι σοῦ ὁ τύπος ὑπὲρ ἥλιον ἤστραψε, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν διώξας, τοὺς πιστοὺς ἡμᾶς ἐφώτισεν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μῆτερ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
» τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα Κάθισμα τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ διανοίξας οὐρανοὺς κεκλεισμένους, ἐν οὐρανῷ περιφανεῖς τὰς ἀκτῖνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄχραντος Σταυρός· ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν, τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, δεξάμενοι πρὸς ἄδυτον, ὁδηγούμεθα φέγγος, καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτὸν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μυστικῶς μὲν πρὶν, καὶ αἰσθητῶς δὲ σήμερον, καταγλαΐσας Χριστὲ, τοῦ ἀχράντου σου Σταυροῦ τὸν τύπον.

Τὸ παράνομον τοῦ θεοκτόνων τόλμημα, σταυροτύπῳ σου Σωτὴρ, ἐθριάμβευσας φωτὶ οἰκτίρμον.

Ἐβεβαίωσας Χριστιανῶν τὸ θρήσκευμα, τῷ ἀΰλῳ σου φωτὶ, τὸν Σταυρὸν ἡμῖν Χριστὲ χαράξας.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἄχραντε, εὐλογημένη Δέσποινα, ὃν ἐκύησας Θεὸν, ταῖς λιταῖς σου ἐξιλέωσαι ἡμῖν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας.

Θανατηφόρον τὸ ξύλον, ὁ Σταυρὸς ζωηφόρος, τοῖς τῆς Ἐδὲμ ἀποίκοις ἐδείχθη Χριστὲ, ἔννοικον αὖθις, διὰ κακούργου τὸν Ἀδὰμ ἐργασάμενος.

Ὁ ὑποστήσας τῷ Λόγῳ, τὸ πρωτόκτιστον σέλας, ὡς Υἱῷ Πατὴρ φωταυγῆ τὸν Σταυρὸν, νῦν διαγράφει, τῷ σταυρωθέντι μαρτυρῶν τὴν Θεότητα.

Ἐν τῷ φωτὶ τῷ ἀδύτῳ, τὸ ὑπέρτατον φάος, ἐν τῷ Πατρὶ ὀψόμεθα πίστει Χριστὲ, σὲ τὸν Υἱὸν καὶ σοῦ τὸ Πνεῦμα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἔλλαμψον.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ ὠδίνειν σε Κόρη, τὰ μητέρων οὐκ ἔγνως, ὑπερφυῶς ἐπεὶ συλλαβοῦσα Θεὸν, τέτοκας σαρκί· διὸ πάντες εὐσεβῶς σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐν τῷ θλίβεσθαί με.

Τὸν Σταυρὸν ἐκλάμπεις, πέρασι Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἐφώτισας δὲ δι' αὐτοῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καλυπτέτωσαν μὲν, τὸ ὄμμα οἱ παράνομοι· τοῦ Σταυροῦ, τὸ κάλλος, ἐξαστράπτον γὰρ οὐ φέρουσιν.

Ἐντρυφάτωσαν δὲ, τῇ αἴγλῃ τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, οἱ Θεὸν εἰδότες, τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σαρκί.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν τεκοῦσα, Παρθένε ἀπειρόγαμε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, τὸν Υἱόν σου ἱκετεύουσα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον,
» καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτη-
» ρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὦ τρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε, σὲ ἀνυμνῶν καὶ προσκυνῶν νῦν ἁγιάζομαι, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀνυψούμενος κόσμον ἔσωσεν· ἀλλὰ πρόφθασον καὶ σῶσον τῇ δυνάμει σου, καὶ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων· καταύγασόν μου τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας, καὶ ἁγίασόν με τὴν ψυχὴν, ἵνα ὑμνήσω, Λόγε, τὸ σεπτὸν ξύλον σου· κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου καὶ δίδαξόν με, ἵνα πόθῳ κραυγάζω.

Χαῖρε, Σταυρὲ οἰκουμένης δόξα· χαῖρε Σταυρὲ Ἐκκλησίας κράτος.

Χαῖρε, ἱερέων προπύργιον ἄσειστον· Χαῖρε, βασιλέων διάδημα τίμιον.

Χαῖρε, σκῆπτρον τοῦ παντάνακτος Δημιουργοῦ τοῦ παντός· χαῖρε, ὅτι κατεδέξατο προσπαγῆναί σοι Χριστός.

Χαῖρε, τῶν θλιβομένων παραμύθιον μέγα· χαῖρε, τῶν ἐν πολέμοις τὸ ἀήττητον ὅπλον.

Χαῖρε, Σταυρὲ Ἀγγέλων εὐπρέπεια· χαῖρε, Σταυρὲ, πιστῶν ἡ ἀντίληψις.

Χαῖρε, δι' οὗ κατεπόθη ὁ Ἅδης· χαῖρε, δι' οὗ ἐξανέστημεν πάντες.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Digitized by Google

Συναξάριον.

Τῇ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζομεν τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως, υἱοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχοι.

Σταυροῦ παγέντος, ἡγιάσθη γῆ πάλαι.
Καὶ νῦν φανέντος, ἡγιάσθη καὶ πόλος.

Ἑβδομάτῃ Σταυροῖο τύπος πόλῳ ἀμφετανύθη.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς, μηνὸς Μαΐου ἑβδόμῃ, ὥρᾳ τρίτῃ τῆς ἡμέρας, ἐφάνη ὁ τίμιος καὶ ζωοποιὸς Σταυρὸς, συνεστὼς ἐκ φωτὸς, ὁρῶντος παντὸς τοῦ λαοῦ, ὑπεράνω τοῦ ἁγίου Γολγοθᾶ ἐκτεταμένος, μέχρι τοῦ ἁγίου ὄρους τῶν Ἐλαιῶν· ὅς τις τῇ τῆς μαρμαρυγῆς λαμπρότητι τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐκάλυψεν. Ὅθεν πᾶσα ἡλικία νέων τε καὶ γερόντων, σὺν νηπίοις καὶ θηλάζουσι, τὴν Ἐκκλησίαν κατέλαβε, καὶ ἐν ἀμέτρῳ χαρᾷ καὶ θερμῇ κατανύξει δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀνέπεμψαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θεάματι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου.

Στίχ. Εἴπερ τις ἄλλος, ἐν χορῷ τῶν Μαρτύρων
Κάλλιστος Ἀκάκιος ἐκτμηθεὶς ξίφει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, Καππαδόκης τὸ γένος, ἀριθμοῦ τῶν Μαρτησίων. Προσαχθεὶς δὲ Φίρμῳ τῷ ἄρχοντι, ὡμολόγησε τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ· καὶ πλεῖστα παρ᾽ αὐτοῦ βασανισθεὶς, πέμπεται Βιβιανῷ, ἑτέρῳ ἄρχοντι. ὃς αὐτὸν ἤγαγε μεθ᾽ ἑτέρων δεσμωτῶν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. Δειναῖς δὲ μάστιξι καὶ στρέβλαις συγκόψας, ἐν φυλακῇ κατέθετο· ἔνθα ἐπιστάντες αὐτῷ Ἄγγελοι, κατέστησαν αὐτὸν ὑγιῆ. Μετὰ τοῦτο πέμπεται Φαλκιανῷ, ἑτέρῳ ἄρχοντι· οὗ προστάξαντος, τὴν κεφαλὴν ξίφει ἀφαιρεῖται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Πασχάλῳ, ἢ, ὡς ἐν ἄλλοις γράφεται, Ἑπτασκάλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχ. Ζωμοὺς χύτρα σῆς τοὺς ἱδρῶτας, Κοδράτε,
Ἅλατι τμηθεὶς αἱμάτων παραρτύεις.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν Νικομηδείᾳ τῇ πόλει ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, κρατηθεὶς σὺν ἄλλοις πολλοῖς ὑπὸ Ἑλλήνων, παρεδόθη τῷ τῆς πόλεως Ἀνθυπάτῳ· καὶ ὁμολογήσας παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν, ἡπλώθη κατὰ γῆς, καὶ ἐτύφθη βουνεύροις ξηροῖς· αἱμάτων δὲ πληρώσας τὴν γῆν, τῷ δεσμωτηρίῳ παρεδόθη. Εἰς Νίκαιαν δὲ ἀχθεὶς παρὰ τοῦ Ἀνθυπάτου, πάλιν ἐτιμωρήθη. Ἰδὼν δέ τινας τῶν σὺν αὐτῷ, φόβῳ τῶν κολάσεων, μέλλοντας θύειν, τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον ὑπομνήσας, ἐστήριξεν· οὓς εἰς πῦρ ὁ Ἀνθύπατος ἔκαυσεν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Κοδράτος ἐν τῷ ναῷ εἰσελθὼν τῶν εἰδώλων, τὰ ἐν αὐτῷ πάντα συνέτριψε ξόανα. Ὅθεν κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ ἐν σάκκῳ βληθεὶς, τύπτεται βουνεύροις. Ἔνθα Σατορνῖνος καὶ Ῥουφῖνος, πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, κρεμασθέντες ξέονται, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται. Εἰς δὲ τὴν Ἀπολλωνιάδα ἐλαύνων ὁ Ἀνθύπατος, ἐπαγόμενος καὶ τὸν Ἅγιον, ἅλμην σὺν ὄξει συγκεράσας καταχέει κατὰ τῶν πληγῶν αὐτοῦ, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασιν ἀνατρίβει, καὶ σίδηρα πυρωθέντα ἄγει ταῖς πλευραῖς αὐτοῦ. Διαβὰς δὲ τὸν Ῥυνδακὸν, καὶ Ἑρμούπολιν καταλαβὼν, ἦγε καὶ τὸν Ἅγιον ἐφ᾽ ἁμάξης, μὴ δυνάμενον βαδίσαι· ἔνθα ἐπ᾽ ἐσχάρας πυρὸς ἁπλώσαντες τοῦτον, ἔλαιον καὶ πίσσαν ἄνωθεν ἐπέχεον· εἶτα τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτεμον, καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ, Ἰωάννου τοῦ Ψυχαΐτου.

Στίχ. Ψυχῆς μόνης σὺ τὴν σχέσιν φέρων Πάτερ,
Ψυχαΐτης κέκλησαι ἐνδίκως μάκαρ.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ νηπίου Ἰωάννου καὶ Ἠλιοὺ τοὺς τρόπους μιμούμενος, ἐν σκληραγωγίᾳ τὸν βίον ἑαυτοῦ ῥυθμίσας, τοὺς πολέμους τῶν δαιμόνων ἐνίκησεν ἀνδρικώτατα, ταῖς τῶν δακρύων ῥοαῖς τὴν ψυχὴν προκαθαρθείς· καὶ παννύχοις στάσεσι τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος, καὶ ἰκμάδας προχέων δακρύων, ποταμοὺς ἐξήρανε τῶν αἱρέσεων, τοῦ Χριστοῦ τὸ ὁμοίωμα προσκυνῶν ὡς σεβάσμιον· τῶν δὲ ἀσεβῶν τὰ βουλεύματα καταστρεψάμενος, ἠρίστευσεν, ἐξορίας πικρὰς καὶ φυλακὰς καρτερῶς ὑπομείνας· καὶ νόμων προϊστάμενος καὶ πατρικῶν παραδόσεων, νόμον βασιλικῶν κατέπτυσεν. Ὅθεν καὶ ἀθλήσας καρτερῶς τὸν ἴσον καὶ αὐτὸς τοῖς Ἁγίοις ἀγῶνα, ὁμοίως καὶ τὸν στέφανον ἤρατο, νοσούντων σώματα καὶ ψυχὰς θεραπεύων, ὡς τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἐκ Θεοῦ δεξάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχ. Λίθοις ἐπιβὰς Μάξιμος μεγαλόνους,
Ἀνῆλθε χαίρων οὐρανοῦ εἰς τὸ πλάτος.

Οὗτος ὁ μακάριος παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ πολλοὺς χειραγωγήσας πρὸς τὴν εὐσέβειαν, καὶ διαφόρους ὑπομείνας αἰκίας, ἔσχατον λίθοις βληθεὶς, καὶ οἱονεὶ στεφανωθεὶς ὑπ᾽ αὐτῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἥλιος μεσούσης ἡμέρας, ὃν καθορῶν ὁ αἰσθητὸς, τὰς ἀκτῖνας συνέστειλεν ἥλιος, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ τῷ Θεόπτῃ ἐν πυρὶ, πάλαι ὁμιλήσας καὶ γνόφῳ, σταυροφανεῖ δὲ ἀστραπῇ, ὡς Θεὸς δοξαζόμενος σήμερον, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τὸ ἐκ φωτὸς καὶ ἐν φωτὶ, φῶς συναΐδιως ἐκλάμπον, καὶ τῷ ἀχράντῳ σου φωτὶ, τοῦ Σταυροῦ σου δοξάσας τὸ τρόπαιον, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν, εὐσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Ὑψίστου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Ὠδὴ ή. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Τὸν ἐπὶ θρόνε δόξης ὁραθέντα, καὶ ἐν ξύλῳ Σταυροῦ καθηλωθέντα, οὐσίᾳ σαρκὸς, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν φωτὶ ἀχράντῳ τυπωθέντα, καὶ ἐκλάμψαντα Σταυρὸν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δοξολογοῦντες ἕνα τῆς Τριάδος, τὸν τῇ αἴγλῃ τοῦ Σταυροῦ τὴν οἰκουμένην φωτίσαντα, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτῳ λόγῳ συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν τὴν χαρὰν τῇ οἰκουμένῃ, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς, ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὁραθέντα, ἐν κα-
» μίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμνολόγοις, Χριστὸν
» τὸν Θεὸν, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὁ πάλαι πυρί τε καὶ γνόφῳ, τῷ ἀπειθεῖ νομοθετήσας, νῦν τῷ πιστοτάτῳ σε λαῷ, τὸν τοῦ Σταυροῦ σου τύπον διέγραψας, ὑπὲρ φωστῆρας λάμποντα· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἐπένθησε ζόφῳ ἡ κτίσις, τῶν σταυρωσάντων σε τὴν τόλμαν· νῦν εὐπρεπεστάτῳ δὲ φωτὶ, ὁ ζωηφόρος λάμψας Σταυρός σου Χριςὲ, τῆς Ἐκκλησίας ἔδειξε, τὴν κεκρυμμένην ὡραιότητα.

Ἐκ σοῦ τὰς ἐλπίδας ἀνάψας, ὁ περιούσιος λαός σου, σοὶ πρὸς ἱκεσίαν τὸν Σταυρὸν, καὶ τὸ φρικτόν σε αἷμα προβάλλεται· ἀλλ' εὐμενῶς ἐπίνευσον, πρὸς τὴν ἡμῶν Παντάναξ λύτρωσιν. Θεοτοκίον.

Φώτισον ἡμᾶς ἡ τεκοῦσα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον Παρθένε· ἔμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης, καὶ θυμηδίας καὶ θείας γνώσεως, τοὺς καθαρᾷ καρδίᾳ σε, εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» ςὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπα-
» γαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς, ἡ ὡραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς, βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς, πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ιδ'. Σεπτεμβρίου, ἤγουν Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν σταυρώσιμον.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ

ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Δεῖ γινώσκειν ἐν πρώτοις, ὅτι ἐν οἵᾳ ἡμέρᾳ τύχῃ ἡ Ἑορτὴ αὕτη τε Θεολόγου, ψάλλεται ἀπαραιτήτως. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου καταλιμπάνεται ἐν πάσαις ταῖς ἐφεξῆς σημειουμέναις Δεσποτικαῖς Ἑορταῖς.

Α'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου, ἢ τοῦ Τυφλοῦ.

Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'. τῆς Κυριακῆς β'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίε, Ἦχος β'. Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Στιχηρὸν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὸ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα· ἐν δὲ τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον. Ἀπολυτίκια, ἐν μὲν τῇ τῶν Μυροφόρων, Ὅτε κατῆλθες. Ὁ εὐσχήμων. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ταῖς Μυροφόροις. Ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς, τὸ Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Τὸ, Ἄξιον ἐστὶν, κτλ. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. — Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκια, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τε Ψαλτηρίου, ὁ Πολυέλεος, καὶ Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τοῦ Ἁγίου. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἤχου. Προκείμενον, ὁμοίως. Οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Θεοτοκίων, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς. Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Κυριακῆς. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς. Καταβασίαι, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Πᾶσα πνοὴ, Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ, κτλ. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Εἰς τὰς Αἴνους Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. τοῦ Ἁγίου γ'. καὶ τὸ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, κτλ. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Digitized by Google

Β'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Δ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἑσπέρας. Στιχολογεῖται ἡ πρώτη στάσις τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς β'. καὶ τοῦ Ἁγίου ἓν — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Ἀπολυτίκιον, τῦ αὐτοῦ — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν, καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου. Προκείμενον τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τοῦ αὐτοῦ, κτλ. Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς ὁ δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Θάλασσαν ἔπηξας. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου· Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικὸν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

Γ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.

Καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος τῆς Ὀκτωήχου, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τοῦ Θεολόγου ἀπαραλλάκτως, ὡς καὶ ἐν ταῖς προλαβούσαις Κυριακαῖς τῶν Μυροφόρων, καὶ τῶν λοιπῶν.

Δ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

Ἡ μὲν Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, μετὰ τῶν Ἀναστασίμων τοῦ πλ. ά. Ἤχου, προαποδίδονται κατὰ τὴν Τρίτην. Τῇ δὲ Τρίτῃ ταύτῃ ἑσπέρας, ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ Θεολόγου, ἀπαραλλάκτως, καθὼς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅταν τύχῃ ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν Ὄρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, καὶ ὅρα τὴν ἐκεῖ διάταξιν. Ψάλλομεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, κατὰ τὴν νεωστὶ διατύπωσιν τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας Ἀναστάσιμα τοῦ ά. Ἤχου Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, εἴς τε τὸν Ἑσπερινὸν, καὶ τὸ πρωὶ εἰς τοὺς Αἴνους.

Ε'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Ἐν ταύτῃ τῇ Ἑορτῇ στιχολογία τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς ς'. καὶ τοῦ Θεολόγου Προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Θεολόγου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀναγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἓν τοῦ Θεολόγου — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Θεολόγου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῦ Θεολόγυ. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς·

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Θεολόγου, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἐνδιάτακτος Στιχολογία τῦ Ψαλτηρίου. Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς. Ἀγγέλων θαυμαζόντων. Δόξα, τῦ Θεολόγου, Ἀναπεσὼν ἐν τῷ ςήθει. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ὁ προαιώνιος Θεός. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Θεολόγου, Τὴν μνήμην τιμήσωμεν. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Κατελθὼν οὐρανόθεν. Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκυ. Εἶτα τὸ Στιχηρὸν τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον ἐν ὐρανοῖς, κτλ. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Θεολόγου. Καταβασίαι τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ ςιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Θεολόγου, καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Θεολόγου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν, Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Θεολόγου. Κοντάκιον, Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Θεολόγου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

ς'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Πατέρων.

Καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος, τοῦ Θεολόγου, καὶ τῶν Πατέρων, ὡς καὶ ἐν ταῖς ἀνωτέρω Κυριακαῖς. Ἐν ταύτῃ δὲ, εἰς μὲν τὰ Ἀναγνώσματα λέγομεν δύο τοῦ Θεολόγου, καὶ ἓν τῶν Πατέρων. Λέγομεν προσέτι ἐπὶ τέλους τῶν Ἀπολυτικίων καὶ τὸ τῆς Ἀναλήψεως — Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, ψάλλομεν Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοὺς, Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Θεολόγου δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Μετὰ δὲ τὰ Ἀπολυτίκια, λέγομεν Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως. Ἀπόστολον τοῦ Θεολόγου. Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων. Κοινωνικὸν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ζ'. Ἐὰν τύχῃ ἐν ἄλλῃ ὁποιαδήποτε ἡμέρᾳ, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω σεσημειωμένων Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν ά. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Θεολόγου μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου, καθὼς εὑρίσκονται ἐφεξῆς, τετυπωμέναι, λέγοντες μόνον, Καὶ νῦν, ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου, κατὰ τὴν τυχοῦσαν Ἑορτήν. Κανόνα δὲ λέγομεν τοῦ Πάσχα, ἢ τῆς Ἀναλήψεως, καθὼς ἂν τύχῃ· ὁμοίως καὶ Καταβασίας — Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοὺς τὴν γ'. καὶ ς'. Ὠδὴν τῶν Ἁγίων. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Θεολόγου.

Digitized by Google

ΤΗ͂Ι Η'. ΤΟΥ̂ ΑΥ̓ΤΟΥ̂ ΜΗΝΟ͂Σ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου(*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογεῖται ἡ α'. στάσις τοῦ, **Μακάριος ἀνήρ**. Εἰς δὲ τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, καὶ ἑρμηνεὺς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, θεολογεῖν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Ἡ θεοκίνητος λύρα τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ μυστογράφος οὗτος, τὸ θεόπνευστον στόμα, τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων, ᾄδει τερπνῶς, τὰ μὲν χείλη κινῶν ὡς νευράς, ὥσπερ δὲ πλῆκτρον τὴν γλῶτταν ἀνακινῶν· καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῇ βροντοφώνῳ σου γλώττῃ ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον λόγον, Θεῷ Ἠγαπημένε, κράζεις ἀεί, ἀναπτύσσων τὰ χείλη πυκνῶς, τό, Ἐ ν ἀ ρ χ ῇ ἦ ν ὁ Λ ό γ ο ς· καὶ δᾳδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνῶσιν Θεοῦ.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε, ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῷ Θεῷ ὡμίλησας, ἀνενδότοις καθάρσεσι· καὶ τῇ ἐλλάμψει, στῦλος ὁλόφωτος, θεοσεβείας πυρσῷ λαμπόμενος, ὤφθης μακάριε, μοναστῶν τὸ καύχημα· καὶ νῦν ἡμᾶς, πάντας περιφρούρησον, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ὅσιε Πάτερ Ἀρσένιε, σὺ τὸν Θεὸν ἐκζητῶν, καὶ ταῖς τούτου ἐλλάμπεσθαι, φωτοβόλοις λάμψεσιν, εὐσεβῶς ἐφιέμενος, περιφανείας πᾶσαν λαμπρότητα, καὶ βασιλείους αὐλὰς κατέλιπες, καὶ τὴν ἀθάνατον, κληρουχίαν εἴληφας, μετὰ Χριστοῦ, νῦν συναυλιζόμενος, θεομακάριστε.

Λόγου καὶ γνώσεως ἔμπλεως, εἴπερ τις ἄλλος ὀφθείς, ἀρεταῖς τε κατάκομος, πάσης δόξης γέγονας, τῆς ἐντεῦθεν ἀνάπλεως· ἀλλὰ τῷ θείῳ ζήλῳ πυρούμενος, καὶ τῶν ἀρρήτων καταγλιχόμενος, φεύγεις εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα βίον ἔζησας, ἀσκητικόν, βάρος δόξης ἄρρητον, ἀνταλλαττόμενος.

Δόξα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν θεμέλιον τῶν θείων λόγων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς θεολογίας, καὶ κήρυκα πρώτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογμάτων Θεοῦ σοφίας, τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην, καὶ παρθένον, μερόπων γένος κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἄληκτον ἔχων τὸ Θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τό, Ἐ ν ἀ ρ χ ῇ μὲν ἔφησε τοῦ Λόγου, αὖθις δέ, τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας, δεικνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ, τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος, δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρί, καὶ ζωὴν φέροντα, καὶ φῶς ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν. Ὢ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος σοφιστικοῦ! ὅτι πλήρης ὢν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς θεολογίας, δόξῃ καὶ τιμῇ πίστει, θέμεθλος ὑπάρχων, τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως· δι' ἧς τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Κεφ. Γ. 21.
Θεόν· καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ· ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦ-
μα τοῦ Θεοῦ. Πᾶν πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Κεφ. Δ. 1.
Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν. Καὶ πᾶν πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ

(*) Ἐν τῷ Κουτλουμουσιανῷ χειρογράφῳ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου κεῖται χωριστά, ψαλλομένη, κατὰ τὴν ἐκεῖ διατύπωσιν, ἢ πρὸ τῆς ὀγδόης, ἢ μετὰ τὴν ὀγδόην τοῦ παρόντος μηνός· κατὰ δὲ τὴν σήμερον ψάλλεται μόνη ἡ τοῦ Ἀποστόλου Ἀκολουθία. Ἔχει δὲ τὸ αὐτὸ χειρόγραφον καὶ μικρὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Ἀποστόλου.

Digitized by Google

ἔστιν· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσί, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμέν· Ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ'. 11. Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἡμᾶς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾷν, Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένωμεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ'. 20. Ἀγαπητοί, ἐάν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισεῖ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃ ἑώρακε, τὸν Θεόν, ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾷν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Ποταμοὶ θεολογίας, ἐκ τοῦ τιμίου σου στόματος ἀνέβλυσαν Ἀπόστολε· ἐξ ὧν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδευομένη, προσκυνεῖ ὀρθοδόξως Τριάδα ὁμοούσιον· ἣν καὶ νῦν αἴτησαι Ἰωάννη Θεολόγε, στηριχθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ. Ὁ αὐτός.

Τὸ φυτὸν τῆς ἁγνείας, τὸ μύρον τῆς εὐωδίας, πάλιν ἀνέτειλεν ἡμῖν, εἰς τὴν παροῦσαν ἑορτήν, βοῆσαι πρὸς αὐτόν· Ὁ ἀναπεσὼν ἐπὶ τὸ στῆθος τὸ δεσποτικόν, καὶ ἐπομβρίσας τῷ κόσμῳ τὸν λόγον, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ὁ τὴν Παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, αἴτησαι ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ αὐτοῦ. Ὁ αὐτός.

Ὡς τῶν ἀπορρήτων μυστηρίων αὐτόπτης, ἐκέκραγες βοῶν, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν ἀρχῇ ὑπάρχειν πρὸς Θεόν, καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν Θεόν, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ἐπιστήθιε Χριστοῦ, καὶ φίλε γνήσιε, τῆς Τριάδος τὸ ἥδυσμα, τῆς Ἐφέσου καὶ Πάτμου τὸ στήριγμα τὸ ἄσειστον, ἡμῶν δὲ βοήθεια. Πρέσβευε, Θεολόγε παμμακάριστε, ἐκ δυσσεβῶν ἐχθρῶν, αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, λυτρωθῆναι λαόν, τὸν τὴν μνήμην σου ἀεὶ ἐκτελοῦντα πιστῶς.

Ἦχος β'.

Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸν πνευματικὸν στρατηγόν, τὸν τὴν οἰκουμένην Θεῷ καθυποτάξαντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν. Ἰωάννην τὸν ἀοίδιμον, ἐκ γῆς μεθιστάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀφιστάμενον, ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα, τὴν φοβερὰν τοῦ Δεσπότου δευτέραν ἔλευσιν· εἰς ἣν ἀκατακρίτως ὑπαντῆσαι ἡμᾶς, αἴτησαι φίλε μυστικέ, Χριστοῦ ἐπιστήθιε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντες τὴν μνήμην σου.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, αἴτησαι εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ διδασκάλου Χριστοῦ ἐν τῷ δείπνῳ Κυρίου, ἠγαπημένε Μαθητά, ἐκεῖθεν ἔγνως τὰ ἄρρητα, καὶ τὴν οὐράνιον πᾶσιν ἐβρόντησας φωνήν· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸν ἦν ὁ Λόγος, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, εἰς

Digitized by Google

τὸν κόσμον ἐρχόμενον, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τῆς σοφίας τὸν βυθὸν, καὶ τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων, τὸν συγγραφέα πιστοί, ὕμνοις στεφανώσωμεν ἐνθέοις σήμερον, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον, καὶ ἠγαπημένον· οὗτος γὰρ ἐβρόντησεν, Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ. Ὅθεν, καὶ βροντόφωνος ἐδείχθη, ὡς τὸ Εὐαγγέλιον κόσμῳ, γράψας πολυσόφως ὁ ἀοίδιμος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὄντως, σὺ ἐφάνης ἀληθῶς, φίλος ἐπιστήθιος μέγας τῷ διδασκάλῳ Χριστῷ· στήθει γὰρ ἀνέπεσας, ὅθεν ἐξήντλησας, τῆς σοφίας τὰ δόγματα, ἐν οἷς καὶ πλουτίζεις, πᾶσαν τὴν περίγειον, ὡς θεηγόρος Θεοῦ· ὅθεν, καὶ κατέχουσα ταῦτα, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νῦν εὐφραινομένη ἐπαγάλλεται.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Χαίροις, Θεολόγε ἀληθῶς· χαίροις τῆς μητρὸς τοῦ Κυρίου, υἱὸς παμπόθητος· σὺ γὰρ παριστάμενος, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐνθέου ἀκήκοας, φωνῆς τοῦ Δεσπότου, Ἴδε νῦν ἡ Μήτηρ σου, πρὸς σὲ βοήσαντος· ὅθεν ἐπαξίως σε πάντες, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολον θεῖον, καὶ ἠγαπημένον μακαρίζομεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Λέοντος Μαΐστορος.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, τῶν ἀπορρήτων μύστης γενόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπόρρητα ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα, τὸ Ἐν ἀρχῇ ἦν τρανώσας τοῖς πιστοῖς, καὶ τὸ, Οὐκ ἦν ἀποβαλὼν, τῶν αἱρετιζόντων ἀπεκρούσω τοὺς λόγους, ἐπιστήθιος φανεὶς, καὶ φίλος ἠγαπημένος, ὡς Ἡσαΐας ὁ μεγαλοφωνότατος, καὶ Μωσῆς ὁ θεόπτης. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Θεὸν, ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταί σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἱκέτευε, Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς τυχούσης Ἑορτῆς· μετὰ δὲ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παῤῥησίας τυγχάνων ὡς μαθητὴς, ἠρώτησας· Τίς ἐστιν, ὁ προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἠγαπημένῳ, ὑπάρχοντι ἔνδοξε, διὰ τοῦ ἄρτου οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι· ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γεγονὼς τῶν ἀῤῥήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα, Θεολόγε Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν μνήμην τιμήσωμεν, τοῦ Ἀποστόλου πιστοί· ἐπέστη γὰρ σήμερον, πᾶσι τοῖς πέρασι, φωτίζουσα ἅπαντας. Οὗτος γὰρ τοῦ Κυρίου, ἀληθὴς Θεολόγος, καὶ ἐν Εὐαγγελίῳ, ἀναδέδεικται φίλος· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν, βρύει ἰάματα.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, Ἑωθινὸν ια'.

Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Στιχηρὸν,

Ἦχος β'. Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα.

Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου. Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ὡς καθαρὸς ἠγαπημένος γέγονας, τῷ ἀκροτάτῳ φωτὶ, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις, ἐπαναπαυσάμενος, πεπαῤῥησιασμένη ψυχῇ, ἐξ ἀβύσσου σοφίας, τὸ φῶς τῆς γνώσεως εἵλκυσας, μάκαρ Ἰωάννη Ἀπόστολε.

Ὑπερφυῶς θεολογῶν ἐβρόντησας, ἠγαπημένε Χριστῷ· Ἦν ἐν ἀρχῇ Λόγος, ζῶν καὶ ἐνυπόστατος, πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, καὶ σὰρξ ὁ Λόγος ἐγένετο, καὶ Θεὸς διέμεινεν ἄτρεπτος.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Υ'πὸ τὴν σκέπην σου ἀεὶ προσφεύγοντες, ἀποτρεπόμεθα, τῶν πειρασμῶν πᾶσαν, καταιγίδα ἄχραντε· διὸ καὶ νῦν αἰτούμεθα, πεπτωκότας εἰς βάθος, πλημμελημάτων ἀνάγαγε, θείαις σου Ἁγνὴ παρακλήσεσι.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τῷ τοῦ Δεσπότου πειθαρχῶν Ἀρσένιε, θείῳ προστάγματι, βασιλικοῦ πλούτου, δόξαν καταλέλοιπας, ὥσπερ ὁ νομοθέτης Μωσῆς, καὶ φυγὼν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλοις γέγονας σύσκηνος, ἅμα σὺν αὐτοῖς εὐφραινόμενος.

Σὺ τοὺς θορύβους ἐκφυγὼν Ἀρσένιε, ὡς ἁμαρτίας πηγὰς, τῇ σιωπῇ γλῶσσαν, ἐχαλιναγώγησας· ὅθεν ἐν ἀταράχῳ τὸν νοῦν, ἡσυχίᾳ τηρήσας, τοῦ θείου Πνεύματος γέγονας, ἀξιοπρεπὲς ἐνδιαίτημα.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας.

Ἐξ ἁλιέων ἁλιεὺς, ἀνθρώπων καὶ θεολόγος, ἐχρημάτισας σοφὲ Ἰωάννη, ἀφειδήσας πατρικῆς, καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ τῷ Δεσπότῃ Λόγῳ, ἔρωτι θείῳ ἑπόμενος.

Κεκαθαρμένος τῆς ψυχῆς, τὸ ὄμμα ὦ Θεολόγε, ἐθεάσω τὴν ἀπόῤῥητον δόξαν, ἐκ Πατρὸς μονογενοῦς, τοῦ Λόγου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ σαφῶς σὲ πάντα, θείῳ γεγένηται Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τὴν σὴν προσπεφευγὼς, Θεοκυῆτορ Παρθένε, προστασίαν, ἀπαλλάττομαι πάσης, ἐπηρείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σώζομαι πρεσβείαις σου· ἀλλὰ καὶ τῆς μελλούσης, ἁγνὴ ῥυσθείην κολάσεως.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Πάτερ Ἀρσένιε τῆς σῆς, χριστομιμήτου πτωχείας, τὸ τραχὺ καὶ εὐτελέστατον ῥάκος, τὸ περίδοξον τῆς πρὶν, ἐσθῆτος κατεκάλυπτε, τὴν τῆς ἀφράστου δόξης, στολήν σοι περιποιούμενον.

Τὰς προσβολὰς τῶν δυσμενῶν, καὶ ἀκαθάρτων πνευμάτων, ἐκ Θεοῦ συντετριμμένῃ καρδίᾳ, δεδεγμένος ἀρωγὴν, Ἀρσένιε κατέῤῥαξας, τροπαιοφόρος Πάτερ, τῇ ταπεινώσει γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσὼν, καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων καταμαθὼν, ἐνθέως ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν ἄναρχον γέννησιν, καὶ δογματίσας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασι, Θεολόγε Ἀπόστολε Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου ἀποφυγὼν, καὶ ἡσύχως τὸν βίον διατελῶν, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ στῦλος, πυρὸς ἐχρημάτισας, καὶ φωστὴρ ἁπάντων, πιστῶν τῶν τιμώντων σε· ὄμβροις δὲ δακρύων, πιαινόμενος ὤφθης, ὡς δένδρον κατάκαρπον, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, θεοφόρε Ἀρσένιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Σὲ τῆς βροντῆς, γόνον ὁ Κύριος ἔφησε, σὲ βροντῆσαι, πνεύματι ἠξίωσε, τῆς ἑαυτοῦ, θείας ἐκ Πατρὸς, καὶ ἀκαταλήπτου, γεννήσεως τὸ ἀπόῤῥητον· διό σου Θεολόγε, τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ᾠδαῖς ἐπαξίως δοξάζομεν.

Σὺ ἀρετῶν, ἤρθης πρὸς ὕψος Ἀπόστολε· σὺ κατεῖδες, δόξῃ ἀπαστράπτοντα, μονογενῆ Λόγον ἐν σαρκὶ, τὸν ἐν τοῖς πατρῴοις, ἀνάρχως κόλποις καθήμενον, φωνῆς τε ἐπακοῦσαι, πατρικῆς ἠξιώθης μαρτυρούσης αὐτῷ τὴν υἱότητα.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τὴν σὴν, νῦν καταφεύγων ἀντίληψιν, ὁ ἀχρεῖος, δοῦλός σου Πανάμωμε, μὴ αἰσχυνθῶ· σὲ γὰρ πρὸς Θεὸν, ἔχω προστασίαν, καὶ τεῖχος ἀκαταμάχητον· ἐν σοὶ καὶ τῆς μελλούσης, ἀπολαύσω γαλήνης, καὶ τῆς θείας ζωῆς ἐπιτεύξωμαι.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Σὺ βιαστὴς, φύσεως ὤφθης Ἀρσένιε, σὺ τὰ πάθη, Πάτερ καθυπέταξας, τῷ νοερῷ ἡγεμονικῷ, καθάπερ οἰκέτῃ, τῷ ὕμνῳ ἐγκελευόμενος· διὸ καὶ ἐν παννύχοις, ἀγρυπνίαις ἐβόας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Digitized by Google

Σὺ τὸν Θεόν, Ὅσιε πόθῳ ἐζήτησας, σὺ φανέντα, πλεῖον ἐπεπόθησας, καὶ τῇ καθάρσει θεοειδής, ὅλος χρηματίσας, τῷ ποθουμένῳ ὡμίλησας, καὶ ἔγνως τῇ ἑνώσει, τὸν ὑπέρτερον πάσης, καταλήψεως Πάτερ Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἁγνὴν σε γινώσκοντας.

Καταβασία. Ἐπεὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐν τῷ σκότει τοῦ κόσμου, λάμψαν θεασάμενος τὸ φῶς τὸ ἄχρονον, καὶ κραθεὶς τῷ πόθῳ, καὶ φωστὴρ εὐσεβείας γενόμενος, τὰ τῶν πολυσπόρων, γένη ἐθνῶν θεολογίας, Ἰωάννη φωτὶ κατελάμπρυνας.

Ἐπιγνοὺς ὡς ὁ νόμος, διὰ Μωϋσέως ὁ σκιώδης δέδοται, ἡ δὲ θεία χάρις, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν γέγονε, θεολόγῳ γλώττῃ, γόνε βροντῆς ἠγαπημένε, εὐηγγελίσω αὐτοῦ τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Σύ μου σκέπη καὶ κράτος, Πάναγνε καὶ στήριγμα, καὶ τεῖχος ἄῤῥηκτον, καὶ σὲ προσκαλοῦμαι· Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ σε φρούρησον, ἐκ παντοίας βλάβης, ἐπερχομένης τοῦ Βελίαρ, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάσω σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τὸν μεσίτην τῆς πρώτης, Πάτερ παραβάσεως τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, εὐσεβῶς ἀπώσω, τοῦ ἐχθροῦ εὖ εἰδὼς τὰ σοφίσματα· διὸ ἐν ἀχράντῳ, χοροβατῶν τρυφῆς λειμῶνι, τὸν Δεσπότην Χριστὸν καθικέτευε.

Σεαυτὸν ἀπηρνήσω, πᾶσαν ἡδυπάθειαν ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸν σταυρόν σου βαστάσας Ἀρσένιε, καὶ Χριστὸν ποθήσας, ἐν οὐρανοῖς συγκληρονόμος, ἐπαξίως αὐτοῦ ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἄνθρακα θείου πυρός, προκατεῖδε τυπικῶς Ἡσαΐας, ᾧ καταρθεὶς τὰ χείλη, προφητείας ἠξίωται· σαρκωθέντος δὲ Θεοῦ, Λόγου μακάριε Ἰωάννη, σὺ ἀνεδείχθης ἐπιστήθιος.

Λόγος ὁ μονογενής, ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἱδρυμένος, ὁ σωματωθεὶς ὡράθη, Ἰωάννη μακάριε, καὶ ὡς μύστῃ προσφιλεῖ, σοὶ ἐξηγήσατο, ἀσωμάτως, Θεὸν οὐδένα ἰδεῖν πώποτε.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν μου τὴν ψυχήν, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθένε, Θεοτόκε πανύμνητε· τὴν σὴν γὰρ οἱ ἀληθεῖς, χάριν κατέχοντες, θιασῶται, τὰς γλωσσαλγίας ἀπεκρούσαντο.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Φρόνημα τὸ τῆς σαρκός, εὐσεβῶς δι' ἀπαθείας νεκρώσας, οὐχ ᾑρετίσω κλῆρον, τὸν ἐπίγειον Ὅσιε, τῆς Χριστοῦ ἐπιποθῶν, Πάτερ Ἀρσένιε, ἐν ὑψίστοις, κληροδοσίας τὴν ἀπόλαυσιν.

Ἥλιος ἐπιφανείς, τὴν ὁλόνυκτόν σου ἔλυσε στάσιν, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, τὴν ἀσύγκριτον ἔλλαμψιν, μετὰ τοὺς ἐν τῇ νυκτί, βίου καμάτους σου, προμηνύων, περιαυγάσειν σοι Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

Ἔχουσα τὸ συμπαθές, ἡ τεκοῦσα τὸν φιλάγαθον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαίας, καὶ δεινῆς περιστάσεως· σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοί, πάναγνε Δέσποινα, προστασίαν, ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα.

Καταβασία. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Ὕψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾷν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον· ὥσπερ δὲ ἄστρα ἐξαριθμῆσαι, καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως οὕτως οὐδὲ τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἱκανόν· τοσούτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστόν, ὃν ἠγάπησεν, ἔστεψεν· οὗ ἐν τῷ στήθει ἀνάπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ συνειστάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου, φίλου, ἠγαπημένου καὶ παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· ἤτοι, ἡ σύναξις τῆς Ἁγίας κόνεως, τῆς ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἤγουν τοῦ μάννα.

Digitized by Google

Στίχοι.

Οὐ βρῶσιν, ἀλλὰ ῥῶσιν ἀνθρώποις νέμει
Τὸ τοῦ τάφου σου μάννα, μύστα Κυρίου,

Ὀγδοάτῃ, τελέουσι ῥοδισμὸν βροντογόνοιο.

Ὁ πανάγαθος Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος Κύριος ἡμῶν, τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως ἀγωνισαμένους Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, Προφήτας καὶ Μάρτυρας, καὶ πάντας τοὺς εὐαρεστήσαντας αὐτῷ, οὐ μόνον βασιλείας οὐρανῶν, καὶ τῶν αἰωνίων ἠξίωσεν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς διέπρεψαν καὶ ἐτάφησαν, πλήρεις χαρίτων ὑποδείξας, πολλοῖς ἐλάμπρυνε θαύμασι. Καὶ γὰρ ὁ τάφος, ἐν ᾧ ὁ μέγας Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, μέλλων μετατεθῆναι, ἐτάφη, κόνιν ἁγίαν, ἣν οἱ ἐγχώριοι Μάννα μετονομάζουσιν, ἐπιπνεύσει Πνεύματος Ἁγίου, κατὰ τὴν ὀγδόην τοῦ Μαΐου μηνὸς, ἐτησίως ἐξαίφνης ἀναβρύει καὶ ἀναδίδωσιν· ἣν οἱ προσεχόμενοι λαμβάνοντες, χρῶνται εἰς παντοίων παθῶν ἀπολύτρωσιν, εἰς θεραπείαν ψυχῶν, εἰς ῥῶσιν σώματος, Θεὸν δοξολογοῦντες, καὶ τὸν αὐτοῦ θεράποντα Ἰωάννην γεραίροντες.

Σωφρονίου.

Ἰστέον, ὅτι πατὴρ τοῦ Θεολόγου ὁ Ζεβεδαῖος ἦν, ἡ δὲ μήτηρ, Σαλώμη, θυγάτηρ Ἰωσὴφ τοῦ μνηστευσαμένου τὴν Θεοτόκον. Ὁ γὰρ Ἰωσὴφ υἱοὺς ἔσχε τέσσαρας, Ἰάκωβον, Συμεὼν, Ἰούδαν, καὶ Ἰωσῆν· καὶ θυγατέρας τρεῖς, τήν τε Ἐσθὴρ, τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν Σαλώμην, ἥτις ἦν γυνὴ Ζεβεδαίου, μήτηρ δὲ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἐντεῦθεν ὁ Σωτὴρ θεῖος ἦν Ἰωάννου, ὡς ἀδελφὸς Σαλώμης τῆς θυγατρὸς Ἰωσήφ.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ἐπὶ τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πάντων φυγόντων, μόνος Ἰωάννης, ὡς ἀγαπητὸς, ἐν τῇ παραδόσει καὶ ἐν τῷ σταυρῷ παρῆν, καὶ εἰς τὸν τάφον μετὰ τοῦ Πέτρου ἦλθεν· ἔλαβε δὲ καὶ τὴν Θεοτόκον εἰς τὰ ἴδια. Μητέρας δὲ ἔσχε τρεῖς ἐπὶ τῆς γῆς· πρώτην τὴν Σαλώμην, ἐξ ἧς ἐγεννήθη· δευτέραν τὴν Βροντὴν, ὅτι βροντῆς υἱὸς ἐχρημάτισε· τρίτην δὲ τὴν Παναγίαν Θεοτόκον, κατὰ τὸ ῥηθὲν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ἰδοὺ ἡ Μήτηρ σου; Συνῆν δὲ τῇ Θεοτόκῳ ὁ Ἰωάννης μέχρι τῆς κοιμήσεως αὐτῆς· καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς Ἔφεσον, καὶ κατέβαλε διὰ προσευχῆς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ τεσσαράκοντα μυριάδας ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, λατρευόντων τῇ Ἀρτέμιδι, τῆς πλάνης ἀπήλλαξε, καὶ πρὸς τὸ φῶς μετήγαγε. Καλεῖται δὲ Ἠλίβατον τὸ ὄρος, ἐν ᾧ ἵσταται ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἐκ δὲ Δύσεως, κεῖται ὁ Ἅγιος Τιμόθεος. Μαρία δὲ ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ οἱ ἑπτὰ Παῖδες, ἐν τῷ πλησίον ὄρει, Χειλεῶν καλουμένῳ. Ἡ δὲ Ἁγία Ἑρμιόνη, θυγάτηρ οὖσα Φιλίππου ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, ἐκ τῶν τεσσάρων Προφητίδων θυγατέρων αὐτοῦ, κεῖται εἰς τὸ πλησίον ὄρος. Καὶ Αὐδάκτος ὁ Μάρτυς, καὶ ἡ τούτου θυγάτηρ Καλλισθένη, καὶ ἕτεροι Μάρτυρες, Ἐπίσκοποι γεγονότες, Ἀρίστων. Τύραννος, καὶ Ἀριστόβουλος, καὶ Παῦλος ὁ τῆς ἐρήμου πολίτης, ἐκεῖσε κατάκεινται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Ἑβδόμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Λαθεῖν βιώσας Ἀρσένιος ἠγάπα,
Ὃς οὐδὲ πάντως ἐκβιώσας λανθάνει.

Ὃς ἦν τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης γέννημα καὶ θρέμμα, ἐξ ἁπαλῶν τῶν ὀνύχων καθαρὸν τηρηθεὶς τῷ Θεῷ ἐνδιαίτημα, καὶ πάσης ἀρετῆς καὶ σοφίας θείας τε καὶ ἀνθρωπίνης πλήρης ὑπάρχων· ὅθεν καὶ τὴν τοῦ διακόνου χειροτονίαν ἐδέξατο, τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου τὴν τῶν Ῥωμαίων βασιλείαν τότε ἰθύνοντος. Πολλὴν δὲ ποιουμένου σπουδὴν, καὶ ἐπιζητοῦντος ἄνδρα πνευματικὸν καὶ λόγιον, ἱκανοποιῆσαι, καὶ διδάξαι τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν τοῖς μαθήμασι, καὶ μάλιστα οἷς θεραπεύεται Θεὸς, μαθὼν περὶ τούτου γράφει τῷ βασιλεῖ Γρατιανῷ, καὶ τῷ Πάπα Ἰννοκεντίῳ καὶ μόλις ἴσχυσε τοῦ ποθουμένου τυχεῖν.

Ἐπεὶ δὲ ἀπάρας τῆς Ῥωμαίων Ἀρσένιος, τὴν Κωνσταντίνου πόλιν κατέλαβεν, ἔστη κατὰ πρόσωπον Θεοδοσίου· εἶδε δὲ αὐτὸν σεμνὸν μὲν ἔχοντα πρόσωπον καὶ τὸ χρῶμα, εὔτακτον δὲ τὸ βλέμμα, ταπεινὸν τὸ φρόνημα, πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένον, πολλῆς χαρᾶς καὶ θυμηδίας ἐμπλησθεὶς, ἔκτοτε ὡς πατέρα ὑπερετίμα, καὶ ὡς διδάσκαλον ἐσέβετο. Οἱ δὲ τῆς Συγκλήτου, ὡς μέγα τι κειμήλιον βλέποντες, ἐθαύμαζον.

Αὐτὸς δὲ μισόδοξος ὢν καὶ φιλόθεος, καὶ τὴν δόξαν ὡς σκύβαλα ἡγούμενος, καὶ ἐπιποθῶν, τὸν μονήρη βίον, καθ' ἑκάστην κατελιπάρει τὸ Θεῖον πληρῶσαι αὐτοῦ τὴν αἴτησιν· καὶ παραυτίκα φωνῆς ἐνωτίσθη θείας, Ἀρσένιε, λεγούσης, φεῦγε τοὺς ἀνθρώπους, καὶ σώζου. Ὁ δὲ μηδὲν μελήσας, ἀλλὰ τὴν ἐσθῆτα μεταλλάξας, τὴν Ἀλεξάνδρειαν καταλαμβάνει· καὶ τὴν κόμην κειράμενος, ἐν τῇ Σκήτῃ γέγονε, πάσῃ σκληραγωγίᾳ καὶ ταλαιπωρίᾳ ἑαυτὸν ὑποβάλλων, καὶ τοῦ Θεοῦ δεόμενος. Καὶ πάλιν θεία φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀρσένιε, φεῦγε, σιώπα, ἡσύχαζε, καὶ σώζου.

Τοῦτον τὸν μέγαν ἠρώτησέ ποτε Θεόφιλος ὁ Πάπας Ἀλεξανδρείας, ἀνελθὼν σὺν ἑτέροις· Εἰπὲ ἡμῖν, Πάτερ, λόγον ὠφελείας. Ὁ δὲ ἔφη· Ἐὰν εἴπω, φυλάττεις; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐκ παντός. Καὶ εἶπεν· Ὅπου ἐὰν ἀκούσητε Ἀρσένιον, μὴ πλησιάσητε.

Περὶ τούτου λέγεται, ὅτι παρ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐργαζόμενος, ῥάκος εἶχεν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, ἐν ᾧ ὑπεδέχετο τὰ δάκρυα. Ἦν δὲ ἀστεῖος τῷ σώματι, ὁλοπόλιος, ξηρὸς καὶ μακρὸς, εἰ καὶ μερικῶς ὑπὸ τοῦ γήρους κεκύρτωτο, τὴν ὑπήνην ἔχων μέχρι τῆς κοιλίας, τὸ εἶδος ἀγγελικὸν, ὡς Ἰακώβ· διὸ οὐδὲ φαίνεσθαί τινι ἤθελε κατὰ πρόσωπον· ἠγρύπνει τε πολλὰ, ὄρθιος ἱστάμενος καὶ εὐχόμενος, καὶ μηδόλως κλίνων τὰ γόνατα, μέχρις ἂν ὁ ἥλιος τὴν ὁλονύκτιον αὐτοῦ ἔλυσε στάσιν· ὅθεν τὴν ψυχόλεθρον πύρωσιν ταῖς τῶν δακρύων χεύμασι κατέσβεσε. Μέλλοντος δὲ αὐτοῦ ἐκδημεῖν ἐκ τοῦ σώματος, πρὸς βαθὺ γῆρας ἐληλακότος (ἦν γὰρ ἐγγύς που τῶν ἑκατὸν ἐτῶν), ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, τὸ ποῦ, καὶ ὅπως δεῖ καταθέσθαι αὐτόν. Ὁ δέ· Οὐκ οἴδατε βαλεῖν σχοινίον ἐν τοῖς ποσί μου, καὶ ἆραι πρὸς τὸ ὄρος; Καὶ αὖθις λέγει πρὸς αὐτούς· Ἴδετε πόσος φόβος ἐστὶν ἐν ἐμοὶ, μέλλοντι ἐκδημεῖν ἀπὸ τοῦ σώματος; Οἱ δέ· Ἴδομεν. Ὁ δέ· Ἀφ' οὗ ἐγενόμην Μοναχὸς, οὗτος ὁ φόβος οὐδόλως ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ αὐτίκα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ ἐν εἰρήνῃ παρέδωκε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Προθύμως ἐκβέβηκας, δεσμοῦ τῆς ὕλης ὦ Παμμακάριστε, ὡς Θεοῦ παραστάτης, καὶ θεοπνεύστου γεγονὼς ἄγγελος, θεολογίας βοᾶν ἐξεπαίδευσας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Digitized by Google

Ὡς χόρτον λελόγισαι, χρυσὸν καὶ πλοῦτον ὦ Παμμακάριστε· καὶ ὁ χόρτος χρυσός σοι, δι' ἐνεργείας θείας γεγένηται, θεολογοῦντι τὸν Κτίστην, καὶ ψάλλοντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Πατρὸς ἀνάρχου ἐκπορευόμενον, καὶ ἐκ σοῦ ἀμερίστως, λαμβάνον Λόγε μονογενὲς τοῦ Θεοῦ τοῖς Ἀποστόλοις κραυγάζειν ἀνήγγειλεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Ἀρρήτῳ κυήσει σου, φρικτῶν ἀρρήτων ἡμᾶς ἠξίωσας Θεοτόκε πραγμάτων· διὸ φρικτῆς με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς ἀρρήτου χαρᾶς καταξίωσον, ἵνα ὑμνῶ σε ἀεὶ τὴν πολυΰμνητον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τὴν λύμην ἰώμενος, τῶν πάλαι μύρον Πάτερ Ἀρσένιε, δυσωδίαν ἠνέσχου· καὶ εὐωδίας μύρον Χριστοῦ γεγονώς, τῇ μετουσίᾳ τῆς χάριτος ἔλεγες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν θεῖον ἐν σώματι, ὑπέδυς γνόφον Πάτερ Ἀρσένιε· ἐν Χριστῷ μυηθεὶς δέ, Πατρὸς ἀνάρχου γνῶσιν καὶ Πνεύματος, τὴν ἐν Τριάδι Μονάδα ἀνύμνησας, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τριαδικόν.

Ἁπάντων μὲν Κύριον, ἑνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντες σὲ καταγγέλλομεν, καὶ ὃν εἰδότες σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυὲς καὶ συναΐδιον.

Καταβασία. Οἱ Παῖδες ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Τοῦ Ἀπος. Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὡς εὐπρεπὴς καὶ εὔσημος, ἡ πανένδοξος μνήμη σου, Εὐαγγελιστά, τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, ἐνθέως μυρίζουσα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔλαμψεν· ὅθεν γηθόμενοι, οἱ πιστοὶ μελῳδοῦμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Θεολόγον ἔχοντες, τῆς χορείας ταξίαρχον, σὲ τὸν ὑπ' αὐτοῦ, Χριστὲ θεολογούμενον, Θεὸν καταγγέλλομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, καὶ χαρμονικῶς ὑμνολογοῦντες βοῶμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα τέτοκας, Θεὸν Λόγον πανάμωμε· τοῦτον ἐκδυσώπει, τοῦ πυρός με ῥύσασθαι, ἰδοὺ γὰρ ὁ βίος μου, ὅλος ἐκδεδαπάνηται, ὅλος ταῖς δειναῖς, ἐκδουλωθεὶς ἁμαρτίαις· διὸ πρὸς σὲ Παρθένε, καταφεύγω ὁ τάλας, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι, τὴν Κεχαριτωμένην.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τῶν ἡδονῶν Ἀρσένιε, τὴν ψυχόλεθρον πύρωσιν τὴν κολαστικήν τε, τῆς γεέννης ἔκκαυσιν, εὐτόνως κατέσβεσας, τοῖς τῶν δακρύων ῥεύμασιν· ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, ἐξ ἀμφοτέρων ῥυσθῆναι, μὴ παύσῃ ἱκετεύων, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, Χριστόν, ὃν εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἑπταπλασίως Ὅσιε, κατανύξεως κάμινον, τῆς Βαβυλωνίας, σεαυτῷ ἐξέκαυσας· ἐν ᾗ δροσιζόμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῆ Θεότητα, ἑνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως Γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ σε Λόγον Πατρός, καὶ συμβασιλεῦον, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητή.

Τοῦ Ἀπος. Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Σταυρῷ τῷ τοῦ Δεσπότου παρεστηκώς, τὴν Παρθένον τε καὶ Θεοτόκον ἁγνὴν τῶν Μαθητῶν, ὁ ἠγαπημένος τὸ καθαρὸν θεολογίας ὄργανον, οἷά περ παρθένος ἐγχειρισθείς, καὶ φύλαξ τῆς ἀμέμπτου, ὑπάρξας Θεοτόκου, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Ἀξίως ἀγαπήσας ὁ καθαρός, τὸν σεμνὸν καὶ ἀκίβδηλον βίον σου, ἀγγελικῶς, πεπολιτευμένον ἐπὶ τῆς γῆς σὲ ἀδελφὸν προσήκατο, μάκαρ Ἰωάννην τῆς ἑαυτοῦ, υἱόν σε καταγγείλας, Μητρὸς τῆς Θεοτόκου· μεθ' ἧς σε πάντας μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος Ἁγνή, τῶν δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόῤῥω ἀπελαύνων καὶ καθαράν, διδοὺς ἐλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν μοι παρέχουσα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Μωσῆς ἐθαυμαστώθη ἀξιωθείς, κατιδεῖν τῆς Παρθένου τὴν κύησιν, συμβολικῶς, βάτῳ τυπουμένην φλογοειδεῖ· σὺ δὲ τῷ θείῳ Πνεύματι, ὅλος δι' ἐκστάσεως συγκραθεὶς πυρίμορφος ὠράθης· διὸ καὶ ἐπαξίως, σὲ μακαρίζομεν Ἀρσένιε.

Digitized by Google

Ἀνέτειλε Χριστὸς σοι ἄδυτον φῶς, εὐφροσύνη δὲ σὲ ὑπεδέξατο, ἐν οὐρανοῖς· μνήμη γὰρ θανάτου διηνεκεῖ, τὸν σεαυτοῦ διήγαγες, βίον ἀκηλίδωτον ἐμμελῶς· διὸ καὶ ἐπαξίως, ἀπείληφας τῶν πόνων, ἐπικαρπίας Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὢ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Καταβασία. Φωτίζου φωτίζου.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεολογῶν ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ πρὸς Θεὸν ὁ Λόγος ἦν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῷ στήθει, ἐπιπεσὼν κἀκεῖθεν δὲ, πλήρες θεολογίας, ῥεῖθρον ζωῆς, μάκαρ ἀρυσάμενος Θεολόγε, τὴν κτίσιν ἄρδεις ἅπασαν, ἥτις σε καὶ γεραίρει.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Τῷ τοῦ Δεσπότου Ὅσιε, πειθαρχῶν θείῳ νόμῳ, πάντα τὸν κόσμον ἔλιπες, καὶ λαβὼν τὸν σταυρόν σου, Πάτερ Ἀρσένιε χαίρων, ἠκολούθησας τούτῳ, νηστείαις καὶ τοῖς δάκρυσι, θεοφόρε σχολάζων, καὶ προσευχῇ, στάσει τε παννύχῳ καὶ ἡσυχίᾳ, δι' ἧς ἐκράθης πάνσοφε, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσίᾳ θερμῆς, πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, πλέον πάντων πέφηνας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ, καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἁγνείας κάλλεσι καταυγασθεὶς, σῶμα καὶ διάνοιαν, θεομακάριστε.

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον, στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας, τὸ φαεινότατον, ὄμμα τὸ πάνσεπτον, Ἰωάννην ᾄσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ.

Θεολογίαν τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσὼν, τῆς σοφίας ἐξήντλησας, καὶ τὸν κόσμον ἤρδευσας, Ἰωάννη μακάριε, τῇ τῆς Τριάδος, γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος, στῦλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμψυχος, καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε, τῆς κοσμικῆς σεαυτὸν, ἀποστήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀνηνέχθης ἀκρότητα· αὐτὴν ποθήσας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, αὐτὸ τὸ ὄντως, ἐφετὸν ἔφθασας· οὗ ταῖς ἐλλάμψεσι, μάκαρ πυρσευόμενος, ἁμαρτιῶν, ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, ἰσάγγελε παρθένε, Θεολόγε θεοδίδακτε, ὀρθοδόξως τῷ κόσμῳ, τὴν ἄχραντον πλευρὰν, τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ, βλύζουσαν ἐκήρυξας· ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν ποριζόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος Ὠδὴ γ'. καὶ ς'. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Ἀποστόλου.

ΤΗ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. ψάλλομεν Στιχηρὰ ἀμφοτέρων ἀνὰ γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄνθρακι Θεότητος, τοῦ σαρκωθέντος ῥυπτόμενος, προφητείαν πιστεύεται, ὁ μέγας καὶ ἔνδοξος, καὶ τὴν θείαν δόξαν, βλέπει Ἡσαΐας, διὰ πολλὴν τῆς ἀρετῆς, περιουσίαν καὶ καθαρότητα, καὶ κήρυξ προχειρίζεται, καὶ προμηνύει τὴν μέλλουσαν, σωτηρίαν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν.

Νοῦν τε καὶ διάνοιαν, ἐκκαθαρθεὶς ἀξιάγαστε, Ἡσαΐα* τοῦ Πνεύματος, εὐάρμοστον ὄργανον, ἐνεργείαις τούτου, καὶ ταῖς ἐπιπνοίαις ἀνακρουόμενον ἀεὶ, καὶ θεοφρόνως μεθαρμοζόμενον, ἐγένου παναοίδιμε, τὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον, ἐπηρμένου θεώμενος, καὶ τὰ θεῖα μυούμενος.

Digitized by Google

Μίαν κυριότητα, τρισυποστάτου Θεότητος, τρισαγίῳ φωνήματι, ἀπαύστως δοξάζοντα, Σεραφὶμ τὰ θεῖα, Μάκαρ θεωρήσας, καὶ μυηθεὶς προφητικήν, ἐνεπιστεύθης χάριν θαυμάσιε· διό σου τὸ πανίερον, ἐπιτελοῦντες μνημόσυνον, τῷ Χριςῷ σε προσάγομεν, πρεσβευτὴν δυνατώτατον.

Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανῶν ταγμάτων.

Τοῦ Χριςοφόρου τοὺς ἄθλους, δεῦτε τιμήσωμεν, δι' ὧν ἡμῖν πηγάζει, ἡ ἀέναος χάρις Χριστοῦ τοῦ ζωοδότȣ· καὶ γὰρ κραταιῶς, τȣ̀ς ἐχθροὺς τροπωσάμενος, κατὰ παθῶν καὶ δαιμόνων καὶ ὀδυνῶν, τὴν ἐξουσίαν ἐκομίσατο.

Ἡ τῶν λειψάνων σου κόνις, θαυμάτων βλύζει πηγάς· τῶν κεραυνῶν τὴν λύσιν, καὶ λοιμῶν καὶ κινδύνων, τὴν λύτρωσιν παρέχει· διό σε καὶ νῦν, Χριστοφόρε πολύαθλε, ὁ σὸς λαὸς ἱκετεύει, ὅπως ἀεί, διασώζηται τῆς βλάβης αὐτῶν.

Σοῦ τὸ μνημόσυνον Μάρτυς, εὐωδιάζει τρανῶς, ἐαρινὰ ὡς ῥόδα, τὰ πολύαθλα πάθη, τῶν σῶν ἀγωνισμάτων· δι' ὧν ἀσθενεῖς, ἐμπαθεῖς τε καὶ ἄῤῥωστοι, τὴν εὐρωστίαν πλουτοῦντες, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, ἀνυμνοῦσι τὸν δοτῆρα Χριστόν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κογχύλῃ αἵματος τοῦ μαρτυρίου σου, κοσμηθεῖσα ἡ Ἐκκλησία τȣ̃ Θεοῦ, ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει, Χριστοφόρε πολύαθλε. Τῷ γὰρ Σταυρῷ, καθοπλίσας σεαυτόν, καὶ τὸ θανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἑλόμενος, γενναίως πρὸς παράταξιν τοῦ ἀλλοτρίου ἀντικατέστης· καὶ καταισχύνας πάσας τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, νικητὴς στρατιώτης ὤφθης τοῦ Χριστοῦ. Διὸ δυσωποῦμέν σε, ὡς παῤῥησίαν ἔχων, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὸν ἀθλοφόρον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Χριστοφόρον τὸν ἔνδοξον. Σήμερον γὰρ ὡς ἑωσφόρον ἀνέτειλε, καὶ καταφωτίζει τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν σεβάσμιον.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἡσαΐου, τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, ὡραϊζόμενος, Κυρίῳ παρίστασαι, τῷ Βασιλεῖ οὐρανῶν, Χριστοφόρε ἀοίδιμε· ὅθεν σὺν Ἀσωμάτων, καὶ Μαρτύρων χορείαις, ᾄδεις τῇ τρισαγίῳ, καὶ φρικτῇ μελῳδίᾳ· διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Ἁγίων κοινός. Ποίημα Θεοφάνους. Τοῦ Προφήτου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Φώτισόν με Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ καθοδήγησον φαιδρῶς, τοῦ θείου Προφήτου, τὴν ἔνδοξον καὶ ἔντιμον, εὐφημῆσαι πανήγυριν.

Θεόφθογγος σάλπιγξ τȣ̃ Ἡσαΐȣ, περιηχήσασα τὴν γῆν, τοὺς τῆς Ἐκκλησίας, τροφίμους συνεκάλεσεν, ἑορτάσαι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὰ πάθη τȣ̃ σώματος Θεοφόρε, τῷ λογισμῷ τῷ τῆς ψυχῆς, σαφῶς ὑποτάξας, τὴν δόξαν κατηξίωσαι, ἰδεῖν τοῦ Παντοκράτορος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες σήμερον χριστοφόροι, τοῦ Χριστοφόρου τὴν μνήμην, τοῦ τῆς ἀληθείας, Μάρτυρος θεόφρονες, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν.

Ἀνδρείως ἠγωνίσω κατὰ τῆς πλάνης, καὶ τὰς Τυράννων ἀπειλάς, Μάρτυς ἀθλοφόρε, ἰσχύϊ ῥωννύμενος, τοῦ Σταυροῦ κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδον προορῶν σε τὴν Θεοτόκον, ἄνθος δὲ πάλιν τὸν ἐκ σοῦ, σαρκούμενον Λόγον, προήγγειλεν ὁ ἔνδοξος, Ἡσαΐας Πανάχραντε.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν.

Ὅλην τὴν αὐγὴν τοῦ Πνεύματος, ὑποδεδεγμένος προηγόρευσας Ἔνδοξε, τῆς τȣ̃ Λόγου οἰκονομίας, τὸ ἀπόῤῥητον μυστήριον.

Ἤρθης πρὸς ὕψος οὐράνιον, καὶ τῆς εὐσεβείας τὴν λαμπρότητα ἔδειξας, τῶν εἰδώλων ματαιοτάτην, διελέγξας τὴν ἀσθένειαν.

Λίθον ἐν Σιὼν ὑπέρτιμον, ἀκρογωνιαῖον, τὴν οἰκουμένην συνδέοντα, τὸν Δεσπότην ὁ Ἡσαΐας, προφητεύει τεθησόμενον.

Digitized by Google

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ φραξάμενος, Μάρτυς ἀθλοφόρε, τὰς ἀλγηδόνας ὑπέμεινας, ἀεννάως τῷ ποθουμένῳ, ἐντρυφῶν καὶ ἀγαλλόμενος.

Σὰρξ μὲν αἰκισμοῖς ἐτέμνετο, ἡ θεοφιλὴς δέ σου ψυχή, δι' ἀγάπης ἐτρέφετο, μελετῶσα τῆς Βασιλείας, Χριστοφόρε τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ῥῆσις ἀληθῶς πεπλήρωται, ἡ τοῦ Ἡσαΐου· ἡ Παρθένος γὰρ τέτοκε, σαρκωθέντα τὸν ζωοδότην, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
» τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείας χάριτος, κατηξιώθης, ὅτι ἤκουσας φωνῆς Κυρίου, Ἡσαΐα ὦ Προφῆτα πανένδοξε· τῆς ἀληθείας προρρήσεις ἐκήρυξας, καὶ ἀνομοῦντας τυράννους διήλεγξας· ὅθεν πρίονι, ξυλίνῳ πρισθεὶς παρίστασαι, Χριστῷ, ἐκλιπαρῶν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τὴν γνῶσιν καταλαβών, ἀγνωσίας τὸν ζόφον ἀποβαλών, Μάρτυς κατεπάτησας, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν εἰδώλων ἔσβεσας, τὸ ἄθεον φρύαγμα· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων, ἐδέξω τὸν στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα, Χριστοφόρε πολύαθλε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου,

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Προφ. Ὠδὴ δ΄. Τῆς σῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας.

Τῆς ἀρετῆς ἀνυψώθης πρὸς τὴν ἀκρότητα, καὶ καθαρῶς τῷ ποθουμένῳ προσωμίλησας, καὶ γεγηθότως ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Προφητικὴν Ἡσαΐα χάριν πεπίστευσαι, καὶ Θεοῦ ἐνδιαίτημα θεῖον δέδειξαι, καὶ οὐρανῶν σκηνώμασι, δόξης ἀκηράτου ἠξίωσαι.

Ἐγκαινίζεσθαι νήσους ἔφης αἰνιττόμενος, τὰς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, τοῦ θείου Πνεύματος, πλησθησομένας Ἔνδοξε, μύστης ἀρρήτων γενόμενος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανῶν τὴν κληρουχίαν Μάρτυς εἴληφας, ἐπὶ γῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνισάμενος, καὶ τῶν εἰδώλων ἔσβεσας, πλάνην ἀνδρικῶς δεισιδαίμονα.

Τῶν γυναικῶν σοι τὴν πεῖραν Μάρτυς προσέφερεν, ὡς Ἀδὰμ τῷ προπάτορι ὁ ὄφις ποτέ· ἀλλ' ἡττηθεὶς ᾐσχύνετο, βρόχους καθ' αὐτοῦ τεκταινόμενος.

Θεοτοκίον.

Παιδίον ἡμῖν ἐδόθη ἐκ τῆς Προφήτιδος, τὸ τεχθὲν πρὸ ὠδίνων τῆς Θεομήτορος, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπώμιος, θεῖος Ἡσαΐας ἐκήρυξεν.

Τοῦ Προφ. Ὠδὴ ε΄. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Τὸ κεκρυμμένον ἄνωθεν, μυστήριον ὁρῶν, καὶ τὴν ἀρχαίαν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου, τῆς περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας, Θεορρῆμον κατήγγειλας.

Ἡ τῶν παθῶν σου Κύριε, ἀέναος πηγή, τῶν παθημάτων ἡμᾶς ἀποπλύνει· ἥκεις γὰρ Σωτὴρ ὡς Ἡσαΐας, ὁ Προφήτης ἐδίδαξε.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τῷ φωτισμῷ τῆς πίστεως, σαφῶς ἐζώγρησας λαούς, καὶ τὴν μανίαν ἀθέων τυράννων, ἔλυσας, ἐνδεδυμένος, τὴν ἐξ ὕψους ἐνέργειαν.

Οὐρανῶν ὡς προέκρινας, ἀπόλαυσιν σαφῶς, τῆς ἐπιγείου, σοφὲ Χριστοφόρε, ἔφερες στεῤῥῶς βασάνων πόνους, τῷ Σταυρῷ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ νεφέλης Κύριε, καθήμενον ἁγνῆς, τῆς πανυμνήτου Μητρός, Ἡσαΐας βλέπει σε τρανῶς, τῶν Αἰγυπτίων καθαιροῦντα τὰ ξόανα.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ς΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Τῷ Πνεύματι, τυπωθεὶς Ἡσαΐας ἑώρακεν, ἐπὶ θρόνου, κυριότητα δόξης ἀστράπτουσαν, ὑμνολογουμένην, τρισαγίᾳ φωνῇ τὴν τρισάριθμον.

Τῷ στόματι, δεδοικός σοι προσάγει τὸν ἄνθρακα, Ἡσαΐα, Σεραφὶμ τῇ λαβίδι δραξάμενον, καὶ Θεοῦ Προφήτην, ἐκτελεῖ μυστικῶς ἱερώτατον.

Τὴν ἔκβασιν, τηλαυγῶς θεωρῶν τῶν προρρήσεων, Ἡσαΐας, νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις ἀγάλλεται, καὶ σκιρτῶν δοξάζει, τὸν πληροῦντα αὐτοῦ τὰ κηρύγματα.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Οὐ πρὸς αἷμα, οὐ πρὸς σάρκα τὴν πάλιν ἀράμενος, ὁ γενναῖος, ἀλλ' ἀρχὰς ἐτροποῦτο καὶ δαίμονας, ἀοράτῳ σθένει, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ κρατυνόμενος.

Ἀγαπήσας, εὐπρεπῶς ὀρεκτῶν τὴν ἀκρότητα, Ἀθλοφόρε, οὐκ ᾐσθάνου τῶν πόνων ξεόμενος, τὴν διάνοιάν σου, ἐπερείδων ἀεὶ τῷ Δεσπότῃ σου.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Τὴν Παρθένον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν Θεώμενος, καὶ τεκοῦσαν, Ἡσαΐας ὡς ἔφη ὁ ἔνδοξος, σαρκωθέντα Λόγον, καὶ Υἱὸν τοῦ Θεοῦ νῦν ἀγάλλεται. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κή-
» τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ
» Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος βʹ.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Τῆς προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, προφητομάρτυς Ἡσαΐας θεοκήρυξ, πᾶσιν ἐτράνωσας τοῖς ὑφ' ἥλιον, τὴν τοῦ Θεοῦ φωνήσας, μεγαλοφώνως σάρκωσιν· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται. Ὁ Οἶκος.

Ὅλος ὑπάρχων νενεκρωμένος, καὶ ἀκάθαρτα χείλη κεκτημένος Χριστέ, πῶς οἴσω σοι αἶνον ἐπάξιον; Ὄντως γινώσκων τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, ὅτι σώζει τοὺς πίστει σοι προσιόντας, ὥσπερ ποτὲ καὶ ἡ χήρα ἐκείνη τὰ δύω λεπτά, προσφέρω λόγους χειλέων ῥυπαρῶν, καὶ προσπίπτω κραυγάζων σοι· Τὸν νοῦν μου φώτισον Δέσποτα, ἵνα λέγω μετὰ τοῦ Προφήτου σου· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται.

Συναξάριον.

Τῇ Θʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Προφήτου Ἡσαΐου.

Στίχοι.

Ὁ ἄσπορον προεῖδεν υἱομητρίαν,
Πρισθεὶς ἄναρχον εἶδεν υἱοπατρίαν.

Ἡσαΐας δ' ὅρόων μέλλοντ' ἐνάτῃ χερὶ πρίσθη,

Οὗτος ὁ ἐν Προφήταις μέγιστος καὶ μεγαλοφωνότατος ἦν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ· θνήσκει δὲ πρισθεὶς ὑπὸ Μανασσῆ τοῦ βασιλέως υἱοῦ Ἐζεκίου, καὶ ἐτέθη ὑποκάτω δρυὸς Ἀρωὴλ (ἢ Ῥογὴλ), ἐχομένου τῆς διαβάσεως τῶν ὑδάτων, ὧν ἀπώλεσεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεύς, καταχώσας αὐτά· καὶ ὁ Θεὸς τὸ σημεῖον τοῦ Σιλωὰμ ἐποίησε δι' αὐτὸν τὸν Προφήτην. Διότι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ὀλιγωρήσας, ηὔξατο, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ ὁ Θεὸς διὰ τὸ τὸν Προφήτην πιεῖν ὕδωρ· καὶ εὐθέως ἀπέστειλεν αὐτῷ ἐξ αὐτοῦ ζῶν ὕδωρ· διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σιλωάμ, ὃ ἑρμηνεύεται Ἀπεσταλμένος. Καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐζεκίου, πρὸ τοῦ ποιῆσαι τοὺς λάκκους καὶ τὰς κολυμβήθρας, ἐπὶ τῇ εὐχῇ Ἡσαΐου μικρὸν ὕδωρ ἐξελήλυθεν (ὅτι ἦν ἡ πόλις ἐν συγκλεισμῷ ἀλλοφύλων), ἵνα μὴ διαφθαρῇ ἡ πόλις, μὴ ἔχουσα ὕδωρ· ἠρώτων γὰρ οἱ πολέμιοι· Πόθεν αὐτοῖς τὸ πότιμον ὕδωρ; καὶ ἐχαράκωσαν τὴν πόλιν, καὶ παρεκαθέζοντο τῷ Σιλωάμ. Ὅταν οὖν ἤρχοντο σὺν τῷ Ἡσαΐᾳ οἱ Ἰουδαῖοι, ἄφνω ἀνήρχετο τὸ ὕδωρ· διὸ καὶ ἕως τῆς σήμερον αἰφνιδίως ἐξέρχεται, καὶ κατὰ τὴν ὥραν, ἣν ὁ Προφήτης ἐπεδήμει σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, ἵνα δειχθῇ τὸ μυστήριον. Καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ Ἡσαΐου τοῦτο γέγονε, μνήμης αὐτοῦ χάριν, καὶ ὁ λαὸς πλησίον τοῦ Σιλωὰμ ἐπιμελῶς ἔθαψαν αὐτὸν καὶ ἐνδόξως, ὅπως διὰ τῶν εὐχῶν αὐτοῦ, καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ, ἔχωσιν ὡσαύτως τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ὕδατος.

Ἔστι δὲ καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ τοῦ Προφήτου ἐχόμενα τοῦ τάφου τῶν Βασιλέων, ὄπισθεν τοῦ τάφου τῶν Ἱερέων, ἐπὶ τὸ μέρος τὸ πρὸς νότον. Σολομὼν γὰρ ἐποίησε τοὺς τάφους Δαυΐδ, διαγράψας κατὰ ἀνατολὰς Σιών, ἥτις ἔχει εἴσοδον ἀπὸ Γαβαών, μήκοθεν τῆς πόλεως σταδίους εἴκοσι· καὶ ἐποίησε σκολιὰν σύνθετον, ἀνυπονόητον ἔχουσαν τὴν εἴσοδον τοῖς πολλοῖς· καὶ ἔστιν ἕως σήμερον ἀγνοουμένη τοῖς ἱερεῦσι καὶ ὅλῳ τῷ λαῷ. Ἐκεῖ εἶχεν ὁ Βασιλεὺς τὸ ἐξ Αἰθιοπίας χρυσίον καὶ τὰ ἀρώματα. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς Ἐζεκίας ἔδειξε τὸ μυστήριον τοῦ Δαυΐδ καὶ τοῦ Σολομῶντος τοῖς ἱερεῦσι Βαβυλῶνος, καὶ ἐμίαναν τὰ ὀστᾶ τῶν Πατέρων αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς ἐπηράσατο εἰς δουλείαν ἔσεσθαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ, καὶ ἄκαρπον ἐποίησεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Προφητείῳ αὐτοῦ, τῷ πλησίον τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λαυρεντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Στίχ. Τὸν Χριστοφόρον οἶδα σε Χριστοφόρος,
Χριστῷ τυθέντα τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.

Καὶ περὶ τούτου τοῦ ἐνδόξου καὶ μεγαλομάρτυρος λέγεται τερατώδη τινὰ καὶ παράδοξα· ὅτι τε κυνοπρόσωπος ἦν (τουτέστι δύσμορφος καὶ ἄγριος τὴν ὄψιν), ἐκ τῆς χώρας τῶν τοὺς ἀνθρώπους κατεσθιόντων· καὶ ὅτι, κατεσχεθεὶς ἐν πολέμῳ ὑπὸ κόμητος τινός, καὶ φθέγγεσθαι μὴ δυνάμενος, προσηύξατο τῷ Θεῷ, καὶ ἐπέμφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, λέγων· Ῥέπρεβε, ἀνδρίζου (τοῦτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα)· καὶ ὅτι, ἀψάμενος αὐτοῦ ὁ Ἄγγελος τῶν χειλέων, λαλεῖν παρεσκεύασε· καὶ ὅτι, εἰσελθὼν τῇ πόλει, διήλεγχε τοὺς τῶν Χριστιανῶν διώκτας, τοὺς πλανωμένους περὶ τὰ μάταια, καὶ θεοὺς νομίζοντας εἶναι τὰ ἄψυχα, ἐφ' ᾧ καὶ τύπτεται ὑπὸ Βακχίους τινός. Πρὸς ὃν ἀποκριθεὶς ὁ Ἅγιος εἶπεν, ὡς ὑπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐντολῆς ταπεινούμενος, κατέχεται· εἰ γὰρ δοίη κίνησιν τῷ θυμῷ, οὔτε τὸν βραχίονα αὐτοῦ ὑποσταλήσεται, οὐθ' ὅλως τὴν τοῦ βασιλέως αὐτοῦ ἰσχύν, μηδὲν οὖσαν, καὶ διεφθαρμένην.

Διακοσίων οὖν στρατιωτῶν πεμφθέντων ἐπ' αὐτόν, διά τε τὸ φοβερὸν τοῦ εἴδους, καὶ τὴν αὐτοῦ ἰσχύν, ἀνυπέρβλητον οὖσαν, καὶ καταλαβόντων αὐτόν, τῇ χειρὶ ῥάβδον κατέχοντα (ἥτις ξηρὰ οὖσα παραδόξως ἐβλάστησε), καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα ἀγαγόντων, ἐπεὶ πρὸ τοῦ παραστῆναι τῷ Βασιλεῖ, ἤδη τῶν ἄρτων ἐπιλιπόντων τοῖς στρατιώταις, εἰς πλῆθος αὐτοῖς αὖθις κατέστησε· τῷ παραδόξῳ τοῦ θαύματος ἐκπλαγέντες οἱ στρατιῶται, ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζονται ἅμα τῷ Ἁγίῳ Χριστοφόρῳ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, ἐν Ἀντιοχείᾳ γενόμενοι· ἔνθα, ἀντὶ Ῥεπρίβου, Χριστοφόρος ἐκλήθη. Κατιδὼν οὖν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς παραγενόμενον, καὶ ἐκπλαγείς, ὕπτιος εἰς τοὐπίσω κατέπεσε· καὶ πάλιν ἀνενέγκας, δόλῳ μετελθεῖν αὐτὸν καὶ κολακείας μαλάξαι, καὶ κατ' ὀλίγον ἀποστῆσαι τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ μὴ φανερῶς ἐπιχειρῆσαι ἐβουλεύσατο.

Ὅθεν προσκαλεσάμενος δύο γυναῖκας, τὴν ὄψιν διαπρεπεῖς, ἀκολάστους δέ, καὶ πρὸς μίξιν ἑτοίμους, καὶ δεινὰς ὑποθερμᾶναι, καὶ ἐρεθίσαι, καὶ ἀνεγεῖραι ἀνδρῶν νέων ἀκαθέκτους καὶ λυσσώδεις ὁρμὰς (ὄνομα δὲ τῇ μὲν Καλλινίκη, τῇ δὲ Ἀκυλίνα), εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν κελεύει, καὶ παντοίαις χρήσασθαι μηχαναῖς, ὡς ἐν συνη-

Digitized by Google

θεία τῇ πρὸς αὐτὰς καὶ ἀγαπήσει γενόμενον, ἀποστῆναι μὲν τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως, θυσίαν δὲ τοῖς εἰδώλοις προσενεγκεῖν· ἃς ὁ Ἅγιος κατηχήσας, τῆς θρησκείας τῶν εἰδώλων μετέστησεν. Αἱ δὲ, τοῦ βασιλέως ἐνώπιον Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἀνειποῦσαι, δειναῖς μάστιξιν ὑπεβλήθησαν· καὶ ταῖς βασάνοις ἐγκαρτεροῦσαι, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο.

Ἐπὶ τούτοις εἰς ὀργὴν ἐξαφθέντος τοῦ βασιλέως, καὶ τὸν Ἅγιον εἰς τὸ τοῦ προσώπου σχῆμα τὸ ἀλλόκοτον ἐξυβρίσαντος, τοῦ δὲ, δεκτικὸν αὐτὸν τῆς ἐνεργείας τοῦ διαβόλου εἰπόντος (τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ Δέκιος), ὁ Βασιλεὺς κατὰ τῶν διακοσίων στρατιωτῶν, τῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει τοῦ Ἁγίου σταλέντων, καὶ βαπτισθέντων ἅμα αὐτῷ, τὴν ἀπόφασιν ἔδωκεν. Οἳ, ἐπειδὴ προσῆλθον ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἅγιον προσεκύνησαν, πάντες τῷ ξίφει τοὺς αὐχένας ἐτμήθησαν· τὸν δὲ Ἅγιον Χριστοφόρον ἐν ὀργάνῳ τινὶ χαλκῷ κελεύει καθηλωθῆναι, καὶ πυρκαϊὰν γενέσθαι κάτωθεν. Καὶ τούτου γενομένου, διέμεινεν ἀβλαβὴς, οὐ μόνον μηδὲν πάσχων ὑπὸ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς καθηλώσεως, ἀλλ' ὡς ἐν ἀνέσει, παράδοξά τινα, καὶ τοῖς μὲν πολλοῖς ἄπιστα, τοῖς δὲ πιστοῖς πάνυ πιστὰ καὶ εὐπαράδεκτα διηγούμενος· ἄνδρα τινὰ λέγων καθορᾶν, μήκει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, λευκὰ περιβεβλημένον ἱμάτια, καὶ ταῖς ἐξ αὐτοῦ μαρμαρυγαῖς τὸν ἥλιον ἀποκρύπτοντα, οὗ ὑπὲρ κεφαλῆς λαμπρὸς ἐπέκειτο στέφανος· πυρφόρους δὲ κύκλῳ στρατιώτας ἱσταμένους, πρὸς οὓς μέλανές τινες καὶ δυσειδεῖς συμβαλόντες, κρατεῖν ἔδοξαν αὐτῶν, καὶ κατατροποῦσθαι· ἐπιστραφῆναι δὲ τὸν φοβερὸν ἐκεῖνον ἄρχοντα ἐν θυμῷ, καὶ συνταράξαι, καὶ συμπατῆσαι τῶν ἐναντίων πᾶσαν τὴν δύναμιν, καὶ τὸ κράτος λαβεῖν.

Τοὺς δὲ ὄχλους ταῦτα ἀκούσαντας, καὶ ἅμα τὸν Ἅγιον ἀλώβητον ἀπὸ τοῦ ὑποβληθέντος πυρὸς φυλαχθέντα ἰδόντα, πιστεῦσαι, καὶ προσελθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ τὸν Ἅγιον ἐξελκύσαι ἀπὸ τοῦ πυρός. Ἀλλ' οὗτοι μὲν ὑπὸ τῶν τοῦ βασιλέως ὑπηρετῶν κατεκόπησαν· ὁ δὲ Ἅγιος Χριστοφόρος δεσμεῖται λίθῳ ἐπὶ τοῦ τραχήλου, καὶ ἐν φρέατι ῥίπτεται. Ἐκεῖθεν δὲ ὑπὸ Ἀγγέλων ἀνελκυσθεὶς, χαλκοῦν ἱμάτιον πεπυρωμένον ἐνδύεται, καὶ τελευταῖον ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτοῦ τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν τῷ Κυπαρισσίῳ. (*)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐπιμάχου καὶ Γορδιανοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ΄. **Ἀβραμιαῖοι ποτέ.**

Τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῖν, παρεσομένην βλέπων, ὁ Ἡσαΐας ἀπολύτρωσιν, Ἥξει ἀνεβόησεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογημένος.

Καὶ προφητείας χάριν, καὶ μαρτυρίου στέφος, ὁ Ἡσαΐας ἀνεδήσατο, Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς εὐσεβείας ὅρους, καὶ πολιτείας νόμους, θεοφορήτῳ γλώσσῃ τέθεικας, Προφῆτα θεσπέσιε· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τῆς Μαρτυρίας ὁδὸν, τῇ καρτερίᾳ τρέχων, ὁ Χριστοφόρος τὰ οὐράνια, πολεύει σκηνώματα· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς ἀσεβείας φλόγα, τῇ τῆς εὐσεβείας δρόσῳ, ὁ Χριστοφόρος κατεμάρανε, καὶ ὕμνοις ἐκραύγαζεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τῆς παρθενίας ὁρῶν, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον, καὶ τῆς ἁγνείας τὴν λαμπρότητα, Ἡσαΐα βόησον· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Προφ. Ὠδὴ η΄. **Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες.**

Εὐφροσύνης τὸν χιτῶνα, νυμφίου περικείμενος τρόπον, ἀγάλλεται νῦν χαρμονικῶς, Ἡσαΐας ὁ ἔνδοξος· καὶ θείας τρυφῆς ἀπολαύων, τοῖς Ἀγγέλοις συμφθέγγεται· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ Θεοῦ πρὶν χωρισθέντες, δαιμόνων ἀπατώμενοι λόγοις, ἐνδίκως ἀπανίζανται γῆς τῆς ἁγίας οἱ τάλανες, Προφήτου φωναῖς ἀκολούθως, καὶ νῦν μέλπειν οὐ δύνανται· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν πλάνην καταλιπόντα, τῷ θείῳ προσεπέδραμον φέγγει, τὰ πλήθη τῶν ἐθνῶν, καὶ Χριστοῦ, τῷ κλήρῳ προσηρμόσθησαν, ὡς πάλαι φησὶν Ἡσαΐας, καὶ ὑμνοῦντες νῦν μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τὸ τῆς εἰδωλομανίας, θρασέως προσρηγνύμενον κῦμα, Μαρτύρων προσεθραύσθη στερραῖς, ἀντιτύποις ἐνστάσεσι, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ ἑλομένων, κινδύνους καὶ μελπόντων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βασιλικὴν ἀλουργίδα, βαφεῖσαν ἐξ αἱμάτων σου Μάρτυς, ὡραίως ἐνδυσάμενος νῦν, Χριστοφόρε ἀήττητε, Ἀγγέλων χοροῖς συγχορεύεις, καὶ συμμέλπεις τῷ Κτίστῃ σου· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

(*) Σημειωτέον ἐνταῦθα Α΄. ὅτι τὸ, Ῥέπρεβος, ἀρχαῖον ὄνομα τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου, φαίνεται Ῥωμαϊκὸν ὅ ἐστι Λατινικὸν κατά τι παρηλλαγμένον, καὶ ἔδει γράφεσθαι ὀρθότερον Ῥέπροβος (ἐκ τοῦ Reprobus), ὅπερ ἐξελληνιζόμενον σημαίνει τὸν ἀδόκιμον, ἀπόβλητον ἐκ Θεοῦ, καὶ ἑπομένως ἐπάρατον, στυγερόν· συνήθως δὲ, τὸν ἔχοντα ὀλέθριόν τι εἰς τὴν ἑαυτοῦ φυσιογνωμίαν. Τοιοῦτον ὄνομα εἴτε κυρίως εἴτε ἐπιθετικῶς, ἐδόθη ἀναμφιβόλως εἰς τὸν Ἅγιον διὰ τὴν δυσμορφίαν αὐτοῦ, καὶ ἀγριότητα τοῦ ἤθους, ἐν ὅλως ἀληθεύωσι τὰ τῶν Συναξαριστῶν Σημειωτέον Β΄. ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως, Δέκιος, Ῥωμαϊκὸν ὂν καὶ αὐτὸ, οὐδαμοῦ εὑρίσκεται ἐτυμολογούμενον καὶ σημαῖνον, δεκτικὸν τῆς ἐνεργείας τοῦ Διαβόλου, κατὰ τὸν Συναξαριστήν· ἐκτὸς μόνον ἐὰν εἴπῃ τις, ὅτι ὁ Δέκιος, ὡς ὑπὸ διαβολικῆς τῳόντι ἐνεργείας κινηθεὶς, ἤγειρε τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν, ἕνεκα τοῦ πρὸς Φίλιππον τὸν προκάτοχον αὐτοῦ μίσους, Χριστιανὸν φημιζόμενον, καὶ συμπροσευχηθέντα μετὰ τοῦ πλήθους τῶν πιστῶν ἐν τῇ ὑστάτῃ παννυχίδι τοῦ Πάσχα, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. ϛ΄. κεφ. λδ΄. λϡ΄.).

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Η παρθενομήτωρ Κόρη, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται Λόγον, τὸν πᾶσι διδόντα τὴν ζωὴν, καὶ τὰ πάντα ποιήσαντα, ὡς ἔφη τὸ πρὶν Ἡσαΐας, ὃς καὶ χαίρων ἐκραύγαζεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπο-
» λούμενοι ζήλῳ, τυράννου καὶ φλογὸς
» ἀπειλὴν, ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον
» πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
» Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Προφήτου.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Βήματι παρέστηκας φαιδρῶς Θεόληπτε, τοῦ Δεσπότου τῶν Δυνάμεων, δόξῃ δὲ τούτου ἐπευφραίνῃ, τὰς τῆς σῆς εὐσεβείας καρπούμενος, ἐπικαρπίας παμμάκαρ ἀοίδιμε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Δεῦτε νῦν φωτὸς προφητικοῦ χαρίσματος, οἱ ποθοῦντες ἀπαρύσασθε· βίβλῳ προθύμως Ἡσαΐου, τῇ τῆς θεογνωσίας ἐγκύμονι, συντόνῳ ἐπιθυμίᾳ προσέλθωμεν, καὶ θείας αἴγλης πλησθησόμεθα.

Πνεύματι φωτιστικῷ σαφῶς λαμπόμενος, Ἡσαΐα θεοφόρητε, πάντας φωτίζεις τοὺς τελοῦντας, τὸ θεῖον καὶ σεπτόν σου μνημόσυνον, πρεσβεύων τῆς σωτηρίας τυχεῖν αὐτούς, καὶ τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Στέφανον ὡς νικητὴς λαμπρὸν δεξάμενος, Χριστοφόρε πανασίδιμε, συμβασιλεύεις τῷ Δεσπότῃ, τῷ σὲ ἐν ταῖς βασάνοις κρατύναντι, καὶ χεῖρα ζωηφόρον ὀρέξαντι, καταπαλαῖσαι τὸν ἀρχέκακον.

Αἵματι μαρτυρικῷ φαιδρῶς λουσάμενος, κατηυγάσθης Ὑπερένδοξε· νῦν δὲ παρθένων ἐν νυμφῶνι, σὺν τῷ Νυμφίῳ χαίρων εἰσέδραμες· εἰρήνην δὲ τῷ κόσμῳ αἰτούμενος, μὴ διαλίπῃς Μάρτυς ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ἄνθρακα τὸν νοητὸν ἁγνὴ θεόνυμφε, Ἡσαΐας ὃν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεομῆτορ, μορφῇ τῇ ἡμετέρᾳ ἑνούμενον, καὶ κόσμῳ τὴν σωτηρίαν δωρούμενον· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος, τοῦ Ζηλωτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Σίμων ὁ θαυμάσιος, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, ὡς βολὶς ἐξαστράπτουσα, διῆλθε τὰ πέρατα, ἐκδιώκων ζόφον, τῆς πολυθεΐας, σωτηριώδεσιν αὐτοῦ, καὶ φωτοβόλοις θείοις διδάγμασι, καὶ πάντας κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν Θεότητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον ἄτμητον.

Σίμων ὁ θεόπνευστος, ὁ παμφαὴς καὶ ὑπέρτιμος, τῶν ἐθνῶν ὁ διδάσκαλος· σαγήνη ἡ ἔνθεος, ἐκ τῆς ἀπωλείας, τοῦ βυθοῦ ζωγροῦσα· θεολογίας ὑψηλῆς, ὁ ἀληθέστατος κήρυξ ἅπαντας, Χριστοῦ πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν, νῦν δεξιῶς εἱστιάσατο, τὰ αὐτοῦ κατορθώματα, προτιθεὶς πανδαισίαν τερπνήν.

Σίμων ὁ μακάριος, διαδραμὼν εἰς τὰ πέρατα, ὡς τροχὸς κυλιόμενος, πᾶσαν γῆν κατέφλεξεν, εἰδωλομανοῦσαν, καὶ τῇ εὐσεβείᾳ, καταπυρσεύσας τηλαυγεῖς, πυρσοὺς ἀνῆψε πιστοῖς ἐν χάριτι· πάντας γὰρ κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν Θεότητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον ἄτμητον.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ζήλου ἐπώνυμος κληθεὶς, Σίμων ἀξιάγαστε, ζηλῶν ἐζήλωσας Θεῷ τῷ παντοκράτορι, καὶ θείων σε θαυμάτων ἔμπλεων ἀνέδειξε· ξένον γὰρ τὸν ζῆλον ἔχων, φερωνύμως Ζηλωτὴς μακάριε ἐκλήθης, καὶ τῷ τρόπῳ τὴν κλῆσιν σύμφωνον ἐκτήσω· Διὸ ὑψηλὸς ὑπάρχων, ἐν μεταρσίοις χοροῖς σκηνούμενος, πρέσβευε θεόπτα τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, τοῦ Ἀποστόλου.
Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σίμων παναοίδιμε τρυφῆς, τὸν χειμάῤῥουν ἔπιος, καὶ θεοφρόνως ἐπότισας, Θεοῦ ἐπίγνωσιν, τοὺς θερμῶς ποθοῦντας, τὸν Χριστὸν μιμούμενος· ᾧ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας, δόξαν θεώμενος, τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρφωτον, καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπειροδύναμον.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Σίμων ὑπερθαύμαστε Θεὸν, καθορῶν τερπνότατα, ὡς ἐφικτὸν καὶ ὁρώμενος, ἑνώσει κρείττονι, ἀπολαύων τούτου, καὶ θετῶς θεούμενος, τὸ μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων ἀπέλαβες, χριστοκήρυξ παναοίδιμε, τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενον.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Σίμων παμμακάριστε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων δέδειξαι, πιστὸς μεσίτης γενόμενος· καὶ νῦν εὐΐλατον, εὐπαῤῥησιάστοις, προσευχαῖς τιθεὶς ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλίπῃς τὸν Κύριον, πρεσβεύων πάντοτε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν κτίσιν ὡς ἀετὸς ὑψιπέτης διῆλθες, Σίμων ἱερώτατε, μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Ἀπόστολε· καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, τοῖς πυριφθόγγοις σου δόγμασιν, ὡς ὕλην πᾶσαν καταφλέξας, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν γνῶσιν μετήγαγες. Καὶ νῦν πρέσβευε Χριστῷ, ὅπως ἵλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε Ἅγιε Σίμων.
Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἀποστόλου Σίμωνος ἐξάδω κλέος.
Ποίημα Θεοφάνους.
Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν.

Ἄνω τῷ Δεσπότῃ παρεστὼς, Ἀπόστολε θεσπέσιε, τῷ σὲ δοξάσαντι, καὶ μαθητὴν οἰκεῖον λαμπρῶς ἀναδείξαντι, φώτισον τὴν ψυχήν μου, ἵνα σου μέλψω τὴν ἔνθεον μνήμην.

Πᾶσαν ἀφθονίαν ἀγαθῶν, σοὶ ὁ Χριστὸς δεδώρηται, καὶ τὰς ἀκρότητας, τῶν θείων χαρισμάτων, Ἀπόστολον δείξας σε, κρίσει δικαιοτάτῃ, Θεοφάντορ, ὁ δίκαιος μόνος.

Ὅλην τὴν τοῦ Πνεύματος αὐγὴν, δεξάμενος Ἀπόστολε, καταφοιτήσασαν, ἐπὶ σὲ οὐρανόθεν, πυρίπνοος γέγονας, ἅπασαν καταφλέγων, τὴν ἀπάτην τῆς πολυθεΐας.

Θεοτοκίον.

Σύ μου τὸ θνητόν τε καὶ φθαρτὸν, ἀθάνατον καὶ ἄφθαρτον, Σωτὴρ ἀνέδειξας, Παρθένε Παναγίας, οἰκήσας πανάχραντον, μήτραν ἀπειρογάμως, μορφωθεὶς τε τὴν βρότειον φύσιν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Τὸ θεῖον μυστήριον τῆς σαρκώσεως, ἐμυήθης Ἀπόστολε, Σίμων θεόληπτε, παρ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος, τὴν αἴγλην δεξάμενος τὴν ὑπερκόσμιον.

Ὁ Λόγος ὁ ἄναρχος καὶ ἀΐδιος, τὸν αὐτοῦ ὑπηρέτην σε, Σίμων θεσπέσιε, ἀστραπαῖς φανοτάταις, πλουσίως ἐλάμπρυνε, ταῖς τῆς Θείας χάριτος.

Θεοτοκίον.

Λυχνία ἡ πάγχρυσος σὲ προέγραψε, Θεοτόκε βαστάζουσαν φῶς τὸ ἀνέσπερον, τὸ φωτίζον τὸν κόσμον, ἀκτῖσι Θεότητος, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείου Πνεύματος τῇ φωταυγίᾳ, σκότος ἔλυσας πολυθεΐας, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισας, ἀναβοήσας σωτήρια δόγματα, καὶ καταργήσας Ἑλλήνων μυθεύματα. Σίμων ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.
Ὠδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ὅλος θησαυρὸς ὑπάρχεις χαρισμάτων, εὐαγγελικῶν χαρίτων πεπλησμένος· καὶ φῶς τοῦ κόσμου, καὶ ἅλας τῆς οἰκουμένης, Σίμων παμμάκαρ ἐχρημάτισας.

Ὕλης ἀΐδιοῦς ἐμφάσεις ἀπεστράφης· ἄϋλον δὲ φῶς ἰδεῖν κατηξιώθης, τὸ τῆς Θεότητος εἶδος ἐπειλημμένον, ὕλης βροτείας Ἀξιάγαστε.

Σίμων Ζηλωτὰ ζωῆς τῆς ἀκηράτου, νέκρωσον ἡμῶν τὴν ζῶσαν ἁμαρτίαν, τῇ ζωηφόρῳ δυνάμει τοῦ Ζωοδότου, ἧς ὑπεξέζω τὴν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Ἴσος πεφυκὼς Πατρί σου κατ' οὐσίαν, ἴσος τοῖς βροτοῖς ἐγένου κατὰ φύσιν, ἐκ τῆς ἀ-

Digitized by Google

χράντου Παρθένε τὴν ἡμετέραν, Δέσποτα σάρκα, προσλαβόμενος.

'Ωδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Μετὰ πυρὸς Παμμάκαρ, σὺ ὁρωμένην τὴν γλῶσσαν τοῦ Πνεύματος, ὑπεδέξω προθύμως, ἐν τῷ ὑπερῴῳ καθήμενος.

Ὡς ὑψηλὸς ὑπάρχων, ἐν μεταρσίοις χωρίοις σκηνούμενος, ὑψηλὰ καὶ μεγάλα, δόγματα ἡμῖν προσενήνοχας. Θεοτοκίον.

Νόμος ὁ πρὶν Παρθένε, παρεισελθὼν, ἐν τῷ τόκῳ σου πέπαυται, ἤνθησε δὲ ἡ χάρις, καὶ δικαιοσύνη ἀνέτειλεν.

'Ωδὴ ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ὁ ζήλου ἐπώνυμος κληθεὶς, Σίμων ἀξιάγαστε, ζηλῶν ἐζήλωσας, τῷ Κυρίῳ καὶ Θεῷ Παντοκράτορι.

Σὲ θείων θαυμάτων αὐτουργὸν, ὁ Σωτὴρ ἀνέδειξε, δοὺς ἐξουσίαν σοι, ἐνεργείᾳ τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. Θεοτοκίον.

Ἐμφράττεται τὸ στόμα δυσσεβῶν, τῶν μὴ Θεοτόκον σε, φρονούντων Πάναγνε, καὶ ἡ ὄψις ἐντροπὴν ἐνδιδύσκεται.

Ὁ Εἱρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβούντων θέμενον, ἐν αἰνέσει μακαρίσωμεν, τὸν θηγόρον πάντες Σίμωνα· τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίσταται, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἐπαγάλλεται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Ἀποστόλου τὴν μνήμην πάντες ὡς σωτηρίας ἡμέραν εὐφημήσωμεν νῦν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν· αὕτη γὰρ πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, ὥσπερ ἥλιος λάμπει, φωτὸς ἀκτῖσι πᾶσαν ἀχλὺν ἐκδιώκουσα, καὶ καταλάμπουσα τοὺς πόθῳ γεραίροντας. Διὸ προθύμως συνδράμωμεν ἀνυμνοῦντες αὐτὸν ὡς χρέος· αὐτὸς γὰρ Χριστῷ παρίσταται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Στίχοι.

Ἔοικε Χριστὲ τοῦτό σοι Σίμων λέγειν·
Ζηλῶν πάθος σὸν, καρτερῶ σταυροῦ πάθος.
Ἐν ξύλῳ ἀμφετάθη Σίμων δεκάτῃ μεγάθυμος.

Οὗτός ἐστι Σίμων, ὁ καὶ Ναθαναὴλ ὀνομαζόμενος καὶ χρηματίσας νυμφίος ἐν τῷ γάμῳ, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐκλήθη σὺν τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ἐν Κανᾷ καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετέβαλεν. Ὅθεν ὁ νυμφίος, τὸν γάμον καὶ τὸν οἶνον καταλιπὼν, τῷ φίλῳ καὶ θαυματοποιῷ καὶ νυμφαγωγῷ ἠκολούθησε, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις ἐν τῷ ὑπερῴῳ συνῆν, ὅτε πυρίνων εἴδει γλωσσῶν τὸ Πνεῦμα ἐπεφοίτησε· καὶ τούτου πλησθεὶς, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν σχεδὸν εἰπεῖν διαδραμὼν, πᾶσαν κατέφλεξε τὴν τῆς πολυθείας ἀπάτην. Μαυριτανίαν δὲ πᾶσαν, καὶ τὴν τῶν Ἄφρων χώραν διελθὼν, ἐκήρυξε τὸν Χριστόν. Ὕστερον δὲ ἐν Βρεττανίᾳ γενόμενος, καὶ πολλοὺς τῷ λόγῳ τοῦ Εὐαγγελίου φωτίσας, ὑπὸ τῶν ἀπίστων σταυρωθεὶς, καὶ τελειωθεὶς θάπτεται ἐκεῖ. Ὡς δὲ ζῆλον διάπυρον ζηλῶν Θεῷ παντοκράτορι, κλῆσιν τὸν τρόπον ἐκτήσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλφειοῦ, Φιλαδέλφου, καὶ Κυπρίνου.

Στίχ. Ὁ Φιλάδελφος φιλαδέλφως τῷ ξίφει,
Σὺν τοῖς ἀδελφοῖς θεῖον εὕρατο στέφος.

Οὗτοι ὑπῆρχον τῆς τῶν Βασκάνων χώρας, πόλεως Πρεφακτῶν, εὐγενεῖς, καὶ τῇ περιουσίᾳ λαμπροὶ, υἱοὶ γεγονότες Βιταλίου, ἄρχοντος τῆς αὐτῆς χώρας Πρεφακτῶν, τραφέντες ἐπ' εὐσεβείᾳ, καὶ τῶν θείων Γραφῶν ἀναγνώσει, διὰ Διονυσίμου τινὸς ἁγίου ἀνδρὸς, κηρύττοντος τὸν Χριστόν. Ἐρωτῶνται οὖν πρῶτον παρὰ Λιγγελίωνος τινὸς ἐκ Ῥώμης μετὰ γραμμάτων βασιλικῶν ἐκπεμφθέντος, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀποστέλλονται εἰς Ῥώμην πρὸς Λικίνιον. Ὁ δὲ τούτους Βαλεριανῷ εἰς ἐξέτασιν δίδωσι, παρ' οὗ ἐν Ποτιόλοις πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Διομήδην ἐκπέμπονται· καὶ οὗτος αὐτοὺς πρὸς Τέρτυλλον ἀποστέλλει, τὴν τῆς Σικελίας ἀρχὴν διέποντα. Καὶ παρ' ἑκάστῳ τούτων διαφόροις βασάνων ἰδέαις ἐξετασθέντες, ὧν οὐκ ἄν τις μιᾶς περιγένοιτο, ἀλλὰ θᾶττον ἀπαγορεύσας, τῷ θανάτῳ παραπεμφθείη, δυσυποίστων ὄντων οὕτω, καὶ λίαν σφοδρῶν, τέλος ἐπὶ Τερτύλλου τὸ μακάριον ἐδέξαντο τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἡσυχίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Τὸν βίον Ἡσύχιος ἄγων ἡσύχως,
Ἐν ἡσυχίᾳ πρὸς Θεὸν διαβαίνει.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Ἡσύχιος ὥρμητο ἐκ τῆς Ἀδραπηνῶν πόλεως ἦν δὲ ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πρᾷος, καὶ φερωνύμως ἔχων τὸν τρόπον τῇ κλήσει κατάλληλον. Δεηθέντι οὖν τοῦ Θεοῦ ὑποδεῖξαι αὐτῷ τόπον, ἐν ᾧ, κατὰ μόνας γενόμενος, δουλεύσῃ καὶ εὐαρεστήσῃ αὐτῷ, ἀπεκαλύφθη αὐτῷ εἰσελθεῖν ἐπὶ τὰ πρὸς θάλασσαν μέρη, εἰς τὸ ὄρος τὸ λεγόμενον Μαΐωνος. Ἔνθα γενόμενος, καὶ ἐπὶ πλεῖστον διαγαγὼν εἶτα ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ ὕδωρ κατελθὼν, καὶ πλησίον εὐκτήριον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου κατασκευάσας, καὶ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς ἐν ἀσκήσει καὶ καρτερίᾳ διανύσας, καὶ πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας πεποιηκὼς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ξένον τὸν ζῆλον Σίμων ἔχων, φερωνύμως Ζηλωτὴς μάκαρ ἐκλήθης, καὶ τὸν τρόπον τῇ κλήσει σύμφωνον ἔδειξω, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ἐκβοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Ἄμα τῷ Λόγῳ συνοδεύων, καὶ συνόμιλος αὐτῷ γεγενημένος, Βασιλείας ἐκεῖ μετέσχηκας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Δόλῳ τῆς πάλαι εὐκληρίας, τοὺς προπάτορας ἐξώρισεν ὁ ὄφις· σὺ δὲ τούτους Θεοῦ Μῆτερ ἀνεκαλέσω. Εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η'. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ὡς ὡραῖοι Σίμων οἱ σοὶ πόδες, εὐπρεπὴς ὑπάρχει καὶ ἡ γλῶσσα, λαλοῦσα δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ πείθουσα κραυγάζειν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καλλοναῖς ἐμπρέπων φωτοβόλοις, καὶ θαυμάτων πέμπων λαμπηδόνας, ἐγνώσθης Σίμων τοῖς λαοῖς, σπέρμα εὐλογημένον, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λογισμὸς σὺ δύναται τὸν τόκον, σοῦ Θεογεννῆτορ ἑρμηνεῦσαι, καὶ φράσαι λόγος ἀτονεῖ· Θεὸν γὰρ συλλαβοῦσα, τέτοκας Παρθένε, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
» λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
» τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
» τὸν Κύριον ἀνύμνουν, καὶ ἐδοξολόγουν, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως.

Ἐμφανὴς ἐγένου τοῖς πέρασι, φωτὶ καταλάμπων· καὶ τὸ πῦρ τὸ τοῦ Πνεύματος δεδεγμένος, φωτοειδὴς ἐδείχθης· διό σε μακαρίζωμεν.

Ὁλικῶς Θεῷ ἀνακείμενος, αὐτῷ συνεκράθης· ὃν νῦν καθικέτευε, Θεοφάντορ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει, καὶ πόθῳ εὐφημούντων.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πᾶσι τὴν πρόξενον, φανεῖσαν ἀνθρώποις, καὶ τὸν κόσμον φωτίσασαν λαμπηδόσι, θεοειδοῦς ἁγνείας, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεο-
» τόκον, τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος δε-
» ξαμένην, ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις με-
» γαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αὐτόπτα καὶ Ἀπόστολε, Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, εἰρήνην αἴτησαι πάσῃ, τῇ οἰκουμένῃ, καὶ νίκας, τῷ φιλοχρίστῳ Ἄνακτι, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν ἅπασι, τοῖς εὐφημοῦσί σε Σίμων, ὡς μαθητὴν θεηγόρον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῷ καλάμῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας, Σίμων ἔνδοξε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπείκων μακάριε, τοῦ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον καὶ φωσφόρον, ἀναδείξαντα τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Ἡ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει, καὶ σὲ μακάριε, θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνως ἐλαύνοντα, ἀθεΐας τὴν ἀχλὺν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων, μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἡ ἀκρότης, Σίμων θεόφρον πανόλβιε.

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, ἀγνωσίας Ἔνδοξε, κατεφώτισας, ἀναγεννήσας θεσπέσιε, υἱοὺς διὰ πίστεως, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, οὗ ζηλώσας τὸ πάθος τε, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφὸς καὶ θεηγόρος, καὶ μαθητὴς ἀληθέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Ἀπόστολε, Σίμων Ζηλωτὰ πανένδοξε, ἡμῶν δὲ πολιοῦχε, καὶ τῆς οἰκουμένης κήρυξ διαπρύσιε, πρέσβευε ἐκτενῶς, ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου.

ΤΗ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἀνάμνησις τῶν γενεθλίων, ἤτοι τῶν ἐγκαινίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως· καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν ἐγκαινίων μετὰ τοῦ Ἱερομάρτυρος γ'.

Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ τῶν πόλεων Ἄνασσα, τῇ Κυρίᾳ τῆς κτίσεως, τὴν αὐτῆς νῦν σύστασιν ἀνατίθεται·

Digitized by Google

ἐν γὰρ αὐτῇ καὶ κρατύνεται, καὶ φῦλα πολέμια, καὶ ὑψαύχενα ἐχθρῶν, τοῖς ποσὶν ὑποτίθησι, τῶν πιστῶν αὐτῆς, Βασιλέων βοῶσα· Σὺ Παρθένε, καὶ τοῦ στέφους καὶ τῶν σκήπτρων, καὶ τῶν ἀνάκτων κραταίωμα.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Φωταυγὴς ὥσπερ ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλκας, καταυγάζων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον, ταῖς ἀστραπαῖς τῆς ἀθλήσεως, θεόφρον πανόλβιε, ἀθλητῶν ἡ καλλονή, ἱερέων εὐπρέπεια, ἰσοςάσιε, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ὁ τῆς πλάνης, τὴν ἰσχὺν ἐξαφανίσας, θεομακάριστε Μώκιε.

Εὐσεβείᾳ πυρούμενος, καὶ ἀθλήσει στομούμενος, καὶ ἀνδρείᾳ Μώκιε λιπαινόμενος, οὐρανοχάλκευτος γέγονας, ἀοίδιμε μάχαιρα, παρατάξεις δυσμενῶν, παντελῶς ἀφανίζουσα· ὅθεν σήμερον, τὴν φωσφόρον ἐκ πόθου καὶ ἁγίαν, ἑορτάζομέν σου μνήμην, κλέος Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῶν Γενεθλίων, Ἦχος δ'.

Τῆς Θεοτόκου ἡ πόλις, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, τὴν ἑαυτῆς ἀνατίθεται σύστασιν· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐστήρικται διαμένειν, καὶ δι' αὐτῆς περισώζεται καὶ κραταιοῦται, βοῶσα πρὸς αὐτήν· Χαῖρε ἡ ἐλπὶς πάντων περάτων τῆς γῆς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Γενεθλίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Γενεθλίων καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὴν πόλιν σου Δέσποτα, ἥνπερ ἐπύργωσας φύλαττε, καὶ ταύτην περίεπε, ἐξ ἀλλοφύλων ἐχθρῶν, ἐμφυλίων τε, πολέμων καὶ μαχαίρας, σεισμοῦ τε ἀκραδάντον, λοιμοῦ, πυρὸς καὶ λιμοῦ.

Πρὸς πλάτος μακάριε, τῶν σῶν ἐπαίνων κυβέρνησον, νοός μου τὴν χαύνωσιν, καὶ φῶς κατάπεμψον, τῇ καρδίᾳ μου, ὑμνοῦντος τὴν φωσφόρον, καὶ ἔνδοξον μνήμην σου, Μάρτυς πανεύφημε.

Σιδήρῳ ξεόμενος, καὶ τῷ πυρὶ λιπαινόμενος, χρυσοῦ ὀβρυζότερος, Μώκιε γέγονας, καὶ ἐκσφράγισμα, Χριστοῦ τῶν παθημάτων, καὶ πίστεως πρόμαχος, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Χαρᾶς ἡμῖν πρόξενος, ὡς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ὅλης Θεότητος, ὤφθης Πανάμωμε· ὅθεν πάντες σοι, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου, συμφώνως κραυγάζομεν, θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ἡ τῶν πόλεων, βασιλεύουσα πόλις σου Δέσποτα, καυχωμένη ἐπὶ σοί, τὴν ἑαυτῆς προσανέθετο, ἡμέραν σωτήριον, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ἀνενδοιάστως, πρὸς ἀγῶνας πρὸς πάλας ἐχώρησας, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, τὸ ἀσθενές σου ῥωννύμενος· ὅθεν τὸν μεγάλαυχον ὄφιν κατέβαλες.

Διὰ θανάτου, τοῦ προσκαίρου ἀθάνατον εὔκλειαν, διὰ πόνου τῆς σαρκός, τὴν δι' αἰῶνος ἀπόλαυσιν, εὗρες ὡς ἐπόθησας, Μάρτυς ἀήττητε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ἡ σοφία, τοῦ Θεοῦ καθαρώτατον σκήνωμα, εὑραμένη ἐκ τῶν σῶν, ἁγνῶν αἱμάτων σεσάρκωται, καὶ μετὰ τὴν κύησιν, ἄφθορον ἔδειξεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔ-
» στιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀστὴρ ἀνατέταλκας, ἀπὸ δυσμῶν ἀθλητά, καὶ πᾶσαν ἐφώτισας, τὴν οἰκουμένην αὐγαῖς, τῶν θείων ἀγώνων σου· φθάσας δὲ βασιλίδα, πόλιν μάκαρ δεσμώτης, λέλυσαι διὰ ξίφους, καὶ πρὸς πόλιν τὴν ἄνω, ἀνέδραμες συνεῖναι Χριστῷ, Μώκιε ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Κραταιουμένη τῷ σκήπτρῳ, βασιλείας ἡ πόλις σου, ἐπὶ σοὶ νῦν πᾶσαν, Σῶτερ τὴν ἐλπίδα ἀνέθετο· ἣν περιφρούρει πανταναξ, καὶ διάσωζε, ἐξαιρούμενος, ἐκ πειρασμῶν καὶ ἐχθρῶν δυσχερῶν.

Τὸν δερμάτινον χιτῶνα, τῆς ἀρχαίας νεκρώσεως, ἐξεδύσω Μάκαρ, πάντοθεν τὸ σῶμα ξεόμενος· καταστολὴν ἀφθαρσίας, ἐνεδύσω δέ, καὶ τρυφῆς τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀγαλλόμενος.

Ἀθεΐα ὁ βυθός σε, οὐδαμῶς κατεπόντισε· κραταιᾷ χειρὶ γάρ, σὲ ὁ πλαστουργὸς διεσώσατο· οἱ ποταμοὶ τῶν βασάνων οὐκ ἐσάλευσαν, τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον, σοφὲ, τὸν ἀσάλευτον.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ο θελήματι τὰ πάντα, πλαστουργήσας βουλήματι, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σάρκα ἑαυτῷ ᾠκοδόμησε, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις εἷς προέρχεται, Μητροπάρθενε, σῴζων ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ ἔχουσα, Χριστέ, κραταιὸν καταφύγιον, ἡ πόλις σου σοὶ προσπίπτει, καὶ κρατύνεται πίστει, τῇ σῇ στηριζομένη ἀεί.

Σοῖς αἵμασιν ἡ γῆ, ἡγιάσθη, Μακάριε, σοῖς στίγμασι κατεστίχθη, τῶν δαιμόνων τὸ στῖφος, θεόφρον ἀξιάγαστε.

Σὲ ἔχουσα φαιδρὸν, μαργαρίτην καὶ ἔντιμον, ἐν στέμματι τῷ οἰκείῳ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, Παμμάκαρ, ὡραΐζεται.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, γεγέννηκας ὑπὸ χρόνον, ἀγαθότητος πλούτῳ, γενόμενον Παναμώμε.

Ὠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Η πόλις, ἡ βασιλὶς τῶν πόλεων σήμερον, πᾶσαν τὴν σύστασιν ταύτης, τῷ σωτῆρι σοὶ προσανέθετο· ἣν περ σῴζοις, ἐκ παντοίων κακώσεων ἄτρωτον.

Ἀγάπην, καὶ ἐλπίδι καὶ πίστει καθώπλισεν, Ἀγωνοθέτης ὁ μέγας, τὸν στεῤῥὸν ὁπλίτην τῆς εὐσεβείας· διὰ τοῦτο, τὸ τῆς πλάνης καθεῖλεν ὀχύρωμα.

Φιλίας, τῆς πρὸς σάρκα τὸν νοῦν σου ἐχώρισας, καὶ τοῦ νυμφίου τῷ κάλλει, ἀνενδότῳ νεύσει ἐνατενίζων, τὰς βασάνους, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ἄβυσσον, εὐσπλαγχνίας Χριστὸν ἡ κυήσασα, ἁμαρτιῶν ἐκ βυθοῦ με, συμπαθὴς ὡς μόνη ἀνάγαγε, καὶ ἐκ βλάβης, λογισμῶν ἐναντίων διάσωσον.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ διʼ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, τὴν ἀνάμνησιν, πνευματικῶς ἐπιτελοῦμεν τοῦ Γενεθλίου, ἤτοι τῶν Ἐγκαινίων ταύτης τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος τῶν πόλεων, τῆς κατʼ ἐξαίρετον ἀνακειμένης τῇ Δεσποίνῃ ἡμῶν καὶ Ἁγίᾳ Θεοτόκῳ, καὶ ὑπʼ αὐτῆς διὰ παντὸς σωζομένης.

Στίχοι.

Γενεθλίων σῶν δεῖ με τιμᾶν ἡμέραν,
Ἐν σοὶ Πόλις τυχόντα τῶν γενεθλίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Στίχ. Μωκώμενόν σε δεισιδαίμονα πλάνην·
Οἱ δυσσεβεῖς κτείνουσι Μώκιε ξίφει.

Μώκιος ἑνδεκάτῃ κεφαλὴν τμήθη ἀγαθόφρων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Λαοδίκου Ἀνθυπάτου τῆς Εὐρώπης. Ὑπῆρχε δὲ τῆς ἐν Ἀμφιπόλει ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας πρεσβύτερος. Γεννήτορες δὲ αὐτῷ Εὐφράτιος καὶ Εὐσταθία, ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ὁρμώμενοι, εὐγενεῖς ὄντες καὶ πλούσιοι. Ὁ δὲ Ἅγιος Μώκιος ἦν τῇ διδασκαλίᾳ ἀεὶ σχολάζων, καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλλων, καὶ ἀπέχεσθαι τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων πᾶσι παρεγγυῶν. Θυσίας δὲ τελουμένης παρὰ τοῦ Ἀνθυπάτου τῷ Διονύσῳ, καὶ τῶν εἰδωλολατρῶν συνηγμένων, προσελθὼν ἀνέτρεψε τὸν βωμὸν, καὶ κατασχεθεὶς, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε. Καὶ πρῶτον μὲν κρεμασθεὶς ξέεται τοὺς κροτάφους, τὰς σιαγόνας, καὶ τὰς πλευράς. Ἔπειτα, ἐξαφθείσης καμίνου ἐκ πίσσης καὶ στυππείου καὶ κληματίδος, ὡσεὶ ἑπτὰ πήχεις τὴν φλόγα ὑψοῦσθαι, ἐμβάλλεται. Ἡ δὲ φλὸξ σῶον ὑπολαβοῦσα ἐφύλαξε· καὶ ὡρᾶτο ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐμπεριπατῶν μεθʼ ἑτέρων ἀνδρῶν τριῶν, ὧν ἑνὸς τὸ πρόσωπον ὑπὲρ τὰς αὐγὰς ἤστραπτε τοῦ ἡλίου· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ἄφλεκτος καὶ ὑγιὴς, μηδὲ μέχρι τριχὸς ἀψαμένης αὐτοῦ τῆς φλογός· ἥτις ἐπιχυθεῖσα, τὸν Ἀνθύπατον, καὶ ἐκ τῶν μετʼ αὐτοῦ ἄνδρας ἐννέα κατέφλεξεν, ὡς μηδὲ βραχύ τι μέρος σώματος αὐτῶν, μαρανθείσης τῆς φλογὸς εὑρεθῆναι.

Καὶ τότε μὲν ἐμβληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ ὑπὸ τοῦ Πρίγκιπος Θαλασσίου, ὕστερον Μαξίμου τοῦ Ἀνθυπάτου καταλαβόντος, ἔστη ὁ Ἅγιος εἰς ἐξέτασιν· καὶ μὴ πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν ἀλλὰ μᾶλλον κηρύξας λαμπρῶς, ἐν δυσὶ δεσμεῖται τροχοῖς, ὑφʼ ὧν συμπατεῖται καὶ κατατέμνεται. Παραδόξως δὲ ἐκ τούτων ῥυσθεὶς, θηρίοις ἀφίεται. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τούτων ἀβλαβὴς διαμείνας, τοῦ δήμου ἐπιβοῶντος αὐτὸν ἀπολύεσθαι, πέμπεται πρὸς Φιλιππήσιον ἐν Πειρίνθῳ πόλει τῆς Θρᾴκης, ἥτις νῦν Ἡράκλεια καλεῖται· κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸ Βυζάντιον στέλλεται, ἔνθα τὴν διὰ ξίφους λαμβάνει ἀπόφασιν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Καὶ τότε μὲν πρὸ μιλίου ἑνὸς τῆς πόλεως τίθεται· ὕστερον δὲ, ἀνοικοδομηθέντος αὐτῷ ναοῦ παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, τῷ μεγέθει τῆς κατασκευῆς καὶ τῷ βάρει τῆς οἰκοδομῆς πολυτελοῦς ὄντος καὶ περιφανοῦς, ἐν αὐτῷ μετετέθη. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ καὶ ἁγιωτάτῳ Μαρτυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διοσκορίδου, ἢ Διοσκόρου.

Στίχ. Παρʼ ἡμέραν ζῆν μῦθος ἦν Διοσκόρους.
Διόσκορος δὲ ζῆν ἀεὶ τμηθεὶς ἔχει.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῆς Σμυρναίων μητροπόλεως· καὶ προσαχθεὶς τῷ ταύτης Ἄρχοντι, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνακηρύξας, δέσμιος ἐν τῇ φυλακῇ τίθεται. Καὶ πάλιν ἐρωτηθεὶς, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν ἐπιμένων πίστει, προστάξαντος τοῦ Ἄρχοντος, ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Digitized by Google

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἥνπερ ἐπύργωσας, Χριϛὲ, πόλιν συ περίεπε ταύτην, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, καὶ πολέμων παντοίων καὶ θλίψεων, τοῦ βοᾶν εὐχαρίϛως σοι· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθεὶς, εὕρηκας δροσίζοντα Λόγον, τὸν ἐν μορφῇ ἀγγελικῇ, Νεανίας τοὺς τρεῖς διασώσαντα, ἐκβοῶν Παμμακάριστε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Κατὰ ξιφῶν, κατὰ πυρὸς, κατὰ πριστηρίων ὀργάνων, Μάρτυς, ἀντέστης ἀνδρικῶς, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ ῥωννύμενος, καὶ βοῶν ἀγαλλόμενος· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν, ὕδωρ τῆς ἀφέσεως μόνην, ἀποκυήσασαν ἡμῖν, Ἰησοῦν τὸν Χριϛὸν, Ἀειπάρθενε, ἀνυμνοῦμεν κραυγάζοντες· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πόλεων πασῶν νῦν ἡ κρατοῦσα, τὴν σύστασιν ταύτης προσανέθετο, Δέσποτα τῷ κράτει συ, ἣν καὶ διαφύλαττε, τῆς προσδοκίας ἄτρωτον, πάντων ἐθνῶν εἰσαεὶ, βοῶσάν σοι ἐν πίστει Οἰκτίρμον· Ὑπερευλογῶ σε, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πορφύραν οἰκείων ἐξ αἱμάτων, φοινίξας, καὶ ταύτην περικείμενος, φέρων ἀντὶ σκήπτρου τε, ὅπλον τὸ ἀήττητον, συμβασιλεύεις Μώκιε, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντὸς, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἥλιος σήμερον τῷ κόσμῳ, ἡ μνήμη τῆς σῆς ἀθλήσεως ἀνέτειλε, πάντας καταυγάζουσα, νόσους ἐκδιώκουσα, δαιμονικῆς κακώσεως, ἐξαιρουμένη ἡμᾶς· ἐν ᾗ περιχαρῶς σε ὑμνοῦμεν, Μώκιε, ὑμνοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ καθωράθησαν πορεῖαι, μεγάλου τοῦ Βασιλέως τῶν Δυνάμεων, πύλη ἐπουράνιε, Κόρη ἀπειρόγαμε, ἡ τῶν βροτῶν τὸ φύραμα, ἀποθεώσασα· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκου-
» μένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὴν πόλιν σου φύλαττε Σωτὴρ λυτρούμενος, ἐκ παντοίων περιστάσεων, νίκας τῷ Ἄνακτι παρέχων ἐχθρῶν καθυποτάσσων τὸ φρύαγμα, πρεσβείαις τῆς ἀσπόρως τεκούσης σε, καὶ τῶν Ἁγίων πολυέλεε.

Ὄλβιος καὶ πλήρης φωτισμοῦ γενόμενος, καὶ τῷ πάθει σεμνυνόμενος, ἔνδον ἐχώρησας παστάδος, φρονίμοις σὺν παρθένοις γηθόμενος, καὶ κάλλος κατανοεῖς τὸ ἀμήχανον, οὗ τὰς ἐμφάσεις πρὶν ἐκέκτησο.

Πόλεσιν ἑτέραις προαθλῶν, ἀοίδιμε, Βυζαντίδα πόλιν ἔφθασας, Μάρτυς, ἐν ᾗ τῶν σῶν ἀγώνων, τὸ πέρας καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, ἐδέξω ἀθλητὴς ὡς ἀήττητος· ἣν περιέποις σαῖς δεήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασιν ἑπόμενοι τοῖς σοῖς ἑκάστοτε, ὦ Παρθένε, σὲ δοξάζομεν· Λόγον ἡμῖν γὰρ ἀπορρήτως, Πατρὸς τὸν πρὸ αἰώνων ἐκλάμψαντα, ἐγέννησας, αὐτὸς ὡς εὐδόκησεν· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ͂Ι ΙΒ΄. ΤΟΥ͂ ΑΥΤΟΥ͂ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων ἀνὰ τρία.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νόμος ὁ ἐν γράμματι, παιδαγωγός σοι γεγένηται εἰς Χριστὸν, Ἐπιφάνιε, δεικνὺς τὴν ἀστράψασαν, τοῦ Σωτῆρος χάριν, τῆς θεογνωσίας, προγραφομένην μυστικῶς, καὶ τυπουμένην διαφανέστατα· ἥνπερ καὶ ἐφανέρωσας, ταῖς διδαχαῖς σου πανεύφημε, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὰ θεόπνευστα δόγματα.

Νόμου τοῦ τῆς χάριτος, καταγγελεὺς ἐχρημάτισας, Θεοφάντορ μακάριε, φωτίζων τὰ

Digitized by Google

πέρατα, ταῖς τῶν σῶν δογμάτων, θείαις δαδουχίαις· καὶ τῶν αἱρέσεων θερμῶς, τὰς γλωσσαλγίας καταστρεψάμενος, πανσόφως ἐστηλίτευσας, διδασκαλίαις, πανόσιε, καὶ τὸ κάλλος τὸ ἄχραντον, τὸ τῆς πίστεως ἔδειξας.

Ο βίος ὁ ἔνθεος, τῷ ὀρθοδόξῳ φρονήματι, συνδραμὼν παρασκεύασε, τελεῖν τὰ θαυμάσια, καὶ δαιμόνων θράσος, Πάτερ ἀπελαύνεις, καὶ νοσημάτων χαλεπῶν, τὰς ἀλγηδόνας παύειν ἐντεύξεσι· καὶ χάριτι κοσμούμενον, ἱεραρχίας σε ἔδειξεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Λεόντιον φρόνημα στεῤῥῶς, Γερμανὲ κατέβαλες, τὸ δυσσεβείας ἀνάμεσον· τὴν γὰρ προσκύνησιν, τῶν σεπτῶν εἰκόνων, τοῦ Χριστοῦ ὁ δείλαιος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἠρνήσατο· ἀλλὰ τοῖς λόγοις σου, θεοφάντορ ἐξελήλεγκται, καὶ ὡς ἄνους, ἀνόητος ἔμεινεν.

Ο λέων ὁ ἄθεος ὁ θήρ, ὁ Θεῷ μισούμενος, τοῦ Ἀντιχρίστου ὁ πρόδρομος, ὁ τὴν προσκύνησιν, τῆς Χριστοῦ εἰκόνος, ἀθετήσας Ὅσιε, τοῦ κλήρου τῶν πιστῶν ἐξωστράκισται· διὸ αἰτοῦμέν σε· Ὡς ἐκεῖνον ταῖς πρεσβείαις σου, τὸν παρόντα, κατεύνασον τάραχον.

Ἐφέσεως ἔτυχες τῆς σοί, θεοφάντορ πόῤῥωθεν, πεποθημένης σαφέστατα· τῷ γὰρ Δεσπότῃ σου, μετὰ παῤῥησίας, Γερμανὲ μακάριε, νῦν ἱεροπρεπῶς προσεχώρησας· ᾧ παριστάμενος, ἀπολαύεις τῆς θεώσεως, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ αἰτούμενος.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, Ἦχος β΄.

Εἰ καὶ Μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπέκυψας, τῆς Ἰουδαϊκῆς λατρείας ὑπάρχων βλάστημα, ἀλλ᾿ ἡ χάρις Πάτερ ἡ τοῦ Χριστοῦ, ἐν σοὶ ἐπιλάμψασα, μαθητὴν τῆς εἰρήνης τοῦ Εὐαγγελίου σαφῶς ἀπειργάσατο· ἐντεῦθεν ὡς ἀγχίνους, τὴν ἀμφοῖν διαθηκῶν, κατὰ νοῦν εἰληφὼς ἔκβασιν, ἀπὸ δουλείας, εἰς ἐλευθερίαν μεταβέβηκας. Διὸ ἱκέτευε ὑπὲρ ἡμῶν, λυτρωθῆναι τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, Ἦχος πλ. α΄.

Τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, διὰ τὴν πνευματικὴν σοφίαν, διδάσκαλος ὤφθης, Ἐπιφάνιε μακάριε· καὶ Χριστὸν εὑρὼν ποδηγέτην, τὰς βουλὰς τῶν κακοδόξων αἱρετικῶν διεσκέδασας. Διὸ αἰτοῦμέν σε, Ἅγιε, πρεσβεύειν ἄχρι τέλους, τὴν ὑπὸ σοῦ βεβαιωθεῖσαν ὀρθὴν πίστιν, ἀσάλευτον φυλαχθῆναι ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος παρ᾿ αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος τῶν ὅλων, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων)·

Ἐπιφανίου τὸ κῦδος ἔπλησε χθόνα.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ἐν τῷ τοῦ θεράποντος πιστῶς, πολιτευσάμενος νόμῳ τοῦ γράμματος, τῷ δεσποτικῷ ὑποκύψας ζυγῷ, διέπρεψας Πανόλβιε, καὶ φωστὴρ ἐδείχθης, τῆς γῆς φωτίζων τὰ πέρατα.

Πόθῳ θείου νόμου συσχεθείς, καὶ τοῦ ἀδίκου προκρίνας τὸν δίκαιον, Πάτερ Ἐπιφάνιε, συμβολικῶς ἐδέξω τὴν σωτήριον, πίστιν τῆς Τριάδος, ἐκ θείας ὥσπερ προγνώσεως.

Ἰατὴρ σαρκός τε καὶ ψυχῆς, θεοειδὴς σοι ἐγένετο ἄνθρωπος, τῷ ὑποζυγίῳ σου, τὸ τῶν παθῶν συναποκτείνας ὅρμημα, καὶ συνθεραπεύσας, ψυχῆς τὸ ἄπιστον φρόνημα.

Θεοτοκίον.

Ὅλην τὴν μορφήν μου προσλαβών, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ πρὶν καθορώμενος, ὅλην ἀνεκαίνισε, τῇ σῇ γαστρὶ θεοπρεπῶς σκηνώσας Ἁγνή· ὅθεν Θεοτόκον, πιστοί σε πάντες δοξάζομεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοῦ ποιμενάρχου Γερμανοῦ μέλπω κλέος.

Θεοφάνους. Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τῆς ἱερωσύνης τῇ στολῇ, κατακοσμούμενος Μάκαρ διέπρεψας· λόγῳ δὲ τῆς χάριτος, τὰ τῶν πιστῶν πανευσεβῶς συστήματα, ὤφθης θεοφάντορ, καταφωτίζων τοῖς δόγμασιν.

Ὄχημα ὑπῆρξας ἀρετῶν, οὗ ἐπιβὰς τῷ Θεῷ προσεχώρησας, κόσμου τὴν τερπνότητα, καταλιπὼν καὶ τὸ σαθρὸν δοξάριον, καὶ οὐρανοφοίτης, τῇ σῇ σοφίᾳ γενόμενος.

Ὑπὸ τῆς προνοίας προγνωσθείς, ὡς ἱερεὺς θεηγόρος ἐσόμενος, Πάτερ ὑπεξέφυγες, τυ-

Digitized by Google

ραννικὴν μιαιφονίαν Ὅσιε, τοῦ Θεοῦ φρουροῦντος, σὲ δεξιᾷ παντοκράτορι.. Θεοτοκίον.

Ποίαν σοι ἐπάξιον ᾠδὴν, ἡ ἡμετέρα προσοίσει ἀσθένεια, εἰμὴ τὴν χαρμόσυνον, ἣν Γαβριὴλ ἡμᾶς ἐμυσταγώγησε; Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένε Μῆτερ ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Φαιὸν (*) περιβόλαιον ἰδὼν, αἰτήσαντι τὸν ἔλαιον, μεταδοθὲν τοῖς σώματος ὄμμασι, λαμπρὰν ἐσθῆτα περιβαλλόμενον, νοητῶς τεθέασαι, καὶ τῇ θείᾳ χάριτι, ἐφωτίσθης πρὸς πίστιν ἀμώμητον.

Ἀκούσας ῥημάτων εὐσεβῶν, τὴν ὕλην ἐβδελύξω μὲν, καὶ βίον ἐπόθησας ἄϋλον· ὡς αἵματος δὲ συμμετασχοῦσάν σοι, καὶ τῆς γνώμης μέτοχον, προσλαβὼν τὴν ὅμαιμον, ἀνεδείχθητε ζεῦγος μακάριον.

Νεκροὺς λογισμοὺς ἀποσραφεὶς, παμμάκαρ Ἐπιφάνιε, ἐπιποθήσας ζῶντι λατρεύεις Θεῷ, τῷ θείῳ δρόμῳ πιστῶς προσέδραμες, καὶ ἐδέξω σύμβολον, τηλαυγὲς πανόλβιε, τῶν νεκρῶν σου πεδίλων τὴν ἔκπτωσιν.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων τὸν Ἅγιον Χριστὸν, ἁγίως ἀπεκύησας, ἁγιωσύνης ἅγιον σκήνωμα, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον· ᾧ βοῶμεν· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Ὁ θείᾳ προγνώσει προειδὼς, σῆς γνώμης τὸ ἐλεύθερον, καὶ τῆς ψυχῆς, Σοφὲ, τὴν εὐγένειαν, χερσὶν ἀνόμοις ἀναιρεθῆναί σε, ὡς Θεὸς ἐκώλυσε, καὶ παρθένων τάγματι, εὐνουχίᾳ πανσόφως κατέλεξεν.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος σαφῶς, Παμμάκαρ τὴν λαμπρότητα, τὴν νοητὴν τῆς θείας θεώσεως, ἱεραρχίαν τὴν σὴν ἐκόσμησας, πολιτείᾳ σώφρονι, καὶ σοφοῖς διδάγμασιν, ὀρθοδόξως ἰθύνας τὸ ποίμνιον.

Μεγάλης καθέδρας ἐπιβὰς, μεγάλως κατελάμπρυνας, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ τὸ πλήρωμα, διδασκαλίας καὶ μελῳδήματι, Γερμανὲ πανεύφημε, Ἱεράρχα Ὅσιε, καὶ φωστὴρ οἰκουμένης ὑπέρτιμε. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, Ἁγνὴ, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, εὐωδιάζον τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως, ὁ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος, ὑπὸ χρόνον, Παρθένε πανάμωμε. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, τοῦ βοᾷν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἐπιφανίου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν, Πάτερ ἔπλησας, ὀρθοδοξίας· ταῖς διδαχαῖς σου αἱρέσεις τρεψάμενος, τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον ἐπλήρωσας, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὴν πίστιν ἐτήρησας. Ἐπιφάνιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Γερμανοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἱερὰν ἀμπεχόμενος τὴν στολὴν, ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος τοῦ Χριστοῦ, μὴ πτήξας παράνομον, Βασιλέα, Πατὴρ ἡμῶν, τὸν αὐχένα μὴ κλίνας, ἀθέῳ προστάγματι, ῥαπισμοὺς ὑποφέρων, ὀνείδη καὶ σκώμματα· ὅθεν ὁ ἀλάστωρ, τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, φρουρᾷ σε κατέκλεισε, μέχρι τέλους μακάριε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὠδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Ἱκέτης ὡς δοῦλος προσελθὼν τῷ Βαπτίσματι, υἱοθετήθης δι' αὐτοῦ, καὶ κληρονόμος ἀληθῶς, Θεοῦ Ἐπιφάνιε, καὶ τοῦ Χριστοῦ συγκληρονόμος γεγένησαι, θεοπρεπῶς αὐτῷ πολιτευσάμενος.

Ὁρᾷ σου πολλῇ ἠγλαϊσμένον τὸ πρόσωπον, καὶ ἀπορρήτῳ ὁ ποιμὴν, δόξῃ καὶ στέφει εὐπρεπεῖ, τὴν ἔνδοξον κάραν σου ὑπερφυῶς κατεστεμμένην, Ἀοίδιμε, τῆς καθαρᾶς σου καρδίας τὰ σύμβολα.

Ὑπῆρξας δοχεῖον θείας, χάριτος, Ὅσιε, καὶ διεσκόρπισας σοφῶς, πλοῦτον τὸν πρόσκαιρον Χριστῷ, καὶ ὄλβον αἰώνιον, ἐν οὐρανοῖς ἀσύλητον ἐθησαύρισας, ὥσπερ ἀγχίνους κριτὴς, Ἐπιφάνιε.

(*) Ἀναγνωσκομένου πρότερον, ἔν τε τοῖς τετυπωμένοις καὶ τοῖς χειρογράφοις Μηναίοις, Φαιδρὸν, μετέβαλον τὴν λέξιν εἰς τὸ, Φαιὸν· καθότι ὁ Ὑμνῳδὸς ἀναφέρει ἐνταῦθα τοῦ ἐν τῷ ἑξῆς Συναξαρίῳ ἱστορούμενον περὶ τοῦ τριβωνίου τοῦ Λουκιανοῦ, τοῦ ὑπ' αὐτοῦ τῷ πένητι εἰς ἐλεημοσύνην δοθέντος. Τὸ δὲ τριβώνιον, ἢ παλαιόῤῥασον τοῦτο, ὡς ἔνδυμα μοναχοῦ, οὐκ ἦν πάντως οὔτε φαιδρὸν, οὔτ' ἀξιόλογόν τι, ἀλλ' εὐτελὲς καὶ φαιὸν τὸ χρῶμα, τουτέστι, τὸ κοινῶς λεγόμενον μαυρειδερὸν, μουντὸν, ἢ, κατὰ τοὺς ἰταλίζοντας, σκοῦρον· καὶ ἑπομένως ἀντίθετον τῆς λαμπρᾶς ἐσθῆτος, ἣν ἐνεδύθη ἄνωθεν ὁ Λουκιανὸς, πρὸς ἀνταμοιβὴν τοῦ πρὸς τὸν πένητα ἐλέους ἐκείνου.

Digitized by Google

Τῶν νέων ἀμείψας ἐν νεότητι φρόνημα, στοιχειωθεὶς δὲ πρεσβυτῶν, παρὰ σοφῶν καὶ συνετῶν, τῷ φόβῳ Μακάριε, τῷ θεϊκῷ, μελέτῃ λόγων τοῦ Πνεύματος, σὺ ἐραστὴς τῆς σοφίας γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Ἀγίων Ἁγία Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Νεκρώσας πανσόφως τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, Ἱερομύστα Γερμανὲ, φιλοσοφίας φωτισμῷ τὸν νοῦν κατελάμπρυνας, πνευματικῇ μυσταγωγίᾳ κοσμούμενος, Χριστῷ κραυγάζων· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ἀρνεῖσθαι τὸ πάνσεπτον Χριστοῦ ἐξεικόνισμα, ὁ δυσμενέστατος ἐχθρὸς, παραφροσύνῃ προκληθεὶς, ταῖς σαῖς ἐξελήλεγκται, περιφανῶς διδασκαλίαις Ἀοίδιμε· ἀλλ' ἀνιάτως νοσῶν οὐκ ᾐσθάνετο.

Ῥημάτων τὸν ἔλεγχον τῶν σῶν ὑφορώμενος, ὁ θηριώνυμος, Σοφὲ, καὶ θηριότροπος τὸν νοῦν, τοῦ θρόνου κατάγει σε, τοῦ ἱεροῦ· ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἐπλούτησας, ἱερουργίαν παμμάκαρ οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Χαρὰν σοι σαφῶς ἀπ' οὐρανοῦ ἀφικόμενος, ὁ Ἀρχιστράτηγος, Ἁγνὴ, εὐηγγελίσατο, εἰπών· Θεὸς ἐξελεύσεται, μετὰ σαρκὸς, ἐκ σοῦ Παρθένε πανάχραντε, εἰς σωτηρίαν τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ὁσίως σου τὴν γαστέρα, ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι, ἐστένωσας, κεχρημένος ὡς ὄψῳ τῷ ἅλατι, καὶ παθῶν ἐκράτησας σαρκὸς, ἐν σώματι τὸν βίον, τῶν Ἀσωμάτων μιμούμενος.

Κατῴκτειρας τρυχομένους, τῷ δίψει ἐν καύσωνι, καὶ ἤμειψας, εὐπρεπῶς τῶν σημείων ἀρχόμενος, ὡς θεράπων ἄριστος, τὸν σὸν μιμούμενος Δεσπότην, οἶνον εἰς ὕδωρ Μακάριε.

Ὑπέδρασας τὸ κενὸν, τῶν ἀνθρώπων δοξάριον, καὶ ἔρημον, ὥσπερ ὁ σὸς Δεσπότης, κατῴκησας· πειρασμοῖς δ' ἐχώρησας, δαιμονικὴν, πρὸς πάλην ἀοράτων, τὸ ἀσθενές σου νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

Λόγον θεῖον, διὰ λόγου ἐν μήτρᾳ ἐχώρησας, ὑπὲρ λόγον Θεοτόκε· αὐτὸν οὖν δυσώπησον, ἐξ ἀλόγων πράξεων, καὶ ἡδονῶν θανατηφόρων, ἐλευθερῶσαι τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Ὁλοκλήρως τὸν Χριστὸν, ἀγαπήσας Θεόληπτε ἠγαπήθης παρ' αὐτοῦ, ἐπαξίως καὶ εἴληφας, χαρισμάτων πέλαγος, καὶ γὰρ σοφῶς ταῖς διδαχαῖς σου, τὴν Ἐκκλησίαν ἐφώτισας.

Ὑμνῳδίαις Γερμανὲ, θεοπνεύστοις ἐφαίδρυνας, τὰς χορείας τῶν πιστῶν, καὶ τὰ θεῖα πληρώματα· ἡ γὰρ παναρμόνιος νευρὰ, Πάτερ τῆς σῆς καρδίας, τοὺς Ὀρθοδόξους ἐλάμπρυνεν.

Γηθόμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους καὶ τρόπαια, στηλιτεύσας, ἐγκωμίων καὶ λόγων συνθέσεσι· καὶ αὖθις Ἀοίδιμε, εἰκονικαῖς χρωματουργίαις, εἰς ἓν συνάπτων ἀμφότερα.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὁρῶσαί σε, ἀγάλλονται, σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἥνωνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε· ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Δαιμόνων σε οἱ μιμηταὶ ἐκύκλωσαν, τῆς Ἄγαρ οἱ ἀπόγονοι· τὸν Δεσπότην δ' ἐκμιμούμενος τὸν σὸν, τὸν ἀντιδικοῦντα εὐηργέτησας, καὶ διφαῆ, ἔδειξας, Πάτερ, τὸν ἑτερόφθαλμον.

Ὁ Πλάστης σου ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενος, τοῦ Πνεύματός σε ὄργανον, καὶ Θεὸν ὡς Μωϋσῆν τῷ Φαραὼ, ἔδειξεν Ἀράβων τοῖς σκηνώμασι· παναληθῶς, ὤφθης τὸν τρόπον τοῦτον μιμούμενος.

Συνέσει σε τὸν Ἀσσυρίων ἄνακτα, τὸ πνεῦμα διωκόμενον· ἐχρημάτισε δὲ ἄγγελον τῆς σῆς, Πάτερ ἀρετῆς καὶ θείας χάριτος· τοὺς γὰρ αὐτὸν, οἶδε δοξάζειν Θεὸν δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ ἁγνὴ, καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ μετὰ γέννησιν.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Ῥυθμίζεται ταῖς διδαχαῖς σου, Πάνσοφε, καὶ λόγοις τὸ βασίλειον, ἱεράτευμα, λαός τε τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἡγιασμένος καὶ θεόκλητος, καὶ πρὸς Θεὸν, καθοδηγεῖται ταῖς ὑποθήκαις σου.

Μνημόνευε τῶν σὲ ὑμνούντων, Ὅσιε, Θεῷ νῦν παριστάμενος, καὶ πληρούμενος τῆς θείας καλλονῆς, καὶ τῆς ἀκηράτου ὡραιότητος, πρὸς τὴν ζωὴν, καθοδηγῆσαι ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ἀνάβασιν σοφῶς τὸν βίον τέθεικας, ἐκ δόξης καὶ δυνάμεως, πρὸς οὐράνιον σὺ δόξαν καὶ ἰσχὺν, Ἔνδοξε προβαίνων ταῖς ἀσκήσεσιν, ἕως Χριστῷ, τῷ ποθουμένῳ χαίρων ὡμίλησας.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Νῦν Πάναγνε τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ἐκ πάσης περιστάσεως, τρικυμίας τε καὶ ζάλης τῶν παθῶν, καὶ πρὸς σὸν λιμένα καθοδήγησον· σὺ γὰρ ἐμοῦ, καὶ προστασία καὶ ἐπανόρθωσις.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον κοινόν.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἱεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῷ τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον· οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν, τῶν ἀθέων τὰς γλώσσας, δόγματα σοφώτατα, διαθέμενοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν ἀεὶ, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἱερέων καλλονὴν, καὶ δόξαν ὀρθοδόξων, δυάδα τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν ἀξίως· οὗτοι γὰρ ὤφθησαν ἡμῖν πύργοι ἀσφαλείας, κατ᾽ ἐχθρῶν τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων πάντοτε, τῆς πίστεως στῦλοι ἀκλόνητοι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας θεῖος κόσμος, ὃν φοροῦσα ὀρθοτομεῖ, εὐθύμως βοῶσα· Εὐφράνθη ἐν ἐμοὶ τὸ πνεῦμά μου ὄντως, τὴν στολήν μου ὥσπερ πρὶν ἀπολαβοῦσα, ἣν αἱρετικοὶ διέῤῥηξαν, μὴ ὑμνοῦντες τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου, Ἐπισκόπȣ Κωνσταντίας τῆς Κύπρου.

Στίχοι.

Φανεὶς Ἐπιφάνιος ἐν Κύπρῳ μέγας,
Κλέος παρ᾽ αὐτῇ καὶ θανὼν ἔχει μέγα.

Τῇ δυοκαιδεκάτῃ Ἐπιφάνιον μόρος εἷλε.

Οὗτος ὁ μέγας καὶ θαυμαστὸς Ἐπιφάνιος χώρας γέγονε Φοινίκης, ἐκ περιοικίδος Ἐλευθερουπόλεως γονέων αὐτουργῶν. Τραφεὶς δὲ ἐν οἰκίᾳ μικρᾷ, καὶ οἵαν ἔχοιεν πένητες, ἄνθρωποι καὶ γηπόνοι, αὐτὸς τῇ κατὰ Θεὸν διέλαμψεν ἀρετῇ, καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς κατ᾽ εὐσέβειαν προήχθη πολιτείας. Τῶν γὰρ γονέων αὐτοῦ τῇ τοῦ Νόμου ἐναπομεινάντων λατρείᾳ καὶ σκιᾷ καὶ μὴ δυνηθέντων ἰδεῖν τὸ φῶς τῆς χάριτος, αὐτὸς πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ ἀλήθειαν ἔδραμε, μικρᾶς δραξάμενος ἀφορμῆς.

Κλεοβίου γάρ τινος, ἰασαμένου αὐτοῦ τὴν πληγὴν, ἣν ὑπέστη κατὰ τοῦ μηροῦ, ἀτάκτως πεσόντος ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου, οὗ ἐπωχεῖτο, κατασκιρτήσαντος, καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ ὑποζυγίου θανατωθέντος, τότε μὲν ἀμφίδοξον ἐν διαλογισμοῖς ἔσχε τὴν γνώμην, καὶ τὸ λοιπὸν οὐ πάνυ τῇ τοῦ Νόμου προσεῖχε δουλείᾳ. Ὕστερον δὲ, Λουκιανῷ τινι μονάζοντι ἐντυχὼν, εἶδεν αὐτὸν πένητι ἐντυγχάνοντα, ζητοῦντι αὐτῷ βρῶσιν φαγεῖν· ὁ δὲ καὶ τριβώνιον ἐπέδωκε· καὶ αὐτίκα ἄνωθεν ἐκείνῳ στολὴ τῷ Λουκιανῷ ἐνεδύετο· καὶ ταῦτα θεασάμενος, Ἐπιφάνιος, τῇ τῶν Χριστιανῶν πίστει προσέρχεται, καὶ τὸ ἅγιον Βάπτισμα παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου δέχεται.

Τὰ δὲ ἐντεῦθεν δυσέφικτον ἐν ἐπιτόμῳ πάντα περιλαβεῖν τὰ θαυμάσια, ἃ εἰργάσατο. Τοσοῦτον δὲ εἰπεῖν μόνον ἐστὶν ἀναγκαῖον, ὅτι κομιδῇ νέος τῇ ἡλικίᾳ, τὴν κατὰ Χριστὸν πίστιν ὑποδεξάμενος, εὐθὺς μονάσας ὁσίως, πάντας τοὺς κατ᾽ αὐτὸν ὑπερήλασεν ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις ἀσκητικοῖς· καὶ εἰς τὸ τέλειον τῆς ἀρχιερωσύνης γενόμενος, κατάλληλον ἔσχε τὴν πρᾶξιν τοῖς προβεβιωμένοις. Ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρελθοῦσιν, ἀσκητικὴν διαγωγὴν, καὶ πλῆθος θαυμάτων, καὶ θεραπείαν πολλῶν ἀσθενούντων εἰργάσατο. Ἐν δὲ τοῖς μετὰ τὴν ἱερωσύνην, αὐτά τε ταῦτα, καὶ διδασκαλίαν ὀρθὴν, καὶ συγγραμμάτων πλῆθος, δι᾽ ὧν πάντας ἐπαίδευσεν· ὑπὲρ οὗ πολλοὺς ἐξεῦρε τοὺς πειρασμοὺς παρὰ τῶν κακοδόξων. Ζήσας δὲ ἔτη δεκαπέντε πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ μησὶ τρισὶν, ὡς αὐτὸς Ἀρκαδίῳ τῷ βασιλεῖ ἐρωτήσαντι ἀπεκρίνατο, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο· οὐκ ἐν τῷ οἰκείῳ δὲ θρόνῳ, κατὰ τὴν τοῦ Χρυσοστόμου αἴτησιν, ἐπὶ τῇ κατ᾽ ἐκείνου ἐξορίᾳ συνῄνεσε. Τὸν δὲ φασὶν ἀντιγράψαι, μηδὲ αὐτὸν, τὸν τόπον, πρὸς ὃν ἀπέσταλτο ὑπερόριος, φθάσαι κατιδεῖν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ Ἁγίου Φιλήμονος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινȣπόλεως.

Στίχ. Χαίρων ἀφεὶς γῆν Γερμανὸς καὶ γῆς θρόνον,
Γῆς Δημιουργȣ͂ τὸν θρόνον χαίρει βλέπων.

Οὗτος ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰουστινιανοῦ τοῦ Πατρικίου, ἀνδρὸς περιφανοῦς καὶ περιβοήτου, καὶ κατὰ τοὺς χρόνους Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πλείστας ἀρχὰς δημοσίας διοικήσαντος· ὃν θαυμασθέντα παρὰ τῆς Συγκλήτου, διὰ τὴν ἄκραν εὐσέβειαν, ὁ ἔγγονος Ἡρακλείου ζηλοτυπήσας ἀπέκτεινε, καὶ Γερμανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, βραχύτατον ὄντα, εὐνούχισε, καὶ τῷ κλήρῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας κατέλεξεν. Ὁ δὲ, ὡς ἑρμαίῳ χρησάμενος τῷ συμβάντι, ἐπέδωκεν ἑαυτὸν τῇ τῶν θείων Γραφῶν μελέτῃ· ὀξύτητι δὲ φύσεως, καὶ πόνοις ἐνδελεχέσιν, ἐπὶ πλεῖστον προελθὼν γνώσεως, καὶ τὸν βίον ῥυθμίσας καλῶς, πρῶτον μὲν χειροτονεῖται τῆς ἐν Κυζίκῳ Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος, οὐ σχεδιάσας τοὺς βαθμοὺς, ἀλλ᾽ ἀκολουθίᾳ καὶ τάξει ἐπὶ τὸ τέλειον προελθών. Ἔπειτα δὲ, τῶν Ἐκκλησιῶν ἔμφρονος ἐπιστασίας δεομένων, καὶ ἀνδρὸς λόγῳ καὶ πράξει κατηρτισμένου, ἀπὸ τῆς Κυζίκου πρὸς τὴν μεγάλην Κωνσταντινουπόλεως καθέδραν ἀνάγεται.

Ἔνθα πολλαῖς διδασκαλίαις τὸν λαὸν κατήρτισε, καὶ τὰ βαθύτερα καὶ ἀσαφῆ τῆς Γραφῆς ἡρμήνευσε, καὶ πανηγυρικοῖς καὶ ἐγκωμιαστικοῖς λόγοις τὰς τῶν πιστῶν Ἐκκλησίας ἐφαίδρυνε, καὶ μελῳδίαις καὶ ᾄσμασι τὸ ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις σκληρόν τε καὶ σύντονον κατέθελξεν. Ἐπεὶ δὲ Λέων ὁ Ἴσαυρος, τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴν τυραννήσας, κατὰ Θεοῦ πρῶτον ὑβρίζειν ἤρξατο, καὶ τὰς ἱερὰς εἰκόνας καθελεῖν ἐπεχείρησε, καὶ οὔτε κρείττοσιν ἀποδείξεσιν, ὡς προσκυνεῖσθαι ταύτας καὶ τιμᾶσθαι, ἐπείθετο, ἀλλὰ καὶ τὰς συναχθείσας βίβλους ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων κατέκαυσε· τότε συνιδὼν ὁ Ἅγιος, ὅτι κωφῷ τινι καὶ ἀναιδεῖ

Digitized by Google

καὶ ἀνοήτῳ παραινεῖ, θεὶς ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης τὸ ὠμοφόριον αὐτοῦ, ἐν τῷ ἰδίῳ γενόμενος οἴκῳ, τὴν ἡσυχίαν ἠσπάσατο, καὶ ἐν γήρᾳ καλῷ τὸν βίον κατέλυσε, τοῖς ἐννενήκοντα χρόνοις προσεπιβάς. Καὶ παρ᾽ αὐτὴν τὴν ἐκφορὰν, τοὺς προσεγγίσαντας αὐτοῦ τῷ λειψάνῳ παντοίων ἀπαλλάξας παθῶν, καὶ μετὰ τὴν τούτου κατάθεσιν, τοῖς πιστοῖς ἰάματα βρύων, κατετέθη ἐν τῷ εὐαγεῖ Μοναστηρίῳ τῆς χώρας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Ἐκ θεϊκῆς, δεδεγμένος χάριτος, τὴν τῶν θαυμάτων δωρεὰν, τοῖς αἰτοῦσί σε δωρεὰν, Πάτερ τὰ ἰάματα, ἅπασι διένειμας, ὡς ὁ Δεσπότης προσέταξεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πίπτει ποδῶν, σοῦ προκυλινδούμενος, ὁ Ἀσσυρίων βασιλεύς· εὐλαβεῖσθαι γὰρ ἀρετὴν, οἶδε καὶ πολέμιος· ἅπας ὑποπίπτει δὲ, οἷς ἐνοικῶν ἀναπέπαυται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Λόγος σιγᾷ, τῶν κατορθωμάτων σου, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν πληθὺν, τὸ κατ᾽ ἔπος οὐ δυνηθεὶς, φράσαι Παμμακάριστε· ψάμμον ὑπερέβη γὰρ ὧν ὁ Χριστός σοι δεδώρηται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τριαδικόν.

Ἡ τριφεγγὴς, ἑνιαία ἄληπτος, ἀπείρου ἄβυσσος φωτὸς, ἐποπτεύοις σοὺς ὑμνητὰς, ὁ ὑπερυψούμενος, ἄναρχος ἀρχὴ, Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα συναΐδιον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Σὲ Ἰακὼβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοεῖ· διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις τε, συναναστράφη ὡς ηὐδόκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Ὅλην ἐν σοὶ, τὴν αὐγὴν τοῦ Πνεύματος, εἰσδεδεγμένος ἀληθῶς, ἀναβρύεις ὡς ποταμὸς, Πάτερ ἀξιάγαστε, δόγματα σωτήρια, θεοτερπῆ τε διδάγματα, τὸν αἰνετὸν μεγαλύνων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ὑμνολογῶν, εὐσεβῶς ἐφιδρύνας, τὰς τοῦ Δεσπότου ἑορτὰς, ἀναμέλπων μελῳδικῶς, ἔνθεος γενόμενος· πάντας τοὺς Ἁγίους τε, σαῖς μουσικαῖς ἐμεγάλυνας, πρὸς ἀρετὴν ἐπαλείφων, σοφῶς τοὺς πίστει ψάλλοντας.

Τριαδικόν.

Μίαν ἀρχὴν, ἑνιαίαν ἄτμητον, ἐν ὑποστάσεσι τρισὶ, θεολόγῳ γλώσσῃ βοῶν, πᾶσιν ἀνεκήρυξας, ἄναρχον Γεννήτορα, Μονογενῆ τε συνάναρχον, καὶ συμφυὲς θεῖον Πνεῦμα, τρανῶς καὶ ὁμοούσιον.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ ἁγνὴ, Θεοτόκε τίθημι, πᾶσαν ἐλπίδα, καὶ πρὸς σὲ, καταφεύγω διαπαντός. Σῶσόν με, πανάμωμε· ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς κατεχούσης συγχύσεως, καὶ ταραχῆς τῶν δεινῶν μου παθῶν παραπτώσεων.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὠδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Σὺ τῷ λόγῳ ἤλεγξας σαφῶς, αἱρέσεων τὴν πλάνην, καὶ φέγγει τῆς εὐσεβείας, ἐφυγάδευσας αὐτὴν, βοῶν Ἐπιφάνιε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ θρόνου ἤρθης ὑψηλοῦ· παθῶν γὰρ βασιλεύσας, σαρκός τε ἐπικρατήσας, σὺ ἐποίμανας Χριστοῦ, κραυγάζων τὸ ποίμνιον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χορευέτω πᾶσα νοερὰ, καὶ λογικὴ οὐσία, τῇ μνήμῃ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ θεράποντος Χριστοῦ, πιστῶς ἀνακράζουσα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεαρέστως σὺ θεολογῶν, ὡς ἄγκυραν δογμάτων, τοῖς πᾶσι θεολογίαν, καταλέλοιπας τὴν σὴν, δι᾽ ἧς ἀναμέλπομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε ἔνδοξε Θεοῦ· πιστῶν χαῖρε τὸ τεῖχος· δι᾽ ἧς φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξανέτειλε Χριστὸς τοῖς σὲ μακαρίζουσι καὶ βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Λαμπηδόσι καὶ μαρμαρυγαῖς, φωτὸς τῆς τρισηλίου, λαμπάδος Ἱεροφάντορ, ἐνδόμενος τανῦν, κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πολυφώτου καὶ πλησιφαοῦς, Πάτερ ἠξιωμένος, χορείας ἐπουρανίου, ἐν σκηνώμασιν ἡμῶν, βοώντων μνημόνευε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς τηρήσας τὸ θεοειδὲς, καὶ Θεοῦ κατ᾽ εἰκόνα, εἰκόνας τὰς τῶν Ἁγίων, ἀνεστήλωσας εἰδὼς, ἐπὶ τὸ πρωτότυπον, διαβαίνειν

Digitized by Google

πᾶσαν τιμήν τε καὶ δόξαν, Πανεύφημε καὶ γέρας, Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Καινῷ τρόπῳ καὶ ὑπερφυεῖ, Παρθένε συλλαλοῦσα, τὸν Λόγον τὸν τῷ Πατρὶ, συγκαθορώμενον Υἱὸν, Παρθένος διέμεινας. Σὺ ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα, τὸ Χαῖρέ σοι βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
» ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
» τε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ὅρος πρακτικῆς ὁ βίος σου, τῷ θεωρίας θείας Πάτερ οἱ λόγοι σου καὶ θεόφρονι, ὄντως λαῷ κατελείφθησαν, Ἐπιφάνιε μάκαρ ἀοίδιμε· διό σε ἐπαξίως, ἀνευφημοῦντες μακαρίζομεν.

Νύμφης τοῦ Χριστοῦ προΐστασο, τῆς Ἐκκλησίας ἔνδοξε Ἐπιφάνιε, καὶ κατεύνασον, τὸν κατ' αὐτῆς ἐγειρόμενον, ταῖς πρεσβείαις σου ἄγριον κλύδωνα, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ φιλάνθρωπον.

Ἄναξ τῶν ἀνάκτων Ἅγιε, μοναρχικὴ Τριὰς, ἡ πάντων δεσπόζουσα, τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τοῦ βίου παντὸς τὴν κατάστασιν, ἀπείραστον παράσχου, Ἐπιφανίου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Θεοτοκίον.

Ἅπας ἐγκωμίων πάναγνε, νόμος ἡττᾶται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου· ἀλλὰ Δέσποινα, παρ' οἰκετῶν ἀναξίων σου, ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον, προσδέχου Θεοτόκε, μετ' εὐμενείας τὸ ἐφύμνιον.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Λύεις καὶ δεσμεῖν τὰ πταίσματα, τὴν ἐξουσίαν οὐρανόθεν δεξάμενος, ἐννομώτατος, ὡς ἱερεὺς παμμακάριστε, τοῖς ὑμνοῦσί σε Πάτερ τὴν ἄφεσιν, πρεσβείαις σου παράσχου, ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Εὗρες ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου, ἱεροφάντορ Γερμανὲ παμμακάριστε, τὸ μακάριον, ἀπειληφὼς ἐνδιαίτημα, καὶ ζωῆς αἰωνίου λαβόμενος, καὶ θείας θεωρίας, ἀκαταπαύστως ἐμφορούμενος.

Ὅλον σεαυτὸν ἀνέθηκας, τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ καὶ παντοκράτορι, καλλιέρημα, ἀναδειχθεὶς ἱερώτατον, καὶ θυσίαν δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, προσάγων τῷ Κυρίῳ, σῶν πονημάτων τὰ ἐφύμνια.

Θεοτοκίον.

Στῆσον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καὶ τῶν παθῶν Παρθένε παῦσον τὸν τάραχον, τοῦ προσφεύγοντος, Θεογεννῆτορ τῇ σκέπῃ σου, καὶ ἐλπίδος κρηπῖδά σε ἔχοντος, καὶ θείαν προστασίαν, πεπλουτηκότος καὶ ἀντίληψιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα-
» τασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον κοινόν. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Δεῦτε πιστοὶ τιμήσωμεν, τὴν θείαν καὶ πανίερον, Ἱεραρχῶν ξυνωρίδα, ἐν ὑμνῳδίαις ᾀσμάτων· τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον, καὶ Γερμανὸν τοὺς λύσαντας, αἱρέσεων σκοτόμαιναν, καὶ εὐσεβείας ἀκτῖσι, φωτίσαντας πᾶσαν κτίσιν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Διὰ πόνων ἀθλήσεως, τὸν Δεσπότην νενύμφευσαι, παρθενίας κάλλεσι διαλάμπουσα· καὶ ὥσπερ προῖκα προσήγαγες, αὐτῷ παναοίδιμε, τῶν μελῶν, τὴν ἐκκοπὴν, καὶ τὸν βίαιον θάνατον· ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων Γλυκερία, δυσωποῦσα τοῦ σωθῆναι, τοὺς σὲ πιστῶς μακαρίζοντας.

Ὡς ἀνδρεῖον τὸ φρόνημα, καὶ γενναία ἡ ἔνστασις, τῆς ψυχῆς σου Ἔνδοξε ἐναπέφηνεν· ἐν ἀσθενείᾳ γὰρ σώματος, προθύμῳ δὲ πνεύματι τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, κατεπάτησας λέγουσα· Σὺ εἶ Κύριε, ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ κλέος τῶν σῶν δούλων, ὁ δυνάμει ἀηττήτῳ, τὸν ἰσχυρὸν τροπωσάμενος.

Οὐ λιμὸς, οὐδὲ κίνδυνος, ἀλγεινῶν τε ἐπίτασις, τῆς ἀγάπης ἔνδοξε οὐ κατίσχυσαν, Χριστοῦ χωρίσαι ἀοίδιμε, οὐ καθεῖρξις

Digitized by Google

βίαιος, οὐδὲ κάμινος πυρὸς, οὐ τῶν λίθων κατάστρωσις· ὅθεν δέδεξαι, ἐκ Θεοῦ θείαν δρόσον Γλυκερία, καὶ ἐκ γῆς καὶ τῶν γηΐνων, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς αὐτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.

Κανὼν τῆς Ἁγίας (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τῶν ἀρετῶν, σήμερον καὶ τῶν θαυμάτων αὐτῆς, τὸν μυστικὸν πληρώσασα, κρατῆρα ἅπαντας, Γλυκερία ἡ Μάρτυς, εἰς πόσιν εὐφροσύνης πιστοὺς προσκέκληται.

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαϊσμένη λαμπρότησι, τῷ καθαρῷ παρίστασαι, Μάρτυς νυμφίῳ σου, ψυχοφθόρων πταισμάτων, αἰτοῦσα λυτρωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Πρὸς αἰκισμοὺς, πρὸς ἀλγηδόνας, πρὸς μάστιγας, πολυειδεῖς ἀπτόητος, Μάρτυς ἐχώρησας· συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν καὶ συναρήγουσαν.

Θεοτοκίον.

Γνῶσιν Θεοῦ, ἅπαντες κατεπλουτήσαμεν, καὶ ἐπιγνόντες Δέσποινα, σὲ Θεομήτορα, καὶ Κυρίαν τιμῶμεν, τοῖς πράγμασι τοὺς λόγους ἐπισφραγίζοντες.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τὰ αἵματα Χριστῷ ὥσπερ ἀρώματα, καὶ μύρα κομίσασα Ἀθληφόρε, εὐωδία προσηνέχθης αὐτῷ, πλημμυροῦσα τοῖς πᾶσι τὰ ἰάματα.

Εὐφράνθη νοητῶς ἐν τοῖς ἀγῶσί σου, Μαρτύρων καλλώπισμα ὁ Δεσπότης· εὐφροσύνην ὅθεν θείαν σε, τῶν πιστῶν ταῖς καρδίαις ἐπεβράβευσεν. Θεοτοκίον.

Ἐῤῥάγη τῆς ἀρᾶς Θεοχαρίτωτε, τὸ πάλαι μεσότοιχον, καὶ ἡ ἔχθρα, ἐξηφάνισται τῷ τόκῳ σου, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθημεν οἱ ἄνθρωποι.

Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

(*) Ἴχνη μικρὰ τῆς ἀκροστιχίδος τῶν Θεοτοκίων δεικνύουσιν, ὅτι ὁ παρὼν Κανὼν ποίημα ἐστὶ Γεωργίου. Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν νοουμένων τὸ τερπνὸν προορῶσα, τῶν ὁρωμένων τὸ ῥευστὸν παριδοῦσα, ταῖς θεϊκαῖς ὠχύρωσας ἐλπίσι τὸν νοῦν· ὅθεν πρὸς τὸ στάδιον, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, χαίρουσα εἰσέδραμες, καὶ τὸν ὄφιν καθεῖλες, καὶ ἀνεπλέξω νίκης εὐπρεπῆ, ὦ Γλυκερία καὶ ἄφθαρτον στέφανον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῶν παθῶν ἀποκτείνασα, τοὺς ἀοράτους θῆρας Γλυκερία, ὁρωμένους θῆρας οὐκ ἐδειλίασας.

Ὃν ἐκήρυττες Κύριον, πρὸ ὀφθαλμῶν ὁρῶσα Ἀθληφόρε, ὑπερεῖδες πάντα τὰ τῶν αἰσθήσεων. Θεοτοκίον.

Οἱ προστάτιν σε Δέσποινα, καὶ τῆς ψυχῆς Παρθένε προσδοκίαν, εὐσεβῶς πλουτοῦντες οὐκ αἰσχυνθήσονται.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Φόβον Θεοῦ, ἐν γαστρὶ διανοίας εἰσδεξαμένη, πνεῦμα σωτηρίου ὁμολογίας, καὶ μαρτυρίου, ἔτεκες Γενναιόφρον, παραδόξως στεῤῥῶς ἀθλήσασα, καὶ τὰς ἐναντίας ἀρχὰς θριαμβεύσασα.

Σοῦ τὸ σεπτὸν, καὶ μακάριον πάθος ἐκμιμουμένη, ἡ δι' ἀπαθείας σου συναφθεῖσα, πάσχει προθύμως, ἐν πυρὶ βεβλημένη, ζωοδότα Χριστὲ κραυγάζουσα· Ἕτερον ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι. Θεοτοκίον.

Ἡ φωτεινὴ, τοῦ ἡλίου νεφέλη λάμψον μοι αἴγλην, λύουσαν τὸν ζόφον τῆς ἁμαρτίας· δίδου μοι χεῖρα, καὶ παθῶν ἐν τῷ βόθρῳ, Θεοτόκε κείμενον ἔγειρον, μόνη τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς καθαρότητος τοῖς ὡραιότησι, κεκοσμημένη Ἔνδοξε, τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ νῦν παρίστασαι.

Τὸν καλὸν ὄντως ἆθλον ἀνύσασα, καὶ τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον τελέσασα, δικαιοσύνης εἴληφας, ἐκ Θεοῦ τὸν ἐπάξιον στέφανον.

Θεοτοκίον.

Γνωστικὴν εὐφροσύνην γινώσκων σε, πάναγνε, παθῶν τῆς ἀγνοίας τὸ κάλυμμα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Δέσποινα, ἀποτίθεμαι. Δόξα τῷ κράτει σου.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Στίχοι.

Θηρὸς τὸ πικρὸν δῆγμα τῇ Γλυκερίᾳ
Ὑπὲρ γλυκάζον ὡς ἀληθῶς ἦν μέλι.

Ἐν τριτάτῃ δεκάτῃ δάκε καὶ κτάνε θὴρ Γλυκερίαν.

Αὕτη ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντωνίνου τοῦ Βασιλέως, καὶ Σαβίνου Ἡγεμόνος ἐν Τραϊανουπόλει. Θύοντος οὖν τοῦ Ἡγεμόνος ἐν τῇ πόλει, αὕτη, ἐπιγράψασα ἐπὶ τοῦ μετώπου τὸν τίμιον σταυρὸν, ἦλθε πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, Χριστιανὴν ἑαυτὴν καὶ δούλην τοῦ Χριστοῦ ὀνομάζουσα. Καὶ τοῦ Ἡγεμόνος αὐτῇ παραινοῦντος θῦσαι, εἰσελθοῦσα ἐν τῷ ναῷ εὐξομένη τῷ Θεῷ, κατέβαλε τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα εἰς γῆν καὶ συνέτριψεν· οἱ δὲ συνόντες Ἕλληνες, λίθους ῥίπτοντες κατ᾽ αὐτῆς, οὐκ ἐφικνοῦντο αὐτῆς.

Κρεμᾶται οὖν ἐκ τῶν τριχῶν καὶ ξέεται, καὶ τῇ εἱρκτῇ βληθεῖσα, ἀπόσιτος διαμένειν κελεύεται ἐπὶ ἡμέρας πολλάς· ἔνθα δι᾽ Ἀγγέλου δεξαμένη τροφὴν, οὐδὲν κακὸν ἔπαθε, καὶ θάμβος ἔλαβε τὸν Ἡγεμόνα καὶ τοὺς μετ᾽ αὐτοῦ, εὑρόντας πίνακα, καὶ ἄρτους, καὶ γάλα, καὶ ὕδωρ, ἀκριβῶς τοῦ δεσμωτηρίου ἠσφαλισμένου· καὶ οὕτως ἐμβάλλεται ἐν καμίνῳ πυρός. Κατενεχθείσης δὲ ἄνωθεν δρόσου, ἐσβέσθη τὸ πῦρ, καὶ ἐξέρχεται ἀβλαβής. Ἐπὶ τούτοις δειροτομεῖται τὴν κεφαλὴν μέχρι τοῦ μετώπου, καὶ δεσμεῖται χεῖρας καὶ πόδας· καὶ ὑποστρωθέντων λίθων, ἀποτίθεται ἐν τῇ φυλακῇ, ἔνθα ἐπιστασίᾳ Ἀγγέλου λυθεῖσα τῶν δεσμῶν, καὶ ὑγιὴς γεγονυῖα τὴν κεφαλὴν, τὸν δεσμοφύλακα ἐξέπληξεν· ὃς παραυτὰ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. Ἡ δὲ Μάρτυς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ἀχθεῖσα, θηρίοις ἐκδίδοται, ὧν ἑνὸς ἀψαμένου αὐτῆς, ὡς μὴ φανῆναι μηδὲ πληγὴν μηδὲ μώλωπα, ἀλλ᾽ ἢ δῆγμα καὶ μόνον, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε, καὶ κατετέθη ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς Θρᾴκης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σεργίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ὁ Σέργιός μοι πῶς τελευτᾷς τὸν βίον;
Κοινῷ τέλει τέθνηκα, καὶ ζῶν εἰμί σοι.

Οὗτος, ὑπάρχων γένους ἐνδόξου καὶ μεγάλου, μέγας καὶ τὴν ψυχὴν ἐγνωρίζετο. Παρίσταται οὖν τῷ διώκτῃ καὶ ἀθέῳ Βασιλεῖ Θεοφίλῳ, διὰ τὸ τὰς ἁγίας καὶ ἱερὰς εἰκόνας προσκυνεῖν· καὶ σχοῖνος αὐτῷ δεσμεῖται περιαυχένιος, καὶ τῆς ἀγορᾶς πληθούσης, ἄγεται καὶ περιάγεται· καὶ προπηλακισμοὺς καὶ ὕβρεις ἐγκαρτερεῖ, τῶν προσόντων πάντων στερεῖται, καὶ φυλακῇ προσταλαιπωρεῖ. καὶ πανοικὶ ἅμα γυναικὶ καὶ τέκνοις ὑπερορίζεται, καὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοτρίας δεινῶν κατεντρυφᾷ, θλίψεσι προσπαλαίσας ποικίλαις. Ὅθεν κληθεὶς πρὸς Θεοῦ, ἀποληψόμενος ἄπεισιν ἄξια γέρα παρὰ τοῦ ἀγωνοθέτου Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παυσικάκου, Ἐπισκόπου Συννάδων.

Στίχ. Ὁ Παυσικάκου προστρέχων τῷ λειψάνῳ,
Παθῶν κακούντων παῦσιν εὑρίσκει ξένην.

Οὗτος ὁ μακάριος πατρίδα μὲν ἔσχε πόλιν Ἀπάμειαν, γεννήτορας δὲ τῶν ἐπισήμων καὶ εὐγενῶν, καὶ τῆς ἀληθοῦς τῶν Χριστιανῶν πίστεως τροφίμους. Ἔτι δὲ νέος ὢν, νηστείᾳ καὶ συντόνῳ δεήσει καὶ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν κατεδάμαζεν. Ὅθεν καὶ τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑποδύεται, καὶ τρέφεται ἄρτῳ καὶ βραχεῖ ὕδατι, καὶ ἐπιτήδευμα τὸ τῆς ἰατρικῆς μετέρχεται, σώματα καὶ ψυχὰς ὁμοῦ θεραπεύων, καὶ κατὰ δαιμόνων στρατεύεται καὶ φυγάδας ἀποτελεῖ, ἀμβλώματα λύει, συγκεκυφότας ἀνορθοῖ, καὶ ἕτερα παράδοξα ἐπιτελεῖ θαύματα.

Ὑπὸ δὲ τῆς πάντα δῆλα ποιούσης φήμης τῷ προέδρῳ Κωνσταντινουπόλεως γνωσθεὶς (Κυριακὸς δὲ ἦν οὗτος ὁ μακάριος), τῇ Συννάδων Ἐκκλησίᾳ, πρὸς αὐτοῦ χειροτονηθεὶς, πέμπεται· καὶ αὐτίκα τῇ τοῦ λόγου σφενδόνῃ τοὺς νοητοὺς λύκους ἀποδιώκει, καὶ τῷ τμητικῷ λόγῳ, ὡς σεσηπότα μέλη, τεμὼν ἔξωθεν βάλλει, ὡς μή τινα βλάβην καὶ τῷ ὑγιεῖ προξενήσωσιν. Οὕτω τοῖς ἑαυτοῦ ποιμνίοις τὴν ἀσφάλειαν ἅμα καὶ θεραπείαν βραβεύσας, εἰς Κωνσταντινούπολιν γίνεται· καὶ Μαυρικίῳ τῷ Βασιλεῖ ἐντυχὼν, τοῦ συνέχοντος αὐτὸν πάθους ἐλευθεροῖ, καὶ τὸ ἐτήσιον τέλος, ὅπερ ἐστὶ χρυσίου λίτρα μία, τῇ πόλει αὐτοῦ, μετὰ σφραγῖδος χρυσῆς καὶ ἐγγράφου ἐπιδόσεως, τὸν Βασιλέα πείθει δωρήσασθαι. Ἐπανιὼν δὲ πρὸς τὰ Σύνναδα, καὶ ἐν τῷ Σόλωνι γενόμενος, ὕδωρ εὐχῇ μόνῃ ἀναβλύσαι πεποίηκε, τὸ δίψος τῶν συνοδοιπόρων παραμυθούμενος. Οὕτως οὖν καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ πολλοῖς σωτὴρ γενόμενος, μεταλλάττεται τὸν βίον, καὶ πρὸς τὰ ποθούμενα διαβαίνει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Τὸ κάλλος Χριστοῦ, ἐν ἐσόπτρῳ νοητῷ τῷ τῆς ἁγνείας, κατανοοῦσα ἐπεπόθησας, τοῦτο ἐνθέως Ἀοίδιμε· καὶ δραμοῦσα τούτου ὀπίσω, δι᾽ ἀθλήσεως ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡραίαν στολὴν, τῶν αἱμάτων ταῖς βαφαῖς πεποικιλμένην, περιθεμένη καθυπέδειξας, τῆς εὐσεβείας τὴν κόσμησιν, πᾶσιν Ἀθληφόρε τοῖς πίστει, ἀνυμνοῦσι καὶ ψάλλουσι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰδού σε Ἁγνὴ, πᾶσα φύσις γηγενῶν δοξολογοῦσιν, ὑπερθαυμάζοντες τὸ μυστήριον, τῆς σῆς κυήσεως Ἄχραντε, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοῶντες, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τὸν τῆς ἁγνείας νοητὸν, κεκτημένη ἐραστὴν Χριστοῦ νυμφίον, σεαυτὴν Ἀθληφόρε, ἐν καθαρότητι νοῦ, καὶ πόνοις θείοις ἐκαλλώπισας, καὶ τούτῳ ἡρμόσθης διὰ τοῦ μαρτυρίου.

Digitized by Google

Η῾ συντριβή σου τῶν μελῶν, ἐξελέπτυνεν ἐχθρῶν μηχανουργίας· τῶν αἱμάτων ἡ ῥύσις, τῆς ἀθεΐας δεινῶς, χειμάῤῥους Σοφὴ ἀπεξήρανε, πέλαγος θαυμάτων ἡμῖν ἀναδειχθεῖσα.

Θεοτοκίον.

Σῶσον οἰκτείρησον ἡμᾶς, τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν ἀποτεκοῦσα, ὑπὲρ λόγον Παρθένε, πυρκαϊᾶς λογισμῶν, παθῶν τε ἐξαίρουσα καύσωνα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις ἁγνὴ Θεοκυῆτορ.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ὑπεραρθεῖσα ἁπάσης, σαρκικῶς προσπαθείας, τῷ πόθῳ τοῦ νυμφίου σου Σεμνή, ἄσαρκον βίον ἐπόθησας· διὸ σὺν τοῖς ἀΰλοις, Χριστὸν τὸν ἐραστήν σου νοερῶς, καθορῶσα, δοξάζεις, ὡς πάντων ποθεινότερον.

Μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τὸ ἀκίβδηλον πνεῦμα, Κυρίῳ παραδέδωκας τὸ σόν, οὗ τῇ ἀνόδῳ ἐκρότησαν, ἐπουράνιαι Τάξεις· Χριστὸς δὲ παναλκεῖ σε δεξιᾷ, ἐξεφάνωσε Μάρτυς, νομίμως ἐναθλήσασαν.

Θεοτοκίον.

Ἡ ταῖς φωναῖς καμπτομένη, τῶν θερμῶς σε αἰτούντων, ἡ μόνη τῶν πιστῶν καταφυγή, σῶσον οἰκτείρησον Δέσποινα, διατήρησον βλάβης, ἐκ πάσης καὶ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σο-
» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς ἐξ ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ
» πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΔʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γʹ. καὶ τοῦ Μάρτυρος γʹ.

Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δʹ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ζήλῳ πυρπολούμενος, τῆς εὐσεβείας Ἰσίδωρε, ὑπεισῆλθες τὸ στάδιον, θερμῶς τῆς ἀθλήσεως, καὶ βραβεῖον νίκης, Μάρτυς ἀπηνέγκω, κατὰ τῆς πλάνης διδαχαῖς, θεοφιλέσιν ὡραϊζόμενος· Σταυροῦ δὲ κρατυνόμενος, τῇ πανοπλίᾳ κατέβαλες, τὸν ἀλάστορα τύραννον, νικηφόρος δεικνύμενος.

Μάστιξι ξεόμενος, τῆς δερματίνης νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας ἐκδέδυσαι· στολὴν ἀφθαρσίας δέ, καὶ λαμπρὰν ἐσθῆτα, περιβεβλημένος, θᾶττον τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς, ἀποκατέστης ζωὴν δρεψάμενος, τὴν ὄντως ἀκατάλυτον, καὶ ἀτελεύτητον Ἔνδοξε, ἧς περ νῦν ἐμφορούμενος, τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὔφρανον.

Ὄντως ὑπερβέβηκε, τὰ τῶν Μαρτύρων παλαίσματα, τῶν ἐπαίνων τὴν σύνθεσιν, καὶ λόγον καὶ ἔννοιαν· οἱ στεῤῥοὶ γὰρ πύργοι, τῆς θεοσεβείας, σῶμα θνητὸν καὶ παθητόν, ὡς τὸ ἡμέτερον περικείμενοι, πυρός τε κατετόλμησαν, καὶ τῶν πληγῶν κατεφρόνησαν, ὡς ἐν σώματι πάσχοντες, ἀλλοτρίῳ οἱ ἔνδοξοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, τῆς αὐτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν κλεινὸν Ἰσίδωρον ὑμῶν Προφρόνως.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος πλ. δʹ. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ταῖς σαῖς ἱκεσίαις Μάρτυς Χριστοῦ, Ἰσίδωρε μάκαρ, οὐρανόθεν μοι φωτισμόν, παράσχου καὶ χάριν εὐφημῆσαι, τὴν ἑορτήν σου, τὴν σεβάσμιον.

Ὁλόκληρον ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, Ἰσίδωρε Μάρτυς, τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχήν,

Digitized by Google

πανάμωμον ἔσχες καὶ τὸν βίον, μαρτυρικῶς ἐγγυμναζόμενος.

Νομίμως ῥυθμίσας σου τὴν ζωήν, Ἰσίδωρε μάκαρ, ὥσπερ ἄσυλον θησαυρὸν τὴν πίστιν ἐκράτεις, ἄτρεπτόν τε, τὴν σωτηρίαν παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Κυρίως τεκοῦσα φύσει Θεόν, κυρίως ἀκούεις, Θεοτόκος καὶ ἀληθῶς, τὴν προσηγορίαν καταλλήλως, τῷ θείῳ Λόγῳ Ἁγνὴ περιφέρουσα.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λόγῳ κυβερνώμενος, τὰς τῶν παθῶν ὁρμὰς ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, ἀρετῶν ἀσκήσει, ἀθλοφόρε ἠμαύρωσας.

Εὔχων ἀκατάπληκτον, τὴν τῆς ψυχῆς ὁρμὴν Ἔνδοξε, πανευσεβῶς, τὴν ὁμολογίαν, ἀρραγῆ διετήρησας.

Ἵλεων πρεσβείαις σου, τὸν τοῦ παντὸς Κριτὴν ἔργασαι, ταῖς εὐλαβῶς, τὴν σὴν εὐφημοῦσιν, Ἀθλοφόρε πανήγυριν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Δέσποινα, καὶ τὴν ψυχήν, ζώωσον Παρθένε, τῶν ἐν πίστει ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκο-
» τισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Ἀγωνισάμενος, κατὰ τοῦ ὄφεως, ἔστησας τρόπαιον, Μάρτυς Ἰσίδωρε· ἐκ τῆς Αἰγύπτου γὰρ φωστήρ, αὐγάζων τὴν ὑφήλιον, πᾶσιν ἐξανέτειλας, τὰς κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τὸν ἀνατείλαντα, ἐκ Παρθένου θεόπαιδος· δι' ὃν σφαγιασθεὶς ἀθλοφόρε, θῦμα εὐῶδες γεγένησαι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ὅλον ἐν σοί, τὸν Λόγον εἰσοικισάμενος στρατιώτης, ὡς ἀκαταγώνιστος, τυραννικὴν ᾔσχυνας ὀφρύν· καὶ τροπαιοφόρος, ἐντεῦθεν μάκαρ γενόμενος, στεφάνους ἀμαράντους, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, παναοίδιμε Μάρτυς Ἰσίδωρε.

Νεανικῶς, καταδιώξας Ἰσίδωρε, τοὺς ἐχθροὺς σου τούτους κατελέανας, τῷ φοβερῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, περιπεφραγμένος, ἰσχύν τε περιζωσάμενος, καὶ τοὺς μισήσαντάς σε, ἐξωλόθρευσας κράζων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ἰχνηλατῶν, τὰ τοῦ Δεσπότου παθήματα, ἐμιμήσω, θάνατον ἑκούσιον, τὸν δι' αὐτὸν, θέλων ὑποστάς· ὅθεν ἀκηράτου, ζωῆς σε Μάρτυς ἠξίωσεν, ὁ Κύριος τῆς δόξης, οὗ χερσὶν ἐναπέθου, τὴν ψυχήν σου παμμάκαρ Ἰσίδωρε.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλος ὅλῳ, Πάναγνε ἑνούμενος, ὁ πατρικοὺς, κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἑκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτίσας τὸν κόσμον Θεότητι.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἱερεῖον προσήχθης, ἄμωμον καὶ τέλειον τῷ σῷ Δεσπότῃ Χριστῷ· καὶ τυθεὶς προθύμως, καὶ τὸ αἷμά σου ῥάνας Ἰσίδωρε, κοινωνὸς τοῦ πάθους, καὶ τῆς αὐτοῦ νῦν βασιλείας, χρηματίζεις ἀξίως συμμέτοχος.

Δυναμούμενος Σῶτερ, τῷ παντοδυνάμῳ σου σθένει κατέσβεσε, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, ὁ καλλίνικος Μάρτυς Ἰσίδωρος· καὶ τμηθεὶς τὴν κάραν, σοὶ τὴν ψυχὴν τῷ ζωοδότῃ εὐκλεῶς ἐναπέθετο Δέσποτα.

Ὡραΐζεται μάκαρ, τοῖς σοῖς προτερήμασιν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, καὶ φαιδρύνεταί σου, ταῖς τῶν ἄθλων ἐνστάσεσιν ἔνδοξε· πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, σὺ γὰρ στεῤῥῶς μέχρις αἱμάτων, ἀνθιστάμενος ὤφθης Ἰσίδωρε.

Θεοτοκίον.

Ῥυπωθεῖσαν τὴν φύσιν τὴν τῆς ἀνθρωπότητος τῇ παραβάσει τῷ πρίν, καὶ δεινῶς φθαρεῖσαν, καὶ θνητὴν γενομένην ἀνέστησας, τὴν πηγὴν τεκοῦσα, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀθανασίας, Θεοτόκε πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὁλόκληρον πρὸς Θεὸν τὴν ἄφεσιν, κεκτημένος Ἀθλοφόρε παμμάκαρ, τῶν ἀγαθῶν, τὸ ἀκήρατον ὄντως, τῶν ἐπιγείων τὸν πόθον ἠμαύρωσας, καὶ ἔδραμες ἀναβοῶν· Ἐκολλήθην ὀπίσω σου Δέσποτα.

Νυμφίος ὡς εὐπρεπὴς Ἰσίδωρε, καλλοναῖς μαρτυρικαῖς διαπρέπων, πρὸς οὐρανούς, ἀνελήλυθας, χαίρων, καλλοποιῷ λαμπηδόνι παρίστασθαι, δεόμενος, διαπαντός, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Ὑπέφερες ἀθλητὰ σφαττόμενος, προορῶν τὴν δι' αἰῶνος σοι δόξαν· καὶ νῦν τρυφήν, τὴν ἀΐδιον ὄντως μετὰ Μαρτύρων, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, ἀπείληφας παναληθῶς, στεφηφόρε παμμάκαρ Ἰσίδωρε. Θεοτοκίον.

Μαρία, τὸ τοῦ Δεσπότου σκήνωμα, τὸ λαμπραῖς τῆς παρθενίας ἀκτῖσι, φωτοειδῶς,

Digitized by Google

ὥσπερ κρίνον ἐκλάμψαν, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, τῶν πταισμάτων παράσχου μοι ἄφεσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ » ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν » ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ » προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο- » ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου.

Στίχοι.

Ἔσαινεν Ἰσίδωρον ἐλπὶς τοῦ στέφους,
Καὶ πρὸς τομὴν ἤπειγεν, ἐξ ἧς τὸ στέφος.

Ἐν δ' Ἰσίδωρον ἄορ δεκάτῃ τάμεν ἠδὲ τετάρτῃ.

Ὃς ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, ἕλκων τὸ γένος ἀπὸ Ἀλεξανδρείας τῆς πόλεως. Στρατευόμενος δὲ, τὴν τοῦ Ὀπτίωνος (*) τάξιν ἐπεῖχε. Κατάρας δὲ ἐν Χίῳ τῇ νήσῳ μετὰ στρατιωτικῶν πλοίων, ὧν ἐναυάρχει Νουμέριος, διαβάλλεται ὑπὸ Ἰουλίου Κεντυρίωνος, ὅτι, φησὶ, σέβεται τὸν Κύριον, καὶ τοῖς παρ' ἡμῖν θεοῖς οὐ προσάγει σέβας. Τοῦ δὲ Ἁγίου Ἰσιδώρου διαπρυσίως ὁμολογήσαντος τὸν Χριστὸν, ὁ Νουμέριος, τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ κατιδὼν, προσέταξε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου οὕτω στέφανον εἴληφεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεράποντος.

Στίχ. Ὤφθης Θεράπων, οἷα θύτης, τοῦ Λόγου·
Ὤφθης Θεράπων καὶ δι' αἵματος Πάτερ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος πόθεν τε ἦν, καὶ πόθεν ὥρμητο, ἢ ἐκ τίνων ἔφυ, ἢ καθ' οὓς ἐγένετο χρόνους, ἢ τίσι παραταξάμενος ἐνίκησεν, εὑρὼν τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον, οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν, τῶν ὑπομνημάτων αὐτοῦ συνδιαφθαρέντων τῷ χρόνῳ. Ὅτι δὲ τὸν μονήρη βίον εἵλετο, δηλοῦσιν αἱ εἰκόνες αὐτοῦ, ἐπὶ τοιαύτης ἰδέας καὶ σχήματος αὐτὸν ἀναγράφουσαι· καὶ ὅτι Ἐπίσκοπος κατὰ τὴν Κυπρίων γέγονε νῆσον· καὶ ὅτι τῷ Χριστῷ προσηνέχθη δι' αἵματος, καὶ τὸν ἀθλητικὸν ἀγῶνα διήνυσεν, ἐξ ἀρχαίας φήμης κατὰ διαδοχὴν παρειλήφαμεν, καὶ ἀγράφως παρὰ τῶν προγενεστέρων διδαχθέντες πιστεύομεν. Ἀνηνέχθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τῶν Ἀγαρηνῶν βουλευσαμένων τῇ Κυπρίων νήσῳ ἐπιθέσθαι, αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου δι' ἐπιφανείας μετατεθῆναι κελεύσαντος. Καὶ νῦν ἔνθα κεῖται, πηγὰς θαυμάτων ἀναβλύζει ἑκάστοτε.

(*) Ἡ λέξις Ὀπτίων ἐστὶ λατινική, ἐκ τοῦ Ὄπτιο (Optio), ὅπερ δηλοῖ αἵρεσιν ἐκλογήν· καὶ ἔτι, τὸν τοποτηρητὴν ἑνὸς ἀρχιστρατήγου, ἢ ἄλλου κατωτέρου ἀξιωματικοῦ, ὃν ἐλάμβανον κατ' ἐκλογὴν συμβοηθὸν εἰς τὰ ἑαυτῶν ὑπουργήματα. Πρὸς τούτοις δὲ δηλοῖ καὶ τάγμα στρατιωτῶν ἐπεράριθμιον, ἕτοιμον ἐν πολέμοις πάντοτε, εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν χηρευσόντων τόπων· καὶ ἐκ τοῦ τάγματος τούτου ἦν ὁ Ἅγιος Ἰσίδωρος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Νῦν ἐλλαμπόμενος Τρισμάκαρ, τῇ τοῦ Πνεύματος αὐγῇ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, ἐλλαμφθῆναι σὺν σοί, εὐδόκησον βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὢ τῶν καλλίστων σου ἀγώνων, δι' ὧν ἔλυσας τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, καὶ τυράννους δεινούς, κατήσχυνας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πάναγνε Δέσποινα Παρθένε, τῶν πταισμάτων μου τοὺς μώλωπας ἐλαίῳ, συμπαθείας τῆς σῆς, θεράπευσον βοῶντος· Εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ῥαδιουργίαις ᾤετο, ὑποκλέπτειν ὁ τύραννος, τῆς σῆς καρτερίας, τὸ στεῤῥὸν καὶ εὔτονον, παμμάκαρ Ἰσίδωρε, πρὸς τὴν αὐτοῦ κακόνοιαν· ἀλλὰ σὺ θεόφρον, τὸν Χριστὸν ἀνεβόας, φοβοῦμαι, ᾧ λατρεύω, προσκυνῶ τε καὶ μέλπω· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁλολαμπὲς ὡς ἥλιος, ἱλαρόν σου τὸ πρόσωπον, τῇ τοῦ μαρτυρίου χαρμονῇ ἐφαίνετο· ἀμνὸς γὰρ ὡς ἄμωμος, σφαγιασθεὶς προσήχθης Θεῷ, ὃν ὡς πλαστουργὸν, μελῳδικῶς ἀνεβόας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοειδὲς τὸ σῶμά σου, τοῖς ποθοῦσιν ἐδείκνυτο, τῆς Ἀγγελικῆς δορυφορούσης τάξεως, ἀστράπτον Ἰσίδωρε, μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος, θαυματοποιΐας τε ποικίλαις ἐμπρέπον, δωρούμενον ἑκάστῳ, τὰς ἰάσεις ἀφθόνως, καὶ σάλου ἐξαρπάζον σαφῶς καὶ ἐκ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Ῥητορευόντων γλῶσσαί σε, εὐφημῆσαι οὐ σθένουσιν, ὦ Θεογεννῆτορ, Μαριὰμ θεόνυμφε. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸ ἐπὶ πάντων Κόρη ἁγνή, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ » Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ- » καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας » τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν, καὶ Λυτρω- » τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ- » μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς » αἰῶνας.

Digitized by Google

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας συγκαταβὰς, καὶ πτωχεύσας, σταυρόν τε καὶ θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν, θέλων ὑπομείνας ὡς ἀγαθὸς, τὸν δι' αὐτόν σε θάνατον, βλέπων ὑπομείναντα καρτερῶς, αὐτοῦ τῆς βασιλείας. Ἰσίδωρε τρισμάκαρ, συγκληρονόμον ἀπειργάσατο.

Νομίμως σῶν αἱμάτων ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ κρουνοὶ ἐκχυθέντες Ἰσίδωρε, ἐν οὐρανοῖς χλαῖνάν σοι ἐφοίνιξαν εὐπρεπῶς, ἐξυφασμένην χάριτι· ἣν νῦν ἐνδυσάμενος τῷ Χριστῷ, παρέστης ἐν θαλάμοις, παμμάκαρ οὐρανίοις, στεφανηφόρος Μάρτυς ἔνδοξε.

Ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Χριστὸν, ἱκετεύων μὴ παύσῃ Ἰσίδωρε, ἐκ πειρασμῶν, ζάλης τε καὶ θλίψεως καὶ παθῶν, τοὺς ἐκτελοῦντας ῥύσασθαι, μνήμην σου ἀξίως τὴν ἱεράν· ψυχῶν τε σωτηρίαν, αἰτούμενος τρισμάκαρ, σῆς κληρουχίας καταξίωσον. Θεοτοκίον.

Σωτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ λυτρωτὴν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, πάναγνε πταισμάτων μου τὰς σειρὰς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύουσα· πάντα γὰρ ὡς θέλεις σὺ κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.
Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.
Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνατείνας, κοσμικὴν τερπνότητα, ὡς μὴ διαμένουσαν καταλέλοιπας, καὶ Χριστῷ πάνσοφε, σεαυτὸν ἐνέθου, ὁλοτρόπως δι' ἀσκήσεως, ἐκκαθαιρόμενος, καὶ καρτερικὴν ἐνδεικνύμενος, τὴν ἔνστασιν Παχώμιε, πρὸς τὰ τῶν παθῶν ὑπεκκαύματα· καὶ τῇ συνειδήσει, μαρτύρων θεόφρον ὑποστὰς, ὡς νικηφόρος ἀπείληφας, στέφος τὸ ἀμάραντον.

Σοὶ νῦν ἐξεγένετο, ἐκ πρακτικῆς θεωρίας, διασχόντι σώματος, τὸ παχὺ προκάλυμμα καὶ προσπάθειαν, τῆς σαρκὸς ῥήξαντι, τῷ Θεῷ κραθῆναι, ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπτόμενος, αὐγαῖς καὶ χάρισι, καὶ θεουργικοῖς ἀμαρύγμασι, καὶ νεύσεσι θεούμενος, καὶ τοῖς πρὸς τὸ κρεῖττον ὑψώμασι· καὶ νῦν Θεοφόρε, μακάριος γενόμενος Χριστὸν, ἐν παῤῥησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἅπασαν τὴν αἴσθησιν, ὑπεραρθεὶς τῷ Δεσπότῃ, καθαρῶς ὡμίλησας τῆς σαρκὸς γενόμενος ἔξω πάντιμε, λογισμῷ κρείττονι, τῶν παθῶν κρατήσας, καὶ δαιμόνων τὰ φρυάγματα, καταστρεψάμενος, καὶ καταπατήσας Παχώμιε· καὶ νῦν ἐνδιαιτώμενος, τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι, πάντων τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου μνημόνευε, Χριστῷ, ἐν παῤῥησίᾳ πανόλβιε, Πάτερ παριστάμενος.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Κρίνον σε ἔρημος ἐξήνθησε Πάτερ, ἅπαντας εὐωδιάζον, ἐξ ἀρετῶν τῆς πράξεως, καὶ τερπνὸν, ἐκ σοφίας τῆς ἐκ θεωρίας, ὡς ἐπαμφοτεροδέξιον· καὶ τῇ τοῦ τελείου εὐδοκιμήσει, ἀπολαβὼν τὴν κρείττονα ψῆφον, ἔκ τε τοῦ λόγου καὶ τοῦ βίου σου, ἔκ τε τῶν ἔργων καὶ τῆς πίστεως, εὐηρέστησας Χριστῷ τῷ Θεῷ. Αὐτὸν καθικέτευε Παχώμιε θεόληπτε, καὶ ἡμᾶς εὐαρεστεῖν αὐτῷ, καὶ σὺν σοὶ τυχεῖν τῆς ἄνω κληρουχίας.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Παχώμιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. α'.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀγελάρχης ἐδείχθης τοῦ Ἀρχιποίμενος, μοναστῶν τὰς ἀγέλας Πάτερ Παχώμιε, πρὸς τὴν μάνδραν ὁδηγῶν τὴν ἐπουράνιον, καὶ τὸ πρέπον ἀσκηταῖς, ἐκεῖθεν σχῆμα μυηθεὶς, καὶ

Digitized by Google

τοῦτο πάλιν μυήσας· νῦν δὲ σὺν τούτοις ἀγάλλῃ, καὶ συγχορεύεις ἐν οὐρανίαις σκηναῖς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων τῶν πρώτων ἓξ Ὠδῶν).

Παχωμίῳ τὸν αἶνον εἰκότως πλέκω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. **Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.**

Πεποιθὼς χρηστότητι τῶν σῶν, τρόπων προθυμότατα, σοὶ τὴν ᾠδὴν προσφυῶς ἀνακρούομαι· ἀλλά μου θεσπέσιε, τὴν διάνοιαν, φωτοβόλοις ἐλλάμψεσι, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, λάμπρυνον Παχώμιε πανάριστε.

Ἀπαθείας ἔρωτι θερμῷ, Πάτερ κατεχόμενος, τὰς ὑλικὰς τῶν παθῶν κατεμάρανας, ἀφορμὰς Παχώμιε, καὶ κατέλαβε, δι' ἀγάπης πτερούμενος, πᾶσαν τὴν πηγαίαν, ἔλλαμψιν παμμάκαρ τῆς Θεότητος.

Χαρμονῆς ἐνέπλησας πολλῆς, οὐρανῶν τὰ τάγματα, τὸν Ποιητὴν ἐπιγνοὺς πάσης κτίσεως· ἐν φρουρᾷ γὰρ ἔμαθες, κατεχόμενος, τὴν ἀπόρρητον δύναμιν, τούτου Θεοφόρε, πίστεως τὸ δόγμα παιδευόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἁγνή, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς ηὐδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παῤῥησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. **Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.**

Ὡς ἔλαφος προσέδραμες, πρὸς τὸ ὕδωρ Ὅσιε, καὶ ῥαντισθεὶς βαπτίσματι, τῷ ἁγίῳ τὴν δρόσον εἴληφας, δι' ἧς κατεγλυκάνθη ἡ καρδία σου.

Μὴ φέρουσαι τὸ σύντονον, καθορᾶν σου Ὅσιε τῶν δυσμενῶν αἱ φάλαγγες Θεοφόρε τὸ τῆς ἀσκήσεως, πειρασμούς σοι ποικίλους ἐτεκνήναντο.

Ἱερὰν ὡς κτησάμενος, πολιτείαν γέγονας, τῶν ἀσκητῶν Παχώμιε, νομοθέτης καὶ προηγούμενος, Χριστῷ τούτους προσάγων παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
» τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. **Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.**

Τῶν δακρύων τοῖς ὄμβροις τὴν σὴν ψυχήν, καταρδεύσας πλουσίως Πάτερ σοφέ, πολύχουν ἐθέρισας, ἀρετῶν σου τὸν ἄσταχυν, καὶ ποιμὴν θρεμμάτων, ὁσίων γενόμενος, ἐπὶ χλόην ταῦτα, ἀσκήσεως ἔθρεψας· ὅθεν ἀναλύσας, ἐκ τοῦ βίου ἐνδόξως, Πατέρων Παχώμιε, τοῖς χοροῖς συνηρίθμησαι. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. **Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.**

Ὡς ἄριστος, κυβερνήτης ἐγένου Παχώμιε, μοναστῶν συστήματος· δι' ὀπτασίας γὰρ πάνσοφε, Πάτερ κεχρημάτισαι, τῇ ἀρετῇ ἀνεγείρειν φροντιστήρια.

Τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου τὴν αἴγλην δεξάμενος, ἀστὴρ φαεινότατος, λάμπων τῇ χάριτι, γέγονας, πᾶσιν οὓς ὡδήγησας, εἰς σωτηρίας λιμένα σοῖς διδάγμασιν.

Ὁ βίος σου, Θεοφόρε παμμάκαρ Παχώμιε, κανὼν ἀκριβέστατος, τῶν μοναζόντων γεγένηται ᾧ νῦν πολιτεύονται, οἱ σοῖς ἑπόμενοι Πάτερ θείοις δόγμασιν.

Νυττόμενος, τοῦ Δεσπότου τῷ πόθῳ κατέσβεσας, σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, δι' ἐγκρατείας Παχώμιε· ὅλον δὲ τὸν βίον σου, ὡς εὐωδέστατον θῦμα καθιέρωσας.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε΄. **Μεσίτης Θεοῦ.**

Ἀγάπη Θεοῦ, διδαχαῖς ὡμίλησας τοῦ Πνεύματος, ἐξ ὧν φωτιζόμενος, ἀρετῆς ἀκρότητα κατείληφας, τῶν παθῶν ἀπαλλάξας, τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Ἱκέτην τὸν σόν, Ἀσκητὴν προσάγομέν σοι Δέσποτα, δι' αὐτοῦ αἰτούμενοι, φωτισμῷ τῆς χάριτος λαμπρύνεσθαι, καὶ τῇ σῇ πανπευχίᾳ, διὰ παντὸς φυλάττεσθαι.

Νευρώσας τὸν νοῦν, ἐντολῶν τηρήσεσι, Παχώμιε, τῆς σαρκὸς τὸ σκίρτημα, τῇ σῇ

Digitized by Google

ἐγκρατείᾳ κατεμάρανας, καὶ ποιμὴν ἀνεδείχθης, Θεοφίλους συστήματος. Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον Παρθένε ἁγνὴ, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὀλεθρίων πνευμάτων ἐπάτησας, Πάτερ μηχανήματα, τὴν τοῦ Δεσπότου σου, ἐνδεδυμένος δύναμιν, καὶ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ φραττόμενος.

Νουνεχῶς τῶν προσκαίρων προέκρινας, τὰ διαιωνίζοντα, πόνοις ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσας Ὅσιε, καὶ ψυχῶν οἰκονόμος γενόμενος.

Ἑκουσίως πτωχεύσας τῷ Πνεύματι, Πάτερ τὴν ἀθάνατον, καὶ ἀδιάδοχον, ἐν οὐρανοῖς ἀπόλαυσιν, καὶ τὸν ἄφραστον πλοῦτον ἀπείληφας. Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σȣ τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλȣμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωστὴρ φαεινὸς, ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασι· τὴν ἔρημον δὲ, ἐπόλισας τοῖς πλήθεσι· σεαυτὸν ἐσταύρωσας, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, καὶ ἀσκήσει τὸ σῶμα κατέτηξας, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι.

Ὁ Παχώμιος, λεπτύνων σαρκὸς πάχος,
Ψυχῇ συνῆγε πρὶν μεταστῆναι στέαρ.

Πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ Παχώμιον ἔνθεν ἄειραν.

Οὗτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου, τῆς Θηβαΐδος τῆς κάτω, κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως. Εἶχε δὲ γονεῖς εἰδωλοθύτας· μεθ' ὧν ἀπερχόμενος ἐν τῷ εἰδωλείῳ, ἤκουε τοῦ νεωκόρου πρὸς τοὺς αὐτοῦ γεννήτορας λέγοντος· Ἄρατε τὸν τῶν Θεῶν ἐχθρὸν ἐντεῦθεν, καὶ ἀπελάσατε· τοῦ δαιμονίου, ὡς ἔοικεν, ᾧ τὰς θυσίας προσῆγον, δεδοικότος τὴν ἐσομένην αὐτῷ ἀρετήν. Ἀλλὰ καὶ τοῦ οἴνου τῆς σπονδῆς ὁ Ὅσιος πιὼν, ἐξήμεσε. Συμπροϊούσης δὲ τῆς ἡλικίας, τοῖς στρατιωτικοῖς ἐτάχθη καταλόγοις, καὶ ἐν βραχεῖ τὴν στρατείαν καταλείψας, ἀνέρχεται εἰς τὴν ἄνω Θηβαΐδα. Δέχεται δὲ τὸ εἰς Χριστὸν Βάπτισμα, καὶ τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται, καὶ πρὸς τὴν ἔρημον ἀποτρέχει· ἔνθα, κατά τινα τόπον τῆς Ταβεννησίας, ἄνωθεν αὐτῷ φωνῆς ἐνεχθείσης, δι' ἧς τὴν εὐφυΐαν ἐδήλου τοῦ τόπου, καὶ τὸ πλῆθος τῶν συνελευσομένων, ἐπήξατο μοναστήριον.

Τῷ χρόνῳ οὖν πολλῶν συνδραμόντων, προσῆλθε καὶ Θεόδωρος ὁ Ἡγιασμένος, καὶ γενόμενος αὐτοῦ μαθητὴς καὶ ζηλωτὴς, ἐν τῷ κατ' ἀρετὴν βίῳ καὶ τοῖς θαύμασιν αὐτῷ συνεξέλαμψε. Καὶ τοσοῦτον δι' ἀπαθείας πρὸς θεωρίας ὕψος ἀνήχθησαν, ὡς καὶ τὰς ἀνόδους τῶν μακαρίων ψυχῶν νοερῶς καθορᾷν, καὶ τὰ πόῤῥωθεν ὡς ἐνεστῶτα προβλέπειν, καὶ περὶ τῶν μελλόντων προλέγειν. Πρὸ δὲ τῆς ἐκ τοῦ βίου ἀναλύσεως τοῦ Ἁγίου, ἀριθμηθὲν τὸ τῶν μοναχῶν πλῆθος, ὅπερ προσῆλθεν αὐτῷ, εὑρέθη ἀνδρῶν χιλίων τετρακοσίων· καὶ τούτου δῆλον, ὅτι θεῖός τις ἦν ἀνὴρ, καὶ τὴν ἀρετὴν ἀπρόσιτος· οὐ γὰρ τρυφῆς ἡγουμένης, οὐδὲ τῆς κατὰ σάρκα ἡδυπαθείας, αἷς οἱ πολλοὶ χαίροντες προσίασιν, ἀπανιστάμενοι τῶν οἰκείων, ἀλλ' ἐγκρατείας, καὶ τῶν κατ' ἄσκησιν πόνων, τοὺς τρόπους θαυμάζοντες τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τὴν ἀγγελικὴν διαγωγὴν ζηλοῦντες αὐτοῦ. Τελειωθεὶς δὲ ἐν Χριστῷ, ἐν τῇ αὐτοῦ Μονῇ κατατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλίου Μητροπολίτου Λαρίσσης (*).

Στίχ. Λαλεῖ Λάρισσα σὰς ἀριστείας ξένας,
Μνήμην ἔχουσα καὶ θανόντος σȣ Πάτερ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἐξ εὐσεβῶν γεννητόρων φὺς καὶ ἀνατραφεὶς, δι' ὧν εὐσέβειαν καὶ θεοσέβειαν, μετὰ τῶν ἔξωθεν μαθημάτων, καὶ τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν ἐκπαιδεύεται. Πάσαις δὲ ταῖς κατὰ Θεὸν ἀρεταῖς ἑαυτὸν κατακοσμήσας, Ἀρχιερεὺς τῆς δευτέρας Θετταλίας ἐν τῇ Λαρισσαίων παρὰ πάντων τῶν τὴν Ἑλλάδα κατοικούντων ἀναγορεύεται. Καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ παραγενόμενος, καὶ μέχρι τέλους τοῖς πατράσι συγκαμὼν καὶ συναγωνισάμενος, καὶ τὸν Ἄρειον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ καθελὼν, καὶ ἀναθέματι παραπέμψας, αὖθις εἰς Λάρισσαν ἔρχεται· καὶ ναοὺς εἰδωλικοὺς πλείστους καταστρεψάμενος, καὶ δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων διώξας, καὶ ἄλλα πάμπολλα θαύματα κατεργασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον ἀπέλιπεν, εὐκτηρίου οἴκους ἐκ βάθρων αὐτῶν ἀνεγείρας, καὶ παντοίως κατακοσμήσας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἰσχὺν ἐνδυσάμενος τὴν τοῦ Δεσπότου, ὡς χοῦν ἡδυπάθειαν, τοῦ βίου κατεπάτησας, τῷ πόθῳ βαλλόμενος, τῆς ἀκηράτου ζωῆς· ἧς νῦν καὶ μετέσχηκας, χοροῖς Ἀγγέλων, Πάτερ συναυλιζόμενος.

Καρδίαν κτησάμενος καθαρωτάτην, ἰδεῖν κατηξίωσαι, τὸν πᾶσιν ἀθεώρητον· ἐντεῦθεν μακάριος, ὡς ἡ ὑπόσχεσις, Πάτερ ἐχρημάτισας ὑμνῶν, τὸν εὐεργέτην καὶ ὑπερένδοξον.

(*) Μηναῖα τινὰ, τυπωθέντα ἐν ἔτει 1761 ὑπὸ Δημητρίου Θεοδοσίου, περιέχουσι, μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Παχωμίου, καὶ τὴν τοῦ Ἱεράρχου τούτου ἑορτάσιμον καὶ πανηγυρικὴν Ἀκολουθίαν, ἧς ὁ μὲν πρῶτος Κανὼν ἐστὶ ποίημα Ἀντωνίου Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης, ὁ δὲ δεύτερος Ἰωσὴφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Digitized by Google

Ὀρθόδοξον φρόνημα σὺ κεκτημένος, Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, Παμμάκαρ ἐκήρυξας· καὶ τὴν τοῦ Λόγου φρικτὴν, σάρκωσιν ἐδίδαξας ὑμνῶν, ὡς Θεοτόκον τὴν ἀειπάρθενον.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγίαν σε κατανοοῦμεν, ὡς μόνην κυήσασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε ἀμόλυντε, Μῆτερ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου.

Ὠδὴ ή. Κάμινος ποτέ.

Τὰς τῶν ἀσκητῶν, σοφὰς ὑποτυπώσεις, πρὸς τοῦ Ἀγγέλου ἐμυήθης Σοφὲ, ἐκ θείου προστάγματος· αἷς περ νῦν καὶ ἐκτρεφόμενοι, οἱ εὐσεβείας τρόφιμοι, κράζομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὥσπερ ἀστραπὴ, μεγίσταις φρυκτωρίαις, ἡ πολιτεία διαλάμπουσα, τοῖς πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς ἀσκήσεώς σου Πάνσοφε, τοῖς εὐσεβῶς τῷ Κτίσαντι, κράζουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Σὲ τὸν ὑπὲρ νοῦν, Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθέντα Χριστὲ, δοξάζων ἐκήρυξεν, ὁ Παχώμιος ὁ ἔνδοξος, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, μίαν τὴν τῆς Τριάδος, φύσιν εἰδὼς καὶ θεότητα.

Θεοτοκίον.

Πύλην σε φωτὸς, παρθένε Θεομῆτορ οἱ εὐσεβοῦντες ὀνομάζομεν· Πατρὸς γὰρ ἀπαύγασμα, ἐνωθὲν σαρκὸς παχύτητι, ὑπερφυῶς ἐγέννησας, πάναγνε, ὃν ὑμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Λαμπάσι τῆς χάριτος, καταυγασθεὶς Παχώμιε, ὡς πιστὸς ὑπηρέτης Θεῷ παρίστασαι, τῆς ἐν οὐρανοῖς θείας δόξης, κατατρυφῶν τῆς ἀκαταλύτου· διὸ τὴν σεβάσμιον, ἑορτήν σου μεγαλύνομεν.

Ἐπλάκη σοι στέφανος, ὡς νικητῇ Παχώμιε, δεξιᾷ ζωηφόρῳ καὶ παντοκράτορι· καὶ νῦν τοὺς ὑμνοῦντας τὴν μνήμην, τὴν εὐκλεῆ, ἀξίωσον μάκαρ τυχεῖν τῆς ἀφέσεως, τῶν πταισμάτων παναοίδιμε.

Καρποὺς νῦν δρεπόμενος, τὸν πόνων σου Παχώμιε, τῆς χαρᾶς ἀπολαύεις τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν· ἀλλὰ μεσιτεύων σωθῆναι, τοὺς φοιτητὰς, Χριστὸν ἐκδυσώπει, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα, τοῖς εὐσεβῶς αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανάμωμον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀγγελικὸν τὸν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας σαυτὸν, ἐν ταῖς ἐρήμοις· καὶ πάθη, καθυποτάξας τῆς σαρκὸς, ἰσάγγελος ἀνεδείχθης, Παχώμιε θεοφόρε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙϚʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἡγιασμένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι,

Νέφει τὴν ἐπίβασιν, αὐτοῦ τιθεὶς ὡς Δεσπότης, ἐν νεφέλῃ κούφῃ πρὶν, καταβὰς εἰς Αἴγυπτον τοὺς ἐκλάμψαντας ἐκλεκτοὺς προώρισε, τοὺς ἁρπαζομένους, ἐν νεφέλαις ὡς θεόφρονας, μεθ' ὧν Θεόδωρος, ὁ Ἡγιασμένος Πατὴρ ἡμῶν, ὁ πύργος ὁ ἀκράδαντος, ὁ τὴν ἀρετὴν περιβόητος, ὁ φαεινοτάταις, ἐλλάμψεσιν ἐκλάμπων τοῦ Χριστοῦ, καὶ παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἴγυπτος ἡ πρότερον, δαιμονικαῖς μαινομένη, τελεταῖς καὶ πάθεσιν, ἀσκητῶν νῦν τάγμασιν ὡραΐζεται, καὶ ποικίλοις κάλλεσιν, ἀρετῆς ἐνθέου, κοσμουμένη διαδείκνυται· ἐν ᾗ διέλαμψε, θείων δωρεῶν ὁ ἐπώνυμος, Θεόδωρος ὁ Ὅσιος, ὁ θεοειδὴς καὶ θεόληπτος, ὁ τὴν θαυμασίαν, ταπείνωσιν μιμούμενος Χριστοῦ, καὶ παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Digitized by Google

Ἄσκησιν ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν καρτερίαν, ἀποχὴν κακότητος, ἀρετῆς περίληψιν ἐκ νεότητος ὁ σοφὸς Θεόδωρος, ἀσκητῶν ὁ μέγας, ὁ θεόφρων ἐπεδείξατο, θερμὸς γενόμενος, θείας ἐραστὴς ἀγαπήσεως· καὶ πάντα τὰ ὁρώμενα, χαίρων ὑπερβὰς ὁ θαυμάσιος, διὰ θεωρίας, ὑψούμενος ὡμίλει τῷ Θεῷ, καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύει νῦν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος αʹ. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὑμνῶ Θεοῦ σε δῶρον ἡγιασμένον.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος βʹ. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ὑμνῳδίαις μέλλοντι τὴν σήν, μέλπειν νῦν πανήγυριν, τῶν θεϊκῶν δωρεῶν ὡς ἐπώνυμος, δωρεὰν παράσχου μοι, φωταφόρων ἐκ θησαυρῶν ἀρυόμενος, τῶν ἀδαπανήτων, χάριτος τῆς θείας Παναοίδιμε.

Μελετῶν τὸν νόμον, ἐμμελῶς, Πάτερ τὸν ἁγνότατον, ὅλος ἁγνὸς καὶ καθαρὸς γεγένησαι· τῷ πανάγνῳ Λόγῳ δέ, ῥυθμιζόμενος, τῆς ἁγνείας λαμπρότατον, σκεῦος ἀνεδείχθης, καὶ ἡγιασμένον παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ ζωήν, Πάτερ τὴν ἰσάγγελον, ἐπὶ τῆς γῆς εὐσεβῶς μετερχόμενος, τῷ ἐξανατείλαντι, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν ἠκολούθησας, τὸν σταυρὸν ἐπ᾽ ὤμων, ἄρας σου θεόφρον παναοίδιμε.

Ὠδὴ γʹ. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ὡς δῶρον ἀγαπώμενον, τῷ Δεσπότῃ Ὅσιε, τὴν σὴν ψυχὴν Θεόδωρε, σεσωσμένην καὶ δι᾽ ἀσκήσεως, παθῶν ἀπηλλαγμένην προσενήνοχας.

Θεῷ καθιερούμενος, ὑπερέβης Πάνσοφε, τῶν ὁρατῶν τὴν αἴσθησιν· καθαρῷ δὲ νῷ προσωμίλησας, Ναὶ τῷ ὑπερτάτῳ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἐμάκρυνας εἰς ἔρημον, φυγαδεύων Ἔνδοξε, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Θεὸν Λόγον σὺ προσδεχόμενος, ἐν ᾧ καὶ διεσώθης ἀξιάγαστε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
» τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δʹ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπών, καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχος· τὰ γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς Τριάδος ἐδείχθης, θεράπων μακάριε· ὅθεν καὶ νοσούντων, θεραπεύεις τὰ πάθη, καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι, Θεοφόρε Θεόδωρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δʹ. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ὁμόσκηνος, Παχωμίῳ τῷ θείῳ γενόμενος, τοὺς τρόπους ἐζήλωσας, Πάτερ θεόφρον Θεόδωρε, τούτου τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκμιμούμενος.

Ὑμνουμένης, Βασιλείας καὶ θείας ἐλλάμψεως ἀξίως τετύχηκας, ὡς γεγονὼς ἐπιτήδειος, Πάτερ καθαρότητι, πρὸς μετοχὴν τῆς ἀφθάρτου ὡραιότητος.

Σκηνώματα, Αἰθιόπων δαιμόνων συστήματα, τὴν σὴν ἐπτοήθησαν, ὑπομονὴν καὶ ταπείνωσιν, καὶ τὴν ἀκατάπαυστον, ἐν ἀγρυπνίαις σου στάσιν Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἐν ἐκστάσει, κεφαλαὶ δυναστῶν διεκόπησαν, τῷ φόβῳ τοῦ τόκου σου, Θεογεννῆτορ πανάμωμε· δῆμος τῶν Ὁσίων δὲ ἐθαυμαστώθη ἀξίως θείᾳ χάριτι.

Ὠδὴ εʹ. Μεσίτης Θεοῦ.

Δογμάτων θερμῶς, τῶν σεπτῶν ἐχόμενος, διέλυσας, πασῶν τῶν αἱρέσεων, τὰς πεπλανημένας ὑπολήψεις Σοφέ, τῆς Τριάδος τῇ πίστει περιφρουρῶν τὴν ποίμνην σου.

Ὡς φῶς ἀληθῶς, ἐπὶ γῆς διέπρεψας Θεόδωρε, πολιτείαν ἄμεμπτον, πεπολιτευμένος παναοίδιμε, ἀσκητῶν ἡ τερπνότης, τὸν μοναστῶν τὸ καύχημα. Θεοτοκίον.

Ῥοαῖς ἀσκητά, τῶν δακρύων ἄρδων τὴν καρδίαν σου, καρποφόρον ἔδειξας, τῷ ἐξανατείλαντι Δεσπότῃ Χριστῷ, ἐκ Παρθένου Ἁγίας, Θεόδωρε πανόλβιε.

Ὠδὴ ϛʹ. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁ λαμπρὸς καὶ θεάρεστος βίος σου, σοὶ τὴν ἐπουράνιον Πάτερ λαμπρότητα, τὴν τῶν Ἁγίων ἔδειξεν, ἐν σκηναῖς οὐρανίοις Θεόδωρε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος Θεόδωρε, τῶν τῆς πονηρίας πνευμάτων γεγένησαι, τῷ Παρακλήτῳ Πνεύματι, συνεργῷ κεχρημένος θεόληπτε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἡ νεφέλη ἡ κούφη ὑπάρχεις Ἁγνὴ ἧς ἐπικαθήμενος ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον, ὁ παντοκράτωρ Κύριος, καὶ φωστῆρας ὁσίους εἰργάσατο.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος βʹ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐν οἴκῳ Θεοῦ, ὡς φοίνιξ σὺ ἐξήνθησας, καρπούς τε αὐτῷ, ἀρετῶν προσενήνοχας, διὰ τῆς ἀσκήσεως, τῆς ἀρίστης Πάτερ Θεόδωρε· ὅθεν καὶ μακαρίζῃ νῦν, ὡς τῶν Ἀσωμάτων ἰσοστάσιος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙϚʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἡγιασμένου.

Στίχοι.

Δῶρόν σε θεῖον Θεόδωρε δεικνύει,
Ἐν Ἁγίοις Ἅγιος Ἡγιασμένε.

Τῇ δέ γε ἑνδεκάτῃ Θεόδωρος ἀφίπτατο γαίης.

Οὗτος ὁ μακάριος, μελετήσας τὸν τοῦ Θεοῦ νόμον, καὶ ὅλος καθαρὸς γενόμενος, καὶ σκεῦος εὔχρηστον καὶ ἡγιασμένον δειχθεὶς, τῆς ἀληθοῦς καὶ μεγίστης προσηγορίας καταξιοῦται, ὁμόσκηνος καὶ ὁμότροπος τῷ μεγάλῳ Παχωμίῳ χρηματίσας. Ὅθεν σκηνώματα Αἰθιόπων, κατὰ τὸν θεῖον φάναι Δαυῒδ, καταπτοήσας, καὶ ὡς ἐν ἐκστάσει τὰς τούτων κεφαλὰς διακόψας μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς ἱδρώτων ἐπὶ τὰ βραβεῖα διαβαίνει, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Γνωστῶς ἐπεπόθησας ὡς ὁ Θεόπτης, Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, θεάσασθαι Θεόδωρε· διὸ τὰ ὁρώμενα πάντα κατέλιπες· γνόφον ὑπεισδύνας δὲ ὁρᾷν, κατηξιώθης τὸν ἀκατάληπτον.

Ἰὸν σὺ τοῦ ὄφεως τοῦ ψυχοφθόρου, παμμάκαρ Θεόδωρε, μηδόλως προσηκάμενος, τὸ τούτου μνημόσυνον Πάτερ ἀπώλεσας, μνήμην ἀκατάπαυστον Θεοῦ, ἐν σῇ καρδίᾳ σοφῶς κτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων τὸν Ἅγιον τὸν ἐν Ἁγίοις, ἐπαναπαυόμενον, ἁγίως ἀπεκύησας, Παρθένε πανάμωμε, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, ἄνθρωπον γενόμενον ἐκ σοῦ, σωματωθέντα τὸν πρὶν ἀσώματον.

Ὠδὴ ηʹ. Κάμινος ποτέ.

Σὺ φωτοειδὴς, φωτὶ τῷ φανοτάτῳ, προσομιλήσας ἀναπέφηνας, παμμάκαρ Θεόδωρε, τῇ ἑνώσει τῇ ἀμείνονι, ὑπερφυῶς θεούμενος, κράζων νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μάρτυς γεγονὼς, στεῤῥὸς πρὸς ἁμαρτίαν, μέχρις αἱμάτων ἀνθιστάμενος, θεόφρον Θεόδωρε, τῷ στεφάνῳ τῆς ἀθλήσεως, τὴν κορυφὴν ἐκόσμησας, κράζων νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἔφανεν ἡμῖν, ἐκ σοῦ Θεογεννῆτορ, δικαιοσύνης φαιδρὸς Ἥλιος, φωτίζων τὰ πέρατα, λαμπηδόσι τῆς Θεότητος, σωματωθεὶς ὁ Ὕψιστος· ὅνπερ νῦν ἀνυμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριος.

Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θʹ. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Νῦν οὐ δι᾽ αἰνίγματος, σοὶ ὁ Χριστὸς ὀπτάνεται, πρὸς δὲ πρόσωπον μᾶλλον ὁρᾶται πρόσωπον, τῇ τῆς ἀληθείας ἐμφάσει, τῶν τῆς σκιᾶς λυθέντων ἐσόπτρων, δωρεῶν ἐπώνυμε, τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ πόθος ὁ θεῖός σου, πεπλήρωται Θεόδωρε, οἷα φθάσας τὸ τέλος, ὃ δι᾽ ἀσκήσεως, πόῤῥωθεν ἑώρας συντόνως· οὗ καὶ τυχὼν ἐφέσεως ἔστης ἀσκητῶν τὸ καύχημα, μοναζόντων ἡ εὐπρέπεια.

Θεοτοκίον.

Νοσήσας τὸ φθείρεσθαι, παρακοῇ ὁ πρῶτος Ἀδὰμ, διὰ σοῦ Θεομῆτορ ἀνακεκαίνισται· σὺ γὰρ σαρκωθέντα τεκοῦσα, χωρὶς φθορᾶς τὸν ἄφθαρτον Λόγον, φθορὰν ἐξωστράκισας, ἀφθαρσίαν δὲ ἐξήνθησας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀποστόλων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγῳ τὴν ἄλογον ἔπαυσας, τῆς ἀθείας φθορὰν, ὡς τοῦ Λόγου ὑπήκοος, καὶ κλεινὸς διάκονος, καὶ φωστὴρ διαυγέστατος, τῆς οἰκουμένης Θεομακάριστε· διό σε λόγοις, θείοις δοξάζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου, μνήμην ἑορτάζομεν, περιχαρῶς, αἴνεσιν προσάγοντες, τῷ Παντοκράτορι.

Παῦλος ὁ θεῖος Ἀπόστολος, θείοις ἐπαίνοις ὑμᾶς, ἐκθειάζων λαμπρότατα, τοῖς πιστοῖς παρίστησι, τὴν ὑμῶν γενναιότατα, πρὸ τούτου λέγων, ἀποδειχθῆναι ὑμᾶς, Θεοῦ τοῦ Λόγου, μαθητὰς πάνσοφοι, καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ, Ἰουνία πάνσοφε, ὡς ἀληθῶς, μάκαρ τε Ἀνδρόνικε, Θεοῦ θεράποντες.

Πᾶσαν ἱερῷ κηρύγματι, φωταγωγοῦντες τὴν γῆν, τὴν ἀχλὺν ἀπελάσατε, τὴν τῆς ματαιότητος, καὶ πρὸς φῶς ὡδηγήσατε, θεογνωσίας, τοὺς ἐνυπάρχοντας, ἐν σκότει πάλαι, τῆς ἀθεότητος, θεῖοι Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ σωτήριοι, καὶ πρεσβευταὶ, πάντων τῶν πιστῶς ὑμᾶς, τιμώντων πάντοτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Αἶνον προσοίσω τῷ σοφῷ Ἀνδρονίκῳ.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. **Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.**

Αἶνον Θεῷ προσάγει, ἐν τῇ παναγίᾳ Μάκαρ μνήμῃ σου, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τοὺς ἀγῶνάς σου πίστει δοξάζουσα.

Ἰθύνας τοῦ νοός σου, πάσας τὰς κινήσεις ἱερώτατε, πρὸς Θεοῦ θελημάτων, ἀποπλήρωσιν χαίρων Ἀνδρόνικε.

Νόσους ἀποκαθαίρειν, πνεύματα διώκειν πονηρότατα, ἐκ Θεοῦ θείαν χάριν, ἐκομίσω θεόφρον Ἀνδρόνικε. Θεοτοκίον.

Ὄμβρισόν μοι Παρθένε, πάντων τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, καὶ διόρθωσιν βίου, τῇ ἐν σοὶ μεσιτείᾳ καὶ χάριτι.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Νεκρώσας τὰ μέλη σου ἀγωνίσμασι, τὴν ζωὴν κατηξίωσαι, τῶν ζώντων θεάσασθαι, ἐπὶ γῆς σαρκοφόρον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Ἀνδρόνικε Ἀπόστολε.

Πυρίπνοος γέγονας θείου Πνεύματος, καθαρᾷ διανοίᾳ σου, τὴν θέρμην Ἀπόστολε, περιφέρων καὶ φλέγων, τῆς πλάνης τὴν ἄκανθαν, Ἀνδρόνικε πανεύφημε.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου καὶ ἡ δύναμις, τῶν θαυμάτων ἐπέδραμε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, Μαθητὰ τοῦ Κυρίου, πιστοὺς ἐκδιδάσκουσα, χάριν τὴν σωτήριον. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλήν σου Δέσποινα, καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλήν σου πανάμωμε· τοῦ Θεοῦ γὰρ τῶν ὅλων, χωρίον μόνη ἐχρημάτισας. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα Κτίσις. Οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. **Ταχὺ προκατάλαβε.**

Ὁ θεῖος Ἀνδρόνικος, φωτοειδὴς πεφυκώς, καρδίας ἐφώτισε, θεογνωσίας φωτὶ, Κυρίῳ προσέρχεσθαι· ὅθεν καὶ μετὰ τέλος, ἀναβλύζει ἰάσεις πίστει τοῖς προσιοῦσι, τῷ σεπτῷ αὐτοῦ οἴκῳ, καὶ πᾶσιν ἐξαιτεῖται πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. **Ἐξ ὄρους κατασκίου.**

Σὲ ὡς συγγενῆ, ἀσπάζεται ὁ Παῦλος, ἔναντι πιστῶν, τοὺς θείους σου ἐπαίνους, ἀνακηρύττων Ἀνδρόνικε θεόρρημον, φωταγωγὲ τῶν εὐφημούντων σε.

Οἴκους γεγονὼς, Τριάδος παναγίας, οἴκους καὶ βωμοὺς, κατέστρεψας τῆς πλάνης, καὶ ἐδομήσω Πανεύφημε ἐκκλησίας, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἴσχυσας Θεοῦ, τὸ σθένος περιφέρων, τὰ τοῦ δυνατοῦ, ἁρπάσαι σκεύη μάκαρ, καὶ ἐκτελέσαι τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, κατοικητήριον Ἀνδρόνικε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Σὲ διὰ παντὸς, Παρθένε Θεοτόκε, πάντες οἱ πιστοὶ, συμφώνως ἀνυμνοῦμεν, ὡς ἀσφαλῆ καὶ ὑπέρμαχον προστασίαν, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὴν λύτρωσιν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ὡς συγγενῆ σε Παύλου, καὶ πρὸς αὐτοῦ μαθητὴν χρηματίσαντα, σὺν αὐτῷ νῦν τιμῶμεν, πίστει συνελθόντες Ἀνδρόνικε.

Τοὺς φωταυγεῖς ἀστέρας, καὶ ἱεροὺς Ἀποστόλους τιμήσωμεν, Ἰουνίαν ἐνθέως, καὶ τὸν θεοφόρον Ἀνδρόνικον.

Ὡς ἐπισήμους ὄντως, ἐν Ἀποστόλοις ὑμᾶς ὁ μακάριος, Παῦλος ἀνακηρύττει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ παναγία Κόρη, τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς προεχάραξεν, ἱεροῖς ἐν συμβόλοις, ἔσεσθαι Κυρίου λοχεύτριαν.

Ὠδὴ ς'. Χιτῶνά μου παράσχου.

Ὁ οἶκός σου ἰάσεων πηγὰς, τοῖς πόθῳ προστρέχουσι πηγάζει Ἀπόστολε, ἀποπλύνων ψυχικὰ ἀῤῥωστήματα.

Φθαρεῖσαν ἀθεΐᾳ τὴν πληθὺν, ἐθνῶν ἀνεκαίνισας, νοστίμοις σου δόγμασι, τοῦ ἀφθάρτου Ἰησοῦ φίλε γνήσιε.

Ὡς ἥλιος ἐπέδραμες τῆς γῆς, Ἀνδρόνικε πάνσοφε, τρισήλιον ἄκτιστον, καταγγέλλων τοῖς πιστοῖς φῶς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Αἱ θεῖαι τοῦ Δεσπότου ἐπὶ σοὶ, πορεῖαι ἐγνώστησαν, τοῦ σάρκα πτωχεύσαντος, καὶ πλουτίσαντος πιστοὺς Ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, πο-
» λυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας.

Στίχοι.

Ἔθνη διδάξας Ἀνδρόνικος μυρία,
Πρὸς Χριστὸν ἦλθεν, ὃς καλεῖ πρὸς φῶς ἔθνη.

Ἰουνία τέθνηκε μηνὶ Μαΐῳ, ὡτ ν
Ὃς πρῶτός ἐστιν εἰς ὢν Ἰουνίου.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ θάν' Ἰουνίη Ἀνδρόνικός τε.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ὡς ὑπόπτερός τις διαδραμὼν, πᾶσαν πλάνην ἐκ βάθρων ἀνέσπασε, τὸν Χριστὸν κηρύττων, συνεπομένην ἔχων καὶ τὴν ὑπερθαύμαστον Ἰουνίαν, τῷ κόσμῳ ἤδη νεκρωθεῖσαν, καὶ Χριστῷ μόνῳ ζῶσαν. Ὅθεν πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν ἑλκύσαντες, εἰδωλικοὺς μὲν οἴκους κατέστρεψαν· ἐκκλησίας δὲ θείας πανταχοῦ οἰκοδομήσαντες, καὶ πνεύματα ἀκάθαρτα ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξαντες, καὶ πάθη ἀνίατα θεραπεύσαντες, τὸ κοινὸν χρέος, ὡς ἄνθρωποι ὄντες, τῇ φύσει ἀποτιννύασιν. Τούτων καὶ ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ μέμνηται, Ἀσπάσασθε, λέγων, Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σολόχωνος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Παμφαμὴρ, καὶ Παμφυλῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Νόσους δεινὰς καὶ πάσας μαλακίας, ἐκ τῶν ψυχῶν ὁμοῦ καὶ τῶν σωμάτων, ἀποδιώκεις τῶν προστρεχόντων, ἐν τῷ οἴκῳ σου σοφὲ Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ.

Δαιμονικὰς ἐφόδους ἀπελαύνων, πάθη δεινὰ καθαίρεις τῶν ἀνθρώπων, ἐν συμπαθείᾳ Χριστοῦ αὐτόπτα· διὰ τοῦτό σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Ῥητορικὴν Σοφὲ ἀδολεσχίαν, καταβαλὼν ἁπλότητι δογμάτων, Θεὸν κηρύττεις σαρκὸς ἐν εἴδει, ὁμιλήσαντα βροτοῖς ἀγαθότητι.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ἐν αὐτῇ τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Νεμομένην κακίας σηπεδόνα, τῶν ἀνθρώπων Ἀνδρόνικε καρδίας, ἅλατι θείῳ ἔστησας δογμάτων σου, καὶ τῷ κενωθέντι, Λόγῳ σωζομένας, παρέστησας τρισμάκαρ.

Ἱερεύς τε καὶ θύτης καὶ θυσία, τῷ τυθέντι δι' οἶκτον ἐγνωρίσθης, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες Ἀνδρόνικε, στέφος ἀφθαρσίας, καὶ δικαιοσύνης, τούτου δεδεγμένος.

Κήρυξ θεῖος Ἀπόστολος θεόπτης, καθαιρέτης ξοάνων ἀπωλείας, καὶ πλουτιστὴς ἀπόρων ὤφθης ἔνδοξε, καὶ Σιὼν τῆς ἄνω, μέγιστος οἰκήτωρ, Ἀνδρόνικε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ὡς λαβίδι χερσὶν ἄνθρακα φέρεις, δρόσον θεῖον πηγάζοντα Παρθένε, τοῖς τῷ φλογμῷ τῆς πλάνης κινδυνεύουσι, φλέγοντα δὲ πάθη, τῶν ὑμνολογούντων, αὐτοῦ τὴν βασιλείαν.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν ὄρει, ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋσῇ Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ δοξολογεῖτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἵνα τῆς ἐκεῖθεν ζωῆς ὀφθῇς κληρονόμος, τοὺς νενεκρωμένους τὸ πρὶν, δαιμόνων ἐπηρείαις, ἀνεζώωσας ζωηφόρῳ σου λόγῳ, ἀξιομακάριστε Ἀνδρόνικε.

Ὡς τῆς ἀληθοῦς γεγονὼς ἀμπέλου, παμμάκαρ κλῆμα εὐφορώτατον, οἶνον ἀθανασίας, ἐναπέσταξας, καὶ ἀνθρώπων καρδίας, εὔφρανας πανεύφημε Ἀνδρόνικε.

Σὲ τὸν ἀστραπαῖς φλέξαντα δογμάτων τὴν ὕλην τῆς πολυθεΐας σαφῶς, καὶ φῶς θεογνωσίας, καταλάμψαντα τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, πάντες μακαρίζομεν Ἀπόστολε.

Ἡ ἱερωτάτη σου μνήμη ἐφαπλουμένη, εἰς τὰ πέρατα σήμερον, φωτίζει τὰς καρδίας, τῶν ἐν ταύτῃ σε ἱερῶς ἀνυμνούντων, ἀξιομακάριστε Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον.

Φωτισμὸν ἡμῖν αἴτησαι ἡ τὸ φῶς τεκοῦσα, καὶ ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τῆς εἰδόσι σε ἀληθῆ Θεοτόκον, ἄχραντε Παρθένε παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ· ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἐπειδὴ, ὅτε τὸ Πάσχα γίνεται πρωϊμώτατον, συμβαίνει παύεσθαι μὲν τὸ Πεντηκοστάριον κατὰ τὴν ιζ΄. τοῦ παρόντος Μαΐου μηνὸς, ἄρχεσθαι δὲ ἀπὸ τῆς ιη΄. αὐτοῦ τὴν νηστείαν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν ᾗ, μετὰ τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Προσόμοια τοῦ καθ' ἡμέραν Ἁγίου, ἀπαιτοῦνται Θεοτοκία ἢ Σταυροθεοτοκία, ὅμοια ἐκείνοις, διὰ τοῦτο ἐτέθησαν ἐκ τῶν χειρογράφων, ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος μηνὸς, τοιαῦτα Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία· ὡσαύτως καὶ ἕτερα, μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. ᾠδῆς· ἵνα ἔχῃ ἕκαστος τὰ πάντα ἐκ τοῦ προχείρου, ὅταν ἡ χρεία ἀπαιτήσῃ αὐτά.

ΤΗ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου, καὶ Βενεδίμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Αἴγλῃ φωτιζόμενοι, τῆς τρισηλίου Θεότητος, σκοτασμὸν παρεδράμετε, βασάνων καὶ ὤφθητε, φωτεινοὶ ἀστέρες, τὸ τῆς Ἐκκλησίας, θεῖον στερέωμα ἀεὶ φωταγωγοῦντες Ἅγιοι Μάρτυρες· διὸ τὴν φωταυγῆ ὑμῶν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, προσκυνοῦντες τὰ λείψανα, καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος.

Πέτρον Διονύσιον, Παῦλον Ἀνδρέαν Βενέδιμον, τοὺς γενναίους ἀδάμαντας, Χριστίναν Ἡράκλειον, καὶ Παυλῖνον πάντες, ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν μακαρίσωμεν πιστοί, ὑπὲρ Τριάδος στεῤῥῶς ἀθλήσαντας, καὶ πάσας τὰς τοῦ δράκοντος, μηχανουργίας πατήσαντας, καὶ τὸ σκότος μειώσαντας, τῶν εἰδώλων ἐν χάριτι.

Αἵματι ὠνήσασθε, τὴν βασιλείαν Μακάριοι, τοῦ Θεοῦ τὴν ἀσάλευτον, καὶ ὅρμους ἐφθάσατε, τοὺς γαληνοτάτους, πᾶσαν τρικυμίαν, ὑπενεγκόντες τὸν δεινῶν, γνώμης ἀνδρείᾳ θεομακάριστοι· ἐντεῦθεν μακαρίζεσθε, νῦν ἱκετεύοντες πάντοτε, τοῦ εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Πιστῶς ἀνυμνῶ τοὺς πόνους τῶν Μαρτύρων.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Πίστεως Ὑπέρμαχοι τοὺς ἐν πίστει, τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἀεὶ, τελοῦντες πανήγυριν, παθῶν ἀπολυτρώσασθε, καὶ πάσης περιστάσεως.

Ἱστίῳ πτερούμενοι Θεοφόροι, τῷ τοῦ Σταυροῦ πανευκλεῶς, ἀβρόχως τὸ πέλαγος, βασάνων διεπλεύσατε, ἐχθρὸν καταποντίσαντες.

Digitized by Google

Συνήφθητε τάξεσιν ἀσωμάτοις, καθυπομείναντες πληγὰς, ἐν σώματι Ἅγιοι· διὸ τὴν θείαν σήμερον, μνήμην ὑμῶν γεραίρομεν.

Τῷ νόμῳ τῷ θείῳ ὠχυρωμένοι, τῶν ἀνομούντων τὰς βουλὰς, Σοφοὶ κατηργήσατε, ἀθλήσαντες νομίμως δὲ, Θεοῦ δόξης ἐτύχετε.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνον σε Παρθένε τοῦ Βασιλέως, ἐν ᾧ καθίσας τοῖς πιστοῖς, καθέδραν οὐράνιον, ἡτοίμασε, γαραίρομεν, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Στήσας ἐπὶ πέτραν πίστεως, Πέτρε τῆς ψυχῆς σου τοὺς πόδας μακάριε, τῇ ἐνστάσει οὐ παρετράπης, τῶν ἀθέων παμμακάριστε.

Ἄλλον ὡς ἀστέρα λάμποντα, Λάμψακός σε Πέτρε, τῇ οἰκουμένῃ προβάλλεται ἐκμειοῦντα τῆς ἀθεΐας, τὴν ἑσπέραν θείᾳ χάριτι.

Νεύσει πρὸς Θεὸν νευρούμενος, Πέτρε τροχαντῆρσι, καὶ δεσμοῖς συντριβόμενος, καὶ τυπτόμενος ἀνενδότως, στεφανίτης ἀναδέδειξαι.

Ὕμνον τῷ Θεῷ προσάγοντες, πᾶσαν Ἀθλοφόροι ἐπιφορὰν τῶν κολάσεων, ὑπεμείνατε· διὰ τοῦτο, τῶν στεφάνων ἠξιώθητε. Θεοτοκίον.

Μόνη παρθενεύεις τίκτουσα, μόνη μυστηρίου, μεγίστου ὄντως διάκονος ἐγνωρίσθης Θεὸν τεκοῦσα, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
» τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Μαρτύρων ἐν αἵματι, καλλωπιζόμενοι, Κυρίῳ παρίστασθε, τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ, καλλίνικοι Μάρτυρες· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, σήμερον ἐκτελοῦμεν, ὀφλημάτων τὴν λύσιν, αἰτούμενοι εὑρεῖν δι' ὑμῶν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ψυχῆς ὠθοῦντες, τὸν ἐκ τῆς ἀμελείας, ἐγρηγόρσεσι θείαις, πᾶσαν ἐκοιμίσατε ἀθέων κακόνοιαν.

Ὡς ὑπέρτιμοι καὶ θεῖοι τοῦ Λόγου λίθοι, θανατωθέντες λίθοις, ὁ Ἀνδρέας καὶ Παῦλος, καὶ ὁ Διονύσιος, ζωῆς ἠξιώθησαν.

Τὸν τερπνότατον λειμῶνα τῆς εὐσεβείας, τὴν ἀληθῆ καὶ θείαν, τοῦ Χριστοῦ εὐωδίαν, πίστει εὐφημήσωμεν τοὺς Μάρτυρας σήμερον.

Οἱ τὰ κάτω παριδόντες ἐφέσει θείᾳ, καὶ τῆς σαρκὸς τοὺς πόνους, ὑποστάντες γενναίως, χαίροντες πρὸς ἄπονον ζωὴν μεταβεβήκασι.

Θεοτοκίον.

Ὑπερύμνητε Παρθένε Θεοκυῆτορ, τοὺς ὑμνητάς σου σῶζε, ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, πάσης περιστάσεως κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ὠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Σημειωθέντες Μάρτυρες, φωτὶ τῷ νοητῷ, βασάνων σκότος, καὶ νύκτα πονηρὰν, σθένει θεϊκῷ, πολυθεΐας ἀπροσκόπως διέβητε.

Παρθενικαῖς ἐκλάμπουσα, Χριστίνα καλλοναῖς, στιγμάτων φέγγει, λαμπρῶς ὡραιώθης, καὶ πρὸς νοητὸν Χριστοῦ νυμφῶνα, κατεσκήνωσας χαίρουσα.

Οἱ μανικῶς ἐρώμενοι, τοῦ σώματος τοῦ σοῦ, Χριστίνα μάρτυς, ἡδίστῳ σου λόγῳ, ἔρωτα Θεοῦ εἰσδεδεγμένοι, ἐναθλοῦσι στεῤῥότατα.

Θεοτοκίον.

Νύμφη Χριστοῦ ἀνύμφευτε, δι' ἧς τοῦ παλαιοῦ, λυθέντες χρέους, υἱοὶ κατὰ χάριν, ὤφθημεν Πατρὸς ἐπουρανίου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φύλαττε.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ὁ ἔνδοξος, ἀριστεύσας, Ἡράκλειος ἦρατο, μέγα κλέος, Παραδείσου πολίτης γενόμενος, καὶ σεπταῖς χορείαις, ἑνωθεὶς Ἀθλητῶν συναγάλλεται.

Ὑμνήσωμεν, σὺν Παυλίνῳ τὸν θεῖον Βενέδιμον, καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Ἡράκλειον καὶ Διονύσιον, Πέτρον τε καὶ Παῦλον, καὶ Χριστίναν Κυρίου τοὺς Μάρτυρας.

Στρεβλούμενοι, καὶ τοῖς λίθοις ἀδίκως βαλλόμενοι, τῷ πυρί τε τελειούμενοι, ἔνδοξοι Μάρτυρες, τὴν τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν οἰκεῖν ἠξιώθητε.

Τὸν δείξαντα, τοὺς σοφοὺς Ἀθλοφόρους ἐκλάμποντας, ὡς ἀστέρας, Ἐκκλησίας ἐν τῷ στερεώματι, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ προσκυνήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἄρουρα, καρποφόρος τὸν στάχυν ἐβλάστησας, Θεοτόκε, τῆς ζωῆς τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, καὶ λιμὸν τῆς πλάνης, ἐκ τῆς γῆς ἀληθῶς ἀναστέλλοντα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
» ρον, ὁ προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεό-
» μενον· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ
» τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Digitized by Google

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης παρθένου, Ἀνδρέου, Παύλου, Βενεδίμου, Παυλίνου, καὶ Ἡρακλείου.

Στίχοι.

Σεπτοὶ Ἀθληταὶ, ὑπὲρ σεπτῆς Τριάδος,
Ὑπὲρ τὸ ζῆν εἵλοντο θανεῖν ἐμφρόνως.

Ὀγδοὰς Ἀθλοφόρων ἐκ γαίης εἰς πόλον ἤρθη.

Ὧν ὁ μὲν Ἅγιος Πέτρος ἦν ἐκ Λαμψάκου τῆς πόλεως. Ἀχθεὶς δὲ Δάκνῳ ἄρχοντι τῆς Εὐριδινῶν πόλεως (ἢ Δεκίῳ τῆς Ἀβυδηνῶν), καὶ θῦσαι προσταχθεὶς τῇ Ἀφροδίτῃ, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἀλλὰ τὸν Χριςὸν Θεὸν ὁμολογήσας, δεσμοῖς καὶ ξύλοις καὶ τροχαντῆρσιν ὅλον τὸ σῶμα συντρίβεται καὶ τὸ πνεῦμα παραδίδωσι. Παῦλος δὲ καὶ Ἀνδρέας ἐκ Μεσοποταμίας ὄντες, ἅμα τῷ ἄρχοντι Δάκνῳ, ὑφ' ὃν ἐστρατεύοντο, τὰς Ἀθήνας καταλαμβάνουσι. Συλληφθέντων δὲ ἐν αὐταῖς Διονυσίου καὶ Χριςίνης, τὴν αὐτῶν πιςεύονται φυλακήν. Τὴν δὲ Ἁγίαν Χριστίναν, παρθένου οὖσαν καὶ εὐπρεπῆ, καὶ γάμου ἔχουσαν ὥραν, ἐκκαλοῦνται πρὸς μίξιν. Τῆς δὲ μὴ πεισθείσης, ἀντὶ τοῦ ταύτην βιάσασθαι, μεταβληθέντες ταῖς παραινέσεσιν αὐτῆς, ἐπίςευσαν τῷ Χριστῷ. Ὅθεν αὐτοὶ μὲν καὶ ὁ Διονύσιος νιφάσι τῶν λίθων κατεχώσθησαν· ἡ δὲ Ἁγία Χριστίνη, ἐπιπεσοῦσα αὐτοῖς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων γυναικῶν, τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας, Τεκούσης, Ἀλεξανδρείας, Κλαυδίας, Φαεινῆς, Εὐφρασίας, Ματρώνης, Ἰουλίας, καὶ Θεοδότου, μάρτυρος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Νέους ζηλοῦντες πιστῶς, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδας, τὸ πῦρ προθύμως ὑπεισήλθετε, βοῶντες Μακάριοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ προσκυνῆσαι γλυπτοῖς, οἱ Ἀθληταὶ τῆς δόξης, ἀνασχεθέντες τὸν ἀοίδιμον, θάνατον ὑπέστησαν, τὰς ἀθανάτους λήξεις σαφῶς ἀπολαβόντες.

Ἀνδρειοτάτῃ ψυχῇ, καὶ ῥωμαλέῳ γνώμῃ, τῶν ἀνομούντων τὰ φρυάγματα, καθεῖλον οἱ Μάρτυρες, ἀναβοῶντες πιστῶς· Χριστὲ, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥήμασι θείοις ὀχυρωθεὶς, Μάρτυς Παυλῖνε, θανεῖν προείλω παναοίδιμε, βοῶν τῷ ποιήσαντι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, τοῦ θείου μάννα στάμνον, χρυσῆν λυχνίαν τε καὶ τράπεζαν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὴν Θεοτόκον πάντες πιστῶς ὑμνολογοῦμεν.

Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἀπεκδύσει πηλίνου τοῦ σώματος, οἱ Ἀθληταὶ ἱμάτιον, ἐνεδύσαντο πόθῳ ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ῥαντισμῷ θείου αἵματος Μάρτυρες, καθαρθέντες τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, ὑπὲρ Χριςοῦ ἐχέατε, μελῳδοῦντες ἀπαύστως· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡραιότατοι βότρυες ὤφθητε, νοουμένης ἀμπέλου Μακάριοι, οἶνον ἡμῖν προχέοντες, εὐσεβείας τοῖς πόθῳ ἀναβοῶσιν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοητὸν ἱλαστήριον πέφυκας, τὰς ἁπάντων δεήσεις δεχόμενος, καὶ τῷ Υἱῷ σου Πάναγνε, ἀναφέρον εἰς λύτρον τῶν μελῳδούντων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἱέρευσαν πόθῳ ἑαυτοὺς οἱ Μάρτυρες, οἱ γενναῖοι ἀγαλλόμενοι· ἔδωκαν αἵματα προθύμως, καὶ ὄλβον ἀναφαίρετον ἔλαβον· καὶ νῦν ταῖς τῶν Μαρτύρων ἠρίθμηνται, χοροστασίαις οἱ πανεύφημοι.

Ὠράθητε ἄνθη νοητὰ μυρίζοντα, Ἀθλοφόροι τὴν εὐσέβειαν, θείας τε πόλεως πολῖται, λιμένες τῶν ἐν ζάλῃ σωτήριοι, φωστῆρες ἀληθείας ὑπέρμαχοι· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σὺν Πέτρῳ καὶ Παύλῳ τὸν σοφὸν Ἡράκλειον, καὶ Παυλῖνον καὶ Βενέδιμον, ἅμα Ἀνδρέᾳ καὶ Χριστίνῃ, καὶ τῷ Διονυσίῳ τιμήσωμεν, σεβρῶς ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσαντας, καὶ τὴν ἀπάτην ἀφανίσαντας.

Ἡ γῆ μὲν τὰ αἵματα ὑμῶν ἐδέξατο, ἐκχυθέντα Μεγαλώνυμοι, ὑπὲρ τοῦ πάντων Εὐεργέτου, σκηναὶ δὲ τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα· μεθ' ὧν περιχορεύοντες μνήσθητι, τῶν μεμνημένων ὑμῶν πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι πιςοὶ περιχαρῶς προσφέρομεν, τοῦ Ἀγγέλου Θεονύμφευτε· Χαῖρε βοήθεια ἀνθρώπων, Μαρτύρων Ἀποστόλων κραταίωμα, καὶ πάντων Προφητῶν περιήχημα, Θεογεννῆτορ παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε

Digitized by Google

» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῌ ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου, Ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Θεία, τετρακτὺς Ἱεραρχῶν, δέδεικται πληθὺς ὥσπερ στύλων, ἀμεταθέτων Χριστοῦ, ὧν τῇ ἑδραιότητι, Σοφία οἶκον ὑψοῖ, τῶν δογμάτων τὰ θύματα, προτίθησι πᾶσιν, οἶνον τὸν εὐφρόσυνον, κιρνᾷ κρατῆρι σεπτῷ, νέμει, τὴν τρυφὴν καὶ τὴν χάριν, τοῖς πιστῶς τελοῦσι τὴν μνήμην, τῶν ἱεραρχῶν καὶ ἀθλοφόρων Χριστοῦ.

Μύσται, καὶ θεράποντες Χριστοῦ, καὶ Ἱερομάρτυρες θεῖοι, κόσμον φρουρήσατε, μέγιςε Πατρίκιε, σὺν Ἀκακίῳ ὁμοῦ, ἱερώτατε Μένανδρε, Πολύαινε μάκαρ, ςίφος ἰσοστάσιον, τῶν τετραμόρφων νοῶν, θείαν, ὡς τελοῦντες χορείαν, καὶ Θεοῦ παρόντες τῷ θρόνῳ, συντηρεῖτε πίςει τοὺς τιμῶντας ἡμᾶς.

Ὄντως, ὦ Πατρίκιε ποθῶν, ἐπὶ θαλασσῶν τὸν ἀφράςως, θεμελιώσαντα γῆν, καὶ τὸν ποταμοῖς αὐτὴν προετοιμάσαντα, σοῦ τοῖς θείοις προσρήμασι, διδάσκεις ὑδάτων, τῶν θερμῶν μυστήριον, τὸ ὑπερθαύμασον· οὗπερ, προχοαῖς νῦν ἐνθέοις, δίδου καὶ ἡμῖν σαῖς πρεσβείαις, ἰαμάτων ἄνωθεν τὰ νάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ὁμοίως καὶ Ἀπολυτίκιον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Πατρίκιον τὸν ἄριστον ἐν ἀθλοφόροισιν ἀείδω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἁρματηλάτην.

Παντοδαπαῖς κεκοσμημένην χάρισιν, ἱερωσύνης στολήν, καὶ ταῖς βαφαῖς αὖθις, μαρτυρίου αἵματος, ὡραϊσθεῖσαν Ἔνδοξοι, περιθέμενοι πάντες, τῆς εὐσεβείας ἐδείχθητε, πρόμαχοι στεῤῥοὶ καὶ τῆς πίστεως.

Ἀγωνοθέτης ὁ Χριστὸς καθήμενος, ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, τοῖς ἀθληταῖς πᾶσι, τῶν ἀγώνων στάδιον, ἀναπετάσας ἤθροισε, προσφυῶς ἡρμοσμένον, χορὸν Μαρτύρων τετράριθμον, ᾄσμασιν αὐτὸν μεγαλύνοντα.

Τῆς Ἐκκλησίας προεςὼς Πατρίκιε, οἷα ποιμὴν ἀγαθὸς, ὑπὲρ αὐτῆς μάκαρ, τὴν ψυχήν σου τέθεικας, σὺν Ἀκακίῳ Μένανδρον, Πολύαινόν τε τὸν θεῖον, σοφοὺς πλουτήσας συλλήπτορας, ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναπέμποντας.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεσι θείων Προφητῶν ἑπόμενοι, καθωμολόγησαν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, σάρκα προσλαβόμενον, οἱ θεηγόροι Μάρτυρες, ἐξ ἀχράντου Παρθένου, ἣν Θεοτόκον δοξάζοντες, ᾄσμασιν ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Τοὺς πορευθέντας ἀνδρικῶς, τὴν τρίβον τοῦ μαρτυρίου, καὶ τελέσαντας τὸν κάλλιστον δρόμον, μακαρίσωμεν πιστοὶ, ὡς νικηφόρους μάρτυρας, καὶ στεφανίτας θείους, καὶ ἱεράρχας θεόφρονας.

Ὁ θεηγόρος πυρωθεὶς, τῷ ζήλῳ τῆς εὐσεβείας, κατεμάρανε τὴν φλόγα τῆς πλάνης, ῥητορεύων ἀσφαλῶς, θεολογίας δόγματα, καὶ συνετίζων πάντας, πρὸς θείαν ὄντως ἐπίγνωσιν.

Νενεκρωμένον καθορῶν, τῷ κάρῳ τῆς ἀσεβείας (*), ὁ Πατρίκιος δεινὸν ἡγεμόνα, εἰσεπήδησε βοῶν, θεογνωσίας ῥήματα, καὶ διασπείρων πᾶσι, τὸν θεῖον τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τοῦ Θεοῦ, τὸν Λόγον ὦ Θεοτόκε, ἀπεγέννησας ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὃν οἱ Μάρτυρες Θεοῦ, ἀνδρείως ὡμολόγησαν, ὡς στρατιῶται τούτου, καὶ στεφανῖται γενόμενοι.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας καταρχὰς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριςὲ, τῆς Ἐκκλη-
» σίας στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος
» μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σὺν Μενάνδρῳ Ἀκάκιον τὸν σοφὸν, καὶ Πολύαινον πίστει τὸν ἱερὸν, τιμήσωμεν ᾆσμα-

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἄλλως πως τὰ ἑξῆς τοῦ Τροπαρίου· ἤγουν, « τὸν παράνομον διώκτην ὁ Μάρτυς, ἐξεφαύλιζεν αὐτοῦ, τὸν δόλον τὸν ὀλέθριον, φιλοσοφῶν τὰ θεῖα, ὁ μέγας ὄντως Πατρίκιος.

Digitized by Google

σι, καὶ τὸν μέγαν Πατρίκιον· ἱερεῖς γὰρ οὗτοι, Θεοῦ παντοκράτορος, γεγονότες πίστει, αὐτῷ εὐηρέστησαν· ὅθεν μαρτυρίου, ἐπὶ τέλει τοῦ βίου, λαμπρῶς ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθησαν, οἷς ἐκ πόθου βοήσωμεν. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριος.

Ῥώμην Χριστοῦ, περιεβάλου Πατρίκιε· ἱερεὺς γὰρ, τούτου ἐχρημάτισας, καὶ τοῖς αὐτοῦ, ἴχνεσι σαφῶς, κατακολουθήσας, διὰ βασάνων προσηνέχθης τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ, εὐσεβῶς ἀνακράζων· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἱερουργὸς, θεῖος ἐδείχθης Ἀκάκιε, θείας αἴγλης, Πάτερ ἐμφορούμενος, καὶ τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀληθὴς, ἀναδεδειγμένος, εἰδώλων πλάνην κατέπτυσας· διὸ καὶ γεγηθότι συνειδότι κραυγάζεις· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Στίφει Χριστὲ, τῶν σῶν Μαρτύρων ὁ Μένανδρος, συγχορεύων, καὶ συναγαλλόμενος, μαρμαρυγαῖς, λάμπει νῦν ταῖς σαῖς, καὶ φωτοχυσίαις, ὡραίαις ἀγλαϊζόμενος, κἀκεῖ σοι τῷ Δεσπότῃ, γεγηθὼς ἀνακράζει· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Τῆς ἱερᾶς, στάσεως Σῶτερ Πολύαινος, ἠξιώθη ὡς ἀκαταγώνιστος, Μάρτυς φανείς· ὅθεν καὶ φωτὸς, νῦν τοῦ ἀκηράτου, ἀξίως ἀναπιμπλάμενος, βοᾷ σοι τῷ Δεσπότῃ, τῶν ἁπάντων καὶ κτίστῃ· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ὅπλον Χριστὲ, τὴν σὲ τεκοῦσαν Παναμώμον, κεκτημένοι, πλάνης ἐτροπώσαντο, τὰς μηχανὰς, Μάρτυρες οἱ σοὶ, καὶ τὰς τῶν τυράννων, θωπείας σαφῶς διέλυσαν, καὶ νῦν στεφανηφόροι, δεδειγμένοι βοῶσι· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νεκρωθέντες τῷ κόσμῳ, Μάρτυρες θεόφρονες πόνοις ἀσκήσεως τῷ Χριστῷ προθύμως, προσηνέγκατε θύματα τέλεια, ἑαυτοὺς τυθέντες, ὥσπερ ἀμνοὶ τοῖς τοῦ Δεσπότου, πειθαρχοῦντες ἐνθέοις προστάγμασιν.

Ἐναθλοῦντες νομίμως, Μάρτυρες πανεύφημοι ἐξεφανώθητε· καρτερήσαντες γὰρ τὰς πικρὰς ἀλγηδόνας καὶ μάστιγας, τὰς τῶν παρανόμων, ἐν οὐρανοῖς κατατρυφῆσαι, τῆς ἀφθάρτου ζωῆς ἠξιώθητε.

Νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις, νῦν ἐνδιαιτώμενος μάκαρ Πατρίκιε, τῶν ἐπιτελούντων, τὴν σεβάσμιον μνήμην σου μέμνησο, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην, ἐν προσευχαῖς καθικετεύων, ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε Μάρτυρες ἔνδοξε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες ἐκήρυξαν, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, νεανικῶς μέχρι θανάτου, ἀνθιστάμενοι Κόρη πανύμνητε.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Θίασον ἀθλητικὸν, ἐκ τεσσάρων συνεστῶτα Μαρτύρων, ἱεραρχῶν ἀξίως, εὐπρεπῶς φαιδρυνόμενον, ὁ λαὸς ὁ εὐσεβὴς, νῦν συστησάμενοι, τὰς χορείας, χαρμονικῶς ἀνευφημήσωμεν.

Λύουσι σωματικῶν, ἀλγηδόνας οἱ στεῤῥοὶ νοσημάτων, ταῖς τῶν θερμῶν ὑδάτων, αὐτομάτοις ἐκβλύσεσι, καὶ παθῶν τῶν ψυχικῶν, θείαις ἐντεύξεσι, τοὺς ἐν πίστει, προσερχομένους ἀπαλλάττουσιν.

Ὄρθρον μοι τὸν νοητὸν, τῷ ἐν σκότει τῶν πταισμάτων κειμένῳ, καὶ μοχθηρῶς ἐντεῦθεν, τὴν ζωὴν διανύοντι, προσευχαῖς μάκαρ ταῖς σαῖς, νῦν ἐξανάτειλον, ἱκετεύων, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν Πατρίκιε.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν μου τὴν ψυχὴν, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθένε, Θεοτόκε πανύμνητε· τὴν σὴν γὰρ οἱ ἀθληταὶ, χάριν κατέχοντες, τῶν τυράννων, τὰς γλωσσαλγίας ἀπεκρούσαντο.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
» ταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν
» βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν
» κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
» καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντ., Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἱερὸν κειμήλιον, τοῦ Ἰησοῦ Πατρίκιε, ἡ Ἐκκλησία λαβοῦσα τὸ σῶμά σου, ἀγαλλομένη κράζει σοι· Διὰ σοῦ ἅπας κόσμος, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ διαφυλάττεται, ἐξ αἱρέσεως πάσης, ἀλώβητος καὶ ἀήττητος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου, Ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου.

Στίχοι.

Ἐφεῦρε Πατρίκιος ἐκτμηθεὶς κλέος,
Ὑπὲρ κλέος πᾶν γηΐνων πατρικίων.

Digitized by Google

Ἐννεακαιδεκάτῃ τάμε Πατρίκιον ξίφος ὀξύ.

Ο μέγας οὗτος Πατρίκιος, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐγκληθεὶς, παρέστη Ἰουλίῳ τῷ Ἐπάρχῳ· καὶ τούτου πείθειν αὐτὸν παντοίως ἐπιχειροῦντος, καὶ τὴν τῶν θερμῶν ὑδάτων προβαλλομένου ἀνάδοσιν, ὡς προνοίᾳ τῶν θεῶν ἐκπυροῦνται, καὶ ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐκχέονται, ὁ Ἅγιος Μάρτυς ἀντέφησεν, ἐπ' εὐεργεσίᾳ μὲν τὰ θερμὰ ἀναδίδοσθαι ὕδατα, τῇ δὲ δυνάμει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, τάξαντος δύο τόπους, τὸν μὲν ἀγαθῶν ἔμπλεων, ἔνθα οἱ Δίκαιοι ἀναπαύονται, τὸν δὲ, σκότους καὶ πυρὸς, ἔνθα κατακριθήσονται οἱ ἁμαρτωλοὶ, μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν. Καὶ ὅτι τὸ πῦρ εἰς πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐνέθηκεν ὁ Θεὸς, καὶ τοῖς ἄλλοις ςοιχείοις ἀνέμιξε· καὶ ἔςι μὲν ὑπεράνω τοῦ ςερεώματος πῦρ καὶ ὕδωρ, ἔςι δὲ καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἐξ οὗ ἀναδιδόασιν αἱ πηγαὶ, αἱ μὲν πλησιάζουσαι τῷ πυρὶ, θερμὸν, αἱ δὲ πολὺ τούτου ἀπέχουσαι, ψυχρόν. Καὶ ἔτι τὸ ὑποκάτω τῆς γῆς πῦρ κολαστήριόν ἐςι ψυχῶν ἀσεβῶν· καὶ τὸ κατώτατον ὕδωρ, εἰς κρύσταλλον πεπηγὸς, Τάρταρος ὀνομάζεται, ἔνθα οἱ θεοὶ τῶν Ἑλλήνων ἔλαχον κατοικεῖν. Καὶ τοιαῦτα πολλὰ ἕτερα εἰπὼν, προςάξαντος τοῦ Ἄρχοντος, μέσον τῶν ἀναδιδομένων ἐβλήθη θερμῶν· τῶν δὲ τοὺς ἐμβαλόντας μᾶλλον ἢ τὸν βληθέντα βλαψάντων, ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ἀβλαβής· καὶ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δεξάμενος μετὰ Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, ἱερωσύνης κεκοσμημένοι ςολῇ, τῷ σφῶν αἵματι ταύτην, ἱερωτέραν ἀπεργασάμενοι, ἐν θεοπτίᾳ χορεύοντες ψάλλουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥητόρων δεινότητας, φωτὶ τῷ θείῳ καταυγαζόμενος, ἐξεφαύλισας Μάκαρ, ὡς ἐν καμίνῳ τοῖς αὐτομάτοις θερμοῖς, οἷς οὐκ ἐφλέχθης βληθεὶς, ἀλλ' ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ φέρει Πατρίκιε, σοφοὺς σου λόγους, οἷς ἐθριάμβευσας, Ἡγεμὼν ὁ ἀλάστωρ, μιαρωτάτους, καὶ ψευδωνύμους Θεοὺς, ὧν καταπτύσας ἐβόας γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, Δαυῒδ τῷ θείῳ ἡ θεία πρόῤῥησις· λιτανεύει γὰρ πόθῳ, τετρὰς Μαρτύρων τῷ σῷ προσώπῳ Ἁγνὴ, τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ ἀνακράζουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στεφανηφόρους Μάρτυρας, Ἱεράρχας θεόφρονας δεῦτε γεγηθότες, οἱ πιστοὶ τιμήσωμεν, Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν παρασχόντα τούτοις ἰσχὺν, τὰς τῶν δυσμενῶν, μὴ δεδοικέναι βασάνους· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερωσύνης χρίσματι, μαρτυρίου τε αἵματι, ἡ τῶν Καλλινίκων, τετρακτὺς κεκόσμηται, καὶ λάμπει τοῖς θαύμασι, δι' ἑκατέρων μάλα λαμπρῶς, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἐκβοῶσα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νενικηκότες Ἔνδοξοι, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, καὶ τὰς τῶν τυράννων, ἀπειλὰς μὴ πτύξαντες, στεφάνους ἐδέξασθε, παρὰ Χριστοῦ πανεύφημοι, καὶ ὡς νικηφόροι, ἀθληταὶ μελῳδεῖτε· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀγαλλιάσθω Μένανδρος, εὐφημείσθω Ἀκάκιος, καὶ σὺν Πολυαίνῳ, ὁ φαιδρὸς Πατρίκιος· χορείαν στησάμενοι, τὸν σαρκωθέντα Λόγον Πατρὸς, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος, ὑμνείτωσαν ἀπαύστως, ἱερεῖς δεδειγμένοι, αὐτὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐξέστησαν ὁρῶντες τοὺς Ἀθλητὰς, κεφαλὰς τεμνομένους οἱ τύραννοι, καὶ τὰς ψυχὰς, πόθῳ προδιδόντας καρτερικῶς· ὁ δὲ Χριστὸς ἐδέξατο, τούτους καταπαύσας ἐν ἑαυτῷ· δι' ὧν καὶ τὰς ἰάσεις, πηγάζει ὡς ἐκ κρήνης, ἀδιαλείπτως τοῖς προστρέχουσι.

Ἰδεῖν ἐσπουδακότες τῶν ὀρεκτῶν, τὴν πηγὴν Ἱεράρχαι καὶ Μάρτυρες, ἐν οὐρανοῖς, πάσας εὐκληρίας τὰς ἐν τῇ γῇ, καταλιπόντες ἤρθητε, πρὸς ὑψηλοτάτην περιωπὴν, τῆς θείας Βασιλείας, τρυφᾶν ἀξιωθέντες, τῆς ὑπὲρ νοῦν μακαριότητος.

Διήλθετε τὸ ὕδωρ τῶν πειρασμῶν, καὶ τὸ πῦρ τῶν βασάνων διέβητε· καὶ νῦν τρανῶς, τὴν διαιωνίζουσαν Ἀθληταὶ, ἀναψυχὴν εἰλήφατε, τῶν ἐπουρανίων ἐν ταῖς σκηναῖς ἐν αἷς στεφανηφόρον, χορεύοντες ἀπαύστως, ἐκ τῶν κινδύνων ἡμᾶς ῥύσασθε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἥλιος ἡ μνήμη τῶν Ἀθλητῶν, τοὺς πιστοὺς περιλάμπει τοῖς θαύμασιν· ὁ γὰρ ἐκ σοῦ, ἄχραντε Παρθένε τεχθεὶς Θεὸς, ὃν εὐσεβῶς ἐκή-

Digitized by Google

ρυξαν, τούτους κατελάμπρυνεν ἐμφανῶς, δοξάζων τοὺς ἐν πίστει, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, τετιμηκότας ὡς ὑπέσχετο.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὄμβροις τῶν αἱμάτων σου, μεγαλομάρτυς Θαλλέλαιε, ἀθείας τὴν κάμινον, ἐνθέως κατέσβεσας· νῦν δὲ τῶν θαυμάτων, ῥείθροις ἀπελαύνεις· πάθη ποικίλα καὶ πιστοῖς, ῥῶσιν παρέχεις ἐν θείᾳ χάριτι· διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, περιχαρῶς ἑορτάζομεν καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος, ἱερῶς προσπτυσσόμεθα.

Θαλλὸν σε κατάκαρπον, θείας ἐλαίας γνωρίσαντες, ἀθλοφόρε Θαλλέλαιε, ἐλαίῳ τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ὑπὲρ φύσιν θαυματουργημάτων, ἱλαρυνόμεθα σαφῶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν δοξάζοντες, μεγάλως σε δοξάσαντα, ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς ἀθλήσαντα, καὶ τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, παντελῶς ἀφανίσαντα.

Πελάγει ῥυπτούμενος, καὶ ταῖς σανίσιν εἰλούμενος, καὶ εὐτόνως ξεόμενος, μένεις ἀταπείνωτος, τοῦ Χριστοῦ σε μάκαρ, ἐπενδυναμοῦντος, ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ, πονηροτάτῳ φθόνῳ μαχόμενον, Θαλλέλαιε μακάριε, τῶν Ἀσωμάτων ὁμότιμε, ἀθλοφόρων συνόμιλε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν Θαλλέλαιον εὐφημεῖν θέμις. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τῷ ὁδηγήσαντι.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι, τοῦ παντουργοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος ἀεὶ, τοὺς τὴν φωσφόρον σου πάντοτε, ἐπιτελοῦντας πανήγυριν φώτισον, τοῦ μεγαλύνειν σε πιστῶς, Μάρτυς Θαλλέλαιε.

Ὀχυρωθεὶς εὐσεβείᾳ, καὶ κρατυνθεὶς χάριτι, τοῦ πανοικτίρμονος Θεοῦ, γενναιοφρόνως Θαλλέλαιε, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, καὶ ἔλυσας τὰ ὀχυρώματα ἐχθροῦ, νίκην ἀράμενος.

Νέος τὸ σῶμα ὑπάρχων, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειος, θεογνωσίαν ἀληθῆ, καθάπερ ἥλιος ἔλαμψας, εἰδωλικῆς ματαιότητος ζόφωσιν, ἀποσεισάμενος σαφῶς, Μάρτυς Θαλλέλαιε.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Παρθένε, τῶν εὐσεβῶν καύχημα, ἡ τῶν Ἀγγέλων χαρμονὴ, Χριστιανῶν τὸ διάσωσμα, ἁμαρτανόντων ἐξίλασμα, γέφυρα ἐκ γῆς μετάγουσα τοὺς πιστοὺς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Θαυματουργεῖς ἐξαίσια Παμμάκαρ, καιρῷ τῷ τῆς ἀθλήσεως· τοῦ γὰρ τυράννου ἀνηλεῶς, σὲ κολάζειν προθεμένου, οἱ τούτου χεῖρες ὤφθησαν, ξηραὶ καὶ ἀνενέργητοι.

Ἀποσκοπῶν πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, τὸν νίκην σοι παρέχοντα, οὐ παρετράπης τῆς ἀληθοῦς, Ἀθλητὰ ὁμολογίας, ἀλλ' ἀκλινὴς διέμεινας, ἐκπλήττων καὶ τοὺς ἄφρονας.

Λόγῳ ζωῆς καὶ ἔργων ἐπιδείξει, Ἀλέξανδρον ἐζώγρησας, καὶ τὸν Ἀστέριον Ἀθλητὰ, καὶ Θεῷ τῷ εὐεργέτῃ, πανευκλεεῖς παρέστησας, Θαλλέλαιε μάρτυρας. Θεοτοκίον.

Λάμψον μοι φῶς Παρθένε μετανοίας· ἐν σκότει γὰρ κατάκειμαι, τῆς ἁμαρτίας φρενοβλαβῶς· καὶ παράσχου μοι τὴν λύσιν, τῶν ἐπταισμένων ὅπως σε, δοξάζω πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα,
» στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλι-
» κρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι οὐκ ἔ-
» στιν Ἅγιος ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Φωτοειδὴς ἀναδειχθεὶς ἀθλοφόρος, τῆς ἀθείας σκοτασμὸν ἀπεκρούσω, καὶ πρὸς ποινὰς

Digitized by Google

καὶ θάνατον ἐχώρησας· ὅθεν διανύσας σύ, τοὺς γενναίους ἀγῶνας, μέγιστον ἀντέλαβες, κληρουχίαν καὶ δόξαν, τὴν μηδαμῶς γενναῖε ἀθλητά, παρερχομένην, Θαλλέλαιε ἔνδοξε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐν θαλάσσῃ ἀποῤῥιφεὶς, δυνάμει θείᾳ οὐκ ἐβυθίσθης, ἀσεβεῖς δὲ κατεπόντισας, τῷ βυθῷ Θαλλέλαιε, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου Μάρτυς σοφέ.

Λαμπροφόρος ταῖς θεϊκαῖς Μάρτυς ἀστράπτων φωτοχυσίας, ἐπεφάνης τῷ δικάζοντι, διελέγχων ἔνδοξε, τὴν ζοφερὰν δυσσέβειαν τούτου τρανῶς.

Ἁγιώτατόν σε ναὸν, καὶ οἶκον τῆς τρισηλίου δόξης, γεγονότα Μάκαρ ἔγνωμεν, ναούς τε καὶ ξόανα, τῶν πονηρῶν δαιμόνων συντρίψαντα.

Θεοτοκίον.

Ἱεροὶ Προφῆται, τὴν σὴν λοχείαν πάλαι προανεφώνουν, ὄρος μέγα καὶ κατάσκιον, πύλην τε καλοῦντές σε, δι' ἧς Κύριος μόνος Ἁγνὴ διώδευσεν.

Ὠδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Οἱ πόνοι σου μακάριε, εὐῶδες ὡς θυμίαμα, τῷ Εὐεργέτῃ προσηνέχθησαν· τὴν ἄπονον ἐντεῦθεν, βασιλείαν Ἅγιε, καὶ ζωὴν κεκλήρωσαι, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν.

Ναμάτων θείων ἔμπλεως, ὑπάρχων τῶν τοῦ Πνεύματος, ψυχὰς ἐζώγρησας φλεχθείσας, φλογμῷ τῆς ἀσεβείας, καὶ πρὸς ὕδωρ Ἔνδοξε, τὸ τῆς ἀναπαύσεως, καθωδήγησας σαφῶς.

Ἐλαία ὡς κατάκαρπος, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μάρτυς Θαλλέλαιε πεφύτευσαι, ἐλαίῳ εὐσεβείας, πάντων ἱλαρύνουσα, τὰς καρδίας πάνσοφε, καὶ τὰ πρόσωπα ἀεί.

Θεοτοκίον.

Υἱοὺς φωτὸς ἀπέδειξας, τοὺς σκοτισθέντας πάθεσι, Πατρὸς ἀπαύγασμα κυήσασα, Χριστὸν τὸν φωτοδότην, Παναγία Δέσποινα· διὰ τοῦτο πόθῳ σε, μακαρίζομεν ἀεί.

Ὠδὴ ς'. Ζάλη με λογισμῶν.

Φάλαγγας δαιμόνων ἐτροπώσω, συνεργοὺς Θαλλέλαιε, ἁγίους ἔχων Ἀγγέλους, ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων σου σοφέ· δι' ὧν στεφανηφόρος, ἀναδειχθεὶς δόξης ἔτυχες.

Ἡ φύσις τῶν ἀλόγων ἐπιγνοῦσα, τοῦ Λόγου σε Μάρτυρα, ὁρμὴν τὴν ἄλογον φεύγει, καὶ τιμᾷ σε ἐν λόγῳ εὐσεβεῖ, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, ἀγωνιζόμενον Ἔνδοξε.

Μέγιστα ἐπὶ σοὶ θαύματα βλέπων ὄχλος ὁ παράνομος, τελούμενα παραδόξως, καταβάλλεται νεύσει θεϊκῇ, Θαλλέλαιε καὶ φέγγος, θεογνωσίας εἰσδέχεται.

Θεοτοκίον.

Ἔλυσας τῶν δεσμῶν με τῆς ἁμαρτίας, τεκοῦσα τὸν Κύριον, τὸν λύσαντα τὰ τοῦ Ἅδου Θεοτόκε, βασίλεια ἁγνὴ, καὶ πάντας συνδεσμοῦντα, πρὸς τὴν οἰκείαν ἐπίγνωσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυ-
» θὸν καθέλκει με, ἀμέτρων πλημμελημά-
» των! ἀλλὰ σὺ Κυβερνῆτα ἀγαθὲ, προφθάσας
» διάσωσόν με.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων σύναθλος, ἀναδειχθεὶς καὶ ὁπλίτης, στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γέγονας διὰ βασάνων καὶ τιμωρίας, ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν καταπατήσας· διὰ τοῦτο τὴν σεπτήν σου, ὑμνοῦμεν μνήμην σοφὲ Θαλλέλαιε.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Στίχοι.

Ἀκέστορι τμηθέντι τῷ Θαλλελαίῳ,
Θεὸς βοτάνην πρὸς λύσιν πέμπει πάθους.

Εἰκοστῇ Θαλλέλαιος τὴν κεφαλὴν ἀπεκάρθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Νουμεριανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁρμώμενος ἐκ τοῦ Λιβάνου, πατρὸς μὲν Βερουκίου, μητρὸς δὲ Ῥωμυλίας, ἐν μελέτῃ γενόμενος τῆς Ἰατρικῆς τέχνης. Συνεσχέθη δὲ ἐν Ἀζάρβῳ τῆς δευτέρας τῶν Κιλίκων ἐπαρχίας, ἐν ἐλαιῶνι κρυπτόμενος. Προσάγεται δὲ Θεοδώρῳ τῷ ἄρχοντι· ὃς, μὴ πειθόμενος αὐτὸν θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, προσέταξε τρυπηθῆναι αὐτοῦ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ σχοινίοις κατὰ κεφαλῆς ἀναρτηθῆναι. Τοῦτο οὖν δόξαντες οἱ ὑπηρέται ποιεῖν, ἔκ τινος θείας δυνάμεως τὰς φρένας ἀλλοιωθέντες, ξύλον ἀντὶ τοῦ Ἁγίου τρυπήσαντες ἀπῃώρησαν. Τύπτονται οὖν, ὡς κατὰ τοῦ ἀχράντου παίξαντες. Εἶτα ἐκέλευσεν αὐτὸν ῥιφῆναι ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐξ ἧς ἐξῆλθεν ἀβλαβὴς, φορῶν ἐσθῆτα λευκήν. Μετὰ ταῦτα θηρίοις ἐν σταδίῳ ἀφίεται, καὶ πάλιν ἀλώβητος διαμείνας, ἐν Ἐδέσσῃ τῆς Αἰγαίων πόλεως ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Ἵστασο μέσον τῆς φλογὸς, τῶν πειρασμῶν ὡς οἱ Παῖδες, τὴν θείαν δρόσον ἐξ ὕψους Ἔνδοξε δεχόμενος σαφῶς, καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν δοξολογῶν.

Νέος ὡς ἄλλος Δανιὴλ, μέσον λεόντων ἐβλήθης, τῆς τούτων βλάβης οὐδόλως χάριτι, τῇ θείᾳ μετασχὼν, Μάρτυς ἀθλοφόρε Θαλλέλαιε.

Digitized by Google

Θαυματουργίαις τοὺς πιστούς, νόσων παντοίων λυτροῦσαι, τὰς τῶν δαιμόνων ἐλαύνων φάλαγγας, καὶ λύων πειρασμῶν, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις Μαρτύρων καλλονή.

Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, θεοχαρίτωτε Κόρη, σὲ δυσωποῦμεν θερμῶς, ἀνάστηθι καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, πειρασμῶν αἰωνίων καὶ πάσης ἀπειλῆς.

Ὠδὴ η'. Ἐν φλογὶ πυρός.

Μίαν φύσιν μίαν θέλησιν, καὶ βουλὴν καὶ ἰσχὺν Ἔνδοξε, Τριάδος θείας καταγγέλλων εὐσεβῶς, πολύθεον ἐμφρόνως, καθεῖλες βλασφημίαν, καὶ πόνους ὑπομείνας πολλούς, μεγάλως ἐδοξάσθης.

Ἱερεῖον ὥς περ ἄμωμον, τῷ τυθέντι ἀμνῷ ἅγιον σὺ προσηνέχθης τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ, καὶ ἔκτεινας τὸν ὄφιν, τὸν πρὶν ἐν Παραδείσῳ, παρακοῆς θανάτῳ Ἀδάμ, καὶ Εὔαν ἀνελόντα.

Συγχορεύουσι τῇ μνήμῃ σου, τοῖς πιστοῖς Ἀθληταί, Ὅσιοι, Ἀγγέλων δῆμοι, Ἀποςόλων Προφητῶν· μεθ' ὧν τὰς οὐρανίους, κληρούμενος σκηνώσεις, μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, πρεσβεύων Ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ἱλασμὸν τῶν ἐπταισμένων μοι, Παναγίαν ἁγνὴ αἴτησαι, καὶ δός μοι χεῖρα ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, δεινῶς χειμαζομένῳ, ἵνα σε μακαρίζω, καὶ πιστῶς κηρύττω τὴν σήν, βεβαίαν προστασίαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν φλογὶ πυρὸς παρίστανταί σοι Χερου-
» βὶμ Σεραφὶμ Κύριε, καὶ πᾶσα κτίσις
» ὕμνον ᾄδει σοι τερπνόν. Ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν μόνον δημιουρ-
» γόν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Παρθενομάρτυς πολύαθλος.

Ὡς καθαιρέτην τῆς πλάνης σε, ὡς θεῖον ναὸν τοῦ θείου Πνεύματος, σήμερον ἀνευφημοῦμεν Σοφέ, τοὺς μακαρίους σου πόνους, τὰ τίμια ςίγματα, καὶ τὴν κόνιν τῶν λειψάνων ἀσπαζόμενοι.

Σαρκὸς ἡμῶν τὰ νοσήματα, ψυχῆς τε τὰ δυσίατα τραύματα, ἴασαι τῶν ἰαμάτων χάριν πλουτήσας, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς αἰωνίου ῥυσθῆναι κολάσεως, τοὺς τιμῶντάς σε, δυσώπει τὸν φιλάνθρωπον.

Ἡ γῆ χυθέν σου τὸ αἷμα, ἐδέξατο τὸ τίμιον Θαλλέλαιε, καὶ γέγονε πηγὴ ἰάσεων· ἐν ᾗ προστρέχοντες πιστοί, τῶν δεινῶν λυτροῦνται Χριστὸν μεγαλύνοντες, καὶ συμφώνως σε τιμῶντες μακαρίζουσιν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον γεγένησαι Παρθένε, καὶ θρόνος τοῦ Παντάνακτος ἄχραντε, ἐν ᾧ καθίσας τοῦ παλαιοῦ, πτώματος ἤγειρεν ἡμᾶς, καὶ τῇ συνεδρείᾳ τῇ θείᾳ ἐτίμησε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παρθενομάρτυς πολύαθλος, Παρθένον Μη-
» τέρα πολυύμνητον, σήμερον ἐν τῷ αὐ-
» τῆς νυμφῶνι, ἐπιδημοῦσαν ξεναγεῖ· νυμφοςό-
» λοι πάντες χορεύσωμεν πάτρια, εὐσεβῶς τὴν
» Βασιλίδα μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.

Α'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοςῆς, ἢ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν· τῆς Σαμαρείτιδος, τοῦ Τυφλοῦ, ἢ τῶν Πατέρων· ἢ ἐν τῇ Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, ἢ τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ζήτει τὰ ἀπορούμενα εἰς τὴν Η'. τοῦ παρόντος Μηνός, ἐν τῇ Ἑορτῇ Ἰωάννου καὶ Θεολόγου.

Β'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Παρασκευῇ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς, ἤτοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Ἀναλήψεως.

Ἑσπέρας, στιχολογεῖται ἡ α'. στάσις τοῦ, **Μακάριος ἀνήρ**. Ἡ δὲ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου συμψάλλονται, ὡς καὶ ἐν τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὰ Καθίσματα τοῦ Πολυελέου, καὶ τοὺς Ἀναβαθμούς, Προκείμενον τοῦ Ἁγίου, **Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου**, κτλ. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Δόξα. **Ταῖς τῶν Θεοστέπτων**· Καὶ νῦν, **Ταῖς τῆς Θεοτόκου**. Εἶτα, τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου, **Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου**, κτλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἀναλήψεως.

Γ'. Ἐὰν τύχῃ τῷ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Ἡ μὲν Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου μετατίθεται εἰς τὴν Παρασκευήν, καὶ συμψάλλεται ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναλήψεως ὡς ἀνωτέρω. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν γίνεται κατὰ τὴν τάξιν, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον.

Digitized by Google

Δ΄. Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Στιχολογία Ψαλτηρίου ἐ γίνεται. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς ϛ΄. δύο πρώτως, καὶ τέσσαρας δευτέρως, καὶ τοῦ Ἁγίου δ΄. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἓν τοῦ Ἁγίου. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ΄. Σέλας φαεινότατον. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός. Γλῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἡ ἐνδιάτακτος Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου. Καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα, τὸ πρῶτον τῆς Ἑορτῆς δίς, Τὴν μεθέορτον πιστοί. Εἶτα Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἡ εὔσημος μνήμη σου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἡ τοῦ Πνεύματος πηγή. Τελευταῖον, τὸ τρίτον Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς, δίς, Μετὰ τὴν ἔγερσιν Χριστέ. Οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμενον τοῦ Ἁγίου, Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Ὁ Ν΄. Δόξα, Ταῖς τῶν Θεοστέπτων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου· καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μόνον. Ἀπὸ γ΄. Ὠδῆς, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ᾽ ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Αἱ Καταβασίαι διπλαῖ. Ἡ Θ΄. τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἑορτῆς δίς, τὸ ά. καὶ ἅπαξ τὸ ἕτερον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Δόξα, καὶ νῦν, Βασιλεῦ οὐράνιε. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, μόνον. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸ Κοινωνικόν, Εἴδομεν τὸ φῶς.

Γ΄. Ἐὰν τύχῃ τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Μετὰ τὴν Λειτουργίαν, ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Βασιλεῦ οὐράνιε· καὶ καθεξῆς ἡ Ἀκολουθία τῆς Γονυκλισίας. Τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Δεῦτε λαοί. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὰ λοιπά, ὡς καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς. — Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

ϛ΄. Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἑσπέρας. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ΄. τῶν Ἁγίων Πάντων δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων. Καὶ νῦν, τῆς Ὀκτωήχου. Ἀναγνώσματα, τῶν Ἁγίων Πάντων δύο καὶ τοῦ Ἁγίου ἕν. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων Πάντων. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ὁ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθείς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ ἀμφοτέρων τῶν Ἑορτῶν. Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων. Καὶ νῦν, Ναὸς καὶ πύλη. Εἶτα τό, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Νέος γέγονας; Δόξα, Ἡ εὔσημος μνήμη σου. Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου, Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, κτλ. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων, κτλ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ΄. τῶν Ἁγίων Πάντων γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου β΄. μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ, Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. καί, Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν. Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων Πάντων. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Κοινωνικόν, Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Ζ΄. Ἐὰν τύχῃ ἐντὸς τῆς Νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἑσπέρας. Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν ά. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου καθαρά, καθὼς ἐστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη· λέγομεν δὲ τότε, μετὰ τὰ Δοξαστικὰ τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν, Θεοτοκία τῆς Ὀκτωήχου. Ὁμοίως καὶ μετὰ τὰ Καθίσματα, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον, ἅπερ ὅρα ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος μηνός.

Τῌ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, μεγάλων, θεοστέπτων καὶ ἰσαποστόλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν ά. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὅπλον κραταιότατον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δέδωκας, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι᾽ οὗ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμψας εὐσεβείᾳ· καὶ βασιλείας οὐρανῶν, κατηξιώθη τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· μεθ᾽ οὗ σε τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔδωκας φιλάνθρωπε, τῷ εὐσεβεῖ σου θεράποντι, Σολομῶντος τὴν φρόνησιν, Δαβὶδ

Digitized by Google

τὴν πραότητα, καὶ τῶν Ἀποστόλων, τὴν ὀρθοδοξίαν, ὡς βασιλέων Βασιλεὺς, κυριευόντων τε πάντων Κύριος· διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πρῶτος καθυπέταξας, τὴν ἀλουργίδα ἀείμνηστε, Βασιλεῦ ἑκουσίως Χριστῷ, αὐτὸν ἐπιγνοὺς Θεὸν, καὶ παμβασιλέα, πάντων εὐεργέτην, νικοποιὸν πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τὸν ὑπερκείμενον· ἐντεῦθέν σοι φιλόχριστε, τὴν βασιλείαν κατεύθυνεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'.

Βυζαντίου.

Πλουσίων δωρεῶν τὰ κρείττονα, εἰληφὼς παρὰ Θεοῦ, Ἄναξ κράτιστε, Κωνσταντῖνε μέγιστε, καλῶς ἐν τούτοις διέπρεψας· καταυγασθεὶς γὰρ ἀκτῖσι τοῦ παναγίου Πνεύματος, ὑπὸ Σιλβέστρου ἱερέως, διὰ τοῦ βαπτίσματος, ἐν βασιλεῦσιν ὤφθης ἀήττητος, τὴν οἰκουμένην ὡς προῖκα, προικοδοτήσας τῷ Κτίστῃ σου καὶ πόλιν Βασιλεύουσαν θεοσεβῆ. Διὸ ἱκετεύων μὴ παύσῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἅπασι, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου, ὡς παῤῥησίαν ἔχων, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 22. Ἔστη Σολομὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου σήμερον πρὸς σὲ, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἀνεῳγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτὸς, εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ὅσα ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον· καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἵλεως ἔσῃ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέ- Κεφ.
δυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶ- ΞΑ'. 10.
να εὐφροσύνης. Ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ. Καὶ ὡς γῆ αὔξουσα τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναν-
τίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Διὰ Σιὼν οὐ σιωπή- Κεφ.
σομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ΞΒ'. 1.
ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὄψονται τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομά σου τὸ καινὸν, ὃν ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό· καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ οὐκ ἔτι κληθήσῃ Καταλελειμμένη· καὶ ἡ γῆ σου οὐκ ἔτι κληθήσεται Ἔρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται, Θέλημα ἐμόν· καὶ τῇ γῇ σου Οἰκουμένη· ὅτι εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοὶ, καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοί σου· καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Φωτίζου, φωτίζου, Ἱερουσαλήμ· ἥκει γὰρ Κεφ.
σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ Ξ'. 1.
ἀνατέταλκεν. Ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπὶ ἔθνη, ἐπὶ σὲ δὲ φανήσεται Κύριος καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται. Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου. Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου· ἥκασι πάντες υἱοί σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ὄψει, καὶ χαρήσῃ, καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος θαλάσσης, καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν. Καὶ ἥξουσί σοι ἀγέλαι καμήλων, καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιὰμ καὶ Γεφάρ· Πάντες ἐκ Σαβᾶ ἥξουσι, φέροντες χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσουσί σοι, καὶ λίθον τίμιον, καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται. Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδὰρ συναχθήσονται, καὶ κριοὶ Ναβαιὼθ ἥξουσί σοι, καὶ ἀνενεχθήσονται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. Τίνες οἵδε ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστεραὶ σὺν νεοσσοῖς; Ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα Θαρσεῖς ἐν πρώτοις ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρό-

θεν, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν μετ' αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονταί σοι· διὰ γὰρ ὀργήν μου ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεός μου ἠγάπησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντὸς, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημίᾳ ἐρημωθήσονται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἥξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξύναντές σε· καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυρίου, Σιὼν τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι. Καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε καὶ ἐξαιρούμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Χρεωστικῶς ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, Κωνσταντῖνε ἰσαπόστολε, πάντων ἀνάκτων βάσις καὶ καύχημα· φωτισθεὶς γὰρ ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, πᾶσαι ἐφαίδρυνας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὰ συστήματα τῶν πιστῶν πανταχόθεν συνάξας, ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαέων, ἔνθα τῶν ἀσεβῶν ἐσβέσθη τὸ φρύαγμα, καὶ αἱρετικῶν ἠσθένησαν γλῶσσαι, καὶ ἐμωράνθησαν· τῶν δὲ ὀρθοδόξων ὑψώθη τὸ στῖφος, φανερωθείσης τῆς πίστεως. Ὅθεν ὑπ' αὐτῶν ἐδοξάσθης ὀρθοδοξότατος, καὶ πάντων βασιλέων ἐκηρύχθης πατὴρ, ὡς πρῶτος τὴν ἁλουργίδα παρὰ Θεοῦ κομισάμενος. Διὸ αἰτοῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, αἴτησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων τὴν κλῆσιν ἔλαβες, ἀλλ' ὡς ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἔσχες μᾶλλον ἔνδοξε ταύτην ἐξ ὕψους Κωνσταντῖνε ἰσαπόστολε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· τὸ γὰρ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ δι' αὐτοῦ ἀγρευθεὶς, ὡς κάλλιστον θήραμα, ἐν τούτῳ καὶ νικητὴς, κατὰ ὁρωμένων καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ἀπεφάνθης ἀήττητος. Ὅθεν δυσωποῦμέν σε, ὡς πρέσβυν θερμότατον, οἱ γηγενεῖς ἐπαξίως τὴν μνήμην σου σέβοντες, ἐν παῤῥησίᾳ αἰτήσασθαι ἡμῖν, φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'. Βύζαντος.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε· Χριστὸν γὰρ ποθήσας, εἰδώλων κατεφρόνησε, ναὸν ἐγείρας ἐπὶ γῆς, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς· ἐν οὐρανοῖς δὲ ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

Ἦχος γ'.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὥσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων ἐδέξω τὸ θεῖον χάρισμα, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες, ἀνάκτων τὸ καύχημα, Κωνσταντῖνε ἰσαπόστολε· ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Αἶνος τῷ Θεῷ, ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Κωνσταντῖνε πανεύφημε. Σὺ γὰρ ὤφθης ἀκραιφνὴς στρατιώτης τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι, τῶν εἰδώλων τὰς μορφάς· καὶ νῦν προσηρείσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν, τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη, τῷ κράτει σου Ἄναξ, μυστικῶς εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφήμως γεραίρει κραυγάζουσα· Χαίροις, ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. Χαίροις, ἀνάκτων πανάριστε, καὶ Ἀποστόλων ἰσότιμε, Χαίροις, πιστῶν τὸ στήριγμα, καὶ Βασιλέων, τὸ προπύργιον. Κωνσταντῖνε μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων, ὡς παῤῥησίαν ἔχων, Βασιλέων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πρῶτος, Βασιλεὺς Χριστιανῶν, παρὰ τοῦ Θεοῦ Κωνσταντῖνε, τὸ σκῆπτρον ἔλαβες· σοὶ γὰρ πεφανέρωται ἐν γῇ κρυπτόμενον, τὸ σωτήριον σύμβολον, δι' οὗ καὶ τὰ ἔθνη, πάντα καθυπέταξας τοῖς τῶν Ῥωμαίων ποσὶν, ὅπλον ἀπροσμάχητον ἔχων, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν μάκαρ, δι' οὗ καὶ προσήχθης τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Digitized by Google

Στίχ. Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Ὄντως, μακαρία ἡ γαστήρ, καὶ ἡγιασμένη κοιλία, ἡ σὲ βαστάσασα, Μέδων κοσμοπόθητε, Χριστιανῶν ἡ χαρά, Κωνσταντῖνε θεόστεπτε, Ῥωμαίων ἡ δόξα, πλοῦτος καὶ ὑπέρμαχος τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν, σκέπη ταπεινῶν καὶ ἀπόρων, θλίψεων ἀνόρθωσις ὄντως, καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἡ ἀνάῤῥυσις.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου.

Πόθῳ, καὶ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, κατεπειγομένη ἡ Μήτηρ, τοῦ γλυκυτάτου βλαστοῦ, σπεύδουσα ἀφίκετο ἐν τῇ ἁγίᾳ Σιών, εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον, ἐν ᾧ ἐσταυρώθη, θέλων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς· ἔνθα, τὸν Σταυρὸν ἀραμένη, χαίρουσα ἐκραύγαζε· Δόξα, τῷ δωρησαμένῳ μοι ὃν ἤλπιζον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Σέλας φαεινότατον, κομήτης ἑσπερώτατος, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν Θεότητος μετοχετευθεὶς, ἤχθης ἁγιάσαι λαὸν καὶ πόλιν· καὶ τύπον Σταυροῦ ἐν οὐρανῷ κατοπτεύσας, ἤκουσας ἐκεῖθεν· Ἐν τούτῳ νίκα τοὺς ἐχθρούς σου. Ὅθεν δεξάμενος τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος, Ἱερεύς τε χρισθεὶς καὶ Βασιλεὺς, ἐλαίῳ ἐστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ὀρθοδόξων Βασιλέων πατὴρ, οὗ καὶ ἡ λάρναξ ἰάσεις βρύει. Κωνσταντῖνε ἰσαπόστολε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν Ἀπόστολός σου, Κύριε, Βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρί σου παρέθετο· ἣν περίσωζε διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας, Δαυῒδ τοῖς τρόποις, γέρας ἄνωθεν, εἰσδεδεγμένος, τῆς βασιλείας τῇ κορυφῇ σου τὸ ἔλαιον· σὲ γὰρ τῷ Πνεύματι ἔχρισεν ἔνδοξε, ὁ ὑπερούσιος Λόγος καὶ Κύριος· ὅθεν ἔλαβες, καὶ σκῆπτρον Σοφὲ βασίλειον, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. β'.

Ἑλκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ, ὁ Ποιητὴς τοῦ ἡλίου καὶ κτίσεως, σὲ ὡς ἀστέρα φαεινὸς, ἐξ οὐρανοῦ δι' ἀστέρων ἐφειλκύσατο, ᾧ καὶ κράτος πρώτως τὸ βασίλειον ἐπέθηκε· διό σε ἀνευφημοῦμεν, Κωνσταντῖνε Βασιλεῦ εὐσεβέστατε, σὺν Ἑλένῃ μητρὶ τῇ θεόφρονι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ εὔσημος μνήμη σου, ἐπιφανεῖσα ἡμῖν, αὐγάζει τὰ πέρατα, θεογνωσίας φωτὶ, Κωνσταντῖνε θεόπνευστε· σὺ γὰρ ἐν Βασιλεῦσιν, εὐσεβὴς ἀνεδείχθης, νόμους ἐπουρανίου, Βασιλέως τηρήσας· διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὗρον Δαυῒδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου.

Ἔλαιον ἀγαλλιάσεως. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα.

Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Θεοστέπτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἦχος β'.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου.

Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μόνε ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς βασιλευούσης, ἁμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοὶ, τῶν σῶν θεραπόντων ἱκεσίαις, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν ἐλευθέρωσον.

Τῆς ἄνω γενόμενος ἐραστὴς, μάκαρ Κωνσταντῖνε, Βασιλείας τῷ Βασιλεῖ, πάντων καὶ Δεσπότῃ διανοίᾳ, καθαρωτάτῃ πιστεύσας ἐλάτρευσας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα θεαρχικῷ, σκότος ἀγνωσίας, καταλέλοιπας ἀληθῶς, θεόφρον Ἑλένη καὶ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐδούλευσας. Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἄνοιξόν μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θα-

Digitized by Google

νατηφόρου ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥῦσαί με Δέσποινα.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἀμοιβῶν οὐρανίων, ἐπιτυχεῖν ἔσπευσας· ὅθεν τῷ καλοῦντι Θεόφρον ἐπηκολούθησας, καὶ σκότος ἔλιπες, πατροπαράδοτον πλάνην, καὶ φωστὴρ ἐν Πνεύματι θείῳ γεγένησαι.

Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ Πάνσεμνε, ἅπασαν θεμένη ἐλπίδα τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ, τόπους κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ ἄχραντα πάθη, σαρκωθεὶς ὑπέμεινεν, ὁ ὑπεράγαθος.

Τὸ σωτήριον ὅπλον, τὸ ἀρραγὲς τρόπαιον, τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα Σταυρὸν τὸν τίμιον, φθόνῳ κρυπτόμενον, σὺ ἐφανέρωσας θείῳ, φλεγομένη ἔρωτι Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἱερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν Ἄχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος, ὅλος γεγένημαι· ἡ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανὸν, καὶ τῶν ἄστρων μανθάνων τὴν καλλονὴν, ἐκ τούτων μεμύησαι, τῶν ἁπάντων τὸν Κύριον· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ὅπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφον ἐν τούτῳ, νικᾶν, καὶ κρατύνεσθαι· ὅθεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπαναΐξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας, Κωνσταντῖνε πανσέβαστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οὐρανόθεν ὡς Παῦλόν σε, πάλαι σαγηνεύει Χριστὸς ὁ Κύριος, Κωνσταντῖνε ἐκδιδάσκων σε, Βασιλέα τοῦτον μόνον σέβεσθαι.

Ὑπερλάμπρῳ σημείῳ σε, Μάκαρ διὰ ἀστέρων Χριστὸς ὁ ἥλιος, καταυγάζει καὶ φωστῆρά σε, τῶν ἐσκοτισμένων ἀναδείκνυσι.

Καὶ τοῖς τρόποις φιλόθεος, καὶ ταῖς θείαις πράξεσιν ἀξιάγαστος, Μακαρία ἐχρημάτισας· διὰ τοῦτο πίστει σε δοξάζομεν.

Φανεροῖς τὸ κρυπτόμενον, χρόνοις ἐπὶ πλείσταις νῦν θεῖον τρόπαιον, τοῖς Σταυροῦ, δι' οὗ σεσώσμεθα, καὶ δαιμόνων πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου καταύγασον, τὴν ἐσκοτισμένην τοῖς πλημμελήμασιν, ἡ τὸν Ἥλιον κυήσασα, τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὀρθρίσασα πρὸς τὸν ἄδυτον Ἥλιον, καὶ Δεσπότην, Βασιλεῦ θεόσοφε, φωτὸς ἀνάπλεως γέγονας.

Ἀγάπην καὶ τελείαν συμπάθειαν, ὡς πορφύραν, φοροῦσα κατῴκησας, νῦν εἰς τὰ ἄνω βασίλεια.

Συνήφθης Ἀσωμάτων Ἑλένη, χοροστασίαις, Θεὸν θεραπεύσασα, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε τὴν ψυχήν μου καθάρισον, μολυνθεῖσαν, ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τῇ ἐπηρείᾳ τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ ϛ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Συνήθροισας θεοφόρων Πατέρων, τὸν μακάριον χορὸν παραδόξως, καὶ δι' αὐτῶν, Κωνσταντῖνε τὰς πάντων, κυμαινομένας καρδίας ἐστήριξας, ὁμότιμον δοξολογεῖν, τῷ τεκόντι τὸν Λόγον καὶ σύνθρονον.

Πιστεύσασα ἐπὶ Κύριον ζῶντα, τὸν τὸ εἶναι παρεχόμενον πᾶσι, τῶν βδελυκτῶν, καὶ ματαίων εἰδώλων, νεκροποιὰ ἀπεβάλου θρησκεύματα, καὶ εἴληφας περιχαρῶς, βασιλείαν Ἑλένη οὐράνιον.

Παλάμῃ σου κυβερνώμενοι Λόγε, ἀγνωσίας τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ τῆς δεινῆς, ἀθείας τὸν σάλον, οἱ διὰ σοῦ βασιλεύοντες ἔλιπον, καὶ ἤχθησαν πρὸς γαληνοὺς, εὐσεβείας λιμένας γηθόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον ἀνιάτως νοσοῦσαν, καὶ τῷ δήγματι δεινῶς πληγωθεῖσαν, τοῦ πονηροῦ, τὴν καρδίαν μου Κόρη, καὶ τῆς ἐν σοὶ θεραπείας ἀξίωσον, καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοὶ, πεποιθότα πρεσβείαις σου ἄχραντε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σταυρὸν ἐκφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα, ὅπλον δὲ πιστῶν Ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Ὁ Οἶκος.

Κωνσταντῖνον πιστοὶ, σὺν τῇ μητρὶ τιμάσωμεν· τοῦ Προφήτου γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ, τὸν τρισύνθεντον Σταυρὸν κατενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριον πάθος ἐξηκολούθησε· καὶ πάντας παρέστησαν τοὺς Ἰουδαίους παρασκευάζεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν τὴν αὐτῶν· καὶ τοῦτο εὑρόντες ἀνέδειξαν αὐτοί.

Digitized by Google

Διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσι νικηφόροι ἀνεδείχθησαν, ὅπλον φέροντες ἀπροσμάχητον, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, θεοστέπτων, καὶ ἰσαποστόλων μεγάλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Στίχοι.

Ὡς κοινὸν εἶχον γῆς Βασιλεῖς τὸ στέφος,
Ἔχουσι κοινὸν καὶ τὸ τοῦ πόλου στέφος.

Ξύνθανε μητέρι εἰκάδι πρώτῃ Κωνσταντῖνος.

Ὁ μέγας οὗτος, ὁ μακάριος καὶ ἀοίδιμος ἐν βασιλεῦσι Κωνσταντῖνος, υἱὸς γέγονε Κώνσταντος τοῦ Χλωροῦ, καὶ Ἑλένης τῆς τιμίας. Ὁ δὲ Κώνστας θυγατριδοῦς γέγονε Κλαυδίου τοῦ προβεβασιλευκότος ἐν Ῥώμῃ πρὸ τῆς Διοκλητιανοῦ καὶ Καρίνου βασιλείας. Οὗτος ὁ Κώνστας, παρὰ Διοκλητιανοῦ τοῦ Ἑρκουλίου προσληφθεὶς, κοινωνὸς εἶναι τῆς βασιλείας αὐτοῦ, μετὰ Μαξιμιανοῦ Βαλερίου, τῶν ἄλλων ἁπάντων τὸν κατὰ τοῦ Χριστοῦ διωγμὸν σφοδρῶς ἀναῤῥιπιζόντων, μόνος οὗτος, πραότητι καὶ συμπαθείᾳ χρώμενος, μᾶλλον τοῖς ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀγωνιζομένοις ἐχρῆτο καὶ συμβούλοις καὶ κοινωνοῖς τῶν βασιλικῶν προσταγμάτων. Οὗτος καὶ Κωνσταντῖνον τὸν ἀγαπητὸν υἱὸν, μετὰ ταῦτα πρῶτον ταῖς Χριστιανοῖς χρηματίσαντα Βασιλέα, τὴν εὐσέβειαν διδάξας, διάδοχον τῆς αὐτοῦ βασιλείας κατέλιπεν ἐν ταῖς Βρετανικαῖς νήσοις.

Ὃς, ἀναμαθὼν τὰ κατὰ τὴν Ῥώμην γενόμενα παρὰ Μαξεντίου τοῦ υἱοῦ Ἑρκουλέου, ἔκπυστα καὶ ἀποτρόπαια καὶ ἐναγῆ καὶ βέβηλα ὄντα, ζήλῳ θείῳ κινούμενος, ὥρμησε κατ᾽ αὐτοῦ, τὸν Χριστὸν ἐπικαλούμενος σύμμαχον· οὗπερ ἰδὼν ὁ Θεὸς τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς, πρῶτον μὲν κατὰ τοὺς ὕπνους αὐτῷ ἐνεφάνισεν ἑαυτόν· ἔπειτα κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας δι᾽ ἀστέρων τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐγχαράξας, ἐν ᾧ ἦν γεγραμμένον. Ἐν τούτῳ νίκα, πάλιν αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἀξίοις ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἐμφανίσαι ἠξίωσε. Διὸ, θαῤῥήσας τῷ τύπῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὁπλοποιήσας δὲ αὐτὸν διὰ χρυσοῦ, ἀνελθὼν ἐν Ῥώμῃ, αὐτόν τε τὸν ἀλιτήριον Μαξέντιον κατέβαλεν, ἐν ποταμῷ Τιβέρει ἀποπνιγέντα παρὰ τὴν Βαλβίαν γέφυραν, καὶ τοὺς Ῥωμαίων πολίτας τῆς τούτου τυραννίδος ἠλευθέρωσε.

Τότε δὲ ἀπάρας ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως, κατὰ τὴν ὁδὸν ἐρχόμενος, ἐβούλετο κτίσαι πόλιν ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι ἐν τῇ Ἰλίῳ, ἔνθα τὸν πόλεμον τῶν Τρώων μετὰ τῶν Ἑλλήνων φασὶ γενέσθαι. Ὑπὸ δὲ χρησμοῦ θείου κωλύεται, μᾶλλον ἐν τῷ Βυζαντίῳ ὑπὸ Θεοῦ προτραπεὶς τὴν αὐτοῦ πόλιν κτίσαι. Διὸ, τῷ θείῳ κατακολουθήσας θελήματι, κτίζει τὴν θεοφρούρητον ταύτην πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, καὶ οἱόν τινα τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἀπαρχὴν ἀνατίθησι τῷ Θεῷ.

Ζητήσας δὲ τῆς καθ᾽ ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκρίβειαν, τοὺς πανταχόθεν Ἀρχιερεῖς κατὰ τὴν Νίκαιαν ἤθροισε, δι᾽ ὧν ἡ ὀρθόδοξος πίστις ἀνεκηρύχθη, καὶ τῷ Πατρὶ ὁμοούσιος ὁ Υἱὸς ἐγνωρίσθη, Ἀρείου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, μετὰ τῆς βλασφημίας, παραπεμφθέντων τῷ ἀναθέματι. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἑλένην, κατὰ ζήτησιν τῶν τιμίων ξύλων, ἐν οἷς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπάγη σαρκὶ, ἀποστείλας εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, δι᾽ αὐτῆς ταῦτα ἀνεκομίσατο, τὰ μὲν ἐν αὐτοῖς τοῖς Ἱεροσολύμοις καταθεμένης, τὰ δὲ πρὸς τὴν Βασιλίδα Πόλιν ἀναγαγούσης· ἥτις τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαβοῦσα, τὸν βίον κατέλυσεν.

Ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος, ἐγκαινίοις καὶ πανηγύρεσι τὴν πόλιν φαιδρύνας, καὶ μικρόν τι ἐπιβὰς τοῦ τεσσαρακοστοῦ δευτέρου ἔτους, ἐν ᾧ τῆς βασιλείας κατῆρξε, τῆς κατὰ τῶν Περσῶν ἐκστρατείας ἁψάμενος, καὶ ἔν τινι τῶν κατὰ τὴν Νικομήδειαν ἀγρῶν γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, καὶ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἀνάγεται Πόλιν, προπομπαῖς καὶ ὑπαντήσεσι μεγαλοπρεπῶς δεξιούμενος, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ σηκῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐναποτίθεται. Ἐβασίλευσε δὲ ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ κατὰ τὸ πεντακισχιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν ὀκτωκαιδέκατον ἔτος ἀπὸ κτίσεως Κόσμου, τριακοστὸς δεύτερος βασιλεὺς ἀπὸ Αὐγούστου γενόμενος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις, καὶ ἐν τῷ θείῳ αὐτοῦ Ναῷ, τῷ ἐν τῇ Κιστέρνῃ τοῦ Βώνου (*), τοῦ Πατριάρχου, ἅμα τῷ Βασιλεῖ καὶ τῇ Συγκλήτῳ, μετὰ λιτῆς ἐκεῖσε παραγινομένου, καὶ τὴν θείαν Μυσταγωγίαν ἐπιτελοῦντος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Σοῦ τὰ προστάγματα φυλάττων, ὑπεκλίθη σοῦ τῷ νόμῳ Κωνσταντῖνος· ἀνομούντων διὸ, καθεῖλε παρατάξεις, ἀναβοῶν σοι Κύριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ξύλον τὸ πάντας ἀνελκύσαν, Ἀξιάγαστε ἐκ λάκκου ἀπωλείας, συγχωσθὲν φθονερῶς, ἡμῖν ἀνακαλύπτεις, καταχωννύον δαίμονας, ὀλεθρίους εἰς αἰῶνας.

Πράξεσι θείαις ἐδομήσω, τὴν καρδίαν σου ναὸν Θεοῦ Ἑλένη· καὶ ναοὺς ἱεροὺς, αὐτῷ ἀνῳκοδόμεις, ἔνθα σαρκὶ τὰ ἄχραντα, δι᾽ ἡμᾶς ὑπέστη πάθη.

Θεοτοκίον.

Γνώμῃ οἰκείᾳ ἁμαρτάνων, καὶ δουλούμενος ἀτόποις συνηθείαις, τῇ συνήθει σου νῦν, προστρέχω συμπαθείᾳ· ἀπεγνωσμένον σῶσόν με, Παναγία Θεοτόκε.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὡς πορφυρίδα Ἔνδοξε, στολισθεὶς τὴν εὐμένειαν, καὶ ὥσπερ χλαμύδα, τὴν καλὴν συμπάθειαν, στεφάνῳ κεκόσμησαι, τῶν ἀρετῶν τελαίῳ νοΐ, καὶ μετατεθεὶς ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ

(*) Τὴν Κινστέρναν ταύτην ἔκτισε Βῶνος ὁ Πατρίκιος, Ῥωμαῖος τὸ γένος, ὁ ἐπὶ Ἡρακλείου ἀκμάσας. Ἀριθμεῖται δὲ πέμπτη τὴν τάξιν, κατὰ τὸ Ἕβδομον τῆς πόλεως κειμένη, (Τουρκ. Ἐδρινὲ καπισὶ) ἀπέναντι τοῦ ποτὲ Μοναστηρίου τῆς Χώρας, κατεσκευασμένη διὰ στοῶν μόνον, ἄνευ κιόνων, καὶ ἐν χρήσει οὖσα τὴν σήμερον τῶν τὰ μετάξια νηθόντων, ὡς καὶ ἄλλαι τινὲς μεθ᾽ ὧν καὶ ἡ κατ᾽ ἔμφασιν ἀσιατικὴν τουρκιστὶ λεγομένη, Μπὶν μπὲρ ντιρὲκ· τουτέστι Κινστέρνη ἑνὸς καὶ χιλίων κιόνων (Κωνσταντινιὰς σελ. 64). Ὀνομάζουσι δὲ οἱ Βυζαντινοὶ Κινστέρνας, κατὰ παρένθεσιν τοῦ Ν, τὰς ὀρθότερον λεγομένας καὶ γραφομένας Κιστέρνας, ἐκ τοῦ λατινικοῦ Cisterna, ἀφ᾽ οὗ τὸ παρ᾽ ἡμῖν Στέρνα, καὶ ἑλληνικώτερον Δεξαμενή.

Digitized by Google

ἄνω, βασίλεια κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐφραινομένην βλέποντες, σὺν υἱῷ σε θεόφρονι, ἔνδοξε Ἑλένη, εἰς Θεοῦ βασίλεια, Χριστὸν μεγαλύνομεν, τὸν τὴν ὑμῶν σεπτὴν ἑορτὴν, δείξαντα ἡμῖν, ὑπὲρ ἀκτῖνας ἡλίου, ἡμᾶς φωταγωγοῦσαν, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς θαυμαστὸς ὁ πόθος σου! καὶ ὁ τρόπος σου ἔνθεος! ἔνδοξε Ἑλένη, γυναικῶν τὸ καύχημα· τοὺς τάπους γὰρ φθάσασα, τοὺς τὰ σεπτὰ παθήματα, ὑποδεξαμένους τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, ναοῖς περικαλλέσι, κατεκόσμεις βοῶσα· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὰ τῆς ψυχῆς μου ὄμματα, τοῖς πολλοῖς παραβάσεσιν, ἀποτυφλωθέντα, Θεοτόκε φώτισον, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, καὶ τὴν καρδίαν δέομαι, ἐκταραττομένην, ἡδοναῖς πολυτρόποις, καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ὁ τάφος ἔνθα κεῖται τὸ ἱερὸν, Κωνσταντῖνε καὶ τίμιον σῶμά σου, μαρμαρυγὰς, θείας καὶ ἀκτῖνας φωτολαμπεῖς τοῖς προσιοῦσι πάντοτε, βλύζει ἰαμάτων παντοδαπῶν, τὸ σκότος ἀπελαύνων, καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ, φωταγωγῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Ἁγίως σου τελέσασα τὴν ζωὴν, σὺν Ἁγίοις νυνὶ κατεσκήνωσας, ἁγιασμοῦ, πλήρης γενομένη καὶ φωτισμοῦ· καὶ ἰαμάτων πάντοτε, ὅθεν ἀναβλύζεις τοὺς ποταμοὺς, καὶ πάθη κατακλύζεις, Ἑλένη μακαρία, καὶ καταρδεύεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προάναρχε ἀθάνατε Βασιλεῦ, βασιλείας τῆς ἄνω ἠξίωσας, οὓς εὐσεβῶς, πάλαι ἐδικαίωσας ἐπὶ γῆς, τοῦ βασιλεύειν Κύριε, σὺ ἠγαπηκότας εἰλικρινῶς, Ἑλένην τὴν Ἁγίαν τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον· ὧν ταῖς πρεσβείαις πάντας οἰκτειρον.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποιητὴν, συλλαβοῦσα Παρθένε ἐκύησας· καὶ νῦν ἰδοὺ, οἷάπερ Βασίλισσα δεξιᾷ, ταύτου ἁγνὴ παρίστασαι· ὅθεν δυσωπῶ σε ἀριστερᾶς, μερίδος λύτρωσαί με, ἐν ὥρᾳ καταδίκης, καὶ δεξιοῖς προβάτοις σύνταξον.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε, τὸ βασίλειον κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς θείας χάριτος, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, σὺν τῇ μητρὶ οὐρανόθεν· ἐξαστράπτον δὲ βλέπει, Σταυροῦ τὸ θεῖον τρόπαιον· ὅθεν τούτῳ ὀλέσας τοὺς δυσμενεῖς, τῶν εἰδώλων ἔλυσε τὴν ἀπάτην, ἐν κόσμῳ δὲ ἐκράτυνε τὴν ὀρθόδοξον πίστιν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Κωνσταντῖνε πάνσοφε, ὀρθοδοξίας πηγὴ, ἡ ποτίζουσα πάντοτε, τοῖς γλυκέσι νάμασι, τὴν ὑφήλιον ἅπασαν. Χαίροις ἡ ῥίζα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ τρέφων, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ. Χαίροις τὸ καύχημα, τῶν περάτων ἔνδοξε, Χριστιανῶν, βασιλέων πρώτιστε. Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν.

Ὁ βασιλεύων τῆς κτίσεως, τὸ εὐπειθὲς προορῶν, τῆς καρδίας σου Πάνσοφε, λογικῶς θηρεύει σε, ἀλογίᾳ κρατούμενον, καὶ καταυγάσας τὴν σὴν διάνοιαν, τῆς εὐσεβείας ταῖς ἐπιγνώσεσι κόσμῳ ἀνέδειξε, φωταυγῆ ὡς ἥλιον, μαρμαρυγὰς, θείων ὑποπέμποντα, πράξεων ἔνδοξε.

Τὰ τοῦ Κυρίου διδάγματα, καθάπερ γῆ ἐκλεκτὴ, δεξαμένη πανεύφημε, ἐναρέτων πράξεων, εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, τὰς διανοίας, ἡμῶν ἐκτρέφουσα, τῇ ἐκμιμήσει, Ἑλένη πάνσοφε, τῆς πολιτείας σου· ὅθεν ἑορτάζομεν, περιχαρῶς, σήμερον τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζοντες.

Ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, τοὺς σοὺς μετόχους Χριστὲ, Κωνσταντῖνον Ἑλένην τε, παραδόξως ἔχρισας, τὴν ἀπάτην μισήσαντας, καὶ σοῦ τὸ κάλλος ἐπιποθήσαντας, καὶ βασιλείας τῆς οὐρανίου σου, τούτους ἠξίωσας, εὐσεβῶς τὸ πρότερον, ἐπὶ τῆς γῆς Λόγε βασιλεύσαντας, τῇ ἐπινεύσει σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Μεθοδίου Πατριάρχου.

Ὁ τῶν Ἀνάκτων Ἄναξ καὶ Θεὸς, ὁ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν τοὺς ἀξίους, αὐτὸς οὐρανόθεν, ὥσπερ Παῦλον τὸν ἀοίδιμον, διὰ σημείου τοῦ Σταυροῦ, σὲ Κωνσταντῖνε ἐζώγρησεν, Ἐν τούτῳ, φήσας, νίκα τοὺς ἐχθρούς σου· ἂν ἀναζητήσας σὺν μητρὶ θεόφρονι, καὶ εὑρὼν ὡς ἐπόθεις, τούτους κατὰ κράτος ἐτροπώσω. Σὺν αὐτῇ οὖν ἱκέτευε, ὑπὲρ ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον Φιλάνθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ'. καὶ ς'. Ὠδή.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν,

Εἰς μνημόσυνον.

Digitized by Google

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Βασιλείαν ἀσάλευτον, βασιλεύσας ἀπείληφας, Βασιλίσκε ἔνδοξε καὶ παρίστασαι, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων, σὺν πάσαις γηθόμενος, τῶν Ἀγγέλων στρατιαῖς, ἀναμέλπεις τε πάντοτε τὸ ἀέναον, καὶ μακάριον ᾆσμα, φρυκτωρίαις, κατὰ μέθεξιν ταῖς θείαις περιφανῶς αὐγαζόμενος.

Τοὺς σοὺς πόδας ὑπέδησαν, ταῖς κρηπῖσιν ἡλώσαντες, ἐν τῷ σὲ πορεύεσθαι τρίβους χαίροντα, τῦ μαρτυρίου Ἀοίδιμε, μεθ' ὧν κατεπάτησας, κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς, καὶ τελείως συνέτριψας, καὶ ἐβάδισας, εὐσταλῶς τὴν οὐράνιον πορείαν, τῷ Δεσπότῃ νικηφόρος, ἐμφανιζόμενος ἔνδοξε.

Προσευχῇ σῃ ἐβλάςησε, ξύλον ἄνικμον πρότερον, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε ζῶντος ὕδατος· τῇ δὲ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, ἡ γῆ καθηγίασται· ὁ ἀὴρ δὲ τῆς ψυχῆς, τῇ ἀνόδῳ πανόλβιε· ὅθεν πίστει σου, τὴν ἁγίαν τιμῶμεν Βασιλίσκε, καὶ πανέορτον ἡμέραν, ἐν ᾗ νομίμως ἠρίστευσας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν παμμέγιστον Βασιλίσκον αἰνέσω.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Ταύτην τὴν φαιδρὰν σῃ ἑορτὴν, τῦς εὐσεβῶς γεραίροντας, Μάρτυς πολύαθλε, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ἱκέτευε σώζεσθαι, καὶ τῆς ἐπουρανίου, βασιλείας μετόχους γενέσθαι.

Ὅλος τῇ ἀγάπῃ τῦ Χριςῦ, ἀνακραθεὶς Πανόλβιε, σαρκὸς ἠλόγησας, ὡς φθείρεσθαι μελλούσης, καὶ ἤνεγκας βάσανα, γνώμῃ ἀνδρειοτάτῃ, στηλιτεύσας εἰδώλων τὴν πλάνην.

Νύκτα ἀγνωσίας φωτισμῷ τοῦ παναγίου Πνεύματος, καταλαμπόμενος, παρῆλθες Βασιλίσκε, καὶ ἄθλων λαμπρότησιν, ἥλιος καθωράθης, πᾶσαν κτίσιν φαιδρῶς καταυγάζων.

Θεοτοκίον.

Πόκον προεώρα Γεδεὼν, τὴν ἄχραντον γαστέρα σου, δρόσον τὴν οὐράνιον, Παρθένε δεξαμένην, θαλάσσας ξηραίνουσαν, Κόρη τῆς ἀθεΐας, καὶ τακείσας ἀρδεύουσαν φρένας.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Αἵμασιν ἀθλήσεως, εἰδωλικὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῆς τρυφῆς, Μάρτυς τῷ χειμάῤῥῳ, ἐντρυφᾷς ἀγαλλόμενος.

Μάρτυρα Τριάδος σε, ἡ ἐκλεκτὴ δυὰς ἔνδοξε, τῶν Ἀθλητῶν, ἀπολιπομένη, πρὸς Χριςὸν ἀπεδήμησεν.

Μένεις τῶν συνάθλων σου ἀπολειφθεὶς, Χριστὸν Κύριον, ὁμολογῶν, πάντων Βασιλέα, Βασιλίσκε πολύαθλε.

Θεοτοκίον.

Εὕροιμί σε Πάναγνε, χειραγωγοῦσάν με πάντοτε, πρὸς ἀρετὰς, καὶ πρὸς μετανοίας, τὰς ὁδοὺς ἐμβιβάζουσαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ μόνῳ Βασιλεῖ, νῦν παρίςασαι χαίρων, διάδημα φαιδρὸν, καὶ στολὴν ἐξ οἰκείων, βαφεῖσαν αἱμάτων σῃ, ἱερῶς περικείμενος, καὶ θεούμενος, καθαρωτάτῃ μεθέξει· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, τελῦντες ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηπονήσας τὴν ἄρουραν, Μάρτυς τῆς ψυχῆς σου ἑκατοστεύοντα, στάχυν ἤνεγκας ἀθλήσεως, ἀποθήκαις θείαις συντηρούμενον.

Ἱερᾶς ἐπακήκοας, ἄνωθεν παμμάκαρ φωνῆς καλούσης σε, καὶ τὸ πέρας τῆς ἀθλήσεως, βεβαιούσης Μάρτυς πανκοίδιμε.

Σταθηρὰν ἐνδεικνύμενος, Ἔνδοξε τὴν ἔνςασιν ἐκαρτέρησας, ταῖς ἀλύσεσι δεσμούμενος, καὶ τῆς πλάνης λύων πάντα σύνδεσμον.

Τὸν Σατὰν ἀπηγχόνησας, θείαις ἀθλοφόρε νευραῖς τῶν λόγων σου· νίκην ὅθεν κεκαλλώπισαι, Βασιλίσκε μάρτυς διαδήμασι.

Θεοτοκίον.

Ὁ Πατρὶ ὁμοούσιος, ὤφθη κατὰ πάντα ἀνθρώποις ὅμοιος, σαρκωθεὶς καθὼς ηὐδόκησεν, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων.

Digitized by Google

Ὠδὴ έ. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Νομίμως ἐναθλῆσαι ἑλόμενος, ἀνομοῦντας, δυνάμει τοῦ Πνεύματος, Μάρτυς θεόφρον κατήσχυνας.

Βαδίζων θαρσαλέως τὴν τρίβον, τοῦ μαρτυρίου, τὰ κέντρα συνέτριψας, τοῦ πολεμήτορος Ἔνδοξε.

Αἱ βάσεις σου τοῖς ἥλοις Θεόφρον, ἐμπεπαρμέναι, ἐχθροῦ πολυμήχανον, κάραν τελείως συνέθλασαν. Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι τέτοκας, Θεοτόκε, τὸν ἀκατανόητον, καὶ ἀπερίληπτον Κύριον.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἰκρίῳ τὸν ὑψωθέντα κηρύττων, ἐν ξηρῷ δεσμῆσαι ξύλῳ καὶ τοῦτο, σῶν προσευχῶν, ἐπομβρίαις δεικνύεις, χλωρὸν καὶ φύλλοις παντοίοις κατάκομον, εἰς στήριγμα τῶν εὐσεβῶν Βασιλίσκε καὶ κλέος τῶν πόνων σου.

Αὐθέντα σε σαρκικῆς προσπαθείας, οἱ παράνομοι ἀδίκως δεσμοῦσι, καὶ σιδηροῖς, περονίζουσιν ἥλοις, καὶ μακροτάταις ὁδοῖς συνελαύνουσι, τῷ αἵματι πᾶσαν τὴν γῆν, ἁγιάζοντα Μάρτυς πολύαθλε.

Ἱστάμενος καὶ δεσμούμενος χεῖρας, ἀνεπτέρωσας καρδίας τὸ ὄμμα, πρὸς τὸν Θεόν, καὶ πηγὴν ἀναβλύσαι, ὕδατος ζῶντος αὐτὸν ἐδυσώπησας, εἰς μνήμην σου πανευκλεῆ, καὶ ψυχῶν θεραπείαν Μακάριε. Θεοτοκίον.

Συντρίμματα τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, καὶ τὰ χρόνια ἰάτρευσον πάθη, τὸν ἰατρὸν, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀνερμηνεύτως Παρθένε κυήσασα, καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοί, τὰς ἐλπίδας Πανάμωμε θέμενον. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδη
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

Στίχοι.

Ὁ Βασιλίσκος ἐκτομῇ δοὺς τὴν κάραν,
Πατεῖ νοητοῦ βασιλίσκου τὴν κάραν.

Εἰκάδι δευτερίῃ Βασιλίσκος φάσγανον ἔτλη.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ, χωρίου Χουμιαλῶν, ἐνορίας Ἀμασείας ἀνεψιὸς τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος· καὶ προαχθεὶς μετὰ τοῦ Ἁγίου Εὐτροπίου καὶ Κλεονίκου, οἵτινες ἦσαν συστρατιῶται τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, κατελείφθη ἐν τῇ φυλακῇ, ἐκείνων τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ τελειωσάντων μαρτύριον. Ἐπιθυμίαν δὲ ἔχων τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον τελέσαι, καὶ ὑπὲρ τούτου δεόμενος τοῦ Θεοῦ, καταξιοῦται τῆς τοῦ Κυρίου ἐπιφανείας, παρεγγυῶντος αὐτὸν συντάξασθαι τοῖς οἰκείοις, καὶ ἐν Κομάνοις γενόμενον μαρτυρῆσαι.

Καὶ δὴ μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἀπελθὼν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἀσπασάμενος, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν πίστει παραινέσας αὐτοὺς ἐμμένειν, ὅσον ἤδη καὶ συνελήφθη παρὰ τῶν ἀποσταλέντων στρατιωτῶν παρὰ Ἀγρίππα τοῦ Ἡγεμόνος. Δεσμήσαντες οὖν αὐτόν, καὶ κρηπῖδας σιδηρᾶς, ἔνδοθεν ἥλοις πεπυκνωμένας, ὑποδήσαντες, ἤλαυνον τὴν εὐθὺ Κομάνων ὁδόν. Καταλαβόντες δὲ τὸ χωρίον Δακνῶν, ηὐλίσθησαν παρὰ γυναικὶ καλουμένῃ Τραϊανῇ· ἔνθα προσεδέθη ὁ Ἅγιος πλατάνῳ ξηρᾷ, εἰς τοὐπίσω τὰς χεῖρας περιηγκωνισμένος· καὶ εὐξάμενος, νεοθαλῆ καὶ κομῶσαν τὴν πλάτανον ἔδειξε· καὶ πηγὴ ὕδατος ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀνεδόθη λαγόνων, ἔνθα ὁ Ἅγιος ἵστατο. Ἰδόντες δὲ τοῦτο οἱ στρατιῶται, ἅμα τῇ γυναικί, πιστεῦσαί φασι τῷ Χριστῷ, καὶ λῦσαι τὸν Ἅγιον τῶν δεσμῶν.

Καταλαβόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν Κομάνων, παρίστη τῷ Ἡγεμόνι ὁ Ἅγιος· μὴ πεισθέντος δὲ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, πῦρ ἐξ οὐρανοῦ διὰ προσευχῆς αὐτοῦ κατηνέχθη, καὶ κατεφλέχθη ὅ, τε τῶν εἰδώλων ναός, καὶ ὁ ἀνδριὰς τοῦ Ἀπόλλωνος. Καὶ ἐπὶ τούτοις ἀσχέτῳ θυμῷ βληθεὶς ὁ Ἡγεμών, ξίφει προσέταξεν ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ σῶμα ῥιφῆναι ἐν ποταμῷ. Καὶ οὕτω τὴν τοῦ μαρτυρίου στέφανον εἴληφεν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Κόσμος Μαρτύρων ἀνεδείχθης, ὑπερκόσμια σκηνώματα Τρισμάκαρ, κατοικῶν καὶ ἡμῖν, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, τὸ κοσμικὸν κλυδώνιον, κατευνάζων σαῖς πρεσβείαις.

Οἶκος Τριάδος ἀνεδείχθης, τὰ ἰνδάλματα βωμούς τε τῶν εἰδώλων, καταράσσων Σοφέ, καὶ ψάλλων τῷ Δεσπότῃ· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμει σοι γέρα ὁ Δεσπότης, ἐναθλήσαντι στερρῶς καὶ καθελόντι, μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ μέλποντι συντόνως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλο στερέωμα ἐδείχθης, ὥσπερ ἥλιον τοὺς ἄθλους κεκτημένον, καὶ ὡς ἄστρα τῶν σῶν θαυμάτων Βασιλίσκε! τὴν ἱερὰν λαμπρότητα, καὶ πληθὺν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἴδε ἣν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει, ᾧ μελῳδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ή. Νικηταὶ τυράννου.

Νικητὴς τυράννων, καὶ πνευμάτων Ἔνδοξε τῆς πονηρίας, ἀνεδείχθης μέλπων, τῷ σὲ

Digitized by Google

δυναμώσαντι ἀκαταπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐνεκρώθης κόσμῳ· τῷ νεκροῖς διδόντι δὲ Ζωὴν Δεσπότῃ, Βασιλίσκε Μάρτυς, ἀκλινῶς ἑπόμενος ἔψαλλες χαίρων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωμάτος βασάνους, ἐνεγκὼν στεῤῥότητι ψυχῆς Θεόφρον, Ἀσωμάτοις θείοις, συγχορεύων αἴνεσιν Θεῷ προσάγεις, Εὐλογεῖτε λέγων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης πλατυτέρα, οὐρανῶν, χωρήσασα Θεὸν ἐν μήτρᾳ, τὸν στενοχωρίας πονηρᾶς ῥυόμενον τοὺς μελῳδοῦντας, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί
» σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφό-
» δρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἱστίῳ Μάρτυς τοῦ Σταυροῦ, τῶν βασάνων διελθὼν τὸ κλυδώνιον, τὸν γαληνότατον, τῆς βασιλείας ὅρμον κατέλαβες, καὶ ὥσπερ ἔμπορος καλὸς, τὸν φόρτον διέσωσας, τῆς εὐσεβείας Χριστῷ, τῷ τῶν ὅλων Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ὡς πάλαι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, ὁ Θεσβίτης Ἠλιοὺ κατηγάγετο, οὕτω Μακάριε, τῇ σῇ δεήσει φλόγα κατήγαγες δι᾽ ἧς ἐκκαίεται ναὸς, εἰδώλων καὶ ξόανα, δαιμόνων φλέγονται, καὶ Θεὸς ὁ ποιητὴς μεγαλύνεται.

Σωμάτος λέλυσαι σοφὲ, τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ δεξαμένων σου, σεπτῶν Δυνάμεων, τὸ θεῖον πνεῦμα νικῆσαν χάριτι, τῆς πονηρίας τὰ δεινὰ, πανόλβιε πνεύματα, καὶ νῦν τὰ ἄνω οἰκεῖς στεφηφόρος Βασιλίσκε βασίλεια.

Ἡ γῆ μὲν Μάρτυς τῇ ταφῇ, οὐρανὸς δὲ τῇ ψυχῇ καθηγίασται, τῇ σῇ Θεόπνευστε· ὡς γὰρ πορφύραν λαμπρὰν ἐξ αἵματος, περιβαλλόμενος τοῦ σοῦ, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, συμβασιλεύεις ἀεὶ, μεμνημένος τῶν πιστῶς μεμνημένων σου.

Θεοτοκίον.

Φύσει μὲν πέφυκας Θεὸς, ἀλλ᾽ ἠνέσχου περιθέσθαι τὸν ἄνθρωπον, μήτραν ἀμώμητον, ἐθελουσίως, εἰσδὺς φιλάνθρωπε· ὅθεν διπλᾶς τὰς φυσικὰς, εἰδότες θελήσεις σου, σὲ μεγαλύνομεν, τὴν Μητέρα σου πιστῶς μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες,

καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Μιχαὴλ Ἐπισκόπου Συννάδων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Μιχαὴλ θεόπνευστε, τὸ κατ᾽ εἰκόνα Θεοῦ, διετήρησας ἄμεμπτον, καὶ Χριστοῦ τὸν ἄχραντον, χαρακτῆρα ἐτίμησας, καὶ διδαχαῖς σου, πᾶσαν κατέσβεσας, τὴν γλωσσαλγίαν, ψυχῆς στεῤῥότητι. Ὢ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως! δι᾽ ἧς Χριστῷ, μάκαρ εὐηρέστησας, τῷ παντοκράτορι.

Πάτερ Μιχαὴλ θεόληπτε, ἱερωσύνης στολὴν, ἐνδυσάμενος ἔδραμες, τῶν μαρτύρων στάδιον, καὶ Χριστῷ προσενήνεξαι, διπλοῖς στεφάνοις, μάκαρ κοσμούμενος, ἀρχιερέων, τάξεις ὁρώμενος. Ὢ τῆς ἀφράστου σου, χαρμονῆς μακάριε! ἧς μετασχεῖν, ὄντως κατηξίωσαι, θεομακάριστε.

Πάτερ Μιχαὴλ θειότατε, σὺ τῷ ποδήρει σεπτῶς, Ἀαρὼν ὥσπερ δεύτερος, καθωραϊζόμενος, τῶν Ἁγίων τὰ Ἅγια, νῦν κατοπτεύεις, ἔνδον γενόμενος, καὶ τοῦ δευτέρου καταπετάσματος. Ὢ τῆς ἀχράντου σου, ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως! ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἧς καὶ μετέστηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς,

καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.
Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ἀρχιερεῦ Μιχαὴλ, ἱεροῖς ὕμνοις σε γεραίρω.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ἀπορρήτῳ λάμψας φωτισμῷ, Πάτερ δι' ἀσκήσεως, ἀρχιερεὺς τοῦ Θεοῦ ἐχρημάτισας, Μιχαὴλ θεσπέσιε, τὸ βασίλειον, ποδηγῶν ἱεράτευμα, καὶ Χριστοῦ ποιμαίνων, σὺ τὴν Ἐκκλησίαν παμμακάριστε.

Ῥητορεύων στόματι λαμπρῷ, πᾶσι διεσάφησας, πανευσεβῶς τὰ θεόφθεγκτα δόγματα, Μιχαὴλ πανόλβιε, τῶν αἱρέσεων, διελέγχων τὸ βλάσφημον, καὶ τῆς εὐσεβείας, ἄριστα παμμάκαρ προϊστάμενος.

Χαρισμάτων θείων γεγονὼς, μάκαρ ἐνδιαίτημα, πᾶσι πιστῶς προφανῶς μεταδέδωκας, Μιχαὴλ πανεύφημε, θεομίμητον, πολιτείαν κτησάμενος, καὶ δικαιοσύνην, περιβεβλημένος ὡς ἱμάτιον.

Ἱερὸν εἰκόνισμα Θεοῦ, καὶ τῆς Θεομήτορος, τιμητικῶς προσκυνῶν διετέλεσας, Μιχαὴλ πανίερε, καὶ τὴν βλάσφημον γλωσσαλγίαν διέλυσας, τῶν αἱρετιζόντων, λόγοις καὶ παθήμασι τροπούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρός σου Πάναγνε σεμνὴ, λάμψας ἡμῖν Ἥλιος, θεουργικαῖς ἀστραπαῖς κατεφαίδρυνεν, ἐκδιώξας ἅπασαν, τῶν δαιμόνων τὴν σκοτεινόμορφον σύγχυσιν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ῥεόντων προτετίμηκας Θεόρρημον, τὰ ἄρρευστα καὶ μένοντα δι' αἰῶνος· ποικίλως γὰρ διέπρεψας ἀνακράζων· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ὐκ ἔςιν δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ἐξεχύθη σοῖς χείλεσι θεία χάρις, ἐπλάτυνας τὸ στόμα σου καὶ ἐδέξω, σοφίας τὰ χαρίσματα καὶ ἐβόας· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ὑπέταξας, τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας, ἐφώτισας τὸν νοῦν σου τῇ θεωρίᾳ, ἐγένου πρακτικώτατος ἀναμέλπων· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας, φανεῖσαν οἱ θεόφρονες, ἣ βοῶμεν· Οὐκ ἔστιν ἄλλη τις ἐλπὶς καὶ στήριγμα, τῶν πιστῶν πανύμνητε θεοδόξαστε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρὺς μυ·
» ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μυ ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἱέρευσας σαυτὸν, διὰ βίου τελείου, καὶ ὤφθης ἱερεὺς, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου· παρ' οὗ δυναμούμενος, αἱρετίζοντα στόματα, ἀπεφίμωσας, κατὰ Χριστοῦ τῆς εἰκόνος, ἀνοιγόμενα· καὶ διωκόμενος Πάτερ, τὸν δρόμον τετέλεκας.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἱέμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης, κατέλιπες, σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, Ἱερομύστα πανόλβιε, ὅλον δὲ τὸν βίον σου, ὡς εὐωδέστατον θῆμα Χριστῷ τέθυκας.

Χωλάναντες, ἀπ' εὐθείας τῆς τρίβυ κατέπεσον, εἰς βόθρον αἱρέσεως, οἱ νῦν φανέντες ἀλλότριοι, οὕσπερ ἐξεφαύλισας, Χριστοῦ τιμῶν τὴν εἰκόνα Παμμακάριστε.

Ἀπείληφας, τῶν σῶν ἄθλων ἀξίως τὰ ἔπαθλα, Μιχαὴλ πανέντιμε, ταῖς οὐρανίαις Δυνάμεσι, νῦν συνευφραινόμενος, καὶ συγχορεύων ὡς Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Ἡ γλῶσσά συ, ἀνεδείχθη τῦ Πνεύματος κάλαμος, Μιχαὴλ πανένδοξε, οἰκονομίαν τὴν ἔνσαρκον, Γραφαῖς μελετήσασα, τῦ παντοκράτορος Λόγου παναοίδιμε.

Λαμπόμενος, ἱερῷ καὶ τιμίῳ στολίσματι, τῆς ἱερωσύνης σου, ὁμολογίᾳ διέπρεψας, θέατρον γενόμενος, Ἀγγέλοις τε καὶ ἀνθρώποις Πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ἰθυνόν μου, Θεοτόκε τὸν βίον προστάγμασιν, ἐνθέοις ῥυθμίζουσα, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου ἐκ σοῦ, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, Παρθενομῆτορ Μαρία θεονύμφευτε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμὸς, τῶν ἐν σκότει.

Ἐξ ἀγκαλῶν, ἀνετέθης τῷ Λόγῳ Ἱεροφάντορ· θεῖον γὰρ ἀνάθημα δεδειγμένος, ἐνδιαπρέψας, πρακτικῇ θεωρίᾳ, καὶ σοφίας καρπὸν δρεψάμενος, γέγονας ποιμὴν ἀληθῶς ἀξιόληπτος.

Ῥῆμα Θεοῦ, δαψιλῶς κατοικῆσαν ἐν σοὶ Θεόφρον, ποταμοὺς ἀνέβλυσε διδαγμάτων, οἷς ἐντρυφῶντες, εὐφραινόμεθα μάκαρ, σὲ μεσίτην σαφῶς πλουτήσαντες, ἵλεων ἡμῖν ἐργαζόμενον Κύριον.

Digitized by Google

Ὁ θεϊκῇ, δυναςείᾳ τὰ πάντα διακοσμήσας, σὲ ὦ Θεοφάντορ ἱερωσύνης, μυςικωτάτης, κατηγλάϊσε μύρῳ, προγινώσκων τὴν σὴν λαμπρότητα· ὤφθης ἱερεὺς γὰρ Θεȣ̃ μεγαλόφωνος.

Θεοτοκίον.

Ἴσος ἡμῖν, κατὰ πάντα γενέσθαι καταξιώσας, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε Θεομῆτορ, Πατρὸς ἐκλάμψας, ὁ πανάγιος Λόγος, καὶ ἐτέχθη ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ἄνθρωπος ὁμοῦ καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σωτηρίȣ χιτῶνα Πανεύφημε, θείας εὐφροσύνης τε περιβαλλόμενος, ὁμολογίας στέφανον, πρὸς Θεοῦ ἐκομίσω ἐπάξιον.

Ὑπομείνας πικρὰς ἐξορίας σοφὲ, εἰς εὐρυχωρότατον πλάτος κατήντησας, τοῖ Παραδείσου Μάρτυσι, συγχορεύων Θεόφρον πανόλβιε.

Μαθητὴς χρηματίσας Χριστȣ̃ τοῦ Θεοῦ, τȣ́τȣ τὰ παθήματα Μάκαρ ἐζήλωσας, προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς αὐτȣ̃ Ἐκκλησίας θεόπνευςε.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς ἐμυοῦντο τὴν ἄφραστον, πάντες οἱ Προφῆται σȣ̃ Πάναγνε κύησιν, συμβολικῶς τυπȣ́μενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὥσπερ μέγας ἥλιος, ἐξανατείλας, καταυγάζεις ἅπαντας, τῶν ἀρετῶν σου τῷ φωτὶ, καὶ τῶν θαυμάτων ταῖς λάμψεσι, Θαυματοφόρε, Ἀγγέλων ὁμώνυμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἐπισκόπου Συννάδων.

Στίχοι.

Τῷ κυματώδει μικρὸν ἐμπρέψας βίῳ,
Λύῃ Μιχαὴλ, οἷα κούφη πομφόλυξ.
Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ Μιχαὴλ ἀναδέδρομεν ἐκ γῆς.

Οὗτος ὁ ἀγγελώνυμος Μιχαὴλ, διὰ βέου τελέιου ἑαυτὸν ἐκκαθάρας, ἐκ μητρικῶν ἀγκάλων γεγονὼς ἀνάθημα τῷ Θεῷ, ὤφθη ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου· καὶ ὑπ' αὐτȣ̃ δυναμούμενος, τῶν θεομάχων ἅπασαν κατέσβεσε γλωσσαλγίαν, αἱρετιζόντων φιμώσας τὰ ἄθεα ςόματα, κατὰ τῆς θείας μορφώσεως ἀνοιγόμενα. Μὴ φέρων δὲ τῆς γλώσσης αὐτοῦ ὁ θὴρ ὁ δυσώνυμος τὸ θεῖον ῥῆμα· (οὐδὲ γὰρ κατεπλάγη τὰς αὐτȣ̃ ἀπειλὰς, οὐκ ἐχαυνώθη ταύταις τὸν νȣ̃ν, ἀλλ' ἐλευθέρᾳ τῇ φωνῇ ἐξεβόησε· Τὴν μὲν ἄχραντον καὶ θείαν εἰκόνα σέβω καὶ προσκυνῶ τȣ̃ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ, καὶ τῆς Ἁγίας αὐτȣ̃ Μητρὸς, τὸ δὲ σὸν δόγμα καταπτύω, καὶ εἰς οὐδὲν λογίζομαι)· ἐν τούτοις οὖν ὁ τύραννος αἰσχυνθεὶς, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, ἐξορίᾳ τοῦτον καταδικάζει μακρᾷ. Αὐτὸς δὲ τὸ κατ' εἰκόνα τηρῶν ἀῤῥύπωτον καὶ ἀκηλίδωτον, καὶ διωκόμενος ἐκ τόπȣ εἰς τόπον, εἰς εὐρύχωρον πλάτος κατήντησε. Καὶ οὕτω τὸν καλὸν δρόμον τελέσας, καὶ διπλοῖς στεφάνοις κοσμούμενος, προσετέθη τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ὡς Ἀρχιερεὺς, καὶ ὡς Μάρτυς τοῖς Μάρτυσι.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Οὐκ ἔφερε γλώσσης σου τὸν θεῖον φθόγγον, ὁ θὴρ ὁ δυσώνυμος, Μιχαὴλ ἱερώτατε, ἀλλ' ὑπερορίας σε καταδικάζει μακραῖς· ὅμως κατῃσχύνετο τὴν σὴν, ἱεροκήρυξ ὁρῶν στερρότητα.

Ἰθύνεται πάνσοφε ταῖς διδαχαῖς σου, Χριστοῦ τὸ πανίερον, ὀρθόδοξόν τε σύστημα· ἐγένου γὰρ ὄργανον θαυματουργὲ Μιχαὴλ, Πνεύματι κρουόμενον, βοῶν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Παντοκράτορος.

Σοφῶς ἐστηλίτευσας τῶν δυσωνύμων, τροφίμων τοῦ Μάνεντος, τὴν βλάσφημον ἀσέβειαν, Χριστοῦ τὴν πανάχραντον Πάτερ εἰκόνα τρανῶς, καὶ τῆς Θεομήτορος τιμῶν, καὶ τῶν Ἁγίων Μιχαὴλ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκώσεως γέγονας Θεοῦ τοῦ Λόγου, Παρθένε πανάμωμε, ὡραῖον ἐνδιαίτημα· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέλαβε, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ὁ ὢν, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐπὶ τȣ̃ βήματος ἔξω, θεοκήρυξ Μιχαὴλ οὐ κατεπλάγης, ἀπειλὰς τῶν ἀνόμων, ἀλλ' ἐλευθέρᾳ φωνῇ, ἐβόα· Εἰκόνα τὴν ἄχραντον, σέβω τοῦ Σωτῆρος, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων.

Γνώμῃ στεῤῥᾷ καὶ σταθηρᾷ, συμπλεκόμενος Σοφὲ τοῖς θεομάχοις, νικητὴς ἀνεφάνης, ἔργῳ καὶ λόγῳ δεικνὺς, ὡς δέον εἰκόνα τὴν ἄχραντον, σέβειν τοῦ Σωτῆρος, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων.

Εἰς τὸ πρωτότυπον εἶδος, τῆς εἰκόνος τὴν τιμὴν ἱεροφάντορ, διαβαίνουσαν Πάτερ, ταῖς θεοπνεύστοις Γραφαῖς, συνᾴδων τοὺς πάντας ἐδίδαξας, σέβειν τὴν εἰκόνα, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων.

Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀενάως τοῖς πιστοῖς ἀναπηγάζεις, οὗ τὴν ἄφθονον χάριν ἀπα-

Digitized by Google

ρυόμενοι σοῦ, ὑμνοῦμεν τὸν τόκον τὸν ἄχραντον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων, » τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν » φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ- » τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἀπείρῳ λαμπόμενος, νῦν φωτισμῷ πανόλβιε, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ ὡς παριστάμενος, τοῦ πεποθημένου σοι τέλους, τυχεῖν σαφῶς Πάτερ ἠξιώθης, πρὸς ὃ σπεύδων ἔδραμες, εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, τὴν ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητα, ἧς ἐν γῇ τὰς ἐμφάσεις Πάτερ ἐκέκτησο· ἀλλὰ μεσιτεύων ῥυσθῆναι, σοὺς φοιτητὰς, Χριστὸν ἐκδυσώπει, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, καὶ τιμῶντας ἀξιάγαστε.

Ῥωσθεὶς θεία χάριτι, σοφίας σου πυρσεύμασι, θεομάχων τὸ θράσος σαφῶς κατέσβεσας, τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν τῇ δε, ὡς τὴν πηγὴν ἔνδον κεκτημένος, Μιχαὴλ θεσπέσιε, Χριστοκήρυξ ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα, τοῖς εὐσεβῶς αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ- » ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ- » πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα- » γεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα· διὰ τὴν πανύμνητον, » Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στήλην γεγραμμένην ἔχουσαν, τὰς γενικὰς ἀρετὰς, θεωρίαις καὶ πράξεσι, Συμεὼν πανόλβιε, τὴν ψυχὴν ἀπετέλεσας, τὰ τῆς σαρκὸς νικήσας σκιρτήματα, καὶ ζωηφόρον ἀμφιασάμενος, νέκρωσιν Ὅσιε· καὶ φωστὴρ γενόμενος, ἀειφανὴς, πάσης γῆς τοῖς πέρασι, λάμπεις τῇ χάριτι.

Πόθῳ τῷ θείῳ πτερούμενος, ἔτι τὴν σάρκα φορῶν, καὶ τὸν χοῦν περικείμενος, τοῖς Ἀγγέλοις γέγονας, προφανῶς ὁμοδίαιτος, τῶν ἐπιγείων μὲν ἀφιστάμενος, πρὸς οὐρανοὺς δὲ, Πάτερ ὑψούμενος· ὅθεν ἐλήλυθας, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, διηνεκῶς, θείαις ἀναβάσεσιν, ἐπεκτεινόμενος.

Σάρκα λεπτύνας ἀσκήσεσιν, ἀνωφερῆ τὴν ψυχὴν, καὶ Θεῷ πλησιάζουσαν, Συμεὼν ἀπέδειξας, καὶ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ τῇ δυνάμει, τούτου τὰ θαύματα, τὰ ὑπὲρ φύσιν, τελεῖν ἠξίωσαι· ἔνθα γὰρ πέφυκε, παντουργὸς ἐνέργεια, τὰ ὑπὲρ νοῦν, πάντα καὶ διάνοιαν, διαπεραίνεται.

Δόξα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν συμβολικῶς, τὸ Θαυμαστὸν ἀνελθὼν, καὶ τὴν σεπτὴν Κιβωτὸν ὡς ἄδυτον ὑπελθὼν, πρᾶξιν ἀρίστην, καὶ ἐπίβασιν θεωριῶν ὑπεδείξω· τῇ μὲν, τὸν βίον λαμπρύνας δεσμοῖς σιδηροῖς, ὡς ὁρμίσκοις χρυσοῖς κοσμούμενος· τῇ δὲ, Θεὸν ὁρῶν τε καὶ ὁρώμενος, καὶ μόνος μόνῳ προσλαλῶν· ὃν ἱκέτευε σεβάσμιε Συμεὼν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α'.

Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Θαυμαστὲ μέλπω Συμεὼν σοῦ τὴν χάριν (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων·) Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην.

Θεολογίας ἀληθοῦς ὑπόθεσις, ἐστὶν ἡ μνήμη σου, θαυματουργὲ Πάτερ, Συμεὼν καὶ ἔλλαμψις, τοῖς συνελθοῦσιν ἅπασι, καθαραῖς ταῖς καρδίαις, ὑμνῆσαι ταύτης τὰ μέγεθος, καὶ τὸν ἀξιάγαστον βίον σου.

Digitized by Google

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ ὄψεως, εὐηγγελίσθης σου, ἡ εὐκλεὴς μήτηρ, καὶ σε εὐωδέστατον, καὶ θεῖον καταγώγιον, παμμακάριστε Πάτερ, συνέλαβέ τε καὶ τέτοκε, τῆς τρισυποστάτου Θεότητος.

Ὑπερφυῶς δικαιοσύνης ὄχημα, θεοχαρίτωτον, ἐκ σπαργάνων Πάτερ, μητρικῶν ἐσόμενον, προγνοὺς ὁ μέγας Πρόδρομος, εὐωνύμου μαστοῦ σε, ἀπέχεσθαι ἐγκελεύεται, καὶ τοῦ δεξιοῦ ἀποτρέφεσθαι.

Μυσικωτάτης ἀπαρχὴν δεξάμενος, ζωῆς πανόλβιε, διὰ λουτροῦ Πάτερ, τῆς ἀναγεννήσεως, τὴν δωρεὰν τοῦ Πνεύματος, ἀπὸ βρέφους ἐνθέως, τῆς σῆς ψυχῆς τὴν εὐπρέπειαν, ἔδειξας ἡλίου φαιδρότερον.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ποικιλίᾳ χάριτος, Θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας, μείνασα παρθένος ἀμόλυντος.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ἁπαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀγωνιστὴς ἄριστος, ἔφυς ἐραστής τε, τοῦ θείου κάλλους διάπυρος· ὅθεν ἐν μήτρᾳ σε, προεγνωκὼς ὁ Δεσπότης Συμεὼν ἡγίασε, Πάτερ ἀοίδιμε.

Σοφισθεὶς ἐκ βραχείας, θαυματουργὲ ὅσιε, Πάτερ ἡλικίας, τὴν ὄντως γνῶσιν τοῦ Πνεύματος, τὸν ἀκατάληπτον, αὐτοπτικῶς ἠξιώθης, κατιδεῖν Δυνάμεσι περικυκλούμενον.

Τῆς ψυχῆς τὰς αἰσθήσεις, ἐκ τῆς φρικτῆς Ὅσιε, Πάτερ ἐλλαμφθεὶς, θεωρίας, ξένην διάγνωσιν, ἐκτήσω τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἑτέρως ἐχόντων, Συμεὼν, καὶ ἄπταιστον βίον διήνυσας.

Ἐμφανῶς σοι παρέστη, ἀποσταλεὶς Ἄγγελος, τὸν ἀγγελικὸν, θεοφόρε παρεγγυώμενος, βίον ἀσπάσασθαι· ἀγαλλομένῳ ποδὶ δὲ, τοῦ ὀφθέντος εἵπεσο, Πάτερ τοῖς ἴχνεσιν.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με πάλαι, πρὸς τὴν ζωὴν Πάναγνε, πάλιν ἐπανήγαγες μόνη, τὴν ἐνυπόστατον, ζωὴν γεννήσασα, ἧ προσβαλὼν διεῤῥάγη, προφανῶς ὁ θάνατος, ὁ δυσμενέστατος.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς
» Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον,
» ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
» τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐν πέτρᾳ ῥιζωθεὶς, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, ὡράθης ἐπὶ γῆς, ἐγειρόμενος ςῦλος, στηρίζων ἐπιδείξεσιν, ἰαμάτων τὰ πέρατα· ὅθεν πίστει, σοῦ ἐπιτελοῦντες τὴν μνήμην, φωτιζόμεθα, ἀναβοῶντές σοι Πάτερ· Πρεσβείαις σου σῶζε ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Μένειν ἐντὸς, ἥκιστα κόσμου ὑπέμεινας, ἔτι Πάτερ, ἔχων ὁδηγοῦσάν σε, τὴν τοῦ Θεοῦ δύναμιν Χριστόν· εἰς δὲ τὰς ἀβάτους, ἐρήμους ἐνδιαιτώμενος, θηρσὶ συνανεστρέφου, ἀδεῶς παῖς ὑπάρχων, καὶ τοῖς πόνοις εὐφραίνου τοῦ σώματος.

Ἐπιπηδῶν, ἔλαφος ὥσπερ τοῖς ὄρεσιν, ἐπεπόθεις, Πάτερ θεοῤῥύτους πηγὰς, καὶ εὑρηκὼς, ταύτας Συμεὼν τῆς θεοφιλίας, τὴν δίψαν προσανεπλήρωσας· ἐξ ὧν θεολογίας, πεπωκὼς ἀναβλύζεις, τῷ προσώπῳ Χριστοῦ ὀπτανόμενος.

Λευχειμονῶν, σὲ ὡσπερεὶ ἐπ' ὀχήματος, διεσκόπει, ὅσιε φερόμενον, τοῖς νοεροῖς, Πάτερ ὀφθαλμοῖς, στύλῳ φωτεινῷ τε, παιδίῳ συνοδηγούμενον, ὁ θεῖος Ἰωάννης, ἐφιστάμενος βάσει, πρὸ τῆς σῆς πρὸς αὐτὸν ἀναβάσεως.

Ποδηγηθεὶς, Ἔνδοξε ὑπὸ τῆς χάριτος, τῆς δοθείσης, σοὶ ὡς ἐκ δυνάμεως, εἰς θεουργὸν δύναμιν φοιτᾷς, πρὸς τὴν Ἰωάννου, καλύβην τοῦ οὐρανόφρονος, μεθ' οὗ τὴν τῶν ἀγώνων, ἀσπασίως παλαίστραν, μετερχόμενος ὤφθης ὡς ἄγγελος.

Θεοτοκίον.

Δαυϊτικῆς, ἐκ βασιλίδος βλαστήσασα, συγγενείας, σὺ τὸν βασιλεύοντα, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἀποῤῥήτως, καὶ ὑπὲρ νοῦν ἀναλάμψαντα, ἐγέννησας Παρθένε· Θεοτόκον διό σε, θεοφρόνως πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὡραιότητος πλήρης, παῖς ὡς εὐπρεπέστατος, Πάτερ ὁ Κύριος, ἐμφανῶς ἐπέστη ἐν τῇ βάσει τὴν στάσιν σοι ἔχοντι, καὶ ἀστράψας δόξαν, ὑπομονῆς καθὼς ἠτήσω, ἑαυτὸν ἐπεδείκνυ σταυρούμενον.

Συνεξέλαμψεν αἴγλη, τῶν ἀποκαλύψεων ὁ θεῖος βίος σου· ὧν τῷ θείῳ μύρῳ, εὐωδίας γενόμενος ἔμπλεως, τὰς ἀντικειμένας, ἀθλητικῶς Θεοῦ Θεράπον, τῶν δαιμόνων συνέκοψας φάλαγγας.

Ὑψωθεὶς θεωρίαις, θείαις Παμμακάριστε, νοῦ καθαρότητι, καὶ πηγὴν σοφίας, ζωηφόρους ῥοὰς ἀναβλύζουσαν, τὴν καρδίαν ἔχων, παρὰ Θεοῦ διδασκαλίαις, τὰς ψυχὰς τῶν συνόντων ἐφώτισας.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος ὁ πρὸ τῶν αἰώνων Πατρὶ συννοούμενος, εὐσπλαγχνίας πλούτῳ,

Digitized by Google

ἐν γαστρί σου σκηνώσας ἐπτώχευσε, καὶ βροτὸς ἐφάνη, ἐπὶ τῆς γῆς σὰρξ χρηματίσας, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ ϛ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Μετάρσιος ὡς Μωσῆς ταῖς ἀρεταῖς, ὁ θεσπέσιος γενόμενος Πάτερ, ἐφ' ὑψηλοῦ, στύλου νεύματι θείῳ, προσεπιβὰς ὑπερήρθης τῷ πνεύματι, καὶ δύναμιν φωτιστικὴν, εἰληφὼς ὡς ἐκεῖνος δεδόξασαι.

Ἐκένωσεν ἑαυτῷ ὁ δυσμενὴς, τὴν βελῶν τῶν ψυχοφθόρων φαρέτραν, μανιωδῶς, Θεοφόρε τοξεύων, καὶ τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον οὐκ ἔσεισε· τῇ πέτρᾳ γὰρ τῇ ἀῤῥαγεῖ, ἀραρότως Χριστοῦ ἐπεστήρικτο.

Ὡς φέροντι εὐμαρῶς τοὺς ἱδρῶτας, τῆς ἀσκήσεως θεσπέσιε Πάτερ, ἐπιτερφθεὶς, ὁ Δεσπότης σοι ῥάβδον, παναλκεστάτην Χριστὸς ἐγχειρίζεται, καὶ ταύτῃ σε τῶν ἀσθενῶν, θεραπεύειν τὰς νόσους προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Εἰδότες συμβολικαῖς ἐμφάσεσι, τοῦ φρικτοῦ σου μυστηρίου τὸ βάθος, ὅτι Θεὸν, ἐν γαστρί σου συλλήψῃ, οἱ θεηγόροι Προφῆται προήγγειλαν, Παναμώμε· καὶ νῦν ἡμεῖς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ ἄλλον οὐρανὸν, τὸν στύλον τεκτηνάμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας, τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην Ὅσιε, καὶ Χριστῷ τῷ πάντων Θεῷ, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει.

Στίχοι.

Θαυμαστὸν ᾤκει πρὶν Συμεὼν γῆς ὄρος
Πόλου δὲ πανθαύμαστον οἰκεῖ νῦν ὄρος.
Εἰκάδι ἔνθα νόες Συμεὼν μόλεν ἀμφὶ τετάρτη.

Οὗτος ὁ Ὅσιος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστίνου τοῦ πάλαι. Γεγέννηται δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας, ἐκ πατρὸς Ἰωάννου, ἐξ Ἐδέσσης ὁρμωμένου τῆς πόλεως, καὶ μητρὸς Μάρθας, ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Ἀντιοχέων τραφείς. Τὰ δὲ ἐντεῦθεν, θαυμαστὰ πάντα, τὰ μὲν συμβῆναι, τὰ δὲ πρᾶξαι αὐτὸν λέγεται, καὶ κρείττονα ἢ κατὰ ἄνθρωπον. Ἡ γὰρ ἐν γαστρὶ σύλληψις, δι' εὐχῆς· καὶ πρὸ τῆς συλλήψεως, παρὰ τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ μαρτυρία, τὴν ἐσομένην τοῦ παιδὸς ἀρετὴν καὶ τελείωσιν τῇ μητρὶ προμηνύοντος· καὶ ὅτι, γεννηθεὶς, ἀπέσχετο τὸ παράπαν τοῦ εὐωνύμου μαστοῦ· τοῦ συμβόλου δηλοῦντος, ὅτι σύντονον ἕξει τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ ὁρμὴν ὁ παῖς καὶ πορείαν, καὶ τῆς ἀριστερᾶς καὶ χείρονος ἀμέθεκτον πράξεως· καὶ ὅτι, ἕκτον τῆς ἡλικίας χρόνου ἐπιβὰς, ἐν ᾧ διὰ τὸ ἀτελὲς τῆς αἰσθήσεως ῥαθυμεῖν τὸ νέον εἴωθε καὶ σχολάζειν, καὶ πρὸς τὰ τυχόντα ῥᾳδίως ἐκφέρεσθαι, αὐτὸς, τῶν ἐν ποσὶ πάντων ὑπεριδὼν τὸ ὄρος κατέβαλε· καὶ εὐθὺς τῷ χρόνῳ συνεθιζόμενος, σκληρᾶς ἀγωγῆς καὶ διαίτης ἐλάβετο, καὶ θεοφανείας συχνὰς ἐθεάσατο καὶ ἀγγελοφανείας, τὸ πρακτέον ὑφηγουμένας, καὶ τῇ παραθέσει τῶν ἀμεινόνων τε καὶ χειρόνων, τὰ μὲν ἑλεῖν, τὰ δὲ προτρεπομένας φυγεῖν· καὶ ὅτι, ἐν σώματι τὰ τοῦ σώματος ὑπερβὰς, οὐκ ἔτι ἀνθρωπίνῃ τροφῇ, ἀμβροσίᾳ δὲ οὐρανόθεν χορηγουμένῃ τρεφόμενος, μέχρι τῆς ἐν Χριστῷ διήρκεσεν ἀναλύσεως.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν, καὶ τὸ τῶν θαυμάτων ἄπειρον πλῆθος, ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ διεξοδικῶς· ἐκεῖνο δὲ ὑποσημήνασθαι ἄξιον, ὅτι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν κόσμον καταλιπὼν, πρῶτον μὲν ἀνεστήλωσεν ἑαυτὸν ἐν τῇ Μονῇ εἰς ἣν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατῆλθεν, ἐν ᾧ πρῶτον ἐπέβη ἐπὶ χρόνους ἕξ· κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸν στύλον ἀναβὰς, ἔστη χρόνους δεκαοκτώ. Ἐν δὲ τῷ Θαυμαστῷ ὄρει γενόμενος, ἔν τινι τόπῳ, διὰ ξηρῶν λίθων ἀνεστηκότι, διεκαρτέρησεν ἔτη δέκα. Εἰς δὲ τὸν μικρὸν στύλον ἀναβὰς, πέντε καὶ τεσσαράκοντα διήνυσε χρόνους, ὡς εἶναι τὸν πάντα χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα· τούτων δὲ αὐτῶν τὰ ἐννέα καὶ ἑβδομήκοντα τῇ ὑπὲρ ἄνθρωπον διετέλεσεν ἀσκήσει καὶ καρτερίᾳ. Καὶ ἀναπαυσάμενος, πρὸς τὴν τῶν Ἀγγέλων μετετάξατο δόξαν καὶ κατάστασιν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ τῆς Χαλδαίας καμίνου.

Νεανικῷ Θεοφόρε, τῷ φρονήματι κόσμου τὴν ὄχλησιν, κενῆς τε δόξης τὰς καταπτώσεις, φεύγων ἡσυχάζειν ἐπόθεις ἐν πνεύματι, βοῶν ἀπαύστως· Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροειδῶς ἀνατείνων, τὰς παλάμας σου καὶ προσευχόμενος, Χριστὸν ἐν δόξῃ μετὰ Ἀγγέλων, ὀφθαλμοφανῶς Θεοφόρε τεθέασαι, πρὸς τοῦτο ὄρος τὸ Θαυμαστὸν, ἀναβῆναί σε προστάττοντα.

Οὐρανοδρόμῳ τῇ γνώμῃ, ἑπόμενος Πάτερ τῷ κίονος, ἐκβὰς προθύμως σὺ τοῦ Δεσπότου, θείοις πειθαρχήσας ἐντάλμασιν, ἔφθασας τὸ ὄρος τοῦτο, ὃ θαυμαστῶς, Θαυμαστὸν αὐτὸς ὠνόμασας.

Ὑψηλοτάτην κορυφὴν, ἐπουράνιον ὥσπερ Παράδεισον, εὐωδεστάταις πεφυτευμένον, ἄνθεσι παντοίαις εὑράμενος, ᾤκησας, μονὴν δὲ ταύτην Θαυματουργὲ, θεοχάρακτον κατέπηξας.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου, πορευόμενοι δεῦτε ὑμνήσωμεν, τὴν θείαν πόλιν τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων, Μαρίαν τὴν ἄχραν-

Digitized by Google

τον, τὴν Θεοτόκον τὴν ἀληθῆ, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν (*).

Ὠδὴ ή. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς εὐαρμόςοις Ὅσιε, τῆς ψυχῆς σου δυνάμεσιν, ἡ τρισσοφαὴς συγκατεκράθη ἔλλαμψις, ἐξ ἧς δαδουχέμενος, ὡς ἐκ μιᾶς Θεότητος, ταύτης πρὸ τοῦ στύλου, σοῦ τρισόλβιον οἶκον, ἐνδόξως ἐδομήσω, καὶ τὴν ἄκτιστον σέβειν, ἐθέσπισας ἐν τούτῳ, Τριάδα εἰς αἰῶνας.

Ἡ πανσθενὴς τῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίυ ἐνέργεια, σοὶ θεοειδῶς Παμμάκαρ ἐνσκηνώσασα, συντρέχειν κεκίνηκεν, ἐκ τῶν περάτων ἅπαντας, τὺς ὑπὸ πνευμάτων, πονηρῶν μαινομένυς· καὶ τύτυς θεραπεύων, τῇ βαίνῃ συ ῥάβδῳ, ἐδίδασκες· Τὸν Κτίστην, ὑμνεῖτε εἰς αἰῶνας.

Νεανικῶς τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς καθυπέταξας, Πάτερ ἐν νηστείαις, καὶ εὐχαῖς τῷ πνεύματι· γαστρός τε τὴν πύρωσιν, ἀπεσβεκὼς ἠφάνισας, καὶ ὡς μὴ ἐσθίων, ὑπὲρ ἄνθρωπον ὤφθης, τροφῇ τῇ οὐρανίῳ, διατιώμενος μόνῃ, καὶ ταύτης τὸν δοτῆρα, ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χοροστασίαν ἔνθεον, φοιτητῶν σοι θεσπέσιε, Πάτερ ἐγχειρίζεται, Χριστὸς ὁ Κύριος, οὓς πόθῳ δεξάμενος, διδασκαλίαις ἤλειφας, πρὸς τὸν ἐν ἀσκήσει, ἐπεκτείνεσθαι δρόμον, μεθ' ὧν τὰς ἀναπαύσεις, τῶν νοσηλευομένων, τελῶν ἐδοξολόγεις, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, τῶν εἰλικρινῶς καὶ καθαρῶς βοώντων σοι, καὶ σὲ Θεομήτορα, ὁμολογύντων Πάναγνε, τῶν ἁμαρτημάτων, αἰτουμένη τὴν λύσιν, τυχεῖν τε σωτηρίας, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτυς ἰδών, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄρτοις ὀλίγοις Συμεών, τὸν χορτάσαντα πληθὺν πολυάνθρωπον, Χριστὸν τρισόλβιε, ταῖς προσευχαῖς συ ἐκμειλιξάμενος, τοὺς ἐν τῇ μάνδρᾳ σου κενούς, σιτῶνας ἐπλήρωσας, ταῖς εὐλογίαις συ, καὶ ἐκ πείνης ἐλυτρώσω τὴν ποίμνην σου.

Ῥήμασι Μάρθας τῆς σεμνῆς, καὶ ὁσίας σου μητρὸς Παμμακάριςε, ἱκετηρίοις σε, προσλιπαρύσης ἐκδυσωπῆσαι Χριςόν, οὐκ ἀπηξίωσας αὐτῆς, πληρῶσαι τὴν αἴτησιν, καὶ Θεουπόλεως, τὴν θεήλατον ὀργὴν ἀπελήλακας.

Ἴδες τὸ πέρας Συμεών, τῶν ἀγώνων συ λυθεὶς ἐκ τοῦ σώματος, τὴν ὑπεράῤῥητον, ἐν τοῖς ὑψίστοις παμμάκαρ θέωσιν, πρὸς ἣν ἐνθένδε ἀναπτάς, ἀγάλλῃ τῷ πνεύματι, κατοπτριζόμενος, δι' αὐτῆς τὴν τρισυπόστατον ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Ναὸς σὺ γέγονας Θεῦ, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ χωρήσασα, καὶ τὸν πρὶν ἄσαρκον, σεσαρκωμένον Λόγον γεννήσασα· ὃν ἐκδυσώπησον Ἁγνή, πταισμάτων συγχώρησιν, πᾶσι δωρήσασθαι, τοῖς ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ
» γαςρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Ἐκ τῆς ἐρήμου ἀστράψας, τὴν οἰκουμένην φωτίζεις· τῶν μοναζόντων τὰ πλήθη, ἀγάλλονται τῇ σῇ μνήμῃ. Ὦ Συμεὼν θεοφόρε, μὴ διαλίπῃς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς τρίτης φανερώσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου, ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, μετατίθεται εἰς τὴν Β'. τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ ψάλλεται ἡ τούτυ Ἀκολυθία, καθὼς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, καὶ ὅρα ὅσα διετυπώθησαν ἐκεῖ. — Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ Κυριακῇ, ἢ ἐν ὁποιαδήποτε ἐπισήμῳ τοῦ Πεντηκοσταρίου ἡμέρᾳ, ζήτει τὰ ἀρορούμενα πάντα εἰς τὴν ΚΑ'. τοῦ παρόντος Μηνός, καὶ εὑρίσκεις αὐτά.

(*) Τῆς ζ'. ταύτης Ὠδῆς τὰ Τροπάρια μετεγράφησαν ἐκ τῶν χειρογράφων, ἡμαρτημένα ὄντα τὸν ῥυθμὸν ἐν τοῖς τετυπωμένοις, καὶ αὐτὴν ἔτι τοῦ Εἱρμοῦ τὴν ἐπιγραφὴν ἔχοντα ἠλλοιωμένην.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α. στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ.
Εἰς δὲ τὰ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Προδρόμου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.
Ἦχος πλ. δ'.
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη Πρόδρομε, ὑπὲρ ἡλίου αὐγὰς, ἀνατείλασα ἤστραψεν, ἐκ τῆς γῆς ἡ Κάρα σου, καὶ πιστοὺς κατελάμπρυνεν· ἣν ὥσπερ θεῖον, θησαυρὸν ἔχοντες, πλουσίαν χάριν ἀπαρυόμεθα, ἁγιαζόμενοι, καὶ ψυχὰς καὶ σώματα, καὶ λογισμοὺς, καὶ πανηγυρίζοντες, σὲ μακαρίζομεν.

Χάριν αέναον βρύουσα, ἡ ἱερὰ Κεφαλὴ, σοῦ μακάριε Πρόδρομε, ἱερεῖ θεόφρονι, ἀγνοῦντι μηνύεται· ὃς ἐπισπεύσας, πίστει καὶ χάριτι, σαφῶς ποιεῖται ταύτης τὴν εὕρεσιν, ἁγιαζόμενος, σὺν λαῷ θεόφρονι, καὶ Βασιλεῖ, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον, θερμῶς κρατύνοντι.

Τρίτην τελοῦμεν φανέρωσιν, σοῦ τῆς σεπτῆς Κεφαλῆς, ἣν Τριὰς ἐστεφάνωσεν, ἐκτμηθεῖσαν ἔνδοξε, διὰ ζῆλον τὸν ἔνθεον· καὶ τῇ εὑρέσει ταύτης ἀγάλλονται, Ἀγγέλων τάξεις, Μαρτύρων σύλλογος, θεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ Προφῆται ἅπαντες· μεθ' ὧν ἡμῶν, πάντοτε μνημόνευε, Κυρίου Πρόδρομε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ θεοφρούρητος Κάρα σου Πρόδρομε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν· ἣν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυόμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἔνδοξε, πλουτοῦμεν διὰ σοῦ, Χριστοῦ Βαπτιστὰ, θαυμάτων τὰ παράδοξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς.
Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου.
Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τὴν τιμίαν Κεφαλὴν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ πιστοὶ, σήμερον τιμήσωμεν ἐν τῇ εὑρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ᾄσμασι, γεραίροντες πόθῳ, χάριτας προχέουσαν, τῶν ἰαμάτων ἡμῖν· ἥν περ, ὁ ληρώδης Ἡρώδης, πάλαι προαπέτεμεν οἴστρῳ, τῇ Ἡρωδιάδι συμπλεκόμενος.

Στίχ. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ.

Ὥσπερ, ἐκ μετάλλων ὁ χρυσὸς, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ Κεφαλὴ δαδουχεῖ, σκεύει διαλάμπουσα, καὶ φθεγγομένη τρανῶς, τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἴγλῃ δὲ φωτίζουσα, τὰς διανοίας ἡμῶν· ἥν περ, ἀσπαζόμενοι πίςει, σήμερον τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

Στίχ. Ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Πάλαι, ὥσπερ θεῖος θησαυρὸς, σκεύει κεκρυμμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ, ἐν τῇ γῇ, σήμερον ταῖς πέρασιν ἀποκαλύπτεται, ὥσπερ πλοῦτον προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων, νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα· ὅθεν θυμηδίας ἁπάσης, χάριν ἀπολαύοντες πάντες, τοῦ Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον ὑμνήσωμεν.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, πανσεβάσμιος θήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προσβλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν τῆς γῆς ταμείων σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἁγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδὸν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν Κεφαλήν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε· πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, ᾄσμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλὴ, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων· ἄνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.
Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων, ἡ ἱερά σου Κεφαλὴ παραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων

Digitized by Google

γῆς ἐπλούτισε, Χριστοῦ Βαπτιστὰ, πάντας τοὺς προστρέχοντας, ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, ὕμνοις μεγαλύνοντας, τὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην, τὸν νέμοντα ἡμῖν διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οἱ Ἡρώδης Πρόδρομε, παρανομήσας, γυναικὶ παρέσχετο, τὴν Κεφαλήν σου τὴν σεπτὴν, ἧς τῇ εὑρέσει βοῶμέν σοι· Αἴτησαι πᾶσι, δωρήσασθαι ἔλεος. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τȣ̃ δ΄. Ἤχου.

Προκείμενον.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ.

Στίχος. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυΐδ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Ὁ Πεντηκοστός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἦχος β΄. Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν.

Ζήτει εἰς τὸν Στίχον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Προδρόμου.

Ποίημα Ταρασίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Φωνὴ τοῦ Λόγου γεγονὼς διάλυσον, τὴν ἀφωνίαν μου, ὡς τοῦ Πατρὸς πάλαι, ἐν ἀγαλλιάσεως φωνῇ ἀνευφημῆσαί σε, τῇ παρȣ́σῃ εὑρέσει, τῆς Κεφαλῆς σου μακάριε, Πρόδρομε οὐράνιε ἄνθρωπε.

Τὴν κεφαλὴν χειροθετήσας Πρόδρομε, τῆς Ἐκκλησίας Χριστὸν, σοῦ τὴν σεπτὴν Κάραν, τὴν κατανοήσασαν, Τριάδος τὴν φανέρωσιν, φανεροῖς τοῦτο τρίτον, περιφανῶς ἁγιάζȣσαν, τὰ τῶν ὀρθοδόξων συστήματα.

Οὐκ ἐνεγκὼν ἐπὶ πολὺ συγκρύπτεσθαι, Κυρίου Πρόδρομε, οἰκονομεῖς πάλιν, φανεροῦσθαι σήμερον, ȣ̓ στάμνῳ συγκλειόμενος, ἀργυρέῳ δὲ σκεύει, ἐν ἱερῷ τόκῳ κείμενος, καὶ ἱερουργῷ μηνυόμενος.

Θεοτοκίον.

Στειρωτικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἐβλάστησας, ἑτοιμαζόμενος, τῷ Ποιητῇ Λόγῳ, τὰς ὁδοὺς Πανεύφημε, ἐκ Κόρης ἀνατείλαντι, παναγίας ἀφράστως, ἣν Θεοτόκον γινώσκουσαι, πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζουσιν.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Πορνικῶν ὀρχημάτων, ἡ ἱερὰ Κάρα σου, ἔπαθλον γυναίῳ δοθεῖσα, χερσὶν ἐφέρετο· νυνὶ δὲ σώφρονος, ἱερουργοῦ ταῖς παλάμαις, ἱερῶς πρὸς ἅγιον ναὸν κομίζεται.

Εὐσεβῶς ὑπαντᾷ σοι, τὸ τῶν πιστῶν ἄθροισμα, σὺν ἱερȣργῷ Βασιλεῖ τε, ἔνδοξε Πρόδρομε, ᾄδον χαρμόσυνα, καὶ προηγεῖταί σου πόθῳ, καθαγιαζόμενον τῇ παρουσίᾳ σου.

Ἱερῶν ἐξ ἀδύτων, ὡς φωταυγὴς ἥλιος, ἡ ἱερωτάτη σου Κάρα, ἐξανατείλασα, πᾶσαν ἐφώτισε, τὴν οἰκουμένην Προφῆτα, τοῦ Χριστοῦ καὶ Πρόδρομε, θείαις λαμπρότησι. Θεοτοκίον.

Στειρευούσης νηδύος, φωτοφανὲς ἔλαμψας, ἄστρον τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, προπορευόμενον, τοῦ ἀνατείλαντος, Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης, Βαπτιστὰ καὶ λύσαντος, νύκτα πολύθεον.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνη σήμερον, ἡ τοῦ Προδρόμου, Κεφαλὴ ἐκ κόλπων γῆς, ἀναδοθεῖσα τοῖς πιστοῖς, ἐκ τῶν μετάλλων καθὰ χρυσὸς, καὶ ἱκετεύει Χριστὸν, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Προφητῶν ὡς ὑπέρτερος, τὸν προφητευθέντα ἰδεῖν ἠξίωσαι, Ἡλιοῦ προπορευόμενος, ἐν δυνάμει τούτου μάκαρ Πρόδρομε.

Τὴν ἀοίδιμον Κάραν σου, μύρα ἰαμάτων ἀναπηγάζουσαν, τρίτον ἤδη ἐφανέρωσας, τὰ δυσώδη πάθη ἀπελαύνουσαν.

Συνελθόντες ἀρύσασθε, ἅπαντες ἰάματα μὴ κενούμενα, ἐκ πηγῆς ἀναδιδόμενα, τῆς τιμίας Κάρας τοῦ Προδρόμου Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σῶσόν με, τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευόμενον, ἡ τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα, τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν Πάναγνε.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὡς μεσίτης τῆς νέας, καὶ τῆς παλαιᾶς γεγονὼς ἱερώτατε, Διαθήκης θείας, τὴν ἡμῶν παλαιότητα καίνισον, καινισμὸν τελȣ́ντων, τῆς νεωστὶ ἀναφανείσης, Κεφαλῆς σου μακάριε Πρόδρομε.

Ἐκ Κομάνων κομῶσαν, χάριν ἰαμάτων τὴν Κάραν σȣ Πρόδρομε, πρὸς τὴν Βασιλίδα, εἰσοικίζεις τῶν πόλεων σήμερον, ἧς τῇ ἐπανόδῳ, ἐπικροτεῖ πιστῶν τὰ πλήθη, φωτισμοῦ ἀκηράτου πληρούμενα.

Βασιλεὺς ἁλουργίδος, πλέον τῇ εἰσόδῳ τῆς Κάρας σου γάννυται· ἱερεὺς δὲ θεῖος,

Digitized by Google

θεοφόρου ἐπώνυμος Πρόδρομε, ταῖς παλάμαις ταύτην, περικρατῶν συνευλογεῖται, εὐλογῶν τοὺς πιστοὺς τελεώτατα.

Θεοτοκίον.

Τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, ὤφθης ὑπερτέρα τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ βροτῶν τὴν φύσιν, ἐθεούργησας Κόρη παναμωμε. Θεοτόκον ὅθεν, παναληθῆ ψυχῇ καὶ γλώσσῃ, οἱ πιστοί σε Παρθένε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς, ἡ Κεφαλὴ ἀνατείλασα, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Χριστέ, τὸ ψεῦδος ἀπήλασεν, αἱρέσεων ἔλυσε, τὸν πικρὸν χειμῶνα, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Ἀντλήσατε φωτισμόν, καὶ χάριν Θεοῦ καὶ ἔλεος, καὶ κεφαλὴν καὶ ψυχήν, πιστῶς ἁγιάσθητε, Κεφαλῇ προσψαύοντες, τοῦ τῆς θείας Κάρας, ἀψαμένου ἐν τοῖς ὕδασι.

Τὰς κεφαλὰς τῶν ἐχθρῶν, ὑπὸ τοὺς πόδας συντρίβεσθαι, τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ἱκέτευε Πρόδρομε, πόθῳ τὴν τιμίαν σου, Κεφαλὴν τιμῶντος, τὴν Ἡρώδην στηλιτεύσασαν.

Θεοτοκίον.

Τοῖς ἐν τῷ Ἅδῃ τὸ φῶς, ἐκήρυξας ἐλευσόμενον, αἱμάτων παρθενικῶν, σάρκα περικείμενον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων μάκαρ Πρόδρομε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ φωτοφανὴς καὶ θεῖος ἐν κόσμῳ στύλος, ὁ τοῦ νοητοῦ Ἡλίου Πρόδρομος λύχνος, Κεφαλὴν τὴν φωσφόρον καὶ θείαν αὐτοῦ, ἀναδείξας ἐν τοῖς πέρασιν, ἁγιάζει τοὺς πιστῶς αὐτήν, προσκυνοῦντας καὶ κραυγάζοντας· Χριστοῦ σοφὲ Βαπτιστά, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ γῆς, καθὼς πηγὴ τοῦ Παραδείσου, Κεφαλὴ θεοφιλὴς ἡ τοῦ Προδρόμου, ῥεῖθρα βλύζει χάριτος, καὶ θαυμάτων τὰ νάματα, νέμει πᾶσι τοῖς χρῄζουσι. Προσέλθωμεν οὖν πάντες, καὶ ἀντλήσωμεν προθύμως ἐκ ταύτης τῶν ἰαμάτων τοὺς θείους κρουνούς· ἀρδεύει γὰρ ψυχὰς ἐν δωρεαῖς ἀενάοις, καὶ κατακλύζει σωμάτων πόνους, καὶ πᾶσαν νόσον εὐθέτως αἴρει. Ταύτην οὖν πόθῳ μέλψωμεν, καὶ πίστει ἀσπασώμεθα, σεμνῶς περιπτυσσόμενοι, καὶ ᾄσμασιν ὡς στέμμασι, στέψωμεν ταύτην Πιστοί. Προκαθάρωμεν ἡμῶν κηλῖδας νοητάς, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς, κοσμήσωμεν ψυχάς, καὶ βοήσωμεν στεῤῥῶς· Χριστοῦ σοφὲ Βαπτιστά, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς τρίτης Εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Φωνὴ βοῶντος γῆς μυχῷ κεκρυμμένη,
Τῆς γῆς ῥαγείσης, πᾶσιν ἤχησε ξένως.

Εἰκάδι δὲ Προδρόμοιο Κάρην εὗρον κατὰ πέμπτην.

Ἡ τιμία αὕτη καὶ ἁγία Κεφαλή, πρὸ πολλοῦ ἀποκρυβεῖσα, νῦν ἀνεδόθη ἐκ τῶν κόλπων τῆς γῆς, ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων· οὐ στάμνῳ συγκλειομένη, ὡς τὸ πρότερον, ἀργυρῷ δὲ σκεύει, ἐν ἱερῷ τόπῳ κειμένη, καὶ δι' Ἱερουργοῦ μηνυθεῖσα. Ταύτην ἐκ Κομάνων κομισθεῖσαν, ἡ περιφανὴς τῶν πόλεων, ἅμα τῷ πιστῷ Βασιλεῖ, καὶ τῷ ποιμενάρχῃ σὺν τῷ πιστῷ λαῷ, ἀσμενέστατα δέχεται· καὶ πιστῶς προσκυνηθεῖσα, ἐν ἱερῷ τόπῳ τίθεται.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, φαεινότατος λύχνος, γέγονας Πρόδρομε, τὸ νέφος ἐκδιώκων, τῆς πλάνης καὶ φωτίζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἑορτὴν ἐτησίαν, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, καὶ ταύτην Πρόδρομε, λαμπρῶς ἐπιτελεῖ σοι, τὴν Κάραν σου τιμῶσα, καὶ συνήθως κραυγάζουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Προμηνύσας τοῦ Λόγου, τὴν φρικτὴν παρουσίαν, θείοις σκιρτήμασι, μηνύεις σου τῆς Κάρας, τὴν εὕρεσιν Προφῆτα, ἀψευδοῦς διὰ στόματος, τῷ σὲ ποθοῦντι θερμῶς, ἱερουργῷ ποιμένι.

Θεοτοκίον.

Παρθενία καὶ τόκος, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, ἐν σοὶ συνέδραμον· Θεὸν γὰρ σαρκωθέντα, ἐκύησας ἀφράστως, Θεοτόκε, ᾧ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ Βαπτιστὴς καὶ Πρόδρομος, ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, τῆς παρανομίας, ἀκριβὴς κατήγορος, Τριάδος φανέρωσιν, ἐν Ἰορδάνῃ πρὶν κατιδών, τρίτον φανεροῖ, τὴν Κεφαλὴν αὐτοῦ πᾶσι, τοῖς πόθῳ μελῳδοῦσιν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προσυπαντᾷ προθύμως σοι, Βασιλεὺς ὁ πρᾳότατος, ἅμα φιλοχρίστῳ, τῷ λαῷ Πανεύφημε· ποιμένων δὲ πρόκριτος, προσεφαπλοῖ τὰς χεῖράς σοι, καὶ τῷ ἑαυτοῦ, ἐνστερνισάμε-

Digitized by Google

νος στήθει, σκιρτᾷ ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ βοᾷ εὐχαρίστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υ῾πὲρ χρυσὸν ἡ Κάρα σου, διαλάμπουσα Πρόδρομε, τεθησαυρισμένη, ἀργυρέοις σκεύεσιν, ὡς ὄλβος πολύτιμος, τῇ Βασιλίδι δέδοται, ταύτην δωρεαῖς, καταπλουτίζουσα θείαις, προθύμως μελῳδοῦσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ε᾿ν τῇ γαστρὶ φερόμενον, τὸν τὰ σύμπαντα φέροντα, μάκαρ Ἰωάννη, χαίρων προσεκύνησας, νηδύϊ κρυπτόμενος, στειρωτικῇ πανεύφημε· ὅν περ γεννηθέντα, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀμνὸν Θεοῦ κηρύττων, εὐσεβῶς ἀνεβόας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄.

῎Εφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τῆς στείρας ὅσιος βλαστὸς, γεννητῶν ἐκ γυναικῶν ὁ ὑπέρτερος, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ὁ στρατιώτης ὁ μέγας Πρόδρομος, ὁ προκηρύξας τὸν ἀμνὸν, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα, τὸν ἀφαιρούμενον, εὐφημείσθω ἱεροῖς μελῳδήμασι.

Κρατῆρα πλήσας δαψιλῶς, συγκαλεῖς μεθ᾿ ὑψηλοῦ τοῦ κηρύγματος, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τῇ ἀνευρέσει σῆς Κάρας Πρόδρομε. Δεῦτε ἐμπλήσθητε βοῶν, τερπνῶν ὧν ἡτοίμασα, καὶ μεγαλύνατε, τὸν τὸ εἶναι τοῖς βροτοῖς παρεχόμενον.

Α῎ναξ σε Ἄγγελε Θεοῦ, ἀγγελώνυμος εἰς τούτου βασίλεια, χαίρων εἰσδέχεται, καθυπουργοῦντος πρὸς τοῦτο κάλλιστα, τοῦ ποιμενάρχου εὐσεβῶς, καὶ κλήσει καὶ χάριτι, σεμνηνομένου σαφῶς, θεοφόρου ἱεροῦ καὶ θεόφρονος.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὁ εὐσυμπάθητος, ἐλεῆμον ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ε᾿ν τῇ εὑρέσει Πρόδρομε, τῆς τιμίας σου Κάρας, βασιλεὺς ὁ φιλόχριστος, πλέον γάννυται ἤπερ, τῇ ἑαυτοῦ πορφυρίδι· ὅν ἀμοίβου ταῖς νίκαις, ἐξ ὕψους δυναμούμενον· καὶ ἡμᾶς φρούρει σκέπε, σοῦ ταῖς εὐχαῖς, Βαπτιστὰ πανεύφημε Ἰωάννη, φαιδρῶς πανηγυρίζοντας, καὶ τιμῶντάς σε πόθῳ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερὰ Κεφαλὴ, καὶ φωτοφόρος καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἶσχος διακόψασα· πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα· ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον σκηνώσαντος, τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας ἡ μεσιτεύσασα χάριτος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Σκεύει τοῦ Βαπτιστοῦ ἀργυρῷ, ἐγκεκρυμμένη κεφαλὴ πεφανέρωται, λαγόνων ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ῥεῖθρα ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴ ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερῴα, νῦν στεγάζοντος ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφεσιν. Ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀοίδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἡ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς, θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα, ἡ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος, καὶ τὴν χρόνιον, ὑποστᾶσα κατάκρυψιν, ὥς περ φωτοφανὴς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἥλιος, Μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν φιλάνθρωπε, οἱ ἐπταικότες δοῦλοί σου προσάγομεν, αἰτούμενοι δι᾿ αὐτῆς ἀπολαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄.

Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους.

Ἀδελφοὶ ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι.

Digitized by Google

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΚΣΤ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου, ἑνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. **Πανεύφημοι Μάρτυρες.**

Δεκτικὸν ἐλλάμψεων τὸν νοῦν, θεϊκῶν ποιούμενος, κατεφωτίσθης Πανόλβιε, καὶ εἰς τὸ κήρυγμα, τοῦ Χριστοῦ ἐξῆλθες, καὶ λαὸν ἐδίδαξας, πιστεύειν εἰς αὐτόν, ὡς φιλάνθρωπον· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄστρον φαεινότατον δειχθείς, θείαις ἐπιλάμψεσι, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, φωτίζεις πάντοτε, διδαχαῖς Παμμάκαρ, καὶ σκεδάζεις χάριτι, ἀχλὺν τῶν νοσημάτων ἑκάστοτε· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θυσίαν ἀναίμακτον Θεῷ, θύων τελεώτατα, ὑπὲρ αὐτοῦ Μάρτυς τέθυσαι, καὶ προσενήνεξαι, νοητῇ τραπέζῃ, θαῦμα εὐωδέστατον, Ἀπόστολε ὦ Κάρπε θεόληπτε· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολε ἅγιε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν κλεινὸν ὑμνῶ Κάρπον ἐνθέῳ πόθῳ.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. **Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.**

Τοὺς πόθῳ τελοῦντάς σου τὴν φωσφόρον, καὶ ἱερὰν πανευκλεῆ, καὶ πάντιμον μνήμην σου, φωτὸς ἐνθέου πλήρωσον, Ἀπόστολε πρεσβείαις σου.

Ὅλος ἀνακείμενος τῷ Δεσπότῃ, τούτου τοὺς νόμους τοὺς σεπτούς, ἀτρώτους ἐτήρησας, ἀνόμους εὐνομίαν δέ, Ἀπόστολε ἐδίδαξας.

Νοῦν τὸν ὑπὲρ ἔννοιαν ἀγαπήσας, ἐν θεωρίᾳ μυστικῇ, τὸν νοῦν κατηυγάσθης, καὶ κόσμον κατεφώτισας, Παμμάκαρ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Κύουσα Παρθένος ἀνερμηνεύτως, καὶ τοὺς τῆς φύσεως θεσμούς, καινίζουσα πέφυκας, Μήτηρ ἀειπάρθενος· διό σε μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. **Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.**

Λύρα κρουομένη Πνεύματι, γέγονε Παμμάκαρ, ἡ θεοκίνητος γλῶσσά σου, φθεγγομένη τὰ μεγαλεῖα, τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἔχων Λόγον τὸν προάναρχον, σὲ κατευοδοῦντα, καὶ προφανῶς ἐνισχύοντα, τοῖς ἀθέοις τὰς σωτηρίους τρίβους, Κάρπε καθυπέδειξας.

Ἵνα Κάρπε τὸ σωτήριον, κήρυγμα τῇ κτίσει, ὡς ἱεράρχης θεόληπτος, καταγγείλῃς, πολλοὺς ὑπέστης, διωγμοὺς καὶ θλίψεις ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Νέον ὡς παιδίον τέτοκας, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀνατείλαντα, ἀπορρήτως Θεογεννῆτορ· διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
» τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. **Θείας πίστεως.**

Θείαν ἔλλαμψιν τοῦ Παρακλήτου, Κάρπε πάνσοφε εἰσδεδεγμένος, τοὺς σκοτισθέντας ἀγνωσίᾳ ἐφώτισας· καὶ μεταστὰς πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἁπάντων παρίστασαι, ἐξαιτούμενος, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἑκάστοτε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. **Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.**

Οἰκοδόμησας ὡς λίθους πιστῶν τὸ πλῆθος, ἐν εὐσεβείας πέτρᾳ, καὶ ναοὺς ἀπειργάσω, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, θεόφρον Ἀπόστολε (*).

Νεουργήσας τῷ βαπτίσματι Θεοκήρυξ, παλαιωθέντας γνώμῃ, τῇ φθορᾷ τοὺς ἀνθρώπους, ἔσωσας δοξάζοντας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὑποφαίνων τὸ μυστήριον τὸ καλύψαν, ἐπ' ἀρετῇ Θεόφρον, οὐρανοὺς, ἐφειλκύσω, ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, τὸ σκότος ἀφέμενα.

(*) Τὸ ἐν ἀρχῇ τοῦ Τροπαρίου ῥῆμα, οἰκοδόμησας, γράφεται ἀναυξήτως, ἀντὶ ᾠκοδόμησας, διὰ τὸ μέτρον τῆς ἀκροστιχίδος· τοιαῦτα ἀπαντῶνται καὶ ἀλλαχοῦ.

Digitized by Google

Μετὰ Παύλου τοῦ φωστῆρος τῆς οἰκουμένης, ὁδοιπορῶν πολλάκις, τὰς ὁδοὺς τὰς φερούσας, Κάρπε καθυπέδειξας, λαοῖς πρὸς εὐσέβειαν.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς ὁ Θεοφόρος Θεογεννῆτορ, ὄρος σε βλέπει μέγα, καὶ κατάσκιον Κόρη, ἐξ οὗ ἐπεδήμησε, σαρκὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε΄. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ὡς φυτοκόμος ἄριστος, ὑπέδειξας λαοῖς, ζωῆς τὸ ξύλον, ἐξ οὗ ὁ μετασχών, ζήσεται λοιπὸν εἰς τὸν αἰῶνα, χριστοκήρυξ Ἀπόστολε.

Κήρυξ ἐθνῶν Ἀπόστολος, διδάσκαλος σεπτός, ἱερομύστης καὶ ἱερολόγος, Κάρπε γεγονὼς ἐν εὐφροσύνῃ, τῷ Δεσπότῃ παρίστασαι.

Ἀνατολῆς ἐξώρμησαι, ὡς ἄδυτος φωστήρ, τὴν οἰκουμένην αὐγαῖς τῶν σῶν λόγων, καὶ τῶν ἱερῶν φωτίζων τρόπων, ἱεράρχα Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ῥύπου ψυχῆς καὶ σώματος, καθαρισόν με νῦν εὐλογημένη, εὐσπλάγχνῳ σου ῥοπῇ, ὅπως σε ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, κατὰ χρέος Πανύμνητε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Πηγάζει σου, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων τοῖς χρήζουσιν, ἰαμάτων, Ἱεράρχα κρουνοὺς θείᾳ χάριτι, καὶ καθαίρει πάθη, καὶ βυθίζει ἀκάθαρτα πνεύματα.

Ὁ λόγος σου, ἀλογίας ἀνθρώπους ἐρρύσατο, καὶ θαυμάτων, ἡ μεγίστη ἐπίδειξις ἔνδοξε, τοὺς πεπλανημένους, πρὸς εὐσέβειαν Κάρπε ὡδήγησεν.

Νευρούμενος, δυναστείᾳ τῇ θείᾳ τὸν δράκοντα, τὸν εἰς ὕψος, βλασφημίαν λαλοῦντα διώλεσας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου, ὀλλυμένους Ἀπόστολε ἔσωσας.

Θεοτοκίον.

Ἐκύησας, ἀνωδίνως τὸν πλάστην Πανάμωμε, τὰς ὀδύνας, καὶ τοὺς πόνους ἡμῶν ἀφαιρούμενον, καὶ τῆς ἀνωδύνου, ἀξιοῦντα τρυφῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κή-
» τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ
» Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚϚʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Κάρπου, ἑνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχοι.

Καρποὺς ἐνεγκών, Κάρπε, δεκτοὺς Κυρίῳ,
Φέρεις καθ' ὥραν τὴν τελευτὴν ὡς τρύγην.

Εἰκάδι ἕκτῃ Κάρπος ἀπὸ χθονὸς ἔπτατο μακρῆς.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου μέγας Ἀπόστολος, τοῖς ἑβδομήκοντα μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις ὑπ' αὐτοῦ συναριθμηθείς, καὶ τῷ μεγάλῳ Παύλῳ διακονῶν ἐν τῷ κηρύγματι, καὶ τὰς θείας αὐτοῦ ἐπιστολὰς τοῖς, πρὸς οὓς ἀπεστέλλοντο, διαπορθμεύων, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων τὴν Τριάδα σέβειν ἐδίδαξεν. Ὅθεν, καὶ θείᾳ ἐλλάμψει τοῦ Παρακλήτου καταγασθεὶς τὴν διάνοιαν, ὥσπερ ἄδυτος ἀστήρ, ἐξ Ἀνατολῶν ὁρμήσας, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ταῖς θείαις αὐτοῦ διδασκαλίαις κατεφώτισε, θαυμάσια μέγιστα, καθ' ἑκάστην τελῶν, καὶ ἀποσοβῶν πνεύματα πονηρότατα.

Πολλὰς δὲ πόλεις καὶ λαοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐφελκόμενος, καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος τοὺς πιστοὺς τῶν ἀπίστων διαιρῶν, πολλοὺς παρ' αὐτῶν ὑπέστη διωγμοὺς καὶ θλίψεις· τομῶς γὰρ χωρῶν πρὸς τὰ ἐπίπονα τῆς ἀθλήσεως σκάμματα, τὸν θυμὸν τῶν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασεν. Ὅθεν, ὡς δοξάσας τὸν Θεὸν ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ, ἐνδόξως δοξάζεται. Ἀναπαυσάμενος δὲ τὸν γλυκύτατον ὕπνον, θαυματουργεῖ καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς αὐτοῦ λειψάνοις, πάθη παντοῖα καθαίρων, καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα ἀποδιώκων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀλφαίου, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀβερκίου καὶ Ἑλένης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Νόσους διώκων φθογγῇ, καὶ θεραπεύων πάθη, σφραγῖδι μόνῃ τὸ σωτήριον, διήγγειλας κήρυγμα, ἱερομύστα Κάρπε, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.

Θυμὸν ἀρχόντων Σοφέ, μὴ δειλιάσας ὅλως, τομῶς ἐχώρεις πρὸς ἀθλήσεως, ἐπίπονα σκάμματα, Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐπισκοπούμενόν σε, ὑπὸ Κυρίου Κάρπε, Βέρροια θεῖον ἐκληρώσατο, Ἐπίσκοπον ἄριστον, ἐπισκοποῦντα ταύτην, ἐπισκοπαῖς ἐνθέοις.

Ὡς πλατυτέρα οὖσα, τῶν οὐρανῶν ἐν μήτρᾳ, ἐδέξω Λόγον τὸν ἀχώρητον, Παρθένε λυτρούμενον, στενοχωρίας πάσης, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα.

Παύλῳ τῷ σοφῷ καθηγεμόνι, διακονῶν ἐπιστολαῖς, ἐνθέοις Ἱεράρχα, τὰς σωτηριώδεις διδαχάς, διεπόρθμευσας τοῖς σωζομένοις.

Ὄρθρος φαεινὸς περιαυγάζων, τὴν οἰκουμένην τῷ φωτί, κηρύγματος ἐδείχθης, καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ βαθύ, ἀξιάγαστε ἐξαίρων σκότος.

Digitized by Google

Θαύματα τελῶν τῇ ἐπικλήσει, Πατρὸς καὶ Πνεύματος σοφὲ, καὶ Λόγου σαρκωθέντος, ἔπεισας Ἑλλήνων τοὺς σοφοὺς, τρισυπόστατον οὐσίαν σέβειν.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης οὐρανὸς Θεοκυῆτορ, ἐξανατέλλουσα ἡμῖν, τὸν τῆς δικαιοσύνης, Ἥλιον φωτίζοντα ἡμᾶς, ἐπιγνώσεσι θεογνωσίας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ, προσηλωθέντα, καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὅλον εἰς σωτηρίαν, Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ἰδὼν μετὰ δόξης ἀνελθόντα, Θεὸν σαρκοφόρον ἐν ὑψίστοις, ἑβδομήκοντα Κάρπε Μαθηταῖς, συναριθμούμενος ἐξῆλθες, ἅμα σὺν τούτοις, κήρυξ ἔνθεος δεικνύμενος.

Ὡς πρόβατον μέσον ἀπεστάλης, τῶν λύκων μετάγων αὐτοὺς Κάρπε, πρὸς ἐπίγνωσιν λόγῳ ἀληθεῖ, τῆς σωτηρίας, καὶ μεταπλάττων, τούτων τὴν γνώμην, θεορρῆμον πρὸς εὐσέβειαν.

Συνόμιλος ὤφθης τῶν Ἀγγέλων, Ἀπόστολε Κάρπε θεορρῆμον, Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων θαυμαστῶς, ἐν εὐσεβείᾳ τελειωθέντων· οἷς συγχορεύων, εὐφροσύνως ἡμῶν μέμνησο.

Ἡγίασας Κάρπε βηματίζων, τὴν γῆν καὶ τὸ ἅγιον κηρύττων, Εὐαγγέλιον πίστει καὶ ψυχὰς, τῷ ζωοδότῃ Λόγῳ προσῆξας· ὅθεν σοι νέμει, κληρουχίαν τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι προσάγομεν Παρθένε, τὴν τοῦ Γαβριὴλ ἀναβοῶντες· Χαῖρε κούφη νεφέλη· Χαῖρε γῆ, ἀγεωργήτως στάχυν ὡραῖον, καρποφοροῦσα, τὸν τροφέα τῆς κτίσεως.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθης, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. **Πανεύφημοι Μάρτυρες.**

Θεόφρον Ἑλλάδιε, βαφαῖς, τοῦ οἰκείου αἵματος, ἱερωσύνης ἐλάμπρυνας, στολὴν τὴν ἔνθεον· μεθ' ἧς εἰς τὰ ἄνω, εἰσῆλθες βασίλεια, καὶ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου παρίστασαι· ὃν νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἑλλάδιε Χριστὸς, ἐποφθείς σοι ἅπαντας, τοὺς ἐκ μωλώπων ἰάσατο, ἰχῶρας χάριτι· δι' αὐτὸν γὰρ πᾶσαν, ὑπομείνας κάκωσιν, προείλου προφανῶς αἰκιζόμενος· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἑλλάδιε πυρὸς, φύσιν ἐχαλίνωσας, καὶ ἀδιάφλεκτος ἔμεινας· ἡ δρόσος γὰρ Θεοῦ, σὲ περικυκλοῦσα, ἀβλαβῆ ἐφύλαττεν, ἐχθροὺς περιφανῶ καταισχύνουσα· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. **Ἅρματα Φαραώ.**

Δεῦτε θεοπρεπῶς, φιλομάρτυρες λαοὶ, χορεύοντες ᾄσωμεν, ᾀσματικαῖς ὑμνῳδίαις, τὸν Ἱερομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦντες Ἑλλάδιον.

Ἄνθεσι χαρμονικῶς, καταστέψωμεν πιστοὶ, τὸν θεῖον Ἑλλάδιον, ὡς νικητὴν ἀσεβείας, καὶ μάρτυρα στεῤῥὸν τῆς τριφαοῦς, ὁμοουσίου Θεότητος.

Ἥλιος διαυγὴς, ἐξ ἀδύτων ἱερῶν, τῷ κόσμῳ ἀνέτειλας, ἀπομειώσας τὴν πλάνην, ἐν ἀθλητικαῖς μαρμαρυγαῖς, Ἱερομάρτυς Ἑλλάδιε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἄσπορον τοκετὸν, μόνη φέρεις γυναικῶν, καὶ Μήτηρ ὑπάρχουσα, καὶ παρθενεύουσα Κόρη· ἄκουσμα φρικτὸν ὤφθης Ἁγνὴ, ὅτι Θεὸν ἀπεκύησας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Ὡς θαυμαστὸν λαοῖς τὸν Μάρτυρά σου, ἀνέδειξας Σωτὴρ ἡμῶν, ὑπενεγκόντα πᾶσαν προσβολὴν, διὰ δὲ πικρῶν βασάνων, τῷ πόθῳ γλυκαινόμενον, τῆς σῆς ἀγαπήσεως.

Ἐν ὀφθαλμοῖς τὸ πῦρ ὑποίσας Μάκαρ, τὴν ὄψιν ἀπολέλοιπας, καὶ κατιδὼν δόξαν οὐρανῶν, τῷ Θεῷ καθωμολόγεις, ὅτι τῷ πάθει φάος σοι, λαμπρὸν ἐξανέτειλε. Θεοτοκίον.

Τὸ θαυμαστὸν ἀεὶ ἐν σοὶ θρυλλεῖται, τεράστιον Πανάχραντε, ὅτι Παρθένος οὖσα παιδοτοκεῖς, καὶ γνησία Μήτηρ πέλεις, τοῦ Ποιητοῦ τῆς κτίσεως, ἀμφοῖν ἀληθεύουσα. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεῶν βροντὴν, καὶ κτίζων πνεῦμα,
» στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλι-
» κρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου· ὅτι οὐκ
» ἔστιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Καθάρας σεαυτὸν, ἀπὸ ῥύπου κακίας, ἐχρίσθης καὶ Θεῷ, ἱεράτευσας Πάτερ· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, πλειοτέρως ἐξέλαμψας, καὶ κατηύγασας, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας, τῶν θαυμάτων σου, ταῖς παραδόξοις ἀκτῖσιν, Ἑλλάδιε ἔνδοξε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Ἐν αὐχήμασι ποικιλθεὶς, δικαιοσύνης τῇ κορυφῇ σου, ἀνατέθεικας διάδημα, λιθοχρυσοκόλλητον, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε, κλέος πιστῶν.

Ἡδομένης σου τῆς ψυχῆς, ἐν ταῖς βασάνοις τὸ πρόσωπόν σου, ὡσεὶ ῥόδον τεθεώρητο, ὡραϊζομένου σου, ἐν τοῖς Χριστοῦ παθήμασι, Μάκαρ σοφέ. Τριαδικόν.

Ἐν μιᾷ οὐσίᾳ ὑμνῶ, τρεῖς ὑποστάσεις τῆς θεαρχίας, τοῦ Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, ὅτι μία ἔλλαμψις, τῆς τρισηλίου φύσεως, εἷς ὁ Θεός. Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος πῶς γαλουχεῖς; πῶς τοῖς μητρῴοις λοχεύεις νόμοις; Ὅτι ὅν περ ἀπεκύησας, σαρκωθεὶς Θεός ἐστι, καινοτομῶν τὴν φύσιν, ὡς οἶδεν αὐτός.

Ὠδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ἐξέλαμψας ὡς ἥλιος, οἰκῶν τὸ δεσμωτήριον, ὅτι ἐκεῖ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, Χριστός σοι ἐπεφάνη, λόγους παρακλήσεως, ὡς τῷ Παύλῳ φωνῶν σοι, καρτερόφρον Ἀθλητά.

Δεσμά σοι διερράγησαν, ὥσπερ ἱστὸς ἀράχνιος, ὅτι ἐν σοὶ ἰσχὺς ἡ ἄμαχος, συντρίβουσα δαιμόνων, ἅπασαν ἐπίνοιαν, καὶ σὲ μεγαλύνουσα, στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ.

Τριαδικόν.

Καὶ τρία σέβω πρόσωπα, καὶ μίαν τὴν Θεότητα, ὅτι ἐν τρισὶ διήρηται προσώποις οὐ τῇ φύσει· εἷς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱός τε καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές.

Θεοτοκίον.

Καὶ ἄρρητον λεγόμενον, καὶ ἄγνωστον νοούμενον, τὸ ἐπὶ σοὶ ὀφθὲν μυστήριον, ὅτι σπορὰν οὐκ ἔγνως, καὶ υἱὸν ἀπέτεκες· οὗτός ἐστι Πάναγνε, τῆς εἰρήνης Βασιλεύς.

Ὠδὴ ϛ'. Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ.

Τῶν ᾀσμάτων τὴν λύραν πάντες ᾄσωμεν, ἀγαλλομένῃ καρδίᾳ, ὅτι Χριστὸς ἀνέδειξεν, Ἑλλάδιον τὸν κλεινὸν ἀθλοφόρον, νικητὴν τοῦ ἀντικειμένου.

Τοῖς εἰδώλοις τὸ θύειν ἀπαρνούμενος, θυσία ζῶσα Τρισμάκαρ Θεῷ γέγονας, εὐωδιάζων ἅπασι, τὰ ἄχραντα μύρα τῶν παθημάτων, τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματί σου.

Τετραδέσμοις ἀνάγκαις διερχόμενος, ὡς ἐν ἀδύτοις ὑπῆρχες εὐφραινόμενος· ἑώρας γὰρ τὴν μέλλουσαν ἀνάπαυσιν, πρὸ προσώπου σου Μάρτυς, ὑπὲρ ἧς εἵλου πάντα παθεῖν.

Θεοτοκίον.

Ὑπερφυής σου ὁ τόκος, ὅτι ἀσπόρως, μητροπρεπῶς πάλιν τίκτεις νόμῳ φύσεως· παναληθῆ ἀμφότερα· φιμούσθωσαν αἱ γλωσσώδεις αἱρέσεις, ἐπὶ σοὶ ἁγνὴ Θεομῆτορ.

Ὁ Εἱρμός.

» Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ βυθιζόμενος, ὡς
» ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους συνεχόμενος, ὡς
» ὁ Προφήτης κράζω σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς
» τὴν ζωήν μου, δέομαι καὶ ἐλέησόν με.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Στίχοι.

Ἔλαιον Ἑλλάδιος ἱερωσύνης,
Αἵματι συνέμιξε τοῦ μαρτυρίου.

Εἰκάδι ἑβδομάτῃ Ἑλλάδιον ἔκτανε πυγμή.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, ἐκκαθάρας ἑαυτὸν ἀπὸ πάσης κηλῖδος, καὶ δοχεῖον γεγονὼς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χρίεται ψήφῳ Θεοῦ ἀρχιερεύς· καὶ τοὺς οἴακας πιστευθεὶς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὡς μὲν ποιμὴν, τῆς αὐτοῦ ποίμνης

Digitized by Google

τοὺς λυκώδεις τῶν ἀνθρώπων ἀπεῖργεν· ὡς δὲ κυβερνήτης ἐπιστήμων, ταύτην ἐκυβέρνα, ἄβατον καὶ ἀνεπηρέαστον τῶν κακῶν ἁπάντων διατηρῶν.

Ἐπεὶ οὖν οἱ τύραννοι δέσμιον αὐτὸν παρεστήσαντο, τότε μᾶλλον ἔλαμψε, καὶ κατηύγασε τῶν πιστῶν τὰς διανοίας· τομῶς γὰρ χωρήσας πρὸς τὰ σκάμματα, καὶ παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, πλείσταις βασάνοις καθυποβάλλεται. Καὶ τὸ σῶμα σφοδρῶς καταξανθεὶς, τὴν ἐκ τῶν μωλώπων ἅπασαν κάκωσιν ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν ὑποφθεὶς αὐτῷ ἐξιάσατο, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς προθυμότερον ἐποίησε. Μετὰ ταῦτα ὀργῆς πλησθέντες οἱ τύραννοι, τῷ πυρὶ τὸν Ἅγιον ἐπιρρίπτουσι· ὁ δὲ, ἄφλεκτος διαμείνας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο. Ἔπειτα σφοδρότατα αἰκισθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησιν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Πῦρ φλέγον ἐν καμίνῳ.

Οὐρανός σε ἠδέσθη πρὸς γῆν συρόμενον· θέατρον Μακάριε, ἐν τῷ κόσμῳ γέγονας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλήσας, καὶ τοῦτον ὑμνῶν, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Ἐν πτέρναις σου ὑποίσας πικρὰν διάτρησιν, ἔτρωσας τὸν δόλιον, καὶ πτερνίσας ἔρριψας, ὑπὸ τοὺς πόδας σου Μάκαρ, δοξάζων Χριστὸν, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν. Τριαδικόν.

Τρισήλιε Θεότης ὁμοβασίλειε, ἄναρχε ἀΐδιε, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα· εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος ὑπάρχων Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὢ φρικτοῦ μυστηρίου! ὢ ξένου θαύματος! πῶς καὶ Μήτηρ πέφηνας, καὶ Παρθένος ἔμεινας; Εὐλογημένη σὺ μόνη, τεκοῦσα ἡμῖν, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Ὠδὴ η'. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Γῆ τὸ αἷμά σου μυρωδεῖ, ἄνωθεν ὑμνεῖ σε οὐρανὸς, λογογραφοῦμεν δὲ ἡμεῖς, τὰ ὡραῖα ἆθλά σου Μάκαρ, καὶ λαμπρῶς ἐκβοῶμεν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πῦρ καὶ ξίφος μὴ πτοηθεὶς, γέγονας ὁπλίτης τοῦ Χριστοῦ, ἐν παν, τευχίᾳ μυστικῇ, τὸν βελίαρ σκυλεύσας Μάκαρ, καὶ πιστῶς ἀνακράζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Τριαδικόν.

Θεὸν δοξάζω ἐπὶ Πατρὸς, σύμφωνα ὑμνῶ ἐπὶ Υἱοῦ, καὶ ἐπὶ Πνεύματος ταὐτὸν, φύσιν κράτος, πλὴν τῶν προσώπων· εἷς Θεὸς γὰρ τὰ τρία· ὃν ὑμνοῦντες, αἰνοῦμεν ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νοῦς τὸ θαῦμα οὐκ ἐγχωρεῖ, γλῶσσα δὲ εἰπεῖν ἐξαπορεῖ, ὅτι κύει ἄνευ σπορᾶς ἡ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον ἀληθῶς Θεομήτωρ· ἣν αἰνοῦντες, ὑμνοῦμεν τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ
» πᾶσαι αἱ πηγαὶ, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρα-
» νῶν, φῶς καὶ σκότος, ψῦχος καὶ καύσων,
» υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύ-
» ριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ἡμέραν ἀθλήσεως, λαμπρῶς ἑορτάζοντες, τοῦ θείου Ἑλλαδίου, ἐν ὕμνοις τὸν Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

Σκεῦος ἱερόχρυσον, ἱερᾶς ἀθλήσεως, Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, τὸν Μάρτυρα ὑμνοῦντες μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Χαίροις μυριόχαρε, καὶ κοσμοχαρμόσυνε, Μαρία Θεοτόκε· ὕμνοις σε ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε ἄχραν-
» τε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις
» ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐτυχοῦς, ἢ Εὐτυχίου, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον Εὐτύχιε νευραῖς, τῶν πανσόφων λόγων σου, ἐναποπνίξας τοὺς ἄφρονας, τέλος μακάριον, πνιγμονῇ ὑδάτων, ὑπεδέξω δράκοντα, ἐν τούτοις ἀποπνίγων τὸν ἄσαρκον· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόσμος ὡραιότατος δειχθεὶς, ἀθλητῶν ἐν χάριτι, μετεβιβάσθης γηθόμενος, πρὸς ὑπερκόσμια, Βασιλεῖ τῶν ὅλων, ἀληθῶς παρίστασθαι, σὺν πάσαις ταῖς ἁγίαις Δυνάμεσι· μεθ' ὧν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μάρτυς ἀξιάγαστε τὰ σὰ, λείψανα γηθόμενοι, περιφανῶς ἀσπαζόμεθα· καὶ ἀρυόμενοι, χάριν ἰαμάτων, πόθῳ σε γεραίρομεν,

Digitized by Google

καὶ πίστει ἐκτενῶς δυσωποῦμέν σε· Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς σοὺς ἐπαινῶ, Μάρτυς, ἐνθέους τρόπους. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ταῖς θείαις δυνάμεσι, συναγελάζων Εὐτύχιε, καὶ θρόνῳ τῆς χάριτος, νῦν παριστάμενος, τοὺς τιμῶντάς σου, τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον, ἐνθέως καταύγασον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὁσίως ἐβίωσας, μαθητευθεὶς ἀκριβέστατα, παμμάκαρ Εὐτύχιε, τοῖς Ἀποστόλοις Χριστοῦ, εἰς τελείαν τε, ἀνήχθης ἡλικίαν, ἀθλήσας λαμπρότατα ἀξιοθαύμαστε.

Ὑπῆλθες τὸ στάδιον, τῆς μαρτυρίας γηθόμενος, καὶ θάνατον πρόξενον, ζωῆς ἐπόθησας, καὶ ἀπέπνιξας, ἐχθρῶν τὰς μυριάδας, θαλάσσῃ πνιγόμενος μάκαρ Εὐτύχιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐπιφανεὶς ὁ φιλάνθρωπος, ἐκ σοῦ Παναμώμητε, κόσμον διέσωσεν, ἀπολλύμενον, καὶ πλάνῃ ὑπαχθέντα· ὅθεν σε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Εὑρὼν τοὺς τοῦ Λόγου ὑπηρέτας, ἁπάντων σπορέας τῶν καλῶν, ἐδέξω ἐν καρδίᾳ σου, τὸν σπόρον τὸν τοῦ Πνεύματος, καὶ εὐσεβῶς ἐβλάστησας, ἑκατοστεύοντα ἄσταχυν.

Πυρὶ τῆς Θεότητος ἀΰλῳ, παμμάκαρ σαφῶς ἀναφλεχθεὶς, ὡς ὕλην τὴν δυσσέβειαν, κατέφλεξας Εὐτύχιε, καὶ ἱερῶς ἐνήθλησας· ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Ἁγίοις τοῦ Λόγου ὑπηρέταις, ψυχῇ καὶ καρδίᾳ κολληθεὶς, ἁγίως σου διήνυσας, τὸν βίον καὶ ἐσκήνωσας, περιφανῶς Εὐτύχιε, ἐν ταῖς Ἁγίων λαμπρότησι.

Ἰάσεις πηγάζων μετὰ τέλος, παμμάκαρ Εὐτύχιε σοφὲ, ἀποδιώκεις πνεύματα, καὶ τῆς σαρκὸς νοσήματα, ἀποκαθαίρεις χάριτι, Πνεύματος θείου μακάριε.

Θεοτοκίον.

Νοός μου τὸ σκότος Θεοτόκε, φωτὶ τῷ ἐν σοὶ ὡς ἀγαθὴ, ἐκδυσωπῶ διάλυσον, καὶ μετανοίας τρόποις με, βελτιωθῆναι πρέσβευε, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σου, τελέσας Μάρτυς σοφὲ, βραβεῖα τὰ θαύματα, ἐκ τοῦ τῶν ὅλων Θεοῦ, ἐδέξω Εὐτύχιε· ὅθεν σε συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, πίστει τῶν σῶν λειψάνων, τὴν σορὸν προσκυνοῦντες, πλουσίως ἡμῖν διδοῦσαν, χάριν καὶ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὥριμον ὡς βότρυν σε τῆς νοητῆς, ἔνδοξε ἀμπέλου ὑπάρχοντα, ὑμνολογοῦμεν, κατανύξεως ἡμῖν, ὡς ἀληθῶς Εὐτύχιε, οἶνον εὐσεβῶς ἀναβλύζοντα.

Μέγιστος ὡς ἥλιος Ἀνατολαῖς, Μάρτυς τῶν ἀγώνων σου ἅπασαν, τὴν οἰκουμένην, καταυγάζεις ἀληθῶς, τὸν σκοτασμὸν, Εὐτύχιε, λύων τῶν ψυχῶν ἡμῶν χάριτι.

Ἀγαλλιασώμεθα πνευματικῶς, σήμερον τῇ μνήμῃ χορεύοντες, τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ βοήσωμεν αὐτῷ· Μεγαλομάρτυς αἴτησαι, πᾶσι τῶν πταισμάτων συγχώρησιν.

Ῥώμῃ δυναμούμενος παντουργικῇ, πάσας τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, Μάρτυς Κυρίου, ἐτροπώσω ἀνδρικῶς, καὶ κατ' αὐτῶν ἠρίστευσας στέφος ἀφθαρσίας δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Τόμον σε προέγραψε τῶν Προφητῶν, ἄχραντε Παρθένε ὁ μέγιστος, ἐν ᾧ δακτύλῳ, κατεγράφη τοῦ Πατρὸς, ὁ Λόγος Θεονύμφευτε, βίβλῳ τῆς ζωῆς καταγράφων πιστούς.

Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὑψώθης πρὸς Κύριον, χρυσαῖς παμμάκαρ πτέρυξι, τοῦ ἱερωτάτου μαρτυρίου, καὶ πρὸς ἐνθέους μονὰς κατέπαυσας, δήμοις Ἀθλητῶν πανευκλεῶν, νῦν συναριθμούμενος, θεομάκαρ Εὐτύχιε.

Σταυρῷ τὸν τανύσαντα, ἐθελουσίως Ὅσιε, χεῖρας μιμησάμενος ἐμφρόνως, χεῖρας ἐδέθης, δέρρει κλειόμενος, καὶ παραδιδόμενος βυθῷ, καὶ τέλος δεχόμενος, ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον.

Ἐγνώσθησαν ἔνδοξε, πορεῖαί σου ἐν ὕδασιν, ἐν οἷς τελειούμενος ἐμφρόνως, τὸν ἀλαζόνα πανστρατὶ τύραννον, Μάρτυς ἐναπέπνι-

Digitized by Google

ξας σοφέ· ὅθεν μακαρίζοντες, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν. Θεοτοκίον.

Νεκρούμενος πάθεσι, καὶ λογισμοῖς Πανάμωμε, πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου καταφεύγω, πρὸς τὴν θερμήν σου προστρέχω Δέσποινα, σκέπην καὶ βοήθειαν, ζωήν, μόνη ἡ κυήσασα, ζωοποίησον σῶσόν με.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Θαυμάτων χάριν δεξάμενος, ἰᾶσαι τῶν ψυχῶν ἀῤῥωστήματα, Μάρτυς Εὐτύχιε, καὶ θεραπεύεις νοσήματα, τῶν προστρεχόντων πίστει ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἐνθέου πίστεως ἔμπλεως, καὶ χάριτος γενόμενος Ἔνδοξε, λόγον σωτήριον, σὺν Ἀποστόλοις ἐκήρυξας, τῆς δυσσεβείας λύων σκότος βαθύτατον.

Ὁσίως Λόγον τὸν ἄναρχον, κηρύττων ὡς ἐν θήκῃ ἐμβέβλησαι, δέῤῥει Εὐτύχιε, καὶ τῷ βυθῷ παραδέδοσαι, πρὸς σωτηρίας ὅρμον κατεπειγόμενος. Θεοτοκίον.

Ὑμνολογῶ σε Πανύμνητε· δοξάζω τὰ σεπτὰ μεγαλεῖά σου· τῆς αἰωνίου με, ῥῦσαι δεινῆς κατακρίσεως, τὸν σὸν Υἱὸν ἀπαύστως καθικετεύουσα. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦν-
» τες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτο-
» ρος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ
» αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Στίχοι.

Ὡς εὐτυχῶς σὺ εὐτύχησας τρισμάκαρ,
Θείας τετευχὼς, Εὐτυχές, κληρουχίας.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Εὐτυχέα ἔνθεν ἄειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἑλικωνίδος.

Στίχ. Ἑλικωνὶς τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
Οὐχ Ἑλικῶνα, ἀλλ' Ἐδὲμ τρυφὴν ἔχει.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Γορδιανοῦ καὶ Φιλίππου τῶν Βασιλέων, ἐκ πόλεως Βυταλίας (ἐν ἄλλοις, Θεσσαλονίκης). Συσχεθεῖσα δὲ, καὶ Πρὸς Περίνιον τὸν Δοῦκα Κορίνθου ἀχθεῖσα καὶ τοῖς εἰδώλοις θῦσαι μὴ πεισθεῖσα, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν ἀληθῆ ὄντα Θεὸν κηρύξασα, πρῶτον μὲν δεσμεῖται τοὺς πόδας ἐν ζυγῷ βοῶν καὶ πτερνίζεται. Εἶτα, λυθέντος μολύβδου καὶ ἀσφάλτου καὶ πίσσης, ἐν αὐταῖς βληθεῖσα, ἀβλαβὴς ἐξέρχεται· καὶ οὕτω ξυρᾶται τὴν κεφαλὴν, καὶ πῦρ φέρει καθ' ὅλου τοῦ σώματος. Ἀνελθοῦσα δὲ εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ξόανον καὶ τοῦ Διός, καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, δι' εὐχῆς κατέῤῥαξεν εἰς γῆν· εἶτα τέμνεται τοὺς μασθούς.

Διαδεξαμένου δὲ τὸν τύραννον Ἰουστίνου τοῦ Ἀνθυπάτου, ἀχθεῖσα καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ Μάρτυς, καὶ μὴ πεισθεῖσα τοῖς εἰδώλοις σπονδὰς ἐνεγκεῖν, ἐν καμίνῳ ῥίπτεται· τῆς δὲ φλογὸς μὴ ἀψαμένης αὐτῆς, ἀλλ' ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἑβδομήκοντα ἄνδρας λυμηναμένης, ἐν κραββάτῳ πυρωθέντι ἁπλοῦται. Ἐπιφανέντων δὲ τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, τὰς ἐκτακείσας αὐτῆς ἐν ταῖς βασάνοις σάρκας ὑγείωσαν· ἀλλὰ καὶ ἔτι, ἀβλαβὴς διαφυλαχθεῖσα, θηρίοις ἐκδίδοται· ὧν οὐδενὸς αὐτῆς ἀψαμένου, ἐκ τῶν ὑπηρετούντων δὲ μᾶλλον δι' αὐτῶν ἀναιρεθέντων ἀνδρῶν ρκ΄., τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται· καὶ οὕτως ἐν οὐρανοῖς στεφηφόρος ἀνέρχεται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Σταθηρὰν ἐπιδεικνύμενος τὴν ἔνστασιν, Μάρτυς Εὐτύχιε, τοὺς τῶν Ἑλλήνων σοφούς, ἀνδρείως κατῄσχυνας, μέλπων ἐν Πνεύματι. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοὺς τοῦ Λόγου Μαθητὰς καταμυοῦντάς σε, εὑρὼν Εὐτύχιε, τὰ ὑπὲρ λόγον καὶ νοῦν, τὸ οὖς σου ὑπέκλινας θεοπειθέστατα, καὶ ἐκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥεῖθρον ζῶν ἐν τῇ καρδίᾳ σου Εὐτύχιε, ὑποδεξάμενος, τοῦ Πνεύματος ἀληθῶς πλάνης ἀπεξήρανας, θολώδη ῥεύματα, καὶ ἰάσεων, ἀναπηγάζεις νάματα, τοῖς πιστῶς σοι προσιοῦσιν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀπεράντοις, Υἱὸς καθήμενος, ἐν κόλποις σοῦ τῆς ἁγνῆς, ὡς βρέφος καθέζεται, ἐκ' ἀνακλήσει, ἡμῶν, ᾧ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πολλὰ κατὰ σοῦ κενολογοῦντες, οἱ πλάνοι θεομακάριστε ᾐσχύνθησαν, μῶμους σοι προσάπτοντες, ἄμωμον φυλάξαντι, τὴν σὴν ψυχὴν καὶ μέλποντι, Μάρτυς Εὐτύχιε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ νοῦς σου φωτὶ λελαμπρυσμένος, Εὐτύχιε ἔνδοξε τοῦ Πνεύματος, πλάνης ἀμαυρώσεως, ἔμεινεν ἀμέτοχος, ταῖς πρὸς Θεὸν ὑψούμενος, ἀπαύστοις νεύσεσι, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμνοῦμεν παμμάκαρ ἀθλοφόρε, τοὺς πόνους, τὸν ζῆλόν σου τὸν ἔνθεον, καὶ τὰ ἀριστεύματα, μέγιστε Εὐτύχιε, δι' ὧν ἐχθροῦ

Digitized by Google

ASTOR LIBRARY NY

κατέβαλες τὰ πανουργεύματα, καὶ στέφος ἀφθαρσίας ἐδέξω, ἐκ τοῦ ἀθλοθέτου, καὶ πάντων Βασιλέως.

Θεοτοκίον.

Συνῆψας τὰ πάλαι διεστῶτα, Παρθένε θεοχαρίτωτε τῷ τόκῳ σου· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, πάντων μακαρίζομεν, τῶν ἀγαθῶν κραυγάζοντες, ψυχῆς εὐθύτητι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκου-
» μένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής.

Ἴδε φωταυγὴς, ἐπέστη πανήγυρις, τοῦ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ· πάντες οὖν συνδράμωμεν, εὐσεβοφρόνως τούτου τὰ θαύματα, καὶ ἱερὰ παλαίσματα ἀνευφημῆσαι, πιστῶς, δι' ὧν ὤφθη, Ἄγγελος ἐπίγειος, ἀληθῶς καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος.

Ὥσπερ προσφορὰν, Παμμάκαρ παρέδωκας, τὴν σὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, μέσον τῶν ὑδάτων μὲν, τὸ θεῖον τέλος ὑποδεχόμενος, πρὸς τὸν τρυφῆς χειμάρρουν δὲ κατασκηνούμενος, καὶ μεθέξει, κάλλιστα θεούμενος, καὶ φωτὸς ἀϊδίου κληρούμενος.

Στήριγμα πιστῶν, ὑπάρχεις καὶ καύχημα ἀξιοθαύμαστε, τῶν ἀσπαζομένων σου, θεόφρον Μάρτυς τὰ θεῖα λείψανα, καὶ ἐκτελούντων πάντοτε τὴν θείαν μνήμην σου, ἀθλοφόρων, μέγα ἀκροθίνιον, τῶν Ἀγγέλων ἁπάντων συνόμιλε.

Ἤθροισται λαὸς, ὑμνῆσαί σου σήμερον τὰ ἀριστεύματα, καὶ τὰ κατορθώματα, καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα· ὃν ταῖς εὐχαῖς σου μέγιστε Μάρτυς Εὐτύχιε, ἀπὸ πάσης, λύτρωσαι στενώσεως, καὶ ἀθέων βαρβάρων ἁλώσεως.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἁγνὴ, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα· παῦσον τὸν κλύδωνα, τὸν ἐπιγινόμενον, τῆς τῶν δαιμόνων παρενοχλήσεως· καὶ εἰς ὁδὸν κατεύθυνον τῶν θελημάτων Χριστοῦ, τοῦ νοός μου, πάναγνε τὴν στένωσιν, ὅπως πίστει ἀεὶ μακαρίζω σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι
» λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δὲ,
» ἀΰλων νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πα-
» νήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
» παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῆς Ἁγίας γ΄.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αἴγλῃ παρθενίας λάμπουσα, Θεοδοσία σεμνὴ, καὶ πορφύραν δι' αἵματος, μαρτυρίου πάνσοφε, βεβαμμένην λαμπρότατα, περιθεμένη καὶ ὑπερκόσμιον, Χριστοῦ νυμφῶνα κατασκηνώσασα, κόρη πανάμωμε, συγχορεύεις τάξεσιν Ἀγγελικαῖς, ὄντως ἀκατάλυτον, χορείαν ἔνδοξε.

Μάρτυς Παρθένε πανεύφημε, Θεοδοσία Χριστὸν, ὁλοκλήρως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἤνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώτατα, αἰκιζομένη διὰ τὸν σὸν ἐραστὴν, καὶ ξεομένη πλευρὰν ταῖς μάστιξιν. Ὢ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως! δι' ἧς πρὸς γῆν, ὄντως καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Κάλλει ψυχῆς τε καὶ σώματος, κεκοσμημένη φαιδρῶς, τῷ Χριστῷ προσενήνεξαι, τὸν τῆς δόξης στέφανον, παρ' αὐτοῦ ἀναδήσασθαι, Θεοδοσία Μάρτυς πανένδοξε, καὶ βασιλείας σαφῶς διάδημα, ὄντως πολύτιμον, ἐπαξίως δέδεξαι, σῇ κορυφῇ, νύμφη παναμώμητος, φανεῖσα πάνσοφε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον ὁμοίως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεοδοσίας τῆς Μάρτυρος μέλπω κλέος.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεὸς σοι Θεοδοσία γέγονεν, ὁδὸς ἀθλήσεως, ἐπὶ Σταυρὸν ἑκούσιον ἐλθών· καθελὼν γὰρ τὸν τύραννον, ὥσπερ στρουθίον παίζεσθαι, ὑπὸ Μαρτύρων ἀπειργάσατο.

Digitized by Google

Εὐτόνως Θεοδοσία πάντιμε, πρὸς γῆν κατέρραξας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς πλάνης καρτερῶς ἐναθλοῦσα πανεύφημε, καὶ τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὡς νικηφόρος Μάρτυς εἴληφας.

Ὁ πάλαι μεγαλαυχίᾳ χρώμενος, νῦν καταβέβληται, σῇ καρτερίᾳ Μάρτυς προσβαλών· τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὴν δύναμιν, ἀναλαβοῦσα ᾔσχυνας, ἄμετρα τοῦτον φρυαττόμενον.

Θεοτοκίον.

Δολίως ἐξαπατήσας ὄφις με, εἷλεν αἰχμάλωτον, τοῦ θεωθῆναι πόθον μοι ἐνθείς· διὰ σοῦ δὲ Πανάχραντε, ἀνακληθεὶς τεθέωμαι, ἀναλλοιώτως ἀληθέστατα.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ὁ πόθος ὁ θεϊκός, Θεοδοσία σὲ πιστὴν ἔδειξε, νύμφην Χριστοῦ Μάρτυρα, τούτου τὸν Σταυρὸν ἀγαπήσασαν.

Σαρκὸς τὴν φθοροποιόν, καταλιποῦσα ὦ σεμνὴ πρόνοιαν, ζωοποιῷ Πνεύματι, ζῇς Θεοδοσία πανεύφημε.

Ἰάτρευσόν μου τὸν νοῦν, θεοδωρήτῳ σου Σεπτῇ χάριτι, καὶ τὴν ψυχὴν πάθεσιν, ἐκνενευρισμένην θεράπευσον. Θεοτοκίον.

Ἀνέστησας ὦ σεμνή, τὴν πεπτωκυῖάν μου μορφὴν τέξασα, τὸν ἀρχηγὸν Δέσποινα, τῆς πάντων ἡμῶν ἀναστάσεως. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χρι-
» στὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεοῦ δόσις πέφυκας, εἰκότως Μάρτυς σοφή, ἀθλήσει ἐκλάμπουσα, καὶ παρθενίας φαιδραῖς, ἀκτῖσι πυρσεύουσα, πάντων τὰς διανοίας, τῶν ἀεί σε τιμώντων, πίστει Θεοδοσία, καὶ τὴν σὴν φαιδροτάτην, τελούντων ἐπὶ γῆς ἑορτὴν θεομακάριστε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Σεσοβημένος ὁ τύραννος ταῖς αἰκίαις καταπτοεῖν τὸ εὔτονον, τῆς σῆς καρτερίας, ᾤετο ὁ δόλιος· αὐτὴ δὲ Πανεύφημε, Δόξα τῷ Θεῷ, ἀνεκραύγαζες.

Τὴν θεόσδοτον καὶ θείαν προσηγορίαν, προγνωστικῶς ἐπλούτησας, Μάρτυς ἀθληφόρε· δόσις γὰρ ἐγένου Θεῷ, ἡμᾶς κατευφραίνουσα, πίστει σε καὶ πόθῳ γεραίροντας.

Ἠγλαϊσμένην θεόφρον Θεοδοσία, μαρτυρικοῦ δι' αἵματος, σοῦ πεφοινιγμένην, περιβεβλημένη στολήν, Δραμοῦμαι ὀπίσω σου, πόθῳ τοῦ νυμφίου μου, ἔκραζες.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον, ἁγνὴ Παρθένε, θεοπρεπῶς ἐγέννησας καὶ μένεις Παρθένος· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τό, Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε΄. Κύριέ μου φῶς.

Μύρον ἐκκενωθέν, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαι, νεάνιδες θεοφρόνως, ἠκολούθησαν τούτῳ, ἐν ᾄσμασι δοξάζουσαι.

Αἰώνιον ζωήν, χρονικῆς ἀνταλλάξασα, ἀνθ' αἵματος βραχυτάτου, οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ Μάρτυς ἐκληρώσατο.

Ῥέουσιν ὡς πηγαί, τῶν Μαρτύρων τὰ λείψανα, ἰάματα τοῖς νοσοῦσι, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, τῇ πίστει θεραπεύουσιν. Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σόν, ἑρμηνεῦσαι μυστήριον, Πανάμωμε; τὸν γὰρ Κτίστην, μὴ χωρούμενον πᾶσιν, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας.

Ὠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ὑπὲρ σοῦ, μετὰ σπουδῆς τὸν θάνατον εἵλετο, Θεοδοσία ἡ Μάρτυς, ἀπειλὰς τυράννων μὴ πτοηθεῖσα, τὸ σὸν πάθος μιμουμένη Χριστὲ τὸ ἑκούσιον.

Ῥᾳδίως, τῷ Σταυρῷ σου γυναῖκες ῥωννύμεναι, τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, ὥσπερ ἔφης Σῶτερ καταπατοῦσι, τῷ σῷ πόθῳ, τετρωμέναι καὶ θείῳ σου ἔρωτι. Θεοτοκίον.

Ὅλην σε, περιστερὰν τελείαν καὶ ἄμωμον, καὶ τηλαυγέστατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ νυμφίος, ὁ νοητὸς εὑρὼν σοὶ ἐσκήνωσεν. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῖς πόνοις ζωήν, τὴν ἄπονον κεκλήρωσαι· τοῖς αἵμασι δέ, τὸν Λέοντα ἀπέπνιξας, τὸν ἐχθρὸν τὸν βέβηλον, Ἐκκλησίας Χριστοῦ πανεύφημε· καὶ αὐτῷ συγχαίρουσα νῦν, δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

Στίχοι.

Πνίγει θαλάσσης Θεοδοσίαν ὕδωρ,
Τρέφει δὲ Χριστὸς εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.
Εἰκάδι Θεοδοσίην ἐνάτῃ πάφνε ῥεῦμα θαλάσσης.

Digitized by Google

Αὕτη ἡ ἱερὰ καὶ ἁγία κόρη Τυρία ἦν τὸ γένος. Ὀκτωκαιδέκατον δὲ ἄγουσα τῆς ἡλικίας ἔτος, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ δεσμεῖται, μέλλουσα δίκας διδόναι, ὡς ὁμολογοῦσα τὸν Θεόν. Ἄρτι γὰρ προκαθεζομένων τῶν δικαστῶν, ἤχθη Θὺρβανῷ τῷ ἄρχοντι· ὁ δὲ θύειν τοῖς εἰδώλοις αὐτῇ προστάττει. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπείσθη, δεινὰς κατὰ τῶν πλευρῶν καὶ κατὰ τῶν μαζῶν ἐπιθεὶς αὐτῇ βασάνους, μέχρις ὀστέων αὐτῶν τε ἤδη καὶ τῶν ἔσω σπλάγχνων ὁ ἀνηλεῶς ἐχώρει, ἐπιμόνως τὴν παῖδα ὁρῶν τιμωρουμένην, καὶ σιγῇ τὰς βασάνους δεχομένην. Ἔτι δὲ αὐτὴν ἐμπνέουσαν ἠρώτα, θύειν παρακελευόμενος. Ἡ δὲ, διάρασα τὸ στόμα, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀτενίσασα, ἐπιμειδιῶντι τῷ προσώπῳ· Τί δὴ πλανᾶσαι, φησὶν, ἄνθρωπε; οὐκ οἶδας, ὅτι τῆς τοῦ Θεοῦ μαρτύρων κοινωνίας τυχεῖν ἠξιώθην; Ὁ δὲ, ἐπὶ συνεῖδεν ἑαυτὸν γελώμενον ὑπὸ τῆς κόρης, μείζουσιν ἢ πρῶτον αἰκίζεται ταῖς βασάνοις. Εἶθ᾽ οὕτω τοῖς θαλαττίοις ἀκοντίζει ῥεύμασιν, ἐν οἷς τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Θεοδοσίας τῆς Κωνσταντινουπολιτίσσης.

Στίχ. Κέρας κριοῦ κτεῖνάν σε, Θεοδοσία,
Ὤφθη νέον σοι τῆς Ἀμαλθείας κέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὀλβιανοῦ, Ἐπισκόπου πόλεως Ἀνέου.

Στίχ. Τὸν Ὀλβιανὸν μάλα ὄλβιον λέγω,
Ὑπὲρ Θεοῦ θανόντα τοῦ πανολβίου.

Ὃς ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐν ὑπατείᾳ Ἀλεξάνδρου καὶ Μαξίμου, καὶ ἤχθη ἐπὶ Ἰουλίου καὶ Αἰλιανοῦ, ἡγεμόνων τῆς Ἀσίας. Ὑπὸ τούτων δὲ ἐρωτώμενος, καὶ μὴ πειθόμενος θῦσαι, γυμνοῦται τῶν ἱματίων, καὶ ὀβελίσκοις πεπυρακτωμένοις τὰ σπλάγχνα διαπείρεται, καὶ κατακαίεται, εἶτα φρουρεῖται· καὶ εἰς δευτέραν ἐρώτησιν ἀχθεὶς, καὶ μὴ ἐνδοὺς, γυμνοῦται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται σφοδρῶς. Πυρᾶς δὲ ἐξαφθείσης μεγίστης, καὶ εἰς ὕψος ὀρθείσης ἐπὶ πολὺ, ἐν αὐτῇ ἀκοντίζεται, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὲ θεοσδότοις, κεκοσμημένην Μάρτυς κάλλεσι, πίστει θεωροῦντες ὕμνοις εἰλικρινῶς, τῷ νυμφίῳ σου κραυγάζομεν· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Μετὰ παρθένων, λαμπαδηφόρος εἰς οὐράνιον, Μάρτυς νῦν παστάδα χαίρουσα τῷ Χριστῷ, εἰσελήλυθας κραυγάζουσα· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τοῦ θρόνου, τοῦ ἐπηρμένου ὁ καθήμενος, θρόνον σε ἐπὶ γῆς Παρθένε θεοπρεπῆ, εὑρηκὼς ἐπανεπαύσατο. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Λυθεῖσα δεσμῶν τῶν τῆς σαρκὸς, Θεοδοσία σεμνὴ, ἀνέπτης χαίρουσα, πρὸς φωτεινόμορφον θάλαμον, νυμφικῶς περιχορεύουσα, καὶ μαρτυρίου φοινικῷ αἵματι στίλβουσα, καὶ βοῶσα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Παστάδα οὐράνιον οἰκεῖν, κατηξιώθης φαιδρῶς Θεοδοσία σεμνὴ, διαιωνίζουσαν εὔκλειαν, εὑραμένη παναοίδιμε, καὶ τῆς ἀνδρείας σου καρπὸν ὄντως πλουτήσασα, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Ὡράθης φερώνυμος σαφῶς, Θεοδοσία σεμνή· Θεοῦ γὰρ δόσις ἡμῖν, ἀρίστη δέδοσαι πάνσοφε, δωρεῶν τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀναδιδοῦσα ποταμοὺς τοῖς πίστει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεὸν, Κυρίως πάναγνε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαληθεύουσαν φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι θεωνυμίαν· οἱ πιστοὶ ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον, σὲ θεοφρόνως πανάμωμε Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λῦσον τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν εὐσεβῶς σε ἀνυμνούντων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις θεόφρον, Θεοδοσία Μάρτυς πανεύφημε, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, παρισταμένη πανσεβάσμιε.

Εὔας τῆς προμήτορος πόθος, ἐπιτηδείως ἐκομίσω, νεύσει πρὸς Θεὸν θεουμένη, καὶ γενομένη θείᾳ μεθέξει Θεός· διό σε παμμακάριστε, Θεοδοσία μακαρίζομεν.

Ὅλος γλυκασμὸς χρηματίζει, ὁ σὸς νυμφίος ἀθληφόρε· ὅλος ψυχικὴ θυμηδία, Θεοδοσία Μάρτυς ὑπάρχει Χριστός· οὗ περ νῦν ἀπολαύουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἁγιωτέραν πάντων εὑράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ᾽ ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. **Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.**

Ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας, καὶ τὰς τούτου φάλαγγας ἐξεπόρθησας· διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα Μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβὰς Παμμακάριστε, τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιὼν ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες καὶ ἄϋλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω ἀοίδιμε· θείῳ Πνεύματι, ὁδηγούμενος Πάτερ μοναζόντων, ὁδηγὸς κανὼν καὶ τύπος, ὤφθης, καὶ πίστει περίδοξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόπνευστε Ἰσαάκιε, φωστὴρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὀδύνας κακώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, καὶ ῥυόμενος, νοσημάτων παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. **Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.**

Πάθεσι νεκρωθέντα, ζώωσόν με Πάτερ ταῖς πρεσβείαις σου, τῇ ζωῇ νῦν τῶν ζώντων, παρρησίᾳ πολλῇ παριστάμενος.

Αἴγλην ἄϋλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ σου δεξάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας. **Θεοτοκίον.**

Σῶσόν με τὸν ἐν ζάλῃ, αἰσχίστων παθῶν κλυδωνιζόμενον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, τοῦ παντὸς τὴν γαλήνην Πανάμωμε.

Ὠδὴ γ'. **Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.**

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στεῤῥῶς Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν, ἔδειξας δουλείας, τῶν παθῶν ἀπελεύθερον.

Πόνοις σου τὴν ἄρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σοφὲ Ὅσιε, καλλιεργῶν στάχυν ἀπαθείας, καὶ θαυμάτων ἐξήνθησας. Θεοτοκίον.

Τόπον ἁγιάσματος, καὶ νοητὴν Ἁγνὴν τράπεζαν, ἄρτον Χριστὸν, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων, δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. **Ἐπεφάνης σήμερον.**

Ἐπιλάμψει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, φωτισθεὶς ἀπήλασας, τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλὺν, θαυματουργὲ Ἰσαάκιε· ὅθεν σε πάντες, συμφώνως γεραίρομεν.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. **Εἰσακήκοα Κύριε.**

Ἐπομβρίαις τῆς χάριτος, Πάτερ ποταμοὺς θαυμάτων ἀνέβλυσας, μολυσμὸν ἀποκαθαίροντας, τῶν ἐν πίστει μάκαρ προστρεχόντων σοι.

Ὁλονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις Ὅσιε στάσεσι, τὴν ψυχὴν προκαθηράμενος, τῆς Τριάδος οἶκον Πάτερ ἔδειξας.

Θεοτοκίον.

Ἀλατόμητον ὄρος σε, πάλαι Ἀββακοὺμ, προεῖδε Πανάμωμε, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανε, καὶ ἡμᾶς φθαρέντας ἀνεκαίνισεν.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ναὸς τῆς τρισηλίου Θεότητος, χρηματίσας, παθῶν τὰ ἰνδάλματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐξεμείωσας.

Πνευμάτων ἀκαθάρτων καθέστηκας, σὺ διώκτης· Ἁγίου γὰρ Πνεύματος, καθαρὸν σκήνωμα γέγονας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἥλιον τεκοῦσα τῆς ζωῆς, Θεοτόκε, ὅλον φωταγώγησον, ἐσκοτισμένον με πάθεσιν.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ κήτους τοῦ νοητοῦ, πανωλεθρίαν διέφυγες, ἐγκράτειαν προσευχὴν, ἀγάπην ἀθόλωτον, κραταιὰν ταπείνωσιν, καὶ στοργὴν βεβαίαν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κτησάμενος.

Θεός σου τὰ πρὸς αὐτὸν, κατεύθυνε διαβήματα· ὁ δυνατὸς δυνατὸν, σαφῶς ἀπειργάσατο, πατοῦντα ἐπ' ὄφεων, καὶ σκορπίων κάρας, Ἰσαάκιε μακάριε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν τῆς παρθενίας κειμήλιον καθαρισόν μου τὸν νοῦν, παθῶν ἀμαυρώτητος, καὶ πλήρωσον χάριτος, καὶ δικαιοσύνης, τὴν καρδίαν μου πανάμωμε. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σῶτερ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Λ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

Στίχοι.

Ψήφῳ Θεοῦ πρὸς θεῖον ἤρθη χωρίον.
Τῆς Ἰσαάκιος ἐκλιπὼν τὸ χωρίον.

Θεῖον Ἰσαάκιον μόρος εἷλεν ἐνὶ τριακοστῇ.

Οὗτος ὥρμητο ἐξ Ἀνατολῶν· ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ Βυζάντιον ἐν τοῖς χρόνοις Οὐάλεντος τοῦ Ἀρειανοῦ, ἐπεὶ κατὰ τῶν Γότθων Οὐάλης ἐχώρει, καὶ πόλεμον συνεκίνησεν, ὑπάντησεν αὐτῷ οὗτος ὁ μακάριος, συμβουλεύων ἅμα καὶ παρακαλῶν ἀνοῖξαι τὰς τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησίας. Τοῦ δὲ βασιλέως μὴ πεισθέντος, πάλιν προφθάσας, τὰ αὐτὰ παρῄνει, ἀνοῖξαι λέγων, καὶ ἀποδοῦναι τὰς Ἐκκλησίας τοῖς ὀρθοδόξοις, εἰ μὴ μέλλοι, ἀπὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ἐν πολέμῳ φυγὼν, ἀπολέσθαι. Αὐτὸς δὲ διὰ τὸ τοῦ ἀνδρὸς εὐπαρρησίαστον χαλεπήνας, ἐκέλευσεν αὐτὸν μαστιγωθῆναι, καὶ ῥιφῆναι ἐπὶ ἀκάνθαις. Πάλιν δὲ προφθάσας ὁ Ἅγιος τὸ τρίτον, ἐπελάβετο τοῦ χαλινοῦ τοῦ ἵππου, διαρρήδην τὸν ὄλεθρον ἐπισημαίνων αὐτῷ, εἰ μὴ τὰς Ἐκκλησίας τῶν Χριστιανῶν ἀποδῷ. Ὅθεν ὀργισθεὶς, παρέδωκε Σατορνίνῳ καὶ Βίκτωρι, φυλάξαι τοῦτον παρακελευσάμενος, μέχρι τῆς ἐν εἰρήνῃ αὐτοῦ ἐπανελεύσεως. Ἔνθα δὴ τὸν Ἅγιον εἰπεῖν· Εἰ σὺ ἐν εἰρήνῃ ὑποστρέψεις, ἐμοὶ οὐ λελάληκεν ὁ Θεός· φεύξῃ γὰρ ἐξ ἐναντίας τῶν ἐχθρῶν σου· καὶ καταληφθεὶς, διὰ πυρὸς δέξῃ τὴν τοῦ βίου καταστροφήν.

Ἐπεὶ δὲ συνέβαλεν ἐν πολέμῳ, ἡττηθεὶς, ἐν ἀχυρῶνι καταφεύγει ἅμα τῷ Πραιποσίτῳ, ὃς τὴν αὐτὴν κακοδοξίαν νοσῶν, ἀεὶ τὸν βασιλέα κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἠρέθιζε· καὶ ἐν αὐτῷ παρὰ τῶν Γότθων πυρὶ παρεδόθησαν. Ἐπὶ γοῦν τῇ τοιαύτῃ προρρήσει ὁ Ἅγιος καὶ τῇ παρρησίᾳ ἐμεγαλύνθη, καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ ὁμολογίᾳ, καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Βασιλίδι πόλει τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διαγαγὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε (*).

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἤρθης πρὸς ὕψος ἀπαθείας· ἐμιμήσω γὰρ ἐν σώματι Ἀγγέλους· ἀϊδίου τρυφῆς, μέτοχος ἀνεδείχθης, ἀναβοῶν Μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λάμπων ἀκτῖσι θεωρίας, διεσκέδασας δαιμόνων ἐπιθέσεις, καὶ τῆς τούτων πολλοὺς, κακώσεως ἐρρύσω, κραυγάζοντας Ἰσαάκιε. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἴδε ἣν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν, συνέλαβε καὶ τίκτει, ᾧ μελῳδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἄναρχον Βασιλέα.

Ἀνύσακτον τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα, ἐλαίῳ σὺ τῶν ἀγώνων τηρήσας, εἰσῆλθες ἐν χαρᾷ, εἰς ἄφθαρτον νυμφῶνα, καὶ ζῇς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸ δύσμορφον τῶν παθῶν ἐξεδύσω, χιτώνιον· ἐνεδύσω δὲ μάκαρ ὡραίαν τὴν στολὴν τῆς θείας ἀπαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔντιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον, ὑπάρχουσαν τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, ὑμνήσωμεν λαοὶ, τὴν μόνην μετὰ τόκον, Παρθένον φυλαχθεῖσαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν φρίττουσι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἔδυς μὲν οἷά περ ἀστὴρ ἀπὸ κόσμου· πρὸς Χριστὸν δὲ ἀνέτειλας, τὸν νοητὸν ἀληθῶς, δικαιοσύνης Παμμάκαρ Ἥλιον, καὶ ὡς ἀκτῖνα τοῖς πιστοῖς, τὰς σὰς καταλέλοιπας, φωτοειδεῖς ἀρετὰς, ἐλαυνούσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα.

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, σοῦ ὁ θάνατος Ἰσάκιε γέγονε· καὶ γὰρ ὁσίως ἐν γῇ, ἐπολιτεύσω τούτου προστάγματα, καὶ δικαιώματα σοφὲ, τηρήσας ἀλώβητα· ὅθεν ἀνέτειλεν, ὡς δικαίῳ σοι τὸ φῶς ἀνέσπερον. Θεοτοκίον.

Ἔπαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας θεσμοὺς, φύσεως ἄμεμπτε· τὰ διεστῶτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σου ἥνωσας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Τὸ παρὸν Συναξάριον, ἐλλιπὲς ὂν ἐνταῦθα, εὑρίσκεις αὐτὸ πληρέστερον ἐν τῷ Συναξαριστῇ· κατὰ δὲ τὴν ὅλην ἱστορίαν τοῦ Ἁγίου, ἔχεις τὰ οὐσιωδέστερα καὶ ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. Σημείωσον δὲ, ὅτι τὸ Πραιπόσιτος, λατινικὸν ὂν (ἐκ τοῦ Praepositus), δηλοῖ τὸν προστάτην, ἡγεμόνα, ἢ καὶ τὸν Ἀρχιστράτηγον.

Digitized by Google

ΤΗ ΛΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. **Τῶν οὐρανίων ταγμάτων**.

Η' ἀπροσμάχητος χάρις, τοῦ δυναμοῦντός σε, ἐν ἀσθενείᾳ Μάρτυς, σοῦ τῆς φύσεως πᾶσι τὴν δύναμιν δεικνύει· διὸ καὶ θνητῷ, σὲ ἐνίσχυσε σώματι, καταπαλαῖσαι τὸν ἄσαρκον κραταιῶς, καὶ λαβεῖν τὰ νικητήρια.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ῥανίσι, τῆς ἀθεΐας τὸ πῦρ, Μεγαλομάρτυς σβέσας τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, κατήρδευσας πλουσίως, καὶ τῶν πιστῶν, τὰς καρδίας ἐφώτισας, τῶν εὐσεβῶς σου τιμώντων τὸ ἱερόν, καὶ σεβάσμιον μνημόσυνον.

Ως ἀκαθαίρετος πύργος, ταῖς προσβολαῖς ἐχθρῶν, οὐκ ἐσαλεύθης ὅλως, τὰς αὐτῶν δὲ καρδίας, συνέσεισας Ἑρμεία, καὶ τῷ μοχλῷ, τῶν γενναίων ἀγώνων σου, ὡς εὐπερίτρεπτον τεῖχος, πάντων αὐτῶν, τὰ φρονήματα κατέαξας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἄδω Μάκαρ σου τοὺς πόνους θερμῷ πόθῳ.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. **Ὑγρὰν διοδεύσας**.

Α'στὴρ διαλάμπων θείῳ φωτί, τῷ τῆς ἀληθείας ἀναδείχθης μαρτυρικῶς, πάντας καταυγάζων τοὺς ἐν πίστει, εἰλικρινεῖ σε Ἑρμεία γεραίροντας.

Διόλου, τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεόν, πάντων ἀλογήσας, τῶν ἐν βίῳ Μάρτυς σοφέ, μαρτύρων ὑπέδυς τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὸν ἐχθρὸν καταρράσσων ἐνίκησας.

Ω'ραῖος τὸ εἶδος καὶ τὴν ψυχήν, ὑπάρχων Ἑρμεία, ἐστρατεύθης τῷ Βασιλεῖ, τῷ ἐπουρανίῳ καὶ τοὺς τούτου, Μάρτυς, εἰς τέλος ἐχθροὺς ἐταπείνωσας.

Μὴ θύσας εἰδώλοις Μάκαρ τοὺς σούς, ἐθλάσθης ὀδόντας, σιαγόνας τῶν νοητῶν συνθλάσας λεόντων, καὶ τῆς νίκης, ἀναδησάμενος στέφος ἀμάραντον.

Θεοτοκίον.

Α'γία Παρθένε Μήτηρ Χριστοῦ, Μαρτύρων ἡ δόξα, καὶ Ἀγγέλων ἡ χαρμονή, σὺν τούτοις δυσώπει τὸν Υἱόν σου, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τοὺς δούλους.

Ὠδὴ γ'. **Σὺ εἶ τὸ στερέωμα**.

Κόσμος ἐχρημάτισας, τῶν ἀθλητῶν Σοφὲ χάριτι, θεολαμπής· ὅθεν οἱ ἐν κόσμῳ, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Α'ίνον τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὰς σιαγόνας σου θλώμενος, Μάρτυς σοφέ, τῷ σε δυναμοῦντι, εὐχαρίστως ἀνέμελπες.

Ρ'ώμῃ θείου Πνεύματος, σὺ κρατυνόμενος Πάνσοφε, τὸν δυνατόν, χαίρων ἐν κακίᾳ, ἐταπείνωσας δράκοντα.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλώττῃ σε, Θεοῦ πανάγιον τέμενος, ὁμολογῶ, Παναγνὲ διό με, πάσης ῥῦσαι κολάσεως.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
» Κύριε σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. **Ἐπεφάνης σήμερον**.

Ως ἀστέρα μέγιστον, τῇ οἰκουμένῃ, ὁ Χριστός σε ἔδειξε, φωταγωγοῦντα τοὺς πιστούς, ταῖς τῶν ἀγώνων σου λάμψεσι, Μάρτυς Ἑρμεία Ἀγγέλων συνόμιλε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. **Εἰσακήκοα Κύριε**.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθεΐας τὸ πῦρ κατέσβεσαν, τοῖς πιστοῖς δὲ δρόσος ὤφθησαν, ἀθλοφόρε Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Υ'πεισῆλθες ἀπτόητος, τὴν πυρακτωθεῖσαν Ἔνδοξε κάμινον, ὡς οἱ Παῖδες δείκνυμενος, θεϊκῇ δυνάμει ἀκατάφλεκτος.

Τῆς Τριάδος τῇ χάριτι, Μάρτυς δροσιζόμενος, μένεις ἄφλεκτος, τῆς φλογὸς μέσον ἱστάμενος, ἐν τρισὶν ἡμέραις παναοίδιμε.

Ο' χορὸς τῶν Δυνάμεων, ἄνωθεν ἐσκόπει τὴν γενναιότητα, καὶ τῶν πόνων σου τὸ εὔτονον, ἀθλητὰ Ἑρμεία ἐκπληττόμενος.

Θεοτοκίον.

Υ'περύμνητε Δέσποινα, τὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας· διὰ τοῦτο ὕμνοις σε γεραίρομεν.

Ὠδὴ ε'. **Ἵνα τί με ἀπώσω**.

Συντριβόμενος σῶμα, Μάρτυς παναοίδιμε πολλαῖς κολάσεσι, σύντριβὴν εἰργάσω, ἀ-

Digitized by Google

πωλείας ξοάνων ἐν χάριτι· διὰ τοῦτο πάντων, τῶν εὐσεβῶν χάριτι θείᾳ, θεραπεύεις ψυχῶν τὰ συντρίμματα.

Πικροτάτων φαρμάκων, Μάκαρ καταπόσεσι, μένεις ἀπήμαντος, εἰς βεβαίαν πίστιν, ἐκκαλούμενος τούτων τὸν πάροχον, μετακυλισθέντα, τῇ σῇ λαμπρᾷ θαυματουργίᾳ, μαρτυρίου πρὸς κλέος ὑπέρλαμπρον.

Οὐδαμῶς παρετράπης, στάσεως τῆς κρείττονος Μακαριώτατε, τὸν κρατύνοντά σε, καὶ στηρίζοντα καὶ κατευθύνοντα, τὰς κινήσεις πάσας, τὰς πρὸς αὐτόν σου γινομένας, προορώμενος γνώμης εὐθύτητι.

Θεοτοκίον.

Νοεράν σε λυχνίαν, πάλαι ὁ Προφήτης κατεῖδεν ἐν Πνεύματι, κεκτημένην Κόρη, τὸ λαμπάδιον Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν φωτὶ ἀῤῥήτῳ, πάντας ἡμᾶς φωταγωγοῦντα, τοὺς πιστῶν σε τιμῶντας πανάμωμε.

ᾨδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὁλόκληρον πρὸς Θεόν, Παμμάκαρ ἔχων τὴν ἄφεσιν, τοὺς πόνους καὶ σπαραγμούς, τοῦ θείου σου σώματος, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος, ἐκαρτέρεις χαίρων, τοὺς στεφάνους προορώμενος.

Ὑπέμεινας καρτερῶς, τῶν νεύρων σου τὴν ἀφαίρεσιν, Ἑρμεία Μάρτυς Χριστοῦ, ἐχθρὸν πολυμήχανον, ἐκνευρίζων χάριτι, καὶ ἀνδρείας πάσης, ὑποτύπωσις δεικνύμενος.

Στομούμενος τῷ πυρί, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ὡς δίστομος ἀληθῶς γεγένησαι μάχαιρα, στρατεύματα ἄθεα, ὡς στεῤῥὸς ὁπλίτης, διακόπτων ἐμφανέστατα.

Θεοτοκίον.

Θηλάζει μητροπρεπῶς, τὸν νεύματι πάντας τρέφοντα, ἀγκάλαις περικρατεῖς, πανάμωμε Δέσποινα, τὸν πάντας κατέχοντα· διὰ τοῦτο πίστει, κατὰ χρέος σε δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.

Στίχοι.

Βάπτεις σεαυτὸν κογχύλῃ σῶν αἱμάτων,
Ἑρμεία τμηθείς· ὢ βαφῆς ἀνεκπλύτου!
Ἑρμείαν τριακοστῇ ἄορ καταέκτανε πρώτη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως, ἐν τῇ πόλει Κομάνων, τὸν στρατιωτικὸν μετερχόμενος βίον, τὴν ἡλικίαν ἤδη πρεσβεβηκώς, καὶ λευκὴν ἔχων τὴν τρίχα τῷ χρόνῳ. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συλληφθείς, καὶ Σεβαστιανῷ τῷ Ἄρχοντι προσαχθείς, πρῶτον μὲν τὰς σιαγόνας θλάττεται, καὶ ἀφαιρεῖται τοῦ προσώπου τὸ δέρμα, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκριζοῦσαι· εἶτα, καμίνου ἀναφθείσης, μέσον ἐμβάλλεται· καὶ ἀβλαβὴς ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελθών, δηλητηρίοις φαρμάκοις διαφθαρῆναι κελεύεται· ἃ καταφαγών, καὶ μείνας ἀβλαβής, τὸν ταῦτα κεράσαντα πρὸς τὴν πίστιν ἐφέλκεται· ὅς, τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐκσπᾶται τὰ νεῦρα τοῦ σώματος, καὶ πυρωθέντι λέβητι ἐμβάλλεται· εἶτα ἐκκεντᾶται τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις κρεμᾶται κατὰ κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸν αὐχένα τμηθείς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾨδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εἰς Θεὸν ἀτενίζων, τὸν δυνάμενον σώζειν νοὸς εὐθύτητι, ὑπήνεγκας τοὺς πόνους, Ἑρμεία τοὺς γενναίους, ἀναμέλπων τοῦ σώματος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥαντισμῷ σῶν αἱμάτων, τὴν πυρὰν κατασβέσας τῆς ἀθεότητος, τὴν φλόγα ὑπεισῆλθες, ἐφλέχθης δὲ οὐδόλως, ἀναμέλπων Πανόλβιε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μακαρίζει σε πᾶσα, Ἐκκλησία ὁρῶσα τὰς ἀριστείας σου, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, τῆς νίκης τὰ βραβεῖα, ἃ παρέσχε σοι Κύριος, Ἑρμεία Μάρτυς σοφέ, λαμπρῶς ἠγωνισμένῳ.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης Παρθένε, τὸν ἐν κάλλει ὡραῖον Χριστὸν κυήσασα, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, καὶ πάντας συντριβέντας, πρὸς ζωὴν ἀναπλάσαντα· ὅθεν πιστῶς σε ἀεί, δοξάζομεν ἐν ὕμνοις.

ᾨδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Παρανόμων δόγμα, νόμῳ κρατυνόμενος τῆς ἀληθείας, ἀθλητὰ Ἑρμεία, χαίρων ἐξεφαύλισας καὶ τοῖς ἀγῶσι, τοῖς μεγίστοις μάκαρ, καρτερῶν ἀπέλαβες, τὰς ἐν τοῖς ὑψίστοις, σκηνώσεις εἰς αἰῶνας.

Οὐ πτοοῦμαι πᾶσαν, ἀλγεινῶν ἐπίτασιν προσγινομένην, οὐδὲ νέμω σέβας, τοῖς μὴ οὖσιν ἔκραζες θεοῖς Παμμάκαρ· ἕνα μόνον σέβω, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου σταυρωθέντα.

Θύεσθαι προείλου, ὡς ἀρνίον ἄμωμον Μάρτυς Ἑρμεία, ὑπὲρ τοῦ τυθέντος, δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον καὶ τὰς θυσίας, τὰς βεβήλους πάσας, ἐκ τῆς γῆς ἐξάραντος· ὅθεν ἐν αἰνέσει, ἀξίως σε ὑμνοῦμεν.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὤφθης πλατυτέρα, οὐρανῶν χωρήσασα Θεὸν ἐν μήτρᾳ· ὃν ἀεὶ δυσώπει, τῆς στενοχωρούσης με νῦν ἁμαρτίας, ῥύσασθαι Παρθένε, ὅπως πλατυνόμενος, ἔργοις εὐσεβείας, πιστῶς σε μακαρίζω.

Ὁ Εἱρμός.

» Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί
» σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφό-
» δρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἰδεῖν κατηξιώθης ἀπολυθεὶς, τῆς σαρκὸς ἀθλοφόρε πανεύφημε, τὰ ἀγαθὰ, ἅπερ προητοίμασέ σοι Θεὸς, καὶ τοῖς σὺν σοὶ ἀθλήσασι, καὶ καταβαλοῦσι τὸν πονηρόν· μεθ' ὧν ἡμᾶς σωθῆναι, τὸν Κύριον δυσώπει, Μάρτυς Ἑρμεία ἀξιάγαστε.

Ὡραῖόν σου τὸ εἶδος καὶ πρὸ τῆς σῆς, εναθλήσεως ὃν ὡραιότερον, ὤφθη Σοφὲ, μετὰ τοὺς ἀγῶνας τοὺς θαυμαστοὺς, ἀγγελικῇ λαμπρότητι, κατηγλαϊσμένον περιφανῶς· διὸ καὶ πρὸς ὡραίους, ἀνέδραμες νυμφῶνας, νίκης στεφάνοις καλλυνόμενος.

Στρατείας ἀλογήσας τῆς ἐπὶ γῆς, Βασιλεῖ οὐρανίῳ ἐστράτευσαι, Μάρτυς σοφὲ, οὗ τῇ δυναστείᾳ τῇ κραταιᾷ, τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας, πάσας ἐξηφάνισας κραταιῶς, καὶ νίκης τοὺς στεφάνους, νομίμως ἀνεπλέξω, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων πάντοτε.

Ἡ μνήμη σου ἐπέστη ἡ φωταυγὴς, τὰς ἡμῶν διανοίας φωτίζουσα, μαρμαρυγαῖς, τῶν ἀγωνισμάτων σου τῶν στεῤῥῶν, ἐν ᾗ παρακαλοῦμέν σε· Ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Χριστὸν, ἱκέτευε ἀπαύστως, τυχεῖν ἡμᾶς ἐλέους, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με προῆλθε Θεὸς ἐκ σοῦ, ἀφθαρσίας ἐνδύων με ἔνδυμα, τὸν πονηρᾷ, γνώμῃ γυμνωθέντα θείας στολῆς, θεογεννῆτορ Δέσποινα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγὴ, Μαρτύρων στεφηφόρων, κραταίωμα καὶ τεῖχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀγαλλίαμα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
» γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρ-
» χίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΘΕΟΤΟΚΙΑ,

Ψαλλόμενα μετὰ τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Προσόμοια τοῦ καθ' ἡμέραν Ἁγίου, καὶ ἕτερα, μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς, ἀπὸ τῆς ιη'. τοῦ παρόντος μηνὸς ἕως τέλους αὐτοῦ, ὅταν τύχῃ ἐν αὐταῖς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἡ νηστείας.

ΤΗ ΙΗ'. ΜΑΓΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια, τοῦ Ἑσπερινοῦ.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρȣ καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἕλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρον Ἁγνή, καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τȣ̃το Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριςος λαός, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκαίνισας Ἄχραντε τῷ θείῳ Τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητήν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τȣ̃ Θεȣ̃ ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν ἡνίκα σταυρȣ́μενον, ἔβλεψας ἑκȣσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

ΤΗ ΙΘ'. ΜΑΓΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χαῖρε, ἡλιόμορφε ἀστήρ· χαῖρε ἡ αἰτία ἁπάντων, καλῶν Πανάμωμε· χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν ἀχώρητον, ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα, τῆς ἀθανασίας· χαῖρε θεῖον ὄχημα, πύλη ἡ πάμφωτος· χαῖρε, ἡ ἀρᾶς ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν· χαῖρε, ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἁγνή, ὃν γεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα, τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλό-

Digitized by Google

λυζε δακρύεσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μȣ φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιςῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

ΤΗ Κ'. ΜΑΪΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, κτλ.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, κτλ.

Ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΗ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα τȣ̀ς δȣ́λȣς σου, κράζοντας καὶ λέγοντας· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τῇ ἐν Σταυρῷ σου Ἰησοῦ ἀνυψώσει, συνανυψώθη τῶν βροτῶν ἡ ȣ̓σία· ἡ δὲ Παρθένος ἔκλαιε βοῶσα μητρικῶς· Τίσοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων Υἱέ μου, δῆμος ὁ ἀχάριςος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων, ἐπαπολαύσας, ἄναρχε Θεέ; Δόξα τῷ θείῳ Σταυρῷ καὶ τῷ πάθει.

ΤΗ ΚΑ'. ΜΑΪΟΥ.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος β'.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ Νόμου, τῆς Χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, ȣ̆τω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας. Ἀντὶ στύλȣ πυρὸς, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως, Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῆς Λιτῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε παρθένε, κτλ.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, κτλ.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Α'. Στιχολογίας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τȣ̃ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ἐρρυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Β'. Στιχολογίας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλπὶς καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, Θεοκυῆτορ ἀγαθὴ, προςασία τȣ̃ κόσμȣ, ἱκέτευε σὺν Ἀσωμάτοις ἐκτενῶς, ὃν ἔτεκες φιλανθρωπότατον Θεὸν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Εἰδὲ βούλει, ἀντὶ τοῦ Καθίσματος τῶν Ἁγίων. Ἑλκόμενος ἐπὶ Σταυρȣ̃, εἰπὲ τὸ παρόν.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ζηλώσας Ἡλιου, εὐσεβείας τὸν τρόπον, ἀνάκτων εὐσεβῶν, Κωνσταντῖνε τὸ κῦδος, Πατέρων συνήθροισας, θεοφόρων ὁμήγυριν, οἷς ἐςήριξας, τῶν Ὀρθοδόξων τὰ ςήφη, ὁμοȣ́σιον, Πατρὶ τὸν Λόγον δοξάζειν, καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τοῦ Πολυελέου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὀρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, κτλ.

Ὅρα τοῦτο ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΘ'.

Μετὰ τὸ Ἐξαποστειλάριον.

Θεοτοκίον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὄρος Θεοῦ πανάγιον, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, ῥάβδον τε καὶ πυρεῖον, καὶ θεῖον θρόνον καὶ πύλην, καὶ ναὸν καὶ παστάδα, ὑμνήσωμεν θεόφρονες,

Digitized by Google

τὴν ἁγνὴν καὶ Παρθένον· ἐξ ἧς Θεὸς, σαρκωθεὶς ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσλυμμα, ἀπορρήτῳ ἑνώσει.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἴνων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

ΤΗ ΚΒ'. ΜΑΪΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη πάναγνε πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμισον, τὰ κύματα πραΰνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη, δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ θαυμάτων σου, ἀπολαύσας μεγίστων; ἀλλὰ δόξα, τῷ ἀρρήτῳ σου καὶ θείᾳ, συγκαταβάσει φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προστάτιν πρὸς Θεὸν, κεκτημένοι σε πάντες, προστρέχομεν σεμνὴ, τῷ ἁγίῳ ναῷ σου, αἰτούμενοι βοήθειαν, παρὰ σοῦ Ἀειπάρθενε· ῥῦσαι οὖν ἡμᾶς, τῆς τῶν δαιμόνων κακίας, καὶ ἐξάρπασον, ἐκ καταδίκης φρικώδους, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ θαύματος καινοῦ! ὢ φρικτοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἀμνὰς καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἑώρακεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, πῶς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται;

ΤΗ ΚΓ'. ΜΑΪΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάντοτε πράττων τὰ ἄτοπα, τὸν ποιητήν μου Θεὸν, παροργίζω ὁ ἄθλιος, καὶ πτοοῦμαι πάναγνε, τὴν αἰώνιον κόλασιν, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, καὶ τῶν σκωλήκων τὴν ἀγριότητα· ὧν με ἐξάρπασον, Δέσποινα πανύμνητε, τὸν σὸν Υἱὸν, Λόγον καὶ φιλάνθρωπον, καθικετεύουσα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστάτιν πρὸς Θεὸν, κτλ.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ θαύματος καινοῦ! κτλ.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

ΤΗ ΚΔ'. ΜΑΪΟΥ.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χαῖρε, ἡλιόμορφε ἀστὴρ, κτλ.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἁγνὴ, κτλ.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΘ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστάτιν πρὸς Θεὸν, κτλ.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ θαύματος καινοῦ! κτλ.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

Μετὰ τὸ Ἐξαποστειλάριον.

Θεοτοκίον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φωτὸς δοχεῖον ἐδείχθης, φωτολαμπὲς Θεοτόκε· τὸ ἄχρονον ἐκ γαστρός σου, φῶς γὰρ ἀνέτειλε κόσμῳ, καὶ κατεφώτισε πάντας τοὺς ὀρθοδόξως, σὲ Θεοτόκον ὑμνοῦντας.

ΤΗ ΚΕ'. ΜΑΪΟΥ.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; Ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων

Digitized by Google

ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος β'.

Ἀδιόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Α'. Στιχολογίας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκαίνισας Ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, κτλ.

Ὅρα τοῦτο ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΙΙ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Β'. Στιχολογίας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, κτλ.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τοῦ Πολυελέου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, κτλ. (ὅρα αὐτό).

Μετὰ τὸ Ἐξαποστειλάριον.

Θεοτοκίον. Ὄρος Θεοῦ πανάγιον, κτλ.

Ὅρα τοῦτο ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΑ'.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἴνων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ καὶ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΚΣΤ'. ΜΑΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἁγνή, μόνη ἐχρημάτισας, τοῦ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαντος· ὅθεν κραυγάζω σοι· Τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον, καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς σου, κατασκήνωσον ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως Ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπῃς μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σάρξ, γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον παρθένον Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ΤΗ ΚΖ'. ΜΑΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἁγνή, κτλ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, κτλ.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΣΤ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προστάτιν πρὸς Θεόν, κτλ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ θαύματος καινοῦ! κτλ.

Ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

ΤΗ ΚΗ'. ΜΑΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΣΤ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΗ'.

Digitized by Google

ΤΗ ΚΘ'. ΜΑΪΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἢ Σταυροθεοτοκίον.
Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΓ'.
Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἢ Σταυροθεοτοκίον.
Ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΗ'.

ΤΗ Λ'. ΜΑΪΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἢ Σταυροθεοτοκίον.
Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.
Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἦχος δ'. **Ἐπεφάνης σήμερον.**

Ἐν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, τῷ φιλανθρώπῳ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐπὶ ξύλου Δέσποινα, προσηλωμένον, τὸν Υἱόν σου βλέψασα, Παρθενομῆτορ καὶ Θεόν, σὺν ὀδυρμοῖς ἀνεκραύγαζες· Πῶς ταῦτα πάσχεις, Υἱέ μου καὶ Κύριε;

ΤΗ ΛΑ'. ΜΑΪΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἦχος α'. **Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.**

Ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου κλυδωνιζόμενος, καὶ ταῖς τῶν ἐναντίων, ῥιπιζόμενος αὔραις, βοῶ σοι Θεοτόκε. Ἴθυνον νῦν, πρὸς λιμένα με εὔδιον, τῆς μετανοίας, τὴν ζάλην τῶν λογισμῶν, εἰς γαλήνην μεταβάλλουσα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ ἁγνή· Οἴμοι! Τέκνον γλυκύτατον· τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως, Λόγε Θεοῦ; ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἢ Σταυροθεοτοκίον.
Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν Α'.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΙΟΥΝΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ᾽ αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΗΣ Τῌ ΕΓΓΡΑΦῼ ΑΔΕΙᾼ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθέν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Ο ΦΟΙΝΙΞ
1889

Digitized by Google

ASTOR LIBRARY
MAY
7
1891
NEW YORK

4592

Digitized by Google

ΜΗΝ

ΙΟΥΝΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ΤΗ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίε Μάρτυρος Ἰεστίνε τε Φιλοσόφε, καὶ ἑτέρε Ἰουστίνε καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων γ΄.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, ἀγνωσίας ὁ κρυμὸς, πᾶσαν ἐπεκράτει τὴν κτίσιν, ταῖς ἐπηρείαις ἐχθροῦ, καὶ ἐθεραπεύετο ἡ τῶν εἰδώλων πληθὺς, τότε ἔνδοξοι Μάρτυρες, προθύμῳ καρδίᾳ, ζέσει θείας πίστεως, τοῦτον ἐπαύσατε, πόθῳ ἐκκενοῦντες τὸ αἷμα, ὑπὲρ τε τὸ ἴδιον αἷμα, ἐπὶ τὸν Σταυρὸν σαφῶς κενώσαντος.

Πέων, ὁ γενναῖος ἀθλητὴς, Βαλλεριανὸς καὶ Χαρίτων, καὶ Χαριτὼ σὺν αὐτῷ, θεῖος Γουστῖνός τε καὶ ὁ Εὐέλπιστος, καὶ Ἱέρας ὁ ἔνδοξος, στολὴν ἐξ αἱμάτων, θείαν ἐπιχρώσαντες, καὶ στολισάμενοι, ἅμα τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετ᾽ Ἀγγέλων, τῷ παμβασιλεῖ Χριστῷ παρίστανται.

Ὅτε, ἐπινεύσει θεϊκῇ, πρὸς τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, προσεχωρήσατε, σῶμα τὸ φθειρόμενον ἀπαρνησάμενοι, τότε σθένει ῥωννύμενοι, τοῦ Παντοδυνάμου, πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ ξίφη τέμνοντα· ὅθεν τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα, κλίναντες μακάριον τέλος, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπεδέξασθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν πιστῶν ἡ ἐλπὶς Δέσποινα πανάμωμε, καὶ προςασία ἡμῶν· καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες, ἐν πίςει βοῶμεν, ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρε καὶ πάσης, θλίψεως ῥυσθείημεν πάντες, οἱ ἀνευφημοῦντές σε Θεόνυμφε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνου, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱε καὶ Θεε σου, σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· Οἴμοι! τέκνον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ῥύσασθαι, τὲς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; Ὅθεν παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαϊσμένοι φαιδρότησι, τῷ καθαρῷ παρίστασθε, Μάρτυρες βήματι, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, ἡμῖν ἁμαρτημάτων λύσιν βραβεύοντες.

Οἱ εὐσεβεῖς, τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχοι, τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ἀγωνισάμενοι, ὁμοφρόνως καθεῖλον, τὴν πλάνην τοῦ Βελίαρ, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Digitized by Google

Διὰ αἰκισμῶν, διὰ μαστίγων καὶ θλίψεων οἱ εὐσεβεῖς ὠνήσαντο, Μεγαλομάρτυρες, τὴν Χριστοῦ βασιλείαν, ἐν ᾗ στεφανηφόροι νῦν πολιτεύονται. Θεοτοκίον.

Κατοικτειρῶν, σοῦ τῶν χειρῶν τὸ πλαστούργημα, ὁ ἐν ἐλέει πλούσιος, μήτραν κατῴκησας, ἀπειράνδρου Παρθένου, καὶ ταύτην προστασίαν ἡμῶν ἀνέδειξας.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στερέωμα Χριστὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, κατέχων ἀνδρείως ἀντικατέστης, Ἰουστῖνε τῷ δικάζοντι, ἀνομεῖν παρανόμως σε προςάττοντι.

Χορὸς θεολαμπὴς στρατὸς θεόλεκτος, Ἁγίων Μαρτύρων ἅγιος δῆμος, ἀθροισθεὶς νῦν κατεπάλαισε, δυσμενεῖς ἀσωμάτους μετὰ σώματος.

Τὸ σῶμα αἰκισμοῖς οἱ μεγαλόψυχοι, ἐκδόντες ἠγάλλοντο προορῶντες, τὴν αἰώνιον ἀπόλαυσιν, καὶ τὴν μέλλουσαν δόξαν καὶ λαμπρότητα. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκτεις ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν ἀεί, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰουστῖνος Χαρίτων, Πέων Εὐέλπιστος, Χαριτῷ καὶ Ἱέραξ καὶ Βαλλεριανὸς, οἱ φωστῆρες οἱ φαιδροὶ οἱ καταυγάζοντες, τὰ πληρώματα τῆς γῆς, ταῖς φρυκτωρίαις τῶν αὐτῶν, ἀγώνων μεγαλοφώνως ἀνευφημείσθωσαν πάντες, Χριστῷ πρεσβεύοντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἡ θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, ἀειπάρθενε Ἁγνὴ, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἱκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ σε ὁρῶσα Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, ἑκουσίως ἐν μέσῳ λῃστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη μητρικῶς τὰ σπλάγχνα ἔλεγον. Ἀναμάρτητε Υἱὲ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὥσπερ κακοῦργος ἐπάγης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων ζωῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος!

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰουστίνου Χαρίτωνος, καὶ Χαριτοῦς καὶ Πέωνος τοὺς ἄθλους, τῶν Ἀγγέλων τάγματα κατεπλάγησαν.

Συντριβόμενα σώματα, τοῖς αἰκισμοῖς τὴν θείαν προεξένει, τοῖς γενναιοτάτοις μακαριότητα.

Εὐελπίστου Ἱέρακος, τῶν ἀκλινῶν Μαρτύρων τὴν ἀνδρείαν, οἱ τοῦ σκότους ἄρχοντες ἐπτοήθησαν. Θεοτοκίον.

Δυσωπουμένη σε Ἄχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Πνεύματος θείου πλησθεὶς, τῆς πονηρίας τὰ δεινὰ πνεύματα, τοῖς ὀχετοῖς, Μάρτυς τῶν αἱμάτων, τῶν σῶν Ἰουστῖνε, ἀπέπνιξας μάκαρ, ἀθλήσας στεῤῥότατα.

Ἡ χαριτώνυμος, χάριτος ἔμπλεως Θεοῦ γέγονε, καὶ γυναικῶν, ἐπιλαθομένη σαφῶς τοῦ ἀσθενοῦς, ἤθλησε νομίμως, καὶ δόξης ἠξίωται.

Χαριτωθεὶς τὴν ψυχὴν, ὁμολογίαις ἱεραῖς ἤμβλυνας, τοῦ παλαιοῦ, ἐχθροῦ τὴν κακίαν Χαρίτων ἀθλητὰ, θείων ἀθλοφόρων, σεπτὸν ἐγκαλλώπισμα,

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἁγνὴ, χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν δεξάμενος, ὥσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος Θεόσοφε, εὐθυδρομήσας ἄριστα, μαρτυρίου τὸ στάδιον ἤνυσας.

Ἀκυμάντως βασάνων τὸ πέλαγος, θείᾳ κυβερνήσει διήλθετε Μάρτυρες, καὶ πρὸς λιμένα εὔδιον, τῆς Χριστοῦ βασιλείας ἐφθάσατε.

Ἀπλανεῖς ὡς ἀστέρες ἐμπρέποντες, τῷ τῆς Ἐκκλησίας σεπτῷ στερεώματι, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, φωταυγείαις τῶν ἄθλων φωτίζετε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Digitized by Google

Συναξάριον.

Μὴν Ἰούνιος, ἔχων ἡμέρας λ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιε. καὶ ἡ νὺξ ὥρας Θ΄.

Τῇ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου.

Στίχοι.

Ἰουστῖνον κώνειον ἦρεν ἐκ βίου,
Ὡς εἴθε πρῶτον τοὺς πιεῖν δεδωκότας.

Πρώτῃ Ἰουνίου Ἰουστῖνε ἐλλεβορίζῃ.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Φλαβίας Νεαπόλεως τῆς Συρίας, υἱὸς Πρίσκου τοῦ Βακχείου. Ἐλθὼν δὲ ἐν Ῥώμῃ Ἀντωνίνῳ τῷ βασιλεῖ, κατὰ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ ὁμολογίας, λιβέλλους ἐπιδέδωκε, τὴν μὲν κρατύνων, τὴν δὲ καθαίρων γραφικαῖς ἀποδείξεσι. Φθονηθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου Κρήσκεντος, ἀναιρεῖται, πολλαῖς πρότερον βασάνοις καθομιλήσας. Οὗτος, διὰ τὸ καθαρὸν τοῦ βίου καὶ ἀκατάγνωστον, εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἐλάσας σοφίας τε πάσης ἔμπλεως γεγονὼς τῆς τε θείας καὶ ἀνθρωπίνης, καταλέλοιπε πᾶσι τοῖς πιστοῖς συντάγματα, πάσης σοφίας καὶ ὠφελείας γέμοντα· ὑπερφυῆ γὰρ τὴν γνῶσιν τοῖς ἐντευξομένοις παρέχουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰουστίνου, Χαρίτωνος, Χαριτοῦς, Εὐελπίστου, Ἱέρακος, Πέωνος, καὶ Βαλλεριανοῦ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἤθλησαν ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Ῥωστικοῦ τοῦ Ἐπάρχου· καὶ μετὰ πολλὰς βασάνους, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Λέγεται δὲ, πρὸ τῆς ἐκτομῆς, εἰπεῖν τῷ Ἁγίῳ Ἰουστίνῳ τὸν Ἔπαρχον· Εἰ οἴεσθε, ἀναιρεθέντες, εἰς οὐρανοὺς ἀνελθεῖν, ἀγαθά τινα ληψόμενοι; Τὸν δὲ Μὴ οἴεσθαι εἰπεῖν, ἀλλὰ πληροφορίαν ἔχειν, ὡς αὐτίκα ἡμᾶς χρησταί τινες ἀντιδόσεις καὶ φιλοφροσύναι ἐκδέξονται. Καὶ οὕτως τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Φίρμου τοῦ Μάρτυρος.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν συλληφθεὶς, ἄγεται πρὸς Μάγον (τὸν Ἡγεμόνα ἴσως, οὕτω καλούμενον), καὶ μὴ πεισθεὶς σπονδὰς προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, γυμνωθεὶς, μαστίζεται νεύροις· καὶ ἀναρτηθεὶς, ξέεται, καὶ ξυρῷ τὰ νεῦρα τέμνεται, καὶ ἐξαρθροῦται τὰς ἁρμονίας, καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὰς κνήμας καὶ τοὺς μηροὺς μαχαίραις κατατέμνεται, καὶ λίθοις βάλλεται· καὶ τέλος τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται καὶ τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως δέχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεσπεσίου.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀλεξάνδρου τοῦ Βασιλέως· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κρατηθεὶς παρὰ Συμπλικίου, ἄρχοντος Καππαδοκίας, Καππαδὸξ ὢν καὶ αὐτὸς, ἄγεται ἐπὶ τὸν τῶν εἰδώλων ναὸν, θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις. Μὴ πεισθεὶς οὖν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον μυκτηρίσας τὰ εἴδωλα, κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ εἰς κλίβανον πυρωθέντα ἐμβάλλεται. Τῇ δὲ Χριστοῦ χάριτι ἀβλαβὴς διαμείνας, ἄγεται πάλιν εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναὸν, ἔνθα θυσίας προσῆγον οἱ Ἕλληνες· καὶ πλησιάσας, τὸν βωμὸν καταβάλλει. Παραχρῆμα οὖν εἰ τήγανον ἐμβάλλεται πεπυρακτωμένον, ἐλαίῳ καὶ πίσσῃ καὶ στέατι μεστὸν, καὶ ἐπὶ δυσὶν ἡμέραις ἐν αὐτῷ προσκαρτερήσας, ἐξέρχεται ἀβλαβὴς, μηδοτιοῦν καύσεως ἐν τῷ σώματι ἔχων· καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετήγαγε, διὰ τὸ τοῦ θαύματος μέγεθος. Ἐξάγει οὖν αὐτὸν ὁ Ἄρχων ἔξω τῆς πόλεως, καὶ τῇ τοῦ θανάτου καταδικάζει τομῇ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ἀπάτης βυθὸν, τῶν αἱμάτων ποταμῷ ἀποξηράναντες, κρουνοὺς θαυμάτων ἀνεβλύσατε, κατασβεννύοντες ἄνθρακας, Μάρτυρες δεινῶν παθημάτων, τῶν βοώντων ἑκάστοτε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοφίᾳ Θεοῦ, Ἰουστῖνος ὁ σοφὸς κεκοσμημένος, τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀπεμώρανε, φιλοσοφίαν ἐν χάριτι, πείσας προσκυνεῖν τὴν Τριάδα, ὀρθοδόξως κραυγάζειν τε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐνθέῳ πυρὶ, ἀγαπήσεως σοφοὶ ὕλην κακίας, γενναιοφρόνως κατεφλέξατε, καὶ ὡς πυρσοὶ ἀναλάμψαντες, πάντων τῶν βοώντων καρδίας, εὐσεβῶς ἐφωτίσατε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ πυρπολουμένην, προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην τῆς ἀῤῥήτου οὐσίαν, ἑνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἁγίων ὑποστάσεων.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὡς ἐν καμίνῳ τῷ πυρὶ, τῶν βασάνων καρτερῶς δοκιμασθέντες, Ἀθλοφόροι Κυρίου, ὑπὲρ χρυσὸν ἀληθῶς, ἐνθέως βοῶντες ἠγράψατε· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺν Ἰουστίνῳ τῷ σοφῷ, ἀνυμνείσθω Χαριτὼ Πέων Χαρίτων, καὶ Ἱέραξ ὁ μέγας, σὺν Βαλλεριανῷ, ἀθλήσει τὴν πλάνην μειώσαντες, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων, χορείαις συναφθέντες.

Πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἐπειγόμενοι σοφοὶ γενναιοφρόνως, τὸν αὐχένα τῷ ξίφει, ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς, οἱ πάντες ἐκλίνατε Μάρτυρες, θύματα καθάπερ, Θεῷ προσενεχθέντες.

Θεοτοκίον.

Μύρον κενούμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χριστὸν κυοφοροῦσα, εὐωδίασας κόσμον, ἐν θεοπνεύστοις ὀσμαῖς· διό σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν

Digitized by Google

» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Θείᾳ λαμπόμενοι δόξῃ, τὸν κρυμὸν τῆς ἀπάτης, ἐλύσατε γενναῖοι Ἀθληταί· καὶ κοινωνοὶ χρηματίσαντες, ἱερῶν παθημάτων, τοῦ σάρκα εἰληφότος δι' ἡμᾶς, σὺν αὐτῷ αἰωνίως, εἰς οὐρανοὺς ἀγάλλεσθε.

Τὴν Ἰουστίνου σοφίαν, Χαριτοῦς τὴν ἀνδρείαν, Χαρίτωνος τὴν τόλμην ἀληθῶς, Παίωνός τε Ἱέρακος, τοὺς γενναίους ἀγῶνας, καὶ Βαλλεριανοῦ πρὸς τὰ δεινὰ, τὴν πολλὴν καρτερίαν, οἱ Ἄγγελοι ἐθαύμασαν.

Ὥσπερ ἐν ἅρματι θείῳ, ἐπιβάντες ἐνδόξως, τῷ αἵματι ὑμῶν πρὸς οὐρανὸν, χαρμονικῶς ἀνεδράμετε, καὶ χειρὶ ζωηφόρῳ, τῆς νίκης ἐκομίσασθε Σοφοὶ, τοὺς στεφάνους ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες. Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἀπορρήτως, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, ὡς ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, πάναγνε Μήτηρ ἀνύμφευτε, τῶν αἰώνων ἁπάντων, ὁ πρὶν Πατρὶ συνάναρχος Υἱὸς, καὶ τὸ σκότος διώξας, ἐφώτισε τὰ σύμπαντα. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
» φίᾳ ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀληθείας ἑδραίωμα, καὶ τῆς πίστεως ἔρεισμα, καὶ δογμάτων πρόβολον σὲ γινώσκομεν, τῆς εὐσεβείας συνήγορον, ἁγνείας τε σκήνωμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτὸν, εὐωδίας τοῦ Πνεύματος, καὶ παμμέγιστον, θησαυρὸν διδαγμάτων καὶ κρηπῖδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεροφάντα θεόπνευστε.

Ἀποστόλων διάδοχον, Ἀθλοφόρων ὁμότροπον, Ἀσκητῶν ὁμόζηλον εὐφημοῦμέν σε, καὶ Διδασκάλων ἐκσφράγισμα, καὶ θεῖον ἐκτύπωμα, καὶ Χριστοῦ μυσταγωγὸν, Ἱεράρχα μακάριε, καὶ θεόρρυτον, ποταμὸν ἰαμάτων τὰς ἀνόμους καὶ βλασφήμους διανοίας, κατακαλύπτοντα πάνσοφε.

Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον, πλεονάσας Πανόλβιε, τῆς χαρᾶς ἠξίωσαι τοῦ Κυρίου σου, πεποικιλμένος τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλλάμψεως, καὶ τῇ αἴγλῃ νοητῶς, ἀποστίλβον τοῦ Πνεύματος, νῦν παρίστασαι, δεξιᾷ ζωηφόρῳ λαμπηδόσιν, οὐρανίοις ἀεννάως, καταστραπτόμενος ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζω σε Πάναγνε, τὴν βροτοὺς ἀφαρπάσασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως· ὑμνολογῶ σε Θεόνυμφε, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ δοξάζω σου σεμνὴ, τὴν ἀπόρρητον, κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κατάρας, ἠλευθέρωσας Παρθένε, προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν Νικηφόρον ὡς νικηφόρον ᾄσμασι μέλπω.

Θεοφάνους.

ᾨδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὴν πρᾶξιν τῆς θεωρίας ἔδειξας, σαφῶς ἐπίβασιν· τὴν γὰρ ψυχὴν ῥυθμίσας πρακτικῶς, Νικηφόρε πανόλβιε, πρὸς θεωρίαν ἄριστον, τὴν ἀκροτάτην ἀνεπτέρωσας.

Ὁ λόγος ὡραϊσμένος πράξεσιν, ὁ βίος λόγῳ δὲ κεκοσμημένος ὤφθη σου λαμπρῶς, Νικηφόρε θεόληπτε· διὸ ἐπὶ τοῦ θρόνου σε, τοῦ ὑψηλοῦ Χριστὸς ἀνέθετο.

Νοσήσας τοῦ Μαμωνᾶ τὴν αἵρεσιν, Λέων ὁ δείλαιος, καὶ τῇ στερρᾷ σοι πέτρᾳ προσβαλὼν, Νικηφόρε συντέτριπται, καὶ θαυμαστή τις γέγονεν, ἡ συμφωνία τῆς σοφίας σου (*).

(*) Ἐν χειρογράφοις κεῖται· Νικηφόρε θεόληπτε, διεσκορπίσθη τάχιστα, παρὰ τὸν Ἄδην ὁ παράφορος.

Digitized by Google

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς φρονήματα, σὺ δι᾽ ἀσκήσεως, καὶ τὴν ψυχὴν ἰθύνας ἐμμελῶς, Νικηφόρε θεόπνευστε, πρὸς τοὺς λιμένας ἔφθασας, τῆς ἀκυμάντου καταστάσεως.

Θεοτοκίον.

Ἴασω τὴν συντριβὴν Πανάμωμε, τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν Ποιητὴν τεκοῦσα τοῦ παντὸς, τὸν ἡμᾶς ἀνορθώσαντα, καταρραγέντας πτώματι, τῶν προπατόρων θεονύμφευτε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Κατακοσμήσας, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις τὸν βίον σου, καὶ φωστὴρ λόγον ζωῆς, σαφῶς ἐπέχων γενόμενος, Χριστοῦ τὴν πανίερον, ποίμνην ἐποίμανας.

Ἡ θεορρήμων, καὶ πυρίνη σου γλῶσσα καὶ ἔνθεος, τῷ πυρὶ τῷ νοητῷ τὰς ἀκανθώδεις κατέφλεξεν, αἱρέσεις θεόσοφε, Πάτερ ἀοίδιμε.

Φιλοσοφίᾳ, τῆς σοφίας τὸ βάθος ἠρεύνησας, καὶ δογμάτων σου πλοκαῖς, τοὺς ἀθετοῦντας εἰκόνα Χριστοῦ, τρανῶς ἀπηγχόνησας, Ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Ὁμολογοῦντες, τὸν Πατρὶ πρὸ αἰώνων συνάναρχον, ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ τῆς σῆς, γαστρὸς τεχθέντα Πανάμωμε, Κυρίως δοξάζομεν, σὲ Θεομήτορα. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ᾽ ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν
» Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χοροὶ Πατριαρχῶν, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς Νικηφόρε τιμῶσι· προσθήκην γὰρ ἐδέξαντο, τὴν ψυχήν σου τὴν ἔνδοξον· ὅθεν σήμερον, καὶ ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, μεγαλύνουσα, τὸν Βασιλέα δοξάζει, τὸν μόνον φιλάνθρωπον. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὀφθεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος οἰκονομία σου αὕτη, δι᾽ ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ῥώμη τῇ θείᾳ τὰς μύλας Ἱεροφάντα, τῶν ἀσεβῶν συνέθλασας, τῷ στερρῷ σου λόγῳ, τούτους τροπωσάμενος, καὶ σέβειν ἐδίδαξας, θεῖον τοῦ Σωτῆρος εἰκόνισμα.

Ὁμολογίᾳ τὴν θείαν ἱερωσύνην, περιφανῶς ἐφαίδρυνας, Πάτερ Νικηφόρε, Λέοντος ὠμότητι, ὑπεροριζόμενος, μύστα τῶν ἀρρήτων θεόληπτε.

Νεανικῶς προϊστάμενος Νικηφόρε, τῶν εὐσεβῶν δογμάτων, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, μάστιγι τῶν λόγων σου, τοὺς λύκους ἐδίωξας, πίστιν τὴν ὀρθὴν καπηλεύοντας.

Ὡς παράδεισον τὴν καρδίαν σου κεκτημένος, ξύλον ζωῆς ἐν μέσῳ ταύτης πεφυτευμένον, πᾶσιν ἐφανέρωσας τὸν λόγον τῆς πίστεως, Πάτερ Νικηφόρε Θεόπνευστε. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον πρὶν τεκοῦσα, Λόγον Θεοῦ πανύμνητε Κεχαριτωμένη, κόσμον ἀνεκαίνισας· διό σε Θεόνυμφε, πίστει ὀρθοδόξῳ γεραίρομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νοῦν ἔχων καθαρὸν οὐρανοὺς ἐμβατεύοντα, τῆς γνώσεως καὶ σοφίας, τὸ ἀμάραντον ἄνθος, ἐδρέψω Παμμακάριστε.

Ἰάματα ψυχαῖς, ὀρθοδόξοις ἐβράβευσας, τοὺς λόγους σου Θεοφάντορ, τὴν δὲ γῆν τῶν ἀφρόνων, κατέστρεψας τοῖς δόγμασι.

Καὶ λόγον πρακτικὸν, καὶ ζωὴν ἔχων ἄμεμπτον, ὡς ἥλιος ἐξαστράπτων, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, λαμπρύνεις τὸ στερέωμα.

Θεοτοκίον.

Ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς, τῆς προμήτορος γέγονας, Πανάμωμε συλλαβοῦσα, τὸν ἡμᾶς εὐλογίαις, ταῖς θείαις στεφανώσαντα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Φωσφόρος, ταῖς ἀκτῖσιν ἐκλάμπων τοῦ Πνεύματος, ταῖς Ἐκκλησίαις Θεόφρον, ἀνεδείχθης στύλος οὐρανομήκης, καὶ νεφέλη, πρὸς κληρουχίαν ἄγων οὐράνιον.

Ὅλην σου, τὴν ζωὴν τῷ Θεῷ καθιερώσας, διαφερόντως ἐντεῦθεν, καὶ εἰς πᾶσαν ἄρχων τὴν οἰκουμένην, κατεστάθης, ἱεροφάντα Πάτερ μακάριε.

Ῥήγνυσι, τὰς πλοκὰς τῶν ἀθέων αἱρέσεων, σοῦ ὁ θεόπνευστος λόγος, τῷ διστόμῳ ξίφει τοῦ Παρακλήτου, τὸ δὲ φέγγος, τῆς ἀληθείας πᾶσι προδείκνυσιν. Θεοτοκίον.

Οἱ νόμοι, παραδόξως τῆς φύσεως λύονται, ὅτι Παρθένος νῦν τίκτει, καὶ θηλάζει

Digitized by Google

Κόρη ἀπειρογάμως, συλλαβοῦσα, τὸν τῶν ἁπάντων Κτίστην καὶ Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι᾿ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὦ Νικηφόρε, οὐρανόθεν σήμερον, ὡς εἰληφὼς παρὰ Θεοῦ, σῶζε τοὺς πίστει τιμῶντάς σε, ὡς Ἱεράρχην ὁμοῦ καὶ Διδάσκαλον.

Συναξάριον.

Τῇ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Τοῦ Πατριάρχου Πατριάρχης πλησίον,
Θείου γέροντος Ἀβραὰμ Νικηφόρος.

Δευτερίῃ Νικηφόρος εἰς Ἐδὲμ εὕρατο μοίρην.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ δυσσεβοῦς Κοπρωνύμου, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων· πατέρες δὲ αὐτῷ ἐξ εὐπατριδῶν καὶ περιωνύμων, Θεόδωρος καὶ Εὐδοκία. Οὗτος ὁ Θεόδωρος γέγονεν ἀπογραφεὺς τῶν βασιλικῶν ἐνταλμάτων· καὶ διαβληθεὶς ὡς προσκυνητὴς τῶν θείων εἰκόνων, μάστιξι καταξαίνεται, καὶ ἐπὶ Μύλλασαν στέλλεται τὸ δεινότατον φρούριον. Καὶ μετὰ ταῦτα ἀνακληθεὶς, καὶ μὴ εἴξας τοῖς βασιλικοῖς προστάγμασι, πάλιν ὑπὲρ τὴν Νίκαιαν ὑπερορίζεται· κᾀκεῖσε διαρκέσας χρόνους ἓξ ἐν κακώσει πολλῇ, τὸν βίον καταλιμπάνει.

Ὁ δὲ τούτου παῖς, ὁ τίμιος Νικηφόρος, τοῖς τῆς ὀρθοδοξίας σπαργάνοις ἐξ αὐτῆς τῆς λοχείας ἐνειλίσσεται, καὶ εὐσεβείας γάλακτι τρέφεται· καὶ τὸ νηπιῶδες παραμειψάμενος, καὶ καλῶς παιδευθεὶς, εἰς τοὺς ὑπογραφεῖς κατατάττεται. Ἔπειτα, σκύβαλα πάντα καὶ ὡς ἀράχνην λογισάμενος, ἀναχωρεῖ τῆς πόλεως, καὶ τὴν Προποντίδα τοῦ ἄστεος καταλαμβάνει· κᾀκεῖσε μόνος μόνῳ Θεῷ προσανεῖχε, πλείστοις πόνοις καὶ ταλαιπωρίαις προσομιλῶν. Ἐπεὶ δὲ Ταράσιος ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς ἀπεβίω, Νικηφόρος οὗτος, ὑπὸ Νικηφόρου ἄνακτος βιασθεὶς, καὶ παρακληθεὶς, τὸν θρόνον ὑπεισέρχεται Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ μετὰ μικρὸν τοῦ αὐτοῦ Βασιλέως ἀναπαυσαμένου, καὶ Σταυρακίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ διαδεξαμένου τὴν βασιλείαν, καὶ αὐτοῦ τάχιον ἀποβιώσαντος, Μιχαὴλ ὁ εὐσεβέστατος τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα διαδέχεται.

Τοῦτον δὲ καθελὼν Λέων ὁ θηριώνυμος τῆς βασιλείας καὶ ταύτης ἐγκρατὴς γενόμενος, κατὰ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων χωρεῖ, καὶ κατὰ τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως. Ὅσα δὲ καὶ ὁποῖα ὁ σεβάσμιος Πατὴρ ἡμῶν Νικηφόρος πρὸς τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀλιτήριον διεξῆλθε παῤῥησιασάμενος, ἀδύνατον λέγειν καὶ γράφειν. Ὁ δὲ θεομισὴς, παραυτίκα καθελὼν αὐτὸν τοῦ θρόνου, καὶ ὑπερορίσας, καὶ εἱρκτῇ τοῦτον ἀποῤῥίψας, μηδεμιᾶς παραμυθίας παρ᾿ οἱουδήποτε προστάττει τοῦτον μεταλαβεῖν. Καὶ οὕτω διήρκεσεν ὁ γεννάδας ταλαιπωρούμενος, μέχρις ἂν ὁ δείλαιος οὗτος τὴν ψυχὴν ἀπέῤῥηξεν, ὑπὸ τῶν οἰκίων μαχαίραις μεληδὸν κατακοπείς, ἐν τῷ τοῦ Φάρου νεῷ. Ὁ δὲ μακάριος οὗτος, χρονίαις ταλαιπωρίαις καὶ κακοπαθείαις καταπονηθεὶς ἑβδομηκοστόν που χρόνου πληρώσας, εἰς χεῖρας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα παρέθετο, ἐννέα ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ διατελέσας χρόνος, δεκατρεῖς δὲ ἐν ἐξορίᾳ.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ναόν σε ζῶντα, Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐπιστάμεθα, ἔνδον ὡς λυχνίαν ἔχοντα χρυσαυγῆ, τὴν Τριάδα καὶ κραυγάζοντα· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Αἱρετιζόντων, καὶ γλωσσαλγίας καταλέλυκας, πείθων τὴν εἰκόνα σέβειν τὴν τοῦ Χριστοῦ, Νικηφόρε τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Σοφίας πλοῦτον, καὶ πολιτείαν ἔχων ἔνθεον, πᾶσαν διαβὰς τὴν αἴσθησιν νοερῶς, τῷ Χριστῷ ψάλλων περίστασαι· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μὴ διαιροῦντες, τὰ ἡνωμένα μηδὲ συγχέοντες, ἕνα τὸν Χριστὸν δοξάζομεν τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Λόγον κράζοντες· Εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Αἵματι Χριστοῦ λελυτρωμένος, τῇ γνώμῃ τὸν δι᾿ αὐτὸν ὑπέστης θάνατον· τῆς γὰρ συνειδήσεως, ἤνεγκας μαρτύριον, ὁμολογίας χάριτι καταλαμπόμενος, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σῶμα καὶ ψυχὴν κεκαθαρμένος, τὸν λόγον τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ τέθεικας, τοῦτον πρὶν ἀσώματον, ἄναρχον δεικνύοντα, καὶ συμπαθῶς γενόμενον ἄνθρωπον ὕστερον, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἵνα κληρουχίας οὐρανίου, καὶ δόξης ἀδιαδόχου τύχῃς ἔνδοξε, δόξαν τὴν εὐμάραντον, Πάτερ κατελέλοιπας, ὑπερορίας ἅπασαν φέρων πικρότητα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μόνην καθαρὰν ὁ καθαρός σε, νυμφίος ὁ νοητὸς εὑρὼν Πανάμωμε, κρίνον εὐωδέστατον, ἄνθος ὡραιότατον, καὶ φωτοφόρον θάλαμον νύμφην προσήκατο· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκου-

Digitized by Google

» μένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Εὗρες τὸ μακάριον τέλος, ὑπεξελθόντων τῶν ἐσόπτρων, καὶ τῆς ἀληθείας φανείσης, τῇ θεωρίᾳ τοῦ ἀκηράτου κάλλους· οὗπερ νῦν ἐμφορούμενος, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο.

Λάρνακα κυκλοῦντες τὴν θείαν, τοῦ θεοφόρου Νικηφόρου, δεῦτε χριστοφόροι προθύμως, ὡς νικηφόρον τοῦτον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτοῦ πανήγυριν, μετ' εὐφροσύνης ἑορτάσωμεν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, ἐπὶ τῷ τέλει τῶν ἀγώνων, τῆς ὁμολογίας τῷ στέφει, Ἱερομάρτυς ὤφθης κοσμούμενος· ᾧ καθωραϊζόμενος, τῷ σῷ Δεσπότῃ νῦν παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ῥίζαν πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σε Παρθένε, πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τῶν κυριοκτόνων σε δεινοί, παῖδες προδεδώκασι, φθόνῳ τηκόμενοι ἔνδοξε· καὶ ἀνδρισάμενος, ἀκαταγωνίστως, Παραδείσου εἴληφας, ὦ Λουκιλλιανὲ τὴν ἀπόλαυσιν· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παῖδες οἱ πανίεροι πατρί, ὥσπερ πειθαρχοῦντές σοι, σὺν σοὶ ἀθλοῦσι στεῤῥότατα, καὶ ἡ ἀοίδιμος, καὶ Ὁσία Παῦλα, Μάρτυς ἀξιάγαστε· μεθ' ὧν νῦν κατοικῶν τὰ οὐράνια, Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰάσεων νάματα ἡ σή, θήκη τοῖς προστρέχουσιν, ἀναπηγάζει ἑκάστοτε, Μάρτυς πολύαθλε, καὶ ἐκπλύνει πάθη, καὶ βυθίζει φάλαγγας, δαιμόνων συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐμὲ τὸν κατάκριτον ἐμέ, τὸν ἀναπολόγητον, τὸν ἀπωσμένον καὶ ἄθλιον, Ἁγνὴ ἐλέησον, καὶ μὴ καταισχύνῃς, ἀλλὰ τάχος πρόφθασον, καὶ ῥῦσαι ὅταν μέλλῃ ὁ Κύριος, κρίνειν τὰ σύμπαντα, καὶ κολάσεως ἐξάρπασον· ὅσα θέλεις Σεμνὴ καὶ γὰρ δύνασαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον Ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Λουκιλλιανοῦ Μάρτυρος μέλπω κλέος.

Ποίημα Ἰγνατίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Λόγουσε τοῦ θείου θεραπευτήν, Μαρτύρων τὸ κλέος, ἀνυμνῶ Λουκιλλιανέ· διό μοι πρεσβείαις σου παράσχου, τὸν ἱλασμὸν τῶν κακῶν καὶ τὴν ἴασιν.

Ὅλη διανοίᾳ τε καὶ ψυχῇ, ὅλος ἀνεκράθης, τῇ ἀγάπῃ τῇ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τῶν εἰδώλων ἐξαπάτης, καὶ ἀσθενείας Σοφὲ κατεφρόνησας.

Ὑπὲρ πᾶσαν δόξαν τὴν ἐπὶ γῆς, τὴν διὰ βασάνων, δόξαν θείαν ἐπιποθῶν, τῆς ἀγήρω δόξης Θεομάκαρ, τῶν οὐρανῶν τερπνῶν κατετρύφησας.

Θεοτοκίον.

Κλῖμαξ ἣν ἑώρακεν Ἰακώβ, σὺ εἶ Θεοτόκε· διὰ σοῦ γὰρ τοῖς ἐπὶ γῆς, ὁ Λόγος συνήφθη καὶ πρὸς ὕψος, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν ἀνείλκυσεν.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἰούδας προδέδωκε, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν Κύριον, θεοκτόνοις, σὲ δὲ τοῖς ἀνόμοις, Ἰουδαίοις προέδωκαν.

Λόγοις σε ὁ βάσκανος, ἐξαπατᾶν θωπείαις πειρώμενος, ὤφθης τοῖς σοῖς, λόγοις ἀντὶ λίθων, Ἀθλοφόρε βαλλόμενος.

Digitized by Google

Λύχνος φαεινότατος, τοῖς συναθλοῦσί σοι γέγονας, φωταγωγῶν, ἐν ταῖς θείαις τρίβοις, τῆς ἐκεῖ ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Ἵλεων γενέσθαι μοι, σὲ δυσωπῶ ταῖς σαῖς Δέσποινα, παῤῥησίαις, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πυρὶ προσομιλῶν, οὐδαμῶς κατεφλέχθης, ὦ Λουκιλλιανὲ, ἀθλητὰ γενναιόφρον, τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο, τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν· ὅθεν ἤνυσας, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος μετὰ νηπίων Ἁγίων, μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Παναμωμον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀπαστράπτεις τοῖς λόγοις σου, καὶ φωταγωγεῖς τὸν κόσμον τοῖς ἄθλοις σου, τῶν τυράννων δὲ τὴν ἔνστασιν, ὡς ἀχλὺν διώκεις ἀνυπόστατον.

Νέος ὤφθης ἐκ πίστεως, Ἀβραὰμ ὡς πάλαι δικαιωθεὶς ἐν Χριστῷ· ἐπιγνώσει γὰρ τοῦ Κτίστου σου, ἀπηρνήσω πᾶσαν ματαιότητα.

Ὀλετῆρα τῆς πλάνης σε, καὶ τῶν ἀλγεινῶν παθῶν ἰατῆρα πιστοὶ, κεκλημένοι Μάρτυς ἔνδοξε, ἐντρυφῶμεν πάντες τῶν ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ νοῦν τὸ μυστήριον, τῆς κυοφορίας σου Μητροπάρθενε· ἐν γαστρὶ γὰρ συλλαβοῦσα Θεὸν, ἀνεκφράστῳ λόγῳ ἀπεκύησας.

Ὠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Μόνε ἰατρὲ, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ταῖς ἐντεύξεσι, τῶν παθημάτων τὴν ὀδύνην μου θεράπευσον.

Ἄνθος ἱερὸν, γεωργίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἀνεδείχθης Μάρτυς ἔνδοξε, τὴν εὐκαρπίαν ἐν τοῖς ἄθλοις προβαλλόμενος.

Ῥήματα ζωῆς, ἐν καρδίᾳ κεκτημένος Σοφὲ, τῶν τυράννων τὰ θωπεύματα, τῇ σῇ ἐνστάσει ἀπενέκρωσας ἀοίδιμε. Θεοτοκίον.

Τεῖχος ἄρραγὲ, καὶ λιμένα καὶ ὀχύρωμα, καὶ ἐλπίδα Θεομῆτορ ἁγνὴ, καὶ θεῖον ὅπλον, κεκτημένοι σε σωζόμεθα.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὑψώσας σου νοητῶς, τὸν τῆς ψυχῆς θεῖον ἔρωτα, πρὸς πῦρ τὸ τυραννικὸν, θαῤῥῶν, ηὐτομόλησας, καὶ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, σὺν παισὶν ἐθάλφθης, Ἀθλοφόρε καρτερώτατε.

Ῥωσθεῖσα Μάρτυς σοφὲ, καὶ Παῦλα ταῖς ὑποθήκαις σου, ἠνδρίσατο καρτερῶς, κατὰ τοῦ ἀλάστορος, καὶ στέφανον ἤρατο τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀθλοθέτου Χριστοῦ.

Ὁ ῥῶν σου τὸ ἀκλινὲς, ὡς ὄρος Σιὼν ἀσάλευτον, οὐκ ἤνεγκεν ὁ ἐχθρός· ἀλλ' ὅμως αἰσχύνεται, καὶ πρὸς γῆν πατούμενος, ὑπὸ σοῦ Θεόφρον, ἐν τῷ σκάμματι συντρίβεται.

Θεοτοκίον.

Συνείληφας ἀληθῶς, τὸν Θεὸν Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοῦτον ὑπερφυῶς, Πανάχραντε, τέτοκας· ὃν λιταῖς ἱλέωσαι, τῶν κινδύνων πάντας, ἐκλυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλοὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ, Παύλης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς νηπίων, Κλαυδίου, Ὑπατίου, Παύλου, καὶ Διονυσίου.

Στίχοι.

Λουκιλλιανὸς σύν τε Παῦλα νηπίοις,
Αἵματι ὠνήσαντο Μαρτύρων στέφη.

Σταυρῷ ἀμφὶ τρίτην Λουκιλλιανὸς τετάνυστο.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἱερεὺς τῶν εἰδώλων πρότερον, γηραιὸς τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν τρίχα λευκὸς, τὴν οἴκησιν ἔχων οὐ πόῤῥω τῆς πόλεως Νικομηδείας. Μετατεθεὶς δὲ πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ προσαχθεὶς Λιβανίῳ τῷ Ἄρχοντι, καὶ μὴ πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ τὴν προτέραν ἑλέσθαι θρησκείαν, θλάττεται τὰς σιαγόνας, καὶ τύπτεται ῥάβδοις, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται. Εἶτα βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, κἀκεῖσε παιδία τέσσαρα, διὰ τὴν

Digitized by Google

εἰς Χριστὸν πίστιν τεθέντα, εὑρὼν, μετ' αὐτῶν αὖθις τῷ Κόμητι ἐμφανίζεται· καὶ ἐπιμένων τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, εἰς κάμινον πυρὸς μετὰ τῶν παίδων ἐμβάλλεται. Ἄνωθεν δὲ ἐπιχεθέντος ὄμβρου, καὶ τῆς φλογὸς σβεσθείσης, ἐξέρχονται ἀβλαβεῖς. Καὶ δεξάμενος ἅμα τοῖς παισὶ τὴν ἀπόφασιν, ἤχθη εἰς τὸ Βυζάντιον, τȣ̃το τοῦ Κόμητος, προστάξαντος. Καὶ τὰ μὲν παιδία ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· ὁ δὲ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς, σταυρῷ ἀναρτηθεὶς, τῷ Θεῷ παρέθετο τὴν ψυχὴν, τῆς Ἁγίας Παρθένου Παύλης συμπαρούσης, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν μωλώπων αὐτοῦ ἐπιμελησαμένης, καὶ ἐν τῷ τελειωθῆναι, τῶν Ἁγίων τὰ λείψανα συναγαγούσης; ἦν γὰρ ἐκ προγόνων πιστὴ, καὶ τοῦτο τὸ ἔργον ἐποιεῖτο· ἐν ταῖς φυλακαῖς εἰσιέναι, καὶ τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ πάσχοντας θεραπεύειν, καὶ ἰατρεύειν, καὶ διατρέφειν.

Ἥτις κατασχεθεῖσα, ἤχθη πρὸς τὸν Κόμητα· καὶ μὴ πεισθεῖσα θῦσαι τοῖς εἰδώλοις πρῶτον μὲν γυμνωθεῖσα, ἱμάσι τύπτεται εἶτα ῥάβδοις. Ἔνθα δὴ ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν πληγῶν τὸ σῶμα διαλωβηθεῖσα, ἐπιστασίᾳ Ἀγγέλου καθίσταται ὑγιὴς, καὶ θαρσοποιεῖται πρὸς τὸ μαρτύριον. Καὶ πάλιν προσαχθεῖσα τῷ Κόμητι, κατὰ τοῦ στόματος τύπτεται, εἰς αὐτὸν ἐξυβρίσασα. Καὶ τεθεῖσα ἐν φυλακῇ, πάλιν εἰς ἐξέτασιν ἄγεται. Καὶ ἐν καμίνῳ βληθεῖσα, ἀβλαβὴς ἐξῆλθε καὶ ἄφλεκτος. Δεξαμένη δὲ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ τὸ Βυζάντιον φθάσασα, κατὰ τὴν τȣ̃ Κόμητος πρόσταξιν, καὶ γενομένη κατὰ τὸν τόπον, ἔνθα ὁ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς ἐτελειώθη σὺν τοῖς παισὶ, τὸν αὐχένα ἐτμήθη καὶ τὸν τῆς μαρτυρίας ἐκομίσατο στέφανον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν τῇ Ὀξείᾳ (Νῆσος δὲ αὕτη τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔρημος ἤδη).

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μετὰ Παύλου ἐβόας· Οὐ χωρίσει με, Μάρτυς, ἐκ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, οὐ κίνδυνος οὐ λύπη, λιμός τε οὐδὲ ξίφος· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ πέτρᾳ ἐρείσας, τῇ τῆς ὁμολογίας τȣ̀ς θείους πόδας σου, ἀτίνακτος ἐδείχθης, τῷ σάλῳ τῶν κυμάτων· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθείημεν πάντες, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ περιστάσεων, καὶ νόσων πολυτρόπων, πρεσβείαις σου πανάγνοις, Θεομῆτορ κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Παρὰ τὰς θείας ὡς ἀληθῶς διεξόδȣς, φυτευθεὶς τῆς πίστεως Κυρίου, ξύλον ἀνεδείχθης, Παμμάκαρ ζωηφόρον.

Ὡραιωθέντες οἱ ἀθληταὶ ἐν τῷ κάλλει, τῆς Χριστοῦ σεπτῆς ὁμολογίας, στέφος οὐρανόθεν, ἐδέξαντο ἀξίως.

Θεοτοκίον.

Κατακλιθέντα τοῖς ἀλγεινοῖς καὶ πεσόντα, διανάστησόν με Θεομῆτορ· ὅπως σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα, τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι,
» στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Μεγαλύνομέν σε.

Λογικοῦ λειμῶνος, ἄνθη βλέποντες, Χριστοῦ εὐωδέστατα, τοὺς Μάρτυρας σήμερον, τιμοῖς μεγαλύνωμεν.

Ἑωσφόροι φανέντες, ἀληθῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ, Χριςοῦ τοῦ Θεοῦ, οἱ Μάρτυρες λάμπουσι, τῆς ὁμολογίας τὸ φῶς.

Ὁ παθῶν ὀδύνας, ταῖς εὐχαῖς τῶν Ἀθλοφόρων ἰώμενος, κἀμοῦ νῦν θεράπευσον, τὸ ἄλγος Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ σκέπην, καὶ ἀχείμαστον λιμένα Πανάμωμε, οἱ πιστοὶ κεκτήμεθα, δι' ἧς καὶ σωζόμεθα.

Ὁ Εἱρμός.

» Μεγαλύνομέν σε τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ,
» καὶ δοξάζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε,
» ὡς Σωτῆρα τεκοῦσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τȣ̃ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνȣς, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογȣ̃μεν τὴν α'. ςάσιν τȣ̃, Μακάριος ἀνήρ· Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχȣς ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια (*).

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆς Τριάδος τὸν πρόμαχον, εὐσεβείας τὸν πρόβολον, ὄργανον τῆς χάριτος τὸ θεόπνευστον, τῶν Ἀποστόλων διάδοχον, Ἀγγέλων συνόμιλον, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀκολούθως θεμέλιον, ἀῤῥαγέστατον, Ἱεράρχην τὸν μέγαν

(*) Σημείωσαι, ὅτι τὰ πρῶτα ταῦτα Προσόμοια, τὰ Ἀπόστιχα, καὶ οἱ Αἶνοι ὁμοῦ φέρουσιν Ἀκροστιχίδα. Τοῦ Μαλαξοῦ, ἐξ οὗ δείκνυται ὁ τούτων ποιητής. Τοῦ αὐτοῦ Μαλαξοῦ ἐστιν ἔτι καὶ ὁ α'. Κανὼν, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ἤδη πρῶτον συμειωθείσης Ἀκροστιχίδος τῶν Θεοτοκίων. Ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν ἑορτάσιμον Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου τούτου Μητροφάνους ὁ αὐτὸς ἐμελούργησε Μαλαξὸς, περὶ οὗ ὅρα πλατύτερον ἐν τῷ Προλόγῳ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Digitized by Google

Μητροφάνην, ἱεραῖς ἐν ὑμνῳδίαις, ἀνευφημήσωμεν σήμερον.

Ὅτε σκῆπτρα βασίλεια, ἡ τῶν πόλεων Ἄνασσα, κατ' ἀρχὰς καὶ στέμματα ἀνεδέξατο, τότε σοῦ πρώτου ηὐμοίρησε, παμμάκαρ Μητρόφανες, θείᾳ ψήφῳ τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχου θεόφρονος, προεξάρχοντος, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας καταλλήλως, τῇ ἐνθέῳ βιοτῇ σου, ἀνυψωθέντος λαμπρότατα.

Ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψας, ταῖς ἀκτῖσι τῆς χάριτος, πάνσοφε Μητρόφανες καὶ λαμπρότησι, τῶν ἀρετῶν καὶ δογμάτων σου, τῶν θείων καὶ ἅπαντας, κατεφώτισας λαούς, ἐκδιδάσκων τρανότατα, ὀρθῶς σέβεσθαι, ὁμοούσιον κράτος τῆς Τριάδος, καταισχύνων τὰς Ἀρείου, ἐρεσχελίας τοῦ ἄφρονος.

Ἕτερα Στιχηρὰ, Προσόμοια, Ἦχος πλ. β'.
Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἱερώτατος, καὶ θεοφόρος ἐδείχθης, χρίσμα θεῖον ἅγιον, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι περικείμενος, καὶ φαιδρῶς πάντοτε, προσχωρῶν Ὅσιε, τῶν Ἁγίων εἰς τὰ Ἅγια, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς θεαρχικαῖς ἀστραπτόμενος, καὶ χάριτι μυούμενος, τὰ σωτηριώδη μυστήρια, ὡς ἱερομύστης, ὡς ὄντως Ἱεράρχης εὐκλεὴς, καὶ παῤῥησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ ψυχῶν ἡμῶν.

Ἤστραψεν ὁ βίος σου, τῶν ἀρετῶν λαμπηδόσι, παμμάκαρ Μητρόφανες, καὶ τῆς πλάνης ζόφωσιν διεσκέδασεν· ἀληθῶς ὤφθης γὰρ, φωταυγὴς ἥλιος, Ἱεράρχα παμμακάριστε· καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἔνθα φῶς ὑπάρχει ἀνέσπερον, υἱὸς ἡμέρας χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου γενόμενος· ὅθεν σου τὴν μνήμην, τὴν θείαν καὶ φωσφόρον καὶ σεπτὴν, ἐπιτελοῦντες Μητρόφανες, πόθῳ σε γεραίρομεν.

Ὁ νοῦς σου ταῖς νεύσεσι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον θεόφρον, πίστει καλλυνόμενος, καὶ λαμπρῶς θεούμενος παναοίδιμε, ἐν θνητῷ σώματι, καὶ φθαρτῷ πάνσοφε, ἀφθαρσίαν ἐμελέτησε, καὶ προσεκτήσατο, τὴν τῶν ἀσωμάτων λαμπρότητα, παθῶν ἔξω γενόμενος, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, Πάτερ Ἱεράρχα, Μητρόφανες λαμπρότατε φωστὴρ, καὶ πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν μακαριζόντων σε.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσάγγελον βίον σου, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, ἱερεῖς καὶ μονάζοντες, ηὐλαβήθησαν, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες ᾐδέσθησαν, Θεὸς δὲ ἐδόξασεν, ὁ αὐτὸς ὑπὸ σοῦ δοξασθείς· ὃν νῦν ἡμῖν ἐξιλέωσαι, Πάτερ ἁγιώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας. Ἀντὶ στύλου πυρὸς, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος β'.
Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μέγας ἀνεδείχθης ἀληθῶς, σὺ Ἀρχιερεὺς τοῦ Ὑψίστου, τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ, ἔρεισμα τῆς πίστεως, καὶ πύργος ἄσειστος, εὐσεβῶν περιτείχισμα, ἀκλόνητος στύλος, κανὼν ἀκριβέστατος, ἀρχιερέων Χριστοῦ· ὅθεν εὐσεβῶς σε τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν πανίερον μνήμην, ἱερῶς γεραίρομεν Μητρόφανες.

Στίχ. Τίμιοι ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Ἄγει κατὰ χρέος ἡ σεπτὴ, Πάτερ Ἐκκλησία αἰσίως, πανευκλεῆ ἑορτὴν, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, πιστοὺς εὐφραίνουσαν, καὶ λαοὺς διεγείρουσαν, πρὸς δόξαν Κυρίου, καὶ ὕμνον καὶ αἴνεσιν τοῦ σὲ δοξάσαντος, Λόγου καὶ Θεοῦ, ὃν δυσώπει, ἐκ παντὸς κινδύνου λυτροῦσθαι, τοὺς αὐτὴν τελοῦντας πανσεβάσμιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Λύμην τῆς Ἀρείου δυσσεβοῦς, Πάνσοφε αἱρέσεως σβέσας, ὡς πῦρ παμφάγον τοῖς σοῖς, δόγμασι κατέκλυσας, καθάπερ ὕδασι, ποταμῶν ἀεὶ βρύουσι, τῆς σῆς ἐκ κοιλίας· οἷς περ δροσιζόμενοι πιστοὶ δοξάζομεν, ὕμνοις εὐσεβῶς τὴν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς θερμῶς ἠγωνίσω, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνθιστάμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ἱεράρχου ἡ σεβάσμιος πανήγυρις, ὡς ἔαρ ἡδύπνοον τοὺς πιστοὺς εὐωδιάζουσα, καὶ πάσας συγκαλοῦσα τὰς Ἐκκλησίας, πρὸς εὐφροσύνην μυστικήν. Ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται, τῇ ἐτησίῳ μνήμῃ, χάριτας νέμων πνευματικὰς, ὁ μέγας φωστὴρ, χριστομύστης Μητροφάνης, ὁ λάμψας ἐν τῷ κόσμῳ εὐσεβείας ταῖς ἀκτῖσι, καὶ τὸ σκότος διώξας τῆς Ἀρείου μανίας, ἐκ τοῦ ὕψους τῆς καθέδρας, ὡς ἀπὸ λυχνίας ὑψηλῆς, ἐν ᾗ ἀξίως ἐτέθη, τῇ ἄνωθεν προμηθείᾳ, τὰς αὐγὰς ἐξαστράπτων τῆς χάριτος· οὐ γὰρ ἔδει τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι. Διὸ πάντας αὐτὸν κατὰ χρέος ἀνυμνήσωμεν, ὡς κήρυκα τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ θρόνου κοσμήτορα, καὶ πρεσβεύοντα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.
Τὸ μέγα τῆς Τριάδος μυστήριον κηρύττων, τὴν ἐν Χριστῷ οἰκονομίαν διετράνωσας πᾶσιν, ὡς ποίμνης ποιμὴν τῆς λογικῆς, διώξας λύκους τοὺς νοητούς, καὶ τὰ θρέμματα τῆς τούτων, φθοροποιοῦ λύμης σώσας βοῶντα· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ ὑψώσαντι· δόξα τῷ βεβαιοῦντι διὰ σοῦ, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον.
Θεοτοκίον.
Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.
Δόγμα ἔνθεον ἐπικρατύνας, ἐπεστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν, ὦ Μητρόφανες καταισχύνας τὸν Ἄρειον· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα, παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.
Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.
Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Μητρόφανες· ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.
Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.
Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκός, Ἱεράρχης ἐχρίσθης θεοπρεπῶς· καὶ τὴν Βασιλεύουσαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας θῆρας αἱρέσεων Ὅσιε, βακτηρίᾳ λόγων, τῶν θείων θεόπνευστε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα Μητρόφανες· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Τὴν οὐράνιον Πύλην καὶ Κιβωτόν, τὸ πανάγιον Ὄρος τὴν φωτεινήν, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, Βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τὴν τῆς Εὔας ἀνάκλησιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἄχραντε.
Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἤχου.
Προκείμενον· Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.
Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.
Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, εἰς Ἱεράρχας. Ὁ Ν΄.
Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τό, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, εἰς ἦχον β΄. Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσάγγελον. Ζήτει εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Τό, Κύριε ἐλέησον ιβ΄.
Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ϛ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς η΄.
Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸν ἀρχιθύτην Μητροφάνην αἰνέσω.
Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Ὁ Μαλαξός.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου,
Τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἐξ ὕψους παράσχου μοι, Θεοῦ Λόγε ἄναρχε, φωτίζουσάν μου τὸν νοῦν, εὐφημῆσαί σου, τὸν μέγαν Ἱεράρχην, τὸν σὲ ὁμοούσιον Πατρὶ κηρύξαντα.
Ὁ βίος σου ἔνθεος, ὁ τρόπος δέ σου θεόληπτος, ὁ ζῆλος διάπυρος, τὸ ἦθος σεμνοπρεπές, ὁ δὲ λόγος σου, ζωῆς πλήρης θεόφρον· ὅθεν ἀναδέδειξαι φωστὴρ Μητρόφανες.
Ναὸς ἐχρηματίσας, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πόλις σὺ ἔμψυχος, εὐφραινομένη Θεοῦ, ὥσπερ ὕδασι, τοῖς δόγμασι Παμμάκαρ· δι' ὧν κατεφαίδρυνας κόσμου τὰ πέρατα.
Ἀνοίξας τὸ στόμα σου, λόγῳ Θεοῦ Πνεῦμα εἵλκυσας, καὶ ῥήματα ἔβλυσας, τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ ἐκύρωσας, ἐνώπιον Συνόδου, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον, σοφὲ Μητρόφανες.
Θεοτοκίον.
Ὁ Λόγος ὁ Ἄναρχος, ὁ τῷ Πατρὶ συννοούμενος, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ σοῦ, σὰρξ γεγένηται, καὶ ἐν ἡμῖν δι' οἶκτον, ἐσκήνωσεν Ἄχραντε, ὥσπερ ηὐδόκησεν.

Digitized by Google

Ἕτερος Κανὼν, τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Μέγιστον ὑμνῶ τοῦ Μητροφάνους κλέος.
Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας ὡς ἱερεὺς, ὡς Θεοῦ διάκονος, παρεστὼς ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκτενῶς ἱκέτευε τυχεῖν, αἰωνίων ἀγαθῶν, Πάτερ Μητρόφανες.

Ἐκλελεγμένος Κυρίῳ ἱερουργεῖν, τὸ σεπτὸν μακάριε, Εὐαγγέλιον αὐτοῦ, εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν λαοὺς, παραινέσεσι σοφαῖς, Πάτερ ἐπέστρεψας.

Γνῶσιν τὴν θείαν πλουτήσας λόγον ζωῆς, ἐκ καρδίας ἔβλυσας, καταρδεύοντα ψυχὰς, χερσωθείσας πάθεσι σοφὲ, Ἱεράρχα τοῦ Θεοῦ, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτάτη χορεία τῶν Προφητῶν, προεδήλου πόρρωθεν, ἐσομένην σε Θεοῦ, ἀληθῆ λοχεύτριαν Ἁγνὴ, ἀνωτέραν Χερουβὶμ, καὶ πάσης κτίσεως.

Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ῥητόρων ἁπάσας φληναφίας, διέλυσας Μάκαρ ταῖς στεῤῥαῖς ἐνστάσεσι τῶν λόγων σου, καὶ ἀδρανεῖς ἀπέδειξας, ἰσχύϊ τῇ θεόθεν σοι, χορηγηθείσῃ θεόσοφε.

Χριστοῦ ὀπαδὸς γεγενημένος, τὸν θρόνον τὸν τούτου ἐπὶ γῆς, ἐκληρώσω Μητρόφανες, πρῶτον εἰς πόλιν Ἄνασσαν, Πατριαρχῶν δεικνύμενος, ἀξίως θεομακάριστε.

Ἰδών σου τὸ εὔθετον τῆς γνώμης, ὁ πρῶτος Ἀνάκτων εὐσεβῶν, τῷ θείῳ ἑφεπόμενος, βουλήματι Μητρόφανες, Πατριαρχῶν σε πρόκριτον, θείᾳ Συνόδῳ ἀπέφηνε.

Θαυμάσασα Σύνοδος ἡ πρώτη, τὴν λάμπουσαν χάριν τῶν ἐν σοὶ δωρημάτων τοῦ Πνεύματος, τῇ θείᾳ ψήφῳ Ὅσιε, Θεοῦ καὶ τῇ τοῦ Ἄνακτος, ἀκολουθοῦσα δοξάζει σε.

Θεοτοκίον.

Μεγάλων χαρίτων ἠξιώθης, Μαρία Κυρία τοῦ παντὸς, ὡς τὸν Θεὸν γεννήσασα, ἐν σαρκὶ ὑπὲρ ἔννοιαν, τὸν ἐν ταυτῷ σε δείξαντα, Παρθένον καὶ Θεομήτορα.

Ἕτερος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Σταλάζων θεῖον γλυκασμὸν, ἐκ χειλέων σου Πάτερ, τῆς πικρᾶς ἀθεΐας, ἀπεξήρανας κρουνοὺς, ποτίσας τοὺς εὐσεβεῖς, θεῖον ὕδωρ, μάκαρ ἐπιγνώσεως.

Τῇ θείᾳ ψήφῳ προκριθεὶς, Ἱεράρχης ἐχρίσθης, ἀναιμάκτους θυσίας, ἀναφέρων τῷ Θεῷ, τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν, θεοφόρε, Πάτερ Ἱερώτατε.

Ὁ τάφος ἔνθα τὸ σεπτὸν, σοῦ κατάκειται σῶμα, εὐωδίαν ἐκπέμπει, ὡς Παράδεισος Θεοῦ, εὐωδιάζων ἡμᾶς, Ἱεράρχα ἔνδοξε Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν τοῦ τόκου σου Ἁγνὴ, τὸ ἀπόῤῥητον βάθος, ἀπορεῖ νοῦς ἀνθρώπων· ὁ Θεὸς γὰρ ἑαυτὸν, κενώσας δι' οἰκτιρμοὺς, ἐν γαστρί σου, ἔσωσε τὸν ἄνθρωπον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀποστόλων τοὺς τρόπους καὶ τὰς φωνὰς, ἐκμιμούμενος ὤφθης παναληθῶς· ὡς Πέτρος γὰρ ἐνώπιον, τῆς Συνόδου ἐκήρυξας, τῷ Θεῷ Πατρὶ Λόγον, Υἱὸν ὁμοούσιον, Ἰωάννου πλουτήσας, θεόφθογγα ῥήματα· ὥσπερ δὲ ὁ Παῦλος, τὴν ψυχὴν ὑπὲρ ποίμνης, τέθυκας ἀοίδιμε· κατὰ δὲ τὸν Πρωτόκλητον, τὸν ποθούμενον ἔδειξας. Διὸ πρέσβευε σὺν αὐτοῖς τῷ Χριστῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσιν πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτης θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑψωθεὶς ἐπὶ καθέδραν, ἀκροτάτην ἐκάθισας, καὶ Πατὴρ Πατέρων, σὺ περιφανῶς ἐχρημάτισας, ὑμνολογῶν καὶ δοξάζων, τὸν Δεσπότην σου, ἐκβοῶν αὐτῷ· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Τὴν πρὸς Πέτρον ἐκληρώσω, τοῦ Χριστοῦ φωνὴν Ὅσιε· ἐν τῇ σῇ γὰρ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας ἐπήξατο, τῆς Ἐκκλησίας τὰ βάθρα, ἧς οὐδέποτε, κατισχύσαι πύλαι τοῦ Ἅδου δυνήσονται.

Ἡ θρησκεία τῶν εἰδώλων, διδαχαῖς ταῖς ἐνθέοις σου, εἰς Θεοῦ λατρείαν, Πάτερ προφανῶς μετενήνεκται· τὰ εἰδωλεῖα δὲ τούτων εἰς ναοὺς σεπτοὺς, μεταβέβληνται, θείαν στολὴν εἰσδεχόμενα.

Θεοτοκίον.

Ἀποῤῥήτως τὸν Δεσπότην, τῶν ἁπάντων γεγέννηκας, καὶ τεκοῦσα τοῦτον, Κόρη ἀει-

Digitized by Google

παρθένος ἔμεινας, καὶ Θεοτόκος ἐδείχθης κατ' ἀλήθειαν· ὅθεν Δέσποιναν, σὲ τοῦ παντὸς καταγγέλλομεν.

Ἕτερος. Χριστός μου δύναμις.

Ὑπάρχων ἔμπλεως, τοῦ θείου Πνεύματος, ἱερώτατε Πάτερ τὰ πονηρὰ, πνεύματα ἀπήλασας, καὶ Θεοῦ οἴκους τοὺς βροτοὺς, διδαχαῖς σου ἀπετέλεσας.

Μονάδα ἄκτιστον, ἐθεολόγησας, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσι διαιρετὴν, ἄτμητον ἀσύγχυτον, φωταγωγῶν τοὺς εὐσεβεῖς, ἱεραῖς θεολογίαις σου.

Νεκρώσας πρότερον, σαρκὸς σκιρτήματα, ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, θεῖος ἐχρημάτισας, ἱερουργὸς τοῦ Πλαστουργοῦ, ἱερώτατε Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Ὡς πύλην φέρουσαν, πρὸς θείαν εἴσοδον, ὡς Παράδεισον θεῖον ὡς νοητὸν, τόπον ἁγιάσματος, ὡς καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ, τὴν Παρθένον μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νυκτὶ προσκαθήμενον, καὶ σκότει λαὸν Πάνσοφε, εἰδωλομανίας τῷ φωτί σου, τῶν διδαγμάτων ἐφωταγώγησας, καὶ θεογνωσίας ἀστραπαῖς, πάντας κατεφαίδρυνας, ὡς λαμπτὴρ παμφαέστατος.

Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, μίαν θεαρχίαν ἐν προσώποις, τρισὶν ὑπάρχουσαν ἀδιαίρετον, ἄτμητον ἀσύγχυτον ἁπλῆν, πᾶσιν ἀνεκήρυξας, ὀρθοδόξως Τρισόλβιε.

Ἡλίου λαμπρότερον, ἐξέλαμψας Μητρόφανες· σὺ γὰρ τῆς ἀπάτης σκότος λύεις, καὶ δραπετεύεις ζοφώδεις δαίμονας, νύκτας τῶν παθῶν ἀποσοβεῖς, καὶ δεινὴν σκοτόμαιναν, φυγαδεύεις αἱρέσεων.

Θεοτοκίον.

Λυτήριον εὕρατο, τὸν τόκον σου θεόνυμφε, φύσις γηγενῶν τῆς πρὶν κατάρας, καὶ εὐλογίας θεοπρεποῦς πλουτισμόν· ὅθεν εὐλογοῦμέν σε πιστοὶ, πάντες καὶ δοξάζομεν, Μαριὰμ παντευλόγητε.

Ἕτερος. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τὰ θεῖα θείως ἐπιτελῶν, καὶ καθαρωτάτῳ λογισμῷ, τῶν καθαρῶν ἐφαπτόμενος, ἄμεμπτος ἐδείχθης ἱερουργῶν τῷ Θεῷ, ἁπλότητι καρδίας, Πάτερ Μητρόφανες.

Οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταὶ, ὤφθησαν Θεοῦ νῦν λατρευταὶ, σοῦ ταῖς σεπταῖς παραινέσεσιν· οὓς ἐξ ἀναξίων ἀξίους ἐξαγαγὼν, θεράπων ἀνεδείχθης τοῦ Παντοκράτορος.

Ὑπὸ τῆς χάριτος προσκληθεὶς, ἔλυσας αὐχμὸν εἰδωλικὸν, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν λόγων σου, καὶ κεχερσωμένας καρδίας Ὅσιε, γονίμους ἀπειργάσω Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν κύησιν τὴν φρικτὴν, ἔμεινας Παρθένος ὡς τὸ πρίν· Θεὸς γὰρ ἦν τὸ τικτόμενον, ὁ μετασκευάζων πάντα βουλήματι, ἀνύμφευτε Μαρία θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ ϛ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Τὸ θεῖον σκεῦος τοῦ Πνεύματος, τὸν ἄνθρωπον Θεοῦ τὸν οὐράνιον, ἔνσαρκον Ἄγγελον, ἱεραρχίας ἀγλάϊσμα, τὸν σοφὸν Μητροφάνην ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ῥημάτων θείων ἡ δύναμις, καὶ φθόγγος τῶν ἐνθέων λογίων σου, πάντα διέδραμε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, ὀρθοδοξίαν πᾶσι Μάκαρ κηρύττοντα.

Ὁ πάντα καὶ πρὸ γενέσεως, γινώσκων ὡς Θεὸς ὦ Μητρόφανες, σὲ ἐκ κοιλίας μητρὸς, προεγνωκὼς καθηγίασε, καὶ Πνεύματος δοχεῖον σὲ ἀπειργάσατο.

Θεοτοκίον.

Ἀπόρρητός σου ἡ σύλληψις, ἀνέκφραστος ὁ τόκος Θεόνυμφε, καὶ ἀνερμήνευτον, τὸ τῆς ἁγνείας μυστήριον· διό σε πίστει μόνη ἀεὶ δοξάζομεν.

Ἕτερος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἡ γλῶσσά σου Πνεύματι, τεθηγμένη νοητῶς, ὡς γραμματέως κάλαμος, καλλιγραφεῖ καρδίαις τῶν εὐσεβῶν, τὸν λόγον τῆς χάριτος, ἱερώτατε Πάτερ θείῳ πνεύματι.

Τὰ θεῖα μυούμενος, ὡς χωρῶν πρὸς νοητὰ, τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια, μυσταγωγεῖς ἐν Πνεύματι τοὺς πιστοὺς, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, ἱερώτατε Πάτερ τελειώτατα.

Ῥοαῖς τῶν δογμάτων σου, κατακλύσας θολερὰ, τῆς ἀθεΐας ὕδατα, ὡς ποταμὸς ὡράθης τὰ εὐσεβῆ, ἀρδεύων συστήματα, τῶν πιστῶν Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, παχυνθεὶς ἄνευ σπορᾶς, βροτὸς ὡράθη τέλειος, καινοτομῶν τὰς φύσεις θεοπρεπῶς, ὡς μόνος ἐπίσταται, θεοκόσμητε Κόρη παναμώμητε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ Μητροφάνην, τῆς Ἐκκλησίας τὸν φωσφόρον λαμπτῆρα, τὸν ὁμοούσιον τὸν Λόγον τῷ Πατρὶ, ἐν μέσῳ κηρύξαντα, θεοφόρων Πατέρων, καὶ θρόνον κοσμήσαντα, Βασιλίδος ἐν πρώτοις, καὶ προφητείας

Digitized by Google

χάριν ἐκ Θεοῦ, σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ μυστολέκτης τῶν Θεοῦ ἀῤῥήτων μυστηρίων, Ἀπόστολος ὁ μέγας Παῦλος, τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ, πόῤῥωθεν προβλέπων τὸ μέλλον, προέγραφε τὸν ἄξιον τοῦ θρόνου τῆς τῶν πόλεων Βασιλίδος· Τοιοῦτος ἡμῖν, φάσκων, ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς, ὅσιος καὶ ἄκακος, δίκαιος καὶ ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἡνωμένος τῷ πνεύματι ταῖς ἄνω οὐρανίαις Δυνάμεσιν· ὃς, ἔχων παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἁγίων, παρίσταται ἀεὶ τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, αἰτούμενος δοθῆναι ἡμῖν ἔλεος, καὶ χάριν εὑρεῖν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν. Αὐτὸν οὖν χρεωστικῶς ἀνευφημοῦντες, ὡς χάριν ἐκ Θεοῦ σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως,

Στίχοι.

Τῆς μητρὸς ἐκςὰς, Μητρόφανες παμμάκαρ,
Ἐκεῖ μετῆρας, οὗ Πατὴρ πάντων μέγας.

Μητροφάνης δὲ τετάρτῃ ἔδυ χθόνα βωτιάνειραν.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ πρώτου ἐν βασιλεῦσι Χριστιανῶν, υἱὸς ὑπάρχων Δομετίου. Ὁ δὲ Δομέτιος ἀδελφὸς ἦν Πρόβου τοῦ βασιλέως· ἐγέννησε δὲ δύο υἱοὺς, Πρόβον καὶ Μητροφάνην. Οὗτος, λογισμῷ σώφρονι τὴν τῶν εἰδώλων θρησκείαν κατανοήσας, ὡς πεπλανημένην καὶ ψευδῆ, προσῆλθε τῇ πίςει τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν ἐβαπτίσθη. Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Βυζάντιον, συνῆν Τίτῳ Ἐπισκόπῳ τοῦ Βυζαντίου, ἀνδρὶ Ἁγίῳ καὶ θεοφόρῳ· ὃς αὐτὸν εἰς τὸν τῆς Ἐκκλησίας ἐνέταξε κλῆρον. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ἐπισκόπου τελευτὴν, ὁ Δομέτιος καθίσταται πρόεδρος· ὃν διαδέχεται Πρόβος ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Κατασχὼν δὲ τὴν Ἐκκλησίαν ἔτη ιβ'. πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, καὶ εὐθὺς Μητροφάνης, ὁ τοῦ Πρόβου μὲν ἀδελφὸς, τοῦ δὲ Δομετίου υἱὸς, εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἀνάγεται θρόνον.

Τοῦτον εὑρὼν ὁ μέγας Κωσταντῖνος ἐν τῷ Βυζαντίῳ Ἐπίσκοπον, καὶ τὴν ἀρετὴν, καὶ τὸ τῶν τρόπων εὐθὲς, τήν τε περικειμένην αὐτῷ ἁγιωσύνην κατανοήσας, οὐχ ἧττον λέγεται δι' αὐτὸν, ἢ διὰ τὴν τῆς πόλεως θέσιν, εὐφυῶς πρός τε κρᾶσιν ὡρῶν ἔχουσαν, καὶ καρπῶν ἀφθονίαν, καὶ θαλάσσῃ ἀρδευομένην, καὶ ἅμα προσκαθημένην τῶν δύο τῆς οἰκουμένης τμημάτων, τῆς τε Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας, ἐρασθῆναί τε τοῦ χωρίου, καὶ φιλοτίμως διατεθῆναι περὶ αὐτὸ, καὶ φείσασθαι μὲν οὐδενὸς ἀναλώματος, ἀνεγεῖραι δὲ πόλιν, πάσας τὰς παρὰ ἀνθρώπων γεγενημένας νικῶσαν, καὶ τούτων ὑπερκειμένην, εἰς ἣν τὸ κράτος καὶ τὴν βασιλείαν ἔταξεν, ἀπὸ τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης ταύτην μεταγαγών.

Τῆς δὲ κατὰ Νίκαιαν πρώτης Συνόδου συναθροισθείσης, ὁ μὲν μακάριος Μητροφάνης, διὰ γῆρας καὶ νόσον, ἀπελήφθη· καὶ γὰρ ἤδη κλινοπετὴς ἦν, τῷ χρόνῳ τῆς φυσικῆς μαρανθείσης δυνάμεως. Τὸν δὲ πρῶτον ἐν πρεσβυτέροις Ἀλέξανδρον, ἄνδρα τίμιον, ἐξαπέστειλεν, ὃν καὶ διάδοχον ἀπεφήνατο. Ἐπανελθόντος γὰρ τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν θεοφόρων Πατέρων, καὶ τῆς Συνόδου λυθείσης, ἐκ Θεοῦ λέγεται ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ τόν τε Ἀλέξανδρον, καὶ τὸν μετ' αὐτὸν Παῦλον ἐπιτηδείους ὄντας, καὶ Θεῷ ἀρέσκοντας, πρὸς τὴν τοιαύτην διακονίαν. Κοιμηθεὶς δὲ καὶ ἀναπαυσάμενος ὁ μακάριος, πρὸς τὸν Θεὸν μετατίθεται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀκακίου ἐν τῷ Ἑπτασκάλῳ.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Φῶς ἀνέτειλε τῆς εὐσεβείας Ὅσιε, πᾶσι τοῖς πέρασιν, ἐν τῷ εὐθέτῳ καιρῷ, τῆς ἱεραρχίας σου· διὸ καὶ ἔψαλλες· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπεκάλυψας τοὺς μέλλοντας τῷ Ἄνακτι, ἐμπνευσθεὶς ἄνωθεν, καὶ μέχρι τρίτου Σοφὲ, διαδεξαμένους σου, θρόνον καὶ φρόνημα, εὐσεβέστατον, ὡς τῆς Τριάδος γνήσιος, καὶ πιστότατος θεράπων.

Νέον παῖδα μὲν Χριστὸς ἐνστερνισάμενος, θεοφορούμενον, καὶ Ἱεράρχην σοφὲ, καὶ Μάρτυρα ἔδειξε· σὺ δὲ μιμούμενος, τοῦτον Πάνσοφε, τὸν νέον Παῦλον ἔσεσθαι, σοῦ διάδοχον προέφης.

Ἡ τοῦ Πνεύματος σοὶ χάρις ἐνοικήσασα, προφήτην ἔδειξε, προβλέποντα τὰ μακρὰν, καὶ σαφῶς προλέγοντα· ὅθεν προείρηκας, τοῖς αἰτοῦσί σε, περὶ πολλῶν Θεσπέσιε, καὶ σῆς θείας ἐκδημίας.

Θεοτοκίον.

Ξύλου βρώσεως γευσάμενοι προπάτορες, ἀπεστερήθησαν, τῆς Παραδείσου τρυφῆς· ἡμεῖς δὲ γενόμενοι, σαρκὸς τοῦ τόκου σου, Θεονύμφευτε, τὴν ἐν Ἐδὲμ ἀπόλαυσιν, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ἕτερος. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Φωτιζόμενος τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον νεύσεσι, καὶ μεθέξεσι, φωτοβόλος γέγονας ἀστὴρ, φωτίζων τοὺς ψάλλοντας Σοφέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁγιώτατος ναὸς ἀγλαϊζόμενος, ταῖς ἐναρέτοις πράξεσι, συ μενόμενος, ἐνοικοῦσαν ἔσχες ἱερῶς, ἐν σοὶ τὴν Τριάδα ἐκβοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀπωσάμενος, ταῖς θείαις ἐγρηγόρσεσι, θεῖαν ἔλλαμψιν εἰσε-

Digitized by Google

δέξω, Ἄγγελος φωτὸς, καὶ στῦλον καὶ ἔρεισμα πιστῶν, καὶ Ἱεράρχην ἀποτελοῦσάν σε.

Θεοτοκίον.

Ὁ καθήμενος ἐν κόλποις τοῦ Γεννήτορος, ἀπεριγράπτως Ἄχραντε, ἐν τοῖς κόλποις σου καθέζεται νῦν περιγραπτῶς, τὴν σὴν περικείμενος μορφὴν, διὰ τὸ σῶσαι τὸν Ἀδὰμ, νέος Ἀδὰμ γεγονώς.

Ὠδὴ ή. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος Θεόφρον, ὡς πλήρης ζωοπαρόχων ἀναβλύσεων, ποταμὸς ἐξέχεας, εὐσεβείας ὕδατα, ψυχὰς πιστῶν δὲ ἤρδευσας, ψάλλειν διδάσκων ἀεί· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν Πνεύματος ὤφθης, καὶ σκεῦος ἐκλελεγμένον Ἱερώτατε· ὅθεν ἐρωτήσαντι, Ἱεράρχῃ εἴρηκας, Ἀλεξανδρέων πρόεδρον, προοπτικῶς μετ' αὐτὸν, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον εἶναι, τὸν πολὺν τὰ θεῖα, καὶ λαμπρὸν ἀριστέα.

Ἰθύνας τὸ σκάφος Ἐκκλησίας, πρὸς ὅρμον ὀρθοδοξίας γαληνότατον, οἷα ἐμπειρότατος, κυβερνήτης Πάνσοφε, τὴν ἄνω πόλιν ἔφθασας, γέρα ληψόμενος, τῶν πόνων καὶ ἱδρώτων σου μάκαρ, παρὰ τοῦ Δεσπότου, Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅλην προσλαβὼν τὴν ἀνθρωπίνην, οὐσίαν ἐκ σοῦ Σεμνὴ ὁ ὑπερούσιος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἔσωσε βουλήματι, καὶ κοινωνὸν ἀνέδειξε, νῦν θείας φύσεως· διό σε γεγηθότες ὑμνοῦμεν, ὡς καλῶν αἰτίαν, Παρθένε εἰς αἰῶνας.

Ἕτερος. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ὑπερήφανον ὄφιν τῇ ταπεινώσει σου, ἐταπείνωσας Μάκαρ προσανυψούμενος, ταῖς πρὸς τὸν Θεὸν καθαραῖς σου ἐντεύξεσιν (*)· ὅθεν σε τιμῶμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας, καὶ λαοὺς ἐκ δουλείας πλάνης διέσωσας, τὴν εἰδωλικὴν, ἀπελαύνων δυσσέβειαν, Πάτερ Ἱεράρχα, Μητρόφανες θεόφρον.

Καὶ τὸν βίον τῷ λόγῳ ἔχων ἁρμόζοντα, καὶ τὸν λόγον τῷ βίῳ ἔχων ἐμπρέποντα, πλήρης ἡμερῶν, γεγονὼς τῶν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ πρὸς τὰς ἄνω, μετέβης κατοικίας.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῆς πρώην ἀρᾶς τῷ τόκῳ σου, παντευλόγητε Κόρη Θεογεννήτρια, τὴν τοῦ Γαβριὴλ, φωνήν σοι ἀναμέλπομεν· Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς πάντων σωτηρίας.

Ὠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής.

Νόμος ὁ γραπτὸς, παρῆλθε τῆς χάριτος ἐπιφανείσης Χριστοῦ· ἡ Ἀαρωνίτις δὲ, ἱερωσύνη τῇ σῇ Μητρόφανες, ἱεραρχίᾳ πάνσοφε, παραχωρεῖ ἐμφανῶς, ὡς ἡλίου, τηλαυγῶς ἐκλάμποντος, τὸ ἀστέριον φέγγος συγκρύπτεται.

Εἰρήνη πολλὴ, ἐκ Θεοῦ γεγένηται σοὶ Ἱερώτατε, οὗ ὡραῖοι ἔδραμον, πόδες εἰρήνης ὁδὸν κηρύττοντος, εἰρήνην ὑπερέχουσαν, ἅπαντα λόγον καὶ νοῦν, καὶ εἰρήνης, τόποις ἐνσκηνώσαντος, καὶ εἰρήνην λιταῖς νέμοντος.

Σὺν Πατριαρχῶν, καὶ Μαρτύρων τάγμασιν Ὁσίων καὶ Προφητῶν, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων δὲ, ταξιαρχίαις ὡς παριστάμενος, τῷ θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, ἀπαύστως πρέσβευε, κραταιοῦσθαι, ἄτρωτον τὸ κήρυγμα, εἰς αἰῶνας αἰώνων τῆς πίστεως.

Ὢ παμβασιλεῦ, Θεὲ Τρισυπόστατε ἡμῖν εὐΐλατος, γενοῦ ταῖς θείαις λιταῖς, τοῦ Γεράρχου καὶ παῦσον ἅπαντα, τῆς Ἐκκλησίας σκάνδαλα, καὶ τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων, ἐχθρῶν ἐξαφάνισον, καὶ εἰρήνευσον πάντα τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Σῶζε πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων ἁγνὴ Μητρόθεε, ἅπαντας τοὺς δούλους σου, καὶ αἰωνίου ῥῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς χαρᾶς ἀξίωσον, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τοὺς ἐκ πόθου, σὲ ὕμνοις γεραίροντας, καὶ τὴν θείαν τιμῶντας εἰκόνα σου.

Ἕτερος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἐν γῇ πραέων σὺ κατεσκήνωσας, Ἀρχιερεῦ πραῢς ἐν ἀκακίᾳ γενόμενος, καὶ τοῖς ἄνω συνήφθης στρατεύμασιν, ὅλος ὡραϊσμένος, θείαις λαμπρότησιν, ὅλος τῷ φωτὶ τῶν ἀρετῶν περιχεόμενος.

Ὁρᾷς Ἀγγέλων θείας λαμπρότητας, Πατριαρχῶν Μαρτύρων Ἀποστόλων Μητροφανὲς, σὺν αὐτοῖς δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, βίου διόρθωσιν, Ὅσιε δωρήσασθαι ἡμῖν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Σταγὼν καθάπερ ἡ ἐπουράνιος τῇ σῇ γαστρὶ Παρθένε ὑετὸς καταβέβηκε, καὶ ξηράνας τῆς πλάνης τὰ ῥεύματα, ὤμβρισεν ἀφθαρσίαν καὶ ἀπολύτρωσιν, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ Θεοχαρίτωτε.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει· συννεύσεσι.

Digitized by Google

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Φῶς τριλαμπέστατον μάκαρ, Μητρόφανες ἐν καρδίᾳ, δεξάμενος ἀνεδείχθης, μέγας φωστὴρ Ἐκκλησίας, καταφωτίζων τοὺς πίστει τὸν ἐν Τριάδι, ἕνα Θεὸν προσκυνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον ἐδείχθης, φωτολαμπὲς Θεοτόκε· τὸ ἄχρονον ἐκ γαστρός σου, φῶς γὰρ ἀνέτειλε κόσμῳ, καὶ κατεφώτισε πάντας τοὺς ὀρθοδόξως, σὲ Θεοτόκον ὑμνοῦντας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἀναλαβὼν τοῦ Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, καὶ περιζωσάμενος τὴν σὴν ὀσφὺν κραταιῶς, ἐν ἀληθείας εὐθύτητι, δικαιοσύνης, θεῖον δὲ θώρακα ἐνδυσάμενος, καὶ ὑποδησάμενος ὡραίους πόδας σου, Εὐαγγελίου σῆς χάριτος, ἑτοιμασίᾳ, καὶ ἐπὶ πᾶσι θυρεὸν πίστεως, καὶ τὴν τοῦ Πνεύματος θείαν μάχαιραν, ῥῆμα Θεοῦ ὦ Μητρόφανες, τοῦ ἐχθροῦ τὰ πυρφόρα, παντελῶς, βέλη κατέσβεσας.

Ξενοπρεπῶς σου τὸν βίον διανύσας, τὸν ξένον γενόμενον, Χριστὸν μιμούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀμέτρητον, ξένων χαρίτων, κατηξιώθης Πάτερ Μητρόφανες, ξένοις καὶ αὐτόχθοσι σαφῶς τὰ μέλλοντα, προαγορεύων ὡς ἔνθεος, νέος Προφήτης, ἐν γηραλέῳ ψυχῆς φρονήματι· ὅθεν τῆς κρείττονος θείας ἔτυχες, κατ' ἀξίαν ξενίας ἀοίδιμε, ἱκετεύων σωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ ἐπαξίως κομήτης Κωσταντῖνος, ὥσπερ ἑσπερώτατος προκληθεὶς ἄνωθεν, τῶν χριστωνύμων ὁ πρώτιστος, Ἄναξ ἀνάκτων, σὲ ἐξ ἑῴας ἐξανατείλαντα, ἄλλον ὥς περ ἥλιον, εὑρὼν Μητρόφανες, συναγαγὼν ὡς ἀείφωτον, χορὸν ἀστέρων, θείων Πατέρων τὸ πρῶτον ἄθροισμα, ἐν ὑψιθρόνῳ στερεώματι, Ἐκκλησίας Χριστοῦ ἐνεθρόνισε, καταυγάζειν ἀκτῖσιν, εὐσεβείας τὸ ἀνθρώπινον.

Ὑπερουράνιον ἄρτον προσκομίζων, θυσίαν ἀναίμακτον τῷ Παντοκράτορι, σαυτὸν ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον, ὡς Ἱεράρχης, Μάκαρ προσήξας καὶ καλλιέρημα· ὅθεν καὶ ὠσφράνθη σου τοῦ θυμιάματος, ὀσμὴν καὶ μύρον ἡδύπνοον, τὴν εὐωδίαν τῶν ἀρετῶν τε καὶ θείων πράξεων· καὶ νῦν τῷ θρόνῳ παριστάμενος, τοῦ Σωτῆρος θυσίαν ἀναίμακτος, παῤῥησίᾳ προσφέρεις, καὶ φωτίζεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Μητρὸς παμφαοῦς, ὦ Μητρόφανες σοφὲ, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Πατὴρ θεοπρόβλητος ἀνεδείχθης, καὶ νύμφης ἐκλεκτῆς τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, νυμφίος σεμνοπρεπὴς μυστικῶς ἐχρημάτισας, υἱοὺς ἀπείρους προσάγων, τῷ ἀοράτῳ Πατρὶ διὰ πίστεως, πολύτεκνον τὴν κολυμβήθραν, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀπεργασάμενος. Ὅθεν τὸ δοθέν σοι τάλαντον πολυπλασιάσας, χαίρων εἰσῆλθες εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν οὐράνιον, τῶν πρωτοτόκων ταῖς χορείαις συνηδόμενος, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά,
καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὠδὴ γ΄. καὶ ϛ΄.

ΤΗ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου, Ἐπισκόπου Τύρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Πυξίον θείου Πνεύματος, Θεομακάριστε ἐδείχθη Πάτερ, τὰ θεῖα δόγματα ἐγγεγραμμένα, φέρων ἐν γνώσει θεϊκῇ· ὧν τῇ ἀναπτύξει κατεφώτισας, τοὺς τῇ ἀγνωσίᾳ κινδυνεύοντας· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις αἴτησαι ἡμῖν πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Αἱμάτων θείοις ῥεύμασι, προσεπιχρώσας σου ἱερωσύνης, στολὴν Δωρόθεε εἰσῆλθες, χαίρων εἰς τὸν οὐράνιον ναὸν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ Θεῷ ἡμῶν, νέμοντι στεφάνους τῆς ἀθλήσεως, αὐτὸν καθικετεύων, ἅπασι δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ βίος σου ἰσάγγελος, ἡ μαρτυρία δὲ λελαμπρυσμένη, δι' ἧς ἠξίωσαι μετὰ Ἀγγέλων, περιχορεύειν ἐν χαρᾷ, θαύμασι τὴν γῆν Πάτερ Δωρόθεε, θείοις καταυγάζων καὶ διδάγμασι· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι δοῦναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐγώ εἰμι Πανάμωμε, δένδρον τὸ ἄκαρπον τοῦ θείου λόγου, καρπὸν σωτήριον μη-

Digitized by Google

δόλως φέρον, καὶ δειλιῶ τὴν ἐκκοπὴν, μήπως εἰς τὸ πῦρ βληθῶ τὸ ἄσβεστον· ὅθεν δυσωπῶ σε· Τούτου ῥῦσαί με, δείξασα καρποφόρον, Ἄχραντε, τῷ Υἱῷ σου τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς· Οἴμοι! ἀνεβόα ποθεινότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Δῶρον Θεῷ σε παμμάκαρ Πάτερ σέβω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δῶρον Θεῷ παμμάκαρ σεαυτὸν προσῆξας καθαρώτατον, διὰ βίου τελείου, καὶ σεπτοῦ μαρτυρίου Δωρόθεε.

Ὥριμον ὥσπερ βότρυν, Πάτερ ἀποθλίψας τὴν διάνοιαν, εὐφροσύνης κρατῆρα, τοῖς πιστοῖς διδαγμάτων προέθηκας.

Ῥεύματα τῆς ἀπάτης, ἔστησας Δωρόθεε τῷ ῥεύματι, τῆς πανσόφου σου γλώττης, καὶ πιστῶν διανοίας κατήρδευσας. Θεοτοκίον.

Ὄμβρισόν μοι Παρθένε, δέομαι σταγόνα κατανύξεως, τὸν ἐνόντα μοι ῥύπον, ἀποπλύνουσαν, ὅπως δοξάζω σε.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νύκτα ἀπεδίωξας, τῆς ματαιότητος ἅπασαν, ταῖς ἀστραπαῖς, Πάτερ Ἱεράρχα, τοῦ πανσόφου κηρύγματος.

Θαύμασιν ἐστήριξας, καὶ ἱεροῖς Σοφὲ δόγμασι, τὰς τῶν πιστῶν, πάντων διανοίας, ὡς ποιμὴν ἱερώτατος.

Ἔχρισέ σε Κύριος, τῷ ἱερῷ Σοφὲ χρίσματι, καὶ τῆς αὐτοῦ, θείας Ἐκκλησίας, ποιμενάρχην κατέστησεν. Θεοτοκίον.

Ὅλην τὴν καρδίαν μου, τῷ θεϊκῷ φωτὶ λάμπρυνον, πύλη φωτὸς, τὸν τῆς ἁμαρτίας, » σκοτασμὸν ἐκδιώκουσα. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι » Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, » καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασιν ἀεὶ ἐκλάμπων, δῶρον ἅγιον σαυτὸν προσῆξας, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ διʼ ἀθλήσεως, καὶ κατοικεῖς νῦν ἀεὶ εὐφραινόμενος, τῶν πρωτοτόκων τὴν ἄνω μητρόπολιν. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος, ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑψουμένου κατέπτυσας, Ὅσιε χειμῶνος τῆς ἀθεότητος, καὶ τῇ θέρμῃ θείου Πνεύματος, ἀβλαβεῖς καρδίας συνετήρησας.

Συνετρίβη Δωρόθεε, μάκαρ πρὸ προσώπου σου ὄρη βίαια, τῶν δαιμόνων καὶ ἐτάκησαν, δυσμενῶν ἀνθρώπων τὰ φρονήματα.

Ἐκαρτέρεις θλιβόμενος, πόλεως εἰς πόλιν ἐκδιωκόμενος· μακαρίας ὅθεν ἔτυχες, τῶν Μαρτύρων δόξης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Πειρασμῶν με διάσωσον, καὶ τοῦ ψυχοφθόρου τῶν παθῶν κλύδωνος, ὅπως πίστει μακαρίζω σε, παναγία Κόρη Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Ἀποσκοπῶν ἐμφρόνως, τὰς ἀντιδόσεις τὰς θείας Δωρόθεε, τοὺς μεγίστους κινδύνους, καὶ τοὺς πειρασμοὺς ἐκαρτέρησας.

Μοναδικῶς τὴν θείαν, ἀνακηρύττων Τριάδα Δωρόθεε, πολυθέου μανίας, μάταιον διέλυσας φρύαγμα.

Μὴ προσκυνήσας Μάρτυς, ἔργα χειρῶν ἀνομούντων ὑπέμεινας, πειρασμοὺς καὶ κινδύνους, καὶ μαστίγων πόνους Δωρόθεε.

Θεοτοκίον.

Ἀνατολὴ ἡλίου, πρὸ ἑωσφόρου ἐκλάμψαντος γέγονας, διʼ οὗ φῶς οἱ ἐν σκότει, Ἄχραντε δεινῶν ἐθεάσαντο.

Ὠδὴ ϛ'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Καρδίαν πυρωθεῖσαν ταῖς πνοαῖς, ἐκτήσω τοῦ Πνεύματος, πνευμάτων Δωρόθεε, ἐναντίων τὸν κρυμὸν διαλύουσαν.

Digitized by Google

Ἁγίων πολιτείας ἱεραῖς, συγγραφαῖς ἐδήλωσας, Πάτερ θεόπνευστε, θείᾳ γνώσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμενος.

Ῥημάτων σου ὁ φθόγγος καὶ τερπνῶν, δογμάτων ἡ δύναμις, πᾶσαν ἐπέδραμε, Παμμακάριστε τὴν γῆν θείᾳ χάριτι. Θεοτοκίον.

Παρθένε, ὃν ἐκύησας Θεὸν, ἄνθρωπον γενόμενον, τοῦτον ἱκέτευε, λυτρωθῆναί με πυρὸς καὶ κολάσεως.

Ὁ Εἱρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχε φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλ-
» λόμενος, φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ὀρθοδόξοις δόγμασιν, Ἱερομάρτυς κηρύξας, δῶρον θεῖον ἅγιον, σαυτὸν προσῆξας τῷ Κτίστῃ, πρότερον ἐν τῇ ἀσκήσει ἐνδιαπρέψας, ὕστερον τῷ μαρτυρίῳ στεῤῥῶς ἀθλήσας, καὶ νομίμως ὑπεδέξω, βραβεῖον νίκης, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου, Ἐπισκόπου Τύρου.

Στίχοι.

Ὁ Δωρόθεος, Κἂν φραγγέλωμαι, λέγει.
Λείπουσι πολλὰ πρὸς τὰ Χριστοῦ μου πάθη.

Πέμπτῃ Δωροθέοιο δέμας πληγῇσι δαμάσθη.

Ὃς ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Λικινίου, Τύρου Ἐπίσκοπος. Ἐπὶ δὲ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, διὰ τὸν ἐπικείμενον διωγμὸν, καταλιπὼν τὴν οἰκίαν, καὶ τὴν ἰδίαν παροικίαν, ἀπῆλθεν ἐν Δυσσοπόλει. Μετὰ δὲ τὴν τούτων καταστροφὴν, κατέλαβε τὴν Τύρον, καὶ ἦν ἰθύνων τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν μέχρις Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. Τότε δὲ πάλιν, τὴν Δυσσόπολιν κατέλαβεν, ἔνθα συσχεθεὶς, ὑπὸ τῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἀρχόντων, καὶ πολλὰς βασάνους ὑπομείνας, τὸν τῆς μαρτυρίας ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ ἐκομίσατο στέφανον, ἐν αὐτῷ τῷ πάσχειν τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παραθέμενος, ἤδη τυγχάνων ἐτῶν ἑκατὸν ἑπτά. Καταλέλοιπε διάφορα δὲ συγγράμματα Ἐκκλησιαστικὰ, καὶ ἱστορίας, ἑλληνικοῖς καὶ ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν· ἦν γὰρ ἑκατέρων ἔμπειρος τῶν γλωσσῶν, σπουδῇ συντόνῳ καὶ φύσεως ἐπιτηδειότητι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπειλῆς καὶ ἀνάγκης, ἐν τῇ τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομῇ, ὅτε, μέλλοντας ὑπ' αὐτῶν δικαίως αἰχμαλωτίζεσθαι, καὶ φόνῳ μαχαίρας παραδίδοσθαι, ὁ οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος Κύριος, διὰ σπλάγχνα ἐλέους αὐτοῦ, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, Μαρκιανοῦ, Νικάνδρου, Ὑπερεχίου, Ἀπόλλωνος, Λεωνίδου, Ἀρείου, Γοργίου, Σεληνιάδος, Εἰρήνης, καὶ Πάμβωνος.

Οὗτοι διὰ Χριστὸν καὶ τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν, ὑπὸ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἄρχοντος, λιμῷ καὶ δίψει καὶ κρύει ταλαιπωρηθέντες, τὸν ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου ἐτέλεσαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἄστρον πολύφωτον ἐφάνης, ταῖς λαμπρότησι τῶν ἄθλων σου φωτίζων, τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶς, Δωρόθεε βοώντων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τρίβους εὐθείας διοδεύων, ὑπεξέκλινας τὰ βάραθρα τοῦ πλάνου, καὶ ὁδοὺς πρὸς ζωῆς, ὡδήγεις τοὺς βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔσβεσας ὄμβροις τῶν αἱμάτων, Πανοαοίδιμε τὴν κάμινον τῆς πλάνης, καὶ πρὸς ὕδωρ ζωῆς, ἐσκήνωσας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν Θεογεννῆτορ καὶ ἀγάπῃ Θεοῦ, ὑπόζευξον τελείᾳ, ἵνα πιστῶς δοξάζω σε Θεοτόκε εἰς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες.

Σοβαρευόμενον ὄφιν ἐν κακίᾳ, ταπεινωθεὶς ἐν Κυρίῳ, Πάτερ βοῶν ἐταπείνωσας· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐν βαθυτάτῳ σε γήρᾳ πρὸς ἀγήρους, ἀναπαυσόμενον τόπους, ὁ πλαστουργὸς κατεσκήνωσεν, ἱερώτατε Πάτερ, Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Βίον ἰσάγγελον ἔχων σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τοῦ Δεσπότου σου θρόνῳ, ἀναβοῶν νῦν παρίστασαι· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὡραιοτάτη Παρθένε ἀνεδείχθης, τὸν ὡραιότατον Λόγον, κυοφοροῦσα ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦν-
» τες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἴθυνας τὴν ποίμνην, Χριστοῦ θείους πρὸς λιμένας, ἀβλαβῆ τηρήσας αὐτὴν χειμώνων ἐναντίων, ὡς πανάριστος Ἱεράρχης καὶ θεῖων Πάτερ, πληρωτὴς σοφὲ προστάξεων.

Digitized by Google

Ως ἱερουργὸς ἱερὸς, ὡς Μάρτυς γενναῖος, ὡς θαυματουργὸς θαυμαστὸς, ὡς θεῖος λογογράφος, ὡς τῆς πίστεως ἀδιάσειστος, στύλος δόξης αἰωνίου Πάτερ ἔτυχες.

Σὲ ὡς θεῖον δῶρον, Δωρόθεε ὁ τὰ δῶρα, ὡς Θεὸς παρέχων, πλουσίᾳ χρηστότητι τοῖς δεομένοις, εἰς πιστῶν ἐναργῆ σωτηρίαν, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐδωρήσατο.

Ἡ Θεοφεγγὴς μνήμη σου ἀνέτειλε κόσμῳ, καταυγάζουσα πιστοὺς, ἀκτῖσι χαρισμάτων, ἣν δοξάζοντας κοινωνοὺς ἡμᾶς δεῖξον Πάτερ, τῆς ἐν σοὶ θείας λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν χερσὶ, τὸν φέροντα τὰ πάντα, νεύματι τῷ θείῳ Ἁγνὴ, αὐτὸν ἀεὶ δυσώπει, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰς ἐπάρσεις εὐθῦναι, τούτου ὡς θυμίαμα ἐνώπιον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ,
» ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον, τὸν τῆς Ἀει-
» παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
» ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, σύνηθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῌ ϛʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δʹ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα, καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἄμετρον, παννύχιον στάσιν, κατάνυξιν θείαν, πίστιν ἐλπίδα ἀληθῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πάτερ κτησάμενος, ὡς ἄγγελος ἐβίωσας, ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σώματος Ἱλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ἐχρημάτισας Ὅσιε, πηγὴ κατανύξεως, συμπαθείας ῥεῖθρον, πέλαγος θαυμάτων, ἁμαρτωλῶν ἐγγυητὴς, ἐλαία ὄντως Θεοῦ κατάκαρπος, ἐλαίῳ τῶν καμάτων σου, καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα, Ἱλαρίων μακάριε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Ὁ νοῦς σου λαμπόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐπινεύσεσι, τῶν τοῦ σώματος ὕπερθεν, παθῶν ἐχρημάτισεν, ἀμιγεῖς τῶν κάτω, φέρων χαρακτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ θεῖον κάλλος καὶ γνωριζόμενος, ὅλος φωτοειδέστατος, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἱλαρίων Πατὴρ ἡμῶν μοναζόντων ἀγλάϊσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυΰμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις· καὶ καταγώγιον τερπνὸν τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἱκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ, ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε· Πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; Ἀνυμνῶ σου τὴν ἄμετρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος πλ. δʹ. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἐν φωτὶ αὔλῳ καὶ νοητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων ἀναδραμὼν, Ἱλαρίων Ὅσιε λιταῖς σου ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

Ἐκ βρέφους θηλάσας τὴν ἀρετὴν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ ἱδρῶσιν ἀσκητικοῖς, εἰς ἄνδρα κατήντησας καὶ μέτρον, πνευματικῆς τῆς ἡλικίας Χριστοῦ.

Τῶν παθῶν τὸ πέλαγος διελθὼν, καὶ τὰς τρικυμίας τῶν δαιμόνων διεκφυγὼν, εἰς λιμένα ὥρμησας ἀβρόχως, τῆς ἀπαθείας Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Λόγον τὸν ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς, ἀπάτορα τοῦτον, ἐπ' ἐσχάτων θεανδρικῶς, ἐκύησας μόνη Θεομῆτορ ὡς ὑπερτέρα πάσης κτίσεως.

Ὠδὴ γʹ. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἔφλεξας τῷ ἄνθρακι, τῷ τῆς ἀσκήσεως Ἔνδοξε, τὴν τῶν παθῶν ἄκανθαν καὶ θάλπεις, τῶν πιστῶν τὰ φρονήματα.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν κατὰ τὴν σήμερον τοῦ Ὁσίου Βησσαρίωνος, οὗ ὁ Κανὼν φέρει Ἀκροστιχίδα· Ἄδω μάκαρ σου τὸν βίον τὸν φωσφόρον. Ἰωσήφ.

Digitized by Google

Ὅπλον τὴν ἐγκράτειαν, καὶ προσευχὴν ὥσπερ θώρακα, καθοπλισθεὶς, ἐχθρῶν ἀοράτων, ἐτροπώσω τὰς φάλαγγας.

Παρθενίας ἔρωτι, δαψιλευσάμενος Ὅσιε, καὶ ἀρετὰς τὰς πρὸς τὸν Δεσπότην, Ἱλαρίων κατώρθωσας. Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πανάγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δʹ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεῷ καθιέρωσας, τὴν σὴν παμμάκαρ ζωὴν, γενόμενος ἄριστος ἱερουργὸς ἀληθῶς, Χριστοῦ ἱερώτατε· ὅθεν μετὰ μυρίους, τοὺς ἱδρῶτας καὶ πόνους, χαίρων εἰς τὰς ἀΰλους, μετετέθης σκηνώσεις· καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν, ῥεῖθρα ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὑψούμενος ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτὲ, ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὦ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. Δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἑκουσίως· φέρε σταυρὸν, τοὺς ἥλους, καὶ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν ἐβράβευσας.

Ὠδὴ δʹ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Φυτευθεὶς ἐν τοῖς ὕδασι, τοῖς τῆς ἐγκρατείας Πάτερ μακάριε, κλῆμα ὤφθης εὐθαλέστατον, εὐσεβείας βότρυν προβαλλόμενον.

Ὅλος ἔνθους γενόμενος, καὶ πνευματοφόρος ὅλος ἐγνώσθης Θεῷ (*), Ἱλαρίων παμμακάριστε· διὸ μετ' Ἀγγέλων συγχορεύεις ἀεί.

Ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἔστησας τὰ βήματα τῆς καρδίας σου, καὶ ἀσάλευτος διέμεινας, προσβολὰς δαιμόνων μὴ πτοούμενος.

Θεοτοκίον.

Χερουβὶμ ὑπερτέραν σε, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑμνοῦμεν Πανάχραντε· ὃν γὰρ τρέμουσιν ἐβάστασας, ἐν σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ταῖς ἀγκάλαις σου.

(*) Ἐν χειρογράφοις· ἐξέστης Θεῷ.

Ὠδὴ εʹ. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας ἀκοίμητον, ἐν ταῖς θείαις, ἐντολαῖς ἐτήρησας, ἀκαταγνώστως Ἀοίδιμε.

Εἰς ὄρος ἀρετῶν δι' ἀσκήσεως, Θεοφόρε, πρακτικῆς ἀνέδραμες, πρὸς θεωρίας ἐπίβασιν.

Τὸν ἔλεον σκορπίσας τοῖς πένησιν, ἐκ καρδίας, Ἱλαρίων Ὅσιε, πλοῦτον οὐράνιον εἴληφας.

Θεοτοκίον.

Τοῦ λόγου κιβωτόν σε ἀνέδειξε, Θεοτόκε, ὁ τοῦ νόμου Κύριος, ἐν ᾗ ἀφράστως ἐσκήνωσεν.

Ὠδὴ ϛʹ. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸν νοητὸν Γολιὰθ, κακίᾳ ὑπεραιρόμενον ἀόπλῳ σου συμπλοκῇ, πιστῶς ἐσφενδόνισας· καὶ τούτου σπασάμενος, τὰ τῆς ἥττης ὅπλα, ὡς μεγάλαυχον ἀπέτεμες.

Τὸν μέγαν εἰς ἀρετὴν, ἐζήλωσας Ἱλαρίωνα, καὶ τούτου πνευματικῶς, κατ' ἴχνος ἑπόμενος, ἐγκρατείας Ὅσιε, κορυφαῖος ὤφθης, καὶ τῆς ποίμνης ὑποτύπωσις.

Ἱδρῶσιν ἀσκητικοῖς, τοὺς ἄνθρακας τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, κατέσβεσας ὁλικῶς, καὶ τὸ πῦρ τῆς πίστεως, ἀνάψας κατέφλεξας, τὰ τῆς ἀπιστίας, τῶν αἱρέσεων φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Συνείληφας ἀληθῶς, τὸν Θεὸν Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοῦτον ὑπερφυῶς, Πανάμωμε τέτοκας· ὃν λιταῖς ἱλέωσαι, ὑπὲρ τῶν κυρίως Θεοτόκον ἀνυμνούντων.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος αʹ. Τὸν τάφον σου.

Πυρὶ προσομιλῶν, οὐδαμῶς κατεφλέχθης Ἱλάριε σοφὲ, ἀθλητὰ γενναιόφρον· τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν· ὅθεν ἤνυσας τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ Ὁσίων Θεόφρον, μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Συναξάριον.

Τῇ Ϛʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

Στίχοι.

Ἱλαρὸς ὢν πνεύματι σὺ Ἱλαρίων,
Ἱλαρὸς ἐν σώματι ἧς καὶ καρδίᾳ.

Βῆ δ' ἐς ὄλυμπον Ἱλαρίωνος κέαρ ἁγνὸν ἐν ἕκτῃ.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀττάλου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Ἄτταλος, τῷ βίῳ ἀποταξάμενος, καὶ τὸν μονήρη βίον ὑπελθὼν, πᾶσαν ἄσκησιν ἐπεδείξατο, νηστείαν καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ πᾶσαν ἄλλην κακοπάθειαν μετιών· καὶ γὰρ ἐπὶ δυσὶ καὶ τρισὶ, πολλάκις δὲ καὶ διὰ πέντε ἡμερῶν τροφῆς μεταλάμβανεν. Οὔποτε δὲ ἐπὶ πλευροῦ, ἢ ἄλλως ἐξεπίτηδες ἀνεκλίθη ποτὲ, ἀλλὰ καθήμενος καὶ ἱστάμενος τὴν φύσιν παρεμυθεῖτο. Ἐκ τούτου οὖν πολλὴν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐδρέψατο τὴν ὠφέλειαν, καὶ πολλῶν θαυμάτων πηγὰς ἐντεῦθεν ἐπλούτησεν. Οὐ μόνον γὰρ ἐπὶ ψυχῶν λογικῶν τὴν συμπάθειαν ἐπεδείκνυτο, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπὶ ἀλόγων καὶ ἀψύχων καὶ ἀναισθήτων τὸ συμπαθὲς ἐπεδείξατο. Καὶ τοὺς παρόντας προτρεψάμενος δοῦναι αὐτῷ τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε Παρθένων, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχ. Κόρας φρονίμους πέντ' ἔφη Θεὸς Λόγος,
Προϊστορῶν σοι τάσδε πέντε Παρθένους.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐν τῇ χλόῃ τῆς ἄνω, βασιλείας τὴν ποίμνην Πάτερ ἐξέθρεψας, καὶ ῥάβδῳ τῶν δογμάτων, τοὺς θῆρας ἀπελάσας, τῶν αἱρέσεων ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην, ἐφαπλώσας σκεδάζεις τὴν τῶν νοσούντων ἀχλὺν, καὶ ῥώσεως ἀκτῖνας, παρέσχεις καὶ ἡμέραν, εὐεξίας κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ ἄνω εἰσῆλθες, νυμφικῇ εὐωχείᾳ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, στολὴν ἐνδεδυμένος, ἀξίαν τοῦ καλοῦντος ἐκβοῶν Παμμακάριστε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων ἐκυοφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν εὐκαιρίᾳ, ἑτοιμάζοντα τράπεζαν· ὃν ἐκτενῶς ἀγαθὴ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Ὠδὴ ηʹ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τοῖς τῶν δακρύων ῥεύμασι, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καὶ τοὺς ἀκαθέκτους, λογισμοὺς κατέκλυσας, καὶ πέλαγος γέγονας, μακροθυμίας Ὅσιε, πρὸς γαλήνην ἄγων, ἱλαρὰν τοὺς βοῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς καρτερὸν ἀδάμαντα, τῆς ἀσκήσεως ἔχοντες, τὰς σὰς παραινέσεις, Ἱλαρίων Ὅσιε, καρδίαν στομούμεθα, καὶ τῶν παθῶν τὰς φάλαγγας, τρέπομεν ὡς ἔθνη, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δι' ἐγκρατείας Ὅσιε, τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, ὑποπιασμοῖς τε κατατήξας πάνσοφε, ἐπλήρωσας Πνεύματος, τὴν ψυχικὴν ἐνέργειαν, καὶ πρὸς ἀπαθείας, τρίβους ἔφθασας κράζων. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σκέπην Δέσποινα, τῶν Ἁγίων πτερύγων σου, οἱ κεκακωμένοι πάντες καταφεύγομεν, δεινοῖς ἁμαρτήμασι, καὶ πειρασμοῖς καὶ θλίψεσι· σὲ γὰρ προστασίαν, κεκτημένοι βοῶμεν. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων, ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Πηγήν σε τῶν θαυμάτων ὡς ἀληθῶς, ὁ Χριστὸς ὢ Τρισμάκαρ ἀνέδειξε, τοὺς ἀλγεινοὺς, ῥύπους ἐκκαθαίρουσαν τῶν παθῶν, καὶ νοσημάτων ἔνδοξε, πόνους κατακλύζουσαν εὐχερῶς· διὸ καὶ ποταμόν σε, ψυχικῶν καθαρσίων καλοῦμεν πάντες παμμακάριστε.

Ἐξήνθησας ὡς φοίνιξ πνευματικῶς, ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ πανοίδιμε, καρποφορῶν, πόνους ἐγκρατείας ὡς γλυκασμὸν, ἐν ᾧ καρδίας ἥδυνας, Πάτερ τὰς τῆς ποίμνης σου λογικῶς· διὸ καὶ τῶν στεφάνων, τῆς οὐρανίου δόξης, ταύτην ἀξίωσον πρεσβείαις σου.

Τετέλεκας τὸν δρόμον ἀσκητικῶς, καὶ τὴν πίστιν Θεόφρον ἐτήρησας· διπλοῦς τε νῦν, στέφανος ἐπλάκη σοι ἀληθῶς, ὃν κατὰ τὴν διάγνωσιν, τῶν βεβιωμένων παρὰ Θεοῦ, νομίμως ἀπολήψῃ, καὶ εἰς τὴν ἄνω λῆξιν, ἐναπολαύσεις σὺν Ἀγγέλων χοροῖς.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἐν κινδύνοις καὶ πειρασμοῖς, καὶ λιμένα καὶ τεῖχος ἐν θλίψεσι, καὶ θυρεὸν, ἐν πολέμοις ἔχομεν νοητὸν, καὶ μέγα ἱλαστήριον, ἐν δειναῖς πταισμάτων ἐπιδρομαῖς· διό σε Θεοτόκον, τιμῶμεν κατὰ χρέος, καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη

Digitized by Google

» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου Ἀγκύρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀγαλλομένη καρδίᾳ, καὶ σταθερῷ λογισμῷ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Μάρτυς, ηὐτομόλησας ὄντως, μὴ πτήξας τῶν βασάνων τὰ ἀλγεινὰ, οὐ τὸν βίαιον θάνατον· ὅθεν νομίμως ἀθλήσας περιφανῶς ἐστεφάνωσαι Θεόδοτε.

Ταῖς σπαραγμοῖς τῆς σαρκός σου κατετραυμάτισας, τοὺς πολεμίους Μάκαρ, καὶ κατένυξας τούτων, ἐλέγχοις τὰς καρδίας· τοῖς δὲ κρουνοῖς, τῶν χυθέντων αἱμάτων σου, τὰς διεκχύσεις ἐξήρανας παντελῶς, τῆς ἀθεΐας παμμακάριστε.

Καρτερικῶς ταῖς λαμπάσι περικαιόμενος, καὶ ταῖς πληγαῖς τὸν νῶτον, συντριβόμενος Μάρτυς, ὑπέμεινας κραυγάζων· Τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπήσεως ὅλος με, οὐδὲν χωρίσει οὐ θάνατος οὐ ζωὴ, οὐδὲ πᾶσα ἄλλη βάσανος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶζε ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, ἐπὶ τοῦ ξύλου Σωτὴρ, ἡ σὲ ἁγνῶς τεκοῦσα, ὡς ἑώρα Θεέ μου, θρηνοῦσα ἀνεβόα· Τέκνον ἐμὸν, φῶς τοῦ κόσμου γλυκύτατον, πῶς ἐπὶ ξύλου ὁρῶ σε τοῦ σταυρικοῦ, ὡς κακοῦργον ἀναρτώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Θεοῦ δόσις πέφυκας εἰκότως μάκαρ. Ἰωσήφ, ᾨδὴ ά. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Θεολαμπῆ σε ἀστέρα ὁ νοητὸς, ἀναδείξας ἥλιος, ἐν τῷ ὕψει τῆς αὐτοῦ, Ἐκκλησίας ἅπασαν τὴν γῆν, ἀστραπαῖς Μάκαρ τῶν σῶν, ἄθλων ἐφαίδρυνεν.

Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἀνατεθεὶς, τῷ Θεῷ Θεόδοτε, θεοδότοις ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν ἐλάμπρυνας σαφῶς, καὶ τὸν κόσμον τοῖς σεπτοῖς ἄθλοις ἐφαίδρυνας.

Ὁ περιώνυμος Μάρτυς κατανοῶν, τὰ τῆς πλάνης δίκτυα, ἐφαπλούμενα ἐν γῇ, πανταχοῦ διήρχετο ψυχὰς, διδαχαῖς τῶν εὐσεβῶν στηρίζων χάριτι. Θεοτοκίον.

Ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας τοὺς οὐρανοὺς, κλίνας καταβέβηκεν, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ σοῦ σεσάρκωται Ἁγνὴ, διασώζων τοὺς βροτοὺς πλάνης τοῦ ὄφεως.

ᾨδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ἀσίγου νεύων πρὸς Θεὸν, ὀφθαλμοῖς διανοίας, παναοίδιμε Μάρτυς, οὐκ ᾔσθάνου ταῖς πληγαῖς, τοῦ σώματος ὁμιλῶν καὶ βασάνοις, πάντοθεν κυκλούμενος.

Οὐδόλως Μάρτυς προσβολαῖς, ἀλγεινῶν ἐσαλεύθης, οὐ θωπείαις ἀνόμων, ἐπὶ πέτραν ἀσφαλῆ, τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἡδρασμένος, ἔνδοξε Θεόδοτε.

Συντρίβει σῶμα ταῖς πολλαῖς, ὁ διώκτης αἰκίαις, οὐκ ἰσχύει δὲ ὅλως, σοῦ τὸν τόνον τῆς ψυχῆς, χαυνῶσαι θείᾳ στοργῇ, τοῦ Σωτῆρος, Μάκαρ κρατυνόμενον.

Θεοτοκίον.

Ἰδών σου πόῤῥωθεν χορὸς, Προφητῶν θεηγόρων, μυστηρίου τὸ βάθος, πολυτρόποις ἐν φωναῖς, Θεοῦ Μητέρα ἁγνὴ, σὲ κηρύττει, πάναγνε Θεόνυμφε. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος ά. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Πολύφωτος ἀστὴρ, δαδουχίαις θαυμάτων, καὶ ἄθλων ἱερῶν, καταυγάζων τὴν κτίσιν, Θεόδοτε μακάριε, ἀληθῶς ἐχρημάτισα· ὅθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἑορτάζομεν, ἐν κατανύξει καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν,

Digitized by Google

σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφῶν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Σοφίᾳ λόγων σου, καὶ ἔργων χάριτι, τὸν τοῦ σκότους προστάτην περιφανῶς ᾔσχυναν Θεόδοτε, καὶ νίκην ἦρας κατ' αὐτοῦ, εὐκλεῶς ἀγωνισάμενος.

Πυρὶ τῶν ἄθλων σου, σαφῶς ἐνέπρησας, τὴν πολύθεον πλάνην καὶ ὡς λαμπὰς, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, Μάρτυς ἀνάψας μυστικῶς, τὴν ὑφήλιον ἐφώτισας.

Εὐτόνως ἔνδοξε, πλευρὰς ξεόμενος, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσιν ὡς ἀληθῶς, πάντοθεν κυκλούμενος, ἀπαρασάλευτος τὸν νοῦν, ἐγνωρίσθης διὰ πίστεως. Θεοτοκίον.

Φυλάξας ἄφθορον, σὲ μετὰ κύησιν, ὡς πρὸ τόκου Παρθένον ὁ πλαστουργὸς, ᾤκησεν ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοὺς φθαρέντας τῇ πλάνῃ, ἐκαινούργησεν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ ε. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ὑπομονῇ σου Μάρτυς σοφὲ, τῶν παρανομούντων τὰς ὁρμὰς, καὶ τῶν βασάνων τὴν κάκωσιν, καὶ τὰς πυρακτώσεις σαφῶς ὑπήνεγκας, τῇ θείᾳ συμμαχίᾳ περιφραττόμενος.

Κηρύττων λόγον τὸν εὐσεβῆ, τὰς ὁδοιπορίας τὰς μακρὰς, Μάρτυς θεόφρον διώδευσας, καὶ τοὺς πλανωμένους πρὸς φῶς ἐπέστρεψας, τὸ σκότος ἀφεμένους τῆς ματαιότητος.

Ἀναρτηθεὶς οἷά περ ἀμνὸς, Μάρτυς ἐπὶ ξύλου σιδηρῶν, ὀνύχων φέρεις σπαράγματα, ἄσαρκος καθάπερ μακαριώτατε, νεκρώσεως τὸ πάχος ἀποδυσάμενος.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα τὸν ἀληθῆ Λόγον, τοῦ Πατρὸς ἐκ τῶν σεπτῶν, ἁγνὴ Παρθένε αἱμάτων σου, τέτοκας ἐν δύο τελείαις φύσεσι, μιᾷ δὲ ὑποστάσει θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ ϛ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἐπήλειψας λόγοις σου, ἱεροῖς τὰ ἱερὰ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας γύναια· καὶ καθελόντα Μάρτυς τὸν δυσμενῆ, ἀνδρείοις παλαίσμασιν, ἀφθαρσίας στεφάνους ἀνεπλέξαντο.

Ἰσχύϊ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν περιφραχθεὶς τῆς πονηρίας πνεύματα, ὑπομονῇ κατέβαλες αἰκισμῶν, καὶ νίκης διάδημα, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω Ἀξιάγαστε.

Κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, τῶν εἰδώλων τὴν πυρὰν, Μάρτυς Χριστοῦ κατέσβεσας, καὶ δροσισμῷ τῶν πόνων σου εὐσεβῶς, ψυχὰς κατεδρόσισας, ἐκ φλογὸς τῆς ἀπάτης λυτρωσάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ἀληθῶς, καὶ ὁρωμένης κτίσεως, μήτραν τὴν σὴν ὑπέδυ παναληθῶς, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισε, τοὺς βροτοὺς ἀναπλάττων Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Στίχοι.

Χεὶρ Θεόδοτον, ἣν Θεοῦ χεὶρ ξηράνοι,
Θεῷ δοτὸν τίθησι, πλήξασα ξίφει.

Θεόδοτος ἑβδομάτῃ τμηθεὶς ἕλεν οὐρανῶν εὐρύν.

Οὗτος, διαβληθεὶς Θεοτέκνῳ τῷ Ἡγεμόνι, ὅτι τὰ σώματα τῶν Ἁγίων παρθένων, τὰ ῥιφέντα τῇ λίμνῃ, αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἔθαψεν, ἤχθη πρὸς αὐτόν· καὶ παῤῥησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, τύπτεται σφοδρῶς. Εἶτα κρεμᾶται δὶς ἐπὶ ξύλου, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται καὶ διορύττεται, καὶ λαμπάσι φλέγεται, καὶ λίθοις τὰς σιαγόνας συντρίβεται, καὶ πρὸς τούτοις τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ζηναΐδος τῆς Θαυματουργοῦ· καὶ τῶν Ἁγίων γυναικῶν, Αἰσίας καὶ Σωσάννης, μαθητριῶν Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, ἐν τοῖς Βασιλίσκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λυκαρίωνος.

Στίχ. Ἄφωνος ἥκει πρὸς ξίφος Λυκαρίων,
Ἔναντι τοῦ κείροντος οἷον ἀρνίον.

Οὗτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου, πόλεως Ἑρμοῦ. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν συλληφθεὶς, ἄγεται εἰς ἐξέτασιν. Καὶ παραστὰς τῷ Ἄρχοντι, ἀναγκάζεται τὸν Χριστὸν ἐξομόσασθαι. Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἐν ζοφώδει καὶ δυσωδεστάτῃ φρουρᾷ καθειρχθῆναι προστάσσεται. Μετὰ δέ τινας ἡμέρας ἐξενεχθεὶς, ξέεται σιδήροις, καὶ σταυρῷ καταπήγνυται, καὶ κατὰ μέλος αἰκίζεται. Ἐκεῖθεν δὲ ἀποσπασθεὶς, στρεβλοῦται καὶ μαστίζεται, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ῥάβδοις σιδηραῖς, πυρωθείσαις, κατὰ τὸ στῆθος ἐκκαίεται. Εἶτα εἰς κάμινον ἐκκαυθεῖσαν ἐμβάλλεται· καὶ διαρκέσας ἐν αὐτῇ ἡμέρας τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀβλαβής. Καὶ δηλητήρια φάρμακα πιεῖν ἀναγκάζεται, ἃ

Digitized by Google

καὶ καταφαγὼν, ἀνενέργητα φανέντα, τὸν ταῦτα κερασάμενον εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν ἐπεσπάσατο, ὃς καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐκοπᾶται τὰ νεῦρα καὶ ἐν λέβητι ἐκκαίοντι ἐμβάλλεται, καὶ τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται τῆς κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸν διὰ ξίφου δέχεται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Ταράσιος καὶ Ἰωάννης ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἰωάννην τέμνουσιν σὺν Ταρασίῳ,
Οὐ πρὸς τὸ τέμνον ἐκταραχθέντας ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Στέφανος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐπώνυμος Στέφανος οὐ φορεῖ στέφους,
Ὃ πρακτικὴ χεὶρ ἀρετῶν οἶδε πλέκειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἄνθιμος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἄνθην ἐνεγκὼν Ἄνθιμος χριστοῦ βίου,
Πρὸ τῆς τελευτῆς ἀρετῶν καρπὸν φύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Σεβαστιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σεβαστιανῆς, ὡς τὰ λοιπὰ τοῦ βίου,
Σεβαστὰ πᾶσι, καὶ τὸ τοῦ βίου τέλος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Τῷ πυρὶ θεομακάριστε τῶν πόνων σου, πυρὰν εἰδώλων ἔσβεσας· τῶν αἱμάτων δὲ τοῖς κρουνοῖς ἐβύθισας ἐχθρούς, ἀσάρκους Θεόδοτε βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς θυμίαμα εὐῶδες προσενήνεξαι, Σοφὲ τῷ ἀθλοθέτῃ σου, θείᾳ χάριτι, τὴν δυσώδη πλάνην καθελών· διὸ μελῳδεῖς περιχαρῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντηρήσας σου τοὺς λόγους φόρτος Ἅγιος, τῷ θεοφόρῳ Φρόντωνι, ἀποδέδοσαι, εἰς ναοῦ ἀνέγερσιν σεπτοῦ, εἰς κάθαρσιν πάντων εὐσεβῶν, εἰς περιποίησιν ψυχῶν, Μάρτυς Θεόδοτε.

Θεοτοκίον.

Μίαν φέροντα ὑπόστασιν ἐκύησας, τὸν Λόγον Μητροπάρθενε, διπλᾶς ἔχοντα, τὰς θελήσεις καὶ τὰ φυσικὰ, αὐτοῦ ἰδιώματα σαφῶς· Θεὸς γὰρ ἐστι καὶ βροτὸς, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ἀδιάσειστος στύλος πύργος ἀκλόνητος, ἀπερίτρεπτον τεῖχος βάσις τῆς πίστεως, δόσις θεϊκὴ, εὐσεβείας ὑπέρμαχος, πλάνης καθαιρέτης, ἐδείχθης Ἀθλοφόρε.

Κυβερνήσεις τῆς θείας χάριτος Πάνσοφε, τῶν βασάνων παρῆλθες τὸ μέγα πέλαγος, καὶ τοὺς γαληνοὺς ἀγαλλόμενος ἔφθασας, ἔνδοξε λιμένας, τῆς ἄνω βασιλείας.

Αἱ πορεῖαι καὶ τρίβοι σου κατευθύνθησαν, πρὸς Χριστὸν τὸν τῶν ὅλων Θεὸν καὶ Κύριον, οὗ ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ τὸ πνεῦμα παρέδωκας, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Θεόδοτε τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Ῥητορεύουσα γλῶσσα τοῦ μυστηρίου σου, τὸ ἀπόῤῥητον βάθος εἰπεῖν οὐ δύναται· Λόγον γὰρ Θεοῦ, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, πάναγνε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
» ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἵνα τῆς δόξης τύχῃς, τῆς ἐκεῖ Ἀθλοφόρε, τῆς ὁρωμένης χαίρων κατεφρόνησας, καὶ θείᾳ ἐπινεύσει, πρὸς τοὺς αἰκισμοὺς ἐχώρησας μὴ δειλιάσας, κολαστηρίων εἴδη καὶ θάνατον πικρόν· ὅθεν μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθης ἀγωνισάμενος.

Ὡράθης οἶκος Μάρτυς, καθαρὸς τῆς Τριάδος, οἰκοδομίᾳ πράξεων Θεόδοτε, πανόλβιε ἐνθέων, ἄθλων τε λαμπρῶν φαιδρότησι κεκοσμημένος· δι' ὧν ναοὺς δαιμόνων, καὶ ξόανα σοφὲ, θείᾳ τοῦ Παρακλήτου δυνάμει, σαφῶς κατέστρεψας.

Σταλάζον ὄρος θεῖον, γλυκασμὸν ἀνεφάνης, πηγὴ θαυμάτων πέλαγός τε ἔνδοξε, ἐνθέων χαρισμάτων, ῥεῖθρον διαυγὲς τοῦ Πνεύματος ψυχὰς ἀρδεῦον, καὶ κατακλύζον πάθη, καὶ πᾶσι προξενοῦν, Μάρτυς τοῖς σὲ ὑμνοῦσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον.

Φωνὴ Ἀγγέλου τέτοκας, τὸν ἄναρχον Λόγον, λαβόντα σάρκα ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον, Παρθένε Παναγία, ἐκ τῶν καθαρῶν αἱμάτων σου, καὶ τοὺς ἀσάρκους, ἐχθροὺς καταβαλόντα, καὶ σώσαντα ἡμᾶς, πάντας τοὺς ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀ-
» ξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος,
» ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,
» τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,
» τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προσ-
» τάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀθλητὴς γενναιότατος, στρατιώτης ἀήττητος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῶν ἔργων σου σοφὲ, καρτεραῖς ἐπιδείξεσιν· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς ἄνω, ὁμηγύρεσι συνῆφθης, Μεγαλομάρτυς Θεόδωρε.

Καὶ σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ τὰς σάρκας ξεόμενος, ὀξυτάτοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, καὶ ξίφει τεμνόμενος, καὶ παντοίαις μηχαναῖς, ἀλγηδόνων κυκλούμενος, ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὤφθης τῇ δυνάμει, τοῦ σταυρῷ προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας, εὐσεβείας πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυξάμενος, καὶ ἱερεῖον ὁλόκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, τῷ τυθέντι διὰ σὲ, καθαρῶς προσαγόμενον, τῷ δοξάσαντι, τὴν ἁγίαν σου μνήμην καὶ θαυμάτων, θησαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀθλητικὸν συστησάμενος στάδιον, κατὰ τῆς πλάνης ἠνδραγάθησας Θεόδωρε, τῇ πυριφθόγγῳ γλώττῃ σου, καταισχύνας Λικινίου τὸ ἀπάνθρωπον. Διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μακάριε, αἴτησαι Χριστὸν, ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστὸν, ὁ τροπωσάμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὅπλῳ τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμὸς, ὁ πολλῶν βασάνων ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐράνιον, βασιλείαν Θεόδωρε· ἐν ᾗ χορεύων, καὶ μεθέξει θεούμενος, καὶ λαμπόμενος, καθαραῖς διαδόσεσι, μέμνησο τῶν τιμώντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, ἀφ' ἧς ἀναβλύζεις, τοῖς αἰτοῦσιν εὐρωστίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ, τῶν ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον, ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ, δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος· λαμπτὴρ τὴν ὑφήλιον, καταυγάζων τοῖς θαύμασι· πύργος ὁ μέγας διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσρήξεσι, τῶν ἀπείρων κολάσεων· λόγχῃ τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνας τὸν δράκοντα· ὁ ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, τὰς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Ὅπλῳ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων ὑπέστης πεῖραν, καὶ ἐπὶ ξύλῳ ταθεὶς, σπαραγμοὺς παμμάκαρ ἐκαρτέρησας, ὑφ' ὧν συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος, σταυρῷ ὑψωθῆς, τιτρωσκόμενος βέλεσι, καὶ τὰ ὄμματα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλούμενος· ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ οὐρανίων στεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. Διὸ ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες εὐφημήσωμεν πιστοὶ, καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον Μεγαλομάρτυρα, τῆς οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Στρατολογίᾳ ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανοῦ στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλὴς γεγένησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὤφθης ἀθλητής· ὅθεν σε πίστει, ἀεὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Μέλπω σε δώρων ἐνθέων ἐπώνυμε.
(Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων). Ποίημα Θεοφάνους.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. **Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.**

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, καλλωπιζόμενος, καλλοποιῷ παρίστασαι Χριστῷ, παρ' αὐτοῦ καλλυνόμενος, ὡς δωρεῶν ἐπώνυμος, τῶν τοῦ Θεοῦ Μάρτυς Θεόδωρε.

Ἐνθέοις θωρακισθεὶς Θεόδωρε, ὅπλοις τῆς πίστεως, τοῦ δυσμενοῦς συνέκοψας στερρῶς, ψυχοφθόρου τὰς φάλαγγας, καὶ νικητὴς γενόμενος, μετὰ Μαρτύρων ἐστεφάνωσαι.

Λαμπρόν σου τὸ τῆς ψυχῆς ἀνάστημα, ἐπιδεικνύμενος, τῷ δυσσεβεῖ Θεόφρον βασιλεῖ, τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῇ τῶν ἔργων χάριτι, τοῦτον κατῄσχυνας Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὠδὴ γ΄. **Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.**

Παράταξιν δυσσεβῆ, ὡς στρατηλάτης δυνατὸς ἔτρεψας, καὶ σκολιοῦ δράκοντος, πάσας μηχανὰς ἐξεφαύλισας.

Ὡς πρόθυμος τὴν ψυχήν, δι' ἐπινοίας εὐσεβοῦς Ἔνδοξε, τῶν δυσσεβῶν ὤλεσας, τὰ νενοθευμένα σεβάσματα.

Στεῤῥότητι λογισμοῦ τῶν δυσμενῶν ἐπιφορὰς ἤνεγκας, ζωοποιὸν νέκρωσιν, τοῦ ἀγωνοθέτου μιμούμενος. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χρι-
» στὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. **Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.**

Ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας διηνυκώς, ὑπὲρ φύσιν ἐπάθλων παρὰ Θεοῦ, ἀξίως ἐπέτυχες, Ἀθλοφόρε πολύαθλε· ὡς οὐδὲν γὰρ θέμενος, τὸ ἄθεον πρόσταγμα, σεαυτὸν βασάνοις, προθύμως ἐξέδωκας· ὅθεν ὑπομείνας, σπαραγμοὺς καὶ στρεβλώσεις, σταυρόν τε καὶ θάνατον, τῷ Χριστῷ συνδεδόξασαι, ἁρμοζόντως Θεόδωρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἅδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὔδιον, ἵνα πίστει κραυγάζων σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐτραυμάτισας τὸν ὄφιν τῷ τραυματοῦσθαι, καὶ καρτεραῖς ἐνστάσεσι, Μάρτυς ἀνεδείχθης, μέλπων ἐμμελέστατα, τῷ σὲ δυναμώσαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δαπανώμενος τὰς σάρκας πολλαῖς αἰκίαις, τὸν λογισμὸν ἀκλόνητον, ἔσωσας Τρισμάκαρ, μέλπων προθυμότατα, τῷ σὲ δυναμώσαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡραιώθης τοῖς παθήμασι τοῦ Δεσπότου, σοῦ τὰ σεπτὰ παθήματα, Πάνσοφε συνάψας, καὶ καταξιούμενον, αὐτοῦ τῆς λαμπρότητος, καὶ τῆς ποθουμένης φαιδρότητος.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε΄. **Σύ Κύριέ μου φῶς.**

Ῥαντίσματι σαρκός, τῶν αἱμάτων ἀπέπαυσας, δαιμόνιον ἐπ' ὀλέθρῳ, προσαγόμενον λύτρον, ἀήττητε Θεόδωρε.

Ὢ γνώμης εὐσεβοῦς! ὢ γενναίου φρονήματος! ὢ πίστεως θερμοτάτης, τοῦ σεπτοῦ Ἀθλοφόρου, δι' ἧς Θεοῦ ἐπέτυχε!

Νοῦν ἔχων τῷ φωτὶ τοῦ Θεοῦ ἐλλαμπόμενον, τὸν πρόμαχον τῆς κακίας, ἀπημαύρωσας ὄφιν, πανένδοξε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἄῤῥαγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἐνίκας, προθυμίᾳ συντόνῳ τοὺς ἄφρονας, ἐπὶ σταυροῦ ἡπλωμένος, καὶ τοῖς ἥλοις Μάκαρ ἐμπεπαρμένος, εἰκονίζων, τὸ σωτήριον πάθος τοῦ κτίσαντος.

Digitized by Google

Νομίμως ἐναθλοῦντι Χριστός σοι ὀπτάνεται, ἐν τῇ φρυρᾷ κεκλεισμένῳ, ἐπαλείφων οἷα ἀγωνοθέτης, πρὸς ἀγῶνας, πρὸ ἐχθροῦ τὰ παλαίσματα Ἔνδοξε.

Θυσίαν, καθαρὰν καὶ ἁγίαν καὶ ἄμωμον, τῷ διὰ σὲ ἑκυσίως ἑαυτὸν θυσίαν προσαγαγόντι, προσηγάγυ, σεαυτὸν ἀθλοφόρε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειράνδρως, συλλαβῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρυ
» κεκαθαρμένη, τῷ δι᾽ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνδρείᾳ ψυχῆς τὴν πίστιν θωρακισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων μέγιςε Θεόδωρε, τὴν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀθλητῶν τὸ ἔκλαμπρον κάλλος, δεῦτε πάντες τῶν ὕμνων τοῖς στεφάνοις πιστοί, Θεόδωρον καταστέψωμεν· δῶρον γὰρ Θεοῦ μέγα τῷ κόσμῳ ἀναδέδεικται, λάμψεσι ταῖς τῶν θαυμάτων· τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας Βελίαρ ἄθλοις σεπτοῖς, ὀμβρίζει ἀντὶ αἱμάτων, κρουνηδὸν ἰαμάτων τὰ ῥεύματα· σὺν τούτοις δὲ πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχοι.

Νεκρόν με Θεόδωρον ἡ πατρὶς δέχου,
Ὃν ζῶντα πλυτεῖ Μαρτύρων πατρὶς πόλος.

Ὄλβιον ὀγδοάτῃ Θεοδώρου σῶμα κομίσθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου, ἐν Εὐχαΐτοις μὲν γεγονὼς, καὶ τὸ γένος ἐκεῖθεν ἕλκων, ἐν Ἡρακλείᾳ δὲ τῇ κατὰ Πόντων κειμένῃ τὰς διατριβὰς ποιούμενος, ὡραῖος τὸν σωματικὸν χαρακτῆρα, καὶ τὴν ψυχὴν ὡραιότερος, λόγῳ καὶ γνώσει καὶ τῇ λοιπῇ σοφίᾳ κεκοσμημένος· ὅθεν καί τινες αὐτὸν, Β ρ υ ο ρ ρ ή τ ο ρ α ἀνηγόρευον. Οὗτος, διὰ πάντων τῶν κολαστηρίων ὀργάνων, διελθὼν τὸ μὲν μακάριον αὐτοῦ σῶμα τῇ γῇ καταλελοιπὼς, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῷ τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζει ῥεῖθρα· τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ πνεῦμα ἐν οὐρανοῖς αὐλίζεται· οὗ τινος τιμίου καὶ ἁγίου σώματος τὴν μετακομιδὴν ἑορτάζομεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τελεῖται ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Σωσθενείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νικάνδρου καὶ Μαρκιανοῦ.

Οὗτοι, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ἐπὶ Μαξίμου τοῦ Ἡγεμόνος ἐξητάσθησαν, καὶ φρουρᾷ ὑπεβλήθησαν. Μετὰ τοῦτο δὲ πάλιν, ἀναγκασθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ μὴ πεισθέντες, ξέονται ὄνυξι σιδηροῖς, καὶ ἐπὶ ξύλοις ὀρθοῖς μετεωρίζονται, καὶ κατακεντῶνται σιδήροις, καὶ πυρὶ καταφλέγονται· καὶ κατενεχθέντες, ἐπ᾽ ἀνθράκων πυρὸς ἐφαπλοῦνται, καὶ ῥάβδοις ἄνωθεν τύπτονται· καὶ ἀξάλμῃ ταῖς πληγαῖς ἐπιχυθέντες, ὀστράκοις ὀξέσι συντρίβονται, καὶ λίθοις τὰ στόματα καὶ τὰς ὄψεις συνθλῶνται, καὶ τὰς γλώσσας μαχαίρᾳ ἐκτέμνονται, καὶ τέλος τὸν διὰ ξίφους δέχονται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Καλλιόπης.

Αὕτη ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, ὥρᾳ σώματος καὶ κάλλει ψυχῆς διαλάμπουσα. Συσχεθεῖσα οὖν, ἀναγκάζεται ἀποστῆναι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης καὶ πίστεως. Ὡς δὲ κραταιῶς ταύτης ἀντείχετο, αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ τοὺς μαθοὺς κόπτεται, οὓς Ἄγγελος ἐπιστὰς ὑγιεῖς ἀπέδειξεν. Εἶτα ἐπ᾽ ὀστράκου κεκκομμένου σύρεται, καὶ πυρὶ καταφλέγεται, καὶ τὰς καταφλεχθείσας σάρκα ἅλατι ἐπιπάσσεται, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι κατατρίβεται. Εἶθ᾽ οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῶν σῶν ἀγώνων Μάρτυς ἔνδοξε, ὕλην ἀσεβείας ἔφλεξας, καὶ πυρσὸς, εὐσεβείας ψάλλων γέγονας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς στρατηγέτης, ὡς νουνεχὴς καὶ νηφάλιος ἔργῳ, βασιλέα ἄφρονα δυσσεβῆ, ἐξεφαύλισας καὶ ἔδειξας, τοῦτον ἀνίσχυρον, ἐνισχυθεὶς τῷ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Νόμος ἡττᾶται, τῶν ἐγκωμίων τῷ μεγέθει σου· σὺ γὰρ, φανοτάταις ἔλαμψας ἀστραπαῖς, μαρτυρίου τῷ Δεσπότῃ σου, βοῶν Θεόδωρε· Εὐλογητὸν τὸ κράτος σου Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Παναμώμε.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἐν σοὶ πεποιθὼς τῷ δι᾽ ἐμὲ, σταυρὸν καὶ θάνατον, καθυπομείναντι, σταυρῷ ἀνήρτημαι Δέσποτα, καὶ τιτρώσκομαι τοξεύμασι, καὶ χαλεπαῖς προσομιλῶ αἰκίαις Κύριε, ἀνεβόας, Μάρτυς ἀθλῶν γενναιόφρον Θεόδωρε.

Digitized by Google

Προσήγαγε θῦμα καθαρὸν, σαυτὸν τῷ Κτίστῃ σου, χαίρων Θεόδωρε, καὶ προσεχώρησας ἔνδοξε, βασιλείαν πρὸς οὐράνιον, μετὰ Μαρτύρων ἱερῶν κραυγάζων πάντοτε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡς κρίνον, ὡς ῥόδον νοητὸν, ὀδμαῖς τῶν ἄθλων σου εὐωδιάζεις ἡμᾶς, διώκων χάριτι πάντοθεν, τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ παρορμῶν ἀναβοᾷν εὐωδεστάτῃ ψυχῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νῦν τῶν μακαρίων τοῖς δήμοις, καὶ τῶν Μαρτύρων ταῖς χορείαις, ὡς ἠγλαϊσμένος τρῖς ἄθλοις, συναγελάζων καὶ συνηδόμενος, στεφηφορῶν παρίστασαι, τῷ ποθουμένῳ σοι, Θεόδωρε.

Ὕψος πρὸς οὐράνιον ἤρθης, τῶν ἐπὶ γῆς καταφρονήσας, καὶ τοῦ ποθουμένου σοι τέλους, κατηξιώθης αὐτὸ τὸ ἔσχατον, τῶν ὀρεκτῶν Θεόδωρε, κατειληφὼς ἐπαγαλλόμενος.

Μόνον σε ἀθάνατον Λόγον, σαρκὶ παθόντα καὶ θανέντα, Μάρτυς ὁ θεόφρων ποθήσας, ἀθανασίας τῆς σῆς ἐπέτυχεν, ἐν οὐρανοῖς σκηνούμενος, Κτίστα τῶν ὅλων παντοδύναμε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα λόγῳ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἁγιωτέραν πάντων εὑράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω, Θεόδωρε μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστου σου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας· διασώζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, παγίδων τοῦ ἀλλοτρίου.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Γεραίρουσι τὸν τόκον σου, Ἀσωμάτων αἱ τάξεις· χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη· διό σε τὴν πανάμωμον, οἱ πιστοὶ δοξάζοντες, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦμεν· φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλων ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰ βούλει, εἰπὲ εἰς τοὺς Αἴνους ἐκ τῶν Στιχηρῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ· εἰδ' οὔ, εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ἁγιωσύνης δωρεὰ, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ κόσμῳ Θεόδωρε· Χριστὸς γάρ σου σοφὲ τὴν μνήμην ἐδόξασεν· ἐν ᾗ συμφώνως οἱ πιστοὶ, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν ἄθλων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄.

Ὁ Ἀπόστολος.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι.

Ζήτει Ὀκτωβρίου ΚΣΤ΄.

Εὐαγγέλιον, Ζήτει Σεπτεμβρίου Κ΄.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ Θ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φρυκτωρίαις τοῦ Πνεύματος, ἐλλαμφθεὶς τὴν διάνοιαν, φωτοβόλος ἥλιος ἐχρημάτισας, ὥσπερ ἀκτῖνας τὰ δόγματα, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἐφαπλῶν καὶ τῶν πιστῶν, καταυγάζων πληρώματα, Παμμακάριστε, καὶ διώκων τὸ σκότος θεοφόρε, τῶν αἱρέσεων δυνάμει, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος.

Εὐφραδίᾳ τῶν λόγων σου, ἱερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὡραΐζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται (*), ὡραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ

(*) Ἐν χειρογράφοις κεῖται· ἀγαλλομένη τοῖς δόγμασιν ὡραίοις ὡς κάλλεσι.

Digitized by Google

τιμᾷ σου ἱερῶς, τὴν ἁγίαν μετάστασιν, παναοίδιμε, ἱερέων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Συνόδου, τῆς παναγίας ὑπέρμαχε.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται ὕλη πάνσοφε· τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στράτευμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν, ἱερώτατε Κύριλλε· τοῖς διδάγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ᾽ ἑκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τȣ͂ Θεȣ͂, τὸν τῷ Πατρὶ συννοȣ́μενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σȣ͂, σαρκικῶν ὑποςάσεων· ὃν ἱκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τȣ̀ς ἐν πίςει Παναγία, εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιςῶν τȣ̀ς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεωριῶν Κύριλλος ἐνθέων λύρα. Θεοφάνους.

(Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεόθεν τὴν φωτοδότιν Κύριλλε, χάριν δεξάμενος, καὶ τηλαυγὴς φωστὴρ ἀναδειχθείς, λογικαῖς ἀπαστράψαις ἡμῖν, μαρμαρυγὰς τὴν μνήμην σου, ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

Ἐπλήσθης τῆς δαδȣχίας Κύριλλε, τοῦ θείου Πνεύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τοῦ Χριστοῦ, καὶ παθῶν καθηράμενος, τῆς ὑπερθείου γέγονας, ὄντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

Ὡς ζήλου καὶ παῤῥησίας ἔμπλεως, Κύριλλε ἔνδοξε, τὰς θεομάχους πάσας ἀψευδῶς, γλωσσαλγίας διέλυσας, τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, ὀρθοδοξίας προϊστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰάσω τὴν συντριβὴν Πανάμωμε, τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν ποιητὴν τεκοῦσα τοῦ παντὸς τὸν ἡμᾶς ἀνορθώσαντα, καταῤῥαγέντας πτώματι, τῶν προπατόρων θεονύμφευτε.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ῥωννύμενος ἐν Χριστῷ, τὰς μηχανὰς τοῦ σκολιȣ͂ δράκοντος, γνώμῃ στεῤῥᾷ Κύριλλε, ὡς ἱστὸν ἀράχνης διέλυσας.

Ἰλὺν παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξετινάξω καθελὼν Κύριλλε, πᾶν λογισμῶν ὕψωμα, κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαρόμενον.

Ὡς εὔστοχος ἀθλητής, Πάτερ ἐξέκλινας ςεῤῥῶς ἅπασαν, τὴν τῆς σαρκὸς εὐπάθειαν, ὡς ἐπιβλαβῆ καὶ ἐπίβουλον.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, εὐλογημένην ὡς Θεοῦ σκήνωμα, πανευπρεπὲς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει δοξάσωμεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σȣ Χρι-
» στὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τὴν σοφίαν τὴν θείαν πεπλουτηκώς, ἐξηρεύξω δογμάτων Πάτερ πηγάς, πλυνούσας αἱρέσεων, δυσωδέστατον βόρβορον, καὶ πιςῶν καρδίας, ἀρδευούσας ἐν χάριτι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὰς αὔλακας Κύριλλε, ἤδη μεθυσκούσας· διὰ τοῦτό σε πίστει, τιμῶντες τὴν μνήμην σου, ἐκτελοῦμεν θεόπνευστε, Ἱεράρχα πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον, Αὐτόμελον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν σὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα. Ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος,

Digitized by Google

καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρυσαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ Θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Νενικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, καὶ λογισμῷ κρατήσαντα, σαρκὸς Θεοφόρε, Κύριλλε ἰδὼν ὁ Χριςὸς, τῆς Θείας σε πρόεδρον, Πάτερ Ἐκκλησίας καθίστησιν.

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἠγαπημένος, τὴν πατρικὴν τοῦ Μάρκου; ἀρετὴν καὶ τοῦ Θρόνου, γέγονας διάδοχος, τοῦ Θείου τοῖς ἴχνεσιν, Εὐαγγελιστοῦ παρεπόμενος.

Ὑπὸ Χριστοῦ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμάνθης, ὡς δὲ ποιμὴν ἐποίμανας, τὸ ποίμνιον Πάτερ, λόγος ψυχοτρόφοις σου, ὡς πόαις καὶ ἄνθεσι δαψιλῶς ἐκτρέφων τῇ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον ἐκ σοῦ Παρθένε, Θεοπρεπῶς ἐγέννησας, καὶ μένεις Παρθένος· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ρεῦμα ὄντως σφοδρὸν, πλημμυροῦντος χειμάῤῥου ὁ σὸς, ὦ Κύριλλε ἐκμιμεῖται, λόγος, τῶν κακοδόξων, ἐκτρέπων μηχανήματα.

Ἴσως τὴν βδελυρὰν, τοῦ Ἀρείου διαίρεσιν, ὦ Κύριλλε μιαράν τε, Σαβελλίου ἐκ βάθρων, συναλοιφὴν καθῄρηκας.

Λόγους πλουτοποιοὺς, ὡς χρυσὸν καταλέλοιπας, ὦ Κύριλλε Θησαυροὺς δὲ, ὑπὲρ λίθους τιμίους, τοὺς σοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸν σὸν, ἑρμηνεῦσαι μυστήριον, Πανάμωμε; τὸν γὰρ κτίσει, μὴ χωρούμενον πάσῃ, ἐν μήτρᾳ σοῦ ἐχώρησας.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Δαβίδ, Σεραφὶμ τῷ Προφήτῃ τὸν ἄνθρακα τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ δὲ, ταῖς χερσὶ προσνέμεις Ἱερομύστα, τὸ ἐκ Θείου, πυρὸς ἠνθρακωμένον καθάρσιον.

Ὁμόρους, ὡς Σαμψὼν ἀλλοφύλους οὐκ ἔθραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν ἑτεροδόξων διδάγματα, καὶ τὸ κράτος, τοῖς ὀρθοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Συνόδου, Θεολέκτου σαφῶς προηγούμενος, τὸ δυσσεβὲς Νεστορίου, χριστομάχον Θράσος Πάτερ καθεῖλες, ζήλῳ πνέων, ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Ὅλην σε, περιστερὰν τελείαν καὶ πάγκαλον, καὶ τηλαυγὲς εὑρὼν κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε· ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄβυσσον ἡμῖν, δογμάτων Θεολογίας, ἔβλυσας σαφῶς, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, τὰς αἱρέσεις κατακλύζουσαν μακάριε, καὶ τὸ ποίμνιον ἀλώβητον, τρικυμίαις διασώζουσαν· τῶν περάτων καὶ γὰρ Ὅσιε, ὑπάρχεις καθηγητὴς, ὡς τὰ Θεῖα σαφῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι.

Κύριλλον ὑμνῶ τοῦ Κυρίου μου φίλον,
Καὶ Κυρίας πρόμαχον Ἀειπαρθένου.

Εὕρατο τυμβοχοὴν ἔνατον Κύριλλος ἐς ἦμαρ.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀκρωτηρίῳ πάλαι γνόφον εἰσδὺς, νόμον εἷλε μάκαρ Κύριλλε ὁ Μωσῆς, ἀναιροῦντα, τὸν τοῦ γράμματος· σὺ δὲ ἀνέπτυξας, τὸ κεκρυμμένον βάθος τοῦ Πνεύματος.

Νομοθεσίας, δι' αἰνιγμάτων ὡς νηπίοις τὸ πρὶν, Πάτερ δεδομένης κάλυξι καλυπτὰ, ὥσπερ ῥόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκάλυψας, ἑρμηνεύσας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοκηρύκων, καὶ Θεολήπτων τὰ δυσέφικτα, τεύχη Προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνευσθεὶς, τοῦ ἐκείνους ἐμφορήσαντος, Πνεύματος Κύριλλε, εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσάφισας.

Ἐν ἀσυγχύτῳ, ἑνώσει Θείᾳ καὶ ἀτμήτῳ σαφῶς, Πάτερ διαιρέσεις τρεῖς μὲν Θεολογῶν, ὑποστάσεις ἔφης Κύριλλε, ἀπαραλλάκτους δὲ, ἐν οὐσίᾳ μιᾷ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τοῦ Θρόνου, τοῦ ἐπηρμένου ὁ καθήμενος, Θρόνου ἐπὶ γῆς Παρθένε Θεσπρεπῆ,

εὑρηκὼς σε ἀνεπαύσατο. Εὐλογημένη σὺ, Θεογεννῆτορ ἄχραντε Δέσποινα.

Ὠδὴ ή. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὡς κῦμα θαλάσσης ἀληθῶς, ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν, ἡ τῆς σοφίας πηγή· καὶ γὰρ ἀένναοι ἔρρευσαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου, Πάτερ δογμάτων εὐσεβῶν, καθὼς προεῖπε Χριστός· ὑπερβαίνει ψάμμον γὰρ, τεύχη τὰ σὰ τὰ θεόλεκτα.

Νομεὺς καὶ διδάσκαλος σοφὸς, τῆς Ἐκκλησίας δειχθεὶς, τὰς δύο Κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυξας Ὅσιε, Διαθήκας καὶ ὡς ἄγκυραν, καὶ πατρικὸν κλῆρον τοὺς σοὺς, ἔχουσα λόγους βοᾷ· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεχνήμονος, σὺ τὴν ἀπόρρητον, διδάσκεις ἕνωσιν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἐφ' ἑκάτερον ῥοπὰς, ἴσως ἐκκλίνας βοᾶς· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεὸν, Κυρίως Πάναγνε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαληθεύουσαν φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, θεωνυμίαν οἱ πιςοὶ, ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον σὲ θεοφρόνως πανάμωμε Δέσποινα. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐραςαὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ὕψωμα Χριστοῦ κατεπαρθὲν τῆς γνώσεως, καὶ τῆς τούτου Θεομήτορος, Κύριλλε ἅπαν κατὰ κράτος, καθεῖλες Νεστορίου τὸ ἄθεον, Υἱῶν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν Ἀκεφάλων τὴν τῶν φύσεων.

Ῥώσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον, τόν τε Υἱὸν σεσαρκωμένον, Θεὸν θεολογήσας Μακάριε, ὀφθεὶς τε Θεοτόκου ὑπέρμαχος, ἐν τοῖς ὑψίστοις νῦν δεδόξασαι.

Ἄνωθεν ἡμᾶς τοὺς ὑμνητὰς ἀοίδιμε, ἐποπτεύοις Πάτερ ἵλεως, Ἄνακτι νίκας ςαυροφόρῳ, βραβεύων καὶ ὑψῶν ταῖς πρεσβείαις σου, τὸ κέρας ὀρθοδόξων φωτίζων τε, τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ἄνθρακα τὸν νοητὸν Ἁγνὴ πανάμωμε, Ἡσαΐας ὃν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεομῆτορ, μορφῇ τῇ ἡμετέρᾳ ἑνούμενον, καὶ κόσμῳ τὴν σωτηρίαν βραβεύοντα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν δυὰς, Ἀθλητῶν πλουτήσασα, ἀνδρειοτάτως ἐνήθλησε, θεῖος Ἀλέξανδρος, σὺν τῇ Ἀντωνίνῃ, βάσανα πολύπλοκα, ὁμοῦ διὰ Χριστοῦ ὑπομείναντες· ᾧ νῦν πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Διπλοῦν στέφος εἴληφας σαφῶς, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, ἁγνείας τε καὶ ἀθλήσεως, ἐχθροῦ νικήσασα, τὰς μηχανουργίας, καὶ πρὸ τῆς ἀθλήσεως, καὶ πάλιν ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων σου. Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐν ξύλῳ ὑψούμενοι σοφοὶ, χεῖράς τε κοπτόμενοι, καὶ ταῖς λαμπάσι φλεγόμενοι, καὶ σπαθιζόμενοι, καὶ ἐν κατωτάτῳ, λάκκῳ συγχωννύμενοι, καὶ τέλος ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον, ὑποδεχόμενοι, Ἀθληφόροι ἀξιάγαστοι, τὸν τῶν ὅλων, Θεὸν οὐκ ἠρνήσασθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανάγιον τέμενος Θεοῦ, οὐρανῶν πλατύτερον, καὶ Χερουβὶμ ἁγιώτερον, θεοχαρίτωτε, Παναγία Κόρη, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, καὶ φώτισον καρδίας τὰ ὄμματα, παρεχομένη μοι, εὐπροσδέκτοις μεσιτείαις σου, τῶν πταισμάτων, τὴν ἄφεσιν δέομαι.

(*) Ἀντὶ τῆς τῶν Μαρτύρων τούτων Ἀκολουθίας, τὸ Χειρόγραφον ἔχει τὴν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Τιμοθέου, ἐπισκόπου Προύσης, τοῦ ἀναφερομένου μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ὁ δὲ εἰς αὐτὸν Κανὼν ἐστὶν Ἀρσενίου Ποίημα φέρων Ἀκροστιχίδα. Αἶνος Τιμοθέῳ λόγων Ἀρσενίου.

Digitized by Google

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπῃς μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὕμνοις ἐπαινῶ τὴν καλὴν ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ὕμνοις ἐπαινέσαι τὴν ὑμῶν, προθυμουμένῳ πανήγυριν Μάρτυρες, φῶς μοι χορηγήσαντες, τὸν σκοτασμὸν σκεδάζοντες τῆς ἀγνοίας μου, ὡς τῷ ἀνεσπέρῳ, φωτὶ ἀεὶ παριστάμενοι.

Μόνα δὶ αἰῶνος Ἀθληταὶ, τὰ διαμένοντα πίστει ποθήσαντες, πάντα παρεδράμετε, τὰ ὁρατὰ καὶ πρὸς ποινὰς καὶ μάστιγας, γνώμῃ στεῤῥοτάτῃ, περιφανῶς ἐχωρήσατε.

Νόμιμον ἀνύοντες σεπτοὶ, τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα τὸν Κύριον, εἴχετε συλλήπτορα, τῶν ἀλγεινῶν ὑμᾶς ἐπικουφίζοντα, καὶ κατὰ τυράννων, ἀνδρείους ἀπεργαζόμενον.

Θεοτοκίον.

Ὁ δημιουργήσας ὡς Θεὸς, τὰς ἀοράτους Δυνάμεις βουλήματι, ἔσχεν ὡς αἰτίαν σε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Παρθένε ἀναπλάσεως. Τοῦτον οὖν δυσώπει, τὸν κόσμον σῶσαι Πανάμωμε.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἰδεῖν Ἀντωνίνα τὸν Χριστὸν, ποθοῦσα καλλιπάρθενε, τὸ θεῖον τούτου πάθος ἐζήλωσας· ῥαπίσματα γὰρ ὡς αὐτὸς ἤνεγκας, εναποῤῥαπίζουσα τὰ ζοφώδη πρόσωπα, τῶν ἀσάρκων δαιμόνων πανεύφημε.

Στεῤῥῶς ἀντετάξω τῷ ἐχθρῷ, μαστίζεσθαί σε Πάνσεμνε, προστεταχότι γνώμης στρεβλότητι· φρουρὰν οἰκεῖν δὲ καταδικάζει σε, φρουρουμένην ἄνωθεν, προσταγαῖς τοῦ Κτίστου σου, ὑφ᾽ ἁγίων Ἀγγέλων θεώμενος.

Εὐχαῖς σου βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ, ἐξ ὕψους κατεφέροντο, καὶ φῶς ὠράθη μέγα θεόνυμφε, φωνή τε θεία λαμπρῶς γεγένηται, σὲ παραθαῤῥύνουσα, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, καὶ τροφῇ λογικῇ ἐνισχύουσα. Θεοτοκίον.

Παρθένος κυήσας Θεὸν, ὠράθης μετὰ γέννησιν, καὶ σοῦ τὸ θεῖον Ἄχραντε πρόσωπον, χοροὶ παρθένων νῦν λιτανεύουσι· μεθ᾽ ὧν ἡμῖν αἴτησαι, ἱλασμὸν καὶ ἔλεος, καὶ δεινῶν παντελῆ ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, τοῦ βοᾷν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δυὰς ἡ θαυμαστὴ, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, ἐνέγκασα στεῤῥῶς, τὴν πυρὰν τῶν βασάνων, ἐν δόξῃ παρίσταται, τῇ Τριάδι πρεσβεύουσα, χάριν ἔλεος, καὶ ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων, τοῖς τὴν ἔνδοξον, αὐτῆς γεραίρουσι μνήμην, δοθῆναι ἐν πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ὑμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσιν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ΄. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Ἄδεται εἰς πάντα τὸν κόσμον ἡ ἄθλησις, καὶ τὰ παλαίσματα ὑμῶν, Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, δὶ ὧν ἐτροπώσασθε, τὰς τοῦ ἐχθροῦ πικρὰς δυνάμεις ἐν χάριτι, καὶ νικηταὶ κατ᾽ αὐτοῦ ἀπεφάνθητε.

Ἵστησι παγίδας κατὰ σοῦ ὁ παμπόνηρος· ἐν ἀνδρικῷ δὲ λογισμῷ, καὶ στολισμῷ τὰς προσταγὰς, αὐτοῦ ἀπηχρείωσας, καὶ παντελῶς αὐτὸν Σεμνὴ κατηδάφισας, θείᾳ χερσὶ σκεπομένη θεόσοφε.

Νόησιν καὶ σύνεσιν Χριστός σοι χαρίζεται, καὶ ἐκ χειρὸς τῶν δυσσεβῶν, ἄσπιλον ἄμωμον τηρεῖ, καὶ λύτρον ἐκπέμπει σοι, τὸν ἱερὸν ὦ Ἀντωνίνα Ἀλέξανδρον, καθάπερ θεῖον ἐξ ὕψους Ἀρχάγγελον. Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα Πανύμνητε ἰσχύν σε καὶ στήριγμα, ἡ Ἀντωνίνα καρτερεῖ, τὰ δυσαχθῆ καὶ θλιβερὰ, καὶ ῥίπτει τὸν τύραννον, καὶ συμπατεῖ ποσὶν ὡραίοις τῇ χάριτι, τοῦ ἐκ νηδύος σου Λόγου ἐκλάμψαντος.

Digitized by Google

'Ωδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Τεινόμενος, ἐπὶ ξύλου καὶ κατατεμνόμενος, Ἀλέξανδρε, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσι κυκλούμενος, πρὸς Θεὸν ἀνέτεινες, σώζειν δυνάμενον τὸ ὄμμα, τῆς διανοίας πανεύφημε.

Νεκρούμενοι, ἐν γυμνώσει σωμάτων οἱ Μάρτυρες, ἐδέξαντο, ἀφθαρσίας στολὴν καὶ ἀθάνατον, δόξαν ἐκληρώσαντο, ἀντὶ προσκαίρου ἀτιμίας· ὅθεν ἀεὶ μακαρίζονται.

Θεοτοκίον.

Κατάβαλε, τοὺς ἀεὶ πολεμοῦντάς με δαίμονας, καὶ ἄπρακτον, τὴν βουλὴν αὐτῶν ποίησον ἄχραντε, ἄτρωτόν με σώζουσα, τῆς προσδοκίας τούτων Κόρη, ὅπως ἀεὶ μακαρίζω σε.

'Ωδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἀγῶνας ἀνδρικοὺς καὶ πλήρεις θαύματος, ἐνθέως διανύοντες, μυριάδας Αἰθιόπων νοητῶν, Μάρτυρες Κυρίου ἐτροπώσασθε, καὶ τοῖς χοροῖς, τῶν Ἀσωμάτων νῦν συνευφραίνεσθε.

Λαμπόμενοι φωτὶ τῷ θείῳ Μάρτυρες, ἁγνείας ὡραιότητι, ὡμοιώθητε ἀΰλοις λειτουργοῖς, τὸν ἀγαθοδότην θεραπεύσαντες, καὶ πρὸς αὐτὸν, στεφανηφόροι μεταχωρήσαντες.

Ἠγάλλεσθε φρουρᾷ ὁμοῦ τυγχάνοντες, φωτὸς ὑμῖν ἀστράψαντος, καὶ φωνῆς ἐπενεχθείσης ἐκ Θεοῦ, θάρσος ἐντιθείσης ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, πανευκλεεῖς, στεφανηφόροι Μεγαλομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι ψυχὴν ταῖς παραβάσεσιν· ἐπίσκεψαί με ζώωσον, ἡ ζωὴν ἀποκυήσασα Χριστὸν, ὃν οἱ εὐκλεεῖς Μεγαλομάρτυρες, πάντων Θεὸν, Παρθενομῆτορ καθωμολόγησαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενον· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεός
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων ἔλαμψεν, ἡ ἀξιέπαινος μνήμη, ἣν πιστοὶ τελέσωμεν, καὶ ἀνυμνήσωμεν πιστῶς, ἐν ἐπιγνώσει κραυγάζοντες· Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Συναξάριον.

Τῇ Ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης.

Στίχοι.

Εὕρατο Ἀλέξανδρος ἅμ' Ἀντωνίνῃ,
Τὸν βόθρον ἀκάτιον εἰς τρυφὴν φέρον.

Τλῇ δεκάτῃ μόρον Ἀντωνίνα ἐμπυρόπισσον.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἀπὸ κώμης Καρδάμου, ἢ Κροδάμων. Ἡ μὲν οὖν Ἁγία Ἀντωνίνα σεμνῶς καὶ ὁσίως τὸν βίον διάγουσα ἐτύγχανε. Συλληφθεῖσα δὲ ὑπὸ Φήστου, καὶ μὴ πεισθεῖσα ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, μηδὲ λατρεῦσαι τοῖς δαίμοσιν, ἐν οἰκήματι πορνικῷ ἀποτίθεται. Ἐπὶ τρισὶ δὲ ἡμέραις ἀποσίτου διαμεινάσης αὐτῆς, παρίσταται φῶς ἐν νυκτὶ, καὶ βροντῆς καταῤῥαγείσης, αἱ τοῦ οἰκήματος θύραι ἐῤῥάγησαν, καὶ φωνὴ πρὸς αὐτὴν οὐρανόθεν γέγονε, προτρεπομένη ἀναστῆναι καὶ τροφῆς μεταλαβεῖν. Αἰτήσασα δὲ καὶ φαγοῦσα ἐξῆλθεν αὖθις παραστῆναι τῷ Ἡγεμόνι· καὶ μὴ πεισθεῖσα τοῖς εἰδώλοις θῦσαι, πτερνίζεται καὶ σπαθίζεται, καὶ πάλιν ἐπὶ πορνικὸν ἀπάγεται οἴκημα· ἐν ᾧ, δι' ἀποκαλύψεως Ἀγγέλου, ὁ Ἀλέξανδρος εἰσελθὼν, καὶ διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας (ἦν γὰρ ὡσεὶ χρόνων εἰκοσιοκτὼ), δόξας ἐπὶ πρᾶξιν ἄσεμνον παραγενέσθαι, λαθὼν, τὴν μὲν Ἁγίαν τοῦ δώματος ὑπεξήγαγε, τῷ χλαμυδίῳ τὴν αὐτῆς καλύψας κεφαλὴν, αὐτὸς δὲ ἐκεῖσε διέμεινε.

Μετ' ὀλίγον δὲ φανεροῦ γενομένου τοῦ πράγματος, στρατιωτῶν τινῶν εἰς τὸ ἐνυβρίσαι τὴν Ἁγίαν παραγενομένων, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ὁ Ἀλέξανδρος. Καὶ πρῶτον μὲν σπαθίζεται, εἶτα, συσχεθείσης καὶ τῆς Ἁγίας, ἀμφότεροι τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν καὶ χειρῶν ἀποτέμνονται, καὶ οὕτως, ἐν βόθρῳ πυρὸς, ὅλον τὸ σῶμα πίσσῃ ἐπιχρισθέντες ὑγρᾷ, ἐξωθοῦνται καὶ ἀποῤῥίπτονται· καὶ ἐν τούτῳ τὸ μακάριον τέλος δέχονται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῇ Μαξιμίνου, διακειμένῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔνθα κατάκεινται τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα, ἐξ ὧν καὶ πολλῶν θαυμάτων ἰάσεις ἀναπηγάζουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Τιμοθέου, ἐπισκόπου Προύσης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν ἰθύνων καλῶς, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ λαὸν ποιμαίνων πνευματικῶς. Βρύων δὲ παντοίοις θαύμασι, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν, ὃς τῇ τοῦ ἐμφωλεύοντος ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κακίᾳ, φημὶ δὴ τοῦ βροτοκτόνου καὶ ἀρχαίου δράκοντος, τούς τε παριόντας ἀνθρώπους ἀνῄρει, καὶ τὰ κτήνη φυσήματι μόνον ἐλυμαίνετο, καὶ ὅλως ἄβατον τὴν μεταξὺ τῆς πόλεως Προύσης καὶ τῶν θερμῶν ὑδάτων ὁδὸν ἐπεδείκνυε· τοῦτον δὴ τὸν δράκοντα ὁ Ἅγιος, τῇ ἐπιβολῇ τοῦ τῶν ἱερῶν ἄρτων καλύμματος, διέῤῥηξε καὶ ἐνέκρωσεν. Ἀπετμήθη δὲ τὴν κεφαλὴν, Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου μαθόντος περὶ τῶν θαυμάτων, ὧν ἐτέλει, καὶ ἀποστείλαντος καὶ ἀνελόντος αὐτόν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ εὐαγοῦς Ξενῶνος ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κανίδου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Θεοδότου καὶ Θεοφανοῦς υἱὸς, τὰς οἰκήσεις ποιουμένων ἐν τῇ τῶν Καππαδοκῶν χώρᾳ, εὐλαβῶν ὄντων καὶ θεοφιλῶν. Λέγεται δὲ τὴν μητέρα αὐτοῦ παντοίας τροφῆς ἀπέχεσθαι παχυτέρας, καθ' ὃν καιρὸν τοῦτον ἐν γαστρὶ ἔφερε· τεχθέντα δὲ, ἀπέχεσθαι τῆς ἀριστερᾶς θηλῆς παντελῶς· εἰδέ ποτε δαψιλεστέρας τροφῆς ἐνεφορήθη ἡ μήτηρ, οὐδὲ τῆς δεξιᾶς θηλῆς ἥπτετο ὅλως. Βαπτισθεὶς οὖν καὶ ἀπογαλακτισθεὶς, καὶ τὰ τῆς πρώτης ἡλικίας παραμειψάμενος, χαίρειν πᾶσιν εἰπὼν, τὸ ὄρος καταλαμβάνει.

Digitized by Google

Καὶ μικρὸν ἄντρον ὑπεισελθὼν καὶ ἐν αὐτῷ ἑαυτὸν ἐγκαθείρξας, τῇ προσευχῇ καὶ τῇ νηστείᾳ σχολάζων, καὶ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος βραχυτάτων ὠμῶν λαχάνων ἄνευ ἁλῶν ἀπογευόμενος, διήρκεσε χρόνοις τρισὶ καὶ ἑβδομήκοντα. Ἐπεὶ δὲ πάνυ ἦν κατάφορος ὁ τόπος ὕδασι, καὶ τὸ ἄντρον ὑπὸ πολλῆς νοτίδος πολιορκούμενον, διεφθάρησαν αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τοῦ πώγωνος. Οὕτως οὖν διαρκέσας ὁ μακάριος ἐπὶ πολύ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους, καὶ Πανσέμνης.

Ὁ ὅσιος Θεοφάνης τῆς Ἀντιοχέων πόλεως ἦν, ἐξ ἀπίστων καὶ δυσσεβῶν γεννηθεὶς γονέων. Γυναικὶ δὲ συζευχθείς, καὶ τρία ἔτη συνών, ἐκείνης ἐξ ἀνθρώπων γεγονυίας, αὐτὸς προσελθὼν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, τὸ Ἅγιον Βάπτισμα δέχεται· καὶ πλησίον τῆς πόλεως στενώτατον κελλίον οἰκοδομήσας, καθεῖρξεν ἑαυτόν, διὰ πάντων καθαιρόμενος, ἃ πρὸς τελείωσιν καὶ τὴν ἄκραν ἀρετὴν συντελεῖ.

Μαθὼν δὲ περὶ δημοσίας τινὸς πόρνης, Πανσέμνης οὕτω καλουμένης, ὅτι πολλοῖς αἰτία ἀπωλείας καθίσταται, εὐξάμενος καὶ παραθεὶς ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, πρὸς ἐκείνην παρεγίνετο· καὶ τοσαῦτα διεξῆλθεν αὐτῇ καὶ τοιαῦτα, οἷα εἰκὸς πόρνην καὶ ἀκόλαστον πεῖσαι, ἃ μετέρχεται καταλιπεῖν, καὶ σώφρονι καὶ κοσμίῳ βίῳ ταύτην ἐκδοῦναι. Ὑφ' ὧν φωτισθεῖσα τὴν διάνοιαν, καὶ εἰς κατάνυξιν ἐλθοῦσα, τὸ Θεῖον Βάπτισμα δέχεται, καὶ καλῶς τὰ καθ' αὐτὴν διαθεῖσα, τῷ μακαρίῳ Θεοφάνει ἠκολούθησεν· ὃς τῇ κέλλῃ, ᾗ αὐτῇ ᾠκοδόμησε, ταύτην κατακλείσας, παντοίας ἀρετῆς ἐργάτην εἰργάσατο· ἥτις τοσοῦτον Θεῷ εὐηρέστησεν, ὡς καὶ δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ παντοῖα νοσήματα θεραπεύειν. Ἐπιβιώσασα δὲ ἐνιαυτὸν ἕνα, καὶ μῆνας δύο, ἅμα τῷ ὁσίῳ Θεοφάνει, πρὸς Κύριον μεθίσταται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀπολλῶνος Ἐπισκόπου· καὶ Ἀλεξίου Ἐπισκόπου Βιθυνίας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Ξενοπρεπῶς, χεῖρας ἀφαιρούμενοι, τὰς αἰρομένας πρὸς τὸν Θεόν, τὸν τῶν ὅλων Κύριον, ἔχαιρον οἱ Μάρτυρες, δύναμιν δεχόμενοι, ἐξ οὐρανοῦ καὶ κραυγάζοντες. Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὑπομονῇ, ἀνυποίστων Μάρτυρες, κολαστηρίων ἀληθῶς, λαμπρυνόμενοι ὡς χρυσός, κόσμος ὡραιότατος, ὤφθητε κραυγάζοντες. Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νεανικῶς, ξύλῳ ἀναρτώμενοι, καὶ σπαθιζόμενοι δεινῶς, οὐκ ᾐσθάνεσθε ἀληθῶς, πόνων τῶν κολάσεων, ἄνωθεν δεχόμενοι, τὴν ἀρρωγὴν καὶ κραυγάζοντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ὥσπερ τοὺς τρεῖς, Παῖδας οὐ κατέφλεξε, κάμινος ἡ χαλδαϊκή, οὕτως Ἄχραντε σὺν νηδύν, πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, ἄφλεκτος ἐτήρησεν· ἀλλὰ βοῶ σοι· Κατάφλεξον, ὕλην πικρὰν τῶν παθῶν μου, Ἁγνὴ ὅπως δοξάσω σε.

Ὠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Ῥητορεύει πάνσοφος δυάς, ἐνώπιον ἀνόμων, τὴν σάρκωσιν τοῦ ὀφθέντος, δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγου ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ βασάνων πᾶσαν πεῖραν ὑποστᾶσα, Μαρτύρων ταῖς ἀγέλαις, νῦν συναριθμεῖται, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερεῖα ὥσπερ ἱερά, ὀπτόμενοι λαμπάσι, τὸ ὄμμα πρὸς τὸν Θεόν, σώζειν δυνάμενον ὑμᾶς, ἐτείνατε Μάρτυρες, μελῳδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεδεμένοι Μάρτυρες σοφοί, καὶ πίσσῃ κεχρισμένοι, ἐν βόθρῳ πυρακτωθέντι, ὑπεβλήθητε ὁμοῦ, ἐνθέως κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως τέτοκας Θεόν, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, Παρθένε· ὃν ἐκδυσώπει, παναμώμητε ἀεί, σῶσαι τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ, ὡς ἐν χωνευ-
» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
» ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Ἵνα στέφος ἀμαράντινον, καὶ φωταυγῆ παστάδα καὶ ὄλβον ἄσυλον, Μάρτυρες Χριστοῦ, ἐν οὐρανοῖς ἀπολάβητε, ἐν καμίνῳ καὶ λάκκῳ ἐβλήθητε, ἐν τούτῳ μακαρίως, τελειωθέντες ἀξιάγαστοι.

Ὥσπερ προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὅλων ἀνεκομίσθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ, διὰ πυρὸς τελειούμενοι, καὶ λαμπρᾷ ὁμηγύρει συνήφθητε, τῶν ἄνω στρατευμάτων· μεθ' ὧν ὑμᾶς ἀεὶ γεραίρομεν.

Σῶμα καὶ ψυχὴν προσήξατε, θυσίαν ὄντως ζῶσαν Μεγαλομάρτυρες, τῷ ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, καὶ σκηναῖς πρωτοτόκων εὐφραίνεσθε, Ἀλέξανδρε θεόφρον, καὶ Ἀντωνίνα ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Φῶς μοι τῷ κειμένῳ Πάναγνε, ἐν ἀμελείας σκότει νῦν ἐξανάτειλον, τὰ τυφλοῦντά

Digitized by Google

μου, τὸν λογισμὸν νέφη λύουσα, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν πανάμωμε, ἀεὶ ἐργαζομένη, ἐν τῇ ψυχῇ μου τοῦ δοξάζειν σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη Βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῌ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων.

Τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ σαγήνῃ τῆς γλώττης σου, θεορρῆμον Ἀπόστολε, ἐκ βυθοῦ ἀνήγαγες ματαιότητος, καὶ χαλεπῆς ἀθεότητος, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, καὶ προσήγαγες Χριστῷ τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, τῷ τοιαύτην σοι δεδωκότι τὴν χάριν, ὡς ἐνθέῳ, μαθητῇ καὶ μυστολέκτῃ, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Ὁ τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἀκτῖνα ἔνδοξε ἐξαπέστειλεν, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, συντόνως ἐλαύνουσαν, ἀθείας τὴν ἀχλύν, καὶ φωτίζουσαν ἅπαντας, τοὺς καθεύδοντας ἐν νυκτὶ ἀγνωσίας, οὓς εἰργάσω, τῆς ἡμέρας κληρονόμους, Βαρθολομαῖε θεόσοφε.

Καθυπείκων τοῖς νεύμασιν, οὗ τῷ νεύματι ἅπαντα, καθυπείκει τοῦτόν τε ἐκμιμούμενος, ὡς ἀληθείας διδάσκαλον, θανάτου ποτήριον, διὰ πάθους σταυρικοῦ, ἀγαλλόμενος ἔπιες, καὶ παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ Ἀποστόλοις, καὶ Ἀγγέλοις συγχορεύων, Βαρθολομαῖε ἀοίδιμε.

Τοῦ Ἁγίου Βαρνάβα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἔδωκας σημείωσιν.

Εἴληφας Ἀπόστολε, κατὰ δαιμόνων ἀήττητον, ἐξουσίαν καὶ δύναμιν, Χριστοῦ ἐν ὀνόματι, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, τούτων ἀπελαύνειν· καὶ διελήλυθας τὴν γῆν, καταλαμπρύνων καθάπερ ἥλιος· καὶ Ῥώμην τὴν ἀοίδιμον, καταλαβὼν πρῶτος ἔνδοξε, τοῦ Χριστοῦ ἀνεκήρυξας, τὴν σωτήριον ἔλευσιν.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ φυσικὴν καὶ ὑπέρθεον, πολιτείαν μιμούμενος, ἀνὴρ ἐχρημάτισας, ἀγαθὸς Βαρνάβα, κατὰ μετουσίαν, καὶ παρακλήσεως Υἱός, διαφερόντως ὀνομαζόμενος, τῶν τρόπων σου χρηστότητι, καὶ τῇ τοῦ νοῦ καθαρότητι, τοὺς πιστοὺς παρεκάλεσας, ἐπιμένειν τῇ χάριτι.

Ὄργανον εὐάρμοστον, τῇ θεϊκῇ κυβερνώμενον, ἐνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Βαρνάβα γενόμενος, τῶν Ἐθνῶν τὴν κλῆσιν, σὺ κατεπιστεύθης, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, μεταρρυθμίζων λόγοις καὶ πράξεσι, καὶ πάντας κατεφώτισας, ὁμολογεῖν ἀληθέστατα, Ἰησοῦ τὴν θεότητα, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς κήρυκας, καὶ παμφαεῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀστέρας, ὕμνοις ἐγκωμίων τιμήσωμεν, Βαρθολομαῖον καὶ Βαρνάβαν, τοὺς τῶν πιστῶν διδασκάλους, καὶ μύστας τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· Οὗτοι γὰρ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπείραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, πᾶσι καρποφορίαν διένειμαν, καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομή, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εἰς πᾶσαν ἐξέδραμε τὴν γῆν, ὑμῶν ὁ σωτήριος, φθόγγος θεόπται Ἀπόστολοι, καὶ κατεφώτισε, ψυχὰς πλανωμένας, καὶ Χριστῷ προσήγαγε, βροτοὺς πεφωτισμένους τῇ χάριτι· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι Χριστοῦ, σκεύη καθαρώτατα, αἴγλην τοῦ Πνεύματος Πάνσοφοι, πίστει χωρήσαντα, Ἐκκλησίας στῦλοι, οὐρανοὶ περίδοξοι, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγούμενοι, αὐτῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Ἔθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ Μακάριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι τοῦ εὐδοκήσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ σταυρὸν καὶ θά-

Digitized by Google

νατον, θελήσει ὑπομείναντος ἔνδοξοι· ᾧ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἣν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σωτῆρος Μαθηταί, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ὡς ὕλην καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν γνῶσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Ὁ προγνώστης πάντων καὶ Θεός, τὸ τῆς διανοίας σου, θεοειδὲς καθορῶν ἐξελέξατο, καὶ σὲ συνηρίθμησε, τῇ χορείᾳ Βαρθολομαῖε πανεύφημε, τῇ τῶν Ἀποστόλων, χάριτι λαμπρύνας τὴν καρδίαν σου.

Ἀρετῶν εἰς ὕψος ἀναβάς, γλῶσσαν τὴν πυρίπνοον, πυροειδῶς μερισθεῖσαν ἐπλούτησας ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, παρουσίᾳ τοῦ Παρακλήτου Πανάριστε, τὴν τῆς ἀσεβείας ὕλην, δαπανῶσαν καὶ κουφότητα.

Ὁ Κανὼν τοῦ ἁγίου Βαρνάβα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ὠδὴν πλέκω σοι Βαρνάβα θεηγόρε· (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων). Ὁ αὐτός.

Ὡς ἀνὴρ ὑπάρχων ἀγαθός, καὶ τῆς παρακλήσεως, υἱὸς φανεὶς τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, καὶ τῆς ἁμαρτίας μου, τὴν ψυχόλεθρον ἀθυμίαν ἀπέλασον· ὅπως εὐφροσύνης, ἔμπλεως γενόμενος ὑμνήσω σε.

Δεδεγμένος μάκαρ τὸ σεπτόν, φέγγος τοῦ βλαστήσαντος, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα πανόλβιε, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, ἐκ Λευΐτιδος συγγενείας ὁρμώμενος, τῆς ἱερωσύνης, νόμου τε μετάθεσιν ἐκήρυξας.

Ἡ λαμπρά σου πάνσοφε ζωή, πρώτης ἀγαθότητος, καὶ φυσικῆς μετουσίας παρέδειξεν, ἀγαθόν σε δεύτερον, ταῖς ἐκεῖθεν ἀγαθυνόμενον χάρισιν, ἔνδοξε Βαρνάβα, γέννημα τῆς θείας παρακλήσεως.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορός, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξὶ σὲ καλὴν ᾀσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὡραϊζομένην Θεότητος· τὸν καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ Λόγον ἀπεκύησας.

Ὠδὴ γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ὡς πηγὴ προελήλυθας, σωτηρίου νάματος, Βαρθολομαῖε πάντιμε, καὶ πολύχουν τὸν καρπὸν ἤνεγκας, ἐθνῶν τὴν σωτηρίαν ἀξιάγαστε.

Τῷ ἅλατι τῆς χάριτος, τῶν εἰδώλων ἔπαυσας, τὴν σηπεδόνα Πάνσοφε, τῷ νοσίμῳ λόγῳ τῆς πίστεως, τὰς καρδίας ἡδύνων τῶν τιμώντων σε.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Νεφέλη τὸν ἑκούσιον, ἡμῖν ὄμβρον φέρουσα, ἐκ τῶν πηγῶν τῆς χάριτος, καθωράθης Βαρνάβα ἔνδοξε καὶ τρυφῆς τὸν χειμάῤῥουν ποταμίζουσα.

Ποικίλαις δαδουχούμενον, λαμπηδόσι βλέπουσα, ἡ πανσθενὴς τοῦ Πνεύματος ἐξουσία, τῶν μυστηρίων Χριστοῦ λειτουργὸν ἀφορίζει, σὲ Πανσεβάσμιε.

Λαμπόμενοι τῇ χάριτι, τοῦ Σταυροῦ σου Δέσποτα, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, σοὶ τὰ ἔθνη πίστει προσάγουσιν, ὁ Βαρνάβας καὶ Παῦλος οἱ θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Ἐφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα, τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόσι τῆς παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
» τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς οὐρανὸς περικαλλὴς διηγήσω, Βαρθολομαῖε ἐπὶ γῆς θείαν δόξαν, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως πανεύφημε, φαίνων ὥσπερ ἥλιος, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας, λύων τὴν σκοτόμαιναν, τῶν κακίστων δαιμόνων· ἀλλὰ εὐχαῖς σου φώτισον ἡμᾶς, σοῦ τὴν φωσφόρον τελοῦντας πανήγυριν.

Τοῦ Βαρνάβα, Ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Τοῦ νόμου τὴν σκιάν, σὺ λιπὼν ὡς ἐχέφρων, τῇ χάριτι φοιτᾷς θεοφόρε Βαρνάβα, κατὰ πόλιν καὶ χώραν, τοῦ σταυρωθέντος φέρων τὸ ὄνομα· θαύμασι καὶ σημείοις, τοὺς ἀπειθοῦντας πρὸς τὴν ἀλήθειαν, καθοδηγήσας ὤφθης ἐν Χριστῷ, τοῦ κόσμου παράκλησις.

Θεοτοκίον. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τὸν ἀπερίληπτον Θεοῦ Υἱὸν καὶ Λόγον, ἀνερμηνεύτως ὑπὲρ νοῦν ἐκ σοῦ τεχθέντα,

Digitized by Google

Θεοτόκε ἱκέτευε σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ εἰλικρινῆ, βραβεῦσαι, καὶ τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν, δι᾽ ἄκραν ἀγαθότητα, ἀξιῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Κατήργησας, τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου φραξάμενος, δαιμόνων τὸ φρύαγμα, Βαρθολομαῖε πανάριστε, τούτων τὴν ψυχόλεθρον, ἀπάτην ἀποδιώξας τῷ κηρύγματι.

Φῶς τοῦ Κόσμου, τὸ τῆς δόξης τῆς θείας ἀπαύγασμα, Χριστός σε ἀνέδειξε, Βαρθολομαῖε θεόληπτε· πᾶσαν γὰρ κατηύγασας, θεογνωσίᾳ τὴν κτίσιν παμμακάριστε.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ἑπόμενος, προσταγαῖς τοῦ Δεσπότου Ἀπόστολε, Βαρνάβα πανεύφημε, τοῖς πενομένοις διένειμας, ὅλην σου τὴν ὕπαρξιν, καὶ χριστοκήρυξ ἐγένου μεγαλόφωνος.

Κατέλαβες, ἀρετῶν λαμπροτάτην ἀκρότητα, καὶ Παῦλον εὑράμενος, τὸν θεηγόρον Ἀπόστολον, πᾶσι κατηγγείλατε, τοῦ μυστηρίου τὸ βάθος, τὸ ἀπόῤῥητον.

Ὡς ἥλιος, διατρέχων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, Βαρνάβα πανένδοξε, ἀκτινοβόλοις ἐλλάμψεσι, Παύλῳ ἑφεπόμενος, καταλαμπρύνεις τῷ λόγῳ τῷ τῆς χάριτος.

Συμμέτοχος τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος γενόμενος, Βαρνάβα πανεύφημε, ἐν οὐρανίοις σκηνώμασι, τούτῳ συνδεδόξασαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐφροσύνης ἐμφορούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῆς Εὔας, Θεομῆτορ κατάρα τῷ τόκῳ σου, λέλυται πανάμωμε· σεσαρκωμένον γὰρ τέτοκας, Λόγον τὸν ἀΐδιον, τὸν εὐλογίαις τὸν κόσμον στεφανώσαντα.

Ὠδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Ἀκτίστῳ φωτί, δι᾽ ἡμᾶς ἐν κτίσματι φανέντι Χριστῷ, πρωτουργῶς ὡμίλησας, τούτῳ συγγινόμενος Ἀπόστολε, καὶ ταῖς θείαις ἀκτῖσι, ταῖς παρ᾽ αὐτοῦ λαμπόμενος.

Ὡς δρόσος Θεοῦ, τοῖς ἀνθρώποις ἴαμα κομίζουσα, ἐν τῷ κόσμῳ πέφηνας, ὦ Βαρθολομαῖε παμμακάριστε, καὶ γῆν τῆς ἀσεβείας, προφητικῶς κατέστρεψας.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ὁ νόμου σκιὰν, ὑπερβὰς καὶ χάριτι λαμπόμενος, τῶν ἐθνῶν τὸ πλήρωμα, εὐαγγελιζόμενος ἐφώτισεν, ὁ θεόφρων Βαρνάβας, τῷ τοῦ Χριστοῦ κηρύγματι.

Ἰσχὺν κραταιὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀπόστολε, σαφῶς περικείμενος, πονηρίας πνεύματα κατέβαλες, τῆς αὐτῶν κακουργίας, τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Βοῶντος φωνὴ, ἐν ἐρήμοις ἔθνεσιν ἐγένου σοφὲ, τῆς θείας σαρκώσεως, τὸ ὑπὲρ κατάληψιν μυστήριον, ἀναγγέλλων τοῖς πᾶσι, Βαρνάβα παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὥσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν δὲ τοῦτον, Θεογεννῆτορ τέτοκας.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῶν θαυμάτων τὴν χάριν δεξάμενος, καὶ τῶν ἰαμάτων πλουτήσας ἐνέργειαν, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, τῶν ἐθνῶν τὰς ἀγέλας ἐζώγρησας.

Ἡ πυρίνη σου γλῶσσα Πανεύφημε, πᾶσαν τὴν ἀπάτην ὡς χόρτον κατέφλεξε, τῶν δὲ πιστῶν ἐλάμπρυνε, τὰς καρδίας τῷ θείῳ κηρύγματι.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ἀνατείλας τῷ κόσμῳ Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῆς δικαιοσύνης, ὁ ἥλιος Δέσποτα, ὥσπερ ἀκτῖνας λάμποντας, τὸν Βαρνάβαν καὶ Παῦλον ἐξήστραψας.

Ῥιζοτόμος ἀξίνη γεγένησαι, τὴν ὑλομανήσασαν ἀπάτην τέμνουσα, τοῖς ὑπὲρ λόγον θαύμασι, τεθηγμένη Βαρνάβα θεσπέσιε.

Νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος, ὡς τῆς παλαιᾶς διαθήκης τὰ σύμβολα, πρὸς ἀληθείας, ἔμφασιν, μεταπλάττων Βαρνάβα θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἀπέδειξε, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὤφθης μέγας ἥλιος τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδαγμάτων λάμψεσι, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Ὁ Οἶκος.

Ἐμυήθης, τοῦ Λόγου μαθητὰ, τοὺς λόγους τοὺς ἁγίους, καὶ τοὺς πάλαι ἀλογίᾳ δεινῶς καθυπαχθέντας τέκνα εἰργάσω σοῦ φωτός. Ἥπλωσας εἰς βάθη ἀγνωσίας τὰ σεπτὰ καὶ ἱερά σου δίκτυα, καὶ ἔλαβες τὰ ἔθνη ὑπό-

Digitized by Google

κοα. Τὰς κεχερσωμένας ἀπάτῃ διανοίας ἐνέωσας τῷ θείῳ ἀρότρῳ. Ἐξήρανας τὸν φλογμὸν τῆς πολυθεΐας, δροσισμῷ σου τῆς φαιδρᾶς θεηγορίας, υἱοὺς Θεοῦ, τοὺς πρὶν ὀργῆς τέκνα ἐργασάμενος, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Στίχοι.

Καὶ σὸς μαθητής, Χριστέ, Βαρθολομαῖος,
Μιμούμενος σέ, σταυρικὸν φέρει πάθος.

Ὑπὲρ λίθον σάπφειρον, ὡς Γραφὴ λέγει,
Τοὺς συντρίβοντας εἶχε Βαρνάβας λίθους.

Ἑνδεκάτῃ σταύρωσαν ἐρίφρονα Βαρθολομαῖον.

Τούτων ὁ μὲν Ἅγιος Βαρθολομαῖος εἷς ἦν τῶν δώδεκα μαθητῶν. Ὅς, Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι κηρύξας, καὶ τὸ κατὰ Ματθαῖον αὐτοῖς παραδοὺς Εὐαγγέλιον, σταυρῷ παραδοθεὶς ἐν Ἀλβανουπόλει, τελειοῦται ἐνδόξως· καὶ ἐν μολιβδίνῃ λάρνακι τεθείς, τῇ θαλάσσῃ ἐναποῤῥίπτεται. Ὑπὸ δὲ θείας προνοίας, μέχρι Σικελίας, ἐν Λιπάρει τῇ νήσῳ κομισθείς, καὶ φανερωθείς, ἐκεῖ θάπτεται, πολλῶν θαυμάτων, ὡς ἔκ τινος πηγῆς, ἐκ τῆς ἁγίας καὶ τιμίας αὐτοῦ σοροῦ ἀναδιδομένων, καὶ πᾶσι τοῖς πιστῶς προσερχομένοις ταχεῖαν διδόντων τὴν ἴασιν, καὶ πρὸς τὰ οἰκεῖα μετ' εὐφροσύνης καὶ θυμηδίας ἐπανιέναι ποιούντων.

Ὁ δέγε Βαρνάβας, ὃς καὶ Ἰωσῆς ἐν ταῖς τῶν Ἀποστόλων πράξεσιν ἀναγέγραπται, εἷς τῶν ἑβδομήκοντα ὑπάρχων, συνέκδημος Παύλου χειροτονεῖται (ἑρμηνεύεται τοῦτο τὸ ὄνομα Υἱὸς παρακλήσεως), ἐκ φυλῆς μὲν Λευῒ ὁρμώμενος, κατὰ τὴν Κύπρον δὲ νῆσον γεννηθεὶς καὶ τραφείς. Οὗτος πρῶτον ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἶτα καὶ ἐν Ῥώμῃ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἀπελθὼν ἐν Κύπρῳ, ὑπό τε Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων λίθοις κτείνεται, καὶ πυρὶ παραδίδοται. Ὃν Μάρκος ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς συγκομίσας, ἔθετο ἐν σπηλαίῳ, καὶ ἐκπλεύσας εἰς Ἔφεσον πρὸς Παῦλον, ἀνήγγειλε αὐτῷ τὴν τελείωσιν Βαρνάβα· ἔκλαυσε δὲ αὐτὸν Μάρκος ἐπὶ πολύ. Οὗτος λέγεται τεθάφθαι ἅμα τῷ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντι κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίῳ, τῷ καὶ ἐσύστερον εὑρεθέντι μετὰ τοῦ ἀποστολικοῦ σώματος. Ὅθεν καὶ προνόμιον ἔλαβον οἱ πιστοί, μὴ ὑποκεῖσθαι τινὶ τῶν ἄλλων Ἐπισκόπων ταύτην τὴν νῆσον, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου χειροτονεῖσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Σύναξις τελεῖται τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐν τῷ Ἄδειν.

Στίχ. Ἦσας Γαβριὴλ πρὶν τὸ Χαῖρε τῇ Κόρῃ.
Ἄδεις δὲ καὶ νῦν· Ἄξιον, σὲ ὑμνέειν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τὸ μέγα μυστήριον Βαρθολομαῖε, τῆς θείας σαρκώσεως, τῷ κόσμῳ ἐφανέρωσας, τὸ πᾶσι ἀχώρητον καὶ ἀκατάληπτον, μόνοις δὲ χωρούμενον πιστοῖς, ἀνερμηνεύτως καὶ πιστευόμενον.

Ὡς λίθος πανάγιον Βαρθολομαῖε, ἁγνῶς κυλιόμενος τῆς πλάνης τὸ ὀχύρωμα, εὐτόνως κατέστρεψας· τῆς Ἐκκλησίας δέ, ἄῤῥηκτος θεμέλιος φανείς, διαφυλάττεις ταύτην ἀκράδαντον.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ἁγίως τὸν Ἅγιον τὸν ἐν Ἁγίοις, ἐπαναπαυόμενον, Βαρνάβα ἐκήρυξας, Υἱὸν τὸν συνάναρχον, Πατρὶ καὶ σύνθρονον, ἄνθρωπον γενόμενον ἡμῖν, τὴν σωτηρίαν πραγματευόμενον.

Βολίδες ἀστράπτουσι, τὸ θεῖον φέγγος, Βαρνάβας ὁ πάντιμος, καὶ Παῦλος ὁ θεόληπτος, ὡς φῶς ἐξεπορεύθησαν, καταλαμπρύνοντες λόγῳ, τῷ τῆς χάριτος ἐθνῶν, τὴν παγκληρίαν οἱ χρηστοκήρυκες.

Ἀγάλλεται σήμερον, ἡ θρεψαμένη, εὐῶδες θυμίαμα, κυπρίζοντα τῆς πίστεως, Χριστῷ σε βλαστήσασα Θεομακάριστε, ἥν περ ἀμειβόμενος, τῆς νῦν αἰχμαλωσίας, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἰθύνουσα Πάναγνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἡ κυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῆς ἀγαθότητος.

Ὠδὴ η'. Κάμινος ποτέ, πυρός.

Μέγα καὶ μικρόν, πολύ τε καὶ ὀλίγον, τὸ τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγέλιον, πανσόφως ἐδίδαξας, τὰ μεγάλα καὶ παράδοξα, συντετμημένοις ῥήμασι, πᾶσι διασημαίνον, Βαρθολομαῖε θεόσοφε.

Ὥσπερ ποταμός, Σιὼν ἐξωρμημένος, τῆς Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, ποτίζων Πανόλβιε, τὸν χειμάῤῥουν τῆς θείας τρυφῆς, ἐξέπιες φανότατα, κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Θάλασσαν ἐθνῶν, ταράττει σου τοὺς ἵππους, ὡς εὐεργέτης ἐπεβίβασας, Βαρνάβαν τὸν ἔνδοξον, καὶ τὸν Παῦλον τὸν θεσπέσιον, τὴν πλάνην τὴν πολύθεον, δόγμασι Ζωοδότα, τῆς εὐσεβείας ἐλαύνοντας.

Ἔνθου ὡς Θεός, Παράκλητε τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ σου, φωστῆρας ἐκλάμποντας, τὴν σὴν δύναμιν κηρύττοντας, Υἱοῦ τε καὶ Γεννήτορος, κράζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Digitized by Google

Ἤστραψας φαιδρῶς, ὡς ἥλιος ἐν κόσμῳ, τῷ νοητῷ προσομιλήσας σαφῶς, ἡλίῳ Θεόληπτε, ποιωθεὶς γὰρ τῇ λαμπρότητι, φῶς δεύτερον γεγένησαι, ἅπασιν ἀναφαίνων, τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν.

Γῆν ταῖς διδαχαῖς, τὴν σύμπασαν φωτίσας, τῆς ὑπὲρ νοῦν μακαριότητος, ἀξίως τετύχηκας, οὐρανίοις ἐν σκηνώμασι, Βαρνάβα πανσεβάσμιε, στέφανον εὐπρεπείας, πρὸς τοῦ Δεσπότου δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τὴν ἀρὰν, τὴν πρώτην ἀφανίσῃς, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κατάκριμα, τῆς πάλαι προμήτορος, ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, Λόγε Θεοῦ γεγέννησαι, πᾶσι δεδωρημένος, ἀθανασίαν ἀνώλεθρον.

Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Τοῦ Λόγου γενόμενος, αὐτόπτης καὶ διάκονος, μαθητής τε καὶ κήρυξ θεοπτικώτατος, ἔνθα νῦν ὑπάρχει ὁ Λόγος, σὺ κατοικεῖν, ὄντως ἠξιώθης, ὡς αὐτὸς ὑπέσχετο, ἀψευδῶς ὁ ὑπεράγαθος.

Ὡς νῦν παριστάμενος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου σου, καὶ ἐκεῖθεν ἀκτῖσι περιλαμπόμενος, ὦ Βαρθολομαῖε θεόφρον, τοὺς ὑμνητὰς, τοὺς σοὺς ἐποπτεύοις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, καὶ ποικίλων περιστάσεων.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Οἱ φῶς χρηματίσαντες, δι' ἀρετῆς Ἀπόστολοι, καὶ φωτὶ τῷ μεγάλῳ νῦν παριστάμενοι, κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβεύειν, καὶ τὴν ὑμῶν, σώζειν Ἐκκλησίαν, ἣν περ συνεστήσασθε, τὸν Δεσπότην ἱκετεύσατε.

Ῥητόρων δεινότητα, σοφίας σου πυρσεύμασι, θεοφάντορ Βαρνάβα, σαφῶς κατέσβεσας, τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν θείων, ὡς τὴν πηγὴν ἔνδον κεκτημένος· διὸ τὴν πανίερον, ἑορτήν σου μεγαλύνομεν.

Ἐν πίστει τὴν μνήμην σου, τελοῦντες νῦν Ἀπόστολε, πρεσβευτὴν τῷ Δεσπότῃ σὲ προβαλλόμεθα, λύσιν ἐξαιτοῦντες πταισμάτων, διὰ τῆς σῆς λαβεῖν μεσιτείας, Βαρνάβα πανέντιμε, θεοκήρυξ ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρος εὑρέθης πρωϊνὸς, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτὶ, παρθενίας ἀκτῖσι περιαστράπτουσα· τὴν ἀνατολὴν γὰρ ἡλίου, τοῦ νοητοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡμῖν ἐφανέρωσας, Θεομῆτορ πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Βαρθολομαῖος σήμερον, Βαρνάβας ὁ Θεόληπτος, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῶν μνήμῃ, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ Μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁ τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοῦ κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὥσπερ ἀκτῖνα πολύφωτον, θεόφρον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν, καὶ φωτίζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνωσίᾳ, καὶ παθῶν ἐπικρατείᾳ, Βαρθολομαῖε πανόλβιε.

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγένησαι ἀρετῶν λαμπρότητι φαιδρυνόμενος· καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ δεχόμενος, Βαρνάβα τὴν ἔλλαμψιν, παρ' αὐτῆς τὸν φωτισμὸν, τοῦ ἡλίου φαιδρότερον, ἐν τοῖς πέρασι, τηλαυγῶς ἐπιπέμπεις καὶ φωτίζεις τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας θεόληπτε.

Ὡς νεφέλαι Μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐῤῥάνατε τὸν οὐράνιον, καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θείᾳ χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινὰ, ἀθείας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς, καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὔφορα κλήματα, ὑμεῖς ἐστὲ πανεύφημοι Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνὸν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· ὃν οἱ

Digitized by Google

πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον· Βαρθολομαῖε θεόληπτε, καὶ Βαρνάβα υἱὲ παρακλήσεως, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὠδὴ γʹ. καὶ ϛʹ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους, ἐσχάτους ἀπέδειξεν.

Ζήτει Κυριακῇ Δεκάτῃ.

Εὐαγγέλιον, ζήτει Ὀκτωβρίου ΙΗʹ.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΤΗ ΙΒʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δʹ. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, ἐν ἐρημίᾳ με νῦν, τῶν παθῶν αὐλιζόμενον εἰς ὁδὸν εὐθεῖάν με ἀρετῶν χειραγώγησον, πρὸς μετανοίας, τρίβον πρεσβείαις σου, πρὸς θελημάτων, Θεοῦ ἐκπλήρωσιν, πρὸς ἀδαπάνητον τῶν καλῶν ἀπόλαυσιν, ὅπως τὸ σόν, χαίρων παναοίδιμε, τελῶ μνημόσυνον.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τὸν παγετὸν τῆς νυκτός, καὶ ἡμέρας τὸν καύσωνα, τῇ ἐλπίδι Ὅσιε, τῶν μελλόντων ὑπέμεινας! τὰ ἐπὶ γῆς σου, μέλη νεκρώσας γάρ, τῆς οὐρανίου, ζωῆς ἐπέτυχες, ἔνδον γενόμενος, τῆς παστάδος Ἅγιε περιχαρῶς, κάλλος τὸ ἀμήχανον, ὁρῶν τοῦ Κτίστου σου.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τῆς κοσμικῆς σεαυτόν, ἀποστήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀνηνέχθης ἀκρότητα, αὐτὴν ποθήσας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν, αὐτὸ τὸ ὄντως ἐφετὸν ἔφθασας· οὗ ταῖς ἐλλάμψεσι, μάκαρ πυρσευόμενος ἁμαρτιῶν, ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον (*).

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἕτερα Προσόμοια τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ· καὶ Κανόνα, οὕτως ἀκροστιχίζοντα· Ἄλλον σε Πέτρον εἰκότως σέβω μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. βʹ.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἁγνή, Παρθένε θεονύμφευτε, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δʹ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν ἀληθῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἁγίων Ὀνούφριε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὅν σοι ἡτοίμασε Χριστός, ὁ κατ᾽ ἀξίων νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν καὶ νῦν ἡμᾶς ῥύσασθαι, ἐκ κινδύνων δυσώπησον.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμά σου, ἀπηρνήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίας, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων· ἀνθ᾽ ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δʹ.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Ὀνούφριε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων· μεθ᾽ ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, Οἴ μοι! ἀνεβόα ποθεινότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ὀνουφρίῳ τὸν αἶνον ἐξᾴδω πόθῳ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Ὅλον Χριστὸν, εἰσοικισάμενος ἔνδοξε, καὶ κόσμου παρωσάμενος, δόξαν τὴν ἄστατον, τῆς αὐτοῦ ἀπολαύεις, Ὀνούφριε ἀξίως, χαρᾶς ἀοίδιμε.

Νόμῳ Χριστοῦ, ἐμμελετήσας Θεσπέσιε, δένδρον ζωῆς κατάκαρπον, ἀρεταῖς δέδειξαι, προβαλλόμενος χάριν, τῶν θείων ἰαμάτων, τοῖς κατορθώμασιν. Θεοτοκίον.

Οἶκος Ἁγνὴ, ὁ τῆς σοφίας ἐγνώρισαι· ἐκ τῶν αἱμάτων σάρκα γὰρ, τῶν σῶν ἁγνῶν λαβὼν, καὶ Σταυρῷ ὁμιλήσας, Θεὸς τῆς ἀπαθείας, ἡμῖν μετέδωκεν.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ὑπῆλθες τὸν Χριστοῦ ζυγὸν Ὀνούφριε, ἐρήμοις ἀβάτοις σὺ καταμόνας, ὁμιλεῖν ἐπιποθῶν αὐτῷ, καὶ τοῦ κάλλους τρυφᾶν, δόξης τῆς θείας αὐτοῦ.

Φωτίσας σεαυτὸν φωτὶ τῆς γνώσεως, καὶ γνόφον σκεδάσας τῶν παθημάτων, ἐν πλαξὶ ταῖς τῆς καρδίας σου, ἀπαθείας τὸν νόμον Πάτερ εἴληφας. Θεοτοκίον.

Ῥανίδι συμπαθῶς τῇ τῆς πρεσβείας σου, τὴν φλόγα κατάσβεσον τῆς ψυχῆς μου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, συμπαθείας πηγήν μοι ἐπαρδεύουσα. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐμάκρυνας Ὅσιε, καὶ ἐν ἐρήμοις σαφῶς, ηὐλίσθης τὸν Κύριον, ῥυόμενόν σε δεινῶν, ἀεὶ ἐκδεχόμενος· ὅθεν εὐαρεστήσας, τῷ Δεσπότῃ παμμάκαρ, εἴληφας τὴν ἀγήρω, οὐρανῶν βασιλείαν· ἐν ᾗ νῦν αὐλιζόμενος, μνήσθητι τῶν τιμώντων σε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὑψούμενος ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτὲ, ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὦ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. Δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἑκουσίως· φέρε Σταυρὸν, τοὺς Ἥλους, καὶ τὸν Σπόγγον, τὴν Λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας, τὴν χάριν ἐβράβευσας.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἱδρυμένος ἀκλόνητος, παρὰ Χριστοῦ δαιμόνων τρικυμίας, ὡς ἀφρὸν Ὀνούφριε διαλέλυκας.

Ὡς ἀδάμας τοῖς θάλπεσι, καὶ τοῖς κρυμοῖς στεῤῥῶς ἐγκαρτερήσας, τῶν δαιμόνων ἔλυσας τὰ παλαίσματα.

Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ τῇ λάμψει Θεοτόκε, ἀφελοῦσα σύναψον σωτηρίᾳ με.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὁλοκαυτώσας τὸν νοῦν, τῷ δι' ἡμᾶς ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον, διὰ Σταυροῦ κεκαρτερηκότι, ἀξίως κοινωνὸς, καὶ συγκληρονόμος τῆς δόξης γεγένησαι.

Ναὸν εἰργάσω σαυτὸν, ὁλολαμπῆ ταῖς ἀρεταῖς Ὅσιε, διαφανεῖς βολίδας ἐνθέους, ἀστράπτων τηλαυγῶς, θείων θαυμασίων παμμάκαρ Ὀνούφριε. Θεοτοκίον.

Ἀγαθοδότην Χριστὸν, Θεοκυήτρια ἁγνὴ τέξασα, τὸν πονηραῖς παθῶν τρικυμίαις, κλονούμενόν με νῦν, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ Παρθένε θεράπευσον.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἰθυνόμενος αὔραις τοῦ Πνεύματος, ὅρμῳ γαληνῷ προσεπέλασας Ὅσιε, τὸ βάρος παρωσάμενος, τῆς σαρκὸς ἐγκρατείᾳ Ὀνούφριε.

Νεύσει θείᾳ θεούμενος γέγονας, ἄγγελος ἐπίγειος· τὴν Ἰωάννου γὰρ, καὶ Ἠλιοὺ ἐζήλωσας, πολιτείαν παμμάκαρ Ὀνούφριε.

Θεοτοκίον.

Ὀδυνώμενος πάθεσιν Ἄχραντε, καὶ συμποδιζόμενος τοῖς παραπτώμασιν, ἡ τὴν χα-

Digitized by Google

ρὰν κυήσασα, τῶν κακῶν μοι λύσιν παράσχου δέομαι.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Πίστιν Χριστοῦ.

Φῶς νοητὸν καὶ οὐράνιον, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηράτου Τριάδος δοχεῖον ὤφθης Ὀνούφριε· καὶ νῦν μετὰ Ἀγγέλων ἠρίθμησαι, κραυγάζων· Ἀλληλούϊα.

Ὁ Οἶκος.

Ὢ ἀγάπη, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον! ὢ πασῶν ἀρετῶν τὸ κεφάλαιον! ἡ ἀεὶ τὰ οὐράνια τάγματα εὐφροσύνης πληροῦσα καὶ χάριτος· ἡ ἐνοικήσασα τοῖς ἁγίοις, Πατριάρχαις Προφήταις καὶ Ἀποστόλοις· ὧν ταῖς εὐχαῖς καὶ ἡμῖν ἐνοίκησον, ἵνα σὺν αὐτοῖς μελῳδῶμεν τῷ Θεῷ· Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀναυφρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι.

Καὶ τὴν ἑνὸς χιτῶνος ἐντολὴν, Πάτερ,
Ὑπερβέβηκας, γυμνιτεύσας εἰς τέλος,

Δωδεκάτῃ ἀχίτωνα Ὀνούφριον ἐκ βίου ἦραν.

Οὗτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου, ἐν κοινοβίῳ κειμένῳ ἐν Ἑρμουπόλει Θηβῶν. Καὶ ἀκούσας Ἠλιοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου τὸν βίον, ἐξῆλθε τοῦ κοινοβίου, καὶ τὴν ἔρημον ᾤκησεν ἐπὶ ἑξήκοντα ἔτη, ἄνθρωπον μὴ ἑωρακὼς τὸ σύνολον. Ὃν εὗρεν ὁ μέγας Παφνούτιος, εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς ἐρήμου χωρήσας τοῦ εὐλογηθῆναι ὑπὸ ἁγίων Ἀνδρῶν, Ἑπτακαίδεκα οὖν ἡμέρας διηνυκὼς, καὶ τὸν τόπον, ἔνθα ἦν ὁ Ἅγιος, καταλαβὼν, καὶ πλησίον αὐτοῦ γεγονὼς, παρεκάλεσε τό, τε ὄνομα αὐτοῦ εἰπεῖν, καὶ πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ ἐξηγήσασθαι. Ἃ καὶ μαθὼν, ὕστερον τοῖς ἐν τῇ ἀσκήσει μοναχοῖς ἀνήγγειλεν, οὐ μόνον περὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοφόρου Πατρὸς Ὀνουφρίου, ἀλλὰ καὶ περὶ ἑτέρων, οὓς διοδεύων εὗρε παρὰ τὴν ἔρημον,

Τότε δὲ, ἐν τῷ παρεῖναι αὐτὸν, τοῦ Ὁσίου πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, διελὼν τὸ ἑαυτοῦ τριβώνιον εἰς δύο μέρη, τὸ ἓν ἐπέβαλε τῷ Ἁγίῳ λειψάνῳ (καὶ γὰρ γυμνὸν ἦν, θριξὶ μόναις λευκαῖς σκεπόμενον)· τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπικάλυψιν παρακατέσχε. Θάπτει οὖν τὸ Ἅγιον λείψανον ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, καὶ παραχρῆμα ἡ καλύβη κατέπεσε, καὶ ὁ φοίνιξ ἐξηράνθη, καὶ τὸ ὕδωρ ἀπέσχε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ εὐκτηρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Στίχ. Καὶ σοὶ προτείνει δεξιὰν Χριστὸς Πέτρε,
Σωθέντι γυμνῷ ἐκ θαλάσσης τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀντωνίνης.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ Πρισκιλλιανοῦ Ἄρχοντος· πρὸς ὃν ἀχθεῖσα, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τύπτεται μάστιξι κατὰ μαζῶν. Καὶ τότε μὲν τίθεται ἐν φυλακῇ· αὖθις δὲ ἀχθεῖσα, ἀναρτᾶται ἐν ξύλῳ, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ἐπὶ πυρακτωθείσης ἐσχάρας τίθεται, καὶ διαπείρεται σούβλαις πεπυρακτωμέναις τὰς χεῖρας, ἐξ ὧν εὐωδία, ὥσπερ ἐκ Στύρακος, ἀπεπέμπετο. Διατρηθεῖσα δὲ ὁμοίως καὶ τοὺς ἀστραγάλους ὀβελίσκοις ἐκκαυθεῖσιν, ἀπήχθη πάλιν ἐν τῇ φρουρᾷ· καὶ ἐν δυσὶ χρόνοις ἐν αὐτῇ ταλαιπωρεῖν ἐαθεῖσα, αὖθις ἐξάγεται· καὶ ἐν θαλάσσῃ ῥιφεῖσα, βαρύτατον λίθον κατὰ τοῦ αὐχένος περιδεθεῖσα, ἀπεδόθη τῇ γῇ ἀβλαβής. Συλληφθεῖσα δὲ, καὶ προσαχθεῖσα τῷ Ἄρχοντι, λίθοις βληθῆναι κελεύεται· εἶθ᾽ οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθῆναι, καὶ οὕτω τὸν τοῦ μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Στρατιώτου· καὶ τῶν Ὁσίων Ζήνωνος καὶ Τρυφυλλίου Ἐπισκόπου· καὶ τοῦ Ὁσίου Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν τοῖς Δαγάτου (ἢ Δαγάζου).

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Νεώσας ψυχὴν, τῷ ἀρότρῳ προσευχῆς Πάτερ Ὀνούφριε, καὶ κατασπείρας τὴν ἐγκράτειαν, στάχυν ἁγνείας ἐθέρισας· ᾗ συνδιαιτώμενος μάκαρ, σὺν Ἀγγέλοις ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐμάκρυνας μὲν, σεαυτὸν ἐκ κοσμικῆς διαίτην Ὅσιε, ἐν ἐρημίαις δ᾽ αὐλιζόμενος, ἄρτον οὐράνιον εἴληφας· εἶχες γὰρ Χριστὸν σιτοδότην, ᾧ γεγηθὼς ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ξενίζει βροτοὺς, καὶ ἀΰλους Πάναγνε τῆς σῆς λοχείας, θεῖον μυστήριον· μόνη γὰρ, ἄνευ σπορᾶς Λόγον τέτοκας, σάρκα γεγονότα δι᾽ οἶκτον, ᾧ σωθέντες κραυγάζομεν· Εὐλογημένη, ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος σαφῶς, πυρσευόμενος τὸν νοῦν φωστῆρος δίκην, θεωριῶν ἀκτῖνας, καὶ ἰαμάτων αὐγὰς, ἀστράπτεις παμμάκαρ Ὀνούφριε, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δυνάμει θείᾳ εὐσθενὴς, γνωριζόμενος ἀεὶ δαιμόνων θράσος, καθελὼν τῶν ἀλόγων, ζώων τὴν φύσιν σαφῶς, κραυγάζων ὑπέταξας Ὅσιε· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὥσπερ νεφέλη φωτεινὴ, τὸν ὑπέρθεον Χριστὸν ἥλιον φέρεις, ἐν ἀγκάλαις σου Μή-

Digitized by Google

τερ· δι' οὗ τὸν ζόφον παθῶν, ψυχῆς μου λαμπρύνασα αὔγασον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ Θεογεννῆτορ.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Πυρὶ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ἡδονὰς καταφλέξας σαρκὸς, καὶ ὡραΐσας τὴν ψυχὴν, οἷα ἀστὴρ Πάτερ ἔλαμψας, ἐν ἐρήμῳ, φωτίζων τὴν πᾶσαν οἰκουμένην ἐμφανῶς, τοῦ σοῦ βίου ἀκτῖσιν, καὶ φέγγει τῶν ἰάσεων.

Ὅλος Θεῷ κεκραμένος, δι' ἀγάπης τρισμάκαρ, μετέσχες βασιλείας τῆς αὐτοῦ· καὶ τῆς τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν, καὶ ζωῆς τὸν χειμάῤῥουν, καὶ τῶν ἑορταζόντων τὸν χορὸν, καὶ χαρὰν τὴν ἀγήρω, ἀπείληφας Ὀνούφριε.

Θεὸν εὐΐλατον ἔχων, σῆς ἀσκήσεως πόνοις, ἱδρῶσί τε καμάτων νῦν τῶν σῶν, τοῦτον ἡμῖν ἐξευμένισαι, τοῖς ὑμνοῦσί σε πᾶσι, λυτρούμενος σοφὲ ἐκ συμφορῶν, καὶ παθῶν καὶ ὀδύνης, Ὀνούφριε ἀοίδιμε. Θεοτοκίον.

Ὡς προστασίαν σε μόνην, καὶ ἰσχὺν Θεοτόκε, καὶ τεῖχος καὶ προπύργιον στεῤῥὸν, ἔχων τροποῦμαι ἐχθρῶν προσβολὰς, καὶ παθῶν ἐπικλύσεις· ἐν σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας μου ἀεὶ, ἀνεθέμην τῇ μόνῃ, φθορᾶς ἀπαλλαττούσῃ με.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ
» σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ-
» δὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ
» Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι'
» ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα-
» λύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ὁ ὑψηλός σου βίος τοῖς μονοτρόποις, κανὼν θεοσεβείας τελειοτάτης· σὺ γὰρ λογισμῷ ἐνζυμωμένος, ἐν ζυγῷ διακρίσεως, ποιεῖς Ὀνούφριε τούτους, εὐπαρακλήτως ὁδεύειν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τοῦ Ἠλιοῦ μιμητὴς, χρηματίσας ἐν πνεύματι, μετανάστης γέγονας, τῆς τοῦ κόσμου συγχύσεως, σαρκὸς ὀρέξεις ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐν ἐρήμῳ συναυλιζόμενος, χαίρων μακάριε, τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας, πρὸς οὐρανὸν, ἔνθα τὸ πολίτευμα, σαφῶς ἐκέκτησο.

Ὅσιε Πάτερ Ὀνούφριε, ἱερωτέραν ψυχὴν, θεοφρόνως κτησάμενος, πειρασμοὺς ὑπήνεγκας, θείᾳ πίστει ῥωννύμενος, καὶ δι' ἀγάπης Θεῷ ἑνούμενος, τῇ τῶν πραέων γῇ κατεσκήνωσας, ὡραϊζόμενος, ἀρετῶν λαμπρότησιν· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην εὐφραινόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Πάτερ παμμάκαρ Ὀνούφριε, τὰς ὑπὲρ νῦν δωρεὰς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς ποθοῦσι τρισόλβιε, τῆς σῆς ἀσκήσεως τὰ γνωρίσματα, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἔνδον γενόμενος, τοῦ νυμφῶνος ἔνθα νῦν, περιπολεῖς, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ἐζήτησας θεοφόρε, τοῦ θεωρεῖν τοῦ Κυρίου τὴν τερπνότητα, καὶ μόνος αὐτῷ μόνῳ, προσομιλεῖν ἐπεπόθησας. Ὅθεν κόσμον κατέλιπες φυγαδεύων, καὶ διατώμενος ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι· καὶ τὸν Χριστὸν ἐνδεδυμένος, χιτῶνος οὐκ ἐφρόντιζες, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα σεαυτῷ ἐμπορευόμενος· μεθ' οὗ εἰσῆλθες εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, αἰωνίως ἀγαλλόμενος Ὀνούφριε Ὅσιε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νύμφην ἀδιάφθορον, καλλωπισθεῖσαν ἐν Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ γινώσκοντες, τελοῦμεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωτεινοτάτην, Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ προσκυνοῦμεν εὐσεβῶς, τὴν τῶν λειψάνων ἁγίαν λάρνακα, τὴν ῥῶσιν ἀρυόμενοι, τὴν

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Τριφυλλίου, Ἐπισκόπου Λευκοσίας τῆς Κύπρου.

τῶν παθῶν ἡμῶν πάντοτε, Ἀκυλίνα πανεύφημε, οἱ πιστῶς σε γεραίροντες.

Ἔρωτι πανεύφημε, κεκρατημένη τοῦ Κτίστου σου, τὰ ἐκείνου παθήματα, σαρκὶ ἐξεικόνισας πᾶσαν τρικυμίαν, πόνων ἐνεγκοῦσα, καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανούς, ἄπονον δόξαν, καὶ στέφος φέρουσα, ἀμάραντον καὶ βλέπουσα, ἃ θεωροῦσι γηθόμεναι, τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, Ἀκυλίνα θεόπνευστε.

Προῖκα προσενήνοχας, τῶν σῶν μελῶν τὰ λακίσματα, τῷ Νυμφίῳ σου πάνσεμνε· διὸ τῶν θαλάμων σε, τῶν φωτεινοτάτων, αὐτὸς ἀξιώσας, καταλαμπρύνει τῷ φωτί, τῆς θείας δόξης ὁ ὑπερούσιος· ᾧ παρεστῶσα χαίρουσα, ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευε, τῶν πιστῶν ἐκτελούντων νῦν, Ἀκυλίνα τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία Θεόνυμφε, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἀποπλύνουσα βόρβορον, ῥείθμῳ τοῦ ἐλέους σου, ξήρανον πελάγη, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, καὶ πρὸς μετάνοιαν ἁγνή, τὸν ἀδιόρθωτον ἐγκαθόρμισον· λιμένα εὐσπλαγχνίας γάρ, ὡς τετοκυῖα πανάμωμε, ἐπὶ σοὶ τὴν ἐλπίδα μου, ἀνατίθημι πάναγνε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ, ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε· Πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς Παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως! Ἀνυμνῶ σου, τὴν ἄμετρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Δέχου τὸν ὕμνον καλλίπαις Ἀκυλίνα. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Δεδοξασμένη Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου, ἐν οὐρανοῖς ἀληθῶς, χαίρουσα παρίστασαι· διό σε ἐπὶ γῆς τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, εὐχαῖς σου ἀντιδόξασον Σεμνή, καὶ σοῦ μετόχους ποίησον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Εἰσεποιήσω τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν σὴν ψυχὴν καθαράν, Ἔνδοξε τελέσασα, καὶ στίγμασι σαρκὸς ὡραιοτάτη πέφηνας· διό σε ὁ Νυμφίος τῶν ψυχῶν, ἁγνὴ τελείως ἄμωμον, ὅλην χρηματίσασαν, ἡρμόσατο πανεύφημε.

Χειμῶνος πλάνης τῆς γῆς τὰ πληρώματα, πληροῦντος πάλαι δεινῶς, πλήρης οὖσα Πνεύματος, ὡς Μάρτυς ἀπλανὴς Κυρίου παντοκράτορος, ἐπέφθασας τὸ ἔαρ τῆς ζωῆς, καὶ νίκης ἦρας τρόπαιον, Ἀκυλίνα ἔνδοξε, θεόφρον ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ συννοούμενος, ὑπέδυ μήτραν τὴν σήν, ἄνθρωπος γενόμενος, καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς, κακίᾳ ὑπεκύψαντας, καὶ πλάνῃ δουλωθέντας τοῦ ἐχθροῦ, Μαρία Θεονύμφευτε· διὰ τοῦτο πίστει σε, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὕφανας ἐν χάριτι, καταστολὴν φωτὸς ἔνδοξε, αἵματι σῷ, ταύτην Ἀκυλίνα, ἱερῶς ἐπιχρώσασα.

Τέτρωσαι τῷ ἔρωτι, τῷ θεϊκῷ σαφῶς Πάνσεμνε· ὅθεν στεῤῥῶς, τρώσεις τε καὶ πόνους, χαλεποὺς ἐκαρτέρησας.

Ὅλην σε ἡγίασεν, ὁ λυτρωτὴς σεμνὴ Κύριος, ὁλοσχερῶς, τοῦτον Ἀκυλίνα, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσασαν.

Θεοτοκίον.

Νύμφην σε ἀνύμφευτον, καὶ καθαρὸν Ἁγνὴ σκήνωμα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ ἁγιωτέραν, Χερουβὶμ ἐπιστάμεθα,
» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Ἀρετῶν πυρσευθεῖσα θείῳ φωτί, Ἀθλητῶν ἐκοσμήθης πανευκλεῶς, σεμνὴ διαδήματι καὶ ὡραία ἐν κάλλει, γεγονυῖα πίστει, τῷ πάντων δεσπόζοντι, ἐνυμφεύθης ὄντως, ἀμίαντος ἄφθορος· ὅθεν οὐρανίων, ἠξιώθης θαλάμων, καλῶς ἀναθλήσασα, καὶ τὸν δόλιον κτείνασα. Ἀκυλίνα θεόσοφε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πίστει, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἴ μοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοηθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτης θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Digitized by Google

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑπερήφανον δράκοντα, σὺ δι' ἀσθενείας σαρκὸς κατέβαλες, ἀριστεύσασα λαμπρότατα, καὶ τυράννων θράσος ἀφανίσασα.

Μαρτυρίου λαμπρότησι, καὶ τῆς παρθενίας θείοις ἐν κάλλεσιν, Ἀκυλίνα ἐχρημάτισας, τοῦ Δεσπότου νύμφη περιδέξιος.

Νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σου, ταῖς πολυειδέσι στρέβλαις Θεόπνευστε, τὴν ζωήν σοι προεξένησε, τὴν εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένουσαν.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθεΐας τὸ πῦρ κατέσβεσαν, τῶν θαυμάτων δὲ τὰ ῥεύματα, τῶν βροτῶν ἐκπλύνει τὰ νοσήματα.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἁμαρτίας Κόρη κατέλαβε, τῇ ἀγρύπνῳ ἱκεσίᾳ σου, διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Κυμαινομένης ὥσπερ, ἀγριαινούσης θαλάσσης τῆς πλάνης ποτὲ, ὤφθης κυβερνωμένη, Μάρτυς Ἀκυλίνα Χριστοῦ δεξιᾷ.

Ἀποσκοποῦσα Μάρτυς, πρὸς τὰ βραβεῖα ὑπέστης στεῤῥότατα, σπαραγμοὺς τῶν μελῶν σου, καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον.

Λαμπροφανὴς ὡράθης, τοῖς πολεμίοις αὐτοὺς καταπλήττουσα, τῷ ὡραίῳ σου κάλλει, καὶ τῷ τῆς ψυχῆς ἀναστήματι.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι πάντες, προγονικῆς καταδίκης τῷ τόκῳ σου, Χαῖρέ σοι προσφωνοῦμεν, Κεχαριτωμένη πανύμνητε.

Ὠδὴ ς'. Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει.

Ἰχνηλατεῖν τοῦ Χριστοῦ τὰ ἔνδοξα, ἐπόθησας παθήματα, Παρθένε καὶ ἀνδρειοφρόνως, ὑπέστης τοὺς αἰκισμοὺς, καὶ σπαραγμοὺς τοῦ ἁγνοῦ σου σώματος.

Πολυειδεῖς πόνους ἐκαρτέρησας, πυρός τε κατεφρόνησας· παρθένε ὅθεν Ἀκυλίνα, καὶ τὰς ὀδύνας ἡμῶν, διαπαντὸς κουφίζοις πρεσβείαις σου.

Ἀποσκοπῶν ἄνωθεν ἐθαύμασε, χορὸς Ἀγγέλων ἔνδοξε, Παρθένε τὴν ὑπομονήν σου, ὅπως ἀσάρκους ἐχθροὺς, μετὰ σαρκὸς ἐνίκησας ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἵνα Θεὸς ὁ ἄνθρωπος γένηται, Θεὸς ὠράθη ἀνθρώποις, Παρθένε ἐκ τῶν σῶν λαγόνων, ἀνερμηνεύτως τεχθεὶς, καὶ ὅπερ ἦν μείνας ἀναλλοίωτος.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον
» κατῴκισας· ἐμὲ δὲ τὸν πεπεδημένον, ἐν
» ἄρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκεῖνον
» διάσωσον.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ῥαντισμοῖς αἱμάτων σου, καθηγνισμένην Παρθένε, καὶ Μαρτύρων στέμμασι, σὲ Ἀκυλίνα στεφθεῖσα, δέδωκε, τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν καὶ σωτηρίαν ὁ σὸς Νυμφίος, τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει, Χριστὸς ὁ βρύων ζωὴν αἰώνιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ', τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Στίχοι.

Τὸν παστὸν εὐπρέπιζε λαμπρὸν, Νυμφίε·
Ἀκυλίνα σοι τέμνεται Νύμφη νέα.

Ἀμφὶ τρίτην δεκάτην κεφαλὴν τμήθη Ἀκυλίνα.

Αὕτη ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ Βύβλου πόλεως τῆς Παλαιστίνης, θυγάτηρ περιφανοῦς ἀνδρός τινος, ὀνόματι Εὐτολμίου. Ἐβαπτίσθη δὲ ὑπὸ Εὐθαλίου Ἐπισκόπου. Πενταετὴς δὲ καὶ δέκα γενομένη, τὰς συντρόφους καὶ ὁμήλικας κόρας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐχειραγώγει, καὶ ἀπέχεσθαι τῶν εἰδώλων ἐδίδασκεν. Ὅθεν διαβάλλεται τῷ ἀνθυπάτῳ Οὐλοσιανῷ παρὰ Νικοδήμου τινός. Καὶ ἀχθεῖσα εἰς ἐρώτησιν, ὁμολογεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Διὸ τύπτεται, καὶ σούβλαις σιδηραῖς πυρηθείσαις, τὰς ἀκοὰς διελαύνεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ αἱμάτων ῥύσιν ἐκ τῶν μυκτήρων γενέσθαι, καὶ ὅλην τὴν κεφαλὴν ἔνδοθεν πυρωθῆναι. Εἶτα λαβοῦσα τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ τμηθεῖσα τὴν κεφαλὴν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτῆς Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φιλοξένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἄννης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ἰωάννου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Digitized by Google

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Σώματος πάσχοντος θεόφρον, οὐκ ἐφρόντισας σκεποῦσα τὰς ἐκεῖθεν, ἀντιδόσεις σαφῶς, καὶ δόξαν Ἀκυλίνα, καὶ τοῦ Θεοῦ τερπνότητα, καὶ τὴν θείαν εὐφροσύνην.

Ἄσπιλον φέρουσα τὸ σῶμα, τὴν καρδίαν τε Κυρίῳ ἡνωμένην, πρὸ βημάτων Ἁγνή, δικαστικῶν παρέστης, ἀσυνετοῦντα τύραννον, διελέγχουσα θεόφρον.

Κόσμου ἠλλάξω φθειρομένου, ὑπερκόσμιον ζωὴν μὴ φθειρομένην, καὶ προσκαίρου τρυφῆς, τὴν μένουσαν Παρθένε, τοῦ σαρκικοῦ μνηστῆρός τε, τὸν ἀθάνατον Νυμφίον.

Τριαδικόν.

Ὕμνοις τὴν θείαν Μοναρχίαν, τρισσουμένην μὲν προσώποις παραδόξως, τῇ δὲ φύσει ἁπλῆν, ὑπάρχουσαν τιμῶμεν, ἀναβοῶντες· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Λελαμπρυσμένη τῷ φέγγει τῷ τῆς ἁγνείας, καὶ ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, διηνθισμένη παρίστασαι, Ἀκυλίνα παρθένε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ἱερωτάτη θυσία προσηνέχθης, καὶ προσφορὰ λαμπροτάτη, καὶ ὡς εὐῶδες θυμίαμα, θεόφρον Ἀκυλίνα, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Νόσους ἀνθρώπων θεραπεύει, καὶ ἀπελαύνει δαιμόνων, λώβην τὸ ἅγιον σῶμά σου, Ἀκυλίνα ἐν τάφῳ, πανένδοξε κείμενον. Θεοτοκίον.

Ἀδιαφθόρως τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, καταφθορᾶς ἡμᾶς πάσης, ἀπολυτρούμενον τέτοκας· διὰ τοῦτό σε πάντες, Παρθένε δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρί, καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦν-
» τες ἐκραύγαζον· Εὐλογεῖτε Κυρίου, τὰ ἔργα
» τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰκρίῳ προσπαγέντι, Σῶτερ ἡ Παρθένος, συνεσταυρώθη σοι γνώμῃ ἀθλήσασα, καὶ τὴν τοῦ δράκοντος κάραν, καταπατήσασα.

Ὡραῖόν σου τὸ κάλλος, καὶ ὑπερφερής σου, ἡ τῆς ψυχῆς ἀπεφάνθη εὐγένεια, θεοειδὴς Ἀκυλίνα, ἀξιοθαύμαστε.

Συνοῦσα ταῖς χορείαις, ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, καὶ τῶν Μαρτύρων τοῖς δήμοις πανεύφημε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὅλων Θεὸν ἱκέτευε.

Ἡ ἔνδοξός σου μνήμη, πάντας συγκαλεῖται, περιχαρῶς Ἀκυλίνα ὑμνῆσαί σου, τοὺς εὐκλεεῖς Μάρτυς πόνους, καὶ τὰ παλαίσματα.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι τοῦ Ἀγγέλου, Πάναγνε βοῶμεν· Χαῖρε ἀνθρώπων ἁπάντων διάσωσμα, καὶ πανενδόξων Μαρτύρων, θεῖον στεφάνωμα.

Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν ἀ-
» σωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου· καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Ἐλισσαῖε πάνσοφε· Σὺ γὰρ καθάρας τὸν νοῦν, ἡδονῶν τῶν τοῦ σώματος, ὑπεδέξω ἔνδοξε, τὰς αὐγὰς τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῖς ἐφεξῆς τε, πᾶσι μετέδωκας, καὶ ὅλος ὤφθης, φωτοειδέστατος· ὅθεν ἐσκήνωσας, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Σὲ Ἐλισσαῖε μακάριε, ὁ ζηλωτὴς Ἠλιού, ἐν διπλῷ τῷ χαρίσματι, καταλαμπρυνόμενον, καταλείψας αἰθέριος, ἁρματηλάτης, ὄντως ἐδείκνυτο· οὗ τῇ μιμήσει, ῥεῖθρα ποτάμια, χάριτι ἔστησας, καὶ διῆλθες ἔνδοξε, περιχαρῶς, καταγλαϊζόμενος, καὶ μεγαλύνων Χριστόν.

Πάλαι πιστῇ Σωμανίτιδι, παῖδα χαρίζῃ εὐχῆς, ὃν θανόντα ἐξήγειρας, ὡς Προφήτης ἔνθεος, ἱερῶς θαυμαζόμενος· ἅλσι δὲ πάλιν, ὕδατα ἄγονα, σαφῶς μετάγεις εἰς γονιμότητα· θαύματα ἄπειρα, ἐκτελεῖς τῇ χάριτι τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος μακάριε· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Στιχηρὰ τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἀληθείας ἑδραίωμα, καὶ τῆς πίστεως ἔρεισμα, καὶ δογμάτων πρόβολον σὲ γινώσκομεν, τῆς εὐσεβείας συνήγορον, ἁγνείας τε σκήνωμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτόν, εὐωδίας τοῦ Πνεύματος, καὶ παμμέγιστον, θησαυρὸν διδα-

Digitized by Google

μάτων καὶ κρηπῖδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ἱεροφάντα Μεθόδιε.

Αὐτοκίνητον ὄργανον, ταῖς πνοαῖς ὑπηχούμενον, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐχρημάτισας· τῇ πυριφθόγγῳ γὰρ γλώττῃ σου, τὰ θεῖα ἐβρόντησας, καὶ κατέφλεξας ἐχθρῶν, δυσσεβῶν τὰ ζιζάνια, τῶν μὴ χρώμασιν, ὑλικοῖς προσκυνούντων τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν τὸ εἶδος, καὶ τῆς ἀχράντου Μητρὸς αὐτοῦ.

Ἱερέων ἐν τάγμασιν, Ἀσκητῶν ὁμηγύρεσι, καὶ χοροῖς Μαρτύρων σὺ καταλέλεξαι, ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρις αἵματος, στεῤῥῶς ἀνθιστάμενος, παρανόμου δικαστοῦ, διελέγχων ἀπόνοιαν, καὶ προστάγματι ἀσεβοῦς βασιλέως ἐν μνημείῳ καθειρχθεὶς Πάτερ θεόφρον, διετηρήθης ἀλώβητος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Προφῆτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης οὐδέ ποτε χωρίζῃ, καὶ ἑκάστῳ ἀσθενοῦντι ἀεὶ παρίστασαι· ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. Αἴτησαι ἱλασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἁγνὴ, Παρθένε Θεονύμφευτε, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκὶ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πανάγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου. Εἶτα τοῦ Ἱεράρχου ἦχος δ'. Ποίημα Φωτίου Πατριάρχου.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Εὐφροσύνως σήμερον, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ στολίζεται, ἀγαλλομένη καὶ κράζουσα· Ἐλαμπρύνθη μου τὸ κάλλος, ὑπὲρ πᾶσαν πόλιν· ἰδοὺ γὰρ τῶν Ἀρχιερέων τὸ μέγα κειμήλιον, ὁ ἔνδοξος Μεθόδιος, τὴν πορείαν πρὸς οὐρανὸν ἐποιήσατο. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, χοροστατήσαντες περὶ τὴν θείαν λάρνακα, ἰαμάτων πλημμύραν λαβόντες παρ' αὐτῆς, ἱκετεύσωμεν αἰτήσασθαι Χριστὸν τὸν Θεὸν, τοῦ ῥυσθῆναι τὴν οἰκουμένην, ἀπὸ πάσης αἱρέσεως. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοὶ, Ἠλίαν καὶ Ἐλισσαῖον, καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν μελῳδικῶς· Εὔσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν Προφητῶν σου ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μῆτερ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς· Οἴμοι! ἀνεβόα ποθεινότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπὶς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν, βρύει ἰάματα.

Δόξα, τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μεθόδιε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Χαῖρε Προφῆτα τοῦ Θεοῦ πανόλβιε.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίροις ὦ Ἐλισσαῖε, ἐπιδεδειγμένος τὴν ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν, ἐν σαρκί τε βιώσας ὡς ἄριστος.

Ἄϋλον σου τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς Προφῆτα φυλαξάμενος, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ, προορᾷν ἠξιώθης τὰ μέλλοντα.

Ἴαμα τοῖς νοσοῦσι, καὶ πλημμελημάτων καθαρτήριον, ἐκ Θεοῦ Ἐλισσαῖε, τοῖς γνωσίως ὑμνοῦσί σε αἴτησαι. Θεοτοκίον.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπόρως, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

Digitized by Google

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἀρχιερῆα Θεοῖο, Μεθόδιον ᾄσμασι μέλπω (*)·

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν.

Ἀφ' ἁρπαγῆς, καὶ προνομῆς καὶ δουλείας με, τῆς ἁμαρτίας λύτρωσαι, καὶ πρὸς μετάνοιαν, ποδηγήσας Οἰκτίρμον, προνόμευσον ἀξίως ἐν τῇ ἀγάπῃ σου.

Ῥεῖθρον ζωῆς, ἔχων σοφὲ τὴν καρδίαν σου, τῇ Ἐκκλησίᾳ γέγονας ὡς ποταμὸς Θεοῦ, πληρωθεὶς διδαγμάτων, καὶ ταύτης καταρδεύσας Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Χαλιναγωγῶν, σὺ τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, τῆς ἐγκρατείας ἔρωτι μετεστοιχείωσας, τῆς σαρκὸς τὸ ὑλῶδες, πρὸς τὴν τῆς ἀπαθείας Πάτερ ἀκρώρειαν.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ φησίν, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε ἁγνή, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον ἐν τῇ νηδύϊ σου, συλλαβοῦσα ἀσπόρως, καὶ τέτοκας καὶ σῴζῃ μετὰ τὸν τόκον ἁγνή.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ῥήσει θεοπνεύστῳ σε, χρηματισθεὶς σαφῶς ἔχρισεν, Ἐλισσαῖε, ἔνδοξε Προφήτην, Ἠλιοὺ ὁ θεσπέσιος.

Εὗρε τὴν ἀνάπαυσιν, καὶ ἐνεσκήνωσεν ἄφθονος, χάρις ἐν σοί, Πνεύματος Ἁγίου, Ἐλισσαῖε ἀοίδιμε.

Πόνοις σὲ νεώσαντα, τὴν τῆς ψυχῆς εὐρὼν αὔλακα, προφητικήν, χάριν ὁ Δεσπότης, Ἐλισσαῖε ἐνέσπειρεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἡμῶν, Χριστιανοί, σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Στερέωσον ἡμᾶς.

Θερμότητι φρενῶν καὶ ζήλῳ πίστεως, Πατέρων σὺ γέγονας κορυφαῖος, τῶν Ἑβραίων τε σὴν ἔνστασιν, ὡς ὑπάρχουσαν Ἅδου πύλην ἔθραυσας.

Ὁ βίος ἱερὸς ὁ λόγος ἔνθεος, ἡ πρᾶξις τῷ λόγῳ δεδοξασμένη, ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ σου, ἀληθοῦς θεωρίας ἐθησαύρισεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ξένος τοκετὸς ἡ ξένη πρόοδος, ἐν μήτρᾳ ξενίζεται τῆς Παρθένου, καὶ τὴν φύσιν ὀλισθήσασαν, εἰς φθορὰν ἐξ ἀπάτης ἀνεστήσατο.

Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσεβείας δόγμασι τὴν Ἐκκλησίαν, καταυγάσας ἤλασας, τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλύν, ἱεροφάντα Μεθόδιε, πᾶσι κηρύττων Χριστὸν εἰκονίζεσθαι.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου, Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προβλέψει θεϊκῇ, Ἠλιού σε ὁ μέγας, σοφὲ Ἐλισσαιέ, φοιτητὴν ἐπισπᾶται, Προφήτην δεικνύων σε, ἐλλαμπόμενον Πνεύματι· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, σὺν τούτῳ σε ἔνδοξε.

Ἕτερον τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὥσπερ μέγας ἥλιος, ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ θαυμάτων λάμψεσι, φωταγωγεῖς διὰ παντός, τῆς οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα, παμμάκαρ Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, Παρθενομῆτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι παράσχου, Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ῥιζοτόμον ἀνέδειξε, πάσης σε κακίας Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, φυτοκόμον Ἐλισσαῖε δέ, ἀρετῆς ἁπάσης, παμμακάριστε.

Ὁ προγνώστης τοῦ μέλλοντος, καὶ καλῶν ὡς ὄντα τὰ μὴ ὑπάρξαντα, Ἐλισσαῖε σὲ ἐπάξιον, προειδὼς Προφῆτα προωρίσατο.

Ἠκολούθει τῷ βίῳ σου, ἡ τῶν ἀρετῶν Προφῆτα ὁμήγυρις· ὅθεν νῦν πανηγυρίζουσιν, οἱ λαοὶ καὶ δῆμοι ἐν τῇ μνήμῃ σου.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἄχραντε Παρθένε τοῦτον δυσώπησον, τοῖς ἱκέταις σου δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὑμνῶ σε· ἀκοὴ γὰρ Κύριε.

Ἱδρῶσι, τοὺς ἀγῶνας ἔσπειρας, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς μετανοίας, καὶ θερίσας ἄσταχυν Μεθό-

(*) Τῆς Ἀκροστιχίδος ταύτης μόλις φαίνονται ἴχνη τινὰ ἐν τοῖς Τροπαρίοις· καθότι ἐλλείπουσι μὲν τὰ ὑπ' αὐτῆς ἀπαιτούμενα, ἕτερα δὲ ἀντ' ἐκείνων τίθενται, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς Θεοτοκίοις, ἀπὸ τῆς γ'. μέχρι τῆς θ'. Ὠδῆς, μηδεμίαν σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν Ἀκροστιχίδα. Τινὰ δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ κακόζηλα εἰσί, καὶ πρὸς τὸν ῥυθμὸν βεβιασμένα — Σημείωσαι δέ, ὅτι τὸ Χειρόγραφον ἀντὶ τοῦ παρόντος, ἔχει ἕτερον Κανόνα, ἀκροστίχιστον μέν, ἁρμονικώτερον ὅμως. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν Προφήτην Ἐλισσαῖον, ἕτερον, ποίημα Ἰωάν. τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐπιγραφόμενον καὶ ἐκεῖνο, μετ' Ἀκροστιχίδος· Ἄδω γεγηθὼς τὴν Ἐλισσαίου χάριν (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Digitized by Google

διε, τῆς ἀπαθείας ἐν γῇ τῶν πραέων κατεσκήνωσας, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἑορτάζεις ἀεί.

Ὀρθρίσας, προσευχαῖς συνέλαβες, θεῖον φόβον ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ τέτοκας Πνεύματι τῇ ποίμνῃ σου, δογμάτων ὅρους, δι' ὧν τὰς αἱρέσεις ἀποφράττουσα, εἰς γῆν ὀρθοδοξίας ἐμπλατύνεται.

Ἀνάψας, τὴν σαυτοῦ προαίρεσιν, τῷ ἐλαίῳ τῆς εὐποιΐας, ἀνύστακτος γέγονας, τοῖς πένησι λαμπὰς Παμμάκαρ· διὸ τοῦ νυμφῶνος σοι τὴν εἴσοδον, Χριστὸς σὺν ταῖς παρθένοις προεξένησεν.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως, χωρηθεὶς Πανάμωμε, θεῖος Λόγος ἐν τῇ γαστρί σου, προέρχεται σύμμορφος, ἀτρέπτως τοῦ βροτείου γένους· διὸ καὶ τῆς πλάσεως ἀνάπλασιν, δι' οἶκτον θειοτέραν προεξένησεν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Τίς τὰς πρακτικάς, ἀρετάς σου διηγήσεται; τὰς ἀναβάσεις δὲ τοῦ Πνεύματος, τίς καταγγεῖλαι Προφῆτα, Θεοῦ δυνήσεται;

Ἄβυσσον εὑρών, Ἐλισσαῖε χαρισμάτων Θεοῦ, τοῖς προσιοῦσί σοι ἐπήγασας, προῤῥήσεις θείας, ἰάσεις ψυχῆς καὶ σώματος.

Τάφος τὰ τῶν σῶν, ἀρετῶν οὐκ ἐπεκάλυψεν, Ἐλισσαῖε νῦν κατορθώματα, ἀλλ' ὑπὸ πάντων ὑμνούμενα καταγγέλλεται.

Θεοτοκίον.

Δυσώπησον ἀεί, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία ἁγνή, τοῦ καταπέμψαι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ῥάβδῳ τῇ τῆς πίστεως, τὰ τῶν αἱρέσεων σοβεῖς θήρατρα, καὶ τῷ δεσμῷ συζεύξας τὴν ποίμνην, τῆς θείας ἀγάπης, ἐλπίδι καὶ πίστει φυλάττει ἀκλόνητον.

Ἀποσεισάμενος, τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν τρυφὴν ἔθρεψας, σοῦ τὴν ψυχὴν ὀψώνιον ἔχων, συντόνους προσευχάς, μελέτην τε θείαν, ὑψοῦσαν ταπείνωσιν.

Σὲ τὸν χιτῶνα Σοφέ, τῆς Ἐκκλησίας πρακτικῶς ὕφανας, ἐν ᾧ Χριστοῦ σεπτὸν χαρακτῆρα, στηλώσας, τῇ πίστει, τῆς ὀρθοδοξίας ἐτράνωσας δόγματα.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν Ἁγνή, καὶ τῆς ἐλπίδος ἀσφαλῆ ἄγκυραν, καὶ συνοχὴν καὶ σκέπην καὶ τεῖχος, κεκτήμεθα πάντες, καὶ πρὸς βασιλείαν εἰσάγουσαν γέφυραν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὁ νοῦς σου εἰλικρινής, ὁ λόγος σου διειδέστατος· πηγῆς γὰρ ἐκ καθαρᾶς, ἀθόλωτοι βρύουσι, Προφῆτα μακάριε, προχοαὶ ὑδάτων, θριαμβεῦσαί σου τὰ κρύφια.

Ὑπέστης μὴ χωρισθείς, τοῦ διδασκάλου Πανεύφημε· καὶ ξένην ἑωρακώς, πορείαν ποιούμενον, ὑψώθης τῷ ἔρωτι, Ἐλισσαῖε μάκαρ, συμμετέωρος γενόμενος.

Θροῇ μὲν Ἐλισσαιέ, ὁρώμενος τὸν διδάσκαλον, τεθρίππῳ τῶν ἀρετῶν, πυρίνῳ τῷ ἅρματι, καὶ ἵπποις αἰρόμενον· ἀλλ' ἐδέξω κλῆρον, μηλωτὴν σὺν τοῖς χαρίσμασιν.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ ἁγνή, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἱερεῖον καὶ θύτης γενόμενος, ἔσπεισας σαυτὸν τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, καὶ συντηρεῖς ἐν ἅπασι, τῆς λατρείας αὐτῷ τὴν τελείωσιν.

Νῦν εἰς ἄϋλον δόξαν ἀπάρας ἐκ γῆς, τὴν ὑλομανοῦσαν τοῖς πάθεσιν Ὅσιε, τῇ ἐμμελεῖ καθάρσει σου, τῆς πρεσβείας ψυχήν μου θεράπευσον.

Ἀποξέσας τὸν ὄγκον τοῦ γράμματος, τῇ τῶν νοημάτων σου θείᾳ λαμπρότητι, τῆς Ἐκκλησίας γέγονας, ὀξυγράφος Μεθόδιε κάλαμος.

Θεοτοκίον.

Ἀπορία καλύπτει τὸν τόκον σου· ξένως γὰρ Παρθένε θηλάζεις τὸν ἄποσον, καὶ γαλουχεῖς τὸν ἄϋλον, καὶ ἀγκάλαις συνέχεις τὸν κτίσαντα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Διπλῆν τὴν χάριν εἰληφὼς παρὰ τοῦ Πνεύματος, Προφήτης ὤφθης θαυμαστὸς πᾶσι τοῖς πέρασι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε λυτρούμενος ἐκ κινδύνων, καὶ δωρούμενος τὴν χάριν τῶν θαυμάτων σου, τοῖς προστρέχουσιν ἐν ταύτῃ μετὰ πίστεως, καὶ βοῶσί σοι· Χαίροις Προφῆτα θεσπέσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἥλιος καταλάμψας ὁ τῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ πεφωτισμένῃ ψυχῇ σου, ἀπεδίωξε πᾶσαν ἀχλὺν ἁμαρτίας ἐξ αὐτῆς, καὶ Θεοῦ ἔδειξε

Digitized by Google

Προφήτην σε φαιδρότατον· ἐντεῦθεν καὶ ἡμεῖς κράζομεν οὕτως·
Χαῖρε, Θεοῦ ὁ μηδὲν προτιμήσας· χαῖρε, βοῶν κατασφάξας τὰ ζεύγη.
Χαῖρε, ὁ καταλείψας τὸν βίον σου ἅπαντα· χαῖρε, ὁ πλουτήσας τὸν πλοῦτον τὸν ἄσυλον.
Χαῖρε, ὅτι ἠκολούθησας τῷ καλέσαντι Θεῷ· χαῖρε, ὅτι νῦν ἀπείληφας παρ᾽ αὐτοῦ τὰς δωρεάς.
Χαῖρε, ὅτι τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ ἐκομίσω· χαῖρε, ὅτι ἐν τάχει διασχίζεις τὸ ὕδωρ.
Χαῖρε, περῶν ἀβρόχως τὰ ὕδατα· χαῖρε, ψυχῶν πολλῶν ὁ ἐπίκουρος.
Χαῖρε, μαθὼν τὴν ἀπόκρυφον γνῶσιν· χαῖρε, θανὼν καὶ ὡς ζῶν ἐποπτεύων.
Χαίροις, Προφῆτα θεσπέσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου.

Στίχοι.

Ἠλίαν ἵπποι· τὸν δὲ διπλοῦν Ἠλίαν,
Εἰς οὐρανοὺς ἀνῆγον ὡς ἵπποι Νόες.

Πότμον Ἐλισσαῖος δεκάτῃ λάχεν ἠδὲ τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν υἱὸς Σαφὰτ, ἐξ Ἀελμουθ, ἐκ τῆς γῆς Ῥουβίμ. Καὶ ἐπὶ τούτῳ γέγονε τέρας· ὅτι, ἡνίκα ἐτέχθη ἐν Γαλγάλοις, ἡ δάμαλις ἡ χρυσῆ, ἡ ἐκεῖ προσκυνουμένη, ὀξὺ ἐβόησεν, ὥστε ἀκουσθῆναι ἐν Ἱερουσαλήμ. Εἶτα δὲ ὁ Ἱερεὺς διὰ τῶν δήλων, ὅτι Προφήτης ἐτέχθη ἐν Ἱερουσαλὴμ σήμερον, ὃς καθελεῖ τὰ γλυπτὰ, καὶ συντρίψει τὰ χωνευτά. Πολλὰ δὲ τεράστια ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου. Θανὼν δὲ, ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ ἐν Σεβαστουπόλει. Οὗτος προεφήτευσε περὶ τῆς τοῦ Κυρίου παρουσίας, καὶ τὰ ὕδατα Ἱεριχὼ, ἀτεκνοῦντα καὶ ἁλμυρὰ ὄντα, ἰάσατο. Τάδε λέγει Κύριος, εἰπὼν, ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα· καὶ ἰάθησαν. Ἀλλὰ καὶ νεκροὺς ἤγειρε· καὶ λεπρὸν ὄντα Νεεμὰν τὸν Σύρον ἐκαθάρισε τῆς λέπρας· καὶ Γιεζῆ, τὸν ἑαυτοῦ ὑπηρέτην, λεπρὸν ἐποίησε γενέσθαι, διὰ τὴν φιλαργυρίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν παρακοήν· καὶ νεκρὸς ὢν, νεκρὸν ἤγειρε· καὶ τὰ Γορδάνεια ῥεῖθρα, τῇ τοῦ Ἠλιοῦ μηλωτῇ πατάξας, διέρρηξεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Μεθόδιον φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας,
Τὸ τῆς τελευτῆς σβεννύει στυγνὸν νέφος.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, τὴν πλάνην τῶν αἱρέσεων, καὶ Εἰκονομάχων, σοφαῖς ἀποδείξεσι καὶ γραφικαῖς ῥήσεσι, παντοίως ἀνατρέψας καὶ καθελὼν, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ταῖς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις βραβεύσας, καὶ πολλὰς κακώσεις παθὼν ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν, ἐν τῷ προσκυνεῖν τὰς Ἁγίας καὶ σεπτὰς Εἰκόνας, ἀνεπαύσατο αἰωνίως, λύτρωσιν τῶν ἀνιαρῶν ἡμῖν ἐξαιτούμενος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ οἴκῳ, ἐν ᾧ τὸ τίμιον αὐτοῦ κατάκειται λείψανον, τῷ ὄντι ἔνδον τῶν Ἁγίων καὶ Πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν μεγάλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυρίλλου, Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς Κρητῶν νήσου.

Στίχ. Εἰ καὶ γέρων Κύριλλος ἦν ὁ Γορτύνης,
Ἡβῶσαν εἶχε πρὸς ξίφος τὴν καρδίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Εἴληφας μάκαρ Ἐλισσαῖε, ἐν τῷ Πνεύματι διπλᾶ τοῦ διδασκάλου, καὶ ἐν τούτῳ θεοφορούμενος ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλον τὸν βίον ἐκαρπώσω, καὶ τὴν ἄφθονον χάριν τοῦ διδασκάλου, παρθενίας δειχθεὶς κειμήλιον καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὕδωρ διῆλθες Ἰορδάνου, ὃ ἐπάταξας μνησθεὶς τοῦ διδασκάλου, καὶ διέβης ἀνικμοις ἴχνεσι κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαίροις πανάμωμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν σαρκὶ τῷ κόσμῳ, τὸν ἐκ πλάνης ἁγνὴ λυτρούμενον τοὺς πίστει, σὲ Θεοτόκον Δέσποιναν, ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Εἰκόνος χρυσῆς.

Σοφίας κρατὴρ, ἀνεδείχθη ἀρεταῖς σοφὲ πληρούμενος, καὶ συγκαλέσας τῷ κηρύγματι, τῆς ὑψηλῆς πολιτείας σου, ἴθυνας τὴν ποίμνην θεόφρον, καὶ σὺν αὐτῇ Πάτερ ἔκραζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μονὰς τὰς ἐκεῖ, καὶ τὰς λήξεις ἐν τιμῇ Πάτερ προέφθασας, καὶ συναγάλλῃ τῷ Κυρίῳ σου, καὶ συνευφραίνῃ καὶ γέγηθας· Ὅθεν σε τιμῶμεν παμμάκαρ, τῷ δοξάζοντι κράζοντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀνδρείᾳ φρενῶν, ἐζωσμένος τὴν ὀσφὺν Πάτερ Μεθόδιε, καὶ διὰ βίου στολισάμενος, τὴν ἀμπεχόνην τῆς πίστεως, ἐν τῇ εὐωχίᾳ τῆς ἄνω, βασιλείας εἰσέδραμες, Εὐλογητὸς εἶ ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ἀπάτωρ ἐκ σοῦ, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς Ἁγνὴ προέρχεται, καὶ τῆς ἁγνείας σου τὰ σήμαντρα, διατηρήσας ἀλώβητα, ἔδειξαν ἀλόχευτον τόκον, καὶ παρθενίαν ἀμόλυντον· καινοτομοῦνται γὰρ ἐν σοὶ, νόμοι τῆς φύσεως.

Digitized by Google

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει, ἁγίῳ.

Ἅλας θεῖον, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, Ἐλισσαῖε ὑπῆρξας θεοφόρε, καὶ ἐν ἅλσὶ ἰάσω νάματα ἄτεκνα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέων παίδων, τὴν ἄτακτον κακίαν, ἀναςέλλων θηρσὶ τοῖς αἱμοβόροις, Ἐλισσαῖε Προφῆτα βορὰν δέδωκας, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λελουμένος, Ναιμὰν, δι' Ἐλισσαίου, καὶ τῆς λέπρας πλυθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, τὴν τοῦ Βαπτίσματος ἐδήλου θείαν κάθαρσιν, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν κόλποις Πατρὸς ἀκαταλήπτου, καὶ ἀγκάλαις Μητρὸς ἀπειρογάμȣ, ἀνερμηνεύτως ἐμφανισθέντα ἅπασι, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὺ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ὡς κατάκαρπος Σοφὲ δειχθεὶς ἐλαία, εὐποιΐας ἐλαίῳ καὶ ἐγκρατείας τρυφῇ, πενήτων καρδίας ἐλίπανας, καὶ φαιδρὰν ἀνῆψας, τῇ σῇ ψυχῇ λαμπάδα.

Ἱεραρχίας τὴν στολὴν, τῷ τῶν ἔργων σου φωτὶ λαμπρύνας ὤφθης, σωφροσύνης κλειδοῦχος, τῆς ἐγκρατείας τρυφὴ, τῆς ὄντως προσευχῆς διδάσκαλος, καὶ τῆς μετανοίας ὁδὸς καὶ νόμος βίου.

Μεταμελείας ὁ καρπὸς, μετανοίας τὸν καρπὸν προβάλλεταί σοι, καὶ συκῆς τῆς ἀκάρπου, τὴν ἐκτομὴν ἀπειλεῖ· ψυχή μου τὴν ἀρὰν πτοήθητι, θρέψον δὲ Χριστὸν ἀρετῶν τῇ εὐκαρπίᾳ.

Θεοτοκίον.

Μὴ ἐπιλάθῃ, τῆς φωνῆς, προστασία φοβερὰ τῶν ἱκετῶν σου, ἀλλ' ἐκ πάσης ὀδύνης, ταῖς μεσιτείαις ταῖς σαῖς, καὶ πάσης ἀπειλῆς ἐξάρπασον· κάμπτει γὰρ ἡ σὴ μητρικὴ Θεὸν πρεσβεία.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Βοῶσαν κατοικτείρας, καὶ ὀδυνωμένην, τὴν Σωμανίτιν τὸν παῖδα ἀνέστησας, μετὰ τὴν στείρωσιν λύσας, μάκαρ τὴν νέκρωσιν.

Ἰθύνετο ὁ βίος, λόγῳ ἀληθείας· ἐδυναμοῦτο ὁ λόγος δὲ Πνεύματι, δι' ἐνχρέτου σου βίου, Προφῆτα ἔνδοξε.

Ἐν λήξει πανολβίῳ, μάκαρ Ἐλισσαῖε, ἀναπαυόμενος νῦν καθικέτευε, τῆς τῶν ψυχῶν σωτηρίας, ἀξιωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐνήργησας ἀφράστως, Δέσποτα Σωτήρ μου, καθ' ἑκατέρας τῶν δύο σου φύσεων, αὐτεξουσίῳ θελήσει, τὴν σωτηρίαν μου.

Τοῦ Ἱεράρχου. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐναπεμάρανας Πάτερ, μεθοδείας καὶ βέλη, πυρὶ τῆς ἐγκρατείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τῆς ἁγνείας τῷ ἄνθρακι, τῆς σαρκὸς τὴν ὑλώδη, μανίαν πυρπολήσας ἀληθῶς τῆς ἐκεῖ φωταυγίας. Μεθόδιε ἠξίωσαι.

Λειποτακτήσας οὐδόλως, ἀσθενείᾳ σαρκός σου, τοῖς θείοις ἐνετρύφας δαψιλῶς· οὐδὲ τὸ γῆρας προέκρινας, τὴν καθέδραν προβλέπων, ὡς ἔφη Δανιὴλ τοῦ Παλαιοῦ, ἀλλ' ὑπερεῖδες Πάτερ, ἐν κόποις τὴν ἀσθένειαν.

Πατριαρχῶν ἐν χορείᾳ, αὐλιζόμενος μέλπεις, τὸ ᾆσμα τῶν Ἀγγέλων σὺν αὐτοῖς Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ὁ Πατὴρ ὁ γεννήτωρ, Υἱὸς ὁ γεννηθεὶς, καὶ τὸ Πνεῦμα, προϊὸν ἀμερίστως. Τριὰς Ἁγία δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὸν σὸν καθικετεύουσιν Υἱόν· δέξαι κἀμὲ ἡ ἐλπὶς τῶν πιστῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι βράβευσον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεȣ̃ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σο-
» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐξ ἀροτῆρος ὤφθης, προφήτης ὦ Ἐλισσαῖε· καὶ Ἠλιοῦ δεδεγμένος, τὴν μηλωτὴν καὶ τὸ αὐτοῦ, πνεῦμα δισσῶς ἐπεσπάσω· καὶ σὺν αὐτῷ σε τιμῶμεν.

Ἕτερον τοῦ Ἱεράρχου. Τῶν μαθητῶν.

Ὡς ἥλιος ἀνίσχων ἐκ τῆς ἑῴας, ἔδυς εἰς τὰ ἑσπέρια τῇ ἀθλήσει· νῦν δὲ κατεφώτισας, τὸν κόσμον, σοῖς πάνσοφε διδάγμασι. Πάτερ Μεθόδιε θεοφόρε, διὸ ἡμῶν ὑπερεύχου.

Θεοτοκίον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σὲ ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Digitized by Google

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Φωτίου Πατριάρχου.

Ἀστὴρ ἀνέτειλεν εὐσεβείας, ἀπὸ δυσμῶν ἡλίου τοῦ φαινομένου, ὁ μέγας ἐν Ἱεράρχαις Μεθόδιος· καὶ τὴν ἀχλὺν διατμήξας τῶν κακοδόξων, κατέπαυσεν εἰς τὴν ὄντως ἀνατολὴν, τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· κἀκεῖσε ταῖς ἀσωμάτοις συναυλιζόμενος χορείαις, καὶ πρὸς τῷ θρόνῳ παρεςὼς τῆς Τριάδος, ὡς Ὅσιος, ὡς Μάρτυς, ὡς Ἱερεὺς, ὡς Πατριάρχης, πράξει καὶ θεωρίᾳ, ἡμῖν αἰτεῖται τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυςήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Εὗρεν, ἡ τοῦ Πνεύματος αὐγὴ, τῆς σῆς διανοίας Προφῆτα, τὴν καθαρότητα, στίλβουσαν ὡς ἔσοπτρον, διαφανέστατον· καὶ τὸν κόσμον κατηύγασε, τῆς θεογνωσίας, φέγγος ἀπαστράψασα, καὶ προτυπώσασα, θείων μυστηρίων εἰκόνας, χάριν τε τὴν πᾶσαν ἀνθρώποις, μέλλουσαν δοθήσεσθαι θεσπέσιε.

Στόμα, χρηματίσας τοῦ Θεοῦ, τοὺς τῆς ἀσεβείας ἐργάτας, σαφῶς διήλεγξας, δίκην ἀναπόδραστον, αὐτοῖς καὶ ἄφυκτον, ἀπαρτήσας Πανόλβιε, τῆς δικαιοσύνης, δόγμασιν ἑπόμενος, καὶ θείοις κρίμασιν· ὅθεν τῶν σοφῶν σου ῥημάτων, βλέποντες τὴν ἔκβασιν μάκαρ, ὕμνοις ἐπαξίοις εὐφημοῦμέν σε.

Μύστης, τῶν ἀρρήτων τοῦ Θεοῦ, γέγονας κριμάτων Προφῆτα, θεομακάριστε· ἔθνη γὰρ ἐφώτισας, καὶ κατελάμπρυνας, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, Ἀμὼς θεηγόρε· ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον, μνήμην γεραίρομεν. Ῥῦσαι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, πάντας τοὺς πιςῶς εὐφημοῦντας, καὶ πανηγυρίζοντάς σε ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὕδωρ, ὡς τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τῆς ἀθανασίας τὸ νέκταρ, Χριστὸν τὸν Κύριον, πότισόν με Πάναγνε, ὕδωρ ἀφέσεως, καὶ τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, νοήμασι θείοις, ὅπως τὰ σωτήρια, πράττω προστάγματα· ἵνα σωτηρίας πρὸς ὅρμον, διὰ τῆς αὐτῶν ἐργασίας, φθάσω καὶ δοξάζω σε τὴν ἄχραντον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἄχραντε, ἔςενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα. Οἴμοι! τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς! Ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Προφήτου σου Ἀμώς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἀμώς σε μέλπω τὸν Προφήτην τὸν μέγαν.

Ὠδὴ α'. Ἦχος βαρύς. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Ἀνακαθάρας μου τὸν νοῦν, τοῦ τῶν παθῶν ἀχλυώδους λογισμοῦ, τὸν Προφήτην σου Ἀμὼς, Δέσποτα μέλπειν καταύγασον.

Μυσταγωγὸς ἀναδειχθεὶς, τῶν ὑπὲρ νοῦν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, ἠξιώθης προορᾷν, Ἔνδοξε τὰ γενησόμενα.

Ὡς ἀκηλίδωτον Θεοῦ, καὶ καθαρὸν οἰκητήριον φανεὶς, τὴν τοῦ Πνεύματος Ἀμὼς, εἴληφας θείαν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὴν πεσοῦσαν τοῦ Ἀδὰμ, προφητικῶς ἐξανέστησας σκηνὴν, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν, Ἄχραντε κυοφορήσασα.

Ὠδὴ γ'. Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Σὺ παρανόμους ἐλέγχων, Ἀμὼς τὴν τοῦ Κυρίου, δικαιοσύνην ἐδείκνυς, βοῶν θεοφάντορ· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐτέθης στύλος Προφῆτα, τῆς καινῆς διαθήκης, ἀνέχων ταύτης τὴν στέγην, καὶ πίςει κραυγάζων· Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Digitized by Google

Μεμυημένος τὰ θεῖα, Προφῆτα θεηγόρε, Ἀμὼς ἐνθέως φωτίζων, λαοὺς ἐμελῴδεις· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐστερεώθην τὸν θεῖον, τόκον ἐπεγνωκώς σου, καὶ προστασίαν Παρθένε, πλουτῶ σε κραυγάζων· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλη-
» σία· καὶ γὰρ ἀπαύστως, ἐν ὕμνοις, βοᾷ
» μελῳδοῦσα· Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ
» τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον ὄργανον, τοῦ Παρακλήτου, ἐχρημάτισας, ταῖς τούτου μάκαρ, διηνεκέσι πνοαῖς ὑπηχούμενον· ἀναφωνεῖς γὰρ ἀδήλων τὴν δήλωσιν, καὶ καταυγάζεις τοὺς πίστει προστρέχοντας, Ἀμὼς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Παναμώμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

Ὠδὴ δ'. Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Λατρεύοντα κωφοῖς εἰδώλοις, τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἤλεγξας· ὅθεν αἰχμάλωτον γενέσθαι, τοῦτον ἔφης Ἀξιάγαστε.

Προφήτην σε τὸ πρὶν ποιμένα, ἔδειξεν ὁ Θεὸς ἀναλαβὼν ἱεροφάντορ Ἀμώς· διό σε πάντες πίστει μακαρίζομεν.

Ὡς ἔσοπτρον τὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δεδεγμένος ἀστραπὰς, τὰς φωτοβόλους Ἀμὼς, πᾶσι προφαίνεις, χαίρων τὴν εὐσέβειαν.

Τὴν ἄμεμπτόν σου πολιτείαν Ἔνδοξε, θεασάμενος Θεὸς, κήρυκα δόξης αὐτοῦ προβάλλεταί σε, θείας τε σαρκώσεως.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος σοὶ κατασκηνώσας Ἄχραντε, τὴν οὐσίαν τὴν ἐμὴν, ἀνεμορφώσατο διαπεσοῦσαν, ταῖς πρὶν παραβάσεσιν.

Ὠδὴ ε'. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Νενεκρωμένους, τρυφῆς βολίσι μάκαρ ὠνείδισας, ὡς λογιζομένους, πεπηγέναι τὰ ῥευστὰ, τὰ τρεπτὴν κεκτημένα, καὶ φθειρομένην τὴν ἀπόλαυσιν.

Πλουσιωτάταις, φωτοχυσίαις περιχεόμενος, ὤφθης θεοῤῥῆμον, καὶ συνόμιλος Θεοῦ, διαγγέλων τοῖς πᾶσι, τῆς ἀσεβείας τὰ ἐπίχειρα.

Ῥυσθῆναι πάντας, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας Μάκαρ δυσώπησον, τῶν δελεασμάτων, καὶ τῶν βρόχων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ φωτὶ λαμπρυνθῆναι, τῆς οὐρανίου προφητείας σου.

Θεοτοκίον.

Οἱ Θεοτόκον, ὁμολογοῦντές σε Μητροπάρθενε, τῆς ἀδιαδόχου, βασιλείας καὶ τρυφῆς, διὰ σοῦ Θεομῆτορ, ἐπιτυχεῖν ἀξιωθείημεν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Ἰωνᾶς, ἐκ κοιλίας.

Φωτιστικαῖς, ἀληθείας ἀκτῖσιν ἐκλάμπων, ἐῤῥάπισας τὸν τοῦ ψεύδους προφήτην, εὐτόνως διελέγχων, καὶ προλέγων τὴν αὐτοῦ ἐξολόθρευσιν.

Ἠμαύρωσας, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα Προφῆτα, ὡς ἥλιος εὐσεβείας τὴν αἴγλην, τοῖς πᾶσιν ἀνατέλλων, ὡς τοῦ Πνεύματος αὐγὴν εἰσδεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον, παρθενίαν ὑμνῶ σου Παρθένε, τὸν ἄφθαρτον καὶ σεβάσμιον τόκον, τιμῶ σου Παναγία, δι' οὗ σέσωσμαι φθορᾶς καὶ νεκρώσεως.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας Ἅδου ἐβόα· Ἀνάγα-
» γε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου· ἡμεῖς δέ σοι
» βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

Στίχοι.

Ἀμὼς, ὁ συκάμινα κνίζων αἰπόλος.
Ἐδὲμ τρυφᾷ τὰ δένδρα κνίζων οὐκέτι.

Πέμπτῃ ἐκ βιότοιο Ἀμὼς δεκάτῃ τε ἀπέπτη.

Οὗτος ἦν πατὴρ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου (*), καὶ ἐγεννήθη ἐν Θεκουὲ, ἐν γῇ Ζαβουλὼν, καὶ προεφήτευσεν ἔτη πεντήκοντα. Ἀμεσίας δὲ ὁ ἱερεὺς Βαιθὴλ, συχνῶς αὐτὸν τυμπανίσας, ἐνήδρευεν αὐτὸν καὶ ἐλοιδόρει. Εἰς τέλος δὲ ἀνεῖλεν αὐτὸν ὁ υἱὸς Ἀμεσίου, ῥοπάλῳ πλήξας αὐτὸν κατὰ τοῦ κροτάφου, ὅτι ἤλεγχε περὶ τῆς ἐνέδρας τῶν δαμάλεων τῶν χρυσῶν. Ἦλθε δὲ ἔτι ἐμπνέων εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἐκοιμήθη, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. Τὸ δὲ Ἀμὼς, ἑρμηνεύεται καρτερός.

(*) Περὶ τοῦ τίς ἐστιν ὁ Προφήτης οὗτος Ἀμὼς, ὅρα ἐν τῷ Μ. Ὡρολογίῳ.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δουλᾶ.

Στίχ. Δουλᾶς, ξοάνοις δουλικὸν μὴ δοὺς σέβας,
Ἤνεγκε σαρκὸς, ὡς Θεοῦ δοῦλος, ξέσεις.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ζεφυρίου Πραιτωριάδος, Ἐπαρχίας τῆς Κιλικίας· διὰ δὲ τὸ τὸν Χριστὸν σέβειν καὶ προσκυνεῖν, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Μάξιμον, καὶ τύπτεται ῥάβδοις. Διεξελθὼν δὲ τὰ κατὰ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Δάφνην, ὅτι ἐρασθεὶς, αὐτῆς καὶ καταδιώξας, οὐκ ἐπέτυχε τῆς ἐπιθυμίας, ἐξεκαλέσατο εἰς πλείονα θυμὸν τὸν Ἡγεμόνα καὶ ὀργήν. Ὅθεν πάλιν τύπτεται κατὰ τῆς γαστρὸς ὕπτιος· καὶ ἐν ἐσχάρᾳ πυρὸς ἐπιτεθεὶς, καὶ αὖθις ἐν ἑτέρᾳ ἐξετάσει ἀχθεὶς, ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν διαβρέχεται, καὶ ἄνθρακας πυρὸς ἐπ' αὐτὴν ἐπιχέεται, καὶ ὄξει καὶ ὀστράκῳ κατατρίβεται, καὶ σίνηπι κατὰ τῶν μυκτήρων ἐγχέεται, καὶ σιδήροις τὰ νῶτα χαράσσεται, καὶ τὰς σιαγόνας καὶ τὰ σκέλη συντρίβεται.

Ἐρωτηθεὶς δὲ παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος περὶ τοῦ Χριστοῦ, πῶς ἐν σαρκὶ Θεὸς νομίζεται, πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκονομίαν ἐν ἐπιτόμῳ διηγήσατο. Ἀχθεὶς δὲ εἰς τρίτην ἐξέτασιν, καὶ τῶν εἰδωλοθύτων ἀναγκαζόμενος ἀπογεύσασθαι, ὡς ἑκὼν οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλὰ τὴν ἐπενεχθεῖσαν βίᾳ σπουδὴν τῷ αὐτοῦ στόματι ἀπέπτυσε, ἀναρτηθεὶς ξέεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥς τε τὰς μὲν παρειὰς αὐτῷ καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν σαρκῶν γυμνωθῆναι, τὰ δὲ ἔγκατα προελθεῖν. Εἶτα ἑλασθεὶς ἕως εἰκοστοῦ μιλίȣ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νερσῆ· καὶ ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκȣ, πέραν ἐν τοῖς Μαραναχίȣ. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἣν προηγόρευσας θείαν σωτηρίαν, ἐφανερώθη, Ἀμὼς Προφῆτα θαυμάσιε, φωτισμοῖς εὐσεβείας λάμπουσα κόσμῳ· Εὐλογητὸς εἶ κράζοντι, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νενευρωμένος τῇ θείᾳ δυναστείᾳ, τοῖς ἀντιθέοις, ἐχθροῖς ἀνάλωτος γέγονας, καρτερῶς ὡς ἀδάμας μείνας κραυγάζων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον τόκον τῆς Παρθένου, δοξολογοῦμεν, δι' οὗ θανάτȣ ἐρρύσθημεν, δι' αὐτοῦ γεννηθέντες εἰς ἀφθαρσίαν, Εὐλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ηʹ. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Ὅλος ἀνέδραμες εἰς αἰθέριον ὕψος, καὶ ἐμυήθης τῶν ἀρρήτων τὴν γνῶσιν, καὶ γέγονας μηνυτὴς τῆς τοῦ Λόγου, σαρκώσεως Ἀμώς· διό σε ἀνυμνȣ̃μεν, εἰς πάντας τȣ̀ς αἰῶνας.

Νοὸς ὀξύτητι τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, κατανοεῖν ὡς ἐφικτὸν ἠξιώθης, μυοῦντά σε τῶν ἀρρήτων τὴν γνῶσιν κραυγάζων εὐσεβῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μακαριότητος καὶ χαρᾶς ἀνεκφράστου, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ὡς προφήτην, ἐπέτυχες ȣ̓ρανίων ἐπόπτα, κραυγάζων εὐσεβῶν Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν δύο φύσεσι τῆς Τριάδος, τὸν ἕνα θεοπρεπῶς ἄνευ σπορᾶς Θεομῆτορ, ἐγέννησας τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου· διό σε οἱ πιστοὶ, πόθῳ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν μόνον ἄναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
» εὐλογȣ̃σιν ȣ̓ρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίτ-
» τουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς,
» Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν.

Γενόμενος προφητικῆς ἐκφαντορίας, θεοκίνητος γλῶσσα, τὰ θεῖα φθεγγόμενος, πᾶσιν ἀναγγέλλεις Ἀμὼς, τὴν θείαν εὐσπλαγχνίαν. Διὸ πάντες σε ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ἀνέκφραστος τῶν Προφητῶν ἡ εὐδοξία· τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐν τούτους κατοικῆσαν, τῆς φωτοχυσίας αὐτοῦ, ἀνέδειξε μετόχȣς, ἐξ ὧν πάντες οἱ πιστοὶ φωτιζόμεθα.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς μου τοὺς χιτῶνας, περιεῖλες Παρθένε, σωτήριον χιτῶνα, τὸν σεσαρκωμένον Θεὸν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις. Διὸ πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Πανύμνητε τῶν ȣ̓ρανῶν ὑψηλοτέρα, εἶ, τὸν
» ἄναρχον Λόγον ἀσπόρως συλλαβοῦσα,
» καὶ σεσαρκωμένον Θεὸν, τεκȣ̃σα τοῖς ἀνθρώ-
» ποις. Διὸ πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙϚʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δʹ. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Ἔχων πολιτείαν ἰσάγγελον, ἀποχῇ τῶν ἡδονῶν, σκεῦος ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο σὲ σοφὲ, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ, τὸ Θεῖον ἁρμαζόντως προχειρίζεται, καὶ στῦλον, καὶ ἑδραίωμα τῆς πίςεως, Τύχων δεικνύει θεόπνευ-

στε, ὀρθοδοξίας ἐφ᾽ ὕδατα, ποιμαίνοντα, σοῦ τὴν ποίμνην ἱερώτατε.

Θείας πεπλησμένος συνέσεως, ποίμνης ὤφθης λογικῆς, ταύτην ἐκτρέφων λογικῶς, ἐπὶ χλόην ἀληθῶν, δογμάτων πάνσοφε ποιμήν· διό σου τὴν ἁγίαν νῦν πανήγυριν, τιμῶμεν τὸν δοξάσαντά σε Κύριον, μεγαλοφώνως δοξάζοντες. Τύχων θεόφρον πανόλβιε, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θαύμασι Θεός σε ἐδόξασεν, ὁ δοξάζων τοὺς αὐτὸν, Πάτερ δοξάζοντας πιστῶς· ἐν καιρῷ γὰρ τῆς σεπτῆς, καὶ θείας μνήμης σου σοφὲ, ὁρᾶται, βότρυς πέπειρος γενόμενος, ὑμνούντων, τῶν παρόντων τὰ παράδοξα· ἐξ οὗ οἱ πίστει μετέχοντες, ἁγιασμὸν καὶ ὠφέλειαν, εἰσδέχονται, ἐπαξίως σε γεραίροντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε ἀνύμφευτε ἁγνὴ, οὐ λαμβάνει τὴν ταχεῖαν, τῶν κακῶν ἀπαλλαγήν; εὑρίσκει, βοηθόν σε ἀκαταίσχυντον, προστάτιν τε καὶ πύργον ἀῤῥαγέστατον. Θεογεννῆτορ πανάμωμε, Χριστιανῶν ἡ ἀντίληψις, μεσίτευσον, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακε, τὸν Υἱὸν τὸν ἑαυτῆς, καθηλωμένον ἐν Σταυρῷ, ἐτιτρώσκετο τῆς λύπης, τῇ ῥομφαίᾳ τὴν ψυχὴν, τὰ σπλάγχνα ἐδονεῖτο θρήνους πλέκουσα, καὶ λύπης τὴν καρδίαν ἐνεπίμπλατο. Οἴμοι; Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς ταῦτα πάσχεις μακρόθυμε; δοξάζω σου, τὸ μακρόθυμον φιλάνθρωπε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῷ θαυματουργῷ προσλαλήσω ποιμένι.

Ἰωσήφ (*).

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, παρεστὼς στεφηφόρος, ὡς βιώσας ἐπὶ γῆς, ὁσίως καὶ φωτὶ, ἀνεσπέρῳ λαμπόμενος, φώτισόν μου τὴν καρδίαν, καὶ τὸν νοῦν ἀνυμνῆσαί σου, τὸν ἰσάγγελον βίον Μακάριε.

Ὡράθης εὐκλεῶς, μακαρίας τε ῥίζης, ἐκβλαστάνων ἱερῶς, ὡς κλάδος ἀληθῶς, εὐκαρπίας πληρούμενος πίστεώς τε καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης καὶ χάριτος, παραδόξων θαυμάτων Θεόπνευστε.

Θυσίαν σεαυτὸν, καθαρὰν καὶ τελείαν, τῷ τυθέντι δι᾽ ἡμᾶς, προσήγαγες Χριστῷ, τὰ ψυχὴν ἀποκτείνοντα, πάθη ἐναπονεκρώσας, διὰ πόνων ἀσκήσεως, ἐπιμόνου τε Πάτερ δεήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἀνώρθωσας ἡμᾶς, ἀπωλείας εἰς βάθη, πεπτωκότας τὸν Χριςὸν, κυήσασα Ἁγνὴ, ἐξ ἀχράντων λαγόνων σου· τοῦτον οὖν ὡς παῤῥησίαν, κεκτημένη ἱκέτευε, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ὕλην κακίας, ἐκτεμὼν τῆς καρδίας σου πρόῤῥιζον, τῇ δρεπάνῃ τῶν εὐχῶν, ὡς γῇ κατάκαρπος Ὅσιε, στάχυν ἐγεώργησας, ἑκατοστεύοντα.

Μόνα ποθήσας, τὰ πρὸς θείαν ζωὴν ὁδηγοῦντά σε, τρίβους Πάτερ δεξιὰς, ἀνεπιστρόφως διώδευσας, ἔχων ὁδηγοῦσάν σε, χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ἁγίων βίους, ἐμιμήσω θεόφρον ὡς Ἅγιος, καὶ ἀπάθειαν ψυχῆς, ἐκτήσω Τύχων θεόπνευστε, οἶκος θείου Πνεύματος, ἀποδεικνύμενος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῆς Τριάδος, ἀπεκύησας ἕνα Πανάμωμε, ἀναπλάττοντας ἡμᾶς, τοὺς συντριβέντας τὸ πρότερον, κακίᾳ τοῦ ὄφεως, τοῦ πολεμήτορος.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ᾽ ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ
» ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄.

Τὴν ὡραιότητα.

Τῷ θείῳ μύρῳ σε, ἔχρισεν Ὅσιε, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Ἀρχιερέα σαφῶς, λαὸν ποιμάναντα καλῶς, ἐν πάσῃ ὁσιότητι· ὅθεν σε καὶ θαύμασιν, ἱερῶς κατεκόσμησε· νόσους γὰρ ἑκάστοτε, θεραπεύεις τῶν πίστει σου, τοῦ ζῶντος προσιόντων λειψάνοις, Τύχων ἀειμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τὴν νεκρωθεῖσάν μου, ψυχὴν τοῖς πάθεσι, ζώωσον Πάναγνε, μόνη πανάμωμε, ὡς παῤῥησίαν μητρικὴν, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἔχουσα· σὺ γὰρ μόνη ἔτεκες, ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύ-

(*) Καὶ ἐνταῦθα τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα πρὸς τὸ, Ἁρματηλάτην Φαραὼ, τοῦ Θεοφάνους ποίημα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς; Θεοῦ τύχοιμι σαῖς δεήσεσιν Τύχων, Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Digitized by Google

ματι, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ, διδόντα ἀεὶ καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδιστον, οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως, ἑκὼν ὑπέμεινας· ὃν τεκοῦσά σε Χριστὲ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο, σπλάγχνα κοπτομένη τε, μητρικῶς ἐπωδύρετο. Ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Ὠδὴ δʹ. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὸν ἐνάρετόν σου βίον, τὰ περίδοξα θαύματα, τὴν βεβαίαν πίστιν, τὴν ὑπομονὴν τὴν πραότητα, οἱ εὐσεβεῖς καθορῶντες, ἱερέα σε, καὶ ποιμένα σαφῶς προχειρίζονται Ὅσιε.

Οὐκ ἠλάττωται ὁ σῖτος, ἐνδεέσι διδόμενος, τῇ χειρί σου Μάκαρ, μᾶλλον δὲ πλειόνως ηὐλόγηται, τῶν κενωθέντων δοχείων θείᾳ χάριτι, πληρουμένων σαφῶς παναοίδιμε.

Ὑπανοίγων τὴν καρδίαν, συμπαθῶς Τύχων ἔνδοξε, πενομένοις πλοῦτος, καὶ περιβολὴ γυμνητεύουσι, τῶν ὀρφανῶν τε προστάτης ἐχρημάτισας, θεραπεύων ἐν τούτοις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ῥᾳθυμίᾳ συσχεθέντα, καὶ παθῶν ἀμαυρότητι, ὅλον σκοτισθέντα, καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ δουλεύσαντα, τὸν ἀναμάρτητον Λόγον ἡ κυήσασα, φωταγώγησον, καὶ πρὸς ζωὴν χειραγώγησον.

Ὠδὴ εʹ. Ἀσεβεῖς. οὐκ ὄψονται.

Γεωργὸς ὡς ἄριστος, ἐνέωσας ψυχὰς, χερσωθείσας Πάτερ σοφὲ, καὶ ὡς σπόρον ἄριστον, ἐνθεὶς τὸν λόγον σου, γεωργεῖν οὐράνια, παρεσκεύασας νοήματα.

Ὡς τοῦ θείου Πνεύματος, δοχεῖον γεγονὼς, τῶν πνευμάτων τῶν πονηρῶν, Ἱεράρχα πέφυκας φυγαδευτήριον, καὶ παθῶν καθάρσιον καὶ νοσούντων ἰατήριον.

Ποταμὸς πληρούμενος ναμάτων μυστικῶν, ἐγνωρίσθης Ἱερουργὲ, καὶ πηγὰς ἐξήρανας, παθῶν ἐν χάριτι, καὶ ψυχὰς κατήρδευσας, βλαστανούσας τὴν εὐσέβειαν. Θεοτοκίον.

Ῥυομένη φάνηθι, ἐχθρῶν ἐπαγωγῆς, καὶ βαρβάρων ἐπιδρομῆς, τοὺς σοὺς δούλους Ἄχραντε, τοὺς κεκτημένους σε, κραταιὰν ἀντίληψιν, καὶ πρεσβείαν ἀκαταίσχυντον.

Ὠδὴ ϛʹ. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Οὐκ ἔσεισε Πάτερ τῆς ψυχῆς σου, ὁ πονηρὸς τὸν οἶκον· ἐν τῇ πέτρᾳ γὰρ τῆς ἀληθείας, ὡς ἀληθῶς ἵστατο θεόπνευστε, θείῳ σθένει κρατυνόμενος.

Σοφίᾳ Θεοῦ κεκοσμημένος, καὶ ἀρετῶν εἰς ὕψους, Ἱερώτατε φθάσας καθεῖλες, τοῦ πονηροῦ τὰς ἐπάρσεις χάριτι, τὴν καρδίαν ταπεινούμενος.

Λειμὼν εὐανθὴς Τύχων ὡράθης, τῶν ἀρετῶν τὰ ἄνθη, τῶν θαυμάτων τε τὴν εὐωδίαν, πᾶσι πιστοῖς Ἱεράρχα ὅσιε, θεοκρίτως προβαλλόμενος. Θεοτοκίον.

Ἁγία Παρθένε τὴν ψυχήν μου, ἣν ὁ ἐχθρὸς δοξίως, κατεσπίλωσε τῇ ἁμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὴ, δυσωπῶ ἀγάθυνον, καὶ φωτί σου καταλάμπρυνον. Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ βυθοῦ ἀνάγα-
» γε, τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙϚʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Στίχοι.

Βλάβην ὀλοθρεύοντος ἐκφυγὼν Τύχων,
Ζωῆς τυχὼν γέγηθε τῆς ἀνωλέθρου.

Ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ κατερύκακε γαῖα Τύχωνα.

Οὗτος, εὐσεβεῖς καὶ φιλοχρίστους ἔχων γονεῖς, ἀφιερωθεὶς τῷ Θεῷ παρ' αὐτῶν, καὶ τὰ ἱερὰ μεμαθηκὼς γράμματα, καὶ ταῖς γραφαῖς ἱκανῶς ἐμμελετήσας, πρῶτον μὲν ὑπαναγινώσκειν τῷ λαῷ ἐτάχθη λόγια καὶ διδάγματα· ἔπειτα δὲ διὰ τὴν ἐν πᾶσιν αὐτοῦ ἀξιότητα, καὶ τὸ τοῦ βίου καθαρόν τε καὶ ἀνεπίληπτον, παρὰ Μνημονίου, τοῦ Ἁγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος, χειροτονεῖται Διάκονος. Ἐκείνου δὲ τὸν βίον ἀπολιπόντος, αὐτὸς εἰς τὸν τῆς ἐπισκοπῆς ἀνάγεται θρόνον παρὰ τοῦ μεγάλου Ἐπιφανίου. Ἐπιστρέψας δὲ πολλοὺς ἀπὸ τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης καὶ ματαιότητος πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν πίστιν, καὶ πολλοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων καθελὼν καὶ ἀνατρέψας, καὶ θείους ναοὺς ἀνεγείρας, καὶ ἀναθήμασι θείοις κατακοσμήσας, καὶ τούτους καθαγιάσας, πρὸς Κύριον μετετέθη, θαυματουργίας πολλὰς ἔτι τε τῷ βίῳ καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν ἐργασάμενος· ὧν ἓν ἢ δύο, δεῖγμα τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀνδρὸς, ἐκθέσθαι ἐπάξιον.

Ἔτι γὰρ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου, παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἄρτους πρὸς τὸ διαπωλῆσαι ἐν τῇ ἀγορᾷ εἰληφὼς (τοῦτο γὰρ ἦν αὐτῷ τὸ ἐπιτήδευμα)· τοὺς ἄρτους αὐτοὺς τοῖς ἐνδεέσι παρεῖχε. Μαθόντος δὲ τοῦτο τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ χαλεπῶς φέροντος, ὠνειδίζετο παρ' αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ τῷ Θεῷ τοὺς ἄρτους ἔφη δανείζειν, καὶ γραμματεῖον παρ' αὐτοῦ κατέχειν τῆς ἀπολήψεως. Καὶ εὐθὺς τῶν λόγων ἐναργῶς περιΐσταται, ἡ ἀπόδειξις, τῶν σιτώνων πλήρεων εὑρεθέντων μᾶλλον, ἢ ὅτε τὴν συγκομιδὴν τοῦ σίτου, πρὸ τῆς ὀπωσοῦν ἐξαγωγῆς, ὁ πατὴρ ἐποιήσατο. Καὶ τοῦτο μὲν τοσοῦτον ἦν· ὅμως ἔχει λόγον τινὰ τὸ καὶ ἑτέρους τοιοῦτον πεποιηκέναι, καὶ ὡς ἂν τὸ τῆς εὐποιΐας εἴη δαψιλὲς, τοῦ Θεοῦ τὸν σῖτον ἐπιμετροῦντος καὶ ἐπιβάλλοντος. Ἐκεῖνο

Digitized by Google

δὲ περιφανῶς εἰς δόξαν αὐτοῦ, καὶ αἰτίαν, ἢ σύγκρισιν μὴ δεχόμενον.

Κληματίδα γὰρ ξηρὰν τῇ γῇ παραθεὶς, εὐθέως ῥιζωθῆναι, εἶτα καὶ βλαστῆσαι πρὸ καιροῦ· ποῦ γὰρ κατὰ τὴν ἑκκαιδεκάτην τοῦ Ἰουνίου μηνὸς, ἐν ᾗ ἡ τοῦ Ἁγίου μνήμη τελεῖται, ὥριμος βότρυς; Ἡ δὲ, τέως τῷ καιρῷ προσφόρους ἔχουσα τοὺς καρποὺς τῆς θείας ὑμνῳδίας καὶ λειτουργίας ἀρχομένης, περκάζοντας ἀποδείκνυσι. Τελειουμένης δὲ τῆς ἱερᾶς θυσίας, πεπείρους καὶ τελεσφόρους καὶ εὐχαρίστους ἀποδείκνυσι πρὸς μετάληψιν, εἰς δόξαν Πατρὸς καὶ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Λόγοις θείοις κατηρδεύθη, ἄμπελος ὡς ἀληθὴς, Τύχων ἡ καρδία σου, καὶ καρποφορήσασα βότρυν, Θεογνωσίας ἔβλυσε, γλυκασμὸν ἰαμάτων ἡμῖν.

Ἤνθησας καθάπερ ῥόδον, ἔλαμψας ὥσπερ ἀστὴρ, ἔφανας ὡς ἥλιος Πάτερ, τοὺς βοῶντας φωτίζων· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στέφανος χαρίτων Πάτερ, σοῦ τῇ θείᾳ κορυφῇ, ἐτέθη ὡς γέγραπται, νίκην κατ' ἐχθρῶν ἀραμένου, καὶ μελῳδοῦντος· Κύριε, ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὤφθη σου τὸ θαῦμα μέγα, Τύχων πάτερ θαυμαστὲ, χρόνοις λαμπρυνόμενον· ἄμπελος γὰρ σοῦ ἐν τῇ μνήμῃ, περκάζει βότρυν φέροντα, γλυκασμὸν εὐφροσύνης πιστοῖς.

Θεοτοκίον.

Πάντων ὤφθης ἀσωμάτων, οἷα Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ὄντως ὑπερέχουσα· ὃν ἐκδυσωποῦσα Παρθένε, ὑπέρτερόν με δεῖξον, τὸν λογισμὸν σαρκικῶν ἡδονῶν.

Ὠδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Οὐδαμῶς ἡδοναῖς ἀπενύσταξας· ἐγρηγόρως δὲ μᾶλλον παρέδραμες, νύκτα τοῦ βίου Ὅσιε· καὶ κοιμίσας τὰ πάθη σαρκὸς πρὸς φέγγος ἀπαθείας, ἐνθέως κατήντησας.

Ἰατρεῖον παθῶν ἀναδέδεικται, ἡ σορὸς τῶν ἁγίων λειψάνων σου, ἣν περ κυκλοῦντες μέλπομεν, ἱερώτατε Τύχων· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Μεγαλύνεις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐπακούσας φωνῆς πρὸς τὰ ἄνω σε, περιφανῶς βασίλεια, παναοίδιμε Πάτερ προσκαλουμένης, ὡς καλῶς καὶ ὁσίως βιώσαντα.

Ἐγνωρίσθη σοι Πάτερ ἡ ἔξοδος, ἡ τοῦ βίου· Θεὸς γὰρ ὁ δίκαιος, δικαιοσύνῃ λάμποντα, τοῖς δικαίοις σε πᾶσι, Τύχων συνάπτει ὑπὲρ πάντα αὐτὸν ἱκετεύοντα.

Νηπιῶδες ἐξέκλινας φρόνημα, ἐκ παιδὸς, καὶ τελείοις νοήμασι, τὸν παλαιὸν κατέβαλες εὑρετὴν τῆς κακίας, Τύχων κραυγάζων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἱερεῖς καὶ λαοὶ εὐφημοῦσί σε, παντευλόγητε Κόρη πανάμωμε, τὴν εὐλογίαις ἅπαντας, στεφανώσασαν πίστει τοὺς μελῳδοῦντας· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδού σοι τὸν δρόμον τὸν καλὸν τελέσαντι, καὶ τὴν πίστιν νῦν τηρήσαντι, Πάτερ θεόφρον ἱεράρχα, οὐράνια ἠνοίχθη σκηνώματα, καὶ τόπος φωταυγής σε ἐδέξατο, ἁγιωσύνῃ διαλάμποντα.

Ὡς μύστης ὡς θεῖος ἱερεὺς ὡς ἄριστος, ποιμενάρχης ὡς ἑδραίωμα, τῆς Ἐκκλησίας ὡς θαυμάτων, Παμμάκαρ αὐτουργὸς μεμακάρισαι καὶ δήμοις ἱεροῖς συνηρίθμησαι, πάντων ἁγίων ἀγαλλόμενος.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, φέγγει ἐνθέων χαρισμάτων, φωτίζουσα πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ σκότος τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα, Τύχων θεόφρον ἱερώτατε.

Ἡ Κύπρος τὸ σῶμά σου σοφὲ τὸ ἅγιον, ἰαμάτων κρήνην κέκτηται· πᾶσα δὲ πόλις τε καὶ χώρα, κηρύττει σου τὸν βίον, τὰ θαύματα, καὶ τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην οἰκείωσιν, Τύχων παμμάκαρ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἡ σὴ πανάμωμε, Παναγία μήτρα γέγονεν, ᾧ φωτιζόμενοι τοῦ σκότους, λυτρούμεθα τῆς πλάνης ὑμνοῦντές σε, καὶ πόθῳ ἀληθεῖ μακαρίζοντες, μόνη ἀνθρώπων ἐπανόρθωσις.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ ΙΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμείου, Φήλικος, καὶ Περεγρίνου· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μανουὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Πόνοις συντριβόμενοι, καὶ κακουχίαις στενούμενοι, καὶ εἱρκτῇ συγκλειόμενοι, ξίφεσι κοπτόμενοι, καὶ βιαιοτάτῳ, θνήσκοντες θανάτῳ, οὐκ ἀπηρνήσασθε Χριστὸν, οὐ τοῖς ξοάνοις σέβας ἐνείματε· διὸ καὶ ἠξιώθητε τῆς οὐρανίου λαμπρότητος, δυσωποῦντες τὸν Κύριον, ὑπὲρ πάντων Μακάριοι.

Ἴσαυρος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ στεῤῥὸς Ἰννοκέντιος καὶ ὁ θεῖος Βασίλειος, Φῆλιξ ὁ θαυμάσιος, ὁ κλεινὸς Ἑρμείας, καὶ ὁ Περεγρῖνος, οἱ οὐρανώσαντες τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων θείαις λαμπρότησι, πιστῶς μακαριζέσθωσαν, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντες, καὶ τὰ πάθη διώκοντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάντοτε.

Κρήνη ἀναβλύζουσα, τῶν ἰαμάτων χαρίσματα, ἡ σορὸς ὑμῶν δέδεικται, ἐξ ἧς ἀρυόμεθα, τῶν παθῶν ὑγείαν, καὶ τῶν νοσημάτων, τὴν παντελῆ ἀπαλλαγὴν, ἀνευφημοῦντες ὑμᾶς ἑκάστοτε, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλοι, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῶν Ἁγίων Μανουὴλ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (*).

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, θεΐκαῖς λαμπρότησι καταυγάζετε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, δαιμόνων σκοτόμαιναν, καὶ παθῶν φθοροποιῶν, καὶ κινδύνων ἐξαίροντες· ὅθεν σήμερον, τὴν φαιδρὰν καὶ φωσφόρον καὶ ἁγίαν, συνελθόντες ἐκτελοῦμεν, ἡμῶν πανήγυριν ἔνδοξοι.

Μανουὴλ ὁ θαυμάσιος, καὶ Σαβὲλ ὁ μακάριος, Ἰσραὴλ ὁ πάνσοφος μελῳδήμασιν, ἱερωτάτοις τιμάσθωσαν, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ἱερῶς προκηρύξαντες, καὶ πολύθεον, ἀποσβέσαντες πλάνην, τῶν αἱμάτων, ταῖς προσχύσεσι καὶ δόξαν, ἀπειληφότες ἀμάραντον.

Βασιλέα παράνομον, παρανόμως προστάττοντα, ὑποκύπτειν σέβας τε νέμειν ἄλογον θεῖον ἀψύχοις μακάριοι, ἐμφρόνως ᾐσχύνατε, Μανουὴλ καὶ Ἰσραὴλ, καὶ Σαβὲλ μεγαλώνυμοι· καὶ ἀθλήσαντες, καρτερῶς καὶ νομίμως τοὺς στεφάνους, ἀνεπλέξασθε τῆς νίκης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύοντες.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Εἰλικρινῶς ποθήσαντές σε Λόγε Θεοῦ, οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, τὸ πυρσολατρεῖν ἐάσαντες, λιπόντες καὶ τὴν τῶν Χαλδαίων χθόνα, τῷ σῷ φωτὶ κατηυγάσθησαν· θωρακισθέντες δὲ ὅπλοις τῆς πίστεως, ᾔσχυναν Ἰουλιανὸν τὸν τύραννον, Μανουὴλ ὁ ἔνδοξος, καὶ Σαβὲλ ὁ ἀείμνηστος, καὶ Ἰσραὴλ ὁ τρισόλβιος, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὑμνοῦντές σε, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα. Χαῖρε Κυρίου ναέ. Χαῖρε ὄρος κατάσκιον. Χαῖρε καταφύγιον. Χαῖρε λυχνία χρυσῆ. Χαῖρε τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων σεμνή. Χαῖρε Μαρία Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Παράδεισε. Χαῖρε θεία τράπεζα. Χαῖρε σκηνή. Χαῖρε στάμνε πάγχρυσε. Χαῖρε ἡ πάντων χαρά.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; Ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; Ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἴσαυρε Μάρτυς, εὐμενὴς, φάνηθί μοι.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Γρηγορίου, ἐλλείποντος τοῦ πρώτου Ρ, διὰ τῶν Ὠδῶν τὸ ὀκτάριθμον.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἱλέωσαι Μάρτυς τὸν εὐμενῆ, Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ἐλεῆσαί με καὶ δεινῆς, ἐπηρείας μάκαρ

(*) Τῶν Μαρτύρων τούτων μόνον τὰ Προσόμοια μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ ἔχει τὸ Χειρόγραφον· ὁμοίως καὶ ἕτερον Δοξαστικὸν τῶν αὐτῶν εἰς τὸν Στίχον· καὶ ἐφεξῆς τὸν εἰς τούτους μόνους Κανόνα, ποίημα τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ. Ὁ δὲ ἐνταῦθα Κανὼν, καὶ τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια ἐλλείπουσι διόλου.

Digitized by Google

ῥύσασθαί με τὸν προσφυγόντα πιστῶς ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Στενούμενος πταίσμασι χαλεποῖς, καὶ πλήθει κινδύνων, πιεζόμενος ἐκβοῶ· Ἴσαυρε θεόφρον πρόστηθί μοι, τῆς συνεχούσης ἀνάγκης καὶ λύτρωσαι.

Ἀθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀνύστακτος φύλαξ, ἐχαρίσθης πόλει τῇ σῇ· γενοῦ δὲ καὶ σκέπη καὶ προστάτης, τῶν προσφυγόντων σοι ἔνδοξε Ἴσαυρε. Θεοτοκίον.

Γυμνὸν ἀρετῶν με καταστολῆς, εὑρὼν ὁ Βελίαρ, βέλει ἔτρωσεν ἡδονῶν· ἡ τὸν ἰατρὸν Θεὸν τεκοῦσα, τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἄνωθεν τοῖς δούλοις σου, τὴν σὴν βοήθειαν δώρησαι, σώζων ἡμᾶς, πάσης ἐπηρείας, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεως.

Ῥεῖθρα τῶν ἰάσεων, ἡ σὴ σορὸς ἀναβρύουσα, παντοδαπά, παύει τῶν ἀνθρώπων, ἀῤῥωστήματα Ἴσαυρε.

Τίμιος γεγένησαι, τὸ τοῦ Χριστοῦ τιμῶν ὄνομα· διὸ βοῶ· Λύτρωσαί με πάσης, ἀτιμίας πρεσβείαις σου. Θεοτοκίον.

Ἥνωται ὁ Κτίστης μου, ὑπερφυῶς ἐν σοὶ Δέσποινα, ὅλον ἐμέ, θέλων ἀναπλάσαι, διὰ σοῦ ὡς ηὐδόκησεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον φρόνημα, ἀνειλημμένοι, ὦ ὑπέρμαχοι τοῦ Δυῤῥαχίου, καὶ τοῦ Χριστοῦ ὁπλῖται στεῤῥόψυχοι, Ἀπολλωνίου τὸ θράσος καθείλετε, καὶ Τριποντίου τὸ σέβας ᾐσχύνατε, νίκης ἔπαθλα, φαιδρῶς ἐκ Θεοῦ δεξάμενοι, δωρεῖσθε τοῖς πιστοῖς παθῶν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε, Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος, ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑψωθεὶς ἀπονοίᾳ μου, ὀλισθήσας πάθεσι κατενήνεγμαι· ἔγειρόν με κατακείμενον ἐν βυθῷ Θεόφρον ἀπογνώσεως.

Σὲ Πανένδοξε κέκτημαι, ἀσφαλῆ φρουρόν μου καὶ καταφύγιον· πρόστηθί μου μὴ παρίδῃς με, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ σῶσόν με.

Ἐν ὀδύνῃ καρδίας μου, τὸν ἐμὸν προστάτην σε τὸν θερμότατον, δυσωπῶ· Μὴ καταλίπῃς με, ἐχθρῶν ἐπηρείαις ἀπολλύμενον.

Θεοτοκίον.

Γηγενῶν ἀκαταίσχυντε, σκέπη καὶ βοήθεια σύ μου πρόστηθι, καὶ παντοίας με ἐξάρπασον, συμφορᾶς Παρθένε τὸν οἰκέτην σου.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Υἱὸς ὤφθης ἡμέρας ἔχων ἐν καρδίᾳ σου λάμπον φῶς ἄδυτον, δι' οὗ σκοτομήνη, τῆς ἀπάτης μειοῦται καὶ ἅπασι, δαδουχεῖται γνῶσις θείου φωτὸς διὸ βοῶ σοι· Φώτισόν με τὸν γνώμῃ τυφλώττοντα.

Μὴ παρίδῃς με Μάρτυς, πίστει σοι προστρέχοντα, μηδὲ ἀπώσῃ με· γλώσσῃ γὰρ δολίᾳ, κατ' ἐμοῦ οἱ μισοῦντές με φθέγγονται πολεμοῦντες μάτην, τοῦ ἀπολέσαι τὸν σὸν δοῦλον. Ἀλλὰ πρόφθασον σῶσόν με Ἅγιε.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, σὲ ἐπικαλοῦμαι τὸν μέγαν προστάτην μου, ἐν παντί με τόπῳ καὶ καιρῷ διαφύλαξον Ἅγιε, ἀπὸ πάσης βλάβης, καὶ ἐπηρείας ἐναντίων, τὸν εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα μου θέμενον. Θεοτοκίον.

Ὅλον ἐμὲ μορφοῦται, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε Θεὸς ὁ πλάστης μου· ὃν ἀεὶ δυσώπει, οἰκτειρῆσαι λαὸν ἁμαρτάνοντα, διασῶσαι κόσμον, δαιμονικῆς ἁπάσης βλάβης, τὸν εἰς σὲ Θεοτόκε ἐλπίζοντα.

Ὠδὴ ϛ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νοός μου τὰς ἐκτροπὰς θεραπεύσας, καὶ καρδίας μου τὰ πάθη Θεόφρον, σωματικῶν, ἀλγηδόνων με ῥῦσαι, καὶ ἐπηρείας ἁπάσης καὶ θλίψεως, καὶ δεῖξόν με ταῖς σαῖς λιταῖς, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων ὑπέρτερον.

Ἡγίασε σὲ ἀθλήσαντα Μάρτυς, ὁ πανάγιος Θεὸς ὃν δυσώπει, ἁγιασμόν, τοῖς σοῖς δούλοις ἐκπέμψαι, καὶ φωτισμὸν καὶ πταισμάτων τὴν λύτρωσιν· προστάτης γὰρ παρὰ Θεοῦ, ἐχαρίσθης ἡμῖν ἀκαταίσχυντος.

Συνεῖναί με τὸν πολλά σε ποθοῦντα, πολυπόθητε εὐδόκησον Μάρτυς, σὲ δυσωπῶ, τὸν

Digitized by Google

καλόν μου προστάτην, καὶ πίστει κράζω σοι Ἅγιε, Ἴσαυρε· Γενήθητί μοι βοηθὸς, καὶ παντοίας ἀνάγκης με λύτρωσαι. Θεοτοκίον.

Ῥανίσι τῆς σωστικῆς σου πρεσβείας, κατασβέσασα παθῶν μου τὴν φλόγα, τὰς τοῦ νοὸς, ἐκτροπὰς σαῖς πρεσβείαις, ὑπεραγία Παρθένε θεράπευσον, καὶ κόπασον τὸ χαλεπὸν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον πάναγνε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Φήλικος, Ἑρμείου, καὶ Περεγρίνου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς Ἴσαυρος σὺν συνάθλων πεντάδι,
Σαύρας νοητῆς καρδίαν τέμνει μέσον.

Ὁ Ἅγιος Ἴσαυρος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Βασίλειος καὶ Ἰννοκέντιος, ὥρμηντο ἐξ Ἀθηνῶν. Ἀπαναστάντες δὲ τῆς πατρίδος, καὶ ἔν τινι σπηλαίῳ τῆς Ἀπολλωνίας γενόμενοι, Φήλικι καὶ Περεγρίνῳ καὶ Ἑρμείᾳ περιτυγχάνουσιν· οὓς καὶ ἐδίδαξεν ὁ Ἅγιος Ἴσαυρος μὴ πρὸς τὰ παρόντα ἐπικοεεῖσθαι· οἱ δὲ ἔργοις τοὺς αὐτοῦ λόγους ἐπεβεβαίωσαν. Ἀποστρεφόμενοι γὰρ τὴν τῶν συγγενῶν ὁμιλίαν, ἀπίστων ὄντων, πρὸς αὐτῶν Τριπαντίῳ τῷ Ἐπάρχῳ διαβάλλονται· οὓς καὶ συλλαβὼν, καὶ τοῦ Χριστοῦ ἀποστῆσαι μὴ δυνηθεὶς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι προστάττει. Ἴσαυρος δὲ ὁ τοῦ Χριστοῦ διάκονος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, Ἀπολλωνίῳ τῷ υἱῷ τοῦ Ἐπάρχου ἐκδίδονται. Ὑφ᾿ οὗ πυρὶ καὶ ὕδατι δοκιμασθέντες, καὶ ἐν τῷ παραδόξως, ἐκ τούτων ῥυσθῆναι, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μεταθέντες πίστιν, ὧν ἦσαν καὶ οἱ πρῶτοι τῆς πόλεως Ῥοῦφος καὶ Ῥουφῖνος οἱ αὐτάδελφοι, τελευταῖον τὴν ἀπόφασιν δεξάμενοι, τέμνονται τὰς κεφαλάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μανουὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαήλ.

Στίχ. Σαβὲλ, Μανουὴλ, Ἰσμαὴλ, Πέρσαι γένος·
Τὸ δ᾿ ἀξίωμα, Μάρτυρες διὰ ξίφους.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ κασιγνήτους τρεῖς τάμε χαλκός.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος, ἀποσταλέντες παρὰ τοῦ Βασιλέως Περσῶν Βαλτάνου (ἢ Βαλάνου), καὶ τὰ πρὸς εἰρήνην πρεσβεύοντες, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Ὃν θύοντα τοῖς εἰδώλοις πέραν ἐν Χαλκηδόνι θεασάμενοι, καὶ πολλοὺς τῇ αὐτοῦ πλάνῃ καθυπαγομένους, αὐτοὶ ὑπάρχοντες θεοσεβεῖς, καὶ τῷ Χριστῷ λατρεύοντες ὠλοφύροντο, καὶ τὸν Χριστὸν καθικέτευον διαφυλαχθῆναι αὐτοὺς τῇ πίστει τῇ εἰς αὐτὸν, καὶ μὴ κοινωνῆσαι τῇ πλάνῃ τῶν εἰδωλολατρῶν. Γνωσθέντες δὲ, καὶ ἀχθέντες τῷ δυσσεβεῖ Ἰουλιανῷ, τύπτονται, καὶ ἥλοις πειρονῶνται τοὺς ἀστραγάλους, καὶ λαμπάσι πυρὸς τὰς μασχάλας καταφλέγονται. Καὶ ταῦτα μὲν κοινῇ· ἰδίᾳ δὲ ὁ Ἅγιος Μανουὴλ, ὑποσχέσεις δεξάμενος παρὰ τοῦ μιαροῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ καὶ παραινέσεις, καὶ μὴ πισθεὶς θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, καθηλοῦται τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀμφότερα τὰ νῶτα, καὶ καλάμοις εἰληθεὶς κατασφίγγεται, καὶ ἑτέροις ὀξέσι κατακεντᾶται βέλεσι· καὶ οὕτως ἅμα τοῖς δοσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ Σαβὲλ καὶ Ἰσμαὴλ, ἐν τῷ πρὸς Θρᾴκην τείχει, τῷ ἐπιλεγομένῳ Κωνσταντίνου, ἐν τόπῳ κρημνώδει ἀπαχθέντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίου τοῦ ἐν Ῥουφιαναῖς.

Ὧι πατρὶς ὑπῆρχε Φρυγία, καὶ γονεῖς θεοσεβεῖς, ἐπὶ τῶν χρόνων Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν Βασιλέων. Γράμματα δὲ ἱκανὰ παιδευθεὶς, καὶ τὸν ὀκτωκαιδέκατον χρόνον πληρώσας, πάντα καταλιπὼν, τὸν μονήρη βίον ὑπέδυ. Καὶ πάσῃ ἀρετῇ κοσμηθεὶς, τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν δέχεται. Καὶ πληρώσας τὸν ὀγδοηκοστὸν χρόνον, μακαρίως ἀνεπαύσατο. Ὁπόσα δὲ δι᾿ αὐτοῦ θαύματα τελοῦνται, ἀδύνατον γράψαι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φωτὶ ἀστραπτόμενος, τῷ τρισηλίῳ ἔνδοξε Ἴσαυρε, Ἰννοκέντιε θεῖε, Φῆλιξ Ἑρμεία καὶ Περεγρῖνε σοφὲ, σὺν Βασιλείῳ θαυμάτων λαμπρότησι, καταφωτίσατε τοὺς εὐφημοῦντας ἡμᾶς.

Ἀστέρες πολύφωτοι, ζόφον τῆς πλάνης μειοῦντες ὤφθητε, ἀθλοφόροι Κυρίου· διὸ ψυχήν μου γνώμῃ τυφλώττουσαν, θεογνωσίας φωτὶ καταλάμψατε, τῆς ἀγνωσίας ἀχλὺν ἀποδιώκοντες.

Νοσοῦσαν ἀνίατα, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν ἰάσασθε, τὰ τοῦ σώματος πάθη, Μάρτυρες θεῖοι ἐξαφανίσατε, ὦ Περεγρῖνε Ἴσαυρε Βασίλειε, Φῆλιξ Ἑρμεία κλεινὲ, καὶ Ἰννοκέντιε.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, καὶ σωτηρία Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, Παρθενομῆτορ διὰ χρηστότητα, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἡμᾶς λυτρωσάμενος, προγονικῆς ἀπειλῆς καὶ ἀποφάσεως.

Ὠδὴ ηʹ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἠγλαϊσμένος κάλλεσι, μαρτυρίου Θεόληπτε, καὶ κεκοσμημένος, τοῖς ἐξ ἄθλων στίγμασι, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδεδυμένος τῆς σῆς σφαγῆς, καὶ ἱερωσύνης, καλλυνόμενος δόξῃ, παρέστης τῷ Κυρίῳ, ὃν ἀεὶ ἐκδυσώπει, κοσμῆσαι σωτηρίου, ἡμᾶς περιβολαίῳ.

Θανατωθεὶς ὁ δείλαιος, ἡδονῶν τῶν ἐκπτώματι, ἔρριμμαι εἰς γῆν, θέαμα θρήνων ἄξιον· πανένδοξε Ἴσαυρε, νῦν ἐπ᾿ ἐμὲ ἐπίβλε-

Digitized by Google

ψον· δεῖξον ἐν ἐμοί, τὴν τῶν θαυμάτων σου χάριν· βροτῶν ἰδέτω γένος, ὅτι σύ μου προστάτης, καὶ σώζεις ἐκ θανάτου, τοὺς σοὺς ἀχρείους δούλους.

Ἱερωσύνῃ πρότερον, κοσμηθεὶς Ἱερώτατε, καὶ διακονήσας, εὐλαβῶς εἰς ὕστερον, αὐθαίρετον γέγονας, σὺ ἱερεῖον ἄμωμον, ἱερουργηθεὶς, Χριστῷ διὰ μαρτυρίου· διὸ κἀμοῦ τὸν ὕμνον, ὡς θυμίαμα Μάρτυς, προσκόμισον τῷ Κτίστῃ, καὶ σῶσόν με λιταῖς σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν φωστήρων κάλλεσιν, οὐρανὸν καλλωπίσας Θεὸς, ἄλλον οὐρανόν σε, Θεοτόκε ἔδειξεν· ἐκ σοῦ γὰρ ὡς ἥλιος, ἐξανατείλας πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς θεογνωσίας, κατελάμπρυνε φέγγει· διὸ οὐδεὶς προστρέχων, ἐν σοὶ κατῃσχυμμένος, πορεύεται τῶν θείων, μὴ τυχὼν δωρεῶν σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀξιωθεὶς, ἐκ Θεοῦ παναοίδιμε Ἴσαυρε, ἀποσοβεῖς δαίμονας καὶ νόσους παντοδαπὰς, καὶ πειρασμοὺς καὶ θάνατον, πᾶσι τὰ αἰτήματα χορηγῶν· διὸ κἀμοὶ παράσχου, εἰρήνην καὶ ὑγείαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ὁ θεῖος καὶ σεβάσμιός σου ναὸς, τὸ πολύτιμον ἅγιον Σῶμά σου, ὡς θησαυρὸν, ἔχων ἀναφαίρετον τοὺς πιστοὺς, καταπλουτίζει πάντοτε, ταῖς τῶν χαρισμάτων διανομαῖς· διὸ κἀγὼ τῶν θείων, τύχοιμι δωρεῶν σου, ὁ προσφυγὼν τῷ θείῳ τάφῳ σου.

Ἰδοὺ Μάρτυς Κυρίου καλῶς καμὼν, τὸν μισθὸν ἐκομίσω τῶν πόνων σου. Πρόστηθι οὖν, πάντοτε Θεόφρον τοῦ σοῦ λαοῦ, τὴν σὴν πατρίδα φύλαττε, σῶζε τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, καὶ βράβευσον εἰρήνην, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, κἀμοῦ τοῦ σοῦ οἰκέτου μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Ὑπέρφωτε νεφέλη Μήτηρ Θεοῦ, τοὺς ἡμῖν πολεμοῦντας πολέμησον, τῇ κραταιᾷ, καὶ παντοδυνάμῳ σου δεξιᾷ, τοῖς ἐν ἀνάγκαις πρόστηθι, τῶν ἀδικουμένων ἀντιλαβοῦ, πταισμάτων λυτρουμένη ταῖς σαῖς ἱκετηρίαις· ὅσα γὰρ θέλεις πάντα δύνασαι.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἔνδοξε; τῆς Ἑλλάδος προσφορὰν, ὡς ὡρμημένον ἀπ' αὐτῆς· τῆς Φοινίκης καθαρμὸν, ὡς τεθυμένον ἐν αὐτῇ· φωστῆρα, ὡς ἐν σκότει ἐξαστράψαντα· γενναῖον, ὡς ἀήττητον τοῖς πλήττουσι. Πολύτροπός σου ἡ εὔκλεια, Λεόντιε παμμακάριστε. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ἀθλοφόρε προσείπωμεν; στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ, ὡς καθαιρέτην τῶν ἐχθρῶν· βασιλέα τῶν παθῶν, ὡς εὐσεβείας ἀθλητήν· τροφέα, τῶν πεινώντων ὡς φιλόπτωχον· δικαίων, ἐραστὴν ὡς οὐρανόφρονα. Ποικίλα σου τὰ παθήματα, λαμπρότερα τὰ παλαίσματα. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τίς σε οὐ θαυμάσει Λεόντιε; ὅτι ἔνοικον λαβὼν, τῆς ἀληθείας τὴν πηγὴν, ποταμοὺς εὐεργεσίας, ἀναβλύζεις τοῖς πιστοῖς, καὶ πᾶσιν, ἀναργύρως ἀνεπίφθονα, προσφέρεις, τοῖς διψῶσι τὰ δωρήματα, εὐφραίνεις δὲ τοὺς μετέχοντας, ὑδάτων τῶν τῆς χρηστότητος. Ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ὁμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχὴ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄρνα, ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον, ἑκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα· μη-

Digitized by Google

τρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ. Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσα μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου σου συγκατάβασιν (*).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ Μάρτυς σε Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων)·

Νίκη Θεός σοι καὶ γέρας Λεόντιε.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Νόμοις ἐγκωμίων ἡ ἀρετή σου, οὐχ ὑποπίπτει τοῦ Χριστοῦ, θεράπον Λεόντιε· αὐτὸς γάρ σοι ἐγκώμιον, καὶ ὄλβος ἀναφαίρετος.

Ἱέμενος μάκωρ τῶν ὑπὲρ φύσιν τὴν ἀκηλίδωτον ψυχήν, παρθένῳ τῷ σώματι, κοσμήσας πρὸς τὴν ἄνοδον, εὐσταλῆ κατεσκεύασας.

Κράτος ἀπηνέγκω κατὰ τῆς πλάνης, τῇ εἰς τοὺς Μάρτυρας τιμῇ, γεραίρων ὁσίως, ἀοίδιμε Λεόντιε, τὸν ἀεί σοι ποθούμενον.

Θεοτοκίον.

Πῶς σε μακαρίσωμεν Θεοτόκε, τὴν ὑπερτέραν οὐρανοῦ, καὶ πάσης τῆς κτίσεως; Υἱὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν πλάστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἦθος εὐσταθὲς καὶ φρόνημα, χάριν τε θεόθεν κεκτημένος Λεόντιε, ἀνεδείχθης τῆς ἀληθείας, ἀθλητὴς καὶ Μάρτυς ἄριστος.

Θέσθε τὰς ψυχὰς τῷ ζῶντι Θεῷ, τοῖς συστρατιώταις ἀνεφώνεις Λεόντιε, Βασιλεῖ τε τῷ αἰωνίως, διαμένοντι στρατεύεσθε.

Ἔρρει εὐσεβείας ῥήματα, ἡ μελισταγὴς καὶ φιλόθεος γλῶσσά σου, τοῖς δὲ δούλοις τῆς ἀσεβείας, βλασφημεῖν ἐνδιεβάλλετο.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο » ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ δύο Δοξαστικὰ τοῦ Ἁγίου Λεοντίου, τὸ μὲν μετὰ τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια, εἰς Ἦχον α΄. τὸ δὲ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις, εἰς Ἦχον δ΄.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρὸν ὥσπερ θώρακα, ἀναλαβόμενος, πρὸς πάλην ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, γενναίως τε ἤθλησας· ὅθεν ἐξαφανίσας τὴν αὐτῶν δυναστείαν, ἔπαθλον ἐκομίσω, τῶν θαυμάτων τὴν χάριν, πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, Μάρτυς Λεόντιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐχθροῖς ἀντιτάχθητι, τοῖς πολεμοῦσιν ἡμῖν· δεινῶς γὰρ ἐπέθεντο, τῇ κληρουχίᾳ τῇ σῇ, πανάχραντε Δέσποινα· ὄλεσον σαῖς πρεσβείαις, τῶν βαρβάρων τὰ θράση· γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη· τῷ νεύματί σου τούτους πάντας ἀφάνισον. Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρέμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ'. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου.

Ὁ τῷ θυμῷ τῷ δεισιδαίμονι ὑπόσπονδος, σὲ τὸν πόθῳ τῷ θείῳ πληρούμενον Χριστοῦ, ἀνηλεῶς ᾐκίζετο, Μάρτυς ἀθλοφόρε Λεόντιε.

Συνεκροτεῖτο παῤῥησία σοι Λεόντιε, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας κινδυνεύοντι· μεθ' ἧς τομῆς καὶ καύσεως, πάσης κατετόλμας ἀοίδιμε.

Σὲ σαγηνεύειν καὶ ζωγρεῖν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, θαρσαλέως ἀντέφης, ὡς μακαριστὸν τὸν ἀπειλῦντα ἥγημαι, Μάρτυς Ἀθλοφόρε Λεόντιε.

Θεοτοκίον.

Χερουβικῶν ταγμάτων ὑπερέχουσα, καὶ Θεὸν ἐν ἀγκάλαις ἐποχούμενον, μετὰ σαρκὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς.

Ἱερεῖον πρὸς σφαγήν, ἑτοιμότατον ἀχθείς, Λεόντιε πανένδοξε, τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ὑπὲρ Χριστοῦ αὐθαιρέτως παρίστασο.

Καθελεῖν σου τὸ στεῤῥόν, ἐπειρᾶτο, τῆς ψυχῆς, τῆς πλάνης ὁ ὑπεύθυνος, τὸν σταυρωθέντα Κύριον, ὥσπερ κακοῦργον βροτὸν λοιδορούμενος.

Ἀπολέσθωσαν θεοί, οἱ τὴν γῆν καὶ οὐρανόν, σαφῶς μὴ τεκτηνάμενοι· ὁ σταυρωθεὶς ἁπάντων γάρ, Δημιουργός ἐστι Μάρτυς ἀντέλεγες.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, τοῖς Θεοτόκον σε ὕμνοις δοξάζουσιν.

Digitized by Google

Ὠδὴ ϛ'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Γλαρὸς μὲν, τοῖς προστρέχουσι πίστει Λεόντιε, καὶ τὸν λόγον, ἠρτυμένος τῷ θείῳ σου ἅλατι, ἱταμώτατος δὲ τοῖς ἐχθροῖς τοῦ Χριστοῦ ἀνεδείκνυσο.

Γεγηθὼς μὲν, ὁ πιστός σου θεράπων Λεόντιος, ἀπεδίδου, τὸ μαρτύριον τῆς βασιλείας σου· ἀλλ' οὐκ ἔφερον, οἱ ἐχθροί σου Χριστὲ τὴν ἀλήθειαν.

Ἐξήπτοντο, τῷ θυμῷ ὥσπερ θῆρες οἱ ἄνομοι καὶ τὰς χεῖρας, ἐπετίθουν ὡς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι, ἐπειγόμενοι, διασπᾶν ἀφειδῶς τὸν ἀήττητον. Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν σου ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα δυσώπησον· ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κή-
» τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ
» Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Τῶν τυράννων ἤλεγξας, τὰς πονηρὰς ἐπινοίας, καὶ Ἑλλήνων ᾔσχυνας τὴν ἀθεώτατον πλάνην· ηὔφρανας τὰς τῶν Ἀγγέλων χοροστασίας· ἴασιν τῶν νοσημάτων πιστοῖς παρέχεις· διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν πόθῳ, σοφὲ Λεόντιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ὑπατίου, καὶ Θεοδούλου.

Στίχοι.

Ἄκμων τὸ σῶμα τοῦ Λεοντίου τάχα,
Ἄκμων σιδηροῦς πρὸς σφύρας, τὰς αἰκίας.

Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ πληγῇσι Λεόντιον ἐκπνεῖ.

Οὗτος τὴν μὲν γέννησιν ἔσχεν ἐξ Ἑλλάδος· μεγέθει δὲ σώματος συναυξηθεῖσαν ἔχων ἀλκὴν καὶ ῥώμην, τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις ἐτάχθη. Ἐν δὲ τῷ πολεμεῖν, καὶ τοῖς ἐναντίοις ἐμπλέκεσθαι, ἀνδρεῖος φανεὶς, καὶ πολλάκις τρόπαια στήσας, δόξαν δὲ καὶ σύνεσιν ἔχων, καὶ λογισμὸν ἔμφρονα, τῇ στρατηγικῇ στολῇ, καὶ τοῖς παρασήμοις κατεκοσμήθη. Διατρίβων δὲ ἐν Τριπόλει τῇ κατὰ τὴν Ἀφρικὴν, ταῖς βασιλικαῖς σιτήσεσι καὶ φιλοφροσύναις ἐδεξιοῦτο τοὺς πένητας, καὶ γνησίως καὶ εἰλικρινῶς ἐλάτρευε τῷ Θεῷ.

Περὶ τούτου μαθὼν ὁ ἡγεμὼν τῆς Φοινίκης Ἀδριανὸς, ὃς ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς Οὐεσπεσιανοῦ, ἀποστέλλει πρὸς αὐτὸν Ὑπάτιον Τριβοῦνον, μεθ' ἑτέρων δύο στρατιωτῶν, ὧν ὁ ἕτερος Θεόδουλος ἐκαλεῖτο. Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, πυρετῷ λαύρῳ ὁ Ὑπάτιος συσχεθεὶς, ἄνωθεν ἐνεχθείσης φωνῆς, Ἀγγέλου τε ἐπιφανέντος αὐτῷ, ἤκουσεν· Εἰ μέλλει τῆς νόσου ἀπαλλαγήσεσθαι τρίτον ἐπικαλέσασθαι εἰς βοήθειαν τὸν τοῦ Λεοντίου Θεόν. Τῆς δὲ φωνῆς ταύτης ἐν αἰσθήσει καὶ ὁ Θεόδουλος γέγονε.

Καὶ δὴ τυχὼν τῆς ἰάσεως ὁ Τριβοῦνος, ἐπεὶ κατέλαβε τὸν Ἅγιον ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ, τὸ μὲν πρῶτον, Λεόντιον ἀγνοῶν, ὅς τις ἐστι, παρ' αὐτοῦ ἐξενίσθη. Ἐπιζητοῦντι δὲ αὐτὸν, καὶ λέγοντι κατὰ προσποίησιν, ὅτι ἐστὶ φίλος ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν θεῶν, ὁ Ἅγιος εἶπεν, ἑαυτὸν μὲν εἶναι τὸν ζητούμενον Λεόντιον, εἶναι δὲ τοῦ Χριστοῦ δοῦλον, τοὺς δὲ λεγομένους θεοὺς ἀποβδελύττεσθαι. Ἀκούσαντα δὲ ταῦτα τὸν Τριβοῦνον καὶ τὸν Θεόδουλον, προσπεσεῖν τῷ Ἁγίῳ, καὶ αἰτεῖσθαι παρ' αὐτοῦ τοῦ τὴν χάριν τῆς ἐν Χριστῷ οἰκειώσεως. Εὐξαμένου δὲ τοῦ Ἁγίου ὑπὲρ αὐτῶν ἐξ οὐρανοῦ νεφέλην ὕδατος λέγεται ἐλθεῖν, καὶ φωτίσαι αὐτοὺς, καὶ λευκὰς ἐνδῦσαι στολάς· ἐφ' ᾧ τοὺς ἀπίστους ταραχθέντας, μηνῦσαι πάντα τῷ ἡγεμόνι Ἀδριανῷ.

Ὁ δὲ τούτους παραστησάμενος, ἐπεὶ νουθετῶν ἀποστῆναι τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως οὐκ ἔπεισε, τὸν μὲν Ἅγιον Ὑπάτιον ἀναρτηθῆναι καὶ ξέεσθαι ἐκέλευσε, καὶ τὸν Ἅγιον Θεόδουλον σπαθίζεσθαι, καὶ οὕτω τὰς κεφαλὰς ἐκτμηθῆναι. Ὁ δὲ Μεγαλομάρτυς Λεόντιος, πρῶτα μὲν τύπτεται βάκλοις· εἶτα, ταῖς παρακλήσεσι τοῦ τυράννου καὶ κολακείαις μὴ προσχὼν, ἀλλὰ καταγελάσας αὐτὸν, τύπτεται σφοδρῶς. Μετὰ ταῦτα κρεμασθεὶς, ἐπὶ πολὺ ξέεται, καὶ λίθῳ τῷ τραχήλῳ βαρυνθεὶς, καὶ τυπτόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰθερίου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Διαβληθεὶς οὖν, παρέστη Ἐλευσίῳ τῷ ἄρχοντι, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τείνεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ τριβόλοις σιδηροῖς πυρωθεῖσι τὰς μασχάλας διακαίεται, καὶ κατὰ τὸν νῶτον καὶ τὰ στέρνα καὶ τοῖς μυκτῆρσιν ὀγκίνους εἰσδέχεται, καὶ ἐν χαλκῷ τάπητι πυρωθέντι ἁπλοῦται, καὶ ἐκ τούτων πάντων Ἀγγέλου ἐπιστασίᾳ λύτροῦται, εἶθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν τέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

» Ῥωμαλεότητι φρενῶν, ὥσπερ οἱ αἰχμάλωτοι
» Παῖδες, σὺν τῇ φλογὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ
» τὴν πλάνην ἐπάτει Λεόντιος ἀναμέλπων σοι
» Κύριε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπροσπαθείᾳ τῆς σαρκὸς, ἐπιλελησμένος εὐτόνως, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ, ὡς ἀήττητος Μάρτυς ὑπέφερες, μελῳδῶν σου τῷ κτίσαντι· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Σοφίᾳ πόθῳ τε Χριστοῦ, φύσεως βιαίως κρατήσας, τῆς ἐπικήρου βιοτῆς, ζωηφόρον προέκρινας θάνατον, ἀναμέλπων Λεόντιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Λόγον καὶ Πνεῦμα σὺν Πατρὶ, μίαν τρισυπόστατον φύσιν, θεολογῶν ὁ ἀκλινὴς, καὶ ἀήττητος Μάρτυς ἐκραύγαζεν· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Digitized by Google

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς, δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν, εὐσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν, ὡς μητέρα γενομένην τοῦ πάντων Κτίστου.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα.

Ἔφερε σαρκὸς πληγὰς ὁ Μάρτυς, καὶ τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν, σφοδρότερον ἠνία, μέλπων· Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄρθιον τὸν νοῦν πρὸς τὸν Δεσπότην, ἐν ταῖς βολαῖς τῶν ἀκανθῶν, ἀνέτεινας τῷ πόθῳ, Μάρτυς, Ὑπερυψοῦτε, βοῶν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νίκη σοι Χριστὸς ὑπάρχει Μάρτυς, ὃν ταῖς αἰκίαις τῆς σαρκὸς, ἐδόξασας κραυγάζων· Πάντες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ τῆς Ἁγνῆς τεχθέντα Λόγον, καὶ δωρησάμενον ζωὴν, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ, προσηλωθέντα, καὶ ἀ-
» ποδείξαντα ἡμῖν, ὅπλον εἰς σωτηρίαν,
» Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν
» εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Τριάδος θεράπων ἀνεδείχθης, λατρεύσας Λεόντιε ἀμέμπτως, ᾧ καὶ πᾶν γόνυ κάμπτει, οὐρανίων ἐπιγείων καταχθονίων· ὃν ἀνυμοῦντες, ὡς Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος αὔλως, προσώπῳ ἀνακεκαλυμμένῳ, τοῦ Κυρίου τὴν δόξαν, τὰς ἀρχὰς ἀπεξεδύσω καὶ ἐξουσίας, μίαν κηρύξας, Τρισυπόστατον Θεότητα.

Εὐφράνθη τῇ σῇ ὁμολογίᾳ, καὶ σὲ ὡμολόγησεν ἀξίως, τοῦ Πατρὸς ἐναντίον, ὁ Σωτὴρ· ὃν ἐξιλέωσαι ἀθλοφόροι, πᾶσι τοῖς πίστει, μεγαλύνουσι τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Φανεῖσα τῶν Ἀγγέλων ἀνωτέρα, ὡς πάντων τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, Παναγία Παρθένε, σῶσον οἰκτείρησον λαὸν ἡμαρτηκότα, καὶ τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου προστρέχοντα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ
» λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς
» ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστρά-
» φη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ͂ι ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἰούδα μακάριε Χριστοῦ, Μαθητὴς γεγένησαι, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, ὑφ' οὗ ὡς πρόβατον, μέσον λύκων ὄντως, ἀπεστάλης λόγῳ σου τὴν τούτων μεταπλάττων δυσσέβειαν, πρὸς τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν ἔνθεον ἐπίγνωσιν, τῆς Τριάδος· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Ἰούδα θαυμάσιε βολὶς, ἀνεστάλης πλήττουσα, καὶ παντελῶς ἀφανίζουσα, δαιμόνων φάλαγγας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνων, πληγωθέντας χάριτι, τοῦ μόνου θεραπεύων Θεοῦ ἡμῶν· ὃν νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰούδα θεόπνευστε ἀκτὶς, τοῦ ἡλίου γέγονας, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος, καὶ κατεφώτισας, εὐσεβῶν καρδίας, καὶ τὸν ἐπικείμενον, τῇ κτίσει σκοτασμὸν ἀπεδίωξας· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἰούδα, οἱ ἀδελφοί σου σὲ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἐξ ἀϊδίου ἀναλάμψαντος τοῦ Γεννήτορος, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀφράστως σαρκωθέντος, ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντος· ὃν Ἀπόστολε ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τῶν πταισμάτων ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος, ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκ. Ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἅγιε Ἰούδα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Μέλπειν Ἰούδαν τὸν θεόπτην σπουδάσω.

Digitized by Google

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. ά. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Μύστα τῶν οὐρανίων, Ἰούδα πάνσοφε, μαθητὰ τῦ Σωτῆρος, καὶ κοινωνὲ τῆς ζωῆς, τὴν γλῶσσάν μυ κίνησον, καὶ τὸν λόγον ἴθυνον, πρὸς τοὺς ὕμνους σου παμμακάριστε.

Ἕλκων τὸν τοῦ Σωτῆρος, ζυγὸν Ἀπόστολε, καὶ τὴν αὔλακα τέμνων, καὶ νεουργῶν τῇ χάριτι, τὸν σπόρον κατέβαλες, καὶ πολύχυν ἤνεγκας, τῷ καλέσαντι παμμακάριστε.

Λόγον τὸν σαρκωθέντα, εὑρὼν διδάσκαλον, καὶ ταῖς τούτου Θεόπτα, μαρμαρυγαῖς πορούμενος, ἐγένου φῶς δεύτερον, ταῖς τοῦ πρώτου λάμψεσι, συμμορφούμενος ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Πίστις ἡγείσθω μόνη, καὶ μὴ ἀπόδειξις, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων, Θεογεννῆτορ πάναγνε· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ πήξας ἐπ᾽ οὐδενός.

Ἐπήρθη τῶν Μαθητῶν, Χριστοῦ ἡ εὐπρέπεια, ὑπεράνω πάσης μεγαλειότητος· οὗτοι γὰρ γεγόνασιν αὐτοῦ, φίλοι τε καὶ οἰκεῖοι, καὶ συμφυλέται καὶ συνέστιοι, καὶ τῶν μυστηρίων ἐκφάντορες.

Ἰούδα οἱ ἀδελφοί σου σὲ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα καὶ νομιζόμενον, τοῦ φανερωθέντος ἐν σαρκὶ, Λόγυ τοῦ πρὸ αἰώνων συναϊδίου ἀναλάμψαντος ἐκ τοῦ ἀϊδίου Γεννήτορος.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς συ μέλη συνῴκησας, τῇ ζωῇ τῶν ὅλων Χριστῷ Πανόλβιε, καὶ τῆς ζωηφόρυ βιοτῆς, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, καταγγελεὺς σὺ ἐχρημάτισας, ῥήματα ζωῆς προϊέμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ σὺ ὑπὲρ πάσας Ἁγνὴ κεχαρίτωσαι, ὑπερέβης πάσας τῇ ἁγιότητι, πάσας ὑπερῆρας καὶ πασῶν, ὤφθης ὑψηλοτέρα, τῶν ὐρανίων σαφῶς δυνάμεων, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ χρηματίσασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ πήξας ἐπ᾽ οὐδενὸς, τὴν γῆν τῇ προστά-
» ξει σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρί-
» θουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ, πέτραν
» τῶν ἐντολῶν συ, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέω-
» σον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τοῦ τεχθέντος Δεσπότου καὶ ἀδελφοῦ, χρηματίσαντος πάντων τῶν ἐκλεκτῶν, Ἰούδα μακάριε, ἀδελφὸς ἐχρημάτισας, καὶ ὑπ᾽ αὐτῦ Ἀπόστολος, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἀπεστάλης πανεύφημε, τὸν λόγον τῆς πίστεως, πᾶσι κατασπείρων, καὶ φωτίζων τοὺς σκότει, ἀγνοίας δουλεύοντας, πονηρῷ κοσμοκράτορι. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν, καὶ σκέπην σε Ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος. Ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἀπαύστως ὑμνύντων σε, πρεσβεύυσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου ἄχραντε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέυς. Μακρόθυμε, Κύριε τῦ ἐλέυς ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις συ, τοῖς ἀνυμνοῦσί συ πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ὁ μέγας τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, τῆς ἐμφανείας τοῦ Θεοῦ, ἠξιωμένος ἠγάπηται, καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας, τὴν αἴγλην καὶ τὸ κάλλος τεθέαται.

Ὑπάρχων χαρισμάτων ἀνάπλεως, καὶ δωρεῶν τῶν ἐκ Θεοῦ, δεδωρημένων Ἀπόστολε, πρὸς σωτηρίας λιμένα, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας ὁδήγησον.

Δυνάμει ἀηττήτῳ τοῦ Πνεύματος, τοῦ πανἁγίου Λειτουργὲ, τῶν ἀποῤῥήτων φραξάμενος, τῆς πονηρίας διώκεις, πνεύματα τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως συλλαβῦσα πανάμωμε, τὸν Ποιητήν συ καὶ Θεὸν, δυσώπει σῶσαι κινδύνων ἡμᾶς, καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὑμνοῦσί σε Δέσποινα.

Ὠδὴ έ. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Νόμου παρωσάμενος, τὰ προσκιάσματα, τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀληθείας, τηλαυγῶς ἐκήρυξας, αὐτὴν κεκτημένος, ὁδηγὸν τὴν ἀλήθειαν.

Digitized by Google

Τὸ τοῦ νόμου πρόσταγμα, πληρῶν Ἀπόστολε, τὰ ἔθνη πάντα ταῖς διδαχαῖς σου, μαθητεύων ἔδραμες, καὶ ταῦτα βαπτίζων, Τριάδος ἐπικλήσεσιν.

Ὄμβρος ὡς οὐράνιος, ὡς δρόσος ἄνωθεν, ὁ θεῖος φθόγγος σου Θεοκήρυξ, τὸν αὐχμὸν διέλυσε, τῆς πολυθεΐας, ἑνὸς Θεοῦ κηρύγματι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὰ πάθη μου, Θεογεννήτρια, καὶ τὴν ψυχήν μου τὴν νεκρωθεῖσαν, ἁμαρτίας δήγματι ἀνάστησον Μήτηρ, τῆς ὄντως ἀναστάσεως.

Ὠδὴ ς΄. Μαινομένην κλύδωνι.

Θεωρίας δόγματι, πολιτείας πράξεσι φαιδραῖς, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολε λαμπόμενος τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισας.

Ἐπιστέλλεις ἅπασι, τοῖς ἀνθρώποις τὴν φωτιστικὴν, καὶ δογμάτων ἔμπλεων τοῦ Πνεύματος, ἐπιστολὴν Ἱεροφάντα θεσπέσιε.

Ὁ Θεόπτης φθέγγεται, οὐρανός τις ὥσπερ λογικὸς, τοῦ Θεοῦ τὴν δόξαν διηγούμενος τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντος τὰ θαύματα.

Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε ῥῦσαί με φθορᾶς, καὶ παθῶν τὸν τάραχον κατεύνασον, ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
» Χριστὲ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κα-
» τεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὔ-
» σπλαγχνος.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ἐκ ῥίζης εὐκλεοῦς, θεοδώρητον κλῆμα, ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀπόστολε Θεάδελφε, τοῦ Χριστοῦ κήρυξ πάνσοφε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν λόγων, τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν Κυρίου διδάσκων, ὡς μύστης τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Στίχοι.

Καὶ συγγενείᾳ, καὶ χορῷ αὐχεῖν ἔχεις
Χριστοῦ μαθητῶν, ὦ Ἰούδα, καὶ πάθει,

Ἐννεακαιδεκάτι βελέεσσιν Ἰούδας θνήσκει.

Οὗτος, ἐν μὲν τῷ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς Πράξεσιν, Ἰούδας Ἰακώβου ἐπονομάζεται· παρὰ δὲ Ματθαίῳ καὶ Μάρκῳ, Θαδδαῖος καὶ Λεββαῖος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ υἱὸς Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος, ἀδελφὸς δὲ γνήσιος Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ὁ καὶ τὴν φωτιστικὴν καὶ δογματικὴν ἔμπλεων τοῦ Πνεύματος ἅπασιν ἐπιστείλας ἐπιστολήν.

Οὗτος παρ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ἀποσταλεὶς, καὶ ὡς ἀδελφὸς καὶ μυσταγωγὸς, πυρωθεὶς ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησιν ὡς ἄνθραξ, πᾶσαν πλάνην κατέφλεξε, καὶ τοὺς πιστοὺς κατεφώτισε· ἕλκων γὰρ τὸν ζυγὸν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν αὔλακα τέμνων, καὶ σπείρας τὸν σπόρον τῆς εὐσεβείας εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, πολὺν ἤνεγκε τὸν καρπόν. Διὸ τῇ τε μέσῃ τῶν ποταμῶν (τῇ Μεσοποταμίᾳ δηλ.) καὶ τὰ ὅμορα ἔθνη καταφωτίσας τῷ λόγῳ, καὶ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον, τῇ Ἐδεσσηνῶν πόλει ἐνδημήσας, καὶ πρὸς Αὔγαρον τὸν Τοπάρχην πορευθεὶς τοῦ θεραπεῦσαι αὐτὸν (*), ὕστερον κατέλαβεν ἐν Ἀραρᾷ τῇ πόλει· καὶ ὑπὸ τῶν ἀπίστων ἀναρτηθεὶς, καὶ τοξευθεὶς, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωσίμου.

Στίχ. Ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ Ζώσιμος θεὶς φιλτάτην,
Ξίφει θανὼν, ζῇ ψυχικὴν ζωὴν, Λόγε.

Οὗτος ὑπῆρχε στρατιώτης ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐξ Ἀπολλιωνιάδος τῆς ἐν Σωζοπόλει, ἡγεμονεύοντος τῆς ἐν Πισσιδείᾳ Ἀντιοχείας Δομετιανοῦ. Ῥίψας δὲ αὐτοῦ τὰ ὅπλα, καὶ προσφυγὼν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, τοῦ ἐν Χριστῷ κατηξιώθη Βαπτίσματος. Ὅθεν ἀχθεὶς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, καὶ ἑαυτὸν εἶναι Χριστιανὸν ὁμολογήσας, ἐπὶ κραββάτῳ χαλκῷ πυρωθέντι ἐπιτίθεται, ἐκ τεσσάρων ταθείς. Μεταβληθέντος οὖν τοῦ πυρὸς εἰς δρόσος, πολλοὶ τῶν παρόντων, καταπλαγέντες τὸ θαῦμα, προσῆλθον τῷ Χριστῷ· ὁ δὲ Ἅγιος Ζώσιμος, κρηπῖσι καθηλωθεὶς, καὶ πώλοις προσδεθεὶς, συνδραμεῖν ἠναγκάσθη τῷ Ἡγεμόνι, ἐπὶ τὴν Κανανιτῶν πόλιν ἐλαύνοντι, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἄσιτος διαμένων. Θεόθεν δὲ δύο παίδων ἐπιφανέντων αὐτῷ, καὶ τοῦ μὲν ἄρτον, τοῦ δὲ ἐν ἀγγείῳ ὕδωρ κομίζοντος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, τούτων μετέλαβεν. Ἀχθεὶς δὲ εἰς ἐξέτασιν, πάλιν κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, καὶ σιδήροις ὀξέσι κατακεντᾶται τὸν νῶτον, καὶ ξυρῷ τέμνεται τὰ νεῦρα, καὶ τὰ ὀστᾶ συντρίβεται σιδηραῖς σφαίραις· καὶ οὕτω τὸν αὐχένα τμηθεὶς, τὴν τοῦ Μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος.

Οὗτος, ἀποταξάμενος τὸν κόσμον, καὶ μαθητεύσας τῷ μεγάλῳ γέροντι Σιλουανῷ, διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης αὐτῷ ὑπακοῆς, καὶ ἄκρας ἀσκήσεως, καὶ ἀκτημοσύνης, γέγονε σημειοφόρος· καὶ γὰρ πολλοὺς ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλασε δαίμονας. Οὕτως ὁσίως βιώσας τοῖς ἀγγελικοῖς ἀγωνίσμασιν, ἐπὶ χρόνοις δυσὶ καὶ ἑξήκοντα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Τὸν θειοειδέστατον, μεθέξει Θεότητος γενόμενον ἅπαντες, Ἰούδαν ὑμνήσωμεν, ἐνθέως μελῳδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ πνευματοκίνητος, καὶ θεόπνους γλῶσσά σου, τὸν κόσμον ἐπέστρεψε, Χριστοῦ

(*) Περὶ τοῦ Θαδδαίου, τοῦ θεραπεύσαντος τὸν Τοπάρχην Αὔγαρον, ὅρα ἐν τῷ Μ. Ὡρολογίῳ, Αὐγούστου 21.

Digitized by Google

τῷ κηρύγματι, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέμει σοι οὐράνιον, κληρουχίαν Κύριος, καὶ θρόνον ὑπέρλαμπρον, ἐν ᾧ καθεδούμενος, ἐνθέως μελῳδήσεις· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμῃ σε, Θεοτόκον ἅπαντες, κηρύττομεν πάναγνε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ή. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Πλοῦτον τῶν ἐθνῶν, καὶ βασιλέων γέρας, εὔκλειαν ἀπείληφας, βοῶν Ἀπόστολε· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅλην τὴν αὐγὴν, τοῦ Παρακλήτου Μάκαρ, ἐδέξω φοιτήσασαν, κραυγάζων ἔνδοξε· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὕμνοις οἱ πιστοὶ, τὴν σοὶ δοθεῖσαν αἴγλην, Ἰούδα γεραίρομεν, προθύμως ψάλλοντες· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε καλλονὴν, τοῦ Ἰακὼβ ὑμνῶμεν, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, συμφώνως κράζοντες· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν ἔμελ-
» πον· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἀπαστράπτων Ἔνδοξε, φωτοχύτῳ Πνεύματος αὐγῇ, θαυμάτων τὰς ἀστραπὰς τῶν ὑπερφυῶν, τοῖς πᾶσιν ἀπέπεμπες, ὡς μαθητὴς τοῦ Ἐμμανουήλ· ὃν μεγαλύνοντες, σὲ θεόπτα μακαρίζομεν.

Σὺν Ἀγγέλων τάξεσι, παρεστῶτες οἱ θεοειδεῖς, αὐτόπται καὶ θεωροὶ, τοῦ μονογενοῦς, τοῦ σάρκα πτωχεύσαντος, ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦτον ἐκτενῶς, νῦν ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὡς τεκοῦσα Πάναγνε, τῶν κτισμάτων τὸν Δημιουργὸν, κατὰ παντὸς γεννητοῦ, φέρεις τὴν ἀρχὴν, ἀσύγκριτον ἔχουσα, ὑπεροχὴν καὶ ὑπερφερῆ· ὅθεν τὸν τόκον σου, προσκυνοῦντες σὲ δοξάζομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρὶ,
» καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν τε
» καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα, αὐτῷ· ὃν με-
» γαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, Ἐπισκόπου Πατάρων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Μέθοδον ἡ μνήμη σου, ἡμῖν σωτήριον φέρουσα, Ἱεράρχα Μεθόδιε, λαμπρῶς ἐπεδήμησεν· ἐν αὐτῇ διό σε, ἀνυμνολογοῦμεν, ἀνακηρύττοντες τοὺς σοὺς, φαιδροὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα, δι' ὧν τὸν πολυμήχανον, καὶ πονηρὸν κατεπάλαισας, καὶ τῆς νίκης διάδημα, ἀνεπλέξω γηθόμενος.

Λόγοις κατεφώτισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, θεοφάντορ Μεθόδιε· ἄθλων δὲ λαμπρότητι, τῆς πολυθεΐας, ἐμείωσας ζόφον, καὶ μεταβέβηκας πρὸς φῶς, ἱεροφάντα νῦν τὸ ἀνέσπερον· διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἑορτάζομεν σήμερον, εὐσεβείᾳ λαμπόμενοι.

Αἵμασιν ἐπέχρωσας, τὴν ἱερὰν διπλοΐδα σου, θεοφάντορ Μεθόδιε, μεθ' ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων μάκαρ ἐχώρησας χαίρων, καὶ κατοπτεύεις τηλαυγῶς, τὴν τῆς Τριάδος θείαν λαμπρότητα, μυούμενος τρανότερον, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ θεούμενος ἄριστα, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυΰμνητε· Τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνὸν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο, Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με,

Digitized by Google

ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι ἔνδοξε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῆς ἀρετῆς μέθοδόν με, πανόλβιε μύστα, δίδαξον. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος βαρύς. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Τρίβου συντονωτάτης, πρὸς τὸν Θεόν με φερούσης, δεικνύων τὴν μέθοδον, Ἱερομύστα δίδαξον, ὅπως τῆς ἀτελευτήτου, τύχοιμι ζωῆς, ταῖς πρεσβείαις σου πάνσοφε.

Ἤστραψας φωτοφόρος, ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, διτταῖς λαμπρυνόμενος, Ἱεροφάντα χάρισιν· ὅθεν διπλοῖς σε στεφάνοις, ἱεροπρεπῶς ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν.

Στέφει τοῦ μαρτυρίου, ἱερωσύνης τε μύρῳ, Παμμάκαρ κοσμούμενος, δι' ἀμφοτέρων ἤστραψας· ὅθεν τῆς ἀληθεστάτης, καὶ θεοειδοῦς κληρουχίας τετύχηκας.

Ἄμωμος ὡς θυσία, καὶ ἱερὰ τῷ Δεσπότῃ, καὶ ζῶσα καὶ ἔμψυχος, ἱερουργήθης ἔνδοξε· ὅθεν θυσιαστηρίῳ, τῷ ἐν οὐρανοῖς προσεδέχθη Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Ῥύστην βροτείου γένους, καὶ λυτρωτὴν καὶ σωτῆρα, Χριστὸν ἡμῖν τέτοκας, Παρθενομῆτορ ἄχραντε· ὅθεν σαφῶς σε εἰδότες, πρόξενον ζωῆς αἰωνίου δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς.

Ἐπιπολάζουσαν ἰδών, τὴν τοῦ Ὠριγένους ἀπάτην, ὡς ὑπάρχων ἄριστος ποιμήν, τῷ θείῳ πυρὶ συντόμως ἔφλεξας, πᾶσαν ἐκείνου τὴν ἀχλύν, τὴν ἀπαστράπτουσαν αἴγλην, ἅψας τῆς σοφίας σου Θεόληπτε.

Τῆς παρθενίας τὸ σεπτόν, καὶ τῆς ἁγνείας τὸ κάλλος, διὰ πείρας Ἔνδοξε μαθών, σοφίᾳ τῇ σῇ καὶ λόγων χάριτι, πᾶσι τὴν τούτων καλλονήν, ὑποδεικνύεις θεόφρον, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν φαιδρότητα.

Ἡ τῶν σῶν λόγων ἀστραπή, καὶ ἡ τῆς γνώσεως σάλπιγξ, καὶ δογμάτων εὔσημος φθογγή, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν Ὅσιε, πάντας καλοῦσα τοὺς πιστούς, πρὸς μετουσίαν παμμάκαρ, σῶν ἐπουρανίων ἀπολαύσεων.

Στερεωτέρας ἐδωδῆς, πνευματικῶν συμποσίων, οἱ πλησθέντες Πάνσοφε τῶν σῶν, τὴν ὄντως τρυφὴν ἐκεῖθεν τρέφονται, τὴν διαμένουσαν ἀεί, συμφυομένην ἀρρεύστως, καὶ συναυξομένην τοῖς μετέχουσι. Θεοτοκίον.

Μετὰ τοῦ θείου Γαβριήλ, εὐλογημένη, τὸ Χαῖρε, σοὶ Παρθένε κράζομεν ἀεί· χαρᾶς γὰρ ἡμῖν αἰτία γέγονας, καὶ εὐφροσύνης ἀληθοῦς, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα, πάντων μετὰ σώματος κυήσασα. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς, παντοδυνά-
» μῳ σου λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτήρ,
» καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πά-
» σαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέ-
» τρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Θυσιαστήριον τερπνὸν τὴν καρδίαν, ἀποτελέσας ἐν αὐτῷ ἀναιμάκτους, ἱερουργὲ προσήγαγες θυσίας Θεῷ· ἀθλήσας δὲ στερρότατα, καὶ τυθεὶς προσηνέχθης, θυσία ὦ Μεθόδιε, δι' ἡμᾶς τῷ τυθέντι· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε ἀεί, πάντων σωθῆναι, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες, ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ παναμώμητος ἀμνὰς καὶ Παρθένος, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἡπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔβλεψεν ὀδύναις τὴν ψυχήν, καιρίαις κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· Ποῦ σου, τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ὧν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις· Ὑμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ πατρικοὺς κόλπους.

Εἰς ἀρετῶν σὺ περιωπήν, μαρτυρικῶς τελειωθεὶς διέδραμες, μεγαλόδωρον ἀντίδοσιν, τῆς ἱερουργίας σου, κομισάμενος Παμμακάριστε.

Θρόνον λαχὼν ἱεραρχικὸν (ἱερωτάτην γὰρ ζωὴν ἐκέκτησο)· τὴν ὀρθόδοξον ἐκήρυξας, πίστιν Πανσεβάσμιε, καὶ ἐδίδαξας σοῦ τὸ ποίμνιον.

Ὁ γλυκασμὸς ὁ ψυχωφελής, τῶν σῶν δογμάτων ὡς πηγὴ προέρχεται, τοὺς μετέχοντας εὐφραίνουσα, καὶ καταγλυκαίνουσα τὰ τῆς ψυχῆς ἡμῶν αἰσθητήρια.

Digitized by Google

Διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον Θεοῦ, θείας ἐμφάσεις ἀπλανῶς δεχόμενος, ἀναδέδειξαι Μεθόδιε· δι' εὐτονωτέρας γάρ, σεαυτὸν σπουδῆς ἀπεστίλβωσας. Θεοτοκίον.

Ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεός, διαφύλαξον τὴν ποίμνην σου, τῆς οἰκονομίας σου προσκυνοῦσαν τὰ θεῖα σύμβολα.

Ὠδὴ ε'. Κύριε ὁ Θεός μου.

Νέκρωσιν ζωηφόρον, ἐνεδύσω Πάτερ πρὸ τελευτῆς σου, καὶ ξίφει τεμνόμενος, τῷ τοῦ μαρτυρίου σου, πρὸς ζωὴν ἀπειροπλασίως, μετετέθης ἔνδοξε κρείττονα.

Μύστα τῶν ἀπορρήτων, κοινωνὲ τῆς ἄνω χοροστασίας, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε, σῶσον παναοίδιμε, πειρασμῶν δεινῶν τὰς ἐφόδους, διαλύων ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ἔχων πρὸς τὸν Δεσπότην, παῤῥησίαν Πάτερ, οὗ καὶ τὸ πάθος, προθύμως ἐζήλωσας, διὰ τῶν ἀγώνων σου, ταῖς πιστοῖς τὴν θείαν εἰρήνην, καὶ γαλήνην αἴτησαι πάνσοφε.

Πρῶτον ἱερουργήσας, τὸν ἀμνὸν Θεοῦ τὸν τὰς ἁμαρτίας, τοῦ κόσμου καθαίροντα, ὕστερον θυόμενος, λογικὴ καὶ ζῶσα θυσία, προσηνέχθης τούτῳ Μεθόδιε. Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν τὴν ἐσκοτισμένην, δοχεῖον ὑπάρξασα, τοῦ ἀκαταλήπτου φωτός, καὶ ναὸς τῆς θείας ἀκτῖνος, φωτί σου λάμπρυνον δέομαι.

Ὠδὴ ϛ'. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Νυσταγμὸν βλεφάροις, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς δέ σου ὕπνον, Παμμάκαρ οὐ ἔδωκας, ἕως πάντων, τῶν παθημάτων σαυτὸν ἠλευθέρωσας, καὶ χωριτικὸν ναὸν εἰργάσω, τῆς ἀκτινοβόλου ἀστραπῆς τοῦ Πνεύματος.

Ὁλικῶς τῇ θείᾳ, καὶ θεοειδεῖ λαμπηδόνι, θεόφρον ἑνούμενος τῆς ἐνθέου, ἱερωσύνης κανὼν ἐχρημάτισας, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν μεσίτης, ὤφθης, πάσης Ἐκκλησίας τῶν πιστῶν Μεθόδιε.

Λαμπροτάτῳ βίῳ, ἡ φωτιστικὴ συνελθοῦσα, τῶν ὄντων κατάληψιν Θεοῤῥῆμον, φωτὸς λαμπτῆρα τῷ κόσμῳ σε ἔδειξε, τὴν αἱρετικὴν ἀδολεσχίαν, καὶ τῆς ἀθεΐας τὴν ἀχλὺν διώκοντα. Θεοτοκίον.

Βασιλίδα πάντων, σὲ τῶν γεγονότων εἰδότες, Θεὸν ὡς γεννήσασαν, Θεομῆτορ τὸν ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα ποιήσαντα, τὴν χαρμονικὴν ὑμνολογίαν, μετὰ τοῦ Ἀγγέλου Γαβριὴλ σοι κράζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλόοις ποντούμενον ἁμαρτίαις, » καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενον, ὡς ὁ » Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ σοι· ἐκ θανατηφόρου » με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, Ἐπισκόπου Πατάρων.

Στίχοι.

Μέθοδον Μεθόδιος βίου πρὸς βίον,
Μεθεὶς ὁδεύει, οὗ μέθοδος οὐ πέλει.

Εἰκάδι ἀρχιθύτην Μεθόδιον ἄορ κατέπεφνεν.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ παίδων ἑαυτὸν τῷ Θεῷ ἀναθείς, σκεῦος θεῖον καὶ δοχεῖον θείου Πνεύματος γέγονεν. Ὅθεν καὶ ὑπὸ τῆς θείας χάριτος τὴν ἱερωσύνην ψήφῳ Θεοῦ λαβών, καλῶς καὶ θεοφιλῶς ἐποίμανε τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, λόγοις προσηνέσι καταφωτίσας τὸ τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα. Διὸ καὶ τὴν Ὠριγένους πλάνην ἐπιπολάζουσαν ἰδών, ὡς ἄριστος ποιμήν, πυρὶ θείῳ ταύτην κατέφλεξε, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν καὶ σκοτόμαιναν ἐκμειώσας, σοφίᾳ λόγων καὶ θείᾳ χάριτι. Ἡ δὲ τῶν λόγων αὐτοῦ ἀστραπή, καὶ ἡ τῆς γνώσεως σάλπιγξ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξελήλυθεν. Ὅθεν μὴ φέρων ὁ ἐχθρὸς τὴν παῤῥησίαν καὶ ἔνστασιν τοῦ μεγάλου, ὁπλίζει τοὺς ἑαυτοῦ ὑπουργοὺς πρὸς τὴν τούτου ἀναίρεσιν. Ὁ δέ, πρὸ τῆς μαρτυρίας νέκρωσιν ζωηφόρον ἐνδυσάμενος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθείς, πρὸς τὴν κρείττονα ζωὴν μετετέθη· πρῶτον μὲν ἱερουργῶν τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ὕστερον δὲ θυόμενος, προσήχθη τῷ Χριστῷ θυσία ζῶσα· ὅθεν καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθη ὁ γενναῖος πρόμαχος τῆς ἀληθείας· καὶ αἵμασι μαρτυρικοῖς τὸ τέλος ἀπενεγκάμενος, ἀνεπαύσατο αἰωνίως.

Οὗτος ὁ θεῖος τῷ ὄντι τοῦ Θεοῦ Ἱερεύς τε καὶ Μάρτυς, κατέλιπεν ἡμῖν συγγράμματα τῆς αὐτοῦ φιλοπονίας, πάσης γνώσεως καὶ ὠφελείας τυγχάνοντα. Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων σαφέστατα προεθέσπισε, καὶ προηγόρευσεν εὐκρινέστατα, περί τε τῶν βασιλειῶν ἐναλλαγάς, καὶ μεταβολάς, καὶ μεταποιήσεις, καὶ ἐθνῶν ἐκδρομάς, καὶ χωρῶν καὶ τόπων ῥημώσεις καὶ ἀφανισμούς· περί τε ὀρθοδόξων καὶ αἱρετικῶν βασιλέων, καὶ περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου, καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ καὶ πανωλεθρίας πάσης σαρκὸς ἀνθρωπίνης. Ταῦτα πάντα σαφέστατα ὁ θεῖος οὗτος προεθέσπισε.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἱερωμένος Θεόφρον, καὶ Μαρτύρων τῆς ἀληθείας, φαιδρῶς ἐκλάμπων ἐν αἵματι, σὺν αὐτοῖς τῷ Δεσπότῃ μέλπεις ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐστηριγμένους τῇ πίστει τῶν εἰδώλων ἔσβεσας φλόγα, ῥοαῖς ἁγίων αἱμάτων σου, διὰ τῆς μαρτυρίας οὕτω κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Digitized by Google

Μεμυημένος τὰ Θεῖα, θεωρίᾳ τῇ ἀνωτάτῳ, τὸν νοῦν πανσόφως ἐτράνωσας τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι συνανακράζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Ὑμνολογίαις δοξάζει, τὸν σὸν τόκον πᾶσα κτίσις, Θεὸν Παρθένε γινώσκουσα, καὶ σεπτῶς προσκυνοῦσα τούτῳ κραυγάζει· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Σὲ τὸν ἀόρατον, ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρει, τοὺς τῶν τυράννων αἰκισμοὺς ὁ Θεόφρων, καὶ στέφανον ἀνεδήσατο μέλπων· Ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἀδιάδοχον, τοῦ Χριστοῦ βασιλείαν, εἰλικρινῶς ἐπιποθῶν Ἱεράρχα, τὴν ταύτην σοι προξενοῦσαν ὁδεύεις τρίβον, κραυγάζων τῷ Χριστῷ· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπειροπλάσιον, ὁ Χριστὸς σοὶ παρέσχε, τῶν σῶν καμάτων τὸν μισθὸν Θεοφόρε, διάνοιαν ὑπερβαίνοντα πᾶσαν, ὑμνοῦντι εὐσεβῶς, αὐτοῦ τὴν βασιλείαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δογμάτων πέλαγος, καὶ πυξίον δογμάτων, καὶ θεωρίας ὑψηλὸν θησαυρόν σε, γινώσκομεν καὶ αἰσθήσεως θρόνον, ὑμνοῦντες εὐσεβῶς· Λαὸν ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱκέτης Πάναγνε, σοὶ προσέρχομαι πίστει, τῇ συλλαβούσῃ τὸ τῶν ὅλων Δεσπότην. Νῦν σῶσόν με διωγμῶν καὶ κινδύνων, ὑμνοῦντα εὐσεβῶς, Θεὸν τὸν σαρκωθέντα, ἐκ σοῦ ἀνερμηνεύτως.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν μόνον ἄναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
» εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίτ-
» τουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος.

Διαπαντὸς τὸν Χριστὸν ἱκέτευε, θεομακάριστε Πάτερ, τῶν αἱρέσεων παῦσαι, τὰ καθ' ἡμῶν μηχανουργήματα, καὶ τὸν νῦν ζόφον ἐκ μέσου ποιῆσαι· ὡς γὰρ Ἱεράρχης, δυνατὸς πρέσβυς πέφηνας.

Ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς τὴν ἐπουράνιον, διαγωγὴν μετετέθης, λειτουργίας γέρας, τοῦτο λαβών, καὶ τῆς ἀθλήσεως, ἔνθα ζωῆς ἀκηράτου μετέχων, συνδιαιωνίζειν τῷ Χριστῷ κατηξίωσαι.

Ξύλου ζωῆς τὸν καρπὸν ἐτρύγησας, τῆς ἀθανάτου Παμμάκαρ, τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, τὸν ἀρχηγὸν ἐμπορευσάμενος· οὗ τῆς χαρᾶς ἀπολαύων πλουσίως, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, πιστῶς ἐκδυσώπησον.

Ὅλον τὸν νοῦν ἀνατείνων Ὅσιε, διὰ χρηστότητος βίου, τῆς Χριστοῦ θεωρίας, καὶ τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως, κατηξιώθης ὡς Ἱερομάρτυς, ὡς ὑφηγητὴς τῆς εὐσεβείας καὶ πρόμαχος.

Θεοτοκίον.

Νόμου καινοῦ κιβωτὸν καλοῦμέν σε, καὶ θεοχάρακτον πλάκα, ἐν ᾗ ὁ Λόγος ἐγράφη, ὁ τοῦ Θεοῦ βροτὸς γενόμενος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν κόσμον ἐκ πλάνης, κεχαριτωμένη Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος τεκοῦσα, καὶ
» παρθενεύουσα πάλιν, οὐχὶ φύσεως ἔρ-
» γον, ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως· ὅθεν ὡς
» μόνην τῶν θείων θαυμάτων, καταξιωθεῖσάν
» σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Φωταυγῆ σε ὡς ἥλιον, τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, νοηταῖς λαμπρότησι καταυγάζοντα, καὶ ἀθεΐας ἐξαίροντα, τὴν νύκτα μακάριε, Μάρτυς Ἰουλιανέ, ἐγνωκότες τὴν μνήμην σου, ἑορτάζωμεν, τὴν φωσφόρον καὶ θείαν· καὶ τὴν κόνιν, τῶν λειψάνων προσκυνοῦμεν, ῥῶσιν ψυχῶν ἀρυόμενοι.

Καὶ τυπτόμενος μάστιξι, καὶ δεινῶς πτερνιζόμενος, καὶ φρουρᾷ Μακάριε καθειργνύμενος, τόπους ἀμείβων θλιβόμενος, θηρσὶ συγκλειόμενος, καὶ βυθῷ προσομιλῶν, καὶ θαλάσσῃ ποντούμενος, καὶ δεξάμενος, τὸ μακάριον τέλος, οὐκ ἠρνήσω, τὸν Δεσπότην τῶν ἁπάντων, κλέος Μαρτύρων πανόλβιε.

Θαλαττίων ἐκ κόλπων σε, πρὸς τῇ χέρσῳ γενόμενον, κυβερνήσει Πνεύματος ὡς ἑώρακε, τὸ ἱερώτατον γύναιον, πιστῶς ἐπεδέξατο, Μάρτυς Ἰουλιανέ, καὶ ταφῇ παραδέ-

Digitized by Google

δωκε, σοῦ τὸ ἄμωμον, καὶ πολύαθλον σῶμα, τὸ νικῆσαν, διαβόλου τυραννίδα, τῇ συνεργείᾳ τῆς χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σοῦ, ἐν σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν· ὃν ἱκέτευε, πειρασμῶν λυτρωθῆναι καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν Πίστει Παναγία, εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας (*).

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἰουλιανὸν ὕμνοισι Μάρτυρα στέφω.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἱεροῖς εὐφημείσθω, ὕμνοις Ἀθλητά σου ἡ ἀοίδιμος, καὶ ὑπέρτιμος μνήμη· ἀπροσίτῳ γὰρ δόξῃ δεδόξασται.

Ὄλισθον οὐχ ὑπέστης, διηγωνισμένος τὸ μαρτύριον, τοῦ Χριστοῦ Στρατιῶτα, ἀσθενείᾳ σαρκὸς μέχρις αἵματος.

Ὑπὲρ αἴγλην χρυσίου, τοῖς μαρτυρικοῖς ἐναγλαΐζεται, αἰκισμοῖς ἀπαστράπτων, καὶ πολύτιμον λίθον ὁ Ἅγιος. Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λίθοις οὐ προστέταγμαι, θεολατρεῖν χειρῶν ἔργοις, Ἰουλιανός, τῷ φρενοβλαβοῦντι, δικαστῇ ἀπεφθέγγετο.

Ἵστασο πρὸ βήματος, τυραννικοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, Ἰουλιανέ, ὡς Κριτῇ τῶν ζώντων, καὶ νεκρῶν παριστάμενος.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ δύο Δοξαστικὰ οὐκ εὐκαταφρόνητα, μετά τε τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια, καὶ ἐν τοῖς τοῦ Ἀποστίχου, ἀμφότερα εἰς Ἦχον πλ. β'.

Ἄφρων οὐ γεγένημαι, ὁμολογῶν Θεὸν ἔφη Ἰουλιανός, ἕνα ἐν Τριάδι, ἀμερίστως ὑμνούμενον.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὑδάτων πνιγμονῇ, τὸ μακάριον τέλος, δεξάμενος Σοφὲ, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τούτοις ἐναπέπνιξας, καὶ τὴν νίκην ἀπείληφας· ὅθεν πόθῳ σου, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, ἑορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν σε πρεσβεύειν, Χριστῷ ἱκετεύομεν.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νιφετώδεσι μάστιξιν, Ἰουλιανὸς τὸ σῶμα προδίδωσιν· ἀνεπαίσθητος τῶν πόνων γὰρ, τοῦ Χριστοῦ τῷ πόθῳ ἐφυλάττετο.

Οὐρανίου ὑπέρτιμε, Ἰουλιανὲ χλιδῆς ἐφιέμενος, τοῖς διώκταις τὴν ἐπίγειον, ὡς Χριστοῦ θεράπων καταλέλοιπας.

Νικητὴν δεισιδαίμονος, πλάνης οὐ σαρκὸς ἡ ῥώμη Πανέντιμε, ἀλλὰ πόθος ὁ ἀήττητος, τῶν Χριστοῦ παθῶν σε ἀπειργάσατο.

Ὑπερέπτης ὡς πτέρυξι, τοὺς τῆς ἀσεβείας βρόχους στεῤῥότητι, καὶ τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, πρὸς σκηνὰς Μαρτύρων ἐπαγόμενος.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύττομεν· τὸν γὰρ ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μιμούμενος ἐν πᾶσι πανεύφημε, τὸν Δεσπότην, ἔστης ἐπὶ βήματος, παρανομούντων κρινόμενος.

Digitized by Google

Νομίμως ἠγωνίσω καὶ τέθυσαι, τῷ Δεσπότῃ, ὡς ἀρνίον ἄκακον, χερσὶν ἀνόμων Μακάριε.

Ὁσίως μαρτυρήσας ἀοίδιμε, ἐπεγνώσθης, Ἰουλιανὲ μακάριε, ὑπὸ Θεοῦ παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ὠδὴ ϛ'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἰκρίῳ προσπαγέντος σου Χριστέ, ὁ κλεινὸς θεράπων σου, οὐκ ἐπαισχύνεται, ἀλλ' ὡς δόξης κοινωνὸς ἐναβρύνεται.

Σεσίγηται τῆς πλάνης τὰ αἴσχρά, θεηγόρων γλώσσῃ δέ, θεῖα μυστήρια, τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἐκκαλύπτεται.

Ἰάματα παθῶν παντοδαπῶν, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, αἴτησαι ἔνδοξε, Ἀθλητὰ τοῦ Σωτῆρος τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ σε τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν, οὐράνιον κλίμακα· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Ὁ Εἱρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλ-
» λόμενος, φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ, τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Στίχοι.

Φέρων τί χρῆμα σάκκος ἄξιον πόλου,
Ἰουλιανὸν, βάλλεται πόντου μέσον.

Σάκκῳ Ἰουλιανὸς βυθὸν εἰσέδυ εἰκάδι πρώτῃ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἀναζαρβέων πόλεως, τῆς δευτέρας τῶν Κιλίκων Ἐπαρχίας, υἱός τινος Βουλευτοῦ, μητρὸς δὲ Χριστιανῆς. Παρ' ἧς τὴν κατὰ Χριστὸν εὐσέβειαν μεμαθηκώς, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων γραφῶν σχολάσας, ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας διαβληθείς, προσήχθη Μαρκιανῷ τῷ Ἡγεμόνι· καὶ μὴ καταδεξάμενος θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ σώματος αἰκίζεται. Εἶτα ἐν τῇ φρουρᾷ τεθείς, καὶ τῇ μητρὶ συμβούλῳ χρησάμενος, ἐμμένειν εἰπούσῃ αὐτῷ, καὶ ἐναποθνήσκειν τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, ἐν σάκκῳ βληθείς, μεστῷ ψάμμου, καὶ ἑρπετῶν ἰοβόλων, καὶ λοιπῶν ὄφεων, μέσον τοῦ πελάγους ἀφίεται, καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον δέχεται. Τοῦτον καὶ ὁ μέγας Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀφροδισίου.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Κιλίκων χώρας, τὸν Χριστὸν ἄνωθεν σεβόμενος καὶ προσκυνῶν. Συσχεθεὶς δὲ καὶ Διονυσίῳ τῷ Ἄρχοντι προσαχθείς, καὶ τὸν Χριστὸν εἶναι Θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογήσας, πεπυρωμένοις σιδήροις τὰ νῶτα καταφλέγεται, καὶ εἰς λέβητα μολύβδου πλήρη καχλάζοντα ἐμβάλλεται, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται· καὶ παραδόξως ἐκ πάντων ῥυσθέντι, ἐπιφανεῖσα ἐν τῷ θεάτρῳ λέαινα, αὐτῷ ἀπολύεται, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθεγξαμένη, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο· οἳ καὶ τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ κηρύξαντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τοῦτο δὲ ὁ τύραννος θεασάμενος, κελεύει πέτραν μέσον διαιρεθῆναι, καὶ ἅμα τῇ διαιρέσει τὸν Ἅγιον ἁπλωθῆναι· ἄνωθεν δὲ τοῦ τμήματος ἐπιτεθέντος παρὰ πέντε καὶ πεντήκοντα στρατιωτῶν, παρευθὺς ὁ Ἅγιος τὴν ψυχὴν ἀφείς, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τερεντίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Μύρον εὐῶδες ἀποστάζει, ἡ ἀοίδιμος καὶ ἔνδοξός σου μνήμη, Στρατιῶτα Χριστοῦ, τοῖς ψάλλουσιν ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄῤῥητος δόξα περιστέφει, τοὺς πρὸς αἴνεσιν τὴν σὴν συνειλεγμένους, Στρατιῶτα Χριστοῦ, καὶ ψάλλοντας ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥήσει τυράννου ἀπειθήσας, οὐκ ἐλάτρευσας Ἀοίδιμε τῇ κτίσει, ἀλλ' ἢ μόνῳ Θεῷ, τῷ ζῶντι ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῦφον κατέβαλες τυράννου, στηλιτεύσας τὴν ἀνόμων ἀφροσύνην, καὶ τὴν δόξαν Χριστοῦ, ἐκήρυττες κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Πανάμωμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν σαρκὶ τῷ κόσμῳ, τὸν ἐκ πλάνης ἁγνή, λυτρούμενον τοὺς πίστει, σὲ Θεοτόκον Δέσποινα, ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

Ὠδὴ η'. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ὑπεθώπευε μὲν ὁ ἀλάστωρ, καὶ βασάνοις σε ἐξεκαλεῖτο, πρὸς πλάνην Ἰουλιανέ· αὐτὸς δὲ ἀνεβόας· Τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥωμαλεωτέρως ὥσπερ λέων, μετὰ τὰς αἰκίας τοῖς τυράννοις, προσβάλλεις Ἰουλιανέ, κραυγάζων νηφαλέως· Τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀρετῆς ἁπάσης ἔμπνους στύλη, ἀσεβείας θρίαμβος ὡράθης, ἐν πόλεσι περιαχθείς, ἐβόας ἀναμέλπων· Τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Σοβαρᾶ πυρὸς οὐκ ἀπειλή με, οὐδ' ἀκμὴ τοῦ ξίφους ἀποστήσει, τοῦ πλαστουργήσαντος Θεοῦ, ἐβόας ἀναμέλπων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν ὅλων Κύριον τεκοῦσα, καὶ Παρθένος μείνασα Μαρία, καὶ μετὰ τόκον οἱ πιςοί, ἀξίως ἀνυμνοῦντες, τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
» λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
» τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
» τὸν Κύριον ἀνύμνουν, καὶ ἐδοξολόγουν, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὴν Ἁγνὴν ἐνδόξως.

Τοῦ τυράννου τύφον κατέβαλες, Χριστοῦ Στρατιῶτα, καὶ ἀνδρείως ἠγώνισαι κατὰ κράτος, ἐκνευρίσας τοῦτον· διό σε μακαρίζομεν.

Ἐπηρμένον ὄμμα κατέβαλες, Θεοῦ Στρατιῶτα, ἀσωμάτου ἀλάστορος, προσπαλαίσας μετὰ σαρκὸς ἀνδρείως, Χριστὸν μεγαλύνων ἀεί.

Φωλεοὺς ἐξέφυγες δράκοντος, ἐχθροῦ ἀρχεκάκου, θαλαττίοις Μακάριε κενεῶσιν, ἐμβεβλημένος· ὅθεν σε ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὡς καλῶς τοῖς ἄθλοις ἠγώνισαι, ὑπὲρ τοῦ Δεσπότου! ὡς ὡραίως κατέστεψαι, δεξιᾷ δεσποτικῇ! διό σε ἀξίως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ Μωσῆς ἐν βάτῳ κατεῖδέ σε, Ἁγνὴ ἐν τῷ ὄρει, δεχομένην τὸ ἄστεκτον, τῆς Θεότητος πῦρ ἀφλέκτως· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεο-
» τόκον· τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, δε-
» ξαμένην ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις με-
» γαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου, Ἐπισκόπου Σαμωσάτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἔνδοξε; Ἱεράρχην ἀληθῆ, καὶ ἱερὸν δογματιστήν· ὀρθοδόξων στηριγμόν, καὶ Ἐκκλησίας ὀφθαλμόν· φωστῆρα, νοητὸν φῶς ἀπαστράπτοντα· Μαρτύρων, εὐκληρίᾳ διαπρέποντα· τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχον· μέγαν τοῦ ψεύδους κατήγορον. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Ἱεράρχα προσφέγξωμαι; ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ, καταρδεύοντα τὴν γῆν, ἐπιρροαῖς πνευματικαῖς· κρατῆρα, θείου νάματος πληρούμενον, Ἀρείου, τοὺς ὁμόφρονας βυθίζοντα· στῦλον πυρὸς προηγούμενον, νέου λαοῦ θείᾳ χάριτι. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Εὐσέβιε; εὐσεβείας ποριστήν, καὶ ἀσεβείας μειωτήν· ἀθλοφόρων καλλονήν, καὶ ἱερέων χαρμονήν· δρεπάνην, τὰ ζιζάνια ἐκτέμνουσαν, τὸν σῖτον, τὸν οὐράνιον συνάγουσαν· πηγὴν θαυμάτων ἀένναον, νόσων ἐξαίρουσαν καύσωνα. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχή, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλε ἡπλωμένον, ἑκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῆς εὐσεβείας τὸν φερώνυμον σέβω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη.

Τῷ ἀκροτάτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ Ἱερέων χοροῖς, μάκαρ συνταττόμενος, καὶ ταῖς μαρτυρικαῖς εὐκλείαις ἐγκοσμούμενος, τοὺς πίστει ἑορτάζοντας τὴν σὴν, Εὐσέβιε μακάριε, μνήμην περιφύλαττε, Χριστὸν ἐξιλεούμενος.

Ἤδη τῷ πόθῳ Χριστοῦ πυρπολούμενος, ἀπὸ νεότητος σὴν, σάρκα καθυπέταξας, παμμάκαρ τῆς ψυχῆς ταῖς ἱεραῖς δυνάμεσι, καὶ σκεῦος ἱερὸν ἀποδειχθεὶς, λαὸν ἐν ὁσιότητι, Ὅσιε ἐποίμανας, χρισθεὶς μύρῳ τῆς χάριτος.

Σὲ ποιμενάρχην τὸ Πνεῦμα προβάλλεται, αἱρετιζόντων ἀχλὺν, λόγοις σελασφόροις σου, κεσδάζοντα σοφὲ, καὶ προφανῶς δεικνύοντα, τὴν τρίβον τὴν ὀρθὴν, τοῖς ἐν αὐτῇ ὁσίως ἐπιβαίνουσι, μέγιστε Εὐσέβιε, φωστὴρ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Θεὸν ἡ κυήσασα, τοὺς εὐλογοῦντάς σε νῦν, Ἄχραντε εὐλόγησον, καὶ πρὸς τὰς ἀγαθὰς εἰσόδους χειραγώγησον, καὶ ἔμπλησον ἐνθέων ἀρετῶν, καὶ ψάλλειν ἐνδυνάμωσον· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ΄. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ὑπῆρξας πρᾶος καὶ ἀνεξίκακος, ταπεινόφρων καὶ μέτριος, καὶ ἀγάπης θείας ἔμπλεως, Μαρτύρων ἐπὶ τέλει, κοσμηθεὶς στεφάνῳ.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος Εὐσέβιε, ἱερώτατε λαμπόμενος, εἰς τὰ Ἅγια ἀνέδραμες, φαιδρῶς τὰ τῶν Ἁγίων, δόξῃ ἐστεμμένος.

Ἐλέγχων Ἀρείου τοὺς ὁμόφρονας, διωγμοὺς Μάκαρ ὑπήνεγκας, βιαιότατόν τε θάνατον· διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης ἠξιώθης.

Θεοτοκίον.

Βουλήσει Πατρὸς τὸν Λόγον τέτοκας, ἐπελεύσει Πνεύματος, Παναγία Μητροπάρθενε, Ἀρχιερέων δόξα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον, ἐν ταῖς
» καρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενοῦ ἡμῖν
» στερέωμα, τῶν σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένων.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φαιδρύνας τὸν βίον σου, τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, καὶ Ἱεράρχης σεπτὸς, παμμάκαρ Εὐσέβιε· αἵματι δὲ Μαρτύρων, σεαυτὸν ὡραΐσας, ἄνω πρὸς τὰς ἀΰλους, μετετέθης χορείας· μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστὸν Πάτερ ἱκέτευε.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων εἰς σὲ, ἡ μόνη κυήσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκὶ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· τοῦτον σὺν τοῖς Ἁγίοις, Ἀποστόλοις δυσώπει, δοῦναι τῇ οἰκουμένῃ, ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους, βίου διόρθωσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ΄. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ἔσβησας σοφὲ, τῆς πλάνης σηπεδόνα, ἅλατι τῶν σῶν, νοστίμων διδαγμάτων, καὶ τοὺς νοσοῦντας αἱρέσει κακοπιστίας, μάκαρ ὑγείωσας Εὐσέβιε.

Ἴθυνας λαὸν, πρὸς ὅρμον σωτηρίας, Ἀρειανικὴν, βυθίσας ἀπιστίαν, τῇ τῶν αἱμάτων πλημμύρᾳ Ποιμὴν καὶ Μάρτυς, Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα.

Ἄστρον φαεινὸν, ἀνέτειλας ἐν κόσμῳ, φέγγει ἱερῶν, δογμάτων καταυγάζων, τὰς διανοίας Παμμάκαρ τῶν ὀρθοδόξων· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Στόματι Ἁγνὴ, καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, καθομολογῶ, τοῦ Κτίστου σε Μητέρα, καὶ δυσωπῶ σε· Καταύγασον τὴν ψυχήν μου, ἐσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ταῖς διδαχαῖς σου Μάκαρ, τῶν ὀρθοδόξων στηρίζων τὸ φρόνημα, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, τὰς ὑπερορίας ὑπήνεγκας.

Ὀρθοδοξίας στήλην, καὶ ἰαμάτων πηγήν σε γινώσκομεν, πάνσοφε Ἱεράρχα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἑδραίωμα.

Νομοθεσίαις θείαις, τοὺς ἀνομοῦντας στηρίζων ἐν χάριτι, ὑπὸ χειρὸς ἀνόμου, ἄδικον ὑπέμεινας θάνατον.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικὴ λυχνία, Θεοκυῆτορ τὸ θεῖον λαμπάδιον, φέρουσα ἐγνωρίσθης, πάντα καταυγάζον τὰ πέρατα.

Digitized by Google

'Ωδὴ ς'. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ.

Ἐκήρυξας, ὁμοούσιον Λόγον, καὶ συνάναρχον Πατρὶ τὸν Σωτῆρα, τῆς βδελυρᾶς, τοῦ Ἀρείου μανίας, ἐξαφανίσας τὸ μάταιον φρόνημα, Εὐσέβιε τῶν εὐσεβῶν, ἀῤῥαγὲς καὶ στεῤῥὸν περιτείχισμα.

Ῥαντίσματι, τῶν σεπτῶν σου αἱμάτων, πορφυρίδα σεαυτῷ ἐπιχρώσας, βασιλικὴν, προσεχώρησας Πάτερ, μετ' εὐφροσύνης εἰς θεῖα βασίλεια, παρίςασθαι τῷ Βασιλεῖ, τῶν αἰώνων παμμάκαρ Εὐσέβιε.

Ὡς ῥόδον, ὡς εὐωδέστατον κρίνον, ὡς Παράδεισος Θεοῦ ἀνεδείχθης, μέσον ζωῆς, κεκτημένος τὸ ξύλον, τὸν φυτουργὸν τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον, Εὐσέβιε καὶ νῦν ἡμᾶς, εὐωδίας πληροῖς θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες, θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου τὸ ἄπειρον βάθος, τοῦτο σαφῶς, προεδήλωσαν Κόρη, δι' αἰνιγμάτων καὶ θείων προῤῥήσεων· τὸν Λόγον γὰρ τὸν τοῦ Πατρὸς, ὑπὲρ λόγον Ἁγνὴ ἐσωμάτωσας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου, Ἐπισκόπου Σαμωσάτων.

Στίχοι.

Κέραμος, Εὐσέβιε Μάρτυς Κυρίου,
Εὐθὺς δὲ καὶ στέφανος ἐν τῇ σῇ κάρᾳ.

Εἰκάδι δευτερίῃ κεφαλὴν θλάσαν Εὐσεβίοιο.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ βασιλέως, ζηλωτὴς διάπυρος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Τοσοῦτον δὲ ἦν αὐτῷ ἀνδρεία ψυχῆς, καὶ τῶν παρόντων ὑπεροψία, καὶ διὰ σπουδῆς ἐποίει, ὅπως τὰ τῆς εὐσεβείας καὶ ὀρθοδοξίας εἰς ἐπίδοσιν ἔλθοι, καί περ τοῦ βασιλέως ἀντιδοξοῦντος, ὡς οὐχ ἕτερός τις. Καί ποτε τοῦ Κωνσταντίου τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα τεμεῖν ἀπειλήσαντος, εἰ μὴ τὸ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Μελετίου ψήφισμα, κατέχων αὐτὸς, προυτείνοντο καὶ προδῷ, ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἐπανεῖται, ὡς ἡδέως αὐτῶν δεξάμενος ἐκτομὴν, ἢ τὸ ζητούμενον προδοῦναι, καὶ σὺν αὐτῷ τὴν εὐσέβειαν.

Τοῦτον τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν, μετὰ Κωνστάντιον καὶ Ἰουλιανὸν, Οὐάλης τὴν Ἀρειανικὴν κακοπιστίαν νοσῶν, τοῦ θρόνου ἐξήλασε, καὶ διάγειν ὑπερόριον παρὰ τὸν Ἴστρον ποταμὸν καταδικάζει· οὗ μετὰ τὴν τελευτὴν, πρὸς τὴν λαχοῦσαν πόλιν ὁ Ἅγιος ἐπανιὼν, μετὰ τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας, καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῖς νίκας, μαρτυρικῆς ἔτυχε τελευτῆς, γυναικὸς κακοδόξου καὶ τὰ Ἀρείου φρονούσης, κέραμον ἀπὸ στέγους τινὸς ἐπὶ κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου βαλούσης· ἣν καὶ συγγνώμης ἠξίωσε, τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ τὸν Πρωτομάρτυρα μιμησάμενος Στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ζήνωνος καὶ Ζηνᾶ.

Οὗτοι ὑπῆρχον τῆς Ἀράβων γῆς. Ὧν ὁ μὲν Ζήνων στρατιώτης τὴν τάξιν ὑπῆρχεν, ὁ δὲ Ζηνᾶς οἰκέτης αὐτοῦ τοῦ Ζήνωνος. Καταλαβόντες δὲ Μάξιμον, τὸν ἡγεμόνα, τοῖς εἰδώλοις θύοντα, καὶ ἑαυτοὺς προσαγγείλαντες, καὶ εἴ τινες εἶναι φανερωθέντες, τύπτεται βουνεύροις ὁ Ζήνων. Πλησίον δὲ τοῦ βωμοῦ ἱστάμενος, λὰξ ἐντείνας κατ' αὐτοῦ, καταστρέφει. Ἐπὶ τούτῳ κρεμασθεὶς, ἀφειδῶς ξέεται, καὶ ὄξει καὶ ἅλατι τὰς πληγὰς κατατρίβεται. Εἶτα τίθεται, ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἀσφαλισθεὶς τοὺς πόδας, κεντήμασι τοῦ ξύλου τέσσαρσιν· ἔνθα τοῦ Ζηνᾶ εἰσελθόντος, καὶ τὰ δεσμὰ τούτου καταφιλοῦντος καὶ μακαρίζοντος, ἐγκλείεται καὶ αὐτὸς, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος μαθόντος.

Ἐπεὶ δὲ εἰς ἐρώτησιν ἤχθησαν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι οὐκ ἐπείσθησαν, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ ὀβελίσκοις πεπυρωμένοις ὁ Ἅγιος Ζήνων τοῖς στέρνοις καὶ τῇ καρδίᾳ ἐμπείρεται· καὶ ἄμφω ἱμᾶσι τὰς μασχάλας διαληφθέντες, ἀναρτῶνται ἐπὶ ξύλου, καὶ τοὺς πόδας λίθοις βαρύνονται. Μετὰ ταῦτα ἐν βόθρῳ πυρὸς ἀκοντίζονται, τῆς φλογὸς ἐλαίῳ συχνῷ τρεφομένης. Ἐπεὶ δὲ παραδόξως ἀβλαβεῖς διέμειναν, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Ἁγίῳ Μαρτυρείῳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν τῷ Κυπαρισσίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὕμνοις σχολάζων Ἱεράρχα, καὶ δεήσεσιν, ἐκοίμισας τὰ πάθη, καὶ ἡμῶν τῶν πιςῶν, ἄγρυπνος ὤφθης φύλαξ, τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε, καὶ τελούντων σου τὴν μνήμην.

Μάρτυς δειχθεὶς καὶ Ἱεράρχης, τὰ οὐράνια, ἐνθέως ἐκληρώσω, καὶ τῷ θρόνῳ βοῶν, παρίστασαι τοῦ Κτίστου· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄρθρος ἀνέτειλας κηρύττων, τὸν ἐκλάμψαντα, Πατρὸς πρὸ ἑωσφόρου, Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα, ἀθλοφόρων ὡραιότης.

Θεοτοκίον.

Νόμους τῆς φύσεως Παρθένε, τῇ κυήσει σου, καινίζεις παραδόξως, καὶ φθαρέντας ἡμᾶς, κακίστῃ παραβάσει, ἀναχωνεύεις· ὅθεν σε, κατὰ χρέος εὐφημοῦμεν.

'Ωδὴ η'. Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες.

Σὺν Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι δυσώπει, ὡς Ἱεράρχης καὶ Μάρτυς, ἱεροκήρυξ Εὐσέβιε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων, εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Ἐν ἀγαθῇ συνειδήσει διαπρέπων, καὶ βακτηρίᾳ τῶν λόγων, τὸ ἱερὸν νέμων ποίμνιον, τῆς αἱρέσεως θῆρας, Παμμάκαρ ἀπήλασας.

Digitized by Google

Βεβαρυμένους τῇ μέθῃ τῆς ἀπάτης τοὺς αἱρετίζοντας μάτην, σὺ διελέγχων Εὐσέβιε, ὑπ' αὐτῶν ἀνῃρέθης ἀθλήσας, στεῤῥότατα.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέρα τῶν θείων ὑψωμάτων, ὕψιστον ἔτεκες Λόγον, τὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἀνυψώσαντα, τὴν πεσοῦσαν οὐσίαν, ἀνθρώπων Πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν » τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦν» τες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου » τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδεῖν κατηξιώθης, Πάτερ τὰ μακρόθεν, τῇ ἱερᾷ σου ψυχῇ ἐλπιζόμενα, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, χαίρων ἐσκήνωσας.

Ὡραῖος ἀπεφάνθης, ταῖς θηγορίαις, καὶ ἀγαθαῖς ἐργασίαις Εὐσέβιε, καὶ ταῖς παντίμοις τῶν ἄθλων, μάκαρ λαμπρότησιν.

Στησώμεθα χρείαν, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν ἱερὸν εὐφημοῦντες Εὐσέβιον, τῆς εὐσεβείας τῷ κάλλει, ἀγλαϊζόμενον.

Ἡ θήκη σου μυρίζει χάριν ἰαμάτων, ἡ δὲ ἁγία σου μνήμη Εὐσέβιε, καταφωτίζει τὸν Κόσμον ὡς μέγας ἥλιος.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἁμαρτίᾳ ψυχήν μου ἀγάθυνον, ἡ τὸν πανάγαθον Λόγον, σαρκὶ κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ » σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν Ἀ» σωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤῊ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ῥώμη σε προβάλλεται, ὥσπερ λειμὼν ῥόδον εὔοσμον, Ἀγριππίνα πολύαθλε, πιστῶν τὴν διάνοιαν, κατευωδιάζον, ὀδμαῖς ἐναρέτοις, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, ἀποδιῶκον χάριτι πάντιμε, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, τῆς Ἐκκλησίας ἑδραίωμα, τῶν παρθένων τὸ καύχημα, τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Ὄλβον ὡς πολύτιμον, τῇ Σικελίᾳ σὲ δίδωσιν, ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀθλήσασαν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔνθα γενομένη, ἀοίδιμε Μάρτυς, τὴν τῶν δαιμόνων πονηρὰν, πληθὺν διώκεις ἐπιστασίᾳ σου· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἑορτάζομεν ἄθλησιν, Ἀγριππίνα πολύαθλε.

Ἔφερον ἐπ' ὤμων σε, Βάσσα καὶ Παῦλα προστάξεσι, τοῦ τὰ σύμπαντα φέροντος, τόπους διαμείψασαι, καὶ μακρὰ πελάγη, Μάρτυς Ἀγριππίνα, θαυματουργίας φοβερὰς, ἐπιτελοῦσαν τῇ θείᾳ χάριτι· κατέπαυσας ἐν τόπῳ δέ, ἐν ᾧ Θεὸς ᾠκονόμησε, κεκμηκότων ἀνάπαυσις, γενομένη πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως, παλάτιον, δυσωπῶ πολυΰμνητε· Τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνὸν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον, ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἱκέτης σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε· Πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθὼς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; Ἀνυμνῶ σου τὴν ἄμετρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων). Τὴν Χριστονύμφην Ἀγριππίνην αἰνέσω (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος τῆς ἀστραψάσης σοι ἄνωθεν, τὸν ζόφον ἀπέλασον τῆς ἀγνωσίας μου, καὶ παράσχου μοι, εὐχαῖς σου Ἀγριππίνα, χάριν ἀνυμνῆσαί σου, Μάρτυς τὰ θαύματα.

Ἡλίου φαιδρότερον, ὡς ἀληθῶς ἐξανέτειλας, ἐν τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ κατηύγασας, ἀκτῖσι τῶν ἀγώνων, Μάρτυς καὶ θαυμάτων σου, κόσμου τὰ πέρατα.

Νυμφίον ἀθάνατον, τὸν ζωοδότην ποθήσασα, ὡς μνῆστρα τὴν ἄθλησιν, τούτῳ προ-

(*) Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἔκδοσις (1843) ἐπιγράφει τὸν Κανόνα τοῦτον· Θεοφάνους.

Digitized by Google

σήνεγκας, καὶ ἀντέλαβες, οὐρανῶν Βασιλείαν, καὶ στέφανον ἄφθαρτον, Μάρτυς ἀοίδιμε.

Χειρὶ τοῦ Δεσπότου σου, κυβερνωμένη διέπλευσας, τὴν ἄστατον θάλασσαν, τῆς ἀσεβείας σεμνὴ, καὶ προσώρμισας, λιμένι Ἀγριππίνα, τῆς ἄνω λαμπρότητος, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, ἡ τὸν Σωτῆρα κυήσασα, καὶ τοῦτον ἀγκάλαις σου, θείαις κατέχουσα, κυριώνυμε, διάλυσον τὸν γνόφον, ψυχῆς μου καὶ φώτισον, ταύτην γεραίρειν σε.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν.

Ῥάβδοις τυπτομένη ἔχαιρε, τούτοις τὰ ὀστᾶ τῆς ἀσεβείας συντρίβουσα, καὶ βοῶσα· Τῆς σῆς οὐδέν με, ἀγαπήσεως χωρίσει Χριστέ.

Ἵνα τῶν ἐχθρῶν τὴν γύμνωσιν, Μάρτυς στηλιτεύσῃς τȣ̃ χιτῶνος γεγύμνωσαι· διὰ τοῦτο τῆς ἀφθαρσίας, τὴν στολὴν Χριςός σοι δίδωσιν.

Στόμα τὸ λαλοῦν παράνομα, τῆς εὐνομωτάτης κατὰ σοῦ Χριστομάρτυρος, ἐνεφράγη, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Σωτῆρος κηρυττούσης σου.

Τείνας ἐπὶ γῆς τὸ σῶμά σου, ὁ τῆς ἀσεβείας ὑπουργὸς μεματαίωται, τεταμένην πρὸς τὸν Δεσπότην, τὴν διάνοιαν ἐχούσης σου.

Θεοτοκίον.

Ῥῆσις εὐσεβὴς πεπλήρωται, ἡ τοῦ Ἡσαΐου· Παρθένος γὰρ τέτοκε, σαρκωθέντα τὸν ζωοδότην, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
» τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὡραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ παρθενίᾳ τὴν ψυχὴν ὡραΐσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύησαι, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς· ὅθεν σε ἠξίωσεν, οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων σεμνὴ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχȣ τȣ̃ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, Οἴμοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ τὸ θέλημα τῶν τοῦτον, φοβουμένων ποιούμενος, δι' Ἀγγέλου Μάρτυς, λύει σε δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων, τὴν διαλύσασαν πᾶσαν τὴν ἀσέβειαν, τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου.

Νεκρωθεῖσα δι' ἀγάπην, τοῦ νεκρώσαντος ἅπασαν, τὴν ἰσχὺν θανάτου, χάριν ἀναβλύζεις ἀείζωον, τοὺς ἐκ παθῶν νεκρωθέντας θεραπεύουσα, Ἀγριππίνα, Μαρτύρων Χριστοῦ ἐγκαλλώπισμα.

Ὑπερβᾶσα τῇ ἀγάπῃ, τοῦ νυμφίου σου ἅπαντα, τῆς σαρκὸς τὸν πόθον, ἔφερες στεῤῥῶς ἐν τῷ τύπτεσθαι, τὰς ἀλγηδόνας βοῶσα· Οὐ χωρίσει με, τῆς στοργῆς σου Χριστὸς, τῶν παθῶν ἡ ἐπίτασις.

Μακαρίας ξυνωρίδος, τῆς Τριάδος τῷ ἔρωτι, ὑπεραθλησάσης, Βάσσης Ἀγριππίνης τε σώφρονος, τίς τὴν ἀνδρίαν ἐξείποι; ὅπως ἔδειξαν, ἀδρανῆ τῶν εἰδώλων ἰσχὺν κραταιότατα.

Θεοτοκίον.

Ἡ Βασίλισσα Παρθένος, διαχρύσῳ στολίσματι, ὡραϊζομένη, Υἱῷ Βασιλεῖ νῦν παρίσταται, ἡ ἀσυγκρίτως Ἀγγέλους ὑπερέχουσα, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς ἄδυτον τῷ σῷ ἐνσκηνῶσαν σκηνώματι, ἐδείκνυ σε τοῖς ὁρῶσιν, ἐν νυκτὶ ὡς ἡμέραν, βολὰς θαυμάτων πέμπουσαν.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνὰς, τοῦ ποιμένος τοῖς ἴχνεσι, βαδίζουσα ἱερεῖον, ὥσπερ ἄμωμον τούτῳ, ἐνθέως προσενήνεκται.

Νοῦν ἔχουσα φωτὸς, προφητείας ἀνάπλεων, τὰ μέλλοντα, ὡς παρόντα, ἡ ἀοίδιμος Βάσσα, προλέγειν κατηξίωται. Θεοτοκίον.

Ὢ Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, θεράπευσον ἡ τεκοῦσα, τὸν πανάγαθον Λόγον, τὸν πάντας ἀγαθύνοντα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἀστράψαν, ἐκ τῆς Ῥώμης ὡς ἄδυτον ἥλιον, ἡ Σικελία τὸ σῶμα, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος δεξαμένη, τῆς ζοφώδους, τῶν δαιμόνων λυτροῦται δεινότητος.

Γενναίων, αἱ τρισόλβιοι Ἅγιαι Μάρτυρες, αἱ πρὸ θανάτου θανοῦσαι, ἐν τῇ προσδοκίᾳ

τοῦ μαρτυρίου, νεκρωθέν σου, ζωηφόρον τὸ σῶμα κομίζουσιν.

Ῥομφαῖαι, τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ σὲ ἐξησθένησαν· καὶ γὰρ ὡς πόλεις καθεῖλες, ἀθεμελιώτως τούτου τὰ θράση, Ἀγριππίνα, τῷ μοχλῷ τῶν ἐνδόξων ἀγώνων σου.

Ἰᾶται, τῇ προσψαύσει αἱμόῤῥους τοῦ σκήνους σου· λεπροὶ καθαίρονται πίστει· δραπετεύει ἄλλη δὲ πᾶσα νόσος, τῇ προσκλήσει, τοῦ Ἁγίου σου Μάρτυς ὀνόματος.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι, τοῦ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, νῦν κεχρημένοι βοῶμεν· Χαῖρε Μήτηρ μόνη εὐλογημένη· Χαῖρε πύλη, δικαιοσύνης ἥλιον ἔχουσα.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

Στίχοι.

Πλησθεῖσα δεινῶν τραυμάτων ἐκ τυμμάτων,
Πολλῶν μετέσχε στεμμάτων Ἀγριππίνα.

Εἰκάδι θεινομένη τριτάτῃ θάνεν Ἀγριππίνα.

Αὕτη ἡ Ἁγία, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς περιδόξου Ῥώμης ἦν, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, ὥσπερ ἐν λειμῶνι ῥόδον εὔοσμον, κατευωδιάζουσα πιστῶν τὰς καρδίας, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκουσα· παρθενίᾳ γὰρ καὶ ἀνδρείᾳ τὴν ψυχὴν ὡραΐσασα, καὶ τῷ Θεῷ νυμφευθεῖσα, θαρσαλέως καὶ ἀνδρείως πρὸς τὸ μαρτύριον χωρεῖ· καὶ διὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ἑαυτῆς νυμφίου Χριστοῦ, πολλαῖς βασάνοις ἑαυτὴν ἐκδίδωσι. Ῥάβδοις οὖν τὸ σῶμα τυπτομένη, τὰ ὀστᾶ τῆς ἀσεβείας συνέτριψε· καὶ τοῦ χιτῶνος γυμνωθεῖσα, τοῦ ἐχθροῦ τὴν γύμνωσιν ἐστηλίτευσε· καὶ δεσμοῖς πεδηθεῖσα, καὶ στρέβλαις καθυποδυθεῖσα, διὰ θείου τε Ἀγγέλου λυθεῖσα, πᾶσαν δυσσέβειαν διέλυσεν. Ὅθεν καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις τὴν ἑαυτῆς ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Βάσσα δὲ καὶ Παῦλα καὶ Ἀγαθονίκη, λάθρα λαβοῦσαι τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως, καὶ τόπον ἐκ τόπου διαμείβουσαι καὶ μακρὰν πελάγη, τὴν Σικελῶν ἐπαρχίαν καταλαμβάνουσι, κἀκεῖσε τοῦτο διαναπαύουσιν. Ἐπεὶ δὲ ἡ Σικελῶν τοῦτο ἐδέξατο, παραυτίκα τῆς ζοφώδους τῶν δαιμόνων λυτροῦται δεινότητος. Ἀγαρηνοὶ δὲ τολμήσαντες συλῆσαι τὸ φρούριον τοῦ ταύτης ναοῦ, ἀπωλείᾳ παντελεῖ παρεδόθησαν. Ἔκτοτε δὲ καὶ μέχρι τῆς σήμερον, καθαρίζονται προσερχόμενοι πίστει, καὶ λοιπὴ πᾶσα νόσος τῇ ταύτης πρεσβείᾳ δραπετεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀριστοκλέους Πρεσβυτέρου, καὶ Δημητρίου Διακόνου, καὶ Ἀθανασίου Ἀναγνώστου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Περιστερὰ οἷα χρυσῇ, ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ φραττομένη, Ἀγαρηνοὺς τοὺς ἐν νυκτὶ, τῷ φρουρίῳ τῷ σῷ προσεγγίσαντας, ἐξηφάνισας σώσασα, τοὺς πιστοὺς μιαιφονίας, τῆς τούτων Μάρτυς.

Πολυειδεῖς διὰ Χριστὸν, πόνους ὑπομείνασα Μάρτυς, ἄπονον εὗρεν ἐν αὐτῷ, καὶ ἀθάνατον λῆξιν κραυγάζουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἱερουργὸς ὁ θαυμαστὸς, καὶ θαυματουργίαις ἐκλάμπων, σοῦ τὰ θαυμάσια ὁρῶν, Ἀγριππίνα Θεὸν ἐμεγάλυνε, καὶ γηθόμενος ἔψαλλεν· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νενευρωμένῳ λογισμῷ, σοῦ τὸ ῥωστικὸν παθημάτων, διακομίζουσαι σῶμα, γυναικείας οὐδόλως ᾐσθάνοντο, ἀσθενείας κραυγάζουσαι, αἱ παρθένοι τῷ Δεσπότῃ· Εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Κυοφορήσασα Θεὸν, μένεις μετὰ τόκον παρθένος, καὶ γαλουχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου Πανάμωμε· ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἡ νὺξ ὡς ἡμέρα καθωρᾶτο, τοῖς φέρουσι Μάρτυς σου τὸ λείψανον· τόπος εὐωδίαστος, ἅπας σε δεχόμενος· δαιμονικὴ παράταξις, σφοδρῶς ἠλαύνετο· ἰάσεων ἀπέῤῥει πλημμύρα, ταῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νυμφίον ἀθάνατον ποθοῦσα, ὀπίσω τῶν μύρων τούτου ἔδραμες, τούτου τὰ παθήματα, Μάρτυς καὶ τὸν θάνατον, ἐκμιμουμένη Ἔνδοξε, καὶ ἀνακράζουσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀνύστακτον ἔχουσα τὴν πίστιν, ἐλαίῳ τε φαιδρυνθεῖσαν τῶν αἱμάτων σου, Μάρτυς τὴν λαμπάδα σου, ἔνδον εἰσελήλυθας, εἰς τὸν νυμφῶνα χαίρουσα, τῆς οὐρανίου χαρᾶς, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰδεῖν τὴν τερπνότητα Κυρίου, τὸν τούτου ναὸν τε ἐπισκέψασθαι, ποθοῦσα ὡς ἅρματι, αἵματι οἰκείῳ σῦ, ἐποχουμένη ψάλλουσα πρὸς τοῦτον ἔφθασας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ βάτος τὸ πρὶν προδιετύπου, τὸ ξένον τοῦ τόκου σου μυστήριον, ἄκαυστος τῷ

Digitized by Google

φλέγεσθαι, μένυσα πανάμωμε· καὶ γὰρ τὸ πῦρ ἐκύησας, τὸ τῆς Θεότητος· καὶ ἄφλεκτος διέμεινας Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκου-
» μένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νεύσει τοῦ τὰ πάντα ποιοῦντος, τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸ πέρας, ἡ Ἀγαθονίκη σὺν Βάσσᾳ, ὁμοῦ καὶ Παῦλα προθύμως σπεύδουσαι, ὡς ἀληθῶς κατάλληλον, εὗρον τοῦ πόθου τὸ συμπέρασμα.

Ἐν ἐπουρανίοις θαλάμοις, κατασκηνώσασα Παρθένε, καὶ τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη, κατανοοῦσα καὶ ἀπολαύουσα, τῆς τοῦ Θεοῦ λαμπρότητος, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Στέφανος ἐτέθη χαρίτων, τῇ κορυφῇ σου Ἀγριππίνα, ὡς τελειωσάσης τὸν δρόμον, καὶ τηρησάσης τὴν πίςιν ἄσυλον· καὶ τῶν Δικαίων τάγματα, περιχαρῶς σε ὑπεδέξαντο.

Ὡς παρισταμένη τῷ θρόνῳ, ἐν παῤῥησίᾳ τοῦ Δεσπότου, μάρτυς Ἀγριππίνα σὺν πᾶσι, τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίοις αἴτησαι, ἁμαρτιῶν τὴν λύτρωσιν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι καλλιπάρθενε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν τοῦ παντὸς δεδραγμένον, μητροπρεπῶς ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, φέρυσα Παρθένε Μαρία, χειρός με ῥῦσαι τοῦ πολεμήτορος, ὅπως τὴν σὴν σωζόμενος, ἀνευφημῶ μεγαλειότητα.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῌ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Γενεθλίου τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξυ Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιςῦ Ἰωάννου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Α'. Ἐὰν τύχῃ ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας. Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου ϛ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῦ Ἁγίου.—Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Ἁγίου· Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου; Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα ἡ λιτὴ τοῦ Ἁγίου, τὸ, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ Ἁγίου, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ αὐτοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Καταβασίαι. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, κτλ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ συνήθη. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς, Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Κοινωνικόν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Β'. Ἐὰν τύχῃ ἐν ἄλλῃ ὁποιαδήποτε τῆς Ἑβδομάδος ἡμέρᾳ.

Ψάλλεται ἅπασα ἡ τοῦ Ἁγίου Ἀκολουθία, καθὼς εὑρίσκεται τετυπωμένη καθεξῆς.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ ἑξῆς τρία, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἐκ στειρευούσης γεγέννηται νηδύος, ὁ λύσας τὴν στείρωσιν τῶν καρδιῶν ἡμῶν, καὶ εὐτεκνίαν ἐν πίστει τε, καὶ ἀληθείᾳ, ψυχαῖς ἀκάρποις λόγον δωρούμενος ὁ ἔνδοξος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, φωνὴ τοῦ Λόγου ἡ εὔσημος, τῆς μετανοίας, ὁ προσημάντωρ ὁ μεγαλόφωνος, καὶ Παλαιᾶς τε καὶ τῆς Νέας,

Digitized by Google

θεῖος μεσίτης σαφῶς γνωριζόμενος, οὗ τὴν γέννησιν πόθῳ, ἑορτάσωμεν γηθόμενοι.

Ὁ σιτευτὸς νῦν τῆς ἐγκρατείας μόσχος, ἐκ στείρας γεγέννηται, ὑποδεικνύων ἡμῖν, τὸν ἐκ Παρθένȣ νεάνιδος, ἀμνὸν τεχθέντα, καὶ τὰ τοῦ κόσμου αἴροντα πταίσματα· τρυγὼν ἡ φιλέρημος, σαφῶς ἐπέφανε, τὸ θεῖον ἔαρ μηνύουσα, δι' οὗ ἐπαύθη, τῆς ἀθεΐας χειμὼν βαρύτατος· καὶ τοῦ νυμφίου φίλος γνήσιος, περιφανῶς ἐπεδήμησεν, Ἰωάννης πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ κατὰ θείαν τεχθεὶς ἐπαγγελίαν, ὅτε ὁ παμμέγιστος θεῖος Ἀρχάγγελος, ἐν τῷ ναῷ τῷ γεννήτορι, σοῦ δεομένῳ, εὐηγγελίσατο τὴν σὴν γέννησιν, τότε ἀπιστήσαντι καὶ ἀντιλέξαντι, τῷ ἱερεῖ καθὼς γέγραπται, τὴν ἀφωνίαν, ὁ Γαβριὴλ ἐπήγαγε καὶ τὴν κώφευσιν, ἄχρι τοῦ τόκου· σὺ δὲ Πρόδρομε, τὸν πατέρα τεχθεὶς τῶν τῆς γλώττης δεσμῶν, ἠλευθέρωσας μάκαρ, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ εὐωδία· πρέπει τῷ Βαπτιστῇ τῶν ᾀσμάτων ἡ τερπνότης· οὗτος γὰρ ἐκήρυξε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ, καὶ βοῶν ἐν ἐρήμῳ· Μετανοεῖτε· τȣ͂ Βασιλέως ὁ στρατιώτης, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, ὁ τὸν ἀμνὸν προμηνύων, καὶ τὸν Σωτῆρα πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Τράνωσόν σȣ λαμπρῶς, τὴν γλῶσσαν Ζαχαρία, Προφήτης τὸ παιδίον, Ὑψίστου ἔσται λέγων, καὶ Θεοῦ Λόγου Πρόδρομος.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός.

Ὤφθης ἐκ μητρικῶν, λαγόνων Ἰωάννη, Θεῷ ἡγιασμένος· ἐγήγερται γὰρ μείζων, βροτῶν οὐδείς σου πώποτε.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης.

Λύεις τὴν τοῦ πατρὸς, Παμμάκαρ ἀφωνίαν ὡς ἀπαιδίας κλεῖθρα, διέλυσας τεκούσης, τεχθεὶς ἐκ θείας χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη Χριστιανῶν, ἐλπὶς καὶ προστασία, Ἁγνὴ σὺν τῷ Προδρόμῳ, δυσώπει τὸν Υἱόν σου, ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Προφῆτα καὶ Πρόδρομε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α΄. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τὰ ἑξῆς, δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν πατέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς· ἀλλ' ὥσπερ ἀπιστηθεῖσα πρώην, τὴν γλῶτταν ἔδησεν, οὕτω φανερωθεῖσαν, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν· ᾧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κρατουμένην, λύει τὴν πατρικὴν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὐτεκνίαν, δεσμὰ τῆς στειρώσεως λύουσα μητρικά· ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς προέρχεται· ἡ αὐγὴ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, μηνύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολίου. Ὁ αὐτός.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ Προφήτου περισσότερος· ἔδει γὰρ θείων πραγμάτων, παραδόξȣς εἶναι τὰς ἀρχάς· παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἄνευ σπορᾶς σύλληψις. Ὁ ποιῶν θαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀνδρέου Κρήτης. Ὁ αὐτός.

Ἐπέφανε σήμερον ὁ μέγας Πρόδρομος, ἐξ ἀγόνων λαγόνων, τῆς Ἐλισάβετ προελθὼν, ὁ μείζων πάντων τῶν Προφητῶν Προφήτης, οὗ ἕτερος οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἐγήγερται· ὅτι τῷ Προδρόμῳ λύχνῳ, τὸ φῶς ἀκολουθεῖ τὸ ὑπέρλαμπρον, καὶ τῇ φωνῇ ὁ Λόγος, καὶ τῷ νυμφαγωγῷ ὁ νυμφίος, κατασκευάζοντι Κυρίῳ λαὸν περιούσιον, καὶ προκαθαίροντι ἐπὶ τὸ Πνεῦμα διὰ τȣ͂ ὕδατος· τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστὸς, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα· τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ· ἡ κάθαρσις τῶν ἀμπλακημάτων· ὁ τοῖς ἐν ᾍδῃ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ἀπὸ γαστρὸς ἀνεδείχθης τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη, σκιρτῶν καὶ ἀγαλλόμενος, ἐν τῇ νηδύϊ τῆς μητρὸς, ὁρῶν τὴν Βασιλίδα ἐλθοῦσαν πρὸς τὴν δούλην, φέρουσαν τὸν ἄχρονον, καὶ ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα,

Digitized by Google

πρὸς σὲ τὸν ἐκ τῆς στείρας, καὶ τοῦ πρεσβύτου κατ' ἐπαγγελίαν ἀνατείλαντα· Αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος· ὁ τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου μὴ πεισθείς, λέγοντος· Ὅτι συλλήψεται ἡ Ἐλισάβετ, καὶ τέξεται υἱόν· ὁ λέγων· Πῶς αὕτη τέξεται; ὅτι κἀγὼ προέβην, κἀκείνης τὰ μέλη νενέκρωται· ὁ καταδικασθεὶς σιωπᾷν διὰ τὴν ἀπιστίαν, σήμερον ὁρᾷ τικτόμενον τὸ ἐπαγγελθέν· καὶ σιωπῆς λυθεὶς εὐφροσύνην εἰσοικίζει, Εὐλογητὸς βοῶν Κύριος, ὁ Θεὸς, τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτȣ̃, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ οἰκȣμενικὲ Ἀπόϛολε τὸ τȣ̃ Γαβριὴλ εὐαγγέλιον, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ γνήσιε φίλε τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Σήμερον τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος, προοδοποιεῖται τὴν ἔλευσιν Θεοῦ τοῦ Λόγȣ, ὡς ἀστὴρ φαεινόν. Σήμερον Ζαχαρίας γλῶτταν ἐτράνωσε, σιωπὴν ἐξασκήσας Ἀγγέλου προστάξαντος· ἔπρεπε γὰρ οὕτω, τὸν πατέρα τῆς φωνῆς, μὴ σιωπὴν φυλάττειν, προελθούσης ἐκ γαστρὸς στειρωτικῆ, καὶ παντὸς τȣ̃ κόσμȣ τὴν λύτρωσιν εὐαγγελιζομένης, ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. Ἠσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἠσκίρτησεν· ἔνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ᾔνει τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾷν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρός με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Εἴσοδος. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιζ'. 15. Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ. Σάρα ἡ γυνή σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάῤῥα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. Εὐλογήσω δὲ αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον· καὶ εὐλογήσω αὐτὸ, καὶ ἔσται εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτȣ̃ ἐξελεύσονται. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγέλασε, καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, λέγων· Εἰ τῷ ἑκατονταετεῖ γεννήσεται υἱός; καὶ εἰ ἡ Σάῤῥα ἐννενήκοντα ἐτῶν οὖσα τέξεται; Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Ναί· ἰδοὺ Σάῤῥα ἡ γυνή σου τέξεταί σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον. Ἀβραὰμ δὲ καὶ Σάῤῥα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν.
Ἐγέλασε δὲ Σάῤῥα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Οὔπω μέν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν· ὁ δὲ Κύριός μου Κεφ. ιη'. 12.
πρεσβύτερος. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Τί ὅτι ἐγέλασε Σάῤῥα ἐν ἑαυτῇ λέγȣσα· Ἆράγε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα·
Μὴ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα; Καὶ Κεφ.
Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάῤῥαν, καθὰ ἐλάλησε· καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε τῷ Ἀβραὰμ υἱὸν κα'. 1.
εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος. Περιέτεμε δὲ αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός. Καὶ Ἀβραὰμ ἦν ἐτῶν ἑκατὸν, ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Εἶπε δὲ Σάῤῥα· Γέλωτά μοι ἐποίησε Κύριος· ὃς γὰρ ἂν ἀκούσῃ, συγχαρεῖταί μοι. Καὶ εἶπε· Τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ, ὅτι θηλάζει παιδίον Σάῤῥα, ὅτι ἔτεκον υἱὸν ἐν τῷ γήρᾳ μȣ; Καὶ ηὐξήθη τὸ παιδίον, καὶ ἀπεγαλακτίσθη· καὶ ἐποίησεν Ἀβραὰμ δοχὴν μεγάλην, ᾗ ἡμέρᾳ ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἀνὴρ ἐκ Κεφ. ιγ'. 2.
τῆς φυλῆς τοῦ Δὰν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωέ· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ στεῖρα, καὶ οὐκ ἔτικτε. Καὶ ὤφθη Ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· Ἰδοὺ σὺ στεῖρα, καὶ οὐ τέτοκας, καὶ συλλήψῃ υἱόν. Καὶ νῦν φύλαξαι δὴ, καὶ μὴ πίῃς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον. Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἕξεις, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὅτι Ναζηραῖον τῷ Θεῷ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς γαϛρός. Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ, καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, λέγουσα· Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρός με, καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ ὡς ὅρασις Ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, ἐπιφανὴς σφόδρα· καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἕξεις, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ νῦν φύλαξαι, καὶ μὴ πίῃς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι Ναζηραῖον Θεοῦ ἔϛαι τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς, ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. Καὶ ἐδεήθη Μανωὲ τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπεν· Ἐν ἐμοί, Κύριε, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀπέστειλας, ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ φω-

Digitized by Google

τισάτω ἡμᾶς, τί ποιήσομεν τῷ παιδαρίῳ τῷ τικτομένῳ. Ἦλθε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς Μανωέ, καὶ εἶπεν· Ἀπὸ πάντων, ὧν εἶπον πρὸς τὴν γυναῖκά σου, φυλαξάσθω. Ἀπὸ παντός, ὃ ἐκπορεύεται, ἐξ ἀμπέλου, οὐ φάγεται· καὶ οἶνον καὶ σίκερα μὴ πιέτω. Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν Ἄγγελον Κυρίου· Τί ὄνομά σοι; ἵνα ὅταν ἔλθῃ τὸ ῥῆμά σου, δοξάσωμέν σε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Ἵνα τί ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτό ἐστι θαυμαστόν. Καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ Ἄγγελος Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωέ, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μ΄. 1. Τάδε λέγει Κύριος· Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ· παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον ἐν ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου, ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ·
Κεφ. μά. 17. ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς. Ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγάς· ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἕλη, καὶ τὴν διψῶσαν
Κεφ. μέ. 8. γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς,
μή. 20. καὶ ἀκουστὴν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρήμου, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ
νδ΄. 1. ἐκ πέτρας. Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος ά.

Σταλάξατε τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία σκιρτήσατε· ὅτι ἐτέχθη ἐκ τῆς Ἐλισάβετ, ὁ μέλλων ἐφ' ὑμᾶς αὐλίζεσθαι, ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ λύσας ἐν τῷ τίκτεσθαι, τοῦ πατρὸς τὴν ἀφωνίαν· διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἡ θεοσήμαντος φωνή, τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος, ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ χριστομαρτύρητος πρῶτος τῶν Προφητῶν τὰς ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείας ποιούμενος, ἐξαιρέτως τὴν ποίμνην σου, ἱκέτευε τοῦ σώζεσθαι ἄτρωτον.

Ὁ αὐτός.

Κήρυξ γέγονας τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, Ἰωάννη Προφῆτα καὶ Πρόδρομε. Προφητεύεις τὰ μέλλοντα, καὶ προλέγεις τοῖς πέρασιν· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, καὶ παρέχων τοῖς πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. ά. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὸν ἐν Προφήταις ὅρον, καὶ ἀρχὴν Ἀποστόλων· τὸν ἐπίγειον ἄγγελον, καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον· τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τὸν στρατιώτην καὶ Πρόδρομον Χριστοῦ· τὴν ἐξ ἐπαγγελίας προσκιρτήσαντα, καὶ προκηρύξαντα πρὸ τόκου τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, σήμερον ἡ Ἐλισάβετ τίκτει καὶ χαίρει· καὶ θαυμάζεται Ζαχαρίας παρὰ τῆς γερουσίας, τὴν σιωπὴν ὡς κλοιὸν ὑποθέμενος, καὶ ὡς γεννήτωρ τῆς φωνῆς προφητεύει σαφέστατα· Σὺ γάρ, παιδίον Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, καὶ προπορεύσῃ, ὁδοὺς ἑτοιμάσαι αὐτῷ. Διὸ Ἄγγελε, Προφῆτα, Ἀπόστολε, Στρατιῶτα, Πρόδρομε, Βαπτιστά, καὶ Κῆρυξ τῆς μετανοίας, καὶ ὁδηγὲ τοῦ φωτός, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ἀπαύστως πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἄρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β΄.

Τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα· τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὑπὲρ ἅπαντας, τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτόν· Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Πρόδρομε, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, ἐν τῇ σεπτῇ σου γεννήσει, δυσώπησον Χριστόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Digitized by Google

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Ἦλθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τοῦ Λόγου, ὁ τοῦ ἡλίου κήρυξ, γεννηθεὶς σήμερον, ἐκ στείρας τῆς ἀγόνου ἐξ ἐπαγγελίας, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος· λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἦλθεν εὐτρεπίσαι τὴν ὁδὸν ἡμῖν τῆς σωτηρίας· ὃν καὶ σκιρτήσας προσεκύνησεν, ἐν τῇ νηδύϊ ὄντα τῆς μητρὸς, τὸν ἀμνὸν τὸν αἴροντα, τὴν ἁμαρτίαν τῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ.

Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθεὶς, καὶ τῆς προφητείας δεξάμενος τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ στείρας γεγέννηται, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν κηρύττων τρανῶς· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Κασσίας Μοναχῆς.

Ἡσαΐου νῦν τοῦ Προφήτου ἡ φωνὴ, σήμερον ἐν τῇ τοῦ μείζονος Προφητῶν κυήσει Ἰωάννου πεπλήρωται· Ἰδοὺ γὰρ φησὶν ἀποστελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σῦ, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου. Οὗτος οὖν, ὁ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως στρατιώτης προδραμὼν, ὡς ἀληθῶς εὐθείας ἐποίει, τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, Ἄγγελος δὲ τὸν βίον ὑπάρχων· ἁγνείαν γὰρ παντελῆ; καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος, εἶχε μὲν τὸ κατὰ φύσιν, ἔφυγε δὲ τὸ παρὰ φύσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος. Αὐτὸν ἅπαντες πιστοὶ ἐν ἀρεταῖς μιμούμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπήσωμεν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριὰμ διαλεγομένην. Τί παραγέγονας πρός με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ Βασιλέα βαστάζεις, κἀγὼ στρατιώτην· σὺ τὸν νομοδότην, κἀγὼ τὸν νομοθέτην· σὺ τὸν Λόγον, κἀγὼ τὴν φωνὴν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας Χριστῦ, ἀξίως εὐφημῆσαί σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστὸς, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ κρηπίς· ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδὴς, τῆς παρῦσίας αὐτῦ. Πνευματικοῖς ὖν ᾄσμασι συμφώνως τῷ Βαπτιστῇ ἐκβοήσωμεν· Προφῆτα Κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἡ ἀπαρχὴ, παραδόξως ἐτέχθης ὡς ἀληθῶς, Ἰωάννη πανεύφημε, τῶν Προφητῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ὑπάρχων ἐκραύγαζες· Μετανοεῖτε, ἤγγικεν, οὐρανῶν τὸ Βασίλειον· ὅθεν ἑτοιμάσας, τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τῆς χάριτος Πρόδρομος, ἀνεδείχθης τοῖς πέρασι, Βαπτιστὰ καὶ Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχῦ μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω ὁ πατὴρ, μήτηρ εὐφραίνου, ὅτι Προφήτην ἐπὶ γῆς, ἔτεκες σήμερον, τὸν Θεόκλητον Πρόδρομον ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ ςεῖρα βρέφος θηλάζει τὸν Βαπτιστὴν, καὶ χαίρει ὁ

Digitized by Google

Ζαχαρίας τῷ τοκετῷ, λέγων· Γλῶσσά μȣ λέλυται, τῇ σῇ προόδῳ ἐν γῇ, Λύχνε τοῦ μεγάλου φωτός· Ὄντως θαῦμα παράδοξον!

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσὴφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχȣ.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνέλαβεν Ἐλισάβετ.

Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Στιχηρόν.

Ἦχος β'. Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθείς.

Ζήτει εἰς τὸν Στίχον. Εἶτα οἱ Κανόνες.

Ὁ παρὼν, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα·

Τῷ Προδρόμου γέγηθα νῦν Γενεθλίῳ (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τριστάτας κραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
» θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχὰς τὸ τρι-
» μερὲς, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι, ὡς ἐν
» τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινί-
» κιον ᾄσω μελῴδημα.

Ὡς ὄρθρος εὐπρεπὴς, τοῦ ἡλίου προτρέχων, στειρευούσης ὁ βλαστὸς, κηρύττει ἐμφανῶς, τῆς Παρθένου τὸ κύημα, πάσῃ νῦν τῇ οἰκουμένῃ, ἀναλάμπειν τοῖς πέρασι, φωτισμὸν εὐσεβείας καὶ χάριτος.

Προφήτης ἀληθῶς, τοῦ Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ Χριστοῦ, βοᾷ σοι τῷ υἱῷ, Ἰωάννη πανεύφημε, Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας, παναγίῳ φερόμενος, τὴν ὁδὸν ἑτοιμάσαι τοῦ κτίσαντος.

Ῥημάτων Γαβριὴλ, Ζαχαρίας ἀκούσας, ἀγγελίας θεϊκῆς, ἐδείχθη ἀπειθὴς, καὶ σιγὴν κατακρίνεται· λύεται δὲ ἄφνω ταύτης· ἡ φωνὴ γὰρ γεγέννηται, Ἰωάννης τοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος.

Θεοτοκίον.

Ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλέως, θεοδόχον εὐαγὲς, κειμήλιον σεπτὸν, Θεοτόκε πανάμωμε, φρούρησον σὴν κληρουχίαν, τὴν ἀεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Ἕτερος Κανών. Ἦχος ὁ αὐτὸς, ȣ̔ ἡ Ἀκροστιχίς·

Κοινῆς χαρᾶς Πρόδρομον εὐφημῶ πόθῳ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου.

Ὠδὴ α'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Κοσμεῖται τὴν χάριν νῦν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Πνεύματος, καὶ καταφαιδρύνεται καὶ ὡραΐζεται, τὴν γενέθλιον, ἡμέραν τοῦ Προδρόμου, εὐφροσύνως ἄγουσα καὶ ἀναμέλπουσα.

Ὁ Κήρυξ τῆς χάριτος, καὶ ἑωσφόρου φαιδρότερος, τῆς δόξης τὸν Ἥλιον, μηνύει σήμερον, καὶ τὴν ἔλλαμψιν, αὐτοῦ νῦν προκηρύττει, ἐν πᾶσι τοῖς πέρασιν αὐγάζειν μέλλουσαν.

Νὺξ τῆς ἀθεότητος, ἐν τῇ γεννήσει σου Πρόδρομε, ἐκ γῆς ἀπολαύνεται, καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἐν τοῖς πέρασιν, ἀκτῖνες ἐφαπλοῦνται· σὺ γὰρ τὸν ἀνέσπερον μηνύεις ἥλιον.

Θεοτοκίον.

Γνῶσιν τῆς συλλήψεως τῆς σῆς δεικνύει ἡ κύησις, τῆς στείρας Πανάχραντε, προκαταγγέλλȣσα, καὶ μηνύȣσα, τὸν ἄσπορόν σȣ τόκον· καρπὸν ἐξ ἀκάρπου γὰρ νηδύος ἤνεγκε.

Καταβασία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ
» ἐστιν Ἅγιος, πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Δεσποτικὴ μὲν, ἐκ Παρθένου τελεῖται ἡ γέννησις· ἀλλ' οἰκέτου προσφιλοῦς, ἐκ γηραλέας καὶ στείρας μητρός· εἰκότως προτρέχει γὰρ, θαῦμα τοῦ θαύματος.

Ῥύσσῃ, καὶ στεῖρα, τὴν Παρθένον μητέρα ἀσπάζεται, ἐπιγνοῦσα ἀψευδῶς, τῷ ταύτης τόκῳ ὡς λέλυται, δεσμὰ τῆς στειρώσεως, θείῳ βουλήματι.

(*) Εἰς τὴν Ἀκροστιχίδα ταύτην ἐμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ Εἱρμοὶ, πλὴν τοῦ τῆς Ε'. Ὠδῆς· Νῦν ἀναστήσομαι· ἐξ ἐναντίας δὲ ἀποκλείονται τὰ Θεοτοκία, ἅπερ οὐδὲ ἐν τῷ Χειρογράφῳ εὑρίσκονται. Παρατηρητέον ἐνταῦθα τὰς ἀρχαίας καὶ ἴσως γνησιωτέρας καὶ ὀρθοτέρας ἀρχὰς τῶν Εἱρμῶν τῆς Η'. καὶ Θ'. Ὠδῆς, ὧν ὁ μὲν ἄρχεται· Εὐεργέτα Χριστέ· ὁ δὲ τῆς Θ'. Λόγου Θεοῦ· ἐνῷ οἱ Εἱρμοὶ οὗτοι, ὅπου ἂν ἀπαντῶνται τετυπωμένοι, ἄρχονται συνήθως· Λυτρωτὰ τȣ̃ παντός· καὶ· Κρυπτὸν θεῖον. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ Κανόνι τούτῳ, πρὶν τῆς παρούσης ἐκ τοῦ Χειρογράφου διορθώσεως, τὴν αὐτὴν εἶχον ἀρχὴν, φθαρτικὴν τῆς Ἀκροστιχίδος.

Σημείωσαι προσέτι ὅτι, ἀντὶ τοῦ ἐφεξῆς δευτέρου Κανόνος, τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἕτερον, ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γάρ ἐστιν Ἄχραντε, πλὴν σου βοήθεια.

Ἕτερος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἦχος τῆς ἐκ στείρας σου προόδου, δεσμὰ διαλύσας πατρικῆς, φωνῆς κηρύττει Ἔνδοξε, λαμπρῶς τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Χριστοῦ συγκαταβάσεως, τὰ θεῖα νῦν προμηνύματα.

Στείρας ἐξ ἀκάρπου ἐκβλαστήσας, ὁ τῆς εὐκαρπίας μηνυτὴς, τῆς ἐν Χριστῷ ἐξέτεμε, τὴν ἄγονον καὶ ἄκαρπον, ἀξίνῃ τοῦ κηρύγματος, ἀγνωμοσύνην Ἰουδαίων λαοῦ.

Χάριτος τῆς νέας αἱ ἀκτῖνες, ἐξέλαμψαν σήμερον φαιδρῶς, τῇ σῇ γεννήσει Πρόδρομε, καὶ παλαιὰ αἰνίγματα, καὶ οἱ σκιώδεις γράμματος, μεταχωρεῖν τύποι ἀπήρξαντο.

Θεοτοκίον.

Ἔλυσεν ὁ τόκος σου Παρθένε, δεσμὰ καταδίκης τῶν βροτῶν, καὶ ἑαυτῷ συνέδησεν, ἡμᾶς διὰ τῆς χάριτος, ἐπευλογήσας ἅπαντας, τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Καταβασία· Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὥσπερ ἥλιος φαιδρὸς τῆς Ἐλισάβετ ἐκ γαστρὸς, ἐξανέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ υἱὸς, καὶ τοῦ πατρὸς διαλύει τὴν ἀφωνίαν, καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ, Εὐθύνατε βοᾷ, τὰς τοῦ Κυρίου ὁδοὺς· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐλεύσεται, καὶ σώσει τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐπιστρέφοντας· ὃν προκηρύξας, ὦ Ἰωάννη, ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἁγνὴ, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται, σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι! καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότη-
» τος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ
» ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε,
» τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνά-
» μει σου.

Μυστηρίων ἀποῤῥήτων, προοδεύει μυστήριον, τῇ καινοτομίᾳ, τῆς θεσμοθεσίας τῆς φύσεως· τῆς ἀῤῥωστίας ἡ λύσις προμηνύουσα, τὴν διόρθωσιν, ταύτης Χριστὲ καὶ τὴν θέωσιν.

Ὁ Ἡσαΐας πατρόθεν, τῷ Υἱῷ προεφήτευσε, σαρκωθησομένῳ, Ἄγγελον βροτὸν τὸν ἰσάγγελον· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸ προσώπου σου, προκραυγάζοντα· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὑπηρετῆσαι ὡς δοῦλος, τῷ Δεσπότῃ γεγέννημαι· εἰς αὐτὸ γὰρ ἥκω, τούτου καταγγεῖλαι τὴν ἔλευσιν, ὡς τῆς Παρθένου τὸν τόκον προπιστώσηται, παραδόξως, ςειρεύουσα γραῦς ἐκβλαστήσασα.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἁγία Θεοτόκος, ἣν οἰκῆσαι ηὐδόκησεν, ὡς εὐώδη οἶκον· Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁ ὑπέρθεος, οὐ διεφθάρη τὴν μήτραν, οὐκ ὠδίνησε· καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεάνθρωπον.

Ἕτερος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ῥεῖθρα ἑτοιμάζουσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ ὁ Ἰορδάνης τὰ νάματα, προευτρεπίζει, τῷ Δεσπότῃ ἑαυτῷ τὸν Βαπτιςὴν θεώμενος, τούτου νῦν ἐκ στείρας τικτόμενον.

Αἱ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Ποιητοῦ, δωρεαὶ προκύπτουσιν ἄνωθεν, τοῦ ἑωσφόρου, διανίσχοντος ἐν γῇ, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίλαμψιν, καὶ ἐπιδημίαν κηρύττοντος.

Σάλπιγξ μεγαλόφωνος ἐπὶ τῆς γῆς, σήμερον ἐκ στείρας προέρχεται, ὁ Ἰωάννης, καὶ μηνύει τοῖς βροτοῖς τὸν Βασιλέα Κύριον, ἐξ ἁγνῆς ἀφράστως τικτόμενον.

Θεοτοκίον.

Ὡς οὖσαν ἐκπλήρωμα τῶν ἐν σκιᾷ, τύπων καὶ συμβόλων Πανάχραντε, πάντες Προφῆται, σὲ ἀνύμνησαν φωναῖς, προμηνυούσαις ἅπασι τὰ σὰ μεγαλεῖα καὶ θαύματα.

Καταβασία· Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Νῦν ἀναςήσομαι, προφητικῶς ἔφη ὁ Θεός·
» νῦν ὑψωθήσομαι, νῦν δοξασθήσομαι, τὸν
» πεσόντα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ
» πρὸς φῶς τὸ θαυμαστὸν, ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς
» Θεότητος.

Γῆ ἐξανέτειλε, παναληθῆ κήρυκα φωνὴν, πᾶσι κηρύττουσαν, γλώσσῃ τοῦ Πνεύματος, τῆς Παρθένου τὸν Υἱὸν, δικαιοσύνην οὐρανόθεν ἐφ' ἡμᾶς, διακύπτουσαν ὕλῃ σώματος.

Ἔθετο Κύριος, παναληθῆ λύχνον σε Χριστοῦ, πάντας φωτίζοντα· μόνους ἐνδύοντα, τοὺς ἐχθραίνοντας αὐτῷ ὡς διπλοΐδα, τὴν

Digitized by Google

αἰσχύνην· ἀψευδῶς, Θεοῦ Λόγον Υἱὸν κηρύττοντα.

Γηθεται ἅπασα, κτίσις τῷ σῷ τόκῳ θεϊκῶς· σὺ γὰρ ἐπίγειος, ἄγγελος Πρόδρομε, καὶ οὐράνιος βροτὸς ἀναδειχθήσῃ, τὸν οὐράνιον Θεὸν, προμηνύων ἡμῖν σαρκούμενον.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὰ θαυμάσια, προφητικαὶ ἔφησαν φωναὶ, ὄρος καλοῦντές σε, καὶ πύλην ἄχραντε, καὶ λυχνίαν φαεινὴν, ἐξ ἧς τὸ φέγγος ἀληθῶς τὸ θαυμαστὸν φρυκτωρεῖ, Ἁγνὴ κόσμον ἅπαντα.

Ἕτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ρώννυται ἡ πρότερον, φύσις ἐξασθενήσασα, πρὸς τὴν τῶν καλῶν καρπογονίαν, ἐκ τῆς ἀκάρπου μήτρας τεχθέντος σου, καὶ βροτοῖς κηρύττεται ζωὴ, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, πανασίδιμε Πρόδρομε.

Ὁ λύχνος ὁ ἄσβεστος, ἐκ στείρας προερχόμενος, μηνύει τὸν ἥλιον τῆς δόξης, ἐκ τῆς Παρθένου ἐξανατέλλοντα, πάντας τοὺς ἀνθρώπους τῷ φωτὶ, τῆς συγκαταβάσεως, καταυγάζοντα χάριτι.

Δεσμοῦνται πολύφθογγοι, γλῶσσαι τῆς ἀθεότητος, καὶ χείλη πλατύνονται εἰς δόξαν, τῆς παρουσίας τοῦ τῶν ἁπάντων Θεοῦ, τοῦ Προδρόμου ταύτην ἐν τῇ γῇ, σήμερον μηνύοντος, τρανῶς προκηρύττοντος.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι τὴν δόξαν σου, ἡ Ἐλισάβετ Ἄχραντε, τοῖς προφητικοῖς δοξολογοῦσα, τὰ μεγαλεῖα τοῦ θείου τόκου σου, χαίρουσα ἐκήρυττε τρανῶς· σὺ ὑπάρχεις πάντων γὰρ, εὐφροσύνη καὶ καύχημα.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ θʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὁ Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Θεὸν Λόγον ἔγνως ὡς Προφήτης, ἐν μητρικῇ νηδύϊ, καὶ τῇ ταύτης χρησάμενος γλώττῃ, θεολογεῖς σκοτεινῷ θεώμενος, ἐν θαλάμῳ φῶς ἀπρόσιτον.

Ἀσιγήτως ὡς φωνὴ βοῶντος, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου Βαπτιστὰ, ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τὴν ψυχικὴν διαλῦσαι στείρωσιν, τῶν ὑμνούντων σου τὴν γέννησιν.

Θεοτοκίον.

Ἀστέκτου Θεότητος χωρίον, ἡ καθαρὰ νηδύς σου, ἀναδέδεικται ὦ Θεοτόκε, ἣ ἀδεῶς, οὐρανῶν τὰ τάγματα, ἀτενίζειν οὐ δεδύνηνται.

Ἕτερος. Τὴν θείαν ταύτην.

Ρομφαίαν Πρόδρομε δίστομον, τὴν γέννησιν τὴν σὴν ὁ πολέμιος, ἐχθρὸς ἐδέξατο· σὺ γὰρ τὴν τούτου ἀναίρεσιν, καὶ τὴν ἀνθρώπων ζώωσιν ἀνεκήρυξας.

Ὁ θεῖος πλοῦτος διέκυψεν, ἐξ ὕψους θεϊκοῦ εἰς τὰ σύμπαντα, τῆς τῶν βροτῶν ἐμφανῶς, υἱοθεσίας καὶ χάριτος, τοῦ ταύτης τικτομένου σήμερον κήρυκος.

Μύρα εὐώδη ἡ ἔρημος, ἐκβλύζει νοητῶς τὰ μηνύματα, ἐν τῇ γεννήσει σου, τῇ ἐκ τῆς στείρας Πανεύφημε, τοῦ ἀκενώτου μύρου εἰσδεχομένη Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Γνωρίσας μόνην σε Δέσποινα, Μητέρα τοῦ Θεοῦ προεσκίρτησεν, ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐν τῇ μητρῴᾳ νηδύϊ Ἁγνὴ, καὶ τὰ σὰ μεγαλεῖα προανεκήρυξεν.

Καταβασία· Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος γʹ. Ἡ Παρθένος.

Ἡ πρὶν στεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκτει καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς προφητείας· ὅν περ γὰρ, προανεκήρυξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον δὴ, ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης Κῆρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Ὁ Οἶκος.

Εὐφημήσωμεν νῦν τὸν τοῦ Κυρίου Πρόδρομον, ὅν περ τῷ ἱερεῖ ἡ Ἐλισάβετ ἔτεκεν, ἐκ μήτρας ἀκάρπου, ἀλλ' οὐχὶ ἀσπόρου. Χριστὸς γὰρ μόνος χώραν διώδευσεν ἀδιόδευτον, ἄσπορον· τὸν Ἰωάννην στεῖρα ἐγέννησεν, ἄνευ δὲ ἀνδρὸς τοῦτον οὐκ ἔτεκεν· τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐπισκιάσει Πατρὸς καὶ Πνεύματος θείου, Παρθένος ἔτεκεν ἁγνή· ἀλλὰ τοῦ ἐκ παρθένου ἀνεδείχθη ὁ ἐκ στείρας, Προφήτης Κῆρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, τὸ Γενέθλιον ἑορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ζαχαρία, χόρευε σὺν τῇ συζύγῳ,
Οὐ πολλὰ μὲν τίκτοντες, ἓν δὲ καὶ μέγα.

Πρόδρομον ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα γείνατο μήτηρ.

Οὗτος ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαρτυρεῖται ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ ἅπαντας, καὶ Προφήτου περισσότερον· ὁ προσκιρτήσας ἀπὸ γαστρὸς, καὶ τοῖς ἐν γῇ τὴν τοῦ Σω-

Digitized by Google

τῆρος κηρύξας παρουσίαν, καὶ προδραμὼν ἐν τῷ Ἅδῃ τὴν ἀνάστασιν εὐαγγελίσασθαι. Οὗτος γέγονεν υἱὸς Ζαχαρίου Ἀρχιερέως, καὶ Ἐλισάβετ τῆς στείρας, τεχθεὶς ἐξ ἐπαγγελίας· ὃς τὴν τοῦ πατρὸς σιωπὴν ἐν τῷ γεννᾶσθαι ἐπιλυσάμενος, πάντα τὸν κόσμον χαρᾶς ἐπλήρωσε. Διὸ καὶ Ἄγγελοι τοῖς ἀνθρώποις σήμερον συναγάλλονται, καὶ πᾶσα κτίσις χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης πεπλήρωται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ εὐκτηρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίου.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυ-
» ραννικὸν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέ-
» σῳ πυρὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
» Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑπῆρχε τὸ πρὶν ἐσκοτισμένη, ἅπασα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις ὦ Πρόδρομε, ἀλλ' ὄρθρος βοῶν ἐνεφάνης· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοσοῦσαν ἰάσατο τὴν φύσιν, ἅπασαν ἡ εὐκλεὴς ἐκ στείρας σου γέννησις, διδάξασα Πρόδρομε μέλπειν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γεγέννησαι Πρόδρομε ἐκ στείρας· ἦλθε γὰρ παναληθῶς, τοῦ νόμου στειρεύοντος, ἡ χάρις Χριστῷ μελῳδοῦσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἁγνὴ εὐλογημένη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἱκετευόντων σε, εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν πάντες, καὶ σοὶ βοῶμεν· Δέσποινα μὴ παρίδῃς τοὺς δούλους σου.

Ἕτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ὁ ποιῶν πάντα τῷ Πνεύματι ὡς Κύριος, καὶ Ποιητὴς τοῦ παντὸς, ἐκ στειρευούσης καρπὸν, παρήγαγε σήμερον, μητρὸς τὸν Πρόδρομον, προμηνύοντα, καρποφορεῖν τὸν ἄκαρπον, τῶν βροτῶν φύσιν τὰ θεῖα.

Νεκρωθεῖσαν τὴν μητρῴαν ὡς ἐζώωσε, μήτραν τῷ τόκῳ σου, ὁ ζωοδότης Χριστὸς, διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ σοῦ ἀνέστησε, καὶ ἀνέῤῥωσε, νενεκρωμένας Πρόδρομε, τῶν βροτῶν τὰς προσδοκίας.

Ὑπὲρ ἥλιον ἡ ἔρημος φωστῆρά σε, θεῖον Πανεύφημε, εἰσδεχομένη τερπνῶς, διὰ σοῦ φαιδρύνεται καὶ ὡραΐζεται, καὶ σὺν ἅπασαν, ὑμνολογεῖ τὸν Κύριον, καὶ Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν ἄχραντε τὴν δόξαν σου οἱ Δίκαιοι, πάλαι ἐζήτησαν, ἣν καθορῶμεν ἡμεῖς, καὶ πιστῶς γεραίρομεν σὲ καὶ κραυγάζομεν· Ὑπερένδοξε, εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐεργέτα Χριστὲ παντοδύναμε, τοὺς ἐν
» μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκατα-
» βὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα
» τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον (*).

Νομοθέτης οἰκέτης ὑπῆρχε Μωσῆς· Ἰησοῦς δὲ Θεὸς Διαθήκης καινῆς· νῦν δὲ ἀμφοῖν ὁ Πρόδρομος, μελῳδεῖ ὡς μεσίτης· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐξ ἐρήμου γαστρὸς τρυγὼν πάρεστιν, ἣν θεόφυτον νῦν ἄλσος ἤγαγε, τῇ Ἐκκλησίᾳ Πρόδρομος, τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπᾴδει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοφόρος λαὸς ἔθνος ἅγιον, τὴν τρυγόνα Χριστοῦ ἐκμιμήσασθε, καὶ μελιῤῥύτως ᾄσατε, σωφροσύνῃ συζῶντες· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἁγνὴν καὶ παρθένον τιμήσωμεν, τὴν τὸν ἄναρχον Λόγον καὶ ἄκτιστον, ὑπερφυῶς κυήσασαν, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, ᾧ καὶ βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἕτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Φίλος καὶ Ἀπόστολος τοῦ Κτίστου, καὶ κήρυξ καὶ Βαπτιστὴς καὶ θεῖος Πρόδρομος, μάρτυς καὶ διδάσκαλος, μεσίτης καὶ ἄγγελος, καὶ λειτουργὸς καὶ πρεσβευτὴς ἡμῶν πανεύφημε, ὑπάρχων, ἐκ τῆς στείρας προῆλθες, ταῦτα προμηνύων, ἐν λόγοις τε καὶ ἔργοις.

Ἤνοικται ταμεῖα τῶν χαρίτων, τῆς νέας τε Διαθήκης Χριστοῦ Πρόδρομε, καὶ θυσιῶν ἔθιμα, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, τῶν παλαιῶν ἐκλείσθησαν καὶ ἀπεσπάσθησαν· ὁ νέος δὲ λαὸς ἀναμέλπει, καὶ ὑπερυψοῖ τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἄνθη τερπνὰ τοῦ θείου λόγου, συμπλέξαντες ἐγκωμίων σοὶ τὸν στέφανον, σήμερον προσάγομεν, Πρόδρομε πανεύφημε, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν τῷ στεφοδότῃ Χριστῷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρώην δεσμὸς τῆς ἀφωνίας, ἐλύθη Παρθένε τῇ κυήσει σου, καὶ χείλη ἠνοίγησαν,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει... εὐσεβοῦντάς σοι... ἐδρόσιζες, καὶ ἐδίδασκες μέλπειν.

Digitized by Google

εἰς αἶνον τοῦ τόκου σου, αὐτίκα τῶν ποθούντων σε, καὶ ἐκβοώντων αὐτῷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λόγου Θεοῦ ἄφραστον ἐν σοὶ τελεῖται, ἐμ-
» φανῶς Μυστήριον, Παρθένε ἄχραντε·
» καὶ γὰρ Θεὸς, ἐκ σοῦ σεσωμάτωται δι' εὐ-
» σπλαγχνίαν· διὸ σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἰδοὺ φωνὴ πρόδρομος ταῖς στειρευούσαις, καὶ ἐρήμους πάρεστι καρδίαις μέλπουσα· Ὁδὸν Χριστοῦ νυνὶ ἑτοιμάσατε, ὅτι ἐν δόξῃ ἔρχεται· ᾧ πειθαρχοῦντες μεγαλύνομεν.

Ὡς πάλαι ἐν Πνεύματι τῷ παναγίῳ, ἐμφανῶς ἐκήρυξας τὸν Υἱὸν Πρόδρομε, ἀμνὸν Θεοῦ τοῦ κόσμου τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν, τῇ ποίμνῃ σου τῶν πταισμάτων λύσιν αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων, τῷ λαῷ σου δώρησαι τὰ νίκης τρόπαια, τὰ δυσμενῆ τιθεῖσα ὑπόσπονδον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Ἕτερος. Ἅπας γηγενής.

Πύλαι τοῦ φωτὸς, τοῦ θείου ἀνοίγεσθαι, σήμερον ἄρχονται, καὶ ἐναποκλείεσθαι, ταμεῖα σκότους προκαταγγέλλεται· ὁ κήρυξ γὰρ καὶ Πρόδρομος Χριστοῦ εἰς φῶς προελθὼν, τὸ σοῦ βίου, ταῦτα ἀνεκήρυξε, καὶ πατρῴα φωνῇ ἐβεβαίωσεν.

Ὄμβρος νοητὸς, ἀνίκμου νεφέλης δὲ, ῥαγεὶς ὁ Πρόδρομος, ῥεῖθρον τὸ οὐράνιον, τοῦ τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἐκήρυξε, ποταμοῦ παραγίνεσθαι εἰς ἀνακαίνισιν, τῆς ἀνθρώπων, φύσεως ἐν Πνεύματι, τοὺς καρποὺς πληθυνούσης τῆς χάριτος.

Ὥσπερ οὐρανὸς, ἄστροις καταυγάζεται καὶ ὡραΐζεται, τοῦ Προδρόμου σήμερον, ἡ Ἐκκλησία ταῖς θείαις χάρισι, καὶ εὐφημεῖ τὴν γέννησιν αὐτοῦ δοξάζουσα, καὶ αἰνοῦσα, τὸν τῶν ὅλων Κύριον, δωρεῶν τῶν κρειττόνων ὡς πρόξενον.

Θεοτοκίον.

Ὕδωρ τῆς ζωῆς, ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε βλύσαν ὁ Κύριος, ἔπλυνεν ἡγίασεν, ἡμᾶς τοὺς πίστει εἰσδεξαμένους αὐτὸν, καὶ κληρονόμους ἔδειξε τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀνυμνοῦντας, τὴν αὐτοῦ χρηστότητα, καὶ σὲ πόθῳ θερμῶς μεγαλύνοντας.

Καταβασία· Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον, χαροποιὸν Γενέθλιον, τὸ σκυθρωπὸν διαλύει, τῆς τοῦ πατρὸς ἀφωνίας, καὶ τῆς τεκούσης στείρωσιν· μηνύει δὲ τὴν μέλλουσαν, χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν· διὸ καὶ πᾶσα ἡ κτίσις, αὐτὸ φαιδρῶς ἑορτάζει.

Θεοτοκίον.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, καὶ Μάρτυρες θεοφρόνως, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τρανῶς καθωμολόγησαν, Θεὸν τῶν ὅλων πάναγνε· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, οἱ διὰ σοῦ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐκ γηραλέας μητρὸς, Θεοῦ Λόγου προάγγελος, Ἰωάννης σήμερον, προελθεῖν κατεπείγεται· τὴν δεσμευθεῖσαν γλῶσσαν τρανότατα, διὰ τοῦ τόκου εὔλαλον δείκνυσιν. Ὢ τῆς ἀφάτου σου, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, μητρικῆς στειρώσεως, διαλύει τὸ ἔγκλημα, ὁ ἐν πνεύματι, καὶ δυνάμει ἐλθὼν Ἠλιοῦ, ὁδὸν Κυρίου ἑτοιμαζόμενος. Ὢ τῆς ἀφράστου σου, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ προκηρύξας Χριστοῦ, πρὸς ἀνθρώπους τὴν κένωσιν, ὑπεράνω δείκνυται, πάντων αὐτοῦ τῇ φωνῇ, καὶ τῇ τεκούσῃ λύει τὴν στείρωσιν, δυνάμει θείᾳ καὶ Ζαχαρίου φωνήν. Ὢ τῶν μεγάλων σου, θαυμασίων Δέσποτα! δι' ὧν Χριστὲ, σῶσον τοὺς τιμῶντάς σου, τὸν μέγαν Πρόδρομον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος ὑπεράνω δείκνυται, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, καὶ παρουσίας Χριστοῦ προάγγελος, ὁ προσκιρτήσας ἐν τῇ νηδύϊ μητρός. Ὢ τῶν μεγίστων σου, δωρεῶν φιλάνθρωπε! δι' ὧν Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἀστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος, στειρωτικῆς ἐκ νηδύος, ἐπὶ γῆς τίκτεται σήμερον, Ἰωάννης ὁ θεοπόθητος, καὶ Χριστοῦ ἐπιφαίνει τὴν αὐγὴν, ἀνατολὴν τὴν ἐξ ὕψους, εἰς εὐθεῖαν πιστοῖς διάβασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Ἐὰν ἡ εἰκοστὴ πέμπτη τοῦ παρόντος Μηνὸς, τύχῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. τὰ εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἤχου. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, καὶ νῦν. Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον· καὶ Ἀπόλυσις. Καὶ οὕτω γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου — Τὸ δὲ πρωῒ, ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος μόνη Ἀκολουθία, τῆς δὲ Ἁγίας Φεβρωνίας καταλιμπάνεται.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Προδρόμου γ'.

Ὠδὴ α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν πατέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς· ἀλλ' ὥσπερ ἀπιστηθεῖσα πρώην τὴν γλῶτταν ἔδησεν, οὕτω φανερωθεῖσαν, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν· ᾧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κρατουμένην, λύει τὴν πατρικὴν, δεσμὰ τῆς στειρώσεως λύονται μητρικά· ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς προέρχεται· ἡ αὐγὴ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, μηνύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολίου. Ὁ αὐτός.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ Προφήτου περισσότερος· ἔδει γὰρ θείων πραγμάτων, παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχάς· παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἄνευ σπορᾶς σύλληψις. Ὁ ποιῶν θαύματα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ἁγίας Προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄθλησιν ὑπέμεινας, τῇ σῇ παλαίστρᾳ κατάλληλον, Φεβρωνία πανεύφημε, ἱδρῶσιν ἀσκήσεως, μαρτυρίου αἷμα, συγκερασαμένη· ὅθεν καὶ στέφανον διπλοῦν, ὁ εὐεργέτης σοι ἐχαρίσατο· πρὸς ὃν καὶ ἀνελήλυθας, πεποικιλμένη λαμπρότητι, ὡς Παρθένος πανάμωμος, καὶ ὡς Μάρτυς ἀήττητος.

Κάλλει τῷ τοῦ σώματος, ἡ ὡραιότης ἡ ἔνθεος, τῆς ψυχῆς σου συνέδραμεν· ὡς κρίνον γὰρ ἔλαμψας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἐκλελευκασμένη, καὶ ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς πεφοινιγμένη Νύμφη πανάμωμε· διό σε καὶ οὐράνιος, τερπνὸς ἐδέξατο θάλαμος, καὶ παστὰς ἀκατάλυτος, ὡς Παρθένον καὶ Μάρτυρα.

Κύκλῳ παρενέβαλε, σοῦ Φεβρωνία πανεύφημε, ὁ ῥυόμενος Ἄγγελος· ἐκ βρέφους γὰρ Κύριον, φοβουμένη ὤφθης, καὶ ἀνακειμένη, ὥσπερ ἀνάθημα τερπνὸν, τετηρημένον τῷ παντοκράτορι· ἐντεῦθεν κατεπάτησας, τὴν τοῦ Σελήνου παράνοιαν, καὶ στεφθεῖσα ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν τὸν νυμφίον σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. Ἠσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν· ἔνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ᾔνει τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρός με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριὰμ διαλεγομένην· Τί παραγέγονας πρός με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ βασιλέα βαστάζεις, κἀγὼ στρατιώτην· σὺ τὸν νομοδότην, κἀγὼ τὸν νομοθέτην· σὺ τὸν λόγον, κἀγὼ τὴν φωνὴν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ τῆς Ἁγίας· Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Προδρόμου εἷς (*), καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροςιχίς·

Ὕμνοις σε μέλπω προσφόρως Φεβρωνία.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὑπέρμαχε δόξης τῆς τοῦ Χριστοῦ, παράσχου μοι χάριν, Φεβρωνία καὶ φωτισμόν, τὴν σὴν εὐφημῆσαι φωτοφόρον, καὶ σεβασμίαν πανήγυριν ᾄσμασι.

Μελέτῃ θανάτȣ διηνεκεῖ, λαμπρύνασα Μάρτυς, Φεβρωνία σοῦ τὴν ψυχήν, ἔδραμες πρὸς ὕψος μαρτυρίου, διὰ βασάνων πολλῶν προσαχθεῖσα Χριστῷ.

Νεώσασα πόνοις, ἀσκητικοῖς, τὴν ἄρουραν Μάρτυς, τῆς καρδίας σου τηλαυγῶς, Μαρτύρων ἐδρέψω τοὺς στεφάνους, ἀθλητικῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾄδουσα. Θεοτοκίον.

Ὁ νεύματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, ἐσαρκώθη· ὃν εὐσεβῶς, ποθήσασα κόρη Φεβρωνία, μαρτυρικῶς ἐν αὐτῷ προσενήνεκται.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἴσχυσας τῷ Πνεύματι, καταβαλεῖν ὀφρὺν ἔνδοξε, τυραννικήν, καὶ πολυθεΐας, Φεβρωνία τὸ ἄθεον.

Σὺ νῦν ἐςερέωσας, τῇ κραταιᾷ χειρὶ Δέσποτα, μαρτυρικῶς, ἀγωνιζομένην, Φεβρωνίαν τὴν ἔνδοξον.

Σῶμά σου τεμνόμενον, ὑπὲρ Χριστοῦ Ἁγνὴ πάνσοφε, μαρτυρικῶς, σὺ τοῦ Παραδείσου, ἐγεώργεις ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Εὗρέ σε βοήθειαν, τὴν Θεομήτορα Πάναγνε, ἡ εὐκλεής, Μάρτυς Φεβρωνία, καὶ τυράννους κατῄσχυνε.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πάλαι ταῖς ῥοαῖς Ἰορδάνου βαπτίσας, τὴν κάθαρσιν παντός, Ἰωάννη τοῦ κόσμȣ, πολλοῖς με βυθιζόμενον, πλημμελήμασιν ἕλκυσον, καὶ ἀπόπλυνον, ἀπὸ παντοίας κηλῖδος, τὸν Φιλάνθρωπον, διὰ παντὸς ἱκετεύων, ὡς πρέσβυς Εὐπρόσδεκτος. Δόξα. Τῆς Ἁγίας.

Ποθήσασα Χριστόν, τὸν ὡραῖον ἐν κάλλει, ἐχώρησας τομῶς, πρὸς μεγίστους ἀγῶνας, δι' ὧν τὸν ἀρχέκακον, παντελῶς ἐθανάτωσας· οὗ με λύτρωσαι, τῶν πολυπλόκων παγίδων, ὁδηγοῦσά με, ταῖς σαῖς εὐχαῖς Φεβρωνία, πρὸς θείαν μετάνοιαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νηδύϊ μητρικῇ, Ἰωάννης σκιρτήσας, φερόμενον ἁγνή, τὸν Θεὸν ἐν γαστρί σου, ἐπέγνω θείᾳ χάριτι, καὶ πιστῶς προσεκύνησεν· ἀλλὰ δέομαι, σὺν τῷ Προδρόμῳ Παρθένε, καθικέτευσον, ὃν ἐσωμάτωσας Λόγον, σωθῆναι τὸν δοῦλόν σου.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Μῶμος ἐν σοί, ὅλως οὐκ ἔστι πανεύφημε, Φεβρωνία· σὺ γὰρ ἀμφοτέρωθεν, τῷ λυτρωτῇ σου καὶ ἐραστῇ, τῷ πεποθημένῳ, εὐαρεστῆσαι ἐσπούδασας, ἀσκήσεως ἐν πόνοις, καὶ μαρτύρων ἐν ἄθλοις, κοσμουμένη θεόφρον πανόλβιε.

Ἐξ ἁπαλῶν, Μάρτυς ὀνύχων ἐπόθησας, τῆς ἀγάπης, πηγὴν τὴν ἀέναον, τὴν ἐφετὴν πᾶσι λογικοῖς· ἧς ὀρεγομένη, βασάνων πόνους ὑπέμεινας, πυρὶ φλογιζομένη, καὶ μελῶν στερουμένη, Φεβρωνία παρθένων τὸ καύχημα.

Λόγοις Θεοῦ ἐντεθραμμένη θεοφόρε, τοῖς ποθοῦσι, λόγον τὸν σωτήριον, τὰς ἱεράς, βίβλους ἱερῶς, ἐγχειριζομένη, ἐνθέως Μάρτυς ἐξήπλωσας, καὶ τῆς διδασκαλίας, τοὺς μισθοὺς ἐκομίσω, τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν πλȣτήσασα.

Θεοτοκίον.

Πύλη φωτός, πᾶσιν ἐδείχθης Πανάμωμε, τοῖς ἐν σκότει, φῶς τὸ ἀπερίγραπτον, περιγραπτῷ, σώματι Χριστόν, τῆς δικαιοσύνης, τὸν ἥλιον ἀπαστράψασα· οὗ νῦν ταῖς φρυκτωρίαις, Φεβρωνία ῥωσθεῖσα, τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος ἐκτήσατο.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὡραιώθης πορφύρᾳ, Μάρτυς ἐξ αἱμάτων σου ἐξυφανθείσῃ σοι· ἐγυμνώθης σῶμα, καὶ παθῶν τὸν χιτῶνα ἀπέρριψας, πρὸ βημάτων στᾶσα, δικαστικῶν ὦ Φεβρωνία, τοῦ Χριστοῦ μιμουμένη τὴν γύμνωσιν.

Πυρωθεῖσα τῷ πόθῳ, Μάρτυς τοῦ Νυμφίου σου τοῦ νοητοῦ τὴν ψυχήν, καὶ θελχθεῖσα τούτου, καλλοναῖς ἀκηράτοις ὑπέμεινας, τεμνομένη χεῖρας, καὶ τῶν πληγῶν τὰς ἀλγηδόνας, Φεβρωνία Μαρτύρων τὸ καύχημα.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἐνταῦθα ἕτερον Κανόνα εἰς τὸν Πρόδρομον, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ αὐτόν, γλαφυρώτατον καὶ ἁρμονικώτατον, πρὸς τό· Ὑγρὰν διοδεύσας.

Digitized by Google

Ῥοὴ τῶν σῶν αἱμάτων, τῆς πολυθεΐας τὴν φλόγα κατέσβεσεν, οἱ δὲ σοὶ ὀδόντες, ἐκριζούμενοι πᾶσαν ἀνέσπασαν, τῶν εἰδώλων πλάνην, καὶ τῆς τρυφῆς σοι Φεβρωνία, τὴν αἰώνιον τέρψιν εἰργάσαντο. Θεοτοκίον.

Οἱ σοὶ πόδες τμηθέντες, θείων μαρτυρίων τὴν τρίβον διώδευσαν, καὶ πρὸς τὸν τεχθέντα, ἐκ Παρθένου ἁγίας μετέβησαν, ἐμπεριπατοῦντες, χαρμονικῶς ἐν Παραδείσῳ, Φεβρωνία παρθένε θεόνυμφε.

Ὠδὴ ϛ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Σελήνου τοῦ δυσσεβοῦς ἡ ἄθεος, καὶ θρασεῖα κατεβλήθη ὠμότης, τῆς τοῦ Θεοῦ, περὶ πάντων προνοίας, ἐκζητησάσης τὸ αἷμά σου, Ἔνδοξε, καὶ σέσωσται διὰ τῆς σῆς, καρτερίας ὁ θεῖος Λυσίμαχος.

Φωστῆρα θεολαμπῆ σε ἔδειξεν, ἡ σοφὴ καὶ θεοφόρος Βρυαίνη, ταῖς διδαχαῖς, ἐκβιβάσασα κόρη, καὶ τῆς ἐλπίδος οὐδόλως διήμαρτε· παρέστησε γάρ τῷ Χριστῷ, Φεβρωνία σε Νύμφην ἀμόλυντον. Θεοτοκίον.

Ὁ ἔμψυχος τοῦ Δεσπότου θάλαμος, ὁ λαμπραῖς τῆς παρθενίας ἀκτῖσι, φωτοειδῶς, ὥσπερ κρίνον ἐκλάμπων, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, ἡ πάναγνος καὶ εὐπρεπής, Θεοτόκος ἀξίως δοξάζεται. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος καὶ πολυάθλου Φεβρωνίας.

Στίχοι.

Προὶξ τῇ γυναικῶν καλλονῇ Φεβρωνίᾳ
Τομὴ κεφαλῆς· ὡς καλή σοι προὶξ γύναι!

Δῶκε δὲ Φεβρονίῃ ξίφει αὐχένα εἰκάδι πέμπτῃ.

Αὕτη ἡ ἀοίδιμος καὶ Ὁσία, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν ἀραμένη, καὶ ὁσίως βιοῦσα ὑπὸ τὸν κανόνα τῆς κατ' αὐτὴν Μονῆς, ἐν τοῖς μεθορίοις Περσῶν καὶ Ῥωμαίων διακειμένης, ἐν πόλει λεγομένῃ Νισίβει, ἥτις λέγεται Ἀντιόχεια τῆς Μυγδονίας, πάσας τὰς σὺν αὐτῇ, μεθ' ὧν ἦν, ὑπερήλασεν ἐν τῇ ἀσκήσει καὶ συνέσει, καὶ τῇ τῶν γραφῶν ἀναγνώσει. Ἐξῆρχε δὲ καὶ καθηγεῖτο πασῶν ἡ οὕτω καλουμένη Βρυαίνη.

Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ, Σελήνου τοῦ Ἡγεμόνος διώκοντος τοὺς Χριστιανούς, αἱ μὲν λοιπαὶ τῶν μοναζουσῶν τοῦ Μοναστηρίου ἐξῆλθον, ἐκφυγεῖν τὸν ἐπικείμενον θάνατον σπεύδουσαι· ἡ δὲ μακαρία Φεβρωνία, νόσου τότε κατασχούσης αὐτήν, μὴ δυναμένη τῷ σώματι χρήσασθαι, ἐπί τινος κατέκειτο βάθρου, παρακαθεζομένων αὐτῇ τῆς τε Βρυαίνης, καὶ τῆς οὕτω καλουμένης συγκλητικῆς Ἱερείας. Ἐπεὶ δὲ παρῆσαν οἱ Σελήνου στρατιῶται, καὶ πελέκεσι τὰς θύρας καταῤῥάξαντες εἰσῆλθον, εὐθὺς μὲν σπασάμενοι τὰς μαχαίρας, κατακόψαι ἐβούλοντο τὴν Βρυαίνην. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ ἀνήκεστα παθεῖν αὐτὴν παρῃτήσατο Πρῖμος ὁ τοῦ Λυσιμάχου ἀνεψιός, τοῖς Χριστιανοῖς ἀεὶ ἐπιεικῶς καὶ συμπαθῶς προσφερόμενος.

Τὴν οὖν Φεβρωνίαν ἁρπάσαντες, πρὸς τὸν ἡγεμόνα Σελῆνον ἦγον, ᾗ παρηκολούθουν Βρυαίνη καὶ Ἱέρεια καὶ Θωμαῒς, ἐπιστηρίζουσα αὐτὴν τῇ πίστει, καὶ νουθετοῦσαι μὴ καταπλαγῆναι τὰς βασάνους, μηδὲ τὴν εἰς Χριστὸν προδοῦναι εὐσέβειαν, μνησθεῖσαν Λιβύης καὶ Λεωνίδος τῶν ἀδελφῶν, καὶ τῆς Εὐτροπίας· ὧν Λιβύη μὲν διὰ Χριστὸν ἐτμήθη τὴν κεφαλήν, ἡ Λιωνὶς δὲ παρεδέδοτο πυρί, τὸ δὲ παιδίον Εὐτροπία, ἀκούσασα παρὰ τῆς μητρός· Μὴ φύγῃς τέκνον, τὰς χεῖρας αὐτῆς ὀπίσω ποιήσασα, τοῖς δημίοις τὸν αὐχένα ὑπέθηκε. Καὶ ἡ μὲν Βρυαίνη, μετὰ τὸ ἱκανῶς νουθετῆσαι αὐτὴν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ὑπέστρεψεν, ὀλολύζουσα, καὶ θρηνοῦσα, καὶ τοῦ τέλους τὸ ἄδηλον φοβουμένη, καὶ νίκην αὐτῇ κατὰ τοῦ διαβόλου παρὰ Θεοῦ ἐξαιτοῦσα. Ἡ δὲ Θωμαῒς καὶ Ἱέρεια, ἀνδρικὸν σχῆμα περιθέμεναι, συνηκολούθουν τῇ Ἁγίᾳ, μετὰ τῶν οἰκετῶν ἑαυτὰς ἐγκαταμίξασαι.

Ἐπεὶ δὲ ἤχθη, πρῶτον μὲν ἐπὶ Λυσιμάχου τοῦ ἀνεψιοῦ Σελήνου τότε ὄνομα, καὶ τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν εἰπεῖν ἐρωτηθεῖσα, καὶ ἀντὶ πάντων Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὀνομάσασα, ἔπειτα τὴν ἐξέτασιν κατέστη· ὃς αὐτὴν θωπείαις καὶ κολακείαις μεταθεῖναι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἐπιχειρήσας, καὶ μὴ δυνηθείς, ταθῆναι ἐκ τεσσάρων ἐκέλευσε, καὶ κάτωθεν μὲν πυρὶ ὑποκαίεσθαι, ἄνωθεν δὲ ὑπὸ στρατιωτῶν τύπτεσθαι. Ὑπὸ δὲ τῶν πληγῶν καὶ τοῦ πυρός, ἐλαίῳ ἐριθιζομένου καὶ ἀναφλεγομένου, διελύοντο καὶ κατέῤῥεον αἱ σάρκες αὐτῆς. Εἶτα κρεμασθῆναι ταύτην, καὶ σιδηροῖς ξέεσθαι πλήκτροις, καὶ πυρὶ καταφλεχθῆναι προστάττει, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν γλῶτταν τμηθῆναι, ἣν προὔτεινεν εὐθαρσῶς· καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκριζωθῆναι· εἶτα ξίφει τοὺς δύο ἀφαιρεθῆναι μαστούς, καὶ κατὰ τῆς τομῆς πῦρ ἐπιχεθῆναι, καὶ ἐπὶ τούτοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκκοπῆναι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλήν.

Συγκομισθὲν δὲ τὸ τῆς Ἁγίας λείψανον παρὰ τῶν πιστῶν, τοῦ Λυσιμάχου προστάξαντος, διὰ Φίρμου τοῦ Κόμητος ἀπήχθη ἐν τῇ Μονῇ στρατιωτῶν βασταζόντων αὐτὸ ἅμα τῷ Φίρμῳ· καὶ συνετέθη ἕκαστον ἐν τάξει τῶν μελῶν, τῶν ὀδόντων αὐτῆς ἐν τῷ ἑαυτῆς στήθει τεθέντων. Καὶ οὕτω, μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων, συνδραμόντων Ἐπισκόπων καὶ Κληρικῶν ἅμα καὶ πλήθους πολλοῦ τῶν Χριστιανῶν, παννύχοις ᾠδαῖς ἔτυχε τῆς ὀφειλομένης κηδείας.

Τῆς οὖν μνήμης αὐτῆς ἐτησίως τελουμένης ἐν τῇ Μονῇ λέγεται ἡ Μάρτυς καθορᾶσθαι, συμπαροῦσα καὶ συμψάλλουσα ταῖς παρθένοις, καὶ τὸν ἑαυτῆς τόπον ἀναπληροῦσα μέχρι τῆς εὐχῆς· ἣν ἐπιχειρησάσης τῆς Βρυαίνης ποτὲ κατασχεῖν, εὐθέως ἀφανῆ γενέσθαι, τὴν ἐπιβολὴν μὴ ὑπομείνασαν τῆς χειρός. Τὸν δὲ Λυσίμαχον, βαρεῖαν συμφορὰν ἡγησάμενον τὸ συμβάν, διά τε τὸ ἐκ μητρὸς εἶναι Χριστιανῆς, καὶ διὰ τὸ ὠμῶς αὐτῇ καὶ θηριωδῶς τὸν Σελῆνον χρήσασθαι, καὶ διαφθεῖραι τὸ τῆς παρθένου κάλλος, κρεῖττον ἢ κατὰ ἄνθρωπον ὄν, τότε μὲν ἀπόσιτον γενέσθαι, καὶ τὸν τῆς Μάρτυρος θάνατον κόψασθαι, καὶ θρηνῆσαι πικρῶς· μικρὸν δὲ ὕστερον μετὰ Πρίμου προσελθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ τὸ θεῖον δέξασθαι Βάπτισμα. Τὸν δὲ Σελῆνον, ἔξω γενόμενον αὐτοῦ, ἀτενίσαι πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ ὥσπερ βοῦν μυκτησάμενον μέγα, ἑνὶ τῶν κιόνων προσρῆξαι τὴν κεφαλήν, καὶ οὕτω κακῶς τὴν ψυχὴν ἀποῤῥῆξαι.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὀρεντίου, καὶ τῶν ἓξ γνησίων ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὧν τὰ ὀνόματα· Φαρνάκιος, Ἔρως, Φῖρμος, Φιρμῖνος, Κυριακὸς, καὶ Λογγῖνος.

Στίχ. Ἐκδὺς θαλάσσης ζῶν Ὀρέντιος βάθους,
Ἐν γῇ τελευτᾷ, καὶ πρὸς οὐρανὸν τρέχει.

Ἄρας ὁ Φαρνάκιος ἐκ γῆς πηλίνης,
Ἀνῆλθεν εἰς ἔδαφος οἴκου Κυρίου.

Ἐρῶν ὑπῆρχεν οὐρανῶν κάλλους Ἔρως,
Πρὸς οὓς μεταστὰς, ὥς περ ἦρα χαιρέτω.

Θρόνοι νοητοὶ Φιρμῖνός τε καὶ Φῖρμος,
Οἷς ἐγκάθηται Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων.

Κυριακὸν Λογγῖνον ὡς ἰσαγγέλους,
Θεὸς τίθησιν ἰσοτίμους Ἀγγέλοις.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἑπτὰ Μάρτυρες ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων, ὁρμώμενοι τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, στρατευόμενοί τε μετὰ χιλίων διακοσίων Τυρώνων (νεοσυλλέκτων στρατιωτῶν) ὑπὸ Ῥόδωνα Κουβικουλάριον (κατακοιμιστὴν) ἐν τῇ Ἀντιοχέων πόλει· οἳ καὶ ἦλθον ἐν ταῖς Θρᾳκῴοις μέρεσι, ταχθέντες εἰς λεγεῶνα, καλούμενον Λεγέανδρον. Ἐπαναστάσεως δὲ κατὰ τοὺς τότε χρόνους γεγενημένης, τῶν Σκυθῶν διαβάντων τὸν Ἴστρον, καὶ τὴν Θρᾴκην ληϊζομένων, ἄρτι μετὰ τὴν τελευτὴν Διοκλητιανοῦ, Μαξιμιανὸς τὴν βασιλείαν κατασχὼν, ἐν φροντίδι πολλῇ καὶ ἀμηχανίᾳ γέγονε, μάλιστα διὰ τὸν Μαραθὼμ τὸν ἐξάρχοντα τῶν Σκυθῶν, μεγέθει σώματος καὶ ῥώμῃ τῶν πολλῶν διαφέροντα, προσκαλεῖσθαι αὐτὸν, ἢ τινὰ τῶν μετ' αὐτοῦ διαγωνίσασθαι· καὶ παρ' οἷς ἂν τὸ κρεῖττον γένηται, τούτοις παραχωρῆσαι τοὺς ἑτέρους τῆς νίκης.

Διὰ ταῦτα τοίνυν τοῦ βασιλέως ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ καθεστηκότος, ὡς μηδενὸς θαῤῥοῦντος ἀντεπεξιέναι καὶ συμπλακῆναι τῷ βαρβάρῳ, προετράπη ὁ Ἅγιος Ὀρέντιος ἐξελθεῖν· πάραις γὰρ ψήφοις ἐκρίθη, ὡς εἴη ῥωμαλέος, καὶ πολέμων ἔμπειρος, καὶ, δι' εὐστροφίαν σώματος καὶ ἀνδρίαν, δεινὸς ἐπιθέσθαι, καὶ τὸν ἐπεξιόντα καταβαλεῖν· Ὃς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν προβαλλόμενος, καὶ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξελθὼν, καὶ τῷ Σκύθῃ παραταξάμενος, ἀκοντίῳ τοῦτον διήλασε· καὶ ξίφει αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἐκτεμὼν, τῷ βασιλεῖ προσεκόμισε, καὶ τὸ τρόπαιον ἔστησεν. Ἐφ' οἷς τοῦ βασιλέως ὑπερθαυμάσαντος καὶ ἀγασθέντος, καὶ διὰ τοῦτο ἐπινικίους σπονδὰς τοῖς εἰδώλοις προσάγοντος, αὐτὸς τῇ τοῦ Χριστοῦ συμμαχίᾳ καὶ δυνάμει περιγενέσθαι τοῦ ἀλαζόνος, οὐ τῇ τῶν ψευδωνύμων θεῶν βοηθείᾳ, παῤῥησίᾳ καθωμολογεῖ.

Ἀλλὰ τότε μὲν καρποῦσθαι τὰς βασιλικὰς συνεχωρήθη τιμὰς, αἰδεσθέντος, οἶμαι, τοῦ βασιλέως τὸ τοῦ κατορθώματος μέγιστον, καὶ τὴν ζώνην αὐτῷ προπαρασχομένου τοῦ καταβληθέντος βαρβάρου, πολυτελῆ καὶ πολυτάλαντον οὖσαν. Ὕστερον δὲ, ἐπὶ παραινῶν ἀποστῆναι τοῦ Χριστοῦ οὐκ ἔπειθεν, ἐκπέμπει αὐτὸν μετὰ τῶν ἓξ ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐν τῇ κατὰ Ἀρμενίαν πόλει τῶν Σατάλων, ἐπιστείλας τῷ ἐκεῖ Δουκὶ, εἰ μὲν ἐξεταζόμενοι πεισθῶσι θῦσαι τοῖς θεοῖς, ἀναπέμψαι τούτους πρὸς αὐτόν· εἰδὲ οὐ πείθονται, ὑπερορίους ἐν ταῖς κατὰ Ἀβασγίαν καὶ Ζηκχίαν χώραις ποιῆσαι.

Κατὰ οὖν τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα, ἀπαγομένων αὐτῶν, καὶ τὴν οὕτω λεγομένην Κοινὴν Παρεμβολὴν φθασάντων, Ἔρως, ὁ τῶν ἀδελφῶν πρῶτος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, μηνὶ Ἰουνίῳ εἰκοστῇ δευτέρᾳ. Ὁ δὲ Ἅγιος Ὀρέντιος, τὸ Ῥίζιον καταλαβὼν, λίθῳ τῷ τραχήλῳ περιτεθεὶς, ἐῤῥίφθη ἐν τῇ θαλάσσῃ· περὶ αὐτοῦ γὰρ καὶ τοῦτο ἐδέδοκτο. Ἐκεῖθεν δὲ, δι' ἐπιστασίας Ἀγγέλου, ἀβλαβὴς ἐξῆλθε, κομίσαντος αὐτὸν, καὶ κατὰ τὴν ξηρὰν ἐπί τινος πέτρας στήσαντος, καὶ εὐξάμενος, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη, μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰκοστῇ τετάρτῃ. Ὁ δὲ Ἅγιος Φαρνάκιος, γενόμενος ἐν Κορδύλῃ, πρὸς Κύριον μετετέθη, τῇ τρίτῃ τοῦ Ἰουλίου μηνός. Τῇ δὲ ἑβδόμῃ, Φῖρμος καὶ Φερμῖνος, καταλαβόντες τὴν Ἄψαρον, τέλος εὕραντο τῆς προσκαίρου ζωῆς. Ὁ δὲ Ἅγιος Κυριακὸς, ἀπαχθεὶς εἰς τὴν τῶν Λαζῶν χώραν, ἐν τόπῳ λεγομένῳ Ζυγάνεως, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός. Ὁ δὲ μακάριος Λογγῖνος ὕστερος πάντων· ὃς, ἐν τῷ παραπλέειν ἀπὸ τῆς Ζυγάνεως ἐπὶ τὴν Λιβυκὴν, τρικυμίας ἐν τῇ θαλάσσῃ γενομένης, καὶ μεγάλου κλύδωνος εὐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο, καὶ κατετέθη εἰς Πιτυοῦντα, μεθ' ἡμέρας τέσσαρας ἐκεῖσε τοῦ πλοίου ὁρμήσαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀνάμνησις τῆς ὑπὲρ λόγον, καὶ πᾶσαν ἐλπίδα δοθείσης ἡμῖν βοηθείας παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ἀσπόρως αὐτὸν τεκούσης, κατὰ τῶν διὰ γῆς τε καὶ θαλάσσης, κυκλωσάντων τὴν καθ' ἡμᾶς Βασιλίδα τῶν πόλεων, καὶ πανωλεθρίᾳ παραδοθέντων τελείῳ ἀφανισμῷ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ῥεῖθρα πηγάζεις ἰαμάτων, τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει τῷ ναῷ σου, Φεβρωνία σεμνὴ, καὶ τῷ Χριστῷ βοῶσιν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὢ τῆς καλῆς σου πραγματείας! σαρκὸς αἵματος Θεόφρον ἀντηλλάξω, βασιλείαν Θεοῦ, πανεύφημε βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Στίφει παρθένων συγχορεύεις, ἀξιάγαστε παρθένε Φεβρωνία, τῇ Παρθένῳ καὶ Θεομήτορι βοῶσα· Εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Φωτοφανῶς ἡ μνήμη σου, Φεβρωνία τελεῖται νῦν, ταῖς φωτοειδέσιν, ἀστραπαῖς πυρσεύουσα· φωτὶ γὰρ ὡμίλησας, καὶ φωτοφόρος γέγονας. Τὸν φωτοποιὸν, καὶ φωτοδότην βοῶσα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐθαυμαστώθης πρότερον, ἐν ἀσκήσει πανεύφημε, καὶ μαρτυρικῶς, κατεκοσμήθης ὕστερον· ὀπίσω γὰρ ἔδραμες, τοῦ ἐραστοῦ νεάνις φαιδρὰ, καὶ σοῦ τοὺς μαστοὺς, τοὺς ἀγαθοὺς ὑπὲρ οἶνον, ἐτμήθης Φεβρωνία, ὑπὲρ τῆς

εὐσεβείας· ὀσμῇ δέ σου τῶν μύρων, πιστοὺς εὐωδιάζεις.

Βεβαρυμένος πταίσμασι, Φεβρωνία πανεύφημε, καὶ ταῖς τρικυμίαις, τῶν παθῶν κυκλούμενος, προσφεύγω τῇ σκέπῃ σου, τῶν ἀμφοτέρων λύσιν ζητῶν· ἀλλ' ὡς θαυμαστὴ, καὶ ἐκλεκτὴ τῷ Δεσπότῃ, βοῶντα μὴ παρίδῃς, ἀλλά με ταῖς πρεσβείαις, ἐξάρπασον θεόφρον, ἐκ βρόχων ψυχοφθόρων. Θεοτοκίον.

Ῥητορευόντων γλῶσσαί σε, ἀνυμνῆσαι οὐ σθένουσιν, ὦ Θεογεννῆτορ, Μαριὰμ θεόνυμφε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη ἁγνὴ, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος· ᾧ νῦν ἡ Φεβρωνία, μελῳδοῦσα κραυγάζει· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ὢ θεία τοῦ Δεσπότου περιστερὰ, περιηργυρωμένη λαμπρότητι, παρθενικῇ, σῶμα λαμπρυνθεῖσα ἀσκητικῶς, κεχρυσωμένη πτέρυγας, ταῖς χλωροειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς σῆς ὁμολογίας, καὶ θείων σου αἱμάτων, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Νοῒ προσομιλοῦσα γυμνῷ τῷ νῷ, Φεβρωνία θεόφρον κατέλαβες, τῶν ὀρεκτῶν, ἔσχατον καὶ τέλους μακαριστοῦ, ἐπιτυχεῖν ἠξίωσαι, νῦν συμβασιλεύουσα τῷ Χριστῷ, λαμπρῶς τῷ σῷ Νυμφίῳ, ἀφράστως ἐν θαλάμοις, ἐν εὐφροσύνῃ διαμένουσα.

Ἰάσεις ἀναβρύεις ὡς ποταμὸς, ῥοιζηδὸν τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσι, σοῦ τῇ σεπτῇ, θήκῃ Φεβρωνία θεοειδὲς, τῆς παρθενίας ἄγαλμα, ἄνθος τὸ τῆς φύσεως τὸ τερπνὸν, θυγάτηρ Βασιλέως, ἡ ἔνδον κεκτημένη, τῆς θείας δόξης τὸ ἀγλάϊσμα. Θεοτοκίον.

Ἀνώρθωσας Παρθένε τῶν γυναικῶν, τὸ ὀλίσθημα Λόγον κυήσασα, τὸν ἀνορθοῦν, τοὺς κατερραγμένους ὡς ἀγαθὸν, καὶ κραταιὸν δυνάμενον· ὃν ἡ Φεβρωνία ἡ εὐκλεὴς, ποθήσασα συντόνως, Ὀπίσω σου δραμοῦμαι, ἀγαλλομένη ἀνεβόησεν. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὤφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστὴρ
» σου γέγονε, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διὸ
» σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προφήτου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Τοῦ Προδρόμου. Ἦχος πλ. δ΄.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ εὐωδία· πρέπει τῷ Βαπτιστῇ τῶν ᾀσμάτων ἡ τερπνότης· οὗτος γὰρ ἐκήρυξε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ, καὶ βοῶν ἐν ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε· τοῦ Βασιλέως ὁ στρατιώτης, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, ὁ τὸν ἀμνὸν προμηνύων, καὶ τὸν Σωτῆρα πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

ΤΗ ΚϚ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυῒδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Δαυῒδ παμμακάριστε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, λαμπρυνόμενος ἄριστα, πρὸς τὸ πρῶτον αἴτιον, τῶν καλῶν ἀνεπτέρωσας, καὶ στῦλος ὤφθης, φωτοειδέστατος, φωτίζων πάντας, λόγοις καὶ θαύμασι, τοὺς προσιόντας σοι, διανοίᾳ πάντοτε θεοπρεπεῖ· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Καθάπερ ὄρνις εὐκέλαδος, ἐν ἀναβάσει φυτοῦ, καλιὰν Πάτερ ἔπηξας, τῷ κρύει πηγνύμενος, καὶ τῷ θέρει φλεγόμενος· χρυσᾶς ἐντεῦθεν, ἔλαβες πτέρυγας, τῆς ἀπαθείας, καὶ τελειότητος, καὶ πρὸς οὐράνιον, ὕψος κατεσκήνωσας ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Θείῳ ἀπαθείας ἄνθρακι, φλέξας σαρκὸς ἡδονὰς, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας, ἐν χερσὶ τοὺς ἄνθρακας, πρὸ προσώπου θεόπνευστε, τοῦ Βασιλέως κατέχων Ὅσιε, ἐκπληττομένου τὴν σὴν λαμπρότητα· ὅθεν παρέσχε σοι, τὰς αἰτήσεις μέγιστον πρὸς τὸν Θεὸν, πρέσβυν σε μακάριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντοτε πράττων τὰ ἄτοπα, τὸν Ποιητὴν μου Θεὸν, παροργίζω ὁ ἄθλιος, καὶ πτοοῦμαι πάναγνε, τὴν αἰώνιον κόλασιν, καὶ τοῦ πυ-

Digitized by Google

ρὸς τὴν φλόγα τὴν ἄσβεςον, καὶ τῶν σκωλήκων τὴν ἀγριότητα· ὧν με ἐξάρπασον, Δέσποινα πανύμνητε, τὸν σὸν Υἱὸν, λόγοις τὸν φιλάνθρωπον, καθικετεύουσα. Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἔβλεψέ σε σταυρούμενον, ἐν τῷ Κρανίῳ Σωτὴρ, ἠλλοιοῦτο ἡ σύμπασα, κτίσις καὶ συνείχετο, δονουμένη μὴ φέρουσα, ἀδίκως πάσχοντα ὑπεράγαθε· ἡ δὲ Παρθένος, ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, Οἴ μοι! ἐφθέγγετο, τέκνον μου γλυκύτατον, τί τὸ καινὸν, τοῦτο καὶ παράδοξον καὶ ξένον θέαμα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὕμνῳ μάκαρ σου τὸν βίον θείοις λόγοις. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Ὕμνοις τὴν φωτοφόρον, καὶ θείαν μνήμην σου, συνελθόντες τιμῶμεν, Δαυῒδ μακαριώτατε, φωτὸς ἐγνωκότες σε, καὶ ἡμέρας Ὅσιε, κληρονόμον ἐν θείῳ Πνεύματι.

Μέλη νεκρώσας Πάτερ, ἐν γῇ τοῦ σώματος, τὴν ζωὴν ἐνοικοῦσαν, ἐν τῇ καρδίᾳ ἔσχηκας, Χριςὸν τὸν νεκρώσαντα, διαβόλου δύναμιν, τοῦ νεκρώσαντος τὸ ἀνθρώπινον.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου, ὑπείκων Ὅσιε, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων, ἀνέλαβες τοῖς ἴχνεσι, τοῖς τούτου ἑπόμενος, καὶ καθεῖλες ἔπαρσιν, τοῦ ἀλάστορος ταπεινόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὡραϊσμένη, τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, καὶ Χριστὸν τὸν ὡραῖον, Παρθένε ἀπεκύησας, βροτοὺς ὡραΐσαντα, τοῖς ὡραίοις κάλλεσι, τῆς Θεότητος ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Μαράνας δι' ἐγκρατείας κάλλος τοῦ σώματος, τὰς αὐγὰς ἐδέξω τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ τῆς ἀπαθείας φωταυγεῖς, ἀπήστραψας ἀκτῖνας, καὶ ἰαμάτων τὰ χαρίσματα, Πάτερ τοῦ Προφήτου ὁμώνυμε.

Ἁγίων ἰχνηλατῶν τοὺς βίους μακάριε, ὅλος ἡγιάσθη ταῖς θείαις πράξεσιν· ὅθεν ἁγιάζεις μυστικῶς, τοὺς πίστει τὴν ἁγίαν, ἐπιτελοῦντάς σου πανήγυριν, Πάτερ θεοφόρε πανόλβιε.

Κομίσας τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος Ὅσιε, προσευχαῖς ἀγρύπνοις καὶ ἀγωνίσμασι, Πάτερ ἐν εἰρήνῃ, ἀληθῶς, ὑπνώσας ἐκοιμήθης· ὅθεν σε ἄγρυπνον κεκτήμεθα, φύλακα οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Θεοτοκίον.

Ἀγγέλων τιμιωτέρα ὤφθης κυήσασα, τὸν αὐτοὺς Παρθένε δημιουργήσαντα· ὅθεν ἱκετεύω σε ἁγνὴ, ἁγίασον τὸν νοῦν μου, καὶ τὴν καρδίαν φωταγώγησον, νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς, τὴν γῆν τῇ προσ-
» τάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως
» βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ, πέ-
» τραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου
» στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ, καὶ φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατείᾳ τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς, τῇ ψυχῇ ὑποτάξας Πάτερ σοφὲ, ὡράθης μακάριε, μετὰ σώματος Ἄγγελος· καλιὰν δὲ πήξας, ὡς ὄρνις εὐκέλαδος, ἐν φυτῷ εἰς ὕψος, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας· ὅθεν τῶν θαυμάτων, ἐνεργείας πλουτήσας, μετῆλθες πρὸς Κύριον, ὃν ἐκ βρέφους ἐπόθησας· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἴ μοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου. Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι ἡμῖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ῥημάτων ζωηρρύτων τοῦ Πνεύματος, καθυπακούσας ἁλμυρὰν, τοῦ βίου θάλασσαν ἔλιπε, καὶ τοῖς κρουνοῖς τῶν δακρύων, παθῶν ἐναπεξήρανας ῥεύματα.

Συνέσεως καὶ χάριτος ἔμπλεως, Πάτερ γενόμενος Δαυῒδ, ἐν ἡσυχίᾳ ἐζήτησας, τὸν

Digitized by Google

εὐεργέτην τῶν ὅλων, καὶ τούτου τῆς ἐλλάμψεως ἔτυχες.

Ὁ βίος σου τῇ βίᾳ τῆς φύσεως, περιφανὴς ἀναδειχθεὶς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, βιαιοτάτης κακίας, ἀνθρώπους ἐλύτρωσατο Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε πανύμνητε Δέσποινα, τὸν ὑπερύμνητον Θεὸν, ἀνερμηνεύτως κυήσασαν, τὴν τοὺς χοροὺς τῶν Ἀγγέλων, τῷ κάλλει ἀσυγκρίτως νικήσασαν.

Ὠδὴ έ. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τείνας σου τὰ ὄμματα, καὶ τὰ νοήματα πρὸς τὸν ἐν ξύλῳ ἀναρτηθέντα, φυτῷ ἐνεκαρτέρησας, φλεγόμενος Πάτερ, καὶ νιφετοῖς πηγνύμενος.

Ὅλος ἀστραπόμορφος, ὡράθης Ὅσιε, τὸ πῦρ παλάμαις Δαυῒδ κατέχων, καὶ τὸν βασιλεύοντα, θυμιῶν συνθέτῳ, παμμάκαρ θυμιάματι.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγματι οὐδὲ φαντάσματι, τὸ θεῖον κάλλος ὁρᾷς Παμμάκαρ, πρόσωπον δὲ Ὅσιε, πρὸς πρόσωπον μᾶλλον, λυθεισῶν τῶν ἐμφάσεων.

Βότρυς ὡραιότατον, τῆς θείας Ὅσιε Δαυῒδ ἀμπέλου, ἐφάνης βλύζων, οἶνον κατανύξεων, τοῖς ἐκ μέθης Πάτερ, παθῶν παραφρονήσασι.

Θεοτοκίον.

Ἴθυνον τὸν βίον μου, καὶ τὰ κινήματα, τῆς διανοίας ἁγνὴ Παρθένε, πρὸς τὸ θεῖον βούλημα, τοῦ ἐκ σοῦ ἀρρήτως, ἡμῖν ἐπιδημήσαντος.

Ὠδὴ ϛʹ. Μαινομένην κλύδωνι.

Οἶκος θείου Πνεύματος, ἐγνωρίσθης Ὅσιε Δαυῒδ, ἐν μικρῷ οἰκίσκῳ συγκλειόμενος, καὶ τὴν στενὴν τῆς εὐρυχώρου ἑλόμενος.

Νόμοις καθυπέκλινας, τοῦ Δεσπότου Πάτερ τὴν ψυχὴν, καὶ φωτὸς ἀνάπλεως γεγένησαι, καὶ δεκτικὸς τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Θαύμασιν ὁ βίος σου, θεοφόρε Πάτερ ἀληθῶς, καθωραϊζόμενος τοῖς πέρασι, διεδόθη· ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ἐξυφάνθη σὰρξ ὑπερφυῶς, τῷ δημιουργήσαντι τὸν ἄνθρωπον, Θεοτόκε· ὅθεν ἀξίως ὑμνοῦμέν σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
» Χριστὲ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν, κα-
» τεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὔ-
» σπλαγχνος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚϚʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυῒδ, τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στίχοι.

Δαυῒδ συνήφθης τῷ πάλαι Δαυῒδ νέε,
Ἄλλον Γολιὰθ σαρκικὰ κτείνας πάθη.

Ἕκτῃ ἐξεπέρησε πύλας βίου εἰκάδι Δαυῒδ.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐξ Ἑῴας ἕλκων τὸ γένος, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος τὴν Ἑσπέραν κατηύγασεν. Ἐξ ἁπαλῶν γὰρ ὀνύχων, ἐγκρατείᾳ καὶ ἁγνείᾳ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ὑποτάξας, ὡράθη μετὰ σώματος ἄγγελος. Καλιὰν γὰρ πηξάμενος ἐν ἀμυγδάλης φυτῷ, ὡς ὄρνις εὐκέλαδος, πάντας μὲν τοῖς λόγοις κατηύφρανεν, αὐτὸς δὲ τὸν νοῦν ἑαυτοῦ εἰς ὕψος ἔνθεον ἀνεπτέρωσεν. Ὅθεν τῶν θαυμάτων πλουτήσας τὴν ἐνέργειαν, στύλος ὤφθη φωτοειδέστατος, πάντας καταφωτίζων τοῖς θαύμασι. Κρύει γὰρ πηγνύμενος, καὶ τῷ θέρει φλεγόμενος, πρὸς ἀπάθειαν ἤλασε. Καὶ φλέξας σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, ἐν χερσὶ τοὺς ἄνθρακας λαβὼν, πρὸ προσώπου τοῦ Βασιλέως στὰς, καὶ τοῦτον θυμιάσας, ἄφλεκτος ἔμεινε. Διὸ πᾶσαν ἀνθρωπίνην φύσιν τῷ βίῳ καὶ τοῖς θαύμασι καταπλήξας, πρὸς Κύριον, ὃν ἐκ βρέφους ἐπόθησε μετετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Γοτθίας.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῆς τῶν Ταυροσκυθῶν χώρας, τῆς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Γότθων τελούσης, Λέοντος καὶ Φωτεινῆς υἱὸς γεγονώς· ἤκμασε δὲ ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, Κωνσταντίνου τε καὶ Εἰρήνης τῶν Βασιλέων. Ἁγιασθεὶς δὲ ἐκ βρέφους, ὡς Ἱερεμίας ὁ Προφήτης, καὶ Σαμουὴλ ὁ μέγας, κατ᾽ ἐπαγγελίαν γεννηθεὶς, εὐθέως τῷ Θεῷ ἀνετέθη. Ἐπεὶ δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας ἔφθασε τῆς τε πνευματικῆς καὶ τῆς σωματικῆς, καὶ ἔδει αὐτὸν εἰς τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης θρόνον ἀνελθεῖν, ὑπὸ τοῦ οἰκείου λαοῦ πρὸς τὸν καθολικὸν τῆς Ἰβηρίας ἐπέμφθη, κἀκεῖθεν τὴν χειροτονίαν ἐδέξατο. Ἐπεκράτει γὰρ ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς μέρεσιν ἡ τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσις.

Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Λέοντος, παρεγένετο πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν πόλιν, καὶ πολλὰ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως πρὸς τὴν βασίλισσαν Εἰρήνην διαλεχθεὶς, πάλιν εἰς τὴν ἰδί[illegible] χώραν ὑπέστρεψεν. Καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑποστὰς, [illegible] τὸ ἐκδοθῆναι ὑπὸ τοῦ ἰδίου λαοῦ τοὺς Λαζῶν ἄρχουσιν, ἐν Ἀμάστριδι τῇ κατὰ Πόντον φυγὰς παραγενόμενος, τὸν βίον μετήλλαξε, καὶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἀπηνέχθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, πλοίῳ τεθὲν, ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ἐν αὐτῇ κατετέθη, πολλῶν θαυμάτων πηγὰς ἐκ τῆς τιμίας αὐτοῦ σοροῦ τοῖς προσιοῦσι προχέον, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ δοξάζοντος αὐτὸν Θεοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ἵστασο ἀκλόνητος, φυτοῦ κλόνοις Ὅσιε, ἀρδείαις δακρύων σου, συχνῶς ποτιζόμενος, καὶ μέλπων ἀσιγήτως. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας· ὅλην τὴν καρδίαν σου, δοχεῖον ἐτέλεσας, τῶν θείων χαρισμάτων, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Digitized by Google

Ἴθυνας τὸν βίον σου, πρὸς τὸ θεῖον θέλημα· ἔφθασας ὡς ἤλπισας, τὴν ἄνω μητρόπολιν, ἐν ᾗ τὸ σὸν ἐκτήσω, πολίτευμα Θεόφρον.

Σὲ φωτοειδέστατον, Πάτερ χρηματίσαντα, ἄνθρακας κατέχοντα, παλάμαις ὡς ἔβλεψεν, ὁ ἄναξ κατεπλάγη, καὶ πεσὼν σοὶ προσεκύνει.

Θεοτοκίον.

Λέλυται τῷ τόκῳ σου, ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, μόνη παντευλόγητε· διό σε δοξάζομεν, ὡς κεχαριτωμένην, Θεοτόκε εἰς αἰῶνας.

Ὠδὴ η΄. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ὄρθρος φαεινὸς τοῖς ἐν τῷ σκότει ὤφθης, τοῦ βίου Μακάριε, φῶς ἐπιγνώσεως, πᾶσιν αὐγάζων, τοῖς πόθῳ σε ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γέγονας εὐθὺς καὶ ταπεινὸς καὶ πρᾶος, Δαυῒδ τὸν συνώνυμον, ἐξεικονίζων πιστῶς· ὅθεν σὺν τούτῳ, τὴν γῆν τὴν τῶν πραέων, Πάτερ ἐκληρώσω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ θεοφεγγὴς τῶν μοναζόντων στύλος, Δαυῒδ ὁ μακάριος, Προφήτης ἔνθεος, ἄλλος ἐδείχθης, τὰ μέλλοντα προλέγων, θείᾳ ἐπιπνοίᾳ, τοῦ Πνεύματος τοῦ θείου.

Ἱεροπρεπής, ἱερωμένος ὅλως, ἡμερῶν τοῦ πνεύματος πλήρης γενόμενος, Πάτερ ἐν γήρᾳ ὁσίως βαθυτάτῳ, ἔλιπες τὸν βίον, καὶ ζῇς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ Παρθένε, Θεὸς ἣν ἠγάπησε, καὶ ἐξελέξατο, πάντες ὡς μόνην, ἀεὶ εὐλογημένην ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελ-
» πον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἠσαΐα χόρευε.

Ἱερὰν πανήγυριν, συνελθόντες, σήμερον πιστῶς, τελέσωμεν ἱεροῦ, ἅπαντες Πατρὸς, ἀσκήσει ἐκλάμψαντος, καὶ ἑαυτὸν ὅλον τῷ Θεῷ, καθιερώσαντος, διὰ βίου τελειότητος.

Ὥσπερ δένδρου τέθηλας, ἐφ' ὑδάτων Ὅσιε ῥοαῖς πνευματικῶν ἀρετῶν, φέρων τοὺς καρποὺς, φυτῷ δὲ πηξάμενος, ὡς ἀετὸς, Πάτερ καλιὰν, πρὸς τὰ οὐράνια, τὰς σὰς φρένας ἐξεπέτασας.

Σὺ προφητικώτατα, θεωρήσας Ὅσιε Δαυῒδ, τὴν ἔξοδον προφωνεῖς, ταύτην τοῖς λαοῖς, ἡνίκα στελλόμενος, τὴν κατ' αὐτῶν ἔστησας σοφὲ, τοῦ βασιλεύοντος, σφοδροτάτην ἀγανάκτησιν.

Ἡ ἁγία μνήμη σου, ἁγιάζει σήμερον ἡμᾶς, τελοῦντας ταύτην πιστῶς, Ὅσιε Δαυῒδ· ἁγίως γὰρ ἤνυσας, τὴν σεαυτοῦ, Ἅγιε ζωὴν, καὶ μετὰ κοίμησιν, τοῖς Ἁγίοις συναγάλλῃ ἀεί.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον πύλην σε, προεώρα, Ἰεζεκιήλ, δι' ἧς διῆλθε τὸ φῶς, τὸ ἀληθινὸν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὃν ἐκτενῶς, αἴτησαι Ἁγνὴ, τῆς μετανοίας μοι, διανοῖξαι πύλας δέομαι.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἠσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρὶ,
» καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν τε
» καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολὴ, ὄνομα αὐτῷ· ὃν με-
» γαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ πανεύφημε σαρκὸς, τὰς ὁρμὰς ἀσκήσεως, καταμαράνας πυρσεύμασιν, ἔρημον ᾤκησας, ὡς Ἠλίας πάλαι, τὸν νοῦν καθαιρόμενος, ἀπαύστοις πρὸς τὸ θεῖον συννεύσεσι· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόσοφε Σαμψὼν, Ἀσκηταῖς ἠρίθμησαι, τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, καὶ κατεσκήνωσας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ὅπου πέφυκε· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόπνευστε Σαμψὼν, φωστὴρ ἐχρημάτισας, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμψεσι, ψυχοφθόρων νόσων, ἀπελαύνων ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερκείμενον τῇ καθαρότητι ὄχημα, περικρατούμενον, πολλαῖς ἁμαρτίαις, καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυνον,

Digitized by Google

πανσθενεστάτη σου, προστασία· καὶ γὰρ δύνασαι, οἷα Μήτηρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ ἀμνὰς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνῳδοῦσα ἔλεγε· τὸ κάλλος ποῦ σου ἔδυ γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὑμνῶ σε Σαμψὼν πίστεως θείοις λόγοις. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Δεῦτε λαοί.

Ὕμνοις τὴν σὴν, φαεινοτάτην πανήγυριν, ἀνευφημεῖν ὁρμήσαντι, φῶς μοι κατάπεμψον, παρεστὼς στεφηφόρος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου Μακαριώτατε.

Μόνα ποθῶν, τὰ πρὸς ζωὴν ὁδηγοῦντά σε, κόσμου τερπνὰ παρέδραμες, καὶ ὑπερκόσμιον, κληρουχίαν ἐκτήσω· διό σε συνελθόντες Σαμψὼν γεραίρομεν.

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθεὶς Ἀξιάγαστε, πρὸς ἀρετῆς ἀκρώρειαν, χαίρων ἀνέδραμες, ἐλεήμων ἐν πᾶσι, γενόμενος· διό σε νῦν μακαρίζομεν.

Ὤφθης πτωχῶν, συμπαθεστάτη βοήθεια, καὶ ἀσθενούντων Ὅσιε, ἰατρὸς ἄριστος, καὶ καταπονουμένων ἀντίληψις· διό σε Θεὸς ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὴν ὑπὲρ λόγον λοχεύτριαν, ὡς κραταιὰν ἀντίληψιν, πάντων Πανάμωμε. τῶν καταπονουμένων, δοξάζομεν ἀπαύστως καὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἐλέῳ τοῦ Θεοῦ τὸ θεῖον ἔλεος, ἐκτήσω καὶ τῆς φωνῆς ἐπακοῦσαι, ἠξιώθης τῆς καλούσης σε, πρὸς τὸν θεῖον νυμφῶνα Ἀξιάγαστε.

Σαμψὼν τὸν ἱερὸν ἀνευφημήσωμεν· Θεοῦ γὰρ μιμούμενος εὐσπλαγχνίαν, συμπαθὴς νοσοῦσι γέγονε, γυμνουμένων τε πάντων περιβόλαιον.

Ἁγίως καὶ σεπτῶς τὸν θεῖον βίον σου, ἀνύσας Ἁγίοις συνηριθμήθης, καὶ μονὰς ὁσίων ἔφθασας, φωτισμοῦ ἀπορρήτου ἀξιούμενος.

Μακάριος εἶ σὺ, καὶ εὖ σοι γέγονε, τοὺς θείους τηρήσαντι Πάτερ νόμους τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σώζεσθαι τὴν ποίμνην σου·

Θεοτοκίον.

Ψυχῆς μου καὶ νοὸς Ἁγνὴ ἀπέλασον, τὸ σκότος καὶ δίδου ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως πολιτεύεσθαι, τὰ σωτήρια πράττοντα προστάγματα.

Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Κτησάμενος ψυχὴν, ἐλεήμονα Πάτερ, ἐπήρκεσας πτωχοῖς, δαψιλεῖ χορηγίᾳ· καὶ νῦν μεταβέβηκας, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια, τῶν καμάτων σου, τὰς ἀντιδόσεις λαμβάνων· διὰ τοῦτό σε ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Σαμψὼν μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη τῶν πιστῶν, κραταιὰ προστασία, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ῥύσασθαι, πάσης θλίψεως, καὶ συμφορῶν καὶ κινδύνων, Μητροπάρθενε, ἁμαρτωλῶν προστασία, τοῦ κόσμου βοήθεια.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὡς ἀστὴρ φαεινότατος, πάντων ἡμῶν, φωτίζεις τὰς καρδίας, τῶν ἀξιοχρέως μακαριζόντων σε.

Νυσταγμὸν ἐκ βλεφάρων σου, ἀποβαλὼν, ἠγρύπνησας καὶ πάσας, ἡδονὰς ἐκοίμισας τὰς τοῦ σώματος.

Πενομένοις ἐπήρκεσας, διὰ Χριστὸν καὶ εἴληφας τὴν ἄνω, κληρουχίαν Ὅσιε ἀγαλλόμενος.

Ἱερῶς πεπολίτευσαι, ἐπὶ τῆς γῆς, παμμάκαρ Θεοφόρε, καὶ τῶν αἰωνίων τερπνῶν ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον.

Σὲ πανάμωμε Δέσποινα, τὸ φωτεινὸν παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀνυμνολογοῦμεν καὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Τὸ καθαρώτατον φῶς, ἀναπαυσάμενον ἐν σοὶ Ὅσιε, φωτοειδῆ, ἐτέλεσε Πάτερ, φωτίζοντα πιστοὺς, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου, φαιδραῖς ἐπιλάμψεσι.

Digitized by Google

Ἐν συμπαθείᾳ πολλῇ, τοῖς πενομένοις πλουτισμὸς γέγονας, καὶ ἰατρὸς τοῖς ἐν ἀσθενείαις, ἐγείρας προφανῶς, τούτοις ἰατρεῖον, καθαῖρον νοσήματα.

Ὤφθης ναὸς καθαρὸς τοῦ παναγίου καὶ σεπτοῦ Πνεύματος, τῆς τῶν παθῶν ἰλύος, καθάρας σεαυτὸν ὡς ἀληθῶς, Πάτερ θεοφόρε· διὸ εὐφημοῦμέν σε. Θεοτοκίον.

Σὲ παναγία Ἁγνή, τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ πίστεως, θείαις φωναῖς, ἀνυμνολογοῦμεν, κυήσασαν ἡμῖν, Θεὸν σαρκοφόρον, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θησαυροὺς οὐρανίους ἐπλούτησας, στέργων τὴν συμπάθειαν, Σαμψὼν ἀοίδιμε, καὶ ὑπανοίγων πένησι, σοῦ τὰ σπλάγχνα τελείῳ φρονήματι.

Ἐδομήσω εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν, οἶκον ἱερώτατον, ἐν ᾧ προστρέχοντες, πολυειδῶν καθαίρονται νοσημάτων πιστοὶ Παμμακάριστε.

Ἱερῶς σου τὸν βίον διήνυσας, καὶ μετὰ Ὁσίων ὁσίως ἐσκήνωσας, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν πιστῶς σε τιμώντων Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸς ὑψηλὸς ἐχρημάτισας, τοῦ παμβασιλέως Θεοῦ Παναμώμητε, καὶ καθαρὸν παλάτιον, καὶ παστὰς φωτεινὴ θείᾳ χάριτι.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς ἰατρὸν πανάριστον, καὶ λειτουργὸν εὐπρόσδεκτον, οἱ τῇ σορῷ σου τῇ θείᾳ προστρέχοντες, Σαμψὼν θεόφρον Ὅσιε, συνελθόντες σε ὕμνοις, καὶ ψαλμοῖς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν τοιαύτην σοι χάριν παρέχοντα τῶν ἰάσεων.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.

Στίχοι.

Ἐξῆγεν ὁ πρὶν ἐκ γνάθου Σαμψὼν πόμα.
Ὁ νῦν δὲ Σαμψὼν μῦρον ἐκ τάφου βρύει.

Εἰκάδι ἑβδομάτῃ Σαμψὼν θάνε, βλῦσέ τε μῦρα.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχε Ῥωμαῖος τὸ γένος· ὃς διασκορπίσας τὸν καταλειφθέντα αὐτῷ πλοῦτον ὑπὸ τῶν γονέων τοῖς πένησι καὶ πτωχοῖς, τὴν βασιλεύουσαν κατέλαβε, καὶ τοὺς εὐκτηρίους οἴκους καὶ σεβασμίους καταλαβών, καὶ ὁσίως αὐτῶν καταπολαύσας, ἡσυχίαν λαβόμενος, ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς ἐνετρύφα, μόνῳ Θεῷ προσανέχων. Ὅθεν κατάδηλος γενόμενος τῷ σεβασμιωτάτῳ Πατριάρχῃ Μηνᾷ, χειροτονεῖται ὑπ' αὐτοῦ πρεσβύτερος, εἷς τῶν τοῦ κλήρου γενόμενος· καὶ ἦν σωτήριος λιμὴν τοῖς πενομένοις, καὶ χρῄζουσι βοηθείας. Καὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ὢν ἐν πείρᾳ, αὐτὸς καὶ τὸν Βασιλέα Ἰουστινιανὸν ἀνιάτῳ πάθει περιπεσόντα ἠλευθέρωσεν. Ἐκ τούτου ὁ βασιλεύς, ὑπεραγασθεὶς τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρός, καὶ σέβας αὐτῷ ἀπονέμων, τὸν μέγιστον οἶκον καὶ περιβόητον δι' αὐτοῦ ἀνεγείρας, ξενῶνα κατεσκεύασε, καὶ Σκευοφύλακα τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας τὸν Ἅγιον τοῦτον κατέστησεν. Αὐτὸς δὲ καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας γενόμενος, καὶ πολλοὺς πρὸς ζῆλον καὶ μίμησιν τοῦ αὐτοῦ ἀκραιφνοῦς βίου διαναστήσας. ἐκεῖ μὲν ἀνεπαύσατο· κατετέθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἐν τῷ μεγίστῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μωκίου, καθ' ἑκάστην βρύον ἰαματοφόρα νάματα, εἰς δόξαν καὶ αἶνον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνέκτου.

Στίχ. Οὐκ ἦν ἀνεκτὸν τῷ Ἀνέκτῳ μὴ στέγειν
Τὸν διὰ Χριστὸν θάνατον μέχρι τέλους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Οὐρβανοῦ ἡγεμόνος Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας. Διὰ οὖν τὸ τοὺς Χριστιανοὺς διδάσκειν καὶ παραινεῖν μὴ ἐκλύεσθαι δεινοῖς, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀντέχεσθαι, καὶ ὑπεραποθνήσκειν τῆς εὐσεβείας, διαβληθεὶς τῷ ἡγεμόνι, συλλαμβάνεται. Καὶ πρῶτον μὲν φρουρεῖται· ἔπειτα παραστὰς τῷ ἡγεμόνι, θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις ἀναγκάζεται· ὁ δὲ δι' εὐχῆς εἰς γῆν τὰ εἴδωλα κατέβαλε. Τείνεται οὐκ ἐκ τεσσάρων, καὶ βάκλοις ὑπὸ δέκα στρατιωτῶν τύπτεται· εἶτα κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, καὶ ξυρῷ τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρεῖται, καὶ σιδηροῖς ὄνυξιν ἅπαν τὸ σῶμα καταξαίνεται. Ἐπιφανείᾳ δὲ θείου Ἀγγέλου ὑπεράνω τῶν βασάνων γενόμενος, ὑγιὴς ἀποκατέστη.

Ἀλλὰ καὶ αὖθις τοῦ ξύλου κατενεχθείς, τρυπᾶται τοὺς ἀστραγάλους περόναις σιδηραῖς· καὶ τήγανον πυρωθὲν δέχεται κατὰ τοῦ στήθους, καὶ ἐν βάθρῳ σιδηρῷ, πυρωθέντι λίαν, καθεσθῆναι κελεύεται· καὶ σούβλαις σιδηρᾶς πεπυρακτωμέναις τοὺς πόδας διατιτρώσκεται καὶ τῇ εἱρκτῇ ἀπορρίπτεται. Καὶ αὖθις, Ἄγγελος αὐτῷ ἐπιφανείς, τῶν δεσμῶν ἀπαλλάττει, καὶ ἀνακτᾶται. Διὸ καὶ πολλοὶ τῶν θεασαμένων αὐτὸν οὕτως ὑγιῆ, φοιτῶντες πρὸς αὐτὸν ἐβαπτίζοντο, καὶ νοσημάτων ὧν εἶχον ἀπηλάττοντο.

Μετὰ ταῦτα πάλιν ἐξαρτᾶται τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας λίθοις βαρυτάτοις, καὶ ξύλῳ ὀρθίῳ μετεωρίζεται ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις. Εἶθ' οὕτω τὴν γαστέρα τύπτεται βάκλοις, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ λέβητι καχλάζοντι ἐμβάλλεται, εἰς τὸ στόμα μόλυβδον δέχεται, καὶ κασίδα (περικεφαλαίαν) πυρωθεῖσαν σφοδρῶς τῇ κεφαλῇ ἐπιτίθεται, καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται. Ἀλώβητος δὲ ἐκ τούτων πάντων διαφυλαχθείς, πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Ἅγιος, δυσὶ λώροις ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχρι πτέρνης ἀποδαρείς, ὧν τὸν ἕνα λαβὼν τῇ χειρί, τῇ τοῦ δικάζοντος ὄψει ἠκόντισε· διὸ καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, γάλακτος ἀντὶ αἵματος τῆς τομῆς ἐξελθόντος, καὶ ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπολαβόντος, καὶ ἐπὶ δύο σημείων περιπατήσαντος, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ ἀληθινοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Digitized by Google

ASTOR LIBRARY NEW-YORK

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ἰσχὺν τὸν Χριστόν, κραταιὰν ἐν πειρασμοῖς ἔχων παμμάκαρ, βίον διέβης τὸ κλυδώνιον, ἀκαταπόντιστον Ὅσιε· καὶ πρὸς γαληνότατον ὅρμον, προσωρμίσθης γηθόμενος, Εὐλογητὸς εἶ ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σοφίᾳ πολλῇ, καὶ ϛοργῇ πνευματικῇ Πάτερ κινούμενος, οἶκον ἐδείμω μάκαρ μέγιστον· ἐν ᾧ προσφεύγοντες Ὅσιε, ἴασιν κομίζονται πάντες, οἱ βοῶντες καὶ λέγοντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπτὴρ φαεινός, ἀρετῶν θείῳ φωτὶ λελαμπρυσμένος, Σαμψὼν ὡράθης καὶ κατηύγασας, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα· ὅθεν συνελθόντες σε πίϛει, μακαρίζοντες ψάλλομεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πόκος ποτέ, προεδήλου τὴν ἁγνὴν Σεμνὴ γαστέρα σου, εἰσδεξαμένην τὴν οὐράνιον, δρόσον τὴν πάντας δροσίζουσαν, τοὺς κεκρατημένους τῇ δίψῃ, τῆς ἁμαρτίας κραυγάζοντας· Εὐλογημένη ἡ Θεόν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Γλῶσσαν κινῶν χαρμονικῶς, εἰς Θεοῦ Πάτερ Σαμψὼν ὕμνους, τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ἐγκρατείᾳ, κατεδουλώσω ψυχῇ, καὶ δοῦλος Χριστοῦ γνησιώτατος, ὤφθης καὶ τῆς ἄνω, πόλεως κληρονόμος.

Ὁ καθαρώτατός σου νοῦς, φρυκτωρίαις θεϊκαῖς ἠγλαϊσμένος, φωτεινότατος ὤφθη, καὶ δεκτικὸς καθαρῶν Παμμάκαρ θείων ἐπιλάμψεων· ὅθεν σε τιμῶμεν, ἐν ὕμνοις θεοφόρε.

Ἱερωτάτην ἐσχηκώς, τὴν ζωὴν πανευκλεῶς Σαμψὼν παμμάκαρ, προφανῶς ἐδοξάσθης, πρὸς τὸν Θεὸν μετελθών· ἰδοὺ γὰρ μένει τὸ μνημόσυνον, τὸ σὸν εἰς αἰῶνας, καὶ ἡ δικαιοσύνη.

Θεοτοκίον.

Στῆσον παθῶν μου τὸ δεινόν, νῦν κλυδώνιον ἁγνὴ εὐλογημένη, καὶ πολέμησον πάντας, τοὺς ἀφειδῶς τῇ ἐμῇ, πτωχείᾳ Κόρη ἐπεμβαίνοντας, δυσμενεῖς ἀσάρκους, ὅπως πιστῶς ὑμνῶ σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἰδοὺ ἡ μνήμη σου Πάτερ, ὥσπερ ἥλιος πᾶσιν, ἀνέτειλε φωτίζουσα φαιδρῶς, τοὺς ἐν αὐτῇ σὲ δοξάζοντας, ὡς θεράποντα θεῖον Χριστοῦ καὶ κληρονόμον τῆς αὐτοῦ, βασιλείας καὶ πάντων, Ὁσίων συναρίθμιον.

Ὡς φωταυγής σου ὁ βίος, ὡς μεγίστη ἡ δόξα, ὡς ὄλβιος ὁ τάφος σου Σοφέ, ἔνθα τὸ τίμιον σῶμά σου, κατακείμενον ῥῶσιν, πηγάζει τοῖς προστρέχουσι πιστῶς, καὶ τὴν σὴν ἐξαιτοῦσι, βοήθειαν ἑκάστοτε.

Σοῦ τὸ περίδοξον Πάτερ, ἰατρεῖον ὃν πόνοις, ἐκτήσω, ἐπισκέπτεσθαι ἀεί, μὴ διαλίπῃς δεόμεθα, ἐν πολλῇ συμπαθείᾳ, ἀπαύστως προϊστάμενος ἡμῶν, καὶ κουφίζων ὀδύνας καὶ πόνους τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡλιακὰς ἀπαστράπτων, τοῖς τιμῶσί σε Πάτερ, ἀκτῖνας φωταγώγησον ἡμῶν, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καὶ λαμπρότητος θείας, μετόχους καταξίωσον ἡμᾶς, ταῖς πρεσβείαις σου μάκαρ, γενέσθαι δυσωποῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Φαεινοτάτης λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Παρθένε Παναγία ὑπὲρ νοῦν, οἱ Θεοτόκον εἰδότες σε, φωτιζόμεθα πίστει, καὶ σκότος ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ κινδύνων παντοίων, καὶ βίου περιστάσεων. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου, καὶ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ᾄσμασι, τῆς Τριάδος ἔχουσαν τὴν λαμπρότητα τοὺς θεμελίους τῆς πίστεως, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν ὀσμὴν τὴν ἀληθῆ, τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως, Κῦρον ἅπαντες, καὶ σὺν τούτῳ

Digitized by Google

τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Διὰ βίου λαμπρότητος, καὶ ἀσκήσεως ἔλαμψας, καὶ ἀθλήσεις ὕστερον κατεκόσμησας, τὴν σὴν ψυχὴν Κῦρε ἔνδοξε· στρατείαν δὲ ἔλιπες, σὴν ἐπίγειον σοφὲ, Ἰωάννη καὶ εὕρηκας, τὴν οὐράνιον. Ἱκετεύσατε ἄμφω τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν ἐπιτελούντων, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι.

Ἰατροὶ ἀνεδείχθητε, ἀσθενούντων μακάριοι, καὶ φωστῆρες ἄδυτοι θείας πίστεως ὁμολογίας συνήγοροι Μαρτύρων συμμέτοχοι, τοὺς στεφάνους ἀληθῶς, ἐκ Θεοῦ ἀνεδήσασθε. Κῦρε ἔνδοξε, καὶ σοφὲ Ἰωάννης ἐν αἰνέσει, δυσωπεῖτε τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν πίστει ὑμνούντων ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σοῦ, ἐν σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν· ὃν ἱκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει Παναγία, εἰλικρινεῖ σε δοξάζοντας.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα, ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. ά.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν, διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Καλῶν δοτῆρες, τῶν κακῶν ῥύσασθέ με.

Ἰωσήφ (*).

Ὠδὴ ά. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Κράτος ἐχθροῦ, τῇ κραταιᾷ διαλύσαντες, τοῦ Παρακλήτου χάριτι, Θεομακάριστοι, κραταιώσατε πάντας, κατὰ τῶν τυραννούντων παθῶν δεόμεθα.

Ἀθλητικῶς, τὸν δυσμενῆ διωλέσατε, χάριν Σοφοὶ δεξάμενοι, πάθη ἀνίατα, θεραπεύειν· διό μου τὰ πάθη τῆς καρδίας νῦν ἰατρεύσατε.

Λόγοις ὑμᾶς, τοὺς ἐπὶ γῆς μακαρίζοντας, παθῶν ἀλόγων ῥύσασθε, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, Κῦρε καὶ Ἰωάννη, τοῦ προανάρχου Λόγου θεῖοι θεράποντες.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὰ ἡμῶν, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, οἰκειουμένη Πάναγνε, θεοχαρίτωτε, ἀμαυρώσεως πάσης, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων πάντας διάσωσον.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Νομίμως τῷ Χριστῷ ὡς στρατευσάμενοι, ἀνόμους ᾐσχύνατε Ἀθλοφόροι· ἀλλ' αἰτοῦμαι παμμακάριστοι, αἰωνίου αἰσχύνης με λυτρώσασθε.

Δοτῆρες ἀγαθῶν, σωτῆρες πάντοτε, τῶν πίστει πρὸς ὑμᾶς καταφευγόντων, τὴν ψυχήν μου διασώσατε, καὶ τοῦ σώματος πάθη θεραπεύσατε.

Ὁδοὺς τὰς πρὸς ζωὴν φερούσας Ἅγιοι, ὁδεύειν σθενώσατέ με καὶ πάσης, τῶν ἐχθρῶν ἀποπλανήσεως, προσευχαῖς ὑμῶν θείαις ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Τὰς νόσους τῶν βροτῶν τὸν ἀφαιρούμενον, τεκοῦσα πανύμνητε Παναγία, τῆς ψυχῆς μου τὰ συντρίμματα, καὶ σαρκὸς τὰ νοσήματα θεράπευσον.

Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς χαμαιζήλους ἡδονὰς συμπατοῦντες, πρὸς μαρτυρίου ἀθληταὶ θεῖον ὕψος, περιφανῶς ἐπήρθητε ἐν χάριτι, Κῦρε Ἰωάννη τε, οἰκουμένης φωστῆρες· ὅθεν ἱκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἁμαρτίας καὶ νοσημάτων ῥύσασθε ἡμᾶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθὴ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα ἀνώνυμον εἰς Ἦχον πλ. δ'. πρὸς Εἱρμόν. Τῷ ἐκτινάξαντι ἐν θαλάσσῃ.

Digitized by Google

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, Οἴμοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε· ἀκοὴ γὰρ Κύριε.

Ἡλίου, νοητοῦ λαμπρότησιν, αὐγαζόμενοι Ἀθλοφόροι, τοῦ σκότους τὸν ἄρχοντα ὠλέσατε, ἐξ οὗ τῆς βλάβης ἡμᾶς, δυσωποῦμεν ἐκλυτρώσασθε, φωταγωγοῦντες πάντων τὰ νοήματα.

Ῥομφαῖαι, ἀσεβεῖς σαφῶς συγκόπτουσαι, ἐγνωρίσθητε Ἀθλοφόροι, συντρίψαντες χάριτι, τὰς τοῦ ἐχθροῦ δεινὰς ῥομφαίας· διὸ τῶν βελῶν ἀτρώτους ῥύσασθε, τῶν ἐναντίων πάντων προσευχαῖς ὑμῶν.

Ἐκ πλήθους, χαλεπῶν συμπτώσεων, νοσημάτων εἰς πλῆθος ἦλθον, καὶ δέομαι Ἅγιοι, ὑμῶν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους τυχεῖν, διὰ τάχους τῆς ἰάσεως· διὸ τῆς προσευχῆς μου ἐπακούσατε.

Θεοτοκίον.

Συνήθως, ἐφ' ἡμᾶς τὰ πλούσια, σοῦ ἐλέη Παρθένε ῥᾶνον, νοσήματα παύουσα, καὶ πάθη λύουσα ποικίλα ψυχῶν, τῶν ἐν πίστει προσιόντων σοι, τῇ τῶν καλῶν αἰτίᾳ πολυύμνητε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Τοῖς σπαραγμοῖς τῶν μελῶν, κατασπαράξαντες ἐχθρῶν ἄνοιαν, θεοειδεῖς Μάρτυρες Κυρίου, τὴν σπαραττομένην ὑπὸ τῆς κακίας, ψυχήν μου ἰάσασθε.

Ὢ μακαρία δυὰς, ἱερονίκων Ἀθλητῶν αἴτησαι, ἁμαρτιῶν πολλῶν ἡμῖν λύσιν, καὶ τῶν ἀσθενειῶν, ἴασιν τελείαν, πιστῶς δυσωποῦμέν σε.

Νόσῳ συνέχομαι, ἁμαρτημάτων χαλεπῶν Ἅγιοι, καὶ τῆς σαρκὸς χειμάζομαι πόνοις, ἐξ ὧν ῥύσασθέ με, τὸν ἀγαθοδότην Χριστὸν ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Κύματα πράϋνον, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς δέομαι, καὶ τῆς σαρκὸς παῦσον τὰς ὀδύνας, ἡ μόνη τεκοῦσα, ἄνευθεν ὠδίνων Θεὸν σωματούμενον.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἀρραγεῖς Ἐκκλησίας θεμέλιοι, πάσαις μεθοδείαις ἐχθροῦ σαλευόμενον, τὸ τῆς ψυχῆς σου οἴκημα, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις στηρίξατε.

Καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων θεράποντες, θεῖοι χρηματίζοντες, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τὰς τῆς ψυχῆς καὶ σώματος, ἀσθενείας ἡμῶν θεραπεύσατε.

Ὡς λιμένι τῷ οἴκῳ προσέδραμον, Μάρτυρες ὑμῶν τῷ ἁγίῳ, καὶ δέομαι· Τρικυμιῶν με ῥύσασθε, ἀσθενείας καὶ θλίψεως Ἅγιοι.

Θεοτοκίον.

Νοερῶν ἀνωτέρα Δυνάμεων, πάσης με κακίας τοῦ πλάνου ἀνώτερον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ποίησον, εὐχαρίστως ἀεί σε δοξάζοντα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ἐκ τῆς θείας χάριτος τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων, εἰληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ· ἅπαντα, ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χειρουργίᾳ, τέμνετε, τῇ ἀοράτῳ Κῦρε θεόφρον, σὺν τῷ θείῳ Ἰωάννῃ· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι, ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Ὁ Οἶκος.

Ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ἀναθέμενοι Ἅγιοι, πᾶσαν πεῖραν δεινῶν δι' αὐτὸν ὑπεμείνατε, θανόντες προθύμως Μάρτυρες γενναῖοι, καὶ μετὰ τέλος πᾶσι πηγάζετε τὰ θεῖα χαρίσματα, τοῖς ἐν ποικίλαις νόσοις ὑπάρχουσι, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐταζομένοις κακῶν, ὧν εἷς καὶ πρῶτος εἰμὶ ὁ τάλας· τὸ σῶμα γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τραυμάτων χαλεπῶν ὀδυνῶμαι, καὶ πίστει βοῶ· Ἰάσασθέ με· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς εὑρέσεως τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ὀστᾶ φανέντα Μαρτύρων Ἀναργύρων,
Βλύζουσι κρουνοὺς θαυμάτων ἀναργύρως.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Κῦρος φάνη, ἠδ' ὁμόαθλος.

Οὗτοι οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες καὶ θαυματουργοὶ ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως· ὧν ὁ μὲν Κῦρος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως ἦν, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐξ Ἐδέσσης τῆς πόλεως. Οὗτοι οὖν, ἑνωθέντες διὰ τὸ ὁμότροπον, περιήρχοντο ἰατρεύοντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενοι· καὶ πολλοὺς ἐπαλείφοντες πρὸς τὸ μαρτύριον, δῆλοι τῷ κατὰ τὸν τόπον Ἄρχοντι γεγόνασιν. Ὃς τούτους παραστησάμενος, βασάνοις παντοίαις ὑπέβαλεν· εἶθ' οὕτω ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσε. Τὰ δὲ σώματα αὐτῶν, ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐπιμελείας ἀξιωθέντα, καὶ κατακρυβέντα διὰ τὴν τότε ἀσέβειαν, ὕστερον

Digitized by Google

ἐπὶ τῆς βασιλείας μὲν Ἀρκαδίου, πατριαρχοῦντος δὲ τότε τῶν Ἀλεξανδρέων Θεοφίλου, εὑρέθησαν τὰ τίμια ταῦτα καὶ ἅγια λείψανα, ὧν τὴν πανήγυριν πνευματικῶς ἑορτάζομεν σήμερον.

Κατὰ γὰρ ταύτην τὴν ἡμέραν, ὅτε οἱ ἄσυλοι οὗτοι Θησαυροὶ ἐκ τῆς γῆς ἀνήχθησαν, ἀναρίθμητα πλήθη συνδραμόντα, πολλοῖς νοσήμασι κατεχόμενα, πάσης θεραπείας καὶ ἰάσεως ἠξιώθησαν. Καὶ γὰρ δαιμονῶντες ἰῶντο, νοσοῦντες ἐθεραπεύοντο, τυφλοῖς τὸ βλέπειν ἐδίδοτο, χωλοῖς τὸ περιπατεῖν, καὶ ἁπλῶς πᾶσαν ἴασιν καὶ θεραπείαν ἅπασιν ἀνθρώποις παρεῖχον. Οὐ μόνον δὲ τῷ τότε καιρῷ ταῦτα διεπράττετο, ἀλλὰ μέχρι τῆς δεῦρο, οἱ πίστει προσερχόμενοι αὐτοῖς πᾶσαν θεραπείαν θᾶττον ἀπολαμβάνουσιν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ δοξάσαντος αὐτοὺς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παππίου.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἄνωθεν ἐκ προγόνων τὸν Χριστὸν σεβόμενος καὶ κηρύσσων. Διαβληθεὶς οὖν, συλλαμβάνεται· καὶ παραστὰς τῷ Ἄρχοντι, θύειν προτρέπεται. Μὴ εἴξας δὲ, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν Ἡγεμόνα ἐξυβρίσας, εἰς ὀργὴν ἀνῆψεν. Αὐτίκα οὖν αἴρεται ἐκ τεσσάρων καὶ τείνεται, καὶ νεύροις ὠμοῖς μαστίζεται ἐπὶ πολύ. Εἶτα λέβητι μεγίστῳ, μεστῷ ἐλαίου καὶ στέατος, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐμβάλλεται, καὶ ἦν θαῦμα καὶ ἔκπληξις τὸ ὁρώμενον! ἄνθρωπος ὡς ἱμάτιον ἀναβαλλόμενος τὸ πῦρ, καὶ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τῇ βασάνῳ ταύτῃ ἐγκαρτερῶν. Πολλοὺς οὖν τῶν ἀπίστων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐξεκαλέσατο. Ἐκεῖθέν τε ἐκβληθεὶς αὖθις ἐπὶ τριβόλων σιδηρῶν γυμνὸς σύρεται, καὶ ἵπποις ἀγρίοις προσδεθεὶς, ἐπὶ τραχέσι καὶ δυσβάτοις τόποις ἐλαύνεται. Ἔπειτα κρεμᾶται ἐν τῇ δοκῷ, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, κατὰ κεφαλῆς, λίθου μεγίστου ἐξαρτηθέντος αὐτῷ τοῦ τραχήλου. Καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν, δρεπάνῳ τοῦ σχοινίου διακοπέντος, ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Ἅγιος προσαράσσεται. Αὖθις οὖν ἀνθρακιὰν ἐπὶ πλείστην ἐκφορεῖται καθ' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ λίθοις ἄνωθεν ἐπιχωννυται. Ἀγγέλου δὲ ἐπιστασίᾳ ἀβλαβὴς τῶν λίθων ἐκβάλλεται, καὶ ὑγιὴς ὅλος ἀποκαθίσταται, καὶ τοὺς δημίους πρὸς τὴν πίστιν ἐπισπᾶται, καὶ ὄχλον ἱκανὸν, οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Εἶτα ὁ Ἅγιος τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ῥεόντων φορὰν, παρωσάμενοι νοῒ τελείῳ Μάρτυρες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσασθε, καὶ καθελόντες τὸν τύραννον, χάριν ἰαμάτων ἐξ ὕψους, ἀναβοῶντες ἐδέξασθε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑμῶν τῇ θερμῇ, προστασίᾳ Ἀθληταὶ πολλαῖς πυρούμενος, νῦν καταφεύγω ἀρρωστήμασι· καὶ ἐν ὀδύνῃ καρδίας μου, δέομαι. Ταχεῖάν μοι δότε, μελῳδοῦντι τὴν ἴασιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σαρκὸς βλαβεραῖς, ἀρρωστίαις ὁμιλῶν καὶ ψυχὴν ἔχων, σκοτιζομένην ἐνθυμήσεσι, καὶ ἁμαρτίαις καὶ πάθεσι, Κῦρε ἀθλητῶν ὡραιότης, καὶ Ἰωάννη πανεύφημε, σπεύσατε τάχος δυσωπῶ, τοῦ ἐξελέσθαι με.

Θεοτοκίον.

Ἀνθρώπων δεινῶν, καὶ δαιμόνων πονηρῶν καὶ τῆς τοῦ βίου, κακοπραγίας καὶ συμπτώσεως, καὶ πάσης ἄλλης κακώσεως, ῥῦσαί με Ἁγία Παρθένε, καὶ συντήρησον ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σῶν ἐπιδόσει πρεσβειῶν, παμμακάριςε δυὰς εὐλογημένη, ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν νόσον, καὶ μαλακίαν ψυχῆς, βοῶμεν καὶ σώματος δίωξον, ὅπως σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαυματουργοὶ καὶ ἰατροὶ, ἰατρεύσατε ἡμῶν τὰς ἀσθενείας, Κῦρε καὶ Ἰωάννη· καὶ τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, εἰς τρίβους ἐνθέους ἰθύνατε, ὅπως κατὰ χρέος, ὑμᾶς ἀνευφημῶμεν.

Ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν δαπανῶν τὴν φοβερὰν πτοοῦμαι δίκην, ἐν ᾗ λυτρώσασθέ με, τῆς καταδίκης, θερμοὶ προστάται, μάρτυρες γενόμενοι, τῆς ἀμαυρωθείσης τοῖς πάθεσι ψυχῆς μου.

Τριαδικόν.

Μονάδα φύσει σε ὑμνῶ, καὶ Τριάδα προσκυνῶ τοῖς χαρακτῆρσι, Πάτερ Λόγε καὶ Πνεῦμα, τῶν Ἀθλητῶν ἡ χαρὰ, καὶ πάντων ἀνθρώπων κραταίωμα, τῶν ἀκαταπαύστοις, φωναῖς σε ἀνυμνούντων.

Θεοτοκίον.

Ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς, ὁ ὑπέρθεος Ἁγνὴ ἐκ σοῦ ὡράθη· ὃν ἀπαύστως, δυσώπει, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς, κακίᾳ συζῶντας καὶ τρέμοντας, τὰς αἰωνιζούσας, Παρθένε τιμωρίας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἱερωτάταις χορείαις, ἱερῶν Ἀθλοφόρων, συνόντες καὶ ταῖς θείαις καλλοναῖς, ὡραϊζόμενοι Ἅγιοι, τὸν ὡραῖον ἐν κάλλει, αἰτεῖσθε Ἰησοῦν διαπαντὸς, ὡραιῶσαι καρδίας, ἡμῶν Μάρτυρες ἔνδοξοι.

Ὡς εὐωδέστατα κρίνα, νοητοῦ Παραδείσου, ὑπάρχοντες Κυρίου Ἀθληταὶ, πᾶσαν ψυχὴν κατοσφραίνετε, ἱεραῖς εὐωδίαις· διό μου τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, ἀπελάσατε ῥῶσιν, καὶ χάριν μοι δωρούμενοι.

Στήσατε Μάρτυρες θεῖοι, τῶν παθῶν μου τὴν ῥῶσιν, ὡς πάλαι τῶν αἱμάτων ὀχετοῖς πλά-

Digitized by Google

της πλημμύραν ἀλλόκοτον, καὶ αἰτήσασθε χύσιν, δοθῆναί μου δακρύων ψυχικῶν, δι᾽ ἧς ῥύπου παντοίου ἁμαρτιῶν πλυθήσομαι.

Ηλιακῶν λαμπηδόνων, ὁ ναὸς ὑμῶν πλέον, ἰάσεων ἐκπέμπων τὰς αὐγὰς, σκότος παθῶν πονηρότατον, ἐκδιώκει· ἐν ᾧ με, φωτίσατε προστρέχοντα πιστῶς, Κῦρε καὶ Ἰωάννη, θαυματουργοὶ πανθαύμαστοι.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδὴς ὡς νεφέλη, τὸν τῆς δικαιοσύνης, κατέχουσα ἀγκάλαις σου Ἁγνὴ, ἥλιον ἄδυτον πέφυκας· διὰ τοῦτο βοῶ σοι· Πολλοῖς ἐσκοτισμένον με κακοῖς, φωταγώγησον Κόρη, ἀπαύστως σε γεραίροντα. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σο-
» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι᾽ ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Ἐὰν τύχῃ ἡ παροῦσα Ἑορτὴ, ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς'. καὶ τῶν Ἀποστόλων δ'. Δόξα, τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀποστόλων, καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀποστόλων, τὸ Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ τελευταῖον μετὰ τοῦ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἤχου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Ἀποστόλων. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Ἀφ᾽ ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἤχου. Αἱ Καταβασίαι. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, κτλ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἀποστόλων δ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη — Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ ἑξῆς τρία, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔδωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλάνθρωπε, τοὺς σεπτοὺς Ἀποστόλους σου, ἐν ᾗ ὑπερλάμπουσι, νοητοὶ φωστῆρες, Πέτρος τε καὶ Παῦλος, ὥσπερ ἀστέρες λογικοὶ, τὴν οἰκουμένην περιαυγάζοντες, δι᾽ ὧν ἐφωταγώγησας, τὴν δυτικὴν ἀμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔδωκας στηρίγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Κύριε, τὴν τοῦ Πέτρου στεῤῥότητα, καὶ Παύλου τὴν σύνεσιν, καὶ λαμπρὰν σοφίαν, καὶ τὴν ἑκατέρων, θηγορίαν ἀληθῆ, τῆς ἀθεΐας πλάνην διώκουσαν· διὸ μυσταγωγούμενοι, παρ᾽ ἀμφοτέρων ὑμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔδωκας ὑπόδειγμα, ἐπιστροφῆς ἁμαρτάνουσι, τοὺς διττοὺς Ἀποστόλους σου, τὸν μὲν ἀρνησάμενον, ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, καὶ μετεγνωκότα· τὸν δὲ κηρύγματι τῷ σῷ, ἀντιταξάμενον καὶ διώξαντα· καὶ ἄμφω τοῦ συστήματος, πρωτοστατοῦντας τῶν φίλων σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Πέτρε, κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε θεσπέσιε, τῶν Ἁγίων Ἐκκλησιῶν, ὁ ῥήτωρ καὶ φωστὴρ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἀπόστολοι Χριστοῦ Μαθηταὶ, καὶ κήρυκες πανένδοξοι, οἱ τὸν δρόμον, τὸν καλὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τελέσαντες πρεσβείαν, μὴ παύσητε ποιοῦντες, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων ὑμᾶς.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τοῦ βίου ἐν τῷ κλύδωνι, ἀπαύστως χειμαζόμενοι, ἐκβοῶμεν· Σῶσον πάντας Ἀγαθὲ, πρεσβείαις τῶν σοφῶν σου, καὶ θείων Ἀποστόλων, τῶν Κορυφαίων ὑπεράγαθε.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Οἱ θεῖοι καὶ σεπτοὶ Μαθηταὶ, καὶ μύσται καὶ διδάσκαλοι, Πέτρε Παῦλε, Ἀποστό-

Digitized by Google

λων ἡ κρηπὶς, τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων, καὶ Κύριον τῆς δόξης, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν: Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε ἁγνὴ, δυσώπησον τὸν Κύριον, ὅπως πᾶσι, ταῖς πρεσβείαις σου ἁγνὴ, συγχώρησιν πταισμάτων, δωρήσηται καὶ σώσῃ, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α΄. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑξῆς γ΄. Ἰδιόμελα Στιχηρὰ, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος β΄. Αὐτόμελον. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τοὺς διῃρημένους τοῖς σώμασι, καὶ ἡνωμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς Θεοκηρύκων πρωτοστάτας· τὸν μὲν, ὡς τῶν Ἀποστόλων προεξάρχοντα, τὸν δὲ, ὡς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κοπιάσαντα, τούτους γὰρ ὄντως ἀξίως, ἀθανάτου δόξης, διαδήμασι στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνῳδιῶν κάλλεσιν, ἀνυμνήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τῆς Θεογνωσίας τὰς πτέρυγας, τὰς διαπτάσας τὰ πέρατα, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνυψωθείσας· τὰς χεῖρας Εὐαγγελίου τοῦ τῆς χάριτος, τοὺς πόδας τῆς ἀληθείας τοῦ κηρύγματος, τοὺς ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοῦ Σταυροῦ τὰ πέρατα· δι' ὧν δαιμόνων ὀφρὺν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις πνευματικοῖς ᾄσμασιν, ἐπαινέσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τὰ τὴν ἀθεότητα σφάττοντα, καὶ μὴ ἀμβλυνόμενα στόματα, τῆς φρικτῆς τοῦ Πνεύματος μαχαίρας· τὰ Ῥώμης περιφανῆ ἐγκαλλωπίσματα· τὰ πάσης τῆς οἰκουμένης ἐντρυφήματα· τὰς τῆς καινῆς Διαθήκης, Θεογράφους πλάκας, νοουμένας ἃς ἐν Σιὼν, Χριστὸς ἐξεφώνησεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα: Ἦχος δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ, Πέτρε φιλεῖς με, τὸ τριττὸν τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς διωρθώσατο· διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην ὁ Σίμων· Κύριε, πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτήρ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιεποιησάμην εἰς σωτηρίαν. Αὐτὸν ἱκέτευε, Θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ προφήτης Δαυῒδ, μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τὰ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εὐδοκήσας Θεὸς, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὑρὼν πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, καὶ σώσῃ Θεοτόκε, τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς α΄. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. α΄. 3.

Ἀδελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν· εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον, καὶ ἀμίαντον, καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι (εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς· ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως, πολὺ τιμιώτερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες, πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς α΄. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. α΄. 1.

Ἀγαπητοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ, κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ Ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες, ὅτι

Digitized by Google

οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμȣ καὶ ἀσπίλου, Χριστοῦ.

Καθολικῆς α'.

Ἐπιστολῆς Πέτρȣ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β'. 11. Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν· ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλȣσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς; Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον· εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι, εἴτε Ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δȣλοι Θεȣ. Πάντας τιμήσατε· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε· τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας· πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε· ὅτι καὶ Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολȣθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτȣ. Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὃς λοιδορȣμενος οὐκ ἀντελοιδόρει· πάσχων οὐκ ἠπείλει· παρεδίδȣ δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτȣ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'. Ἀνδρέȣ Ἱεροσολυμίτȣ.

Δεῦρο δή μοι σήμερον, τὸ τῶν πιστῶν εὐθύμως καλλιέρημα, χοροστατήσαντες ἅμα, τοὺς τῆς χάριτος ἐκλόγους ὑφάντας, Πέτρον καὶ Παῦλον, πρέπȣσιν ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν· ὅτι ἀφθόνως πᾶσι τὸν λόγον κατασπείραντες, σὺν τȣτοις καὶ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος κατεπλȣτησαν· καὶ τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλȣ ὑπάρχοντες κλήματα, βότρυν ἡμῖν πέπειρον ἐδομήσαντο, εὐφραίνοντα τὰς καρδίας ἡμῶν. Πρὸς οὓς βοήσωμεν, ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, καὶ καθαρῷ συνειδότι, λέγοντες· Χαίρετε πορθμευταὶ τῶν ἀλόγων, καὶ ὑπȣργοὶ τῶν ἐν λόγῳ. Χαίρετε τȣ παντὸς ποιητȣ καὶ κηδεμόνος ἐκλόγια τερπνά. Χαίρετε πρόξενοι τῶν ἀγαθῶν, καὶ διῶκται τῶν δολερῶν. Οὓς ἱκετεύσωμεν πρεσβεύειν ἀεί, εἰρήνην σταθηρὰν τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Διδάσκαλον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀρσενίου. Ὁ αὐτός.

Τοὺς Μαθητὰς τοῦ Χριστȣ, καὶ θεμελίȣς τῆς Ἐκκλησίας, τȣς ἀληθεῖς στύλȣς καὶ βάσεις, καὶ σάλπιγγας ἐνθέȣς, τῶν τοῦ Χριστȣ δογμάτων καὶ παθημάτων, τοὺς κορυφαίȣς Πέτρον καὶ Παῦλον, ἅπας ὁ κόσμος ὡς προστάτας εὐφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ διαδραμόντες τὸ κλίτος ὅλον τῆς γῆς, ὥσπερ ἀρότρῳ ἔσπειραν τὴν πίστιν, καὶ πᾶσι τὴν Θεογνωσίαν κατέβλυσαν, τῆς Τριάδος δεικνῦντες λόγον. Ὦ Πέτρε, πέτρα καὶ κρηπίς, καὶ Παῦλε, σκεῦος ἐκλογῆς· οἱ καὶ ζευκτοὶ βόες τοῦ Χριστοῦ, πάντας εἵλκυσαν πρὸς τὴν Θεογνωσίαν, ἔθνη πόλεις τε καὶ νήσȣς. Ἑβραίȣς δὲ πάλιν πρὸς τὸν Χριστὸν ἐπανήγαγον, καὶ πρεσβεύȣσι τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γερμανοῦ. Ὁ αὐτός.

Πέτρε, Κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε θεσπέσιε, τῶν Ἁγίων Ἐκκλησιῶν ὁ ῥήτωρ καὶ φωστήρ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Ὁ αὐτός.

Παῦλε, στόμα Κυρίου, ἡ κρηπὶς τῶν δογμάτων, ὁ ποτὲ μὲν διώκτης Ἰησοῦ τȣ Σωτῆρος, νῦν δὲ καὶ πρωτόθρονος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος μακάριε· ὅθεν ἄρρητα εἶδες σοφέ, ἕως τρίτȣ οὐρανοῦ ἀναβάς, καὶ ἔκραζες. Δεῦτε σὺν ἐμοί, καὶ τῶν ἀγαθῶν μὴ ὑστερηθῶμεν.

Ἦχος γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ τῆς ἄνω Ἱερȣσαλὴμ πολῖται, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, ὁ ῥήτωρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστȣ, ἡ τῆς Τριάδος δυάς, τοῦ κόσμȣ οἱ σαγηνευταί, καταλιπόντες σήμερον τὰ ἐπὶ γῆς, ἐπορεύθησαν ἐν ἀθλήσει πρὸς Θεόν, καὶ πρεσβεύȣσιν αὐτῷ ἐν παρρησίᾳ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Digitized by Google

Δόξα, Ἦχος πλ. ά. Βυζαντίου.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὔμορφα κλήματα, ὑμεῖς ἐστε πανεύφημοι Ἀπόστολοι οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνὸν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες, ὃν οἱ Πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον. Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε, καύχημα τῆς οἰκȣμένης, στηρίξατε ποίμνην, ἣν ἐκτήσασθε διδαχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος ά. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου, τίς διηγήσεται, ἔνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε; ἢ τίς παραστήσει τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κόπȣς σου, οὓς ἐκοπίασας ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πάντας κερδήσῃς, καὶ Χριστῷ προσαγάγῃς τὴν Ἐκκλησίαν; Ἀλλὰ ταύτην αἴτησαι, φυλάττειν τὴν καλήν σου ὁμολογίαν, μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς, Παῦλε Ἀπόστολε καὶ διδάσκαλε τῶν Ἐκκλησιῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου τίς διηγήσεται, ἔνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε; τοὺς κόπους, τοὺς μόχθους, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς ἐν λιμῷ καὶ δίψει κακοπαθείας, τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι, τὴν σαργάνην, τȣ̀ς ῥαβδισμοὺς, τοὺς λιθασμοὺς, τὴν περίοδον, τὸν βυθὸν, τὰ ναυάγια; Θέατρον ἐγένου καὶ Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Πάντα οὖν ὑπέμεινας ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, ἵνα κόσμον κερδήσῃς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ σου. Διὸ δυσωποῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σȣ πιστῶς, ἀδιαλείπτως ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρον καὶ Παῦλον εὐφημήσωμεν· ὑπὲρ ἥλιον γὰρ ἔλαμψαν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, καὶ τὰ ἔθνη ταῖς ἀκτῖσι τοῦ κηρύγματος, ἐκ τῆς ἀγνοίας εἰς τὴν θείαν γνῶσιν ἐπανήγαγον. Ὁ μὲν τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς, πρὸς οὐρανὸν τὴν πορείαν ἐποιήσατο, ἔνθα τῆς βασιλείας, παρὰ Χριστοῦ τὰς κλεῖς ἐγκεχείριστο· ὁ δὲ τῷ ξίφει ἀποτμηθεὶς, πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐκδημήσας ἐπαξίως μακαρίζεται· καὶ ἀμφότεροι τὸν Ἰσραὴλ καταγγέλλουσιν· ὡς εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον, χεῖρας ἀδίκως ἐκτείναντα. Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοὺς καθ' ἡμῶν κατάβαλε, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κράτυνον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἐφραὶμ Καρίας.

Ἑορτὴ χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ Κορυφαίων Πέτρȣ καὶ Παύλου· διὸ καὶ Ῥώμη συγχαίρει χορεύουσα. Ἐν ᾠδαῖς, καὶ ὕμνοις, ἑορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοὶ, τὴν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν, βοῶντες πρὸς αὐτȣ̀ς. Χαῖρε, Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε, Παῦλε παμφίλτατε, καὶ κῆρυξ τῆς πίστεως, καὶ διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης. Ὡς ἔχον παῤῥησίαν, ζεῦγος ἀγιόλεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Τροπάριον, Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Πέτρου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν βυθὸν τῆς ἁλείας καταλιπὼν, οὐρανόθεν ἐδέξω παρὰ Πατρὸς, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως· καὶ παῤῥησίᾳ πᾶσιν, ἐβόας τῷ Κτίστῃ σου· Τοῦ Θεȣ̃ σε γινώσκω, Υἱὸν ὁμοούσιον. Ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ κλειδοῦχος τῆς χάριτος. Πέτρε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέτασιν φρίττω τὴν φοβερὰν, τρέμω τὴν ἀ-

Digitized by Google

πόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὀδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον. Οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται! Τότε Δέσποινα, βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχων ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Παύλου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν, τὴν κλῆσιν παρὰ Χριστοῦ, κομισάμενος ὤφθης κήρυξ φωτὸς, πᾶσι τοῖς τῆς χάριτος, καταλάμψας διδάγμασι· τὴν γὰρ τοῦ νόμου ξέσας, λατρείαν τοῦ γράμματος, τοῖς πιστοῖς κατήστραψας, τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος· ὅθεν καὶ εἰς τρίτον, οὐρανὸν ἐπαξίως ἐπήρθης μετάρσιος, καὶ Παράδεισον ἔφθασας. Παῦλε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτὰ, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου Ἄχραντε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ἀμφοτέρων.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κορυφαίους ὀφθέντας τῶν μαθητῶν, τοὺς μεγάλους φωστῆρας καὶ φαεινοὺς, Πέτρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Παῦλον· τῷ γὰρ πυρὶ τοῦ θείου, ἐκλάμψαντες Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, κατέφλεξαν ἅπασαν· ὅθεν καὶ τῆς ἄνω, βασιλείας πολῖται, ἀξίως ἐδείχθησαν, καὶ τῆς χάριτος σύνθρονοι. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἑορτάζουσιν πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν ια'. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'. Πέτρε Κορυφαῖε.

Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν.

Οἱ Κανόνες, ἀμφότεροι Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε·
» ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ, ἐλυτρώσω τὸν
» λαὸν, ὃν ἐκτήσω φιλάνθρωπε.

Τὸν κορυφαιότατον, τῶν Ἀποστόλων σήμερον, ὡς πρωτόκλητον Χριστοῦ, θεοπνεύστοις ἐν ᾠδαῖς, ἐπαξίως ὑμνήσωμεν.

Σὲ ὁ προαιώνιος, προεγνωκὼς προώρισε, παμμακάριστε Πέτρε, ὡς προστάτην Ἐκκλησίας καὶ πρόεδρον.

Οὐ σὰρξ οὐδὲ αἷμά σοι, ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέπνευσε, τὸν Χριστὸν θεολογεῖν, Υἱὸν Θεοῦ ἀληθινὸν τοῦ ὑψίστου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ ὑπὲρ ἔννοιαν ὄχημα, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ Παρθένον ἀληθῶς μετὰ τόκον ὑμνήσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Ὁ ὥσπερ ὄντα καλῶν τὰ ἀνύπαρκτα, Χριστὸς τῇ θείᾳ γνώσει, Παῦλε παμμακάριστε, αὐτὸς ἐκ μητρικῆς γαστρός σε ἐξελέξατο, βαστάσει ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τὴν ἐσομένην μηνύων σοι ἔλλαμψιν, τῆς εὐσεβείας Παῦλε, καὶ πλάνην τὴν καθαίρεσιν, Χριστὸς ἐπιφανεὶς, ἐν ὄρει ἀστραπόμορφος, τὸ ὄμμα μὲν σκοτίζει τῆς σαρκὸς, τὴν ψυχὴν συνετίζει δὲ, τῆς Τριάδος τῇ γνώσει· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Περιτομὴν μὲν τελῶν ὀκταήμερον, καὶ ζηλωτὴς πατρῴων Παῦλε παραδόσεων, Ἑ-

Digitized by Google

βραίων ἐκ σπορᾶς φυλῆς Βενιαμίτιδος, ἐν νόμῳ Φαρισαῖός τε δειχθεὶς, ἡγήσω πάντα σκύβαλα, καὶ Χριστὸν ἐκέρδησας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ παντοκράτορος, ἡ βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεὸν, τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διάσωσον, τῷ υἱῷ σου ψάλλοντα· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τοῦ Πέτρου. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλὰ ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ ἐστιν
» Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Μακάριόν σε, τὸ γλυκύτατον στόμα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταμίαν ἀσφαλῆ, τῆς βασιλείας ἀνέδειξε· διὸ ἀνυμνοῦμέν σε, Πέτρε Ἀπόστολε.

Ἐπὶ τὴν πέτραν, τῆς σῆς θεολογίας ἐπήξατο, ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀκλόνητον· ἐν ᾗ σε Ἀπόστολε, Πέτρε δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπέρτερος, τῶν Ἀγγέλων ὁ Πέτρος ἐν σώματι· ἐν γὰρ τῇ ἐπιφανεῖ, ἐλεύσει τοῦτον Χριστὸς ὁ Θεὸς, κριτήν τε καὶ σύνεδρον, ἔσεσθαι ἔφησεν.

Ἀπειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γάρ ἐστιν Ἄχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Τοῦ Παύλου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σὺ λίθον θεμέλιον, ταῖς τῶν πιστῶν ψυχαῖς τέθεικας, πολυτελῆ, ἀκρογωνιαῖον, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Πάντοτε τὴν νέκρωσιν, τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι, εἰλικρινῶς, Παῦλε περιφέρων, ἠξιώθης τῆς ὄντως ζωῆς.

Παῦλε παμμακάριστε, τῷ θεμελίῳ σου πρέσβευε, τῶν ἀρετῶν ἐπικοδομεῖσθαι, εὐσεβῶν τὴν λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας Πάναγνε, αἱ γενεαὶ, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σωζόμεναι.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία δὲ Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε Ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γάρ σε σκελισθέντα φωτί. Ῥώμη σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἡ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾷ σου τὰ σπάργανα. Ἀλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ καύχημα τῆς οἰκουμένης, προφθάσας ἡμᾶς στήριξον.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγεται Ὑπακοὴ, Κάθισμα οὐ λέγεται.

Τοῦ Πέτρου. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐκ Παρθένου σαρκω-
» θεὶς, καὶ τὴν φύσιν θεώσας, ὃν ὑμνοῦν-
» τες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βροτῶν ἁλιέα σε, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστὸς, ἀπειργάσατο θεῖον, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας, πρώτῳ ἐγχειρίσας τοὺς οἴακας.

Πρὸς σοῦ δυσωπούμενος, ὁ ζωοδότης Ἰησοῦς, ὁ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, δεδωκώς σοι εὐθύνας, Πέτρε γενηθήτω μοι ἵλεως.

Χριστοῦ τὰ βασίλεια, ἀνεῳχθῆναι ἐκτενῶς, καθικέτευσον Πέτρε, τοῖς τὴν θείαν σου μνήμην, πίστει ἀδιστάκτῳ γεραίρουσι.

Θεοτοκίον.

Κυρία πανύμνητε Θεοκυῆτορ, τοὺς ἐμοὺς λογισμοὺς, σαῖς πρεσβείαις ἐκκαθάρασα, δεῖξον εὔκαρπόν με, Μήτηρ τοῦ πάντων Θεοῦ.

Τοῦ Παύλου. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Ἐπέβη ὡς λέων, ἀγριωπῶς λυμαινόμενος, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ὁ Σαῦλος ποτέ· τιθασσευθεὶς δὲ θείᾳ φωνῇ τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ, ἣν ἐδίωκε ποίμνην, οἷά περ ποιμὴν ἐγχειρίζεται.

Ὁ μέλλων φωτίζειν, τὴν οἰκουμένην σκοτίζεται· Ἀνανίας δὲ τούτῳ ἀπέσταλται, τὸ τῆς ψυχῆς φέγγος διδοὺς καὶ τοῦ σώματος, ἐκ θείας ἐμφανείας, σκεῦος ἐκλογῆς διδαχθεὶς αὐτόν.

Τῷ Παύλῳ ἀξίως, ἡ Δαμασκὸς ἐναβρύνεται· ἐκ γὰρ ταύτης, ὡς ἐκ Παραδείσου ποτὲ, ναμάτων θείων, οὗτος προῆλθε μεγίστη πηγὴ, καὶ ἐμέθυσε πᾶσαν, τῇ θεογνωσίᾳ ἀφθόνως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ τῶν θρόνων ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ ὡς ἔφησε, τοὺς δὲ πεινῶντας, θείων ἀγαθῶν ἐνέπλησε, τοὺς πίστει μελῳδοῦντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τοῦ Πέτρου. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς, περιούσιον λαὸν,
» τῷ αἵματί σου, Κύριε, τὴν σὴν εἰρή-

» νην δὸς ἡμῖν, ἐν ὁμονοίᾳ φυλάττων τὴν ποί-
» μνην σου.

Τὴν ἐκ πόθȣ εἰληφὼς, παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν, ἀξίως ἐθαυμάζετο, ὁ ἁλιεὺς καὶ ἀγροῖκος, τερατουργῶν παραδόξως τῇ χάριτι.

Οὐ χρυσίον διὰ σὲ, οὐκ ἀργύριον Χριστὲ, ὁ θεῖός σȣ Ἀπόστολος, ἀλλ' ἀρετὴν κτησάμενος, τὴν τῶν θαυμάτων ἐπλȣ́τησε δύναμιν.

Κατηρτίζοντο σφυρὰ, καὶ αἱ βάσεις τῶν χωλῶν, τῷ ἐνεργεῖ σου ῥήματι· διὰ γὰρ θείȣ Πνεύματος, ἀπετελεῖτο παράδοξα πράγματα.

Θεοτοκίον.

Σεσωμάτωται Θεὸς, καθ' ὑπόστασιν Ἁγνὴ, ἐκ σοῦ σαρκὶ ἑνούμενος, μεμενηκὼς οὐκ ἔλαττον, κατὰ τὴν θείαν οὐσίαν ἀσώματος.

Τοῦ Παύλου. Φώτισον ἡμᾶς.

Σὺ τὸ ἀληθὲς, ἐξελέξω Παῦλε καύχημα, τὸν Σταυρὸν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἀεὶ βαστάζων, ὥσπερ τρόπαιον Ἀπόστολε.

Σοὶ τὸ ζῆν Χριστὸς, τὸ θανεῖν δὲ κέδρος ἄριστον· τῷ γὰρ πόθῳ συνεσταύρωσαι, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, ὦ Παῦλε ἔνδοξε.

Χαίροις ἀληθῶς, ἐν Κυρίῳ Παῦλε τίμιε, ἐκδημήσας ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημήσας, πρὸς Χριστὸν τὸν ζωοδότην Θεόν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀληθῶς, παρθενίας τὸ κειμήλιον, ἡ τῆς προμήτορος ἀνάκλησις, καὶ τῆς κατάρας, ἡ λύσις τοῦ προπάτορος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τοῦ Πέτρου. Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν κήτει Χριστὲ τριημερεύσας, Ἰωνᾶς
» προέγραψέ σε τὸν ἀθάνατον, ὡς νεκρὸν
» ἑκουσίως, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς τριημερεύ-
» σαντα.

Ὡς πάλαι Χριστὲ τῇ δεξιᾷ σου, ἐν ὑγρᾷ πεζεύοντα Πέτρον διέσωσας, κἀμὲ βυθιζόμενον, σάλῳ δεινῶν πειρασμῶν ὑπεξάγαγε.

Ἀφῆκας ὦ Πέτρε τὰ μὴ ὄντα, καὶ τὰ ὄντα ἔφθασας, ὥσπέρ τις ἔμπορος· καὶ σαφῶς ἡλίευσας, τὸν μαργαρίτην Χριστὸν τὸν πολύτιμον.

Πειράζειν ἀφρόνως οἰηθέντας, Πνεῦμα τὸ πανάγιον, Πέτρε ἐνέκρωσας, ὃ ἐθεολόγησας πρῶτος, τρανώσας Θεὸν παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάσης ἐπέκεινα οὐσίας, Λόγον Θεοῦ τέτοκας, σεσαρκωμένον ἡμῖν· διό σε Θεοτόκον, χείλεσί τε καὶ ψυχῇ καταγγέλλομεν.

Τοῦ Παύλου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἁπάντων περιφρονήσας τῶν τερπνῶν, βεβλημένος τοῦ Δεσπότου τῷ φίλτρῳ, καὶ τῆς κοινῆς, σωτηρίας τῆς πόθῳ, διαμαρτεῖν αὐτοῦ αἱρετισάμενος, ὦ Παῦλε μακάριε καὶ νῦν, ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης ἱκέτευε.

Ἀξίως σοι ἐδωρήσατο Χριστὸς, τὸ πολίτευμα Ἀπόστολε Παῦλε, ἐν οὐρανοῖς· μένουσαν γὰρ ἐνταῦθα, οὐκ ἐπεπόθησας πόλιν μακάριε, πιστὸς ὑπηρέτης γεγονὼς, οἰκονόμος τε τῶν μυστηρίων αὐτοῦ.

Ὡς ἄριστος τοῦ Δεσπότȣ μιμητὴς, καὶ αὐτὸν ἐνδεδυμένος ὁ Παῦλος, εἰλικρινῶς, πᾶσι γέγονε πάντα, ἵνα τοὺς πάντας κερδήσῃ καὶ σώσῃ λαούς· καὶ ἔσωσεν ὡς ἀληθῶς, τῷ Χριστῷ σαγηνεύσας, τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ σοὶ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν ἀνακαινίζων οὐσίαν, ὡς δυνατὸς, μεγαλεῖα ποιήσας, Θεογεννῆτορ ὡς ἔφης πανάμωμε· καὶ ἔσωσέ με διὰ σοῦ, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μȣ ὡς εὔσπλαγχνος.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μȣ τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου· πλάτυνόν μου τὸ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτὸ κατάνυξον τὴν καρδίαν μȣ, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἃ διδάσκω, ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν· ἐὰν γὰρ λέγω μὴ πράττων, ὡς χαλκὸς ἠχῶν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

Στίχοι.

Σταύρωσις εἶλε κήρυκα Χριστοῦ Πέτρον,
Τομὴ δὲ Παῦλον, τὸν τεμόντα τὴν πλάνην.

Τῇ ἐνάτῃ Σταυρὸν Πέτρος εἰκάδ' ἄορ δέ
γε Παῦλος.

Digitized by Google

Τούτοις τίνα ἐγκωμίων ὑπόθεσι μείζονα ἄν τις ἐπινοήσειε, παρὰ τὴν τοῦ Κυρίου μαρτυρίαν καὶ ἀνακήρυξιν; τὸν μὲν μακαρίσαντος, καὶ πέτραν καλέσαντος, ἐφ' ἧς ἱδρῦσαι τὴν Ἐκκλησίαν φησί· τὸν δὲ, σκεῦος ἐκλογῆς ἔσεσθαι προειπόντος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τυράννων καὶ βασιλέων.

Τὰ περὶ τοῦ Πέτρου.

Ὑπῆρχε δὲ ὁ μὲν Ἅγιος Πέτρος ἀδελφὸς τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀνδρέου, ἐκ πόλεως ἀσήμȣ καὶ εὐτελοῦς, τῆς Βηθσαϊδᾶ, υἱὸς Ἰωνᾶ, ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ἐπὶ Ὑρκανοῦ Ἀρχιερέως, πενίᾳ συζῶν ἐσχάτῃ, καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸ ζῆν ποριζόμενος. Αὐτοῦ δὲ (Ἰωνᾶ δηλαδὴ τοῦ πατρὸς αὐτῶν) τελευτήσαντος, ὁ μὲν Σίμων ἑαυτὸν μισθωσάμενος, ἔγημε τὴν θυγατέρα Ἀριστοβούλου, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου, καὶ παῖδας ἔτεκεν· ὁ δὲ Ἀνδρέας τῇ ἁγνείᾳ ἑαυτὸν ἐπέδωκε. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν, ὃν ἐφρουρεῖτο ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὴν λίμνην Γεννησαρὲτ ἀφικόμενος, καὶ εὑρὼν Ἀνδρέαν καὶ Πέτρον καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, αὐτοὺς ἐκάλεσε, καὶ εὐθέως ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ λοιπὸν, κηρύξας ὁ Πέτρος τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Ἰουδαίᾳ, καὶ Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἐν Πόντῳ, καὶ Γαλατίᾳ, καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε μέχρι, Ῥώμης αὐτῆς· Καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι Σίμωνα τὸν μάγον, αὐτόθι Νέρωνος ὑπάρχοντος, σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, ὡς αὐτὸς ἐξῃτήσατο, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο. Ἦν δὲ τὴν ἰδέαν λευκὸς, ὕπωχρος, ἀναφάλας, οὖλος τὰς περιληφθείσας τρίχας, ὑποφαίνων τοὺς ὀφθαλμοὺς αἱματώδεις καὶ οἰνωπούς· τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον πολιὸς, τὴν ῥῖνα ἔχων μακρὰν, ἀναπεπτακὼς τὰς ὀφρῦς, τὴν ἡλικίαν μέτριος, ἐπὶ τὸ ὀρθότερον ἠγμένος τὸ σχῆμα τοῦ σώματος· συνετὸς, ζήλῳ θείου ὀξέως κατὰ τῆς ἀδικίας κινούμενος, τοῖς μετανοοῦσι συγγνώμην καὶ εὐμετάβολος, καὶ ταχὺ τὰς προτέρας ψήφους μετακινῶν.

Τὰ περὶ τοῦ Παύλου.

Ὁ δὲ Ἅγιος Παῦλος, Ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος καὶ αὐτὸς, φυλῆς Βενιαμὶν, τὴν αἵρεσιν Φαρισαῖος, μαθητευθεὶς ὑπὸ Γαμαλιὴλ, καὶ ἄκρως τὸν Μωσέως νόμον πεπαιδευμένος, τὴν Ταρσὸν οἰκῶν· ὃς καὶ διάπυρος ἐραστὴς γενόμενος τοῦ νόμου, ἐπόρθει τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν. Τῇ αὐτοῦ εὐδοκίᾳ καὶ προθέσει ἀναιρεῖται Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς. Ἐπιγνωσθεὶς δὲ παρὰ Θεοῦ μεσούσης ἡμέρας, καὶ πηρωθεὶς τὰς ὄψεις, φωνῆς αὐτῷ θείας ἐνεχθείσης ἄνωθεν, πέμπεται πρὸς Ἀνανίαν, ἀρχαῖον μαθητὴν οἰκοῦντα ἐν Δαμασκῷ, ὃς κατηχήσας, ἐβάπτισεν αὐτόν.

Ἐπεὶ δὲ σκεῦος ἐκλογῆς ἐγένετο, καθάπερ ὑπόπτερός τις, πᾶσαν διαδραμὼν τὴν οἰκουμένην, ἐσαγήνευσε· καὶ ἐν Ῥώμῃ καταντήσας, καὶ διδάξας πολλοὺς, ἐκεῖσε τὸν βίον κατέλυσε, χρόνοις ὕστερον μετὰ Πέτρον, τὸν αὐχένα τμηθείς· ἐκ δὲ τῆς πληγῆς ἀποῤῥεῦσαι φασὶν αἷμα σὺν γάλακτι. Εἰ δὲ καὶ ὕστερον ἐτελειώθη ὁ μακάριος Παῦλος τῷ χρόνῳ, ἀλλ' ἐν ἑνὶ τόπῳ ἐτέθη αὐτῶν τὰ λείψανα. Ἦν δὲ τὴν ἰδέαν ὁ μακάριος Ἀπόστολος Παῦλος, φαλακρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ ψιλὸς, χαροποιοὺς ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς, κάτω νεύων τὰς ὀφρῦς, λευκὸς τὴν ὄψιν, προφερὴς (φαινόμενος νεώτερος, παρ' ὅ, τι ἐστὶν), εὖ μάλα τὸ γένειον κεκαθηκὼς, εὐκαμπῆ καὶ εὐπρέπουσαν ὅλῳ τῷ προσώπῳ τὴν ῥῖνα ἔχων· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος μελαίναις καὶ λευκαῖς θριξὶν ἐγκοσμούμενος· ἀγκυλαῖος (κυρτὸς), εὔρωστος, τὸ τοῦ σώματος μέγεθος μικρὸς, συνεσταλμένος, φρόνιμος, χαρίτων πλήρης, σεμνοῖς ἤθεσι, καὶ λόγων ἐπαγωγαῖς, καὶ θείων θαυμάτων δυνάμει, τοὺς προσιόντας χειρούμενος.

Ἀμφότεροι δὲ οἱ Κορυφαῖοι πλήρεις ἦσαν Πνεύματος Ἁγίου, καὶ θείας χάριτος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις, καὶ ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ, ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τόπον Ἁγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Πέτρου. Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἐν ἀρχῇ ἄναρχος Λόγον, σὺν Πατρὶ
» καὶ τῷ Πνεύματι, Υἱὸς μονογενὴς, εὐ-
» λογημένος εἶ καὶ ὑπερυψούμενος, ὁ Θεὸς ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ συμπαθὲς θείῳ προνοίᾳ, τοῦ Χριστοῦ παιδευόμενος, ἐκμιμεῖσθαι συγχωρῇ, τὸ πρὸ τοῦ πάθους Πέτρε τῆς ἀρνήσεως, ὑποστῆναι κλυδώνιον.

Σοὶ ὁ Χριστὸς πρώτῳ κληθέντι, καὶ σφοδρῶς ἀγαπήσαντι, ὡς προέδρῳ εὐκλεῶς, τῶν Ἀποστόλων πρώτῳ ἐμφανίζεται, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος.

Σοῦ τὸ τρισσὸν τῆς πρὸ τοῦ πάθους, ἐξαλείφων ἀρνήσεως, ὁ Δεσπότης τῷ τρισσῷ τῆς θεοφθόγγȣ ἐρωτήσεως, βεβαιοῖ τὴν ἀγάπησιν.

Τῆς πρὸς Χριστὸν Πέτρε φιλίας, προετίθεσο μάρτυρα, τὸν τὰ πάντα ὡς Θεὸν εἰδότα Λόγον· ὅθεν καὶ τὸ φίλτατον, ἐγχειρίζει σοι ποίμνιον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ τὸν πρὸ αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀνατείλαντα, Θεὸν Λόγον ἐν σαρκὶ συνειληφυῖαν, πάντες μακαρίσωμεν, ὡς Μητέρα τȣ͂ πάντων Θεοῦ.

Τοῦ Παύλου. Ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ.

Ἐχρημάτισε Χριστὲ, σφραγὶς καὶ στέφανος τῶν Ἀποστόλων σου, ὁ ἐπ' ἐσχάτων κληθεὶς τῶν χρόνων, σπουδῇ πάντας ὑπερβάλλων δέ· μεθ' οὗ ὁ λαὸς τῆς Ἐκκλησίας ψάλλει σοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰ καὶ ἐδίωξε τὸ πρὶν, τὴν Ἐκκλησίαν σου Παῦλος ὁ δέσμιος, ἀλλ' ὑπερέβη τὴν πάλαι τόλμαν, τῷ σῷ ζήλῳ τῷ ἐπ' ἐσχάτων· συνήγαγε γὰρ Χριστὲ, τὰ ἔθνη κράζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὺ ἐξ Ἰερȣσαλὴμ κηρύξας, ἅπασι τὸ Εὐαγγέλιον, περιλαβὼν δὲ ἐν κύκλῳ πᾶσαν τὴν γῆν, μέχρι τερμάτων Παῦλε τοῦ Ἰλλυρικοῦ, διδάσκων ἀνεκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν ἐκτάσει ἐπαρθεὶς, τὸν τρίτον ἔφθασας πόλον Πανόλβιε, καὶ ἐπακούσας ἀῤῥήτων λόγων βοᾷς· Δόξα τῷ ἀνωτάτῳ Πατρὶ,

Digitized by Google

καὶ τῷ Υἱῷ ἀπαυγάσματι συνθρόνῳ, τῷ ἐρευνῶντι σαφῶς, Πνεύματι Θεοῦ τὰ βάθη.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐπὶ πόκον ὑετὸς, ἐν σοὶ κατέβη Παρθένε Χριστὸς ὁ Θεός· καὶ σαρκοφόρος ἐκ σοῦ προῆλθεν, ἑνῶν τὰ πρὶν διεστηκότα, εἰρήνην ἐν γῇ, καὶ οὐρανῷ δωρούμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογημένος.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τοῦ Πέτρου. Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τὰ σύμπαντα φέρων, τῇ ἀπορρήτῳ σου » δυνάμει Χριστὲ, τοὺς ὁσίους σου Παῖ» δας, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσισας κράζοντας· Εὐ» λογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐκτενοῦσι σου χεῖρας, καὶ σταυρῷ σε περιζώσουσιν, ὁ Δεσπότης προφητεύων, Πέτρε προστάττει ἕπεσθαι κράζοντα· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ, τὸν μὲν Αἰνέαν παρειμένον δεινῶν, Ταβηθᾶν δὲ θανοῦσαν τερατουργῶν ἀνέστησας κράζοντας· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ τῷ Πέτρῳ τὰ ἔθνη, κεκαθαρμένα ἀποφήνας Χριστὲ, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ, κἀμοῦ τὰς φρένας κάθαρον κράζοντος· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἐν μιᾷ σοὶ σκηνοῦσα, τῶν ἑαυτῆς Ἁγίων ὑποστάσεων, ἡ Θεότης Παρθένε, ὅλη μοι ὅλῳ ἥνωται· ὅθεν σε ὡς Μητέρα, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μακαρίζομεν.

Τοῦ Παύλου. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Συνεκράθη τῷ πόθῳ σου ὁ Παῦλος, τὴν καλὴν δὲ ἀλλοίωσιν ἐξέστη· οὐκ ἑαυτῷ γὰρ ἔζη ὁ ἀοίδιμος, εἶχε δὲ οἰκτίρμον, ζῶντα ἐν αὐτῷ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ ἡρμόσω ὡς νύμφην παραστῆσαι, τῷ νυμφίῳ Χριστῷ τὴν Ἐκκλησίαν· νυμφαγωγὸς γὰρ ταύτης ἀναδέδειξαι, Παῦλε θεοφόρε· ὅθεν κατὰ χρέος, τὴν μνήμην σου γεραίρει.

Ἠγωνίσω τὸν κάλλιστον ἀγῶνα, καὶ τελέσας τὸν δρόμον σου νομίμως, Χριστῷ προσῆλθες χαίρων παναοίδιμε· ὅθεν τῶν στεφάνων, Παῦλε ἠξιώθης, τῶν τῆς δικαιοσύνης.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε Παρθένε· Χαῖρε νεφέλη ἥλιον ἐκλάμψασα, τῆς δικαιοσύνης· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τοῦ Πέτρου. Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ὑπερένδοξον νύμφην, καὶ Παναγίαν » Θεοτόκον, τὴν τὸν Κτίστην τεκοῦσαν, » τῶν ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων, ἐν ὕ» μνοις μεγαλύνομεν.

Σοῦ ἡ ὑπερβάλλουσα χάρις, δημοσιεύεται ἀξίως, τῆς σκιᾶς σου τὰ πάθη τῶν ἀσθενούντων, Πέτρε φυγαδευούσης· διό σε μεγαλύνομεν.

Φάσμασι τὸν Σίμωνα μάγον, τὸν θεομάχον ἐπαρθέντα, πρὸς αἰθέριον ὕψος, καταβαλὼν ἀρρήτῳ θείᾳ δυνάμει, ὁ Πέτρος μακαρίζεται.

Τῶν πλημμελημάτων τὴν λύσιν, ταῖς ἱκεσίαις σου παράσχου, φωτισμόν τε καρδίας, καὶ εὐφροσύνην πνεύματος τοῖς ὑμνοῦσι, τὴν μνήμην σου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα Παρθένε, Κυριοτόκος ὀνομάζῃ· κατ᾽ ἀξίαν διό σε, οἱ πιστοὶ συμφώνως δοξολογοῦντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τοῦ Παύλου. Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Σοῦ προσκυνοῦμεν τὴν ἅλυσιν, ἣν ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς κακοῦργος ἐφόρεσας, τὰ στίγματά τε Παῦλε περιπτυσσόμεθα, ἃ ἐν τῷ εὐκλεεῖ σου, καὶ νικηφόρῳ φέρεις σώματι.

Νῦν ἀναλύσας Ἀπόστολε, πρὸς τὸν ὑπὸ σοῦ ἀεννάων ποθούμενον, αὐτῷ τε ὡς θεράπων συναυλιζόμενος, ἀπαύστοις ἱκεσίαιν, τοὺς σοὺς ἱκέτας πρὸς σὲ ἕλκυσον.

Νῦν οὐδαμῶς ἐν αἰνίγματι, οὐδὲ ἐν ἐσόπτρῳ Χριστός σοι ὀπτάνεται, πρὸς πρόσωπον δὲ μᾶλλον ὁρᾶται πρόσωπον, τελείαν σοι τὴν γνῶσιν, ἀποκαλύπτων τῆς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄσαρκον, φύσιν τὴν ἐμὴν ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρκωθέντα Παρθένε τέτοκας· διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες, τὴν κορυφὴν ὑμνήσωμεν, Πέτρον καὶ Παῦλον τοὺς θείους, τῆς οἰκουμένης φωστῆρας, τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως, τὰς θεολόγους σάλπιγγας, δογμάτων τοὺς ἐκφάντορας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, καὶ καθαιρέτας τῆς πλάνης.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα καὶ παράδοξον, τοῦ τόκου σου μυστήριον, θεοχαρίτωτε Κόρη, καὶ Θεομῆ-

Digitized by Google

τορ Παρθένε, Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, Ἄγγελοι δὲ ἀνυμνοῦσι, καὶ ἄνθρωποι προσκυνοῦσιν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ο οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν πρὸς τὸν χορὸν ὁ Σωτήρ, τὸν δωδεκάριθμον ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων· Τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε δὲ ὁ πρόκριτος, Πέτρος Χριστοῦ Μαθητῶν, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας· Σὺ εἶ Χριστός, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱός· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὕψους λαβὼν ἀποκάλυψιν, καὶ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τὰς εὐθύνας κομισάμενος.

Ο ἐξ ὑψίστου κληθείς, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἠμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σοῦ τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεῦον τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράνιον, φῶς περιήστραψε, σῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας, ἀνακαλύπτον τὴν ὡραιότητα· ὅθεν ἐπέγνως τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ἐν ᾗ τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων ποιήσας σε· ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε, τῶν οὐρανίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐγκατέστησεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν· ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σου· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο χριστοκήρυξ Σταυροῦ καύχημα φέρων, σὺ τὴν πολυέραστον θείαν ἀγάπησιν, ὡς τοὺς ἐρῶντας συνδέουσαν, τῷ ποθουμένῳ, εἰλικρινῶς ἁπάντων προέκρινας· ἐντεῦθεν καὶ δέσμιος, προσηγορεύθης Χριστοῦ, τῶν πειρασμῶν τὴν δυσχέρειαν, ὡς γλυκυτέραν, τρυφῆς ἁπάσης αἱρετισάμενος, καὶ τῆς τιμίας ἀναλύσεως, ἠξιώθης συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Η πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, ἐπεδήμησεν ἑορτή, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, προξενοῦσα σωτηρίαν ἡμῖν· μυστικῶς οὖν κροτήσαντες τούτοις προσείπωμεν· Χαίρετε φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. Χαίρετε Πέτρε καὶ Παῦλε, δογμάτων τῶν θείων θεμέλιοι ἀῤῥαγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκεύη τίμια. Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες δωρεῶν ἀΰλων, τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτήν, εὐφημοῦντας ᾄσμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστόλων, ψαλλόμενα εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ Ἁγίου Ἐλαίου.

Ἦχος δ'.

Χριστὸς ἡ πέτρα, τῶν Ἀποστόλων Πρόκριτε, διὰ σοῦ ἐν ἑαυτῷ τὴν Ἐκκλησίαν ἐθεμελίωσε, καὶ πύλαι Ἅδου οὐ κατισχύσουσιν, αἱρετικῶν γλωσσαλγίαι, οὐδ' οὐ μὴ πορθήσουσι βαρβάρων φρυάγματα. Ταύτην οὖν ῥῦσαι πειρασμῶν καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις παμμακάριστε.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χριστὸς σὲ πρῶτον ἐν τῇ ἐκλογῇ, Πέτρε κρηπῖδα τῆς πίστεως ἐστεφάνωσε· σοὶ ὁ τοῦ παντὸς Δεσπότης προέφησε· Μακάριος εἶ Σίμων βὰρ Ἰωνᾶ, ὅτι οὐ σὰρξ καὶ αἷμα, οὐθ' ἕτερον, ἱεροκήρυκά μοι σὲ πεποίηκεν, ἀλλ' ὁ ἐμὸς Πατὴρ ὁ ἐν οὐρανοῖς. Αὐτὸν ἱκέτευε θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς κήρυκας, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὑπερφυαῖς ἀστέρας, ὕμνοις ἐγκωμίων τιμήσωμεν, Πέτρον τὴν πέτραν τῆς πίστεως, καὶ Παῦλον τὸν ἀληθῆ διδάσκαλον, καὶ μύστην τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὗτοι γάρ, τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπείραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, πᾶσι καρποφορίαν διένειμαν, καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Υβριστὴς καὶ διώκτης τῆς Ἐκκλησίας γέγονας, Παῦλε παμμακάριστε· οὐρανόθεν δὲ κληθείς, ὑπερήσπισας ταύτης παραδόξως· ἣν ἱκέτευε ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

(*) Τὸ Τροπάριον τοῦτο ἐστὶ τὸ πρωτότυπον Αὐτόμελον, καθ' ὃ ἐμελουργήθησαν πάντα τὰ λοιπά, ὅσα ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀκολουθίᾳ εὑρίσκονται ὑπὸ τὸν αὐτὸν ῥυθμὸν πεποιημένα. Ἑπομένως δὲ ἔπρεπε φυσικῶς ἵνα τοῦτο τάττηται πρὸ τῶν λοιπῶν ὡς καὶ ἔχουσι τῷόντι προτεταγμένον αὐτὸ δύο χειρόγραφα τῆς Χάλκης τοῦ Ἰουνίου μηνός, γεγραμμένα τὸ μέν, τῷ 1514 ἔτει, τὸ δὲ τῷ 1555. Ὕστερον ὅμως, ὡς φαίνεται, προέταξαν τὸ Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, κτλ. πάντως διὰ τὰ πρεσβεῖα τοῦ Πέτρου.

Digitized by Google

ΤΗ Λ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ'.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΙΒ'. ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῶν Κορυφαίων γ'. καὶ τῶν Δώδεκα γ'. Δόξα, Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἤχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, Ἑορτὴ χαρμόσυνος. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου. Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον τῶν Κορυφαίων, τῶν ιβ'. καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ τελευταῖον τῶν Κορυφαίων, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ — Εἰς τοὺς Αἴνους. Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἀποστόλων τὰ δ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ. Ἀπόστολος τῶν ιβ'. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Κορυφαίων γ'.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔδωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλάνθρωπε, τοὺς σεπτοὺς Ἀποστόλους σου, ἐν ᾗ ὑπερλάμπουσι, νοητοὶ φωστῆρες, Πέτρος τε καὶ Παῦλος, ὥσπερ ἀστέρες λογικοί, τὴν οἰκουμένην περιαυγάζοντες, δι' ὧν ἐφωταγώγησας, τὴν δυτικὴν ἀμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔδωκας στηρίγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Κύριε, τὴν τοῦ Πέτρου στεῤῥότητα, καὶ Παύλου τὴν σύνεσιν, καὶ λαμπρὰν σοφίαν, καὶ τὴν ἑκατέρων, θηγορίαν ἀληθῆ, τῆς ἀθεΐας πλάνην διώκουσαν· διὸ μυσταγωγούμενοι, παρ' ἀμφοτέρων ὑμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔδωκας ὑπόδειγμα, ἐπιστροφῆς ἁμαρτάνουσι, τοὺς διττοὺς Ἀποστόλους σου, τὸν μὲν ἀρνησάμενον, ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, καὶ μετεγνωκότα· τὸν δὲ κηρύγματι τῷ σῷ, ἀντιταξάμενον καὶ διώξαντα· καὶ ἄμφω τοῦ συστήματος, πρωτοστατοῦντας τῶν φίλων σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ἡ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῶν ιβ'. τὰ παρόντα γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, Μαθηταὶ πανόλβιοι μακαρίζεσθε· ὡς ἀστραπαὶ γὰρ ἐκλάμποντες, τῷ κόσμῳ ἐφάνατε· καὶ ὡς ὄρη νοητά, γλυκασμὸν ἐσταλάξατε· ὡς ἀένναοι, ποταμοὶ Παραδείσου μερισθέντες, τῶν ἐθνῶν τὰς Ἐκκλησίας, θείοις ποτίζετε νάμασιν.

Ὡς βολίδες ἀστράπτουσαι, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα διεπέμφθητε, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, ἀφθόνως παρέχοντες, λειτουργοὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ, μυστηρίων γινόμενοι, καὶ θεόγραφοι, θείας χάριτος πλάκες γεγραμμέναι, θεοδίδακτον τὸν νόμον, Ἱερομύσται πανόλβιοι.

Ἁλιέων ὁ κάλαμος, φιλοσόφων τὸ φρύαγμα, καὶ ῥητόρων ῥεύματα διετάραξε, θεοσοφίας διδάγματα, χαράττων καὶ δόγματα, καὶ μυρίων ἀγαθῶν, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, εὐαγγέλιον, καὶ τρυφῆς ἀϊδίου μετουσίαν, καὶ Ἀγγέλων ἀπολαύσεις, καὶ διαμένουσαν εὔκλειαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, ἐπεδήμησεν ἑορτή, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, προξενοῦσα σωτηρίαν ἡμῖν· μυστικῶς οὖν κροτήσαντες, τούτοις προσείπωμεν· Χαίρετε φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. Χαίρετε Πέτρε καὶ Παῦλε, δογμάτων τῶν θείων θεμέλιοι ἀῤῥαγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκεύη τίμια. Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες δωρεῶν ἀΰλων, τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτήν, εὐφημοῦντας ᾄσμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν πρὸς τὸν χορὸν ὁ Σωτήρ, τὸν

Digitized by Google

δωδεκάριθμον ἔφησε, τῶν Ἀστοστόλων· Τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε δὴ ὁ πρόκριτος, Πέτρος Χριστοῦ Μαθητῶν, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας· Σὺ εἶ Χριστὸς, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱός· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὕψους λαβὼν ἀποκάλυψιν, καὶ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς εὐθύνας κομισάμενος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἠμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σοῦ τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεῦον τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράνιον, φῶς περιήστραψε, σῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας, ἀνακαλύπτον τὴν ὡραιότητα· ὅθεν ἐπέγνως τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ἐν ᾗ τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων ποιήσας σε· ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε, τῶν οὐρανίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐγκατέστησεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν· ὅθεν ἀξίως καταξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σου· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἐφραὶμ Καρίας.

Ἑορτὴ χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου· διὸ καὶ Ῥώμη συγχαίρει χορεύουσα. Ἐν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις ἑορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοὶ, τὴν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν, βοῶντες πρὸς αὐτούς· Χαῖρε, Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε, Παῦλε παμφίλτατε, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως, καὶ διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης· ὡς ἔχον παῤῥησίαν, ζεῦγος ἁγιόλεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Δόξα, Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τῶν Κορυφαίων κατὰ σειρὰν, καὶ ζήτει αὐτὰ ἐκεῖ. Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῶν Κορυφαίων, καὶ τῶν ΙΒ'.

Ὁ Κανὼν τῶν Κορυφαίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Πέτρον γεραίρω, Παῦλον ὑμνῶ προφρόνως.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Παράσχου μοι Κύριε, τοῦ παναγίου σου Πνεύματος, σταγόνα χαρίσματος, λόγον τὸν εὔσημον, καὶ τερφθήσομαι, πιστῶς ἐγκωμιάζων, τῶν πρωταποστόλων σου τὰ κατορθώματα.

Ἔλιπες πανεύφημε, Πέτρε προθύμως τὰ πρόσκαιρα, καὶ Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσιν ἐπηκολούθησας. Τὴν δυσπείθειαν, ἀπέλιπες δὲ Παῦλε, καὶ τῷ σὲ καλέσαντι, προσεκολλήθης Χριστῷ.

Τὴν χάριν Ἀπόστολοι, οὐσιωδῶς ἐνδημήσασαν, ὑμῖν εἰσδεξάμενοι, τοῦ Θείου Πνεύματος, διενείμασθε, τῆς γῆς ἁπάσης Πέτρε, καὶ Παῦλε διδάσκοντες, πάντα τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Ῥητόρων πολύφθογγοι, καὶ μουσικῶν λίαν εὔηχοι, γλῶσσαί σε οὐ σθένουσι, τιμᾶν, ἢ μέλπειν Ἁγνή· ὑπὲρ ἄνθρωπον, καὶ γὰρ τὸ πεπραγμένον, ἐν σοὶ μόνῃ πέφυκε, θεῖον μυστήριον.

Ὁ Κανὼν τῶν ΙΒ'. οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Χριστοῦ γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν μοι, προθυμουμένῳ Χριστὲ, ταῖς ἱκεσίαις τούτων ὡς Θεὸς, τὴν ἀκτῖνα τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

Ῥωσθέντες ῥώμῃ τῇ σῇ καὶ χάριτι, Χριστὲ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἔθραυσαν ἐχθρῶν, οἱ σεπτοί σου Ἀπόστολοι, θεοειδεῖς γενόμενοι, ταῖς ἀνενδότοις πρὸς σὲ νεύσεσιν.

Ἰάσεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῷ ὀνόματι, τὰ τῶν ἐθνῶν συστήματα τῇ σῇ, ἐπιγνώσει ἐζώγρησαν, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτί σου κατελάμπρυναν.

Σοφίᾳ μαθητευθέντες ἔνδοξοι, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τῇ οὐρανίῳ, πᾶσαν προφανῶς, τῶν σοφῶν ἐμωράνατε, πολυλογίαν ἄχρηστον, τῇ συντονίᾳ τοῦ κηρύγματος.

Θεοτοκίον.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου πάναγνε, τὸν ἕνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς,

Digitized by Google

εὐδοκίᾳ τοῦ φύσαντος, καὶ συνεργείᾳ Πνεύματος, τοῦ παναγίου Μητροπάρθενε.
Καταβασία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.
Τῶν Κορυφαίων. Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.
Ὁ σύγγονος Πέτρε σοι Ἀνδρέας, προφαίνει Μεσσίαν τὸν Χριστὸν, ᾧ πίστει προσεπέλασας. Καὶ σὺ Παῦλε θεσπέσιε, τῷ θεουργῷ Βαπτίσματι, δι' Ἀνανίου πεφώτισαι.
Νωθρῶς τοὺς τῷ γράμματι τοῦ Νόμου, προσπταίοντας γόνους Ἰσραὴλ, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ὁ Πέτρος προσενήνοχε. Τὰς τῶν ἐθνῶν ἀγέλας δὲ, ὁ Παῦλος πλάνης ἐρρύσατο.
Γυμνοὺς καὶ ἀόπλους εἰς τὰ ἔθνη, ἀπέστειλας σοῦ τοὺς Μαθητὰς, ἀνθ' ὅπλων σοῦ τὸ ὄνομα, βαστάζοντας τὸ ἅγιον· καὶ τὸν τῆς πλάνης πόλεμον, Χριστὲ τῇ πίστει διέλυσαν.
Θεοτοκίον.
Ἐπλήσθη Ἀπόστολοι τοῦ γνῶναι, τὸν Κύριον σύμπασα ἡ γῆ, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, καὶ κόσμον καταυγάσαντα, θείῳ ὑμῶν κηρύγματι, Πέτρε καὶ Παῦλε πανεύφημοι.
Τῶν ΙΒ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.
Οὐράνια καὶ σεπτὰ, θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.
Ὑπέδειξας οὐρανοὺς, τοὺς Μαθητάς σου λογικοὺς Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἅπασιν, ἐκδιηγουμένους τοῖς πέρασι.
Γραφέντες ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, τοὺς νῦν ἡμᾶς Πάνσοφοι, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε.
Θεοτοκίον.
Ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγνε· ἄνευ σπορᾶς σάρκα γὰρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν πεφανέρωται.
Καταβασία· Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.
Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.
Κατοικισθέντες ἐν φωτὶ ἀπροσίτῳ, ὡς οἰκητήρια φωτὸς πεφυκότες, οἶκον ὑμῶν τὸν ἅγιον φωτίζετε ἀεὶ, θείαις προσφοιτήσεσιν· ὅθεν πίστει βοῶμεν· Σκότους ἡμᾶς ῥύσασθε, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ χαλεπῶν ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, ἐκδυσωποῦντες τὸν Κτίστην Ἀπόστολοι.
Θεοτοκίον.
Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ ἦν προϊσταμένη πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τῶν Κορυφαίων. Ὠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.
Ῥωμαλεωτάτοις μὲν οἱ ἀσθενοῖς, ῥητορικωτάτοις δὲ μέροψιν, οἱ ἰδιῶται, συμπλακέντες εὐσεβῶς, Πέτρος καὶ Παῦλος ἤραντο, νῖκος τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἀπόστολοι.
Ἀποστάτην Σίμωνα μάγον δεινὸν, ὡς φιλοχρυσότατον ἤλεγξεν, ὁ θεῖος Πέτρος. Ὁ δὲ Παῦλος ὁ σοφὸς, τὸν τρίβους διαστρέφοντα, τοῦ Χριστοῦ Ἐλύμαν ἐπήρωσεν.
Ἰδιωτικώτατον ὁ ἁλιεὺς, καὶ ὁ σκηνουργὸς λόγον ἔχοντες, ἀλλ' ἠρτυμένον, θείῳ ἅλατι ψυχὰς, τῶν φιλοσόφων ἤδυναν, καὶ Χριστοῦ τῇ πίστει προσήγαγον. Θεοτοκίον.
Ῥήσει θεοπνεύστῳ λαλῶν Ἀββακοὺμ, ὄρος σε δασὺ καὶ κατάσκιον, ὁ θεῖος ἔφη, τὸν ἐλθόντα ἐκ Θαιμὰν, καὶ βροτωθέντα Δέσποινα, διὰ σοῦ μηνύων σαφέστατα.
Τῶν ΙΒ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.
Ῥημάτων θείων ὁ φθόγγος τῶν Ἀποστόλων, πυρσοφανῶς διῆλθε, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν, πλάνης μὲν τὴν ὕλην ἐμπιπρῶν, φωτίζων δὲ χάριτι, τὰ τῶν εὐσεβούντων συστήματα.
Ἀμαυρωθέντα τῷ ζόφῳ τῆς ἀσεβείας θεοφεγγεῖς φωστῆρες, οἱ Μαθηταὶ φανέντες, κόσμον κατελάμπρυναν, ἀκτῖσι τῆς χάριτος, καὶ μαρμαρυγαῖς τοῦ κηρύγματος.
Ἱερωτάταις λαμπάσιν ἠγλαϊσμένοι, τοῦ νοητοῦ ἡλίου, ὡς ἀστέρες τὸν κόσμον, λάμπετε Πανόλβιοι, φωτὶ τῆς Θεότητος, πλάνης τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκοντες.
Ῥάβδον δυνάμεως ἔχοντες τὸν Σταυρόν σου, τὴν ἁλμυρὰν τοῦ βίου, οἱ αὐτόπται σου Λόγε, θάλασσαν διέτεμον, ὡς ἵπποι ταράσσοντες, τῆς πολυθεΐας τὰ κύματα. Θεοτοκίον.
Ὡραϊσμένος ποικίλῃ φωτοχυσίᾳ, ὁ οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος, σοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Χριστὸν, Παρθένος ἡ ἄχραντος, νῦν ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.
Καταβασία· Τὴν ἀνεξιχνίαστον.
Τῶν Κορυφαίων. Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.
Ὡς ὄντα στερρότατον, Χριστός σε πέτραν κέκληκε, Πέτρε, καὶ ἐν σοὶ τὴν Ἐκκλησίαν, ἧς Ἅδου πύλαι οὐ κατισχύσουσι. Σὲ δὲ Παῦλε σκεῦος ἐκλογῆς, ἔφη τοῦτον φέρειν σε, ἐθνῶν ἔμπροσθεν τοὔνομα.
Πέτρος ἀρνησάμενος, ἐκ τρίτου τὸν Διδάσκαλον, τριττῇ τοῦ φιλεῖν συγκαταθέσει, προσῳκειώθη. Παῦλος δ' ὁ πρὶν βλασφημῶν, σοβαρῶς τε θλίβων τοὺς πιστοὺς, ὕστερον ἐκήρυττεν, ὃν ἐδίωκε πρότερον.

Digitized by Google

Ἀκήρατον εὔκλειαν, καὶ δόξαν τὴν ἀΐδιον, Πέτρε πρὸς Χριστὸν σὺν Παύλῳ εὗρες, τὰς κλεῖς αὐτὸς μὲν τῶν οὐρανῶν πιστευθεὶς· ὁ δὲ εἰς Παράδεισον ἀχθεὶς, ῥήματά τε ἄρρητα, μυηθεὶς ὑπὲρ ἄνθρωπον. Θεοτοκίον.

Ὑπὸ θείου πνεύματος, ὁ Ἡσαΐας ἔμπλεως, τόκον τὸν ἀπάτορα προεῖπε, σοῦ ἐκ Παρθένου τεχθέντος Ἐμμανουὴλ, ὅς ἐστι Θεὸς ὁ μεθ' ἡμῶν· ὃν Ἁγνὴ ἐκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν.

Τῶν ΙΒ΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τοὺς θείους σου Χριστὲ, καὶ πανσόφους θεράποντας, φῶς ἔδειξας ἐν τῷ κόσμῳ, σὲ τὸ ἄδυτον φέγγος, τοῖς πᾶσι καταγγέλλοντας.

Οἱ πᾶσαν ἀρετὴν, προφανῶς ἐξασκήσαντες, Ἀπόστολοι τῆς ποικίλης, τῶν δαιμόνων κακίας, τοὺς βρόχους διελύσατε.

Ὑπέφηναν ἡμῖν, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, Θεότητος ἐν μονάδι, οἱ πυρίναις ἐν γλώσσαις, φθεγγόμενοι Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἄρραγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῶν Κορυφαίων. Ὠδὴ ς΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Λαμπρὰ τοῦ Πέτρου τὰ θαύματα· σεπτὰ δὲ καὶ τοῦ Παύλου τὰ τέρατα· τὰ γὰρ σουδάρια, σκιαί τε τούτων νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν ἰῶνται προσεπεγγίζοντα.

Ὁ Πέτρος ὄντως ὁ ἔνδοξος, καὶ Παῦλος ἀληθῶς ὁ θεσπέσιος, δυὰς ἡ ἔνθεος, καὶ τῆς σεπτῆς καταγώγια, ζωαρχικῆς Τριάδος, ἁπάντων μνήσθητε.

Νοσούντων ψυχὰς καὶ σώματα, ὡς θεῖος ἰατρὸς καὶ πανάριστος, Πέτρος ἰάσατο. Παῦλος δὲ ἔθνη κατηύγασε, καὶ τῷ φωτὶ Κυρίου ἐσημειώσατο. Θεοτοκίον.

Ὑμνεῖν σε χρέος ὀφείλομεν, ἀλλ' ὅμως κατ' ἀξίαν οὐ σθένομεν· διὰ ὑμνοῦντές σε, σιγῇ τιμῶμεν τὸ ἄφραστον, τὸ ἐπὶ σοὶ Παρθένε πραχθὲν μυστήριον.

Τῶν ΙΒ΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Στηρίξας, τοὺς μαθητὰς σοφίᾳ καὶ χάριτι, δυνατωτέρους εἰργάσω, τῆς Ἑλλήνων Σῶτερ ἐρεσχελίας, καὶ τὰ τούτων, ἀπατηλὰ κατήργησας δόγματα.

Οἱ θεῖοι, ποταμοὶ τῆς σοφίας ἐπλήρωσαν, τῶν σωτηρίων ναμάτων, τὰς κοιλάδας πάσας τῆς Ἐκκλησίας, σωτηρίου ἐκ τῶν πηγῶν τὰ ῥεῖθρα πλουτήσαντες.

Φανέντες, ζωτικοὶ, ὡς ἀστέρες Πανόλβιοι, διεσκεδάσατε πᾶσαν, τὴν ζοφώδη πλάνην ταῖς φωτοβόλοις, λαμπηδόσι, θεογνωσίας φέγγος ἀστράπτοντες. Θεοτοκίον.

Ὅλην σε, τὴν πλησίον καλήν τε καὶ ἄμωμον, καὶ καθαρὸν εὑρὼν κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν σου τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου· πλάτυνόν μου τὸ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτὸ, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἃ διδάσκω, ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν· ἐὰν γὰρ λέγω, καὶ μὴ πράττω, ὡς χαλκὸς ἠχῶν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τῇ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ΄. Καὶ δήλωσις, ὅπως, καὶ ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ ἐτελειώθη.

Στίχοι.

Τιμῶ Θεόπτας δώδεκα Χριστοῦ φίλους,
Ἥρωας ἄνδρας, καὶ θεοὺς τολμῶ λέγειν.

Δώδεκα εὐκλεέας τριακοστὴ ἀγείρει μύσας.

Πέτρος.

Πέτρος ὁ Ἀπόστολος, καὶ πρῶτος τῶν Μαθητῶν, πρότερον τὸ εὐαγγέλιον κηρύξας ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἔπειτα ἐν Πόντῳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ Καππαδοκίᾳ Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε μέχρι Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι τὸν Σίμωνα μάγον, ὑπὸ Νέρωνος σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, τελειοῦται.

Παῦλος.

Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, καὶ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων τῷ ζήλῳ καὶ τῇ εἰς Χριστὸν πίστει πάντας τοὺς Ἀποστόλους ὑπερβαλὼν, ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ κηρύξας τὸν Χριστὸν, καὶ καταλαβὼν τὴν Ῥωμαίων πόλιν, ὑπὸ Νέρωνος τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Ἀνδρέας.

Ἀνδρέας ὁ Ἀπόστολος, ὁ πρωτόκλητος, καὶ ἀδελφὸς Πέτρου, εἰς πᾶσαν τὴν παράλιον Βιθυνίας τε καὶ Πόν-

του καὶ Ἀρμενείας τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ ὑποστρέψας διὰ τοῦ Πόντου καὶ Βυζαντίδος, κατῆλθε μέχρι τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας ὑπὸ Αἰγεάτου σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Ἰάκωβος.

Ἰάκωβος ὁ Ἀπόστολος, ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Ἀγρίππα, διὰ τὸ εὐπαρρησίαστον αὐτοῦ, μαχαίρᾳ ἀναιρεῖται.

Ἰωάννης.

Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, ὁ ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Χριστοῦ ἀναπεσὼν, ἐν Ἀσίᾳ καὶ ἐν Πάτμῳ ὑπὸ Δομετιανοῦ ἐξορισθεὶς, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, ὑποστρέψας ἐν Ἐφέσῳ, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, πλήρης ἡμερῶν ὑπάρχων.

Φίλιππος.

Φίλιππος ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου, καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Ἱεραπόλει, σὺν Μαριάμνῃ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ καὶ Βαρθολομαίῳ, τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Θωμᾶς.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος, Πάρθοις καὶ Μήδοις, Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς, τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι, κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, καὶ ὑπ' αὐτῶν λόγχαις διατρωθεὶς, τελειοῦται.

Βαρθολομαῖος.

Βαρθολομαῖος ὁ Ἀπόστολος, Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, σταυρῷ προσηλωθεὶς ἐν Ἀλβανοπόλει, ἐν αὐτῇ τελειοῦται· τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ Λείψανον, ἐν λάρνακι σιδηρᾷ ἐμβληθὲν, τῇ θαλάσσῃ ἐναπορρίπτεται.

Ματθαῖος.

Ματθαῖος ὁ καὶ Λευΐ, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, ὁ Τελώνης καὶ Εὐαγγελιστὴς, ὁ καὶ ποιήσας δοχὴν μεγάλην τῷ Ἰησοῦ, ἐκοιμήθη ἐν Ἱεραπόλει τῆς Συρίας, διὰ πυρὸς τελειωθείς.

Ἰάκωβος Ἀλφαίου.

Ἰάκωβος Ἀλφαίου, ὁ καὶ ἀδελφὸς Ματθαίου (ἀμφότεροι γὰρ τὸν Ἀλφαῖον ἔσχον Πατέρα)· ὑπὸ τῶν ἀπίστων σταυρῷ ἀναρτηθεὶς, τελειοῦται.

Σίμων.

Σίμων ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὁ καὶ Ναθαναὴλ ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ ὀνομαζόμενος, πᾶσαν τὴν Μαυριτανίαν, καὶ τὴν τῶν Ἄφρων χώραν διελθὼν, καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν, σταυρωθεὶς ὑπ' αὐτῶν, τελειοῦται.

Θαδδαῖος.

Ἰούδας Ἰακώβου, ὁ παρὰ μὲν τῷ Λουκᾷ, ἔν τε τῷ Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς Πράξεσιν, Ἰούδας ὀνομαζόμενος, παρὰ δὲ Ματθαίῳ καὶ Μάρκῳ Θαδδαῖος καὶ Λεββαῖος καλούμενος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν Μεσοποταμίᾳ κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον, ὕστερον ἐκοιμήθη ἐν Ἀραρὰτ τῇ πόλει, ὑπὸ ἀπίστων ἀναρτηθεὶς καὶ τοξευθείς.

Ματθίας.

Ματθίας, ὁ ἀντὶ τοῦ προδότου συγκαταριθμηθεὶς τοῖς Ἀποστόλοις, ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ κηρύξας τὸν Χριστὸν, καὶ πολλαῖς τιμωρίαις ὑπ' αὐτῶν αἰκισθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος.

Ἰάκωβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, καὶ υἱὸς Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος, πρῶτος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων γενόμενος, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ κρημνισθεὶς, καὶ ξύλῳ τῶν κναφέων τὴν κάραν κρουσθεὶς, τελειοῦται.

Σιμεών.

Σίμων, ὁ καὶ Σιμεὼν καὶ Κλεόπας, ὁ υἱὸς Ἰωσὴφ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, δεύτερος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων. Οὗτος ἔζησεν ἔτη ρκ'. καὶ ὡς συγγενὴς τοῦ Κυρίου, καὶ τῆς Ἰούδα φυλῆς, κατακριθεὶς, καὶ ἰοβόλων θηρίων καὶ ὄφεων καὶ ἑτέρων φαλαγγίων ἐκπιεσθέντων, τὸ ἐκβληθὲν ἐκεῖθεν ὑγρὸν ὑπὸ Δομετιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων ἀναγκασθεὶς πιεῖν, πέπονθεν οὐδὲν βλαβερόν. Ὕστερον δὲ ὑπὸ Τραϊανοῦ βασιλέως Σταυρῷ παραδοθεὶς, τελειοῦται.

Βαρνάβας.

Βαρνάβας, ὁ καὶ Ἰωσῆς ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων ἐμφερόμενος, τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον οἰκειοχείρως γράψας, ἐν τῇ Κύπρῳ νήσῳ, λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Μάρκος.

Μάρκος ὁ Εὐαγγελιστὴς, ὁ χρηματίσας υἱὸς κατὰ πνεῦμα τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, καὶ ἐκ προτροπῆς αὐτοῦ τὸ Εὐαγγέλιον συγγραψάμενος, Ἀλεξανδρεῦσι καὶ τῇ ταύτης περιχώρῳ, ἕως Πενταπόλεως, ἐκήρυξεν αὐτό. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῇ κατ' Αἴγυπτον συρεὶς, καὶ τεφρωθεὶς, ἐμαρτύρησε καὶ ἐτάφη ἐν αὐτῇ.

Λουκᾶς.

Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστὴς, καὶ Ἰατρὸς, ὁ καὶ συνέκδημος Παύλου, τὸ ἴδιον εὐαγγέλιον συγγραψάμενος, ὑπαγορεύοντος αὐτῷ τοῦ μακαρίου Παύλου, ἔτι δὲ καὶ τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων· μετὰ δὲ τὸ αὐτὸν ὑπαναχωρῆσαι ἀπὸ Ῥώμης, ἐγκαταλειφθέντος ἐκεῖσε τοῦ Παύλου, πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διδάξας, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας, ὥς φασιν, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Φασὶ δὲ αὐτὸν πρῶτον, τὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς αὐτὸν τεκούσης, καὶ τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων διὰ ζωγραφικῆς τέχνης ζωγραφῆσαι, κἀκεῖθεν εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐξενεχθῆναι τὸ εὐσεβὲς τοῦτο καὶ πάντιμον ἔργον.

Φίλιππος.

Φίλιππος, ὁ ἐν ταῖς Πράξεσιν ἐμφερόμενος, ὁ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ὁ καὶ γάμῳ προσομιλήσας, καὶ τέσσαρας ἔχων θυγατέρας προφητευούσας, Διάκονος κατασταθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸν Σίμωνα ὑποκριθέντα βαπτίσας, ἀλλὰ καὶ τὸν Αἰθίοπα εὐνοῦχον φωτίσας ὁμοίως, οὗτος ἐν Τράλλει τῆς Ἀσίας κηρύξας σὺν ταῖς αὐτοῦ θυγατράσιν, ἐκεῖσε τὸν βίον μετήλλαξεν.

Ἀνανίας.

Ἀνανίας ὁ Ἀπόστολος, καὶ Ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, ὃς καὶ Παῦλον ἐβάπτισε δι' ἀποκαλύψεως, οὗτος, τελῶν πολλὰς ἰάσεις ἐν Δαμασκῷ καὶ ἐν Ἐλευθερουπόλει, ὑπὸ Λουκιανοῦ ἡγεμόνος τύπτεται βουνεύροις, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ ἔξω τῆς πόλεως λιθοβολεῖται.

Ἰοῦστος.

Ἰωσὴφ, ὁ καὶ Ἰοῦστος καὶ Βαρσαβᾶς, ὁ καὶ σύμψηφος γενόμενος Ματθίου, τῶν ἑβδομήκοντα Μαθητῶν ὑπάρχων, εἷς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στέφανος.

Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς, εἷς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ἑβδομήκοντα Μαθητῶν, ὃς καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς

Digitized by Google

τῶν Ἀποστόλων Πράξεσιν ἐμφέρεται, ὑπὸ Ἰουδαίων λιθοβοληθεὶς, ἀναιρεῖται, συνευδοκοῦντος τοῦ Παύλου τῇ αὐτοῦ ἀναιρέσει. Εἶτα ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἀνακομίζεται τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἀποτίθεται ἐν Κωνσταντιαναῖς (*).

Πρόχορος.

Πρόχορος, καὶ αὐτὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων, καὶ τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων εἷς, Ἐπίσκοπος Νικομηδείας τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Νικάνωρ.

Νικάνωρ, εἷς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ἑβδομήκοντα Μαθητῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Παρμενᾶς.

Παρμενᾶς, εἷς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ἑβδομήκοντα Μαθητῶν, ἐπ' ὄψεσι τῶν Ἀποστόλων ἐν εἰρήνῃ τελειώθη ἐν τῇ διακονίᾳ αὐτοῦ.

Νικόλαος.

Νικόλαος, καὶ αὐτὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ἑβδομήκοντα ἦν Μαθητῶν. Οὗτος ἑτεροδοξήσας, ἀπεβλήθη τῆς τῶν Ἀποστόλων χορείας· ἐξ οὗ καὶ ἡ τῶν Νικολαϊτῶν αἵρεσις συνέστη.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οἱ πανεύφημοι Ἀπόστολοι, καὶ οἱ Δώδεκα, καὶ οἱ ὑπ' αὐτοὺς Ἑβδομήκοντα, οὓς ὁ Κύριος Ἀποστόλους ἀνέδειξε, σὺν ταῖς πισταῖς γυναιξὶν, οὐκ ἐτελέσθησαν τῷ θείῳ Βαπτίσματι, διὰ τὸ αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὑποσχέσθαι αὐτοῖς οὕτω μετὰ τὴν θείαν ἀνάστασιν, καὶ εἰπεῖν· Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ἐν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Καὶ ὅτι, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος Ὄρους, καὶ καθίσαι ἐν τῷ ὑπερῴῳ, σὺν πᾶσι τοῖς πιστοῖς ἀδελφοῖς τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ παναχράντῳ αὐτοῦ Μητρί, ὡς εἶναι πάντας ἑκατὸν εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν, κατῆλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτούς· καὶ ἐμπλησθέντες ὑπ' αὐτοῦ, καθὼς καὶ Ἰωὴλ ὁ Προφήτης φησίν, καὶ ἐδεήθησαν ἑτέρου Βαπτίσματος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Κορυφαίων. Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Μεμακάρισται, ὁ Πέτρος παρὰ τοῦ Χριστοῦ, ὡς τοῦτον φάμενος, Υἱὸν τοῦ ζῶντος Θεοῦ· Παῦλος δὲ τετίμηται, ὡς σκεῦος εὔχρηστον· καὶ ἀμφότεροι, συμμελῳδοῦντες ἔψαλλον· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νομολάτρας μὲν, ὁ Πέτρος ἐσυνέτιζεν, ὡς προσετέτακτο· ὁ Παῦλος δὲ ἐθνικούς· τούτους τε τῇ χάριτι, Χριστοῦ προσέφερον, ἀνακράζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς πανάριστος, ὁ Πέτρος τοῦ Χριστοῦ ποιμὴν, τὴν ποίμνην εἴληφε· τῆς δ' Ἐκκλησίας αὐτοῦ, ὁ Παῦλος διδάσκαλος, ἔνθεος γέγονεν, ἄμφω κράζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

(*) Περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ὅρα ἐν τῷ μεγάλῳ Ὡρολογίῳ, Αὐγούστου 2.

Θεοτοκίον.

Παναμώμητε, Παρθένε καὶ ἀσύγκριτε τῇ ἁγιότητι, ἡ τὸν Θεὸν ἐν σαρκὶ ἀφράστως κυήσασα, καὶ γαλουχήσασα, αὐτῷ πρέσβευε, παντοίων ἡμᾶς ῥύεσθαι πειρασμῶν τε καὶ σκανδάλων.

Τῶν ΙΒ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Υἱοθετήσας, τοὺς μαθητάς σου πρὶν ὁ φύσει Υἱὸς, θέσει κληρονόμους ἔδειξας πατρικῆς, κληρουχίας Ὑπεράγαθε, καὶ συνεδρεύειν σοι, τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότῃ εὐδόκησας.

Σοφίας χῦμα, καρδίας πλάτος, γλῶσσαν εὔλαλον, Λόγε παρασχὼν τοῖς θείοις σου Μαθηταῖς, ἐξαπέστειλας κηρύττοντας, τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς βασιλείας πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Ἀναφανέντες, ὥσπερ νεφέλαι πλήρεις θείου φωτὸς, πᾶσιν ἐπομβρίζουσιν ὕδωρ ζωοποιὸν, οἱ Ἀπόστολοι κραυγάζοντες· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη, τῇ θείᾳ δόξῃ ὤφθης ἄχραντε, μόνη ἐξ αἰῶνος Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, δεξαμένη Μητροπάρθενε. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τῶν Κορυφαίων. Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥώμῃ κρατυνθεὶς ὁ Πέτρος θείᾳ, θανοῦσαν τὴν Ταβηθὰν εὐχῇ ἀνέστησε· Παῦλος δὲ τὸν Εὔτυχον, ὕψους ὀλισθήσαντα, καὶ νεκρωθέντα ἤγειρεν, ἄμφω κραυγάζοντες. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁράσει φρικτῇ καὶ θαυμασίᾳ, ὁ Πέτρος καταφωτίζει τὸν Κορνήλιον· Παῦλος δὲ τὸν Γάϊον, Κρῖσπον καὶ Πανέστιον, τὸν Στεφανᾶν ἐβάπτισεν, ἄμφω κραυγάζοντες. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φρουρούμενον Πέτρον δεδεμένον, Ἀγγέλου ἐπιστασίᾳ Χριστὸς ἔλυσε· Παῦλον σὺν τῷ Σίλᾳ δὲ, αὖθις προσευχόμενον, κολαστηρίῳ πόδας τε, δεινῶς τεινόμενον, ἀνῆκε, τὴν φρουρὰν διασείσας· ὅθεν γεγηθότες αὐτὸν ἐδοξολόγουν.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι τῶν παθῶν τῶν ὀλεθρίων, σειράς τε ἁμαρτιῶν ἡμῶν διάρρηξον, αἷς ἕκαστος σφίγγεται· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, καὶ ἱλασμὸν αἰτούμεθα, ὄντες ὑπεύθυνοι· ὃν δίδου Θεοτόκε λιταῖς σου, τοῖς ὑπερυψοῦσι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Τῶν ΙΒ'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὁ θεῖος καὶ πάνσοφος χορὸς, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, πυρὶ τοῦ Πνεύματος, ὡς ὕλην εὔπρηστον ἔφλεξε, τῶν δαιμόνων τὰ σεβάσματα, καὶ τὰς καρδίας τῶν Πιστῶν ἐφωταγώγησε, τῶν βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Συμφώνως τοὺς θείους μαθητὰς, καὶ Ἀποστόλους Χριστοῦ, τοὺς τὰ οὐράνια, ἡμῖν βροντήσαντας δόγματα, τοὺς λειμῶνας τοὺς τῆς πίστεως, τοὺς εὐεργέτας τοὺς κοινοὺς τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦ Σωτῆρος, τοὺς ὑπηρέτας ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τὰ πάνσεπτα καὶ χωρητικὰ, δοχεῖα τοῦ φωτὸς, τὰς τῶν βροτῶν ἀπαρχὰς, τὰς τοῦ κηρύγματος σάλπιγγας, τοὺς χειμάῤῥους τῆς ἀφθάρτου ζωῆς, τὰς θεοφόρους ἀστραπὰς, τὰς ἰαμάτων πηγὰς, τοὺς νοεροὺς πόδας τοῦ Εὐαγγελίου δοξάσωμεν. Θεοτοκίον.

Ὁ πλήρης κενοῦται δι' ἡμᾶς, ἵνα πληρώσεως, αὐτοῦ μετάσχωμεν· τὴν γὰρ πανάχραντον μήτραν σου, ὑποδὺς ὁ ἀπερίληπτος, τῶν πατρικῶν οὐκ ἀποστὰς κόλπων σεσάρκωται· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Καταβασία· Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῶν Κορυφαίων. Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ὅλον πανταχοῦ, τὸν κόσμον διήλθετε, ὥσπερ ὑπόπτεροι· καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, φυλαῖς ἁπάσαις γλώσσαις καὶ ἔθνεσι, τὸ τοῦ Χριστοῦ κηρύξαντες, πάντες εἱλκύσατε, πρὸς τὴν πίστιν, Πέτρε παμμακάριστε, καὶ θεσπέσιε Παῦλε Ἀπόστολε.

Νεύσας εἰς βαθὺ, τὸ γῆρας καὶ φύσεως, τὸ χρέος Πέτρε πληρῶν, τῇ τοῦ διδασκάλου σου, Χριστοῦ μιμήσει σταυρὸν ὑπέμεινας· σὺ δὲ τμηθεὶς τὴν κάραν σου, Παῦλε, ὢ θαῦμα φρικτόν! ἀντὶ λύθρου, γάλακτος ἀνέβλυσας, ὀχετοὺς καὶ ἀπίστους ἐπέστρεψας.

Ὢ θεία δυὰς, κόσμου τὸ σωτήριον, ἡ πιστευθεῖσα παντὸς, καὶ πρὸς θεοσέβειαν, ἐξ ἀσεβείας μεταῤῥυθμίσασα, καὶ μετὰ πότμον σώζουσα, ἔτι πιστῶν τὰς ψυχὰς, καὶ ἡμῶν νῦν μνήσθητε καὶ πρόστητε, τοῦ Χριστοῦ Κορυφαῖοι Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Σῶτερ ἀγαθὲ, ὁ φύσει φιλάνθρωπος καὶ πολυεύσπλαγχνος, ταῖς τῆς πανυμνήτου σου, Μητρὸς Παρθένου θείαις ἐντεύξεσι, Πέτρου πρεσβείαις Παύλου τε, τῶν Ἀποστόλων τῶν σῶν, τὰ ἐλέη, σοῦ καὶ τὴν βοήθειαν, οὐρανόθεν ἡμῖν ἐξαπόστειλον.

Τῶν ΙΒ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λύειν τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τὴν ἐξουσίαν εἰληφότες, παρὰ τοῦ Δεσπότου Θεόπται, τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνυμνούντων ὑμᾶς, συμπαθῶς ἐξαλείψατε, καὶ σωτηρίας ἀξιώσατε.

Ὅλην τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, οὐσιωδῶς ὑμῖν φανεῖσαν, πάντες ὑπεδέξασθε Σοφοὶ, ἐν ὑπερῴῳ μυσταγωγούμενοι, τὰ ὑψηλὰ διδάγματα· καὶ νῦν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ὑμῖν ὁ Χριστὸς νῦν τοῖς φίλοις, ἀναπαυσαμένοις βραβεύει, τοὺς ἀμαραντίνους στεφάνους, καὶ θεωρίας θείας ἐμπίπλησιν, ὅνπερ νῦν δυσωπήσατε, τὰς Ἐκκλησίας διασώσασθαι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἁγιωτέραν πάντων εὑράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Θεονύμφευτε.

Καταβασία· Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῶν Μαθητῶν τὴν πάντιμον δωδεκάδα, χαρμονικῶς συνδράμωμεν εὐφημῆσαι. Χαίρετε τὴν σύμπασαν κυκλώσαντες, καὶ τῶν ἐθνῶν ζωγρήσαντες, τὰς κακοπίστους ἀγέλας, μαθητευθέντων τὰ θεῖα.

Θεοτοκίον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν. Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Ἡ κορυφαία κρηπὶς τῶν Ἀποστόλων, τὰ πάντα κατέλιπες καὶ ἠκολούθησας, τῷ Διδασκάλῳ βοῶν αὐτῷ· Σὺν σοὶ θανοῦμαι, ἵνα καὶ ζήσω τὴν μακαρίαν ζωήν. Τῆς Ῥώμης δὲ γέγονας σὺ πρωτεπίσκοπος, τῆς παμμεγίστου τῶν πόλεων, δόξα καὶ κλέος, καὶ Ἐκκλησίας, Πέτρε ἑδραίωμα, καὶ πύλαι Ἅδου οὐ κατισχύσουσιν, ὄντως ταύτης Χριστὸς ὡς προέφησεν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφωρισμένος, ὑλώδους ἐμφάσεως, βάρος ἁπάσης φυγὼν, ἀνεπτερώθης τῷ ἔρωτι, ὄντως τῆς θείας, Παῦλε ἀγάπης πρὸς ὕψος ἔνθεον· ἔνθα τὸν ὑπέρφωτον, γνόφον τοῦ θείου φωτὸς, ὑπεισελθὼν ὥς τις ἄσαρκος, τὴν τῶν ἀῤῥήτων, κατεπλουτίσθης ῥημάτων μύησιν, καὶ ἀπεστάλης τοῖς ἐν σκότει,

Digitized by Google

τὸ φῶς μηνύων Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ φῶς ὑπάρχων πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, ὅτε κατηξίωσας πρός με τὸν ἄνθρωπον, ἐπιδημῆσαι δἰ ἄφατον, φιλανθρωπίαν, καὶ σὰρξ γενέσθαι δἰ ἀγαθότητα, τότε φῶτα δεύτερα τῆς σῆς λαμπρότητος, καὶ ἀςραπῆς ἀποστίλβοντα, τοὺς Ἀποστόλους, καὶ μαθητάς σου Σῶτερ ἀνέδειξας· οἳ καὶ πεμφθέντες, κτίσιν ἅπασαν, τῷ φωτί σου τῷ θείῳ κατηύγασαν, δυσωποῦντές τε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρε καὶ Παῦλε τοῦ Λόγου ἀροτῆρες, Ἀνδρέα Ἰάκωβε, καὶ Ἰωάννη σοφὲ, Βαρθολομαῖε καὶ Φίλιππε, Θωμᾶ Ματθαῖε, Σίμων Ἰούδα, θεῖε Ἰάκωβε, παγκόσμιε πάντιμε, τῶν Μαθητῶν δωδεκὰς, οἱ ἐν τῷ κόσμῳ κηρύξαντες Ἐκκλησίας οἱ ἀλάξευτοι, ὄντως πύργοι καὶ στῦλοι ἀσάλευτοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἱκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἣν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σωτῆρος Μαθηταὶ, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ὡς ὕλην καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν γνῶσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Κορυφαίων, Ὠδὴ γ'. καὶ ἐκ τοῦ τῶν Δώδεκα, Ὠδὴ ς'.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΙΟΥΛΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ᾽ αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΗΣ Τῌ ΕΓΓΡΑΦῼ ΑΔΕΙᾼ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθέν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Ο ΦΟΙΝΙΞ
1889

Digitized by Google

ASTOR LIBRARY
MAY
7
1891
NEW YORK

4593

Digitized by Google

ΜΗΝ

ΙΟΥΛΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰ βούλει ἑορτάσαι τοὺς Ἁγίους τούτους, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰπὲ τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Ὅλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν· δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· χρυσὸν ἢ ἄργυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο· ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετεδῶκαν· ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὕλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην· οὐρανοπολῖται δὲ, ἐν σαρκὶ ἰσάγγελοι ἐχρημάτισαν, ἡ ὁμόφρων σύσκηνος, ξυνωρὶς ὁμότροπος, τῶν Ἁγίων καὶ ὁμόψυχος· διὸ τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χρήζουσιν. Οὓς ἐν ἐτησίοις, τιμήσωμεν ἀξίως ἑορταῖς, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, δυὰς ἡ ἀοίδιμος, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς, νάματα, ζωηφόρου τῶν ἰάσεων· ὧν καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι· καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι· πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι τελοῦντες, τῷ Χριστῷ, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσι, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο· ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. Δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν· καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰ βούλει εἰπεῖν καὶ Ἀναγνώ-

Digitized by Google

σματα; ζήτησον ταῦτα εἰς τὴν ΚΖ΄. τοῦ παρόντος μηνός.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β΄.

Ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἕνα καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους· ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούντων· ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχει, καὶ ἀδαπάνητος ὁ πλοῦτος τῶν Ἁγίων. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Πόθῳ θείῳ, καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς διηνύσατε· ὅθεν τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέστητε. Πνεύματι δὲ θείῳ χρυσωθέντες, ἀχρύσως τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι παρέχετε, δυὰς ἱερὰ, φωταυγὴς ξυνωρὶς, πεφωτισμένον θεῖον ζεῦγος Ἀνάργυροι, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους, ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίον ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσασθε· καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν τῶν νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὤφθητε Ἀγγέλων συνόμιλοι, Κοσμᾶ σὺν Δαμιανῷ, τῷ σοφῷ ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Ὁ αὐτός.

Ἀγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων εἰς αἰῶνας· βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. Γῆ τὰ Λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. Δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ἰατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτήριοι τῶν πιστῶν, Ἀνάργυροι πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε, ἱκετεύοντες Θεὸν τὸν ἀγαθὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἀνδρέου Πύρου.

Φαιδρὰ καὶ ἐπίφωτος ἀνέτειλε σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀναργύρων Χριστοῦ, λαμπρῶς καταλάμπουσα ταῖς ἀκτῖσι τῶν θαυμάτων. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, πιστῶς πανηγυρίσωμεν· δεῦτε, τῇ σορῷ τῶν Ἁγίων, προθύμως πάντες προσδράμωμεν, ὅπως τὴν ταχίστην ἴασιν ἀφθόνως παρ' αὐτῶν κομισώμεθα· ἀναργύρως γὰρ παρέχουσι πᾶσι, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀναργύρων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Ἀναργύρων τῇ μνήμῃ πάντες συνδράμωμεν, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ ἁγνῷ συνειδότι, αὐτοῖς συνεκβοῶντες· Χαίροις δυὰς, τῶν ἀσθενούντων ἡ ἴασις· ὅτι ὑμεῖς ἀπειλήφατε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῶν ἰάσεων.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου καλῶς φυλάξαντες, φιλαργυρίας νόσον, ἐκτεμόντες πανσόφως, ἰᾶσθε ἀναργύρως· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανσέβαστον κοίμησιν, ἀξιοχρέως τιμῶμεν θαυματουργοί. Ἱκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν.

Ὡς παῤῥησίαν λαβόντες παρὰ τῷ μόνῳ Θεῷ, τῷ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων, λυτρώσασθε τοὺς πίστει ὑμνοῦντας ὑμᾶς θεόφοροι Ἀνάργυροι, καὶ ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε· καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος· ἀντλουμένη δὲ, μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χεομένη περισσεύεται, καθ' ἑκάστην κενουμένη καὶ πληθυνομένη, πᾶσι χορηγοῦσα καὶ μὴ λειπομένη· καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος. Τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν; θεράποντας ἰατροὺς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰωμένους ἅπαντας, εἰληφότα χαρίσματα, παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε. Τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοὶ, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν θαυμάτων τὴν δωρεὰν παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀεννάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὤφθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐνεργοῦσα θείων ἰάσεων δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρῳ φρονήματι, θεοφόροι Ἀνάργυροι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου Ἄχραντε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν Ἀναργύρων, οἱ πιστοὶ τελέσωμεν, καθικετεύοντες αὐτούς, ἵνα ἡμᾶς ἀπαλλάττωσι παντοίων νόσων, ψυχῆς καὶ σώματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προςασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡ πάντων βοήθεια,

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων. Ψάλλομεν δὲ καὶ Καταβασίας· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Κλεινοὺς ἰατροὺς τῶν βροτῶν μέλπειν θέμις.
Ἰωσὴφ (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Καταστραπτόμενοι δόξῃ τῇ θεϊκῇ, φωταυγεῖς, Ἀνάργυροι, καταυγάσατε ἡμῶν, τὰς ψυχάς, σκεδάζοντες παθῶν, τὴν ἀχλύν, ὅπως ὑμᾶς πίστει γεραίρωμεν.

Λυμαντικῶν καθαρθέντες πρώην παθῶν, πόνων ἐπιδόσεσιν, ἐκκαθαίρετε ἡμῶν, χαλεπὰ νοσήματα Σοφοί, καὶ τοὺς πόνους τῶν ψυχῶν ἐπικουφίζετε.

Ἐκ τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότου τὰς δωρεάς, εἰληφότες Ἅγιοι, τῶν θαυμάτων δωρεάν, τὰ ἡμῶν ἰάσασθε πολλά, καὶ δυσίατα σαρκὸς πάθη δεόμεθα. Θεοτοκίον.

Νόμου τῆς φύσεως δίχα τίκτεις Ἁγνή, τὸν τοῦ νόμου πάροχον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτήν· ὃν δυσώπει ῥύσασθαι ἡμᾶς, Θεοτόκε τῶν πολλῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ κόσμος ᾄδει τὰς ὑμῶν, Ἅγιοι καθ' ἑκάστην, πολλὰς εὐεργεσίας, καὶ θαυμάτων τὴν πληθύν, θαυματουργοὶ ἰατροί, τῶν Ἀγγέλων, ὄντως ἰσοστάσιοι.

Ὑμᾶς τοὺς δύο φωταυγεῖς, δυσωποῦμεν ἀστέρας, τοὺς ἐν ὕψει κειμένους, Ἐκκλησίας μυστικῶς, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανέ, τὰς καρδίας, πάντων καταυγάζετε.

Ἰδοὺ συνήθροισται λαός, Ἅγιοι πανταχόθεν, τοῦ ὑμῶν ἀνυμνῆσαι, τὰς μεγίστας δωρεάς, ἐν τῷ τεμένει ὑμῶν· ἀλλὰ πάντων, τὰς εὐχὰς πληρώσατε. Θεοτοκίον.

Ἁγία Δέσποινα ἁγνή, ὑπεράγιον Λόγον, σωματώσασα λόγῳ, τῶν ἀλόγων με παθῶν, ὑμνοῦντά σε εὐσεβῶς, θείοις λόγοις, λύτρωσαι πανάμωμε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἰαμάτων δοτῆρες θαυματουργοί, καὶ θαυμάτων λαμπτῆρες φωταγωγοί, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι· τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε· ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν, θεοφόροι Ἀνάργυροι. Πρεσβεύσατε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσών, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν, καὶ σκέπην σε ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν

(*) Τὰ τετυπωμένα Μηναῖα ἔχουσιν ἕτερον Κανόνα τὴν σήμερον, τοῦ Ἰωσὴφ μὲν ὄντα κἀκεῖνον, ἀλλ' εἰς Εἱρμοὺς οὐ τοσοῦτον συνήθεις. Διὰ τοῦτο τυποῦται ἐνταῦθα ὁ παρών, ὡς γλαφυρώτερος, καὶ μᾶλλον ἁρμόδιος εἰς ἑορτάσιμον ἡμέραν, σωζόμενος μὲν ἐν ταῖς Χειρογράφοις, ἀνέκδοτος δὲ εἰσέτι, καὶ ἤδη πρῶτον προκύπτων εἰς φῶς.

Digitized by Google

ἀπαύστως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου Ἄχραντε.

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Τὰ θεῖα κλήματα, τὰ ὄντως εὔκαρπα, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας τὸν μυστικὸν, οἶνον ἀποστάζοντα, ἐν εὐφροσύνῃ τοὺς σοφοὺς, Ἀναργύρους εὐφημήσωμεν.

Ῥομφαία ὤφθητε, κατατιτρώσκοντες, δυσμενεῖς ἀοράτους· ὧν καὶ ἡμᾶς, τῶν βελῶν λυτρώσασθε, περιποιούμενοι ἡμῶν, τὴν ζωὴν σοφοὶ Ἀνάργυροι.

Οὐκ ἔςιν ἄνθρωπος, ὅς τις οὐ κέκτηται, ἀγαθοὺς ὑμᾶς πρέσβεις πρὸς τὸν Χριστὸν, Ἅγιοι Ἀνάργυροι· ὃν δυσωπήσατε πυρὸς, αἰωνίου λυτρωθῆναί με.

Θεοτοκίον.

Σκηνώσας Κύριος, ἁγνὴ ἐν μέσῳ σου, τὴν σκηνὴν τὴν ἁγίαν, πηγὴν πολλῶν, δεικνυσιν ἰάσεων, καὶ καθαρτήριον παθῶν, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Τὸν θεῖον εἵλκυσαν φωτισμὸν, τῶν ἀπαυγασμάτων τὴν πηγὴν, ὁλοκαρδίως ποθήσαντες, καὶ φωταγωγοῦσιν ἡμᾶς ἑκάστοτε, θαυμάτων δᾳδουχίαις οἱ μεγαλώνυμοι.

Ὡραῖον ζεῦγος ὄντες Σοφοὶ, αὔλακας ἐργάζεσθε ψυχῶν, θεοσημείαις ἑκάστοτε, τέμνοντες τὰ πάθη ὥσπερ ζιζάνια, καὶ ῥώσεως τὸν στάχυν ἑκατοστεύοντες.

Νενευρωμένοι σθένει Χριστοῦ, τοῦ ἐν τῇ κακίᾳ δυνατοῦ, πᾶσαν ἰσχὺν διωλέσατε· οὗ τῆς τυραννίδος ἡμᾶς λυτρώσασθε, ἀκοίμητοι προστάται ἡμῶν Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με Δέσποινα ἀγαθὴ, τῶν πειρατηρίων τοῦ ἐχθροῦ, τῆς ἐν γεέννῃ κολάσεως, καὶ τῆς συνεχούσης αἰχμαλωσίας με, καὶ μή με καταισχύνῃς ὑμνολογοῦντά σε.

Ὠδὴ ϛ΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οἰκοῦντες Ἀνάργυροι, ἐν χαρᾷ τοὺς οὐρανοὺς, ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ ὑμῶν, παραγενέσθαι σπεύσατε καὶ ἡμῶν, τὰς νόσους τοῦ σώματος, καὶ καρδίας τὰ πάθη ἐξοικίσατε.

Τὴν θείαν εὐπρέπειαν, στολισθέντες εὐπρεπῶς, ὡς διπλοΐδα Ἅγιοι, γυμνοὺς ἡμᾶς ὑπάρχοντας ἀρετῶν, ἐνθέως ςολίσατε, καὶ παθῶν ἀτιμίας γυμνώσατε.

Ὡς κόσμου τὰ θαύματα, περικείμενοι παντὸς σωτῆρες κόσμου ὤφθητε· τῆς κοσμικῆς οὖν βλάβης πάντας ἡμᾶς, λυτρώσασθε Ἅγιοι, καὶ παθῶν ἀτιμίας καὶ κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, πῦρ ὑπάρχων Ἰησοῦς, ἐκ σοῦ σαρκὶ προέρχεται· τοῦτον Ἁγνὴ δυσώπησον τοῦ πυρὸς, καὶ πάσης κολάσεως, λυτρωθῆναι τοὺς πίςει ἀνυμνοῦντάς σε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι· Ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλετε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας, ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν ἰατρῶν, καὶ πᾶσι γνῶσιν παρέχουσι· τοῦ γὰρ Ὑψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν· ὅθεν κἀμοὶ διηγήσεως χάριν δεδώρηνται, ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Χριστοῦ καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας· ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Συναξάριον.

Μὴν Ἰούλιος, ἔχων ἡμέρας λα΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι΄.

Τῇ Α΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ τελειωθέντων.

Στίχοι.

Βολαῖς ἀδελφοὺς οὐ διέσπων οἱ λίθοι,
Ὡς εἰς ἓν ἄμφω συμπεπηγότας λίθον.

Πρώτῃ Ἰουλίοιο λίθοισιν Ἀνάργυροι ἤθλουν.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Καρίνου τοῦ Βασιλέως, ἰατροὶ τὴν τέχνην, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες, καὶ μισθὸν τῆς ἰατρικῆς αἰτοῦντες τὴν εἰς Χριστὸν τῶν θεραπευομένων ὁμολογίαν καὶ πίστιν, καὶ μηδὲν ἕτερον κομιζόμενοι. Διαβληθέντες οὖν τῷ Βασιλεῖ, ὡς μαγικῇ τέχνῃ τὰς θεραπείας ποιοῦσιν, ἑτέρων δὲ αὐτοὺς ἀγομένων, αὐτοὶ παρέδωκαν ἑαυτούς. Ἀλλ᾽ οὐ μόνον αὐτοὶ οὐκ ἀπείσθησαν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ μάλιστα καὶ τὸν Βασιλέα Καρῖνον τῆς δυσσεβείας ἀπήλλαξαν, ἰάσεως τῆς παρὰ τῶν Ἁγίων τυχόντα καὶ αὐτόν. Ἐν γὰρ τῷ ἐρωτᾷν αὐτοὺς, καὶ τὰ δεινότατα ἀπειλεῖν, ἡ τοῦ προσώπου αὐτοῦ θέσις ἐκτραχηλισθεῖσα, καὶ διαστραφεῖσα ἐπὶ νῶτον αὐτοῦ, ἐθεραπεύθη ὑπὸ τῶν Ἁγίων· καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ παρεστῶτες ἐπίστευσαν εἰς Χριστόν. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Βασιλεὺς, μετὰ πάντων τῶν οἰκείων αὐτοῦ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε, καὶ τοὺς Ἁγίους ἐντίμως ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξέπεμψεν. Ὕστερον δὲ ὁ ἐπιστάτων τῆς κατ᾽ αὐτοὺς τέχνης φθονήσας αὐτοῖς, ἐπί τι ὄρος ἀνήγαγεν, ὡς πρὸς συλλογὴν δῆθεν ἰατρικῶν βοτανῶν, καὶ ἐπιθέμενος, λίθοις ἀνεῖλεν αὐτούς.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, τοῦ συστησαμένου τὴν Μονὴν τοῦ Βαθέος ῥύακος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐπτερώσατε τὸν νοῦν πρὸς τὰ οὐράνια, καλῶν ταῖς ἐπιδόσεσι, καὶ γενόμενοι, κοινωνοὶ τῶν θείων δωρεῶν, ὑπόπτεροι ὄντες ἀετοί, πᾶσαν διέρχεσθε τὴν γῆν, θαυματουργοῦντες ἀεί.

Λαμπρυνθέντες ὥσπερ ὄμβρυζον Ἀνάργυροι, χρυσίον, θείᾳ χάριτι, ἐπλουτήσατε, ἰαμάτων χάριν δαψιλῶς· διὸ οἰκτειρήσατε ἡμᾶς, χειμαζομένους χαλεπῶν, ἐπαγωγαῖς πειρασμῶν.

Παραθέμενοι Κυρίῳ καθαρὰ ὑμῶν, τὰ πνεύματα Ἀνάργυροι, τὰ ἀκάθαρτα, ἐκδιώκειν χάριν παρ' αὐτοῦ, ἐδέξασθε πνεύματα ἀεί· ὧν τῆς κακίας τῆς πικρᾶς, ῥύσασθε πάντας ἡμᾶς.

Ἐκοιμήθητε δικαίοις ὀφειλόμενον, ὕπνον σοφοὶ Ἀνάργυροι, καὶ ἀκοίμητοι πρεσβευταὶ ὑπάρχετε πιστῶν· διὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀεί, καὶ τῶν σωμάτων τὰ δεινὰ πάθη κοιμίσατε.

Θεοτοκίον.

Ἱκετεύουσα μὴ παύσῃ τὸν φιλάνθρωπον, Θεὸν ἡμῶν Πανάμωμε, ὅπως λάβωμεν, παντελῆ συγχώρησιν κακῶν, καὶ τύχωμεν τῶν ἐν οὐρανοῖς, ἡτοιμασμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Νοσημάτων παντοίων ὄντες πολέμιοι, συμμαχίᾳ τοῦ Θείου Πνεύματος Ἅγιοι, παύσατε ἡμῶν, τῶν ψυχῶν τὰ νοσήματα, καὶ τὰς τῶν σωμάτων, κουφίσατε ὀδύνας.

Θεωροὶ τοῦ Κυρίου νῦν τῆς τερπνότητος, χρηματίζοντες ὄντως προσεπισκέπτεσθε, τοῦτον τὸν τερπνόν, θεοφόροι ναὸν ὑμῶν, καὶ πηγὴν θαυμάτων πολλῶν ἐπιτελεῖτε.

Ἐκ πηγῆς Παραδείσου ἐκπορευόμενοι, ποταμοὶ ὥσπερ δύο ἅπαν ἀρδεύετε, πρόσωπον τῆς γῆς, ἰαμάτων τοῖς νάμασι, καὶ τῶν νοσημάτων, ξηραίνετε τοὺς ὄμβρους.

Μακαρίων ἐλπίδων ἐπιλαβόμενοι, ὑπὸ πάντων ἀξίως νῦν μακαρίζεσθε, ὡς ἐκπληρωταί, μακαρίου Θεοῦ ἡμῶν, θείων θελημάτων, Ἀνάργυροι δειχθέντες.

Ἰατροὶ ἀνιάτων παθῶν Ἀνάργυροι, τὰ ἀνίατα πάθη ἡμῶν ἰάσασθε, καὶ τῶν πειρασμῶν, τὸν χειμῶνα πραΰνατε, καὶ τῆς ἀθυμίας, σκεδάσατε τὰ νέφη. Τριαδικόν.

Σὺν ἁγίοις Ἀγγέλοις ὑμνολογήσωμεν, τὸν Πατέρα καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα ἅγιον μίαν ἐν τρισί, χαρακτῆρσι Θεότητα, μίαν βασιλείαν, καὶ μίαν ἐξουσίαν.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἰδοὺ ὁ οἶκος ὑμῶν τοῖς θαύμασι, πανευπρεπῶς, ὡς ἄστροις φωταυγέσι λαμπρύνεται, καὶ συμφώνως ὑμᾶς ἀγαλλόμενος, πάντοτε μακαρίζει καὶ τὴν σεπτὴν ὑμῶν, μνήμην ἑορτάζει εὐσεβῶς, σεπτοὶ Ἀνάργυροι.

Ὡς φῶς ὡς δύο μεγάλοι ἥλιοι, τὸ νοητὸν στερέωμα κοσμεῖτε Ἀνάργυροι, καὶ σημείων ἀκτῖσι λαμπρύνετε, πάντων πιστῶν καρδίας· ὅθεν κραυγάζομεν· Λύσατε τὸ σκότος, τῶν παθῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Σκηνὰς τὰς ἄνω οἰκοῦντες Ἅγιοι, μέσον ἡμῶν γενέσθαι ἀοράτως σπλαγχνίσθητε, τῶν ἐν μέσῳ τῆς θείας σκηνῆς ὑμῶν, ὕμνους ἀναπεμπόντων, τῷ παντοκράτορι, καὶ μακαριζόντων, ἐκτενῶς ὑμᾶς πανεύφημοι.

Ἡ γῆ τοῖς ἄνω συνεπαγάλλεται, ἐν τῇ φαιδρᾷ καὶ θείᾳ ἑορτῇ ὑμῶν Ἅγιοι, ἣν τελοῦντας ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθε, σκότος ἀρρωστημάτων, πάσης στενώσεως, καὶ τῆς ἐν τῷ Ἅδῃ, χαλεπῆς σρφοὶ κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Φρικτὴν λοχείαν ἔχουσα Πάναγνε, ἐν τῇ φρικτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως δέομαι, τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως ῥῦσαί με, καὶ τῆς τῶν σωζομένων στάσεως μέτοχον, ποίησον ὑμνοῦντα, σὲ πιστῶς, θεοχαρίτωτε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, ἰατρεύετε νόσους, καὶ θεραπεύετε πάντας τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει· διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ἡμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ἐκύησας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ ἑξῆς γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὶ προσκλυζόμενοι, καὶ σαφῶς πελαγίζοντες, τὴν κτίσιν ἀρδεύετε, ταῖς θεοσημείαις καὶ τοῖς παραδόξοις, τῶν ἰαμάτων παροχαῖς, καὶ ψυ-

Digitized by Google

χοφθόρα πάθη ξηραίνετε, καὶ νόσυ θεραπεύετε, καὶ φυγαδεύετε πνεύματα, θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάθη ἀλογώτατα, καθυποτάξαντες Ἅγιοι, ψυχικαῖς ταῖς δυνάμεσιν, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας, ἐπιχορηγεῖτε, παρὰ Χριστοῦ τὴν δωρεὰν, τῶν ἰαμάτων καταπλουτήσαντες· διὸ τὴν ἱερὰν ὑμῶν, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐκτελοῦντες αἰτούμεθα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ θεῖος ναὸς ὑμῶν, ὡς οὐρανὸς ἀναδέδεικται, φωταυγὴς καὶ οὐράνιος, ὡς ἄστρα τὰ θαύματα, τὰ σωτηριώδη, νῦν προσκεκτημένος, καὶ ὥσπερ ἥλιον φαιδρὸν, τῶν ἰαμάτων θείαν ἐνέργειαν. Κοσμᾶ μακαριώτατε, Δαμιανὲ πανᾳοίδιμε, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, Ἦχος δ'.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων ἡ γ'. καὶ ϛ'. Ὠδή. Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐν Βλαχέρναις Καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ, Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔδωκας φιλάνθρωπε, τὴν σὴν Μητέρα βοήθειαν, τοῖς σοῖς δούλοις ὡς εὔσπλαγχνος, δι' ἧς τὴν ἀπόρρητον, καὶ φρικτὴν εἰργάσω, τὴν οἰκονομίαν, καὶ τὸ πρωτόκτιστον ἡμῶν, ἐπανωρθώσω θεῖον ἀξίωμα· διὸ τὴν πανσεβάσμιον, ταύτης τιμῶντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν τὸ κράτος σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε.

Πόλιν τὴν τιμῶσάν σε, καὶ κατὰ χρέος δοξάζουσαν, περιέπεις πανύμνητε, Ἐσθῆτι τιμίᾳ σου, ἐξ ἀθεωτάτων, ἄχραντε βαρβάρων, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ σεισμοῦ, καὶ ἐμφυλίου πολέμου πάντοτε, Παρθένε ἀπειρόγαμε· καὶ διὰ τοῦτο δοξάζει σε, Παναγία θεόνυμφε, τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Ἐσθῆτα τιμίαν σου, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἐδωρήσω τῇ πόλει σου, πλοῦτον ἀναφαίρετον, σκέπην τε καὶ κλέος, καὶ ἄῤῥηκτον τεῖχος, καὶ ἰαμάτων θησαυρὸν, καὶ τῶν θαυμάτων πηγὴν ἀένναον, λιμένα τε σωτήριον, χειμαζομένοις ἑκάστοτε· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε, ὑπερύμνητε Δέσποινα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες, δαυϊτικὴν μελῳδίαν, τῇ νεάνιδι νύμφῃ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνὸν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παλάτιον ἔμψυχον Θεοῦ, μόνη ἐχρημάτισας, καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, οἴκῳ ἁγίῳ σου, τεθησαυρισμένην, τοῖς πιστοῖς ἁγίασμα, καὶ τεῖχος ἐδωρήσω ἀπόρθητον, δι' ἧς ἡ πόλις σου, Θεομῆτορ διασώζεται, ἀνυμνοῦσα, τὸ ἔνθεον κράτος σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἐσθῆτα τιμίαν σου τὸ σὸν, τίμιον καὶ ἅγιον, σῶμα σεμνὴ περιστείλασαν, δόξης θησαύρισμα, ἐδωρήσω πᾶσι, καὶ πηγὴν πηγάζουσαν, τῆς χάριτος ἀείζωα νάματα· ἧς ἑορτάζομεν, τὴν κατάθεσιν τιμῶντές σε, Θεοτόκε, τὴν πάντας τιμήσασαν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ὁ οἶκός σου Δέσποινα τὸ σὸν, ἱερὸν μαφόριον (*), ὡς θησαυρὸν ἁγιάσματος, φέρων

(*) Τὸ Μαφόριον, ὅπερ ἀπαντᾶται προσέτι καὶ εἰς τὸ δεύτερον Τροπάριον τῆς η'. καὶ εἰς τὸ πέμπτον τῆς θ'. Ὠδῆς

Digitized by Google

ἑκάστοτε, ἁγιάζει πάντας, ἡμᾶς τοὺς προςρέχοντας, καὶ σὲ χρεωστικῶς μακαρίζοντας, ἐν τούτῳ ἔχοντας, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ βεβαίαν, σκέπην καὶ κραταίωμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, Ἐσθῆτά σου τὴν ἁγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι. Χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ. Χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη. Χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς σεπτῆς Ἐσθῆτός σου, τῇ καταθέσει, ἑορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαὸς, καὶ

τοῦ ἐφεξῆς Κανόνος τοῦ Ἰωσὴφ, λέξις οὖσα τῆς παρακμῆς τῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσης, κατά τινας μὲν σημαίνει κάλυμμα κεφαλῆς· ὡς «Μαφόριον, σκέπασμα κεφαλῆς» (Βαρῖνος)· καὶ «κρήδεμνον δὲ τὸ μαφόριον» (Εὐστάθ. Ἰλ. χ.). Κατ' ἄλλους δὲ δηλοῖ ἔνδυμα, τὸ παρά τισιν ἴσως λεγόμενον Ζωστικόν· ὡς «Καὶ ζώννυται τὸ μαφόριον αὐτοῦ» (Δωρόθ. Διδασκ. 1. περὶ Μοναχοῦ)· καὶ «Εἰσῆλθεν εἰς τὸ κελλίον περιζωσάμενος τὸ μαφόριον» (Ἀποφθέγμ. Πατέρων). Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀθανάσιος, σχηματίσας καὶ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ, λέγει· «Παρθένοι ἀπομαφοριζόμεναι ἀπήγοντο εἰς τὸ βῆμα τοῦ ἡγεμόνος, καὶ εἰς φυλακὴν ἐβάλλοντο» (Ἐπιστ. πρὸς τοὺς ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξους).

Ἔστι δὲ ἡ λέξις, ὡς φαίνεται, ἐκ τῶν τραγελαφικῶν ἐκείνων τῆς λατινομίκτου διαλέκτου τῶν Βυζαντινῶν, συντιθεμένη πιθανῶς ἐκ τοῦ λατινικοῦ μάνος (manus, χεὶρ) καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ φορῶ· ὡς ἐὰν ἔλεγέ τις μανοφόριον, καὶ κατὰ συγκοπὴν μαφόριον· ἤγουν, φόρεμα μὲ μανίκια, ὁμοιάζον ἴσως τὸ ἕως τῶν ἀστραγάλων μακρὸν ἐπανωφόριον, ὅπερ ἐφόρουν αἱ παρθένοι τοπάλαι διὰ σεμνότητα, καθὼς λέγεται περὶ τῆς Θάμαρ, θυγατρὸς τοῦ Δαυΐδ· «Καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτὼν καρπωτός· ὅτι οὕτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν» (Β΄. Βασ. ιγ΄. 18)· ὡς ὁ Ἰώσηπος λέγει σαφέστερον περὶ αὐτοῦ· «Ἐφόρουν γὰρ αἱ τῶν ἀρχαίων παρθένοι χειριδωτοὺς ἄχρι τῶν σφυρῶν, πρὸς τὸ μὴ βλέπεσθαι τοὺς χιτῶνας» (τὰ ὑποκάμισα δηλαδή). Τοιοῦτον λοιπὸν ὑπῆρχεν ἀναμφιβόλως τῆς σεμνοτάτης ἀειπαρθένου, καὶ Θεοτόκου Μαριὰμ τὸ μαφόριον, ὅπερ ἑλληνικώτερον καὶ Ἐσθὴς καλεῖται, ἐν ᾧ καὶ τὸν Ἰησοῦν πάντως ἐτύλιξε βρέφος, κατὰ τοὺς ἱεροὺς Ὑμνῳδούς.

ἐκτενῶς ἀνακράζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα. Δίς.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμένη, τὴν σεπτὴν κατάθεσιν, τῆς σῆς Ἐσθῆτος ὦ σεμνὴ, καὶ μετὰ πόθου κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, πιστῶν ἡ βοήθεια. Δίς.

Οἱ δύο Κανόνες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὧν ὁ παρὼν φέρει Ἀκροστιχίδα τήνδε·

Ἐσθῆτα τιμῶ τῆς πανάγνου Παρθένου. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Ἐσθῆτά σου σεπτὴν, Θεοτόκε Παρθένε, τῷ τιμῶντί σε λαῷ, δεδώρησαι ἀεὶ, ἱερὸν περιτείχισμα· ὅθεν πᾶσαν ἐναντίων, ἐπανάστασιν πάντοτε, ἐκτρεπόμεθα σθένει τοῦ Πνεύματος.

Σαρκὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, γνωρισθέντος ἐπὶ γῆς, Ἐσθῆτα ἱερὰν, ἐπαφῇ καθηγίασας, σώματός σου τε προσψαύσει· δι' ἧς πάντας τοὺς δούλους σου, ἁγιάζεις Παρθένε ὑμνοῦντάς σε.

Θησαύρισμα σεπτὸν, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν, ἐδωρήσω ἀγαθὴ, Παρθένε ἀληθῶς, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, ἅπαντας καταπλουτοῦσα, δωρεαῖς θείου Πνεύματος, καὶ θαυμάτων πολλαῖς ἐπιδείξεσιν.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν ἡ τεκοῦσα, τοῦ Θεοῦ ὑπερφυῶς, δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, σπίλον ὄντως καὶ ῥυτίδα, ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε, τῶν αὐτὴν προσκυνούντων Πανάμωμε (*).

Ἕτερος Κανών.

Ἦχος ὁ αὐτός. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Λαμπάδα, φωτοφανῆ καὶ ἄδυτον, ὁ τῆς Πανάγνου ναὸς, ὡς οὐρανὸς εὑράμενος φαιδρὸς, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα αὐτῆς, τὴν οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν χαρίτων αἰθριάζει αὐγαῖς.

Ἰσχύν τε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχραντε, Ἐσθῆτα θείαν ὄντως ἀληθῶς, περιέχει ἡ πόλις σου, ὡς κράτος ἀδιάσπαστον· διὸ καὶ χαίρει καυχωμένη ἐν σοί.

Τῆς πάλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σορὸς Κιβωτοῦ, Θεογεννῆτορ ὤφθη τοῖς ἐν γῇ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

(*) Ἐν τῷ Χειρογράφῳ λέγεται οὕτω .... δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν Ἐσθῆτά σου ἄσπιλον (γρ. σὴν Ἐσθῆτα τὴν ἄσπιλον), σπίλου ὄντως καὶ ῥυτίδος, ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε, τοὺς αὐτὴν προσκυνοῦντας πανάμωμε — Σημείωσαι δὲ, ὅτι τὸν ἐφεξῆς ἀνώνυμον κανόνα οὐκ ἔχει τὸ Χειρόγραφον· ἔχει ὅμως ἀντ' αὐτοῦ πλήρη τὸν ἀνωτέρω, καθ' ὅλον τῆς Ἀκροστιχίδος τὸν ἀριθμόν.

Digitized by Google

Ὠδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὸ τερπνὸν ἁγίασμα, τὴν ἐπουράνιον πύλην, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτῆς Ἐσθῆτα θεῖα βρύουσαν χαρίσματα, ἣν πόθῳ ἀσπασώμεθα.

Ἀφθαρσίας ἔνδυμα, τοὺς τῇ φθορᾷ γυμνωθέντας, σοῦ τῷ ἀφθόρῳ τόκῳ πάντας ἐνέδυσας Σεμνή· οἷς τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτά σου, δεδώρησαι ὄλβον ἀναφαίρετον.

Τὸν νεφέλαις Ἄχραντε, προσεπενδύοντα ὅλον, τὸν Οὐρανὸν Ἐσθῆτί σου, περιέστειλας σεπτῇ ἣν προσκυνοῦντες, πίστει σε δοξάζομεν, σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἰατρεῖον ἄμισθον, τοῖς ἀσθενοῦσιν ὑπάρχει, ὁ θεῖος οὗτος οἶκος· τὴν γὰρ Ἐσθῆτά σου ἁγνή, πηγὴν ἀπαύστως βρύουσαν, ἰάματα κέκτηται Πανάμωμε.

Ἕτερος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοί, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἁγνῆς σήμερον, Ἐσθῆτα πιστῶς εὐλαβούμενοι.

Ἰάματα τοῖς πιστοῖς, ὁ πολυτίμητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου ἁγνῆς, Ἐσθὴς ἀναβρύει ἐν χάριτι.

Ὡς δρόσος ἑωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου Ἁγνὴ ῥέουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων κοιμίζει ἀεί. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε,
» καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδὲμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν ἀεί· Χαῖρε ἡ μόνη, ἐλπὶς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Μεγαλύνωμεν τὴν μόνην εὐλογημένην, καὶ τὴν αὐτῆς Ἐσθῆτα, προσπτυξώμεθα πίστει, ὅπως ἀρυσώμεθα, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ὡς πολύτιμον θησαύρισμα κεκτημένη, ἡ σὲ τιμῶσα πόλις, τὴν Ἐσθῆτά σου Κόρη, πίστει κατασπάζεται, καὶ χάριν κομίζεται.

Τὴν Ἐσθῆτά σου, ὡς βρύουσαν ἀφθαρσίαν, καταστολήν τε δόξης, χρηματίζουσαν πᾶσι τοῖς ὑμνολογοῦσί σε, τιμῶμεν Πανάμωμε.

Ἡ Πανάμωμος καὶ μόνη ἁγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει τιμώντων σε. Ἕτερος. Ἐπαρθέντων σε ἰδοῦσα.

Ὡς ὑπέρτιμον στερέωμα Θεοτόκε, ὁ Ποιητὴς καὶ Κτίστης σὲ πηξάμενος, ὥσπερ, ἄστροις κατεκόσμησε, ταῖς θείαις ἐλλάμψεσιν, αἷς καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα.

Ἀπὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει Θεογεννῆτορ, πρὸς οὐρανὸν ἡ θεία, Ἐσθής σου τῷ πόθῳ σεμνή, ταύτης ἀναφθέντας θερμῶς· διό σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττονος.

Ἰδοὺ χάρις ἀνεξάντλητος· δεῦτε πάντες, εἰλικρινεῖ καρδίᾳ, ἀρύσασθε θεῖα, νάματα πηγάζοντα, ἀφθόνως φιλέορτοι, τῆς σεπτῆς σοροῦ τῆς πανάγνου Μητρός.

Ὠδὴ ε'. Σύ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Δέσποινα ἡμῖν, τοῖς σοῖς δούλοις δεδώρησαι, κραταίωμα τὴν Ἐσθῆτα, καὶ τιμίαν σου Ζώνην, καὶ θεῖον περιτείχισμα.

Παράδεισος τερπνός, εὐωδίαν τοῦ Πνεύματος, πανάχραντε ἀποπέμπων, ὁ ναὸς ὁ κατέχων, τὴν σὴν Ἐσθῆτα δέδεικται.

Ἁγίασον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν πίστει σου τὴν ἁγίαν, Παναγία Ἐσθῆτα, τιμώντων ὡς ὑπέρτιμον.

Ναοὺς ἡμᾶς Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ ἐνοικήσαντος, ἀνάδειξον Θεοτόκε, τοὺς τῷ θείῳ ναῷ σου, πιστῶς σε μακαρίζοντας.

Ἕτερος. Ὁ αὐτὸς Εἱρμός.

Σὺ Κύριε τὴν σήν, Μητέρα ἐμεγάλυνας· σὺ ὕψωσας ὑπὲρ πάσας, νοερὰς ἐξουσίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, νῦν ἀφθόνως παρέχεται, πανάχραντε Θεοτόκε, ἐκ τιμίας σοροῦ σου, τοῖς πόθῳ προσκυνοῦσί σε.

Σὲ δύναμιν πιστοί, Βασιλεῖς περιζώννυνται· σὲ σύνδεσμον Θεοτόκε, ἡ σὴ ἔχουσα πόλις, Ἐσθῆτί σου σεμνύνεται.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἀνέδειξας, τῇ πασῶν Βασιλίδι τῶν πόλεων, ἡ τεκοῦσα, Βασιλέα τῶν ὅλων καὶ Κύριον, ἀρραγὲς ὡς τεῖχος, τὴν σεπτὴν καὶ ἁγίαν Ἐσθῆτά σου.

Γηθόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν χάριν δοξάσωμεν, καὶ τὴν ταύτης, παναγίαν Ἐσθῆτα τιμήσωμεν, ἐξ ἧς πᾶσα ῥῶσις, ἀσθενοῦσιν ἀπαύστως προέρχεται.

Ναμάτων σε, ζωηρρύτων πηγὴν ἐπιστάμεθα, Θεοτόκε, καὶ τιμῶμεν τὴν θείαν Ἐσθῆτά σου, ἐξ ἧς τὰς ἰάσεις, καθ' ἑκάστην πιστοὶ ἀρυόμεθα.

Digitized by Google

Ο Κύριος, μετὰ σοῦ Θεοτόκε γενόμενος, τῶν ἀνθρώπων, ἑαυτῷ τὴν οὐσίαν ᾠκείωσε, καὶ τοῦ ἀλλοτρίου, ἐξ αὐτῆς πᾶσαν βλάβην ἐξώρισεν.

Ἕτερος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ὅλην σε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος, ὅλην ἐλάμπρυνε Κόρη, ὅλην σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, τῷ ναῷ σου, σὺν τῇ Ζώνῃ Ἐσθῆτι καὶ θείᾳ Σορῷ.

Ἰσχύν σε, οἱ πιστοὶ κεκτημένη καὶ καύχημα, περιζωννύονται δόξαν, τὴν σεπτήν σου Ζώνην Θεοκυῆτορ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

Ἰδεῖν σου, Θεοτόκε τὴν δόξαν τὴν ἄφατον, πάλαι ὠδίνησαν θείως, οἱ Προφῆται πάντες· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, ἡμῖν ὤφθη, τῶν ἡμερῶν ὁ χρόνων ἐπέκεινα.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρυ
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σοῦ ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ ἐδωρήσω, τὴν ἱερὰν Ἐσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερόν, σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη θεία ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν κατάθεσιν, ἑορτάζομεν πόθῳ, καὶ ἐκβοῶντες κράζομεν πιστῶς· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθῆ σκηνὴν τοῦ Θεοῦ Λόγυ, τὴν ἔμψυχον νεφέλην, καὶ στάμνον τὴν τοῦ Μάννα, τὴν Θεοτόκον Μαριάμ, πάντες οἱ σωθέντες διὰ τοῦ τόκου αὐτῆς ἐν πίστει μακαρίσωμεν· καὶ τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτα προσπτυξώμεθα, ἥπερ τὸν Δεσπότην περισχοῦσα, ὡς βρέφος ἐβάστασε, φορέσαντα σάρκα, δι' ἧς περ τῶν βροτῶν ἡ φύσις ἐπήρθη πρὸς μετάρσιον ζωὴν καὶ βασιλείαν· ὅθεν γεγηθότες, κραυγάζομεν μεγαλοφώνως· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη ποιούμεθα τῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου, καὶ Βηρίνης τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Στίχοι.

Χιτὼν μὲν Υἱοῦ Χριστοφρουροῖς δημίοις.
Ἐσθὴς δὲ Μητρὸς χριστοφρουρήτῳ πόλει.
Δευτερίῃ κατέθεντο σορῷ Ἐσθῆτα Παναγνυ.

Πατρίκιοι δύο, Γάλβιος καὶ Κάνδιδος αὐτάδελφοι, ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπερχόμενοι προσκυνῆσαι, κατέλαβον τὴν Παλαιστίνην. Κατὰ δὲ τοὺς Γαλιλαίας τόπους γενόμενοι, καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα τῆς Θεοτόκου παρά τινι γυναικὶ Ἑβραίᾳ εὑρόντες τιμωμένην, σπουδὴν ἔθεντο ταύτην ἀφελέσθαι. Καὶ δή, τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπιδημήσαντες, καὶ πάντα ἅγιον τόπον κατασπασάμενοι, καὶ σορὸν ὁμοίαν τῇ, ἐν ᾗ ἡ τιμία Ἐσθὴς τῆς Θεομήτορος ἐναπέκειτο, κατασκευάσαντες, ἐν τῷ ἐπανιέναι, ταύτην μὲν κενὴν οὖσαν, ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνης ἔθεντο· ἐκείνην δὲ μετὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ θείου ἐνδύματος ἀνελόμενοι, τῆς ὁδοῦ εἴχοντο. Καὶ καταλαβόντες τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπέθεντο ἐν ἰδίῳ προαστείῳ, Βλαχέρναις ἐπονομαζομένῳ, κρύψαι τὸν θησαυρὸν πειρώμενοι. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδύναντο, τῷ Βασιλεῖ καταμηνύουσιν· ἧς τὴν εἰσκομιδὴν ἀκούσας, ἀφάτου μὲν χαρᾶς πληροῦται ἐν τῷ κατασπάζεσθαι αὐτήν· ναὸν δὲ οἰκοδομήσας ἐν αὐτῷ τῷ προαστείῳ, τὴν τιμίαν σορὸν κατέθετο. Ἔνθα καὶ νῦν αὕτη ἡ τιμία σορὸς κατακειμένη, μέχρι καὶ νῦν φυλακτήριον ὑπάρχει τῇ πόλει, καὶ νόσων καὶ πολεμίων ἐλατήριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοΐντου· καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰουβεναλίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Ὑψηλοτάτῳ νοΐ, καὶ ταπεινῇ καρδίᾳ, τοῦ βασιλέως ὑψηλότατον, τὸν θρόνον δοξάσωμεν, τὴν παναγίαν Κόρην, καὶ κεχαριτωμένην.

Παστὰς Θεοῦ ἐκλεκτή, ἐν τῇ σεπτῇ σου ταύτῃ παστάδι πίστει τὴν Ἐσθῆτά σου, κειμένην σεβόμεθα, ὡς κιβωτὸν ἁγίαν, καὶ εὐσεβούντων σκέπην.

Ἀνακαινίζεται πᾶς, ὁ προσιὼν ἐν πίστει, καὶ τὴν ἁγίαν ἀσπαζόμενος, σορὸν τὴν κατέχουσαν, τὴν σὴν ἁγνὴ Παρθένε, φωτοειδῆ Ἐσθῆτα.

Ῥύπου παντὸς ψυχικοῦ, καθαρτικὴ ὑπάρχει, ἡ σὴ Παρθένε παναμώμητε, σορὸς ἡ καλύπτουσα, τὴν τὸ σεπτόν σου σῶμα, καλύψασαν Ἐσθῆτα.

Θεογεννῆτορ ἁγνή, τὴν σὲ τιμῶσαν πόλιν, λιμοῦ σεισμοῦ τε καὶ κακώσεως, ἁπάσης περίσωζε, καὶ ἐθνικῆς ἐφόδου, καὶ ἐναντίας βλάβης.

Ἕτερος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Σὺ ὡς ἥλιος, δικαιοσύνης μόνος ὢν Ἀγαθέ, θείως τὸν ναὸν ἐφαίδρυνας τῆς Σεμνῆς, τοῖς ποικίλοις σου χαρίσμασι· ἐν ᾗ ἀνίσχουσα, τὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει Ἐσθῆτος αὐτῆς.

Ὑπερβλύζουσιν, οἱ τῶν θαυμάτων θεῖοι Πάναγνε, χάριν ἀληθῶς κρατῆρές σου, τοῖς πι-

Digitized by Google

στοῖς, καὶ ἀφθόνως τοῖς τιμῶσί σε, τῆς σοροῦ προχέονται, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ νοητοὶ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε, μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ ἐπὶ γῆς· δεῦτε, ἡ σορὸς προτρέπεται μυστικῶς, τῆς Κυρίας περιπτύξασθε, τὴν ὑπερένδοξον, ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν ζώνην αὐτῆς.

Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Εὐχαρίςοις φωναῖς ἀνυμνοῦμέν σε, τὴν παντοίων καλῶν ἡμῖν πρόξενον, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτά σου, ἀσπαζόμεθα Κόρη ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Νοητὸν ὡς λαμπάδιον ἔχοντες, ἐν λυχνίᾳ τραπέζῃ προκείμενον, τὸ ἱερὸν μαφόριον, τῆς παναγνου Παρθένου, τὰς τῆς καρδίας, φωτιζόμεθα κόρας ἑκάστοτε.

Οὐδαμῶς ἀμοιροῦντας κατέλιπες, ἱερᾶς σου Παρθένε προσψαύσεως, τοὺς ἀναξίους δούλους σου· ἀντὶ σώματος γάρ σου τοῦ ζωηφόρου, τὴν Ἐσθῆτά σου πᾶσι δεδώρησαι.

Ὑμνῳδίαις ἐνθέοις τιμήσωμεν, τοῦ Θεοῦ τὸ εὐρύχωρον σκήνωμα, τὴν ἐν μητράσι Πάναγνον, τὴν οὐράνιον πύλην, δι' ἧς ἐκλείσθη, ἡ πρὸς θάνατον πύλη ἀπάγουσα.

Ἕτερος. Χεῖρα ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἄγγελοι πανάχραντε Ἁγνή, νῦν συγχορεύουσιν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ, καὶ περιέπουσι Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἁγίαν σου, Ἐσθῆτα πόθῳ καὶ χαρᾷ, καὶ εὐφροσύνῃ πολλῇ προσκυνοῦντες, καὶ ἀνυμνοῦντες τὴν δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν.

Ῥάβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβαστήσασα, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρά· ἡ πολυτίμητος ἄχραντε, μυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος· ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν· τῶν ἀρωμάτων πηγή, ἐξ ἧς μύρα τῶν ἰαμάτων, ἐκβλύζει ἡ θεία σορός.

Ὑμνοῦσι πανάχραντε Ἁγνή, τὰ μεγαλεῖά σου, αἱ νοεραὶ ςρατιαί· ἀνακηρύττουσιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανῶς, καὶ Ἀποςόλων ὁ χορός, Μαρτύρων πλήρωμα, καὶ Ὁσίων ἅπαν τὸ πλῆθος· μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοὺ σὲ τὴν κλίνην Σολομῶν, γεραίρομεν, χαρμοσύνοις μελῳδήμασι· καὶ τὴν τιμίαν σου Ἐσθῆτα, ὡς ἄλλην κιβωτὸν ἁγιάσματος, κυκλοῦντες τὰς ἰάσεις λαμβάνομεν, τὰς σωτηρίους Ἀειπάρθενε.

Ὤφθη νῦν ἡ θεία σου σορός, κατέχουσα, τὴν Ἐσθῆτα τὴν τιμίαν σου, ὥσπερ πηγὴ ἡ φωτὸς Παρθένε, ἀκτῖνας ἰαμάτων ἐκπέμπουσα, καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα· ἣν μετὰ πόθου ἀσπαζόμεθα.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν, πανάμωμε, προσκυνήσει τῆς Ἐσθῆτός σου, πᾶσαι οὐράνιαι δυνάμεις, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ Μάρτυρες, καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες, Δέσποινα μόνη ἀειπάρθενε.

Ἡγίασται ἅπασα ἡ γῆ, πανάγιον, τοῦ Δεσπότου καταγώγιον, τῇ καταθέσει τῆς Ἐσθῆτος τῆς σῆς, καὶ ὁ Δαυῒδ ἐπαγάλλεται, τῆς πάλαι κιβωτοῦ προτυπούσης σε, τῇ καταπαύσει Ἀειπάρθενε.

Φαιδρὸν περιβόλαιον τὸ σόν, μαφόριον, ἐδωρήσω καὶ προτείχισμα, τῇ σὲ τιμώσῃ Βασιλίδι, τῶν πόλεων πασῶν ὡς Βασίλισσα, ἁπάντων ποιημάτων τυγχάνουσα, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ἕτερος. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Θάλαμος ὑπέρτιμος οὗτος, Θεογεννῆτορ ἡ σορός σου, ὤφθη τὴν τιμίαν σου Ζώνην, καὶ τὴν Ἐσθῆτα παρθενικὴν ὡς στολήν, καὶ νυμφικὴν ὡς ἔχουσα, καὶ συντηροῦσαν ὡς ζωῆς θησαυρόν.

Ναὸν ἐκμιμούμενον πᾶσαν, τῶν οὐρανῶν τὴν εὐκοσμίαν, σήμερον πιστοὶ τῆς Παρθένου, κατειληφότες ταῖς τῶν θαυμάτων αὐγαῖς, ὥσπερ ἄστρασι λάμπουσι, καταυγαζόμεθα τῇ χάριτι.

Ἔχει τὴν ἁγίαν σου Ζώνην, Θεογεννῆτορ ἡ σὴ πόλις, καὶ τὴν σὴν Ἐσθῆτα ὡς τεῖχος, καὶ τῶν δογμάτων θείαν ἑνότητα, καὶ ὀρθοδόξων καύχημα, καὶ βασιλέων τροπαιοῦχημα.

Ὑμνοῦμεν τὴν ἄφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀνείκαστόν σου χάριν· σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς σοφίας, ἐξ ἧς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς σὲ τιμῶσιν Ἄχραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Μόνη καὶ φύσιν καὶ χρόνον, ἐκαίνισας Θεομῆτορ· ἄφθορος γάρ σου ὁ τόκος, ἄφθαρτος καὶ ἡ Ἐσθής, δι' ἧς τὴν πόλιν σου σκέπεις, ἡ καὶ τὰ σκῆπτρα, τῆς εὐσεβείας κρατύνεις. Δίς.

Digitized by Google

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. δευτεροῦντές τὸ α΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ σορὸς ἡ κατέχουσα, τὴν Ἐσθῆτά σου Ἄχραντε, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἁγιάσματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγή, καθ᾿ ἑκάστην γνωρίζεται· ἔνθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες, ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλά σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Ἴδε τόπος περίδοξος, ἴδε οἶκος ἀείφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύρισται τῆς θεόπαιδος, Ἐσθὴς τιμία τῇ χάριτι. Προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἱλασμὸν, ἐξ αὐτῆς ἀπαρύσασθαι, καὶ βοήσατε, εὐχαρίστῳ καρδίᾳ. Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Τὴν ἁγίαν κατάθεσιν, τῆς Ἐσθῆτός σου Δέσποινα, ἑορτὴν κεκτήμεθα, εὐφραινόμενοι· ὅτι τῇ πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἠξίωσας, ἱερὰν περιβολὴν, φυλακτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες, δαυϊτικὴν μελῳδίαν, τῇ νεανίδι Νύμφῃ τοῦ βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνὸν ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεπλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ΄. καὶ ϛ΄. Ὠδή. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν.

ΤΗ Γ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Ὄρθης διαυγεία τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ λίθος διαυγὴς, τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἐναθλήσας ἀθλητὰ, ὑπὲρ τῆς πίστεως στεῤῥῶς, καὶ τρέψας τῶν ἀθέων τὴν παράταξιν, καὶ νίκην κατ᾿ αὐτῶν Μάρτυς ἀράμενος· διό σε πίστει δοξάζομεν, ὡς στρατιώτην ἀήττητον. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύματα τῆς πλάνης παρέδραμες, κυβερνώμενος Χριστοῦ, τῇ ἀηττήτῳ δεξιᾷ, καὶ λιμένι νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης ἀθλητὰ, γαλήνης μὴ ληγούσης ἐμφορούμενος, καὶ δόξης μὴ ῥεούσης ἀξιούμενος. Μάρτυς θεόφρον Ὑάκινθε, διαπαντὸς εὐφραινόμενος, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μέλεσιν οἰκείοις ἐδόξασας, τὸν ἀθάνατον Θεὸν, θανατωθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ· ἀθανάτων δωρεῶν, ὅθεν σε μέτοχον σοφὲ, δεικνύει καὶ δοξάζει σε Ὑάκινθε, σημείοις, καὶ δυνάμεσιν ἑκάστοτε· καὶ γὰρ πηγὴ ἁγιάσματος, ἡ σὴ σορὸς πᾶσι πρόκειται. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχὴ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Ἁγνὴ μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον, ἑκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα! ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σὲ τὸν διαυγῆ, Μάρτυς, αἰνέσω λίθον.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Σὲ τὸν διαυγεία μαρτυρικῇ, πολύτιμον λίθον, γεγονότα θείου ναοῦ, νῦν ἐπικαλοῦμαι συνεργάτην, τῶν ἐγκωμίων σου γενέσθαι μοι.

Ἐπίγειον δόξαν καταλιπὼν, οὐράνιον κλέος ἐκληρώσω διηνεκῶς, συνὼν τῷ Δεσπότῃ τῶν ἁπάντων, στεφανηφόρος Μάρτυς ἔνδοξε.

Digitized by Google

Τὸν τῆς ἡλικίας νεανικὸν, καὶ τῆς διανοίας τὸ γενναῖον ὑπὲρ Χριστȣ̃, ἀπέδειξας Μάρτυς ἀθλοφόρε, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντων τῶν ὄντων Δημιουργὸς, διὰ σωτηρίαν, τῶν ἀνθρώπων ἐν σῇ γαστρὶ, σκηνώσας σαρκοῦται Θεομῆτορ, τὸ καθ' ἡμᾶς δημιουργȣ́μενος. Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νέος καθισάμενος, πρεσβυτικὴν σαφῶς φρόνησιν, Μάρτυς Χριστοῦ, ὤφθης κεκτημένος, καὶ συνέσει κοσμούμενος.

Δρόμον συντονώτατον, ἀθλητικῶς δραμὼν ἔφθασας μαρτυρικῶν ἀνδραγαθημάτων, τὴν τιμίαν ἀνάῤῥησιν. Θεοτοκίον.

Ῥῦθυνον πρεσβείαις σου, πρὸς τὴν οὐράνιον ἄνοδον, τοὺς εὐσεβῶς, Κεχαριτωμένη, Θεοτόκον φρονοῦντάς σε. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Λίθος τίμιος, τῆς Ἐκκλησίας φυλαττόμενος, ἐν τοῖς ταμείοις, τοῖς οὐρανίοις ὑπάρχων Ὑάκινθε, τοὺς προσκυνοῦντας τοὺς λίθους διήλεγξας, καὶ μαρτυρίου ποτήριον ἔπιες· Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράσασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος, ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀθλητὴς ἐννομώτατος, πόνοις εὐσεβείας ἐγγυμνασάμενος, ἀναδέδειξαι Πανόλβιε, τῶν τυράννων θράσος μὴ πτοούμενος.

Ὑακίνθινον στέφανον, οὐρανοβαφῆ Θεόφρον δεξάμενος, συγχορεύειν κατηξίωσαι, τοῖς ἐπουρανίοις ὡς οὐράνιος.

Γεγηθότι φρονήματι, τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ἐκήρυξας, καὶ τὸν τύραννον διήλεγξας, ἀπτοήτῳ γνώμῃ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν παντοκράτορα, μόνη δεξαμένη Θεομακάριστε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ κινδύνων ῥῦσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μαινόμενον τὸν τύραννον ἤλεγξας, Ἀθλοφόρε, δύναμιν ἀήττητον, παρὰ Χριστοῦ ἐνδυσάμενος.

Ἀθάνατον ἐκτήσω τὴν εὔκλειαν, Στεφηφόρε, θάνατον ἑκούσιον, διὰ Χριστὸν προσηκάμενος. Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν πρεσβείαις σȣ̃ Πάναγνε, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, οἱ σέβοντες τὴν ὑπὲρ λόγον σου γέννησιν.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ταῖς στρέβλαις τῶν ἀσεβῶν, ὁ Μάρτυς πάσχων ἠγάλλετο, καὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς τὸν νοῦν κραταιούμενος, ἐνίκα τοὺς ἄφρονας, πρὸς τὸν ἀθλοθέτην, ἀνενδότως ἐπειγόμενος.

Ὑάκινθος ὡς φαιδρὸς, σκηνὴν τὴν θείαν ἐφαίδρυνας, ὡς κόκκινον ἐκλεκτὸν, ἀθλήσεως αἵματι, ἀνάθημα γέγονας, τῆς τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίας Παναοίδιμε. Θεοτοκίον.

Σωθείημεν διὰ σȣ̃, κινδύνων καὶ περιστάσεων, Θεογεννῆτορ ἁγνὴ, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Ἰδιόμελον.

Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τὴν πίστιν σου Χριστὲ, κεκτημένος ὁ Μάρτυς σου, τοῦ Παραδείσου τῆς Ἐδὲμ τιμιώτερος γέγονε· τὸ γὰρ δένδρον τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως ἀφανίσας, παῤῥησίᾳ τοῦ Πνεύματος ἐστεφανώθη, τῇ δόξῃ σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Ὑπὲρ πολλȣ̀ς ὑμνήσωμεν Μάρτυρας τὸν τῆς πόλεως ἡμῶν προϊστάμενον· ὃς τὴν πόλιν ἡμῶν ὡς γυμνάσιον τῆς ἰδίας φυλάττων ἀθλήσεως, ὡς παῤῥησίαν ὁπλισάμενος, καὶ τὸν πέλεκυν ἔχων τῆς ἀληθείας, δι' ἧς ἀπέτεμε τὸ τῆς πλάνης φυτὸν, συνεγείρει καὶ ἡμᾶς πρὸς ἐργασίαν τῶν καλῶν. Ἐκβοῶμεν οὖν σὺν αὐτῷ τῷ Χριστῷ· Σὺ εἶ μόνον Χριστὲ πολυέλεος. (*)

(*) Κακόζηλα καὶ ἄμουσα ἀμφότερα, τό, τε Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος· ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ Χειρογράφῳ εὑρίσκονται· ἀφίεμεν ὅμως κατὰ χώραν, ὡς ἦσαν, μὴ ἐπιδεχόμενα διόρθωσιν ἄλλην, εἰ μὴ τὴν ἐξυπαρχῆς μεταποίησιν.

Digitized by Google

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου τοῦ Κουβικουλαρίου (Θαλαμηπόλου).

Στίχοι.

Ἐξ ἀρετῆς μὲν Ὑάκινθος ὡς λίθος,
Λαμπρὸς πλέον δὲ ἐκ ῥοῆς τῶν αἱμάτων.

Οὐλομένῳ τριτάτῃ Ὑάκινθος κάτθανε λιμῷ.

Οὗτος, ἐκ Καισαρείας τῆς πρώτης τῶν Καππαδοκῶν τυγχάνων, τῇ τραπέζῃ τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ ὑπηρετῶν ἦν. Διαβληθεὶς δὲ ὡς Χριστιανὸς, τύπτεται καθ' ὅλον τοῦ σώματος, καὶ φρουρᾷ βάλλεται· ἔνθα μεθ' ἡμέρας ἀπόσιτος τυγχάνων, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν, Ἀνατολίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Δύνας Ἀνατόλιε τοῦ βίου τέλει,
Τῷ μὴ δύνοντι προσπελάζεις ἡλίῳ.

Οὗτος, πρεσβύτερος καὶ ἀποκρισάριος τῆς Ἀλεξανδρίων Ἐκκλησίας ὑπάρχων, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται, βασιλεύοντος Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ. Διόσκορος γὰρ ὁ κακόδοξος, ἐλπίσας αὐτὸν τῆς ἰδίας κακοδοξίας συνήγορον ἕξειν, Ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται· ἀλλ' οὐδὲν τῆς κακουργίας ἀπώνατο. Οὗτος γὰρ ὁ μακάριος Ἀνατόλιος πρῶτος αὐτὸν ἐν τῇ Συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι καθεῖλε, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐν Ἁγίοις Φλαβιανοῦ ἐν τοῖς διπτύχοις ἐνέταξεν, ὑπὸ Διοσκόρου, καὶ τῆς κατ' ἐκεῖνον λῃστρικῆς Συνόδου, καθαιρεθέντος, καὶ ἐγκυκλίους ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς κατὰ τόπους Ἐπισκόπους ἐξέπεμψεν, ἀναθεματίσαι τοὺς ἐξάρχους τῶν αἱρέσεων προτρεπόμενος. Καὶ ὀρθοδόξως τὴν Ἐκκλησίαν ποιμάνας, ἀδίκῳ θανάτῳ ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν ἀναιρεῖται, διάδοχον αὐτοῦ καταλείψας τὸν ἁγιώτατον Γεννάδιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδότου, Θεοδότης, Διομήδους, Εὐλαμπίου, Ἀσκληπιάδου, καὶ Δολινδούχ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Αὐτοκράτορα φέρων, τῶν παθῶν ἀριδήλως τὸν εὐσεβῆ λογισμὸν, τροφὴν τῶν παρανόμων, κατέπτυσας Παμμάκαρ θείῳ λόγῳ τρεφόμενος. Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἱερώτατον θῦμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ἁγιώτατον, προσήνεγκας Θεόφρον, ψυχῆς εἰλικρινείᾳ, καὶ ναὸς καθαρότητι. Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νεμομένης τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων Παρθένε τῆς τοῦ θανάτου φθορᾶς, πηγὴν ἀθανασίας, καὶ ζωῆς ἀκηράτου, συλλαβοῦσα κατέπαυσας, τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν, ἁγνὴ εὐλογημένη.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐκ χαλεπῆς στενώσεως, καὶ φρουρᾶς πρὸς εὐρύχωρον, πλάτος Παραδείσου, καὶ τερπνὸν κατήντησας, Ἁγίων ὀψόμενος, φωτοειδεῖς λαμπρότητας, καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων, ἐποπτεύσων χορείας, Θεῷ παρισταμένας, καὶ βοώσας ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ τὸν Θεὸν ἠγάπησας, ἐκ ψυχῆς μέχρις αἵματος, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, Ἀθλητὰ μακάριε, ἀντικαθιστάμενος, καὶ δυσμενεῖς τρεπόμενος, καὶ νικητικοῖς, κεκοσμημένος στεφάνοις, προθύμως ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς εὐπρεπὲς ἀνάθημα, διαυγὴς ὡς Ὑάκινθος, ὡς ὡραιοτάτη, ἀλουργὶς ἐκόσμησας, ναὸν τὸν οὐράνιον, τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια, ταῖς μαρτυρικαῖς, μαρμαρυγαῖς ὡραΐσας, ἀπαύστως ἀνακράζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον, ὑπὲρ λόγον γεγέννηκας, ἐπὶ λογικῆς εὐεργεσίᾳ φύσεως, δι' οὗ ἐλυτρώθημεν, φθοροποιοῦ νεκρώσεως, καὶ ζωοποιὸν, ὑπεδεξάμεθα Πνεῦμα· διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, δοξάζομεν Παρθένε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν· Τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοῦ Μητέρα.

Ἵλεων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν Δεσπότην, πᾶσι τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σου, τὴν ἀνίκητον ἄθλησιν· δι' ἧς τῶν εἰδώλων τὴν ἀπάτην κατήργησας, τὸν δὲ λόγον, τῆς ἀληθείας διετράνωσας.

Θέαμα τερπνότατον, ταῖς τῶν Ἀγγέλων στρατηγίαις, οὐρανοβαφὴς Ὑάκινθε, κεχρωσμένος ἐν αἵματι, τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὁμολογίας καὶ πίστεως, καὶ στεφάνῳ μαρτυρικῷ κατακοσμούμενος.

Ὅλος ἐχρημάτισας, Θεοῦ πανίερον δοχεῖον· σῶμα γὰρ καὶ ψυχὴν ἡγίασεν, ἡ ἀνένδοτος ἔνστασις, πρὸς τυραννικὴν παραφορὰν, καὶ παράνοιαν γενομένη· διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα, τὴν ἔτι ζῶσαν ἁμαρτίαν· ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν,

Digitized by Google

ἐνεργείᾳ τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς γεγεννημένης ἐκ γαστρός σου, δι᾽ ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, τοῖς εὐσεβῶς σε μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
» Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν,
» διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, τὴν ὑψηλοτέραν
» τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολο-
» γίαις μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ͂Ι Δ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Τί σε νῦν Ἀνδρέα καλέσωμεν; ἀσκητὴν, τῶν παθημάτων ἀμαυροῦντα τὰς ὁρμάς· λειτουργὸν, ἱερουργοῦντα Εὐαγγέλιον Χριστοῦ· κιθάραν, μελῳδοῦσαν τὰ τοῦ Πνεύματος· κινύραν, καταθέλγουσαν τὰ σύμπαντα· νέον Δαυῒδ γνωριζόμενος, τῆς κιβωτοῦ προσκιρτήσαντα, τῆς χάριτος, καὶ τῆς νέας διαθήκης σοφέ.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσείπωμεν; μιμητὴν τῶν ἀνδρικῶς, ἠγωνισμένων ἐκλεκτῶν· ἐπαινέτην τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἁγίων ἀψευδῆ· ἀλείπτην, ἀρετῆς πρὸς ἐπανάληψιν· ζωγράφον, τῆς τοῦ βίου ματαιότητος· ὑφηγητὴν ἀκριβέστατον· δογματιστὴν ἀληθέστατον· Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσφθέγξωμαι; τῶν Ἁγίων Ἱεροσολύμων, βλάστημα τερπνὸν· τῶν δογμάτων τῶν ὀρθῶν, τῆς εὐσεβείας στηριγμόν· τῆς Κρήτης, Ἱεράρχην ἱερώτατον, τὸν κόσμον, φρυκτωρίαις καταυγάζοντα, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, φωτίζοντα τὰ Ἑσπέρια. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχὴ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Ἁγνὴ, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον, ἑκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἀνδρέα σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὕμνοις κροτῶμεν ἀνδρικοῖς τὸν Ἀνδρέαν.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων, ἐκτιναξάμενος, σεαυτὸν τῷ Δεσπότῃ, δι᾽ ἀρετῆς ἡτοίμασας, φαιδρὸν καταγώγιον, θεοφάντορ Ὅσιε· ὅθεν ὤφθης Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Μέλει παναρμονίῳ, τὴν σὴν κινύραν κινῶν, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ὑμνολογῶν ἐφαίδρυνας, Ἀνδρέα θεσπέσιε, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐνηχούμενος θείᾳ χάριτι.

Νόμῳ τῷ θεογράφῳ, σοφῆς πειθόμενος, τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἀσκητικῶς ἐνέκρωσας, τὸν νοῦν δὲ ἐπτέρωσας, τῷ σφοδρῷ σου ἔρωτι, ᾄδων ᾄσματα θεῖα Πάνσοφε. Θεοτοκίον.

Ὅλος ἐπιθυμία, καὶ ἄχραντος γλυκασμὸς, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός σου, τῶν ἀγαθῶν τὸ πλήρωμα, ὑπάρχει Πανάμωμε· ὃν δυσώπει ῥύσασθαι, τοὺς ἐν πίστει νῦν σοι προστρέχοντας.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ πήξας ἐπ᾽ οὐδενός.

Ἰθύνας δι᾽ ἀρετῆς τὸν βίον σου Ὅσιε, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ Θεῷ ἑνώμενος, ὄργανον ἐδείχθης λογικὸν, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καταλαμπρύνων μελῳδήμασι, θείων θησαυρῶν ἀρυόμενος.

Σοφίας τῆς οὐρανίου γέγονας ἔμπλεως· τῆς ψυχῆς γὰρ, τὸ στόμα πλατύνας Ὅσιε,

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν εἰς τὴν Ὁσίαν Μάρθαν, τὴν ἀναφερομένην ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ἀντὶ δὲ τῶν παρόντων Προσομοίων τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἔχει, ἕτερα, εἰς Ἦχον α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων· ἄριστα καὶ ταῦτα, καὶ λίαν ἁρμονικά.

Digitized by Google

πᾶσαν εἰσεδέξω προφανῶς, αἴγλην τὴν φωτοφόρον, τοῦ τρισηλίου ἀμαρύγματος, ὡς ἱερουργὸς ἱερώτατος.

Κρατύνας τὰς ψυχικὰς δυνάμεις σου Ὅσιε, καὶ σαρκὸς κρατήσας ἀσκήσει, γέγονας, ὅλος φαεινότατος ἀστὴρ, τέρπων τὴν Ἐκκλησίαν, τοῖς ὀρθοδόξοις σου διδάγμασι, καὶ ἁρμονικοῖς μελῳδήμασι. Θεοτοκίον.

Ῥυσθῆναι τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με, δυσωπῶ σε Μήτηρ Θεοῦ πανάμωμε, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς, πάσας ἐξαλειφθῆναι τὴν ἁμαρτίαν ἡ τὸν αἴροντα, κόσμου παραδόξως κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς, τὴν γῆν τῇ προσ-
» τάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως
» βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ, πέ-
» τραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου
» στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ, καὶ φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν θείῳ φωτὶ, ἐξηρεύξω δογμάτων φωτοειδῆ, μακάριε λόγια, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισας· γεγονὼς δὲ θεῖον, τοῦ Πνεύματος ὄργανον, ἡδυτάτοις φθόγγοις, ἡδύνεις ἑκάστοτε, πάντων τὰς καρδίας, ἀνυμνῶν τὴν Τριάδα, Ἁγίων τὰ τάγματα, καὶ Παρθένον τὴν ἄχραντον, ὦ Ἀνδρέα πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου Ἄχραντε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ὁ λόγος σου τῷ βίῳ κοσμούμενος, θεολογίας ἀκριβοῦς, κανὼν ἐδείχθης Θεσπέσιε, τῆς πανυμνήτου Τριάδος, τὴν δόξαν σαφηνίζων τρανότατα.

Τὴν πρᾶξιν θεωρίας ἐπίβασιν, ἐπιδειξάμενος σοφὲ, καὶ θεωρίᾳ χρησάμενος, τῆς πολιτείας σφραγίδι, Ἀνδρέα θεηγόρε διέπρεψας.

Ὡς θεῖος Ἱεράρχης πανόλβιε, ποιμαντικῶς προπολεμῶν, τῆς Ἐκκλησίας ἀπήλασας, τὰς τῶν λεόντων ἐφόδους, Ἀνδρέα τῆς ἀνδρείας φερώνυμε.

Μεγίστων ἐγκωμίων ὑπόθεσιν, τὴν Θεοτόκον εὑρηκὼς, σπουδὴν ἐδείκνυς κατάλληλον, τὴν ὑπερτέραν ἐπαίνων, ἐπαίνοις πολυτρόποις γεραίρων Σοφέ. Θεοτοκίον.

Ἐκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρὶ, πρὶν ὠδινῆσαι δὲ τέτοκας, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ, τεκοῦσα πεφύλαξαι.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Νῦν οἱ σεμνυνόμενοι, τοῖς σοῖς διδάγμασι, καὶ μελῳδίαις ταῖς θεοπνεύστοις, ἱερῶς ἡδόμενοι, Ἀνδρέα παμμάκαρ, τὴν μνήμην σου γεραίρομεν.

Αἴγλῃ λαμπρυνόμενος, τοῦ θείου Πνεύματος, τὰς τῶν Ἁγίων χοροστασίας, πανα-γίως ἤνεσας· μεθ' ὧν νῦν ἀγάλλῃ, Ἀνδρέα παμμακάριστε.

Νοῦν οὐ δι' αἰσθήσεων, φθαρτῶν τοῦ σώματος, οὐ φαντασίαις ὁρᾷς τὰ θεῖα· νοερῶς δὲ Πάνσοφε, ψυχῆς ἐνεργείαις, ἑνούμενος τῷ κρείττονι.

Θεοτοκίον.

Δάκρυσι προσπίπτω σοι, σφοδρῶς δεόμενος, ἐμῶν πταισμάτων νῦν λυτρωθῆναι, διὰ σοῦ Πανάμωμε, καὶ τῆς αἰωνίου, χαρᾶς γενέσθαι ἄξιον.

Ὠδὴ ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Ῥητορεύων ἤλεγξας, τοὺς ἀθέους στόματι λαμπρῷ· τῶν σεπτῶν Εἰκόνων γὰρ ἐτράνωσας, παναληθῶς, Ἱερομύστα προσκύνησιν.

Ἱερῶς ἐκόσμησας, τὴν σὴν Πάτερ ἔνδοξε ζωήν· τῶν παθῶν γὰρ τάραχον κατέσβεσας, καὶ πρὸς ζωὴν, τῆς ἀπαθείας προσώρμισαι.

Καλλοναῖς τῶν λόγων σου, καὶ δογμάτων πάντες οἱ πιστοὶ, εὐσεβῶς ἡδόμενοι ἀγάλλονται, αἱρετικῶν, τὰς γλωσσαλγίας τρεπόμενοι.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὁλικῶς ἑνοῦται μοι, ὁ ἀνάρχως λάμψας ἐκ Πατρὸς, διὰ τῆς σαρκώσεως πανάμωμε, τῆς διὰ σοῦ, γεγεννημένης Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

» Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
» Χριστὲ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κα-
» τεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὔ-
» σπλαγχνος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σαλπίσας τρανῶς, τὰ θεῖα μελῳδήματα, ἐδείχθης φωστὴρ, τῷ κόσμῳ τηλαυγέστατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῆς Τριάδος Ἀνδρέα Ὅσιε· ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι· Μὴ παύσῃ πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Στίχοι.

Θανὼν ἐφεῦρε τῶν πόνων στέφος μέγα,
Κρήτης ὁ ποιμὴν, οὗ πόνος Κανὼν μέγας.
Τῇ δὲ τετάρτῃ ἀρχιθύτην μόρος Ἀνδρέαν εἷλεν.

Ὃς ἐκ πόλεως Δαμασκοῦ ὥρμητο, ἐκ θεοφιλῶν γονέων φὺς, καὶ πρὸς τὴν τῶν γραμμάτων ἐκδοθεὶς μάθησιν· Οὗτος, Θεοδώρου πατριαρχοῦντος τῆς Ἁγίας πόλεως, Κληρικὸς κείρεται, καὶ ὑπογραφεὺς αὐτῷ καθίσταται· καὶ συγκροτηθείσης Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει, πρὸς αὐτοῦ στέλλεται τοῖς πραχθεῖσι συνευδοκῆσαι. Διὰ δὲ τὴν ἐνοῦσαν αὐτῷ γνῶσίν τε καὶ ἀρετὴν, Διάκονος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας καθίσταται· καὶ μετ' ὀλίγον ὀρφανοτρόφος· εἶτα Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης. Ἀπερχόμενος δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ παροικίαν τὸ δεύτερον, καὶ ἔν τινι γενόμενος νήσῳ, καλουμένῃ Ἐρεσσῷ, τῇ πλησίον Μιτυλήνης, καταλύει τὸν βίον, πάμπολλα συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταλείψας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Κυρήνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδότου· καὶ τοῦ Ἁγίου Δονάτου, Ἐπισκόπου Λιβύης· καὶ τῆς Ὁσίας Μαρίας, Μητρὸς τοῦ Ἁγίου Συμεὼν, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ἵνα τὴν λαμπρότητα, τῶν Ἁγίων Ὅσιε, θεάσῃ ἐν πνεύματι, τοῖς ἔργοις ἐλάμπρυνας, τὸν βίον σου, κραυγάζων· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σῶμα περικείμενος, ἀσωμάτων τάγματα, ἐζήλωσας Ὅσιε, ἐν οἷς ἀγαλλόμενος, συμφώνως ἀναμέλπεις· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὰ Ἱεροσόλυμα, νῦν λαμπρῶς εὐφραίνεται, φωστῆρα πολύφωτον, τῷ κόσμῳ ἐκπέμψαντα, σὲ μάκαρ μελῳδοῦντα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρὶν μὲν ἀσώματος, σωματοῦται Πάναγνε, δι' οἶκτον ἀμέτρητον, ἐκ μήτρας ἁγίας σου, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέας κιβωτοῦ, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ, φαιδρῶς προεσκίρτησας, χοροὺς στησάμενος· Πάντα τὰ ἔργα Χριστὸν βοῶν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἆσμα τὸ καινὸν, ἐν Ἐκκλησίᾳ Πάτερ, Ὁσίων ἐκραύγαζες, τῷ Παντοκράτορι· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέμων ἀρετῇ θεοπρεπῶς τὰ ἔργα, τοὺς ἄθλους ἀνύμνησας, Ἀνδρέα πάνσοφε, πάντων Ἁγίων, τῶν πρὶν θαυμαστωθέντων, καὶ τελειωθέντων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε τὴν ἁγνὴν, καὶ Θεοτόκον Κόρην, ὑμνήσωμεν λέγοντες, ἐνθέοις ᾄσμασι· Χαῖρε Παρθένε, δι' ἧς χαρὰ ἐδόθη, φύσει τῶν ἀνθρώπων, ὑπερευλογημένη.

Ὁ Εἱρμός.

» Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες
» παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελ-
» πον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἠσαΐα χόρευε.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, διὰ πάσης ἔδραμε τῆς γῆς, δογμάτων τε τὸ τερπνὸν, καὶ εἰλικρινὲς Ἀνδρέα μακάριε· διὸ Χριστὸς ὁ παμβασιλεὺς, σὲ ἐστεφάνωσεν, εὐπρεπείας διαδήματι.

Ἐν ἑνώσει κρείττονι, ἀπολαύων αἴγλης τριλαμποῦς, Ἀνδρέα μυσταγωγὲ, τῶν ὑπερφυῶν, τοὺς πόθῳ τελοῦντάς σου τὴν ἱερὰν μνήμην ἱερῶς, νῦν ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ κινδύνων διαφύλαττε.

Ἀσωμάτων τάξεσι, συνευφραίνῃ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τὸν τούτων ἐπὶ τῆς γῆς, βίον ἀκλινῶς, ὡς πολιτευσάμενος, καὶ τῆς ὀρθῆς, πίστεως φανεὶς κήρυξ πανάριστος, Θεόρρῆμον ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην ἔστησας, τοῦ θανάτου ἄσχετον ὁρμὴν, τεκοῦσα σωματικῶς, ὄντως ὑπὲρ νοῦν, ζωὴν τὴν αἰώνιον, ᾗ προσβαλὼν, στόματι πικρῷ, ᾍδης κατήργηται, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

» Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρί,
» καὶ ἔτεκεν υἱόν, τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε
» καὶ ἄνθρωπον, Ἀνατολή, ὄνομα αὐτῷ· ὃν με-
» γαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῌ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἰστέον, ὅτι ὁ Ἅγιος οὗτος Ἀθανάσιος ἑορτάζεται ἐν τῇ Μονῇ αὐτοῦ· καὶ ἀλλαχοῦ δέ, ὅπου ὁ Προεστὼς βούλεται· ὅτε καὶ ἡ α. στάσις τοῦ, Μακάριος ἀνήρ, στιχολογεῖται, καὶ Εἴσοδος γίνεται, καὶ Ἀναγνώσματα λέγονται Ὁσιακά, ἅπερ, εἰ θέλεις, ζήτησον εἰς τὴν Ε'. τοῦ Δεκεμβρίου. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ καταλιμπάνεται τότε.

Ἐν δὲ τῷ Χειρογράφῳ ἐλλείπει παντελῶς ἡ τούτου Ἀκολουθία.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων τῶν Ἁγίων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίων εὐφημιῶν ἔπαινον, προσενέγκωμεν Ἀθανασίῳ; τῷ πεποικιλμένῳ ταῖς πράξεσι, καὶ εὐθηνουμένῳ ταῖς χάρισιν, τῆς θεολαμποῦς φωτοχυσίας· τῷ ξίφει, τῷ διατέμνοντι παθῶν τὰς ὁρμάς· τῷ στύλῳ, τῷ θεωρίᾳ ἀπαστράπτοντι· τῆς ἐγκρατείας τῷ λύχνῳ, τῷ ἐν τῇ λυχνίᾳ αὐγάζοντι τῆς ψυχῆς, Θεοῦ τὰ προστάγματα, τοῦ πᾶσι ζωὴν παρέχοντος.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς στέμμασιν, Ἀθανάσιον στέψωμεν λόγων; τὸν αἰθεροδρόμον ἱέρακα, τὸν οὐρανοφοίτως αἰρόμενον, τῶν θεωριῶν πτέρυξι θείαις· τὸν πύργον, τῆς ταπεινώσεως τὸν ἄρρηκτον· τὸ τεῖχος, τῆς διακρίσεως τὸ ἄσειστον· τῆς τῶν ἠθῶν εὐκοσμίας, τὴν σεμνὴν εὐπρέπειαν· τὸν ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκδυσωποῦντα τὸν μόνον εὔσπλαγχνον.

Ὄρθρος ἀειφανὴς Ὅσιε, ἀνεδείχθης πυρσῷ χαρισμάτων, τοὺς παθῶν ἀχλύϊ τυφλώττοντας, ἕλκων πρὸς αὐγὴν τὴν ἀνέσπερον, Πάτερ Ἀθανάσιε θεόφρον· διόπερ, ὡς ἐπαυξήσαντα, τὸ τάλαντον, ψυχῶν σε, θεραπευτὴν Χριστὸς ἀνέδειξε, τῶν ἀνιάτων μωλώπων, σηπεδόνας ξίφει, τῷ τῶν λόγων τέμνοντα, καὶ ῥῶσιν σωτήριον, παρέχοντα τοῖς προσιοῦσί σοι.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου Λαμπαδοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Λαμπαδὲ μακάριε, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας· καὶ χαρισμάτων, ἔμπλεως γέγονας, τοῦ παναγίου Πνεύματος Ὅσιε· ᾧ στηριζόμενος, τῶν πνευμάτων φάλαγγας, τῶν πονηρῶν, πάσας καθυπέταξας, καὶ κατηδάφισας.

Πάτερ Λαμπαδὲ θεόπνευστε, ὡς κεκρυμμένος ἡμῖν, θησαυρὸν πεφανέρωσαι, ἐν σπηλαίοις κείμενος, καὶ σημείοις καὶ τέρασιν, εὐωδιάζων, ψυχὰς τῶν πίστει σοι, προσερχομένων, θεομακάριστε· ὅθεν βοῶμέν σοι· Καὶ ἡμᾶς ἐξάρπασον, τῶν δυσχερῶν, σοῦ ταῖς παρακλήσεσιν, ἀνευφημοῦντάς σε.

Πάτερ Λαμπαδὲ θεόσοφε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος, καὶ ταῖς τούτου λάμψεσιν, ἱερῶς φωτιζόμενος, λαμπὰς ἐδείχθης, πᾶσιν αὐγάζουσα, σωτηριώδεις, ἀρετὰς πάντοτε· ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, χαρμονικῶς, πίστει ἑορτάζομεν, θεομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἔνθεος ἡ ζωή σου, καὶ πανίερον σου τὸ τέλος, Πάτερ Ἀθανάσιε· ἐν αὐτῷ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Ὄρους πληθὺς συναχθεῖσα, ὡς ἔβλεψον ἄπνουν ἐν κλίνῃ σε, ῥήμασι γοεροῖς ἀνεβόα· Δὸς τελευταῖον λόγον τοῖς δούλοις σου Ἅγιε· δίδαξον, ποῦ καταλείπεις τὰ τέκνα σου Πάτερ, ἃ ᾠκτειρας ὡς Πατήρ, ὄντως συμπαθὴς καὶ φιλόστοργος. Ὅμως κἂν ὧδε τῷ τάφῳ καλύπτῃ, ἄνω σε πάντες πλουτοῦμεν προστάτην, καὶ πρεσβευτὴν πρὸς Θεόν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Digitized by Google

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
Ἦχος α'.
Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους.

Τὸν ἀνέσπερον φωςῆρα τῆς οἰκουμένης μέλψωμεν Ὅσιον Ἀθανάσιον· ὑπὲρ ἥλιον γὰρ ἔλαμψεν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, καὶ πιστῶν ταῖς φρυκτωρίαις τὰ συστήματα, πρὸς ἀρετὴν ἐχειραγώγησε· τὸ μὲν, θεοπνεύστοις διδαχαῖς, καὶ σωτηρίων ῥημάτων εἰσηγήσεσιν, ὥςπερ, ἀφθονωτάτους οἷα κρουνοὺς, ἀπὸ χειλέων ἐπήγαζε· τὸ δὲ, τῇ πράξει τῇ θαυμαστῇ, καὶ ἰσαγγέλῳ πολιτείᾳ, πρὸς ζῆλον ἐφελκόμενος· καὶ ἀμφότερα, βίον καὶ λόγον ὑπέρλαμπρον, ὡς παιδοτρίβης ἄριστος θεοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τήνδε τὴν ποίμνην φρούρησον, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίςιν κράτυνον ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος β'. Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς.

Τὸν Χριστοῦ ἐραστὴν, τὸν ἐπώνυμον τῆς ἀθανασίας, τὸν ἀληθῆ μύστην τοῦ Σωτῆρος, καὶ κλέος καὶ καύχημα, τῶν μονοτρόπων πάντων καὶ ποδηγέτην, τὸν ἡγιασμένον ἀπὸ βρέφȣς τῷ Κυρίῳ, χοροὶ Πατέρων συνελθόντες εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἔρωτα θεῖον ἐν ἑαυτῷ συλλαβὼν, τὴν μὲν τοῦ κόσμȣ ἔλιπεν ἀπάτην, ἦρε δὲ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπωμάδιον· καὶ τὰ ξίφη τῶν δαιμόνων ἐτρέψατο ἀνδρείως, δεικνὺς ἡμῖν πρακτικῶς, τῆς θείας ἀγάπης τὸν ἄριστον δρόμον· τὸν αὐτὸν γὰρ καὶ αὐτὸς διαδραμὼν, ἐν σπουδῇ πέφθακε, τὸ φῶς τὸ ἀληθὲς, τῆς Τριάδος τῆς παντουργοῦ. Ὢ θαύματος ἐκστατικȣ̃, καὶ πράγματος θεοπρεπȣ̃ς! ὅτι γήϊνος ὢν τῇ φύσει, ἴσος γέγονε ταῖς νοεραῖς οὐσίαις, δόξαν καὶ τιμὴν θεόθεν ἄπλετον λαμβάνων, καὶ πρεσβευτὴς ἡμῖν γίνεται, ὡς ἂν τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἦχος δ'. Ἐξέλθετε ἔθνη.

Ἐξέστησε νόας, ἐξέπληξε καὶ βροτοὺς, τὰ πανθαύματα σκάμματα τῆς ἐν ἀσκήσει σου βιοτῆς· ὥςπερ γὰρ ἄσαρκος σχεδὸν, ἐν σαρκίῳ γεηρῷ, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις προσεπάλαισας. Γενεαὶ γȣ̃ν σε πᾶσαι μέλπουσι τῶν εὐσεβῶν, ἐξαιρέτως δὲ ἡ σὴ τιμία ποίμνη, τὸ λαμπρόν σου τῶν πόνων στηλογράφημα· ἣν ἀνέδειξας ὡς πόλιν ἐν ἐρήμῳ τερπνήν· ἣν οἰκητήριον στίφους Μοναζόντων εὐπρεπὲς κατέστησας· ἣ καθάπερ ἐν ἐνδύμασι πολυτίμοις, τοῖς σοῖς καθωραΐζεται θαυμασίοις, καὶ τοῖς γενναίοις σου ἄθλοις· καὶ σαῖς λιταῖς Ἀθανάσιε, καὶ πρεσβείαις ἐξαιτεῖ, πρὸς Χριστοῦ περιφρουρεῖσθαι, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων· ἡ χάρις γὰρ τοῦ Πνεύματος, πάσης σάλπιγγος εὐηχέστερον, πάντας πρὸς ὕμνον συγκαλεῖ τοῦ θεοφόρȣ Πατρός. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες θαυμαζέτωσαν, τοῦ παμβασιλέως τὸν γνήσιον οἰκέτην, τὸν τοῦ κοσμοκράτορος τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, Πνεύματος θείου πανοπλίᾳ τροπωσάμενον. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὸν τῆς ἀρίστης ὄντως κανόνα τε καὶ τύπον, ποιμασίας εὐφημήσωμεν· τὸν ἐν δόγμασιν ἀκραιφνῆ· τὸν ἐν τῇ πίστει γενναῖον· τὸν ἐν θεωρίαις ὑψίνουν· ἐν πράξεσιν ὑπερνεφῆ· ἐν διδάγμασι τῆς τρυφῆς χειμάῤῥουν· τὸν ποδηγέτην τῶν πλανωμένων· τὸν ἑδραστῆρα τῶν κλονουμένων· τὸν πᾶσι τοῖς ἀσθενοῦσι συμπαθέστατον· Ἄθω τὸ μέγα κλέος, ἐγκωμιάζοντες πάντες εἴπωμεν· Πατέρων κορωνὶς Ἀθανάσιε, πρόστηθι τῶν σῶν οἰκετῶν, διαπαντὸς ἡμῶν Πάτερ, καὶ σῶσον τὴν ποίμνην σου ταῖς ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τȣ̀ς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρὶν, ἀπολῦσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ· τὴν φωτοφόρον νεφέλην· τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν· τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτόν· τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότου θρόνον· τὴν μαννοδόχον χρυσέαν στάμνον· τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγȣ πύλην· ἁπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ᾄσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις Ἀθανάσιε Ὅσιε· τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, φανεὶς καθαρότητος, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπὰς εἰσδεχόμενος, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίȣ πανόλ-

Digitized by Google

βιε· ὅθεν καταυγαζόμενος, ἑώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας φωτοφανείας μυούμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις τῶν Ἀσκητῶν ἀρχηγὸς, γεγενημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ τεμὼν τὰς ῥίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμὰς, ὑποστὰς ἀνδρείως Ἀθανάσιε, αὐτῶν ἐθριάμβευσας, τὴν ψυχόλεθρον πλάνησιν· τὴν τοῦ Σταυροῦ δὲ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν· ἣν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Στύλος φωτοειδὴς ἀρετῶν, ἐστηριγμένος, καὶ νεφέλη σκιάζουσα, σὺ ὤφθης τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς τῶν Θεὸν ὁρώντων προηγούμενος (*), Σταυροῦ βακτηρίᾳ, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν· τὸν νοητὸν δὲ, Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν οὐράνιον ἄνοδον, εὗρες Θεομακάριστε, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν τῶν Πατέρων καλλονὴν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ κλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων, καὶ πρὸς Θεὸν πρεσβευτὴν ἀκαταίσχυντον, συνδραμόντες ὦ φιλέορτοι, ᾀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν, λέγοντες· Χαίροις ὁ τοῦ μονήρους βίου κανὼν καὶ χαρακτὴρ, καὶ τύπους ἀκριβέστατος. Χαίροις φωστὴρ τηλαυγέστατε, ὁ δαδουχῶν τὴν σύμπασαν, ἀρετῶν τοῖς πυρσεύμασι· Χαίροις τῶν ἐν ὀδύναις ὁ μέγας παρακλήτωρ, καὶ θερμὸς προστάτης τῶν περιστατουμένων. Σὺ τοιγαροῦν Ἀθανάσιε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου ταύτης, καὶ πάντων πιστῶν, τῶν τιμώντων σου τὴν σεβάσμιον κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωήν, σοῦ κατεπλάγησαν, Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους συμπλοκὰς ἐχώρησας πανεύφημε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σὲ ἠμείψατο, πλουσίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ τῶν ὤμων τὸν Σταυρὸν, ἀναλαβὼν τὸν τοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθησας αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων εὐσεβῶν, τῶν τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε, Ἀθανάσιε· καὶ πᾶσι Μονασταῖς, ἐνασκουμένοις σεμνῶς, γεγένησαι κανὼν, καὶ τύπος ἔνδοξε. Ἀλλὰ τοῖς θείοις σκάμμασι, τὰ ἄνω ἀπολαβὼν νῦν βασίλεια, μὴ διαλίπῃς, καθικετεύων, τοῦ σώζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ὡς ὁ Προφήτης σοι βοῶ, εἰς κριτήριον Χριστέ· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμὰ, κατηγοροῦντά με πταίσματα, καὶ σοὶ κραυγάζω· Ἐλέησον εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον, ὡς τὸν Λῃστὴν καὶ Πόρνην καὶ τὸν Ἄσωτον, καὶ τὸν Τελώνην φιλάνθρωπε· οὐ γὰρ δικαίους, ἦλθες τοῦ σῶσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς πταίσαντας.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας, διὰ θείων πράξεων, καὶ πολιτείας καθαρᾶς, τῆς κληρουχίας ἠξίωσαι, τῶν ἀσωμάτων, σοφὲ Ἀθανάσιε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἕτοιμος, τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σὲ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδῃς, ἡ πάντων βοήθεια.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες.

Ὁ Κανὼν, τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἀθανάσιον ὑμνῶν, ἀρετὴν ἐπαινέσω. Ἀμήν.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἀθανασίας γεγονὼς ἐπώνυμος, ἔτι ἐν βίῳ τελῶν, τῆς ἀληθοῦς ὤφθης, Πάτερ Ἀθανάσιε, ἀθανασίας μέτοχος, μεταξὺ τῶν προσκαίρων. Ἀλλὰ Χριστῷ παριστάμενος, μέμνησο ἡμῶν μεμνημένων σου.

Θεοσεβῆ ἐξ ἁπαλῶν γενόμενον, ὀνύχων Ὅσιε, πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν, γεννητόρων στέρησις, σὲ οὐδαμῶς ἐκώλυσεν· ἀλλὰ πάντα τὸν πόθον, ὁλοσχερῶς καὶ τὴν ἔφεσιν, ἔτρεψας πρὸς μόνον τὸν Κτίσαντα.

(*) Βέλτιον ἴσως· τοῦ Θεοῦ ἐρώντων.

Digitized by Google

Ἀπὸ χειλέων ῥυπαρῶν τὴν αἴνεσιν, τολμήσας ᾄδω σοι, τῷ περὶ σὲ πόθῳ, κάτοχος γενόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ δέσμιος. Ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενοῦ καὶ δὸς κατ' ἀξίαν σοι, τοῦτον προσκομίσαι τὸν ἔπαινον.

Θεοτοκίον.

Νέον παιδίον ὑπὲρ λόγον τέτοκας, τὸν Παλαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐν γῇ τρίβους, ἀρετῆς δεικνύμενον· οὗ ὁ κλεινὸς θεράπων σου, Ἀθανάσιος Κόρη, τῷ ἔρωτι τιτρωσκόμενος, τοῦτόν σοι τὸν οἶκον ἐδείματο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Ἀρδευτικαῖς, τῶν προσευχῶν ἐπιδόσεσι, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα μου, Πάτερ κατάρδευσον, Λαμπαδὲ θεοφόρε, καὶ λόγον ἀνυμνεῖν σε, ἔμπνευσον Ὅσιε.

Σὺ τὸν σταυρὸν, τῶν σῶν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ διὰ σὲ τὴν σταύρωσιν, τὴν ἐθελούσιον, ὑπομείναντι Πάτερ, νεκρώσας σου τὴν σάρκα, κατηκολούθησας.

Ἀσκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, καὶ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἐπικαλούμενος, ἐταπείνωσας τοῦτον· καὶ νίκης ἀνεπλέξω, Πάτερ διάδημα.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Τοῦ Ἀθαν. Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀπὸ παιδὸς τῇ πρὸς Θεὸν, ἀγάπῃ συνειλημμένος, τοὺς ὁμήλικας τῶν παίδων ἀθροΐζων, καὶ χορείαν συνιστῶν, πνευματικῶς ἐρρύθμιζες, τῶν παιδικῶν πανσόφως, τούτους ἐθνῶν ἐξαιρούμενος.

Σοφίας ἔρωτι βληθεὶς, πρὸς τὴν εὐδαίμονα πόλιν, Κωνσταντίνου παραγίνῃ Θεόφρον· καὶ ὡς μέλιττα σοφὴ, καὶ μελουργὸς τὰ καίρια, τῶν λόγων συναθροίσας, τὰ περιττὰ καταλέλοιπας.

Ἱστίῳ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ψυχικήν σου ὁλκάδα, κυβερνήσας εὐσταλῶς τε καὶ κούφως, τὴν τοῦ βίου χαλεπὴν, ποντοπορίαν ἤνυσας, καὶ πρὸς γαλήνης θείους, ἤχθης λιμένας μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀπορρήτως, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ γαστρός σου προῆλθε, καὶ ἐθέωσεν ἡμῶν, τὴν φύσιν Μητροπάρθενε, τοὺς τῶν Ὁσίων δήμους, περιφανῶς ἐπαγόμενος.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε.

Ἡσυχάζων ἐν ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις κρυπτόμενος, χάριν θεϊκὴν ἐκομίσω, Θεόφρον μακάριε.

Ταπεινώσει ὑψούμενος, τῇ ἀγάπῃ πτερούμενος, πρὸς τὰς νοητὰς καταπαύσεις μετέβης Πατὴρ ἡμῶν.

Ἐγκρατείᾳ συνέζησας, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν· ὅθεν τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, θεόφρον διέφυγες.

Θεοτοκίον.

Τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς ἡ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ νεότητος πάντα καταλιπὼν, τὰ τοῦ βίου ἐπίκηρα, καὶ τερπνὰ, προθύμως ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντί σε Ὅσιε· καὶ ἐπ' ὤμων ἄρας, Σταυρὸν ὡς ἀκήκοας, ἐν νηστείαις Πάτερ, τὸ σῶμα κατέτηξας· ὅθεν καὶ Ποιμένα, τῶν οἰκείων προβάτων, καλῶς προχειρίζεται, ὁ παναγαθος Κύριος, Ἀθανάσιε Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Τοῦ Ἀθαν. Ὠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Νοῦν τῶν παθῶν, καθηγεμόνα ποιούμενος, καὶ ἐνθέοις, ἔργοις, ποδηγούμενος, σὺ τὴν καλὴν, ἤνυσας ὁδὸν, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων, ἐνέδρας καὶ πανουργεύματα, καὶ τὰς ῥᾳδιουργίας, εὐσεβῶς ἀπεκρούσω, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἑλόμενος.

Ὑπεισελθὼν, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν, καὶ τῷ θείῳ, φόβῳ στοιχειούμενος, καὶ καθαρθεὶς, σῶμα καὶ ψυχὴν, γέγονας ἁγνείας, καὶ σωφροσύνης ὑπόθεσις, καὶ ὅρος ἐγκρατείας, καὶ σφραγὶς ἀπαθείας, καὶ ἀγάπης εἰκὼν Ἀθανάσιε.

Μετεσχηκὼς, τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς θύραθεν, σὺ παιδείας, ἐμφιλοσοφώτατα, τὸ προσφυὲς καὶ λυσιτελοῦν, ἑκάστης διεῖλες, δι-

Digitized by Google

καιοσύνη φραττόμενος, φρονήσει, ταπεινώσει, συνέσει, καὶ ἀνδρείᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐμπρέπων χαρίσμασι. Θεοτοκίον.

Νώτοις φρικτῶς, χερουβικοῖς ἐποχούμενος, ὁ Δεσπότης, θρόνον ὥσπερ πύρινον, τὴν σὴν Ἁγνὴ, ᾤκησε νηδὺν, καὶ σαρκὸς προσλήψει, τὴν Ἀνθρωπίνην ἐθέωσεν, οὐσίαν ὡς διδάσκει, ὁ κλεινὸς ἐν Ὁσίοις, Ἀθανάσιος μόνη πανύμνητε.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εὐωδία γενόμενος, ἐν τῷ Χριςῷ, ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου, ἰαμάτων μύρα βρύεις Θεόπνευστε.

Φανερῶσαι κρυπτόμενος, ὑπὸ Θεοῦ, εἰς δόξαν τούτου Πάτερ, ἐπὶ χρόνοις πλείστοις μακαριώτατε.

Τῶν λειψάνων σου ἔχοντες, νῦν τὴν σορὸν, ἐκ ταύτης ἐξαντλοῦμεν, Λαμπαδὲ, τὰς ῥώσεις ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἄχραντε, τὴν τὸν Θεὸν, ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Τοῦ Ἀθαν. Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὤφθης ὥσπερ μαγνήτης, ἕλκων τῇ γλυκύτητι Πάτερ τῶν λόγων σου, πρὸς διδασκαλίαν, καὶ ἀκρόασιν τῶν παραινέσεων, τοὺς ἐφιεμένους, διηνεκῶς ὁρᾷν καὶ βλέπειν, τὸ σεπτὸν καὶ χαρίεν σου πρόσωπον.

Νόμοις θείοις ὑπείκων, καὶ ταῖς προσταγαῖς πειθαρχῶν τοῦ ποιήσαντος, νομοθέτης ὤφθης, μοναστῶν καὶ κανὼν ἀκριβέστατος, παιδευτὴς ἀφρόνων, καὶ ὁδηγὸς πεπλανημένων, καὶ φωστὴρ τῶν ἐν σκότει Ἀοίδιμε.

Ἀρετῶν ἐκμαγεῖον, καὶ τῶν χαρισμάτων δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πέλων, ἱερὸν καὶ τερπνὸν φροντιστήριον, ἐδομήσω πᾶσαν, διαγωγὴν καὶ πολιτείαν, προσφυῆ μονασταῖς ἐκτιθέμενος. Θεοτοκίον.

Ῥητορεύειν ὐ σθένει, ςόμα κατ᾽ ἀξίαν σε μέλπειν Πανύμνητε, ἀνωτέραν οὖσαν, Χερουβὶμ καὶ ἁπάσης τῆς κτίσεως· διὸ σὺν τῷ θείῳ, Ἀθανασίῳ τὸν Δεσπότην, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν καθικέτευε.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ταῖς θεϊκαῖς ἀστραπαῖς, λαμπαδουχούμενος ἀεὶ ἤστραψας, φωτιστικὴν αἴγλην ἰαμάτων, φωτίζων τοὺς πιστοὺς, ταύτην σου τὴν μνήμην, γεραίροντας Ὅσιε.

Κλήσει κατάλληλον, πρᾶξιν δεικνύμενος λαμπὰς πέφυκας, τῷ θεϊκῷ προσαναπτομένη, τοῦ Πνεύματος πυρὶ, καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὴν ὕλην συμφλέγουσα.

Μύρον ἡδύπνοον, ἐξ ἀεννάων θησαυρῶν Ὅσιε, τῶν θεϊκῶν πηγῶν ἀναβλύζεις, διώκων τῶν παθῶν, πᾶσαν δυσωδίαν, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριςὸν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἁγνή· χαῖρε ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Τοῦ Ἀθαν. Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐνέκρωσας σαρκικὰς, ἐπιθυμίας τοῖς πόνοις σου, ἐσταύρωσας σεαυτὸν, κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι, νηστείαις καὶ δάκρυσι, προσευχαῖς καὶ ὕμνοις, ἀνενδότοις προσεδρεύων Θεῷ.

Τῶν μοναστῶν ἀρχηγὸς, τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθωνος, καὶ τύπος καὶ χαρακτὴρ, ἐναρέτων πράξεων, ὑπάρχων ἐκόσμησας, τὰ ἐκεῖσε πάντα, τῶν ἀζύγων καταγώγια.

Ἡδὺς εὐθὺς καὶ χρηςὸς, ἐπιεικής τε καὶ μέτριος, εὐπρόσιτος προσηνὴς, ἐλεήμων πέφυκας, συμπαθὴς καὶ εὔσπλαγχνος, ἱλαρὸς τοῖς τρόποις, χριςομίμητος τοῖς ἤθεσι. Θεοτοκίον.

Νέοις καθάπερ Μωσῆς, ἀναφανεὶς κατεσκεύασας, οἷά περ ἄλλην σκηνὴν, μάνδρα Πανσεβάσμιε· ἣν καὶ ὑπερηύξησας, πόνοις καὶ ἱδρῶσι, καὶ ἀνέθου τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Διελθὼν τὸ τȣ̃ βίου κλυδώνιον, αὔραις θείȣ Πνεύματος οἰακιζόμενος, πρὸς τοὺς λιμένας ἔφθασας, τῆς ἐκεῖ καταπαύσεως Ὅσιε.

Μοναστῶν ὑποτύπωσις γέγονας· τὴν γὰρ Ἡλιοὺ ἐξεικόνισας ἔρημον, ἐφησυχάζων Ὅσιε, καὶ τὰ πάθη ξηραίνων τοῦ σώματος.

Ὁ βυθὸς τῶν δακρύων σου γέγονε, πάντων τῶν δαιμόνων Μακάριε ὄλεθρος, καὶ φωτισμὸς τῆς ποίμνης σου, τῆς ἀεί σε τιμώσης πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, τὸν τῷ οἰκείῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς τῶν ἀΰλων οὐσιῶν θεωρὸν ἄριστον, καὶ πρακτικὸν ὑφηγητὴν παναληθέστατον, εὐφημοῦμέν σε ἡ ποίμνη σȣ, καὶ βοῶμεν· Μὴ ἐλλείπης ἱκετεύειν πρὸς τὸν Κύριον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ περιςάσεων, τοὺς βοῶντάς σοι· Χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε. Ὁ Οἶκος.

Ἄνωθέν σου τὴν κλῆσιν εἰληφὼς παραδόξως, ἀθάνατον ζωὴν ἐκληρώσω· μετὰ σώμα-

Digitized by Google

τος γὰρ ἐπὶ γῆς, ἀσωμάτων βίον μετελθὼν, γέγονας τοῖς πάθεσιν ἀνάλωτος· διό σε εὐφημοῦμεν Πάτερ.

Χαίροις φαιδρὸν μοναζόντων κλέος· χαίροις λαμπρὰ σωφροσύνης στήλη.

Χαίροις τῆς ἀνδρείας ἀρίδηλον γνώρισμα· χαίροις τῆς πανσόφου φρονήσεως ἔνδειξις.

Χαίροις στάθμη ἰσοστάσιος δικαιοσύνης ἀκριβοῦς· χαίροις λόγῳ καταρτίσας σου τῶν πρακτέων τὰς ὁρμάς.

Χαίροις νοῦς, ἀπολαύων ἐννοιῶν ἀποῤῥήτων· χαίροις πᾶσαν τὴν κτίσιν εὐσεβῶς διαθρήσας.

Χαίροις, δι' οὗ ᾐσχύνθησαν δαίμονες· χαίροις, δι' οὗ πᾶν πάθος νενέκρωται.

Χαίροις λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου· χαίροις Σωτὴρ τῶν πιστῶς σοι βοώντων.

Χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Στίχοι.

Μέγας μὲν Ἀντώνιος ἀρχὴ Πατέρων·
Θεῖος δ' Ἀθανάσιος ἔνθεον τέλος.

Κἂν Ἀθανάσιος ὕστερος χρόνοις,
Ἀλλ' ὑπερέσχε καὶ παλαιοὺς τοῖς πόνοις.

Ἀθανασίῳ, καὶ μαθητῶν ἐξάδι,
Ναοὶ λύονται σωμάτων ναοῦ λύσει.

Πέμπτῃ δ' Ἀθανάσιον ἄγον νόες ἄστυ Θεοῖο.

Οὗτος ὁ περιφανὴς τῆς οἰκουμένης ἀστὴρ, πατρίδα μὲν ἔσχε Τραπεζοῦντα τὴν πρὸς τῇ Λαζικῇ, γεννήτορας δὲ τῶν εὖ γεγονότων καὶ φιλοθέων, ἐξ Ἀντιοχείας ἑλκόντων τὸ γένος. Τοιαύτας οὖν ὁ παῖς ἀρχὰς ἐσχηκὼς καὶ τοιᾶς δε ῥιζουχίας εὐγενοῦς ἐκβλαστήσας, προσφυᾶ καρποῦται καὶ τὴν ἀναγωγὴν καὶ γραμμάτων ἱερῶν εὐθὺς εἰς μαθητείαν ἐκδίδοται. Ὧν εἰς γεῦσιν ἐλθὼν, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίνεται καὶ εἰς ἀκρότητα φθάσαι παιδεύσεως· ἔνθεντοι καὶ τὴν μεγαλόπολιν Κωνσταντίνου καταλαβὼν, κατακόρως τῶν μαθημάτων ἐμπίπλαται· τὸ μὲν, ὑφ' ἑτέρων αὐτὸς διδαχθείς· τὸ δὲ, καὶ διδάξας συχνούς. Νέαν τε ἄγων τὴν ἡλικίαν, πολιὸν ἐκέκτητο φρόνημα, σωφροσύνης εὐθύμως ἐχόμενος, καὶ τῆς ἀσκητικῆς σκληραγωγίας ἀντιποιούμενος.

Ταύτης οὖν εἰς τέλος ἠφικέσθαι διανοούμενος, ἐπὶ τὸν Κυμινᾶν ἔρχεται. Ὄρος δὲ ἐστιν οὗτος ὁ Κυμινᾶς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, ὑψηλὸν καὶ δυσπόρευτον, ἐν ᾧ Μοναστήριον ἦν, ἀφηγούμενον ἔχων Μιχαὴλ τὸν Μαλεῖνον, ἐπικαλούμενον, ἱερὸν ἄνδρα, καὶ τοῦ μοναδικοῦ πολιτεύματος ἀκριβέστατον γυμναστὴν, καὶ τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν πρὸς οὐράνιον πολιτείαν ἰθύνοντα· οἷς συγκαταλεγεὶς ὁ μακάριος, καὶ τὴν Ἀθανασίου κλῆσιν ἀναλαβὼν (Ἀβράμιος γὰρ ἐλέγετο πρότερον), πάντας ὡς ἐν ὀλίγῳ τοὺς συναγωνιστὰς τοῖς πόνοις ὑπερεβάλετο, δουλαγωγῶν τὴν σάρκα καὶ κατατρέχων, καὶ πρὸς μόνην τὴν τῆς ἐν οὐρανοῖς πολιτείας ἀποβλέπων ἀπόλαυσιν.

Ἐντεῦθεν, διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀρετῆς ὑπὸ πάντων αὐτῷ προσαγομένην τιμὴν, ἐπὶ τὸν Ἄθῳ μεταχωρεῖ. Ὄρος καὶ τοῦτο κατὰ Μακεδονίαν ὑψηλόν τε καὶ ἐπίμηκες, ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης διῆκον, ὡς αὐχήν τις ὑπόστενος. Ἔνθα γέροντι τινὶ μαθητεύει, τὴν ὑποταγὴν ἐν μετρίῳ φρονήματι ἀσπαζόμενος, καὶ πολλοὺς παρ' αὐτῷ τοὺς πνευματικοὺς ἱδρῶτας ἐκχέει. Ἐκεῖθεν ἀπάρας, κατὰ θείαν ἀποκάλυψιν, τοῖς ἐνδοτέροις τοῦ δηλωθέντος Ὄρους ἐπιδημεῖ· καὶ πολλὰ καταδυσωπηθεὶς παρὰ τοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τότε διαλάμψαντος Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, προωραμένου ἤδη καὶ συναφθέντος αὐτῷ φιλικῶς, ναὸν περιφανῆ τῇ Θεομήτορι ἀνεδείματο· κελλία τε πλεῖστα, καὶ μεγίστους οἴκους ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνίστησιν, εἰς διαίτας καὶ καταγωγὰς ἀδελφῶν· καὶ Λαύραν πολυάνθρωπον μεγίστους πόνοις ἀπαρτισάμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, μηδ' αὐτῆς τῆς μαρτυρικῆς ἀπολειφθεὶς τελευτῆς. Ὡς γὰρ οὐκ ἐνεδίδου βαρυτάτοις ὁ ἀδάμας πόνοις κατατεινόμενος, τὴν ἐν ἀδύτοις ὀροφιαίαν στοὰν εἰς τὸ ἄμεινον μετασκευάζειν ἠπείγετο· ὁ μὲν οὖν ἀνέβη συγκλείσων τὸ ἔργον· τὸ δὲ, κατασπασθὲν, σὺν ἑτέροις ἓξ τὸν ἀοίδιμον καταχώννυσιν.

Οὗτος, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἐνδιάσκευος βίβλος ἐξιστορεῖ, μυρίων μὲν καὶ ἄλλων αὐτουργὸς θαυματουργῶν ἀναδείκνυται, λόγοις διδακτικοῖς, καὶ ἔργοις, καὶ προοράσεσι παραδοξασθείς. Ἰάσατο δὲ καὶ ὑπὸ λέπρας τινὰ κατεχόμενον. Βυθισθέντα τι κατὰ θάλατταν, τοὺς τούτῳ συμπλέοντας, ἐξαιρεῖται τοῦ κινδύνου σὺν τῇ νηΐ. Καὶ μετὰ τὴν ἀθλητικὴν ἀποβίωσιν, ὀθονίου περιτεθέντος, ὃ τοῖς αἵμασιν ἐκείνου ἐμβέβαπτο, ἀνίσταταί τις ἐκ νόσου χαλεπωτάτης. Πλεῖστά τε ἕτερα λόγου καὶ μνήμης ἄξια καθ' ἑκάστην δι' αὐτοῦ ὁ τῶν θαυμασίων Θεὸς ἐπιτελεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ.

Στίχ. Ἄρδων ἐλαίῳ Λαμπαδὸς τὴν λαμπάδα,
Ἕτοιμος ἐγγίσαντος ἦν τοῦ Νυμφίου.

Ὃς ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς ἑαυτὸν ἐκδοὺς, καὶ δι' ἐγκρατείας καὶ συντόνου δεήσεως τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς καθυποτάξας τῷ πνεύματι, δίκτην ἡλίου ἐξέλαμψε, καὶ τοὺς ταῖς δαιμονικαῖς ἀπάταις καταζοφωθέντος ἐφώτισεν. Οὗτος ὁ Ἅγιος, καὶ ἔτι τῷ βίῳ περιὼν, θαύματα παράδοξα ἐκτετέλεκε· καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημήσας, ἀεννάως τοῖς αἰτοῦσι ταῦτα παρέχει, καὶ μαρτυρεῖ τὸ σπήλαιον, ἔνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἅγιον κατάκειται Λείψανον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀθαν. Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Εἰς πᾶσαν διέδραμε, σχεδὸν τὴν κτίσιν τῆς πολιτείας σου, καὶ τῶν κατορθωμάτων ὁ φθόγγος Πάτερ, καὶ εἰς περίδοξον, ἔφθασας ὕψος Θεοῦ σε δοξάσαντος, καὶ περιβόητόν σε πᾶσι ποιήσαντος.

Πενήτων προμήθεια, χηρῶν προστάτης, προνοητὴς ὀρφανῶν, λυπουμένων ταχεῖα παραμυθία, κινδυνευόντων λιμὴν, ἀδικουμένων ἀντίληψις γέγονας, τὸν σὸν μιμούμενος Πατέρα διδάσκαλον.

Digitized by Google

Ἀστέρα παγκόσμιον, καὶ μοναζόντων φωστῆρα ἄδυτον, βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, ἁμαρτανόντων μέγα προσφύγιον, εἰδὼς μεσίτην καὶ πρέσβυν προβάλλομαι, πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστὸν σὲ πανσεβάσμιε. Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος, ὁ σὸς θεράπων τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τὴν ἀπόῤῥητον δόξαν Θεογεννῆτορ, τούτου τὸν τίμιον, Σταυρὸν λαβὼν ἠκολούθησε, τοῖς ζωηφόροις αὐτοῦ καὶ θείοις ἴχνεσιν.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ὁ τὴν κάμινον πάλαι.

Τὰς βραζούσας καμίνους, τῶν παθῶν κατασβέσας, ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ Μακάριε ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτοβόλοις λαμπάσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταυγάζεις καρδίας, τῶν πίστει μελῳδούντων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, ὑψηλὸς πολιτείᾳ, καὶ ἐν θαύμασι Πάτερ ἐδείχθης ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν μήτρᾳ οἰκήσας, καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ὁ τὸν Ἅδην σκυλεύσας, καὶ τὰ ἔθνη φωτίσας, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἀθαν. Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Νεανικῶς τροπούμενος, τὰς ἀρχὰς Ἀθανάσιε, καὶ τὰς ἐξουσίας, τὰς τοῦ σκότους μέγιστος, διδάσκαλος πέφυκας, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος, τὰς ἐπιβουλὰς, καὶ τὰς ἐνέδρας καὶ δόλους, αὐτῶν ἀνακαλύπτων, καὶ τὴν Ποίμνην σου πάσης, δαιμόνων κακουργίας, ἀπήμαντον φυλάττων.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, περιὼν τὸ πολίτευμα, ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς ἀληθῶς ἐκέκτησο, Ἀγγέλοις ἐφάμιλλος, ἀναφανεὶς τὴν διαγωγὴν, καὶ τὴν πολιτείαν, ἐκτελῶν τὴν ἐκείνων· μεθ᾽ ὧν νῦν ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὲ συνελθόντες σήμερον, ἐπαξίως γεραίρομεν, καὶ τὴν τῶν λειψάνων, σοῦ τιμῶμεν λάρνακα, παθῶν ἀπολύτρωσιν, ἁμαρτημάτων ἄφεσιν, πάσης συμφορᾶς, καὶ περιστάσεως λύσιν, αἰτούμενοι εὐχαῖς σου, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, πιστῶς καὶ χαρμοσύνως, τελοῦντες εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς Ἠλιοὺ τὸ πρότερον, τὸ Καρμήλιον ᾤκησεν, οὕτω καὶ αὐτὸς, τῷ Ὄρει τῷ τοῦ Ἄθωνος, σχολάζων ἐπόθησας, καθ᾽ ἑαυτὸν συνεῖναι Θεῷ· καὶ θεαρχικαῖς, καταυγασθεὶς θεωρίαις, θεράπων ἀνεδείχθης, τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε, μετὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἀποκαλύψεσι φρικταῖς, καὶ σημείοις φοβεροῖς Πάτερ θεόφρον, ἀγνοοῦσιν ἐγνώσθης, καὶ ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, ἐφάνης Παμμάκαρ κρυπτόμενος, μύρα ἰαμάτων, ἡμῖν ἀναπηγάζων.

Χάριν ἀένναον ἡμῖν, ἀναβλύζεις ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου, ἀρδευόμενος Μάκαρ καὶ διασώζεις ἡμᾶς, κινδύνων καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην.

Ἀγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, διανοίᾳ καθαρᾷ ἐπολιτεύσω, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθης, ἀπολυθεὶς τῆς σαρκὸς, Ὑμνεῖτε βοῶν τὸν φιλάνθρωπον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς μονογενῆ, γεννηθέντα θεϊκῶς πρὸ τῶν αἰώνων, ἐπ᾽ ἐσχάτων τεχθέντα, ἐκ τῆς Παρθένου σαρκὶ, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀθαν. Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἁγνείαν σωφροσύνην καὶ καθαρὰν, πολιτείαν καὶ βίον ἀκίβδηλον, καὶ ἀγωγὴν, ἄσαρκος καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς, τετελεκὼς ἀνέδραμες, πρὸς τὰς οὐρανίους διατριβὰς, καὶ πᾶσι συναγάλλῃ, Ὁσίοις καὶ Δικαίοις, καθικετεύων ὑπὲρ πάντων Χριστόν.

Μεγάλως μεγαλύνας ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οἰκεῖον Δεσπότην καὶ μέλεσι, τοῖς σεαυτοῦ, διὰ θεωρίας καὶ πρακτικῆς, τοῦτον δοξάσας ἔνδοξος, ὤφθης καὶ περίβλεπτος πανταχοῦ, ἐγένου θεοφόρε· τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶδεν, ὄντως αἰδεῖσθαι καὶ πολέμιος.

Ἡνώθης Ἀσωμάτων ταῖς στρατιαῖς, καὶ Ὁσίων χοροῖς συνηρίθμησαι, καὶ ἐκλεκτοῖς, πᾶσι συγχορεύεις μετεσχηκὼς, τῆς ἀληθοῦς θεώσεως, καὶ τῆς ἀθανάτου Πάτερ ζωῆς· μεθ᾽ ὧν ὑπὲρ τῆς ποίμνης, τῆς σῆς ἀδιαλείπτως, τὸν σὸν Δεσπότην καθικέτευε. Θεοτοκίον.

Ναὸς ἡγιασμένος χωρητικὸς, τοῦ ἑνὸς τῆς Τριάδος ὑπάρχουσα, ναὸν ὁ σὸς, Δέσποινα θεράπων καὶ εὐαγὲς, σεμνεῖον Ἀθανάσιος, ἤγειρεν εἰς δόξαν σου καὶ τιμήν· ἐν ᾧ ἀκαταπαύστως, μὴ παύσῃ δωρουμένη, τὴν συμμαχίαν ταῖς πρεσβείαις σου.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ὁ δι᾽ ἡμᾶς ἐν σπηλαίῳ, γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, σπηλαίῳ κεκρυμμένην ἱερῶς, λαμπαδουχίᾳ τοῦ Πνεύματος, Λαμπαδὲ θεοφόρε,

Digitized by Google

πιστοῖς ἀποκαλύπτει τὴν σεπτὴν τῶν λειψάνων σου θήκην, πηγάζουσαν ἰάματα.

Ἀσκητικῶς ἠγωνίσω, τὸν ἀγῶνα τελέσας, καὶ πάσας τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, πατήσας διασώζεις ἐκ φθορᾶς, τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, παμμάκαρ θεοφόρε Λαμπαδὲ, ὁδηγῶν ἡμᾶς Πάτερ, πρὸς τρίβον τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. Δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστὲ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ὡς τηλαυγὴς ἀνέτειλας ἐκ κλιμάτων, Ἑώας φαεσφόρος, καὶ Ἑσπερίων, μέρη Ἀθανάσιε ἐφώτισας, σῶν ἀρετῶν λαμπρότησιν· ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου Κυρίῳ.

Θεοτοκίον.

Πανευαγὴς Παντάνασσα ἱκεσίαις, τοῦ σοῦ τιμιωτάτου Ἀθανασίου, φύλαττε τὴν ποίμνην σου ἀπρόσψαυστον, πάσης ἐναντιότητος, διαπαντός σε ὑμνοῦσαν, τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ ἐφεξῆς γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίμιος ὄντως ὁ θάνατος, τοῦ σοῦ Ὁσίου Χριστὲ, ἐναντίον σου πέφυκεν· ἰδοὺ γὰρ ἀνέβλησεν, ἐκ ποδὸς ὁ θεράπων σου, πηγὴν αἱμάτων καὶ μετὰ θάνατον, παντοίας νόσους ἀποδιώκουσαν, καὶ φυγαδεύουσαν, πονηρίας πνεύματα, οἷς ἔτι ζῶν, ἀντιπαρετάξατο, καὶ μέχρις αἵματος.

Πηγὴν θαυμάτων ἀνέδειξε, καὶ ποταμὸν δωρεῶν, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, τοῖς βροτοῖς ὁ Κύριος, Ἀθανάσιε πάνσοφε· τυφλοῖς τὸ βλέπειν αὕτη δεδώρηται· ἐλεφαντίδα λέπραν ἐκάθηρε· συνεχομένους τε, ἀκαθάρτοις πνεύμασιν, ἐκ τῆς αὐτῶν, ἐξουσίας ῥύεται, καὶ σωφρονοῦντας ποιεῖ.

Χαίροις Ἀσκητῶν ἀγλάϊσμα, τῶν Μοναζόντων ἀστὴρ, τῶν Ποιμένων, τὸ καύχημα, Πάτερ Ἀθανάσιε, τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνε· χαῖρε ἀγάπης καὶ σωφροσύνης πηγή· χαῖρε Τριάδος τὸ καταγώγιον· χαῖρε λαμπρότατε, λύχνε διακρίσεως· χαῖρε κανὼν, ἀρετῶν εὐθύτατε, καὶ στήλη ἔμψυχε.

Ἦχος πλ. β'. Πρὸς τὸ, Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην.

Τὸν τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμον, ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ ἀνδρικῶς καὶ γενναίως ἀσκήσαντα· ὃς καὶ τὴν ποίμνην συνήγαγε ταύτην, καὶ οἶκον Κυρίῳ ἀνήγειρε πόθῳ, καὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἀνέθετο· ἣ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἡ γ'. καὶ ς'. Ὠδή. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Ὁσιακά.

ΤΗ Ϛ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Φαιδρὰ ἐξανέτειλε, καθάπερ ἥλιος Ὅσιε, ἡ πανέορτος μνήμη σου, ἀκτῖσιν ἀστράπτουσα, τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων παμμάκαρ, καὶ καταυγάζουσα πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου. Αὐτὴν οὖν ἑορτάζοντες, περιχαρῶς σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶν μακαρίζομεν, Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Ἄγγελος ἐπίγειος, οἷά περ ἄλλος ἐβίωσας, ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμά σου, μαράνας πανόλβιε, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις, καὶ μνήμην θανάτου, διηνεκῶς ἐμμελετῶν, τὰ θεῖα Πάτερ ἐπαυξανόμενος, μεγίσταις ἀναβάσεσι, πρὸς ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον· ὅθεν ὄντως κατήντησας, ἐπ' αὐτὴν τὴν ἀκρώρειαν.

Θαῦμα ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐν τῇ κοιμήσει σου γέγονεν, ὁσιόφρον θεσπέσιε, ἡνίκα ὁ θίασος, τῶν ἁγίων Πάτερ, ἐπέστη ἀθρόον· ὥσπερ γὰρ ἥλιος σοφὲ, τὸ πρόσωπόν σου ἐξανατέταλκε, δηλοῦν τὴν ἀστραπόμορφον, τῆς σῆς ψυχῆς καθαρότητα, καὶ πιστούμενον ἅπαντας, οἵου τέλους τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυύμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ

Digitized by Google

καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέυ Τριάδος ποίησον! ὅπως τὴν μεσιτείαν συ, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἱκέτης συ.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἔφερες Πανάμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίστομον, Συμεὼν σοι ὡς ἔφησε, ῥομφαίαν καὶ τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ τὰ σπλάγχνα, καὶ τὰς διαθέσεις, ὡς ἐθεάσω σὸν Υἱὸν, ἐπὶ τοῦ ξύλου σεμνὴ κρεμάμενον· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· Τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδῃς με, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ὡς προεῖπας μακρόθυμε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ὁσίου οὗτος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πάθεσι νεκρωθέντα ζώωσόν με Πάτερ ταῖς πρεσβείαις σου, τῇ ζωῇ νῦν τῶν ζώντων, παῤῥησίᾳ πολλῇ παριστάμενος.

Ἔρωτι Πάτερ θείῳ, ἔρωτας σαρκὸς ἀποκρουσάμενος, ἠκολούθησας πόθῳ, τῷ καλοῦντι Σισώη μακάριε.

Αἴγλην ἄϋλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ εἰσδεξάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με τὸν ἐν ζάλῃ, πασῶν ἡδονῶν κλυδωνιζόμενον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, τοῦ παντὸς τὴν γαλήνην Πανάμωμε.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στεῤῥῶς Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν, ἔδειξας δουλείᾳ, τῶν παθῶν ἀταπείνωτον.

Πόνοις σου τὴν ἄρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σοφῶς Ὅσιε, καλλιεργῶν, στάχυν ἀπαθείας, καὶ θαυμάτων ἐξήνθησας.

Νέκρωσιν ἐνδέδυσαι, ζωοποιὸν Χριστὸν ἔνδοξε, ἰχνηλατῶν· ὅθεν ἀνιστᾷν σου, καὶ νεκροὺς χάριν δίδωσιν. Θεοτοκίον.

Τόπον ἁγιάσματος, καὶ νοητὴν Ἁγνὴ τράπεζαν, ἄρτον Χριστὸν, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων, δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, ἐγκρατείας τῷ τόνῳ, ἐνέκρωσας σοφὲ, ἀρετῶν ἐμμελείᾳ· διὸ ταῖς ἀναβάσεσιν, ἐπαυξούμενος ἄριστα, Πάτερ ἔφθασας, πρὸς τὴν οὐράνιον τρίβον, καὶ παρίστασαι, ἀεὶ Χριστῷ σὺν Ἀγγέλοις, Σισώη Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ σε καὶ τροφὸν, καὶ Μητέρα ἐκάλει, ἐκ γλώσσης μητρικῆς, ὁ τῆς χάριτος κήρυξ, Θεὸν τὸν ἐν σπλάγχνοις σου, ἐγνωκὼς διὰ Πνεύματος· καὶ ἀμνὸν τεχθεὶς, αὐτὸν ἐδείκνυ δακτύλῳ, κόσμου αἴροντα, τὰς ἁμαρτίας Παρθένε, προσλήψει τοῦ χείρονος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐπομβρίᾳ τῆς χάριτος, Πάτερ ποταμοὺς θαυμάτων ἀνέλυσας, μολυσμῶν ἀποκαθαίροντας, τοὺς ἐν πίστει μάκαρ σοὶ προστρέχοντας.

Ὁλονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις Ὅσιε στάσεσι, τὴν ψυχὴν προκαθηράμενος, τῆς Τριάδος οἶκος ταύτην ἔδειξας.

Ἐν ἐρήμοις ἐμάκρυνας, Πάτερ φυγαδεύων καὶ προσδεχόμενος, σὲ τὸν σώζοντα μακάριε, ὀλιγοψυχίας καὶ κακώσεως.

Θεοτοκίον.

Ἀλατόμητον ὄρος σε, πάλαι Ἀββακοὺμ προεῖδε Πανάμωμε, ὁ Θεὸς ἐξ ὃ ἐπέφανε, καὶ ἡμᾶς φθαρέντα ἀνεκαίνισεν.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ναὸς τῆς τρισηλίου Θεότητος, χρηματίσας, παθῶν τὰ ἐνδάλματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐξεμείωσας.

Νεκρώσας τῆς σαρκός σου τὸ φρόνημα, Θεοφόρε, νεκροὺς ἐξανέστησας, τῇ συνεργείᾳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἥλιον τεκῦσα τῆς χάριτος, Θεοτόκε, Παρθένε τὸν ἄδυτον, ἐσκοτισμένον με φώτισον.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ κήτους τοῦ νοητοῦ, πανωλεθρίαν διέφυγες, ἐγκράτειαν προσευχὴν, ἀγάπην ἀνόθευτον, κραταιὰν ταπείνωσιν, καὶ στοργὴν βεβαίαν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κτησάμενος.

Χριστός σου τὸ πρὸς αὐτὸν, κατεύθυνε διαβήματα· ὁ δυνατὸς δυνατὸν, σαφῶς ἀ-

Digitized by Google

πειργάσατο, πατοῦντα ἐπ' ὄφεων, καὶ σκορπίων κάρας, Θεοφόρε παμμακάριστε.

Τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεὸν, θεὸς σαφῶς ἐχρηματίσας· τῇ πρὸς τὸ φῶς ὁλικῇ, στοργῇ φῶς γεγένησαι· Ἄγγελος ἐπίγειος, θεοφόρε Πάτερ ἐπουράνιός τε ἄνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας κειμήλιον, καθάρισόν μου τὸν νοῦν, παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ πλήρωσον χάριτος, καὶ δικαιοσύνης, τὴν καρδίαν μου Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ Ϛʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ μεγάλου.

Στίχοι.

Θεοῦ τεθνηκὼς πυξίῳ προσεγράφη,
Θείου Σισώης Πνεύματος τὸ πυξίον.

Βῆ δὲ Σισώης γῆθεν εἰς οὐρανὸν ἕκτη ἀμύρων.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ βρέφους τὸν Θεὸν ἀγαπήσας, καὶ τὸν τοῦ Χριστοῦ σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, αὐτῷ ἠκολούθησε· καὶ τὰς παρατάξεις τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν τροπωσάμενος, χαίρων ἐχώρησε πρὸς τὰ ἐπίπονα τῆς ἀσκήσεως σκάμματα. Ταπεινόφρονι δὲ εἰς ἄκρον γενομένῳ, νεκροὺς ἀνιστᾷν αὐτῷ ἐδωρήσατο ὁ τῶν ὅλων Κύριος. Ἐπεὶ οὖν ἀγγελικῶς ἐβίωσεν ὁ ἐν σώματι ἄσαρκος, πρὸς τὴν ἄϋλον ζωὴν μετέστη, ὅπου τῶν Ἁγίων αἱ σκηναὶ, καὶ ἡ ἀΐδιος λαμπρότης, Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἱλεούμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου, καὶ Ῥήξου Βικαρίου, καὶ ἄλλων πλείστων παθόντων ἐν Καμπανίᾳ.

Αὕτη, κατασχεθεῖσα παρὰ τοῦ Ῥήξου, καὶ τοῖς εἰδώλοις θῦσαι μὴ πεισθεῖσα πολλῶν αὐτῇ βασάνων ἐπαπειλουμένων, μᾶλλον αὐτόν τε καὶ ἑτέρους πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐκκαλεσαμένη πίστιν, ὑπὸ τοῦ ἐκεῖσε Ἡγεμόνος τὰς κεφαλὰς ὁμοῦ ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀστίου (ἢ Ἀστείου), Ἐπισκόπου Δυῤῥαχίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀγρικολάου ἡγεμόνος. Κατασχεθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν πρώτων τῆς πόλεως, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ πεισθεὶς, ἄγεται πρὸς τὸν Ἀγρικόλαον, καὶ τύπτεται χερσὶ μολυβδίναις καὶ βουνεύροις. Ἐπιμένων δὲ τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, χρισθεὶς μέλιτι, ἐπὶ τοῦ τείχους ἀνεσκολοπίσθη, ὥρᾳ θέρους, ἡλίου φλέγοντος, καὶ ὑπὸ μυιῶν καὶ σφηκῶν ἐνοχλούμενος ὁ μακάριος, ἀπέδωκε τὴν ψυχήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ὀνησίμου· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολλωνίου, Ἀλεξανδρίωνος, καὶ Ἐπιμάχου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὅλην τοῦ Πνεύματος τὴν αἴγλην, ὑποδέδεξαι νοῒ κεκαθαρμένῳ, καὶ φωστὴρ τῶν πιστῶς, βοώντων χρηματίζεις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θείῳ πυρὶ τῆς ἐγκρατείας, ἐπυρπόλησας ἀκάνθας ἁμαρτίας, καὶ πρὸς φῶς νοητὸν, μετῆλθες ἀνακράζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Μῆτερ τοῦ Σωτῆρος, συνεχόμενον βυθῷ ἁμαρτημάτων, καὶ παντοίας ἐχθροῦ, ἐξάρπασον κακίας, ἵνα τὴν σὴν σωζόμενος, μεγαλύνω προστασίαν.

Ὠδὴ ηʹ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Διηνεκέσι χρώμενος, προσευχαῖς καὶ δεήσεσι, λύμην ἐκ ψυχῆς, τὴν τῶν παθῶν ἀπήλασας, καὶ τῆς διανοίας σου, τὸ ὀπτικὸν ἐκάθηρας· ὅθεν προορᾷν, προφητικῶν ἠξιώθης, τὰ μέλλοντα Σισώη, εὐσεβῶς ἀναμέλπων. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀγγελικῶς ἐβίωσας, μετὰ σώματος Ὅσιε, καὶ τὰς ἐναντίας ἐτροπώσω φάλαγγας, ἐντεῦθεν εἰς ἄϋλον, μετ' εὐφροσύνης Πάτερ ζωὴν, ὅπου τῶν Ἀγγέλων κατεσκήνωσας τάξεις· μεθ' ὧν νῦν ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑλομανοῦσαν πάθεσι, τὴν ψυχήν μου κάθαρισον, σοῦ ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον ἱεραῖς ἐντεύξεσι· καὶ τῆς συνεχούσης με, αἰχμαλωσίας λύτρωσαι, Πάτερ θεοφόρε, καθαρῶς ἵνα ψάλλω· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἁγιασθεῖσα Πνεύματι, ὑπεδέξω ἐν μήτρᾳ σου, τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ τοῦτον ἐκύησας, ἀνερμηνεύτως Κόρη ἁγνή· ὃν ἀκαταπαύστως, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Δέδεικται θαῦμα φοβερόν, κατ' αὐτὸν σου τὸν καιρὸν τῆς κοιμήσεως, ὑπὲρ τὸν ἥλιον, τῷ σῷ προσώπῳ Πάτερ ἀστράψαντος, ὅτε παρέστησαν χοροί, Ἁγίων τὸ πνεῦμά σου, παραληψόμενοι, καὶ Θεῷ τῷ ποιητῇ προσκομίσοντες.

Ταῖς θείαις Μάκαρ καλλοναῖς, ἐνηδόμενος καὶ θέσει θεούμενος, καὶ λαμπρυνόμενος, ταῖς φανοτάταις ἐκεῖθεν λάμψεσι, τὴν φωτοφόρον σου πιστῶς, μνήμην τοὺς γεραίροντας, ταῖς ἱκεσίαις σου, ἀχλυώδους τῶν παθῶν λύμης λύτρωσαι.

Δίκαιος ἄμεμπτος παντός, ἀπεχόμενος κακοῦ Πάτερ γέγονας, ὅσιος ἄκακος, Θεῷ λατρεύσας ἐν ὁσιότητι· ἐπανεπαύσατο διό, Τριὰς τῇ καρδίᾳ σου, ἧς νῦν τρανότερον, ἀπολαύειν τηλαυγῶς ἀξιάγαστε. **Θεοτοκίον.**

Ἐξ ἔργων ὅλως ἐν ἐμοί, σωτηρία οὐχ ὑπάρχει Πανάμωμε· τὴν ἐναντίαν γάρ, ὁδεύων τρίβον σκότους πεπλήρωμαι· ἀλλ' ἡ τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἡμῖν ἀνατείλασα, φώτισον σῶσόν με, μὴ παρίδῃς με δεινῶς ἀπολλύμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θεοφεγγῆ σε φωστῆρα, Πάτερ ἐπέγνωμεν ταῖς νοηταῖς ἀκτῖσι, καταυγάζοντα κόσμον, καὶ σκότος ἐκμειοῦντα τῆς πονηρᾶς τῶν δαιμόνων συγχύσεως· τὴν φωτοφόρον σου μνήμην ὅθεν πιστῶς, ἑορτάζομεν μακάριε.

Περιφανὴς ἐν τῷ βίῳ, πάλαι γενόμενος, πλούτῳ καὶ δυναστείᾳ, Μοναζόντων τὸ σχῆμα, ὁσίως ἠμφιάσω, Πάτερ Θωμᾶ, τὴν πτωχείαν μιμούμενος, τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκωθέντος· ὅθεν πολλοῖς, σὲ χαρίσμασιν ἐπλούτισεν.

Στύλῳ πυρὸς ὁρατῶς σε, Θεὸς ὡδήγησε, πρὸς σωτηρίαν Πάτερ, πρὸς γαλήνης λιμένα, πρὸς ὅρμον ἀπαθείας· ὕδωρ τῇ σῇ, προσευχῇ δὲ ἀνέβλυσε· καὶ ἀβλεπτοῦσι τὸ βλέπειν, καὶ τοῖς χωλοῖς, εὐδρομίαν ἐδωρήσατο.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μάρτυς, ἀθληφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἔστης πρὸ βημάτων ἀνδρείως, Χριστὸν κηρύττουσα, σταύρωσιν ἑκούσιον καταδεξάμενον· καὶ δεσμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ πάσαις αἰκίαις, χαίρουσα ἀνέδραμες πρὸς τὰ οὐράνια, δήμοις ἀπ' αἰῶνος Μαρτύρων, συναριθμηθεῖσα καὶ δόξης, διαιωνιζούσης ἀπολαύουσα.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Κυριακὴ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ τῆς θείας ἀθλήσεως, φαιδραῖς ἀγλαΐαις· ὅθεν τὸν οὐράνιον θάλαμον ᾤκησας· ἔνθα, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς, πάντοτε χορεύουσα πάντων, τῶν μνημονευόντων σου μνημόνευε.

Ῥίζης, εὐκλεοῦς Κυριακή, κλάδος ὡραιότατος ὤφθης, καρπὸν σωτήριον, φέρων τῆς ἀθλήσεως, τὰ κατορθώματα, καὶ μαραίνων ἐν χάριτι, φυτὰ ἀσεβείας· ὅθεν τὴν πανίερον, μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες. **Δόξα, Ἦχος πλ. β'.**

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτόν, ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα. Εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσῃς με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Πανύμνητε κατάβαλε, ἐχθρῶν μιαιφονούντων ἰσχύν, καὶ τὴν λύπην, τοῦ λαοῦ σου εἰς χαράν, μετάβαλε Παρθένε, καὶ ἔλεος παράσχου, ὅπως σωθέντες ἀνυμνοῦμέν σε.

(*) Ἐν τῷ Χειρογράφῳ ἡ μὲν Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Κυριακῆς ἐλλείπει, ἀντ' αὐτῆς δὲ ὑπάρχει ἑτέρα Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακι, ἑορταζομένου καθ' αὐτὸ τῇ κθ'. Νοεμβρίου. Ὁ δὲ εἰς αὐτὸν Κανὼν φέρει ταύτην τὴν Ἀκροστιχίδα· Ἀκάκιον τὸν ἄριστον τῷ ᾄσματι ᾄδω.

Digitized by Google

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ παναμώμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. Ἀκούσωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον. Ὢ Παρθενία, ναὸς Θεοῦ! ὢ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα! ὢ Παρθενία, Ἀγγέλων συνόμιλε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· Οἴμοι! τέκνον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς! Ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τὸν φωτισμὸν, τῆς θείας χάριτος Ἔνδοξε, ἐν τῇ ψυχῇ δεξάμενος, ὡς ἄλλην Αἴγυπτον, τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην, κατέλιπες καὶ βίον, ἔσχες οὐράνιον.

Περιφανὴς, Πάτερ ἐν βίῳ γενόμενος κατὰ βαρβάρων ἔστησας, ἄπειρα τρόπαια· καὶ μονάσας ὁσίως, τὸ στῖφος τῶν δαιμόνων, κατετραυμάτισας.

Ἀσκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, τῇ συμμαχίᾳ Ὅσιε, τοῦ Θείου Πνεύματος, ἐταπείνωσας τοῦτον, καὶ νίκης οὐρανόθεν, στέφανον εἴληφας.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σοὶ χωρητὸν γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀπεκύησας Κόρη· ὃν αἴτησαι σωθῆναι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χαίρων κροτῶ σε, Μάρτυς, εὐσεβοφρόνως. Ἰωσήφ.

Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Χαρμονικῶς, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύσωμεν τῆς ἀθληφόρου Μάρτυρος, καὶ ἐκβοήσωμεν· Ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις, Χριστὲ Σωτὴρ οἰκτίρμον, σῶζε τὸν κόσμον σου.

Αἴγλῃ τῇ σῇ, φωτιζομένη ἡ ἔνδοξος, Κυριακὴ Φιλάνθρωπε, σκότος διέφυγε, πολυθέου ἀπάτης, καὶ πᾶσιν ἰαμάτων, φέγγος ἀπήστραψεν.

Ἵνα Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ σου, εὐαρεστήσῃς θάνατον, καὶ πῦρ καὶ βάσανα, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω· διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης ἠξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ῥύμην Ἁγνὴ, τὴν τοῦ θανάτου ἀνέστειλας, ἀθανασίας πρόξενον, Χριστὸν κυήσασα· ὃν ὁ Ἅδης θανέντα, βουλήσει ἑκουσίᾳ, ἰδὼν ἐτρόμαξεν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ταῖς σαῖς ἐπικαμφθεὶς Θεὸς δεήσεσι, χειρί σε Προφήτου δεσμῶν ἀφῆκε, καὶ πορεύεσθαι εὐώδωσε, πρὸς ἐπίπονον σκάμμα τῆς ἀσκήσεως.

Ὁ στύλῳ Ἰσραὴλ ποτὲ τὴν ἔρημον, Παμμάκαρ διέρχεσθαι εὐδοκήσας, διὰ στύλου σε πυρὸς ὁδηγεῖ, προειδὼς τῆς ψυχῆς σου τὴν εὐγένειαν. Θεοτοκίον.

Χρυσοῦν ὡς ἀληθῶς θυμιατήριον, καὶ στάμνον τοῦ μάννα καὶ θεῖον ὄρος, καὶ παλάτιον τερπνότατον τοῦ Θεοῦ σε Παρθένε ὀνομάζομεν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἁγνή σε ἄφθορον, ὡραίαν τῷ κάλλει Μάρτυς δειχθεῖσαν, ἑαυτῷ νύμφην προσήκατο, ἐρασθείς σου δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Τὰ κάλλη τὰ ἐκτὸς καταμαράνασα, τὴν ἔνδον ὑπέδειξας εὐμορφίαν, τῷ γινώσκοντι τὰ κρύφια· διὰ τοῦτό σε Μάρτυς ἐμνηστεύσατο.

Ὡς κλάδος ἱερὸς ὡραῖος τέθηλας, ἐκ ῥίζης ἁγίας Παρθενομάρτυς, καὶ καρποὺς ὡραίους ἤνεγκας, τὴν τρυφὴν τὴν ἀγήρω προξενοῦντάς σοι.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, τεκοῦσα Παρθένε τοῦ σοφιστοῦ με, τῆς κακίας ἐλευθέρωσον, μεσιτείᾳ σου μόνη Παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον

Digitized by Google

» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν » ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας, διὰ θείων πράξεων, καὶ πολιτείας καθαρᾶς τῆς κληρουχίας ἠξίωσαι, τῶν Ἀσωμάτων, Θωμᾶ παμμακάριστε.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἁγνείας στιλπνότητι, κρίνον ὡς εὔοσμον, κοιλάσιν ἐξήνθησαν, Κυριακὴ τῷ Χριστῷ, Μαρτύρων πανεύφημε. Λάμψεσιν ἐφωτίσθης, ἐπιγνώσεως θείας, πλάνης δυσωδεστάτης, ἀπελαύνουσα βλάβην· διὸ καὶ ἑορτάζομεν Μάρτυς τὴν μνήμην σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Στεῖρα τὴν ἔλευσιν, προκατιδοῦσα τὴν σήν, καὶ τῶν ἀσπασμῶν φωνήν, ἐνηχηθεῖσα ὠσίν, ἠμπόρει τῷ πράγματι, ἔνδοθεν ἐγνωκυῖα, ἀσπασμοῖς σοῖς Παρθένε· ἐσκίρτα γὰρ τὸ βρέφος, ἐν αὐτῆς τῇ νηδύϊ· διὸ σοῦ ἐν γαστρί σου Θεοῦ ἔγνω τὴν σάρκωσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων, ὡς εὔσπλαγχνος.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐγκρατείας ἐνέπρησας, θείῳ πυρί, ἀκάνθας ἁμαρτίας, καὶ θαυμάτων φέγγος Πάτερ ἀπήστραψας.

Τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν ἰλύος ἐκκαθάρας, ἀβλεπτούσας κόρας, Μάκαρ διήνοιξας.

Σεαυτὸν ἠλλοτρίωσας, τῶν κοσμικῶν θορύβων Θεοφόρε, καὶ ὑπερκοσμίου γαλήνης ἔτυχες. Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεόν, ἀφράστως συλλαβοῦσα, πειρασμῶν καὶ θλίψεων πάντας λύτρωσαι.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ἐπὶ βήματος ἵστασο, Κυριακή, ἀδίκως κρινομένη, καὶ κριτῇ δικαίῳ ἐνατενίζουσα.

Μέλη σώματος ἔδωκας, εἰς αἰκισμούς, καὶ αἵματος Παρθένε, ταῖς ῥοαῖς ἀσάρκους ἐχθροὺς ἐβύθισας.

Ἀταπείνωτον ἔμεινας, Κυριακή, βασάνοις ὁμιλοῦσα, καὶ τὴν ἐπηρμένην ὀφρὺν κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι πάσης κακώσεως, τοῦ δυσμενοῦς, Παρθένε τοὺς εἰδότας, ἀληθῶς Θεοῦ σε Μητέρα πάναγνε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Χειραγωγοῦντά σε πρὸς τὰς ἐρήμους εὐσεβῶς ἔσχηκας, τὸν Ἠλιοῦ Πάτερ τὸν Θεσβίτην, φαινόμενον νυκτός, καὶ μυσταγωγοῦντα τὰ θεῖά τε Ὅσιε.

Ὡς ἄλλον Κάρμηλον, τὸ Μαλεοῦ Ὄρος σοφὲ ᾤκησας, ὀπτασιῶν, θείων ἀπολαύων, καὶ θαυματουργιῶν, χάριν παραδόξως, Θωμᾶ κομιζόμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς Ἄχραντε, ὡς συμπαθής, ἴασαι καρδίαν, ἡ τὸν ἐπὶ Σταυροῦ, σαρκὶ προσηλωθέντα, ἀῤῥήτως κυήσασα.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Τὴν καθαράν σου ψυχήν, ναοὺς Θεοῦ παναληθῆ δείξασα, Κυριακή, ναοὺς τῶν εἰδώλων ἠδάφισας, Χριστόν, ἐπικαλουμένη, τὸν σὲ δυναμώσαντα.

Ὑψώσας χεῖρας καὶ νοῦν, πρὸς τὸν Χριστὸν Κυριακὴ ἔνδοξε, καὶ φοβερῷ, σεισμῷ τοὺς ἀθέους, κατέπληξας εἰς γῆν, κατανενευκότας, καὶ βλέπειν μὴ σθένοντας.

Σὲ ὁ τῶν ὅλων Θεός, θαρσοποιεῖ ζώσῃ φωνῇ ἄνωθεν, τοὺς αἰκισμούς, φέρειν τῶν ἀνόμων, γενναίῳ λογισμῷ, ὅπως ἀναδήσῃ, τῆς νίκης τὸν στέφανον.

Θεοτοκίον.

Ἔλυσας Ἄχραντε, τῶν Προπατόρων τὴν ἀρὰν τέξασα, ἄνευ σαρκός, σεμνὴ θελημάτων, τὸν πάντα τῷ αὐτοῦ, θελήματι θείῳ, σαφῶς οὐσιώσαντα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐν ἐρήμῳ ἀνύδρῳ κατῴκησας, καὶ τῶν προσευχῶν ἐπομβρίᾳ σου Ὅσιε, ὕδωρ ἐν ταύτῃ πλησίον τὸν Δεσπότην πηγάσαι ἠξίωσας.

Ἀβραὰμ ὥσπερ πάλαι ὁ δίκαιος, τῆς ἐνεγκαμένης σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, καὶ τῷ Θεῷ προσήγγισας, καὶ εἰς γῆν τῶν πραέων ἐσκήνωσας.

Μοναστὴς ἀληθὴς ἐχρημάτισας, καὶ μετὰ ταφὴν ἰαμάτων χαρίσματα, Πάτερ Θωμᾶ τοῖς χρῄζουσιν, ἀναβλύζεις δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ὁ βουλήσει τὸ πᾶν ἐργαζόμενος, μήτραν βουληθεὶς ἀπειρόγαμον ᾤκησε, τοὺς τῇ

Digitized by Google

φθορᾷ νοσήσαντας, ἀξιῶν ἀφθαρσίας ὡς εὔσπλαγχνος.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ὑπερέβης τοὺς ὅρους τῆς φύσεως, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν ἀθλήσει Πανεύφημε, καὶ τὸν τὴν Εὔαν τρώσαντα, τοῖς μεγίστοις σου πόνοις κατέτρωσας.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου πάνσεμνε, τῆς πολυθεΐας βυθὸν ἀπεξήρανας, καὶ ἰαμάτων πέλαγος, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν ἀνέβλυσας.

Ἐπὶ βήματος θῆρες ᾐδέσθησαν, σὲ τὴν ἀδιάφθορον ἀμνάδα ἔνδοξε, Κυριακὴ καὶ σέβας σοι, ὡς Χριστὸν σεβομένῃ ἀπένειμαν.

Θεοτοκίον.

Βασιλέα κυήσασα Κύριον, οἷά περ Βασίλισσα Θεοχαρίτωτε, τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας, οὐρανῶν βασιλείας ἀξίωσον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ Μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο, τοὺς ἄθλους αὐτῆς, τοὺς θείους καὶ παλαίσματα, ἐγκωμίοις ᾆσαι νῦν· φερωνύμως αὕτη γὰρ πέφηνεν, ὡς ἀνδρείᾳ τῷ φρονήματι, κυρία νοός τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης κρατούσης ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ περιπολούσης, φιλόχριστοι, Μέδοντός τε δυσσεβοῦς καὶ ἀπανθρώπου ὄντος παρὰ πάντας ἀνθρώπους, προσεκυνεῖτο ἡ τῶν ἀθέων μιαρὰ καὶ δυσώνυμος αἵρεσις· τῇ τούτου γὰρ ἀθεωτάτῃ φωνῇ τὰ πλήθη ὑπήκουεν, ὡς τοῖς μὴ εἴκουσι τῇ αὐτοῦ ἀσεβείᾳ θάνατον ἀπειλούσῃ σφοδρόν τε καὶ δύσμορον. Ἀλλ' ἡ Μάρτυς Χριστοῦ, τὰς τῶν τυράννων ἀθέους προσταγάς τε καὶ ἀπειλὰς καταπτύσασα, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου κηρύξασα, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησεν· ὅθεν ὤφθη ἀληθῶς Κυρία νοός τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ.

Στίχοι.

Διεὶς πτέρυγας, εἶπεν ἂν Μωσῆς, Πάτερ,
Ὡς ἀετός τις ἐξανέπτης πρὸς πόλον.
Ἑβδομάτῃ Θωμᾶν θάνατος μέλας ἔμφρονα
εἷλεν.

Οὗτος ἐν περιφανεῖ καὶ περιβλέπτῳ καὶ στρατιωτικῷ βίῳ πρότερον ἐνδιαπρέψας, καὶ πολλὰ καὶ μέγιστα κατὰ βαρβάρων στήσας τρόπαια, ὕστερον τὸν Χριστὸν ποθήσας, καὶ ἅπαντα ὡς οὐδὲν λογισάμενος, τὸν ζυγὸν Κυρίου ὑπέδυ τὸν ἐλαφρότατον. Τοσοῦτον δὲ τῷ φερεπόνῳ τῆς ἀρετῆς τοὺς πολλοὺς ὑπερήλασεν, ὡς στύλος πυρὸς ἐν τῷ προσεύχεσθαι τοῖς πέλας, καὶ τούτων τοῖς εὐδοκιμωτάτοις, διαδείκνυσθαι. Ὅθεν δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας, καὶ τυφλοὺς ὀμματώσας, καὶ χωλοὺς ἀνορθώσας, καὶ πηγὴν ὕδατος προσευξάμενος ἀναβλύσαι ποιήσας, καὶ ἕτερα θαύματα κατεργασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

Στίχ. Κυριακὴ θανοῦσα, τὴν τομὴν φθάνει
Προαιρέσει, πλὴν καὶ τελειοῦται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Περεγρίνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Λουκιανοῦ, Πομπηΐου, Ἡσυχίου, Παππίου, Σατορνίνου, καὶ Γερμανοῦ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Ἰταλίας· διὰ δὲ τὸν ὑπὸ Τραϊανοῦ γεγονότα διωγμόν, ἐν τῷ Δυῤῥαχίῳ ἔρχονται. Ἐν ᾧ, τὸν Ἅγιον Ἄστειον τὸν Ἐπίσκοπον ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ἰδόντες, καὶ τοῦτον μακαρίσαντες, συλλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ταξιωτῶν· καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνακηρύξαντες, προστάξει τοῦ Ἀνθυπάτου Ἀγρικολάου, ἐν τῷ τοῦ Ἀδρία πελάγει ἐῤῥίφυσαν· καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Τυφλοῖς τὸ ὁρᾷν, καὶ χωλοῖς Πάτερ Θωμᾶ τὴν εὐδρομίαν, ἐνοχλουμένοις ἀπολύτρωσιν, καὶ ἀσθενοῦσι τὴν ἴασιν, ἐπιχορηγῶν τῇ δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡσύχως τὴν σήν, διετέλεσας ζωὴν Πάτερ παμμάκαρ, ἀκτημοσύνῃ λαμπρυνόμενος, καὶ ἐγκρατείᾳ κοσμούμενος, μέλπων κατανύξει καρδίας, τῷ Δεσπότῃ πανόλβιε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε σεμνή, ἀπειρόγαμε ἁγνὴ εὐλογημένη, καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἁμαρτανόντων ἡ λύτρωσις, σῶσόν με τὸν ἄσωτον σῶσον, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ὁ νοῦς σου φωτί, ἀγαπήσεως Θεοῦ κελαμπρυσμένος, μέσον καμίνου ἱσταμένης σου, φλογιζομένης οὐδόλως δέ, ἄτρεπτος παρθένε,

Digitized by Google

ἐδείχθη, μελῳδούσης τῷ Κτίστῃ σου· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίζει τοὺς τρεῖς, Νεανίαν οὐδαμῶς τὸ πρὶν ἡ κάμινος, οὐδὲ τὴν Μάρτυρα· εὐχομένη γὰρ, μέσον ἀκλόνητος ἵστατο, δρόσον θεϊκὴν δεχομένη, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥομφαίᾳ τῆς σῆς, παῤῥησίας τὸν ἐχθρὸν τῆς ἀληθείας, Παρθενομάρτυς ἐθανάτωσας, κληρονομῆσαι ποθήσασα, τὴν διαιωνίζουσαν δόξαν, Κυριακὴ καὶ κραυγάζουσα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ μόνος Θεὸς, μόνην εὗρε καθαρὰν τὴν σὴν γαστέρα, καὶ σωματοῦται καὶ γνωρίζεται, ἄνθρωπος σώζων τὸν ἄνθρωπον· ὅθεν τῶν καλῶν ὡς αἰτίαν, σὲ ἐπιστάμενοι ψάλλομεν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ ή. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πάθη δυσκάθεκτα ψυχῆς, ἐγκρατείας χαλινῷ καθυποτάξας, τοῖς ἀΰλοις Ἀγγέλοις, ἐξωμοιώθης βοῶν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας,

Τὸν τοῦ Θεσβίτου Ἠλιοὺ, ἀνιχνεύων ἱερὸν παμμάκαρ βίον, πρὸς τὸ ὄρος ἀνῆλθες, προσομιλεῖν τῷ Θεῷ, νηστείᾳ τὸν νοῦν καθαιρόμενος, μέλπων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ζῶσα ὑπάρχουσα πηγὴ, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀποτεκοῦσα, τὴν ψυχήν μου τακεῖσαν, τῆς ἁμαρτίας φλογμῷ, Παρθένε Θεοτόκε πότισον, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Νύμφη Χριστοῦ παρθενικαῖς, καλλοναῖς Κυριακὴ πεποικιλμένη, ἐγνωρίσθης· διό σε, ἐπουρανίων αὐτὸς, θαλάμων, ἀξίως ἠξίωσεν, ἀνυμνολογοῦσαν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς Δανιὴλ μέσον θηρῶν, ἐνεβλήθης τὸν Χριστὸν δοξολογοῦσα, καὶ τὴν τούτων Παρθένε, θηριωδίαν σαφῶς, τῷ θείῳ μετέβαλες Πνεύματι· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὲ ὡς ἀμνάδα πρὸς σφαγὴν, διὰ πόθον τοῦ ἀμνοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, ἀγομένην οἰκτείρας, ὡς συμπαθὴς φωτεινοὺς ἐκπέμπει Ἀγγέλους τοῦ σώματος, λύοντάς σε Μάρτυς, πρὸ τῆς τομῆς τοῦ ξίφους.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς, οὐσιώθη καθ' ἡμᾶς ἐκ σοῦ Παρθένε, καὶ ὠράθη ὡς βρέφος, ὁ πρὸ αἰώνων Πατρὶ, καὶ θείῳ, συνυπάρχων Πνεύματι· ὅθεν ὡς αὐτοῦ σε, δοξάζομεν Μητέρα.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ θ'. Τοῦ ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Πνεύματι Πάτερ πτωχεύσας, οὐρανῶν βασιλείαν, ἀπείληφας σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς, δόξης ἀῤῥήτου πληρούμενος, καὶ τῶν πόνων ἀξίως, δεχόμενος Θωμᾶ τὰς ἀμοιβάς· διὰ τοῦτό σε πίστει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, τοῖς πιστῶς προσιοῦσι, πηγάζει ἰαμάτων ποταμοὺς πάθη ψυχῶν κατακλύζοντας, καὶ σωμάτων ὀδύνας, ἐξαίροντας, μακάριε Θωμᾶ, πρεσβευτὰ τῶν ἐν πίστει, ἀεὶ μακαριζόντων σε.

Συναγελάζων Ὁσίων, φανοτάταις ἀγέλαις, καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ νοητῶς, Πάτερ Θωμᾶ αὐγαζόμενος, τοὺς τὴν θείαν σου μνήμην, τελοῦντας φωταγώγησον, πιστῶς, καὶ τυχεῖν σωτηρίας, πρεσβείαις σου ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ὑπεραστράπτουσα πᾶσι, τῶν θαυμάτων τῇ αἴγλῃ, τῶν σῶν θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ, τὴν τῶν παθῶν καὶ τῶν θλίψεων, ἀπελαύνεις ὁμίχλην, καὶ φῶς τῆς εὐφροσύνης νοητῶς, ἐφαπλοῖς τοῖς Μητέρα, Θεοῦ σε μεγαλύνουσιν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ἰσχυροτάτη Παρθένε, πρὸς Θεὸν πεποιθήσει, θηρίων τὰς ὁρμὰς καὶ τοῦ πυρὸς, καὶ τῶν βασάνων τοῦ σώματος, τὸ ἐπίπονον Μάρτυς, ἐξέκλινας γενναίῳ λογισμῷ· διὰ τοῦτό σε πίστει καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὡραιοτάτῳ νυμφίῳ, ὡραιότατον κάλλος, τῆς σῆς διευπρεπίζουσα ψυχῆς, τὴν παρθενίαν ἀκήρατον, διετήρησας Μάρτυς· καὶ τούτῳ τῶν μελῶν τοὺς αἰκισμοὺς, ὥσπερ προῖκα προσῆξας, Κυριακὴ πανεύφημε.

Σοῦ τὸ πολύαθλον σῶμα, ἐπὶ γῆς τεθαμμένον, ἰάσεων πηγάζει ποταμοὺς, τοῖς εὐσεβῶς προσπελάζουσι, καὶ παθῶν ἀπελαύνει, τὸν ῥύπον, καὶ βυθίζει πονηρᾶς, τῶν δαιμόνων ἐφόδους, Κυριακὴ θεόνυμφε.

Ἡ παναγία σου μνήμη, ὥσπερ ἥλιος Μάρτυς, ἀνέτειλεν ἡμῖν Κυριακὴ, νέφη παθῶν ἀπελαύνουσα, καὶ φωτίζουσα πάντας, τοὺς πίστει ἀληθεῖ περιχαρῶς, σὲ τιμῶντας Παρθένε, καὶ πόθῳ μακαρίζοντας.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Φαεινοτάταις λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Παρθένε Παναγία ὑπὲρ νοῦν, οἱ Θεοτόκον εἰδότες σε, φωτιζόμεθα πίστει, καὶ σκότους ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ παντοίων κινδύνων πάσης περιστάσεως.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ » σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ» δάμ, βρώσει φθορᾷ, πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ » ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' » ἡμᾶς, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα» λύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑφεξῆς Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀφωρισμένος ὑπάρχων, ἀπὸ κοιλίας Μητρός, ὑπὸ Θεοῦ πανσόφως, οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν, ἔσχες κατὰ Παῦλον· ὅθεν μαθών, τὰ ἑκούσια πάθη Χριστοῦ, κήρυξ αὐτοῦ ἀνεδείχθης καὶ ζηλωτής, ἀληθῶς Μάρτυς Προκόπιε.

Τῇ μυστικῇ πανττευχίᾳ, καθωπλισμένος σοφέ, νικοποιῷ τροπαίῳ, τοῦ Χριστοῦ τῷ σημείῳ, Προκόπιε θεόφρον, θράσῃ ἐχθρῶν, δυσμενῶν ἐξηφάνισας· καὶ τῶν εἰδώλων τὰ ξόανα καθελών, μέχρις αἵματος ἐνήθλησας.

Ὡς τὸ στρατόπεδον πάλαι, σὺν ταῖς πισταῖς γυναιξί, τῷ οὐρανίῳ Μάρτυς, Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ, προσήγαγες Κυρίῳ· οὕτω καὶ νῦν, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου, ταῖς σαῖς πρεσβείαις προσάγαγε τῷ Χριστῷ, ὦ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄστρον ἀνατέταλκα, ἐκ τῆς Ἑῴας πολύφωτον, καταυγάζων Προκόπιε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ταῖς θεοσημείαις, καὶ τῇ καρτερίᾳ, τῶν ἀλγεινῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ ταῖς τῶν ἄθλων μεγίσταις λάμψεσι, διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἑορτάζομεν σήμερον, ἀθλοφόρε Προκόπιε.

Σῶμά σου Προκόπιε, καταξεόμενον ἔνδοξε, καὶ πυρὶ δαπανώμενον, εἱρκταῖς συγκλειόμενον, ὁμιλοῦν παντοίαις, ἰδέαις βασάνων, ξίφει τεμνόμενον σοφέ, τὴν βασιλείαν σοι προεξένησε, παμμάκαρ τὴν οὐράνιον, ἐν ᾗ χορεύεις γηθόμενος, ἀθλοφόρε πολύαθλε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Δῆμον προσενήνοχας, τῷ Ποιητῇ διὰ πίστεως, ἱερῶς ἐναθλήσαντα, θεόφρον Προκόπιε, μεθ' ὧν τῶν Μαρτύρων, χοροῖς ἠριθμήθης, καταβαλὼν τὸν δυσμενῆ, ἀνδρειοφρόνως ἀξιοθαύμαστε· διό σε μακαρίζομεν, ὡς στρατιώτην ἀήττητον, ὡς γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἐξέλαμψε σήμερον, ἡ ἔνδοξος μνήμη σου, Προκόπιε πολύαθλε, συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς φιλεόρτους, πρὸς εὐφημίαν καὶ δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὅθεν καὶ προστρέχοντες, ἐν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων σου, ἰαμάτων χαρίσματα λαμβάνομεν· καὶ τὸν σὲ στεφανώσαντα Σωτῆρα Χριστόν, ἀνυμνοῦμεν εἰς αἰῶνας, ἀκαταπαύστως δοξάζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα. Μὴ παρίδῃς, τὸν μικρόν μου στεναγμόν· ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ παναμώμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Οὐρανόθεν ἡ κλῆσίς σου, ὡς τοῦ κήρυκος γέγονε, τῶν ἐθνῶν Προκόπιε πανοίδιμε, καὶ φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ σκότος κατέλιπες, τῶν εἰδώλων καὶ φωστὴρ τῶν πιστῶν ἐχρημάτισας, θείας λάμψεσι, τῶν σεπτῶν σου ἀγώνων καταυγάζων, τὰ πληρώματα τοῦ κόσμου, κλέος Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἐγκρατείᾳ τὸ πρότερον, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσας ὕστερον, πρὸς τὴν ἄθλησιν, ἀνδρειοφρόνως ἐχώρησας, παμμάκαρ Προκόπιε, ἀφειδήσας τῆς σαρκός, τῇ δυνάμει

Digitized by Google

τοῦ Πνεύματος· ὅθεν ἅπασαν, ὑπομείνας ἰδέαν τῶν βασάνων, στεφηφόρος πρὸς τὰς ἄνω, χοροστασίας ἀνέδραμες.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Στρατηγὸς ὡς ἀήττητος, τῷ Σταυρῷ ὁπλισάμενος, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος πᾶσαν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἐβύθισας, καὶ ὄμβρους ἀνέβλυσαν, ἰαμάτων δαψιλῶς, ἐκ πηγῶν ἀρυόμενος, ἀξιάγαστε, τοῦ Σωτῆρος, καὶ πάντας καταρδεύων, τοὺς φλογμῷ τῶν παθημάτων, συνεχομένους Θεόπνευστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Προκοπίου Χαρτοφύλακος.

Ταῖς μυστικαῖς λαμπηδόσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος καταυγαζόμενος, Μάρτυς Προκόπιε γενναιόφρον, θέσει θεὸς χρηματίζεις, θεούμενος ἐν μεθέξει· ὅθεν τοὺς πίστει τελοῦντάς σου τὴν φωσφόρον ἑορτήν, ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, περίσωζε σαῖς πρεσβείαις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε πυρίμορφον ὄχημα· Χαῖρε αὐγὴ μυστική, ἡ τῷ κόσμῳ εἰσάξασα, τὸν λαμπρὸν καὶ ἄδυτον, καὶ ἀνέσπερον ἥλιον· χαῖρε κογχύλη πορφύραν βάψασα, ἐκ σῶν αἱμάτων, τῷ βασιλεῖ τοῦ παντός· χαῖρε πανάχραντε· χαῖρε φυλακτήριον, πάντων πιστῶν, τῶν προσκαλουμένων σε, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; Ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; Ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Πλουσίαις, μαρμαρυγαῖς τοῦ Πνεύματος, περιχεόμενος, τοὺς τὴν φωσφόρον ταύτην καὶ σεπτήν, ἑορτήν σου γεραίροντας, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν Μάρτυς Προκόπιε.

Ἡ κλῆσις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἡ σὴ Προκόπιε, ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ πρίν, ὁ Χριστὸς ἐσαγήνευσε, παθῶν οἰκείων Μάρτυρα, παληθῆ σε ἐργαζόμενος.

Στρατείας, τῆς ἐπικήρου πάνσοφε, τὴν αἰωνίζουσαν, ὡς νουνεχὴς ἤλλαξω καὶ θνητοῦ, βασιλέως ἀθάνατον, καὶ βασιλείαν ἄφθορον, σοὶ παρεχόμενον Προκόπιε.

Θεοτοκίον.

Τὸν φύσει, Δημιουργὸν ἐκύησας, ἡμᾶς θεώσαντα, τῇ ὑπὲρ νοῦν ἑνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε πανύμνητε· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἦχος γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σταυροῦ ἐν μέσῳ, παραδόξως Χριστός σοι ὀπτάνεται, ἐκδιδάσκων ἐμφανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν, καὶ σὲ πρὸς τὴν ἄθλησιν, προσεκκαλούμενος.

Ναὸν καὶ στήλην, ἀνεγείρας σαυτὸν θείου Πνεύματος, ζήλου πνέων θεϊκοῦ, ναοὺς καὶ ἄψυχα ξόανα, δαιμόνων κατέαξας, Μάρτυς Προκόπιε.

Συναπεβάλου, δερματίνους χιτῶνας τῷ ξέεσθαι· ἀφθαρσίας δὲ ςολήν, περιεβάλου Προκόπιε, καὶ τὸν πολυμήχανον, Μάρτυς ἐγύμνωσας.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με πάσης, προσβολῆς ἐναντίας τοῦ ὄφεως, Μητροπάρθενε ἁγνή, καὶ τὴν καρδίαν μου φώτισον, πίστει σε δοξάζοντος, τὴν παναμώμητον.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔ-
» στιν Ἅγιος πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Παῦλον ὡς τὸ πρίν, ὁ Χριστὸς οὐρανόθεν, Προκόπιε σοφέ, σὲ καλεῖ πρὸς τὴν πίστιν, τὸ κάλλος τὸν ἔνθεον, προειδὼς τῆς καρδίας σου· ὅθεν ἤθλησας, ἀνδρειοτάτως κηρύττων, τὰ παθήματα, καὶ τὴν αὐτοῦ πρὸς ἀνθρώπους, παμμάκαρ ἐπέλευσιν.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσιν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄσπιλον ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγ-

Digitized by Google

καταβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

'Ωδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐπαιρόμενον τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας, τὸν ἀλαζόνα τύραννον, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θείαις ἀνυψώσεσι, κραυγάζων κατέῤῥαξας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐπιφαίνεται φρουρᾷ σοι ἐγκεκλεισμένῳ, ὁ Λυτρωτὴς Προκόπιε, θάρσους ἐμπιπλῶν σε, φέγγει τε λαμπρύνων σε, καὶ κλῆσιν κατάλληλον, σοῦ τῇ προκοπῇ παρεχόμενος.

Τὸ τῇ χάριτι τῇ θείᾳ λελαμπρυσμένον, σοῦ κατιδόντες πρόσωπον, οἱ τῆς ἀπιστίας, ζόφῳ καλυπτόμενοι, τὸ φέγγος τῆς πίστεως, θείᾳ ἐπινεύσει κομίζονται.

Θεοτοκίον.

Βεβαρυμένον τῷ ὕπνῳ τῆς ῥαθυμίας, πρὸς μετανοίας ὄρθρον με, τῇ σῇ ἀκοιμήτῳ, Δέσποινα ἐξέγειρον, πρεσβείᾳ καὶ σῶσόν με, μόνη τὸν Σωτῆρα κυήσασα.

'Ωδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Τῷ φωτὶ τῶν λόγων σου στρατὸν θεοπειθῆ, προσενήνοχας τῷ Χριστῷ, Μαρτυρίου αἵματι, κληρονομήσαντα, μετὰ σοῦ Προκόπιε, βασιλείαν τὴν ἀσάλευτον.

Τῆς συγκλήτου ὤφθησαν, τῆς ἄνω κοινωνοί, γυναικῶν αἱ Συγκλητικαί, γένους περιφάνειαν, ἀπαρνησάμεναι, καὶ θανεῖν ἑλόμεναι, ὑπὲρ σοῦ Λόγε ἀθάνατε.

Τῷ πυρὶ φλεγόμεναι, τῷ θείῳ τὴν ψυχήν, φλεγομένου καὶ ἀφειδῶς, ξεομένου σώματος, περιεφρόνησαν, αἱ τὴν σὴν ποθήσασαι, βασιλείαν Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα τέτοκας, Θεὸν Ἐμμανουήλ, εἰς ἀνάπλασιν τῶν βροτῶν, Παναγία ἄχραντε, σάρκα γενόμενον· ὃν ἀεὶ ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ωδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἔῤῥει σου, ἡ μελίῤῥυτος γλῶσσα διδάγματα, μελισταγῆ καὶ πικρίας, ἀθεΐας ὄντως ἀπελυτροῦτο, εὐπειθῶς σοι, τοὺς προστρέχοντας Μάρτυς Προκόπιε.

Μητέρα, τὴν εὐσέβειαν Μάρτυς κτησάμενος, τῆς δυσσεβείας ἐξαίρεις, σοῦ τὴν κατὰ σάρκα σεμνὴν μητέρα, καὶ προσάγεις, οὐρανίῳ Πατρὶ δι' ἀθλήσεως.

Τὰς ὄψεις, ἀποξέων σιδήρῳ ὁ τύραννος, τοῦ λογισμοῦ σου τὸν τόνον, Μάρτυς οὐκ ἐσάλευσεν ἡδρασμένον τῇ ἀγάπῃ, τοῦ τὰ πάθη σαρκὶ ὑπομείναντος.

Θεοτοκίον.

Ἅγιον, τῶν Ἁγίων ἀῤῥήτως ἐκύησας, ὑπεραγία Παρθένε, τοὺς πιστοὺς ἀεὶ ἁγιάζοντα, καὶ Μαρτύρων, τοὺς χοροὺς τοῖς Ἀγγέλοις συνάπτοντα.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ ζήλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ ἐν τῷ Σταυρῷ, τῷ τιμίῳ φρουρούμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὰ θράση καθεῖλες Προκόπιε, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὕψωσας, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Στόμα συνέσεώς μου παράσχου ὁ προάναρχος Λόγος, βουλομένῳ ὑμνεῖν τὸν σὸν ὁπλίτην Προκόπιον· ἔχεις γὰρ πλοῦτον τῆς εὐσπλαγχνίας ἐν ἀπείρῳ Χριστέ μου πελάγει τῶν σῶν κριμάτων· ἵνα κἀγὼ τῆς ψυχῆς τὸ ζοφῶδες καθαρθῶ, τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλῖδα ἀποσμήξας, καὶ ναὸς ἁγιάσματος τοῖς θείοις ἔργοις γενόμενος, ἐπάξια μέλψω τῷ Μάρτυρι, ὃς τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὕψωσε, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Στίχοι.

Ἔοικε Προκόπιος, αὐχένα κλίνων,
Λέγειν· Κοπείτω· τῇ πλάνῃ γὰρ οὐ θύω.

Ὀγδοάτῃ Προκοπίῳ ἀρηϊθόῳ κράτα κέρσαν.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου Μάρτυς κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ, πατρὸς μὲν εὐσεβοῦς, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντος, τοὔνομα Χριστοφόρου· μητρὸς δὲ Θεοδοσίας, τὰ εἴδωλα θρησκευούσης τῆς Αἰλιαίων (Ἱερουσαλὴμ δηλ.) πόλεως γέννημα· ὃν ἡ μήτηρ, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν πρὸς Διοκλητιανὸν ἀγαγοῦσα, Δοῦκα τῆς Ἀλεξανδρέων πεποίηκεν.

Ὃς ἐντολὰς παρὰ τοῦ Βασιλέως δεξάμενος, τοὺς Χριστιανοὺς τιμωρεῖσθαι, καὶ ὁδοῦ τῆς πρὸς Ἀλεξάνδρειαν ἁψάμενος, ἐξαίφνης κατὰ τὴν ὁδόν, ἀστραπῶν καὶ βροντῶν γενομένων, φωνῆς ἤκουσεν οὐρανόθεν, καλούσης τε αὐτὸν ἐξ ὀνόματος, Νεανίαν, (τοῦτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα), καὶ τὴν πορείαν ὀνειδιζούσης καὶ θάνατον ἀπειλούσης, ὅτι θεομαχήσων πορεύεται κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Τοῦ δὲ Ἁγίου σαφέστερον ἐμφανισθῆναι τὸν λαλοῦντα παρακαλέσαντος, ὤφθη αὐτῷ Σταυρὸς ἐν εἴδει κρυστάλλου, καὶ φωνὴ ἐκεῖθεν ἠκούσθη, λέγουσα· Ἐγώ εἰμι ὁ ἐσταυρωμένος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ λοιπὸν ἅπαν τὸ τῆς

Digitized by Google

οἰκονομίας μυστήριον μυηθεὶς, ὑποστρέψας ἐν Σκυθοπόλει, ἐπέταξε γενέσθαι, κατὰ τὸν δειχθέντα τύπον αὐτῷ, σταυρὸν, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου συγκείμενον.

Ἐπεὶ δὲ μετὰ ταῦτα, κατὰ τῶν Σαρακηνῶν μέγιστον στήσας τρόπαιον, πρὸς τῆς μητρὸς θυσίας τοῖς εἰδώλοις εὐχαριστηρίυς προσενεγκεῖν προετρέπετο, καὶ, ᾧ τινι ἐπεπιστεύκει, δῆλος ἦν, αὐτίκα τοῦτον ἡ μήτηρ διαβάλει ὡς Χριστιανὸν πρὸς τὸν Βασιλέα. Ὁ δὲ, Οὐλκίῳ τῷ τῆς Καισαρείας Ἡγεμόνι ἐπίστρεψε τὴν κατὰ τοῦ Ἁγίου ἐξέτασιν· ὑφ' οὗ τύπτεται σφοδρῶς, καὶ τῷ δεσμωτηρίῳ δίδοται δόξας ἡμιθανὴς εἶναι· τῇ δὲ τοῦ Κυρίου ἐπιστασίᾳ, τῶν δεσμῶν ἐλύθη, καὶ Προκόπιος ἐκλήθη. Εἶτα ἄγεται ἐν τῷ τῶν εἰδώλων ναῷ· καὶ διὰ προσευχῆς τὰ ἐκεῖσε εἴδωλα καταβαλὼν, τὺς στρατιώτας τῶν δύο νουμέρων, σὺν τοῖς αὐτῶν τριβούνοις (τοὺς στρατιώτας δήλ. τῶν δύο Ταγμάτων, σὺν τοῖς στρατηγοῖς αὐτῶν), Νικοστράτῳ καὶ Ἀντιόχῳ, καὶ δώδεκα γυναῖκας Συγκλητικὰς, ἅμα τῇ μητρὶ Θεοδοσίᾳ, πρὸς τὴν εἰς Χριςὸν ἐπισπᾶται πίςιν· ὧν οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, αἱ δὲ ἀφειδῶς αἰκίζονται, καὶ τὺς μασθὺς ἐκκόπτονται, καὶ πυρωθείσαις σφαίραις τὰς μασχάλας διαπείρονται, καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς ἐκκόπτονται.

Μετὰ ταῦτα ὑπὸ Φλαβιανοῦ Ἡγεμόνος εἰς ἐξέτασιν ὁ Ἅγιος καθίσταται. Ὃς Ἀρχελάῳ τινὶ, ξίφει πλῆξαι αὐτὸν κατὰ τῆς γαστρὸς, κελεύσας, ὁ εἰς τοῦτο προσπηδήσας κατὰ γῆν νεκρὸς ἔκειτο. Εἶτα τείνεται ὁ Ἅγιος καὶ ξέεται· καὶ ἐπ' ἀνθρακιᾶς ἁπλωθεὶς καταφλέγεται· καὶ ὄξος ἐπαντλεῖται ταῖς καύσεσι· καὶ τῇ χειρὶ πῦρ καὶ λιβανωτὸν δεξάμενος, ἀκίνητον τὴν χεῖρα ἐκράτησεν, ἵνα μὴ δόξῃ τοῖς ἀσεβέσι, σκορπίσας τὸ πῦρ, θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσαγαγεῖν. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ἀναρτηθεὶς ξέεται· καὶ τὰς χεῖρας προσδέδεται· καὶ εἰς κλίβανον ἐκπυρωθέντα μέλλων ἐμβληθῆναι, ἐπεὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ σφραγίδι τοῦτον κατέψυξε· τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται· καὶ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, στεφηφόρος εἰς οὐρανοὺς ἀνελήλυθε.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Βάρει μολύβδου, τὸν σὸν αὐχένα συντριβόμενος, Μάρτυς οὐκ ᾐσθάνου· φέρειν γὰρ τὸν ζυγὸν, ἐπαυχένιον ἐπόθησας, τὸν ἐλαφρότατον, τοῦ δι' οἶκτον ἡμῖν ὁμιλήσαντος.

Χάριν ἐξ ὕψους, τῶν ἰαμάτων κομισάμενος, νόσους ἀπελαύνεις, Μάρτυς καὶ πονηρὰ, ἐκβοῶν διώκεις πνεύματα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Τὰς νιφετώδεις, τῶν δυσμενῶν πληγὰς δεχόμενος, Μάκαρ καὶ πυρὶ, φλεγόμενος καρτερῶς, τὴν ἀσέβειαν κατέφλεξας, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Κόρης ἀφθόρυ, ὑπερφυῶς ἀποτίκτεται, Λόγος ὁ τῷ λόγῳ πάντα δημιουργῶν, ἀλογίας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς τὴν ἑκούσιον δοξολογοῦντα, αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Λαμπάσι φλεγόμενος δεινῶς, τοῖς ὀβελίσκοις τε κατακεντούμενος, καὶ τοῖς χρονίοις σου μώλωψιν, ἀναξέσεις εἰσδεχόμενος, καὶ ἀλγεινόμενος σφοδρῶς, Μάρτυς ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῇ σῇ δεξιᾷ τὰ ζοφερὰ, δαιμόνων πρόσωπα, Μάκαρ ἐρράπισας· ταύτην γὰρ ἄνθραξιν ἔνδοξε, καταφλέγεσθαι ὑπέδειξας, παρανομῦντι δικαςῇ, ἀντιταττόμενος καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὴν πέτραν Χριςὸν τὴν ἀρραγῆ, παμμάκαρ ἔνδοξε, ἔχων θεμέλιον, λίθοις Προκόπιε ἔχαιρε, ὠμοτάτως βαρυνόμενος, πρὸς ἀβαρῆ σε χαρμονὴν ἀνακουφίζουσιν, ἐκβοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ πᾶσαι Κόρη γενεαὶ, ὡς προεφήτευσας, σὲ μακαρίζουσι, Θεὸν μακάριον τέξασαν, μακαρίυς ἐργαζόμενον, τὺς τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ ἀκολουθοῦντας πιστῶς, καὶ βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασαὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τοῦ πεποθημένου σοι τέλους, ἐπιτυχὼν μεγαλοφρόνως, ἔκλινας Θεῷ τὸν αὐχένα· κρουσθεὶς δὲ ξίφει ὥσπερ ἐν ἅρματι τῷ σῷ ἐπέβης αἵματι, καὶ πρὸς αὐτὸν Μάρτυς ἀνέδραμες.

Βρύεις ποταμοὺς ἰαμάτων, πηγὴ γενόμενος θαυμάτων, παύεις δὲ φλογμοὺς παθημάτων, δαιμονικάς τε βυθίζεις φάλαγγας, τῇ πανσθενεῖ τοῦ Πνεύματος θείᾳ δυνάμει Ἀξιάγαστε.

Τοὺς τὴν παναγίαν σου μνήμην, περιχαρῶς ἐπιτελῦντας, πάσης ἀπειλῆς, πάσης νόσυ, παντὸς κινδύνυ σῶζε Προκόπιε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην Κύριον, ἱερωτάταις σου δεήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος, ὁ δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν ἀστέρων καὶ πάσης κτίσεως· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» συ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Digitized by Google

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Ἐξ οὐρανοῦ ὡς τῷ Παύλῳ, ἐγένετό σοι ἡ κλῆσις· ἢ φερωνύμως προκόπτων, Προκόπιε τῷ Κυρίῳ, χοροὺς προσῆξας Μαρτύρων· μεθ' ὧν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν σὲ εὐφημούντων.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὸ πολίτευμα Λόγε, κραταίωσον ἐν πολέμοις, ταῖς βασιλεῦσι τὸ νῖκος, κατὰ βαρβάρων παρέχων, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἣν ἐδωρήσω, Χριστιανοῖς προστασίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ὡς προκόπτων ἐν Θεῷ, πάντας πρέσβευε ἀθλοφόρε, προκόπτειν ἐν αὐτῷ, Μαρτύρων κλέος μέγιστε Προκόπιε, ὡς παῤῥησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, καὶ τῷ τούτου θρόνῳ ἀεὶ παριστάμενος, ἐν θεαρέστοις ὁδοῖς καὶ θείαις πράξεσιν, εὐαρεστοῦντας αὐτῷ, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὥσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων τὸ θεῖον χάρισμα ἐδέξω, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες. Μαρτύρων τὸ καύχημα, ἀθλοφόρε Προκόπιε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἱκετεύε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Αἶνος τῷ Θεῷ ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Προκόπιε πολύαθλε· σὺ γὰρ ὤφθης ἀκραιφνὴς στρατιώτης, τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φυλίσας ἐν τῷ σκάμματι εἰδώλων τὰς μορφάς· καὶ νῦν προσερείσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἦχος πλ. ά.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον, στολισαμένη τοῖς ἄθλοις σου, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφήμως κραυγάζει γεραίρουσα· Χαίροις ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. Χαίροις Μαρτύρων τὸ καύχημα, καὶ Βασιλέων κραταίωμα. Προκόπιε πολύαθλε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων, ὡς παῤῥησίαν ἔχων, ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ὥσπερ ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν, ἐκ τοῦ Θεοῦ δεξάμενος, Μάρτυς Προκόπιε, καὶ προκόπτων ἐν Θεῷ, τῇ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει, τῶν τυράννων τὸ δυσσεβὲς, καὶ τῶν βασάνων τὸ ἀπηνὲς, ἀνδρείως κατῄσχυνας. Διὸ καὶ μέχρις αἵματος ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνισάμενος, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰ βούλει, Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ'. καὶ ς'. Ὠδή.

Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον, Μαρτυρικά.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, ἡ κρηπὶς τῶν Μαθητῶν, περιερχομένη τὸν κόσμον, ὅλον ἐστήριξε, τότε εὑραμένη σε λίθον ὡς ἔντιμον, Ἐκκλησίας θεμέλιον, προβάλλεται μάκαρ, στήλας καταστρέφοντα, εἰδωλικὰς καὶ ναοὺς, θείᾳ δυναστείᾳ τοῦ Λόγου, τοῦ διὰ σαρκὸς ὁμιλῆσαι, Πάτερ τοῖς ἀνθρώποις εὐδοκήσαντος.

Λόγῳ, φυγαδεύων πονηρὰ, πνεύματα κακίας, ἐτέλεις, πνευματικοὺς τοὺς λαοὺς, Πνεύματος τῇ χάριτι, Μάρτυς Παγκράτιε, ἀνατέμνων τὴν αὔλακα, τῆς τούτων καρδίας, καὶ καταβαλλόμενος σπόρον τὸν ἔνθεον· ὃν περ, γεωργῷ προσηγάγου, τῷ ἐπουρανίῳ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

Δύσιν, φρυκτωρίαις νοηταῖς, σὺ ἀνατολὴν ἀπειργάσω, ἥλιον φέρουσαν, θείας ἐπιγνώσεως, τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῖν, ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλαντος· καὶ δύσας ἀθλήσει, Πάτερ ἐξανέτειλας, πρὸς φῶς ἀνέσπερον· ἔνθα, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων, βλέπεις τὸ ποθούμενον κάλλος, τοῦ ἀγωνοθέτου σου Παγκράτιε.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων προστατεύεις ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ σου χειρί· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μῆτερ, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν· ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλάς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ Παντὸς Ποιητήν, βλέπουσα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σοῦ τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Ὑπέρτιμον λίθον σε, ἡ Ἐκκλησία, γνωρίζει Παγκράτιε, ἑδρασμῷ τῶν λόγων σου, στηριζομένη ἀεί, καὶ διὰ τοῦτό σου τιμᾷ τὴν μνήμην σήμερον.

Μονάδα τρισάριθμον, ἑνιζομένην, ταυτότητι φύσεως, καταγγέλλων ἔσβεσας τῆς ἀθεΐας ἀχλύν, καὶ φωτοβόλοις διδαχαῖς λαοὺς ἐφώτισας.

Νεώσας ἀρότρῳ σου, τῶν θείων λόγων, καρδίας Παγκράτιε, χερσωθείσας πρότερον, κακοπιστίας αὐχμῷ, γονίμους ἔδειξας σαφῶς διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ φωτοδότης, φωτίζων τὰ πέρατα, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, ἄχραντε Δέσποινα· δι' οὗ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ φῶς ἐθεάσαντο.

Ὠδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ὑπὸ τοῦ Πνεύματος σθενούμενος, πονηρὰ ἐδίωξας πνεύματα, καὶ τῷ μοχλῷ τῶν προσευχῶν, τὰ τεμένη ἠδάφισας, τῶν εἰδώλων, Ἐκκλησίας ἀνιστῶν Ἀξιάγαστε.

Τῷ τμητικῷ σου λόγῳ ἔτεμες, δυσφημίας Ὅσιε ἄκανθαν, καὶ κατεφύτευσας ψυχαῖς, τὰ σωτήρια δόγματα, ἀρετῶν εὐθυνομέναις, τῇ αὐξήσει Παγκράτιε.

Σκεῦος εὑρών σε θείου Πνεύματος, καθαρὰς ἀκτῖνας δεχόμενον, ὁ Κορυφαῖος μαθητής, πρὸς τὴν δύσιν ἀπέστειλεν, ἀθεΐας ἐκμειῶσαι, τὴν ἀχλὺν πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν νεφέλην τὴν ὁλόφωτον, καὶ Θεοῦ τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, καὶ πλατυτέραν οὐρανοῦ καὶ μετάρσιον κλίμακα, ἀπειρόγαμε Παρθένε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά
» σου Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρα-
» νόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἑδράσας
» ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσεβείας πρόμαχος, τροπαιοφόρος, ἱερὲ Παγκράτιε, ἀναδειχθεὶς ἐν οὐρανοῖς σὺν Ἀσωμάτοις παρίστασαι, νῦν τῷ Κυρίῳ πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ σκέπῃ ἄχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, προσηλωμένον, σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, καὶ θρηνῳδοῦσα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐκραύγαζες· Οἴμοι! πῶς πάσχεις, Υἱέ μου παμφίλτατε!

Ὠδὴ δ'. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, πυρίπνοος δειχθείς, τὴν ἀπάτην ἔφλεξας Παγκράτιε σοφέ· καὶ ἀναλάμψας ὡς λύχνος, τοὺς ἐν θαλάσσῃ, βυθιζομένους τῆς ἀγνοίας, πρὸς λιμένας, θείου ἐμβιβάζεις θελήματος.

Ἐκ πέτρας ἀκροτόμου, ὁ Πέτρος ἀρδευθείς, καὶ πλησθεὶς ὡς ἄλλον σε, ἐκπέμπει ποταμόν, κεχερσωμένας ἀρδεύειν ψυχὰς Θεόφρον, καὶ ἀσεβείας ποταμοὺς ἀποξηραίνειν, ῥεύμασι τοῦ θείου κηρύγματος.

Ὁ βίος σου ταῖς θείαις, ἀστράπτων καλλοναῖς, πάντων ἀπημαύρωσε, δαιμόνων τὰς ὁρμάς· καὶ διαλύσας τὸ σκότος τῆς ἀθεΐας, Υἱοὺς ἡμέρας ἐναπέδειξας τοὺς πόθῳ, σοῦ ταῖς διδαχαῖς εὐπειθήσαντας.

Θεοτοκίον.

Σαρκούμενον τὸν Λόγον, οὐσίαις ἐν δυσί, Κόρη καὶ θελήμασιν, ἐκύησας ἁγνή, τὸν τὰς εἰσόδους γνωρίσαντα παραδόξως, τῆς σωτηρίας, τοῖς τῇ πλάνῃ δουλωθεῖσιν, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Digitized by Google

ᾨδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Θαυμάτων ἐπιδείξεσιν, ἐζώγρησας λαοὺς, κόμῳ δὲ ναοὺς κατηδάφισας καὶ ἐδομήσω Ἱερώτατε, Ἐκκλησιῶν τὰ κάλλη, εἰς καινισμὸν ἀνθρώπων.

Τοῖς αἵμασιν ἐφοίνιξας, στολὴν τὴν ἱερὰν, λύθρον δὲ δαιμόνων ἐξήρανας, καὶ νικηφόρος ἀνελήλυθας, πρὸς οὐρανὸν τῆς νίκης, ἀπολαβεῖν τὸ στέφος.

Ἐῤῥάγη πρὸ προσώπου σου, φραγμὸς εἰδωλικὸς, θύρα δὲ ἠνοίχθη τοῖς ἔθνεσι, καὶ διεδόθη χάρις ἔνθεος, ταῖς τῶν πιςῶν καρδίαις, ἱερομύστα Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος ἐν τῇ μήτρᾳ σου, κατῆλθεν ὁ Χριστὸς, Ἄχραντε καὶ ὄμβρους ἐξήρανε, πολυθεΐας καὶ ἐπήγασε, θεογνωσίας ὕδωρ, τοῖς ἐν φλογμῷ ἀπάτης.

ᾨδὴ ϛ'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Χαριτώσας σου τὸν νοῦν, καὶ λαμπρύνας δαψιλῶς, Ἰησοῦς ὁ φωτισμὸς, τῶν ἁπάντων καὶ Θεὸς, τῷ λόγῳ σου, τῆς ἀλογίας λαοὺς ἐῤῥύσατο.

Ῥαντισμῶν εἰδωλικῶν, καὶ αἱμάτων ἐναγῶν, ἐλυτρώσω τοὺς λαοὺς· καὶ τυθεὶς ὥςπερ ἀμνὸς, Παγκράτιε, θυσία ζῶσα Θεῷ προσηνέξαι.

Ἱερούργησας Θεοῦ, Εὐαγγέλιον σοφὲ, τὰς ἐνθέους διδαχὰς, σφραγισάμενος λαμπρῶς, τῷ αἵματι, ἱερομύστα, Μάρτυς Παγκράτιε.

Θεοτοκίον.

Συμπνιγέντα προσβολαῖς, τῶν ἀκάρπων λογισμῶν, ἐπανάγαγε πρὸς φῶς, σωτηρίας καὶ ζωῆς, Πανάμωμε, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν ἐκμιμούμενος βοῶ·
» Τὴν ζωήν μου ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθο-
» ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κρά-
» ζοντα. Δόξα σοι.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Στίχοι.

Προθεὶς ἑαυτὸν Παγκράτιος ὡς βάθρον,
Ἀθλήσεως ἤγειρεν οἶκος ἐκ λίθων.

Παγκράτιον, δ' ἐνάτῃ δῶμ' ἔδρακε παγκρατέοντος.

Ὃς ἦν Ἀντιοχοὺς τὸ γένος· παρὰ Πέτρου δὲ τοῦ Ἀποςόλου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν χειραγωγεῖται πίςιν, παρ' οὗ καὶ χειροτονεῖται Ταυρομενίου Ἐπίσκοπος. Ῥωμύλῳ δὲ καὶ Λυκαονίδῃ τοῖς ναυκλήροις περιτυχὼν, καταλαμβάνει τὴν Σικελῶν, οὓς καὶ ἐκ προοιμίων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο πίστιν. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῇ νήσῳ ἐπέβη, τοῦ τε Φάλκωνος, καὶ Λύσσωνος, καὶ τῶν λοιπῶν δαιμόνων ἠφάνισε τὰ ἰνδάλματα, καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τόπου ἡγεμόνα Βονιφάτιον πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ πεποίηκε, καὶ Ἐκκλησίαν δείμασθαι. Πᾶσαν δὲ μαλακίαν ὁ Ἅγιος θεραπεύων καὶ καθ' ἑκάστην προστιθέμενος πλήθη πολλὰ τῷ Θεῷ, καὶ διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος τελειῶν, ἐπεὶ ὁ ἡγεμὼν Βονιφάτιος μὴ παρῆν, ὑπὸ τῶν Μοντανῶν ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾨδὴ ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας.

Ἐν αἵματι βεβάπτισαι τῷ σῷ, Παγκράτιε, πρότερον ἐν ὕδατι λαοὺς βεβαπτικὼς, καὶ πρὸς Χριστὸν μετῆλθες χαίρων· μεθ' οὗ αὐλιζόμενος, θέσει θεοῦσαι λαμπρῶς ἀειμακάριστε.

Τοὺς ἅλμῃ συγχωσθέντας τῶν δεινῶν, ἀγκίστρῳ σου τῶν λόγων ἀνηγάγου ἱερὲ, καὶ προσευχῶν, ἱερωτάτῃ ἐπομβρίᾳ, θολερὸν ἐξήρανας, κακοπιστίας βυθὸν Ἱερομύστα Χριστοῦ.

Ἡ πέτρα σε ἡ ὄντως ἀῤῥαγὴς, θεμέλιον ἔθετο καὶ βάσιν ἀῤῥαγῆ, τῆς ἱερᾶς Ἱεροφάντορ Ἐκκλησίας· ἐν ᾗ ἐδαφίζεται, πᾶσα κακία σοφὲ τοῦ νηπιώδους ἐχθροῦ.

Θεοτοκίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε εὑρὼν, πανάμωμε, Λόγος καθαρώτατος Θεοῦ, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς πιςοὺς καθαίρει, μολυσμοῦ Θεόνυμφε, προσγενομένου ἡμῖν ἐξ ἀκρασίας κακῶν.

ᾨδὴ η'. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Πυρὶ λιπαινόμενος, ποικίλων πειρασμῶν, ἀνάλωτος ἔμεινας στομούμενος τὸν νοῦν, λαμπραῖς θεωρίαις, καὶ ὤφθης Σοφὲ, ξίφος διακόπτον, ὕλην πολυθεΐας.

Λαοὺς εἰς ἐπίγνωσιν, προσάγων τοῦ Χριστοῦ, σημεῖα καὶ τέρατα ἐτέλεις ἐμφανῶς, προλέγων τὸ μέλλον ὡς προφήτης Θεοῦ, ταῖς τοῦ Παρακλήτου, Θεόφρον ἐπιπνοίαις.

Εἰκόνα τοῦ κτίσαντος, δεικνύων τοῖς λαοῖς, ἐκὼν ἣν ἐφόρεσεν, ἑνούμενος ἡμῖν, σημείων δυνάμεις, δι' αὐτῆς ἐκτελεῖς, τῆς πολυθεΐας, τὸ μύσος ἀναστέλλων.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος, ἐν μήτρᾳ σου, κατῆλθεν ὁ Χριστὸς, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένε, θολεροὺς ποταμοὺς εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρα-
» τιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον ὑμνεῖτε
» Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοὶ, καὶ
» ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

ᾨδὴ θ'. Τὴν ζωοδόχον πηγήν.

Ταῖς φωτοβόλοις τοῦ Πέτρου πυρσεύμασι, καταυγασθεὶς καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος, πρὸς τὴν δύσιν ἔφθασας, φωταγωγῶν διδαχαῖς τοὺς πεπτωκότας, εἰς ἀγνωσίας Παγκράτιε βάραθρα.

Τὴν τῆς εἰκόνος τιμὴν διαβαίνουσαν, εἰς τὸ πρωτότυπον σὺ ἐπιστάμενος, πανταχοῦ τὴν ἄχραντον, ἀνεστήλου Ἔνδοξε, τοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν εἰκόνα, εἰς ἰνδαλμάτων δαιμόνων καθαίρεσιν.

Ἱερωτάταις ἐμπρέπων λαμπρότησι, μαρτυρικαῖς διαλάμπεις φαιδρότησιν, ὁρῶν καὶ ὁρώμενος, ἱερὲ Παγκράτιε, ἀγαλλομένῃ ψυχῇ Θεοῦ τὴν δόξαν, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον γέννησιν, πειρασμῶν ῥυόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς τοὺς σοὺς οἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον, τὴν φω-
» τοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὴν
» τὸν ἔμψυχον, τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, τοῦ
» οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν
» Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Πέτρος ἡ πίστεως πέτρα, Παγκράτιε κραταιάν σε, κρηπῖδα Μάρτυς, καὶ βάσιν, καθίστησιν Ἐκκλησίας· μεθ' οὗ καὶ σὺ τὴν σὴν ποίμνην, φύλαττε Πάτερ, ἐκ τῶν τῆς Ἄγαρ ἀβλαβῆ.

Θεοτοκίον.

Πάντες πιστοὶ σε μεσίτιν, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, νῦν προβαλλόμεθα μόνην, οἱ συσταυρούμενοι τούτῳ· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν Θεογεννῆτορ, ὑπὲρ τῶν πίστει σε ἀνυμνούντων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ͂Ι Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμεῖς, λίθοις συντριβόμενοι, Χριστὸν τὴν πέτραν τὴν ἄρρηκτον, οὐκ ἐξηρνήσασθε· ἀλλὰ νικηφόροι, χάριτι γενόμενοι, Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς συναγάλλεσθε· μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καλλίνικοι Μάρτυρες φρουραῖς, ἅμα συγκλειόμενοι, ὡς ἐντολῶν θείων φύλακες, καὶ ἐκτηκόμενοι, δίψει οὐρανόθεν, δρόσον ἐκομίσασθε, ὑμᾶς πνευματικῶς ἀναψύχουσαν· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀήττητοι Μάρτυρες ζωὴν, ἀληθῆ ποθήσαντες, καὶ εἰς ἀεὶ διαμένουσαν, θάνατον ἄδικον, παρανόμῳ ψήφῳ, χαίροντες ὑπέστητε καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων εὐφραίνεσθε· μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συνέχομαι πάντοθεν δεινοῖς, καὶ ποῦ φύγω Δέσποινα, ὁ δυστυχὴς καὶ πανάθλιος; εἰ μὴ πρὸς σὲ Ἁγνὴ, καταφεύγω μόνην, τὴν ἐμὴν βοήθειαν, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων θεόνυμφε· καὶ μὴ παρίδῃς με, τὸν ἀνάξιον οἰκέτην σου, θλιβομένων, ἑτοίμη βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, σὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεοστεφῆ φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾨδὴ ά. Ἦχος πλ. ά Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Θεοφρόνως πιστοὶ, τοὺς στρατιώτας Χριστοῦ, τοὺς ἀθλοφόρους ἀνυμνήσωμεν, ὡς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ τροπαιούχους φαιδροὺς, Θεῷ ἐπινίκιον, ὕμνον ἀναμέλποντας.

Ἐπὶ γῆς ἀθληταὶ, ἠγωνισμένοι λαμπρῶς, καὶ τὰς βασάνους ὑπομείναντες, ἐν οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους ὑπεδέξασθε, συμφώνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ὁμονοίᾳ ψυχῆς, συνδεδεμένοι πιστῶς, κατὰ τῆς πλάνης ἐχωρήσατε, καὶ νικηταὶ στεφανηφόροι ἀνεδείχθητε, συμφώνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Digitized by Google

Ἄχραντε Μῆτερ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεὸν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

Ὠδὴ γ'. Δυνάμει σοῦ Σταυροῦ σου.

Συνέσει στρατιῶται Χριστοῦ, κεκοσμημένοι τὸν ἀλάστορα, ἀρχαῖον ὄφιν ἐπνίξατε, ἐν τοῖς ῥείθροις τῶν αἱμάτων ἡμῶν.

Τὸ σῶμα παραδόντες πικραῖς, καὶ ἀφορήτοις Ἀξιάγαστοι, βασάνοις θείαν εἰλήφατε, κληρουχίαν διὰ πίστεως.

Ἐν λίθων Ἀθλοφόροι βολαῖς, τυράννου γνώμῃ συνθλαττόμενοι, τῆς εὐσεβείας τὴν ἄγκυραν, ἀσφαλῶς διεφυλάξατε. Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε ἀπαύστως Ἁγνὴ, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ. Ὁ Εἱρμός.

» Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστὲ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ
» δοξάζειν σου, τὴν ἑκούσιον νῦν σταύρωσιν.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Οἱ στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ οἱ γενναῖοι, ἀγωνισάμενοι καλῶς τὸν Βελίαρ, ὁλοτελῶς ἐβύθισαν αἱμάτων ῥοαῖς· λίθοις γὰρ συνθλώμενοι, καὶ τεμνόμενοι ξίφει, πυρὶ ἐκκαιόμενοι, καὶ εἰς ὕδωρ βληθέντες, στεφανηφόροι ὤφθησαν σαφῶς· ὅθεν τιμῶνται, καὶ πίστει δοξάζονται.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθὴ, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, Οἴμοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ βροτῶν ἀνόμων νῦν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Φιλοθέου ἀγάπης, κεκρατημένος τοῖς θεσμοῖς, τὸν ἀντίθεον ἐχθρὸν, τῶν Ἀθλοφόρων ὁ χορὸς ἐτροπώσατο, κράτει τοῦ Χριστοῦ κρατυνόμενος.

Ἡ θεόκλητος φάλαγξ, τῶν Ἀθλοφόρων τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀντίθεον πληθὺν τῶν ἀσεβῶν, ἀνατρέπει ἀναμέλπουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Φῶς ἀπρόσιτον ἰδόντες, οἱ Ἀθλοφόροι ἐν φρουρᾷ, τὴν πολύθεον ἀχλὺν, εἰδωλικῆς παροινίας διεσκέδασαν, θείᾳ δυναστείᾳ νευρούμενοι.

Ἀτενίζοντες τῷ κάλλει, τῶν ἀκηράτων ἀγαθῶν, τὴν ἀβέβαιον φορὰν, τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ὁ ἀοίδιμος δῆμος τῶν Μαρτύρων ἀπώσατο.

Θεοτοκίον.

Ἐπεσκίασεν ἡ τοῦ Ὑψίστου, Κόρη δύναμις ἐν σοὶ, καὶ παράδεισον εἰργάσατο τρυφῆς, ζωῆς ξύλου ἔχουσαν, μέσον τὸν μεσίτην καὶ Κύριον.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Λογίοις τεθραμμένοι τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, εἰδώλων οἱ Μάρτυρες, τὴν ἀλογίαν κατήργησαν.

Ἀστέρες φαεσφόροι γεγόνατε, Ἀθλοφόροι, καὶ ἄνθη τῆς πίστεως, τὴν εὐωδίαν ἐκπέμποντα.

Γεώργιον πεφήνατε Ἅγιοι, τοῦ Ὑψίστου, δρεπάναις τεμνόμενον, τοῦ Μαρτυρίου πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὃν ἔτεκες Θεοτόκε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἐκτενῶς ἀνυμνούντων σε.

Ὠδὴ ς'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Τηθόμενοι οἱ Μάρτυρες, ἐβόων· Εἰς χεῖράς σου Δέσποινα, προσδέχου τὰ πνεύματα, ἡμῶν καὶ ἀνάπαυσον· σὲ γὰρ ποθοῦμεν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Ἀγγέλων συνομόσκηνος, ἡ φάλαγξ τῶν σῶν ἐχρημάτισε, Μαρτύρων Φιλάνθρωπε, τὸν δρόμον τελέσασα· καὶ νῦν πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτύρων ἡ πανεύκλεια, Μαρτύρων χορεία θεόλεκτος, Μαρτύρων εὐπρέπεια, θερμῶς δυσωπήσατε, σωθῆναι πάντας, τοὺς πρὸς ὑμᾶς προσφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Συλλήψεως ἀσπόρου σου, τίς λόγος ὁ φράσας δυνάμενος τὸ θαῦμα Πανάμωμε; Θεὸν γὰρ συνέλαβες, δι' εὐσπλαγχνίαν, ἡμῖν ἐπιδημήσαντα. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος
» ἐγένετο, ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν φι-
» λάνθρωπον, καὶ ἔσωσέ με, ἡ δεξιά σου Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ Ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρησάντων.

Digitized by Google

Στίχοι.

Παρεμβολή τις εὑρέθη Θεῷ νέα,
Τόλμη παρεμβάλλουσα καὶ πυρὸς μέσον.

Κτεῖνεν ἐρισθενέας δεκάτῃ πῦρ Νικοπολίτας.

Οὗτοι, κατὰ τοὺς καιροὺς Λικινίου βασιλέως, καὶ Λυσίου ἡγεμόνος, ὡμολόγησαν τὸν Χριστόν. Ἐξῆρχον δὲ αὐτῶν, οἳ καὶ τῆς πόλεως ἦσαν πρῶτοι, Λεόντιος, Μαυρίκιος, Δανιὴλ, καὶ Ἀντώνιος. Διαφόροις δὲ βασάνοις ἐξετασθέντες, ὕστερον ἐν καμίνῳ πυρὸς βληθέντες, τέλος τοῦ δρόμου τῆς ἀθλήσεως εὕραντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βιάνορος καὶ Σιλουανοῦ.

Ὧν ὁ μὲν Ἅγιος Βιάνωρ, τῆς Πισσιδῶν ἐπαρχίας ἦν· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, Σεβηριανῷ ἡγεμόνι Εὐφρατησίας εἰς ἐξέτασιν ἄγεται· καὶ πρότερον μὲν κρεμασθεὶς σπαθίζεται, καὶ σφαίραις πυρὸς κατακαίεται, καὶ τοὺς ὀδόντας καὶ τὰ ὦτα ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Σιλουανὸς παρεστὼς, καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου καρτερίαν βλέπων, ἐπίστευσεν εἰς Χριστὸν, καὶ παραυτα τὴν γλῶσσαν ἐξεκόπη, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν κεφαλήν. Ὁ δὲ Ἅγιος Βιάνωρ τρυπᾶται τοὺς ἀστραγάλους, καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται, καὶ τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεῖται, καὶ τὸν αὐχένα τέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀπολλωνίου, τοῦ ἐκ Σάρδεων.

Ὃς Περινίῳ τῷ ἄρχοντι, ἐνδημοῦντι τῷ Ἰκονίῳ, προσαχθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἴδωλα μυκτηρίσας, σταυρῷ προσηλοῦται, καὶ τὸ μαρτύριον ἐκπληροῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων μυρίων Πατέρων, οὓς διὰ πυρὸς θανάτῳ βιαίῳ παρέδωκε Θεόφιλος ὁ Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, διὰ Ἰσίδωρον τὸν Πρεσβύτερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Σύναξις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν τοῖς Βεάτου (ἐν ἄλλ. Βιάτου, ἢ Βιώτου).

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ἐν τῇ καμίνῳ Χριστὲ, οἱ Ἀθλοφόροι ἐμελῴδουν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λελαμπρυσμένοι φωτὶ, τῷ τῆς Τριάδος Ἀθλοφόροι, μετ' εὐφροσύνης ὑμῶν, τὰς ψυχὰς παρεδώκατε.

Παρεστηκότες Θεῷ, στεφανηφόροι Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς, ἀεὶ πρεσβεύετε.

Ὡς ἀληθείας πυρσοὶ, ὡς εὐσεβείας ὄντες πύργοι, περιφανεῖς Ἀθληταὶ, πιστοῖς ἐδείχθητε.

Θεοτοκίον.

Ὡς σωτηρίαν ἡμῶν, σὲ Θεοτόκε δυσωποῦμεν· Ἐξευμενίζου ἡμῖν, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Μετὰ Μαρτύρων γενέσθω, τὰ αἰτήματα ἡμῶν τῶν πιστῶν, καὶ τῆς αὐτῶν κληρουχίας, κοινωνοὶ ἀξιωθείημεν, τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγαλλιάσει καρδίας, ὁ χορὸς τῶν καρτερῶν Ἀθλητῶν, παρὰ Χριστοῦ τοὺς στεφάνους, εὐπρεπῶς ἀπολαμβάνουσι, καὶ φαιδρῶς ἀνυμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥείθροις ἰδίων αἱμάτων, φοινιχθέντες Ἀξιάγαστοι, ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ συμβασιλεύετε, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς καρτεροὺς στρατιώτας, τοὺς λαμπτῆρας τοῦ ἀσβέστου πυρὸς, τοὺς κοινωνοὺς τῶν φωτίδων (*), τοὺς ἀστέρας ἀεὶ λάμποντας, εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης Θεοτόκε ἁγνὴ, ἐν τῇ γαστρί σου τὸν τούτοις ἐποχούμενον βαστάσασα· ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα
» Υἱὸν καὶ Θεὸν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
» χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρὸς,
» Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον.

Ὑπὲρ τῆς κοινῆς, σωτηρίας πρεσβεύσατε, πανᾳοίδιμοι Μάρτυρες, Χριστῷ παριστάμενοι, δι' ὃν καὶ τοὺς ἀγῶνας ὑπεμείνατε.

Ῥώμῃ κραταιᾷ, τὸ τῆς πλάνης ὀχύρωμα, καθελόντες ἀήττητοι, οἰκίαν οὐράνιον, κατοικεῖν σὺν Ἀγγέλοις ἠξιώθητε.

Ὡς ἀειφανεῖς, δεδειγμένοι φωστῆρες ἡμῖν, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, ἀπαύστως αὐγάζουσι, φωτοβόλοις λάμψεσι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νόμοις καὶ θεσμοῖς, μαρτυρίου νικήσαντες, τὸν ἀλάστορα τύραννον, στεφάνους ἐδέξασθε, τοὺς τῆς δικαιοσύνης Πανσεβάσμιοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὃν ἐκύησας αἴτησαι, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, μητέρα Θεοῦ,
» τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως
» κυήσασαν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

(*) Ἴσως· φωστήρων.

Digitized by Google

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πολυχειρίᾳ γνώμης, καὶ ἐν ἀνδρείᾳ τῆς ψυχῆς, οἱ τεσσαράκοντα πέντε, Μάρτυρες πάντας τοὺς ἐχθροὺς, συνδιεσπάραξαν Σῶτερ· ὧν ταῖς εὐχαῖς ἡμᾶς σῶσον.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοὶ, ὦ Παναγία Παρθένε· σὺ εὐδιάλλακτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, τῇ μητρικῇ παῤῥησίᾳ.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΥΦΗΜΙΑΣ.

Ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ, **Μακάριος ἀνὴρ**, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀνάστασιμα ϛ'. καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος. **Φῶς ἱλαρόν**. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, **Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου**. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἁγίας. Εἶτα τὸ, **Ἄξιόν ἐστι**, κτλ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ τελευταῖον τῆς Ἁγίας μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος. —

Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, **Ὑπερευλογημένη**. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας, Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ ἑπόμενα.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ τῷ Κυρίῳ ἀμνὰς, τὴν αὐτοῦ ἐθελούσιον, μιμουμένη νέκρωσιν, διὰ πόνων ἀθλήσεως, κειμένη τάφῳ, αἵματος πρόσχυσιν, ἀναπηγάζει, σθένει τῷ Πνεύματος· ὃ ἀρυόμενοι, εἰς ψυχῶν καθάρσιον τῷ τῷ παντὸς, αἴνεσιν προσάγομεν, Θεῷ ἑκάστοτε.

Μάρτυς ἀληθῶς πανεύφημε, θηρῶν ἐπέσχες ὁρμὰς, Δανιὴλ ὡς τὸ πρότερον· καὶ πυρὸς ἐν χάριτι, εὐχερῶς κατετόλμησας· καὶ πᾶσαν ἄλλην, οἴσασα βάσανον, ἐδέξω στέφος, νίκης ἀμάραντον· καὶ ἀνελήλυθας, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον, περιχαρῶς· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Θείων Πατέρων συνάθροισμα, πίστεως Ὅρον τῇ σῇ, κορυφῇ ἐπιτίθεται· ὅν περ Πανaοίδιμε, ἠγκαλίσω φυλάττουσα, τὴν θείαν πίστιν ἀπαρασάλευτον, ἐκτρεπομένη, ἅπασαν αἵρεσιν, καὶ καταισχύνουσα, τοὺς τοῦ ψεύδους ἔνδοξε, προασπιστάς· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Ἕτερα Στιχηρά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, καθορῶντες Πανεύφημε, ῥῶσιν ἀρυόμεθα ἀδαπάνητον, καὶ τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ νοῦν ἐλλαμπόμεθα, καθαρθέντες νοητῶς, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, μεσιτείας σου, ἱεραῖς Εὐφημία· διὰ τοῦτο, μετὰ πόθου εὐφημοῦμεν, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν.

Καὶ πυρὶ προσωμίλησας, καὶ θηρίοις ἐκδέδοσαι, καὶ ἐν λάκκῳ βέβλησαι καλλιπάρθενε, καὶ τοῖς τροχοῖς ἐπιτέθεισαι, ἐξ ὧν σε ἐῤῥύσατο, ὁ τῶν ὅλων ποιητὴς, καταισχύνας τὸν ταῦτά σοι μηχανώμενον, καὶ δοξάσας σε Μάρτυς Εὐφημία, τὴν κηρύξασαν τὸν ἕνα, Χριστὸν ἐν δύο ταῖς φύσεσιν.

Εὐτυχῆ καὶ Διόσκορον, καὶ τοὺς τούτοις ὁμόφρονας, Ἀκεφάλους ἅμα τε καὶ παράφρονας, τοὺς ἀνιάτως νοσήσαντας, εἰς τέλος κατῄσχυνεν, Εὐφημία ἡ σεπτὴ, καὶ Χριστὸν ἀνεκήρυξε, ταῖς θελήσεσιν, ἐνεργείαις τε ἅμα διπλοῦν ὄντα, καθ' ὑπόστασιν δὲ ἕνα, ὡς οἱ Πατέρες ἐτράνωσαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητος, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· Εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσῃς με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Ζήτησον ταῦτα εἰς τὴν ΚΖ΄. τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, τὴν ἐτήσιον μνήμην τῆς πανευφήμου Εὐφημίας, μετ' ἐγκωμίων ὑμνήσωμεν, λέγοντες· Χαίροις, ἀθληφόρε καὶ Μάρτυς, ἡ τῶν τυράννων τὰ θράση καταργήσασα, καὶ τῶν κακοδόξων τὴν ἄνοιαν ἀπελέγξασα. Χαίροις, τῆς Χαλκηδόνος τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῶν ὀρθοδόξων τὸ ἄσειστον ἔρεισμα. Χαίροις, ἡ διὰ Χριστὸν τὸν νυμφίον σου, τὴν μὲν ἀκμὴν τοῦ σώματος ταῖς βασάνοις καταναλώσασα, τὴν δὲ ψυχὴν ταῖς ἀκτῖσι τοῦ πνεύματος ἐκλαμπρύνασα. Χαίροις, ἡ πρεσβεύουσα πάντοτε, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων σου τὰ μνημόσυνα.

Ἦχος β΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὥσπερ ζῶσα ἡ Μάρτυς, καὶ θανοῦσα ἐν λάρνακι, ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσὶ τὸν ἡμέτερον Τόμον ἐπέφερε, τὸν δὲ τῶν αἱρετικῶν τοῖς ποσὶ κατεπάτησεν· ἐκφαυλίζουσα τούτων τὸ κακόνουν καὶ βλάσφημον, τῶν δὲ πιστῶν κρατύνουσα τὸ ὀρθὸν καὶ ἀκίβδηλον, ἕνα μὲν καθ' ὑπόστασιν τὸν Χριστὸν κηρυττόντων, διπλοῦν δὲ κατὰ φύσιν καὶ θέλησιν. Ἧς ταῖς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, εἰρήνην ταῖς ἐκκλησίαις σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ.

Τοὺς τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς ἀγῶνας καὶ τῆς πίστεως, οὓς ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγωνίσω, ἐν ἀσθενεῖ τοῦ θήλεος φύσει, ἐπαξίως τίς διηγήσεται; τίς ἐξειπεῖν κατισχύσει τῶν ἀρετῶν σου τὰ προτερήματα, καὶ τῶν σῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, Εὐφημία πανεύφημε, τό, τε στεῤῥὸν τῶν ὀρθῶν δογμάτων, καὶ ὀρθοδοξίας τὸ μόνιμον; διὸ καὶ ὑπὸ τῶν θείων Πατέρων τὸν τῆς πίστεως Ὅρον, ὡς ζηλωτὴς ταύτης πεπίστευσαι, ὃν καὶ φυλάττεις διὰ παντὸς ἀπαράτρεπτον, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Μαρτυρικὴν πανήγυριν, ἐπὶ γῆς τελουμένην κατοπτεύοντες σήμερον, εὐφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι· συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς Εὐφημία ἡ σεπτή, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ καλοῦ τῆς ἐκκλησίας ποιμένος· καὶ προθεῖσα ἡμῖν ἑαυτήν, συγχωρεῖ ἑκάστῳ τὸν ἁγιασμὸν ἀπαρύσασθαι. Προσέλθωμεν δὴ ἐν πίστει, καὶ ἀδιστάκτῳ διανοίᾳ, μηδὲν ὑφορώμενοι, ἵνα ἐκ τῆς ἁγίας σοροῦ ἀπαντλήσωμεν ἀφθόνως τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν, αἰτούμενοι συγχώρησιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Σήμερον τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως ἡ ἀμίαντος νύμφη, συγκαλεῖται ἡμᾶς πρὸς ἑστίασιν πνευματικήν, Εὐφημία ἡ πάνσεπτος. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι πάντες, μυστικῶς εὐφρανθῶμεν, ἐν τῇ πανσέπτῳ αὐτῆς καὶ λαμπρᾷ πανδαισίᾳ, καθαρθέντες τῷ νοΐ, ἐν φαιδραῖς ταῖς στολαῖς κατηγλαϊσμένοι τοῦ θείου Πνεύματος· αὕτη γὰρ ὡς ἁγνὴ περιστερά, τῷ τῆς παρθενίας κάλλει, τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα, ὁλικῶς τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν ἑαυτῇ εἰσῳκίσατο, Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸν ἕνα Θεόν, ὃν καὶ ποθοῦσα καὶ ζητοῦσα ἐνήθλησε· διὸ καὶ συμβασιλεύει αὐτῷ εἰς αἰῶνας, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, καθαρθῶμεν ἀδελφοί, χείλεσι ψυχῇ καὶ καρδίᾳ, καὶ ἀρυσώμεθα, πλοῦτον ἀδαπάνητον ἐκ τῆς ἁγίας σοροῦ, δωρεὰν προχεόμενον, νῦν τῆς Πανευφήμου, μέσον προκειμένης τε, καὶ ὁρωμένης τρανῶς· ἥνπερ μακαρίζοντες πόθῳ, καὶ πιστῶς γεραίροντες πάντες, θείοις ἐγκωμίοις καταστέψωμεν.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Ἔστης, πρὸ βημάτων καρτερῶς, δυσσεβῶν τυράννων, ὡς ἄκμων, πόνοις ἀνάλωτος, Μάρτυς καλλιπάρθενε, Χριστὸν κηρύττουσα, Θεὸν εἶναι παντέλειον, καὶ σάρκα λαβόντα, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι καὶ ταῖς θελήσεσιν· ὅθεν εἰς τοὺς πόδας τὸν Τόμον, τῶν αἱρετικῶν ἀποῤῥίπτεις, ζήλῳ τὸν ἡμέτερον κατέχουσα.

Digitized by Google

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, Καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Μάρτυς, Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, πάντες εὐφημοῦμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίζομεν, ἱεροῖς ἐν ᾄσμασι καὶ μελῳδήμασι, τὴν σεπτήν σου πανήγυριν, εἰς ἓν συνελθόντες, οὓς τὸ νῦν συνήθροισεν ὁ Βυζαντίων ποιμήν· ὅν περ, φρούρει φύλαττε σκέπε, καὶ ἡμᾶς παντοίας ἐκ βλάβης, λύτρωσαι πρεσβείαις σου πανεύφημε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ἡ δινηθισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμένη τὸν λογισμόν, ἡ μύρα προχέουσα ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς ἑῴας ἀνατείλασα ὡς ἀστὴρ φαεινός, καὶ ἄθροισμὸν ποιήσασα, διὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως τῶν θείων Πατέρων, μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία πανεύφημε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Λίαν εὔφρανας τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατῄσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογμάτισαν. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ νύμφη καὶ ἀμνὰς, τετρωμένη τῷ πόθῳ, Χριστὲ τοῦ ἑαυτῆς, οὐρανίου νυμφίου ὀπίσω σου ἔδραμε, τὴν λαμπάδα κατέχουσα, τὴν δι' ἔλαιον τῶν ἀρετῶν ἀνημμένην. Ταύτας ἅπαντας, ῥῦσαι παντοίων κινδύνων, πρεσβείαις ὡς εὔσπλαγχνος. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς Χριςιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν βίου ταῖς πίστει καὶ πόθῳ ἀεί σε δοξάζουσιν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατησχύνθησαν αἰσχρῶς, αἱρετιζόντων ἡ πληθὺς, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὕβρεως πέπλησται πολλῆς, ὅτε ἑώρων ποσί σου κατερριμμένον, τὸν Τόμον ἑαυτῶν, τὸν δὲ ἡμέτερον, τιμίαις σου χερσὶ, κατεχόμενον, κατηγοροῦντα ἄνοιαν ἐνδίκως, τῶν κακοδόξων, καὶ κράζοντα· Χριστὸς ἐτέχθη, διπλοῦς τῇ φύσει, διπλοῦς δὲ καὶ ταῖς θελήσεσι. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαςήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήςωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐν τῇ εὐσήμῳ ἑορτῇ τῆς Πανευφήμου, μετ' ἐγκωμίων ψαλμικῶς πιςῶν ὁ δῆμος, εὐφημήσωμεν πόθῳ Χριστοῦ τὴν παρθένον· δογμάτων γὰρ ἀνεδείχθη τῶν πατρικῶν, προστάτης· καὶ μετὰ τέλος, θαῦμα φρικτόν! Εὐτυχῆ καὶ Διόσκορον, ἐλέγξασα τοὺς κακῶς, νοσήσαντας εἰς δόγμα Χριστοῦ· ὃν ὑμνοῦντες δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἁγνὴ καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεήμον, ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Ζήτει Νοεμ. 25.

Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κτλ. Ἦχος πλ. β΄. Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος.

Ζήτει τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· Ὑγρὰν διοδεύσας.

Καὶ τῆς Ἁγίας, ὁ παρών.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου (*).

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ ᾄσω μελῴδημα, τῇ Ἀθλη-

(*) Τὸ μὲν τετυπωμένον Μηναῖον εἶχε πρότερον ἕτερον Κανόνα ἀνώνυμον, πεποιημένον καθ' Εἱρμοὺς ἀκαταλλήλους εἰς ἑορτάσιμον καὶ πανηγυρικὴ ἡμέραν. Ἐν δὲ τῷ Χειρογράφῳ κεῖται γλαφυρώτατος καὶ ἁρμονικώτατος Κανών, Ἰωσὴφ τοῦ Ὑμνογράφου ποίημα, πρὸς τό, Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Digitized by Google

φόρῳ Χριστοῦ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς ἀνακηρύττων τοὺς πόνους οὓς ἤνεγκε, καὶ τὰ παλαίσματα.

Ἰάσεων ἄφθονα, ἡμῖν προχέεις χαρίσματα, τοῖς πίστει προστρέχουσιν, ἐν τῷ ναῷ σου Σεμνὴ, καὶ αἰτοῦσί σε, ἐκ βάθους τῆς καρδίας, καὶ πόθῳ τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσιν.

Νιαὸς ἐχρημάτισας, κατὰ τὸν Θεῖον Ἀπόστολον, ἐν ᾧ περ ηὐδόκησε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐνοικῆσαί τε, καὶ ἐμπεριπατῆσαι, ψυχῆς καθαρότητι, Μάρτυς πολύαθλε. Θεοτοκίον.

Οὐ κρύπτομεν Δέσποινα, τοῦ σοῦ ἐλέους τὴν ἄβυσσον, καὶ βρύσιν τὴν ἄφθονον, τῶν τεραςίων σου, καὶ τὸ πέλαγος, τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν πᾶσι δι᾽ ἔλεον πολὺν ἐξέχεας.

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ὢ! πῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ςαδίου, ἀθλοῦσα ἡ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὸν τύραννον ἐξέςησε, δι᾽ ἄκραν καρτερότητα· ἀνδρείως γὰρ ὑπήνεγκε, τὰ τῶν δεινῶν κολαστήρια.

Πανεύφημε Μάρτυς Εὐφημία, εὐφήμοις ἐν ᾄσμασιν ἀεὶ, σὴν μνήμην σου γεραίρομεν, τὴν σὴν πλουτοῦντες λάρνακα, τὸ λείψανόν σου φέρουσαν, τὸ ἱερὸν καὶ σεβάσμιον.

Ἀνδρείως κατέβαλες τὸν ὄφιν, τὸν μέγαν Σεμνὴ τὸν νοητὸν, δυναμωθεῖσα χάριτι, Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, τῆς ἀσυγχύτου φύσεως, καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Ὑμνήσωμεν πάντες κατὰ χρέος, Μαρίαν τὴν Δέσποιναν ἁγνὴν, τὴν μόνην ἀειπάρθενον· αὕτη γὰρ τὸ κεφάλαιον, τῆς σωτηρίας γέγονεν, ἡμῶν δι᾽ ἄκραν καθαρότητα.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσεληλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ᾽ αὐτοῦ δεξαμένη. Ἀλλ᾽ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίςει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς.

Ἦχος δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὄλβον ἐθησαύρισας τὸν ἀληθῆ, ὅν περ σὴς καὶ βρῶσις οὐ δύναται, ἐξαφανίσαι, Καλλιπάρθενε σεμνή· οὐ γὰρ ἐν γῇ κατέκρυψας, τοῖς δεομένοις δὲ ἐσκόρπισας.

Θάμβους ἐπληρώθησαν καὶ χαρμονῆς, ὄντως τῶν Πατέρων ὁ σύλλογος, ἐν ταῖς χερσί σου, καθορῶντες ὦ Σεμνὴ, τὸν τόμον τὸν ὀρθόδοξον, ἐν δὲ τοῖς ποσὶ τὸν ἀλλότριον.

Ὕβρεως ἐπλήσθησαν σφόδρα πολλῆς, οἱ περὶ Διόσκορον ἅπαντες, καὶ Εὐτυχέα, οἱ νοσήσαντες κακῶς, οὓς ἐπὶ τέλους ᾔσχυνας, Μάρτυς Εὐφημία πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Νόες ἐπουράνιοι τὸ ἐπὶ σοὶ ὄντως Θεοτόκε μυστήριον, κατανοοῦντες, ἐξεπλάγησαν· διὸ, ἰλιγγιῶσι Δέσποινα, ὕμνον κατ᾽ ἀξίαν προσφέρειν σοι.

Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Μερίδα Πανεύφημε, τὴν ἀγαθὴν προέκρινας, πάντα παριδοῦσα τὰ τοῦ βίου, δόξαν καὶ πλοῦτον· ἑνὸς γὰρ χρεία ἐστί· μέριμναν καὶ τύρβην τῶν πολλῶν, σὺ ἀπεσκοράκισας, τὴν Μαρίαν ζηλώσασα.

Ὢ ξένον τεράστιον! νεκρὰν μὲν ἐν τῷ μνήματι, θαύματα τελεῖ δ᾽ ὥσπερ τὶς ζῶσα, κρείττονα λίαν ἢ κατὰ ἄνθρωπον, αἱμάτων ἐκβλύζουσα κρουνοὺς, εἰς ἔνδειξιν μείζονα, ὅτι ζῶσιν οἱ δίκαιοι.

Συνοῦσα τῷ Κτίστῃ σου, ἐν οὐρανοῖς πανεύφημε, ἔντευξιν ποιοῦ ὑπὲρ τῶν πίστει, ἀνευφημούντων τὴν θείαν μνήμην σου, Μάρτυς Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ οὗ τὸ αἷμά σου, ὥσπερ θῦμα ἐξέχεας. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Δέσποινα, τῶν Προφητῶν ἡ πρόῤῥησις, ὄντως ἐπὶ σοὶ πέρας λαμβάνει· καὶ γὰρ συνέλαβες ἐν τῇ μήτρᾳ τῇ σῇ, τὸν Λόγον τὸν ἄναρχον Πατρὸς, ὡς ὁ θεῖος σύλλογος, τουτωνὶ προεκήρυξεν.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Ὡς ἄνθος χόρτου ἡ πάνσεμνος, ὁρῶσα Εὐφημία ῥεόμενα, πάντα τὰ γήϊνα, δίκην σκυβάλων κατέπτυσεν, ἵνα Χριςὸν κερδήσῃ, ὅν περ ἐπόθησεν.

Καθεῖλες Κόρη τὸν δράκοντα, τὸν μέγαν καὶ πολλὰ ἐπαιρόμενον, καὶ κατεβύθισας, ἐν τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν καθ᾽ ἡμῶν δολίως μηχανευόμενον.

Ὁρῶντες Μάρτυς ὡς ἥδυσμα, ἐν μέσῳ σου τὸ λείψανον κείμενον, τὸ ἱερώτατον, πνευματικῶς εὐωχούμεθα, ἁγιασμὸν καὶ ῥῶσιν ἀπαρυόμενοι. Θεοτοκίον.

Ξενίζεις πάντας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε Παναγία Θεόνυμφε· ὢ! πῶς ἀπείρανδρος, οὖσα

Τὸν δὲ παρόντα, καὶ πᾶσαν ὁμοῦ τὴν ἑορτάσιμον ταύτην Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, ἐφιλοπόνησεν ὁ μουσικολογιώτατος Ἰάκωβος, Πρωτοψάλτης τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἐτυπώθη δὲ ἐν πρώτοις κατὰ τὰ Πατριαρχεῖα, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Γρηγορίου Ε΄. τῷ 1804 ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ.

Digitized by Google

πρὸ τόκου γεγέννηκας, καὶ μετὰ τόκον πάλιν, μείνας ἄφθορος.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίςει κατεβάλου θερμῶς, ὑπὲρ Χριςοῦ τοῦ νυμφίȣ σου· ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τὰς αἱρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων Ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος.

Τί τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἢ τί τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἢ τί τῆς σῆς παρθενίας, ἢ τοῦ βίου τȣ̃ ἀμέμπτȣ σου θαυμάσειέ τις πρότερον; σὺ γὰρ εὔφρανας τὸν Πατέρα, ὡς τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα, τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ σαυτὸν κατακοσμήσασα. Τίς ἱκανοὶ πρὸς ταῦτα; τίς λέγειν νῦν ἰσχύσειεν, ὅσαι σε περιλάμπουσιν ἀρεταὶ μὴ ὑποδύουσαι; ὡς ἐξ ἀνατολῆς γὰρ ἐκ τάφου ἀνατέλλουσα παντὶ φαίνεις, καὶ ἀκτινοβολεῖς ἐν γῇ καὶ θαλάσσῃ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν ἤπειρον ἁγιάζεις καὶ μυρίζεις τὰ πέρατα· διὸ Τόμον πεπίστευσαι, ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων, Ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄. τȣ̃ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Στίχοι.

Δίκαζε μάρτυς τοῖς ὅροις, καὶ κειμένη,
Κυροῦσα πίστιν, ἧς ἐνήθλησας πόθῳ.

Θέσκελον ἑνδεκάτῃ Ὅρον ἐμπεδοῖ Εὐφημίη.

Ἡ Ἁγία αὕτη καὶ πανένδοξος Μεγαλομάρτυς Εὐφημία διέλαμψε κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ, καὶ Πρίσκου Ἀνθυπάτου τῆς Εὐρώπης, γέννημα καὶ παίδευμα τῆς πόλεως Χαλκηδόνος, ἐξ εὐγενῶν καὶ θεοσεβῶν γονέων καταγομένη· ἥτις, διαβληθεῖσα τῷ ἡγεμόνι ὡς χριστιανὴ, πυρὶ προσωμίλησε, καὶ θηρίοις ἐκδίδοται, καὶ ἑτέραις μηχαναῖς κολαστηρίων, ἅπερ γενναίως ὑπομείνασα, ἐκομίσατο τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον παρὰ τῶν εὐσεβῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Χαλκηδόνι διεσώζετο, ὅπου καὶ ναὸς περικαλλὴς ᾠκοδόμητο εἰς τιμὴν τῆς Ἁγίας.

Ἐν τοῖς χρόνοις δὲ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας συνεκροτήθη ἡ οἰκουμενικὴ ἱερὰ Σύνοδος τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα ἁγίων Πατέρων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τῆς Χαλκηδόνος, οἵτινες τοὺς περὶ Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον ἀναθεματίσαντες, καὶ τοὺς μίαν φύσιν καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ Χριστοῦ βλασφημοῦντας καθελόντες, ἐπεὶ οὐκ ἐπείθοντο, ἑτέρως τούτους μετέρχονται· δηλαδὴ, ἐνέγραψαν τὴν ἐκτεθεῖσαν ὀρθόδοξον πίστιν τόμῳ, καὶ τȣ̀ς αἱρετικοὺς προέτρεψαν ἐν ἑτέρῳ γράψαι τὸ ἑαυτῶν φρόνημα, καὶ διανοίξαντες τὴν λάρνακα τῆς πανευφήμου Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, ἔθεντο ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους ἀμφοτέρους τοὺς τόμους ἐσφραγισμένους· καὶ μετὰ ταῦτα, παραγενόμενοι καὶ ἀνοίξαντες, τὸν μὲν τόμον τῶν αἱρετικῶν εὗρον ἐρριμμένον ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων τόμον κατεχόμενον ὑπὸ τῆς Μεγαλομάρτυρος ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσίν. Ὅπερ ἰδόντες, οἱ αἱρετικοὶ μὲν αἰσχύνης, οἱ δὲ ὀρθόδοξοι χαρᾶς ἐνεπλήσθησαν.

Τοῦτο γοῦν τὸ χάριτας βρύον ἱερὸν τῆς Ἁγίας λείψανον ἀκέραιον ἐκ Χαλκηδόνος μετεκομίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸ τῆς ἁλώσεως αὐτῆς, ὅπου καὶ ὁ τότε ἀοίδιμος ἐν Πατριάρχαις Καστῖνος ἐν αὐτῷ τῷ Βυζαντίῳ εὐκτήριον ἤγειρεν ναὸν εἰς τιμὴν τῆς Ἁγίας, ἄρτι κοσμηθείσης μαρτυρίου στεφάνῳ. Γενομένης δὲ τῆς ἁλώσεως, μετατεθέντων πάντων τῶν ἱερῶν λειψάνων ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν ᾧ ὑπῆρχε τότε τὸ Πατριαρχεῖον, μετετέθη καὶ τὸ τῆς Ἁγίας ἐκεῖ. Κᾀκεῖθεν, μετατεθέντος τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Παναχράντου, μετεκομίσθη σὺν τοῖς λοιποῖς καὶ τὸ τῆς Ἁγίας ἱερὸν λείψανον ἐκεῖ. Μετατεθέντος δὲ ἐκεῖθεν τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, μετηνέχθη καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἁγίας λείψανον ἐν αὐτῷ, ὅπερ θείᾳ εὐδοκίᾳ διασώζεται μέχρι τῆς σήμερον, τιμώμενον καὶ σεβόμενον οὐ μόνον παρὰ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἑτεροδόξων, βρύον ἰάματα τοῖς μετ᾽ εὐλαβείας προσερχομένοις.

Καθιερώθη, δὲ ἐν τῷ ῥηθέντι πανσέπτῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν τοῖς δεξιοῖς μέρεσι καὶ παρεκκλήσιον ἐπ᾽ ὀνόματι τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, ἔνθα κατατεθειμένον ἐστὶ καὶ τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον, καθ᾽ ὃν καιρὸν, ἐπὶ τῆς πρώτης πατριαρχείας τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίου Γρηγορίου, ἐκ βάθρων ἀνῳκοδομήθησαν τὰ Πατριαρχεῖα, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν τῇ Πατριαρχικῇ αὐλῇ οἰκοδομαί. Τελεῖται δὲ ἡ μνήμη καὶ πανήγυρις τῆς Ἁγίας κατὰ τὴν ιά. τοῦ Ἰουλίου, καθ᾽ ἣν συναθροίζονται τὰ πλήθη τῶν ὀρθοδόξων, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, τῆς τε Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἑτεροδόξων· καὶ οἱ μετ᾽ εὐλαβείας προσερχόμενοι, καὶ ἀσπαζόμενοι τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον, ἀξιοῦνται πολλῶν ἰαμάτων.

Ἧς ταῖς πρεσβείαις εἴημεν ἅπαντες περιφρουρούμενοι. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ῥᾷον ἔφερες, βασάνων τὴν δριμύτητα, Μάρτυς πανεύφημε, ἐν στερροτάτῳ νοΐ, ἐξ ὕψους λαμβάνουσα θείαν βοήθειαν· ὅθεν ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ πανεύφημος, Ἀμνὰς καὶ καλλιπάρθενος, πάντας ἐκάλεσε, πρὸς εὐωχίαν αὐτῆς· διὸ καὶ εὐφράνθητε πανηγυρίζοντες, καὶ κραυγάσατε· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὺ διήλεγξας, τοῦ Εὐτυχοῦς τὴν ἄνοιαν, τοῦ δυστυχήσαντος, περὶ τὸ σέβας κακῶς, δεινοῦ Διοσκόρου τε Μάρτυς πανεύφημε, ἀναμέλπουσα· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἵλεών μοι, τὸν Υἱόν σου Παναμώμητε ποίησον δέομαι, καὶ μὴ παρίδῃς σεμνή, δεήσεις καὶ δάκρυα θερμῶς προχέοντι, καὶ κραυγάζοντι· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ή. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἔστης πρὸ βημάτων Εὐφημία, τυράννων παρανομούντων ἀνδρικώτατα, τὸν Χριστὸν κηρύττουσα, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν ἐν ταῖς θελήσεσιν ἅμα καὶ φύσεσι, καὶ κράζουσα· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὕλην γεηρὰν ἀπεποιήσω, Χριστὸν τὸν νυμφίον σου ἐπιποθήσασα, οὗτινος τοῖς ἴχνεσι, Μάρτυς ἠκολούθησας· διὸ καὶ συναγάλλῃ νῦν αὐτῷ κραυγάζουσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φρίττω κατὰ νοῦν ἀναλαμβάνω, τοὺς πόνους σου τοὺς δεινοὺς καὶ τὰ παλαίσματα, οἷς ἐνεκαρτέρησας, γυναικείῳ σώματι, διὰ πολλὴν ἀγάπησιν, Μάρτυς πανεύφημε, Πατρός τε καὶ Υἱοῦ καὶ τοῦ θείου, Πνεύματος τοῦ μόνου, Θεοῦ τρισοποστάτου.

Θεοτοκίον.

Ὅρμος γαληνὸς μόνη ἐδείχθης, Παρθένε χειμαζομένων καὶ προσφύγιον, ἔνθα καταφεύγοντες, οἱ κλυδωνιζόμενοι, ἐν τῷ τοῦ βίου κλύδωνι, περισωζόμεθα· διό σε κατὰ χρέος ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Νοῦς οὐκ ἐξαρκεῖ, καὶ λόγος ἀνθρώπινος ἐκδιηγήσασθαι, τὰς ὑπερφυεῖς τιμάς, καὶ δόξας Μάρτυς, ἅς περ ἀπείληφας, συμβασιλεύειν ἄληκτα Χριστῷ πανεύφημε κατ' ἀξίαν, ἄθλων δὲ κεκλήρωσαι, ἀκηράτου τρυφῆς ἀπολαύουσα.

Μύρῳ νοητῷ, ἐχρίσθη Πανεύφημε τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ μυρίζεις πάντοτε, τῶν προσιόντων σοι μετὰ πίστεως, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα, καὶ πᾶσαν αἴσθησιν, δι' ἧς πόρρω, ἀποσκορακίζεται, ὁ δυσώδης ἐχθρὸς καὶ παμπόνηρος.

Ἱεροπρεπῶς, τὴν σὴν ἀξιάγαστον πανηγυρίζομεν, καὶ φαιδρὰν πανήγυριν, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου σήμερον, ἐν ᾧπερ συνηθροίσθημεν, χειραγωγίᾳ πολλῇ, τοῦ ποιμένος, τοῦ καλοῦ πανεύφημε, ὑπὲρ οὗ ἐκδυσώπει τὸν Κύριον.

Ἄναρχε Τριάς, τοὺς θεολογοῦντάς σε σκέπε καὶ φύλαττε· ἔχεις γὰρ πρεσβεύουσαν, περὶ τὴν δόξαν τῆς σῆς λαμπρότητος, μετὰ Μαρτύρων πάντοτε, τὴν καλλιπάρθενον, Εὐφημίαν, ἧς περ τὰ μνημόσυνα, ἐκτελοῦντες πιστῶς εὐφραινόμεθα.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι ἁγνή, προσάγομεν Δέσποινα πόθῳ βοῶντές σου· Χαῖρε θρόνε πύρινε, ὑψίστου χαῖρε Θεοῦ παλάτιον· ὃν ὁ Δαυῒδ προέγραψε, ὄρος πιώτατον· Ἀποστόλων, χαῖρε ἡ εὐπρέπεια, καὶ ἡμῶν τῶν ψυχῶν τὸ διάσωσμα.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρόν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα, καὶ τῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, τὰς πλάκας ταῖς ἀγκάλαις σου, Εὐφημία κατέχεις· διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν Ἁγνή, καταφυγὴν καὶ δύναμιν, καὶ βοηθόν σε παρέσχεν, ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν, καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι· πάντα οὖν ἡμᾶς ῥῦσαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις παρθενομάρτυς Χριστοῦ, ἡ ἐξ ἑῴας ὡς ἀστὴρ ἀνατείλασα, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, φωταγωγοῦσα φαιδρῶς, ψυχῆς διαυγείᾳ καὶ φαιδρότητι· δι' ἧς θεῖον θέσπισμα, τῶν Πατέρων κεκύρωται, καὶ κατηργήθη, Εὐτυχοῦς γλῶσσα βλάσφημος, Διοσκόρου τε, τοῦ δεινοῦ καὶ παράφρονος· Χαίροις ἡ ἀποστάζουσα, κρουνοὺς τῶν αἱμάτων σου, καθαρτικοὺς μολυσμάτων, ἐκ τῶν ἁγίων λειψάνων σου, Χριστοῦ τῇ δυνάμει, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦτε τῆς Ἀθληφόρου Χριστοῦ, μετ' ἐγκωμίων τελουμένην πανήγυριν, ὁρῶντες συνευφρανθῶμεν, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, καὶ πανευφροσύνως ἑορτάσωμεν· αὐτὴ γὰρ κατέβαλε, τὸ ἀγέρωχον φρόνημα, τῶν τυραννούντων, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν ἤρατο, κατ' αὐτῶν μέγα τρόπαιον. Ταύτην γοῦν εὐφημήσωμεν, εὐφήμοις ἐν ᾄσμασι, τὴν καλλιπάρθενον κόρην, τῆς εὐφημίας φερώνυμον, Χριστὸν δυσωποῦντες, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅρους παραλαβοῦσα σεμνή, ἔνδον τοῦ τάφου, εὐσεβῶν κακοδόξων τε, κατεῖχες ἐν ταῖς χερσί σου, ὃν οἱ Πατέρες καλῶς, ἄνωθεν πνευσθέντες συνεξέθεντο· τὸν δὲ κατεπάτησας, ὡς ψευδῆ καὶ ἀντίθεον, τῶν κακοδόξων, οὓς εἰς τέλος κατῄσχυνας· ὅθεν ἅπαντες, εὐσεβῶς εὐ-

Digitized by Google

φημοῦμέν σε, χαίροντες ἐν τῇ μνήμῃ σου, οὓς Μάρτυς ὁ πρόεδρος, ὁ ἱερὸς Βυζαντίων, ἐπισυνήγαγε σήμερον· διὸ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπησον δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν, τῆς πανευφήμου Εὐφημίας· ἅπαν γένος καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τὴν Χριστοῦ παρθενομάρτυρα ἐγκωμίοις καταστέψωμεν· νομίμως γὰρ ἀνδρισαμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀποῤῥίψασα, δι' ἀθλητικῶν πόνων, τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν· οὐρανίῳ δὲ καὶ θείῳ στέφει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ'. καὶ ϛ'. Ὠδή. Ὁ Ἀπόστολος. Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν.

Ζήτει τῇ δεκάτῃ ἕκτῃ Κυριακῇ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ.

Ζήτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ'. Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἱλαρίου (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πολυειδέσι βασάνοις ἐγκαρτερήσαντες, φωτοειδεῖς στεφάνους, ἐκομίσασθε ἄμφω, Ἱλάριε καὶ Πρόκλε· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανέορτον μνήμην πιστῶς, ἐπιτελοῦμεν δεόμενοι ἐκτενῶς, τοῦ πρεσβεύειν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τοὺς σπαραγμοὺς τῆς σαρκός σου Πρόκλε ὑπήνεγκας, τὴν δι' αἰῶνος λῆξιν, προορώμενος μάκαρ, καὶ τὴν τοῦ Παραδείσου διαγωγήν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον· ἐν ᾧ ὑπάρχων ἱκέτευε καὶ ἡμᾶς, φωτισθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν, τοῦ ἐν τῷ Συναξαριστῇ ἀναφερομένου Μιχαὴλ τοῦ Μαλεΐνου, οὗ ὁ Κανὼν φέρει Ἀκροστιχίδα· Ἄγαλμα τερπνὸν τῶν μονοτρόπων σέβω.

Καθάπερ δύο φωστῆρες κόσμον φωτίζετε, τῇ τῶν θαυμάτων αἴγλῃ, Ἀθλοφόροι Κυρίου, Ἱλάριε καὶ Πρόκλε, τὸν σκοτασμόν, τῶν παθῶν ἐκδιώκοντες· ὅθεν ὑμᾶς ἀνυμνοῦμεν περιχαρῶς, ἑορτάζοντες τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε, Κόρη τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ὡς εὐμενὴς προστάτις, τῶν πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίστῃ, τὸν ἱλασμόν, διαμείβου τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἱλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν θεόνυμφε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ ἁγνή· Οἴμοι! τέκνον γλυκύτατον, τί ταῦτα πάσχεις, ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Σεπτοῖς Ἀθληταῖς σεπτὸν εἰσφέρω μέλος.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Συνόντες τῷ Θεῷ, καὶ ταῖς θείαις ἀκτῖσι, πυρσευόμενοι ἀεί, γενναῖοι Ἀθληταί, τὴν ψυχήν μου φωτίσατε, μέλποντος τὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν ἄθλησιν, κατανύξει καρδίας μακάριοι.

Ἐπτέρωσεν ὑμᾶς, ὁ οὐράνιος πόθος· ὅθεν πάντα τὰ τερπνά, τοῦ βίου Ἀθληταί, ἐλογίσασθε σκύβαλα, νεύσεσι ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον, θεωθέντες καὶ ἅπασαν, τῶν ἀθέων ἰσχὺν ταπεινώσαντες.

Πυρὶ θεαρχικῆς, ἀναφθέντες Τριάδος, δυσσεβείας τὴν πυράν, ἐσβέσατε Σοφοί, τῶν αἱμάτων τοῖς ῥεύμασιν· ὅθεν ταῖς τῶν ἰαμάτων, καθαραῖς ἐπομβρήσεσι, τῶν παθῶν ἡμῶν, ῥύπον ἐκπλύνατε.

Τὴν ἄλυπον ζωήν, τὴν οὐράνιον δόξαν, Παραδείσου τὴν τρυφήν, τὸ φῶς τὸ νοητόν, τὴν τερπνὴν ἀγαλλίασιν, Μάρτυρες ἐπιζητοῦντες, τῶν δεινῶν ὑπηνέγκατε, τρικυμίαν γενναίῳ φρονήματι.

Οὐράνιοι χοροί, τὴν ὑμῶν καρτερίαν, κατεπλάγησαν σοφοί· αἰκίσεις γὰρ σαρκός, καὶ πολύπλοκα βάσανα, Μάρτυρες γενναιοφρόνως, ὑπηνέγκατε χαίροντες, καὶ ἐχθροῦ τὴν κακίαν συντρίβοντες.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἰόν τῶν ἀκοῶν, τῆς προμήτορος Εὔας, Γαβριὴλ σοι προσφωνῶν, τὸ Χαῖρε ἀληθῶς, ἐξετίναξε Δέσποινα· μόνη γὰρ τὸν ἀναιρέτην, τῆς κακίας τοῦ ὄφεως, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Σοφίᾳ λόγων, θεϊκῶν τοὺς ἀσόφους διήλεγξας, καὶ στρεβλώσεις τῆς σαρκός, ἰσχύϊ Πνεύματος ἤνεγκας, Πρόκλε παμμακάριστε, Μάρτυς θεόπνευστε.

Ἀναρτηθέντα, ὠμοτάτως κελεύει σε ξέεσθαι, ὁ παράφρων πρὸς Θεόν, ψυχῆς τὰ ὄμματα τείνοντα, καὶ τῇ καρτερίᾳ σου καλλωπιζόμενον.

Θλάσιν ἀνδρείως, τῶν μελῶν καθυπέμεινας πάνσοφε, αἵματι δὲ τὴν πυρὰν, τῆς ἀσεβείας ἀπέσβεσας, Πρόκλε δυναμούμενος, τῇ θείᾳ χάριτι. Θεοτοκίον.

Λῦσον Παρθένε, τὸν δεσμὸν τῶν κακῶν μου συνδέουσα, τῇ στοργῇ με τοῦ ἐκ σοῦ, τεχθέντος Λόγου πανάμωμε, καὶ σῶσόν με Δέσποινα, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ ἐστιν
» Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἱλάριον πιστοὶ, καὶ τὸν ἔνδοξον Πρόκλον, ἀθλήσαντας στεῤῥῶς, καὶ ἐχθρὸν καθελόντας, συμφώνως τιμήσωμεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες· οὗτοι θαύμασι, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἐκδιώκουσι, φωταγωγοῦντες τοὺς πίστει, αὐτοῖς προσπελάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἠκολούθει σοῦ τοῖς λόγοις, τὸ τοῦ πράγματος βέβαιον· ὁ γὰρ αἱμοβόρος, εἴργετο προβαίνειν τοῖς ἔμπροσθεν, ἕως Χριστὸν τὸν τῶν ὅλων μόνον Κύριον, ὡμολόγησε, Πρόκλε Θεὸν ὑπεράγαθον.

Τεταμένος, σὺ τῷ ξύλῳ, καὶ ἱμάσι πεδούμενος, καὶ ποικιλοτρόπως, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις βαλλόμενος, θεοῖς ἀψύχοις τὸ σέβας οὐ προσένειμας, ἐν Κυρίῳ Θεῷ σου, σαφῶς δυναμούμενος.

Ἀηττήτῳ παῤῥησίᾳ, καὶ γενναίῳ φρονήματι, ἀθλοφόρε Πρόκλε, ἔστης πρὸ βημάτων τὴν σάρκωσιν, διαπρυσίως κηρύττων, τοῦ κενώσαντος, ἑαυτὸν μέχρι δούλου, μορφῆς Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Ἰταμὸς μὲν ὁ διώκτης, τοῖς σοφοῖς ἐπεδείκνυε, τῶν βασάνων εἴδη, καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον· ἀκαταπλήκτους δὲ βλέπων κατεπλήττετο, καὶ τὴν ἧτταν ὁρῶν ἑαυτοῦ ἐμωραίνετο.

Θεοτοκίον.

Συντριβὲν τῇ παραβάσει, τῶν χειρῶν σου τὸ ποίημα, κατοικτείρων Λόγε, μήτραν ἀπειρόγαμον ᾤκησας, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις προελήλυθας, ἀφθαρσίας καινίζων, ὁδοὺς τοῖς εἰδόσι σε.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε ἰσχὺς, τῶν Μαρτύρων καὶ στήριγμα· σὺ Ἅγιε τοῖς Ἁγίοις, ἀδιάσειστον τεῖχος, ἀθλοῦσι προθυμότατα.

Ἔρωτι θεϊκῷ, τὴν ψυχὴν πυρακτούμενος, ὑπέφερες ταῖς λαμπάσι, φλογιζόμενος Πρόκλε, παμμάκαρ ἀξιάγαστε.

Πῦρ μόνον δειλιῶ, τὸ αἰώνιον ἔκραζες, φλεγόμενος Μάρτυς Πρόκλε, προσταγαῖς τοῦ τυράννου καὶ γνώμῃ θανατούμενος.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἑρμηνεῦσαι μυστήριον, ὦ Δέσποινα Θεοτόκε; τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων, ἀφράστως ἐσωμάτωσας.

Ὠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες οὐ θῆρες, οὐδὲ θανάτου πεῖρα, γενναιότατοι ὑμᾶς χωρίσαι, τῆς τοῦ Θεοῦ, καθαρῶς ἀμώμου τε, ἀγαπήσεως κατίσχυσε.

Νόμοις ἐγκωμίων οὐ δουλεύει, ἡ τῶν Μαρτύρων ὄντως, μέχρις αἵματος ἀνδραγαθία· μόνος αὐτοὺς, ὁ δοξάζων Κύριος, μεγαλύνει ὡς θεράποντας.

Εὐπλόως τὸ πέλαγος περῶντες, τῶν χαλεπῶν βασάνων, προσωρμίσθητε πρὸς θεῖον ὅρμον, τῆς ἐν Χριστῷ, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἀϊδίου ἀπολαύσεως.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἀνεβόα, ὁ Ἡσαΐας πάλαι, βουλῆς Ἄγγελον μεγάλης τίκτει, Ἐμμανουήλ, τὸν Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁ-
» μαρτημάτων· ἀλλ᾽ ὡς Θεός, ἐκ βυθοῦ ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἱλαρίου.

Στίχοι.

Ἤνεγκε γυμνὸς πυκνὰ ὁ Πρόκλος βέλη·
Ξίφει δὲ Ἱλάριος ἐτμήθη κάραν.

Δωδεκάτῃ βέλος εἷλε Πρόκλον, ξίφος Ἱλάριόν τε.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Μαξίμου ἡγεμόνος. Κατεσχέθη δὲ πρῶτον ὁ Ἅγιος Πρόκλος, καὶ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ὁμολογήσας τὸν Χριστόν, Μαξίμῳ τῷ ἡγεμόνι ἐκδίδοται, καὶ λαμπάσι πυρὸς τὴν γαστέρα καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ξέεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμᾶται, καὶ λίθῳ βαρεῖται τοὺς πόδας· καὶ ἀπαγόμενος τοῦ τοξευθῆναι, συναντᾷ τὸν ἑαυτοῦ ἀνεψιὸν Ἱλάριον, ἑλκόμενον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Καὶ ὁ μὲν Ἅγιος Πρόκλος ταῖς νιφάσι τῶν βελῶν κατατρωθείς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἱλάριος ἐρωτηθείς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀποκαλεσάμενος, κρεμασθεὶς τύπτεται, καὶ ἐπὶ μιλίοις τρισὶ σύρεται· εἶτα τὴν κεφαλὴν ἐκτμηθείς, κατετέθη μετὰ τοῦ Ἁγίου Πρόκλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ Μαλεΐνου, ὃς ἐχρημάτισε Πατὴρ Πνευματικὸς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεραπίωνος· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου, Ἡρακλείου, Φαύστου, Μηνᾶ, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος, πέραν ἐν τῷ Σίγματι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Σώματα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐκδεδωκότες πόθῳ, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου Μάρτυρες πρὸς τούτου τὸν στέφανον, τὸν τῆς δικαιοσύνης ἐδέξασθε εἰκότως.

Φωτὶ τῷ θείῳ τὸν νοῦν, πεφωτισμένοι πίστει, βασάνων σκότος παρεδράμετε, βοῶντες πανεύφημοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔρρει χειλέων τῶν σῶν, μελισταγῶν λογίων παμμάκαρ Πρόκλε θεῖον ἴαμα, ποτίζον τοὺς μέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ, τὸν νοῦν ὀχυρωθείς, βασάνων, πικρὰς ἰδέας ἐκαρτέρησας, κραυγάζων Ἱλάριε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν κτισμάτων Ἁγνή, ἁγιωτέρα κύεις, τὸν πάντων Κτίστην διαμένουσα, Παρθένος ἀμίαντος, εὐλογημένη ἀεί, Μήτηρ δεδοξασμένη.

Ὠδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Μετὰ πλείστας βασάνους τοξεύμασιν, ἀνημέροις ἐχθρὸς σε προδίδωσιν· ὑφ᾽ ὧν κατατεμνόμενος, παναοίδιμε Πρόκλε χαίρων εἰς χεῖρας, τοῦ Θεοῦ ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου.

Ἐπληγώθη τὸ τίμιον σῶμά σου, ἀνενδότοις τοξεύμασιν Ἅγιε, καὶ ἀνιάτως ἔπληξε, δυσμενεῖς ἀσωμάτους μὴ μελῳδοῦντας· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Λαμπρυνόμενος αἴγλῃ τῆς χάριτος, ὥσπερ λίθος ἐν γῇ κυλιόμενος, συνέτριψας Ἱλάριε, ὀχυρώματα πλάνης μέλπων συντόνως· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου ῥεύσαντες, ἀσεβείας τὸ πῦρ ἐναπέσβεσαν, τοὺς δὲ πιστοὺς κατήρδευσαν, μελῳδοῦντας ἀπαύστως· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου, ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας καὶ πλάσας με, Θεοκυῆτορ Δέσποινα, ἀνεκτήσατο κόσμον οὕτω βοῶντα· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν·
» Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἴδε φωταυγὴς καὶ ἱερὰ καὶ εὔσημος, τῶν Μαρτύρων μνήμη ἔλαμψε, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦσα, τὸν ζόφον τῆς κακίας ἐξαίρουσα, καὶ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, καὶ ἰαμάτων χάριν βρύουσα.

Ὡς δύο μαζοὶ πνευματικοὶ προχέετε, ἰαμάτων γάλα Ἅγιοι, πᾶσαν ἐκτρέφοντες καρδίαν, πικρίαν νοσημάτων διώκοντες, καὶ πάθη χαλεπὰ θεραπεύοντες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταγόσιν αἱμάτων Ἀθληταὶ φοινίξαντες, ἁλουργίδα παναοίδιμοι, ταύτην ὡραίως τε φοροῦντες, Χριστῷ συμβασιλεύετε πάντοτε, τῷ

Digitized by Google

μόνῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν, ὑπὲρ τοῦ κόσμȣ ἱκετεύοντες.

Ἡ γῆ ἐπευλόγηται ὑμῶν τοῖς αἵμασι, καὶ λειψάνων καταθέσεσι· τῶν πρωτοτόκων δ' Ἐκκλησία, τοῖς πνεύμασιν ἐνθέως φαιδρύνεται, ἐν ᾗ μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυρες ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἁγνὴ γεγένησαι, Παναγία Μητροπάρθενε, τοῦ διὰ σοῦ ἐπιφανέντος, ἐν ὕλῃ ὁρωμένῃ τȣ̃ σώματος, καὶ πάντας τȣ̀ς ἐν σκότει φωτίσαντος· ὅθεν σε πίςει μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων ἀνὰ γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.
Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ θεοειδέστατος ὁ φωταυγὴς καὶ σωτήριος, φῶς τὸ τρισήλιον, καθορᾷ καὶ μέλπει, σὺν ταῖς ἄνω τάξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μελῴδημα, καθικετεύει τε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρίν, τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον, καὶ πρὸ αἰώνων τηρούμενον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριὴλ καὶ τοῦτο, τῇ μόνῃ τεθάῤῥηκας, Ἁγνῇ εἰς Ναζαρὲτ ἀφικόμενος· μεθ' ἧς ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

(*) Ἐπειδὴ ὁ Ὅσιος Στέφανος ἑορτάζεται καὶ κατὰ τὴν ΚΗ'. τοῦ Ὀκτωβρίου, ἔχων καὶ ἐκεῖ καὶ ἐνταῦθα τὰ αὐτὰ Προσόμοια καὶ τὸν αὐτὸν Κανόνα, διὰ τοῦτο, ἐὰν βούληται ὁ Προεστώς, καταλιπὼν τὰ τοῦ Ὁσίου, ψαλλέτω ἀντ' αὐτῶν τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδοὺχ, κειμένην ἔμπροσθεν, μετὰ τοὺς Αἴνους τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως ἀεί, καὶ ποιῶν τὸ θέλημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ Παντοκράτορος, ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, Γαβριὴλ πανάριστε, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας περίσωζε, ἀεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.
Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Πάτερ θεοφόρε Στέφανε, θείᾳ φρονήσει τὸν νοῦν, ὀχυρώσας λαμπρότατα, τὸν θυμὸν ἀνδρείᾳ τε, σωφροσύνῃ τὴν ἔφεσιν, δικαιοσύνῃ ἅπασαν δύναμιν, ψυχῆς ἰθύνας φιλοσοφώτατα, ἅρμα τερπνότατον, ἀρετῶν συνήρμοσας, οὗ ἐπιβάς, χαίρων ἀνελήλυθας, πρὸς ὕψος ἔνδοξε.

Πάτερ θεηγόρε Στέφανε, θεολογίᾳ τὸν νοῦν, κατελάμπρυνας Ὅσιε, δορυφόρον οἷά περ, τὸν θυμὸν προτεινόμενος, κατὰ βλασφήμων μάκαρ αἱρέσεων, ἐπιθυμίᾳ τρυφῆς τῆς ἄνωθεν· ἧς κατηξίωσαι, μετασχεῖν θεσπέσιε, παρεστηκώς, θρόνῳ τοῦ παντάνακτος, καὶ παντοκράτορος.

Πάτερ θεοῤῥῆμον Στέφανε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, πιεζόμενος πάντοθεν, πρὸς τὸ πρῶτον αἴτιον, ἀνατρέχειν ἀνέπεισας· καὶ κατευνάσας κόσμου τὸν τάραχον, καὶ τοὺς θορύβους ἀποσεισάμενος, νοῦ καθαρότητι, συνεκράθης πάντοτε, πρὸς ἐφετῶν, ὄντως τὸ ἀκρότατον, θεόφρον Ὅσιε. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἁγιάζει. Ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σȣ̃ ἐκπορεύεται, ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου.
Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον, Γαβριὴλ σε μεθέξεσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, παρθενικῇ τὸν ἀσώματον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Digitized by Google

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις ἀπαύστως ἐκεῖθεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροστατοῦντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῇ ποίμνῃ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα. Κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας. Πράϋνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν. Ῥῦσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σὲ γεραίροντας, καὶ σοῦ τῇ σκέπῃ προστρέχοντας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡς Ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσων καὶ δεινῶν ἁμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε, ἐναργῶς ὡς ἄϋλος τὸν ἄϋλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος. Αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τοῦ Ἀρχαγγέλου, καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχαγγέλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ὡς παμμέγιστον τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡς φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, ἀΰλοις μεθέξεσι, θεῖον καὶ ἄϋλον, ἱκετεύω σε, Ἀρχάγγελε τὸν νοῦν μου, φωτίσαι πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες, τῶν ἀσωμάτων Νοῶν, τὸν τὴν ἄρρητον, χαρὰν μεμηνυκότα, ἐν κόσμῳ φοιτήσασαν, δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα, Γαβριὴλ ἔχοντες, οἱ ποθοῦντές σε, ῥυόμεθα κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄφεως, ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Ἁγνήν σε πανάμωμε, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἑώρακε, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, λαμπρῶς ἐβόησεν, ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία, Ἀγγέλων τὸ καύχημα, καὶ σεμνολόγημα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Σοὶ Στέφανε στέφανόν σοι ὁμώνυμον οἴσομεν ὕμνων. Θεοφάνους.

Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Σοὶ τῆς σῆς Παμμάκαρ διδαχῆς, χρέος προσκομίζοντες, τὴν ἀμοιβὴν ἀποτείνομεν στέφανον, ἐγκωμίων πλέκοντες· σὺ δὲ ἵλεως δεδεγμένος πανόλβιε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, χάριν μοι παράσχου τὴν τοῦ Πνεύματος.

Ὀλεθρίων ὅρμημα παθῶν, Πάτερ κατεμάρανας, ὡς λογισμὸν, κεκτημένος θεόφρονα· εὐμενὴς γὰρ γέγονας, εὐπροσήγορος, προσηνής τε καὶ κόσμιος, λόγῳ τῆς σοφίας, Στέφανε καὶ γνώσεως στεφόμενος.

Ἱερῶς ἐκόσμησας σαυτὸν, Πάτερ διὰ γνώσεως, καὶ πρακτικῆς ἐνεργείας χαρίσματος, θεορρῆμον Στέφανε, ἐφιέμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης Χριστοῦ· ὅθεν τῆς ἐλπίδος, ἄριστα παμμάκαρ οὐ διήμαρτες. Θεοτοκίον.

Τῶν κτισμάτων σὺ ὡς ἀληθῶς, ὑπερτέρα πέφηνας, τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων Πάναγνε· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς ηὐδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου· ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Μεθέξει φωτὸς ἀϋλωτάτου, ὡς ἄϋλος ὄντως Γαβριὴλ, ἀΰλως φωτιζόμενος φῶς καθορᾶσαι δεύτερος, τοὺς ὑλικοὺς ἑκάστοτε, βροτοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Μεγίστης εὐκλείας ἠξιώθης, τὸ μέγα μυστήριον ἡμῖν, ἀνακαλύψας μέγιστε, Ἀγγέλων· δι' οὗ ἤρθημεν, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον, ὕψος μεγάλως τιμῶντές σε.

Ἐπίφανον πᾶσιν οὐρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζητοῦσί σε ἀεὶ, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὦ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε. Θεοτοκίον.

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, μυστήριον Κόρη σοι ποτὲ, ὁ Γαβριὴλ ἐκραύγαζε· Χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς θεώσει ὡς εὔσπλαγχνος.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ἐξέλαμψεν ὁ βίος σου, θεοφόρε Στέφανε, ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος, ἐν τῷ κόσμῳ καὶ κατεφώτισε, τοὺς σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προσανέχοντας.

Digitized by Google

Φωτίζονται τὰ πέρατα, διδαχαῖς σου Ὅσιε, ὡς γὰρ φωστὴρ ἐξέλαμψας, Θεοφόρε τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία σου.

Ἀδούλωτον ἐτήρησας, τὴν ψυχήν σου πάθεσι, καὶ ἡδοναῖς τοῦ σώματος, Θεοφόρε στέφανε τίμιε· διὸ νῦν ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ἐφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα, τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόσι τῆς παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
» τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου· ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Γαβριὴλ, ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, δεικνύμενος ἀεὶ, σὺν αὐταῖς ἀνακράζει, τὸ θεῖον μελῴδημα, τῇ Τριάδι γηθόμενος. Τοῦτον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνήσωμεν, καὶ καθαρᾷ διανοίᾳ, αἰσίως δοξάσωμεν.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Τὸ αἷμά σου σοφὲ, μυστικῶς ἀνεβόα, ἐκ γῆς πρὸς τὸν Θεὸν, ὡς τοῦ Ἄβελ Θεόφρον· τρανῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριάδα τὴν ἄκτιστον· ὅθεν Ὅσιε, ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἀπεδίωξας, τοὺς τῆς αἱρέσεως λύκους, σφενδόνι τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε ἁγνὴ, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας· καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἵστατο μεθέξεσι θεαρχικαῖς, πάλαι Γαβριὴλ ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην Δανιὴλ, καὶ ἐντιθεὶς τὴν δήλωσιν, τῶν ἀγνοουμένων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς, πύρινον τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἐξελοῦ ἡμᾶς πυρὸς, διηνεκῶς φλογίζοντος, θείαις Γαβριὴλ μεσιτείαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον θείαν στολὴν, δόξῃ ἀπροσίτῳ ἀστράπτουσαν, ἠμφιεσμένος, στρατηγὲ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὅλην σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριὴλ, περιηγνισμένην Πανάμωμε, κατανοήσας, ἐκβοᾷ σοι ἐμφανῶς· Χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύτρωσις καὶ τῶν προπατόρων ἀνάκλησις.

Τοῦ Ὁσίου. Ἕτερος. Ἐλήλυθας, ἐκ παρθένου.

Σὺ Στέφανε, Μοναζόντων ἐγένου στεφάνωμα, ὡς λίθον πολύτιμον, τὴν ἀρετὴν περικείμενος· ὤφθης γὰρ μακάριε, θεοχαρίτωτον ὄντως ἐγκαλλώπισμα.

Τὴν ἔνθεον, Θεοφόρε σοφίαν τετίμηκας· διὸ τῶν χαρίτων σε, αὕτη στεφάνοις ἐλάμπρυνε, δόξαν τὴν αἰώνιον, σοὶ προξενήσασα Πάτερ πανσεβάσμιε.

Ἀμάραντον, ὁ Δεσπότης Παμμάκαρ σοι στέφανον, ὡς δίκαιος ἔπλεξε, τῆς ἀρετῆς ἀμειβόμενος· Σάββα τοῦ θεόφρονος, σὺ μαθητὴς γὰρ ἐγένου γνησιώτατος.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, τὸν καρπόν μοι ἡ Εὔα προσήνεγκε· ζωὴν δὲ γεννήσασα, τὴν ἐνυπόστατον Πάναγνε, αὖθίς με ἀνώρθωσας· διὸ κραυγάζω σοι· Χαῖρε ἀειπάρθενε Δέσποινα.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμενος, δεύτερον ὡράθης φῶς κραυγάζων, σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων τάξεσιν· Ἅγιος Πατὴρ ὁ παντουργὸς, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Τὸ εἶδός σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερθαύμαστον, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλῆττον, μέγα τὸ κλέος Γαβριὴλ μέγιστε, θείων Ἀσωμάτων ἀρχηγὲ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Ὁ θεῖος ὡς εἶδέ σε, καιρῷ τοῦ θυμιάματος, πάλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας, μένει κωφεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῇ ἀγγελίᾳ τῇ φρικτῇ, ἥπερ ἐξεφώνησας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἁγιάσματος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε φωνῇ Γαβριὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, τέτοκας πανάγιον Θεὸν, πάντας ἁγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Μεσίτης Θεοῦ.

Ὁρμὴν τῶν παθῶν, ἀπαθείας ἔρωτι κατέσβεσας, Θεοφόρε Στέφανε, καὶ ταῖς θεωρίαις τε καὶ πράξεσι, κατελάμπρυνας Πάτερ τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Νοΐ καθαρῷ, ταῖς γραφαῖς ὡμίλησας τοῦ Πνεύματος, Θεόρρημον Στέφανε, καὶ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως, συνελέξω τὸν πλοῦτον, θεόφρον Πάτερ Ὅσιε.

Σοφίας βυθὸν, ἐρευνήσας Στέφανε κατέλαβες εὑρεῖν ὅσον χρήσιμον, καὶ τὸν μαργα-

Digitized by Google

ρίτην τὸν πολύτιμον, διὰ πόνων ἐκτήσω, παμμάκαρ τὸν τῆς γνώσεως.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὥσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτον, Θεογεννῆτορ τέτοκας.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὠδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Γεώδεις γλῶσσαι γεραίρειν σε τὸν νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, θείαις λαμπρότησιν.

Ἀκτὶς ἡλίου πολύφωτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ταῖς σελασφόροις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσεσι, τοὺς ὑμνητάς σου σκότους παθῶν ἐξάρπασον.

Βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τὴν πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων, σοῦ παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Ῥημάτων θείων ὑπήκοος, Ἁγνὴ τῷ Γαβριὴλ ἐχρηματίσας, καὶ τὸν προάναρχον, Λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας, τῆς ἀλογίας κόσμον, ἀπολυτρούμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οἰκουμένης φωστὴρ φαεινότατος, Πάτερ ἀναδέδειξαι λόγων λαμπρότησι, καταφωτίζων Στέφανε, τοὺς σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προστρέχοντας.

Μακαρίως τὸν βίον διέδραμες· μύσας τὰς αἰσθήσεις γὰρ ἔξω γεγένησαι, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, καὶ Θεῷ προσωμίλησας Στέφανε.

Ὡς καλὸς ὡς ὡραῖος ὁ στέφανος, ᾧ νῦν ἐστεφάνωσαι πάνσοφε Στέφανε, ταῖς ἀρεταῖς στεφόμενος, καὶ παθῶν βασιλεύσας πανάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ φύσιν Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰώνων ὁρισθὲν ὄντως μέγα, σὺ Γαβριὴλ πεπίστευσαι Μυστήριον, τόκον τὸν ἀπόρρητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χαῖρε προσφωνῶν αὐτῇ, ἡ κεχαριτωμένη. Χρεωστικῶς σε ὅθεν οἱ πιστοὶ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀεὶ μακαρίζομεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἡ Σύναξις τελεῖται τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

Στίχοι.

Τῶν σῶν ἀγαθῶν ὥσπερ οὐκ ἔχω κόρον,
Ὡς οὐδ' ἑορτῶν, Γαβριὴλ Ἄρχων Νόων.

Τῇ δεκάτῃ δὲ τρίτῃ συναγήοχεν ᾧδε Γαβριήλ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδοὺχ, τῆς μετονομασθείσης Μαρίας.

Στίχ. Σκηνοῖς Γολινδοὺχ εἰς Ἐδέμ· σκηναὶ δέ σοι.

Τὸ τοῦ Βαλαὰμ, ὡς σκιάζουσαι νάπαι.

Αὕτη ἦν ἐκ Περσίδος, συνοικήσασα ἀνδρὶ Ἀρχιμάγῳ, ἐπὶ βασιλέων, Περσῶν μὲν, Χοσρόου, Ῥωμαίων δὲ, Μαυρικίου. Μεθίσταται δὲ εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν καὶ βαπτίζεται, διὰ τὸ ἐν ἐκστάσει αὐτὴν γενέσθαι, καὶ ἰδεῖν τοὺς προγόνους αὐτῆς καὶ τοὺς διαφέροντας ἐν τῇ γεέννῃ, οἳ ἐν ἀπιστίᾳ τὸν βίον κατέλυσαν. Διὰ τοῦτο παρά τε τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς, Ἀρχιμάγου τυγχάνοντος, παρά τε τοῦ Βασιλέως, εἰς τὸ τῆς λήθης φρούριον ἐκπεμφθῆναι καταδικάζεται. Καὶ διαγαγοῦσα ἐν αὐτῷ χρόνους ὀκτὼ καὶ δέκα, καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον, ἐν ᾧ δράκων ἦν, ἀκοντίζεται. Χρόνον δὲ τετραμηνιαῖον ἐκεῖσε ποιήσασα, ἐξημέρωσε τοσοῦτον αὐτὸν, ὡς ἐπ' αὐτῷ ἐπικλίνεσθαι καὶ ἐπαναπαύεσθαι. Ἀλλὰ καὶ χάριν ἐκ Θεοῦ ἔλαβε, μὴ ὑπὸ πείνης τοῦ λοιποῦ ἐνοχλεῖσθαι.

Εἶτα, ἐκεῖθεν ἀνελκυσθεῖσα, τῷ τοῦ Χοσρόου υἱῷ καθίσταται εἰς ἐξέτασιν, καὶ τύπτεται μάστιξιν, ἐξ ὧν ὁ μαστὸς αὐτῆς διαρρήγνυται· καὶ ἐν σάκκῳ, καμιναίας αἰθάλης πλήρει, ἐμβληθεῖσα τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀσφαλισθεῖσα, ἔντινι τόπῳ καταμόνας προσρίπτεται. Διαφυλαχθεῖσα δὲ ἀβλαβὴς, χαμαιτυπείῳ ἐκδίδοται, ἔνθα πολλοὶ τῶν ἀκολάστων εἰσερχόμενοι, ταύτην οὐχ εὕρισκον. Ἀπαγομένη δὲ τὴν ἐπὶ θάνατον, ἐρρύσθη ὑπὸ Ἀγγέλου. Τῆς δὲ δυσφορούσης ἐπὶ τὸ μὴ παθεῖν, ἐπιστὰς ὁ Ἄγγελος, ξίφος κατέχων, πλήττει αὐτὴν κατὰ τοῦ αὐχένος, καὶ ἔδοξε τομὴν ἐργάσασθαι, καὶ ἐκ τῆς τομῆς αἷμα ῥυῆναι· ἐξ οὗ τὰ περικείμενα αὐτῇ ἱμάτια ἐβάφησαν, καὶ ἰάσεις πολλὰς εἰργάσαντο.

Ἡ δὲ Ἁγία, παραγενομένη ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ προσκυνήσασα τοὺς Ἁγίους τόπους, καὶ τὴν διαφορὰν τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν λοιπῶν αἱρέσεων γνοῦσα θεόθεν, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παραγενομένη, σορῷ μικρᾷ κατασχεθεῖσα, καταλιμπάνει τὰ τῇδε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημεῖ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἰωάννου τόκον ἔνδοξε ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρίᾳ ποτὲ, ἔνδον τοῦ θείου ναοῦ, ἑστῶτι καὶ ψαλ-

Digitized by Google

λόντι, τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ περίδοξος τȣ̃ οἴκȣ σȣ εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριὴλ, καθαγιάζει ψυχὰς, πιςῶν καὶ προτρέπεται, μεγαλοφώνως βοᾷν· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρώτου φωτὸς μυστικῶς, δεύτερον φῶς ἀληθῶς, ὡράθης τοὺς μέλποντας, φωτίζων πάντοτε· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἀπεστάλη Γαβριὴλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χαρὰν μηνύων σοι, Παρθενομῆτορ ἁγνὴ, δι' ἧς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία ἤνθησε, τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μυρίζουσιν Ὅσιε, τῶν σῶν δογμάτων, οἱ λόγοι τῇ χάριτι, τοῦ Πνεύματος λαμπόμενοι· Θεότητα μίαν γὰρ, σέβων ἐν προσώποις τρισὶ, Λόγου τε τὴν σάρκωσιν ὑμνῶν, εὐωδιάζεις ἡμᾶς πανόλβιε.

Ὁ βίος τῷ λόγῳ σου, συνδραμὼν Πάτερ, διπλȣ̃ν σοι τὸν ςέφανον, παμμάκαρ προεξένησε· σοφίας γὰρ ὄργανον, Πάτερ πανέντιμε, γέγονας τῷ Κτίστῃ σου βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Νοὸς καθαρότητι καὶ διανοίας, Θεόφρον λαμπρότητι, τὸν βίον διελήλυθας, ἁγνείᾳ τε σώματος καὶ παρθενίᾳ σεπτῇ, ἄριςον ἀνάθημα φανεὶς, τῷ παντεπόπτῃ καὶ παντοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Ἰθύνουσα Πάνσεμνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἡ κυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθονίαν τῆς ἀγαθότητος.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὠδὴ ή. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἱερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ γηθόμενος· σὺ γὰρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωματούμενος· τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῇ ἐξ ἡμῶν προσφωνεῖς, Παρθένῳ ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοῒ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, ἀΰλους Ἀρχάγγελε ἑνούμενος, στόματι πυρίνῳ σου, μέλπεις τὸ μελῴδημα, τὸ φοβερὸν ὃ μέλπουσι, πάντες Ἀγγέλων χοροί. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐκλείαις σαφῶς πεποικιλμένος, ταῖς θείαις διέρχῃ τὰ οὐράνια, εἶτα τὰ ἐπίγεια, ἀποπεραιούμενος, τὰ ἱερὰ θελήματα, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, Ἀγγέλων Γαβριὴλ ἀρχηγέτα, κλέος τῶν ἐν πίστει ἀεί σε εὐφημούντων.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προελόμενος, ἔσχε σε προτρέχοντα, καὶ προασπιζόμενον, τὸ ἱερὸν παλάτιον, ὦ ἱερὲ Γαβριὴλ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνον τερπνὸν τȣ̃ Βασιλέως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχȣσαν, ὡς τὸν ὑπερούσιον, μόνον ȣ̓σιώσασαν, καὶ τοῖς βροτοῖς ἑνώσασαν, ἑνώσει κρείττονι, γεννήσεως ἀῤῥήτȣ καὶ ξένης, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Τοῦ Ὁσίου. Κάμινος ποτέ.

Στέφος εὐπρεπὲς, Χριστὸς ὁ ζωοδότης, τῇ κορυφῇ σου ἐπιτέθεικε, φερώνυμε Στέφανε, τῶν σῶν ἱδρώτων ἕνεκα, τῶν ἀπείρων τε καμάτων σου, οὓς χαίρων ἠγωνίσω, τῷ τούτου πόθῳ πυρούμενος.

Ὅλην ὑπερβὰς, τὴν αἴσθησιν παμμάκαρ, νοῒ τῷ πρώτῳ προσωμίλησας, ψυχῆς καθαρότητι, πολιτείας τε σεμνότητι, στεφανηφόρε Στέφανε κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἔρωτι σφοδρῷ, παμμάκαρ κατιχνεύσας, τȣ̃ θεοφόρου Σάββα Στέφανε, τὸν βίον τὸν ἔνθεν, πολιτείας τε σεμνότητι, ἐζήλωσας πανεύφημε· γέγονας ἐκμαγεῖον, τούτου γὰρ ὄντως πανάριστον. Θεοτοκίον.

Νοῦς ὁ ἀπαθὴς, ἐν μήτρᾳ σου ἑνοῦται, τῷ ἀνθρωπίνῳ νοῒ Πάναγνε, σαρκός τε παχύτητι, ὑπὸ χρόνον τε γενόμενος, αἰώνων ὁ ὑπέρτερος· ὅθεν σε Θεοτόκον, πίστει καὶ πόθῳ δοξάζομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ἵστασαι φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ ἱερῶς θεȣ́μενος, καὶ φῶς ὁρώμενος, καὶ φωτίζων, πίστει τοὺς τιμῶντάς σε, ἱερὲ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Ὥσπερ οὐρανὸς, ὁρᾶσαι κατάστερος, θείαις λαμπρότησιν· ὥσπερ στρατηγέτης δὲ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ διαθέεις ἅπασαν, τὴν γῆν τὸ βούλημα, τȣ̃ Δεσπό-

Digitized by Google

του, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στῆσον τὸ δεινὸν, βαρβάρων κλυδώνιον, ἐπεγειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου· τῆς Ἐκκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα· τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον, πταισμάτων λύτρωσιν, βασιλεῖ τε δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριὴλ τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Ἡ περικαλλὴς, δυὰς καὶ περίδοξος, Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς θείας δόξης πᾶσιν αἰτήσασθε, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ὡς προστάται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότου ἐν πᾶσι μιμούμενοι. Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε, καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννῆτορ πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς ἀνυμνούντων σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ὑπέρτιμε Στέφανε, νῦν καθαρῶς ἡδόμενος, καὶ τρυφῆς ἀπολαύων τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἔνθα τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, περὶ Θεὸν, χορεύουσι μάκαρ, τοὺς σε νῦν γεραίροντας, μεσιτεύων πρὸς σὲ ἕλκυσον.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς ἐφετῶν ἀκρότατον, πρὸς τὸ μόνον τῷ ὄντι σαφῶς μακάριον, πρὸς τὸ πανυπέρτατον κάλλος, πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ὄντως ἀγήρω, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, Θεοφόρε Πάτερ Στέφανε.

Ὡς ἥλιος ἔλαμψας, ἐν Μοναστῶν συστήμασιν, ἁπαλῶν ἐξ ὀνύχων καθιερώμενος, καὶ ὥσπερ ἀκτῖνας ἐκπέμπων, τὰς ἀρετὰς, τῆς σῆς πολιτείας, γλυκύτατε Στέφανε, Θεοφόρε Πάτερ Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πόῤῥωθεν, προφητικοῖς ἐν ὄμμασιν οἱ Προφῆταί σε πάντες προανεφώνησαν, μέλλουσαν φανεῖσθαι Μητέρα, τοῦ παντουργοῦ, καὶ πάντων Δεσπότου· διό σε πανύμνητε, Θεοτόκον καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος σαρκωθεὶς ἐν Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀῤῥήτως πυρσευόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐλλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχῃ πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, Γαβριὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας. Θεοτοκίον.

Εἰκόνος ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην, οἴμοι! ὁ τάλας, δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι· σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος, ἀῤῥήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χείρονος μετείληφας, καινοποιήσας με Λόγε, παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι, Μάρτυρες.

Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε Θεοῦ, θεῖος Ἀρχιστράτηγος, καὶ ὑπουργὸς ἀναδέδειξαι· καὶ ταῖς λαμπρότησι, καὶ ταῖς φρυκτωρίαις, τούτου αὐγαζόμενος, ἀμέσως κατὰ μέθεξιν δεύτερον, φῶς ἐχρημάτισας, καὶ φωτίζεις τὴν περίγειον, ἐξαστράπτων, τῷ κάλλει τῆς δόξης αὐτοῦ.

Γαβριὴλ Πρωτάγγελε τὸ σὸς, κλέος περιβόητον· καὶ θαυμαστή σου ἡ δύναμις· ἡ χάρις ἔνθεος· ἡ μορφὴ ὡραία· τὸ εἶδός σου πύρινον· ἡ τάξις ὑψηλὴ καὶ ὑπέρτιμος· ἡ φαῦσις ἄϋλος· ἡ ῥοπὴ ἀμετακίνητος, πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ νεύσει τοῦ κρείττονος.

Γαβριὴλ Ταξίαρχε χαρᾶς, μυστικῆς προάγγελε, ὁ νυμφοστόλος ὁ ἔνδοξος, τῆς Θεομήτορος, σὺν αὐτῇ τῷ Κτίστῃ, πάντων καθικέτευε, λυτροῦσθαι τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων, τοὺς σὲ γεραίροντας, καὶ τὰ θεῖα Εὐαγγέλια, σοῦ ἐν πίστει δεχομένους πάντοτε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ὅπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἑωσφόρος. Διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ ἀξιύμνητε, Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν, ὡς Θεοῦ Μητέρα εὐλογημένη, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ βούλει, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην. Εἰδ' οὔ, εἰς τὸν Στίχον τὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, ζήτει ἅπαντα Σεπτεμβρίου ϛ'.

Digitized by Google

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδούχ.

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἄστρον ἡμῖν φαεινότατον, ἐκ τῆς Περσίδος σεμνή, Γολινδοὺχ ἐξανέτειλας, ἀρετῶν λαμπρότησι, καὶ τῶν ἄθλων φαιδρότησι, τὴν οἰκουμένην, περιαυγάζουσα, καὶ ἀθεΐας, νύκτα διώκουσα· ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον περιχαρῶς, πίστει ἑορτάζοντες, ὑμνολογοῦμέν σε.

Θείαις σεμνὴ εἰσηγήσεσιν, ἔγνως Χριστὸν τὸν Θεόν, τοῖς ἐν γῇ ἐνδημήσαντα· καὶ τῆς διανοίας σου, φωτισθεῖσα τὰ ὄμματα, πρὸς πᾶσαν πάλιν, τομῶς ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων, ἐχθρῶν καὶ ὤλεσας, τούτων τὸ φρύαγμα· ὅθεν διαδήμασι, νικητικοῖς, ἔστεψέ σε Κύριος, ὁ ὑπεράγαθος.

Ἄπληγον τὸν νοῦν ἐτήρησας, ἐν τῷ πληγαῖς ὁμιλεῖν, καὶ χρονίαις καθείρξεσιν, ἀθληφόρε ἔνδοξε· κατωτάτῳ ἐν λάκκῳ δέ, ἀποῤῥιφεῖσα, ἡμέραις πλείοσι, τροφὴν ἐτρέφου, μὴ διαῤῥέουσαν, δράκοντα δόλιον, κεκτημένη σύνοικον, ἐκ τῆς αὐτοῦ, βλάβης ἀνενόχλητος, Μάρτυς προσμείνασα.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Ὁ Κανών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χαίραις Γολινδούχ, Μάρτυς ὡραϊσμένη. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Χαρμονικῶς τῷ Δεσπότῃ ἐν οὐρανῷ, παρεστῶσα ἔνδοξε, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, λαμπομένη πάντοτε ἡμᾶς, εὐπροσδέκτοις σου εὐχαῖς, Μάρτυς καταύγασον.

Ἀποφυγοῦσα τὸ σκότος τὸ περσικόν, ὡς ἀστὴρ ἀνέλαμψας, εὐσεβείας φαεινός, καὶ πολλῶν ἐφώτισας ψυχάς, ἐπιγνώσει θεϊκῇ, Θεομακάριστε.

Ἰχνηλατοῦσα τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, Γολινδοὺχ πανεύφημε, μαρτυρίου καλλοναῖς, σεαυτὴν ὡραΐσας· καὶ νῦν, εἰς νυμφῶνα νοητόν, εἰσῆλθες χαίρουσα. Θεοτοκίον.

Ῥύπου κακίας τὴν φύσιν ὁ πλαστουργός, τὴν ἡμῶν βουλόμενος, ἐκκαθᾶραι ἐκ τῆς σῆς, καθαρᾶς σεσάρκωται γαστρὸς Θεοτόκε· διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ νοῦς σου νεύσει πρὸς Θεόν, ὅλως πεφωτισμένος, ἐμυήθη τὰ θεῖα, Γολινδοὺχ καὶ ἀσφαλῶς, βεβαιωθεὶς ἐν αὐτοῖς, ἀπιστίας, σκότος ἀπεκρούσατο.

Ἰσχὺν θεμένη τὸν Χριστόν, τῇ θεογενεσίᾳ, προσεχώρησας Μάρτυς, καὶ τὴν κλῆσιν εὐσεβῶς, ὥσπερ τὴν πίστιν τὴν σήν, ἐνηλλάξω, θείαις ἐπινεύσεσι.

Σοφῶν λογίων ἱεραῖς, ἀναπτύξεσι πίστει, ἐπιμένουσα Μάρτυς, ἐμυήθης ἐν αὐτοῖς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ, παραδόξως, θείαν ἐπιφάνειαν. Θεοτοκίον.

Γνωσῶς κατείδομεν Θεόν, σαρκωθέντα Παρθένε, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, δι' οἶκτον νῦν τὴν ἡμῶν, ἀναλαβόντα μορφήν· διὰ τοῦτο, πίστει σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Οἱ σοὶ πανεύφημε, κατευθυνόμενοι, πρὸς τὸν Κύριον βρόχοις τοῖς τοῦ ἐχθροῦ, πόδες οὐ κεκώλυνται, ὑποσκελίζοντες αὐτοῦ, τὰς πορείας θείῳ Πνεύματι.

Λυθῆναι σπεύδουσα, παθῶν συγχύσεως, καὶ δολίας ἀπάτης Μάρτυς δεσμοῖς, χαίρουσα ὡμίλησας, καταδεσμοῦσα ἐν αὐτοῖς, πᾶσαν πλάνην τοῦ ἀλάστορος.

Ἰσχύν σοι δίδωσι, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὑπομεῖναι βασάνους καὶ πονηράς, στρέβλας ἀξιάγαστε δι' ὧν κατήργησας ἐχθροῦ, πάντα Κόρη μηχανήματα. Θεοτοκίον.

Δεσμὸν διέλυσας, τῆς παραβάσεως, τῶν καλῶν τὸν δοτῆρα ὑπερβολῇ, τέξασα χρηστότητος, Παρθενομῆτορ· οἱ πιστοί, διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ὀχυρωθεῖσα τὸν λογισμόν, ἐν ὀχυρωτάταις φυλακαῖς, χρόνον πολὺν ἐκαρτέρησας, φύλαξ δεικνυμένη διαταγμάτων Χριστοῦ, ἀγλάϊσμα Μαρτύρων Μάρτυς πανεύφημε.

Ὑπὸ Ἀγγέλου φωτοειδοῦς τῶν περικειμένων σοι δεσμῶν, ἀπολυθεῖσα ἐξέδραμες, πρὸς ἁγιωτάτου ἀνδρὸς ἀπάντησιν, πρὸς σὲ παρὰ Κυρίου σταλέντος Ἔνδοξε.

Χαίρουσα ᾤκησας σκοτεινόν, λάκκον καὶ βαθύτατον σεμνή, ὡς Δανιὴλ ὁ θαυμάσιος, δράκοντι συνοῦσα, ὅς τις ᾐδέσθη σε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων ἐπιγνοὺς Μάρτυρα.

Θεοτοκίον.

Μεμολυσμένος τὸν λογισμόν, καὶ ἠχρειωμένος ταῖς πολλαῖς, Μήτηρ Θεοῦ παραβά-

Digitized by Google

σεσι, σὲ καθικετεύω μόνη ἀμβλύντε, οἰκτεῖραί με καὶ σῶσαι τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἀπέῤῥιψαν λάκκῳ σε, κατωτάτῳ δυσμενεῖς, ἐν ᾧ ἡμέραις πλείοσι, βρῶσι οὐδόλως εἴληφας ἐκ χειρὸς, ἀνθρώπων· ἐτρέφου γὰρ, θείῳ ἄρτῳ, τὸν Κτίστην μεγαλύνουσα.

Ῥημάτων ὑπάρχουσα, φύλαξ Μάρτυς θεϊκῶν, πολυχρονίαν κάθειρξιν, κατεδικάσθης πάσαις ἀσκητικαῖς, τὸ σῶμα συντρίβουσα, ἀγωγαῖς καὶ τὰ πάθη ὑποτάττουσα.

Τελείως ἠλόγησας, τῆς ἁγίας σου σαρκὸς, ἐν τῷ ῥοπάλοις τύπτεσθαι, καὶ τὰ ὀστᾶ συντρίβεσθαι ἀφειδῶς, τοῖς λίθοις Πανεύφημε· θεϊκὸς γάρ σε πόθος ἐπεῤῥώννυεν. Θεοτοκίον.

Ὕφανας ὁ Ὕψιστος, ἑαυτῷ περιβολὴν, ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων σου, τοὺς γυμνωθέντας θείαις καταστολαῖς, ἐφαίδρυνεν Ἄχραντε· διὰ τοῦτό σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Σὲ γυμνοῦντες περιέφερον οἱ ἄφρονες, παικτικῶς πόλιν ἅπασαν· ὁρωμένης δὲ, οὐδαμῶς ἐφρόντισας σεμνὴ, αἰσχύνης· τὴν δόξαν τὴν ἐκεῖ, ἀποκειμένην γὰρ νοὸς ὄμμασιν ἔβλεπες.

Ὥσπερ ἄσαρκος ὑπήνεγκας τὰς μάστιγας, Μάρτυς θεομακάριστε· ἐδυνάμου γὰρ, ὁ Χριστός σε σάρκα δι' ἡμᾶς, φορέσας συνὼν σοι καὶ τηρῶν, τὴν σὴν καρδίαν Γολινδοὺχ, ἄτρεπτον θείᾳ στοργῇ.

Ῥωμαλέως τὴν χρονίαν ἐκαρτέρησας, κάθειρξιν ἀξιάγαστε· ὥσπερ κόσμον δὲ, τὰ κλοιὰ προφέρουσα σεπτῶν, Χριστοῦ παθημάτων κοινωνὸς, ὡς καὶ τῆς δόξης τῆς αὐτοῦ Γολινδοὺχ γέγονας.

Ἀναγέννησιν κομίζεται δι' ὕδατος, καὶ πνεύματος Πανεύφημε, ἡ τεκοῦσά σε, νουθεσίαις εἴξασα ταῖς σαῖς, Θεοῦ καταυγάσαντος αὐτῆς, ἀποκαλύψεσι φρικταῖς, τὸν λογισμὸν ἐμφανῶς. Θεοτοκίον.

Ἱλαστήριον κεκτήμεθα Πανάμωμε, πρὸς τὸν Θεόν σε πάντοτε. Ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῶν ἐκεῖ βασάνων φοβερῶν, καὶ λύτρωσαι πάσης ἀπειλῆς, ἐπιβουλῆς τε ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Σὲ μεγίστοις ἀγῶσιν ἐγκαρτερήσασαν, καὶ χρονίᾳ καθείρξει δεσμῶν ἀπέλυσε, θείᾳ προτροπῇ, δυσμενὴς πονηρότατος, Μάρτυς ἀθληφόρε, φαιδρῶς δεδοξασμένη.

Μετὰ πόνους μυρίους τῆς ἐναθλήσεως, ἀκροτάτῃ ἀσκήσει σαυτὴν ἐκδέδωκας, Θέκλαν ἀληθῶς, τὴν σεπτὴν Πρωτομάρτυρα, Μάρτυς μιμουμένη· μεθ' ἧς σε εὐφημοῦμεν.

Ἐπτερώθης τῷ πόθῳ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τὰ θήρατρα πάντα τοῦ πολεμήτορος, ὡς περιστερὰ τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαστε, Μάρτυς ὑπερέβης, καὶ τῷ Θεῷ ἡνώθης.

Νοερῶς ἑνουμένη τῷ θείῳ ἔρωτι, τὰς ἐκεῖθεν πλουσίως αὐγὰς εἰσδέδεξαι· αἷς καὶ νῦν ἡμᾶς, καταυγάζεσθαι πρέσβευε, Μάρτυς τοὺς τελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῷ τόκῳ σου πᾶσαν ἀποστειρώσασα, τὴν κακίαν τοῦ πλάνου πάσης στειρεύουσαν, πράξεως Ἁγνὴ, ἀγαθῆς τὴν καρδίαν μου, δεῖξον καρποφόρον, Θεὸν ἱλεουμένη.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἰδεῖν Θεόφρον νοὸς λαμπρότητι, τὰ ἀγαθὰ τὰ μένοντα ἐκεῖσε ἠξίωσαι, ἐνδημοῦσα εἰσέτι τῷ σώματι· ὧν νῦν ἐν μετουσίᾳ, θείᾳ ὑπάρχουσα, τούτων καὶ ἡμᾶς, ἐπιτυχεῖν Κυρίῳ πρέσβευε.

Ὡς φῶς ὡς ἥλιος ἐναπήστραψεν, ἡ καρτερὰ καὶ θεία καὶ γενναία σου ἄθλησις, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισε, φέγγει θεογνωσίας, καὶ ἀπεμείωσε, πάντα τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν Θεομακάριστε.

Σαυτὴν ἐνδύμασι περιέσειλας, σῶν ἱερῶν αἱμάτων βεβαμμένοις λαμπρότησι· τὸ δὲ σὸν ἡμαγμένον ἱμάτιον, Μάρτυς, πηγὴν θαυμάτων, ἔδειξας χάριτι, τοῖς καθαρωτάτῳ λογισμῷ, τούτου προσψαύουσιν.

Ἡ σὴ δεδόξασται θεία κοίμησις, ἀγγελικῶν ταγμάτων σε λαβόντων πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο τελοῦμεν τὴν μνήμην σου, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ, πανηγυρίζοντες, Μάρτυς ἀθληφόρε, τοῦ Χριστοῦ ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Φωνὴ Ἀγγέλου Ἁγνὴ συνέλαβες, Λόγον Πατρὸς ἡμῖν ὁμοιωθῆναι θελήσαντα· ὃν δυσώπει εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, καὶ τῶν ἁμαρτημάτων, λύσιν πανάμωμε· ὅθεν εὐχαρίστοις, σὲ φωναῖς ἀεὶ δοξάζομεν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν 13 τοῦ παρόντος, ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένῃ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν 630 Ἁγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἁγίας, καὶ Οἰκουμενικῆς Δ'. Συνόδου, τῆς ἐν ἔτει 451, ἐπὶ τῶν Βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας, συγκροτηθείσης κατὰ Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου τῶν Μονοφυσιτῶν. — Ἔστι δὲ ἡ Ἀκολουθία αὕτη ποίημα τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυρίου Φιλοθέου, ἀκμάσαντος περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΔ'. αἰῶνος.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν Στίχȣς ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. καὶ Ἀνατολικὰ γ'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων τὰ παρόντα δ'. Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς φιλάνθρωπε ἀνεκήρυξε, τὸ σεπτὸν σύστημα, τῶν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, διπλȣ͂ν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἕνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν· ὅθεν σὺν Πατρί τε, καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεόν, ἕνα πιστῶς προσκυνοῦμέν σε, τούτους μακαρίζοντες.

Πύῤῥον τε καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὀνώριον ἅμα, Εὐτυχῆ Διόσκορον, καὶ δεινὸν Νεστόριον κατεστρέψατε, τῶν κρημνῶν Ἔνδοξοι, τὸ Χριστοῦ ποίμνιον, ἑκατέρων διασώσαντες, διπλοῦν ταῖς φύσεσιν, ἕνα τὸν Χριστὸν καθ' ὑπόστασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις δεικνύμενον· ὃν καὶ προσκυνοῦντες, ὡς ἄνθρωπον, καὶ τέλειον Θεόν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ὑμᾶς δοξάζομεν.

Ἄκτιστον ἐκήρυξαν, οἱ θεοφόροι συμφώνως, τὴν θείαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θείαν θέλησιν τοῦ πτωχεύσαντος, τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ νείμαντες, τὸ κτιστὸν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποστατικὴν τε διαίρεσιν· ȣ̓͂ς ἐν ἐτησίοις, τιμῶντες οἱ πιστοὶ ταῖς ἑορταῖς, Χριςὸν συμφώνως δοξάζομεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Τριάδα τὴν ἄκτιστον, οἱ θεοφόροι Πατέρες, Θεὸν ἕνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον ἀνεκήρυξαν, τὸ ἁπλοῦν ἅπασι, τῆς μιᾶς φύσεως, καταλλήλως ὑποδείξαντες, κοινῷ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας ἁπλότητι, ἄναρχον ἀτελεύτητον, τȣ͂τον διὰ πάντων γνωρίσαντες· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν, αὐτοὺς ὡς Ἀποστόλων μιμητάς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας, πάντας Εὐαγγέλιον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα· τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ Ὀρθοδόξων προμάχους, τȣ̀ς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ α'. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ᾐχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους ὀικογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἥ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτȣ͂, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ Βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ, καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδίον Βασιλέως. Καὶ Μελχισεδέκ, Βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν ȣ̓ρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι. Κεφ. ιδ'. 14.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱȣ̀ς Ἰσραήλ. Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. Εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ἡμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθείη ἡμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ἡμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφȣ̀ς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετȣ̀ς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρός, καὶ ἀναμέσον ἀδελφοῦ αὐτȣ͂, καὶ ἀνα- Κεφ. α'. 8.

Digitized by Google

μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι. 14. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἰδοὺ, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ἡμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾷν αὐτοὺς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ᾽ αὐτοὺς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερὸς, ὅς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ᾽ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον. Ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ· Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεός σου, ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε Ἅγιοι Πατέρες· τῆς γὰρ Ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε. Μεθ᾽ ὃν καὶ Μακεδόνιον πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιόν τε, καὶ Σεβῆρον τὸν Ἀκέφαλον. Ὧν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, διατηρεῖν ἐν τῇ πίστει δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐκ Θείου Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρὸς συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι᾽ ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Δόξα, τῶν Πατέρων. Ἦχος πλ. δ'.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι᾽ αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντα ἡμᾶς ὁδηγήσας. Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθεὶς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'. τῆς Θεοτόκου εἰς β'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς η'.

Οἱ δύο Κανόνες τῶν Πατέρων, ὧν ὁ πρῶτος ἔχει Ἀκροστιχίδα·

Πλάνης ἀνυμνῶ δεξιοὺς καθαιρέτας.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Φιλόθεος (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Πλάνης καθαιρέτας δεξιοὺς, νῦν ἀνυμνῆσαι προθέμενος Δέσποτα, χάριν τὴν σὴν ἄνωθεν, τὴν πανσθενῆ καλῶ καὶ τὴν ἐνέργειαν· δεξιὰ γὰρ ὄντως, σὺ τοῦ Πατρός τε καὶ δύναμις.

Λόγοις Προφητῶν τῶν ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἑπόμενοι, τοῦ Θεοῦ τὸ ἄγνωστον, καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντας ῥυσάμενοι.

Ἄνωθεν χορὸς προφητικὸς, καὶ Ἀποστόλων ὁ θεῖος κατάλογος, ἕνα τρισυπόστατον, Θεὸν τρανῶς καὶ πανσθενῆ ἐδίδαξαν· ὃν σεπτοὶ Πατέρες, σαφῶς ἡμῖν ἐξεκάλυψαν.

Νόμοις πειθαρχοῦντες θεϊκοῖς, οἱ θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ᾽ οὐσίαν ἄγνωστον, τὸν ποιητὴν ἁπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείαις μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ τριλαμπὲς θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρί σου χωρήσασα Δέσποινα, τὰς καρδίας φώτισον, ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε· φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος.

Δεύτερος Κανών.

Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἡ τῶν Πατέρων, εὐσεβὴς ὁμήγυρις, ἡ κροτηθεῖσα ποτὲ, κατ᾽ Εὐτυχοῦς ὄντως, τὸν Σωτῆρα ὥρισεν, ἀδιαιρέτοις φύσεσιν, ἐν δυσὶ τοῖς τοῦ θείου Πατρὸς Κυρίλλου διδάγμασι, βαίνουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα.

Ἑξακοσίων, ἀριθμὸς τριάκοντα, εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυχοῦς πλάνην, καὶ

(*) Ἐποίησε τὸν Κανόνα τοῦτον ὁ ἱερὸς Φιλόθεος, ἀναμφιβόλως δὲ καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς τινα εὐχαριστήριον ὕμνον πρὸς τὸν Θεὸν, καθὼς ὁ ἴδιος λέγει ἐν τῷ Θεοτοκίῳ τῆς θ'. Ὠδῆς τοῦ παρόντος Κανόνος· ὅτε, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου, ἐπανεκλήθη πάλιν τὸ δεύτερον εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ 1369 ἔτος, τῇ ια'. Ὀκτωβρίου.

Digitized by Google

Σεβήρου αἵρεσιν, καταβαλόντες ἔφασαν· Ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν βαίνοντες, ἔπεσι Κυρίλλου τοῦ μάκαρος.

Ο μὴ κηρύττων, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις Χριστὸν, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σχοίη τὸ ἀνάθεμα· ἡ γὰρ τετάρτη Σύνοδος, τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐμφρόνως οὕτως ἐθέσπισε. Πάντες σὺν αὐτοὺς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα, περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Η πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὺς ὑμᾶς ἀνεστόμωσε, τὴν πλάνην Ἔνδοξοι κατασύροντας, καὶ πιστοὺς ποτίζοντας, εὐσεβείας νάματα, Προφητῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Σέργιον καὶ Πύῤῥον τοὺς δεινοὺς, προστάτας τῆς αἱρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν Θεόδωρον, γενναίως ἅμα Σοφοὶ καθείλετε, τὴν σεπτὴν στηρίξαντες, Ἐκκλησίαν Ἔνδοξοι, Ἀποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασι.

Ἀνάρχου Θεότητος τρανῶς, ἐνέργειαν συνάναρχον, οἱ Θεοφόροι ἀνακηρύξαντες κτιστὴν ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν, τοῦ κτιστοῦ προσλήμματος, ἐν διπλόῃ φύσεων, Υἱὸν ἕνα Χριστὸν καταγγείλαντες.

Θεοτοκίον.

Ιδεῖν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγὰς, τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν ἀνέσπερον θείαν ἔλλαμψιν, πηγῇ προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος, τῇ Μητρὶ τοῦ κτίσαντος· ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα, τοῖς πιστοῖς χορηγεῖται τὰ βέλτιστα.

Ἕτερος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Οἱ τοῖς Σεβήρου ἀναιδῶς, ἐναβρυνόμενοι λόγοις, τοῖς ἰοῦ θανατηφόρου ἐμπλέοις, καταισχύνθητε ἀεὶ, ἀποχωροῦντες ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας ὥσπερ λύκοι καὶ κύνες ἁρπάκτορες.

Οἱ θιασῶται καὶ πιστοὶ, τὸν Παντουργὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν δυσὶν ἀδιαιρέτοις οὐσίαις, καὶ θελήσεσι διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις σέβομεν· τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην, ὅθεν εἰς τέλος τροπούμεθα.

Δεῦτε Σεβήρου Εὐτυχοῦς, καὶ Ἰακώβου τὴν πλάνην, Θεοδώρου Διοσκόρου σὺν τούτοις, ἀπωθώμεθα τρανῶς· τὴν δὲ τετάρτην Σύνοδον, τῶν εὐσεβῶν Πατέρων, μελψωμεν θείοις ἐν ᾄσμασιν.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀπόκυντε· διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἱρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσαλγῶν, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφήμων συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· πράϋνον μηχανάς τε, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ δ΄. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Νόμους τοὺς τοῦ Πνεύματος, μελέτην ποιούμενοι, τοὺς πατρικοὺς νόμους Σοφοὶ, καταπεμφθέντας πρὸς ὑμᾶς, ἐκ Ῥώμης ἐδέξασθε, καὶ ἀναπτύξαντες φωτὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, τὴν Ἐκκλησίαν καλῶς ἐστηρίξατε.

Ὕμνοις καταστέψωμεν, τὴν θείαν ὁμήγυριν, τῶν Θεοφόρων οἱ πιστοί· τὸν σαρκωθέντα Λόγον γὰρ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ταῖς ἐνεργείαις ἅμα καὶ τοῖς θελήμασι, τοῖς καταλλήλοις ἡμῖν ἀνεκήρυξαν.

Μέγιστα φυσώμενον, Ὀνώριον πάνσοφοι, ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ Ἀρχῇ, Ῥώμης ποτὲ τῆς παλαιᾶς, καλῶς κατεστρέψατε, καὶ μετὰ τέλος τοῦτον ἀποκηρύξαντες, ὡς τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ θρόνου ἀνάξιον.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐνυπόστατον, Παρθένε γεννήσασα, Θεοῦ καὶ φῶς ἀληθινὸν, τοὺς ὀφθαλμούς μου τῆς ψυχῆς, διάνοιξον δέομαι, καὶ τῆς ἐκεῖθεν αἴγλης μέτοχον ποίησον· σὺ γὰρ μεσῖτις αὐτοῦ τε καὶ πρύτανις.

Ἕτερος. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Φράσον ἡμῖν, ἄφρον Σεβῆρε καὶ μάταιε, μίαν φύσιν, σύνθετον τὸν ἄναρχον, φῶς τοῦ Πατρὸς Λόγον καὶ Υἱόν· εἰ γὰρ οὕτως εἴποις, καὶ ἄλλην φύσιν ἐσήμανας· ἡ σὰρξ γὰρ καὶ ὁ Λόγος, οὐχὶ μία οὐσία, ἀλλὰ δύο ὑπάρχουσιν ἄθλιε.

Μίαν εἰπὼν, φύσιν τοῦ Λόγου ἐπήγαγε, σαρκωθεῖσαν, φύσιν ἀνθρωπότητος, ἄνευ

Digitized by Google

τροπῆς, ὅλως καὶ φυρμοῦ, ὁ Ἀλεξανδρέων, διδάσκαλός τε καὶ πρόεδρος, τρανῶς τὰς δύο φύσεις, καὶ θελήσεις διδάσκων, τοὺς φρονεῖν ὀρθοδόξως ἐθέλοντας.

Δύο Χριστοῦ, ἅπαντες φύσεις κηρύττομεν, ἀσυγχύτως, πᾶσαν τὴν δυσσέβειαν, τοῦ Εὐτυχοῦς, ἄρδην οἱ πιστοί, καὶ τοῦ Διοσκόρου, τοῦ ἄφρονος στηλιτεύοντες, ἑπόμενοι τῷ ὅρῳ, τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ Κυρίλλου τοῦ θείου τοῖς ἔπεσιν. Θεοτοκίον.

Χερουβικόν, ὄχημα σὺ Θεομῆτορ ἁγνή· σὺ χωρίον, σὺ καὶ ἐνδιαίτημα, τοῦ πατρικοῦ, Λόγου καὶ Θεοῦ, τοῦ ἐκ σῶν ἀχράντων, λαγόνων σάρκα φορέσαντος· διὸ διτταῖς οὐσίαις, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, προσκυνοῦντες ἀπαύστως δοξάζομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Νομοθέτας Θεοφόροι Χριστὸς ὑμᾶς ἔδειξεν, ὁδηγοῦντας ὡς Μωσῆς Ἰσραὴλ νέον ἄριστα, Φαραὼ τὸν ἔχθιστον, βυθῷ δεινῷ τῆς ἀπωλείας, ὥσπερ ἐκεῖνος ποντίσαντας.

Ὡς καλλίστη καὶ λαμπρὰ τῶν Πατέρων ἡ Σύνοδος· τὸν ἁπλοῦν γὰρ Ἰησοῦν ἐκμαθοῦσα καὶ σύνθετον, ὡς Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον, διπλᾶς αὐτοῦ τὰς ἐνεργείας, πᾶσι κηρύττει τοῖς πέρασι.

Δῶρον θεῖον τὰς ἐκ Ῥώμης γραφὰς λογισάμενοι, ἐπ' ἐκείναις εὐσεβείας τὸν πύργον ἐστήριξαν, οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, διττὰς Χριστοῦ τὰς ἐνεργείας, ὡς καὶ τὰς φύσεις κηρύξαντες.

Ἐξηλέγχθη Παῦλος Πέτρος ὁμοῦ καὶ Θεόδωρος, σὺν τῷ Πύρρῳ καὶ Σεργίῳ Ὀνώριος σύγχυσιν, τοῦ Χριστοῦ τῶν φύσεων, τῆς ἐνεργείας τῇ συγχύσει, κατασκευάζοντες αἴσχιστα. Θεοτοκίον.

Ὅλη Κόρη φωτισμὸς σὺ ὑπάρχεις καὶ ἔλλαμψις, τοῦ ἀδύτου φωτισμοῦ χρηματίσασα τέμενος· διὰ τοῦτο δέομαι, φωτὶ τῷ σῷ Θεογεννῆτορ, ψυχῆς τὰς κόρας μου φώτισον.

Ἕτερος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὦ Σεβῆρε τὰς φύσεις, τοῦ Χριστοῦ μὴ συγχέῃς δεινῶς παράνομε· οἱ γὰρ θιασῶται, καὶ παμμάκαρες πάντες Διδάσκαλοι, ἐν δυσὶν οὐσίαις, καὶ ἐν ἑνὶ Χριστὸν προσώπῳ, καταγγείλαντες, πᾶσιν ἐξέθεντο.

Προσελάβετο φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπότητος σαφῶς ὁ ἄναρχος, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, ὡς φιλάνθρωπος θέλων οἰκτεῖραι ἡμᾶς, τοὺς ἀπολωλότας· ὅθεν αὐτὸν ἀνακηρύττω, ἐν οὐσίαις δυσὶ καὶ θελήμασιν.

Τὸν Σεβῆρον καθεῖλεν, ἡ τετάρτη Σύνοδος καὶ τὸν Διόσκορον, Χριστὸν βλασφημοῦντας, βεβαιοῦσα τὸν νόμον τοῦ Λέοντος τοῦ προέδρου Ῥώμης, πάνυ καλῶς τὰς δύο φύσεις, τοῦ Σωτῆρος ἀτμήτως ὁρίζοντα. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς'. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ξένην καὶ καινήν, σύγχυσιν τῶν φύσεων, Χριστοῦ τὸ δεινὸν ὄντως συνέδριον, ἐξηρεύξαντο, τὰς διττὰς ἐνεργείας συγχέαντες, εἰς ἐνέργειαν τὴν μίαν καὶ ἀλλόκοτον· ἣν περ ὀρθοδόξων πλήρωμα, ἱερῶν περιβόλων ἀπήλασεν.

Ἵνα τὸν δεινόν, ἐκφύγῃ Νεστόριον, δυάδα υἱῶν, κακῶς εἰσάγοντα, τὸ συνέδριον, τὰ τῆς πλάνης ἐκ βόθρου εἰς βάραθρον, ἐξωλίσθησε θελήσεων καὶ φύσεων, μάτην δογματίζον σύγχυσιν ἀλλὰ θείοις Πατράσι διήλεγκται.

Ὅνπερ τῷ Πατρί, Υἱὸν ὁμοούσιον, Πατέρες τὸ πρίν, τρανῶς ἐκήρυξαν, σὺν τῷ Πνεύματι, Διδασκάλων ἐνθέων ὁ σύλλογος, ἐνεργείαις θεϊκαῖς πάντας ἐδίδαξαν, μίαν φυσικὴν γνωρίσαντες, τὴν ἐνέργειαν ἅμα καὶ θέλησιν.

Ὑποστατικήν, φρονοῦντες τὴν θέλησιν, εἰσῆγον κακῶς, σὺν ταῖς θελήσεσι, καὶ τὰ πρόσωπα, τῶν θελόντων τῆς πλάνης οἱ πρόμαχοι· οὕς περ κάλλιστα Πατέρες ἐξελέγξαντες, φύσει συμφυῆ διδάσκουσι, τὴν κατάλληλον ταύτης ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Θύρα θεϊκῆς, ἀκτῖνος σὺ Δέσποινα, πηγή τε φωτός, ἀδύτου γέγονας· τὸ γὰρ πλήρωμα, τῆς Θεότητος ἅπαν ἐσκήνωσεν, ἀποῤῥήτως, ἐν τῇ μήτρᾳ σου πανάμωμε· οὗπερ φυσικὴν ἐνέργειαν, καὶ τὴν αἴγλην βραβεύεις τοῖς χρῄζουσιν.

Ἕτερος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Αἱ δύο ἐπιστολαί, Κυρίλλου αἱ πρὸς τὸν Σούκενσον (*), ἀπαξαλείψαι ποτέ, Ἐφάς,

(*) Ἀντὶ τοῦ, Σούκενσον, ὀνόματος κυρίου, ὑπῆρχεν πρότερον τὸ προσηγορικὸν Σύγγελος, διττῶς ἡμαρτημένον, καὶ κατὰ τὸ ἀπροσδιόριστον τοῦ προσώπου, καὶ κατ' αὐτὴν ἔτι τῆς λέξεως τὴν γραφήν. Ἦν δὲ ὁ Σούκενσος οὗτος ἀνὴρ, πεπαιδευμένος καὶ φιλομαθέστατος, δυνάμενος καὶ ἑτέρους ὠφελεῖν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίλλου, ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τῆς α'. πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς τοῦ θείου τούτου Πατρός ἐστιν αὕτη· « Τοῦ αὐτοῦ (Κυρίλλου δηλαδή) πρὸς τὸν μακαριώτατον

Digitized by Google

τὸν Πρόεδρον, ἐλέγχουσιν ἅπασαν, τὴν Σεβήρου πλάνην, εὐσεβῶς Χριστὸν κηρύττουσαι.

Ὁ Κύριλλος τὸν Χριστὸν, κηρύττει ἐν δύο φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις διτταῖς, Σεβήρου τὴν αἵρεσιν, τοῦ ἄνου τρεπόμενος· διὸ πάντες τούτου, τοῖς διδάγμασιν ἐμμένομεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον σε καὶ ἁγνὴν, Θεογεννήτορα ἔνδοξον, Μαρία οἱ εὐσεβεῖς, κυρίως κηρύττομεν, ἐμφράττοντες δύσφημον, Νεστορίου στόμα, Διοσκόρου σε κακόνοιαν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτυνεν· ἣ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας ἀκούσωμεν βοώσης· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω· ὁ κρατὴρ, ὃν φέρω, κρατήρ ἐστι τῆς σοφίας. Τοῦτο τὸ πόμα ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα, ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας, ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσραὴλ, Θεὸν ὁρᾷ φθεγγόμενον· Ἴδετε ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι. Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλήν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὅλως. Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας, εἶτα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου.

Στίχοι.

Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι,
Ἀκτῖσιν ὑμῶν φωτίσατέ μοι φρένας.

Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ Ἀρκαδίου τὰ σκῆπτρα ἰθύνοντος, γέγονέ τι τοιοῦτον. Εὐτύχιος γάρ τις, Μοναχὸς καὶ Πρεσβύτερος, ἀρχηγὸς αἱρέσεως κατέστη, λέγων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μιᾶς φύσεως εἶναι, καὶ μιᾶς ἐνεργείας· ὃς καὶ καθαιρεῖται ὑπὸ Φλαβιανοῦ τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Προέδρου, καὶ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων. Ὁ δὲ Εὐτύχιος, χρησάμενος βοηθοῖς τοῖς τοῦ Βασιλέως ἀθέοις εὐνούχοις, οὐκ ἐπαύσατο στασιάζειν, καὶ ἐνέδρας ποιεῖν, μέχρις οὗ ὁ Θεοδόσιος τῶν τῇδε μετέστη. Ἐπεὶ δὲ τὴν Βασιλείαν διεδέξαντο ὅ,τε Μαρκιανὸς καὶ ἡ Πουλχερία, κελεύουσι γενέσθαι Σύνοδον Οἰκουμενικὴν, εἰς ἣν καὶ συνήχθησαν τὸν ἀριθμὸν Ἐπίσκοποι ἑξακόσιοι τριάκοντα. Ἀμφότεροι δὲ, ὀρθόδοξοι δηλονότι καὶ ἑτερόδοξοι, ἐγγράψαντες τὰ ἑαυτῶν φρονήματα εἰς δύο Τόμους, καὶ διανοίξαντες τὴν λάρνακα τῆς πανευφήμου Μάρτυρος Εὐφημίας, ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους σφραγίσαντες ἔθηκαν· καὶ μετὰ ῥητὰς ἡμέρας, εὐξάμενοι, καὶ ὑπανοίξαντες, εὗρον τὸν μὲν τῶν αἱρετικῶν Τόμον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας ἐῤῥιμμένον, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων, ταῖς τιμίαις χερσὶν αὐτῆς κατεχόμενον. Τούτου, δὲ γενομένου, ἐξέστησαν ἅπαντες ἰδόντες τὸ τοιοῦτον θαῦμα· καὶ ἐπὶ πλεῖον στηριχθέντες τῇ πίστει, ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, τὸν ποιοῦντα καθ' ἑκάστην παράδοξα καὶ ἐξαίσια πράγματα, πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν πολλῶν καὶ ὠφέλειαν. Τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη σύναξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Σὲ τὸν Υἱὸν, τοῦ Θεοῦ καὶ ἄνθρωπον, κατανοήσαντες χοροὶ, Θεολόγων Δέσποτα πρὶν, κόσμῳ σε ἐκήρυξαν, διπλοῦν ταῖς θελήσεσι, καὶ ἐνεργείαις φιλάνθρωπε, σὲ τὸ διπλοῦν ἑκατέρων, τῶν φύσεων πιστούμενοι.

Κόσμος λαμπρὸς, Ἐκκλησίας ὤφθητε· τῶν Ἀποστόλων γὰρ καλῶς, ἐκδεξάμενοι τὰ θεσμὰ, πάντας ἐδιδάξατε, λόγον τὸν τῆς πίστεως, τριαδικὸν ἕνα Κύριον, δημιουργὸν ἐνεργὸν, θελητικὸν παντοδύναμον.

Ἄκτιστον φῶς, καὶ ζωὴν ἀθάνατον, κατανοήσαντες Θεὸν, ὑπὲρ ταῦτα τοῦτον καλῶς, πᾶσιν ἐκηρύξατε, φύσεως κατώτερα, τὰ φυσικὰ ἰδιώματα, τὰ συμφυῆ ἐγνωκότες ὁμοῦ καὶ ἀδιαίρετα.

Θείου φωτὸς, ἀστραπὰς ἐξέπεμψεν, ὑμᾶς εἰς κόσμον ὁ Χριστὸς, τοὺς τῆς πλάνης δημιουργοὺς, ἄρδην καταφλέγοντας· πᾶσαν δὲ φωτίζοντας, τὴν Ἐκκλησίαν Μακάριοι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν καὶ παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ἔλαμψε φῶς, ὁ Χριστὸς ἀνέσπερον, ἐκ σῆς νηδύος προελθὼν, καὶ τὸν κόσμον ἔσωσε πρὶν, ὁ ὑπερυψούμενος· ὅν περ καθικέτευε, Θεογεννῆτορ φωτίσαι μου, τῆς σκοτισθείσης καρδίας τὰ νοούμενα ὄμματα.

Ἕτερος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δυσὶ μὲν ἐν φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις ὁμολογοῦντες Χριστὸν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην τροπούμεθα· ὅθεν τὸ πάθος προσλήψει ὑποίσαντι σαρκὸς, βοῶμεν αὐτῷ· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,

Σούκενσον, Ἐπίσκοπον τῆς Διοκαισαρέων, τῆς κατὰ τὴν Ἰσαυρίαν ἐπαρχίαν, Ἐπιστολὴ α'. Περὶ Πίστεως «. Καὶ πάλιν· » Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ δευτέρα πρὸς Σούκενσον », — Ἔστι δὲ τὸ Σούκενσος ἢ Σούκκενσος, ὄνομα λατινικὸν (ἐκ τοῦ Succensus) ὅπερ, κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν αὐτοῦ, μεθερμηνεύεται εἰς τὸ ὑπανημμένος ἢ ὑπαναφλεγείς.

Digitized by Google

Ἕνα ἐπιστάμεθα, τὸν ἐπὶ ξύλου καὶ ἐν τοῖς κόλποις Πατρός, ὡς Θεὸν ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐν μνημείῳ ὡς συνημμένον σαρκί· ᾧ μελῳδοῦμεν, συμφώνως κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀρείου τὴν κένωσιν, κατατομήν τε τοῦ σμικροθέου, πιστοὶ τὴν συναίρεσιν αὖθις, τοῦ Σαβελλίου τῶν τῆς Τριάδος ἐχθρῶν μεμισηκότες, Τριάδι κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Ἁπάντων μὲν Κύριον, ἑνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, καὶ ἓν εἰδότες, σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυές, καὶ συναΐδιον.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ὠδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Ἀποστόλων τε καὶ Προφητῶν, ὡς ἐξ ὁρμητηρίου, Πατέρες κεκινημένοι, τῆς ἐνθέου διδαχῆς, ἐκήρυξαν λέγοντες· Εἷς ὑπάρχει Κύριος πάντων, Χριστὸς ἐν ὑποστάσει, διπλοῦς τὰς φύσεις, ὁμοῦ καὶ ἐνεργείας.

Ἵνα πλάνην πᾶσαν ἀναιδῆ, καλῶς καὶ βλασφημίαν, Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἐξορίσωσιν ὁμοῦ, ἐνέργειαν θέλησιν οὐσιώδη, ἄκτιστον φέρειν τὸν Κύριον ἀνεῖπον, τὴν κτιστὴν δὲ πάλιν, ὡς Ἄνθρωπον καὶ Κτίστην.

Ῥῆμα θεῖον σχόντες ἐν χερσί, Πατέρες ὥσπερ ξίφος, ἐχθροὺς τοὺς τῆς εὐσεβείας κατεπλήξατε καλῶς, ἐνέργειαν θέλησιν τοῦ Σωτῆρος, πάντα τε τούτου τὰ φυσικὰ προσφόρως, διπλᾶ προσειπόντες, καθάπερ καὶ τὰς φύσεις.

Θεοτοκίον.

Ὅλη Κόρη ὅλη εἶ καλή, ὅλη φωτοειδής τε φωσφόρος καὶ θεοφόρος, ὅλη μόνη καὶ λαμπρά· διό μου τὰ ὄμματα τῆς καρδίας φώτισον, πνέοντος Δέσποινα, τὴν δόξαν σου καὶ τετρωμένου, τῷ πρὸς ἐκείνην πόθῳ.

Ἕτερος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Καταισχυνέσθω πρόσωπα, καὶ φιμούσθω τὰ στόματα, τῶν μὴ κηρυττόντων, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, ἀτμήτως ἀτρέπτως τε, καὶ ἀσυγχύτως ἕνα Υἱόν· οἱ γὰρ εὐσεβεῖς, πάντες κοινῶς συμφρονοῦμεν, κατ' ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο, ἐνεργεῖν τε καὶ θέλειν, Χριστὸν οὐ μὴν προσώποις, κατ' ἄμφω δὲ τὰς φύσεις.

Οἱ Ἰακώβου ἔχοντες, τοῦ Κεντόνου (*) ἐπίκλησιν, ὄνομά τε τούτου, ἑαυτοῖς ἐγγράφοντες, ἡμῖν ἀποφήνατε· Εἰ ἐν τῇ κλήσει τούτου ὑμεῖς, ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, ἐβαπτίσθητε πάλαι· διὰ αὐτοῦ πρὸς χάριν, τοῦ Χριστοῦ ἀποστάντες, ληρεῖτε ὡς ἐκεῖνος, σαφῶς ἀναισχυντοῦντες.

Ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος, ἡ τετάρτη Διόσκορον, Εὐτυχῆ Σεβῆραν, τοὺς δεινοὺς κατέβαλεν, εἰς τέλος ἐξώσασα, τὴν ἀκανθώδη πλάνην αὐτῶν, τὴν συγχυτικήν, τῶν οὐσιῶν τοῦ Σωτῆρος, τῆς θείας Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ καὶ Δεσπότου· μεθ' ἧς ὀρθοδοξοῦντες, μισήσωμεν δὴ τούτους.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῆ Θεότητα, ἑνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός, καὶ συμβασιλεῦον, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ θ΄. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ἔχοντες Χριστὸν Μακάριοι, ἐν ἑαυτοῖς τὰ θεῖα πάλαι λαλήσαντα, καὶ νῦν καθαρῶς, τῷ καθαρῷ συναπτόμενοι, τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν στηρίξατε, ἣν πόνοις καὶ ἱδρῶσι, μεγίστοις ὄντως συνεστήσατε.

Τύποι καὶ κανὼν γεγόνατε, τῇ Ἐκκλησίᾳ πάσῃ Θεοῦ Τρισόλβιοι, σάρκωσιν Χριστοῦ, θεολογεῖν ἐκδιδάξαντες, τῆς ἀκτίστου μιᾶς τε Θεότητος, τὴν νῦν τε γλωσσαλγίαν, προφητικῶς ἀποκρουσάμενοι.

Ἅπαν δυσσεβείας πρόβλημα, προφητικῶς Πατέρες καλῶς ἐλύσατε, τὴν διαφοράν, τῆς ἐνεργείας διδάξαντες, φυσικὴν ἀδιαίρετον

(*) Ἡ λέξις Κεντόνου, (ἐκ τῆς γενικῆς ἀναμφιβόλως τοῦ κέντονος μεταπλασθεῖσα κακῶς) κατινικὴ μὲν οὖσα ἐκ τοῦ Κέντων (Cento), παράγωγος δὲ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ κέντρων, σημαίνει κυρίως τὸ ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων τμημάτων συνερραμμένον ἔνδυμα. Κεῖται δὲ καὶ ὡς ἐπίθετον φαύλου, μοχθηροῦ, καὶ ἀπατηλοῦ ἀνθρώπου (Ἀριστοφ. Νεφ. Στίχ. 450). Λέγεται οὖν τὸ ὄνομα τοῦτο Κέντονος εἰς τὸν αἱρεσιάρχην τῶν Ἀρμενίων Ἰάκωβον ἐπωνυμικῶς, (ἐὰν μὴ συνέβη καὶ εἰς τοῦτο ἁμάρτημά τι γραφικόν, ὡς καὶ εἰς τὸ Ζούκενσον) ἢ διότι αὐτός, συνάψας εἰς ἓν τὰ πολλὰ καὶ διάφορα κόμματα τῆς Νεστοριανῆς καὶ Εὐτυχιανῆς αἱρέσεως, συνέστησε τὴν μέχρι καὶ νῦν ἐξ αὐτοῦ καλουμένην αἵρεσιν τῶν Ἰακωβιτῶν· ἢ διότι, δεικνύων ὑποκριτικῶς, πρὸς ἀπάτην τῶν ὁρώντων, ἐξωτερικὴν ἀρετὴν καὶ ἀσκητικὴν αὐστηρότητα, περιήρχετο ἐνδεδυμένος ῥακώδη, δι' ἣν αἰτίαν καὶ Ζάνζαλος ἐπωνομάσθη, ὅπερ ἀρμενιστὶ σημαίνει τὸν ῥακενδύτην καὶ εἰς ἄκρον εὐτελῆ· ἀφ' οὗ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν Τζάντζαλος καὶ τζανζαλιάρης (Νικηφ. Κάλλ. Ἱστορ. Ἐκκλ. Βιβλ. ιη΄. 52) — Ἤκμασε δὲ ὁ Ἰάκωβος οὗτος περὶ τὰ τέλη τοῦ Ε΄. αἰῶνος, Σύρος ὑπάρχων τὸ γένος, μοναχὸς τὸ τάγμα, εἰς ἄκρον ἀμαθής, ἀλλὰ θερμουργὸς καὶ δραστήριος, μαθητὴς χρηματίσας, ὡς λέγουσί τινες, Διοσκόρου τοῦ Ἀλεξανδρείας. Χειροτονηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν ἐναντίων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου Ἐδέσσης ἐπίσκοπος, ἐκλήθη Μητροπολίτης αὐτῶν Οἰκουμενικός.

Digitized by Google

ἄκτιστον, ἀξίως προσειπόντες, καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον.

Στόμα τοῦ Θεοῦ γενόμενοι, ταῖς ἐνεργείαις μόναις καὶ ταῖς ἐκλάμψεσι, μεθεκτὸν αὐτὸν, ὡς ἀγαθὸν ἐκηρύξατε, τὸν τῇ φύσει ἀπρόσιτον Ἅγιοι· ὅθεν ὑμᾶς ἀξίως, ὡς εὐεργέτας μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σύ μοι τῆς ᾠδῆς πανύμνητε, καὶ κορωνὶς χρυσῆ καὶ θεῖον συμπέρασμα· ἥν περ τῆς ψυχῆς, ἐπανελθὼν νῦν ἀνέθηκα, τῷ Υἱῷ σου σεμνὴ χαριστήριον, τὸν ὕμνον σοι συνάγων, ὡς τῶν καλῶν αἰτία Πάναγνε.

Ἕτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἀπῆλθεν ὁ Σεβῆρος τὴν τοῦ Χριστοῦ εὐαγῆ Ἐκκλησίαν ὁ δόλιος, καὶ τὴν ποινὴν, ψήφῳ τῶν Πατέρων τῶν εὐσεβῶν, τῆς βλασφημίας ἕνεκα, καὶ τῆς στωμυλίας τῆς ἑαυτοῦ, ἐδέξατο δικαίως, καὶ ἔῤῥιπται συλλόγου, τῶν Διδασκάλων ὁ κατάκριτος.

Τὰς φύσεις τί συγχέεις τὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ φυρμὸν ἀντεισάγεις καὶ σύγκρασιν, τὸ τοῦ Σταυροῦ, πάθος προσαρμόντων καὶ τὴν ταφὴν, τῇ ἀπαθεῖ, Θεότητι, τοῦ μονογενοῦς Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὦ δείλαιε Σεβῆρε; διό περ τὴν μεγίστην, σοῦ βλασφημίαν βδελυττόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ὀφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς βουλὰς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ· τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεὸς, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίστει κραταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον.

Εἶθ' οὕτω τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα Πανοικτίρμον· Πάσης βλάβης αἱρέσεων, ῥῦσαι λαόν σου Κύριε· καὶ πάντας καταξίωσον, Πατέρα Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Πανάμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκτεις Θεὸν ἀποῤῥήτως τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσει.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. ή. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Ἀνατολικὸν ἕν, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων τὰ παρόντα γ'. Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἑπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγξαντο, ὡς Χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὅρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸ δικαιότατον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμώδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντας, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. **Γεωργίου Νικομηδείας.**

Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμὼν, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογμάτισε καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ· οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει μακαρίσωμεν λέγοντες· Ὦ θεία παρεμβολὴ, θεηγόροι ὁπλῖται, παρατάξεως Κυρίου· ἀστέρες πολύφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος· τῆς μυστικῆς Σιὼν οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι· τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου· τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου Ἐκκλησία τὸ καύχημα· οἰκουμένης ἀγλάϊσμα· ἐκτενῶς πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τῶ Κανόνος τῶν Ἁγίων ἡ ς'. Ὠδή.

Ὁ Ἀπόστολος.

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος.

Ζήτει Ὀκτωβρίου ια'.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Ζήτει Νοεμβρίου ιβ'.

Κοινωνικόν. **Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν ὐρανῶν.**

ΤΗ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα, ἑνὸς τῶν ἑβδομήκοντα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. **Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.**

Παῦλος ὁ μέγας Θεόφρον, τοῦ κόσμου ἥλιος, ὥσπερ φαιδρὰν ἀκτῖνα, εἰς τὴν σύμπασαν κτίσιν, σὲ μάκαρ ἐπαφῆκε, φωτιστικαῖς, σοῦ τῶν λόγων λαμπρότησι, καταφωτίζειν τὰς πάλαι ἐν τῇ νυκτὶ, τῆς ἀγνωσίας κινδυνεύοντας.

Τῆς καθαρᾶς σου καρδίας, τοῦ θείου Πνεύματος φωτιστικαῖς ἀκτῖσιν, αὐγασθείσης πλουσίως, Ἀκύλα θεηγόρε, φωτοειδὴς, ἀληθῶς ἐχρημάτισας, καὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ σκότος τὸ χαλεπὸν, θείᾳ χάριτι διέλυσας.

Οἱ τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ πίστει προστρέχοντες, καὶ ἐν αὐτῷ σε μάκαρ, δυσωποῦντες Ἀκύλα, λυτροῦνται νοσημάτων παντοδαπῶν, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς ἱεραῖς σου πρεσβείαις καὶ πρὸς Θεὸν, μεσιτείαις ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ὡς εὐμενὴς προστάτις, τῶν πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίστῃ, τὸν ἱλασμὸν, ἀνταμείβου τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἱλασμὸς, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πανάμωμε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ ἁγνή· Οἴμοι! Τέκνον γλυκύτατον· τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε Ἀκύλα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν κλεινὸν ὑμνήσωμεν Ἀκύλαν πόθῳ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. **Δεῦτε λαοί.**

Τὸν ἱερὸν, ἱερωτάτοις ὑμνήσωμεν, Ἀκύλαν μελῳδήμασι, καὶ ἐκβοήσωμεν· Ταῖς αὐτῶ ἱκεσίαις, Οἰκτίρμον πάντας σῶσον, ὡς ὑπεράγαθος.

Ὅλον σαυτὸν, Μάκαρ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, φωτοειδὲς ἐτέλεσας, καταστραπτόμενος, ταῖς αὐτοῦ φωταυγίαις· διὸ τοὺς ἐν τῷ σκότει, ἐφωταγώγησας.

Νόμοις Χριστῶ, ὀχυρωθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ τῶν ἀνόμων φρύαγμα, ὅλον κατέβαλες, καὶ εἰδώλων τεμένη, κατέστρεψας ἀθλήσας Θεομακάριστε.

Καθαρτικαῖς, σῶν πρεσβειῶν ἐπιδόσεσι, τὰ τῶν σωμάτων Ἔνδοξε, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀποκάθαρον πάθη, πιστῶς ἐπιτελούντων, τὴν θείαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ σεμνὴ, Λόγον ἐν μήτρᾳ συνέλαβες τὸν διὰ λόγω ἅπαντα, δημιουργήσαντα· διὰ τῶτό σε λόγοις, ἐνθέοις ἀνυμνοῦμεν, Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ γ'. **Στερέωσον ἡμᾶς.**

Ἐπόθησας Θεὸν ὡς θέμις Ἔνδοξε, τὸν μόνον Δεσπότην καὶ Βασιλέα, καὶ αὐτοῦ τὸ θεῖον βούλημα, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ ἐξετέλεσας.

Ἰσχύϊ τοῦ σεπτοῦ καὶ θείου Πνεύματος, Ἀκύλα πανεύφημε τῶ Βελίαρ, τὴν ἰσχὺν πᾶσαν κατέβαλες, ἐναθλήσας γενναίως ἱερώτατε.

Νοΐ σου καθαρῷ ἐνοπτριζόμενος, τὴν δόξαν Κυρίου, ταύτης μετέσχες, τελεώτερον Μακάριε, μεταστὰς τῶν προσκαίρων πρὸς τὰ μένοντα.

Θεοτοκίον.

Ὁ μόνος καθαρὸς, ὁ μόνος Κύριος, σὲ μόνην ὡς ἔγνω καθαρωτέραν, πάσης κτίσεως Πανάμωμε, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων σεσωμάτωται.

Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. **Ταχὺ προκατάλαβε.**

Τοῦ Παύλου τοῖς ῥήμασι, καταυγασθεὶς τὴν ψυχὴν ὡς ἥλιος ἔλαμψας, θεογνωσίας φωτὶ Ἀκύλα μακάριε· στέφος δὲ μαρτυρίου,

Digitized by Google

ἀνεπλέξω νομίμως· ὅθεν ἀναπηγάζεις, ποταμοὺς ἰαμάτων, τοῖς πίστει ἑορτάζουσι, μάκαρ τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Παρθένε πανάχραντε· ὄλεσον κατακράτος, τῶν βαρβάρων τὰ θράση· γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη· τῷ νεύματί σου πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νυσταγμῷ τοὺς καθεύδοντας, τῆς πονηρᾶς, Ἀκύλα δυσσεβείας, πρὸς τῆς εὐσεβείας τὸ φῶς ἐξήγειρας.

Ὑπερήφανον φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς, κατέβαλες Ἀκύλα, ταπεινώσει θείᾳ θωρακιζόμενος.

Μακαρίως ἐνήθλησας, ὑπὲρ Χριστοῦ, τὸ αἷμά σου κενώσας, Ἱερεῦ καὶ Μάρτυς τῶν παθημάτων αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Νοητόν σε παλάτιον, καὶ ὑψηλόν, τοῦ Βασιλέως θρόνον, Θεοτόκε Δέσποινα ὀνομάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ἥδιστον λόγον ἀεί, ἀναπηγάζων εὐσεβῶς πάνσοφε, τῶν ἐν πικρᾷ, πλάνῃ ὑπαχθέντων, ἐνήδυνας ψυχάς, ὡς ἱερομύστης, Ἀκύλα πανεύφημε.

Σοὶ τοὺς ἐπαίνους Λουκᾶς, ὁ θεηγόρος ἀληθῶς ἔγραψε· τοῦ ἱεροῦ Παύλου μαθητὴς γάρ, καὶ θεῖος ξεναγός, ἐγένου τὰ θεῖα, σοφῶς παιδευόμενος.

Ὥσπερ ἀστέρα φαιδρόν, φωτοβολοῦντα τὸ σεπτὸν κήρυγμα, τὸν ἱερὸν εὑράμενος Παῦλον, πρὸς τούτου τὰς αὐγάς, ἐδέξω τοῦ Λόγου, στεῤῥῶς λαμπρυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς γέγονας· ὃν ἐκτενῶς, πάντοτε δυσώπει, τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἁγνὴν ὀνομάζοντας.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐξεχύθη σου χάρις τοῖς χείλεσι, μάκαρ ἱερώτατε καὶ σὲ εὐλόγησεν, ὁ τῶν ἁπάντων Κύριος, εἰς αἰῶνας Ἀκύλα θεόπνευστε.

Νοσημάτων παντοίων ἀλέξημα, καὶ ἁμαρτανόντων ψυχῶν ἱλαστήριον, ἡ σὴ πρεσβεία πέφυκε, Θεοφόρε Ἀκύλα μακάριε.

Αἱ πορεῖαί σου θείως τελούμεναι, καὶ πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ εὐθυνόμενοι, τοῖς πλανωμένοις ὤφθησαν, ὁδηγία καὶ τρίβος σωτήριος.

Θεοτοκίον.

Κυριώνυμε Κόρη πανάμωμε, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν ἡ κυήσασα, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας πάντοτε, πειρασμῶν πολυτρόπων διάσωσον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀποστόλων σύνθρονος, καὶ συνοδίτης, γεγονὼς Ἀπόστολε, τὴν οἰκουμένην διδαχαῖς, καὶ θαυμασίοις κατηύγασας, στέφανον δόξης, Ἀκύλα δεξάμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα.

Στίχοι.

Ἥπλωσε Παῦλος, ὡς σαγήνην, τοὺς λόγους,
Ἤγρευσε δ' ὡς θήραμα θεῖον Ἀκύλαν.

Ἀκύλαν δεκάτῃ γε τετάρτῃ τύμβος ἔκρυψεν.

Οὗ τοὺς ἐπαίνους ἐν ταῖς Πράξεσι Λουκᾶς ὁ θεηγόρος ἀνεγράψατο· τοῦ ἱεροῦ γὰρ Παύλου μαθητὴς ὑπάρχων καὶ ξεναγός, παρ' αὐτοῦ τὰ θεῖα ἐμυήθη. Ὅθεν καὶ τὴν πλάνην καταπτύσας τοῦ Βελίαρ, Ἱερεὺς καὶ Μάρτυς τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου γεγονώς, τὸν στέφανον παρ' αὐτοῦ εἴληφε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰούστου.

Στίχ. Μὴ θῦμα βαλεῖν εἰς τὸ βωμοῦ πῦρ θέλων,
Εἰς πῦρ Ἰοῦστος θῦμα βάλλεται ξένον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς πόλεως Ῥώμης, ἐν τοῖς Νουμέροις στρατευόμενος, ὑπὸ Τριβοῦνον Κλαύδιον, παρ' οὗ, εἰς Χριστὸν πιστεύσας, πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μαγνέντιον ἀποστέλλεται. Ἐρωτηθεὶς δέ, καὶ τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ ἐμμένειν εἰπών, τείνεται σφοδρῶς, καὶ νεύροις ὠμοῖς τύπτεται, καὶ περικεφαλαίαν πυρακτωθεῖσαν κατὰ τῆς κεφαλῆς δέχεται, καὶ σφαίραις σιδηραῖς πυρωθείσαις τὰς μασχάλας καταφλέγεται, καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πυρὸς ἁπλοῦται· καὶ τελευταῖον καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθείς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέδωκε, μηδὲ μέχρι τριχὸς λυμηναμένου αὐτὸν τοῦ πυρός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ὀνησίμου.

Στίχ. Ἐλαφρὸν ἦρα φορτίον σὸν ἡδέως,
Μεθ' οὗ σὸς Ὀνήσιμος ἥκω σοι, Λόγε.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ἀφεὶς Ἰωσὴφ καθέδραν τὴν γηΐνην,
Παρίσταται νῦν τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ὁ μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοφίλου, γέννημα ὑπάρχων θεοφιλῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης, καὶ αὐτάδελφος Θεοδώρου τῷ ἐν Ἁγίοις ὁμολογητοῦ, καὶ ἡγουμένου τῶν Στουδίων. Οὗτος οὖν, διὰ τὸν ἀξιέπαινον αὐτοῦ βίον, κοινῇ ψήφῳ τοὺς οἴακας ἐγχειρίζεται τῆς Θεσσαλονικέων Ἐκκλησίας. Κἀκεῖσε χρόνον συχνὸν διατρίψας, πρὸς τὴν Βασιλίδα ἀνέζευξε κελεύσει βασιλικῇ· καὶ παραστὰς ἅμα τῷ καλῷ αὐταδέλφῳ, καὶ μὴ πτοηθείς, μηδὲ πεισθεὶς τοῖς ῥήμασι τοῦ ἀσεβοῦς ἀνακρινόμενος ὡς προσκυνητὴς τῶν θείων Εἰκόνων, παραυτίκα ὁ μὲν ὁμολογητὴς Θεόδωρος ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ πέμπεται ὑπερόριος. Ὁ δέγε μακάριος Ἰωσήφ, φυλακαῖς διαφόροις προσομιλήσας, καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ πυκτεύσας, καὶ πάλιν διά τινος τῶν ἀσεβῶν, ἀποσταλέντος παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς Βασιλέως, ἀναγκασθείς, καὶ τὰ αὐτὰ ἀπολογησάμενος, μείζονα τῶν προτέρων κακώσεων ὑφίσταται πάθη, καὶ σκοτεινοτέραις καὶ ζοφωδεστέραις φυλακαῖς κατακλείεται. Ἐν αἷς, πολλὰς καὶ ἀνυποίστους βασάνους ὑποστάς, καὶ λιμῷ, καὶ δίψει, καὶ πάσῃ κακοπαθείᾳ προσταλαιπωρήσας, πρὸς τὴν αἰώνιον λῆξιν ἀπῆρεν, οὐδὲ τὸν ὄπισθεν χρόνον τῆς αὐτοῦ βιοτῆς ἄνεσιν εὑρηκώς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὑφάνας σαυτῷ, ἀφθαρσίας στολισμὸν τῷ θείῳ Πνεύματι, ὅλος ὡραῖος ἐχρημάτισας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀπεγύμνωσας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου Ἀκύλα, γυμνωθέντας ἐνέδυσας, καταστολὴν φωτοειδῆ, καὶ φῶς σωτήριον.

Λιμῷ νοητῷ, κρατουμένους τοὺς λαοὺς καὶ κινδυνεύοντας, ἄρτῳ τῶν λόγων Ἀξιάγαστε, τῆς σῆς σοφίας διέθρεψας, καὶ τῆς οὐρανίου τραπέζης, κοινωνοὺς ἀπετέλεσας, ἱερομύστης πεφυκὼς θεοειδέστατος.

Ἁγίῳ ναῷ, οἱ προστρέχοντες τῷ σῷ, ῥῶσιν κομίζονται, καὶ παθημάτων ἀπολύονται καὶ νοσημάτων καθαίρονται, ἀνυμνολογοῦντές σε πόθῳ, καὶ βοῶντες· πανεύφημε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται τὸ πρίν, ὁ Ἀδὰμ φθοροποιῷ βρώσει πανάμωμε· σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, τοῦτον Παρθένε ἐζώωσας· ὅθεν ὡς καλῶν σε αἰτίαν, ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ ηʹ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Περιχαρῶς τοὺς οὐρανούς, σὺν τοῖς θείοις μαθηταῖς καὶ ὑπηρέταις, καὶ αὐτόπταις τοῦ Λόγου, χαρμονικῶς κατοικῶν, Ἀκύλα, καὶ θέσει θεούμενος, μέμνησο τῶν πίστει, καὶ πόθῳ σε τιμώντων.

Οἱ τῶν ἱδρώτων σου κρουνοί, ποταμοὺς πᾶσιν ἡμῖν θείων θαυμάτων, ἀναβλύζουσι Μάκαρ, καὶ ἐπηρείας παθῶν, ἀτόπων ξηραίνουσι πάντοτε, καὶ τὰς παρατάξεις, βυθίζουσι τοῦ πλάνου.

Θέσει θεούμενος ἀεί, ὁ ἐγγίζων τῷ Θεῷ νοΐ ἀΰλῳ, ὅλος φῶς χρηματίζεις, ἀπολυθεὶς τῆς σαρκός, καὶ βλέπεις ἃ βλέπουσιν Ἄγγελοι, ἔνδοξε Ἀκύλα, Χριστοῦ ἱερομύστα.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν παναίτιον Θεόν, ὑπὲρ πᾶσαν ἀληθῶς Ἁγνὴ αἰτίαν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα καὶ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ὀφθέντα τεκοῦσα πανάμωμε, τοῦτον ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἱερωτάτοις σε ὕμνοις, ἱερὸν πεφυκότα, κειμήλιον τοῦ Λόγου καὶ σεπτόν, τοῦτου τε πάνσοφον κήρυκα, καὶ τοῦ κόσμου φωστῆρα, καὶ στήριγμα τῆς πίστεως ἡμῶν, συνελθόντες Ἀκύλα, συμφώνως μακαρίζομεν.

Ὡς καθαιρέτης τῆς πλάνης, καὶ ἐθνῶν ποδηγέτης, καὶ θεῖος τοῦ Σωτῆρος ἀθλητής, καὶ συμπολίτης καὶ σύσκηνος, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀκύλα θηγόρε σὺν αὐτοῖς, τὸν Δεσπότην δυσώπει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὲ φοιτητὴν μὲν τοῦ Παύλου, ἐπιγνόντες Ἀκύλα, τοῦ κόσμου δὲ φωστῆρα ἀπλανῆ, καὶ ἱερώτατον Μάρτυρα, καθαιρέτην εἰδώλων, καὶ γνώσεως Θεοῦ εἰσηγητήν, εὐσεβεῖ διανοίᾳ, θεόφρον μακαρίζομεν.

Ἡ παναγία σου μνήμη, ἀνατείλασα κόσμῳ ὡς ἥλιος φωτίζει τὰς ψυχάς, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε· ἐν ᾗ πρέσβευε Μάκαρ, δοθῆναι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν, καὶ μέγα πᾶσιν ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικήν σε λυχνίαν, προεώρα Προφήτης, τὸ φῶς τὸ ἀνατεῖλαν ἐκ φωτός, Παρθενομῆτορ βαστάζουσαν, τὸ φωτίσαν πλουσίως, τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα, ταῖς αὐγαῖς, τῆς αὐτοῦ ἀνεκφράστου, πανάμωμε Θεότητος.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ
» Σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ-

Digitized by Google

» δάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ
» ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως, σαρκωθέντα δι'
» ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα-
» λύνομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῌ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου, καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι, ἀτελεῖ τε σώματι, Μάρτυς Κήρυκε, ἀνδρειοφρόνως κατήσχυνας· διὸ πρὸ βημάτων σε, ἀπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε, μνηστευόμενος, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς ἐπέβης, ἐν ἀτμίζοντι εἰσέτι, περιρρεόμενος αἵματι.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις τοῦ Πνεύματος, Ἰουλίττα ἔνδοξε, τὸν ἐκ σπλάγχνων σου, ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον, προσάγεις θυόμενον, καὶ ληνοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς ἐκθλιβόμενον· μεθ' οὗ βλύσασα, κατανύξεως οἶνον, τὰς καρδίας, κατευφραίνετε τῶν πίστει, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ ποικίλαις κολάσεσιν, ἀνδρικῶς ὑπέμεινας Ἀξιάγαστε· τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δὲ, υἱοῦ τὴν τελείωσιν, τὸ μαρτύριον διπλοῦν, Ἰουλίττα διήνυσας· ὅθεν νέμει σοι, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, Ἀθλοθέτης, ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσιν, παντοδυνάμως δωρούμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον θέαμα, καὶ παράδοξον. Τίς ἑώρακε νήπιον, τριετῆ ὄντα, τύραννον αἰσχύναντα; ὢ τοῦ θαύματος! Μητέρα ἐθήλαζε, καὶ τιθηνούμενος τῇ γαλουχῷ ἐβόα· Μὴ πτοοῦ μῆτέρ μου, τὰς ἀπειλὰς τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος· Χριστὸς γάρ ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ παναμώμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τριετὴς τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γαλουχῶν τὴν μητέρα ἐστήριζε· Παῦσον ὦ μῆτέρ μου, τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων· ἄνωθεν ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σῴζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ὑπὸ ἀνόμων, ὀδυρομένη γοερῶς· Οἴμοι! ἀνεβόα ποθεινότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον. Ποίημα Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου ϛ'.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἡ λογικὴ Χριστοῦ ἀμνὰς Ἰουλίττα, σὺν τριετεῖ ἀμνῷ αὐτῆς τῷ Κηρύκῳ, δικαστικοῦ πρὸ βήματος παρέστησαν, εὐθαρσῶς κηρύττοντες, τὴν Χριστώνυμον κλῆσιν· οὐδόλως ἐπτοήθησαν ἀπειλὰς τῶν τυράννων· καὶ στεφηφόροι νῦν ἐν οὐρανοῖς, ἀγαλλιῶνται, Χριστῷ παριστάμενοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Κήρυκον ὑμνῶ σὺν τεκούσῃ προφρόνως. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Κηρύξαντες Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, σαφῶς γεννηθέντα, σαρκωθέντα τε ἐκ μητρὸς, Μάρτυρες τῶν τούτου παθημάτων, διὰ παθῶν καὶ θανάτου γεγόνατε.

Ἡ ἔνθεος Μάρτυς ὡς φωταυγὴς, Σελήνη συνοῦσα, τῷ Ἡλίῳ τῷ ἐξ αὐτῆς, τεχθέντι Κηρύκῳ πᾶσαν κτίσιν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι φωτίζουσι.

Ῥεόντων ἠλλάξω τὰ μηδαμῶς, κινούμενα Μάρτυς, καὶ ἀγκάλαις τὸν σὸν υἱὸν, φέρουσα σὺν τούτῳ τῶν ἀνόμων, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην ἠμαύρωσας.

Ὑπάρχουσα γένους περιφανοῦς, διὰ μαρτυρίου, καὶ βασάνων πολυειδῶν, Μάρτυς Ἰουλίττα Βασιλέως, τοῦ ἀθανάτου θυγάτηρ γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Κατήργησαι θάνατος διὰ σοῦ, καὶ Ἅδου τὸ κέντρον, ἠφανίσθη Μήτηρ ἁγνή· σὺ γὰρ

Digitized by Google

τὸν ἀθάνατον Δεσπότην, θανατωθέντα σαρκὶ ἀπεκύησας.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Οὐρανίων θαλάμων, καὶ φωταυγοῦς λήξεως, διαιωνιζούσης τε δόξης κατηξιώθητε, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τοῦ διαβόλου τὰ κέντρα, πόνοις τῆς ἀθλήσεως, ἐξαφανίσαντες.

Νεοττὸς ὡς ὡραῖος, περιστερᾶς σώφρονος, ταύτην ἐμιμήσω, τῷ πλάνῳ ἀντιταττόμενος, ἔνδοξε Κήρυκε, θωπευτικῶς προσελθόντι, καὶ συλῆσαι σπεύδοντι, σὲ τὸν ἀήττητον.

Ὑπερήφανον ὄφιν, εἰς οὐρανοὺς θέμενον, στόμα καὶ τὴν γῆν ἐξαλείφειν κατακαυχώμενον, νήπιον ἄκακον, τῇ τοῦ Σταυροῦ πανοπλίᾳ, παντελῶς ἠδάφισε, καὶ ἐξηφάνισε.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους, τοὺς πατρικοὺς Ἄχραντε, Λόγος ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας, σοῦ τὴν παναμώμον, γαςέρα ᾤκησε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ὡράθη, καὶ βροτοὺς ἐθέωσεν, ὁ ὑπερούσιος.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φιλομάρτυρες δεῦτε τοὺς νοητοὺς, μαργαρίτας Κυρίου καὶ ἀθλητὰς, Κήρυκον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν τούτου μητέρα· τῷ τριετεῖ γὰρ τοῦτον, ἐκθρέψασα γάλακτι, τῷ Θεῷ θυσίαν, προσήγαγεν ἄμωμον· ὅθεν καὶ τῆς νίκης, σὺν αὐτῷ τοὺς στεφάνους, ἐδέξατο ἄνωθεν, καὶ Χριστῷ συναγάλλονται· πρὸς οὓς πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσών, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην γινώσκων σε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύςως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίςει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νηπιάζοντι σώματι, καὶ τελειοτάτῳ Μάρτυς φρονήματι, τὸν ἀρχέκακον κατέβαλες, τὸν τὴν πονηρίαν κακουργήσαντα.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, Μάρτυς Ἰουλίττα βότρυν ἐξήνθησας, τὸν γενναῖον ὄντως Κήρυκον, μαρτυρίου γλεῦκος ἀποστάζοντα.

Συμπαθῶς ἐνητένιζες, οἷά περ ἀμνὰς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι, Ἰουλίττα ἀξιάγαστε, σφαγιαζομένη Μάρτυς ἔνδοξε.

Ὑπερήφανον τύραννον, θείᾳ ταπεινώσει περιφραττόμενοι, Ἀθλοφόροι κατεβάλετε, καὶ στεφάνους νίκης ἐκομίσασθε. Θεοτοκίον.

Νόμοι φύσεως Πάναγνε, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν κυοφορίᾳ σου, ἐναλλάττονται· τὸν Πλάστην γὰρ, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἀπεκύησας.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τεινομένη Θεόφρον, μάστιξι τὸ σῶμά σου δαπανωμένη τε, τῆς φθορᾶς τὸ πάχος ἐξεδύσω, στολὴν ἐνεδύσω δὲ, ἣν ὁ ἐκ Παρθένου, μονογενὴς σάρκα φορέσας, τοὺς ἀνθρώπους θεώσας ἐνέδυσεν.

Ἐγυμνώθης τὸ σῶμα, Μάρτυς παναοίδιμε καταφρονήσασα, σαρκικῆς αἰσχύνης, καὶ ἐχθρὸν τὸ τὴν Εὔαν γυμνώσαντα, Ἰουλίττα πάλαι, καρτερικῶς ἀνδρισαμένη, αἰωνίαν αἰσχύνην ἐνέδυσας.

Κεφαλὴν ἐκτμηθεῖσα, κάραν τὴν τοῦ ὄφεως Μάρτυς συνέθλασας· στερηθεῖσα πλούτου, τὸν οὐράνιον ὄλβον κεκλήρωσαι, μὴ σαλευομένην, παραλαβοῦσα βασιλείαν, μετὰ πάντων Μαρτύρων πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, σάρκα ἀνελάβετο ἔννουν καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ Παναγία, καὶ δι' οἶκτον ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἐθέωσέ με, τὸν παραβάσει ἀπωσθέντα· ὃν ἱκέτευε σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ϛ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὑπέπλευσαν τῶν ἀπείρων βασάνων, οἱ πανεύφημοι τὸ ἄστατον ὕδωρ, τῇ τοῦ Σταυροῦ, κυβερνήσει καὶ ὅρμῳ, γαληνοτάτῳ σαφῶς

Digitized by Google

προσωρμίσθησαν, βυθίσαντες τὸν Φαραὼ, τὸν ἀόρατον αἵματος ῥεύμασι.

Σκιρτᾷ σε Ἰκονιέων ἡ πόλις, θρεψαμένη· καὶ κομπάζει τῇ μνήμῃ, σοῦ τῇ σεπτῇ, ἡ Ταρσὸς Ἰουλίττα· τοῦ μαρτυρίου ἐν ταύτῃ γὰρ ἤνυσας, τὸ στάδιον σὺν τῷ υἱῷ καὶ στεφάνων τῆς νίκης ἠξίωσαι.

Ηλόγησας πολυπλόκων βασάνων, καὶ τρυγὼν ὡραιοτάτη ἐδείχθης, σὺν νεοττῷ, ἀναπτᾶσα καὶ πάντων, ὑπεραρθεῖσα παγίδων τοῦ ὄφεως, Πανεύφημε, καὶ εἰς μονὰς, οὐρανίως πανσόφως κατέπαυσας. Θεοτοκίον.

Προρρίζους τῷ τμητικῷ σου δρεπάνῳ, τῆς πρεσβείας ἀναπόκοψον Κόρη, τοὺς πονηροὺς, λογισμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ καρποφόρον ἀνάδειξον δέομαι· ἁπάντων γὰρ τὸν φυτουργὸν, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἐκύησας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ
» ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, ἡ χριστομάρτυς, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ μητρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε· Σὺ τῶν Μαρτύρων. Χριστὲ τὸ κραταίωμα. Ὁ Οἶκος.

Τὸν νοῦν μου φώτισον, Χριστὲ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, ὅπως ἐπαξίως ἐξισχύσω ὑμνῆσαι τοὺς Ἁγίους σου, καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐξειπεῖν. Ποία δὲ γλῶσσα ἐκλαλῆσαι δυνήσεται τοὺς ἄθλους, οὓς ὑπέμειναν, καὶ τὰ ἔπαθλα; Διὸ οὖν σοι προσπίπτω Φιλάνθρωπε. Ἄνεσιν παράσχου τῇ ἀθλίᾳ νῦν ψυχῇ μου, δωρούμενός μοι καιρὸν μετανοίας· εἰς τοῦτο γὰρ ἑκὼν ἔλαβες σάρκα, ἵνα πάντας πρὸς ζωὴν ἐπαναγάγῃς, ἧς οἱ Ἀθληταὶ τυχόντες, ἀπαύστως μέλπουσι· Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριςὲ τὸ κραταίωμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

Στίχοι.

Ἰουλίττα σύναθλος υἱῷ Κηρύκῳ,
Ἡ λαιμότμητος τῷ κάραν τεθλασμένῳ.

Πέμπτῃ Ἰουλίτταν δεκάτῃ τάμον, οἷα δ' ἔαξαν.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁρμωμένη ἐξ Ἰκονίου· διὰ δὲ τὸν ἐπικρατοῦντα διωγμὸν ἐκεῖσε, τὸν ἀοίδιμον Κήρυκον τριετῆ ὑπάρχοντα λαβοῦσα, καταλαμβάνει τὴν Σελεύκειαν. Εὑροῦσα δὲ κἀκεῖ τὴν αὐτὴν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κίνησιν, ἔρχεται ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἐν ᾗ Ἀλέξανδρός τις Ἡγεμὼν ὠμὸς καὶ θηριώδης τὸν τρόπον, τοὺς τὸν Χριστὸν, ἐπικαλουμένους ἐτιμωρεῖτο· ὑφ' οὗ ἡ Μάρτυς συλληφθεῖσα ᾐκίζετο. Ἐκσπασθέντος δὲ ἐξ αὐτῆς τοῦ παιδὸς, σπεύδων ὁ Ἡγεμὼν κολακείαις αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν ἐφελκύσαι, καὶ μὴ δυνηθεὶς, τῇ μητρὶ μόνον αὐτοῦ ἀτενὲς ἐνορῶντος, καὶ ὑποψελλιζούσῃ τῇ φωνῇ τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλουμένου ὄνομα, καὶ τελευταῖον, λὰξ κατὰ τῆς γαστρὸς τοῦ Ἡγεμόνος ὡς εἶχεν, ἐντείναντος, ὀργισθεὶς ἐκεῖνος, κατὰ τῶν βαθμίδων τοῦ βήματος ἔῤῥιψεν αὐτόν· ὃς, τῇ ἐκεῖσε προσκρούσει, τὸ κρανίον συντριβεὶς, τὴν μακαρίαν ἀφῆκε ψυχήν. Ἡ δὲ Ἁγία Ἰουλίττα, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, μὴ πεισθεῖσα τὸν Χριστὸν ἐξομώσασθαι, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν στέφανον ἔλαβε τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λολλιανοῦ.

Στίχ. Ποσὶ προθύμοις ἔδραμε τρίβον τέλους,
Ὁ Λολλιανὸς, οὗ ποσίκρουστον τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀβουδίμου.

Στίχ. Ἀβουδίμῳ μάχαιρα πρόξενος τέλους,
Αὕτη δὲ τούτῳ πρόξενος καὶ τοῦ γέρους.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Ῥάβδοις συντρίβων σου τὸ σῶμα, ὁ παράνομος θεόφρον Ἰουλίττα, λογισμοῦ τὸ στεῤῥὸν, ἐσάλευσεν οὐδόλως· ῥάβδον καὶ γὰρ δυνάμεως, τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ κατεῖχες.

Ὄμβροις αἱμάτων ἐκχυθεῖσιν, ἐγκατέσβεσαν τὸ πῦρ τῆς ἀθεΐας, οἱ Χριστοῦ Ἀθληταὶ, κραυγάζοντες προθύμως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φέρουσα Μάρτυς ἐν ἀγκάλαις, ὃν ἐκύησας ἐπέστης τῷ σταδίῳ· καὶ διπλοῦν τὸν καλὸν, ἐτέλεσας ἀγῶνα, ἀναβοῶσα· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι σοῖς ἀκολουθοῦντες, μακαρίζομεν γενεαὶ πᾶσαι Κόρη, μακαρίου Θεοῦ, Μητέρα σε δειχθεῖσαν, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, μακαρίους ἐκτελοῦντας.

Ὠδὴ η΄. Νικηταὶ τυράννου.

Οἱ φαιδροὶ ἀστέρες, οἱ τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας, ἀπλανῶς πηχθέντες, καὶ τὴν γῆν τοῖς θαύμασι φωταγωγοῦντες, εὐσεβῶς τιμῶνται, ὑπὸ πάντων σήμερον, τῶν ὑμνολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέον ὥσπερ κλάδον, ῥίζα θεοφύτευτος οὖσα Θεόφρον, τὸν σεπτόν σου γόνον, φέρουσα ἐμάρανας τῆς ἀσεβείας, τὰ φυτὰ βοῶσα, σὺν

Digitized by Google

αὐτῷ καὶ λέγουσα· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ μόσχον νέον, δάμαλις ὑπάρχουσα ὡραιοτάτη, Ἰουλίττα φέρεις, Κήρυκον τὸν ἔνδοξον θυσίαν ζῶσαν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀμνῷ ἀνατείλαντι, καὶ σφαγιασθέντι, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν. Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ὁ Λόγος, ἐκ τῶν παναχράντων σου αἱμάτων Κόρη, τοὺς προνενευκότας, πρὸς τὰ ἀλογώτατα τῆς σαρκὸς πάθη, ἐπιγνώσει θείᾳ, ἐθέωσεν ἄχραντε· Ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

» Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί
» σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφό-
» δρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἴαμα φέρει ἡ σορὸς τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων τῇ χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος, ἐπαρδομένη· δεῦτε ἀρύσασθε, καὶ ἁγιάσθητε ψυχὰς, καὶ νόσων καθάρθητε, οἱ φιλομάρτυρες, τὸν δοτῆρα τῶν καλῶν μεγαλύνοντες.

Ὡς ῥόδα ταῖς μαρτυρικαῖς, ἐξηνθήσατε κολάσι Μακάριοι, ὡς κρίνα εὔοσμα, ὡς Παραδείσου θεῖα βλαστήματα, μυρεψικὴν ὡς ἀληθῶς, στάζοντα τερπνότητα, καὶ τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς, εὐωδίᾳ μυστικῇ κατευφραίνοντα.

Στίγμασι τοῖς μαρτυρικοῖς, ὡραιώθητε καλλίνικοι Μάρτυρες, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις σαφῶς, ὡμοιωθέντες Θεῷ παρίστασθε, νίκης διάδημα τερπνὸν, λαμπρῶς περικείμενοι, καὶ τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι.

Ἡ Μάρτυς οἷά περ ἀμνὰς, ὥσπερ ἄρνα τὸν υἱὸν αὐτῆς φέρουσα, λύκων ἀνάλωτος, μέσον διῆλθε, καὶ εἰς οὐράνιον, μάνδραν ἐσκήνωσεν ἀεί. Τούτων παρακλήσεσι, Κύριε σῶσον ἡμᾶς, τοὺς αὐτῶν τὴν ἱερὰν μνήμην σέβοντας.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τὴν τυφλώττουσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν· καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν ἡλικίαν ἀτελὴς, ἐν φρονήσει τελείᾳ, ὑπῆρξας θαυμαστότατα, Κήρυκε Ἀθλοφόρε, σὺν μητρί τε γαλουχῷ, Ἰουλίττῃ ἤρασθε, τὸ τῆς ἀθλήσεως στέφος, μετὰ πάντων Ἁγίων· ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ ἡμεῖς, τύχωμεν τοῦ ἐλέους. Θεοτοκίον.

Χαῖρε παλάτιον τερπνὸν, Χαῖρε θρόνε Κυρίου· Χαῖρε σκῆπτρον πανθαύμαστον. Χαῖρε κούφη νεφέλη, χρυσοῦν θυμιατήριον. Χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε, τοῦ Βασιλέως καθέδρα. Χαῖρε εὔδιε λιμὴν, καὶ προστάτις ἁπάντων, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν, καὶ κήρυκα τῆς πίστεως, σὺν μητρὶ θεόφρονι, ἐπαξίως μακαρίσωμεν· οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον. Διὸ στεφάνους ἔλαβον παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύουσιν αὐτῷ, ἐν παῤῥησίᾳ ἀκαταπαύστως, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντας, τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν.

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε πιστοὶ, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες, στέψωμεν δυάδα παναγίαν, Τριάδος σέβας κατέχουσαν· τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. Τούτους ἀνευφημοῦντες ἀνακράξωμεν, λέγοντες· Χαίροις Ἰουλίττα πανσεβάσμιε, ἡ τὴν γυναικείαν ἀσθένειαν ἀποῤῥιψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. Χαίροις Κήρυκε παμμακάριστε, ὁ τριετὴς τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλών. Χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν πίστει ἑορταζόντων τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν· οὓς ἱκετεύομεν πρεσβεύειν ἀεὶ τὸν τῶν ὅλων Κύριον, τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

Ὁ ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, καὶ ἐσχηκὼς πεπολιωμένον φρόνημα, ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγώνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἴτησαι σὺν τῇ μητρί σου Χριστὸν τὸν Θεὸν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Νήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδείχθης τῷ φρονήματι· ἀφ' οὗ τὸν ἄναρχον

Λόγον ἐδέξω Πανεύφημε, τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίασας τῶν παρανόμων. Σὺν τῇ μητρί σου τὸν Κτίστην ἱκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν· τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; Ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δʹ. Ἀνατολίου.

Ἀγάλλου τέρπου καὶ εὐφραίνου, Ἰκονιέων ἡ πόλις, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησε καρπὸς εὐκλεὴς, Ἰουλίττα ἡ πανεύφημος καὶ καλλίνικος Μάρτυς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς, Κήρυκος ὁ φερώνυμος· πᾶσαν γὰρ μηχανὴν, τοῦ τυράννου Βελίαρ, ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαντο, κηρύξαντες λαοῖς, σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἁγίαν Τριάδα. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς παῤῥησίᾳ βοῶμεν, τῷ τούτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔφερες Πανάμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίστομον, Συμεὼν σοι ὡς ἔφησε, ῥομφαίαν καὶ τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ τὰ σπλάγχνα, καὶ τὰς διαθέσεις, ὡς ἐθεάσω σὸν Υἱὸν, ἐπὶ τοῦ ξύλου σεμνὴ κρεμάμενον· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· Τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδῃς με, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ὡς προέφης μακρόθυμε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων ἡ ϛʹ. Ὠδή.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους αʹ. Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, ὅτε ἤμην νήπιος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ζήτει Σάββατον ιʹ.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

ΤΗ ΙϚʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δʹ. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἀθηνογένης ὁ ἔνδοξος, ἱερωσύνης φαιδρὸν, περικείμενος ἔνδυμα, ταῖς βαφαῖς τοῦ αἵματος, ἱερώτερον ἔδειξε. Μεθ' οὗ εἰσῆλθεν εἰς ναὸν Ἅγιον, τῷ παντεπόπτῃ ἐμφανιζόμενος, καὶ λειτουργῶν αὐτῷ, σὺν ἀΰλοις τάξεσι, καὶ μετοχῇ, θείᾳ λαμπρυνόμενος· ὃν μακαρίσωμεν.

Ἀθηνογένης ὁ πάνσοφος, χορὸν προσῆξε Χριστῷ, ἀθλητῶν διὰ πίστεως, καρτερῶς ἀθλήσαντα, καὶ τὸν δρόμον τελέσαντα· μεθ' ὧν νικήσας τὸν πολυμήχανον, χοροῖς Μαρτύρων, ἀναλαμβάνεται, θέσει θεούμενος, καὶ πρεσβεύων πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν ἱερὰν αὐτοῦ, μνήμην τελούντων ἀεί.

Δεκὰς μαθητῶν θεόλεκτος, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καθελοῦσα ἤθλησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσεν, Ἀθηνογένην, καθηγητὴν ἱερὸν, ἐνθέῳ σθένει καταπλουτήσασα. Ταύτης δεήσεσι, σῶσον ἡμᾶς εὔσπλαγχνε, τοὺς ἐπὶ σὲ, πάντοτε ἐλπίζοντας, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν Πανάχραντε, τὴν προστασίαν ἡμῶν, συσχεθέντες ἐν θλίψεσι· Μὴ παρίδῃς τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου· ἀλλὰ τάχυνον, τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώσης ὀργῆς καὶ θλίψεως, ὦ παμμακάριστε, Παναγία Δέσποινα· οὐ γὰρ ἡμῶν, τεῖχος καὶ βοήθεια, ἀκαταμάχητος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; Ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν· ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρὼν οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῶν σῶν Ἀθλητῶν, Χριστὲ, μέλπω τὸ κλέος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τάξεσιν Ἀσωμάτων, νῦν περιπολεύων ἀξιάγαστε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει περίσωζε.

Ὥσπερ ἄμωμον θῦμα, ὁλοκαυτωθεὶς Θεομακάριστε, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσηνέχθης Θεῷ διὰ πίστεως.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου, δῆμος πειθαρχῶν ὁ πανσεβάσμιος, τῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, τῶν ἀνόμων βουλὰς ἀπεκρούσατο.

Θεοτοκίον.

Σάρκα γεγεννημένον, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων Ἀπειρόγαμε, τὸν αἰώνιον Λόγον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν.

Λύσας τοῦ ἐχθροῦ, δεινὰς μηχανουργίας, τῇ πρὸς τὸν Θεὸν, ἀλύτῳ διαθέσει, Ἀθηνογένης ὁ Μάρτυς καὶ Ἱεράρχης, σὺν μαθηταῖς δόξης ἠξίωται.

Ἤμβλυναν ἐχθροῦ, τὰ βέλη καὶ τὰ κέντρα, ταῖς μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσιν οἱ θεῖοι, καὶ καταυγάζουσι πάντων τὰς διανοίας, ταῖς φωτοβόλοις αὐτῶν λάμψεσιν.

Τείνας τοὺς στεῤῥοὺς, ἱμᾶσιν ὁ παράφρων, ξέει ἀπηνῶς, μαστίζων ἀνενδότως· ἀλλ' οὐκ ἐσάλευσε τούτων τῆς διανοίας, τὴν ἀκατάπληκτον στεῤῥότητα. Θεοτοκίον.

Ὤφθης οὐρανῶν, Ἁγνὴ ὑψηλοτέρα, καὶ τῶν Σεραφὶμ ἀεὶ ἁγιωτέρα, ὡς τὸν ἁπάντων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, ὑπερφυῶς κυοφορήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμῶν, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν,
» ὁ τοὺς οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας.
» εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸν Σωτῆρα,
» καὶ λυτρωτὴν καὶ πανοικτίρμονα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει τὸ πρότερον, προκαθαρθεὶς τὴν ψυχὴν, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τελειοτάτῳ νοΐ, Θεῷ εὐηρέστησας, θύτης αὐτοῦ καὶ Μάρτυς, γεγονὼς Θεοφόρε· στῖφος δὲ προσηγάγου, μαθητῶν τῷ Δεσπότῃ· μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς πρέσβευε ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, ἡ μόνη κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ· στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας. Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὀρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νοῦν τὸν πάντων ἐπέκεινα, θείαις ἀναβάσεσι φανταζόμενοι, τῆς σαρκὸς οὐκ ἐδειλίασαν, τὰς πικρὰς αἰκίσεις οἱ Θεόφρονες.

Χριστοκήρυξ θεόληπτος, καὶ Ἱερομάρτυς ἀκαταγώνιστος, χρηματίσας κατηξίωται, ὁ Ἀθηνογένης θείας χάριτος.

Ῥητορεύοντες Μάρτυρες, σάρκωσιν τοῦ Λόγου καθυπεμείνατε, τὰς αἰκίσεις καὶ τὸν θάνατον, πρὸς ἀθανασίαν μεταβαίνοντες.

Θεοτοκίον.

Ἰσοδύναμον σύνθρονον, τῷ γεγεννηκότι τὸν ὑπερούσιον, ἐσωμάτωσας Πανάμωμε, τοῖς βροτοῖς δι' οἶκτον ὁμιλήσαντα.

Ὠδὴ έ. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Στομώσας ἀπαθείᾳ τὸ φρόνημα, παθοκτόνον, πάθος ἐξεικόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς Ἀξιάγαστε.

Ταῖς θείαις προτροπαῖς προσενήνοχε, τῷ Δεσπότῃ, μαθητῶν ὁμήγυριν, Ἀθηνογένης ὁ ἔνδοξος.

Ἐφαίδρυνε τὴν μνήμην σου Μάρτυς, ὁ φωτοδότης, πληρῶν τὰς αἰτήσεις σου, ἐν τοῖς πιστῶς σοι προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Μητέρα καὶ Παρθένον εἰδότες σε, Παναγία, συμφώνως γεραίρομεν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εὐκλείας μαρτυρικῆς, Ἀθηνογένης ἐπέτυχε, καὶ σὺν αὐτῷ μαθητῶν, χορὸς ἐστεφάνωται, ἀσκήσας τὸ πρότερον, καὶ τὴν τῶν δαιμόνων, τροπωσάμενος ἀπόνοιαν.

Λαμπρύνει σου τὸ σεπτὸν, μνημόσυνον ὁ Δεσπότης σου, πληρῶν σου τὰς πρὸς αὐτὸν, ἐντεύξεις Μακάριε· ἰδοὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, τὸν αὐτῆς σοι γόνον, προσκομίζει θείῳ νεύματι.

Παράδεισος νοητὸς, ἐδείχθητε Ἀξιάγαστοι, τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ κατέχοντες, τὰς αἰσθήσεις πάντων τε, τῇ θείων ἀνθέων εὐωδίᾳ καθηδύνοντες.

Θεοτοκίον.

Ὡς νοητὴ κιβωτὸς, τὸν νομοδότην ἐβάσασας, λυχνία ὡς φωταυγὴς, τὸ φῶς ἀπεκύησας, ὡς ῥίζα ἀπότιστος, τῆς ζωῆς τὸν βότρυν Θεοτόκε ἀνεβλάστησας.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙϚʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους, Ἐπισκόπου Πηδαχθόης.

Στίχοι.

Ἀθηνογένης ἐκ ξίφους ἀνῃρέθη,
Ψευδῆ θέαιναν τὴν Ἀθηνᾶν οὐ σέβων.

Ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ Ἀθηνογένη τάμε χαλκός.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἦν ἀπὸ Σεβαστείας, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως· καὶ κρατηθεὶς ὑπὸ Φιλομάρχου ἡγεμόνος μετὰ τῶν δέκα μαθητῶν αὐτοῦ, πολλούς τε βασάνων αἰκισμοὺς αὐτοῖς ἅμα ὑπομείνας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν. Λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι, πρὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, ἀπελθὼν εἰς τὸ Μοναστήριον αὐτοῦ, τοὺς μαθητὰς οὐχ εὗρε· προκατεσχέθησαν γάρ. Τὴν δὲ ὑπαντήσασαν αὐτῷ ἔλαφον, ἣν ἀνεθρέψατο ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, ηὐλόγησε, καὶ ἐπηύξατο μὴ ἀγρευθῆναι αὐτήν τε καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆς ὑπὸ τῶν κυνηγῶν, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον χρόνον ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, αὐτήν τε καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς μελλούσας φύεσθαι, νεκρὸν προσάγειν ἕνα· ὃ καὶ γέγονεν. Ὡρᾶτο γὰρ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ἁγίων Εὐαγγελίων, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰσερχομένη ἡ ἔλαφος, καὶ τὸν νεκρὸν αὐτῆς μόσχον ἀνατιθεῖσα τῷ Ἁγίῳ καὶ πάλιν ἐξιοῦσα· ὃν θύοντες οἱ συνειλεγμένοι, εὐωχοῦντο εὐφραινόμενοι, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ Ἁγίου, καὶ θαῦμα μέγιστον τοῖς ὁρῶσί τε ἀκούουσιν ὁμοῦ πιστοῖς καὶ ἀπίστοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φαύστου.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, συνελήφθη· καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας παῤῥησίᾳ, σταυροῦται, καὶ βέλεσι κατατιτρώσκεται. Ἡμέρας δὲ πέντε ἐν τῷ σταυρῷ προσκαρτερήσας, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος.

Τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, πλάνης ἔσβεσας φλόγα· τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων σου, ἀπετέφρωσας ὕλην, κακίας Μακάριε, Εὐλογητὸς βοῶν ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, τῆς ἐγκρατείας πόνοις, καὶ τῆς πλάνης σεβάσματα, τοῖς τῶν αἱμάτων ὄμβροις, μειώσαντες Μάρτυρες, ὡς στρατιῶται Χριστοῦ ἀνευφημείσθωσαν.

Κεφαλὰς ἐκτεμνόμενοι, παρανόμῳ προστάξει, καὶ τὰς σάρκας ξεόμενοι, πολυπλόκοις βασάνοις, ὡς πύργοι ἀκλόνητοι, οὐκ ἐσαλεύθητε Ὁσιομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες Πανάμωμε, διὰ σοῦ τῆς ἀρχαίας, τῶν προγόνων ἐκπτώσεως, τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν, καὶ πίστει δοξάζομεν, τὸν διὰ σοῦ ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Ὠδὴ ηʹ. Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες.

Ἐνατενίζων ταῖς θείαις φωταυγίαις, εἰδωλικῆς ἐξαπάτης Ἀθηνογένης διέλυσε, τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ φῶς ἐχρημάτισεν.

Ὁ τῶν Ἀγγέλων χορὸς καὶ τῶν Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων, ἐπὶ τῇ μνήμῃ εὐφραίνεται, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, δοξάζων τὸν Κύριον.

Συνηριθμήθης Μαρτύρων ταῖς ἀγέλαις, μαθητευσάντων δεκάδα, μαρτυρικὴν ἐπαγόμενος, Ἱεράρχα μεθ' ὧν σε, πιστῶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἀπεκύησας Λόγον ὑπὲρ λόγον, Θεογεννῆτορ Μαρία, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον, τῶν πιστῶς σε ὑμνούντων, καὶ μακαριζόντων σε ἄχραντε.

Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θʹ. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἴδε φωταυγὴς, σήμερον ἡμέρα Μαρτύρων, ἀπαστράπτουσα θαύμασι, καὶ θείαις ἀγλαΐαις, καταυγάζουσα τῶν πιστῶν τὰς καρδίας. Δεῦτε φωτισμὸν ἀπαρυσώμεθα.

Ὥσπερ προσφοραὶ, καὶ ἄμωμοι ὡς ἄρνες, προσηνέχθητε Μάρτυρες, τῷ δι' ἡμᾶς τυθέντι, παρ' αὐτοῦ τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, ὡς ἀγωνοθέτου κομισάμενοι.

Στάζουσιν οἱ σοὶ γλυκασμὸν Ἀθλοφόρε πόνοι, καὶ πικρίαν πᾶσαν, παθῶν καθαίρουσι τῶν πιστεῖ, τῷ τεμένει σου προστρεχόντων καὶ πόθῳ, σοῦ ἑορταζόντων τὸ μνημόσυνον.

Ἡμεροφαεῖς ὡς ἀστέρες ἀναδειχθέντες, στερεώματι Μάρτυρες τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καταυγάζετε πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, σκότος πειρασμῶν ἀποδιώκοντες.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις, Θεὸν τὸν φέροντα πάντα· τρέφεις τὸν τροφέα, ἡμῖν Ἁγνὴ ὁμοιωθέντα. Ὃν ἱκέτευε τῷ λαῷ σου δοθῆναι, πάντων δυσχερῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Digitized by Google

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Πληρῶν τὸ αἴτημα Χριστὲ, τοῦ σοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἀθηνογένους φαιδρύνεις, νῦν τῆς ἐλάφου τῷ νεκρῷ, μνήμην αὐτοῦ ἐτήσιον, σὺν μαθητῶν τῇ δεκάδι, σοὶ Λόγε πρεσβεύοντος.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Δέσποινα ἁγνὴ, Θεὸν ὃν ἐσωμάτωσας, ἐκ παναχράντων σῶν σεμνὴ, καὶ παναγίων αἱμάτων, τοῦτον ἀεὶ ἐκδυσώπει, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ.

Ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῶν Πατέρων γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν· Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, τῶν Πατέρων Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων τῆς Ἁγίας. καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτή τῆς Ἁγίας. Τό, Ἄξιόν ἐστι... καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν, ὡς σύνηθες — Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμον δ'. τῶν Πατέρων γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ. Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας. Εὐαγγέλιον, τῶν Πατέρων, κτλ.

Εἰς δὲ τὰ τελευταῖα τέσσαρα Τροπάρια τῶν Αἴνων, λέγομεν Στίχους τοὺς ἐφεξῆς.

Στίχ. α'. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. β'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. δ'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἐπηρμένην ὀφρὺν, τοῦ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐξαλείφειν φάσκοντος, πρὸς τὴν γῆν ἐταπείνωσεν, ἁπαλὴ Κόρη καὶ παναμώμητος, τὰς πανουργίας αὐτοῦ νικήσασα. Ὢ τῆς δυνάμεως, τοῦ Σταυροῦ καὶ χάριτος! ἥτις ἡμῶν, πᾶσαν ὑπεστήριξε, σαφῶς ἀσθένειαν. Δίς.

Μάρτυς Μαρίνα πανένδοξε, τὰς οὐρανίους μονὰς, ἐπαξίως οἰκήσασα, σὺν Παρθένων τάγμασι, καὶ Μαρτύρων ϛρατεύμασι, τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου, καὶ προσιόντας πιϛῶς τῇ σκέπῃ σου, σῶζε πρεσβείαις σου, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν παρὰ Θεοῦ, αἴτησαι καὶ λύτρωσιν, καὶ μέγα ἔλεος. Δίς.

Μάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, οὔτε βασάνων τὸ πῦρ, οὐ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις, οὐ τοῦ κόσμου χάριτες, οὐ τερπνότης νεότητος, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, ἐφιεμένην τῆς ὡραιότητος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου, ἐπιτυχεῖν· ἧς περ κατηξίωσαι, θεομακάριστε. Δίς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλαγμοῦ, ἀνυμνήσωμεν Μαρίναν τὴν Μάρτυρα· ὅτι καθεῖλεν ἐπὶ γῆς τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἀνδρείως ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῆς κατεπάτησε· διὸ καὶ τελειωθεῖσα, εἰς οὐρανοὺς ἀνίπταται, τὴν κάραν στεφηφοροῦσα καὶ ἀνακράζουσα· Σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχουσα, ὑπὲρ σοῦ τὰς σάρκας μου τῷ πυρὶ παρέδωκα· κατασκηνώσω οὖν εἰς τὰς αἰωνίους σου μονὰς, ἔνθα ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Ὡς ἐν πέτρᾳ στεῤῥᾷ, τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ, προσερεισθεῖσα Μαρίνα πανεύφημε, τὸν παλαμναῖον ἐχθρὸν εἰς χάος ἐβύθισας, καὶ στέφος τῆς νίκης ἐπάξιον ἀπείληφας.

Ὁ αὐτός.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων συνηριθμήθης ἔνδοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Μαρίνα πάνσεμνε, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Ἦχος β'.

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσενήνοχας τῷ σῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Μαρίνα Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας ϛέφος ἄφθαρτον, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε· ὅθεν καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, ὡραίοις σου ποσὶ κατεπάτησας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ σωτηρίου ὀνόματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμων ἠξιώθης, ὡς Παρθένος, καὶ Μάρτυς Χριστοῦ πολύαθλε.

Digitized by Google

Ἦχος δ΄.

Δοξάζομέν σου Χριστὲ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν· τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν· εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Τῇ παρθενικῇ σου θελχθεὶς ὡραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, ὡς ἀμώμητον νύμφην ἑαυτῷ σε ἡρμόσατο, ἀκηράτῳ συναφείᾳ· ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ᾽ ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν ἀήττητον ἔδειξεν· ἐγκαρτερήσασαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῷ στέφει δισσῶς σε κατέστεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην. Αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότου στεῤῥῶς ἀθλήσασαν. Μάρτυρα τιμήσωμεν, Μαρίναν νύμφην Χριστοῦ· παρθενίας χιτῶνα γὰρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα. χρύσεον ὡς ὕφασμα, τούτῳ ἐπέθηκεν, αἷμα, τοῦ σεπτοῦ Μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στεφάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νῦν παρίσταται.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Μέγα τὸ κατόρθωμα τὸ σὸν, μέγα καὶ πανάριστον ὄντως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα· φύσις γὰρ εὐπτόητος καὶ εὐταπείνωτος, τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νοῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, εἷλες, εὐτελὲς ὡς στρουθίου, καὶ καταπατοῦσα χορεύεις, νῦν μετὰ Ἀγγέλων ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ μαραίνουσα χάριτι, φυτὰ ἀθεΐας· ὅθεν τὴν πανίερον μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· Εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμεν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσῃς με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ, τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες· πρῶτον ὁ τῆς Θεοτόκου· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἰ βούλει· εἰδὲ μὴ, τῆς Ὀκτωήχου. Εἶτα οἱ δύο παρόντες τῆς Ἁγίας.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα νύμφην ᾄσμασι μέλπω·

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεὸν, καὶ τῶν λαμπηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ᾽ αὐτοῦ, αἴγλην μοι παράσχου φωτοφόρον, ταῖς, σαῖς πρεσβείαις καλλιπάρθενε.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτὸν, σοφῇ διανοίᾳ, κεχρημένη Μάρτυς Χριστοῦ, παρεῖδες ἐμφρόνως καὶ δικαίως, κατηξιώθης τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Ἱκέτης προσέρχομαι σοὶ σεμνὴ, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν, διάσωσον Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τῶν παθῶν μου κατεύνασον τάραχον.

Σοφίᾳ καὶ χάριτι λαμπρυνθεὶς, ὁ νοῦς σου Μαρίνα, τῶν τυράννων τὰς ἀπειλὰς, οὐκ ἔπτηξε Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, θείᾳ δυνάμει κρατυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, ζωὴν οὐσιώδη, συλλαβοῦσα καὶ σαρκικῶς, κυήσασα ταύτην Θεομῆτορ, καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου διέῤῥηξας.

Digitized by Google

Κανὼν δεύτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τῇ Θ'. Ὠδῇ· Ἰωσήφ (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι, περιαστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς, Θεμένη Πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἀθλήσει, τὴν ψυχὴν νεώσασα, θεόφρον ἄρουραν, τοῦ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς, γεωργῷ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Πορφύραν, σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, ὡς παρθένος βασίλεια, καὶ θεϊκαῖς λαμπρότησι, Μάρτυς Μαρίνα κατηγλάϊσαι.

Ῥωσθεῖσα, τοῦ παντουργοῦ πανεύφημε, δυνάμει Πνεύματος, τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείως συμπλοκαῖς, ἐταπείνωσας τύραννον, μεγαλαυχίᾳ χρώμενον, καὶ σοῖς ποσὶ Μάρτυς ὑπέταξας.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον, χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας χάριτος, Θεογεννῆτορ ἄχραντε· διὸ σὲ Μαρίνα ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Ὠδὴ γ'.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεός.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, οὐδὲ ξίφους ἀκμή, οὐ τυράννων ὠμότητες, οὐδὲ θάνατος, οὐ θηρῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισεν, ἀγάπης σε Πανόλβιε.

Ὑπῆρξας ἄσειστος καὶ ἀσάλευτος, ἐν καιρῷ περιστάσεως, πύργος πανένδοξε, εὐσεβείας κρηπῖδα, θεμένη τῆς πίστεως, ἐν πέτρᾳ Παμμακάριστε.

Παρθένος ἐν Μάρτυσιν ἐχρημάτισας, ἐν Παρθένοις ἀήττητος, Μάρτυς γεγένησαι, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλοῦν σοι παρέχοντι, τὸν στέφανον πανόλβιε.

Ἁγίων αἱμάτων σου Καλλιπάρθενε, οἱ κρουνοὶ προχεόμενοι, πᾶσαν κατέσβεσαν, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ δῆμον προσήγαγον, μαρτύρων τῷ Νυμφίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Ῥωσθέντες τῇ χάριτι, Θεοτόκον σε ὁμοφρόνως δοξάζομεν· σάρκα γενόμενον, τὸν τὸ εἶναι τοῖς πᾶσι, διδοῦντα γὰρ τέτοκας, καὶ κόσμον ἀνεκαίνισας.

(*) Τὸν δεύτερον τοῦτον Κανόνα τῆς Ἁγίας οὐκ ἔχει τὸ Χειρόγραφον.

Ἕτερος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα, τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν Πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Αἱμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν πιστῶν ἤρδευσας, ὦ Μαρίνα Μάρτυς τὸ φρόνημα.

Ὡς Μάρτυς μαρτυρικὴν, ἐνδεικνυμένη καρτερῶς ἔνστασιν, τὸν πτερνιστὴν πτέρναις σου, ταῖς ὡραιοτάταις συνέτριψας. Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Παναμώμε. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστὲ, κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦμέν σε πιστοὶ, ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρὸν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ κατεπάτησας γενναιοφρόνως· καὶ γέγονας ἡμῖν, ἀνδρεία πίστεως, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, πατοῦσα δύναμιν· καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ σου ἀοίδιμε. Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε· βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Θεοπρεπὴς, γέγονεν ὄντως ὁ βίος σου· τοῖς Ἀγγέλοις, ὤφθη ποθεινότατος· τῶν δὲ δαιμόνων τῇ στρατιᾷ, καὶ τοῖς ὑπηρέταις, ἐκείνων τῆς ἀγριότητος, ἀπρόσιτος ἐδείχθη· τῷ Χριστῷ γὰρ ἐβόας· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἠγωνισμένη πανόλβιε, καὶ προσκαίρους, πόνους ὑπομείνασα, ἐν οὐρανοῖς, νῦν τὰς ἀμοιβὰς, παρὰ τοῦ Δεσπότου, κομίζῃ Μάρτυς ἀοίδιμε, ἀπείρους εἰς αἰῶνας, σὺν Ἀγγέλοις βοῶσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Νῦν ἐπὶ σοὶ, χαίρει Παρθένων τὸ καύχημα, νῦν Μαρτύρων, ὅμιλος εὐφραίνεται, νῦν

καὶ τὸ πλῆθος τῶν εὐσεβῶν, ἐπισυναχθέντες, χορεύουσιν ἀγαλλόμενοι, βοῶντες τῷ Δεσπότῃ, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὅλη καλή, πέφηνας κόρη καὶ ἄσπιλος· ὤφθης ὅλη νύμφη παναμώμητος, τῷ τῶν ψυχῶν, κάλλους ἐραςῇ· διὰ γὰρ βασάνων, πυρώσεως Παμμακάριστε, ἐφάνης λαμπροτέρα, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦσα· Τῇ δυνάμει σου δοξα φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Μόνη ἁγνή, καὶ μετὰ τόκον διέμεινας· σὺ γὰρ Λόγον, μόνη ἐνυπόστατον, τὸν τῷ Πατρὶ σύνθρονον Υἱόν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα. γεγέννηκας Θεονύμφετε· καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἀχώρητον πᾶσι, καὶ τὸν πάντων τὸ κράτος κατέχοντα.

Ἕτερος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας στέφανον, ἀναδησαμένη χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, ὦ Μαρίνα Μάρτυς πανεύφημε.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτῃ τὴν πρώτην Εὔαν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρυσα ἔκραζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὁλόκληρον, Θεοῦ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Τοῦ ποιμένος θείοις ἴχνεσιν ἑπομένη, τὸ δι᾽ αὐτὸν ὑπέμεινας, ἑκούσιον πάθος, Μάρτυς καὶ ἐσκήνωσας, εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἔνθα τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα. Θεοτοκίον.

Ἡ πανάμωμος καὶ μόνη ἁγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον. πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει ὑμνούντων σε, ἄχραντε Παρθένε θεόνυμφε.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀθλητῶν ἐν σταδίῳ, δρόμον συντονώτατον Κόρη διήνυσας· ὁ γὰρ θεῖος πόθος, τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον ἐπτέρωσε, προφανῶς δεικνύων, τὸν λογισμὸν τῶν παθημάτων, αὐτοκράτορα Μάρτυς ὑπάρχοντα.

Ῥανίδες σῶν αἱμάτων, Μάρτυς ἀποστάζουσαι χλαῖναν πολύτιμον, καὶ τῆς ἀκηράτου, εὐφροσύνης χιτῶνα ἐξύφαναν· ὃν περ νῦν θεόφρον, ἐν οὐρανοῖς ἐνδεδυμένη, νοητῷ σου νυμφίῳ παρίστασαι.

Τοῖς δεσμοῖς τῶν εὐχῶν σου, Κόρη τὸν μεγάλαυχον ὄφιν ἐδέσμευσας, καὶ ὀφρὺν τὴν πρώην, ἐπηρμένην πρὸς γῆν ἐταπείνωσας· ἐκτελεῖν γὰρ οἶδεν, ὡς ἀγαθὸς ὁ παντεπόπτης, τῶν αὐτὸν φοβουμένων τὸ θέλημα.

Ὑπερτέρας σε δόξης, θείοις διαδήμασιν ὄντως ἐκόσμησεν, ὁ νυμφίος Λόγος, δι᾽ αὐτὸν ἐναθλοῦσαν θεώμενος, καὶ πυρὸς τὴν φλόγα, καὶ αἰκισμῶν τὰς ἀλγηδόνας, καρτερῶς ὑπομένουσαν Ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Ῥυπτομένην ὁρῶντες, τῷ τῆς παρθενίας σου τόκῳ Πανάμωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν, τῆς κατάρας τῆς πρώην δοξάζομεν, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα μόνη ἁγνὴ δι᾽ εὐσπλαγχνίαν· ὃν δυσώπει Παρθένε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἕτερος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς γέγονας φωτί, τῷ μεγάλῳ τρανότερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἑορτάζοντας.

Σοῦ μόνου καλλοναῖς, ὡς παρθένος ἐνήδομαι· σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιάζομαι ξίφει· Μαρίνα ἀνεκραύγαζεν.

Ῥοῦν Μάρτυς δυσσεβῶν, ἀθείας ἐξήρανας, τοῖς ῥεύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσβεσας.

Ὁλόκληρον σαυτήν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, λαμπρότερον τελέσασα. Θεοτοκίον.

Ῥοῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀφθόρως γάρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀπόθετον τῷ Χριστῷ, ἐφάνης κάλλος καὶ ἄσπιλον, καὶ ὡς πηγὴ διαυγής, καὶ κῆπος πολύκαρπος, Μαρίνα πανένδοξε, καὶ γνησία νύμφη, καὶ Παράδεισος ἀσύλητος.

Νεᾶνις πανευπρεπής, ὀπίσω σου ἠκολούθησε, δραμοῦσα πρὸς τὴν ὀσμήν, τῶν μύρων σου Δέσποτα, τὸ ἄχραντον πάθος σου, διὰ καρτερίας μιμουμένη τὸ σεβάσμιον.

Ὑπέμεινας ἀνδρικῶς, ἀγῶνας Μάρτυς πολύαθλε, καὶ τὸν πρὶν φρενοβλαβῶς, μεγάλα καυχώμενον, μετ᾽ ἤχου ἀπώλεσας Σταυροῦ τῇ δυνάμει, ὦ Μαρίνα κυριώνυμε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρόν, καὶ πάνσεπτον ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ψυχῆς καθαρτήρια, παράσχου μοι δάκρυα, καὶ ἐπάκουσόν μου, τῆς δεήσεως πανάμωμε.

Ἕτερος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αἱμάτων, τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσας ἐξήρανας, κακοπιστίας· Χριστοῦ δέ, τὴν σεπτὴν κα-

Digitized by Google

τήρδευσας Ἐκκλησίαν, ὦ Μαρίνα, ἀθληφόρε παρθένων τὸ καύχημα.

Ἀβρόχως, τῶν βασάνων διῆλθες κλυδώνιον· ἀκαταπόντιστος ὅθεν, εἰς λιμένα ἄκλυστον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως, ἀπολαύεις γαλήνης Ἀοίδιμε.

Τύπτεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ῥάβδοις συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταττέ σε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Ὤρθρισας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον ἥλιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, τὴν ψυχὴν θεόφρον σοῦ κατηυγάσθης, Ἀθληφόρε, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης ἀΐδιον.

Θεοτοκίον.

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὁμίχλῃ βουλήματι, κυοφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, ὥσπερ βρέφος, καὶ σπαργάνοις ἀῤῥήτως εἱλίσσεται. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος γʹ. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθεῖσα Μαρίνα, αἵμασιν ἀθλητικοῖς τε ῥεραντισμένη, θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, ἔρωτι τῆς καρδίας σου ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα, ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειῤῥύτοις, Παρθενομάρτυς· καὶ τῇ ἀθλήσει σεαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίστου σου, νύμφη εὐκλεής, θαλάμῳ ἔφθασας ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, στεφανηφόρος, νικητής, λαμπαδηφόρος, εὐθαλής, ἀφθάρτου νυμφῶνος τυχοῦσα, καὶ δεξαμένη ὡς χρυσίον, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Στίχοι.

Χεὶρ δημίου τέμνει σε Μαρίνα ξίφει.
Χεὶρ Κυρίου χάριτι θείᾳ δὲ στέφει.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Μαρίνα δειροτομήθη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ κώμης τινὸς τῆς Πισσιδείας, ἐν τοῖς μέρεσιν Ἀντιοχείας, Αἰδεσίου τινός, ἱερέως τῶν εἰδώλων, ὑπάρχουσα θυγάτηρ μονογενής. Παραδοθεῖσα δὲ ὑπ' αὐτοῦ γυναικί τινι, δωδεκαετὴς τυγχάνουσα, τῆς μητρὸς αὐτῆς τὸν βίον ἀπολιπούσης, ἐδέετο τοῦ Θεοῦ τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀξιωθῆναι πίστεως, ἣν ἐδιδάσκετο ὑπό τινων τῶν ἐν αὐτῇ τῇ κώμῃ. Καὶ ἤδη πεντεκαιδεκάτου ἀγομένου αὐτῇ ἔτους, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐπεπόθει ἀνύσασθαι.

Ὀλύμβριος οὖν ὁ Ἡγεμών, μαθὼν περὶ αὐτῆς, ἀποστείλας συνελάβετο αὐτήν, καὶ ἔβαλεν εἰς φυλακην. Μεθ' ἡμέρας δὲ ἐξαγαγὼν αὐτὴν τῆς φυλακῆς, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτήν, ὅλος ἐξέστη ἐπὶ τῇ ὡραιότητι αὐτῆς. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ την τύχην καὶ τὸ ὄνομα, Μαρίνα, ἔφη, καλοῦμαι, τῆς Πισσιδείας γέννημα καὶ θρέμμα, καὶ τὸ τοῦ Κυρίου μου ὄνομα ἐπικαλουμένη. Μὴ ἀνασχομένης δὲ αὐτῆς τὸν Χριστὸν ἐξομώσασθαι, ἐκέλευσεν ὁ Ἡγεμὼν ταθῆναι αὐτήν, καὶ ῥάβδοις ἀπηνῶς καταξαίνεσθαι, καὶ τῷ αἵματι αὐτῆς ἡ γῆ ἐφοινισσετο. Εἶθ' οὕτως ἀναρτηθῆναι ταύτην προστάττει, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς, ξέεσθαι ἐπὶ πολύ· μετὰ τοῦτο δὲ ἔβαλεν αὐτὴν εἰς φυλακήν.

Ἐγένετο δὲ σεισμὸς μέγας, ὥς τε σαλευθῆναι τὸ δεσμωτήριον· καὶ ἰδού, δράκων ποθὲν ἑρπύσας, δεινῶς τὴν ἠχὴν ἐποιεῖτο ἐν τῷ ἕρπειν αὐτόν, καὶ κύκλῳ αὐτῆς πῦρ ἔδοξεν ἐμβαλεῖν. Φοβηθείσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολύ, καὶ συντρόμου γενομένης, ἐδέετο πρὸς τὸν Θεόν· καὶ οὕτως ὁ φοβερώτατος ἐκεῖνος δράκων, ὡς κυνὸς μέλανος μορφὴν διεδείκνυτο. Ἡ δὲ Ἁγία τῶν τριχῶν τούτου δραξαμένη, καὶ σφύραν εὑροῦσα, κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ νώτου τοῦτον τύπτουσα, εἰς τέλος αὐτὸν ἐταπείνωσεν. Μετὰ δὲ τοῦτο, εἰς ἑτέραν ἐξέτασιν ἀχθεῖσα, λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, καὶ ἐπὶ σκεύους, ὕδατος πλήρους κατὰ κεφαλῆς ἐμβάλλεται. Ἀβλαβὴς δὲ φυλαχθεῖσα ἐκ τούτου, εἵλκυσε πολλοὺς εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἐτμήθησαν. Ἐπὶ τούτῳ θυμωθεὶς ὁ Ἡγεμών, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Παῖδες Ἑβραίων.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον Μαρίνα, κατεφώτισεν ἀξίως τὴν ψυχήν σου, καὶ λαμπάσι φωτὸς κατηύγασε βοῶσαν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἤρθης πρὸς θεῖον ὄντως ὕψος· ὑψηλὴν γάρ σου ἐκέκτησο τὴν γνώμην· καὶ νυμφῶνα λαμπρὸν κατῴκησας βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νύμφη γνησία τοῦ Δεσπότου, ἀναδέδειξαι Μαρίνα θεοφόρε, καὶ ὡς Μάρτυς αὐτῷ ἀήττητος κραυγάζεις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἄρχων οὐκ ἔτι ἐξ Ἰούδα, ἀλλ' ἐξέλιπεν· ἐκ σοῦ γὰρ ὁ Δεσπότης, τῶν ἐθνῶν ἡ ἐλπὶς ἀνέτειλεν ἀφράστως· ὃν εὐλογοῦσιν ἅπασαι, γενεαὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι.

Ἕτερος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πυρὶ τῷ θείῳ, φλεγομένη πυρὸς οὐκ ἐφρόντισας· ὅθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς

Digitized by Google

πιςοῖς, ἰαμάτων θεῖα νάματα, παθῶν ἐπήρειαν, ἀθληφόρε Μαρίνα ξηραίνουσα.

Πολυειδέσιν, αἰκισμοῖς ἐκφοβῶν σε ὁ τύραννος, εὗρε τὴν ψυχήν σου πέτρας ὡς ἀληθῶς, στεῤῥοτέραν· ἀνεβόας γάρ· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῷ νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ λαὸν πιςεύσαντα εἰς Θεὸν, καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβόλοις σου, θαυματουργίαις ἀποκρουσάμενον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε μόνη, ὡς καθαράν σε ἀδιάφθορον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σοῦ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, Κόρη τὸν ἄνθρωπον, ὁ Μαρίναν δοξάσας τοῖς θαύμασι.

Ὠδὴ η΄. Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Σταθηρὰν τὴν γνώμην κεκτημένη, σταθερῶς τοὺς ἄθλους ἐκαρτέρεις, καὶ στέμμασι νικητικοῖς, ἐστέφθης μελῳδοῦσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μυστικὴν Μαρίνα σε παστάδα, ὁ ψυχῶν νυμφίος Θεὸς Λόγος, ηὐτρέπισεν ἐν οὐρανοῖς, ὃν βλέπουσα κραυγάζεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀρεταῖς ποικίλαις κοσμουμένη, δωρεῶν πλειόνων ἠξιώθης, τὸ ἔσχατον, τῶν ὀρεκτῶν, ὁρῶσα καὶ βοῶσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίου ὤφθης Ἀθληφόρε, τοῖς πολλοῖς αἰτία καὶ μαρτύρων, προσήγαγες δῆμον Χριστῷ, συμφώνως μελῳδοῦσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱλασμὸς ἡμῖν Θεογεννῆτορ, διὰ σοῦ ἐδόθη· σὺ γὰρ μόνη, ἀπέτισας τὴν ὀφειλὴν, τὸν πάντων συλλαβοῦσα, Θεόν τε καὶ Δεσπότην, ἄχραντε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ἕτερος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Παρθένον καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν, Θεῷ διέσωσας, καὶ προσενήνοχας, ὡς προῖκα πάντιμον Ἔνδοξε, τὴν ἀοίδιμόν σου ἄθλησιν, καὶ εἰς νυμφῶνα νοητὸν, εἰσήχθης μέλπουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥήμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσάν σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον· ἀλλ᾽ οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρὶ, τῆς τοῦ νυμφίου στοργῆς, θεοφόρε δροσιζομένη, καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ἵστασο πρὸ βήματος Χριστὸν, ἀνακηρύττουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα σταύρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον ἀποκυήσασα, τὸν οὐρανώσαντα Πάναγνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Μαρίνης τὴν σεπτὴν, μνήμην φαιδρύναντα· ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ ἀνώλεθρον, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, ἐπιτηδείως ὄντως ἐτρύγησας· τὴν ςρεφομένην ἀβλαβῶς, ῥομφαίαν διέβης γάρ, μαρτύρων αἵμασι, λαμπομένη τηλαυγῶς καλλιπάρθενε.

Ἔφλεξε πᾶσαν ὑλικὴν, καὶ φιλόκοσμόν σου Μάρτυς διάνοιαν, ἔρως ὁ ἔνθεος, καὶ στεῤῥοτάτην Μάρτυρα ἔδειξε, παρθενικαῖς μαρμαρυγαῖς, τὸ πρὶν διαλάμπουσαν, Μαρίνα πάνσεμνε· διὸ πάντες σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Λῦσόν μου νύμφη ἐκλεκτὴ, τῶν πταισμάτων τὰς σειρὰς ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ τὸ χειρόγραφον, τῆς ἁμαρτίας Μάρτυς διάῤῥηξον, παριςαμένη εὐπρεπῶς, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, τῷ πανοικτίρμονι, καὶ παθῶν μου τὴν ἀχλὺν διασκέδασον.

Πέπαυται φρύαγμα δεινὸν, τοῦ ἀλάστορος· ἰδοὺ γὰρ νεάνιδες, ἐπιλαθόμεναι, τῆς γυναικείας φύσεως ἤθλησαν· καὶ κατ᾽ αὐτοῦ περιφανῶς, τὴν νίκην ἀράμεναι, νῦν τῆς προμήτορος, ἀνεκτήσαντο σαφῶς τὴν παράπτωσιν.

Θεοτοκίον.

Ὥριμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος, τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ Παναχραντε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίζοντα· διό σε πάναγνε, Θεοτόκον εὐσεβῶς καταγγέλλομεν.

Ἕτερος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τῶν Ἀντιοχέων ἡ πόλις, σοῦ τοῖς σπαργάνοις καὶ τοῖς ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶται· τῶν ἄνω, ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων δὲ, μετὰ Δικαίων ἔχει σου, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραινόμενον.

Ἰδόντες σου Μάρτυς Μαρίνα, τοὺς ὑπὲρ πίςεως ἀγῶνας, Ἄγγελοι ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν

γυναικεία φύσει κατήσχυνας, τὸν πρὶν τὴν σὴν προμήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ως περικαλλὴς ἀθληφόρος, καὶ περιδέξιος παρθένος, στέφος ἀνεπλέξω νομίμως, δικαιοσύνης, καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον ἀμνάδα, καὶ περιστερὰν χρυσαυγούσας, τῷ μαρτυρίῳ ἔχουσαν πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

Ἤνθησας κοιλάσιν ὡς κρίνον, ταῖς τῶν Μαρτύρων ἀθληφόρε, ὦ Μάρτυς Μαρίνα ὡς ῥόδον, τὴν παρθενίαν εὔοσμον φέρουσα· καὶ τῷ τερπνῷ νυμφίῳ σου, θεῖον ὀσφράδιον γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σου Παρθένε· οὗ ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισεν, ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μαρίνα Μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε νύμφη, ῥῦσαι λαόν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεόν, ὅπως ῥυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς ὀργῆς καὶ κινδύνων. Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστῆναι πανένδοξε, ἀνδρικῷ φρονήματι ηὐτομόλησας· καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· καὶ τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἀθληφόρε πανεύφημε τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρων θρόνον θεῖναι, οὗ κατήσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς λαοὺς κατεφώτισας.

Τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὔαν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον, Μάρτυς ἔνδοξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσασα, τοῖς σεπτοῖς σου εὐσεβῶς, Χριστὸν δύναμιν ἔχουσα· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ὥσπερ προῖκα πολύτιμον, τῷ νυμφίῳ προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἔνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, καὶ πυρὸς καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδόν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλήν, Μαρίνα πανσεβάσμιε· καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρείας, χάριν ἔλαβες, ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰ βούλει, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας, ἡ γ'. καὶ ϛ'. Ὠδή.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολύς.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐνέδυσας Κύριε, τὸν ἀθλοφόρον σου δύναμιν, τὴν ἐξ ὕψους ἀήττητον, καὶ τοῦτον ἐνίσχυσας, διὰ σὲ βασάνους, ἐξ ἐχθρῶν ἀνόμων, ὑπενεγκεῖν ἀθλητικῶς, καὶ μαρτυρίου στέφανον δέξασθαι· δι' οὗ ἡμῖν συγχώρησιν, ἁμαρτημάτων κατάπεμψον, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρὸν ὁπλισάμενος, ὁ ἀθλοφόρος σου Κύριε, καὶ τῷ ζήλῳ πυρούμενος, εἰδώλων ἐνέπρησε, τὰ τεμένη πάντα, καὶ τὰς παρατάξεις, τοῦ ἀρχεκάκου καθελών, Αἰμιλιανὸς ὁ ἔνδοξος, βραβεῖα νίκης Δέσποτα, τὴν βασιλείαν ἀπείληφε, παρὰ σοῦ τὴν οὐράνιον, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

Digitized by Google

Ἀστέρα ὑπέρλαμπρον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέδειξας, Αἰμιλιανὸν τὸν Μάρτυρα, ὁπλίτην τε ἄριστον, δᾳδουχοῦντα πᾶσαν, νῦν τὴν οἰκουμένην, θαυματουργίαις μυστικαῖς, καὶ ἀθείας σκότος ἐλαύνοντα· ὑφ' οὗ φωταγωγούμενοι, θεοπρεπῶς ἀνυμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἕλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρον ἁγνή, καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος ἱκέτης σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου· μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Αἰμιλιανοῦ Μάρτυρος μέλπω κλέος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Αἰνέσωμεν σήμερον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἡμῶν, καὶ τούτου τὸν Μάρτυρα, ἀνευφημήσωμεν, ἐναθλήσαντα, νομίμως καὶ τῆς νίκης, τὸ στέφος ἀράμενον, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ἰσχὺν ἐνδυσάμενος, τοῦ τὴν ἡμῶν ἀγαθότητι, ἀσθένειαν ἔνδοξε, Μάρτυς φορέσαντος, ἀπεγύμνωσας, εἰδώλων ἀσθενείας, τὸ μάταιον φρύαγμα, θεομακάριστε.

Μονάδα τρισάριθμον ἐνιζομένην ταυτότητι, ἀοίδιμε φύσεως, χαίρων ἐκήρυξας, καὶ πολύθεον, διέλυσας ἀπάτην, ἀθλήσας στεῤῥότατα, ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, καὶ φωτισμὸς τῆς καρδίας μου, ὑπάρχει Πανάμωμε, Χριστὸς ὁ Κύριος· ὃν ἐκύησας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑποστάσει δέ, κατανοούμενον.

Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Λύχνος τοῖς ποσί σου ἐγενήθη, καὶ φῶς σου ταῖς τρίβοις ἀληθῶς, ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· δι' οὗ καθυπεσκέλισας, παρανομούντων βήματα, μαρτυρικῶς κλεϊζόμενος.

Ἰθύνας νοός σου τὰς πορείας, πρὸς θείου θελήματος Σοφέ, λιμένα γαληνότατον, πολυθείας θάλασσαν, κυματουμένην πνεύματι, τῆς πονηρίας διέφυγες.

Αἰμιλιανοῦ τοὺς θείους ἄθλους, τὴν πίστιν καὶ μέχρι τελευτῆς, ἀνδρείαν καταπλαγῆσαν, Δυνάμεις αἱ οὐράνιαι, ὅπως σαρκὶ τὸν ἄσαρκον, ταπεινωθεὶς καταβέβληκε. Θεοτοκίον.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως λαβοῦσα, ἐν τῷ ὑπὲρ φύσιν τοκετῷ, Παρθένος μετὰ γέννησιν, Παρθενομῆτορ ἔμεινας· τὸν πλαστουργὸν γὰρ ἄχραντε, ἁπάσης κτίσεως τέτοκας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτή-
» σαντες, πνευματικὸν στερέωσον· κἀν τῇ σε-
» πτῇ Συλλήψει σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πυρπολούμενος, τῷ θείῳ ζήλῳ, πῦρ ὁμόδουλον, οὐκ ἐπτοήθης· ἀλλ' ὑπελθὼν ἀπτήτῳ θελήματι, τὴν ἀναφθεῖσαν πυρὰν ὁλοκαύτωσαι, καὶ τῷ Δεσπότῃ ὡς θῦμα προσήνεξαι. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρί σου· ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον φυλάξας σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Μητέρα πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος, ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως ἐκλάμψαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι! Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ Θεοῦ σε θεῖος ἔρως, παραδόξως ἀνέφλεξε· ὅθεν τῶν μαστίγων, τὸ πικρὸν καὶ πυρὰν ἐκαρτέρησας, καὶ τοὺς θεοὺς τῶν ἀθέων ἐνεπύρισας, καὶ ψυχὰς Παμμάκαρ, τῶν πιστῶν κατεδρόσισας.

Ὑπερεῖδες τὰ παρόντα, διὰ μόνα τὰ μένοντα, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ, ὅλην τὴν ψυχήν σου προσέδησας· τῆς ἀσεβείας τὸ κράτος ὅθεν ἔλυσας, ἀθλοφόρε Αἰμιλιανὲ ἀξιάγαστε.

Digitized by Google

Μίαν φύσιν μίαν δόξαν, τρισηλίου Θεότητος, εὐσεβῶς δοξάζων, Αἰμιλιανὲ πρὸς τὸ στάδιον, ὡς στρατιώτης γενναῖος εἰσελήλυθας, καὶ τὸν δράκοντα, τὸν ἰσχυρὸν κατηδάφισας.

Θεοτοκίον.

Ἁγιάσματός σε τόπον, τοῦ ἡμᾶς ἁγιάσαντος, Παναγία Κόρη, μόνην εὑρεθεῖσαν δοξάζομεν· δι' οὗ οἱ γῆν κατοικοῦντες οὐρανώθημεν, καὶ ζωῆς ἀληθινῆς ἠξιώθημεν.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥανίσι κατέσβεσας, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου, Αἰμιλιανὲ πῦρ ἀθείας· ὅθεν θαυμάτων πηγὴν ἀνέβλυσας, λίμνας ἀναστέλλουσαν παθῶν, νόσους κατακλύζουσαν, καὶ βυθίζουσαν δαίμονας.

Ταθέντα σε τύπτεσθαι, ὁ δυσσεβὴς προσέταττεν· ὅθεν σπαραττόμενος τὴν σάρκα, καὶ ταῖς αἰκίαις τραυματιζόμενος, τοῦ τραυματισθέντος ἐν Σταυρῷ, πάθος ἐξεικόνισας, Ἀθλητὰ τὸ μακάριον.

Ὑπάρχων ἀνάπλεως, τῶν δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, νόσους ἀνιάτους θεραπεύεις· ἀῤῥωστημάτων παύεις τὸν καύσωνα· πνεύματα διώκεις πονηρά· πᾶσι τοῖς ἐν θλίψεσι, βοηθεῖς Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαίᾳ τρωθέντα με, τῆς ἁμαρτίας ἴασαι, τῷ δραστικωτάτῳ σου φαρμάκῳ, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα, λόγχῃ τὸν τρωθέντα δι' ἐμέ, Ἄχραντε καὶ τρώσαντα, τὴν καρδίαν τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ὄλβιος καὶ πλήρης θείας δόξης, τῷ μαρτυρίῳ Μάκαρ, ἐχρημάτισας καὶ μετ' Ἀγγέλων, τοὺς οὐρανοὺς, κατοικεῖς δεόμενος, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σώματος θνητοῦ σὺ οὐκ ἐφείσω· ἀθανασίαν ὅθεν, διαμένουσαν κατεκληρώσω, θανατωθεὶς, διὰ πόθον Ἔνδοξε, τοῦ τὰ πάθη θανατώσαντος.

Μύρον ἀναβλύζει οἷα ῥεῖθρον, ἡ τῶν λειψάνων θήκη, σοῦ πανόλβιε γενναῖε Μάρτυς· καὶ καταργεῖ, τὰ δυσώδη πάντοτε, τῶν ἀνθρώπων ἀῤῥωστήματα.

Θεοτοκίον.

Εὔα μὲν ἐτρύγησε τοῦ ξύλου, καρπὸν θανατηφόρον· σὺ δὲ Πάναγνε ζωῆς τὸ ξύλον, καρπογονεῖς, οὗ ἡ γεῦσις ἅπαντας, τοὺς θανόντας ἀνεζώωσεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ βυθοῦ ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωήν μου φιλάνθρωπε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Στίχοι.

Αἰμιλιανὸς εἰς πυρὰν βεβλημένος,
Χριστῷ παραστὰς τέρπεται σὺν Ἀγγέλοις
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ φλογὶ Αἰμιλιανὸς ἐβλήθη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Δοροστόλου, πόλεως Μυσίας, δοῦλος ὑπάρχων Ἕλληνος τινὸς, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ Καπετολίου Βικαρίου. Σεβόμενος δὲ τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἴδωλα μυσαττόμενος, εὑρὼν ἐπιτήδειον ἡσυχίας καιρὸν, λαβὼν σφύραν, εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ συνέτριψε πάντα τὰ εἴδωλα, καὶ τὰς θυσίας διεσκόρπισεν. Ἀγομένων δὲ ἑτέρων διὰ τοῦτο καὶ αἰκιζομένων, ἑαυτὸν ἀπελθὼν προσαγγέλλει, καὶ τύπτεται βουνεύροις· καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθεὶς, καὶ ἄφλεκτος διαμείνας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Θεῆς, καὶ Οὐαλεντίνης.

Οὗτοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, Αἰγύπτιοι μὲν τῷ γένει· ἐπὶ δὲ τὴν πόλιν Διοκαισάρειαν ἀχθέντες, παρέστησαν Φιρμιλιανῷ τῷ Ἄρχοντι, καὶ τοὺς λαιοὺς τῶν ποδῶν καυτῆρσιν ἀχρειοῦνται, καὶ τοὺς δεξιοὺς ἐξορύττονται ὀφθαλμούς. Καὶ ἡ μὲν Ἁγία Οὐαλεντίνα καὶ ἡ Θεὴ, ἐπὶ ξύλον ταθεῖσαι, ξέονται ἀφειδῶς καὶ θανατοῦνται. Παῦλος δὲ ἀχθεὶς, καὶ βασανισθεὶς πρότερον, εἶτα ἐπευξάμενος πᾶσι μεγάλῃ τῇ φωνῇ ὑπὲρ Χριστιανῶν, ὑπὲρ Ἰουδαίων καὶ Σαμαρειτῶν, καὶ τοῦ πανθῆναι τὸν διωγμὸν, εἰς οἶκτον πάντας ἐκίνησε. Καὶ οὕτως ἐτμήθη τὴν κεφαλήν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Λαμπρυνόμενος, τῇ χάριτι Μακάριε, τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν τῆς καμίνου πυρὰν, ὑπῆλθες καὶ ἔψαλλες, Μάρτυς θεόπνευστε· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πυρακτούμενος, τῷ ἔρωτι μακάριε, τοῦ ἐραστοῦ σου Χριστοῦ, τὸ πῦρ οὐκ ἔπτηξας, ἐν ᾧ δροσιζόμενος, πνεύματι ἔψαλλες· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡραιότητι, τῶν ἄθλων ἐξωμοίωσαι, τοῖς ἀσωμάτοις σοφὲ, ὡραιοτάτῳ Χριστῷ· μεθ' ὧν παριστάμενος, μέλπεις γηθόμενος· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Κυριώνυμε, θεόνυμφε τὸ Χαῖρέ σοι, πίστει κραυγάζομεν· καὶ γὰρ ἐκύησας, χαρὰν ἀνεκλάλητον, Χριστὸν τὸν Κύριον· ᾧ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Digitized by Google

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Λύσας τὰ σεβάσματα τῆς πλάνης, δεσμοῖς ἀντὶ σοῦ τὸν κατεχόμενον, Πάνσοφε ἀπέλυσας, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, αὐτοθελῶς ἐχώρησας, βοῶν πανεύφημε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὑρέθην ἰδοὺ τοῖς μὴ ζητοῦσι, μὴ ἐπερωτῶσιν ἐπεφάνην δὲ (*), ἔκραζες Ἀοίδιμε· σύνετε παράνομοι· ὡς γὰρ ἀρνίον ἄκακον, τυθῆναι ἔσπευσας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ μέγας ἡμᾶς πρὸς εὐωχίαν, Αἰμιλιανὸς συνεκαλέσατο, προθεὶς ὡς ἐδέσματα, τὰ αὐτοῦ παλαίσματα· πνευματικῶς τρυφήσωμεν, πιστοὶ καὶ μέλψωμεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σταγόνα μοι ὄμβρισον ἐλέους, πηγὴν τοῦ ἐλέους ἡ κυήσασα, καὶ τῆς ἁμαρτίας μου, ξήρανον ὀμβρήματα, καὶ τῆς ψυχῆς μου πράϋνον, ἄγρια κύματα, Παρθένε Θεοτόκε Μαρία· ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκου-
» μένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος, Θεοῦ τὴν ἄρρητον, εὐφροσύνην καὶ τερπνότητα, πάντων τερπνῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἡδέως κατεφρόνησας Ἔνδοξε, καὶ χαίρων τὸ μαρτύριον ἤνυσας· ὅθεν σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὡς θῦμα ὀπτόμενος πυρί, Πανεύφημε, τοῦ τυθέντος ὥσπερ πρόβατον, θείᾳ τραπέζῃ προσηνέχθης, ὀσμὴ πνευματικὴ συντηρούμενος, καὶ δόξης ἀληθοῦς ἀξιούμενος· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἐξέλαμψεν, Ἀθλοφόρε ὑπὲρ ἥλιον, πᾶσαν εὐφραίνουσα καρδίαν, πιστῶν τὰς διανοίας φωτίζουσα, καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα· ἣν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει, ἐμπεφάνισμαι, ἀσυνδέτως· ὅπερ ὀρθότερον ἴσως, ὡς μᾶλλον σύμφωνον τῇ προφητικῇ φράσει, ἐξ ἧς ἠρανίσθη τοῦτο ὁ Ὑμνῳδός· Ἐμφανὴς ἐγενήθην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν· εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν (Ἠσ. ξέ. 1).

Ἡ τῶν πρωτοτόκων ἐκλεκτὴ ὁμήγυρις, συμπολίτην σε ἐκτήσατο· Μάρτυρες πάντες σὺν αὐτοῖς σε, χορεύοντα ὁρῶντες ἀγάλλονται· μεθ' ὧν τῶν μεμνημένων σου μέμνησο, Μεγαλομάρτυς μεγαλώνυμε.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῷ Πανύμνητε, τὸν ἐν σκότει πορευόμενον· δίδου μοι χεῖρα βοηθείας· τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον· παθῶν μου τὸ κλυδώνιον κόπασον, ἀπεγνωσμένων καταφύγιον.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ͂Ι ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, Ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων τῶν Ἁγίων ἀνὰ τρία.

Στιχηρὰ τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐμφιλοσοφώτατα, τὸ τῆς ψυχῆς αὐτοκίνητον, καὶ ἀθάνατον ἔδειξας· διὸ καὶ ἐσπούδασας, ἀμιγὴς κηλίδων, τῶν τῆς ἁμαρτίας, καὶ καθαρὰ ῥύπου παντός, ἀπαλλαγῆναι δεσμῶν τοῦ σώματος, μηδένα σπίλον ἔχουσα, μηδὲ ῥυτίδα Θεόληπτε, ἀλλ' ἁγνὴ καὶ πανάμωμος, τῷ νυμφίῳ παρίστασθαι.

Ἄφθορον ἐτήρησας, τὴν παρθενίαν καὶ ἄσπιλον, καθαρῶς βιοτεύσασα, καὶ πλοῦτον διένειμας, τοῦ Χριστοῦ πληροῦσα, τὴν νομοθεσίαν, ᾧ ἠκολούθησας τὴν γῆν, καταλιποῦσα καὶ τὰ περίγεια· διό σοι τὰ οὐράνια, καὶ οὐρανὸν ἐχαρίσατο, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἴγλη κατελάμπετο, φωτοειδεῖ σου τὸ πρόσωπον, καὶ θανούσης Πανεύφημε, Χριστοῦ σε δοξάσαντος, ὡς αὐτοῦ παρθένον, θεοειδεστάτην, ὡς ἐλεήμονα φαιδράν, ὡς συμπαθῆ τε καὶ θεορρήμονα· ζωὴν γὰρ τὴν ἰσάγγελον, ἐπὶ τῆς γῆς πεπολίτευσαι, καὶ Θεῷ εὐηρέστησας, διὰ βίου λαμπρότητος.

Digitized by Google

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἀστέρα παγκόσμιον, νοητῶς ἀνατείλαντα, τῷ τῆς Ἐκκλησίας σε στερεώματι, ἀνευφημοῦμεν Μακάριε, ταῖς θείαις σου λάμψεσι, φωτιζόμενοι ἀεί, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, οἱ τιμῶντές σου, τὴν φωσφόρον ἡμέραν ἐτησίως, ἱερὲ θαυματοφόρε, τῶν Μοναστῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ἀαρὼν ὥσπερ δεύτερος, τῷ τῆς ῥάβδου βλαστήματι, θεῖον ἱεράτευμα Πάτερ γέγονας· καὶ ὡς Μωσῆς ὕδωρ Ὅσιε, ἐκ πέτρας, ἐξήγαγες· ὡς Ἠλίας δὲ νεκρόν, προσευχῇ σου ἐξήγειρας, θαυμαζόμενος, τοῖς μεγίστοις σημείοις, καὶ ταῖς θείαις, λαμπρυνόμενος εὐκλείαις, Δῖε θεόφρον πανόλβιε.

Τὴν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν, προφανῶς κληρωσάμενος, πονηρίας πνεύματα ἀπεδίωξας, καὶ ἱερὸν φροντιστήριον, ψυχῶν κατεσκεύασας, ἐν ᾧ σώζεται πληθύς, καθ' ἑκάστην τιμῶσά σου, τὰ μνημόσυνα, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας, καὶ θαυμάτων, τὰ παράδοξα ἐν πίστει, Δῖε Πατέρων τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων με, τὸν ἀνάξιον, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν. Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμνάς ἡ κυήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄκακον, τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάμωμε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα· σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς πάλαι ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας· Ἐν σοὶ Μῆτερ.

Τοῦ Ὁσίου· Ἐν σοὶ Πάτερ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ ἑπόμενοι δύο.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Νύμφην ἁγνὴν Χριστοῦ σε Μακρίνα στέφω. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Νυμφίον τὸν ἄχραντον, τῆς τῶν ψυχῶν ὡραιότητος, Μακρίνα πανένδοξε, ὃν ἐπεπόθησας, ὃν ἠγάπησας, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, φωτίσαι δυσώπησον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὑπάρχων ἡ ἄβυσσος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητος, Χριστὲ σοῦ τὴν ἄσπιλον, νύμφην ἐδόξασας, τὴν τῷ ἔρωτι, τῷ σῷ καθηλουμένην, Μακρίναν τὴν ἄμωμον, καὶ πανᾳοίδιμον.

Μακρίνα πανεύφημε, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα, θερμῶς διετήρησας, ἀδιαλώβητον, δι' ἀσκήσεως τῆς σῆς καὶ πολιτείας, τὴν σάρκα τῷ πνεύματι, καθυποτάξασα.

Θεοτοκίον.

Φωσφόρος ἀνέτειλεν, ἐν ταῖς καρδίαις Πανάμωμε, τῶν πίστει τιμώντων σε, τὴν Θεομήτορα, καὶ διηύγασεν, ἡμέρα σελασφόρος, Χριστὸς ὁ ἐκ μήτρας σου, λάμψας θεόνυμφε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, φέρων Ἀκροστιχίδα· Δόξης κροτῶ σε τὸν φερώνυμον μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Δ᾽ιόλου ταῖς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεσι, καλλωπιζόμενος, τὸν σὸν Σταυρὸν ἀνέλαβες σοφέ, καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας, τὸ τῆς σαρκὸς σου φρόνημα, Δῖε νεκρώσας δι' ἀσκήσεως.

Ὀρθρίσας πρὸς τὸν τῆς δόξης ἄδυτον, Ἥλιον Ὅσιε, ὁλοφανὴς γεγένησαι ἀστήρ, καὶ πιστοὺς κατεφώτισας, τῶν ἀρετῶν μακάριε, καὶ τῶν θαυμάτων σου λαμπρότησι.

Ξενώσας τὸν λογισμόν σου Πάνσοφε, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τερπνῶν, ὑπερκοσμίου δόξης ἐραστής, ἀληθέστατος γέγονας, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καταπαλαίσας θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἡλίου τοῦ νοητοῦ Πανάμωμε, σκήνωμα γέγονας, ταῖς θεϊκαῖς λαμπρότησιν ἡμᾶς, εὐσεβῶς καταυγάσαντος, καὶ τὴν ἀχλὺν διώξαντος τῆς ἀγνωσίας ἀειπάρθενε.

Τῆς Ὁσίας. Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ἠγλαϊσμένη, καλλονῇ θεοσδότῳ καὶ χάριτι, καὶ Μαρτύρων εὐκλεῶς, καταγομένη τὸ γένος Σεμνή, τὸν τρόπον ἐζήλωσας, τούτων τὸν ἔνθεον.

Νόμῳ τῷ θείῳ, πειθαρχοῦσα Παρθένε κατέλιπες, τὴν τοῦ βίου ταραχήν, καὶ τοὺς θορύβους διέφυγες, νηστείαις δεήσεσι, πόθῳ σχολάζουσα.

Ἁγιωσύνην, ἁπαλῶν ἐξ ὀνύχων ἐπόθησας, ὀφθαλμοῖς τε μητρικοῖς, τετηρημένη διέμεινας, Μακρίνα πανάφθορος καὶ παναμώμητος.

Θεοτοκίον.

Τὴν σε Παρθένον, Παναγία Παρθένε γινώσκομεν, ὡς τὸν στάχυν τῆς ζωῆς, ἡμῖν ἀ-

Digitized by Google

σπόρως βλαστήσασαν, δι' οὗ στηριζόμενοι, σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ταῖς θείαις μαρμαρυγαῖς, καταστραπτόμενος φωστὴρ γέγονας, φωταγωγῶν πίστει σοί, τοὺς προσερχομένους Μακάριε.

Ὡδήγησας πρὸς ζωὴν, τοὺς ἑπομένους σοι καλῶς Ὅσιε· τὰ τῆς σαρκὸς πάθη γὰρ, θείᾳ δυναστείᾳ ἐνέκρωσας.

Συνήφθης θεοπρεπῶς, τοῖς οὐρανίοις· ἐπὶ γῆς βίον γὰρ, Ἀγγελικὸν ἔζησας, Δῖε Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἐνῴκησεν ἐπὶ σοί, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς ἄχραντε· ὃν ἐκτενῶς αἴτησαι, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ ἄμωμος ἀμνὰς, καὶ ἁγνὴ τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς χάριτος, σεαυτὴν ὡραΐσασα· ὅθεν εἴληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρεύουσα, τὰ ἀρρωστήματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθεὶς, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, χαρισμάτων τετύχηκας· καὶ τῶν δαιμόνων πλήθη, διώξας τῇ χάριτι, εἰς τοῦ Κυρίου αἶνον, μονὴν ᾠκοδόμησας· ὅθεν παραδόξως, καὶ νεκροὺς ἠξιώθης, ἐγεῖραι πανεύφημε, ἀδιστάκτῳ δεήσει σου· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην γινώσκων σε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ἡ Σ[illegible]θεοτοκίον.

Τῆς πλευρᾶς λογχευθείσης σου πλαστουργὲ, τοῦ τὴν μήτραν ἀλόγχευτον τὴν ἐμὴν, τηρήσαντος τῷ τόκῳ σου, καὶ λογχεύσαντος τύραννον, ἀναπλάττεις Εὔαν, τὴν θείαν ἀνάπλασιν, πλαστουργηθεὶς τῇ φύσει, Ἀδὰμ πρώτου δεύτερος· ὅθεν ἀφυπνώσας, τὸν φυσίζωον ὕπνον, ζωὴν πᾶσι δέδωκας· ὡς ἐξ ὕπνου γὰρ ἤγειρας, πάντας Λόγε ὑπνώσει σου· ἐμοῦ δὲ τὴν καρδίαν δεινῶς, κατελόγχευσας Τέκνον τῷ πάθει σου, καὶ τῇ σῇ ἀφυπνώσει, ζωῆς με ἐστέρησας.

Τῆς Ὁσίας. Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νεκρωθεῖσα νῦν τῷ κόσμῳ, καὶ τοῦ κόσμου τοῖς πράγμασι, τῷ Θεῷ ζῆν μόνῳ, πόθῳ θεϊκῷ ἐδικαίωσας, τοῦ σοῦ νυμφίου τὸ κάλλος διασώζουσα, ἀδιάφθορον, καὶ καθαρὸν Πανσεβάσμιε.

Ἡ ζηλώσασα τὴν Θέκλαν, τὴν σεπτὴν Πρωτομάρτυρα, καὶ τὸν θεῖον ταύτης, βίον μιμουμένη τῆς πίστεως, ἐξ ἐπιπνοίαις ἐνθέου, ταύτης ἄνωθεν, καὶ τὸ ὄνομα, συμβολικῶς ὑπεδέξατο.

Νυμφαγωγοῦσα παρθένους, σὺ Μακρίνα προσήγαγες, τῷ παρθένῳ Λόγῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἐκλάμψαντι· τῷ ἀπαθεῖ γὰρ οἰκείαν καὶ ἁρμόδιον, τὴν ἀπάθειαν, ταύταις σαφῶς ὑπεδείκνυες. Θεοτοκίον.

Χαρισμάτων θεῖα ῥεῖθρα, καὶ πηγαὶ τῶν ἰάσεων, καὶ τοῦ θείου πλούτου, αἱ διανομαὶ διαδίδονται, ζωαρχικῆς ἐκ παλάμης Θεονύμφευτε, τοῦ τεχθέντος, ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς χαριτώνυμε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τῇ τοῦ Πνεύματος αὔλῳ λαμπαδουχίᾳ, τὸν νοῦν σου φωτιζόμενος, σαρκὸς τὴν ἀπάτην, ὄνειρον λελόγισαι, τὴν ἄνω σε μένουσαν, πόλιν Θεοφόρε σκοπούμενος.

Ὀμβροτόκος ὡς νεφέλη τῇ Βυζαντίδι, ἐπιφανεὶς κατήρδευσας, ταύτην ταῖς ἀρδείαις, τῆς διδασκαλίας σου, ψυχῶν φροντιστήριον, Δῖε ἀνεγείρας λαμπρότατον.

Νεκρωθεὶς τῇ ἁμαρτίᾳ δι' ἐγκρατείας, νεκροῖς τὸ ζῆν δεδώρησαι θείᾳ συμμαχίᾳ· ὕδωρ δὲ ἀνέβλυσας, ἡμῖν κατανύξεως, Δῖε τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον σε λυχνίαν τὸ θεῖον φέγγος, ἐν σῇ γαστρὶ βαστάσασαν, ἔγνωμεν Παρθένε· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, φωτί σου καταύγασον, πάντων τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς Ὁσίας. Ὠδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ῥυπωθῆναι πάθεσι, τὸ κάλλος τὸ σεπτὸν, τῆς ψυχῆς καὶ θεοειδὲς, οὐκ ἠνέσχου πάνσοφε, κάλλος τὸ ἄφραστον, τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου, ἐννοοῦσα Καλλιπάρθενε.

Digitized by Google

Ἰσχυρὰν παράκλησιν, πλουτοῦσα τὸν Χριστόν, ἀσφαλῆ τε καὶ ἀῤῥαγῆ, τῶν παθῶν ἐνέκρωσας, τὸ πολυτάραχον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζουσα, καὶ δοξάζουσα τὸν Κύριον.

Σταθερὰν ἐτήρησας, τὴν γνώμην τῷ Χριστῷ· ἐπ' αὐτῷ γὰρ ἀπὸ γαστρὸς, ἐπεῤῥίφης Ἄμωμε· ᾧ καὶ ἀνέθηκας, καὶ ψυχὴν καὶ σῶμά σου, ἐκ νοότητος ἀσκήσασα. Θεοτοκίον.

Τὸν Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν Κτίστην τοῦ παντὸς, τὸν ἡμᾶς πρὸς διαφθορὰν, ἑκουσίως ῥεύσαντας, ἀναμορφώσαντα, καὶ πρὸς δόξαν ἄφραστον, Θεομῆτορ ἀνυψώσαντα.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἐν ὄρει ἱερᾶς, πολιτείας ἱστάμενος, τῶν βάσεων τῆς καρδίας, ὑπελύσω τὰ πάθη, καὶ τῷ Θεῷ ὡμίλησας.

Ῥάβδου ὡς Ἀαρὼν, ξενοτρόπῳ βλαστήματι, γεγένησαι Θεοφόρε, ἱερὸν τοῦ Δεσπότου, καὶ θεῖον ἱεράτευμα.

Ὢ θείων δωρεῶν, ἐκ Θεοῦ δωρουμένων σοι! δικέλλῃ γὰρ προσευχῶν σου, ὕδωρ ζῶν ἐκ λαγόνων, τῆς γῆς, Πάτερ ἐξήγαγες.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐκ ἀγγελικὸς, οὐκ ἀνθρώπινος δύναται, Πανάμωμε ἑρμηνεῦσαι τῆς φρικτῆς σου λοχείας, τὸ βάθος τὸ ἀπόῤῥητον.

Τῆς Ὁσίας. Ὠδὴ ϛʹ. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὁ πόθος, τοῦ Χριστοῦ ἐνακμάζων σαφέστατα, τῇ διανοίᾳ σου πᾶσαν, ἀρετῆς ἰδέαν διαφερόντως, ἐμφυτεύει, καὶ εὐσεβείας θεῖα διδάγματα.

Ὑμνοῦσα, τὸν Θεὸν ταῖς ἀπαύστοις δεήσεσι, τὴν καρτερὰν ἐπεσπάσω, παρ' αὐτοῦ Παρθένε ἐπικουρίαν, καὶ ἐνθέου, παρθενίας τὴν χάριν ἀπείληφας.

Στεφάνῳ, τῶν χαρίτων Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὡς καθαράν σε παρθένον, καὶ χοροῦ παρθένων καθηγουμένην, καὶ θαλάμοις, οὐρανίοις Θεόφρον ἐσκήνωσεν. Θεοτοκίον.

Ἑνώσει, τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα συνέδραμε· δύο γὰρ φύσεις ἀλλήλαις, ἡνωμένας ἔτεκες ἀποῤῥήτως, Θεὸν Λόγον, ἀληθῶς σαρκωθέντα Πανάμωμε.

Τοῦ Ὁσίου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὕψωσας, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν ἔρωτα, καὶ ἐταπείνωσας πάθη, καὶ ὀφρὺν δαιμόνων κατέβαλες, Θεοφόρε, Μοναστῶν ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Μαστίξας, ἐγκρατείας πληγαῖς Πάτερ Ὅσιε, τὴν τῶν παθῶν ἐλυτρώσω, τῆς αὐτῶν δουλείας πλῆθος ἀζύγων, καὶ μιγάδων, εὐσεβῶς ἑπομένων σοι ἔνδοξε.

Ὄλβιος ἀρετῶν καὶ θαυμάτων λαμπρότησι, γεγενημένος μετέβης, πρὸς τὴν ἄνω πόλιν Δῖε θεόφρον, καὶ πρεσβεύεις, λυτρωθῆναι κινδύνων τὴν ποίμνην σου. Θεοτοκίον.

Νέκρωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη πανάμωμε, ἡ τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, ἀποῤῥήτῳ λόγῳ κυήσασα, καὶ τὸν νοῦν μου, ταρασσόμενον Κόρη εἰρήνευσον.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος βʹ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἁγνείᾳ ψυχῆς, ἐνθέως ὁπλισάμενος, καὶ ἄπαυστον εὐχὴν, ὡς λόγχην χειρισάμενος, κραταιῶς διέκοψας, τῶν δαιμόνων Δῖε τὰς φάλαγγας, θαυματουργὲ Πατὴρ ἡμῶν, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Πῶς ἐπαινέσω τοὺς σοὺς ἀγῶνας, Ὅσιε Πάτερ, ὁ τάλας; τῶν δακρύων δὲ πῶς τὸ πέλαγος ἐξερευνήσομαι; σὺ γὰρ τῷ βίῳ ἐνδιαπρέπων, τῶν Ἀγγέλων κατέλαβες τὴν χορείαν, πάντα σχεδὸν τὰ πάθη ἐγκρατείᾳ νεκρώσας σοφέ· καὶ σάρκα δουλαγωγήσας, καθυπέταξας ταύτην τῷ πνεύματι· εὐχὴν δὲ ἔχων ὡς μάχαιραν, τὸν τοῦ σκότους προστάτην κατέβαλες, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Στίχοι.

Φρονοῦσ' ἀδελφὰ τοῖς Ἀδελφοῖς Μακρίνα,
Τούτοις ἀδελφὰ συγκατοικεῖς καὶ πόλον.

Τῇ δ' ἐνάτῃ δεκάτῃ Μακρίναν νόες ἔνθεν ἄειραν.

Αὕτη, κάλλει σώματος, καὶ τρόποις κοσμουμένη χρηστοῖς, ἀναλόγῳ συνεζεύχθη νυμφίῳ. Τῶν δὲ γάμων, ἔτι κειμένων ἐν μνήστροις, ἐπεὶ ὁ ταύτην ἁρμοσάμενος, ἐν ἀποδημίαις τὰ κοινὰ πράττων, γέγονεν ἐξ ἀνθρώπων ἡ μακαρία Μακρίνα, πολλῶν ἑτέρων ἀγαγέσθαι αὐτὴν βουλομένων, τὴν χηρείαν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς εἵλετο ἀηδῆ, τῶν ἐκ τοῦ γάμου μὴ πειραθεῖσα τερπνῶν. Πάσης οὖν ἐπιμιξίας κοσμικῆς χωρίσασα ἑαυτὴν, σὺν τῇ μητρὶ, ταῖς τε θείαις ἀρεταῖς σχολάζουσα, καὶ ἐν τάξει δευτέρας μητρὸς, τοὺς μετ' αὐτὴν γεννηθέντας ἐκτρέφουσα (δέκα γὰρ ὄντων τῶν πάντων παίδων, αὐτὴ τούτων τῆς γεννήσεως καθηγεῖτο). Ὁσίως δὲ καὶ ἐν ἀσκήσει βιώσασα, ἐν αὐταῖς ταῖς τελευταίαις πνοαῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Γεύῃ τελευτῆς καὶ σύ, παμμάκαρ Δῖε,
Ἔνδοξε κλῆσιν, ἀλλὰ καὶ πρᾶξιν πλέον.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ὁσίας. Ἦχος ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μόνον ποθοῦσα τὸν Χριστόν, καὶ τελειοτάτης ἀγάπης, ὡς τετρωμένη προφανῶς, ἀνεβόας· Δραμοῦμαι ὀπίσω σου, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπωσαμένη τῶν παθῶν, τὰς πολυταράχους κινήσεις, τῆς ἀπαθείας τὸν φαιδρόν, ἐνεδύσω χιτῶνα κραυγάζουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Καταβαλοῦσα τὴν ὀφρύν, τὴν θηριωδῶς ἐπηρμένην, τοῦ ἀρχεκάκου δυσμενοῦς, τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀπείληφας, Ἀξιάγαστε ψάλλουσα· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ῥῆξον πταισμάτων τὰς σειράς, τῇ σῇ μητρικῇ παῤῥησίᾳ, τῶν εὐσεβῶς τε καὶ πιστῶς, μελῳδούντων τῷ τόκῳ σου Πάναγνε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μονὴν Τριάδος, τὴν σὴν καρδίαν ἀπετέλεσας· ὅθεν Μοναστῶν ἀνήγειρας εὐαγές, Θεοφόρε φροντιστήριον, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ἀναστομώσας, σοῦ τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων Πάτερ Ὅσιε, ὕδωρ σωτηρίας ἔβλυσας τοῖς πιστῶς, ἐκτελοῦσί σου τὴν κοίμησιν, Δῖε θαυμάσιε, τῶν Μοναστῶν φωστὴρ διαυγέστατε.

Κατακοσμήσας, ταῖς ἀρεταῖς τὸν βίον σου γέγονας, ὅλος φωταυγής, καὶ στῦλος φωτοειδής, τῶν ψαλλόντων προηγούμενος· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἁγιωτέραν, τῶν Χερουβὶμ σὲ ἀπειργάσατο, Κόρη, ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος ἐμφανῶς, ἁγιάζων τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Τῆς Ὁσίας. Ὠδὴ η΄. Παῖδες εὐαγεῖς.

Ἱεροπρεπεῖ σου πολιτείᾳ, καὶ βίῳ κεκαθαρμένῳ διαπρέπουσα, ἄσυλον ἀνάθημα, κάλλος τε ἀπόθετον, θεοειδὲς ἀγλάϊσμα, ὤφθης Πανεύφημε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέκρωσιν παθῶν ἐνδεδυμένη, πρὸς θείαν ἀθανασίαν μεταβέβηκας, ἄριστα διδάξασα, καὶ φιλοσοφώτατα, τὸ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον, καὶ αὐτοκίνητον, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἴγλῃ τριλαμπεῖ φωτοχυσίας, τὸν νῦν λαμπομένη καὶ τὸ πρόσωπον, ὑπνώσας Πανόλβιε, ὕπνον τὸν μακάριον, μετ' εὐφροσύνης βλέπουσα, τὸν σοὶ ποθούμενον καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν κιβωτὸν τὴν παναγίαν, τὴν ἐπισκιαζομένην, θείῳ Πνεύματι, τὴν τὸν προαιώνιον, Λόγον καὶ ἀΐδιον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐνανθρωπήσαντα, τεκοῦσαν Θεομῆτορ, ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ῥάβδου σου βλαστήματι Θεός, τὴν σὴν κατάκαρπον, ψυχὴν ἐδήλου Σοφέ, καταφυτεύουσαν ἔγκαρπα, λογικὰ μετὰ θείᾳ ῥοπῇ, ἐν Παραδείσῳ τῆς τροφῆς, τῶν Μοναστῶν τὴν πληθύν, τῶν βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ νοῦς σου ταῖς θείαις καλλοναῖς, καταστραπτόμενος, ὡραῖος πέφυκε· καὶ νῦν τὸ ἔσχατον ἔφθασε, τῶν καλῶν ὡς καταρώτατος, θέσει θεούμενος, ἀεί, καὶ μέλπων πάντοτε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἵνα σε φωναῖς χαρμονικῶς, πανηγυρίζοντες, Δῖε γεραίρωμεν, σῶσον τὴν ποίμνην σου πάντοτε, τὴν σὴν μνήμην ἑορτάζουσαν, καὶ καθοδήγει πρὸς Θεοῦ εἰσόδους ψάλλουσαν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης πλατυτέρα οὐρανῶν, Θεὸν χωρήσασα, Μαρία πάναγνε· ὃν καθικέτευε Δέσποινα τῶν παθῶν τῶν συνεχόντων με, καὶ τῆς μελλούσης φοβερᾶς δίκης με ῥύσασθαι, τὸν βοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Ὁσίας. Ὠδὴ θ΄.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὸ ἔλεος ὄντως τοῦ Θεοῦ τὸ πλούσιον, μιμουμένη διετελέσας τρέφουσα πάντας τοὺς πε-

Digitized by Google

νία, καταπεπονημένους Πανεύφημε· ἐντεῦθεν ὁ ἐλεήμων ἐδόξασε, σὲ τὴν φανεῖσαν ἐλεήμονα.

Ἐνώπιον ἔστης τοῦ Θεοῦ Πανένδοξε· φωτοφόρον φῶς γὰρ γέγονας, βίῳ καὶ λόγῳ κοσμουμένη, καὶ τοῖς παντοδαποῖς προτερήμασι, καὶ γένους τὴν εὐδοξίαν λαμπρύνουσα, ταῖς ὑπερτάταις ἀναβάσεσιν.

Φανότατον ᾤκησας, παστὸν καὶ θάλαμον, ὦ Μακρίνα ἐπουράνιον· ἔνθα παρθένε γενομένη, σὺν τοῖς Ἀρχιερεῦσι συγγόνοις σου, δυσώπει παῤῥησίᾳ τὸν Κύριον πάντας, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖος ἐν κάλλει, ὁ καρπὸς καὶ ἔκλαμπρος, παρὰ πάντας τῆς κοιλίας σου· σὺ γὰρ Παρθένε Θεοτόκε, Θεὸν σεσαρκωμένον ἐγέννησας, φανέντα εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Σὲ τῶν ἀρετῶν εὐμορφίᾳ, Πάτερ ὡς Ἄγγελον φανέντα, καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἀναπτάντα, κεχρυσωμένας ἔχοντα πτέρυγας, περιχαρῶς γεραίρομεν, καὶ εὐσεβῶς ἐγκωμιάζομεν.

Ἥλιος πολύφωτος ὥσπερ, ἐκ τῆς Ἑῴας ἀνατείλας, Δῖε πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας, τῶν ἀρετῶν τε καὶ τῶν θαυμάτων σου, περιφανῶς ἐξήπλωσας, φωταγωγῶν κόσμου τὰ πέρατα.

Φέγγος πρὸς ἀνέσπερον Πάτερ, φωτοειδὴς γεγενημένος, τῇ τῶν ἀρετῶν φωταυγίᾳ, μετέβης χαίρων καὶ κατεσκήνωσας, ὅπου Ὁσίων πνεύματα, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου δεόμενος.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Χριστὲ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης, ἔχων δυσωποῦσάν σε Λόγε, τὴν Θεοτόκον τὴν ἀειπάρθενον, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, καὶ τῶν Ὁσίων τὴν ὁμήγυριν.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπα-
» γαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῌ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλιοὺ τοῦ Θεσβίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν.
Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ τὸν Θεσβίτην Ἠλίαν, πυρίνῳ ἅρματι, ἀπὸ τῆς γῆς οἰκτίρμον, μεταθέμενος Λόγε, ταῖς τούτου ἱκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονικῶς, θείαν μνήμην καὶ σεβάσμιον. Δίς.

Οὐ συσσεισμῷ ἀλλ' ἐν αὔρᾳ, λεπτῇ τεθέασαι, Θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἠλιοὺ θεομάκαρ, φωτίζουσάν σε πάλαι· ἅρματι δὲ, ἐποχούμενος τέθριππος, τὸν οὐρανὸν διιππεύεις ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος θεόπνευστε. Δίς.

Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ξίφει κατέσφαξας· τὸν οὐρανὸν τῇ γλώττῃ, ἐπὶ γῆς τοῦ μὴ βρέχειν, ἐπέσχες ζήλῳ θείῳ, πυρποληθείς· Ἐλισσαῖον δὲ ἔπλησας, τῆς μηλωτῆς ἐπιδόσει διπλῆς σοφὲ, Ἠλιοὺ ἐνθέου χάριτος. Δίς.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, συναθροισθέντες σήμερον, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν θεηγόρων Προφητῶν, ψαλμικῶς ᾄσωμεν ἐναρμόνιον μέλος, τῷ τούτους δοξάσαντι, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀναβοήσωμεν· Χαίροις ἐπίγειε ἄγγελε, καὶ οὐράνιε ἄνθρωπε, Ἠλία μεγαλώνυμε. Χαίροις ὁ διπλῆν τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ κομισάμενος, Ἐλισσαῖε πανσεβάσμιε. Χαίρετε ἀντιλήπτορες θερμοὶ, καὶ προστάται καὶ ἰατροὶ, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ. Ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας καὶ περιστάσεως, καὶ παντοίων κινδύνων λυτρώσασθε, τοὺς πιστῶν ἐκτελοῦντας, τὴν πανέορτον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων

Digitized by Google

ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Εἴσοδος. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιζ'. 1. Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ τὸν Προφήτην, καὶ εἶπε πρὸς Ἀχαάβ· Ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετὸς, εἰ μὴ διὰ στόματός μου. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ, λέγον· Πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χειμάῤῥῳ Χοῤῥὰθ, τῷ ἐπὶ προσώπου Ἰορδάνου· καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάῤῥου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι τοῦ διατρέφειν σε ἐκεῖ. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ Χοῤῥὰθ, ἐπὶ πρόσωπον τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωῒ, καὶ κρέας τὸ δείλης, καὶ ἐκ τοῦ χειμάῤῥου ἔπινεν ὕδωρ. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάῤῥος, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Σαρεφθὰ τῆς Σιδωνίας, καὶ καθίσῃ ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ἐντελοῦμαι γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεφθὰ, εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως. Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα· καὶ ἐβόησεν Ἠλιοὺ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Λάβε δή μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίομαι. Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν. Καὶ ἐβόησεν Ἠλιοὺ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπε· Λήψῃ δή μοι καὶ ψωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρί σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνή· Ζῇ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας, ἀλλ' ἢ ὅσον δράξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καμψάκῃ· καὶ ἰδοὺ συλλέγω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι, καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ ἀποθανούμεθα. Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς αὐτήν· Θάρσει· εἴσελθε, καὶ ποίησον κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἀλλὰ ποίησόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν ἐν πρώτοις, καὶ ἐξοίσεις μοι· σεαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· Ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσει, ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν Θεὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἠλιοὺ· καὶ ἤσθιεν αὐτὸς, καὶ αὐτὴ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήθη, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἠλιοῦ. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠῤῥώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς, τῆς κυρίας τοῦ οἴκου, καὶ ἡ ἀῤῥωστία αὐτοῦ κραταιὰ σφόδρα, ἕως οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἠλιοὺ· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ; εἰσῆλθες πρός με τοῦ ἀναμνῆσαι τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου; Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς αὐτήν· Δός μοι τὸν υἱόν σου. Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὑπερῷον, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλιοὺ, καὶ εἶπεν· Οἴμοι! Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χήρας, μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ ἐκάκωσας τοῦ θανατῶσαι τὸν υἱὸν αὐτῆς. Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρὶς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτό. Καὶ ἐγένετο οὕτω, καὶ ἀνεβόησε· καὶ ἤκουσε Κύριος ἐν φωνῇ Ἠλιοὺ, καὶ ἐπεστράφη ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου πρὸς ἔγκατον αὐτοῦ, καὶ ἔζησε. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὸ παιδάριον, καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερῴου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ· Βλέπε, ζῇ ὁ υἱός σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἠλιοὺ· Ἰδοὺ τοῦτο ἔγνωκα, ὅτι σὺ ἄνθρωπος εἶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιη'. 17. Ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ τὸν Θεσβίτην, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγον· Πορεύθητι, καὶ ὄφθητι τῷ Ἀχαάβ· καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο, ὡς εἶδεν Ἀχαὰβ τὸν Ἠλιοὺ, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραήλ; Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ· Οὐ διαστρέφω ἐγὼ τὸν Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἢ σὺ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐπορεύθητε ὀπίσω τοῦ Βαάλ. Καὶ νῦν ἀπόστειλον, καὶ συνάθροισον πρός με πάντα Ἰσραὴλ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον, καὶ τοὺς προφήτας τοῦ Βαὰλ, τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα, καὶ τοὺς προφήτας τῶν ἀλσῶν τετρακοσίους, ἐσθίοντας τράπεζαν Ἰεζάβελ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαὰβ εἰς πάντας Ἰσραὴλ, καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφήτας εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἠλιοὺ· Ἕως πότε ὑμεῖς

Digitized by Google

χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν; Εἰ ἔςι Κύριος ὁ Θεὸς, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτȣ̃· εἰ δὲ ὁ Βάαλ αὐτὸς, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν λαόν· Ἐγὼ ὑπολέλειμμαι προφήτης τοῦ Κυρίου μονώτατος· καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλσους σφόδρα πολλοί. Δότωσαν οὖν ἡμῖν δύο βόας· καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισάτωσαν, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν. Καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βοῦν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῶ. Καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου. Καὶ ἔσται ὁ Θεὸς ὃς ἂν ἀκούσῃ ἐν πυρὶ, οὗτος Θεός. Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπεν· Καλὸν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησας σήμερον. Καὶ εἶπεν Ἠλιȣ̀ τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης· Ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε πρῶτοι, καὶ ἐπικαλεῖσθε ἐν ὀνόματι Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε. Καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον, καὶ ἐποίησαν οὕτω, καὶ ἐπεκάλουν τὸ ὄνομα τοῦ Βάαλ ἐκ πρωΐας ἕως μεσημβρίας, λέγοντες· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Βάαλ, ἐπάκουσον ἡμῶν· καὶ οὐκ ἦν φωνὴ, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, οὗ ἐποίησαν. Καὶ ἐγένετο μεσημβρία, καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς Ἠλιοὺ ὁ Θεσβίτης, καὶ εἶπεν· Ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ, ὅτι ἀδολεσχία ἐστὶ τῷ Θεῷ ὑμῶν. Καὶ ἐγένετο, ὡς ὁ καιρὸς ἔστη, τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν, καὶ οὐκ ἦν, ἐλάλησεν Ἠλιοὺ ὁ Θεσβίτης πρὸς τοὺς προφήτας τῶν προσοχθισμάτων, λέγων· Μετάστητε ἀπὸ τȣ̃ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὁλοκαύτωμά μȣ. Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν λαόν· Προσαγάγετε πρός με· καὶ προσήγαγε πρὸς αὐτὸν πᾶς ὁ λαός. Καὶ ἔλαβεν Ἠλιοὺ δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τȣ̃ Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Κύριος, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς λίθους, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον Κυρίȣ τὸ κατεσκαμμένον, καὶ ἐποίησε θαλαὰ, χωρȣ̃σαν δύο μετρητὰς σπέρματος κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε· καὶ ἐμέλισε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν εἰς τὰς σχίδακας, καὶ ἐστίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ εἶπεν Ἠλιού· Λάβετέ μοι δύο ὑδρίας ὕδατος ἐπιχεέτωσαν καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. Καὶ εἶπε· Δευτερώσατε· καὶ ἐδευτέρωσαν. Τρισσεύσατε· καὶ ἐτρίσσευσαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τȣ̃ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θαλαὰ ἔπλησεν ὕδατος· καὶ ἀνεβόησεν Ἠλιοὺ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε. Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρί. Καὶ γνώτωσαν ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ διὰ σὲ πεποίηκα ταῦτα πάντα· καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ τὰς σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλαᾷ, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν χοῦν ἐξέλιξε τὸ πῦρ. Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεὸς, αὐτός ἐστιν ὁ Θεός. Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν λαόν· Συλλάβετε τοὺς προφήτας τȣ̃ Βάαλ, μηδεὶς σωθήτω ἐξ αὐτῶν. Καὶ συνέλαβον αὐτοὺς, καὶ κατάγαγεν αὐτοὺς Ἠλιοὺ εἰς τὸν χειμάῤῥουν Κισσῶν, καὶ ἐκεῖ αὐτοὺς ἀπέκτεινε. Καὶ εἶπεν Ἠλιȣ̀ μετὰ ταῦτα τῷ Ἀχαάβ· Φωνὴ ποδῶν τοῦ ὑετοῦ· ζεῦξον τὸ ἅρμα σου καὶ κατάβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός. Καὶ Ἠλιοὺ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ ηὔξατο πρὸς Κύριον. Καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασεν ἐν νεφέλαις, καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας. Καὶ ἐπορεύετο Ἀχαὰβ ἕως Ἰεσραέλ. Καὶ ἀνήγγειλεν Κεφ. ιθ'. 1.
Ἀχαὰβ Ἰεζάβελ τῇ γυναικὶ αὐτȣ̃ πάντα, ὅσα ἐποίησεν Ἠλιού· καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἠλιοὺ, καὶ εἶπεν· Αὔριον θύσομαι τὴν ψυχήν σȣ ὡς ἕνα ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἠλιοὺ, καὶ ἐφοβήθη. Καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ γῆν Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε, καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν· καὶ ἰδού τις ἥψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἠλιοὺ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἥψατο αὐτȣ̃, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη, ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους, Χωρήβ· καὶ εἰσ-

Digitized by Google

ἦλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ. Καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπε· Τί σὺ ἐνταῦθα; Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ· Ζηλῶν ἐζήλωσα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σου, καὶ ἥξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ, καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισσαιὲ υἱὸν Σαφὰτ, ἀντὶ σοῦ, εἰς προφήτην.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιθ'. 19. Ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εὑρίσκει Ἠλιοὺ τὸν Ἐ-
λισσαιὲ υἱὸν Σαφὰτ, καὶ αὐτὸς ἠροτρία
ἐν βουσί. Καὶ ἀπῆλθεν Ἠλιοὺ ἐπ' αὐτὸν, καὶ
ἐπέῤῥιψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. Καὶ
κατέλιπεν Ἐλισσαιὲ τοὺς βόας, καὶ ἔδραμεν
Δ'. Βασ. ὀπίσω Ἠλιοῦ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο,
Κεφ. β'. 1. ἐν τῷ ἀνάγειν τὸν Κύριον Ἠλιοὺ ἐν συσσεισμῷ
ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐπορεύθη Ἠλιοὺ καὶ
Ἐλισσαιὲ ἐν Γαλγάλοις. Καὶ εἶπεν Ἠλίας τῷ
Ἐλισσαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι· καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν· ἀμφότεροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν αὐτὴν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διῃρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Αἴτησαί με τί ποιήσω σοι, πρὶν ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Γενηθήτω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ, δισσῶς ἐπ' ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἠλίας· Ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι. Πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἅρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρὸς, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἠλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιὲ ἑώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα. Πάτερ, Πάτερ, ἅρμα, Ἰσραὴλ, καὶ Ἱππεὺς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιὲ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέῤῥηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ Ἐλισσαιὲ τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιὲ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιὲ τὴν μηλωτὴν, Ἠλιοῦ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διῃρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ποῦ δή ἐστιν ὁ Θεὸς Ἠλιοὺ Ἀπφώ; Καὶ οὕτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διῃρέθη, τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Ἠλίας ὁ ζηλωτὴς, καὶ τῶν παθῶν αὐτοκράτωρ, ἀεροβάτης ἐδέρκετο σήμερον, τῆς παγκοσμίου μυνητὴς σωτηρίας προχειριζόμενος. Ὢ δόξης ἀκραιφνοῦς, ἧς ἠξίωται ὁ ὑψιπέτης Προφήτης, καὶ Προφητῶν ἐξαίρετον ἐγκαλλώπισμα! οὗτος γὰρ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ ἄσαρκος ἄνθρωπος δέδεικται τοῖς κατορθώμασιν· Ὃν ἐπαινοῦντες εἴπωμεν· Ἀντιλαβοῦ ἡμῶν σοφὲ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ αὐτός.

Δαυϊτικῶς σήμερον πιστοὶ, τὸν Προφήτην Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην καὶ ζηλωτὴν τὸν ὑπέρλαμπρον· οὗτος γὰρ ἐν τῇ γλώσσῃ τὸν οὐρανὸν ὡς σίδηρον ἐχάλκευσε καὶ τὴν γῆν τὴν ἔγκαρπον, ἄκαρπον ἐποίησεν· Ὢ τοῦ θαύματος! ὁ πήλινος ἄνθρωπος οὐρανοὺς τοῦ δοῦναι ὑετὸν οὐκ εἴασεν. Ὢ τοῦ θαύματος! ὁ φθαρτὸς ἄνθρωπος, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται, καὶ οὐρανοὺς ἀνατρέχει ἐν πυρίνῳ ἅρματι, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαίῳ διπλῆν τὴν χάριν χαριζόμενος. Βασιλεῖς ἐλέγχει, καὶ λαὸν ἀπειθῆ λιμῷ διαφθείρει. Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης πάντας κατήσχυνε, καὶ τῆς χήρας τὸν υἱὸν λόγῳ ἀνέστησεν. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ διαφύλαξον τοὺς ὀρθοδόξους Βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ τὰ τῆς νίκης τρόπαια κατὰ βαρβάρων αὐτοῖς δωρῆσαι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Πνευματικοῖς ᾄσμασι, τοὺς Προφήτας τοῦ Χριστοῦ ἅπαντες εὐφημήσωμεν. Ἠλίας γὰρ ὁ Θεσβίτης, οὐρανοδρόμος γέγονε καὶ μηλωτῇ Ἐλισσαῖος, τὴν χάριν ἐδέξατο διπλῆν παρὰ Θεοῦ· καὶ φωστῆρες φαιδροὶ τῇ οἰκουμένῃ ἀνεδείχθησαν, πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φωστῆρες ἀνέτειλαν τῇ οἰκουμένῃ, δύο παμφαεῖς Ἠλίας καὶ Ἐλισσαῖος. Ὁ μὲν θείῳ λόγῳ, οὐρανίους σταγόνας ἀπέκλεισε, καὶ βασιλεῖς διήλεγξεν, ἅρματι δὲ πυρίνῳ εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθεν. Ὁ δὲ, ἀτεκνοῦντα ἰάσατο ὕδατα, καὶ διπλῆν δεξάμενος χάριν, Ἰορδάνου τὰ ῥεῖθρα, ἐ-

Digitized by Google

πέζευσε. Καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χορεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ ἐξᾶραν ἅρμα σε πυρφόρον, ὡς ἐν συσσεισμῷ εἰς οὐρανούς, τὴν πυρίπνοον χάριν σοι παρέσχετο, Ἠλία Θεσβίτα, τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἂν κηρύξῃς τὴν τῶν πάντων συντέλειαν· διὸ πάρεσω διδοὺς ἡμῖν, τῶν σῶν κατορθωμάτων τὴν μύησιν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀρσενίου.

Ἐν πυρίνῳ ἅρματι ἐπιδίφριος ἀρθεὶς, εἰς χώραν φωτοειδῆ μετετέθης, ὦ Θεσβῖτα Ἠλιού· αἰσχύνης δὲ προφήτας κατῄσχυνας. Ὁ τὸν οὐρανὸν λόγῳ δεσμεύσας, ὡσαύτως λῦσον καὶ ἡμῶν τὰ πταίσματα, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ πρὸ συλλήψεως ὢν ἡγιασμένος, ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος, ὁ νοῦς ὁ πύρινος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ τῆς δευτέρας Χριστοῦ ἐλεύσεως θεῖος πρόδρομος, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπὶς, πνευματικῶς συνεκάλεσε, τοὺς φιλεόρτους, πανηγυρίσαι τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ. Οὗ ταῖς πρεσβείαις διαφύλαξον, τὸν λαόν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης παντοίας, τοῦ δολίου ἀνενόχλητον.

Στίχ. Μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

Ὁ οὐρανόφρων Ἠλίας ὁ Προφήτης, θεωμένως ἅπαντα ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκπορνεύσαντα, καὶ τοῖς εἰδώλοις προσεσχηκότα ζήλῳ πυρούμενος, νεφέλας συνέστειλε καὶ γῆν ἐξήρανε, καὶ οὐρανοὺς λόγῳ ἔκλεισεν, εἰπών· Οὐκ ἔσται σταγὼν ἐν γῇ, εἰ μὴ ἐμοῦ διὰ στόματος. Αὐτὸς ὑπάρχει ἑστιάτωρ νῦν, ὡς ἀφθόνως ἡμῖν παρεχόμενος, ἀνεκλάλητον χάριν, τοῖς πιστῶς αὐτὸν γεραίρουσιν.

Στίχ. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ὁ τῶν ἀρρήτων ἐπόπτης μυστηρίων, σὺ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα διέρρηξας· σὺ τὴν ἀπάτην ἐτέφρωσας, [illegible] τῶν εἰδώλων, [illegible] θείων ῥημάτων σου, [illegible] [illegible] ἱερεῖς ἐθανάτωσας, τῆς ἀνοίας, καὶ πῦρ θυσίαν εὐχῇ ἐνέπρησας. καὶ τοὺς φλογώδεις, τοῦ λαοῦ σου νῦν, τῶν παθημάτων καὶ θλίψεων ἄνθρακας Ἠλιοῦ σῆς πρεσβείας, τῷ πυρὶ ἐναπομάρανον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Προφῆτα κῆρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, οὐδέποτε χωρίζῃ, καὶ ἑκάστῳ ἀσθενοῦντι ἀεὶ παρίστασαι· ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. Αἴτησαι ἱλασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπὶς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστῆρα παμφαῆ, διφρηλάτην πυρφόρον, καὶ ἄγγελον σαρκὶ, ζῆλον πνέοντα θεῖον, δυσσέβειαν τρέποντα, παρανόμους ἐλέγχοντα, κορυφαῖόν τε, τῶν Προφητῶν σε συμφώνως, καταγγέλλομεν, μάκαρ θεόπτα Ἠλία· διὸ ἡμᾶς φρούρησον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεῷ δι' ἀρετῆς, ἀκραιφνοῦς ᾠκειώθης, οὐράνιον ζωὴν, ἐπὶ γῆς βιωτεύσας· ζωὴν δὲ τῆς χάριτος, κεκτημένος μακάριε, σοῖς φυσήμασι, παῖδα θανόντα ἐγείρεις· μένεις δ' ἄφθαρτος, κρείττων εἰσέτι θανάτου, Ἠλία θεόπνευστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν

Digitized by Google

σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες.

Ὁ πρῶτος Κανὼν Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα τήνδε, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Αἰνῶ χορεύων Ἠλιοῦ τὰ θαύματα.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄδειν προῃρημένοι, τῶν Ἠλιοῦ θαυμάτων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυριμόρφου καὶ σεπτῆς, γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

Ἵλαθι Θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης, τὸ στενόν τε καὶ δύσηχον, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοὶ, Πνεύματος διάνοιξον, καὶ τράνωσον, πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς πειθαρχοῦσι Λόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι, καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος, σθενούμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μόνη εὐλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ θεῖον, τῆς ἁγνείας κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν, κάθαρον ἰλύος με, αἰτοῦσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Δεύτερος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Νέμοις μάκαρ μοι θείαν Ἠλιοῦ χάριν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχήν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱὸν, καὶ ἀρεταῖς θείαις, μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Ἐν τῷ σὲ τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα· πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογί τε σπαργανούμενον, σὲ τεθέαται Μάκαρ· διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥῦσαί με πυρὸς αἰωνίζοντος (*).

Μεγαλυνθεὶς ταῖς πρὸς Θεόν σου νεύσεσι, ζηλῶν ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς Μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε· διό με ἐνδυνάμωσον, ζήλου θείου πλησθέντα, τὸ ἔνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σωζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, καὶ δι' ἡμᾶς ὤφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με πάναγνε, σῶσαι καὶ κολάσεως ῥύσασθαι.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Ὡς ἄριστος Προφῆτα ὁ ἑστιάτωρ, ὁ κόραξι τελῶν σοι τὴν πανδαισίαν, ὁ μόνος ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας, ᾧ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Χάρις τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ χήραν καὶ Προφήτην ἀλληλοτρόφους, ἀῤῥήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθείᾳ, ᾧ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Ὁ κλείσας ὀμβροτόκους νεφέλας ὕειν, τροφῆς ἠπορημένῃ τῇ Σαραφθίᾳ, τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνενδότως, ψεκάζειν ἔδρασας· διὸ καὶ ἔκραζες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη παρὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, μεγάλων ἠξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν· Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάσῃ κτίσει, ἐν μήτρᾳ ἤνεγκας· καὶ ἐσωμάτωσας· ὅθεν Θεοτόκον σε πίστει σέβομεν.

Ἕτερος. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἔκτεινας, ἔνδοξε Προφῆτα, ζήλῳ Θεοῦ πυρπολούμενος· ὅθεν κραυγάζω σοι· Τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ διαιωνίζοντος πυρὸς ἐξάρπασον.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σώζειν με δυνάμενον, πάσης Μάκαρ κακώσεως· προσεπικάμφθητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με, παρακαλοῦντά σε.

Μεγαλύνει Θεός σε, ὁ πανταυργὸς ἔνδοξε, πάλαι Ἠλιοῦ, δι' ὀρνέου τρέφων Προφῆτά σε· ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίου τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος, ποιῆσαι μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Ἀδιόδευτε πύλη, ἡ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι Κόρη, ἄνοιξον δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἁμαρτιῶν μου τὸν ῥύπον, ὄμβροις τοῦ ἐλέους σου, θεοχαρίτωτε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ὡς Προφήτης τοῦ ὄντως θείου φωτὸς, τοὺς προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, [illegible] τούτῳ διήλεγξας, Ἀχαὰβ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βάαλ πανένδοξε, καὶ εὐχῇ

(*) Τὰ περὶ τῆς πυρίνου ταύτης σιτίσεως καὶ φλογερᾶς σπαργανώσεως τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ, ἔλαβεν ἴσως ὁ Ὑμνῳδὸς Ἰωσὴφ ἐκ τοῦ ἐφεξῆς Συναξαρίου εἰς τὸν Προφήτην τοῦτον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ θεία Γραφὴ, ἡ πάσης Ἱερᾶς Ἱστορίας Ἀρχὴ καὶ διδάσκαλος οὐδὲν τοιοῦτον ἀναφέρει, δῆλον, ὅτι ταῦτα ἐλήφθησαν ἔκ τινος ἀποκρύφου βιβλίου, ἴσως τοῦ ἐπιγραφομένου· Ἀποκάλυψις τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ· ἢ καὶ ἐκ παραδώσεως τινὸς Ἰουδαϊκῆς.

Digitized by Google

πέζευσε. Καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χορεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ ἐξᾶραν ἅρμα σε πυρφόρον, ὡς ἐν συσσεισμῷ εἰς οὐρανούς, τὴν πυρίπνοον χάριν σοι παρέσχετο, Ἠλία Θεσβίτα, τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἂν κηρύξῃς τὴν τῶν πάντων συντέλειαν· διὸ πάρεσω διδοὺς ἡμῖν, τῶν σῶν κατορθωμάτων τὴν μύησιν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀρσενίου.

Ἐν πυρίνῳ ἅρματι ἐπιδίφριος ἀρθεὶς, εἰς χώραν φωτοειδῆ μετετέθης, ὦ Θεσβῖτα Ἠλιού· αἰσχύνης δὲ προφήτας κατήσχυνας. Ὁ τὸν οὐρανὸν λόγῳ δεσμεύσας, ὡσαύτως λῦσον καὶ ἡμῶν τὰ πταίσματα, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ πρὸ συλλήψεως ὢν ἡγιασμένος, ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος, ὁ νοῦς ὁ πύρινος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ τῆς δευτέρας, Χριστοῦ ἐλεύσεως θεῖος πρόδρομος, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπὶς, πνευματικῶς συνεκάλεσε, τοὺς φιλεόρτους, πανηγυρίσαι τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ. Οὗ ταῖς πρεσβείαις διαφύλαξον, τὸν λαόν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης παντοίας, τοῦ δολίου ἀνενόχλητον.

Στίχ. Μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

Ὁ οὐρανόφρων Ἠλίας ὁ Προφήτης, θεώμενος ἅπαντα ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκπορνεύσαντα, καὶ τοῖς εἰδώλοις, προσετηκότα ζήλῳ πυρούμενος, νεφέλας συνέστειλε καὶ γῆν ἐξήρανε, καὶ τοὺς οὐρανοὺς λόγῳ ἔκλεισεν, εἰπών· Οὐκ ἔσται ὑετὸς ἢ σταγὼν ἐν γῇ, εἰ μὴ ἐμοῦ διὰ στόματος. Αὐτὸς ὑπάρχει ἑστιάτωρ νῦν, ὡς ἀφθόνως ἡμῖν παρεχόμενος, ἀνεκλάλητον χάριν, τοῖς πιστῶς αὐτὸν γεραίρουσιν.

Στίχ. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ὁ τῶν ἀρρήτων ἐπόπτης μυστηρίων, σὺ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα διέρρηξας, σὺ τὴν ἀποστάτιν ἐστέρησας τὴν τῶν εἰδώλων [illegible] [illegible] θείων ῥημάτων σου, σὺ τοὺς παρανομήσαντας [illegible] ἱερεῖς ἐθανάτωσας, τῆς ἀνομίας, καὶ [illegible] θυσίαν εὐχῇ ἐνέπρησας. καὶ τοὺς φλογώδεις, τοῦ λαοῦ σου νῦν, τῶν παθημάτων καὶ θλίψεων ἄνθρακας Ἠλιοὺ σῆς πρεσβείας, τῷ πυρὶ εναπομάρανον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Προφῆτα κῆρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, οὐδέποτε χωρίζῃ, καὶ ἑκάστῳ ἀσθενοῦντι ἀεὶ παρίστασαι· ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. Αἴτησαι ἱλασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπὶς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστῆρα παμφαῆ, διφρηλάτην πυρφόρον, καὶ ἄγγελον σαρκὶ, ζῆλον πνέοντα θεῖον, δυσσέβειαν τρέποντα, παρανόμους ἐλέγχοντα, κορυφαῖόν τε, τῶν Προφητῶν σὲ συμφώνως, καταγγέλλομεν, μάκαρ θεόπτα Ἠλία· διὸ ἡμᾶς φρούρησον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῴζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεῷ δι' ἀρετῆς, ἀκραιφνοὺς ᾠκειώθης, οὐράνιον ζωὴν, ἐπὶ γῆς βιωτεύσας· ζωὴν δὲ τῆς χάριτος, κεκτημένος μακάριε, σοῖς φυσήμασι, παῖδα θανόντα ἐγείρεις· μένεις δ' ἄφθαρτος, κρείττων εἰσέτι θανάτου, Ἠλία θεόπνευστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν

Digitized by Google

σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες.

Ὁ πρῶτος Κανὼν Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα τήνδε, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Αἰνῶ χορεύων Ἠλιοῦ τὰ θαύματα.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄδειν προῃρημένοι, τῶν Ἠλιοῦ θαυμάτων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυριμόρφου καὶ σεπτῆς, γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

Ἵλαθι Θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης, τὸ στενόν τε καὶ δύσηχον, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοί, Πνεύματος διάνοιξον, καὶ τράνωσον, πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς πειθαρχοῦσι Λόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι, καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος, σθενούμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μόνη εὐλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ θεῖον, τῆς ἁγνείας κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν, κάθαρον ἰλύος με, αἰτοῦσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Δεύτερος Κανών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Νέμοις μάκαρ μοι θείαν Ἠλιοῦ χάριν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχήν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱόν, καὶ ἀρεταῖς θείαις, μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Ἐν τῷ σὲ τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα· πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογί τε σπαργανούμενον, σὲ τεθέαται Μάκαρ· διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥῦσαί με πυρὸς αἰωνίζοντος (*).

Μεγαλυνθεὶς ταῖς πρὸς Θεόν σου νεύσεσι, ζηλῶν ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς Μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε· διό με ἐνδυνάμωσον, ζήλου θείου πλησθέντα, τὸ ἔνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σωζόμενος.

(*) Τὰ περὶ τῆς πυρίνου ταύτης σιτίσεως καὶ φλογερᾶς σπαργανώσεως τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ, ἔλαβεν ἴσως ὁ Ὑμνῳδὸς Ἰωσὴφ ἐκ τοῦ ἑφεξῆς Συναξαρίου εἰς τὸν Προφήτην τοῦτον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ θεία Γραφή, ἡ πάσης Ἱερᾶς Ἱστορίας Ἀρχὴ καὶ διδάσκαλος οὐδὲν τοιοῦτον ἀναφέρει, δῆλον, ὅτι ταῦτα ἐλήφθησαν ἔκ τινος ἀποκρύφου βιβλίου, ἴσως τοῦ ἐπιγραφομένου· Ἀποκάλυψις τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ· ἢ καὶ ἐκ παραδώσεως τινὸς Ἰουδαϊκῆς.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, καὶ δι' ἡμᾶς ὤφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με πάναγνε, σῶσαι καὶ κολάσεως ῥύσασθαι.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Ὡς ἄριστος Προφῆτα ὁ ἑστιάτωρ, ὁ κόραξι τελῶν σοι τὴν πανδαισίαν, ὁ μόνος ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας, ᾧ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Χάρις τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ χήραν καὶ Προφήτην ἀλληλοτρόφους, ἀρρήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθείᾳ, ᾧ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Ὁ κλείσας ὀμβροτόκους νεφέλας ὕειν, τροφῆς ἠπορημένῃ τῇ Σαραφθίᾳ, τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνενδότως, ψεκάζειν ἔδρασας· διὸ καὶ ἔκραζες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη παρὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, μεγάλων ἠξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν· Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάσῃ κτίσει, ἐν μήτρᾳ ἤνεγκας· καὶ ἐσωμάτωσας· ὅθεν Θεοτόκον σε πίστει σέβομεν.

Ἕτερος. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἔκτεινας, ἔνδοξε Προφῆτα, ζήλῳ Θεοῦ πυρπολούμενος· ὅθεν κραυγάζω σοι· Τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ διαιωνίζοντος πυρὸς ἐξάρπασον.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σώζειν με δυνάμενον, πάσης Μάκαρ κακώσεως· προσεπικάμφθητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με, παρακαλοῦντά σε.

Μεγαλύνει Θεός σε, ὁ πανταυργὸς ἔνδοξε, πάλαι Ἠλιοῦ, δι' ὀρνέου τρέφων Προφῆτά σε· ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίου τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος, ποιῆσαι μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Ἀδιόδευτε πύλη, ἡ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι Κόρη, ἄνοιξον δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἁμαρτιῶν μου τὸν ῥύπον, ὄμβροις τοῦ ἐλέους σου, θεοχαρίτωτε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ὡς Προφήτης τοῦ ὄντως θείου φωτός, τοὺς προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλών, τούτῳ διήλεγξας, Ἀχαὰβ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βάαλ πανένδοξε, καὶ εὐχῇ

Digitized by Google

αἰτήσας, ἐξ ὕψους τὰ νάματα· ὅθεν καὶ πυρίνῳ, ἀνελήφθης Ἠλία, ὀχήματι μετάρσιος, διφρηλάτης πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν σου. Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν· γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. Ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσι ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν.

Ῥιζοτόμος μὲν ὤφθης, κακία σαφῶς Προφῆτα ἀρετῆς δὲ φυτοκόμος· διὸ τιμῶμέν σε.

Ἐλοιδορεῖτο λόγοις σε, χήρα τροφὸς, τὸν θάνατον Προφῆτα, τοῦ παιδὸς τὴν ἔγερσιν ἐπισπεύδουσα.

Ὑπεσημήνω δόξαν Τριάδος σαφῶς, ἐμπνεύσει τρισαρίθμῳ, τῇ μητρὶ τὸν παῖδα ζῶντα δωρούμενος. Θεοτοκίον.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, βότρυν Ἁγνὴ, τῆς σωτηρίας οἶνον, πᾶσιν ἀναβλύζειν ἐκυοφόρησας.

Ἕτερος. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Κάμπτει τὸν σὸν, ζῆλον Θεὸς πυρακτούμενον, καὶ πρὸς χήραν, πέμπει διατρέφεσθαι τὸν γυναικὸς, πάλαι ἀπειλῇ, Ἠλιοὺ φυγάδα, γεγενημένον θεσπέσιε· διό σε ἱκετεύω, τὴν ψυχήν μου πεινῶσαν, διαθρέψαι ἐνθέοις χαρίσμασιν.

Ἁμαρτιῶν, νέφη δεινὰ συγκαλύπτει με, τρικυμίαι, βίου με χειμάζουσι, καὶ ἐπιπνέουσι χαλεπῶς, κατὰ τῆς ψυχῆς μου, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα. Προφῆτα θεηγόρε, κυβερνήτης γενοῦ μοι, σωτηρίας πρὸς ὅρμον ἰθύνων με.

Ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν παράσχου μοι σώματος, τὸν τὰς νόσους, πάντων ἀφαιρούμενον, ἐκδυσωπῶν, μάκαρ Ἠλιοὺ, Κύριον τῆς δόξης· καὶ ἀβλαβῶς διατρέχειν με, τὰ σκάνδαλα τοῦ βίου, κατευόδωσον· σὲ γὰρ, ἀγαθόν μου προστάτην προβάλλομαι. Θεοτοκίον.

Μετὰ πασῶν, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων μετὰ πάντων, Δέσποινα πανάμωμε, τῶν Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀθλητῶν, καὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Ὁσίων ἱκέτευε, τυχεῖν με σωτηρίας, τὸν πολλὰ ἁμαρτάνοντα, καὶ ῥυσθῆναι μελλούσης κολάσεως.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νόμος πατρῷός σε, ὡς πρεσβευτὴν παναληθῆ ἔδειξε, τερατουργὸν, ἐκτρέποντα φύσει, στοιχείων Ἠλιοὺ, καὶ ὅσιον θῦμα, φλογίζοντα νάμασιν.

Ἤσχυνας ἄριστα, ὡς ἀληθείας λατρευτὴν Ὅσιε, τῆς ἐναγοῦς, προφήτας αἰσχύνης, παμμάκαρ Ἠλιοὺ, σαφῶς ὑπογράψας, Τριάδος τὴν δύναμιν.

Λόγῳ τῆς χάριτος, ἱερατεύων Ἠλιοὺ τέθυκας, τοὺς ἱερεῖς, τῶν προσοχθισμάτων, ἀθῴοις σου χερσὶ, καθάπερ ποδήρει, τῷ ζήλῳ κοσμούμενος. Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἁγνή· Χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν. Χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ἕτερος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὀμβροτόκους νεφέλας, εἴργεις πυρακτούμενος ζήλῳ τῆς πίστεως· ἀλλὰ δέομαί σου, Ἠλιοὺ ἱεραῖς μεσιτείαις σου, τὴν φλογμῷ τακεῖσαν, τῶν ἡδονῶν ψυχήν μου θείαις, ἐπομβρίαις ἀρδεῦσαι καὶ σῶσαί με.

Ἱερεὺς δεδειγμένος, τέθυκας ἀθῴοις σου χερσὶ πανόλβιε, τῶν προσοχθισμάτων, ἱερεῖς ἐνεργοῦντα τὰ ἄτοπα· ἀλλὰ δέομαί σου, πάσης ἀτόπου ἁμαρτίας, ἀβλαβῆ με Προφῆτα συντήρησον.

Θαυμαστοῦσαι Προφῆτα, θείαις ἐπικλήσεσι φλέγων τὰ θύματα, ἐκτελέσας πίστει· διὰ τοῦτο ἀπαύστως σου δέομαι, τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, τὸν ἱερὸν ἀνάψαι πόθον, τὰ ὑλώδη μου πάθη συμφλέγοντα. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ ὥσπερ ὄμβρος, Λόγος καταβέβηκεν ὁ ὑπερούσιος· ὃν δυσώπει Κόρη, ἐπομβρίσαι μοι νῦν κατανύξεως, καθαρὰς σταγόνας, ἀποπλυνούσας πάντα ῥύπον, τῶν ἀμέτρων κακῶν μου πανάμωμε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Ἴνδαλμα θεοσεβείας, καὶ βίου ἀκραιφνεστάτου, φυτουργὸς ἁγνείας ἐγένου, Ἀγγέλων τε μίμημα θεσπέσιε, Ἠλιοὺ θεοφόρε.

Οἶστρός σε προφητοκτόνου, γυναίου ἐκδειματώσας, τὸν δεσμεῖν καὶ λύειν λαχόντα, ὄμβρον ἐπίλυσιν θεσπέσιε, Ἠλιοὺ φυγαδεύει.

Ὕψωσας γονυπετήσας, νοὸς μετάρσιον ὄμμα, δι᾽ ἱκετηρίας, ἱερᾶς, λύσιν ποιούμενος καὶ αὔλακας, γῆς ἐμέθυσας ὄμβρῳ.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα, τὴν ἀειπάρθενον, ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

Ἕτερος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλά σοι ἀφρόνως πταίσαντι, καὶ τῆς μενούσης ἐκεῖ, κολάσεως λύτρωσαι, ἔχων δυσωποῦντά σε, Ἠλιοὺ τὸν μέγαν, καὶ τὴν ἄχραντον Μητέρα σου.

Ἁγνείας ὡς φυτουργός, ἁγνόν ψυχῇ με συντήρησον· ὡς ζηλωτὴς Ἠλιοὺ, ζήλου θείου πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὅπως τῆς κακίας, τὰς ἐφόδους ἀποκρούσωμαι.

Νηστεύεις βρώσει μιᾷ, ὁδὸν τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων θείᾳ ῥοπῇ· διὸ ἱκετεύω σε· Πάσης παραβάσεως, ἐγκρατεύεσθαί με, Θεοφόρε ἐνδυνάμωσον.

Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους θείας ὑπάνοιξον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἐν αἷς εἰσελεύσομαι, ἐξομολογούμενος, καὶ κακῶν τὴν λύσιν, Θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Προφῆτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἠλία μεγαλώνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὑδατόρρυτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν, Θεοῦ δὲ τὴν ἄμετρον φιλανθρωπίαν, θεασάμενος ὁ Προφήτης Ἠλίας, ἐταράττετο θυμούμενος, καὶ λόγυς ἀσπλαγχνίας πρὸς τὸν εὔσπλαγχνον ἐκίνησεν. Ὀργίσθητι, βοήσας, ἐπὶ τοὺς ἀθετήσαντάς σε, Κριτὰ δικαιότατε. Ἀλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ οὐδόλως παρεκίνησε, πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τοὺς αὐτὸν ἀθετήσαντας· ἀεὶ γὰρ τὴν μετάνοιαν πάντων ἀναμένει, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς εἰς οὐρανοὺς πυρφόρου Ἀναβάσεως τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλιοὺ τοῦ Θεσβίτου.

Στίχοι.

Ἐπέσχεν ὄμβρον, πῦρ τρίτον φέρων κάτω.
Σχίζει δὲ ῥεῖθρον Ἠλίας τρέχων ἄνω.

Δίφρῳ ἀνηρπάγης περὶ εἰκάδα Ἠλία ἱππεῦ.

Οὗτος ἦν υἱὸς Σωβὰκ, ἐκ Θέσβης, ἐκ γῆς Ἀράβων, ἐκ φυλῆς Ἀαρὼν, οἰκῶν ἐν Γαλαάδ· ὅτι ἡ Θέσβη δόμα ἦν τοῖς Ἱερεῦσι δεδομένη. Καὶ ὅτε ἔτεκεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶδε Σωβὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον, καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν, καὶ φλόγα πυρὸς ἐδίδουν αὐτῷ φαγεῖν. Καὶ ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπήγγειλε τοῖς Ἱερεῦσι, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρηματισμός· Μὴ δειλιάσῃς ἄνθρωπε· ἔσται γὰρ ἡ οἴκησις τοῦ παιδίου φῶς, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις, καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ κατὰ Κύριον, καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ εὐάρεστος τῷ Κυρίῳ· καὶ κρινεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρί.

Οὗτος οὖν προεφήτευσεν ἔτη εἰκοσιπέντε· προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη ὀκτακόσια ἓξ καὶ δέκα. Οὗτος ἐστὶν Ἠλίας, ὁ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ τρίτον κατενέγκας, καὶ τὸν ὑετὸν τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ βαστάσας, καὶ νεκροὺς ἐγείρας, καὶ πεντήκοντα δισσοὺς καταφλέξας, καὶ ἐν τῷ Χωρὴβ ὄρει τὸν Θεὸν ἰδὼν, ὡς ἀνθρώπῳ δυνατὸν ἦν ἰδεῖν· καὶ τὸν Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ σχίσας, καὶ εἰς οὐρανοὺς ἐν ἅρματι πυρὸς ἀναληφθεὶς, καὶ ἐν τῇ Μεταμορφώσει μετὰ Μωσέως τῷ Χριστῷ παραστάς.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Βάτος ἐν ὄρει πυρί.

Τὴν παραδόξως θεόθεν σοι, σχεδιασθεῖσαν δύναμιν ἐνδεδυκὼς, τροφῇ μιᾷ τεσσαρακονθήμερον, Ἠλιοὺ θεσπέσιε, τὴν δολιχὴν καταλέλυκας ὁδόν· διὸ ἐν Χωρὴβ χορεύων ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αὔρα πραεῖα ὑπέδειξε, καὶ λεπτοτάτη Κύριον σοὶ Ἠλιοὺ, Θεῷ ζηλοῦντι παντοκράτορι, οὐχὶ πνεῦμα βίαιον, οὐ συσσεισμὸς οὐδὲ πῦρ ἐκδειματοῦν· διὸ Ἰησοῦ τῷ πράῳ ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοφανείας ἠξίωσαι, καὶ προφητείας ὥσπερ ὁ μέγας Μωσῆς, προφήτας χρίων διὰ Πνεύματος, Ἠλιοὺ θεσπέσιε καὶ βασιλεῖς· καὶ τῆς δόξης ἐν Θαβὼρ, Χριςοῦ θεατὴς γενόμενος βοᾷς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μήτραν τὴν σὴν ὁ πανάγαθος, Λόγος οἰκήσας Ἄχραντε ὑπερφυῶς, Θεοῦ Πατρὸς, ἡμᾶς ἀνέπλασε, καὶ ζωῆς ἠξίωσε τῆς ἐν Ἐδέμ· διὸ Θεοτόκον σε πάντες πιστοὶ, προσκυνοῦντες ἀναμέλπομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἕτερος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Λαὸν ἀπολλύμενοι, κατοικτειρήσας, ζήλῳ τῆς πίςεως, ἐπικλήσεσι θείαις, πῦρ κατηγάγυ φλογίζον Ἔνδοξε, ὅσιον θῦμα· διὸ ἱκετεύω σε· Τῆς αἰωνίου φλογὸς, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, Θαβὼρ ἐν ὄρει, Θεοῦ τὸ πρόσωπον· ὃν δυσώπει Προφῆτα, τοῦ παραβλέψαι τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης θεάσασθαι, ἀκαταγνώστῳ ψυχῇ, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον.

Digitized by Google

Ὁδὸν πορευόμενος, τοῦ βίου πλάνας, πολλὰς ὑφίσταμαι. Ἀγαθέ μου προστάτα, κυβέρνησόν με τῇ προστασίᾳ σου, ἐπιστηρίζων γνώμῃ σαλευόμενον, καὶ πρὸς σαρκὸς ἡδονὰς Ἠλιοὺ νεύοντα. Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε Πανύμνητε, καὶ μεγαλύνω θεοχαρίτωτε, τὴν ἁγνήν σου λοχείαν· βοήθησόν μοι βίου τοῖς κύμασι, χειμαζομένῳ, καὶ δίδου κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καθαρτικὴν μολυσμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἔφριξε Παίδων εὐαγῶν.

Ἄριστα εὗρεν Ἀχαάβ, τὴν τοῦ γένους εὐπρεπῆ πανωλεθρίαν, Προφήτου ἐλεγμῷ, μιαιφόνου μύσους ἀντέκτισιν· ὁ Θεσβίτης δὲ ἐκ πυριπνόου φρενὸς τὸ Ζωοδότῃ, ὕμνον ἀνεμέλπετο· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὕει σοι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, καταφλέγον Ἠλιοὺ ἐπιθεμένους, πεντήκοντα δισσούς, ὡς Θεοῦ ἀρίστῳ θεράποντι· τῷ κρατοῦντι γὰρ τῆς ἀειζώου ζωῆς, θεοπρεπῶς τὸν ὕμνον ἀνεκραύγαζες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μύστην σε ἔδειξε Χριστός, ὡς ἁγνείας φυτουργὸν ὁ τῆς Παρθένου, ὑπέρθεος βλαςός, ἐν Θαβὼρ τῆς θείας σαρκώσεως, τῆς Θεότητος τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἐν τῇ αὐτῇ σαρκὶ δεικνύς σοι κράζοντι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕτερος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Χωρητικὸν δοχεῖόν σε, θείου Πνεύματος ἔγνωμεν· ἄγγελον ἐν γῇ, πῦρ ζήλου θείου πνέοντα, δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ βασιλεῖς ἐλέγχοντα, χρίοντα προφήτας, Ἠλιοὺ καὶ αἰσχύνης, συγκόπτοντα μαχαίρᾳ, ἱερεῖς· διὰ τοῦτο, βοῶμέν σοι. Μελλούσης ἡμᾶς αἰσχύνης ῥῦσαι.

Ἅρμα πυρός σε ἔλαβεν, ἀπὸ γῆς πυρακτούμενον, ζήλῳ Ἠλιοῦ, τῷ θεϊκῷ θεόπνευστε· διὸ ἱκετεύω σε, τῶν ἐν τῇ γῇ με πάντων κακῶν, τῶν σῶν ἀρετῶν, ἐπικουφίζειν τὸν νοῦν μου, τεθρίππῳ· καὶ πρὸς νύσσαν, οὐρανίαν με φθάσαι, τὸν πάντων ἐκδυσώπει, Θεὸν καὶ Βασιλέα.

Ῥήματι ζῶντι ἔκλεισας, οὐρανὸν ὑετίζοντα· ῥήματί σου νῦν, πνευματικῷ διάνοιξον, τὰς πύλας μοι δέομαι, τῆς μετανοίας Ἅγιε, πέμπων τῇ ψυχῇ μου, κατανύξεως ὄμβρους, καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ἰσοσθενῆ ὁμότιμον, ὁμοούσιον σύνθρονον, σέβοντες Τριάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα δοξάζομεν, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἄδυτον αὐγήν, ὁμοβασίλειον κράτος, καὶ μέλπομεν συμφώνως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νομοθετῶν εὐσέβειαν, καὶ διδάσκων μετάνοιαν, ὁ Ἐμμανουήλ, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἀπέφανεν· ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, ὑπεραγία Δέσποινα, τῆς δικαιοσύνης, ὑπανοῖξαί μοι πύλας, καὶ σῶσαί με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ἄτρεπτον ἀνθρώποις πορείαν, ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενος, τῇ μηλωτῇ τὸν ῥοῦν τὸν Ἰορδάνειον, ὁ Θεσβίτης περαιωθεὶς διφρηλάτης αἰθέριος, οὐρανοδρόμον ἤνυσε, ξένην πορείαν διὰ Πνεύματος.

Τῆς θεοσεβείας τῷ ζήλῳ, ὁ Θεσβίτης πυρπολούμενος, ἐν πυριμόρφῳ ἅρματι ἐπαίρεται· μηλωτὴν δὲ ἐπιβαλών, ὃν λαθεῖν οὐ δεδύνηται, Ἐλισσαιὲ δισσούμενον, καταλιμπάνει θείᾳ χάριτι.

Ἀποδεδειγμένος θεόπτης, ὁ Θεσβίτης σὺν Μωσῇ καθορᾷ, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν, καρδία οὐ λελόγισται, σεσαρκωμένον Κύριον, ἐν τῷ Θαβὼρ τὸν παντοκράτορα. Θεοτοκίον.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, καὶ τῆς προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἕτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἰδεῖν ἐν λεπτοτάτῃ αὔρᾳ Θεόν, ὡς ἰδεῖν δυνατὸν κατηξίωσαι, ἀσκητικαῖς, πρότερον τὸ σῶμα διαγωγαῖς καταλεπτύνας Ἔνδοξε· ὅθεν δυσωπῶ σε ταῖς προσευχαῖς, τὸ πάχος τοῦ νοός μου, λεπτύνας μετανοίας, μαρμαρυγαῖς θείαις καταύγασον.

Ὡς πάλαι Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ, διαρρήξας διέβης πανόλβιε· οὕτω κἀμοῦ, τῶν ἁμαρτημάτων τῶν χαλεπῶν, τὰς διεκχύσεις ξήρανον, ὄμβρους ἐπιπέμπων μου τῇ ψυχῇ, δακρύων καθ᾽ ἑκάστην, Προφῆτα θεηγόρε, τρυφῆς χειμάρρουν προξενοῦντάς μοι.

Σκανδάλων τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν, ἀνομούντων ἐχθρῶν πάσης θλίψεως, σωματικῆς, νόσου ψυχικῆς τε παρατροπῆς, ταῖς προσευχαῖς σου

Digitized by Google

ῥῦσαί με, ἔνδοξε Προφῆτα ὡς ἀγαθὸς, προστάτης μου βοῶ σοι, καὶ τῆς ἐν τῇ γεέννῃ, αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Ἡρπάθης πρὸς τὸ ὕψος Ἐλισσαιὲ, δισσουμένην τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καταλιπὼν, ἔνδοξε αἰτήσαντι Ἠλιοὺ· μεθ' οὗ ἀπαύστως αἴτησαι, νίκην οὐρανόθεν τῷ Βασιλεῖ, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, προστάτην σε πλουτοῦντι, πρὸς τὸν Δεσπότην ἀκαταίσχυντον.

Θεοτοκίον.

Φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου ὡς ἀγαθὴ, μὴ παρίδῃς πανάμωμε Δέσποινα· ἀλλ' ἐκτενῶς, αἴτησαι τὸν πάντων Δημιουργὸν, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τὴν εὐρωστίαν τὴν ψυχικὴν, δωρήσασθαι Παρθένε, καὶ θείας βασιλείας, τὴν μετουσίαν καὶ λαμπρότητα.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φῶς ἐν πυρίνῳ τεθρίππῳ, οὐρανοδρόμον σε δεῖξαν, ἁρματηλάτην Ἠλία, οὗ κατηνάλωσεν ὅλως· πῦρ γὰρ ἐν γλώσσῃ πηλίνῃ, εἵλκυσας κάτω, καὶ ἀνεξήρανας ὄμβρους.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Παρθένε, δυσώπησον σαῖς πρεσβείαις, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τοῦ οἰκτεφῆσαι καὶ σῶσαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους, τὸν πεποιθότα, τῇ σῇ σεπτῇ ἀντιλήψει.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Ὅτε σὺ Προφῆτα θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι' ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς, συνεκράθης παρ' αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφὼς, τὴν κτίσιν, κατὰ γνώμην μετερρύθμισας· καὶ πύλας, ὑετοῦ θέλων ἀπέκλεισας· καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες· καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας· Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ζήλῳ τοῦ Κυρίου πυρούμενος, παρανόμους βασιλεῖς, σὺ διεξήλεγξας σφοδρῶς· τῆς αἰσχύνης ἱερεῖς, σὺ ἐθανάτωσας θερμῶς· ἀνῆψας, πῦρ, ἐν ὕδατι παράδοξον· τροφὴν δὲ, ἀγεώργητον ἐπήγασας· καὶ νάματα Ἰορδάνεια τῇ μηλωτῇ σου διέτεμες· Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅτε σὺ Προφῆτα κατέδειξας, ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὴν ἐπουράνιον ζωὴν, τὴν ζωὴν ἐν σεαυτῷ, τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, θανόντα, σοῖς φυσήμασιν ἀνέστησας· θανάτου, κρείττων ἔτι σὺ, διέμεινας· ἅρμα πυρὸς ἐπιβέβηκας, αἰθέριος ἀνυψούμενος· Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραιμόνας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοὶ, Ἠλίαν καὶ Ἐλισσαῖον· καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς· Εὔσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν Προφητῶν σου, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου ἡ γ'. καὶ ς'. Ὠδή.

Ὁ Ἀπόστολος.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου.

Ἀδελφοὶ, ὑπόδειγμα λάβετε.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔρημον οἰκήσαντες, ἐν ὁμονοίᾳ μακάριοι, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, ταῖς θείαις δεήσεσι, καὶ ταῖς θεωρίαις, ταῖς φαεινοτάταις, κατεμαράνατε σοφῶς, τὴν δὲ καρδίαν κατελαμπρύνατε, δοχεῖον ἐργασάμενοι, πνευματικῶν διαδόσεων, Συμεὼν Ἰωάννη τε, Μοναζόντων ἐρείσματα.

Μωραῖς προσποιήσεσι, τὸν σοφιστὴν ἀπεμώρανας, τῆς κακίας μακάριε, τελῶν τὰ παράδοξα, ἐνεργῶν σημεῖα, δαίμονας διώκων, φωταγωγῶν τοὺς ἐν νυκτὶ τῆς ἁμαρτίας πάτερ ὑπάρχοντας· καὶ νοῦν ἀνεπιθόλωτον, μέσον θορύβων ἐτήρησας, Συμεὼν τὴν ἀπάθειαν, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος.

Μέτριος τὸ φρόνημα, καὶ συμπαθὴς καὶ φιλόθεος, καὶ ἀγάπης ἀνάπλεως, ὡράθης θεόπνευστε, ταπεινὸς καὶ πρᾶος, ἄγγελος

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιὴλ, τοῦ κατὰ τὴν ΚΓ'. τοῦ παρόντος ἀναφερομένου· μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ὁ δὲ εἰς αὐτὸν Κανὼν φέρει ταύτην τὴν Ἀκροστιχίδα·

Θεῖον Ἰεζεκιὴλ ἱεροῖς ὕμνοισι γεραίρω.

Digitized by Google

καθάπερ, ἐπὶ τῆς γῆς περιπατῶν, καὶ πολιτείαν ἔχων οὐράνιον· διὸ ἐπανεπαύσατο, ὡς καθαρῷ σοι μακάριε, Συμεὼν, ὁ Πατὴρ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἡλιόμορφε, ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ὁ τὸν ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον. Χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἡ λαμπηδὼν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα, ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἡ παγκαλὴς καὶ πανάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράπτουσα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, τὴν ἑκούσιον Σταύρωσιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Μέλπω, Πάτερ, σοῦ τοὺς δρόμους καὶ τοὺς κόπους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μεθέξει, τῇ πρὸς τὸ Θεῖον Ὅσιε, φῶς ἐχρημάτισας· καὶ πρὸς αὐτὸ χωρήσας Συμεὼν, ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδων σου, Πάτερ τὸ πλήρωμα κατείληφας.

Ἐφέσει, τῇ πρὸς Θεὸν πυρούμενος, πάντα κατέλιπες, συνοδοιπόρον Πάτερ εὑρηκὼς, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον· μεθ' οὗ τὴν τρίβον ἤνυσας, τῆς σωτηρίας ἀγαλλόμενος.

Λαμπτῆρα, φωτοειδέσι λάμψεσι καταστραπτόμενον, τοῦ παναγίου Πνεύματος σοφὲ, Συμεὼν σε ἐγνώρισεν, ἡ Ἐκκλησία ὅθεν σου, τῇ φωτοφόρῳ μνήμῃ γέγηθε.

Πλουτῆσαι τὰ μηδαμῶς κενούμενα, ἐπιποθήσαντες, πλοῦτον καὶ δόξαν πρόσκαιρον Σοφοὶ, καὶ τρυφὴν διαρρέουσαν, καὶ κοσμικὸν ἀξίωμα, γενναιοφρόνως ἀπεκρούσασθε.

Θεοτοκίον.

Ὡραίαν, καὶ ἐκλεκτὴν καὶ πάνσεμνος, κατανοήσας σε, ὁ τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε υἱὸς, σὸς Υἱὸς ἐχρημάτισεν, υἱοθετήσας χάριτι, τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Προθύμως πρὸς νοητὰ, ἀναπεδύσω Συμεὼν σκάμματα, τρέπων ἐχθροῦ φάλαγγας, θείᾳ συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Ἀνάλωτος ἡδονῶν, ἀναδειχθεὶς πυρκαϊᾶς ἔφλεξας, ὕλην παθῶν ἄνθραξι, θείων προσευχῶν Ἀξιάγαστε.

Ταῖς μάστιξι τῶν εὐχῶν, καὶ ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς Ὅσιε τὴν τῶν παθῶν Αἴγυπτον, Πάτερ Ἰωάννη ἐμάστιξας.

Ἐνέκρωσαν τὸν ἐχθρὸν, οἱ Ἀσκηταί σου Ἰησοῦ νέκρωσιν, περιχαρῶς Δέσποτα, σοῦ τὴν ζωηφόρον ποθήσαντες.

Θεοτοκίον.

Ῥυόμενον τοὺς βροτοὺς, παρακοῆς τοῦ χαλεποῦ πτώματος τὸν τοῦ παντὸς αἴτιον, ἄχραντε Πανάμωμε τέτοκας.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν τρίβον τὴν στενὴν, πλατυνόμενοι πίστει, διώδευσαν ὁμοῦ, οἱ Πατέρες οἱ θεῖοι, ἁπάσας στενώσαντες, μεθοδείας τοῦ δράκοντος. Τούτους ἅπαντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν ἑορτάζοντες, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ ἀεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Συνωθούμενοι πρὸς τρίβους δικαιοσύνης, τοῦ θεοφόρου Νίκωνος θείας πρὸς ἐπαύλεις, Ὅσιοι κατήχθητε, σωτήριον ἔλλαμψιν, τούτου νουθεσίαις πλουτίσαντες.

Ὁμοτρόπους καὶ τὰ αἴσια συμφρονοῦντας, ὁ θεοφόρος Ὅσιοι, ὑμᾶς θεωρήσας, θείαις εἰσηγήσεσι, τῷ θείῳ ἐνδύματι, τῷ τῶν Μοναστῶν κατεκόσμησεν.

Digitized by Google

Ὑπερήστραψεν ἡ χάρις τῇ σῇ καρδίᾳ, τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἁπλότητι τρόπων, σὲ καλλωπιζόμενον, εὑροῦσα μακάριε, πάτερ Συμεὼν ἀξιάγαστε.

Τὴν καρδίαν σου πυξίον κεκαθαρμένον, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χάρις εὑραμένη, Πάτερ κατεγράψατο, τελείαν ἀπάθειαν, πίστιν καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον. Θεοτοκίον.

Ὁ καθήμενος ἐν θρόνῳ τῷ ἐπηρμένῳ, Χερουβικὸν ὡς θρόνον σε, ἔσχεν ἐν ἀγκάλαις, σοῦ ἀναπαυσάμενος, Μαρία πανύμνητε, ὁ δεδοξασμένος Θεὸς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ὑπέρφωτον αὐγὴν, Ἰωάννη δεξάμενος, ὡς ἥλιος καθωράθης, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, μειώσας ἀξιάγαστε.

Τῷ ἔρωτι Χριστὲ πτερωθέντες οἱ Ὅσιοι, τοὺς ἔρωτας τῶν σωμάτων, ὡς ἀφροὺς θαλαττίους, ἐμφρόνως ἀπεκρούσαντο.

Δυνάμει θεϊκῇ, τὰς ψυχὰς δυναμούμενοι, τὴν ἔρημον κατοικεῖτε, ἐρημοῦντες τὰ πάθη, Πατέρες οὐρανόφρονες. Θεοτοκίον.

Ῥοῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀφθόρων γὰρ, ἐκύησε Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, Παρθένος διαμείνασα.

Ὠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὁ νοῦς σου, ὁλικῶς πρὸς τὸ Θεῖον τεινόμενος, ταῖς ἀνενδότοις μελέταις, σαρκικῆς στοργῆς ἠφείδησε πάσης, ἀγαθῶν σοι προξενῶν Συμεὼν τὴν οἰκείωσιν.

Μωρίαν, προσποιήσει σοφῶς ὑποκρίνεται, τὸν σοφιστὴν τῆς κακίας, Συμεὼν μωραίνων σεσοφισμέναις, ἐνεργείαις τοῦ τὰ πάντα, σοφίζοντος Πνεύματος.

Οὐ σπίλους, οὐ ῥυτίδας προσδέχῃ Μακάριε, κόσμου ἐν μέσῳ διάγων, καθαραῖς δὲ μᾶλλον δεήσεσιν, ἐκκαθαίρεις, ψυχικῶν μολυσμῶν τοὺς προστρέχοντας.

Ὑπάρχων, σαρκικῶν φρονημάτων ἀνώτερος, τὸν λογισμὸν οὐκ ἐτρώθης, γυναικῶν ἐν μέσῳ γυμνούμενος· ἀπαθείας, Συμεὼν, τὴν στολὴν γὰρ ἐνέδυσαι. Θεοτοκίον.

Στόματι, λογισμῷ καὶ καρδίᾳ πανάχραντε, σὲ Θεοτόκον κηρύττω· διὰ σοῦ Θεῷ γὰρ προσκατηλλάγην, ἀπωσμένος, παραβάσει τὸ πρὶν τοῦ προπάτορος. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐκτελέσαντες πίστει, δοχεῖα καθαρὰ τῆς Τριάδος δειχθέντες, Συμεὼν Ἰωάννη τε, θεοφόροι πανεύφημοι, νῦν αἰτήσασθε, τὸν ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καταπεμφθῆναι πλουσίως, Πατέρες πανόλβιοι.

Τῆς θείας ἀμπέλου βλαστήματα ὑπάρχοντες, παιδιόθεν ἐδέξασθε σοφίαν τὴν ἐπουράνιον· ἣ καὶ συνοικισθέντες, ἀπὸ γῆς ἐχωρίσθητε, καὶ πρὸς ὕψος ἐδράμετε· ἐξ αὔλων τε ἀνθέων πλέξαντες στέφανον, καὶ ὑμῶν ἐπιθέντες ταῖς ἡγιασμέναις κάραις πανεύφημοι, ὤφθητε κεκοσμημένοι· ὅθεν ἐξιλεώσασθε τὸ Θεῖον, τοῦ δοθῆναί μοι σοφίαν λόγου, ἐπαξίως ὅπως ἀνυμνήσω ὑμῶν τὸν βίον ἔνδοξοι, ὃν ὑπερεδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Πατέρες πανόλβιοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

Στίχοι.

Ἔμφρων σὺ μωρὸς, ὃς βίον παίζων Πάτερ,
Ὄφιν φρόνιμον λανθάνεις τέλους ἄχρι.

Ἔρημον εἷλου, ὦ Ἰωάννη μάκαρ,
Δι' ἧς ἔρημα εἰργάσω σαρκὸς πάθη.

Ψευδαέφρων περίφρων Συμεὼν θάνεν εἰκάδι πρώτῃ.

Οὗτοι ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς κατὰ Συρίαν κειμένης ὁρμώμενοι, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ νέου, θείῳ πόθῳ κινούμενοι, παρεγένοντο εἰς τὴν Ἁγίαν πόλιν. Καὶ τὸ ζωοποιὸν Ξύλον προσκυνήσαντες, τῇ μονῇ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου παραβάλλουσι· καὶ τὸ ἅγιον παρὰ Νίκωνος τοῦ ἐν Ἁγίοις σχῆμα λαβόντες, τοῦ μοναστηρίου, πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν, ἐξέρχονται. Καὶ τῇ ἐρήμῳ προσβάντες, τεσσαράκοντα ἔτη διεκαρτέρησαν, πᾶσαν ἄσκησιν καὶ σκληραγωγίαν ἐν αὐτῇ μετελθόντες. Ἐκεῖθέν τε, ὁ μὲν Ἰωάννης ἐν τῇ ἐρήμῳ προσέμεινεν· ὁ δὲ μακάριος Συμεὼν εἰς τὴν Ἁγίαν πόλιν ὑπέστρεψε· καὶ εὐξάμενος λαθεῖν τοὺς ἀνθρώπους, μωρίαν τε προσποιησάμενος, ἐν τῇ πόλει Ἐμέσῃ παρεγένετο. Καὶ πολλὰ θαύματα ἐν τῇ προσποιήσει ταύτῃ ἐπιδειξάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ· διεγνώσθη δὲ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, ἄλλου ἄλλο τι τῶν θαυμάτων αὐτοῦ διηγουμένου.

Εἰ καὶ τἆλλα δὲ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ εἰς μνήμην ἐλθεῖν οὐ παρεχωρήθη, ἀλλ' οὖν ἀναγκαῖον ῥηθῆναι τὸ τελευταῖον. Ἐκφέροντες γὰρ αὐτὸν ἄνδρες δύο ἀνεπιμέλητον, καὶ λουτρῶν καὶ θυμιαμάτων καὶ ψαλμῳδιῶν ἄμοιρον, καὶ πρός τι πολυάνδριον ἀποφέροντες, ὡς ἐγένοντο κατ' οἶκον τινὸς Ἑβραίου παρερχόμενοι, τὸ τοῦ Ἁγίου λείψανον ὑπὸ τοσαύτης ἔδοξε δοξολογίας καὶ πλήθους ἀνθρώπων, μέλος ἀνακινούντων ἡδὺ, δορυφορεῖσθαί τε καὶ

Digitized by Google

προπέμπεσθαι, ὡς τὸν ποτὲ Ἑβραῖον προκύψαντα, καὶ ὑπὸ δύο μόνον τὸν Ὅσιον ἐκφερόμενον πενιχρῶν ἀνθρώπων ἰδόντα, εἰπεῖν· Μακάριος εἶ Σαλὲ, ὅτι μὴ ἔχων ἀνθρώπους ψάλλοντάς σε, ἔσχες ἐπουρανίους Δυνάμεις, ἐν ὕμνοις τιμώσας σε· ὃς καὶ κατελθὼν, ἰδίαις αὐτὸν χερσὶ περιέστειλε καὶ ἐκήδευσε. Μεθ' ἡμέρας δὲ, ἐλθὼν ὁ φίλος αὐτοῦ καὶ συνασκητὴς, εὗρεν ὅτι πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου ἐν τῷ Ἑπτασκάλῳ. Καὶ τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Θεοφίλου, Ἰούστου, Τροφίμου, καὶ Ματθαίου. Καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν ταῖς Ἁρματίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ´. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Κεκρατημένος, θεομιμήτως Πάτερ θείᾳ στοργῇ, ἄλλους εἰς τὸ σώζειν ὅλον περιχαρῶς, σεαυτὸν βοῶν ἐξέδωκας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἀπ' οὐρανῶν σοι, χορηγουμένην Πάτερ δέχῃ τροφήν· ταύτῃ δὲ ἐκτρέφεις πάντας τοὺς εὐπειθῶς, δεχομένους σου τὸ πρόσταγμα, καὶ τὴν χαμαίζηλον, ἁμαρτίαν λιπόντας μακάριε.

Ἰχνηλατήσας, τοὺς τῶν Πατέρων ὅρους Σοφὲ, λύμην Ὠριγένους φεύγειν τοῦ δυσσεβοῦς, ἐγγυήσω τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὠδὴ η´. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὁλόφωτος πέφυκας ἀστὴρ, τοὺς ἐν βορβόρῳ παθῶν, χειραγωγῶν πρὸς ζωήν· ποιεῖς γὰρ γύναια ἄσεμνα, σωφροσύνῃ πολιτεύεσθαι· καὶ ἐκδιώκεις χαλεπὰ, βοῶν νοσήματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὑπάρχων ἀκέραιος τὸν νοῦν, ἐν ἀποκρύψει σοφῶν, θαυμάτων Ὅσιε, πολλοὺς ἐζώγρησας παίζεσθαι, διὰ Κύριον ἑλόμενος, καὶ μυκτηρίζεσθαι βοῶν καθαρωτάτῃ ψυχῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὺ τεσσαράκοντα ἡμερῶν, νῆστις τὸν δίαυλον, ἀνύων Ὅσιε, εἶχες Θεόν σε σιτίζοντα οὐρανίαν ἀγαλλίασιν· ᾧ γεγηθότι Συμεὼν ἔκραζες πνεύματι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυήσασα Λόγον τοῦ Πατρὸς, ἡμᾶς ῥυόμενον, Παρθένε ἄχραντε, αὐτὸν ἱκέτευε πάντοτε, τοῦ φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ περιστάσεως ἡμᾶς ἀπολυτρώσασθαι, ἐκβοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ´. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ὅλῃ τῇ Τριάδι προθύμως, ἀνατεθέντες τῇ καρδίᾳ, καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς μαρμαρυγὰς, ἀγαθοδότως ὑποδεξάμενοι, φωτοειδεῖς γεγόνατε, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συγχορεύετε.

Πόθῳ θεϊκῷ συνημμένοι, καὶ τῇ ἀσκήσει λαμπρυνθέντες, τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν, ἐν μετουσίᾳ ἤδη γεγόνατε, καὶ μακαρίαν εὕρατε, θεομακάριστοι ἀπόλαυσιν.

Οἱ τὰς τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἀσκητικῶς καταβαλόντες, οἱ τῶν Μοναζόντων φωστῆρες, καλῶν ἰδέαις καταστραπτόμενοι, πρὸς οὐρανοὺς ἐχώρησαν, κατατρυφῶντες τῆς θεώσεως.

Ὑμῶν διεδέξατο πόνους, καὶ τοὺς ἱδρῶτας εὐφροσύνη, πέρας οὐδαμῶς κεκτημένη, ἐν ᾗ τρυφῶντες Συμεὼν Ὅσιε, καὶ Ἰωάννη ἔνδοξε, ἡμῶν ἀπαύστως μνημονεύετε.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με τὸν πάντων τεκοῦσα, καὶ λυτρωτὴν καὶ εὐεργέτην· λῦσον τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, κυρία πάντων Ἁγία Δέσποινα, καὶ δυνατὸν ἀπέργασαι, κατὰ παθῶν τῶν πολεμούντων με.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μίαν ψυχὴν Πατέρες, σώμασι φέροντες δυσὶ, καὶ σκοπὸν εἴχετε ἕνα, ἐν διαφόροις τοῖς τρόποις, ὦ Συμεὼν Ἰωάννη· διὸ ὑμᾶς εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ ΚΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μύρα προσεκόμισας Χριστῷ, τεθειμένῳ μνήματι, καὶ τοῖς νεκροῖς τὴν ἀνάστασιν, πᾶσιν ἐμπνέοντι· καὶ ἰδοῦσα τοῦτον, πρώτη προσεκύνησας, Μαρία θεοφόρε δακρύουσα. Διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρῷ καθηλούμενον Χριστὸν, καθορῶσα ἔκλαιες Μαγδαληνὴ καὶ ἐκραύγαζες· Τί τὸ ὁρώμενον; ἡ ζωὴ πῶς θνήσκει, καὶ ἡ κτίσις βλέπουσα, κλονεῖται, καὶ φωστῆρες σκοτίζονται; Διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐπλήσθης συνέσεως πολλῆς, ἀληθοῦς τε γνώσεως, ἐν τῷ συνεῖναι τῷ κτίσαντι, Μαρία ἔνδοξε καὶ αὐτοῦ τὰ πάθη, καὶ τὴν συγκατάβασιν, ἐκήρυξας λαοῖς πανοαοίδιμε. Διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν Ἀνάστασιν, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, τοῦ πρώτου τῶν ἀγαθῶν αἰτίου, τοῦ τὴν ἡμετέραν εὐσπλάγχνως φύσιν θεώσαντος, πρώτη καὶ εὐαγγελίστρια ἐδείχθης, βοῶσα τοῖς Ἀποστόλοις· Τὴν ἀθυμίαν ἀποθέμενοι, τὴν εὐθυμίαν ἀναλάβετε, καὶ δεῦτε κατοπτεύσατε Χριστὸν ἐξαναστάντα, καὶ κόσμῳ παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ᾽ αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χριστοῦ φανέντος τοῖς ἴχνεσιν, ἀκολουθοῦσα σεμνὴ, καὶ αὐτὸν θεραπεύουσα, γνώμης προθυμότατα, Μυροφόρε εὐθύτητι, οὐ δὲ θανόντα τοῦτον κατέλιπες, ἀλλ᾽ ἀπελθοῦσα μύρα σὺν δάκρυσι, τούτῳ προσήνεγκας, συμπαθῶς πανεύφημε· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην τὴν πανίερον, πανηγυρίζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Σὺ ὦ Μαρία ὑπέρλαμπρε, βλέψαι ποθοῦσα ζωὴν, νεκρωθεῖσαν ἐν μνήματι, νυκτὸς παραγέγονας, καὶ Ἀγγέλων ἀκήκοας· Καθὼς προέφη, Χριστὸς ἐγήγερται. Σπουδῇ τοῖς τούτου, Μαθηταῖς φάσκουσα, καὶ τὴν κατήφειαν, ἐκ ψυχῆς ἀπώσασα, ἀντὶ κλαυθμοῦ, χαρὰν ἀνεκλάλητον, σεμνὴ ἀνείληφας.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Σήμερον πιστοὶ γηθόμενοι, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ, Μυροφόρε δοξάζομεν, τὸν σὲ νῦν δοξάζοντα, ὑπεράγαθον Κύριον· ὃν ἐκδυσώπει, ἀπαύστως πάνσεμνε, αἰωνιζούσης δόξης τυχεῖν ἡμᾶς, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων ἔχουσα τὴν πρὸς αὐτὸν, παρρησίαν πάντοτε θεομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Βύζαντος.

Τῷ ἑκουσίως πτωχεύσαντι, τὴν πτωχείαν τὴν ἐμὴν, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ὡς μαθήτρια πιστῶς διακονήσασα, ἐπὶ ξύλου ταθέντα, καὶ τάφῳ συγκλεισθέντα, κατιδοῦσα ἐβόα δακρυρρόουσα· Τί τὸ ξένον θέαμα; Ὁ νεκροὺς ζωοποιῶν, πῶς νεκρὸς λογίζεται; Ποῖα μύρα κομίσω, τῷ ἀπαλλάξαντί με δυσωδίας τῶν δαιμόνων; Ποῖα δάκρυα χέω, τῷ δακρύων τὴν ἐμὴν μεταμφιάσαντι προμήτορα; Ἀλλ᾽ ὁ τοῦ σύμπαντος Ἄναξ, ὡς Παραδείσου φύλαξ φανεὶς, δροσισμῷ τῶν αὐτοῦ ῥημάτων, τὸν καύσωνα ἀφανίζει, λέξας πρὸς αὐτήν· Τοῖς ἀδελφοῖς μου πορευθεῖσα, εὐαγγέλια χαρᾶς ἀναβόησον· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ὅπως παράσχω τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Ἄρνα ἡ ἀμνὰς, ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον, ἑκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ. Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; Ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς

Digitized by Google

παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, σεμνὴ Μαγδαληνή, ἠκολούθεις Μαρία, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ἀνευφημοῦμέν σε πίστει, καὶ πόθῳ γεραίρομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὴν Μαγδαληνὴν Μαρίαν μέλπω πόθῳ.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ταῖς θείαις ἐμπρέπουσα καλλοναῖς, καὶ φωτοχυσίαις, λαμπομένη ταῖς θεϊκαῖς, τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου καρδίαν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Μαρία καταύγασον.

Ἡγιασέ σε Λόγος ὁ τοῦ Πατρός, πνευμάτων κακίας, λυτρωσάμενος ἐμφανῶς· ᾧ μαθητευθεῖσα χαρισμάτων, τοῦ παναγίου πεπλήρωσαι Πνεύματος.

Ναμάτων πλησθεῖσα ζωοποιῶν, πηγῆς ἐξ ἀφθόνου, τοῦ δι' οἶκτον ἐπὶ τῆς γῆς φανέντος Δεσπότου ἁμαρτίας, τὰ θολερὰ ἀπεξήρανας ῥεύματα.

Θεοτοκίον.

Μητέρα τοῦ φύσει Δημιουργοῦ ὑμνοῦμέν σε Κόρη, καταλλάξασαν τῷ Θεῷ, προσκρούσασαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, Θεογεννῆτορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἀγαπήσασα πρῶτον, τῶν ἀγαθῶν αἴτιον, τὸν τὴν ἡμετέραν εὐσπλάγχνως φύσιν θεώσαντα, κατηκολούθησας, αὐτῷ προθύμως Μαρία, τοῖς αὐτοῦ ὑπείκουσα, θείοις προστάγμασι.

Γεγηθυῖα τὸν τάφον, τοῦ Λυτρωτοῦ ἔφθασας, πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν Κόρη Ἀνάστασιν· εὐαγγελίστρια, ὅθεν ἐδείχθης βοῶσα· Ὁ Χριστὸς ἐγήγερται· χεῖρας κροτήσατε.

Θεοτοκίον.

Διασώζει με Λόγος, ὁ σαρκωθεὶς Πάναγνε, σοῦ ἐκ τῶν πανάγνων αἱμάτων, πλούτῳ χρηστότητος, λύων ἀπόφασιν, τῆς παλαιᾶς καταδίκης· ὃν ἀπαύστως αἴτησαι, σῶσαι τὴν ποίμνην σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ πτωχεύσαντι Λόγῳ ὑπερβολῇ, εὐσπλαγχνίας Μαρία Μαγδαληνή, σαφῶς ὡς μαθήτρια, ἀληθῶς διηκόνησας. Καθορῶσα δὲ τοῦτον, Σταυρῷ ἀναρτώμενον, καὶ ἐν τάφῳ τεθέντα, ἐθρήνεις δακρύουσα. Ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν ἐκτελοῦμεν, ἐν πίστει πανήγυριν, Μυροφόρε ἀοίδιμε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου Ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ καθορῶσά σε Ἰησοῦ, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου ἐν κλαυθμῷ, ἐβόα δακρύουσα. Οἴμοι! Τέκνον γλυκύτατον· πῶς σε ἐπὶ ξύλου, ἀδίκως ἀνήρτησαν, τῶν Ἑβραίων παῖδες, οἱ ὄντως ἀχάριστοι; Ὅμως ὡς οἰκτίρμων, ταῦτα πάσχεις Υἱέ μου, Θεὲ ἀνεξίκακε, πολυέλεε Κύριε, τῇ σαρκὶ ὡς ηὐδόκησας, ἵνα σου τὸ πλάσμα δεινῆς, ἐκ δουλείας ῥύσῃ τοῦ ἀλάστορος. Διὸ ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν, Λόγε συγκατάβασιν.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀνενόχλητον φέρουσα, κόσμου ματαιότητος τὴν διάνοιαν, τῷ ἐλθόντι κόσμον ἅπαντα, διασῶσαι πλάνης διηκόνησας.

Λελουμένη τοῖς δάκρυσι, τάφον τῆς ζωῆς προφθάσασα Ἄγγελον, ἐθεάσω καταγγέλλοντα, τοῦ Χριστοῦ Μαρία τὴν Ἀνάστασιν.

Ἡ καρδία σου ἄμωμος, ἐν τοῖς δικαιώμασι Χριστοῦ γέγονε, καὶ αὐτὸν μόνον ἐπόθησας τὸν ὡραῖον κάλλει Ἀξιάγαστε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἁμαρτίας Κόρη ὑπέλαβε· τῇ ἀγρύπνῳ ἱκεσίᾳ σου, διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Η προμήτωρ τὸν ταύτην, λόγοις δελεάσαντα καὶ ἐξοικίσαντα, Παραδείσου πάλαι, καθορῶσα ποσὶ συμπατούμενον, ἱερῶν γυναίων, γνώμην ἀνδρείαν κεκτημένων, σὺν αὐταῖς αἰωνίως ἀγάλλεται.

Νεκρωθέντι καὶ τάφῳ, ἐπανακλιθέντι τῷ πᾶσι ζωὴν ἐμπνέοντι, τετρωμένη πόθῳ, τῆς γλυκείας αὐτοῦ ἀγαπήσεως, προσκομίζεις μύρα, Μαγδαληνὴ σεμνὴ Μαρία, καὶ δακρύων προχέεις ἀρώματα.

Μετὰ Πάθος τὸ θεῖον, μετὰ τὴν φρικτὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασιν, διαθέεις λόγον, πανταχοῦ τὸν σεπτὸν διαγγέλλουσα, καὶ πολλοὺς ζωγροῦσα, ἀπατηθέντας ἀγνωσίᾳ, ὡς τοῦ Λόγου Μαθήτρια ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Ἀνορθοῖ με πεσόντα, πρὸς τῆς ἁμαρτίας πολύπλοκα βάραθρα, ὁ ἐκ σοῦ τεχθῆναι, εὐδοκήσας δι' ἄμετρον ἔλεος, Παναγία Κόρη· ὃν ἐκδυσώπει πάσης βλάβης, λυτρωθῆναι τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί με Σωτήρ.

Ρημάτων σου δροσισμῷ, τῆς ἀθυμίας τὸν καύσωνα, ἐξῆρας τῶν Μαθητῶν, Σεμνὴ ὡς ἐβόησας· Ὁ Χριστὸς ἐγήγερται· ἡ ζωὴ ἐφάνη· ὁ φαιδρὸς ἤστραψεν ἥλιος.

Ἰδοὺ σου ἡ φωταυγής, Μαρία μνήμη ἐξέλαμψε, φωτίζουσα τοὺς πιστῶς, ἐν ταύτῃ ὑμνοῦντάς σε, καὶ σκότος διώκουσα, πονηρῶν δαιμόνων, ἐπηρείας ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Ἁγίασμα νοητόν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον, λυχνία φωτοειδής, ὡράθης καὶ γέφυρα, πρὸς Θεὸν μετάγουσα, τοὺς ὑμνολογοῦντας, Θεοτόκον σε πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτῶν Μυροφόρε, σὲ ἀληθῆ Μαθήτριαν προσήκατο, ὅλην σου τὴν ἔφεσιν πρὸς αὐτὸν κεκτημένην· ὅθεν καὶ ἰάματα, ἀπετέλεσας πλεῖστα· καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἑκάστοτε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ Χριστός, ἀνύστακτον ἰδών σου, τῆς πίστεως τὸ ὄμμα, ἀγάπης τε τὸ φίλτρον, τὸ ἀναπόσπαστον Σεμνή, πρώτῃ ἐμφανίζει ἑαυτόν σοι, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνημείου, ὥκιστα ἐλθούσῃ μετὰ μύρων, καὶ προσιούσῃ σὺν δάκρυσι τῷ ἀπροσπελάστῳ· καὶ αὐτός σοι ἀμειβόμενος, τὴν τοῦ Πνεύματος θείαν ἐνέργειαν δωρεῖται, καὶ τῆς πρὸς τὸν ἄναρχον Πατέρα ἀνόδου ἐμφανίζει σοι βουλήν· καὶ πέμπει δέ σε, θεῖα εὐαγγέλια τοῖς κατεπτηχόσι Μύσταις τῆς αὐτοῦ ἐγέρσεως ἀπαγγεῖλαι. Διὸ μεγίστην πρὸς αὐτὸν ἔχουσα παῤῥησίαν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἑκάστοτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Στίχοι.

Ἀφαῖς ἀΰλοις ἅπτεταί σου Χριστέ μου,
Μή μου, πρὸς ἣν ἔφησας, ἅπτου, Μαρία.

Δευτερίῃ Μαρίη μύσεν εἰκάδι Μαγδαληνή.

Αὕτη ἐκ τῶν Μαγδάλων ἦν τῶν ὁρίων Συρίας. Προσελθοῦσα δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ὑπὸ δαιμόνων ἑπτὰ ἐνοχλουμένη, ἀπηλλάγη αὐτῶν τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι· καὶ ἀκολουθήσασα αὐτῷ μέχρι τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ Μυροφόρος γέγονε, καὶ πρώτη τὴν Ἀνάστασιν, ἅμα τῇ ἄλλῃ Μαρίᾳ τῇ Ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ κατεῖδεν, ἡνίκα ὀψὲ Σαββάτων εἶδε τὸν Ἄγγελον· πρωΐας δὲ δύο Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους· καὶ πάλιν αὐτὸν τὸν Κύριον· ὃν καὶ κηπουρὸν λογιζομένη, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ· Μή μου ἅπτου. Μετὰ γοῦν τὴν θείαν καὶ Ἁγίαν Ἀνάληψιν, γενομένη εἰς Ἔφεσον πρὸς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον καὶ Ἀπόστολον, ἐκεῖ ὁσίως κεκοίμηται, καὶ ἐτέθη πρὸς τῇ εἰσόδῳ τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ οἱ Ἅγιοι μακάριοι ἑπτὰ κεκοίμηνται Παῖδες. Ὕστερον δέ, ἐπὶ Λέοντος τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου Βασιλέως ἡμῶν, τὸ ταύτης ἀνακομισθὲν λείψανον ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ συστάσῃ μονῇ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου κατετέθη, ἐν ᾗ ἐτησίως καὶ ἡ σύναξις αὐτῆς τελεῖται, καὶ ἐν τοῖς Κουράτορος πλησίον τοῦ Ταύρου.

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόσους ἐδίωξας ποικίλας, συνεργοῦντά σοι, τὸν Λόγον κεκτημένη· ᾧ παρίστασαι νῦν, βοῶσα Μυροφόρε· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνη κατεῖδες πρὸ τῶν ἄλλων, τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστὸν ἐγηγερμένον· κηπουρὸν δὲ αὐτόν, ὑπέλαβες βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἔστησας ῥύμην τῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον, Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα Ἁγνή, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Λαμπροφανὴς ὁ βίος σου, ταῖς αὐγαῖς ἀστραπτόμενος, ὦ Μαγδαληνή,, τῶν ἐναρέτων πράξεων, τῦ θείυ κηρύγματος, τῆς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεως, καὶ μαρμαρυγαῖς, τῆς πρὸς τὸν Κτίστην ἀγάπης, ᾧ μέλπεις σὺν Ἀγγέλοις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πρὸς τῷ Σταυρῷ παρίστασαι, καθορῶσα τὴν ἄδικον, ἔνδοξε σφαγὴν τοῦ ἑαυτοῦ κενώσαντος δι᾽ ἄφατον ἔλεος· καὶ ϛεναγμοῖς καὶ δάκρυσι, περιαντλυμένη, Τί τὸ ξένον ἐβόας, Μαρία τοῦτο θαῦμα; πῶς νεκροῦται καὶ θνήσκει, ὁ θάνατον νεκρώσας, ζωὴ ὑπάρχων φύσει;

Θεοτοκίον.

Ὡς τοῦ Θεοῦ Μητέρα σε, ὁμοφρόνως δοξάζομεν, καὶ τῶν ποιημάτων, ὑπερτέραν Πάναγνε· ἐν σοὶ γὰρ κατάκριμα, τὸ ἐξ Ἀδὰμ ἠφάνισται· καὶ ἡ ἀπωσθεῖσα, ᾠκειώθη ἀνθρώπων, οὐσία μελῳδοῦσα· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν· Τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Πρὸς θείαν μετετέθης νῦν χαρμονήν, Παραδείσου πρὸς πλάτος εὐρύχωρον, πρὸς νοητάς, καὶ ὑπερκοσμίους διαμονάς, ὅπου Ὁσίων τάγματα, ἦχος ἔνθα πέφυκε καθαρός, λαμπρὸς ἑορταζόντων, Μαρία Μυροφόρε· διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Οὐδὲν προετιμήσω τῶν ἐπὶ γῆς τῆς Χριϛοῦ τοῦ Θεοῦ ἀγαπήσεως· ἀλλὰ αὐτοῦ, μόνυ τετρωμένη ταῖς καλλοναῖς, καὶ ταῖς ἀμέσως Πάνσεμνε, ἐπιπεμπομένας μαρμαρυγαῖς, τοῖς ἴχνεσι τοῖς τούτου, ἐβόας ἑπομένη· Σὲ μεγαλύνω Πολυέλεε.

Θεώσεως τυχοῦσα θεοπρεποῦς, καὶ χειμάῤῥυν τρυφῶσα τῆς χάριτος, καὶ ἀμοιβάς, πόνων δεχομένη θεαρχικῶς, καὶ Ἀποστόλων τάγμασι, συναριθμουμένη Μαγδαληνή, μαθήτρια τῦ Λόγου, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, σαῖς ἱκεσίαις διαφύλαττε.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ τοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ψυχοφθόρων παθῶν με διάσωσον· ὡς συμπαθής, λῦσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειράς· ὡς ἀγαθὴ ἀγάθυνον, νῦν κεκακωμένην μου τὴν ψυχήν, δαιμόνων ἐπηρείαις, Παρθένε Θεοτόκε, ἵνα ὑμνῶ σε τὴν πανάμωμον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μαρία κυριώνυμε, καὶ τοῦ Χριστοῦ Μαθήτρια, σὺν ταῖς λοιπαῖς Μυροφόροις, καὶ τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ, καὶ μόνῃ Θεομήτορι, ἀπαύσως καθικέτευε, τὸν σταυρωθέντα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν Μυροφόρε, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ͂Ι ΚΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀθλητικῶν ἐξ αἱμάτων, κρατῆρα πλήσας πιστοῖς, ἰάσεις ἐπαρδεύει, καὶ τὰς νόσυς ἐλαύνει Φωκᾶς ὁ χριϛομάρτυς, ἐν ὑψηλῷ, μαρτυρίας κηρύγματι, πάντα καλῶν· Οἱ διψῶντες δεῦτε πιστῶς, ποταμοὺς χαρίτων δρέψασθε.

Τῆς ἀθείας τὴν πλάνην, θείᾳ ἐνστάσει σου, πολυθείας ζάλην, τῆς Τριάδος δυνάμει, Φωκᾶ Μάρτυς ἐκτρέψας, ξίφους ἀκμήν, τοῦ πυρός τε τὴν ἔκκαυσιν, καὶ νιφετοὺς τῶν βασάνων βέλη σαφῶς, ὡς νηπίων ἐκαρτέρησας.

Τοῦ ζωοδότου σὺ κήρυξ, Θεοῦ γενόμενος, τυράννων καθαιρέτης, Ἀθλητὰ ἀνεδείχθης,

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει σήμερον ἑτέραν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Θεοφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, τῶν ἐν τῷ Συναξαριστῇ ἀναφερομένων κατὰ τὴν ΚΑ΄. τοῦ παρόντος. Τὴν δὲ Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Φωκᾶ συνάπτει μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας Μαγδαληνῆς· διαφέρει ὅμως ἡ ἐνταῦθα πρὸς τὴν ἐκεῖ, τόσον εἰς τὰ Προσόμοια, ὅσον καὶ εἰς τὸν Κανόνα, φέροντα τὴν Ἀκροστιχίδα ταύτην· Τῷ παμμεγίςῳ Φωκᾷ τοὺς ὕμνους πλέκω. Ἰωσήφ.

Digitized by Google

καὶ θεῖος ἀθλοφόρος· ὅθεν ζωὴν, τῷ ἀθανάτῳ πιστούμενος, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἔβης μαρμαρυγὴν, τοῦ Θεοῦ Φωκᾶ μακάριε.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ἐκ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστὴς, Φωκᾶ παμμακάριστε, Ἱερομάρτυς σοφέ· τὸ γὰρ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας· δι' ἧς τῶν Ἀγγέλων ὑφέστιος γέγονας, δαιμόνων ἀντίπαλος καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτὴς, ὤφθης διαπρύσιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα, ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιςῶν τοὺς προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Φωκᾶς ὁ φωστὴρ πᾶσιν ἐκλάμπει χάριν.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Φωτός σε, τῆς θεϊκῆς κατηύγασαν, ἀκτῖνες ἔνδοξε, ὑπερφυοῦς προνοίας ἐξ αὐτῶν, τῶν ὠδίνων μακάριε· διὸ φωστὴρ ὑπέρλαμπρος, Φωκᾶ ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασιν.

Ὡς φοίνιξ, ὑψιτενὴς ἀνέδραμες, ἐκ βρέφους Ἔνδοξε, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος νοητόν· καὶ καρποὺς τοὺς τῶν ἄθλων σου, πληθύνας κατεγλύκανας, πάντας μεθέξει τῶν θαυμάτων σου.

Καθεῖλες, τὰ τῶν βωμῶν ἱδρύματα, τῆς ἀθεότητος, τῇ μηχανῇ τῶν λόγων σου Σοφέ· καὶ Χριστοῦ διετήρησας, τὴν Ἐκκλησίαν ἄσειστον, κατοχυρώσας τοῖς διδάγμασιν.

Ἀφ' ὕψους, τῆς ἀπονοίας ἔρριψας, νῦν ὑπερήφανον, ἐν τῇ ἁπλῇ τῶν λόγων καθελὼν, τοῦτον χάριτι Ὅσιε, καὶ κατ' αὐτοῦ τὰ τρόπαια, ἀθλητικαῖς νίκαις κεκλήρωσαι.

Θεοτοκίον.

Γεννήτωρ, ἐν Παραδείσῳ γέγονε, φθόνος θανάτου βροτοῖς· ὃν γεννηθεὶς Πανάχραντε ἐκ σοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, μετ' ἤχου ἐξηφάνισεν, ἀθανασίαν δοὺς τῷ γένει ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Συνήρμοσας τῶν πιστῶν, τὴν συμφωνίαν εἰς Χριστοῦ αἴνεσιν, καὶ ἀθείας φωνὰς, Μάρτυς τῇ ἐνστάσει συνέχεας.

Ὁ πόθος σε τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν εἵλκυσε, καὶ νοεραῖς τάξεσιν, ἐν σαρκὶ ἀθλοῦντα ἠρίθμησεν.

Φωτίσας ταῖς ἀστραπαῖς, τῶν σῶν θαυμάτων τοὺς πιστοὺς ἔσβεσας, τῆς ἀθείας πυρσοὺς, ἐν τοῖς ὄμβροις Μάκαρ τῶν λόγων σου.

Ὡς χρώμασι φαεινοῖς, ἱερωσύνης τὴν στολὴν ἔβαψας, ἀθλητικοῖς αἵμασι, καὶ Χριστῷ φωτὶ ἱερούργησας. Θεοτοκίον.

Ἐρράγη τὸ τῆς ἀρᾶς, ἡμῶν μεσότειχον ἁγνὴ Δέσποινα, τῷ ὑπὲρ νοῦν τόκῳ σου, καὶ τῇ θείᾳ φύσει συνήφθημεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστὲ, κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θυσίαν ἀναίμακτον, Χριςῷ προσφέρων Φωκᾶ, θυσίαν προσήνεγκας, σαυτὸν δι' αἵματος, Ἱεράρχα θεόληπτε· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, αὐλιζόμενος Πάτερ, μνήσθητι τῶν ἐν πίστει, ἐκτελούντων τὴν θείαν, καὶ εὔσημον ἡμέραν τῆς σῆς ἀθλήσεως. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Πάναγνε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ· στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἀεὶ, ὃν ἐσωμάτωσας. Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὑψούμενος ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτὲ ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ. Ὦ φῶς τῶν ὀμμάτων μου, δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἑκουσίως. Φέρε Σταυρὸν τοὺς Ἥλους, καὶ τὸν Σπόγγον τὴν Λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐβράβευσας.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Σὺ σαλεύουσαν πελάγει τῆς ἀσεβείας, τὴν Ἐκκλησίαν εἵλκυσας, Φωκᾶ εἰς λιμένας, τοὺς τῆς εὐσεβείας Χριστοῦ, ἀπαύστως κραυγάζουσαν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὸ γεῶδες ἐκτινάξας ζωῆς σαρκώδους, καὶ βιοτεύων ἔνδοξε, ἐν σαρκὶ πορείαν, ἄϋλον διήνυσας, Φωκᾶ· ὅθεν χάριτι, ἄγγελος ἐν σώματι πέφυκας.

Digitized by Google

Η' ἀκένωτος πηγὴ σε τοῦ Παρακλήτου, τῶν νοητῶν ἐπλήρωσε, καὶ θείων θαυμάτων, Ἱεράρχα ἔνδοξε, καὶ πᾶσι προτέθεικε, ποταμὸν χαρίτων ἀείῤῥυτον.

Θεοτοκίον.

Ω'ς παράδοξα καὶ ἄῤῥητα Θεοτόκε, τὰ τοῦ καινοῦ σου τόκου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ξένα καὶ παράδοξα, ἐν οἷς ἡ διάνοια, καὶ ὁ νοῦς ἡττᾶται πανάχραντε.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Π'ορθήσας τὰ ἐχθροῦ, ὦ Φωκᾶ ὀχυρώματα, δυνάμει τῇ τῶν θαυμάτων, τοὺς ῥυσθέντας Κυρίῳ, ὡς σκῦλα προσενήνοχας.

Α'ντώθησας Σοφὲ, κατὰ σοῦ τὰ πεμπόμενα, τοξεύματα εἰς καρδίας, τῶν βαλλόντων· αὐτὸς δὲ, ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Σ'υνέθλασας Φωκᾶ, κεφαλὴν τὴν τοῦ δράκοντος, πατήσας τοῦτον γενναίως, τῇ ἐνθέῳ δυνάμει, τῆς στεῤῥᾶς σου ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ρ'ανάτω οὐρανὸς, εὐφροσύνην καὶ χάριν ἐν γῇ· ἀνέδωκε νῦν γὰρ αὕτη, εὐφροσύνην εἰς ὕψος, τὴν μόνην Θεομήτορα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ι'λύος, καὶ βυθοῦ ἀθεότητος Ἔνδοξε, τὴν σὴν ἀνείλκυσας ποίμνην· ἣν ἀποκαθάρας, υἱοθεσίας, τῷ ὕδατι, πρὸς τὸ φῶς τὸ τῆς χάριτος ὕψωσας.

Ν'έφεσιν, ὁ τιθεὶς ἑαυτοῦ τὴν ἐπίβασιν, ἀεροδρόμῳ πορείᾳ, σὲ Φωκᾶ ἐδόξασε τοῦ προφθάνειν, τοὺς αἰτοῦντας, ἐν κινδύνοις θαλάσσης καὶ θλίψεως.

Ἔλυσας, συμπλοκὰς τὰς τοῦ ψεύδους καὶ ἔδησας, ματαιοῤῥήμονας γλώσσας, τοῖς τῆς ἀληθείας δεσμαῖς Θεόφρον, καὶ ἐν κόσμῳ, τὸν τῆς πίστεως λόγον ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Ἑ'νώσεως, ἀκηράτου καρπὸν ἀνεβλάστησας, Θεοκυῆτορ τῷ Κόσμῳ, ἀεζώου πρόξενον ἀφθαρσίας, δεικνυμένης, ταῖς ἐν πίςει καὶ πόθῳ τιμῶσί σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Θ'ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρυ
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Στίχοι.

Φῶς Κυρίου, ἔνδοξε Φωκᾶ, φωτίσαν·
Σὴν καρδίαν, ἔδειξε φωτὸς δοχεῖον.

Εἰκάδι τῇ τριτάτῃ Φωκᾶ νεκρὸς ἀμφεκομίσθη.

Ο'ὗτος ἦν ἐπὶ Τραϊανοῦ βασιλέως· προσαχθεὶς δὲ Ἀφρικανῷ τῷ ἐπάρχῳ, καὶ ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, θεολογεῖ παῤῥησίᾳ, καὶ διδάσκει τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Ἐπιχειρήσας δὲ ὁ Ἀφρικανὸς βλασφημῆσαι εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τὸν Μάρτυρα κακῶσαι, σεισμοῦ ἐπιγενομένου, ἐξαίφνης καταπεσὼν μετὰ τῶν ςρατιῶν ἄπνους ἔκειτο· ἀλλὰ τοῦτον μὲν ὁ Ἅγιος ἀνέστησε, δεηθείσης αὐτὸς τῆς αὐτοῦ γυναικός. Ἄγεται δὲ πρὸς τὸν βασιλέα Τραϊανόν· καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν, ξέεται κρεμασθεὶς, καὶ εἰς ἄσβεστον ἐμβάλλεται, καὶ ἐν λουτρῷ σφοδρῷ ἐκκαίοντι κατακλεισθεὶς, καὶ εὐξάμενος τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Στίχ. Ἰεζεκιὴλ ἐβράϊζε κἂν πόλῳ,
Ἀδωναΐ βλέπω σε, φάσκων Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολιναρίου καὶ Βιταλίου, Ἐπισκόπων, Ῥαβέννης· καὶ Ἀπολλωνίου Ῥώμης· καὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι ἑπτὰ Μαρτύρων· καὶ Ἀνάμνησις τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ τελειωθέντων Χριστιανῶν, ἐπὶ Νικηφόρου τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Κ'αθηλωθέντα, τῷ τοῦ Χριςοῦ σε πόθῳ Μάρτυς σοφὲ, πλήθη φοβερῶν βασάνων καὶ ἀπειλῶν, οὐ κατέσεισαν ἐχ εἵλκυσαν, ἐκ γενναιότητος, τῆς πρὸς αὐτὸν συναφείας καὶ σχέσεως.

Λ'ύτρον τῷ δόντι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ αἷμα τὸ ἑαυτῦ, αἷμα τὸ οἰκεῖον Μάρτυς ὡς προσφορὰν, ἀντιδέδωκας καὶ ἔψαλλες, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Α'ποβαλόντα, δι' ἀρετῆς τὸ βάρος τὸ γεηρὸν, θεῖοι τοῦ Χριστοῦ σε Ἄγγελοι Ἀθλητὰ, δι' ἀέρος μετεκόμιζον, αὐτοῦ προστάγματι, ὡς τὸ πρὶν Ἀββακοὺμ συνιπτάμενον.

Θεοτοκίον.

Ἄ'γγελοι εἶδον, Θεογεννῆτορ ξένα τῷ τόκῳ σου· φύσιν τὴν φθαρτὴν τοῦ γένους τοῦ χοϊκοῦ, πρὸς ἀκήρατον καὶ ἄφθαρτον, παλινδρομήσασαν, κατοικίαν καὶ δόξαν οὐράνιον.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Π'ῦρ ἀπαύστως ἔχων ἐν ψυχῇ, τὸ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, Φωκᾶ μακάριε, τὸν δρόμον ἄσχετον ἤνυσας, πρὸς αὐτὸν τὸν δι' ἀθλήσεως δι' ἧς τυχὼν τοῦ ἐφετοῦ, σὺν Ἀσωμάτοις βοᾷς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Digitized by Google

Ἔῤῥει τῶν Ἑλλήνων τὰ σαθρά, πλάνης σεβάσματα, καὶ σεσιγήκασι, τῆς ματαιότητος ἅπασαι, αἱ διπλόαι καὶ τὸ ψεῦδος αὐτῶν, ἠλέγχθη γνώσει ἀληθεῖ, τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ, κηρυττόντων, εἶναι σοφίαν Θεοῦ ἐνυπόστατον.

Ἰσχὺν ἀπροσμάχητον Φωκᾶ, περιζωσάμενος, Ἁγίου Πνεύματος, ἀκαταγώνιστον ἔνστασιν, καὶ ἀνδρείαν ἀπερίτρεπτον, προπολεμῶν ὑπὲρ τῆς σῆς, ποίμνης ἐνδέδειξαι· καὶ νικήσας, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ὑμνεῖς τὸν τῶν ὅλων Θεόν.

Χάριν θείαν ἄφθονον Χριστός, σοὶ ἐδωρήσατο, Φωκᾶ ἀοίδιμε, τοῖς ἐξαιτοῦσί σε ἅπασι, καταλλήλως παρεχόμενον, τὰς τῶν θαυμάτων δωρεὰς ἀπαύστως κράζουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει ἀπρόσιτος παντί, Υἱὸς καὶ Λόγος Θεοῦ ἐν σοὶ σκηνώσας Ἁγνὴ καὶ ἐνδυσάμενος ἄχραντε, τὸ ἡμέτερον ὡς εὔσπλαγχνος, ὤφθη εὐπρόσιτος σαρκί, καὶ ἀνεστράφη ἡμῖν· διὰ τοῦτο, πόθῳ πολλῷ σε ὑμνῶ καὶ τιμῶ καὶ αἰνῶ.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἅρμα ὡς πυρίμορφον ἔχων, τὰς φωτοφόρους ἀρετάς σου, καὶ τὴν τῶν ἀγώνων διφρείαν, πρὸς οὐρανίους ἀνέπτης Ὅσιε, μονὰς ἐν αἷς κατέπαυσας, σὺν Ἀσωμάτοις αὐλιζόμενος.

Ῥεύσει τῆς ἐνθέου σοφίας, καὶ πλημμυρήσει τῇ τῶν λόγων, ἔλυσας τοῦ ψεύδους τὴν ὕλην, καὶ εὐσεβούντων ψυχὰς κατήρδευσας, καὶ καρποφόρους ἔδειξας, ἐνθέων ἔργων διὰ πίστεως.

Ἴδες τὴν ὑπέρφωτον αἴγλην, τὴν νοουμένην θεωρίαν, ἐν τῇ τῶν ἀγώνων σου πάλῃ, τοῦ ποθουμένου ἀγωνοθέτου Χριστοῦ· καὶ φθάσαι ταύτην ἔσπευσας, Μάρτυς τῷ τέλει τῶν ἀθλήσεων.

Νῦν ὡς τρανοτέρως τὴν δόξαν, ἐνοπτριζόμενος τοῦ Κτίστου, ὑπὲρ τῶν ἐκ πόθου Φωκᾶ σε, ἀνευφημούντων αὐτὸν δυσώπησον, τοῦ μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τούτου καὶ δόξης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σου τὴν χάριν Παρθένε, καὶ μεγαλύνω σου τὴν δόξαν· σὺ γὰρ φωτισμὸς τῆς ψυχῆς μου, ὑπάρχεις ὄντως καὶ ἡ παράκλησις, τῶν σὲ τιμώντων Δέσποινα, καὶ ἀνυμνούντων πάντων δούλων σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Θείαις ἐπιγνώσεσι, τὴν καθαράν σου διάνοιαν, καταυγάσας ὁ Κύριος, ἀγνοίας λυτροῦταί σε, βαθυτάτου σκότους, ἥλιος ὑπάρχων, δικαιοσύνης ἀληθοῦς, Μάρτυς Χριστίνα θεομακάριστε· ἐντεῦθεν, τὰ σεβάσματα, τῆς πονηρίας συνέτριψας, καὶ Χριστοῦ τὰ παθήματα, καρτερῶς ἐξεικόνισας.

Πόνους καρτερήσασα, τοὺς τῆς σαρκὸς πρὸς τὴν ἄπονον, μεταβέβηκας χαίρουσα, Χριστίνα ἀπόλαυσιν· ἔνθα γενομένη, καθωραϊσμένη, οἷά περ νύμφη ἐκλεκτή, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ πανεύφημε τῶν πίστει τὸ μνημόσυνον, ἐπιτελούντων σου μέμνησο, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὥσπερ ὡραΐσματα τὰ τῆς σαρκός σου σπαράγματα, νυμφικῶς περιστέλλουσα, πορφύραν ἐξ αἵματος, λαμπρῶς βεβαμμένην, Μάρτυς ἐνεδύσω· καὶ τῷ νυμφίῳ σου Χριστῷ, πεποικιλμένη θείαις λαμπρότησι, Χριστίνα νῦν παρέστασαι, περιχαρῶς τῆς θεώσεως, ἀπολαύουσα πάντοτε, σὺν Παρθένοις καὶ Μάρτυσι.

Δόξα, Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσενήνοχας, τῷ σῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Χριστίνα Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, στέφος ἄφθαρτον παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε· ὅθεν τὸν θανόντα τοῖς δήγμασι τῶν ἰοβόλων ὄφεων, τῷ ῥήματί σου ζῶντα ἤγειρας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ παναγίου Πνεύματος· διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμων σε κατηξίωσεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε· ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ

καταφεύγομεν, ὡς ἄῤῥηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου σταυρώσει ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· Οἴμοι! τέκνον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς! Ὅθεν, παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'. Γεωργίου.

Τῇ χριστωνύμῳ σου κλήσει, τὴν πρᾶξιν κατάλληλον ἔδειξας ὡς ἀληθῶς, τῇ παρθενικῇ σου καθαρότητι, νυμφευθεῖσα τῷ Χριστῷ, εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος· μαρτυρίου δὲ παλαίσμασι στεῤῥοῖς, ὑπερήστραψας λαμπρότερον τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. Διὸ ὡς θυσία καθαρὰ καὶ ἄμωμος, τῇ οὐρανίῳ προσηνέχθης τραπέζῃ, τῶν Παρθένων καὶ Μαρτύρων ταῖς χορείαις εἰς αἰῶνας συνηδομένη· μεθ' ὧν αἴτησαι Χριστίνα φερώνυμε, δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσί σε, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαίροις, ἣν ἑώρακε ποτὲ, πύλην κεκλεισμένην ὁ βλέπων, θείῳ ἐν Πνεύματι, μόνος ἣν διώδευσε πάντων ὁ αἴτιος. Χαῖρε ἔξοχον ἄκουσμα, παράδοξον θαῦμα. Χαῖρε στάμνε πάγχρυσε, τὸ μάννα φέρουσα. Σκέπη, καὶ ἀντίληψις πάντων, τῶν Χριστιανῶν χαῖρε μόνη, κραταιὸν προσφύγιον τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον ἁγνὴ, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐνάποσταξον, τὸ πᾶσαν μέθην παθῶν, αἶρον παντελῶς εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χριστὴν σε μέλπω τὴν ἐπώνυμον Κόρην. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χαίροις ἀθληφόρε πανευκλεὴς, ἡ Μάρτυς ὀφθεῖσα, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, Χριστίνα καὶ πᾶσαν ἐκλιποῦσα, πατρῴαν πλάνην καὶ ἀσέβειαν.

Ῥαγέντα καὶ κείμενον πρὸ ποδῶν, Κόρης ἀθληφόρου, καθορῶντες τὸν δυσμενῆ, αἶνον τῷ Σωτῆρι δῶμεν πάντες, τῷ νικηφόρον αὐτὴν ἀναδείξαντι.

Ἰδεῖν τοῦ νυμφίου τοῦ καθαροῦ, κάλλος τὸ ὡραῖον, ἐπεθύμησας καθαρῶς· ὅθεν θείοις ἄθλοις Ἀθληφόρε, περιφανῶς σεαυτὴν καθωραΐσας.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, σαρκὶ ἑνωθέντα, ὑπὲρ λόγον Μῆτερ ἁγνή· ὃν ἐπιποθήσασα Χριστίνα, τοῦ μαρτυρίου τὸ κλέος ἐκτήσατο.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τείνασα τὰ ὄμματα, καὶ τὴν διάνοιαν Ἔνδοξε, εἰς οὐρανὸν, διὰ τῶν κτισμάτων, τὸν σὸν Κτίστην ἐπέγνωκας.

Ὄλβον ἀναφαίρετον, τὴν πρὸς τὸν Κύριον ἔσχηκας, πίστιν Σεμνή· ὅθεν τὴν πενίαν, τῶν εἰδώλων κατέλιπες.

Ὕμνον χαριστήριον, τῷ ποιητῇ Χριστῷ ἔμελπες, ξύλῳ δεινῶς, Μάρτυς προσδεθεῖσα, καὶ ξεσμοὺς ὑποφέρουσα.

Θεοτοκίον.

Στῆσόν μου τὸν τάραχον, τῶν λογισμῶν ἁγνὴ Δέσποινα· παῦσον ψυχῆς, πᾶσαν ἀθυμίαν, τὸν Χριστὸν ἡ κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἷμά σου Σεμνὴ, ὡς ἀλάβαστρον μύρου, ἐνήνοχας Χριστῷ, τῷ νυμφίῳ σου πόθῳ· ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε, στέφος ἄφθαρτον, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν, πᾶσαν φάλαγγα, ἀποσοβοῦσα δαιμόνων, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πόθῳ, καὶ πίστει ἀεί σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγ-

Digitized by Google

κατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐνετρύφας ταῖς μάστιξι, θείαις ἡδομένη Μάρτυς χριστώνυμε, θεωρίαις τοῦ νυμφίου σου, καὶ αὐτοῦ τῷ κάλλει ἀτενίζουσα.

Μὴ ἐνέγκας τὸν πόθον σου, τὸν πρὸς τὸν Χριστὸν Χριστίνα ὁ δείλαιος, σὸς πατὴρ καὶ ἀθεώτατος, αἰκισμοὺς βασάνων ἐπηπείλει σοι.

Ἐκολλήθην ὀπίσω σου, πόθῳ τετρωμένη σῆς ἀγαπήσεως· νικηφόρον με ἀνάδειξον, ἐν τῷ πάσχειν Μάρτυς ἀνεκραύγαζες.

Λαμπρυνθέν σου τὸ πρόσωπον, ταῖς καλλοποιαῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησι, ὡραιότητα ἀπέπεμπε, καὶ ἐνθέου δόξης ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον.

Προφητῶν σε ὁ ἔνδοξος, πάλαι Ἡσαΐας ῥάβδον ὠνόμασεν, ἄνθος φέρουσαν τὸν Κύριον, Θεοτόκε Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Ὡς ἄγγελον ἐν σώματι Μάρτυς, γεγενημένην, οὐράνιοι Ἄγγελοι, τροφῇ Ἀγγέλων σε ἔτρεφον.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς οὐκ ἠρνήσω, Χριστίνα· ὅθεν πέτρᾳ σε προσδήσαντες, ἐχθροὶ τοῖς ὕδασιν ἔρριψαν.

Ἡρπάγης πρὸς τὸ ὕψος πετάσασα, ὡς περ τρυγών, πτεροῖς θείου Πνεύματος, καὶ πρὸς τὸν Κτίστην κατέπαυσας.

Θεοτοκίον.

Νεκρὸν τῇ ἁμαρτίᾳ γενόμενον, ζώωσόν με, ζωὴν ἀναμάρτητον, ἁγνὴ Παρθένε κυήσασα.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐθέλχθη σου καλλοναῖς ἡ καρδία, γλυκυτάτου ἐραστοῦ Ἀθληφόρε· καὶ εἰς ὀσμὴν, τῶν αὐτοῦ παθημάτων, ἀναδραμοῦσα ἐκραύγαζες· Φλέγομαι, τῷ πόθῳ σου Παμβασιλεῦ, καὶ ἀγάπῃ τῇ σῇ σφαγιάζομαι.

Πατέρα σε τὸν οὐράνιον Μάρτυς, ὁ γεννήτωρ κατιδὼν ἀγαπῶσαν, βαρβαρικὴν, ἐπεδείξατο γνώμην, καὶ πολυτρόπῳ κολάσει ὑπέβαλε· τοὺς ὅρους γὰρ ὁ δυσσεβὴς, τῆς οἰκείας ἠγνόησε φύσεως.

Ὡς κρίνον ταῖς τῶν Μαρτύρων κοιλάσιν, ὡς ἡδύπνοον ἐξήνθησας ῥόδον, μυρεψικὴν, ἀποστάζουσα χάριν, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐμύρισας, Χριστώνυμε Μάρτυς σεμνὴ, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προκατήγγειλαν θείῳ, καταλαμπόμενοι πόῤῥωθεν Πνεύματι, Μητέρα σε παναληθῆ, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων γενήσεσθαι.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ
» ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Φωτοειδὴς περιστερὰ ἐγνωρίσθης, ἔχουσα πτέρυγας χρυσᾶς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν οὐρανῶν κατέπαυσας Χριστίνα σεμνή· ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον, ἑορτὴν ἐκτελοῦμεν, πίστει προσκυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς, ἴαμα θεῖον, ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Στίχοι.

Τὴν Χριστίναν ἥνωσε Χριστῷ νυμφίῳ,
Νύμφην ἄμωμον, αἷμα τοῦ μαρτυρίου.

Εἰκάδι βλῆτο τετάρτῃ Χριστίνα ὀξέσι πέλταις.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Τύρου, Οὐρβανοῦ τινος στρατηλάτου θυγάτηρ. Ὃς ἐν πύργῳ ὑψηλῷ ταύτην ἀναγαγὼν, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ θεοὺς, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ ἐξ ἄλλης τιμίας κατασκευασθέντας ὕλης, ἐν αὐτῷ διαιτᾶσθαι αὐτὴν διωρίσατο, καὶ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσφέρειν· ἡ δὲ ταῦτα συντρίψασα, τοῖς πένησι διαδίδωσι. Διὰ οὖν ταῦτα, πάσαις τιμωρίαις ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑποβάλλεται, καὶ ἐν φυλακῇ τίθεται· ἔνθα ἄσιτος προσκαρτερήσασα, ἀγγελικῆς μεταλαμβάνει τροφῆς, καὶ τὰ ἐκ τῶν πληγῶν ἕλκη θεραπεύεται. Εἶτα ἐν θαλάσσῃ βάλλεται, καὶ ὑπὸ τοῦ Κυρίου τὸ θεῖον Βάπτισμα δέχεται, καὶ ὑπὸ θείου Ἀγγέλου τῇ χέρσῳ ἐκδίδοται. Ἔπειτα γνωσθεῖσα ζῆν, εἰς φρουρὰν κατακλείεται, τοῦ πατρὸς αὐτῆς τοῦτο προστάξαντος· ὃς αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἐκρήγνυται τῆς ζωῆς.

Δίωνος δὲ τινος τὴν ἀρχὴν ἀντ' αὐτοῦ εἰληφότος, εἰς ἐξέτασιν ἄγει τὴν Μάρτυρα ὁ ἀλιτήριος. Ἡ δὲ, τὸν Χριστὸν κηρύξασα, σφοδρῶς αἰκίζεται· καὶ παράδοξα τελέσασα, ἐξεκαλέσατο πρὸς τὴν πίστιν ἀνδρῶν χιλιάδας τρεῖς. Μετὰ δὲ τὸν Δίωνα, Ἰουλιανός τις τὴν ἡγεμονείαν ἐδέξατο, καὶ καμίνῳ πυρὸς ὑποβάλλει αὐτήν· καὶ ἀφλεκτον φυλαχθεῖσαν, ἑρπετοῖς ἰοβόλοις καταδικάζει, καὶ τοὺς μασθοὺς ἐκτμηθῆναι κελεύει, ἐξ ὧν ἀντὶ αἵματος γάλα ῥυῆναι φασί· καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθῆναι κελεύει. Καὶ τελευταῖον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν πέλταις βληθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὕμνον τῷ πάντων εὐεργέτῃ, τῷ παφλάζοντι πυρὶ προσομιλοῦσα, ἀνεβόας τῷ σὴν, δροσίζοντι καρδίαν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Μόνου Θεοῦ τυχεῖν ποθοῦσα, οὐκ ἐφρόντισας μελῶν φλογιζομένων, οὐκ ἠρνήσω Χριστὸν, Παρθένε μελῳδοῦσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄμβροις αἱμάτων σου τὰ ῥεῖθρα, ἀπεξήρανας τῆς εἰδωλομανίας ἐπομβρίζεις δὲ νῦν, ἰάσεων πελάγη, παρθενομάρτυς παύουσα, τὸν φλογμὸν τῶν παθημάτων.

Θεοτοκίον.

Νόμους Παρθένε ὑπερβᾶσα, τοὺς τῆς φύσεως τῇ θείᾳ σου συλλήψει, ὑπὲρ φύσιν Θεὸν, ἐκύησας βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Κυμαινομένην θάλασσαν, πειρασμῶν καὶ κολάσεων, θείᾳ κυβερνήσει, ἀβλαβῶς διέπλευσας, τὸν ὄφιν βυθίσασα, τῶν σῶν ἀγώνων Μάρτυς βυθῷ· ὅθεν Παραδείσου, τοὺς ἀκλύστους λιμένας, κατέλαβες βοῶσα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄφιν δεινὸν ἐνέκρωσας, ζωτικοῖς ἀγωνίσμασι, καὶ τῶν προσευχῶν σου, ἐπῳδαῖς ἀνήμερα, θηρία ἐκοίμισας, καὶ τῆς ἐκ τούτων βλάβης ἐκτὸς, ἔμεινας τῷ Κτίστῃ, μελῳδοῦσα Χριστίνα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥήματι ζῶντι ἤγειρας, τὸν θανέντα τοῖς δήγμασι, Μάρτυς ἀθληφόρε ἰοβόλων ὄφεων· Χριστὸς γὰρ τὸν θάνατον, καταπατήσας θείᾳ ταφῇ, σοῦ τῶν προσευχῶν, καθυπακούει Χριστίνα· πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ κραταιὰ βοήθεια, τῶν πιστῶν Ἀειπάρθενε, ῥῦσαί με τῆς πλάνης, τοῦ δολίου δράκοντος, δεινῶς πολεμοῦντός με, καὶ ταπεινῶσαι σπεύδοντος· Σὺ γὰρ ἀπλανὴς, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, ὑπάρχεις ὁδηγία, τῶν βοώντων ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδεῖν κατηξιώθης, κατηγλαϊσμένη, καὶ μαρτυρίου στολαῖς ἐξαστράπτουσα, τὸν σὸν νυμφίον Χριστίνα Μάρτυς πολύαθλε.

Ὡραῖόν σου τὸ κάλλος· ὅπερ ἀγαπήσας, ὁ ὑπὲρ ἅπαντας κάλλει ὡραῖος Χριστὸς, ἐπουρανίων θαλάμων σὲ κατηξίωσεν.

Συνήφθης ἀσωμάτων, Ἔνδοξε χορείαις, καὶ ἀθλητῶν ὁμηγύρει συντέταξαι, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα τὸν Πανοικτίρμονα.

Ἡλίου λαμπροτέρα, ὤφθη σου ἡ μνήμη, μαρμαρυγαῖς χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, τοὺς σὲ τιμῶντας Χριστίνα καταφαιδρύνουσα.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, ταῖς ἁμαρτίαις ψυχήν μου ἀγάθυνον, καὶ αἰωνίου φλογός με ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνὴ, σὺν Ἀ-
» σωμάτοις χορείαις σε μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ὡς εὔχρηστον καὶ τίμιον, τοῦ Δεσπότου σε σκεῦος, Χριστίνα χρηματίσασαν, κατὰ χρέος τιμῶμεν· ὑπῆρξας γὰρ ὡς ἀληθῶς, τῶν Μαρτύρων καύχημα, καὶ τῶν Παρθένων ἡ δόξα, ἰατήρ τε δαψιλὴς, ἀνεδείχθης πρὸς Θεοῦ, τοῖς βρέφεσι τοῖς νηπίοις.

Θεοτοκίον.

Γεραίρουσι τὸν τόκον σου, Ἀσωμάτων αἱ τάξεις· χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη· διό σε τὴν πανάμωμον, οἱ πιστοὶ δοξάζομεν, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦντες· φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλον ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δ'.
Ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Δοξάζομέν σου Χριστὲ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν· τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν· εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὄλβον λιποῦσα πατρικὸν, Χριστὸν δὲ ποθοῦσα εἰλικρινῶς, δόξαν εὕρατο ἡ Μάρτυς, καὶ πλοῦτον οὐράνιον· καὶ τῇ παντευχίᾳ περιπεφραγμένη τῆς χάριτος, τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ κατεπάτησε τὸν τύραννον· ὅθεν Ἄγγελοι τοὺς ἀγῶνας θαυμάζοντες, ἔλεγον· Πέπτωκεν ὁ ἐχθρὸς, ὑπὸ γυναικὸς ἡττηθείς· στεφανῖτις ἀνεδείχθη ἡ Μάρτυς· καὶ Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύει ὡς Θεὸς, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Digitized by Google

Ὁ αὐτός.

Ἐθαυματούργησε Χριστὲ, τοῦ Σταυροῦ σου ἡ δύναμις· ὅτι καὶ Χριστίνα ἡ Μάρτυς, ἀθλητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσατο· ὅθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀποῤῥίψαμένη, γενναίως ἀντέςη κατὰ τῶν τυράννων. Διὸ καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σταυρὸν ὡς ὅπλον κραταιὸν, Χριστίνα Μάρτυς κατέχουσα χερσὶ, τὴν πίστιν ὡς θώρακα, ἐλπίδα θυρεὸν, ἀγάπην τόξον, τῶν τυράννων τὰς τιμωρίας ἐνίκησας ἀνδρείως· τῶν δαιμόνων τὰς πανουργίας κατήργησας ἐνθέως· τὴν κεφαλὴν δὲ τμηθεῖσα, χορεύεις ἐν Χριςῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. ά.

Τῇ παρθενικῇ σου θελχθεὶς ὡραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, ὡς ἀμώμητόν σε νύμφην ἑαυτῷ ἡρμόσατο, συναφείᾳ ἀκηράτῳ. Ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ, παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ᾽ ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν ἀήττητον ἔδειξεν· ἐγκαρτερήσασαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῷ στέφει δισσῶς σε κατέστεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην. Αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Χριςώνυμε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαριζομένη σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειςον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμὴν, τὸ πανυπέρτιμον καὶ ἄχραντον αἷμά σου, Χριστέ μου, ὁ πάντας θέλων, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, κατεδέξω δοῦναι ἀναμάρτητε· Διό περ ὁρῶσά σε, προσηλωμένην ἡ Μήτηρ σου, ὀδυρομένη, παρειὰς κατεξαίνετο, Τέκνον, λέγουσα, ὁ ἀμνὸς ὁ πανάμωμος, κόσμον ὁ θέλων ῥύσασθαι τιμίῳ σου αἵματι, ἐξ ὀφθαλμῶν μου πῶς ἔδυς, Σῶτερ ὁ ἄδυτος ἥλιος; ὁ πᾶσι παρέχων, φωτισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος ά. Κυπριανοῦ.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων συνηριθμήθης ἔνδοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Χριστίνα πανεύφημε, αἰτοῦσα, ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ῥομφαία διῆλθεν, ὦ Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ζήτει Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Δ΄. Δεκεμβρίου.

ΤΗ ΚΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἁγίας Ἄννης, Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (*).

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ.

Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναςάσιμα ς΄. καὶ τῆς Ἁγίας δ΄. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, τὸ ά. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας—Εἰς τὸν Στίχον τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἁγίας. Εἶτα τὸ, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Μετά τὸ Ψαλτήριον καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα Ἀναστάσιμα· ἀντὶ δὲ τῶν Θεοτοκίων, τὰ τῆς Ἁγίας. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἤχου. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἁγίας. Ἀπὸ γ΄. Ὠδῆς, Κάθισμα τῆς Ἁγίας. Ἀφ᾽ ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Αἱ Καταβασίαι, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἁγίας. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἁγίας δ΄. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη. Τροπάριον, Σήμερον σωτηρία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοὶ ἀμφοτέρων, κτλ. Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, κτλ.

(*) Τὸ Χειρόγραφον οὐδὲν ἕτερον ἔχει ἐκ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας Ἄννης, εἰμὴ τρία Προσόμοια, (διάφορα καὶ αὐτὰ πρὸς τὰ ἐνταῦθα) τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν δύο Δοξαστικὰ, καὶ τὸν ἐνταῦθα Κανόνα. Συνάπτει δὲ μετὰ τούτων καὶ ἑτέραν

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ ἑπόμενα.

Ἦχος αʹ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μνήμην τελοῦντες Δικαίων, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τῶν φαιδρῶν καὶ ἁγίων, δοξάζομεν ἀπαύστως, ᾠδαῖς μυστικαῖς, τὸν οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν ἀναδείξαντα τούτους εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἀκλινεῖς πρεσβευτάς.

Ἡ πρῴην ἄγονος στεῖρα, ἡ ἐκβλαστήσασα, τὴν ἀπαρχὴν τοῦ γένους, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, σήμερον μετέστη πρὸς τὴν ζωήν, τὴν ἐκεῖθεν αἰτοῦσα Χριστόν, τοῦ δωρηθῆναι πταισμάτων τὸν ἱλασμόν, τοῖς ἐν πίστει ἀνυμνοῦσιν αὐτόν.

Μνήμην Δικαίων τελοῦντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς Μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως, ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός.

Ἕτερα Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἴδε φωταυγὴς πανήγυρις, καὶ φαιδρὰ ἡμέρα, καὶ κοσμοχαρμόσυνος, ἡ κοίμησις ἡ σεπτὴ καὶ ἀξιέπαινος, τῆς Ἄννης τῆς εὐκλεοῦς, ἐξ ἧς ἐτέχθη ζωὴν ἡ κυήσασα, ἡ ἔμψυχος κιβωτός, ἡ τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασα, ἡ τῆς ἀθυμίας λύσις, καὶ χαρᾶς ἡ πρόξενος, ἡ παρέχουσα πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ ζωῆς τὴν πηγήν, θαυμαστῶς κυήσασα, τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, εὐλογημένην Ἁγνήν, μεθίσταται ἐκ ζωῆς, τῆς ἐπικήρου πρὸς τὴν ἀτελεύτητον ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεής, γῆθεν ἀρθεῖσα πρὸς τὰ οὐράνια, συνευφραινομένη δήμοις, τῶν Ἀγγέλων σήμερον· ἥσπερ νῦν τὴν ἁγίαν, ἑορτάζομεν πανήγυριν.

Σήμερον φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν πιστῶν χορεῖαι, τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, τελοῦμεν πανευλαβῶς, ἐν θείῳ Πνεύματι· ἐφέστηκε γὰρ ἡμῖν, τῶν ἰαμάτων ἀστράπτουσα χάριτας, καὶ φλέγουσα πονηρά, ἐναερίων πνευμάτων συστήματα, καὶ φωταγωγοῦσα φρένας, τῶν πιστῶς ὑμνούντων σου, ἀξιάγαστε Ἄννα, τὴν σεβάσμιον μετάστασιν.

Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων γυναικῶν Ὀλυμπιάδος καὶ Εὐπραξίας τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ τοῦ Νικοδήμου Συναξαριστῇ. Ὁ δὲ εἰς αὐτὰς Κανὼν φέρει Ἀκροστιχίδα· Σεμναῖς γυναιξὶ σεμνὸν ἐξᾴδω μέλος. Ἰωσήφ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δʹ. Ἀνατολίου.

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ῥάβδον ἁγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε, Χριστὸς ὁ Θεός· τὸ ζεῦγος τὸ ἄμωμον, ἡ ξυνωρὶς ἡ ἁγία, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα· οὗτοι μεταστάντες πρὸς οὐρανίους σκηνάς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρί, ὑπεραχράντῳ Παρθένῳ, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείαν ποιούμενοι. Οὓς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες λέγομεν· Οἱ διὰ τῆς θεόπαιδος καὶ πανάγνου Μαρίας, προπάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

(Κεφ. ε. 15.) (Κεφ. ϛ. 1.)

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν, ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν

(Κεφ. γ. 1.)

Digitized by Google

ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ. 7. Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, φαιδρῶς ἡ γεννήσασα σήμερον ἐκ γῆς μεθίσταται, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ τῶν ᾀσμάτων ἄνθη ἀναλαβόντες, πρὸς αὐτὴν ἀνακράξωμεν· Σώφρον Ἄννα, μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ Λόγου βαστάσασα· καὶ οἱ μαστοί σου ὡραῖοι, οἷς αὐτὴν ἐθήλασας· καὶ γὰρ αὐτὴ τεκοῦσα ἀσπόρως τὸν ζωοδότην, σὺν αὐτῷ ἠξίωται βασιλεύειν· καὶ σὲ νῦν μεταστήσας πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν ζωὴν, τῇ Μητρὶ αὐτοῦ οἰκεῖν καὶ συναγάλλεσθαι κατηξίωσεν. Ὅθεν δυσωποῦμέν σε οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, σὺν αὐτῇ πρεσβεύειν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἁγνείας ἐρασταί· δεῦτε ἑορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβάσμιον κοίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν θεόπαιδα· ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτὴς, ὁ φωτίζων, καὶ ἁγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Τίς ὁ δῆμος τῶν συναθροισθέντων παραγίνεται, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν Προπατόρων εὐλαβῶς, Συγχάρητε κραυγάζοντες, μερόπων γένος σήμερον· ὅτι ἡ Ἄννα ἀπὸ γῆς μεθίσταται πρὸς Κύριον, αὐτῷ παρεστῶσα, καὶ ἡμῖν αἰτοῦσα τοῦ δοθῆναι ἱλασμὸν, τοῖς πίστει τελοῦσι ταύτης τὴν κοίμησιν. Ἦχος δ'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὴν τῶν Δικαίων μνήμην φαιδρῶς ἑορτάσωμεν Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης τῶν Προπατόρων σήμερον· ὅτι ἔτεκον ἡμῖν τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, Μαρίαν τὴν ἀμώμητον. Ὅθεν πρὸς αὐτοὺς ἀνακράξωμεν· Ζεῦγος ἁγιόλεκτον, ξυνωρὶς ἁγία καὶ θεοτίμητε, τὸν ἐκ τῆς ὀσφύος ὑμῶν ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεὸν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ὢ μακαρία δυὰς, ὑμεῖς πάντων γεννητόρων ὑπερήρθητε, ὅτι τὴν τῆς κτίσεως πάσης ὑπερέχουσαν ἐβλαστήσατε. Ὄντως μακάριος εἶ Ἰωακεὶμ, τοιαύτης παιδὸς χρηματίσας πατήρ. Μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησας. Μακάριοι οἱ μαστοὶ, οἷς ἐθήλασας τὴν γαλακτοτροφήσασαν τὸν τρέφοντα πᾶσαν πνοήν· ὃν δυσωπεῖν ὑμᾶς παμμακάριστοι αἰτούμεθα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ νοητὴ χελιδὼν, ἔαρ τῆς χάριτος ἡμῖν ἡ γνωρίσασα, ἀμέμπτως ἐν σωφροσύνῃ, βιωσαμένη καλῶς, καὶ τῆς παρθενίας τὸ κειμήλιον, σεμνῶς ὠδινήσασα, Θεοτόκον τὴν ἄμωμον. Ἀμνὰς τιμία, ἡ κυήσασα δάμαλιν, τὸν ἐξαίροντα, ἀμνὸν κόσμου τὰ πταίσματα, Λόγον λόγῳ γεννήσασαν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, Ἄννα Προμῆτορ Κυρίου, τοῦ σὲ ἐκ γῆς μεταστήσαντος· ὃν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Χαίροις πεποθημένη Θεῷ, ἐκλελεγμένη ἁγιότητος λάμψεσι, τοῦ νόμου δυὰς τιμία, ἡ τὰς ἐμφάσεις καλῶς ἐν τῇ θείᾳ χάριτι μεθερμόσασα, Χριστὸν τὴν τεκοῦσαν, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν, αὐτοὶ τεκόντες, Ἰωακεὶμ ὁ θεόληπτος, καὶ ἡ ἔνθεος, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος· λύχνοι οἱ ἀνατείλαντες, λαμπάδα τὴν ἀ-

Digitized by Google

σκιον· οἱ εὐθυνοῦντες τὴν χάριν, τὴν Θεοτόκον τὴν ἄχραντον· μεθ᾽ ἧς δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Χαίροις εὐλογημένη ἡ γῆ, ἡ τὴν θεόβλαστον τῷ κόσμῳ ἀνθήσασα· ἡ νόμῳ ἀδιαλείπτως, ἐμμελετῶσα Θεοῦ, καὶ τὴν χάριν πᾶσαν ὑπογράψασα· δεσμὰ τῆς στειρώσεως ἡ φυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, καὶ τῷ θανάτῳ, τὴν φθορὰν ἀνταμείψασα, καὶ πρὸς ἔνθεον, μεταστᾶσα λαμπρότητα. Ἄννα θεομακάριστε, Προμῆτορ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ φωτοφόρον λυχνίαν, τὴν Θεοτόκον κυήσασα· μεθ᾽ ἧς ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις, ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς, εὐφημήσωμεν Ἄνναν τὴν θεόφρονα, τὴν τὸ θεῖον ὄρος ἀποκυήσασαν ἐκ λαγόνων αὐτῆς, καὶ πρὸς ὄρη νοητὰ, καὶ Παραδείσου σκηνώματα, σήμερον μεταβεβηκυῖαν, καὶ πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν· Μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ βαστάσασα ἀληθῶς, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν· καὶ οἱ μαστοί σου ὡραῖοι, οἱ θηλάσαντες τὴν θηλάσασαν Χριστὸν, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν· ὃν καθικέτευε τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυοφόρησας, ἁγνὴν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραινομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἱλασμὸν ἀειμακάριστε.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Ἡ εὐκλεέστατος καὶ ἀξιέπαινος, Ἄννα ἡ ἔνθεος, καὶ πανσεβάσμιος, γῆθεν ἀρθεῖσα ἐκ ζωῆς, προσκαίρου διαιωνίζει, εἰς ζωὴν ἀθάνατον, μετ᾽ Ἀγγέλων χορεύουσα, σὺν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, καὶ ἀχράντῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι, τοὺς πίστει ταύτην μακαρίζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Τὰς νόμου ἐντολὰς, θεαρέστως τηροῦσα, μητέρας Ἰσραὴλ, ὑπερῇρας ἁπάσας, τὴν μόνην ἀειπάρθενον, Θεοτόκον κυήσασα, ἀγιόλεκτε Ἄννα Προμῆτορ Κυρίου· μεταστᾶσα δὲ, ἐκ γῆς πρὸς θεῖον νυμφῶνα, Δικαίων ὑπέρκεισαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Ν΄. Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· **Ὑγρὰν διοδεύσας** καὶ τῆς Ἁγίας. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Κανόνων, ψάλλομεν.

Καταβασία· **Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.**

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου διόρθωσιν, καὶ θείαν ἔλλαμψιν, νῦν μοι αἴτησαι, τὴν σὴν φωσφόρον μνήμην, γεραίροντι σήμερον, Ἄννα πανεύφημε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, θεοπρεπῶς ἀπεκύησας· διὸ πρὸς ἀείζωον, ζωὴν μεθέστηκας, ἀπολαύουσα, χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, φωτὸς ἀνεσπέρου τε, Ἄννα θεόκλητε.

Ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, πρὸς τὴν χαρὰν μεταβέβηκεν, ἀσπόρως ἣν ἔτεκε, θυγάτηρ ταύτης ἁγνή· καὶ παρίσταται, πολλῇ σὺν παῤῥησίᾳ, Κυρίῳ πρεσβεύουσα, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος, καὶ πᾶσαν κατηύγασε, θεογνωσίᾳ τὴν γῆν, καὶ διέλυσεν, ἀχλὺν τῆς ἀθεΐας, Ἁγνὴ παναμώμητε, καὶ παμμακάριστε.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τὴν συλλαβοῦσαν, τὸν συνέχοντα πάντα συνέλαβες· καὶ ἐκύησας Χριστὸν, τὴν ὑπὲρ λόγον κυήσασαν· διό σου τὴν κοίμησιν, Ἄννα γεραίρομεν.

Μετ᾽ ἐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ ἔνδοξος μνήμη σου· ὅτι ἔτεκες ἡμῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα, ἁγνὴν Θεομήτορα, Ἄννα θεόκλητε.

Ἥλιος ὥσπερ, τῇ σελήνῃ τῇ Ἄννῃ ἑνούμενος, ὁ κλεινὸς Ἰωακεὶμ, τῆς παρθενίας ἀκτῖνα γεννᾷ, δι᾽ ἧς τῆς Θεότητος, αὐγὴ ἐπέλαμψεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεομῆτορ κεκτήμεθα· τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ, ἀνατιθέντες σωζόμεθα· πρὸ σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς μητρὸς τοῦ Δεσπότου καὶ Ποιητοῦ, μήτηρ γέγονας Ἄννα πανευκλεὴς, αὐτοῦ τὰ προστάγματα, ἀνενδότως φυλάττουσα· διὰ τοῦτο θανοῦσα, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, μετετέθης ὄντως, καὶ φῶς πρὸς ἀνέσπερον· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ἐν

Digitized by Google

πνεύματι, φωτιζόμεθα πάντοτε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὰ ἐν νόμῳ γεγραμμένα, μελετῶσα ἐτέλεσας, καὶ τοῦ Νομοθέτου, μήτηρ τῆς μητρὸς ἐχρημάτισας· διὸ νῦν πᾶσα ἡ κτίσις ἐποφείλει σοι, ἐκτελοῦσά σου, χαρμονικῶς τὸ μνημόσυνον.

Μακαρία ἡ κοιλία, ἀληθῶς ἡ βαστάσασα, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν· καὶ οἱ μαστοί σου ὡραῖοι, ὡς θηλάσαντες, τὴν θηλάσασαν, Ἄννα Χριστὸν τὴν τροφὴν ἡμῶν.

Ὡς βιώσασα ἀμέμπτως, τὴν ἀμέμπτως κυήσασαν, Θεοτόκον Κόρην, Λόγον τοῦ Πατρὸς ἀπεκύησας, καὶ πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης προσεχώρησας, θεουμένη, σεπταῖς μετοχαῖς ἀληθέστατα.

Θεοτοκίον.

Τῆς Παρθένου ἡ κοιλία, θημωνία ὡς ἅλωνος, ἀληθῶς ἐδείχθη, στάχυν ἀγεώργητον ἔχουσα, δι' οὗ ἐκτρέφεται πᾶσα κτίσις, κράζουσα· Παντοδύναμε, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Οὐρανὸν ἐκύησας, ἐν γῇ ὡς ἀληθῶς, τὴν τεκοῦσαν τὸν οὐρανοῦ, ποιητὴν τὸν σήμερον, σὲ μεταθέμενον, πρὸς τὰ ἐπουράνια, μετὰ δόξης Ἄννα ἔνδοξε.

Ταῖς ἀΰλοις τάξεσιν, ἀΰλῳ τῷ νοΐ, συγχορεύεις περιχαρῶς, πληρουμένη λάμψεως, τῆς πλουτοδότιδος· ἀλλ' ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐν πίστει μεμνημένων σου.

Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, ἐκ ῥίζης ἐμφανῶς, εὐθαλῆ ῥάβδον τὴν Ἁγνήν, ἐκβλαστάνεις Ἔνδοξε, τὴν ἐκβλαστήσασαν, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ κατέφυγον, τὴν μόνην κραταιάν, τῶν πιστῶν σκέπην· ἐπὶ σοὶ τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σωτηρίας μου· Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κυρίου, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ οἱ Προπάτορες, Ἰωακεὶμ τε καὶ Ἄννα, οἱ δικαιοσύνῃ κεκοσμημένοι, ἐπαξίως, ἐν ᾠδαῖς εὐφημείσθωσαν σήμερον.

Ἁπάντων, ἐγκωμίων ἡ Ἄννα ὑπέρκειται· ὅτι παντὸς ἐγκωμίου, τὴν ὑπερκειμένην ἐκύησε· διὰ τοῦτο, ἐν χορῷ τῶν Ἁγίων αὐλίζεται.

Φωσφόρος, καὶ λαμπρότητος πλήρης ἡ μνήμη σου μαρμαρυγὰς τοῖς ἐν κόσμῳ, τὰς σωτηριώδεις ἐκπέμπουσα, σῶφρον Ἄννα, χαρισμάτων παντοίων ἀνάπλεως.

Θεοτοκίον.

Ἐξ Ἄννης, ἡ τοῦ κόσμου ἐτέχθης Βασίλισσα, τὸν τοῦ παντὸς Βασιλέα, καὶ τεκοῦσα καὶ παρθενεύουσα, μετὰ τόκον, Χερουβὶμ ἀνωτέρα Πανάμωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἑορτάζομεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως, τοὺς κραυγάζοντας· Ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς ηὐδόκησας.

Ὁ Οἶκος.

Προφητικῶς συνέλθωμεν πάντες, τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι τῆς προγόνου Χριστοῦ τὴν παναγίαν μετάστασιν. Σήμερον γὰρ ἐκ τῆς προσκαίρου μεταστᾶσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις μετὰ χαρᾶς τὴν πορείαν ποιουμένη ἀγάλλεται· καὶ ὡς οὖσα Μήτηρ τῆς ὄντως ἀληθοῦς Θεοτόκου, κραυγάζει πιστῶς· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, ὅτι ἔτεκον τὴν τούτου Μητέρα ἐν τῇ γῇ. Γένοιτο οὖν μεθ' ἡμῶν ὁ τούτους δοξάσας, ὡς ηὐδόκησεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἁγίας Ἄννης, Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχοι.

Μήτηρ τελευτᾷ Μητροπαρθένου Κόρης,
Ἡ τῶν κυουσῶν μητέρων σωτηρία.

Πέμπτῃ ἐξεβίωσε μογοστόκος εἰκάδι Ἄννα,

Αὕτη, ἡ Προμήτωρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γενομένη, ἦν ἐκ φυλῆς Λευΐ, θυγάτηρ Ματθὰν τοῦ Ἱερέως καὶ Μαρίας τῆς αὐτοῦ γυναικός· ὅστις Ματθὰν ὑπῆρχεν ἱερατεύων ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλεοπάτρας, καὶ Σαπώρου ἢ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν καὶ τῆς βασιλείας Ἡρώδου τοῦ Ἀντιπάτρου. Οὗτος ὁ Ματθὰν ἔσχε θυγατέρας τρεῖς, Μαρίαν, Σοβήν, καὶ Ἄνναν. Ἔγημε δὲ ἡ πρώτη ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἔτεκε Σαλώμην τὴν μαῖαν. Ἔγημε δὲ καὶ ἡ δευτέρα, καὶ αὕτη ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἔτεκε τὴν Ἐλισάβετ. Ἔγημε δὲ καὶ ἡ τρίτη, ἡ Ἄννα, εἰς τὴν γῆν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐγέννησε Μαρίαν τὴν Θεοτόκον· ὥστε εἶναι τὴν Σαλώμην, καὶ τὴν Ἐλισάβετ, καὶ τὴν Ἁγίαν Μαρίαν τὴν Θεοτόκον, θυγατέρας μὲν ἀδελφῶν τριῶν θηλειῶν, πρωτεξαδέλφους δὲ πρὸς ἀλλήλας· Αὕτη οὖν ἡ Ἄννα, μετὰ τὸ γεννῆσαι τὴν παντὸς τοῦ κόσμου σωτηρίαν, καὶ ἀπογαλακτίσαι, ἀναθεῖναί τε ταύτην ἐν τῷ ναῷ, ὡς ἄμωμον δῶρον, τῷ παντοκράτορι Θεῷ, νηστείαις καὶ ταῖς τῶν δεομένων εὐποιΐαις τὸν ἐπίλοιπον

Digitized by Google

ταύτης χρόνον διατελέσασα, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων 165 Πατέρων, τῶν ἐν τῇ Πέμπτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ συνελθόντων, καὶ τὰ Ὠριγένους δόγματα καθελόντων.

Στίχ. Λόγοι Βελίαρ οἱ λόγοι Ὠριγένους,
Ὁ ὥσπερ καθεῖλον προσκυνηταὶ τοῦ Λόγου.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ, ἦν Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἄνθιμος ὁ αἱρετικός, γεγονὼς μὲν πρότερον Τραπεζοῦντος Ἐπίσκοπος, μετατεθεὶς ἔπειτα, καὶ προβιβασθεὶς εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον· ἀλλ' αἱρετικὸς ὤν, ἐξεβλήθη παρά τε τῶν ὀρθοδόξων, καὶ τοῦ Πάπα Ῥώμης Ἀγαπητοῦ· καὶ ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ Μηνᾶς ὁ ἁγιώτατος, Πρεσβύτερος ὢν τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ξενοδόχος τοῦ Σαμψών· Ἐπὶ τούτου ἐπαναστάντες Σεβῆρος καὶ Πέτρος, ἄνθρωποι πᾶσαν αἵρεσιν ἐν ἑαυτοῖς περιφέροντες, συνιστῶντες δὲ καὶ τὰ Ὠριγένους βλάσφημα δόγματα, ἐλύπουν τοὺς ὀρθοδόξους. Διάτοι τοῦτο καὶ συγκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανός, ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, Σύνοδον ρξέ. Ἁγίων Πατέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἅμα τῷ ἁγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Μηνᾷ, ἀνεθεμάτισαν αὐτούς τε, καὶ τοὺς ὁμόφρονας αὐτῶν. Ἔκτοτε οὖν ἑορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τὴν τοιαύτην ἀνάμνησιν, δοξάζουσα τὸν Θεόν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὡς τῆς ζωῆς τῆς ἀληθοῦς, Ἄννα τὴν μητέρα τεκοῦσα, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, μετετέθης πιστῶς ἀνακράζουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ τῆς μητρὸς τοῦ Λυτρωτοῦ, μήτηρ χρηματίσασα Ἄννα, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐρανόν, ἀρεταῖς κοσμουμένη ἀνέδραμες, ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πρὸς ἀτελεύτητον ζωήν, πρὸς εὐρυχωρότατον πλάτος, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, πρὸς ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας, Θεοφόρε κραυγάζουσα· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὡραϊσμένη καλλοναῖς, ταῖς τῶν ἀρετῶν τὸν ὡραῖον, ὑπὲρ υἱοὺς τῶν γηγενῶν, ἀπεκύησας Λόγον Πανάμωμε, τὸν τερπναῖς ὡραιότησι, τοὺς αὐτὸν ὑμνολογοῦντας κατακοσμοῦντα.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἡ μήτηρ τῆς μόνης Θεοτόκου, ἡ στεῖρα τὸ πρίν, νῦν δὲ προμήτωρ Χριστοῦ, ὥσπερ τῆς στειρώσεως, οὕτω τῆς νεκρώσεως, ἐκδυσαμένη ἔνδυμα, ἐν χώρᾳ ζώντων βοᾷ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χριστός σοι τὰς πύλας ἐκπετάσας, τὰς ἄνω περιχαρῶς καθυπεδέξατο· πύλην ὅτι ἔτεκες, ἣν αὐτὸς διώδευσε, καὶ κεκλεισμένην ἔδειξε, μετὰ τὴν πάροδον, θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἁγίως τὸν βίον ἐκτελοῦσα Ἁγίας ἀειπαρθένου Μήτηρ γέγονας· ἥτις τὸν πανάγιον, Λόγον ἀπεκύησεν, ἁγιασμὸν καὶ λύτρωσιν ἡμῖν παρέχοντα, θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πολλοῖς συνεχόμενον κινδύνοις, καὶ σάλῳ τῆς ἁμαρτίας κινδυνεύοντα, ὅρμον πρὸς ἀκύμαντον, αὔραις ταῖς τοῦ Πνεύματος, Θεογεννῆτορ Δέσποινα, νῦν καθοδήγησον· λιμὴν Χριστιανῶν γὰρ ὑπάρχεις· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ στειρώσεως κατάρας, λυθεῖσα εὐλογίαν τὴν τέξασαν, ἐκύησας ἁγνὴν Θεομήτορα· ᾗ συγχορεύεις Ἀξιάγαστε.

Ἐκ γῆς τῆς γαστρός σου ἀληθῶς γεγέννηται, γῆ ἁγία ἀγεώργητος, στάχυν βλαστήσασα ἀσπόρως, τοῦ κόσμου τὸν τροφέα καὶ Κύριον, τὸν σὲ πρὸς τὴν τρυφὴν τὴν ἀδάπανον, Ἄννα πανσόφως μεταστήσαντα.

Ἐδέξατο ἄλυπος ζωὴ καὶ ἄφθαρτος, μετὰ τέλος σὲ Πανεύφημε. Ξύλου ζωῆς νυνὶ μετέχεις. Δικαίων συνευφραίνῃ συστήμασι καὶ θείων Ἀσωμάτων στρατεύμασιν· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἡ μνήμη σου σήμερον ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, φέγγει πλουσίων χαρισμάτων, ἡμᾶς καταφαιδρύνουσα Πάνσεμνε, καὶ ζόφον παθημάτων ἐξαίρουσα· ἣν ἐκτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυρία τοῦ παντός, παντοίοις με, δουλωθέντα πλημμελήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον· αὐτὴ γάρ, τὸν ἐλευθερωτὴν πάντων τέτοκας, δουλείας τὸν ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς ἁμαρτίας θείῳ νεύματι.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τὴν θεόκλητον Ἄνναν· τὴν Θεοτόκον αὕτη γάρ, τὴν Παρθένον Μαρίαν, κυήσασα παρ' ἐλπίδα, ἀγχιστεὺς κατὰ σάρκα, Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν ἀνεδείχθη τοῦ ταύτην, θεοπρεπῶς, προσλαβόντος σήμερον ἐν ὑψίστοις, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Digitized by Google

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ ά.

Ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μνήμην τελοῦντες αἰσίαν, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς τὴν ἄληκτον δόξαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως, ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός.

Μνήμην ἁγίαν τελοῦντες, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τῶν σεπτῶν καὶ ἀμέμπτων, δοξάζομεν ἀπαύστως, τὸν λυτρωτήν, καὶ οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν μεταστήσαντα τούτους πρὸς τὴν ζωήν, τὴν ἀγήρω καὶ ἀνώλεθρον.

Πρὸς τὰς ἀΰλους χορείας, καὶ τῶν Δικαίων σκηνάς, ἔνθα Ἀγγέλων τάξεις, ἔνθα δῆμος Ἁγίων, χαρᾷ ἑορταζόντων ἄγεται νῦν τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα, Ἰωακεὶμ καὶ νῦν Ἄννης· οἷς εὐσεβῶς, εὐφημοῦντες μακαρίσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἁγνείας ἐρασταί· δεῦτε ἑορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβασμίαν κοίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν θεόπαιδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτής, ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας, Ὠδὴ γ'. καὶ ϛ'.

Ὁ Ἀπόστολος· Πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο Υἱοὺς ἔσχεν.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος· οὐδεὶς λύχνον ἅψας.

Ζήτει Σαββάτῳ ϛ'.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

ΤΗ ΚϚ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους· καὶ τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

ΕΙΔΗΣΙΣ ΤΥΠΙΚΗ.

Ἐὰν τύχῃ ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ἐν Κυριακῇ, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἑρμολάου, καὶ συμψάλλεται ἡ τῆς Ἁγίας μόνον μετὰ τῆς Ἀναστασίμου Ἀκολουθίας, ὡς δεδήλωται καὶ ἐν ἄλλαις Ἁγίων μνήμαις. Ὅρα εἰς τὴν ΙΑ'. τοῦ παρόντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων.

Προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἑρμόλαε, ἱερωτάτην ζωήν, ἱερῶς ἐπεπόθησας, ἱερεὺς γενόμενος, Ἰησοῦ παντοκράτορος· καὶ ἀνιέρου σκοτασμοῦ ἔσωσας, σεπτοῖς σου λόγοις λαοὺς ἐν χάριτι· καὶ μεταβέβηκας, πρὸς τὰ ὑπερκόσμια τῶν ἀθλητῶν, αἵματι λουσάμενος, θεομακάριστε.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἑρμόλαε, διὰ τὸν φόβον ποτέ, τῶν ἀνόμων κρυπτόμενος, φανεροῖς γηθόμενος, κεκρυμμένον μυστήριον, τῷ ἀθλοφόρῳ Παντελεήμονι, τῆς εὐσεβείας καὶ ἐπιγνώσεως· καὶ φανερούμενος, θνήσκεις προθυμότατα, διὰ Χριστόν, τὸν δι' ἀγαθότητα, παθεῖν ἑλόμενον.

Ἕρμιππόν τε καὶ Ἑρμόλαον, καὶ Ἑρμοκράτην πιστῶς, τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, θαυμαστῶς ἀθλήσαντας, καὶ τὸν δόλιον κτείναντας, καὶ λουσαμένους λουτρὸν μηδέποτε, δευτέροις ῥύποις ἐπιθολούμενον, ἀνευφημήσωμεν, ἱερῶς δοξάζοντες· καὶ τὴν αὐτῶν, μνήμην ἑορτάζοντες, πανηγυρίσωμεν.

Προσόμοια τῆς Ἁγίας, ὅμοια.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! Παρασκευὴ ἡ σοφή, Ἀντωνίνου τὸ φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατέβαλες, προθύμως ἐναθλήσασα· καὶ τῶν βραβείων τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ τῶν στεφάνων ἀξιωθεῖσα σεμνή, ὑπὲρ τῶν δούλων σου, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, μνείαν ποιοῦ, πάντοτε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, ἡ τὸν Δεσπότην Χριστόν, ὁλοψύχως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἤνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώτατα· καὶ ξεομένη πλευρὰς ταῖς μάστιξιν, αἰκίας πάσας διὰ τὸν σὸν ἐραστήν, καθυπομένουσα, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῶν παρ' αὐτοῦ· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, Θεομακάριστε.

Ὁσιομάρτυς πανένδοξε, τίς ἐξισχύσει εἰπεῖν, τῶν σῶν πόνων τὰ ἔπαθλα, καὶ τοῦ μαρτυρίου σου, τὰ ἀνδρεῖα τεράστια, ὑπομονήν τε καὶ τὴν πραότητα, ἣν ἐνεδείξω σεμνὴ ὡς ἄσαρκος; ὅθεν συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας, Παρασκευή, νύμφη τοῦ Παντάνακτος, σκεῦος τοῦ Πνεύματος.

(*) Ἐκ τοῦ Χειρογράφου ἐλλείπει παντάπασιν ἡ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀκολουθία.

Digitized by Google

Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ.

Παρθενομάρτυς ἀθληφόρε, Παρασκευὴ πανένδοξε, τοὺς τὴν ἄθλησιν τὴν σὴν ἑορτάζοντας ἀξίως, αἴτησαι ῥυσθῆναι, πειρασμῶν καὶ θλίψεως, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, Μάρτυς παναοίδιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δʹ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστῆναι Πανένδοξε, ἀνδρικῷ φρονήματι ηὐτομόλησας· καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· τῷ γὰρ σθένει τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἀντίπαλον ἐκτείνας, τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρων θρόνον θεῖναι· πρὸ ποδῶν σου γὰρ ἐῤῥάγη, ὥσπερ στρουθίον παιζόμενος.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Τῆς πλακὸς τὴν βαρύτητα, καὶ πυρὸς τὴν κατάκαυσιν, θεϊκῇ προνοίᾳ Ἄγγελος τάχιστα, τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε, τὴν δὲ αὔραν ἔνδροσον, οἷα πάλαι τοῖς Παισί, τοῦ τετάρτου ἡ ὅρασις· μεθ' ὧν ἔκραζες· Σοῦ τὸ ἔλεος μέγα, Πανοικτίρμον· ὅθεν σέβω γηθομένη, σοῦ τὸ πανύμνητον ὄνομα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Καθαρότητα σώματος, καὶ ψυχῆς τὴν λαμπρότητα, κτησαμένη πάντοτε, ὤφθης ἄμωμος· σὺ γὰρ νυμφίον ποθήσασα, κατ' ἴχνος ἐβάδισας, νοητοῦ μύρου σεμνή, Παρασκευὴ ἀοίδιμε· καὶ νῦν πρέσβευε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων λύσιν δοῦναι, ὀφλημάτων τοῖς ἐν πίστει, ἐπιτελοῦσι τὴν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ.

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα εὐφημήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, Παρασκευὴ Ὁσία καὶ θεοτίμητε. Χαίροις, ἡ τὸ μαρτύριον καλῶς ὑποδεξαμένη. Χαίροις τῶν Μαρτύρων ἰσοστάσιε, καὶ τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνε· μεθ' ὧν ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δʹ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Δόξα, Τῆς Ἁγίας, Ἦχος αʹ.

Τὴν σπουδήν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν, εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν αʹ. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δʹ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὡραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἁγνείας τὴν ψυχὴν ὡραΐσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύησαι, ὥσπερ ἄμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἠξίωσεν, οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων Παρασκευὴ πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν βʹ. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος αʹ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄμωμος ἀμνάς, καὶ ἁγνὴ τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ὡραΐσασα· ὅθεν εἴληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρεύουσα, τὰ ἀῤῥωστήματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ ἑπόμενοι δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ὕμνοις γεραίρω τοὺς Ἑρμολάου πόνους. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος πλ. δʹ. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὕμνοις τὴν φωτοφόρον, καὶ πανευκλεῆ καὶ ὑπερένδοξον, ἐπαινέσωμεν μνήμην, Ἑρμολάου, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Digitized by Google

Μέγιστόν σοι τὸ κλέος, πέφυκεν Ἑρμόλαε πανεύφημε· τοῦ μεγάλου Θεοῦ γὰρ, ἀνεδείχθης θεράπων θερμότατος.

Νόμιμον διανύσας, ἔνδοξε ἀγῶνα κατεπάτησας, ἀνομούντων τὰ θράση, παναοίδιμε Μάρτυς Ἑρμόλαε.

Ὄλβιος ἀπεφάνθης, πλοῦτον τὸν Χριστὸν ἔχων ἀκένωτον, καὶ πλουτίζων καρδίας, πενομένας παμμάκαρ Ἑρμόλαε.

Θεοτοκίον.

Ἱλεών μοι Παρθένε, τὸν Χριστὸν ἀπέργασαι παναμώμε, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, φοβερᾶς καταδίκης ἐξαίρουσα.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ὕμνοις γεραίρω τὴν πανεύφημον Κόρην.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος δʹ. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Ὑμνοῦσι, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Μάρτυς πανεύφημε, χάριν δοθῆναι αἴτησαι ἡμῖν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, Παρασκευὴ ἀοίδιμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεσι.

Μαρτύρων, σὺ καλλονὴ ἀνέφανας, τὰς τοῦ ἐχθροῦ μηχανὰς, καταβαλοῦσα ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ· καὶ τυράννων ὠμότητα, ἀθλητικῶς παλαίσασα, θεοσεβῆ πίστιν ἐκήρυξας.

Νομίσας, τῆς καρτερίας λύειν σου, Μάρτυς τὸ εὔτονον, ὁ τοῖς ξοάνοις τύραννος δεινῶς, ἀπονέμων προσκύνησιν· ἀλλὰ σοφοῖς σου ῥήμασι, τούτου τὸ θράσος ἅπαν λέλυται.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος, ἐκ σῶν ἀχράντων Δέσποινα, αἱμάτων τίκτεται, ἐμψυχωμένην σάρκα εἰληφώς· καὶ ἡμᾶς ὀλισθήσαντας, ἀπατεῶνος δήγματι, τῷ θείῳ κράτει ἀνεπλάσατο.

Τῶν Ἁγίων. Ὠδὴ γʹ.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σθένει δυναμούμενος, τοῦ παντουργοῦ σοφὲ Πνεύματος, τοῦ δυνατοῦ, Πάτερ ἐν κακίᾳ, τὴν ἰσχὺν καταβέβληκας.

Γνώριμος γεγένησαι, τῷ Παντοκράτορι Ἅγιε, πάντα γνωστοὺς, λόγῳ σου τῷ θείῳ, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενος.

Ἔγνως διδασκόμενος, ὑπὸ τοῦ σοῦ Σοφὲ πνεύματος, τὸν Ποιητὴν, ὁ Παντελεήμων, καὶ νομίμως ἐνήθλησεν.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με Παναμώμε, ἁμαρτιῶν δεινοῦ κλύδωνος, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐπεμβαινόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Τῆς Ἁγίας. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἐνεύρου τὸ ἀσθενὲς, τὸ θεῖον Πνεῦμα καὶ φαιδρὸν δέδειχεν, ἐξεικονίζον ἄριστα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς ψυχῆς ἔλλαμψιν.

Ῥωσθεῖσα σθένει Χριστοῦ, τὰς τῶν βουνεύρων ἀφειδῶς μάστιγας, Μάρτυς Χριστοῦ ὑπέφερες, οἷά τις ἀδάμας στεῤῥότατος.

Ἀγάπῃ τῇ πρὸς Θεὸν, ἐν τῷ σταδίῳ καρτερῶς ἤνεγκας, τὸν σκορπισμὸν τοῦ σώματος, καὶ τοὺς ἀνυποίστους πικροὺς αἰκισμούς.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χρι-
» στὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δʹ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἱερῶς τὴν ζωήν σου διατελῶν, ἱερεὺς ἀνεδείχθης τοῦ Λυτρωτοῦ, φωτίζων τοὺς πίςει σοι, προσιόντας ἑκάστοτε, καὶ ἐπὶ τέλει μάκαρ, ἐνθέως ἀπήστραψας, μαρτυρίου φέγγος, καὶ κόσμον κατηύγασας· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιςῶς μακαρίζομεν, ἀθλοφόρε Ἑρμόλαε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τῆς Ἁγίας.

Ἐκ σπαργάνων μητρῴων σὺν τῷ Χριστῷ σεαυτὴν ἀναθεῖσα διηνεκῶς, αὐτῷ εὐηρέστησας, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων· καὶ τυράννων θράση, στεῤῥῶς κατεπάτησας· καὶ βασάνους ὄντως, ἀνδρείως ὑπέμεινας· ὅθεν ὁ Χριστός σοι, τοῖς στεφάνοις κοσμήσας, ἐνδόξως εἰσήγαγεν, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον. Παρασκευὴ ἀξιάγαστε, πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,

Digitized by Google

τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Τῶν Ἁγίων. ᾨδὴ δʹ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αἱ πορεῖαί σου Πνεύματι, θείῳ εὐοδούμεναι ὑπεσκέλισαν, τὰς πορείας τοῦ ἀλάστορος, καὶ ὁδὸς εὐθεῖα πολλοῖς ὤφθησαν.

Ἱερεὺς ἱερώτατος, Μάρτυς ἀληθέστατος ἐχρημάτισας, ἀξιάγαστε Ἑρμόλαε· διὰ τοῦτο πάντες εὐφημοῦμέν σε.

Ῥωμαλέῳ φρονήματι, τῷ παρανομοῦντι ἀντιταξάμενος, μαρτυρίου στέφους εἴληφας, ἀνδρικῶς ἀθλήσας Ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Ὥσπερ θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην Θεοχαρίτωτε· ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς, ἁμαρτίας σάλῳ κινδυνεύοντας.

Τῆς Ἁγίας. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἰαμάτων ἐντυχοῦσα καὶ χαρισμάτων, καὶ ὀπτασίας Ἔνδοξε, τὰς θείας πηγάζεις, χάριτας ἑκάστοτε, τοῖς πίστει γεραίρουσι, καὶ τῷ σῷ τεμένει προστρέχουσιν.

Ῥυτίδα ὄντως καὶ σπῖλον μηδόλως σχοῦσα, ἁγιασμόν τε σώματος, ἐπικτησαμένη, Ἀγγέλους τεθέασαι, μεθ' ὧν ἀνεκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς κατάπληκτον σημεῖον· φρικτῆς ἡμέρας, τοῦ σωτηρίου πάθους γάρ, ἐξεικονισθείσης, γυναικείῳ σώματι, Σταυρόν τε καὶ Κάλαμος, Στέφανον καὶ Σπόγγον τεθέασαι.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Τῶν Ἁγίων. ᾨδὴ εʹ. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τοὺς ἐν νυκτὶ ἀπάτης κεκρατημένους, πρὸς φῶς καθωδήγησας, καὶ μισθὸν ἐκομίσω, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος.

Οἱ τοῦ Χριστοῦ ὁπλῖται Ἕρμιππός τε, καὶ ὁ θεῖος Ἑρμόλαος, ἅμα τῷ Ἑρμοκράτει, ἱερολογίαις δοξάζονται.

Ὑπὲρ σεπτῆς Τριάδος, οἱ τρεῖς ὁμοῦ ἐναθλήσαντες Μάρτυρες, μυριάσιν Ἀγγέλων, νῦν ἐν οὐρανοῖς συναγάλλονται. Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν πάντες, καταφυγὴν καὶ βεβαίαν ἀντίληψιν, κεκτημένοι Παρθένε, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ πάσης θλίψεως.

Τῆς Ἁγίας. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἠγώνισαι σεμνή, καὶ τὸν τύραννον ἔκτεινας, ῥητορεύσεσι ταῖς πανσόφοις, πρὸ βημάτων ἐμφρόνως τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα.

Νοῦν ἔχουσα στεῤῥόν, ἀπτοήτῳ φρονήματι, κατῄσχυνας τῶν εἰδώλων, τὰ σεβάσματα πάντα, γραφικαῖς ἀποδείξεσι.

Παστάδος νοητῆς, καὶ νυμφῶνος ἠξίωσαι, χορεύουσα σὺν Παρθένοις, ταῖς φρονίμοις ἐνθέως, Παρασκευὴ ἀοίδιμε. Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Τῶν Ἁγίων. ᾨδὴ ϛʹ. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἑρμόλαος ὁ γενναῖος ὁπλίτης, Ἑρμοκράτης τε καὶ Ἕρμιππος ἅμα, μίαν στεῤῥῶς ἐπεδείξαντο γνώμην, ἕνα Θεὸν ἐπὶ πάντων κηρύξαντες· θανόντες τε διὰ Χριστὸν οὐρανίους στεφάνους ἐδέξαντο.

Ῥανίσι τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων, ἑαυτοῖς περιφοινίξαντες χλαῖναν, θεοπρεπῆ, ἀθλοφόροι Κυρίου, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων παρίστασθε, δεόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν, σὺν ἁπάσαις ταῖς ἄνω Δυνάμεσι.

Μεμύηται τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ, διὰ σοῦ Παντελεήμων ὁ μέγας, πίστιν ὀρθήν· καὶ ἀθλήσας νομίμως, τοῦ μαρτυρίου σοι πρόξενος γέγονεν, Ἑρμόλαε· μεθ' οὗ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἱκέτευε. Θεοτοκίον.

Ὁ κλύδων με τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, συνταράττει καὶ βυθῷ παραπέμπει, διηνεκῶς, ἀπογνώσεως Κόρη. Ἀλλὰ προφθάσασα χεῖρά μου ὄρεξον, καὶ δίδου μοι πρὸς γαληνούς, μετανοίας λιμένας ὁρμίζεσθαι.

Τῆς Ἁγίας. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἀγγέλου, παρουσίᾳ τὴν στέρνοις τεθεῖσάν σοι, μεγίστην πάνσεμνε πλάκα, καὶ χειρῶν τοὺς ἥλους ἔνδοξε Μάρτυς, ὁ Δεσπότης, ῥοπῇ θείᾳ θᾶττον ἠφάνισεν.

Νέαν σε, πρωτομάρτυρα Θέκλαν δοξάζομεν, οἷα κηρύξασαν πᾶσι, καὶ πολλοὺς φωτίσασαν θείῳ λόγῳ, καὶ ἀπίστους, πρὸς τὴν ἔνθεον πίστιν ῥυθμίσασαν.

Ἔῤῥει σου, τῶν ἐνθέων δογμάτων ὁ σύλλογος, μελισταγῶν ἐκ χειλέων, καὶ τὴν γνῶσιν πάντων ἐδίδασκες, παῤῥησίᾳ, Παρασκευὴ Μαρτύρων ἀγλάϊσμα. Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε· ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρῳ

» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν ναόν σου πάνσεμνε, ὡς ἰατρεῖον, ψυχικὸν εὑράμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ πιστοὶ, μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τοῦ νυμφίου σε φωνὴ, καλέσασα ὡς νύμφην, στεφάνῳ ἀφθαρσίας ἐκόσμησε, θεόφρον Παρασκευὴ πανευκλεὴς, καὶ μετὰ ἀθλοφόρων καὶ Μαρτύρων τῶν σεπτῶν, ἀξίως συνηρίθμησε· μεθ' ὧν εὐφραινομένη, μέμνησο τῶν ἐκτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτήν σου, καὶ συνελθόντων ἔνδον τοῦ ναοῦ σου· ἐν αὐτῷ γὰρ νυνὶ παρεστῶτες, ἀπὸ ψυχῆς προσφέρομέν σοι τοὺς ὕμνους, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚϚ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων Ἑρμολάου, Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους.

Στίχοι.

Ἕρμιππος, Ἑρμόλαος ἠδ' Ἑρμοκράτης,
Ἑρμῆν σέβοντας ᾔσχυναν παῤῥησίᾳ.

Ἑρμόλεως ἕκτῃ τε καὶ εἰκάδι δειροτομήθη.

Οὗτοι ἐκ τοῦ κλήρου τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας ὑπῆρχον Πρεσβύτεροι, περιλειφθέντες ἐκ τῶν καέντων Ἁγίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου, κρυπτόμενοι ἔν τινι δωματίῳ. Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἅγιος Παντελεήμων συνελήφθη, καὶ, παρά τινος τὰ τῶν Χριστιανῶν ἐμυήθη, πρὸς τοῦ Μαξιμιανοῦ ἐρωτώμενος, ἐκεῖνος, μὴ εἰδὼς ψεύσασθαι, Παρὰ Ἑρμολάου, ἔφη, τοῦ Πρεσβυτέρου, αὐτίκα πέμπονται οἱ τοῦτον πρὸς τὸν Μαξιμιανὸν ἄξοντες· σὺν αὐτῷ δὲ, καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν οἱ στρατιῶται ἤγαγον. Ἐρωτηθέντες οὖν οἱ Ἅγιοι, καὶ παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι κηρύξαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς.

Στίχ. Θεῷ παρασκευάσασα ἁγνὸν ὡς δόμον,
Σαυτὴν ἀγῶσι, σεμνὴ, εἰς κατοικίαν.

Παρασκευὴν ἔκτανεν εἰκάδι χαλκὸς ἐν ἕκτῃ.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντωνίου, ἐκ κώμης τινὸς τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης, γέννημα Χριστιανῶν γονέων, Ἀγάθωνος καὶ Πολιτείας προσαγορευομένων· οἵτινες, τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου ἀόκνως διατηροῦντες, ἐτύγχανον ἄτεκνοι· ἐφ' ᾧ καὶ προσηύχοντο τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως δοῦναι αὐτοῖς τέκνον. Ὁ δὲ Δημιουργὸς Θεὸς, ὁ καὶ τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν, ἐδωρήσατο αὐτοῖς τέκνον θῆλυ, τὴν παροῦσαν ἁγίαν· ἣν καὶ τεκόντες ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος ἕκτῃ, ὠνόμασαν αὐτὴν διὰ τοῦτο, ἐν τῷ ἁγίῳ Βαπτίσματι, Παρασκευήν. Αὕτη δὲ, ἐκ σπαργάνων μητρικῶν, τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, ἦν παιδευομένη καὶ νουθετουμένη παρὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς. Ἐκμαθοῦσα δὲ καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα, ἀνεγίνωσκε διηνεκῶς τὰς θείας Γραφὰς, καὶ οὐ διέλειπε σχολάζουσα ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ προσευχῇ.

Τελευτησάντων δὲ αὐτῆς τῶν γονέων, πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς διανείμασα τοῖς πτωχοῖς, αὐτὴ δὲ ἀποκαρεῖσα, καὶ τὸ μοναδικὸν σχῆμα περιβαλομένη, ἐξῆλθε κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων εἵλκυσε πρὸς θεογνωσίαν· διό τινες Ἰουδαῖοι διέβαλον αὐτὴν πρὸς τὸν Βασιλέα Ἀντωνῖνον, λέγοντες· Ὅτι γυνή τις, ὀνόματι Παρασκευὴ, κηρύσσει Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τῆς Μαρίας, ὃν οἱ πατέρες ἡμῶν τῷ σταυρῷ προσήλωσαν.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν ἀχθῆναι αὐτὴν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτὴν, ἔκθαμβος ἐγένετο ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ τῇ ὡραιότητι αὐτῆς. Λέγει οὖν αὐτῇ· Ἐὰν πεισθῇς μοι, καὶ θύσῃς τοῖς θεοῖς, πολλῶν δωρεῶν ἔσῃ κληρονόμος· εἰ δὲ μὴ εἰς πολλὰς βασάνους σε παραδώσω. Ἡ δὲ Ἁγία στεῤῥοτάτῳ λογισμῷ πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο· Μή μοι γένοιτο ἀρνήσασθαι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου· θεοὶ γὰρ οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μὴ ποιήσαντες ἀπολέσθωσαν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, κελεύει κασίδαν (περικεφαλαίαν) σιδηρᾶν πεπυρακτωμένην ἐπιτεθῆναι τῇ κεφαλῇ τῆς Μάρτυρος· οὗ γενομένου, θείᾳ δρόσῳ ἀβλαβὴς διεφυλάχθη. Ἐπὶ δὲ τῷ τοιούτῳ θαύματι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἶτα κελεύει λέβητα χαλκοῦν, ἐλαίου μεστὸν καὶ πίσσης, ἐκκαυθῆναι σφοδρῶς, καὶ ἐν τούτῳ βληθῆναι αὐτήν· οὗ γενομένου, ἡ Ἁγία ἑστῶσα ἐν μέσῳ ὡρᾶτο τοῦ λέβητος δροσιζομένη. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Βασιλεὺς, ἔφη· Ῥάντισόν με ἀπὸ τοῦ λέβητος, ὦ Παρασκευὴ, ὅπως γνῶ, εἰ ἄρα ἡ πίσσα καὶ τὸ ἔλαιον ὑποκαιόν ἐστιν. Ἡ δὲ Ἁγία, πλήσασα τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκ τοῦ λέβητος, κατὰ τῆς ὄψεως τοῦ Βασιλέως ἔῤῥιψε. Καὶ εὐθέως ἐπηρώθησαν αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ λέγων· Ἐλέησόν με δούλη τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ δός μοι τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ πιστεύσω εἰς τὸν Θεὸν, ὃν σὺ κηρύττεις. Καὶ ἀναβλέψας εὐθὺς ἐπίστευσεν ὅ, τε Βασιλεὺς Ἀντωνῖνος, καὶ πάντες οἱ ὑπ' αὐτόν· καὶ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἡ δὲ Ἁγία, ἐκεῖθεν ἐξελθοῦσα, ἀπῆλθεν εἰς ἑτέρας πόλεις καὶ κώμας, κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Εἰσελθοῦσα δὲ εἴς τινα πόλιν, ἐν ᾗ ἐβασίλευεν Ἀσκληπιός τις, προσήχθη ἡ Ἁγία ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐπικαλεσαμένη, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἑαυτὴν σφραγισαμένη, Χριστιανὴν ὡμολόγησεν εἶναι, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἀνεκήρυξεν. Ἐπὶ τούτῳ ὁ Βασιλεὺς ταραχθεὶς, ἔπεμψεν αὐτὴν πρὸς τὸν ἔξω τῆς πόλεως ἐμφωλεύοντα φοβερώτατον δράκοντα, ᾧ ἐκ συνηθείας τοὺς καταδίκους θανάτῳ κατάβρωμα παρεῖχον. Ἐπεὶ δὲ ἡ Ἁγία παρέστη τῷ χώρῳ, ἐν ᾧ ὁ δράκων κατῴκει, ἰδὼν αὐτὴν ὁ δράκων, μέγα ἐβρύχησε· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, καπνὸν ἐξήνεγκε πολύν. Ὡς οὖν ἡ Ἁγία παρέστη πλησίον τοῦ θηρὸς, εἶπε· Θηρίον, ἔφθασεν ἐπὶ σὲ ὀργὴ Θεοῦ καὶ ὄλεθρος. Ἐμφυσήσασα δὲ εἰς αὐτὸν, τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἐποιήσατο κατ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ, μέγα συρίξας, διεῤῥάγη εἰς δύο, καὶ ἄφαντος ἐγένετο. Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες, ἐπίστευσαν.

Ἡ δὲ Ἁγία, ἀπελθοῦσα εἰς ἑτέραν πόλιν, ἐν ᾗ ἐβασίλευε βασιλεὺς ἕτερος, ὀνόματι Ταράσιος, ἐκήρυττε τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ· καὶ μαθὼν περὶ αὐτῆς ὁ Βασιλεὺς, παρέστησεν αὐτὴν τῷ βήματι αὐτοῦ. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ, Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὡμολόγησε, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν τὸν

Digitized by Google

Χριστὸν ἐκήρυξε. Καὶ ἐπὶ τούτῳ λέβητος χαλκοῦ, ἐλαίου καὶ πίσσης καὶ μολύβδου γέμοντος, προτεθέντος, καὶ ὑποκάτω πυρὸς ἀναφθέντος, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ· Θείου δὲ Ἀγγέλου ἐπιστασία τοῦ λέβητος ψυχρανθέντος, ἀβλαβὴς ἡ Ἁγία διέμεινε. Πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους αὐτῇ προσαγαγών, τὸ στεῤῥὸν αὐτῆς οὐκ ἐσάλευσε. Τελευταῖον δὲ ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν. Οὗ γενομένου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς τὰς αἰωνίους ἀπέστη μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰγνατίου τοῦ Στειρωνίτου· καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, πέραν ἐν Χάλδαις· καὶ τῶν Ἁγίων Ἀππίωνος καὶ Ἱερουσαλήμ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἁγίων. Ὠδὴ ζʹ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λαμπρυνθεὶς τῷ ἀδύτῳ, φωτισμῷ τῆς ἐνθέου πίστεως Ὅσιε, πρὸς φῶς θεογνωσίας, πληθὺν τῶν σωζομένων, μελῳδοῦσαν ὡδήγησας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀδελφὰ συμφρονοῦντες, Ἑρμοκράτης ὁ μέγας καὶ θεῖος Ἕρμιππος, Ἑρμόλαε παμμάκαρ, σὺν σοὶ τοῦ μαρτυρίου, πόμα πίνουσι ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ, προσεπέλασας Μάρτυς θέσει θεούμενος, καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων, γηθόμενος κραυγάζεις, τῷ Δεσπότῃ Ἑρμόλαε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπερθέου Τριάδος, ἐκκαιόμενοι πόθῳ, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τὸ πῦρ τῆς ἀθεΐας, αἱμάτων ταῖς ῥανίσι, κατεσβέσατε ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἡ Θεὸν σαρκοφόρον ἀποκυήσασα, ἐκ πάσης ἁμαρτίας, καὶ θλίψεως βοῶντα, τὸν λαόν σου περίσωζε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός.

Τῆς Ἁγίας. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Ὑπὸ Κυρίου, σὺ φρουρουμένη πρὸ βήματος ἀσεβῶν, Μάρτυς, τὰς μασχάλας ἔστεγες καρτερῶς, φλεγομένη καὶ ὑπέψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός μου βοῶσα καὶ Κύριος.

Φλέξαν μηδόλως, τοὺς παρανόμους καίει μᾶλλον τὸ πῦρ, Κόρη, ὁ Χριστὸς δὲ φυλάττει σε ἀβλαβῆ, καθὼς πάλαι διεσώσατο, πυρὸς τοῦ βρέμοντος, ἀδεεῖς Νεανίας χειρὶ κραταιᾷ.

Ἤπειρον πᾶσαν, σαφῶς καὶ πόλον μὴ τεκτηνάμενοι, ὄντως, τὰ δαιμόνια ξόανα καὶ θεοί, ἀπολέσθωσαν ἐκραύγαζες· Χριστὸς δὲ ὁ Κύριος, πλαστουργός ἐστι πάντων ἐκήρυττες.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Τῶν Ἁγίων. Ὠδὴ ηʹ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ ἱερὸς Ἑρμόλαος, ἱερῶς φωτιζόμενος, τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον τυθέντι ἀναίμακτον, θυσίαν προσενήνοχε, καὶ σφαγιασθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἑκουσίως, εὐπρόσδεκτος θυσία, προσηνέχθη κραυγάζων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένος πρόσεισιν, ἀπιστίᾳ τὸ πρότερον, ὁ Παντελεήμων· καὶ τὸ ζῆν δρεψάμενος, σεπτῇ παραινέσει σου, ζωοποιῷ προσκλήσει Χριστοῦ, τὸν θανατωθέντα, ἀναστήσας πρὸς ὕψος, ἀνῆλθε μαρτυρίου, μετὰ σοῦ τὸν Σωτῆρα, δοξάζων εἰς αἰῶνας, Ἑρμόλαε τρισμάκαρ.

Ὁ ἱερὸς Ἑρμόλαος, ὁ παμμέγιστος Ἕρμιππος, καὶ ὁ Ἑρμοκράτης, οἱ στεῤῥοὶ ἀδάμαντες, σαρκὸς οὐκ ἐφείσαντο, οὐ τοῖς γλυπτοῖς ἐπέθυσαν· θύματα δεκτὰ δὲ, ἑαυτοὺς τῷ Δεσπότῃ, προσήγαγον βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὸ Χριστοῦ ῥωννύμενος, ὁ θεόφρων Ἑρμόλαος, ἀποκεκρυμμένον γενεαῖς μυστήριον, πιστοῖς ἀπεκάλυπτεν, ἐγκεκρυμμένος φόβῳ ἐχθρῶν, καὶ φανερωθεὶς, τὸν φανερῶς ὑπὲρ πάντων, τυθέντα Θεὸν Λόγον, καταγγέλλει καὶ θνήσκει, καὶ ζῇ μετὰ Μαρτύρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ τερπνὸν παλάτιον, καὶ φαιδρὸν ἐνδιαίτημα, τοῦ Παμβασιλέως, Παναγία Δέσποινα, ὑμνοῦμεν δεόμενοι· Ναοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, καθαρεύσαντας πάσης, κακίας ἐναντίας, καὶ βοῶντας ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Οὐκ ὄντας θεοὺς ἀλλὰ ψευδῆ, δαιμόνων φάσματα, Μάρτυς ἀπέδειξας, καὶ κατηδάφισας τέλεον, καὶ εἰς τέλος κατελέπτυνας, ἐν εὐφροσύνῃ τῷ Χριστῷ, ἀπαύστως μέλπουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ναοῦ δονηθέντος ἐπὶ γῆς, ἐπιφοιτήσει σου, Ἀπόλλων πέπτωκε, καὶ κατηκόντισται ξόανα, ἐνεργείᾳ τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, δι' οὗ φραχθεῖσα μυστικῶς, ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ, ἀνεβόας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κάλλους καὶ τοῦ πόθου σου Χριστὲ Παρασκευὴ ἡ ἁγνή, τρωθεῖσα ἔφερε, πυρὸς τὴν ἔκκαυσιν κράζουσα· Εἰς ὀσμὴν τοῦ θείου μύρου σου, νῦν ἐναθλοῦσα καρτερῶς, δραμοῦμαι ἄλυκτα, σοῦ ὀπίσω ἐπευλογοῦσα τὸ θεῖόν σου ὄνομα.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες σε, εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Ἁγίων. Ὠδὴ Θʹ. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἵστασο ἔναντι ἐχθρῶν, τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν Παναοίδιμε, ὁμολογήσαντα, ὁμολογίαν ἐπὶ Πιλάτυ καλὴν· καὶ ἀπαχθεὶς πρὸς τὴν σφαγὴν, τὴν γῆν μὲν ἡγίασας, τῷ θείῳ αἵματι, οὐρανὺς δὲ τῇ ψυχῇ κατελάμπρυνας.

Ὤφθητε τρίφωτος λαμπὰς, θείου Πνεύματος πυρὶ ἀναπτόμενοι, Ἕρμιππε ἔνδοξε, σὺν Ἑρμοκράτει τῷ Ἑρμολάῳ τε, καταφαιδρύνοντες ψυχὰς, πιστῶν θείᾳ χάριτι, καὶ ἐκδιώκοντες, δυσσεβείας τὴν ἀχλὺν παναοίδιμοι.

Στόματι ἅπαντες λαμπρῷ, γεγηθότι τε φρονήματι μέλψωμεν, τὺς Ἀθλοφόρους Χριςοῦ, τὴν θείαν δόξαν ὥσπερ ἱμάτιον, ἐστολισμένους εὐπρεπῶς, καὶ νῦν τὰ οὐράνια, περιπολεύοντας, καὶ θαυμάτων ποταμοὺς ἀναβλύζοντας.

Ἥλιε ἄδυτε Χριστὲ, Ἑρμολάου ἱεραῖς παρακλήσεσι, Παντελεήμονος, καὶ Ἑρμοκράτους, καὶ τῶν συνάθλων αὐτῶν, μὴ ἀποστήσῃς ἀφ' ἡμῶν, Λόγε τὰ ἐλέη συ· ἀλλὰ συνήθως ἡμᾶς, οἰκτειρήσας τῶν κακῶν ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ σύμπαντα, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μυ, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τῆς Ἁγίας. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ῥευστῆς βιοτῆς καὶ προσκαίρου, Μάρτυς τὴν μέλλουσαν ἠλλάξω, κάλλος τὸ ἀμήχανον ὁρᾶν, τοῦ σοῦ νυμφίου ἐπειγομένη τρανῶς· ὅθεν στεφάνων ἔτυχες, τῶν ἀκηράτων καλλιπάρθενε.

Ἤκουσας φωνῆς βεβαιούσης, Παρασκευὴ σοῦ τὰς αἰτήσεις, θείας οὐρανόθεν καὶ τὸν δρόμον, προθύμως Μάρτυς σεμνὴ διήνυσας, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, κάραν τμηθεῖσα τὴν ἐρίτιμον.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν δωρηθῆναι, Παρασκευὴ Χριστὸν ἐξαίτει, πᾶσι τοῖς τῷ θείῳ ναῷ σου, προσερχομένοις ἐν θερμοτάτῃ πίστει, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ τῶν δεινῶν τὴν ἀπολύτρωσιν. Θεοτοκίον.

Ὤφθης Χερουβὶμ ἀνωτέρα, καὶ οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἄχραντε Παρθένε Μαρία, βουλῆς μεγάλης τεκοῦσα Ἄγγελον, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Κριτὴν ἁπάντων ἐλευσόμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥωσθεῖσα καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀθλοῦσα Μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀπείληφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Παρασκευὴ πανθαύμαστε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου. Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γʹ. δευτεροῦντες τὸ αʹ.

Ἦχος αʹ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, χοροβατοῦσα σεμνὴ, ἅμα Παρθένοις Μάρτυς, ταῖς φρονίμοις ἐκείναις, ἐκεῖθεν ἐκομίσω χάριν σοφὴ, τοῦ ἰᾶσθαι νοσήματα, ἀποδιώκειν τε πνεύματα μυσαρὰ, ἐκ τῶν πίστει προσιόντων σοι.

Ῥήξασα κράτος τυράννων, ἀθεωτάτων σεμνὴ, καὶ πρὸς Θεὸν τὰς βάσεις, ἀναθεῖσα Παρθένε, οὐδόλως ἐπτοήθης, οὔτε κρουσμὸν μολυβδίνων σφυρῶν, οὔτε πῦρ, οὔτε ξεσμοὺς τῶν σαρκῶν σου, οὔτε βρασμὸν τῶν λεβήτων, οὔτε ξίφους σφαγήν.

Ἀσκήσει πρώην τὸ σῶμα, τήξασα ἔνδοξε, τὸ δεύτερον ἀθλήσει, στομωθεῖσα τὴν φρένα, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, Μάρτυς Χριστοῦ, οὐρανοχάλκευτον φάσγανον, ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνείᾳ δοκιμασθὲν, ταῖς αἰκίαις Καλλιπάρθενε.

Δόξα, Ἦχος βʹ.

Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. Ἀκούσωμεν τῆς παρθένου ἐγκώμιον· Ὦ Παρθενία, ναὸς Θεοῦ!

Digitized by Google

ὦ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα! ὦ Παρθενία, Ἀγγέλων συμμέτοχε!

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει τὰ ἐλλείποντα τῇ Δ΄. Δεκεμβρίου.

ΤΗ ΚΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

Ἐὰν τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἐν Κυριακῇ, ὅρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν ΙΑ΄. τοῦ παρόντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α΄. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐπαξίως κληθεὶς Παντελεήμων, ὅτε τὸ φιλάνθρωπον πᾶσιν ἐφήπλωσας, τὴν τῶν ψυχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τῶν σωμάτων, τὴν θεραπείαν ἐπιδεικνύμενος, τότε τὴν φερώνυμον κλῆσιν ἐπλούτησας, τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν, καὶ εὐσεβείας ἀντιμισθίαν Μάρτυς εὑράμενος, στεφανηφόρος καὶ ἀήττητος, στρατιώτης δειχθεὶς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἰαμάτων τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν εὐσέβειαν πάντων προέκρινας, τῆς μητρικῆς ἀντεχόμενος, θεοσεβείας, καὶ πατρικὴν μισήσας δυσσέβειαν· τότε σοι τὴν ἔνθεον αἴγλην δεδώρηται, τῶν φωτισμάτων ἡ ἄβυσσος, ὁ φωτοδότης, τοῦ Θεοῦ Λόγος ὁ μεγαλόδωρος, θείᾳ προγνώσει προειδώς σοι, Παντελεῆμον σοφὲ τὴν λαμπρότητα, ἣν ὑπέδειξας πᾶσιν, εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

Ὁ ἐξ ἀΰλων πηγῶν τοῦ σωτηρίου, τῶν θείων ἰάσεων ἀεὶ τὴν χάριν ἀντλῶν, καὶ δαψιλῶς ἀρυόμενος, καὶ διανέμων, τοῖς προσιοῦσί σοι παμμακάριστε, πάντας τοὺς τὴν ἔνδοξον σοῦ καὶ πανίερον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, πιστῶς τελοῦντας, χάριτι θείᾳ τούτους καταύγασον, θεομιμήτῳ κεχρημένος, προσωνυμίᾳ σαφῶς καὶ χρηστότητι, ἣν δυσώπησον πᾶσι, δωρηθῆναι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

Ἐξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀναργύρου, τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα πρὸς εὐωχίαν μυστικήν, καὶ πρὸς πανήγυριν ἑόρτιον ἄγουσα, τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα. Ἐπέστη γὰρ ἡμῖν θαυματουργὸς ἰατρὸς, τὰς νόσους πάντων ἰώμενος, Παντελεῆμον ὁ στεῤῥὸς ἀθλητής· καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι᾽ ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ᾽ ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες· καὶ ἐγὼ Μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς, καὶ μετ᾽ ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν θεὸς ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἔτι ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ. (Κεφ. μγ. 9.)

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυ- (Κεφ. γ. 1.)

Digitized by Google

σὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 15. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν, εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆν· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Βυζαντίου.

Ἀγῶνα καλὸν ἠγωνίσω, καὶ δρόμον τετέλεκας τοῦ μαρτυρίου σου, Μάρτυς Παντελεῆμον· διὸ ἐν ὑψίστοις μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, ἀντάξια τῶν πόνων σου, εἰληφὼς τὰ ἄνω βασίλεια. Ἀλλὰ πρέσβευε, ἰατρὲ παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ἀναργύρως τὴν χάριν παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε· καὶ πνεύματα διώκεις, τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ· καὶ τυφλοῖς ἀναβλέπειν δεδώρησαι, ὡς αὐτοῦ θεράπων γνήσιος. Ἀλλὰ πρέσβευε ἰατρὲ, παμμακάριστε, τοῦ δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ, εἰρήνην σταθηρὰν, καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσι μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀπεσείσω τὴν πλάνην τοῦ πατρὸς πανένδοξε· καὶ τοὺς λόγους τῆς μητρὸς ἐμφρόνως δεξάμενος, ὑπὲρ χρυσίον ἐκαρποφόρησας, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν· καὶ ἰατρὸς ἄριστος ἐδείχθης, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε. Βαίνων δὲ ἐν χάριτι ἐν τῇ ὁδῷ, εὗρες κείμενον χαμερπὲς νήπιον, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέν· καὶ πρὸς Θεὸν εὐξάμενος, καὶ ἐκτενῶς δυσωπήσας, εὐθὺς τὸν παῖδα ἀνέστησας, καὶ τὸ θηρίον διεσπάραξας. Διὸ μνημόνευε καὶ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Μητρὸς εὐσεβοῦς ἐπιποθήσας πίστιν, τοῦ πατρὸς διωρθώσω τὴν ἀσέβειαν· ταῖς γὰρ Ἑρμολάου στηριχθεὶς διδασκαλίαις, ἐν τούτῳ καὶ τὸ Βάπτισμα ἐτέλεσας, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ, τῶν νοσούντων θεραπευτὰ, καὶ τῶν παθῶν διῶκτα. Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἐκ περιστάσεως, τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος πλ. α'. Γερμανοῦ.

Ἡ παμφαὴς τοῦ Μάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς ἥλιος τοῖς πέρασι, καὶ ἀπαύστως δᾳδουχεῖ τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, νόσους ἀποσοβοῦσα, καὶ πάθη θεραπεύουσα· ἱκετεύει γὰρ ἀεὶ Παντελεῆμον τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ὁμοφρόνως ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀναδησάμενον, τὸν φωστῆρα τῆς οἰκουμένης, καὶ ἀειλαμπῆ ἀστέρα τῆς Ἐκκλησίας· διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἴπωμεν· Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, γενοῦ ἡμῶν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων σωτηρία, καὶ σκέπη ἀσάλευτος, πρεσβεύων πρὸς Κύριον ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἄρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Digitized by Google

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Παντελεήμονος μνήμην, τοῦ ἐλεήμονος, μετ' ἐγκωμίων ἄγειν, φιλομάρτυσι χρέος· οὗτος γὰρ τὸν μόνον ἐν οἰκτιρμοῖς, καὶ ἐλέει ἀνείκαστον, τῇ συμπαθείᾳ ζηλώσας τὴν παρ' αὐτοῦ, θείαν χάριν ἐκομίσατο.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Τὴν κατὰ γνώμην σὺ χάριν, ἐφιλοσόφησας, ἐμμελετῶν τῇ πράξει, ἣν ἐπίβασιν εὗρες, μάκαρ θεωρίας τῆς ἀληθοῦς, εὐεργέτης γενόμενος, τῶν κακουμένων ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, Χριστὸν ἔχων θεῖον φάρμακον.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τίς ἂν ἀξίως τοὺς ἄθλους ἐκδιηγήσαιτο, Παντελεῆμον Μάρτυς, οὓς ἀνέτλης γενναίως, ἅπασαν ἰδέαν τιμωρῶν, ἀπελέγξας ἀνίσχυρον, πρὸς τὸν ἑνόντα σοι πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Βυζαντίου.

Μητρικὴν ἀγαπήσας εὐσέβειαν, τὴν τοῦ πατρὸς διωρθώσω ἀσέβειαν· καὶ τῷ ἰατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος, ἰατρικῶς σεαυτὸν ἐξεπαίδευσας· καὶ θείᾳ χάριτι ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν ὀλοθρευτὴς, καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτὴς ἀναδέδειξαι. Ἀλλ' ὡς ἐν ἄθλοις τὸ εὔτονον, καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον κεκτημένος, Παντελεῆμον Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐκτενῶς ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Ἀθλοφόρε ἅγιε, καὶ ἰαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μητρὸς τὸ εὐσεβὲς, ἀγαπήσας παμμάκαρ, πατρὸς τὸ ἀσεβὲς, εὐσεβῶς διωρθώσω· ὅθεν καὶ χάριν εἴληφας, ἐκ Θεοῦ παντοκράτορος, τὰ νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν θεραπεύειν, Μάρτυς ἔνδοξε, Παντελεῆμον τῶν πίστει, θερμῇ προστρεχόντων σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσιν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον, καὶ ἀθλοφόρον οἱ πιστοὶ γενναιότατον, σὲ εὐφημοῦμεν ἅπαντες, Μαρτύρων καλλονὴ, πίστει ἑορτάζοντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, Μάρτυς παναοίδιμε· τοὺς σεπτοὺς δὲ ἀγῶνας, μελῳδικῶς δοξάζομεν σοφὲ, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθὴ, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Παντελεῆμον ἀθλητὰ, τὸν Ζωοδότην δοξάζουσα, τὸν σὲ προστάτην θερμὸν ἀναδείξαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, Παρθενομῆτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σὲ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι παράσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν΄.
Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Πεντηκοστάριον, Ἦχος β΄.

Ἐλεήμονα Χριστὸν, Παντελεῆμον νῦν ἐκδυσώπει, θεῖε Ἰατρὲ, ἀπαλλάξαι με παθῶν, καὶ ἐλεῆσαί με.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον ιβ΄.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, κατὰ Ἀλφάβητον ἀντίστροφον.

Digitized by Google

Ποίημα Θεοφάνους.
Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραω-
» νίτιδα, πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύ-
» ναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμό-
» χθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
» Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὡς ὡραίαν ὡς περικαλλῆ, ὅλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεὸς σὲ ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ᾤκησε, τὴν ἀμώμητον· ὃν δυσώπει Πανάμωμε, μώμȣ ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικῶς Ἁγνὴ ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαντος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν ἱκέτευε, δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὅλην ἀνεκαίνισας. Ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μȣ τὴν αὔλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Παντελεήμονα τὸν πανάριϛον Μάρτυρα μέλπω.
Θεοφάνους.
Ὠδὴ α'. Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Προσελθὼν προθύμως τῷ Χριστῷ, πρὸ τῆς τελειώσεως, τῆς ἐν Χριϛῷ τὸν νεκρὸν πρῴην ἤγειρας· νῦν δέ με πανόλβιε, νεκρωθέντα τῆς ἁμαρτίας τῷ δήγματι, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, ὦ Παντελεῆμον ζωοποίησον.

Ἀνατείλας οἷά περ ἀστήρ, φέρων ἐν νεότητι, πρεσβυτικὴν καὶ θεόφρονα σύνεσιν, καλλονῇ τε σώματος, τὴν εὐπρέπειαν τῆς ψυχῆς ἐπικτώμενος, τῷ δεδοξασμένῳ, Λόγῳ καθωράθης ὡραιότατος.

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ Χριστὸν, μάκαρ ἐνδυσάμενος, διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος γέγονας, θεοφόρον ὄργανον, καὶ δοχεῖον τῆς ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, πάντας θεραπεύων, πάντων ἰατρεύων τὰ νοσήματα.

Τὴν σοφίαν φίλην σεαυτῷ, περιποιησάμενος, καὶ κοινωνὸν τῆς ζωῆς ἐπαγόμενος, ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, καὶ στεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων κεκόσμησαι, θείας ἀγλαΐας, Μάκαρ ἀποστίλβων τῇ λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Εὐλογίαις Πάναγνε σεμνή, φύσιν τὴν ἐπάρατον, παρακοῇ γενομένην τȣ Κτίσαντος, τὸν Χριστὸν γεννήσασα, ἐστεφάνωσας, καὶ φθορᾶς ἠλευθέρωσας· ὅθεν γεγηθότες, πάντες οἱ πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν.

Καταβασία.

» Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσί, πόντον Ἐ-
» ρυθρὸν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες,
» ἀναβάτας τριστάτας δυσμενεῖς ὁρῶντες ἐν
» αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον·
» Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρῖνον Κύριε, ἡ
» τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρός σου πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Ὑπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμίαις, σκυθρωπάζουσαν.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Ἄχραντε· τὴν ταπεινὴν καρδίαν μȣ, φαρμαχθεῖσαν ἰῷ τοῦ ὄφεως, δραστικῷ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐπακούσας γέγονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὔκαρπος, δεξαμένη σπόρον πολύτιμον, καὶ τεκοῦσα Τρισμάκαρ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ἐνέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντείου δήγματος, καὶ τὴν ψυχὴν ἐζώωσας, θεοπνεύστως ἀναγεννώμενος, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὅλων παριστάμενος.

Ἠλλοίωσας τὸ ἄθεον, τῶν τυράννων πρόσαγμα, καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, ἀντὶ πάντων τοῦτον κτησάμενος, καὶ γέγονας Θεόφρον μεγαλέμπορος.

Μητρός σȣ τὴν εὐσέβειαν, ἀγαπήσας Ἔνδοξε, τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀθεΐας τὴν πολυτάραχον, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐκλεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ φέρων θείῳ νεύματι, πᾶσαν κτίσιν Κύριος, ἐν ταῖς χερσὶ βαστάζεται, σοῦ Παρθένε· ὃν νῦν δυσώπησον, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενȣ̃ν-
» τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τὴν πίστιν κηρύξας τῷ σῷ πατρὶ, ἀνείλ-

Digitized by Google

κυσας πανεύφημε, τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνοίας· καὶ τυράννων μὴ πτήξας, τὸ ἄθεον φρόνημα, τῶν δαιμόνων κατῄσχυνας, τὸ ἀνίσχυρον θράσος· ὅθεν καὶ τὴν χάριν, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, Παντελεῆμον πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκω-
» μένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ
» κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σταγόνα μοι, κατανύξεως ὄμβρισον Δέσποινα, ἐξαίρουσαν ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, καὶ τῆς ἀθυμίας μου, τὰς βλαβερὰς ἐπικλύσεις ἀναστέλλουσαν.

Ῥομφαίᾳ με, ἡδονῆς πληγωθέντα καὶ κείμενον, τραυματίαν Ἄχραντε, μὴ ὑπερίδῃς ἀλλ' ἴασαι, λόγχῃ καὶ τῷ αἵματι, τοῦ σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα, δεσποτείαν ἁπάσης τῆς κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος θείας ἀξίωσον· ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθήν μου προστάτιν Παναμώμητε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Νυττόμενος, τοῦ Δεσπότου τῷ πόθῳ διέσπειρας, τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι, σαυτὸν γυμνάζων πρὸς ἄθλησιν, ἥν περ καὶ διήνυσας, τὰς δι' αἰῶνος ἐλπίδας προορώμενος.

Αἰνέσεως, τῷ Θεῷ τὴν θυσίαν προσήνεγκας σαφῶς βδελυξάμενος, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα· ὅλον δὲ τὸ φρύαγμα, τῶν ἀσεβῶν Ἀθλοφόρε κατεπάτησας.

Τετρωμένοις, βασκανίᾳ καὶ φθόνῳ μαχόμενος, τὴν ἀκαταμάχητον, τούτοις ἀντέστησας δύναμιν, Μάρτυς καὶ νενίκηκας, τὴν δυσσεβῆ τυραννίδα τροπωσάμενος;

Ὁ πρεσβύτου, Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις κρατούμενος, πρεσβύτου σε ῥήμασι, Παντελεῆμον ἐζώγρησε, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ πρὸς πολλῶν σωτηρίαν καὶ ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νεάνιδες, καὶ παρθένοι ὀπίσω σου ἔδραμον, Παρθένον νεάνιδα, σὲ καὶ Μητέρα θεώμεναι· μόνη γὰρ ἀμφότερα, εἰς ἓν συνῆψας ἀφράστως Θεονύμφευτε.

Καταβασία.

» Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σου
» Χριστὲ ὁ Θεός· ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρ-
» θένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς κραυγάζον-
» τας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
» τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ
» νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Ὁδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα Ἄχραντε ὁδήγησον, ὁδὸν εἰς εὐθεῖάν με νῦν εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημνιζόμενον.

Ξενώσας φρενὶ, ἐμαυτὸν ἀγνώμονι Παρθένε ἁγνὴ, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν παθῶν πλανώμενος· ἀλλ' ἐπίστρεψον σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσιν.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηῤῥύτων πότισον τὸν δοῦλόν σου, φλογμῷ συγκαιόμενον, τῶν ἁμαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον, προσβολαῖς τῶν δαιμόνων, Παρθενομῆτορ ἄχραντε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ φωτισμός.

Περιχαρῶς, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυς τοῦ μαρτυρίου, περιπεφραγμένος δυνάμει θείᾳ, καὶ καρτερίᾳ σταθερᾷ τὰς βασάνους, ὑπομένων, χαίρων ἐκραύγαζες· Ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Ἀθλητικῶν προϊστάμενος Μάκαρ ἀγωνισμάτων, θείᾳ δυναστείᾳ περιεγένου, τῆς τῶν ἀθέων δυσσεβοῦς τυραννίδος, καὶ μανίας τῆς δεισιδαίμονος, τὸν ἀγωνοθέτην, Χριστὸν ἐνδυσάμενος.

Νεανικὴν, σὺ τὴν ἔνστασιν ἔχων καὶ ῥωμαλέον, ψυχῆς τὸ ἀνάστημα κεκτημένος, πᾶσαν αἰκίαν ῥωμαλέως ὑπέσχης, καὶ ἀνδρείῳ Μάκαρ φρονήματι, χάριτι τοῦ θείου, Σταυροῦ κρατυνόμενος.

Ἀσυμφανῆ, διεκρούσατο λέσχην τῶν πλανωμένων, τῇ ἐπουρανίῳ διδασκαλίᾳ, ὁ Ἀθλοφόρος, καὶ πολλοῖς σωτηρίας, παραδό-

Digitized by Google

ξου γέγονεν αἴτιος, τῇ σῇ συνεργείᾳ Χριστὲ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Ρήσεις σοφῶν, καὶ αἰνίγματα πάντων δεδοξασμένη, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προαγορεύσεις, σὲ προετύπουν, προφανῶς ἐπ' ἐσχάτων, ἐσομένην Θεȣ͂ γεννήτριαν· ἄλλην γὰρ ἐκτὸς σȣ, ἁγνὴν οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία.

» Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας τὸ πρωτόγονον
» χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνῇ σε Χρι-
» στὲ, τὸν Δημιουργὸν, ἐν τῷ φωτί σου, τὰς
» ὁδοὺς ἡμῶν εὔθυνον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλȣμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Μή με δείξῃς δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψαι μοι, τὸν Κριτὴν καὶ Υἱόν σου, δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀθέσμοις μου πράξεσιν, εἰς ἱλασμὸν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σου. Οἴκτειρον σῶσόν με.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντας τοῖς πταίσμασιν, ὡς τὸν Κριτὴν κυήσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ἰνδαλμάτων τῆς πλάνης κατέπτυσας, καὶ κορυφουμένην ἀπάτην κατήργησας, θαυματουργῶν ἐξαίσια, καὶ τελῶν τὰς ἰάσεις Θεόσοφε.

Στεφανίτης ἐδείχθης πανάριςος· σὺ διὰ πυρὸς γὰρ διῆλθες καὶ ὕδατος· καὶ ἐν τροχῷ τεινόμενος, παραδόξως ἀνεῖλες τοὺς ἄφρονας.

Τῶν τυράννων τὸ θράσος κατέβαλες, τὰς δυσφορωτάτας αἰκίας τȣ͂ σώματος, τῇ τῆς ψυχῆς ςεῤῥότητι, διαθλήσας Θεόφρον ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς ὡς Θεὸς, ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἁγνὴ περιέχεται, περιγραφῇ τοῦ σώματος, ὁ τῇ θείᾳ μορφῇ ἀπερίγραπτος.

Καταβασία.

» Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύ-
» ριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σω-
» τηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α'.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριςȣ͂ τȣ͂ Θεȣ͂ ταῖς εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βοώντων ἀπαύστως. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Ἀναργύρου τὴν μνήμην, τȣ͂ γενναίȣ τὴν ἄθλησιν, τοῦ πιςοῦ τὰς ἰατρείας, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν φιλόχριστοι, ἵνα λάβωμεν ἔλεος, μάλιςα οἱ βορβορώσαντες, ὡς κἀγὼ, τȣ̀ς ἑαυτῶν ναούς· ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων ὁμοῦ τὴν θεραπείαν παρέχει. Σπουδάσωμεν οὖν, Ἀδελφοὶ, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχειν τοῦτον ἀσφαλῶς, τὸν ῥυόμενον ἐκ πλάνης τοὺς βοῶντας ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

Στίχοι.

Γαλακτόμικτον Μάρτυς αἷμα σῆς κάρας,
Δι' ἣν ὑδατόμικτον ὁ Χριστὸς χέει.

Φάσγανον ἑβδομάτῃ λάχεν εἰκάδι Παντελεήμων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ πόλεως Νικομηδείας, πατρὸς μὲν Εὐστοργίου τινὸς Ἕλληνος, ὕστερον δὲ Χριστιανοῦ γεγονότος ταῖς τοῦ υἱοῦ νουθεσίαις· μητρὸς δὲ Εὐβούλης, ἐκ προγόνων τὸν Χριστὸν σεβομένης. Ἐκπαιδεύεται οὖν τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην παρὰ Εὐφροσύνου, δόξαν μεγίστην ἔχοντος, ὃς καὶ ἐδόκει εἰς ἄκρον τῆς τέχνης ἐφικέσθαι· τὴν δὲ κατὰ Χριστὸν ἰατρικὴν τέχνην καὶ πίστην παρὰ Ἑρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου μανθάνει· δι' ἧς παῖδα τινὰ, ὑπὸ ἐχίδνης πληγέντα, νεκρὸν κείμενον παρὰ τὴν ὁδὸν ἐξανέστησεν, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν. Βαπτίζεται οὖν παρὰ Ἑορμολάου τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ χειραγωγεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· ὁ δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ γέγονεν οὕτω.

Τυφλός τις, προσελθὼν πρὸς αὐτὸν ἔτυχε τῆς ἰάσεως παρ' αὐτοῦ. Ἐρωτηθεὶς οὖν παρὰ τοῦ Βασιλέως· Τίς αὐτῷ τῆς θεραπείας γέγονεν αἴτιος; Ὁ Παντολέων, εἶπε (τοῦτο γὰρ αὐτῷ πρότερον ὄνομα.) ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν· εἰς ὃν καὶ αὐτὸς ἔφη πιστεύειν. Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν εὐθὺς τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Παντελέων ἤχθη πρὸς τὸν Βασιλέα· καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ μήτε ὑποσχέσεσι μήτε ἀπειλαῖς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως σαλευθεὶς, τύπτεται δεινῶς, καὶ λαμπάσι φλέγεται. Ἐμφανισθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος, ἐν σχήματι Ἑρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου, θαῤῥεῖν παρακελεύεται. Καὶ ἐν τῷ βράσματι τοῦ μολύβδου, ἔνθα ὁ Ἅγιος ἐβλήθη, καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ εἰς ἣν ἀπεῤῥίφη, ἔδοξε συνεισελθεῖν μετ' αὐτοῦ.

Digitized by Google

Διαμείνας οὖν ἐκ πάντων ἀβλαβής, θηρίοις ἐκδίδοται· ἐξ ὧν ἀσινὴς διαφυλαχθείς, δεσμεῖται τροχῷ, καθηλωθέντι μαχαίραις, καὶ ἀφεθέντι ὑψόθεν κατὰ πρανοῦς. Εἶτα, δεξάμενος τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, ηὔξατο· καὶ φωνὴ ἄνωθεν ἠνέχθη αὐτῷ, ἀντὶ Παντολέοντος, καλοῦσα αὐτὸν Παντελεήμονα. Πληρουμένης δὲ τῆς εὐχῆς, καὶ ἐν τῷ μέλλειν τὸν αὐχένα τέμνεσθαι, ἐκτείναντος τοῦ δημίου τὴν χεῖραν, ἀπεστράφη ὁ σίδηρος, καὶ ἐτάκη ὡσεὶ κηρόν· καὶ ἐν τοιούτῳ θαύματι, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται τῷ Χριστῷ. Τότε ὁ Ἅγιος Μάρτυς, ἑκουσίως τὸν αὐχένα προτείνας, ἐτμήθη τὴν κεφαλήν. Λέγεται δέ, ἀντὶ αἵματος, γάλα ῥυῆναι, καὶ τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας, ἐν ᾧ προσεδέθη, ἀθρόως τελεσφορῆσαι καρπόν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπωνύμῳ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἰαθεὶς τυφλὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Αὐγὴν ἐφεύρων σαρκικῶν τυφλὸς λύχνων.
Καὶ ψυχικὴν ἤθροισεν αὐγὴν ἐκ ξίφους.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπι-
» σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισί,
» δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὤν, εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με, δαίμονας πολέμησον ἀεί, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶσαί με.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἱμάτων ἐθέωσας, Παρθένε, τὸ ἀνθρώπινον· διό με τοῖς πάθεσι καταρρυπούμενον, καὶ καταφθειρόμενον ἐχθροῦ, ταῖς μεθοδείαις, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ἡ κάμινος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν Παναμώμητε· τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἔφλεξεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον· ὅθεν ἱκετεύω σε, πυρὸς τοῦ αἰωνίου ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰκόνος χρυσῆς.

Νομίμως ἀθλῶν, καὶ νικήσας τὸν ἐχθρόν, λιμὴν πανεύδιος, τοῖς ἐν θαλάσσῃ Παναοίδιμε, χειμαζομένοις γεγένησαι, φῶς δὲ τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, οὓς καὶ μέλπειν ἐδίδαξας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν Μακαριώτατε, ἀπολαβόντι τὴν τρισόλβιον, καὶ μακαρίαν ἐλπίδα σου, τὴν ἀποκειμένην τοῖς πίστει, τῷ Κυρίῳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁγίων ψυχαί, καὶ Δικαίων οἱ χοροὶ καὶ ἡ ἀσώματος, τάξις Ἀγγέλων προσεδέξαντο, συγχορευτήν σε Μακάριε· ξίφει γὰρ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, μελῳδεῖς ἀγαλλόμενος· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαία τὸ πρίν, ἡ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ἡμᾶς χωρίσασα, νῦν στεφομένη ὑποδέχεται, τοὺς σημανθέντας τῷ αἵματι, τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, προελθόντι Πανάμωμε, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Καταβασία.

» Ἀβραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
» καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕ-
» μνοις κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ζήλου τὰ καλά, κακῶν μακρυνομένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχή μου πρεσβεύουσαν, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς συμπαθῆ καὶ φιλάνθρωπον.

Ἔλυσας δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυῆτορ τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν ἱκετεύων σε, διαλῦσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, ἄχραντε συνδεσμοῦσα, θείᾳ στοργῇ με τοῦ Κτίσαντος.

Δόξης τοῦ Πατρός, ἀπαύγασμα τεκοῦσα, τὴν ἀδοξίᾳ σκυθρωπάζουσαν, πταισμάτων καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαίδρυνον, καὶ δόξης με ἀνάδειξον, μέτοχον ἀϊδίου, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Τοῦ Ἁγίου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τὸ περιδέξιον τῆς σῆς, εὐφυΐας ψυχικὴν ἀμβλυωπίαν, τοῦ πατρὸς θεραπεύει, ἀποδιδούσης τὸ φῶς, τοῖς πίστει Παμμάκαρ προστρέχουσι, καὶ πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν καθοδηγούσης.

Ὑπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθείς, πρὸς αἰώνιον ζωὴν διεβιβάσθης, καὶ θεόκλητος ὤφθης, προσηγορίᾳ Χριστοῦ, τῇ θείᾳ Θεόφρον τιμώμενος, καὶ ὑπερυψῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥητορικὴν ἀποβαλών, καὶ δεινὴν τῶν σοφιστῶν ἀδολεσχίαν, τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει,

Digitized by Google

τῶν ἐπωδύνων παθῶν, τὰς ῥίζας ἐκτέμνεις ἰώμενος, τοὺς ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιςάμεθα πηγήν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ τυράννου καὶ φλογὸς
» ἀπειλὴν, ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον
» πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ-
» λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Γευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θάνατον, ὁ Ἀδὰμ ἐκ τοῦ ξύλου πικρῶς ἐτρύγησε· ξύλῳ δὲ παγεὶς ὁ Υἱός σου, τὸν γλυκασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγασεν Ἄχραντε· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Βασίλισσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα, Ἅδου τὰ βασίλεια Κόρη· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει τῆς ἄνω, βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἀγάθυνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἡδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσεσιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑπάρχουσα ὅλη· καὶ πρὸς μετανοίας με ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Μετέσχες γηθόμενος, πρὸς ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον· ἔνθα κατασκηνώσας Μακαριώτατε, τὸ μακαριώτατον τέλος, ἀπολαβεῖν ὄντως ἠξιώθης, συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου, εἰς αἰῶνα τὸν ἀπέραντον.

Ἐφέσεως ἔτυχες, καὶ πόθου σου πληρώσεως, συσταζόμενος ἔτι θερμῷ τῷ αἵματι, τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντι, καὶ δι' αὐτὸν Παμμάκαρ χυθέντι· παρ' οὗ χαίρων εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῶν ἀγώνων.

Λεόντων τὰ χάσματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ στόματα, Δανιὴλ ὥσπερ πάλαι σὺ ἐχαλίνωσας· οἶδε γὰρ αἰδεῖσθαι Μαρτύρων, τὴν ἀρετὴν καὶ ἄλογος φύσις· διό σε Πανεύφημε, συνελθόντες μακαρίζομεν.

Πλουσίαν χρηστότητα, σοὶ ὁ Χριστὸς χαρίζεται, θησαυρὸν ἰαμάτων ἡμῖν δωρούμενος· καὶ Παντελεήμονα θέσει, σὲ παρασχὼν παντὶ θλιβομένῳ, λιμένα τε εὔδιον, καὶ προςάτην καὶ συλλήπτορα.

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς ὡς Θεὸν αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Καταβασία.

» Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ
» λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς
» ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανε-
» στράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Παντελεῆμον πάνσοφε, τῶν σεπτῶν Ἀναργύρων, τὸ ἱερὸν ἀγλάϊσμα, καὶ τῶν θείων Μαρτύρων, καὶ χριστωνύμων τὸ κλέος, οὐρανόθεν τὰς νίκας, τῷ Βασιλεῖ πρυτάνευσον, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ τοῖς πιστῶς, σὲ ὑμνοῦσιν Ἅγιε σωτηρίαν, μετὰ τῆς Θεομήτορος, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἔλεος Θεοῦ μιμούμενος, Παντελεῆμον σαφῶς, ὠνομάσθης κατάλληλον, προσλαβὼν τὸ ὄνομα, καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι· ὡς συμπαθὴς γὰρ, ἐλεεῖς ἅπαντας, διπλῆν παρέχων τούτοις τὴν ἴασιν, τρέφων ἰώμενος, καὶ πρὸς γνῶσιν Ἔνδοξε, καθοδηγῶν, θείαν καὶ ὑπέρλαμπρον, Χριστοῦ πανόλβιε.

Ἔργον προνοίας τῆς ἄνωθεν, τὸ ἐπὶ σοὶ γεγονὸς, τηλαυγῶς ἀναδέδεικται· τῶν σωμάτων πάθη γὰρ, θεραπεύειν σαφέςατα, Παντελεῆμον ἐκδιδασκόμενος, ψυχῶν ἐδείχθης ἰατρὸς ἕτοιμος, λόγῳ τῆς χάριτος, ἰατρεύων ἅπαντας, καὶ ζοφερᾶς, πλάνης ἐκλυτρούμενος, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Κάλλει θεόφρον τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν καλλονὴν, εὐθυβόλως ἀντέθηκας, καὶ φρενῶν εὐπρέπειαν, τῆς σαρκὸς ὡραιότητι· καὶ τοὺς ὁρῶντας Μάρτυς κατέπληξας, τερατουργίαις λάμπων καὶ θαύμασιν, ἄνθει νεότητος, πρεσβυτέρων σύνεσιν, πρεσειληφὼς, πίστει τε καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος.

Δόξα, Ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Σήμερον ἐξέλαμψε, τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ μνήμη. Δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν,

Digitized by Google

καὶ τοῖς ᾄσμασι τοῦτον καταστέψωμεν· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο· καὶ τῶν τυράννων τὰς ἀπείρους βασάνους μὴ δειλιάσας, νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο τῆς ἄνω κλήσεως· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων εἰς αἰῶνας συναγάλλεται. Ἀλλ' ὦ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον, ἰατρὲ τῶν νοσούντων, καὶ λιμὴν τῶν χειμαζομένων, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ'. καὶ ς'. Ὠδή.

Ὁ Ἀπόστολος.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ. Ζήτει τῇ ΚΣΤ'. Ὀκτ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν ἐκλογῇ θεοκρίτῳ προετιμήθητε, διακονεῖν ταῖς χρείαις, τῶν Ἁγίων ὡς ὄντες, σοφίας θείας πλήρεις, καὶ φωτισμοῦ, καὶ τῆς χάριτος Ἔνδοξοι· καὶ νῦν οἰκεῖτε ἀπαύστως τοὺς οὐρανοὺς, σὺν Ἀγγέλοις εὐφραινόμενοι.

Φωστῆρες καὶ ὡς λαμπάδες Πνεύματος χάριτι, ἀποδειχθέντες κόσμῳ, τὸ τῆς γνώσεως φέγγος, ἠστράψατε πλουσίως, καὶ τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐπαύσατε, καὶ μεταστάντες Ἀπόστολοι πρὸς τὸ φῶς, ἐσκηνώσατε τὸ ἄδυτον.

Ἀνευφημείσθω Νικάνωρ ὁ ἱερώτατος, καὶ Παρμενᾶς καὶ Τίμων, καὶ σὺν τούτοις τιμάσθω, ὁ Πρόχορος ὁ θεῖος, οἱ πληρωταὶ, τῶν τοῦ Λόγου προσταξέων, καὶ πλουτισταὶ τῶν ἀπόρων καὶ πρεσβευταὶ, πρὸς Θεὸν ἡμῶν θερμότατοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ὡς εὐμενὴς προστάτις, τῶν πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίστῃ, τὸν ἱλασμὸν, ἀνταμείβου τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἱλασμὸς, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πανάμωμε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τοῦτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ ἁγνή· Οἴμοι! Τέκνον γλυκύτατον· τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ! ἵνα σώσῃ τὸ ἀνθρώπινον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Μέλπω τὰς αὐγὰς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μεθέξει, τῇ πρὸς τὸ Θεῖον Πάνσοφοι, φῶς χρηματίσαντες, τοὺς τὴν ὑμῶν φωσφόρον καὶ σεπτὴν, ἑορτὴν ἑορτάζοντας, παθῶν ἀχλύος ῥύσασθε, καὶ φωτισμὸν καταξιώσατε.

Ἐθέλχθητε γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χριστοῦ Μακάριοι, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, εὐσεβῶς παρωσάμενοι, αὐτῷ ἠκολουθήσατε, μαθητευθέντες ἀληθέστατα.

Λαμπτῆρες, ἀνατολῆς ὁρμώμενοι, τῆς φωτοδότιδος, φωταγωγοὶ γεγόνασι ψυχῶν, Παρμενᾶς τε καὶ Πρόχορος, καὶ Τίμων ὁ θαυμάσιος, καὶ ὁ Νικάνωρ ὁ θεόπνευστος.

Θεοτοκίον.

Πορεῖαι, αἱ τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε, ἐν σοὶ ἐγνώσθησαν, γεγενημέναι ξένῳ τοκετῷ, ἀσυγκρίτῳ ἑνώσει τε· Ὅθεν ὡς πάντων Δέσποιναν, τῶν ποιημάτων σὲ δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ὡς ὄντες πνευματικαὶ, νεφέλαι ὕδωρ ἀληθοῦς γνώσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς Ἔνδοξοι, ἐν ἁγιασμῷ ἐσταλάξατε.

Τοῦ Πνεύματος ἐκλογῇ, ὡς πεπλησμένοι τῆς αὐτοῦ χάριτος, διακονεῖν Πάνσοφοι, χορείαις τῶν Ἁγίων ἐτάχθητε.

Αἰνέσωμεν Παρμενᾶν τὸν εὐκλεῆ καὶ τὸν σοφὸν Τίμωνα, καὶ τὸν σεπτὸν Πρόχορον, καὶ τὸν ὑψηλόνουν Νικάνορα. Θεοτοκίον.

Σταλάζοντα γλυκασμὸν, καὶ ἀπολύτρωσιν κακῶν τέτοκας, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, ἄχραντε Παρθένε Πανάμωμε.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σȣ Χρι-
» στὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Διάκονοι σεπτοί, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου καὶ σκεύη ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πίστει, Νικάνωρ καὶ Πρόχορε, Παρμενᾶ Τίμων ἔνδοξε· ὅθεν σήμερον, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, ἑορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες.

Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε ἁγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἀναλάμψαντες τῷ ὕψει τῆς Ἐκκλησίας, ὥσπερ ἀστέρες ἄδυτοι, τὸν τῆς δυσσεβείας, σκοτασμὸν διέλυσαν, καὶ κόσμον ἐφώτισαν οἱ τοῦ Εὐεργέτου Ἀπόστολοι.

Ὑπουργῶν τῷ κατὰ χάριν Εὐαγγελίῳ, Νικομηδείας γέγονας, Πρόχορε παμμάκαρ, ἄριστος διδάσκαλος, καὶ θεῖος πρωτόθρονος, ποίμνης τοῦ Χριστοῦ προϊστάμενος.

Γέρας θεῖον ἐκληρώσω Νικάνωρ μάκαρ, σφαγιασθεὶς ὡς πρόβατον, σὺν τοῖς δισχιλίοις, εἰς Χριστὸν ἐλπίζουσι, καθ' ἣν τετελείωται, Στέφανος ἡμέραν ὁ πρώταθλος.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας Θεὸν Λόγον, σωματωθέντα Πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον· ὅθεν κατὰ χρέος σε, Παρθένον δοξάζομεν, καὶ χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε τοὺς σούς, Μαθητὰς ὥσπερ σάλπιγγας, ἀπέστειλας ἐγειρούσας, ἐκ μνημάτων ἀπάτης, ψυχὰς ὑμνολογούσας σε.

Τίμων ὁ ἱερός, ποιμὴν Βόστρων γενόμενος, ἠνέγκατο μαρτυρίου, τὸ μακάριον τέλος, πυρὶ καταφλεγόμενος.

Ὁ μέγας Παρμενᾶς, Ἀποστόλων ἐπ' ὄψεσι, κεκοίμηται ἐκτελέσας σὺν σπουδῇ θερμοτάτῃ, τὸ θεῖον διακόνημα.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε δι' ἧς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, Πανάμωμε, τοῦ θανάτου, καὶ τῆς πρὶν τυραννούσης, κακίας τοῦ ἀλάστορος.

Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νικάνωρ, τὴν ζωὴν καταγγέλων τὴν ἄληκτον, καὶ τὸν σταυρὸν καὶ τὰ πάθη, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν σαρκὶ παθόντος, θανατοῦται, Ἰουδαίων χερσὶν ἀναιρούμενος.

Ὁ μέγας, ἐξαπτόμενος Τίμων τῷ ἔρωτι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, προσταγαῖς ἀνόμων πυρὸς ἐν μέσῳ, τελειοῦται, ὁλοκαύτωμα, θεῖον γενόμενος.

Ἡ θεία, καὶ φωσφόρος καὶ χάριτος ἔμπλεως, ὑμῶν Ἀπόστολοι μνήμη, ἁγιάζει πάντων, τὰς διανοίας, τῶν ἐν πίστει, ἐπιτελούντων ταύτην μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε, ἀσωμάτων Ἀγγέλων γεραίρουσι, καὶ Ἀποστόλων χορεῖαι, καὶ Μαρτύρων δῆμοι Θεοκυῆτορ· τὸν γὰρ πάντων, Βασιλέα ἀφράστως ἐκύησας.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρȣ
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Στίχοι.

Τετρὰς Μαθητῶν τοῦ Θεανθρώπου Λόγου,
Τριάδα σεπτὴν πᾶσι κηρύττει λόγῳ.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Μυσῶν ξυνελήλυθε τετράς.

Οὗτοι, διὰ τὸ κηρύσσειν τὸν λόγον τῆς πίστεως, καὶ ὁμολογεῖν τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, Υἱὸν Θεοῦ, καὶ τέλειον Ἄνθρωπον, ἤθλησαν ἐν διαφόροις τόποις· καὶ πολλὰ παθόντες ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν, τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσταθίου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Οὗτος στρατιώτης ἦν· καὶ προσαχθεὶς Κορνηλίῳ τῷ Ἡγεμόνι Ἀγκύρας, καὶ ἐρωτηθείς, παῤῥησίᾳ ὡμολόγησε τὸν Χριστόν. Ὅθεν τύπτεται ἀφειδῶς· καὶ τοὺς ἀστραγάλους τρυπηθείς, καὶ σχοινίοις περιδεθείς, σύρεται ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀγκύρας ἕως τοῦ Σαγάρεως ποταμοῦ, ἀκολουθοῦντος καὶ ὁρῶντος τοῦ Ἡγεμόνος· ἐκεῖσε δέ, ἐν γλωσσοκόμῳ βληθείς, ῥίπτεται ἐν τῷ ποταμῷ. Κατ' εὐδοκίαν δὲ Θεοῦ, ἐπιστὰς θεῖος Ἄγγελος, ἐξήγαγε τὸ γλωσσόκομον ἐπὶ τὴν ξηράν, καὶ εὑρέθη ἐν αὐτῷ ὁ Ἀ-

Digitized by Google

γιος ἀβλαβὴς, ψάλλων· Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἡγεμὼν, καὶ αἰσχυνθεὶς, σπασάμενος μάχαιραν, ἀνεῖλεν, ἑαυτόν. Ὁ δὲ Ἅγιος Μάρτυς εὐξάμενος, καὶ μεταλαβὼν τῆς Θείας Δωρεᾶς διὰ τῆς ἐκπεμφθείσης αὐτῷ οὐρανόθεν περιστερᾶς, ταῖς χερσὶ τοῦ ἐπιφανέντος Ἀγγέλου τὸ πνεῦμα παρέθετο· καὶ κατετέθη τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Ἀγκύρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου· καὶ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Διακονίσσης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ὁλικωτάτῃ, διανοίᾳ Χριστὸν ἀγαπήσαντες μόνον τὸν ἐν κάλλει ὄντα ὡς ἀληθῶς, Παναοίδιμοι ἀσύγκριτον, κλῆρον εἰλήφατε, τὴν βασιλείαν τὴν ἐπουράνιον.

Ὑπὸ τοῦ Λόγου, τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἀνατείλαντος, λόγῳ τιμηθέντες ἔργοις τε ἱεροῖς, τῶν πιστῶν σωτῆρες ὤφθητε, τούτους μετάγοντες πρὸς τὴν ὁμολογίαν Θεόληπτοι.

Ἤθλησας ξένως, μάκαρ Νικάνορ ἀναιρούμενος, γνώμῃ δυσσεβῶν Ἑβραίων, καὶ τῷ Χριστῷ, ὡς ἀρνίον προσαγόμενος, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ τὸν Λόγον, τὸν τοῦ Πατρὸς Κόρη τέτοκας, λόγῳ οὐρανὸν ποιήσαντα καὶ τὴν γῆν, καὶ δοξάζειν τοῦτον πάναγνε, λόγον παρέχοντα, τοῖς καθαρῶς αὐτῷ νῦν πιστεύουσιν.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἰλύος ἐῤῥύσασθε παθῶν, καὶ ματαιότητος, τοὺς πειθαρχήσαντας, ὑμῶν διδάγμασι Πάνσοφοι, καὶ πρὸς ὕψος τούτους γνώσεως, ἀνεβιβάσατε Θεῷ, εὐαρεστοῦντας καλῶς καὶ βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ θεῖος τιμάσθω Παρμενᾶς, ἐνθέοις ᾄσμασιν, ἅμα τῷ Τίμωνι, καὶ ὁ πανεύφημος Πρόχορος, καὶ Νικάνωρ ὁ θαυμάσιος, ὡς μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ πλουτισταὶ τῶν ἐθνῶν, τῶν βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὑμᾶς μετὰ Πέτρον καὶ λοιποὺς, προκρίτους Κύριος, Μαθητὰς εἵλετο, συντατομένους μὲν ἐνδόξοι, τοῖς λεχθεῖσιν Ἑβδομήκοντα, ἐκλελεγμένους δὲ καλῶς, ὡς πλήρεις Πίστεως τῶν Ἁγίων, διακονῆσαι ταῖς χρείαις πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ θεηγόρων αἱ φωναὶ, πέρας ἐδέξαντο, ἀποτεκούσης σου, τὸν ὑπερούσιον Κύριον, ὑπ' ἐκείνων τὸν δηλούμενον, εἰς σωτηρίαν τῶν πιστῶν Θεοχαρίτωτε, τῶν βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ὡράθητε σκεύη τοῦ Λόγου, πᾶσαν χωρήσαντα τὴν αἴγλην, πρόκριτοι σεπτοὶ Διακόνων, Ἁγίων χρείαις διακονήσαντες, καὶ σὺν τῷ Λόγῳ πάνσοφοι, δόξης ἀῤῥήτου ἀπολαύοντες.

Σήμερον ἡ σύμπασα κτίσις, ὑμῶν τὴν μνήμην ἑορτάζει, Τίμων Παρμενᾶ καὶ Νικάνορ, σὺν τῷ Προχόρῳ τῷ χριστοκήρυκι, ἀξίως μακαρίζουσα, ὑμᾶς θεόπται παμμακάριστοι.

Ἤρθητε πρὸς μέγιστον κλέος, ὡς Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου, καὶ σὺν Ἀποστόλων χορείαις, καὶ ἀσωμάτων νῦν ἐπαγάλλεσθε· μεθ' ὧν ἀεὶ πρεσβεύσατε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς ἔνδοξοι.

Θεοτοκίον.

Φωνήσωμεν βοῶμεν Παρθένε, περιχαρῶς τοῦ Ἀρχαγγέλου· Χαῖρε ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, καὶ Ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα, καὶ Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸ στεφάνωμα.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ͂Ι ΚΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς θεόφρον Καλλίνικε, ὑπὲρ τὸ ζῆν τὸ θανεῖν, εὐσεβῶς προελόμενος, τοῦ

(*) Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Θεοδότης οὐχ ὑπάρχει ἐν τῷ Χειρογράφῳ· ἀλλ' οὐδὲ ὁ Συναξαριστὴς τοῦ Νικοδήμου περιέχει τὸ Συναξάριον αὐτῆς κατὰ τὴν σήμερον, ἀλλὰ κατὰ τὴν κβ΄. τοῦ Δεκεμβρίου.

Digitized by Google

Χριστοῦ τὸν θάνατον, ἀληθῶς ἐξεικόνισας· ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες, καὶ ἀνεσπέρου μακαριότητος, ἔνθα τὰ τάγματα, τῶν Ἀγγέλων πέφυκε, καὶ ἀθλητῶν πάντων ἀγαλλόμενος, σκηνώσας ἔνδοξε.

Μάρτυς παμμάκαρ Καλλίνικε, πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς, τὸν ἀόρατον Κύριον, συμμαχίαν ἄμαχον, κεκτημένος ἀνέστησας, ἀθανασίας μεγάλα τρόπαια, τὸν ἐξαλείφειν γῆν τε καὶ θάλασσαν, κατακαυχώμενον, τῇ πυγμῇ τῶν ἄθλων σου, καταβαλὼν, καὶ τῇ τῶν αἱμάτων σου, καταποντίσας ῥοῇ.

Τὸν τῆς εὐσεβείας πρόμαχον, καὶ καθαιρέτην ἐχθροῦ, καὶ Μαρτύρων συνόμιλον, καὶ ναὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου γενόμενον, τὸν στρατιώτην τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τῶν ἰαμάτων τὸ ἀδαπάνητον, ὄντως θησαύρισμα, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸν θαυμαστὸν, σήμερον Καλλίνικον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς παρθένος καὶ Μάρτυρα, ὡς Θεοῦ νύμφην ἄφθορον, ὡς τῷ θείῳ Πνεύματι διαλάμπουσαν, ὡς τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαν, ἐχθρὸν δὲ αἰσχύνασαν, ὡς ἀθλήσασαν στεῤῥῶς, καὶ πολύπλοκα βάσανα, ὑπομείνασαν, εὐφημοῦμέν σε πίστει, Θεοδότη, καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν, τὴν φωταυγῆ καὶ σωτήριον.

Νυμφευθεῖσα, ἐν Πνεύματι τῷ Χριστῷ διὰ πίστεως, ὥσπερ προῖκα πάνσεμνε προσενήνοχας, τῶν σῶν μελῶν τὴν κατάφλεξιν, τοὺς πόνους τὴν ἄθλησιν, τοὺς ἀπείρους αἰκισμοὺς, τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν· καὶ πρὸς θάλαμον, εἰσῳκίσθης τὸν θεῖον, στεφηφόρος, Θεοδότη ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ τιμώντων πρεσβεύουσα.

Ὡς γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς θεόφρονα Μάρτυρα, ὡς τὴν πλάνην λύσασαν τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸν τῆς Εὔας πολέμιον, γενναίῳ φρονήματι, συμπατήσασαν εἰς γῆν, εὐφημοῦμέν σε ἔνδοξε, καὶ χωρήσασαν, Παραδείσου πρὸς πλάτος, Θεοδότη, θεωθεῖσαν καὶ τυχοῦσαν, ἐπιτηδείου μεθέξεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Θεοῦ χαῖρε Δέσποινα, καὶ Ἀγγέλων χαῖρε τὸ ἀγαλλίαμα. Χαῖρε Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, καὶ Εὔας ἡ λύτρωσις. Χαῖρε κλίμαξ νοητὴ, τοὺς θνητοὺς ἡ μετάγουσα, πρὸς οὐράνιον, καὶ ἀκήρατον δόξαν. Χαῖρε κράτος ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ ἀῤῥαγὲς φυλακτήριον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα, ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Καλλινίκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἀθλητὰ Καλλίνικε, τὴν ᾠδὴν δέχου εὐμενῶς.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἅρματα Φαραώ.

Ἅρματι νοητῷ, ἐπιβὰς ὡς ἀληθῶς, τριστάτας ἐπόντισας τοῦ νοητοῦ Αἰγυπτίου, ἐν τῇ τῶν αἱμάτων σου ἐρυθρᾷ, Μαρτύρων κλέος Καλλίνικε.

Θείαν περιβολὴν, ἐνδυσάμενος Σοφὲ, στολὴν τὴν ἐπίγειον, ἀπεξεδύσω παμμάκαρ, καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα ὥρμησας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐθριάμβευσας.

Λύσας τὰς τοῦ ἐχθροῦ, πολυπλόκους μηχανὰς, δεσμεῖς ἐν τοῖς ἄθλοις σου, καὶ ἀνενέργητον τοῦτον, ἔῤῥιψας εἰς γῆν Καλλίνικε, καὶ τοῖς ποσί σου συνέτριψας. Θεοτοκίον.

Ἥνπερ τῶν Προφητῶν προεώρακε χορὸς, ὡς πύλην οὐράνιον, καὶ βάτον ἀκατάφλεκτον, σὲ Παρθενομῆτορ ἄχραντε, Θεὸν τεκοῦσαν ἐπέγνωμεν.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Θεοδότης, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὴν πρὸς Θεόν μοι Μάρτυς ἴθυνον τρίβον.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Τῆς θείας, φωτοδοσίας χάριτι, καταλαμπρύνεσθαι, τοὺς ὑμνητάς σου Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Θεοδότη δυσώπησον, μαρτυρικῇ λαμπρότητι, καὶ παρθενίᾳ διαλάμπουσα.

Ἡ θείῳ, δυναμωθεῖσα Πνεύματι, καὶ καταισχύνασα, τῶν πονηρῶν πνευμάτων τὴν πληθὺν, Θεοδότη πανεύφημε, πνευματικαῖς φαιδρότησι, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Νομίμως, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἔνδοξε, Μάρτυς ἐχώρησας, τῶν θεοπνεύστων λόγων διδαχαῖς, κοσμουμένη λαμπρότητα, καὶ τὰς βουλὰς ἐμώρανας, τῶν ἀσεβούντων παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος, τῷ Βασιλεῖ παρίστασθαι, σὺ ἀπηνέχθης Χριστῷ, τῆς ἐκλεκτῆς ὀπίσω

Digitized by Google

καὶ σεπτῆς, ὑπὲρ νοῦν Θεομήτορος, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἐπουρανίου ναοῦ γέγονας.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ γʹ. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ τετρωμένος, ὁ Μάρτυς ἀνέκραζεν, ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐγκαρτερῶν· Εἰς ὀσμὴν δραμοῦμαι μύρων, ἀκολουθῶν τῷ πάθει σου, τῇ ἀθλήσει τῇ δι᾽ αἵματος.

Ἀνεπιβούλευτος διετηρήθης, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως· τὴν σὴν γὰρ πτέρναν ὁ σοφιστής, ἐν τοῖς ἥλοις διατρήσας, τὴν κεφαλὴν συντρίβεται, Καλλίνικε τοῖς ἄθλοις σου.

Κατατεμῶν τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας, μαχαίρᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος, τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν ἀπλανῶς, ἐγεώργησας Παμμάκαρ, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους προσάξας τῷ Δεσπότῃ σου.

Θεοτοκίον.

Ἀνερμηνεύτου τόκου καὶ λοχείας, σὺ μόνη μήτηρ γέγονας, ἐν τῇ νηδύϊ σου τὸν πρὸ σοῦ, συλλαβοῦσα Θεὸν Λόγον, καὶ γαλουχοῦσα Παρθένος, ὡς βρέφος τὸν προάναρχον.

Τῆς Ἁγίας. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ῥημάτων σου ταῖς πλοκαῖς, περισχεθεὶς ὁ δυσσεβὴς τύραννος, ταῖς φυλακαῖς ᾤετο, ἀντικατασχεῖν τὴν ἀνδρείαν σου.

Ὁ πόθος ὁ τοῦ Θεοῦ, τὴν προθυμίαν τῆς ψυχῆς εὔτονον, Μάρτυς Χριστοῦ ἔδειξε, καὶ ἡ τοῦ Σωτῆρος ἐπίπνοια.

Σαρκὸς μὲν περιφρονεῖν, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς ἔσπευσας! ὅθεν δειναῖς μάστιξι, κατατεμνομένη ὑπέφερες.

Θεοτοκίον.

Θυμίαμα προσηνές, ἐπιτεθὲν μαρτυρικοῖς ἄνθραξι, τῷ νοητῷ ἄνθρακι, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου σὺ γέγονας. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χρι-
» στὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος γʹ. Θείας πίστεως.

Ζῆλον ἔνθεον, ἐν τῇ ψυχῇ σου, ἔχων ἔνδοξε, τοὺς ἀνομοῦντας, διακενῆς καρτερικῶς διήλεγξας· καὶ ὁμιλήσας βασάνοις διήνυσας, τὸν σὸν ἀγῶνα γενναίῳ φρονήματι. Μάρτυς Καλλίνικε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δʹ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὡραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι᾽ ἁγνείας τὴν ψυχὴν ὡραΐσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύωσαι, ὥσπερ ἄμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἠξίωσεν, οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων σεμνὴ Παμμακάριστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ᾽ ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. Σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. Μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ παναμώμητος ἀμνὰς καὶ Παρθένος, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἡπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔβλεψεν ὀδύναις τὴν ψυχήν, καιρίαις κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· Ποῦ σου Τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ὧν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; Ἀλλ᾽ εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις. Ὑμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ δʹ. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Λελουμένος ἐν ταῖς ῥοαῖς, τῶν σῶν αἱμάτων, παμμάκαρ ὤφθης, καθαρώτατος τῷ πνεύματι, καὶ εἰς λῆξιν ἔφθασας, τῶν Ἀσωμάτων μάρτυς Καλλίνικε.

Λίθος ἔντιμος ἀληθῶς, ᾠκοδομήθης τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ναοὺς εἰδώλων ἔσεισας, καὶ εἰς γῆν κατέβαλες, τῇ ἀκλινεῖ ἐνστάσει τῶν ἄθλων σου.

Ἰοβόλους τὰ τῶν ἐχθρῶν, θωπείας ὄντως ἀπώσω Μάρτυς· ἐν τοῖς λόγοις δὲ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ῥωννύμενος, κατὰ τῆς πλάνης ἔστησας τρόπαιον. Θεοτοκίον.

Νῦν σε βάτον τὴν ἐν Σινᾷ, προδιαγράφων Μωσῆς ὁ μέγας, ἀκατάφλεκτον ἑώρακε, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἐν τῇ νηδύϊ φέρουσαν Ἄχραντε.

Τῆς Ἁγίας. Δι᾽ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ἐπτερωμένη τῷ ἔρωτι τοῦ Δεσπότου, τῶν ἀλγεινῶν βασάνων, οὐκ ᾐσθάνου Θεόφρον, τὸν νοῦν μεταστήσασα, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον.

Ὁ ἀπατήσας τὴν Εὔαν ἐν Παραδείσῳ, καταπατεῖται Κόρης, ὑπὸ πόδας ὡραίους, Θεοδότης Μάρτυρος, ὡς οὔσης θεόφρονος.

Νενυμφευμένη Νυμφίῳ τῷ ἀθανάτῳ, διὰ σαρκὸς θανάτου, πρὸς ζωὴν μετετέθης, αἰωνίας λήξεως, τυχοῦσα Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένη τὰ θεῖα τῷ ἐκ Παρθένου, καὶ Θεοτόκου Κόρης, σαρκωθέντι ἐβόας· Σύ μου εἶ φιλάνθρωπε, ἰσχύς τε καὶ ὕμνησις.

Digitized by Google

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ἰλύϊ περιέπεσον, ἀνυποστάτῳ Κύριε, καὶ ἐν βυθῷ τῆς ἁμαρτίας τε, καὶ τῇ καταιγίδι τῶν δεινῶν μου πράξεων, ἐμπαγεὶς, κραυγάζω σοι· Σὺ γενοῦ μοι βοηθός.

Κρηπῖσι καθηλούμενος, τοὺς πόδας Μάρτυς ἔψαλλες· Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου, πλουσίως κατετέρφθην, ἀθλοθέτα Δέσποτα, ὑπομένων στίγματα, τῇ ἐλπίδι τῶν μισθῶν.

Ἐλαίῳ σῷ τὸν ἔλεον (*), καλῶς ἐμπορευσάμενος, τοῦ μαρτυρίου τὴν λαμπάδα σου, ἐφαίδρυνας Παμμάκαρ· δι' ἧς ὅλος γέγονας, ἱερεῖον ἄμωμον, ὁλοκαύτωμα δεκτόν.

Θεοτοκίον.

Τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ Ἀποστόλων καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, ὑπάρχεις Θεοτόκε, Θεὸν Λόγον φέρουσα, ὑπὲρ Λόγον Πάναγνε, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός.

Τῆς Ἁγίας. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ὁ νοῦς σου εὐσεβῶς, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος, ἑνούμενος Θεοδότη, τῶν τοῦ κόσμου ἡδέων, εὐτόνως κατεφρόνησεν.

Ἰθύνουσα τὸν σὸν, λογισμὸν πρὸς τὴν μέλλουσαν, αἰώνιον εὐφροσύνην, ἀθυμίας βασάνων καὶ πόνων οὐκ ἐφρόντισας.

Μακρότης ἡμερῶν, καὶ τερπνὴ ἀγαλλίασις, δεδώρηταί σοι Θεόφρον, ἀντὶ κόπων ὧν εἶδες, καὶ πόνων τῶν κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Αἱ θεῖαι δωρεαὶ, ταῖς παρθένοις καὶ μάρτυσι, πηγάζουσιν ἐκ Παρθένου, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ ς'. Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ.

Ἡ τῆς ποίμνης σου μάνδρα ἀνεπίβατος, ἐκ τῶν θηρίων ἐτηρήθη τῶν αἱρέσεων· τῶν σῶν γὰρ ἄθλων Ἔνδοξε, κατέχουσα τὴν στεῤῥὰν βακτηρίαν, τῶν λύκων ὤφθη διώκτρια.

Νὺξ ἠλάθη τῆς πλάνης τῇ ἀθλήσει σου, καὶ τὸ τῆς πίστεως κάλλος ἐξανέτειλεν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ σου πανένδοξε, τῆς Τριάδος Ὁπλῖτα, ὡς ἥλιος ἐν τοῖς πέρασιν.

Ὡς τῆς πίστεως κήρυξ ἀκριβέστατος, τῷ ἀσεβοῦντι ἐβόας ἑτοιμότατα· Τί ἀπειλεῖς τῷ ἔχοντι ἀδάμαντος, τὴν ψυχὴν στεῤῥοτέραν; τὰ βέλη γὰρ τῶν ἀθέων κοῦφα. Θεοτοκίον.

Διαμένεις ἐκ τόκου ἀπειρόγαμος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἀνέπαφος· τὸ γὰρ ἐν σοὶ μυστήριον Θεόνυμφε, ὑπὲρ ἔννοιαν πᾶσαν, καὶ πάντα λόγον γνωρίζεται.

(*) Ἐν τῷ Χειρογράφῳ κεῖται· Ἐλέῳ σῷ τὸν ἔλεον.

Τῆς Ἁγίας. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ῥομφαῖαι, αἱ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τέλος ἐξέλιπον· νῦν γὰρ νεάνιδες τοῦτον, καὶ παρθένοι κόραι καταπατοῦσι, τῇ δυνάμει, τῇ τοῦ Σταυροῦ προδήλως ῥωννύμεναι.

Τὴν πτῶσιν, τῆς προμήτορος Εὔας ἀνώρθωσαν, αἱ θυγατέρες αἱ ταύτης, τοῖς τῆς νίκης ἄθλοις στεφανωθεῖσαι, καὶ ποικίλα, περιφανῶς ἐγείρασαι τρόπαια.

Ὑπέστης, τὴν τοῦ πυρὸς δριμύτητα πάνσοφε, τοῦ σοῦ νυμφίου τῷ πόθῳ, Θεοδότη Μάρτυς πυρπολουμένη, καὶ τὴν φλόγα, τῆς ἀπάτης ἀνδρείως κατέσβεσας. Θεοτοκίον.

Στόματι, θεολόγῳ καὶ γλώσσῃ θεόφρονι, τὰς τῶν τυράννων θωπείας, ἀπεκρούσω Μάρτυς τὸν ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντα, θεολογοῦσα τῆς Θεομήτορος. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου.

Στίχοι.

Βληθεὶς ὁ Καλλίνικος ἐν τῇ καμίνῳ,
Τὸ νικοκαλλὲς εὗρε καὶ θεῖον στέφος.

Εἰκάδι ἀμφενάτῃ φλὸξ Καλλίνικον κατέδαψε.

Οὗτος ἔσχε τὸ γένος ἐκ Κιλικίας. Ἦν δὲ ἀγαθὸς διαφερόντως, στοιχειώσας ἑαυτὸν τῷ τοῦ Κυρίου φόβῳ, καὶ πολλοῖς διδάσκαλος ἐγένετο σωτηρίας· καὶ τοῖς περὶ τὰ εἴδωλα μεμηνόσι παρῄνει ἀπέχεσθαι τῶν ματαίων, καὶ τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς ἐπιγνῶναι· ὅθεν συλληφθεὶς, ἤγεται πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Σακερδῶνα. Ὑποβάλλεται οὖν παρ' αὐτοῦ παντοίαις βασάνοις, καὶ κρηπῖσι σιδηραῖς, ὀρθοὺς ἐχούσαις ἥλους, ὑποδεθεὶς, κελεύεται τρέχειν μέχρι τῆς πόλεως Γάγγρας, ἀπεχούσης σταδίους ὀγδοήκοντα. Διϊππεύσας οὖν τὰ ἑξήκοντα, ἐπειδὴ, τῷ δίψει οἱ ἀπαγαγόντες αὐτὸν στρατιῶται συσχεθέντες, οὐκέτι πρόσω βαίνειν ἠδύνατον, εὐξάμενος, ἐκ πέτρας ἀνίκμου ἐξήγαγεν ὕδωρ· ὅπερ καὶ νῦν εἰσέτι πηγάζει. Φθάσας δὲ τὴν Γάγγραν, εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις πλησίον τῆς Ἰουστινιανοῦ Γεφύρας, καὶ πλησίον τοῦ Πετρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στίχ. Θεῷ δοτὴν τίθησι τὴν Θεοδότην,
Τὸ πῦρ καμίνου σὺν τρισὶν τέκνοις φίλοις.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Νικαίας, εὐσεβὴς οὖσα, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σχολάζουσα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς τῇ θεογνωσίᾳ ἐκπαιδεύουσα, κατὰ τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀναστασία. Συσχεῖσα δὲ παρὰ Λευκαδίου τοῦ ἄρχοντος (ὃς αὐτὴν πρὸς γάμου κοινωνίαν προσκαλούμενος οὐκ ἔπειθε)· παρεπέμφθη Νικητίῳ

Digitized by Google

τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας· ὑφ' οὗ, ἅμα τοῖς τρισὶ τέκνοις αὐτῆς, ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς βληθεῖσα, τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἐκομίσατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τῷ κάμπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάμαντος καὶ Βασιλίσκου, ἐν τοῖς Δαρείου· καὶ τῶν Ἁγίων Βενιαμὶν καὶ Βηρίου, πλησίον τῶν Παλατίων τοῦ Ἑβδόμου. Καὶ Μνήμη τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Στρατιώτου· καὶ Κωνσταντίνου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως· καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ Νέου. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ ζ΄. Πῦρ φλέγον Ἄγγελος.

Ἡδονῆς μοι πρόξενα, τὰ τῶν κολάσεων ὑπάρχουσι φόβητρα· οὐ γὰρ πῦρ οὐ μάστιγες, τοῦ ἀληθοῦς ἐραστοῦ μου, ὁ Μάρτυς ἐβόα, χωρίσει με.

Νευρούμενος Ἔνδοξε, τῇ συμμαχίᾳ Χριστοῦ, εἰς γῆν τὸν ἀντίπαλον, ἐκπαλαίσας ἔρριψας, καὶ φερωνύμως ἐδείχθης, κατὰ τῶν τυράννων Καλλίνικος.

Διάβολον ἤσχυνας, Ἀγγέλους εὔφρανας, τοῖς ἄθλοις σου Ἔνδοξε, καὶ Χριστῷ ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος, ὑπάρχων Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἔλυσας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε ἄχραντε, Εὔας τῆς προμήτορος, τὴν ἀράν· ὑπάρχεις γάρ, Μήτηρ τοῦ πάντων Δεσπότου, τοῖς πᾶσι χαρὰν προξενήσασα.

Τῆς Ἁγίας. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Ἱμειρομένη, τῆς Βασιλείας Μάρτυς τῶν οὐρανῶν, τρίβον, τὴν στενὴν διώδευσας ἀκλινῶς, δι' ἀθλήσεως κραυγάζουσα· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θηριωδίας, τῆς ὠμοτάτης ἀπεδείξατο, ἔργον, Θεοδότη Μάρτυς ὁ δυσσεβής, κατατέμνων σε ταῖς μάστιξιν, Εὐλογημένος εἶ ἀναβοῶσαν, Θεὲ μου καὶ Κύριε.

Ὑπομονῆς σου, καὶ καρτερίας τὰ ἐπίχειρα, δόξαν, καὶ τρυφὴν ἀνώλεθρον ὁ Χριστός, Θεοδότῃ ἐδωρήσατο· Εὐλογημένος εἶ ἀναβοώσῃ, Θεὲ μου καὶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἤγειρας, μόνη, σὺ ζωὴν ἀθάνατον τὸν Χριστόν, Θεονύμφευτε γεννήσασα· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ η΄. Τὰ σύμπαντα Δέσποτα.

Χαίροις ἐντρύφημα, τῶν ἀθλητῶν τῆς ἀληθείας. Χαίροις τὸ καλλώπισμα τῆς πίστεως καὶ κλέος. Χαίροις ὁ λαμπρότατος τῶν Μαρτύρων φωσφόρος, ὁ τὴν πλάνην σκεδάσας τῇ ἀθλήσει σου, καὶ τὸ φῶς ἀναλάμψας τῷ κόσμῳ, Καλλίνικε πάνσοφε.

Ὁ τύραννος ᾐσχύνθη, τῇ τῶν ἀγώνων σου ἐνστάσει· ἡττήθησαν δήμιοι τοῖς μώλωψί σου Μάκαρ· τοῖς ἥλοις τῆς πτέρνης σου κατετρώθη ἡ πλάνη· κατεφλέχθη δὲ πάντα καὶ ἠφανίσαι, τῶν εἰδώλων τεμένη, πυρὶ ἐναθλοῦντός σου.

Ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε, τῇ πρὸς Θεόν σου παῤῥησίᾳ, Καλλίνικε χρώμενος, ἱκέτευε ἀπαύστως· τῆς ποίμνης σου πρόστηθι, ἐξαιρούμενος ταύτην, τῶν ποικίλων παγίδων τοῦ ἀλάστορος, καὶ στηρίζων τῇ πίστει· ἐν σοὶ γὰρ αὐχεῖ καὶ κρατύνεται.

Θεοτοκίον.

Ἐν πνεύματι Προφῆται, σὲ τὴν Παρθένον προτυποῦσι, σκηνήν τε καὶ τράπεζαν, καὶ στάμνον καὶ λυχνίαν, καὶ ὄρος πανάγιον, καὶ νεφέλην καὶ πλάκα, κιβωτόν τε καὶ ῥάβδον, πύλην ἔνθεον· δι' ἧς πᾶσιν ἀνθρώποις, ἠνοίχθη ὁ πάλαι Παράδεισος.

Τῆς Ἁγίας. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Οὐδὲν Ἀθληφόρε τῶν δεινῶν, οὐ πῦρ οὐ μάστιγες, οὐδὲ στρεβλώσεις μελῶν, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος ἴσχυσε, διαῤῥῆξαι τὴν συνάφειαν, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ στοργήν, δι' ἧς ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νυμφῶνα τερπνὸν καὶ καθαρόν, ὁ σὸς νυμφίος Χριστός, σοὶ νῦν δεδώρηται, διπλαῖς ἐκλάμπουσαν χάρισι, καθαρῶν σε πανσεβάσμιε· ὅν περ ποθήσασα θερμῶς, χαίρουσα ἔψαλλες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ πόθῳ κατάλληλον ἰσχύν, ὁ ἐραστής σου Χριστός, σαφῶς ἐνέπνευσε, δι' ἧς τὴν ἄστεκτον ἤλεγξας, ἀθεότητα Πανόλβιε, καὶ τοὺς ποικίλους πειρασμούς, ἔφερες ψάλλουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασιν ἑπόμενοι τοῖς σοῖς, σὲ μακαρίζομεν Θεομακάριστε, μακαριότητος ἔνθεον, εὑρηκότες σε ὑπόθεσιν, τὴν τὸν μακάριον ἡμῖν, Λόγον γεννήσασαν· ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Digitized by Google

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ θ'. Τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ὑφάνθη σοι ἄνωθεν, ὁ χιτὼν τῆς πίστεως, δι' οὗ ἀπεγύμνωσας τὸν ἐχθρὸν, ἐν σταδίῳ. Μάρτυς ἔνδοξε.

Μεμηνὼς ὁ τύραννος, ὑπεκλύειν ᾤετο, θωπείαις τὸν Μάρτυρα· ἀλλ' αὐτὸς τῇ πίστει ἐστερέωτο.

Εὐθὲς ὁλοκαύτωμα, καὶ δεκτὸν θυμίαμα, Καλλίνικε ἔνδοξε, τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων σου προσηνέχθης Θεῷ.

Νέον σε Παράδεισον, οἱ πιστοὶ γνωρίσαντες, τοῖς πόνοις τῶν ἄθλων σου, ὡς ἐκ θείων ναμάτων ποτιζόμεθα.

Ὡραῖοι οἱ πόδες σου, ἀθλητὰ Καλλίνικε, τοῖς ἥλοις πειρώμενοι, καὶ πρὸς κήρυγμα θεῖον πορευόμενοι. Θεοτοκίον.

Σκέπην σὲ κεκτήμεθα, καὶ λιμένα Πάναγνε, καὶ ὅπλον καὶ ἄγκυραν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα ἐν κινδύνοις ἀεί.

Τῆς Ἁγίας. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἵλεων γενέσθαι θεόφρον, τὸν σὸν ἀθάνατον Νυμφίον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε πόθῳ, δυσώπει Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε, διὰ παντὸς ἐκλάμπουσα, ταῖς λαμπηδόσι ταῖς τῆς χάριτος.

Βήματι παρέστηκας ὄντως, σὺν παῤῥησίᾳ τοῦ Δεσπότου, οἷα εὐσεβής τε καὶ Μάρτυς, δι' ἀμφοτέρων εὐαρεστήσασα, τῷ τὴν ἰσχὺν σοι πνεύσαντι, καὶ πλουτοδότως στεφανώσαντι.

Ὅλη εἶ καλὴ Θεοδότη, πεποθημένη τῷ Δεσπότῃ· ὅλη φωτοφόρος ὑπάρχεις, καὶ μῶμος ὅλως, Μάρτυς οὐκ ἔστιν ἐν σοί· σὺ γὰρ διπλαῖς ταῖς χάρισι, διαφερόντως κεχαρίτωσαι.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ γεννήτρια ὤφθης, τοῦ τῶν ἁπάντων Βασιλέως· σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης, ἁγιωτέρα πάσης τῆς κτίσεως· καὶ διὰ σοῦ σωζόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρὸν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα· καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ, κληρονόμος ἠξίωσαι, Θεοδότη φρουροῦσα, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ἡ πλατυτέρα οὐρανῶν, πρὸς οὐρανὸν ἀπάρασα, μὴ καταλίπῃς Ἀγαθὴ, ἡμᾶς τοὺς κάτω γηγενεῖς· πρὸς τὸν εὔσπλαγχνον Κύριον, χεῖρας εἰς μεσιτείαν, τοῦ Κόσμου ἐφάπλωσον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀστραπαῖς φωτιζόμενοι, τοῖς τοῦ Πνεύματος πάνσοφοι, τὰ τῆς γῆς πληρώματα περιήλθετε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσατε, τὸν ζόφον μειώσαντες, ἀγνωσίας τοῦ βυθοῦ, ὡς τοῦ λόγου Ἀπόστολοι· ὅθεν σήμερον, γεγηθότες τελοῦμεν τὴν ἁγίαν, καὶ φωσφόρον ὑμῶν μνήμην, ἁγιασμὸν κομιζόμενοι.

Ὡς νεφέλαι μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐράνατε τὸν οὐράνιον, καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θείᾳ χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινὰ, ἀθείας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Συνελθόντες τιμήσωμεν, καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν, Σίλαν τὸν πανάριστον, καὶ Ἀνδρόνικον, Ἐπαινετόν τε καὶ Κρήσκεντα, καὶ πόθῳ τιμήσωμεν, σὺν αὐτοῖς Σιλουανὸν, τοὺς τῆς πίστεως κήρυκας, τοὺς προχέοντας, ποταμοὺς ἰαμάτων, καὶ παντοίων, παθημάτων ἐπηρείας, Πνεύματι θείῳ ἐξαίροντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν· καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως· ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, μετανοίᾳ, καθαρθέντα μὲ πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄκακον, τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάχραντε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ζῶσαν τὰ

Digitized by Google

σύμπαντα· σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα ἁπάσης ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀποστόλων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πανευκλεεῖς μαθητὰς ὑμνῶ τῷ Λόγῳ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Τῷ τὴν ἄβατον.

Παριστάμενοι, θρόνῳ τῷ θείῳ πάντοτε, φέγγει τε λαμπρυνόμενοι, ἀδύτῳ Ἅγιοι, φωτισμὸν πνευματικόν, ἅπασιν αἰτήσασθε, ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρός, καταπεμφθῆναι ἡμῖν, πιστῶς ὑμᾶς γεραίρουσιν.

Ἀναλάμψαντα, δικαιοσύνης ἥλιον, Ἔνδοξοι θεασάμενοι, Κόρης Θεόπαιδος, ἐκολλήθητε αὐτῷ, θείαν κατὰ μέθεξιν, φῶς χρηματίζοντα, καὶ ἀπηλάσατε, ἀπάτης ζόφον ἅπαντα.

Νόμον ἔνθεον, ἐπὶ τῆς γλώττης φέροντες, πᾶσαν τὴν γῆν διήλθετε, τὴν ἀνομίαν αὐτῆς, ὑπεξαίροντες σοφοί, Κρήσκη καὶ Ἀνδρόνικε, Σίλα καὶ Σιλουανέ, καὶ κατασπείραντες, τὴν γνῶσιν τὴν σωτήριον.

Ἐπαινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον, Καρθαγενέων καύχημα, θεῖον γενόμενον, καὶ τοῦ Λόγου Μαθητήν, καὶ τῶν ἰαμάτων, πηγὴν καὶ μέγαν κήρυκα, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ πίστεως ἑδραίωμα.

Θεοτοκίον.

Ὑπερύμνητον, Θεὸν ἀῤῥήτως τέτοκας, σάρκα ἐκ σοῦ φορέσαντα, δι' ἀγαθότητα, ὑπερύμνητε Ἁγνή· ὅθεν ἐν φωναῖς, εὐχαριστηρίοις ὑμνολογοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν, ὡς πάλαι προεφήτευσας.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Κηρύξαντες τὴν σάρκωσιν τοῦ Δεσπότου, καὶ λύσαντες τὸν σύνδεσμον τῆς κακίας, τοὺς πάλαι δεδεμένους τῇ ἀπιστίᾳ, Σοφοὶ ἐλύσατε, μεγαλοκήρυκες, καὶ Θεῷ προσήξατε διὰ πίστεως.

Λαμπτῆρες τῆς ἀδύτου φωτοχυσίας, γενόμενοι τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας, ἠλάσατε δεικνύοντες τοῖς ἀνθρώποις, τῆς ἐπιγνώσεως τὸ φῶς Πανεύφημοι· διὰ τοῦτο πάντοτε μακαρίζεσθε.

Εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε καθὼς ψάλλει, Δαυῒδ τῶν Ἀποστόλων ὁ θεῖος φθόγγος, διδάσκων τὰ παθήματα τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν ἀνάστασιν, δι' ἧς ἀνέστημεν, ἐκ μνημάτων ἅπαντες τῆς ματαιότητος. Θεοτοκίον.

Εὑρών σε τῶν Ἀγγέλων καθαρωτέραν, ὑπέδυ τὴν γαστέρα σου τὴν ἁγίαν, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον Θεοτόκε· καὶ ὤφθη ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ σαρκούμενος, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι γνωριζόμενος. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
» ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρες μέγιστοι τὴν οἰκουμένην, εὐσεβείας λάμψεσι, φωταγωγοῦντες εὐσεβῶς, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάζεσθε, θαυματοφόροι Κυρίου Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου Παρθενομῆτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σοί, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι παράσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλάγχνα μητρῷα γοερῶς, σπαραττομένη ἐκραύγαζεν· Οἴμοι! πῶς ἔδυς, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον;

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε, ἀκοῇ γὰρ Κύριε.

Ἰσχύϊ, τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος, διελθόντες τὴν οἰκουμένην, καθάπερ ὑπόπτεροι ἐσώσατε τοὺς ἐν πελάγει, δεινῶς Θεοφόροι κινδυνεύοντας, καὶ γαληνὸν πρὸς ὅρμον ὡδηγήσατε.

Στηρίζων, παρειμένας ἔνδοξε, διανοίας τῷ λόγῳ Σίλα, σὺν Παύλῳ τῷ κήρυκι, πεπόρευσαι εἰς πάντα κόσμον, πολλοῖς πειρασμοῖς περιαντλούμενος, καὶ τὸν Σωτῆρα ἅπασι κηρύττων τρανῶς.

Μεγίστοις ἀγαθοῖς κοσμούμενος, συμπεπόρευσαι ἐξ Ἑῴας, μέχρις αὐτῆς Δύσεως, ὥσπερ ἀκτὶς, τῷ Παύλῳ Σίλα σοφέ, φωταυγὴς ἡλίῳ πέλοντι, καὶ τῶν ἐθνῶν καρδίας ἐφωτίσατε.

Αἰνείσθω, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, καὶ σὺν Σίλᾳ μεγαλυνέσθω, Σιλουανὸς σήμερον, Ἐπαινετός τε ἐπαινείσθω Χριστοῦ, τῆς ἀμπέλου χρηματίζοντες βότρυες, γλεῦκος στάζοντες σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων, ὑπερέχον πέφυκε, τὸ ἐν σοὶ γενόμενον θαῦμα· νομίμων γὰρ ἄνευθεν, τῆς φύσεως τὸν νομοδότην Χριστόν, ἀποτίκτεις

Digitized by Google

τὴν παράβασιν, τῶν προπατόρων, λύοντα Παναμωμε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Ἤρθη τῶν σῶν, Μαθητῶν ὑπεράνω τῶν οὐρανίων, ἡ μεγαλοπρέπεια κηρυττόντων, τοῖς ἐπὶ γῆς σου, τὴν σεπτὴν παρουσίαν, καὶ τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασιν, Λόγε τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε.

Τὸ διαυγὲς, καὶ ὑπέρλαμπρον σκεῦος τοῦ Παρακλήτου, τῶν πεπλανημένων τὴν ὁδηγίαν, Θεσσαλονίκης τὸ περίδοξον εὖχος, Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα, τὸν Σιλουανὸν τὸν σοφὸν εὐφημήσωμεν.

Ἀνδρειωθεὶς, φερωνύμως τοῦ Λόγου τῇ συμμαχίᾳ, πάνσοφε Ἀνδρόνικε διαθέεις, ἐπιστηρίζων παρεθείσας καρδίας, ἐπηρείαις τοῦ πολεμήτορος, καὶ φωταγωγῶν, εἰς Θεοῦ κατανόησιν.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὁ Δαυῒδ, προδιέγραψεν ὄρος τετυρωμένον, ὄρος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὄρος πῖον, ἐν σοὶ γὰρ Κόρη ἐγνωρίσθησαν τούτου, αἱ πορεῖαι σάρκα πτωχεύσαντος, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἡμᾶς ἐπαναξαντος.

Ὠδὴ ϛ΄. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Ὑψούμενοι πρὸς Κύριον, καθαραῖς συννεύσεσι, τὰς κατανεύσαντας, ἀπωλείας πρὸς τὰ βάραθρα, εἱλκύσατε Σοφοὶ, ὕψος πρὸς οὐράνιον, ὑψηλῆς θεωρίας καὶ πράξεως.

Μονάδα μὲν οὐσίᾳ, χαρακτῆρσι Τριάδα δὲ, Θεομακάριστοι, ἐν τοῖς πέρασι κηρύξαντες, πολύθεον ἀχλὺν, παντελῶς ἐλύσατε, καὶ φωστῆρες ψυχῶν ἀνεδείχθητε.

Νευρώσας σου Χριστὸς, τὸν λογισμὸν, Κρήσκη πάνσοφε, τῆς ἐν Γαλλίᾳ σε, Καρχηδόνος Ἀρχιποίμενα, ὡς τούτου μαθητὴν, εὐσεβῶς ἀπέδειξε, πλανωμένοις τὴν τρίβον δεικνύοντα (*).

Θεοτοκίον.

Ὡραίαν σε κάλλει, ὁ Ποιητὴς εὑράμενος, ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ ὡραῖος ὑπὲρ ἅπαντας. υἱοὺς τῶν γηγενῶν, ὤφθη σωματούμενος, Παναγία Παρθένε πανύμνητε.

(*) Ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις γράφεται οὕτω· « Νευρώσας σου Χριστὸς τὸν λογισμὸν, Κρήσκη χρίσματι τῆς ἀγαλλιάσεως, Χαλκηδόνος Ἀρχιποίμενα, κτλ. ». Ἡ ἐνταῦθα ὅμως ἐκ τοῦ Χειρογράφου διόρθωσις φαίνεται ὀρθοτέρα· καθότι περὶ τοῦ Κρήσκεντος τούτυ γράφων ὁ Παῦλος. λέγει· « Κρήσκης εἰς Γαλατίαν· ἐπορεύθη δηλαδὴ (Β΄. Τιμ. δ΄. 10)· ὅπερ ἑρμηνεύων ὁ Θεοδώρητος, λέγει, ὅτι Γαλατίαν τὰς Γαλλίας ὠνόμασεν ἐνταῦθα ὁ Ἀπόστολος. Ἔτι δὲ ἡ Καρχηδὼν αὕτη οὐχ ἡ παλαιὰ τῆς Ἀφρικῆς ἥτις καὶ Καρθαγένη ὠνομάζετο, ἀλλ' ἡ καλουμένη Νέα Καρχηδὼν, κειμένη κατὰ τὴν ἄνω Ἰσπανίαν, τὴν πρὸς μὴν κυρίως Γαλλίαν γειτνιάζουσαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε.
» Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ᾅδυ δέο-
» μαι· ἵνα ὡς Λυτρωτῇ ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀ-
» ληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Συναξάριον.

Τῇ Λ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ, καὶ Ἀνδρονίκου.

Στίχοι.

Ἐπαινετὸς Κρήσκης τε καὶ Σιλουανὸς,
Σίλας καὶ Ἀνδρόνικος, αἰνείσθων ἅμα.

Πέντ' ἔβαν ἐκ βιότυ μύσαι Θεῦ ἐν τριακοστῇ.

Οἳ, καὶ κηρύξαντες ἐν Χαλκηδόνι (ὀρθότερον Καρχηδόνι), καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον ἀριδήλως τὸν λόγον τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ κατασπείραντες, καὶ πολλοὺς τῶν ἀθέων διδάξαντες καὶ βαπτίσαντες, ἐν εἰρήνῃ τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ Θεῷ παρέδωκαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλίττης τῆς ἐκ Καισαρείας.

Αὕτη ὥρμητο ἐκ πόλεως Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἣν καὶ ὁ μέγας Βασίλειος ἐγκωμίοις ἐτίμησε. Τοίνυν, δίκης αὐτῇ συνεστώσης πρός τινα πλεονεκτικὸν ἄνδρα καὶ βίαιον, ὃς, τῆς γῆς ταύτης τὸ πλεῖον ἀποτεμὼν, καὶ ἀγροὺς, καὶ κώμας, καὶ βοσκήματα, καὶ οἰκέτας, καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ βίου κατασκευὴν, πρὸς ἑαυτὸν μετέστησε, καταφρονήσας τοῦ δικαίου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, συκοφάνταις καὶ ψευδομάρτυσι καὶ δωροδοκίαις τῶν δικαζόντων ἐπερειδόμενος. Ἐπειδὴ οὖν ἡ ἀδικουμένη αὕτη γυνὴ ἤρξατο ἀναδιδάσκειν τὴν τυραννίδα τοῦ ἅρπαγος, παραυτα αὐτὸς διαβάλλει αὐτὴν ὡς Χριστιανὴν, καὶ ὡς οὐ δεῖ ταύτην τῶν κοινῶν μετέχειν, ὡς μὴ λατρεύουσαν τοῖς τῶν Βασιλέων θεοῖς. Ἡ δὲ, πρὸς μηδὲν ἰδοῦσα τῶν παρόντων, ἀλλὰ πάντα καταφρονήσασα, Ἐρρέτω, εἶπεν, ὁ βίος καὶ ἡ τούτου δόξα· ἐγὼ γὰρ τὸν ἁπάντων Δημιουργὸν καὶ Κτίστην οὐκ ἀρνήσομαι. Τότε ὁ ἄδικος κριτὴς πυρὶ ταύτην παρέδωκεν. Ἡ δὲ κάμινος, περισχοῦσα τῆς Ἁγίας τὸ σῶμα, ἀκέραιον διεσώσατο τοῖς προσήκουσι, καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Τὰ σκεύη τὰ χωρήσαντα, πᾶσαν τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, καὶ τοὺς δοχεῖα τῆς πλάνης γεγενημένους, ἀποτελέσαντα δεκτοὺς Θεῷ, Σίλαν καὶ Σιλουανὸν ὑμνήσωμεν ἐνθέως.

Οὐκ ἔστιν ἱκανός τις ἐπαινεῖν, Ἐπαινετὸν τὸν θαυμαστόν· συνεμορφώθη γὰρ Χριστῷ. τὰ δι' αὐτὸν ὑποστὰς παθήματα, βασιλείας τε συμμετέσχε τῆς αὐτοῦ καλῶς ἠγωνισμένος.

Ὑμνείσθω Κρήσκης ᾄσμασι θείοις, ὁ κεκρυμμένας τὰς ὁδοὺς, τὰς τοῦ Χριστοῦ ὑποδείξας, καὶ κατακρίνας ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ,

Digitized by Google

τὴν κατάκριτον ἁμαρτίαν, καὶ πολλοὺς ἀκατακρίτους δείξας. Θεοτοκίον.

Λῦσόν μου τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῇ μεσιτείᾳ σου Ἁγνή, καὶ τῇ ἀγάπῃ τελείως τοῦ ἀγαθοῦ Υἱοῦ σου πρόσδησον, μακρυνόμενον καθ' ἑκάστην ἐξ αὐτοῦ, δι' ἡδονῶν ἀτόπων.

Ὠδὴ ή. Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Οὐκ ἔδωκαν ὕπνον ὀφθαλμοῖς, οἱ ἄγρυπνοι τοῦ Λόγου ὑπηρέται, ἕως οὗ ὕπνου βαρέος πιστούς, πλάνης ἐλυτρώσαντο, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας, υἱοὺς ἐναπέδειξαν.

Γενόμενοι ἅρμα τοῦ Θεοῦ, ἐκτήσασθε αὐτὸν ἡνιοχοῦντα, πρὸς ἐπουράνιον νύσσαν ἡμᾶς, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, καὶ τὰ ἅρματα πάντα τῆς πλάνης συντρίβοντα.

Ὁ πάνσοφος Σίλας ὡς Χριστοῦ, διάκονος ἀξίως ἐπαινείσθω, καὶ σὺν αὐτῷ δοξαζέσθω πιστῶς, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ φωστῆρες, οἱ πάντα τὰ ἔθνη φωτίσαντες.

Τριαδικόν.

Ὑμνήσωμεν τὴν ζωαρχικήν, Τριάδα χαρακτῆρσι τρισσουμένην, γνωριζομένην δὲ φύσει μιᾷ, καὶ ψάλλοντες εἴπωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ Ὅσιοι τρεῖς
» Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ
» βληθέντες, Θεόν, ὡμολόγουν ψάλλοντες· Εὐ-
» λογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου.

Ἰατροὶ ψυχῶν τε, καὶ σωμάτων γεγόνατε σωτήριοι, πνευματικοῖς φαρμάκοις ἐκκαθαίροντες, τοὺς νοσοῦντας καὶ ὑγιεῖς, δεικνῦντες ἀμφοτέροθεν, θεοφεγγεῖς Ἀπόστολοι· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ὤφθητε τῇ ζέσει, τοῦ Πνεύματος ἀνάπτοντες ὡς ἄνθρακες, καὶ τὸν κρυμὸν τῆς πλάνης διελύσατε, καὶ καρδίας τὰς πηγνυμένας πίστει κατεθάλψατε, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ Πάνσοφοι, τῆς σωτηρίας ὡδηγήσατε.

Στησώμεθα χορείαν, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν δοξάζοντες, Σιλουανὸν καὶ Σίλαν καὶ Ἀνδρόνικον, καὶ τὸν μέγαν Ἐπαινετόν, καὶ Κρήσκεντα τὸν πάνσοφον, ὡς ἀληθείας κήρυκας, καὶ πρεσβευτὰς ἡμῶν ὑπάρχοντας.

Ἡ ἁγιωτάτη καὶ πλήρης, χαρισμάτων θείου Πνεύματος, καὶ ἱερὰ καὶ ὄντως ἀξιέπαινος, ὑμῶν μνήμη θεουργικαῖς, ἀκτῖσι καταυγάζουσα, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ὑμνεῖν ὑμᾶς Σοφοὶ προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου ὁ μέλλων ἐν δόξῃ, πάλιν ἔρχεσθαι Θεότητος, κρῖναι τὸν οἰκουμένην παντοδύναμε, ἱκεσίοις τῆς ἀπειράνδρως, Δέσποτα τεκούσης σε· καὶ μὴ εἰς πῦρ ἐκπέμψῃς με, κατεγνωσμένον ἁμαρτήμασιν. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξ-
» ανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδη-
» μήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
» σωματώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεο-
» τόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις

ΤΗ͂Ι ΛΑʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη, τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου· καὶ Προεόρτια τῆς προελεύσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ γʹ.

Ἦχος αʹ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σύμπασα φύσις ἀνθρώπων νῦν προεόρταζε, χαρμονικῶς καὶ σκίρτα· τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὸ ξύλον, μέλλει προτεθῆναι πᾶσι πιστοῖς ἰατρεῖον ἀδάπανον, καὶ νοσημάτων λυτήριον καὶ παθῶν, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Δεῦτε κατίδωμεν ξένον πιστοὶ τεράστιον· πῶς τοῦ Σταυροῦ τὸ ξύλον, καταπαύει φλογώσεις, κοιμίζει ἀλγηδόνας, πάθους παντός, ἀπαλλάττει τοὺς κάμνοντας. Προεορτάσωμεν τοίνυν, καὶ τῇ αὐτοῦ, προελεύσει νῦν σκιρτήσωμεν.

Ζῶντες ὁμοῦ καὶ θανόντες προευτρεπίσθητε· τῆς γὰρ ζωῆς τὸ ξύλον, τὸ τὸν Ἅδην νεκρῶσαν, ὁ φύλαξ τῶν ἀνθρώπων, ἡ τῶν νεκρῶν, ἐξανάστασις ἔρχεται, πᾶσι τὴν ἄφθονον χάριν νῦν παρασχεῖν, τοῖς αἰτοῦσι μετὰ πίστεως.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Εὐδοκίμου γʹ. Ὅμοια.

Μακαριώτατον τέλος εὗρες Εὐδόκιμε, εὐδοκιμήσας θείαις, ἀρεταῖς φερωνύμως, καὶ κόσμου ταῖς ἀπάταις μὴ συγχωσθείς, ἀλλὰ λάμψας φαιδρότερον, τῶν τοῦ Ἡλίου ἀκτίνων, καὶ τῶν πιστῶν, καταυγάσας τὰ συστήματα.

Ἡ ἐλεήμων καρδία καὶ εὐσυμπάθητος, ὁ τῆς ἀγάπης λύχνος, ὀρφανῶν ὁ προστάτης, γυμνῶν καὶ πενομένων ὁ σκεπαστής, σωφροσύνης τὸ ἄγαλμα, τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ὁ πληρωτής, εὐφημείσθω νῦν Εὐδόκιμος.

Digitized by Google

Τῇ καθαρᾷ σου καρδίᾳ Θεὸν ἐζήτησας, καὶ τὰ τοῦ κόσμου πάντα, ἐβδελύξω ἡδέα, Εὐδόκιμε θεόφρον· ὅθεν πιστῶς, καὶ τῶν κόπων ἀντάμειψιν, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω παναληθῶς, ὡς ἐν τέλει πεφανέρωται.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος β'.

Παντὸς Δικαίου μνήμη μετ' ἐγκωμίων γίνεται· μεθ' ὧν καὶ ἡ σὴ, θεράπον Χριστοῦ Εὐδόκιμε· ὅπλον γὰρ ἔσχες Σταυρὸν, καὶ κράτος ἀήττητον, Τριάδος ὁμοουσίου πίστιν· διὰ τοῦτο μετ' Ἀγγέλων συναναπαύῃ ἀείμνηστε.

Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ὁ αὐτός.

Σύμμου σκέπη κραταιὰ, ὑπάρχεις ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ἁγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος πλ. β'.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ Χριστιανῶν ἡ ἐλπὶς, πεπλανημένων ὁδηγὲ, χειμαζομένων λιμὴν, ἐν πολέμοις νῖκος, οἰκουμένης ἀσφάλεια, νοσούντων ἰατρὲ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς αἰωνίους μονὰς, τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώβητον, τὸ σῶμά σου Ἅγια· σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύνας τὴν σάρκα· διὸ ἐν παῤῥησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὑμνῶ Μάκαρ σοῦ τοὺς πανευσεβεῖς τρόπους.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Ὑψηλὸν τὸν βίον ἐσχηκὼς, καὶ ταῖς ἀναβάσεσι, ταῖς θεϊκαῖς ὁλολαμπὴς γενόμενος, φωτισμόν μοι αἴτησαι, εὐφημοῦντί σου, τὰ σεπτὰ προτερήματα, οἷς εὐδοκιμήσας, ἔτυχες ὧν ἤλπισας Εὐδόκιμε.

Μυριπνόους στέργων διδαχὰς, καὶ ταῖς ἀναπτύξεσι, τῶν ἱερῶν Γραφῶν ἐνασχολούμενος, ἡδονῶν ἐξέκλινας, Παμμακάριστε, τὸ δυσῶδες καὶ ἄτιμον, καὶ εὐωδιάσθης, θείαις ἀρεταῖς καλλωπιζόμενος.

Νυσταγμὸν βλεφάρων ἐκ ψυχῆς, Μάκαρ ἀπεδίωξας ἐπαγρυπνῶν καὶ Θεῷ συγγινόμενος, ταῖς παννύχοις στάσεσι, μὴ καμπτόμενος, ταῖς ἀνάγκαις τῆς φύσεως· ὅθεν πρὸς ἡμέραν, ὄντως τὴν ἀνέσπερον κατήντησας.

Θεοτοκίον.

Ὡς παστάδα ἔμψυχον Θεοῦ, καὶ θυμιατήριον, τοῦ νοητοῦ καὶ φωτοφόρου ἄνθρακος, τὴν ἀειμακάριστον, ἀνυμνήσωμεν, Θεοτόκον κραυγάζοντες· Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς σωτηριώδους ἀναπλάσεως.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ῥημάτων ζωηῤῥύτων πηγαῖς προσέχων, ἐξέπιες τὸ νᾶμα τῆς σωτηρίας, ἐμέσας τὴν κατάπικρον ἁμαρτίαν, καὶ ψάλλων ἔλεγες, Θεῷ Εὐδόκιμε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Συμπάθειαν ἐκτήσω χρισομιμήτως, διανείμας τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις, οὐράνιον τὸν ὄλβον σοι προξενοῦντα· οὗπερ καὶ ἔτυχες, βοῶν Εὐδόκιμε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Οἰκειωθεὶς τῷ Κτίστῃ ἀγάπῃ θείᾳ, ἐδέξω τὴν οὐράνιον κληρουχίαν· τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς δὲ Μάκαρ μετέχεις, θέσει θεούμενος, καὶ μέλπων ἔνδοξε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχουσα Ἀγγέλων τιμιωτέρα, τὸν Κτίστην τῶν Ἀγγέλων τῇ σῇ νηδύϊ, ἐβάστασας καὶ τέτοκας Θεομῆτορ, βροτῶν εἰς λύτρωσιν, τῶν μελῳδούντων σοι· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλὴν σου Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
» Εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εὐδοκιμήσας ἀγαθαῖς ἐργασίαις, ἐδοκιμάσθης ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ τοῖς πειρασμοῖς Εὐδόκιμε ἀοίδιμε· ὅθεν μετὰ θάνατον, ἀναβλύζεις πλουσίως, θαύματα ὡς νάματα, καὶ νοσήματα παύεις, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἐκδυσωπῶν, ὅπως πταισμάτων συγχώρησιν λάβωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς αὐλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἁγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου, σαρκικῶς· ὁ Θεὸς γὰρ, ὄντως ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τὰ δόγματα, τῶν Πατέρων φυλάττων ἀλώβητα, ὀρθόδοξον φρόνημα, σὺ ἐκ νεότητος ἔσχηκας, βίον ἀκηλίδωτον, καὶ εὐσυμπάθητον γνώμην Ἀξιάγαστε.

Οὐ σύγχυσις, κοσμικὴ οὐκ ἀρχῆς ἐπικράτεια, οὐ δόξα ἐπίκηρος, σοῦ τὸν πρὸς Κύριον ἔρωτα, ἤμβλυνεν Εὐδόκιμε· ἀλλ' εὐδοκίμησας ὄντως θείαις πράξεσιν.

Ὑψούμενος, ταῖς ἐνθέοις μελέταις ἑκάστοτε, ἐχθρὸν ἐταπείνωσας, καὶ ἰαμάτων ἐνέργειαν, εἴληφας Εὐδόκιμε, κρίσει δικαίᾳ τȣ̃ πάντα διευθύνοντος.

Σταλάζουσα, γλυκασμὸν ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου, πλουσίων ἰάσεων, πάθη καθαίρει Εὐδόκιμε, πίςει τῶν τιμώντων σε, καὶ καταφλέγει δαιμόνων πάσας φάλαγγας. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, στρατηγίαις τὸν ἄνω ὑμνούμενον, Θεὸν ἀπεκύησας, ἄνθρωπον ὄντως γενόμενον· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου, ἐκδυσωποῦσα μὴ παύσῃ ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Αἴγλῃ σεπτῇ, τῆς ἁγνείας θεόφρον λελαμπρυσμένος, νόμῳ τε τῷ ταύτης συμπεφραγμένος, νύκτα τοῦ βίου, ἀπροσκόπως διέβης, θεωρίαις θείαις πτερούμενος, μάκαρ καὶ πρὸς θείαν, ζωὴν κατεσκήνωσας.

Νῦν ἐπὶ σοί, θαῦμα μέγα ὁρᾶται, καὶ θάμβους πλῆρες, πῶς μετὰ κηδείαν ὄντως χρονίαν, διατηρεῖται ἀδιάλυτον Μάκαρ, σοῦ τὸ σῶμα ἐν τάφῳ κείμενον, κρίμασιν οἷς οἶδε, Θεὸς ὁ δοξάζων σε.

Εὖγε τῆς σῆς, πρὸς Θεὸν παῤῥησίας· εὖγε τοῦ πόθου, οὗπερ ἐκ καρδίας πρὸς τοῦτον ἔσχες, εὐδοκιμήσας φερωνύμως καὶ λάμψας παραδόξως θείαις λαμπρότησι, καὶ καταφαιδρύνας, πιστῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Παρθενομῆτορ, πάντοτε δυσώπει τῶν σὲ ὑμνούντων, τοῦ λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων, ψυχοφθόρων κακῶν καὶ θλίψεων, καὶ αἰωνιζούσης, φλογὸς καὶ κολάσεως.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σταλαγμȣ̀ς γλυκυτάτȣς ἐστάλαξαν, Μάκαρ οἱ ἱδρῶτές σȣ καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ ἰαμάτων ἔλλαμψιν, εἰς Χριςȣ̀ τοῦ Θεȣ̃ ἡμῶν αἴνεσιν.

Ἐν αὐλαῖς τȣ̃ Θεȣ̃ ἀνεβλάστησας, ἄμπελος πολύφορος εὐκληματήσασα, καὶ ἀρετῶν τȣ̀ς βότρυας, γεωργῷ τῶν ψυχῶν ἐθησαύρισας.

Βασιλείαν Θεȣ̃ ἐπεπόθησας, καὶ κατὰ παθῶν βασιλεύσας, Ἀοίδιμε, κατ' εὐδοκίαν κρείττονα, τῆς χαρᾶς τῶν Δικαίων ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον.

Ἐκλεκτὴ τῷ Θεῷ ἐχρημάτισας, ὡς ὡραιοτάτη χωρίον εὐρύχωρον, τούτου Παρθένȣ γέγονας, καὶ παστὰς καὶ λυχνία καὶ τράπεζα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου.

Στίχοι.

Τὸν Θεῖον Εὐδόκιμον, ᾧ βίος γέλως,
Τὸ Θεῖον εὐδόκησεν ἐκστῆναι βίου.

Δέχνυται Εὐδόκιμον πρώτῃ τάφος ἐν τριακοςῇ.

Οὗτος ὁ μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοφίλου τοῦ μισοχρίστου· οὗ οἱ γεννήτορες, σὺν τῇ τοῦ βίου περιφανείᾳ (Πατρίκιοι γὰρ ἦσαν)· καὶ ὀρθόδοξοι ἐγνωρίζοντο, Βασίλειος καὶ Εὐδοκία καλούμενοι, Καππαδόκαι τὸ γένος. Διὸ καλῶς ὁ Εὐδόκιμος ὑπ' αὐτῶν ἀναγόμενος τὰ εἰς ἀρετήν, Κανδιδάτος ὑπὸ Θεοφίλου τιμᾶται, καὶ στρατοπεδαρχεῖν τάσσεται πρῶτον μὲν κατὰ τὴν τῶν Καππαδοκῶν, ἔπειτα καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Ῥωμαίων. Ἦν γὰρ ζυγός τις δίκαιος καὶ κανών, ἰσότητα πᾶσαν φυλάττων, ἐλεημοσύνης τε ὅτι πλείστας ἐκτελῶν καθ' ἑκάστην, καὶ ἐν Ἐκκλησίαις καλλιεργῶν τε καὶ καρποφορῶν, χήραις καὶ ὀρφανοῖς ἐπαρκῶν, καὶ ἁπλῶς πάσης ἀρετῆς ἰδέαν μετερχόμενος ἦν. Οὕτω τοίνυν ὁ μακάριος κατὰ Θεὸν πολιτευόμενος, νόσῳ σωματικῇ κατασχεθείς, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο. Οἱ δὲ προσήκοντες, τὴν αὐτοῦ κέλευσιν ἀποπληροῦντες, μετάγε τῶν ἐνδυμάτων καὶ ὑποδημάτων τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα θάπτουσι, θαύμασι πολλοῖς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοξασθέν, ἃ νῦν ἀδυνατοῦμεν κατὰ μέρος λέγειν. Γέγονε δὲ ἡ τοῦ λειψάνου αὐτοῦ μετακομιδὴ πρὸς τὸ Βυζάντιον Ἰουνίου ς'. ἡ δὲ ἁγία αὐτοῦ κοίμησις Ἰουλίου λά.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεβασμίου οἴκου τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τοῦ ἐν Βλαχέρναις, ἔνθα ἀπόκειται ἡ Ἁγία Σορός.

Καὶ προεόρτια τȣ̃ τιμίȣ καὶ ζωοποιȣ̃ Σταυροῦ, ἤτοι ἡ ἐξέλευσις αὐτοῦ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ Παλατίου εἰς τὴν πόλιν.

Στίχ. Οἴκου προελθὼν Σταυρὸς τῶν Βασιλέων,
Οἴκοις ἑορτὰς προξενεῖ τοῖς ἐν πόλει.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σȣ πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἰσχύϊ ῥωννύμενος τοῦ Ζωοδότου, σαρκὸς κατεκράτησας, ὀρέξεων Πανόλβιε, καὶ νοῦν

Digitized by Google

ἀνεπτέρωσας πρὸς τὰ οὐράνια, μέλπων συντονώτατα· Ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Σαυτὸν ἐξευγένισας, εὐγενεςάτυς, τὺς τρόπυς κτησάμενος, νοὸς ἀκεραιότητι, μελέτῃ σχολάζων δὲ, τῶν θεοπνεύςων Γραφῶν, ὅλην συ τὴν ἔφεσιν Θεῷ, τῷ παντεπόπτῃ Μάκαρ ἀνέτεινας.

Τὰ ἄνω βασίλεια, τὴν ἄνω πόλιν, Θεοῦ τὸν Παράδεισον, Δικαίων τὴν ἀπόλαυσιν, τρυφὴν τὴν ἀνόθευτον, ὄλβον τὸν ἄσυλον, φέγγος τὸ ἀνέσπερον εὑρεῖν, κατηξιώθης μάκαρ Εὐδόκιμε.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον κατανοήσας, ψυχῆς τὰ κινήματα, Θεὸν πρὸς μόνον ἴθυνας· ἐξ οὗ ἐλλαμπόμενος θείας λαμπρότησι, βίου τὰ προσκόμματα Σοφὲ, ἀνεμποδίστως ὄντως παρέδραμες.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες Δέσποινα ἀεὶ δυσώπει, δουλείας ῥυσθῆναί με, παθῶν καὶ κατακρίσεως, καὶ τῆς συνεχύσης με δεινῆς πωρώσεως, καὶ τῆς τῶν θλιβόντων με ἀεὶ ἐπικρατείας θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ ή. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πῦρ ἐννοῶν τὸ φοβερὸν, πρὸ τοῦ θρόνου τῦ Θεοῦ μέλλον ἐκχεῖσθαι, κατανύξει καρδίας, θερμοὺς ἐκχέεις κρουνοὺς δακρύων, ἐναποτεφροῦντάς σοι, τῶν παθῶν καμίνους, Εὐδόκιμε θεόφρον.

Ὅλον τετέθηκας σαυτοῦ, πρὸς τὸν Κύριον Σοφὲ ψυχῆς τὸν πόθον, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης ἀναβοῶν ψαλμικῶς· Χριστέ μου, ἰλύος με λύτρωσαι, τῶν θανατηφόρων παθῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπομονῆς καρτερικὸς, καὶ καρδίᾳ ταπεινὸς, σὺ καθωράθης, συμπαθὴς δεομένοις, ἦθος προσφέρων χρηςὸν, καὶ τρόπυς ἐναρέτυς Πάντιμε, οἷς εὐδοκιμήσας, θαυμάτων βρύεις χάριν.

Σύνεσιν ἔχων θεϊκὴν, πληρωτὴν Δεσποτικῶν ὤφθης λογίων, δεξιὰς στέργων τρίβους, τὰς εὐωνύμυς σαφῶς, ἐκκλίνας, ὡς ἔννυς καὶ φρόνιμος, ὑπερευλογῶν τὸν Χριστὸν εἰς τὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ Ἀδὰμ Δημιουργὸς, ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν δημιουργεῖται, καὶ γαλακτοτροφεῖται ὁ διατρέφων πνοὴν, Παρθένε Θεοτόκε ἅπασαν· ὅθεν ὡς Θεοῦ σε δοξάζομεν Μητέρα.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀρετῶν εὐμορφίᾳ σαυτὸν ἐκάλλυνας, καὶ λαμπηφόρος εἰσῆλθες εἰς φωτεινοὺς, νυμφῶνας Ἀγγέλων, συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου, ἀπολαύων τῆς θεώσεως.

Ὡς ὄρθρος ὡς ἥλιος, ἀνέτειλεν ἡ μνήμη σου τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας καταφωτίζυσα· σὺ γὰρ καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας, ὡς ἀληθῶς, υἱὸς ἐγνωρίσθης, θεόφρον Εὐδόκιμε· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Σοφίᾳ κοσμούμενος, καὶ γνώσει λαμπρυνόμενος, ταπεινώσει καρδίας ὡραϊζόμενος, ὕψει πολιτείας ἐμπρέπων, πρὸς νοητὰς, ἐπέβης ἐπαύλεις· μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι, τῶν τιμώντων σε Εὐδόκιμε.

Ἡμέραν ἑόρτιον, καὶ ὠφελείας πρόξενον, τὴν σεπτήν σου τελοῦμεν ἐκ γῆς μετάστασιν· σὺ γὰρ τοῦ Κυρίου θεράπων, καὶ τῶν αὐτοῦ, ἐντολῶν ἐργάτης, ὤφθης ἀνεπαίσχυντος, ἀξιάγαστε Εὐδόκιμε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντας καταυγάσαντος, καὶ σκηνὴ καθωράθης θεοχαρίτωτε· γέφυρα καὶ κλίμαξ πρὸς ὕψος, τοὺς γηγενεῖς, ἀνάγουσα Κόρη· διό σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Τῦ Ἁγίου. Ὁ ὐρανὸν τοῖς ἄςροις.

Καὶ ζῶν Εὐδόκιμος ὤφθης, κατὰ παθῶν παντοδαπῶν· καὶ νῦν εἰσέτι ὑπάρχεις, πηγὴ θαυμάτων τηλαυγὴς, ἐξ ἧς καθαίρονται πάθη, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Τοῦ Σταυροῦ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σταυρὸς προεορτάζεται, καὶ κόσμος ἁγιάζεται· τάξεις Ἀγγέλων ὑμνοῦσι, τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, καὶ συμπανηγυρίζυσιν, ἡμῖν καὶ συναγάλλονται, δαυϊτικῶς κραυγάζοντες· Εἰργάσατο σωτηρίαν, ἐν μέσῳ γῆς ὁ Δεσπότης.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὄρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΚΗΡΥΚΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΤΤΗΣ

ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΝΕΥΟΜΕΝΩΝ ΤΗ ΙΕ΄. ΙΟΥΛΙΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι, ἀτελεῖ τε σώματι, Μάρτυς Κήρυκε, ἀνδρειοφρόνως κατήσχυνας· διὸ πρὸ βημάτων σε, ἀπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε, μνηστευόμενος, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς ἐπέβης, ἐν ἀτμίζοντι εἰσέτι, περιρρεόμενος αἵματι.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις τοῦ Πνεύματος, Ἰουλίττα ἔνδοξε, τὸν ἐκ σπλάγχνων σου, ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον, προσάγεις θυόμενον, καὶ ληνοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς ἐκθλιβόμενον· μεθ' ȣ̃ βλύσασα, κατανύξεως οἶνον, τὰς καρδίας, κατευφραίνετε τῶν πίστει, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ ποικίλας κολάσεσιν, ἀληθῶς ὑπέμεινας ἀξιάγαστε· τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δὲ, υἱοῦ τὴν τελείωσιν, τὸ μαρτύριον διπλοῦν, Ἰουλίττα διήνυσας· ὅθεν νέμει σοι, καὶ διπλοῦς, τοὺς στεφάνους Ἀθλοθέτης, ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσιν, παντοδυνάμως δωρούμενος. Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον θέαμα καὶ παράδοξον. Τίς ἑώρακε νήπιον, τριετῆ ὄντα, τύραννον αἰσχύναντα; Ὢ τοῦ θαύματος! Μητέρα ἐθήλαζε, καὶ τιθηνούμενος τῇ γαλουχῷ ἐβόα· Μὴ πτοοῦ μῆτέρ μου, τὰς ἀπειλὰς τοῦ δεινȣ̃ κοσμοκράτορος· Χριστὸς γάρ ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητήν, καὶ κήρυκα τῆς πίστεως, σὺν μητρὶ θεόφρονι, ἐπαξίως μακαρίσωμεν· οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον. Διὸ στεφάνους ἔλαβον παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύουσιν, αὐτῷ, ἐν παρρησίᾳ ἀκαταπαύστως, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντας, τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν.

Ἦχος α΄. Βυζαντίου.

Δεῦτε πιστοί, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες, στέψωμεν δυάδα παναγίαν, Τριάδος σέβας κατέχουσαν· τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. Τούτους ἀνευφημοῦντες ἀνακράξωμεν λέγοντες· Χαίροις Ἰουλίττα πανσεβάσμιε, ἡ τὴν γυναικείαν ἀσθένειαν ἀπορρίψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. Χαίροις

Κήρυκε παμμακάριστε, ὁ τριετὴς τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλών. Χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν πίστει ἑορταζόντων τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν· οὓς ἱκετεύομεν πρεσβεύειν ἀεὶ τὸν τῶν ὅλων Κύριον, τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

Ὁ ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, καὶ ἐσχηκὼς πεπολιωμένον φρόνημα, ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγώνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἴτησαι σὺν τῇ μητρί σου Χριστὸν τὸν Θεόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Νήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδείχθης τῷ φρονήματι. Ἀφ' οὗ τὸν ἄναρχον Λόγον ἐδέξω πανεύφημε, τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίασας τῶν παρανόμων. Σὺν τῇ μητρί σου τὸν Κτίστην ἱκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ τριετὴς μὲν τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν πολιός, ὁ φερωνύμως κήρυξ, γεγονὼς τοῦ Δεσπότου, μητρῴων ἀποσπᾶται ἐξ ἀγκαλῶν, καὶ θυσία προσφέρεται, ὡς τριετίζουσα δάμαλις σὺν μητρί, Ἰουλίττῃ τῇ θεόφρονι.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Τῇ ἱερᾷ ξυνωρίδι, Μητρὸς ὁμοῦ καὶ Παιδός, τῇ ἀγωνισαμένῃ, καρτερῶς καὶ γενναίως, προσάξωμεν δεήσεις, ὅπως Χριστῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει τὴν ἱερὰν, τούτων μνήμην ἐκτελούντων ἀεί.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες ἀνευφημήσωμεν, ἀρρενόφρονα γνώμην, γυναικείᾳ ἐν φύσει, στερρῶς ἀντεχομένην τῆς εἰς Χριστὸν, εὐσεβείας καὶ πίστεως, καὶ καταβάλλουσαν τύραννον δυσσεβῆ, σὺν ἀθέῳ τῷ φρονήματι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τριετὴς τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γαλουχῶν τὴν Μητέρα ἐστήριζε· Παῦσαι, ὦ Μῆτέρ μου, τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων· ἄνωθεν ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον.

Ἡ λογικὴ Χριστοῦ ἀμνὰς Ἰουλίττα, σὺν τριετεῖ ἀμνῷ αὐτῆς τῷ Κηρύκῳ, δικαστικοῦ πρὸς βήματος παρέστησαν, εὐθαρσῶς κηρύττοντες, τὴν Χριστώνυμον κλῆσιν· οὐδόλως ἐπτοήθησαν, ἀπειλὰς τῶν τυράννων· καὶ στεφηφόροι νῦν ἐν οὐρανοῖς, ἀγαλλιῶνται, Χριστῷ παριστάμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐξέστη ἡ πληθὺς, τῶν αὔλων Ἀγγέλων, ὁρῶσα τὴν λαμπρὰν, ἣν ἐτέλεσας νίκην, ἀήττητε Κήρυκε, νηπιάζοντι σώματι· πῶς τῷ δράκοντι, τῷ νοητῷ συνεπλάκης, καὶ κατέρραξας, τούτῳ συνθλάσας τὴν κάραν, τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεως· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Πῶς τοὺς ἀγῶνάς σου, Μάρτυς ὑμνήσωμεν; πῶς τὰς ὀδύνας σου, ἐπαίνοις στέψωμεν· οὓς Ἰουλίττα καρτερῶς, ἀνέτλης ὑπὲρ τοῦ Κτίστου; τὸ γὰρ σῶμα εἴασας, αἰκισμοῖς καταξαίνεσθαι, τὴν ψυχὴν δὲ βέλεσι, συμπαθείας ἐμπείρεσθαι, τὴν θλάσιν τοῦ υἱοῦ σου ὁρῶσα· μεθ' οὗ σωθῆναι ἡμᾶς ἱκέτευε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἁγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ, καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Καὶ τῶν Ἁγίων ὅρα τοῦτον ὄπισθεν τῇ ΙΕ'. κτλ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Digitized by Google

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸν ὑπερήφανον νοῦν, καὶ ἀρχέκακον δράκοντα, εἰς χοῦν καταβέβληκε, καὶ εἰς κόνιν ἐλέπτυνε, τριετὲς βρέφος μητροφορούμενον, δυνάμει θείᾳ, Χριστοῦ ῥωννύμενον· καὶ ἐξουθένησεν, ἀνδρικῷ φρονήματι, ὡς ἀδρανές, στρουθίον παιζόμενον, τὸν πολυμήχανον.

Μάρτυς Ἰουλίττα ἔνδοξε, σὺ ταῖς μητράσι λαμπρὸν εὐσεβείας προβέβλησαι, ἀκραιφνοῦς ὑπόδειγμα· καὶ γὰρ ἔφερες ἥδιστα, τὸν ἐκ λαγόνων σου συναθλοῦντά σοι, ὁρᾷν τῷ αἵματι βαπτιζόμενον, ἐγκαρτερήσασα, μητρικὰ σπαράγματα, διὰ Χριστόν, ᾧ συμβασιλεύουσα, ἡμῶν μνημόνευε.

Μάρτυρες Χριστοῦ ἀήττητοι, τὴν καρτερίαν, ὑμῶν, κατεπλάγησαν Ἄγγελοι· δαίμονες κατέπτηξαν· καὶ εἰδώλων οἱ πρόμαχοι, θεομαχοῦντες, ὑμῖν ἀντέστησαν, καὶ ἐκλυθέντες, αἰσχρῶς ἡττήθησαν· ὅθεν ἐγείραντες, εὐσεβείας τρόπαιον, παρὰ Χριστοῦ, νίκης διαδήματι, λαμπρῶς ἐστέφθητε (*).

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ἀγάλλου τέρπνου καὶ εὐφραίνου, Ἰκονιέων ἡ πόλις, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησε καρπὸς εὐκλεὴς Ἰουλίττα ἡ πανεύφημος καὶ καλλίνικος Μάρτυς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς Κήρυκος ὁ φερώνυμος· πᾶσαν γὰρ μηχανὴν, τοῦ τυράννου Βελίαρ, ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαντο, κηρύξαντες λαοῖς, σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἁγίαν Τριάδα. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς παῤῥησίᾳ βοῶμεν, τῷ τούτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν· Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων ἡ γ'. καὶ ϛ'. Ὠδή, κτλ.

(*) Τὰ ἀνωτέρω τῶν Αἴνων Προσόμοια, ὡς καὶ τὰ τῶν Ἀποστίχων, καὶ τὰ Καθίσματα, εὑρεθέντα εἰς χειρόγραφα νεωτέρων, καὶ καλῶς ἔχοντα, κατεχωρήθησαν ἐνταῦθα εὐλαβείᾳ τῇ πρὸς τοὺς Μάρτυρας, διὰ τοὺς βουλομένους ἑορτάζειν αὐτούς.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΗΣ ΤΗ͂ ΕΓΓΡΑΦΩ͂ ΑΔΕΙΑ͂

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθέν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Ο ΦΟΙΝΙΞ
1889

Digitized by Google

ASTOR LIBRARY
MAY
7
1891
NEW YORK

4594

Digitized by Google

ΜΗΝ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ παροῦσα πρώτη τοῦ Αὐγούστου τύχῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τό, Μακάριος ἀνήρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ϛ΄. καὶ τοῦ Σταυροῦ δ΄. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς. Καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ἐξ ἔθους ἅπασαν Ἀκολουθίαν, οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἀπὸ γ΄. Ὠδῆς, Κάθισμα τῶν Ἁγίων καὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἀφ᾽ ἕκτης. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Καταβασίαι, Σταυρὸν χαράξας. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τοῦ Σταυροῦ δ΄. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Σταυροῦ. Κοντάκιον, Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ καθεξῆς.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Σταυροῦ μετὰ τῆς τῶν Ἁγίων, καθὼς ἕπονται ἐφεξῆς τετυπωμέναι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄.

Στιχηρὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς κοινὸν φυλακτήριον, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπασώμεθα· καὶ γὰρ κομίζει παθήματα, καὶ παύει νοσήματα, καὶ παντοίων ἀλγεινῶν, ἀπαλλάττει τοὺς κάμνοντας, ὑπὲρ ἄβυσσον, πελαγίζων τὰ ῥεῖθρα τῶν θαυμάτων, τοῖς πιστῶς αὐτοῦ τὸν τύπον, καὶ προσκυνοῦσι καὶ σέβουσιν.

Οἱ τοῦ βίου τοῖς κύμασι θαλαττεύοντες ἄνθρωποι, παθημάτων ζάλῃ τε κυμαινόμενοι, ὡς εἰς ὁλκάδα σωτήριον, τὸ ξύλον τὸ τίμιον, καταφύγωμεν πιστῶς, καὶ σιγήσει τὰ κύματα, καὶ τὰ πνεύματα, καὶ ῥαγήσεται πάθη, καὶ πρὸς ὅρμον, ἀκυμάντου σωτηρίας, χαρμονικῶς καταντήσομεν.

Ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, ὡς ἀκτῖνας θαύματα προβαλλόμενος, καὶ ὡς βολίδας ἰάματα· προσέλθωμεν ἄνθρωποι, οἱ τῷ σκότει τῶν δεινῶν, συνεχόμενοι πάντοτε, καὶ ληψόμεθα, φωτοπάροχον χάριν ἰαμάτων, τὸν ἐν τούτῳ προσπαγέντα, σαρκὶ Θεὸν μεγαλύνοντες.

Digitized by Google

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τοῦ νόμου τὸν ὄροφον ἑπτά, στύλοις ἐπαιρόμενον, ἡ τυραννὶς οὐ κατέσεισε· τὴν γὰρ ἀλόγιστον, τοῦ διώκτου λύσσαν, ἀνδρικῶς ὑπέμειναν, τὸ σῶμα παραδόντες τοῖς τέμνουσιν, οἱ εὐγενέστατοι, νεανίαι καὶ ὁμαίμονες, τῶν Μωσέως θεσπισμάτων φύλακες.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα τὸν νοῦν, ὄντως ἀνυψώσαντες, μέλη σαρκὸς κατετέμνοντο, οἱ εὐσεβέστατοι, καὶ γενναῖοι Παῖδες, σὺν μητρὶ θεόφρονι, μεγίσταις ἐν ἐλπίσι νευρούμενοι· ὧν νῦν ἐπέτυχον, Ἀβραὰμ ἀναπαυσάμενοι, ἐν τοῖς κόλποις, τοῦ αὐτῶν προπάτορος.

Ψυχῆς ἐν νεότητι στεῤῥῶς, ἑαυτοὺς ὁπλίσαντες, καὶ τὸν θυμὸν ὥσπερ θήξαντες, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, σταθερῶς ἐχώρουν, εὐσεβείας ἕνεκα, καὶ νόμου τοῦ πατρῴου τηρήσεως, ὁ ἱερώτατος, Ἐλεάζαρ καὶ οἱ πάνσοφοι, νεανίαι, σὺν μητρὶ θεόφρονι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ Ἅγιοι Μακκαβαῖοι τῷ τυράννῳ ἔλεγον· Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, εἷς Βασιλεύς, ὁ Θεός, παρ᾽ οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν ἐπιστρέφομεν. Κόσμος μένει ἄλλος ἡμῖν, τοῦ ὁρωμένου, ὑψηλότερος καὶ μονιμώτερος· πατρὶς δὲ ἡμῶν Ἱερουσαλήμ, ἡ κραταιὰ καὶ ἀνώλεθρος· πανήγυρις δέ, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλὴκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυῒδ ὁ μελῳδός, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο· τίμιον Σταυρόν σου Χριστὲ ὁ Θεός, σήμερον ἁμαρτωλοὶ προσκυνοῦμεν χείλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες δεόμεθα· Κύριε, σὺν τῷ Λῃστῇ τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῇ τοῦ Σταυροῦ προελεύσει, δεῦτε φιλέορτοι, τὴν Ἑορτὴν ποιοῦντες, φαιδρυνθῶμεν βοῶντες, ἐν πίστει ἀδιστάκτῳ· Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, ἡμᾶς ἁγίασον χάριτι, τῆς ἐπὶ σὲ ὑψωθέντος, καὶ ἐξελοῦ, πάσης βλάβης τῇ δυνάμει σου.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Τὰς οὐρανίους πορείας, Σταυρὸς ὁ τίμιος, ἐξευτρεπίζει πᾶσι, τοῖς αὐτὸν προσκυνοῦσιν, ἐν φόβῳ καὶ ἀγάπῃ· καὶ τοῖς χοροῖς, τοῖς ἀΰλων Δυνάμεων, ὃς ἐν αὐτῷ προσηλώθη συναριθμοῦ, τοὺς ἐκ πόθου ἀνυμνοῦντας αὐτόν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν· πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Οἱ προσκυνοῦντες ἐν πίστει, Σταυρὸν τὸν τίμιον, τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα, προσκυνοῦμεν Δεσπότην, οὗ τῇ ἐπινεύσει χείλη ὁμοῦ, καὶ ψυχὰς ἁγνιζόμεθα, καὶ ταῖς ἐλλάμψεσι τούτου ταῖς νοηταῖς, φαιδρυνόμεθα, αἰνοῦντες αὐτόν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ψυχαῖς δικαίων ἐν χειρὶ Κυρίου, καθάπερ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, οἱ πρὸ νόμου προπάτορες, καὶ Μακκαβαίων πρόγονοι, τῶν νῦν εὐφημουμένων παρ᾽ ἡμῶν. Οὗτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, Ἀβραμιαῖοι ὑπάρχοντες, τὴν πίστιν ἐζήλωσαν, τοῦ ἑαυτῶν προπάτορος Ἀβραάμ, καὶ μέχρι θανάτου ἠγωνίσαντο δι᾽ εὐσέβειαν· εὐσεβῶς γὰρ συντραφέντες, καὶ ἐννόμως συναθλήσαντες, τὴν ἀσέβειαν διήλεγξαν τοῦ ἐπαράτου Ἀντιόχου· καὶ μηδὲν προτιμήσαντες τῶν τῆς παρούσης ζωῆς, διὰ τὴν αἰώνιον, πάντα Θεῷ ἀνέθεντο, ψυχήν, ἀνδρείαν, αἴσθησιν, σῶμα ἁπαλόν, καὶ ἀμοιβὰς τῶν ἁγνείᾳ τεθραμμένων. Ὢ ῥίζης εὐσεβοῦς! ἐξ ἧς ὑμεῖς ἐβλαστήσατε Μακκαβαῖοι. Ὢ μητρὸς ἁγίας! τῆς τετοκυίας τὸν ἰσάριθμον τῆς ἑβδομάδος ἀριθμόν. Ἀλλ᾽ ἱκετεύομεν ὑμᾶς Μακκαβαῖοι, σὺν τῇ μητρὶ ὑμῶν Σολομονῇ, καὶ τῷ σοφῷ ἱερεῖ Ἐλεαζάρῳ, ὅταν παραστῆτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, δι᾽ ὃν κεκοπιάκατε, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν ὑμῶν ἀπολαβεῖν παρ᾽ αὐτοῦ, ἐκτενῆ ἱκεσίαν ποιήσατε ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται, καὶ πληροῖ τὰ θελήματα ἡμῶν, τῶν φοβουμένων αὐτόν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως, ὁ Θεός, πεπλήρωται ἡ λέγουσα· Ὄψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν· Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἐλευθεροῦται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις δαυϊτικοῖς, ὕμνον σοι προσφέροντα καὶ λέγοντα· Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι᾽ ὧν ὑμᾶς ἔσωσας ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε. Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος α΄.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα·

Digitized by Google

Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ φύσις τῶν βροτῶν, συνεόρταζε πᾶσα, καὶ σκίρτα μυστικῶς· τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὸ ξύλον, προτίθεται σήμερον, ἰατρεῖον ἀδάπανον, τοῖς προστρέχουσι, μετ' εὐλαβείας καὶ πόθου, καὶ δοξάζουσι, τὸν ἐν αὐτῷ προσπαγέντα, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης πρόξενος τῇ νῦν ἡμέρᾳ, τοῦ Σταυροῦ ἡ πρόοδος· καθαγιάζει γὰρ ἡμῶν, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ τὰ σώματα, τῶν προσκυνούντων αὐτὸν μετὰ πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν Ξύλον.

Ποίημα Ἰωσὴφ (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τὸν τοῦ Κυρίου ζωηφόρου σήμερον, Σταυρὸν νοῒ καθαρῷ, καὶ εὐσεβεῖ γνώμῃ, πάντες προσκυνήσωμεν· πρόκειται γὰρ δωρούμενος, τοῖς αὐτῷ προσιοῦσιν, ἁγιασμὸν καὶ σωτήριον, ἔλλαμψιν καὶ δόξαν καὶ ἔλεος.

Ὁ ζωοδώρητος Σταυρὸς προκείμενος, καὶ καθορώμενος, φωτοειδῆ αἴγλην, ἀποπέμπει χάριτος· προσέλθωμεν καὶ λάβωμεν, φωτισμὸν εὐφροσύνης, καὶ σωτηρίαν καὶ ἄφεσιν, αἴνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Πρόκειται ξένον τοῖς ὁρῶσι θέαμα, Σταυρὸς ὁ τίμιος, καὶ ὡς πηγὴ βρύει, ψυχικὰ χαρίσματα, καὶ παύει ἁμαρτήματα, καὶ νοσήματα λύει, καὶ τὰ φρονήματα ῥώννυσι, τῶν εἰλικρινῶς προσκυνούντων αὐτόν.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἄλλους παρὰ τοὺς ἐνταῦθα Κανόνας, ἀνωνύμους ἀμφοτέρους· καὶ ὁ μὲν τοῦ Σταυροῦ, πρὸς τὸ, Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας, φέρει τήνδε τὴν Ἀκροστιχίδα· Σταυρὸν προσκυνῶ τῶν πιστῶν σωτηρίαν· ὁ δὲ τῶν Ἁγίων, πρὸς τὸ, Ὑγρὰν διοδεύσας, ἐστὶν ἄνευ Ἀκροστιχίδος. Ἔχει δὲ προσέτι τὸ χειρόγραφον καὶ Ἀπόστιχα τοῦ Σταυροῦ ἀφ' ἑσπέρας καὶ Καθίσματα ὁμοίως τὸ πρωΐ.

Ῥάβδος ἐτύπου τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, θάλασσαν τέμνουσα, δι' οὗ ἡμεῖς πίστει, ἀποντίστως πλέομεν, τοῦ βίου ὕδωρ ἄστατον, καὶ τὰ ῥεύματα πάντα, τῆς ἁμαρτίας ἐκφεύγομεν, καὶ θείας γαλήνης πληρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε σε τέκνον ἀπορρήτως ἔτεκον, ὠδῖνας ἔφυγον· καὶ πῶς νυνὶ ὅλη, ὀδυνῶν πεπλήρωμαι; Ὁρῶ γάρ σε κρεμάμενον, ὡς κακοῦργον ἐν ξύλῳ, τὴν γῆν ἀσχέτως κρεμάσαντα, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος κλαίουσα.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Μωσέως τὰ δόγματα πάνσοφοι Παῖδες, νομίμως φυλάξαντες, καὶ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ζηλώσαντες εὐσεβῶς, πρεσβεύσατε ἀεί, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Τίς εἶδε, τίς ἤκουσεν οἵους ἀγῶνας, στεῤῥῶς ἐπεδείξαντο, οἱ τοῦ νόμου φύλακες, οἱ Σολομονῆς υἱοί, ἀθλήσαντες μιᾷ ψυχῇ, ἑνὶ φρονήματι;

Ἀλλήλους ὀτρύνοντες οὕτως ἐβόων· Νομίμως ἀθλήσωμεν, καὶ προθύμως θάνωμεν, ὑπὲρ πατρῴων ἐθνῶν, οἱ Σολομονῆς τῆς σεπτῆς, Ἅγιοι ἑπτά.

Ἠσχύνθη ὁ τύραννος, στῶμεν ἀνδρείως, ἠσθένησαν βάσανοι, ὁ Βελίαρ ἥττηται, τὸ πῦρ ἐσβέσθη λοιπόν· μηδεὶς οὖν ἔξω ἀδελφοί, στήτω τοῦ σκάμματος.

Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῴων, ἐθνῶν ὁ ἀγών ἐστιν (οἱ Παῖδες ἔκραζον, ἐν τῷ σταδίῳ γυμνοί), ὑπὲρ ὧν μᾶλλον τὸ θανεῖν, τοῦ ζῆν προκρίνομεν.

Τὰς σάρκας τοῖς ὄνυξιν ἐν τῷ σταδίῳ, ξεόμενοι ἔκραζον, οἱ τοῦ νόμου φύλακες· Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, γλυκεῖς οἱ πόνοι καὶ τὸ πῦρ, διὰ τὴν πάντων ζωήν. Δόξα Πατρί.

Τριάδα δοξάσωμεν τὴν ἐν Μονάδι, οὐσίαν ἀΐδιον, συμφυῆ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοδύναμον, Πατέρα ἄναρχον Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν βότρυν τὸν πέπειρον ἐν τῇ γαστρί σου, ἀφράστως βλαστήσασα, ζωηφόρος ἄμπελος, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐδείχθης Μήτηρ τοῦ Θεοῦ πάντας εὐφραίνουσα.

Καταβασία.

» Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥά-
» βδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
» πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ
» τοῖς ἅρμασι, κροτήσας ἥνωσεν, ἐπ' εὔρους

Digitized by Google

» διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὅπλον. Διὸ Χριστῷ » ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας.

Σταυρὸς ἁπάντων τῶν καλῶν, παρεκτικὸς καθορᾶται, προσκυνούμενος· καὶ πᾶσα ἡ κτίσις, ἑορτάζει ἐν χαρᾷ φωτιζομένη χάριτι τοῦ ἐν αὐτῷ βουλήσει ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτὶ, τῶν τοῦ Σταυροῦ λαμπηδόνων, ὁλικῶς οἱ ἐν αὐτῷ πεποιθότες, σκοτασμὸν ἁμαρτιῶν, ἐκφύγωμεν, καὶ κράξωμεν· ὁ φωτισμὸς τῶν ὅλων, εὔσπλαγχνε Κύριε, δόξα σοι.

Ὑμνολογοῦμέν σε Σταυρὲ, καὶ προσπτυσσόμεθα πίστει, ἐξαιτούμενοι τὴν σὴν δυναστείαν· Ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐχθροῦ, παγίδων καὶ κυβέρνησον, πρὸς ὅρμον ἡμᾶς πάντας, τῆς σωτηρίας ὑμνοῦντάς σε.

Σταυροθεοτοκίον.

Νενεκρωμένην τὴν ζωὴν, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα, καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγχνων τὸν πόνον, ἐδονεῖτο ἡ σεμνὴ, Παρθένος ἀνακράζουσα· Οἴμοι! Υἱέ μου τί σοι, δῆμος ἀνόμων πεποίηκεν;

Τῶν Ἁγίων. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Παῖδες ἱερῶς βλαστήσαντες, καὶ συναυξηθέντες, πάντες κατὰ νόμου παιδαγωγηθέντες ὑπὸ Ἐλεαζάρου, νομίμως ἠθλήσατε, καὶ Ἀντιόχου τὰς βουλὰς, πάσας εἰς γῆν κατεπατήσατε.

Σπεῦδε ἀνεβόων τύραννε, οἱ Ἀβραμιαῖοι, ποίει ἅπερ θέλεις, καὶ ὀργίζου πλέον· ἡμεῖς ταῖς δόγμασί σου, οὐδόλως πειθόμενοι, τοὺς τῶν βασάνων αἰκισμοὺς, πόθῳ Θεοῦ μᾶλλον αἱρούμεθα.

Μήτις ὑστερείτω σήμερον, τοῦ καλοῦ ἀγῶνος· μήτις θηρευθήτω, ὑπὸ τοῦ μανιώδους· σαφόν ἐστιν ὁ δράκων· ἀλλήλους παρώτρυναν, τῆς Σολομονῆς οἱ υἱοί· μήτις ἡμῶν γένηται βρῶμα αὐτοῦ.

Δεῦτε οἱ τοῦ νόμου φύλακες, ὁμοῦ αἰκισθῶμεν· δεῦτε ἀνδρυνθῶμεν, οἱ Παῖδες ἀνεβόων, ἀλλήλους ὀτρύνοντες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας εὐσεβῶς· οὓς καὶ ἡμεῖς ζηλοτυπήσωμεν.

Δόξα Πατρί.

Μίαν οἱ πιστοὶ δοξάσωμεν, τοῦ Θεοῦ οὐσίαν, μίαν δεσποτείαν μίαν βασιλείαν, ἑνοῦντες ἀσυγχύτως, τὴν μίαν Θεότητα, καὶ διαιροῦντες εὐσεβῶς, ταύτην τρισὶ ταῖς ὑποστάσεσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βάτος προεγνώσθης ἄφλεκτος, ἐν Σινᾷ τῷ ὄρει· ὄρος δὲ τὸ θεῖον, Δανιὴλ ἐφάνης· ἐξ οὗ ἀχειροτμήτως, ἐτμήθη ὁ ἄτμητος, Χριστὸς ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, εἷς ὢν Υἱὸς, Θεογεννῆτορ ἐκ σοῦ.

Καταβασία.

» Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμ- » βάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν » ἱερέα. Τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῴην, Ἐκκλησίᾳ » νῦν ἐξήνθησε, ξύλου Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ » στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, κτλ.

Εἶτα Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβῶς συντραφέντες Παῖδες σοφοὶ, μαρτυρικῶς τοῦ τυράννου τὰς ἀπειλὰς, ἀνδρείως κατῃσχύνατε, ὡς τοῦ νόμου ὑπέρμαχοι· καὶ τοῦ πατρὸς ἀκόλουθοι, γενόμενοι Ἅγιοι, σὺν μητρὶ θεόφρονι, προθύμως ἠθλήσατε· ὅθεν καὶ θανάτῳ, τὴν οὐράνιον ὄντως, ζωὴν ὠνησάμενοι, αἰωνίως ἀγάλλεσθε, Μακκαβαῖοι στερρόψυχοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις. Δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ἡ κραταιὰ, σκέπη τε καὶ ἐπανόρθωσις, τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἀκαταμάχητον, ὅπλον τῆς πίστεως ὁ Σταυρὸς, ὁ σωτηριώδης, ἰδοὺ ὁρᾶται προκείμενος· καὶ πάντων τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς προσιόντων, ἁγιάζων φωτίζει ἐν χάριτι.

Τῶν εὐσεβῶν, φρουρὸς ὁ μέγας προκείμενος, ἐν τῷ μέσῳ, πάντων Ὑπεράγαθε, Σταυρὸς ὁ τίμιος μέσον γῆς, ἐν ᾧ ἀνυψώθης, ἐθελουσίῳ θελήσει σου, τὸν κόσμον ἁγιάζει, τῇ αὐτοῦ προσκυνήσει, καὶ διώκει δαιμόνων τὰς φάλαγγας.

Οὐρανὸς, πάσῃ τῇ γῇ συνευφραίνεται· ἀθλοφόροι, Μάρτυρες, Ἀπόστολοι, ψυχαὶ Δικαίων περιχαρῶς, νῦν ἀγαλλιῶνται, τὸ πάντας σῶζον θεώμενοι, προκείμενον ἐν μέσῳ, ζωοδώρητον ξύλον, καὶ πιστοὺς ἁγιάζον ἐν χάριτι.

Νόμου τοὺς σοὺς, Κύριε ὁ ἀσυνείδητος, μὴ φυλάξας, μέλλω κατακρίνεσθαι, ἡνίκα ἔλθῃς ἐξ οὐρανοῦ, κρῖναι τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἔργα· ὅθεν κραυγάζω σοι· Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, ἐπιστρέψας με σῶσον, μετανοίας παρέχων μοι δάκρυα.

Digitized by Google

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθενικῆς, τέκνον ἐκ μήτρας σε ἔτεκον, καὶ ὁρῶσα, ξύλῳ νῦν κρεμάμενον, ἐπαπορῶ, καὶ οὐ συνορῶ, ὕψος μυστηρίου, καὶ βάθος πολλῶν κριμάτων σου, ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἣν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὡς Μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

Τῶν Ἁγίων. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Εὐφραίνου Ἐλεάζαρ, ὁρῶν τοὺς ἱερούς, φοιτητάς σου σήμερον, ἀθλοῦντες εὐσεβῶς, ὑπὲρ πατρῴων νομίμων τε προσταγμάτων, καὶ Ἀντιόχου τοῦ διώκτου τὴν μανίαν, λόγοις τοῖς σοφοῖς διελέγχοντας.

Ἀγάλλου Σολομόνη, ὁρῶσα τοὺς ἑπτά, κλάδους συνακμάσαντας, τοῦ νόμου τοὺς καρπούς· ἐξ ὧν τρυγῶσα ἡ ἄμεμπτος Ἐκκλησία, τοὺς κληρονόμους τῆς ἐν χάριτι λατρείας, τρέφει καθ' ἡμέραν ὡς μήτηρ ἡμᾶς.

Σκιρτᾶτε Πατριάρχαι, κροτήσατε χερσί, τοὺς τοῦ νόμου φύλακας, ὁρῶντες εὐσεβῶς, ὑπεραθλοῦντας τῆς κατὰ νόμον λατρείας, καὶ διὰ πάντων αἰκισμῶν δοκιμασθέντας, μήπως τῶν πατρῴων ἐκστῶσιν ἐθῶν.

Χορεύσατε νομίμως, ὑπέρμαχοι στεῤῥοί, καὶ συνεορτάσατε, τοῖς Μάρτυσι Χριστοῦ, ὡς πρὸ ἐκείνων ἀθλήσαντες ὑπὲρ νόμου, καὶ μετ' ἐκείνων εὐφημούμενοι ἐννόμως, πάσῃ τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ φαιδρῶς. Δόξα Πατρί.

Τριάδα ἐν Μονάδι, δοξάσωμεν πιστοί, ἀσιγήτοις στόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν· Ἡ ἐν Μονάδι Τριὰς συμπροσκυνουμένη, καὶ ἐν Τριάδι τῶν προσώπων ὑμνουμένη, δόξα σοι τιμὴ καὶ προσκύνησις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεόνυμφε σεμνή, ὡς Θεογεννήτριαν, καὶ τεῖχος τῶν πιστῶν· σὺ γὰρ τὴν φύσιν ἀνέστησας τὴν πεσοῦσαν, καὶ τὴν εἰκόνα ἀνενέωσας τεκοῦσα, μόνη τὸν προόντα Θεὸν τοῦ Ἀδάμ. Καταβασία.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀλαλάξατε ἔθνη, ᾄσατε σκιρτήσατε φυλαὶ καὶ ψάλατε, τῷ Θεῷ τῷ δόντι, τὸν Σταυρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα· οὗ νῦν τῇ προθέσει, πάντες πιστοὶ ἀγαλλιῶμεν, δι' αὐτοῦ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες.

Νοεραὶ στρατιαί σε, πᾶσαι περιέπουσι, Σταυρὲ πανάγιε· καὶ βροτοὶ πηλίνοις, σοῦ προσψαύοντες χείλεσι σήμερον, ἀπαντλοῦμεν πόθῳ, ἁγιασμὸν καὶ εὐλογίαν, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα δοξάζοντες.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, ἴασαι τὰ χρόνια εὔσπλαγχνε Κύριε· καὶ ὡς λατρευτήν με, τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου περίσωζε· οὗ τῇ δυναστείᾳ, πᾶν ἐμποδὼν ἀποσοβεῖται, καὶ κακῶν ἀπαθεῖς διαμένομεν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, τὸν δι' ἀγαθότητα ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ὑπὲρ νοῦν τεχθέντα, ἐδονήθης τὰ σπλάγχνα καὶ ἔλεγες· Οἴ μοι! Θεῖον τέκνον· πῶς ὑπὲρ πάντων ὀδυνᾶσαι; Προσκυνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον Κύριε.

Τῶν Ἁγίων. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ζηλώσωμεν φιλόχριστοι, τοὺς Παῖδας τοὺς ἑπτά, οὓς ἡμῖν Μωσῆς νομίμως ἐθρέψατο, καὶ Ἐλεάζαρ προεβίβασεν, ἐν τῷ πατρῴῳ νόμῳ, δι' εὐσεβοῦς θρησκείας.

Μὴ νόμιζε Ἀντίοχε, διῶκτα τῶν πιστῶν, ὅτι σοῦ τὸ πῦρ φοβήσει καιόμενον· πρὸς ταῦτα σφάζε ἀνομώτατε· ποίει λοιπὸν ὃν βούλει, οἱ Παῖδες ἀνεβόων.

Νομίμως ἐναθλήσωμεν, ἀλλήλοις οἱ στεῤῥοὶ Μάρτυρες Χριστοῦ Μωσέως τὰ δόγματα, παρηγγυῶντο μὴ παράψασθαι, τῶν μιαρῶν ὄψων, οἱ Παῖδες ἀνεβόων. Δόξα Πατρί.

Προάναρχε συνάναρχε, ὁμόθρονε Τριάς, Πατὴρ καὶ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Μονὰς Ἁγία τρισυπόστατε, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ σῶζε, τοὺς σὲ πιστῶς ὑμνοῦντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστέ, ὁ μόνος εὔσπλαγχνος, εἰρήνευσον ἡμᾶς· σὲ γὰρ δυσωπεῖ ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, σὺν τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἀθλήσασιν, ὑπὲρ ἐθῶν πατρῴων, καὶ τοῦ Μωσέως νόμου.

Καταβασία.

» Ὢ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χρι-
» στός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέ-
» πτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεα-
» σθείς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ πα-
» ρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σταυροῦ παγέντος, ἐν γῇ, δαιμόνων πτῶσις ἐγένετο· ὃν νῦν ὁρῶντες ἡμεῖς, ἐνδόξως προκείμενον, καὶ κατασπαζόμενοι, τῆς τῶν συμπτωμάτων, ἁμαρτίας ἀνιστάμεθα.

Ὑμνοῦντες σὲ τὸν Θεόν, καὶ Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν, Σταυρὸν τεῖχος ἄῤῥηκτον, νῦν περιπτυσσόμεθα, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ δεινῶν ἀπαλλαττόμεθα.

Digitized by Google

Μεγάλα πᾶσιν ἡμῖν, δωρήματα παρεχόμενος, ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, ὁρᾶται προκείμενος. Προσέλθωμεν ἄνθρωποι, φωτισμὸν καρδίας, καὶ ψυχῆς ἀπαρυόμενοι.

Θεοτοκίον.

Νηστεύειν ἡμᾶς Ἁγνὴ, κακίας πάσης ἐνίσχυσον, καὶ φαύλων καὶ πονηρῶν, ἀπέχεσθαι πράξεων, ἀεὶ ἐνδυνάμωσον, προστασία πάντων, τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

Τῶν Ἁγίων. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, ᾠκοδόμησε ναὸν, καὶ ὑπήρεισεν αὐτὸν, ἑπτὰ στύλοις λογικοῖς, προγράφουσα, τοὺς Παῖδας τούτους, ὡς νόμȣ φύλακας.

Ἡ σοφὴ Σολομονὴ, υἱοὺς ἔτεκεν ἑπτὰ, οὓς ἐθρέψατο καλῶς, Ἐλεάζαρ ὁ σοφός· καὶ ἔστεψεν, ἡ θεία χάρις, στεῤῥῶς ἀθλήσαντας.

Τί βραδύνεις δικαστά; πρὸς Ἀντίοχον φησὶν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν δεινῶν, ἡ ἑπτάκλονος σειρά· τιμώρησον, συντόνως σφάττε, ποίει ἃ θέλεις λοιπόν.

Προενήθλησε πατὴρ, συναθλοῦσι καὶ υἱοί· ἐφεπέσθω σὺν ἡμῖν, καὶ ἡ μήτηρ Δικαστά· καὶ γένοιτο, προσθήκη τέκνοις καὶ σεμνολόγημα.

Κἂν τὰ σώματα ἡμῶν, ἀναλώσῃς τῷ πυρὶ, ὁ ἑπτάδελφος χορὸς, ἀνεβόα τολμηρῶς, Ἀντίοχε, μὴ ὅλως οἴου, νικᾷν κἂν ἕνα ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, ἐν Θεότητι μιᾷ, προσκυνήσωμεν πιστῶς, κραυγάζοντες· Τριὰς Ἁγία, σῶζε τὸν κόσμον σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐγέννησας Υἱὸν, ὃν οὐκ ἔσπειρε Πατήρ; πῶς διέμεινας Ἁγνὴ, μετὰ τόκον ὥσπερ ἦς; Θεὸς οἶδεν, ὁ πάντα πράττων, ὅπως ἂν βούληται.

Καταβασία.

» Νοτίȣ θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰω-
» νᾶς, ςαυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτή-
» ριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. Ὅθεν τριή-
» μερος ἐκδὺς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν
» ὑπεζωγράφησε, τȣ̃ σαρκὶ προσπαγέντος Χρι-
» στȣ̃ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κό-
» σμον φωτίσαντος.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στύλοι οἱ ἑπτάριθμοι, καὶ θείου φωτὸς, οἱ λύχνοι οἱ ἑπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τῷ πάντων Θεῷ, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Αἰνεῖ θερμῶς Σιὼν τὸν Θεόν σου, ὅτι ἐνίσχυσεν ὄντως σῶν πυλῶν τοὺς μοχλȣ̀ς, καὶ τοὺς υἱούς σου εὐλόγησεν. Οὗτοι στρατὸς γὰρ ὡς τροπαιȣ̃χος, φάλαγξ ὄντως γενναία καὶ κραταιόφρων, πρὸς μηχανὰς δυσσεβῶν, θεοφρόνως ἀνθέστηκεν. Ἀλλ᾽ ὡς νίκης στεφάνȣς οὐρανίας Σιὼν ἀπολαύοντες, καὶ τῷ θείῳ θρόνῳ πελάζοντες, ὑπὲρ πάντων ἀπαύστως δεόμενοι αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Συναξάριον.

Μὴν Αὔγουστος, ἔχων ἡμέρας λα΄.

Τῇ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, Ἀβεὶμ, Ἀντωνίου, Γȣρία, Ἐλεαζάρου, Εὐσεβωνᾶ, Ἀχεὶμ καὶ Μαρκέλλου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν.

Στίχοι.

Πρῶτος πρὸ Χριστοῦ πῦρ στέγων Ἐλεάζαρ,
Ἀθλήσεως προὔθηκε τοῖς ἄλλοις ἴχνη.

Πρώταθλον ἄλλην καὶ πρὸ τῆς Θέκλης ἔχω,
Τὴν Σολομονὴν, ἣν πρὸ Χριστοῦ πῦρ φλέγει,

Ἐξ ἑβδόμης πέμπουσι Παίδων ἑπτάδα,
Ἀρθρέμβολα, πῦρ, καὶ τροχοὶ πρὸς ὀγδόην.

Καῦσαν ἐνὶ πρώτῃ Σολομώνην, ἑπτά τε υἷας.

Οὗτοι, Ἀντιόχου, υἱοῦ Σελεύκου, τοῦ τῶν Ἑβραίων ὅλον ἔθνος ἐξελόντος καὶ ἀνδραποδισαμένου, καὶ ἀναγκάζοντος τὰ πάτρια ἀρνήσασθαι ἔθνη, καὶ ἀπογεύσασθαι ὑείων κρεῶν, ἠπείθησαν τῷ τυράννῳ, τῶν πατρῴων ἀντεχόμενοι νόμων, ὅ, τε πρεσβύτης Ἐλεάζαρ, διδάσκαλος ὢν τοῦ νόμου καὶ ἐξηγητὴς, καὶ οἱ ἑπτὰ Παῖδες ὑπ᾽ αὐτῷ παιδευόμενοι.

Καὶ ὁ μὲν Πρεσβύτης, προσδεθεὶς εἰς τοὐπίσω τὰς χεῖρας, τύπτεται σφοδρῶς· καὶ κατὰ τῶν μυκτήρων δριμεῖς καὶ δασώδεις χυλοὺς δεξάμενος, καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθεὶς, καὶ εὐξάμενος τὸ αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸν θάνατον ἀντίλυτρον προσδεχθῆναι ὑπὲρ τοῦ ἔθνους παντὸς, ἐξέπνευσεν.

Οἱ δὲ γενναιότατοι Παῖδες, ἕκαστος, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν τῆς ἐν τῷ βίῳ προόδου, ἀχθέντες, καὶ ἀρθρεμβόλοις, καὶ τροχοῖς, καὶ καταπέλταις, καὶ πυρὶ, οἷς καθ᾽ ἕνα αὐτῶν ὁ τύραννος ἐξήτασεν, ἀγωνισάμενοι, καὶ τὰ πάτρια ἔθη μὴ ἀρνησάμενοι, μηδὲ τὸν νομοθέτην Θεὸν τῆς προσκαίρου ταύτης ζωῆς ἀλλαξάμενοι, ἀλλὰ ταῖς βασάνοις αὐταῖς ἐναποθανόντες, καὶ κύριον τὸν λογισμὸν καὶ αὐτοκράτορα δείξαντες τῶν παθῶν, τοὺς τῆς καρτερίας στεφάνους ἀνεδήσαντο.

Μεθ᾽ ὧν καὶ ἡ αὐτῶν μήτηρ Σολομονὴ, ἐπεὶ τελειωθέντας τούτους εἶδε, μὴ ὑπομείνασα χειρὸς ἀνθρωπίνης ἐπιβολὴν, τῇ ἀναφθείσῃ πυρκαϊᾷ ἑαυτὴν ἀπέῤῥιψε· καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων, τῶν ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας ἀθλησάν-

Digitized by Google

των, Λεοντίνου, Ἄττου, Ἀλεξάνδρου, Κινδέου, Μνησιθέου, Κυριακοῦ, Μηναίου, Κατούνȣ, καὶ Εὐκλέου.

Στίχ. Ἐκ Παμφυλίας ἐννὰς ἐτμήθη ξίφει,
Μίαν φυλὴν ζητοῦσα τὴν τῶν Μαρτύρων.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Φλαβιανοῦ Ἡγεμόνος, ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας, ἐκ προγόνων ὄντες Χριστιανοί· καὶ ὁ μὲν Μηναῖος τέκτων ἦν, οἱ δὲ λοιποὶ γεωργοί. Μίαν δὲ γνώμην οἱ πάντες ἔχοντες, καὶ βουλὴν καλὴν βουλευσάμενοι, πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐχώρησαν, κενὰ πάντα τὰ βιωτικὰ ἡγησάμενοι. Καὶ καταλαβόντες τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος, διὰ μιᾶς νυκτὸς πάντα τὰ ἐν αὐτῷ καταστρέφουσιν ἀφιδρύματα. Διὰ τοῦτο κρατοῦνται· καὶ ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ πυρὶ τὰς πλευρὰς ἀνακαίονται, καὶ ὄνυξι τὸ περίλοιπον ἀποσύρονται δέρμα μέχρι τῶν ὀστῶν· καὶ τὰς μασχάλας λαμπάσι πυρὸς κατακαίονται, καὶ ὀβελίσκοις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεντῶνται, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἀποῤῥίπτονται, μήτε τροφῆς μήτε ποτοῦ μήτε οἱασοῦν ἐπιμελείας ἀξιωθῆναι τοῦ τυράννου προστάξαντος. Χρόνος οὐ μεταξὺ πολύς, καὶ θηρίοις οἱ Ἅγιοι βορὰν δίδονται· τὰ δὲ τούτοις εἰρήνευον. Πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων, καί, **Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν**, ἐκβοησάντων, βρονταὶ αὐτίκα, ἀστραπαί τε, καὶ ὑετοὶ λαῦροι, χαλάζῃ σύμμικτοι, ἐπὶ τὴν γῆν ἐφέροντο· μεθ' ὧν καὶ φωνή τις θεία ἠκούετο, τοὺς Ἁγίους προσκαλουμένη. Οἳ τῆς φίλης αὐτοῖς φωνῆς ἐπακούσαντες, ἐγεγήθησαν· καὶ τότε τοὺς αὐχένας ἐτμήθησαν, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος προστάξαντος· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πάπας ὁ Νέος, εἰς σάκκον βληθείς, καὶ θίβῃ ἐγκλεισθείς, καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Σάκκος Πάπαν ἔκρυψε, καὶ σάκκον θίβη,
Καὶ τὴν θίβην ῥοῦς· καὶ Πάπας Θεοῦ πέλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἐλεάζαρος, πυρὶ τὴν κεφαλὴν φλεχθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Καυτηριασθεὶς Ἐλεάζαρος κάραν,
Ψυχοβλαβῶν ἀπῆλθε κρείττων ῥευμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κήρυκος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ δημίȣ φήσαντος. Οὐ τμηθῇς θύων·
Κλίνας κάραν Κήρυκος, εἶπεν· Οὐ θύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τῷ Θεοδώρῳ θεῖος ἐνσκήπτει πόθος,
Τυχεῖν ποθεινῶν δωρεῶν διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πολύευκτος, ἐν κοπρίᾳ χωσθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἰὼβ καθέδραν, φημὶ δὴ τὴν κοπρίαν,
Ὁ Πολύευκτος εἶχεν εἰς τιμωρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μήνου, Μηναίȣ, καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Βιγλεντίῳ, πλησίον τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέȣ Ἐπισκόπȣ Προκοννήσου (Προικοννήσου) τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Τὸν Τιμόθεον, τὸν Προκοννήσου θύτην,
Τιμᾷ Θεὸς πρίν, νῦν τε θαυματουργίαις.

Οὗτος ἤκμασε περὶ τὰ μέσα τοῦ ς'. αἰῶνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν Αὐτοκρατόρων, Ἰουστίνου τοῦ Θρᾳκός, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Μεγάλου, ἐν τῇ Βασιλευούσῃ ποιούμενος τὰς διατριβάς. Ἀρετῇ δὲ πάσῃ κεκοσμημένος, προχειρίζεται Ἐπίσκοπος Προκοννήσου, ἢ συνηθέστερον εἰπεῖν, Προικοννήσου, ἥτις τοπάλαι καὶ Ἐλαφόννησος ἐκαλεῖτο· νῦν δὲ ὑπὸ πάντων γινωσκομένη καὶ λεγομένη Μαρμαρᾶς.

Ἀπελθὼν οὖν ἐκεῖσε ὁ Θεῖος Πατήρ, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Νήσου ταύτης εὑρὼν τὴν πειρατείαν μετερχομένους, καὶ πολλὴν ἀπανθρωπίαν τοῖς εἰς τὰ παράλια ἐκεῖνα ναυαγοῦσι διεκνύοντας, κατέβαλε πᾶσαν σπουδήν, ἵνα τῆς τοιαύτης γνώμης ἀπαλλάξῃ αὐτούς, καὶ εἰς οἶκτον πρὸς τοὺς δυστυχοῦντας προτρέψῃ· ὃ καὶ πεποίηκεν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ διὰ τῆς χριστομιμήτου αὐτοῦ πρᾳότητος. Καλῶς δὲ ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, καὶ ἀσκητικῶς διανύσας τὸν βίον, καὶ τὴν μὲν ἐπενεχθεῖσαν αὐτῷ συκοφαντίαν ἀνεξικάκως ὑπενεγκών, τὴν δὲ θυγατέρα Ἰουστινιανοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος δαιμονῶσαν, ἐμφανισθεὶς μόνον, ἰασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, πλήρης ἡμερῶν, τῇ α'. Αὐγούστου.

Ἡ δὲ φιλόθεος μήτηρ τῆς ἰαθείσης παιδός, ἡ Βασιλὶς Θεοδώρα, πρὸς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης τῆς εἰς τὸν Ἅγιον, ἀνήγειρον ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ Μονὴν ἱερὰν ἐπί τινος εὐρυχώρου πεδιάδος, ὅπου καὶ ἡ πάσχουσα πρότερον ἀπελθοῦσα ἰάθη, καὶ τὸ ἱερώτατον τοῦ Ἁγίου λείψανον εὑρέθη μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτοῦ, καὶ πηγὴ ἁγιάσματος μικρὸν ἀνωτέρω.

Κεῖται δὲ ἡ πεδιὰς αὕτη νοτιονατολικῶς τῆς Νήσου, ἄνωθεν τῆς πάλαι ποτὲ κωμοπόλεως Προικοννήσου, Κλαζάκιον τανῦν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλουμένης, καὶ μηδὲν ἕτερον ἐχούσης, εἰμὴ εἴκοσι περίπου οἰκίας μικράς. Καίτοι δὲ ἐρειπίων ὄντων καὶ τῆς Μονῆς καὶ τοῦ μεγίστου αὐτῆς Ναοῦ, συνέρχονται ὅμως ἐκεῖ κατ' ἔτος οἱ ἐγχώριοι, ἐπιτελοῦντες τὴν τοῦ Ἁγίου ἑορτὴν (*).

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὁ χρόνων ἐπέκεινα, ἐν χρόνῳ σάρκα φορέσας δείκνυται καὶ τὰ χρόνια πάθη, ἡμῶν ἰᾶται δι' ἀγαθότητα, σαρκὸς ὁμοῦ τε καὶ πνεύματος· ἤδη δὲ τῷ θείῳ αὐτοῦ Σταυρῷ, καθαγιάζει ἡμᾶς.

Ὑμνοῦμεν δοξάζομεν, καὶ προσκυνȣ͂μεν καὶ μεγαλύνομεν, τὸν σὸν Κύριε κράτος· ὅτι παρέσχου ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, Σταυρὸν τὸν

(*) Τὰ ἀνωτέρω ἠρανίσθησαν ἐκ φυλλάδος ἰδιαιτέρας, περιεχούσης τήν τε Ἀσματικὴν ἀκολουθίαν τȣ͂ Ἁγίου Τιμοθέου καὶ τὸν βίον αὐτοῦ. Καὶ ἡ μὲν Ἀκολουθία ἐπιγράφεται, Ποίημα Νικολάου Χιλιοδρομέως· ὁ δὲ βίος τοῦ Ἁγίου ἑλληνιστὶ συγγραφεὶς (ἄδηλον ὑπὸ τίνος) μετηνέχθη εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν διάλεκτον παρά τινος μοναχοῦ Ἀρσενίου, τοῦ ἐκ Γαλατᾶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου καὶ ἐτυπώθησαν τὰ πάντα ὁμοῦ ἐν ἔτει 1785.

Digitized by Google

θεῖον, τρυφὴν ἀδαπάνητον, καὶ φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Μὴ δείξῃ με Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διαγνώσεως, κατεγνωσμένον κακοῖς· μὴ ἀποῤῥίψῃς ἐκ τοῦ προσώπου σου, κατῃσχυμμένον, ἀλλ' οἴκτειρον σῶσόν με, τῷ σῷ τιμίῳ Σταυρῷ, ὡς ὑπεράγαθος.

Ἐτύπου τὴν χάριν σου, Σταυρὲ γλυκαίνων Μωσῆς τὰ ὕδατα, τὰ πικρότατα ξύλῳ· καὶ γὰρ πικρίας κακῶν ἐῤῥύσθημεν, τῇ σῇ δυνάμει· διὸ ἡμᾶς γλύκανον, ἀσπαζομένους σε νῦν, ἐν κατανύξει ψυχῆς.

Θεοτοκίον.

Νοός μου τὴν στένωσιν, τῇ σῇ πρεσβείᾳ πλάτυνον Δέσποινα, ἡ στενώσασα πάσας, τὰς μεθοδείας τοῦ πολεμήτορος, καὶ δι' ὁδοῦ με στενῆς κατευόδωσον, πρὸς πλατυσμὸν τῆς ζωῆς, βαδίζειν Μήτηρ Θεοῦ.

Τῶν Ἁγίων. Τοὺς ἐν καμίνῳ.

Οἱ τοῦ πατρῴου νόμου ζηλωταί, οἱ σύμψυχοι φύλακες τοῦ νόμου ἀκλινεῖς, ἕνα Θεὸν πανευσεβῶς καθωμολόγουν, τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἑνοποιοῦντες πιστῶς, καὶ διαιροῦντες εὐσεβῶς.

Τί ἐπιμένεις τύραννε λοιπόν; οἱ Μάρτυρες ἔκραζον τῷ πλάνῳ δικαστῷ· ἕνα Θεόν, ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, καὶ πατρίδα ἔχομεν, τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, τὴν θρεψαμένην ἡμᾶς.

Οὐ μιαροφαγήσομεν φασίν, οὐ θύσομεν, οὐδὲ γόνυ κάμψομεν εἰς γῆν· ἕνα Θεὸν ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, καὶ αὐτὸν φοβούμεθα, παρ' οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν σπεύδομεν.

Δόξα Πατρί.

Τριαδικὴν ὑμνήσωμεν ᾠδήν, δοξάζοντες ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος κράζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ τεῖχος πάντων καὶ χαρά, Πανύμνητε· χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς· χαῖρε βροτῶν ἡ καλλονή, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἡ τερπνότης ἄχραντε· σὺ γὰρ τὸν μόνον Θεὸν σαρκὶ ἐκύησας.

Καταβασία.

» Ἔννοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς
» λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσ-
» φημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ
» ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον·
» ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ
» συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πα-
» τέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ξύλῳ ποτὲ ἀνείλκυσε, ποταμοῦ τὸ σιδήριον, θεῖος Ἐλισσαῖος, σὲ προγράφων πόῤῥωθεν, σταυρὲ πανσεβάσμιε· ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ γάρ, διὰ σοῦ πρὸς πίστιν, ἀναχθέντες βεβαίαν, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἀξιούμεθα βλέπειν, καὶ πίστει προσκυνεῖν σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑποσημαίνει πόῤῥωθεν, σὲ Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ἐν ταῖς εὐλογίαις Ἰακὼβ τρανότατα· ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι, ἀξιωθέντες βλέπειν σε, πίστει ἀδιστάκτῳ προσερχόμεθα πάντες, καὶ ψάλλομεν πλουσίως εὐλογίαν τρυγῶντες, καὶ φῶς καὶ σωτηρίαν, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν.

Λευχειμονοῦντες πράξεσιν, ἐναρέτοις προσέλθωμεν, ἐν ἀγαλλιάσει τῷ Χριστῷ κραυγάζοντες· Πανάγαθε Δέσποτα, τῷ σῷ ὑψίστῳ θείῳ Σταυρῷ, ὕψωσον ἡμῶν, τοῦ χριστωνύμου λαοῦ σου, τὸ κέρας, ἵνα πίστει, καὶ εἰρήνῃ βαθείᾳ ὑμνεῖταί σου τὸ κράτος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ὁμόρφυῆ συνάναρχον, συναΐδιον σύνθρονον, φύσιν μὲν ἁπλῆν, διαιρετὴν προσώποις δέ· Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἄκτιστον οὐσίαν, καὶ Θεότητα πάντες, ὑμνοῦντες μελῳδοῦμεν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νῦν ὡς ἀρνίον ἄκακον, καθορῶσα κρεμάμενον, καὶ ὑπὸ ἀνόμων τῷ Σταυρῷ πυγνήμενον, Υἱέ μου προάναρχε, καὶ ὀδυρμοῖς συγκόπτομαι, καὶ ταῖς μητρικαῖς περιστατοῦμαι ὀδύναις, ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἣν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὑμνοῦμεν θεοφρόνως, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἁγίων. Τὸν ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανούς.

Οἱ τῶν πατρῴων ἐθῶν νομοφύλακες, καὶ τῆς Μωσέως διαταγῆς προκήρυκες, ὡς ἑπτὰ φωστῆρες ἐν κόσμῳ φαίνοντες, ταῖς ἀκτῖσι τῶν ἄθλων, ἡμᾶς καταλάμπουσιν, οἱ νοεροὶ λαμπτῆρες.

Οἱ κατὰ νόμον Θεοῦ ἀριστεύσαντες, καὶ τὰς Ἀντιόχου βουλὰς καταπτύσαντες, τολμηρῶς ἐβόων· Ἡμᾶς Ἀντίοχε, οὐ θηρία οὐ ξίφη, οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, ὅλως χωρίσει Θεοῦ.

Οἱ τὴν Μωσέως καθέδραν κοσμήσαντες, καὶ τοὺς πατρῴους θεσμοὺς συντηρήσαντες, ὡς ἑπτὰ ἀστέρες ἐν κόσμῳ λάμποντες, τοὺς πλανήτας ἀστέρας, λοιπὸν ἀπημαύρωσαν, τῇ πίστει φαιδρυνθέντες.

Digitized by Google

Τῆς εὐσεβοῦς Σολομονῆς βλαστήματα, καὶ τῷ πιςῷ Ἐλεάζαρ τὰ θρέμματα, οἱ ἑπτὰ φωστῆρες ὡς λύχνοι φαίνοντες, τῇ τῷ νόμου λυχνίᾳ, σαφῶς ἐπετέθησαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεῷ.

Δόξα Πατρί.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, τῇ ἐν Τριάδι προσώπων Θεότητι, καὶ Μονάδι φύσεως, ὑποςάσεσιν, ὑμνουμένῃ ἀπαύστως, ὑπὸ πάσης κτίσεως εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς πατρικῆς εὐδοκίας θησαύρισμα, τῆς τῷ Υἱοῦ παρουσίας ἐναύλισμα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνδιαίτημα, ἀνεδείχθης Μαρία, Τριάδος τὴν ἔμφασιν ἐν σοὶ ἀνατυποῦσα.

Καταβασία.

» Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
» Δημιυργὸν Πατέρα Θεὸν ὑμνεῖτε τὸν συγ-
» καταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον με-
» ταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν
» παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Σταυροῦ.

Ὠδὴ Θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἰάσω ὑπεράγαθε τὴν ἐμήν, συντριβὴν ἐν Σταυρῷ προσπηγνύμενος, ἥλοις ποτέ, πόδας τε καὶ χεῖρας Παμβασιλεῦ, καὶ τὴν πλευρὰν νυττόμενος, ὄξος ποτιζόμενος καὶ χολήν, ἡ πάντων εὐφροσύνη, ὁ γλυκασμὸς ἡ δόξα, ἡ αἰωνία ἀπολύτρωσις.

Ὡραῖος ὑπὲρ σάπφειρον καὶ χρυσὸν, φωταυγὴς ὥσπερ ἥλιος πέφυκας, θεῖε Σταυρέ, κείμενος μὲν τόπῳ περιγραπτὸς, καὶ νοεραῖς Δυνάμεσι, πάντοτε κυκλύμενος φανερῶς, ἀκτῖσι δὲ τῆς θείας, δυνάμεως φωτίζων, τῆς οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Σταυρὸς χειμαζομένων ἐστὶ λιμήν, ὁδηγὸς πλανωμένων καὶ στήριγμα, δόξα Χριστοῦ, σθένος Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, τῶν Ἀθλητῶν κραταίωμα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγή· αὐτὸν ἐν μέσῳ πάντες, προκείμενον ὁρῶντες, μετ᾿ εὐλαβείας ἀσπασώμεθα.

Ἡνίκα μέλλεις ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς, κρῖναι κόσμον ὃν ἔπλασας Κύριε, Ἀγγελικῶν, προπορευομένων σῶν στρατιῶν, καὶ τοῦ Σταυροῦ προλάμποντος, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακάς, τῇ τούτυ δυναςείᾳ, οἰκτείρησόν με σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς πταίσαντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Φθορᾶς σε δίχα τέτοκα ἐκ γαστρὸς, πρὸ αἰώνων Πατὴρ ὃν ἐγέννησε, καὶ πῶς φθορεῖς, ἄνθρωποι σπαράττουσι σὲ Υἱέ, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρύττουσι, λόγχῃ καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ποσὶν, ἥλοῦσιν ἀπανθρώπως; ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἣν ἐπαξίως μεγαλύνων.

Τῶν Ἁγίων. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Οἱ κατὰ νόμον τραφέντες, καὶ ὑπὲρ νόμου θανόντες, Ἐλεαζάρυ φοιτηταί, Σολομονῆς δὲ Παῖδες, καὶ τοῦ Μωσέως ζηλωταί, ἑλκόμενοι ἔκραζον· Ἀντίοχε, τί βραδύνεις, τί μέλλεις, τί οὐ πράττεις, ἃ βουλεύῃ καθ᾿ ἡμῶν;

Οἱ ταξιάρχαι τοῦ νόμου, τῆς Ἀντιόχου ἀνοίας, καταφρονήσαντες στεῤῥῶς, ταῖς βασάνοις ἐνήθλουν, ζηλοτυποῦντες ἑαυτοὺς, ἀλλήλους προτρέποντες, καὶ σπεύδοντες, προαρπάζειν τοὺς πόνους, καὶ τοὺς ἄθλους, καὶ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν.

Ὥσπερ Ὀλυμπιονίκη, ἀνδρεία τις καὶ γενναία, ἡ Σολομονὴ τὺς υἱοὺς, ἐσφραγμένους ὁρῶσα, οὐκ ἐσαλεύθη τὴν ψυχήν, ἀλλ᾿ ἔκραζεν· Ἄκυε, Ἀντίοχε, κἀμὲ πρόσθες τοῖς τέκνοις, εἴπερ ὅλως, ἐστὶ χάρις παρ᾿ ἐχθρῶν.

Ὢ γυναικὸς ἀριστείας! ὢ γενναιότητος ἄκρας! ἡ τὸν ἑπτάκλονον χορὸν, τῶν υἱῶν ὑπὲρ νόμυ, ἀφιερώσασα Θεῷ, προθύμως ἠνδρίσατο, καὶ δέδωκεν, ἑαυτὴν ταῖς βασάνοις, εἰς προσθήκην, τῶν θανόντων νῦν υἱῶν.

Οἱ τῆς σεπτῆς ἑβδομάδος, τύπον ἐπέχοντες Παῖδες, ἐν τῷ θανάτῳ τὴν ζωὴν θησαυρίζειν ποθῦντες, ταῖς τῷ διώκτου ἀπειλαῖς, γενναίως ἀντέστησαν, καὶ ᾔσχυναν, τῇ τοῦ νόμου λατρείᾳ, τὰς ἐκείνου, παμβεβήλους μηχανάς.

Τοὺς ἀριςέας τῷ νόμου, ὓς Ἐλεάζαρ ἐκθρέψας, τύπον κατέλιπε καλόν, ἑαυτὸν προενέγκας, τοῖς τῶν Ἁγίων αἰκισμοῖς, ἐνδόξως τιμήσωμεν, πρεσβεύοντας, τῷ δοθῆναι τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην, καὶ ἡμῖν τὸν ἱλασμόν.

Τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην, τῶν ἱερῶν, ὑμῶν ἄθλων, Παῖδες τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις, ἐκ πάσης νόσυ καὶ φθορᾶς, λυτρώσασθε Ἅγιοι, δωρούμενοι, τῇ Μονῇ ἡμῶν ταύτῃ, τὴν εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγήν.

Δόξα Πατρί.

Φῶς τὸν Πατέρα δοξάζω, φῶς τὸν Υἱὸν μεγαλύνω, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνῶ, τὴν Ἁγίαν Τριάδα· ἀλλ᾿ ἐν προσώποις μὲν τρισί, μιᾷ δὲ Θεότητι, ἀΐδιον, ἀτελεύτητον κράτος, ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα παραγαγόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς, εἰπέ, τίκτεις Παρθένε; πῶς ἐκ μαζῶν σου τὸ γάλα; πῶς τοῦ ἀπάτορος ἐκ σοῦ, καὶ ἀμήτορος ἄνω, ἐκ τοῦ Πατρὸς μονογενοῦς,

Digitized by Google

γεννήτρια γέγονας, θηλάζουσα, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου; πῶς; Ὡς οἶδεν, ὡς ηὐδόκησεν αὐτός.

Καταβασία.

» Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωρ-» γήτως βλαστήσασα Χριστὸν, ἐφ' οὗ τὸ » τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται » δένδρον. Διὸ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες » αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγενὴς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς Ἁγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος β΄. Τῶν Μαθητῶν.

Τοὺς θαυμαστοὺς ὑμνήσωμεν Μακκαβαίους, Ἐλεαζάρου παῖδας Σολομονῆς τε· οὗτοι γὰρ καθεῖλον τὰ φρυάγματα, τοῦ ἀρχεκάκου δράκοντος, καὶ τῇ τοῦ νόμου λατρείᾳ, ἐγένοντο στεφανῖται.

Τοῦ Σταυροῦ.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια, τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, ἐν ᾠδαῖς μελῳδήσωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπαζόμενοι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Σταυρέ, παμμακάριστε, καθαγίασον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει σου· καὶ παντοίας ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτους, τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

Προσελθόντες ἀρύσασθε, μὴ κενούμενα νάματα, τοῦ Σταυροῦ τῆς χάριτος προερχόμενα, ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες, τὸ ξύλον τὸ Ἅγιον, χαρισμάτων τὴν πηγὴν, ἀρδομένην τῷ Αἵματι, καὶ τῷ Ὕδατι, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, τοῦ ἐν τούτῳ, ἑκουσίως ὑψωθέντος, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Ἐκκλησίας ἑδραίωμα, Μοναζόντων ἀγλαΐσμα, Ἱερέων καύχημα καὶ διάσωσμα, σὺ εἶ Σταυρὲ πανσεβάσμιε· διὸ προσκυνοῦμέν σε, καὶ καρδίας καὶ ψυχὰς, φωτιζόμεθα σήμερον, θείᾳ χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, καὶ τὸ κράτος, τοῦ δολίου καθελόντος, καὶ τὴν ἀρὰν ἀφανίσαντος.

Καὶ τρία Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων. Ἦχος α΄.

Ἡ πολύαθλος μήτηρ, πρὸς ἀγῶνας συγκαλοῦσα τοὺς οἰκείους παῖδας ἔλεγε· Τῇ Ἀβραμιαίᾳ πολιᾷ ἀκολουθήσατε, ἵνα τῇ σφαγῇ τοῦ Ἰσαὰκ συγκοινωνήσητε. Αὐτοὶ δὲ προελάμβανον τὴν ὁδηγοῦσαν, προέπεμπον τὴν νουθετοῦσαν, ἐπαλλήλαις τιμωρίαις, τὰς βασάνους βλέποντες· Ὧν ταῖς εὐχαῖς ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἦχος δ΄.

Ἑπτὰ στύλοι ἐκλεκτοὶ, ἐκ μιᾶς πέτρας λογικῆς λατομηθέντες, ἀσάλευτον ἔδειξαν τὸν τοῦ νόμου πύργον· δι' ὧν εὐδόκησον Σωτὴρ ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν. Ἦχος πλ. α΄.

Οἱ τοῦ νόμου φύλακες, καὶ τῆς Σολομονῆς υἱοὶ, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες, πρὸς Ἀντίοχον ἐβόων. Ἡμεῖς, ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῴων νόμων ἐγκαρτεροῦμεν· οὐ χωρίσει δὲ ἡμᾶς, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ θῆρες, οὐ μάστιγες, ἀλλ' ὁμοῦ τεθνηξόμεθα, σὺν μητρὶ γηραλέᾳ, καὶ διδασκάλῳ πατρὶ, ζῶντες καὶ συγχαίροντες εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας. Δόξα, Ἦχος δ΄.

Τὸν κατὰ Μακκαβαίων συγκροτηθέντα πόλεμον, δεῦτε θεασώμεθα πιστοὶ, καὶ τὴν τούτων ἀνδρείαν· τύραννος γὰρ Βασιλεὺς, πάντων τῶν ἐθνῶν κρατήσας, ἀντεκρατεῖτο ὑπὸ γέροντος, καὶ παίδων ἑπτὰ, καὶ μιᾶς γυναικός. Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ συμμαχήσας Κύριε τῷ πραοτάτῳ Δαυῒδ, ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον, τῷ πιστῷ ἡμῶν Βασιλεῖ συμπολέμησον, καὶ τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ κατάβαλε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· δεῖξον εὔσπλαγχνε εἰς ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου, καὶ γνώτωσαν ἀληθῶς, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς, καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες νικῶμεν· πρεσβευούσης συνήθως τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, γίνεται Εἴσοδος μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ ἐφεξῆς ἡ τούτου προσκύνησις, κατὰ τὸν τύπον τῆς τρίτης Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

Γινομένης δὲ τῆς προσκυνήσεως, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Στιχηρὸν τοῦτο.

Ἦχος β΄.

Δεῦτε πιστοὶ, τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσωμεν ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἑκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ὕψωσεν ἡμᾶς

Digitized by Google

εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, οὓς πρὶν ὁ ἐχθρὸς, δι' ἡδονῆς συλήσας, ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε πιστοὶ, ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἠξιώθημεν τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν. Χαίροις Σταυρὲ, τȣ͂ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ τελεία λύτρωσις. Ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῇ δυνάμει Ἰσμαηλίτην λαὸν κραταιῶς ὑποτάττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεὸν, δοξάζομεν λέγοντες· Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεὶς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν.

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, ψάλλομεν· Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν. κτλ.

Τῌ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τȣ͂ Λειψάνȣ τȣ͂ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνȣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς ἄγγελος ὤφθης Στέφανε, διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἔνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς φανερούσης τοῖς βλέπουσι· δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας οὐρανῶν σοι παραδόξως ἀνοιγέντων, ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἄνοδον, αἱ τῶν λίθων νιφάδες σοὶ γεγόνασιν· ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἑστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμώνυμον στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρῳ· οὗ πλησίον, ὡς καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Ἐν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπαστράπτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἔσβεσας τὸ συνέδριον· καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσηύχου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος, οὗ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

Καὶ Ἰδιόμελα, γ'. Ἦχος β'.

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, πανάγιε Στέφανε· ὁδὸς γὰρ ἐγένȣ τοῖς Ἁγίοις, καὶ πολλȣ̀ς τῷ Κυρίῳ προσήγαγες Μάρτυρας· διὸ οὐρανός σοι ἠνοίγη, καὶ Θεός σοι ἐφάνη. Αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τȣ͂ Χριστȣ͂ θεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον ἐπαξίως τιμήσωμεν. Οὗτος, ἑστὼς ἐν μέσῳ παρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Υἱὸν ἐθεάσατο.

Ὁ αὐτός.

Ἁγιωσύνην ἐνεδύσω Στέφανε μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε· δυσωπήθητι καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον τὸν ἀναμάρτητον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν Διακόνοις Στέφανε μακάριε, τῶν Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, ἡ δόξα τῶν Δικαίων. Τοῖς τὴν σεπτήν σου ἑορτάζȣσι μνήμην, αἴτησαι, ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, τῶν πταισμάτων ἱλασμὸν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἀξιωθῆναι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαὸν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα, Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ, στεφανηφόρε Στέφανε, ὁ μιμητὴς τοῦ Δεσπότου· διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων Ἰουδαίων κατήργησας. Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφὴ, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἄσμασι τὸ πρῶτον τῶν Μαρτύρων εὖ στεφανώσω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἀκτινοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, ὑπερφυῶν ἄθλων, καὶ στεῤῥᾶς ἀθλήσεως, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας φώτισον, παρεστὼς τῷ Δεσπότῃ, στεφανηφόρος πανόλβιε, Στέφανε Μαρτύρων στεφάνωμα.

Σταδιοδρόμων ἀπαρχὴ γενόμενος, καὶ ἀκροθίνιον, μαρτυρικοῦ σέφους, καθορᾶν ἠξίωσαι, τὸν ἀθλοθέτην ἔνδοξε, δεξιᾷ ζωηφόρῳ, θεόπλοκόν σοι προτείνοντα, στέφανον θεσπέσιε Στέφανε.

Μόνος ὑπάρχων θησαυρὸς χρηστότητος, Σῶτερ ἀνέδειξας, ἐκ τῶν τῆς γῆς κόλπων, θησαυρὸν πολύτιμον, πλοῦτον μὴ δαπανώμενον, ἀναφαίρετον ὄλβον, περιουσίαν ἀνώλεθρον, Στέφανον τὸν σὸν Πρωτομάρτυρα.

Ἀγγελομόρφῳ προφανῶς λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, Ἀγγελικοῖς ὕμνοις, Πρωτομάρτυς Στέφανε, καὶ Διακόνων πρόκριτε, κεκρυμμένος ὡς ὤφθης, ἀξίως ὄντως τετίμησαι, ἔνδοξε. Μαρτύρων ἀγλάϊσμα. Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα δι' ἡμᾶς Παναμώμε, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεαρχικὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς γεγέννηκας, ὡς παρθενίας σκήνωμα, καὶ δοχεῖον ἁγνείας, καὶ τέμενος καθαρότητος, Δέσποινα τοῦ κόσμου Θεόνυμφε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἱερολόγος ἱερός, καὶ θεολόγος ἐδείχθης, συμπλεκόμενος Ἑβραίων τοῖς δήμοις, διελέγχων ἀσφαλῶς, τὴν τούτων ἀθεότητα, καὶ θεομάχον γνώμην, Στέφανε Μάρτυς πανάριστε.

Τὸν Πρωτομάρτυρα Χριστοῦ, καὶ Διακόνων τὸν πρῶτον, τὸν τοῖς Μάρτυσι τοῦ δρόμου τὴν νύσσαν, ὑποδείξαντα λαμπρῶς, Ἀγγέλων τὸν συνόμιλον, δεῦτε συμφώνως πάντες, ὕμνοις ἐνθέως τιμήσωμεν.

Ὁ κεκρυμμένος θησαυρός, ὑπὸ τὴν γῆν φανεροῦται, καὶ τὸν κόσμον εὐωδίας ἐνθέου, καὶ πλουσίων δωρεῶν, τὴν οἰκουμένην ἔπλησεν ὁ τῶν Μαρτύρων πρῶτος, καὶ Διακόνων ὁ πρόκριτος.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, διὰ σοῦ τῆς κηρυχθείσης ἐμφρόνως, ἐξανάστησον ὑμνεῖν, τὴν σὴν σεπτὴν πανήγυριν, καὶ σοῦ κατ' ἴχνος βαίνειν, Στέφανε μάκαρ ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Πύλη ἐδείχθη νοητή, ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, τῆς ἐν γῇ φανερωθείσης Παρθένε· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος εἰσελήλυθεν, ἐπὶ τὸ σῶσαι πάντας, τῆς ἀλογίας πανάχραντε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου,
» ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον.

Τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ καταλαμπόμενος, καὶ τῇ ὄντως σοφίᾳ συνανυψούμενος, τῶν Ἰουδαίων τὴν ἀχλὺν ἀπημαύρωσας, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν ἐχθρόν, ἀθλητικῶς καταβαλών, Μαρτύρων στέφανος ὤφθης. Ἀλλὰ πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία, καὶ ἀκαταίσχυντος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, ἀειπάρθενε Ἁγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἱκέτευε σὺν Ἀγγέλοις εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ῥεῖθρον ἡμῖν, σήμερον μύρου ἀνέβλυσεν, εὐωδίας, κρήνη ἐκπεπόρευται, καὶ ποταμός, θείων ἀγαθῶν, καὶ τρυφῆς χειμάῤῥους, ἐπέκλυσεν ὁ ἀοίδιμος, ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, ὁ τῆς πίστεως πλήρης, καὶ δυνάμεως θείας καὶ χάριτος.

Ὡς ἱερά, καὶ φαιδροτάτη καὶ εὔσημος, ἡ ἡμέρα, ἡ τοῦ Πρωτομάρτυρος, πλήρης φωτός, καὶ πνευματικῆς, ὄντως εὐφροσύνης, τῇ Βασιλίδι ἐπέφανε, φυλάττουσα τὸ κράτος, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ βαρβάρων τὸ θράσος διώκουσα.

Τὴν ἀγαθήν, κληρονομίαν ἀπείληφας, ἐπαξίως, Στέφανε μακάριε, ἔνθα Χριστός, ὁ παμβασιλεύς, σὺ κατασκηνώσας· αὐτοῦ γὰρ ὤφθης Διάκονος, σημείων καὶ τεράτων, ἐκτελῶν τὰς δυνάμεις, καὶ παρέχων νοσοῦσι τὴν ἴασιν.

Ὁ ἀκλινής, τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄσειστος, καὶ ἑδραῖος, στύλος ἀνατέταται, ἀπὸ τῆς γῆς, ἕως οὐρανοῦ, αἴγλῃ εὐσεβείας, φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, ὁ Στέφανος ὁ μέγας, ἀληθείας, ὁ κήρυξ, τῆς ἀθλήσεως ὄντως ὁ πρόβολος.

Θεοτοκίον.

Νέος Ἀδάμ, διὰ τὸν πρῶτον σὺ γέγονας, ἐκ Παρθένου, διὰ τὴν Προμήτορα, ὁ Λυτρωτής,

Digitized by Google

πάντων καὶ Σωτήρ, κατὰ τοῦ θανάτου, ζωὴ ἡ ὄντως ἀθάνατος· διό σε τὴν τεκοῦσαν, Θεοτόκον εἰδότες, ἐπαξίως αὐτὴν μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τῶν ἀνόμων Ἑβραίων, τὸ τῆς ματαιότητος ὄντως συνέδριον, καρτερῶς ἐλέγξας, ὑπ' αὐτῶν θεηγόρε χωννύμενος, ταῖς βολαῖς τῶν λίθων, εἰς οὐρανοὺς ὡς νικηφόρος, ἀνυψώθης τῷ πνεύματι Στέφανε.

Ὡς ὡραῖος ὡς ὄρθρος, κόσμῳ πεφανέρωσαι, ἔνδοξε Στέφανε, τὴν ἀχλὺν διώκων, καὶ δαιμόνων ἐλαύνων τὰ φάσματα, καὶ νοσούντων πάθη, καὶ ψυχικῶν ἀῤῥωστημάτων, θεραπεύων τὰ ἕλκη θεόπνευστε.

Νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις, Μάκαρ ἀγαλλόμενος, κόσμου τὰ πέρατα, ἁγιάζεις ὄντως, τῇ σῇ ἐπιδημίᾳ καὶ χάριτι, εὐωδίᾳ μύροις, πνευματικοῖς εὐωδιάζων, καὶ κινδύνων καὶ ζάλης ῥυόμενος.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀγγέλων ὡς μιμητής, τῇ προαιρέσει γενόμενος, τὸ εἶδος ἀγγελικόν, ἐκτήσω Μακάριε· μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ περιπολεύων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Ῥημάτων μάκαρ τῶν σῶν, τῶν θεοπνεύστων ἡ δύναμις, ὡς ἦχος ὁ τῆς βροντῆς, τὰ ὦτα Θεόληπτε, σαφῶς κατεβρόντησε, τὰ τῶν παρανόμων, καὶ τὰς ὄψεις ἀπημαύρωσε.

Τὴν δόξαν τὴν Πατρικήν, θεάσασθαι κατηξίωσαι, καὶ ταύτης τὸ συμφυές, ἀπαύγασμα Στέφανε, τῶν ἄθλων μηνύον σοι, τοὺς λαμπροὺς στεφάνους, θεηγόρε πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς ὁ μονογενής, ὁ πρὸ αἰώνων ἀόρατος, ἐσχάτων ἐφ' ἡμερῶν, πρωτότοκος γέγονεν, ὁρώμενος σώματι, ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανίου Γεωργοῦ πανεύφημε· πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε· πρῶτος ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδήσω ἐν οὐρανῷ, ὡς Ἀθλητῶν προοίμιον, Στεφανίτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Παραδείσου τὰ ἄνθη ὁρῶν, τῇ εὐοσμίᾳ αὐτῶν τῇ τερπνῇ πληροῦντα πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, τὸ ξένον αὐτῶν καταπλήττομαι θέαμα· ἐν παγετῷ γὰρ χειμῶνος πλέον ἀνθοῦσι μᾶλλον, ὅπερ ξένον ἐν ἄνθεσιν· ὡς ὁ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξανθήσας πρῶτος, καὶ θύρα γεγονὼς τῶν νομίμως ἀθλούντων, καὶ ἀνθούντων κρυμῷ τῶν κολάσεων· ὁ δείξας τρίβον ἀπλανῆ τοῖς βουλομένοις ἀθλεῖν, ὁ καλὸς σταδιάρχης, οἱ τοῖς πόνοις ἀναλάμψας, Στεφανίτης τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Συναξάριον.

Τῇ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Στίχοι.

Ἔχεις Σιὼν πάμπολλα θεῖα καὶ ξένα·
Νεκρὸν Στεφάνους δὸς πόλει Κωνσταντίνου.

Δευτερίῃ νέκυος Στεφάνου γένετ' Ἀνακομιδή.

Ἥτις τελεῖται μὲν κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ Αὐγούστου, ἔχει δὲ τήνδε τὴν διήγησιν. Μετὰ πολλοῦ χρόνου παραδρομὴν τῆς τοῦ Ἁγίου διὰ Χριστὸν μαρτυρίας, καὶ πολλῶν ἤδη διὰ Χριστὸν τοῖς ἀγῶσι τελειωθέντων, γαλήνη τὴν ταραχὴν διεδέξατο· καὶ πᾶσαι μὲν φυλακαὶ ἠνοίγοντο, πᾶν δὲ κολαστήριον ἀνενέργητον ἔμεινε, τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἐν Ἁγίοις Κωνσταντίνου τοῦ χριστιανικωτάτου, καὶ πρώτου ἐν Βασιλεῦσιν. Εἰρήνης οὖν καὶ ἐλευθερίας τῆς οἰκουμένης πεπληρωμένης, τότε καὶ ὁ πολύτιμος ὄλβος, τὸ Λείψανον φημὶ τοῦ Πρωτομάρτυρος, φανεροῦται.

Ἀνὴρ γάρ τις ἦν οἰκῶν τὴν κώμην, ἐν ᾗ καὶ ὁ μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐκρύπτετο, πρεσβύτερος τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ ἀξίωμα, καὶ τὸν βίον αἰδέσιμος, Λουκιανὸς τοὔνομα· τούτῳ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ δὶς καὶ τρὶς ἐπιφανεὶς ὁ Πρώταθλος, ἑαυτὸν καταδηλοῖ. Ὁ δὲ Πρεσβύτερος καταμηνύει τῷ Ἐπισκόπῳ Ἰωάννῃ τὰ τῆς ὀπτασίας. Ὁ δέ, χαρᾶς πλησθείς, καὶ τὸν τόπον καταλαβὼν σὺν τῷ κλήρῳ τῆς πόλεως, καὶ ἀνορύξας, εὗρε τὴν σορόν. Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, καὶ εὐωδία πλείστη τοὺς παρόντας κατευωδιάζουσα· καὶ φωναὶ οὐρανόθεν ῥηγνύμεναι Ἀγγέλων Θεοῦ, τό, Δόξα ἐν ὑψίστοις, βοώντων, τῷ Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, εἰς δέκατον ἐξηκούοντο σημεῖον. Ἀλλὰ καὶ θεραπεῖαι πλεῖσται τῶν ὑπὸ ποικίλων παθῶν πιεζομένων ἐνεργούμεναι, τὴν τοῦ Πρωτομάρτυρος χάριν ἐκήρυττον.

Αὐτίκα γοῦν ὁ τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχης, σὺν δυσὶν ἄλλοις Ἐπισκόποις, καὶ τῷ κλήρῳ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, τὸ ἅγιον ἐκεῖνο σῶμα ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ προσκυνήσαντες, μετὰ φώτων καὶ ὕμνων καὶ θυμιαμάτων καὶ τῆς προσηκούσης τιμῆς εἰς τὴν ἁγίαν κατέθεντο Σιών. Μετὰ ταῦτα δὲ ναὸς τῷ Ἁγίῳ σεβάσμιος, κατὰ τὴν πόλιν αὐτήν, οἰκοδομεῖται ὑπό τινος Ἀλεξάνδρου Συγκλητικοῦ, ὅς, πολλὰ τοῦ Ἀρχιερέως δεηθείς, ἐν αὐτῷ τὸ τίμιον Λείψανον μετὰ πάσης ἔθετο σεβασμιότητος.

Digitized by Google

Οὔπω δὲ πλείους ἢ πέντε μετ᾽ ἐκείνην διῆλθον τὴν μετάθεσιν ἐνιαυτοί, καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ θάνατον νοσήσας, καὶ γλωσσόκομον μὲν ἑαυτῷ περσεῖνον, τῷ τοῦ Ἁγίου παρόμοιον, κατασκευασάμενος, καὶ ἔγγιστα τούτου καταθέμενος, κεκοίμηται, ἐν αὐτῷ κατατεθείς. Μετὰ δὲ χρόνους ὀκτὼ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Συγκλητικοῦ τελευτῆς, βασιλεύοντος Ῥωμαίων τοῦ Ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ἱεραρχοῦντος Κωνσταντινουπόλεως Μητροφάνους, ἡ γαμετὴ Ἀλεξάνδρου τοῦ Συγκλητικοῦ, διά τε τὸν αὐτῆς πλοῦτον καὶ τὴν ὥραν τοῦ σώματος, πρὸς γάμον αὖθις ἐλθεῖν ὑπὸ πολλῶν ἐνοχλουμένη, ὅπως μὴ τοῦτο πράξῃ καταναγκασθεῖσα, βουλὴν βουλεύεται, τὸ σῶμα μὲν τοῦ ἀνδρὸς ἀναλαβεῖν, πρὸς τὸν πατέρα δὲ καὶ τὴν ἰδίαν πατρίδα τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀναδραμεῖν· ἥτις θείᾳ τινὶ προνοίᾳ περιπλανηθεῖσα, τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀφεῖσα γλωσσόκομον, καὶ πηγὰς δακρύων προχέουσα, τῷ τοῦ Ἁγίου περιεπλέκετο.

Τέλος, τὸ ἱερὸν Λείψανον ἐν λεκτικίῳ (*) ἐπὶ ὄνῳ καταθεῖσα, οὕτω τὴν ὁδοιπορίαν ἐποιεῖτο. Δι᾽ ὅλην δὲ τῆς νυκτὸς ὕμνος Ἀγγέλων κατ᾽ οὐρανὸν καὶ θεοπρεπὴς ἐξηκούετο δοξολογία, καὶ ὀσμῆς εὐώδους, ὡς μύρου πολλοῦ ἐκχυθέντος, τὰ ἐκεῖσε ἐπληροῦντο· καὶ τὰ πονηρὰ πνεύματα, οἰμώζοντα, Οὐαὶ ἡμῖν! φωναῖς ἀνέκραζον συχναῖς, ὅτι Στέφανος μέσον ἡμῶν παράγει, μαστίζων ἡμᾶς. Φθάσαντες δὲ τὴν Ἀσκάλωνα, πόλιν παράλιον, καὶ εὑρόντες πλοῖον, καὶ πεντήκοντα χρυσίων αὐτὸ μισθωσάμενοι, ἐξώρμησαν. Ὁπόσα δὲ θαύματα κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν ταύτην, καὶ σημεῖα διετελέσθησαν, ἀδύνατον γράφειν, τῇ συντομίᾳ χρωμένους.

Ὡς δὲ τὴν Βασιλίδα κατέλαβον, καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ Βασιλέως ἐνηχήθη τὸ μέγα τοῦτο δρᾶμα, ἀνηνέχθη δὲ αὐτῷ καὶ τὰ περὶ τῆς γυναικός, αὐτίκα παραστᾶσα ἔμπροσθεν τοῦ Βασιλέως, ἀκριβῶς ἐξεῖπε τὰ τῆς ὑποθέσεως ἐξ ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους παρακολουθήσαντα. Τότε δὴ τότε ὁ καλλίνικος καὶ φιλευσεβὴς Βασιλεύς, ταῦτα ἀκηκοώς, χαρᾶς τε πλησθεὶς καὶ ἀγαλλιάσεως, ἐκέλευσε τῷ Ἀρχιερεῖ μετὰ παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τὴν ὑπαντὴν ποιῆσαι, καὶ μετὰ τιμῆς πλείστης καὶ εὐλαβείας τὸν Ἅγιον εἰς τὰ βασίλεια ἀγαγεῖν.

Τότε τοίνυν καὶ ἄλλα μέγιστα ἐτελοῦντο τεράστια· ἀλλὰ ἀδύνατόν ἐστι ταῦτα καταλέγειν· ἓν δέ, ὃ μὴ καταλιπεῖν ἄξιον, λέξομεν. Εἷλκον αἱ ἡμίοναι τὸ ἅρμα, ἐν ᾧ ὁ θησαυρός, ἕως ἔφθασαν εἰς τόπον Κωνσταντιανὰς καλούμενον, ἐν ᾧ κατετέθη, μιᾶς ἐξ αὐτῶν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ἐξειπούσης· Τίνος χάριν τύπτετε ἡμᾶς; ἐνταῦθα δεῖ τὸν Ἅγιον κατατεθῆναι. Τούτων τῶν φωνῶν ὁ Ἀρχιερεύς, καὶ πᾶν τὸ σύστημα ἀκούσαντες, μεγάλῃ τῇ φωνῇ τὸν αἶνον τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν. Ἐξέστη ταῦτα γνοὺς καὶ ὁ πιστότατος Βασιλεύς· καὶ παραχρῆμα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ σεβάσμιον ἐγείρει τῷ Πρωτάθλῳ ναόν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Εὑρέσεως τῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Δάδα καὶ Κυντιλιανοῦ.

Στίχ. Τρεῖς ἐκφέρουσα γῆ νεκροὺς ζωηφόρους,
Πόλῳ λέγειν ἔοικε· Σὺ κρύψας ἔχε.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν Δωροστόλῳ τῇ πόλει, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς δευτέρας Μυσίας. Παραστάντες δὲ Ταρκυνίῳ Ὑπάτῳ, καὶ μὴ θελήσαντες θῦσαι, τύπτονται· καὶ ἀχθέντες ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ Ὀζοβίᾳ καλουμένῳ, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται, Ἀπριλίου ιγ΄. Ἀγνοουμένων δὲ ἐπὶ χρόνους πολλοῖς, δι᾽ Ἀγγέλου ἀπεκαλύφθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα Αὐγούστου δευτέρᾳ· ἃ καὶ νῦν κατάκεινται ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Βιγλεντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τοῦ θείου Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς Ἁγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φωκᾶ, καὶ τοῦ ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένου Βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ῥοὴ τῶν αἱμάτων σου, τὰς οὐρανίους πύλας ἠνέῳξε, καὶ τὸν Ἀγωνοθέτην, παρεστηκότα καὶ προτεινόμενον, σοὶ τοὺς στεφάνους ὑπέδειξε κράζοντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς θῆρες ἁρπάσαντες, οἱ θεοκτόνοι τὸν Θεοφάντορα, μιαιφόνοις παλάμαις, τοῦτον ἀνῄρουν ὑπερευχόμενον, τῶν ἀναιρούντων συντόνως καὶ ψάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νομίμως διήλεγξας, τοὺς παρανόμους ὁ ἐννομώτατος, μιμητὴς τοῦ Σωτῆρος, καὶ θεομάχους τούτους ἀπέδειξας, ὑφ᾽ ὧν τοῖς λίθοις βαλλόμενος ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀπειρογάμως Ἁγνὴ γεγέννηκας· τὸν πρὶν ἄσαρκον Λόγον, σαρκὸς προσλήψει Παρθένε τέτοκας· ᾧ μελῳδοῦμεν συμφώνως κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὑπερφυεῖ λαμπόμενος, φωταυγίᾳ πανάριστε, καὶ τὴν τοῦ προσώπου σου μορφὴν ἰσάγγελον, ἐδείκνυς τῆς χάριτος, διαδοθείσης Στέφανε, τῆς ἐν τῇ ψυχῇ σου, κεκρυμμένης πλουσίως· ἐντεῦθεν ἀνεβόας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόρε Στέφανε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς ὕλας ἐξάλειψον, ῥανίσιν αἱμάτων σου· πρὸς γὰρ τὴν σὴν ἀντίληψιν, καὶ τὴν συμπαθῆ καὶ χριστομίμητον γνώμην, προσφεύγων ἀνακράζω· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(*) Λεκτίκιον ἐστὶ λέξις Λατινική, παράγωγος ἐκ τοῦ Λέκτικα (Lectica), ὅπερ δηλοῖ φορεῖον· τὸ δὲ Λέκτικα παράγεται ὁμοίως ἐκ τοῦ Λέκτος (Lectus) ἑλληνιστὶ Λέκτρον, κοίτη.

Digitized by Google

Τὸν τῶν χαρίτων Ἔνδοξε, σοὶ ὁμώνυμον ςέφανον, τῇ σῇ σεβασμίᾳ, κορυφῇ ἐπέθηκε, Κριτὴς ὁ ἀδέκαστος· ὃν εὐσεβῶς ἐκήρυξας, Κτίστην καὶ Θεὸν, καὶ Βασιλέα τῶν ὅλων, βοῶν ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ κτίσαντος, ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου· αἱ τῶν οὐρανῶν γὰρ στρατιαὶ συνόμιλον, ἐδέξαντο χαίρουσαι, τὸν πρὶν ἐν γῇ ἰσάγγελον· νῦν δὲ ταῖς αὐτῶν, συντεταγμένος χορείαις βοᾷς ἀδιαλείπτως. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάγνε· φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ γεγέννηκας, φωτίζον τὰ πέρατα, θεογνωσίας χάριτι· ᾧ ἀκαταπαύστως οἱ πιςοὶ μελῳδοῦμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν,
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἀθλήσεως Μαρτύρων ἡ ἀπαρχὴ, ὁ λαμπρῶς ὑποδείξας τοῖς Μάρτυσι, τὴν ἀπλανῆ, τρίβον ὁδηγοῦσαν εἰς οὐρανοὺς, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, πάντας προσκαλεῖται πνευματικῶς, πρὸς θείαν εὐφροσύνην, φωτὸς πρὸς μετουσίαν, καὶ κοινωνίαν ἁγιότητος.

Νευρούμενος ἀγάπῃ τῇ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν τούτου ζηλώσας πραότητα, καὶ τὴν φωνὴν, ἔλεγες· Μὴ στήσῃς τοῖς φονευταῖς, τὴν ἁμαρτίαν Κύριε· δέξαι δὲ τὸ πνεῦμά μου ἀγαθὲ, καὶ θείας βασιλείας, τρυφῆσαι τῆς ἀφράστου, τῆς παρὰ σοῦ με καταξίωσον.

Ὡραῖος καὶ τὸ εἶδος ἀγγελικὸν, καὶ σοφίας καὶ πίστεως ἔμπλεως, καὶ θεϊκῆς, αἴγλης ἀποστίλβων μαρμαρυγὰς, καὶ θεηγόρῳ στόματι, θεορρημοσύνης ὡς ποταμὸς, ἐνθέως ῥητορεύων, τῆς ἄνω κληρουχίας, Θεομακάριστε τετύχηκας.

Στεφάνῳ τῶν χαρίτων στεφανωθεὶς, καὶ χορείαις Μαρτύρων κυκλούμενος, καὶ τῷ Χριστῷ, τῷ ἀγωνοθέτῃ παρεστηκὼς, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ἐπιτελούντων εἰλικρινῶς, τὴν ὄντως φωτοφόρον, πανήγυρίν σου Μάρτυς, καὶ τῶν κινδύνων ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς πάντων προστασία Χριστιανῶν, Θεομῆτορ Παρθένε πανάμωμε, ὡς συμπαθὴς, λύτρωσαι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, τοὺς θλιβομένους δούλους σου, καὶ ὀδυνωμένους ταῖς χαλεπαῖς, πταισμάτων ἀλγηδόσι, καὶ πόνοις τῶν μαστίγων ἀλγεινομένους περιποίησαι.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν.

Ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων τρίβον ἀνύσας, καὶ Διακόνων πρόκριτος χρηματίσας, Στέφανος, ὁ χάριτος πεπλησμένος, ἰδοὺ ἀνακομίζεται, πρὸς τὴν Βασίλειον πόλιν, θαυμάτων βρύων τὴν χάριν.

Θεοτοκίον.

Ὅνπερ αἱ ἄνω τάξεις πολλῷ σὺν τρόμῳ παρίστανται μὴ φέρουσαι κατοπτεῦσαι, αἴγλην τῆς ἀρρήτου αὐτοῦ οὐσίας, Χριστὸν γαστρὶ ἐχώρησας, λαβόντα σάρκα Παρθένε, ἐκ σῶν τιμίων αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄγγελος ἐπίγειος, ὁ Πρωτομάρτυς γενόμενος, πρὸς οὐρανοὺς ἀνερχόμενος, ἐπήρθη μετάρσιος, καὶ τὴν θείαν εἶδεν, ὡς ἐχώρει δόξαν τῆς ἀπροσίτου μυηθεὶς, καὶ ὑπὲρ νοῦν Τριάδος μυστήρια· διὸ τὴν ἀκατάληπτον, ἀνακηρύττει σου δύναμιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡραῖος ἐπέφανας, τῇ ἐπανόδῳ σου Στέφανε, Πρωτομάρτυς πανένδοξε, ἀκτῖσι κοσμούμενος, χαρισμάτων θείων, καὶ τῶν ἰαμάτων· διὸ καὶ πάντας τοὺς πιστοὺς, καταφαιδρύνεις, τοῖς θαυμασίοις σου, ἐν πίστει τὸν φιλάνθρωπον, ὑμνολογοῦντας καὶ λέγοντας· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κάλαμος ὑπέρτιμος, ὀξυγραφῶν τὴν εὐσέβειαν, ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου, δι' ἧς κατεφώτισας, Πρωτομάρτυς πάντας, ταῖς διδασκαλίαις, καὶ ἐπανήγαγες, ἡμᾶς ἐξ ἀγνωσίας πρὸς τὴν εὐσέβειαν· διό σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν γεραίροντες, τοὺς ἀγῶνάς σου Στέφανε.

Digitized by Google

Δόξα, Ἦχος δ'.

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ, ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο· ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σταυρωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν δεξιᾷ τῆς δυνάμεως, καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος εἰς οὐρανοὺς ἐλαμβάνετο· καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων, τοὺς δούλους σου φύλαττε, Εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, σὺ οὐρανοὺς ἐθεάσω ἀνεῳγμένους, ἐν τῷ σταδίῳ ἑστὼς, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρός· διὸ ὡς ἄγγελος ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων. Μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ νῦν αἴτησαι τοῖς ἐκ πόθου εὐφημοῦσί σε, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ὁ Ἀπόστολος.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως.

Ζήτει τῇ β'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα.

Ζήτει τῇ ς'. ιε'. Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου (*), Δαλμάτου καὶ Φαύστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Οἱ Ὅσιοί σου Κύριε, ἐξομοιούμενοι τοῖς Ἀσωμάτοις, διὰ δεήσεως καὶ ἐγκρατείας, πάθη ἐμείωσαν σαρκός· καὶ τῇ ἀπαθείᾳ διαλάμψαντες, πάντων τὰς καρδίας κατεφώτισαν· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δαλμάτος καὶ Ἰσάκιος, ζῆλον ἐνάρετον ἀναλαβόντες, Ἀρείου αἵρεσιν καὶ Νεστορίου, καταβεβλήκασι σαφῶς· καὶ τοῖς ὀρθοδόξοις συμμαχήσαντες, κλέος παρὰ πάντων ἀπηνέγκαντο· αὐτῶν Χριστὲ πρεσβείαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀστέρες στερεώματι, τῷ τῆς ἀσκήσεως ἀναφανέντες, κατεφωτίσατε τῶν Μοναζόντων, Πατέρες Ὅσιοι ψυχὰς, σκότος τῶν δαιμόνων ἀπελάσαντες· ὅθεν μετὰ τέλος μακαρίζεσθε, πρεσβεύοντες σωθῆναι, ἅπαντας τοὺς τελοῦντας τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χείλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα! καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ὑπὸ ἀνόμων, ὀδυρομένη γοερῶς, Οἴμοι! ἀνεβόα ποθεινότατον, τέκνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(*) Σημείωσαι, ὅτι τὸ Ἰσαάκιος λέγεται καὶ Ἰσάκιος, συναιρουμένων τῶν δύο καὶ εἰς ἕν· καὶ τοιοῦτον μεταχειρίζεται αὐτὸ συνεχῶς ὁ Ὑμνογράφος Ἰωσὴφ εἰς τὸν ἐφεξῆς. Ἰσάκιον ἔχει πρὸς τούτοις καὶ τὸ χειρόγραφον πανταχοῦ.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Φαιδροὺς ἀνυμνῶ τῶν Μοναστῶν ἀστέρας.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Φωτὶ τῷ θείῳ φαιδρῶς παριστάμενοι, καὶ τρισηλίου αὐγῆς πάντοτε πληρούμενοι, καὶ θέσει ἀληθῶς, θεούμενοι Μακάριοι, τοὺς πίστει ἑορτάζοντας ὑμῶν, τὴν μνήμην τὴν πανίερον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, ἐνθέως καταυγάσατε.

Ἀποσκοποῦντες εἰς μόνα τὰ μένοντα, τὴν τῶν ῥεόντων φορὰν πᾶσαν ἀπεκρούσασθε· καὶ ὅλῳ τῷ νοΐ, Κυρίῳ προσκολλώμενοι, ἐλίπετε σαρκὸς τὰς ἡδονάς, Πατέρες πανσεβάσμιοι· ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, αὐγὴν μετεβιβάσθητε.

Ἱερωτάταις μελέταις πτερούμενος, Δαλμάτε Πάτερ σοφέ, καὶ καλλωπιζόμενος ταῖς θείαις διδαχαῖς, Ἰσαάκιε τοῦ μάκαρος, ἀνέδραμες πρὸς ὕψος ἀρετῶν, καὶ στύλος καὶ ἑδραίωμα, Μοναζόντων γέγονας· διό σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένη Θεὸν ἡ κυήσασα, τῆς ἀδοξίας με τῶν παθῶν ἀπάλλαξον· καὶ δός μοι λογισμόν, Παρθένε κατανύξεως, καὶ λάμψον μετανοίας φωτισμόν, Ἁγνὴ ἐν διανοίᾳ μου, ὅπως μεγαλύνω σε τὴν πάντας μεγαλύνασαν.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἀπλανῆ σε ἀστέρα, ἀνατολῆς Ὅσιε, Πάτερ ὡρμημένον, Ἰσαάκιε πάντες ἔγνωμεν, πικραῖς αἱρέσεως, ἐξαφανίζοντα σκότος, καὶ πιστοὺς τοῖς λόγοις σου καταφαιδρύνοντα.

Νοητῶς ἀνατείλας, ταῖς καθαραῖς λάμψεσι, Φαῦστε τῶν ἀγώνων σου, Πάτερ φῶς ἐχρημάτισας, φωτίζων ἅπαντας, τοὺς καθορῶντάς σε μάκαρ, καὶ πιστῶς τὸν βίον σου ἐξεικονίζοντας.

Ὑμνῳδίαις ἀπαύστοις, καὶ προσευχαῖς Ὅσιοι, πάντα τὰ τοῦ σώματος πάθη κατακοιμίσαντες, χάριν ἀκοίμητον, καὶ ἀναφαίρετον πλοῦτον, ἐκ Θεοῦ εἰλήφατε μακαριώτατοι.

Μακροτάτῃ νηστείᾳ, ὡς Μωϋσῆς Ὅσιε, σοῦ τὴν καρτερίαν, Δαλμάτε πᾶσαν ὑπέδειξας, ὡραϊζόμενος, τοῖς ὑπερλάμπροις σου πόνοις, καὶ καλλωπιζόμενος τῇ πολιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Νοητήν σε λυχνίαν, καὶ φωταυγῆ ἔγνωμεν, ἔνδον δεξαμένην, Παρθένε τὸ πῦρ τὸ ἄσεκτον, θεῖον παλάτιον, καὶ ὑψηλότατον θρόνον, ἐν ᾧ ἀνεπαύσατο ὁ ὑπερούσιος. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς
» Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον,
» ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρό-
» της, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάν-
» θρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος περιφανῶς, πυρσευθέντες Πατέρες φωτοειδεῖς, τὸ σκότος, ἐλίπετε, ἡδονῶν τὸ βαθύτατον, καὶ φωστῆρες ἔργοις, ἐνθέοις πυρσεύοντες, τῶν πιστῶν καρδίας, μακάριοι ὤφθητε· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, γεραίρομεν σήμερον, καὶ συμφώνως κραυγάζομεν· Θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα διέποντα· καὶ ἐκ μαζῶν τεθήλακας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρηται· καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως ὑψούμενον, θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Ὁ μὲν Κόσμον ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν· ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὡς πολύφορα κλήματα, τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου γεγόνατε, οἶνον βλύσαντες σωτήριον, καθαρὰς τοῖς πᾶσι κατανύξεως.

Τῆς Συνόδου συνήγορον, Ὅσιε Δαλμάτε σὲ πάντες ἔγνωμεν, τὴν εὐσέβειαν κρατύνοντα, καὶ τοὺς ἀλαζόνας ἐκκρουόμενον.

Ὡς τῶν πάντων προλάμποντα, πάντων ὑπερέχειν φροντιστηρίων σε, θείας Σύνοδος ἐθέσπισεν, ἀρεταῖς ἐνθέοις κλεϊζόμενον.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἁμαρτίας Ἁγνὴ κατέλαβε· τῇ ἀγρύπνῳ ἱκεσίᾳ σου, διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μετανάστης Ἑῴας, πρὸς τὴν Βασιλίδα τῶν πόλεων γέγονας· καὶ τῷ θείῳ σπόρῳ, τὰ γεννήματα ταύτης ἐπλήθυνας, ἐκριζώσας πᾶσαν, τὴν πονηρὰν Ἀρείου λύμην, ἱερώτατε Πάτερ Ἰσάκιε.

Ὀπαδὸς Ἰσακίου, ὥσπερ Ἠλιοὺ Ἐλισσαῖος γεγένησαι, ἱερὲ Δαλμάτε, μηλωτῇ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, διαρρήσσων ὕδωρ, τῆς πονηρᾶς δαιμόνων βλάβης, καὶ πιστοῖς ὁμαλίζων τὴν πάροδον.

Νόμοις θείοις πειθήσας, νόμους ἁμαρτίας εἰς τέλος ἐξέκλινας, καὶ ὡράθης στύλος, προηγούμενος θείου συστήματος, θεοφόρε Φαῦστε, καὶ Μοναστῶν κανὼν καὶ τύπος καὶ Πιστῶν ἀδιάσειστον ἔρεισμα. Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πᾶσαι γενεαί σε δοξάζουσιν ἄχραντε, τὴν ἁγιωτέραν, τῶν Ἀγγέλων σαφῶς χρηματίσασαν, Παναγία Κόρη· διὸ βοῶ· Ἁγίασόν μου, τὴν ψυχὴν μολυνθεῖσαν τοῖς πάθεσι.

Ὠδὴ ϛ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Συνόμιλος ἀνεδείχθης Ἀγγέλων· τὸν ἐκείνων γὰρ ἐζήλωσας βίον, ἐπὶ τῆς γῆς, διοδεύων Δαλμάτε, καὶ ἐγκρατείᾳ λεπτύνας τὸ σῶμά σου, ἀλείπτης τε τῶν Μοναστῶν, καὶ κανὼν ἀληθὴς ἀκριβέστατος.

Τῷ ζήλῳ τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, ὡς Ἠλίας πυρακτούμενος μάκαρ, ὡς Ἀχαὰβ, τὸν προστάτην τοῦ ψεύδους, ἐν παρρησίᾳ Ἰσάκιε ἤλεγξας, νοσήσαντα τὴν πονηρὰν, τοῦ Ἀρείου ἀφρόνως διαίρεσιν.

Ὡράθητε ὁδηγοὶ πλανωμένων, καὶ λιμένες τῶν πιστῶν σωζομένων, θαυματουργοὶ, θεοφόροι Πατέρες, Φαῦστε Δαλμάτε καὶ θεῖε Ἰσάκιε, θεράποντες τοῦ Ἰησοῦ, Μοναζόντων φωστῆρες ἀείφωτοι. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, καὶ παντοίαις τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείαις, ἐπισκοπῇ, Παναγία Παρθένε, σωτηριώδει σου τάχος ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασαι ὡς ἀγαθὴ, Θεοτόκε ἐλπὶς μου πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμψαντας ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὰς αἱρέσεις ἀνατρέψαντας τῇ πίστει, ὕμνοις Ἰσάκιον εὐφημήσωμεν, σὺν τῷ Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντας· αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανὸς ἐξειπεῖν ἀνθρώπων, τῶν Ὁσίων Πατέρων τὰς φαιδρὰς ἀρετὰς καὶ τὰ σκάμματα, ζῆλον τὸν θεῖον, τὴν παρρησίαν, τὸ καθαρὸν τοῦ βίου, τὰς θείας πράξεις, ἃς ἐπὶ γῆς ἐξετέλεσαν οὗτοι ὡς Ἄγγελοι; ἀλλ' ὅμως σὺν τούτοις τιμῶμεν τὴν Τριάδα πιστῶς· αὐτοὶ γὰρ ταύτην ἀεὶ φαιδρῶς σὺν Ἀγγέλων χοροῖς λιτανεύουσιν. Αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Δαλμάτου, Φαύστου, καὶ Ἰσακίου.

Στίχοι.

Κυκλοῦσιν ἄνδρες εἷς δύο τρεῖς σὸν θρόνον,
Ὕψιστε, Φαῦστος, Ἰσάκιος, Δαλμάτος.

Δαλμάτος, Ἰσάκιος τριτάτῳ θάνον, ἠδέ γε
Φαῦστος.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Δαλμάτος ἐστρατεύετο ἐν τῇ δευτέρᾳ σχολῇ, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Βασιλέως, ζῶν εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως. Διὰ δὲ τὸν Θεὸν, καταλιπὼν γυναῖκα καὶ τέκνα, καὶ μόνον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Φαῦστον μεθ' ἑαυτοῦ παραλαβὼν, ἔρχεται πρὸς τὸν Ὅσιον Ἰσάκιον, καὶ τὸν μοναστὴν ὑπέρχεται βίον, καὶ εἰς ὕψος ἀρετῶν ἤρθη μέγιστον. Ὁ δὲ θαυμάσιος οὗτος Ἰσάκιος ἐν σπαργάνων αὐτῶν τὴν ἔρημον ᾤκησε, πᾶν εἶδος ἀρετῆς μετερχόμενος· ὅθεν καὶ ὁ λόγος αὐτῷ λαμπρότατος ἦν τῷ βίῳ κοσμούμενος.

Οὗτος, ἐξερχομένου τοῦ Βασιλέως Οὐάλεντος πρὸς τὸν κατὰ τῶν Σκυθῶν πόλεμον, προελθὼν ἔφη· Τὰς Ἐκκλησίας τοῖς Ὀρθοδόξοις ἄνοιξον, ὦ Βασιλεῦ, καὶ νικήσεις τὸν πόλεμον. Ὡς δὲ οὐκ ἔπειθεν, ἀλλ' εἰς θυμὸν κινηθεὶς, Ὑποστρέψας, φησὶν ὁ Βασιλεὺς, παρέξω τούτων τὰς εὐθύνας. Εἰ ἐπιστρέψεις, εἶπεν ὁ Ὅσιος, οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός. Συνάψεις γὰρ τὸν πόλεμον, καὶ φεύξῃ ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ζῶν, πυρὶ καταναλωθήσῃ· ὃ καὶ γέγονεν. Ἐν ἀχυρῶνι γὰρ ἐγκλεισθεὶς κατεφλέχθη.

Οὗτος μέλλων ἐκδημεῖν τῶν τῇδε, τὸν Ὅσιον Δαλμάτον Ἡγούμενον παρεστήσατο, Ἀττικοῦ τότε τῆς Κωνσταντινουπόλεως πατριαρχοῦντος. Αὐτὸς δὲ πρότερον διαπρέψας ἐν τῇ ἀσκήσει, καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀπόσιτος διαμείνας, καὶ ἐν ἄλλαις τοσαύταις ἐν ἐκστάσει γεγονὼς, καθίσταται τοῖς Βασιλεῦσι καὶ τῇ Συγκλήτῳ, καὶ τοῖς κατ' Ἔφεσον συνελθοῦσι Πατράσιν αἰδέσιμος· οἳ καὶ Ἀρχιμανδρίτην αὐτὸν, καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν τῆς κατ' αὐτὸν Μονῆς ἄρχοντας, ἐψηφίσαντο μέχρις αἰῶνος ὑπάρχειν. Καὶ ἐν Χριστῷ κοιμηθεὶς, κατατίθεται ἐν τῷ ἰδίῳ Μοναστηρίῳ.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Στεφάνου Πάπα Ῥώμης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Οὐαλλεριανοῦ καὶ Γαληΐνου τῶν Ὑπάτων, ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει· κρυπτόμενος δὲ, διὰ τὸν ἐπικείμενον διωγμὸν, τοὺς πρὸς αὐτὸν παραγινομένους τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν διδάσκων, ἐβάπτιζεν· ἐξ ὧν πολλοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους, καὶ Ἀναγνώστας κατέστησεν. Ἐκ τούτων τινὲς συσχεθέντες, καὶ παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαντες, τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. Ὅθεν διὰ ταῦτα ὁ μακάριος κρυπτόμενος Στέφανος, ἑαυτὸν κατέστησε φανερὸν, καὶ ἀχθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἄρεως ὅλον διὰ προσευχῆς ἔσεισε, καὶ μέρος τι καταπεσεῖν ἐποίησε. Φυγόντων δὲ τῶν στρατιωτῶν αὐτὸς εἰς τὸν τάφον Λουκίας τῆς Μάρτυρος ἔρχεται, ἔνθα τὴν θυσίαν ἐτέλει τὴν ἀναίμακτον· κἀκεῖ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, τῶν στρατιωτῶν ζητησάντων καὶ εὑρόντων αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου, Ἡγουμένου Μονῆς τῆς Παταλαραίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Σαλώμη, ἡ Μυροφόρος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς σαρκὸς οἷον ἐκκυλισθείσης λίθου,
Ὁρᾷ Σαλώμη Χριστὸν, οὐ Χριστοῦ τάφον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Θεοκλητὼ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεοκλητὼ τὴν κλῆσιν ἔργῳ δεικνύει,
Κλητὴ Θεῷ φανεῖσα σαρκὸς ἐκδύσει.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἄνθρακες ὤφθητε τῷ θείῳ, ἀναπτόμενοι πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, καταφλέγοντες μὲν τὴν ὅλην τῆς κακίας, τοὺς δὲ πιστοὺς φωτίζοντες, Θεοφόροι εἰς αἰῶνας.

Σάρκα δυσήνιον νηστείαις, καθυπέταξας τῷ πνεύματι Δαλμάτε, καὶ κακίαν ἐχθροῦ, κατέκλυσας τοῖς ὄμβροις, τῶν ψυχικῶν δακρύων σου, θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Τέλος μακάριον εὑρόντες, τὴν οὐράνιον οἰκεῖτε βασιλείαν, καὶ Ὁσίων χοροῖς, συνήφθητε Πατέρες, μεθ' ὧν βοᾶτε· Κύριε, ὁ Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἔστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον τεκοῦσα Θεὸν μόνη, Θεοτόκε ἁγνὴ, ὃ πίστει μελῳδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ῥάβδῳ Σταυροῦ τὴν θάλασσαν, τῶν παθῶν διαῤῥήξαντες, πᾶσαν Φαραὼ τοῦ νοητοῦ τὴν δύναμιν, ὠλέσατε Ἅγιοι, καὶ Μοναζῶν πληθὺν ἱερὰν, γῆν πρὸς ἀπαθείας, μελῳδοῦντες ἀπαύστως, εἱλκύσατε Πατέρες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἱρετιζόντων ἔπαρσιν, προφανῶν ἐταπείνωσας, πόῤῥωθεν προβλέψας τὴν αὐτῶν κατάλυσιν· πτωχοῖς ἐπεκούρησας, καὶ ὁδηγὸς ἐγένου τυφλῶν, γήρους βακτηρία, καὶ χηρῶν προστασία, Δαλμάτε ἀνακράζων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ πρὸς τρισὶ τριάκοντα, ἐν ἡμέραις νενήστευκας, αὖθίς τε τοσαύτας, ὑπὲρ φύσιν ὕπνωσας, ἐγρήγορον ἔχων σου, τὸ τῆς καρδίας ὄμμα σοφὲ, καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ φωταγωγούμενος αἴγλῃ· πρὸς ὃν βοᾷς Δαλμάτε· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατοικήσας Κύριος, τὴν ἀμόλυντον μήτραν σου, ὅλην καθαρὰν καὶ φωταυγῆ σε ἔδειξε· διὸ μολυνθέντα με, τοῖς ἰοβόλοις δήγμασι, καὶ ταῖς βλαβεραῖς τῶν ἐναντίων ἐφόδοις, καθάρισον Παρθένε, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἴσχυσαν σθένει τοῦ Θεοῦ, δυναμούμενοι ἀνίσχυρον φρύαγμα, τοῦ πολεμήτορος, καταπαλαῖσαι οἱ οὐρανόφρονες, τῶν Μοναζόντων ἀρχηγοί· καὶ νῦν κλεϊζόμενοι, μεταβεβήκασι, πρὸς ἐπαύλεις νοητὰς εὐφραινόμενοι.

Ὤφθητε τρίφωτος λαμπὰς, τὴν ἀνέσπερον αὐγὴν ἀποπέμποντες· ῥόδα ἀμάραντα, τοῦ Παραδείσου εὐωδιάζοντα, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, Πατέρες τρισόλβιοι· διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν, τὴν πανέορτον πιστῶς ἑορτάζομεν.

Στέφανον ὥσπερ εὐπρεπῆ, περικείμενοι Σοφοὶ τὴν ἀπάθειαν, καὶ στολισάμενοι, θείας ἀγάπης τὰ κατορθώματα, εἰς τὸν νυμφῶνα τοῦ Χριστοῦ χαίροντες εἰσήλθετε, ἀναπαυόμενοι, καὶ τῶν πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

Ἤστραψε φέγγει νοητῷ, καταυγάζουσα πιστῶν τὰ συστήματα, ἡ θεία μνήμη ὑμῶν, μάκαρ Δαλμάτε Φαῦστε Ἰσάκιε, τῶν Μοναζόντων ἀρχηγοί, φωστῆρες παγκόσμιοι· διὸ φωτίσατε, καὶ ἡμῶν τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τὴν καρδίαν μου κακίᾳ τυφλώττουσαν, καὶ μὴ εἰς θανα-

Digitized by Google

τον, παραχωρήσης νῦν ἀφυπνῶσαί με, τὸν ἀκαθάρτοις λογισμοῖς, ἀεὶ σκοτιζόμενον, ἵνα δοξάζω σε, εὐχαρίστως Θεοτόκε πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, Θεοῦ
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρες οὐρανόφρονες, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκηνοι, Δαλμάτε Φαῦστε συνάμα, τῷ θαυμαστῷ Ἰσακίῳ μνείαν ἡμῶν πρὸς Κύριον, ποιεῖτε ᾧ παρίστασθε, ἀδιαλείπτως Ἅγιοι, τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, λαμπρὰν καὶ πάμφωτον μνήμην.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυριώνυμε, πολλοῖς κυριευθέντα με, πάθεσι νῦν ψυχοφθόροις, σὺ ἐλευθέρωσον τάχος, καὶ πρὸς δουλείαν ἕλκυσον, τὴν σήν τε καὶ τοῦ τόκου σου· ἵνα ὑμνῶ σε ἄχραντε, χρεωστικῶς Θεοτόκε, Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Παρισταμένη Πάναγνε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ βλέπουσα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐπὶ ξύλον, ταθέντα ἄπνουν ἐθρήνεις, καὶ μητρικῶς ὠλόλυζες, δακρύουσα καὶ λέγουσα· Τί τοῦτο τὸ παράδοξον, ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου, σταυρῷ ταθῆναι ἠνέσχου;

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤῊ Δ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Παρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ πειθαρχήσαντες, Παῖδες οἱ μακάριοι κατεφρόνησαν· καὶ δεσμευθέντες διέλυσαν, τῆς πλάνης τὸν σύνδεσμον· καὶ ἀξίαν κοσμικὴν, ἀπωσάμενοι ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα, τὸ αὐτοὺς περιδόξως ἐκτελέσαν, καὶ τὴν ἄνω προξενῆσαν, τῆς βασιλείας ἀπόλαυσιν.

Ἑαυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς ἀθλήσεως Ἅγιοι, καρτερῶς γυμνάσαντες, κατεκρύπτεσθε, ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις τὸν Κύριον, ἱκετεύοντες ἰσχὺν, χορηγῆσαι καὶ δύναμιν· οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλάνθρωπος οἶδεν ἀφυπνῶσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας, θεαρχικῶς ἐγκελεύεται.

Μυστηρίων μυστήριον, τοῖς Ἁγίοις προτίθεται· ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ᾐσθάνοντο, οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατεπλήττοντο· εἰς γὰρ πίστωσιν νεκρῶν, Ἀναστάσεως γέγονε, τὸ τελούμενον· ὅπως γνόντες οἱ ταύτην ἀθετοῦντες, ἀποφράττωνται ἐν πίστει, δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν· καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσι.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἀμνὰς ἡ κυήσασα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ᾽ ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ταῖς Ἑπτὰ Παισὶν αἶνον ᾄδω προσφόρως.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Κλήμεντος, ἐλλείποντος τοῦ Λ. διὰ τὸ ὀκτάριθμον τῶν Ὠδῶν.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν.

Τοὺς ἀριθμῷ, λάμποντας τιμίους λίθους ἑπτὰ, δεῦτε πιστῶς τιμήσωμεν, ὅτι πυρσεύουσι τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τῆς ἑπταφώτου κρεῖττον λυχνίας τῆς νομικῆς.

Οἱ τῆς σαρκὸς, πρότερον νεκρώσει ζῶντες Χριστῷ, Παῖδες ἑπτὰ ἀνέθορον, ὡς ὕπνον θάνατον, παραδόξως λαβόντες, κρατύνοντες τὸ δόγμα τῆς Ἀναστάσεως.

Ἱεριχὼ, πέπτωκε βοῇ σαλπίγγων ἑπτά· ἡ δὲ τῆς πλάνης ἔπαρσις, τῇ ἑπταφώνῳ νῦν, πίστει τῶν Ἀθλοφόρων, κατῆλθεν ἕως Ἅδου καὶ διαλέλυται.

Digitized by Google

Στέφος διπλοῦν, Ἅγιοι Παῖδες ἑπτὰ ἀληθῶς, ἐδέξασθε πορθήσαντες, πλάνην καὶ ἄρνησιν, τῆς ἐγέρσεως πάντων, τὴν μὲν πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν δὲ ἐγέρσει ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Καινοπρεπῆ, τόκον καινίζεις Ἀνύμφευτε· ὁ γὰρ Πατρὶ συνάναρχος ἐν Θείῳ Πνεύματι συναΐδιος Λόγος, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη, χωρὶς τροπῆς καὶ φυρμοῦ.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Ἀστέρες ἀπλανεῖς ἑπτὰ ὤφθητε, τῇ πίστει ἀστράπτοντες Ἀθλοφόροι, καὶ τοὺς πλάνης ἠχομένους βυθῷ, πρὸς λιμένα σωτήριον ἰθύνατε.

Πρὸ βήματος στεῤῥῶς ἑστῶτες Ἅγιοι, τυράννου ὡς πάλαι οἱ Μακκαβαῖοι, τῆς στρατείας διημείψατε τὴν ἐπίκηρον δόξαν, στρατευθέντες Χριστῷ.

Ἀξίως τῷ Χριστῷ δεκτὴ ἐδείχθητε, θυσία προσευχῆς Ἅγιοι Παῖδες, καὶ ὀσμὴ πανευωδέστατος, τὸ δυσῶδες ἐλέγχοντες τῆς πλάνης στεῤῥῶς. Θεοτοκίον.

Ἡ βάτος ἐν Σινᾷ προδιετύπωσε, Παρθένε τὸ παράδοξον τοῦ σοῦ τόκου· τὸ γὰρ πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, οὐκ ἐφλέχθης ἐν μήτρᾳ δεξαμένη πιστῶς. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Οἱ τὰ τοῦ Κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς εἰληφότες, ἀποθανόντες ἔμειναν ἐκτὸς καταφθορᾶς· ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους, ἅπασαν ἐνθάπτοντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν. Οὓς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοὶ, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φιλαμαρτήμων πεφυκὼς δυσωπῶ σε· Τὸν ἀναμάρτητον Θεὸν τετοκυῖα, τὸν ἁμαρτίας αἴροντα τοῦ κόσμου Σεμνὴ, τὴν πολυαμάρτητον, οἰκτειρῆσαι ψυχήν μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, τὰς πολλὰς ἐξαλεῖψαι· ἁμαρτωλῶν αὐτὴ γὰρ ἱλασμὸς, καὶ σωτηρία πιστῶν καὶ ἀντίληψις.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυρῷ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριστὲ· Οἴμοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἱερώτατον σύνταγμα, τῷ ἀριθμῷ ἑπτὰ τετιμημένον, τοὺς ἑπτὰ τιμίους Παῖδας ὑμνήσωμεν.

Σοφιζόμενον μάταια, τὸν δυσσεβῆ τῆς πλάνης βασιλέα, Ἐφεσίων Παῖδες ἔδειξαν ἄφρονα.

Ἱερεῖα πανάμωμα, ὡς ἀληθῶς καὶ θύματα Κυρίου, ἐν τῇ πίστει ὤφθητε Παῖδες ἅγιοι.

Νεκρωθέντες τῷ σώματι, πρὸ τῆς κοινῆς ἐγέρσεως ἀφράστως, ἀναστάντες Παῖδες, δόξῃ ἐστέφθητε. Θεοτοκίον.

Μὴ παρίδῃς πρεσβεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ εὐλογημένη, λυτρωθῆναι πάσης θλίψεως Ἄχραντε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ἀνεπαισθήτως τὸ πρὶν, κοινὸν θανέντες ἐπὶ γῆς θάνατον, ὑπερφυῶς ἀνέστητε αὖθις, πιστούμενοι σαφῶς, Ἐφέσιοι Παῖδες, νεκρῶν τὴν Ἀνάστασιν.

Ἱερωθέντες Θεῷ, ὁμολογίᾳ ἀληθεῖ πίστεως, ὡς ἀθληταὶ νόμιμοι Κυρίου, ἐῤῥύσθητε Σοφοὶ, κλοιῶν καὶ μαστίγων, καὶ στέφανον ἤρασθε.

Νενικηκότες στεῤῥῶς, εἰδώλων πλάνην, εὐκλεεῖς Μάρτυρες, καὶ ἀσεβοῦς αἱρέσεως δόγμα, φυλάττετε ἀεὶ, τοὺς ὁμολογοῦντας νεκρῶν τὴν Ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Ἐν δύο ταῖς φύσεσι, καὶ ὑποστάσει δὲ μιᾷ πέφηνας, τέλειος ὢν, βροτὸς ἀσυγχύτως, καὶ τέλειος Θεὸς, τεχθεὶς ἐξ Ἁγίας Μητρὸς Ὑπερούσιε.

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οἱ τῆς θείας σοφίας ἰσάριθμοι, στῦλοι εὐφημείσθωσαν Ἅγιοι Παῖδες ἑπτὰ, λόγοις ὡς λίθοις θλάσαντες, τῶν τυράννων τὸ ἄθεον πρόσταγμα.

Νόμῳ θείας προνοίας φρουρούμενοι, σχέδιον ἐδέξασθε ταφὴν τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ νεκροὶ καὶ ἄφθαρτοι, πολυχρόνιοι Ἅγιοι ὤφθητε.

Ἀφθαρσίᾳ συνέστιοι Μάρτυρες, πίστιν ἐκδιώκετε φθοροποιὸν καὶ νεκρὰν καὶ τῷ Θεῷ πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν ἐλπιζόντων Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ φύσις τοῦ θήλεος γέγηθε· νῦν ἡ λύπη πέπαυται, χαρὰ δὲ ἤνθησεν· ὅτι Μαρία τέτοκε, τὴν χαρὰν τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,

Digitized by Google

» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἐξακυστωδιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἰωάννου, καὶ Κωνσταντίνου.

Στίχοι.

Τὸν ἑπτάριθμον τιμῶ χορὸν Μαρτύρων,
Δείξαντα Ἀνάστασιν νεκρῶν τῷ κόσμῳ.

Τῇ δὲ τετάρτῃ νεκροέγερτοι ξύνθανον ἑπτά.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως· καὶ καιρὸν λαβόντες βουλεύσασθαι, τὰ πάντα αὐτῶν τοῖς πτωχοῖς διανείμαντες, ὑπέδυσαν ἐν σπηλαίῳ· εὐξάμενοί τε τοῦ δεσμοῦ λυθῆναι τοῦ σώματος, καὶ μὴ παραδοθῆναι τῷ βασιλεῖ, ἀπέθεντο τὰς ψυχάς. Ὁ δὲ Βασιλεὺς Δέκιος, ἀναζητήσας τούτους πρὸς τὸ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν εἰς Ἔφεσον, καὶ τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτων τελευτὴν ἀναδιδαχθεὶς ἐκέλευσεν ἐμφραγῆναι τούτου τὸ στόμιον. Ἔκτοτε οὖν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τεσσάρων (ἴσ. ὀρθότ. 194) χρόνων παρεῤῥυηκότων ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, τῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, αἱρέσεως ἀναφυείσης περὶ τοῦ μὴ εἶναι Ἀνάστασιν, ὁ Βασιλεὺς, βλέπων τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν ταραττομένην, διὰ τὸ καὶ Ἐπισκόπους τινὰς τῇ αὐτῇ αἱρέσει ἁλίσκεσθαι, διηπόρει τί διαπράξασθαι. Ὅμως σάκκον περιβαλόμενος, καὶ τῇ γῇ ἑαυτὸν ὑποστρώσας, ἐθρήνει παρακαλῶν τὸν Θεὸν, ὅπως φανερώσῃ αὐτῷ τὸ ζητούμενον.

Οὐ παρεῖδεν οὖν ὁ Κύριος τὰ δάκρυα αὐτοῦ ἀλλ' ἐπένευσε τοιῷδε τρόπῳ. Ὁ τοῦ ὄρους κύριος, ἐν ᾧ τὸ σπήλαιον ἦν, ἠθέλησε ποιῆσαι κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον μάνδραν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ· καὶ κυλίσαντος αὐτοῦ λίθους ἐκ τοῦ σπηλαίου ἐκείνου, πρὸς οἰκοδομὴν τῆς μάνδρας, ἠνοίγη ἡ θύρα τοῦ σπηλαίου· καὶ συμβὰν οὕτω Θεοῦ προστάξει, ἀνέστησαν οἱ ἐκεῖσε τελευτήσαντες Ἅγιοι ἑπτὰ Παῖδες, καὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἤδη χθὲς ὑπνώσαντες, μηδοπωσοῦν ἀλλοιωθέντες, ὡς μηδὲ τῶν περιβλημάτων αὐτῶν, ὧν ἐνεδέδυντο, ἐκ τῆς γῆς παραβλαβέντων τὸ σύνολον· καὶ πλεῖον ἐπὶ μνήμης ἔχοντες, ὅτι Δέκιος ζητεῖ αὐτοὺς τιμωρήσασθαι, περὶ τούτου πρὸς ἑαυτοὺς ὡμίλουν, τοῦ Μαξιμιλιανοῦ πρὸς τοὺς ἑτέρους λέγοντος· Εἰ καὶ κρατηθῶμεν, ἀδελφοὶ, στῶμεν ἀνδρείως, καὶ μὴ προδῶμεν τὴν εὐγένειαν τῆς πίστεως ἡμῶν. Ἀλλὰ σὺ, ἀδελφὲ Ἰάμβλιχε, ἄπελθε, ἐξώνησαι ἄρτους, πλὴν περισσοτέρους· ὀψὲ γὰρ ὀλίγους ἤνεγκας, καὶ πρόσπεινοι ἐκοιμήθημεν. Μάθε δὲ καὶ τί περὶ ἡμᾶς βούλεται Δέκιος.

Ἀπελθὼν οὖν ὁ Ἰάμβλιχος ἐν τῇ πόλει, καὶ ἰδὼν τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ πύλῃ, ἐθαύμασεν. Ἰδὼν δὲ αὐτὸ καὶ ἐν ἑτέροις τόποις, καὶ τὰ κτίρια ἐνηλλαγμένα· καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐνηλλαγμένους, ἐδόκει ὅραμα βλέπειν, ἢ ἐν ἐκστάσει γεγονέναι. Ἀπελθὼν δὲ ὅμως εἰς τοὺς πωλοῦντας, ἔλαβε τοὺς ἄρτους· καὶ δοὺς τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἀργύριον τοῖς πωλοῦσιν, ὑποστρέφειν ἔσπευδεν. Ὡς δὲ ἑώρα τοὺς πωλοῦντας ὑποδεικνύοντας ἀλλήλοις τὸ ἀργύριον, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφορῶντας, καὶ φάσκοντας θησαυρὸν εὑρεῖν, ὡς τοῦ ἀργυρίου προφανῶς ἐλέγχοντος τὸ λεγόμενον, τοῦ πρὸ χρόνων βασιλεύοντος οὐκ ὀλίγων τὴν τύπωσιν φέροντος, τρόμῳ συνεσχέθη καὶ ἀφωνίᾳ, νομίζων ἀναγνωρισθῆναι ὑπ' αὐτῶν, καὶ παραδοθῆναι, κατασχεθεὶς δι' αὐτῶν, Δεκίῳ τῷ Βασιλεῖ. Τοίνυν καὶ προσπεσὼν, ἠντιβόλει λέγων· Δέομαι ὑμῶν, κύριοί μου, ἐπεὶ τὸ ἀργύριόν μου ἐν χερσὶν ἔχετε, λάβετε καὶ τοὺς ἄρτους, μόνον ἄφετέ με ἀναχωρῆσαι. Οἱ δέ· Δεῖξον ἡμῖν ἔλεγον, τὸν θησαυρὸν, καὶ ποίησον ἡμᾶς κοινωνούς· εἰδ' οὖν, παραδίδομέν σε εἰς θάνατον. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σύννουν ὁρῶντες τοῦτον, τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ κλοιὸν ἐπέθεντο, καὶ ἐπὶ τὴν λεωφόρον εἷλκον· καὶ ὡς πρὸς τὸν Ἀνθύπατον ἤγαγον, παρέστησαν εἰς ἐξέτασιν. Ὃν οὗτος ἰδὼν, ἤρετο· Διήγησον ἡμῖν, ὦ νεανία, ὅπως τε τὸν θησαυρὸν εὗρες, καὶ ὅσος οὗτος, καὶ ποῦ. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Εὕρεμα μηδέποτε εὑρεῖν, ἀπὸ τῶν γονέων δὲ κεκτῆσθαι, καὶ τί μοι ἐστὶ τὸ συμβὰν, οὐ γινώσκω. Καὶ ὁ Ἀνθύπατος· Ποίας πόλεως εἶ; Ὁ δέ· Ἐκ ταύτης, ἔφησεν, εἰμὶ, ἐὰν ᾖ ἡ Ἔφεσος αὕτη. Καὶ ὁ Ἀνθύπατος· Καὶ τίνες εἰσὶν οἱ γονεῖς σου; ἐλθέτωσαν πρὸς ἡμᾶς, καὶ τῆς ἀληθείας διαγνωσθείσης, πιστεύσομέν σοι. Ὁ δεῖνα, εἶπεν, ὁ Πατήρ μου, καὶ ὁ δεῖνα ἐστὶ προσγενὴς, καὶ ὁ δεῖνα Πάππος. Καὶ ὁ Ἀνθύπατος πρὸς αὐτόν· Ξένα καὶ ἀνυπόστατα ὀνόματα, καὶ ἔξω τῶν κατὰ συνήθειαν λεγομένων, λέγων, πιστευθῆναι οὐ δύνασαι. Ὁ Ἰάμβλιχος εἶπεν· Ἐὰν τὴν ἀλήθειαν λέγοντί μου οὐ πιστεύεις, ἕτερον εἰπεῖν οὐ γινώσκω.

Ὁ Ἀνθύπατος εἶπεν· Ἀσεβέστατε, τὸ ἀργύριόν σου ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς βοᾷ, πρὸ διακοσίων σχεδὸν ἐτῶν τυπωθῆναι, ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ σὺ νεώτερος ὢν, σπεύδεις ἀπατῆσαι ἡμᾶς; Τότε ὁ Ἰάμβλιχος πεσὼν εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν, παρεκάλει λέγων· Δέομαι ὑμῶν, κύριοί μου, ποῦ ἐστι Δέκιος ὁ Βασιλεὺς, ὁ ὢν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ; Οἱ δὲ πρὸς αὐτόν· Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Δέκιος οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πρὸ πολλῶν ἐτῶν γέγονε. Καὶ ὁ Ἰάμβλιχος· Διὰ τοῦτο, κύριοί μου, ἐξεπλάγησε, ἀλλ' ἀκολουθήσατέ μοι ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἴσως τῶν σημείων πιστωθήσονται οἱ λόγοι μου. Ἐγὼ γὰρ οἶδα, ὅτι ἀπὸ προσώπου Δεκίου τοῦ Βασιλέως ἐφύγομεν, καὶ τῇ χθὲς ἐλθὼν ἀγοράσαι ἄρτους, εἶδον ὅτι εἰσῆλθε Δέκιος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

Ταῦτα εἶπε· καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Μαρῖνος ἀκούσας, λέγει τῷ Ἀνθυπάτῳ· Ὑπολαμβάνω, ὅτι θαυμάσιόν τι συνέβη ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ· ἀλλὰ ἀπέλθωμεν ὁμοῦ σὺν αὐτῷ. Καὶ πορευθέντων μετὰ τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθε πρὸς τὸ σπήλαιον πρῶτος ὁ Ἰάμβλιχος, εἶθ' οὕτως ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη στραφεὶς τῆς θύρας, εἶδε γλωσσόκομον, ἐσφραγισμένον δύο σφραγῖσιν ἀργυρίαις, ὅπερ ἔθεντο Ῥουφῖνος καὶ Θεόδωρος ὡς Χριστιανοὶ, ἀποσταλέντες μετὰ καὶ ἄλλων παρὰ Δεκίου ἐπὶ τὸ ἐμφράξαι τὸ σπήλαιον, γράψαντες καὶ τὰ τῶν Ἁγίων ὑπομνήματα, καὶ ὑποσημάναντες καὶ τὰ αὐτῶν ὀνόματα ἐν πυξίσι μολυβδίναις. Καὶ συναχθέντων πάντων τῶν προκρίτων σὺν τῷ Ἀνθυπάτῳ, ἀνοίξαντες, εὗρον τὰς μολυβδίνας πυξίδας· καὶ ἀναγνόντες, ἐξέστησαν ἅπαντες· καὶ εἰσελθόντες ἔνδον τοῦ σπηλαίου, εὗρον τοὺς Ἁγίους, καὶ ἔπεσον εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ καθίσαντες ἠρώτων αὐτούς. Οἱ δὲ διηγήσαντο ἐν πρώτοις μὲν τὰ περὶ ἑαυτῶν, εἶθ' οὕτω τὰ τοῦ Βασιλέως Δεκίου κακουργήματα, καὶ ἐξίσταντο ἅπαντες, καὶ ἐδόξαζον τὸν τῶν θαυμασίων Θεόν.

Τότε ὁ Ἀνθύπατος, σὺν τῷ Ἐπισκόπῳ, δι' ἀναφορᾶς δῆλα τῷ Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ ταῦτα πεποιήκασιν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, χαρᾶς πλησθεὶς ἐπὶ τούτοις, σπουδῇ πολλῇ τὸν τόπον κατέλαβε, καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τοὺς τῶν Ἁγίων πόδας, πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, δάκρυσιν ἐναπέσμηχε, καὶ ἠγαλλιᾶτο καὶ ἔχαιρεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅτι οὐ παρεῖδε Κύριος τὴν αἴτησιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπέδειξεν αὐτῷ ὀφθαλ-

Digitized by Google

μοφανῶς τὴν τῶν νεκρῶν ἐξανάστασιν. Προσομιλοῦντος οὖν τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν Ἁγίων, ἅμα τοῖς Ἐπισκόποις, καὶ ἑτέροις Ἄρχουσιν οὐκ ὀλίγοις, οἱ Ἅγιοι, μικρὸν ἐναπονυστάξαντες, τούτων ὁρώντων, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Τότε ὁ Βασιλεὺς, δοὺς ἄμφια πολύτιμα, καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἱκανὸν, ἐφ' ὧν γενέσθαι γλωσσόκομα ἑπτὰ εἰς τιμὴν τῶν Ἁγίων, ἐν τούτοις κατατεθῆναι ἐκέλευσεν. Ἀλλὰ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ οἱ Ἅγιοι, τῷ Βασιλεῖ ἐμφανισθέντες, ἔλεγον· Ἔασον ἡμᾶς, ὦ Βασιλεῦ, ἐν τῇ γῇ, ὅθεν ἅπαξ ἀνέστημεν. Γενομένης δὲ συνάξεως οὐκ ὀλίγης Ἐπισκόπων τε καὶ Ἀρχόντων, ὁ Βασιλεὺς, ἐν τῇ γῇ καταθεὶς τοὺς Ἁγίους, ὡς οὗτοι δι' ὀπτασίας διέθεντο, καὶ χαρμόσυνον ἑορτὴν ἐκτελέσας, ξενίαν οὐ μικρὰν τοῖς πτωχοῖς τῆς πόλεως Ἐφεσίων πεποίηκε, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐχαρεποίησε τὸν ὑπ' αὐτὸν, πολυτελῶς φιλοτιμησάμενος, καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς καθειρχθέντας Ἐπισκόπους διὰ τὸ κηρύσσειν τὴν Ἀνάστασιν ἐκαλέσαντο· καὶ κοινὴ παρὰ πάντων ἑορτὴ γέγονεν, εὐλογούντων καὶ δοξαζόντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν, καὶ Μάρτυρος Εὐδοκίας.

Στίχ. Ὀσμή! τί τοῦτο; Σῶμα τῆς Εὐδοκίας,
Ἀθλητικῶν ἀπόζον ἥκει χαρίτων.

Πότνια Εὐδοκίη νεκρὰ ἤχθη ἀμφὶ τετάρτην.

Αὕτη ἡ Ἁγία Μάρτυς Εὐδοκία Ῥωμαία ἦν, ἐξ ἀνατολῶν ὁρμωμένη. Αἰχμαλωτισθεῖσα δὲ ὑπὸ Περσῶν, κατέλαβε τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ πεπαιδευμένη οὖσα ἐν τῇ θείᾳ Γραφῇ, ἐνουθέτει πάντας τοὺς αἰχμαλώτους· καὶ γνώριμος τοῖς ἐκεῖσε γενομένη, ἣν καὶ συνήθης ταῖς τῶν Περσῶν γυναιξὶ, καὶ οὐκ ὀλίγας μετέβαλε πρὸς τὴν θεογνωσίαν. Διὸ καὶ διαβληθεῖσα, τύπτεται βουνεύροις· καὶ ῥιφεῖσα ἐν τῇ φυλακῇ, διετέλεσε μῆνας δύο. Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἀνακριθεῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογήσασα, τύπτεται σφοδρῶς διὰ ῥάβδων ῥοιᾶς, ἕως οὗ αἱ σάρκες δαπανηθεῖσαι κατέπεσον, καὶ οἱ τύπτοντες κατεφοινίχθησαν ὑπὸ τῶν αἱμάτων αὐτῆς, καὶ πάλιν ῥίψαντες αὐτὴν εἰς τὴν φυλακὴν, κατησφαλίσαντο.

Μετὰ δὲ παραδρομὴν μηνῶν ἓξ ἐξαγαγόντες αὐτὴν, καὶ ἀνακρίναντες, καὶ καλάμους σχίσαντες ἰσομήκεις τῇ ἡλικίᾳ αὐτῆς, καὶ ἀποδύσαντες, γεγυμνωμένην ταύτην διὰ τῶν καλάμων ἐσπαργάνωσαν· καὶ συσφίγξαντες μετὰ λεπτῆς σπάρτου, τούτους σφοδρῶς ἐνέπηξαν τοῖς μέλεσι τῆς ὅλης σαρκὸς αὐτῆς· καὶ ἕνα πρὸς ἕνα κάλαμον βιαίως σύροντες οἱ ἀνηλεεῖς, καὶ τὰς σάρκας ἀποσπῶντες, δριμείας καὶ ὀδυνηρὰς ὀδύνας ἐποίουν τῇ Μάρτυρι. Εἶθ' οὕτω κρεμάσαντες, καὶ καλωδίοις τὸ ἅπαν σῶμα τῆς Ἁγίας καλύψαντες, καὶ διὰ ξύλων στρεβλώσαντες, συνέτριψαν πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῆς, καὶ ὡς εἶδον αὐτὴν ἡμιθανῆ καὶ ἄλαλον, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θαθουὴλ, ἐν μηλέᾳ κρεμασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Θνῆσκε κρεμασθεὶς, Θαθουὴλ, ἐν μηλείᾳ,
Ὡς ἂν τρυγήσῃς τῆς Ἐδὲμ μῆλα ξένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἴας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Ὀσμὴν ἴων ἔπνευσεν ἡ Μάρτυς Ἴα,
Ἐρυθροβαφῶν αἱμάτων ἀτμοπνόων.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, πρεσβυτάτην ἔχουσα τὴν ἡλικίαν. Συνελήφθη οὖν μετὰ ἐννέα χιλιάδων Χριστιανῶν αἰχμαλώτων παρὰ τῶν Ἀρχιμάγων, διαφόροις βασάνοις καὶ πυκναῖς τιμωρίαις παραδοθέντων, μεθ' ὧν καὶ ἡ μακαρία ταῖς τιμωρίαις ἐνεκαρτέρει· ἥτις, μετὰ πολλῶν βασάνων αἰκίας, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Δοχεῖα Χριστοῦ, καθαρὰ καὶ ἐκλεκτὰ οἱ Παῖδες ὤφθησαν, δι' ὧν τὸ δόγμα τῆς αἱρέσεως, τῆς Ἐκκλησίας διώκεται, καὶ ὀρθοδοξία ἐκλάμπει· ὅτι ἔσται Ἀνάστασις, πάσης ψυχῆς τε καὶ σαρκὸς καθὰ γεγένηται.

Ὡς ὄντως στεῤῥοὶ, πρὸ θανάτου ἀληθῶς ἐν τῇ ἀθλήσει ὑμῶν, Ἅγιοι Παῖδες αὖθις ὤφθητε καὶ μετὰ νέκρωσιν ζήσαντες, δόξῃ κραταιούμενοι θείᾳ, εὐσεβῶς πιστωσάμενοι, ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀληθὲς τῆς Ἀναστάσεως.

Πνευμάτων ὁμοῦ, καὶ σωμάτων αἰσθητῶν ἔσται ἀνάστασις· ὡς γὰρ οὐκ ἔφυ ἄνευ σώματος, ψυχὴ ἐν κόσμῳ προέρχεσθαι, οὕτως οὐδὲ σώματος πάρεξ, οἱ Πανεύφημοι ἔλεγον, ἢ δοξασθήσεται ψυχὴ ἢ ἐτασθήσεται.

Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα Θεὸν, τὸν Σωτῆρα τοῦ παντὸς Μαρία γέγονας, ἀπεγνωσμένων ἐπανόρθωσις, πεπλανημένων ἀντίληψις, καὶ ἀπηλπισμένων ἐλπίς τε, καὶ ψαλλόντων βοήθεια· Εὐλογημένος ὁ καρπὸς ὁ τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ ή. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ῥίζαν πικρίας ἀσεβῶν, ἀναφύουσαν δεινῶς οἱ θεῖοι Παῖδες, ἐκτεμόντες τῆς πλάνης, καὶ τῆς αἱρέσεως νῦν, κομῶσι καρπῷ τῷ τῆς Πίστεως, ζῶντες καὶ ταφέντες πιστῶς καὶ ἀναστάντες.

Οἱ Ἐφεσίων ἀρχηγοὶ, Παῖδες Ἅγιοι ἑπτὰ καὶ ἀθλοφόροι, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ βασιλείας πιστῶς, ἐνθέως ἐδείχθησαν στήριγμα· ὃς ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στεῤῥοὶ φανέντες ἀθληταὶ, καὶ ἰσάριθμοι δειχθέντες τῶν ἀστέρων, ἀπλανῆ τὴν πορείαν, τῆς εὐσεβείας ὁμοῦ, οἱ Παῖδες ποιούμενοι ἔκραζον· Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φῶς καὶ ἀνάστασις ζωῆς, τοῖς Παισὶν ἐν τῷ σπηλαίῳ παραδόξως, ἐκ Θεοῦ ἐχαρίσθη· καὶ ἀναστάντες οἱ πρὶν θανέντες, ὡς ζῶντες

Digitized by Google

ἐκραύγαζον· Σῶσον ὁ Θεὸς τοὺς ἐν πίστει σὲ ὑμνοῦντας. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς ἀπώλετο ἁγνή, τὰς τῆς πίστεως ἐλπίδας κεκτημένος, ἐπὶ σοὶ ὀρθοδόξως, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ἢ μόνον οἱ φθόνῳ ἀρνούμενοι, σοῦ μὴ προσκυνεῖν τὴν μορφὴν τῆς ἐμφερείας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ὄλβος μυστηρίων καὶ θείων, θαυμασίων ἀποκάλυψις, ἡ τῶν Ἁγίων ὤφθη νῦν ἀνάστασις· οἱ γὰρ πάλαι τὸν φυσικόν, σαρκὶ θανόντες θάνατον, ἀφθάρτως νῦν ἀνέστησαν, ἠμφιεσμένοι ὡς ὑπνώττοντες.

Ῥώσεως ταμεῖον, καὶ πίστεως βεβαίας ἀποσφράγισμα, τὸ τῶν Ἁγίων ὤφθη σπήλαιον, προμηνύον τὸ τῆς μελλούσης, κλέος Ἀναστάσεως, οὐ τεταρταῖον Λάζαρον, ἀλλ' αἰωνίους ἀναστήσειν νεκρούς.

Ὡς τετιμημένοι οἱ Παῖδες, ἀριθμῷ τε καὶ τῇ πίστει Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας ὤφθησαν πιστῶς ὀφθαλμοί, ὑπερτέρως τοῦ Ζοροβάβελ (*), λίθου ἀπαστράπτοντες· ὧν περ τὰ θεῖα πνεύματα, πνευματικῶς ἀνευφημήσωμεν.

Στέφος μαρτυρίου, ἀθλήσαντες νομίμως ἀνεδήσασθε, Παῖδες ἑπτὰ καὶ στῦλοι τῆς σοφίας Θεοῦ, καὶ δογμάτων ὀρθοδοξίας ἐγέρσεις ἐδείχθητε, ὡς Ἐκκλησίας πρόμαχοι, καὶ πρεσβευταὶ τῶν εὐφημούντων ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Σῶμα καὶ ψυχήν σου, ἀμόλυντα Θεῷ διατηρούσης ἁγνή, ὁ Βασιλεὺς ἠράσθη σου τοῦ κάλλους Χριστός, καὶ Μητέρα τῆς ἑαυτοῦ σαρκώσεως ἀνέδειξε, Μαρία ὑπερένδοξε, τὴν σωτηρίαν μου ἀεὶ ἐκπληρῶν. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξα-
» νατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημή-
» σαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
» σωματώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεο-
» τόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τυραννικοῦ πρὸ βήματος τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ, Παῖδες ἑπτὰ καὶ Μάρτυρες, ἐκηρύξατε πάντων, Θεὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην· ὑμεῖς γὰρ θείᾳ προνοίᾳ σπηλαίῳ χρόνοις πλείοσι, κατὰ φύσιν θανόντες, ὑπερφυῶς, αὖθις ἐξανίστασθε ὡς ἐξ ὕπνου, αἱρετικῶν τὰ στόματα, ἀποφράττοντες πάντων. Θεοτοκίον.

Σὺν Ἰαμβλίχῳ μέλψωμεν, Ἰωάννην Μαρτῖνον, καὶ Κωνσταντῖνον ᾄσμασι, Μαξιμιλιανόν τε καὶ Διονύσιον ἅμα, κλεινῷ Ἐξακουστωδίῳ, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν φαιδρὰν τούτων μνήμην· ὅπως εὐχαῖς, τούτων καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, πταισμάνων λύσιν εὕρωμεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ Προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια προεόρτια γ'.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι, εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, κἀκεῖ ἀκουσόμεθα, φωνῆς Θεοῦ ζῶντος, Πατρὸς προανάρχου, διὰ νεφέλης φωτεινῆς, προσμαρτυρούσης ἐν θείῳ Πνεύματι, αὐτοῦ τὴν γνησιότητα, τῆς ἀϊδίου Υἱότητος, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμενοι, ἐν φωτὶ φῶς ὀψόμεθα.

Δεῦτε προχορεύσωμεν, καὶ ἑαυτοὺς ἐκκαθάρωμεν, καὶ πιστῶς ἑτοιμάσωμεν, πρὸς θείαν ἀνάβασιν, τῆς ὑψηλοτάτης, Θεοῦ πολιτείας ὅπως ἐπόπται τῆς αὐτοῦ, μεγαλειότητος ἐποφθείημεν, καὶ δόξης ἐπιτύχοιμεν, ἣν κατιδεῖν ἠξιώθησαν, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, μυστικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, ἑαυτοὺς εἰς τὴν αὔριον, καλῶς εὐτρεπίσωμεν, ἐν ὄρει προσβῆναι, Θεοῦ τῷ ἁγίῳ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ, δόξαν ἀστράπτουσαν κατοπτεύσοντες λαμπρῶς ὑπὲρ τὸν

(*) Ὁ ἱερὸς Ὑμνωδὸς ἐννοεῖ ἀναμφιβόλως ἐνταῦθα τὸ ὑπὸ τοῦ θείου Ἀγγέλου πρὸς τὸν προφήτην Ζαχαρίαν περὶ τοῦ Ζοροβάβελ ῥηθέν· Διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς ἡμέρας μικράς; καὶ χαρήσονται, καὶ ὄψονται τὸν λίθον τὸν κασσιτέρινον ἐν χειρὶ Ζοροβάβελ. Ἑπτὰ οὗτοι ὀφθαλμοί εἰσι Κυρίου, οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν (Ζαχ. δ. 10). Ὁ δὲ βουλόμενος γνῶναι ἀκριβῶς τὴν ἔννοιαν τοῦ προφητικοῦ τούτου χωρίου, ἀναγνώτω τὰς εἰς αὐτὸ ἑρμηνείας τῶν Πατέρων.

Digitized by Google

ἥλιον· καὶ τὸ τρισσὸς αὐγαζόμενοι, φῶς ἐν τούτῳ δοξάσωμεν, τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Φοινιχθεῖσαν ἐν αἵματι, τῆς σαρκός σου ἐνδέδυσαι, πορφυρίδα ἔνδοξε θείᾳ χάριτι· καὶ κορυφῇ σῇ διάδημα, ἐπαναδησάμενος, ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς τοῦ Σταυροῦ τε τὸ τρόπαιον, Μάρτυς πάνσοφε, δεξιᾷ περιφέρων ὥς περ σκῆπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διὰ παντὸς εὐφραινόμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης Εὐσίγνιε· τοῦ Σταυροῦ τῷ ὅπλῳ γὰρ συμφραξάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἐξελήλυθας, ἐχθροῦ πολεμήτορος, καὶ κατέρραξας αὐτὸν, ἀριστεύσας λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον, εἰληφὼς τὸν τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοθέτου καὶ Δεσπότου, καὶ εἰς ἀεὶ βασιλεύοντος.

Τοῖς τιμίοις σου πάθεσι, πάθος τίμιον ἔνδοξε, ἀθλητὰ Εὐσίγνιε ἐξεικόνισας· καὶ νικηφόρος γενόμενος, τὴν ἄνω μητρόπολιν, μετὰ πάντων κατοικεῖς, ἀθλοφόρων γηθόμενος, καὶ θεούμενος, κατὰ μέθεξιν θείαν· διὰ τοῦτο, τὴν σεπτήν σου καὶ ἁγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, ὀψόμενοι τὴν θείαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Σῆμα θεοπρεπὲς, Θεότητος δεικνύει, πρὸς τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἐκλάμψας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδὰμ, Χριςὸς ἀμεῖψαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρει, Θαβὼρ παραγυμνώσων, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προϋπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ Προεόρτια, πιστοὶ καὶ βοήσωμεν· Ἤγγικεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης· ἄνεισιν εἰς τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστράψαι τὴν ὡραιότητα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἡ Ἀλφάβητος.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀστράφθητι κάτωθεν, φῶς οὐρανοῦ ὑπὲρ ἥλιον, καὶ γῆ ἀκουτίσθητι, ῥήματα ζῶντος Θεοῦ· τὴν Υἱότητα, τῷ μεταμορφουμένῳ, Πατὴρ μαρτυρήσει γὰρ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Βροτὸς τὸ ὁρώμενον, ἀλλὰ Θεὸς τὸ κρυπτόμενον, ἐπὶ τὸ Θαβώριον, Χριστὸς ἀνέρχεται, τῆς Θεότητος, αὐγὴν παραγυμνῶσαι, ταῖς ὑπὲρ τὸν ἥλιον, δόξης λαμπρότησι.

Γνωστῶς νῦν προέρχεται, ἐμφανισθῆναι Μωσῇ Χριςὸς, καὶ δόξαν τὴν ἄρρητον, δεῖξαι ἐν ὄρει Θαβὼρ, τῇ πρὸς πρόσωπον, ἀμέσως ὁμιλίᾳ. Γηθόμενοι σήμερον προεορτάσωμεν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸν κλεινὸν Εὐσίγνιον δοξάζειν θέμις.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Ταῖς πανευκλεεστάταις, τάξεσιν Ἀγγέλων Παναοίδιμε, συνυπάρχων ἀπαύστως, τοὺς δοξάζοντας σῶζε τὴν μνήμην σου.

Οἶκος τοῦ Παρακλήτου, ἡ ἡγιασμένη σου διάνοια, Ἀθλοφόρε ἐδείχθη· διὰ τοῦτό σε πίστει γεραίρομεν.

Νέκρωσιν ζωηφόρον, τοῦ σαρκὶ παθόντος ἐξεικόνισας, τῇ σαρκί σου Παμμάκαρ, καὶ τῆς ὄντως ζωῆς κατηξίωσαι.

Κράτος παρανομούντων, κρατυνθεὶς τῷ Πνεύματι κατέβαλες, καὶ τοὺς νόμους Κυρίου παναοίδιμε Μάρτυς ἐκράτυνας.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, πέπαυται ἡ λύπη τῇ κυήσει σου, παντευλόγητε Κόρη, τῶν πιστῶν εὐφροσύνη πανάμωμε.

Digitized by Google

Εἶθ' οὕτω, τὸ Τριῴδιον. Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.
Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ταύτην προεόρτιον τὴν ἡμέραν, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ, τῆς Μεταμορφώσεως, Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, κροτήσωμεν ἐν ᾄσμασι.

Τὴν εἴσοδον φθάσαντες τῆς Ἁγίας, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς ἀστράψωμεν, ταῖς θείαις ἀλλοιώσεσιν, αὐτὴν κατασπαζόμενοι.

Ὄρος ὑψηλότατον τὴν καρδίαν, κεκαθαρμένην ἐκ παθῶν, ἔχοντες ὀψόμεθα, Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν, φωτίζουσαν τὸν νοῦν ἡμῶν.

ΔόξαΠατρί.

Τριάδα προσώπων τῇ διαιρέσει, Μονάδα φύσιν θεϊκὴν, πάντες προσκυνήσωμεν, Πατέρα τὸν ἄναρχον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἄμωμον Κάρην ἐξ ἧς προῆλθε, μετὰ σαρκὸς ἄνευ τροπῆς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ὡς ὄντως Θεοτόκον πιστοί.

Προεόρτιος. Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Δεσπόζων τῆς κτίσεως ἁπάσης, ὡράθης μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ᾗ τὸ τῆς Θεότητος, ἀπρόσιτον ἀπαύγασμα, τοῖς Μαθηταῖς παρέδειξας, καθὼς ἐχώρουν θεάσασθαι.

Ἐν ὄρει ἐπείγεται ἀστράψαι, τῆς δόξης ὁ ἥλιος Χριστὸς, καὶ τὸν ἐξ ὕψους λάμποντα, φωστῆρα ἀμαυρῶσαι φωτί· οὗ ταῖς αὐγαῖς λαμπόμενοι, προεορτάσωμεν σήμερον.

Ζωῆς αἰωνίου ἐκπληρώσων, τὰ ῥήματα πάρεστι Χριστός· ἅπερ δεικνύων πράγματα, τοῖς φίλοις ἐπιγνώσεσθαι, ἐν ἑαυτῷ ηὐδόκησε, τὴν πατρικὴν δόξαν ἀστράπτουσαν.

Τοῦ Ἁγίου. Σὺ εἶ στερέωμα.

Ἔστης πρὸ τοῦ βήματος, ὑμνολογῶν Θεὸν ἄνακτα, Μάρτυς σοφὲ, σάρκα εἰληφότα, καὶ βροτοὺς ἀναπλάσαντα.

Ἱερεῖον ἄμωμον, ὁλοκαυτούμενος ἄνθραξι, μαρτυρικοῖς, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου, προσενήνεξαι ἄνθρακι.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, περικλυζόμενος Ἔνδοξε, τὰ θολερὰ, τῆς πολυθεΐας, ἀπεξήρανας ῥεύματα.

Θεοτοκίον.

Ὅλην μου τὴν ἔφεσιν, πρὸς σὲ κινῶ ἁγνὴ Δέσποινα, τῶν σαρκικῶν, ἐπιθυμιῶν με, διὰ τάχους ἀπάλλαξον.

Ὁ Εἱρμός.

»Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. α΄.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐναντίον ἀνόμων καθωμολόγησας, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον, μὴ φεισάμενος σαρκὸς, αἰκιζομένης σφοδρῶς, Στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, τῶν οὐρανίων στρατιῶν, συνόμιλε καὶ τῆς δόξης, τῆς ἀληθοῦς κληρονόμε· διὸ ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.
Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνη ἤστραψε, τοῖς ἐν τῷ σκότει, ὁ τῆς δόξης Ἥλιος, τὰς τῆς Θεότητος αὐγὰς, ἐν τῷ Θαβὼρ ἀνερχόμενος· οὗ τὴν φωσφόρον τιμήσωμεν ἔλευσιν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἡ οὐράνιος χορεία, τοῖς γηΐνοις συγγέγηθε, καὶ προεορτάζει, τὴν τοῦ Φωτοδότου ἐπίλαμψιν· ἣν ἀσυγκρίτως ἀστράψει, ἀμειβόμενος, τὴν βροτείαν μορφὴν, ἐν Θαβὼρ ὡς ηὐδόκησε.

Θεανθρώπῳ παρουσίᾳ, τοῖς ἀνθρώποις ὡμίλησας, καὶ θαυμάτων πλήθει, κόσμον μυστικῶς κατεφώτισας· ἐξαστραπτούσῃ δὲ δόξῃ τῆς θεότητος, ὑπερέλαμψας, ἐν τῷ Θαβὼρ ἀπροσίτῳ φωτί.

Ἰησοῦς Ναυῆ ὁ γόνος, πρὶν τὸν ἥλιον ἔστησε, προτυπῶν ἡμέραν, τὴν τοῦ θείου Πάθους· αὐτὸς δὲ Σωτὴρ, πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, σέλας ἔκρυψας, τοῦ ἡλίου, αὐγῇ τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νυσταγμὸν ἀπωσάμενος, τὸν τῆς ῥαθυμίας Μάρτυς Εὐσίγνιε, ἐγρηγόρως πρὸς τὴν ἄθλησιν, ἀδιστάκτῳ πίστει ηὐτομόλησας.

Ἐν Κυρίῳ Σωτῆρι σου, Μάρτυς ἀγαλλόμενος ἀξιάγαστε, τὰς βασάνους τὰς τοῦ σώματος, ὡς τρυφὴν ἡδεῖν σὺν λελόγισαι.

Ὑπερήφανον φρόνημα, τοῦ διὰ κακίαν κατολισθήσαντος, Ἀθλοφόρε καταβέβληκας, τοῖς ἐνθέοις τρόποις ταπεινούμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος, ὤφθης ἐν πολέμοις ἀγωνιζόμενος· ὑπελθὼν δὲ τὸ μαρτύριον, δυσμενεῖς ἀσάρκους ἐξωλόθρευσας.

Θεοτοκίον.

Ἰσοδύναμον σύνθρονον, τέτοκας τὸν Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι· ὃν ἱκέτευε σωθῆναι με παναγία Κόρη ἀειπάρθενε.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κυρίῳ γηθόμενοι, πιστῶς ἀκολουθήσωμεν· ἰδοὺ γὰρ ἀνέρχεται πρὸς ὄρος, Μύστας προκρίτους συνεπαγόμενος· οἷς ἐν ἀπροσίτῳ

Digitized by Google

καλλονῇ, λάμψας ὑπὲρ ἥλιον, ὑποδείξει τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Λαμπρύνθητι σήμερον, ὁ οὐρανὸς φαιδρότερον· ἄνεισιν ἰδοὺ γὰρ πρὸς τὸ ὄρος, ὅθεν ἀστράψει Χριστὸς ἀπλέτῳ φωτὶ, τὰς ἡλιακὰς μαρμαρυγὰς, δόξῃ τῆς Θεότητος, ἀμαυρῶν ὡς φωτὸς χορηγός.

Μυστήριον δείκνυσι, Χριστὸς τοῖς Μαθηταῖς ἐν Θαβὼρ, λάμψας ὑπὲρ αἴγλην τῷ προσώπῳ· τῷ στολισμῷ δὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ, λευκανθεὶς φαιδρῶς ὥσπερ χιὼν, ὁ ἀναβαλλόμενος, ὡς ἱμάτιον φῶς ψαλμικῶς.

Τοῦ Ἁγίου. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Γνησίως προσκολλώμενος πάνσοφε, τῷ Δεσπότῃ, σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, τῆς πονηρίας Εὐσίγνιε.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας οὐκ ἔνειμας, Θεομάκαρ, Θεὸν ζῶντα Κύριον, ἐν οὐρανοῖς ἐπιστάμενος.

Ἰκρίῳ ἀναρτώμενος, Μάρτυς γενναιοφρόνως, πάθος ἐξεικόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ὁ λόγος ἐν νηδύϊ σου Ἄχραντε, σωματοῦται, ἀλόγων τοῦ σώματος, παθῶν τὸν κόσμον ῥυόμενος.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ϛ΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Νυμφῶνα δόξης μελλούσης χαρᾶς, τοῖς φίλοις εὐτρεπίζων ἀνέρχεται, ἐπὶ τὸ ὄρος Χριστὸς, πρὸς πολιτείαν μετάρσιον, ἐκ βίου χαμαιζήλου, ἀνακομίζων αὐτούς.

Ξενίζων φρένας Χριστὸς Μαθητῶν, οὐράνιον ἐν γῇ σέλας ἤστραψε, νόμου καὶ τῶν Προφητῶν, δουλοπρεπῶς παριστῶν ἀρχηγοὺς, ὑφ' ὧν νεκρῶν καὶ ζώντων, προσμαρτυρεῖται Θεός.

Ὁ λύχνος φᾶναι νῦν ἄρχεται, Χριστὸς ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ φαύσεσι, τῆς Θεϊκῆς ἀστραπῆς· οὗ πρὸς τὴν λάμψιν ὁδεύσωμεν, ἐν αἴγλῃ τοῦ προσώπου αὐτοῦ γηθόμενοι.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νοήματα ἀληθῆ ἐν καρδίᾳ, εὐγενέσιν ἐκτιθέμενος τρόποις, οὐκ ἀγνοῶν, τὰ νοήματα Μάρτυς, τοῦ δυσμενοῦς εἰς τὸ στάδιον ἔδραμες, καὶ ὤλεσας τῇ τοῦ Σταυροῦ, συμμαχίᾳ τὰ τούτου στρατεύματα.

Δαιμόνων οἱ λατρευταὶ λατρευτήν σε, τῆς Τριάδος ἐγνωκότες βασάνοις, καὶ φυλακαῖς, καὶ ἀδίκῳ θανάτῳ, καθυποβάλλουσι Μάρτυς Εὐσίγνιε· ἀλλ' ἥττηνται τῇ παρὰ σοῦ, ἀηττήτῳ ἐνστάσει πανόλβιε.

Οἱ χείμαρροι τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς, θολεροὺς τῆς ἀνομίας χειμάῤῥους, καὶ ποταμοὺς ἀθεΐας δολίου, καὶ πονηρὰ ἀπεξήραναν ῥεύματα· ἰάσεων δὲ τοῖς πιστοῖς, ἀνεξάντλητον πέλαγος ὤφθησαν.

Θεοτοκίον.

Ξηράνασα τὰ φυτὰ τῆς κακίας, τῇ ἐν σοὶ ἀναβλαστήσει τοῦ Λόγου, Μήτηρ ἁγνὴ, ἐκ ῥιζῶν τῆς ψυχῆς μου, τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις ἀπόκοψον, καὶ φύτευσον τῶν ἀρετῶν τὰ ὡραῖα Παρθένε βλαστήματα.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ βροτεία ἅπασα, φύσις προλάμπει θεϊκῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα· Μεταμορφοῦται Χριστὸς, σῴζων ἅπαντας.

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς εὐσεβείας Μάρτυρα, καὶ ἀληθῆ θεόφρονα, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξάζουσα, τοὺς θείους ἄθλους σήμερον, τοῦ σοφοῦ Εὐσιγνίου, ἀκαταπαύστως βοῶσα· Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ χορὸς τῶν Πιστῶν συναγάλλεται, Εὐσιγνίου τὴν μνήμην γεραίροντες. Βασιλεῖς Πατριάρχαι καὶ Ἄρχοντες, ξένοι, δοῦλοι, πτωχοὶ καὶ αὐτόχθονες, ἐπὶ τοῖς θαύμασι τοῦ Μάρτυρος δράμετε· ἡ σορὸς ἐκβλύζει θαυμάτων χάριν, καὶ πιστῶς οἱ λαοὶ ἀπαρύονται, καὶ Θεὸν ἀνυμνοῦσι τρανῶς βοῶντες· Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Στίχοι.

Εὐσίγνιον τέμνουσι τὸν Χριστοῦ φίλον,
Τομῆς μέχρι κράζοντα· Χριστός μοι σέβας.
Πέμπτῃ Εὐσιγνίοιο κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.

Οὗτος ἦν τὸ γένος Ἀντιοχεὺς, στρατιώτης γεγονὼς ἐπὶ Κωνσταντος τοῦ Χλωροῦ, πατρὸς τοῦ Ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου. Παρέτεινε δὲ ἐπὶ τῇ στρατείᾳ μέχρι Ἰουλιανοῦ, τοῦ παραβάτου, ἤδη δέκα καὶ ἑκατὸν

Digitized by Google

ἐτῶν γενόμενος· ἐν δὲ τῇ στρατείᾳ διαπρέψας ἔτη ἑξήκοντα ἑπτά. Οὗτος οὖν κατέστη τῷ Ἰουλιανῷ εἰς ἐξέτασιν· καὶ διελέγξας αὐτὸν, ὡς τὴν πάτριον παραβάντα εὐσέβε.ιν, καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ τιμὴν μεταγαγόντα ἐπὶ τὰ εἴδωλα, καὶ ἀναμνήσας αὐτὸν τῆς ἀρετῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ὅπως ἐκ Θείας ἐπιφανείας ἐπὶ τὴν πίστιν μετήχθη τὴν εἰς Χριστὸν, τοῖς μὲν ἄλλοις συνετὸς ἔδοξε, καὶ διὰ μακρῶν χρόνων πραγμάτων καὶ ἱστοριῶν ἔμπειρος· ὁ δὲ Ἰουλιανὸς μυκτηρίσας αὐτὸν, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τμηθῆναι προσέταξε· καὶ οὕτως ἐπληρώθη ἐν Χριστῷ αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες καὶ αὐτάδελφοι, Καττίδιος καὶ Καττιδιανὸς, λιθοβοληθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Βουνοὺς λίθων ἔστησαν ὑψηλοὺς Λόγε,
Δι᾽ ὧν ἀνῆλθον πρὸς σὲ σύγγονοι δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Ἁγία Νόννα, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Νόννῃ θανούσῃ τῇ καλῇ καλὸς γόνος,
Καλὸν δίδωσιν ἐντάφιον τοὺς λόγους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σόλεβ ὁ Αἰγύπτιος, βέλει τοξευθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἂν συλλαβισθῇς ἐξόπισθεν ὦ Σόλεβ,
Βέλος συνάξεις ὄργανον τοῦ σοῦ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φάβιος, Ἀρχιεπίσκοπος Ῥώμης, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κεῖται Φάβιος νεκρὸς ὁ Χριστοῦ θύτης,
Χριστῷ προσαχθεὶς θῦμα καινὸν ἐκ ξίφους.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πρὸς μετάρσιον ψυχῆς ὕψος ἀνάγοντι, τῶν Μαθητῶν ἐκλογὴν, ἀκολουθήσωμεν νῦν, Χριστῷ κατοπτεύσοντες ξένα θεάματα· θαμβηθέντες δὲ, σὺν αὐτοῖς ἐκβοήσωμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥυπωθεῖσαν ἐκκαθάρας φύσιν βρότειον, ὕδατί τε καὶ πυρὶ, ἐν τῇ οἰκείᾳ σαρκὶ, τὴν ταύτης λαμπρότητα ὑποδεικνύεις Σωτὴρ, τῷ προσώπῳ σου, λάμψας ὑπὲρ τὸν ἥλιον, εἰς μελλούσης δόξης τύπον.

Συνανέλθωμεν Χριστῷ εἰς ὄρος ἅγιον, συναναφέροντι, τοὺς Ζεβεδαίου υἱοὺς, καὶ Πέτρον τὸν πρόκριτον, οὓς ἐξελέξατο, δόξης μάρτυρας, τῆς ἑαυτοῦ κραυγάζοντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἁγίου. Παῖδες Ἑβραίων.

Αἵμασι Μάρτυς ἐκχυθεῖσι, δι᾽ ἀγάπησιν Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος, λαμπρυνθεὶς τὴν ψυχὴν, πρὸ τοῦτον μετετέθη, ἀναβοῶν γηθόμενος· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζέων τῷ πόθῳ τοῦ Σωτῆρος, ὑπεξέφυγες κρυμὸν τῆς ἀθεΐας, καὶ χειμῶνα δεινὸν, ὑπήνεγκας βασάνων, ἀναβοῶν Εὐσίγνιε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔτι σταζόμενος τοῖς ὄμβροις, Πανἀοίδιμε τῶν θείων σου αἱμάτων, τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, παρέστης ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἵνα τῆς θείας βασιλείας, τὴν αἰώνιον ζωὴν κληρονομήσῃς, τῆς προσκαίρου ζωῆς, τὴν δόξαν ἐβδελύξω, ἀναβοῶν Εὐσίγνιε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Νέον ἐκύησας Παιδίον, ὃν ἐγέννησε Πατὴρ πρὸ τῶν αἰώνων, Θεοτόκε ἁγνή· ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιον. Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τίς μὴ ἐκπλαγῇ παντάναξ Λόγε, τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης σου; ἣν μεταμορφούμενος, ἔδειξας τοῖς φίλοις σου, ταῖς θεϊκαῖς λαμπρότησι, περιαστράψας αὐτούς· μεθ᾽ ὧν προεορτάζοντας πίστει, λάμπρυνον φωτί σου, ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ὕψος οὐρανίου πολιτείας, καὶ δόξης τῆς ἀϊδίου θείαν ἔλλαμψιν, δώρησαι τοῖς δούλοις σου, νῦν προεορτάζουσι, τῆς σῆς Μεταμορφώσεως λαμπρὰν πανήγυριν· ἐν ᾗ φῶς ἀπαστράπτων φαιδρύνεις, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας, Χριστὸν τὸν φωτοδότην.

Φωτὸς χορηγὸς καὶ φῶς ὑπάρχων, ἀπρόσιτον καὶ ἀΐδιον προάναρχε, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, φῶς ἐν τῷ κόσμῳ ἔλαμψας, μετὰ σαρκὸς προελθών· καὶ φῶς ἐπὶ τοῦ ὄρους ἀστράπτεις, δόξης τῆς πατρῴας, δεικνὺς τὸν χαρακτῆρα.

Τοῦ Ἁγίου. Νικηταὶ τυράννου.

Θυρεῷ Παμμάκαρ, εὐσεβείας πάντοθεν συμπεφραγμένος, τοὺς παρανομοῦντας, ἐτροπώσω χάριτι μέλπων ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί σε, πρὸς Θεὸν ἐκέκραξας τὸν εὐεργέτην, καὶ εἰσήκουσέ σου, καὶ δεινῶν ἐῤῥύσατο ἀναβοῶντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μὴ θεοῖς ἀψύχοις, σέβας ἀλογώτατον Μάρτυς προσάξας, καθαρὰ θυσία, τῷ Θεῷ προσήνεξαι μέλπων ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἵνα τῆς μελλούσης, ἐπιτύχῃς πάνσοφε ζωῆς καὶ δόξης, ἐνεκρώθης κόσμῳ, καὶ βοῶν Εὐ-

Digitized by Google

σίγνιε ἐθανατώθης· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Παρθένε, Θεὸν συμπαθέστατον ἀποτεκοῦσα, συμπαθείας θείας, πάντας καταξίωσον τοὺς μελῳδοῦντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Τριῳδίου. Εἱρμὸς ἄλλος.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν.

Τῆς τοῦ Κυρίου λαμπρᾶς, Μεταμορφώσεως ἡ παροῦσα ἡμέρα, τῷ κόσμῳ προαυγάσασα, προτρέπεται βοᾶν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ διανοίᾳ πιστοί, δεῦτε ἀπίωμεν πρὸς τὸ ἅγιον ὄρος, ἰδεῖν τὴν Μεταμόρφωσιν, Χριστοῦ τὴν παμφαῆ· πάντας γὰρ φωτίζει, τοὺς δοξολογοῦντας αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς τοῦ Χριστοῦ, Μεταμορφώσεως καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, προϋπαντὴν ποιήσωμεν, καὶ κράζωμεν αὐτῷ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί.

Τὴν ἐν προσώποις τρισί, μίαν Θεότητα συνθεολογουμένην, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον ὁμοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὢ τεραστίου φρικτοῦ! πῶς παρθενεύουσα μητράζεις θεόπαις, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην τίκτουσα Θεόν; ὃν πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ὡμολόγησαν οἱ
» αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγον-
» τες μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖ-
» τε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής.

Χαίρει οὐρανός, ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα νῦν προαισθόμενος, Ἥλιον τὸν ἄδυτον, καὶ θείᾳ δόξῃ ἀμβλῦναι μέλλοντα ἡλιακὰς φαιδρότητας· γῆ δὲ χορεύει φαιδρῶς, οὐρανίῳ, αἴγλῃ καὶ λαμπρότητι, λαμπομένη καὶ φῶς χρηματίζουσα.

Ψάλλων ὁ Δαυΐδ, τὴν σὴν Μεταμόρφωσιν προανεφώνησε· Τίς ὁμοιωθήσεται, σοὶ τῷ Κυρίῳ, λέγων υἱοῖς ἐν Θεοῦ; σὺ γὰρ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς Ἁγίων βουλαῖς, μέγας ὤφθης ἐν τοῖς περικύκλῳ σου, φοβερὸς ἐν τῇ δόξῃ τῆς θείας μορφῆς.

Ὢ Λόγε Θεοῦ, σοφία καὶ δύναμις, καὶ χαρακτὴρ τοῦ Πατρός· ὦ Θεὲ νοούμενε, πιστοῖς καὶ ἄνθρωπε γνωριζόμενε, τῆς σῆς Μεταμορφώσεως ἡμᾶς ἀξίωσον, ἐκτελέσαι τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, ἐν φωτὶ καλῶν ἔργων ἐκλάμποντας.

Τοῦ Ἁγίου. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰσχυΐ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν ἐθανάτωσας, κατεπαιρόμενον, καὶ μάτην ὄντως νῦν φρυαττόμενον· καὶ τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ, τὴν κάραν ὑπέκλινας, καὶ καθηγίασας, τῇ τοῦ αἵματος ῥοῇ τὴν γῆν ἅπασαν.

Ὡς κόσμος πάντων ἀθλητῶν, ὡς Μαρτύρων ὡραιότης Εὐσίγνιε, ὡς στύλος ἄσειστος, τῆς Ἐκκλησίας ὡς περιτείχισμα, τῶν εὐσεβῶν περιφανές, ὡς θεῖον ἀγλάϊσμα, τῶν προστρεχόντων σοι, ὡς ὁλόφωτος ἀστὴρ μεμακάρισαι.

Στάζουσι μύρον οἱ ἀτμοί, τῶν ἱδρώτων σου εὐῶδες Εὐσίγνιε, καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν, τῶν σὲ τιμώντων εὐωδιάζουσι, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἀποδιώκουσιν, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ἥλιε δόξης Ἰησοῦ, ὁ φαιδρύνας τὸ μνημόσυνον σήμερον, τοῦ Ἀθλοφόρου σου, αὐτοῦ πρεσβείαις φώτισον δέομαι, τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχήν, ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως, ἵνα δοξάζω σε, ὡς Θεὸν ἀληθινὸν καὶ φιλάνθρωπον. Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι, ταῖς ἀμαυρότησι, τῆς ἁμαρτίας ἀποτυφλούμενα, καὶ δεκτικὰ τῶν θεϊκῶν, δεῖξον ἐπιλάμψεων, ἵνα γεραίρω σε, ἐν φωναῖς ἀγγελικαῖς Παναμώμητε.

Τοῦ Τριῳδίου. Εἱρμὸς ἄλλος.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ταύτην προεισόδιον τὴν ἡμέραν, τῆς σῆς Κύριε τελοῦντες πανενδόξου, καὶ παμφαοῦς Μεταμορφώσεως, ὕμνοις σε μεγαλύνομεν.

Τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιωθέντες, τῇ Χριστοῦ Μεταμορφώσει, εὑρεθῶμεν φωτοφανεῖν, ταῖς εὐπραγίαις ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Προθύροις ἱστάμενοι τῆς ἐνδόξου, Μεταμορφώσεως Κυρίου, αὐγασθῶμεν πνευματικῶς τὰς διανοίας ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Δόξα Πατρί.

Σὲ τὴν ἐν Τριάδι καὶ Μονάδι, παντεξουσίαρχον οὐσίαν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, τὴν ἀνωτέραν τῶν ἄνω τάξεων, μόνη Ἁγνή, καὶ πάσης κτίσεως, ὕμνοις μεγαλύνομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, τὴν οὐρά-
» νιον παστάδα, τὴν τεκοῦσαν τὸν ἀρχηγὸν
» τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Digitized by Google

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θωρακισθεὶς Εὐσίγνιε, τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, τὰς παρατάξεις ἔτρεψας, τῶν ἀθέων τυράννων, καὶ ἦρας νίκης βραβεῖα, ἀνδρικῶς ἐναθλήσας, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε· ὅθεν νῦν τῇ Τριάδι, παρεστηκώς, σὺν Ἀγγέλοις πάνσοφε μὴ ἐλλίπῃς, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμώντων σε πόθῳ.

Προεόρτιον.

Οἱ δόξης ἐφιέμενοι, ὁλικῶς τῆς ἐνθέου, τὸ νέφος διακόψωμεν, τοῦ γεώδους σαρκίου, μετάρσιοι πρὸς τὸ ὄρος, τὸ Θαβὼρ ἀνελθόντες· καὶ Μωϋσεῖ Ἠλίᾳ τε, Μαθητῶν τοῖς πρωτάρχαις, συμμετασχεῖν, Θεϊκῆς ἐλλάμψεως ἀπροσίτου, ἀξιωθῆναι σπεύσωμεν, φῶς φωτὶ προσλαβόντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως, προϋπαντὴν ποιοῦντες, τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρίν, ἀφθαρσίαν ἀπαστράψαντα.

Στίχ. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν.

Ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀπίωμεν, καὶ τὴν παμφαεστάτην, Μεταμόρφωσιν πίστει, κατίδωμεν Κυρίου, τοῦτον πιστῶς, προσκυνοῦντες καὶ λέγοντες· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος, ὁ σαρκωθείς, καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ προεόρτιος, μεθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων, Μωσέως καὶ Ἠλία, καὶ τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, φωνῆς δὲ θείας λαλούσης· Οὗτος ἐστίν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὁρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἠλίας ὁ ἔμπυρος ἁρματηλάτης καὶ ἄφλεκτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου· μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ϛ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἀνάμνησις τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχῃ ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, οὐρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ συμμορφούμενοι, εὐσεβῶς καὶ γηθεν, ἐφ' ὑψηλοτάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπήν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλιώμεθα· δι' οἶκτον γὰρ τὸν ἄμορφον, μεταμορφούμενος ἄνθρωπον, ἐν Θαβὼρ κατελάμπρυνεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὦ φιλοθεάμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλήκοοι, μυστικῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν ἐξαστράψαντα, θεϊκαῖς ἀκτῖσι, καὶ ἐνηχηθῶμεν, τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνήν, ἠγαπημένου ἀνακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβώρ, καὶ πηγάσαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἅπαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα, συγκινείσθω πρὸς αἴνεσιν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κεκυριευκότος· θεοπρεπῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφούμενος συμπαρίστησι, τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος, τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θαβὼρ ὡς ηὐδόκησεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν γνόφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως διεδέξατο νεφέλη· ἐν ᾗ Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιωθέντες, Θεῷ ἔλεγον· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδὰμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησεν.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, ὀψόμενοι τὴν θείαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Digitized by Google

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἥλιος μὲν τὴν γῆν, φαιδρύνων αὖθις δύνει· Χριστὸς δὲ μετὰ δόξης, ἀστράψας ἐν τῷ ὄρει, τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβὼρ, Μωσῆς τε καὶ Ἠλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ἀπολυτίκιον.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Χριστὲ ὁ Θεός.

Ὅρα τοῦτο εἰς τὸν Μέγαν Ἑσπερινόν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχολογία ȣ̓ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχȣς ϛʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δʹ. δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος δʹ. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, ὄρος οὐρανὸν ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο. Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου· ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σȣ Κύριε, παραλαβὼν τȣ̀ς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλὸν, μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτῖσι δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς· ἔνθεν φιλανθρωπίᾳ, ἐκεῖθεν ἐξουσίᾳ, δεῖξαι βȣλόμενος τῆς Ἀναςάσεως τὴν λαμπρότητα· ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθεὶς ὁ Σωτὴρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψας· δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριςῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας ἐδείκνυον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει· καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός· ᾧ καὶ φωνὴ τȣ̃ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυρȣ̃ τὸν Ἅδην σκυλεύσοντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὄρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν τίμιον καὶ ἅγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον μυςήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφανέρωσεν ἡ φρικτή σȣ Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ· οἵτινες τὴν ἀκτῖνα τοῦ προσώπου σȣ μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτώνων σου, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· οἳ καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε, ὅστις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. βʹ. Ἀνατολίου.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τοῖς σου Μαθητὰς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβὼρ ἀνελθών. Σοῦ δὲ Σωτὴρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβώριον ὄρος φωτὶ ἐσκέπετο. Οἱ Μαθηταί σου Λόγε, ἔρριψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὁρᾷν τὴν ἀθέατον μορφήν. Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ τρόμῳ, οὐρανοὶ ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὁρῶντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Ἀνάβηθι πρός με εἰς τὸ ὄρος, καὶ στῆθι ἐκεῖ, καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολὰς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. Καὶ ἀναστὰς Μωϋσῆς, καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ ὄρος τȣ̃ Θεȣ̃· Καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπεν· Ἡσυχάσατε αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐπιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ Ἀαρὼν καὶ Ὢρ μεθ' ὑμῶν· ἐάν τινι συμβῇ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβη Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος· καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεȣ̃ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἓξ ἡμέρας· καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Καὶ εἰσῆλθε Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐνώπιον ἐνωπίῳ, ὡς εἴ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ νέος οὐκ ἐξεπορεύε-

Digitized by Google

το ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· Ἰδοὺ σύ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον· σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ᾽ ἐμοῦ· σὺ δέ μοι εἶπας· Οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ᾽ ἐμοί· Εἰ οὖν εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε, ὅπως ἂν ὦ εὑρηκὼς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος· Ἐγὼ αὐτὸ προπορεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰ μὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύῃ μεθ᾽ ἡμῶν, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὕρηκα χάριν παρὰ σοί ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ᾽ ἢ συμπορευομένου σου μεθ᾽ ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθησόμεθα ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ Ἔθνη, ὅσα ἂν ἐπὶ τῆς γῆς ἐστιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἴρηκας, ποιήσω· εὕρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· Δεῖξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπε· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου, Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω. Καὶ εἶπεν· Οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἰδοὺ τόπος παρ᾽ ἐμοί, καὶ στῆθι ἐπὶ τῆς πέτρας. Ἡνίκα δ᾽ ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω· καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρά μου, καὶ τότε ὄψῃ τὸ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσω-
Κεφ. λδ΄. 4. πόν μου οὐκ ὀφθήσεταί σοι. Καὶ ὀρθρίσας Μωϋσῆς τὸ πρωΐ, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε· Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Καὶ σπεύσας Μωϋσῆς κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιθ΄. 3. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔρχεται Ἠλιοὺ εἰς Βηρσαβεέ, ἥ ἐστι τοῦ Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. Καὶ ἰδού τις ἥψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἠλιοὺ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἥψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, καὶ φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Ἐξελεύσῃ, καὶ στήσῃ ἐν τῷ ὄρει ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἰδοὺ Κύριος παρελεύσεται, καὶ πνεῦμα μέγα κραταιὸν διαλῦον ὄρη, καὶ συντρῖβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός· οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος· καὶ μετὰ τὸν συσσεισμὸν πῦρ· οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς, καὶ ἐκεῖ Κύριος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἠλιοὺ, ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη παρὰ τὸ σπήλαιον. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σου, καὶ ἥξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ· καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισσαιὲ υἱὸν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ, εἰς Προφήτην.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β΄.

Ὁ φωτί σου ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἁγιάσας εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης Ἀγαθέ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοῶμέν σοι· Εὔσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ προήλιον σέλας Χριστός, σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς περιπολεύων, καὶ πρὶν τοῦ Σταυροῦ, ἅπαντα τὰ τῆς φρικτῆς οἰκονομίας τελέσας θεοπρεπῶς, σήμερον ἐν Θαβὼρ τῷ ὄρει, μυστικῶς τῆς Τριάδος τὸν τύπον ὑποδείκνυσι· τοὺς γὰρ προκρίτους τρεῖς τῶν Μαθητῶν, Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, σὺν αὐτῷ ἀγαγὼν κατ᾽ ἰδίαν, καὶ μικρὸν ὑποκρύψας τῆς σαρκὸς τὸ πρόσλημμα, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἐμφαίνων τοῦ ἀρχετύπου κάλλος τὴν

Digitized by Google

εὐπρέπειαν, καὶ ταύτην οὐχ ὁλόκληρον· τὸ μὲν πληροφορῶν αὐτούς, τὸ δὲ καὶ φειδόμενος, μήπως σὺν τῇ ὁράσει καὶ τὸ ζῆν ἀπολέσωσιν· ἀλλ' ὡς ἠδύναντο χωρεῖν τοὺς σωματικοὺς ὀφθαλμοὺς περιφέροντες. Καὶ προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν ἠνέγκατο, ἀναλόγων μαρτυροῦντα αὐτοῦ τὴν Θεότητα· καὶ ὅτι αὐτός ἐστι τὸ ἀληθινὸν τῆς πατρικῆς οὐσίας ἀπαύγασμα, ὁ κυριεύων ζώντων καὶ νεκρῶν. Διὸ καὶ νεφέλη, καθάπερ σκηνή, περιέσχεν αὐτούς· καὶ φωνὴ ἄνωθεν τοῦ Πατρὸς ἐκ τῆς νεφέλης, ἠχητικῶς προσμαρτυροῦσα καὶ λέγουσα· Οὗτός ἐστιν, ὃν ἀῤῥεύστως ἐκ γαστρὸς, πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· ὃν ἀπέστειλα σῶσαι, τοὺς εἰς Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον βαπτιζομένους, καὶ ὁμολογοῦντας πιστῶς, ὡς ἀδιαίρετόν ἐστιν, ἓν τὸ κράτος τῆς Θεότητος· αὐτοῦ ἀκούετε. Αὐτὸς οὖν φιλάνθρωπε Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἡμᾶς καταύγασον ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, καὶ ἀξίους ἀνάδειξον κληρονόμους, τῆς ἀτελευτήτου βασιλείας σου, ὡς ὑπεράγαθος. Δόξα, Ἦχος πλ. αʹ.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστὲ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὁρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἠλίας ὁ ἔμπυρος ἁρματηλάτης, καὶ ἄφλεκτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου· μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος αʹ.

Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, Ἐγώ εἰμι, λέγων, ὁ Ὢν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβὼρ, μεταμορφωθεὶς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνος, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκὸς, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαυῒδ, πόῤῥωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακράζει· Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβὰς τῷ ὄρει Σωτὴρ, μετὰ τῶν Μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδὰμ φύσιν, μεταμορφωθεὶς, ἀπαστράψαι πάλαι πεποίηκας, μεταστοιχειώσας αὐτὴν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ λαμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργὲ τοῦ παντὸς Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἄναρχε Χριστὲ, τὴν θείαν ἠλλοιώθησαν ἔκστασιν· καὶ νεφέλῃ περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἷς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενὴς καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. βʹ.

Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς σου Κύριε, σήμερον ὑπέδειξας ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, τὴν δόξαν τῆς θεϊκῆς σου μορφῆς· ἔβλεπον γὰρ τὰ ἱμάτιά σου, ἀστράψαντα ὡς τὸ φῶς, καὶ τὸ πρόσωπόν σου ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ μὴ φέροντες ὁρᾶν τὸ ἀστεκτον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, εἰς γῆν κατέπιπτον, μηδόλως ἀτενίσαι ἰσχύοντες. Φωνῆς γὰρ ἤκουον μαρτυρούσης, ἄνωθεν· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεὸς, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν αʹ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δʹ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἀναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σου Σωτὴρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνὺς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβὼρ μετεμορφώθης. Ἠλίας καὶ Μωσῆς συνελάλουν σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἵ

Digitized by Google

κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης Ἰησοῦ· καὶ νεφέλη φωτεινή, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατεκάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὁρᾷν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, ἄναρχε Σῶτερ Χριστὲ ὁ Θεός. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ἀνελθὼν σὺν Μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς ἀπαστράψας, σὺν Μωϋσῆς Ἡλίας σοι παρίστανται· Νόμος καὶ Προφῆται γὰρ ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν· ᾧ καὶ τὴν Υἱότητα, τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ, ὁμολογῶν ἐκάλεσεν Υἱόν· ὃν ἀνυμνοῦμεν σὺν σοὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Ὁ φωτί σου ἅπασαν. Ζήτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτήν.

Εἶθ' οὕτως οἱ δύο Κανόνες τῆς Ἑορτῆς.

Πρῶτος Κανών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἄπλετον εἴδεος ἧκε.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσί, πόντον ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὁρῶντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ῥήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστός, καὶ περὶ τῆς θείας δημηγορῶν βασιλείας ἔφη· Ἐν ἐμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσεσθε, φωτὶ ὡς ἐξαστράψω ἀπροσίτῳ, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἰσχὺν τῶν ἐθνῶν κατέδεσθε, φίλοι Μαθηταί, θαυμασθήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, ὅτι δόξης πληροῦσθε, ὡς ὀφθήσομαι, λαμπρότερος ἡλίου ἐξαστράπτων, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Σήμερον Χριστὸς ἐν ὄρει Θαβώρ, λάμψας ἀμυδρῶς, θεϊκῆς αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο, Μαθηταῖς παρεγύμνου χαρακτῆρα· σελασφόρου δὲ πλησθέντες, θείας αἴγλης, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δεύτερος Κανών, φέρων Ἀκροστιχίδα·

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβὼρ εἶδε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μωσῆς ἐν θαλάσσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ πάλαι πυρός, τὴν δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Ὡς πέτρᾳ τῷ σώματι σκεπασθείς, τῷ τεθεωμένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεόπτης ἀνεβόα. Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν Θαβωρίῳ, καθωράθης τῷ Μωϋσῇ, ἐν γνόφῳ τὸ πάλαι· ἐν φωτὶ δέ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς Θεότητος.

Καταβασία· Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ὅλον τὸν Ἀδὰμ φορέσας Χριστέ, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἀμείψας ἐλάμπρυνας πάλαι φύσιν, καὶ ἀλλοιώσει τῆς μορφῆς σου ἐθεούργησας.

Στύλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ πάλαι, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν Ἰσραὴλ ἄγων, σήμερον ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ ἀῤῥήτως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐξέλαμψε.

Ἕτερος Κανών. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἡ σκιάζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον, καὶ τῷ Μωϋσῇ ὁμιλοῦσα τῷ σῷ θεράποντι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀστραψάσης ἀῤῥήτως, ἐν Θαβὼρ σου Δέσποτα Μεταμορφώσεως.

Συνανῆλθέ σοι Λόγε, μονογενὲς ὕψιστε ἡ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ, καὶ συμπαρέστησαν, ὅ, τε Μωσῆς καὶ Ἡλίας, ὡς Θεοῦ θεράποντες μόνε φιλάνθρωπε.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας, ὅλῃ τῇ Θεότητι μίξας τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σου, ἣν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωϋσῆς Ἡλίας τε εἶδον ἐν ὄρει Θαβώρ.

Καταβασία· Ῥάβδος εἰς τύπον.

Digitized by Google

Κάθισμα, Ἦχος δʹ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ, μετεμορφώθης, ὁ Θεὸς, ἀναμέσον Ἠλιοῦ, καὶ Μωϋσέως τῶν σοφῶν, σὺν Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ· ὁ Πέτρος δὲ συνιὼν, ταῦτά σοι ἔλεγε· Καλὸν ὧδε ἐστὶ, ποιῆσαι τρεῖς σκηνὰς, μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἠλίᾳ, καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὠδὴ δʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σου,
» Χριστὲ ὁ Θεός· ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρ-
» θένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς βοῶντάς σοι·
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νόμῳ ἐν Σινᾷ τῷ γράμματι, διατυπούμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐν τῇ νεφέλῃ πυρὶ, καὶ γνόφῳ καὶ ἐν θυέλλῃ, ὤφθης ἐποχούμενος. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἵνα πιστώσῃ τὴν ἔνδοξον; οἰκονομίαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς προϋπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν νέφει τὴν ἐπίβασιν θεὶς, ἐν τῷ Θαβὼρ ἀρρήτως ἐξέλαμψας.

Συλλαλοῦντες παρειστήκεισαν δουλοπρεπῶς, σοὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, οἷς ἐν πυρὸς ἀτμίδι καὶ γνόφῳ, καὶ λεπτοτάτῃ αὔρᾳ προσωμίλησας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κατεμήνουν τὴν ἔξοδον, τὴν ἐν Σταυρῷ σου, ἐν Θαβὼρ παρόντες, ὁ ἐν πυρί σε καὶ βάτῳ πάλαι, προκατιδὼν Μωσῆς, καὶ ὁ μετάρσιος δίφρῳ, ἐν πυρίνῳ Ἠλίας Χριστέ.

Ἕτερος Κανών. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ σαρκός σου βολίδες Θεότητος, ἐξεπο-
» ρεύοντο· Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, ὅ-
» θεν οἱ πρόκριτοι, μέλποντες ἀνεβόων· Δόξα
» τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁ τὴν βάτον φυλάξας ἀλώβητον, προσομιλοῦσαν πυρὶ, τῷ Μωσεῖ θεολαμποῦσαν σάρκα ὑπέδειξας, Δέσποτα μελῳδοῦντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑπεκρύβη ἀκτῖσι Θεότητος, αἰσθητὸς ἥλιος, ὡς ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, εἶδέ σε μεταμορφούμενον Ἰησοῦ μου. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πῦρ μὴ φλέγον τὴν ὕλην τοῦ σώματος, ὡράθης ἄϋλον, ὡς Μωσεῖ καὶ Ἀποστόλοις, ὤφθης Ἠλίᾳ τε, Δέσποτα εἷς ἐκ δύο, ἐν δυσὶ τελείαις ταῖς φύσεσιν.

Καταβασία· Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὠδὴ εʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας τὸ πρωτόγονον
» χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνῇ σε Χρι-
» στὲ, τὸν Δημιουργὸν, ἐν τῷ φωτί σου, τὰς
» ὁδοὺς ἡμῶν εὔθυνον.

Προσενωπίῳ σοι ὧραι ὑπεκλίθησαν· φῶς γὰρ καὶ πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον σέλας Χριστὲ, ἥλιος ἧκε, μορφὴν βροτείαν, ὡς ἀμεῖψαι εὐδόκησας.

Ἰδοὺ Σωτὴρ ἀνεβόων, Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας τῶν Μαθητῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ Θαβὼρ ἐνηχουμένων, Χριστὸς ὃν πάλαι, προηγγείλαμεν ὄντα Θεόν.

Ἡ ἀναλλοίωτος φύσις, τῇ βροτείᾳ μιχθεῖσα, τῆς ἐμφεροῦς ἀΰλου Θεότητος, φῶς παραγυμνοῦσα τοῖς Ἀποστόλοις, ἀπορρήτως ἐξέλαμψε.

Σὲ τὸ ἀΐδιον φέγγος, ἐν πατρῴᾳ τῇ δόξῃ, οἱ Μαθηταὶ, ὡς εἶδον ἐκλάμψαν Χριστὲ, σοὶ ἀνεβόων· Ἐν τῷ φωτί σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὔθυνον.

Ἕτερος Κανών. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ῥητορεύουσα γλῶσσα, σοῦ τὰ μεγαλεῖα οὐ δύναται φθέγξασθαι· ὁ κρατῶν ζωῆς γὰρ, καὶ θανάτου δεσπόζων παρέστησας, ἐν Θαβὼρ τῷ ὄρει, τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἠλίαν, μαρτυρήσοντάς σου τὴν Θεότητα.

Ὁ χερσὶν ἀοράτοις, πλάσας κατ᾽ εἰκόνα σου Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, τὸ ἀρχέτυπόν σου, ἐν τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας· οὐχ ὡς ἐν εἰκόνι, ἀλλ᾽ ὡς αὐτὸς εἶ κατ᾽ οὐσίαν, ὁ Θεὸς χρηματίσας καὶ ἄνθρωπος.

Συγκραθεὶς ἀσυγχύτως, ἄνθρακα ὑπέδειξας ἡμῖν Θεότητος, καταφλέγοντα μὲν, ἁμαρτίας, ψυχὰς δὲ φωτίζοντα, ἐν Θαβὼρ τῷ ὄρει, ᾧ Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἠλίαν, Μαθητῶν τε ἐξάρχους ἐξέστησας.

Καταβασία· Ὢ Τρισμακάριστον ξύλον.

Ὠδὴ ϛʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύ-
» ριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σω-
» τηρίας μου.

Λαμπηδόνος πλέον, ἡλίου φῶς τρανότερον, ἐν Θαβὼρ ἐκλάμψας, ὁ Χριστὸς ἡμᾶς ἐφώτισεν.

Ἀνελθὼν ἐν ὄρει, Θαβὼρ μετεμορφώθη Χριστὲ, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν, ἀμαυρώσας φῶς ἐξέλαμψας.

Σὲ Θεὸν ἐπέγνων, οἱ ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, ἐν Θαβὼρ Χριστὲ δὲ, ἐκπλαγέντες γόνυ ἔκλιναν.

Ἕτερος Κανών.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὡς μέγα καὶ φοβερὸν, ὡράθη θέαμα σήμερον! ἐξ οὐρανοῦ αἰσθητὸς, ἐκ γῆς δὲ ἀσύγκριτος, ἐξήστραψεν ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νοητὸς ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Digitized by Google

Παρῆλθε μὲν ἡ σκιά, τοῦ νόμου ἐξασθενήσασα, ἐλήλυθε δὲ σαφῶς, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, Μωσῆς ἀνεβόησεν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ κατιδών σου τὴν Θεότητα.

Ὁ στύλος τῷ Μωϋσεῖ (*), Χριστὸν τὸν μεταμορφούμενον, ἡ δὲ νεφέλη σαφῶς, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν ἐπισκιάσασαν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ, παρεδήλου ἐμφανέστατα.

Καταβασία· Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις.

Κοντάκιον Αὐτόμελον. Ἦχος βαρύς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἑκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς· οἱ συγκάμπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχήν μου λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψους θείας ἀναβάσεως· προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τῆς Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα ἐκείνοις τὸ Θαβώριον ὄρος προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἧσπερ ἄνωθεν ἤκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Συναξάριον.

Τῇ Ϛʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀνάμνησις τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίȣ καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Θαβὼρ ὑπὲρ πᾶν γῆς ἐδοξάσθη μέρος,
Ἰδὸν Θεοῦ λάμψασαν ἐν δόξῃ φύσιν.

Μορφὴν ἀνδρομένην κατὰ ἕκτην Χριστὸς ἀμεῖψε.

Τῇ ἕκτῃ τοῦ Αὐγούστου μηνός, τὴν ἀνάμνησιν τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Ἁγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία περιχαρῶς ἑορτάζει. Ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐστὶν αὕτη (**). Ἐπειδὴ πολλὰ περὶ κινδύνων ὁ Χριστὸς διελέχθη πρὸς τοὺς Μαθητάς, καὶ θανάτου, καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ τῆς τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ σφαγῆς· καὶ τὰ μὲν ἦν ἐν τῷ παρόντι βίῳ καὶ ἐν χερσί, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐν ἐλπίσι· βουλόμενος καὶ τὴν ὄψιν αὐτῶν πληροφορῆσαι, καὶ δεῖξαι, τίς ποτε ἐστὶν ἡ δόξα ἐκείνη, μεθ' ἧς μέλλει παραγενέσθαι, ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς· καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας συλλαλοῦντες αὐτῷ.

Παραλαμβάνει δὲ τῶν ἄλλων τοὺς τρεῖς μόνους, ὡς ὑπερέχοντας· ὁ μὲν γὰρ Πέτρος, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν αὐτόν· ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖσθαι· ὁ δὲ Ἰάκωβος, ἐκ τοῦ δύνασθαι πιεῖν τὸ ποτήριον, ὅπερ καὶ ὁ Κύριος ἔπιε. Μωϋσῆν δὲ καὶ Ἠλίαν εἰς μέσον παράγει, τὰς οὐκ ὀρθὰς ὑπονοίας τὰς εἰς αὐτὸν παρὰ τοῖς πολλοῖς γινομένας διορθούμενος. Ἐπειδὴ γάρ τινες μὲν αὐτὸν Ἠλίαν ἔλεγον, ἄλλοι δὲ Ἱερεμίαν, διὰ τοῦτο τοὺς Κορυφαίȣς ἄγει, ἵνα τὸ μέσον ἐντεῦθεν ἴδωσι τοῦ δούλου καὶ τοῦ Δεσπότου· καὶ ἵνα μάθωσιν, ὅτι καὶ θανάτου καὶ ζωῆς αὐτός ἐστιν ὁ ἔχων πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀβραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
» καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, καὶ ὕ-
» μνοῦντες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐ-
» λογητὸς εἶ.

Περιχυθέντες φωτί, τῆς ἀπροσίτου δόξης, Θαβὼρ ἐν ὄρει οἱ Ἀπόστολοι, Χριστὲ ἀνεβόησαν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαίλαπι θείας ἠχῆς, καὶ δροσοβόλῳ νεφέλῃ, Χριστὲ καὶ αἴγλῃ σου ἡδόμενοι, οἱ Ἀπόστολοι ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν ἀπροσίτῳ φωτί, ὡς σε κατεῖδε Πέτρος, Θαβὼρ ἐν ὄρει ἐξαστράψαντα, Χριστὲ ἀνεβόησεν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ ἀρχηγῷ τῆς γῆς, Χριστῷ συνόντες παῖδες, οἱ Ζεβεδαίου ὡς ἀπέπεμψε, μορφῆς φῶς ἐβρόντησαν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἕτερος Κανών. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Νῦν καθωράθη Ἀποστόλοις, τὰ ἀθέατα, Θεότης ἐν σαρκίῳ, ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, ἀστράπτουσα βοῶσιν. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔφριξαν φόβῳ ἐκπλαγέντες, τὴν εὐπρέπειαν τῆς θείας βασιλείας, ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, Ἀπόστολοι βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη· ὁ ἀπάτωρ γὰρ Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τῇ πατρῴᾳ φωνῇ, ἐνδόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θέσει οὐ γέγονας Ὑψίστου, τῇ οὐσίᾳ δὲ Υἱὸς ἠγαπημένος, προϋπάρχων ἡμῖν, ὡ-

(*) Οὕτως εὑρίσκεται εἰς πάντα τὰ Μηναῖα, τετυπωμένα καὶ Χειρόγραφα, καὶ εἰς αὐτὸ ἔτι τὸ Ἑορτοδρόμιον τοῦ Νικοδήμου, ὅς τις εἶχεν ὑπ' ὄψιν καὶ δύο Ἑρμηνευτάς· ἓν δὲ μόνον μεμβραΐνον παλαιόν, ἐκ τῶν τῆς κατὰ τὴν Χάλκην ἱερᾶς Μονῆς τῆς Θεοτόκου, ἔχει τοῦ Τροπαρίου τούτου τὴν ἀρχὴν οὕτως· Ὁ στύλος ὁ τοῦ πυρός, Χριστοῦ τὸν κτλ.

(**) Τῆς ὑποθέσεως ταύτης οἱ λόγοι ἠρανισμένοι εἰσί, σχεδὸν αὐτολεξεί, ἐκ τῆς νγʹ. Ὁμιλίας τοῦ θείου Χρυσοστόμου εἰς τὸν Ματθαῖον.

Digitized by Google

μίλησας ἀτρέπτως, Εὐλογητὸς εἶ κράζουσιν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Ἔκνοον πρόσταγμα τυράννου.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπο- » λούμενοι ζήλῳ, τυράννου καὶ φλογὸς » ἀπειλὴν, ἀνδρείως κατεπάτησαν· καὶ μέσον » πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ- » λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεύματι τὸ πᾶν ὁ φέρων, ποσὶν ἀχράντοις, ὄρους ἐπέβη Θαβώρ· ἐν ᾧ ἡλίου μᾶλλον αὐγῆς, ἐξαστράψας τὸ πρόσωπον, νόμου προκρίτους, καὶ τῆς χάριτος ἔδειξε μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐν τῇ ἀπροσίτῳ δόξῃ, κατ' ὄρος ἐκφανθὲν ἀπορρήτως Θαβώρ, τὸ ἄσχετον καὶ ἄδυτον φῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τὴν κτίσιν φαιδρῦναν, τοὺς ἀνθρώπους ἐθέωσε μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἱεροπρεπῶς ἐξῶτες, Μωσῆς τε καὶ Ἠλίας ἐν ὄρει Θαβὼρ, τῆς θείας χαρακτῆρα, τρανῶς ὑποστάσεως βλέποντες, Χριστὸν ἐν Πατρῴα, ἐξαστράψαντα δόξῃ, ἀνέμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Διὰ τῆς ἐν γνόφῳ θείας ὀμφῆς, τὸ πρόσωπον ποτὲ ἐδοξάσθη Μωσῆς· Χριστὸς δὲ ὡς ἱμάτιον, φῶς καὶ δόξαν ἀναβάλλεται· φωτὸς αὐτουργὸς, γὰρ πεφυκὼς καταυγάζει τοὺς μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐκ φωτογενοῦς νεφέλης, Χριστὸν οἱ Μαθηταὶ ἀμπεχόμενον, ὁρῶντες ἐν Θαβὼρ, καὶ πρηνεῖς ἐπὶ γῆς κατανεύσαντες, τὸν νοῦν ἐλλαμφθέντες, σὺν Πατρὶ τοῦτον ὕμνουν καὶ Πνεύματι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἕτερος Κανών. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἀκηκοότες Δέσποτα, ἐκ Πατρὸς μαρτυρούμενον, καὶ ὡς ἀνθρωπίνης στεῤῥοτέραν ὄψεως, ὁρᾶν τοῦ προσώπου σου, τὴν ἀστραπὴν μὴ φέροντες, σοῦ οἱ Μαθηταὶ, ἐπὶ τὴν γῆν κατέπιπτον, ἐν φόβῳ μελῳδοῦντες· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βασιλευόντων πέφυκας, Βασιλεὺς ὡραιότατος, καὶ τῶν πανταχοῦ κυριευόντων Κύριος, δυνάστης μακάριος, καὶ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ᾧ οἱ Μαθηταὶ καταπλαγέντες ἐβόων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς οὐρανοῦ δεσπόζοντι, καὶ τῆς γῆς βασιλεύοντι, καὶ καταχθονίων τὴν κυρείαν ἔχοντι, Χριστὲ σοι παρέστησαν, ἐκ μὲν τῆς γῆς Ἀπόστολοι, ὡς ἐξ οὐρανοῦ δὲ ὁ Θεσβίτης Ἠλίας, Μωσῆς δὲ ἐν νεκάδων, μελῳδοῦντες συμφώνως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥαθυμοτόκοι μέριμναι, ἐπὶ γῆς κατελείφθησαν, τῇ τῶν Ἀποστόλων ἐκλογῇ Φιλάνθρωπε, ὡς σοὶ ἠκολούθησαν, πρὸς τὴν ἐκ γῆς μετάρσιον, θείαν πολιτείαν· ὅθεν καὶ ἐπαξίως, τῆς σῆς θεοφανείας, ἐμελῴδουν τυχόντες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Εὐλογεῖτε Παῖδες.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ » λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὃς » ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστρά- » φη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Σύντρομοι καινῇ φωτοχυσίᾳ, ἀθρόως οἱ Μαθηταὶ ἐλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἑώρων, καὶ πρηνεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες, σοὶ τῷ Δεσπότῃ, τῶν ἁπάντων προσεκύνησαν.

Ἦχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, θεόκτυπος βεβαιῶν τὸ θαῦμα· ὁ Πατὴρ γὰρ τῶν φώτων, Οὗτός ἐστιν Υἱός ὁ ἀγαπητός μου, τοῖς Ἀποστόλοις ἀνεβόα, οὗ ἀκούετε.

Καινὰ κατιδόντες καὶ παράδοξα, φωνῆς πατρικῆς ἐνωτισθέντες, ἐν Θαβὼρ οἱ τοῦ Λόγου ὑπηρέται, ἐκμαγεῖον τοῦ ἀρχετύπου, Οὗτος ὑπάρχει ἀνεβόων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Εἰκὼν ἀπαράλλακτε τοῦ Ὄντος, ἀκίνητε σφραγὶς, ἀναλλοίωτε, Υἱὲ Λόγε, σοφία καὶ βραχίων, δεξιὰ Ὑψίστου σθένος, σὲ ἀνυμνοῦμεν, σὺν Πατρί τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Ἕτερος Κανών. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ » συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, Θεοῦ » κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ » γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἄχραν- » τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἵνα σου δείξῃς ἐμφανῶς, τὴν ἀπόῤῥητον δευτέραν κατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, Θεὸς ὀφθήσῃ ἑστὼς ἐν μέσῳ θεῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν Θαβὼρ, Μωσεῖ σὺν Ἠλίᾳ τε, ἀῤῥήτως ἔλαμψας· διὸ πάντες σε Χριστὲ μεγαλύνομεν.

Δεῦτέ μοι πείθεσθε λαοὶ, ἀναβάντες εἰς τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον, ἀΰλως σῶμεν ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ· καὶ ἐποπτεύσωμεν νοΐ, Θεότητα ἄϋλον, Πατρὸς καὶ Πνεύματος, ἐν Υἱῷ μονογενεῖ ἀπαστράπτουσαν.

Ἔθελξας πόθῳ με Χριστὲ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ

Digitized by Google

αὔλῳ τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τὰς ἐν σοί, τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθὲ παρουσίας σου.

Καταβασία· { Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε. / Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον. Ἐκ γ΄.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐκ Θαβωρίῳ, φῶς εἴδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἳ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμψαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρὸς, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὡράθης ἀναλλοίωτος.

Ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἠλίας δὲ, σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι᾽ ἧς ἔσωσας κόσμον, ἁμαρτίας ἀπολλύμενον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβώρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱὸν, τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ὧδε ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδὼς ὃ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄. Βύζαντος.

Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς, τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ᾽ ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ Ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὤφθησαν Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας μετ᾽ αὐτοῦ συλλαλοῦντες· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ ηὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α΄.

Στίχ. α΄. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄. Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. γ΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. δ΄. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἀντίφωνον Β΄.

Στίχ. α΄. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. γ΄. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. δ΄. Μήτηρ Σιὼν, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Στίχ. α΄. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.

Μετεμορφώθη ἐν τῷ ὄρει, Χριστὲ ὁ Θεὸς, κτλ.

Στίχ. β΄. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. γ΄. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. δ΄. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Digitized by Google

Εἰσοδικόν.

Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον.

Τρισάγιον, Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν· Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου Κύριε πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν τράπεζαν, παράκλησις.

ΤΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου.
Ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων.
Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης. } ἅπερ ζήτει εἰς τοὺς Αἴνους τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην ἀποθέμενος, τὴν μαγικὴν γοητείαν, καὶ Περσῶν μιάσματα, καὶ τὰ μυσαρώτατα τερατεύματα, τῷ Θεῷ προσέδραμες, τῇ σοφῇ προνοίᾳ, κυβερνῶντι τὰ οὐράνια· οὗ τῷ ὀνόματι, ἀποστολικῶς ἐθεράπευσας, ἀλόγων ἀῤῥωστήματα, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων νοσήματα, τῶν προσερχομένων, προθύμως σοι Θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παῤῥησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην ἀνατέθηκας, τὴν σὴν ζωὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον Ὅσιε· προσευχὴν ἀθόλωτον, ἀγρυπνίαν πάννυχον, ὑμνῳδίαν ἀκατάπαυστον, καὶ βίον ἄμεμπτον, καὶ ἀγγελικὸν ἐνδεικνύμενος· ἐντεῦθεν τὴν ἐνέργειαν, τὴν τῶν θαυμασίων ἐπλούτησας· οἶδε γὰρ δοξάζειν, ὁ Κύριος τοὺς δούλους ἑαυτοῦ· ὃν παῤῥησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην ἐνδυσάμενος, τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, καὶ τὸν ἀδιάῤῥηκτον, θυρεὸν τῆς πίστεως περιθέμενος, φοβερὸς γέγονας, ταῖς ἀντικειμέναις, τῶν Δαιμόνων παρατάξεσιν, οὓς καὶ ἐδίωξας, μάστιγι τῇ πίστει χρησάμενος, καὶ θείαις ἐπικλήσεσι· καὶ τοὺς ὁδοιπόρους διέσωσας, βλάβης τῆς ἐκείνων, Δομέτιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παῤῥησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν Χριστὲ ὁ Θεὸς, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου Μαθητὰς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβὼρ ἀνελθών. Σοῦ δὲ Σωτὴρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβώριον ὄρος φωτὶ ἐσκέπετο· Οἱ Μαθηταί σου Λόγε, ἔῤῥιψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὁρᾷν τὴν ἀθέατον μορφήν. Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ τρόμῳ· οὐρανοὶ ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὁρῶντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδὰμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησε.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβὼρ, Μωσῆς τε καὶ Ἠλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Σῆμα θεοπρεπὲς, Θεότητος δεικνύεις, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἀστράψας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς Θεότητός σου Χριστὲ, ἀμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβᾶσί σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίου σου δόξης ἐποίησας κοινωνούς· ὅθεν ἐνθεαστικῶς ἐκραύγαζον· Καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότου, ἦλθε· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισ. τῆς Ἑορτῆς.

Digitized by Google

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον πιστοὶ, ἡμέραν σήμερον φαιδρῶς, τῆς ἐνδόξου καὶ φρικτῆς, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, ἐπιτελοῦντες βοήσωμεν ὁμοφρόνως· Τὸ φύραμα ἡμῶν, ἀνεμορφώσω Σωτὴρ, τῇ θείᾳ σου σαρκὶ, συναπαστράψας αὐτῷ, καὶ ἀποδοὺς τὸ πρώτιστον ἀξίωμα, τῆς ἀφθαρσίας ὡς εὔσπλαγχνος· Διό σε πάντες, δοξολογοῦμεν, τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἷς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πρέσβιν σε Χριστῷ προσφέρω στεφηφόρε.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημήσας μαρτυρικῇ, διαλάμπων χάριτι, τοῖς ὑμνοῦσί σε πιστῶς, φωτοφόρον ἔμπνευσον αὐγὴν, ἱκετεύων τὸν Χριστὸν Θεομακάριστε.

Ῥήξας τοὺς βρόχους τῆς πλάνης εἰλικρινῶς, τῷ Χριστῷ προσέδραμες, διανοίᾳ καθαρᾷ, τὰ Περσῶν σεβάσματα λιπὼν, καὶ τῶν Μάγων ἐκφυγὼν τὴν ἀθεότητα.

Ἐπιστημόνως σκοπήσας ὡς οὐ Θεὸς, ὡς κτιστὸς ὁ ἥλιος, ὡς οὐδὲν τῶν ὁρατῶν, ἐπὶ τὸν ἀόρατον Θεὸν, ὡδηγήθης λογισμῷ σοφῷ χρησάμενος. Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία Παρθένε τὴν τὸν Υἱὸν, τὸν Θεοῦ γεννήσασαν, γεγονότα καθ' ἡμᾶς, δι' ἡμᾶς κηρύττομεν ἁγνὴ, Θεομήτορα πιστοὶ καὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Βεβαίᾳ πίστει στηριχθεὶς, ὡς ἀκλόνητος πύργος, ἀπερίτρεπτος ὤφθης, οὐ λόγοις τοῖς μαγικοῖς, οὐ γνώσεως περσικῆς, γοητείαις περιεργαζόμενος.

Τὸν ψυχόλεθρον φυγὼν, τοῦ τῇ κτίσει λατρεύειν καὶ τὸν ἥλιον σέβειν, τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, ὡς πάντων Δημιουργὸν εὐσεβείας πόθῳ ἐπεζήτησας.

Ναμάτων θείων μετασχὼν, τῆς παλλιγγενεσίας, τὴν ψυχὴν κατηυγάσθη, καὶ γέγονας ἀληθῶς, υἱὸς χάριτι Θεοῦ, κληρονόμος θείων ἀπολαύσεων. Θεοτοκίον.

Σοφία οἶκον ἑαυτῇ, ᾠκοδόμησε θεῖον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, σκηνώσασα τὴν ἁγνὴν, γαστέρα σου τὴν σεπτὴν, καθαρθεῖσαν Πνεύματι Πανύμνητε. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, » ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου » Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ » τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν ὡραιότητα Χριστοῦ ἐπόθησας· καὶ δι' ἀσκήσεως πάθη ἐνέκρωσας· καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, τὴν πλάνην ἀπετέφρωσας, ἔνδοξε Δομέτιε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε· ὅθεν καὶ ἰάσεων, ῥεῖθρα βρύεις τοῖς πίστει σου, τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι τὴν θείαν, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆς θείας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβὼρ, ὄρει μεταμορφούμενος· οἷς συνελλαμφθείημεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ἐν πίστει σοι συμφώνως βοῶντες· Δόξα Χριστὲ τῇ βασιλείᾳ σου.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ἐπέγνως Ἔνδοξε, τὸν φύσει ἄγνωστον, λογικῶς ἐκζητήσας καὶ εὑρηκὼς, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ προσεκύνησας χαρᾷ, τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα.

Χορείᾳ σώφρονι, θερμῶς προσέδραμες, μοναζόντων Ἁγίων καὶ ἀρετῆς, ζήλῳ πυρπολούμενος, ἐπολιτεύσω καθαρῶς ἐν νηστείαις καὶ δεήσεσι.

Ῥᾳδίως ἔλουσε, δεσμὰ τῆς φύσεως, ὁ θεόφρων σου πόθος καὶ τῶν παθῶν ἔσβεσε τὴν κάμινον, τῷ δροσοβόλῳ φωτισμῷ, τοῦ Ἁγίου Πάτερ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Ἰσχύς μου πέφυκε, Θεὸς καὶ Κύριος, Θεοτόκε Παρθένε ὁ σαρκωθεὶς, Λόγος ὁ ὑπέρθεος, ἐξ ἀκηράτου σου γαστρὸς, τὴν ζωὴν ἡμῖν δωρούμενος.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Συνέσει θείᾳ διαπρεπὴς, Μάκαρ πεφυκὼς τῶν ὁρωμένων ἁπάντων προέκρινας, τὴν τῶν ἀοράτων ἀϊδιότητα, τῷ φέγγει τῆς ἁγνείας καταλαμπόμενος.

Τῆς θείας γευσάμενος ἀρετῆς, τὸ τῆς ἡσυχίας καὶ ἀναχωρήσεως ἔστερξας, τὴν τῆς διανοίας ἀνεπιθόλωτον, κατάστασιν φυλάττων Πάτερ Δομέτιε.

Ὡς ὄντως μέγα καὶ θαυμαστὸν, τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολῆς σου, τὸ πάνσοφον φρόνημα· τῆς γὰρ τοῦ Ὑψίστου χειρὸς ἀλλοίωσις, καὶ χάριτος τῆς θείας ἔργον ἐγένετο. Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας ἀσινὴς, καὶ τὰ τῶν μητέρων ἐπιδεικνύεις, πανάμωμε Δέσποινα.

Digitized by Google

τῇ γὰρ παρθενίᾳ τόκον συνήρμοσας, καὶ φέρεις ἀμφοτέρων τὰ ἰδιώματα.

Ὠδὴ ϛ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ῥαγδαίως φερόμενον, τοῦ ἐχθροῦ καὶ δυσμενοῦς, τὸν πειρασμὸν ὑπέμεινας, καὶ ποικίλως Παμμάκαρ δοκιμασθεὶς, τῷ φθόνῳ μαχόμενος, νικητὴς ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε.

Ὁ βίος σου ἔνθεος, ἡ ζωὴ θεοειδὴς, καὶ φωτοφόρος γέγονε· τὰ τοῦ κόσμου τερπνὰ γὰρ καταλιπὼν, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ἐκαρπώσω Θεόφρον καὶ τερπνότητα.

Σημεῖα καὶ τέρατα, ἠξιώθης ἐκτελεῖν, ὑπερφυῶς Ἀοίδιμε, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ καθοπλισθεὶς, καὶ ἔχων τὴν ἄνωθεν, συνεργοῦσάν σοι χάριν ἀξιάχαστε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον, καὶ νυμφὼν θεοπρεπὴς, τῆς ὑπὲρ νοῦν σαρκώσεως, τοῦ τῶν ὅλων Παρθένε Δημιουργοῦ· σὺ γὰρ μόνη πέφυκας, ἀξιόθεον τούτου ἐνδιαίτημα. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι. Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι.

Ὑπὲρ τὰ πάντα σοὶ συναθλεῖν ἐκ λίθων,
Μύστας Πάτερ σοὺς ἐξεπαίδευσας τάχα.

Σὺν δυσὶν ἑβδομάτῃ Δομέτιος ἐλεύσθη μύσταις.

Οὗτος, ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, Πέρσης τὸ γένος. Κατηχηθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀβάρου τινὸς Χριστιανοῦ, καὶ τὰ περὶ Χριστοῦ μυηθεὶς, καταλιπὼν μετὰ τῆς πατρικῆς ἀσεβείας καὶ πᾶσαν τὴν ἐκ συγγενείας προσπάθειαν, ἦλθεν ἐν τοῖς μεθορίοις Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν, εἰς πόλιν λεγομένην Νίσιβιν· καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τυχὼν τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, τὸ τῶν Μοναχῶν ἔνδυμα περιεβάλετο. Ἐπιδειξάμενος οὖν παντοίαν σπουδήν τε καὶ ἄσκησιν, φθόνον, ἐξ ὑποθήκης τοῦ πονηροῦ Δαίμονος, παρὰ τῶν ἐν τῇ Μονῇ Μοναχῶν ἐπεσπάσατο. Ἀπέδρα τοίνυν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Μοναστήριον Σεργίου καὶ Βάκχου τῶν Μαρτύρων, ἐν πόλει Θεοδοσίου, καὶ κατηκολούθει τῇ πολιτείᾳ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Οὐρβέλ· ὃς λέγεται ἐπὶ ἑξήκοντα χρόνους ἐψητοῦ μὴ μεταλαβεῖν, μήτε ἀνακλιθῆναι, μήτε καθίσαι, ἀλλ' ἐν βακτηρίᾳ στηριζόμενος, ἐκπληροῦν τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως. Παρ' αὐτοῦ οὖν ψηφισθεὶς, χειροτονεῖται Διάκονος, καὶ μέλλοντος αὐτὸν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ἐπὶ τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου ἀναβιβάσαι τιμὴν, τοῦτο γνοὺς ὁ Ἅγιος Δομέτιος ἀνεχώρησε, καὶ ἐπί τινος ὄρους ἀνελθὼν, καύσωνι καὶ κρύει καὶ ταῖς ἐπιγινομέναις τῶν ὡρῶν καρτερεῖ κακώσεσιν· εἶτα, ἐν ἄντρῳ χειροποιήτῳ εἰσελθὼν, καὶ ἐπί τινα χρόνον προσμείνας, θαυματουργίαις πλείσταις, ἐν τῷ τοῦ Χριστοῦ ὀνόματι, τοὺς προσφοιτῶντας ἰάσατο, καὶ ἐκ τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν μετήγαγε. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο ὁ παραβάτης Ἰουλιανὸς παραγινόμενος ἔμαθεν, ἐκέλευσεν αὐτὸν λίθοις βληθῆναι. Οἱ δὲ παραγινόμενοι, μετὰ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ ψάλλοντα αὐτὸν ἐν τρίτῃ ὥρᾳ ὑμνῳδίαν εὑρόντες, τῇ πυκνότητι τῶν βολῶν αὐτόν τε τὸν μακάριον Δομέτιον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ δύο κατέχωσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ὢρ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἀπελθὼν Ὢρ ἐμὸς λέγει· Χάρις,
Ὑπὲρ τὸν Ὢρ πέφυκε τὸν σὸν, ὦ Νόμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ὅσιοι μύριοι Ἀσκηταὶ οἱ Θηβαῖοι ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Γῆς ἐξελαύνεις, εἰ τὸ Δαυῒδ χρὴ λέγειν,
Τὸ μυριοπλάσιον ἅρμα σου Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Ποταμία ἡ θαυματουργὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπὲρ Χριστοῦ κτανθεῖσα θαυμαστὴ ξίφει,
Χέει ποταμοὺς θαυμάτων Ποταμία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος Νάρκισσος, Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἡδὺ πνέων, Νάρκισσε, ναρκίσσου πλέον,
Εὐωδιάζεις τῆς Ἐδὲμ τὸ χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀστέριος ὁ Θαυματουργὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τράχηλον Ἀστέριος ἐκκοπεὶς ξίφει.
Χοροῖς ἀθλητῶν οἷον ἀστὴρ ἐμπρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σώζων, ὁ ἐκ Νικομηδείας, εἰς πῦρ βληθεὶς, καὶ ἀβλαβὴς ἐξελθὼν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπῆρχεν ἄλλη σαλαμάνδρα πρὸς φλόγα
Σώζων ὁ Μάρτυς, οὗ τέλος πυρὸς δίχα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ὑπερέχιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπερέχιος, κἂν τάφῳ κατεκρύβη,
Πέφυκεν ἴσος τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐπὶ σὲ Πάτερ ἡ πάμφωτος τοῦ Πνεύματος, χάρις ἐπανεπαύσατο, καὶ ἐνεργείας παραδόξους, ἔδειξεν ἐν σοὶ, βοῶντι καὶ ψάλλοντι πιστῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥωμαλέῳ τῷ φρονήματι διήνυσας τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως, καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἀγώνων, Μάρτυς ἀληθῶς, ἐγένου κραυγάζων τῷ Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὥσπερ παῖδές σοι οἱ μύσται χρηματίσαντες, πατρὶ συνηγωνίσαντο· καὶ ἐν σπηλαίῳ

Digitized by Google

καρτερῦντες, ἤθλησαν σὺν σοὶ, συμφώνως κραυγάζοντες Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ὡς λιμένα σε πλουτήσαντες, ζάλης διασωζόμεθα· καὶ τὴν ἐλπίδα τὴν εἰς σὲ, ὡς ἄγκυραν ψυχῶν, κατέχοντες κράζομεν Χριςῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τετρωμένος ἀγάπῃ Πάτερ τοῦ κτίσαντος, τῶν κτισμάτων ἀπώσω πᾶσαν προσπάθειαν, Πνεύματι Θεοῦ σαφῶς κατευθυνόμενος· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπιγείους φροντίδας ἀποσεισάμενος, οὐρανίους ἐλπίδας Πάτερ ἐπλούτησας, τὴν ἐν τῷ Χριςῷ μακαριότητα Ὅσιε· ἧς νῦν ἀπολαύεις εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοβόλους ἀκτῖνας Πάτερ δεξάμενος, τοῦ Ἁγίου καὶ θείου πάνσοφε Πνεύματος, ὀφθαλμοφανῶς τοῦτο μάκαρ τεθέασαι, θείοις μυστηρίοις φρικτῶς ἐπιφοιτῆσαν.

Θεοτοκίον.

Ἡ θεόφθογγος λύρα τοῦ σοῦ Προπάτορος, κιβωτόν σε ἁγίαν προδιετύπωσε, φέρουσαν Θεὸν σάρκα Ἁγνὴ φορέσαντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς, Χριςὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Φωτὶ ἀΰλῳ καταυγαζόμενος, φωτοειδὴς ἀξίως φωτοφόρε γεγένησαι, πολιτείαν ἄμεμπτον κτησάμενος, Πάτερ καὶ παναγίαν· νῦν δὲ παρίστασαι, πρέσβυς τῷ Δεσπότῃ, καὶ Θεῷ ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Οἱ σοὶ ἀγῶνες οἱ τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρικοῖς ἀγῶσιν ἐπαξίως ἐστέφθησαν· καὶ διπλοῦν τὸ ἔπαθλον ἀπείληφας, τῶν ἀνδραγαθημάτων, ὧν ἐπιδέδειξαι, καὶ τῶν αἰωνίων, ἀγαθῶν εὗρες ἀπόλαυσιν.

Ῥωσθεὶς δυνάμει θείᾳ καὶ χάριτι, διαφανὴς τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης διδάσκαλος, εὐσεβείας θαύμασι κοσμούμενος, πάντας ὑποστηρίζων, πάντας ἰώμενος, τοὺς προσερχομένους σοὶ πιστῶς Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ ἐπράχθη τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον, ὑπερφυῆ Παρθένε Θεοτόκε μυστήρια· τοῦ Θεοῦ γὰρ γέγονας λοχεύτρια, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις, καὶ διατρέφουσα, τὸν ταῖς οὐρανίαις, στρατιαῖς ὑμνολογούμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
» τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λό-
» γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐκ Περσικῆς ὁρμώμενος, χώρας τῆς πυρσολάτρου, τῇ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, ἐκ παιδὸς θείᾳ πίστει, Δομέτιε θεοκῆρυξ· ὅθεν Πάτερ ἐν ὕμνοις, ὡς ἀσκητὴν τιμῶμέν σε, καὶ ὡς Μάρτυρα θεῖον, καὶ τῶν φρικτῶν μυστηρίων ἔνθεον ἱερέα, καὶ πρέσβυν τῶν τελούντων σου τὴν σεβάσμιον μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβὼρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἠλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλῦντες· μεθ᾽ ὧν σε, Χριςὲ Σωτὴρ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδὰμ, Χριστὲ ἀμεῖψαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρεις Θαβὼρ παραγυμνώσων, τοῖς μύσταις τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ὤφθης τὸ πρὶν Χριστὲ, Μωσεῖ τε καὶ Ἠλίᾳ, ἐν γνόφῳ καὶ θυέλλῃ, καὶ αὔρᾳ λεπτοτάτῃ· νῦν δὲ φωτὶ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Σέλας τὸ τριλαμπὲς, ἀστράψας ἀποῤῥήτως, τῆς θεϊκῆς σου δόξης, Θαβὼρ ἐν ὄρει Σῶτερ τὴν σύμπασαν ἐφαίδρυνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστὲ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὁρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἠλίας ὁ ἔμπυρος ἁρματηλάτης, καὶ ἄφλεκτος οὐρανοδρόμος ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου. Μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ Η΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ὑπέδειξας, τὴν σὴν Θεότητα Κύριε, τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις σου, Μωσεῖ σὺν Ἠλίᾳ τε, ὡς Θεὸς τοῦ νόμου, καὶ χάριτος πέλων, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τοῦ θανάτου νῦν τῆς χειρώσεως· μεθ' ὧν σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἐξέλαμψας, φωτοειδὴς ὑπὲρ ἥλιον, τηλαυγῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, δεικνύων ταῖς φίλοις σου, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ἀπαύγασμα δόξης, ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, δι' εὐσπλαγχνίαν φορέσας Κύριε· διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἀγάλλονται, οἱ ἐπουράνιοι Ἄγγελοι, σὺν βροτοῖς ἑορτάζοντες, Χριστέ σου τὴν ἔλλαμψιν, τὴν φρικτὴν καὶ θείαν, τὴν ἐν Θαβωρίῳ· ἐν ᾧ παρέστησας Μωσῆν, καὶ τὸν Ἠλίαν Σωτὴρ φιλάνθρωπε, καὶ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην ὑμνοῦντάς σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ σαφῶς τιμήσας, ὅτε τὸ λεόντειον θράσος ἐμαίνετο, καὶ τοὺς λαοὺς διεκλόνησεν, ἀνακαινίζον, τοῦ Κοπρωνύμου ἄθεον αἵρεσιν, τότε τοῦτο Πάνσοφε, σαφῶς διελέγξας, σῇ παῤῥησίᾳ χρησάμενος, συνηθροισμένης, Ἀρχιερέων τῆς συνελεύσεως· ὅθεν ἐγνώσθης γενναιότατος, στρατιώτης Χριστοῦ παμμακάριστε· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ οὐρανίαις μοναῖς ἐνῳκισμένος, ὅτε τὴν ἀτίθασσον γνώμην καὶ ἄθεον, ὁ δυσσεβὴς ἐνεδείξατο, ὑπερορίαις, καταδικάσας τὴν σὴν στεῤῥότητα, τότε τὸν Παράδεισον, ὅθεν πεπτώκαμεν, μόνην πατρίδα Θεσπέσιε, σαφῶς γινώσκων, μετ' εὐφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας· ὅθεν δικαίως τὴν ἀκήρατον, ἠξιώθης ζωὴν κατοπτεῦσαι Χριστόν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πυρίνῃ γλώσσῃ πανσόφως κεχρημένος, ὅτε μιξοβάρβαρον νόμον ἐξέσπισε, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν σεβασμίαν, Χριστοῦ Εἰκόνα Λέων ὁ τύραννος, τότε σὺ τὸν ἔνθεον νόμον ἀνέθηκας, ὡς διαβαίνει προσκύνησις, ἡ τῆς εἰκόνος, ὥς πού τις ἔφη πρὸς τὸ ἀρχέτυπον· καὶ τῷ σῷ λόγῳ ὡς ἐμβρόντητος, ἀπεφάνθη ὁ θὴρ ὁ δυσώνυμος, πανσεβάσμιε Πάτερ, θεοῤῥήμον ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, Ἐγώ εἰμι, λέγων, ὁ Ὤν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβώρ, μεταμορφωθεὶς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνος, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μορφούμενος δι' οἶκτον Χριστέ, Ἀδὰμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὤφθης δεύτερος Ἀδάμ· ἐν ὄρει δὲ Σωτήρ μου, Θαβὼρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ἐξέστησαν ὁρῶντες τὴν σήν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ· μεθ' ὧν σε προσκυνοῦμεν, σὺν τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ, ἣν τοῖς θείοις, Ἀποστόλοις ἐν Θαβώρ, Μωσεῖ τε καὶ Ἠλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸς ὤν, ἀῤῥήτως λάμψαν ὑπὲρ ἥλιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκὸς, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαυῒδ, πόῤῥωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακράζει· Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβὰς τῷ ὄρει Σωτὴρ μετὰ τῶν Μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδὰμ φύσιν, μεταμορφωθεὶς, ἀπαστράψαι πάλιν πεποίηκας, μεταστοιχειώσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ

Digitized by Google

λαμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργὲ τοῦ παντὸς Κύριε, δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σου Σωτὴρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνὺς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβὼρ μετεμορφώθης. Ἠλίας καὶ Μωσῆς συνελάλουν σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἳ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε ταύταις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφούμενος Σωτὴρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Χριστὲ, τὸ ἀναλλοίωτον ἤστραψας τῆς Θεότητος. Νεφέλη δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ἠλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρμον, καλόν ἐστιν ὧδε εἶναι σὺν σοί. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἷς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸν μέγα Αἰμιλιανὸν ἐν ᾄσμασιν ἔξοχα μέλπω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ταῖς ὑπερκοσμίαις συνοικῶν, ταξιαρχίαις θεόφρον μακάριε, τοὺς ἐπιτελοῦντάς σου, χαρμονικῶς τὴν ποθητὴν πανήγυριν, Πάτερ ἐποπτεύων, τῆς σωτηρίας ἀξίωσον.

Ὅλος τῷ Δεσπότῃ συγκραθεὶς, καὶ τοῖς ἐκεῖθεν ἀστράψας πυρσεύμασι, πᾶσαν κατεφώτισας, ταῖς διδαχαῖς θεοσεβῆ πανήγυριν, ὡς ἱεροφάντωρ, φανεὶς Θεόφρον θεόληπτε.

Νοῦ καθηγεμόνα τῶν παθῶν, δι' ἀρετῆς Ἱεράρχα κατέστησας, οἷα δικαιότατος, διαιτητὴς τῇ τε ψυχῇ καὶ τῷ σώματι, Πάτερ διανέμων, τοῖς ἑκατέροις τὰ πρόσφορα.

Μύστης ἀκριβὴς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῆς Ἐκκλησίας σαφῶς προϊστάμενος, ὤφθης Παναοίδιμε, καὶ κραταιὸς τῆς ἀληθείας πρόμαχος, μύλας τῶν λεόντων, συνθλῶν καὶ φράττων τὰ στόματα.

Θεοτοκίον.

Ἓν ἑκατέραις εὐσεβῶς, τὸν ἐκ γαστρός σου, τεχθέντα γινώσκομεν, φύσεσι Πανάμωμε, Θεὸν ὁμοῦ ὑπερφυῶς καὶ ἄνθρωπον, ἔχοντα τελείως, ἑκάστης τὰ ἰδιώματα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Ἱκέτην θεόφρονα Χριστοῦ, πιστοί σε προβαλλόμεθα, τὸν δι' αὐτὸν λαμπρῶς ἀριστεύσαντα, καὶ τὴν εἰκόνα τούτου τιμήσαντα, καὶ θεσμοὺς τηρήσαντα, τοῦ σεπτοῦ κηρύγματος, καὶ τὴν ἄνωθεν πίστιν φυλάξαντα.

Μαρτύρων στεῤῥότητα δεικνὺς, Θεόφρον ἀξιάγαστε, τὴν δυσσεβῆ ὀφρὺν ἐξεφαύλισας, τῆς Ἐκκλησίας ἐκφανεὶς πρόβολος, ἀῤῥαγὴς ἀκλόνητος, καὶ μεσίτης ἔνθεος, καρτερῶς διελέγχων τοὺς ἄφρονας.

Ἰὸν τῆς αἱρέσεως πιὼν, εἰς κόρον ὁ παμπόνηρος, διδακτικῷ σου λόγῳ διήλεγκται· φωτὶ γὰρ σκότος ἐξαφανίζεται, καὶ γυμνοῦται πλάσματα, πονηροῦ βουλεύματος, τῆς ἐνθέου σοφίας ταῖς λάμψεσι.

Θεοτοκίον.

Λαμπρᾷ σε φωνῇ νῦν ἐκ ψυχῆς, Κυρίως Θεομήτορα, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν κηρύττομεν, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ τὸν ἄσαρκον, ἐν ἡμῖν σκηνώσαντα, οὐ τροπὴν δεξάμενον οὐ φυρμῷ συγχυθέντα Πανάμωμε. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.
Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείῳ Πνεύματι πεφωτισμένος, ἀνεκήρυξας ἐν παῤῥησίᾳ, ὀρθοδοξίας παμμάκαρ τὰ δόγματα, καὶ βασιλέα κατῄσχυνας ἄνομον, ὑπερορίαις ἀδίκως στελλόμενος. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος δ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τῆς θείας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβὼρ, ὄρει μεταμορφούμενος· οἷς συνελλαμφθείημεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, καὶ πίστει σοι συμφώνως βοῶντες· Δόξα Χριστὲ τῇ βασιλείᾳ σου.

Ὠδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Ἴσχυσας ὀφρὺν καταβαλεῖν τοῦ ἀλάστορος, οἰκειωθεὶς δι' ἀρετῆς, παμμάκαρ Αἰμιλιανὲ, τῷ πάντα ἰσχύοντι, καὶ δυνατῷ ἐν ταῖς πολέ-

Digitized by Google

μοις πανόλβιε· καὶ νῦν κραυγάζεις· Δόξα τῇ δυνάμει του Κύριε.

Ἀνέτλης μακρὰς ὑπερορίας ςελλόμενος, καρτερικὸς ἀναδειχθεὶς, Θεόφρον Αἰμιλιανὲ, τὸ πρὶν προτερήμασιν, Ἀρχιερεὺς, Ἱερομάρτυς δὲ ὕστερον, ἀναδειχθεὶς πανάριστε.

Νομίμως ἐφάνης ἐκ παιδὸς ἱερούμενος, ἀσκητικῶς ἐκλαμπρυνθεὶς, τρισμάκαρ Αἰμιλιανὲ, τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, περιφραχθεὶς ἱερομύστα Θεσπέσιε, Θεῷ κραυγάζων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάσης ἐπέκεινα νοούμενος κτίσεως, τῆς ὑπὲρ νοῦν ζωαρχικῆς, θεοπλαστείας ἐπὶ γῆς, ἐκτελῶν μυστήριον, παρθενικαῖς ἠγλαϊσμένην λαμπρότησι, τὴν σὴν γαστέρα κατῴκησεν Ἄχραντε.

Ὠδὴ ε΄. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Νοήσας προγνώσει, τῇ θείᾳ Χριστὸς, τῆς μεγάλης ψυχῆς σου τὴν πρόθεσιν, μεγάλοις προτερήμασιν, ἐκόσμησε σαφῶς, στολαῖς ἱερωσύνης, αὐτὴν καταγλαΐσας, καὶ Μαρτύρων ἐν ἄθλαις, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ἑλκύσας τὴν χάριν, τοῦ Πνεύματος πρὶν, ποταμοὺς διδαγμάτων ἀνέβλυσας, Παμμάκαρ ἱερώτατε, τῇ ποίμνῃ τοῦ Χριστοῦ· ὅθεν καὶ τὴν Εἰκόνα, Χριστοῦ τιμᾶν μαθόντες, τῶν Ἁγίων τε πάντων, τοὺς θεομάχους καταισχύνομεν.

Νεκρώσας σαρκός σου, τὸ φρόνημα πρὶν, ἐν ἀσκήσεως πόνοις πανόλβιε, τῇ αἴγλῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐζώωσας τὸν νοῦν· ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, ἐκλάμψας ἱεράρχα, Θεῷ εὐηρέστησας, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγία, Παρθένε ἁγνὴ, τῶν Ἁγίων τὸν Ἅγιον τέτοκας, τὸν πάντας ἁγιάζοντα, Χριστὸν τὸν λυτρωτήν· διό σε Βασιλίδα, καὶ Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὡς τεκοῦσαν τὸν Κτίστην, τῶν ποιημάτων μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Στῆσαι βουληθεὶς, νομὴν τῆς αἱρέσεως, προθύμως χωρεῖς, πρὸς τοὺς κινδύνους Σοφὲ, καὶ διήλεγξας, παρρησίᾳ μεγάλῃ χρησάμενος, τὴν γνώμην τοῦ κρατοῦντος σὺ τὴν ἄθεον, πρῶτος τοῦ λαλεῖν ἀρξάμενος ἠθροισμένης Συνόδου θεόφρονος.

Μόνου τοῦ Χριστοῦ, θερμῶς ὀρεγόμενος, καὶ τούτου τυχεῖν, θείας ἐλλάμψεως, ἐφιέμενος Ἱεράρχα Κυρίου θεόληπτε, Μαρτύρων ἐνεδείξω τὴν στερρότητα, λάμψας τὸ πρώην δι' ἀσκήσεως, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους κομίζῃ σαφῶς.

Ἄνω σου τὸν νοῦν, Θεῷ συγγινόμενον, καὶ θείαις αὐγαῖς, μάκαρ λαμπόμενον, ἔχων Ὅσιε, κούφως βίου διέπλεις τὴν θάλασσαν· καὶ ὅρμοις οὐρανίοις νῦν καθώρμισαι, αὔραις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κυβερνώμενος σθένει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Σῶσαι τῶν βροτῶν, τὴν φύσιν ὡς εὔσπλαγχνος, φθαρεῖσαν Ἁγνὴ, φθόνῳ τοῦ ὄφεως, ὁ ὑπέρθεος, εὐδοκήσας τὴν μήτραν σου ᾤκησε, καὶ σὰρξ ἀναλλοιώτως ἐχρημάτισε, μόνην καθαρὰν εὑράμενος, Θεοτόκε Παρθένε πανάχραντε.

Ὁ Εἱρμός.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
» λιος θὴρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ,
» ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν, διελή-
» λυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη
» ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Συναξάριον.

Τῇ Η΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ψυχῆς πολὺν θεὶς Αἰμιλιανὸς λόγον,
Τῆς σαρκὸς ἠλόγησεν ἄχρι καὶ τέλους.

Ὀγδόῃ Αἰμιλιανοῦ ὀστέα δέξατ' ἄρουρα.

Οὗτος, διὰ τὰς ἁγίας καὶ τιμίας Εἰκόνας, πολλὰς ὑπομείνας κακώσεις καὶ πικρὰς ἐξορίας ὑπὸ τοῦ θηριωνύμου καὶ ἀσεβοῦς Λέοντος, τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας δεξάμενος, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μύρωνος, Ἐπισκόπου Κρήτης, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Μύρων ὁ θεῖος ἀρετῆς μύρου πνέων,
Εὐωδίας πρόσεισιν ὀσμὴ Κυρίῳ.

Οὗτος γεννᾶται ἐν Αὐρακίᾳ πόλει τῇ κατὰ τὴν Κρήτην, πλησίον Κνωσοῦ, τῇ κατὰ Θεὸν εὐσεβείᾳ τὸ γένος κοσμῶν. Ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ βίου, γυναικὶ συζευχθεὶς, τὴν γῆν εἰργάζετο, καὶ ἐκ τῶν φυομένων καρπῶν ἐπήρκει τοῖς ἐνδεέσιν· οἱ δὲ καρποὶ μᾶλλον, ὅσον αὐτὸς ἐπεδίδου, τοσοῦτον ἐπεδαψίλευον. Τὸ δὲ συμπαθὲς ὑπὲρ ἄνθρωπον ἦν αὐτῷ· λέγεται γὰρ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἅλωνι κατασχεῖν ἄνδρας δώδεκα, πλήσαντας μὲν σίτου τοὺς σάκκους αὐτῶν, τῷ δὲ ἄχθει πιεζομένους, καὶ μὴ δυναμένους τούτους μήτε ἀνελέσθαι, μήθ' ὑφελέσθαι πάλιν διὰ πλεονεξίαν· ἀντὶ δὲ τοῦ πληγὰς αὐτοῖς ἐπιθεῖναι, καὶ εὐθύνας εἰσπράξασθαι, συμπονῆσαι μᾶλλον πρὸς τὴν ἀνάλυσιν τούτοις, καὶ ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶν ἀράμενον τὸν ἑκάστου σάκκον ἐπιθεῖναι τοῖς ὤμοις αὐτῶν, παραγγείλας μηδενὶ τὸ πρᾶγμα ἐξαγγεῖλαι.

Χειροτονεῖται οὖν Πρεσβύτερος ἐν τῇ Ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ. Εἶτα, μετὰ τὸ παύσασθαι τὸν διωγμὸν, ἐπὶ τὸν τῆς Ἐπισκοπῆς ἀνάγεται θρόνον, πολλὰς θαυμάτων

Digitized by Google

δυνάμεις ἐργασάμενος· καὶ γὰρ τὸν λυμαινόμενον τὴν χώραν δράκοντα ἐξεδίωξε· καὶ τὸ ῥεῖθρον ἐπέσχε τοῦ ποταμοῦ, τοῦ οὕτω Τρίτωνος καλουμένου, μέλλων τὸν ποταμὸν διαβαίνειν, πλημμυροῦντα τοῦτον κατιδών· ὃς τῇ κελεύσει τοῦ Ἁγίου πεισθεὶς, εἰς τὸ ἔμπροσθεν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι οὐκ οἷός τε ἦν, πρὶν ὑποστρέψαι τὸν Ἅγιον· καὶ γενόμενος οἴκαδε, τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἀπέστειλε· μεθ' ἧς οἱ σταλέντες τὸ ὕδωρ διαταράξαντες, ὑπέστρεψαν, τὸν ποταμὸν ἀφέντες τὴν οἰκείαν πορεύεσθαι πορείαν. Ταῦτα οὖν καὶ ἕτερα πλείονα πεποιηκὼς, καὶ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς θεοφιλῶς καὶ ὁσίως ἀνύσας, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων μνήμαις πανηγυρίσας λαμπρῶς, ἤδη περὶ τὰ ἑκατὸν γενόμενος ἔτη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἡγουμένου Ὀρόβων.

Ὃς, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, σπηλαίοις καὶ ὄρεσι καὶ κοιλάσι διητᾶτο· διὰ, ὡς μύρον πολύτιμον καὶ θυμίαμα δεκτὸν προσενεχθεὶς τῷ Κυρίῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐλευθερίου καὶ Λεωνίδου, διὰ πυρὸς τελειωθέντων.

Στίχ. Ἀμφοῖν ἀθλητῶν, οὐ θυόντων τῇ πλάνῃ,
Ποινὴν κατακρίνουσιν αἱ πλάναι φλόγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δέκα Ἀσκηταὶ, οἱ ἐξ Αἰγύπτου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Βλαστήματα θνήσκουσιν Αἰγύπτου δέκα,
Πληγαῖς ἐκείναις ἰσάριθμοι ταῖς δέκα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

Ἱεραρχῶν, εὐπρεπὲς ἀγλάϊσμα, Πάτερ ὑπῆρχες ἀληθῶς· βασιλεύσας γὰρ τῶν παθῶν πύργος ἀκαθαίρετος, ὤφθης ἀξιάγαστε, τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόβολος, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶν, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νέος Δαυῒδ, ἡμῖν ἀναδέδειξαι, τοὺς ἀλλοφύλους διδαχαῖς, τῇ σφενδόνῃ καταβαλὼν, τῶν εὐστοχωτάτων σου, λόγων Παναοίδιμε, καὶ διδαγμάτων τοξεύμασι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶν, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ἔστης λαμπρῶς, Πάτερ ἐπὶ βήματος, δικαστικοῦ διὰ Χριστὸν, καὶ τοὺς λόγους ὡς ἐκ πηγῆς, θείας ἀνεβλύστανες· πᾶσι γὰρ ἐκήρυξας, τὴν τῶν Εἰκόνων προσκύνησιν, σαφῶς εἰδὼς διαβαίνειν, αὐτὴν πρὸς τὸ πρωτότυπον:

Θεοτοκίον.

Ξενοπρεπῶς παρθενεύεις τίκτουσα, τὸν τῶν ἁπάντων Ποιητὴν, τὸν ἐν θρόνῳ χερουβικῷ, ἐπαναπαυόμενον, μόνη παμμακάριστε, Παρθενομῆτορ πανύμνητε, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ὠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ὅλην νοητῷ πυρὶ τὴν φρυγανώδη, τῆς αἱρέσεως ἔφλεξας ὕλην, ἐπικλήσει θείᾳ τε ὡς Ἠλίας, τοὺς ἱερεῖς, τῆς αἰσχύνης ξίφει Πνεύματος κατέσφαξας· καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χάριτός τε καὶ δυνάμεως ἐνθέου, πεπλησμένος ὡράθης Παμμάκαρ· σωφροσύνης κάλλει κεκοσμημένος, διαπρεπεῖ, εὐσεβείας ἀνενδότως ἀντεχόμενος· μεθ' ἧς νῦν τῷ Δεσπότῃ παριστάμενος, Εὐλογείτω ἡ κτίσις κραυγάζεις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄνωθεν τοὺς ὑμνητάς σου ἐποπτεύοις, ἱερώτατε Πάτερ θεόφρον, εὐμαρίζων τρίβον ἡμῖν, εὐθεῖαν σαῖς προσευχαῖς, καὶ συντρίβων τῶν αἱρέσεων φρυάγματα, ἵνα γηγηθότες ἀναμέλπωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν τῷ κάλλει σου ὅλως οὐκ ἔστι· σὺ γὰρ μόνη πανάχραντος ὤφθης, ἐξ αἰῶνος Πάναγνε, παρθενίας μαρμαρυγαῖς, καταυγάσασα τὸν κόσμον καὶ ἁγνείας φωτί· διὸ ἀνυμνοῦντές σε κραυγάζομεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικό-
» νισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο
» φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρ-
» θένου ἣν ὑπέδυ νηδύν. Διὰ ἀνυμνοῦντες ἀνα-
» μέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύ-
» ριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Εὗρες τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα, ἐν οὐρανίοις θεοφόρε σκηνώμασιν, Αἰμιλιανὲ, νῦν κατοικεῖν ἀξιούμενος, τῶν Μαρτύρων σὺν θείοις στρατεύμασιν, ὡς θεῖος Ἱεράρχης, Ἱερομάρτυς ὑπερθαύμαστος.

Λόγου καὶ σοφίας ἄριστε, κεκοσμημένος καθωράθης ταῖς δόγμασιν, Αἰμιλιανέ· διὸ Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τὴν τιμίαν σου κάραν πανόλβιε· καὶ νῦν ἐκδυσωπεῖται, ὑπὲρ ὑμῶν σοῦ ἱκετεύοντος.

Πύλας οὐρανίους Ὅσιε, ἀναπετάσας ὁ Δεσπότης ἐδέξατο, Αἰμιλιανὲ, τὴν σὴν ψυχὴν ἀναψύξεως, καταπαύσας ἐν τόποις ὡς δίκαιος· καὶ νῦν περιπολεύεις, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! σὺ γὰρ Παρθένε μόνη πάναγνε Δέσποινα, πᾶσι δέδωκας, κατανοεῖν τὸ καινότατον, θαῦμα πάναγνε τῆς σῆς κυήσεως· διὸ ἀκαταπαύστως, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη Βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὅτε ὁ θὴρ ἐφώρμησε, κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, Λέων ὁ μιξοβάρβαρος, ὁ ἀκόρεστος Ἅδης, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύσας, τὰς πανσέπτους Εἰκόνας, τότε στεῤῥῶς διήλεγξας, μάκαρ Αἰμιλιανὲ, τὴν βδελυρὰν, θεομάχον αἵρεσιν τοῦ τυράννου, ὑφ' οὗ πικρὰς ὑπήνεγκας, ἐξορίας καὶ θλίψεις. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβὼρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἠλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε Χριστὲ Σωτὴρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἔλαμψας ὦ Χριστὲ, λευκὸς ὑπὲρ χιόνα, τὴν σὴν παραγυμνῶν σου, τοῖς Μαθηταῖς οὐσίαν, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ἔδειξε σῶν πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον ἡλίου, σέλας Χριστὲ Σωτήρ μου, δεικνύουσα σε Δεσπότην, καὶ ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Δεῖξαι τοῖς Μαθηταῖς, θελήσαντος σὴν δόξαν, σὺν Μωϋσῇ Ἠλίᾳ, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, ὡς εἶδον Σῶτερ ἔφριξαν. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἄναρχε Χριστὲ τὴν θείαν ἠλλοιώθησαν ἔκστασιν· καὶ νεφέλῃ περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἷς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενὴς καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ματθία.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως τὴν Ἑορτὴν ποιοῦντες, τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρὶν, ἀφθαρσίᾳ καταστράψαντα.

Ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀνέλθωμεν, καὶ τὴν παμφαεστάτην, Μεταμόρφωσιν πίστει, κατίδωμεν Κυρίου, τούτῳ πιστῶς, ἐκβοῶντες καὶ λέγοντες· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος, ὁ σαρκωθεὶς, καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ πανσεβάσμιος, καθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων, Μωσέως καὶ Ἠλία καὶ τῶν αὐτοῦ, Μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ· φωνὴ δὲ θεία προῆλθεν· Οὗτός ἐστιν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ματθία μακάριε Ἐδὲμ, νοητῆς ἐξέβλυσας, ὡς ποταμὸς προσκλυζόμενος, ἐνθέοις ὕδασι, καὶ τὴν γῆν ἀρδείαις, μυστικαῖς κατήρδευσας, καὶ ταύτην καρποφόρον ἀνέδειξας· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ματθία Ἀπόστολε χορὸν, θεῖον ἀνεπλήρωσας, ἐξ οὗ Ἰούδας ἐκπέπτωκε· καὶ θείαις ἀστραπαῖς, τῶν σοφῶν σου λόγων, σκότος ἀπεδίωξας, τῆς εἰδωλομανίας ἐν Πνεύματι· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ματθία θεόπνευστε τροχῷ, τῷ τοῦ κόσμου ἔφαναν, αἱ ἀστραπαὶ τῶν δογμάτων σου, πάντας φωτίζουσαι, πάντας ὁδηγοῦσαι θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, δοχεῖα τοῦ φωτὸς ἐργαζόμεναι, τοὺς πρὶν καθεύδοντας, ἐν νυκτὶ τῆς ματαιότητος, καὶ ἐν σκότει, πάσης ἀθεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ὁ φωτί σου ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἁγιάσας εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης Ἀ-

Digitized by Google

γαθὲ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμου λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοῶμέν σοι· Εὔσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Αἱ Ἀγγελικαί.

Λάμψας ὑπὲρ νοῦν, ἐκ Παρθένου Παναγίας, Λόγε τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἀδὰμ ὅλον φορέσας, τὴν πρὶν ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, πᾶσαν ἐλάμπρυνας, θείᾳ τῆς μορφῆς σου ἀλλοιώσει, μεταμορφωθεὶς ἐπὶ τοῦ ὄρους, Θαβὼρ Δέσποτα, πρὸ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ.

Ὄρος τὸ ποτὲ, ὃν ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, τίμιον ἰδοὺ, νῦν καὶ ἅγιον ὑπάρχει· ὁ πρὶν τὸν Ἰσραὴλ γὰρ, ὁδηγήσας ὡς γέγραπται, στύλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ, σήμερον ἐξέλαμψεν ἀῤῥήτως, ὑπὲρ ἥλιον, Χριστὸς ἐν τούτῳ ὡς Θεὸς, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Νῦν δουλοπρεπῶς, συλλαλοῦντας τῷ Δεσπότῃ, βλέπων ὁ Κηφᾶς, ἐν Θαβὼρ τοὺς δύο ἄνδρας, Καλόν ἐστιν ἐβόα, ὧδε εἶναι· ποιήσωμεν, τρεῖς σκηνὰς, εἰ θέλῃς ἀνὰ μέρος, σοὶ Χριστὲ Μωσεῖ τε καὶ Ἠλίᾳ, τοῖς οἰκέταις σου· ὅπερ ἐλάλει μὴ εἰδώς· θάμβει γὰρ συνείχετο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε Ἅγιε Ματθία.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ, μετεμορφώθης Ἰησοῦ, καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνὴ, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατεκάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὁρᾷν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, τῆς θεϊκῆς ὑπεράγαθε! Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ, δόξῃ τοῦ θείου σου φωτὸς, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἔλαμψας θείοις Μαθηταῖς τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ· ἐξέστησας αὐτοὺς, τῇ θείᾳ χάριτι· φωνῆς γὰρ πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Υἱὸν, προσμαρτυρούσης ἤκουον, καὶ εἶδον, τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν φρικτήν. Σωτὴρ ὁ πάντας, θέλων σωθῆναι, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὕμνοις σε μέλπω, Ματθία Χριστοῦ φίλε.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὕμνοις σου τὴν φωσφόρον, μέλποντα Ματθία νῦν πανήγυριν, οὐρανόθεν μοι αἴγλην, σωτηρίας δοθῆναι ἱκέτευε.

Μέγας ἥλιος ὤφθης, φωτὶ τῷ μεγάλῳ ἀξιάγαστε, μεθ' ἡμῶν γενομένῳ, ὁμιλήσας ἀμέσως Ἀπόστολε.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου, Μάκαρ καθυπείκων τῇ σαγήνῃ σου, συλλαμβάνεις, τῆς γλώττης, ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας τὰ πέρατα. Θεοτοκίον.

Ὅλον με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστρός σου, σαρκωθῆναι ἁγνὴ Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἴσχυσας σθενούμενος, ζωαρχικῷ Σοφὲ νεύματι, τοῦ ἰσχυροῦ, σκῦλα διαρπάσαι, καὶ δουλῶσαι τῇ χάριτι.

Στέργων τὸν Διδάσκαλον, καθυπουργῶν αὐτοῦ νεύμασι, παντουργικοῖς πλάνης διασώζεις, τοὺς βροτοὺς Ἀξιάγαστε.

Σὲ τὸν δωδεκάριθμον, τῶν Μαθητῶν χορὸν ἅγιον, τὸ πανταυργὸν, Πνεῦμα συμπληροῦντα, θεοῤῥήμον ἐκλέγεται. Θεοτοκίον.

Ἔχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὁρμὰς Ἄχραντε, οὐ δειλιῶ· ἔχων σε προςάτιν, τὰς αὐτῶν τρέπω φάλαγγας. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Ἀστραπαῖς σου τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, καταφλέξας τὴν πλάνην τὴν πονηρὰν, πιστοὺς κατεφώτισας, ἀνυμνεῖν τὴν ἐν σώματι, παρουσίαν μάκαρ, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, καὶ αὐτοῦ τὸ πάθος, τὸ θεῖον ἐζήλωσας· ὅθεν

Digitized by Google

συνελθόντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν γηθόμενοι, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Ματθία Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότου, ἦλθε· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μίαν φύσιν Θεότητος, μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα καταγγέλλων Παμμακάριστε, τῶν ἐθνῶν ἀγέλας ἐσαγήνευσας.

Ἐπεβίβασε Κύριος, σὲ ἐν τῇ θαλάσσῃ τοῦ βίου Πάνσοφε, ὥσπερ ἵππον συνταράσσοντα, τῆς πολυθεΐας πικρὰ ὕδατα.

Λόγῳ θείῳ ἐνέωσας, τὰς κεχερσωμένας καρδίας Πάνσοφε, κατασπείρας τὴν εὐσέβειαν, καὶ τῆς ἀληθείας τὴν ἐπίγνωσιν.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκήνωμα, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον, τὴν ἐσκοτισμένην πολλοῖς πάθεσιν.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὡς πολύφορον κλῆμα, ἡ ἀληθινή σε ἐξέτεινεν ἄμπελος, γεωργοῦντα βότρυν, τὸν προχέοντα οἶνον σωτήριον· ὃν πιόντες Μάκαρ, οἱ συσχεθέντες ἀγνωσίᾳ, τῆς ἀπάτης τὴν μέθην ἀπέρριψαν.

Μαθητῶν δωδεκάδος, ὤφθης συμπληρῶν τὸν χορὸν τὸν μακάριον, ἐξ οὗ ὁ Προδότης, ἑαυτὸν ἀπορρίψας ἐκέρδησε τὴν πικρὰν ἀγχόνην, κατὰ Χριστοῦ ἐπάρας πτέρναν, μυστολέκτα Ματθία Ἀπόστολε.

Ἅλας θεῖον ἐβλήθης, μάκαρ εἰς τὸν κόσμον Ματθία Ἀπόστολε, σηπεδόνα πλάνης, ἐκκαθαίρων νοστίμοις διδάγμασιν, ἐκδιώκων νόσους, καὶ ἀπελαύνων μαλακίας, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Τοὺς ἀμόρφους χιτῶνας, καὶ τὴν παλαιὰν ἐξεδύσατο νέκρωσιν, ὁ Ἀδὰμ Παρθένε, τῷ ἀχράντῳ σου τόκῳ θεόνυμφε, καὶ στολὴν ἁγίαν, ἀληθινὴν μετημφιάσθη, μηδαμῶς ῥυπουμένην παθήμασιν.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Θεὸς ἐγένου θετός, ἑνώσει θείᾳ θεούμενος, καὶ πρωτουργῶς ἐκ Θεοῦ, ἀκτῖνας δεξάμενος, πιστοὺς κατεφώτισας, καὶ τὴν γῆν ἀχλύος, τῶν εἰδώλων ἐξεκάθηρας.

Ἰδού σοι ὑποχωρεῖ, τῷ Μαθητῇ πᾶσα πρόρρησις, τῶν ἱερῶν Προφητῶν· αὐτόπτης ἐγένου γάρ, οὗ πάλαι προήγγειλαν, ὑπουργὸς Ματθία, μιμητής τε καὶ Ἀπόστολος. Θεοτοκίον.

Ἁγίασμα νοητόν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον, λυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἔμψυχον, τὸν ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς Παρθένε, οἱ πιστοί σε ὀνομάζομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ματθία.

Στίχοι.

Ἐξῆλθεν ἀρθεὶς Ἰούδας ἐπὶ βρόχου,
Εἰσῆλθεν ἀρθεὶς Ματθίας ἐπὶ ξύλου.

Ἤρθη ἀμφ' ἐνάτῃ ξύλῳ ἠΰθεος Ματθίας.

Οὗτος ἦν εἷς ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα· ὃς καὶ συγκατηριθμήθη μετὰ τῶν ἕνδεκα Ἀποστόλων, ἀντὶ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου. Ἐκήρυξε δὲ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἔξω Αἰθιοπίᾳ· καὶ πολλαῖς τιμωρίαις ὑπ' αὐτῶν αἰκισθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων, τῶν διὰ τὴν Ἁγίαν Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν ἐν τῇ Χαλκῇ πύλῃ ἀθλησάντων, Ἰουλιανοῦ, Μαρκιανοῦ, Ἰωάννου, Ἰακώβου, Ἀλεξίου, Δημητρίου, Φωτίου, Πέτρου, Λεοντίου, καὶ Μαρίας τῆς Πατρικίας.

Στίχ. Ἐχθρὸν Θεοῦ κτείναντες ἄνδρες ἐννέα,
Φίλοι γίνονται τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.

Ἐμοῦ τραχήλου Σῶτερ αἷμα προσδέχου,
Μαρία φησὶν, ὡς τὸ μύρον Μαρίας.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἐπὶ Λέοντος τοῦ θηριωνύμου ἐγνωρίζοντο· ὃς, ἐπειδὴ ἀπεστρέφετο τὰς Ἁγίας Εἰκόνας, περὶ ταύτας παρεδίδου· περὶ ὧν Γερμανὸς ὁ μακάριος Πατριάρχης πολλὰς θλίψεις ὑπέστη, ἐλέγχων τὸν δυσσεβῆ καὶ παράνομον. Ὅθεν καὶ τὴν σεβασμίαν Εἰκόνα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν τιμωμένην ἐν τῇ Χαλκῇ πύλῃ, καθελεῖν ἐπεχείρησε· καὶ δὴ κλίμακες κατασκευάζονται, καὶ εὐμήκη ξύλα ἐπιτίθενται, καὶ οἱ καθαιρέται ἐπὶ τῶν κλιμάκων ἀνελθόντες, ἔργου ἥπτοντο. Τότε δὴ τότε οἱ γενναῖοι οὗτοι, μιᾶς τῶν κλιμάκων δραξάμενοι, καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἑλκύσαντες, τὸν καθαιρέτην Σπαθάριον ἄνωθεν κάτω προσρήξαντες, τῷ θανάτῳ παρέπεμψαν, καὶ τὸν ἀσεβῆ Βασιλέα ἀραῖς καὶ ἀναθέματι καθυπέβαλον. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, ταῦτα μαθὼν, καὶ θυμοῦ πλησθεὶς, πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους τῇ τοῦ ξί-

Digitized by Google

φους τιμωρίᾳ παρέδωκε· τοὺς δὲ Ἁγίους ἐννέα Μάρτυρας, ῥάβδοις τύψας, εἱρκτῇ ἐνέβαλε, κελεύσας ἡμερήσιον αὐτοὺς λαμβάνειν ἀνὰ πεντακοσίας πληγάς· καὶ οὕτως ἐκαρτέρησαν αἰκιζόμενοι μῆνας ὀκτώ· καὶ ὡς εἶδεν αὐτοὺς ἐκλείποντας, ἐκέλευσε ἐνεχθῆναι σούβλας πεπυρακτωμένας, καὶ οὕτω κατακαῦσαι αὐτῶν τὰ πρόσωπα· εἶθ' οὕτω ξίφει ἀναιρεθῆναι, ἐν τῷ Κυνηγεσίῳ καλουμένῳ τόπῳ, σὺν τῇ Ἁγίᾳ Μαρίᾳ τῇ Πατρικίᾳ, καὶ ῥιφῆναι ἐν τῷ πελάγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου.

Ὃς ἦν Ἀλεξανδρεύς· συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἄρχοντος, καὶ κρεμασθεὶς, ξέεται. Εἶτα, εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεὶς, μαρτυρικῷ κατεκοσμήθη στεφάνῳ, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παραθέμενος. Εὑρέθη δὲ μέσον τοῦ πυρὸς ἀβλαβὴς, μηδὲ μέχρι τριχὸς λυμηναμένης αὐτὸν τῆς φλογός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὑρέσεως τῆς ἀχειροποιήτου καὶ σεβασμίας Εἰκόνος τῶν Καμουλιανῶν, ἧπερ εὕρεσις συνεγράφη παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης (*).

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Χύσιν ἐξήρανας ἀπάτης, τῇ πλημμύρᾳ σου τῶν λόγων τῆς σοφίας, καὶ χειμάῤῥουν τρυφῆς, ἐπότισας τοὺς πίστει, ἀναβοῶντας Ἔνδοξε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥώμῃ Θεοῦ παντοδυνάμῳ, ἐξησθένησαν ἐχθροῦ μηχανουργίαι, πρὸ προσώπου τῆς σῆς, Ἀπόστολε πορείας, καὶ διεθρύβη ὄρη τε, καὶ βουνοὶ τῆς ἀθεΐας.

Θεοτοκίον.

Ἴδε ἣν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν, συνέλαβε καὶ τίκτει· ᾧ μελῳδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στόμα Θεοῦ γενόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγος ἥρπασας, τοῦ ἀνθρωποκτόνου, οὓς δεινῶς κατέπιε, καὶ βρῶμα εἰργάσατο, τῆς ἑαυτοῦ κακίας Σοφὲ, καὶ διὰ λουτροῦ, ἀναγεννήσεως τούτους, προσήγαγες Κυρίῳ, μελῳδοῦντας ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς τῆς ἀπάτης ἄξονας, τῆς κακίας τὰ ἅρματα, ἅρμα γεγονὼς, Θεοῦ τοῦ Λόγου Ἔνδοξε, εἰς τέλος ἐλέπτυνας, εἰδωλικοὺς προῤῥίζους τε, στήλας καὶ ναοὺς θείᾳ δυνάμει καθεῖλες· ναοὺς δὲ τοὺς βοῶντας, τῆς Τριάδος εἰργάσω· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ λογικὸς ἐπέφανεν, οὐρανὸς διηγούμενος, τοῦ μονογενοῦς, Θεοῦ δόξαν τὴν ἄῤῥητον, Ματθίας ὁ πάνσοφος, ἡ ἀστραπὴ τοῦ Πνεύματος, ὁ σαγηνευτὴς, τῶν πλανωμένων ὁ λύχνος, τῆς θείας φωταυγίας, τῶν ἀῤῥήτων ὁ μύστης· αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμνήσωμεν συμφώνως.

Θεοτοκίον.

Ὑπερφυῶς συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, τὸν Δημιουργὸν, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, γενόμενον ἄνθρωπον, τὸν τοῦ Πατρὸς ἀχώριστον, Δέσποινα ἁγνή· ᾧ μελῳδεῖ πᾶσα κτίσις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Φίλον σε ἔφη ὁ Σωτὴρ, τοῖς αὐτοῦ καθυπουργοῦντα προστάγμασι, μάκαρ Ἀπόστολε, καὶ κληρονόμον τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερᾷ, ἡμέρᾳ συγκάθεδρον, Ματθία πάνσοφε, δωδεκάδος Μαθητῶν τὸ συμπλήρωμα.

Ἱστίῳ μάκαρ τοῦ Σταυροῦ, διελθὼν τὴν ἀγριαίνουσαν θάλασσαν, τοῦ βίου ἔφθασας, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως· καὶ ἀκροτάτῳ ἐφετῶν, χαίρων νῦν παρίστασαι, σὺν Ἀποστόλων χορῷ, δυσωπῶν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Λυχνία ὄντως χρυσαυγὴς, θρυαλλίδι τῇ τοῦ Πνεύματος λάμπουσα, ὤφθη ἡ γλῶσσά σου, καταπιμπρῶσα ἔκφυλα δόγματα, κατασβεννύουσα Σοφὲ, τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον, φῶς ἀπαστράπτουσα, τοῖς ἐν σκότει ἀγνωσίας καθεύδουσιν.

Θεοτοκίον.

Ἔπαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας θεσμοὺς, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ διεστῶτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σου ἥνωσας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν

(*) Ὁ Νικόδημος, ἀφ' οὗ ἐξέθετο εἰς πλάτος τὴν συγγραφὴν, ὅ ἐστι τὸ διήγημα περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ εὑρέσεως τῆς ἀχειροποιήτου ταύτης Εἰκόνος τοῦ Σωτῆρος, ὑποσημειοῖ ἔπειτα ἐν τῷ ἑαυτοῦ Συναξαριστῇ, ὅτι ἐρευνήσας τὰ ἐκδεδομένα συγγράμματα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, οὐχ εὗρεν ἐν αὐτοῖς τὸ ἀνωτέρω διήγημα· ἀλλ' οὐδὲ ἡ φράσις αὐτοῦ, λέγει, ὁμοιάζει τῇ φράσει τοῦ θείου Πατρός.

Digitized by Google

» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
» πὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἰούδας ὁ παράνομος, αὐθαιρέτῳ τῇ γνώμῃ, ἀποῤῥαγεὶς ἐκπέπτωκε, δωδεκάδος τῆς θείας, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων· ἐκλογῇ δὲ τῇ θείᾳ, Ματθίας ὁ πανεύφημος, προκριθεὶς ἀντεισήχθη, ὡς Μαθητὴς, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὡς πᾶσαν, τὴν γῆν λαμπρύνας δόγμασι, τῆς Ἁγίας Τριάδος. Καὶ τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβὼρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἠλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε, Χριστὲ Σωτὴρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια·

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἐν ὄρει τῷ Θαβὼρ, ἡ τῆς Τριάδος δόξα, ἀναφανδὸν ἐγνώσθη, σοῦ μεταμορφουμένου, Σωτήρ μου ὑπεράγαθε.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Νεφέλη φωτεινὴ, φαιδρῶς ἐφαπλωθεῖσα, ἐν τῇ Μεταμορφώσει, κατέπληττε τοὺς θείους, τῶν Μαθητῶν ἀκραίμονας.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Ἠλίας σὺν Μωσεῖ, παρέστησάν σοι Λόγε, ἐν τῇ Μεταμορφώσει· Πατὴρ δὲ ἐμαρτύρει, ἐξ οὐρανοῦ φθεγγόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβὼρ, Μωσῆς τε καὶ Ἠλίας, τὸν ἐν Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗι Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τῆς Ἑορτῆς γ'. Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, οὐρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ συμμορφούμενοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλοτάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλιούμεθα· δι' οἶκτον γὰρ τὸν ἄμορφον, μεταμορφωμενος ἄνθρωπον, ἐν Θαβὼρ κατελάμπρυνεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὦ φιλοθεάμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλήκοοι, μυστικῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν ἐξαστράψαντα, θεϊκαῖς ἀκτῖσι, καὶ ἐνηχηθῶμεν, τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνὴν, ἠγαπημένον ἀνακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβὼρ καὶ πηγάσαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἅπαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα, συγκινείσθω πρὸς αἴνεσιν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κεκυριευκότος· θεοπρεπῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφούμενος συμπαρίστησι, τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος, τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θαβὼρ ὡς ηὐδόκησεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Ὅμοια.

Ἄνθρακά σοι ἔδωκε, Μάρτυς πυρὸς εἰς βοήθειαν, ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, ὑφ' οὗ πυρακτούμενος, τὸ γεῶδες σκῆνος, θᾶττον ἐξεδύσω, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν, καὶ βασιλείαν ἐκληρονόμησας· διό σου τὴν χαρμόσυνον, χαρμονικῶς ἑορτάζομεν, ἑορτὴν παμμακάριστε, στεφηφόρε Λαυρέντιε.

Ἄνθρακας ἐμάρανας, πλάνης εἰδώλων Μακάριε, ἐπ' ἀνθράκων ὀπτόμενος· ὑφ' ὧν λεπτυνόμενος, τὸ ταχὺ σαρκίον, ὡς βαρὺ φορτίον, ἀπετινάξω καὶ τὸν χοῦν, τῆς τῶν προγόνων ἡμῶν νεκρώσεως· ἐντεῦθεν ἀκατάσβεστος, ἄνθραξ ἡμῖν ἐχρημάτισας, καταυγάζων φαιδρότητι, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ἄνθρακες ἀνήφθησαν, ἀπὸ Θεοῦ οἷα φαίνοντες, οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, καὶ τῆς ἀθεΐας, καταδιώκοντες θερμῶς, καὶ εὐσεβείας πυρσὸν ἀνάπτοντες· ἐν οἷς καὶ ὁ Λαυρέντιος, ὁ ἀληθὴς καὶ σεβάσμιος, τοῦ Σωτῆρος Διάκονος, διαπρέπει τοῖς θαύμασι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανὸν ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο. Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου· ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Digitized by Google

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἔδειξεν ἀμυδρῶς, ὁ Κύριος τὴν δόξαν, τὴν θεϊκὴν ἐν ὄρει, τῷ Θαβωρίῳ ἄρτι, τοῖς μύσταις οἷς ἠθέλησε.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Δεῦτε τοῖς Μαθηταῖς, συνδράμωμεν οἱ πάντες, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος, ὡς ἂν ἀξιωθῶμεν, σὺν τούτοις καὶ τῆς χάριτος.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, καθάρωμεν καρδίας, ὡς ἂν εὐθέτως ἔλθῃ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἡ δόξα, τῆς τρισηλίου χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν τοὺς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλὸν, μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτῖσι δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς· ἔνθεν φιλανθρωπίᾳ, ἐκεῖθεν ἐξουσίᾳ, δεῖξαι βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα· ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετεμορφώθης Ἰησοῦ, ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ, καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνὴ, τοὺς Ἀποστόλους τῇ δόξῃ σου κατεκάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὁρᾶν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, ἄναρχε Λόγε Χριστὲ ὁ Θεός. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφούμενος Σωτὴρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Χριστὲ, τὸ ἀναλλοίωτον ἤστραψας τῆς Θεότητος· νεφέλῃ δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ἠλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρμον, καλόν ἐστιν ὧδε εἶναι σὺν σοί· Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Λαυρέντιον κράτιστον ὑμνῶ προφρόνως.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Λειμῶνι τῆς τρυφῆς, ὡς Χριστοῦ στρατιώτης, ἐπαξίως ἐντρυφῶν, καὶ ταῖς ἀγγελικαῖς, συγχορεύων Δυνάμεσιν, ἔλλαμψίν μοι φωτοφόρον, δωρηθῆναι δυσώπησον, ἀνυμνοῦντί σε μάκαρ Λαυρέντιε.

Ἀγῶνα ὑποδὺς, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, νικηφόρος ἀθλητὴς στεῤῥότητι ψυχῆς, ἀνεδείχθης Λαυρέντιε, στέφανον δικαιοσύνης, εὐπρεπῶς ἐνδυσάμενος, καὶ διάδημα τὸ ἐπινίκιον.

Υἱὸς ὡς πεφυκὼς, καὶ φωτὸς, καὶ ἡμέρας, παραδόξως ἐκ δυσμῶν, ὡς ἥλιος ἡμῖν, αἰσθητὸς ἀνατέταλκας, αἴγλῃ τῇ φαεινοτάτῃ, καταυγάζων τὰ πέρατα, παναοίδιμε, Μάρτυς Λαυρέντιε. Θεοτοκίον.

Ῥυσθέντες τῷ σεπτῷ, τοκετῷ σου Παρθένε, τῶν τοῦ Ἅδου καὶ φθορᾶς, δεσμῶν καὶ κοσμικῆς, κατακρίσεως ἄχραντε, Χαῖρε κεχαριτωμένη, εὐχαρίστως βοῶμέν σοι, ἡ σωτήριος πύλη τῆς χάριτος.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἔχων τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, πρὸς τοὺς ἀντιπάλους, ῥωμαλέως ἐχώρησας, καὶ νικήσας στεφανηφόρος, ἀνεδείχθης Ἀξιάγαστε.

Νόμῳ τοῦ Χριστοῦ φραξάμενος, τῇ νομοθεσίᾳ, τῶν δυσσεβῶν ὡς ἀήττητος, ἀντετάξω γενναιοτάτῃ, καρτερίᾳ Παμμακάριστε.

Τόνῳ θεϊκῷ νευρούμενος, τῆς πολυθείας, τὴν ἀσθένειαν ἔλυσας· τοῦ Χριστοῦ δὲ τὴν πρὸ αἰώνων, διετράνωσας Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Ἴσος τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, φύσει καὶ οὐσίᾳ, καὶ Θεότητι γέγονε, τοῖς ἀνθρώποις ἴσος ὁ Λόγος, σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὸν οὐράνιον πλοῦτον συναγαγὼν, καὶ τοῖς πένησι τοῦτον προσαγαγὼν, ἐσκόρπισας ἔδωκας, δεομένοις τὸν ἄρτον σου· καὶ δι' αὐτοῦ κτησάμενος, ζωὴν τὴν ἀκήρατον, ἐν τῷ Χριστοῦ μαρτυρίῳ, διέπρεψας ἔνδοξε· ὅθεν ἀριστεύσας καὶ νομίμως ἀθλήσας, τὸν στέφανον εἴληφας, ἐκ Θεοῦ τῶν καμάτων σου. Ἀθλοφόρε Λαυρέντιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότου, ἦλθε· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προ-

Digitized by Google

καθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ Διάκονος τοῦ Λόγου, καὶ τῷ λόγῳ κοσμούμενος, τῷ τοῦ Λόγου πόθῳ, γνώμῃ τῆς ψυχῆς σφαγιάζεται· καὶ σὺν τῷ Λόγῳ δικαίως βασιλεύει νῦν, εὐφροσύνης καὶ δόξης αὐτοῦ ἐμφορούμενος.

Νυσταγμὸν τῆς ἀσεβείας, εὐσεβῶς οὐκ ἐνύσταξας, ἐγρηγόρσει θείᾳ, τῆς μαρτυρικῆς σου ἐνστάσεως, ἀπὸ βλεφάρων τὸν ὕπνον τὸν εἰς θάνατον, ἀπωσάμενος, Μάρτυς Χριστοῦ ἱερώτατε.

Κατὰ τῆς τῶν πλανωμένων, δυσσεβοῦς ὑπολήψεως, ἀληθείας ὅπλοις, καὶ θεοσεβείας φραξάμενος, ταύτης εἰς τέλος καθεῖλες τὸ μνημόσυνον, διὰ πίστεως, καὶ γνωμικῆς διαθέσεως.

Θεοτοκίον.

Ρύπον πάντα τῆς προτέρας, ἀποθέμενοι βρώσεως, τῆς ζωῆς τὸν ἄρτον, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σιτιζόμεθα, τὸν ἐκ τῆς γῆς τῆς Παρθένου ἀνατείλαντα· ἣν ὡς πρόξενον, τῶν ἀγαθῶν μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ἀκλινεῖ τῷ βλέμματι, ταῖς θείαις καλλοναῖς, ἐνορῶν πάντων τῶν τερπνῶν, τῶν ἐν γῇ Λαυρέντιε καταπεφρόνηκας, καὶ δεινῶν τοῦ σώματος, ἀλγηδόνων ἀξιάγαστε.

Τὸν Χριστὸν διάκονον, γενόμενον ἡμῖν, δωρεῶν τῶν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἐπιγνοὺς διάκονος τούτου γεγένησαι, πρὸς αὐτὸν δι' αἵματος, ἐκδημήσας Παμμακάριστε.

Ἱερὸν ἀνάθημα, καὶ κόσμος εὐπρεπὴς, τῷ Χριστῷ Μάκαρ προσαχθεὶς, τὴν σκηνὴν ἐφραίδρυνας τὴν ἐπουράνιον· ἔνθα νῦν γενόμενος, ἀπολαύεις τῆς ἐλλάμψεως.

Θεοτοκίον.

Συμφυὴς καὶ σύμμορφος, ὑπάρχων τῷ Πατρὶ ὁ Υἱὸς ὁ μονογενὴς, τοῖς ἀνθρώποις γέγονα θέλων ὁμόφυλος, σαρκωθεὶς ὁ Ὕψιστος, ἐκ γαστρός σου Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Τὸ ἄϋλον πῦρ σε κατοπτήσαν, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὅλων, κατεσκεύασεν ἥδιστον βρῶμα, τῷ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν στέργοντι, καὶ πεινῶντι Παναοίδιμε.

Ὅλῳ τῷ φωτὶ προσομιλήσας, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ὡς Διάκονος ταύτης ὑπάρχων, φωτοειδὴς, Ἀθλοφόρε γέγονας, καταυγάζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Νευρούμενος θείᾳ δυναστείᾳ, ταῖς τοῦ πυρὸς ἐσχάραις, ἐπικείμενος ἔφερες Μάρτυς, πόθῳ Χριστοῦ, τὴν ψυχὴν πυρούμενος, καὶ τῇ δρόσῳ τῇ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ὑπῆρξας Θεοῦ Παρθενομῆτορ, χωρητικὸν δοχεῖον, θρόνος ἔμψυχος, ἅγιον ὄρος, καὶ κιβωτὸς, καὶ σκηνὴ θεότευκτος, καὶ λυχνία χρυσαυγίζουσα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με καταιγὶς πολλῶν ἁ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πυρὶ θεϊκῷ, φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σου, τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέφρωσας, ἀθλητῶν ἑδραίωμα, θεοφόρε Μάρτυς Λαυρέντιε· καὶ ἀθλῶν ἐβόας πιστῶς· Οὐδείς με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν διαλάμψαντα ὡς φωστῆρα ἀπλανῆ ἐν τῷ κόσμῳ, συνελθόντες, πιστοὶ, ἐν ᾠδαῖς ᾀσμάτων τιμήσωμεν, Λαυρέντιον τὸν ἀθλοφόρον, καὶ μύστην τῶν ἀπορρήτων· ὅπως ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις ῥυσθῶμεν πταισμάτων δεινῶν· τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλῖδα καθαρθέντες, κατίδωμεν Χριστὸν, τὸν τοῦτον ὑπερδοξάσαντα, κραταιῶς ἐναθλοῦντα καὶ λέγοντα· Οὐδείς με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Ι΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Λαυρεντίου Ἀρχιδιακόνου, Ξύστου Πάπα Ῥώμης, καὶ Ἱππολύτου.

Στίχοι.

Τὸν Λαυρέντιον λαύρακα Χριστοῦ λέγω,
Ἐπ' ἐσχάρας ἄνθραξιν ἐξωπτημένον.

Τέλους ἀθλητῶν καὶ κλέους τυχεῖν θέλων,
Ἤθλησας ἄθλος Ξύστε τὸν διὰ ξίφους.

Τὸν Ἱππόλυτον ἱπποδέσμιον βλέπω,
Ἐναντίον πάσχοντα τῇ κλήσει πάθος.

Ὤπτησαν δεκάτῃ Λαυρέντιον ἠΰτε ἰχθύν.

Οὗτοι κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου γεγόνασι· καὶ ὁ μὲν Ἅγιος Ξύστος ἐξ Ἀθηνῶν ὑπῆρχεν, ἐν αἷς καὶ τὸν τῆς φιλοσοφίας λόγον ἐξήσκησε. Παραγενόμενος δὲ ἐν Ῥώμῃ, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος, μετὰ τὸ μαρτυρῆσαι τὸν Ἅγιον Στέφανον. Ὠδίνοντος δὲ ἤδη τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ, κελεύει ὁ Ἅγιος Ξύστος Λαυρεντίῳ τῷ Ἀρχιδιακόνῳ αὐτοῦ, διοικῆσαι τὰ σκεύη τῆς Ἐκκλησίας· ὁ δὲ, ταῦτα πωλήσας, διένειμε πτωχοῖς. Τοῦ δὲ Δεκίου ὑποστρέψαντος ἐκ Περσίδος, προσήχθη αὐτῷ ὁ Ἅγιος Ξύστος ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι μὴ πει-

Digitized by Google

σθεὶς, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ αὐτὸν Θεὸν καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντὸς καθομολογήσας, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἐτμήθη.

Εἰσαχθεὶς δὲ Λαυρέντιος ὁ Ἀρχιδιάκονος, καὶ τὰ ἱερὰ χρήματα ἀπαιτούμενος, αἰτήσας ἁμάξας, καὶ λαβὼν τοὺς χωλοὺς καὶ ἀναπήρους, οἷς διένειμε τὰ χρήματα, καὶ ταῖς ἁμάξαις ἐπιστιβάσας, ἤγαγε πρὸς τὸν Βασιλέα· οὓς ἰδὼν, καὶ ὀργισθεὶς, κελεύει τὸν Ἅγιον Λαυρέντιον τυφθῆναι σφοδρῶς, εἶτα βληθῆναι ἐν τῇ φυλακῇ. Ἐν ᾗ γενόμενος, ἰᾶτο πάντας, ὅσοι πρὸς αὐτὸν ἐφοίτων, ᾧ ἂν ἕκαστος κατείχετο νοσήματι. Ἅπερ ὁ Τριβοῦνος Καλλίνικος βλέπων, ὁ καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐπιστατῶν, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ ἐβαπτίσθη. Μετὰ τοῦτο δὲ παρίσταται ὁ Ἅγιος Λαυρέντιος τῷ Βασιλεῖ, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐπὶ ἐσχάρας ἁπλοῦται, κάτωθεν ὑφαπτομένου πυρός· καὶ ἐν αὐτῇ, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, καὶ κηδείας τῆς ὀφειλομένης παρὰ τοῦ Ἱππολύτου τυγχάνει.

Τοῦτο γνοὺς ὁ Βασιλεὺς, καὶ μεταπεμψάμενος αὐτὸν, ἐκέλευσε κινάρας (ἁλύσεσιν, ὀξυτάτους ἐχούσαις ὀδόντας) σιδηραῖς μαστιγωθῆναι, εἶτα ἵππος προσδεθῆναι ἀγρίοις· ὑφ' ὧν ἐπὶ πολὺ συρόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Λέγεται δὲ, ὅτι τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ, μετὰ τὸ παθεῖν τὸν Ἅγιον Ἱππόλυτον, Δέκιος καὶ Οὐαλλεριανὸς, καθήμενοι ἐπὶ τῶν ἵππων αὐτῶν τοῦ ἀφικέσθαι πρὸς τὸ θέατρον, ἐξέπνευσαν, κράξας ὁ Δέκιος ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· Ὦ Ἱππόλυτε, ὡς αἰχμάλωτον, οὕτω δεδεμένον, ἀπάγεις με; Ἔκραξε δὲ καὶ ὁ Οὐαλλεριανός· Πυρίναις με κατήναις (Λατιν. κατένα, ἅλυσις) οὕτως ἕλκεις; Τοῦτο δὲ δῆλον γέγονε καθ' ὅλην την οἰκουμένην, καὶ πάντες ἐστερεώθησαν τῇ πίστει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μυσταγωγῆσαι προκριθεὶς, καὶ διακονῆσαι τῷ Λόγῳ, σκεῦος ἐδείχθης ἱερὸν οὐρανίου ναοῦ καὶ ἀνάθημα, μελῳδῶν τῷ ποιήσαντι· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νόμῳ ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ, περιτειχιζόμενος Μάρτυς, τοῖς τοῦ θανάτου καὶ φθορᾶς, νομοθέταις τὸν νοῦν οὐχ ὑπέκλινας, ἀναμέλπων Λαυρέντιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὥστις ἀνάλγητος σαφῶς, σῶμα περικείμενος Μάρτυς, γενναιοτάτῳ λογισμῷ, τοῦ παμφάγου πυρὸς κατετόλμησας, ἀνακράζων πανόλβιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἐδείχθης νοητὴ, τῆς ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, ἐπιφανείσης ἐπὶ γῆς, τοῖς ἀνθρώποις ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, τοῦ Θεοῦ τοῦ τῶν Πατέρων εὐλογημένου.

Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ῥωμαλέῳ φρονήματι γέγονας, τῆς ἀστέκτου φλογὸς εὐτονώτερος, καὶ ὡς ἐν ἄλλῳ σώματι, πυρακτούμενος Μάκαρ, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ἐβόας τὸν Κύριον.

Ὁ τοὺς Παῖδας τοὺς τρεῖς ἐκμιμούμενος, καὶ πυρὸς κατασβέσας τοὺς ἄνθρακας, δρόσῳ τῆς θείας χάριτος, ἀνακράζει καὶ μέλπει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φωτισμὸς ὁ Χριστὸς σοι γενόμενος, τὴν αὐτοῦ σε ἰσχὺν περιέζωσε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνήγαγεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ῥίζης τοῦ Ἰεσσαὶ Ῥάβδος πέφυκας, καὶ Χριστὸν τὸν Θεόν μου καὶ Κύριον, ὑπερφυῶς ἐξήνθησας, τῆς Θεότητος ἄνθος· πάντα τὰ ἔργα, διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ὁλόκληρον θῦμα καὶ δεκτὸν θυμίαμα, τῷ Δεσπότῃ προσενήνεξαι, ὥσπερ χρυσίον ἐν καμίνῳ, πυρὶ δοκιμασθεὶς τῆς ἀθλήσεως, καὶ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος, τῶν πρωτοτόκων Ἀξιάγαστε.

Νεύσει ἀκλινεῖ πρὸς τὸν Θεὸν θεούμενος, καὶ ἑνώσει τῇ ἀμείνονι, λόγῳ καὶ θείᾳ θεωρίᾳ, φωτὶ τῷ ἀκροτάτῳ Λαυρέντιε, κραθῆναί σοι τηλαυγῶς ἐξεγένετο· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ὡς ἥλιος Μάκαρ ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, θαῦμα μέγα καὶ παράδοξον, πᾶσαν φωτίζων Ἐκκλησίαν, ταῖς σαῖς μαρμαρυγαῖς ἀξιάγαστε, καὶ θάλπων πάντας τῇ ζέσει τῆς πίστεως· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, πόῤῥωθεν ταῦτα μυηθέντες, ἐκ θείας ἐπιπνοίας τοῦ Πνεύματος, καὶ κόσμῳ διαπρυσίως ἐκήρυξαν· ὧν τὰς ἐκβάσεις νῦν θαυμάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀγγελικαῖς Δυνάμεσι, καὶ Μαρτύρων χορείαις, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, συγχορεύων τῷ θρόνῳ, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, καὶ λαμπραῖς ταῖς ἐκεῖθεν, αὐγαῖς περιχεόμενος, αἴτει φῶς καὶ εἰρήνην, τοῖς εὐσεβῶς, ἐκτεμοῦσι μνήμην σου τὴν φωσφόρον, καὶ σὲ φαιδρῶς δοξάζουσιν, ὦ Λαυρέντιε μάκαρ.

Digitized by Google

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβὼρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἠλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε, Χριστὲ Σωτὴρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φωνή σοι πατρικὴ, οὐρανόθεν ἠκούσθη, Οὗτός ἐστι βοῶσα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· αὐτοῦ πάντες ἀκούετε.

Στίχ. Σοί εἰσιν οὐρανοί.

Ἀνέλθωμεν πιστοὶ, νοητῶς ἐν τῷ ὄρει, τῆς θεωρίας ὅπως, τὴν δόξαν τοῦ Σωτῆρος, Θεοῦ ἡμῶν κατίδωμεν.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Γράφων ὁ Ψαλμῳδὸς, Θαβὼρ Χριστὲ Σωτήρ μου, καὶ Ἑρμὼν ἀνεβόα, ἐν τῷ ὀνόματί σου, σαφῶς ἀγαλλιάσονται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Παντάναξ Βασιλεῦ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, Παρθένου παντανάσσης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὔπλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Μορφούμενος δι' οἶκτον Χριστὲ, Ἀδὰμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὤφθης δεύτερος Ἀδάμ· ἐν ὄρει δὲ Σωτήρ μου, Θαβὼρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Ἐξέστησαν ὁρῶντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμόρφωσιν Χριστὲ, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ· μεθ' ὧν σε προσκυνοῦμεν, σὺν τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Λαμπρύνεται ἡ Κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ· ἣν τοῖς θείοις, Ἀποστόλοις ἐν Θαβὼρ, Μωσεῖ τε καὶ Ἠλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸς ὢν, ἀῤῥήτως λάμψας ὑπὲρ ἥλιον.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εὖπλε παναοίδιμε ἐχθροῦ, δυσμενοῦς κατέβαλες, τὰς μηχανὰς ἀνδρειότατα, στεῤῥᾷ ἀθλήσει σου, προσπαλαίσας τοῦτον, καὶ Χριστῷ τῷ Κτίστῃ σου, θυσία καθαρὰ καὶ εὐπρόσδεκτος, καθιερώθης νῦν, τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Εὖπλε παναοίδιμε Σταυρῷ, τοῦ Χριστοῦ φραξάμενος, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, ἑκουσίᾳ γνώμῃ, καρτερῶς ἐχώρησας· καὶ τοῦτον προφανῶς τροπωσάμενος, συμβασιλεύεις νῦν, τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Εὖπλε παναοίδιμε Χριστὸν, ἀῤῥωγὸν κτησάμενος, τῶν ὑλικῶν κατεφρόνησας, καὶ σῶμα δι' αὐτὸν, τῷ διώκτῃ Μάρτυς, παραδοὺς εἰς μάστιγας, ἀντέστης ἐναθλῶν μέχρις αἵματος διὸ στεφάνῳ σε, τῷ τῆς νίκης κατεκόσμησεν, Δεσπότης καὶ Σωτὴρ καὶ Κύριος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ὄρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν τίμιον καὶ ἅγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφανέρωσεν ἡ φρικτή σου Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ· οἵ τινες τὴν ἀκτῖνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτώνων σου, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· οἳ καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε, ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδὰμ, Χριστὲ ἀμεῖψαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρεις Θαβὼρ παραγυμνώσων, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Σέλας τὸ τριλαμπὲς, ἀστράψαν ἀποῤῥήτως, τῆς θεϊκῆς σου δόξης, Θαβὼρ ἐν ὄρει Σῶτερ, τὴν σύμπασαν ἐφαίδρυνε.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Αἴφνης οἱ Μαθηταὶ, τὸ ἔξαλλον ἰδόντες, τὸ τῆς στολῆς καὶ πάσης, διαρτίας σου Λόγε, πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθεὶς ὁ Σωτὴρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν ἐν-

Digitized by Google

δόξως ἐξέλαμψας, δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριςῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας ἐδείκνυον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει· καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός· ᾧ καὶ φωνὴ τȣ̃ Πατρὸς ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τὸν Ἅδην σκυλεύσοντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότου, ἦλθε· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁ ὁμότιμος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνεςράφη τοῖς ἐν γῇ καθάπερ γέγραπται καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Θαβώρ, σὺν προκρίτοις Μαθηταῖς, ἐνδόξως μετεμορφώθη· διὸ ὑμνοῦμεν αὐτοῦ τὴν θείαν, καὶ παναγίαν συγκατάβασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν κλεινὸν Εὖπλον εὐσεβῶς ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, εὐπλοήσας εἰσῆλθες, εἰς λιμένα τῆς ζωῆς, ἐν ᾧ περιχαρῶς, αὐγαζόμενος Ἔνδοξε, κόπασόν μου τῆς καρδίας, πολυτάραχον κλύδωνα, γαληνῶς τοῦ δοξάζειν τὴν μνήμην σου.

Ὁλόφωτος ἀστήρ, ἀρετῶν δαδουχίαις, καταυγάζων τοὺς πιστούς, ἀνέτειλας σοφέ, τῷ σεπτῷ στερεώματι, Εὖπλε τῷ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὸν ζόφον ἀπήλασας, τῶν δαιμόνων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Νευρούμενος Σοφέ, θεϊκῇ δυναστείᾳ, θαρσαλέῳ λογισμῷ, Θεὸν τὸν ἐκ Θεȣ̃, γεννηθέντα ἐκήρυξας, σταύρωσιν ἐθελουσίως, ὑπομείναντα ἔνδοξε, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντα.

Κινείσθω πρὸς τὴν σήν, εὐφημίαν πᾶν στόμα, ὅτι στόματος ἐχθροῦ, ἐνθέοις διδαχαῖς, θεοφόρε ἐξήρπασας, πάντας τοὺς εὐπειθεστάτως, δεξαμένους τοὺς λόγους σου, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε. Θεοτοκίον.

Λαμπρύνας σου Χριστὸς, τὴν νηδὺν τὴν φωσφόρον, τῇ καθόδῳ τῇ φρικτῇ, ὡς ἥλιος Ἁγνή, τοῖς ἐν κόσμῳ ἀνέτειλε, λύων τῆς πολυθεΐας, τὴν ἀχλὺν τὴν καχέσπερον, καὶ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Ὠδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ἑαυτὸν ἐξέδωκας, ὥσπερ ἀμνὸς ἑκουσίως, σφαγιασθῆναι θέλων, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ διὰ σέ, ἐθελοντὶ πτωχεύσαντος καὶ σφαγέντος, Εὖπλε παμμακάριστε.

Ἱερεῖον ἄμωμον, εὐωδεςάτη θυσία, καὶ προσφορὰ τελεία, προσανηνέχθη τῷ Θεῷ, περιχαρῶς Μακάριε, ἀναμέλπων· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Νόμοις κρατυνόμενος, Εὐαγγελίου Θεόφρον, μέσον ἀνδρῶν ἀνόμων, ἐπέστης κράζων ἐμφανῶς· Τοῖς μὴ ζητοῦσι πάρειμι, διελέγξαι τούτων τὴν δυσσέβειαν. Θεοτοκίον.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασκηνώσας, ἀδόλως, τῆς παρθενίας κλεῖθρα, τῆς σῆς ἐσάλευσεν Ἁγνή· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, στηριχθῆναι, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλη-
» σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε
» συναγωγή· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοή-
» σωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ, ἐν χερσὶ περιφέρων, ἐπέστης ἐκβοῶν, τοῖς ἐχθροῖς ἐν σταδίῳ· Αὐτόκλητος πάρειμι, ἐναθλήσων στεῤῥότατα· ὅθεν κλίνας σου, περιχαρὰς τὸν αὐχένα, ὑποδέδεξαι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους, τελέσας τὸν δρόμον σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ, δόξῃ τοῦ θείου σȣ φωτὸς, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἔλαμψας θείοις Μαθηταῖς, τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ· ἐξέστησας αὐτούς, τῇ θείᾳ χάριτι· φωνῆς γὰρ πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Υἱόν, προσμαρτυρούσης ἤκουον, καὶ εἶδον τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν φρικτήν. Σωτὴρ ὁ πάντας, θέλων σωθῆναι, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ναὸς ἔμψυχος Τριάδος τῆς παναγίας, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων, Εὖπλε κατηδάφισας, τῷ ὅπλῳ τῆς πίστεως.

Ἐνδυόμενος τῷ κάλλει τῷ θείῳ Εὖπλε, τῶν αἰκισμῶν καὶ πόνων, τῶν ἀπείρων βασά-

Digitized by Google

νων, μάκαρ κατεφρόνησας, καὶ χαίρων ἐνήθλησας.

Ὑψηλόφρονα καρδίαν τοῦ παλαμναίου, ταπεινωθεὶς θεόφρον, ἐταπείνωσας Μάρτυς, καὶ πρὸς τὸν ὑψώσαντα, βροτοὺς ἀνελήλυθας.

Πυρακτούμενος τῷ φίλτρῳ τῷ τοῦ Δεσπότου, πᾶσαν τὴν πλάνην Μάρτυς, ἐνεπύρισας ὄντως, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, προθύμως ἐχώρησας. Θεοτοκίον.

Λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ σου, σὲ τὴν τεκοῦσαν Κόρη, τὸν πλουτίσαντα πάντας, θείαις ἐπιγνώσεσι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ὁλικῶς ταῖς νεύσεσι, ταῖς θείαις λαμπρυνθεὶς, καὶ ἀνδρείᾳ ὀχυρωθεὶς, ὥσπερ λέων Ἄριστε, σὺ πρὸς τὸ στάδιον, πεποιθὼς εἰσέδραμες, τὴν δυσσέβειαν τροπούμενος.

Νέμει σοι τὴν ἄλυπον, ζωὴν ὁ λυτρωτὴς, δι' αὐτὸν θάνατον πικρὸν, Ἀθλοφόρε ἔνδοξε, καθυπομείναντι, καὶ χοροῖς συνάπτει σε, τῶν Μαρτύρων ἀριστεύσαντα.

Ἔκλινας αὐχένα σου, προθύμῳ λογισμῷ, καὶ τὴν κάραν ἀφαιρεθεὶς, τῷ Χριστῷ τρανότερον, καὶ καθαρώτερον, συνεδέθης Ὅσιε, ἀπολαύων τῆς θεώσεως. Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πέφηνας, Ἀγγέλων ἀληθῶς, τῶν Ἀγγέλων τὸν ποιητὴν, ὑπὲρ νοῦν κυήσασα, τὸν δοξάσαντα τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ ϛ'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Σταζόμενος αἵματι παρέστης, τῷ σῷ ἀγωνοθέτῃ, γενναιότατε Εὖπλε θεόφρον, καὶ παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους εἴληφας τοὺς τῆς νίκης ἀγαλλόμενος.

Ἔστης πρὸ τοῦ βήματος ἀνδρείως, τοὺς τοῦ Δεσπότου νόμους, ταῖς ἀγκάλαις σου Εὖπλε κατέχων, καὶ προφανῶς, τοὺς ἀνόμους Ὅσιε, διελέγχων προθυμότατα.

Βασάνων πληθὺν μὴ δειλιάσας, μὴ φοβηθεὶς τὸ ξίφος, τὴν ἀλήθειαν σὺ πρὸ βημάτων, δικαστικῶν, εὐσεβῶς ἐκήρυξας, καὶ τὴν πλάνην ἐθανάτωσας. Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα παράδοξον· πῶς τίκτεις, πεῖραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα; πῶς θηλάζεις δὲ Παρθενομῆτορ, τὸν χορηγὸν, ἀληθῶς τοῦ γάλακτος, καὶ τροφέα πάσης κτίσεως; Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὁ Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὔπλου τοῦ Διακόνου.

Στίχοι.

Ἐκ τῆς ϛολῆς μὲν, σεπτὸς Εὖπλος Λευΐτης·
Ἐκ τῆς τομῆς δὲ, στεῤῥὸς ὄντως ὁπλίτης.

Πλήγῃ ἑνδεκάτῃ ξίφει Εὖπλος κοπήεντι.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ πόλεως Κατάνης τῆς Σικελῶν Ἐπαρχίας. Διαβληθεὶς δὲ πρὸς τὸν Ἄρχοντα Καλβιασιανὸν, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ ἀρνησάμενον, πρῶτον μὲν δεσμεῖται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας πρὸ τοῖς γόνασιν, ἔπειτα κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου ὀρθοῦ, καὶ χερσὶ σιδηραῖς ξέεται, ὅτε καὶ θείας φωνῆς ἐλθούσης, ἀνέθορε. Μετὰ δὲ ταῦτα, σφύραις σιδηραῖς τὰς κνήμας αὐτοῦ θάττεται· καὶ ἐν εἱρκτῇ ἀποῤῥιφεὶς, εὐχῇ μόνῃ πηγὴν ὕδατος ἀναδοθῆναι πεποίηκεν ἐν τῇ φυλακῇ. Εἶτα πάλιν ἐκβληθεὶς, σιδηροῖς ὄνυξι πεπυρακτωμένοις τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ κατετρώθη, καὶ τέλος, τῇ τοῦ ξίφους τιμωρίᾳ κατεδικάσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεβασμίου καὶ περικαλλοῦς οἴκου καὶ θείου Ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ἐλεούσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Διήγησις περὶ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Τιβερίου τοῦ Βασιλέως θαῦμα μέγα καὶ παράδοξον γέγονε. Γυνὴ γάρ τις, τοὔνομα Μαρία, Συγκλητικὴ φιλόχριστος, τὴν ἀξίαν Πατρικία, χήρα οὖσα, περιέπεσε πάθει χαλεπῷ καὶ ἀνιάτῳ· καὶ ἀποκαμοῦσα ἀπὸ πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας, ἀνέθετο ἑαυτὴν τῷ Θεῷ καὶ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ἔννοιαν τοίνυν ἀγαθὴν ὑποθεμένη ἑαυτῇ, ἀποστέλλει πρὸς τοὺς Λειτουργοὺς τῆς ἁγίας Δεσποτικῆς καὶ ἀχειροποιήτου Εἰκόνος, ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὴν ἀξιοῦσα. Τῶν δὲ, παραγενομένων, προσέπεσε τοῖς ποσὶν αὐτῶν, λέγουσα· Δέομαι ὑμῶν, κύριοί μου· ἐπειδὴ ὁ Θεὸς, διὰ τὰς ἁμαρτίας μου, συνεχώρησέ με μαϛίζεσθαι ὑπὸ χαλεπῆς νόσου καὶ ὀλεθρίας, βούλομαι ἡ ταλαίπωρος καὶ ἀναξία, δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων ὑμῶν, δέξασθαι τὸ Δεσποτικὸν καὶ ἅγιον Χαρακτῆρα εἰς τὸν πανευτελῆ μου οἶκον ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα, καὶ ἴσως δι' αὐτοῦ ποιήσει ἔλεος μετ' ἐμοῦ. Οἱ δὲ, τήν τε διαγωγὴν, καὶ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς κατάστασιν ἐπιστάμενοι, ἤγαγον τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα· καὶ τῆς ἁγίας ἀνοιχθείσης θήκης, προσεκύνησεν ἡ γυνὴ καὶ ἠσπάσατο· καὶ λαβοῦσα βαμβάκινον μίτον (πανίον) ἰσόμετρον τῆς ἁγίας Εἰκόνος, τέθεικεν ἐπάνω αὐτῆς. Εἶτα, βαλοῦσα αὐτὴν εἰς καθαρὸν σκρίνιον (θήκην), ἠσφαλίσατο δι' αὐτῆς· καὶ ἀποτιθεῖσα ἐν τῷ εὐκτηρίῳ αὐτῆς, ἐφωταγώγει λαμπρῶς, ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα λειτουργοῦσα.

Πληρωθεισῶν δὲ τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἤρξαντο αἱ ὀδύναι τῆς γυναικὸς γίνεσθαι σφοδραὶ καὶ ἀφόρητοι, ὥς τε μὴ δύνασθαι αὐτὴν μηδὲ τῆς κλίνης ἀναστῆναι. Προσκαλεσαμένη δὲ μίαν τῶν παιδισκῶν, ἣν οἶδε καθαρωτέρων, φησὶ πρὸς αὐτήν· Δέξαι τὴν θήκην τῆς ἁγίας Εἰκόνος, ὅπως προσκυνήσω, καὶ εὕρω μικρὰν ἀνάπαυσιν τῆς συνεχούσης με σφοδρᾶς ὀδύνης. Ἡ δὲ, πορευθεῖσα εἰς τὸν εὐκτήριον, εἶδε θαῦμα μέγα καὶ φοβερὸν καὶ παρά-

Digitized by Google

δοξον. Φλὸξ γὰρ πυρὸς εἰς πλησμονὴν γεννηθεῖσα ἐκ τῆς ἁγίας θήκης ἐκείνης, ἀνήρχετο μέχρι τοῦ στέγους· καὶ καθάπτουσα τὸ ὅλον Θυσιαστήριον, κατήρχετο μέχρι δαπέδου, μηδὲν τὸ σύνολον τὸ Θυσιαστήριον βλάπτουσα· καὶ ἐκπλαγεῖσα ἡ παῖς, ἔπεσε χαμαί. Δραμοῦσα δὲ ἑτέρα, ἀπήγγειλε, τῇ κυρίᾳ αὐτῆς. Ἡ δὲ, κατάφοβος γενομένη, κατῆλθεν τοῦ κλινιδίου· καὶ βίᾳ πρὸς τὸν εὐκτήριον ἀπελθοῦσα, καὶ τὴν φλόγα ἰδοῦσα, τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἀνεβόησεν. Εἶτα μετεκαλέσατο τοὺς Λειτουργοὺς μετὰ σπουδῆς· συνηκολούθησε δὲ αὐτοῖς καὶ ὄχλος πολὺς, καὶ πάντες ἰδόντες τὸ παράδοξον, κατεπλάγησαν. Ἀνερχομένης δὲ τῆς φλογὸς καὶ κατερχομένης ὥσπερ ὀθόνης πλοίου, ὑπὸ ἀνέμου σφοδροῦ ῥιπιζομένου, ἔκραζον πάντες τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἐπὶ ὥρας πολλάς. Γενομένης δὲ ἱερατικῆς εὐχῆς, κατέπεσεν ἡ φλὸξ· καὶ ἀνοίξαντες τὴν θήκην, εὗρον τὴν ἁγίαν Δεσποτικὴν καὶ ἀχειροποίητον Εἰκόνα ἀσινῆ καὶ ἀλώβητον. Λαβόντες δὲ καὶ τὸ βαμβάκινον τμῆμα, ὃ ἐπέθηκεν ἡ Πατρικία, εὗρον ἐν αὐτῷ ἕτερον Χαρακτῆρα Δεσποτικὸν ἀχειροποίητον, ὢ τοῦ θαύματος! ὅμοιον τῷ πρωτοτύπῳ. Δοξάσαντες δὲ τὸν Θεὸν ἐπὶ τούτῳ πάντες, καὶ ἀσπασάμενοι αὐτὸν, ἔθηκαν ἐπὶ τὸ ἄλγος τῆς γυναικός· καὶ εὐθέως αἱ ὀδύναι ἀπηλάθησαν, ἡ δὲ νόσος ἐδραπέτευσε, καὶ ἡ γυνὴ ἰάθη· καὶ τελείως εἰς ἑαυτὴν ἐλθοῦσα, ἀνέστη δοξάζουσα τὸν Θεὸν, σὺν πᾶσι τοῖς ἐλθοῦσι μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων.

Μετὰ δὲ χρόνους τινὰς, ἡ τιμιωτάτη ἐκείνη, ἐπεὶ προέγνω τὴν ἐκ τοῦ βίου τούτου ἑαυτῆς μετάθεσιν, ὡς σκεῦος ἐκλογῆς οὖσα, ἐφρόντισεν ἀναθεῖναι τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα τοῦτον τῇ ἐν τῇ Μελετινῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Ἀναλήψεως· καὶ ὡς ἐξ ἀποστολῆς τινος, φθάσαντος ἐκεῖσε Δομετιανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Μελιτινῆς, ἐξαδέλφου τοῦ Βασιλέως Μαυρικίου, μετὰ καὶ τῶν πρώτων τῆς αὐτῆς πόλεως, ἐπέγνω τοῦτο ἡ Πατρικία, καὶ ἐνεχείρισε τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ, εἰποῦσα τὸν σκοπὸν αὐτῆς, δι' ὃν ἀπεκομίσθη ἐν Μελιτινῇ.

Οὐκ ἄξιον δὲ παραδραμεῖν καὶ τὸ δεύτερον θαῦμα. Τῆς γὰρ ἐπιδρομῆς τῶν Περσῶν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως γενομένης, φόβῳ βαλλόμεναι αἱ τοῦ Μοναστηρίου μονάζουσαι, μήποτε καὶ αὐταὶ συλληφθῶσι, κατέλαβον τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐξ εὐγενῶν οὖσαι, ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατριάρχου Σεργίου Μοναστήριον. Ὃς καὶ μαθὼν περὶ τῆς ἁγίας ταύτης καὶ ἀχειροποιήτου Εἰκόνος, καὶ μὴ βουλομένων τῶν μοναζουσῶν, ἀφείλετο ταύτην. Ἀλλ' ἐπανέστησαν αὐτῷ θλίψεις ἀλλεπάλληλοι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Βασιλέων ἀγανακτήσεις κατ' αὐτοῦ, ταραχαὶ τῆς Ἐκκλησίας διάφοροι, καὶ ἐν τῷ αὐτὸν διαπορεῖσθαι περὶ τούτων, ὁρᾷ ἐν νυκτὶ φοβερόν τινα ἄνδρα, ἑστῶτα καὶ λέγοντα αὐτῷ· Ἀπόδος ὃν ἔλαβες ἐν τάχει τοῦ Μοναστηρίου ἀδίκως. Ἀναστὰς δὲ διελογίζετο· καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν ἐπυνθάνετο· Τίνες εἰσὶ αὗται αἱ θλίψεις, καὶ δι' ἃς αἰτίας ὑπομένω ταῦτα; μᾶλλον δὲ, ὅτι καὶ εἶδον ἐν νυκτὶ φοβερόν τινα ἄνδρα, ἑστῶτα καὶ λέγοντά μοι· Ἀπόδος ἐν τάχει, ὃ ἔλαβες τοῦ Μοναστηρίου ἀδίκως· τίνος τί ἐλάβομεν ἀγνοῶ. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Δέσποτα μηδὲν τοιοῦτον λογίζου· οὐδὲ γὰρ ἠδίκησας ποτέ τινα, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν δαιμόνων ἐνεργείας εἰσὶ καὶ αἱ θλίψεις καὶ αἱ φαντασίαι. Εἶτα πάλιν καταλαμβάνει ἡ νύξ· καὶ ἐπιστὰς ὁ φοβερὸς ἐκεῖνος, λέγει αὐτῷ μετὰ αὐστηρίας· Ἀπόδος ἐν τάχει, ὃ ἔλαβες ἀπὸ τῶν μοναστριῶν τῆς Ἀναλήψεως· καὶ οὐκ οἶδας ὅτι ξέναι εἰσὶ καὶ ἀπαρηγόρητοι, ὡς ἀπ' ἀλλοτρίας γῆς ἐλθοῦσαι; Ἔξυπνος δὲ γενόμενος, λέγει πρὸς τὸν Κουβουκλήσιον (κατακοιμιστήν) αὐτοῦ· Ἀδελφὲ, ὡς ἔλαβες τὸν Δεσποτικὸν Χαρακτῆρα ἀπὸ τῶν μοναζουσῶν, πῶς τοῦτο ἐλογίσαντο; Ὁ δέ· Βαρέως, Δέσποτα, κατὰ πολύ· καὶ εἰ ἠδύναντο, ἠμύναντο ἂν ἡμᾶς. Τότε συνῆκεν ὁ Πατριάρχης ἑαυτοῦ καταγνούς· καὶ μετὰ πολλῆς τιμῆς καὶ σπουδῆς ἀπέστειλε τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα ἐν τῇ Μονῇ τῶν μοναστριῶν, κατὰ τὴν κθ'. Νοεμβρίου. Κατέπαυσαν δὲ καὶ οἱ πειρασμοὶ, καὶ αἱ θλίψεις τοῦ Πατριάρχου, καὶ αἱ μονάστριαι ἠγαλλιάσαντο, ἀπολαβοῦσαι τὴν μηδέποτε λήγουσαν χαρὰν ἐκ τοῦ θείου Χαρακτῆρος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Στάξαν σου ἐν γῇ τὸ αἷμα, ἀπέσβεσε τὴν πυρὰν, τῆς πλάνης Πανόλβιε, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, πλουσιωτάτως ἤρδευσε, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦσάν σε.

Ἔχων φρόνημα γενναῖον, καὶ ἄσειστον λογισμὸν, τὴν πλάνην κατέσεισας, καὶ προϊσταμένους τοῦ ψεύδους, ταῖς ἀψευδέσιν ἤλεγξας, διδαχαῖς Εὔπλε πάνσοφε.

Πύλησοι τοῦ Παραδείσου, Εὔπλε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἠνοίχθη μακάριε, κεκαλλωπισμένον δοῦσα, τῷ θείῳ πάθει, καὶ τῷ νικητικῷ διαδήματι.

Ἄνθρακι κεκαθαρμένος, θείῳ Μάρτυς τὴν ψυχὴν, ἄνθρακας κατέσβεσας, τῆς πολυθεΐας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἵνα σου τὴν θείαν μήτραν, κάμινος ἡ Περσικὴ, τυπώσῃ Πανάμωμε, σώζει Νεανίας ἀφλέκτους, ἀναβοῶντας· Κύριε ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νοσημάτων παντοίων καθάρσιον, καὶ πνευμάτων δεινῶν ἐλατήριον, τὸ σὸν ὑπάρχει Λείψανον· ὃ κυκλοῦντες βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐπὶ σοὶ τῶν πιστῶν δῆμος γέγηθε, πρὸς Χριστὸν σε μεσίτην κτησάμενος, καὶ πρεσβευτὴν θερμότατον, καὶ προστάτην παμμάκαρ, Εὔπλε Λευΐτα, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Συνελθόντες ἀρύσασθε ἄνθρωποι, νοσημάτων κατάλληλον ἴαμα, ἐκ τῆς σοροῦ τοῦ Μάρτυρος, καὶ βοήσατε πίστει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης Ἁγνὴ παναμώμητε, ὑπὲρ πᾶσαν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, τὸν Ποιητὴν κυήσασα, τῶν βροτῶν καὶ Ἀγγέλων, ᾧ μελῳδοῦμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Digitized by Google

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδεῖν ἠξιώθης ἀληθῶς πανόλβιε, τὰ μακρόθεν σοι ποθούμενα· ἔσης ἐφέσεως ὡς φθάσας, αὐτὸ τῶν ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, τῷ πόθῳ σου σαφῶς τὸ συμπέρασμα, Εὔπλε Λευΐτα ἀξιάγαστε.

Ὡς σκῆπτρον κατέχων τὸν Σταυρὸν μακάριε, τῇ χειρί σου, τὴν πορφύραν δὲ, ἣν ἐξ αἱμάτων ἱερῶν σου, ἐφοίνιξας λαμπρῶς περικείμενος, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ νῦν παρίστασαι, Εὔπλε Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Σήμερον Κατάνη ἡ σεπτὴ μητρόπολις, πολιοῦχον ταύτης ἄριστον, σὲ κεκτημένη ἑορτάζει, τὴν θείαν ἐκτελοῦσά σου ἄθλησιν, σὺν πάσαις ἐπαρχίαις καὶ πόλεσιν· ἣν περιέποις σαῖς δεήσεσιν.

Ἥλιος ὁλόφωτος σαφῶς γεγένησαι, καὶ πρὸς φέγγος κατεσκήνωσας, Μάρτυς τὸ θεῖον τῇ μεθέξει, θεούμενος τῇ θείᾳ μακάριε· καὶ νῦν φωταγωγεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σου, τὴν φωτοφόρον μάκαρ ἄθλησιν. Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον· κείμενον βόθρῳ ἀπωλείας, ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταισχύνουσα, τοὺς θλίβοντας ἀεὶ τὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με. Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Δ΄ τόλου ἀνακείμενος, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, λαμπόμενος ἀθλοφόρε, τῶν ἐκτελούντων μέμνησο, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων Ἅγιε, ὡς τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, Διάκονον μάρτυς Εὔπλε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἴδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαίρετε ἡ τριὰς, τῶν θείων Ἀποστόλων, ἡ τῆς Τριάδος εἶδες, τὸ κατ᾽ οὐσίαν ἕνα, εἰς ὄρος τὸ Θαβώριον.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εὐγέ σοι τῷ Θαβὼρ, τῷ πρὶν ζοφωδεστάτῳ· φωτὸς γὰρ ἠξιώθης, οὐκ αἰσθητοῦ ἡλίου, τῆς ἄνω δὲ λαμπρότητος.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Φωτὶ μὲν τῷ τοῦ σοῦ, προσώπου ἐλλαμφθέντες, οἱ Μαθηταί σου Σῶτερ, μὴ φέροντες τὴν αἴγλην, εἰς γῆν ἄφνω κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβὼρ Μωσῆς τε καὶ Ἠλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, διὰ τὸ ἐν τῇ ιγ΄. ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γ΄.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ κατατέμνοντα ὄργανα, οὐ θυμὸν ἀλογώτατον, ἀφρόνως δικάζοντος, οὐχ ὁρμὰς λεόντων, οὐ βράσεις λεβήτων, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκκοπὰς, οὐδὲ θανάτου πικρὰν ἀπόφασιν, ὑμᾶς ἀθανατίζουσαν, καὶ πρὸς Θεὸν τὸν ἀθάνατον, εὐκλεῶς παραπέμπουσαν, Ἀθληταὶ γενναιότατοι.

Τὸ μακαριώτατον, καὶ κατὰ πάντα σεβάσμιον, καὶ ἀξίοις ποθούμενον, τέλος ἀπειλήφατε, καὶ τὰς δι᾽ αἰῶνος, γενναῖοι ἐλπίδας, καὶ ἀναβλύζετε ἡμῖν, κρουνοὺς θαυμάτων φλογμὸν ἐξαίροντας, παθῶς ψυχῆς καὶ σώματος, τῶν εὐσεβῶς τὴν ἐτήσιον, ἑορτὴν ἡμῶν πάντοτε, ἐκτελούντων Πανεύφημοι.

Φώτιος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Ἀνίκητος, ἡ δυὰς ἡ πανάριστος, Τριάδος λαμπρότησι, κατηγλαϊσμένοι, καὶ πεποικιλμένοι, ταῖς τῶν στιγμάτων καλλοναῖς μετὰ Ἀγγέλων ἀεὶ ἀγάλλονται· τοῖς πίστει δὲ τὴν ἔνδοξον, καὶ ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν, ἑορτάζουσι νέμουσι, φωτισμόν τε καὶ ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ὁσίου Μαξίμου γ΄.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν δι᾽ οἶκτον γενόμενον, ὡς εὐδόκησεν ἄνθρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε,

Digitized by Google

κατανοούμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε, ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα ςόματα, μονοθέλητον, μονενέργητον, τοῦτον δοξαζόντων, ἐπηρεία διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτήναντος.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογμάτων σου, Πύῤῥον Πάτερ ἀπέπνιξας, ληρῳδοῦντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα· καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ θλίψεις ἀοίδιμε, βαςιζόμενος σφοδρῶς, καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα, δι᾽ ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Ὀξυγράφου ὡς κάλαμος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἁγία γέγονε Μάκαρ γλῶσσά σου, καλλιγραφοῦσα ἐν πνεύματι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, νόμων θείων ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δύο οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Μάξιμε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων· μεθ᾽ ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸν γνόφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως, διεδέξατο νεφέλη· ἐν ᾗ Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιωθέντες, Θεῷ ἔλεγον· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὄρει ἐν τῷ Θαβώρ, προσέλθωμεν προθύμως, θεάσασθαι τὴν δόξαν, τοῦ πάντων βασιλέως, Χριστοῦ σοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ὤφθης σὺν Μωϋσῇ, Ἠλίᾳ τε Σωτήρ μου, καὶ Μαθητῶν προκρίτοις, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, ἀστράψας ὑπὲρ ἥλιον.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Ἤκουον πατρικῆς, φωνῆς προσβεβαιούσης, τὴν δόξαν σου Σωτήρ μου, οἱ Μαθηταὶ καὶ φόβῳ, πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Τοῦ Ὁσίου.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δι᾽ ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ἔτρεψας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριςὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆς Θεότητός σου Χριστὲ, ἀμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβᾶσί σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίου σου δόξης ἐποίησας κοινωνούς· ὅθεν ἐνθεαςικῶς ἐκραύγαζον· Καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. Μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. β΄.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε, καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας. Λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σου Σωτὴρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνὺς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβὼρ μετεμορφώθης. Ἠλίας καὶ Μωσῆς συνελάλουν σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἳ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφούμενος Σωτὴρ, τοῖς προκρίτως Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Χριστὲ, τὸ ἀναλλοίωτον ἤστραψας τῆς Θεότητος. Νεφέλη δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ἠλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρμον, καλόν ἐστιν ὧδε εἶναι σὺν σοί. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ δύο ἑπόμενοι τῶν Ἁγίων.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τερπνὴν ἐπαινῶ Μαρτύρων ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τοῖς πόνοις, τοῖς τῆς σαρκὸς Πανεύφημοι, ἐγκαρτερήσαντες, εὐσθενεστάτῃ πίστει

λογισμοῦ, πρὸς τὴν ἄπονον χαίροντες, ζωὴν μετεβιβάσθητε, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Ἐνθέοις, ὀχυρωθεὶς Ἀνίκητε, ὅπλοις τῆς πίστεως, πρὸς συμπλοκὴν ἀσάρκων δυσμενῶν, ῥωμαλέως ἐχώρησας, καὶ τὰ αὐτῶν στρατεύματα, θείᾳ δυνάμει ἐξηφάνισας.

Ῥητόρων, ἀδολεσχίαν ἔνδοξε, καὶ νοῦν ἀδόκιμον, Ἑλληνιστῶν φρονήσει θεϊκῇ λαμπρυνόμενος ᾔσχυνας· καὶ σεαυτὸν Ἀνίκητε, ὅλον πρὸς ἄθλησιν ἐκδέδωκας.

Θεοτοκίον.

Παρθένος, καὶ πρὸ τοῦ τόκου Ἄχραντε, καὶ μετὰ γέννησιν, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης· τὸν Θεὸν, ὑπὲρ λόγου γὰρ ἔτεκες, τὸν τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, ἐνηθληκότας στεφανώσαντα.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων)·

Ὁ παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ἰωάννου Μοναχοῦ (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὅλην μοι τὴν θεόπνουν, ἐκ τῆς μελιῤῥύτου καὶ ἡδείας σου, ἐναπόσταξον γλώττην, θεῖε Μάξιμε χάριν τοῦ Πνεύματος.

Πῦρ καιόμενον ὤφθης, κατὰ τῶν αἱρέσεων Μακάριε· ὡς καλάμην γὰρ ταύτας, κατηνάλωσας ζήλῳ τοῦ Πνεύματος.

Ἄλογον προετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως, μονοθέλητον δόγμα· τοῖς δὲ λόγοις σου Πάτερ διήλεγκται.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Νικήσας μετὰ Χριστοῦ, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ στέφανον, νικητικὸν ἔλαβες, Μάρτυς ἀθλοφόρε Ἀνίκητε.

Ἠλόγησαν τῆς σαρκὸς, ὡς φθειρομένης οἱ Χριστοῦ Μάρτυρες, καὶ χαλεπὰ βάσανα, γνώμῃ ῥωμαλέᾳ ὑπήνεγκαν.

Ναμάτων ζωοποιῶν, πεπληρωμένοι θολερὰ ῥεύματα, πλάνης σοφοὶ Μάρτυρες ῥεύμασιν αἱμάτων ἐπαύσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐνῴκησεν ἐπὶ σοὶ, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς Κύριος, καὶ ἐξ ἡμῶν ἅπασαν, πλάνην Θεοτόκε ἐξῴκισεν.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα τοῦ Ὁσίου Μαξίμου, εἰς Ἦχον πλ. δ'. καὶ αὐτὸν, ἀνώνυμον ὅμως, καὶ ἄνευ Ἀκροστιχίδος.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Μέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ πίστεως, παναληθὴς, κήρυξ τε καὶ Μάρτυς, ἀνεδείχθη δι' αἵματος.

Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, θεοπρεπὲς, τῆς φιλοσοφίας, καὶ σοφὸν ἐνδιαίτημα.

Ἔβλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν Χριστοῦ δόγματα, πανευσεβῆ, Μάξιμε παμμάκαρ, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἡμῶν, Χριστιανοί· σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς· εἶτα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶς τὸ τριλαμπὲς, οἰκῆσαν ἐν τῇ ψυχῇ σου, σκεῦος ἐκλεκτὸν, ἀνέδειξέ σε παμμάκαρ· σαφηνίζεις καὶ γὰρ τὰ θεῖα τοῖς πέρασι δυσεφίκτων νοημάτων τε τὴν δήλωσιν μακάριε, τὴν Τριάδα πᾶσι Μάξιμε, ἀνακηρύττων τρανῶς, ὑπερούσιον ἄναρχον.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἱερέων ἡ κρηπὶς, ἡ βάσις τῶν δογμάτων, ἡ σάλπιγξ τῆς σοφίας, Μαρτύρων ἡ ἀκρότης, καὶ τῶν πιστῶν ὁ στηριγμὸς, κόσμῳ προανίσχει Μάξιμος ὁ θαυμαστὸς διὰ τῆς θείας αὐτοῦ μνήμης σήμερον. Τούτου οὖν πρὸς τὴν λάμψιν ἀνάστητε πάντες, τὴν παῤῥησίαν καὶ τὸν ζῆλον εὐφημοῦντες, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ εὐσεβείας, δι' ἣν ἀληθῶς ὡς ποιμὴν ὑπὲρ ποίμνης παρετάξατο στεῤῥῶς κατὰ τῶν λύκων· οὓς καταβαλὼν βραβείοις νίκης ἐστέφθη, τὴν Τριάδα πᾶσιν ἀνακηρύττων τρανῶς, ὑπερούσιον ἄναρχον.

Εἶτα Κάθισμα τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταβαλόντες τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, τῇ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν ἀθλοφόροι, τὸν οὐρανὸν ᾠκήσατε γηθόμενοι, Φώτιε ἀοίδιμε, καὶ Ἀνίκητε μάκαρ· ὅθεν μακαρίζεσθε, εἰς αἰῶνα αἰῶνας, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες Χριστῷ, τῶν ἐκτελούντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὰ κατορθώματα τῆς πολιτείας σου, πάντων φωτίζουσι τὰ διαβήματα, Μάξιμε Πάτερ ἀληθῶς, τῶν πίστει μιμουμένων σε· ὅθεν τοὺς ἐκ πόθου σε, μακαρίζοντας πάντοτε, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, ἀπὸ πάσης στενώσεως, Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν ἱκετεύων, μάκαρ ἀξιοθαύμαστε.

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Τῆς θείας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβὼρ, ὄρει μεταμορφούμενος· οἷς συνελλαμφθείημεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, καὶ πίστει σοι συμφώνως βοῶντες· Δόξα Χριστὲ τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Πυρακτούμενοι ἀγάπῃ Θεοῦ προθύμως, φλόγα πυρὸς ὑπήλθετε, μένοντες τῇ δρόσῳ, ἄφλεκτοι τοῦ Πνεύματος, ἀήττητοι Μάρτυρες, θεῖοι πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπηρνήσαντο τὸ σῶμα ποικιλοτρόπως, οἱ Ἀθληταὶ ξεόμενοι· ὅλῳ τῷ νοῒ γὰρ, τῷ Θεῷ ἠτένιζον, τῷ τούτοις παρέχοντι, τὴν ὑπομονὴν διὰ πίστεως.

Ἰσχυρότατοι ὡς πύργοι τῆς εὐσεβείας, τείχη ἐχθροῦ καθείλετε, καὶ πόλεως θείας, Μάρτυρες κραυγάζοντες, πολῖται γεγόνατε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νυσταγμὸν οὐκ ἐνυστάξατε δυσσεβείας, ἀλλ' ἐγρηγόρσει Μάρτυρες θείᾳ τοὺς ὑπνοῦντας, πάντοτε εἰς θάνατον, πρὸς φῶς ἐξεγείρετε, τῆς θεογνωσίας ἐν χάριτι. Θεοτοκίον.

Ὡς ὡραία ἀπεκύησας τὸν ὡραῖον, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, τὸν ὡραιοτάτους, δείξαντα τοὺς Μάρτυρας, στεῤῥῶς ἐναθλήσαντας, καὶ τὴν ἀθεΐαν μειώσαντας.

Τοῦ Ὁσίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηγενεῖς σε γεραίρουσι, καὶ τῶν οὐρανίων τάξεις θαυμάζουσι· τῇ φιλίᾳ τῆς σοφίας γὰρ, ἀνεδείχθης Πάτερ ὥσπερ ἄσαρκος.

Ἰταμὸς μὲν ὁ τύραννος, ἀλλ' ἡ καρτερία σου ἀκατάπληκτος· ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισαι, ἐκεῖνος δὲ Πατὴρ ἐξωστράκισται.

Συναθλοῦσί σοι Μάξιμε, ἡ τῶν μαθητῶν δυὰς ἡ πανόλβιος, σοὶ τῶν ἄθλων κοινωνήσαντες· διὸ καὶ ἐπάθλων ἴσων ἔτυχον.

Τῇ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, καταρδευομένη ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐξανθεῖ πατροπαράδοτον, τοῦ θείου σου σπόρου δόγμα Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Μυρίοις αἰκισμοῖς, νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σου Ἀνίκητε τὴν ἀγήρω, καὶ ἀθάνατον δόξαν, παμμάκαρ προεξένησεν.

Ἀνάλωτος πυρὶ, κατακαίοντι γέγονας, ὦ Φώτιε θείου φέγγους, κοινωνὲ καὶ ἡμέρας, ἀδύτου τέκνον γνήσιον.

Ῥεόντων τὴν φορὰν, παντελῶς ἀπεκρούσαντο, ποθήσαντες τῶν μενόντων, τὸ τερπνὸν ὁλοψύχως, οἱ Μάρτυρες οἱ ἔνδοξοι.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἑρμηνεῦσαι Μυστήριον, ὦ Δέσποινα Θεοτόκε, ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον, Θεὸν ἀφράστως τέτοκας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὁ γνῶσιν τῶν γηΐνων ἀθροίσας, καὶ οὐρανίων, ἐνδίκως φιλόσοφος, κατονομάζεται Μάξιμος.

Σοφίας τῆς ἀμείνω τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ σου, μιμητὴς πανάριστος, ὤφθης ἀοίδιμε Μάξιμε.

Μανίας ὑπερόριος γέγονας, τοῦ τυράννου, εὗρες δὲ Μακάριε, τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Ὠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὑψώθης, ἀνηλεῶς ἐν ξύλῳ ξεόμενος, τὸ τῆς νεκρώσεως πάχος, ἀποῤῥίπτων, θείαν καταστολήν τε, οὐρανόθεν, ἐνδυόμενος Μάρτυς Ἀνίκητε.

Ῥήξαντες τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀπάτης οἱ Ἅγιοι, ἐν τῷ δεσμεῖσθαι εὐτόνως, τῆς ὑπομονῆς τε καὶ καρτερίας, θείοις βρόχοις, τὸν προστάτην τοῦ σκότους ἀπέπνιξαν.

Ὤφθητε, ὡς μεγάλοι φωστῆρες φωτίζοντες, μαρμαρυγαῖς ἰαμάτων, καὶ ἀκτῖσι θείων ἀγωνισμάτων, πᾶσαν κτίσιν, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι. Θεοτοκίον.

Νομίμων, ἀπεκύησας δίχα Πανάμωμε, τὸν ἀληθῆ Νομοθέτην· ὃν δυσώπει νόμῳ τῆς ἁμαρτίας, τὴν ψυχήν μου, τροπουμένην οἰκτεῖραι καὶ σῶσαί με.

Τοῦ Ὁσίου. Χιτῶνά μου παράσχου.

Ἀνένδοτον προσφέρων τῷ Θεῷ, Θεοφόρε δέησιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ξηραίνεται αἱρέσεως πηγὴ, βορβορώδους ἅπασα, ἀοίδιμε Μάξιμε, φραττομένη τῇ ἡδύτητι τῆς γλώττης σου.

Ἱλάσθητί μοι μόνε ἀγαθὲ, καὶ πηγὴν τῆς χάριτος Χριστὲ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς λιταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου ἀνάβλυσον.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ Εἱρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς θείους πιστοὶ, ὁπλίτας εὐφημήσωμεν· τὸ ζεῦγος Χριστοῦ, τῆς δόξης ἐγκωμιάσωμεν· καὶ στεῤῥοὺς ὡς κήρυκας, εὐσεβείας ἅπαντες φίλαθλοι, καὶ Θεοῦ ὄντως ἐραστὰς, ἐν ὕμνοις ᾀσμάτων καταστέψωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Γῆ καὶ σποδὸς, σαπρία τε καὶ σκώληξ, δι' αἰσχρῶν καὶ βεβήλων ἔργων καὶ λογισμῶν ὑπάρχων, μόνε φιλάνθρωπε, σὲ ἱκετεύω, καὶ σοὶ προσπίπτω, ἐκκαθάραι με τῷ σπόγγῳ τῶν οἰκτιρμῶν σου, Χριστὲ, τοῦ ῥύπου, ὃν ἐν ἔργοις καὶ λόγοις συνήθροισα· φωτίσαι δὲ τὸ ζοφῶδες τοῦ νοός σου τῇ αἴγλῃ τῆς σῆς χάριτος, ἵνα ἀξίως τὴν ἔνστασιν τῶν Μαρτύρων Σωτήρ μου ἐξείποιμι, ἐν ὕμνοις ᾀσμάτων κατασέφων αὐτὸς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου.

Στίχοι.

Πῦρ Ἀνίκητον συμφλέγει τῷ Φωτίῳ,
Οὓς φωτὸς οἶκος ὡς ἀνικήτους φέρει.

Πῦρ κατὰ δωδεκάτην κτάνε Φώτιον ἠδ' Ἀνίκητον.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ βασιλέως· ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Φώτιος ἀδελφιδοῦς τοῦ Ἁγίου Ἀνικήτου. Τοῦ οὖν Διοκλητιανοῦ ἐν Νικομηδείᾳ δημηγορήσαντος κατὰ τῶν Χριστιανῶν, παρούσης τῆς Συγκλήτου Βουλῆς, καὶ πλήθη βασανιστηρίων μέσον προθέντος, καὶ παντοίως διαλωβήσεσθαι τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἀπειλήσαντος, καὶ ἐξορίσειν ἐκ τῶν πανταχόθεν ἄκρων τοὺς Χριστιανοὺς φρυαξαμένου, καὶ πολλὰ βλασφημήσαντος κατὰ τῆς δόξης τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ διεξελθόντος, παρὼν ὁ Ἅγιος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀνίκητος, οὐ κατεπλάγη τὰς ἀπειλὰς τοῦ τυράννου, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὡμολόγησε, στηλιτεύσας τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ προσθεὶς, ὅτι κωφοὶ καὶ ἀναίσθητοί εἰσιν οἱ σέβοντες αὐτά.

Διὰ ταῦτα τύπτεται βουνεύροις ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀμυχάς τινας ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ γενέσθαι, δι' ὧν αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ καθωρᾶτο. Εἶτα λέων ἀφίεται ἐπ' αὐτόν· ὃν ἰδὼν ὁ Ἅγιος, μετὰ τοῦ μεγέθους καὶ τῆς μανιώδους φορᾶς δεινὸν καὶ καταπληκτικὸν βρυξάμενον, ἐφοβήθη. Ὁ δὲ λέων, προσεγγίσας αὐτῷ, παντὸς προβάτου κατεφάνη πραΰτερος, καὶ οἷον συμπαθήσας τῷ Ἁγίῳ, τὸν ἐπιχεθέντα αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῷ προσώπῳ ἱδρῶτα, τῷ δεξιῷ ποδὶ ὥσπερ σπόγγῳ ἀπέματτε. Τότε οὖν τοῦ Μάρτυρος εὐχαριστία τῷ Θεῷ ἀναπέμψαντος, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εὐχῆς σεισμὸς γέγονε· καὶ τὸ τοῦ Ἡρακλέους ξόανον καταπεσὸν, εἰς κόνιν ἐχώρησε, καὶ μέρος τῆς πόλεως κατενεχθὲν, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπώλεσε.

Προστάξαντος δὲ τοῦ Βασιλέως ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθῆναι, ἐπεὶ ὁ τὴν πληγὴν ἐπενεγκὼν δήμιος ἀνενέργητος ἔμεινε, τῆς χειρὸς αὐτοῦ μετὰ τῆς σπάθης κατενεχθῆναι μὴ δυναμένης μεταβαλὼν ὁ τύραννος τὴν ἀπόφασιν, δεσμεῖ τὸν Ἅγιον ἐν τροχῷ, πυρὰς ὑποστρωθείσης κάτωθεν· ἔνθα, διατεμνόμενος τὰ μέλη καὶ δικαιόμενος ηὔξατο, καὶ ἐλύθη τὰ δεσμὰ, καὶ ὁ τροχὸς ἔστη, καὶ τὸ πῦρ ἐσβέσθη. Τότε δὲ καὶ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ Φώτιος, προσδραμὼν, περιεπτύξατο αὐτὸν, πατέρα καὶ σωτῆρα καὶ θεῖον ἀποκαλούμενος.

Δεσμεῖται οὖν ἅμα τῷ Ἁγίῳ κλοιοῖς σιδηροῖς, καὶ εἱρκτῇ ἀμφότεροι τίθενται. Εἶτα ἐξαχθέντες, ξέονται, καὶ πυρὶ φλέγονται, καὶ ὑπὸ τοῦ δήμου ἐν τῷ θεάτρῳ λίθοις βάλλονται. Ἀβλαβεῖς δὲ ἐν τούτοις διαφυλαχθέντες δεινοῖς, ξύλοις προσδεθέντες τοὺς πόδας, ὑπὸ ἵππων ἀγρίων σύρεσθαι προσετάχθησαν. Καὶ αὖθις μαστιχθέντες σφοδρῶς, καὶ ἅλατι σὺν ὄξει τοὺς ἐκ τῶν πληγῶν μώλωπας ἀναξανθέντες, ἀνεπιμέλητοι ἐπὶ τρισὶ χρόνοις ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ μένειν κατεδικάσθησαν.

Μετὰ δὲ τὸ ταριχευθῆναι ἐπὶ τοσοῦτον αὐτοὺς, ἐκκαύσας ὁ τύραννος τὸ λεγόμενον Λουτρὸν Ἀντωνίνου ἐπὶ ἡμέρας τρισὶν ἐν αὐτῷ τούτους κατέκλεισε. Τοῦ δὲ, τῶν κευθμώνων διὰ προσευχῆς τῶν Ἁγίων διαῤῥαγέντων, καὶ τοῦ στερεώματος διαλυθέντος, πλῆθος ὕδατος ἀνεδόθη, ὡς εἶναι αὐτοὺς, οὐκ εἰς διακεκαυμένον καὶ πυρφόρον, ἀλλ' εἰς δροσοβόλον χωρίον. Ἐπὶ τούτοις ἐπιτεχνᾶται κάμινον ὁ Διοκλητιανὸς χωνοειδῆ, κίοσιν ἐπιστηριζομένην. Ἔνθα βληθέντες, πέρας τῆς ἀθλήσεως, καὶ τοὺς τῆς νίκης στεφάνους ἐδέξαντο. Λέγεται δὲ, ὡς ὑποβληθέντας τῇ καμίνῳ, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐμπνέειν· καὶ ἀνελκυσθέντα τὰ σώματα αὐτῶν διὰ σιδηρῶν ὀργάνων, ἀσινῆ φανῆναι, μηδὲ μέχρι τριχὸς αὐτοὺς τῆς φλογὸς λυμηναμένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παμφίλου καὶ Καπίτωνος, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Οἱ κείμενοι γῇ, καὶ λύθρῳ πεφυρμένοι,
Ξίφος μετῆλθον, Πάμφιλος καὶ Καπίτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Σεργίου καὶ Στεφάνου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντων.

Στίχ. Ἴσων ἱδρώτων Σεργίῳ καὶ Στεφάνῳ,
Ἴσοι στέφανοι· καὶ γὰρ οὕτω τὸ πρέπον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ξένον ἀγῶνα, διηνυκότες ξένοι ὤφθητε, ὄντως φρονημάτων ἔνδοξοι τῆς σαρκός· τῶν Ἀγγέλων συμπολῖται δὲ, συγκληρονόμοι τε τοῦ Χριστοῦ μεγαλώνυμοι Μάρτυρες.

Ὑπομονῇ τε, καὶ καρτερίᾳ ἐνικήσατε, πάντων δυσμενῶν ἀθέων ἐπιβολάς· καὶ φαιδροὶ πόνοις γενόμενοι, πρὸς φέγγος ἄδυτον, μετεβιβάσθητε, Παναοίδιμοι.

Ναὸς Τριάδος, τῆς ὑπερθέου γενόμενοι, στήλας καὶ ναοὺς ἠδάφισαν ἀνδρικῶς, τῶν

Digitized by Google

ἀθέων οἱ πανεύφημοι, καὶ πρὸς οὐράνιον, λαὸν μετεβιβάσθησαν ἀγαλλόμενοι. Θεοτοκίον.

Ὡς πλατυτέρα, τῶν οὐρανῶν Ἁγνὴ ὑποδέδεξαι, Λόγον μηδαμοῦ χαρούμενον ὑπὲρ νοῦν, στενωτάτην τοὺς ὁδεύοντας, ὁδὸν πανάμωμε, πρὸς πλατυσμὸν εἰσάγοντα θείας ζωῆς.

Τοῦ Ὁσίου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μίαν φύσιν Τριάδος, μίαν θέλησιν ἔφης, μίαν ἐνέργειαν· Θεοῦ δὲ σαρκωθέντος, δύο φύσεις, θελήσεις, ἐνεργείας ἐκήρυξας· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐ θελήματα δύο, διαιρούμενα γνώμης ἐναντιότητι, ποιότητι δὲ μᾶλλον, ἀνεκήρυξας Πάτερ, φυσικῇ διαφέροντα· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στήλην ὀρθοδοξίας, τοὺς ἐνθέους σου λόγους Πάτερ κατέχοντες, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ θελήσει σέβομεν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸν τὸν σαρκωθέντα.

Δύο Πάτερ εἰδόντες, ἐνεργείας τοῦ οἴκτῳ σεσαρκωμένου Θεοῦ, δισσὰς αὐτεξουσίους, θελήσεις διδαχθέντες, ὑπὸ σοῦ ἀναμέλπομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ῥωμαλέον φρόνημα Σοφοί, ἐπιδεικνύμενοι, θηρῶν ὁρμήματα, οὐκ ἐπτοήθητε βράσματα, τῶν λεβήτων οὐκ ἐπτήξατε, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκτομὰς οὐ βασάνων ποινάς, ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἴασθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεικονίσαντες, πάθος μακάριον, ὑμῶν τοῖς πάθεσιν Ἅγιοι· καὶ καθαίρετε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε δεινὰ βοῶντες πνεύματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δυὰς ἀθλητῶν περικαλλὴς, Τριάδα ἄκτιστον, καθωμολόγησε, καὶ μυριόλεκτον ὤλεσε, πολεμίων ὄντως φάλαγγα, καὶ μυριάσι νοηταῖς συνήφθη μέλπουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ἁγία Παρθένε ἡ Θεὸν, τὸν ὑπεράγιον, ἀποκυήσασα, τὸν στεφανώσαντα χάριτι, τοὺς Ἁγίους τούτους Μάρτυρας, σῶσον ἁγίασον ἡμᾶς, προθύμως μέλποντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου. Νικηταὶ τυράννου.

Ὁλικῶς ποθήσας, τὸν ὑπερποθήσαντα γένος ἀνθρώπων, τὸν σταυρόν σου ἦρας, καὶ αὐτῷ Μακάριε συνεσταυρώθης. Εὐλογεῖτε κράζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ξενωθεὶς ἁπάσης, ἡδονῆς Μακάριε θανατηφόρου, σεαυτὸν εἰργάσω, ὅλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον θεῖον· Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπηνοῦς τυράννου, δυσσεβοῦς ὠμότητα οὐ κατεπλάγης, ἀλλ' ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινὴς ἀκλόνητος ὀρθοδοξίας· Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωηφόρον αἴγλην, ἐκ μιᾶς Θεότητος τρισυποστάτου, δεδεγμένοις ὤφθης, τοῖς ἐν σκότει ἥλιος καὶ πλανωμένοις· Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδὰμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὤφθης θυγάτηρ· τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς, τῆς χάρι-
» τός σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου,
» σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
» ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἰδοὺ ἡ φαιδρὰ καὶ φωσφόρος, καὶ πλήρης χάριτος ἡμέρα, ἔλαμψε Φωτίου τοῦ θείου, καὶ Ἀνικήτου πάντας φωτίζουσα, τοὺς ἐν αὐτῇ γεραίροντας, τὰ φωταυγῆ τούτων παθήματα.

Ὤφθητε ὡς ἄνθρακες πᾶσαν, ὕλην κακίας ἐμπιπρῶντες· ὤφθητε ὡς τίμιοι ἄρνες, ἐθελουσίως κατασφαττόμενοι, καὶ τῷ Ἀμνῷ τῷ αἴροντι, τὰς ἁμαρτίας προσαγόμενοι.

Στίγματα ὑμῶν Ἀθλοφόροι, καὶ τὰ παθήματα καὶ πόνους, καὶ τὴν ὑπὲρ νοῦν καρτερίαν, καὶ τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὴν τελείωσιν, πανευκλεῶς δοξάζοντες, σήμερον πάντες εὐφραινόμεθα.

Ἤνθησαν κοιλάσιν ὁσίως, μαρτυρικαῖς καθάπερ ῥόδα, οἱ περικαλλεῖς Ἀθλοφόροις, καὶ τὰς καρδίας εὐωδιάζουσι, τῶν εὐσεβῶν ἐν πνεύματι, δυσώδη πλάνην ἐκμειώσαντες.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἡμᾶς ἡ τεκοῦσα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον Παρθένε· ἔμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης, καὶ θυμηδίας καὶ θείας γνώσεως, τοὺς καθαρᾷ καρδίᾳ σε, εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Digitized by Google

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἔτι σου ὡς Ἄβελ, τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας, τὰ θεόπνευστα δόγματα, φωνῇ διαπρυσίῳ, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία κηρύττει, Μάξιμε παμμάκαρ καὶ παμμέγιστε.

Τέτμηται ἡ χείρ σου· γράφει δὲ θείῳ δακτύλῳ, ὡς καλάμῳ καὶ μέλανι, τετμημένῃ τῇ γλώσσῃ, τῷ σῷ αἵματι τῷ ὁσίῳ Παμμάκαρ, πίστιν ἐν καρδίαις τὴν ὀρθόδοξον.

Ἄδεται ἐν κόσμῳ, ἡ ἔνθεος παῤῥησία, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, τῆς ἐνθέου ἀγάπης· δι' ἣν Ὅσιε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, Μάξιμε ὑπέστης προθυμότατα.

Ἵστασο πρὸ βήματος, Θείου μετὰ Μαρτύρων, οἷς τοῦ ξύλου τῆς πίστεως, ἐκοινώνησας Πάτερ, καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ Δεσπότῃ, καὶ σοῦ μιμητὰς ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε, τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος, σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ,
» ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀει-
» παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
» ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου.
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὰ βάθη τῶν κριμάτων σου, ἠρεύνηται τῷ Πνεύματι· τὰ δὲ τοῦ Πνεύματος Σῶτερ, ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει, Μάξιμος ἐξηρεύνησεν, ὡς ἔνδικος φιλόσοφος, θελήσεις ἐνεργείας τε, ἀνακηρύττων σου δύο· διὸ λαμπρῶς νῦν τιμᾶται.

Τῶν Μαρτύρων. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φῶς ἡ Φωτίου τοῖς ὄχλοις, ἐγένετο μαρτυρία, τοῦ Ἀνικήτου νικῶντος ἐν ταῖς βασάνοις τὴν πλάνην, Χριστοῦ τὰς δύο γεννήσεις, θεολογούντων· οὓς εὐφημήσωμεν ἅμα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἴδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Παρῆλθεν ἡ σκιά, ἐλήλυθεν ἡ χάρις, ἐν τῷ Θαβὼρ τῷ ὄρει, Μωσῆς ἐβόα Σῶτερ, ἰδὼν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ἠλίας καὶ Μωσῆς, ἐν τῷ Θαβώρ, τῷ ὄρει, τὴν ἔξοδον ἐλάλουν, ἣν ἔμελλες πληρώσειν, ὑπὲρ ἡμῶν Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Τῆς θείας σου μορφῆς, οἱ τρεῖς τῶν Μαθητῶν σου, ὁρᾷν μὴ δυνηθέντες, τὴν ἀστραπὴν ἐν φόβῳ, Σωτὴρ εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὕψωσον εὐσεβῶν, βασιλείων τὸ κέρας, Παμβασιλεῦ οἰκτίρμον, καὶ νίκας δίδου Σῶτερ, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας.
Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται τῆς Θείας Μεταμορφώσεως ἡ Ἑορτή, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Μαξίμου Ἀκολουθία προέψαλται κατὰ τὴν χθές.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἡ παροῦσα ἡμέρα, συμψάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἅτινα καὶ προηγοῦνται.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς μεταθέσεως τοῦ Λειψάνου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Κινοῦσί σου Μάξιμε πιστοὶ τὴν κόνιν,
Δηλοῦντες, ὡς ζῇς ἐξαμείβων καὶ τόπους.

Μαξίμου ἀμφὶ τρίτην νεκρὸν δεκάτην μετάθηκαν (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀοιδίμου καὶ παμμακαρίστου Βασιλίσσης, καὶ κτιτορίσσης τῆς σεβασμίας Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ, Εἰρήνης, τῆς διὰ τοῦ Ἁγίου καὶ Ἀγγελικοῦ σχήματος μετανομασθείσης Ξένης Μοναχῆς.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

(*) Ὅρα τὸ Συναξάριον τοῦ Ἁγίου τούτου τῇ κα'. Ἰανουαρίου.

Digitized by Google

ΤΗ ΙΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλ. Στιχηρ. Προσόμοια τῶν Προεορτίων γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς ἀλαλάξωμεν, Ἑορτὴν ἐξόδιον προεξάρχοντες, καὶ ἐπιτύμβια ᾄσματα, φαιδρῶς ἐκβοήσωμεν· ἡ γὰρ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, κιβωτός τε ἡ πάγχρυσος, ἑτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνω μεταβῆναι, πρὸς παλίνζωον καὶ θείαν, μεθισαμένη λαμπρότητα.

Ἀποστόλων ὁ θίασος, παραδόξως ἀθροίσθητε, ἐκ περάτων σήμερον· ἡ γὰρ ἔμψυχος, πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος, ἀπαίρειν ἐπείγεται, πρὸς τὰ κρείττω εὐκλεῶς, συγχορεύειν βασίλεια, τῷ Υἱῷ αὐτῆς· ἧς τῇ θείᾳ κηδείᾳ ὁμοφρόνως, σὺν ταῖς ἄνω στρατηγίαις, ὕμνον ἐξόδιον ᾄσατε.

Ἱερέων ὁ σύλλογος, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες, σὺν παρθένων τάγμασι νῦν προφθάσατε, ἅπας λαός τε συνδράμετε, ᾠδὴν ἐπιτάφιον, ἀναπέμποντες ὁμοῦ· ἡ γὰρ πάντων δεσπόζουσα, μέλλει αὔριον, τὴν ψυχὴν παραθέσθαι εἰς τὰς χεῖρας, τοῦ Υἱοῦ μεθισταμένη, πρὸς αἰωνίαν κατοίκησιν.

Καὶ τοῦ Προφήτου γ΄.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὄρος προηγόρευσας, τὸ ἐμφανὲς καὶ περίοπτον, τοῦ Σωτῆρος τὸ κήρυγμα, ἐπ᾽ ἄκρων φανήσεσθαι, τῶν ὀρέων Μάκαρ τὴν ὑψηλοτάτην, θεογνωσίαν προδηλῶν· ἐφ᾽ ἣν τὰ ἔθνη πίστει συντρέχοντα, προθύμως καταφεύγουσι, καὶ τὴν ᾠδὴν ἐκδιδάσκονται, τοῦ Κυρίου καὶ σῴζονται, σωτηρίαν αἰώνιον.

Ἄρχων ἐξελεύσεται, καὶ ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, Βηθλεὲμ ἐξορμώμενος, προέφης θεσπέσιε, Προφητῶν Μιχαία, γλώσσῃ θεοπνεύστῳ, οὗ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν, τῶν τοῦ αἰῶνος εἰσὶν αἱ ἔξοδοι· τανῦν δέ σου τὴν πρόρρησιν, ἐκβεβηκυῖαν θεώμενοι, διὰ σοῦ τὸν λαλήσαντα, θεοφρόνως δοξάζομεν.

Θρόνῳ παριστάμενος, Θεοῦ Προφῆτα σεβάσμιε, καὶ χαρᾶς ἀξιούμενος, καὶ δόξαν θεώμενος, καὶ τρυφῆς ἐνθέου, θείως ἀπολαύων, καὶ χαρμονῆς πνευματικῆς, καὶ εὐφροσύνης ἀναπιμπλάμενος, τοὺς πίστει νῦν τὴν μνήμην σου, ἐπιτελοῦντας ἐπόπτευε, πειρασμῶν ἐκλυτρούμενος, ταῖς ἀπαύστοις πρεσβείαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἁγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἁπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὢ θαύματος καινοῦ! ὢ τεραστίου ξένου! πῶς νέκρωσιν ὑπέστη, ἡ ζωηφόρος Κόρη, καὶ τάφῳ νῦν καλύπτεται;

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.

Πᾶσα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις χορευέτω· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, ἡ τοῦ Ἀδὰμ θυγάτηρ, πρὸς οὐρανὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Λάβε μοι κατὰ νοῦν, τὴν κλίνην τῆς Παρθένου, χοροῖς τῶν Ἀποστόλων, εὐκόσμως κυκλουμένην, ᾄδουσι τὸν ἐξόδιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἡ δι᾽ ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς ἀϊδίου οὐσίας δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσί, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχήν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος·

Ἀπολυτίκιον, Προεόρτιον.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως ἣν ἐν ὕμνοις ἀεί, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογ., Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχή, εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ καθαρά σου σκηνή, μετα-

Digitized by Google

τεθεῖσα ἐκ φθορᾶς, ἀγάλλεται Παναγία· ὅθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Λειψάνῳ σε· διὸ σὺν Ἀποστόλοις βοῶμεν· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη (*).

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογ. Κάθισμα τῆς Θεοτόκε.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Σὲ χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχήν, ὡς πλαστουργός σου καὶ Θεὸς πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον μετέστησεν· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον· καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Προεόρτιος Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Προφήτου.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Αἰνῶ γεγηθὼς τῷ Θεῷ τὴν Μητέρα. Ἰωσήφ (**).

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
» λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ᾠδὴν
» ἐπινίκιον· Ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν χώρᾳ ζώντων μεταστήσαντι, τὴν αὐτοῦ κατὰ σάρκα, Παναγίαν Μητέρα τὴν ἄχραντον.

Ἵνα τὸ κάλλος βλέπῃς, καὶ καταπολαύῃς, ὡραιότητος, τοῦ Υἱοῦ σου Παρθένε, πρὸς αὐτὸν μεταστᾶσα ἀνέδραμες.

Νέκρωσιν πῶς ὑπέστης, ἡ τὸν νεκρωτὴν Ἅδου κυήσασα, καὶ νεκροῖς τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ τὴν ζωὴν χαρισάμενον;

Ὤφθης καθαρωτέρα, πάντων τὸν καθαίροντα κυήσασα, ἁμαρτίας Παρθένε· διὰ τοῦτό σε πίστει δοξάζομεν.

Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ὡς χρησμολέκτην τὸν Μιχαίαν αἰνέσω.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὡς ἔσοπτρον ὄντως εἰλικρινές, Θεοῦ καὶ τῶν θείων, χρηματίζων τῷ Πλαστουργῷ, παρίστασαι Μάκαρ, ὃν δυσώπει, κινδύνων σῶσαι τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Συνέσεως πλήρης πνευματικῆς, ὑπάρχων Μιχαία, καὶ σοφίας παρὰ Θεοῦ, τὴν τῶν ἐσομένων ἐμυήθης, ὡς καθαρὸς γνῶσιν πανάριστε.

Χρησμοὺς ἐκτιθέμενος εὐσεβῶς, τὸν Κύριον ἔφης, οὐρανόθεν ἐπὶ τῆς γῆς, φανῆναι Παμμάκαρ διαγράφων, τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ φανέρωσιν. Θεοτοκίον.

Ῥυόμενος ὤφθη ἐπὶ τῆς γῆς, τοὺς πρὶν αἰχμαλώτους, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σαρκὸς ἐν προσλήψει Θεομῆτορ, ὁ πρὸ αἰώνων γνωριζόμενος.

Προεόρτιος. Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Γῆ καὶ τὰ οὐράνια, τῇ Μεταστάσει σου χαίρουσι, Μήτηρ Θεοῦ, διὰ σοῦ τυχόντα, παραδόξου ἑνώσεως.

Ἔχαιρον οὐράνιοι, ὑποδεχόμενοι Ἄγγελοι, σὲ ἀπὸ γῆς, ἀναφερομένην, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Γέγονε παράδοξος, ὥσπερ ἡ κύησις Ἄχραντε, σοῦ ἀληθῶς, οὕτω καὶ ἡ θεία, καὶ σεπτή σου Μετάστασις.

Ἤρθης πρὸς σκηνώματα, τὰ ἐπουράνια πάναγνε, οὖσα Θεοῦ, ἄχραντε Παρθένε, καθαρώτατον τέμενος.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός. Εἱρμός.

Ἡ σὴ γλῶσσα κάλαμος, τοῦ θείου Πνεύματος γέγονε, δι' ἧς ἡμῖν, τὴν τῶν ἐσομένων ἐφανέρωσας ἔκβασιν.

Σὺ τὸν προαιώνιον, σάρκα γενόμενον ἔδειξας, ἐν Βηθλεέμ, ἄρχοντα τῶν ὅλων, καὶ Σωτῆρα ἡγούμενον.

Μύστης ἀκριβέστατος, τῶν ὑπὲρ νοῦν ἡμῖν γέγονας, προφητικοῖς, ἔνδοξε Προφῆτα, φωτισμοῖς αὐγαζόμενος. Θεοτοκίον.

Ὄρος ἐμφανέστατον, σὺ ἐχρημάτισας Πάναγνε, οὗ ἐπιβάς, Κύριος ἐφάνη· ἐφ' ὃν νῦν καταφεύγομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Σὲ δοχεῖον εὑροῦσα ἁγνὸν καὶ ἄμωμον, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ τὰ μέλλοντα σαφῶς, ὡς ἐνεστῶτα εἰπεῖν, τὴν σὴν διήγειρε ψυχήν, Προφῆτα κῆρυξ τοῦ Χριστοῦ· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, σοῦ ἐπαξίως μνήμην τὴν ἔνδοξον.

(*) Τὸ Κάθισμα τοῦτο οὕτω διορθοῦται ὑπὸ τοῦ τῶν Μηναίων διορθωτοῦ.
Ἀπὸ τοῦ σκήνους σου, τὴν ἱερὰν σου ψυχήν· ἀπὸ τοῦ τάφου δέ, τὴν καθαράν σου σκηνήν, παραλαβὼν ὁ σὸς Υἱός, μετέστησε Θεοτόκε, εἰς τὰ ἐπουράνια, ἀποδοὺς τὰ ἐπίχειρα, τοῖς ἀποτολμήσασι περιτρέψαι σεν σκίμποδα· ὃν τοὺς ἐν πίστει ἀσπαζομένους, σῶζε πανάχραντε πρεσβείαις σου.

(**) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα Προεόρτιον, πρὸς τό, Ἵππον καὶ ἀναβάτην, φέροντα Ἀκροστιχίδα· Τῆς Θεοτόκου Κοίμησιν ἐξᾴδω λέγων. Ἔστιν ὅμως ἀνώνυμος, καὶ κακόζηλος ὅλος, ὡς καὶ αὐτὴ ἔτι ἡ ἀκροστιχίς.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.
Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὰ προεόρτια τῆς Μεταστάσεως, πανηγυρίζοντες τῆς Θεομήτορος, ἀγαλλιώμενοι φαιδρῶς, πρὸς αὐτὴν ἀνακράξωμεν· Χαῖρε ἡ ἀπαίρουσα, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· χαῖρε ἡ τὰ πέρατα, τῇ Κοιμήσει ζωώσασα· διὸ νῦν μεταβαίνουσα μέμνησο, τῷ κόσμῳ, ἡ Κεχαριτωμένη.

Προεόρτιος. Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θάμβος εἶχε καὶ ἔκστασις, τοὺς τοῦ Λόγου μύστας ὁρῶντας Ἄχραντε, σὲ νεκρὰν οὖσαν καὶ ἄφωνον, τῆς ζωῆς Μητέρα χρηματίζουσαν.

Ὢ κηδείας! ὢ χάριτος! ὢ τῆς ὑπὲρ λόγον τότε ὑμνήσεως! ἣν προσῆγον οἱ θεόφρονες, σὲ περιεστῶτες Παμμακάριστε.

Σὺ χωρίον εὐρύχωρον, γέγονας τοῦ Λόγου· ὅθεν μετῆρέ σε, πρὸς εὐρύχωρον καὶ ἅγιον, Θεοτόκε λῆξιν καὶ αἰώνιον.

Τὴν ἁγίαν σου Κοίμησιν, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι μακαρίζουσι· πάντων πέλεις γὰρ Βασίλισσα, Βασιλέα πάντων ἡ κυήσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Λαμπηδόσι τῆς ἄνωθεν, θείας ἐπιπνοίας καταυγαζόμενος, τὰ ἐσόμενα ἐμήνυσας, ὡς παρόντα βλέπων Ἀξιάγαστε.

Ἐκ Σιὼν ἐξελήλυθε, νόμος ὡς προέφης Θεόμακάριστε, καὶ διέδραμε τὰ πέρατα, τοῦ Χριστοῦ ὁ λόγος κηρυττόμενος.

Κυριεύει ἐπέφανεν, οἴκου Ἰακὼβ τῶν ὅλων ὁ Κύριος, καὶ ἐν δόξῃ τοῦ ὀνόματος, ὡς ποιμὴν ποιμαίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδὰμ ἡ ἀπόγονος, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ καὶ Κτίστου πεπίστευται· σάρκα τοῦτον γὰρ γενόμενον, ἐξ αὐτῆς ἀφράστως ἀπεκύησεν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὁ τάφος σου κηρύττει Πανάμωμε, τὴν ταφήν σου, καὶ τὴν μετὰ σώματος, πρὸς οὐρανοὺς νῦν Μετάστασιν.

Ὑμνήσατε παρθένοι δοξάσατε, νεανίσκοι, πρεσβῦται καὶ ἄρχοντες, τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν.

Θανοῦσα ἀθανάτους μετέβης, πρὸς κατοικίας, ἐχθρὸν θανατώσασα, τῷ τοκετῷ σου Πανάμωμε.

Ἐκύκλουν θεολήπτων ἀνδρῶν σε, χοροστασίαι, ἐξαισίοις ῥήμασιν, ὑμνολογοῦντές σε Δέσποινα. Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Ἠγάπησας ὀπίσω πορεύεσθαι, τοῦ Κυρίου, ἑτοίμους γενόμενος, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ Πάνσοφε.

Νενόηκας τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι, σωτηρίαν, ἅπασι ταῖς ἔθνεσιν, ἐξ Ἰουδαίων Θεσπέσιε.

Τὴν χάριν θεωρῶν προεκήρυξας, Θεοφάντορ, ἐφ' ἣν καταφεύξονται, ἐθνῶν ἀγέλαι σωζόμενοι. Θεοτοκίον.

Ὁ τόπος τοῦ Κυρίου σὺ πέφηνας, Θεομῆτορ, ἐξ οὗ ἐκπεπόρευται, τὸν κόσμον πλάνης ῥυσάμενος.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὁ οἶκος τὸν τοῦ παντὸς συνοχέα, ὁ χωρήσας μεταβαίνει οἰκῆσαι, πρὸς οὐρανούς, οὐρανὸς δεδειγμένος, Χριστοῦ καὶ θρόνος, καὶ μέγα παλάτιον, ἡ πάναγνος Περιστερά· ἧς τὴν θείαν ὑμνήσωμεν Κοίμησιν.

Ὑπόπτεροι ἐν νεφέλαις ἀρθέντες, ἀετοὶ ὡς ὑψιπέται τοῦ Λόγου, Γεθσημανῇ, συνελθόντες Παρθένε, σὲ ἐπεφώνουν ἀπαίρειν τὴν μέλλουσαν, πανύμνητε πρὸς οὐρανόν· οὓς ὡς τέκνα Υἱοῦ σου ηὐλόγησας.

Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα πέλει, κοσμικῶν ἀπὸ κοιλάδων; τίς αὕτη, ἡ προπομπή, καὶ προπόρευσις ξένη; τί τὸ ὁρώμενον μέγα μυστήριον; Ἡ πάντων ἐστὶ Βασιλίς, καὶ Κυρία καὶ δόξα καὶ καύχημα.

Ἠλάλαζεν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, καὶ δακρύων ἐπληρώθη ἡνίκα, σοῦ τὴν ψυχήν, τὴν ἁγίαν λιποῦσαν, τὸ θεοδόχον τεθέαται σκήνωμα· καὶ ὕμνησε θεοπρεπῶς, σοῦ τὴν θείαν Πανάμωμε Κοίμησιν.

Τοῦ Προφήτου. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Νόμων ἀντεχόμενος Θεοῦ, διήλεγξας ἅπαντας, τοὺς παραβαίνοντας, τὴν τοῦ νόμου φυλακὴν Παναοίδιμε.

Μιχαία τὸ θεῖον καὶ σεπτόν, τοῦ Πνεύματος ὄργανον, ταῖς ἱκεσίαις σου, ἐκ κινδύνων τοὺς πιστοὺς διαφύλαξον. Θεοτοκίον.

Ἰούδα τὸν οἶκον ἐμφανῆ, Παρθένε πεποίηκας, τὸν ἀνατείλαντα, ἐξ ἁγίας σου γαστρὸς φανερώσασα. Ὁ Εἱρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον Προεόρτιον.
Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη, τῷ ἀΰλῳ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα. Ὁ Οἶκος.

Νῦν εὐφραινέσθω οὐρανός, σκιρτάτω πᾶσα κτίσις· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος ἀπὸ τῆς γῆς

Digitized by Google

ἀπαίρει, καὶ πρὸς Παράδεισον μολεῖ· πᾶσι σωτηρία ἐπεφάνη ἐκ Θεοῦ, πρεσβεύουσα καὶ σκέπουσα. Διὸ καὶ Ἀποστόλων ἐπέδραμε πᾶσα ἡ χορεία, ἐκ περάτων ἀθροισθεῖσα· νεφέλαι γὰρ ἐφάνησαν ἄφνω ἁρπάσασαι αὐτοὺς· ἐπέστησαν ἅμα τῇ Μητρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ ἀνεβόων· Χαῖρε Θησαυρὲ τοῦ Μάννα τῆς διαθήκης. Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

Στίχοι.

Ἐκ γῆς μὲν ἤρθην, εἶδε καὶ πόλον φθάσω,
Χάριν Μιχαίας, εἴσομαί σοι τῷ ξύλῳ.

Μιχαίας δεκάτη ξύλῳ ἤρθη ἠδὲ τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν υἱὸς Ἰωρὰμ, γεννηθεὶς ἐν Μωραθῇ, ἐκ φυλῆς Ἐφραῒμ, καὶ προεφήτευσεν ἔτη πδ'. Προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη χϛ'. καὶ πολλὰ ποιήσας Ἀχαὰβ τῷ Βασιλεῖ Ἰούδα, ὑπὸ Ἰωρὰμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀναιρεῖται κρεμασθεὶς, ὅτι ἤλεγχεν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς ἀσεβείαις αὐτοῦ, καὶ τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν Μωραθῇ, ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ μόνος, σύνεγγυς τοῦ πολυανδρίου Ἐνακείμ· καὶ ἔστιν ὁ τάφος αὐτοῦ γινωσκόμενος (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μαρκέλλου, Ἐπισκόπου Ἀπαμείας.

Στίχ. Κνίσσαις νοηταῖς τὸν Θεὸν καθηδύνας,
Καὶ σαρκὸς αὐτὸν ἡδύνεις κνίσσῃ Πάτερ.

Οὗτος γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Βασιλέως, ἐκ τῆς Κυπρίων ὁρμώμενος νήσου· ἐν ᾗ, κοσμικὴν πράξας ἀρχὴν, καὶ τὴν διοίκησιν αὐτῆς πιστευθεὶς πάντας ἐξέπληξεν, εὐσεβείᾳ καὶ ἀκριβείᾳ περὶ τὰ πράγματα χρώμενος. Εἰς δὲ τὴν Ἱεραρχικὴν τάξιν μεταβὰς, καὶ Ἀπαμείας τῆς κατὰ Συρίαν Ἐπίσκοπος καταστὰς, πρός τε τὰ ἄλλα δικαίως ἐπολιτεύσατο καὶ ὁσίως, καὶ δὴ καὶ θερμὸς τῆς κατὰ Χριστὸν πίστεως γέγονε ζηλωτὴς, Ἐκκλησίας τε εἰς δόξαν Θεοῦ συνιστῶν, καὶ ναοὺς εἰδωλικοὺς καθαιρῶν. Ὧν ἕνα μὴ συγχωροῦντος αὐτῷ τοῦ ἐν αὐτῷ δαίμονος κατακαῆναι, ἢ μηχαναῖς τισὶ καταβληθῆναι, ὃς ἐλέγετο τοῦ Διὸς, λαβὼν ὕδωρ ὁ Ἅγιος, καὶ εὐλογήσας, καὶ τοῖς στοιβασθεῖσι ξύλοις ἐπιῤῥάνας, ἀναφθῆναι καὶ κατακαῆναι πεποίηκε. Συσχεθεὶς δὲ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ εἰς πῦρ βληθεὶς, τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἠνέγκατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εἰς τὸ παλάτιον ἀνακομιδῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Στίχ. Λόγους ἀνάψας, ἀντὶ φαιδρῶν λαμπάδων,
Σταυρὸν προπέμπω τῶν ἀνακτόρων ἔσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Οὐρσικίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ Βασιλέως, ἐκ πόλεως Σιβεντοῦ, τοῦ τῶν ἄνω Ἰλλυριῶν, στρατιώτης τὴν τάξιν, καὶ ἐπὶ τὴν τοῦ Τριβούνου ἀξίαν ἤδη προκόψας. Διαβάλλεται οὖν πρὸς τὸν Βασιλέα Μαξιμιανὸν, ὃς Ἀριστείδῃ τῷ Ἐπάρχῳ τὸν Ἅγιον ἐξετασθησόμενον δίδωκε· παρ' οὗ βουνεύροις κατὰ τῶν νώτων καὶ τῶν πλευρῶν σφοδρῶς αἰκίζεται· εἶτα, λίνοις ἐλαίῳ διαβρόχοις περιειλισθεὶς τὰς χεῖρας, καὶ θείῳ καὶ ῥητίνῃ ἐπιπασθεὶς ὑφάπτεται. Ἔνθα τοῦ Ἁγίου δίκαια πάσχειν τὰς χεῖρας αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι τὸν τύραννον ἀπολλύμενον κάκιστα διεσώσατο· ἐπεὶ παρά τινος Τερτυλλιανοῦ ἐμέμφθη ὁ τύραννος, ὡς ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην γενόμενος, ὕδωρ τε ἐπιχέαις κατὰ τῶν χειρῶν τοῦ Ἁγίου, καὶ τὴν φλόγα σβέσαι προσέταξεν. Ὀλβιανὸς δέ τις οὕτω καλούμενος, Ἕλλην, ὀργισθεὶς, σὺν ταράχῳ ἀπὸ τοῦ Πραιτωρίου ἐξῆλθεν· ἐς οἴκαδε γενόμενος, ὑπὸ σκορπίου πληγεὶς, σὺν ὀδύνῃ κακῶς τὴν ψυχὴν ἀπέῤῥηξεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Οὐρσίκιος δέχεται τὴν ἀπόφασιν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, Οὐάλεντος, τοῦ διαβαλόντος αὐτὸν, σπασαμένου τὸ ξίφος, καὶ τρίτον ἐνέγκαντος κατ' αὐτοῦ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόμους τῆς φύσεως λαβοῦσα, τῇ κυήσει σου τῷ ἀνθρωπίνῳ νόμῳ, θνήσκεις μόνη Ἁγνὴ, ζωώσασα τοὺς πάλαι, νενεκρωμένους ἄχραντε, ζωηφόρῳ τοκετῷ σου.

Μένει κενὸς ὁ θεῖος τάφος, σοῦ τοῦ σώματος, τῆς χάριτος δὲ πλήρης· ποταμοὺς γὰρ ἡμῖν, πηγάζει ἰαμάτων, καὶ ἀποπαύει ῥεύματα, Παναγία Θεοτόκε.

Ἤρθη τὸ σῶμα μὲν τοῦ τάφου, παραμένει δὲ ἡμῖν ἡ εὐλογία, σοῦ Παρθένε ἁγνὴ, τυφλοὺς φωταγωγοῦσα, καὶ σοῦ τὸ εὐσυμπάθητον, ὑπεμφαίνουσα πλουσίως.

Τόμε καινὲ ἐν ᾧ ὁ Λόγος, ἀναγέγραπται συνόδῳ ξενωτάτῃ, βίβλῳ πάντας ζωῆς, ἱκέτευε γραφῆναι, τοὺς τὴν σεπτήν σου Κοίμησιν, καὶ παράδοξον ὑμνοῦντας.

Τοῦ Προφήτου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Χρησιμώτατος ὤφθης, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων καὶ δραστικώτατος, τὸ θράσος τῶν κρατούντων, ἐλέγχων καὶ διδάσκων, καὶ βοῶν Ἀξιάγαστε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπαστράπτων ἀκτῖσι, πολιτείας ἐνθέου καὶ καθαρότητος. Προφήτης ἀνεδείχθης, τῆς θείας ἐμφανείας, ἀναμέλπων Μακάριε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἰσουργὸς τῷ τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος καὶ συναΐδιος, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, Πατρὸς τῇ εὐδοκίᾳ, πλαστουργεῖται ὡς ἄνθρωπος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Προεόρτιος. Ὠδὴ η'. Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες.

Ἐκ τῶν περάτων ἐλθόντες οἱ περάτων, φωτοειδέστατοι στύλοι, πρὸς τὴν Σιὼν πα-

(*) Ὅρα ἐν τῷ Μ. Ὡρολογίῳ τίς ἦν, καὶ πότε ἤκμασεν ὁ Μιχαίας οὗτος.

Digitized by Google

ρεγένοντο, πέρας βίου λαβοῦσαν, κηδεῦσαί σε Ἄχραντε.

Ῥητορευόντων οὐ σθένει πᾶσα γλῶσσα, οὐδὲ Ἀγγέλων ἀξίως, ἀνευφημῆσαί σε τάγματα· ἀσυγκρίτως γὰρ πάντων, ὑπέρκεισαι Δέσποινα.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, αἱ νεφέλαι, ἐν τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, δικαιοσύνην ῥανάτωσαν, τῆς Παρθένου τιμῶσαι, τὴν θείαν Μετάστασιν.

Θεοτοκίον.

Ἴδε ὁ θρόνος Κυρίου ὑπερέχων, τὰ Χερουβὶμ καὶ τοὺς θρόνους, γῆθεν ὑψοῦται τεθήσεσθαι, εἰς βασίλεια θεῖα, ἡ μόνη παναμώμος.

Τοῦ Προφήτου. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ἀπ' ἀρχῆς ὑπάρχων ἐξ αἰῶνος, τοῦ Θεοῦ ὁ Λόγος ἐπεφάνη, λυτρούμενος τοὺς ἐξ Ἀδάμ, Μιχαίας ὡς προέφη, τὸν Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νοερῶς μυούμενος ἐβόας· Θελητὴς ἐλέους ὁ Δεσπότης, ὡς εὔσπλαγχνος μετανοῶν, ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις, τῶν πίστει μελῳδούντων, καὶ ὑπερυψούντων αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀστραπῆς ὡς φέγγος ἀπεφάνθης, τοῦ Θεοῦ τὴν αἴγλην δεδεγμένος, ὡς ἔσοπτρον διαφανὲς γενόμενος Μιχαία, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰσχυρὰν παράκλησιν Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα κεκτημένοι, κρατοῦμεν ἀποστολικῶς, σεπτῆς ὁμολογίας, ὡς Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
» λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
» τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
» τὸν Κύριον ἀνύμνουν, καὶ ἐδοξολόγουν, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὡς πάντων φαιδροτέρα, τῶν ἐπουρανίων, τοὺς ὑμνητὰς τῆς φαιδρᾶς σου Κοιμήσεως, τῶν σῶν χαίρων τῷ φέγγει φαίδρυνον φώτισον.

Σκιρτήσατε καρδίαι, πάντων εὐσεβούντων, ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς μόνης Θεόπαιδος, τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ ταύτης σωζόμεναι.

Ἡ γῆ πανηγυρίζει, Ἄγγελοι σκιρτῶσιν, ἀγαλλῶνται δὲ πάντες οἱ Δίκαιοι, ἐν τῇ Κοιμήσει σου Κόρη ὑμνολογοῦντές σε.

Φιλάγαθε Παρθένε, ῥᾶνον ἐπὶ πάντας, τὰ ἀγαθά σου ἐλέη, καὶ σῶσον ἡμᾶς ἡ τὸν πανάγαθον Λόγον ἀποκυήσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Νοΐ τῷ ἀκηράτῳ, καὶ καθαρωτάτῳ, μαρμαρυγαῖς εὐσεβείαις λαμπόμενος, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύων ἀεὶ παρίστασαι.

Ἐπέστη ἡ φωσφόρος, μνήμη σου Προφῆτα, προφητικῶν χαρισμάτων ἀνάπλεως, καὶ ποταμοὺς μετανοίας ἀναπηγάζουσα.

Σωτῆρα τὸν τοῦ κόσμου, παραγεγονότα, κατὰ τὴν σὴν προφητείαν θεώμενος, τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐφροσύνης Μάκαρ ἀπόλαυε. Θεοτοκίον.

Ὡς πάντων ὑπερτέρα, καὶ καθαρωτέρα, τὸν μολυσμὸν τῆς ψυχῆς μου καθάρισον, ὁ τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν ὑπεράγαθον. Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν ἀ-
» σωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προφήτου.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Προσφόρως ἐξελεύσεται, ἄρχων τε καὶ ἡγούμενος, ὃς ποιμανεῖ ἐν εἰρήνῃ, λαὸν αὐτοῦ σὺ προέφης, Θεοῦ Προφῆτα Μιχαία, Βηθλεὲμ ἐξορμώμενος, οὗ ἀληθῶς αἱ ἔξοδοι, ἐξ ἡμερῶν τοῦ αἰῶνος· δι' οὗ ἐσώθημεν πάντες.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως, τὴν μνήμην τὴν ὑπέρλαμπρον, πανηγυρίζοντες πόθῳ ἐξάδομεν Θεοτόκε· σὺ δὲ ὡς Μήτηρ ἄχραντε, πρὸς τὸν Υἱὸν ἀπαίρουσα, ἐν δόξῃ σου καὶ Κύριον, Χριστιανῶν ὑπερεύχου, τῶν πίστει σε ἀνυμνούντων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Προεορτίων.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμῳ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένων, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν.

Ἤθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Δέσποινα ἀγαθή, τὰς ἁγίας σου χεῖρας πρὸς τὸν Υἱόν σου ἆρον, τὸν φιλόψυχον πλάσιν, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ παροῦσα Ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου τύχῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς ϛ΄. Δόξα, καὶ νῦν. Θεαρχίῳ νεύματι. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον ἅπαξ, καὶ τῆς Ἑορτῆς δίς· καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Τό, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς — Ἡ συνήθης Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς Θεοτόκου, Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου. Εἰς τὰ Καθίσματα, Ἀναστάσιμα δύο, καὶ ἓν τῆς Ἑορτῆς. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν β΄. Στιχολογίαν· τὸ δὲ γ΄. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὸν Πολυέλεον, ψάλλεται δίς. Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται, ἀλλ' εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἤχου. Προκείμενον, Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν΄. χῦμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄. Ὅτε ἡ μετάστασις. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ΄. Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοὴ τῆς Ἑορτῆς χῦμα. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Πεποικιλμένη. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς ἡ θ΄. Ὠδὴ τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ΄. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, κτλ. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος β΄. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χείλεσι, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκον; τὴν τιμιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ ἁγιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβὶμ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων· τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατῴκησεν ὁ Ὕψιστος· τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· τοῦ Θεοῦ ἁγίασμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Τίνα τὰ φοβερὰ ᾄσματα, ἃ προσῆξάν σοι τότε Παρθένε; κύκλῳ τῆς σῆς κλίνης ἱστάμενοι, πάντες οἱ τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι, καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες· Ἀπαίρει, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον· ὑψοῦται, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος· πύλαι ἐπάρθητε ὅπως, τοῦ Θεοῦ ἡ πύλη, ἐν πολλῇ εἰσέλθῃ χαρᾷ, τῷ κόσμῳ ἀπαύστως, αἰτουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα Πνευματικὰ ᾄσματα, νῦν προσάξωμέν σοι Παναγία! τῇ γὰρ ἀθανάτῳ Κοιμήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἡγίασας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης, τὸ κάλλος, κατανοεῖν τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τούτῳ, οἷά περ Μήτηρ συναγάλλεσθαι, Ἀγγελικῶν σε ταγμάτων, δορυφορησάντων ἁγνή, καὶ ψυχῶν Δικαίων· μεθ' ὧν αἴτησαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς ἀϊδίου οὐσίας δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσί, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχήν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμῳ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν.

Ἤθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Δέσποινα ἀγαθή, τὰς ἁγίας σου χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἆρον, τὸν φιλόψυχον πλάστην, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτίκιον. Ἐν τῇ Γεννήσει.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ, τὴν α΄. στάσιν.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Digitized by Google

Ἦχος ά. Αὐτόμελον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλίμαξ πρὸς οὐρανὸν, ὁ τάφος γίνεται. Εὐφραίνου Γεθσημανῆ, τῆς Θεοτόκου τὸ ἅγιον τέμενος. Βοήσωμεν οἱ πιστοὶ, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι ταξίαρχον· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων ἁγνή! τοῦ Ὑψίστου θρόνος, ἀνεδείχθης Δέσποινα, καὶ γῆθεν πρὸς οὐρανὸν, μετέστης σήμερον. Ἡ δόξα σου εὐπρεπὴς, θεοφεγγέσιν ἐκλάμπουσα χάριτι. Παρθένοι σὺν τῇ Μητρὶ, τοῦ Βασιλέως πρὸς ὕψος ἐπάρθητε. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν σὴν δοξάζουσι Κοίμησιν, Ἐξουσίαι Θρόνοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Χερουβὶμ, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ. Ἀγάλλονται γηγενεῖς, ἐπὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ κοσμούμενοι. Προσπίπτουσι βασιλεῖς, σὺν Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις καὶ μέλπουσι. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ά.

Θεαρχίῳ νεύματι, πάντοθεν οἱ θεοφόροι Ἀπόστολοι, ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι.

Ἦχος πλ. ά. Καταλαβόντες τὸ πανάχραντον, καὶ ζωαρχικόν σου σκῆνος, ἐξόχως ἠσπάζοντο.

Ἦχος β'. Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν οὐρανῶν Δυνάμεις, σὺν τῷ οἰκείῳ Δεσπότῃ παραγενόμεναι.

Ἦχος πλ. β'. Τὸ θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέστατον σῶμα προπέμπουσι, τῷ δέει κρατούμεναι· ὑπερκοσμίως δὲ προῳχοντο, καὶ ἀοράτως ἐβόων, ταῖς ἀνωτέραις ταξιαρχίαις· Ἰδοὺ ἡ παντάνασσα Θεόπαις παραγέγονεν.

Ἦχος γ'. Ἄρατε πύλας, καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε, τὴν τοῦ ἀεννάτου φωτὸς Μητέρα.

Ἦχος βαρύς. Διὰ ταύτης γὰρ ἡ παγγενὴς τῶν βροτῶν σωτηρία γέγονεν· ἣ ἀτενίζειν οὐκ ἰσχύομεν, καὶ ταύτῃ ἄξιον γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον.

Ἦχος δ'. Ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον, ὑπερέχει πᾶσαν ἔννοιαν.

Ἦχος πλ. δ'. Διὸ ἄχραντε Θεοτόκε, ἀεὶ σὺν ζωηφόρῳ Βασιλεῖ, καὶ τόκῳ ζῶσα, πρέσβευε διηνεκῶς, περιφρουρῆσαι καὶ σῶσαι, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεολαίαν σου· τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα.

Ἦχος ά. Εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου, Κεφ. κη'. 10.
καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαῤῥὰν, καὶ ἀπήντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς· καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βοῤῥᾶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπερματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ, διαφυλάσσων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἐὰν πορευθῇς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἢ οἶκος Θεοῦ· καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέ- Κεφ. μγ'. 27.
κεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁ- Κεφ.
δὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς μδ'. 1.
βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτὴν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με

Digitized by Google

κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βοῤῥᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. θ΄. 1. Ἡ Σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφὸν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Ἔπρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διό περ πάντοθεν, θείᾳ δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιὼν κατελάμβανον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ· ἣν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν, ὡς πρεσβεύουσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς ἀϊδίου οὐσίας δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχήν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦ τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου.

Ἡ πανάμωμος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός· ἡ Θεῷ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἑνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται· ἣν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἡ λαμπὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς, ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ΄. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος μακαρίσωμεν· ἐν χερσὶ γὰρ τοῦ Υἱοῦ, τὴν ψυχὴν τὴν ἄμωμον ἐναπέθετο· ὅθεν τῇ Ἁγίᾳ Κοιμήσει αὐτῆς, ὁ κόσμος ἀνεζωοποιήθη, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἑορτάζων φαιδρῶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄. Θεοφάνους.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορείαν στησώμεθα· δεῦτε καταστέψωμεν ᾄσμασι τὴν Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Σήμερον γὰρ οὐρανὸς ἐφαπλοῖ τοὺς κόλπους, δεχόμενος τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον· καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδιδοῦσα, τὴν εὐλογίαν στολίζεται καὶ εὐπρέπειαν. Ἄγγελοι χοροστατοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μεθισταμένης, τῆς τεκούσης τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι· Συγγενοῦς οἰκειότητος μὴ ἐπιλάθῃ Δέσποινα, τῶν πιστῶς ἑορταζόντων, τὴν παναγίαν σου Κοίμησιν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἄσατε λαοὶ, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ᾄσατε· σήμερον γὰρ τὴν ὁλόφωτον ψυχὴν αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας, τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος ἄνευ σπορᾶς, παρατίθησιν· ᾧ καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος δ΄.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὴν **Παναγίαν** Παρθένον ἁγνὴν, ἐξ ἧς ἀῤῥήτως προῆλθε, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, κράζοντες καὶ λέγοντες· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί· Μακαρία ἡ γαστὴρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. Αὐτοῦ ταῖς ἁγίαις χερσὶ τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε ἄχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἁγνὴ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς

μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἁπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Δαυϊτικὴν ᾠδὴν σήμερον λαοὶ, ᾄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἀπενεχθήσονται, φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει. Ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυῒδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότου, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατέθειται· ἣν ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀνυμνοῦντες, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ὅτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης, Πέτρος τε ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ θεῖος τῶν Ἀποστόλων χορὸς, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις, ὑμνολογοῦντες, τὸ θεῖον καὶ ἐξαίσιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον· καὶ τὸ ζωαρχικὸν, καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε. Ὕπερθεν δὲ αἱ πανάγιαι, καὶ πρεσβύταται τῶν Ἀγγέλων Δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυφυῖαι ἀλλήλαις ἔλεγον· Ἄρατε ὑμῶν τὰς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητήν· δοξολογίας τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διό περ καὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην σου ἑορτάζοντες, ἐκβοῶμεν σοι Πανύμνητε· Χριστιανῶν τὸ κέρας ὕψωσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς· καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν. α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυῒδ, τίς ἡ παροῦσα Ἑορτή; Ἣν ἀνύμνησα φησὶν, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτὴν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἄνευ σπορᾶς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι· Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως,, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες· ἣν πίστει ἑορτάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος· ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος· θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν (*), συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἁγνεύουσα; πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Πᾶσα πνοή. Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸν Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸ Πεντηκοστάριον Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'. Βυζαντος.

Ὅτε ἡ Μετάστασις, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους ηὐτρεπίζετο, τότε οἱ Ἀπόστολοι, περικυκλοῦντες τὴν κλίνην τρόμῳ ἑώρων σε· καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκήνει, θάμψει συνείχοντο· ὁ δὲ Πέτρος σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι· Ὦ Παρθένε, ὁρῶ σε τρανῶς ἡπλωμένην ὑπτίαν, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, καὶ καταπλήττομαι,

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἀντὶ τοῦ, διπλοῦν, ἔχει, φρικτῶς.

Digitized by Google

ἐν ᾗ ἐσκήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις. Ἀλλ' ὦ ἄχραντε, ἱκέτευε ἐκτενῶς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν, τοῦ σώζεσθαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον.

Εἶτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες· ὁ α'. μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς η'. καὶ ὁ δ'. εἰς ς'. ὕστερον δὲ πάλιν οἱ Εἱρμοί.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πανηγυριζέτωσαν οἱ θεόφρονες.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

» Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ
» εὐκλεὴς Παρθένε μνήμη σου, πάντας
» συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστούς,
» ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμ-
» πάνων, τῷ σῷ, ᾄδοντας Μονογενεῖ· Ἐνδό-
» ξως ὅτι δεδόξασται.

Ἀμφεπονεῖτο ἀΰλων τάξις, οὐρανοβάμων ἐν Σιὼν τὸ θεῖον σῶμά σου· ἄφνω δὲ συῤῥεύσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ' ὧν ἄχραντε, σοῦ τὴν σεπτὴν Παρθένε μνήμην δοξάζομεν.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἦρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἁγνή, Θεὸν κυήσασα· ὅμως μιμουμένη δὲ, τὸν ποιητήν σου καὶ Υἱὸν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρῃ διαιωνίζουσα.

Κανὼν δεύτερος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ
» Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
» νηγυρίζων· καὶ ᾄσω γηθόμενος ταύτης τὴν
» Κοίμησιν.

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαριὰμ τῇ Προφήτιδι, ᾠδὴν τὴν ἐξόδιον νῦν ἀλαλάξατε· ἡ Παρθένος γάρ, καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς λῆξιν οὐράνιον διαβιβάζεται.

Ἀξίως ὡς ἔμψυχον, σὲ οὐρανὸν ὑπεδέξαντο, οὐράνια Πάναγνε θεῖα σκηνώματα· καὶ παρέστηκας, φαιδρῶς ὡραϊσμένη, ὡς νύμφη πανάμωμος τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡ δημιουργική, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἁπάν-
» των, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῆ
» ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χρι-
» στέ· μόνος γὰρ εἶ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀνα-
» παυόμενος.

Γυναῖκά σε θνητήν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες Πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικυίαις ἥπτοντο χερσί, δόξῃ ἀπαστράπτουσαν, ὡς θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι.

Ὑπέφθασε χερσί, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάδους, τομὴν ἡ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιβωτῷ, δόξῃ τῆς Θεότητος, ἐν ᾗ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχρημάτισεν.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξα σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Θνητῆς ἐξ ὀσφύος προαχθεῖσα, τῇ φύσει κατάλληλον Ἁγνή, τὴν ἔξοδον διήνυσας· τεκοῦσα δὲ τὴν ὄντως ζωήν, πρὸς τὴν ζωὴν μεθέστηκας, τὴν θείαν καὶ ἐνυπόστατον.

Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους Ἀγγέλων δὲ πληθύς, πρὸς τὴν Σιὼν ἠπείγοντο, παντοδυνάμῳ νεύματι, ἀξιοχρέως Δέσποινα, τῇ σῇ ταφῇ λειτουργήσοντες.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι εὐδόκησε· Μακάριοι ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ῥήσεις Προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρ-
» κωσιν ὑπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου σου
» Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς ἐθνῶν
» ἐξελεύσεσθαι· καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος, ἐν ἀ-
» γαλλιάσει· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάν-
» θρωπε.

Ἴδετε λαοὶ καὶ θαυμάσατε· τὸ ὄρος γὰρ τὸ ἅγιον, καὶ ἐμφανέστατον Θεοῦ, τῶν ἐπουρανίων βουνῶν, ἐφ' ὕπερθεν αἴρεται, οὐρανὸς ἐπίγειος, ἐν ἐπουρανίῳ, καὶ ἀφθάρτῳ χθονὶ οἰκιζόμενος.

Ζωῆς ἀϊδίου καὶ κρείττονος, ὁ θάνατός σου γέγονε, διαβατήριον Ἁγνή, ἐκ τῆς ἐπικήρου, πρὸς θείαν ὄντως καὶ ἄῤῥευστον, μεθιστῶν σε ἄχραντε, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν Υἱὸν καθορᾶν σου καὶ Κύριον.

Digitized by Google

Ἐπήρθησαν πύλαι οὐράνιαι, καὶ Ἄγγελοι ἀνύμνησαν, καὶ ὑπεδέξατο Χριστὸς, τὸ τῆς παρθενίας αὐτοῦ, μητρῷον κειμήλιον. Χερουβὶμ ὑπεῖξέ σοι, ἐν ἀγαλλιάσει· Σεραφὶμ δὲ δοξάζει σε χαίροντα.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑ-
» ψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακοὺμ, κατανοῶν
» ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θάμβος ἦν θεάσασθαι τὸν οὐρανὸν, τῷ Παμβασιλέως τὸν ἔμψυχον, τοὺς κενεῶνας, ὑπερχάμενον τῆς γῆς. Ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου! Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐν τῇ Μεταστάσει σου Μῆτερ Θεοῦ, τὸ εὐρυχωρότατον σῶμά σου, καὶ θεοδόχον, τῶν Ἀγγέλων στρατιαὶ, ἱερωτάταις πτέρυξι, φόβῳ καὶ χαρᾷ συνεκάλυπτον.

Εἰ ὁ ἀκατάληπτος ταύτης καρπὸς, δι' ὃν οὐρανὸς ἐχρημάτισε, ταφὴν ὑπέστη, ἑκουσίως ὡς θνητὸς, πῶς τὴν ταφὴν ἀρνήσεται, ἡ ἀπειρογάμως κυήσασα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῶν ἀρε-
» τῶν σου Χριστὲ διηγήσομαι· ἐξ ἀϊδίου
» γὰρ δόξης συναΐδιον, καὶ ἐνυπόστατον λάμ-
» ψας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς.
» τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματωθεὶς ἀνέτει-
» λας ἥλιος.

Ὡς ἐπὶ νεφέλης Παρθένε, τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος ὀχούμενος, πρὸς τὴν Σιὼν ἐκ περάτων λειτουργῆσαί σοι, τῇ νεφέλῃ τῇ κούφῃ ἠθροΐζετο, ἀφ' ἧς ὁ Ὕψιστος Θεὸς, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, δικαιοσύνης ἔλαμψεν ἥλιος.

Σαλπίγγων θεόληπτοι γλῶσσαι, τῶν Θεολόγων ἀνδρῶν εὐηχέστερον, τῇ Θεοτόκῳ ἐβόων τὸν ἐξόδιον, ἐνηχούμεναι ὕμνον τῷ Πνεύματι· Χαίροις ἀκήρατε πηγὴ, τῆς τοῦ Θεοῦ ζωαρχικῆς, καὶ σωτηρίου πάντων σαρκώσεως.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
» σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, γῆθεν
» μετέστης πρὸς αἰωνίους μονὰς, καὶ πρὸς ἀ-
» τελεύτητον ζωὴν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτη-
» ρίαν βραβεύουσα.

Κροτείτωσαν σάλπιγγες, τῶν Θεολόγων σήμερον· γλῶσσα δὲ πολύφθογγος ἀνθρώπων, νῦν εὐφημείτω· περιηχείτω ἀὴρ, ἀπείρῳ λαμπόμενος φωτί· Ἄγγελοι ὑμνείτωσαν, τῆς Παρθένου τὴν Κοίμησιν.

Τὸ σκεῦος διέπρεπε, τῆς ἐκλογῆς τοῖς ὕμνοις σοι, ὅλος ἐξιστάμενος Παρθένε, ἔκδημος, ὅλος ἱερωμένος Θεῷ, τοῖς πᾶσι θεόληπτος καὶ ὢν, ὄντως καὶ δεικνύμενος, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄλιον ποντογενὲς, κητῷον ἐντόσθιον πῦρ
» τῆς τριημέρου ταφῆς σου, τί προεικόνι-
» σμα, οὗ Ἰωνᾶς ὑποφήτης ἀναδέδεικται· σε-
» σωσμένος γὰρ ὡς καὶ προϋπέπωτο, ἀσινὴς
» ἐβόα· Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Ἄναξ ὁ πάντων Θεός· ἐν γὰρ τῷ τίκτειν Παρθένον ὥσπερ ἐφύλαξεν, οὕτως ἐν τάφῳ τὸ σῶμα διετήρησεν, ἀδιάφθορον, καὶ συνεδόξασε, θείᾳ μεταστάσει, γέρα σοι ὥσπερ Υἱὸς Μητρὶ χαριζόμενος.

Ὄντως σε ὡς φαεινὴν λυχνίαν, ἀΰλου πυρὸς, θυμιατήριον θεῖον χρύσεον ἄνθρακος, ἐν τοῖς Ἁγίων Ἁγίοις κατεσκήνωσε, στάμνον ῥάβδον τε πλάκα θεόγραφον, κιβωτὸν ἁγίαν, τράπεζαν ἄρτου ζωῆς, Παρθένε ὁ τόκος σου.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦν-
» τες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτο-
» ρος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ
» αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

Ἐκ σοῦ ζωὴ ἀνατέταλκε, τὰς κλεῖς τῆς παρθενίας μὴ λύσασα· πῶς οὖν τὸ ἄχραντον, ζωαρχικόν τε σου σκήνωμα, τῆς τοῦ θανάτου πείρας, γέγονε μέτοχον;

Ζωῆς ὑπάρξασα τέμενος, ζωῆς τῆς ἀϊδίου τετύχηκας· διὰ θανάτου γὰρ, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας, ἡ τὴν ζωὴν τεκοῦσα τὴν ἐνυπόστατον.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχισόν σου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνῆσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοὰς τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν προφορὰν, λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγὲ, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Digitized by Google

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην,
Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος.

Ζῇ ἀεὶ Θεομήτωρ, κἂν δεκάτῃ θάνε πέμπτῃ.

Ὅτε πρὸς ἑαυτὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν προσλαβεῖν εὐδόκησε τὴν ἰδίαν Μητέρα, τότε πρὸ τριῶν ἡμερῶν, δι' Ἀγγέλου αὐτῇ τὴν ἀπὸ γῆς μετάστασιν γνωρίζων, Καιρὸς, φησὶ, τὴν ἐμὴν προσλαβέσθαι Μητέρα πρὸς ἐμαυτόν. Μηδὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ θορυβηθῇς, ἀλλὰ μετ' εὐφροσύνης δέξαι τὸν λόγον, καὶ γὰρ πρὸς ἀθάνατον ἔρχῃ ζωήν. Καὶ δὴ τῷ πόθῳ τῆς πρὸς τὸν Υἱὸν μεταστάσεως, ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἄνεισι προσευξομένη μετὰ σπουδῆς (εἰώθει γὰρ συνεχῶς ἐν αὐτῷ ἀνιοῦσα προσεύχεσθαι)· ἐφ' ᾧ καί τι παράδοξον τηνικαῦτα συμβαίνει γενέσθαι· κλίνουσι γὰρ ἐξ ἑαυτῶν τὰ παρὰ τὸ ὄρος φυτὰ, καὶ ὥσπερ ἔμψυχα δοῦλα τὸ προσῆκον σέβας τῇ Δεσποίνῃ ἀποπληροῦσι. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν, ὑποστρέφει πρὸς τὴν οἰκίαν, καὶ εὐθέως ἐσείσθη ἅπασα. Αὐτὴ, δὲ πολλὰ φῶτα ποιησαμένη, καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, συγκαλεῖ τοὺς αὐτῆς συγγενεῖς τε καὶ γείτονας· σαροῖ πᾶσαν τὴν οἰκίαν· ἑτοιμάζει τὴν κλίνην, καὶ πάντα τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια. Δῆλα ποιεῖ τὰ παρὰ τοῦ Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν λαληθέντα περὶ τῆς εἰς οὐρανοὺς αὐτῆς μεταστάσεως· καὶ εἰς πίστιν τῶν λεγομένων, τὸ δοθὲν αὐτῇ βραβεῖον ὑποδεικνύει· τὸ δὲ ἦν φοίνικος κλάδος. Αἱ δὲ μετακληθεῖσαι γυναῖκες, τούτων ἀκούσασθαι, θρήνοις ἑαυτὰς σὺν δάκρυσιν ἔλουον, καὶ μετ' οἰμωγῆς ὠλοφύροντο. Ὅμως τοῦ κόπτεσθαι παυσάμεναι, μὴ ἀπορφανισθῆναι ταύτης ἱκέτευον. Ἡ δὲ οὐ μόνον αὐτὰς ἀλλὰ καὶ πάντα τὸν κόσμον, μεταστᾶσαι, περισκέπειν καὶ ἐφορᾷν διεβεβαιοῦτο· καὶ τὸ πολὺ τῆς λύπης ἀφῄρει τοῖς παραμυθητικοῖς ῥήμασι, αἷς πρὸς τοὺς περιεστῶτας ἐλάλει. Εἶτα περὶ τῶν αὐτῆς δύο χιτώνων διατάττεται, ὥς τε τὰς δύο πενιχρὰς χήρας ἀνὰ χιτῶνα λαβεῖν, αἵτινες συνήθεις αὐτῇ ἦσαν καὶ γνώριμοι, καὶ τὰ πρὸς διατροφὴν παρ' αὐτῆς ἐκομίζοντο.

Ταῦτα οὕτω διεξιούσης αὐτῆς καὶ διαταττομένης, γίνεται ἄφνω βροντῆς βιαίας ἦχος, καὶ πλείστων ἐπιστασία νεφελῶν, ἀπὸ τῶν τοῦ κόσμου περάτων τοὺς Χριστοῦ Μαθητὰς ἀθρόον τῇ οἰκίᾳ τῆς Θεομήτορος φερομένων· ἐν οἷς ἦσαν καὶ οἱ θεόσοφοι Ἱεράρχαι, Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ἱερόθεός τε ὁμοῦ, καὶ Τιμόθεος. Οἳ, ἐπεὶ ἔμαθον τὴν αἰτίαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρουσίας, τοιαῦτα πρὸς αὐτὴν διεξίασι λέγοντες· Σὲ, Δέσποινα, μένουσαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς αὐτὸν τὸν Δεσπότην ἡμῶν καὶ διδάσκαλον βλέποντες, παρεμυθούμεθα· νῦν δὲ πῶς οἴσομεν τὸ πάθος; Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου βουλῇ μεθίσταται πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, χαίρομεν τοῖς ἐπὶ σοὶ οἰκονομουμένοις. Ταῦτα λέγοντες, τοῖς δάκρυσιν ἑαυτοὺς ἔβρεχον. Ἡ δὲ πρὸς αὐτούς· Μὴ φίλοι Μαθηταὶ τοῦ ἐμοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, μὴ πένθος ἐργάσησθε τὴν ἐμὴν χαράν· ἀλλὰ τὸ ἐμὸν σῶμα, καθὼς ἐγὼ σχηματίσω τῇ κλίνῃ, κηδεύσατε.

Τούτων οὕτω πληρωθέντων, φθάνει καὶ Παῦλος ὁ θεσπέσιος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς· ὃς καὶ πεσὼν πρὸς τοὺς πόδας τῆς Θεομήτορος, προσεκύνησε· καὶ ἀνοίξας αὐτοῦ τὸ στόμα, διὰ πολλῶν ἐγκωμιάζει αὐτήν· Χαῖρε, λέγων Μήτηρ τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ ἐμοῦ κηρύγματος ἡ ὑπόθεσις. Εἰ γὰρ, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ τεθέαμαι, ἀλλὰ σὲ βλέπων, ἐκεῖνον ἐδόκουν θεωρεῖν. Εἶτα συντάσσεται πᾶσιν ἡ Παρθένος. Ἀναπίπτει ἐπὶ τῆς κλίνης. Σχηματίζει τὸ πανάχραντον αὐτῆς, ὡς ἠβουλήθη, σῶμα. Ὑπὲρ συστάσεως κόσμου, καὶ εἰρηνικῆς διαγωγῆς δεήσεις ποιεῖται. Εὐλογίας τῆς δι' αὐτῆς πληροῖ καὶ αὐτούς· καὶ οὕτως εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πνεῦμα ἀφίησι.

Ἐπὶ τούτοις ἄρχεται τῶν ἐξοδίων ὕμνων ὁ Πέτρος· αἴρουσιν οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ κλινίδιον, καὶ οἱ μὲν προάγουσι μετὰ λαμπάδων καὶ ὑμνῳδιῶν, οἱ δὲ ἑφέπονται, τὸ Θεοδόχον σῶμα πρὸς τὸ μνῆμα προπέμποντες. Τότε δὴ τότε καὶ Ἄγγελοι ὑμνοῦντες ἠκούοντο, καὶ φωναὶ τῶν ὑπερκοσμίων ταξεων τὸν ἀέρα ἐπλήρουν. Ἐφ' οἷς οἱ τῶν Ἰουδαίων Ἄρχοντες, τινὰς τοῦ ὄχλου ἀνερεθίσαντες, πείθουσι πειρᾶσαι τὴν κλίνην περιτρέψαι εἰς γῆν, ἐφ' ἣν τὸ ζωαρχικὸν ἐτέθη σῶμα, καὶ τοῦτο, καταβαλεῖν. Ἀλλ' ἤδη τοὺς τολμητὰς ἡ δίκη φθάσασα, ὀμμάτων τυφλώσει πάντα κολάζει. Ἕνα δὲ αὐτῶν καὶ χειρῶν ἀποστερεῖ ἀμφοτέρων, μανικώτερον ὁρμήσαντα, καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου σκίμποδος ἐναψάμενον· ὃς παρὰ τὴν κλίνην τὰς αὐθάδεις χεῖρας, κοπείσας τῷ ξίφει τῆς δίκης, ἀπῃωρημένας ἀφεὶς, ἔμεινεν ἐλεεινὸν θέαμα· ἕως οὗ πιστεύσας ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ θεραπείας τυχὼν, ἀποκατέστη ὡς τὸ πρότερον ὑγιής. Οὕτω καὶ τοῖς τυφλωθεῖσι, πιστεύσασι, μέρος τι τοῦ παλλίου τῆς κλίνης ἐπιτεθὲν, τὴν ἴασιν ἐδωρήσατο. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, καταλαβόντες τὸ χωρίον Γεθσημανῆ, κατέθηκαν ἐν τῷ μνήματι τὸ ζωαρχικὸν σῶμα καὶ τρεῖς ἡμέρας προσμένουσιν ἐν αὐτῷ, τῶν γινομένων ἀπαύστως φωνῶν ὑπακούοντες.

Ἐπεὶ δὲ, κατὰ θείαν οἰκονομίαν, εἷς τῶν Ἀποστόλων, ἀπολειφθεὶς τῆς κηδείας τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος, καὶ τρίτῃ παραγεγονὼς ἡμέρᾳ, ἠθύμει σφόδρα καὶ συνεχεῖτο, διὰ τὸ μὴ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιωθῆναι, ὧν ἠξιώθησαν πάντες οἱ συναπόστολοι, κοινῇ ψήφῳ, ἕνεκα τοῦ ἀπολειφθέντος Ἀποστόλου, τὸν τάφον ἤνοιξαν, οὕτω δόξαν αὐτοῖς πᾶσιν, εἰς τὸ προσκυνῆσαι καὶ αὐτὸν τὸ πανάμωμον ἐκεῖνο σκῆνος καὶ ἰδόντες ἐξέστησαν. Εὗρον γὰρ αὐτὸν κενὸν τοῦ Ἁγίου σώματος, μόνην δὲ τὴν σινδόνα φέροντα, παραμύθιον μείνασαν τοῖς λυπεῖσθαι μέλλουσι, καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς, καὶ τῆς μεταθέσεως ἀψευδὲς μαρτύριον. Καὶ γὰρ μέχρι τοῦ νῦν ὁ ἐν πέτρᾳ διαγλυφεὶς τάφος οὕτω ὁρᾶται καὶ προσκυνεῖται σώματος μένων κενὸς, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἧς ταῖς ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ, θεῖος ἔρως ἀν-
» τιταττόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε· τῷ
» θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν
» Ὁσίων τριφθόγγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος,
» μουσικοῖς ὀργάνοις ἐν μέσῳ φλογός· Ὁ δε-
» δοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτεύκτους πλάκας Μωϋσῆς, γεγραμμένας τῷ θείῳ Πνεύματι, ἐν θυμῷ συνέτριψεν· ἀλλ' ὁ τούτου Δεσπότης, τὴν τεκοῦσαν ἀσινῆ.

Digitized by Google

τοῖς οὐρανίοις φυλάξας δόμοις, νῦν εἰσῳκίσατο. Σὺν αὐτῇ σκιρτῶντες βοῶμεν Χριστῷ· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός.

Ἐν κυμβάλοις χείλεσιν ἁγνοῖς, μουσικῇ τε καρδίας φόρμιγγι, ἐν εὐήχῳ σάλπιγγι, ὑψηλῆς διανοίας, τῆς Παρθένου καὶ ἁγνῆς, ἐν τῇ εὐσήμῳ κλητῇ ἡμέρᾳ τῆς Μεταστάσεως, πρακτικαῖς κροτοῦντες βοῶμεν χερσίν· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ θεόφρων ἤθροισται λαός· τῆς γὰρ δόξης Θεοῦ τὸ σκήνωμα, ἐκ Σιὼν μεθίσταται πρὸς οὐράνιον δόμον, ἔνθα ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων, φωνὴ ἀφράστου ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ βοώντων Χριστῷ· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
» παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀ-
» πειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔ-
» ψαλλον. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύ-
» ριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι τῆς Παρθένου τε καὶ Θεομήτορος, τὴν μνήμην σέβοντες, πρεσβῦται καὶ ἄρχοντες, καὶ βασιλεῖς σὺν κριταῖς, μελῳδήσατε· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σαλπισάτωσαν τῇ σάλπιγγι τοῦ Πνεύματος, ὄρη οὐράνια· ἀγαλλιάσθωσαν νῦν, βουνοὶ, καὶ σκιρτάτωσαν θεῖοι Ἀπόστολοι· ἡ Βασίλισσα, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται, σὺν αὐτῷ ἀεὶ κρατοῦσα.

Ἡ πανίερος Μετάστασις τῆς θείας σου, καὶ ἀκηράτου Μητρὸς, τὰ ὑπερκόσμια, τῶν ἄνω Δυνάμεων, ἤθροισε τάγματα, συνευφραίνεσθαι, τοῖς ἐπὶ γῆς σοι μέλπουσιν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Φλόγα δροσίζουσαν Ὁσίους, δυσσεβεῖς δὲ
» καταφλέγουσαν, Ἄγγελος Θεοῦ ὁ παν-
» σθενὴς, ἔδειξε Παισί· ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν
» εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου,
» καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι· Τὸν
» Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι,
» καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥήμασιν εἴχοντο τῆς θείας, κιβωτοῦ τοῦ ἁγιάσματος, πᾶσα ἡ πληθὺς τῶν Θεολόγων ἐν τῇ Σιών· Πῶς νῦν ἀπαίρεις σκηνὴ κραυγάζοντες, Θεοῦ τοῦ ζῶντος; Μὴ διαλίπῃς ἐποπτεύουσα, τοὺς πίστει μέλποντας· Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅπως ὑψώσασα τὰς χεῖρας, ἐκδημοῦσα ἡ παναμώμος, χεῖρας τὰς Θεὸν ἠγκαλισμένας, σωματικῶς ἐν παῤῥησίᾳ, ὡς Μήτηρ ἔφησε πρὸς τὸν τεχθέντα· Οὓς μοι ἐκτήσω, εἰς αἰῶνας φύλαττε βοῶντας σοι· Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
» νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Τὴν μνήμην σου ἄχραντε Παρθένε, Ἀρχαί τε καὶ Ἐξουσίαι σὺν Δυνάμεσιν, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ δοξάζουσι, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ· ἀνθρώπων δὲ τὸ γένος ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ ξένως οἰκήσας Θεοτόκε, ἐν τῇ ἀχράντῳ νηδύϊ σου σαρκούμενος, οὗτος τὸ πανίερον, πνεῦμά σου δεξάμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσεν, ὡς ὀφειλέτης Υἱός· διὸ σὲ τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὢ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν θαυμάτων, τῆς ἀειπαρθένου τε καὶ Θεομήτορος! τάφον γὰρ οἰκήσασα, ἔδειξε Παράδεισον· ᾧ παρεστῶτες σήμερον, χαίροντες ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄.

Μεγαλυνάριον, ὅπερ στιχολογεῖται ἐν ἑκάστῳ τροπαρίῳ τῆς παρούσης Ὠδῆς.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ὁ Εἱρμός.

» Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι, ἐν σοὶ
» Παρθένε ἄχραντε· παρθενεύει γὰρ τό-
» κος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ
» μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶ-
» σα, σῴζοις ἀεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐν τῇ Σιὼν σκοπούμεναι, τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, γυναικείαν ψυχὴν χειριζόμενον· τῇ γὰρ ἀχράντως τεκούσῃ, υἱοπρεπῶς προσεφώνει· Δεῦρο Σεμνὴ, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ συνδοξάσθητι.

Digitized by Google

Συνέστειλε χορὸς τῶν Ἀποστόλων, τὸ Θεοδόχον Σῶμά σου, μετὰ δέους ὁρῶντες, καὶ φωνῇ λιγυρᾷ προσφθεγγόμενοι· Εἰς οὐρανίους θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐκφοιτῶσα, σώζοις ἀεί, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Κανὼν δεύτερος.

Μεγαλυνάριον στιχολογούμενον καὶ αὐτὸ ὡς τὸ ἀνωτέρω.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
» λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ,
» αὔλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πα-
» νήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
» παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Δεῦτε ἐν Σιών, τῷ θείῳ καὶ πίονι, ὄρει τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἀγαλλιασώμεθα, τὴν Θεοτόκον ἐνοπτριζόμενοι· πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείττονα, καὶ θειοτέραν σκηνήν, ὡς Μητέρα, ταύτην εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἁγίων Χριστὸς μετατίθησι.

Δεῦτε οἱ πιστοί, τῷ τάφῳ προσέλθωμεν, τῆς Θεομήτορος, καὶ περιπτυξώμεθα, καρδίας χείλη ὄμματα μέτωπα, εἰλικρινῶς προσάπτοντες· καὶ ἀρυσώμεθα, ἰαμάτων, ἄφθονα χαρίσματα, ἐκ πηγῆς ἀενάου βλυστάνοντα.

Δέχου παρ' ἡμῶν, ᾠδὴν τὴν ἐξόδιον, Μῆτερ τοῦ ζῶντος Θεοῦ· καὶ τῇ φωτοφόρῳ σου, καὶ θείᾳ ἐπισκίασον χάριτι· τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ, τὴν εἰρήνην, ἄφεσιν τοῖς μέλπουσι, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος γ'. ἐκ τρίτου.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ᾠδήν σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρὶ τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Ἐκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεῦσαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι· Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Τὴν ζωὴν ἡ κυήσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἁπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχήν σου, Παρθενομῆτορ Θεόνυμφε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μήτηρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰθεροδρόμους διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου σώματι· οἳ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, μελῳδοῦντες ἀνεβόων· Χαῖρε κεχαριτωμένη, Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Μεθ' ὧν ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.
Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.
Στίχ. γ'. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.
Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.
Δόξα, καὶ νῦν.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις

Digitized by Google

θαυμαστὸς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.
Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.
Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.
Στίχ. δ'. Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὕψιςος.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.
Δόξα, καὶ νῦν.
Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεὸς, ἑτοίμη ἡ καρδία μου.
Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.
Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;
Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.
Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαςὸς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.
Ἀπολυτίκιον· Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.
Κοντάκιον· Τὴν ἐν πρεσβείαις, κτλ.
Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως· Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, κτλ.
Κοινωνικόν· Ποτήριον σωτηρίου, κτλ.
Εἴδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙϚ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδῆς τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἤτα τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διομήδους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας Εἰκόνος τρία.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν, ἐποψόμεθά σου τὴν Εἰκόνα; ἣν τὰ τῶν Ἀγγέλων ςρατεύματα, βλέπειν ἀδεῶς ȣ δεδύνηνται, θεϊκῷ φωτὶ ἀστραπτομένην· ἀπαίρει γὰρ ἀπὸ γῆς ἀπίστων σήμερον, καὶ πόλιν πρὸς Βασιλίδα καὶ λαὸν εὐσεβῆ, ἐπιδημεῖ θείᾳ νεύσει· ἧς περ τῇ εἰσόδῳ ἐπευφραίνονται Βασιλεῖς προσπίπτοντες ταύτῃ, μετὰ φόβου Χριστὲ καὶ πίστεως.

Ποίαις οἱ χοϊκοὶ ψαύσομεν, τῆς Εἰκόνος σȣ Λόγε παλάμαις; οἱ ῥερυπωμένοι τοῖς πταίσμασι, τοῦ ἀναμαρτήτου Θεοῦ ἡμῶν; οἱ ἐν μολυσμοῖς, τοῦ ἀπροσίτου; Καλύπτει τὰ Χερουβὶμ τὰς ὄψεις τρέμοντα· οὐ φέρει τὰ Σεραφὶμ ὁρᾷν τὴν δόξαν σου· φόβῳ δουλεύει σοι κτίσις. Μὴ οὖν κατακρίνῃς ἀναξίως σου τὴν Μορφὴν, Χριστὲ τὴν φρικτὴν, ἀσπαζομένους ἡμᾶς ἐκ πίστεως.

Πάλιν Δεσποτικῆς παρέςι, πανηγύρεως θεία ἡμέρα· ὁ γὰρ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, νῦν ἡμᾶς σαφῶς ἐπεσκέψατο, διὰ τῆς σεπτῆς αὐτοῦ Εἰκόνος· ὁ ἄνω τοῖς Χερουβὶμ ὢν ἀθεώρητος, ὁρᾶται διὰ γραφῆς οἷς περ ὡμοίωται, Πατρὸς ἀχράντῳ δακτύλῳ, μορφωθεὶς ἀρρήτως, καθ' ὁμοίωσιν τὴν αὐτοῦ· ἣν πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνοῦντες ἁγιαζόμεθα.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἰατρεύειν παθήματα, φυγαδεύειν νοσήματα, ἀπελαύνειν πνεύματα πονηρότατα, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, παμμάκαρ ἠξίωσαι, ἀφανίσας ἀνδρικῶς, τὰ ἐκείνων σεβάσματα, ταῖς ἐνστάσεσι, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς στεφηφόρε, συμπολῖται, τῶν Ἀγγέλων, τῶν ἀθλοφόρων ὁμόσκηνε.

Τὸν ἀγῶνα ἠγώνισαι, καὶ τὸν δρόμον ἐτέλεσας, καὶ τὴν πίστιν ἔνδοξε συνετήρησας, καὶ πρὸς Θεὸν προσεχώρησας, βραβεῖον τὰ θαύματα, παρ' αὐτοῦ ἀπολαβὼν, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, τὸν ἀμάραντον, ὡς ἀήττητος, Μάρτυς, ὡς τῆς ἄνω, βασιλείας κληρονόμος, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Ἐν ὁδῷ μαρτυρίου σου, ὡς ἐν πλούτῳ τερπόμενος, Διομήδης Κύριε τῇ βουλήσει σου, αὐτοῦ τὸ πνεῦμα εἰς χεῖράς σου, Χριστὲ παραδέδωκεν, ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν, μετὰ τέλος μακάριον, καὶ γενόμενος, ὁδηγὸς ἀληθείας τοῖς ἀθέοις, πηρωθεῖσι παραδόξως, καὶ διὰ πίστεως βλέψασι. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς παναμώμου Θεοτόκου ἑορτάσωμεν· σήμερον γὰρ Ἄγγελοι πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι τοῦ βοᾷν ἀσι-

Digitized by Google

γήτῳ φωνῇ· Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα ἀπὸ γῆς, καὶ πρὸς οὐρανίους μονὰς μετοικήσασα. Χαίροις ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορὸν, διὰ νεφέλης κούφης εἰς ἓν συναγαγοῦσα. Χαίροις ἡ ἐλπὶς καὶ προστασία ἡμῶν. Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἤθροισται ἐκ περάτων, Γεθσημανῆ χωρίῳ, Μῆτερ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ὢ τῶν ὑπερφυῶν Ἁγνή σου μυστηρίων! τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, πρὸς τοῦτον Θεοτόκε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Κλίμαξ πρὸς οὐρανὸν, ὁ τάφος τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου πέλει, ἀνάγουσα τοὺς πίστει, αὐτὴν ἀεὶ δοξάζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὅτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Εἰκόνος. Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ Γεννήσει.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καθορῶσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαὶ, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν, ἄχραντε Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Παναγία, ἔχοντες βουλὴν τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ, σῖφος Μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παράδεισον σῶμά σου, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸν ζωοδότην, ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένη τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστουργός σου καὶ Θεὸς (*), πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Ν'. Εἶτα οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, τῆς Ἁγίας Εἰκόνος, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας Εἰκόνος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σῆς Ἐκσφράγισμα Σῶτερ ὄψεως σέβω.

Γερμανοῦ Πατριάρχου (**).

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Σωματικῶς μορφωθῆναι τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ τὸ πρὶν ἀσώματος, εὐδοκίᾳ πατρικῇ, μὴ ἀπανηνάμενος, μορφῆς ἐχαρίσατο ἡμῖν, θεῖον Ἐκτύπωμα.

Ἡ ἀπαράλλακτος φύσις ὁ τοῦ Πατρὸς, ὅρος ἀκριβέστατος, τὴν βροτείαν ὑπελθὼν, σάρκα ἰδιώματα ἐν γῇ, καταλέλοιπεν ἡμῖν εἰς οὐρανοὺς ἀνελθών.

Σαλευομένην ἀπάτῃ τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κληρονομίαν σου, ἐδικαίωσας Χριστὲ, τοῖς σεπτοῖς σου πάθεσιν αὐτὴν, ἑδραιώσας, καὶ μορφῆς τῷ Ἐκτυπώματι. Θεοτοκίον.

Ἐκ τῶν ἁγνῶν σου λαγόνων ὑπερφυῶς, σάρκα δανεισάμενος, ὁ τὸ εἶναι παρασχὼν, πᾶσι Παναμώμητε βροτοῖς, καθωράθη, οὐκ ἐκστὰς οὗ ἦν τὸ πρότερον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Φωτὶ αὐγαζόμενος, τῷ τρισηλίῳ διάλυσον, τὸν ζόφον Μακάριε τῆς ἀγνωσίας μου, τὴν φωσφόρον σου, ὅπως ὑμνήσω μνήμην, καὶ τὰ κατορθώματα, τῆς πολιτείας σου.

Παθῶν ἀνεπίδεκτον, τὸν λογισμὸν ἐργασάμενος, δοχεῖον Ἀοίδιμε, ὤφθης τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀνέβλυσας, ἰάσεων πελάγη, πᾶσαν κατακλύζοντα, νόσων ἐπήρειαν.

Ζωῆς ἐφιέμενος, ἀτελευτήτου ποτήριον, θανάτου πανεύφημε, πιεῖν κατέσπευσας· καὶ ἐπέτυχες, ὡς εἶδεν ὁ καλῶν σε, πρὸς στέφος ἀμάραντον, Μάρτυς ἀήττητε. Θεοτοκίον.

Ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος τοῦ Βασιλέως πανύμνητε, ἡ ξένην καὶ γέννησιν, καὶ θείαν κοίμησιν,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει « ὡς πλαστουργοῦ σου καὶ Θεοῦ »· εὐοδοῦται ὅμως ἡ ἔννοια καὶ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου.

(**) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα τῆς Ἁγίας Εἰκόνος, πρὸς τὸ, Κύματι θαλάσσης· ἀνώνυμον ὅμως, καὶ οὐ τοσοῦτον γλαφυρόν.

Digitized by Google

ἐπιδείξασα, τὴν πόλιν σου ἐκ πάσης, σεισμοῦ καταπτώσεως, δεῖξον ἀλώβητον.

Τῆς Ἁγ. Εἰκ. Ὠδὴ γʹ. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Καταστολῇ τῶν ἀρετῶν, περιέδησας Σῶτερ, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, κινήσας βασιλικὴν, καρδίαν συνασπισμὸν, ἐκζητῆσαι σοῦ τὸ ἀφομοίωμα.

Συλῆσαι θέλων τὰ καλὰ, καὶ τῷ χρόνῳ μειῶσαι, ὁ τοῦ φθόνου γεννήτωρ, χερσὶ βεβήλοις αὐτὰ, παρέδωκεν ἀναιδῶς· ἀλλ' ἠλέγχθη, μάτην λογιζόμενος.

Φαιδρῶς ἠγάλλετο ποτὲ, ὁ Δαυὶδ προχορεύων, κιβωτοῦ τῆς ἁγίας· καὶ νῦν ὁ σκῆπτρα λαχὼν, ἰθύνειν βασιλικὰ, πλέον χαίρει, θείῳ Ἐκτυπώματι. Θεοτοκίον.

Ῥιζόθεν πᾶσαν ἐκτεμεῖν, τοῦ Προπάτορος θέλων, ὁ Υἱός σου Παρθένε, φυεῖσαν παρακοὴν, ἐκ τῆς γαστρός σου ἁγνὴ, προσλαμβάνει, ὅλον τὸ ἀνθρώπινον.

Τοῦ Ἁγίου. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἀῤῥήτῳ καὶ θείᾳ χειρουργίᾳ, καθαίρων τὰ πάθη τῶν βροτῶν, πρὸς τοῦ Θεοῦ δεδώρησαι, πιστοῖς ἰατρὸς ἄριστος, καὶ πρεσβευτὴς θερμότατος, τῶν σὲ τιμώντων Πανόλβιε.

Ὁδὸν μαρτυρίου σου δραμοῦμαι, καὶ σοῦ ἐκμιμήσομαι στεῤῥῶς, τὸ πάθος τὸ ἑκούσιον, ὁ Μάρτυς ἀνεκραύγαζεν, ἐπὶ σφαγὴν ἑλκόμενος, πρὸς σὲ τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ ἔνδοξος Μάρτυς Διομήδης, ἡμᾶς συγκαλέσας μυστικῶς, πρὸς εὐωχίαν σήμερον, προτίθεται τοὺς ἄθλους αὐτοῦ, ὡς καρυκείαν ἄϋλον· δεῦτε πιστοὶ ἀπολαύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν πόλιν σου ταύτην ἀπὸ πάσης, σεισμοῦ καταπτώσεως Ἁγνὴ, ὡς σοὶ θεοχαρίτωτε, ἀνακειμένην λύτρωσαι, καὶ ἐν εἰρήνῃ φύλαττε, καὶ ὁμονοίᾳ τὴν ποίμνην σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας Εἰκόνος.

Ἦχος αʹ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐδέσσης Βασιλεὺς, Βασιλέα τῶν ὅλων, οὐ σκῆπτρα καὶ στρατὸν, ἀλλὰ πλήθη θαυμάτων, τῷ λόγῳ προφέροντα, ἐπιγνούς σε ἱκέτευε, τὸν Θεάνθρωπον, τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι. Ἐκμαγεῖον δὲ, ὡς σοῦ ὁρῶν ἀνεβόα· Θεός μου σὺ καὶ Κύριος.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δʹ. Τὴν Σοφίαν.

Ἰαμάτων τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ, κομισάμενος Μάρτυς ὤφθης σοφὲ, κοινὸν ἐργαστήριον, τῶν νοσούντων μακάριε, ὑπὸ Πνεύματος θείου, παρέχων ἰάματα, τοῖς προστρέχουσι πίστει, τῇ θείᾳ ἐντεύξει σου· ὅθεν παραδόξως, καὶ δαιμόνων τὰ πλήθη, ἐλαύνεις ἑκάστοτε, ἰατρὲ ἀξιάγαστε, ἀθλοφόρε Διόμηδες. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σπορᾶς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθορᾶς, τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος· ὡς γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν ἄϋλον. Ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα. Θεομῆτορ πανάμωμε, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὴν θείαν σου Κοίμησιν.

Τῆς Ἁγ. Εἰκ. Ὠδὴ δʹ. Χριστός μου δύναμις.

Ἀπανιστάμενον, τῆς πρὸς ἀνίσχοντα, καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν τὸ ἱερὸν, Σῶτερ Ἐκμαγεῖόν σου, νῦν ὁ Θεόφρων Βασιλεὺς, πλησιάσαν ὑποδέχεται.

Γλυκὺ μὲν ἥλιος, αὐγάζων ὄμμασι· γλυκυτέρα δὲ ὄψις ἡ σὴ Χριστὲ, τοῦ Ἀφομοιώματος· ὅτι ὁ μὲν τὰ αἰσθητὰ, αὕτη δὲ τὰ νοητὰ φωταυγεῖ.

Ἰσχὺς ἐξέλιπεν, Ἰσμαηλίτιδος, δεξιᾶς· τῷ γὰρ ὅπλῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, πᾶσαν τὴν περίβολον, ὁ κραταιόφρων Βασιλεὺς, τὴν αὐτῆς εἰς γῆν κατέβαλεν. Θεοτοκίον.

Συντηρηθῆναί σου, τὴν πόλιν Ἄχραντε, ἀσινῆ ἐξ ἐφόδου βαρβαρικῆς, πρέσβευε δεόμεθα· ἴδε γὰρ οἷα κατ' αὐτῆς, οἱ ἀλάστορες τεκταίνουσιν.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Λόγον θείας γνώσεως ὡς ποταμὸν, φέρων ἐν καρδίᾳ κατέκλυσε, πλάνης χειμάῤῥους, καὶ εἰδώλων τὴν ἰσχὺν, ὁλοτελῶς ἐβύθισε, Μάρτυς Διομήδης ὁ ἔνδοξος.

Ἔλαμψεν ὡς ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς, αἴγλῃ ἀρετῶν, τῶν θαυμάτων τε, περιουσίᾳ, καὶ ἐφώτισε πιστῶν, τὰ εὐσεβῆ συστήματα, Μάρτυς Διομήδης ὁ πάνσοφος.

Τὸ μακαριώτατον τέλος εὑρὼν, καὶ τῆς ποθουμένης σου ἔκπαλαι, δόξης ἀῤῥήτου, ἐν χαρᾷ ἐπιτυχὼν, τῶν σὲ τιμώντων μέμνησο, Μάρτυς ἀθλοφόρε πανόλβιε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ξένη σου ἡ γέννησις ὡς ἡ σεπτὴ, Κοίμησις ἐδείχθη Πανάμωμε, εὐλογημένη, ἣν ἡ ποίμνη σου τιμᾷ, βαρβαρικὰς ἐκφεύγουσα, βλάβας τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Τῆς Ἁγ. Εἰκ. Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Μικρά σε πόλις ὑποδοχὴν, πρώην κατηυτρέπιζε Χριστὲ, ἣν ἡ Θαδδαίου ἐπέλευσις, νόσων ἀπαλλάττει, καὶ τῆς χειρός σου γραφὴν, καὶ θεῖον Ἀπεικόνισμα τοῦ προσώπου σου.

Αἱ τῶν χαρίτων σου δωρεαὶ, ὑπερεπληθύνθησαν Χριστέ· ἃ γὰρ τὸ πρώην ἡ Ἔδεσσα, ἐγκολπωσαμένη ἐνεκαυχήσατο, ἡ Νέα δεχομένη Ῥώμη ἀγάλλεται.

Θεοτοκίον.

Στῆσον Παρθένε τῶν δυσμενῶν, τὰς ἐπαναστάσεις τὰς πυκνάς· λῦσον αὐτῶν τὰ βουλεύματα· τῇ κληρονομίᾳ τῇ σῇ βοήθησον· ὁρᾷς γὰρ, ἀπειρήκαμεν ταῖς κακώσεσιν.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἄνευ ὤφθης αἵματος, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστος· ἄνευ ἀλγηδόνων στεφανίτης· ἄνευ μωλώπων νικητὴς ἄριστος, στίφος δυσμενῶν καταβαλὼν, σοῦ τοῖς ἀγωνίσμασι, γενναιόφρον Διόμηδες.

Φῶς σοι ἀνατέταλκεν, ὄντι δικαίῳ ἄσβεστον, τούτου τε ἡ σύζυγος Θεόφρον, σοὶ εὐφροσύνη ἐπηκολούθησεν, ὡς εὐθεῖαν ἔχοντι ψυχὴν, πᾶσι καθυπείκουσαν, τοῦ Σωτῆρος προστάγμασιν.

Φωτὸς ὑστεροῦνται μὲν, τοῦ σώματος οἱ τύραννοι, σοῦ τὴν κεφαλὴν μετὰ τὸ τέλος, ἀποτεμόντες· ἀλλὰ ψυχῆς τηλαυγῶς, κόρας διανοίγονται Χριστῷ, πίστει προσερχόμενοι, ὦ παμμάκαρ Διόμηδες.

Θεοτοκίον.

Προπύργιον ἔχουσα, ἡ Βασιλὶς τῶν πόλεων, σὲ τὴν Βασιλίδα καὶ Κυρίαν, τρέπει βαρβάρων τὰς θηριώδεις ὁρμάς· ῥύεται παντοίων πειρασμῶν· αὔξει καὶ κρατύνεται, Θεομῆτορ πανάμωμε.

Τῆς Ἁγ. Εἰκ. Ὠδὴ ς'. Συνεσχέθη.

Ὡραιώθης, κάλλει παρὰ πάντας, Σῶτερ τοὺς υἱοὺς τῶν βροτῶν· κἂν γὰρ οὐκ εἶδος εἶχες, οὐδὲ κάλλος ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, ἀλλὰ τῷ ὄντι πάντα κατεφώτιζες, καὶ δηλοῖ σου τῆς μορφῆς ἡ θέα· ἧς τὸ ὁμοίωμα, ῥάκει ἐκτυπωθὲν, ὥσπερ θησαυρὸς ἡμῖν δεδώρηται.

Τῆς ἰσχύος, προσαφαιρεθεῖσα, τῶν Ἀγαρηνῶν ἡ πληθὺς, ὥσπερ ἐξ ἀλλοφύλων, κιβωτὸν, Ἰσραηλίτῃ Νέῳ, τὸ τοῦ προσώπου νῦν προσέτι δέδωκεν, Ἐκμαγεῖόν σου Χριστὲ καὶ δόξαν, ἣν προσεκτήσατο· οὐδὲ γὰρ θεμιτὸν, Ἅγια κυσὶ προσεπιῤῥίπτεσθαι. Θεοτοκίον.

Ἐκ χειρός σου, Σῶτερ τῆς ἰσχύος, νῦν ὑπεξέλιπον ἐγὼ, ἀλλὰ τὰς μάστιγάς σου, ἀποστήσας ἀπ' ἐμοῦ πρεσβείαις, τῆς ἀπειράνδρως Λόγε κυησάσης σε, μὴ τῷ κλύδωνι τῆς ἁμαρτίας καταποντίζεσθαι, καὶ δεινῶς ναυτιᾷν, μόνε λυτρωτὰ ἐγκαταλίπῃς με.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν θείαν ταύτην.

Τῶν σῶν ἀγώνων τοῖς ῥεύμασιν, ἐβύθισας ἐχθρὸν τὸν ἀσώματον, καὶ τῶν θαυμάτων σου, τῇ ἀναβλύσει ἐκπλύνεις παθῶν, πολυειδεῖς κηλῖδας, Ἀξιοθαύμαστε.

Ταῖς θείαις αὔραις κινούμενος, τῇ ἄνωθεν ῥοπῇ κυβερνώμενος, πρὸς γαληνότατον, ὅρμον εὐθέτως κατήντησας, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, Μάρτυς πανεύφημε.

Παθῶν πιστοὶ ἐκκαθαίρονται, ἀῤῥήτῳ χειρουργίᾳ σου ἔνδοξε, καὶ ἀπελαύνεται φάλαγξ δαιμόνων τῇ θείᾳ σου, ἐπιστασίᾳ Μάκαρ, ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ Παρθένε καυχώμεθα, ἐν σοὶ τῶν δυσχερῶν ἐκλυτρούμεθα, τῇ πεποιθήσει σου, ἐπιδρομὰς οὐ πτοούμεθα, τῶν δυσμενῶν βαρβάρων, οἱ ἀνυμνοῦντές σε. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Συναξάριον.

Τῇ ΙϚ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Στίχοι.

Ἤθλησε καὶ ζῶν καὶ θανὼν Διομήδης,
Προαιρέσει ζῶν, καὶ νεκρὸς τομῇ κάρας.

Ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ νέκυς ἐτμήθη Διομήδους.

Οὗτος ἦν ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, φὺς μὲν ἐκ γένους ἐπισήμου καὶ ἀγαθοῦ· ἀγαθώτερος δὲ τοὺς τρόπους γενόμενος, μετήρχετο τὴν ἰατρικὴν τέχνην, θεραπεύων παρ' οἷς γένοιτο, τὰς μὲν ψυχὰς αὐτῶν θεοσεβείᾳ, τῇ δὲ τέχνῃ τὰ σώματα. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καταλείψας τὴν Ταρσὸν, παραγίνεται ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας· κἀκεῖ, διὰ τῆς θεοσεβείας ἅμα, καὶ κατὰ τὴν ἰατρικὴν μέθοδον, παντοίως εὐεργετῶν τοὺς προσιόντας αὐτῷ, διεβλήθη πρὸς τὸν βασιλέα. Ἐπεὶ δὲ οἱ πρὸς τὸ συλλαβέσθαι αὐτὸν παραγενόμενοι, εὗρον αὐτὸν πρὸς Κύριον μεταθέμενον, ἀποτεμόντες αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀπήγαγον αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα· ἣν θεασάμενος, ἐκέλευσεν αὖθις ἐπενεχθῆναι, καὶ προστεθῆναι τῷ σώματι. Ἀπενεχθείσης δὲ αὐτῆς καὶ συναρμοσθείσης τῷ σώματι, λέγεται παραυτίκα τοὺς ἀγαγόντας αὐτὴν στρατιώτας ἀ-

Digitized by Google

πολαβεῖν τῶν οἰκείων ὀφθαλμῶν τὴν ἐνέργειαν, ἣν ἀπέβαλον ἐν τῷ τεμεῖν τοῦ Ἁγίου τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Χαιρήμων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Λήξει βίου σου χαῖρε, Χαιρήμων μάκαρ,
Ἀρχὴν γὰρ εἶδες τῆς ἀμοιβῆς τῶν πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριακοντατριῶν Μαρτύρων τῶν ἐκ Παλαιστίνης, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Στεῤῥὸς στρατός τε καὶ συνασπισμὸς μέγας,
Ξίφει πεσών, ϛράτευμα δαιμόνων τρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τῆς ἀχειροτεύκτου Μορφῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως εἰς ταύτην τὴν θεοφύλακτον καὶ Βασιλίδα τῶν πόλεων ἀνακομισθείσης.

Στίχ. Ἐν σινδόνι ζῶν ἐξεμάξω σὴν θέαν,
Ὁ νεκρὸς εἰσδὺς ἔσχατον τὴν σινδόνα.

Εἰς τὸ Κεράμιον.

Ἀχειρότευκτον χειρότευκτος σὸν τύπον,
Φέρει κέραμος παντοτεῦκτα Χριστέ μου.

Τοῦ Κυρίου καὶ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι πολλὰ θαύματα ποιοῦντος, καθὼς ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις ἀναγέγραπται, καὶ τῆς φήμης πανταχόσε διατρεχούσης, ἤκουσε ταῦτα καὶ Αὔγαρος ὁ Τοπάρχης Ἐδέσσης, καὶ ἐπιθυμῶν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἰδεῖν αὐταῖς ὄψεσιν, οὐκ ἠδύνατο, διὰ τὸ ἀνιάτοις αὐτὸν νοσήμασι περιπεσεῖν. Λέπρα γὰρ μέλαινα κατὰ παντὸς τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐξανθήσασα, ἐδαπάνα τοῦτον καὶ κατήσθιε· καὶ σὺν αὐτῇ ἀρθρητικὴ χρονία καὶ πονηρὰ τοῦτον ἐπολιόρκει· καὶ ἡ μέν, ἀμορφίας αὐτῷ αἰτία καὶ ταλαιπωρίας ἐγένετο· ἡ δέ, ὀδυνῶν δριμειῶν καὶ ἀλγηδόνος πρόξενος ἦν· διὰ ταῦτα ἀπρόσιτός τε καὶ ἀθέατος ἦν πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις.

Κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἁγίου πάθους τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπιστολὴν γράψας, ἀπέστειλεν αὐτὴν διά τινος Ἀνανίου, ἐντειλάμενος αὐτῷ, τήν τε ἡλικίαν καὶ τρίχα καὶ πρόσωπον, καὶ ἁπλῶς τὸν σωματικὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα μετὰ πάσης ἀκριβείας ἱστορῆσαι, καὶ ἀγαγεῖν αὐτῷ τὴν τοιαύτην τοῦ Χριστοῦ Μορφήν· ἠπίστατο γὰρ τὴν ζωγραφικὴν ἄκρως ὁ Ἀνανίας.

Ἡ δὲ Ἐπιστολὴ ἐπὶ λέξεων περιεῖχε τάδε (*).

Αὔγαρος, ὁ Τοπάρχης πόλεως Ἐδέσσης, Ἰησοῦ Σωτῆρι ἀγαθῷ ἰατρῷ ἀναφανέντι ἐν Ἱεροσολύμοις, Χαίρειν!

Ἤκουσταί μοι τὰ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν ἰαμάτων, τῶν ἄνευ φαρμάκων ὑπὸ σοῦ γινομένων· ὡς γὰρ λόγος, τυφλοὺς ἀναβλέπειν ποιεῖς· χωλοὺς περιπατεῖν κατασκευάζεις· λεπροὺς καθαρίζεις· καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ δαίμονας ἐλαύνεις· καὶ τοὺς ἐν μακρονοσίᾳ βασανιζομένους θεραπεύεις· καὶ νεκροὺς ἐγείρεις· καὶ ταῦτα πάντα ἀκούσας περὶ σοῦ, κατὰ νοῦν ἐθέμην τὸ ἕτερον τῶν δύο, ἢ ὅτι Θεοῦ Υἱὸς εἶ, ποιῶν ταῦτα, ἢ Θεός. Διὰ τοῦτο τοίνυν γράψας ἐδεήθην σου σκυλῦναι, καὶ ἐλθεῖν πρός με, ἵνα καὶ τὸ πάθος, ὃ ἔχω, θεραπεύσῃς, καὶ μετ' ἐμοῦ ἐνταῦθα συνέσῃ· καὶ γὰρ ἤκουσα, ὅτι καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καταγογγύζουσί σου, καὶ βούλονται κακῶσαί σε. Πόλις δὲ σμικροτάτη μοι ἐστὶ καὶ σεμνή, ἥτις ἀρκέσει ἀμφοτέροις ἡμῖν τοῦ κατοικεῖν ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ δὲ Ἀνανίας, ἀπελθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ δοὺς τῷ Κυρίῳ τὴν ἐπιστολήν, ἣν ἐπιμελῶς εἰς αὐτὸν ἀτενίζων· καὶ μὴ δυνάμενος μηδὲ πλησίον αὐτοῦ γενέσθαι, διὰ τὸ συῤῥεῦσαν πλῆθος, ἐπί τινα πέτραν μικρὸν τῆς γῆς ἀνεστηκυῖαν ἀναβάς, ἐκαθέσθη, καὶ εὐθὺς ἐκίνει μὲν τοὺς ὀφθαλμούς, τῷ δὲ χάρτῃ τὴν χεῖρα προσήρειδε, καὶ τὰ τοῦ φαινομένου μετέγραφεν ὁμοιώματα, καὶ οὐδαμῶς ἠδύνατο τὴν μορφὴν αὐτοῦ καταλαβεῖν, διὰ τὸ ἑτέρᾳ, καὶ ἑτέρᾳ ὄψει φαίνεσθαι, καὶ παρηλλαγμένῃ θεωρίᾳ. Ὁ δὲ Κύριος, ὅτε κρυφίων γνώστης καὶ καρδιῶν ἐξεταστής, τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ γνούς, τὸ λάθρα γινόμενον φανεροῖ. Ἤτησε γὰρ νίψασθαι, καὶ τούτου γενομένου, ἐπεδόθη αὐτῷ ῥάκος τετράδιπλον, καὶ ἀπεμάξατο νιψάμενος τὴν ἄχραντον αὐτοῦ καὶ θείαν ἐν αὐτῷ ὄψιν. Ὅθεν ἐντυπωθείσης αὐτοῦ τῆς θείας μορφῆς καὶ προσόψεως, ὢ τοῦ θαύματος! ἐν τῷ ῥάκει, ἐπέδωκε τῷ Ἀνανίᾳ « Ἀπελθὼν ἀπόδος αὐτὸ τῷ ἀποστείλαντί σε », εἰπών, γράψας καὶ ἐπιστολὴν ἔχουσαν οὕτω·

Μακάριος εἶ, Αὔγαρε, πιστεύσας ἐν ἐμοὶ καὶ μὴ ἑωρακώς με· γέγραπται γὰρ περὶ ἐμοῦ, τοὺς ἑωρακότας με μὴ πιστεύειν ἐν ἐμοί, ἵνα οἱ μὴ ἑωρακότες με, αὐτοὶ πιστεύσωσι καὶ ζήσωνται. Περὶ δὲ οὗ ἔγραψάς μοι ἐλθεῖν πρὸς σέ, δέον ἐστὶ πάντα, δι' ἃ ἀπεστάλην, πληρῶσαί με· καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι, ἀναληφθῆναι πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με Πατέρα. Καὶ ἐπειδὰν ἀναληφθῶ, ἀποϛελῶ σοι ἕνα τῶν Μαθητῶν μου, ὀνόματι Θαδδαῖον, ὅστις καὶ τὸ πάθος σου θεραπεύει, καὶ ζωὴν αἰώνιον, σοί τε καὶ τοῖς σὺν σοί, καὶ εἰρήνην παρέξει, καὶ ποιήσει τῇ πόλει σου τὸ ἱκανόν, πρὸς τὸ μηδένα τῶν ἐχθρῶν κατισχῦσαι αὐτῆς.

Ἐπέθετο δὲ ἐν τῷ τέλει καὶ σφραγῖδας ἑπτά, γράμμασιν Ἑβραϊκοῖς σημανθείσας· αἵ τινες μεθερμηνευόμεναι, τοῦτο δηλοῦσι· Θεοῦ θέα θεῖον θαῦμα.

(*) Τὰς ἐφεξῆς δύο Ἐπιστολὰς ἀναφέρει αὐτολεξεὶ σχεδὸν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἐν τῷ ιγ'. κεφαλαίῳ τοῦ Α'. Βιβλίου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ Ἱστορίας.

Digitized by Google

Ὁ δὲ Αὔγαρος, δεξάμενος περιχαρῶς τὸν Ἀνανίαν, καὶ πεσὼν, καὶ προσκυνήσας τὴν Ἁγίαν καὶ ἄχραντον Εἰκόνα τοῦ Κυρίου πίστει καὶ πόθῳ πολλῷ, ἰάθη παραχρῆμα ἀπὸ τῆς νόσου, ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ μόνον τῆς λέπρας ὑπολειφθείσης. Μετὰ δὲ τὸ σωτήριον πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς αὐτοῦ ἄνοδον, καταλαβὼν ὁ Ἀπόστολος Θαδδαῖος τὴν Ἔδεσσαν, προσήγαγε τῇ κολυμβήθρᾳ τὸν Αὔγαρον· καὶ τοῦτον καὶ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος βαπτίσαντος, ἐξῆλθε τοῦ ὕδατος ὁ Αὔγαρος, καθαρισθεὶς καὶ τοῦ μικροῦ ἐκείνου λειψάνου τῆς λέπρας.

Ἐντεῦθεν παντοίως τιμῶν, καὶ σεβόμενος τὸ τοιοῦτον θεῖον ὁμοίωμα τῆς τοῦ Κυρίου μορφῆς, καὶ τοῦτο παρὰ πᾶσιν ὁμοίως τιμᾶσθαι βουλόμενος, τοῖς αὐτοῦ καλοῖς καὶ τοῦτο προσέθηκεν. Ἐκ τῶν παλαιῶν τῆς Ἐδέσσης πολιστῶν τῶν ἐπισήμων τινὸς Ἕλληνος ἄγαλμα πρὸ τῆς δημοσίας πύλης τῆς πόλεως ἀναστηλώσαντος (ὃ πάντα τὸν ἐντὸς τοῦ ἄστεος γενέσθαι βουλόμενον ἀνάγκη ἦν προσκυνῆσαι, καὶ εὐχὰς ἀποδοῦναι, καὶ οὕτως εἰσελθεῖν τῇ πόλει), τοῦτο τὸ ἀκάθαρτον ἄγαλμα ὁ Αὔγαρος καθελὼν, καὶ τελείῳ ἀφανισμῷ παραδοὺς, εἰς τὸν ἐκείνου τόπον τὸν ἀχειροποίητον ταύτην Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Θεοῦ, ἐπὶ σανίδος κολλήσας καὶ καλλωπίσας ἀνεστήλωσεν, ἐπιγράψας ἐν αὐτῇ ταῦτα· Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ εἰς σὲ ἐλπίζων, οὐκ ἀποτυγχάνει ποτέ. Καὶ λοιπὸν ἐθέσπισε πάντα τὸν διὰ τῆς πύλης ἐκείνης εἰσερχόμενον τὸ προσῆκον σέβας καὶ τὴν προσκύνησιν τῇ θαυματουργῷ καὶ τιμίᾳ τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνι ἀπονέμειν, καὶ οὕτως εἰς τὴν πόλιν εἰσέρχεσθαι· καὶ διετηρήθη τὸ τοιοῦτον εὐσεβὲς τοῦ ἀνδρὸς θέσπισμα μέχρι τέλους τῆς ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ τε τοῦ Αὐγάρου παροικίας καὶ τῆς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ βιωτῆς. Ὁ δὲ τούτου ἔγγονος, τῆς πατρικῆς ἀρχῆς διάδοχος γεγονὸς, ἀπελάκτισε τὴν εὐσέβειαν, καὶ πρὸς τὰ εἴδωλα ηὐτομόλησε, καὶ ἐβουλήθη πάλιν ἀναστηλῶσαι δαιμονικὴν στήλην, καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα καθελεῖν.

Τοῦτο γνοὺς ὁ Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, τὴν ἐνδεχομένην ἔθετο πρόνοιαν. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ τόπος ὑπῆρχε κυλινδροειδὴς, θρυαλλίδα πρὸ τῆς θείας Εἰκόνος ἀνάψας, καὶ κέραμον ἐπιθεὶς, εἶτα ἔξωθεν τιτάνῳ καὶ πλίνθοις ἀποφράξας τὸ ἐμβαδὸν, εἰς ὁμαλὴν ἐπιφάνειαν τὸ τεῖχος ἀπηύθυνε, καὶ ἐν τῷ μὴ ὁρᾶσθαι, ἀπέστη τῆς ἐγχειρήσεως ὁ δυσσεβής. Ἐῤῥεῖ δὲ διὰ μέσου χρόνος πολὺς, καὶ τῆς ἐξ ἀνθρώπων μνήμης ἀπεῤῥύη τὸ θεῖον Ἀπεικόνισμα, ὅπη κέκρυπται.

Ὁ δὲ τῶν Περσῶν Βασιλεὺς Χοσρόης, τὰς τῆς Ἀσίας πόλεις πορθήσας, κατέλαβε καὶ τὴν Ἔδεσσαν, καὶ πᾶσαν μηχανὴν κατ' αὐτῆς κινήσας, εἰς φόβον καὶ ἀγωνίαν τοὺς τῆς πόλεως ἐνέβαλεν. Οἱ πρὸς τὸν Θεὸν καταφυγόντες, καὶ μετὰ δακρύων αὐτὸν παρακαλέσαντες, ταχεῖαν εὕραντο τὴν σωτηρίαν. Διὰ γὰρ μιᾶς τῶν νυκτῶν φαίνεταί τις γυνὴ ἐνδοξοτάτη τῷ Ἐπισκόπῳ Εὐλαβίῳ « Τὴν ἐπάνω, λέγουσα, τῆς δὲ τῆς πύλης τῆς πόλεως κατακεχρυμμένη (τὸν τόπον σημάνασα) θείαν μορφὴν τοῦ Σωτῆρος ἀχειροποίητον λαβὼν, πάντα αἰσίως πράξεις ».

Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος, τὸν τόπον καταλαβὼν, καὶ τοῦτον ἀνορύξας, ὢ τοῦ θαύματος! εὗρε τὴν θείαν Εἰκόνα ἀδιαλώβητον, καὶ τὴν θρυαλλίδα ἐν τοσούτῳ χρόνῳ μὴ ἀποσβεσθεῖσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πρὸς φυλακὴν ἐπιτεθέντι πρὸ τοῦ λύχνου κεράμῳ ἕτερον ὁμοίωμα ἀπαραλλάκτως τοῦ πρωτοτύπου ἐκτυπωθέντι· καὶ τούτου τοῖς πᾶσι δειχθέντος, ἀφάτου χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰ πάντα ἐπληρώθησαν. Τοῦτο λαβὼν ὁ Ἐπίσκοπος καὶ λιτανεύσας, καὶ εὐχαριστήσας, κατέλαβε τὸν τόπον, καθ' ὃν οἱ Πέρσαι διώρυττον· ἀπὸ γὰρ τοῦ τῶν χαλκωμάτων ἤχου κατάφοροι καθεστήκασιν. Ὡς δὲ ἀλλήλων ἐγγὺς ἐγένοντο, ἀπὸ τῆς λυχνίας ἐκείνης ἔλαιον ἀποστάξας εἰς τὸ εὐτρεπισμένον πῦρ, πάντας ἄρδην ἀπώλεσεν.

Ἀλλὰ καὶ τὴν ἔξωθεν ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀναφθεῖσαν πυρὰν κατὰ τὸν ἔνδον τόπον, ἣν ἡ ἄπειρος ὕλη ὑπέτρεφε τῶν συχνῶν κατακοπέντων δένδρων, ὡς πλησίον ἐγένετο ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ καὶ τοῦ θείου Ἐκτυπώματος, ἐξαίφνης βίαιος ἄνεμος ἐγερθεὶς, κατὰ τῶν ἀναφλεγόντων τὴν πυρκαϊὰν τὴν φλόγα ὑπέστρεφε, καὶ ἐδίωκε τούτους καὶ ἐνεπύριζε· καὶ λοιπὸν πλεῖον ὧν ἤλπισαν δρᾶσαι παθόντες οἱ Πέρσαι, ὑπεχώρησαν ἄπρακτοι.

Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν βασιλεύουσαν τῶν πόλεων πάντα συνεῤῥύη τὰ κάλλιστα, ἦν δὲ θεῖον βούλημα καὶ τὴν ἱερὰν ταύτην καὶ ἄχραντον Εἰκόνα μετὰ τῶν ἄλλων ἀποθησαυρισθῆναι καλῶν, ὁ τῆς Ῥωμαίων κυριεύων ἀρχῆς Ῥωμανὸς σπούδασμα ποιεῖται καὶ ταύτῃ καταπλουτίσαι τὴν βασιλεύουσαν. Καὶ δὴ, κατὰ διαφόρους καιροὺς ἀποστείλας πρὸς τὴν Ἔδεσσαν, καὶ αἰτήσας τὸ θεανδρικὸν Ἐκτύπωμα, καὶ ἀνατιθεὶς ἀργύρου χιλιάδας δύο πρὸς μυριάδι μιᾷ, καὶ διακοσίους Σαρακηνοὺς, οὓς ἔτυχε τότε κατέχων, καὶ τῇ ἐφέσει τοῦ τοιούτου καλοῦ πρὸς πάντα ὑπείξας, καὶ ἀσφαλισάμενος τοῦ μὴ πολεμίως τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματα κατὰ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐπέρχεσθαι, ἐπέτυχε τῆς αἰτήσεως, τὰ αἰτηθέντα πάντα ἐκπληρώσας.

Ἐπεὶ δὲ συνεχώρησε γενέσθαι, καὶ παρεχώρησεν ὁ Ἀμηρᾶς, λαβόντες οἱ Ἐπίσκοποι, ὅ, τε τῆς Σαμωσάτων, καὶ ὁ τῆς Ἐδέσσης, καὶ ἕτεροί τινες τῶν εὐλαβῶν τὸ ἅγιον ἐκεῖνο Ἀπεικόνισμα, καὶ τὸ χριστόγραφον Ἐπιστολίδιον, εἴχοντο τῆς ὁδοῦ, καὶ πάλιν ἄπειρα ἐτελεῖτο θαύματα. Ὡς δὲ κατήντησαν ἐπὶ τῷ τῶν ὀπτημάτων θέματι, καὶ τῷ τῆς Θεοτόκου ναῷ, τοῦ Εὐσεβίου λεγομένῳ, πολλοὶ προσελθόντες μετὰ πίστεως, ἀπὸ ποικίλων νόσων ἰάθησαν. Ἔνθα καί τις προσῆλθεν ὑπὸ δαίμονος ἐνοχλούμενος, καὶ τάδε οἱονεὶ ἀπεφοίβαζεν· Ἀπόλαβε, λέγων, Κωνσταντινούπολις, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ χαρὰν, καὶ σὺ Πορφυρογέννητε τὴν βασιλείαν σου· καὶ παραυτίκα ἰάθη ὁ ἄνθρωπος.

Τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ Αὐγούστου μηνὸς, κατὰ τὸ ἑξακισχιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν πεντηκοστὸν δεύτερον ἔτος τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως, κατέλαβον τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Θεοτόκου οἱ τὸ ἅγιον διακομιζόμενοι Ἀπεικόνισμα, ὃ καὶ σεβασμίως καὶ περιχαρῶς ὑπεδέχθη καὶ προσεκυνήθη παρὰ τῶν Βασιλέων, καὶ τῶν ἐν τέλει, καὶ τῶν λοιπῶν. Τῇ δὲ ἐπαύριον, μετὰ τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὴν προσκύνησιν, ἀράμενοι τὴν τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα ἐπὶ τῶν ὤμων, ὅ τε Ἀρχιερεὺς Θεοφύλακτος καὶ οἱ νεάζοντες Βασιλεῖς (ὁ γὰρ γέρων δι' ἀσθένειαν ἀπολέλειπτο), ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς Γερουσίας ἅπαντες, καὶ μετὰ παντὸς τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, τὴν προσήκουσαν δορυφορίαν παρέπεμπον μέχρι τῆς χρυσῆς πόρτης. Εἶτα ἐκεῖθεν πάλιν ἀναλαβόμενοι ὁμοίως μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων καὶ ἀπείρων λαμπάδων καὶ φώτων, κατέλαβον τὸν περιώνυμον καὶ μέγιστον τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας ναόν. Κἀκεῖσε τὴν ἁρμόζουσαν τάξιν πεποιηκότες, ἀνῆλθον εἰς τὰ βασίλεια, καὶ εἰσελθόντες ἐν τῷ ναῷ τῆς Θεοτόκου τῷ ἐπιλεγομένῳ τοῦ Φάρου, ἐκεῖσε κατέθεντο τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Ἐκτύπωμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν πιστῶν, εἰς φυλακὴν Βασιλέων, εἰς ἀσφάλειαν ὅλης τῆς πόλεως, καὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν καταστάσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησιν ποιοῦμεν τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ μεγίστης καὶ ἀνυπερβλήτου φιλανθρωπίας, ἣν ἐδείξατο τότε ἀποστρέψας

Digitized by Google

μετ᾽ αἰσχύνης τοὺς ἀθέους Ἀγαρηνούς, μεσιτείᾳ σῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἐν ἀρχῇ γὰρ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, τοῦ καὶ Κόνωνος, ἀνῆλθε πλῆθος Σαρακηνῶν διὰ πλοίων τὸν ἀριθμὸν χιλίων ἐννεακοσίων κατὰ τῆς μεγίστης ταύτης Κωνσταντινουπόλεως, πολιορκῆσαι αὐτήν· καὶ δὴ τοῦ Βασιλέως προθεμένου δοῦναι αὐτοῖς πάντα, αὐτοὶ καὶ φύλακας τῇ πόλει ἐγκαταστῆσαι ἀπήτουν. Ὅθεν εἰς ἀπορίαν τῶν πραγμάτων ὄντων, τῇ Θεοτόκῳ προσέπιπτον, ἱκετεύοντες ἐπαμῦναι καὶ βοηθῆσαι τῇ πόλει αὐτῆς, καὶ διασῶσαι αὐτὴν κινδυνεύουσαν. Ἀκούει τούτων ἡ Θεομήτωρ, καὶ πρῶτον μὲν τὸν ψιλῷ ὀνόματι, Σοφίαν, τὴν τοῦ Θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν καλέσαντα, καὶ τὴν πόλιν, Κωνσταντί.., Ἀγαρηνόν, εἰς βόθρον σὺν τῷ ἵππῳ κατακρημνίσασα, τῷ θανάτῳ παρέπεμψεν. Ἔπειτα δὲ τὸν ἐφ᾽ ὑψηλοῦ ἀνελθόντα κηρύξαι τὴν μιαρὰν αὐτῶν προσευχήν, τῷ ὀλέθρῳ παρέδωκε, κατακρημνισθέντα ἐκεῖθεν. Καὶ τοῖς Βουλγάροις δὲ συμβαλέσθαι ᾠκονόμησε, καὶ δισμυρίους Σαρακηνοὺς κατασφαγῆναι, καὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν, ἄλλα ἀλλαχοῦ διασκεδάσασα, ἀφανισμῷ τελείῳ παρέδωκε, καὶ εἰς τοσαύτην ἀνάγκην λιμοῦ περιέστησεν, ὡς σαρκῶν ἀνθρωπίνων καὶ ἑρπετῶν καὶ μυῶν, καὶ τῆς ἰδίας κόπρου, μεταλαβεῖν. Σουλιμᾶν δὲ τὸν πρῶτον αὐτῶν καὶ αἰδεσθῆναι τὴν ἄχραντον Εἰκόνα αὐτῆς πεποίηκε, καὶ πεζὸν ἐν τῇ πόλει εἰσελθεῖν παρεσκεύασε, καὶ τῆς προπετείας καὶ αὐθαδείας ἑαυτοῦ καταγνῶναι. Διὰ λιμοῦ γὰρ καὶ λοιμοῦ καὶ ναυαγίων πλήθη, πολλὰ τῶν μιαρῶν Ἀγαρηνῶν καταπεσεῖν ποιήσασα, τὴν ἑαυτῆς πόλιν κραταιᾷ παλάμῃ διεσώσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐξάντλησις τοῦ ἁγιάσματος, καὶ αὖθις ἀνάδοσις.

Στίχ. Πηγὴ κενοῦται θαυματουργῶν ὑδάτων·
Πληρουμένη δέ, θαυματουργεῖ καὶ πάλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη γίνεται τῆς καὶ μετὰ οἰκτιρμῶν ἐπενεχθείσης ἡμῖν ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, οὗ παρ᾽ ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος Θεός.

Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τῆς Ἁγ. Εἰκ. Ὠδὴ ζʹ. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ῥήματι μὲν πᾶσαν νόσον, Λόγε Θεοῦ ἐφυγάδευσας, ἐπὶ γῆς ἐνδημῶν· ἀλλὰ θώκους πρὸς πατρικοὺς ἀνερχόμενος, διὰ τοῦ Ἐκτυπώματος, θεραπεύεις τὰς νόσους ἡμῶν.

Ὁ κτίσας λόγῳ τὰ πάντα, καὶ μορφωθεὶς τὸ ἀλλότριον, τῆς ἰδίας μορφῆς, καταλέλοιπεν ἡμῖν ἰδιώματα· ἅπερ ὑποδεχόμενοι, ἐν χαρᾷ εὐφραινόμεθα.

Ψυχῆς ἐξ ὅλης ζητήσας, τῆς σῆς ἰδέας ἐκσφράγισμα, ὁ πιστὸς Βασιλεὺς ὡς ἐζήτησεν, οὕτως ἔτυχε Κύριε, κατάλληλον εὑράμενος, θείου πόθου τὸ πλήρωμα.

Θεοτοκίον.

Ἐλύθη τῆς καταδίκης, τῆς παλαιᾶς, τὸ ἀνθρώπινον, τῇ κυήσει τῇ σῇ· σὲ γὰρ μόνην πλατυτέραν εὑράμενος, τῶν οὐρανῶν Παναμώμε, ὁ Θεὸς κατεσκήνωσεν.

Τοῦ Ἁγίου. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἡ τμηθεῖσα, κεφαλή σου φῶς ἀπήστραψε, τοῖς ματαιόφροσιν· ἣν ὥσπερ ζῶσαν ἰδών, ᾐδέσθη ὁ τύραννος, νενεκρωμένος τὸν νοῦν, οὐ συνῆκε δέ, ἀναβοᾶν Πανένδοξε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπεδύσω, τῆς νεκρώσεως Ἀοίδιμε, χιτῶνα δύσμορφον· ἀθανασίας στολήν, ὡραίαν ἐν χάριτι, ὅθεν ἐνδέδυσαι, τῷ Δεσπότῃ σου, ἀναβοῶν γηθόμενος· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ πυρί, τῆς καρτερίας ἀπετέφρωσας, ὑλώδη πλάνην ἐχθρῶν· θεολαμπὴς δὲ ἀστήρ, ἐφάνης ἰάσεων, Μάρτυς ἀστράπων βολάς, τοῖς κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἡ Βασίλισσα, τοῦ κόσμου ἡ κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν, ῥῦσαι φθορᾶς καὶ σεισμοῦ, ἐθνῶν ἐπηρείας τε, τὴν βασιλεύουσαν, πόλιν ψάλλουσαν· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Τῆς Ἁγ. Εἰκ. Ὠδὴ ηʹ. Νόμων πατρῴων.

Ὥσπερ ἐν ὄψει σὲ τὸν Κύριον, ἐλπίζων ἐνδημῆσαι πᾶς ὁ τῆς πόλεως, λαὸς ἔκκριτος ὑπάντησιν, θαυμαστήν σοι ποιεῖται, Ἀρχιερέων θεῖον ἐπαγόμενος χορόν· ὧν ἐπ᾽ ὤμων ὀχούμενος, καὶ πρὸς κληρονομίαν εἰσβαλών, τὴν οἰκείαν Οἰκτίρμον, ἐν τῷ τῆς Μητρός σου κατέπαυσας τεμένει.

Στόματα παίδων τῶν ἀκάκων σε, πρὸς τὴν προφητοκτόνον πόλιν ὁδεύοντα, ὑμνολόγουν· ἀλλ᾽ ἡ ἄνομος, συναγωγὴ Ἑβραίων, φονῶσαν χεῖρα, ὥπλιζε λυττῶσα κατὰ σοῦ· νῦν δὲ πόλις ἡ ἔννομος, πανδημεὶ προχυθεῖσα, ὡς οἷά σε τὸν Κτίστην ὁρῶσα, χαίρει δεχομένη τὸν τύπον τῆς μορφῆς σου.

Θεοτοκίον.

Σάρκα φορέσαι προελόμενος, τῆς τοῦ Πατρὸς μεγάλης βουλῆς ὁ Ἄγγελος, ἐν νηδύϊ σου Πανάχραντε, ἐτελεσιουργήθη· καὶ σὲ Μητέρα κάτω, ἀπεγράψατο σεμνή· καὶ φθαρεῖσαν ἐκαίνισε τὴν βροτείαν οὐσίαν· ὃν πάντες εὐλογοῦμεν ὡς Κτίστην, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πόδες οἱ σεπτοί σου Ἀθλοφόρε, πρὸς τρίβους τοῦ μαρτυρίου κατευθύνθησαν· ἐμπεριπατοῦσι δέ, νῦν ἐπαγαλλόμενοι, ἐν χώρᾳ ζώντων πάνσοφε, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς· διὸ

Digitized by Google

καὶ συνελθόντες τιμῶμεν, ἀνυμνολογοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπλάκη σοι στέφος ἀφθαρσίας, στεῤῥῶς ἀγωνισαμένῳ καὶ νικήσαντι, ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, Μάρτυς ἀξιάγαστε· καὶ ἀθλητῶν ὁμήγυρις σὲ ὑπεδέξατο, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαυμάτων ἐκπέμπεις λαμπηδόνας, τὴν θείαν ἐνδεδυμένος Μάρτυς δύναμιν, παύεις ἀῤῥωστήματα, λύεις τε νοσήματα, ἀποδιώκεις πνεύματα, τῆς πονηρίας βοῶν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Πολλαῖς προσβολαῖς ἁμαρτημάτων, κλονούμενοι, σοῦ πρὸς τὴν ἀκλόνητον, σκέπην καταφεύγομεν. Στήριξον τοὺς δούλους σου, κατὰ παθῶν ἐνίσχυσον, καὶ ἐκ σεισμοῦ καὶ λιμοῦ, ἐθνῶν ἐπιδρομῆς τε Παρθένε, ῥῦσαί σου τὴν πόλιν, ὡς σοὶ ἀνακειμένην.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκου-
» μένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγ. Εἰκ. Ὠδὴ θʹ. Ξενίας δεσποτικῆς.

Ἐξέμηνε κατὰ σοῦ, λαὸς ἀσύνετος Σῶτερ, καὶ ἀντ' εὐεργεσίας, σοὶ τὰ ἀνήκεστα, τολμηρῶς ἐπανετείνετο· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ μακρὰν ἀπωσθέντες, τοῖς σοῖς πάθεσι Σωτὴρ υἱοθετήθημεν.

Βοήθειαν κατ' ἐχθρῶν, τοῖς εὐσεβέσι παράσχου, καὶ πιστοῖς βασιλεῦσιν, ὅτι τὰ σύμβολα τῆς σαρκός σου, ὥσπερ ἄμαχον φρούριον, Δέσποτα κεκτημένοι, δι' αὐτῶν ἀφορῶσι τὴν σωτηρίαν αὐτῶν. Θεοτοκίον.

Ὡράθη τοῖς ἐπὶ γῆς, σωματοφόρος ὁ Λόγος, διπλοῦς κατὰ τὴν φύσιν ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ἀντιδόσει τῆς Θεότητος, ὑποστάσει μιᾷ ἀφύρτως, ἑνωθεὶς τῷ φυράματι, ὃν δοξάζομεν.

Τοῦ Ἁγίου. Ἅπας γηγενής.

Εὗρες ἀμοιβὴν, καμάτων τὴν ἄνω σοι, ἑτοιμασθεῖσαν τρυφήν· ἔνθα αὐλιζόμενος, ὡραϊζόμενος μαρτυρικαῖς καλλοναῖς, κατατρυφᾷς τοῦ Κτίστου σου, τῆς ὡραιότητος, ἱκετεύων, δοῦναι τοῖς τιμῶσί σε, ἱλασμὸν καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Στήλη ἀρετῶν, καὶ πίστεως ἔρεισμα, καὶ στύλος ἄσειστος, πύργος τε ἀκλόνητος, ἐδείχθης Μάρτυς τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ ποταμὸς ἰάσεων, ἀναβλυστάνων κρουνοὺς, ἰατρεῖον, ἄμισθον τοῖς πόθῳ σου, ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην Διόμηδες.

Ἔδυς ἀπὸ γῆς, εἰδώλων τὴν ἄθεον, ἐξαφανίσας ἀχλὺν· καὶ πρὸς τὴν ἀνέσπερον, αὐγὴν μετῆλθες, τῆς ἀρχιφώτου ζωῆς· ἧς ταῖς ἐμφάσεσιν Ἔνδοξε, πρώην ἐκέκτησο, ταῖς ἐκεῖθεν, λάμψεσι λαμπόμενον, καὶ χαρᾶς ἀϊδίου πληρούμενος.

Θεοτοκίον.

Πόλις τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ἣν κατῴκησεν, ἡ ὄντως ἄσειστος, λύτρωσαι τὴν πόλιν σου, σεισμοῦ Παρθένε τῆς καταπτώσεως, βαρβαρικῆς ἁλώσεως, πυρὸς μαχαίρας ἐχθρῶν, ἀπὸ πάσης, πάναγνε κακώσεως, τῇ θερμῇ πρὸς Θεὸν παῤῥησίᾳ σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
» λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δὲ,
» ἀΰλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πα-
» νήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
» παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐνθέως ἐπορφύρωσας, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις· ἀπάτην δὲ κατέσβεσας, εἰδωλικὴν ψυχόλεθρον, Διόμηδες πανόλβιε· καὶ νῦν πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος βʹ. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὕμνοις σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεῖοι, ἐβόων θιασῶται· Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορείαν, ἐξόδια βοῶντες, ἐπὶ τῇ Μεταστάσει, τῆς Θεοτόκου σήμερον.

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν.

Γῆ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, εὐλόγηται Παρθένε· ἀὴρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγίασται τῇ ξένῃ, νόμῳ θανούσης φύσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος αʹ.

Ἔπρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς

Digitized by Google

αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὖσαν ἐπ᾽ αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διόπερ πάντοθεν, θείᾳ δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιὼν κατελάμβανον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἣν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν, ὡς πρεσβεύουσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, τρία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ἁγίου.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β΄. **Ποίοις εὐφημιῶν**.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χείλεσι, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκον; τὴν τιμιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ ἁγιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβὶμ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων· τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατῴκησεν ὁ Ὕψιστος· τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· τοῦ Θεοῦ ἁγίασμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα πνευματικὰ ᾄσματα, νῦν προσάξομέν σοι Παναγία; τῇ γὰρ ἀθανάτῳ Κοιμήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἡγίασας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης, τὸ κάλλος, κατανοεῖν τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τούτῳ, οἷάπερ Μήτηρ συναγάλλεσθαι, ἀγγελικῶν σοι ταγμάτων, δορυφορησάντων ἁγνή, καὶ ψυχῶν Δικαίων· μεθ᾽ ὧν αἴτησαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τίνα τὰ φοβερὰ ᾄσματα, ἃ προσῆξάν σοι τότε Παρθένε, κύκλῳ τῆς σῆς κλίνης ἱστάμενοι, πάντες οἱ τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι, καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες; Ἀπαίρει, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον· ὑψοῦται, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος. Πύλαι ἐπάρθητε ὅπως τοῦ Θεοῦ ἡ πύλη, ἐν πολλῇ εἰσέλθῃ χαρᾷ, ἀπαύστως τῷ κόσμῳ, αἰτουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅτε, ἀθεΐας ἡ πυρά, πᾶσαν κατενέμετο χώραν Μακαριώτατε, τότε ἐξαπτόμενος ζέσει τοῦ Πνεύματος, τὸν ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐκήρυξας Λόγον, σάρκα ἐνδυσάμενον δι᾽ ἀγαθότητα· ὅθεν καὶ πυρὸς καὶ βασάνων, ἤνεγκας δεινὰς τιμωρίας, σθένει δυναμούμενος τοῦ Πνεύματος.

Ὅτε, ὁ δυσώνυμος ἐχθρός, ἔσπευδε θωπείαις συλῆσαι τὴν σὴν διάνοιαν, τότε ἀνδρειότητι καλλωπιζόμενος, ἀντετάξω στεῤῥότατα, καὶ ἤνεγκας πόνους ἄπονον πυρὸς λῆξίν σε διαβιβάζοντας, Μάρτυς ἀξιάγαστε Μύρων, τῆς ἐν οὐρανοῖς βασιλείας, καὶ τῆς δι᾽ αἰῶνος ἀπολαύσεως.

Ὅτε, τοῖς βουνεύροις ὁ ἐχθρός, ἔτυπτε ξεσμοῖς ἀνενδότως, ἐκδαπανώμενον Μάρτυς τὸ σαρκίον σου τὸ ἱερώτατον, πρὸς Χριστὸν ἐνητένιζες, τὸν ἀγωνοθέτην, χεῖρά σοι προτείνοντα θείας δυνάμεως· ὅθεν ἐκτελέσας τὸν δρόμον, ἔτυχες μεγίστων ἐπάθλων, Μύρων ἀθλοφόρε γενναιότατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἡ δι᾽ ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς ἀϊδίου οὐσίας δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσί, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχήν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦ τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἠθροίσθη ἐκ περάτων σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀγγέλοις, Μήτηρ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον σὺν Ἀγγέλοις, στησώμεθα χορείαν, φαιδρὰν ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς μόνης Θεομήτορος.

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ἡ πανάμωμος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός, ἡ Θεῷ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἑνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχήν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται· ἣν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθηται, ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἡ λαμπὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτός, ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχή, εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ καθαρά σου σκηνή, μετατεθεῖσα ἐκ φθορᾶς, ἀγάλλεται Παναγία. Ὅθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Λειψάνῳ σου. Διὸ σὺν Ἀποστόλοις βοῶμεν· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμ. τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Σὲ χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχήν, ὡς πλαστουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον, μετέστησεν· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον· καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἄδω Μύρων σου τὴν μυρίπνοον χάριν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Αἶνον Θεῷ, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύοντες, τοῦ ἀθλοφόρου Μύρωνος, ᾄσωμεν ἅπαντες, ἐνισχύσαντι τοῦτον, τὸ κράτος διολέσαι, τοῦ πολεμήτορος.

Δῶρον σαυτόν, τῷ εὐεργέτῃ προσήγαγες, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, καὶ καλλιέρημα, καὶ εὐώδη θυσίαν, νομίμως ἐναθλήσας, Μάρτυς πολύαθλε.

Ὡς νουνεχής, ὡς καθαρὸς ναὸς Ἔνδοξε, τοῦ ἐκ Παρθένου λάμψαντος, τὸν ἐφορμήσαντα, συνταράξαι τὴν θείαν, ἀγέλην ψυχοφθόρον, λύκον ἐδίωξας.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν ἀπειρογάμως ἐκύησας· ὃν ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ὁμολογήσαντες ἡμῖν ὁμοιωθέντα, κατήργησαν τὴν πλάνην, ἄχραντε Δέσποινα.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ὑψώσας σου τὸν ἔρωτα τῆς καρδίας, πρὸς Κύριον Σταυρῷ τὸν ἀνυψωθέντα, ὑψώθης ἐπὶ ξύλου ὦ Ἀθλοφόρε, καταξεόμενος, προθύμως μέλπων τε· Ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ῥημάτων σου τὰ βέλη ἠκονημένα κατέπηξας τυράννου ἐν τῇ καρδίᾳ γενναῖε Στρατιῶτα τοῦ Βασιλέως, Χριστοῦ πανεύφημε, καὶ ψάλλων ἔλεγες· Ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ὡς ὄρθρος ὡς ἡμέρα ἐπανατείλας, διέλυσας τὸν ζόφον τῆς ἀγνωσίας, ἐφώτισας τοὺς ψάλλοντας καθ' ἑκάστην, Μύρων πολύαθλε· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν ἀθεΐᾳ τὴν πᾶσαν κτίσιν, Θεὸν κυοφορήσασα ἰατῆρα, Παρθένε ἐθεράπευσας παραδόξως· εὐχαριστοῦντές σοι, διὸ κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄμωμος, πλὴν σου, Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μυριπνόοις ᾄσμασι, καὶ ὑμνῳδίαις, συνελθόντες στέψωμεν, τὸν ἱερόαθλον πιστοί, Μύρωνα πάντες τὸν ἔνδοξον, ῥῶσιν διδοῦντα, παντοίων κακώσεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὴν σεπτὴν Μετάστασιν, σοῦ Παναγία, ἑορτὴν στησάμενοι, σὲ ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, Θεογεννῆτορ πανύμνητε· μὴ οὖν παρίδῃς, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε· ἀκοὴν γὰρ Κύριε.

Σωτῆρα, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τὸν ἐκλάμψαντα ἐκ Παρθένου, ὁμολογῶν Ἔνδοξε, σταδίου μέσον τῶν τυράννων, ὀφρὺν καρτερίᾳ ἐταπείνωσας, καὶ τὴν πολυθεΐαν ἐξηφάνισας.

Οὐδόλως, ὑπενδοὺς ξεόμενος, καὶ τυπτόμενος γενναιόφρον, Ἀγγέλους κατέπληξας, ὁρῶντάς σου τὴν καρτερίαν, δι' ἧς δυσμενεῖς ἀσάρκους ὤλεσας, καὶ νικηφόρος Μάρτυς ἐχρημάτισας.

Ὑπάρχων, θείας δρόσου ἔμπλεως, ὑπεισῆλθες γενναιοφρόνως, τὴν τοῦ πυρὸς κάμινον, ὁρώμενος ἐν ταύτῃ Μύρων, σοφὲ σὺν Ἀγγέλοις ἀγαλλόμενος, καὶ μηδαμῶς παμμάκαρ φλογιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα, καὶ φρικτὸν Μυστήριον, τῆς λοχείας σου καταπλήττει, πᾶσαν Ἁγνὴ ἔννοιαν· ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπῆσαι ἐκ σοῦ, ἀγαθότητι εὐδόκησεν, εἰς σωτηρίαν κόσμου καὶ ἀνάπλασιν.

Digitized by Google

Ὠδὴ έ. Ὁ φωτισμός.

Ἡ θεαυγὴς, καὶ φωσφόρος σου μνήμη, τῇ τοῦ Ἁγίου, Πνεύματος δυνάμει, εἰς πάντα κόσμον ἐφαπλουμένη, φωτισμὸν εὐσεβείας, καταυγάζει τοὺς ταύτην σέβοντας, καὶ τὰς ἀριστείας τὰς σὰς καταγγέλλοντας.

Νεανικῶς, τὰς πικρὰς τιμωρίας ὄντως ὑπέστης, ἄσαρκος καθάπερ γενναῖε Μάρτυς· ἀφαιρεθεὶς γὰρ, τὴν δορὰν ἐκαρτέρεις, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος ἔνδοξε, σθένει ἀοράτῳ σαφῶς δυναμούμενος.

Μύρον οἱ σοὶ, ἐναπέσταξαν πόνοι Μάρτυς εὐῶδες, πᾶσαν δυσωδίαν ἀποδιώκον, τῆς ἀθεΐας, τὴν Χριςοῦ δὲ Ἁγίαν, Ἐκκλησίαν εὐωδιάζον ἀεὶ, πίστει σε καὶ πόθῳ σαφῶς μακαρίζουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἀρρήτῳ λόγῳ, Πάναγνε δυσώπει εὐλογημένη, ὅπως ῥυσθῶμεν ὁρωμένων καὶ πάντων ἀοράτων, ἐχθρῶν πανάμωμε, οἱ σὲ Θεοτόκον ἁγνὴ καταγγέλλοντες.

Ὠδὴ ϛ΄. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Ῥανίσι σου, αἱμάτων ἱερῶν κατεπόντισας, δαιμόνων φάλαγγας, στρατιῶτα γενναιότατε, καὶ στεφανηφορῶν, πρὸς Θεὸν ἀνέδραμες, νικηφόρος γενόμενος ἄριστος.

Ἰδόντες σου, τὸ πρόσωπον λαμπρυνθὲν οἱ τύραννοι, θείαις λαμπρότησιν, Ἀθλοφόρε κατεπλάγησαν· μὴ γνόντες δὲ Θεὸν σκότος προσελάβοντο, αἰωνίᾳ κολάσει πεμπόμενοι.

Προστάξεσιν, ὠμοτάτου τυράννου ὑπέφερες, δορᾶς τὴν ἀφαίρεσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀξιάγαστε, δεικνὺς τὴν πρὸς Θεὸν, καθαράν σου ἔφεσιν, καὶ διόλου παμμάκαρ ἀνάνευσιν.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ, καινίζονται Παρθένε τῆς φύσεως· ὑπὲρ γὰρ φύσιν σὺ, τὸν τῇ φύσει ἀκατάληπτον, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, παραδόξως τέτοκας, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν ἀναγέννησιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε·
» Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἅδου δέο-
» μαι· ἵνα ὡς λυτρωτῇ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀ-
» ληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐκ βρέφους Χριστὸν, ποθήσας παναοίδιμε, καὶ τούτου τηρῶν, τὰ θεῖα παραγγέλματα, πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, ὁλοκλήρως Μύρων καὶ κατέπαυσας, σὺν Ἀγγέλοις δοξάζων αὐτὸν, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἄφεσιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον ἀνυμνήσωμεν πάντες, ὡς εὐῶδες Χριστοῦ μύρον παναληθέστατον· ὄντως γὰρ τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει θερμῇ, τὰς ἰάσεις παρέχει τῶν νοσημάτων· τῇ γὰρ ἀγάπῃ τοῦ Κτίστου πυρούμενος, συμπάσχει τοῖς ἐν ἀνάγκαις, καὶ λυτροῦται δεινῶν ὁ Πανόλβιος· μυρίζων πάντας τῇ χάριτι τῇ δοθείσῃ αὐτῷ ἐκ τοῦ Πνεύματος, αἰτούμενος πᾶσιν θείαν ἄφεσιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

Στίχοι.

Τί μοι κεφαλῆς ἡ τομὴ, Μύρων λέγει,
Πρὸς τὸ ςέφειν μέλλον με πάντιμον ςέφος;

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Μύρωνα τάμε ξίφος ὀξύ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἀντιπάτρȣ Ἄρχοντος Ἀχαΐας, Πρεσβύτερος τῆς Ἐκκλησίας, τὸν τρόπον χρηστὸς, ἐκ γένους ἐντίμου, πλούτῳ κομῶν, πρός τε Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων φιλούμενος. Κατὰ γοῦν τὴν ἡμέραν τῶν Χριστοῦ γενεθλίων, τοῦ Ἀντιπάτρου εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσιόντος, ἐφ' ᾧ τοὺς Χριςιανοὺς συλλαβεῖν καὶ τιμωρήσασθαι, ὁ Ἅγιος Μύρων, ζήλου πλησθεὶς, ἐξύβρισεν εἰς αὐτόν. Διὸ καὶ κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ, ἐκκαυθείσης καμίνου, ὡς διϊχεῖσθαι τὴν φλόγα ἐπὶ πολὺ, ἐν αὐτῇ ἐβλήθη. Ἀλλ' ἡ μὲν κάμινος, τὸν Ἅγιον δεξαμένη, διεφύλαξεν αὐτὸν ἀβλαβῆ· τὸ δὲ πῦρ ἐξελθὸν, κατέκαυσεν ἄνδρας τῶν παρεστώτων ἑκατὸν πεντήκοντα. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἀναγκασθεὶς ἐπιθῦσαι, καὶ μὴ ὑπείξας, λωροτομεῖται ἀπὸ τῶν ὤμων ἕως τῶν ποδῶν. Ἐξ ὧν ἀναλαβὼν ἕνα λῶρον ὁ μακάριος, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀνθυπάτου ἠκόντισε· καὶ πρὸς τούτοις ἀναξέεται τὰς ἐκδαρείσας σάρκας, καὶ μετὰ τοῦτο ἀφίεται θηρίοις. Ὃν ἐξ αὐτῶν σῶον καὶ ἀπήμαντον διατηρηθέντα ἰδὼν ὁ Ἀντίπατρος, καὶ αἰσχύνης πλησθεὶς, ἀνεῖλεν ἑαυτὸν οἰκείαις χερσίν. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἐκεῖθεν ἐν Κυζίκῳ ἀχθεὶς, καὶ παρὰ τοῦ Ἀνθυπάτου τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν λαβὼν, τὸν αὐχένα ἐτμήθη, καὶ οὕτω τὸν στέφανον τῆς μαρτυρίας ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Στράτωνος, Φιλίππου, Εὐτυχιανοῦ, καὶ Κυπριανοῦ.

Στίχ. Ἔθεντό με βδέλυγμα, φησὶν ὁ Στράτων,
Ἄνδρες βδελυκτοὶ, καὶ πυρὶ κτείνȣσί με.

Φιλῶν Θεὸν, Φίλιππε, καὶ ψυχῆς πλέον,
Κατακριθεὶς πῦρ, οὐ φιλόψυχος γίνῃ.

Εὐτυχιανὸς εἰς κάμινον ἡμμένην.
Ὡς ἵππος εἰς πεδίον ἦν, τοῦ λόγου.

Πῦρ Κυπριανὸς καρτερήσας καμίνου,
Ἐξώτερον πῦρ, ὃ Γραφὴ λέγει, φύγε.

Οὗτοι, ἐν Νικομηδείᾳ διατρίβοντες, ἐπίτηδες ἀνίεσαν εἰς τὸ θέατρον, ὥς τε τὸν θεατριζόμενον λαὸν κατηχεῖν, καὶ τῆς εἰδωλολατρείας ἀφιστᾷν, καὶ τῇ Χριστοῦ πίστει προσάγειν. Καί ποτε κενὸν ἀνθρώπων τὸ θέατρον ἰδὼν ὁ

Digitized by Google

Ἄρχων, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, ὅτι ὑπὸ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων οἱ ὄχλοι διδάσκονται, καὶ τὰς ἐν θεάμασι κατέλιπον ἡδονὰς, καὶ καινόν τινα μετέρχονται βίον, τῶν πατρῴων καταφρονήσαντες ἐθῶν, σὺν τάχει τοὺς Ἁγίους παραστῆναι ἐκέλευσε. Καὶ δὴ παραστάντες, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτοί τε ἔχειν ὁμολογήσαντες, καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκειν ἐπιστρέφειν εἰς αὐτὴν, ἀχθέντες εἰς τὸ θέατρον, θηρίοις ἐκδίδονται. Διαφυλαχθέντες δὲ ἐξ αὐτῶν ἀβλαβεῖς, καὶ τρόποις διαφόροις δοκιμασθέντες κολάσεων, τὸ τελευταῖον ἐμβληθέντες εἰς πῦρ, τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγωνίσαντο στάδιον, καὶ νικήσαντες τὸν στέφανον ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Οὗ ὑπῆρχον ἀδελφοὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως τὴν Πτολεμαΐδα οἰκοῦντες. Εἰς ἣν ὁ Βασιλεὺς παραγενόμενος, τὸν Παῦλον παριστήσατο, τηνικαῦτα ὑπαναγινώσκοντα τῷ λαῷ τὰς θεοπνεύστους Γραφάς. Τὸν Χριστὸν δὲ ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἴδωλα κραταιῶς ἐνυβρίσας, κρεμασθεὶς ξέεται· ὃν ἰδοῦσα ἡ ἀδελφὴ Ἰουλιανὴ, κατεβόα τοῦ τυράννου. Συλλαμβάνεται οὖν καὶ αὐτή· καὶ κρεμασθεῖσα ξέεται· καὶ ἐν λέβητι, ἔνθα πίσσα ἦν βράζουσα, ἀμφότεροι βάλλονται· καὶ ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πεπυρωμένης ἁπλοῦνται, καὶ τοὺς νώτους ἄνωθεν τύπτονται. Ἔνθα Κοδράτος καὶ Ἀκάκιος οἱ δήμιοι, τῶν Ἁγίων φεισάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται· καὶ ἐν εἱρκτῇ τίθενται οἱ Ἅγιοι, σιδηροῖς διαληφθέντες δεσμοῖς· οὓς ἐλθὼν Ἄγγελος, τῶν δεσμῶν ἀνίησιν, ἄρτον δὲ αὐτοῖς εἰς βρῶσιν παρέθηκεν. Εἶτα εἰς ἐξέτασιν ἄγονται καὶ τύπτονται· ἔνθα Στρατόνικος, τὴν Ἁγίαν Ἰουλιανὴν μαστιζομένην οἰκτείρας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Οἱ δὲ, διαμείναντες ἀβλαβεῖς, ὁ μὲν Ἅγιος Παῦλος, πάλῳ προσδεθεὶς σιδηρῷ, μολύβδοις τὰς σιαγόνας τύπτεται, καὶ ἑκατέρωθεν ὑπὸ τεσσάρων ῥάβδεις πεπυρωμέναις περιπείρεται· ἡ δὲ Ἁγία Ἰουλιανὴ, εἰς πορνεῖον ἐκδοθεῖσα, καὶ Ἀγγέλου ἐπιστασίᾳ ἐκ φθορᾶς διαφυλαχθεῖσα, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Παύλου βόθρῳ πυρὸς ἐμβάλλεται. Ἐκεῖθεν δὲ παραδόξως ἀναχθέντες, λαμπάσι πυρὸς ὅλον τὸ σῶμα καταφλέγονται, καὶ τελευταῖον τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Κορωνάτου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν· καὶ ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἐν τοῖς Ἁρματίου.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὁ νοῦς σου φαιδρὸς, πυρακτούμενος Σοφὲ τῷ θείῳ πόθῳ, ἠγαλλιᾶτο καὶ εὐφραίνετο, μέσον φλογὸς ἱσταμένου σου, ὥσπερ τῶν τριῶν ποτε Παίδων, μεθ᾽ ὧν πιστῶς ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁρῶντες φλογὸς συνεστῶτάς σοι σοφὲ μέσον Ἀγγέλους, μορφῇ ἀρρήτῳ ἐξαστράπτοντας, οἱ θεωροὶ κατεπλήττοντο· καὶ πρὸς ὑμνῳδίαν τραπέντες, τῷ Δεσπότῃ ἐκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοὶ καθαρῷ, συνεστὼς τοῖς νοεροῖς ὕμνοις Ἀγγέλοις, μέσον καμίνου ἀγαλλόμενος, τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, ὥσπερ χαλινοῦντα τὴν φλόγα, καὶ μελῳδοῦντά σε σῴζοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Χωρίον Θεοῦ, καὶ παλάτιον τερπνὸν καὶ θεῖος θρόνος, ἐν ᾧ καθίσας ἡτοιμάσατο, πᾶσι καθέδραν οὐράνιον, ὤφθης Παναγία Παρθένε· διὰ τοῦτό σοι κράζομεν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ ηʹ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἀκαταγώνιστον ὁρῶν, ὁ παράφρων δικαστὴς σὲ Γενναιόφρον, ἐν τῷ λοροτομεῖσθαι, μέχρις ὀστέων αὐτῶν, προσάγει ὄνυξι σπαράττων σε, πληγὰς ἀφορήτους, πληγωθεὶς ἀνιάτως.

Ῥῆμα Θεοῦ ἐξ οὐρανοῦ, εἰς ἐπήκοον παντὸς τοῦ πλήθους Μάρτυς, προσηνέχθη σοι Μύρων, πρὸς τὰς ἐκεῖσε καλοῦν, ἀρρήτους καταπαύσεις ἔνδοξε, καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων, τερπνὰς χοροστασίας.

Ἵστασο ὥσπερ Δανιὴλ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν θηρῶν εὐλαβουμένων, τὸ μακάριον πάθος, καὶ τῶν ἀγώνων τῶν σῶν, παμμάκαρ τὸ ἄπειρον μέγεθος, ζώσῃ τε φωνῇ σου, ἀντιλαμβανομένων.

Θεοτοκίον.

Νυγεὶς τῷ βέλει τοῦ ἐχθροῦ, τὴν ψυχὴν ὁλοτελῶς ἐτραυματίσθην, καὶ ἀνίατα πάσχω· ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἀρρήτως τεκοῦσα Πανάμωμε, ἴασαί με σῶσον, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἵνα τὴν μέλλουσαν δόξαν, καὶ τὸ ἄφραστον κάλλος, Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου κατιδεῖν, ἀξιωθῇς Γενναιότατε, ὑποκλίνεις αὐχένα, καὶ δέχῃ τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομήν· καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων, πληροῖς τὰς θείας φάλαγγας.

Ὥσπερ ἡδύπνοον μύρον, ἀξιάγαστε Μύρων, μυρίζουσα καρδίας τῶν πιστῶν, ἡ ἀξιάγαστος μνήμη σου, τοῖς ποθοῦσιν ἐπέστη· ἐν ᾗ πανηγυρίζοντας ἡμᾶς, εὐωδίας ἐνθέου, ταῖς σαῖς πρεσβείαις πλήρωσον.

Σοῦ Ἀχαΐα καυχᾶται, ταῖς σπαργάνοις καὶ ἄθλοις, γενναῖε τοῦ Κυρίου Ἀθλητά· πλέον δὲ τέρπεται Κύζικος, τὸ πολύαθλον σῶμα, κα-

τέχουσα ὡς ὄλβον ἀληθῆ, καὶ πηγὴν ἰαμάτων, καὶ νόσων καθαρτήριον.

Ἡ τῶν Ἁγίων ἁπάντων, ἐκλεκτὴ ἐν ὑψίστοις, μητρόπολις Σιὼν ἡ νοητὴ, τῶν πρωτοτόκων ὡς γέγραπται, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, ὡς Μάρτυρα ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, δυσωποῦντά σε ἔχει, Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν βοῶμέν σοι πάντες, τοῦ Ἀγγέλου Παρθένε, παλάτιον καὶ θρόνε τοῦ Θεοῦ· Χαῖρε, δι᾽ ἧς ἠξιώθημεν, οὐρανῶν βασιλείας, οἱ πάλαι ἀπωσθέντες τῇ φθορᾷ, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶτον, ἀφρόνως ἀπολέσαντες.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι᾽ ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μυρίπνοον ὡς ῥόδον σε, ἡ Ἐκκλησία κέκτηται, Μύρων πολύαθλε Μάρτυς· τοῦ γὰρ Χριστοῦ εὐωδία, ἐδείχθης παναοίδιμε, ὑπὲρ οὗ χαίρων ἤθλησας, παρ᾽ οὗ καὶ δόξης ἔτυχες· πρὸς ὃν ἀεὶ μνημονεύεις, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις, τοὺς Ἀποστόλους ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὴν τεκοῦσαν ἐκπέμπει, πόθῳ κηδεύσοντας αὐτήν· κατέρχεται δὲ καὶ οὗτος, δορυφορούντων Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Νύμφην σε τοῦ Θεοῦ, ἡ ἄνω βασιλεία, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, προσδέχεται Παρθένε, πρὸς σὸν Υἱὸν χωρήσασαν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμῳ νεύματι.

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν.

Δόξα ἐν οὐρανῷ, ἐπὶ γῆς εὐφροσύνη· ἡ γὰρ τοῦ Κτίστου Μήτηρ, χερσὶ ταῖς τοῦ Δεσπότου, ψυχὴν νῦν παρατίθησι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Λέοντος Δεσπότου.

Πιστούμενος Ἰησοῦς, ὁ Υἱός σου Θεοτόκε καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὰς δύο φύσεις αὐτοῦ, ὡς μὲν ἄνθρωπος θνήσκει, ὡς δὲ Θεὸς ἐξανίσταται. Καὶ σὲ Θεομῆτορ, νόμῳ φύσεως θανεῖν εὐδόκησεν, ἵνα μὴ τοῖς ἀπίστοις, φαντασία νομισθῇ ἡ οἰκονομία. Μετέβης δὲ πρὸς οὐρανοὺς ἡ ἐπουράνιος νύμφη, ὡς ἐκ παστοῦ τοῦ σκήνους σου, γῆθεν ἀπάρασα. Ἡγιάσθη ὁ αἰθὴρ ἐν τῇ ἀνόδῳ σου, ὡς ἐφωτίσθη ἡ γῆ ἐν τῷ τόκῳ σου. Προπέμπουσιν Ἀπόστολοι, καὶ Ἄγγελοι ὑποδέχονται. Ὅθεν κηδεύσαντες τὸ πανάχραντον σῶμά σου, καὶ ἐπιτάφιον ὕμνον ἐξᾴδοντες, μετάρσιον ἔβλεπον, καὶ φόβῳ ἔλεγον· Αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου· αὐτὸς γὰρ ἐν μέσῳ σου, καὶ οὐ σαλευθήσῃ. Ἀλλ᾽ ὦ πολυύμνητε Κόρη, μὴ διαλίπῃ ἡμᾶς ἐποπτεύουσα· ἡμεῖς γὰρ λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα, αἰτούμενοι διὰ σοῦ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ γίνεται ἐκτενὴς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Οὐχ ἅρμα πυρίμορφον, τῶν ἀπὸ γῆς σε μετέστησεν, ὡς Ἠλίαν τὸν δίκαιον· ἀλλ᾽ αὐτὸς ὁ ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, ἐν χερσὶν οἰκείαις, τὴν παναγίαν σου ψυχὴν, ὡς ὑπεράμωμον προσλαβόμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσε· καὶ παραδόξως σε Ἄχραντε, μεταστήσας ἐτίμησεν, ἐν χαρᾷ ὑπὲρ ἔννοιαν.

Δεῦτε ὦ φιλέορτοι, τῆς Θεομήτορος σήμερον, τὴν ἁγίαν Μετάστασιν, φαιδρῶς ἑορτάσωμεν· ἐν χερσὶ γὰρ ὄντως, τοῦ ἐξ ἀκηράτου, Πατρὸς ἐκλάμψαντος τὸ πρὶν, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς, τὴν θείαν καὶ πανάχραντον ψυχὴν παρέθετο χαίρουσα, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

Θαῦμα φρικωδέστατον, ἡ ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον, Βασιλέα βαστάσασα, τάφῳ κατατίθεται· καὶ Ἀγγέλων δῆμοι, σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, φόβῳ κηδεύουσιν αὐτῆς, τὸ θεοδόχον Σῶμα καὶ τίμιον· καὶ τοῦτο δὲ μετάρσιον, εἰς οὐρανοὺς ἀνεβίβασεν, Ἰησοῦς ὁ Υἱὸς αὐτῆς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων, ὅμοια.

Λίθοι τελειότατοι, τῷ μαρτυρίῳ τεμνόμενοι, καὶ ποιναῖς λαξευόμενοι οἱ Ἅγιοι ὤφθη-

Digitized by Google

σαν, οἰκοδομηθέντες, εἰς ναὸν Κυρίου, καὶ τῶν εἰδώλων τοὺς βωμοὺς, καὶ τὰ τεμένη κατεδαφίσαντες. Αὐτοῖς οὖν μακαρίσωμεν, ὡς Παραδείσου οἰκήτορας, ὡς ναοῦ ἀναθήματα, οὐρανίου ὑπάρχοντας.

Χάριν ἀπαντλήσατε, καὶ φωτισμὸν ἀπαρύσασθε, εὐφροσύνην καὶ ἔλεος, λειψάνοις προσψαύοντες, ἱερῶν Μαρτύρων, Φλώρου τε καὶ Λαύρου, ἐξ ὧν πηγάζει δαψιλῶς, τῶν ἰαμάτων θεία ἐνέργεια· καὶ τούτους μακαρίζοντες, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντας, ἐκτενῶς ἐκβοήσωμεν· Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Λάκκῳ συγκλειόμενοι, καὶ ὑπὸ γῆν καλυπτόμενοι, ἀπηνείᾳ δικάζοντος, θείαις εἰσηγήσεσι, καὶ ἀποκαλύψει, Πνεύματος Ἁγίου, ἐφανερώθητε ἡμῖν, ὥσπερ ἀστέρες ἐναπαστράπτοντες, σημεῖα καὶ τεράστια, καὶ ἰαμάτων χαρίσματα, Ἀθλοφόροι αὐτάδελφοι, τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἁγνὴν, ἐξ ἧς ἀρρήτως προῆλθε, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, κράζοντες καὶ λέγοντες· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. Μακαρία ἡ γαστὴρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. Αὐτοῦ ταῖς ἁγίαις χερσὶ τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε Ἄχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· ἰδοὺ γὰρ, ἡ τοῦ Ὑψίστου Μήτηρ, ἡ πάναγνος Παρθένος, θανοῦσα παραγίνεται.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἤθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν.

Ὕμνον αἱ οὐρανῶν, ἐξάρξατε Δυνάμεις, σὺν τοῖς ἐκ τῶν περάτων, τοῦ Λόγου μύσταις ἅμα, τῇ μόνῃ Θεομήτορι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Δαυϊτικὴν ᾠδὴν σήμερον λαοὶ, ᾄσομεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυῒδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότου, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται. Ἣν ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀνυμνοῦντες, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου, ἡ οἰκουμένη, τῷ ἀΰλῳ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Κελεύσει τοῦ Κτίστου σου, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, νεφέλη συνήθροισας τοὺς Ἀποστόλους τὴν σὴν, ἰδέσθαι Μετάστασιν· ὅθεν καὶ μετὰ δόξης, καὶ πολλῆς εὐφροσύνης, ἐκήδευσαν ἀνυμνοῦντες, τὸ πανάχραντον σῶμα, τῆς σῆς μακαριότητος Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τερπνὴν ἀνυμνῶ Μαρτύρων ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.

ᾨδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ταῖς φωταυγέσιν ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, περιλαμπόμενοι, τὰ ζοφερὰ νέφη, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, τὴν φωτοφόρον Ἅγιοι, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, ὅπως ὑμνήσω γηθόμενος, Μάρτυρες Χριστοῦ γενναιότατοι.

Ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀμώμου πίστεως, οἰκοδομήσαντες, δι' ἀρετῶν θείων, ἑαυτοὺς Μακάριοι, περικαλλὴς ἐδείχθητε, καὶ τερπνότατος οἶκος· ἐν ᾧ Πατὴρ κατεσκήνωσε, καὶ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Ῥιζοτομοῦντες τὴν τῆς πλάνης ἄκανθαν, οἱ μεγαλώνυμοι, τῷ τμητικῷ λόγῳ, τῆς ἐνθέου πίστεως, καρδίας κατενέωσαν, χερσωθείσας ἀπάτῃ, καὶ καρποφόρους ἀνέδειξαν, πίστιν βλαστανούσας ἀμώμητον. Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἐβλάστησας, ῥίζα ἀπότιστε, τὸν φυτουργὸν πάντων, ἄνθρωπον γενόμενον, καὶ πάθη ὑπομείναντα· ὃν ποθοῦντες οἱ θεῖοι, πιστῶς ἐνήθλησαν Μάρτυρες, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

ᾨδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Νόμον θεῖον πληροῦντες, πανευκλεεῖς Μάρτυρες, πένησι πλουσίως τὸν ἄρτον ἐχορηγήσατε, καὶ πρὸς εὐσέβειαν, καθωδηγήσατε θείαν, σωτηρίας πρόξενοι, τούτοις γενόμενοι.

Digitized by Google

Ἡ δυὰς ὁ φωσφόρος, τῶν Ἀθλητῶν λάμψασα, ταῖς τῶν θαυμασίων ἀκτῖσι, σκότος ἀπήλασε, πλάνης πολύθεον, καὶ πλανωμένους πρὸς φέγγος, τῆς ἐνθέου πίστεως, πάντας ὡδήγησε.

Νηπιάζοντα δῆμον, πανευσεβῶς Μάρτυρες, θείαις ὑποθήκαις, πρὸς τρίβον ἐνθέου γνώσεως, καθωδηγήσατε, καὶ τοὺς βωμοὺς τῶν δαιμόνων, προσευχῇ μακάριοι, κατηδαφίσατε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Κόρη, δι᾽ ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, Λόγος ὁ ἐπέκεινα πάσης, ἀρχῆς νοούμενος, σῶζε τὴν πόλιν σου, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, πάσης περιστάσεως θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τοὺς σοφοὺς ἀριστέας καὶ ἀθλητὰς, ἐν ᾠδαῖς κατὰ χρέος πάντες πιστοὶ, Φλῶρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Λαῦρον· τὸν γὰρ Χριστὸν ἐκήρυξαν, Θεὸν προαιώνιον, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, ἀθλήσει κατήργησαν· ὅθεν τοὺς τυράννους, καταισχύναντες πίστει, τῆς δόξης ἐπέτυχον, τῆς ἀφθάρτου τῇ χάριτι. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἡ Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σπορᾶς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθορᾶς τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος· ὡς γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν ἄϋλον· ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθη, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα, Θεομῆτορ παναμώμε. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὴν θείαν σου Κοίμησιν.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Νεανικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενοι, οἱ γενναῖοι, τοῦτον κατηδάφισαν, τῷ τοῦ Σταυροῦ, ὅπλῳ κραταιῶς· καὶ τοὺς συντριβέντας, τῇ ἁμαρτίᾳ ἐτέλεσαν, ναοὺς Κυρίου ζῶντας εὐσεβῶς μελῳδοῦντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὑπὸ Χριστοῦ, λίθου τιμηθέντος, ὡς γέγραπται, ἀπὸ ὄρους, Κόρης τῆς Θεόπαιδος, δυναμωθέντες πανευκλεῶς, Ἅγιοι, εἰδώλων τὴν συντριβὴν ἀπειργάσασθε· καὶ ἤρθητε πρὸς ὕψος, ἐμφανὲς σωτηρίου, καὶ Ἀγγέλοις σαφῶς ὡμοιώθητε.

Μίαν αὐγὴν, τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοῖς ἀθέοις, χαίρουσα κατήγγειλε, δυὰς σεπτὴ, ἡ τῶν ἀθλητῶν, Φλῶρός τε καὶ Λαῦρος· καὶ Μαρτυρίου ποτήριον, ἐξέπιε προθύμως, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθέντες ὑπέκλιναν, ἀνομοῦντας, τοῦτον μόνον σέβεσθαι, τῇ ὑπανοίξει τὰν ὀφθαλμῶν, τὰς τῆς διανοίας, αὐτῶν ὁράσει φωτίσαντες, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, οἱ φωστῆρες οἱ δύο, οἱ τὰ πέρατα κόσμου φωτίζοντες.

Θεοτοκίον.

Ὡς καθαρὰν, τῶν γενεῶν ἐξελέξατο, Θεοτόκε, σὲ τὴν ἀειπάρθενον, ὁ πλαστουργὸς, πάντων καὶ Θεὸς, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, παλάτιον ἀπειργάσατο, ἀμόλυντον ὁ μόνος, Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἀνθρώποις ἐπέφανε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μερισμὸν οὐχ ὑπέστη, θεία ξυνωρὶς τῶν Μαρτύρων αὐτάδελφος· τῇ γὰρ ἀμερίστῳ, καὶ Ἁγίᾳ Τριάδι πιστεύσασα, ἐν μιᾷ ἐλπίδι, τοὺς μερισμῷ πλάνης ἀτόπου, συσχεθέντας συνῆψεν ἐν χάριτι.

Ἀληθείας σπαρτίῳ, τῷ λαξευτηρίῳ τε τῆς θείας γνώσεως, τὰς λιθώδεις φρένας, εὐσεβῶς Ἀθλοφόροις λαξεύοντες, ναοὺς τῆς Τριάδος, πανευσεβῶς ἐνθέῳ σθένει, ἀπειργάσασθε λάμψει τοῦ Πνεύματος.

Ῥιζοτόμοι κακίας, πάσης ἀνεδείχθητε Μάρτυρες ἔνδοξοι· φυτουργοὶ δὲ πάσης, εὐσεβείας καὶ λόγοις καὶ πράγμασι, τὸν ἐκφύντα κλάδον, τοῦ Ἰεσσαὶ ἐκ ῥίζης θείας, ἐν ἀβάτοις καρδίαις φυτεύσαντες.

Θεοτοκίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, Κόρη ἀποκείμενον μέγα μυστήριον, ὅπερ οὐκ ἐγνώσθη, γενεαῖς προλαβούσαις παναμώμε, διὰ σοῦ ἐφάνη, Λόγος Πατρὸς ὁ πρὸ αἰώνων, σαρκωθεὶς καὶ γενόμενος ἄνθρωπος.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὑπομονῇ ἀκλινεῖ, τοὺς ἀνομοῦντας τροπούμενοι, οἱ ἔννομοι Ἀθληταὶ, Χριστοῦ ἀξιέπαινον, τέλος ἀπηνέγκαντο, μὴ καταχωσθέντες, ἀσεβείας ματαιότητι.

Digitized by Google

Ῥομφαία τοῦ δυνατοῦ, ἀναδεικνύμενοι Πνεύματος, ἐτρώσατε δυσμενεῖς, ἀσάρκους Μακάριοι, καὶ πάθος μακάριον, τοῦ πλευρὰν τρωθέντος, εὐσεβῶς ἐξεικονίσατε.

Ὡς δύο περικαλλεῖς, μαστοὶ Ἀοίδιμοι ὤφθητε, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, οὐ γάλα προχέοντες, ἀλλὰ χάριν ἄφθονον, καὶ σωτηριώδη, ἰαμάτων ἀναβλύζοντες.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν τῇ ἁμαρτίᾳ θεράπευσον, τὸν ἰατρὸν τῶν ψυχῶν, κυήσασα Πάναγνε· ὃν οἱ θεῖοι Μάρτυρες, καθομολογοῦντες, ἰατροὶ παθῶν ἐδείχθησαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Στίχοι.

Δίψει τελευτῆς τῆς ὑπὲρ Θεοῦ Λόγου,
Χωροῦσι Φλῶρον καὶ Λαῦρος πρὸς τὸ φρέαρ.

Φλώρῳ ἅμ' ὀγδοάτῃ δεκάτῃ φρέαρ εἰσέδυ
Λαῦρος.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον δίδυμοι, λιθοξόοι τὴν τέχνην, ἣν ἐπαιδεύθησαν ὑπὸ Πρόκλου καὶ Μαξίμου. Μετὰ δὲ τὴν τῶν διδασκάλων ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίαν, καταλιπόντες τὰς ἐν Βυζαντίῳ διατριβὰς, παρεγένοντο ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ, ἐν χώρᾳ τῆς Δαρδανίας, ἐν πόλει Οὐλπιανῶν. Ἔνθα παρὰ Λευκίωνι τῷ Ἡγεμόνι μέταλλά τινα διερευνῶντες, τὴν οἰκείαν τέχνην εἰργάζοντο. Εἶτα παρ' αὐτοῦ ἀποστέλλονται πρὸς Λικίνιον τὸν υἱὸν Ἐλπιδίας τῆς Βασιλίσσης· οἷς ὁ Λικίνιος παρέσχετο χρήματα, καὶ τὴν διὰ χειρῶν προμήθειαν, καὶ ἐκέλευσεν αὐτοῖς ἀνεγεῖραι τοῖς εἰδώλοις ναὸν, τυπώσας αὐτὸν καὶ διαγράψας ἐν σχήματι. Οἱ δὲ Ἅγιοι τὰ μὲν χρήματα τοῖς ἐνδεέσι διενείμαντο, καὶ νυκτὸς τῇ πρὸς Θεὸν ἐσχόλαζον προσευχῇ. Μεθ' ἡμέραν δὲ τῶν ἔργων ἁπτόμενοι, θᾶττον τὸν ναὸν ἐκαλλιέργουν καὶ ἐξεπόνουν.

Ὡς δὲ δι' ὀλίγων ἡμερῶν συνετελέσθη, καὶ τὸν ἀπαρτισμὸν ἔλαβεν, Ἀγγέλου συναντιλαμβανομένου, καὶ τοὺς Ἁγίους συνεπισχύοντος, εὐθὺς Μερέντιος ὁ ἱερεὺς ἐπίστευσεν εἰς Χριστὸν, ἤδη προπιστεύσαντος, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀθανασίου, διὰ τὸ ἀνοιχθῆναι τὸν τυφλὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν παρὰ τῶν Ἁγίων· καὶ τοὺς πτωχοὺς συναγαγόντες οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, οἷς παρέσχον τὰ χρήματα, σχοινίοις τοὺς τραχήλους τῶν ξοάνων διέλαβον, καὶ πρὸς γῆν ταῦτα καθείλκυσαν. Εἶτα, ἀνάψαντες φῶτα πολλὰ, τὸν ναὸν καθιέρωσαν, ἐπιλέγοντες· Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριὰς ἡ ὁμοούσιος. Προηγεῖτο δὲ αὐτῶν ὁ τύπος τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Τοῦτο δὲ γνοὺς ὁ Λικίνιος, καὶ κελεύσας ἐξαφθῆναι κάμινον, προσέταξε τοὺς πτωχοὺς ἐμβληθῆναι· ἐν ᾗ ῥιφέντες, τὰ ἑαυτῶν παρέδωκαν πνεύματα. Οἱ δὲ Ἅγιοι Φλῶρος καὶ Λαῦρος, ἐν ἄξονι ἁμάξης προσδεθέντες, ἐτύφθησαν. Εἶτα ἐξαπεστάλησαν Λύκωνι· οὓς ὁ Λύκων δεξάμενος, ἐν βαθεῖ συνέκλεισε φρέατι. Ἐν ᾧ κατελθόντες, καὶ δεήσεις τῷ Θεῷ ὑπέρ τε τῶν μνησθησομένων αὐτῶν, καὶ τῆς κοσμικῆς εὐσταθείας, καὶ τοῦ παύσασθαι τὸν διωγμὸν προσενεγκόντες, τὰς ἑαυτῶν ἀφῆκαν ψυχάς. Χρόνοις δὲ ὕστερον ἀνηνέχθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα, καὶ ἐν γλωσσοκόμοις κατετέθησαν ἐντίμως, μύρα καὶ πηγὰς ἰάσεων τοῖς προσπελάζουσι βρύοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία τῶν πενήτων πληθὺς· ἡ τὰ εἴδωλα συντρίψασα, πυρὶ ἐτελειώθη.

Στίχ. Πένητες ἄνδρες πλοῦτον εὗρον ἀθρόον,
Τὸ σύντροφον δὸς, εἰς τὸ πῦρ λελοιπότες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἑρμοῦ, Σεραπίωνος, καὶ Πολυαίνου.

Στίχ. Ἕρμῳ βιαίως ἐν πέτραις σορομένῳ,
Ὑπῆρξε πέτρα προσφυγὴ λαγῷ πόλος.

Τὸν ἐκ πέτρας πάνδεινον ἑλκυσμὸν φέρει,
Καὶ Σεραπίων, ὁ πλέον στεῤῥὸς πέτρας.

Ὁ Πολύαινος αἷμα χεῖ συρεὶς πέτραις
Ὑπὲρ Χριστοῦ, χέαντος ἐκ πέτρας ὕδωρ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἦσαν ἐκ Ῥώμης· καὶ διαβληθέντες ὑπὸ τῶν ἀπίστων, ὅτι τὸν Χριστὸν σέβονται, τὰ δὲ εἴδωλα βδελύσσονται, τῷ Ἐπάρχῳ παρέστησαν Ῥώμης· καὶ ὁμολογήσαντες παῤῥησίᾳ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, πρῶτον μὲν ἐν σκοτεινῇ καὶ δυσώδει καθείργνυνται φυλακῇ. Εἶτα, ἐξαχθέντες ἐκεῖθεν, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ καταδεξάμενοι, διὰ στενωτάτων καὶ δυσπορεύτων καὶ πετρωδῶν τόπων σύρονται, καὶ ἐν τῷ σύρεσθαι, τῷ Θεῷ τὰς ψυχὰς παρέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς, πλησίον τοῦ Στροβύλου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λέοντος, ὃς ἤθλησε παρὰ τὴν θάλασσαν, πλησίον Μύρων τῆς Λυκίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἐν τῇ ἐρήμῳ τέσσαρες Ἀσκηταὶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀδελφότης τέθνηκεν ἀνδρῶν τεσσάρων,
Τὰ κῶλα θέντες εἰς ἐρημίαν μίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Ἰωάννου καὶ Γεωργίου.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος « Ὡς κελεύεις Χριστέ μου »,
Ἔφασκε θνήσκων « ἔρχομαι κληθεὶς ἄνω ».

Σκυθρωπὰ τὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας,
Στέρησιν οὐ φέροντα τὴν Ἰωάννου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ξυλίνους λιθίνους τε, θεοὺς ἀθέων καταστρεψάμενοι, στήλας θεογνωσίας, Λαῦρος, καὶ Φλῶρος οἱ μεγαλώνυμοι, τοῖς μελῳδοῦσιν ἑαυ-

Digitized by Google

τοὺς ἀνέστησαν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑπάρχοντες ἔμπλεοι, πυρὸς τοῦ θείου Μάρτυρες Πνεύματος, τοὺς καμίνῳ βληθῆναι, ὁσίους ἄνδρας, κατακριθέντας δεινῶς, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν θείων εὐχῶν ὑμῶν, διετηρήσατε ἀσινεῖ ἔνδοξοι Μάρτυρες.

Νοσοῦσι τὴν ἴασιν, ἀδικουμένοις τὴν ἀπολύτρωσιν, κινδυνεύουσι πᾶσι, τὴν σωτηρίαν ἀεὶ παρέχουσι, Φλῶρος καὶ Λαῦρος βοῶντες οἱ Μάρτυρες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ῥόδον κοιλάδων σε, τοῦ βίου Κόρη Θεὸς ἐκλέγεται· καὶ ἐν σοὶ κατοικήσας, σαρκὶ προῆλθεν εὐωδιάζων ἡμᾶς θεογνωσίας πνοαῖς παναμώμητε, τοὺς Θεοτόκον ἀεὶ ὁμολογοῦντάς σε.

Ὠδὴ ή. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ῥήματι ζῶντι τρέφοντες τὰς ψυχὰς Πανaοίδιμοι, τὰς λιμῷ τακείσας, σωτηρίου βρώσεως, πενήτων προμήθεια, καὶ ὀρφανῶν ἐδείχθητε, πᾶσιν ἐπαρκοῦντες καὶ Χριστὸν μελῳδοῦντες· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερωτάτην ἔχοντες, καὶ ζωὴν καὶ τελείωσιν, χρόνον ἐπιμήκιστον, σοφοὶ κρυπτόμενοι, ἐκ γῆς ἀνεδόθητε, ὑπὲρ αὐγὰς ἡλίου ἡμῖν λάμψαντες ἀκτῖνας, παραδόξων θαυμάτων, τοῖς πίστει μελῳδοῦσιν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δύο φωστῆρες ὤφθητε, νοητῷ στερεώματι, τῷ τῆς Ἐκκλησίας, ἱερῶς ἐμπρέψαντες, καὶ πᾶσαν φωτίζετε, περιφανῶς, τὴν κτίσιν ἀεί, θαυματοποιΐαις, Ἀθλοφόροι βοῶντες· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἁγιωτέρα πέφυκας, τῶν Ἀγγέλων κυήσασα, Κόρη παναγία, τῶν Ἁγίων Ἅγιον, δι' οἶκτον γενόμενον, ὅπερ ἐσμὲν ἀφύρτως βροτόν, σῶσαι τοὺς αὐτὸν ἀναβοῶντας ἀπαύστως· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδών, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἰδοὺ δὴ ἀνεβόα πάλαι Δαυΐδ· Τί καλὸν καὶ τερπνὸν καὶ σωτήριον, ἀλλ' ἢ σαφῶς θείους ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, τὸ κατοικεῖν ἐν πνεύματι, ἀγωνισαμένους περιφανῶς, καὶ νίκης ἀραμένους, κατὰ τοῦ διαβόλου· οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ὡραῖοι ἀπεφάνθητε ὀφθαλμοί, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας ἐν χάριτι, καὶ ὀφθαλμοὺς, πάλαι πηρωθέντας σκότει δεινῷ, καὶ πρὸ θανάτου Ἅγιοι, καὶ μετὰ τὸ τέλος τὸ ἱερόν, ἠνοίξατε εἰς δόξαν τοῦ πάντων εὐεργέτου, Φλῶρε καὶ Λαῦρε ἀξιάγαστοι.

Σημείοις ἐναργέσι καὶ φοβεροῖς, ὁ Χριστὸς τὴν ταφὴν ὑμῶν Ἅγιοι, καὶ τὴν σορόν, πάλαι ὡς προέφησε φανεροῖ· ἐν ᾗ τὰ καρτερώτατα, σώματα κατέκειντο ἱερῶς, ἀκτῖνας ἰαμάτων, ἐκπέμποντα πλουσίως, καὶ εὐωδίαν ἀξιέπαινον.

Ἡ θεία καὶ φωσφόρος ὄντως δυάς, Λαῦρε Φλῶρε καλλίνικοι Μάρτυρες, ἐν οὐρανοῖς, πάντοτε Τριάδι τῇ παντουργῷ, παρεστηκότες λύτρωσιν, τῶν ἁμαρτημάτων καὶ τῶν δεινῶν, αἰτήσασθε τοῖς πίστει, ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς πανηγυρίζουσι.

Θεοτοκίον.

Φρικτή σου ἡ λοχεία Μήτηρ ἁγνή· οὐρανῶν γὰρ ὃν τρέμει τὰ τάγματα, Λόγον Θεοῦ, ἄνθρωπον γενόμενον ἐπὶ γῆς, ὑπερφυῶς ἐκύησας, μείνασα παρθένος ὥσπερ τὸ πρίν· διό σε Θεοτόκον, καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥωννύμεθα προσψαύοντες, τοῖς ἱεροῖς πανόλβιοι, ὑμῶν λειψάνοις ἐν πίστει, κατ' ἄμφω Λαῦρε καὶ Φλῶρε. Ἀλλ' ὦ Μεγαλομάρτυρες, μνείαν ἡμῶν πρὸς Κύριον, ποιεῖτε ᾧ παρίστασθε, τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, λαμπρὰν καὶ πάμφωτον μνήμην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Digitized by Google

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαῖρε Γεθσημανῆ, τὸ τέμενος τὸ θεῖον, τῆς μόνης Θεοτόκου, ἐν ᾧ περ ἀνεκλίθη, ἁπάντων ἡ Βασίλισσα.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἡ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ μόνη Θεοτόκος, ὑπερευλογημένη, μεθίσταται ἐνδόξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν.

Πᾶσαι τῶν οὐρανῶν, ὑμνήσατε χορεῖαι· ἡ γὰρ Παρθένος Μήτηρ, μετέστη παραδόξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Δόξα, καὶ νῦν.. Ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἁγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἁπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθίας.
Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίων πεντακοσίων ἐννενήκοντα τριῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ῥημάτων τοῦ σεπτοῦ Γαβριήλ, τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν ἁγνή, μεμνημένοι· ἀλλ' ὦ ἄχραντε σεμνή, καὶ Μήτηρ τοῦ Κυρίου, πρὸς τοῦτον μεταστᾶσα, μνείαν ποιοῦ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἡ ἄπειρος Σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὑπὲρ νοῦν, Θεοτόκε, ᾠκοδόμησεν ἐκ σοῦ, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ· καὶ νῦν σε πρὸς αὔλους, σκηνὰς μετέθηκε πανύμνητε.

Ἱκέτης νῦν προσέρχομαι, σοὶ τῇ Μητρὶ τοῦ πάντων Θεοῦ λυτρωθῆναι, ἐκ παντοίων πειρασμῶν· ἀλλ' ὦ Θεογεννῆτορ, συνοῦσα τῷ Υἱῷ σου, Χριστιανῶν τὸ γένος φύλαττε.

Τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀνδρείας ὑπόδειγμα δειχθείς, δῆμον παρεθάρρυνας, καθυπεισδῦναι τὸ στάδιον, τὸ τῆς ἀθλήσεως, οἷα στρατηγέτης, τούτου προηγούμενος, Ἀνδρέα ἀθλοφόρε πανόλβιε· πιστοῖς δὲ πάντοτε, ἰαμάτων βρύεις νάματα, οὐρανόθεν χάριν κομισάμενος.

Ἀνδρείας ἐπώνυμος, δειχθείς, ἀνδρικῶς ἠρίστευσας, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, καὶ τοῦτον ὤλεσας, Φαραὼ ὡς ἄλλον, ῥείθροις τῶν αἱμάτων σου, βυθίσας πανστρατὶ Ἀξιάγαστε· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅπλον ἀπροσμάχητον Σταυρόν, Μάκαρ ἐνδυσάμενος, ὡς θυρεόν τε καὶ θώρακα, πίστιν ἐνδέδυται, καὶ τοῖς ἐναντίοις, ὤφθης φοβερώτατος, τροπούμενος τὰ τούτων στρατεύματα· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ὅτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης, Πέτρος τε ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ θεῖος τῶν Ἀποστόλων χορός, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις, ὑμνολογοῦντες, τὸ θεῖον καὶ ἐξαίσιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον· καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε. Ὕπερθεν δὲ αἱ πανάγιαι, καὶ πρεσβύταται τῶν Ἀγγέλων Δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυφυῖαι ἀλλήλαις ἔλεγον· Ἄρατε ὑμῶν τὰς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητήν· δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διό περ καὶ ἡμεῖς, τὴν μνήμην σου ἑορτάζοντες, ἐκβοῶμέν σοι Πανύμνητε. Χριστιανῶν τὸ κέρας ὕψωσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· ἰδοὺ γάρ, ἡ τοῦ Ὑψίστου Μήτηρ ἡ Πάναγνος Παρθένος, θανοῦσα παραγίνεται.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἤθροισται ὁ χορός, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν.

Digitized by Google

Πόλις νέα Σιών, χαῖρε· ὁ Βασιλεύς σου, ἐλήλυθεν ἐν δόξῃ, μορφῆς τοῦ Θεανθρώπου, ἀΰλως ἣν ἐμόρφωσε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορείαν στησώμεθα· δεῦτε καταστέψωμεν ᾄσμασι τὴν Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Σήμερον γὰρ οὐρανὸς ἐφαπλοῖ τοὺς κόλπους, δεχόμενος τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον· καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδιδοῦσα, τὴν εὐλογίαν στολίζεται καὶ εὐπρέπειαν. Ἄγγελοι χοροστατοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μεθισταμένης, τῆς τεκούσης τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι· Συγγενοῦς οἰκειότητος μὴ ἐπιλάθῃ Δέσποινα, τῶν πιστῶς ἑορταζόντων, τὴν παναγίαν σου Κοίμησιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καθορῶσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, τὴν Μετάστασιν τὴν σήν, ἄχραντε Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Παναγία, ἔχοντες βουλὴν τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ, στῖφος Μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παράδεισον σῶμά σου, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸν ζωοδότην, ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ἐν χερσὶ τοῦ δι᾽ ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένη τὴν ψυχήν, ὡς πλαστουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὕμνοις κροτῶ σε, Ἀνδρέα ϛρατηλάτα. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ὑμνῆσαι τὴν ἱερὰν πανήγυριν, σοῦ προθεμένου μου, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν ψυχήν μου καταύγασον, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον, τῆς ἀγνωσίας Μάρτυς ἔνδοξε.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότητα, μάκαρ ἐπλούτησας, ἀνδρειοφρόνως σθένει θεϊκῷ, συμπατήσας τὸν δόλιον, καὶ νικητὴς γενόμενος, Μάρτυς Ἀνδρέα μεγαλώνυμε.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς φρονήματα, Μάρτυς πολύαθλε, τῷ νεκρωθέντι Λόγῳ διὰ σέ, ἀνδρικῶς ἠκολούθησας, καὶ πρὸς ζωὴν ἀνώλεθρον, διὰ θανάτου μεταβέβηκας. Θεοτοκίον.

Ὁ σάρκα ὑπερβολῇ χρηστότητος, ἐκ σοῦ Πανάμωμε, εἰς σωτηρίαν πάντων τῶν πιστῶν, ἀληθῶς ἐνδυσάμενος, Θεὸς ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπος, διπλοῦν ταῖς φύσεσι γνωρίζετε.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἱστίῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, τῶν πειρασμῶν διεκπερῶν πέλαγος, τοὺς δυσμενεῖς Ἔνδοξε, ῥείθροις σῶν αἱμάτων ἐβύθισας.

Σκανδάλων τοῦ πονηροῦ, καὶ τῶν ἐκεῖθεν μηχανῶν ὕπερθεν, ὡς νικητὴς ἄριστος, Μάρτυς χρηματίσας δεδόξασται.

Κοσμούμενος εὐπρεπεῖ, στεφάνῳ Μάρτυς τῷ Χριστῷ πάντοτε, σὺν ἐκλεκτοῖς, Μάρτυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Ῥυόμενον τοὺς βροτούς, τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ τέτοκας, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον, Δέσποινα Παρθένε θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀνδρείᾳ τὴν ψυχήν, κραταιούμενος Μάρτυς, ἠφάνησας ἐχθροῦ, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, καὶ χαίρων ἐνήθλησας, καὶ Θεῷ εὐηρέστησας· ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην ἑορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Ἀνδρέα πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ὁ πάντιμος χορός, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες ἣν πίστει ἑορτάζομεν.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὀχυρώτατον ὡς τεῖχος ἡ Ἐκκλησία, σὲ κεκτημένη Πάνσοφε, ἐχθρῶν ἐναντίαις, προσβολαῖς κραυγάζουσα, ἀκλόνητος σώζεται· Δόξα τῇ Δυνάμει σου Κύριε.

Τοῖς ἐνθέοις ὑποδείγμασιν ὀχυρώσας, τὴν τῶν Μαρτύρων φάλαγγα, οἷα στρατηγέ-

Digitized by Google

της, σώματος ὡς φθείρεσθαι, Μακάριε μέλλοντος, φείδεσθαι μηδόλως, παρέπεισας.

Ὡς ῥομφαίαν ὁπλισάμενος τὴν ἀνδρείαν, καὶ ὥσπερ ξίφος δίστομον, Ἀνδρέα παμμάκαρ, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ἐχθροὺς ἐξηφάνισας, οἷα στρατηγὸς γενναιότατος.

Σὲ τὸν πρόμαχον τῆς πίστεως εὐφημοῦμεν, ὡς ἀθλητὴν ἀήττητον, καὶ ἐπουρανίου, μέτοχον λαμπρότητος, καὶ κρήνην πηγάζουσαν, νάματα θαυμάτων τοῖς χρῄζουσιν.

Θεοτοκίον.

Εὐφημοῦμέν σε τὸ καύχημα τῶν Μαρτύρων, καὶ τῶν πιστῶν διάσωσμα, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, γλῶσσαι παναμώμητε· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος.

Ὠδὴ ε'. Σύ Κύριέ μου φῶς.

Ἀνδρείας ἀληθοῦς, χρηματίσας ἐπώνυμος, ἐδίωξας τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ εἰς τέλος Ἀνδρέα, παμμάκαρ ἐξηφάνισας.

Νάματα τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων ἑκάστοτε, Πανεύφημε ἀναβλύζεις, τὴν σωτήριον χάριν, πλουτήσας τὴν τοῦ Πνεύματος.

Διέδραμεν εἰς γῆν, ἐπὶ πᾶσαν Θεόπνευστε, τὸ κλέος σου τῶν θαυμάτων, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας, τὸ φέγγος θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι τοῦ ἐχθροῦ, νῦν εἰς τέλος ἐξέλιπον, τεκούσης σου Θεοτόκε, τὸν τῇ λόγχῃ τρωθέντα, καὶ κόσμῳ ἀναπλάσαντα.

Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἔθραυσας, τοῦ πονηροῦ τὰ κέντρα τοῖς πόνοις σου, καὶ πρὸς τὴν ἄπονον δόξαν, μετετέθης χαίρων Μάρτυς Ἀνδρέα, στρατηλάτα, μαρτυρικῆς τιμίας τε φάλαγγος.

Αἵμασι, βραχυτάτοις ἤλλαξω λαμπρότητα, διαιωνίζουσαν Μάκαρ, καὶ χαρὰν μηδέποτε τελευτῶσαν, καὶ στεφάνους, οὐρανίους καὶ φέγγος ἀνέσπερον.

Στρατός σοι, πολυάριθμος Μάρτυς συνήθλησε, καὶ τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἠριθμήθη μάκαρ σὺν σοὶ ἀξίως, γηθοσύνως, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων παρίστασθαι.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας, ἀπορρήτως Πατρὸς τὸν συνάναρχον ὁμοιωθέντα ἀνθρώποις, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Θεογεννῆτορ· ὃν δυσώπει, λυτρωθῆναι, κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

ASTOR LIBRARY N.Y.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελειωθέντων δισχιλίων πεντακοσίων ἐννενήκοντα τριῶν.

Στίχοι.

Ἔστησε τμηθεὶς αἱμάτων λίμνας ὄχλος,
Σοὶ τῷ παραστήσαντι λίμνας ὑδάτων.

Ἐννεακαιδεκάτῃ τάμον Ἀνδρέου αὐχένα λαμπρόν.

Οὗτος ὑπῆρχε κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ ἀσεβεστάτου Μαξιμιανοῦ, στρατευόμενος ἐν τῇ ἀνατολικῇ χώρᾳ ὑπὸ Ἀντιόχου, τῆς ὅλης τάξεως στρατηγοῦντος. Ἀποσταλεὶς δὲ παρ' αὐτοῦ μεθ' ἑτέρων στρατιωτῶν κατὰ τῆς Περσικῆς δυνάμεως, παρελθούσης ἤδη τοὺς Ῥωμαίων ὅρους, καὶ τὴν ὑποκειμένην λυμαινομένης, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστὸν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πείσας ἐπικαλεῖσθαι, τοὺς Πέρσας ἐτρέψατο, καὶ καταδιώξας διέφθειρε· καὶ τῇ ἀνελπίστῳ νίκῃ τοὺς σὺν αὐτῷ πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, δι' ἧς τῶν πολεμίων περιεγίνετο, ἐπεσπάσατο. Διαβληθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρὸς τὸν Ἀντίοχον, παρέστη αὐτῷ ὡς κατάδικος, καὶ αὐτὸς μὲν ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πυρωθείσης ἁπλοῦται· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ στρατιῶται ἐν τετραγώνοις ξύλοις καθηλοῦνται τὰς χεῖρας. Εἶτα ὑπὸ χιλίων ἑτέρων στρατιωτῶν, τοῦ Ἀντιόχου προστάξαντος, τῶν ὁρίων τῆς χώρας ἀπελαύνονται· οὓς κατηχήσας ὁ Ἅγιος Μάρτυς, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετήγαγε. Τοῦτο γνοὺς ὁ Ἀντίοχος, καὶ καταδιώξας, αὐτούς τε καὶ τοὺς συνόντας τῷ Ἁγίῳ στρατιώτας ἐξ ἀρχῆς, καὶ αὐτὸν τὸν πανένδοξον Μάρτυρα, ξίφει ἀναιρεθῆναι προσέταξε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, Ἀγαπίου, καὶ Θέκλης.

Στίχ. Πυρεῖον ἡ κάμινος, ἐν μέσῳ φέρον
Ἄρωμα Τιμόθεον εὔοσμον μάλα.

Ἀγάπιος τὸ δῆγμα τοῦ θηρὸς φέρει,
Καὶ ψυχοδήκτης δάκνεται θὴρ καρδίαν.

Ἔμοιγε κλῆσις, Θέκλα· πατρὶς, Βυζίη·
Γάζης τόπος, θέατρον· ἆθλον, θὴρ δακνων.

Ὁ ἔνδοξος Μάρτυς Τιμόθεος εἷλκε τὸ γένος ἐκ Παλαιστίνης. Βίῳ δὲ καὶ λόγῳ κατηρτισμένος ὢν, διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας ἐγίνετο. Συσχεθεὶς δὲ, καὶ παραστὰς ἐν Γάζῃ τῷ Ἄρχοντι Οὐρβανῷ, καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν μερίδος ἑαυτὸν εἶναι εἰπὼν, καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ θεολογήσας οἰκονομίαν, καὶ τὴν εἰς ἡμᾶς ἐπιδημίαν καὶ σάρκωσιν, τύπτεται σφοδρῶς, καὶ παντοίων βασάνων ἰδέαις προσομιλεῖ· καὶ μηδόλως καμφθεὶς, πυρὶ παραδοθεὶς τελειοῦται. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ πόλει, Ἀγάπιος καὶ Θέκλα ἡ Βυζιῆτις, βασάνοις σφοδρῶς ἐτασθέντες, καὶ ἔτι τῆς Χριστοῦ πίστεως ἀντεχόμενοι, προσριφθέντες θηρίοις, τὸν τῆς μαρτυρίας στέφανον δι' αὐτῶν ἐκομίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων

Digitized by Google

Εὐτυχιανοῦ τοῦ στρατιώτου, καὶ Στρατηγίου, διὰ πυρὸς τελειωθέντων.

Στίχ. Εὐτυχιανὸς καίεται, κρίνας μέγα
Τὴν καῦσιν εὐτύχημα, μικρὸν τὸ πάθος.
Ὁ Στρατήγιος, Χριστὸν ὡς ὅπλον φέρων.
Κατεστρατήγει καὶ πυρᾶς διηρμένης.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ροαῖς αἱμάτων, πηγὴν ἐκθλῦσαι πεποίηκας, πᾶσαν νοσημάτων Μάρτυς ὡς ἀληθῶς, ἀλγηδόνα θεραπεύουσαν, τῶν προσιόντων σοι, ἐν ἀδιστάκτῳ πίστει θεόπνευστε.

Ἅγιον δῆμον, τῷ παναγίῳ Λόγῳ, Μάρτυς σοφὲ, ὅλον προσηγάγω αἵματι τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω κληρωσάμενον· μεθ' ὧν δυσώπησον, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τῷ θείῳ λύθρῳ, τῶν σῶν αἱμάτων χλαῖναν σεαυτῷ, Μάρτυς πορφυρώσας, ταύτην τε ςολισθεὶς, τῶν ὅλων βασιλεύοντι, συμβασιλεύεις νῦν, νικητικῷ ςεφάνῳ κοσμούμενος. Θεοτοκίον.

Ἡ τοὺς ἀνθρώπους τῷ ὑπὲρ φύσιν θείῳ τόκῳ σου, Κόρη προφανῶς θεώσασα ὡς Θεὸν, ἀπορρήτως σωματώσασα, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Λεόντων ἀγρίων τὰς ὁρμὰς, ἐπέσχες Ἔνδοξε, στεῤῥοῖς ἀγῶσί σου, τυράννων ἄθεον φρύαγμα, θείῳ σθένει ἐταπείνωσας, καὶ νικητὴς πρὸς οὐρανοὺς βοῶν ἀνέδραμες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἁγίων λαμπρότητας ἰδεῖν, καὶ κατοικεῖν ἐν χαρᾷ, Μάρτυς ἠξίωσαι ἀγωνισάμενος ἄριστα, καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνά σου, τῇ διὰ ξίφους ἐκτομῇ· καὶ νῦν βοᾷς ἐν χαρᾷ· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ θείῳ προστρέχοντες ναῷ θείου Μάρτυρος, φῶς κομιζόμεθα· τῇ θείᾳ ψαύοντες πάντοτε, τῶν λειψάνων τούτου λάρνακι, ἁγιασμοῦ παρεκτικὴν, χάριν λαμβάνομεν, ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Παρθένε ἡ Θεὸν, τὸν ὑπεράγιον, ἀῤῥήτως τέξασα, ὃν οἱ πανάγιοι Μάρτυρες, ἐν ςαδίῳ ὡμολόγησαν, ἁγιασμὸν καὶ φωτισμὸν, ἡμῖν κατάπεμψον, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἴδε φωταυγοῦς Ἀθλοφόρου, μνήμη ἐξέλαμψε φωσφόρος, σκότος τῶν δαιμόνων μειοῦσα, πιστοὺς δὲ πάντας καταφωτίζουσα· ταύτην λαμπρῶς τελέσωμεν, τοῦτον ἀξίως μακαρίζοντες.

Ὤφθης ὥσπερ ἥλιος μέγας, μέσον Ἀνδρέα τῶν συνάθλων, τούτους πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, τῆς οὐρανίου Μάρτυς λαμπρότητος, καθοδηγῶν τῷ λόγῳ σου· μεθ' ὧν σε πίστει μακαρίζομεν.

Σὲ τὸν φρυκτωρίᾳ θαυμάτων, πᾶσαν φωτίζοντα τὴν κτίσιν, σὲ τὸν ἀκλινῆ στεφανίτην, τῆς Ἐκκλησίας στῦλον γενόμενον, καὶ τῶν πιστῶν κραταίωμα, Μάρτυς Ἀνδρέα μακαρίζομεν.

Ἤνθησας λειμῶνος ἐν μέσῳ, τῶν ἀθλοφόρων ὥσπερ ῥόδον, φέρων μυςικὴν εὐωδίαν, καὶ κατευφραίνων πιστῶν τὸ πλήρωμα, καὶ τὴν δυσώδη Πάνσοφε, πλάνην διώκων θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, νεύματι φέροντα τὰ πάντα, τοῦτον ἐκδυσώπει χειρός με, τοῦ ἀλλοτρίου ῥύσασθαι Δέσποινα, τὸν ὀρθοδόξῳ πίςει σε, ἀκαταπαύσως μεγαλύνοντα.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀνδρέας ὁ πανεύφημος, στρατηλάτης καὶ Μάρτυς, Σταυροῦ τῇ θείᾳ χάριτι, θράσος τύραννον εἷλε, καὶ στέφος ἤρατο δόξης· τούτῳ δὲ συνεκλάμπει Μαρτύρων δῆμος ἔνθεος, φάλαγξ τροπαιοφόρος, συναπισμὸς, ἀῤῥαγὴς ἀήττητος· ὧν τὴν μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις, τοὺς Ἀποστόλους ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὴν τεκοῦσαν ἐκπέμπει, πόθῳ κηδεύσοντας αὐτήν· κατέρχεται δὲ καὶ οὗτος, δορυφορούντων Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὢ τῶν ὑπερφυῶν, ἁγνή σου μυστηρίων! τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, πρὸς τοῦτον Θεοτόκε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Digitized by Google

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος τῆς παναγνου, καὶ Θεοτόκου πέλει, ἀνάγων τοὺς ὑμνοῦντας, τὴν θείαν αὐτῆς Κοίμησιν.

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν.

Ὅτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύμως, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, κηδεῦσαι τὴν τεκοῦσαν, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σαμουήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Προφήτου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ὅτε ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ἐκ τῶν παναγνων σου αἱμάτων γενόμενος, ἐκ κόσμου σὲ μεταστῆσαι, καὶ πρὸς αὐτὸν ὡς ἁγνήν, προσλαβέσθαι ξένως ἐπευδόκησεν, αὐτοῦ ἀπεσύναξε, τοὺς ἰδίους κηδεῦσαί σε, διὰ νεφέλης, ὀπαδοὺς τούτου νεύματι, παραστήσας σοι, εἰς τιμὴν τῆς ἐξόδου σου· οἵ τινες θεασάμενοι, τῆς χάριτος ἔμπλεοι, γεγενημένοι Παρθένε, σὲ ἱερῶς προσεκύνησαν, πιστῶς ἐκβοῶντες· Χαῖρε Κόσμῳ ἡ τεκοῦσα τὸ μέγα ἔλεος.

Πόθεν τὸ ἐπιγνῶναι ὑμᾶς, τὴν ἐκ τοῦ σώματός μου ἔξοδον; ἔφησεν, ἡ πάναγνος Θεοτόκος, τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς· τί τὸ ξένον τοῦτο, τέκνα, θέαμα; Οἱ δέ· Ἄφνω, ἔφησαν, ἐν νεφέλαις ἐπέστημεν, προσκυνῆσαί σε, ὥσπερ σκηνῇ σου ἐπέστημεν, προσκυνῆσαί σε, ὥσπερ θρόνον πυρίμορφον, βλέψαι τε σοῦ τὴν ἔνδοξον, καὶ θείαν Μετάστασιν, καὶ ταῖς παλάμαις κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σου σκήνωμα, σκηνὴ Παναγία, δι' ἧς εὕρατο ὁ κόσμος τὸ μέγα ἔλεος.

Κλίνην περιεστῶτες τὴν σήν, οἱ Μαθηταὶ τȣ̃ Λυτρωτȣ̃, καὶ προπέμποντες, πρὸς τάφον, φύσεως νόμῳ, σὲ Παναγία ἁγνή, ἐξοδίους ὕμνȣς προσεφώνουν σοι· Σεμνὴ χαῖρε, λέγοντες, τοῦ Θεοῦ τὸ παλάτιον· χαῖρε ἑτοίμη, τῶν ἀνθρώπων βοήθεια· χαῖρε ὄχημα, καθαρὸν τῆς Θεότητος. Ἄπιθι καὶ μετάβαινε, πρὸς ὄρη αἰώνια· σκήνωμα δόξης πρὸς θεῖα, νῦν κατασκήνου σκηνώματα, πιστοῖς αἰτουμένη, τὴν ἀνέκλειπτον εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δῶρον εὐαπόδεκτον, ἐκ μητρικῶν σε ἀνέθετο, ἀγκαλῶν ἡ κυήσασα, εὐχῆς γονιμώτατον, Σαμουὴλ καρπόν σε, προσκληρωσαμένη, καὶ ἀποδοῦσα τῷ Θεῷ, τῷ εὐεργέτῃ καθάπερ ηὔξατο· διό σοι ἀνεπαύσατο, χάρις τοῦ Πνεύματος ἔνδοξε, ἀκακίᾳ συναύξοντι, καὶ φρονήσει ἐμπρέποντι.

Χρίσμα ἱερώτατον, ὡς ἱερεὺς περικείμενος, σὺ προβλέπεις τὰ ἔμπροσθεν· καὶ προστάξει θείᾳ, χρίεις βασιλέας, καὶ τὰ ἐσόμενα δηλοῖς, κρίνων δικαίως Ἰσραηλίτην λαόν, ἀπαύστως παραβαίνοντα, καὶ τοῦ Θεοῦ μακρυνόμενον, Σαμουὴλ ἀξιάγαστε, θεοφόρε πανόλβιε.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγμασιν, οὐδὲ σκιαῖς ὡς τὸ πρότερον, πρὸς δὲ πρόσωπον πρόσωπον, ὁρᾷς ὃ ἐπόθησας, τῆς σαρκὸς τὸν γνόφον, καὶ τὴν βαρύτητα, ὑπεξελθὼν καὶ οὐρανούς, περιπολεύων καὶ ἀγαλλόμενος, Προφῆτα πανσεβάσμιε, τῶν Προφητῶν ἰσοστάσιε, τῶν Δικαίων συνόμιλε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μήτηρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰθερίους διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου σώματι· οἳ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, μελῳδοῦντες ἀνεβόων· Χαῖρε κεχαριτωμένη. Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σȣ̃. Μεθ' ὧν ὡς Υἱόν σȣ καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὕμνοις σου τὸ σεπτόν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεῖοι, ἐβόων θιασῶται· Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορείαν, ἐξόδια βοῶντες, ἐπὶ τῇ Μεταστάσει, τῆς Θεοτόκου σήμερον.

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάρθητε ὁρῶσαι, τὴν πύλην τοῦ Ὑψίστου, χωροῦσαν μετὰ δόξης, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κύριον.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Γῆ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, εὐλόγησαι Παρθένε· ἀὴρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγίασται τῇ ξένῃ, νόμῳ θανούσης φύσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχή, εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ καθαρά σου σκηνή, μετατεθεῖσα ἐκ φθορᾶς, ἀγάλλεται Παναγία. Ὅθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Λειψάνῳ σου. Διὸ σὺν Ἀποστόλοις βοῶμεν· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένη τὴν ψυχήν, ὡς πλαστουργὸς σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον μετέστησεν· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Προφήτου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ τοῦ βλέποντος Σαμουὴλ μέλπων κλέος.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Τὴν στεῖράν μου ψυχήν, ἀρετῶν εὐτεκνίαν, ἐκβλαστάνειν σαῖς εὐχαῖς, ἀξίωσον σοφέ, στειρευούσης τὸ βλάστημα, ὅπως σου ἀνευφημήσω, τὴν φωσφόρον πανήγυριν, ἱεροῖς Σαμουὴλ μελῳδήμασιν.

Ὁ πάλαι τὴν νηδύν, διανοίξας τῆς Σάῤῥας, τὴν τῆς Ἄννης προσευχήν, πληροῖ περιφανῶς· καὶ τὴν ἄγονον γόνιμον, χάριτι ἀποτελέσας, Σαμουὴλ ὡς ἀστέρα σε, ἐξ αὐτῆς ἀνατεῖλαι εὐδόκησε.

Τῇ θείᾳ ἱερῶς, συνακμάσας Παμμάκαρ, διπλοΐδι τὴν ψυχήν, ἀκτῖσι μυστικαῖς, ἐφωτίσθης τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν μύησιν θεόφρον, μυηθεὶς καὶ ὡς Ἄγγελος, λειτουργήσας Θεῷ παντοκράτορι. Θεοτοκίον.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρί, ὡς Υἱὸς πρὸ αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθείς, Υἱός σου ἀληθῶς, ἐχρημάτισεν Ἄχραντε, ἅπαντας υἱοθετήσας, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, δουλωθέντας δεινῷ πολεμήτορι.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ὑψηλοτάτως, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος, Ἔνδοξε, ἠγαπήθης παρ' αὐτοῦ, φρονήσει θείᾳ κοσμούμενος, καὶ ἀκεραιότητι, καλλωπιζόμενος.

Βίον Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς Σαμουὴλ ἐνδεικνύμενος, συλλαλοῦντας ἐμφανῶς, Ἀγγέλους ἔσχες μακάριε, καὶ τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν, μυσταγωγοῦντάς σε.

Λαμπρὸν τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς ἱερῶς προσκτησάμενος, βλέπεις ὄντως τὰ μακράν, ὡς ἐνεστῶτα Μακάριε, Προφήτης δεικνύμενος, τοῦ Παντοκράτορος. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ προῆλθεν, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς σωματούμενος, καὶ ἐθέωσεν ἡμᾶς, σαρκὸς προσλήψει Πανάμωμε· ὅθεν ὡς Μητέρα σε, τοῦτου γεραίρομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ ἐ-
» στιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Νόμου κρίμασιν ἐντεθραμμένος, χρίσμα τίμιον εἰσδεδεγμένος, ὡς Ἀαρὼν ἱερωσύνῃ διέπρεψας· καὶ λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν τῷ Πνεύματι, ὡς ἐνεστῶτα τὰ πόῤῥω διέβλεψας. Ἱερώτατε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος· ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος· θαῦμα ἐν θαύμασι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἁγνεύουσα; πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Περιβλέπτῳ πολιτείᾳ, ἱερῶς ἐγκοσμούμενος, τοῦ Θεοῦ τοὺς νόμους, τοὺς σωτηριώδεις πεπίστευσαι, τῷ Ἰσραὴλ διαγγέλλειν παραβαίνοντι, καὶ τὸν εὔσπλαγχνον, διηνεκῶς παροργίζοντι.

Ὁ Ἠλεὶ παρανομούντων, τῶν υἱῶν κατακρίνεται, καὶ δικαίᾳ ψήφῳ, θείας λειτουργίας ἀπείργεται· ὁ ἱερὸς Σαμουὴλ δὲ ὡς ὑπήκοος, τοῦ καλοῦντος, ἀπλάστῳ ψυχῇ εἰσοικίζεται.

Νομικῶν διαταγμάτων, προϊστάμενος ἄριστα, Ἀαρὼν ὡς πάλαι, τῷ Παμβασιλεῖ ἐλειτούργησας, καὶ τὰς ἐννόμους θυσίας προσε-

Digitized by Google

νήνοχας, προτυπούσας Χριστοῦ τὴν σφαγὴν τὴν σωτήριον.

Τῷ παράφρονι λαῷ σου, Σαμουὴλ μὴ ἐμμένοντι, τοῦ Παμβασιλέως, θείαις προσταγαῖς χρίεις νεύματι, θεουργικῷ βασιλέα ὡς ἠτήσατο, κερτομοῦντα, αὐτοῦ τὴν βουλὴν τὴν ὑπέρφρονα. Θεοτοκίον.

Ὁ τοὺς κόλπους μὴ κενώσας, τοῦ Πατρὸς ἐν τοῖς κόλποις σου, νέον ὥσπερ βρέφος, ἐπανακλιθῆναι εὐδόκησεν, ἐπ' ἀνακλήσει Παρθένε τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ᾧ κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Σοφισθεὶς τῷ Πνεύματι, τῷ θείῳ ἐκ παιδὸς, λειτουργὸς γέγονας Θεοῦ, τῷ ἐλαίῳ Ἔνδοξε τῷ τῆς χρίσεως, βασιλεῖς ἐν χάριτι, χρίων θείαις ἐπινεύσεσι.

Σοβαρῶς ἐμμένοντι, προέφης τῷ Σαοὺλ, ταῖς ἀτάκτοις μεταβολαῖς, Σαμουὴλ μακάριε, τὸ θεῖον βούλημα, καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν, προφανῶς τοῦ θείου Πνεύματος.

Ἀκακίᾳ πάντοτε συζῶν, τοῦ Ἰσραὴλ τὴν κακίστην μεταβολὴν, προφανῶς διήλεγχες, σὺ διορθούμενος, ἱερεὺς ὡς ἔνθεος, ὡς Προφήτης ἀληθέστατος. Θεοτοκίον.

Μεθ' ἡμῶν γενόμενος, δι' οἶκτον ὁ Σωτὴρ, ἐξ αἱμάτων σου ἱερῶν, ὑπὲρ νοῦν Πανάμωμε σεσωμάτωται, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ φιλάνθρωπος γνωρίζεται.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ὁ λόγος σου, τῇ τοῦ Λόγου θεούμενος χάριτι, προεδήλε τὰ μακρὰν, ὡς ἐγγὺς συμβησόμενα, Σαμουὴλ Προφῆτα, ἐνδιαίτημα θεῖον τοῦ Πνεύματος.

Ὑψούμενος, ὑψηλαῖς θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ὡς Προφήτης καὶ Θεοῦ, ἱερεὺς παντοκράτορος, νομικαῖς λατρείαις, καθαγνίζεις λαὸν Ἀξιάγαστε.

Ἠχρείωται, ὁ Σαοὺλ παραβάτης γενόμενος, καὶ Θεός σοι, ἀντ' ἐκείνου Δαυῒδ τὸν πρᾳότατον, Σαμουὴλ θεόφρον, ἐγκελεύεται χρίσαι τῷ χρίσματι. Θεοτοκίον.

Λελύτρωται, τῶν ὠδίνων, ἡ Εὔα Πανάμωμε, ἀνωδίνως, σοῦ τεκούσης Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν τὰ πάθη πάντων, καὶ ὀδύνας σαφῶς θεραπεύσαντα. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κή-
» τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ
» Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Σαμουήλ.

Στίχοι.

Μύσας τελευτῇ καὶ Σαμουὴλ ὁ βλέπων,
Τὸ ζῶν ἀεὶ φῶς καὶ τελευτήσας βλέπει.

Βῆ δ' ὀρόων μέλλοντα Σαμουὴλ εἰκάδι ἔνθεν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐξ Ἀρμαθαὶ Σιφά, ἐξ ὄρους Ἐφραὶμ, ἐκ φυλῆς Λευῒ, υἱὸς Ἐλκανᾶ καὶ Ἄννης. Ὁ δὲ Ἐλκανᾶ δύο γυναῖκας ἔσχεν, ὄνομα τῇ μιᾷ Ἄννα, καὶ τῇ δευτέρᾳ Φαινάννα· καὶ ἦν τῇ μὲν Φαινάννῃ παιδία, τῇ δὲ Ἄννῃ οὐκ ἦν παιδίον. Καὶ ἀνέβη Ἐλκανᾶ προσκυνῆσαι τῷ Θεῷ μετὰ Ἄννης ἐν Σηλώμ· καὶ ἦν ἐκεῖ Ἠλεὶ, καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ὀφνεὶ καὶ Φινεὲς, ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ Κύριος ἀπέκλεισε τὴν μήτραν Ἄννης, καὶ ἐλύπει αὐτὴν ἡ ἀντίζηλος αὐτῆς. Ἡ δὲ προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς ὁ Θεὸς, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν τὸν Σαμουὴλ, καὶ παρέθετο αὐτὸν τῷ Θεῷ· καὶ αὐξηθεὶς, καὶ προκόψας τῇ ἡλικίᾳ, ἦν λειτουργῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐγένετο εἰς Προφήτην μέγαν. Ὁ δὲ Ἠλεὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ὀργῇ καὶ θυμῷ Κυρίου συντριβέντες ἠφανίσθησαν, διότι παρώργιζον τὸν Θεόν. Καὶ ἐδίκασε Σαμουὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ, καὶ δόμα οὐκ ἔλαβε· καὶ χρίσας τὸν Δαυῒδ εἰς Βασιλέα, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλθὼν, καὶ πλήρης ὢν ἐτῶν, ἐτελεύτησε. Προέλαβε δὲ τὴν σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη χίλια τριάκοντα πέντε, καὶ προεφήτευσεν ἔτη τεσσαράκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα ἑπτὰ Μαρτύρων, τῶν ἐν Βυζίῃ τῆς Θρᾴκης μαρτυρησάντων.

Στίχ. Τρεῖς ἐνδέουσι πρὸς τὸ τοὺς κεκαυμένους,
Χάριν Τριὰς σοῦ, τετράκις τελεῖν δέκα.

Οὗτοι ὑπῆρχον, οἱ μὲν ἐκ Βυζαντίου, οἱ δὲ ἐκ Φιλιππουπόλεως. Κρατηθέντες δὲ ἐν Βυζίῃ τῆς Θρᾴκης παρὰ Ἀπελλιανοῦ καταράτου, τοῦ τηνικαῦτα ἡγεμονεύοντος, καὶ διαφόρους βασάνοις ἐξετασθέντες, διὰ τὸ τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ ὁμολογεῖν, τελευταῖον, καμίνου ὑπὸ γῆν ἐξαφθείσης μεγίστης, ἅπαντες χεῖρας καὶ πόδας ἀκρωτηριασθέντες, ἐν αὐτῇ ἀποῤῥίπτονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σεβήρου, καὶ Μέμνονος Κεντυρίωνος.

Στίχ. Ξίφει παθὼν Σεβῆρος, εὗρεν ἀξίως
Ἔπαθλα λαμπρὰ τοῦ διὰ ξίφους πάθους.
Ἔχει τὸ πῦρ σε πρὸς βραχὺν, Μέμνον, χρόνον.
Μένει δέ σε στέφανος εἰς ἀεὶ μένων.

Σεβῆρος ὁ ἀήττητος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἐκ Σίβης ἦν τῆς Παμφυλίας, υἱὸς Πετρονίου τινὸς Θρᾳκὸς, καὶ μητρὸς Μυγδονίας. Καταλαβὼν δὲ ἐν Φιλιππουπόλει τοὺς Ἁγίους τριακονταεπτὰ Μάρτυρας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλοῦντας, ξέεται σφοδρῶς, τὴν εὐσέβειαν παῤῥησιασάμενος· καὶ δακτυλίδας πυρωθείσας ἐδέξατο τοῖς δακτύλοις, καὶ ἐν τέσσαρσι ξύλοις τανυσθεὶς πρίεται, πεπυρακτωμένῳ ζωστῆρι ζωσθείς· εἶθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Μέμνων δὲ ὁ Κεντυρίων, ἐπὶ δύο κίοσι τανυσθεὶς, ἀπεδάρη τρεῖς λώρους ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν. Εἶτα ἐν καμίνῳ βληθεὶς, τοὺς πόδας πρότερον ἀκρωτηριασθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀναδησάμενος.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς, ἔξω τῆς πόρτης τῶν Βλαχερνῶν· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκίου τοῦ Βουλευτοῦ.

Στίχ. Βουλὰς ὅλας παρῆλθες τὰς Ἀχιτόφελ,
Βουλῇ μιᾷ Λούκιος ἀθλήσας ξίφει.

Ὃς ἀπὸ Κορήνης τῆς κατὰ Λιβύην ὑπῆρχε, πρῶτος τῆς ἐν τῇ πόλει Βουλῆς, ὄγκῳ καὶ μεγέθει σώματος ὑπερέχων τῶν κατ' αὐτόν, πρότερον μὲν τῇ θρησκείᾳ καὶ τῇ πλάνῃ τῶν εἰδώλων προσκείμενος. Μετὰ δὲ τὸ ἀμεταπτώτως καὶ στεῤῥῶς ἀγωνίσασθαι τὸν μέγαν Ἱερομάρτυρα Θεόδωρον, τὸν τῆς πόλεως ταύτης Ἐπίσκοπον, καὶ τὸν στέφανον ἀπενέγκασθαι, κατανυγεὶς ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεῖον δέχεται Βάπτισμα. Πείθει δὲ καὶ τὸν Ἡγεμόνα Διγνιανόν, πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν· ὃν παραλαβών, κατέπλευσεν εἰς Κύπρον. Εὑρὼν δὲ ἐν αὐτῇ συλλαμβανομένους τοὺς Χριστιανούς, καὶ ἀναιρουμένους λαβὼν τὸν Διγνιανόν, τοῖς βασανισταῖς παρέδωκεν ἑαυτόν. Ἐπεὶ δὲ καθεῖλε τὸν βωμόν, τῷ ποδὶ πατάξας, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κείμενα ἀνατρέψας, προστάξαντος τοῦ τυράννου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἡλιοδώρου καὶ Δοσαΐ (ἢ Δοσᾶ, ἢ Σοδᾶ).

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Μέγιστόν σε ἡ τεκοῦσα, δῶρον τῷ Παμβασιλεῖ, προσάγει Μακάριε, εὐχὴν ἱερὰν ἐκπληροῦσα, καὶ μελῳδοῦσα· Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἔνδον ὄντα τοῦ ναοῦ σε, καὶ κατὰ τοῦ Ἀαρών, τὴν τάξιν λατρεύοντα, τῷ ἐπουρανίῳ Δεσπότῃ, ἡ θεία χάρις ἔνδοξε, Σαμουὴλ κατελάμπρυνε.

Λόγῳ θείῳ κρίνεις Μάκαρ, τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραήλ, τούτῳ τὸ δικαίωμα, πάντοτε Θεοῦ διαγγέλλων, καὶ ἀποστρέφων πᾶσαν βλάβην, ἐχθρῶν προσευχῇ ἐκτενεῖ.

Πᾶσαν ὕλην ἐκκενώσας, Ἔνδοξε τοῦ σοῦ νοός, ἔσοπτρον τοῦ Πνεύματος, ἐδείχθης βοῶν ἀσιγήτως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ἄφλεκτος τεκοῦσα, πάναγνε ὡς ἀληθῶς, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος· διὸ τὰ ὑλώδη μου πάθη, Θεοκυῆτορ φλέξον, ὡς συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος.

Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Κοσμηθεὶς Ἀαρὼν τῷ ἐνδύματι τῶν Ἁγίων εἰσῆλθες εἰς Ἅγια, θυσίας Παμμακάριστε, Ἰσραὴλ ἀφαγνίζων προμηνυούσαις, τὴν σφαγὴν τοῦ Ἀμνοῦ τὴν σωτήριον.

Λογισμῷ καθαρῷ εἰσδεχόμενος, τὰς αὐγὰς Σαμουὴλ τὰς τοῦ Πνεύματος, οἷα Προφήτης ἔνθεος, προμηνύεις τὰ πόῤῥω ὡς ἐνεστῶτα· διὰ τοῦτο πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Ἔκλεκτος ὁ Δαυῒδ ἐχρηματίσεν, ἐν υἱοῖς Ἰεσσαὶ ὡς ἐδήλωσας χρίων αὐτὸν τῷ χρίσματι, Σαμουὴλ τῷ ἁγίῳ καὶ ἀνακράζων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Οἱ τὴν σὴν ἐκτελοῦντες πανήγυριν, Σαμουὴλ τῶν Δικαίων συνόμιλε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τύχοιμεν, βασιλείαν τῆς ἄνω ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, συμπαθὴς καὶ φιλάγαθε Δέσποινα, καὶ τῆς γεέννης ῥῦσαί με, καὶ τοῦ σκότους ἐκείνου τοῦ ἐξωτέρου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ γεραίρω σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἱστάμενος οἷα λειτουργός, ἐπίπροσθεν, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, Μάκαρ ἀμέμπτῳ, πολιτείᾳ, κοσμούμενος αὐτῷ ἐλειτούργησας, τὰς θείας ἐκφαντορίας δεχόμενος, καὶ προφητεύων ἐμφανέστατα.

Ὤφθης ἐκ νηδύος μητρικῆς, Ἀοίδιμε, τοῦ Ἁγίου σκεῦος Πνεύματος· τῷ ἱερῷ συναυξηθεὶς δέ, ἐνδύματι Θεὸν ἐθεράπευσας, πραότητι καρδίας πανόλβιε, καὶ διανοίας ὡραιότητι.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν, ὡς ἥλιος, Θεοφόρε ἀνατέταλκε, φέγγει πλουσίῳ χαρισμάτων, φωτίζουσα ψυχὰς, τῶν τιμώντων σε, ὁμίχλην τε δεινῶν ἀπελαύνουσα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἤρθης πρὸς μονὰς φωτοειδεῖς, καὶ ἔλαμψας, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον· βλέπεις ἃ βλέπουσι Προφῆται, Ἀπόστολοι καὶ ἅπαντες Δίκαιοι θεούμενος μεθέξει Θεόπνευστε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φθορὰν μὴ γνωρίσασα ἀνδρός, τὸν ἄφθαρτον, ἐν νηδύϊ ὑποδέδεξαι, Λόγον ἡμᾶς καταφθαρέντας, ῥυόμενον πολλοῖς παραπτώμασι, τῷ πάθει τῆς ἀφθάρτου σαρκὸς αὐτοῦ, ἄφθορε μόνη Παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Digitized by Google

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ο Σαμουὴλ ὑμνείσθω, ὁ πρὸ συλλήψεως δοθεὶς, δοτὸς Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ ὑπὸ μητρὸς πανευκλεοῦς, καὶ βασιλεῖς χρίων οὗτος, ὡς Ἱερεὺς καὶ Προφήτης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόστολοι, ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὅτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ὢ τῶν ὑπερφυῶν, ἁγνή σου μυστηρίων! τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, πρὸς τοῦτον μεταβαίνεις, λαμπρῶς Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν.

Στίφος τῶν Μαθητῶν, καὶ θείων Ἀποστόλων, ἀθροίσθητε κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμα, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ α΄.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου τρία.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, προσομιλήσας φωτὶ, ἀκροτάτῳ φῶς δεύτερον, κατὰ θείαν μέθεξιν, ἀληθῶς ἐχρημάτισας· καὶ διαλύσας νύκτα πολύθεον, ψυχὰς προσῆξας τῷ Παντοκράτορι· ὅθεν γηθόμενοι, τὴν λαμπρὰν καὶ εὔσημον καὶ φωταυγῆ, μνήμην σου γεραίροντες, Χριστὸν δοξάζομεν.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, μετὰ τὴν θείαν Χριστοῦ, καὶ φωσφόρον Ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς οὐράνια, παναγίαν Ἀνάληψιν, Ἐδέσσῃ πόλει τὸ θεῖον κήρυγμα, κατεπιστεύθης· ἐν ᾗ γενόμενος, λόγοις καὶ θαύμασι, τὸν Τοπάρχην Αὔγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ, πάντες ἐβεβαίωσας, πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, τυφλοῖς τὸ βλέπειν τῇ σῇ, ἐπαφῇ θείᾳ δέδοται, καὶ χωλοῖς ἀρτίωσις, καὶ νοσοῦσιν ὑγείωσις, καὶ παρειμένοις αὖθις ἀνόρθωσις, καὶ ἀμυήτοις γνῶσις σωτήριος· σὺ γὰρ ἀνάπλεως, χαρισμάτων ἔπεφυκας τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος πανόλβιε· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Καὶ τῆς Μάρτ. γ΄. Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄθλησιν ποθήσασα, πολλὰς βασάνους πάνευφημε, σταθερῶς ἐκαρτέρησας· ἐντεῦθεν πρὸς ἄπονον, μετετέθης λῆξιν, καὶ ἄδυτον φέγγος, καὶ φανοτάτην χαρμονὴν, καὶ δι' αἰῶνος θείαν ἀπόλαυσιν· διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, Ἀθληφόρε θεόληπτε.

Μετὰ πολυώδυνα, καὶ πολυποίκιλα βάσανα, ἐν θαλάσσῃ βληθεῖσάν σε, Θεὸς διεσώσατο, ὁ Σωτὴρ τῶν ὅλων, θείᾳ δυναστείᾳ, καταπατοῦσαν τὴν ἰσχὺν, τοῦ ἀλλοτρίου Βάσσα πολύαθλε· ἐντεῦθεν κατεφώτισας, τῶν εὐσεβῶν τὰ φρονήματα, ἐκτελοῦσα τεράστια, ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν.

Ὄρνις ὡς εὐκέλαδος, ἐπὶ τὸ ἄλσος φωνήσασα, τῆς ὡραίας ἀθλήσεως, τοὺς σοὺς συνεκάλεσας, νεοττοὺς ὡραίως, θήρατρα τῆς πλάνης, διαφυγοῦσα σὺν αὐτοῖς, Βάσσα θεόφρον ἀξιοθαύμαστε· μεθ' ὧν καὶ κατεσκήνωσας, πρὸς καλιὰς παμμακάριστε, οὐρανίους πρεσβεύουσα, ὑπὲρ πάντων ἑκάστοτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς παναμώμου Θεοτόκου ἑορτάσωμεν· σήμερον γὰρ Ἄγγελοι πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι, τοῦ βοᾶν ἀσιγήτῳ φωνῇ· Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα ἀπὸ γῆς, καὶ πρὸς οὐρανίους μονὰς μετοικήσασα. Χαίροις, ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορὸν, διὰ νεφέλης κούφης εἰς ἓν συναγαγοῦσα. Χαίροις, ἡ ἐλπὶς καὶ προστασία ἡμῶν. Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἠθροισται ἐκ περάτων, Γεθσημανῇ χωρίῳ, Μῆτερ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον σὺν Ἀγγέλοις, στησώμεθα χορείαν, φαιδρὰν ἐν τῇ Κοιμήσει, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Digitized by Google

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ἡ πανάμωμος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, ἡ Θεῷ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτῷ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἑνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται, ἣν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἡ λαμπὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς, ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν σὴν ἑορτάζομεν, Κοίμησιν Ἄχραντε, ἐν ᾗ παραγέγονεν, ὁ διὰ σοῦ σαρκωθεὶς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μετὰ δόξης ἀφάτου, προσλαβεῖν τὸ σὸν πνεῦμα· καὶ μετέστης ἐν δόξῃ, μὴ λιποῦσα τὸν κόσμον, πρεσβείαις σου Θεοτόκε, σκέπουσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη δοξολογοῦσί σε· τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πιστῶς ὑμνοῦμέν σε· ὅτι μετέστης ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ πρεσβεύεις ἐκτενῶς, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ, ῥυσθῆναι ἐκ τῶν κινδύνων, τοὺς πίστει ἀνευφημοῦντας, τὴν σὴν Πάρθενε Μετάστασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ ὁ τῆς Μάρτυρος.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Θαδδαῖον ὑμνῶ τὸν σοφὸν θεηγόρον. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Θρόνῳ τῷ τοῦ Δεσπότου, πάνσοφε Θαδδαῖε παριστάμενος, φωτισμόν μοι παράσχου, τὴν φωσφόρου σου μέλψαι πανήγυριν.

Ἄχρονον φῶς ἐν χρόνῳ, μεθ᾽ ἡμῶν ὀφθεὶς ὁ Ὑπερούσιος, ὡς ἀκτῖνά σε Μάκαρ, ἐπαφῆκε τὸν κόσμον φωτίζουσαν.

Δύναμιν περιζώσας, σὲ ὁ ἐν ἰσχυῒ ἀπροσμάχητος, τοῦ ἀλάστορος πᾶσαν, τὴν ἰσχὺν ἀφανίσαι ἐνίσχυσε.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα τῶν ἁπάντων, ὤφθης τῶν κτισμάτων, τὸν δεσπόζοντα, ἀποῤῥήτως τεκοῦσα, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Κανὼν τῆς Μάρτυρος, φέρων Ἀκροστιχίδα· Τοὺς σοὺς ἀγῶνας, Βάσσα, τιμῶ προφρόνως. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὴν σὴν εὐφημοῦντι χαρμονικῶς, πανένδοξε μνήμην, οὐρανόθεν μοι φωτισμὸν, δοθῆναι δυσώπει Μακαρία, καὶ ψυχοφθόρων πταισμάτων συγχώρησιν.

Οὐκ ἔφριξας δόγμα θεοστυγὲς, τῷ φόβῳ Κυρίου, πεφραγμένη σου τὴν ψυχήν· μαστίγων ποικίλων καὶ κινδύνων, διὸ ἀνδρείως κατετόλμησας.

Ὑπέστης βασάνους πολυειδεῖς, τρισὶ σὺν υἱέσιν Ἀθληφόρε καρτερικῶς· μεθ᾽ ὧν ἀνεπλέξω τοὺς στεφάνους, τῆς ἀφθαρσίας, Τριάδα δοξάζουσα.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἄνευθεν ὠδίνων, Παναγία τῶν μητρικῶν, καὶ τοῦτον ἀῤῥήτως ὑπὲρ λόγον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀπεκύησας.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Αἴγλη θείας χάριτος, φωταγωγῶν λαοὺς Ἔνδοξε, φῶς καθαρὸν, ὤφθης τοῖς ἐν σκότει, τῶν δεινῶν ἐνυπάρχουσι.

Ἴασιν καὶ λύτρωσιν, θεουργικαῖς Σοφὲ νεύσεσι, τῷ βασιλεῖ, ἤγαγες Αὐγάρῳ, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος.

Οἴκους ἀπετέλεσας, τοῦ παντουργοῦ Σοφὲ Πνεύματος, τοὺς γηγενεῖς, τὰ τῆς ἀπωλείας, καταστρέψας οἰκήματα. Θεοτοκίον.

Νόμου προχαράγματα, καὶ Προφητῶν φωναὶ Δέσποινα, σοῦ τὸν φρικτὸν τόκον ἀριδήλως, Θεομῆτορ ἐδήλωσαν.

Τῆς Μάρτυρος. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἀναφθεῖσα τῇ πίστει, καὶ τῷ θερμῷ ἔρωτι, τῆς ὑπερβαλλούσης ἀγάπης Χριστοῦ Πανεύφημε, πῦρ ἀπετέφρωσας, ἐπιστασίᾳ Ἀγγέλου, καὶ λαὸν ἀγνώμονα, ἄρδην κατέφλεξας.

Γενεὰ τῶν εὐθέων, εὐλογητὴ πέφυκε, σοῦ ἐκ τῆς γαστρὸς τῶν λαμψάντων, Βάσσα πανένδοξε, συναθλησάντων σοι, καὶ ἀχλυώδη λυσάντων, παρανόμων ἔνστασιν, γνώμης στεῤῥότητι.

Ὢ μητρὸς ὑπερβάσης, νόμους ῥευστῆς φύσεως, τῇ τῶν ὑπὲρ φύσιν ἑνώσει! Ὢ πῶς ὑπήνεγκεν, ἄδικον θάνατον, ἀλληλοτρόπως ὁρῶσα, ὧν ἐτιθηνήσατο, πίστει καὶ γάλακτι!

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με βρώσει, παρακοῆς ἔσωσας, μόνη τὴν ζωὴν τετοκυῖα τὴν ἐνυπόστατον, Κόρη πανάμωμε· ἀξιοχρέως διό σε, τὴν ἀειμακάριστον, νῦν μακαρίζομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς
» Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον,
» ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
» τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προσπελάσας Ἡλίῳ τῷ νοητῷ, παρ' αὐτοῦ τὰς ἀκτῖνας τὰς μυστικὰς, ἐδέξω καὶ γέγονας, ὡς ἀστὴρ φαεινότατος, καταυγάζων πάσης, τῆς γῆς τὰ πληρώματα, καὶ σκεδάζων πλάνης, ὁμίχλην μακάριε· ὅθεν τὴν φωσφόρον καὶ ἁγίαν σου μνήμην, πιστῶς ἑορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Θαδδαῖε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τῆς Ἁγίας, ὅμοιον.

Πτερωθεῖσα τῇ πίστει τῇ θεϊκῇ, ὡς τρυγὼν σὺν τοῖς τέκνοις πρὸς καλιὰς, ἀΰλους κατέπαυσας, ἱερῶς ἐναθλήσασα, ἀθληφόρε Βάσσα, Ἀγγέλων συνόμιλε, καὶ θαυμάτων ῥεῖθρα, πηγάζεις τοῖς χρήζουσιν· ὅθεν κατὰ χρέος, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦντες τιμῶμέν σε, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἡ Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σπορᾶς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθορᾶς, τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος· ὡς γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν ἄϋλον· ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα, Θεομῆτορ πανάμωμε. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσι ἐν πίστει τὴν θείαν σου Κοίμησιν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑψηλὴν τὴν διάνοιαν, ἔχων ὑπεδέξω θεῖα νοήματα, καὶ τοῦ Πνεύματος χαρίσματα Μαθητὰ Θαδδαῖε τοῦ Παντάνακτος.

Μυστηρίων πανόλβιε, θείων ἐν μυήσει Μάκαρ γενόμενος, ἀμυήτους κατεφώτισας, τὴν Τριάδα σέβειν ὁμοούσιον.

Νόμων θεῖον ἐχάραξας, Μάκαρ ἐν καρδίαις, λαιάνας πρότερον, ἀγνωσίας τὰ χαράγματα, καὶ τῆς δυσσεβείας τὰ ἰνδάλματα.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν Κτίστην κυήσασα, πάντων ποιημάτων ὤφθης Βασίλισσα· διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν, Θεοτόκε μόνη ἀειπάρθενε.

Τῆς Μάρτυρος. Ὁ αὐτὸς Εἱρμός.

Ἀνενδοίαστον ἔχουσα, σοῦ τὸν λογισμὸν πρὸς πάλιν ἐχώρησας, τοῦ δολίου πολεμήτορος, καὶ βυθῷ αἱμάτων τοῦτον ὤλεσας.

Σὲ βυθὸς κολπωσάμενος, καταδικασθεῖσαν θάνατον ἄδικον, κατηδέσθη καὶ διέσωσεν, ἀθληφόρε Βάσσα θείῳ νεύματι.

Βασιλείαν ἀσάλευτον, σὺν τοῖς εὐκλεέσιν υἱοῖς σου Ἔνδοξε, ἐκληρώσω καὶ οὐράνιον, ἀληθῶς νυμφῶνα καὶ φῶς ἄδυτον.

Θεοτοκίον.

Ἀλατόμητον ὄρος σε, πάλαι Ἀββακοὺμ προεῖδεν ἐν Πνεύματι, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανε, καὶ ἡμᾶς Παρθένε διεσώσατο.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὸ τοῦ Δεσπότου θεῖον, ἐπιφερόμενος Μάκαρ ὁμοίωμα, τῷ Τοπάρχῃ Αὐγάρῳ, θεῖος ἰατρὸς ἐπεδήμησας.

Ὁ ἱερὸς Θωμᾶς σε, μετὰ τὴν θείαν τοῦ Λόγου Ἀνάληψιν, κήρυκα ἀποστέλλει, πάνσοφε Θαδδαῖε, τοῖς χρήζουσι.

Νόσους δραπετευούσας, καὶ ἰωμένας καρδίας θεώμενος, Αὔγαρος ἐπληρώθη, θείου φωτισμοῦ μεσιτείαις σου. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, διπλῆν ἐνέργειαν γέροντα τέτοκας, ἀπειρόγαμε, Κόρη, μείνασα Παρθένος ἀμίαντος.

Τῆς Μάρτυρος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Συνεχόμενος δίψῃ, ἔνδοξε Ἀγάπιε θεομακάριστε, τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, τὴν κακίαν εἰς τέλος ἐμίσησας· καὶ στεῤῥῶς ὑπέστης, τὰς ἀλγηδόνας τῶν βασάνων, καὶ δορᾶς σαρκικῆς τὴν ἀφαίρεσιν.

Στρεβλωθεὶς σου τὰ στέρνα, ὄνυξι ξεόμενος μάκαρ Θεάγνιε, ἐπεγνώσθης πλέον, ὡς ἐπόθεις σοφὲ καθαρώτερον, τῷ Θεῷ τῶν ὅλων· πρὸς ὃν ἀνῆλθες μετὰ δόξης, ταῖς τῶν ἄθλων ἀστράπτων λαμπρότησι.

Ἀδιστάκτῳ τῇ πίστει, πάνσοφε Πιστὲ ὑπελθὼν τὸ μαρτύριον, τῶν ἀπίστων μάκαρ, ἀσυνέτους καρδίας κατέπληξας, ἐν τῷ καταθλᾶσθαι, σοῦ τὰ ὀστᾶ καὶ ἁρμονίας, διαλύεσθαι πάσας τοῦ σώματος.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Τῆς προμήτορος Εὔας, νῦν ἀνεκαλέσω τὴν ἧτταν κυήσασα, λυτρωτὴν τῶν ὅλων, καὶ Σωτῆρα καὶ Κτίστην, καὶ Κύριον, Θεομῆτορ μάνη, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη· διὰ τοῦτό σε πίστει δοξάζομεν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ ς'. Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει.

Ὁ φωτισμὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σκηνώσας ἐν καρδίᾳ σου, φωστῆρα κόσμου σε Θαδδαῖε, εἰργάσατο ἀληθῆ, τὸν σκοτασμὸν τῆς ἀπάτης λύοντα.

Φέρων σαρκὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, Θαδδαῖε τὰ σωτήρια, ὡς κόσμον πάσης ἀκοσμίας, λαοὺς ἐρρύσω σοφέ, καὶ πρὸς χαρὰν ἦρθης ὑπερκόσμιον.

Ὄρθρος ἡμῖν ἐφάνης τὸν ἥλιον, δικαιοσύνης ἔνδοξε δεικνύων· ἐν ᾧ φωτισθέντες, υἱοὶ φωτὸς δι' αὐτοῦ, οἱ γηγενεῖς Θαδδαῖε γεγόναμεν.

Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν βρέφος ἀπεκύησας, Πατρὸς τὸν ὁμοούσιον, φθαρεῖσαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ ἀρχαῖον Ἁγνή, κάλλος αὐτὴν πάλιν ἐπανάγοντα.

Τῆς Μάρτυρος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἱδρύματα μιαρῶν, θεῶν εἰς τέλος ἐλέπτυνας, ἑδράσασα τὴν ψυχήν, Θεοῦ πρὸς τὴν ἄφατον, ἀγάπην καὶ γέγονας, ἀθλοφόρε Βάσσα, τῶν Ἀγγέλων ὁμοδίαιτος.

Μεγάλους ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀγῶνας Μάρτυς διανύσασα, μεγάλα καὶ παρ' αὐτοῦ, ἐδέξω τὰ ἔπαθλα, ἀθάνατον εὔκλειαν, καὶ παστάδα θείαν, καὶ τρυφὴν μὴ διαῤῥέουσαν.

Ὡς πάλαι τὸν Ἰωνᾶν, βυθοῦ θαλάσσης διέσωσε, Θεός σε παντουργικῇ, δυνάμει Πανεύφημε, ἐν σοὶ θαυμαζόμενος, ὁ βουλαῖς Ἁγίων, καθ' ἑκάστην δοξαζόμενος. Θεοτοκίον.

Πελάγη ἁμαρτιῶν, καὶ κύματα ἀπογνώσεως, χειμάζουσί μου τὸν νοῦν· σπλαγχνίσθητι Δέσποτα, καὶ χεῖρά μοι ἔκτεινον, καὶ διάσωσόν με, τὸν Σωτῆρα ἡ κυήσασα. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἑορτὴ χαρμόσυνος, τοῦ Ἀποστόλου ἐπέστη εὐφροσύνως σήμερον, ἐπιτελέσωμεν ταύτην· νέμει γάρ, τοῖς αὐτὸν πίστει ἀεὶ τιμῶσι, λύτρωσιν ἁμαρτημάτων, καὶ ῥῶσιν θείαν. Καὶ γὰρ ἔχει παῤῥησίαν, ὡς θεῖος μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος. Ὁ Οἶκος.

Τὸν Χριστοῦ Μαθητὴν ἅπαντες εὐφημήσωμεν· τὸν αὐτόπτην τοῦ Λόγου τιμήσωμεν σήμερον. Οὗτος γὰρ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξε τὸ πάνσεπτον Εὐαγγέλιον, καὶ τὰ ἔθνη σαγηνεύσας ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνήγαγε· τὴν δὲ ὁδὸν τῆς ἀληθείας ὑποδείξας, δι' αὐτῆς ἀνάγει τοὺς πιστοὺς πρὸς πατρίδα οὐράνιον· καὶ τῷ θείῳ θρόνῳ λαμπρῶς παριστάμενος, φωτισμὸν παρέχει δαψιλῶς τοῖς αὐτὸν ἐκ πόθου γεραίρουσι. Καὶ γὰρ ἔχει παῤῥησίαν, ὡς θεῖος μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου.

Στίχοι.

Θαδδαῖε! ποῖον ἄλλο σοι πλάξω στέφος,
Ἢ αὐτόπτην λέγειν σε, καὶ μύστην Λόγου;
Εἰκάδι πρώτῃ Θαδδαῖος βιότοιο ἀπέπτη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐξ Ἐδέσσης πόλεως, Ἑβραῖος τὸ γένος ἐξησκημένος εἰς ἄκρον τὰς θείας Γραφάς. Οὗτος ἀνῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ προσκυνήσων ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· καὶ ἀκούσας τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ, καὶ τὸν ἀγγελικὸν αὐτοῦ βίον ὑπερθαυμάσας, βαπτίζεται παρ' αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα ἰδὼν τὸν Χριστόν, καὶ τὰ ἄπειρα θαύματα, ἃ ἐτελεῖτο ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ ἀκούσας ἠκολούθει αὐτῷ μέχρι τοῦ σωτηρίου Πάθους· καὶ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ πρὸς τὴν ἰδίαν πόλιν ὑπέστρεψε· καὶ τὸν τοπάρχην Αὔγαρον βαπτίσας, καὶ τὸ περιλειφθὲν μέρος τῆς λέπρας αὐτοῦ ἰασάμενος, καὶ πολλοὺς ἄλλους διδάξας καὶ φωτίσας, καὶ Ἐκκλησίας δειμάμενος, διήρχετο τὰς πόλεις τῆς Συρίας· καὶ ἐλθὼν εἰς Βηρυτόν, πόλιν τῆς Φοινίκης, κἀκεῖσε διδάξας, καὶ βαπτίσας πολλούς, ἐν Κυρίῳ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς Θεογνίου, Ἀγαπίου, καὶ Πιστοῦ.

Στίχ. Μητρὸς μιᾶς κάλλιστα παιδία τρία,
Σὺν μητρὶ Βάσσῃ πρὸς τομὴν ψυχὴ μία.
Βάσσαν σὺν τεκέεσσι τάμε ξίφος εἰκάδι πρώτῃ.

Αὕτη ἡ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν Ἐδέσσῃ τῇ Πόλει. Συνοικήσασα δὲ Οὐαλλερίῳ τινί, ἱερεῖ τῶν εἰδώλων, τρεῖς ἐξ αὐτοῦ παῖδας ἔτεκε, Θεόγνιον, Ἀγάπιον, καὶ Πιστόν, οὓς τῇ κατὰ Θεὸν ἀνέτρεφεν εὐσεβείᾳ· καὶ γὰρ πιστὴ αὕτη καὶ Χριστιανὴ ἐτύγχανεν ἐκ προγόνων. Διαβληθεῖσα οὖν παρὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, παρέστη μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς τῷ Ἀνθυπάτῳ Βικαρίῳ· καὶ Χριστιανὴν ἑαυτὴν ἀναγορεύσασα, αὐτὴ μὲν καὶ οἱ δύο αὐτῆς υἱοὶ ἐβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ. Ὁ δὲ Θεόγνιος, ὁ πρῶτος τῶν παίδων, κρεμασθεὶς ξέεται, ἐπιθαῤῥυνούσης αὐτὸν τῆς μητρός, καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα παρακαλούσης. Εἶτα ἄγεται καὶ ὁ δεύτερος, καὶ μαστίζεται, καὶ οὕτως ἀφαιρεῖται τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μέχρι τοῦ στήθους, λέγων· Οὐδὲν ἡδὺ οὕτως, ὡς

Digitized by Google

τὸ πάσχειν ὑπὲρ Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τούτους, ὁ τρίτος ἀχθεὶς, Πιστὸς καλούμενος, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, καὶ παντοίαις ταῖς βασάνοις δοκιμασθεὶς, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς δέχεται· καὶ εὐθέως ἅμα τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν Βάσσα, τότε μὲν ἐν τῇ φυλακῇ ἀπόσιτος ἦν· ἔνθα ὑπὸ χειρὸς Ἀγγέλου τροφὴν δεξαμένη, ἐνίσχυσεν. Εἶτα ἐξαχθεῖσα, ἀπαίροντι τῷ Βικαρίῳ ἐν Μακεδονίᾳ, ἐκελεύσθη ἀκολουθεῖν. Κἀκεῖ ἀναγκασθεῖσα θῦσαι, καὶ μὴ ὑπείξασα, πρῶτον μὲν ἐν ὕδατι, εἶτα ἐν πυρὶ βάλλεται, καὶ μετὰ ταῦτα λιθοβολεῖται. Διαμείνασα δὲ ἐκ πάντων ἀβλαβὴς, ἄγεται εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναόν· καὶ τὸ τοῦ Διὸς εἴδωλον κατασχοῦσα, κατέσεισεν αὐτὸ, καὶ εἰς τὴν γῆν κατέρραξε καὶ ἐλέπτυνεν. Ἐπὶ τούτοις, θηρίοις ἐκδίδοται, καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ ὡς ἀπὸ σταδίων τριάκοντα τῆς χέρσου ἀπορρίπτει· καὶ τότε μὲν ὤφθη τοῖς ὁρῶσι πόρρωθεν ἐπὶ θρόνου εὐπρεπῶς καθημένη, καὶ σὺν αὐτῇ τρεῖς ἄνδρες ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἐξαστράπτοντες· οἳ καὶ ἔδοξαν αὐτὴν ἅμα τῷ θρόνῳ ἐν πλοίῳ ἐπιβάσαι.

Μεθ' ἡμέρας δὲ ὀκτὼ, ἐφάνη ἐν Ἄλωνι τῇ νήσῳ καθ' Ἑλλήσποντον· καὶ τοῦτο γνοὺς ἐν Μακεδονίᾳ ὁ Ἀνθύπατος, Φιλίππου τινὸς καταμηνύσαντος, γράφει τῷ Κονσουλαρίῳ Κυζίκου τῆς Ἑλλησποντίου Ἐπαρχίας, κατασχεῖν αὐτήν· Ὁ δὲ, εὑρὼν αὐτὴν, μὴ πειθομένην θυσίας προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, προσέταξεν εἰς τοὐπίσω δεθῆναι τὰς χεῖρας αὐτῆς· εἶτα θλασθῆναι τὰ μέλη, καὶ οὕτω τμηθῆναι τὴν κεφαλήν. Τούτου γενομένου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς χεῖρας ἐναπέθετο.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες θεοσεβεῖς.

Θαύματα ἐκτελῶν τῇ ἐπικλήσει, Κυρίου φανέντος ὕλῃ σώματος, ἐπεσπάσω λαούς τε, καὶ πόλεις Πανεύφημε, εἰς βεβαίαν πίστιν κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔστησας σηπεδόνα ἀθείας, νοστίμων σου λόγων θείῳ ἅλατι· καὶ ἰάσω καρδίας, τῷ βέλει τοῦ ὄφεως, πληγωθείσας μάκαρ Ἀπόστολε, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἤρθην πρὸς ὕψος θεωρίας, πλησθεὶς ὦ Θαδδαῖε θείου Πνεύματος, καὶ σωτήριον λόγον, ἐνθέως ἐπλούτησας, καὶ λαοὺς βοᾶν ἐξεπαίδευσας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γνώμῃ οἰκείᾳ ὀλισθαίνων, καὶ πράξεις ἀτόπους περικείμενος ἐπὶ σὲ καταφεύγω· βοήθει μοι Δέσποινα, μετανοίας τρόπους παρέχουσα, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἵνα δοξάζω σε.

Τῆς Μάρτυρος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ρώμῃ θείᾳ τὴν φλόγα, τοῦ πυρὸς διελθοῦσα Μάρτυς ἀπήμαντος, πυρὶ τῶν σῶν αἱμάτων, ὡς ὕλην τὴν ἀπάτην, ἐκβοῶσα κατέφλεξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ λεόντων πεδήσας, τὰς ὁρμὰς ἐν τῷ λάκκῳ, σώζων τὸν σὸν Δανιὴλ, ἀνάλωτον δεικνύεις, θηρῶν τὴν Ἀθληφόρον, μελῳδοῦσάν σοι Δέσποτα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φανοτάταις ἀκτῖσι, τοῦ Σταυροῦ λαμπομένη Βάσσα ἡ ἔνδοξος, τὸ σκότος τῆς ἀπάτης, ἀπείραστος διέβη, καὶ πρὸς φῶς ἐξεδήμησεν, ἀναβοῶσα· Χριστὲ, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὰς πολυπλόκους, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων σειρὰς Θεόνυμφε, τὸν αἴροντα τοῦ κόσμου, Θεὸν τὴν ἁμαρτίαν, ὑπὲρ λόγον κυήσασα, εὐλογημένη ἁγνὴ, ἀεὶ δεδοξασμένη.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ η΄. Νικηταὶ τυράννου.

Οὐρανὸς ἐφάνης, δόξαν διηγούμενος Θεοῦ Θαδδαῖε, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, φωτισμὸς πρὸς πίστωσιν θείαν ἐνάγων, τοὺς θερμῶς βοῶντας· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρῶσιν ἀσθενοῦσι, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν καὶ παρειμένοις, εὐδρομίαν μάκαρ, χορηγῶν τοῦ Πνεύματος τῇ δυναστείᾳ, πόλεως Ἐδέσσης, φωστὴρ ἐχρημάτισας, τῆς ἀεὶ πιστῶς σε, Θαδδαῖε εὐφημούσης.

Ὁ περιουσίᾳ, θαυμασίων ἄπισθον ἔθνος εἰς πίστιν, ἐπινεύσει θείᾳ, μεταποιησάμενος, καὶ ἐξ εἰδώλων, πλάνης διασώσας, τοὺς αὐτῷ προστρέχοντας, πίστει κατὰ χρέος, δοξάζεται Θαδδαῖος.

Θεοτοκίον.

Νόμου τὸ σκιῶδες, ἀπεπαύθη Δέσποινα, σοῦ κυησάσης, νόμου τὸν δοτῆρα, χάριτι φωτίζοντα τὴν οἰκουμένην· ὃν ἀεὶ δυσώπει, νόμῳ με ἑπόμενον, τῷ τῆς ἁμαρτίας, οἰκτεῖραι διὰ τάχους.

Τῆς Μάρτυρος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἑαυτῷ περιθέμενος, σοῦ τὸ ἀσθενὲς περιφανῶς ἐπτέρωσε, καὶ σὲ ἀπειργάσατο, δυνατωτέραν Μάρτυς πυρὸς, ὕδατος θηρῶν καὶ πριστηρίων ὀργάνων, πιστῶς ἀναβοῶσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς ἠρίστευσαν, καὶ ἀνδρείως ἐνίκησαν, παῖδας οἱ σεπτοὶ τὴν ἐναντίων ἔνστασιν, ὁ θεῖος Θεόγνιος, ὁ Ἱερὸς Ἀγάπιος, ἅμα τῷ Πιστῷ, ἔργῳ καὶ λόγῳ δειχθέντι· καὶ νίκης τοὺς στεφάνους, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένοι, αὐτὸν ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡσεὶ ἐλαία εὔκαρπος, ὡς πολύφορος ἄμπελος, κλήμασι τρισὶν, εὐθυνουμένη τέθηλας· μεθ' ὧν ἐγεώργησας, ὁμολογίας βότρυας, οἶνον μαρτυρίου, ἀναβλύζοντα Βάσσα, εὐφραίνοντα

Digitized by Google

καρδίας, εὐσεβῶς τῶν βοώντων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, σὺν Μαρτύρων στρατεύμασι, θρόνῳ παρεστῶτες, τοῦ Θεοῦ Πανεύφημοι, καὶ δόξης καὶ χάριτος, καὶ φωτισμοῦ πληρούμενοι, λύσατε ἡμῶν, τῶν ἐγκλημάτων τὸν ζόφον, τῶν πίστει ἐκτελούντων, τὴν φωσφόρον καὶ θείαν, καὶ πλήρη χαρισμάτων, ὑμῶν αἰσίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ὁ οὐρανοὺς τῷ νεύματι, καὶ τὴν γῆν τῷ βουλήματι, Λόγος τοῦ Θεοῦ δημιουργήσας ἄχραντε, καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ σαφῶς ἠνέσχετο, σάρκα ἑαυτῷ, οἰκοδομῆσαι τὴν φύσιν, ἡμῶν ἀναχωνεύων, συντριβεῖσαν ἀπάτῃ, τοῦ ὄφεως Παρθένε, ὁ μόνος ἐλεήμων.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδών, Τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ θ'.

Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδὼν τὰς δι' αἰῶνος, θείας ἀντιδόσεις, καὶ ἐφετῶν ἀκροτάτῳ τρανότερον, μάκαρ ἐγγίζων, Θαδδαῖε, τέρπου καὶ χόρευε.

Ὡς κέδρος ὡς μεγίστη, ἔνδοξε Θαδδαῖε, ταῖς ἀρεταῖς ἀνυψώθης κυπάρισσος, εὐωδιάζων καρδίας, τῶν εὐφημούντων σε.

Συνήφθης Ἀποστόλων, Μάκαρ καὶ Μαρτύρων, καὶ Ἀσωμάτων χορείαις γηθόμενος· μεθ' ὧν δυσώπει σωθῆναι, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἡ μνήμη σου πλουσίως, φέγγει χαρισμάτων, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίζουσα, ἀνευφημεῖν σε Θαδδαῖε, πάντας προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, ταῖς ἁμαρτίαις ψυχήν μου ἀγάθυνον, ἡ τὸν πανάγαθον Λόγον, ἀποκυήσασα.

Τῆς Μάρτυρος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἰδεῖν ἐφιεμένη ὃ ὀφθαλμὸς, γηγενοῦς ἀληθῶς οὐχ ἑώρακε, τὰ τῆς σαρκὸς, ἔφερες ἐπίπονα ἀνδρικῶς θλάσιν μελῶν Πανεύφημε, ὅρμημα θηρίων, καῦσιν πυρὸς, θαλάσσης τρικυμίαν, αὐλῷ φωταυγίᾳ, φαιδρυνομένη παμμακάριστε.

Ὡς ὄντως φωτοφόρος καὶ εὐπρεπὴς, Θεοφόρε σελήνη ἀνέτειλας, θεῖον χορὸν, οἷά περ ἀστέρων φωτοφανῶν, ἐπαγομένη χάριτι, σοῦ τῶν προελθόντων ἐκ τῆς γαστρός· καὶ νῦν τὴν οἰκουμένην, αὐλῷ φωταυγίᾳ, καταφαιδρύνετε Μακάριοι.

Στηρίξαντες ἐν πέτρᾳ ὑπομονῆς διανοίας τὰς βάσεις Μακάριοι, τῶν πειρασμῶν, ταῖς πολυειδέσιν ἐπαγωγαῖς, ὡς ἀληθῶς ἀκλόνητοι, ὤφθητε καὶ νίκην μετὰ Χριστοῦ, αἰράμενοι σὺν τούτῳ, ἀεὶ συμβασιλεύειν, κατηξιώθητε γηθόμενοι.

Ἡ ὄντως ἀκεραία περιστερὰ, ἡ τρυγὼν τὸν Θεὸν ἀγαπήσασα, ἡ χελιδὼν, θείοις ἀναπτᾶσα σὺν νεοσσοῖς, πρὸς οὐρανοὺς ἐσκήνωσε, κράτος πρὸς τὸ θεῖον καὶ νοερὸν, χειμῶνα διαδρᾶσα, καὶ θήρατρα δαιμόνων, Βάσσα ἣν πόθῳ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φιλάνθρωπον τεκοῦσα καὶ λυτρωτὴν, θαυμαστὴ καὶ φιλάγαθε Δέσποινα, ἁμαρτιῶν, λύτρωσίν μοι δίδου σαῖς προσευχαῖς· καὶ τὴν ψυχήν μου πάναγνε, τὴν κεκακωμένην τοῖς λογισμοῖς, ἀγάθυνον καὶ δεῖξον, παθῶν θανατηφόρων, λελυτρωμένην παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐδέσσης ἐχρημάτισας, φωστὴρ Θαδδαῖε πάνσοφε· ἐν ᾗ κηρύξας τὴν θείαν, οἰκονομίαν τοῦ Λόγου, καὶ τὸν Τοπάρχην Αὔγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ δὲ ἅπαντας, φωτίσας λάτρας ἔδειξας, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, Ἀπόστολε θεοκήρυξ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Μνήσθητι ἐκτενῶς, τῶν σὲ παρακαλούντων, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ πόθῳ ἀνυμνούντων, τὴν ἱεράν σου Κοίμησιν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦρό μοι Μαθητῶν, τὸ στῖφος τῇ Παρθένῳ, ἐξόδιον τὸν ὕμνον, εἷς ἕκαστος φερέτω, τῇ ἑορτῇ ἁρμόδιον.

Digitized by Google

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν.

Στῖφος τῶν Μαθητῶν, προθύμως ἐν νεφέλαις, ἀθροίσθητε κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμα, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάρθητε ὁρῶσαι, τὴν πύλην τοῦ Ὑψίστου, χωροῦσαν μετὰ δόξης, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κύριον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου, διὰ τὸ ἐν τῇ κγ΄. ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτήν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου τρία.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ ὑπὲρ νοῦν ὡραιότητα, ἐκζητῶν Ἀγαθόνικε, χαίρων προσεχώρησας, πρὸς τοὺς προκειμένους, γενναίους ἀγῶνας· καὶ συμπλακεὶς τῷ δυσμενεῖ, ἀνδρειοτάτως εἰς γῆν κατέρραξας, καὶ νίκης τὸ φαιδρότατον, προσανεπλέξω διάδημα, δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σοφίᾳ κοσμούμενος, λόγον ζωήρρυτον ἔβλησας, ἐπιστρέφων τοὺς ἄφρονας, ἐλέγχων τὸν τύραννον, τῆς πολυθεΐας, ζάλην κατευνάζων, ἐπιστηρίζων τοὺς πιστοὺς, προσεπιμένειν τῇ θείᾳ χάριτι· διὸ τὰ χαλεπώτατα, ὑπενεγκὼν πειρατήρια, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια, στεφηφόρος ἀνέδραμες.

Αἵματι σταζόμενος, τῆς καρτερᾶς σου ἀθλήσεως, τῷ Δεσπότῃ παρέστηκας, θῦμα εὐωδέστατον, καθαρὰ θυσία, εὐπρόσδεκτον δῶρον, ἱερωτάτη προσφορὰ, καὶ ἱερεῖον τέλειον ἄμωμον· διὸ ταῖς ἱκεσίαις σου, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Λούππου τρία, ὅμοια.

Λοῦππος ὁ μακάριος, τῆς ἀθεΐας διέλυσε, τὸν κρυμὸν τὸν βαρύτατον, θέρμῃ θείου Πνεύματος· καὶ τμηθεὶς τῷ ξίφει, ἰάσεως ῥεῖθρα, ἀναπηγάζει καὶ ψυχὰς, κατατακείσας δροσίζει χάριτι· αὐτὸν ἀνευφημήσωμεν, ὡς πρεσβευτὴν ἡμῶν ἄριστον, καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα, εὐσεβῶς φιλομάρτυρες.

Ἑλλήνων σεβάσματα, βυθῷ ὑδάτων παρέδωκας, καὶ ἀθέους κατέπληξας, ὁρῶντας τὰ θαύματα, τὰ τῇ σῇ Παμμάκαρ, τελούμενα πίστει· μέσον ἐκείνων δὲ ἑστὼς, λουτρὸν τὸ θεῖον ἐξ ὕψους δέδεξαι, Θεοῦ σε μεγαλύνοντος, ὡς γνησιώτατον Μάρτυρα, καὶ γενναῖον ἀδάμαντα, καὶ Ἀγγέλων συμμέτοχον.

Πειρώμενοι τέμνειν σε, ἐχθροὶ ἀλλήλους κατέτεμνον· καὶ τοῖς βέλεσι βάλλοντες, ἀλλήλους ἐτίτρωσκον, ἀθλοφόρε Λοῦππε· καὶ πρίζειν δοκοῦντες, δένδρῳ προσῆξαν τὴν πληγὴν, ἐσκοτισμένοι μάκαρ ὑπάρχοντες· ἐφρούρει γάρ σε Κύριος, δι' ὃν τὸ πάσχειν προῄρησο, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε.

Δόξα, Ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Φερωνύμως ἐκλήθης, τῆς ἀγαθῆς νίκης ἐπώνυμος, Ἀγαθόνικε πολύαθλε· τῷ γὰρ θείῳ ἔρωτι τρωθεὶς, εἰδωλικὴν ἀπάτην, καὶ τυραννικὴν πλάνην ἀπαρνησάμενος, πρὸς ζωὴν τὴν ἀμείνω παραδόξως μεταβέβηκας· διὸ ἐν τῇ ἐνδόξῳ σου μνήμῃ, παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἔπρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι· Διό περ πάντοθεν, θείᾳ δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιὼν κατελάμβανον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ· ἣν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν, ὡς πρεσβεύουσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμῳ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν, ἡ δόξα καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Digitized by Google

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν.

Ἤθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σοι, τὸ Σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Φερωνύμως τὴν κλῆσιν δεξάμενος, τῶν ἀγαθῶν θησαυρῶν, ναὸν σεαυτὸν καθιέρωσας, Μάρτυς Ἀγαθόνικε, τῷ τῶν ἁπάντων βασιλεῖ· καὶ ἐν βασάνοις νομίμως ἀγωνισάμενος τοῦ δεινοῦ Βελίαρ καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ νίκης ἄρας τρόπαιον, στεφανηφόρος ἐν ὑψίστοις Θεῷ παρίστασαι· ᾧ καὶ πρεσβεύων μὴ ἐλλίπῃς, ὑπὲρ τῶν σὲ γεραιρόντων, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Παρθενικαὶ χορεῖαι σήμερον, μυστικῶς τῇ κλίνῃ τῆς Παρθένου καὶ Μητρὸς, κύκλῳ παρίστανται· καὶ ψυχαὶ Δικαίων περιϊπτάμεναι, τὴν Βασιλίδα γεραίρουσιν· αἱ μὲν, ὡς προῖκα τὴν παρθενίαν, ἀντὶ μύρου κομίζουσαι· αἱ δὲ, τὴν ἄϋλον ὑμνῳδίαν, τὰ τῆς ἀρετῆς, προσάγουσαι· πρέπει γὰρ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ὡς Βασιλίδα, ταῖς βασιλικαῖς τῶν ἀρετῶν δορυφορεῖσθαι λαμπροφορίαις. Αἷς καὶ ἡμεῖς, βίον καθαρὸν συνεισενεγκόντες, ἐξέλθωμεν πρὸς κηδείαν, τῆς ὄντως Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, αὐτὴν συμφώνως μακαρίζοντες.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀναδειχθεῖσα ἐπὶ γῆς, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν, νῦν εἰς αὐτὰ τὰ οὐράνια ἐκ γῆς μετέστης. Δικαίων δὲ ψυχαὶ καθορῶσαί σε, Ἀγγέλων οἱ χοροὶ κατοπτεύοντες, ὡς Βασιλίδι αἴνεσιν ἀξίως, διαπαντός σοι προσάγουσι. Διὸ πρεσβεύειν, μὴ διαλίπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ἀποστόλων ὁ χορὸς, διεσπαρμένος ἐν τῇ γῇ, συνηθροίσθη ἐν Σιὼν, ἵνα προπέμψῃ ἀπὸ γῆς, τὴν Θεοτόκον πρὸς τὸν Ὕψιστον, ὅνπερ ἔτεκεν. Δυνάμεις οὐρανῶν, αἱ ὑπερκόσμιαι, προέτρεχον ὁμοῦ, καὶ συνεχόρευον, πνευματικῶς κραυγάζουσαι· Εὐφραίνεσθε, οἱ οὐρανοὶ προσδεχόμενοι, Θεοῦ Μητέρα, δι᾽ οὗ δεσπόζει, ὁρατὰ καὶ ἀόρατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἀγαθονίκου τοὺς πόνους μέλπειν θέμις. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Ἀγάθυνον Ἅγιε κεκακωμένην, ψυχήν μου τοῖς πάθεσιν, ἀγαθὸς γενόμενος, τοῦ ἀγαθοῦ μιμητής· καὶ λόγον δίδου τὴν σεπτὴν, δοξάσαι μνήμην σου.

Γνωστὸς τῷ γινώσκοντι τὰ πάντα Μάρτυς, ἐγένου θεόπνευστε, καὶ τὴν τούτου σάρκωσιν, ἐθνῶν ἐνώπιον, ἐκήρυξας τὸν τῆς σαρκὸς, μὴ πτήξας θάνατον.

Ἀνέστησας λόγῳ σου τοὺς πεπτωκότας, καὶ τῆς Ἀναστάσεως, κοινωνοὺς ἀνέδειξας, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς αἰωνίου εὐσεβῶς, Μάρτυς πολύαθλε.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων ἐπέκεινα τὸ μέγα θαῦμα, Σεμνὴ τῆς λοχείας σου, καθορᾶται· τίκτεις γὰρ, ἐν ὁμοιώματι, σαρκὸς γενόμενον Χριστὸν, δίχα τροπῆς καὶ φυρμοῦ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Λούππου, ἔχων τήνδε τὴν Ἀκροστιχίδα·
Ὑμνῶ σε Λοῦππε Μάρτυς ἠγλαϊσμένε. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Ὑμνοῦντι τὴν φαιδρὰν, καὶ φωσφόρον σου μνήμην, Στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ γενναῖε ἀθλητὰ, τὴν ψυχήν μου καταύγασον, λάμψεσι ταῖς ἀνεσπέροις, αὐγαζόμενος πάντοτε, καὶ τῷ θείῳ φωτὶ παριστάμενος.

Μαρτύρων ὑπελθὼν, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας, ὡμολόγησας Θεὸν, ὀφθέντα ἐπὶ γῆς, καὶ τὴν φύσιν θεώσαντα, Πάνσοφε τὴν ἀνθρωπίνην, καὶ θεοὺς ἐξηφάνισας, τῶν Ἑλλήνων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Ναμάτων ζωτικῶν, πληρωθεὶς τὴν καρδίαν, ὥσπερ θεῖος ποταμὸς, τὰ ῥεύματα Σοφὲ τῆς ἀπάτης ἐξήρανας· πίστει δὲ τὰς διανοίας, τῶν ἀνθρώπων κατήρδευσας, βλαστανούσας καρπὸν ἐπουράνιον.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρος εὐπρεπὴς, ἐκ λαγόνων ἀνίσχεις, Ἰησοῦν τὸν φωτισμὸν, ἁπάντων καὶ Θεὸν ἀπειρόγαμε Δέσποινα, νύκτα τῆς πολυθεΐας, ἐκμειοῦντα καὶ λάμψεσιν, ἀνεσπέροις τὸν κόσμον φωτίζοντα.

Digitized by Google

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου.

Ὠδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ὁ ματαιόφρων ταῖς θωπείαις σε, δολερῶς συλῆσαι ἐπήλπιζεν· ἐματαιώθη δὲ αὐτοῦ, τὸ ἀλλόκοτον φρόνημα, ἡδρασμένου σου ἐν πέτρᾳ, ἀψευδοῦς Μάρτυς πίστεως.

Ὑπερνηξάμενος τὸ πέλαγος, ἀλγεινῶν καὶ πόνων τοῦ σώματος, τῇ κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε, προσωρμίσθης πρὸς λιμένας, νοητοὺς ἀγαλλόμενος.

Τομαὶ στρεβλώσεις τε τοῦ σώματος, ἐπ' ἐμὲ ἐρχέσθωσαν σήμερον· ξίφη καὶ τήγανα καὶ πῦρ, καὶ θηρία καὶ θάνατον, οὐ πτοοῦμαι ἀνεβόας, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατὰ φύσιν ἀπερίγραπτος, μορφωθεὶς ἐκ σοῦ τὸ ἡμέτερον, περιγραφὴν σωματικῶς, ὑπεδέξατο Δέσποινα, ἐν οὐσίαις καὶ θελήσεσι, διτταῖς γνωριζόμενος.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Στηριχθεὶς τοῦ Πνεύματος, τῇ ἀηττήτῳ δυνάμει, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Μάρτυς, ἐναπεδύσω ἀνδρικῶς, καὶ τὸ τῆς πλάνης φρύαγμα κατήργησας, Λοῦππε παμμακάριστε.

Ἐπιγνούς σε Μάρτυρα, τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ ἀπηνὴς διώκτης, θωπείαις σου τὸν λογισμὸν, ἐξαπατῆσαι ἤλπιζεν· ἐψεύσθη δὲ ὅμως ὁ παμπόνηρος.

Λύρα ὥσπερ Πνεύματι, τῷ παντουργῷ κρουομένη, ἀναφωνεῖς τυράννων, ἐνώπιον χαρμονικῶς, μέλος ἐνθέου γνώσεως, καταθέλξας πίστει τοὺς προστρέχοντας.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασκηνώσας ὡς οἶδε, τῆς παρθενίας κλεῖθρα, οὐ παρεσάλευσε Ἁγνή· ἐν ἀσαλεύτῳ πέτρᾳ δὲ, τῆς πίστεως πάντας ἐστερέωσεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλη-
» σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε
» Συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσω-
» μεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀθλήσει λαμπρυνθεὶς, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, ἐξήστραψας σοφὲ, ἰαμάτων ἀκτῖνας, καὶ σκότος ἐμείωσας, τῶν δαιμόνων ἐν χάριτι· ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, θεομακάριστε Μάρτυς, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Λούππου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸ ὀπτικόν σου τῆς ψυχῆς ἐκκαθάρας, καθυπεδέξω τὴν αὐγὴν τῆς Τριάδος, καὶ τὰς ἐν ζόφῳ πάνσοφε ἐφώτισας ψυχὰς, αἴγλῃ θείων λόγων σου, Λοῦππε Μάρτυς Κυρίου· ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, μεταβέβηκας φέγγος, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως δυσωπῶν, τῶν σὲ τιμώντων καὶ πίστει ὑμνούντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυῒδ, τίς ἡ παροῦσα Ἑορτή; Ἣν ἀνύμνησα φησὶν, ἐν τῷ Βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτὴν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἄνευ σπορᾶς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι· Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου.

Ὠδὴ δ'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ὑπῆλθες τῶν Μαρτύρων, τὸ στάδιον σοφὲ, ὅπλῳ θείας πίστεως, λαμπρῶς περιφραχθείς· περιπλακεὶς δὲ, τῷ δυσμενεῖ κατὰ κράτος, τοῦτον νικήσας, καθυπέταξας ποσί σου, Μάρτυς ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Σοφίᾳ σου τῶν λόγων, καὶ ἔργων ἱερῶν, θείαις ἐπιδείξεσιν, ἐξέπληξας ἐχθροὺς, ὑπολαβόντας τὸ καρτερὸν τοῦ νοός σου, καταπαλαῖσαι, καὶ πρὸς πλάνην καθελκύσαι, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικε.

Πυρὶ ὁλοκαυτώσας, ἀγάπης θεϊκῆς, σοῦ τὸν νοῦν ἀοίδιμε, τὸ πῦρ τῶν δυσσεβῶν, οὐκ ἐπτοήθης, ἀλλὰ ἀνάψας ὡς ἄνθραξ, τῆς ἀθεΐας, ἐνεπύρισας τὴν ὕλην, Μάρτυς ἱερὲ Ἀγαθόνικε.

Θεοτοκίον.

Ὁ νώτοις ἐπιβαίνων, Ἁγνὴ χερουβικοῖς, σαρκωθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, σοῦ ταῖς ἀγκάλαις καθέζεται ὥσπερ βρέφος, καὶ νηπιάζει, νηπιόφρονα τὸν πάλαι, σώζων γεγονότα πρωτόπλαστον.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑπερβὰς τῆς ἀνθρωπίνης, ἀσθενείας μακάριε, τοὺς γεώδεις ὅρους, ἔφερες πληγὰς ῥαβδιζόμενος, ῥάβδον δυνάμεως φέρων τὸν σωτήριον, παναοίδιμε, Λοῦππε Σταυρὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Πεποιθὼς καθάπερ ὄρος, ἐπὶ Κύριον ἔμεινας, ἀθλοφόρε Λοῦππε, θείᾳ συμμαχίᾳ

Digitized by Google

ἀσάλευτος· τοὺς σπαραγμοὺς τῶν μελῶν σου ὅθεν ἤνεγκας, ἀνυψούμενος, πρὸς οὐρανὸν θείῳ ἔρωτι.

Πλήρης πίστεως ὑπάρχων, καὶ σοφίας καὶ χάριτος, ἀνομούντων μέσον, Λόγον τοῦ Θεοῦ ὡμολόγησας· τῶν πεμπομένων βελῶν δὲ οὐκ ἐφρόντισας, εἰργομένων, δυνάμει Χριστοῦ προσεγγίσαι σοι. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ καθάπερ ὄμβρος, τῆς σοφίας ἡ ἄβυσσος, Ἰησοῦς κατῆλθε, μόνην καθαρὰν σε εὑράμενος, Θεογεννῆτορ Παρθένε καὶ κατέκλυσεν, ἀσεβείας, χειμάῤῥους δεινοὺς θείᾳ χάριτι.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου. Ὠδὴ ε'. Τὸ φαεινὸν ἡμῖν.

Νόμοις ἀντέθηκας τοῦ ἀλάστορος, νόμον σωτήριον, ἐννομώτατος ὡς Μάρτυς Ἔνδοξε, τοῦ νομοδότου πάντων καὶ δεσπόζοντος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ περιβόητος καὶ περίδοξος, Μάρτυς γενόμενος, Ἀγαθόνικος νῦν μακαρίζεται, σὺν οὐρανίαις πάντοτε Δυνάμεσι φαιδρῶς ἀγαλλόμενος.

Ὑπὲρ τὸ ζῆν θανεῖν εἵλου Ἔνδοξε, ὅπως τὴν μέλλουσαν, ὡς ἀΐδιον καὶ αἰωνίζουσαν, ζωὴν κερδήσῃς· ὅθεν ξίφει τέμνοντι, κλίνεις τὸν αὐχένα σου. Θεοτοκίον.

Σοῦ τὰ θαυμάσια προορώμενος, θείῳ ἐν Πνεύματι, Ἡσαΐας ἀνεκραύγαζε· Ἰδοὺ ἐν μήτρᾳ ἕξεις τὸν ἀχώρητον, σαρκούμενον Ἄχραντε.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Μεληδὸν ἠπείλησαν, συγκόπτειν σε ἐχθροί, ἑαυτοὺς μᾶλλον δὲ σοφὲ, θεϊκαῖς προστάξεσι κατατέμνοντες, ἀσινῆ καὶ ἄτρωτον, κατενόουν φυλαττόμενον.

Ἀπαιωρήσας ἔνδοξε, τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, πρὸς τὴν πέτραν τὴν ἀῤῥαγῆ, οὐδαμῶς τοῖς κύμασι Μάρτυς σεσάλευσαι, τῶν πικρῶν κολάσεων, θείᾳ ῥώμῃ δυναμούμενος.

Ῥαντισμοῖς αἱμάτων σου, πυρὰν εἰδωλικὴν, ἐναπέσβεσας Ἀθλητά· καὶ πυρὶ τῶν ἄθλων σου πᾶσαν κατέφλεξας, τὴν ἀπάτην Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ πυρακτούμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἁγνὴν ἁγνεύοντι, τιμήσωμεν νοΐ, καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ· καὶ ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου.

Ὠδὴ ς'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Μυριόλεκτον πληθὺν, Αἰθιόπων νοητῶν, κατεπάλαισας, Σοφὲ, ἀσθενείᾳ τῆς σαρκὸς, καὶ ἥνωσαι, ταῖς μυριάσι, τῶν νοερῶν λειτουργῶν.

Ἐπορεύθης ἀνδρικῶς, μαρτυρίου τὴν ὁδὸν, καὶ ἐστένωσας ὁδοὺς, τῆς κακίας Ἀθλητά· καὶ ἔφθασας, τὰς εὐρυχώρους, σκηνώσεις τῶν οὐρανίων νοῶν.

Λαμπρυνθεὶς ὥσπερ χρυσὸς, τῇ χωνείᾳ τῶν δεινῶν, παθημάτων τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικε σοφὲ, ἐκσφράγισμα ἐδείχθης, θείοις ἀποτεθεὶς θησαυροῖς. Θεοτοκίον.

Παρθενεύεις ὡς τὸ πρὶν, καὶ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, γαλουχεῖς πᾶσι τροφὴν, τὸν παρέχοντα Ἁγνή· παράδοξον, σεμνὴ τὸ θαῦμα, καὶ ἀκατάληπτον.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ὑπέφερες, τῆς σαρκὸς τὰς βασάνους στεῤῥότατα, βασανίζων, ἀνομούντων φρονήματα ἄθεα, καὶ πικρῶς μαστίζων, τῶν δαιμόνων πληθὺν Ἀξιάγαστε.

Συνέσεισας, καὶ ὡς χοῦν τοὺς Θεοὺς κατελέπτυνας, τῶν ἀθέων· σεαυτὸν δὲ ἀνέστησας ἔμψυχον, εὐσεβείας στήλην, καὶ εἰκόνα ἀνδρείας Θεόπνευστε.

Ἠγάλλετο, ἐντρυφῶν ταῖς βασάνοις, ὁ ἔνδοξος Ἀθλοφόρος, προορῶν τοὺς στεφάνους ἐν πνεύματι, καὶ τὴν δι' αἰῶνος, ἐσομένην τοῖς Μάρτυσιν εὔκλειαν. Θεοτοκίον.

Γεγέννηκας, ὃν Πατὴρ πρὸ αἰώνων γεγέννηκε, προανάρχως, καὶ μαστοῖς τὸν τροφέα ἐθήλασας· ὑπὲρ νοῦν τὸ θαῦμα, ὑπὲρ λόγον Ἁγνὴ τὸ μυστήριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κή-
» τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ
» Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Τὴν κλῆσιν ἀγαθὴν, κεκτημένος θεόφρον, ἀνδρῶν τῶν πονηρῶν, ἀπεστράφης τὸ σέβας, μὴ πτήξας κολάσεων, εἶδος πᾶν Ἀγαθόνικε· ὅθεν γέγονας, τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος· καὶ ἀπείληφας, σὺν τοῖς συνάθλοις ἀξίως, τὸν ἄφθαρτον στέφανον. Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον καθικέτευε, Ἀγαθόνικε πάνσοφε, τοῦ ἀγαθῦναι τὴν κάκωσιν τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ δωρήσασθαι λόγον μοι, τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαί σου τοὺς ἀγῶνας, οὓς ἤθλησας ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν· πῶς πανταχόθεν περιεσκόπεις, οἷάπερ ποιμὴν, Μάρτυς, καὶ τοὺς λύκους ἐκδιώκων, ἐποδήγεις σου τὴν ποίμνην πρὸς γῆν ἀληθείας, βοῶν ἐν παῤῥησίᾳ· Ὡς πρόβατα ἐγνώ-

Digitized by Google

σθημεν σφαγῆς· διὸ θάνωμεν, ἵνα κομισώμεθα τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος, Ἀγαθονίκου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωτικοῦ, Ζήνωνος, Θεοπρεπίου, Ἀκινδύνου, καὶ Σεβηριανοῦ. Στίχοι.

Ἀγαθονίκου κλῆσιν ἀψευδεστάτη,
Χρηστὴν βοῶσα τοῦδε νίκην ἐκ ξίφους.
Τρεῖς καρτεροῦντες μηχανήματος βίαν,
Τὰς μηχανὰς λύουσι τοῦ παμμηχάνου.
Ἐν Μάρτυσι τμηθεῖσιν αὐχένα ξίφει,
Σεβηριανὸς τάττεται τμηθεὶς ξίφει.
Ἰδοὺ παρ' ἡμῖν καὶ Κυρηναῖος νέος,
Οὐκ ἀγγαρευθεὶς, ἀλλ' ἑκὼν Σταυρὸν φέρων.
Ἔκτανε δευτερείῃ ξίφος εἰκάδι Ἀγαθόνικον.

Ὁ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ. Συνελήφθη δὲ ὑπὸ Κόμητος, τινὸς, ὀνομαζομένου Εὐτολμίου· ὃς ἐκ Νικομηδείας ἐπὶ τὴν Ποντικὴν Χώραν παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ ἀναιρέσει ἀποσταλεὶς τῶν Χριστιανῶν, ἐν τῷ διαβαίνειν ἐν πλοίῳ, κατέλαβε τὸ Ἐμπόριον, τὸ λεγόμενον Κάρπην. Κἀκεῖ τὸν Ἅγιον Ζωτικὸν σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ εὑρὼν, τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας τῷ διὰ Σταυροῦ θανάτῳ κατακρίνει. Εἶτα ὑποστρέψας εἰς Νικομήδειαν, καὶ μαθὼν ὅτι ὁ καλούμενος Πρίγκιψ, διά τινος Ἀγαθονίκου, ἀφιστῶντος τοὺς Ἕλληνας τῶν εἰδώλων, καὶ προσάγοντος τῷ Χριστῷ, ἐπίστευσεν, ἀποστείλας, ἀμφοτέρους συνέλαβε· καὶ τὸν μὲν Ἅγιον Ἀγαθόνικον τύπτει σφοδρῶς· τὸν δὲ Πρίγκιπα, μετὰ καὶ ἑτέρων δεσμίων Χριστιανῶν, συνάμα τῷ Ἀγαθονίκῳ, ἐπὶ τὴν Θράκην ἄγει, ἔνθα διῆγεν ὁ Βασιλεὺς, ἐφ' ᾧ παρ' αὐτοῦ γενέσθαι τὴν τούτων ἐξέτασιν.

Ἐλθὼν δὲ ἐν χωρίῳ, λεγομένῳ Ποταμῷ, ἀνεῖλε τὸν Ἅγιον Ζήνωνα, καὶ Θεοπρέπιον, καὶ Ἀκίνδυνον, καταπίλταις, μὴ δυναμένους ἤδη βαδίζειν, διὰ τὰς προγεγονυίας πληγὰς τῶν αἰκισμῶν. Εἶτα γενόμενος πλησίον Χαλκηδόνος ἀναιρεῖ τὸν Ἅγιον Σεβηριανὸν, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύττοντα. Ἐν δὲ τῷ Βυζαντίῳ παρίσταται αὐτῷ ὁ Ἅγιος. Ἀγαθόνικος, μετὰ τῶν λοιπῶν συνδεσμίων καὶ τοῦ Πρίγκιπος, καὶ ἐξαχθεὶς ἔξω τῆς πόλεως τύπτεται σφοδρῶς· καὶ φθάσας τὴν Σιλυβρίαν, εἰς τόπον λεγόμενον Ἄμμους, ἔνθα ὁ Μαξιμιανὸς διῆγεν, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν μετὰ τοῦ Πρίγκιπος καὶ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν, ὅσους ὁ Κόμης ἐκ Νικομηδείας ἠγάγετο, καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ τῆς μαρτυρίας στεφάνῳ κατεκοσμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνθούσης, καὶ Ἀθανασίου Ἐπισκόπου, τοῦ βαπτίσαντος αὐτὴν, καὶ Χαρησίμου καὶ Νεοφύτου τῶν οἰκετῶν αὐτῆς.

Στίχ. Ἀνθῆσαν ἐκ γῆς τῆς Σελευκίας ῥόδον,
Ἀνθοῦσαν, ἐδρέψατο χεῖρες Ἀγγέλων.
Ἀθανάσιος, κἂν τεθνήξωμαι ξίφει,
Τοῖς ζῶσι Χριστῷ ζῶν τετάξομαι φίλοις.
Δοῦλοι δύο τμηθέντες, εὗρον οἱ δύο
Τὴν εὐγένειαν, ἣν ἀπώλεσαν πάλαι.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Οὐαλλεριανοῦ Βασιλέως, ἐκ πόλεως Σελευκείας, Ἀντωνίου καὶ Μαρίας θυγάτηρ, πλουσίων πάνυ, καὶ τῇ τῶν εἰδώλων προσκειμένων θρησκείᾳ. Ποθοῦσα δὲ τὸ εἰς Χριστὸν Βάπτισμα, καὶ ἐπιθυμοῦσα τὸν Ἐπίσκοπον ἰδεῖν Ἀθανάσιον, ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον κηρύττοντα, πείθει τὴν μητέρα αὐτῆς παρασχεῖν αὐτῇ ζεῦγος ἡμιόνων· ἐν ᾧ ἐπιβᾶσα, ὡς πρὸς τὴν τροφὸν δῆθεν ἔφη πορεύεσθαι. Παραλαβοῦσα δὲ Χαρήσιμον καὶ Νεόφυτον, εἴχετο τῆς ὁδοῦ· καὶ δὴ ὁ Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, ὑπ' Ἀγγέλων ἀρθεὶς, παρέστη αὐτῇ· ὃν κατιδοῦσα, καὶ μαθοῦσα ὅς τίς ἐστιν, καθικέτευε, τοῖς ποσὶν αὐτοῦ προσκλιθεῖσα, τῷ Ἁγίῳ αὐτὴν σφραγίσαι Βαπτίσματι· καὶ μὴ παρόντος ὕδατος, ὁ Ἐπίσκοπος ηὔξατο, καὶ εὐθέως κάτωθεν ἀνεδόθη πηγὴ, καὶ δύο αὐτῇ ὤφθησαν Ἄγγελοι, ἐν εἴδει στρατιωτῶν, λευκὰς ἐσθῆτας τῇ Ἁγίᾳ προτείνοντες.

Βαπτίζεται οὖν αὐτὴ, καὶ οἱ σὺν αὐτῇ δύο οἰκέται, καὶ παρασχοῦσα τὴν πολλὴν καὶ χρυσόπαστον αὐτῆς ἐσθῆτα τῷ Ἐπισκόπῳ, καὶ αἰτήσασα ταύτην δοθῆναι πτωχοῖς, καὶ ἀμφιασαμένη μετρίαν καὶ ταπεινὴν στολὴν, πρὸς τὴν τροφὸν παρεγένετο· ἡ δὲ ταύτην ἀπώσατο, τὸ τῆς ἐσθῆτος εὐτελὲς, καὶ τὴν πίστιν τὴν εἰς Χριστὸν ὀνειδίσασα. Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν Μητέρα ἀνακάμψασα, ἀνιωμένην εὗρεν αὐτὴν, ἐξελθοῦσα λάθρα, πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον ἀνέδραμεν Ἀθανάσιον, καὶ τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται, καὶ στολὴν περιβάλλεται τριχίνην· καὶ τὸν σταυρὸν ἀραμένη, ἐξῆλθεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἐπὶ χρόνοις τρισὶ καὶ εἴκοσι, θηρίοις συναυλισθεῖσα, καὶ παρ' αὐτῶν δεχομένη τροφὴν, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπὸ τῶν δαιμόνων ὑπομείνασα, ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο, σχηματίσασα ἑαυτὴν τῇ πέτρᾳ, ἐν ᾗ καθεύδειν εἰώθει.

Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος κατεσχέθη· καὶ ἀχθεὶς πρὸς τὸν Βασιλέα Οὐαλλεριανὸν, καὶ πλείσταις αἰκίαις διά τε μαστίγων καὶ ῥάβδων ἐξετασθεὶς, ἐκτέμνεται ξίφει τὴν κεφαλήν. Ὡσαύτως καὶ οἱ Ἅγιοι Χαρήσιμος καὶ Νεόφυτος, εὐνοῦχοι ὄντες, καὶ πρῶτοι ἄνθρωποι τῆς μακαρίας Ἀνθούσης, καὶ σὺν αὐτῇ βαπτισθέντες ὑπὸ Ἀθανασίου τοῦ Ἐπισκόπου, τῆς Κυρίας αὐτῶν ἀναχωρησάσης, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου διὰ μαρτυρίου τελειωθέντος, ἀπῆλθον πρὸς Οὐαλλεριανόν· καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ὀνομάζοντας, σιδηροδεσμίους ἀπέστειλε αὐτοὺς Ἀπελλιανῷ τῷ Δουκί· καὶ ὁμολογήσαντες ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινὸν, ἀναρτηθέντες ξέονται μέχρι τριῶν ὡρῶν δι' ὅλου τοῦ σώματος. Εἶτα ῥάβδοις τύπτονται σφοδρῶς, εἶθ' οὕτω τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Εἰρηναῖος, Ὧρ, καὶ Ὄροψις, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ξίφει τριὰς τμηθεῖσα, τριστάτας πλάνης
Βυθῷ καλύπτει τῶν ἑαυτῆς αἱμάτων.

Ὁ μακάριος Εἰρηναῖος Λευΐτης ὑπῆρχε τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐκήρυσσε παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν· διὸ συσχεθεὶς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων παρίσταται τῷ Ἄρχοντι· καὶ εὐθέως μετὰ Ὢρ, καὶ Ὀρόψεως ἐν πυρὶ ἀποῤῥίπτονται· παραυτὰ δὲ ὑετοῦ καταῤῥαγέντος, ἐξῆλθον ἀβλαβεῖς. Εἶθ' οὕτω θηρίοις ἐκδίδονται, καὶ ξύλῳ ἀναρτηθέντες, σφοδρῶς ξέονται· καὶ ἐκ πάντων τούτων ἀσινεῖς διαμείναντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου.

Ὠδὴ ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Ἐπουρανίου δόξης κοινωνὸς, γεγένησαι, πάντα τὰ ἐν γῇ παραδραμὼν, καὶ ἐκ ψυχῆς τὸν

Digitized by Google

οὐρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην, ἀγαπήσας Ἔνδοξε· ὅθεν τιμῶμεν τὴν σὴν, ἁγίαν μνήμην πιστῶς.

Ἰχνηλατῶν τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ βλύσαντος πᾶσι τὴν ἀπάθειαν πιστοῖς, ὑπέμεινας ὀνειδισμοὺς καὶ θλίψεις Μάρτυς, καὶ θάνατον ἄδικον, ξίφει τὴν σὴν κεφαλὴν, ἀποτμηθεὶς ἐν χαρᾷ.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας οὐδαμῶς, ἀπένειμας σέβων τὸν ἀθάνατον Θεὸν, τὸν δι' ἡμᾶς νεκρὸν ὀφθέντα, καὶ τοῦ πλάνου τὴν ἰσχὺν νεκρώσαντα· ὅθεν ζωῆς ἀληθοῦς, ἔτυχες Μάρτυς Σοφέ.

Θεοτοκίον.

Θεὸς ἐκ σοῦ ἐγένετο βροτὸς, τὸ φύραμα Ἄχραντε θεώσας τῶν βροτῶν, καὶ κοινωνοὺς φύσεως θείας ἐκτελέσας, τοὺς σὲ μακαρίζοντας, ἐν γυναιξὶν ἀληθῶς εὐλογημένη Ἁγνή.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Λελαμπρυσμένος καλλοναῖς, τῶν καλλοποιῶν παθημάτων, ἐπὶ Σταυροῦ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐνεγκάντι παθήματα Ἔνδοξε, γεγηθὼς νῦν παρίστασαι, αὐγαζόμενος ταῖς θείαις φωτοχυσίαις.

Ἀπ' οὐρανοῦ σοι φανερῶς, ὕδωρ ἐκχυθὲν παραδόξως, φωταγωγεῖ καὶ δυναμοῖ, τὴν ψυχήν σου βοᾷν προτρεπόμενον· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἵστασο μέσον τῶν ἐχθρῶν, πύργος ἀπερίτρεπτος, ὥσπερ, ὁ σαλευόμενος τὸν νοῦν, πολυτρόπων βασάνων ἀοίδιμε, Ἀθλητὰ μηχανήμασι, καταράσσων δὲ τὴν πλάνην μεγαλοφρόνως.

Θεοτοκίον.

Σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ, μόνην ἐξελέξατο μόνος, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς, καὶ οἰκήσας ἐν μέσῳ σου Ἄχραντε, οὐδαμῶς παρεσάλευσε, παρθενίας σου τὰ κλεῖθρα εὐλογημένη.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου.

Ὠδὴ η'. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Ἐκ τόπου συρόμενος, εἰς τόπον Ἀθλητὰ, τὴν γῆν καθηγίασας, ταῖς βήμασι τοῖς σοῖς, καὶ κλίνας αὐχένα ξίφει τέμνοντι, σαρκὸς διεζεύχθης, καὶ τῷ Θεῷ ἡνώθης.

Μαστίγων παντοίων τε βασάνων τῆς σαρκὸς, ἠλόγησας ἔρωτι, φλεγόμενος Θεοῦ, καὶ χαίρων συνήφθης τὸν ἀγῶνα καλῶς, τὸν σὸν ἐκτελέσας, ταῖς ἄνω μυριάσι.

Ἰσχὺς καταβέβληται, ἀσάρκου δυσμενοῦς· σαρκὸς ἀσθενείᾳ γὰρ, οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ, ἐτρέψαντο τοῦτον δυναμούμενοι, τῇ παντοδυνάμῳ, ἰσχύϊ τοῦ Δεσπότου.

Σκηνήν σε καὶ τράπεζαν, καὶ θείαν κιβωτὸν, καὶ στάμνον χωρήσασαν, τὸ μάννα τῆς ζωῆς, καὶ ἅγιον ὄρος ὀνομάζομεν, Παρθένε Μαρία, ἀεὶ εὐλογημένη.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Μετὰ πλείστας βασάνους Μακάριε, τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα ὑπέκλινας, ξίφει καρατομούμενος, κεφαλὰς δὲ συγκόπτων ὡς ἐν ἐκστάσει, παρανόμων ἀνδρῶν διὰ πίστεως.

Ἑαυτὸν πρὸς σφαγὴν ἐθελούσιον, ὡς ἀρνίον ἐκδέδωκας ἄκακον, Ἀμνὸν Θεοῦ τὸν αἴροντα, εἰκονίζων, τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, οὐκ ἐρίζοντα οὐδὲ κραυγάζοντα.

Νοσημάτων παντοίων ἀλέξημα, ἰατρεῖον ψυχῶν ἀδαπάνητον, σοῦ ἡ σορὸς γεγένηται· πρὸς Θεοῦ δὲ τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, κατεπλούτησας Λοῦππε πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις τὸν τόκον σου εὐλογίαις ἡμᾶς στεφανώσαντα, καὶ τὴν ἀρὰν ἐξάραντα, παντευλόγητε μόνη δεδοξασμένη, ἡ τὸ γένος ἡμῶν χαριτώσασα. Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν·
» Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου.

Ὠδὴ θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ἱερωτάταις χορείαις τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ συναυλίαις Ἀθλητῶν, καὶ Ὁσίων ἀγέλαις, καὶ Προφητῶν ἀριθμηθεὶς, σοφὲ Ἀγαθόνικε, γηθόμενος, σὺν αὐτοῖς τῇ Τριάδι, στεφηφόρος, νῦν παρίστασαι φαιδρῶς.

Ὡς θαυμαστός σου ὁ ζῆλος, ὡς σταθηρά σου ἡ πίστις, ὡς ἀγαθὴ ἡ πρὸς Θεὸν, σοῦ πεποίθησις Μάρτυς· ὡς φωταυγής σου ἡ ζωὴ, ὡς χάριτος ἔμπλεως ὁ θάνατος, ἀθανάτου σε δόξης, Ἀθλοφόρε, ἐκτελέσας κοινωνόν.

Σὲ τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον, τὸ ἱερώτατον θῦμα, τῶν Ἀθλητῶν τὴν καλλονὴν, τῶν θαυμάτων τὴν βρύσιν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ τερπνὸν, θεόφρον ἀγλάϊσμα, τὸ στήριγμα, τῶν πιστῶν εὐφημοῦμεν, κατὰ χρέος, Ἀγαθόνικε σοφέ.

Ἡ παναγία σου μνήμη, καθαγιάζουσα, κόσμον, νῦν ἐπεδήμησεν ἡμῖν, παναοίδιμε Μάρτυς· ἐν ᾗ δεόμεθα τυχεῖν, τῆς σῆς ἀντιλήψεως, τιμῶντές σε, Ἀγαθόνικε πόθῳ, ὡς τοῦ Λόγου, ἀγαθὸν θεραπευτήν. Θεοτοκίον.

Φιλαμαρτήμονα γνώμην, καὶ ἀδιόρθωτον βίον, καὶ πλημμελήσασαν ψυχὴν, καὶ καρδίαν ῥυπῶσαν, ἔχων ὁ ἄσωτος ἐγὼ, προσ-

Digitized by Google

πίπτω σοι Δέσποινα, βοήθει μοι, καὶ διόρθωσιν δίδου, πρὶν με φθάσῃ, τοῦ θανάτου ἡ τομή.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ὤφθης ὡς πολύφωτος ἀστὴρ τὸν ἥλιον, καταγγέλλων τοῖς καθεύδουσι, Μάρτυς ἐν σκότει, ἀπωλείας· ὑφ' οὗ καταυγασθέντες ἐδείχθησαν, ἡμέρας κοινωνοὶ διὰ πίστεως, τῆς ἀνεσπέρου ἀξιάγαστε.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν, ἐξέλαμψε, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦσα, τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, καὶ ζόφον, τῶν παθημάτων ἐξαίρουσα· ἣν ἐτησίως ἑορτάζομεν.

Ἡ ἄνω Σιὼν τῶν ἐκλεκτῶν, μητρόπολις, σοῦ τὸ πνεῦμα φέρει χαίρουσα· τῶν πρωτοτόκων Ἐκκλησία, φαιδρύνεται· πιστοὶ δὲ τιμῶμέν σε, αἰτούμενοι σωθῆναι πρεσβείαις σου, Λοῦππε θεόφρον παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς, Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον· κείμενον βόθρῳ ἀπωλείας, ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταράσσουσα, τοὺς θλίβοντας ἀεὶ τὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀγαθονίκου Μάρτυρος, τὴν ὑπέρφωτον μνήμην, λαμπροφανῶς τελέσωμεν, ἣν συνῆψεν ἡ χάρις, τῇ τῆς Πανάγνου Κοιμήσει. Οὗτος γὰρ ὁ γενναῖος, τυράννους μὲν κατῄσχυνεν, ἐναθλῶν στερρόψυχως· τῷ δὲ Χριστῷ, χαίρων νῦν παρίστασαι στεφηφόρος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν αὐτῶν εὐφημούντων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Τῇ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, ηὐλόγηται Παρθένε· ἀὴρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγίασται τῇ ξένῃ, νόμῳ θανούσης φύσεως.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ὕμνοις σου τὸ σεπτόν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμπαντες οἱ θεῖοι, Ἀπόστολοι ἐβόων· Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύμως, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, κηδεῦσαι τὴν τεκοῦσαν, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται τῆς Θεοτόκου ἡ Ἑορτή, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἔντε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Λούππου Ἀκολουθία προέψαλται χθὲς (*).

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἡ παροῦσα ἡμέρα, συμψάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἅτινα καὶ προηγοῦνται.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου.

Στίχοι.

Ὑπῆρχε Λοῦππος δοῦλος· ἐκ δὲ τοῦ ξίφους,
Ἐλεύθερος προσῆλθε τῷ Χριστῷ φίλος.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ πέφνε Λοῦππον φασγάνου ἀκμή.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Σιρμίου.

Στίχ. Τμηθεὶς μετέσχε νεκρικῶν ὁ Σιρμίου,
Λουτρῶν σχεδίων αἱμάτων ποταμίων.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ, Ἐπίσκοπος Σιρμίου· καὶ κρατηθείς, ἀπὸ τοῦ Σιρ-

(*) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι ἐν τῷ Χειρογράφῳ ἐξακολουθοῦσι καὶ ἐφεξῆς τὰ Μεθέορτα τῆς Θεοτόκου, μέχρι τῆς κζ'. τοῦ παρόντος μηνός· τῇ δὲ κη'. τοῦ αὐτοῦ τίθεται τῆς Ἑορτῆς Ἀπόδοσις, κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν τῶν εὐαγῶν Μοναστηρίων τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὅπου ἀφιεροῦσιν ὁλόκληρον σχεδὸν τὸν Αὔγουστον εἰς δόξαν καὶ αἴνεσιν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Οὐ μόνον δὲ τὰ τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους Μοναστήρια, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν πέριξ αὐτῆς, τὴν αὐτὴν εἶχον συνήθειαν, ὡς δηλοῦται ἔκτινος χειρογράφου τῆς Χάλκης, γεγραμμένου μὲν τῷ 1610 ἔτει, ὄντος δὲ τοῦ Αὐγούστου μηνός. Διότι εἰς τὴν κζ'. αὐτοῦ, μετὰ τὴν δήλωσιν, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν συμψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος, ἐπιφέρονται ἀμέσως ταῦτα.

« Διὰ τὸ μέλλειν ἡμᾶς ἀποδιδόναι αὔριον τὴν Ἑορτὴν ἤ-
» γουν ἐν τῇ κη'. οὕτω γὰρ παρελάβομεν τανῦν ἐκ τῶν εὐα-
» γῶν Μονῶν τῆς Βασιλευούσης τῶν πόλεων ».

Digitized by Google

μίου ἤχθη εἰς Παννονίαν, καὶ παρίστη Πρόβῳ τῷ Ἡγεμόνι, ὁμολογῶν καὶ κηρύττων τὴν εἰς Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν πίστιν· διὸ καὶ κατακλείεται φρουρᾷ· καὶ ἐξαχθεὶς, μαστίζεται· καὶ μετὰ ταῦτα λαβὼν τὴν ἀπόφασιν, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς, ἐν τῷ ποταμῷ ῥίπτεται τῷ λεγομένῳ Σάῳ, καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Λουγδούνων.

Στίχ. Σπεύδει λιπεῖν γῆν ἐκ ξίφους Εἰρηναῖος·
Ἐρωτιᾷ γὰρ τῷ πρὸς οὐρανοὺς πόθῳ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Μάρκου Ἀντωνίνου τοῦ Βασιλέως, ἀρχαῖος ἀνὴρ, διάδοχος τῶν μακαρίων Ἀποστόλων, χρηματίσας Ἐπίσκοπος Λουγδούνων τῆς Γαλλίας· ὅς τις βιβλία πλεῖστα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλέλοιπε, τὴν καθ' ἡμᾶς πίστιν βεβαιῶν· ἐξ ὧν οἱ μεταγενέστεροι τὰς ἀφορμὰς τῆς ἑρμηνείας τῶν Θείων Γραφῶν ἔλαβον. Οὗτος μετὰ Ποθεινὸν Ἐπίσκοπον τῆς εἰρημένης πόλεως, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσαντα, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας δεξάμενος, καὶ πολλοὺς λόγοις καὶ παραινέσεσιν ἐκ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων ἀφαρπάσας, καὶ τῷ Χριστῷ πολλοὺς Μάρτυρας προσαγαγὼν, τελευταῖον καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν διωκτῶν ξίφει τελειωθεὶς, στεφανοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Καλλινίκου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Καλλίνικος μένουσαν ἡδονὴν μένων,
Πρὸς τὴν τελευτὴν οὐκ ἀηδῶς ἦν ἔχων.

Οὗτος πρότερον μὲν ἦν Πρεσβύτερος, καὶ Σκευοφύλαξ τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν· διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, προεβλήθη Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ νέου, τοῦ ἐπεγγόνου Ἡρακλείου. Ὃς αὐτῷ πολλὰς ἐπινοῶν θλίψεις, ἐμήνυσε ποτὲ δοῦναι εὐχὴν ἐπὶ τῇ καθαιρέσει τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου, τοῦ καλουμένου τῶν Μητροπόλεων. Ὁ δὲ Ἅγιος ἀπεκρίνατο μὴ εἶναι εὐχὴν ἐπὶ καθαιρέσει, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ οἰκοδομῇ· ἐπὶ συστάσει γὰρ, φησὶν, ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ἐποίησεν, οὐκ ἐπὶ καταλύσει. Τῶν δὲ ἀπεσταλμένων, προσκειμένων αὐτῷ καὶ διενοχλούντων, καὶ ἐκβιαζομένων τὸ τοῦ Βασιλέως πρόσταγμα ποιῆσαι, προσεφώνησεν ὁ μακάριος· Δόξα σοι, Χριστὲ, τῷ ἀνεχομένῳ πάντοτε· καὶ εὐθέως ὁ ναὸς καθῃρέθη.

Τοῦ οὖν Βασιλέως, διὰ τὴν ἄμετρον ἀταξίαν καὶ πλημμέλειαν, ἐκπεσόντος τῆς Βασιλείας, καὶ τὴν ῥῖνα καὶ τὴν γλῶτταν τμηθέντος, καὶ ἐν Χερσῶνι καθ' ὑπερορίαν σταλέντος· ἐκεῖθεν δὲ ἀποδράσαντος, καὶ τὴν τῶν Βουλγάρων ὑποδυσαμένου ἰσχὺν, καὶ τοῖς τείχεσι Κωνσταντινουπόλεως προσβαλόντος, καὶ δόλῳ πείσαντος τόν τε Πατριάρχην καὶ τὴν Σύγκλητον ἐξελθεῖν ὑποδέξασθαι αὐτόν· εἶτα καταψευσαμένου τῶν ὅρκων, οὓς προέτεινε, προτεθέντος τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ τῶν πανσέπτων Εὐαγγελίων, καὶ τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος· καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν τούτου εἰσέλευσιν, πάσης τῆς πόλεως φόνων ἐμπλησθείσης, ἀνηρπάγη ὑπὸ τῶν δορυφόρων αὐτοῦ ὁ μακάριος Καλλίνικος, καὶ ὑπερωρίσθη ἐν Ῥώμῃ· ὑποδείξαντος αὐτῷ τοῦ Ἰουστινιανοῦ τὴν τμηθεῖσαν γλῶτταν, καὶ τὴν ῥῖνα, καὶ συνομωσίας κατηγορήσαντος, ὧν οὐδενὸς μετεῖχεν ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος καὶ μέγας Ἀρχιερεύς.

Ἀπαχθεὶς δὲ ἐν Ῥώμῃ, ἔν τινι θεμελίῳ τοίχου ἐμβάλλεται, καὶ ἐπιχρίεται ἔξωθεν· τοῦτο γὰρ ὁ τύραννος ἐκέλευσε. Μετὰ οὖν τεσσαράκοντα ἡμέρας, περιαιρεθέντος τοῦ χρίσματος, ἔτι ζῶν καὶ ἔμπνέων εὑρέθη, καὶ μετὰ τέσσαρας ἡμέρας πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, καθὼς τῷ τηνικαῦτα Πάπᾳ τῆς πόλεως Ῥώμης οἱ Ἀπόστολοι διωρίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τριάκοντα ὀκτὼ Μάρτυρες, οἱ ἐν Θρᾴκῃ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἤνεγκε τριπλῇ Μαρτύρων δεκὰς ξίφος,
Ἔχουσα καὶ σύναθλον ἁπλῆν ὀκτάδα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΤΗ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς Εὐτυχῆ μακάριε, μαθητευθεὶς ἱερῶς τῷ τοῦ Λόγου σεπτῷ μαθητῇ, Θεολόγῳ κήρυκι, πρὸς αὐτοῦ πᾶσαν μύησιν, ἱερωτάτην ἤδη μεμύησαι· καὶ φῶς ὡράθης, φωτίζων χάριτι, πᾶσαν διάνοιαν, ταῖς θεολογίαις σου ταῖς ἱεραῖς· ὅθεν τὴν ἁγίαν σου, μνήμην γεραίρομεν.

Πλάνης καθεῖλες ὀχύρωμα, ἀναμοχλεύσει στεῤῥᾶς, καρτερίας Πανόλβιε, καὶ δεσμὰ ὑπήνεγκας, καὶ ἀοίδιμον θάνατον· ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες, χοροῖς Μαρτύρων, Ἀγγέλων τάξεσι, συναυλιζόμενος, καὶ μεθέξει κρείττονι θεοπρεπῶς, κάλλιστα θεούμενος, καὶ τελεώτατα.

Ἐν τῇ φρουρᾷ κεκλεισμένος ὤν, ἄρτον ἐδέξω ζωῆς, οὐρανόθεν Ἀοίδιμε· ἐμβληθεὶς εἰς φλόγα δὲ, ἀδιάφλεκτος ἔμεινας, πληγὰς ὑπέστης, δεινῶς ξεόμενος· ὁρμὰς θηρίων, εὐχαῖς ἐπραΰνας· ξίφει τὴν κάραν σου, ἀπετμήθης αἵματι πρὸς οὐρανὸν, ἀνακουφιζόμενος, ὡς θείῳ ἅρματι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχή μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνοὺς, ἐκ καρδίας πηγάζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος, τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἁγνὴ, τῆς φοβερᾶς με, ῥῦσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἥλιος τέκνον ἠμαύρωται, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἱμάτιον, γνοφερῶς μετέ-

Digitized by Google

βαλε· γῆ κλονεῖται καὶ ῥήγνυται, τὸ τοῦ ναοῦ σου, δὴ καταπέτασμα· κἀγὼ πῶς τέκνον, οὐ διαῤῥήξομαι, σπλάγχνα καὶ ὄμματα; παρειὰς γλυκύτατε καταξανῶ, ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα Σῶτέρ μου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Εὐτυχῆ. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχȣ, καὶ τȣ̃ Ἁγίȣ ȣ̃τος, ȣ̃ ἡ Ἀκροςιχίς· Τὴν Εὐτυχοῦς μέλψωμεν ἔνθεον χάριν.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων σύσκηνος, ἀποδεικνύμενος, καὶ θεϊκῆς αἴγλης, πάντοτε πληρούμενος, τοὺς τὴν σεπτήν σȣ σήμερον, ἑορτὴν ἐκτελοῦντας, φωτὸς μετόχους ἀνάδειξον, Μάρτυς Εὐτυχῆ ἀξιάγαστε.

Ἠγαπημένῳ μαθητῇ μακάριε, μαθητευθεὶς εὐσεβῶς, καὶ τοὺς αὐτοῦ τρόπους, ἄγαν μιμησάμενος, τὸν Κύριον ἠγάπησας, τοὺς αὐτȣ̃ θείους νόμους, πληρώσας καὶ τὰ παθήματα, τούτου Εὐτυχῆ μιμησάμενος.

Νόμῳ τῷ θείῳ εὐσεβῶς πειθόμενος, σάρκα ἐνέκρωσας, ἀσκητικοῖς πόνοις, κόσμου μακρυνόμενος, καὶ ὄρεσιν ἀοίδιμε, διαιτώμενος, Μάρτυς, καὶ τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ θεοειδὴς γνωριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ Παρθένε τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σωτηρίας μου· ἁμαρτιῶν ῥύπου, ὅλον με ἀπόπλυνον, καὶ καθαρὸν ἀπέργασαι, τῷ Υἱῷ σȣ ἀρίστως, εὐαρεστοῦντα καὶ πράττοντα, τούτȣ τὸ πανάγιον θέλημα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ὑπεραστράπτοντα φωτί, κηρύγματος τοῦ πανσόφου, ὥσπερ ἥλιον εὑράμενος Παῦλον, συμπεπόρευσαι αὐτῷ, ἀστὴρ καθάπερ μέγιστος, φωταγωγῶν καρδίας, μάκαρ Θεόφρον ἐν Πνεύματι.

Τῶν Θεολόγων ἡ κρηπίς, τῶν Μαθητῶν ἡ ἀκρότης, Ἰωάννης ὁ στερέμνιος φίλος, τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ γῆς, ἐνθέως μεθιστάμενος, σοὶ τȣ̃ Θεȣ̃ τὴν ποίμνην, Μάκαρ ποιμαίνειν παρέθετο.

Ὑπερκαλλὴς καὶ φωταυγής, καὶ πλήρης Πνεύματος θείου, τῷ δικάζοντι ἀνόμως παρέςης, διελέγχων τὴν αὐτȣ̃, δυσσέβειαν Πανόλβιε, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὴν θείαν, ὁμολογῶν ἐνανθρώπησιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ μόνη τὴν χαράν, ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα· χαῖρε ἅρμα καὶ νεφέλη τȣ̃ Λόγȣ· χαῖρε θρόνε τȣ̃ Θεȣ̃, Παρθένε ἀπειρόγαμε· Χαῖρε Ὁσίων δόξα· χαῖρε Μαρτύρων στεφάνωμα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου,
» Ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Φέγγος ἤστραψας θεογνωσίας, σκότος ἔλυσας πολυθεΐας, μαρτυρικῶς ἐκτελέσας τὸν δρόμον σου, καὶ ἰαμάτων πηγάζων χαρίσματα, τῶν προσιόντων καθαίρεις νοσήματα, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχȣσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαςήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι! τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ὅλῳ νοΐ, ἀποδημῶν πρὸς τὸν Κύριον οὐκ ᾐσθάνου, πάντοθεν τυπτόμενος, καὶ σπαραττόμενος χαλεπῶς· οἷα δὲ εὐῶδες, θυμίαμα ἀξιάγαστε, ὀσμῆς τοὺς παρεστῶτας, ἀπεπλήρωσας θείας, ἐνεργείᾳ Θεόφρον τȣ̃ Πνεύματος.

Ὑπὸ Θεοῦ, Μάρτυς θεόφρον φρουρούμενος, ἐν φρουρᾷ τε, δέσμιος καθήμενος, ἄρτον οὐράνιον ὁρατῶς χαίρων ὑπεδέξω, Θεȣ̃ σε παραθαῤῥύνοντος, τοῦ μόνου ἀθλοθέτου, Εὐτυχῆ ἀθλοφόρε· οὗ τὸ πάθος τὸ θεῖον ἐζήλωσας.

Digitized by Google

Σοῦ τὸ σεπτὸν, στόμα ἀνοίξας ἐν Πνεύματι, πρὸ βημάτων, Πάνσοφε ἱστάμενος δικαστικῶν τὴν ἀληθινὴν, πίστιν τῆς Τριάδος, ἐτράνωσας ἐμφανέστατα· εἰδώλων δὲ τὴν πλάνην, ἐστηλίτευσας μάκαρ, καὶ τυράννων ἀθέων φρονήματα.

Μετὰ πολλὰς, ἄλλας αἰκίας τοῦ σώματος, θείῳ πόθῳ μάκαρ πυρπολούμενος, τὴν ἐξαφθεῖσαν φλόγα πυρὸς, χαίρων ὑπεισῆλθες, ἀποτομίᾳ δικάζοντος· ἐφλέχθης δὲ οὐδόλως· ἡ γὰρ θεία σε δρόσος, Εὐτυχῆ οὐρανόθεν ἐδρόσιζε.

Θεοτοκίον.

Ἐν γυναιξὶ, μόνη Παρθένος διέμεινας, καὶ πρὸ τόκου, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν· Θεὸς γὰρ ἦν ὁ καινοτομῶν, φύσεις ὑπὲρ λόγον, ἐκ σοῦ ἀῤῥήτως σαρκούμενος, ὁ ἄνω πρὸ αἰώνων, καὶ ἐν γῇ εἰς τὰ τέλη, γεννηθεὶς τῶν αἰώνων Παναμώμε.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Λόγον θεῖον πλουτήσας, ἅπασι τοῖς χρήζουσι μάκαρ μετέδωκας· καὶ Χριστοῦ τὴν ποίμνην, ἱερεὺς δεδεγμένος ἐποίμανας, νουθετῶν διδάσκων, καθοδηγῶν πρὸς σωτηρίαν, Εὐτυχῆ ἀθλοφόρε πολύαθλε.

Ψυχολέτηρα πλάνην, σθένει θείου Πνεύματος ἀποσεισάμενος, τῷ Χριστῷ προσῆλθες, καὶ πληθὺν τούτῳ Μάρτυς προσήγαγες, σωζομένων πίστει, σοῦ ταῖς σεπταῖς θηγορίαις, Εὐτυχῆ ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες, σοῦ μακαριώτατε τρίβον ὁδεύσαντες, μαρτυρίου θείου, καὶ ἐν τούτῳ καλῶς βηματίσαντες, καὶ πρὸς πλάτος μέγα, τῆς οὐρανίου βασιλείας καταντήσαντες Μάρτυς ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, ἡ τὸν ἀπερίληπτον Λόγον κυήσασα, τῶν Ἀγγέλων δόξα, καὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα θεόνυμφε, τὴν ἐμὴν καρδίαν, τραυματισθεῖσαν, ἁμαρτίαις, θεραπείας ἐνθέου ἀξίωσον.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐφέσει κατασχεθεὶς, τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως, ἐξ Ἐφεσίων σοφὲ, δεσμώτης ἐξώρμησας, καὶ πρὸς τὴν πατρίδα σου, Σεβαστὴν τοῖς ἄθλοις, ἐγκοσμούμενος κατέπαυσας.

Ναὸς ὑπάρχων Θεοῦ, ὡραῖος καὶ καθαρώτατος, ναοὺς εἰδώλων αἰσχροὺς, κατέστρεψας χάριτι· καὶ πρὸς ἐπουράνιον, ναὸν ἀνηνέχθης, Εὐτυχῆ Θεῷ παρίστασθαι.

Ἐνίσχυσέ σε ὁδῷ, βαδίζοντα θεῖος Ἄγγελος, προλέγων σοι ἐμφανῶς, τὸ μέλλον τρανότατα. Εὐτυχῆ πανόλβιε, ἰσαγγέλῳ ὄντι, καὶ σαρκὸς ἔξω ἐν Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Νόσους μου τὰς ἐκτροπὰς, καὶ τῆς ψυχῆς τὰ κινήματα, τὰ ἐμπαθῆ καὶ δεινὰ, Παρθένε διόρθωσον, καὶ σῶσόν με φύλαξον, ἐκ τῶν καθ᾽ ἑκάστην, ἀφειδῶς ἐπεμβαινόντων μοι.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλοὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχοι.

Ὡς εὐτυχῶς σὺ εὐτύχησας τρισμάκαρ.
Θείας τετευχὼς, Εὐτυχῆ, κληρουχίας!

Εἰκάδι Εὐτυχὲ, ἀμφεκάλυψε λίθος γε τετάρτῃ.

Οὗτος, χάριτος Θεοῦ πλησθεὶς, καὶ τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ φοιτήσας, καὶ τομῶς πρὸς τὸ κήρυγμα χωρήσας, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων καταστρεψάμενος, δεσμὰ καὶ μάστιγας ὑπομένει, καὶ συχνὸν χρόνον τῇ φυλακῇ προσκακοπαθεῖ· ἐν ᾗ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ δέχεται, καὶ φλογὶ πυρὸς ἀποῤῥίπτεται, καὶ θηρίοις εἰς βορὰν δίδοται· ὧν ἑνὸς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθεγξαμένου, πάντας ἐξέπληξε. Πάντων δὲ ἀνώτερος γενόμενος, τὴν ἰδίαν πατρίδα Σεβαστὴν καταλαμβάνει, θείου Ἀγγέλου προπορευομένου καὶ ἐνισχύοντος αὐτόν. Ἐν ᾗ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τατίωνος.

Στίχ. Ἕλξει μετρήσας πολλὰ πολλὰ γῆς πλέθρα,
Ἐδὲμ λάβοις ἄμετρα πλέθρῳ Τατίων.

Οὗτος ἦν ἐκ τοῦ Μαντιναίου, τοῦ ὑπὸ Κλαυδιούπολιν τὴν Μητρόπολιν, Ἐπαρχίας τῆς Ὀνοριάδος. Συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ τὸν Χριστὸν σέβεσθαι, παρέστη ἐν Κλαυδιουπόλει Οὐρανῷ τῷ Ἡγεμόνι. Ἐρωτηθεὶς δὲ, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, τίθεται ἐν φρουρᾷ, καὶ αὖθις ἐρωτηθεὶς, ἐπεὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἐπέμεινεν ἐν τῇ πίστει, τύπτεται ξύλοις, καὶ ξέεται σιδήροις. Εἶτα αὖθις φθάσας τὴν πύλην τῆς πόλεως, καὶ σφραγισάμενος, καὶ φωνῆς ἄνωθεν ἐπακούσας εὐαγγελιζομένης αὐτῷ τὰ ἀποκείμενα ἀγαθὰ, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Γεωργίου τοῦ Λιμνιώτου.

Στίχ. Κοινῷ τελευτῶν Γεώργιος τῷ τέλει,
Σημεῖον ἄθλου ῥῖνα τμηθεῖσαν φέρει.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὴν ἀσκητικὴν ἀγωγὴν ἐν τοῖς κατὰ τὸν Ὄλυμπον ὄρεσι ποιησάμενος, καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ἐνδειξάμενος ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, τὰς ἱερὰς Εἰκόνας κατακλῶντος, καὶ τῶν Ἀ-

Digitized by Google

γίων τὰ λείψανα κατακαίοντος, παῤῥησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν τοῦ τυράννου διελέγξας ἀσέβειαν καὶ ἀθεότητα, καὶ τὴν ἀληθῆ πίστιν ἀνακηρύξας, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ (καὶ γάρ, ὡς φασίν, ἐτῶν ἦν ἐννενήκοντα πέντε)· πολλὰς καὶ πολυτρόπους βασάνων ὑπομείνας ἰδέας, ἔσχατον δὲ τὴν ῥῖνα τμηθείς, καὶ τὴν κεφαλὴν καταφλεχθείς, εὐχαριστῶν καὶ προσευχόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Θεοῦ ἐπινεύσεσι, τὸ πῦρ ἐσβέσθη τὸ εἰς ἀπώλειαν, ἐξαφθέν σοι Θεόφρον· ἐξ οὐρανοῦ γὰρ βροντὴ ἠκούετο, καὶ χιονώδεις σταγόνες ἐπέμποντο, τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτὸν κατακαλύπτουσαι.

Εὐτόνως ξεόμενος, εὐώδη μύρα Μάρτυς ἀπέπεμπες· εἰς ὀσμὴν παθημάτων, τοῦ κενωθέντος καὶ γὰρ ἐπέδραμες, Λόγου καὶ Κτίστου, πρὸς ὃν ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ βίος σου ἄμωμος, ἡ μαρτυρία Σοφὲ πανθαύμαστος, καὶ σωτήριος πᾶσι, τοῖς προσιοῦσιν ἡ τῶν λειψάνων σου, ἁγία θήκη, ἰάσεις πηγάζουσα, καὶ μολυσμοῦ τῶν παθῶν πολλοὺς ἐξαίρουσα.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πόῤῥωθεν, σεπτοὶ Προφῆται τοῦ μυστηρίου σου, τὸ ἀπόῤῥητον βάθος, ποικιλοτρόπως πᾶσιν ἐτράνωσαν, τὴν σὴν λοχείαν Παρθένε κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ηʹ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Χεῖρας πετάσας Ἔνδοξε, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, μέσον τοῦ πεδίου, προσπαλαίων λέουσιν, ἀπήμαντος ἔμεινας, ὡς ὁ Προφήτης πρὶν Δανιήλ, Ἄγγελον ἀεί, περιφρουροῦντά σε ἔχων, καὶ μέλπων ἀνενδότως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀλογωτάτως βλέπων σε, ὑπ' ἀνόμων κρινόμενον, θὴρ ὁ πρὸς τὴν σήν, εὐτρεπισθεὶς ἀπώλειαν, τρανῶς ἀποφθέγγεται, παντοδυνάμῳ νεύματι, καὶ τὰ μεγαλεῖα, τοῦ Σωτῆρος κηρύττει, ἐκπλήττων τοὺς βοῶντας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥώμῃ Θεοῦ καὶ χάριτι, τὸν ἀγῶνα τὸν μέγιστον, Μάρτυς διανύσας, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῆς νίκης γηθόμενος· καὶ τοῖς χοροῖς ἠρίθμησαι, πάντων Ἀποστόλων, καὶ Ἁγίων Μαρτύρων· μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰχνηλατῶν Πανεύφημε, τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα, ἤθλησας νομίμως, ὡς Χριστοῦ διάκονος, καὶ χλαῖναν ἐφοίνιξας, μαρτυρικοῦ ἐξ αἵματος· ἥνπερ στολισθείς, βασιλικῶς εἰς τὰ ἄνω, βασίλεια μετέστης, ἐν χαρᾷ ἀναμέλπων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην δήγματι, τὴν ψυχήν μου τοῦ ὄφεως, μόνη προφανῶς, ἡ τὴν ζωὴν κυήσασα, πανάμωμε ζώωσον, καὶ ἐνεργεῖν εὐόδωσον, τὰ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ τεχθέντος Παρθένε, θελήματα βοῶσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδών, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἰάσεις ἀναβλύζεις παντοδαπάς, καὶ νοσήματα παύεις βαρύτατα, πρὸς τοῦ Χριστοῦ, χάριν κομισάμενος ἀληθῆ, καλῶς ἀγωνισάμενος, καὶ καταπαλαίσας τοὺς δυσμενεῖς, Θεόφρον Ἀθλοφόρε, Ἀγγέλων συμπολῖτα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Ὡραῖος τοῖς ἀγῶσιν ἀποφανθείς, πρὸς ὡραίου νυμφῶνας ἐσκήνωσας, ἀποτμηθείς, ξίφει τὴν ἁγίαν σου κεφαλήν· ἣν Ἰησοῦς κατέστεψε, νίκης διαδήματι εὐπρεπεῖ, Φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, κραταίωμα καὶ κλέος, τῶν εὐσεβῶς μακαριζόντων σε.

Συνέτριψας τὸ κράτος τοῦ πονηροῦ, Εὐτυχῆ ἀθλοφόρε πανεύφημε, καὶ κατ' αὐτοῦ, τρόπαιον ἐστήσω νεανικῶς· καὶ νικητὴς πανάριστος, ἤδη χρηματίζεις ἐν οὐρανοῖς, τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, πολλῇ σὺν παῤῥησίᾳ, λελαμπρυσμένος παριστάμενος.

Ἡ μνήμη σου ἡ θεία καὶ φωταυγής, ὑπὲρ ἥλιον πᾶσιν ἐξέλαμψε, φωτιστικαῖς, λάμψεσι φωτίζουσα τοὺς πιστῶς, καὶ εὐσεβῶς ἑκάστοτε, ταύτην ἑορτάζοντας Εὐτυχῆ· ἐν ᾗ σε δυσωποῦμεν, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι προσφωνοῦμεν τοῦ Γαβριήλ· Χαῖρε γῆ ἐκλεκτή· Χαῖρε τράπεζα, χρυσοειδής· Χαῖρε τῶν ἀνθρώπων καταφυγή· Χαῖρε Μαρτύρων καύχημα. Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρμονή, Ἁγία Θεοτόκε, κραταίωμα τῶν πίστει, εἰλικρινῶς μακαριζόντων σε.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου· καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου τρία.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸν πολύφωτον ἥλιον, τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, οὐρανὸν τὸν ἔμψυχον, διηγούμενον, δόξαν Θεοῦ τὴν σωτήριον, τὸ ἔνθεον κήρυγμα, τὸν φωστῆρα τῶν ἐθνῶν, ποταμὸν τὸν προχέοντα, ῥεῖθρα γνώσεως, καὶ ἀρδεύοντα πάντων τὰς καρδίας, μακαρίσωμεν γνησίως, Βαρθολομαῖον τὸν ἔνδοξον.

Αἱ πορεῖαί σου ὤφθησαν, ἐν θαλάσσῃ Ἀπόστολε, ὑπὲρ νοῦν ἀνθρώπινον φανερούμεναι· ἀπορριφεὶς γὰρ σὺν λάρνακι, πρὸς Δύσιν ἐξέδραμες, ἐξ Ἑῴας εὐκλεῶν, ἑπομένων Μαρτύρων σοι, ἑκατέρωθεν, καὶ τιμὴν ποιουμένων ἐπινεύσει, τοῦ Δεσπότου τῶν ἁπάντων, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Τὴν ὑγρὰν ἐπιβάσεσι, θαυμασίαις ἡγίασας, καὶ πρὸς νῆσον ἔφθασας τῆς Λιπάρεως, μύρα πηγάζων ἀοίδιμε, καὶ πάθη ἀνίατα, θεραπεύων καὶ σωτήρ, τῶν ἐκεῖσε γενόμενος, καὶ προσφύγιον, καὶ προστάτης καὶ ῥύστης πρὸς τὸν πάντων, Βασιλέα καὶ Σωτῆρα, Βαρθολομαῖε, Ἀπόστολε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Τίτου τρία. Ἔδωκας σημείωσιν.

Μίαν τρισυπόστατον, ἀνακηρύττων Θεότητα, τὴν πολύθεον θάλασσαν, ἐθνῶν διετάραξας, καὶ γαληνοτάτους Μάκαρ πρὸς λιμένας, τοὺς νηχομένους τῷ βυθῷ, τῆς ἀθεΐας σὺ ἐγκαθώρμισας· ἐντεῦθεν τὴν οὐράνιον, ἀντιμισθίαν ἀπείληφας, δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Θείαις ἀναλάμψεσι, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, ὡς ἀκτὶς συμπεπόρευσαι, ἡλίῳ φωτίζοντι, τὰ ἐσκοτισμένα, Παύλῳ Θείῳ Τίτε· καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης νυκτὸς ἀπήλλαξας· διό σε μακαρίζομεν, ὡς Ἱεράρχην θεόληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἔνθεον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Κρήτης ἐξορμώμενος, καὶ ἐν αὐτῇ ἀφικόμενος, ἀρραγὴς ὡς θεμέλιον, ἐν ᾗ ἐστερέωτο, ὀρθοτάτῃ πίστει, τῇ οἰκοδομίᾳ, ἐπῳκοδόμησε πιστούς, τῆς οὐρανίου θείας δυνάμεως, ὁ Τίτος ὁ μακάριος, ὁ τῆς πατρίδος πρωτόθρονος, ὁ τοῦ Παύλου συνέκδημος, τῶν πιστῶν ἡ παράκλησις.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἔστησας ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημα, πολυχρόνιος νεκρός, καὶ τὴν τρίβον σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, Βαρθολομαῖε πανεύφημε, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενος· Δίκαιοι γὰρ εἰς αἰῶνας ζῶσι, προνοίᾳ τοῦ σοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Τοῦ Ἁγίου Τίτου.

Τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκεύους, Παύλου θεοκήρυκος, φοιτητὴς γενόμενος, καὶ μυηθεὶς τὰ θεῖα παρ' αὐτοῦ διδάγματα, εἰς τὰ ἔθνη πρὸς πίστιν ἀπεστάλης, ἐπιστρέφειν καὶ φωτίζειν, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου· ὅθεν εἰς τὰ πέρατα διέδραμες, Ἀπόστολε Τίτε, εὐαγγελιζόμενος πᾶσι τὸν σαρκωθέντα Θεόν· ὃν καθικέτευε, τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε, ἱκέτευε ὃν ἔτεκες, οἰκτειρῆσαι, τὴν ἀθλίαν μου ψυχήν, καὶ τῇ μερίδι τάξαι, τῶν ἐκλεκτῶν ἐν ὥρᾳ, τῆς δίκης ἄκρᾳ ἀγαθότητι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο, ποίημα Θεοφάνους ἀμφότεροι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Βαρθολ., οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ὕμνοις γεραίρω τὸν καλόν μου προστάτην.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὑπέρτιμον λίθον σε, ζωῆς ἡ πέτρα ἀνέδειξεν ἐν ᾧ ἐδωμήσατο, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, Βαρθολομαῖε, Ἀπόστολε θεόπτα· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Μεγάλως μυηθείς σε, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, σοφίαν εὑράμενος, τὴν ἐνυπόστατον, ἀπεμώρανας, Ἑλλήνων τὴν σοφίαν, σοφίσας τὰ πέρατα, θείοις διδάγμασι.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι, ταῖς Θείαις προστάξεσι καταπειθόμενος· καὶ ὡς ἥλιος, πρὸς Δύσιν ἐξ Ἑώας, Ἀπόστολε ἔφθασας καταφωτίζων αὐτήν. Θεοτοκίον.

Ὁ πλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται, ἐκ Κόρης θεόπαιδος ἀποτικτόμενος· ὃν ἐκήρυξας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑποστάσει δὲ, Θεομακάριστε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγ. Τίτου, ἔχων Ἀκροστιχίδα ταύτην· Παύλου μαθητὴν Τίτον ὑμνῶ προφρόνως.

Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Παντοίοις χαρίσμασι, καταπλουτίσασα χάρις σε, τοῦ Πνεύματος κήρυκα, θεῖον Ἀπόστολον, εἰς τὰ πέρατα, κηρύττοντα, ἐκπέμπει, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, Τίτε ἀοίδιμε.

Αὐγὴν θείας χάριτος, εἰσδεδεγμένος ἐξήστραψας, ὡς ἥλιος Πάνσοφε, ταῖς ἐν τῷ σκότει ψυχαῖς· ἃς ἐφώτισας, ἐξαίρων ἁμαρτίας, δουλείας λυτρούμενος, πλάνης μακάριε.

Ὑπάρχων ἀνάπλεως, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ὁ Παῦλος ὁ πάνσοφος σὲ προχειρίζεται, καὶ διάκονον, καὶ θεῖον ὑποφήτην, καὶ πίστεως κήρυκα, Τίτε θεσπέσιε. Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος ἔλαμψε, σοῦ ἐκ νηδύος ὁ Κύριος, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, πλάνης θεόνυμφε· ὃν ἱκέτευε, καὶ πάντοτε δυσώπει, σωθῆναι τοὺς πίστει σε, Κόρη γεραίροντας.

Τοῦ Ἁγ. Βαρθολ. Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἰσχυρὰν παράκλησίν σε εὗρον, καὶ φῶς καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, οἱ πλάνῃ συνεχόμενοι, καὶ ἀθεΐας ζόφωσιν, φρενοβλαβῶς περικείμενοι.

Στόμα γεγονὼς Θεοῦ τοῦ Λόγου, ἐκ στόματος λύκου νοητοῦ, λαοὺς ἐῤῥύσω ἔνδοξε, προσαγαγὼν τῷ Κτίσαντι, διὰ λουτροῦ Βαπτίσματος, Βαρθολομαῖε ἀοίδιμε.

Γλώσσῃ σου πυρίνῃ καταφλέξας, τῆς πλάνης τὴν ὕλην τὴν πικρὰν, κεχερσωμένας Πάνσοφε, καρδίας κατενέωσας, καὶ γεωργεῖν οὐράνια, νοήματα παρεσκεύασας. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ὑπὲρ λόγον Θεὸς Λόγος, τεχθῆναι εὐδόκησε σαρκὶ, Παρθενομῆτορ ἄχραντε μαθητὴν ἐκλεξάμενος, καὶ ὑπηρέτην γνήσιον Βαρθολομαῖον τὸν ἔνδοξον.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, μωρανθήσῃ αὐτῇ τοὺς προσέχοντας, ἀλλὰ γνώσει ἀληθεῖ, τὴν ἀγνωσίαν Μακάριε, ψυχῶν ἀπεδίωξας, τῶν προστρεχόντων σοι.

Ὑλομανῆσαν ἀθεΐας ἀκάνθαις τὴν ἄρουραν, παγκληρίας τῶν ἐθνῶν, δρεπάνῃ θείᾳ ἐκάθηρας, γνώσεως τὰ σπέρματα, καταβαλλόμενος.

Μίαν κηρύττων, ἐν τρισὶ, τοῖς προσώποις Θεότητα, ἀπεδίωξας ἀχλὺν, πολυθεΐας Μακάριε, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἄγων τὰ πέρατα. Θεοτοκίον.

Ἁγιωτέραν, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως, ἀνωτέραν ὁ ἐκ σοῦ, σαρκὶ τεχθεὶς σὲ εἰργάσατο· ὅθεν σε ὡς Δέσποιναν, πάντων γεραίρομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ
» ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.

Ἦχος α΄. τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ κάθοδος τῶν σῶν, παναγίων Λειψάνων, ὑπόθεσις ἡμῖν, ἑορτῆς φαιδροτάτης, πανεύφημε γέγονε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· ἣν γεραίροντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, σὲ τὸν ἄδυτον, Βαρθολομαῖε λαμπτῆρα, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Ὥσπερ ἄστρον ἡλίῳ συμπορευθεὶς, παναοίδιμε Τίτε Παύλῳ σαφῶς, τὴν γῆν ἐφωτίσατε, καὶ τὸ σκότος ἐλύσατε· ἐν τῇ Κρητῶν δὲ νήσῳ, εἰσδύσας μακάριε, διὰ θανάτου πᾶσιν, ἀδύτους κατέλιπες, θείας ὡς ἀκτῖνας, τοὺς σοὺς πόνους καὶ λόγους· ὑφ' ὧν ἐλλαμπόμενοι, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλικὴ κλίνη πορφυρό-

Digitized by Google

στρωτε· χρυσοπόρφυρε θάλαμε· χλαμὺς ἁλουργόχροε· τιμαλφέστατον τέμενος· ἀστραπηφόρον ἅρμα· λυχνία πολύφωτε· χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκήνωμα· χαῖρε ἔνδοξε νύμφη ἡλιοστάλακτε· χαῖρε μόνη ψυχῆς μου διάσωσμα.

Τοῦ Ἁγ. Βαρθολ. Ὠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ῥῆσις πέρας εἴληφε προφητική· φῶς γὰρ εἰς ἐθνῶν περιποίησιν, ὁ θεηγόρος, ἐπορεύθη Μαθητής, καταφωτίζων ἅπαντα, τὰ τῆς οἰκουμένης πληρώματα.

Αἴγλῃ φωτιζόμενος θεαρχικῇ, θείαν κατὰ μέθεξιν δεύτερον, φῶς καθωράθης, λειτουργήσας προφανῶς, τῷ δι᾽ ἡμᾶς παχύτητι, σώματος φανέντι Ἀπόστολε.

Ἵνα διαβάσεσιν ἁγιασθῇ, θάλασσα λιθίνῃ ἐν λάρνακι, ταύτῃ ἐπέβης, ἐξ Ἑῴας πρὸς Δυσμάς, τὰς θαυμαστὰς κινήσεις σου, ὦ Βαρθολομαῖε ποιούμενος. Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν ἀνερμήνευτον ὑπερβολῇ, πλούτου εὐσπλαγχνίας κυήσασα, ἀνερμηνεύτως τοὺς πτωχεύσαντας ἡμᾶς, τῇ ἁμαρτίᾳ Πάναγνε, θείαις δωρεαῖς καταπλούτισον.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Θησαυρῶν ἐξ ἀκενώτων, ἀρυόμενος πάνσοφε, πενομένας φρένας, πλούτου ἀληθείας ἀνέπλησας νενεκρωμένας, καρδίας ἀνεζώωσας, ἀγνωσίας, διώκων ἀχλὺν Πανοαοίδιμε.

Ἡ τοῦ Παύλου σε σαγήνη, τῇ προνοίᾳ τῆς χάριτος, σαγηνεύει Τίτε, μέλλοντα προθύμως εἰς ὕστερον, σοῦ τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ λόγου ἔθνη πάμπολλα, ἀνελκύσειν, ἀπάτης βυθοῦ πρὸς εὐσέβειαν.

Τῷ κλεινῷ ὥσπερ ἀρνίον, θείῳ Παύλῳ ἑπόμενος, τοὺς βαρεῖς ἐκ μέσου, λύκους Θεηγόρε ἀπήλασας· τὰ τῶν εἰδώλων τεμένη κατηδάφισας, καὶ ναοὺς Θεοῦ, τοὺς γηγενεῖς ἀπετέλεσας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἁγία Θεοτόκος, ἡ σκηνὴ ἡ ἀμόλυντος, τοῦ φωτὸς ἡ πύλη, τράπεζα καὶ στάμνος ἡ πάγχρυσος, τὸ ἀλατόμητον ὄρος καὶ κατάσκιον, ὡς χωρήσασα, τὸν Πλαστουργὸν μακαρίζεται.

Τοῦ Ἁγ. Βαρθολ. Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τοὺς πόδας κτησάμενος, ὡραίους τῷ κηρύγματι, πᾶσιν ἀγαθὰ εὐηγγελίσω, πᾶσιν εἰρήνην μάκαρ ἐκήρυξας, ἔχθρας παλαιᾶς ἀλλοτρίων, θείαις εἰσηγήσεσι, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολε.

Ὁ λόγος σου ἴαμα, τοῖς δεξαμένοις γέγονεν, ὄφεως ἰὸν θανατηφόρον, Βαρθολομαῖε· γῆ δὲ κατέστραπται, ἡ τῶν ἀσεβῶν προφητικῶς, ταῖς ἀναμοχλεύσεσι, τῶν πανσόφων δογμάτων σου.

Νεκρὸς πολυήμερος, ζωὴν πηγάζων ἄφθονον, νώτοις ἐποχούμενος θαλάσσης, Βαρθολομαῖε θείοις σὺν Μάρτυσιν, ἄπειρα πελάγη διελθών, νήσῳ τῆς Λιπάρεως, προσωρμίσθης θεόπνευστε. Θεοτοκίον.

Κυρίως δοξάζω σε, Θεοῦ Μητέρα πάναγνον, Χαῖρέ σοι κραυγάζων τοῦ Ἀγγέλου, εὐλογημένη θεοχαρίτωτε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν, ξένον ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Νεμομένην ἔστησας, κακίας τὴν πληγήν, τῶν ἐθνῶν Μάκαρ τὰς ψυχάς, τῷ νοστίμῳ ἅλατι, τῶν θείων λόγων σου, ἰατρὸς ὡς ἄριστος, ὡς τῆς χάριτος διάκονος.

Ταῖς τοῦ Παύλου νεύσεσιν, ὑπείκων εὐμενῶς, σὺν αὐτῷ τὴν ὑπ᾽ οὐρανόν, διατρέχεις πάνσοφε, λόγον τῆς γνώσεως, εὐαγγελιζόμενος, Θεοκήρυξ πανσεβάσμιε.

Ἰσουργὸν ὁμόθρονον, τὸν Λόγον τῷ Πατρί, ἐκδιδάσκων οἷα σοφός, Θεηγόρε ἔπεισας τοὺς ματαιόφρονας, τῶν εἰδώλων ἅπασαν, τὴν ἀπάτην ἀποκροῦσθαι. Θεοτοκίον.

Τὴν ἁγνὴν ἁγνεύοντι, τιμήσωμεν νοΐ, καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακὼβ· καὶ ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγ. Βαρθολ. Ὠδὴ ς΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Ἀκτὶς Ἡλίου τοῦ λάμψαντος, τῷ κόσμῳ διὰ σώματος γέγονας, ταῖς σελασφόροις σου, διδασκαλίαις Ἀπόστολε, ἀποδιώκων νύκτα, πλάνης πολύθεον.

Λαοῖς Θεοῦ τὸ σωτήριον, ἐτράνωσας σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐμφανιζόμενον, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, Βαρθολομαῖε κήρυξ, ἐθνῶν Ἀπόστολε.

Ὁδὸν τὴν θάλασσαν ἔσχηκας, καὶ τρίβους ἐφ᾽ ὑδάτων πεποίηκας, καὶ οὐκ ἐγνώσθη σου, τούτοις τὰ ἴχνη ἐν Πνεύματι, ὡς ὁ Δαυῒδ προέφη, μάκαρ Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς τῆς δόξης γεγένησαι, καὶ πύλη τοῦ φωτὸς ἐχρημάτισας, ὄρος κατάσκιον, τέρας Προφήταις ᾀδόμενον, Παρθενομῆτορ Κόρη, θεοχαρίτωτε.

Digitized by Google

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὁ Παῦλος, ὁ τοῦ κόσμου ἀνέσπερος ἥλιος, σὲ ὡς ἀκτῖνα ἐκπέμπει, φωτοβόλον Μάκαρ τὰς ἐν τῷ σκότει, τῆς ἀγνοίας, καθευδούσας καρδίας φωτίζουσαν.

Ναμάτων, ζωηρρύτων ὑπάρχων ἀνάπλεως, ῥείθροις ἐνθέων δογμάτων, τοὺς χειμάῤῥους Μάκαρ τῆς ἀγνωσίας, κατακλύζεις, καταρδεύων ἐθνῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦσι, γενεαὶ γενεῶν σε πανύμνητε· τὸν ὑπερύμνητον Λόγον, τοῦ Θεοῦ γὰρ ἔτεκες ὑπὲρ λόγον· ὃν δοξάζει, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρȣ
» κεκαθαρμένη, τῷ δι᾽ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίȣ Βαρθολομαίου.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὤφθης μέγας ἥλιος, τῇ οἰκουμένῃ, διδαγμάτων λάμψεσι, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε, Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου Τίτου.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεὶς, συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς ἐνθέου χάριτος, μυστολέκτα Τίτε μακάριε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα Σωτῆρα καταγγείλας ἐν κόσμῳ, τῆς αὐτοῦ ἀψευδοῦς Θεότητος ἐχρημάτισας φίλος οἰκεῖος καὶ κληρονόμος· ὅθεν πίστει προσπίπτων, σὲ ἱκετεύω, ὅπως ταῖς σαῖς ἱκεσίαις παράσχῃς μοι ἄφεσιν, διώκων τὴν ἀχλυώδη τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν ἔνδοξε, τοῦ ἐπαξίως ὑμνῆσαί σε, καὶ βοᾷν σοι ἀπαύστως Ἀπόστολε· Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄. τοῦ αὐτȣ̃ μηνὸς, Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Στίχοι.

Ἵνα τρυγῶμεν ἄφθονον πιστοὶ χάριν,
Βαρθολομαῖος εὑρέθη κεκρυμμένος.

Σὸν νέκυν εἰκάδι Βαρθολομαῖε ἐφεῦρον πέμπτῃ.

Ὡς θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ! (Ψαλμ. ξζ΄. 35) εὔκαιρόν ἐστι κἀμοὶ νῦν ἀναβοῆσαι, διηγήσασθαι προαιρουμένῳ ἐξαίσιόν τι καὶ φρικῶδες τερατούργημα. Ὁ γὰρ Ἅγιος Ἀπόστολος, Βαρθολομαῖος, ἐν διαφόροις τόποις τὸ τοῦ Κυρίου ὄνομα φανερὸν τοῖς ἀνθρώποις ἀνακηρύξας, σταυροῦται ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ τῆς Ἀνατολῆς. Τοῦτον δὲ καταθέντες ἐν λάρνακι λιθίνῃ οἱ ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ πιστοὶ εὑρεθέντες, ἀπέθεντο ἐν Ἀλβανουπόλει. Ὡς δὲ ἡ λάρναξ ἐκείνη ἀεννάως τὰς ἰάσεις βλυστάνουσα ἦν, προσέτρεχον οἱ λαοὶ, καὶ ἀπηλλάσσοντο τῶν ἐνοχλούντων παθῶν.

Ταῦτα οὖν βλέποντες οἱ τοῦ διαβόλου ὑπουργοὶ, ἐμαίνοντο κατὰ τῆς λάρνακος ἐκείνης· καὶ σκεψάμενοί ποτε, ἀπέῤῥιψαν ταύτην, συνέχουσαν καὶ τὸ ἅγιον σῶμα τοῦ Ἀποστόλου, ἐν τῇ θαλάσσῃ, σὺν ἑτέραις λάρναξιν Ἁγίων Μαρτύρων τέσσαρσι. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα καὶ ἡ τοσαύτη θάλασσα, ἣν διῆλθον, ἁγιασθῇ δι᾽ αὐτῶν, καὶ οἱ τόποι, καθ᾽ οὓς ἡ θεία χάρις αὐτοὺς διεμέρισεν, εὐλογηθῶσι, καὶ ὁ Θεὸς θαυμαστωθῇ ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, κατὰ τὸ γεγραμμένον.

Τοὺς γὰρ μεγάλους τοῦ Πόντου ὑποπλεύσας κόλπους ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὰ στενὰ τοῦ Ἑλλησπόντου παραδραμὼν βάθη, τὸ Αἰγαῖόν τε καὶ τὸ τοῦ Ἀδρίου κατέλαβε πέλαγος, καὶ τὴν τῶν Σικελῶν περιφανῆ τε καὶ μεγίστην ἐν εὐωνύμοις καταλιπὼν νῆσον, ἔχων συνεπομένους αὐτῷ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἑτέραις λάρναξι καλλινίκους Μάρτυρας, Παππιανὸν, Λουκιανὸν, Γρηγόριον, καὶ Ἀκάκιον, νήσῳ τῇ οὕτω καλουμένῃ Λιπάρει, προσωρμίσθη. Ὡς θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! καὶ τίς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου;

Καὶ οἱ μὲν καλλίνικοι Μάρτυρες, οἷά τινα Βασιλέα, ἐν ᾧ ἂν ᾑρετίσατο διαναπαύσασθαι, τὸν μέγαν καταλιπόντες Ἀπόστολον, αὐτίκα ἀνθυπενέστησαν, ἔνθα ἂν ἕκαστον ἡ θεία κατασκηνῶσαι εὐδόκησε πρόνοια. Παππιανὸν μὲν εἰς Ἄμιλαν πόλιν Σικελίας, Λουκιανὸν, δὲ ἐν Μεσσήνῃ, Γρηγόριον ἐν Κολίμῃ πόλει Καλαβρίας, καὶ Ἀκάκιον εἰς Ἀσκάλους, πόλιν οὕτω καλουμένην. Τότε Ἀγάθωνι, τῷ τὴν Ἐπισκοπὴν Λιπάρεως εὐθύνοντι, ὁ θεῖος ἑαυτὸν καταμηνύει Ἀπόστολος· καὶ παρευθὺς ὁ Ἐπίσκοπος σπεύσας, τὸ μέγα καὶ φρικῶδες ὡς εἶδε τεράστιον, θάμβους πλησθεὶς, « Πόθεν σοι οὗτος, ὦ Λίπαρις, ἀπεφθέγγετο, ὁ πολὺς προσεγίνετο πλοῦτος; ὄντως ἐμεγαλύνθης ὑπερβαλλόντως καὶ ἐδοξάσθης. Χόρευσον, σκίρτησον, ὑπόδεξαι χερσὶν οἰκείαις, καὶ βόησον πρὸς αὐτόν· Καλῶς παραγέγονας ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος ». Ταῦτα καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα ὁ Ἐπίσκοπος εἰπὼν, καὶ ἐγκωμιάσας τόν τε Ἀπόστολον καὶ τὴν νῆσον, κατέπαυσε τὸν λόγον.

Ἐπεὶ δὲ ἔδει τὴν θείαν ἀποκατασθῆναι λάρνακα καὶ ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ, ἐν ᾧ καὶ θεῖος σηκὸς ἔμελλεν ἀνεγείρεσθαι εἰς δόξαν τοῦ πανευφήμου Ἀποστόλου, οἱ μὲν ἕλκοντες αὐτὴν, πολλοὶ, ὑπῆκουε δὲ οὐδαμῶς οὐδὲ ἐκινεῖτο ἡ λάρναξ· ἕως ἀποκαλύψει θεία ὁ μακάριος Ἀγάθων, ζεῦγος ἀγαγὼν δαμάλεων, καὶ λεπτοῖς ἀποδήσας καλωδίοις, τὴν παμμεγέθη ἐκείνην λάρνακα, τῇ τοῦ ἐνοικοῦντος δυνάμει, εὐκόλως εἵλκυσεν ὅπου τὸ τοῦ Ἀποστόλου ὑπῆρξε θέλημα. Θαῦμα δέ τι θαύμασι συνείπετο μέγιστον, καὶ πολλοῖς ἴσως τῶν ἀμυήτων τῶν θείων τερατουργιῶν ἄπιστον. Νησίδιον γὰρ, Βουλκάνος μὲν λατινιστὶ, Πυρπνόον δὲ ἑλληνιστὶ ὀνομαζόμενον, καὶ πηγὴν ἔχον νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀναβράζουσαν, ὡς μόνον τὴν τοῦ Ἀποστόλου παῤῥησίαν ᾔσθετο, ἐπειδὴ τῇ ἐγγύτητι,

Digitized by Google

τὴν Λίπαριν κατέβλαπτε, θείᾳ δυνάμει εὐθέως ἀποσυρὲν, ἑπτὰ σταδίους μακρὰν ᾤχετο, τοῦ παρασυρμοῦ, ὥσπερ ποταμίου ῥεύματος, μέχρι τῆς σήμερον τὸ θαῦμα ἀνακηρύττοντος. Ὢ παραδόξων θαυμάτων! ὢν ὑπερβαλλόντων τερατουργημάτων! Ποῦ τοιαῦτα ἐν πάσῃ τῇ ὑφ' ἥλιον διέγνωσται; Ἐπειδὴ δὲ ἀνήγειρε καὶ περικαλλῆ ναὸν ὁ Ἐπίσκοπος τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ ἐν αὐτῷ, ὡς πολύτιμον θησαυρὸν, τὸ μακάριον ἐκεῖνο καὶ σεβάσμιον κατέθετο Λείψανον σὺν τῇ λάρνακι, τίς δύναται ἐξειπεῖν τὰ ἐκεῖσε ὁσημέραι γινόμενα θαύματα;

Ἐτῶν οὖν πλείστων παραδραμόντων, ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως, τοῦ φρουρίου, ἐν ᾧ ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος κατέκειτο, διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν συλληφθέντος, καὶ πάσης τῆς νήσου Λιπάρεως ἀοικήτου διαμεινάσης, ὁ τῆς πόλεως Βενένδου Ἄρχων, τὰ ἀποστολικὰ θαύματα ἀναμαθὼν, πίστει ζεούσῃ πρὸς τὸν Ἅγιον κινηθεὶς, ἐκ τῆς Ἀμαλφινῶν πόλεως ἄνδρας τινὰς ναυσιπόρους προσκαλεσάμενος, καὶ τούτοις χρήματα ἱκανὰ δοῦναι ἐπαγγειλάμενος, ἠξίωσεν ἀπελθεῖν, καὶ τὸν πολύτιμον ἐκεῖνον πρὸς αὐτὸν ἀνακομίσαι θησαυρόν· ὃ καὶ ἐγίνετο. Ὁ γοῦν ῥηθεὶς Ἄρχων, ἐκ πολλοῦ διαστήματος τῆς θαλάσσης ὢν, τόν τε τοῦ τόπου Ἐπίσκοπον, καὶ πολλοὺς ἄλλους τοῦ τε Κλήρου καὶ τοῦ πλείστου λαοῦ συγκινήσας, πρὸς ὑπάντησιν ἐξῆλθε τοῦ Ἀποστόλου· οὗ τὸ Ἅγιον Λείψανον ἐν τῇ πόλει Βενένδου ἀγαγὼν, ἐν σεβασμίῳ τόπῳ κατέθετο. Ἔνθα καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶν ὁ μέγας Ἀπόστολος πᾶσι τοῖς ἐκεῖσε ἐδείκνυτο, εἰς δόξαν τοῦ ὑπεραγάθου Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου, Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς κατὰ Κρήτην, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχ. Ἴτω παρ' ἡμῶν καὶ Τίτῳ βραχὺς τίτλος,
Τούτου τελευτὴν τὴν ἐν εἰρήνῃ φέρων.

Οὐράνιον δάπεδον λάχες εἰκάδι Τίτ' ἐνὶ πέμπτῃ.

Τίτος ὁ μακάριος ἐκ Μίνωος τοῦ Βασιλέως Κρήτης εἷλκε τὸ γένος, ὥς φησι Ζηνᾶς ὁ Νομικὸς, ὁ τὸν βίον αὐτοῦ συγγραψάμενος, οὗ μέμνηται ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος. Οὗτος οὖν ὁ μακάριος Τίτος, ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πολλὴν ἐπιδειξάμενος σπουδὴν εἰς τὴν παρὰ τοῖς Ἕλλησι θαυμαζομένην παιδείαν, ἤδη εἰκοσαετὴς γεγονὼς, ἀκούει φωνῆς ἄνωθεν ἐνεχθείσης αὐτῷ· Τίτε, λεγούσης, δεῖ σε ἐντεῦθεν ἐκδημῆσαι, καὶ τὴν ψυχήν σου σῶσαι· οὐ γὰρ ὀνήσει σε ἡ παιδεία αὕτη. Ἔτι δὲ βουλόμενος τῆς αὐτῆς ἀκοῦσαι φωνῆς (ᾔδει γὰρ τὰς ἐκ τῶν ἀγαλμάτων διὰ φωνῆς διδομένας πλάνας)· ἐπισχὼν ἔτι χρόνον μικρὸν, προσετάχθη δι' ὁράματος τὴν τῶν Ἑβραίων βίβλον ἀναγνῶσαι· καὶ λαβὼν τὴν τοῦ Ἡσαΐου βίβλον, εὗρε ταύτην τὴν περικοπήν. Ἐγκαινίζεσθε πρός με νῆσοι πολλαί, Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον (Ἡσ. μέ. 10).

Ὁ οὖν Ἀνθύπατος Κρήτης, ὁ καὶ θεῖος τοῦ Ἁγίου Τίτου, ἀκούσας τὴν τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ σωτήριον γέννησιν, καὶ τὰς θαυματουργίας, ἃς ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἑτέροις τόποις ἐποίει, συμβούλους τοὺς πρώτους τῶν ἐν Κρήτῃ λαβὼν, ἀπέστειλε Τίτον ἐν Ἱεροσολύμοις, ὡς ἱκανὸν ὄντα ἀκοῦσαί τε, καὶ εἰπεῖν, καὶ ἐξαγγεῖλαι τὰ ἀκουσθέντα. Ὁ δὲ, παραγενόμενος, καὶ θεασάμενος, καὶ προσκυνήσας τὸν Δεσπότην Χριστὸν, διέμεινεν ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Χριστοῦ γέγονε θεατής. Εἶδε δὲ καὶ τὰ σωτήρια Πάθη αὐτοῦ, καὶ τὴν Ταφὴν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν θείαν Ἀνάληψιν, καὶ τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους ἐπιδημίαν καὶ κάθοδον, καὶ πιστεύσας, συνηριθμήθη τοῖς ἑκατὸν εἴκοσι, καὶ τοῖς τρισχιλίοις, τοῖς πιστεύσασι τῷ Κυρίῳ διὰ τῆς τοῦ Κορυφαίου Πέτρου διδασκαλίας. Εἶτα χειροτονεῖται, καὶ ἀποστέλλεται μετὰ Παύλου διδάσκειν καὶ κηρύττειν τὸ Εὐαγγέλιον.

Παραγίνεται οὖν μετ' αὐτοῦ εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ εἰς Σελεύκειαν, καὶ Κύπρον, καὶ Σαλαμῖνα, καὶ Πάφον. Κἀκεῖθεν εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας, καὶ εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον, εἰς τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον. Εἶτα εἰς Λύστραν, καὶ Δέρβην, πανταχοῦ σὺν τῷ Ἀποστόλῳ Παύλῳ τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον κηρύττων. Ῥουστίλλου δὲ, τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ ὑπάρχοντος Τίτῳ, δεύτερον ἀνύοντος χρόνον εἰς τὴν τῆς Κρήτης ἀρχὴν, παρεγένοντο ἐν αὐτῇ Παῦλος καὶ Τίτος, ἔνθα Ἐκκλησίαν ἐδείμαντο. Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς Κρήτης, ἦλθον εἰς τὴν Ἀσίαν· κἀκεῖθεν συνεκδημεῖ τῷ Παύλῳ μέχρι τῆς ἐν Ῥώμῃ αὐτοῦ ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρέσεως.

Τὸ δὲ ἐντεῦθεν, ὑπέστρεψεν εἰς Κρήτην, κἀκεῖσε ἐπισκόπους καταστήσας καὶ πρεσβυτέρους, καὶ ἐν αὐτῇ ἀποστολικῶς διαπρέψας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Ὁ δὲ σύμπας τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος γέγονεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἐνενήκοντα· ἦν γὰρ ἐτῶν εἴκοσιν ὅτε ἐκ Κρήτης παρεγένετο εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἕως τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐτέλεσεν ἕνα ἐνιαυτὸν, καὶ διέτριψεν ἑτέρους δέκα, καὶ χειροτονηθεὶς Ἀπόστολος ὑπὸ τῶν κορυφαίων Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, διήνυσε κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νήσοις, ἔτη ἕξ· καὶ ἐν τῇ πατρίδι ἔτη λθ΄. ἐκ δὲ τούτων ὁ τῶν εἰρημένων ἐτῶν ἀριθμὸς συγκεφαλαιοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Μηνᾶ, Ἐπιφανίου, Γενναδίου, καὶ Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ὁ κόσμους ἐκλέλοιπε τῆς Ἐκκλησίας.
Μηνᾶς γὰρ ἐκλέλοιπεν ἐκ τῶν ἐνθάδε.

Στάσας τελευτῆς Ἐπιφάνιος μέθη,
Κεῖται τραπεὶς εἰς ὕπνον εὐθὺς τῷ κάρῳ.

Ἐπιφανίῳ, Γενναδίῳ ποιμέσι
Χριστοῦ, Ἰωάννῃ τε ὕμνον προσφέρω.

Ὁ μακάριος Μηνᾶς, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, Πρεσβύτερος ἦν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἁγίας Ἐκκλησίας. Προεβλήθη δὲ Ἀρχιεπίσκοπος ὑπὸ Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης, ἀνελθόντος ἐν Κωνσταντινουπόλει· ὃς, Ἄνθιμον τὸν αἱρετικὸν, τὸν ἐκ Τραπεζοῦντος εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν μετατεθέντα, καθῃρηκὼς, τὸν μακάριον κεχειροτόνηκε Μηνᾶν. Καλῶς οὖν οὗτος ἰθύνας τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὸ τούτου ποίμνιον ἐπαυξήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Συνεορτάζονται δὲ καὶ οἱ προρρηθέντες Ἅγιοι Πατέρες.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγ. Βαρθολ. Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Μωρανθεῖσαν τῇ κακίᾳ Παναοίδιμε, τὴν ἀνθρωπότητα, νοστίμῳ ἅλατι, ἴασω τῶν

Digitized by Google

λόγων σου, καὶ ψάλλειν ἔπεισας· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐρανὸς ὡς ὑψηλότατος γενόμενος, δόξαν Θεοῦ νοητῶς, ὑψηλοτάτῃ φωνῇ, κηρύττεις ὡς ἔνθεος, Μάκαρ Ἀπόστολος, ᾧ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑφαντὸν τῆς θείας χάριτος ἱμάτιον, Μάκαρ ἐνέδυσας, τοὺς γυμνωθέντας τὸ πρίν, κακίᾳ τοῦ ὄφεως, καὶ ψάλλειν ἔπεισας· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Προστασίαν σε καὶ τεῖχος καὶ ἀντίληψιν, καταπλουτήσαντες, Θεογεννῆτορ ἁγνή, οἱ δοῦλοί σου πάντοτε, πίστει, βοῶμέν σοι· Χαῖρε γέφυρα, ἡ πρὸς Θεὸν μετάγουσα, τοὺς ἐκ γῆς εὐλογημένη.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μίαν Θεότητα ὑμνεῖν, μίαν κυριότητα σέβειν, Τίτος διδάσκων τοὺς βροτούς, πολυθέου μανίας ἀπάλλαξεν, εὐσεβῶν ἀνακράζοντας· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νενεκρωμένῃ τῇ ψυχῇ, ἄψυχον οἱ σέβοντες ὕλην, τὸν νεκρωθέντα δι' ἡμᾶς, ζωοδότην Θεὸν κατενόησαν, ὑπὸ σοῦ παιδευόμενοι, Μαθητὰ καὶ μυστολέκτα τῶν ἀπορρήτων.

Ὡς ἀληθείας ὑπουργός, ψεύδους καθαιρέτης ἐφάνης· καὶ ὡς τοῦ Παύλου μαθητής, διωγμοὺς καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, σὺν αὐτῷ μέλπων Ἔνδοξε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς, τοῦ Παμβασιλέως παρέστης, ἐκ δεξιῶν τοῦ ἐκ τῶν σῶν, σαρκωθέντος αἱμάτων Ἀνύμφευτε, ἐκτενῶς ἱκετεύουσα, λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης.

Τοῦ Ἁγ. Βαρθολ. Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥείθροις προσκλυζόμενος ἐνθέοις, Ἐδὲμ ποταμὸς ὡς ἐκπεπόρευσαι, ἄρδων τὴν ὑφήλιον, ταῖς διδασκαλίαις σου, καὶ τὰ τῆς πλάνης ὕδατα, ξηραίνων χάριτι, καὶ κράζων· Τὸν Σωτῆρα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Λόγος ὡς θεῖον θεολόγον, τὰ λόγου ἐπέκεινα μυήσας σε, βέλος ὡς σωτήριον, κόσμῳ ἐξαπέστειλε, κατατιτρώσκων σύστημα, δυσμενὲς Ἔνδοξε, καὶ σώζων τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταλάζον ὡς ὄρος ἀνεφάνης, τὸν θεῖον γλυκασμὸν Ἀξιοθαύμαστε, θάλασσαν διέσχισας, τρίβον μετὰ θάνατον, ταῖς θεϊκαῖς δυνάμεσι προσπεραιούμενος, τὰ ταύτης ἀποντίστως πελάγη, σὲ δορυφορούντων, γενναίων Ἀθλοφόρων. Θεοτοκίον.

Τοὺς νόμους τῆς φύσεως λαθοῦσα, καὶ τίκτεις καὶ μένεις ἀειπάρθενος· Λόγον γὰρ ἐκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, ὑπερβολῇ χρηστότητος, ᾧ πάντες κράζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ὁ αὐτὸς Εἱρμός.

Ῥανίσιν αἱμάτων σου ἐσβέσθη, τὸ πῦρ τῆς ἀπάτης τὸ ἀλλότριον· νόσον ἐδιώχθησαν, δαίμονες ἠλάθησαν, τῇ πρὸς Θεὸν δεήσει σου, Τίτε Ἀπόστολε· διό σε ὡς θεράποντα θεῖον, τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ ἀνευφημοῦμεν.

Ὅλος τῷ Θεῷ, ἱερωμένος, καὶ θείαις ἠγλαϊσμένος Τίτε χάρισι, Λόγον τὸν σωτήριον, πᾶσι διετράνωσας, τὸν ἀλογίας πάνσοφε, ἡμᾶς ῥυσάμενον, τοὺς πίστει ἀληθεῖ εὐλογοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς καθαρώτατον δοχεῖον, ἐγένου καταφωτίσας τὴν ὑφήλιον, θείαις ἀμαρύγμασι, Τίτε ἀξιάγαστε· καὶ ἀμαυρώσας ἔνστασιν, παρανομούντων ἐχθρῶν, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε ἐβόας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαία ἡ πάλαι στρεφομένη, τὰ νῶτα Παρθένε νῦν μοι δίδωσι, Λόγον ὅτι ἔτεκες, σάρκα περικείμενον, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι κατανοούμενον· ὃν τρέμουσιν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, καὶ δοξολογοῦσι βροτοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
» νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγ. Βαρθολ. Ὠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής.

Ἄγει ἑορτήν, τῇ μνήμῃ σου σήμερον, τῶν Ἀποστόλων χορός, Μάρτυρες ἀγάλλονται, καὶ τῶν Δικαίων πάντων τὰ πνεύματα· οἱ δὲ πιστοὶ τοῖς ὕμνοις σε καταγεραίρομεν, καὶ βοῶμεν· Πάσης ἡμᾶς θλίψεως, Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ ἀπολύτρωσαι.

Τὸ διὰ Σταυροῦ, μακάριον Ἔνδοξε τέλος δεξάμενος, σύμμορφος γεγένησαι, τῶν παθημάτων τοῦ Διδασκάλου σου, καὶ κοινωνὸς λαμπρότητος, καὶ θείας δόξης ἀεί, σὺν Ἀγγέ-

Digitized by Google

λοις τούτῳ παριστάμενος, καὶ ἀῤῥήτου φωτὸς ἀξιούμενος.

Ἡ πλησιφαὴς, καὶ εὔσημος μνήμη σου, ἡμῖν ἐπέλαμψε, ἅπαντας φωτίζουσα, Χριστοῦ αὐτόπτα Βαρθολομαῖε σοφέ· ἐν ᾗ παρακαλοῦμέν σε, μνήσθητι πάντων ἡμῶν, ἐναντίας πάσης περιστάσεως, ταῖς εὐχαῖς σου ἡμᾶς ἐκλυτρούμενος.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον ἡμῶν, σαρκὸς τὰ φρονήματα, Θεοκυῆτορ ἁγνή· στῆσον τῶν παθῶν ἡμῶν, τὴν καταιγίδα, παῦσον τὸν κλύδωνα, καὶ λογισμοῖς ὀχύρωσον ἐνθέοις ἄχραντε, τὰς καρδίας πίστει τῶν τιμώντων σε, προστασία ἡμῶν ἀκαταίσχυντε.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ὅλην σου τὴν πρὸς τὸν Λυτρωτὴν ἀγάμενος, καὶ ἀγάπην καὶ πεποίθησιν, ἕλκει συνέκδημον ὁ Παῦλος, σὺν σοὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, τοῖς ἔθνεσι κηρύττων Ἀπόστολε· ὅθεν σὺν τούτῳ σε γεραίρομεν.

Νόσους ἐκδιώκεις τῶν πιστῶν, δαιμόνια, ἀπελαύνεις θείᾳ χάριτι, Κρήτης ὁ μέγας πολιοῦχος, πρωτόθρονός τε ταύτης ὁ ἔνθεος, φωστὴρ ὁ διαυγὴς καὶ οὐράνιος, Τίτε θεόφρον ἀξιάγαστε.

Ὡς ἥλιος ἔλαμψεν ἡμῖν ἡ μνήμη σου, φρυκτωρίαις ταῖς τοῦ Πνεύματος, ὅλη φαιδρῶς ὡραϊσμένη, τὰ νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα· ἣν πίστει τοὺς τελοῦντας διάσωζε, Τίτε παμμάκαρ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Σειρὰς τῶν πταισμάτων μου Ἁγνὴ διάλυσον, μεσιτείᾳ σου πανάμωμε· λῦσον τὸ σκότος τῆς ψυχῆς μου· τὸν σάλον τῶν παθῶν μου κατεύνασον· τοὺς μάτην πολεμοῦντάς με σύντριψον· σῶσόν με σῶσον Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὴν ἱερὰν κατάθεσιν, τοῦ σεπτοῦ σου Λειψάνου, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, ἑορτάζοντες πόθῳ, ἀνευφημοῦμέν σε πίστει· ἐξ Ἑῴας γὰρ μάκαρ, πρὸς νῆσον τῆς Λιπάρεως, παραδόξως ἐκπλεύσας, ταῖς θαυμασταῖς, σοῦ πορείαις ἅπασαν τὴν Ἑσπέραν, ἐφώτισας Ἀπόστολε, τοῦ Χριστοῦ θεοκήρυξ.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου, ὅμοιον.

Μύστα τῆς θείας χάριτος, καὶ Ἀπόστολε Τίτε, σὺν Παύλῳ τῷ θεόφρονι, πρέσβευε τῇ Τριάδι, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ ἡμῖν τοῖς τελοῦσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ σὲ πόθῳ τιμῶσι, τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων λύσιν καὶ σωτηρίαν, καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, οὐρανῶν Βασιλείας.

Θεοτοκίον.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, σὺν Μαρτύρων χορείαις, σὺν Ἀποστόλων τάγμασι, σὺν Προφήταις καὶ πᾶσι, Δικαίοις ὦ Θεομῆτορ, ἀνυμνοῦμέν σε Κόρη· καὶ γὰρ Θεὸν ἐγέννησας, τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ, διὰ Σταυροῦ, καθελόντα Ἅδου τὴν τυραννίδα, καὶ σώσαντα πανύμνητε, ἅπαν βρότειον γένος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τέσσαρα.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Θεῖον ἐπαφῆκέ σε, ὡς ποταμὸν παμμακάριστε, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὕδατα ξηραίνοντα, τῆς πολυθεΐας, ἄρδοντα τὸν κόσμον, ῥείθροις ἐνθέων διδαχῶν, Βαρθολομαῖε καὶ κατακλύζοντα, τῆς πλάνης τὰ ζιζάνια, καὶ τῶν δεινῶν ἐξαιρούμενον, τοὺς πιστῶς πειθομένους σοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἥλιον καθάπερ σε, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, καὶ πρὸς Δύσιν δυόμενον, πορείαις ἀοίδιμε, ταῖς ἐπὶ ὑδάτων, σαφῶς γενομέναις, ἐπεγνωκότες οἱ πιστοὶ, τῆς παραδόξου ἐπιδημίας σου, ἀνάμνησιν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦμεν γεραίροντες, τὰ πολλά σου θαυμάσια, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι, ἐξ Ἑῴας ὁρμώμενος, σὺν Μάρτυσι πάνσοφε, καὶ πρὸς Δύσιν φθάνων, ἄδυτε φωσφόρε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, Βαρθολομαῖε θεομακάριστε· ἐν ᾗ ἀναπαυσάμενος, πᾶσι τῶν κόπων ἀνάπαυσις, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσις, θαυμαστῶς ἐχρημάτισας.

Θείαις ἀναλάμψεσι, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, ὡς ἀκτὶς συμπεπόρευσαι, ἡλίῳ φωτίζοντι, τὰ ἐσκοτισμένα, Παύλῳ θείῳ Τίτε· καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης νυκτὸς ἀπήλλαξας· διό σε μακαρίζομεν, ὡς Ἱεράρχην θεόληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἔνθεον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὔμορφα κλήματα, ὑμεῖς ἐστε πανεύφημοι

Digitized by Google

Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, καὶ τερπνὸν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· ὃν οἱ πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον. Βαρθολομαῖε Θεόληπτε, καὶ Τίτε καύχημα, τῆς Κρήτης, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθ. ά. Ἐπιστ.

Ἀδελφοί ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζήτει Κυριακῇ Δεκάτῃ.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὑμεῖς ἐςε τὸ φῶς τοῦ Κόσμου.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ΤΗ ΚϚʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δʹ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν ὑπέρτιμον ἄθλησιν, τὰ γενναῖα παλαίσματα, τῶν Μαρτύρων ἔνδοξε θεασάμενος, αὐτομολεῖς πρὸς τὰ σκάμματα, ἀνδρείῳ φρονήματι, ἀφειδήσας τῆς σαρκὸς, δι' ἀγάπην τὴν ἔνθεον· ὅθεν ἤνυσας, τοὺς γενναίους ἀγῶνας, ταπεινώσας, τὴν ὀφρὺν τοῦ ἀντιπάλου, Ἀδριανὲ καρτερώτατε.

Ταῖς εἱρκταῖς συγκλειόμενος, τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος, τοῖς κλοιοῖς ἀοίδιμε βαρυνόμενος, καὶ τοῖς μοχλοῖς συνθλιβόμενος, σὺν πλείοσι Μάρτυσι, σὺν αὐτοῖς τῶν ἀγαθῶν, οὐρανίων ἐπέτυχες, ἐπαλείφουσαν, τὴν ὁμόζυγον ἔχων Ναταλίαν, τὴν Θεῷ πεποθημένην, Ἀδριανὲ γενναιότατε.

Τὸν Ἀδὰμ ἡ ὁμόζυγος, Παραδείσου ἐξώρισε, συμβουλίᾳ ὄφεως· Ναταλία δὲ, Ἀδριανὸν πρὸς Παράδεισον, πανσόφως εἰσήγαγεν, ἱεραῖς προσλαλιαῖς, νουθετοῦσα διδάσκουσα, τὰ ἐπίπονα, τῆς ἀθλήσεως φέρειν οὐρανίους, ἀντιδόσεις προξενοῦντα, καὶ αἰωνίζουσαν εὔκλειαν.

Δόξα, Ἦχος ά. Ἐφραὶμ Καρίας.

Ζῆλος ἀνδρὸς εὐσεβοῦς, εἵλκυσε γυναῖκα θεοφιλῆ, πρὸς παραίνεσιν φαιδράν. Ἀδριανὸς γὰρ ὁ πανάριστος, Ναταλίας τῶν ῥημάτων ὑπαχθεὶς, ἀθλήσεως τὸν δρόμον ἐκτετέλεκεν. Ὢ γυναικὸς θεοφιλοῦς! οὐχ ὡς γὰρ Εὕα τῷ Ἀδὰμ ἤνεγκε φθορὰν, ἀλλὰ ζωὴν ἄληκτον τῷ συζύγῳ προεξένησε. Ταύτην σὺν τῷ ἀνδρὶ ἐπαινοῦντες, βοήσωμεν Χριστῷ· Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐκ τῆς ἁγίας εἰκόνος τῆς σῆς Πανάχραντε, ἰάσεις ἰαμάτων, χορηγοῦνται ἀφθόνως, τοῖς πίστει προσιοῦσιν· ὅθεν κἀμοῦ, τὰς ἀσθενείας ἐπίσκεψαι, καὶ τὴν ψυχήν μου ἐλέησον ἀγαθὴ, καὶ τὸ σῶμά μου θεράπευσον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα ἐπὶ τοῦ ξύλου Σωτὴρ, ἡ σὲ ἁγνῶς τεκοῦσα, ὡς ἑώρα Θεέ μου, θρηνοῦσα ἀνεβόα· Τέκνον ἐμὸν, φῶς τοῦ κόσμου γλυκύτατον, πῶς ἐπὶ ξύλου ὁρῶ σε τοῦ σταυρικοῦ, ὡς κακοῦργον ἀναρτώμενον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πορφύραν ἐξ αἵματος τοῦ σοῦ, Μάρτυς κατεφοίνιξας, στολὴν μεθ' ἧς τῷ Δεσπότῃ σου, ὡς ἡ ὑπόσχεσις, νῦν συμβασιλεύεις, ἄθλων ταῖς λαμπρότησι, καὶ θείαις καλλοναῖς σεμνυνόμενος. Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Ἀδριανὲ Μάρτυς τὰς ὁδοὺς, τῶν παθῶν ἐξέκλινας, τῷ σωτηρίῳ ἀγόμενος, δρόμῳ πανεύφημε· καὶ πρὸς τὰς ἀφθάρτους, μονὰς κατεσκήνωσας, σὺν πᾶσι τοῖς Χριςῷ πειθαρχήσασι· μεθ' ὧν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Ὢ θαῦμα καινὸν καὶ ἀληθῶς, μέγα καὶ παράδοξον! πῶς Ναταλία ἡ πάνσοφος, τὸν ταύτης σύζυγον, πείθει ὑπομεῖναι, ξίφη κατατέμνονται; τίς εἶδέ τι τοιοῦτον; τίς ἤκουσεν; ὅν περ ἐκέκτητο, ὀφθαλμὸν βίου πρὸς θάνατον, ἐπεπόθει, προδοῦναι σωτήριον.

Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ.

Ὢ ζεῦγος ἄμωμον, καὶ ἐκλεκτὸν, τῷ Κυρίῳ· ὢ πεποθημένη δυὰς, καὶ πεφιλημένη Χριστῷ! ὢ συζυγία ἀρίστη καὶ μακαρία! Τίς οὐκ ἐκπλαγῇ ἐν τούτῳ ἀκουτισθεὶς, τὰς τούτων ὑπὲρ ἄνθρωπον πράξεις! πῶς τὸ θῆλυ ἠνδρίσατο κατὰ τοῦ πικροῦ τυράννου, καὶ τὸν ταύτης σύνευνον ἐνεύρωσε, μὴ ὑπενδοῦναι τοῖς δεινοῖς, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πίστεως ἑλέσθαι, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν; Ὢ θεοπλόκων ῥημάτων Ναταλίας τῆς σοφῆς; ὢ παραινέσεων

Digitized by Google

θείων, τοὺς οὐρανοὺς διασχουσῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν θρόνον τοῦ μεγάλου Βασιλέως Ἀδριανὸν τὸν ἔνδοξον γνώριμον καταστησασῶν! Ἀλλ᾽ ὦ ξυνωρὶς ἁγία, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Θεῷ ἱκετεύσατε, τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν, πειρασμῶν ῥυσθῆναι καὶ πάσης θλίψεως.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.
Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ὁρῶσά σε ςαυρόμενον, Χριςὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα. Τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυςήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Ἀναφαίρετον ὄλβον ἡγήσω, τὴν σωτήριον πίστιν τρισμάκαρ· καταλιπὼν τὴν πατρῴαν ἀσέβειαν, καὶ τῷ Δεσπότῃ κατ᾽ ἴχνος ἑπόμενος, κατεπλουτίσθης ἐνθέοις χαρίσμασιν· Ἀδριανὲ ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Ἐν τῇ νυκτί με τοῦ βίου ὕπνῳ δεινῷ, συσχεθέντα πράξεσι, μετανοίας πρὸς τὸ φῶς, ὁ Θεὸς ἐξέγειρον εὐχαῖς, τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ, ἵνα δοξάζω σε.

Ἀπὸ χειλέων σταζόντων τὸν γλυκασμόν, τῆς ἐνθέου γνώσεως, γλυκανθεὶς Ἀδριανέ, τὸν ἰὸν ἐξήμεσας τῆς πρίν, ἀγνωσίας ἀληθῶς θεομακάριστε.

Ἀνατολῆς λαμπροτέραν ἡλιακῆς, τὴν ψυχὴν ὡς ἔχουσα, τῆς ἀθλήσεως πρὸς φῶς, συνωθεῖς ὁμόζυγον τὸν σόν, Ναταλία, γυναικῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἁγνή, τῶν κτισμάτων, ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Δεσμὰ φυγὼν εἰδωλικῆς, ματαιότητος Μάρτυς, συνεδέθης τῷ πόθῳ, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· καὶ τοῖς δεσμοῖς τῶν αὐτοῦ ἀθλοφόρων, χαίρων ἐκοινώνησας.

Μοχλῷ τὰ σκέλη σιδηρῷ, συνθλαττόμενοι πάντες, Ἀθλοφόροι Κυρίου, ἀσεβείας τὰ ὀστᾶ, ὑπομονῆς τῷ μοχλῷ, καὶ ἀνδρείας, ὄντως συνετρίψατε.

Πυρὶ ἀγάπης θεϊκῆς, τὴν ψυχὴν φλεγομένη, τοῦ συζύγου ἐξῆψας, τὸν ἔρωτα εἰς Χριστόν, τὸν πόθον τὸν τῆς σαρκός, Ναταλία, τέλεον μισήσασα.

Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἁγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί· καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔςιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου
» ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῶν Μαρτύρων τοῖς πόνοις περιπλακείς, καὶ ἀνδρείως τῇ πίστει καθοπλισθεὶς προθύμως ἀνέθηκας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ τοῦ ἐχθροῦ κατέβαλες, τὸ θράσος τῇ χάριτι, Ἀδριανὲ παμμάκαρ, Χριστοῦ Μάρτυς ἔνδοξε· ὅθεν Ναταλία, ἐναθλοῦντα ὁρῶσα, ἐπήλειφε λόγοις σε, σωτηρίοις πανεύφημε. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, θεράπευσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μου γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου ἄχραντε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως ὑψούμενον, θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι ὅν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Digitized by Google

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Χριστὸν οἱ Μάρτυρες, ἰσχὺν τιθέμενοι, τὸ ἀνίσχυρον θράσος τῶν διωκτῶν, ὄντως κατεπάτησαν, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, οὐρανόθεν ἐκομίσαντο.

Οἰκείοις αἵμασι, στολὴν ἐξύφανας, σεαυτῷ ἀφθαρσίας ἀποβαλὼν, τῆς φθορᾶς τὸ ἔνδυμα· καὶ τῷ Θεῷ Ἀδριανὲ, μετὰ δόξης νῦν παρίστασαι.

Ἰχῶρσι πάντοθεν, περιῤῥεόμενον, τῶν Ἁγίων τὸ αἷμα, μύρον Θεῷ, ὄντως προσενήνεκται, τὴν σηπεδόνα τῆς πλάνης, ἐκκαθαῖρον κραταιότατα.

Δολίοις ῥήμασιν, Ἀδὰμ πεπλάνηται, τῆς συζύγου· τοῖς σοῖς δὲ Ἀδριανὸς, πλάνης ἀπαλλάττεται, καὶ πρὸς Παράδεισον χαρᾷ, Ναταλία εἰσοικίζεται.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀειπάρθενε μυστήρια.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Δεκὰς διπλῆ ἡ τῶν Ἀθλητῶν, σὺν ἁπλῇ τριάδι τῷ Χριστῷ, νῦν συνδεόμενοι ἔλυσαν, δέσιν ἀσεβείας ὄντως ἀνίσχυρον, ἰσχύϊ τῆς Τριάδος οἱ γενναιότατοι.

Ἥλιος ὥσπερ μέσον ἑστὼς, ἄστρων φαεινῶν Ἀδριανὲ, τῶν σῶν συνάθλων ἀπήστραψας, φέγγος εὐσεβείας, τῆς ἀσεβείας ἀχλὺν, διώξας καὶ φωτίσας κόσμου τὰ πέρατα.

Δρόσος ῥημάτων σου τῶν σεπτῶν, ἴαμα τῶν πόνων ἀληθῶς, τοῦ σοῦ συζύγου γεγένηται, ἀπογενομένων τῇ τῶν κρειττόνων στοργῇ, θεόφρον Ναταλία, Μαρτύρων σύσκηνε.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σὲ ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, ὑμνολογοῦντας διάσωσον· σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα, τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

Ὠδὴ ϛ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Χριστῷ κυβερνώμενοι, τῇ παλάμῃ ἀβλαβῶς, τῆς ἀθεΐας πέλαγος, διήλθετε καὶ ὅρμῳ τῷ γαληνῷ, τῆς ἄνω λαμπρότητος, Ἀθληταὶ τοῦ Κυρίου προσωρμίσθητε.

Ὡς ἄνθη μυρίζουσι, τῶν ἀγώνων σου σοφὲ, τὰ ὑπὲρ φύσιν ἔπαθλα· καὶ γὰρ Θεοῦ ἐδείχθης Ἀδριανὲ, εὐῶδες θυμίαμα, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων πυρπολούμενος.

Τῷ κάλλει τῆς πίστεως, ἡ ἁγία σου ψυχὴ, ὡραϊσμένη πάνσεμνε, καὶ τὸ κάλλος ζητοῦσα ὡς ἀληθῶς, Χριστοῦ τὸ ἀμήχανον, Ναταλία τοῦ πόθου οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου, τὸν ἄστατον καὶ δεινὸν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γυναικὸς θεόφρονος, τοὺς θείους λόγους, ἐν καρδίᾳ θέμενος, Ἀδριανὲ Μάρτυς Χριστοῦ, ἐν ταῖς βασάνοις προσέδραμες, σὺν τῇ συζύγῳ, τὸ στέφος δεξάμενος.

Ὁ Οἶκος.

Καιρὸς ἐπέστη τοῖς πιστοῖς, χαρμόσυνος ἡμέρα Ἀδριανοῦ τοῦ θείου· ἐνθέως εὐφρανθῶμεν, ἀναβοῶντες πρὸς αὐτόν· Μάρτυς τοῦ Κυρίου, ὁ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν σαφῶς ἀγωνισάμενος, καὶ στέφος οὐρανόθεν δεξάμενος τῆς δικαιοσύνης, ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀλλοτρίου ἡμᾶς ῥῦσαι πάντας· ἴασίν τε ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἐξαπόστειλον ἡμῖν· καὶ τὴν κηλῖδα πᾶσαν τοῦ νοὸς ἐκκάθαρον οὐρανόθεν, σὺν τῇ συζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚϚ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχοι.

Ἀδριανοῦ τέμνουσι χεῖρας καὶ πόδας,
Χεῖρες πονηρῶν, ὧν φονοδρόμοι πόδες.

Ἐν τῷ βίῳ σύνευνος, ἐν δὲ τῷ πόλῳ,
Ἀδριανῷ σύσκηνος ἡ Ναταλία.

Ἀδριανὸς τμήθη χεῖρας πόδας εἰκάδι ἕκτῃ.

Οὗ Μάρτυς Ἀδριανὸς, καὶ Ναταλία ἡ αὐτοῦ γαμετὴ, ὑπῆρχον, ἐκ πόλεως Νικομηδείας. Ἐν τῇ δευτέρᾳ οὖν περιόδῳ τοῦ Μαξιμιανοῦ, συνελήφθησαν ἄνδρες Χριστιανοὶ τὸν ἀριθμὸν εἰκοσιτρεῖς, οἳ ἐν τοῖς σπηλαίοις ἐκρύπτοντο, καὶ πλείστοις αἰκισμοῖς ὑπεβλήθησαν. Τούτους ἠρώτησε, πρὸ τοῦ μαρτυρῆσαι, ὁ Ἀδριανός· Ἀντὶ τίνος ὑφίστασθε τὰς ἀνυποίστους ταύτας καὶ δεινὰς τιμωρίας; Αὐτῶν δὲ ἀποκριθέντων· Ἵνα κερδήσωμεν τὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡτοιμασμένα ἀγαθὰ τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχουσιν, ἃ οὔτε ἀκοὴ ἀκοῦσαι, οὔτε λόγος δύναται, παραστῆσαι· εὐθὺς ὁ μακάριος Ἀδριανὸς, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος κατανυγεὶς, τοῖς ταχυγράφοις εἶπε συντάξαι καὶ αὐτοῦ τὸ ὄνομα μετὰ τῶν Χριστιανῶν· ἡδέως γὰρ, ἔφη, συναποθανοῦμαι αὐτοῖς. Τῶν δὲ καὶ γραψάντων, καὶ σιδήροις

αὐτὸν ἀσφαλισαμένων, ὡς ἔγνω ταῦτα ἡ Ναταλία, δι᾽ ἄλλο τι συλληφθῆναι αὐτὸν οἰηθεῖσα, καὶ γενομένη περιπαθὴς, εἶτα τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, φαιδρὰν περιβαλομένην στολὴν, ἐπὶ τὸ δεσμωτήριον ἔσπευσεν. Εἰσελθοῦσα δὲ, τὰ περικείμενα κλοιὰ τῷ Ἁγίῳ ἡδέως κατησπάζετο· ἐμακάριζέ τε αὐτὸν τῆς προθυμίας, καὶ ἀσάλευτον πρὸς τὰς ἐπιφορὰς τῶν βασάνων μένειν παρῄνει, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Ἁγίους παρεκάλει ὑπὲρ αὐτοῦ εὔχεσθαι.

Ἀλλὰ τότε μὲν, παραινέσει τοῦ Μάρτυρος Ἀδριανοῦ, ἡ Ναταλία εἰς τὸν ἑαυτῆς ὑπέστρεψεν οἶκον. Μετ᾽ ὀλίγον δὲ, εἰσαγωγῆς αὐτῷ μεθ᾽ ἡμέραν πρὸς τὸν τύραννον ἐλπιζομένης, συνταξάμενος τοῖς ἐν φρουρᾷ Ἁγίοις, καὶ μισθὸν τοὺς τοῖς φυλάσσουσιν, ἀπῆλθε μηνύσαι τῇ Ναταλίᾳ, ὅπως ἐπιστῇ τῇ τελειώσει αὐτοῦ. Ἡ δὲ, λογισαμένη, δείσαντα αὐτὸν τὰς βασάνους, ἀπομόσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ τῆς φρουρᾶς ἀφεθῆναι, τὴν θύραν ἀπέκλεισε κατ᾽ αὐτοῦ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἄρνησιν ὀνειδίζουσα, καὶ φιλόψυχον καὶ δειλὸν ἀποκαλοῦσα, καὶ τῆς φοβερᾶς ἀναμιμνήσκουσα ἀπειλῆς, ἣν ὁ Χριστὸς τοῖς αὐτὸν ἀθετοῦσιν ἠπείλησε· καὶ ἑαυτὴν ἀθλίαν ἀποκαλοῦσα, ὅτι οὐδὲ ἐν ἡμέρᾳ ὅλῃ γαμετὴν Μάρτυρος κληθῆναι παρέμεινεν αὐτῇ, ἀλλὰ τὴν ἐλπισθεῖσαν μακαριότητα ἀθρόον ἐπαναστᾶσα πόθεν διεδέξατο δύσκλεια. Ὡς δὲ ἐφ᾽ ᾧ ἧκεν ἔγνω, μεταβαλοῦσα, τάς τε θύρας αὐτῷ ἀνεπέτασε, καὶ προσφῦσα, περιχαρῶς κατησπάζετο· καὶ εὐθὺς, ὡς εἶχε, τὴν πρὸς τὸν τύραννον μετ᾽ αὐτοῦ ἐποιεῖτο πορείαν.

Εἰσήχθη οὖν πρὸς τὸν Βασιλέα ὁ Ἅγιος· καὶ τὸν Χριστὸν εἶναι Θεὸν ὁμολογήσας, τύπτεται ξύλοις πρηνὴς κείμενος. Ἀνατραπεὶς δὲ ὕπτιος, τοσοῦτον κατὰ τῆς γαστρὸς αἰκίζεται, ὡς ὀφθῆναι καὶ τὰ ἔνδον ὑπογάστρια αὐτοῦ. Ἦν δὲ, ὅτε ταῦτα ἔπασχεν, ἐτῶν εἰκοσιοκτώ. Εἶτα σὺν τοῖς λοιποῖς Ἁγίοις ἀκρωτηριάζεται, αὐτὸς πρῶτος τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκκοπεὶς, καθ᾽ ἓν ἕκαστον τῆς Ναταλίας προσλαμβανομένης, καὶ ἐπὶ τῷ ἄκμωνι τιθείσης· καὶ τὸν μὲν δήμιον δεομένης ἐπενεγκεῖν κραταιῶς, Ἀδριανὸν δὲ ὑπενεγκεῖν στεῤῥῶς, καὶ μὴ προδοῦναι δειλίᾳ τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ἄθλησιν.

Τελειωθέντων οὖν τῶν Ἁγίων, τῶν σωμάτων αὐτῶν μελλόντων διὰ πυρὸς δαπανᾶσθαι, ἡ Ναταλία τὴν χεῖρα τοῦ Ἁγίου Ἀδριανοῦ ἐγκολπωσαμένη, ἠκολούθει τοῖς λειψάνοις. Δεχομένη δὲ τὰ ἐκ τούτων ἀποστάζοντα αἵματα, ἤλειφεν ἑαυτήν. Τοῦ δὲ πυρὸς ὑπὸ ὑετοῦ ῥαγδαίου κατασβεσθέντος, Εὐσέβιός τις πιστὸς ὢν, τὰ τῶν Ἁγίων ἀνελόμενος λείψανα, καὶ ἐν ἀκατίῳ θέμενος, κομίσας ἐν Ἀργυροπόλει, πλησίον τοῦ Βυζαντίου κατέθετο, ἔνθα καὶ ἡ Ναταλία ὕστερον ἀποπλεύσασα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο, καὶ κατετέθη πλησίον τῶν Μαρτυρικῶν λειψάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ συναθλήσαντες τῷ Ἁγίῳ Ἀδριανῷ ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκοσιτριῶν ἄκρα,
Τὰ τετράκις τοσαῦτα χεῖρας καὶ πόδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀττικοῦ καὶ Σισινίου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰβιστίωνος.

Στίχ. Συσταδιοδρομοῦσιν Ἀθληταὶ δύο,
Ξίφους δραμόντες στάδιον κουφοδρόμως.

Ῥυφθεὶς ὑσσώπῳ δακρύων Ἰβιστίων,
Εὔθυμος εἰς ἄδακρυν χωρεῖς χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη ἑτέρου Μάρτυρος Ἀδριανοῦ.

Στίχ. Ἀδριανὸν τμηθέντα κοσμήσει στέφος,
Ἐν τῇ μεγίστῃ τῶν στεφάνων ἡμέρᾳ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου ἐν τῷ Βυζαντίῳ, υἱὸς ὑπάρχων Πρόβου τοῦ Βασιλέως, μεθ᾽ ἑτέρου ἀδελφοῦ Δομετίου, τοῦ μετὰ Τίτον Ἐπισκόπου χρηματίσαντος Βυζαντίου. Ὁ μακάριος τοίνυν Ἀδριανὸς, ἐπιποθῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθεῖν, ἐλθὼν ἐν Νικομηδείᾳ, ὠνείδισε Λικινίῳ, ὡς μάτην τὰ Ῥωμαϊκὰ στρατεύματα λυμαινομένῳ, προφάσει τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ· ὅθεν διαφόρως τιμωρηθεὶς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ δὲ τούτου ἀδελφὸς Δομέτιος, ὁ Ἐπίσκοπος, τὸ ἅγιον λείψανον λαβὼν, ἐν Ἀργυροπόλει κατέθετο, ἔνθα ἦν Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τὰ λείψανα, μετὰ καὶ Στάχυος τοῦ Ἀποστόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰωάσαφ, υἱοῦ Ἀβενὴρ τοῦ Βασιλέως.

Στίχ. Ζήλῳ τὰ βασίλεια Παμβασιλέως,
Ὤκησεν υἱὸς γηΐνου βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Τιθόης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οὐκ εἶχεν, οἶμαι, σάρκα Τιθόης ὅλως.
Κἂν εἶχε, τῆξας, οὐκ ἐᾷ βρῶσιν τάφῳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἀκαθαίρετοι ὡς πύργοι ἀνεδείχθητε, Σιὼν τῆς ἄνω Μάρτυρες, ἐδαφίσαντες, ἑλεπόλεις πάσας τοῦ ἐχθροῦ, μοχλῷ τῆς ἀθλήσεως ἡμῶν· διὸ τιμῶμεν εὐσεβῶς ὑμῶν τὴν μνήμην ἀεί.

Βοηθὸς Ἀδριανῷ ἡ Ναταλία ὡς καὶ σύμψυχος, παρὰ Θεοῦ δεδώρηται, ἀνελκύουσα, ἐμπαρέντα τοῦτον τῷ βυθῷ, τῆς πλάνης καὶ πείθουσα βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς πολύτιμον θησαύρισμα τοῦ Μάρτυρος, τὴν χεῖρα θησαυρίσασα, οὐ προέδωκας, σωφροσύνης σου τὸν θησαυρὸν, συλῆσαι τοῖς σπεύδουσι Σεμνὴ, κυβερνωμένη τῇ χειρὶ τοῦ τῶν ἁπάντων Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Νεανίας τρεῖς ἡ κάμινος οὐκ ἔφλεξε, γέννησιν προτυποῦσα τὴν σήν· τὸ γὰρ θεῖον πῦρ σὲ μὴ φλέξαν, ᾤκησεν ἐν σοὶ, καὶ πάντας ἐφώτισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ηʹ. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τῷ πυρὶ τῶν βασάνων ὁλοκαυτούμενοι, ἀσεβείας τὴν φλόγα πᾶσαν ἐσβέσατε, αἵμασιν ὑμῶν, Ἀθλοφόροι κραυγάζοντες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων τῶν Ἀθλοφόρων σου, ποταμοὶ ἰαμάτων κόσμῳ γεγόνασι θάλασσαν δεινῶν, παθημάτων ξηραίνοντες· οὓς ἀνευφημοῦντες, Χριστὲ σὲ εὐλογοῦμεν.

Digitized by Google

Γυναικὸς θαυμασίας τίς οὐ θαυμάσειε, τὸ πρὸς Κύριον φίλτρον; ὅπως ἐμίσησεν, ἔρωτα σαρκὸς, καὶ τὸν σύζυγον ἔπεισε, σέβειν καὶ δοξάζειν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ φωτὸς φωτοδότην Λόγον συνέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως τοῦτον δεδόξασαι· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοὶ, Κόρη θεῖον ἐσκήνωσεν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς, Χριςὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Θεὸν ἀνθρώποις.

Μελῶν στρεβλώσεις, δεινῶν ἐπίτασις, ξίφος οὐ πῦρ οὐ θάνατος, σαρκὸς ὁ ἐπίκηρος, τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης χωρίσαι ὑμᾶς, ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι, ὅλως οὐκ ἴσχυσεν· ὅθεν εἰς αἰῶνας, σὺν αὐτῷ ἀεὶ εὐφραίνεσθε.

Στρατὸς ἐχθροῖς πᾶσιν ἀπροσμάχητος, πόλις Θεοῦ, καὶ κατωχυρωμένον βασίλειον, κεκλεισμένος Παράδεισος ἄσυλος, φάλαγξ τροπαιοφόρος, δῆμος θεόλεκτος, στῦλοι Ἐκκλησίας, ἀρραγεῖς Μάρτυρες ὤφθητε.

Λαμπὰς θεόφωτος, ἄστρα φαίνοντα, λύχνος ἡμῖν τὸ φῶς τῆς εὐσεβείας πυρσεύοντες, τοῦ ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματα, τέκνα τῆς ἀνεσπέρου, μακαριότητος, Μάρτυρες ἐδείχθητε, Χριστοῦ σεβασμιώτατοι.

Πηγὴ ναμάτων, πλήρης τοῦ Πνεύματος, καὶ ποταμὸς ἐνθέων, χαρισμάτων πληρούμενος, καὶ κρατὴρ ἀθλήσεως, προχέων κρουνοὺς, πέλαγος σωτηρίας, Μάρτυρες ὤφθητε, ζάλης πειρασμῶν, παντοδαπῶν ἡμᾶς λυτρούμενοι.

Χοροῖς Μαρτύρων Χριστοῦ Πανεύφημε, παρεστηκὼς τῷ θρόνῳ, τῷ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, τοὺς τελοῦντας σὴν μνήμην περίσωζε, πίστει καὶ προθυμίᾳ, πάντων λυτρούμενος, τῶν παρενοχλούντων, πειρασμῶν ταῖς ἱκεσίαις σου.

Θεοτοκίον.

Νεκροῖς ἀνάστασις νῦν δεδώρηται, διὰ τῆς σῆς ἀφράστου, καὶ ἀρρήτου κυήσεως, Θεοτόκε πάνσεμνε· ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα περικειμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, καὶ τὸ τοῦ θανάτου, ἀμειδὲς σαφῶς διέλυσε.

Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
» τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὤφθη βροτοῖς, Λό-
» γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀδριανὸς ὁ πάνσοφος, καὶ ἀήττητος Μάρτυς, ὡς ἀθλητῶν ἑδραίωμα, παρ᾽ ἡμῶν δοξαζέσθω, σὺν τῇ σεπτῇ Ναταλίᾳ· τούτοις τε συνεκλάμπει, Μαρτύρων δῆμος Ἅγιος, φάλαγξ τροπαιοφόρος· ὧν τὴν λαμπρὰν, ἐκτελοῦντες μνήμην τούτους ὑμνοῦμεν· καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσβεύουσι, τῷ Χριστῷ ὑπὲρ πάντων.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν ἄμαχον, καὶ φρουρὰν Παναγία, καὶ σκέπη καὶ κραταίωμα, καὶ ἀπόρθητον τεῖχος, καὶ ἀρραγῆ σωτηρίαν, καὶ ὀχύρωμα θεῖον, ὁ κόσμος ἅπας κέκτησαι, ἐν ἀνάγκαις ποικίλαις. Ἀλλ᾽ ὦ Θεοῦ, τοῦ παμβασιλέως Μήτηρ καὶ δούλη, σώζοις κἀμὲ τὸν δοῦλόν σου, ἐκ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. δʹ. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Ἀδριανὲ γενναιότατε, τῆς τοῦ Δεσπότου φωνῆς, πληρωτὴς ἐχρημάτισας, κοσμικὴν τερπνότητα, ἀποθέμενος ἅπασαν· καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ᾽ ὤμων ἀράμενος, τῶν παθῶν τούτου κοινωνὸς γέγονας· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, ὤφθης ὄντως δόκιμος· ὅθεν πιςοὶ, σήμερον γεραίρομεν, τὴν θείαν μνήμην σου.

Ἀδριανὲ καρτερώτατε, πελάγει τῶν αἰκισμῶν, συνεχῶς κυματούμενος, πηδαλιουχοῦσάν σε, σοῦ τὴν σύνοικον ἔσχηκας, καὶ πρὸς γαλήνης, ὅρμον ἰθύνουσαν, τῇ ἄνω πόλει προσεμβιβάζουσαν· ἐν ᾗ πανεύφημε, Μάρτυς αὐλιζόμενον, ὑπὲρ ἡμῶν, πρέσβευε δεόμεθα, τῶν εὐφημούντων σε.

Μέχρι δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων, καὶ τῶν μελῶν ἐκκοπῆς, καρτερῶς ἀνθιστάμενοι, τὰς ψυχὰς τῷ Κτίσαντι, ἀποδόντες εἰλήφατε, τὴν αἰωνίαν ὄντως ἀνάπαυσιν, καὶ τὴν ἀγήρω μακαριότητα. Ὢ ἧς ἐτύχετε, θείας ἀντιδόσεως παρὰ Χριστοῦ, Μάρτυρες πανένδοξοι, σεβασμιώτατοι!

Δόξα. Ἦχος βʹ.

Ὁ πάντα προγινώσκων Κύριος, ἀρρήτῳ προμηθείᾳ σε Μάρτυς, ὡς εὔκαρπον κλῆμα προσήκατο, ξίφει μαρτυρίου ποικίλως τεμνόμενον, καρτερίας δαψιλοῦς ἐπιφέροντα καρποὺς,

Digitized by Google

ἐξ ὧν τρέφονται πιςῶν καρδίαι, τῶν εὐφημούντων σε πόθῳ Ἀδριανὲ ἔνδοξε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχȣ.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν Ποιμὴν ὀνομάσωμεν; Μοναστῶν ὑπογραμμόν, καὶ ἰαμάτων αὐτουργόν, ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς, πάθη μαστίξαντα ψυχῆς· πολίτην, τῶν Ἀγγέλων καὶ συνόμιλον· τῆς ἄνω, μητροπόλεως οἰκήτορα· τῶν ἀρετῶν ἐνδιαίτημα, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Ποιμὴν προσφθεγξώμεθα; τῆς ἐρήμου πολιστήν, καὶ ἡσυχίας ἐραστήν· τῶν παθῶν ἐκμειωτήν, καὶ μοναστῶν καθηγητήν· πλημμύραν, διδαγμάτων θείȣ Πνεύματος· φωστῆρα, διακρίσεως ἀκοίμητον· θαυματουργὸν ἀληθέστατον, πάθη ποικίλα ἰώμενον. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λύχνος διακρίσεως γέγονας, καταυγάζων τὰς ψυχάς, τῶν προσιόντων σοι πιστῶς, καὶ τὴν τρίβον τῆς ζωῆς, ὑποδεικνὺς αὐτοῖς σοφέ· διό σε, ἐν αἰνέσει μακαρίζομεν, τελȣ̃ντες, τὴν ἁγίαν σου πανήγυριν. Ποιμὴν Πατέρων τὸ καύχημα, τῶν Ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύȣσα ψυχή, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· Παρθενομῆτορ δυσώπησον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος. Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον, ἑκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Ποιμὴν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Θέρμη τοῦ Παρακλήτου, Πάτερ θαλπομένη ἡ καρδία σου, τὸν κρυμὸν τῶν δαιμόνων, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα διέλυσε.

Ἄνθρακι θείου φόβου, φλέξας τῶν παθῶν τὴν ὕλην γέγονας, διακρίσεως λύχνος, ἀπαθείας πυρσός τε Μακάριε.

Φέρων ἐπὶ τῶν ὤμων, Πάτερ τὸν σταυρόν σου ἠκολȣ́θησας, τῷ καλέσαντι πόθῳ, καὶ φωστὴρ Μοναστῶν ἐχρημάτισας. Θεοτοκίον.

Ὅλος με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηςότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστρός σου, σαρκωθῆναι ἁγνὴ Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στάσιν τὴν παννύχιον, σοῦ κατεπλάγησαν Ἄγγελοι· καὶ γὰρ αὐτούς, ἔσχες συνεργοῦντας, ταῖς πρὸς Θεὸν ἐντεύξεσι.

Λύμης ἀπεκάθηρας, τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν· ὅθεν ἐνοπτρίζῃ, καθαρῶς τὸν Ἀόρατον.

Γάλακτι ἀσκήσεως, ὡς ἐκτραφεὶς Ποιμὴν Ὅσιε, εἰς ἀρετῶν, ὕψος ἀνηνέχθης, εἰς τελείαν ἀπάθειαν. Θεοτοκίον.

Ἔχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὁρμὰς Ἄχραντε, οὐ δειλιῶ· ἔχων σε προστάτιν, τὰς αὐτῶν τρέπω φάλαγγας. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Ποιμαινόμενος ὑπὸ Κυρίȣ, τούτου πρόβατον, ὡράθης πρᾷον, ἐναντίους λύκους μάκαρ τροπούμενος· καὶ ἐκτελέσας τὸν θεῖον ἀγῶνα σου, πρὸς τὴν οὐράνιον μάνδραν ἐσκήνωσας.

Digitized by Google

Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι! τέκνον μου· πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, τὰς τοῦ Παρακλήτου αὐγὰς δεχόμενον, Θεοφόρε ἐχρημάτισας, καὶ δοχεῖον θείων ἀναβάσεων.

Ἀρδευόμενος δάκρυσι, δένδρον καθωράθης Πάτερ ὑψίκομον, ἐγκρατείᾳ καλλυνόμενον, καὶ καρποῖς ἐνθέοις εὐθηνούμενον.

Γηπονήσας τὴν ἄρουραν, σοῦ τῆς διανοίας πόνοις ἀσκήσεως, ἀρετῶν στάχυν πολύφορον καὶ θαυμάτων χάριν ἐγεώργησας.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκήνωμα, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον, τὴν ἐσκοτισμένην Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸν καύσωνα βαστάσας ἀοίδιμε, τῆς ἡμέρας, χαρᾶς κατηξίωσαι, τῆς τοῦ Κυρίου σου Ὅσιε.

Ἀσκήσεως λειμῶνι ἡδύπνοον, ἔφυς ῥόδον, ὀδμαῖς θείας γνώσεως, εὐωδιάζον τὰ πέρατα.

Τὸν πρὶν μεγαλαυχίᾳ χρησάμενον, Πάτερ ὄφιν, πρὸς γῆν ἐταπείνωσας, τῇ ταπεινώσει φραξάμενος.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ὠδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Νεκρώσας τὰς τοῦ σώματος ὁρμάς, πολλοῖς ἀγωνίσμασι, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, ἐξεδήμησας Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Ἐγκράτειαν ἀέναον καὶ εὐχήν, ἀγάπην ἀθόλωτον, κτησάμενος Ὅσιε, ἀκηλίδωτον Θεοῦ ὤφθης ἔσοπτρον.

Ἐρήμοις ἐν ἀβάτοις προσφοιτῶν, παθῶν ἐρημώσεως, σαυτὸν ἀπεγύμνωσας, καὶ πολίτης οὐρανῶν ἐχρημάτισας. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ Εἱρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, Ὅσιε Πάτερ, ἡ ἁγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη τὰς ψυχάς, τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσα, Ποιμὴν θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Στίχοι.

Ὡς ἐκ λύκου χαίνοντος ἡρπάγη βίου
Ποιμήν, τὸ θρέμμα τοῦ μεγίστου Ποιμένος.

Ποιμένα εἰς μέγαν ἑβδόμῃ εἰκάδι ᾤχετο Ποιμήν.

Οὗτος ὁ Ὅσιος, Αἰγύπτιος ἦν τῷ γένει· ἀναχωρήσας δὲ σὺν πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, γέγονεν ἅμα αὐτοῖς Μοναχός. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν, μετὰ πλείστους χρόνους, πόθῳ τῷ πρὸς αὐτοὺς παρεγίνετο ἰδεῖν τούτους· οἱ δὲ ἔκλεισαν κατ' αὐτῆς τὰς θύρας. Ἡ δὲ κλαίουσα, ἔκραζε μετὰ οἴκτου. Προσελθὼν δὲ ὁ Ἀββᾶς Ἀνοὺβ, λέγει αὐτῷ· Τί κλαίεις γραῦ; Ἡ δέ, τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσασα (οὐ γὰρ ἔβλεπε τοῦτον, κεκλεισμένης οὔσης τῆς θύρας), ἔφη· Θέλω ἰδεῖν ὑμᾶς, τέκνον. Τί γὰρ βλάψω, κἂν ἴδω ὑμᾶς; οὐκ ἐγὼ μήτηρ ὑμῶν; οὐκ εἰμὶ ἐν ἐσχάτῃ πολιᾷ; Καὶ ὁ Ποιμήν· Ὧδε θέλεις ἰδεῖν ἡμᾶς, ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ κόσμῳ; Ἡ δέ, συνεῖσα τὰ λεγόμενα, ἀνεχώρησεν.

Ἠθέλησε δέ ποτε ὁ τῆς χώρας Ἄρχων ἰδεῖν τὸν Ἀββᾶν Ποιμένα. Κατασχὼν οὖν τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ ἐπ' ἐγκλήματι, ἔβαλεν ἐν εἱρκτῇ. Οὐκ ἠθέλησε δὲ ὁ γέρων ἰδεῖν τὸν Ἄρχοντα. Ἦλθε δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ ἀπόκρισιν. Ἡ δὲ κατεβόα αὐτοῦ, λέγουσα· Ἄσπλαγχνε, ἐλέησόν με, ὅτι μονογενής μοι ἐστίν. Ὁ δὲ μηνύει αὐτῇ διά τινος· Ἄπελθε, ἀναχώρει τῶν ὧδε· ὁ Ποιμὴν τέκνα οὐκ ἐγέννησε. Καὶ ὁ Ἄρχων μηνύει αὐτῷ· Κἂν λόγῳ μόνῳ κέλευσον, καὶ ἀπολύω αὐτόν. Καὶ ὁ γέρων· Ἐξέτασον αὐτὸν κατὰ τοὺς νόμους, καὶ εἰ ἄξιός ἐστι θανάτου, θανέτω· εἰδ' οὖν, ὡς βούλει ποίησον· καὶ ὁ Ἄρχων ὑπερθαυμάσας, ἀπέλυσε τὸν παῖδα.

Ἠρώτησέ τις αὐτὸν λέγων· Ἐὰν ἴδω τὸ ἁμάρτημα τοῦ ἀδελφοῦ μου, σκεπάσω αὐτό, καὶ περικαλύψω; Λέγει ὁ γέρων· Εἰ καλύψωμεν τοῦ ἀδελφοῦ τὸ πταῖσμα, καὶ ὁ Θεὸς τὰ ἡμέτερα. Οὗτος ὁ μακάριος, πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, ὥστε πάντας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Θηβαΐδι γέροντας πατέρα τοῦτον ἔχειν, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ῥυθμίζεσθαι καὶ ἐκπαιδεύεσθαι, τελευτᾷ, γέρων ὤν, καὶ πλήρης ἡμερῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Λιβερίου Πάπα Ῥώμης.

Digitized by Google

Στίχ. Τὸν πλοῦτον ἀντλεῖν Λιβέριος νῦν ἔχει,
Ὃν οὐρανοῖς ἣν ἐμφρόνως θησαυρίσας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου, ὃς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον τὸν Ὁμολογητὴν συνέπραξε τοὺς οἰκείους θρόνους ἀπολαβεῖν. Διὰ ταῦτα Κωνστάντιος, μετὰ τὴν τελευτὴν Κώνσταντος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, μετεστείλατο αὐτὸν ἐκ Ῥώμης· καὶ ἐπιχειρήσας πείθειν αὐτὸν, καὶ τῆς κοινωνίας Ἀθανασίου ἀπέχεσθαι, καὶ τῇ καθαιρέσει αὐτοῦ ψηφίσασθαι, καὶ μὴ δυνηθεὶς, ἐξώρισεν αὐτὸν ἐν τῇ Θρᾴκῃ. Ἐν Ῥώμῃ δὲ γενόμενος ὁ Βασιλεὺς, καὶ παρὰ πάντων ἐκβιασθεὶς, ἐκέλευσε τὸν οἰκεῖον θρόνον ἀπολαβεῖν τὸν μακάριον Λιβέριον. Ἐν ᾧ γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καλῶς καὶ θεαρίστως βιώσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ὁσίου Ἐπισκόπου Κουδρούβης.

Στίχ. Τὴν κλῆσιν εἰπὼν Ὅσιε τὴν σὴν μόνην,
Πληρῶ θανόντι ἔπαινόν σοι τὸ χρέος.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐν ἀσκήσει πρότερον διαπρέψας, καὶ παντοίαις ἀρεταῖς κοσμηθεὶς, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Ἐπισκοπῆς Κουδρούβης τῆς κατὰ τὴν Ἰσπανίαν προήχθη. Ζῆλον δὲ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἔχων, ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ πρώτῃ Συνόδῳ παρῆν, τὴν ἀρειανικὴν λύσσαν διελέγχων καὶ ἀποκρουόμενος· καὶ τὴν γενομένην κατὰ τὴν Σαρδικὴν αὐτὸς συνεκρότει, καὶ τὰ πρῶτα τοῖς τότε συνελθοῦσιν ἐκέκτητο. Οὗτος, πολλῶν καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων ὑπὸ Κωνσταντίου τῶν οἰκείων θρόνων ἀπελαυνομένων, διὰ τὸ μὴ καταψηφίζεσθαι τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου καθαίρεσιν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, διὰ τὸ μὴ κοινωνεῖν τῇ Ἀρείου κακοδοξίᾳ, ἐν ἐξορίᾳ παρεπέμφθη, καὶ πολλὰ δυσχερῆ καρτερήσας, ἐν αὐτῇ τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Φιλίππου βαπτίσεως τοῦ Αἰθίοπος Εὐνούχου.

Στίχ. Ἀνὴρ ἐλέγχει τὴν παροιμίαν Σπάδων·
Λευκαίνεται γὰρ, καὶ πεφυκὼς Αἰθίοψ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἀνθοῦσα ἡ Νέα, τρίχινον ῥάκος ἐνδυθεῖσα, καὶ εἰς φρέαρ ῥιφεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ μανδύας σοι πῖλος, ἡ πόρπη πέτρα·
Μεθ' ὧν ὑπῆλθες Ἀνθοῦσα βαθὺ φρέαρ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Θείαις σχολάζων θεωρίαις, λαμπρυνόμενος αὐλοις θεαυγίαις, καὶ ἡμέρας υἱὸς, καὶ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, ὡς ἀληθῶς γεγένησαι, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Ἤρθης πρὸς ὕψος ἀπαθείας· μετὰ σώματος Ἀγγέλους ἐμιμήσω· Παραδείσου τρυφῆς, ἐγένου κληρονόμος, ἀναβοῶν Μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λάμπων ἀκτῖσιν ἀπαθείας, ἀπημαύρωσας δαιμόνων ἐπηρείας· καὶ τῆς τούτων πολλοὺς, κακώσεως ἐρρύσω, ἀναβοῶντας Ὅσιε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἴδε ἣν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν, συνέλαβε καὶ τίκτει· ᾧ μελῳδοῦντες κράζομεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἄναρχον Βασιλέα.

Ἀνύσταχτον τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα, ἐλαίῳ σου τῶν ἀγώνων τηρήσας, εἰσῆλθες ἐν χαρᾷ, εἰς ἄφθαρτον νυμφῶνα, καὶ ζῇς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐκ ἔσεισαν τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον, οἱ ἄνεμοι ἀκαθάρτων πνευμάτων· ἐστήρικτο καὶ γὰρ, τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ, παμμάκαρ Θεοφόρε.

Τὸ δύσμορφον τῶν παθῶν ἐξεδύσω, χιτώνιον, ἐνεδύσω δὲ Πάτερ, ὡραίαν τὴν στολὴν, τῆς θείας ἀπαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔντιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον, ὑπάρξασαν τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὑμνήσωμεν λαοὶ, τὴν ἁγίαν Παρθένον, αὐτὴν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν τρέμουσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φρίττουσι
» τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἔδυς μὲν οἷά περ ἀστὴρ, ἀπὸ κόσμου πρὸς Χριστὸν δὲ ἀνέτειλας, τὸν νοητὸν ἀληθῶς, δικαιοσύνης Παμμάκαρ ἥλιον· καὶ ὡς ἀκτῖνας τοῖς πιστοῖς, τὰς σὰς καταλέλοιπας, φωτοειδεῖς ἀρετὰς ἐλαυνούσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα.

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, σοῦ ὁ θάνατος ἀοίδιμε γέγονε· καὶ γὰρ ὁσίως ἐν γῇ ἐπολιτεύσω τούτου προστάγματα, καὶ δικαιώματα Ποιμὴν, τηρήσας ἀλώβητα· ὅθεν ἀνέτειλεν, ὡς δικαίῳ σοὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ταῖς θείαις Πάτερ καλλοναῖς, ἐνηδόμενος καὶ θέσει θεούμενος, καὶ τῷ μεγάλῳ φωτὶ, πεφωτισμένος, νῦν παριστάμενος, καὶ ἀκροτάτῳ ἐφετῷ, ἐγγίζων τρανότερον, τῶν σὲ τιμώντων Ποιμὴν, καὶ τελούντων σου τὴν μνήμην μνημόνευε. Θεοτοκίον.

Ἔπαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας θεσμοὺς, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ διεστῶτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σοῦ ἥνωσας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν

Digitized by Google

» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀ-
» πὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὅλην σαφῶς δεξάμενος, τὴν τρισήλιον, αἴγλην, τῆς θεαρχίας πάνσοφε, νῦν Θεὸς χρηματίζεις, Θεοῦ τοῦ φύσει μεθέξει· ὃν δυσώπει ῥυσθῆναι, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, τοὺς τιμῶντάς σε Πάτερ, καὶ τὴν σεπτὴν, καὶ φωσφόρον μνήμην σου ἐκτελοῦντας, Ποιμὴν θεόφρον Ὅσιε, Ἀσκητῶν ὡραιότης. Θεοτοκίον.

Σὲ ὁ Πατὴρ ἠρέτισεν, ὡς πολύευκτον κρίνον, Θεοκυῆτορ πάναγνε, διὰ Πνεύματος θείου, πρὸς τὴν Υἱοῦ κατοικίαν, ἀναμέσον εὑρών σε, τῶν ἀκανθῶν πανάμωμε, ἀποστίλβουσαν κάλλει, παρθενικῷ· διὸ δὴ θεόνυμφε σὲ ὑμνοῦμεν, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωσέως τοῦ Αἰθίοπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Μωσῆς ὁ πολυθρύλλητος, κόσμου τερπνότητα, λιπὼν ἐμφρόνως, πόνοις ἀσκήσεως συντονωτάτοις, πάθη ὑπέταξε σαρκός· καὶ καταβαλὼν τὸν πολυμήχανον, νίκης τοὺς στεφάνους ἐκομίσατο. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Κύριε πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐγκράτειαν ἀσύγκριτον, στάσιν παννύχιον, ἄγρυπνον ὄμμα, νοῦν φανταζόμενον τὸ θεῖον κάλλος, ἔσχες μακάριε Μωσῆς· ὅθεν ἰαμάτων χάριν εἴληφας, πάθη θεραπεύειν χαλεπώτατα. Διό σε δυσωποῦμεν· Αἴτησαι πᾶσι Πάτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Δαιμόνων πανουργεύματα, καὶ τὰ τοξεύματα καὶ τὰς ἐνέδρας, θείᾳ σκεπόμενος Μωσῆ παλάμῃ, Πάτερ διῆλθες ἀβλαβῶς· καὶ τῇ ἀπαθείᾳ σεμνυνόμενος, πᾶσι τοῖς Ὁσίοις συνηρίθμησαι, πρεσβεύων δωρηθῆναι, πίστει τοῖς σὲ τιμῶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χείλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα· καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς· Οἴμοι! ἀνεβόα ποθεινότατον, τέκνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης θεοφόρε Μωσῆ Πατὴρ ἡμῶν· νηστείᾳ ἀγρυπνίᾳ προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δήγματι ἁμαρτίας, μεμελανωμένην τὴν καρδίαν μου, καταλεύκανον Πάτερ, μετανοίας τοῖς ὄμβροις πρεσβείαις σου.

Φόβῳ τῷ τοῦ Δεσπότου, σάρκα καθηλώσας ἅπαν νόημα, ἐμπαθεῖς ἐκ καρδίας, Θεοφόρε παμμάκαρ ἐξήλειψας.

Αὔλαξι διανοίας, κρύψας τὰ τοῦ λόγου Πάτερ σπέρματα, ἐγεώργησας σῖτον, θησαυροῖς ἀκενώτοις τηρούμενον.

Θεοτοκίον.

Ὅλον με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστρός σου, σαρκωθῆναι ἁγνὴ Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πνεύματι κινούμενος, πνευματικαῖς Σοφὲ πράξεσιν, ἐγκαρτερῶν, τὰ τῆς πονηρίας, καθυπέταξας πνεύματα.

Σθένει δυναμούμενος, θεαρχικῷ Μωσῆ Ὅσιε, τὸν ἰσχυρὸν, ἄσαρκος καθάπερ, ἐταπείνωσας δράκοντα.

Ὄμβροις τῶν δακρύων σου, πυρκαϊὰν παθῶν ἔσβεσας, καὶ ποταμὸς, ὤφθης χαρισμάτων, πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἔχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὁρμὰς Ἄχραντε, οὐ δειλιῶ· ἔχων σε προςάτιν, τὰς αὐτῶν τρέπω φάλαγγας.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Φέγγος ἄδυτον εἰσδεδεγμένος, ἀπημαύρωσας τῶν νοουμένων, Αἰθιόπων Θεοφόρε τὰ πρόσωπα, καὶ τὰς αὐτῶν κακουργίας διέλυσας, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον ἀπαύστοις σου νεύσεσι. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος, ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴ μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλω ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τὸν φιλόσαρκον δαίμονα, ταῖς ἀδιαλείπτοις Πάτερ δεήσεσι, καὶ τῶν πόνων ἐπιδόσεσιν, ἐκ ψυχῆς παμμάκαρ ἀπεδίωξας.

Μεταθεὶς τὴν διάνοιαν, πρὸς τὰ ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον Ὅσιε, τῆς ἀσκήσεως τὸν καύσωνα, ὥσπερ θείαν δρόσον καθυπέφερες.

Θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ἐκλελαμπρυσμένη Πάτερ πανόλβιε, ἡ καρδία σου τοῦ Πνεύματος, καθαρὸν ἐδείχθη ἐνδιαίτημα.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκήνωμα, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον, τὴν ἐσκοτισμένην Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ έ. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τῷ ἄνθρακι πυρούμενος, Μάκαρ τῆς ἀπαθείας, ὕλην εὐκατάπρηστον, τὴν τῶν παθῶν ἀπετέφρωσας.

Ἀστὴρ τῆς ἐγκρατείας, ὑψώμασι διαπρέπων, ὤφθης τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καταφωτίζων Ἀοίδιμε.

Τεθρίππῳ ἀρετῶν ἐπιβέβηκας, καὶ πρὸς νύσσαν, ἔφθασας οὐράνιον, Πάτερ Μωσῆ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Νυκτί με ἁμαρτιῶν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρότητι, κυκλούμενον ταῖς ἐν σοί, τοῦ Πνεύματος λάμψεσι, ὅλον φωταγώγησον, ὅλον πρὸς λιμένα, σωτηρίας Πάτερ ἴθυνον.

Ὡς μέλισσα φιλεργός, τῷ σίμβλῳ τῆς διανοίας σου, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν, ἀθροίσας ἀνέβλυσας, γλυκασμὸν ἀθάνατον, τὴν πικρίαν Πάτερ, τῶν δαιμόνων ἀπελαύνοντα.

Ἐρήμοις ἐγκαρτερῶν, τὴν ἄνω πόλιν κεκλήρωσαι, τὴν σάρκα δουλαγωγῶν, νηστείαις Θαυμάσιε, τρυφὴν πρὸς ἀδάπανον, καὶ πρὸς Παραδείσου, τὰς σκηνώσεις ἐξεδήμησας.

Θεοτοκίον.

Ἁγίασμα νοητόν, καὶ ἄφαυστον ἱλαστήριον, λυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἔμψυχον, τὸν ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς Παρθένε, οἱ πιστοί σε ὀνομάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αἰθιόπων πρόσωπα, ἀποῤῥαπίσας, νοητῶν ἀνέλαμψας, καθάπερ ἥλιος φαιδρός, φωταγωγῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν σὲ τιμώντων, Μωσῆ παμμακάριστε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Στίχοι.

Φήσεις τὸ ῥητὸν καὶ θανών, Μωσῆ μέλα
« Ἄνθρωπος ὄψιν, καὶ Θεὸς τὴν καρδίαν »
Θάψαν ἐν εἰκάδι Μωσῆς ὀγδόῃ Αἰθιοπῆα.

Οὗτος ὁ μακάριος τῷ μὲν γένει ἦν Αἰθίοψ, τῇ δὲ χρόᾳ μέλας ἀκριβῶς, οἰκέτης πολιτευομένου τινός· ὃν, διὰ πολλὴν δυστροπίαν καὶ λῃστρικὴν διαγωγὴν, ἀπώσατο ὁ ἴδιος δεσπότης. Οὗτος ποτὲ ποιμένι τινὶ ἐμνησικάκησε, παρεμποδίσαντι αὐτῷ εἰς πρᾶγμα, ὃν καὶ ἀποκτεῖναι ἐβουλεύσατο. Μαθὼν δὲ, ὅτι πέραν τοῦ Νείλου ἐστὶ, πλημμυροῦντος τοῦ ὕδατος, τῷ στόματι δακὼν τὴν μάχαιραν, καὶ τὸν ἐπενδύτην τῇ κεφαλῇ ἐπιθεὶς, διανηξάμενος ἐπέρασε. Προαισθόμενος δὲ ὁ ποιμὴν τὴν αὐτοῦ ἔλευσιν, φυγὰς ᾤχετο. Ὁ δὲ, κριοὺς τέσσαρας ἐπιλέκτους σφαγιάσας καὶ δείσας σειρᾷ, τὸν Νεῖλον ἀντεπέρασε κολυμβῶν. Τὰ

Digitized by Google

κρέα δὲ φαγὼν, καὶ τὰ κώδια πωλήσας, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ. Ταῦτα δὲ διηγησάμην, ἵνα δείξω, ὅτι δυνατόν ἐστι τοῖς βουλομένοις διὰ μετανοίας σωθῆναι.

Οὗτος, ὁψέποτε κατανυγεὶς ἔκτινος περιστάσεως, ἐπίδωκεν ἑαυτὸν Μοναστηρίῳ, καὶ οὕτω προσῆλθε τῇ μετανοίᾳ, ὡς καὶ τοὺς συμπράκτορας αὐτοῦ ἀγαγεῖν τῷ Χριστῷ. Καθεζομένε δήποτε ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ, λῃσταί τινες προσέβαλον αὐτῷ, ἀγνοήσαντες εἶναι αὐτὸν τὸν Μωσῆν. Οὓς ὁ μακάριος δεσμήσας σχοινίῳ, καθάπερ σάκκον ἀχύρου, τοῖς ἑαυτοῦ ὤμοις ἐπιθεὶς, τῷ Κυριακῷ παρεγίνετο, καὶ φησὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς· Ἐπειδὴ οὐκ ἔξεστί μοι ἀδικεῖν, τούτους δὲ εὗρον ἐπελθόντας μοι, τί κελεύετε περὶ τούτων; Αὐτοὶ δὲ γνωρίσαντες αὐτὸν, ὅτι Μωσῆς ἐστιν ὁ περιβόητος λήσταρχος καὶ ἀκαταγώνιστος, ἐξομολογησάμενοι τῷ Θεῷ, καὶ αὐτοὶ ἀπετάξαντο, καὶ γεγόνασι Μοναχοὶ δοκιμώτατοι. Θεαρίστως οὖν βιώσας ὁ Ἅγιος γέρων, καὶ τὸν δαίμονα τῆς ἀκολασίας καταπαλαίσας, τελευτᾷ ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε, γεγονὼς καὶ πρεσβύτερος, καὶ καταλιπὼν μαθητὰς ἑβδομήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου τοῦ Νέου.

Στίχ. Τράχηλον Ἀκάκιος ἐκτμηθεὶς ξίφει,
Ψυχῆς τὸ λευκὸν μηνύων, βλύζει γάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Διομήδους καὶ Λαυρεντίου.

Στίχ. Διττοῖς ἀθληταῖς προσδεθεῖσι πλατάνῳ,
Ταθέντα τόξα, πλατάνων κενοὶ ψόφοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Ἐζεκίας ὁ Βασιλεὺς ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη.

Στίχ. Εἰ δακρύσας ἦν Ἐζεκίας, ὡς πάλαι,
Ζωῆς ἂν ἄλλην εὗρε προσθήκην πάλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ἄννης τῆς θυγατρὸς Φανουήλ.

Στίχ. Οὐ γῆς ἀπῆρεν ἡ Φανουὴλ θυγάτηρ,
Ἕως ἐφ' αὐτῆς εἶδε τὸν Θεὸν βρέφος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Λύμης παθῶν κεκαθαρμένος, τὰς τοῦ Πνεύματος ἀστράπτων λαμπηδόνας, πρὸς τὸ φῶς ἀληθῶς, τὸ ἄϋλον μετέβης, ἔνθα χοροὶ Μακάριε, Ἀσκητῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν ἐξέφυγες κακίαν, ᾠκειώσω δὲ καλῶν τὴν μετουσίαν· καὶ τερπνῷ ἐφετῷ, ἀΰλῳ συνεκράθης, ἀναβοῶν Μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πόνοις ἀσκήσεως ἀμέτροις, τὴν ἐπίπονον ἐξήρανας ἀπάτην· Θεοφόρε διὸ, τὴν ἄπονον ἐφεῦρες, τῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν, εὐλογῶν σου τὸν Δεσπότην.

Θεοτοκίον.

Ἣν δὲ ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν, συνέλαβε καὶ τίκτει· ᾧ μελῳδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς προσευχαῖς νευρούμενος, ταπεινώσει ὑψούμενος, τῇ δικαιοσύνῃ, τὴν ψυχὴν λαμπόμενος ἀγάπῃ κοσμούμενος, πρὸς ἀρετῶν ἀκρώρειαν, πρὸς περιφανὲς Πάτερ ἀνέδραμες ὕψος, κραυγάζων· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ μελανὸς μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν φαιδροτέραν δὲ, τῶν ἡλιακῶν, μαρμαρυγῶν κτησάμενος, δαιμόνων ἠμαύρωσεν, ἐζοφωμένα πρόσωπα· τὰς δὲ τῶν πιστῶν, καταλαμπρύνει καρδίας, αὐτοῦ τῇ ἐκμιμήσει, τῶν θερμῶς μελῳδούντων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ ταπεινώσει πάντοθεν, πεφραγμένος διέφυγες, Πάτερ Αἰθιόπων, νοητῶν τοξεύματα· ἀλείπτης δὲ γέγονας, τῶν μοναστῶν πρὸς πάλην ἐχθρῶν, ἔργοις τε καὶ λόγοις, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπερφυῶς συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, γενόμενον ἄνθρωπον, τὸν τοῦ Πατρὸς ἀχώριστον, Δέσποινα ἁγνὴ, ᾧ μελῳδεῖ πᾶσα κτίσις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐν ἔργοις ὄντως τὴν ζωὴν, ἀγαθοῖς διατελέσας ἀπέλαβες, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, καὶ τοῦ σοῦ πόθου πέρας κατέλαβες· ἑορταζόντων δὲ ἐν ᾧ, φωνὴ μετ' αἰνέσεως, χαίρων ἐσκήνωσας, ἀξιάγαστε Μωσῆ Πάτερ Ὅσιε.

Στάζουσι Πάτερ γλυκασμὸν, ὠφελείας οἱ τῶν πόνων ἱδρῶτές σου, καὶ τὴν πικρίαν ἡμῶν, τῶν παθημάτων ἀποδιώκουσιν· ἀναβλυστάνουσιν ἡμῖν, ἰάσεως τὰ λείψανα, καὶ σηπεδόνας κακῶν καὶ ψυχῶν τὸν μολυσμὸν ἐκκαθαίρουσι.

Στεφάνοις ἔστεψε Χριστὸς, ἀμαράντοις σου τὴν κάραν Θεσπέσιε, νενικηκότος στεῤῥῶς, τὰς παρατάξεις τοῦ κοσμοκράτορος, καὶ τῶν

Digitized by Google

Ὁσίων τοῖς χοροῖς, ὁσίως ἠρίθμησε· μεθ' ὧν ἱκέτευε, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς τιμῶντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ἔπαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν προπατόρων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας θεσμοὺς, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ διεστῶτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σου ἥνωσας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀ-
» πὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄ-
» χραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τῶν νοητῶν διέκοψας, κεφαλὰς Αἰθιόπων, Πάτερ Μωσῆ μακάριε, τῇ μαχαίρᾳ τῶν θείων, σοῦ προσευχῶν θεοφόρε· νίκης ὅθεν βραβεῖα παρὰ Χριστοῦ ἀπείληφας· ᾧ καὶ νῦν σὺν Ἀγγέλοις, παρεστηκὼς, ἀπαθείας λάμπων φωτοχυσίᾳ, σοὺς ὑμνητὰς καὶ πρόσφυγας, λάμπρυνον σαῖς πρεσβείαις. Θεοτοκίον.

Ζήσας αἰσχρῶς ἀπώλεσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον, καὶ ὡμοιώθην κτήνεσιν, ἀνοήτοις ὁ τάλας, ἃ οὐκ ἐξὸν ποιεῖν πράττων. Δέσποινα Θεοτόκε, λαμπρύνασά με κάθαρον, τοῦ φωτὸς σου ταῖς θείαις, μαρμαρυγαῖς, καὶ ὑσσώπῳ Κόρη τῆς μετανοίας, καὶ δεῖξόν με τὸν δοῦλόν σου, σκεῦος εὔχρηστον θεῖον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α΄. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τέσσαρα, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Γενεθλίων τελουμένων, τοῦ ἀναιδεστάτου Ἡρώδου, τῆς ἀσελγοῦς ὀρχηστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὅρκου· τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ Κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο, ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. Ὢ συμποσίου μιαροῦ, ἀνοσιουργήματος καὶ μιαιφονίας πλήρους! Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Ὠρχήσατο ἡ μαθήτρια, τοῦ παμπονήρου διαβόλου, καὶ τὴν Κεφαλήν σου Πρόδρομε, μισθὸν ἀφείλετο. Ὢ συμποσίου πλήρους αἱμάτων! Εἴθε μὴ ὤμοσας Ἡρώδη ἄνομε, ψεύδους ἔκγονε· Εἰ δὲ καὶ ὤμοσας, μὴ εὐώρκησας· κρεῖττον γὰρ ψευσάμενον ζωῆς ἐπιτυχεῖν, καὶ μὴ, ἀληθεύσαντα, τὴν Κάραν τοῦ Προδρόμου ἀποτεμεῖν. Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἔδει σε ὦ Ἡρώδη, τὸν τῆς μοιχείας ἔλεγχον, δι' ἔρωτα σατανικὸν, καὶ οἶστρον θηλυμανίας, θανάτῳ κατακρῖναι· οὐκ ἔδει σε τούτου τὴν πάντιμον Κάραν, παρανόμῳ γυναικὶ, δι' ὅρκον ὀρχήσεως, παραδοῦναι σφαλερῶς. Ὢ! πῶς ἐτόλμησας τοιοῦτον φόνον τελέσαι; πῶς δὲ οὐ κατεφλέχθη ἡ ἀσελγὴς ὀρχήστρια, ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίου, ἐπὶ πίνακι βαστάζουσα ταύτην; Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται, πάλιν ταράττεται. Ὢ ὄρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε τοῦ σοῦ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Τὸ α΄. Γενεθλίων τελουμένων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν· Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός· Οἱ ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ. Παρακαλέσατε αὐτὴν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμά-

Digitized by Google

σατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρί-
βους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθή-
σεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσε-
ται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ
τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα
σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ
ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον ἐν
ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερου-
Κεφ. σαλήμ· ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος
μά. 17. ὁ Θεός· ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ,
καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς· ἀλλὰ ἀνοίξω
ἐκ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων
πηγάς. Ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἕλη, καὶ τὴν
μέ. 8. διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ
οὐρανὸν ἄνωθεν, καὶ νεφέλαι ῥανάτωσαν δι-
καιοσύνην. Ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστη-
σάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα.
μή. 20. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε ἕως ἐσχάτου
τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο. Λέγε-
τε, ὅτι ἐῤῥύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ
Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρήμων, ἐξάξει
νδ'. 1. αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφράνθητι στεῖρα
ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδί-
νουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλ-
λον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Προφητείας Μαλαχίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἰδοὺ ἐ-
γ'. 1. γὼ ἐξαποστελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ
προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου
ἔμπροσθέν σου. Καὶ ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ
Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε. Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡ-
μέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν
τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; Διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται
ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ, καὶ ὡς πόα πλυνόντων.
Καὶ καθιεῖται χωνεύων, καὶ καθαρίζων ὡς τὸ
ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον. Καὶ προσελεύσεται
πρὸς ἡμᾶς ἐν κρίσει· καὶ ἔσται μάρτυς ταχὺς
ἐπὶ τοὺς πονηρούς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας,
καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ
ψευδῆ, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους αὐτόν, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ. Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι· καὶ ὑμεῖς υἱοὶ Ἰα-
κὼβ ἐξεκλίνατε νόμιμα, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.
Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε πρός με, καὶ ἐπιστρα-
φήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκρά-
τωρ. Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη,
καὶ γνώσησθε ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐπιβλέπων ἀνα-
μέσον δικαίου, καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ ἐκείνῃ, ἣ ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν τῶν
ἀγαπώντων με. Ἐπίγνωτε οὖν, καὶ μνήσθητε
τοῦ νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου μου, καθότι ἐνετει-
λάμην αὐτῷ ἐν Χωρήβ, πρὸς πάντα τὸν Ἰσραήλ,
προστάγματα καὶ δικαιώματα. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστελῶ ὑμῖν Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἢ
ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐ-
πιφανῆ· ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς
πρὸς υἱόν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἐλθὼν πατάξω τὴν γῆν ἄρ-
δην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς ὁ Ἅ-
γιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύ- Κεφ.
σει ἔσται. Κατακρινεῖ δίκαιος ἀποθανὼν δ'. 7.
τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς· ὄψονται γὰρ τελευτὴν δι-
καίου, καὶ οὐ μὴ συνήσουσι τί ἐβουλεύσαντο
περὶ αὐτοῦ. Ὅτι ῥήξει Κύριος τοὺς ἀσεβεῖς ἀ-
φώνους πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτούς, ἐκ θεμε-
λίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χερσωθήσονται ἐν ὀδύ-
νῃ, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολεῖται. Ἐλεύσονται
γὰρ ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν δει-
λοί, καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξ ἐναντίας τὰ ἀνομή-
ματα αὐτῶν. Τότε στήσεται ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ Κεφ.
ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐ- έ. 1.
τόν, καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πόνους αὐτοῦ.
Ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκ-
στήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐ-
τοῦ. Ἐροῦσι γὰρ ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ
διὰ στενοχωρίαν στενάξουσι καὶ ἐροῦσιν· Οὗ-
τος ἦν, ὃν ἔσχομεν ποτὲ εἰς γέλωτα, καὶ εἰς
παραβολὴν ὀνειδισμοῦ οἱ ἄφρονες; Τὸν βίον
αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν
αὐτοῦ ἄτιμον. Πῶς δὲ κατελογίσθη ἐν υἱοῖς
Θεοῦ, καὶ ἐν Ἁγίοις ὁ κλῆρος αὐτοῦ ἐστιν;
Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ
τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἐπέλαμψεν ἡμῖν, καὶ
ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν. Ἀνομίας ἐνεπλήσθη-
μεν τρίβους καὶ ἀπωλείας, καὶ ὡδεύσαμεν τρίβους
ἀβάτους· τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἔγνωμεν.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος ά.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Τί σε καλέσωμεν Προφῆτα; Ἄγγελον, Ἀπόστολον, ἢ Μάρτυρα; Ἄγγελον, ὅτι ὡς ἀσώματος διῆξας. Ἀπόστολον, ὅτι ἐμαθήτευσας τὰ ἔθνη. Μάρτυρα δέ, ὅτι σοῦ ἡ κεφαλὴ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτμήθη. Αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τῆς ἀποτμηθείσης κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, τὰ μνημόσυνα τελέσωμεν, ποτὲ μὲν ἐπὶ πίνακι ἐκβλυζούσης αἵματα, νυνὶ δὲ ἐν τοῖς πέρασι προχεούσης ἰάματα.

Digitized by Google

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ ἀνοσιουργότροπος μήτηρ τοῦ φόνου, τὴν ἐξ ἀνόμου συμπλοκῆς, αὐτῆς πανασελγῆ θυγατέρα, κατὰ τοῦ πάντων τῶν Προφητῶν, θεοπροκρίτου μείζονος, φονοτρόπῳ συμβουλῇ ἐσκευώρητο. Τοῦ γὰρ ἐχθίστου Ἡρώδου τελοῦντος συμπόσιον, τοῦ ἑαυτοῦ ἀθεμίτου Γενεθλίου, μεθ' ὅρκου αἰτήσασθαι παρεσκεύασε, τὴν θαυματόβρυτον τοῦ Θεοκήρυκος τιμίαν κεφαλήν· ὃ καὶ τετέλεκεν ὁ παράφρων, θυμελικοῦ ὀρχήματος δοὺς αὐτὴν ἀντίμισθον, εὐορκίας χάριν. Ὅμως οὐκ ἐπαύσατο ὁ μύστης τῆς Χριστοῦ παρουσίας, τὴν θεοστυγῆ μίξιν αὐτῶν, καὶ μετὰ τὸ τέλος στηλιτεύειν, ἀλλ' ἐλέγχων ἐβόα· Οὐκ ἔξεστί σοι, λέγων, μοιχεύειν τοῦ ἀδελφοῦ σου Φιλίππου τὴν γυναῖκα. Ὢ γενεθλίου προφητοκτόνου, καὶ αἱμάτων γέμοντος συμποσίου! Ἡμεῖς δὲ εὐσεβοφρόνως, ἐν τῇ ἀποτομῇ τοῦ Προδρόμου, λευχειμονοῦντες ἑορτάσωμεν, ὡς ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἀγαλλιώμενοι· καὶ αἰτησώμεθα τοῦτον, ἐξευμενίσαι τὴν Τριάδα, τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας ῥύσασθαι ἡμᾶς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῆς ἀνόμου πράξεως, τοὺς ἐλέγχους ἐκφυγεῖν ὁ Ἡρώδης βουληθεὶς, τὴν κεφαλήν σου Πρόδρομε, παρανόμῳ γυναικὶ παρεδίδου σφαλερῶς· οὐ γὰρ ἐπέγνω ὁ δείλαιος στηλιτεύων ἑαυτὸν, ἐπὶ δίσκου περιφέρων αὐτήν. Ἀλλ' ὡς ἁγνείας πρακτικὸς διδάσκαλος, καὶ μετανοίας ὁδηγὸς σωτήριος, πρέσβευε Βαπτιστὰ τῷ Χριστῷ, ἐκ τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας λυτρώσασθαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, Ἰωάννη Βαπτιστὰ, ἐκτμηθεὶς σου τὴν κάραν, τὴν γῆν ἡγίασας· ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, τοῖς πιστοῖς ἐτράνωσας, καὶ παρανομίαν ἐξηφάνισας. Ὡς παρεστηκὼς τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Χριστοῦ, αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Διὰ τὸν νόμον Κυρίου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθης, ὦ πανάγιε Ἰωάννη, Ἤλεγξας βασιλέα δυσσεβῆ παρανομήσαντα, παῤῥησίᾳ ἀμέμπτῳ· διὸ θαυμάζουσί σε στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων· δοξάζουσί σε χοροὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων· τιμῶμέν σου καὶ ἡμεῖς τὴν ἐτήσιον μνήμην πανένδοξε, δοξάζοντες τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τὴν σὲ στεφανώσασαν, Πρόδρομε μακάριε.

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ὁ ἐκ Προφήτου Προφήτης, καὶ μείζων Προφητῶν γενόμενος, ἐκ κοιλίας Μητρὸς ὁ ἡγιασμένος, εἰς ὑπουργίαν Κυρίου, σήμερον ὑπ' ἀνόμου βασιλέως, τὴν κάραν ἀπετμήθη· καὶ τὴν ἀσέμνως ὀρχησαμένην κόρην, τρανῶς καὶ πρὸ τῆς ἐκτομῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν διελέγξας, ᾔσχυνε τῆς ἁμαρτίας τὴν φάλαγγα· καὶ διὰ τοῦτο βοῶμεν· Βαπτιστὰ Ἰωάννη, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, σὺ βασιλεῖς ἤλεγξας, παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι· διὸ παίγνιον ἀνόμου γυναικὸς, ἔπεισε τὸν Ἡρώδην ἀποτεμεῖν σου τὴν κεφαλήν· καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομά σου. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκὶ, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Παναμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μνήμη Δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως γὰρ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδὴς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν μεσίτην συμφώνως νόμου καὶ χάριτος, οἱ πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν· ὅτι μετάνοιαν ἡμῖν προεκήρυξε, καὶ Ἡρώδην ἐμφανῶς, στηλιτεύσας εὐθαρσῶς, τὴν κάραν αὐ-

Digitized by Google

τοῦ ἐτμήθη· καὶ ἄρτι ζῶν μετ' Ἀγγέλων, Χριστῷ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τόκος ὁ τῆς λοχείας σου, ἐν σοὶ ἐγνώρισται ἁγνὴ Ἀειπάρθενε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ἐκ μήτρας Προφήτης ἀναδειχθέντα ἡμῖν, καὶ ἐκ στείρας φωστῆρα τῇ οἰκουμένῃ φαιδρῶς, προελθόντα ἐν ᾠδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τοῦ Χριστοῦ τὸν Βαπτιστήν, καὶ νικηφόρον ἀθλητήν, τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα ἁγνὴ καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχήν, ἀνάστησον Θεοτόκε, οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ τῆς στείρας ἐκλάμψας ψήφῳ Θεοῦ, καὶ δεσμὰ διαρρήξας γλώσσης πατρός, ἔδειξας τὸν ἥλιον, ἑωσφόρον αὐγάζοντα· καὶ λαοῖς ἐν ἐρήμῳ, τὸν Κτίστην ἐκήρυξας, τὸν ἀμνὸν τὸν αἴροντα, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλέα ἐλέγξας, τὴν ἔνδοξον κάραν σου, ἀπετμήθης ἀοίδιμε, Ἰωάννη πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ τῆς ψυχῆς μȣ τὰ πάθη τὰ χαλεπά, θεράπευσον, δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχήν μου χωρίζουσι, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου ἄχραντε.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τȣ̃ δ΄. ἤχȣ.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίȣ ὁ θάνατος τȣ̃ Ὁσίȣ αὐτȣ̃.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης.

Ζήτει τοῦτο τῇ γ΄. τῆς ζ΄. Ἑβδομάδος.

Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος β΄.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ.

Ζήτει τοῦτο εἰς τὸν Στίχον.

Μετὰ τοῦτο ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς ϛ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες εἰς η΄. Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὸν ἀπὸ νηδύος στειρωτικῆς, φανέντα Προφήτην, τοῦ ἐκ μήτρας παρθενικῆς, κυοφορηθέντος ἀπορρήτως, τὸν ἱερὸν ἀνυμνήσωμεν Πρόδρομον.

Τοὺς ὅρȣς τῆς φύσεως ὑπερβάς, τῆς δικαιοσύνης, συνετήρησας τοὺς θεσμούς, παράνομον μίξιν διελέγχων, μὴ δεδοικὼς βασιλέων θρασύτητα.

Τοῦ νόμου τῷ γάλακτι ἐκτραφείς, τὴν νομοθεσίαν, συναφείας τῆς νομικῆς, ὡς νόμου σφραγὶς ἐπισφραγίζων, ἀντικατέστης πρὸς μῦσος ἀκόλαστον.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Κανὼν δεύτερος.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας (*).

Τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μαρτυρηθέντα ὑπὸ Χριστοῦ, ὡς Πρόδρομον καὶ φίλον αὐτοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

Τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκηνον, τὸ καύχημα τοῦ νέου λαοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

(*) Ἀντὶ τοῦ Κανόνος τούτου τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον, ἐπιγραφόμενον, Ἀνδρέου Κρήτης. Ὁ δὲ παρὼν φαίνεται ὅτι ἐστὶ καὶ αὐτὸς Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· καθότι εἰς τὴν γ΄. Ὠδήν, ἀντὶ τοῦ, Ἄσεμνον ἀναίδειαν, καὶ τῶν ἐφεξῆς τριῶν Τροπαρίων, τὸ χειρόγραφον ἔχει τὰ τοῦ β΄. Κανόνος, Παλαιᾶς ὡς μεσίτης. Τὸ δὲ εἰρημένον Τροπάριον, Ἄσεμνον ἀναίδειαν, οὕτω διορθοῦται παρὰ τοῦ διορθωτοῦ τῶν Μηναίων·

« Πανάσεμνον κόριον, τοῦ μεθυσμοῦ πλησθὲν ἔφησε· Δός μοι » τανῦν, Κάραν Ἰωάννου, ὦ Ἡρώδη ἐν πίνακι (*).

(*) Οὕτω καὶ ἐτυπώθη ἐν τῇ παρούσῃ Ἐκδόσει, διὰ τὸ ἀσύντακτον τοῦ προτέρου, ὅπερ εἶχεν οὕτως· « Ἄσεμνον ἀναίδειαν, τῷ μεθυσμῷ λυσθὲν κόριον, Δός μοι φησι, Κάραν Ἰωάννου, τῷ Ἡρώδῃ ἀνέκραζε ».

Ὁ ἐπιστ. τῆς παρ. Ἐκδ.

Digitized by Google

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Προδρόμου, ἀγγελικῶς χορεύσωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν· Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Διὰ παντὸς Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ ἱκέτευε, ἀρρήτῳ λόγῳ σαρκωθέντα Θεὸν, πάσης περιστάσεως, λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Καταβασία· Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

("Ορα τὰς Καταβασίας ταύτας τετυπωμένας ὁλοκλήρους εἰς τὴν α'. τοῦ παρόντος Μηνός).

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πανάσεμνον κόριον, τοῦ μεθυσμοῦ πλησθὲν ἔφησε, Δός μοι, τανῦν, Κάραν Ἰωάννου, ὦ Ἡρώδη ἐν πίνακι.

Ἡ παῖς ἐξωρχήσατο, καὶ ὡς παράνομον τέρψασα, τὸν Ἡρώδην, πρὸς φόνον ἀνθέλκει, τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ὢ σῆς ἀθλιότητος, Ἡρώδη ἄφρον καὶ ἄνομε! ποίᾳ τόλμῃ, κόρης ἀσελγούσης, φόνον ἄδικον ἔπραξας.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πανάγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ἕτερος. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Παλαιᾶς ὡς μεσίτης, καὶ τῆς καινῆς Πρόδρομος, εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων σὺ προϊστάμενος, μίξιν παράνομον, τυραννικὴν διελέγξας, εὐκλεῶς τὸν θάνατον χαίρων διήνυσας.

Ἐκ μητρὸς παρανόμου, προβιβασθὲν κόριον, ἐκβεβακχευμένον τῇ μέθῃ, Ἡρώδῃ ἔφησε· Δὸς ἐπὶ πίνακι, τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννου τῇ μητρὶ χαρίσασθαι δῶρον ποθούμενον.

Τοὺς ἐλέγχους μὴ φέρων, ὁ ἀναιδὴς, τύραννος, τῆς θεοφρρήτου σου γλώττης, ἔνδοξε Πρόδρομε, κόρῃ προδίδωσι, θυμελικῶν ὀρχημάτων, τὴν σεπτήν σου ἔπαθλον Κάραν ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἐνοικήσας Παρθένῳ, σωματικῶς Κύριε, ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε Θεαθῆναί σε· ἣν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριστὸν, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοὶ, καθαρῷ συνειδότι, ὡς ἔνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος· τὴν γὰρ ἄνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν Κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Σωτῆρος Βαπτιστὴς, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ σφραγίς· ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδὴς, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς οὖν ᾄσμασι συμφώνως, τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν· Προφῆτα κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἁγνὴ, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν, ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται, σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι; καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Οὐκ ἐνεγκὼν, τὸ τῶν ἐλέγχων ἀπότομον, ὁ τῷ νόμῳ, ταῖς ποιναῖς ὑπεύθυνος, ὁ παρρησίαν θεοσεβῆ, ὁ ταῖς ἀσελγείαις, τῶν ἡδονῶν συμφυρόμενος, δεσμήσας συνετήρει, τὸν ἀΰλως τοῖς ἄνω, πρὸ τοῦ τέλους χοροῖς συναπτόμενον.

Ψυχοβλαβῆ, μέθην καὶ οἶστρον ἀκόλαστον, ἐκνοσήσας, ἔκδοτος ὁ δείλαιος τοῖς χορικοῖς, κρότοις τῶν ποδῶν, ἀποδεδειγμένον, φονεὺς Προφήτου γεγένηται· συνέλαβε γὰρ μέθην, ἀσωτίας μητέρα, δεινὴν ἀνομίαν ἀπέτεκε.

Ὄντως ἐν σοὶ, οὐ διεψεύσθη ἡ θεία φωνή· τῶν Προφητῶν σὺ γὰρ περισσότερος, ὡς προφητείας ἀξιωθεὶς, ἐξ αὐτῆς νηδύος, ἐν ἀτελεῖ τῷ τοῦ σώματος, καὶ τὸν προφητευθέντα, ὑπὸ σοῦ Θεὸν Λόγον, καὶ ἰδὼν καὶ βαπτίσας ἐν σώματι.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τεῖχος καὶ λιμήν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἁγνήν σε γινώσκοντας.

Ἕτερος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Οὐκ ἔφερε τοὺς σοὺς, ἐλέγχους ὁ Ἡρώδης, θεράπον τοῦ Χριστοῦ, παμμάκαρ Ἰωάννη· ὅθεν ὁπλίζει τὸν ἄδικον πρὸς σὲ φόνον, οὐκ αἰδεσθείς σου τὸ σεβάσμιον.

Οἴστρῳ καὶ τῇ μέθῃ, ὁμοῦ βεβακχευμένος, ὁ ἄδικος βασιλεὺς, σὲ παμμάκαρ παρανόμως, θανατηφόρῳ ἀπάγει ψήφῳ Προφῆτα οὐκ αἰδεσθείς σου τὸ σεβάσμιον.

Digitized by Google

Τῆς κόρης ὁ δεινὸς, ὑπαχθεὶς ταῖς λόγοις, Ἡρώδης δυσσεβὴς, τῇ μοιχαλίδι δῶρον τὴν Κεφαλήν σου Προφῆτα ὄντως παρέχει· ἀφ' ἧς πηγάζεις χάριν πᾶσιν ἡμῖν. Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, ἁγία Θεοτόκε· χαῖρε ἡ χαρὰν, κυήσασα τῷ κόσμῳ· χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεοτόκε ἁγνή.

Ὠδὴ έ. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μητρικαῖς ὑποθήκαις, ἆθλον τῆς ὀρχήσεως τῆς κακοδαίμονος, τῆς ὠμῆς λεαίνης, ὁ ὠμότερος σκύμνος ᾐτήσατο, ἣν καὶ θῆρες πάντες, ἐν ἐρημίαις ηὐλαβοῦντο, Κεφαλὴν τȣ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ὢ τῶν σῶν ἀνεφίκτων, καὶ ἀκαταλήπτων κριμάτων Φιλάνθρωπε! ὅτι τȣ ἐκ μήτρας, πεφηνότος δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ συναυξηθέντος, τῇ σωφροσύνῃ καὶ ἁγνείᾳ, ἀσελγὲς, κατωρχήσατο κόριον.

Προσφιλὲς καὶ οἰκεῖον, τῷ τὴν συζυγίαν τὴν ἄσεμνον στέργοντι, γενεσίων πότοις, καὶ Προφήτου συνάψαι ἀναίρεσιν, καὶ κρατῆρα πλήρη, προφητικῶν τοῖς φιληδόνοις, καὶ ἁγίων αἱμάτων κεράσασθαι. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σȣ κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιαναὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ἕτερος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὀρχήσεως δίδοτο μίσθωμα, δι' ἀπάτης, τῇ κόρῃ ἐν πίνακι, Προδρόμȣ Κάρα· ὢ ἄνοια!

Τῷ λύθρῳ σταζομένης τῆς Κάρας σου, Θεοκήρυξ, μοιχαλὶς ἐτέρπετο, φρονοῦσα μέγα· ὢ ἄνοια!

Σιγᾶν σου μὲν τὴν γλῶτταν ὑπέλαβεν, ὁ Ἡρώδης· ἡ δὲ καὶ σιγήσασα, πλέον ἐλέγχει Πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ νόμου τῶν ἐντολῶν, προκινδυνεύων Μακάριε, ἐλέγχοις παιδαγωγεῖς, τὸν παρανομήσαντα· οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος, δυσμενῶν πνευμάτων, ῥιπιζόμενος προσπεύσεσι.

Τῷ λύθρῳ τῷ τῆς σφαγῆς, ἡ Κεφαλὴ σταζομένη σου, ἠνέχθη τῶν πορνικῶν, ἀγώνων εἰς μίσθωμα, Ἡρώδην ἐλέγχουσα, καὶ μετὰ τὸ τέλος, ὡς τὴν φύσιν συνθολώσαντα.

Ἐρήμους περιπολῶν θριξὶ καμήλου σκεπόμενος, τὰς μὲν ὡς φωτολαμπὲς, κατῴκεις ἀνάκτορον, τὰς δὲ ὡς βασίλειον, περιφέρων κόσμον, τῶν παθῶν κατεβασίλευσας.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ ἁγνή· καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἕτερος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἐπήγασας τῷ πλήθει τῶν πιστῶν, Ἰωάννη ἔνδοξε, θεῖα διδάγματα, τὸν ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ καταγγείλας ἡμῖν.

Σεμνότητος καὶ βίου ἀκριβοῦς, ἀψευδὲς ὑπόδειγμα, μέμνησο Πρόδρομε, τῶν ὑμνούντων σε Χριστῷ παριστάμενος.

Πρεσβείαις σου Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, κόσμον εἰρήνευσον, διασώζων ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν γαςρὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομὴ, οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκὴ, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ τοῦ σωτῆρος κηρύξῃ τὴν ἔλευσιν. Θρηνείτω οὖν Ἡρωδιὰς ἄνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον. Ὁ Οἶκος.

Τὰ γενέσια τοῦ Ἡρώδου πᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσια· ὅτι ἐν μέσῳ τῶν τρυφώντων, ἡ Κεφαλὴ τȣ νηστεύοντος παρετέθη ὥσπερ ἔδεσμα. Τῇ χαρᾷ συνήφθη λύπη, καὶ τῷ γέλωτι ἐκράθη πικρὸς ὀδυρμός· ὅτι τὴν κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ πίνακι φέρουσα, ἐπὶ πάντων εἰσῆλθεν, ὡς εἶπεν, ἡ παῖς· καὶ διὰ οἶστρον, θρῆνος ἐπέπεσε πᾶσι τοῖς ἀριστήσασι τότε σὺν τῷ βασιλεῖ· οὐ γὰρ ἔτερψεν ἐκείνους, οὔτε Ἡρώδην αὐτὸν, φησὶ, καὶ ἐλυπήθησαν λύπην οὐκ ἀληθινὴν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τȣ Ἁγίȣ ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Τέμνει κεφαλὴ χεὶρ μιαιφόνος ξίφει
Τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου.

Digitized by Google

Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτῃ Προδρόμου τάμεν αὐχένα χαλκός.

Ὃς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαρτυρεῖται ὑπὲρ ἅπαντας εἶναι ὑπὸ Χριστοῦ, καὶ Προφήτου περισσότερος· ὁ προσκιρτήσας ἀπὸ γαστρὸς, καὶ τοῖς ἐν γῇ, καὶ ἐν τῷ Ἅδῃ τὸν Χριστὸν κηρύξας. Οὗτος ἦν υἱὸς Ζαχαρίου τοῦ Ἀρχιερέως καὶ Ἐλισάβετ, ἐξ ἐπαγγελίας Γαβριὴλ τεχθείς· ἐτμήθη δὲ τὴν τιμίαν κεφαλὴν ὑπὸ Ἡρώδου, διὰ τὴν παράνομον μίξιν τῆς Ἡρωδιάδος. Οὗτος, ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς νηδύος ἁγιωσύνην περικείμενος, ἁγνείαν εἰσοικισάμενος σωφροσύνην ἀσπασάμενος, ἀτροφίαν ἀσκήσας, καὶ πάσης ἀνθρώπων ἐπιμιξίας ἀπεῤῥωγὼς, καὶ τὴν ἔρημον ὡς πόλιν οἰκήσας, θηρίοις συνδιαιτώμενος, καμήλου θριξὶ σκεπόμενος, δερματίνῃ ζώνῃ περισφιγγόμενος, καὶ ἴσα πτηνοῖς τὸν τῆς τροφῆς κεκτημένος αὐτόματον, μελέτην δὲ διηνεκῆ τὸ τοῦ Θεοῦ νόμον ποιούμενος, ἡγεῖτο τῆς αὐτοῦ φυλακῆς καὶ τηρήσεως πάντα δεύτερα καὶ ὑποδεῆ· ὁ τοὺς ὅρους ὑπερβὰς τῆς φύσεως, καὶ τὸν καθαρὸν καὶ ἀμόλυντον καὶ πάσης ἐπέκεινα φύσεως βαπτίσας Χριστόν.

Τοίνυν ὁ πολὺς ἐν ἀκολασίᾳ Ἡρώδης, τοῦ Ἰουδαϊκοῦ τετραρχῶν ἐδάφους, τὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Φιλίππου γυναῖκα πρὸς γάμον ἠγάγετο. Θείῳ οὖν κινηθεὶς ζήλῳ ὁ Προφήτης, καὶ ἀληθείας ὅπλοις φραξάμενος, ἔλεγε πρὸς τὸν τύραννον· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἐντεῦθεν φυλακὴ καὶ δεσμὰ περὶ τὸν Ἅγιον, τοῦ μανικοῦ γυναίου πρὸς τοῦτο τὸν ἐραστὴν συνελάσαντος. Ὅθεν Γενεθλίων τελουμένων, καὶ πότου δαψιλοῦς καὶ φιληδόνου πρὸς παραφροσύνην ἐκκυλίσαντος τὸν ἑστιάτορα, ὄρχησις γίνεται ἑταιρικοῦ θυγατρίου, καὶ μισθὸς, Προφήτου ἀναίρεσις. Αὐτίκα οὖν ἤχθη ἐπὶ πίνακος ἡ τοῦ Δικαίου κεφαλὴ, καὶ ἐπεδόθη μαχλώσῃ καὶ μοιχαλίδι γυναικὶ ἔτι τὸ αἷμα στάζουσα, καὶ τὰ αὐτὰ φθεγγομένη. Ἐτελεῖτο δὲ ταῦτα ἐν τῇ Σεβαστῇ πόλει, ἀπεχούσῃ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἡμέρας ὁδόν. Ἔνθα καὶ ὁ μετ' ἐκεῖνον ἄρξας Τετράρχης τοὺς ἀνακτορικοὺς ἐπήξατο δόμους, καὶ ὁ προφητοκτόνος ἐτελέσθη πότος. Ἐκεῖ καὶ τὸ προφητικὸν ἐκεῖνο καὶ ἅγιον, περισταλὲν παρὰ τῶν ἰδίων μαθητῶν, ἀπεκρύπτετο σῶμα.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου Χριστὲ πρεσβείαις, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἀκόλαστον ὄρεξιν, δεινήν τε μέθην καθοπλισάμενος, προσβαλὼν κατεῤῥάγης, πρὸς ἐγκρατείας πύργον ἀκλόνητον, καὶ σωφροσύνης πρὸς πόλιν ἀπόρθητον, τὸν τοῦ Χριστοῦ Βαπτιστὴν, Ἡρώδη ἄνομε.

Οὐκ ἔφριξε Πρόδρομε, οὐ συνεστάλη, οὐ κατενάρκησεν, ἡ μεμαθητευμένη, τῷ διαβόλῳ τὴν σὴν προσφέρουσα, τιμίαν Κάραν, ἀναιδῶς ἐν πίνακι, προβιβασμοῖς μητρικοῖς, ἐκμεγλευθεῖσα τὸν νοῦν.

Ὡς λύχνος προέλαμψας· προαπεστάλης δὲ ὥσπερ Ἄγγελος· ὡς Προφήτης κηρύττεις, ἀμνὸν Θεοῦ τὸν φανέντα Χριστόν· ὡς Μάρτυς ξίφει κεφαλὴν ἐκτέτμησαι, προκαταγγέλλων αὐτὸν καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ νεκροῖς. Θεοτοκίον.

Ῥυσθέντες τῷ τόκῳ σου, τῆς καταδίκης τοῦ πάλαι πτώματος, τὴν φανεῖσαν αἰτίαν, ἐλευθερίας σὲ Μητροπάρθενε, σὺν τῷ Υἱῷ σου τῷ δόντι ἀντίλυτρον, ὑπὲρ ἡμῶν ἑαυτὸν ἀεὶ δοξάζομεν.

Ἕτερος. Παῖδες Ἑβραίων.

Δοῦλος Δεσπότου παρουσίαν, ἑωσφόρος τε ἥλιον προμηνύων, Ἰωάννης εἰς Ἅδου, ἀνέδραμε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὢ τῆς Ἡρώδου ἀφροσύνης! τὸν ἰσάγγελον ἐν σώματι ἀΰλῳ, τῷ ἀσέμνῳ γυναίῳ, ὡς παίγνιον δωρεῖται· Εὐλογητὸς εἶ κράζοντα ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέξαι με Ἅγιε Ἁγίων, λιτανεύοντα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τῷ Δεσπότῃ βοᾷ, ὁ Πρόδρομος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἔστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα Ἁγνὴ, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ προδραμὼν τοῦ τόκου σου, καὶ τοῦ θείου παθήματος, ἐν τοῖς κατωτάτοις, διὰ ξίφους γίνεται, Προφήτης, καὶ Ἄγγελος, καὶ τῆς ἐκεῖ εἰσόδου σου, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, Ἰωάννης κραυγάζων· Νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν φωτοδότην, αἰχμάλωτοι τὸν ῥύστην, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Παρθενικῆς γεννήσεως, προδραμὼν ἐκ στειρώσεως, νῦν τῆς ἑκουσίου, τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος, ὑπῆρξας σταυρώσεως, προοδευτὴς ἐκτμήσεως, τῆς κεφαλικῆς, τοῖς ἐν τῷ Ἅδῃ κραυγάζων· Νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν φωτοδότην, αἰχμάλωτοι τὸν ῥύστην, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Τῆς κεφαλῆς τοῦ σώματος, ἐκτμηθείσης σου Πρόδρομε, ἡ τῆς σῆς σαρκὸς, ψυχὴ ἡγεμονεύουσα, ἐκ ταύτης διῄρητο· ἀλλ' ἡ Θεότης ἐκ τῆς σαρκὸς, τοῦ Ἐμμανουὴλ οὐ διῃρέθη ἐντεῦθεν, ὀστοῦν οὐ συνετρίβη, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου· διὸ ὑπερυψοῦμεν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τὰς ὠτειλὰς, τῇ συμπαθεῖ πρεσβείᾳ σου, Παρθένε, ἐξάλειψον, καὶ πεπτωκότα ἔγειρον· σῶσόν με παναμώμε, τὸν ἄσωτον σῶσον· σὺ γάρ μου εἶ προστάτις, καὶ ἀντίληψις μόνη, ἁγνὴ εὐλογημένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Ἕτερος. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Παρανομῶν ὁ τύραννος, Ἡρώδης ὁ ἀλάστωρ ποτὲ, καὶ εἰς εὐωχίαν, γενεσίων παρατραπεὶς, τὴν παῖδα ὀρχήσασθαι, παρασκευάζει ὅρκοις αὐτὴν, πείσας πᾶσαν αἴτησιν, αὐτῆς ἐκπληρῶσαι· ἡ δὲ ἐκβιβασθεῖσα, διδαχαῖς ταῖς μητρῴαις, ἐν πίνακι αἰτεῖται, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Μιαιφονίας ἔγκλημα, ἑαυτῷ κληρωσάμενος, κόλασιν ἀπέραντον, Ἡρώδης ὁ ἄθλιος, ὁ ἄναξ εἰσπράττεται, παρανομήσας ἄθεσμα· ἔδεσμα γὰρ ὥσπερ, τῇ τραπέζῃ προσάγει τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου, ἀπελέγχουσαν τοῦτον, σὺν τῇ Ἡρωδιάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ φαεινὸς Ἀπόστολος, τοῦ Κυρίου καὶ Πρόδρομος, μάκαρ Ἰωάννη, Προφητῶν ὁ πρόκριτος, λιταῖς σου περίσωζε, τοὺς ἐκτελοῦντας πόθῳ σου, μνήμην τὴν φαιδρὰν, καὶ φωτοφόρον βοῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἁγιωτέρα πέφυκας, τῶν Ἀγγέλων κυήσασα, Κόρη Παναγία τὸν Ἁγίοις Ἅγιον, δι' οἶκτον γενόμενον, ὅπερ ἐσμὲν ἀφύρτως βροτοὶ, σῶσαι τοὺς αὐτῷ, ἀνακοῶντας ἀπαύστως· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἔφριξε φάλαγξ πονηρὰ, καὶ ὁ ταύτης πρωτοστάτης διάβολος, τὴν θεολόγον σου, Προφῆτα γλῶσσαν Χριστὸν κηρύττουσαν, καὶ διὰ κόρης ἀσελγοῦς, Ἡρώδην ἀνέπεισε, καρατομῆσαί σε· ἀλλ' ἡμεῖς σε οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Φάραγξ μὲν φύσις ταπεινὴ, ἀνυψώθη καὶ βουνὸς τεταπείνωται, ἡ τοῦ θανάτου ὀφρύς· φωνὴ βοῶντος γὰρ ἀνακέκραγεν, ἐν τοῖς ἐρήμοις τοῦ φωτὸς, τοῦ Ἅδου σκηνώμασι· Τὰς πύλας ἄρατε· Βασιλεὺς γὰρ δυνατὸς εἰσελεύσεται.

Φρίττουσι πάθη τῶν βροτῶν, καὶ τῷ φόβῳ δραπετεύουσι δαίμονες, τὴν ἐπισκίασιν, τῆς ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσης χάριτος· ἀλλ' ἀμφοτέρων πειρασμῶν, τὴν ποίμνην σου φύλαττε, Κυρίου Πρόδρομε, τὴν ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνουσαν.

Θεοτοκίον.

Ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσμαηλίτην λαὸν, καθυποτάσσων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, τῷ ὀρθοδόξῳ βασιλεῖ, νίκας χαριζόμενος, κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Λόγε Θεοῦ.

Ἕτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Φωνὴ βοῶντος ἔφυς ὦ Βαπτιστά· ἐκ Προφήτου Προφήτης γὰρ ἔλαμψας, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε πᾶσι βοῶν· καὶ τὸν Ἡρώδην ἤλεγξας, πράττοντα ἀσέμνως τὰ ἀσελγῆ· διὸ καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ, προέδραμες κηρύττων, τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μητρὸς Ἡρωδιάδος ἐκβιασθὲν, ἀναιδέστατον κόριον ᾔτησε, τοῦ Βαπτιστοῦ, κάραν ἐκτμηθῆναι τὴν ἱεράν· τότε Ἡρώδης τάχιστα, ἔδεσμα καθάπερ παρατεθὲν, προςάττει ἐν τρυβλίῳ, δοθῆναι ὥσπερ δῶρον, τούτου ἐλέγχουσαν τὴν ἄνοιαν.

Ὡς Μάρτυς καὶ Προφήτης καὶ Βαπτιστὴς, ὡς φωνή τε καὶ λύχνος καὶ Ἄγγελος, ὑπὸ Θεοῦ, μείζων Προφητῶν τε μαρτυρηθεὶς, δυσώπησον τὸν Κύριον, ῥύσασθαι παντοίων ἐκ πειρασμῶν, καὶ βλάβης ἐναντίας, τοὺς πόθῳ ἐκτελοῦντας, σοῦ τὴν φωσφόρον μνήμην Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν.

Τὸν ἐν Προφήταις μείζονα γνωρισθέντα, καὶ Ἀποστόλων πρόκριτον γεγονότα, ὕμνοις ἐγκωμίων στεφανώσωμεν, τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος· τὴν κεφαλὴν γὰρ ἐτμήθη, διὰ τὸν νόμον Κυρίου.

Ἕτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ ἀσελγὴς Ἡρώδης, τὸν τῆς ἁγνείας φυτουργὸν σὲ Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος, καρατομήσας δολερῶς, σοῦ τοὺς ἐλέγχους τῆς γλώττης, τεμεῖν οὐκ ἴσχυσεν ὅλως. Θεοτοκίον.

Ἡ τὴν ἀρὰν τοῦ κόσμου, τῷ θείῳ τόκῳ σου σεμνὴ, ἐξαφανίσασα ποίμνην, σὲ λιτανεύουσαν πιστῶς, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ῥῦσαι πρεσβείαις σου Κόρη.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἱερὰν Κεφαλὴν, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμον, ἀσελγὲς ἀκόλαστον, περιέφερε κόριον· τὴν ἐλέγξασαν, γλῶσσαν παράνομον, τῇ μοιχαλίδι μητρὶ προσέφερεν· Ὢ τῆς ἀφάτου σου, ἀνοχῆς φιλάν-

Digitized by Google

θρωπε! δἰ ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὢ τῆς Ἡρώδου πωρώσεως! ὁ ἀτιμάσας Θεὸν, ταῖς τοῦ νόμου ἐκλύσεσι, τὴν τῶν ὅρκων τήρησιν, δολερῶς ὑποκρίνεται· καὶ τῇ μοιχείᾳ φόνον προστίθησιν, ὁ σκυθρωπάζειν σχηματιζόμενος. Ὢ τῆς ἀφάτου σου, συμπαθείας Δέσποτα! δἰ ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὢ τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐκπλήξεως! τῶν Προφητῶν ἡ σφραγὶς, ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, πορνικῆς ὀρχήσεως, ἀναδείκνυται ἔπαθλον· ἡ Θεολόγος, γλῶσσα προπέμπεται, καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ, Χριστοῦ προάγγελος. Ὢ τῆς ἀῤῥήτου σου, προμηθείας Δέσποτα! δἰ ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται, πάλιν ταράττεται. Ὢ ὄρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε, τοῦ σοῦ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Δοξολογία μεγάλη.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς, ἐν ᾧ καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα·

Ἦχος δ'.

Γενέσιον ἀθέμιτον, καὶ συμπόσιον ἀναιδέστατον, Ἡρώδης ἀπετέλεσεν· ἀκολασίᾳ γὰρ γυναικείᾳ θελγόμενος, καὶ ἀσεβεῖς θηλυμανίᾳ κεντούμενος, ἀπέτεμε κεφαλὴν Προδρομικὴν, ἀλλ' οὐκ ἐξέτεμε γλῶσσαν Προφητικὴν, ἐλέγχουσαν αὐτοῦ τὴν παράνοιαν. Ἐξέχεεν αἷμα ἀθῶον, καλύψαι θέλων ἁμαρτίαν ἄθεσμον· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ ἀπέκρυψε φωνὴν, βοῶντος πᾶσι μετάνοιαν· Ἐκεῖνος μὲν συνευφραίνετο φόνῳ, ἡμεῖς δὲ συνεορτάσωμεν πόθῳ, τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τὴν μακαρίαν σφαγήν· προέλαβε γὰρ ἐν Ἅδου τὴν ζωὴν κηρύξαι, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τὴν ἐξ ὕψους ἀνατολὴν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην καὶ Μάρτυρα, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε λαοὶ εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἐν σαρκὶ Ἄγγελος ὑπάρχων, τὸν Ἡρώδην διήλεγξε, τῆς παρανόμου μοιχείας τὴν πρᾶξιν κατακρίνας αὐτοῦ· καὶ δἰ ἀνέμου ὀρχήσεως, τὴν τιμίαν κεφαλὴν ἀποτέμνηται, ὁ τοῖς ἐν Ἅδῃ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε πιστοὶ εὐφημήσωμεν· ὅτι φυγαδεύων, ἐν τῇ ἐρήμῳ ηὐλίζετο, μέλι ἄγριον καὶ ἀκρίδας ἐσθίων· καὶ βασιλέα παρανομοῦντα ἤλεγξε· ἡμῶν δὲ τὴν ὀλιγοψυχίαν παρεκάλει, λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῆς γ'. καὶ ς'. Ὠδῆς τῶν Κανόνων.

Ἀπόστολος. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεύς.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ͂Ι Λ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν, Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ παλαιᾶς καὶ καινῆς θεῖος μεσίτης, Προφήτης καὶ Πρόδρομος, Ἄγγελος ἔνσαρκος, παρανομίας ὁ ἔλεγχος, τῆς στειρευούσης, βλαστὸς νηδύος, στόμα πυρίπνοον, Ἡρώδην διήλεγξας ἄθεσμα πράττοντα· ὁ δὲ, μὴ φέρων τὸν ἔλεγχον, ἀποτμηθῆναι, τὴν κεφαλήν σου διακελεύεται· καὶ προσηνέχθης ὥσπερ ἔδεσμα, ἐγκρατείας τὸ θεῖον ἐντρύφημα, ἐπὶ πίνακι πλέον, στηλιτεύων τὸν ἀκόλαστον.

Ἐκ παρανόμου μητρὸς συνωθουμένη, θυγάτηρ παράνομος, σοῦ τὴν ἀοίδιμον, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις αἰδέσιμον, αἰτεῖται Κάραν· τοὺς γὰρ ἐλέγχους ταύτης οὐκ ἔφερεν· ὅθεν ἐπὶ πίνακι, ταύτην προσφέρουσα, καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παίζουσα, τῶν δαιτυμόνων, τὴν εὐφροσύνην εἰς πένθος ἔτρεψεν· ἀλλ' ἐπὶ πλέον διελέγχεις, ἀ-

Digitized by Google

κολασίας τὸ μῦσος Μακάριε, τὸν Χριστὸν ἱκετεύων τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Βεβακχευμένος τῇ μέθῃ ὁ Ἡρώδης, νόθοις ἐπικλέπτεται, κατορχυμένης φωναῖς· καὶ πρὸς τῷ ὅρκῳ τὸν ἄδικον, τεκταίνει φόνον, σοῦ τοῦ Δικαίου Προφῆτα ἔνδοξε· ἀλλά σου ὁ θάνατος, τοῖς προθανοῦσι σαφῶς, ἀθανασίαν ἐμήνυσε· καὶ γὰρ ἐγένου, καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ κήρυξ πρωτάγγελος, τὴν παρουσίαν τὴν σωτήριον, προμηνύων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παμμάκαρ Ἀλέξανδρε ποιμήν, Ἐκκλησίας γέγονας, ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχος (*), Ἀρείου καθελὼν, τὴν ἀλαζονείαν, προσευχαῖς συντόνοις σου, τὸν πάντων Λυτρωτὴν ἐξαιτούμενος. Καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰωάννη τίμιε σαρκὸς, τὴν φθορὰν ἐμίσησας· δι' ἐγκρατείας καὶ πίστεως, δι' ἀγρυπνίας τε, καὶ ὁμολογίας, Ἄγγελος ἐπίγειος, εὑρέθης καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος. Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παῦλου θείοις δόγμασι σαφῶς, ὄντως ἐπειθάρχησας, μεθ' οὗ εἰς τρίτον ἀνέδραμες, οὐρανὸν Ὅσιε, ἀρετῶν τῷ ὕψει, καὶ ἤκουσας ῥήματα τὰ ἄῤῥητα καὶ θεῖα τοῦ Πνεύματος. Παῦλε μακάριε, ὀρθοδόξων βάσις ἄσειστε, τὸν Σωτῆρα ἀπαύστως ἱκέτευε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Γενεθλίων τελουμένων, τοῦ ἀναιδεστάτου Ἡρώδου, τῆς ἀσελγοῦς ὀρχηστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὅρκου· τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. Ὢ συμποσίου μισητοῦ, ἀνοσιουργήματος καὶ μιαιφονίας πλήρους! Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν, Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Γενέσιον ἀθέμιτον.

Βλέπε τοῦτο ὄπισθεν μετὰ τοὺς Αἴνους.

(*) Τὰ ἑξῆς τοῦ Τροπαρίου τούτου οὕτως ἔχει τὸ χειρόγραφον, « Ἀρείου αἵρεσιν, καθελὼν ἐμφρόνως, προσευχαῖς σου πάν- » σοφε· καὶ τοῦτον τὴν ψυχὴν ἀποῤῥήξασθαι, κακῶς, ἐπρέσ- » βευσας, ἐν βεβήλοις τόποις ἔνδοξε· διὰ τοῦτο, συμφώνως » τιμῶμέν σε ».

Καὶ νῦν, Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου. Μνήμη Δικαίου

Δόξα, Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης, Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες εἷς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες, τοῦ Προδρόμου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὸν θεομαρτύρητον Πρόδρομον μέλπω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, τῆς οἰκουμένης τὸν κήρυκα, τὸν θεῖον Ἀπόστολον, καὶ ὑπηρέτην Χριστοῦ, τίς ἰσχύσειεν, ἀξίως εὐφημῆσαι, τὸν θεομαρτύρητον, Κυρίου Πρόδρομον;

Ὁ θεῖος ταξίαρχος, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, πρὸς θεῖον ἀφίκετο, ναὸν Θεοῦ ἱερὸν, εὐαγγέλια, κομίζων τῷ πρεσβύτῃ· Κυρίου τὸν Πρόδρομον, τέξῃ πρεσβῦτατε.

Νηδὺς ἔνδον ἔχουσα, στεῖρα καὶ γραῦς τὸν πανάριστον, Προφήτην καὶ Πρόδρομον, ἀπὸ κοιλίας μητρὸς, προσεκύνησε, Χριστὸν, ὢ ξένον θαῦμα! γαστρὶ ἐμφερόμενον, τῆς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ Ἀρχιστράτηγος· Παρθένε, ἔφη, θεόνυμφε, πρὸς δόμους πορεύθητι, τῆς Ἐλισάβετ σπουδῇ· καὶ γὰρ ἔγκυον, ταύτην εὑροῦσα γνώμῃ, ὅν περ καταγγέλλω σοι, τὸν ἄῤῥητον.

Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τρίφωτος τῶν Πατέρων, σήμερον ἀνέτειλε διαυγεία, ἡ πανένδοξος μνήμη· ἣ πιστῶς ἐντρυφῶντες χορεύσωμεν.

Ἔλυσας Ἱεράρχα, τῶν Αἱρετικῶν τὰ ὀχυρώματα, εὐσεβεῖ παῤῥησίᾳ, καταγγείλας Τριάδα Ἀλέξανδρε.

Παύλῳ τῷ θεσπεσίῳ, κοινωνήσας κλήσεως ἀοίδιμε, τῶν ἐκείνου ἐδείχθης, ἀρετῶν ἀπεικόνισμα ἔνθεον.

Κάλαμός σου ἡ γλῶσσα, θεογραφικῶς προαναδέδεικται, Πνεύματος Πάτερ θείου, Ἰωάννη τὴν πίστιν τρανώσασα.

Θεοτοκίον.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπόρως, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

Digitized by Google

Τοῦ Προδρόμου. Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἐκ στείρας τεχθεὶς ὁ Ἰωάννης, τὴν γλῶτταν διέλυσε πατρός· εἰκότως καὶ γὰρ πέφυκε, φωνὴ τοῦ Λόγου εὔηχος· καὶ εὐλογῶν ἐφθέγγετο· Σὺ μόνος Ἅγιος Κύριος.

Οὐδὲν τῶν παρόντων ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον τρέχων παροικεῖς, ὡς πόλιν θείῳ Πνεύματι, δυναμωθεὶς Πανένδοξε· ἀΰλως δὲ ἐβίωσας, ὡς Ἠλιοὺ ὁ θεσπέσιος.

Μὴ φέρων τοῦ βίου τοὺς θορύβους, ὡς ὄρνις ἐμάκρυνας Σοφὲ, ἐρήμοις αὐλιζόμενος· εὗρές τε ἀναψύχοντα, τὸν σώζοντά σε Κύριον, ἐκ καταιγίδος καὶ θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Ἀπῆλθες πρὸς οἶκον Ἐλισάβετ, Παρθένος βαστάζουσα γαστρὶ, Θεὸν Λόγον τὸν ἄναρχον· ἀμφοῖν ἀσπασαμένων δὲ, γνοὺς παρευθὺς ὁ Πρόδρομος, ἐκ τῆς γαστρὸς προσεκύνησεν.

Τῶν Ἁγίων. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἄριστα ἐποίμανας, τὸ τοῦ Δεσπότου σου ποίμνιον, Ἀρχιερεῦ· ὅθεν αἰωνίως, σὲ δοξάζει Ἀλέξανδρε.

Ὕδατα σωτήρια διὰ τῆς γλώττης σου ἔβλυσας, τὰ εὐσεβῆ, δόγματα σῇ ποίμνῃ, Ἰωάννη μακάριε.

Παῦλε παμμακάριστε, τῆς ἐκλογῆς τῆς τοῦ σκεύους σε, ὡς φανέντα, κλήσει τε καὶ βίῳ, νῦν τιμῶμεν ὁμοίωμα.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέπην ἡμῶν, Χριστιανοὶ, σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Θεόνυμφε. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοὶ, καθαρῷ συνειδότι, ὡς ἔνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος· τὴν γὰρ ἄνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα, Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρων ἡ τρίφωτος, λαμπὰς ἀνέλαμψε, πιστῶν τὰ συστήματα καταφαιδρύνουσα, πρὸς θείαν ἐπίγνωσιν, λύοντες τῶν ἀθέων, τὴν ἀσέβειαν πᾶσαν, δόγμασι καὶ σοφίᾳ, καὶ πολλῇ παῤῥησίᾳ, Ἀλέξανδρος καὶ Ἰωάννης ὁμοῦ, καὶ Παῦλος ὁ ἔνδοξος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων εἰς σὲ, ἡ μόνη κυήσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκὶ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦτον σὺν Ἰωάννῃ, τῷ Προδρόμῳ δυσώπει, δοῦναι τῇ οἰκουμένῃ, ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους βίου διόρθωσιν.

Τοῦ Προδρόμου. Ὠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ῥίζας καὶ μελάγριον, ὄψον τερπνὸν, ἤσθιες μακάριε Πρόδρομε, καὶ τὰς ἀκρίδας· ἐκ καμήλου δὲ τριχῶν, στολὴν ἐπημφιέννυσο, ὑπὲρ ἀλουργίδα βασίλειον.

Τὸν δημιουργήσαντα λόγῳ τὸ πᾶν, πᾶσι γεωργὸν Μάκαρ ἤγγειλας· οὗτος γάρ ἐστιν, ὁ τὸ πτύον ἐν χειρὶ, κατέχων, καὶ τὴν ἅλωνα, μάλα διακρίνων ὡς δίκαιος.

Ὕπνον σοῖς οὐκ ἔδωκας μάκαρ Σοφὲ, ὄμμασιν ὡς ἄσαρκος ἔνδοξε, οὔτε, κροτάφοις, εἰς ἀνάπαυσιν σαρκὸς, ἕως οὗ ᾠκοδόμησας, οἶκον σεαυτὸν θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ῥῆσις πέρας ἔλαβε τοῦ Ἀββακοὺμ, ἐπὶ σοὶ Παρθένε πανύμνητε· καὶ γὰρ ἐξ ὄρους, καμήλου ὁ Θεὸς, ἐκ σοῦ ἦλθε σαρκούμενος, πλάνης τοὺς βροτοὺς ἐκλυτρούμενος.

Τῶν Ἁγίων. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐν δυσώδει διέῤῥιψας, τὸν κατὰ Ἰούδαν τόπῳ προδότην Χριστοῦ· τὴν ἐκείνου γὰρ Ἀλέξανδρε, ἀρὰν ἐπαξίως ἐκληρώσατο.

Ὡς ἐλαία κατάκαρπος, ἐν τῷ τοῦ Θεοῦ τεμένει ἱστάμενος, τοὺς πιστεύοντας προσήγαγες, αὐτῷ Ἰωάννη καρπὸν ὥριμον.

Ταπεινώσεως πτέρυξι, τὰς τοὺς δυσμενοῦς παγίδας ἐξέφυγες· ὅθεν Ὅσιε ὑψούμενος, οὐρανοπολίτης Παῦλε γέγονας. Θεοτοκίον.

Τὴν Παρθένον ὑμνήσωμεν, τὴν μετὰ τὸν τόκον πάλιν Παρθένον ἁγνὴν, ὡς κυήσασαν Χριστὸν τὸν Θεὸν, τὸν ἐκ πλάνης κόσμον λυτρωσάμενον.

Τοῦ Προδρόμου. Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἰσχὺν θείου Πνεύματος, ἐνδεδυμένος Ἔνδοξε, πᾶσιν ἀνεβόας τοῖς παροῦσι· Μετανοεῖτε, ἰδοὺ ἀξίνη σαφῶς, τῶν δένδρων πρὸς ῥίζαν κεῖται νῦν, τέμνουσα τὰ ἄκαρπα, τὰ δ' ἐσθλὰ ἐκκαθαίρουσα.

Τὴν γλῶτταν ὡς σάλπιγγα, ἔχων Κυρίου Πρόδρομε, εὐήχως ἐφώνεις τοῖς παροῦσιν· Ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς, ὀπίσω μου δ' ἄλλος ἰσχυρὸς, βαπτίζων ἐλεύσεται, ἐν πυρὶ καὶ πνεύματι.

Digitized by Google

Ο θεῖος προέφησε, Προφήτης· Ἥξει Κύριος, Ἄγγελος αὐτοῦ δὲ πρὸ προσώπου, στέλλεται τρίβους προετοιμάζων αὐτοῦ, ὃς σώσει λαὸν τὸν ἀπειθῆ, καὶ κατασκευάσειεν, εἰς Θεοῦ κλῆρον ἅγιον. Θεοτοκίον.

Νηδύϊ φερόμενος, τῇ μητρικῇ ὁ Πρόδρομος, τῇ παρθενικῇ ὡς ἔγνω ἔνδον, τὸν τούτου Κτίστην φρικτῶς φερόμενον, Πνεύματι Ἁγίῳ φωτισθεὶς, ἔνδοθεν ἐσκίρτησε, καὶ πεσὼν προσεκύνησε.

Τῶν Ἁγίων. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸν Μητροφάνους θρόνον Ἀλέξανδρε, κατακοσμῶν, καὶ πρὸ θρόνου ἔλαμψας, ἐν Ἱεράρχαις τοῖς δόγμασι.

Σὺ ἐν ποιμέσι Μάκαρ διέπρεψας, θαυμασίως· ὤφθης ἐν Νικαίᾳ γὰρ, μέσον Πατέρων ἀγλαΐσμα.

Τῶν λόγων σου ἡ χάρις ἐστήριξεν, Ἐκκλησίαν, Ἰωάννη· στύλον γὰρ ὀρθοδοξίας σε ἔχομεν. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Τοῦ Προδρόμου. Ὠδὴ ϛʹ. Τὴν θείαν ταύτην.

Πρὸς σὲ λαὸς πονηρότατος, ἀφίκετο πειράζων καὶ φάσκων σοι· Σὺ εἶ ὁ Κύριος· αὐτὸς δὲ ἔφης· Οὐκ ἔγωγε, ἄλλος δ᾽ ἐστὶν ὃς ἥξει, ὀπίσω πρῶτός μου.

Ῥευστῆς ἐγὼ πέλω φύσεως· ὃς ἔρχεται, δ᾽ ὀπίσω μου ἄρρευστος, πέλει καὶ ἄχρονος, καὶ Ποιητὴς πάσης κτίσεως· οὗ οὐκ ἰσχύω λῦσαι, οὐδὲ τὰ πέδιλα.

Ὁρῶντες πάντες συνέτρεχον, πόρνοι τε καὶ τελῶναι καὶ ἄσωτοι, καὶ ἐβαπτίζοντο ἐκ σοῦ Προφῆτα πανένδοξε, τὴν πρὸς Χριστὸν πορείαν ἐκδιδασκόμενοι. Θεοτοκίον.

Δεινῶν παντοίων τοὺς δούλους σου, ἐξάρπασον Παρθένε θεόνυμφε, τοὺς προσφυγόντας σου, ὑπὸ τὴν σκέπην τὴν ἄμαχον, καὶ τῆς φρικτῆς μελλούσης ῥῦσαι κολάσεως.

Τῶν Ἁγίων. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἀνδρείως τοῦ Χριστοῦ προπολεμῶν, Ἐκκλησίας ἔκτεινας, εὐχῆς Πάτερ, βέλεσι τὸν ἐπώνυμον μανίας ἱερώτατε.

Ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Ἰωάννη ἔντιμον, πλεῖστον ἐξήνθησας, τῷ Δεσπότῃ σου καρπὸν παμμακάριστε.

Ἡγεῖσθαι παρῃτήσω εὐσεβῶς, Βασιλίδος πόλεως, εἰκόνων προσκύνησιν, ἀθετούσης παρανόμως Παῦλε τίμιε.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομή.

Συναξάριον.

Τῇ Λʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Στίχοι.

Σχοίνους διαδρὰς Ἀλέξανδρε σαρκίου,
Σχοίνισμα κλήρου χρηματίζεις Κυρίου.

Σκυθρωπὰ τὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας,
Στέρησιν οὐ φέροντα τὴν Ἰωάννου.

Δρόμους ὁ Παῦλος ἐκλιπὼν τοὺς τοῦ βίου,
Εὕρηκε παῦλαν τῶν πόνων τῶν τοῦ βίου.

Τριττὺς τῇ Τριάδι τριακοστῇ νῦν παρὰ ἔστη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θαυματουργοῦ Φαντίνου.

Στίχ. Καὶ γῆν ὑπελθὼν θαυματουργὸς Φαντῖνος,
Ἄνωθεν ἡμῖν μάννα θαυμάτων βρύει.

Φαντῖνος βιότου ἀνεχάζετο ἐν τριακοστῇ.

Οὗτος εἷλκε τὸ γένος ἐκ χώρας τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Καλαβρῶν, Γεωργίου καὶ Βρυαίνης υἱός. Ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν σπαργάνων τῷ Θεῷ ἀφιερωθεὶς, Μοναστηρίῳ ἐκδίδοται, καὶ πᾶσαν ἀρετὴν μετέρχεται· καὶ γενόμενος ἐργάτης δόκιμος τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, θείων ἀποκαλύψεων καταξιοῦται, καὶ ἐπὶ ἡμέρας εἴκοσι διετέλεσε νῆστις. Ἀλλὰ καὶ γυμνὸς ἐπὶ τέσσαρσι χρόνοις διεκαρτέρησε, καὶ μυρίαις περιστάσεσιν ἐπάλαισεν ἐν ταῖς τῶν Σαρακηνῶν ἐφόδοις. Ἐν τούτοις ἑξήκοντα χρόνοις διαρκέσας, Βιτάλιον καὶ Νικηφόρον τοὺς αὐτοῦ παραλαβὼν φοιτητὰς, τῇ Πελοποννήσῳ προσεπιβαίνει· καὶ ἐν Κορίνθῳ χρόνον συχνὸν προσδιατρίψας, πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας κατέστη· καὶ τὰς Ἀθήνας καταλαβὼν, καὶ τὸ ἅγιον τέμενος τῆς Θεοτόκου προσκυνήσας, ἐν τῇ Λαρίσσῃ γίνεται. Ἱκανῷ δὲ χρόνῳ τῷ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου προσεδρεύσας τάφῳ, εἰς Θεσσαλονίκην ἔρχεται· καὶ κατατρυφήσας τῶν τοῦ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου θαυμάτων, ἐφ᾽ ὅλοις ὀκτὼ ἔτεσι, τὸν συνήθη κανόνα τῆς ἐγκρατείας μετερχόμενος, ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δεκαὲξ Μαρτύρων τῶν Θηβαίων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προδρόμου. Ὠδὴ ζʹ. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ῥωμαλέως τῷ Ἡρώδῃ ἀντιστάμενος, ἔνδοξε Πρόδρομε, τοῦτον ἐλέγχεις βοῶν· Οὐκ ἔξε-

Digitized by Google

ςιν ἔχειν σε εὐνὴν ὁμαίμονος, ὡς ἀθέμιτον· ὁ δὲ μὴ ἀνασχόμενος, τὴν σὴν κάραν ἀποτέμνει.

Οἷα ἔνδοξος Προφήτης πρὸ γεννήσεως, ἔγνως τὸν Κύριον, καὶ ὡς ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ὑπέδειξας, πρὸς θεοσέβειαν, ἕλκων ἅπαντας, ἀναβοᾷν πρὸς Κύριον· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέλλων τέλος τὸ μακάριον ἐκδέχεσθαι, Πρόδρομε ἔνδοξε, σοὺς μαθητὰς πρὸς Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἀπέστειλε, ἐπερωτῶν αὐτόν· Σὺ εἶ Κύριε, τοῦ σῶσαι ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

Ὁ Χριστὸς τοῖς μαθηταῖς προσαπεφθέγξατο· Ἄπιτε εἴπατε, τῷ Ἰωάννῃ· Ἰδοὺ, νεκροὶ ἐξανίστανται, κωφοὶ ἀκούουσιν, ἐκκαθαίρονται λεπροὶ, καὶ ὥσπερ ἔλαφος, οἱ χωλοὶ περιπατοῦσιν.

Τῶν Ἁγίων. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μυστηπόλος τῆς ἄνω, ὑπερθέου Τριάδος ὤφθης πανένδοξε, ἁγνῶς ταύτην λατρεύων, καὶ μέλπων ἀνενδότως, Ἱεράρχα Ἀλέξανδρε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρόν σε δογμάτων, καὶ πηγὴν τῶν θαυμάτων, Χριστὸς ἀνέδειξε, πηγάζοντα τὸν πλοῦτον, τὸν τῆς θεογνωσίας, Ἰωάννη τοῖς κράζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ἰσάγγελον βίον, κατὰ Παῦλον τὸν θεῖον, ὡς καὶ συνώνυμον, κτησαμένῳ παμμάκαρ, τὸν πλοῦτόν σοι τῶν λόγων, Χριστὸς παρέχει ἄφθορον, Εὐλογητὸς βοῶντι Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Προδρόμου. Ὠδὴ ηʹ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νόμου παλαιᾶς τε καὶ τῆς νέας, Προφήτης καὶ Προφητῶν πάντων ὑπέρτερος, ὑπάρχεις πανεύφημε· οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος, πνεύμασι ῥιπιζόμενος ἀλλ' ἔστης ἄσειστος, Τὸν Κύριον βοῶν εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαινόμενος οἴστρῳ ὁ Ἡρώδης, μαχλώσης Ἡρωδιάδος τὸ θυγάτριον, βλέπων κατορχούμενον, ἔφησεν ὁ ἄθλιος· Ὅ μοι αἰτήσῃς δίδωμι, ἕως ἡμίσεως, τῆς ἐμῆς βασιλείας μεθ' ὅρκου· κἀκεῖνο ἐξαιτεῖται τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Εἶχε μὲν φρουρᾷ τὸν Ἰωάννην, Ἡρώδην δὲ πότος εὐφραινόμενον· τότε ἡ πανάσεμνος, κόρη κατωρχήσατο, ἀρέσασα δὲ εἴληφε, κάραν τὴν πάντιμον, Προδρόμου καὶ ἁγίαν ὡς ταύτην, τῇ μητρὶ προσάξῃ, τιμαλφέστατον δῶρον.

Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι τὴν πόλιν σου Παρθένε, ἐκ πάσης ἀπειλῆς τε καὶ κακώσεως, σεισμοῦ καταπτώσεως, βαρβαρικῆς ἁλώσεως, καὶ φοβερᾶς κολάσεως, τοῦ αἰωνίου πυρός· σὲ γὰρ μετὰ Θεὸν σωτηρίαν, ἅπαντες πλουτοῦμεν, Χριστιανοὶ Παρθένε.

Τῶν Ἁγίων. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Τὸν δυσσεβῆ, προσευχῇ τῇ παναλκεῖ σου, Ἄρειον κτείνας Ἀλέξανδρε θεόφρον, ἐν τοῖς βεβήλοις τόποις, ὑβρίσαντα ἡμύνω, βροχίσας ὡς Ἰούδαν.

Ὁ θεομάχος Χριστοῦ χιτῶνα ῥήξας, ὡς ὁ προδότης πρηνὴς λακήσας μέσον, νῦν θρηνεῖ ἐν Ἅδῃ, ψυχῶν ἀδίκων μόρον, θανάτῳ τῷ δικαίῳ.

Ἐν ἐγκρατείαις, ὡς ἄσαρκος ἐφάνης, ἐν ἀγρυπνίαις, μικροῦ δεῖν καὶ ἀναίμων, καὶ ἐν διδασκαλίαις, πηγὴ τοῦ Παραδείσου, παμμάκαρ Ἰωάννη.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀνερμήνευτον τόκον σου Μαρία, τίς μὴ ὑμνήσει βροτῶν χοροστασία; ὅτι παρθενεύεις πρὸ τόκου, καὶ ἐν τόκῳ ἀεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα,
» καὶ ἐκ Μητρὸς ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθέν-
» τα, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προδρόμου. Ὠδὴ θʹ. Ἅπας γηγενής.

Πότος βδελυρὸς, καὶ δεῖπνος πανάσεμνος, ὄρχησις ἄτερπνος, ἔθελξαν τὸν δείλαιον, μάλα πρὸς οἶστρον ἀκολασίας δεινῆς, καὶ τῆς μαινάδος μίσθωμα, κάραν ἐκδίδωσι, τοῦ Προδρόμου, ἧς οὐδὲ ἀντάξιος, κόσμος ἅπας. Φρικτὸν τὸ μυστήριον.

Ὢ πῶς ὁ δεινὸς, Ἡρώδης οὐκ ἔφριξε, Κριτὴν ἀλάθητον! ἀλλ' ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, ἔνδον δολίως φόνον ἐνέτρεφε, τοῦ Βαπτιστοῦ, μαινόμενος, ὡς ἐλεγχόμενος, καὶ μὴ φέρων, εὐκαιρίαν ἤθελε, καὶ εὑρὼν, ἀποτέμνει τὸν δίκαιον.

Ὄντως, ἀπὸ γῆς, εἰσέδυς εἰς Ἅγια, οἷά περ Ἄγγελος, ὡς ἀγγελικῶς ἐν γῇ, σοφὲ βιώσας Κυρίου Πρόδρομε, τῶν ὑμνητῶν σου μέμνησο, ἄνωθεν ἔνδοξε· καὶ πταισμάτων, αἴτησαι τὴν ἄφεσιν, καὶ εἰρήνην παράσχου καὶ ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ὢ Θεοῦ Υἱὲ, μακρόθυμε Κύριε καὶ πολυέλεε, τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ λιταῖς, καὶ ἱκεσίαις

Digitized by Google

τῆς κυησάσης σε, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου, σῶσον τοὺς δούλους σου· καὶ χορήγει, ἄνωθεν τὰ τρόπαια, βασιλεῦσιν ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Τῶν Ἁγίων. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ἔννομος γενόμενος, ὁ θεῖος ὄντως φοιτητής σου, καὶ σοῖς ζωηφόροις λόγοις, πειθαρχήσας Ἀλέξανδρος, Ἱεράρχης πεφηνὼς, Κύριε ὅσιος πρᾶος σώφρων, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Μύστης ἀκριβέστατος, γέγονας πόθῳ τῶν ἀῤῥήτων, ὦ θεομακάριστε Πατὴρ ἡμῶν, Ἰωάννη πανόλβιε, καὶ μυσταγωγὸς τῶν μυστηρίων, καὶ κήρυξ δογμάτων θείων, καὶ λατρευτὴς Τριάδος ἔνδοξε.

Σὲ τὸν ἀνεξίκακον, Πάτερ καὶ ὅσιον ποιμένα, ἄμεμπτον σεπτὸν ἀμίαντον, κήρυκά τε τῆς πίστεως, τῆς ὀρθοδοξίας τὸν διδάσκαλον, ἅπαντες ἐπαξίως συμφώνως, Παῦλε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε πανάμωμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐωδίας, αἴτησαι Χριστὸν ὃν ἔτεκες, βασιλεῖ μὲν τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ δὲ λαῷ, δοῦναι τὴν ἄφεσιν τῶν πταισμάτων· σὲ γὰρ ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
» Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν,
» διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, τὴν ὑψηλοτέραν
» τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολο-
» γίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἡρώδης ὁ παράνομος, τοῦ Προδρόμου τὴν θείαν, καὶ ἱερὰν ἀπέτεμε, κεφαλὴν τοὺς ἐλέγχους, μὴ φέρων ταύτης ὁ ἄφρων· ὢ φρικτῆς τόλμης ὄντως! Θρηνείτω οὖν ὁ ἄθλιος, ἄνομον φόνον πράξας· ἡμεῖς δὲ νῦν, τὴν τιμίαν κάραν ὕμνοις τιμῶντες, τὸν Βαπτιστὴν γεραίρομεν, τοῦ Χριστοῦ ἐπαξίως.

Θεοτοκίον.

Εἰ καὶ ἡττᾶται Πάναγνε, λογικὴ πᾶσα φύσις, πρὸς ἐγκωμίων ἔπαινον, σοῦ Θεὸν τῆς τεκούσης· καὶ γὰρ σαφῶς ὑπερτέρα, πάσης κτίσεως πέλεις· ἀλλ' οὖν τὸ κατὰ δύναμιν, οὐκ ἀπόβλητον πάντως· ὅθεν κἀμοῦ, δέχου τὸν βραχύτατον ὕμνον, ὥσπερ ὁ σὸς Υἱὸς ἐδέξατο, τὰ λεπτὰ πρὶν τῆς χήρας.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, εἰ καὶ φόνῳ διέλυσεν ὁ Ἡρώδης, σὲ τὸν τῆς ἀληθείας κήρυκα, ἀλλ' ἡ τοῦ στόματός σου φεγγοβόλος λαμπὰς, καὶ τοῖς ἐν Ἅδη τὸ τῆς πίστεως φέγγος καλῶς ἐδαδούχει· ὅθεν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΛΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν καταθεσίων τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἡ σορὸς ἡ κατέχουσα, Θεοτόκε τὴν Ζώνην σου, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἁγιάσματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καθ' ἑκάστην γνωρίζεται· ὅθεν σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλά σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Τὴν ἁγίαν κατάθεσιν, Θεοτόκε τῆς Ζώνης σου, Ἑορτὴν κεκτήμεθα εὐφραινόμενοι· ὅτι τῇ πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἠξίωσας, ἱερὰν περιβολὴν, φυλακτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Ἴδε τόπος περίδοξος, ἴδε οἶκος ἀείφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύρισται τῆς Θεόπαιδος, Ζώνη τιμία ἐν χάριτι· προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἱλασμὸν, προφανῶς ἀπαρύσασθε, καὶ βοήσατε, εὐχαρίστῳ καρδίᾳ· Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σου τὴν ἁγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο· καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει, Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι· Χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης· χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔδωκας τῇ πόλει σου, Ζώνην τὴν σὴν Ὑπερένδοξε, ἀσφαλέστατον σύνδεσμον, ταύτην

περιέπουσαν, ἐκ παντὸς κινδύνου, θείαις ἐνεργείαις, καὶ ἀπροσμάχητον ἐχθροῖς, διατηροῦσαν αὐτὴν κραυγάζουσαν· Ἰσχύς μου καὶ κραταίωμα, καὶ εὐπρεπὲς ἀγαλλίαμα, ὁ Υἱός σου καὶ Κύριος, μόνος ἔστιν ὁ εὔσπλαγχνος.

Στίχ. Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

Τίμιον διάδημα, οἱ εὐσεβῶς βασιλεύοντες, τὴν σὴν Ζώνην Πανάχραντε, φαιδρῶς περικείμενοι, ἐν τοῖς σοῖς καυχῶνται, θείοις μεγαλείοις, καὶ φοβερώτατοι ἐχθροῖς, τοῖς πολεμοῦσιν ἀεὶ γνωρίζονται· καὶ σὲ ὑμνοῦντες κράζουσι, τῷ ὑπὲρ λόγον τεχθέντι ἐκ σοῦ· Ἰησοῦ παντοδύναμε, σῶσον πάντας ὡς εὔσπλαγχνος.

Στίχ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

Περίζωσον δύναμιν, ἡμᾶς Παρθένε τῇ Ζώνῃ σου, κατ᾿ ἐχθρῶν ἐνισχύουσα, πάθη ὑποτάττουσα, κατατυραννοῦντα, καὶ ἐκπολεμοῦντα, καὶ νικητήρια ἡμῖν, δι᾿ ἀπαθείας ἀεὶ παρέχουσα, τοῦ καθαρῶς δοξάζειν σε, καὶ τῷ Υἱῷ σου βοᾶν ἐκτενῶς· Ἰησοῦ παντοδύναμε, σῶσον πάντας ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες Δαυϊτικὴν μελῳδίαν, τῇ νεάνιδι Νύμφῃ τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Ὡς γὰρ παλάτιον τερπνὸν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν, τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν Ζώνην τὴν σεπτὴν, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους, ὑμνοῦμεν οἱ πιστοὶ, Παναγία Παρθένε, ἐξ ἧς ἀρυόμεθα, νοσημάτων τὴν ἴασιν, καὶ κραυγάζομεν· Μῆτερ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ἡ λύτρωσις, τῶν σὲ τιμώντων ὑπάρχεις, Μαρία θεόκλητε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς τιμίας Ζώνης σου τῇ καταθέσει, ἑορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαὸς, καὶ ἐκτενῶς ἀνακράζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν΄. καὶ οἱ παρόντες δύο Κανόνες τῆς Θεοτόκου ἐν οἷς ψάλλομεν καὶ Καταβασίας· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, κτλ.

Κανὼν πρῶτος. Ποίημα τοῦ Κυρίου Γεωργίου (*).

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Λαμπάδα, φωτοφανῆ καὶ ἄδυτον, ὁ τῆς Παρθένου ναὸς, ὡς οὐρανὸς εὐράμενος φαιδρὸς, τὴν ὑπέρλαμπρον Ζώνην αὐτῆς, τὴν οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν θαυμάτων αἰθριάζει αὐγαῖς.

Ἰσχύν τε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχραντε, θείαν ὡς ὄντως Ζώνην νοητῶς, ἐζωσμένη ἡ πόλις σου, τὸ κράτος ἀδιάσπαστον, ἔχει· διὸ καὶ ἐγκαυχᾶται ἐν σοί.

Τῆς πάλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σορὸς κιβωτοῦ, Θεογεννῆτορ ὤφθη ταῖς ἐν γῇ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

Ἀρώματα, μυστικὰ προχέονται, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγνῆς, ἐκ τῆς τιμίας σήμερον σοροῦ, καὶ πληροῦσι τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐωδίας ἅπαντας, τοὺς μετὰ πόθου προσιόντας αὐτῇ.

Κανὼν δεύτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἰσχύν με τὴν σὴν ζῶσον, ἁγνὴ παρθένε. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἰσχύν με θείαν εὐσεβῶς περίζωσον, ὑμνολογοῦντά σου, τὴν ἱερὰν Ζώνην, θεῖον χρηματίζουσαν, τῇ πόλει σου περίζωμα, καὶ κραταίωμα Κόρη, καὶ ἄρραγὲς περιτείχισμα, ἄχραντε Παρθένε τῇ ποίμνῃ σου.

Σὺ τὸν Θεὸν τὸν δυνατὸν ἐκύησας, περιζωννύοντα, τοὺς εὐσεβεῖς πάντας, δύναμιν Πανάμωμε· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν θείαν

(*) Τῷ ὀνόματι τούτου ἐπιγράφεται ἐν μόνοις τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις, ἐν δὲ τοῖς χειρογράφοις κεῖται ἀνεπίγραφος· ἔχει δὲ ἐκεῖ καὶ ἀνὰ τρία μόνα Τροπάρια ἐν ἑκάστῃ Ὠδῇ. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὕφους φαίνεται, ὅτι οὐκ ἔσται ποίημα τοῦ Γεωργίου οὗτος ὁ Κανὼν, ὡς ἔχων παράχορδα τινὰ καὶ βεβιασμένα.

Digitized by Google

σου Ζώνην, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι, χάριν ἀπαντλοῦμεν καὶ ἔλεος.

Χαρμονικῶς τῇ καταθέσει σήμερον, περιχορεύσωμεν, τῆς ἱερᾶς Ζώνης, τῆς ἁγνῆς Θεόπαιδος· ἐξ ἧς ἡμῖν περίζωμα, ἀφθαρσίας ὑφάνθη, καὶ ἀδιάῤῥηκτον ἔνδυμα, καὶ περιβολὴ ἀδιάσπαστος.

Υπὸ τὴν σὴν ὁ σὸς λαὸς Πανάμωμε, προστρέχει δύναμιν· ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, καταφεύγει πάντοτε· πᾶσι γενοῦ βοήθεια· καὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν, τοῖς πᾶσι δίδου αἰτήματα, σώζουσα δεινῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοὶ, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἁγνῆς σήμερον Ζώνην, καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

Αέναοι ὀχετοὶ, ἐκ τῆς ἀχράντου σου σοροῦ ῥέοντες, τῶν χαρισμάτων Ἁγνὴ, πάντας τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσιν.

Ιάματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυΰμνητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου Ἁγνῆς, Ζώνη ἀναβρύει ἐν χάριτι.

Ως δρόσος ἑωθινὴ, ἡ εὐφροσύνη σου Ἁγνὴ ῥέουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων κοιμίζει ἀεί.

Ἕτερος. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Νευργεῖται καρδία, πίστει θερμῇ ψαύουσα, Ζώνη ἱερᾷ τῆς Παρθένου, καὶ περιζώννυται, δύναμιν ἄμαχον, κατὰ παθῶν ἀκαθάρτων, δυσμενῶν ἀσάρκων τε, ἄτρωτος μένουσα.

Μένει ἄφθορος ἔτι, ἡ ἱερὰ Ζώνη σου, ἥτις σου τὸ ἄχραντον σῶμα, Κόρη διέζωσε, καθαγιάζουσα τοὺς εὐσεβῶς προσιόντας, καὶ φθορᾶς ἐξαίρουσα, νόσων καὶ θλίψεων.

Εχρημάτισας οἶκος περικαλλὴς Ἄχραντε, Λόγου τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ ἐν ἁγίῳ σου, οἴκῳ εὐδόκησας, Ζώνην τὴν σὴν ἐντεθῆναι· ἣν κατασπαζόμενοι ἁγιαζόμεθα.

Τὴν τιμίαν σου Ζώνην, τιμητικῶς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας, περιπτυσσόμεθα, τιμὴν ὑπάρχουσαν, πάντων πιστῶν Θεοτόκε, ὡς τῷ ὑπερτίμῳ σου, ψαύσασα σώματι.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, ἡ Ἐκκλησία σου φαιδρῶς ἑορτάζει, καὶ ἐκτενῶς κραυγάζει σοι Παρθένε Ἁγνή· Ἅπαντας περίσωζε, τῆς ἐχθρῶν δυναστείας· θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων βαρβάρων, καὶ τὴν ἡμῶν κυβέρνησον ζωὴν, πράττειν Κυρίου τὰ θεῖα θελήματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδὲμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν ἀεί· Χαῖρε ἡ μόνη, ἐλπὶς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ως ὑπέρτιμον στερέωμα Θεοτόκε, ὁ Ποιητὴς καὶ Κτίσης σε, πηξάμενος ὥσπερ, ἄστροις κατεκόσμησε, ταῖς θείαις ἐλλάμψεσιν, αἷς καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα.

Σὲ κραταίωμα ἡ πόλις σου Θεοτόκε, καὶ ἀσφαλῆ κρηπῖδα, ἔχουσα τῇ θείᾳ Ζώνῃ σου συνέχεται, δεσμὸν ἀδιάσπαστον, ταύτην ἐν πολέμοις προτείνουσα.

Από γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει Θεογεννῆτορ, πρὸς οὐρανὸν ἡ θεία, Ζώνη σου σῷ πόθῳ, ταύτης ἀναφθέντας θερμῶς· διό σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττονος.

Ιδοὺ χάρις ἀνεξάντλητος, δεῦτε πάντες, εἰλικρινεῖ καρδίᾳ, ἀρύσασθε πίστει, νάματα πηγάζοντα, ἀφθόνως φιλέορτοι, τῆς σεπτῆς σοροῦ τῆς πανάγνου Μητρός.

Ἕτερος. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ηρθης πρὸς φῶς, ἄδυτον μεταχωρήσασα· ἔλιπες δὲ, τοῖς σὲ μακαρίζουσιν, ἀντὶ τοῦ σώματός σου Ἁγνὴ, τὴν τιμίαν Ζώνην, πηγὴν θαυμάτων ὑπάρχουσαν, καὶ τόπον σωτηρίας, καὶ χαράκωμα ταύτης, τῆς τιμώσης σε πόλεως ἄχραντε.

Νέον ἡμεῖς, ὡς οὐρανὸν ὑπερχόμεθα, σοῦ τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τεθησαύρισται, καθάπερ ἥλιος φωταυγὴς, σοῦ ἡ θεία Ζώνη, βολὰς θαυμάτων ἐκπέμπουσα, καὶ πάντων τὰς καρδίας, καταυγάζουσα Κόρη, καὶ παθῶν τὴν ὁμίχλην διώκουσα.

Σὺ κιβωτὸς, τοῦ νοητοῦ ἁγιάσματος, χρηματίζεις, Ἄχραντε πανύμνητε· καὶ τὴν τιμίαν ταύτην σορὸν, ἔχουσαν τὴν Ζώνην, ἣν περιοῦσα ἐφόρεσας, παρέχεις τῷ λαῷ σου, καταφύγιον πᾶσι, καὶ πηγὴ ἰαμάτων ἀκένωτον.

Ηκε τῇ σῇ, πόλει πολύολβον δώρημα, ἡ τιμία, Ζώνη σου πανύμνητε, καὶ κατετέθη περιφανῶς ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τούτῳ τῷ θείῳ οἴκῳ σου· καὶ γέγονε μεγίστης, Ἑορτῆς Θεοτόκε, τοῖς θερμῶς σε ποθοῦσιν ὑπόθεσις.

Νόμου σκιαὶ, καὶ Προφητῶν τὰ αἰνίγματα, προεδήλουν, ἔσεσθαί σε Πάναγνε, Θεοῦ,

Digitized by Google

Μητέρα παναληθῆ, δι' ἧς ἡ κατάρα, ἀπεστειρώθη καὶ ἤνθησε, τελεία εὐλογία, καὶ σωτήριος χάρις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ὑμνοῦσί σε.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε τὴν σὴν, Μητέρα ἐμεγάλυνας· σὺ ὕψωσας ὑπὲρ πάσας, νοερὰς ἐξουσίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, νῦν ἀφθόνως παρέχεται, Πανάχραντε Θεοτόκε, ἐκ τιμίας σοροῦ σου, τοῖς πίστει προσκυνοῦσί σε.

Σὲ δύναμιν πιστοὶ, βασιλεῖς περιζώννυνται· σὲ σύνδεσμον Θεοτόκε, ἡ σὴ πόλις αὐχοῦσα, τῇ Ζώνῃ σου σεμνύνεται.

Γνωστή σου ἀληθῶς, ἡ χάρις ἀναδέδεικται, Πανάχραντε παραδόξως, ἐνεργοῦσα δυνάμεις, καὶ τέρατα ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Ἕτερος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ζώνης θείας τεθείσης, σήμερον ἐν οἴκῳ σου Θεοχαρίτωτε, συνεπανετέθη, ἀγαθῶν πᾶσα δόσις τοῖς χρήζουσι· καὶ πληροῦται πᾶς τις, ἁγιασμοῦ ὁ προσπελάζων, τὰς αἰτήσεις πιστῶς κομιζόμενος.

Ὡραιώθης Παρθένε, Λόγον ὡραιότατον ἀποκυήσασα· καὶ τῷ σῷ ὡραίῳ, τούτῳ οἴκῳ τεθῆναι εὐδόκησας, τὴν ὡραίαν Ζώνην, ἥτις τὸ σὸν ὡραῖον σῶμα, Θεοτόκε ὡραίως διέζωσε.

Σοῦ ὁ Ἅγιος οἶκος, ἄλλος ὡς Παράδεισος πᾶσι γνωρίζεται, μέσον κεκτημένος, ὥσπερ εὔοσμον ῥόδον τὴν Ζώνην σου, εὐωδίας θείας, ἀποπληροῦσαν τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς προσιόντων Πανάμωμε.

Ὄμβρου θείου νεφέλη, γέγονας Πανάμωμε ἐναποστάζουσα, σωτηρίας ὕδωρ, καὶ τὴν γῆν χερσωθεῖσαν ἐγκλήμασι, πρὸς καρποφορίαν, μεταγαγοῦσα εὐσεβείας· διὰ τοῦτο πιστῶς σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὅλην σε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος· ὅλην ἀνύψωσε μόνην· ὅλην σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, τὸν ναόν τε σὺν τῇ Ζώνῃ καὶ θείᾳ σορῷ.

Νάουσιν, ἐκ πελάγους τὰ ῥεῖθρα τῆς χάριτος, σοῦ τοῦ σοροῦ τῆς ἀχράντου, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν περικυκλοῦσιν, ἀρδεύοντα, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου.

Ἰσχύν σε, οἱ πιστοὶ κεκτημένοι καὶ καύχημα, περιζωννύονται δόξαν, τὴν σεπτήν σου Ζώνην Θεοκυῆτορ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

Ἕτερος. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Νέον τέτοκας ἡμῖν, ὡς παιδίον τὸν πρὸ πάντων αἰώνων· καὶ καινουργεῖς καρδίας, ἁμαρτίας παλαιώσιν, δεξαμένας καινισμῷ, τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας, Ζώνης σου Κόρη ἀειπάρθενε.

Ἅγιός σου ὁ ναὸς, θαυμαστὸς δικαιοσύνῃ ὑπάρχει· ὅς τις τὴν θαυμαστήν σου, Ζώνην θαύματα βρύουσαν, κεκτημένος τοῖς πιστοῖς, πέλαγος δείκνυται ἰαμάτων, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Γέγηθε πᾶσα ψυχὴ, συνιοῦσα ἐν Ἁγίῳ ναῷ σου, καὶ ἐν αὐτῷ ὁρῶσα, Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σου, ὥσπερ ἥλιον φαιδρὸν, φέγγος ἀστράπτουσαν χαρισμάτων, τοῦ παντουργοῦ καὶ θείου Πνεύματος.

Νεύρωσον ἡμῶν Ἁγνὴ, τὰς καρδίας παρεθείσας παντοίων, ἁμαρτιῶν ἰδέαις, καὶ περίζωσον δύναμιν, τοὺς τὴν Ζώνην σου πιστῶς, ὡς πολυτίμητον κεκτημένους, καὶ ἀναφαίρετον θησαύρισμα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει, τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπος, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Ὁ Οἶκος.

Τίς γηγενῶν τὰ σὰ μεγαλεῖα διηγήσεται λόγος; ποία γλῶσσα βροτῶν; νοῦς γὰρ οὐδὲ οὐράνιος· ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τῆς συμπαθείας τὸ ἀμέτρητον πέλαγος, δέξαι καὶ νῦν ἐξ ἀκάρπων χειλέων τὰ ᾄσματα, καὶ δίδου μοι θείαν χάριν, εὐφημῆσαι τὴν σὴν Ζώνην Δέσποινα, δι' ἧς κόσμος ἀγάλλεται, σὺν Ἀγγέλοις ὑμνῶν σου τὰ θαύματα, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἀνάμνησις τῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτῆς οἴκῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις, ἀνακομισθείσης ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ γεγονότος θαύματος, διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης, εἰς τὴν Βασιλίδα Ζωὴν, τὴν σύζυγον Λέοντος τοῦ Βασιλέως.

Στίχοι.

Χρυσῆν κορωνίδ' οἷα, σεμνὴ Παρθένε,
Τῷ τοῦ χρόνου τίθημι σὴν Ζώνην τέλει.

Digitized by Google

Θέντο σορῷ Ζώνην πρώτῃ Πανάγνου τριακοστῇ.

Ο τοῦ Μεγάλου Θεοδοσίου υἱὸς Ἀρκάδιος, τὴν τιμίαν ζώνην τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐξ Ἱεροσολύμων ἐξαγαγών, φυλαττομένην ἐκεῖσε μέχρι τοῦ τότε καιροῦ, μετὰ καὶ τῆς τιμίας Ἐσθῆτος, ὑπὸ παρθένου γυναικός τινος, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποκομίσας, κατέθετο ἐν λαμπρᾷ θήκῃ· ἣν καὶ ἐκάλεσεν Ἁγίαν Σορόν. Χρόνων δὲ διελθόντων τριακοσίων δίχα, Λέων ὁ Βασιλεὺς ἤνοιξε τὴν ἁγίαν ταύτην Σορὸν, διὰ τὴν τούτου σύζυγον Ζωὴν, ἐνοχλουμένην ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου· ἥτις καὶ ἠξιώθη θείας ὀπτασίας· Ὡς, εἰ ἐπιτεθῇ ἡ τιμία Ζώνη ἐπ᾽ αὐτῇ, τεύξεται τῆς ἰάσεως. Εὑρέθη οὖν ἡ τιμία Ζώνη ὡς νεούφαντος ἀποστίλβουσα, σφραγῖδα ἔχουσα διὰ χρυσίνης βούλλης καὶ κωδίκελλον (ὑπόμνημα σύντομον, ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Codicellum), ἐμφαίνοντα λεπτομερῶς τόν τε χρόνον, τὴν ἰνδικτιῶνα, καὶ τὴν ἡμέραν, καθ᾽ ἣν ἐν Κωνσταντινουπόλει προσεκομίσθη ἡ ἁγία ζώνη· καὶ πῶς ἐτέθη χερσὶ τοῦ Βασιλέως ἔνδον τῆς θήκης ὑπ᾽ αὐτοῦ σφραγισθεῖσα· ἣν καὶ ἀσπασάμενος ὁ Βασιλεὺς, καὶ διὰ χειρὸς τοῦ τηνικαῦτα Πατριάρχου ἄνωθεν τῆς Βασιλίσσης ἐφαπλώσας, ἐλευθερίαν τοῦ νοσήματος εἰργάσατο· καὶ πάντες τὸν Σωτῆρα Χριστὸν δοξάσαντες, καὶ τῇ πανάγνῳ αὐτοῦ Μητρὶ ὕμνους εὐχαριστηρίους ἀποδόντες, κατέθεντο τὴν ἁγίαν ζώνην ἐν τῇ τιμίᾳ Σορῷ, ἐν ᾗ προϋπῆρχε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Νεωρίῳ.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας τῶν εὐσεβῶν, Ἀντώνιός τις Πατρίκιος, οἰκίαν ἔχων σεμνὴν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ Νεωρίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ναὸν περίδοξον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὸν οἰκεῖον ἀφαιρεθέντα στολισμὸν ὑπὸ τῶν πρώην Εἰκονομάχων Βασιλέων, οὗτος πάλιν τὸν τοιοῦτον ναὸν ἀνακαινίσας πρεπόντως, λουτρὸν πάνυ σμικρότατον ὑποκάτω τούτου πεποίηκε, πρὸς σωματικὴν αὐτοῦ παραμυθίαν· ἄνωθεν δὲ τούτου ἡ τοῦ Θεοῦ δοξολογία ἀεὶ ἐπετελεῖτο. Ἐπεσκίασεν οὖν ἐν αὐτῷ ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, διὰ τῆς πανάγνου Μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἤρξαντο γίνεσθαι ἰάματα οὐκ ὀλίγα διαφόρων νοσημάτων. Ἀλλὰ καὶ φιλόθεοί τινες ἐπισυναχθέντες, ᾐτήσαντο τὸν Πατρίκιον ποιεῖν αὐτοὺς λοῦμα ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, λόγῳ τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν· καὶ συγκροτούμενοι ὑπὸ τοῦ Πατρικίου, ἐποίουν τοῦτο μετὰ πίστεως.

Ὁ οὖν Πατρίκιος, ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾷν, καταλιμπάνει τὸ τοιοῦτον λοῦμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας, τοῖς τότε εὑρεθεῖσιν ἀνδράσι φιλοθέοις· οἱ, εὐτελεῖς ὄντες, καὶ μήτε ὕδωρ τὸ ἀρκοῦν ἔχοντες μήτε οἱανδήτινα εἴσοδον, κατὰ μικρὸν ἐψυχραίνοντο πρὸς τὴν τοῦ πράγματος συγκρότησιν. Καὶ τούτων παρερχομένων, καὶ μηδενὸς ἔχοντες δίκαιον παραπέμψασθαι τοῦτο εἰς ἕτερον πρόσωπον, κατελείφθη ἀνεπιμέλητον· καὶ τὸ μὲν λουτρὸν, καθαρπαγέντων τῶν ἐν αὐτῷ ὑλικῶν παρὰ τοῦ τυχόντος, εἰς παντελῆ ὑπέφθασεν ἀφανισμόν. Ἡ δὲ ἁγία Ἐκκλησία, διὰ τὸ ὑψηλὴν εἶναι ταύτην καὶ μετέωρον, ἅμα δὲ καὶ ἰαματικὴν, περιελείφθη ὑπὸ Ἱερέως τινὸς δοξολογουμένη, τῆς ἐνοικούσης αὐτῇ θείας χάριτος δαψιλῶς ἐπιχορηγούσης αὐτῷ τὰ πρὸς διατροφὴν αὐτοῦ.

Εἶθ᾽ οὕτω Ῥωμανοῦ τοῦ μακαριωτάτου Βασιλέως τὸν οἶκον αὐτοῦ παρασκευάζοντος, καὶ χρείαν ὑλῶν οὐκ ὀλίγων ἔχοντες, ἐμηνύθη αὐτῷ τὸ τοιοῦτον οἰκίδιον. Ἐμέλετα οὖν καταστρέψαι αὐτό· ἀλλ᾽ ἡ ἐνοικοῦσα τούτῳ ὑπεραγία Θεοτόκος οὐκ ἐπενύσταξε τοῖς μελετωμένοις· Ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ νυκτὶ ἐπιφανεῖσα τῷ Ῥέκτωρι (διευθυντῇ) τῷ τοῦ ἔργου ἐπιστατοῦντι, καὶ νεανίσκῳ τινὶ προσγενεῖ τοῦ Ῥέκτωρος, μετὰ ἀπειλῆς παρηγγυᾶτο μηδόλως τὰ τῆς καταστροφῆς τολμηθῆναι τοῦ ἐν τῷ Νεωρίῳ οἰκιδίου αὐτῆς· καὶ ἅμα πρωῒ τοῦ νεανίσκου τὰ ὁραθέντα ἀπαγγείλαντος τῇ μητρὶ τοῦ Ῥέκτωρος, δῆλα ταῦτα τῷ Βασιλεῖ καθίστανται. Ὁ δὲ, παραυτίκα ἀκούσας, ταύτην τὴν φωνὴν ἀπεφθέγξατο· Δίκην κτήσασθαι κατὰ τῆς Παναγίας Θεοτόκου οὐ βούλομαι· ἀλλὰ ἀνακαινίσασθε τὸ τοιοῦτον οἰκίδιον, ἐν οἷς ἂν καὶ δέηται. Αὐτί γοῦν τῆς καταστροφῆς, οἱ ἀποσταλέντες, ἀνακαθάραντες τὸ λουτρὸν μετὰ πάσης σπουδῆς, τοῦτο ἀνεκαίνισαν.

Πάντων οὖν κατασκευασθέντων, καὶ τοῦ λουτροῦ μείζονος ἀποκαταστάντος, ὡς καὶ κόλυμβον δέξασθαι, καὶ ἀναφθέντες, ἐλούσαντο οἱ Βασιλεῖς, Ῥωμανὸς, καὶ Κωνσταντῖνος, καὶ Χριστοφόρος· καὶ εὐφρανθέντες, σολέμνιον δίδοσθαι ἐτήσιον εἰς τὸ τοιοῦτον λοῦμα διὰ χρυσοβούλλου λόγου τετυπώκασι.

Γυνὴ δέ τις τῶν οὐκ ἀσήμων, χαλεπῷ νοσήματι περιπεσοῦσα, ἔξογκος γέγονε· καὶ τρυχομένη ἀλγηδόσιν οὐ φορητοῖς, τοῖς ἰατροῖς ἅπαντα αὐτῆς κατηνάλωσεν. Ὡς δὲ μηδὲν ἐκ τούτων ἀπώνατο, κατήκοος γενομένη τῶν ἐν τῷ Νεωρίῳ θαυματουργιῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, προσέδραμε καὶ αὐτή. Προσμείνασα δὲ ἐν ἡμέραις τισὶ, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ σφοδρῶς ἐνοχλουμένη ὑπὸ τοῦ πάθους, ἀνεχώρησε, καὶ πρὸς τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν ἀφίκετο· καὶ προσκαταβαλοῦσαν ἑαυτὴν τῷ ἐδάφει, ἱκέτευε λέγουσα· Ἐλέησόν με Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἀπορήσασα ἀπὸ πάσης βοηθείας, πρὸς σὲ κατέφυγον. Προσμείνασα οὖν ἡμέρας ἐννέα, φαίνεται αὐτῇ τῇ ὑστεραίᾳ σεμνοπρεπὴς γυνὴ λέγουσα· Ὦ γύναι, τί βοᾷς πρός με ὀχλοῦσα, καὶ μηδόλως ἠρεμοῦσα; Ἡ δὲ πρὸς αὐτήν· Ὦ Δέσποινα, οἶδα ὅτι διὰ τὰς ἁμαρτίας μου πειράζομαι· ἀλλὰ γινώσκουσα, ὅτι δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν κατελθὼν, καὶ γεννηθεὶς ἐκ γαστρός σου ἄνθρωπος γέγονε, διὰ τοῦτο κατέφυγον πρὸς σὲ, ἵνα ἐλέους τύχω ἡ δυστυχής. Ἡ δὲ καὶ αὖθις πρὸς αὐτήν· Ἄπελθε ἐν τῷ χθαμαλῷ μου οἰκίσκῳ, εἰς τὸ Νεώριον, κἀκεῖ εὑρήσεις τὴν ἴασιν. Ἡ δὲ, διϋπνισθεῖσα, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσασα, μετὰ σπουδῆς παρεγένετο ἐν τῷ Νεωρίῳ· καὶ προσπεσοῦσα, ἱκέτευε τὴν Θεομήτορα, λέγουσα· Ἐλέησόν με Δέσποινα, καὶ πλήρωσον τὴν εἰς ἐμὲ σου εὐσπλαγχνίαν. Ὡς δὲ ταῦτα ἔλεγεν, ἀφύπνωσε, καὶ ὁρᾷ πάλιν τὴν φανεῖσαν αὐτῇ σεμνοπρεπῆ γυναῖκα μεθ᾽ ἑνὸς ἀνδρὸς εὐλαβοῦς, λέγουσα αὐτῷ· Ἴδε ἡ πάσχουσα γυνὴ σχίσον τὸν ὀμφαλὸν αὐτῆς· καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, πλάξας ἐκεῖνος ἣ κατεῖχε ῥάβδῳ τὴν ταύτης γαστέρα, ἀφανὴς γέγονε μετὰ τῆς σὺν αὐτῷ φανείσης γυναικός. Διϋπνισθεῖσα δὲ ἡ γυνὴ, εὗρεν ἑαυτὴν δυσωδίαν ἠφόρητον ἀποπνέουσαν· καὶ εὐθέως ἀποδυσαμένη ἅπερ ἠμφίεστο ἱμάτια, εἰσῆλθεν ἐν τῷ λουτρῷ· καὶ ἐκπλύνασα ἑαυτὴν, ἐξῆλθε μετὰ τῶν σὺν αὐτῇ γυναικῶν· καὶ τὸ ἅγιον ἐκεῖνο ἔδαφος προσκυνήσασαι, ἐθυμίων τὰ εὐώδη, τὰς εὐχὰς ἀπονέμουσα τῇ ὑπεραγίᾳ Δεσποίνῃ καὶ Θεοτόκῳ, εἰς δόξαν τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀποτεχθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς τῆς ἀχράντου Μητρός σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὺ ὡς ἥλιος, δικαιοσύνης μόνος ὢν φωτουργὲ, θείως τὸν ναὸν ἐφαίδρυνας τῆς Σεμνῆς, τοῖς

Digitized by Google

ποικίλοις σου χαρίσμασιν· ἐν ᾧ ἀνίσχουσα, τὰς ἀκτῖνας ἐκλάμπει ἡ Ζώνη αὐτῆς.

Χρυσῆν ὡς στάμνον, τὴν σὴν σορὸν κυκλοῦντες μόνη Ἁγνή, θείας ἀληθῶς μετέχομεν νῦν τρυφῆς, τῶν χαρίτων πανευλόγητε, καὶ τῶν συμβόλων σου, ὑπερτέραν ὡς οὖσαν τιμῶμεν αὐτήν.

Ὑπερβλύζουσιν, οἱ τῶν θαυμάτων Κόρη πάναγνε, χάριν ἀληθῶς κρατῆρές σου τοῖς πιστοῖς, καὶ ἀφθόνως τῆς τιμίας σου, σοροῦ προέρχονται, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ νοητοὶ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε, μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ ἐπὶ γῆς· δεῦτε, ἡ σορὸς προτρέπεται μυστικῶς, τῆς Κυρίας περιπτύξασθε, ὑπερένδοξον, ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν Ζώνην αὐτῆς.

Ἕτερος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἡ πάντων Βασίλισσα, πρὸς οὐρανίους σκηνὰς ἀπαίρουσα, καταλέλοιπεν ὄλβον, τῇ Βασιλίδι πασῶν τῶν πόλεων, τὴν ταύτης Ζώνην, δι' ἧς περισώζεται ἐπιδρομῆς ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Πηγῇ νῦν προσέλθωμεν, ἀποσταζούσῃ χάριν καὶ ἔλεος, τῇ σορῷ τῇ τιμίᾳ, τῇ κατεχούσῃ Ζώνην τὴν πάντιμον, τῆς τιμησάσης ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τιμίῳ τόκῳ αὐτῆς, Παρθένου τε καὶ Μητρός.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Δυνάμεις πᾶσαι αἱ ἐπουράνιαι, καὶ τὴν τοῦτον τεκοῦσαν, ἀνθρώπων γλῶσσαι πᾶσαι δοξάσατε, ὅτι τὴν Ζώνην αὐτῆς ἐδωρήσατο, καταφυγὴν ἀληθῆ, καὶ σωτηρίαν πιστοῖς.

Ῥανάτωσαν ἄνωθεν, δικαιοσύνην νεφέλαι σήμερον, καταθέσει τῆς Ζώνης, τῆς σῆς Νεφέλη θεοχαρίτωτε, καὶ μελῳδείτω ψυχὴ πᾶσα χαίρουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Πλάκας θείας πάλαι κιβωτός, χειρὶ γραφείσας Θεοῦ, συνέσχε πάναγνε· ἡ σὴ δὲ ἄχραντε Δέσποινα, σεβασμία καὶ τιμία σορός, Ζώνην κατέχει τὴν αὐτόν, τὸν νομοθέτην ἐν σοί, συγκατασχοῦν. Φρικτὸν τὸ μυστήριον!

Ἄγγελοι πανάχραντε ἁγνή, νῦν συγχορεύουσιν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ, καὶ περιέπουσι Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἁγίαν σου Ζώνην, ἣν πόθῳ καὶ χαρᾷ, καὶ εὐφροσύνῃ πολλῇ, προσκυνοῦντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν τὴν δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν.

Ῥάβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβλαστήσασα, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρά, ἡ πολυτίμητος Ἄχραντε, μυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἀρωμάτων πηγή, ἐξ ἧς μῦρον, τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζει ἡ θεία σορός.

Ὑμνοῦσι πανάχραντε Ἁγνή, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά, αἱ νοεραὶ στρατιαί, ἀνακηρύττουσιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανῶς, σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, καὶ τῶν Μαρτύρων χοροί· μεθ' ὧν πίστει, σὲ προσκυνοῦντες δοξάζομεν.

Ἕτερος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Θρόνος καθάπερ ἅγιος, ἡ σορὸς ἀνατίθεται, ἔνδον ἐν ἀδύτοις, ἱεροῖς φαιδρότατα, τῆς μόνης θεόπαιδος, καὶ Βασιλίδος πάντων ἁγνῆς, Ζώνην κεκτημένη, ἐπαναπαυομένην· ἐξ ἧς τοῖς κοπιῶσιν, ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις, ἀνάπαυσις τελεία, προέρχεται ἀφθόνως.

Ἐπὶ τῆς γῆς τὸν Κύριον, ἱερῶς ἐσωματώσας, καὶ χερσὶν ἁγίαις, ἀληθῶς διέζωσας τὸν περιζωννύοντα, τοὺς εὐσεβοῦντας δύναμιν· νῦν δὲ ἀναβᾶσα, οὐρανῶν ὑπεράνω, κατέλιπες ἀνθρώποις, τὴν τιμίαν σου Ζώνην, Παρθένε Θεοτόκε, κραταίωμα καὶ σκέπην.

Νενοσηκόσιν ἴαμα, ὀλισθαίνουσι στήριγμα, καὶ τοῖς ῥαθυμοῦσιν, εὐθυμία ἔνθεος, κυβέρνησις πλέουσι, πεπλανημένοις ἐπιστροφή, ἡ παρεπομένη τῇ τιμίᾳ σου Ζώνῃ, ἁγνὴ Παρθένε χάρις, ἀληθῶς χρηματίζει· ἣν πίστει προσκυνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπιτελοῦντες σήμερον, τὴν ἁγίαν κατάθεσιν, Ζώνης σου τῆς θείας, ἱερὰν πανήγυριν, οἱ δοῦλοί σου ἄγομεν· καὶ ἐν χαρᾷ βοῶμέν σοι· Χαῖρε Θεοτόκε, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων, τῶν πιστῶς μελῳδούντων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Θάλαμος ὑπέρτιμος ὄντως, Θεογεννῆτορ ἡ σορός σου, ὤφθη τὴν ἁγίαν σου Ζώνην, παρθενικήν τε καὶ νυμφικήν, ὡς στολήν, ἀξίως περιέχουσα, καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς θησαυρόν.

Ἔνθεν διάδημα κάλλους, ἡ Ἐκκλησία Θεοτόκε, ἀναδησαμένη τὴν θείαν, καὶ παναγίαν Ζώνην σου σήμερον βασιλικῶς εὐφραίνεται, καὶ ὡραΐζεται τῇ δόξῃ σου.

Ναὸν ἐκμιμούμενον πᾶσαν, τῶν οὐρανῶν τὴν εὐκοσμίαν, σήμερον πιστοὶ τῆς Παρθένου, κατειληφότες τῶν χαρισμάτων αὐγαῖς, ὥσπερ ἀστέρων κάλλεσι, καταλαμπόμενοι φαιδρύνθητε.

Ἔχει τὴν ἁγίαν σου Ζώνην, Θεογεννῆτορ ἡ σὴ πόλις, σύνδεσμον εἰρήνης καὶ τεῖχος, καὶ τῶν δογμάτων θείαν ἑνότητα, καὶ ὀρθοδόξων καύχημα, καὶ Βασιλέων τροπαιοῦχημα.

Digitized by Google

Υ'μνοῦμεν τὴν ἄφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀνείκαςόν σου χάριν· σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς σοφίας, ἐξ ἧς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς σὲ τιμῶσιν Α"χραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

"Ετερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ι'δοὺ ἡ θεία κλίνη τοῦ Σολομῶν, δυνατοὶ ἣν κυκλοῦσιν ἑξήκοντα, ῥήσει Γραφῶν (*), οἷά περ ἐν κλίνῃ βασιλικῇ, σορῷ τιμίᾳ σήμερον, Ζώνην ἀνακλίνει τὴν ἑαυτῆς, ἀνάκλησιν εἰς πάντων, τῶν τεταπεινωμένων, καὶ εὐσεβούντων περιποίησιν.

Ω'ς πόλις Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, περὶ ἧς ἐλαλήθη παράδοξα, ἔθου τῇ σῇ, πόλει δῶρον τίμιον καὶ σεπτὸν, τὴν παναγίαν Ζώνην σου, πάντων εἰς κραταίωμα τῶν πιστῶν· δι' ἧς οἱ ςεφηφόροι, τροποῦνται πολεμίους, ὀρθοδοξίᾳ διαλάμποντες.

Σταλάξατε καὶ τὰ ὄρη νῦν γλυκασμὸν, οἱ βουνοὶ εὐφροσύνην αἰώνιον, Πατριαρχῶν δῆμοι καὶ Μαρτύρων πάντες χοροὶ, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, θείων Ἀποστόλων δῆμος σεπτὸς, εὐφράνθητε σὺν πᾶσιν, ἡμῖν τῇ καταθέσει, τῆς θείας Ζώνης Θεόπαιδος.

Η'γίασας τὰ πάντα διὰ τῆς σῆς, Παναγία Παρθένε κυήσεως· καὶ νῦν ἡμῖν, δέδωκας εἰς πλείονα φωτισμὸν, τὴν παναγίαν Ζώνην σου· ἧς τῇ καταθέσει πᾶσα ἡ γῆ, χορεύει καὶ γεραίρει, σὲ τὴν χαρᾶς ἀῤῥήτου, ἀποπληροῦσαν τὸ ἀνθρώπινον.

Φιλίας με δολίας τῆς τῶν παθῶν, καὶ ἐχθροῦ καθ' ἑκάστην πειράζοντος, ἁμαρτιῶν βάρει, ῥαθυμίας τε χαλεπῆς, ἀπαγωγῆς πανάχραντε, καὶ αἰχμαλωσίας καὶ προνομῆς, τῷ σῷ προσπεφευγότα, ἐλέει διὰ τάχους, ὡς συμπαθὴς Ἁγνὴ ἀπάλλαξον.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ο' πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, τὰ σὰ ποιήσας "Αχραντε, τὴν σὴν Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην, ἐτίμησεν ἀφθαρσίᾳ, τῇ πόλει σου κραταίωμα, δοὺς ταύτην καὶ ἀσφάλειαν· ἧς καὶ νῦν τὴν κατάθεσιν, περιχαρῶς ἐκτελοῦντες, πανηγυρίζομεν πόθῳ.

"Ετερον, ὅμοιον.

Κυρία πάντων πέλουσα, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, καὶ πλήρης ὄντως σοφίας, τῆς ὑπερφώτου ὡς Μήτηρ, Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, φωτὸς καὶ θείας γνώσεως, καὶ χάριτός με πλήρωσον, τῇ συμπληρώσει τῶν ὕμνων, σοῦ τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱςῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ω'ς ὑπέρλαμπρον στέφανον, Θεοτόκε πανάχραντε, τὴν ἁγίαν Ζώνην σου περιέθετο, ἡ Ἐκκλησία καὶ χαίρουσα, φαιδρύνεται σήμερον, καὶ χορεύει μυστικῶς, ἐκβοῶσά σοι Δέσποινα· Χαῖρε στέφανε, καὶ διάδημα θεῖον· χαῖρε μόνη, τοῦ πληρώματός μου δόξα, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος.

Σὺ πανάχραντε Δέσποινα, κραταιὸν περιτείχισμα, ἀῤῥαγές τε ςήριγμα καὶ διάσωσμα, τῷ σῷ λαῷ καὶ τῇ πόλει σου, ὑπάρχουσα δέδωκας, ὡς φαιδρὰν περιβολὴν, τὴν ὑπέρτιμον Ζώνην σου, περισώζουσαν, συμφορῶν ἐκ παντοίων τοὺς ἐν πίστει, καὶ ζεούσῃ προθυμίᾳ, ταύτην τιμῶντας θεόνυμφε.

Ο' ναός σου Πανάχραντε, ὡς πηγὴ ἀνεξάντλητος, τῶν θαυμάτων σήμερον ἀναδέδεικται· οἱ ποταμοὶ γὰρ τῆς χάριτος, ἀφθόνως προχέονται, τῆς ἁγίας σου σοροῦ, καὶ πιστῶν τὴν διάνοιαν, κατευφραίνουσι, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σοὶ βοώντων· Ἡ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη, καὶ ἡ ζωὴ σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ω'ς ςέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σου τὴν ἁγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει, Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι· Χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης· χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, ἡ γ'. καὶ ς'. Ὠδή. Ἀπόστολος. Ἀδελφοὶ, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Κοινωνικόν. Ποτήριον Σωτηρίου λήψομαι.

(*) Ἐκ τοῦ Ἄσματος τῶν Ἀσμάτων τοῦ Σολομῶντος, ἔνθα φησί· « Ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σολομῶν, ἑξήκοντα δυνατοὶ κύκλῳ αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραήλ· πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν, δεδιδαγμένοι πόλεμον » (Κεφ. γ'. 7-8). Τί δὲ δηλοῖ κυρίως ἡ κλίνη αὕτη, καὶ τίνες οἱ ἑξήκοντα δυνατοὶ, ἑρμηνεύουσιν ἀκριβῶς οἱ θεῖοι Πατέρες.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ᾽ αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΗΣ ΤΗ ΕΓΓΡΑΦΩ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθέν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Ο ΦΟΙΝΙΞ
1889

Digitized by Google

ASTOR LIBRARY
MAY
7
1891
NEW YORK

-4594-

Digitized by Google

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ

ΤΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΩΝ ΜΗΝΑΙΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΣ (1).

Οἱ πρὸ δύο ἤδη ἐτῶν τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑλληνικῆς ταύτης Τυπογραφίας ἀναλαβόντες, κατὰ τὸ ἱερὸν αὐτῶν χριστιανικὸν χρέος, σπεύσαντες ἐξητήσαντο, ἀπ᾽ αὐτῆς ἔτι τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν των, τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἐπ᾽ αὐταῖς ἄδειαν καὶ εὐλογίαν, ἐφ᾽ ᾧ καὶ ἠξιώθησαν κατὰ καιροὺς δύο Πατριαρχικῶν γραμμάτων, ἐνισχυόντων καὶ παροτρυνόντων οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁδηγούντων ὡς πρὸς τὴν ἐκτύπωσιν ἢ ἀνατύπωσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων· ἐξ ἀμφοτέρων δὲ τῶν γραμμάτων τούτων φέρομεν πρὸς πληροφορίαν σου, ὦ φίλτατε Ἀναγνῶστα τὰς εἰς τὸ προκείμενον καταλλήλους μόνον ἐφεξῆς περικοπάς.

Περικοπὴ

Πατριαρχικοῦ γράμματος τῆς 14 Δεκεμβρίου τοῦ 1850 ἔτους πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας τοῦ Φοίνικος.

« Ὅθεν καὶ διὰ τῆς παρούσης Πατριαρχικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς πέμπομεν τῇ ἐντιμότητί σας » τὰς ἐγκαρδίους ἐκκλησιαστικὰς ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας, ἐπευχόμενοι ὑμῖν ἐνίσχυσιν ἄνωθεν, καὶ εὐόδωσιν ἐν τοῖς ἔργοις ὑμῶν, καὶ πρόοδον ἀγαθὴν τοῦ κοινωφελοῦς ἡμῶν » Καταστήματος, ἐν ὑγείᾳ ὑμῶν κατὰ τὸν διπλοῦν ἄνθρωπον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Τυπογραφία » αὕτη, ἀνέκαθεν καταγινομένη εἰς τὴν ἐκτύπωσιν Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, φαίνεταί πως » ἀναφερομένη σχετικῶς καὶ πρὸς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τῆς ὁποίας ὑπάρχετε » γνήσια τέκνα καὶ ὑμεῖς οἱ ταύτην ἔχοντες διϊθῦναι, ἐνεκρίναμεν ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἵνα » δώσωμεν ὑμῖν καὶ ὁδηγίας τινας ὡς πρὸς τὴν ἐκτύπωσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, ὥστε » καὶ ἡ προθυμία καὶ ὁ ζῆλός σας νὰ διατελῇ ἀνεπίληπτος καὶ σύμφωνος μὲ τὸ πνεῦμα τῆς » Ἐκκλησίας, καὶ ἡ ὑπόληψις τοῦ Καταστήματός σας νὰ προβαίνῃ περικαλυπτομένη καὶ διὰ » τῆς Ἐκκλησιαστικῆς προστασίας καὶ τῆς εὐαρεστήσεως· καθότι δὲν σᾶς λανθάνει, ὅτι πολλὰ » καὶ παροράματα ἐννοιῶν διαφόρων, καὶ λάθη τυπογραφικά, τὰ ὁποῖα παρεισέφρησαν ἐν » αὐτοῖς ἐκ τῆς συνεπείας τῶν παρελθόντων χρόνων καὶ περιστάσεων, ἤδη χρήζουσιν ἐκκαθαρίσεως βαθμηδὸν καὶ κατὰ τὴν τῶν πραγμάτων ὑπαγόρευσιν, πολλὰ δὲ θεωροῦνται καὶ » ἀσυγχώρητα ὅλως. Τούτου ἕνεκα ἡ ἐντιμότης σας θέλετε ἔχει πρώτιστον ὅρον τῆς ἐκτυπώ-

(1) Ἀνήκει εἰς τὴν Δευτέραν ἔκδοσιν.
Τ. Φ.

Digitized by Google

» σεως παντὸς γενικῶς βιβλίου καινοφανοῦς τὴν ἀποφυγὴν προσβολῆς τινος καὶ προσκρούσμα-
» τος πρός τε τὴν ἱερὰν ἡμῶν Θρησκείαν, πρὸς τὴν ἠθικήν, καὶ πρὸς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν.
» Εἰς δὲ τὰ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Ἀκολουθίας βιβλία, ὅταν μετατυπῶνται, νὰ γίνηται ἡ πρέπουσα
» καὶ ἀκριβὴς προσοχή, κτλ. »

Περικοπὴ

ἑτέρου Πατριαρχοῦ γράμματος τῆς 19 Ὀκτωβρίου τοῦ 1851 πρὸς τὴν αὐτὴν Διεύθυνσιν.

« Ἐλάβομεν εὐμενῶς τὸ σταλὲν ἡμῖν υἱϊκὸν γράμμα σας, καὶ εἴδομεν ὅσα ἐν αὐτῷ συμειοῖτε
» περὶ τῆς εἰς ἀνατύπωσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων καταβαλλομένης προσοχῆς σας.
» Ὅθεν ἐπαινέσαντες ὑμᾶς ὡς εἰκός, δὲν λείπομεν ἀπαντῶντες νὰ ὑπομνήσωμεν ὑμῖν ὅσα καὶ
» προλαβόντως ὑπηγορεύσαμεν, ἵνα δηλαδὴ ἐν τῇ ἐκτυπώσει τῶν προεκδεδομένων Ἐκκλησια-
» στικῶν βιβλίων τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, ὡς προεδηλώσαμεν ὑμῖν, προσέχητε ὥστε νὰ διορ-
» θοῦνται μόνα τὰ τυπογραφικὰ λάθη, καὶ ἄλλα παροράματα, χωρὶς νὰ παραλλάττηται τὸ
» πρωτότυπον, κτλ. ».

Οὕτω λοιπὸν ταῖς εὐχαῖς καὶ τῇ ἀδείᾳ τῆς Ἐκκλησίας ἐφωδιασμένοι, καὶ τοῖς ἱεροῖς Αὐτῆς ἐντάλμασι χρεωστικῶς ὑπακούοντες, ἐπεχειρήσαμεν διεκπεραιώσαντες ἐν τῷ διαστήματι τῶν δύο τούτων ἐτῶν τὴν ἀνατύπωσιν οὐκ ὀλίγων ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων τῶν ἱερῶν ἡμῶν Ἀκολουθιῶν, οἷον τοῦ Ἀνθολογίου, Εὐχολογίου τοῦ Μεγάλου, τῆς Παρακλητικῆς, τοῦ Ἀποστόλου, Ὡρολογίου τοῦ Μεγάλου, κτλ. Ἰδόντες δὲ τὴν χρείαν καὶ δευτέρας ἐκδόσεως τῶν Μηναίων, καθότι ἡ πρώτη, ἡ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου μὲν Βαρθολομαίου τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ διορθωθεῖσα, ἐκ δὲ τῶν τοῦ Φοίνικος πιεστηρίων δημοσιευθεῖσα πρὸ ἐτῶν ἐννέα, ἐξέλιπεν ἤδη, δὲν ἐδειλιάσαμεν οὐδ' εἰς αὐτοῦ τοῦ πολυδαπάνου καὶ πολυμόχθου ἔργου τὴν ἐπιχείρησιν· καὶ ἰδοὺ ἔχεις πάλιν, ὦ Ἀναγνῶστα, ἐκ τῶν αὐτῶν πιεστηρίων τοῦ Φοίνικος δευτέραν τῶν Μηναίων ἔκδοσιν, ὑπερέχουσαν τῆς πρώτης οὐ μόνον κατὰ τὸν ἐξωτερικὸν ὡραϊσμόν, ἀλλά, τὸ οὐσιωδέστερον, καὶ κατὰ τὸ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβὲς τῆς διορθώσεως, περὶ ἧς λέγομεν ὀλίγα, ἵνα μὴ φανῶμεν ἀβασίστως πως καυχώμενοι, ἢ παραμορφοῦντες τὰ πράγματα.

Καί τοι μὲν ἀφ' ἑνὸς σέβας οὐ τὸ τυχὸν ἀπονέμοντες εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀοιδίμου σοφοῦ ἀνδρός, τοῦ κατὰ τὴν πρώτην ἔκδοσιν, ὡς εἴρηται, τὰ Μηναῖα διορθώσαντος, ἀφ' ἑτέρου δ' ὅμως κατὰ τὸ χρέος τὸ παρὰ τῆς πανσεβάστου Μητρὸς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐπιβληθὲν εἰς ἡμᾶς, ἀκριβεῖ καὶ ἀπαραιτήτῳ χρώμενοι προσοχῇ εἰς τὴν ἀνατύπωσιν, ἀναθεωρήσαντες μετὰ πάσης ἐπιμελείας ὁλόκληρον καὶ τῶν δώδεκα Μηναίων τὴν σειράν, καὶ παραβαλόντες αὐτὰ πρὸς ἄλλας ἀρχαιοτέρας ἐκδόσεις, καὶ ἐξαιρέτως πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1843 τῇ ἐγκρίσει καὶ ἐπικυρώσει τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐκτελεσθεῖσαν, ἀπηντήσαμεν ἀπροσδοκήτως, ἐκτὸς τῶν τυπογραφικῶν σφαλμάτων (τὰ ὁποῖα βιβλίον οὕτως ὀγκῶδες καὶ πολύτομον εἶναι ἀδύνατον νὰ διαφύγῃ)· πλῆθος ἄλλο οὐ μόνον παροραμάτων λέξεών τε καὶ ἐννοιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐλλείψεων οὐκ ὀλίγων φράσεών τε καὶ ὁλοκλήρων τροπαρίων· πρᾶγμα πάντῃ ἀλλότριον καὶ ἀντιφάσκον εἴς τε τὴν βαθεῖαν ἐκκλησιαστικὴν πολυμάθειαν, καὶ εἰς τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα ἀτενῆ προσοχὴν καὶ ἀκρίβειαν τοῦ μακαρίτου Κουτλουμουσιανοῦ, καὶ μόνον ἀποδοτέον ἢ εἰς τὸ τότε πολυάσχολον τοῦ ἀνδρός, ὡς αὐτὸς οὗτος εἰς τὸν Πρόλογον τῆς πρώτης ἐκδόσεως ὁμολογεῖ, ἕνεκα τοῦ διδασκαλικοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος, ἢ καὶ εἰς τὴν τότε βίαν ἴσως τοῦ Τυπογράφου, ὥστε ὡς ἐκ τούτων τῶν αἰτιῶν δὲν ἔμενεν ἀναμφιβόλως εἰς τὸν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει

Digitized by Google

ἀγαθὸν διορθωτὴν ὁ ἀπαιτούμενος πολὺς καὶ ἥσυχος καιρὸς εἰς τὴν μετὰ πάσης ἀκριβείας ἀναθεώρησιν τῶν προδιορθωθέντων.

Ἐκ τῶν πολλῶν τούτων ἐλλείψεων καὶ παροραμάτων ὀλίγα τινα μόνον, πρὸς ἁπλῆν τοῦ Ἀναγνώστου περιέργειαν, καταχωρίζομεν ἐνταῦθα, ὁποῖα τὰ ἐφεξῆς.

Εἰς τὸν Νοέμβριον, διωρθώθησαν

Σελ.	17.	Στήλ.	ά.	Στίχ.	39.	« νυμφῶνος »	ἀντὶ τοῦ πρότερον « συμφώνως »
»	43.	»	ά.	»	13.	« Σατὰν ὁ δόλιος »	ἔλειπε παντελῶς
»	52.	»	β'.	»	24.	« καθόδου σου »	ἀντὶ τοῦ πρότερον « καθέδρας σου »
»	62.	»	ά.	»	5.	« σμικρυνθέντας »	» » » « μακρυνθέντας »
»	69.	»	β'.	»	15.	« ἐνοικήσας σοι »	» » » « κατοικήσας σοι »
»	161.	»	ά.	»	19.	« τρίβον »	ἔλειπε παντελῶς
»	168.	»	β'.	»	15.	« καὶ παράφρονα »	ὡσαύτως

Εἰς τὸν Δεκέμβριον, διωρθώθησαν

Σελ.	42.	Στήλ.	ά.	Στίχ.	26.	« Ξυρῷ πειρασμῶν »	ἀντὶ τοῦ πρότερον « Ξηρῷ πειρασμῷ »
»	149.	»	β'.	»	9.	« τὴν διάνοιαν ἔχυσαν »	» » » « τὸν ἀνέσπερον Ἥλιον »
»	149.	»	ά.	»	34.	« πωρωθεὶς »	» » » « πορευθεὶς »
»	161.	»	ά.	»	20.	« ἔδεται »	» » » « ἴδετε »
»	178.	»	β'.	»	48.	« καθαιρούμενος »	» » » « δυναμούμενον »
»	233.	»	ά.	»	10.	« ἐν τῇ Μονῇ σου	» » » « ἐν τῇ σῇ μνήμῃ »

Εἰς τὸν Ἰανουάριον, διωρθώθησαν

Σελ.	21.	Στήλ.	ά.	Στίχ.	2.	« περιήχησας »	ἀντὶ τοῦ πρότερον « περιήστραψας »
»	147.	»	β'.	»	17.	« ὀβρυζότερος »	» » » « εὐριζότερος »
»	155.	»	ά.	»	29.	« τοῦ Χριστοῦ »	» » » « τοῦ ἐχθροῦ »
»	170.	»	β'.	»	22.	« διαδόσεως »	» » » « διαθέσεως »
»	196.	»	β'.	»	20.	« ἡ γενομένη »	» » » « ἡγιασμένη »
»	204.	»	ά.	»	40.	« τῆς πάντων σωτηρίας	» » « τοῦ λάμψαντος Ἡλίου »

Ἐλλείψεις δὲ Τροπαρίων ὑπῆρχον εἰς τοὺς Κανόνας, κολλοβοῦσαι μάλιστα τὰς Ἀκροστιχίδας καὶ ἐκ τούτων πολλοὺς ἀνεπληρώσαμεν, ὡς

τὸν δεύτερον τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου τῇ 16 Ἰανουαρίου.

τὸν τῆς Θεοτόκου, τῇ 30 Ἰαννουαρίου, μετὰ προσθήκης καὶ τῆς Ἀκροστιχίδος ἀποσιωπωμένης τὸ πρότερον.

τὸν πρῶτον τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου τῇ 7 Δεκεμβρίου.

τὸν τῶν Ἁγίων Νηπίων, τῇ 29 τοῦ αὐτοῦ.

τὸν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, κτλ. τῇ 18 Μαΐου.

τὸν τοῦ Ἁγίου Πατρικίου, τῇ 19 Μαΐου.

τὸν τοῦ Ἁγίου Θαλλελαίου, τῇ 20 Μαΐου.

Digitized by Google

καὶ ἄλλους οὐκ ὀλίγους. Πολλὰ δὲ καὶ τῶν Συναξαρίων ἐν μέρει διωρθώσαμεν καὶ ἐσαφηνίσαμεν, ἀσαφῆ τὸ πρότερον ὄντα καὶ σχεδὸν ἀκατάληπτα. Τὸ ὅλον δὲ τῶν ἐλλείψεων καὶ παροραμάτων τούτων, ἔχοντες ἤδη εἰς χωριστὸν καὶ ἱκανῶς ὀγκῶδες παράρτημα συνηγμένον, ἐμελετῶμεν νὰ τυπώσωμεν ἐν τῷ τέλει τοῦ Αὐγούστου μηνὸς, ἀλλ' ἀναβάλλοντες ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἴσως πράξωμεν τοῦτο εἰς τὸ ἐφεξῆς. Προσθέτομεν δὲ μόνον ἐνταῦθα, ὅτι καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀνεπληρώσαμεν, καὶ τὰ παροραθέντα διωρθώσαμεν, οὐκ αὐθαιρέτως κατὰ τὴν ἡμετέραν κρίσιν καὶ ἀρέσκειαν, ἀλλ' ὁδηγὸν ἔχοντες πρὸ πάντων τὴν προμνησθεῖσαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἔκδοσιν τοῦ 1843, οὖσαν συνοδικῶς ἐγκεκριμμένην καὶ ἐπικεκυρωμένην, ἐξ ἧς τὰ πάντα σχεδὸν ἐδανείσθημεν.

Ἀλλ' ἆρά γε τὸ ἡμέτερον τοῦτο ἔργον εἶναι ἀνελλιπὲς καὶ κατὰ πάντα τέλειον; μὴ γένοιτο ἵνα ὑποπέσωμεν εἰς τοιαύτην ἐλεεινὴν καὶ ἀλλόκοτον οἴησιν! Τοῦτο μόνον μετὰ πάσης πεποιθήσεως βεβαιοῦμεν σε, ὦ Ἀναγνῶστα, ὅτι ἡ δευτέρα τῶν Μηναίων Ἔκδοσις, ἕνεκα τῶν προεκτεθέντων αἰτιῶν, εἶναι καὶ πληρεστέρα, καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβεστέρα ὅλων τῶν προλαβουσῶν Ἐκδόσεων.

Ἔῤῥωσο.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΤΥΠΟΓΡ. ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ.

Digitized by Google

ΠΑΝΣΕΒΑΣΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΗ ΜΗΤΕΡ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΑΓΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (*)

Δίκαιον οἶμαι καὶ ὅσιον ἅμα, Μῆτέρ μου Σεβασμιωτάτη, Σοὶ μόνῃ, καὶ οὐκ ἄλλῳ τινὶ, προσάγειν, καὶ Σοὶ ἀνατιθέναι ὀφείλεται παντὶ Ὀρθοδόξῳ πᾶν ὅ, τι ἱερὸν, μικρὸν ἢ μέγα, ἐκπονεῖται, καὶ τοῖς Σοῖς ὁπωσδήποτε προτίθεται τέκνοις. Πολλῷ δὲ μᾶλλον ἐμοὶ ὀφείλεται Σοὶ μόνῃ προσαγαγεῖν καὶ ἀναθεῖναι ταυτασὶ τὰς θεοτερπεῖς δέλτες· τὰς βίβλες φημὶ τῶν δώδεκα μηνῶν, τὰς ἐν χρήσει παρὰ ταῖς ἁπανταχοῦ τῶν Ὀρθοδόξων ἱεραῖς Ἐκκλησίαις οὔσας, ἐπισκευασθείσας πως, ἑνὶ τῶν τοῦ Κλήρου ἐλαχίστῳ μὲν, ἀλλ᾽ ὅμως χάριτι Χριστοῦ εἶναι λαχόντι. Πολλῶν γὰρ ἐν αὐταῖς σφαλμάτων παρεισφρησάντων ἐν ταῖς διαφόροις κατὰ καιροὺς ἀνατυπώσεσι, καὶ τῆς λέξεως πολλαχοῦ διαφθαρείσης, καὶ τῆς ἐννοίας ἀλλοιωθείσης ἔκ τε προσθήκης καὶ ἀφαιρέσεως καὶ μεταβολῆς κατ᾽ ἄγνοιαν ἢ παραδρομὴν ἐπισυμβάσης, ναὶ μὴν καὶ αὐτοῦ τοῦ μουσικοῦ ῥυθμοῦ χωλάναντος ἔν τισιν, ἐπέταξας ἐμοὶ τῷ ἐλαχίστῳ καὶ προετρέψω, Μητρὸς ἀναμφιλέκτῳ δικαιώματι, ἀναβαλεῖν τὰς βίβλους ταύτας, ἀναθεωρῆσαί τε καὶ ἐπιδιορθώσασθαι, ὅση μοι δύναμις, εἴτις καὶ ἐμοὶ τοῦ τοιούτου δύναμις χάριτι Θεοῦ· καὶ μέσα δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅσα πρόχειρα καὶ δυνατὰ, εὐθὺς ἐχορήγησάς μοι, ὑπαλείφουσα διὰ τούτων ἐμοῦ τὸ πρόθυμον. Ἐγὼ γὰρ δοῦλος Σὸς καὶ μέλος ἐλάχιστον ὑπάρχων ἐξ αὐτῆς μου γεννήσεως, καὶ ταῖς Σαῖς ἀεὶ ὑπείκειν ἑτοίμως ἔχων ἐπιταγαῖς, Σὴν ἡγοῦμαι φωνὴν, καὶ Σὴν Μητρικὴν ἐπιταγὴν, πᾶν τὸ διὰ στόματος τῶν ἐν Σοὶ θείῳ ἐλέει κανονικῶς Πατριαρχευσάντων ἐμοί τε καὶ παντὶ Ὀρθοδόξῳ ἐπιταττόμενον· καὶ παρήκοον κηρύττω, καὶ ταῖς ποιναῖς τῆς παρακοῆς ὑπεύθυνον, πάντα τὸν μὴ ἑτοίμως ἑπόμενον ταῖς ἱεραῖς ἐπιταγαῖς τῆς τοιαύτης ἱερωτάτης αὐτοῦ Μητρός. Ἰδοὺ γὰρ, τὸ ἱερὸν φησι λόγον, ἀκοὴ ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθήν· καὶ, ἀκοὴ ζωὴ, καὶ θάνατος παρακοή.

(*) Ἡ παροῦσα Προσφώνησις ἀνήκει εἰς τὴν πρώτην Ἔκδοσιν.

Digitized by Google

Τῇ Σῇ τοίνυν κἀγώ, κατ' ὀφειλὴν ἀπαραίτητον, ὑπήκουσα ἱερᾷ ἐπιταγῇ, ὑπακούσας εὐπειθῶς εἰς τὸ προσταχθέν μοι ὑπὸ τεσσάρων κατὰ συνέχειαν Σῶν Πατριαρχῶν, καὶ ἐμοὶ Πανσεβάστων· Πείθεσθε γάρ, ἐπιτάττει κἀμοὶ ἡ Ἀποστολικὴ ἐντολή· Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε.

Φέρων τοιγαροῦν ἔδωκα ἐμαυτὸν τῷ ἔργῳ, καὶ διὰ μακροῦ τοῦ χρόνου, καί τοι ταῖς τοῦ γήρατος ἀσθενείας κατατρυχόμενος, καὶ τῇ ἐκπληρώσει τῶν τῆς διδασκαλικῆς καὶ διευθυντικῆς καθέδρας χρεῶν ὑποβεβλημένος, καὶ οὐ μικρὸν ἀπασχολούμενος, ἀλλ' ὅμως ταῖς Σαῖς ἐνισχυόμενος εὐχαῖς, ἤγαγον αὐτὸ εἰς πέρας τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι. Ὅπως δὲ ἐπεχείρησα τῷ ἔργῳ τούτῳ, ὅπως τε ἐξετέλεσα, καὶ τίσι βοηθήμασιν ἐχρησάμην ἀπ' ἀρχῆς αὐτοῦ μέχρι τέλους, ταῦτα πάντα ἐκτίθενται λεπτομερῶς ἐν τῷ ἐφεξῆς Προλόγῳ. Καὶ εἴτις μὲν διόρθωσις ἐγένετο κανονικωτέρα ἔν τε τῇ λέξει, καὶ τῇ φράσει, καὶ τῷ ῥυθμῷ καὶ ταῖς ἐννοίαις, ὅσαι οὐκ οἶδ' ὅπως, συνέβησαν εἶναι συγκεχυμέναι καὶ ἀσαφεῖς, τούτου τῷ Θεῷ χάρις· οὐκ ἐμὸν γάρ, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ δόντος Θεοῦ, καὶ τὸ δυνηθῆναι χορηγησαμένου. Εἰ δέ τι καὶ ἔσφαλται τῷ Τυπογράφῳ ἢ τὴν ἐμὴν διέφυγε γνῶσιν, τοῦτο τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας παρακολούθημα· τὸ γὰρ μηδὲν ἁμαρτεῖν, ὁ σοφός φησι λόγος, καὶ πάντα κατορθοῦν, τοῦτο Θεοῦ μόνου.

Διὸ δή, συγγνωμονοῦσά μοι τὰ τῆς ἀσθενείας ταύτης ἐλλείμματα, Μῆτερ ἐπιεικεστάτη, δέξαιο εὐμενῶς, ὥσπερ ἄλλων πολλῶν, καὶ τοὺς ἐμοὺς τουτουσὶ πόνους, τοῖς Σοῖς παρατιθεμένους ἱεροῖς ποσίν, εἴξαντος προθύμως τοῖς Μητρικαῖς Σοῦ ἐπιταγαῖς, καὶ τὸ δυνατὸν ἀόκνως ἐκτελέσαντος. Καὶ ἐπιδαψιλευσαμένη κἀμοὶ τὰς Σὰς εὐλογίας, εὔξαιό μοι ἔλεος παρὰ Θεοῦ, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Εὔξαιο ναί, Μῆτερ φιλοστοργοτάτη, εὔξαιο, ταῦτα κἀμοί, τῷ Σοὶ διατελοῦντι δούλῳ εὐτελεῖ, καὶ ὑπηκόῳ τέκνῳ.

αωμγ΄. κατὰ μῆνα Φεβρουάριον.

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙῼ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧῼ
ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝῼ.

Digitized by Google

ΠΡΟΛΟΓΟΣ (*)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΤΩΝ ΜΗΝΑΙΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΣ.

ΦΙΛΤΑΤΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑ.

§. 1. Ἕνδεκα ἔτη σχεδὸν εἶναι ἤδη, ἀφότε ἤρχισε νὰ γίνεται ἐπαισθητὴ ἡ τῶν Μηναίων ἔλλειψις· καὶ ὁ κατ᾽ ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν ἐνδιαπρέπων Θρόνον, Παναγιώτατος κύριος Κωνστάντιος Α΄. ὁ ἀπὸ Σιναίου, ἔλαβε πατριαρχικῶς τὴν ἀνήκουσαν φροντίδα περὶ τῶν ἱερῶν τούτων βιβλίων, ὡς ἀναγκαίων εἰς τὰς τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησίας. Διὸ καὶ ἀπαντήσας, κατὰ τὴν 14 Μαρτίου 1832, εἰς τὰς πρὸς αὐτὴν γενομένας μοι ἐρωτήσεις περὶ τῶν εἰς τὸ Μέγα Ὡρολόγιον ἀποριῶν μου, προσέθηκεν ἐπὶ τέλους τῆς Πατριαρχικῆς του ἐκείνης ἐπιστολῆς καὶ ταῦτα ἐπὶ λέξεως· « Θέλεις εἰδοποιήσει τῷ » τυπογράφῳ τὴν ἐνταῦθα ἔλλειψιν Παρακλητικῶν καὶ Μη- » ναίων, προτρέπων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνατύπωσιν καὶ τούτων » εἰς μεγάλην τιμὴν προαχθέντων διὰ τὴν σπανιότητα ».

§. 2. Τὴν ἔλλειψιν ταύτην προθυμούμενος νὰ θεραπεύσῃ, διὰ νέας ἐκδόσεως, ὁ ἐν Βενετίᾳ Τυπογράφος καὶ φίλος μου, κύριος Γεώργιος Διαμαντίδης Θεσσαλονικεύς, ἀφ᾽ οὗ ἀνετύπωσε τὸ ὑπ᾽ ἐμοῦ κατὰ δύναμιν διορθωθὲν Πεντηκοστάριον, εἶτα καὶ τὴν Παρακλητικὴν, ἡτοιμάζετο ἐφεξῆς πρὸς ἀνατύπωσιν καὶ τῶν Μηναίων. Ἀλλ᾽ εἶναι παρατηρημένον πρὸ πολλοῦ, ὅτι εἰς ταῦτα, καθὼς καὶ εἰς πάντα τὰ ἱερὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν Ἀκολουθίας βιβλία, παρεισέφρησαν, ἐκ τῶν συνεχῶν μετατυπώσεων, σφάλματα πολλὰ, ἀλλοῦ μὲν τὴν σύνταξιν φθείροντα ἢ τῆς μελῳδίας τὸν ῥυθμὸν, ἀλλοῦ δὲ καὶ τὴν ἔννοιαν ἀλλοιοῦντα, καὶ παραμορφοῦντα τῶν ἱερῶν ᾀσμάτων τὴν ἀρχαίαν καλλονήν· καὶ ἑπομένως εἶχον χρείαν διορθώσεως, πρὸς κάθαρσιν ἐκ τῶν τοιούτων σφαλμάτων. Τοῦτο γινώσκων καὶ ὁ ῥηθεὶς Διαμαντίδης, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ κάμῃ ἔργον ἄξιον ὁπωσοῦν τῆς δαπάνης, ὅση ἀπαιτεῖται πρὸς τύπωσιν δωδεκαμήνου ὅλου, διευθύνθη πρὸς ἐμὲ, ἐν Κερκύρᾳ ἔτι διατρίβοντα, προβάλλων μοι τὴν διόρθωσιν τῶν Μηναίων τούτων· ἀλλ᾽ ἐγὼ ἀπεποιήθην τότε τὸ πρόβλημα, στοχασθεὶς τὸ πολύμοχθον τοῦ ἔργου.

§. 3. Ἐπανελθὼν δ᾽ ἔπειτα εἰς τὴν φίλην μου πατρίδα, καὶ μετ᾽ οὐ πολὺ, κατὰ τὴν 26 Ἀπριλίου 1839, προσκληθεὶς εἰς Βασιλεύουσαν διὰ Πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς τοῦ τότε εὐκλεῶς πατριαρχεύοντος, Παναγιωτάτου κυρίου Γρηγορίου ς΄., καὶ μεταβὰς εἰς αὐτὴν, ἔλαβον καὶ ἐνταῦθα ἑτέραν ἐπιστολὴν τοῦ αὐτοῦ Διαμαντίδου, προβάλοντός μοι καὶ αὖθις τὴν αὐτὴν διόρθωσιν. Ἤκουσα ἐν ταὐτῷ καὶ πολλοὺς τῶν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Κλήρου ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν, καὶ ὅτι ἐν Κωνσταντινουπόλει εὑρίσκοντο καὶ Μηναῖα τινὰ διωρθωμένα. Ἐκοινολόγησα τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς ἄλλους Ἀρχιερεῖς, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὴν αὐτοῦ Παναγιότητα τὸν κύριον Γρηγόριον· ὅς τις, βεβαιώσας μοι τὰ αὐτὰ προέτρεψέ με δεσποτικῶς εἰς τὴν ἐγχείρησιν τοῦ ἱεροῦ τούτου ἔργου, καὶ μὲ τὰς πατρικὰς αὐτοῦ εὐχὰς καὶ εὐλογίας ἐνίσχυσέ με. Ἐκ τούτων ἐνθαῤῥυνθεὶς, ἔγραψα ἀμέσως πρὸς τοὺς Πατέρας τῆς κατὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος Ἱερᾶς Βασιλικῆς καὶ Πατριαρχικῆς Μονῆς τοῦ Κουτλουμουσίου (2), διὰ νὰ μοι πέμψωσι τὰ ἐν χρήσει αὐτῶν χειρόγραφα Μηναῖα.

§. 4. Πρὶν ὅμως ἔλθωσι τὰ χειρόγραφα ταῦτα, ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενόμενος (κατὰ τὴν 12 Ἰουνίου τοῦ 1842 ἔτους) ἀοίδιμος Πατριάρχης Ἄνθιμος Ε΄., Κυζίκου ἔτι ὢν, ζήλῳ ἀρχιερατικῷ κινούμενους, καὶ συνεργῶν μοι

(1) Ἀνήκει εἰς τὴν πρώτην Ἔκδοσιν.

(2) Ἡ Μονὴ αὕτη, κειμένη κατὰ τὸ μέσον τῆς χερσονήσου τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους τοῦ Ἄθωνος, πρὸς τὴν βορειοανατολικὴν αὐτῆς πλευρὰν, εἰς τόπον ὡραῖον καὶ τερπνὸν, ἐγγύτατα τοῦ καλουμένου Πρωτάτου, ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως καὶ Αὐτοκράτορος Ῥωμαίων Ἀλεξίου τοῦ μεγάλου Κομνηνοῦ, τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας· τουτέστιν, ἀπὸ Κτίσεως μὲν κόσμου τῷ ςφϙ΄. ἔτει, κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ αὐτοῦ Χρυσοβούλλου· ἀπὸ δὲ τῆς ἐνσάρκου Οἰκονομίας τῷ 1082 ἔτει. Πρῶτος δὲ οἰκιστὴς αὐτῆς ὑπῆρξεν Ἱερομόναχός τις, τὴν κλῆσιν Κάλλιστος, αἰδέσιμος καὶ ἐνάρετος καὶ ἡγιασμένος ἀνὴρ, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ αὐτοῦ Χρυσοβούλλου. Οὗτος, κτίσας πρότερον φρούριον μικρὸν, εἶτα πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἀπελθὼν, καὶ τὸν ἑαυτοῦ σκοπὸν καὶ πόθον πρὸς αὐτὸν ἀνακαλύψας, καὶ λαβὼν παρ᾽ αὐτοῦ τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην, ἀνήγειρεν ὁλόκληρον τὴν εἰρημένην τοῦ Κουτλουμουσίου Μονὴν, ἐπ᾽ ὀνόματι τῆς φρικτῆς τοῦ Σωτῆρος Μεταμορφώσεως.

Περὶ δὲ τοῦ ὀνόματος Κουτλουμοὺς, ἀφ᾽ οὗ ἐσχηματίσθη τὸ Κουτλουμούσιον, οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι, κατὰ διάλεκτον Ἀραβικὴν, Περσικὴν ἢ Τουρκικὴν, σημαίνει εὐδαίμονα, μακάριον· οἱ δὲ, νηστευτὴν, ἐγκρατῆ, ὀλιγοδίαιτον· καὶ ὅτι τὸ Κουτλουμοὺς ἦτο ἐπώνυμον τοῦ προῤῥηθέντος Καλλίστου. Ἀλλὰ τὸ Χρυσόβουλλον λέγει σαφῶς· « Τοιγαροῦν » ἐντέλλεται καὶ ἐπαφίησιν ἡ βασιλεία μου τῷ παρόντι Καθη- » γητῇ καὶ Ἱερομονάχῳ κὺρ Καλλίστῳ τὸ καλούμενον Κου- » τλουμοῦσι »· ἐξ οὗ δείκνυται, ὅτι ἐννοεῖ τόπον τινὰ τοιαύτην ἔχοντα ὀνομασίαν, ἴσως τὸ ὑπὸ τοῦ Καλλίστου προκτισθὲν φρούριον, καὶ ἐκ τῆς ἐπωνυμίας ἐκείνου οὕτως ὀνομασθέν. — Εἰς ταύτην τοῦ Κουτλουμουσίου τὴν Μονὴν ἀπελθὼν (τῇ 17 Ὀκτωβρ. 1793) καὶ ὁ τὰ περὶ αὐτῆς ἀναφέρων, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐνδυθεὶς, ἔλαβεν ἐκεῖθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Κουτλουμουσιανός.

Digitized by Google

προθύμως εἰς τὸ ἐγχείρημα, καὶ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐπισπεύδων, ἐπρομήθευσέ μοι σημειώσεις τινὰς ἐκ τῆς Ἐπαρχίας αὐτοῦ, μεταγεγραμμένας ἐκ τῶν διορθωθέντων Μηναίων παρὰ τοῦ πρώην Ἱεροκήρυκος τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, Δωροθέου Βουλισμᾶ τοῦ Ἰθακησίου, τελευτήσαντος περὶ τὸ 1817 ἔτος. Ταύτας λοιπὸν τὰς σημειώσεις λαβών, εἶτα καὶ αὐτὰ τὰ παρὰ τοῦ Δωροθέυ διορθωθέντα Μηναῖα εὑρὼν παρὰ τῷ κυρίῳ Σταύρῳ Καπλάνογλου, καὶ δανεισθεὶς τινὰ ἐξ αὐτῶν περιεργείας χάριν, ἐπεχειρίσθην σὺν Θεῷ, κατ' ἐκεῖνα, τὴν παροῦσαν τῶν Μηναίων διόρθωσιν, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ 1839 ἔτους, διατρίβων τότε ἐν τῇ κατὰ τὸ Φανάριον νεοσυστάτῳ Θεολογικῇ Σχολῇ, συνοδικῶς ψηφισθεὶς εἰς αὐτὴν διδάσκαλος.

§. 5. Αἱ σημειώσεις αὗται, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, αἱ διορθώσεις τοῦ Δωροθέου δὲν ἦσαν εὐκαταφρόνητοι, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι ὠφελήθην ἐξ αὐτῶν μεγάλως· ὅτι ὅμως εἶχον καὶ ἐλλαττώματα πολλά, οὐδὲ τοῦτο πρέπει ν' ἀποσιωπήσω. Ἀληθῶς ὁ ἐλλόγιμος οὗτος ἀνὴρ εἶναι ἀξιέπαινος διὰ τὴν εἰς πολλὰ βαθεῖαν τε κρίσιν· ἀλλ' ἄνθρωπος ὤν, καὶ μηδὲν ἄλλο ἔχων μέσον βοηθητικόν, εἰς μὴ αὐτὴν μόνην τὴν κρίσιν του, δὲν ἠδύνατο βέβαια νὰ μαντεύσῃ τὰ πάντα, πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς γνησίας τοῦ Ὑμνογράφου καὶ λέξεως καὶ ἐννοίας· καὶ οὕτως ἡ νομιζομένη τῶν ἡμαρτημένων διόρθωσις αὐτοῦ ἔμεινε πάλιν ἁμάρτημα, ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου. Πρὸς βεβαίωσιν τέτου φέρω ἐνταῦθα δύο, ἢ τρία παραδείγματα ἐκ τῶν διορθώσεων αὐτοῦ.

§. 6. Εἰς τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου, Προσόμοιον πρῶτον τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ μὲν Ὑμνογράφος εἶχεν· « ὅτι νεύσει κρείττονι πεπηρωμένος σοι, ὁ πρώην . . . Σαῦλος » κτλ., εἰς δὲ τὰ τετυπωμένα Μηναῖα, προστεθέντος ἑνὸς λ, ἀναγινώσκεται, πεπληρωμένος· ἡ δὲ σημείωσις τοῦ διορθωτοῦ ἔχει, κεκελευσμένος. — Εἰς τὴν Α'. Μαΐου, Ὠδὴ ά. Τροπάριον ά. ὁ Ὑμνογράφος ἔλεγε· « Πρὸ τοῦ σε πλασθῆναι προγνωστικῶς, μητρὸς ἐκ κοιλίας » κτλ., ὁ τύπος, μεταβαλὼν τὸ ἐπίρρημα προγνωστικῶς εἰς τὴν μετοχὴν προεγνωκώς, ἔφθειρε τὴν σύνταξιν· ὁ δὲ διορθωτής, ἀγνοῶν τὴν γνησίαν τοῦ Ὑμνογράφου λέξιν, ἠναγκάσθη νὰ μεταποιήσῃ τὴν ὅλην φράσιν εἰς τό, Πρὸ τοῦ κυηθῆναι σὺ προγνωσθεὶς, μητρὸς ἐν κοιλίᾳ, κτλ. — Εἰς τὴν Κ'. Αὐγούστου, Ὠδὴ ή. Τροπάριον ά. ὁ μὲν Ὑμνογράφος, ἀναφέρων τὰ ἐν τῇ θείᾳ Γραφῇ περὶ τοῦ Σαμουὴλ ἱστορούμενα (Α'. Βασιλειῶν ζ'. 3—10), ἐποίησε,.. « θυσίαις παμμακάριστε, Ἰσραὴλ ἀφαγνίζων, προμηνυούσαις » κτλ. Ὁ δὲ τύπος, τὴν μὲν δοτικήν, θυσίαις... προμηνυούσαις, μεταβαλὼν εἰς αἰτιατικήν, ἀπὸ δὲ τῆς μετοχῆς ἀφαγνίζων, ἀφελὼν τὸ Γ, καὶ οὕτω παραμορφώσας τὸ χωρίον τοῦτο, ἐξέδωκε, « θυσίας παμμακάριστε, Ἰσραὴλ ἀφανίζων προμηνυούσας ». Τὴν παραμόρφωσιν ταύτην μὴ ὑποπτεύσας ὁ διορθωτής, καὶ νομίζων τὴν αἰτιατικὴν ὡς γνησίαν τοῦ Ὑμνογράφου λέξιν, καθὼς ἤθελε νομίσει αὐτὴν καὶ πᾶς τι ἄλλος, μετέβαλε μόνον τὸ ἀφανίζων, ὡς ἀτοπώτατον, μᾶλλον δὲ βλάσφημον, εἰς τὸ προσκομίζων. — Πολλαὶ ἄλλαι τοιαῦται διορθώσεις τοῦ ἀοιδίμου Δωροθέου ἀποτυγχάνουσαι τοῦ σκοποῦ, καὶ τῆς ἀληθείας ἀποπλανώμενα, ἐχρειάζοντο πρὸς ἐπανόρθωσιν ἀκριβέστερον κανόνα καὶ ἀπλανέστερον ὁδηγόν, ὁποῖα εἶναι τὰ παλαιὰ χειρόγραφα, διὰ ν' ἀποκατασταθῶσι τὰ ἱερὰ ᾄσματα εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν γνησιότητα καὶ καλλονήν. Ταῦτα λοιπὸν τὰ χειρόγραφα, ἐλθόντα, μετεχειρίσθην βάσιν καθ' αὐτὸ καὶ ὁδηγίαν μου εἰς τὴν παροῦσαν διόρθωσιν.

§. 7. Ἀλλ' ἐὰν τὰ χειρόγραφα εἶχον πανταχοῦ τὰ αὐτὰ μὲ τὰ τετυπωμένα, εὐκολωτέρα ἦτο τότε τῶν ἡμαρτημένων ἡ διόρθωσις, τῶν μέν, ἐκ τῆς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀκριβείας τῶν χειρογράφων (καθότι οὐδ' αὐτὰ εἶναι κατὰ πάντα ἀκριβῆ)· τῶν δέ, καὶ ἐκ τῆς βοηθείας τῶν εἰρημένων σημειώσεων. Ἀλλὰ τὰ χειρόγραφα ἔχουσι πολλάκις ἄλλα ἀντ' ἄλλων, καὶ μεταξὺ τέτων καὶ τῶν τετυπωμένων εὑρίσκεται συνεχῶς μεγάλη διαφορά, τὴν ὁποίαν ὑποσημειώσας, πολλαχοῦ τῆς παρούσης ἐκδόσεως, δὲν ἠθέλησα νὰ ἐξακολουθήσω τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς καθόλον τὸ δωδεκάμηνον, ὑποπτεύων, μὴ φανῶ προσκορὴς εἰς τὸν Ἀναγνώστην, καὶ μάλιστα εἰς τὸν Φεβρουάριον, Μάρτιον, καὶ Ἀπρίλιον, ὅπου αἱ ἐν τοῖς τετυπωμένοις Ἀκολουθίαι Ἁγίων πολλῶν δὲν εἶναι αἱ αὐταὶ καὶ ἐν τοῖς χειρογράφοις.

§. 8. Οὐ μόνον δὲ τὰ εἰρημένα Κουτλουμουσιανὰ χειρόγραφα διαφέρουσι πρὸς τὰ τετυπωμένα, ἀλλὰ καὶ ἕτερα ἐκ τῶν σωζομένων τῆς κατὰ τὴν νῆσον Χάλκην Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Θεοτόκου, μεγίστην ἔχουσι διαφορὰν καὶ πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὰ τετυπωμένα (3). Καὶ εἶναι περιερ-

(3) Σημειωτέον ἐνταῦθα πρὸς εἴδησιν τοῦ κοινοῦ, ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω χειρογράφων, γενικῶς θεωρουμένων πρὸς ἄλληλα, τὰ Κουτλουμουσιανὰ εἶναι καὶ ἀκριβέστερα, καὶ πληρέστερα, καὶ μᾶλλον σύμφωνα πρὸς τὰ τετυπωμένα, ἢ τὰ τῆς Χάλκης. Εἶναι δὲ καὶ ἀρχαιότερα τέτων ἐκεῖνα, χρονολογέμενα, μεταξὺ τοῦ παλαιοτέρου αὐτῶν καὶ τοῦ νεωτέρου, ἀπὸ τοῦ 1539 μέχρι τοῦ 1571 σωτηρίου ἔτους· τουτέστι, τὸ μὲν παλαιότερον, εἶναι τὴν σήμερον 301 ἐτῶν, τὸ δὲ νεώτερον, 272. Τρία μόνον, ἢ τέσσαρα τῶν τῆς Χάλκης εἶναι καὶ τῶν παλαιοτέρων Κουτλουμουσιανῶν παλαιότερα. Τὰ δὲ μεμβραῖνα αὐτῆς, ἑπτὰ μόνον ὄντα, καὶ τοι μὴ σημειοῦντα τὸν χρόνον, καθ' ὃ ἐγράφησαν, εἰκάζονται ὅμως, ὅτι εἶναι ἔργον τοῦ ΙΓ'. ἢ ΙΒ'. αἰῶνος· τουτέστι, πλέον τῶν ἑξακοσίων ἐτῶν, καὶ μάλιστα τὰ τέσσαρα τούτων, Σεπτέμβριος, Ὀκτώβριος, Νοέμβριος, καὶ Δεκέμβριος. Ταῦτα, εἰς ἓν τεῦχος δεδεμένα ὁμοῦ, ἔχουσι τοιαύτην τάξιν. Μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς μνήμης τοῦ καθ' ἑκάστην ἡμέραν Ἁγίου, τάττουσι πρῶτον, τὸ Ἀπολυτίκιον, τὸ κάθισμα, καὶ τὸ Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου· εἶτα τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ, τὸν Κανόνα, τὸ Συναξάριον ἐν τῇ ς'. ᾠδῇ, καὶ ἐπὶ τέλους τὸ Ἐξαποστειλάριον, σπάνιον καὶ τοῦτο τὸν Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Τὰ δὲ Ἰδιόμελα, κείμενα πάντα μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ, εἶναι τονισμένα μὲ φωνὰς τῆς ἀρχαίας μουσικῆς. Μετὰ δὲ τὸ Κάθισμα, τὰ Προσόμοια, καὶ Ἐξαποστειλάριον, Θεοτοκίον οὐδέν. Προσόμοια διπλᾶ μόλις δίς, ἢ τρὶς ἀπαντῶνται εἰς ὅλον τὸ τετράμηνον. Κανόνας δὲ διπλοῦς ἔχουσιν εἰς τὴν Γέννησιν τῆς Θεοτόκου, εἰς τὰ Εἰσόδια αὐτῆς, καὶ εἰς τὰ Χριστούγεννα, ἀλλὰ καὶ τούτους τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου. Ἔχουσι δὲ καὶ εἰς τὴν Α'. Σεπτεμβρίου δύω μόνα Τροπάρια ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου, καὶ μετ' αὐτά, τὸν Κανόνα τοῦ Ὁσίου. Τῆς δὲ κατὰ τὴν ΙΑ'. Ὀκτωβρίου Ἀκολουθίας τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ'. Συνόδου οὐδὲ ἴχνος φαίνεται. Καὶ τὰ λοιπὰ δὲ τρία μεμβραῖνα, τὰ ὁποῖα εἶναι τοῦ Ἰανουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου μηνός, οὐδαμοῦ ἔχουσι Προσόμοια, ἢ Κανόνας διπλοῦς. Τὰ μεμβραῖνα, ταῦτα Μηναῖα, ὡς καὶ τὰ προειρημένα παλαιότερα τῶν Κουτλουμουσιανῶν, κτήματα ὄντα τῆς πάλαι ποτὲ Μονῆς τοῦ Προδρόμου, τῆς κειμένης μὲν κατέναντι Σωζουπόλεως ἐπί τινος νήσου, κρημνισθείσης δὲ ὑπὸ τῶν βαρβάρων περὶ τὸ 1631 ἔτος, μετεκομίσθησαν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ Πατέρων, μετὰ καὶ ἄλλων ἱερῶν σκευῶν, εἰς τὴν ἐνταῦθα σεβασμίαν Μονήν, πρότερον μὲν τοῦ Προδρόμου καλουμένην καὶ αὐτήν, νῦν δὲ τῆς Θεοτόκου.

Ἡ δὲ Μονὴ αὕτη ἐκτίσθη μὲν περὶ τὸ 1420 ἔτους ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰωάννου Β'. τοῦ Παλαιολόγου· πυρποληθεῖσα δέ, καὶ αὖθις ἀνεγερθεῖσα περὶ τὸ 1670 ὑπὸ Παναγιωτάκη Νικοσίου, τοῦ πρώτου ἐκ Χριστιανῶν παρ' Ὀθωμανοῖς χρηματίσαντος διερμηνέως· εἶτα καὶ τρίτον ἀνακαινισθεῖσα ἐκ θεμελίων τῷ 1786 ἔτει ὑπὸ τοῦ εὐσεβεστάτου Ἡγεμόνος Οὐγκροβλαχίας Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, ὅς τις καὶ τὸν πυρποληθέντα μέγιστον ναὸν τοῦ Προδρόμου ἀνέκτισε μέν, μικρότερον ὅμως· τελευταῖον, ἐν ἔτει 1831, κατὰ μῆνα Ἰούνιον, ἀδείᾳ Ἐκκλησιαστικῇ, μετερρυθμίσθη ὑπὸ τῶν φιλομούσων ὁμογενῶν εἰς Ἑλληνικὸν Γυμνάσιον. Πρὸς διεύθυνσιν τούτου κληθεὶς καὶ ὁ τὰ παρόντα γράψας, μετέβη ἐνταῦθα, κατ' ἔγκρισιν Ἐκκλησιαστικήν, ἐκ τῆς ἐν Φαναρίῳ Θεολογικῆς Σχολῆς, τῇ 22 Ἰουνίου τοῦ 1840 ἔτους.

Digitized by Google

γείας ἄξιον, ὅτι τέσσαρα τῶν τῆς Μονῆς ταύτης χειρογράφων τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς, καὶ πέμπτον τὸ Κουτλουμουσιανὸν, οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ἔχει τὸν ἐν τοῖς τετυπωμένοις προεόρτιον Κανόνα τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀλλ' ἄλλον καὶ ἄλλον, τὰ μὲν πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου· τὰ δὲ πρὸς τὸ, Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος. Τὸ ἔτι περιεργότερον εἶναι, ὅτι εἰς Ἰωσὴφ τὸν Ὑμνογράφον, τὸν ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις Συναξάριον μόνον ἔχοντα (Ἀπριλίου Γ'.), Ἰωάννης ὁ Εὐχαΐτων, ὁ καὶ Ἰωάννης μοναχὸς ὁ Μαυρόπους ἐπονομαζόμενος, ἐμελούργησεν ὀκτὼ Κανόνας, ὡς φαίνεται, εἰς τοὺς ὀκτὼ Ἤχους κατὰ σειρὰν, ἐξ ὧν τὸ χειρόγραφον τῆς Χάλκης ἔχει τὸν ἔσχατον μετ' ἀκροστιχίδος τοιαύτης· Τὴν ὀγδόην δέησιν ὦ μάκαρ δέχου· τὸ δὲ Κουτλουμουσιανὸν ἔχει ἕτερον, ἀνώνυμον καὶ ἄνευ ἀκροστιχίδος. Ἐκ τούτων πάντων καὶ ἄλλων πολλῶν δείκνυται καὶ τῶν ᾀσμάτων ἡ πληθὺς, καὶ ὁ ἔνθεος ἑσμὸς τῶν Ἀσματογράφων, τῶν ὁποίων τὸν ἀριθμὸν ἀναβιβάζει εἰς 93 Λέων ὁ Ἀλλάτιος, ἐν τῇ Β'. διατριβῇ αὐτοῦ περὶ τῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας βιβλίων (Παρὰ Φαβρ. Τόμ. Ε'.). Εἰς τὸν ἀριθμὸν ὅμως τούτων πρέπει νὰ προστιθῶσι καὶ δύο ἕτεροι, μὴ ἀναφερόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἀλλατίου· ἤγουν Ταράσιος καὶ Γρηγόριος, ἐξ ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐπιγράφεται ποιητὴς τοῦ Κανόνος εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου (Μαΐου ΚΕ'.)· ὁ δὲ Γρηγόριος, τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (Ἰουνίου ΙΖ'.).

§. 9. Ὅπου λοιπὸν εὑρέθην εἰς περίστασιν, μὴ ἔχων μήτε τῶν χειρογράφων τὴν ὁδηγίαν, μήτε τὴν ἐκ τῶν σημειώσεως βοήθειαν, ἐκεῖ ἠναγκάσθην νὰ διορθώσω καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ χωρία τινὰ, φανέντα μοι ἡμαρτημένα. Οὕτω, π. χ. εἰς τὴν Η'. Δεκεμβρίου, Ὠδὴ ζ'. Τροπάριον ε'. μετέβαλον τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, Τυφλοὺς ὀμματῶν, εἰς τὸ, Νοσούντων πολλῶν· τὸ μὲν, ὅτι ἡ ἀκροστιχὶς τοῦ Κανόνος ἀπαιτεῖ τὸ τροπάριον τοῦτο ἄρχεσθαι ἀπὸ τοῦ Ν, καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ Τ· τὸ δὲ, καὶ διὰ τὴν ἐκ τῆς προτέρας γραφῆς συναγομένην ἔννοιαν, μὴ οὖσαν ὀρθήν· ὅτι, δηλαδὴ, διὰ τῆς ὀμματώσεως τῶν τυφλῶν ἐθεράπευεν ὁ Ὅσιος Πατάπιος ποικίλα πάθη. — Εἰς τὴν ΚΖ. Ἰανουαρίου, Ὠδὴ η'. Τροπάριον α'. τοῦ τρίτου Κανόνος, τὴν ἐπὶ τέλους αὐτοῦ λέξιν, Θρέμμα, ἔτρεψα εἰς τὸ Θρέπτρα, ὡς μᾶλλον κατάλληλον τῇ ἐννοίᾳ· ὅτι δηλαδὴ ὁ θεῖος Χρυσόστομος, διὰ τοῦ ἄρτου τῆς θείας χάριτος, ἀπένειμεν εἰς τὴν θρέψασαν αὐτὸν Ἐκκλησίαν ἑπταπλασίονα τὰ θρεπτήρια καὶ τροφεῖα. — Εἰς τὴν Ε'. Μαρτίου, Ὠδὴ δ'. Τροπάριον β'. ἀνεγινώσκετο, «τὸ τῶν λαῶν ἀπατήριον», ὅπερ, ὡς λέξιν ἀκανόνιστον, καὶ ἐν τοῖς Λεξικοῖς μὴ εὑρισκομένην, μετέβαλεν ὁ διορθωτὴς εἰς τὸ, τὴν τῶν λαῶν πλάνην πρόῤῥιζον. Ἀλλ' ἐγὼ τρέψας τὸ Ρ εἰς Λ, ἔγραψα ἀπατήλιον· καὶ αὕτη, νομίζω, ἦτο ἡ γνησία λέξις τοῦ Ὑμνογράφου, ἥτις ἐπιθετικῶς μὲν σημαίνει τὸν ἀπατεῶνα καὶ δόλιον, οὐσιαστικῶς δὲ, τὴν ἀπάτην καὶ τὸν δόλον. — Εἰς τὴν ΚΔ'. Ἰουνίου, Ὠδὴ θ'. Τροπάριον β'. τοῦ δευτέρου Κανόνος, ἀναγινωσκομένου πρότερον, ἀνίκμου νεφέλης δὲ ῥίζης ὁ Πρόδρομος, μετέβαλον τὸ ῥίζης, ὡς περιττὴν μεταφορὰν, εἰς τὴν μετοχὴν, ῥαγείς. Καὶ νομίζω, ὅτι ὁ Ὑμνογράφος αἰνίττεται ἐνταῦθα τὸ ὑπὸ τοῦ Ἡσαΐου εἰρημένον, Ἐῤῥάγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ (Κεφ. λε'. 6)· ὅπερ, κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Ἑρμηνευτὰς, σημαίνει μὲν καὶ τὰ πνευματικὰ χαρίσματα, ὅσων διὰ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἠξιώθη ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, ἔρημος οὖσα πρότερον, καὶ ἄμοιρος τούτων· σημαίνει δὲ καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωάννου, ὅστις προελθὼν, καὶ τρόπον τινὰ ἐκραγεὶς ὡς ἀπὸ ξηρᾶς καὶ ἀνίκμου νεφέλης, τῆς στείρας Ἐλισάβετ, κατήρδευσε, διὰ τῆς θείας αὐτοῦ διδασκαλίας, τὰς ψυχὰς τῶν εἰς αὐτὸν προσερχομένων ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Ἰορδάνου, κηρύττων αὐτοῖς τοῦ προσδοκωμένου Μεσσίου τὴν παρουσίαν, ὡς ὁ Ὑμνογράφος λέγει ἐφεξῆς ἐν τῷ αὐτῷ Τροπαρίῳ. Καὶ ἄλλαι τινὲς διορθώσεις ἀπαντῶνται εἰς τὸ Δωδεκάμηνον, μὲ ὑποσημειώσεις εἰς τὸν οἰκεῖον ἑκάστης τόπον. — Εἰς τὴν Α'. Μαρτίου, Ὠδὴ ς'. ἀρχομένου πρότερον τοῦ δ'. Τροπαρίου, Ἀπιστίας τῆς πικρᾶς, ναυτιῶσι σάλῳ νῦν, μετέθηκα τὰ κῶλα ταῦτα πρωθύστερα, οὕτω· Ναυτιῶσι σάλῳ νῦν, ἀπιστίας τῆς πικρᾶς, ὡς τῆς ἀκροστιχίδος, τῶν Θεοτοκίων ἀπαιτούσης ἐνταῦθα Ν, καὶ οὐχὶ Α.

§. 10. Περὶ δὲ τῶν ἀκροστιχίδων τούτων (ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀνέφερεν αὐτάς)· καθὼς καὶ περὶ τῶν ὀνομάτων τῶν Ὑμνῳδῶν, τῶν τοὺς Κανόνα μελουργησάντων, δὲν ὤκνευσα νὰ ἐπιγράψω εἰς ἕνα ἕκαστον αὐτῶν ὅσα ἐδυνήθην νὰ εὕρω ἐν τοῖς χειρογράφοις, ἢ νὰ παρατηρήσω ἀπ' ἐμαυτοῦ. Τοῦτο δύναται πᾶς τις νὰ πιστωθῇ, ἐὰν παρατηρήσῃ τῆς παρούσης ἐκδόσεως τοὺς πέντε μόνον μῆνας, Δεκέμβριον, Ἰανουάριον, Φεβρουάριον, Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον· καθότι θέλει ἀριθμήσει εἰς αὐτοὺς 22 μὲν ἀκροστιχίδας, 77 δὲ ὀνόματα Ὑμνῳδῶν ἐπιγεγραμμένα, μὴ ὄντα εἰς τὰς προτέρας ἐκδόσεις. Θέλει εὑρεῖ προσέτι πολλῶν Ὠδῶν Τροπάρια μετατεθειμένα εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον, τὰ ὁποῖα, ἐκτετοπισμένα ὄντα πρότερον, συνέχεον τῶν ἀκροστιχίδων τὸν εἱρμὸν, ὡς εἰς τὸν Κανόνα, φερεἰπεῖν, τῶν Ἁγίων Νηπίων (Δεκεμ. ΚΘ'.) Ὠδὴ α'. Εἰς τὸν τοῦ Ἁγίου Ἀντίπα Ἀπριλίου ΙΑ'.) Ὠδὴ θ'. Εἰς τὸν τοῦ Ἁγίου Δίου (Ἰουλίου ΙΘ.) Ὠδὴ καὶ εἰς ἄλλους πολλούς.

§. 11. Ἀλλὰ καὶ ἐλλείψεις Τροπαρίων ἀπαντῶνται πολλαχοῦ, καὶ εἰς ἄλλα μὲν Ὠδὰς, ἐξαιρέτως δὲ μεταξὺ τῆς πρώτης καὶ τρίτης, ὅπου φαίνεται μέγα τῶν ἀκροστιχίδων χάσμα. Αἴτιον δὲ τῆς ἐλλείψεως ταύτης ὑποτίθεται, ὅτι Ὑμνῳδοί τινες εἶχον μὲν τροπαρολογήσει καὶ τὴν δευτέραν τῆς Στιχολογίας Ὠδὴν, ἀφῃρέθη ὅμως ἔπειτα, ὡς τεταγμένη νὰ ψάλληται ἐν μόνῃ τῇ Μ. Τεσσαρακοστῇ, δι' οὓς ἀναφέρει λόγους ὁ Νικόδημος εἰς τὴν ἑρμηνείαν αὐτῆς (Κηπ. Χαρίτ. σελ. 20). Ἡ ὑπόθεσις αὕτη φαίνεται πολλὰ πιθανὴ, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς ἑξῆς τέσσαρας Κανόνας· ἤγουν, τοῦ προφ. Μωϋσέως (Σεπτεμβ. Δ'.), τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος (Μαρτ. Λ'.), τῶν Ἁγ. Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ (Αὐγ. Δ'.), καὶ τοῦ Ἁγ. Ἰσαύρου (Ἰουν. ΙΖ'.)· καθότι οἱ Κανόνες οὗτοι ἔχουσιν ἐν τοῖς Θεοτοκίοις ἀκροστιχίδα τὰ ὀνόματα τῶν ποιησάντων αὐτοὺς Ὑμνῳδῶν, Κλήμεντος καὶ Γρηγορίου, τὰ ὁποῖα, συγκείμενα ἐκ γραμμάτων ἐννέα, ἀπῄτουν πάντως καὶ ἐννέα Ὠδάς· ὅ ἐστι, καὶ τὴν δευτέραν· ἀφαιρεθείσης δὲ αὐτῆς, ὡς προείρηται, συναφῃρέθησαν ὁμοῦ καὶ τὰ δεύτερα τῶν ὀνομάτων γράμματα, Λ καὶ Ρ, καὶ ἀναγινώσκονται ἤδη Κήμεντος καὶ Γηγορίου. Τὰ αὐτὰ, καί τοι μὴ οὔσης τῆς αὐτῆς τοῦ ὀνόματος ἀνάγκης, πρέπει νὰ ὑποθέσῃ τις καὶ εἰς δύο ἄλλους Κανόνας (Ὀκτωβ. Η'. καὶ Φεβρ. ΚΕ'.), ποίημα μὲν ὄντας Γεωργίου, ἀκροστιχίζοντας δὲ ἐν τοῖς Θεοτοκίοις Γεωργίου κατ' ἔλλειψιν τοῦ Ε, συναφαιρεθέντος ἀναμφιβόλως καὶ τούτου μετὰ τῆς Β'. Ὠδῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ὀκτάγραμμον αὐτὸ ὄνομα δὲν ἐξήρκει καὶ διὰ τὸ Θεοτοκίον τῆς Θ'. ᾠδῆς, διὰ τοῦτο, εἰς μὲν τὸν ἐν τῷ Φεβρουαρίῳ Κανόνα ἀνεπληρώθη τὸ ἐλλεῖπον διὰ τοῦ Ν, τελευταίου γράμματος τῆς ἀκροστιχίδος· εἰς δὲ τὸν ἐν τῷ Ὀκτωβρίῳ ἐτέθη δὶς τὸ ἔσχατον τοῦ ὀνόματος Υ, ὡς καὶ ὁ Ἰωσὴφ διπλασιάζει πολλαχοῦ τὸ Φ, δι' ἔλλειψιν Τροπαρίου. Περὶ ἐλλείψεως Τροπαρίων ἐν γένει ὅρα καὶ τὴν ὑποσημείωσιν εἰς τὴν ἀκροστιχίδα τοῦ ῥηθέντος Κανόνος (Φεβρ. ΚΕ'.)· ὅπου ὅμως, διὰ τὸ σύντομον, οὐδὲ περὶ Β'. Ὠδῆς ἀναφέρεται, οὐδὲ τὸ πρᾶγμα σαφηνίζεται ἀκριβῶς.

§. 12. Σημειῶ προσέτι καὶ τοῦτο, ὡς εἰς τὰς ἀκροστιχίδας ἔχον τὴν ἀναφορὰν· Κανόνες τινὲς, ἔχοντες

Digitized by Google

ἀκροστιχίδας, δὲν ἔχουσιν ἐπομένως καὶ πάντα τὰ Τροπάρια σύμφωνα μὲ αὐτάς, ἀλλ' ἕτερα, πάντη ἀλλότρια τῆς ἀκροστιχίδος. Τοιαῦτα εἶναι τὰ τῆς ή. Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Κασσιανοῦ (Φεβρ. ΚΘ'.), τοιαῦτα τὰ τῶν τριῶν τελευταίων Ὠδῶν τοῦ Κανόνος τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα Μαρτύρων (Ἀπριλίου ΚΗ'.). Τοῦ δὲ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Μεθοδίου (Ἰουνίου ΙΔ'.), μόλις εἰς τὴν ά. Ὠδὴν καὶ τὰς τρεῖς τελευταίας φαίνονται ἴχνη μικρὰ τῆς ἀκροστιχίδος, τὰ δὲ λοιπὰ, συγκεχυμένα πάντα καὶ ἀσυνάρτητα (4). Ἡ δὲ σύγχυσις αὕτη προῆλθε μὲν ἴσως καὶ ἐκ τῆς τῶν τυπογράφων, ἢ τῶν ἀντιγραφέων αὐτῶν ἀπροσεξίας, διὰ τῆς ὁποίας μετέβαλον καὶ παρεμόρφωσαν πολλῶν Τροπαρίων ἀρχάς· προῆλθεν δὲ πολὺ πιθανώτερον ἐκ τῶν διπλῶν καὶ τριπλῶν Κανόνων, ὡς προείρηται (§. 8), εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν, πολλάκις εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον καὶ τὸν αὐτὸν Εἱρμὸν, ὡς οἱ ἐν χειρογράφοις φερόμενα δύω Κανόνες τοῦ Ἁγίου Βασιλέως Ἐπισκόπου Ἀμασείας, ἀμφότεροι μὲν πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, διαφόρων δὲ ἀκροστιχίδων. Οἱ δὲ ἀντιγραφεῖς ἢ οἱ πρῶτοι τῶν τυπογράφων ἔλαβον, ὡς φαίνεται, κατ' ἐκλογὴν, ἢ, ἀγνοῶ, κατὰ ποῖον ἄλλον λόγον, τινὰς μὲν Ὠδὰς ἢ Τροπάρια ἐξ ἑνὸς, τινὰς δὲ ἐξ ἑτέρου Κανόνος. Τὴν πιθανολογίαν ταύτην βεβαιοῖ ὁ ῥηθεὶς τοῦ Ἁγίου Κασσιανοῦ Κανὼν, τοῦ ὁποίου ἡ ή. Ὠδὴ, εἰς μὲν τὰ τετυπωμένα Μηναῖα, ἔχει ἐπιγεγραμμένον Εἱρμὸν, Τὸν ἐν καμίνῳ τȣ̃ πυρός· εἰς δὲ τὰ χειρόγραφα, Κάμινος ποτέ. Τοῦτο οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ, εἰμὴ ὅτι, ὑπάρχοντος καὶ ἑτέρου Κανόνος τοῦ Ἁγίου εἰς Ἦχον β'., ἐλήφθη ἐξ αὐτοῦ ἡ ή. Ὠδή· διὸ καὶ ἀσύμφωνα τὰ Τροπάρια αὐτῆς πρὸς τὴν ἀκροστιχίδα. Τούτου λοιπὸν τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Κασσιανοῦ, καὶ τοῦ ἀνωτέρω (Ἀπριλίου ΚΗ'.), εὑρεθέντων ἐν τοῖς χειροφράφοις, μεταγράψας ἐκεῖθεν, ἀντικατέστησα τὰ εἰς τὰς ἀκροστιχίδας κατάλληλα Τροπάρια τῶν εἰρημένων τεσσάρων ᾠδῶν· τὸν δὲ Κανόνα τοῦ ἁγίου Μεθοδίου ἀφῆκα, ὡς ἦτο πρότερον, μὴ εὑρὼν αὐτὸν ἐν τοῖς χειρογράφοις.

§. 13. Ἀλλ' ἐπανελθὼν καὶ αὖθις εἰς τὸ περὶ διορθώσεως τῶν ᾀσμάτων, δὲν δύναμαι, οὐδὲ δίκαιον εἶναι, ν' ἀποσιωπήσω ὅτε, εἰς τὴν διόρθωσιν Ἀπολυτικίων τινῶν καὶ Κοντακίων, ὠφελήθην καὶ ἐκ τῶν σημειώσεων τοῦ ἐν Ἱερεῦσιν Αἰδεσιμωτάτου κυρίου Ἀνδρέου Ἱδρωμένου τοῦ ἐν Κερκύρᾳ. Ὁ σεβάσμιος οὗτος, καὶ ἐλλόγιμος Γέρων, διελθὼν μετ' ἐπιστασίας τὰ ἐν τῷ Ὡρολογίῳ Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια, διώρθωσεν ὅσα εὗρεν ἐν αὐτοῖς χωλαίνοντα κατὰ τὴν ἔννοιαν καὶ ῥυθμόν· καὶ σημειώσας τὰ πάντα εἰς φυλλάδιον, ἔπεμψεν αὐτὸ, κατὰ τὸν Δεκέμβ. τοῦ 1839 ἔτȣς, πρὸς τὸν εἰρημένον Πατριάρχην κύριον Γρηγόριον· ὁ δὲ, ἅμα λαβὼν, ἐνεχείρισεν αὐτὸ εἰς ἐμὲ, ἀρξάμενον ἤδη τῆς τῶν Μηναίων διορθώσεως, μετ' ἐπιταγῆς νὰ θεωρήσω τὰ πάντα, καὶ νὰ ἐκλέξω εἴτι καλὸν εὕρω ἐν αὐτοῖς. Τοῦ Ἱδρωμένου τούτου λοιπὸν διόρθωσις εἶναι τὸ Κοντάκιον τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου (Σεπτ. Ϛ'.)· τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ (Ὀκτωβ. Ϛ'.)· τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου (Μαΐου Θ'.)· τὸ Κοντάκιον Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου (Ἰουνίου ΚΔ'.), καὶ ἄλλα ἱκανὰ τὰ ὁποῖα κατεχώρησα καὶ εἰς τὴν Ε'. ἔκδοσιν τοῦ Μ. Ὡρολογίου. Τὸ πάντων δὲ ἀξιολογώτερον εἶναι τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμφαίνεται ἡ ἀρχαία τοῦ ᾄσματα γνησιότης καὶ καλλονή· καὶ τὸ ὁποῖον εὗρεν (ὡς ἔλεγεν αὐτὸς) εἰς Ὡρολόγιον παλαιὸν, τυπωθὲν ἐν ἔτει 1563 (5).

§. 14. Ἀλλ' οὐδὲ τοῦ Γέροντος Ἱδρωμένου αἱ σημειώσεις, ȣ̃σαι μερικαὶ, ἠδύνατο νὰ μὲ ὠφελήσωσι κατὰ πάντα. Πολλὰ τῶν ἱερῶν ᾀσμάτων, καὶ ἐξαιρέτως Καθίσματα, χωλαίνοντα κατὰ τὸν ῥυθμὸν, καὶ προξενοῦντα χασμῳδίαν, εἶχον χρείαν διορθώσεως. Εἰς δὲ τὰ ταῦτα μὴ ἔχων ἄλλο μέσον βοηθητικὸν ἠναγκάσθην ἀλλοῦ μὲν νὰ μεταθέσω τὰ αὐτὰ μέρη τοῦ λόγου, ἀλλοῦ δὲ νὰ προσθέσω κατάλληλον τῇ ἐννοίᾳ καὶ τῇ συντάξει συλλαβὴν, ἢ λέξιν, ἢ καὶ κῶλον ὁλόκληρον· ἢ ἐξ ἐναντίας, ν' ἀφαιρέσω τὸ περιττόν· τινὰ δὲ ἐτόλμησα καὶ νὰ μεταποιήσω μικρὸν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον, παράχορδα ὄντα πολὺ, καὶ τὰ μέτρα τοῦ ῥυθμοῦ παραβαίνοντα.

Ἐκ τούτων τὰ μᾶλλον ἀξιοσημείωτα εἶναι τὰ ἑξῆς — Δεκεμβρίου Δ'. Κάθισμα τῆς Ἁγίας Βαρβάρας καὶ Ἰουλιανῆς μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν — Δεκεμ. Ε'. Κάθ. Θεοτοκίον τῆς γ'. Ὠδῆς — Δεκεμ. Ϛ'. Κάθ. Θεοτ. τῆς αὐτῆς — Δεκεμ. ΙΑ'. Κάθ. Θεοτ. καὶ Σταυροθεοτ. τῆς αὐτῆς — Δεκεμ. ΙΔ'. Κάθ. Θεοτ. καὶ Σταυροθεοτ. τῆς αὐτῆς — Δεκεμ. ΚΑ'. Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας Ἰουλιανῆς, καὶ Προεόρτιον — Φεβρουαρίου ΙΑ'. Κάθ. Θεοτ. τῆς γ'. ᾠδῆς — Φεβρ. ΙΒ'. Κάθ. Σταυροθεοτ. τῆς αὐτῆς — Μαρτίου Α'. Κάθ. Θεοτ. καὶ Σταυροθεοτ. τῆς αὐτῆς — Μαρτίου ΚΑ'. Κάθ. τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, τῆς αὐτῆς. — Εἰς τούτων τὰ πλεῖστα ὑπεσημείωσα καὶ τὴν προτέραν αὐτῶν ἀνάγνωσιν, πρὸς πίστωσιν τῆς ἀληθείας. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἀπὸ γ'. Ὠδῆς δεύτερον Κάθισμα τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (Ἰανουαρίου Λ'.) προσέθηκα τὸ κῶλον, δι' ὑμῶν πανσεβάσμιος. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ μετὰ τὴν γ'. Ὠδὴν Κάθισμα Σταυροθεοτοκίον (Φεβρ. ΙΓ'. καὶ ἀλλαχοῦ), τὸ κῶλον, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς· καθότι χωρὶς τῆς προσθήκης τῶν κώλων τούτων ἢ τοὐλά-

(4) Ἡ εἰς τὰ Τροπάρια τῶν Κανόνων ἀνωμαλία ἐπιπολάζει μάλιστα εἰς τὰ καλοκαιρινὰ Μηναῖα, πλέον δὲ πάντων εἰς τὸν Ἀπρίλιον. Εἰς τοῦτον μόνον τὸν μῆνα, ἀφ' οὗ ἐπέγραψα ἀκροστιχίδας ὀκτὼ, μετέγραψα ἔτι ἐκ τῶν χειρογράφων καὶ ἑξήκοντα Τροπάρια, πρὸς ῥύθμισιν αὐτῶν τε καὶ ἄλλων ἀκροστιχίδων, ἐκτὸς τῶν εἰς τὴν ΚΗ'. εἰρημένων τριῶν ᾠδῶν, αἵ τινες περιέχουσι 15 Τροπάρια, μεταγεγραμμένα καὶ αὐτά· τὰ πάντα ὁμοῦ Τροπάρια ἑβδομήκοντα πέντε.

(5) Τὸ Ὡρολόγιον τοῦτο εἶναι κτῆμα τοῦ τιμαλφεστάτου μοι φίλου κυρίου Ἀνδρέου Μουστοξύδη τοῦ Κερκυραίου· ἔχει δὲ τοιαύτην ἐπιγραφήν· « Τὸ παρὸν Ὡρολόγιον ἐτυπώθη ἐν » Ἐνετίαις, ἐν οἰκίᾳ Ἀνδρέου τοῦ Σπινέλλου, Μονεταρίου τῆς » Ἐκλαμπροτάτης Ἀρχῆς τῶν Ἐνετῶν, ἐπιμελείᾳ τε καὶ διορθώσει Ζαχαρίου ἱερέως Σκορδυλίου Κρητὸς, τοῦ ἐπιλεγομένου Μαραφαρᾶ, καὶ ἐπιτρόπου τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως » Οἰκουμενικȣ̃ Πατριάρχου κυρίου Ἰωάσαφ, ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς » ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, αφξγ'. » Ἰουλίου Ϛ'. ».

Περιέχει δὲ ἐπὶ τέλους τὸν περὶ ἐξόδου ψυχῆς λόγου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας — Τὰ εἰς τοὺς 12 Μῆνας Προσόμοια Χριστοφόρου Πατρικίου καὶ Ἀνθυπάτου τοῦ Μιτυληναίου — Κανόνα κατανυκτικὸν καὶ παρακλητικὸν τοῦ Μητροπολίτου Φιλαδελφίας Θεοληπτȣ, κατ' ἀλφάβητον, πρὸς τὸ, Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας — Καὶ σύνταγμα μικρὸν περὶ τῶν Τεσσαρακοστῶν καὶ Νηστειῶν τȣ̃ ἐνιαυτοῦ, καὶ τίνα ἔννοιαν ἔχει ἑκάστη.

Ἰστέον ἔτι, ὅτι τὸ μνημονευθὲν Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον τῆς Ὑπαπαντῆς εὑρίσκεται καὶ εἰς χειρόγραφον Τυπικὸν τῆς Χάλκης, ἀπαραλλάκτως τὸ αὐτὸ, μὲ μικρὰν μόνην διαφορὰν εἰς τὸ τέλος· ἤγουν, ἀντὶ τοῦ, νῦν σὺν ἡμῖν μελῳδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι, ἐν τῷ Τυπικῷ ἀναγινώσκεται, νῦν σὺν ἡμῖν ὕμνον ᾄδει, φρικτῶς ἐξιστάμενος. Ἔγραφη τὸ Τυπικὸν τοῦτο ἐπὶ τέλους τοιαύτην ἐπιγραφήν· « Ἐγράφη τὸ » παρὸν Τυπικὸν διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδων τοῦ τιμιωτάτου ἐν » Ἱερομονάχοις κυρίου Δοσιθέου, καὶ Καθηγουμένου τοῦ εὐαγοῦς » Ξενῶνος τοῦ Ἀρματίου, ἐν ἔτει ϛϡνέ. » ἤγουν, τῷ 1447 σωτηρίῳ ἔτει· ὅ ἐστιν 116 ἔτη πρὶν τυπωθῇ τὸ ἀνωτέρω Ὡρολόγιον, καὶ 6 πρὸ τῆς ἁλώσεως τῆς Βασιλευούσης. Μετὰ δὲ τὴν ἅλωσιν αὐτῆς, διαρπαγέντων τῶν ἱερῶν καταγωγίων, μεταπεσὸν καὶ τὸ Τυπικὸν τȣ̃το εἰς διαφόρους χεῖρας τελευταῖον ἐγένετο κτῆμα τῆς κατὰ τὴν Σωζούπολιν προειρημένης Μονῆς τοῦ Προδρόμου) Σημ. β'.), ἀφιερωθὲν εἰς αὐτὴν τῷ 1584 ἔτει, ὑπὸ τοῦ τότε Μητροπολίτου Μεσημβρίας Ἰγνατίου, ὡς ὑπεσημείωσεν ἕτερος κατόπιν τῆς προλεχθείσης ἐπιγραφῆς.

Digitized by Google

χιστον ἄλλων ὁμοίων, ἡ κολόβωσις τῶν εἰρημένων δύο ᾀσμάτων γίνεται ἐπαισθητὴ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ὁπωσοῦν γινώσκοντα τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἡμῶν μελῳδίαν. Καὶ ἑπομένως ἡ κολόβωσις αὕτη, καὶ τὰ λοιπὰ παράχορδα καὶ φθαρτικὰ τȣ̃ ῥυθμοῦ, πταίσματα προφανῆ νομιζόμενα τῶν ἀντιγραφέων καὶ τυπογράφων, καὶ εἰς τὴν ἀπροσεξίαν ἐκείνων ἀποδιδόμενα, ȣ̓χὶ δὲ εἰς τὴν ἀπειρίαν τῶν Ὑμνῳδῶν, (περὶ τῶν ὁποίων δὲν δύναταί τις νὰ ὑποπτεύσῃ ἄγνοια τῶν τῆς μελοποιΐας κανόνων·) οὕτω, λέγω, νομιζόμεθα τὰ τοιαῦτα, ἠνάγκασάν με νὰ γείνω τοσοῦτον τολμηρός.

§. 15. Ὅπου λοιπὸν ἐχώλαινεν ὁ ῥυθμὸς, ὅπου τὰ τῆς συντάξεως καὶ ἐννοίας δὲν εὐωδοῦντο, οὕτω κατ' ἀνάγκην διώρθωσα τὸ κείμενον τῶν ἱερῶν ᾀσμάτων, χωρὶς δὲ ἀνάγκης τινὸς, οὐδὲ ἤγγισα ὅλως τὸν κάλαμον εἰς αὐτά. Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ἀναφέρω ἐνταῦθα ὀνόματα καὶ ῥήματα τινὰ, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις, διὰ τὸ σπάνιον, φαίνεται παράβασις κανόνων γραμματικῶν, ἀλλ' ὅμως μεταχειρίζονται αὐτὰ οἱ Ὑμνογράφοι, ὑπὸ τοῦ μέτρου καὶ τοῦ ῥυθμοῦ ἀναγκαζόμενοι.

§. 16. Μεταχειρίζονται οὗτοι τὸ ὑπερθετικὸν ὄνομα εἰς γένος κοινὸν, ὡς εἶναι πολλὰ τῶν θετικῶν ἐπιθέτων· π. χ. εἰς τὴν ΙΑ'. Ὀκτωβρίου, Ὠδὴ ή. Τροπάριον γ'. Κανόνος δευτέρου, « δυσωδέστατον φθορὰν », ἀντὶ δυσωδεστάτην — Εἰς τὴν ΚΒ'. Ἰανουαρίου, « Δυὰς φωτοειδέστατος », ἀντὶ φωτοειδεστάτη — Εἰς τὴν ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ Ὠδὴ θ'. Τροπάριον β'. Κανόνος δευτέρου, « τὴν ὑπέρτατον στάσιν » — Εἰς τὴν ΚΓ'. Ἀπριλίου, Ὠδὴ δ'. Τροπάριον γ'. Κανόνος πρώτου, « λυχνία τιμαλφέστατε » — Αὐτόθι, Ὠδὴ θ'. Τροπάριον ά. « γλυκύτατον δρόσον » — Εἰς τὴν ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ, Τροπάριον γ'. « Ἐκκλησία ἄριστος ». — Εἰς τὴν ΙΗ'. Ἰουνίου, Κοντάκιον, « τὴν ἀθεώτατον γνώμην » — Εἰς τὴν Δ'. Αὐγούστου, Ὠδὴ γ'. Τροπάριον γ'. « ὀσμὴ πανευωδέστατος », καὶ τ. λ. Ὅτι δὲ τὰ τοιαῦτα δὲν εἶναι κανόνων παράβασις, μάρτυς ὁ Ὅμηρος, πρῶτος πάντων εἰπών· Φωκέων ἁλιτροφέων ὀλοώτατος ὀδμὴ (Ὀδυσ. Δ'. στίχ. 442). Εἶτα ὁ Θȣκυδίδης, ȣ̔́τω λέγων· « Ταύτῃ γὰρ δυσεσβολώτατος ἡ Λοκρὶς » (Βιβλ. γ'. 101). Ἀλλὰ καὶ ὁ Πλάτων, μεταχειρισθεὶς τὸ συγκριτικὸν, ὡς γένους κοινȣ̃, ἀττικώτερον παρὰ τὸν κοινὸν καὶ συνηθη κανόνα· « ὑπὸ λαμπροτέρου, (ἀντὶ λαμπροτέρας) μαρμαρυγῆς ἐμπέπληνται », (Πολιτ. ζ'. σελ. 518).

§. 17. Μεταχειρίζονται προσέτι τὸ, ἡττάω, εἰς ἐνεργητικὴν φωνὴν καὶ σημασίαν, ὡς εἰς τὴν ΙΕ'. Νοεμβρίου, Ὠδὴ ή. Τροπ. γ'. « πίπτοντες, τοὺς ἐναντίους γὰρ ἥττησαν ». Ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ΙΓ'. Ἰανουαρίου, Ὠδὴ δ'. Τροπ. ά. Κανόνος δευτέρου, « τὸν δυσμενῆ ἡττήσατε ». Ἀλλὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, εἰ καὶ σπάνιον, εὑρίσκεται ὅμως ἐν χρήσει καὶ εἰς τοὺς συγγραφεῖς· ὡς, « οἰκτρὸν γὰρ θέαμα μονομαχοῦντας ἀδελφȣ̀ς ἦν ἰδεῖν, οἷς καὶ τὸ ἡττᾶν καὶ τὸ ἡττᾶσθαι οἰκτρὸν ἦν » (Σχολιαστ. Εὐριπ. Φοινισσ. Στίχ. 1380) — Ἔτι δὲ καὶ τὸ τεύξασθαι, ἀντὶ τοῦ τυχεῖν, ὡς εἰς τὴν Κ'. Μαρτίου, Προσόμ. Θεοτοκ. τοῦ Ἑσπερινȣ̃, « καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος ». Καὶ πάλιν ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ, Ὠδὴ ή. Τροπ. γ'. « σοῦ τοὺς ἀνδροφόνȣς τεύξασθαι σωτηρίας », καὶ ἀλλαχοῦ. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαρέμφατον τοῦτο ἀπαντᾶται εἰς τὸν Συνέσιον ἐν τῇ αὐτῇ χρήσει· « Καὶ γένοιτο ἂν ἀγαθοῖς εὐχὴ τεύξασθαι φιλίας βασιλικῆς » (λόγῳ περὶ Βασιλ. 6). Καὶ ἂν εἰς λογογράφȣς, μηδεμίαν ἀνάγκην ἔχοντας, συγχωροῦνται τὰ τοιαῦτα, πολλῷ μᾶλλον εἰς Ὑμνογράφον, ὑπὸ τοῦ ῥυθμοῦ τῆς ὑμνῳδίας ἀναγκαζόμενον.

§. 18. Προστεθήτω εἰς ταῦτα καὶ τὸ, καταπτόω, ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ, καταβάλλω, ὡς εἰς τὴν Ϛ'. Μαρτίȣ, Ὠδὴ ά. Τροπ. β'. « τῷ δυσμενεῖ συμπλακέντες μάρτυρες, κατεπτώσατε αὐτὸν », καὶ ἀλλαχοῦ εἰς μετοχὴν παθητικὴν, συμπτωθέντα· ὡς εἰς τὴν Ζ'. Ἀπρ. Ὠδὴ Ϛ'. Τροπ. γ'. « τοῖς πάθεσι συμπτωθέντας »· καὶ εἰς τὴν Η'. τοῦ αὐτοῦ, Ὠδὴ ϛ'. Τροπ. δ'. « Ἀνόρθωσον συμπτωθέντα με ὅλον »· καὶ θηλυκῶς ἀλλαχοῦ, συμπτωθεῖσαν — Καὶ τὸ ἱπτάομαι, ἀντὶ τοῦ, ἵπταμαι· ὡς εἰς τὴν Λ'. τοῦ αὐτοῦ, Ὠδὴ έ. Τροπάρ. έ. « ἱπτάθης πρὸς ἄϋλα »· καὶ εἰς μετοχὴν (αὐτόθι), Ὠδὴ θ'. Τροπ. ά. « Αὔλῳ νῷ ἱπταθεὶς πρὸς τὰ ἄϋλα » — Ἔτι δὲ καὶ τὸ, τεθνήξαντες, ἀντὶ τοῦ θανόντες· ὡς εἰς τὴν Ε'. Ἀπρ. Ὠδὴ θ'. Τροπ. ά. « καὶ εὐσεβῶς τεθνήξαντες », καὶ ἀλλαχοῦ — Ἐπὶ πᾶσι δὲ καὶ τὸ, τέξασα, πολλαχοῦ τῶν Θεοτοκίων.

§. 19. Ταῦτα πάντα λοιπὸν, καί τοι μὴ φθείροντα τὸν ῥυθμὸν, μηδὲ τὴν σύνταξιν ἢ τὴν ἔννοιαν παραβλάπτοντα ὅλως, διορθοῦσι μολοντοῦτο τινὲς, κατὰ τοὺς κοινοτέρους, καὶ τὴν σήμερον μᾶλλον συνήθεις, κανόνας τῆς Γραμματικῆς. Εἰς τὴν ἡμετέραν ὅμως ἔκδοσιν ἀφέθησαν ἀνέπαφα πανταχοῦ, τὸ μὲν, διὰ τὸ πρὸς τοὺς ἱεροὺς Ὑμνογράφους ὀφειλόμενον σέβας· τὸ δὲ, καὶ εἰς γνώρισμα τῆς καταστάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπῆρχεν ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχήν. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἱερῶν ᾀσμάτων.

§. 20. Τὰ δὲ Συναξάρια, μὴ ἔχων πρωτότυπον Ἑλληνικὸν πρὸς βοήθειαν, διώρθωσα ἐκ τȣ̃ ἁπλοῦ Συναξαριστοῦ τοῦ μακαρίτου Νικοδήμου· διώρθωσα δὲ, καθὼς περὶ τούτου ἐγνωμοδότησεν ἡ αὐτοῦ Παναγιότης ὁ κύριος Γρηγόριος, ἐκεῖνα μόνον, τὰ ἐξ ἀρχῆς ἐν τοῖς Μηναίοις τυπωθέντα, κατὰ τοὺς φαινομένους αὐτῶν σολοικισμοὺς, ἢ ἀσυνταξίας, χωρὶς νὰ προσθέσω ἄλλα ἀνεώτερα, ἐξ ὧν φέρει ὁ Συναξαριστὴς, ἢ ν' ἀφαιρέσω ἐξ ἐναντίας τί ἐκ τῶν προτέρων, εἰ μὴ ὅσα καὶ ὁ Νικόδημος εὗρε περιττὰ, δὶς καὶ τρὶς τὰ αὐτὰ τετυπωμένα — Ἐκ τοῦ αὐτοῦ Συναξαριστοῦ διώρθωσα καί τινα κύρια ὀνόματα, καὶ πάντας ἐν γένει τοὺς στίχους, Ἰαμβικούς τε καὶ Ἡρωϊκοὺς, ὅσοι προϋπῆρχον εἰς τὰ Μηναῖα. Ὅπου δὲ ὁ ἡρωϊκὸς οὗτος ἔλειπε, προσέθηκα καὶ αὐτὸν μετὰ τὸ Ἰαμβικὸν δίστιχον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἑορταζομένου Ἁγίου, οὗ τινος καὶ ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται. Καὶ Συναξάρια δὲ μετέθηκα πολλὰ ὡς καὶ ὁ Νικόδημος, ἐκτετοπισμένα ὄντα τὸ πρότερον εἰς ἄλλην ἡμέραν τυχὸν, ἢ καὶ εἰς ἄλλον Μῆνα ἐνίοτε, ὡς τὸ τοῦ Ἁγίου Ἡσυχίου (Μαρτίου Β'.), ἐῤῥιμένον μακρὰν εἰς τὴν Ι'. τοῦ Μαΐου μηνός· ἢ εἰς τὴν αὐτὴν μὲν εὑρισκόμενα ἡμέραν, ἀτάκτως ὅμως καὶ πρωθύστερον· ἐκ τοῦ ὁποίου συνέβαινε πολλάκις ἑτέρου μὲν Ἁγίου Ἀκολουθία νὰ ψάλλεται, ἑτέρου δὲ Συναξάριον νὰ προηγῆται μετὰ τὴν ϛ'. Ὠδήν· ὡς π. χ. εἰς τὴν ΚΔ'. Ἀπριλίου, ὅπου ἡ μὲν Ἀκολουθία εἶναι τῆς Ὁσίας Ἐλισάβετ, μετὰ δὲ τὴν Ϛ'. Ὠδὴν προηγοῦντο καὶ στίχοι καὶ Συναξάριον τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Στρατηλάτου.

§. 21. Ὅτι δὲ καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ διώρθωσα στίχους τινὰς, λέγω ἐνταῦθα τὴν αἰτίαν.

Α'. Εἰς τὴν Γ'. Νοεμβρίου, ὁ μὲν Ὑμνογράφος ἀναφέρει πεντάκις ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ, οὐ μόνον εἰς τὸ τετυπωμένον Μηναῖον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Κουτλουμουσιανὸν χειρόγραφον, (καθότι τὸ τῆς Χάλκης μεμβραϊνον οὐκ ἔχει τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην)· ἀναφέρει, λέγω, ἓξ ὀνόματα ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων, τῶν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἑορταζομένων· τοσαῦτα επιγράφει καὶ τὸ Μηναῖον ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Ἑσπερινοῦ. Μετὰ δὲ τὴν ϛ'. Ὠδὴν, αὐτό τε τὸ Μηναῖον καὶ ὁ Συναξαριστὴς ἐπιγράφουσι πέντε μόνον, παρασιωπωμένου τοῦ Τερτίου. Πεντάδα μυστῶν λέγουσι καὶ οἱ στίχοι εἴς τε τὸ Μηναῖον καὶ εἰς τὸν Συναξαριστήν. Ταύτην λοιπὸν τὴν Πεντάδα μετέβαλον εἰς Ἑξάδα· ὡσαύτως καὶ τὸ Πεντὰς ἐν τῷ Ἡρωϊκῷ

Digitized by Google

στίχῳ εἰς τὸ Ἑξὰς, συμφώνως δηλαδὴ μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑορταζομένων.

Β'. Εἰς τὴν ΙΔ'. Δεκεμβρίου, τὸ μὲν Μηναῖον εἶχεν,

Οὐ δένδρινόν σε, Θύρσε, κλάδον ὁ πρίων.

Ὁ δὲ Συναξαριστὴς ἐτύπωσεν.

Οὐ δενδρίνησε, Θύρσε, θύραν ὁ πρίων.

Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ θύρσος σημαίνει κλάδον, ἢ ῥάβδον (βέργαν) ἐλαφρὰ, καὶ ὁμαλὴν, καὶ εὔθραυστον, καὶ ἐπειδὴ ὁ τῶν στίχων τούτων ποιητὴς παίζει πολλάκις πρὸς τὰ ὀνόματα, ἀφεὶς ἐγὼ καὶ τὸν κλάδον τοῦ Μηναίου, καὶ τὴν θύραν τοῦ Συναξαριστοῦ ἔγραψα προτιμότερον· θύρσον, οὕτως·

Οὐ δένδρινόν σε, Θύρσε, θύρσον ὁ πρίων.

Ὅπερ ἐμφαίνει εὐφυεστέραν καὶ χαριεστέραν παιδιὰν τοῦ ὀνόματος, κυρίως καὶ προσηγορικῶς λαμβανομένου τοῦ αὐτοῦ. Ἴσως δὲ καὶ τὸ θύραν τοῦ Συναξαριστοῦ ἐκ τοῦ θύρσον παρεφθάρη, ἂν συγχωρῆται νὰ εἰκάσῃ τις τοῦτο, ὡς ἐκ τῆς συστοιχίας ἀμφοτέρων τῶν λέξεων.

Γ'. Εἰς τὴν Δ'. Ἰανουαρίου, τὸ μὲν Μηναῖον οὐκ ἔχει ὁλοτελῶς στίχους εἰς τοὺς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἑορταζομένους Ο'. Ἀποστόλους· τοῦ δὲ εἰς τὸν Συναξαριστὴν διστίχου,

Τοὺς ἑβδομήκοντα σοφοὺς Ἀποστόλους,

Καὶ συνάμα τοὺς πάντας τιμᾶσθαι θέμις,

ἄκωλος ὁ πρῶτος, καὶ ἀμφότεροι ἄμετροι· διὸ μετεποίησα αὐτοὺς τὸ ἀκόλουθον,

Τοὺς Ἑβδομήκοντ' εὐκλεεῖς Ἀποστόλους

Καὶ ὧδ' ὁμοῦ σύμπαντα εὐφημεῖν θέμις.

Δ'. Εἰς τὴν Λ'. Ἰουλίου, πέντε ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων ἑορταζομένων, τὸ μὲν Μηναῖον ὀνομάζει τοὺς δύο μόνον εἰς τὸ Ἰαμβικὸν δίστιχον, καὶ εἰς τὸν Ἡρωϊκόν· ὁ δὲ Συναξαριστὴς, προσθεὶς δύο ἕτερα δίστιχα διὰ τοὺς λοιποὺς τρεῖς, ἐπιφέρει ἔπειτα εἰς τὸν Ἡρωϊκὸν, Τέσσαρες, καὶ οὐχὶ πέντε. Τούτους λοιπὸν τοὺς πέντε συνάψας ἐγὼ εἰς ἓν μόνον δίστιχον, συντομίας χάριν, διώρθωσα συμφώνως καὶ τὸν Ἡρωϊκόν.

Ἐπαινετὸς, Κρήσκης τε, καὶ Σιλουανὸς,

Σίλας καὶ Ἀνδρόνικος, αἰνείσθων ἅμα.

Πέντ' ἔβαν ἐκ βιότου μύσται Θεοῦ ἐν τριακοστῇ.

Καὶ ἀλλαχοῦ δὲ εὑρήσει στίχους διωρθωμένους, καὶ ὀνομαστὶ εἰς τὴν ΙΒ'. Ἀπριλίου, χωρὶς ν' ἀναφέρω αὐτοὺς ἐνταῦθα. Καὶ αὕτη μὲν ἡ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ὁλικὴ διόρθωσις τῶν ἐν τοῖς Μηναίοις ἐμπεριεχομένων.

§. 22. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν ἐγίνοντο καὶ προσθῆκαι τινὲς, σημειῶ καὶ ταύτας ἐνταῦθα.

Ἐν πρώτοις, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Παναγιωτάτου κυρίου Γρηγορίου, κατεχώρισα εἰς ὅλον τὸ Δωδεκάμηνον τὸ Τυπικὸν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν ἀνέκαθεν μὲν εἰθισμένην εἰς αὐτὴν διάταξιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας, νεωστὶ δὲ διακοινωθεῖσαν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησίας· ὁ δὲ λόγος τῆς καταχωρήσεως ταύτης, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Αὐτοῦ Παναγιότητος, εἶναι σαφής. Καθότι, ἀφ' οὗ ἅπαξ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἔφθασε νὰ δημοσιεύσῃ Τυπικὸν, καὶ νὰ διαδώσῃ αὐτὸ εἰς πάσας τὰς κατὰ πόλιν καὶ κώμην Ἐκκλησίας τῶν Ὀρθοδόξων, διὰ νὰ διατηρῆται πανταχοῦ ἡ πρὸς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν διάκοσμον ἀπαιτουμένη εὐταξία καὶ συμφωνία, ἑπόμενον ἦτο, μᾶλλον δὲ ἀναγκαῖον νὰ συγχωνευθῇ τὸ αὐτὸ Τυπικὸν, διὰ νὰ εἴπω οὕτω, καὶ νὰ συντυπωθῇ μετὰ τῶν Μηναίων, διανεμηθέντων τῶν Κεφαλαίων αὐτοῦ εἰς τὰς διαφόρους τοῦ ἐνιαυτοῦ Ἑορτὰς, ὅπου ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει. Καὶ οὕτως οἱ τῶν Ἐκκλησιῶν προϊστάμενοι, ἔχοντες πρόχειρον, εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ βιβλίον, τοῦ αὐτοῦ Τυπικοῦ τὴν ὁδηγίαν, προτασσομένην πάντοτε μιᾶς ἑκάστης Ἑορτῆς, περὶ τῆς ὁποίας ἡ διάταξις γίνεται, νὰ διευθύνωσιν εὐκόλως, καὶ ἄνευ χασμῳδίας τινὸς, τὰς Ἐκκλησιαστικὰς τῶν Ἀκολουθίας, ὅταν μάλιστα συμπέσωσι δύο καὶ τρεῖς Ἑορταὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

§. 23. Ὅτι δὲ τῆς τυπικῆς ταύτης διατάξεως ἐξαιροῦνται οἱ ἐν τοῖς Μοναστηρίοις διατρίβοντες, ἐδήλωσε τοῦτο ἡ αὐτὴ Μεγάλη Ἐκκλησία, ῥητῶς εἰποῦσα εὐθὺς ἐν τῷ Προλόγῳ τοῦ εἰρημένου Τυπικοῦ· « Τὰ ἱερὰ Μοναστήρια, » φυλάττοντα κατὰ χρέος ἀπαραίτητον τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ, » ἢ καὶ αὐτὰ τὰ Κτιτορικὰ ἕκαστον, ἀκολουθοῦσιν ἀπαρα» βάτως τὰς ἰδίας τάξεις, ὡς ἐξ ἀρχῆς ὥρισται διὰ τοὺς » ἐν αὐτοῖς μοναστὰς, οἵτινες καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἡμερο» νυκτίου ἐν προσευχαῖς μακραῖς, κατανυκτικαῖς τε δεή» σεσι, καὶ ὁλονύκτιοις ἀγρυπνίαις διανύσιν, ὑψηλότερον » τοῦ κοσμικοῦ βίον διάγοντες ».

§. 24. Τῇ γνώμῃ τοῦ αὐτοῦ Παναγιωτάτου κυρίου Γρηγορίου, προσετέθη εἰς τὴν Λ'. Ἰουνίου ὁ ἐν τοῖς χειρογράφοις κοινὸς Κανὼν τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων, Πέτρου καὶ Παύλου. Ἡ δὲ προσθήκη αὕτη, ἐνῷ ἀπαλλάττει τὸν Κανονάρχην ἀπὸ τῆς συνεχοῦς μεταπηδήσεως, καθ' ἑκάστην ᾠδὴν, νῦν μὲν εἰς τοὺς Κανόνας τῶν Κορυφαίων, νῦν δὲ εἰς τὸν τῶν Δώδεκα, ἐκπληροῖ ἐν ταὐτῷ καὶ τὸν σκοπὸν τῆς τυπικῆς διατάξεως συντομώτερα, συνυμνουμένων δι' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Κανόνος ἀμφοτέρων τῶν Κορυφαίων.

§. 25. Μετὰ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου κατάβασιν τοῦ Γρηγορίου τούτου (τῇ ΚΘ'. Φεβρουαρίου, 1840), καὶ τὴν εἰς αὐτὸν ἀνάβασιν τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας Παναγιωτάτου κυρίου Ἀνθίμου τοῦ Δ'., ἀνέφερα καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ Παναγιότητα τὴν κατὰ προτροπὴν καὶ γνώμην τῶν προκατόχων αὐτοῦ, ἐνασχόλησίν μου εἰς τὴν τῶν Μηναίων διόρθωσιν. Ὁ δὲ, ἀσμένως ἀποδεξάμενος τὸ ἔργον, καὶ εἰς τὴν τούτου ἐξακολούθησιν καὶ ἀποπεράτωσιν προσεπενισχύσας με διὰ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ εὐχῶν, ἐπέταξέ μοι νὰ καταχωρήσω εἰς τὴν ΙΑ'. Ἰουλίου τὴν ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ψαλλομένην ἑορτάσιμον Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, ἵνα, κατὰ τὴν γνώμην τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος, ἑορτάζωσιν αὐτὴν κατὰ χρέος καὶ πάντες οἱ Ὀρθόδοξοι, ὡς κυρώσασαν τῆς Πίστεως τὸν Ὅρον. Εἰς δὲ τὸ μετὰ τὴν ϛ'. Ὠδὴν Συναξάριον ταύτης τῆς Ἀκολουθίας ἀναφέρεται ἱστορικῶς καὶ ἡ, ἀπ' ἀρχῆς ἕως τῆς σήμερον, ἐκ τόπου εἰς τόπον μετακόμισις τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τῆς Ἁγίας Εὐφημίας. Κατ' ἐπιταγὴν ἔτι τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος ἐπέγραψα, ὅτι ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν (τὴν μετὰ τὴν ΙΓ'. Ἰουλίου), τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Δ'. Συνόδου, καὶ οὐχὶ τῶν ἐξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὡς ἐπεγράφετο πρότερον (6). Ὁ αὐτὸς Πα-

(6) Μεγάλη ἀταξία καὶ σύγχυσις ὑπάρχει εἰς τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην μεταξὺ τῶν τετυπωμένων καὶ τῶν χειρογράφων Μηναίων. Καθότι πάντα μὲν κοινῶς ἐπιγράφουσιν αὐτὴν, Ἀκολουθίαν τῶν ἐξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Εἶτα τὸ μὲν Κουτλουμουσιανὸν χειρόγραφον ἔχει τρία μόνον Προσόμοια τῶν τῆς Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου (Κυρ. μετὰ τὴν Ἀνάληψιν)· τὸ δὲ τῆς Χάλκης, αὐτὰ τε τὰ τρία, καὶ τρία ἕτερα, ἐπιγραφόμενα μὲν, Ποίημα Γερμανοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νέου, διαλαμβάνοντα δὲ περὶ τῶν ἑπτὰ Συνόδων· διάφορα δηλονότι ταῦτα παρὰ τὰ εἰς τὴν Ζ'. Σύνοδον (μετὰ τὴν ΙΑ'. Ὀκτωβρίου), ποίημα ὄντα κἀκεῖνα τοῦ αὐτοῦ Γερμανοῦ. Κανόνα δὲ ἔχουσιν

Digitized by Google

ναγιώτατος κύριος Ἄνθιμος ἔδωκέ μοι δύο Ἀπολυτίκια, ἰδιοχείρως γεγραμμένα, ἐπιτάξας μοι νὰ καταχωρήσω αὐτὰ εἰς τὰ Μηναῖα· τὸ μὲν τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου (Σεπτ. Γ'.), ποίημα τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος· τὸ δὲ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης (Ἰουλίου ΙΕ'.), ποίημα τȣ̃ πρῴην Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου ϛ'.

§. 26. Κατὰ προτροπὴν τοῦ Παναγιωτάτȣ κυρίȣ Κωνσταντίου Α'., τοῦ καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος Προλόγου μνημονευθέντος, προσέθηκα, ἐκ τῆς Πανδέκτης αὐτοῦ, εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης (Νοεμ. ΚΕ'.). Δοξαστικὸν τῆς Λιτῆς, καὶ τρία Καθίσματα τοῦ Ὄρθρου. Ἡ αὐτοῦ Παναγιότης, ἐρωτηθεῖσα παρ' ἐμοῦ περὶ τῆς αἱρέσεως τοῦ Μαμωνᾶ, καὶ τίς ὁ Μαμωνᾶς οὗτος ὁ ὑπὸ τῶν Ὑμνογράφων ἀναφερόμενος (Ὀκτωβρ. ΙΖ'. Ὠδὴ δ'. Τροπάριον γ'. καὶ Ἰουνίου Β'. Ὠδὴ ά. Τροπάριον γ'.), ἀπεκρίθη μοι ἐγγράφως τὰ δέοντα πρὸς λύσιν τῆς ἀπορίας μου, τὰ ὁποῖα καὶ ὑπεσημείωσα αὐτολεξεὶ εἰς τὸ ἀνωτέρω Τροπάριον τοῦ Ὀκτωβρίου, πρὸς γνῶσιν καὶ ἄλλων, ἐὰν τυχὸν ἀγνοῶσι καὶ αὐτοί, ὅπερ κἀγώ. Καὶ ἄλλα μου δὲ ἀπορίας ἔλυσεν ὁ σεβάσμιος οὗτος καὶ πολυΐστωρ ἀνήρ, καὶ εἰς πολλὰ ἐζήτησα τὴν γνώμην του. Ἀνέγνω προσέτι ὁ αὐτὸς μετ' ἐπιςασίας καὶ ὁλόκληρον τὸν Δεκέμβριον, καὶ παρετήρησε τὰς ἐν αὐτῷ γενομένας μοι διορθώσεις.

§. 27. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω προσθηκῶν, προσετέθησαν ἔτι ἐκ μὲν τῶν χειρογράφων τὰ ἑξῆς· Δοξαστικὸν ἰδιόμελον εἰς τοὺς Αἴνους τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ (Ὀκτωβ. ϛ'.), τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται μὲν ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Τυπικοῦ, δὲν ὑπῆρχεν ὅμως εἰς τὰ Μηναῖα — Προσόμοια τῶν Αἴνων τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου (Ὀκτωβ. Θ'.), πρὸς δοξολογίαν αὐτοῦ, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν, τῶν ἐκ τῆς χορείας τῶν Δώδεκα — Ὁ Κανών, καὶ τὸ μετὰ τὴν γ'. Ὠδὴν Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ (Μαΐου ΙΒ'.), πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς τούτου Ἀκολουθίας· ἔτι δὲ καὶ Ἐξαποστειλάριον κοινὸν τοῦ τε Ἁγ. Ἐπιφανίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ — Καθίσματα τοῦ Ὄρθρου τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων (Ἰουλ. Α'.) καὶ ἕτερα τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τȣ̃ ἐν τῷ Ἄθῳ (Ἰουλ. Ε'.) πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς τȣ́των κολοβωμένης Ἀκολουθίας, ἐχούσης μὲν πάντα, ἔτι δὲ καὶ Λιτήν, μηδὲν δὲ Κάθισμα — Ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τοῦ Σταυροῦ τὴν Πρόοδον (Αὐγ. Α'.) — Μικρὸς Ἑσπερινὸς εἰς τὴν Δεσποτικὴν Ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος (Αὐγούστου ϛ'.), καὶ Ἀντίφωνα εἰς τὴν αὐτὴν Ἑορτήν, ἐκ τῶν χειρογράφων τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Κουτλουμουσίου — Ἀπόςιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τὰ Καταθέσια τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου (Αὐγούστου ΛΑ'.). Ἐνηλλάγη δὲ καὶ ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων (Ἰουλίου Α'.)· καθότι τὸ μὲν ἐν τοῖς Μηναίοις Συναξάριον ἐπιγράφει, ὅτι ἐτελειώθησαν μαρτυρικῶς ἐν Ῥώμῃ· ὁ δὲ πληρέστερος τοῦ Νικοδήμου Συναξαριστὴς προσθέτει, ὅτι καὶ κατήγοντο ἀπὸ τὴν μεγαλόπολιν ταύτην· ὁ δὲ εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν Κανών, Ὠδὴ ε'. Τροπάριον ά. λέγει· Ἀνατολῆς ὁρμώμενοι τῆς ὄντως φωτοδότιδος· ἐξ οὗ δῆλον, ὅτι ὁ Κανὼν οὗτος ἐμελουργήθη διὰ τοὺς ἐν τῇ Α'. Νοεμβρίȣ ἑορταζομένους, τȣ̀ς ἐξ Ἀσίας ὄντας. Ὅθεν ἀντὶ τοῦ Κανόνος τȣ́του, ἐτέθη ἕτερος ἐκ τῶν Χειρογράφων, ὅς τις οὐδὲν μὲν περὶ τῆς πατρίδος τῶν Ἁγίων διαλαμβάνει, οὐδὲ περὶ τοῦ μαρτυρίου αὐτῶν, ὡς καὶ ὁ προειρημένος· εἶναι ὅμως τοὐλάχιστον ὁμαλώτερος πρὸς ψαλμῳδίαν, διὰ τοὺς συνηθεστάτους αὐτοῦ Εἱρμούς, τό, Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας, κτλ. Καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τῶν χειρογράφων.

Ἐκ δὲ τȣ̃ Τυπικȣ̃ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας προσετέθησαν, Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτȣ (Σεπτεμβ. Α'.) — Προσόμοια τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ, Δοξαστικὰ δύο, καὶ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίȣ Ἐλευθερίȣ (Δεκεμβ. ΙΕ'.) — Ἀντίφωνα εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Σωτῆρος, εἰς τὴν Ὑπαπαντήν, εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν, καὶ εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Τελευταῖον προσετέθησαν ἐκ τοῦ Εἱρμολογίου τὰ Μεγαλυνάρια τῶν Χριστουγέννων, τῆς Περιτομῆς τοῦ Σωτῆρος μετὰ τῶν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, τῶν Θεοφανείων, καὶ τῆς Ὑπαπαντῆς, διὰ νὰ ἔχῃ ὁ Ἀναγνώστης πρόχειρα τὰ πάντα εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ βιβλίον κατὰ σειράν, καὶ νὰ μὴ ζητῇ αὐτὰ τῇδε κἀκεῖσε.

Ἀνεπληρώθη δὲ καὶ ἡ ἑορτάσιμος Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλȣ (Ἰανουαρίȣ ΙΗ'.) ἐκ τῆς φυλλάδος αὐτῶν, τῆς νεωστὶ τυπωθείσης, ἀδείᾳ μὲν Ἐκκλησιαστικῇ, δαπάνῃ δὲ τοῦ παναγίου Τάφου.

§. 28. Ἐπειδὴ δὲ εἰς πᾶσαν Δεσποτικὴν καὶ Θεομητορικὴν Ἑορτήν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν Προεορτίων μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς, σχολάζει μὲν ἡ Παρακλητική, ψάλλονται δὲ πάντα τῆς Ἑορτῆς, τὰ δὲ Μηναῖα εἰς πολλὰς τῶν Ἑορτῶν τούτων δὲν ἔχουσι Καθίσματα, ἀνεπλήρωσα ταῦτα ἐκ τῶν χειρογράφων. Τὴν ἀναπλήρωσιν ταύτην δύναταί τις νὰ πληροφορηθῇ, ἐάν, παραβάλλων τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν πρὸς τὰς προλαβούσας, παρατηρήσῃ τὰ Μεθέορτα τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου, τὰ Μεθέορτα τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, τὰ Προεόρτια καὶ Μεθέορτα τῶν Εἰσοδίων, τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς, τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἀλλὰ καὶ ὅσα Ἰδιόμελα τῶν τοιούτων Ἑορτῶν, ψαλλόμενα μὲν τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὰ Προεόρτια καὶ εἰς τὰ Μεθέορτα, σημειούμενα δὲ μόνον, παραπέμπουσι τὸν Ἀναγνώστην διὰ τοῦ, Ζήτει εἰς τὸν δεῖνα, ἢ δεῖνα τόπον τῆς Ἑορτῆς ὅπȣ ἅπαξ ἐτυπώθησαν, ἀνετύπωσα καὶ ταῦτα δὶς καὶ τρίς, ὁσάκις ἐκάλεσεν ἡ χρεία, διὰ νὰ ἀπαλλάξω τὸν ἀναγνώστην ἀπὸ τῆς ζητήσεως ταύτης τὸν κόπον.

§. 29. Τὸ αὐτὸ ἔκαμον καὶ πολλαχοῦ τοῦ Δωδεκαμήνου, ὅπου ἔλειπεν ἢ μετὰ τὰ Δοξαστικὰ δογματικόν τι Ἰδιόμελον Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωήχου, ἢ μετὰ τὰ Καθίσματα Θεοτοκίον ὅμοιον. Τοιοῦτον μάλιστα ἦτο τὸ ἀξιοσημείωτον ἐκεῖνο Θεοτοκίον· Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον, δὶς σημειούμενον εἰς τὸν Ἰούνιον μῆνα (τῇ Δ'. καὶ ΙΓ'.), μετὰ τὰ Καθίσματα τῆς γ'. Ὠδῆς, οὐ μόνον εἰς αὐτὸν τὸν Ἰούνιον δὲν εὑρίσκετο, ἀλλ' οὐδὲ εἰς τοὺς ἐφεξῆς δύο μῆνας, Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον, καὶ ἀπαντᾶται κατὰ τὴν ΚϚ'. μόνον τοῦ Σεπτεμβρίου. Τοιοῦτον ὡσαύτως τὸ καὶ πάντων σπανιώτατον Προσόμοιον Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον πρὸς τό, Ὅσιε Πάτερ, τὰ ὁποῖα δὶς καὶ μόνον, καὶ εἰς μόνα τὰ Κουτλουμουσιανὰ χειρόγραφα ἐδυνήθην ν' ἀπαντήσω τὰ αὐτά, κατὰ τὴν ΙΘ'. καὶ ΚΒ'. Ἀπριλίου· καὶ ἐκεῖθεν μεταγράψας αὐτά, προσέθηκα εἰς Δοξαστικὸν μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου (Δεκεμ. Ζ'.)

§. 20. Εἶναι γνωστὸν ἐκ τῶν Πασχαλίων, ὅτι, ὅτε τὸ Πάσχα γίνεται πρωϊμώτατα, ἡ μὲν Μεγάλη Τεσσαρα-

ἀμφότερα τὸν ὑπὸ τοῦ αὐτȣ̃ Γερμανȣ̃ ποιηθέντα εἰς τὰς ἑπτὰ Συνόδȣς. Ἐξ ἐναντίας τὰ τετυπωμένα, μετὰ τὴν προρρηθεῖσαν κοινὴν ἐπιγραφήν, ἔχουσιν ἔπειτα καὶ Προσόμοια καὶ Κανόνας, περὶ τῆς Δ'. καὶ ϛ'. μόνον Συνόδου διαλαμβάνοντα· τὸ δὲ ἐν αὐτοῖς Συναξάριον ἀναφέρει τὴν Δ'. μόνην. Ὁ Νικόδημος, τυπώσας ἐν τῷ Συναξαριστῇ αὐτοῦ, εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἡλίου, τὸν ἀνωτέρω Κανόνα τοῦ Γερμανοῦ, προέταξεν αὐτοῦ καὶ τὰ εἰς τὴν Ζ'. Σύνοδον Προσόμοια, περὶ τῶν ἑπτὰ Συνόδων διαλαμβάνοντα καὶ αὐτά, διὰ νὰ συμψάλλωνται ὁμοῦ, καθὼς καὶ ἁρμόζει τῷόντι. Ἀλλὰ τότε πάλιν ἀπαιτȣ̃νται ἄλλα Προσόμοια διὰ τὴν Ἀκολȣθίαν τῆς Ζ'. Συνόδου. Περὶ τούτων πάντων λοιπὸν ἐρωτηθεὶς ὁ ἀνωτέρω Παναγιώτατος κύριος Ἄνθιμος, ἐπέταξέ μοι νὰ ἐπιγράψω μόνον εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τὸ ὄνομα τῆς Δ'. Συνόδου, συμφώνως δηλαδὴ μὲ τὸ Συναξάριον, χωρὶς νὰ μετακινήσω ἄλλο τι, ὡς καὶ ἐποίησα.

Digitized by Google

στίχῳ εἰς τὸ Ἑξὰς, συμφώνως δηλαδὴ μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑορταζομένων.

Β'. Εἰς τὴν ΙΔ'. Δεκεμβρίου, τὸ μὲν Μηναῖον εἶχεν,

Οὐ δένδρινόν σε, Θύρσε, κλάδον ὁ πρίων.

Ὁ δὲ Συναξαριστὴς ἐτύπωσεν.

Οὐ δενδρίνησε, Θύρσε, θύραν ὁ πρίων.

Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ θύρσος σημαίνει κλάδον, ἢ ῥάβδον (βέργαν) ἐλαφρὰ, καὶ ὁμαλὴν, καὶ εὔθραυστον, καὶ ἐπειδὴ ὁ τῶν στίχων τούτων ποιητὴς παίζει πολλάκις πρὸς τὰ ὀνόματα, ἀφεὶς ἐγὼ καὶ τὸν κλάδον τοῦ Μηναίου, καὶ τὴν θύραν τοῦ Συναξαριστοῦ ἔγραψα προτιμότερον· θύρσον, οὕτως·

Οὐ δένδρινόν σε, Θύρσε, θύρσον ὁ πρίων.

Ὅπερ ἐμφαίνει εὐφυεστέραν καὶ χαριεστέραν παιδιὰν του ὀνόματος, κυρίως καὶ προσηγορικῶς λαμβανομένου τοῦ αὐτοῦ. Ἴσως δὲ καὶ τὸ θύραν τοῦ Συναξαριστοῦ ἐκ τοῦ θύρσον παρεφθάρη, ἂν συγχωρῆται νὰ εἰκάσῃ τις τοῦτο, ὡς ἐκ τῆς συστοιχίας ἀμφοτέρων τῶν λέξεων.

Γ'. Εἰς τὴν Δ'. Ἰανουαρίου, τὸ μὲν Μηναῖον οὐκ ἔχει ὁλοτελῶς στίχους εἰς τοὺς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἑορταζομένους Ο'. Ἀποστόλους· τοῦ δὲ εἰς τὸν Συναξαριστὴν διστίχου,

Τοὺς ἑβδομήκοντα σοφοὺς Ἀποστόλους,

Καὶ συνάμα τοὺς πάντας τιμᾶσθαι θέμις,

ἄκωλος ὁ πρῶτος, καὶ ἀμφότεροι ἄμετροι· διὸ μετεποίησα αὐτοὺς τὸ ἀκόλουθον,

Τοὺς Ἑβδομήκοντ' εὐκλεεῖς Ἀποστόλους

Καὶ ὧδ' ὁμοῦ σύμπαντα εὐφημεῖν θέμις.

Δ'. Εἰς τὴν Λ'. Ἰουλίου, πέντε ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων ἑορταζομένων, τὸ μὲν Μηναῖον ὀνομάζει τοὺς δύο μόνον εἰς τὸ Ἰαμβικὸν δίστιχον, καὶ εἰς τὸν Ἡρωϊκόν· ὁ δὲ Συναξαριστὴς, προσθεὶς δύο ἕτερα δίστιχα διὰ τοὺς λοιποὺς τρεῖς, ἐπιφέρει ἔπειτα εἰς τὸν Ἡρωϊκόν, Τέσσαρες, καὶ οὐχὶ πέντε. Τούτους λοιπὸν τοὺς πέντε συνάψας ἐγὼ εἰς ἓν μόνον δίστιχον, συντομίας χάριν, διώρθωσα συμφώνως καὶ τὸν Ἡρωϊκόν.

Ἐπαινετὸς, Κρήσκης τε, καὶ Σιλουανὸς,

Σίλας καὶ Ἀνδρόνικος, αἰνείσθων ἅμα.

Πέντ' ἔβαν ἐκ βιότου μύσται Θεοῦ ἐν τριακοστῇ.

Καὶ ἀλλαχοῦ δὲ εὑρήσει στίχους διωρθωμένους, καὶ ὀνομαστὶ εἰς τὴν ΙΒ'. Ἀπριλίου, χωρὶς ν' ἀναφέρω αὐτοὺς ἐνταῦθα. Καὶ αὕτη μὲν ἡ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ὁλικὴ διόρθωσις τῶν ἐν τοῖς Μηναίοις ἐμπεριεχομένων.

§. 22. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν ἐγένοντο καὶ προσθῆκαι τινὲς, σημειῶ καὶ ταύτας ἐνταῦθα.

Ἐν πρώτοις, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Παναγιωτάτου κυρίου Γρηγορίου, κατεχώρισα εἰς ὅλον τὸ Δωδεκάμηνον τὸ Τυπικὸν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν ἀνέκαθεν μὲν εἰθισμένην εἰς αὐτὴν διάταξιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας, νεωστὶ δὲ διακοινωθεῖσαν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησίας· ὁ δὲ λόγος τῆς καταχωρήσεως ταύτης, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Αὐτοῦ Παναγιότητος, εἶναι σαφής. Καθότι, ἀφ' οὗ ἅπαξ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἔφθασε νὰ δημοσιεύσῃ Τυπικὸν, καὶ νὰ διαδώσῃ αὐτὸ εἰς πάσας τὰς κατὰ πόλιν καὶ κώμην Ἐκκλησίας τῶν Ὀρθοδόξων, διὰ νὰ διατηρῆται πανταχοῦ ἡ πρὸς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν διάκοσμον ἀπαιτουμένη εὐταξία καὶ συμφωνία, ἑπόμενον ἦτο, μᾶλλον δὲ ἀναγκαῖον νὰ συγχωνευθῇ τὸ αὐτὸ Τυπικὸν, διὰ νὰ εἴπω οὕτω, καὶ νὰ συντυπωθῇ μετὰ τῶν Μηναίων, διανεμηθέντων τῶν Κεφαλαίων αὐτοῦ εἰς τὰς διαφόρους τοῦ ἐνιαυτοῦ Ἑορτὰς, ὅπου ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει. Καὶ οὕτως οἱ τῶν Ἐκκλησιῶν προϊστάμενοι, ἔχοντες πρόχειρον, εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ βιβλίον, τοῦ αὐτοῦ Τυπικοῦ τὴν ὁδηγίαν, προτασσομένην πάντοτε μιᾶς ἑκάστης Ἑορτῆς, περὶ τῆς ὁποίας ἡ διάταξις γίνεται, νὰ διευθύνωσιν εὐκόλως, καὶ ἄνευ χασμῳδίας τινὸς, τὰς Ἐκκλησιαστικάς των Ἀκολουθίας, ὅταν μάλιστα συμπέσωσι δύο καὶ τρεῖς Ἑορταὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

§. 23. Ὅτι δὲ τῆς τυπικῆς ταύτης διατάξεως ἐξαιροῦνται οἱ ἐν τοῖς Μοναστηρίοις διατρίβοντες, ἐδήλωσε τοῦτο ἡ αὐτὴ Μεγάλη Ἐκκλησία, ῥητῶς εἰποῦσα εὐθὺς ἐν τῷ Προλόγῳ τοῦ εἰρημένου Τυπικοῦ· « Τὰ ἱερὰ Μοναστήρια, » φυλάττοντα κατὰ χρέος ἀπαραίτητον τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ, » ἢ καὶ αὐτὰ τὰ Κτιτορικὰ ἕκαστον, ἀκολουθοῦσιν ἀπαρα» βάτως τὰς ἰδίας τάξεις, ὡς ἐξ ἀρχῆς ὥρισται διὰ τοὺς » ἐν αὐτοῖς μοναστὰς, οἵτινες καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἡμερο» νυκτίου ἐν προσευχαῖς μακραῖς, κατανυκτικαῖς τε δεή» σεσι, καὶ ὁλονυκτίοις ἀγρυπνίαις διανύουσιν, ὑψηλότερον » τοῦ κοσμικοῦ βίου διάγοντες ».

§. 24. Τῇ γνώμῃ τοῦ αὐτοῦ Παναγιωτάτου κυρίου Γρηγορίου, προσετέθη εἰς τὴν Λ'. Ἰουνίου ὁ ἐν τοῖς χειρογράφοις κοινὸς Κανὼν τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων, Πέτρου καὶ Παύλου. Ἡ δὲ προσθήκη αὕτη, ἐνῷ ἀπαλλάττει τὸν Κανονάρχην ἀπὸ τῆς συνεχοῦς μεταπηδήσεως, καθ' ἑκάστην ᾠδὴν, νῦν μὲν εἰς τοὺς Κανόνας τῶν Κορυφαίων, νῦν δὲ εἰς τὸν τῶν Δώδεκα, ἐκπληροῖ ἐν ταὐτῷ καὶ τὸν σκοπὸν τῆς τυπικῆς διατάξεως συντομώτερα, συνυμνουμένων δὲ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Κανόνος ἀμφοτέρων τῶν Κορυφαίων.

§. 25. Μετὰ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου κατάβασιν τοῦ Γρηγορίου τούτου (τῇ ΚΘ'. Φεβρουαρίου, 1840), καὶ τὴν εἰς αὐτὸν ἀνάβασιν τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας Παναγιωτάτου κυρίου Ἀνθίμου τοῦ Δ'., ἀνέφερα καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ Παναγιότητα τὴν κατὰ προτροπὴν καὶ γνώμην τῶν προκατόχων αὐτοῦ, ἐνασχόλησίν μου εἰς τὴν τῶν Μηναίων διόρθωσιν. Ὁ δὲ, ἀσμένως ἀποδεξάμενος τὸ ἔργον, καὶ εἰς τὴν τούτου ἐξακολούθησιν καὶ ἀποπεράτωσιν προσεπενισχύσας με διὰ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ εὐχῶν, ἐπέταξέ μοι νὰ καταχωρήσω εἰς τὴν ΙΑ'. Ἰουλίου τὴν ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ψαλλομένην ἑορτάσιμον Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, ἵνα, κατὰ τὴν γνώμην τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος, ἑορτάζωσιν αὐτὴν κατὰ χρέος καὶ πάντες οἱ Ὀρθόδοξοι, ὡς κυρώσασαν τῆς Πίστεως τὸν Ὅρον. Εἰς δὲ τὸ μετὰ τὴν ϛ'. Ὠδὴν Συναξάριον ταύτης τῆς Ἀκολουθίας ἀναφέρεται ἱστορικῶς καὶ ἡ, ἀπ' ἀρχῆς ἕως τῆς σήμερον, ἐκ τόπου εἰς τόπον μετακόμισις τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τῆς Ἁγίας Εὐφημίας. Κατ' ἐπιταγὴν ἔτι τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος ἐπέγραψα, ὅτι ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν (τὴν μετὰ τὴν ΙΓ'. Ἰουλίου), τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Δ'. Συνόδου, καὶ οὐχὶ τῶν ἓξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὡς ἐπεγράφετο πρότερον (6). Ὁ αὐτὸς Πα-

(6) Μεγάλη ἀταξία καὶ σύγχυσις ὑπάρχει εἰς τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην μεταξὺ τῶν τετυπωμένων καὶ τῶν χειρογράφων Μηναίων. Καθότι πάντα μὲν κοινῶς ἐπιγράφουσιν αὐτὴν, Ἀκολουθίαν τῶν ἓξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Εἶτα τὸ μὲν Κουτλουμουσιανὸν χειρόγραφον ἔχει τρία μόνον Προσόμοια τῶν τῆς Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου (Κυρ. μετὰ τὴν Ἀνάληψιν)· τὸ δὲ τῆς Χάλκης, αὐτά τε τὰ τρία, καὶ τρία ἕτερα, ἐπιγραφόμενα μὲν, Ποίημα Γερμανοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νέου, διαλαμβάνοντα δὲ περὶ τῶν ἑπτὰ Συνόδων· διάφορα δηλονότι ταῦτα παρὰ τὰ εἰς τὴν Ζ'. Σύνοδον (μετὰ τὴν ΙΑ'. Ὀκτωβρίου), ποίημα ὄντα κἀκεῖνα τοῦ αὐτοῦ Γερμανοῦ. Κανόνα δὲ ἔχουσιν

Digitized by Google

ναγιώτατος κύριος Ἄνθιμος ἔδωκέ μοι δύο Ἀπολυτίκια, ἰδιοχείρως γεγραμμένα, ἐπιτάξας μοι νὰ καταχωρήσω αὐτὰ εἰς τὰ Μηναῖα· τὸ μὲν τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου (Σεπτ. Γ'.), ποίημα τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος· τὸ δὲ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης (Ἰουλίου ΙΕ'.), ποίημα τοῦ πρώην Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου ϛ'.

§. 26. Κατὰ προτροπὴν τοῦ Παναγιωτάτου κυρίου Κωνσταντίου Α'., τοῦ καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος Προλόγου μνημονευθέντος, προσέθηκα, ἐκ τῆς Πανδέκτης αὐτοῦ, εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης (Νοεμ. ΚΕ'.). Δοξαστικὸν τῆς Λιτῆς, καὶ τρία Καθίσματα τοῦ Ὄρθρου. Ἡ αὐτοῦ Παναγιότης, ἐρωτηθεῖσα παρ' ἐμοῦ περὶ τῆς αἰρέσεως τοῦ Μ α μ ω ν ᾶ, καὶ τίς ὁ Μαμωνᾶς οὗτος ὁ ὑπὸ τῶν Ὑμνογράφων ἀναφερόμενος (Ὀκτωβρ. ΙΖ'. Ὠδὴ δ'. Τροπάριον γ'. καὶ Ἰουνίου Β'. Ὠδὴ α'. Τροπάριον γ'.), ἀπεκρίθη μοι ἐγγράφως τὰ δέοντα πρὸς λύσιν τῆς ἀπορίας μου, τὰ ὁποῖα καὶ ὑπεσημείωσα αὐτολεξεὶ εἰς τὸ ἀνωτέρω Τροπάριον τοῦ Ὀκτωβρίου, πρὸς γνῶσιν καὶ ἄλλων, ἐὰν τυχὸν ἀγνοῶσι καὶ αὐτοί, ὅπερ κἀγώ. Καὶ ἄλλα μου δὲ ἀπορίας ἔλυσεν ὁ σεβάσμιος οὗτος καὶ πολυΐστωρ ἀνήρ, καὶ εἰς πολλὰ ἐζήτησα τὴν γνώμην του. Ἀνέγνω προσέτι ὁ αὐτὸς μετ' ἐπιστασίας καὶ ὁλόκληρον τὸν Δεκέμβριον, καὶ παρετήρησε τὰς ἐν αὐτῷ γενομένας μοι διορθώσεις.

§. 27. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω προσθηκῶν, προσετέθησαν ἔτι ἐκ μὲν τῶν χειρογράφων τὰ ἑξῆς· Δοξαστικὸν ἰδιόμελον εἰς τοὺς Αἴνους τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ (Ὀκτωβ. Ϛ'.), τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται μὲν ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Τυπικοῦ, δὲν ὑπῆρχεν ὅμως εἰς τὰ Μηναῖα — Προσόμοια τῶν Αἴνων τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου (Ὀκτωβ. Θ'.), πρὸς δοξολογίαν αὐτοῦ, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν, τῶν ἐκ τῆς χορείας τῶν Δώδεκα — Ὁ Κανών, καὶ τὸ μετὰ τὴν γ'. Ὠδὴν Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ (Μαΐου ΙΒ'.), πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς τούτου Ἀκολουθίας· ἔτι δὲ καὶ Ἐξαποστειλάριον κοινὸν τοῦ τε Ἁγ. Ἐπιφανίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ — Καθίσματα τοῦ Ὄρθρου τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων (Ἰουλ. Α'.)· καὶ ἕτερα τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ (Ἰουλ. Ε'.) πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς τούτων κολοβωμένης Ἀκολουθίας, ἐχούσης μὲν πάντα, ἔτι δὲ καὶ Λιτήν, μηδὲν δὲ Κάθισμα — Ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τοῦ Σταυροῦ τὴν Πρόοδον (Αὐγ. Α'.) — Μικρὸς Ἑσπερινὸς εἰς τὴν Δεσποτικὴν Ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος (Αὐγούστου Ϛ.), καὶ Ἀντίφωνα εἰς τὴν αὐτὴν Ἑορτήν, ἐκ τῶν χειρογράφων τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Κουτλουμουσίου — Ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τὰ Καταθέσια τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου (Αὐγούστου ΛΑ'.). Ἐνηλλάγη δὲ καὶ ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων (Ἰουλίου Α'.)· καθότι τὸ μὲν ἐν τοῖς Μηναίοις Συναξάριον ἐπιγράφει, ὅτι ἐτελειώθησαν μαρτυρικῶς ἐν Ῥώμῃ· ὁ δὲ πληρέστερος τοῦ Νικοδήμου Συναξαριστὴς προσθέτει, ὅτι καὶ κατήγοντο ἀπὸ τὴν μεγαλόπολιν ταύτην· ὁ δὲ εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν Κανών, Ὠδὴ ε'. Τροπάριον α'. λέγει· Ἀ ν α τ ο λ ῆ ς ὁ ρ μ ώ μ ε ν ο ι τ ῆ ς ὄ ν τ ω ς φ ω τ ο δ ό τ ι δ ο ς· ἐξ οὗ δῆλον, ὅτι ὁ Κανὼν οὗτος ἐμελουργήθη διὰ τοὺς ἐν τῇ Α'. Νοεμβρίου ἑορταζομένους, τοὺς ἐξ Ἀσίας ὄντας. Ὅθεν ἀντὶ τοῦ Κανόνος τούτου, ἐτέθη ἕτερος ἐκ τῶν Χειρογράφων, ὅς τις οὐδὲν μὲν περὶ τῆς πατρίδος τῶν Ἁγίων διαλαμβάνει, οὐδὲ περὶ τοῦ μαρτυρίου αὐτῶν, ὡς καὶ ὁ προειρημένος· εἶναι ὅμως τοὐλάχιστον ὁμαλώτερος πρὸς ψαλμῳδίαν, διὰ τοὺς συνηθεστάτους αὐτοῦ Εἱρμούς, τό, Ὡ ς ἐ ν ἠ π ε ί ρ ῳ π ε ζ ε ύ σ α ς, κτλ. Καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τῶν χειρογράφων.

Ἐκ δὲ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας προσετέθησαν, Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου (Σεπτεμβ. Α'.) — Προσόμοια τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ, Δοξαστικὰ δύο, καὶ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου (Δεκεμβ. ΙΕ'.) — Ἀντίφωνα εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Σωτῆρος, εἰς τὴν Ὑπαπαντήν, εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν, καὶ εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Τελευταῖον προσετέθησαν ἐκ τοῦ Εἱρμολογίου τὰ Μεγαλυνάρια τῶν Χριστουγέννων, τῆς Περιτομῆς τοῦ Σωτῆρος μετὰ τῶν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, τῶν Θεοφανείων, καὶ τῆς Ὑπαπαντῆς, διὰ νὰ ἔχῃ ὁ Ἀναγνώστης πρόχειρα τὰ πάντα εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ βιβλίον κατὰ σειράν, καὶ νὰ μὴ ζητῇ αὐτὰ τῇδε κἀκεῖσε.

Ἀνεπληρώθη δὲ καὶ ἡ ἑορτάσιμος Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου (Ἰανουαρίου ΙΗ'.) ἐκ τῆς φυλλάδος αὐτῶν, τῆς νεωστὶ τυποθείσης, ἀδείᾳ μὲν Ἐκκλησιαστικῇ, δαπάνῃ δὲ τοῦ παναγίου Τάφου.

§. 28. Ἐπειδὴ δὲ εἰς πᾶσαν Δεσποτικὴν καὶ Θεομητορικὴν Ἑορτήν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν Προεορτίων μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς, σχολάζει μὲν ἡ Παρακλητική, ψάλλονται δὲ πάντα τῆς Ἑορτῆς, τὰ δὲ Μηναῖα εἰς πολλὰς τῶν Ἑορτῶν τούτων δὲν ἔχουσι Καθίσματα, ἀνεπλήρωσα ταῦτα ἐκ τῶν χειρογράφων. Τὴν ἀναπλήρωσιν ταύτην δύναταί τις νὰ πληροφορηθῇ, ἐάν, παραβάλλων τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν πρὸς τὰς προλαβούσας, παρατηρήσῃ τὰ Μεθέορτα τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου, τὰ Μεθέορτα τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, τὰ Προεόρτια καὶ Μεθέορτα τῶν Εἰσοδίων, τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς, τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἀλλὰ καὶ ὅσα Ἰδιόμελα τῶν τοιούτων Ἑορτῶν, ψαλλόμενα μὲν τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὰ Προεόρτια καὶ εἰς τὰ Μεθέορτα, σημειούμενα δὲ μόνον, παραπέμπουσι τὸν Ἀναγνώστην διὰ τοῦ, Ζήτει εἰς τὸν δεῖνα, ἢ δεῖνα τόπον τῆς Ἑορτῆς ὅπου ἅπαξ ἐτυπώθησαν, ἀνετύπωσα καὶ ταῦτα δὶς καὶ τρίς, ὁσάκις, ἐκάλεσεν ἡ χρεία, διὰ νὰ ἀπαλλάξω τὸν ἀναγνώστην ἀπὸ τῆς ζητήσεως ταύτης τὸν κόπον.

§. 29. Τὸ αὐτὸ ἔκαμον καὶ πολλαχοῦ τοῦ Δωδεκαμήνου, ὅπου ἔλειπεν ἢ μετὰ τὰ Δοξαστικὰ δογματικόν τι Ἰδιόμελον Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωήχου, ἢ μετὰ τὰ Καθίσματα Θεοτοκίον ὅμοιον. Τοιοῦτον μάλιστα ἦτο τὸ ἀξιοσημείωτον ἐκεῖνο Θεοτοκίον· Π α ν α γ ί α Π α ρ θ έ ν ε Μ ή τ η ρ Θ ε ο ῦ, τὸ ὁποῖον, δὶς σημειούμενον εἰς τὸν Ἰούνιον μῆνα (τῇ Δ'. καὶ ΙΓ'.), μετὰ τὰ Καθίσματα τῆς γ'. Ὠδῆς, οὐ μόνον εἰς αὐτὸν τὸν Ἰούνιον δὲν εὑρίσκετο, ἀλλ' οὐδὲ εἰς τοὺς ἐφεξῆς δύο μῆνας, Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον, καὶ ἀπαντᾶται κατὰ τὴν ΚϚ'. μόνον τοῦ Σεπτεμβρίου. Τοιοῦτον ὡσαύτως τὸ καὶ πάντων σπανιώτατον Προσόμοιον Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον πρὸς τό, Ὅ σ ι ε Π ά τ ε ρ, τὰ ὁποῖα δὶς καὶ μόνον, καὶ εἰς μόνα τὰ Κουτλουμουσιανὰ χειρόγραφα ἐδυνήθην ν' ἀπαντήσω τὰ αὐτά, κατὰ τὴν ΙΘ'. καὶ ΚΒ'. Ἀπριλίου· καὶ ἐκεῖθεν μεταγράψας αὐτά, προσέθηκα εἰς Δοξαστικὸν μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου (Δεκεμ. Ζ'.)

§. 20. Εἶναι γνωστὸν ἐκ τῶν Πασχαλίων, ὅτι, ὅτε τὸ Πάσχα γίνεται πρωϊμώτατα, ἡ μὲν Μεγάλη Τεσσαρα-

ἀμφότερα τὸν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Γερμανοῦ ποιηθέντα εἰς τὰς ἑπτὰ Συνόδους. Ἐξ ἐναντίας τὰ τετυπωμένα, μετὰ τὴν προρρηθεῖσαν κοινὴν ἐπιγραφήν, ἔχουσιν ἔπειτα καὶ Προσόμοια καὶ Κανόνας, περὶ τῆς Δ'. καὶ Ϛ'. μόνον Συνόδου διαλαμβάνοντα· τὸ δὲ ἐν αὐτοῖς Συναξάριον ἀναφέρει τὴν Δ'. μόνην. Ὁ Νικόδημος, τυπώσας ἐν τῷ Συναξαριστῇ αὐτοῦ, εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἰουλίου, τὸν ἀνωτέρω Κανόνα τοῦ Γερμανοῦ, προέταξεν αὐτοῦ καὶ τὰ εἰς τὴν Ζ'. Σύνοδον Προσόμοια, περὶ τῶν ἑπτὰ Συνόδων διαλαμβάνοντα καὶ αὐτά, διὰ νὰ συμψάλλωνται ὁμοῦ, καθὼς καὶ ἁρμόζει τῷ ὄντι. Ἀλλὰ τότε πάλιν ἀπαιτοῦνται ἄλλα Προσόμοια διὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ζ'. Συνόδου. Περὶ τούτων πάντων λοιπὸν ἐρωτηθεὶς ὁ ἀνωτέρω Παναγιώτατος κύριος Ἄνθιμος, ἐπέταξέ μοι νὰ ἐπιγράψω μόνον εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τὸ ὄνομα τῆς Δ'. Συνόδου, συμφώνως δηλαδὴ μὲ τὸ Συναξάριον, χωρὶς νὰ μετακινήσω ἄλλο τι, ὡς καὶ ἐποίησα.

Digitized by Google

κοστὴ συνάρχεται σχεδὸν μὲ τὸν Φεβρουάριον· ἡ δὲ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἄρχεται ἀπὸ τῆς ΙΗ'. τοῦ Μαΐου μηνός. Εἶναι προσέτι γνωστὸν ἐκ τῆς τυπικῆς διατάξεως, ὅτι εἰς τὰς νηστίμους ταύτας ἡμέρας παύουσι μὲν τῆς Ὑπαπαντῆς τὰ Μεθέορτα, καὶ τῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου Ἑορτῶν, ἀπαιτοῦνται δὲ, μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ καθ' ἡμέραν Ἁγίου, Θεοτοκία ἢ Σταυροθεοτοκία ὅμοια ἐκείνοις, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀνάγκη νὰ ζητῇ ὁ Ἀναγνώστης ἀλλαχοῦ, μεταλλάττων τὰ βιβλία. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν καὶ τούτου τοῦ κόπου, καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ ἐνδεχομένης χασμῳδίας, προσετέθησαν ἐκ τῶν Χειρογράφων, εἰς τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου καὶ τοῦ Μαΐου μηνὸς, τοιαῦτα Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία διὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ ἕτερα ὁμοίως διὰ τὰ Καθίσματα τῆς γ'. Ὠδῆς, ἵνα ἔχῃ ὁ Ἀναγνώστης πρόχειρα τὰ πάντα. Τὴν ὠφέλειαν καὶ τὸ χρήσιμον τῆς προσθήκης ταύτης θέλει δείξει πραγματικῶς τὸ προσεγγίζον 1847. ἔτος, ὅτι μὲν Μ. Τεσσαρακοστὴ ἄρχεται ἀπὸ τῆς Γ'. Φεβρουαρίου, ἡ δὲ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἀπὸ τῆς ΙΘ'. Μαΐου.

§. 31. Ἐπειδὴ δὲ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστὴν, ψαλλομένων τῶν ἐν τοῖς Μηναίοις Κανόνων πρὸ τῶν Τριῳδίων, ἀπαιτεῖται εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης Ὠδῆς καὶ ὁ Εἱρμὸς αὐτῆς κατὰ τὴν τάξιν μάλιστα τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων, πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ ὡρισμένου τῶν Τροπαρίων ἀριθμοῦ, διὰ τοῦτο ἐφρόντισα νὰ τυπωθῶσιν ἐκ τοῦ Εἱρμολογίου πάντων τῶν Κανόνων οἱ Εἱρμοὶ, ἀπὸ τῆς Γ'. τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς ἕως τῆς ΚΒ'. τοῦ Ἀπριλίου, εἰς τὰς ὁποίας ἡμέρας ἐμπεριστρέφεται ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ, κατὰ τὸ πρωϊμώτερον, ἢ ὀψιμώτερον Πάσχα· εἰς δὲ τὰς λοιπὰς τοῦ Δωδεκαμήνου ἡμέρας (ἐξαιρουμένων τῶν, ἐν αἷς ψάλλονται καταβασίαι), νὰ τυπωθῶσιν εἰς τὸ τέλος τῆς τρίτης, ἕκτης, ὀγδόης, καὶ ἐννάτης Ὠδῆς οἱ Εἱρμοὶ αὐτῶν, ὡς ἀναγκαῖοι διὰ τὴν μετ' αὐτοὺς γινομένην αἴτησιν, κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἐκκλησίας. Ἐν ἑνὶ λόγῳ δὲν παρέλειψα κἀνὲν, ἀφ' ὅσα δύνανται νὰ προξενήσωσι κόπον μικρὸν εἰς τὸν Ἀναγνώστην· ἐκτὸς μόνον Θεοτοκία τινὰ συνηθέστατα καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀρχαρίους, ὡς τὸ, Δέσποινα πρόσδεξαι — Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου — Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος, καὶ τὰ ὅμοια. Σπανιώτατα δὲ ἐσημείωσα καὶ τὸ, Ὅρα, ἢ Ζήτει· ἀλλ' ὅπου τὸ ζητούμενον εἶναι ἐγγύτατα, καὶ εἰς τὴν ἀπέναντι σελίδα.

§. 32. Προσέθηκα δὲ πολλαχοῦ καὶ ὑποσημειώσεις, οὐ μόνον τὰς προειρημένας (§. 7), πρὸς δήλωσιν τῆς μεταξὺ τῶν χειρογράφων καὶ τῶν τετυπωμένων Μηναίων εὑρισκομένης διαφορᾶς εἰς πολλὰς Ἀκολουθίας, ἀλλὰ καὶ ἄλλας διαφόρους, τὰς μὲν, πρὸς δεῖξιν χωρίων τινῶν Γραφικῶν, τὰ ὁποῖα ἐπιπολαίως αἰνίττονται οἱ Ὑμνογράφοι εἰς τὰ ᾄσματά των· τὰς δὲ, περὶ ἀκριβείας καὶ μέτρου τῶν Ἀκροστιχίδων, καὶ μάλιστα περὶ τῶν, ὅσαι ἀφορῶσι τὰ ἀρκτικὰ γράμματα Εἱρμῶν τινων, ὡς εἰς τὴν Κ'. Γανουαρίου, καὶ εἰς τὴν ΚΔ'. Ἰουνίου· τὰς δὲ, καὶ φιλολογικώτερον ὁπωσοῦν ἐρανισθείσας, ὡς περὶ τοῦ ποταμοῦ Οὐβὰλ, ἡμαρτημένως ἀναγινωσκομένου πρότερον Χοβὰρ (Σεπτ. Ϛ'.) — Περὶ τοῦ Κανδάκη, μᾶλλον δὲ τῆς Κανδάκης (Ὀκτωβρίου ΙΑ'.) — Περὶ τῆς πόλεως Μαϊουμᾶ (αὐτόθι, ΙΔ'.) — Περὶ τοῦ ὀνόματος Ἑβραῖος, καὶ ἐκ τίνος Προπάτορος ὠνομάσθησαν οὕτως οἱ Ἑβραῖοι (Κυρ. πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως). Περὶ Ὁρμίσδου τοῦ Ἀχαιμενίδου (Μαρτίου ΛΑ'.) — Περὶ τῆς λέξεως Μαφόριον (Ἰουλίου Β'.) Περὶ τοῦ πρότερον μὲν γραφομένου Συγγέλου, νῦν δὲ Σουκκένσου, καὶ περὶ τοῦ Κεντόνου (Ἀκολουθ. τῶν Ἁγίων Πατέρων, μετὰ τὴν ΙΓ'. Ἰουλίου)· καὶ ὅσας ἄλλας δύναταί τις νὰ παρατηρήσῃ εἰς ὅλον τὸ Δωδεκάμηνον.

§. 33. Οὐ μόνον δὲ προσθῆκαι ἐγένοντο εἰς τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν, ἀλλὰ καὶ ἀφαιρέσεις τινὲς εἰς τὸν Δεκέμβριον μῆνα, τὰς ὁποίας καταλέγω ἐνταῦθα, διὰ ν' ἀπολογηθῶ ὑπὲρ αὐτῶν. Εἰς τὴν Θ'. τούτου τοῦ μηνὸς ἀφῃρέθη ὁ δεύτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἄννης. Εἰς τὴν ΚΒ'. τὰ ἐν ταῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῶν Αἴνων Προσόμοια τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας· ἔτι δὲ καὶ τὰ εἰς τοὺς Αἴνους δεύτερα Προσόμοια τῶν Προεορτίων, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Εἰς δὲ τὴν ΚΘ'. αὐτοῦ, ἀναπληρωθέντος ἐκ τῶν χειρογράφων τοῦ κοινοῦ Κανόνος τῶν τε Ἁγίων Νηπίων, καὶ τοῦ Ὁσίου Μαρκέλλου, ἀφῃρέθησαν οἱ ἀνὰ μέρος αὐτῶν δύο Κανόνες.

Ὅτι δὲ τὰ ἀφαιρεθέντα ταῦτα ἦσαν περιττὰ, ὁ λόγος εἶναι σαφής. Καθότι εἰς τὴν ἀνωτέρω τῆς Ἁγίας Ἄννης Ἑορτὴν τεσσάρων ὄντων Κανόνων, καταλιμπάνεται πάντοτε ὁ εἷς, καθὼς ἐσημείωσε καὶ ὁ τὸν τρίτον Κανόνα προσθεὶς εἰς τὰ Μηναῖα, οὕτως εἰπών· « Ἕτερος Κανὼν εἰς τὴν » αὐτὴν Ἑορτὴν τῆς Συλλήψεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτό» κου· ψάλλομεν δὲ τοῦτον, ἐὰν μὴ ψάλληται ὁ Κανὼν τῶν » Ἐγκαινίων ». Ἐπειδὴ ὅμως οὗτος ψάλλεται, καθὼς συμψάλλεται ἐπίσης καὶ ἡ λοιπὴ τῶν Ἐγκαινίων Ἀκολουθία, περιττὸς ἄρα ὁ εἷς τῶν Κανόνων τῆς Ἁγίας Ἄννης, καὶ ὡς τοιοῦτος ἔπρεπε ν' ἀφῃρεθῇ· ἀφῃρέθη δὲ, ὁ μηδὲ εἰς τὰ χειρόγραφα ὑπάρχων — Περιττῶς προσετέθησαν ὡσαύτως καὶ τὰ εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀναστασίαν Ἀπόστιχα, ἐνῷ ὑπάρχουσι τὰ τῶν Προεορτίων, ἅτινα καὶ προτιμῶνται. — Τὰ δὲ εἰρημένα Προσόμοια τῶν Αἴνων, ὅτι ἦσαν πάντα περιττὰ, ἐδήλωσε καὶ ὁ ταῦτα προσθεὶς, οὕτως ἐπιγράψας· « Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, καὶ ψάλλε οἷα βούλει » — Ἡ δὲ ἀφαίρεσις τῶν εἰς τὴν ΚΘ'. δύο Κανόνων ἐγίνετο, α'. διότι, καὶ κατ' αὐτὴν τῶν Μοναστηριακῶν τὴν ἀκρίβειαν περὶ τῆς ποσότητος τῶν Τροπαρίων εἰς ἑκάστην ᾠδὴν, οὐδεμίαν χώραν ἔχει τρίτος Ἁγίων Κανὼν, ὁπότε ψάλλονται Προεόρτια, ἢ Μεθέορτα· καὶ β'. ὅτι, ἐκ τῶν χειρογράφων τὰ μὲν, ἔχοντα τοὺς ἰδιαιτέρους τούτους Κανόνας, κολοβωμένους καὶ αὐτοὺς, δὲν ἔχουσι τὸν κοινὸν ἀμφοτέρων Κανόνα· τὰ δὲ ἐξ ἐναντίας ἔχουσι τοῦτον μόνον τὸν κοινόν. Διὸ, προτιμηθέντος τούτου, καὶ ὡς πρὸς ψαλμῳδίαν ὁμαλοῦ, καὶ ὡς ἐκπληροῦντος ἐν ταὐτῷ ἀνελλιπῶς τὸ κοινὸν πρὸς τοὺς Ἁγίους χρέος, ἀφῃρέθησαν οἱ λοιποὶ δύο, ὡς περιττεύοντος πάντοτε ἑνὸς, ὑπάρχοντος καὶ τρίτου — Ἐπὶ πᾶσι δὲ, ἀφῃρέθησαν πολλαχοῦ τὰ διπλᾶ καὶ τριπλᾶ Κοντάκια καὶ οἱ Οἶκοι αὐτῶν, τὰ ὁποῖα περιττῶς συνεσωρεύθησαν εἰς τὰ τετυπωμένα Μηναῖα, ἐνῷ εἰς τὰ χειρόγραφα οὐδαμοῦ ἀπαντᾶται Κοντάκιον, ἢ Κάθισμα, ἢ Ἐξαποστειλάριον διπλοῦν εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν Ἅγιον.

§. 34. Προσεπισημειῶ τελευταῖον, ὅτι καὶ μεταθέσεις ἐγένοντο τριῶν Ἀκολουθιῶν· ἤγουν, ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων μετετέθη ἐκ τοῦ προτέρου τόπου αὐτῆς εἰς τὴν ΙΑ'. Δεκεμβρίου· ἡ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἰς τὴν ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ· καὶ ἡ τῶν Πατέρων τῆς Δ'. Συνόδου εἰς τὴν ΙΓ'. Ἰουλίου. Ἡ δὲ αἰτία τῆς μεταθέσεως τούτων εἶναι, ὅτι αἱ ἡμέραι αὗται εἶναι τὰ πρῶτα ὅρια τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ, πότε δεῖ ψάλλεσθαι τὰς Ἀκολουθίας ταύτας· ὥστε φθάσας εἰς αὐτὰς ὁ Ἀναγνώστης, νὰ παρατηρῇ τὴν ἀμέσως ἐρχομένην Κυριακὴν, καὶ νὰ μὴ παραδράμῃ αὐτὴν, ἐξ ἀγνοίας τυχὸν, ἢ λήθης.

§. 35. Ἰδοὺ, φίλτατε Ἀναγνῶστα, ὁποίαν σοι προσφέρω τὴν παροῦσαν τῶν Μηναίων ἔκδοσιν· πληρεστέραν ὡς πρὸς τὰς προλαβούσας ἐκδόσεις, ἀκριβεστέραν, ὅσον τὸ δυνατὸν, διὰ τῆς βοηθείας τῶν προῤῥηθέντων μέσων, καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους ἐπεξειργασμένην εἰς τὸν κόλπον τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῇ ἀδείᾳ, ἐπι-

Digitized by Google

ταγῇ, προτροπῇ συνεργείᾳ καὶ γνώμῃ τεσσάρων Οἰκουμενικῶν Πατριαρχῶν. Μετὰ τούτους, τεθήτω καὶ τὸ ὄνομα Ἱεράρχου σεβαστοῦ, τοῦ πρώην μὲν Ἁγίου Μεσημβρίας, νῦν δὲ ἑπταετίαν ὅλην Γυμνασιάρχου τῆς Κουρουτσεσμίου Σχολῆς, καὶ Καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας, κυρίου Σαμουήλ· ὅς τις καὶ μέλος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἐχρημάτισε, καὶ τέσσαρας τῶν διορθωθέντων μηνῶν, Δεκέμβριον, Ἰανουάριον, Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον, καὶ εἶδε, καὶ ἀνέγνω, καὶ παρετήρησε τὰς ἐν αὐτοῖς γενομένας μοι διορθώσεις.

§. 36. Ἀλλ' ἆράγε ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ; ἐξετέλεσα ἆράγε τὸ ἱερὸν τοῦτο ἔργον ἀκριβὲς κατὰ πάντα καὶ ἀνελλιπές; Δὲν φαντάζομαι ποτὲ τοιοῦτον. Ἔργον ἐπίπονον καθ' αὑτὸ καὶ διεξοδικὸν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐνησχολήθην τρία ἔτη ὁλόκληρα, ὑποκλέπτων τὸν μικρὸν τῆς ἀνέσεώς μου χρόνου, καὶ τοῦτον πάλιν διακοπτόμενος συνεχῶς ἀπὸ τὰ χρέη τοῦ ἐπαγγέλματός μου, ἀπὸ τοὺς περισπασμοὺς τῆς θέσεώς μου, ἀπὸ τὴν ὑγείαν μου τὴν ἀκροσφαλῆ, καὶ τὴν ἀσθένειαν τῆς ἡλικίας· ἔργον, τὸ ὁποῖον οὐδὲ αἱ περιστάσεις μ' ἐσυγχώρησαν νὰ θεωρήσω ἐκ δευτέρου, πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν ὅσα διέφυγον πάντως τὴν πρώτην μου παρατήρησιν· ἔργον, λέγω, τοιοῦτον, καὶ κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον γινόμενον, δὲν δύναται νὰ μὴν ἔχῃ ἐν ἑαυτῷ καὶ πολλὰ ἐπιλήψιμα ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ ποιοῦντος αὐτό. Πρόσθες εἰς ταῦτα καὶ τὰ ἀναπόφευκτα σχεδὸν παροράματα τοῦ τύπου, εἰς βιβλίον μάλιστα, συνιστάμενον μὲν ἐκ σελίδων δισχιλίων καὶ ἐπέκεινα, εἰς φύλλον μέγα, περιέχον δὲ ὕλην τοσοῦτον ποικίλην, ὥστε διὰ νὰ ῥυθμισθῶσι τὰ μέρη αὐτῆς, καὶ νὰ εὐθετηθῇ ἕκαστον εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον, μὲ τὸν κατάλληλον εἰς αὐτὸ καὶ χαρακτῆρα καὶ χρῶμα, ἀπαιτεῖται ἴσως ἢ Λυγκεὺς ὀξυδερκὴς, ἢ πολυόμματος Ἄργος.

§. 37. Μηδόλως λοιπὸν φανταζόμενος τὴν ἐντέλειαν τοῦ ἔργου μου, τοῦτο μόνον δύναμαι νὰ εἴπω θαῤῥῶν, ὅτι ἐκαθάρισα τὰς ἱερὰς ταύτας τῶν Μηναίων βίβλους τοὐλάχιστον ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς παχυλωτέρων σφαλμάτων· ὅτι ἐῤῥύθμισα τὰς μεγαλητέρας αὐτῶν ἀνωμαλίας· καὶ ὅτι ἀνεπλήρωσα τὰς πλέον ἐπαισθητὰς αὐτῶν ἐλλείψεις, καθ' ὅσον μοι ὑπηρέτησαν αἱ νοητικαὶ καὶ σωματικαὶ δυνάμεις, καὶ τὰ εὑρεθέντα βοηθητικὰ μέσα. Ἄλλος εἰς τὸ ἑξῆς μὲ νοῦν κριτικώτερον, σταθερωτέραν ὑγείαν, καὶ βοηθήματα πλειότερα, διάγων ἐν ταυτῷ καὶ ἀπερίσπαστον βίον, ἂς ἀναπληρώσῃ τῆς ἀσθενείας μου τὰ ἐλλείμματα. Ἐγὼ δὲ, τὸν σκοπὸν τοῦ Προλόγου μου ἐξακολουθῶν, ἐπισυνάπτω ὀλίγα τινὰ καὶ περὶ ἐκδόσεως τῶν Μηναίων.

§. 38. Ἡ δωδεκάτομος τῶν Μηναίων βίβλος, ὡς ἀπαιτοῦσα καὶ κόπον καὶ δαπάνην πολλὴν πρὸς τύπωσιν, δὲν ἐξεδόθη πάντως ὅλη διὰ μιᾶς, οὐδὲ εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἀλλ' ἐν μέρει, καὶ κατὰ διαφόρους καιρούς. Τοῦτο καὶ ὁ Ἀλλάτιος μαρτυρεῖ ἐν τῇ πρώτῃ περὶ τῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας βιβλίων Διατριβῇ αὐτοῦ, σελ. 57 (Φαβρ. Τ. Ε'.), καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ πράγματα βεβαιοῦσι. Καθότι ὅτε, διατρίβων εἰς Κέρκυραν, περιηρχόμην τῆς πόλεως ταύτης τὰς Ἐκκλησίας, 37 οὔσας, τὸν ἀριθμὸν, καὶ αὐτὰς προσέτι τὰς τῶν προαστείων αὐτῆς, ἐρευνῶν τὰς κατὰ καιρὸν γενομένας τοῦ Πεντηκοσταρίου ἐκδόσεις, ἀπήντησα μὲν πολλὰ καὶ διάφορα Μηναῖα, οὐδὲν ὅμως Δωδεκάτομον σῶμα τῶν ἀρχαιοτέρων ἐκδόσεων, οὐδὲ Μηναῖον ὅλως τῆς πρωτίστης πασῶν. Διὸ ἀγνοῶ, πότε, καὶ ὑπὸ τίνος ἐγένετο αὕτη. Τοῦτο μόνον μοὶ εἶναι γνωστὸν, ἐκ τῆς μικρᾶς μου ἐρεύνης, ὅτι τὰ Μηναῖα, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ Ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν βιβλία, ἐν Βενετίᾳ ἐξεδόθησαν πάντα σχεδὸν, κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τῶν καθ' αὑτὸ Ἐνετῶν Τυπογράφων, ἕως εἰς τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος· τότε δὲ, κατασταθέντες ἐκεῖ οἱ ἐξ Ἰωαννίνων ἡμέτεροι γνωστοὶ Τυπογράφοι, ἀνέλαβον αὐτοὶ, καὶ τρόπον τινὰ ἰδιοποιήθησαν τὰς τυπογραφικὰς τῶν τοιούτων βιβλίων ἐργασίας.

§. 39. Ἀρχαιοτέρα λοιπὸν τῶν Μηναίων ἔκδοσις, ἀφ' ὅσα ἀπήντησα ἐν Κερκύρᾳ, εἶναι ἡ ἐν ἔτει 1551 γινομένη ὑπὸ Ἀνδρέου καὶ Ἰακώβου τῶν Σπινέλλων, τῶν καὶ Στατηροποιῶν, ὅ ἐστι, Νομισματοκόπων ὄντων τῆς τότε Ἀριστοκρατίας τῶν Ἐνετῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ἐκδόται οὗτοι δηλοποιοῦσιν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἀπαντηθέντων Μηναίων, ἅτινα ἦσαν τοῦ Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου μηνὸς (7), ὅτι ἡ ὑπ' αὐτῶν γενομένη ἔκδοσις ἐπλουτίσθη μὲ πολλὰ Τροπάρια, Ἰδιόμελα, κτλ. μὴ ὑπάρχοντα εἰς τὰ παρ' ἄλλα προτυπωθέντα Μηναῖα, δῆλον, ὅτι καὶ ἄλλαι ἐκδόσεις τῶν Μηναίων ἐγίνοντο πρότερον. Αὕτη δὲ ἡ τῶν Σπινέλλων ἔκδοσις εἶναι ἐπίσημος ὁπωσοῦν, οὐ μόνον διὰ τὸ παρὰ τῆς Γερουσίας τῶν Ἐνετῶν χαρισθὲν εἰς αὐτοὺς προνόμιον τοῦ μονοπωλείου δι' εἴκοσιν ἐτῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀφιέρωσιν αὐτῆς εἰς τὸν τότε Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Διονύσιον, ὑπὸ Ἰωάννου Μινδονίου τοῦ Ἰατροῦ.

§. 40. Χάριν δὲ περιεργείας καταχωρεῖται ἐνταῦθα ὁλόκληρος καὶ ἡ ἀφιέρωσις ἐκείνη.

Τῷ Παναγιωτάτῳ Ἀρχιερεῖ Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ, κυρίῳ Διονυσίῳ, Ἰωάννης ὁ Μινδόνιος ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

» Τὸν διδάσκαλον οὐδὲν ἀπεχθῶς χρὴ ποιεῖν τῶν εἰς
» σωτηρίαν τῶν μαθητῶν συντεινόντων· εἰ γὰρ ὁ μακά-
» ριος Ἰακὼβ νυκτὸς καὶ ἡμέρας κατεκόπτετο εἰς τὴν τῶν
» ποιμνίων φυλακὴν, πολλῷ μᾶλλον τὸν τὰς ψυχὰς ἐμπε-
» πιστευμένον, κἂν ἐπίμοχθον ἔργον ᾖ, κἂν εὐτελὲς, πάντα
» δεῖ, ποιεῖν, πρὸς ἓν ὁρῶντα μόνον, τὴν σωτηρίαν τῶν
» μαθητευομένων, καὶ τὴν ἐκεῖθεν δόξαν γινομένην τῷ Θεῷ.
» Οὕτω δὴ καὶ σὲ, θειότατε Πάτερ, οὔτε πόνος, οὔτε ἄλλο
» τι βιάζει παρεκβῆναι τῆς συνεχοῦς πρὸς τὸ ποίμνιον
» μερίμνης, ὃ καὶ οἱ ἐνθάδε διατρίβοντες εἰδότες, σωτηρίας
» ἕνεκεν τῶν ἡμετέρων τυποῦντες, ταυτασὶ, τὰς Βίβλους τῇ
» σῇ Παναγιότητι προσφέρουσιν, αἳ καὶ χαρακτῆρος οὐκ
» ἐνδεοῦς, καὶ διορθώσεως οὐ χρήζουσι· κάλλιστος γὰρ

(7) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι ἐκ τῶν δύο τούτων Μηναίων, ὁ μὲν Φεβρουάριος περιεῖχεν ᾄσματα Νικολάου τοῦ Μαλαξοῦ ταῦτα· Εἰς τὴν ΙΑ'. Ἀπόστιχα, καὶ Αἴνους, καὶ Δοξαστικὸν τοῦ Ἁγίου Βλασίου. Εἰς τὴν ΙΖ'. Πεντηκοστάριον Θεοδώρῳ τῷ Τήρωνος, πρὸς τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς.—Ὁ δὲ Μάρτιος περιεῖχεν, Εἰς τοὺς Τεσσαράκοντα Μάρτυρας Λιτὴν καὶ Δοξαστικὸν αὐτῆς. Εἰς τὴν ΙΖ'. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, Προσόμοια διπλᾶ, Ἀπόστιχα, Αἴνους, Δοξαστικὰ, Ἀπολυτίκιον, Πεντηκοστάριον, καὶ δεύτερον Κανόνα μετ' Ἀκροστίδος· Σέβω σε Ἀλέξιε τοῦ Θεοῦ μέροψ· ὁ Μαλαξός Εἰς τὴν Λ'. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, Δοξαστικὰ Τρία.—Τῆς αὐτῆς ἐκδόσεως εὑρέθη ἐσχάτως ἐν Χάλκῃ καὶ ὁ Ὀκτώβριος μὴν, περιέχων τοῦ αὐτοῦ Μαλαξοῦ Προσόμοια ἐννέα, ἀνὰ τρία εἰς τρεῖς Ἁγίων μνήμας· Ἰδιόμελα 33. Πεντηκοστάρια 7. καὶ Ἐξαποστειλάρια 2. ὡς δέ μοι εἶπε θετικῶς ὁ προῤῥηθεὶς Α'. Ἱδρωμένος, καὶ αὐτὸ τὸ τῆς Περιτομῆς τοῦ Σωτῆρος Ἀπολυτίκιον, Μορφὴν ἀναλλοιώτως, ποίημα εἶναι τοῦ Μαλαξοῦ. Ὁ λόγος οὗτος εἶναι πιθανός· διότι οὔτε τὸ Κουτλουμουσιανὸν Χειρόγραφον, οὔτε τὸ μεμβραῖνον τῆς Χάλκης ἔχουσι τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦτο, ἀλλὰ τὸ, Ὁ Θρόνῳ πυριμόρφῳ, ὅπερ εὑρίσκεται καὶ Κάθισμα εἰς τὰ Μεθέορτα τῶν Χριστουγέννων, Δεκεμ. ΚΖ'. ὅπως ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, τοῦτο εἶναι ὑπερβέβαιον, ὅτι εἰς τὴν ἀνωτέρω τῶν Σπινέλλων ἔκδοσιν κατεχωρήθησαν κατ' ἀρχὰς εἰς τὰ Μηναῖα τοῦ Μαλαξοῦ τὰ ποιήματα, ἐξ ὧν σώζονται εἰσέτι ὀλίγα τινά· ὀνομαστὶ δὲ, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου Συμεὼν (Ἀπριλ. ΚΖ'), καὶ τὰ εἰς τὸν Ἅγιον Μητροφάνην Ἰουνίου Δ'), καὶ ἴδε τὴν ἐκεῖ ὑποσημείωσιν. Περὶ δὲ τοῦ Μαλαξοῦ αὐτοῦ, καὶ τῶν αὐτοῦ ποιημάτων, ὅρα πλατύτερον εἰς τὸν Πρόλογον τοῦ παρ' ἐμοῦ ἐκδοθέντος Πεντηκοσταρίου.

Digitized by Google

» ἐξ ἧς καὶ ὀρθότατος πάντων τῶν τύπων ἔγει παρών· ἔχει » γὰρ ἐπιστάτας ἄνδρας, σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ τοὺς ἄλλους » ὑπερέχοντας, καὶ Νικόλαον τὸν Μαλαξὸν Πρωτοπαπᾶν » Ναυπλίου, ὅς τις πάσῃ ἐμμελείᾳ αὐτὰς ἐν Κρήτῃ διόρ- » θωκε· καὶ πρὸς τούτοις τοὺς πρώτους τῶν εὐγενῶν, οἳ » καὶ δαπάνης καὶ πόνων οὐ φειδόμενοι, ὁσημέραι τὸ ἡ- » μέτερον εὐεργετοῦσι γένος. Ἵνα γοῦν λαμπροτέρα δια- » φανῇ ἡ τούτων προθυμία, καὶ ἵνα ταδὶ τὰ Μηναῖα » μειζόνως λάμψωσι, δέχου, Παναγιώτατε Πάτερ καὶ » κήρυττε τῇ οἰκουμένῃ· Σοὶ γὰρ ὡς πρωτίστῳ τῶν Χρι- » στιανῶν προσφέρομεν. Ἔρρωσο.

Τῆς αὐτῆς τῶν Σπινέλλων ἐκδόσεως, μετατυπωθείσης, εὑρέθη ἐν Χάλκῃ Μηναῖον αὐτῆς τοῦ Ὀκτωβρίου, ἔχον ἐπὶ τέλους τοιαύτην ἐπιγραφήν· « Τὸ παρὸν Μηναῖον » ἐτυπώθη ἐν Βενετίαις νεωστί, μετ' ἐπιμελείας Γρηγορίȣ » Μαλαξοῦ, αἰτήσει κυρίου Ἰακώβου τοῦ Λεογκίνου (Λεον- » ταράκη), ἐν ἔτει αφξς'. — 1566.

§. 51. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν Σπινέλλων, ἀκολουθεῖ κατὰ τὸν χρόνον ἡ ὑπὸ Κονάδου τινὸς γενομένη, παρὰ Γιακώβῳ τῷ Λεογκίνῳ. Ταύτης ἀπηντήθη Μηναῖον τοῦ Μαΐου μηνός, τυπωθὲν ἐν ἔτει 1569, καὶ διωρθωθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν ἱερεῦσιν ἐλαχίστου Ἰωάννου τοῦ Ναθαναήλου, καὶ κήρυκος τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

§. 42. Μετ' αὐτὴν ἕπονται δύο ἕτεραι, σύγχρονοι σχεδόν, ἡ μὲν ὑπὸ Χριστοφόρου Τζανέτου (Γιαννάκη), ἡ δὲ ὑπὸ Φραγκίσκου τῶν Ἰουλιανῶν. Τοῦ πρώτου ἀπηντήθησαν Μηναῖα ἕξ· Ἰούλιος καὶ Αὔγουστος, τῷ 1591. Ὀκτώβριος, τῷ 1592, Ἰανουάριος, τῷ 1595, Φεβρουάριος, τῷ 1596· καὶ ἕτερος, τῷ 1597, διορθωθέντες ὑπὸ Γεωργίου Ἱερέως Βλάχου τοῦ Κρητός, τοῦ ἐπονομαζομένου Πουνιαλίτου. Τοῦ δὲ Φραγκίσκου ἀπηντήθησαν δύο· Μάρτιος, τῷ 1592, καὶ Σεπτέμβριος, τῷ 1585, διορθωθέντες ὑπὸ Ἐμμανουὴλ τοῦ Γλυζωνίου.

§. 43. Ταύτας διαδέχονται τρεῖς ἕτεραι ἐκδόσεις τῶν ὁποίων ἀπήντησα μὲν κἀγὼ Μηναῖα τινά, ὁ δὲ Ἀλλάτιος ἀναφέρει πάντα κατὰ σειράν, καὶ τὸν χρόνον ὁμοῦ, καθ' ὃν ἕκαστον ἐξεδόθη.

ΜΗΝΕΣ	ΕΝ ΕΤΕΙ
Σεπτέμβριος	1628 καὶ 1648
Ὀκτώβριος	(1628 καὶ 1648)
Νοέμβριος	1626———1649
Δεκέμβριος	1602———1628
Ἰανουάριος	1603———1629
Φεβρουάριος	1626———1643
Μάρτιος	1625———1645
Ἀπρίλιος	1625———1638
Μαΐος	1625———1642
Ἰούνιος	1626———1645
Ἰούλιος	1624———1642
Αὔγουστος	1625———1642

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ ΔΗΛΟΝΟΤΙ

Ὑπὸ Ἀντωνίου καὶ Πέτρου τῶν Πινέλλων
(ἕτεροι οὗτοι παρὰ τοὺς Σπινέλλους),
Ὑπὸ τοῦ Δομνίκου τοῦ Ἡτεπολωνίου· καὶ
Ὑπὸ Ἰωάννου Βίκτωρος τοῦ Σαβιώνη.

ΕΚ ΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ

Νικηφόρου Ἱερομονάχου τοῦ Πασχαλέως.
Θεοφάνους Ἱερομονάχου Ξενακίου τοῦ Κυπρίου.
Ματθαίου Ἱερομονάχου Γαλατιανοῦ τοῦ Κυπρίου· καὶ
Θεοφυλάκτου Ἱερομονάχου Τζανφουρνάρου, ὅ ἐστιν, Ἰωάννου ἀρτοποιοῦ.

§. 44. Ἀπηντήθη, τελευταῖον, Μηναῖον τοῦ Ἀπριλίου μηνός, τυπωθὲν μὲν ἐν ἔτει 1664 ὑπὸ Ὀρσίνου Ἀλβερίτζη, διορθωθὲν δὲ ὑπὸ Γρηγορίου Ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητός. Αὗται αἱ ἐκδόσεις τῶν Μηναίων, αἱ ὑπὸ τῶν Ἐνετῶν Τυπογράφων γενόμεναι· τοὐλάχιστον τοσαύτας ἠδυνήθην ν' ἀπαντήσω ἐν Κερκύρᾳ.

§. 45. Μετ' αὐτὰς δὲ ἄρχονται αἱ τῶν Ἰωαννιτῶν Τυπογράφων. Καὶ τοῦ μὲν Νικολάου Γλυκῆ ἀριθμοῦνται κατὰ χρονολογίαν αἱ ἑξῆς· ἀπηντήθησαν δηλαδὴ Μηναῖα ἐξελθόντα ἐκ τῆς τυπογραφίας αὐτοῦ ἐν ἔτει 1673, 1675, 1678, 1680, 1682, 1683, 1685, 1714, 1730, 1732, 1749, 1751, 1754, 1755, 1761 1764, 1769, 1771, 1774, 1778, 1779, 1780, 1773, 1792, 1795, 1796, 1805, 1818, 1820.

Τοῦ δὲ Νικολάου Σάρου, αἱ ἐν ἔτει 1689, 1740, 1755, 1768, 1776, 1777.

Τοῦ δὲ Δημητρίου Θεοδοσίου, καὶ Θεοδοσίου Πάνου, αἱ ἐν ἔτει 1716, 1760, 1773, 1775, 1778, 1780, 1783, 1793, 1795, 1804, 1814, κτλ.

Ἐπιστάται δὲ τοῦ τύπου καὶ διορθωταὶ τῶν νεωτέρων τούτων ἐκδόσεων ὑπῆρξαν, Ἀγάπιος ἱερεὺς Λοβέρδος, Ἱεροδιδάσκαλος ἐν τῷ Φλαγγινιανῷ Ἑλληνομουσείῳ — Ἀλέξανδρος Καγγελάριος Ἰωαννίτης — Ἀββᾶς Ἀμβρόσιος, Βιβλιοφύλαξ τοῦ Γραδενίγου — Ἀλλουΐσιος πρωτοθύτης, καὶ Βιβλιοφύλαξ τοῦ Γραδενίγου, — Ἀμβρόσιος Ἱερομόναχος Βιτσαμάνος — Γεώργιος Κωνσταντίνου Ἰωαννίτης ὁ καὶ τὸ τετράγλωσσον Λεξικὸν ἐκδούς — Κήρυκος Χαιρέτης ὁ Κρὴς — Μιχαὴλ ἱερεὺς Μήτρου — Νικόδημος Ἱεροδιάκονος Βαβατευνής, ὁ ἐκ Λεβαδείας — Νικόλαος Βουβούλιος Ἰατροσοφιστὴς — Σπυρίδων Ἱεροδιάκονος Παπαδόπουλος· καὶ Σωφρόνιος Μοναχός.

§. 46. Μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ἀνωτέρω γνωστῶν ἐκδόσεων τῶν Μηναίων, μᾶλλον δὲ πρὸ αὐτῆς, ἀπῃτεῖτο εὐλόγως ἐνταῦθα κατάλογος ἱστορικὸς καὶ χρονολογικὸς τῶν προειρημένων (§. 8.). Ὑμνῳδῶν τῆς Ἀνατολικῆς τȣ̃ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἢ τοὐλάχιστον τῶν ἐν τοῖς Μηναίοις ἀναφερομένων. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο, ἐνῷ εἶναι ἰδιαιτέρας πραγματείας ὑπόθεσις, ὑπερβαίνει ἐν ταὐτῷ καὶ τὴν δύναμίν μου, ἄς μοι συγχωρηθῇ νὰ συμπληρώσω ἤδη τὸν παρόντα μου Πρόλογον μὲ τὸ Ἰαμβεῖον ἐπίγραμμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τȣ̃ Ἀλλατίȣ (Διατρ. Α'. σελ. 58-59), ὁ πρὸ 800 ἐτῶν ἀκμάσας Ἰωάννης ὁ Εὐχαΐτων ἐπέγραψεν εἰς Μηναῖα διορθωθέντα, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Μητροπόλεως αὐτοῦ δωρηθέντα, οὕτως εἰπών·

Καλὴν δεδωκὼς ταῖς βίβλοις ὑπουργίαν,
Αὐτὸς πονηρὰν ἀντιλαμβάνων χάριν·
Τῶν μὲν γὰρ ἤδη τὰς νόσους ἰασάμην,
Ἐγὼ δὲ συντέτηκα, καὶ κακῶς ἔχω,
Κόπων τὸ σῶμα συντριβεὶς ἀμετρίᾳ.
Ἀλλ' οἱ τρυφῶντες ἐν πόνοις ἀλλοτρίοις,
Καὶ ταῖς ἐμαῖς πλέοντες ζάλαις,
Πρὸς Κύριον μέμνησθε τοῦ κεκμηκότος.

Ἐγράφη ἐν Χάλκῃ, ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1843,
κατὰ μῆνα Ἰανουάριον.

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ
ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΜΗΝ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ΤΗ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἤτοι τοῦ νέου Ἔτους· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου, καὶ Ἀρχιμανδρίτου· καὶ ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀειθαλᾶ· καὶ τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα Γυναικῶν, καὶ Ἀμμοῦν διακόνου, καὶ διδασκάλου αὐτῶν· καὶ μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Καλλίστης, Εὐόδου, καὶ Ἑρμογένους τῶν αὐταδέλφων· καὶ μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου ἐμπρησμοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐὰν ἡ α. Σεπτεμβρίου τύχῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. τῆς Ἰνδίκτου γ΄. καὶ τοῦ Ὁσίου γ΄. Δόξα, τοῦ Ὁσίου. Θεία χάρις ἀπηώρητος. Καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος... τὰ Ἀναγνώσματα — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, Ἦχος πλ. α΄. Ὅσιε Πάτερ. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Σὺ Βασιλεῦ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἰνδίκτου, τοῦ Ὁσίου, καὶ τῆς Θεοτόκου, Χαῖρε κεχαριτωμένη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄. καὶ β΄. Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου δίς. Ὁ καιροὺς καρποφόρους καὶ ὑετούς. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἤχου, κτλ. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἰνδίκτου. Ἀπὸ γ΄. Ὠδῆς, Κάθισμα τοῦ Ὁσίου. Ὑπερζέσας τῇ πίστει. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἰνδίκτου. Ὡς Δεσπότῃ τοῦ παντός. Καταβασίαι, Σταυρὸν χαράξας. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου, καὶ τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἰνδίκτου δ΄. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῆς Ἰνδίκτου. Ἀπολυτίκια τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινόν· καὶ ἐπὶ τέλους, Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου. Ὁ ἀρρήτῳ σύμπαντα δημιουργήσας σοφίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Κοινωνικὸν Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἐὰν δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, ἐκτὸς τῆς Κυριακῆς, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία πᾶσα καθὼς ἐστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α΄. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἰνδίκτου γ΄. καὶ τοῦ Ὁσίου Προσόμοια τρία, καὶ ἕτερα ἰδιόμελα τοῦ Ὁσίου δ΄.

Τῆς Ἰνδίκτου, Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων.

Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας, διδασκαλίας Χριστοῦ, τὴν προσευχὴν μαθόντες, καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, βοήσωμεν τῷ Κτίστῃ· Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς κατοικῶν, τὸν ἐπιούσιον ἄρτον δίδου ἡμῖν, παρορῶν ἡμῶν τὰ πταίσματα.

Digitized by Google

Ὡς τῶν Ἑβραίων τὰ κῶλα, ἐν τῇ ἐρήμῳ ποτέ, ἀπειθησάντων ὄντως, σοὶ τῷ πάντων Δεσπότῃ, ἀξίως κατεστρώθη, οὕτω καὶ νῦν, τὰ ὀστᾶ διασκόρπισον, τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀπίστων Ἀγαρηνῶν, ψαλμικῶς παρὰ τὸν ᾅδην Χριστέ.

Ὁ ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, τὰς πλάκας γράψας ποτέ, αὐτὸς καὶ νῦν ἐν πόλει, Ναζαρὲτ κατὰ σάρκα, βιβλίον κατεδέξω προφητικόν, ἀναγνῶναι Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τοῦτο πτύξας, ἐδίδασκες τοὺς λαούς, πεπληρῶσθαι τὴν γραφὴν ἐπὶ σοί.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α΄. Ὅσιε Πάτερ, Αὐτόμελον.

Ὅσιε Πάτερ, καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα, δι᾽ ἧς ἀνῆλθες ἐν τῷ ὕψει, ἣν εὗρεν Ἠλίας ἅρμα πυρός· ἀλλ᾽ ἐκεῖνος μὲν τὴν ἄνοδον ἄλλοις οὐκ ἔλιπε, σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατον ἔχεις τὸν στύλον σου. Οὐράνιε ἄνθρωπε, ἐπίγειε ἄγγελε, φωστὴρ ἀκοίμητε τῆς οἰκουμένης, Συμεὼν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσιε Πάτερ, εἰ ἦν τὸν στύλον φθέγξασθαι, οὐκ ἂν ἐπαύσατο βοῶν σου, τοὺς πόνους, τοὺς μόχθους, τοὺς ὀδυρμούς· ἀλλ᾽ ἐκεῖνος ἐβαστάζετο, εἴπερ ἐβάσταζεν, ὡς δένδρον πιαινόμενος ἐκ τῶν δακρύων σου· ἐξέστησαν Ἄγγελοι, ἐθαύμασαν ἄνθρωποι, δαίμονες ἔπτηξαν τὴν ὑπομονήν σου. Συμεὼν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσιε Πάτερ, δυνάμει θείου Πνεύματος, τὸν σὸν μιμούμενος Δεσπότην, ἐν στύλῳ ἀνῆλθες ὡς ἐν σταυρῷ· ἀλλ᾽ ἐκεῖνος τὸ χειρόγραφον πάντων ἐξήλειψε, σὺ δὲ τὴν ἐπανάστασιν τῶν παθῶν ἔλυσας· ἐκεῖνος ὡς πρόβατον, καὶ σὺ ὥσπερ σφάγιον· ἐκεῖνος ἐν σταυρῷ, καὶ σὺ ἐν τῷ στύλῳ. Συμεὼν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β΄.

Ἐκ ῥίζης ἀγαθῆς ἀγαθὸς ἐβλάστησε καρπός, ὁ ἐκ βρέφους ἱερὸς Συμεών, χάριτι μᾶλλον ἢ γάλακτι τραφείς· καὶ ἐπὶ πέτραν τὸ σῶμα ὑψώσας, πρὸς Θεὸν δὲ ὑπερυψώσας τὴν διάνοιαν, αἰθέριον διεδομήσατο ταῖς ἀρεταῖς ἐνδιαίτημα· καὶ ταῖς θείαις Δυνάμεσι συμμετεωροπορῶν, Χριστοῦ γέγονεν οἰκητήριον, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸ μνημόσυνόν σου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, Ὅσιε Πάτερ Συμεών, καὶ τὸ πρᾶον τῆς καρδίας σου θεράπον μακάριε· εἰ γὰρ καὶ μετέστης ἐξ ἡμῶν, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλ᾽ οὐκ ἀπέστης ἀφ᾽ ἡμῶν τῷ πνεύματι, ἐν ἀγάπῃ Θεῷ παριστάμενος, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων ἐν οὐρανοῖς· μεθ᾽ ὧν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Κυπριανοῦ.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, Πανεύφημε Πάτερ, πηγάζει ἰάματα· καὶ ἡ ἁγία σου ψυχὴ Ἀγγέλοις συνοῦσα, ἀξίως ἀγάλλεται. Ἔχων οὖν πρὸς Κύριον, Ὅσιε παῤῥησίαν, καὶ μετὰ τῶν Ἀσωμάτων χορεύων ἐν οὐρανοῖς, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Ἠγάπησας Θεοφόρε, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα· καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ, θεῖον ἀνεδείχθης· καὶ ὢν ἀεὶ ἡνωμένος φωτί, φῶς προσελάμβανες, καὶ τρανότερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους· πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν σοφὲ Συμεών.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Γερμανοῦ.

Θεία χάρις ἀπηώρητο ἐπὶ τῇ θήκῃ τῶν λειψάνων σου, ἡγιασμένε Συμεών· διὸ καὶ εἰς ὀσμὴν μύρου τῶν θαυμάτων σου δραμούμεθα, τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν ἀρυόμενοι. Ἀλλὰ Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Ὁ Πνεύματι Ἁγίῳ συνημμένος, ἄναρχε Λόγε καὶ Υἱέ, ὁ πάντων ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων συμπαντουργὸς καὶ συνδημιουργός, τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ εὐλόγησον, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τῶν Ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Εἴσοδος, τό, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ᾽ ἐμέ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν, καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως τῷ Θεῷ ἡμῶν· παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας, δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιὼν δόξαν ἀντὶ σποδοῦ· ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσι, καταστολὴν δόξης, ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· καὶ κληθήσονται γενεὰ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίους, ἐξηρημωμένας τὸ πρότερον· ἐξαναστήσονται, καὶ ἀνακαινοῦσι πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημωμένας ἀπὸ

Κεφ. ΞΑ. 1.

Digitized by Google

γενεὰς εἰς γενεάν. Καὶ ἥξουσιν ἀλλογενεῖς, ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες, καὶ ἀμπελουργοὶ ὑμῶν. Ὑμεῖς δὲ Ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ ἡμῶν. Ῥηθήσεται ὑμῖν· Ἰσχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε· ἀντὶ τῆς αἰσχύνης ὑμῶν τῆς διπλῆς, καὶ ἀντὶ τῆς ἐντροπῆς, ἀγαλλιάσεται ἡ μερὶς αὐτῶν. Διὰ τοῦτο τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ δευτέρου κληρονομήσουσι, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος, ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καὶ μισῶν ἁρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίοις, καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς. Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν, ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· καὶ ὁ ὁρῶν αὐτούς, ἐπιγνώσεται αὐτούς, ὅτι οὗτοι εἰσὶ σπέρμα εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας ὑπὸ Θεοῦ, καὶ εὐφροσύνῃ εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον.

Λευϊτικοῦ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚϚ΄. 3. Ἐλάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λέγων· Ἐὰν τοῖς προστάγμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε, καὶ ποιῆτε αὐτάς, δώσω τὸν ὑετὸν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν· καὶ καταλήψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρυγητόν, καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήψεται τὸν σπόρον. Καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν, καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν· καὶ ἀπολῶ θηρία ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν· καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ διώξονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατόν, καὶ ἑκατὸν ὑμῶν διώξονται μυριάδας. Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εὐλογήσω ὑμᾶς, καὶ αὐξανῶ ὑμᾶς, καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς, καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν. Καὶ φάγεσθε παλαιά, καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε. Καὶ οὐ βδελύξεται ἡ ψυχή μου ὑμᾶς, καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός. Ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητέ μου, μηδὲ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα, ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασί μου προσοχθίσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὥστε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν· Ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, καὶ σπερεῖτε διακενῆς τὰ σπέρματα ὑμῶν, καὶ ἔδονται τοὺς πόνους ὑμῶν οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν. Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν καὶ διώξονται ὑμᾶς, καὶ φεύξεσθε οὐδενὸς διώκοντος ἡμᾶς· καὶ συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν· καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν ὡς σιδηροῦν, καὶ τὴν γῆν ὡσεὶ χαλκῆν. Καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχὺς ὑμῶν, καὶ ἡ γῆ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν σπόρον αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς, καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη μάχαιρα. Καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, καὶ αἱ ἐπαύλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι· ὅτι ὑμεῖς ἐπορεύθητε πρός με πλάγιοι, κἀγὼ πορεύσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐν θυμῷ πλαγίῳ· λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ. Κεφ. Δ΄. 7.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος α΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐπέστη ἡ εἴσοδος τοῦ ἐνιαυτοῦ, συγκαλοῦσα γεραίρειν ταύτην τοὺς λαμπρύνοντας, Καλλίστην, Εὔοδον, καὶ Ἑρμογένην, τοὺς αὐταδέλφους ἀθλητάς· Συμεὼν τὸν ἰσάγγελον· Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ· τοὺς ἐν Ἐφέσῳ ἑπταρίθμους παῖδας, καὶ τὴν τετραδεκαπύρσευτον τῶν Ἁγίων γυναικῶν χορείαν· ὧν ταῖς μνείαις κοινωνοῦντες, φιλέορτοι, βοήσωμεν ἐκτενῶς· Κύριε, εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς λυσιτελῶς περαιῶσαι, τὴν τοῦ χρόνου περίοδον.

Στίχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών.

Digitized by Google

Τοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτός.

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν φύλαττε ἀπολιόρκητον· τοὺς δὲ πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ δυνάμει σου εὔφρανον, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων, διὰ τῆς Θεοτόκου δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'.

Στίχ. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τȣ̃ οἴκȣ σȣ.

Κυπριανοῦ.

Θαυμαστὸς εἶ ὁ Θεὸς, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ αἱ ὁδοί σου ἀνεξιχνίαστοι· πέλεις γὰρ σοφία τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπόστασις τελείας καὶ δύναμις, συνάναρχός τε καὶ συναΐδιος συνεργεία· διὸ παντοδυνάμῳ ἐξουσίᾳ κόσμῳ ἐπεδήμησας, ζητῶν ὃ ἐκάλλυνας πλάσμα, ἀνεκφράστως ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, μὴ τραπεὶς τῇ Θεότητι· διαθέμενος ὅρους καὶ χρόνȣς, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀναλλοίωτε; διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν· Ἀγαθὲ Κύριε, δόξα σοι. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιȣργήσας, προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς, καὶ τὴν σύμπασαν κτίσιν παντοδυνάμῳ σου λόγῳ συστησάμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰς αἱρέσεις κατάβαλε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ, καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα, δι' ἧς ἀνῆλθες ἐν τῷ ὕψει, ἣν εὗρεν Ἠλίας ἅρμα πυρός· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἄνοδον ἄλλοις οὐκ ἔλιπε, σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατον ἔχεις τὸν στύλον σου. Οὐράνιε ἄνθρωπε, ἐπίγειε ἄγγελε, φωστὴρ ἀκοίμητε τῆς οἰκουμένης, Συμεὼν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σὺ Βασιλεῦ, ὁ ὢν καὶ διαμένων καὶ εἰς αἰῶνας ἀτελευτήτους, δέξαι δυσώπησιν αἰτούντων ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν· καὶ παράσχου φιλάνθρωπε τῇ γῇ σου εὐφορίαν, εὐκράτους τοὺς ἀέρας χαριζόμενος· τῷ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ συμπολέμει, κατὰ ἀθέων βαρβάρων, ὡς ποτὲ τῷ Δαυΐδ· ὅτι ἤλθοσαν οὗτοι ἐν σκηναῖς σου, καὶ τὸν πανάγιον τόπον ἐμίαναν Σῶτερ· ἀλλ' αὐτὸς δώρησαι νίκας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῇ πρεσβείᾳ τῆς Θεοτόκου· νίκη γὰρ σὺ τῶν Ὀρθοδόξων καὶ καύχημα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἦχος β'.

Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς βασιλεῖς, καὶ τὴν πόλιν σȣ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α'.

Ὑπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου, Ἦχος βαρύς.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος, ἀεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ., Κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ καιροὺς καρποφόρους καὶ ὑετοὺς οὐρανόθεν παρέχων τοῖς ἐπὶ γῆς, καὶ νῦν προσδεχόμενος, τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου, ἀπὸ πάσης λύτρωσαι, ἀνάγκης τὴν πόλιν σου· οἱ οἰκτιρμοὶ καὶ γάρ σου, εἰς πάντα τὰ ἔργα σου. Ὅθεν τὰς εἰσόδους, εὐλογῶν καὶ ἐξόδους, τὰ ἔργα κατεύθυνον, ἐφ' ἡμᾶς τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεός· σὺ γὰρ ἐξ οὐκ ὄντων τὰ σύμπαντα, ὡς δυνατὸς εἰς τὸ εἶναι παρήγαγες.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ὁσίȣ.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐγκρατείᾳ τὸν βίον σȣ κατεκόσμησας, καὶ νεκρώσας τὸ σῶμά σου ἐξηφάνισας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς προσβολὰς Πάτερ μακάριε· καὶ μετέστης πρὸς Θεὸν, εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ὡς ἄξιος κληρονόμος· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἰσῆλθες ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ μαρτυρίου πιστῶς, Καλλίστη κηρύττουσα, σὺν τοῖς

Digitized by Google

θυσίν ἀδελφαῖς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· πόθῳ γὰρ θεψαμένη, νοερὰ σκεύη ὄντως, τῆς Χριςῦ Ἐκκλησίας, ἀπετέλεσας τύτυς· διὸ καὶ συνηρμόσθης αὐτοῖς, Μάρτυς εἰς τὴν ἄνω ζωήν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάχραντε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράση Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων, κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθ. τῶν ἁγ. Γυναικῶν. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀμνάδες λογικαί, τῷ ἀμνῷ καὶ ποιμένι, προσήχθητε πιστῶς διὰ τοῦ μαρτυρίου, τὸν δρόμον τελέσασαι, καὶ τὴν πίστιν τηρήσασαι· ὅθεν σήμερον, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν, Ἀξιάγαστοι, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὡς Δεσπότῃ τοῦ παντὸς, καὶ χορηγῷ τῶν ἀγαθῶν, σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς, ἀναβοῶντες ἐκτενῶς· Ὑπὸ τῆς σῆς δυσωπούμενος εὐσπλαγχνίας, Σωτὴρ καὶ ταῖς εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε καὶ πάντων τῶν ἀεὶ εὐαρεστούντων σοι, ἐνιαυτὸν εὐπρόσδεκτον προσάξαι σοι, ὡς ἀγαθὸς καταξίωσον, τοὺς ἐν οὐσίαις, δυσὶ τιμῶντας, καὶ πιστῶς σε δοξάζοντας.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου Ἤχου.

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός· καὶ τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιυργήσας, προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς, καὶ τὴν σύμπασαν κτίσιν παντοδυνάμῳ σου λόγῳ συστησάμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰς αἱρέσεις κατάβαλε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ οἱ Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἰνδίκτου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν πάντες λαοὶ, τῷ ἐκ πικρᾶς δου-
» λείας, Φαραὼ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαν-
» τι, καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχῳ ὁ-
» δηγήσαντι, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν πάντες Χριστῷ, δι' οὗ συνέστη τὰ πάντα, καὶ ἐν ᾧ διατελεῖ ἀδιάπτωτα, ὡς ἐξ ἀνάρχου φύντι, Θεοῦ Πατρὸς ἐνυποστάτῳ Λόγῳ, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν πάντες Χριστῷ, τῷ πατρικῇ εὐδοκίᾳ, ἐπιφανέντι ἐκ Παρθένυ καὶ κηρύξαντι, ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν, ἡμῖν εἰς ἀπολύτρωσιν, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ἐν Ναζαρὲτ εἰσελθὼν, ὁ παροχεὺς τῦ νόμυ, ἐν ἡμέραις τῶν σαββάτων ἐδίδασκε, νομοθετῶν Ἑβραίοις τὴν ἔλευσιν αὐτοῦ τὴν ἄφραστον, δι' ἧς ὡς ἐλεήμων, σώσει τὸ γένος ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἄδοντες πάντες Πιστοὶ τὴν ὑπερθαύμαστον Κόρην, τὴν τὸν Χριστὸν τῇ οἰκουμένῃ ἀνατείλασαν, καὶ χαρᾶς τὰ πάντα πληρώσασαν τῆς ἀϊδίου ζωῆς, ἀεὶ ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τῶν Ἁγίων Γυναικῶν, οὗ ἡ Ἀκροςιχίς· Στερρῶν γυναικῶν Μαρτύρων μέλπω πόνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στερρῶς τὸν ἀντίπαλον, κατηγωνίσασθε Μάρτυρες, ἀσκήσει μὲν πρότερον, ἔπειτα δεύτερον, τῇ δι' αἵματος, ἀθλήσει· διὰ τοῦτο, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, πίστει γεραίρομεν.

Τρωθεῖσαι τῷ ἔρωτι, τοῦ δι' ἡμᾶς ὑπομείναντος, σταυρόν τε καὶ θάνατον, τούτου τοῖς ἴχνεσιν, ἠκολούθησαν, αἱ Ἅγιαι γυναῖκες, σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν, ἐπιλαθόμεναι.

Ἑλλήνων θρησκεύματα, καὶ τῶν δαιμόνων ἱδρύματα, τῷ ὅπλῳ τῆς πίστεως, κατηδαφίσατε, καὶ προσήχθητε, ναῷ ἐπουρανίῳ, κειμήλια ἔμψυχα, Μάρτυρες πάνσεμνοι.

Θεοτοκίον.

Ῥωσθεῖσαι τῇ χάριτι, τῦ ἐκ τῆς σῆς ἀνατείλαντος, νηδύος Πανάμωμε, κόραι νεάνιδες, διεκρούσαντο, βασάνων τρικυμίαν, καὶ σοῦ ἀπηνέχθησαν, ὀπίσω χαίρουσαι.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Δέχου τὸν ὕμνον, Συμεὼν πανόλβιε.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δίδου μοι ἐν ὀργάνῳ, γλώττης σαθρῷ, ὦ θεοφόρε Συμεὼν, τῷ τὴν ᾠδήν σοι πλέκοντι, ταῖς δεήσεσι ταῖς σαῖς, γνώσεως φῶς θεοδίδακτον.

Ἔγνωσαν τὴν σοφίαν, Πάτερ τὴν σὴν, Πέρσαι, Αἰθίοπες, Ἰνδοὶ, καὶ Σκύθαι καὶ Ἀράβων πληθὺς, καὶ ἐδόξασαν Χριστὸν, τὸν διὰ σοῦ δοξαζόμενον.

Χάριτος ἐπληρώθης πνευματικῆς· ποιμαντικῶν γὰρ ἐκ σηκῶν, ὡς Ἰακὼβ Δαυῒδ καὶ

Digitized by Google

Μωσῆς, ἀρχηγέτης λογικῶν, ὤφθης θρεμμάτων Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, χαῖρε σεμνὴ, ἡ τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ χωρήσασα, λυτρωθῆναι τῶν δεινῶν, αἴτησαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καταβασία.

» Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἅρμασι, κροτήσας ἥνωσεν, ἐπ' εὔρους διαγράψας· τὸ ἀήττητον ὅπλον· διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσόν με Χριστὲ, ἐπὶ τὴν ἄσειςον πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ προσώπου σου, οὐκ ἔστι γὰρ Ἅγιος, πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Στερέωσον ἀγαθὲ, ἣν κατεφύτευσε πόθῳ, ἐπὶ τῆς γῆς ἡ δεξιά σου, κατάκαρπον ἄμπελον, φυλάττων σου τὴν Ἐκκλησίαν Παντοδύναμε.

Ἐν ἔργοις πνευματικοῖς, θεοτερπέσι κομῶντας, τὸ ἔτος τοῦτο, διαγαγεῖν καταξίωσον Κύριε, τοὺς πίςει σε μέλλοντας, Θεὸν τοῦ παντός.

Γαλήνιόν μοι Χριστὲ, τὸν ἐνιαύσιον κύκλον δίδου οἰκτίρμον, καὶ ἔμπλησόν με τῶν λόγων τῶν θείων σου, οὓς ὤφθης φάσκων Ἰουδαίοις ἐν σάββασι.

Θεοτοκίον.

Ὡς μόνην ὑπερφυῶς, τὴν ὑπεράνθρωπον χάριν, ἐν τῇ γαστρί σου δεξαμένην ἀτρέπτως σκηνώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀεί σε δοξάζομεν.

Τῶν ἁγ. Γυναικῶν. Τόξον δυνατῶν.

Ῥώμῃ πανσθενεῖ ῥωννύμεναι, τὴν τῶν ἀντιπάλων κατεπαλαίσατε δύναμιν· διὰ τοῦτο ὡς νικηφόροι, πρὸς Χριστοῦ ἐστεφανώθητε.

Ὤφθη τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, θείᾳ δυναστείᾳ τοῦ Χριστοῦ ἀνενέργητα, καὶ ἐρρύσθητε Θεοφόροι, ἀβλαβεῖς Θεὸν γεραίρουσαι.

Νεύσει πρὸς Θεὸν θεούμεναι, τῆς πολυθεΐας τὸν κρυμὸν ἀπενεκρώσασθε, καὶ πρὸς θάλψιν τῆς ἄνω δόξης, Ἀθληφόροι κατηντήσατε.

Θεοτοκίον.

Γνόντες εὐσεβῶς κηρύττομεν, σὲ παναληθῆ Θεοῦ Μητέρα Παναμώμε· διὰ σοῦ γὰρ ἡμῖν ὁ Πλάστης, ὁμιλῆσαι κατηξίωσεν.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν φόβον σου.

Ὀξέως φυγὼν τὴν νιφετώδη φορὰν τῶν πνευμάτων, πρὸς σωτήριον ηὐτομόλησας, μονὴν Συμεὼν, ἐξ ἧς καὶ τὴν ἀγήρω ζωὴν ἐκαρπώσω.

Ὑπέκλινας χαίρων, τὴν πειθήνιον ἀκοήν σου Παμμακάριστε, τῷ Δεσπότῃ μακαρίζοντι, καὶ μακαριζομένην εὗρες πολιτείαν.

Τοῦ λόγου δεξάμενος τὰ σπέρματα, τῆς καρδίας σου, ταῖς αὔλαξι, τῶν δακρύων ἐπιβλύσεσι Χριστῷ, πολύχουν ςάχυν, ἀρετῶν ἐθρέψω.

Θεοτοκίον.

Ἀῤῥήτως συνέλαβες Θεόνυμφε, τὸν Σωτῆρά τε καὶ Κύριον, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένους.

Καταβασία.

» Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυςηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὑπερζέσας τῇ πίςει Πάτερ σοφὲ, καὶ προσκαίρων ἁπάντων ὑπεριδὼν, Χριστῷ ἠκολούθησας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, ἐγκρατείᾳ τήξας, τὸ σῶμά σου Ὅσιε, οὐρανῶν τὴν δόξαν, ἀεὶ προορώμενος· ὅθεν καὶ ἐφεῦρες, πρὸς ἀνάβασιν θείαν, τοῦ στύλου τὴν κλίμακα, τῷ σῷ πόθῳ κατάλληλον, Συμεὼν ἱερώτατε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τῶν Ἁγίων Γυναικῶν.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀμνάδες λογικαὶ, τῷ ἀμνῷ καὶ ποιμένι, προσήχθητε πιστῶς, διὰ τοῦ μαρτυρίου, τὸν δρόμον τελέσασαι, καὶ τὴν πίςιν τηρήσασαι· ὅθεν σήμερον, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν, Ἀξιάγαστοι, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Καὶ νῦν, τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὡς Δεσπότῃ τοῦ παντὸς, καὶ χορηγῷ τῶν ἀγαθῶν, σοὶ προσπίπτομεν πιςῶς ἀναβοῶντες ἐκτενῶς. Ὑπὸ τῆς σῆς δυσωπούμενος εὐσπλαγχνίας, Σωτὴρ καὶ ταῖς εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, καὶ πάντων τῶν ἀεὶ εὐαρεςούντων σοι, ἐνιαυτὸν εὐπρόσδεκτον, προσάξαι σοι, ὡς ἀγαθὸς καταξίωσον, τοὺς ἐν οὐσίαις, δυσὶ τιμῶντας, καὶ πιστῶς σε δοξάζοντας.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κατενόησα Παντοδύναμε τὴν σὴν οἰκονομίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε Σωτήρ.

Digitized by Google

Ἀπαρχήν σοι ἐνιαύσιον, ὁ λαός σου προσφέρει, Ἀγγέλων ὕμνοις, δοξολογῶν σε Σωτήρ. Ὡς φιλάνθρωπος καταξίωσον, ἀρξαμένυς τῦ ἔτους, καὶ συμπληρῶσαι σοὶ εὐαρέστως Χριστέ.

Παντοκράτορ μόνε Κύριε, τῶν ἐτῶν τὰς ἐλίξεις, γαληνιώσας τῷ κόσμῳ δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς λιμένα νῦν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα, τὴν Θεοτόκον πάντες ὑμνήσωμεν.

Τῶν ἁγ. Γυναικῶν. Ὁ καθήμενος.

Ὑπομείνασαι βασάνους, καὶ στρεβλώσεις τοῦ σώματος, διαφόροις τρόποις, θλάσιν τε μελῶν καὶ κατέφλεξιν, τὰς οὐρανίους σκηνώσεις ἐκληρώσασθε, ἀπολαύουσαι, ξύλου ζωῆς Ἀξιάγαστοι.

Νεανίδων μακαρίων, τὸν ἀγῶνα ἐθαύμασαν, οὐρανῶν Δυνάμεις, ὅπως τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, ἐν γυναικείᾳ τῇ φύσει δυναμούμεναι, τῇ δυνάμει, τοῦ ἐκ γυναικὸς ἀνατείλαντος.

Ἀπορρίψασαι τοῦ κόσμου, ματαιότητα ἅπασαν, τῷ Θεῷ καὶ μόνῳ, ὅλῃ τῇ ψυχῇ ἐκολλήθητε· ὅθεν ἀσκήσεως πόνους καὶ ἀθλήσεως, ὑπεμείνατε, Νύμφαι Χριστοῦ καρτερώτατα.

Ἰσχυρότατον ὡς ὅπλον, τὸν Σταυρὸν περιφέρουσαι, πρὸς τὰς ἐναντίας, ἀντιπαρετάξασθε φάλαγγας· μετὰ Χριστοῦ δὲ τὴν νίκην ἀπηνέγκασθε, τοῦ νικήσαντος, κόσμον δυνάμει Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Καταβέβηκε ὡς ὄμβρος, ἐπὶ πόκον ἐν μήτρᾳ σου, Κύριος, ὡς ἔφη, πάλαι ὁ Προφήτης Παναμωμε· ὃν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἀπεγέννησας, ᾧ κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Τοῦ Ὁσίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οὐκ ἐν ψάμμῳ Πανόλβιε, ἀλλ' ἐν βαθυτάτοις πόνοις σῦ θέμενος, τὴν κρηπῖδα τῆς ἀσκήσεως, ἀρετῶν ἐδείμω πύργον ἄσειστον.

Νεμομένης τὸ σῶμά σου, σχοίνου τραχυτάτης φόβῳ καθήλωσαι, τῷ τοῦ πνεύματος, καὶ σχοίνισμα, κληρουχίας θείας εὗρες Ὅσιε.

Ὑπενόστει τοῦ σώματος, τὰ ἐγκεκρυμμένα πάθη πανόλβιε, ἐν σαπρίᾳ κοιταζόμενον, τῶν σκωλήκων Πάτερ δεδιότων σε.

Μετὰ πάθος ἑκούσιον τὸν ζωοποιὸν νεκρὸν ἐκμιμούμενος, ὥς περ μνήματι τῷ φρέατι, σεαυτὸν ζοφώδει ζῶντα δέδωκας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἄχραντε Μαρία δυσώπει πάντοτε, τοῖς οἰκέταις σῦ δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Καταβασία.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σῦ, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε Χρι-
» στὲ, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ
» Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τὴν εἰρήνην τῷ
» κόσμῳ, παράσχου φιλάνθρωπε.

Ὁ πληρῶν τὰ σύμπαντα χρηστότητος Χριστὲ, σὺ εὐκραῆ καὶ εὔφορον, εὐλογίαις στεφανούμενον, τὸν πολύκυκλον χρόνον, τοῖς δούλοις σου δώρησαι.

Τὴν τοῦ ἔτους ἄμειψιν ἀνάδειξον ἡμῖν, μεταβολὴν πρὸς κρείττονα, εἰρηναίαν τε κατάστασιν, τοῖς εἰδόσι σε Λόγε Πατρὶ συναΐδιον.

Ἐπὶ γῆς ἐλήλυθας συνάναρχε Πατρὶ, τοῖς αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τοῖς πηροῖς ἀνάβλεψιν, πρὸς Πατρὸς ἀναγγέλλων, ὁ χρόνων ἐκέκεινα.

Θεοτοκίον.

Τὰς ἡμῶν ἐλπίδας Θεοτόκε ἁγνὴ, καὶ τὴν ἡμῶν πεποίθησιν, ἐπὶ σὲ ἀνατιθέμεθα· εὐμενῆ ἡμῖν δίδου, Παρθένε ὃν ἔτεκες.

Τῶν ἁγίων Γυναικῶν.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ὡς ἀμνάδες ἄμωμοι, ὡς θύματα δεκτὰ, τῷ ἀμνῷ τῷ ἀληθινῷ, καὶ ποιμένι Μάρτυρες προσηνέχθητε, προσφοραὶ ὁλόκληροι, καὶ δεκτὰ ὁλοκαυτώματα.

Νεκρωθεῖσαι σώματι, ἐζήσατε ψυχῇ, τοῦ νεκρώσαντος τὴν ἰσχὺν, τοῦ θανάτου Μάρτυρες ὡς μιμησάμεναι, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, καὶ τὰ πάθη τὰ ἑκούσια.

Μίαν γνώμην φέρουσαι, ἐν σώμασι πολλοῖς, ἕνα Κύριον Ἰησοῦν, διαφόροις μάστιξι καταξαινόμεναι, καὶ πυρὶ καιόμεναι, ὡμολόγουν αἱ Θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Ἀνόρθωσον πεσόντα με, ἐν λάκκῳ πειρασμῶν, καὶ κυβέρνησον ἡ Θεὸν, κυβερνήτην τέξασα, μόνη Παναμωμε, τὸν τὰ πρὶν ἐνώσαντα, διεστῶτα ἀγαθότητι.

Τοῦ Ὁσίου. Φώτισον ἡμᾶς.

Νέον Δανιὴλ, Συμεὼν Χριστός σε ἔδειξεν· ἐκ γὰρ λάκκου θηριώδους σε, δι' ἐμφανείας, ἀλώβητον ἀνεκόμισεν.

Digitized by Google

Ὅλον σεαυτὸν, τῷ Κυρίῳ ἀναθέμενος, νιφετοῦ κρυμοῦ καὶ καύσωνος, ταῖς ἐναντίαις, ποιότησιν ἐγγεγύμνασο.

Νέος Μωϋσῆς, καὶ Ἠλίας ἀναδέδειξαι, ἐν μιᾷ τεσσαρακονθήμερον, τροφῇ ἀνύων, διὰ βίου παντὸς Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Δυσώπησον ἀεὶ, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία ἁγνὴ, τοῦ καταπέμψαι ἡμῖν τοῖς πιστοῖς τὸ ἔλεος.

Καταβασία.

» Ὢ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκὶ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους Φιλάνθρωπε· κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

Πολιτείας ἀπάρξασθαι, εὐαρέστου σοι Δέσποτα, σὺν τῇ ἐτησίῳ ἀπάρξει, ἡμᾶς καταξίωσον.

Ἡμερῶν τῶν τοῦ πνεύματος, ἐν μεθέξει τοῦ νόμου σου, ἀνάδειξον πλήρεις οἰκτίρμον, Σωτὴρ τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς ἡ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τῶν ἁγ. Γυναικῶν. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ῥηγνύμενον, καὶ ποσὶ γυναικῶν συμπατούμενον, καθορῶσα, ἡ προμήτωρ ἐνθέως ἀγάλλεται, τὸν αὐτὴν δολίως, Παραδείσου τὸ πρὶν ἐξορίσαντα.

Τὴν ἄσκησιν, τῇ ἀθλήσει προθύμως συνάψασαι, τῷ νυμφίῳ, τῶν ψυχῶν νῦν ἀφθόρως συνήφθητε, καὶ νυμφῶνι θείῳ, γηθομένῃ ψυχῇ ἐναυλίζεσθε.

Ὑψούμενα, τῶν βασάνων τὰ ἄγρια κύματα, τῶν Μαρτύρων, τὰς ὁλκάδας βυθίσαι οὐκ ἴσχυσον, κραταιᾷ χειρὶ γὰρ, πρὸς τοὺς θείους λιμένας κατήντησαν.

Θεοτοκίον.

Ῥημάτων σου, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶσα μεγαλύνον, ἐπὶ πλεῖον, Θεομῆτορ τὸν σὲ μεγαλύναντα· γενεαὶ γὰρ πᾶσαι, σὲ ἰδοὺ ἀληθῶς μακαρίζουσι.

Τοῦ Ὁσίου. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Σημείων καὶ τεράτων σε Χριστὸς, αὐτουργὸν ἀνέδειξε, τῆς θείας Μακάριε, ἐνεργείας δεδειχὼς ἐνδιαίτημα.

Ὑψώθη σου τὸ σῶμα Συμεὼν, ὡς σταυρῷ τῷ κίονι· διὸ συνδεδόξασαι, τῷ ἐν ξύλῳ διὰ σὲ ὑψωθέντι Χριστῷ.

Μετάρσιον πορείαν ἐφευρὼν, Συμεὼν θεσπέσιε, πρὸς ὕψος οὐράνιον, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πιστῶς ἀνακόμιζε.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ παστάδα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ Πιστοὶ καταγγέλλομεν. Καταβασία.

» Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμερος ἐκδὺς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ποιηθὲν τῷ 1813 ἔτει ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Κυρίλλου ϛ΄.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ ἀρρήτῳ σύμπαντα, δημιουργήσας σοφίᾳ, καὶ καιροὺς ὁ θέμενος, ἐν τῇ αὐτοῦ ἐξουσίᾳ, δώρησαι, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ σου νίκας· ἔτους δὲ, τὰς σε εἰσόδους καὶ τὰς ἐξόδους, εὐλογήσαις κατευθύνων, ἡμῶν τὰ ἔργα πρὸς θεῖόν σου θέλημα.

Ἕτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β΄. Αὐτόμελον.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος, καὶ ἅμα πυρὸς, τὸν στῦλον ἐργασάμενος, δι' αὐτοῦ συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας Ὅσιε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Συμεὼν τὸν ἄμεμπτον βίον, ποία γλῶσσα ἀνθρώπων ἐξαρκέσει ποτὲ, πρὸς ἔπαινον ἐξηγήσασθαι; ὅμως ὑμνήσω Θεοῦ σοφίᾳ τὰ τοῦ ἥρωος, ἆθλα καὶ τοὺς ἀγῶνας, τοῦ ἐν τῇ γῇ ὡς φωστῆρος φανέντος τοῖς πᾶσι βροτοῖς, καὶ μεγάλως τῇ καρτερίᾳ, τῷ χορῷ τῶν Ἀγγέλων ἐκλάμψαντος· σὺν τούτοις γὰρ ψάλλων ἀπαύστως Χριστῷ, πρεσβεύων σὺ παύει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Μὴν Σεπτέμβριος, ἔχων ἡμέρας λ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιβ΄.

Τῇ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἤτοι τοῦ νέου Ἔτους.

Digitized by Google

Στίχοι.

Ἴνδικτον ἡμῖν εὐλόγει νέου Χρόνου,
Ὦ καὶ Παλαιέ, καὶ δι' ἀνθρώπους Νέε.

Ἰστέον, ὅτι τὴν Ἰνδικτιῶνα ἑορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, ἀπὸ τῶν ἀρχαίων παραλαβοῦσα, διὰ τὸ νομίζεσθαι παρὰ Ῥωμαίοις ἀρχὴν εἶναι τοῦ Ἔτους ἀπὸ ταύτης τῆς Ἰνδικτιῶνος· Ἰνδικτιὼν γὰρ λέγεται παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὁρισμός. Καὶ προσέτι διὰ τὸ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰσελθεῖν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὴν Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐπιδοθέντος αὐτῷ βιβλίου, ὅπερ ἦν Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, ἀναπτύξαντα, εὑρεῖν τὸν τόπον, οὗ ἦν γεγραμμένον· « Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με· ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ· κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει· κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν » (Ἡσ. ξά 1-2). Εἶτα τὸ βιβλίον ἀποδόντα τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ καθίσαντα εἰπεῖν· Ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ Γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν· ὅτε καὶ ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος, αὐτοῦ (Λουκ. δ'. 16-22).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ποιοῦμεν τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου ἐν τῇ Μονῇ τῶν Μιασηνῶν· καὶ μνήμη τοῦ γενομένου ἐμπρησμοῦ.

Στίχ. Αὐθαιρέτως ἄνεισιν ἄγρα τις ξένη,
Λίμνης βυθοῦ πάντιμος εἰκὼν Παρθένου.

Ἡ μνήμη τῆς Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν τελεῖται, διὰ τὴν παραδοξοποιὸν καὶ ἁγίαν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, τὴν ἐν τῇ λίμνῃ μὲν τῆς Ζαγουροῦ, Μονῆς δὲ τῶν Μιασηνῶν, διὰ τὸν φόβον τῶν Εἰκονομάχων ῥιφθεῖσαν, καὶ μετὰ πολὺν χρόνον, εὐδοκίᾳ Θεοῦ ἄσπιλον ἀναδοθεῖσαν.

Ἡ δὲ τοῦ ἐμπρησμοῦ μνήμη, διὰ τὸ συμβῆναι, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, γενέσθαι ἐμπρησμὸν μέγιστον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου Βασιλέως τοῦ ἐπονομαζομένου Μακέλλη, ἐν ἔτει 450, καὶ πυρποληθῆναι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως, ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου.

Στίχ. Λιπὼν Συμεὼν τὴν ἐπὶ στύλου βάσιν,
Τὴν ἐγγὺς εὗρε τοῦ Θεοῦ Λόγου στάσιν.

Ὑψιβάτης Συμεὼν Σεπτεμβρίου ἔκθανε πρώτῃ.

Συμεὼν ὁ Στυλίτης ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος τοῦ μεγάλου, καὶ Μαρτυρίου τῆς Ἀντιοχέων ἱεραρχοῦντος, ὁρμώμενος ἀπὸ τῆς Κιλίκων ἐπαρχίας, κώμης Σισάν· ὃς ὑπελθὼν τὸν μονήρη βίον, καὶ ἐπὶ κίονος ἀνελθών, καὶ τεσσαράκοντα ἑπτὰ χρόνους ἐν αὐτῷ προσκαρτερήσας, καὶ πολλῶν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργός, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μάρθας, μητρὸς τοῦ Ὁσίου Συμεών· καὶ τῆς Ὁσίας Εὐανθίας· καὶ ἡ κοίμησις Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Στίχ. Ἐν γῇ ξενίζει Μάρθα τὸν Χριστὸν πάλαι.
Σὲ δὲ ξενίζει Μάρθα Χριστὸς ἐν πόλῳ.

Ὃν τοῦ τρέχειν ἔστησεν ἥλιον πάλαι,
Λιπὼν Ἰησοῦς, Ἥλιον δόξης βλέπει.

Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ἐγένετο μὲν υἱὸς Ναυῆ, διάδοχος δὲ τοῦ Μωσέως, τοῦ τῶν Ἑβραίων νομοθέτου· ὃς καὶ τὴν Ἱεριχὼ παρέλαβε, πόλιν ὑπάρχουσαν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τὸν Ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ ἐθεάσατο κρατοῦντα ῥομφαίαν· καὶ μαθών, ὅτι ἀρχιστράτηγός ἐστι τῆς δυνάμεως Κυρίου, ῥίψας τὰ ὅπλα, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ. Πολεμῶν δὲ τοῖς ἀλλοφύλοις, καὶ τοῦ ἡλίου μέλλοντος δῦναι, ἔχων προθυμίαν εἰς τὸν πόλεμον, ηὔξατο πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπε· Στήτω ὁ ἥλιος· καὶ εὐθέως ἔστησε τὸν ἥλιον τοῦ δρόμου αὐτοῦ μὴ δῦναι, ἕως ἔτρεψε τοὺς ἀλλοφύλους κατὰ κράτος. Στρατηγήσας δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ τῆς ἐρήμου, καὶ διαμερίσας αὐτοῖς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, ἥτις ἐστὶν ἡ Παλαιστίνη· καὶ κρίνας τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη εἰκοσιεπτά, καὶ φοβερὸς τοῖς πολεμίοις γενόμενος, καὶ ἐν πολλοῖς πολέμοις τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ καὶ ἀρετὴν ἐπιδειξάμενος, ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη ἐντίμως παρὰ τοῦ οἰκείου λαοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα γυναικῶν, Μαρτύρων, Παρθένων καὶ Ἀσκητριῶν, καὶ Ἀμμοῦν Διακόνου, καὶ διδασκάλου αὐτῶν.

Στίχ. Δισεικαρίθμοις παρθένοις πῦρ καὶ ξίφος,
Θεοῦ προεξένησαν Υἱὸν νυμφίον.

Ἀμμοῦν καλύπτραν ἔμπυρον δεδεγμένος,
Τὸ σαρκικὸν κάλυμμα χαίρων ἐξέδυ.

Αὗται ἐγίνοντο ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Μακεδονίας· καὶ Χριστιαναὶ οὖσαι, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησαν, ἔχουσαι καὶ διδάσκαλον τὸν διάκονον Ἀμμοῦν. Κρατηθεῖσαι δὲ παρὰ Βάδδου τοῦ τῆς Ἀδριανουπόλεως Ἄρχοντος, καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖσαι διὰ τὸ μὴ προσκυνῆσαι τὰ εἴδωλα, ηὔξαντο πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἐκρεμάσθη εἰς τὸν ἀέρα ὁ ἱερεὺς τῶν εἰδώλων, ἐπὶ πολλὰς ὥρας τιμωρούμενος, καὶ πεσὼν ἀπώλετο. Κρεμᾶται δὲ ὁ Ἅγιος Ἀμμοῦν, καὶ ξέεται τὰς πλευράς· εἶτα κασίδα (*) πεπυρωμένην δέχεται κατὰ τῆς κεφαλῆς. Καὶ ταύτης ῥυσθείς, παρεπέμφθη μετὰ τῶν Ἁγίων Παρθένων, ἀπὸ Βεῤῥόης εἰς Ἡράκλειαν τῆς Θράκης, Λικινίῳ τῷ τυράννῳ· καὶ δι' ἀποφάσεως τούτου, αἱ μὲν δέκα εἰς πῦρ ἐνεβλήθησαν, αἱ δὲ ὀκτὼ μετὰ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν ἀπεκεφαλίσθησαν· καὶ ἕτεραι δέκα, ξίφος κατὰ στόμα καὶ καρδίαν δεξάμεναι, ἐτελειώθησαν· καὶ ἓξ ὑπὸ μαχαιρῶν κατεκόπησαν· αἱ δὲ λοιπαὶ ἓξ σίδηρα πεπυρακτωμένα κατὰ στόμα λαβοῦσαι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων, Εὐόδου, Καλλίστης, καὶ Ἑρμογένους.

Στίχ. Κάλλιστον ὄντως εὗρε Καλλίστη τέλος,
Σὺν τοῖς καλοῖς τμηθεῖσα διττοῖς συγγόνοις.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, αὐτάδελφοι ὄντες, ὡς ἀπὸ μιᾶς γαστρὸς γεννηθέντες, διὰ τῆς θείας κολυμβήθρας πνευματικῶς ἀνεγεννήθησαν, κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ κηρύγματος. Ἐπὶ δὲ ὡς Χριστιανοὶ τῷ Ἄρχοντι διε-

(*) Ἐκ τοῦ λατινικοῦ Κάσιδα (Cassida), ὅπερ καὶ Κάσις (Cassis) λέγεται· δηλοῖ δὲ τὴν Περικεφαλαίαν, ἢ Καλύπτραν.

Digitized by Google

βλήθησαν, καὶ διεγνώσθη τὸ εὐγενὲς τῆς τούτων ψυχῆς παράστημα, καὶ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τὸν διὰ ξίφους θάνατον κατ' αὐτῶν ἀπεφήνατο ὁ Ἄρχων· καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον οὕτω τελέσαντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσε- » βοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, » πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέ- » σῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν » Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἀρχόμενοι τοῦ ἔτους, καὶ τῶν ὕμνων, ἀπαρχὴν ποιούμεθα, τῷ βασιλεύοντι Χριστῷ, βασιλείαν τὴν ἀπέραντον, ὁ ὀρθόδοξος λαός, εὐσεβῶς μέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ ὢν πρὸ τῶν αἰώνων, ἐπ' αἰῶνά τε καὶ ἔτι Κύριος, τοῖς ἀναμέλπουσι Χριστέ, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, τῶν χρηστῶν σου δωρεῶν τὸ ἔτος πλήρωσον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Οἱ δοῦλοι τῷ Δεσπότῃ, εἰς πρεσβείαν τὴν ἁγνὴν Μητέρα σου, σοὶ προβαλλόμεθα Χριστέ, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τὸν λαόν σου ἀγαθὲ ῥυσθῆναι ψάλλοντα· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν ἁγ. Γυναικῶν. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὡς ἀκατάπληκτον τὸ σόν, φρόνημα Ἀμμοῦν θεοφόρε· καὶ γὰρ ἐξάρχων τοῦ χοροῦ, τῶν παρθένων, βασάνους οὐκ ἔπτηξας, σὺν αὐταῖς τελειούμενος, ὡς διάκονος καὶ μύστης τῆς θείας δόξης.

Νυμφαγωγὸς οἷα σοφός, λόγοις ὑπαλείφεις ἀνδρείας, πρὸς τὸν νυμφίον ἀφορᾶν, καὶ σαρκὸς καρτερεῖν τὰ ἐπίπονα, κραυγαζούσας τὰς Μάρτυρας· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ ἀποκάμωμεν, ἰδού, ἤνοικται τὸ στάδιον Κόραι· στῶμεν ἀνδρείως, ὁ Χριστός, τοὺς στεφάνους προτείνει, τοῦ σώματος, ἑαυτῶν μὴ φεισώμεθα, ἀνεβόων αἱ γενναῖαι ἐν τῷ σταδίῳ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπός, τῆς εὐλογημένης γαστρός σου, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις, βροτῶν τε συστήματα, ὡς ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας Εὐλογημένη.

Τοῦ Ὁσίου. Παῖδες θεοσεβεῖς.

Ἔλυσας μὲν αὐχμὸν ἀπορουμένοις, καὶ πύλας αὐτοῖς ὑετοῦ ἤνοιξας, καὶ τὴν γῆν κλονουμένην, ἐντεύξεσιν ἔστησας, καὶ λαοὺς κραυγάζειν ἐδίδαξας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς μέγιστος φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, πολύφωτός τε Συμεὼν ἥλιος, πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας, ἐκπέμπων ἐφώτιζες, καὶ λαοὺς κραυγάζειν ἐδίδασκες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νάματα πανταχόθεν συῤῥέοντα, θεράπον Χριστοῦ, ἀνθρώπων πέλαγος, ἐν τῇ μάνδρᾳ τῆς σῆς, συνεκρότει ἀσκήσεως, ὑπὸ σοῦ βοᾶν παιδευόμενοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πάλαι μὲν τοῦ Πρεσβύτου ταῖς ἀγκάλαις, πλαιξὶ δὲ τῆς σῆς καρδίας Ὅσιε, ἀοράτῳ δυνάμει, Χριστὸς ἀνεπαύσατο, Συμεών· διὸ ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἔπρεπε τῷ ἀσπόρως σαρκουμένῳ, ἐκ σοῦ προελθεῖν Παρθένε ἄχραντε· σὺ γὰρ ἔφυσας τὸν πάντων ἁγνὴ ἀνυπέρβλητον, ᾧ βοῶντες, ὕμνοις κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

» Ἔκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, » λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσ- » φημίας θεοστυγοῦς· ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ » ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· » ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ » συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πα- » τέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ, διαφυλά- » ξαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντῶσαν κά- » μινον, μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν » Θεὸν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς » αἰῶνας.

Ὡς ἀρχηγῷ τῆς σωτηρίας Χριστέ, ἀπαρχήν σοι προσφέρει τὴν ἐνιαύσιον, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία κραυγάζουσα· Ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα σοφῶς, καινουργήσαντα Κτίστην, καὶ διεξάγοντα, τῶν καιρῶν τὰς ἑλίξεις βουλήματι, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ διεξάγοντι τὰ πάντα Θεῷ, καὶ καιροὺς ἀλλοιοῦντι, πρὸς τὴν πολύτροπον τῶν ἀνθρώπων κυβέρνησιν, ψάλλομεν· Ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Τὴν θεομήτορα Παρθένον ἁγνήν, ἐν ἐτῶν περιόδοις καὶ ἑλίξεσιν, ὀρθοδόξων βροτῶν τὰ συστήματα, ὑμνοῦμέν σε ὡς Θεοτόκον, καὶ πάντων σωτηρίαν.

Τῶν ἁγ. Γυναικῶν. Παῖδας εὐαγεῖς.

Λαμπροὺς καὶ φαιδροὺς ὡς ἐξ αἱμάτων, χιτῶνας μαρτυρικῶς περιεβάλεσθε, συναπεκδυσάμεναι, ὄντως τὸν φθειρόμενον, ταῖς ἁμαρτίαις ἄνθρωπον, καὶ ἀναμέλπουσαι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺ αἰῶνας.

Πλουσίῳ φωτὸς φωτοχυσίαις, Ἡλίῳ τῷ νοητῷ θείαις λαμπρότησι, Μάρτυρες λαμπόμεναι, νύκτα παρεδράμετε, τῆς ἀθείας ψάλλουσαι ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἄρνες, ὡς ἄσπιλοι ἀμνάδες, ὡς θεῖαι περιστεραί, ὡς ἐθελούσια, θύματα προσήχθητε, Μάρτυρες τῷ κτίσαντι, καὶ ὡς θυσίαι ἄμωμοι, συμφώνως ψάλλουσαι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προστάξει τυράννων παρανόμων, τὸν ἄδικον θάνατον ὑπέστητε, μέλη συγκοπτόμεναι, ῥάβδοις συντριβόμεναι, ἀνηλεῶς τυπτόμεναι, ξίφει τεμνόμεναι· διὸ τὰς ἀθανάτους κληροῦσθε, ἐν ἀγαλλιάσει πλουσίας ἀντιδόσεις. Θεοτοκίον.

Ὀπίσω σου ἔδραμον γυναῖκες, τῶν μύρων τῶν ἡδυπνόων ἐπαισθόμεναι, πάναγνε Θεόνυμφε, μόνη ἀπειρόγαμε, τοῦ ἐκ γαστρός σου λάμψαντος, μονογενοῦς Υἱοῦ, καὶ σοὶ συμβασιλεύουσιν ὄντως, ἀνυμνολογοῦσαι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Ἀπὸ πάσης χωρήσας προσπαθείας, καὶ μητρῴαν ἀσθένειαν οἰκτείρας, οἷά περ ζῶν ἐφάνης μετὰ θάνατον, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανίαν συσφίγγεις παρεθέντα, καὶ τὴν κλίνην τὸν Φύλαρχον προστάττεις, ἐπὶ τῶν ὤμων φέρειν ἱερώτατε, Κύριον ὑμνοῦντα, καὶ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ λαμπρύνας Ἰὼβ διὰ τοῦ πάθους, ἡλκωμένης σαρκός σου τὴν σαπρίαν, εἰς μαργαρίτην ἔτρεψε πολύτιμον, σὲ Χριστοῦ θεράπον, Συμεὼν δοξάζων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λῃσταρχοῦντα ἀλάστορα ὡς πάλαι, ἐπὶ ξύλου Λῃστὴν προσεκαλέσω, ταῖς Συμεὼν ὦ Δέσποτα ἐντεύξεσιν· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν δι' Ἀγγέλου τὸ Χαῖρε δεξαμένην, καὶ τεκοῦσαν τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἀνατείλασαν, πάντες σὲ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, Παρθένε Θεοτόκε.

Καταβασία.

» Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, » Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν » συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρό» σον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶ» σι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς » αἰῶνας.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολου» μένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν » καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα» τασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεο» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Λόγε τοῦ Θεοῦ καὶ Δύναμις, ἡ ἀληθὴς Σοφία καὶ ἐνυπόστατος, ἡ συνέχουσα, καὶ κυβερνῶσα τὰ πάντα σοφῶς, καὶ τὸν νῦν ἐπιστάντα τοῖς δούλοις σου, καιρὸν ἐν καταστάσει, γαληνιώσῃ διεξάγαγε.

Μόνη πρὸ αἰώνων πέφυκας, ὡς ποιητὴς αἰώνων καὶ βασιλεύουσα, τρισυπόστατε, μία Θεότης ἀμέριστε, ταῖς λιταῖς τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος, τὸ ἔτος νικηφόρον, τῇ κληρουχίᾳ σου ἀνάδειξον.

Θεοτοκίον.

Σῶτερ τοῦ παντὸς καὶ πρύτανι, δημιουργὲ καὶ παντοκράτορ τῆς κτίσεως, ταῖς δεήσεσι, τῆς ἀλοχεύτως τεκούσης σε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, τηρῶν τὴν Ἐκκλησίαν, ἀκαταπαύστως ἀστασίαστον.

Τῶν ἁγ. Γυναικῶν. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Νάουσιν ἰάσεων κρουνούς, τοῖς χρῄζουσιν, ὡς ἐκ κρήνης αἱ Πανόλβιοι, παύουσι λύμην νοσημάτων παθῶν ἀποδιώκουσι καύσωνα, καρδίας τῶν φιλοθέων ἀρδεύουσι, πρὸς εὐκαρπίαν θείων πράξεων.

Ὁ θεῖος διάκονος Ἀμμοῦν, Κελσίνα τε, καὶ πρὸς τούτοις τεσσαράκοντα, θεῖαι θεόφρονες γυναῖκες, ἀθλήσασαι νομίμως ἐστέφθησαν· καὶ νῦν μετὰ Ἀγγέλων χορεύουσιν, ἃς κατὰ χρέος μακαρίζομεν.

Ὑψώθητε κράτος κατ' ἐχθρῶν ἀράμεναι, καὶ Ἀγγέλοις ὡμοιώθητε, ξύλου τρυφᾶτε ἀκωλύτως ζωῆς ἐν Παραδείσῳ Θεόνυμφοι, πηγὴν νῦν τῶν καλῶν κατειλήφατε, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύουσαι.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Σοφίας χωρίον ὑπὲρ νοῦν, τῆς κρείττονος ἀνεδείχθης Κόρη ἄμωμε, ἔμψυχος Θρόνος τε καὶ πύλη· διὸ ὡς βασιλίδα ἠγάπησαν, παρθένοι σε Παρθένε, ὀπίσω σου, ἀπενεχθεῖσαι τῆς Θεόπαιδος.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν προδηλωθέντα.

Βεβασιλευκότα, παθῶν διὰ καρτερίας, ὁ Χριστός σε προσήκατο, Συμεὼν Θεοφόρε, τῆς αὐτοῦ κοινωνὸν σκηπτουχίας· ὅθεν σε ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἰαματικῆς χάριτος κατηξιωμένος, ἐξ ἀσύλων τοῦ Πνεύματος Θησαυρῶν Θεοφόρε, Συμεὼν τὰς ἰάσεις βραβεύεις, τοῖς πανηγυρίζουσι τὴν μνήμην σου.

Ἐπιβεβηκὼς, Ὅσιε τῆς οὐρανοδρόμου ἀρετῆς, καὶ αἰθέριον ἆθλον ἐνδεδειγμένος, καὶ πρὸς σκηνὰς ἀναπτὰς οὐρανίους πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Βάτος καιομένη, πυρὶ καὶ μὴ φλεγομένη, ἀνεδείχθης ὦ Παρθένε, συλλαβοῦσα ἀσπόρως, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ὃν ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία.

» Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωρ-
» γήτως βλαστήσασα Χριστὸν, ὑφ' οὗ τὸ
» τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται
» δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες
» αὐτὸν, σὲ μεγαλύνομεν. Ἑτέρα.

» Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσ-
» γενόμενος Θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήρ-
» γηται σήμερον· τῆς γὰρ Προμήτορος ἡ παγ-
» γενὴς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς
» Ἁγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
» οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἰνδίκτου,
Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεὲ Θεῶν καὶ Κύριε, τρισυπόστατε φύσις, ἀπρόσιτε ἀΐδιε, ἄκτιστε καὶ τῶν ὅλων, δημιουργὲ παντοκράτορ, σοὶ προσπίπτομεν πάντες, καὶ σὲ καθικετεύομεν· Τὸ παρὸν ἔτος τοῦτο, ὡς ἀγαθὸς, εὐλογήσας φύλαττε ἐν εἰρήνῃ, τοὺς Βασιλεῖς καὶ ἅπαντα, τὸν λαόν σου Οἰκτίρμον.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Φωστῆρος δίκην Ὅσιε, ὁ φωσφόρος σου βίος, ἀστράψας κατεφώτισε, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι· διὰ στύλου γὰρ Πάτερ, ἀνῆλθες ὡς ἐν κλίμακι, πρὸς Θεὸν ἔνθα πάντων, τῶν ὀρεκτῶν, Συμεὼν τὸ ἔσχατον ὄντως πέλει, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμώντων σε μάκαρ. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Δημιουργὸς καὶ πρύτανις, πάσης κτίσεως πέλων, καιροὺς καὶ χρόνους θέμενος, ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ, τὸν ἐνιαύσιον κύκλον, εὐλογίαις Οἰκτίρμον, χρηστότητος στεφάνωσον, ἐν εἰρήνῃ φυλάττων, σοῦ τὸν λαὸν, ἀβλαβῆ ἀπήμαντον δυσωποῦμεν, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, καὶ τῶν θείων Ἀγγέλων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, καὶ συστησάμενος τὴν κτίσιν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι· ὁ καιροὺς καὶ χρόνους, ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος· εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, δωρούμενος εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις σου, νίκας τῷ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ, εὐφορίαν τε τῇ γῇ, καὶ ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος δ'.

Ἡ βασιλεία σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πάντα γὰρ ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, καιροὺς ἡμῖν καὶ χρόνους προθέμενος· διὸ εὐχαριστοῦντες κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα βοῶμεν· Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως βοᾶν σοι· Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Αἱ πορεῖαί σου ὁ Θεὸς, αἱ πορεῖαί σου μεγάλαι καὶ θαυμασταί· διὸ τῆς οἰκονομίας σου, τὴν δυναστείαν μεγαλυνοῦμεν, ὅτι φῶς ἐκ φωτὸς, ἐπεδήμησας εἰς ταλαίπωρον κόσμον σου, καὶ τὴν πρώτην ἀνεῖλες ἀρὰν, τοῦ παλαιοῦ Ἀδὰμ, ὡς ηὐδόκησας Λόγε, καὶ ἡμῖν ἐν σοφίᾳ, καιροὺς καὶ χρόνους ὑπέθου, τοῦ δοξάζειν τὴν παντουργικήν σου ἀγαθότητα. Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Ὅτε τῷ πάθει σου Κύριε, τὴν οἰκουμένην στερεώσας, τότε καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. Γυναῖκες ἠνδρίσαντο, κατὰ τοῦ πικροτάτου τυράννου· καὶ τὴν ἧτταν τῆς μητρὸς ἀνακαλεσάμεναι, πάλαι ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ Παραδείσου γεγόνασιν, εἰς δόξαν σοῦ τοῦ γεννηθέντος ἐκ γυναικὸς, καὶ σώσαντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'.

Ἐκ ῥίζης ἀγαθῆς, ἀγαθὸς ἐβλάστησε καρπὸς, ὁ ἐκ βρέφους ἱερὸς Συμεὼν, χάριτι

Digitized by Google

μᾶλλον ἢ γάλακτι τραφεὶς· καὶ ἐπὶ πέτραν τὸ σῶμα ὑψώσας, πρὸς Θεὸν δὲ ὑπερυψώσας τὴν διάνοιαν, αἰθέριον διεδομήσατο ταῖς ἀρεταῖς ἐνδιαίτημα· καὶ ταῖς θείαις Δυνάμεσι συμμετεωροπορῶν, Χριστοῦ γέγονεν οἰκητήριον, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄. Γερμανοῦ.

Ὁ ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ συστησάμενος τὰ σύμπαντα, Λόγε Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἡμῖν προθέμενος, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σȣ εὐλόγησον· τὸν δὲ πιςὸν Βασιλέα ἐν τῇ δυνάμει σȣ εὔφρανον, διδȣ̀ς αὐτῷ κατὰ βαρβάρων τὴν ἰσχὺν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτȣργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἰνδίκτου, καὶ τȣ͂ Ὁσίȣ, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον.

Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον.

Ζήτει Σαββάτῳ, λγ΄.

Καὶ ἕτερον Ἀπόστολον τοῦ Ὁσίου.

Πρὸς Κολασσαεῖς.

Ἀδελφοὶ, ἐνδύσασθε ὡς ἐκλεκτοί.

Ζήτει Κυριακῇ, λ΄.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησȣ̂ς εἰς Ναζαρέτ.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ.

Ζήτει Ἰανουαρίῳ κ΄. Κοινωνικὸν τῆς Ἰνδίκτȣ.

Εὐλόγησον τὸν στέφανον του ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα.

ΤΗ Β΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος, καὶ τȣ͂ Ὁσίȣ Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τȣ͂ Νηστευτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος γ΄. καὶ τοῦ Ὁσίου γ΄.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Θῆρας τὸ πρὶν τροπωσάμενος, τῶν ἀκαθέκτων παθῶν. Ἀθλοφόρε ἀοίδιμε, τῶν λεόντων χάσματα, καὶ θηρῶν τὰ ὁρμήματα, ἐντεύξει θείᾳ, σὺ ἐχαλίνωσας, τῆς τούτων βλάβης, μείνας ἀμέτοχος· πῦρ οὐ κατέπτηξας, ȣ̓ θυμὸν δικάζοντος· τῆς γὰρ Χριστοῦ, μάκαρ ἀγαπήσεως, οὐδὲν προέκρινας.

Νέῳ ἐν σώματι ἔνδοξε, τὸν παλαιὸν πτερνιςὴν, ἐτροπώσω τὰ στίγματα, τοῦ Χριστοῦ μακάριε, τῇ σαρκί σȣ δεξάμενος· καὶ νῦν Μαρτύρων συναγελάζῃ χοροῖς, στεφανηφόρος Μάμα πανεύφημε, φέγγει λαμπόμενος, τρισηλίῳ πάντοτε, τῶν ἐφετῶν, βλέπων τὸ ἀκρότατον, καθαρωτάτῳ νοΐ.

Τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, καὶ διὰ πάθους Σταυροῦ, καθελόντος τὸν τύραννον, ζωηφόροις ἴχνεσιν, ἀθλοφόρε ἑπόμενος, Μαρτύρων χαίρων, ὑπῆλθες στάδιον· καὶ ταῖς αἰκίαις κατατεινόμενος, τὸν καυχησάμενον, ἐξαλείφειν θάλασσαν, μετὰ σαρκὸς, Μάρτυς κατηδάφισας, καὶ ἐτραυμάτισας.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοια.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, σὺ τῷ ποδήρει σεπτῶς, Ἀαρὼν ὥσπερ δεύτερος, καθωραϊζόμενος, τῶν Ἁγίων τὰ Ἅγια, νῦν κατοπτεύεις ἔνδον γενόμενος, καὶ τοῦ δευτέρου καταπετάσματος. Ὢ τῆς ἀῤῥήτου σȣ, ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως, Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἧς περ μετέσχηκας!

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, θεοειδὴς γεγονὼς, τῇ τῶν τρόπων ἁπλότητι, Θεῷ νῦν παρίστασαι, τῇ ἑνώσει τῇ κρείττονι, καὶ ἀνενδότῳ νεύσει θέμενος, καὶ τοῦ ἐκεῖθεν φωτὸς πληρȣ́μενος, νοῦ καθαρότητι, καὶ ψυχῆς φαιδρότητι, Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἱερώτατον.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσεπτε, τῆς κοσμικῆς ἀποστὰς ταραχώδους συγχύσεως, τοῦ Χριςοῦ προσέδραμες, τῇ γαλήνῃ πανόσιε· καὶ θεωρίας θείας καὶ πράξεως, τὰς πανολβίους σαφῶς λαμπρότητας, ὄντως ἐπλούτησας, καὶ πιστοῖς μετέδωκας, θεοπρεπεῖ, βίῳ λαμπρυνόμενος, μακαριώτατε.

Δόξα, Ἦχος β΄. Βυζαντίου.

Νέον φυτὸν, καθάπερ ἐλαίας, τῇ τοῦ Θεοῦ τραπέζῃ γεγένησαι, ὡς υἱὸς τῶν πορευθέντων τὴν τοῦ Κυρίου ὁδόν· διὰ γὰρ μαρτυρίου εὐλόγησέ σε Κύριος, καὶ βλέπεις τὰ ἀγαθὰ τῆς ἄνω Σιὼν, κατατρυφῶν τῆς θείας ἀγαλλιάσεως, σὺν τοῖς γονεῦσι διὰ παντὸς, Μάμα ἀξιάγαστε· ὧν κοινωνοὺς ὑμᾶς ταῖς ἱκεσίαις σου γενέσθαι ποίησον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ἔργοις, σκοτεινοῖς συναπαχθεὶς, ὅλον ἀπημαύρωσα κάλλος, τὸ τοῦ Βαπτίσματος,

Digitized by Google

θέλων ὁ πανάθλιος, καὶ περιβέβλημαι, στολισμὸν κατακρίσεως, καὶ σκότους· διό περ, δέομαι Πανύμνητε τῇ δυναστείᾳ σου, ῥῆξασα παθῶν μου τὰ ῥάκη, τὸν τῆς ἀπαθείας χιτῶνα, ἔνδυσον γυμνώττοντα, καὶ σῶσόν με.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς, ἔβλεπε τὸν ἴδιον ἄρνα ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν· τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάβασιν φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Δεῦτε συμφώνως οἱ Πιστοὶ, μνήμην τελέσωμεν Μάμαντος Μάρτυρος· οὗτος γὰρ νέος Ἄβελ ἀνεδείχθη ἡμῖν· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνος ποιμὴν προβάτων γεγονὼς, ἀμνὸν εἰς θυσίαν πρῶτος προσήγαγε, καὶ στέφανον ἀθλήσεως, πρῶτος ἐκομίσατο· οὕτω καὶ ὁ ἔνδοξος ἀθλοφόρος, θρεμματικοῖς ποιμνίοις ἐνδιαπρέψας, ἑαυτὸν θῦμα εὐπρόσδεκτον τῷ Χριστῷ, προσήγαγε διὰ τοῦ μαρτυρίου· καὶ παῤῥησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ αἰτεῖται, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οἱ τῷ θείῳ τεμένει σου, καταφεύγοντες ἄχραντε, καὶ πιστῶς τὸ ἔδαφος καταβρέχοντες, ἐν μετανοίᾳ δακρύοντες, τὴν λύσιν λαμβάνουσι, τῶν δεινῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τὴν χάριν κομίζονται, δυσωπούσης σου, ἐκτενῶς τὸν Δεσπότην, καὶ Σωτῆρα, τῶν ἁπάντων καὶ Υἱόν σου, Θεοκυῆτορ πανάμωμε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, Ἀμνὰς ἡ κυήσασα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα.

Ἀπολυτίκιον, τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλὰ, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τοὺς οὐρανοὺς περιπολῶν ὡς ἄριστος, Μάρτυς γενόμενος, καὶ τριφεγγοῦς αἴγλης, ἔνδοξε πληρούμενος, τοὺς ἐπὶ γῆς τιμῶντάς σου, τὴν σεπτὴν καὶ φωσφόρον, ἡμέραν τῆς τελειώσεως, θείου φωτισμοῦ καταξίωσον.

Τὸ εὐγενὲς καὶ κατὰ πάντα τέλειον, τῆς διανοίας σου, ὁ προειδὼς Λόγος, Μάμα ἐκ σπαργάνων σε, συνέσεως ἐπλήρωσε, καὶ καλῶν ταῖς ἰδέαις, πολυειδῶς κατεκόσμησε, Μάρτυς ἀθλοφόρε πανεύφημε.

Οἱ σοὶ γενέται ἀμωμήτου πίστεως, προκινδυνεύοντες, ἐν διωγμῷ πλάνης, καὶ ἐγκαθειργνύμενοι, ἔνθα καὶ τελευτήσαντες, ὑπὲρ τοῦ θείου πόθου βλαστάνουσι σὲ τὸν λύσαντα, τῆς πολυθεΐας τὸν σύνδεσμον.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Γερμανοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Τῷ ἀνατείλαντι ἐν τῷ κόσμῳ, τὸν Ἱεράρχην τὸν σοφὸν, τοῖς τῆς εὐσεβείας διαλάμποντα δόγμασιν, ᾄσωμεν τῷ Χριστῷ, ὅτι δεδόξασται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν διαλάμψαντα ἐν τῷ κόσμῳ, τῆς εὐσεβείας τῷ φωτὶ, καὶ τῆς ἀσεβείας τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξαντα, τιμήσωμεν οἱ πιστοὶ, ὡς ἱεράρχην τὸν μέγαν Ἰωάννην.

Ὡς παριστάμενος σὺν Ἀγγέλοις, τῷ ἀπροσίτῳ Βασιλεῖ, τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὴν μνήμην ἱκέτευε, δοθῆναι τὸν ἱλασμὸν, ἱεροκήρυξ παμμάκαρ Ἰωάννη.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὡς συλλαβοῦσα τὸν πρὸ αἰώνων, ἄναρχον Λόγον τοῦ Πατρὸς, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα ὑπὲρ λόγον Πανύμνητε, ἱκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ λυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Φωταυγῆ ὡς ἀστέρα, τὸν ἀθλητὴν Μάμαντα, ἔθετο Χριστὸς ἐν τῷ ὕψει, τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, ἄθλων λαμπρότησι, καὶ παραδόξων θαυμάτων, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον καταλαμπρύνοντα.

Ἀνελθὼν ἐν τῷ ὄρει, τῆς ἀληθοῦς γνώσεως, καὶ καταστραφθεὶς θεωρίαις, νοῦ καθαρότητι, φύσιν τὴν ἄλογον, πρὸς λογικὴν ὑμνῳδίαν, θεϊκαῖς προστάξεσι Μάρτυς διήγειρας.

Νεανίας ὡραῖος, περικαλλὴς πέφηνας· ὅθεν τοῖς ἀνόμως ζητοῦσι, τοῦ συλλαβέσθαι σε, ὤφθης ἀπρόσιτος, ἐθελοντὶ πρὸς τὰ πάθος, ὡς ὁ πάντων Κύριος παραγενόμενος. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας, καὶ τὸν τῆς γῆς Ἄχραντε, γῦρον ὁ κατέχων ἁπάσης, φύσει Θεότητος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου, σωματικῶς κατεσχέθη, καὶ πιστοῖς σε στήριγμα πᾶσιν ἀνέδειξεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Δι' ἐγκρατείας Πάτερ καὶ προσευχῆς, ἀκλινοῦς εἰσῆλθες πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, τῆς ἀρετῆς θεοφόρε, ἔνθα τῆς τρυφῆς τὸν χειμάῤῥουν τρυφᾷς.

Ὡς παῤῥησίαν ἔχων πρὸς τὸν Θεὸν, Ἱεράρχα Ὅσιε Ἰωάννη σοφὲ, ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι, τοὺς πίστει ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Ὡς εὐσεβῶν δογμάτων καθηγητὴς, καὶ σοφῶν λογίων ὑφηγητὴς ἀληθὴς, τὸν στέφανον ἀνεδήσω, κατὰ τῶν αἱρέσεων Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὡς οὐρανὸν καὶ θρόνον σε τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦμεν πάντας Θεοκυῆτορ ἁγνή· ὅτι ἐκ σοῦ ἐπεφάνη, Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ ἀλήθεια.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ
» τὴν γῆν ἑδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν,
» στερέωσόν με πρὸς ὕμνον, καὶ δοξολογίαν
» σου Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας ὑπάρχων γόνος σεπτὸς, ἀσεβείας ἐδείχθης ἐκμειωτὴς, ὦ Μάμα πανεύφημε, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἐν γὰρ σταδίῳ πλάνην, εἰδώλων διήλεγξας, καὶ εὐθαρσῶς Τριάδα, ὑμνεῖσθαι ἐκήρυξας· ὅθεν καὶ θηρίοις, ἐκδοθεὶς ἀθλοφόρε, τὸν θῆρα ἐνέκρωσας, καὶ ἀρχέκακον δράκοντα· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Σκεῦος ἔνθεον τῆς ἐγκρατείας, πλοῦτος ἄσυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης Ἰωάννη μακάριε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου, καὶ δεομένοις ἀντλήσας τὸν ἔλεον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβειῶν σου, ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴ μοι! τέκνον μου· πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Αὐτοθελῶς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, ἀπτοήτῳ, Ἔνδοξε φρονήματι· τὸν γὰρ Χριστὸν εἶχες συνεργὸν, θείᾳ δυναστείᾳ, τὸ ἀσθενές σου ῥωννύοντα, καὶ Μάρτυρα δεικνῦντα, τῶν αὐτοῦ παθημάτων, καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος μέτοχον.

Ὡς συνεργὸς, ὁ ἐκ Θεοῦ συνοδίτης σοι, καθυπείκει, οἷα λογικώτατος, ἄγριος θήρ· θείᾳ γὰρ στοργῇ, σὺ καθυποτάξας, τὰ πάθη τὰ ἀλογώτατα, ὡραῖος ἀπεφάνθης, λογισμῷ σοφωτάτῳ ἀλογίαν ἐχθρῶν τροπωσάμενος.

Δικαστικῶν, σὺ πρὸ βημάτων παρίστασο, τὴν τοῦ Λόγου, σάρκωσιν Μακάριε, διαπρυσίως ἀναφωνῶν, καὶ τῆς ἀθεΐας, ἀπομαραίνων τὸ φρύαγμα· καὶ πάντας ἀδιστάκτως, μελῳδεῖν ἐκδιδάσκων· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τῷ τοκετῷ, τῆς ὑπὲρ φύσιν λοχείας σου, τῶν ὠδίνων, λέλυται τὸ ἔγκλημα, καὶ τῆς ἀρᾶς ἡ τῶν γηγενῶν, φύσις ἀπηλλάγη, Θεοκυῆτορ πανάμωμε, καὶ ἤνοικται τοῖς κάτω, διὰ σοῦ τὰ τῶν ἄνω, καὶ Ἀγγέλοις βροτοὶ συγχορεύουσι.

Τοῦ Ὁσίου. Μυστικῶς ὁ Προφήτης προορῶν.

Τὸν Ἱεράρχην πάντες τὸν σοφὸν, ἐν ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν, λέγοντες· Θεοφόρε Κυρίου, ἐκτενῶς δυσώπει, σωθῆναι ἡμᾶς.

Digitized by Google

Ω'ς εὐσεβῶν δογμάτων φυτουργόν, καὶ σοφὸν Ἱεράρχην σε ἔχοντες, θεομακάριστε Πάτερ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημοῦμέν σε.

Τὴν ἱεράν σου μνήμην καὶ σεπτήν, ἀρχηγὲ τῶν τροφίμων τῆς πίστεως, Ἱεράρχα Κυρίου, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς ἑορτάζομεν.

Θεοτοκίον.

Η' ἀνύμφευτος νύμφη καὶ ἁγνή, καὶ ἀλόχευτος Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αὐτὸν ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ξεομένου οὐδόλως, σώματος ὁ ἔνδοξος, Μάμας ἐφρόντισε, τῆς φθορᾶς τὸ πάχος, τῷ σπαράττεσθαι ἀποβαλλόμενος, καὶ τοὺς δερματίνους, ἀποδυόμενος χιτῶνας, καὶ στολὴν ἀφθαρσίας δεχόμενος.

Χαριστήριον αἶνον, ἔμελπες τῷ Κτίστῃ σου, ἐξορυττόμενος, τὰς πλευρὰς Παμμάκαρ, καὶ φωνὴν οὐρανόθεν, ἀκήκοας, βεβαιοῦσαν μᾶλλον, τὸν λογισμόν σου πρὸς τὸ κρεῖττον, καὶ τῶν πόνων τὸ ἄχθος κουφίζουσαν.

Ε'ν εἱρκτῇ συγκλεισθέντι, ὤφθη οὐρανόθεν σοι ἐπικομίζουσα, παραδόξῳ θέᾳ, Ἀθλοφόρε παμμάκαρ πολύαθλε, βρῶσιν ἀφθαρσίας, περιστερὰ ὡραιοτάτη· τῆς φθορᾶς γὰρ τοὺς ὅρους ἐκβέβηκας. Θεοτοκίον.

Σωματώσεως θείας, καὶ καταλλαγῆς ἀνεκφράστου, γέγονας πρόξενος, ἡ τὸν πρὸ ἡλίου, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα κυήσασα· διὰ σοῦ γὰρ φύσις, ἡ τῶν βροτῶν Θεῷ συνήφθη, καὶ ἐν θρόνῳ τῆς δόξης καθίδρυται.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ποιμαντικῶς ἐχρίσθης, τῆς εὐσεβείας, τῷ μύρῳ θεόσοφε· ὅθεν ὡς Ἱεράρχην, πάντες εὐφημοῦμέν σε Ὅσιε.

Ω'ς μιμητὴς ὑπάρχων, τῶν Ἀποστόλων Θεόφρον ἀοίδιμε, πόνοις καὶ ἀγρυπνίαις, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας προέστης λαοῦ.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν, καὶ Μωϋσῆν τὸν θεόπτην μιμούμενος, Πάτερ ἱεροφάντορ, τοὺς αἱρεσιάρχας κατῄσχυνας.

Θεοτοκίον.

Ω'ς Βασιλίδα πάντες, καὶ Βασιλέα τῶν ὅλων κυήσασαν, δεῦτε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, τὴν εὐλογημένην τιμήσωμεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῷ ζήλῳ τῷ πρὸς Θεόν, πυρούμενος ἱερώτατε, τῆς ὑφαπτούσης πυρᾶς, οὐδόλως ἐφρόντισας, θείῳ δροσιζόμενος, οὐρανόθεν ὄμβρῳ, Ἀθλοφόρε γενναιότατε.

Ο' Νεανίαις τρισί, μεταποιήσας τὴν κάμινον εἰς δρόσον φωτοφανῶς, Θεόφρον πανόλβιε, φλογὸς ἐξαρπάζει σε, καὶ πυρὸς δεικνύει, παραδόξως δυνατώτερον.

Μεγίστοις ἐγκαρτερῶν, ἀγῶσιν ὤφθης παμμέγιστος, ἐν ἀθληταῖς θαυμαστός, ἐν Μάρτυσι δόκιμος· διὸ καὶ μεγίστων σε, ὁ ἀγωνοθέτης, ἀντιδόσεων ἠξίωσε. Θεοτοκίον.

Γεγόναμεν κοινωνοί, τῆς θείας φύσεως Ἄχραντε, τῷ θείῳ σου τοκετῷ, καὶ λῆξιν οὐράνιον, σὺν Ἀγγέλων τάξεσιν, οἱ σὲ εὐφημοῦντες, ἐν Χριστῷ ἐκληρωσάμεθα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

Τῆς Ἐκκλησίας τὴν δόξαν, κατεκόσμησας Ἰωάννη μακάριε, τοῖς θείοις σου δόγμασι, καὶ σοφοῖς διδάγμασι, τὰς αἱρέσεις τε ἐκ ποδῶν ἐποίησας.

Ω'ς περ φωστὴρ εὐσεβείας, τῶν δογμάτων σου τῷ κάλλει ἐξήστραψας, καθ' ὅλης τῆς κτίσεως, θεόφρον Διδάσκαλε, καὶ ἠμαύρωσας τὰς αἱρέσεις λόγῳ Θεοῦ.

Α'ντὶ μαχαίρας τῇ γλώττῃ καὶ τῷ λόγῳ χρησάμενος Ὅσιε, τὰ νόθα ἐξέκοψας, διδάγματα ἅπαντα, καὶ ἐτράνωσας τὴν Τριάδα πᾶσι σαφῶς. Θεοτοκίον.

Ο' τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ κόσμον φωτίσας Χριστὲ ὁ Θεός, κἀμὲ τῶν πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωήν μου δέομαι. Ὁ Εἱρμός.

» Ω'ς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κα-
» τωτάτου Χριστὲ ὁ Θεός, κἀμὲ τῶν
» πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ
» κυβέρνησον τὴν ζωήν σου, δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ε'ν τῇ ῥάβδῳ Ἅγιε, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ, τὸν λαόν σου ποίμανον, ἐπὶ νομὰς ζωηφόρους· θῆρας δέ, τοὺς ἀοράτους καὶ ἀνημέρους, σύντριψον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σὲ ὑμνούντων· ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις προστάτην Μάμα, θερμόν σε κεκτήμεθα. Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν πάσῃ τῇ γῇ περιβόητον Μάρτυρα, καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντα, ὑμνήσωμεν Μάμαντα, τὸν πρὶν τὰς ἐλάφους ἐν ταῖς ἐρήμοις καινῶς ἀμέλγοντα, καὶ νῦν περιούσιον λαὸν Κυρίου, ῥάβδῳ δυνάμεως, ὡς ποιμὴν καλῶς περιέποντα, καὶ ὁδηγοῦντα εἰς τόπον χλόης, ἔνθα ὑπάρχει ἀληθῶς τοῦ Παραδείσου ἡ τρυφή. Ὅθεν πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προστάτην Μάμα, θερμόν σε κεκτήμεθα.

Digitized by Google

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος.

Στίχοι.

Ἀκμαῖος ὢν Τριάδος εἰς πίστιν Μάμας,
Ἀκμαῖς τριαίνης καρτερεῖ τετρωμένος.

Δευτερίῃ χολάδες Μάμαντος χῦντο τριαίνῃ.

Οὗτος ἦν ἐκ Γάγγρας, πόλεως Παφλαγόνων, γονέων Χριστιανῶν· ὧν ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως κρατηθέντων, καὶ φρουρᾷ παραδοθέντων, τίκτεται οὗτος ἐν αὐτοῖς τοῖς δεσμοῖς. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν τῇ φρουρᾷ ἐτελεύτησαν, ἀναλαμβάνεται ὁ μακάριος παρά τινος γυναικὸς Χριστιανῆς, Ἀμμίας καλουμένης, καὶ ἀνατρέφεται· ὃν συνεχῶς μαμᾶ τὴν θετὴν μητέρα καλοῦντα, Μάμαν ὠνόμασαν. Ἐτῶν δὲ γενόμενος πέντε καὶ δέκα, συλλαμβάνεται ὡς Χριστιανὸς, καὶ ῥάβδοις τύπτεται· καὶ μολύβδου τῷ τραχήλῳ τούτου ἐξαρτηθέντος, τῇ θαλάσσῃ ἐναποῤῥίπτεται· καὶ περισωθεὶς τοῦ κινδύνου θείᾳ δυνάμει, ὑπό τι σπήλαιον κρύπτεται, τρεφόμενος τῷ τῶν ἐλάφων γάλακτι. Καὶ αὖθις κρατηθεὶς, εἰς κάμινον ἐμβάλλεται, καὶ θηρίοις ἐκδίδοται· καὶ τέλος, τριαίνῃ σιδηρᾷ τὰ σπλάγχνα διαπαρεὶς, τῆς παρούσης ζωῆς ὑπεξάγεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Πατριάρχου Κωσταντινουπόλεως, τοῦ Νηστευτοῦ.

Στίχ. Τοῖς μὴ ῥέουσιν ἐντρυφᾷς νῦν ἡδέσι,
Νηστευτὰ ῥευστῶν ἡδονῶν Ἰωάννη.

Ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου, καὶ Τιβερίου, καὶ Μαυρικίου τῶν Βασιλέων, ἐν Κωνσταντινουπόλει γεννηθεὶς, χαράκτης πρώην ὑπάρχων, ἀνὴρ εὐσεβὴς καὶ φιλόπτωχος, φιλόξενος καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν. Οὗτος μοναχὸν, Εὐσέβιον τοὔνομα, ἐκ Παλαιστίνης γενόμενος, ὑπεδέξατο· ὃς καὶ περιπατῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ Ὁσίου, ἤκουσε τινὲς διαλεγομένου αὐτῷ· Οὐκ ἐφεῖταί σοι, Ἀββᾶ, ἐν τοῖς δεξιοῖς περιπατεῖν τοῦ μεγάλου· προμηνύοντος ἄρα τοῦ Θεοῦ τὴν μέλλουσαν ἐγχειρίζεσθαι αὐτῷ μεγάλην ἀρχιερωσύνην. Μετὰ ταῦτα ἀναγνωρίζεται τῷ ἐν ἁγίοις Ἰωάννῃ, τῷ ἀπὸ σχολαστικῶν, καὶ ἀρχιερεῖ τοῦ Θεοῦ· ὃς καὶ ἀποκαρῆναι αὐτὸν συνεβούλευσεν, ὡς ἄξιον ὄντα καταταγῆναι εἰς κλῆρον.

Ἔτι δὲ ἐν τοῖς Διακόνοις ὢν, ἦλθεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου, μεσημβρίας οὔσης, καὶ εὑρίσκει ἐρημίτην τινὰ ἐκεῖσε, ὃν οὐδεὶς ἐγίνωσκε πόθεν παραγέγονε· καὶ ὑπέδεικνυε τῷ Ὁσίῳ τοὺς ἀναβαθμοὺς τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἰδοὺ μυριάδες Ἁγίων, καὶ φωνὴ συμμιγὴς, ᾠδή τε φρικώδης ἐξηχεῖτο, καὶ λευκὰς στολὰς, ἐξαστραπτούσας ἅπαντες ἐνεδιδύσκοντο.

Οὗτος, διανομεὺς ὢν καὶ διάκονος τῶν χρημάτων τῆς Ἐκκλησίας ἦν ὑποστρέφων ἐκ τοῦ ἔξωθεν πεδινοῦ τόπου, καὶ ἓν μόνον βαλάντιον ἔχων, καὶ ἀφθόνως διδούς· ὡς δὲ οὐκ ἐκενοῦτο, τῶν πενήτων συῤῥεόντων εἰς πλῆθος, ἀλλ' ἔφθασε καὶ εἰς Βοῦν (τόπος τις ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὕτω καλούμενος)· τινὸς τῶν σὺν αὐτῷ ἀνακράξαντος καὶ εἰπόντος· Κύριε ἐλέησον· μέχρι τίνος οὐ κενοῦται ἡμῖν τοῦτο τὸ βαλάντιον; τὸ μὲν βαλάντιον παραχρῆμα κενὸν ἦν· αὐτὸς δὲ λεοντῶδες εἰς ἐκεῖνον ἰδὼν, ἔφη· Ὁ Θεός, ἀδελφὲ, συγχωρήσαι σοι· μέχρι γὰρ ἂν πολλοῦ ἔμελλε διαρκέσαι.

Μετὰ δὲ τὴν κοίμησιν Εὐτυχίου Πατριάρχου, κρατηθεὶς εἰς τὸ χειροτονηθῆναι, ὡς οὐκ ἐπείθετο, εἶδεν ἔκστασιν φοβεράν· ἡ δὲ ἦν· θάλασσα μέχρις οὐρανοῦ φθάνουσα, καὶ κάμινος, πυρὸς φρικτὴ, καὶ Ἀγγέλων πλῆθος προσφθεγγομένων αὐτῷ οὕτως· Οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως γενέσθαι, ἀλλὰ σιώπα· ἐπεὶ τῶν ἀμφοτέρων πειραθήσῃ· ταῦτα δὲ ἔλεγον μετ' ἀπειλῆς. Τότε οὖν, καὶ μὴ βουλόμενος, ἐξέδωκεν ἑαυτὸν, καὶ χειροτονεῖται Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἄσκησιν ἄκραν καὶ βίον σεμνὸν διὰ πάσης ἀρετῆς μέχρι τέλους διεξελθών.

Οὗτος, διαπρεπῶν ποτὲ τὸ Ἕβδομον, κλύδωνος μεγάλου γεγονότος, τῇ εὐχῇ καὶ σφραγῖδι τοῦ Σταυροῦ τὴν θάλασσαν εἰς γαλήνην μετέβαλεν. Ἐπίχυσιν δὲ ὀμμάτων ἔχων ὁ Γαζιὸς Ἰωάννης ὁ σχολαστικὸς, καὶ λαβὼν παρὰ τοῦ Ἁγίου τούτου Πατριάρχου τὴν ἄχραντον μερίδα, φήσαντος αὐτοῦ· Σῶμα Χριστοῦ τοῦ τὸν ἐκ γενετῆς ἰασαμένου τυφλόν· καὶ ἀσπασάμενος αὐτὸν, ἰάσεως ἔτυχε. Θανατικοῦ ποτὲ μεγάλου γεγονότος, δέδωκε τινὶ πιστῷ ἐκ τῶν ὑπουργούντων αὐτῷ δύο σπυρίδας, μίαν κενὴν, καὶ ἑτέραν ψηφίδων μεστὴν, καὶ λέγει αὐτῷ· Στῆθι εἰς τὸν Βοῦν, καὶ τοὺς παρερχομένους νεκροὺς μετρῶν, κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἀποκένου ψηφίδας εἰς τὴν κενὴν σπυρίδα. Καὶ τοῦτο ποιήσας, ἔγνω ὅτι ἐξεκομίσθησαν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ψυχαὶ τριακόσιαι εἰκοσιτρεῖς· καὶ τῇ δευτέρᾳ τοῦτο ποιήσας, ὀλίγον ἐλόπασε· καὶ μέχρι τῆς ἑβδόμης τοῦτο ποιῶν, εὗρεν ὅτι παντελῶς ἐκόπασεν ἡ θραῦσις διὰ τῆς ἐπιτεταμένης τοῦ Ἁγίου προσευχῆς.

Τῆς δὲ ἐγκρατείας οὕτως ἦν ἐπιμελούμενος, ὥστε ἐπὶ ἓξ μῆνας μηδὲ ὕδατος μεταλαβεῖν· θριδακίνης δὲ μιᾶς ὁ καυλὸς, ἐκεῖνο καὶ μόνον ἐγίνετο βρῶσις καὶ πόσις, ἢ πέπονος ὀλίγου· ἄλλοτε σταφυλῆς, ἢ σύκων, καθ' ὑπαλλαγήν. Ταῦτα ἦν αὐτῷ τροφὴ ἐν τοῖς τρισκαίδεκα πρὸς τῷ ἡμίσει χρόνοις τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ. Ὕπνος δὲ ἦν αὐτῷ τὸ καθῆσθαι, καὶ τὰ στέρνα ἐπισυνάπτειν τοῖς γόνασι· ῥαφὶς δὲ αὐτῷ ἐπηρτᾶτο εἰς ἅπτοντα κηρὸν ἐπικαίοντα· καὶ ἡνίκα, τοῦ κηροῦ ὑπὸ τοῦ πυρὸς δαπανηθέντος, ἡ ῥαφὶς ἐν λεκάνῃ ἐῤῥίπτετο, ἀνίστατο. Εἰ δὲ συνέβη μὴ ἀκοῦσαι αὐτὸν τοῦ κτύπου τῆς ῥαφίδος, τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα ὅλον ἄϋπνος διετέλει. Οὗτος δὲ εὐχῆς μὲν τοῖς πάθεσι πολεμῶν, τὰς τῶν βαρβάρων ἀπέστρεψε μάχας· διὰ νηστείας δὲ τὴν λύμην τῆς πόλεως διεῖλε, καὶ τῇ ἀγρυπνίᾳ τὴν ποίμνην ἐφύλαττεν ἐξ ἀοράτων καὶ ὁρατῶν ἐχθρῶν.

Ποτὲ δὲ Παρασκευῆς οὔσης ὀψίας, λέγουσι τῷ Ὁσίῳ· Αὔριον, Δέσποτα, ἱπποδρόμιον ἄγεται· ἦν δὲ Σάββατον τῆς Πεντηκοστῆς· καὶ ἀποκριθεὶς λέγει· Ἱπποδρόμιον τῇ Ἁγίᾳ Πεντηκοστῇ; καὶ πεσὼν ἐπὶ τὰ γόνατα, ἐδυσώπει τὸν Θεὸν γενέσθαι τι σημεῖον φόβου ἕνεκα πρὸς τὸ κωλῦσαι τοῦτο· καὶ ἰδοὺ τῇ δείλῃ, αἰθρίας οὔσης, γίνονται καταιγίδες, καὶ πλῆθος ἀνέμου, καὶ ὑδάτων φορὰ, ὡς νομίζειν συντελεσθῆναι πάντα, καὶ φεύγειν τὸν λαὸν ἐκ τοῦ ἱππικοῦ· ἐκτὸς γὰρ τούτου φόβος ἕτερος οὐκ ἐγένετο ἄλλοτε.

Γυνὴ δέ τις, τὸν ἄνδρα ἔχουσα δαιμονῶντα, καὶ ἀνδρί τινι τὴν ἔρημον οἰκοῦντι καταφυγοῦσα· Ἄπελθε, ἔφη, πρὸς τὸν ἁγιώτατον Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννην, κἀκεῖνος αὐτὸν ἰάσεται· καὶ τοῦτο ποιήσασα, οὐ διήμαρτε τοῦ σκοποῦ· λαβοῦσα γὰρ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἴασιν τῇ προσευχῇ τοῦ Ἁγίου, οἴκαδε χαίρουσα ἐπορεύετο. Τούτου τῇ εὐχῇ καὶ στεῖρα γυναῖκες τέκνα ἔτεκον, καὶ ἀσθενοῦντες πολλοὶ ἰάσεις ἔτυχον.

Κοιμηθέντος δὲ αὐτοῦ, ἐν εἰρήνῃ, καὶ προτεθέντος, ἐλ-

Digitized by Google

θῶν εἰς ἀσπασμὸν αὐτοῦ Νεῖλος ὁ ἐνδοξότατος Ἔπαρχος, ἀντεφιλήθη παρὰ τοῦ Ἁγίου, πάντων ὁρώντων καὶ θαυμαζόντων· εἶπε δὲ αὐτῷ καί τινα ῥήματα εἰς τὸ οὖς, ἅτινα οὐκ ἐξεῖπε τινί. Ἐκήδευσαν δὲ αὐτὸν ἔνδον τοῦ θυσιαστηρίου τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ὡς ἄξιον, δοξάζοντες Πατέρα, Υἱὸν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Ἀμήν.

Ὁ Ἅγιος Διομήδης, σπαθιζόμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Σίδηρος εἰς σίδηρον ὢν Διομήδης,
Πρὸς τοὺς σπαθισμοὺς ἀνδρικῶς ἐκαρτέρει.

Ὁ Ἅγιος Ἰουλιανὸς ξύλῳ θλασθεὶς τὴν κεφαλὴν, τελειοῦται.

Στίχ. Ἰουλιανὸς, συντριβεὶς κάραν ξύλῳ,
Τὸν πρὸς Θεὸν νοῦν σῶος εἰς τέλος μένει.

Ὁ Ἅγιος Φίλιππος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἵππον ταχὺν Φίλιππος τὴν τομὴν ἔχων,
Πρὸς τὸν φιλοῦντα θᾶττον ἦλθε Δεσπότην.

Ὁ Ἅγιος Εὐτυχιανὸς ἐν ἐσχάρᾳ πυρὸς τελειοῦται.

Στίχ. Εὐτυχιανὸς, πυρποληθεὶς ἐσχάρᾳ,
Εἰς εὐτυχῆ μετῆλθε κλῆρον Μαρτύρων.

Ὁ Ἅγιος Ἡσύχιος ἀπαγχονισθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ποθῶν τὸν ὄντως Ἡσύχιος Δεσπότην,
Καὶ τὸν δι' αὐτὸν ἡσύχως φέρει βρόχον.

Ὁ Ἅγιος Λεωνίδης πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ πρὸς Θεὸν σε φλὸξ πόθου, Λεωνίδη,
Ἔπειθε ῥᾷστα καὶ φλογὸς φέρειν βίαν.

Ὁ Ἅγιος Εὐτύχιος σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Βαίνων κατ' ἴχνος Εὐτύχιος Κυρίου,
Δίκην ἐκείνου καρτερεῖ σταυροῦ πάθος.

Ὁ Ἅγιος Φιλάδελφος, λίθῳ τὸν τράχηλον βαρυνθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Σαρκὸς βάρος πᾶν ἐκλιπὼν λίθου βάρει,
Ἀνῆλθε κοῦφος Φιλάδελφος εἰς πόλον.

Ὁ Ἅγιος Μελάνιππος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Εἴπερ τι Μελάνιππος εἶχε καὶ μέλαν,
Κάθαρσιν εὗρεν, εἰς τὸ πῦρ βεβλημένος.

Ἡ Ἁγία Παρθαγάπη ἐν τῇ θαλάσσῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θνήσκεις θαλάσσης ἔνδον, ὦ Παρθαγάπη,
Καὶ δωρεῶν θάλασσαν εὑρίσκεις ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν δικαίων ἱερέων, Ἐλεαζάρου καὶ Φινεές· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀειθαλᾶ καὶ Ἀμμοῦν.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, τὴν ἡγεμονείαν τῆς ἐν τῇ Θράκῃ Ἀδριανουπόλεως τοῦ Βάδδου κατέχοντος, διεβλήθησαν αὐτῷ ὡς Χριστιανοί. Ἐρωτηθέντες δὲ τὴν τύχην εἰπεῖν καὶ τὸ ἐπιτήδευμα, Χριστιανοὶ ὡμολόγησαν εἶναι. Ὡς δὲ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις ἠναγκάζοντο, καὶ οὐκ ἐπείθοντο, λοιπὸν πρὸς τὰς ἀποκρίσεις ἐν ἀμηχανίᾳ γεγονὼς ὁ τύραννος, βουνεύρροις τῆς πίστεως αὐτῶν τὸ στεῤῥὸν διαλύειν ἐπειρᾶτο. Ἐπὶ τοσοῦτον οὖν ταῖς βασάνοις κατεξάνθησαν, ὡς ἐν αὐταῖς τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παραθέσθαι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Κάμινος τὸ εἶδός σοι, θαλάμου ὥσπερ χρείαν ἐπλήρωσεν· εἰς ἡμέρας γὰρ πλείους, ἐν ταύτῃ Μάκαρ κατακλειόμενος, οὐ κατεφλέχθης, βοῶν τῷ ποιήσαντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀγγέλους συλλήπτορας, συγχορευτὰς καὶ συγκοινωνοῦντάς σοι, ἀπορρήτων ᾀσμάτων, φλογὸς ἐν μέσῳ, Μάρτυς ἐκέκτησο, μεθ' ὧν τῷ πάντων Δεσπότῃ ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς ῥόδον ἀμάραντον, ὡς ἐκ παστάδος νυμφίος πρόεισιν, ὡραιότατος ὄντως, ἐκ τῆς καμίνου φλέξας τοὺς ἄφρονας, καὶ τοὺς ὁρῶντας φωτίσας κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, τοῦ θεηγόρου ἡ προαγόρευσις· ἐν γαστρὶ γὰρ Παρθένε, τὸν Θεὸν Λόγον ἔσχες καὶ τέτοκας, τὸν ζωοδότην, ᾧ πάντες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ ἐν ἀρχῇ, τὴν γῆν.

Ὁ ἐπὶ γῆς, φωστῆρα ἀναδείξας, τὸν εὐσεβῆ καὶ σοφὸν Ἱεράρχην, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἀληθῆ, Ἰωάννην τὸν μέγαν, ποίμνῃ τῇ σῇ ποιμένα ἀναδείξας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὰς τῆς σαρκὸς, ἐπαναστάσεις Πάτερ, καταβαλὼν τῷ Χριστῷ ἀνεβόας· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς, γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος τὸν κόσμον, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὡς Δανιὴλ τὰ χάσματα, τῶν θηρίων ἐφίμωσας, θείᾳ τοῦ Δεσπότου ἐπικλήσει Ἔνδοξε· τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας· τοὺς δυσσεβεῖς κατῄσχυνας· καὶ ὡς νικητὴς, τοὺς οὐρανοὺς ἀναμέλπων, οἰκεῖς ἐν εὐφροσύνῃ· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λιθολευστοῦσι μάκαρ σε, οἱ τοῖς λίθοις λατρεύοντες, καὶ πεπωρωμέναι τὴν ψυχὴν παράνομοι, τὸ ὄμμα ἐρείδοντα, τῆς ἱερᾶς σου Μάμα ψυχῆς, πρὸς τὴν ἄρραγῆ καὶ ἀταπείνω-

Digitized by Google

τον πέτραν, καὶ μέλποντα προθύμως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγωνοθέτης ἄνωθεν, σοὶ προτείνων τὸν στέφανον, οἷα νικητῇ, καὶ τὸν καλὸν ἀνύσαντι, ἀγῶνα Πανόλβιε, ἐπιφωνεῖ σοι τὴν πρὸς αὐτὸν στείλασθαι σεπτὴν, καὶ γλυκυτάτην πορείαν, προθύμως μελῳδοῦντι· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπερφυῶς συνέλαβες, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, μείνασα παρθένος, μετὰ τόκον Ἄχραντε· Θεοῦ γὰρ ἡ ἕνωσις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις ἐν σοὶ, καὶ καινοποιοῦνται τῆς οὐσίας οἱ ὅροι· διό σε ὀρθοδόξως, ὡς Θεὸν τετοκυῖαν, κυρίως Θεοτόκον, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου.

Τὸν Μωσέα μιμούμενος τρισμάκαρ, ἐν τῷ ὄρει προσέβης καὶ τῷ γνόφῳ, τὸν νοητὸν τῆς χάριτος δεξάμενος, νόμον Ἱεράρχα, κράζων· Ἀνυμνεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν λαόν σου ποιμάνας Ἱεράρχα, τῆς Αἰγύπτου τὴν πλάνην ἀπεκρούσω, καὶ Βαβυλῶνα τῶν παθῶν ἐξέφυγες, καὶ Σιὼν τὴν ἄνω, εὗρες κατοικίαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς τῷ μύρῳ χρισθεὶς Ἱεροφάντορ, τῆς ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ εὐσεβείας, ἱερουργεῖς τὰ θεῖα ἱερώτατε· ὅθεν τὴν Τριάδα, ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, ὑμνεῖτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν μήτρᾳ οἰκήσαντα Παρθένου, καὶ ἐν ταύτῃ φρικτῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, τὸν παλαιὸν Ἀδὰμ ἀνακαινίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὠδὴ Θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Παρέθου τὴν ψυχήν σου τῷ Λυτρωτῇ, καὶ πρὸς τοῦτον προθύμως ἀνέδραμες, ταῖς καλλοναῖς, κατηγλαϊσμένος περιφανῶς, τῶν ἱερῶν ἀγώνων σου, καὶ τῶν παλαισμάτων τῶν θαυμαστῶν πανεύφημε. Ὁπλῖται φωστὴρ τῆς οἰκουμένης, τῆς Ἐκκλησίας ἐγκαλλώπισμα.

Συνήφθης τοῖς Ἀγγέλοις ἀγγελικὴν, ἐπὶ γῆς πολιτείαν κτησάμενος, καὶ σὺν αὐτοῖς, μέλπεις ἐν αἰνέσει χαρμονικῶς, τὸ ἱερὸν μελῴδημα, Μάμα τῇ Τριάδι πανευκλεῶς, θεουμένος ταῖς θείαις, μεθέξεσι καὶ δόξης, ἀδιαδόχου ἐμφορούμενος.

Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεὸν, τῶν τὴν θείαν σου ταύτην πανήγυριν, περιχαρῶς, Μάρτυς ἐκτελούντων καὶ τὴν σεπτὴν, καὶ ἱεράν σου ἄθλησιν, πίστει εὐφημούντων εἰλικρινεῖ, μνημόνευε παμμάκαρ, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμοῦ ἡμᾶς διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Ἀπείρανδρον μητέρα τῶν ἐπὶ γῆς παιδοτόκον τίς ἤκουσε πώποτε, καὶ τὸ τεχθὲν, ἄναρχον Θεόν τε καὶ συμφυᾶ, Πατρὶ τῷ προανάρχῳ τε, καὶ τῇ τετοκυίᾳ ὑπερφυῶς; ὢ ξένου μυστηρίου! ὢ θείας κοινωνίας! δι' ἧς Θεῷ συνανεκράθημεν.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν προδηλωθέντα.

Ὁ δι' ἀπαθείας, καὶ πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ ἐλπίδος, λόγους ἡμῖν ζωῆς τῆς αἰωνίου, ὑποδείξας σοφὲ Ἰωάννη, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν τῇ βακτηρίᾳ, τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, τὸν λαὸν ὡς ποιμάναντα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ διώξαντα θεομάχους αἱρέσεις, πάντες Ἱεράρχα εὐφημοῦμέν σε.

Ὡς τῆς Ἐκκλησίας, φωστῆρα καὶ ἱεράρχην, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τιμῶμέν σε ἀσιγήτως, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου μάκαρ, Πάτερ Ἰωάννη μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ ἀείζωον ῥεῖθρον τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε ἡ ὁλόφωτος τοῦ ἡλίου νεφέλη· χαῖρε ὄχημα τῆς Θεότητος ὅλος· χαῖρε κιβωτὲ τοῦ ἁγιάσματος.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Οἱ ἐρασταὶ τῶν λόγων σου, νῦν πιστῶς εὐφημοῦμεν, τὴν ἱεράν σου πάνσοφε, καὶ ὑπέρφωτον μνήμην, σὲ Ἱεράρχα τιμῶντες, Ἰωάννη θεόφρον· τῆς μετανοίας ὤφθης γὰρ, κῆρυξ ἔνθεος Πάτερ, καὶ τῆς φρικτῆς, καὶ σεπτῆς Τριάδος πρόμαχος μάκαρ, πρὸς ἣν ἡμῶν μνημόνευε, παρεστὼς θεοφάντορ.

Τοῦ Μάρτυρος.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῷ γάλακτι ἐτράφης τῷ τῶν ἐλάφων, ὄρεσι διαιτώμενος Μάρτυς Μάμα· ἀλλ' ὤφθης ὡς γενναῖος ἐν τῷ σταδίῳ, ἀθλήσας προθυμότατα· καὶ νίκης ἄρας βραβεῖα, πρὸς Κύριον παρεγένου.

Digitized by Google

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ο' τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, φθονήσας μοι τῆς πάλαι ἐν Παραδείσῳ, ἐχθρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανοῦργος, καὶ τῆς Ἐδὲμ ἐξόριστον, ποιήσας με θανατοῦται, τῇ σῇ γεννήσει Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος α'. **Πανεύφημοι Μάρτυρες.**

Θεόφρον μακάριε βαφαῖς, τοῦ οἰκείου αἵματος, τὴν ἱεράν σου καὶ ἔνθεον, στολὴν ἐφαίδρυνας· ἐκ δυνάμεως γάρ, εὐσεβῶς εἰς δύναμιν, εἰς δόξαν ἀπὸ δόξης προβέβηκας· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θυσίαν τὸ πρότερον Θεῷ, φέρων τὴν ἀναίμακτον, ὡς ἱερεὺς ἐννομώτατος, ὡς ὁλοκάρπωμα, καὶ δεκτὴν θυσίαν, σεαυτὸν δι' αἵματος, ὡς Μάρτυς ἀληθέστατος ὕστερον, Χριστῷ προσήγαγες, Θεοῤῥῆμον πανσεβάσμιε, ὃν δυσώπει, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Μαρτύρων στρατεύματα Χριστῷ, Πάτερ προσεννήνοχας, ταῖς ὑποθήκαις σου Ἄνθιμε, καὶ παραινέσεσι, νουθετῶν διδάσκων, καὶ σαφὲς ὑπόδειγμα, θεόφρον σεαυτὸν παρεχόμενος· μεθ' ὧν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοια.

Πάτερ Θεόκτιστε τὸ σόν, εὐαγὲς μνημόσυνον, τῶν μοναστῶν τὰ συστήματα, εὐφραίνει κάλλεσι, τῆς σῆς πολιτείας, καὶ θαυμάτων χάρισι, καὶ ταῖς τῶν χαρισμάτων λαμπρότησι. Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεόκτιστε τὸν σόν, τόνον τῆς ἀσκήσεως, οἱ δυσμενεῖς ἐπτοήθησαν, καὶ κατηργήθησαν, ταῖς σαῖς ἀνενδότοις, προσευχαῖς πανεύφημε· Χριστὸν γὰρ συνεργοῦντα ἐκέκτησο· ὃν νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεόκτιστε Θεοῦ, κτίσις ἐχρημάτισας· τὸ κατ' εἰκόνα φυλάξας γάρ, ἐπαληθεύουσαν, διὰ πολιτείας, καὶ πανσέπτου σχήματος, τὴν κλῆσιν ἐπεδείξω πανθαύμαστε. Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἱερεὺς ἐννομώτατος, μέχρι τέλους σου ἐχρημάτισας μάκαρ Ἄνθιμε· ἱερουργῶν γὰρ τὰ θεῖα καὶ ἄῤῥητα μυστήρια, τὸ αἷμα ἐξέχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον αὐτῷ προσήγαγες· διὸ παῤῥησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου, καὶ τῶν αὐτὴν γεραιρόντων, ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. **Τριήμερος ἀνέστης.**

Ἱκέτευσον φιλάγαθε, τὸν σὸν Υἱὸν τοῦ δοῦναί μοι, τῶν πολλῶν μου, ἐγκλημάτων ἱλασμόν· καὶ τῆς ἐξ εὐωνύμων, ἀπαλλάξαι μερίδος, καὶ βασιλείας ἀξιῶσαί με.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Παρίστατο τῷ ξύλῳ ποτέ, καιρῷ τῷ τῆς σταυρώσεως, ἡ Παρθένος, σὺν παρθένῳ Μαθητῇ· καὶ κλαίουσα ἐβόα· Οἴμοι! πῶς πάσχεις πάντων, Χριστὲ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης.

Ζηλώσας ὁ ἀντίδικος, τὴν ποίμνην σου πανάχραντε, καθ' ἑκάστην, πολεμεῖ ὁ πονηρός, κατάβρωμα ποιῆσαι· ἀλλὰ σὺν Θεοτόκε τῆς βλάβης τούτους ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Digitized by Google

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.
Ποίημα Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθίμου Δ'.
Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ποίμνης σου θεόφρον στεῤῥὸς προστάτης γενόμενος, ὑπὲρ αὐτῆς ἑτοίμως τὸ σὸν αἷμα ἐξέχεας· καὶ ἀπειλὰς τῶν δυσμενῶν μὴ πτοηθεὶς, ἐν οὐρανοῖς νῦν ἀγάλλῃ, τῷ θρόνῳ τῆς τρισηλίου Θεότητος παριστάμενος. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντί σε Χριστῷ· δόξα τῇ εὐψυχίᾳ σου· δόξα τῇ μαρτυρικῇ σου Ἄνθιμε καρτερότητι.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑαυτὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι. Θεόκτιστε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω.
Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱερομάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ἄνθος σε μέλπω ποιμένων καὶ μαρτύρων (*).
Ἰωσήφ.
Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Ἀνθήσας ἱερῶς, ὥσπερ κρίνον λειμῶνι, τῶν Μαρτύρων τὰς ψυχὰς, ἁπάντων εὐσεβῶν, εὐωδίᾳ τῶν ἄθλων σου, Ἄνθιμε εὐωδιάζεις, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς πολύαθλε.

Νευρώσας τὴν ψυχὴν, ἐπιμόνοις μελέταις, ἐξενεύρισας ἐχθρὸν, ἀνδρείαις συμπλοκαῖς, καὶ ἀνίσχυρον ἔδειξας· ὅθεν πᾶσα Ἐκκλησία, ἐπιγνοῦσά σε Μάρτυρα, ἀπερίτρεπτον Μάκαρ γεραίρει σε.

Θαμβεῖται κατιδὼν, πρὸ βημάτων ἀνδρείως, παρεστῶτά σε Σοφὲ, ἀλάστωρ δυσμενὴς, καὶ θωπείαις ἐκλύειν σου, οἴεται τὴν καρτερίαν· ἀλλ' ἡττήθη καὶ πέπτωκεν, ἀπονοίας αὐτοῦ τὰ φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Ὁ Κύριος ἐκ σοῦ, ἀνατείλας ὡς οἶδε, τοὺς χοροὺς τῶν Ἀθλητῶν, ἐλάμπρυνεν Ἁγνὴ, τὰ αὐτοῦ εἰκονίζοντας, πάθη πάντα ζωηφόρα, καὶ τὸν ἄδικον θάνατον, δικαιοῦντα ἡμᾶς ἁμαρτήσαντας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς σοὺς ἀγῶνας ὦ Θεόκτιστε φράσω.
Θεοφάνους.
Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Τῆς ἀπαθείας τῷ πόθῳ νυττόμενος, σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, Πάτερ κατεμάρανας, Θεόκτιστε σοφὲ, θεόθεν βοηθούμενος, καὶ νῦν ἡμᾶς φωτὸς τοῦ νοητοῦ, πλησθῆναι καθικέτευσον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Οἰκειωθεὶς σοι ὁ μέγας Εὐθύμιος, τῇ θείᾳ Πάτερ στοργῇ, καὶ συνδιαιτώμενος, Θεόκτιστε στεῤῥῶς, τὴν τρίβον τῆς ἀσκήσεως, διήνυσεν ἐμπράκτως ἀληθῶς, καὶ σοὶ συνανεκραύγαζε· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὑπωπιάσας τὸ σῶμα πανόλβιε, καὶ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς, Πάτερ δουλωσάμενος, Θεόκτιστε τρανῶς, ἐδέξω τὴν λαμπρότητα, τῆς χάριτος, καὶ ταύτῃ λαμπρυνθεὶς, ἐνθέως ἀνεκραύγαζες· τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Σὲ σωτηρίας ἐλπίδα κτησάμενοι, Παρθενομῆτορ ἁγνὴ, Λόγον ὡς κυήσασαν, θεόφρονες σοφοὶ, ἀσκήσει ἐνδιέπρεψαν, Εὐθύμιος ὁ πᾶσι ποθητὸς, ὁ θεῖός τε Θεόκτιστος, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντες· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ἑαυτὸν παρέδωκας, ὡς ὁ Χριστὸς τοῖς ζητοῦσι, καὶ πρὸς σφαγὴν ἠνέχθης, ὥσπερ ἐπίσημος κριὸς, καθαγιάζων Ἄνθιμε, τῷ αἵματι, πάντας τοὺς τιμῶντάς σε (*).

Λύσας τῇ θείᾳ χάριτι, πᾶσαν δαιμόνων ἀπάτην, ἤχθης δεσμώτης Μάρτυς, τὸν δεδεμένον διὰ σὲ, ἐξεικονίζων Ἄνθιμε, καὶ θανάτῳ, λύσαντα τὸν θάνατον.

Πρηστήρια ὄργανα, βασανιστήρια πάντα, πρὸ ὀφθαλμῶν σου βλέψας, οὐκ ἐσαλεύθης τῷ νοΐ· ἀλλὰ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς βάσανα, Ἄνθιμε πολύαθλε.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης Πάναγνε, τὸν ὑπὲρ πάντας ὡραῖον, τοὺς γηγενεῖς τεκοῦσα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς· ὃν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, ποθήσαντες, δόξῃ ἐλαμπρύνθησαν.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα τοῦ Ἱερομάρτυρος ἀνώνυμον, καὶ ἄνευ ἀκροστιχίδος, εἰς Ἦχον πλ. δ'. πρὸς τό, Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

(*) Τὸ, ἑαυτὸν, ἀντὶ, σεαυτὸν, κεῖται ἐνταῦθα οὕτω διὰ τὸν ῥυθμὸν τῆς Ἀκροστιχίδος, τῆς ὁποίας τὰ ἐλλείποντα τέσσαρα γράμματα ΣΣΕΜ ἀκροστιχίζει ἀναμφιβόλως τὴν Β'. Ὠδήν.

Digitized by Google

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα μὲν ἐνέκρωσας, δι' ἐγκρατείας σου Ὅσιε· τὴν δὲ ψυχὴν θείων χαρισμάτων, δωρεαῖς κατελάμπρυνας.

Ὅλην μὲν τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὸν Δεσπότην σου ἔτρεψας· τὸν δὲ θυμὸν, κατὰ τῶν δαιμόνων, Θεοφόρε καθώπλισας.

Θεοτοκίον.

Ὕμνους ἀναμέλποντες, οἱ θεοδίδακτοι Δέσποινα, σὲ Ἀσκηταὶ, ὡς Θεὸν τεκοῦσαν, Θεοτόκον ἐδόξασαν. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἷμά σου σοφὲ, μυστικῶς ἀνεβόα, ἐκ γῆς πρὸς τὸν Θεὸν, ὡς τοῦ Ἄβελ θεόφρον· σαφῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριάδα τὴν ἄκτιστον· ὅθεν Ἄνθιμε, ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἀπεδίωξας, τοὺς τῶν αἱρέσεων θῆρας, ὡς φύλαξ τῆς πίστεως.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Πατέρων ἔξαρχος, ἀνηγορεύθης, καὶ τῷ κόσμῳ γέγονας, περιφανέστατος λαμπτήρ, Ὥστε Πάτερ Θεόκτιστε· ὅθεν ἀπαύστως, τιμῶμεν τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεοτόκον, πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλάγχνα μητρῷα γοερῶς, σπαρασσομένη ἐκραύγαζες· Οἴ μοι! πῶς ἔδυς, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Πέτρᾳ πίστεως τὰς φρένας ἐρηρεισμένος, λίθοις ἐτύφθης Μάρτυς, ἐν μιμήσει Στεφάνου· ὅθεν στεφανοῦμέν σε, ταῖς ὕμνοις γηθόμενος.

Ὁ Θεοῦ σε ἐπυρπόλησε θεῖος ζῆλος· πεπυρωμένοις ὅθεν, οὐκ ᾐσθάνου σιδήροις, ἐμπεροναζόμενος, Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Ἱερέων χρίσμα ἅγιον κεχρισμένος, καὶ κατηγλαϊσμένος τῷ σεπτῷ μαρτυρίῳ, χαίρων προσεχώρησας, Ἁγίων εἰς Ἅγια.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς πατρῴους ὁ Λόγος κόλπους, σοῦ ἐν ταῖς κόλποις Κόρη ἀνεκλίθη ὡς βρέφος, θέλων ἀναπλάσαι με, φθορᾷ ὑποκείμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Σοφίας τῆς πρώτης, σὺ ἐραστὴς ὤφθης Πάνσοφε, τὸν γὰρ βίον ἀμέμπτως διήνυσας, κεκαθαρμένος ἄριστα ψυχὴν καὶ ἔνδοιαν, συμφώνως ἀνακράζων· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἁγνίσας τὸν νοῦν σου, τῆς τῶν παθῶν τύρβης ἔνδοξε, τὰς αἰσθήσεις ἐμφρόνως ῥυθμίσας τε ἀταραξίας γαλήνῃ Πάτερ προσώρμησας, προθύμως ἀναμέλπων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Γεώδει φροντίδας, ἀσκητικῶς ἀπωσάμενος, οὐρανίου ἐλπίδας ἐκτήσατο, ὁ σὸς θεράπων Δέσποτα, θεῖος Θεόκτιστος, Εὐθυμίῳ συμψάλλων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὤφθης ἐν κόσμῳ, ἐκ τῆς Παρθένου ὡς ἄνθρωπος, ἐδωρήσω τὴν νίκην Ὁσίοις σου· τῷ σῷ Σταυρῷ γὰρ, δαίμονας αὐτοὶ ἀπήλασαν, ἐν πίστει ἐκβοῶντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ἐν τῷ δεινῶς πυροῦσθαί σου τοὺς πόδας Ἀθλητὰ, συνθλᾷς τὴν κάραν, ἀσάρκου δυσμενοῦς, καὶ πρὸς οὐρανὸν βαδίζεις, ἄθλοις ἱεροῖς ἐγκοσμούμενος.

Νενικημένος ἔμεινεν ἐχθρὸς ἐξεστηκώς· Θεὸς δὲ ζώσῃ ἐκάλει σε φωνῇ, θάρσος ἐντιθεὶς τῇ σῇ καρδίᾳ, Ἱεράρχα πολύαθλε.

Ὡς προσφορὰ ὁλόκληρος, ὡς θῦμα ἱερὸν, ὡς ἱερεῖον, ὡς κάρπωμα θεῖον, τῷ παμβασιλεῖ Ποιμὴν καὶ Μάρτυς, ἀνηνέχθης γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαὶ ἐδήλωσαν τὸ φέγγος τὸ ἐκ σοῦ, ἐξανατεῖλαν πανάμωμε Κόρη, καὶ τῶν ἀθλητῶν καταλαμπρῦναν, τοὺς χοροὺς εὐφημοῦντάς σε.

Τοῦ Ὁσίου. Φώτισον ἡμᾶς.

Νέκρωσον ἡμῶν, τὰ φρονήματα Φιλάνθρωπε, τῆς σαρκὸς καὶ τὰ σκιρτήματα, ταῖς εὐπροσδέκτοις, τοῦ Ὁσίου σου ἐντεύξεσιν.

Ἄνωθεν ἡμᾶς, ἐποπτεύοις Παμμακάριστε, καὶ κατευθύναις τὸν βίον ἡμῶν, τῶν ἐκτελούντων πόθῳ, σοφὲ τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Σύσκηνος, δυὰς, παναρίστη καὶ θεόκλητος, τὸν σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου ἁγνῆς, Θεὸν κηρύττει, ἀρρήτως ἡμῖν ἐκλάμψαντα.

Digitized by Google

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Κυκλούμενος, θλιβερῶς καὶ τροχῷ προσδεσμούμενος καὶ λαμπάσι, πανταχόθεν εὐτόνως φλεγόμενος, ἀκλινὴς ὤφθης, Ἱεράρχα πολύαθλε Ἄνθιμε.

Ἀνέπεμπες τῷ Θεῷ ὑμνῳδίαν φλεγόμενος, καὶ τὸν δρόσον, ὡς οἱ Παῖδες ἐξ ὕψους δεχόμενος, Ἀθλητὰ γενναῖε, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνάμιλλε.

Ἰάτρευσον, τὴν ψυχήν μου νοσοῦσαν ἀνίατα· Ἱερεὺς γάρ, δεδειγμένος καὶ Μάρτυς ἀήττητος, ἐξουσίαν ἔχεις, ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Μαράνασα, τὰ φυτὰ τῆς κακίας Ἀνύμφευτε, τῷ βλαστῷ σου, τῶν παθῶν μου τοὺς σκόλοπας ἔκτιλλον, καὶ βλαστάνειν θεῖα, τὴν ψυχήν μου νοήματα ποίησον.

Τοῦ Ὁσίου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὡς ἥλιος, τοῖς ἐν γῇ ἀνέτειλα, τῷ πυρσῷ τῆς εὐσεβείας φωτίζων, καὶ ἀρετῶν, διασπείρων τὸ φέγγος, καὶ σωφροσύνης διδάσκων φαιδρότητα, Θεόκτιστε σαῖς προσευχαῖς καὶ νῦν τὴν οἰκουμένην εἰρήνευσον.

Θεόφρον, λογισμῷ χρησάμενος, τῶν ἐν γῇ καταπεφρόνηκας πάντων, καὶ οὐρανῶν, παμμακάριστε Πάτερ, τὴν κληρουχίαν πανσόφως προέκρινας· Θεόκτιστε, καὶ νῦν σαφῶς, οὐρανοὺς ἐμβατεύεις γηθόμενος. Θεοτοκίον.

Ἐθέλχθητε, καλλονῆς τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ τῆς εὐπρεποῦς τε καὶ θείας, διὰ σαρκός, τοῦ φανέντος ἐν κόσμῳ, ἐκ τῆς Ἁγίας ἁγνῆς Θεομήτορος, καὶ ὤφθητε τῶν μοναστῶν, ἀκριβοῦς πολιτείας προγράμματα.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ
» ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ἐν ἱερεῦσιν εὐσεβῶς διαπρέψας, καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν διανύσας, τὰ τῶν εἰδώλων ἔσβεσας σεβάσματα, πρόμαχος γενόμενος, τῆς σῆς ποίμνης θεόφρον· διὸ σε καὶ γεραίρουσα, μυστικῶς ἐκβοᾷ σοι· Ἐκ τῶν κινδύνων ῥῦσαί με ἀεί, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Πατὴρ ἡμῶν Ἄνθιμε.

Ὁ Οἶκος.

Ἔνθεις μοι γνῶσιν θεϊκήν, τὸν ζόφον τῆς ἀγνοίας, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ἀπέλασον εὐχαῖς σου, ὅπως ὑμνήσω σου πιστῶς, τὴν ἁγίαν μνήμην, ἐν ᾗ Ἀγγέλων χοροί, μετὰ Μαρτύρων σήμερον εὐφραίνονται ἐνθέως· καὶ ἄνθρωποι, ὕμνοις ἐγκωμίων τὴν σὴν χαράν, ὥσπερ ἄνθη συμπλέξαντες, στέφουσιν ἀξίως, αἰτοῦντες παρὰ σοῦ λαβεῖν, τῶν πταισμάτων ἀποχήν, καὶ τῶν κακῶν τοῦ βίου λύσιν, καὶ ἐχθρῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ῥυσθῆναι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Πατὴρ ἡμῶν Ἄνθιμε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Στίχοι.

Τμηθεὶς κεφαλὴν Μάρτυς Ἄνθιμε ξίφει,
Καὶ νεκρὸς ἀνθεῖς εἰς Θεοῦ δόξαν τρίχας.

Ἄνθιμον ἐν τριτάτῃ ἀπέκτεινε ξίφος ὀξύ.

Ὁ Ἅγιος Ἄνθιμος, προκαθίσαντος τοῦ Μαξιμιανοῦ, ἤχθη πρὸς αὐτὸν δέσμιος, προκειμένων πάντων τῶν κολαστηρίων ὀργάνων. Καὶ ἐπεὶ, ἐρωτηθείς, τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ἐκήρυξε, θλάττεται τὰς γένυας, σιδήραις πεπυρωμένοις τιτρώσκεται, καὶ ἐπ' ὀστράκου γυμνὸς ἁπλοῦται, καὶ ῥάβδοις τύπτεται, καὶ κρηπῖδας χαλκᾶς πυρακτωθείσας ὑποδεθεὶς ἐλαύνεται, καὶ τροχῷ δεσμεῖται· καὶ τελευταῖον τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, καὶ ἀποτμηθείς, τρίχας ἐκφύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου.

Στίχ. Εἰδὼς σὸν εἶναι τὸν Θεὸν Κτίστην, Πάτερ,
Αὐτὸν πρὸ πάντων ἐξελέξω κτισμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ζήνων, ἐν λέβητι μολύβδου καχλάζοντος βληθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Ζήνων ὁ θεῖος τοῦ Θεοῦ πόθῳ ζέων,
Χαίρων ὑπῆλθε τοῦ μολύβδου τὸ ζέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Βασίλισσα, θηριομαχήσασα καὶ μηδὲν βλαβεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ὀφθεῖσα Βασίλισσα φρικτὴ θηρίοις.
Φρικτῷ παρέστη παμβασιλέως θρόνῳ.

Ἀλεξάνδρου ἡγεμονεύοντος ἐν Νικομηδείᾳ, διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, καὶ παρίσταται αὕτη ἐκ διαβολῆς τῷ Ἀλεξάνδρῳ. Καὶ μετὰ τὴν ἐρώτησιν, ἐπεὶ τὸ ἀμετάθετον αὐτῆς ὁ Ἡγεμὼν ἔγνω, προστάττει τύπτεσθαι τὸ πρόσωπον αὐτῆς· τυπτομένης δέ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστούσης, ἀκούσας ὁ Ἡγεμών, προσέταξε, ἀποδυθεῖσαν αὐτὴν γυμνὴν ῥαβδίζεσθαι, καὶ μᾶλλον πλείονα τὴν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀπεδίδου. Ἀλλὰ κἂν τούτοις τὸ καρτερὸν αὐτῆς καὶ ἀνένδοτον ὁ τύραννος βλέπων, μανείς, ἐπὶ πλέον προσέταξε τυφθῆναι· καὶ τοσοῦτον ἔτυψαν αὐτὴν καθ' ὅλου τοῦ σώματος, ὡς καὶ τὴν πληγὴν ὁλόσωμον γεγονέναι. Εἶθ' οὕτως ἀπεπελμάτωσε τοὺς πόδας αὐτῆς· καὶ ἀναβοησάσης τό, Ὁ Θεός μου εὐχαριστῶ σοι· τρυπηθῆναι τοὺς ἀστραγάλους αὐτῆς προσέταξε. Καὶ τούτου γενομένου, σχοίνους ἐμβαλόντες, καὶ ἁλύσεσι δήσαντες, ἐκρέμασαν αὐτὴν κατὰ κεφαλῆς· καὶ ἅψαντες πυρκαϊὰν ὑποκάτω αὐτῆς, ἔβαλλον πίσσαν, καὶ θεῖον, καὶ ἄσφαλτον, καὶ

Digitized by Google

μόλυβδον, ἵνα τῇ βίᾳ τῶν πόνων καὶ τῇ δριμύτητι τοῦ καπνοῦ ταχέως ἐκπνεύσῃ.

Ὡς δὲ ἡ Ἁγία, ταῦτα πάσχουσα, ἦν εὐχαριστοῦσα τῷ Θεῷ, ὡς ἐν τρυφῇ παραδείσου ἱστῶσα, ἰδών, ὁ Ἡγεμών, ὅτι ὡς παίγνιον τὰς τιμωρίας λογίζεται, κελεύει κάμινον ἐκκαῆναι, καὶ ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὴν Μάρτυρα. Ἐκκαυθείσης δὲ αὐτῆς σφοδρῶς, κατασφραγισαμένη ἑαυτὴν ἡ Μάρτυς, εἰσῆλθεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς φλογός· καὶ στᾶσα ἐπὶ πολλὰς ὥρας, ἀβλαβὴς διετηρήθη, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας ἐπὶ τῇ θεωρίᾳ ταύτῃ. Ὁ δὲ Ἡγεμών, ἐξαγαγὼν αὐτὴν ἐκ τῆς καμίνου, δύω λέοντας παμμεγέθεις ἀπέστειλε κατ' αὐτῆς· ἡ Ἁγία δὲ προσευξαμένη, ἔμεινε καὶ ἐξ αὐτῶν ἀβλαβής.

Ταῦτα πάντα θεασάμενος ὁ Ἡγεμὼν ἐξίστη· καὶ κατανυγεὶς τὴν ψυχήν, ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας λέγων· Ἐλέησόν με, δούλη τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Θεοῦ, καὶ συγχώρησόν μοι ὅσα σοι κακὰ ἐνδειξάμην, καὶ στράτευσόν με τῷ σῷ Βασιλεῖ, εἰ, ὡς λέγεις, δέχεται ἁμαρτωλούς. Τότε ἡ Ἁγία, τῷ παντοδυνάμῳ Θεῷ εὐχαριστήσασα, κατήχησε τὸν Ἡγεμόνα· καὶ εἰσαγαγοῦσα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρὸς Ἀντώνιον τὸν Ἐπίσκοπον, ἐβάπτισεν αὐτόν.

Μετὰ δὲ ταῦτα προσέπεσε πάλιν τῇ Ἁγίᾳ ὁ Ἡγεμὼν λέγων· Δούλη τοῦ Θεοῦ, εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἄφεσιν λάβω, ὧν ἔπραξα εἰς σέ, καὶ ἐν καλῇ ὁμολογίᾳ τελέσω με τὸν τῆς ζωῆς χρόνον. Τῆς δὲ Ἁγίας προσευξαμένης, εὐθέως ὁ Ἀλέξανδρος, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ. Τότε ἡ Ἁγία, περιστείλασα τὸ λείψανον αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ἐξῆλθε τῆς πόλεως ὡς ἀπὸ σημείων τριῶν· καὶ εὑροῦσα πέτραν, ἔστη ἐπ' αὐτήν, καὶ προσευξαμένη, ἔβλυσεν ὕδωρ· καὶ πιοῦσα, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσασα, καὶ προβᾶσα μικρὸν ἐκεῖθεν, ἔφη· Κύριε, δέξαι τὸ πνεῦμά μου ἐν εἰρήνῃ. Ταῦτα εἰποῦσα, καὶ τὸ γόνυ κλίνασα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον ἐν χαρᾷ ἀγαλλομένη, καὶ τὸν Θεὸν εὐλογοῦσα. Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἐπίσκοπος Ἀντώνιος, ἐλθὼν ἐκήδευσεν αὐτήν, πλησίον τῆς πέτρας τὸ μνῆμα ποιήσας, ἐν ᾧ τὸ ὕδωρ τῇ εὐχῇ τῆς Ἁγίας ἐξελθόν, σώζεται μέχρι τῆς σήμερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀριστίων, Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς εἰς ἄριστον τὴν πυρὰν σπεύδων
τρέχεις.

Χριστοῦ ἄριστε Μαρτύρων Ἀριστίων.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ἀριστίων ὑπῆρχε μὲν Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, ἐδίδασκε δὲ παῤῥησίᾳ τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐκδεχομένην χαρὰν τῶν Ἁγίων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Καὶ οὕτω διδάσκων, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας Ἄρχοντος· καὶ ὁμολογήσας τὸν δεσπότην Χριστόν, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν, τῷ πυρὶ παρεδόθη· καὶ οὕτω τὸ μακάριον καὶ ποθεινὸν δεξάμενος τέλος, τὴν ἁγίαν αὐτοῦ ψυχὴν παρέδωκε τῷ Θεῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος Χαρίτων, ἐν ἀσβέστου βόθρῳ βληθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Εἰσδὺς Χαρίτων εἰς τὸν ἄσβεςον βόθρον,
Ἄσβεστον εὗρε φῶς ἀκηράτου τόπου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Αἱ προσαχθεῖσαι τῷ σῷ, σεπτῷ σαρκίῳ φλόγες, μηδὲ σε ὅλως λυμηνάμεναι, ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς σε, ἐπιστασίᾳ θείων ἐστράφησαν Ἀγγέλων.

Ῥώμη Θεοῦ πανσθενεῖς τροχὸς ἐξαίφνης ἔστη, ὁ τιμωρῶν σε· καὶ κυλίονται, πρὸς πίστιν τῷ θαύματι, οἱ τῶν ἀπίστων δῆμοι, σοφὲ Ἱερομύστα.

Τῶν τοῦ Χριστοῦ ἐντολῶν, φύλαξ ὑπάρχων Μάκαρ, ἐκφυλακίσθης φυλασσόμενος, πρὸς τούτου καὶ γέγονας, φρουρὸς τοῖς σὲ φρουροῦσι, διδάγμασιν ἐνθέοις. Θεοτοκίον.

Ὑπερβολῇ Παρθένε, φιλανθρωπίας ὤφθη, ἐκ σοῦ ὁ Λόγος σωματούμενος, καὶ σώζει τοὺς μέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὅλῳ τῷ πόθῳ συνημμένος, δι' ἀσκήσεως στεῤῥᾶς σου τῷ Δεσπότῃ, ταῖς αὐτοῦ νῦν τρυφαῖς, ἐλλάμψεσι κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κάρπωμα θεῖον τῷ Δεσπότῃ, προσενήνοχας τὸν βίον σου Τρισμάκαρ, καὶ θυσίαν δεκτήν, καὶ ἄμωμον κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τέλος τῶν πόνων εὗρες Μάκαρ, τὴν ἀπόλαυσιν τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ, ἐκ στενῆς γὰρ ὁδοῦ, κατήντησας πρὸς πλάτος, τῆς βασιλείας πάνσοφε, εὐλογῶν τὸν πάντων Κτίστην.

Θεοτοκίον.

Ἴδε Παρθένος θεῖον βρέφος, ἀπεγέννησεν, ὅπερ οἱ Θεοφόροι, ἐπιγνόντες Θεόν, καὶ Κύριον ἐβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ῥητορεύεις Κυρίου τὴν σάρκωσιν, παρανόμων τυράννων ἐνώπιον, προσομιλῶν κολάσεσι, καὶ πικραῖς τιμωρίαις καὶ ἀλγηδόσιν, Ἱεράρχα πολύαθλε Ἄνθιμε.

Ὥσπερ σίδηρος Μάκαρ ἐστόμωσαι, τῷ πυρὶ τῶν ἀπείρων κολάσεων, καὶ τὰς ἀμέτρους φάλαγγας, τῶν δαιμόνων συγκόψας, νίκης βραβεῖα, ἀνεπλέξω δοξάζων τὸν Κύριον.

Νεκρωθεὶς ἑκουσίως πανόλβιε, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω ἀπέλαβες, καὶ Παραδείσου εἴσοδον, καὶ τὰς θείας σκηνώσεις, ἐν αἷς χορεύων, τῶν τιμώντων σε μέμνησο Ἄνθιμε.

Θεοτοκίον.

Ἱεραῖς ἐν φωναῖς μακαρίσωμεν, τοῦ Θεοῦ τὴν σκηνὴν τὴν ἀμόλυντον, τὴν κιβωτὸν τὴν ἔμψυχον, τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν, τὴν ἀνωτέραν Χερουβὶμ καὶ ἁπάσης τῆς κτίσεως.

Digitized by Google

Τοῦ Ὁσίου. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σὺν ἐγκωμίοις γίνεται, Θεοφόρε ἡ μνήμη σου· τῆς δικαιοσύνης γὰρ ἐδείχθη τρόφιμος, ἀνδρείας φρονήσεως, καὶ σωφροσύνης Πάτερ σοφέ, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνακράζων, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Θεοφόρον ἅπαντες, εὐφημίαις τιμήσωμεν, ὡς ἐμπεπλησμένον ἐναργῶς τῆς χάριτος, καὶ θείαις ἐλλάμψεσι, πεφωτισμένον ἄριστα, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἐκβοῶντες, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν τῇ σορῷ τὸ σῶμά σου, Ἱεράρχης ἐκήδευσε, καὶ τῆς εὐθυμίας, ὁ φαιδρὸς ἐπώνυμος· ψυχὴν δὲ οἱ Ἄγγελοι, ἐν οὐρανοῖς προσήνεγκαν, τῷ Δημιουργῷ χαρμονικῶς μελῳδοῦντες· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φιλοσοφεῖν ἐπόθησαν, τῆς Σοφίας τῷ ἔρωτι, τῆς ἐνυποστάτου, ἀσκηταὶ θεόφρονες, τῆς κόσμῳ πανάμωμε, ἀναδειχθείσης Κόρη ἐκ σοῦ, καὶ θεοπρεπῶς, τὰς ἀρετὰς φυτευσάσης· ἣν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδών, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
» νας.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ὡς ῥόδον εὐῶδες μυστικῶς ἐξήνθησας, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν ἡμᾶς εὐωδιάζεις, Κυρίου εὐωδία γενόμενος, καὶ πάθη τὰ δυσώδη Μακάριε, ἀποδιώκεις τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον τὴν μνήμην σου τελεῖ, τὴν ἔνδοξον, συγκαλοῦσα πόλιν ἅπασαν, ἡ εὐγενὴς Νικομηδέων, περίδοξός τε πόλις ἐν πόλεσιν· αὐτῆς γὰρ πολιοῦχος γεγένησαι, ἣν οὐρανόθεν Μάρτυς ποίμαινε.

Ἡ γῆ σου τὸ αἷμα ἐκχυθὲν ἐδέξατο, Ἱεράρχα, τὸ δὲ πνεῦμά σου, εἰς οὐρανοὺς ἀνεκομίσθη, τοῖς θείοις συναγάλλεσθαι Πνεύμασι· μεθ' ὧν ἡμῶν μνημόνευε Ἄνθιμε, θείων Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Φλογίνη ῥομφαία ἡ τὸ πρὶν τὴν εἴσοδον, Παραδείσου ἐναπείργουσα, νῶτα νῦν δίδωσι Παρθένε, τοῖς πάθη τὰ σεπτὰ εἰκονίσασι, Χριστοῦ τοῦ λογχευθέντος θελήματι, καὶ σὲ τιμῶσι τὴν ὑπέρτιμον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ῥοαῖς σου τῶν δακρύων ἐκκαθαρθείς, νῦν φωτὸς ἀπολαύειν Θεόκτιστε, τοῦ τριφεγγοῦς, τούτῳ παριστάμενος ἐμφανῶς, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἄριστα, ἐκλελαμπρυσμένος μαρμαρυγαῖς, ἐξ ὕψους ἐποπτεύοις, ἡμᾶς τοὺς τὴν σὴν μνήμην, ἐπιτελοῦντας παμμακάριστε.

Ἀγάπῃ καὶ ἐλπίδι θωρακισθείς, καὶ πιστῶς πεφραγμένος διέλυσας, τὰς μηχανὰς, καὶ τὰς μεθοδείας τῶν δυσμενῶν· καὶ νικητὴς γενόμενος, νῦν στεφανηφόρος περιπολεῖς, ταῖς θείαις σὺν χορείαις, Ἀγγέλων καὶ δικαίων, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ἐν τῇ γῇ σὺν ἀνθρώποις βιώσαντες, ἐν οὐρανοῖς, λάμπετε θεόφρονες Ἀσκηταί, σὺν Ἀσωμάτων τάξεσιν, αἴγλῃ ἐντρυφῶντες θεαρχικῇ· παρ' ἧς καὶ τῶν ἀγώνων, ἐνδίκως τοῖς στεφάνοις, ὡς νικηφόροι ἐκοσμήθητε.

Θεοτοκίον.

Ὢ θεία καὶ θεόφρον καὶ ἱερά, ξυνωρὶς τῶν Πατέρων ὑπέρλαμπρε, ταῖς σαῖς λιταῖς, κόσμῳ τὴν εἰρήνην παρὰ Θεοῦ καταπεμφθῆναι αἴτησαι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας εἰλικρινῆ, ὁμόνοιαν καὶ πίστιν, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις, τῆς Θεοτόκου παμμακάριστοι.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Χορείαν ἄγε σήμερον ἐτησίαν, Νικομηδέων πᾶσα χαίρουσα πόλις τοῦ καλοῦ Ποιμένος σου, καὶ σκίρτησον, τὸν πολιοῦχον ἔχουσα, διατηροῦντά σε βλάβης, τῶν δυσμενῶν ἀνωτέραν.

Τοῦ Ὁσίου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀγγελικῶς ἐβίωσας, ἐπὶ γῆς θεοφόρε, σὺν Εὐθυμίῳ πάνσοφε, τῷ μεγάλῳ φωστῆρι, Θεόκτιστε διαπρέψας, ἐν εὐχαῖς, καὶ νηστείαις καὶ πλείστοις κατορθώμασι, πρακτικῆς θεω-

Digitized by Google

ρίας· μεθ' οὗ καὶ νῦν, παρεστὼς Τριάδι τῇ ἀπροσίτῳ, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκέτευε, τῶν τιμώντων σε μάκαρ.

Θεοτοκίον.

Τετυρωμένον πάναγνε, καὶ πιότατον ὄρος, Δαυῒδ Θεογεννήτρια, μελῳδῶν σε ἐκάλει, ὁ σὸς προπάτωρ Παρθένε· Σολομὼν δὲ ὁ θεῖος, κλίνην σαφῶς τοῖς Ἄσμασιν· Ἡσαΐας δὲ ῥάβδον· καὶ Ἰακὼβ, κλίμακα σὲ εἶδε· καὶ πύλην ἄλλος, ἐξ ἧς Θεὸς τὸ φύραμα, νεουργεῖ τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἐφραὶμ Καρίας.

Τῇ Νικομηδέων μεγαλοπόλει, πᾶσα πόλις καὶ χώρα συνεορτάζει σήμερον, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ σεβασμίου αὐτῆς πολιούχου· καὶ γὰρ τὰ πέρατα τῆς γῆς, κροτεῖ ἐπευφραινόμενα, τῇ νῦν πανηγύρει τοῦ Ἱερομάρτυρος· τούτῳ καὶ ἡμεῖς τοῖς ᾄσμασιν ὡς ἄνθεσι, στεφάνους πλέξαντες ἐκβοήσωμεν· Χαίροις ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ τὴν ψυχὴν θεὶς ὑπὲρ τῶν προβάτων, ἡ θυσία καὶ θύτης, ὁ ἱερεὺς καὶ ἱερεῖον· Σοῦ δεόμεθα, σὺν τοῖς συνάθλοις σου, Χριστὸν Ἄνθιμε ἱκέτευε, τὴν ποίμνην σου ταύτην τῶν βαρβάρων λύκων λυτρωθῆναι, καὶ τῆς οὐρανίου μάνδρας ἀξιωθῆναι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐν κλίνῃ κατάκειμαι, τῆς ἀμελείας πανάμωμε, καὶ ῥαθύμως διέρχομαι, τὸν βίον καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν Θεοτόκε, μὴ ὥσπερ λέων ἀφειδῶς διασπαράξῃ τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος· διὸ τῇ σῇ ἀγαθότητι, πρὸ τοῦ τέλους προφθάσασα, πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πανάγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν παραμύθιον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας· καὶ τοῦ Ἁγίου καὶ θεόπτου Μωϋσέως τοῦ Προφήτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἐν αἵματι βάψας σου, τὴν ἱερὰν διπλοΐδα, εἰσῆλθες εἰς ἅγια, τῶν ἁγίων ἅγιος σὺ γενόμενος, Βαβύλα ἔνδοξε, καὶ σαφῶς πάντοτε, ἀπολαύεις τῆς θεώσεως, ὡραϊζόμενος, καὶ τῷ μαρτυρίῳ λαμπόμενος, καὶ ἄγγελος δεικνύμενος, ταῖς καθαρωτάταις μεθέξεσιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ πόθῳ ἑορτάζομεν τὴν σὴν, ἱερωτάτην πανήγυριν, ἀξιομακάριστε.

Σιδήρῳ πεδούμενος, ἀνεμποδίστως τὴν τρίβον, διώδευσας Ὅσιε, τὴν πρὸς τὴν οὐράνιον πόλιν φέρουσαν, τὰ σεπτὰ στίγματα, Βαβύλα πάνσοφε, ὥσπερ κόσμον περικείμενος· ἐν ᾗ γενόμενος, οἷα νικητὴς ἀληθέστατος, καὶ Μάρτυς ἀπαράτρωτος, καὶ ἱερουργὸς ἱερώτατος, μέλπεις σὺν Ἀγγέλοις, μελῴδημα τὸ θεῖον καθαρῶς· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Τριὰς ὁμοούσιε.

Ποίμνης προϊστάμενος, τῆς λογικῆς Ἱεράρχα, βακτηρίᾳ γνώσεως, ἐπὶ χλόην ἔθρεψας ταύτην πίστεως, καὶ θηρῶν ἔσωσας, καὶ Θεὸν εὔφρανας, τὸν ἐξ ὕψους σε ποιμάναντα· ὃν κατενώπιον, τῶν ἀθεωτάτων μακάριε, κηρύττων, ὥσπερ ἄκακον, τέθυσαι ἀρνίον γηθόμενος, μετὰ τῶν ἀκάκων, παιδίων, καὶ προσήχθης σὺν αὐτοῖς, θῦμα εὐῶδες ὁλόκληρον, Βαβύλα θεσπέσιε.

Καὶ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν θυέλλῃ τὸν ἄσαρκον, καὶ ἐν γνόφῳ τὸν ἄϋλον, Μωϋσῆ τεθέασαι, ὡς χωρεῖν δυνατόν· θεοειδής τε γενόμενος, τῇ δόξῃ τῇ κρείττονι, τῷ σαρκίνῳ Ἰσραὴλ, Νομοθέτης κεχείρισαι· ἀλλ' οὐ πέφυκε, νοῦς γεώδης τοῖς θείοις ἐμβατεύειν· ἡ γὰρ χάρις τοῖς ὁρῶσι, τὰ λίαν κρείττονα δίδοται.

Ἱερεὺς ἐνθεώτατος, στρατηγὸς γενναιότατος, τῷ παραπικραίνοντι ἀναδέδειξαι, Μωσῆ μαστίζων τὴν Αἴγυπτον, τῇ ῥάβδῳ δὲ θάλασσαν, διαιρῶν τὴν Ἐρυθρὰν, καὶ βυθίζων ἀλάστορα, καὶ ὑψαύχενα, Φαραὼ σὺν τριστάταις,

Digitized by Google

καὶ διάγων, ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐκτρέφων, τὸν Ἰσραὴλ τὸν ἀγνώμονα.

Μωϋσῆ τὸ ὑπόδημα, τῶν ποδῶν λῦσον τάχιον· ὁ γὰρ τόπος ἅγιος, ἐν ᾧ ἕστηκας· μή τι νεκρώσεως σύμβολον, ἐν σοὶ περιφέροιτο· ἐν γὰρ βάτῳ καὶ πυρί, μυστικῶς σοι ὀπτάνεται, τὰ παράδοξα, τῆς Θεόπαιδος Κόρης, ἐν τῷ ὄρει, τῷ Χωρὴβ ὁ χρηματίζων, τῷ Μωϋσῇ ἀπεφθέγγετο.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Βάσιμον κρηπῖδα ἡ Ἐκκλησία κέκτηται, τοὺς ἱερούς σου ἀγῶνας, Ἱερομάρτυς Βαβύλα· ἣν καὶ φυλάττοις ἀκράδαντον, καὶ ἀνεπιβούλευτον ἐκ λύκων κραταιῶν, κηρύττουσαν τὰς ἀριστείας σου, καὶ μεγαλύνουσαν σὺν σοὶ τὰ νήπια, τὰ ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντα, μετὰ σοῦ μακάριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης.

Κατάνυξιν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομή, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόπεσον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βαβύλα.

Βήματι τυράννου περιεστηκώς, καὶ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἐκραύγαζες· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός· μεθ' ὧν ἐστεφανώθης ἐν οὐρανοῖς, Βαβύλα Ἱερομάρτυς, πρεσβεύων ἀπαύστως, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες, Βασιλέα, τοῦ παντὸς καὶ Ποιητήν, ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, κατοικτειρῆσαί με τὸν δοῦλόν σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ ἁγνή, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος.

Καὶ τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως τὴν μνήμην, Κύριε, ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία.

Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱερομάρτυρος, ποίημα Θεοφάνους. Οἱ δέ, Ἰωάννου Μοναχοῦ· ἀλλ' οὐδετέρου τούτων δοκεῖ κάλαμος εἶναι.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας

Τὴν τῶν οἰκείων αἱμάτων ὡς Μωϋσῆς, ἐρυθραίαν θάλασσαν, ἀκυμάντως διελθών, Βαβύλα μακάριε Θεῷ, Ἐπινίκιον ᾠδήν, ἐβόας ᾄσωμεν.

Σὺ τῶν γηΐνων τὸν πόθον τῷ θεϊκῷ, ὑποτάξας ἔρωτι, κατεφρόνησας τοῦ ζῆν, Βαβύλα μακάριε Χριστοῦ, ἐπειγόμενος ἰδεῖν τὴν ὡραιότητα.

Τῆς ὑπερθέου Τριάδος ὡς ἐραστής, τοῖς τρισὶ συνέθανες, ἀγαλλόμενος παισί, Βαβύλα μακάριε τὴν σήν, προϊέμενος ψυχήν, τῷ ταύτης ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς τετοκυῖα Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἁγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Μωσῆς Προφητῶν πρῶτος αἰνείσθω λόγοις.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Κλήμεντος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μωσῆς Προφητῶν αἰνείσθω πρότερος, ὡς ἐνωπίῳ Θεῷ, συνομιλήσας πρῶτος ἐμφανῶς, ἐν προσώπῳ πρὸς πρόσωπον, οὐκ αἰνιγμάτων φάσμασιν, ἀλλ' ὡς ἐν εἴδει σαρκὸς βλέψας αὐτόν.

Ὡς θεῖον δημαγωγὸν καὶ ῥύστην σε, τοῦ συγγενοῦς Ἰσραήλ, Μωσῆ θεόπτα δέδωκε Θεός, τῷ πατρὶ ὥσπερ ηὔξατο, ἐπαγγελίας ῥήματι, προμυηθέντι σου τὴν γέννησιν.

Σοφίας σε θησαυρὸν ἐφεύραντο, αἱ γενικαὶ ἀρεταί, ἐγκεκρυμμένον γνώσει τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐν θήβῃ θεόπτα Μωσῆ· διό σε ἀνεθρέψατο, ἡ βασιλὶς καὶ θεία πρόνοια.

Ἠρνήσω θεοπτικῶς Πανεύφημε, ἐκ βρέφους πᾶσαν θηλήν· τῷ δὲ γνησίῳ γάλακτι τραφείς, παρεδήλους σαφέστατα, τῆς πρὸς Θεὸν ἐγγύτητος, τὸ ὑπεραῖρόν σου ἀξίωμα.

Θεοτοκίον.

Κατέπτη ἰδὼν Μωσῆς παράδοξον, ἐν πρώτοις θέαμα, βάτον καὶ φλόγα, ξένην συμπλοκήν, τὸν Θεὸν ἐκ Παρθένου Μητρός, προ-

Digitized by Google

ζωγραφῆσαν ἄφθαρτον, ὃν διαβὰς τοὺς χρόνους εἶδε σαρκί.

Τοῦ Ἱερομ. Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας σοῦ Βαβύλα τοῦ πιστοῦ, καὶ στεφανώσας αὐτόν, τῷ στεφάνῳ τῆς ὁμολογίας σου.

Μαρτύρων γέγονεν ἰσχὺς, Κύριε ὁ Σταυρός σου, στερεώσας τοὺς παῖδας, σὺν Βαβύλᾳ τῷ κλεινῷ, καὶ καθελὼν δι' αὐτῶν, τὰ τῆς πλάνης ἄθεα φρυάγματα.

Ἰσχὺς ἐξέλιπε Χριστὲ, διαβόλου εἰς τέλος· τοῖς ἀκάκοις παισὶ γὰρ καὶ Βαβύλᾳ τῷ κλεινῷ, ἡττᾶται ὁ ἰσχυρὸς, καὶ γελᾶται ὑπ' αὐτῶν παιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺς μου ὕμνησις Χριστὸς, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, περικείμενος σάρκα, Θεοτόκε δουλικὴν, καὶ ἐκ δουλείας ἡμᾶς, διαβόλου σώζων ἀγαθότητι.

Τοῦ Προφήτου. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ὅλως τῆς ἀῤῥήτου γνώσεως, ἐπλήσθης Θεόπτα· τὸ γὰρ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, δι' Ἀγγέλου τὴν τῶν ἀρχαίων, ἐμυήσατό σε γνῶσιν τρανῶς.

Φέρων τηλαυγῶς τὰς θείας αὐγὰς, ταῖς θεοσημείαις, κατέπληττες Αἴγυπτον, μεταβάλλων τὴν τῶν στοιχείων, παραδόξως φύσιν Πάνσοφε.

Ηὔγει τὸ ὡραῖον κάλλος σου, τὴν ἐκ θείας αἴγλης, λαμπρὰν ἀστειότητα· καὶ πρὸς θείαν ἀπλήστως πάντας, ἐπεσπάσω ὡραιότητα.

Θεοτοκίον.

Ἤχθης τοῦ φρικτοῦ ὁράματος, πρὸς ἐκστατικὴν κατανόησιν Πάνσοφε· ἀλλ' ἐσχέθης φωνῇ Κυρίου, τοῦ τεχθέντος ἐκ Παρθένου σαρκί.

Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζέων πίστεως ὁμολογίᾳ, πλάνης ἔσβεσας κακοδοξίαν, στηλιτεύσας τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον· καὶ ὁλοκαύτωμα θεῖον γενόμενος, θαυματουργίαις δροσίζεις τὰ πέρατα. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Προφ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Προφητῶν ἁπάντων σε, πρῶτον ὡς ὄντα, εὐσεβῶς γινώσκοντες, ἀνευφημοῦμεν οἱ πιστοί· πρῶτος Θεὸν γὰρ ἑώρακας, ὡς δυνατὸν ἦν, ἀνθρώπῳ θεάσασθαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεοτόκον, πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Η Σταυροθεοτοκίον.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλάγχνα μητρῷα γοερῶς, σπαρασσομένη ἐκραύγαζες· Οἴμοι! πῶς ἔδυς, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Τοῦ Ἱερομ. Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, πρὸ βημάτων ἐβόας τυραννικῶν, ἀπειλαῖς ἀπτόητος, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, ἐν Κυρίῳ ἀγαλλόμενος.

Θυσίαν ἄμωμον, φρικτὴν ἀναίμακτον, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, καὶ σεαυτὸν, σφάγιον δι' αἵματος, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, ἀκηλίδωτον προσήγαγες.

Τῶν παίδων Ὅσιε, τὸ νέον φρόνημα, ὡς σοφὸς παιδοτρίβης πνευματικῷ, ἀποτρέφων γάλακτι, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, εἰς τελείωσιν κατήρτισας.

Θεοτοκίον.

Ναὸν πανάγιον, Θεοῦ γινώσκοντες, σὲ τὴν ἄσπιλον μόνην, καὶ τῶν πιστῶν, πάντων ὑπερέχουσαν, ἱερωτάταις σε φωναῖς, Θεοτόκε μακαρίζομεν.

Τοῦ Προφήτου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τῆς ἰσχνότητος τῆς γλώττης καὶ τῆς φωνῆς σου, διαμειφθείσης θείᾳ, προνοίᾳ Θεόπτα, φρικτῶν μυστηρίων Θεοῦ, ἐδείχθης διάκονος, καὶ πληγαῖς ἐμάστιξας Αἴγυπτον.

Ὡς παράδοξος ἡ κλῆσίς σου ὦ Θεόπτα, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα τῶν σῶν τεραστίων! ὤφθη γάρ ὁ ὢν σοὶ Θεὸς, καὶ δόξῃ ὑψώσας σε, Ἰσραὴλ Σωτῆρα ἀπέστειλε.

Νομοθέτην παραδόξου καὶ δυσεφίκτων, τοῦ Θεοῦ διδαγμάτων, ὑμνοῦντές σε πίστει κράζομεν Θεόπτα Μωσῆ· Τὴν ἵλεων αἴτησαι, τοῦ Θεοῦ ἡμῖν θείαν δύναμιν.

Πᾶν πρωτότοκον ἐπάταξας τῆς Αἰγύπτου, ὡς ὁ Χριστὸς δαιμόνων ἐνέκρωσε κράτος· τύπος γὰρ τοῦ μέλλοντος, τὰ σοὶ ἐνεργούμενα, ἀληθῶς ὑπῆρχον Ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Μὴ ἐγγίσῃς ἐν τοῖς ὧδε, Μωσῆς ἀκούσας, Θεοῦ φωνῆς βοώσης, ἐκ φλογὸς καὶ τῆς

Digitized by Google

βάτου· ἅγιος ὁ τόπος γάρ· εἰκότως προέγραψεν, ἐν σαρκὶ τεχθήσεσθαι Χριστὸν ἐξ Ἁγνῆς.

Τοῦ Ἱερομ. Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τὴν θείαν χάριν σου Ἰησοῦ, ὁ Ἱερομάρτυς Βαβύλας, ὄντως ἐξ ὕψους ἐδέξατο, ὡς καὶ παῖδας νέους, πρὸς τὴν ἀγάπησιν, ἀλείφειν καὶ θανάτου πρὸς καταφρόνησιν.

Τῇ θείᾳ γνώσει σου ἐλλαμφθεὶς, ὁ Ἱερομάρτυς Βαβύλας, πάντας ἐδίδασκε Κύριε, σὲ εἰδέναι μόνον Θεὸν τὸν ὄντως Θεὸν, ἐκ ζόφου τοὺς τῆς πλάνης ἀνακαλούμενον.

Τῇ θείᾳ ψήφῳ σου προκριθεὶς, ὁ Ἱερομάρτυς Βαβύλας, τὴν λογικὴν νέμειν ποίμνην σου σοὶ προσφέρει Λόγε Θεοῦ, τὸ αἷμα αὐτοῦ, πρὸς τρίβον σωτηρίας, πάντας σοφῶς ὁδηγῶν.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ τῶν δούλων σου τὸν ἐκ σοῦ, Πάναγνε Δεσπότην τοῦ παντὸς, ἐκδυσωποῦσα, ἱκέτευε, πάσης ἐναντίας βλάβης λυτρώσασθαι, τοὺς σὲ ὁμολογοῦντας Παρθενομήτορα.

Τοῦ Προφήτου. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ῥαπίζεις Ἐρυθρὰν, καὶ δεικνύεις ἰσχὺν τοῦ Θεοῦ, τῇ ῥάβδῳ σου ὦ Θεόπτα, καὶ χαράττεις ἐν ταύτῃ, Σταυροῦ τὴν θείαν δύναμιν.

Ὢ τόλμης προσφιλοῦς! ὢ ἁπλότητος ψυχῆς καθαρᾶς! Εἰ ἔγνως με παρὰ πάντας πρὸς Θεὸν ὁ Θεόπτης φησὶ, γνωστῶς μοι φάνηθι.

Τῇ πέτρᾳ σκεπασθεὶς, οὐ Θεοῦ εἶδες πρόσωπον, ὡς κρύφιον ὦ Θεόπτα, τὴν δὲ σάρκωσιν ἔγνως, τοῦ Λόγου ὡς ὀπίσθια.

Ὁ ὕων ὑετὸν, ἀντὶ ὕδατος Μάννα ποτὲ, Μωσῆς ἐστὶν ὁ Θεόπτης, ὁ δοὺς ὀρτυγομήτρας, τροφὴν τῷ Ἰσραὴλ δι' εὐχῆς.

Θεοτοκίον.

Εἰσέδυς αἰσθητῶς τῷ γνόφῳ καὶ ἔμαθες, τὰ ἄῤῥητα ὦ Θεόπτα, ὡς μέλλει ἐκ Παρθένου, Θεὸς σαρκὶ τεχθήσεσθαι.

Τοῦ Ἱερομ. Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, τῷ τῆς πλάνης καθορῶν, κυμαινομένην κλύδωνι, Βαβύλας ὁ ἀοίδιμος ἀθλητὴς, ἐβόα· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Χριστὸν ἐκμιμούμενος, πρὸ τῆς ποίμνης τὴν ψυχὴν, τὴν ἑαυτοῦ προδέδωκεν, ὁ ἀοίδιμος Μάρτυς καὶ ἀθλητὴς, ζωὴν πρὸς αἰώνιον, ἐκ φθορᾶς τοῦ θανάτου μεθιστάμενος.

Τῶν παίδων τὸ ἄστατον, ἐπεστήριζε σοφῶς, τοῖς ἑαυτοῦ παθήμασι, Βαβύλας ὁ ἀοίδιμος ἀθλητὴς, ζωὴν πρὸς οὐράνιον, ἀπὸ γῆς μεταφέρων ὁ πανεύφημος.

Θεοτοκίον.

Δεσμῶν ἀπολέλυμαι, καταδίκης καὶ ἀρᾶς, εὐλογημένη Πάναγνε, τῷ τοκετῷ σου· μόνη γὰρ ἐπὶ γῆς, Θεὸν ἐσωμάτωσας, καθαρῶν ἐξ αἱμάτων σου Πανάμωμε.

Τοῦ Προφήτου. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Στρατείαν, κεκτημένος Θεοῦ Ἰσραὴλ δυνατὴν, τὰ μὲν ἑπτὰ τῆς κακίας, Χαναναίων ἔθνη ἐξαφανίζεις, τῷ λαῷ σου, κατακληροδοτεῖς, δὲ τὴν γῆν τὴν αὐτῶν.

Ἀῤῥήτως, ὑπελθὼν ἐν τῷ γνόφῳ τῷ θείῳ Μωσῆ, οὗ ὁ Θεὸς ἦν καλῶν σε, τὰς γραφείσας πλάκας δακτύλῳ αὐτοῦ, τῶν νομίμων, ὑπεδέξω ὡς μέγας θεράπων αὐτοῦ.

Ἵστησιν, ὑπακούεις Θεὸς τῆς φωνῆς αὐτοῦ, τὸν Μωϋσῆν τὸν Θεόπτην, κατενώπιον τοῦ λαοῦ ἐμφανῶς, ἵνα δείξῃ, φοβερὸν μετὰ δόξης τὸν μύστην αὐτοῦ.

Νόμιμοι, ὡς τῆς χάριτος παῖδες ὑπάρχοντες, τὴν εὐλογίαν τρυγῶμεν, εὐφημοῦντες Μάκαρ σε, καὶ Ἑβραίους, ὥσπερ πάλαι, Ἰακὼβ τοῦ Ἡσαῦ νῦν πτερνίζοντες.

Θεοτοκίον.

Νεύματι, θεϊκῷ σε προγράφει Μωσῆς ὁ κλεινὸς, ὡς κιβωτὸν Θεοτόκε, ταῖς αὐγαῖς τοῦ Πνεύματος πανταχόθεν, ὡς χρυσίῳ, κατακεκαλυμμένην εἰς δόξαν Θεοῦ. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς εὐσεβείας κήρυκα, καὶ ἀθλητῶν ἑδραίωμα, ἡ Ἐκκλησία δοξάζει σε ἔνδοξε, λαμπρυνομένη σήμερον· ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν, ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, τὸν Χριστὸν φυλαχθῆναι δυσώπησον, ὦ Πολύαθλε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τοῦ κόσμου σαφῶς ματαιότητα, ἐννοῶν ὁ τοῦ κόσμου ἀλλότριος, καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ μιμησάμενος, τὰ τοῦ σώματος πάθη ἐνέκρωσας· καὶ τὸν σταυρόν σου ἀράμενος, ἠκολούθησας Μάρτυς τῷ Κτίστῃ σου· καὶ συμμένων αὐτῷ νῦν ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων ἀληθῶς, ὦ Πολύαθλε.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας

Digitized by Google

τῆς μεγάλης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἁγίων τριῶν παίδων, οἳ διὰ ξίφους ἐτελειώθησαν.

Στίχοι.

Ὁ Χριστὸν αὐτὸν Βαβύλας θύων πάλαι,
Χριστῷ προθύμως θύεται διὰ ξίφους.

Εἰς τοὺς παῖδας.

Στίχ. Ὑπὲρ μεγίστου Δεσπότου Θεοῦ Λόγου,
Τρέχουσι θερμῶς πρὸς ξίφος τὰ παιδία.
Παῖδας καὶ Βαβύλαν πέφνε ξίφος ἀμφὶ τετάρτην.

Οὗτος, εἰσελθόντα Νουμεριανὸν τὸν Βασιλέα ἐν τῇ καθ' ἑαυτὸν Ἐκκλησίᾳ, ἀπήλασε τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὸ φονεῦσαι τὸν υἱὸν τοῦ Περσῶν βασιλέως, ὃν εἶχεν εἰς ὅμηρα. Διὸ σιδήροις δεσμεῖται, καὶ πομπεύεται, καὶ τὴν κεφαλὴν σὺν τοῖς τρισὶ παισὶν ἀφαιρεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Βαβύλας, ὁ ἐν Ἀντιοχείᾳ διδάσκαλος, σὺν τοῖς ὑπ' αὐτῶν ὀγδοήκοντα τέσσαρσι παισὶ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Μαθήσεώς σοι μισθὸς ἐκ τῶν παιδίων,
Βαβύλα θεῖε τῆς τομῆς κοινωνία.

Μαξιμιανοῦ βασιλεύοντος ἐν Νικομηδείᾳ, διὰ τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν, οἱ Χριστιανοὶ κατεκρύπτοντο. Προσελθὼν οὖν τις τῷ βασιλεῖ, λέγει· Βασιλεῦ, ἐν κρυπτῇ καμάρᾳ τινὶ κάθηται γέρων, ὀνόματι Βαβύλας, καὶ διδάσκει τὰ τῶν ἀφρόνων νήπια μὴ σέβεσθαι τοὺς θεοὺς, ἀλλὰ τὸν Ἐσταυρωμένον. Καὶ παρευθὺς οἱ ἀποσταλέντες σὺν αὐτῷ στρατιῶται ἤγαγον τὸν Βαβύλαν σὺν τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Καὶ ὁ βασιλεὺς, Ἵνα τί, ὦ γέρων, φησὶ, τοιαύτῃ κατέχῃ πλάνῃ ἐν βιοθανεῖ ἀνθρώπῳ, παρὰ Ἰουδαίων ἀποκτανθέντι, καὶ οὐ προσκυνεῖς τοῖς θεοῖς, οἷς πᾶσα ἡ ὑφήλιος προσκυνεῖ· ἐξαπατᾷς δὲ καὶ τὰ τῶν ἀφρόνων νήπια μὴ προσκυνεῖν τοῖς θεοῖς; Καὶ ὁ Ἅγιος ἀπεκρίνατο· Οἱ τῶν ἐθνῶν θεοὶ, ὦ βασιλεῦ, δαιμόνιά εἰσι· Θεὸς δὲ ὁ ἡμέτερος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησε· σὺ δὲ καὶ οἱ μετὰ σοῦ, τυφλοὶ ὄντες, οὐ βλέπετε τὴν ἀλήθειαν.

Ταῦτα τὸν Βασιλέα ἐξέμηναν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ· καὶ ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν τύπτεσθαι αὐτὸν λίθοις κελεύει κατά τε τῶν παρειῶν, τῶν πλευρῶν, καὶ τῶν κνημίδων· τούτου δὲ τυπτομένου, καὶ ὅλου τοῦ σώματος φοινιχθέντος τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ αἵματι, ἀνεβόησεν ὁ Ἅγιος, λέγων· Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὅτι γέροντα ὄντα με καὶ ἀσθενῆ ἐποίησας γενναιότερον βασιλέως φθαρτοῦ σφριγῶντος καὶ ἰσχυροῦ. Τότε κελεύει τοὺς ὤμους αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀστραγάλους, τοῖς λίθοις συνθλάττειν· καὶ μετὰ τὸ συνθλασθῆναι πάντα τὰ ἄρθρα, ἐνέβαλον κλοιοὺς βαρεῖς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ· καὶ τοὺς πόδας τῷ ξύλῳ ἀσφαλισάμενοι, ἀπέθεντο ἐν εἱρκτῇ. Εἶθ' οὕτως εἰσήχθησαν τὰ νήπια, ὀγδοήκοντα τέσσαρα ὄντα τὸν ἀριθμὸν μετὰ τῶν θηλειῶν, καὶ ἤρξατο κολακεύειν ταῦτα ὁ βασιλεύς· ἐκεῖνα δὲ οὐκ ἀπεκρίναντο, ἀλλὰ περιεστρέφοντο πυκνῶς καθ' ἑαυτά. Καὶ ἰδὼν, ὅτι οὐκ ἀποκρίνονται, ἐχώρισε δέκα, μείζονα τῇ ἡλικίᾳ, καὶ φησίν· Ἰδοὺ ὑμεῖς, ὡς φρόνιμοι, πείσθητέ μοι, καὶ θύσατε τοῖς θεοῖς, καὶ ἔσεσθε σὺν ἐμοὶ ἐν τῷ παλατίῳ, πολλῶν ἀγαθῶν ἀπολαύοντες.

Τότε Ἀμμώνιος καὶ Δονάτος εἶπον τῷ Βασιλεῖ· Ἡμεῖς πιστοὶ ὄντες, δαίμοσι κωφοῖς καὶ ἀλάλοις θῦσαι οὐκ ἀνεχόμεθα· καὶ εὐθὺς ἐκέλευσε τύπτεσθαι αὐτά. Ἐν δὲ τῷ τύπτεσθαι αὐτὰ ἔλεγον· Ἡμεῖς Χριστιανοὶ ἐσμὲν, καὶ οὐ θύομεν. Τότε στραφεὶς ὁ βασιλεὺς πρὸς τὰ ἄλλα νήπια, λέγει· Θύσατε κἂν ὑμεῖς, μὴ χείρονα τούτων πάθητε. Καὶ ἀνεβόησαν καὶ αὐτὰ, λέγοντα· Χριστιανοί ἐσμεν καὶ ἡμεῖς, οὐ θύομεν, ἀλλ' ἀνάθεμά σοι μετὰ τῶν θεῶν σου. Τότε τυφθῆναι καὶ ταῦτα σφοδρῶς προσέταξε, καὶ τῇ φυλακῇ ἐμβληθῆναι, καὶ λιμαγχονηθῆναι.

Τῇ δὲ ἑξῆς, κρεμασθῆναι προστάσσει τὸν Διδάσκαλον, καὶ νεύροις ὠμοῖς καταξαίνειν τὰς σάρκας αὐτοῦ· καθ' ἓν δὲ τῶν παίδων ἠρώτα, εἰ ἀρνοῦνται τὸν Χριστὸν, καὶ τὸν Διδάσκαλον αὐτῶν. Τῶν δὲ μὴ ἀρνουμένων, ἐκέλευσε σὺν τῷ Διδασκάλῳ πάντας τῷ ξίφει τελειωθῆναι. Προπορευόμενος δὲ ὁ Ἅγιος εἰς τὸν προκείμενον τόπον, μετὰ τῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων αὐτοῦ Μαθητῶν, ἔψαλλεν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Καὶ φθάσαντες εἰς τὸν τόπον τῆς τελειώσεως, πρῶτον μὲν, κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως πρόσταξιν, ὁ Ἅγιος Βαβύλας ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν, εἶθ' οὕτω τὰ νήπια. Πιστοὶ δέ τινες εὐσεβεῖς νυκτὸς, ἐλθόντες καὶ τὰ λείψανα ἐν ἀκατίῳ ἐμβαλόντες, εἰς τὸ Βυζάντιον διακομίζουσι· καὶ ἐν τῷ βορείῳ μέρει ἔξω χειλέων ἐν τρισὶ λάρναξι καταθέντες, ἔνθα ἐστὶ μονὴ, χώρα ἐπονομαζομένη, δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀνέπεμψαν.

Ὁ Ἅγιος Προφήτης Μωϋσῆς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οὐκ ἐκ πέτρας νῦν, οὐδ' ὀπισθίων μέρει,
Μωσῆ θεωρεῖς, ἀλλ' ὅλον Θεὸν βλέπεις.

Οὗτος γεννᾶται μὲν ἐν Αἰγύπτῳ· ἀνελάβετο δὲ αὐτὸν ἐκ τοῦ ὕδατος ἡ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ, καὶ υἱὸν πεποίηκε, καὶ πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων ἐξεπαίδευσεν. Αὐτὸς δὲ τῇ ἡλικίᾳ προβὰς, γενόμενος ἐτῶν τεσσαράκοντα, ἀνεῖλεν ἄνδρα Αἰγύπτιον, Ἑβραῖον τινὰ τιμωρούμενον· διὸ καὶ φοβηθεὶς, ἀπέδρα εἰς γῆν Μαδιάμ. Κἀκεῖ γυναῖκα γήμας, Σεπφώραν τὴν τοῦ Ἰοφὼρ θυγατέρα, ἐποίμαινε τὰ πρόβατα τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ· ὅτε ὤφθη αὐτῷ ὁ Θεὸς ἐν τῇ φλογὶ τῆς βάτου. Κἀκεῖ πληρώσας ἔτη τεσσαράκοντα, προστάξει Θεοῦ κατῆλθεν εἰς Αἴγυπτον πρὸς Φαραὼ, ὅπως ἀποστείλῃ τοὺς Ἑβραίους θῦσαι τῷ Θεῷ. Μὴ πειθομένου δὲ ἐκείνου, αὐτίκα μαστίζει τὴν Αἴγυπτον διὰ τῆς δεκαπλήγου. Ὅθεν Θεοῦ ῥοπῇ, παραλαβὼν τὸν λαὸν ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ διὰ τῆς θαλάσσης διαγαγὼν, καὶ διὰ σημείων παιδεύσας, νόμῳ ἐτείχισε. Καὶ ἐπεὶ διὰ τῆς ἀντιλογίας τὸν Θεὸν παρώξυνεν, ἀνελθὼν ἐν τῷ ὄρει Ναβαῦ τελευτᾷ, ἐτῶν ὑπάρχων ἑκατὸν εἴκοσι. Προέλαβε δὲ τὴν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν ἔτη χίλια τετρακόσια ὀγδοήκοντα πέντε. Κατ' ἄλλους δὲ χρονολόγους, ἐτελεύτησε τῷ 1569 ἔτει πρὸ Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ἑρμιόνης, μιᾶς τῶν θυγατέρων Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχ. Χωρεῖς πρὸς αὐτοὺς οὐρανοὺς Ἑρμιόνη,
Ἕρμαιον εὑρηκυῖα τὴν σωτηρίαν.

Φίλιππος ὁ ἁγιώτατος Ἀπόστολος, ὁ τὸν εὐνοῦχον τῆς Κανδάκης βαπτίσας, ἔσχε τέσσαρας θυγατέρας, ἃς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς καὶ προφήτιδας καὶ παρθένους μαρτυρεῖ· ἐξ ὧν Ἑρμιόνη καὶ Εὐτυχὶς ἦλθον εἰς Ἀσίαν, ἐπιζητοῦσαι τὸν Θεολόγον. Μὴ εὑροῦσαι δὲ αὐτὸν, διὰ τὸ μετατεθῆναι ὡς ὁ Ἐνὼχ καὶ ὁ Ἠλίας, εὗρον Πετρώνιον μαθητὴν Παύλου τοῦ Ἀποστόλου· καὶ διδαχθεῖσαι παρ' αὐτοῦ, ἐμιμοῦντο τοὺς τρόπους αὐτοῦ· ἡ δὲ Ἑρμιόνη μετήρχετο τὴν ἰατρικὴν τέχνην· διὰ τοῦτο οὖν καὶ προσήρχετο αὐτῇ πλῆθος πολὺ, καὶ πάντας τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ ἐθεράπευε.

Τοῦ δὲ βασιλέως Τραϊανοῦ διερχομένου κατὰ Περσῶν, διεβλήθη ἡ Ἁγία ὡς Χριστιανή· καὶ παραστήσας αὐτὴν, ἐπειρᾶτο κολακείαις ἀπατῆσαι ταύτην, καὶ ἀποστῆσαι τοῦ

Digitized by Google

Χριστοῦ. Ὡς δ' οὐκ ἐπείθετο, προσέταξεν αὐτὴν κατὰ τοῦ προσώπου ῥαπίζεσθαι ἐπὶ ὥρας ἱκανάς· ἀλλ' ἡ Ἑρμιόνη, τὸν Κύριον καθήμενον ἐν τῷ δικαστηρίῳ βλέπουσα, ἐν σχήματι τοῦ Πετρωνίου, προσομιλοῦντα, καὶ ἐνδυναμοῦντα αὐτὴν, ἀντ' οὐδενὸς ἡγεῖτο τὰς μάστιγας. Ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸ σταθηρὸν τοῦ νοὸς αὐτῆς καὶ πάγιον, αἰδεσθεὶς ἀπέλυσεν αὐτήν.

Ἐκτοτε οὖν ἀνοίξασα ἐν Ἀσίᾳ πανδοχεῖον, ἐψυχαγώγει πάντας καὶ ψυχικῶς καὶ σωματικῶς· καὶ ἦν ἰδεῖν καθ' ἑκάστην ἐκεῖσε δοξαζόμενον τὸν Κύριον παρὰ παντὸς ἀνθρώπου μέχρι τῆς ζωῆς Τραϊανοῦ. Ἐκείνου δὲ τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος, καὶ βασιλεύσαντος Ἀδριανοῦ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμαθοντος τὰ περὶ τῆς Ἁγίας, παρίστησεν αὐτὴν, διὰ τῶν στρατιωτῶν, καὶ φησί· Λέγε μοι γραΐδιον, πόσων ἐτῶν εἶ; καὶ ποίου γένους ὑπάρχεις, καὶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ διάγεις; Ἡ δὲ Ἁγία ἀπεκρίνατο. Ὁ Χριστός μου οἶδε πόσον ἐτῶν εἰμι, καὶ ποίου γένους ὑπάρχω. Ὁ Βασιλεὺς εἶπεν· Ἄραντες τὸ παλλίον ἀπ' αὐτῆς, τύπτετε αὐτὴν ἀφειδῶς, λέγοντες· Πρὸς ἃ ἐρωτᾷ ὁ βασιλεὺς, μετὰ σεμνότητος λέγε. Τυπτομένης δὲ αὐτῆς σφοδρῶς, ὁ ψαλμὸς ἐπὶ στόματος ἦν. Καὶ τῶν δημίων ἀτονησάντων, προσέταξεν ἑτέροις στρατιώταις, ἐν τοῖς πέλμασι τῶν ποδῶν αὐτῆς περόνας βαλεῖν. Γενομένου δὲ τούτου, καὶ τῆς Ἁγίας τῷ Θεῷ εὐχαριστούσης, ὁ θυμὸς τοῦ τυράννου πλέον ἀνῆψε· καὶ κελεύει λέβητα ἐκκαῆναι μετὰ πίσσης, μολύβδου, ἀσφάλτου, καὶ θείου διαπύρου, καὶ ἐν τούτῳ τὴν Ἁγίαν βληθῆναι. Ἐκκαυθέντος δὲ τούτου σφοδρῶ, ἡ Ἁγία εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλέψασα, καὶ καταφραγισαμένη, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ· καὶ εὐθέως ἐσβέσθη τὸ πῦρ, καὶ ὁ μόλυβδος ἐξεχύθη.

Ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς, λέγει· Ἐκκαύσατε τὸν λέβητα ἕως οὗ τὰ ὀστᾶ αὐτῆς χωνευθῶσιν. Ἀνάψαντες οὖν τὸν λέβητα, ἐθεώρουν τὴν Ἁγίαν, ὡς ἐν δρόσῳ ἱσταμένην ἐν αὐτῷ· καὶ λέγει πρὸς τὸν τύραννον ἡ Ἁγία· ζῇ Κύριος ὁ Θεός μου· ὥσπερ σὺ καθεζόμενος οὐκ αἰσθάνῃ τῆς πυρᾶς τοῦ λέβητος τούτου, οὕτως οὐδὲ ἐγώ. Ὁ δὲ θαμβηθεὶς ἐπὶ τούτῳ, ἀνέστη τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ προσάψας τῇ χειρὶ τῷ λέβητι, εὐθέως ἀπεβάλετο τὴν δορὰν αὐτῆς σὺν τοῖς ὄνυξι. Τότε ἡ Ἁγία εἰποῦσα, Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ἐξέμηνε τὸν βασιλέα· ὃς, ἐκκαύσας τήγανον, ὥστε σπινθηροβολεῖν, ἐκεῖσε τὴν Ἁγίαν γυμνὴν ἐξηκόντισεν. Ὁ δὲ σὺν αὐτῇ ὢν Ἄγγελος Κυρίου, διασκορπίσας τὴν κάμινον ἑκατέρωθεν τοῦ τηγάνου, πολλοὺς τῶν παρευρεθέντων ἐνέπρησεν· ἐκείνη δὲ, ὡς ἐπὶ χλόης, ἐν τῷ τηγάνῳ ὕμνει δοξάζουσα τὸν Θεόν.

Ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀδριανὸς τὸ παράδοξον θαῦμα, γέγονε σύντρομος, καὶ κελεύει ἐκβληθῆναι αὐτὴν ἔξω τοῦ τηγάνου, πτοούμενος μήπως καὶ αὐτὸς ἔργον τοῦ πυρὸς γένηται. Ἐκβληθεῖσα δὲ λέγει πρὸς αὐτόν· Βασιλεῦ, ὁ Κύριός μου ἐν τῷ τηγάνῳ εἰς ὕπνον με μετέβαλε, καὶ εἶδον ὅτι προσεκύνουν τῷ μεγάλῳ θεῷ Ἡρακλεῖ. Ὁ δὲ, περιχαρὴς γενόμενος προσέταξεν εἰσελθεῖν αὐτὴν ἐν τῷ ναῷ. Τότε τῆς Ἁγίας προσευξαμένης· καθ' ἑαυτὴν τῷ φιλανθρώπῳ Θεῷ ἡμῶν, εὐθέως βροντὴ γέγονεν ἐξ οὐρανοῦ· καὶ πεσόντα εἰς γῆν τὰ ἐν τῷ ναῷ εἴδωλα, συνετρίβησαν, καὶ γεγόνασιν ὡσεὶ χνοῦς· καὶ ἐξελθοῦσα λέγει τῷ βασιλεῖ. Εἴσελθε, καὶ δὸς τοῖς σοῖς θεοῖς χεῖρα βοηθείας, ἐπειδὴ πεπτώκασι, καὶ ἀναστῆναι οὐ δύνανται. Καὶ εἰσελθὼν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἰδὼν τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν, προσέταξεν ἔξω τῆς πόλεως ξίφει τὴν τιμίαν αὐτῆς κεφαλὴν ἀποτμηθῆναι. Καὶ λαβόντες αὐτὴν ὅ, τε Θεόδουλος καὶ Θεότιμος, ἐξῆλθον τῆς πόλεως· καὶ πρὸ τοῦ προσεύξασθαι ταύτην, ὁρμήσαντος κατὰ προπέτειαν διαπράξασθαί τι, ἀπεξηράνθησαν τὰς χεῖρας αὐτῶν, Προσπεσόντες δὲ τῇ Ἁγίᾳ, καὶ πιστεύσαντες ὁλοψύχως εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὑγιεῖς ἐγένοντο, καὶ ᾐτήσαντο τὴν Ἁγίαν προσεύξασθαι περὶ αὐτῶν, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν παραδοῦναι τῷ Κυρίῳ ἐνώπιον αὐτῆς. Καὶ τούτου γενομένου, ἐκοιμήθησαν· καὶ αὐτὴ δὲ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ παρὰ τὸν αὐτὸν τόπον. Ἐλθόντες δὲ πιστοί τινες εὐλαβεῖς, καὶ λαβόντες τὰ τούτων λείψανα, κατέθεντο ἐν τῇ πόλει Ἐφέσῳ, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ, εἰς δόξαν Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος.

Οἱ Ἅγιοι Θεότιμος καὶ Θεόδουλος, οἱ ἀπὸ δημίων πιστεύσαντες, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Θεότιμος τέθνηκε σὺν Θεοδούλῳ,
Τιμὴν σὺν αὐτῷ δουλικὴν δοὺς Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κεντυρίωνος, Θεοδώρου, Ἀμιανοῦ καὶ Ἰουλιανοῦ, ὁρμωμένων ἐκ κώμης Κανδαύλης.

Στίχ. Ὁ Κεντυρίων πῦρ πόθου θείου πνέων,
Ψυχὴν προθύμως εἰς τὸ πῦρ ἀποπνέει.

Τριττοῖς ἀθληταῖς ἡ πυρὰ κλίμαξ ξένη,
Δι' ἧς ἀνῆλθον οὐρανοῦ πρὸς τὸ πλάτος.

Οὗτοι, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, μετὰ πολλὰς πρότερον βασάνους, προστάξει Μαξιμιανοῦ, λουτρῷ ἐκκαυθέντι ἐμβάλλονται· κἀκεῖθεν ὑπὸ θείου Ἀγγέλου ῥυσθέντες, τοὺς πόδας πελέκει ἀφαιροῦνται, καὶ πυρὶ ἐναπορριφέντες, τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πετρωνίου, Χαριτίνης, Ζαρβήλου (ἢ Σαρβήλου), Θαθουὴλ, καὶ Βεβαίας.

Στίχ. Τμηθέντες ἄμφω Θαβουὴλ καὶ Βεβαία,
Ζωὴν βεβαίαν εὗρον ἀντ' ἐψευσμένης.

Βέβηλον ὁ Ζάρβηλος οὐ σέβων σέβας.
Ἀνδρῶν βεβήλων χερσὶν βάλλεται λίθοις.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανοῦ βασιλέως, ὧν ὁ Θαθουὴλ τῆς δαιμονικῆς ἀπάτης ἦν ἱερεύς· ἀγρευθεὶς δὲ ὑπό τινος ἐπισκόπου, προσῆλθε τῇ πίστει. Διὸ ὑπὸ Αὐγάρου τοπάρχου, ῥαβδίζεται, τὰς ὄψεις καίεται, τὰς χεῖρας εἰς τοὐπίσω δεσμευθεὶς κατὰ τῆς γαστρὸς τύπτεται, τῆς χειρὸς ἐξαρτηθεὶς, κρεμᾶται καὶ ξέεται, τῷ πυρὶ ὑποκαιόμενος· εἶτα ἐν ὀργάνῳ τεκτονικῷ βληθεὶς, πρίεται ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, καὶ τελειοῦται μαχαίρᾳ σὺν Βεβαίᾳ τῇ ἀδελφῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τρισχιλίων ἑξακοσίων εἰκοσιοκτὼ Μαρτύρων.

Οἵτινες εὑρέθησαν κρυπτόμενοι ἐν ὄρει καὶ σπηλαίοις τῆς Νικοδημείας, οὓς ὁ Μαξιμιανὸς, μυρίαις ὑποβαλὼν αἰκίαις, θανάτῳ παρέδωκε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις κατοπτεύουσαι παῖδας καὶ παιδοτρίβην ὁμοῦ, κατὰ τῆς πλάνης, νικηφόρους δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐβόων χορεύουσαι Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ δοὺς τὴν νίκην αὐτοῖς.

Digitized by Google

Ἡ φωσφόρος τοῦ Δεσπότου κατελάμπρυνε, χάρις τοὺς συνελθόντας πιστούς, ὁ ἀοίδιμός τε Βαβύλας στεφανηφορῶν, προτρέπει συγχαίροντας βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν τυράννων μὲν ἠπόρει ἡ ἐπίνοια, βοηθεῖν τοῖς μὴ οὖσι θεοῖς, τῇ Τριάδι δὲ τῇ Ἁγίᾳ Βαβύλας ὁ κλεινός, προτρέπει Πιστοὺς τοῦ ἐκβοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λαμπροτάταις ἀστραπαῖς σου καταλάμπρυνον, τὴν ζοφερὰν καρδίαν μου, ἡ κυήσασα ἐπὶ γῆς τὸν ἥλιον Χριστόν, Παρθένε· ἣ ψάλλομεν ἀεί· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἐν θεοπτίαις, τῶν ἀπορρήτων θεῖος γραφεὺς γεγονώς, πᾶσαν τὴν σοφὴν ἰδέαν σὺ τῆς σκηνῆς, διὰ λόγων τεχνησάμενος, τῷ ἀρχιτέκτονι, Βεσελεὴλ παρέθου τὴν πρᾶξιν Μωσῆ.

Ἱερατεύειν, θρασυστομήσας πάλαι Κορὲ μετὰ σοῦ, ὤφθη κατελθὼν εἰς ᾅδου παγκλήρως ζῶν, τοῦ Θεοῦ σοι τὸ αἰδέσιμον, Μωσῆ φυλάττοντος, βασιλείας καὶ ἱερατείας ὁμοῦ.

Συστρατηγῶν σοι, τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους πάλαι Μωσῆ, ὤφθη Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων τῶν οὐρανῶν, καὶ τοῦ σώματός σου θεῖος φρουρός· τὸν γὰρ ἀρχέκακον, ἀνθεστηκότα οὗτος κατῄσχυνε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀαρών σε, ἡ θεία ῥάβδος βλαστάνειν ἐδήλωσε, πᾶσι Θεοτόκε λύσιν ἁμαρτιῶν· ἱλασμὸς βροτοῖς γὰρ γέγονας, καὶ ἀπολύτρωσις, τῆς φρικτῆς τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς ἀπειλῆς.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ὠδὴ η'. Θεὸν Πατέρα δημιουργόν.

Ἡ μνήμη σήμερον ἀδελφοί, τοῦ Ἱερέως καὶ Μάρτυρος Βαβύλα, τοὺς ἐν φλογὶ Νεανίας ᾄδειν προτρέπεται· Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ νέοι σήμερον φοιτηταί, τοῦ Ἱερέως καὶ Μάρτυρος Βαβύλα, σὺν τῷ πρεσβύτῃ στεφθέντες ᾄδειν προτρέπονται· Εὐλογεῖτε, τὸν Κύριον τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸ χρίσμα τὸ ἱερατικόν, τοῦ Ἱερέως καὶ Μάρτυρος Βαβύλα, ἐν τῇ τοῦ αἵματος χύσει πλέον δοξάζεται· διὰ τοῦτο τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκύησας ἐν σαρκί, τὸν κατέχοντα χειρὶ τὰ πάντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις Παρθένε τοῦτον ἐβάστασας· ὃν ὑμνοῦσιν ὡς Κύριον τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Θεράπων εἰκότως τοῦ Θεοῦ, ὡς πρᾷος ἤκουσας καὶ ἔργοις γέγονας· διὸ ἐγνώσθη σοι Κύριος, ὑπὲρ πάντας τοὺς Προφήτας Μωσῆ, καὶ ἐνοικήσας σοι πιστῶς, ψάλλειν ἐδίδαξεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡς μύστης Θεοῦ καὶ λειτουργός, καὶ βασιλεὺς Ἰσραήλ, Μωσῆ Θεόπτα δειχθείς, Χριστὸν ἐκήρυξας ἔρχεσθαι, ἐν σαρκὶ προδιαγράψας αὐτοῦ, τὴν πρὸς ἀνθρώπους φοβερὰν καὶ θείαν ἔλευσιν, οὗ καὶ τύπος ἔμψυχος ὤφθης σαφῶς, καὶ Προφήτης πιστός.

Λόγου προφητείαις τὸν λαόν, καὶ νόμου διαταγαῖς, καθοδηγήσας πιστῶς, σημείων τέρασιν ἴθυνας, καὶ θαυμάτων ἐπιδείξεσιν· ὑπὸ Θεοῦ δὲ προσκληθείς, ἐν γῇ Θεόπτα Μωάβ, προσετέθης, πρὸς τοὺς πατέρας τοὺς σοὺς μετὰ δόξης πολλῆς.

Ὄρει ἐπιβὰς ὡς οὐρανῷ, Θεοῦ προστάξαντος κατεῖδες πνεύματι, τὴν τῶν πρᾳέων γῆν Πάνσοφε· αἰσθητῶς δὲ κατενόησας, ἐπαγγελίας τὴν τρυφήν· καὶ μεταστάντος ἐκ γῆς, ἀπεκρύβη, οἰκονομίᾳ Θεοῦ καὶ τὸ σκῆνός σου.

Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προακήκοε πρὸ σοῦ, Θεόπτης ἔνδοξε, Μωσῆ θεράπον Χριστοῦ· διότι ἅπαντα ἔβλεψας, τῆς Παρθένου τὰ ἰνδάλματα, προδιαγράφοντα αὐτῆς τὴν θείαν γέννησιν· ἐν φλογὶ γὰρ βάτου, κατεῖδες μορφὴν τὴν ἀόρατον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες.
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Χριστὸς ἀνθρώποις ὁδὸν ὑπέδειξε, διὰ Σταυροῦ πρὸς ὕψος οὐρανῶν εὐεπίβατον· διὰ τοῦτο θάνατος ἡττᾶται βροτοῖς· παῖδες γὰρ νεανίαι, τοῦτον οὐκ ἔπτηξαν, σὺν τῷ θαυμασίῳ Βαβύλᾳ, ὃς μακαρίσωμεν.

Εὑρὼν τῶν πόνων σου τὴν ἀντάμειψιν, παρὰ Χριστοῦ θαυμάτων, παροχὴν καὶ αἰώνιον, κληρουχίαν Βαβύλα θεσπέσιε, μέλπεις σὺν τοῖς

Digitized by Google

Ἀγγέλοις· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Τριὰς ἡ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Παθῶν ἰάματα ἀρυσώμεθα, τῇ εὐκλεεῖ σκηνῇ τῶν Ἀθλοφόρων προστρέχοντες· ἐν αὐτῇ γὰρ πάρεισιν Ἀγγέλων χοροί, Πνεύματά τε δικαίων, πάντων ἡ Δέσποινα, σὺν τῷ θαυμασίῳ Βαβύλᾳ ἰάσεις νέμοντες.

Θεοτοκίον.

Ὠδὴ προσάγω σοι, Κόρη Δέσποινα, ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων μȣ ὁ τάλας δεόμενος, τȣ̃ βορβόρου ῥῦσαί με τῶν ἔργων μου· ἅπαντας δὲ τοὺς πίστει, νῦν εὐφημοῦντάς σε, τῆς ἐκ δεξιῶν τοῦ σοῦ Υἱοῦ δόξης ἀξίωσον.

Τοῦ Προφήτου. Λίθος ἀχειρότμητος.

Γέγονας αὐτόπτης Θεόπτα, καὶ μετὰ θάνατον Κυρίȣ, ȣ̓ δι' ἀμυδρῶν αἰνιγμάτων, Χριςὸν ἀθρήσας, ὡς ἐν τῇ πέτρᾳ τὸ πρίν, ἀλλ' ἀνθρωπίνῳ σώματι, φῶς ἀπαςράπτοντα Θεότητος.

Ὄρος τὸ Θαβὼρ ἐδοξάσθη, ὑπὲρ τὸ Σίναιον πλουσίως, ἔνθα Μωϋσῆς ἐκ νεκάδων, καὶ ὁ Θεσβίτης ἐκ χώρας ζώντων Χριςόν, σὺν Ἀποςόλοις ἔβλεπον, μεταμορφȣ́μενον ὡς ὄντως Θεόν.

Σῶσον συμπαθεῖ σου πρεσβείᾳ, καὶ προσευχῶν τῇ παῤῥησίᾳ, ὡς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ κινδύνων, Μωσῆ Θεόπτα καὶ χαλεπῶν καὶ δεινῶν. Χριστιανῶν τὸ πλήρωμα, ἐκ πάσης βλάβης τῶν ὑμνούντων σε.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε χρυσῆν σε καὶ πλάκα, καὶ θείαν τράπεζαν Παρθένε, πρότερον Μωσῆς διαγράψας, τρανῶς ἐδήλου Θεὸν τεχθῆναι ἐκ σοῦ· ὅνπερ ἰδόντες σώματι, πιστῶς τὸν ὕμνον συμπληροῦμέν σοι.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σȣ̃ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» ςὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπα-
» γαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Θύτης ὁμοῦ καὶ θῦμα, Βαβύλα ὤφθης τοῦ Θεοῦ, θύων αὐτῷ ἀναιμάκτως, καὶ σοῖς ἐν αἵμασι τυθείς, σὺν τοῖς τελείοις νηπίοις· μεθ' ὧν σε ἀνευφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Τοὺς μὴ τὴν σὴν εἰκόνα, Παρθένε ἀσπαζομένους, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, ἐκ πίστεως εἰλικρινοῦς, κατάλαβε ὡς ἀθέους, καὶ τῇ γεέννῃ παράδος.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου, Πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Χρίσμα περικείμενος, στολήν τε θείαν ἀΐδιμε, Ζαχαρία ὡς ἄγγελος, Θεῷ ἱεράτευσας, μεσιτεύων πλάστῃ, καὶ πλάσματι μάκαρ, καὶ τὰς δηλώσεις ἐναργῶς, τȣ̃ θείȣ Πνεύματος εἰσδεχόμενος· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον ἐκτελοῦντες πανήγυριν, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν.

Παιδίον ἑώρακας, ἀποτεχθὲν τῆς νεάνιδος, Ζαχαρία θεόπνευςε, Πατρὸς τὸν συνάναρχον, καὶ τῷ σῷ προδήλως, προλέγεις παιδίῳ· Προφήτης ἔσῃ ἀληθῶς, τούτου τὰς τρίβȣς ἑτοιμαζόμενος· μεθ' οὗ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν σεπτήν σου πανήγυριν, ἱερῶς ἑορτάζομεν, θεοφόρε πανόλβιε.

Ναὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος, τȣ̃ θείου Πνεύματος πέφυκας· καὶ ναȣ̃ μέσον ἔνδοξε, Θεῷ συγγινόμενος, καθαρᾷ καρδίᾳ, ἀδίκως ἐσφάγης, μαρτυρικῶς ἀποπληρῶν, τὸν θεῖον δρόμον σου Ἀξιάγαστε· διὸ πρὸς τὸν οὐράνιον, ναὸν ἀνῆλθες ἐν αἵματι, τῷ ἰδίῳ αἰτούμενος, ἱλασμὸν τοῖς τιμῶσί σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἱερωσύνης νομικῆς, ἐνδεδυμένος ὄντως στολήν, κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν ἐλειτούργησας· καὶ παρεστὼς ἐν τῷ ναῷ, ἀγγελικὴν μορφὴν ἐμφανῶς ἐθεάσω παμμακάριστε· διὸ σȣ τὴν μετάςασιν ἅπαντες, μέλποντες χρεωστικῶς Ζαχαρία, ᾄσμασιν εὐφημοῦμεν, σὲ τὸν μετὰ τὸ γῆρας ἐκβλαστήσαντα, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον. Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ἐλεήμονα Θεόν, σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ τῆς σὲ τεκούσης πρεσβείαις, περιφρούρησον τὴν ποίμνην σȣ, ἣν περ αἵματί σου τιμίῳ, ὡς οἰκτίρμων ἐξηγόρασας, καὶ ἐπηρείας ἐχθρῶν, ἀπήμαντον συντήρησον, ὅπως ὑμνȣ̃ντες δοξολογȣ̃μεν, σȣ̃ τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Κύριε, ὅτε σε ὁ ἥλιος εἶδεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου κρεμάμενον, Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, τὰς ἀ-

Digitized by Google

κτῖνας ἐναπέκρυψε· καὶ τῆς σελήνης τὸ φῶς εἰς σκότος μετεβάλλετο· ἡ δὲ παναμωμός σου Μήτηρ τὰ σπλάγχνα διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ παρεστὼς τῷ Θεῷ, ἐν ὑψίστοις Ἀρχάγγελος, λειτουργῷ θεόφρονι, Ζαχαρίᾳ τὴν σύλληψιν, τὴν τοῦ Προδρόμου εὐαγγελίζεται, παρ' ἡλικίαν ἐκ τῆς στειρώσεως. Ὢ τῆς ἀφράστου σου, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! τῆς Παλαιᾶς τὴν σιγὴν, καὶ τῆς Νέας τὴν ἔκφανσιν, Ζαχαρίου κώφευσις, προφητεύει σαφέστατα· τὴν γὰρ τοῦ νόμου σιγήσας πλήρωσιν, τὸ φῶς ὑπέδειξε τὸ τῆς χάριτος. Ὢ τῆς προνοίας σου, τῆς σοφῆς Φιλάνθρωπε! δι' ἧς ἡμᾶς, πάντας περιφρούρησον, ὡς παντοδύναμος.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης Ὑψίστου.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν Ἱερεῦσι πιστὸς, καὶ ἐν Μάρτυσιν ἄριστος, καὶ Προφήτης ἔνδοξος, προμηνύων τὰ μέλλοντα, ὁ Ζαχαρίας Δέσποτα δείκνυται, τριπλῷ στεφάνῳ κατακοσμούμενος. Ὢ τῶν πλουσίων σου, δωρεῶν φιλάνθρωπε! δι' ὧν Χριστὲ, πάντας καταξίωσον, τῆς βασιλείας σου.

Δόξα, Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Ὡς καθαρὸς ἱερεὺς εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσέδυς· καὶ τὴν στολὴν τὴν ἱερὰν ἐνδυσάμενος, ἀμέμπτως τῷ Θεῷ ἐλειτούργησας, ὡς Ἀαρὼν νομοθετῶν, καὶ ὡς Μωσῆς ποδηγῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν τῇ τῶν κωδώνων ἀκραιφνεῖ συμβολῇ· διὸ καὶ πεφόνευσαι· ἀλλὰ τὸ αἷμά σου τὸ δίκαιον, ἡμῖν σωτήριον ἴαμα γέγονε, καὶ ὡς μῦρον εὐῶδες, τὰς ἀκοὰς ἀνοίγει πρὸς πορισμὸν τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ζαχαρία τρισόλβιε, τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου ὁ γενέτης, καὶ τῆς Ἐλισάβετ ὁ σύνευνος, ἐκτενῶς πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὄντως, ὑπερῆραν ἀληθῶς, τῶν ἀνομιῶν μου τὰ πλήθη, τὴν κεφαλήν μου ἁγνή, καὶ αἱ ἀνομίαι μου ὑπερεπλήθυναν, καὶ φορτία δυσβάστακτα, καὶ ἄμετρα Κόρη, κέκτημαι ὁ δείλαιος, καὶ ἀδιόρθωτος. Σὺ οὖν τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, πρόφθασον καὶ σῶσόν με μόνη, τῶν ἁμαρτανόντων ἡ διόρθωσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα καὶ ὀλολύζουσα· Οἴμοι! τέκνον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, θέλων πάντας ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἱερωσύνης στολισμὸν, περιβαλλόμενος σοφὲ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὁλοκαυτώματα δεκτὰ, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας Ζαχαρία· καὶ γέγονας φωστὴρ, καὶ θεατὴς μυστικῶν, τὰ σύμβολα ἐν σοὶ, τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδήλως πάνσοφε· καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, Χριστοῦ Προφῆτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὸν Προδρόμοιο τοκῆα κροτῶ σοφὸν Ἀρχιερῆα.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὴν μνήμην Προφῆτα σοῦ εὐφημῶν, τοῦ Πνεύματος χάριν, ἱκετεύω μοι συνεργεῖν, τῇ σῇ μεσιτείᾳ ἀνακράζων· Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Ὁ βίος σου ἄμεμπτος εὑρεθεὶς, τῆς ἱερωσύνης, ἐκοσμήθη καταστολῇ, καὶ τῆς προφητείας φωτοφόροις, μαρμαρυγαῖς Θεόῤῥημον μακάριε.

Νομίμῳ ταινίᾳ τὴν κεφαλὴν, κατηγλαϊσμένος, Ζαχαρία ἀναδειχθεὶς, ὡς ἱεροφάντωρ ἀνεβόας· Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ποδήρη χιτῶνα ὡς Ἀαρὼν, περιβεβλημένος, τὴν ἐκ ῥίζης τοῦ Ἰεσσαὶ βλαστήσασαν Κόρην ὑπεδέξω, τὸν Λυτρωτὴν ἐν κοιλίᾳ βαστάζουσαν.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὅτε τὸ θυμίαμα, τὸ τῆς συνθέσεως ἔφερες, Ἀρχιερεῦ, τότε τοῦ Προδρόμου, ἐκομίσω τὴν γέννησιν.

Μύρον ἁγιάσματος, ἱερατεύειν σε ἔχρισεν, ὡς Ἀαρών· ὅθεν ὀπτασίας, τοῦ Ἀγγέλου ἠξίωσαι.

Ὄρθρον προμηνύοντα, τῇ οἰκουμένῃ σε ἥλιον τὸν νοητὸν, Σῶτερ Ζαχαρίας, Ἰωάννην ἐκτέτοκεν.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἴθυνον τὸν βίον μου, Θεογεννήτρια πάναγνε, καὶ τὴν ζωὴν, ἡ τοῦ Ζαχαρίου, τὴν οἰκίαν φαιδρύνασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

Ἱερουργήσας τῷ Θεῷ κατὰ τὸν νόμον, καὶ προφητεύσας τὸν Χριστὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Ζαχαρία σαρκούμενον ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἐφάνης τῇ οἰκουμένῃ στύλος φωτὸς, καὶ ἔφης δικαιοσύνης ἀνατολὴν, ἐξ ὕψους κόσμον ἐκλάμπουσαν, καὶ εἰς εἰρήνης ὁδὸν, εὐθύνουσαν τοὺς πόδας ἡμῶν, τὸν σώζοντα τὸν ἄνθρωπον.

Δόξα, ὅμοιον.

Τοῦ Βαραχίου τὸν υἱὸν νῦν μακαρίσωμεν, ὅτι τὸν νόμον ψαλμικῶς προεμελέτησε, Ζαχαρίας ὁ δίκαιος νυκτός τε καὶ ἡμέρας, λατρεύων τῷ ἐν ὑψίστοις πάντων Θεῷ, ὡς ἔφη ὁ ἐν Προφήταις μέγας Δαυΐδ· ὃς καὶ τέλος δι' αἵματος, σφαγεὶς ἐτύθη ὡς ἀμνὸς, δεκτὸς εἰς ὁλοκάρπωσιν, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, καὶ σὺν τοῖς Προφήταις, καὶ ἅπασι τοῖς Ἁγίοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ Σταυρῷ Παρθένε, περιφρουρούμενοι ἀεὶ τὰς τῶν δαιμόνων, προσβολὰς ἐκτρεπόμεθα, καὶ τὰς μεθοδείας, κυρίως σε Θεοτόκον καὶ ἀληθῶς, ὑμνοῦντες, καὶ πόθῳ πᾶσαι αἱ γενεαὶ, μακαρίζοντες ἄχραντε, ὡς προεφήτευσας· διὸ, πταισμάτων ἡμῖν ἄφεσιν, ταῖς πρεσβείαις σου δώρησαι.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὁ Προφήτης σου Δέσποτα, τύποις νομικοῖς, πιστῶς ἐλειτούργει σοι, καὶ τῆς χάριτος ἠξίωται, κατιδεῖν ἐν γνώσει τὴν ἀλήθειαν.

Τῷ φωτὶ φῶς προσέλαβες, τῷ ἀμαυροτέρῳ σὺ τῷ τρανότερον· Παμμακάριστε τῷ νόμῳ γὰρ, καὶ ἡ χάρις ὄντως προσετέθη σοι.

Ὁ Θεῷ παριστάμενος, θεῖος Γαβριὴλ εὐαγγελιζόμενος, ἀνεφάνη σοι Μακάριε, τὴν φωνὴν τοῦ λόγου καὶ τὸν Πρόδρομον.

Θεοτοκίον.

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα, ὁ Δημιουργὸς Παρθένε τῆς κτίσεως, εὑρηκώς σε κατεσκήνωσεν, ὁ τῆς Ἐλισάβετ λύσας στείρωσιν.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες.

Ἡ κίδαρις ἐτέθη τῇ κάρᾳ σου, ὦ Προφῆτα, ἐν σφραγῖδι ἔχουσα, τύπον τῆς χάριτος ἔνδοξε.

Ἀγάλλεται ἡ κτίσις τῷ τόκῳ σου, Ἀρχιερεῦ· σὺ γὰρ ἀνεβλάστησας, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα.

Κοσμίως σου τὸν βίον διήνυσας· τὰς ἐντολὰς, πάσας τοῦ Κυρίου γὰρ, σὺν Ἐλισάβετ ἐτέλεσας.

Θεοτοκίον.

Ῥυθμίζεται πρὸς ὕμνον ἡ γλῶσσά μου, Θεόρρημον· τὴν γὰρ Ἀπειρόγαμον, κυοφοροῦσαν ἑώρακας.

Ὠδὴ ϛ'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ὁ νόμου λατρεύων τῇ σκιᾷ, ὤφθη καὶ τῆς χάριτος κήρυξ, Σωτὴρ ἡμῶν· ἠξιώθη γὰρ ἰδεῖν σου τὴν σάρκωσιν.

Τῷ κρίσεων λογείῳ κοσμηθεὶς, Λόγον τὸν ἀΐδιον, σάρκα φορέσαντα, Ζαχαρία, ἱερεῦ ὑποδέδεξαι.

Ὡράθης τοῦ ναοῦ ἔνδον χωρῶν, Θεῷ συγγενόμενος, Μωσῆ θεόπνευστε, ἱερεὺς καὶ λειτουργὸς ἀξιάγαστος.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα Θεομῆτορ ἐν γαστρὶ, Παρθένε βαστάζουσα, Λόγον τὸν ἄναρχον, ἐγνωρίσθης Ἐλισάβετ τῇ προφήτιδι.

Ὁ Εἱρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, πο-
» λυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Προφήτης σήμερον, καὶ Ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, Ζαχαρίας προὔθηκεν, ὁ τοῦ Προδρόμου γενέτης, τράπεζαν τῆς αὐτοῦ μνήμης πιστοὺς ἐκτρέφων, πόμα τε δικαιοσύνης τούτοις κεράσας. Διὸ τοῦτον εὐφημοῦμεν, ὡς θεῖον μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τοῦ νόμου σιγὴν ὁ Ἱεράρχης δέδεκται, δι' Ἀγγέλου φωνῆς, τὸν Ἄγγελον δεχόμενος, Χριστοῦ παρουσίας Προφήτην καὶ μύστην, σὺν Ἐλισάβετ στείρᾳ καὶ σώφρονι· οὗ γεννηθέντος, ἀνεκαινίσθη χάρις καὶ λύτρωσις, καὶ καταλλαγὴ ἡμῶν παγκόσμιος· κηρύττει γὰρ τὸν ἀμνὸν, καὶ πλάστην, καὶ τῆς φύσεως νεουργὸν τὸν ἐκ τῆς στείρας τὸν καρπὸν χορηγοῦντα, Υἱὸν δὲ φανέντα τῆς Παρθένου, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Digitized by Google

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου, τοῦ Πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Στίχοι.

Θεῖον δὶ ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ Ζαχαρίας,
Ὥσπερ τις ἀμνὸς σφάττεται ναοῦ μέσον.

Πέμπτῃ Ζαχαρίαν δαπέδῳ σφάξαν παρὰ ναοῦ.

Οὗτος, παῤῥησίᾳ κηρύττων τὴν Θεοτόκον Μητέρα ὁμοῦ καὶ Παρθένον, καὶ τῆς ἀφωρισμένης ταῖς παρθένοις στάσεως μὴ ἐξεῖναι κελεύων· καὶ διὰ τὸ μὴ εὑρίσκεσθαι τὸν υἱὸν Ἰωάννην ἐν τῷ καιρῷ τῆς βρεφοκτονίας, ὡς κρυπτόμενον ἐν σπηλαίῳ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, διὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, προστάξει τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεῖται μέσον τοῦ θυσιαστηρίου παρὰ τῶν Ἰουδαίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀβδαῖος, ῥάβδοις ἀκανθώδεσι τυφθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ῥάβδων ἀκάνθας Μάρτυς Ἀβδαῖος φέρει
Στεφθέντα τιμῶν ταῖς ἀκάνθαις Δεσπότην.

Οὗτος ὁ ἁγιώτατος Ἀβδαῖος, ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμάγου Περσῶν κρατηθεὶς, καὶ ἀναγκασθεὶς θῦσαι τῷ ἡλίῳ καὶ τῷ πυρὶ, καὶ μὴ πεισθεὶς, τύπτεται καθ' ὅλου τοῦ σώματος μετὰ ῥάβδων· καὶ ἐπὶ πολὺ μαστιγωθεὶς, βασταζόμενος ὑπὸ τῶν δημίων, ἐτέθη ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ὡσεὶ νεκρὸς, καὶ μετὰ μικρὸν παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μεδίμνου, Οὐρβανοῦ Θεοδώρου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ὀγδοήκοντα Ἱερέων καὶ Λευϊτῶν, ἤτοι Διακόνων.

Στίχ. Ὕδωρ διελθὼν, ψαλμικῶς καὶ πῦρ ἅμα,
Λέγει Μέδιμνος, εἰς ἀναψυχὴν φθάνω.

Σὺν Οὐρβανῷ δὲ, καὶ Θεόδωρος μέγας,
Ἆθλον τὸν αὐτὸν ἐκτελεῖ τῷ Μεδίμνῳ.

Ὀκτὰς δεκαπλῆ τῶν καθιερωμένων.
Πρὸς πῦρ, ὕδωρ τε, καρτερῶς ἐκαρτέρει.

Οἵτινες, ὑπὸ τοῦ κακόφρονος Οὐάλεντος τῆς Ἐκκλησίας ξωσθέντες, καὶ μυρία δεινὰ ὑπομείναντες, τελευταῖον πλοίῳ ἐμβληθέντες, καὶ κατὰ τὸ Ἀσταχηνὸν τόπον τοῦ κόλπου γενάμενοι, πυρποληθέντος τοῦ πλοίου ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου, ἐτελειώθησαν ἐν αὐτῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἀθήρᾳ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὅτε φωνὴ ἡ τοῦ βοῶντος, προελήλυθεν ἐκ ξείρας Ζαχαρία, τῆς σῆς γλώσσης δεσμὰ διέλυσε κραυγάζειν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φίλος ἐτέχθη τοῦ νυμφίου, ἐκ ξειρώσεως τὸν τόκον τῆς Παρθένου, προμηνύων σαφῶς, ὁ Πρόδρομος τοῖς πίστει, Εὐλογητὸς εἶ κράζουσιν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλως ἐγένου Ζαχαρία, θεῖον ὄργανον τοῦ Πνεύματος τρισμάκαρ, καὶ Προφήτην τὸ σὸν, προέλεγες παιδίον, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ἐκβοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νόμου τὸ πλήρωμά σε Κόρη, τὸ κεφάλαιον τῆς ὅλης προφητείας, Ζαχαρίας ὁρῶν ἐγνώρισε κραυγάζων· Εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

Ἀληθείας ἐδείχθης ὑποφήτης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τὰς τρίβους Ἰωάννης, προπορευθεὶς ἡτοίμασεν ὁ Πρόδρομος, μάκαρ Ἱεράρχα, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥητορεύων εὐλόγει τὸν Δεσπότην, σωτηρίαν ἡμῖν τὸν δεδωκότα, τὸν ἐκ Δαυῒδ σαρκὶ ἐξανατείλαντα, Κύριον τῆς δόξης, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαρισμάτων μεγάλων ἠξιώθης, Θεοφάντορ τὸν Πρόδρομον γεννήσας, τῶν Προφητῶν ἁπάντων ὑπερκείμενον· Κύριον ὑμνοῦντα, καὶ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱεράρχης ὁμοῦ καὶ θεοκήρυξ, Ζαχαρίας Μητέρα καὶ Παρθένον, τὸν Κύριον βαστάζουσαν τῆς κτίσεως, χαίρων προσεκύνει· ἣν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξάσαντα, καὶ ἐν βάτῳ
» πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ
» μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐπλήσθης ἐπιπνοίας, τῆς τοῦ Παρακλήτου, καὶ εὐλογεῖν ἐπεχείρεις τὸν Κύριον, Ἱερομύστα θεόφρον θεομακάριστε.

Ῥημάτων τὰς ἐκβάσεις, τῶν τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἑωρακὼς Θεοῤῥῆμον πανεύφημε, πρὸς εὐλογίαν τὴν γλῶτταν εὐθὺς ἐκίνησας.

Ἠλέησεν ὁ Πλάστης, τοὺς ἀπολλυμένους, καὶ Ἀβραὰμ διαθήκης ἐμνήσθη σαφῶς, ὡς προφητεύων ἐφθέγξω, πλησθεὶς τοῦ Πνεύματος.

Ἀθλήσεως στεφάνοις, καὶ ἱερωσύνης, καὶ φωτισμῷ προφητείας κεκόσμησαι, ὦ Ζαχαρία, καὶ δόξης μετέσχες κρείττονος.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οὖσα δοχεῖον, φώτισον Παρθένε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, καὶ ἐξωτέρου με σκότους, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ » σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν Ἀ- » σωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀμέμπτως ἱεράτευσας, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, τῇ νομικῇ διατάξει, ὦ Ζαχαρία Προφῆτα· διὸ καὶ θυμιῶντί σοι, Ἄγγελος λέγων φαίνεται· Τέξῃ Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον, μεσίτην ὄντα τοῦ Νόμου, καὶ Χάριτος τῆς ἐνθέου.

Θεοτοκίον.

Παρῆλθον Μητροπάρθενε, τὰ σκιωδῶς τελούμενα, τῷ πάλαι νόμῳ καὶ τύπῳ· τὸν γὰρ τοῦ νόμου δοτῆρα, Θεὸν ἀσπόρως ἔτεκες, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν· διὸ κἀμὲ τροπούμενον, τῆς ἁμαρτίας τῷ νόμῳ, στήριξον νόμῳ τῷ θείῳ.

Καὶ τὰ λοιπά, συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ͂Ι Ϛʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολασσαῖς, ἤτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δʹ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τρισηλίου Θεότητος, παραστάτης φαιδρότατος, Μιχαὴλ δεικνύμενος, ἀρχιστράτηγε, μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμενος· Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, Ἅγιος ὁ συνάναρχος, Λόγος Ἅγιος, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· μία δόξα, βασιλεία, μία φύσις, μία Θεότης καὶ δύναμις.

Καὶ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυμάσιον, Μιχαὴλ πρωτάγγελε· τῇ αὔλῳ γάρ, φύσει διέρχῃ τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προστάγματα, τοῦ τῶν ὅλων Ποιητοῦ, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ σου, γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων τὸν ναόν σου, ἐργαζόμενος τῇ κλήσει, τῇ σῇ ἁγίᾳ τιμώμενον.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους σου, ὥσπερ γέγραπται πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς σοι, φλόγα πύρινον, μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα, ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ τῶν ἀρχαγγελικῶν, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγον, σοῦ ταῖς νεύσεσι, καθυπείκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν Τρισάγιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ. Βυζαντίου.

Συγχάρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἁγιάζει· ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτόν, βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συγχάρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων χοροστασίαι· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν καὶ μεσίτρια καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῆς καὶ θείᾳ προμηθείᾳ, τοὺς θλιβομένους παραμυθεῖται· ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτήν, βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ θείᾳ προστασίᾳ σου, ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος αʹ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα, καὶ τῶν ἐν γῇ ἀνθρώπων, ἰσχυρόν σε προστάτην, φύλακα καὶ ῥύστην, ὑμνοῦμεν πιστῶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, καθικετεύοντες πάσης φθοροποιοῦ, ἀλγηδόνος ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Ὁ ταξιάρχης τῶν ἄνω θείων Δυνάμεων, σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, μίαν σὺν Ἀγγέλοις φαιδρὰν ἑορτήν, συγκροτῆσαι συνάξεως, αὐτῶν τῆς θείας, καὶ ἅμα ὕμνον Θεῷ, ἀναμέλψαι τὸν Τρισάγιον.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν θείων ἡμᾶς πτερύγων σου, προσπεφευγότας πίστει, Μιχαὴλ θεῖε νόε, φύλαττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντί· καὶ ἐν ὥρᾳ Ἀρχάγγελε, τῇ τοῦ θανάτου σὺ πάρεσο βοηθός, ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δʹ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσου καὶ δεινῶν ἁμαρτημάτων ἐλευθέρωσον τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε, ἐναργῶς ὡς ἄϋλος τὸν ἄϋλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος· αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως σάρκα δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν κατὰ τὴν σήμερον, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐδοξίου, ψαλλομένην ὅμως ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Digitized by Google

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων ϛρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων τῆς ἀΰλου σε δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ τῷ ναῷ σου τῷ σεπτῷ παρεδρεύοντες, καὶ ἐν αὐτῷ σε εὐσεβῶς μεγαλύνοντες, ὡς τῶν ἀΰλων τάξεων πρωτεύοντα, πίστει δυσωποῦμέν σε, Ἀρχιστράτηγε θεῖε· Πάσης ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῆς ἐχθρῶν τυραννίδος, καὶ τῆς μελλούσης ῥῦσαι ἀπειλῆς, καὶ τῆς γεέννης ταῖς σαῖς παρακλήσεσι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λάμψεσι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἁγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωὴν, τοῖς Βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου, μεθ' οὓς, εἰ βούλει, ψάλλε καὶ Καταβασίας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχιστρατήγου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὸν πρῶτον ὑμνῶ τῶν ἀσωμάτων Νόων. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι, καταστραπτόμενος πάντοτε, τὸν νοῦν μου καταύγασον τοῦ ἀνυμνῆσαί σε, Ἀρχιστράτηγε, τῶν ἄνω ϛρατευμάτων, ἁπάντων κραταίωμα, τῶν προστρεχόντων σοι.

Ὁ Νοῦς ὁ προάναρχος, ὑπερκοσμίου ταξίαρχον, ἀνέδειξε τάξεως, σὲ παναοίδιμε, Ἀρχιστράτηγε, καὶ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, καὶ θεῖον ἀγλάϊσμα, τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Νόων προηγούμενος, τῶν οὐρανίων ἐν πνεύματι, τοῖς κάτω πανάριστε, Μιχαὴλ δέδοσαι, περιτείχισμα, καὶ κράτος καὶ ῥομφαία, ἐχθροὺς κατασφάττουσα, καὶ ἀφανίζουσα.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, ἡ τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια, ἀνθρώπων βοήθεια, σύ μου βοήθησον, θαλαττεύοντι, καὶ ζάλῃ ἁμαρτίας, ἀεὶ περιπίπτοντι, καὶ κινδυνεύοντι.

Ἕτερος Κανὼν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ποίημα καὶ οὗτος Ἰωσήφ.

Τῷ ὁδηγήσαντι πάλαι.

Τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἀγγέλων, τὸν φωταυγῆ ἥλιον, καταυγάζοντα τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων λαμπρότησι, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα, πάντοτε τῶν πειρασμῶν, χαρμονικῶς ὑμνολογήσωμεν.

Ὁ τοὺς Ἀγγέλους ποιήσας, φλόγα πυρὸς Κύριε, ἀποπληροῦντας δυνατῶς, τὸ σὸν πανάγιον θέλημα, μέσον αὐτῶν διαλάμποντα, ἔδειξας ὥσπερ ἀστέρα, Μιχαὴλ τὸν ἀρχιστράτηγον.

Ὑμνολογήσωμεν πάντες, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, τὸν δωρησάμενον ἡμῖν, τεῖχος ἐχθροῖς ἀπροσμάχητον, καὶ ἀπερίτρεπτον ἔρεισμα πάντοτε, κινδύνων σώζοντα ἡμᾶς, τὸν ἱερὸν Μιχαήλ.

Ἐπιστασίαις σου θείαις, ἀποτελεῖς πάντοτε, τὸν θεῖον οἶκόν σου σαφῶς, ἁμαρτωλῶν ἱλαστήριον, ἀδικουμένων προσφύγιον, νόσων τε φυγαδευτήριον πασῶν, Θεοῦ πρωτάγγελε.

Θραῦσον υἱοὺς τοὺς τῆς Ἄγαρ διηνεκῶς Ἔνδοξε, ἐγειρομένους καθ' ἡμῶν, καὶ τῆς αὐτῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ προσδοκίας καὶ θλίψεως, ὅπως σε ὡς ἀγαθὸν ἡμῶν ἀεὶ, προστάτην σέβωμεν.

Θεοτοκίον.

Ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς τοῖς βροτοῖς ἥνωται, ὁ ἀκατάληπτος Θεὸς, ἐκ σοῦ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἀποτεχθεὶς Ἀπειρόγαμε, σώζων με τὸν ὑπαχθέντα τῇ φθορᾷ, κλοπῇ τοῦ ὄφεως.

Digitized by Google

Ὠδὴ γʹ. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ, Στρατηγὲ τῶν Ἀγγέλων πανεύφημε, περιέρχῃ πᾶσαν γῆν, δεινῶν ἡμᾶς ἐξαιρούμενος, τοὺς προσκαλουμένους σου, τὸ θεῖον ὄνομα.

Ὡς θεῖος κήρυξ, ὡς προστάτης πιστῶν ἀκαταίσχυντος, πλανωμένων ὁδηγὸς καὶ παιδευτὴς ἐχρημάτισας, Θεοῦ Ἀρχιστράτηγε, θεοειδέστατε.

Τοῦ θείου φέγγους, καθαρώτερον ἔσοπτρον πέφηνας, τὰς ἐμφάσεις τοῦ σεπτοῦ, λαμπρῶς δεχόμενος Πνεύματος, Μιχαὴλ πρωτάγγελε, ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Ὁ τοὺς ἀΰλους, συστησάμενος Νόας βουλήματι, τῇ ἐνύλῳ σου γαστρὶ, οἰκεῖ βουλήσει Παναμώμε, σαρκὶ καθορώμενος, ὁ ἀθεώρητος.

Ἄλλος. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Παρεστηκὼς τῷ Θρόνῳ τῆς Τριάδος, μεθέξει τε θεούμενος, καὶ φωτιζόμενος ἀστραπαῖς, ταῖς ἐκεῖθεν πεμπομέναις, τοὺς ὑμνητάς σου φώτισον, Θεοῦ Ἀρχιστράτηγε.

Ὁ Ἰησοῦς ὡς εἶδέ σε ῥομφαίαν, ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα, τῇ φοβερᾷ σου καταπλαγεὶς, θεωρίᾳ ἀνεβόα· Τί νῦν προστάσσεις Κύριε, ποιεῖν τῷ οἰκέτῃ σου;

Τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἄρχων πάλαι, ὑπὸ Θεοῦ καθέστηκας· Χριστιανῶν δὲ νῦν βοηθὸς, Ἀρχιστράτηγε καὶ ῥύστης, τῶν ἀναγκῶν ῥυόμενος, αὐτοὺς καὶ τῶν θλίψεων.

Μεγαλωσύνην δῶμεν τῷ Κυρίῳ τῷ δόντι ἡμῖν πρόμαχον, καὶ ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθὸν, Ἀρχιστράτηγον τὸν μέγαν, δι' οὗ βαρβάρων πάντοτε, ἀθέων λυτρούμεθα.

Ἀπαγωγῇ βιαίᾳ, τοὺς εἰς ἔθνη ἀλλόφυλα τυγχάνοντα, καὶ δουλωθέντας ἐλεεινῶς, ἐπανάγαγε ἐν τάχει, ἐκδυσωπῶν τὸν Ὕψιστον, Θεὸν Ἀρχιστράτηγε. Θεοτοκίον.

Ὁ Δανιὴλ σε ὄρος γράφει μέγα, ὁ Ἀββακοὺμ δὲ Ἄχραντε, ὄρος κατάσκιον ἀρεταῖς, καὶ Δαυῒδ τετυρωμένον, ἐξ οὗ ὁ Θεὸς σεσάρκωται, τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δʹ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανίων ταγμάτων δημαγωγὸς, λειτουργὸς τε τῆς δόξης τῆς θεϊκῆς, ἀξίως γενόμενος, τῇ προστάξει τοῦ Κτίστου σου, Χριστιανῶν ὑπάρχεις, μεσίτης σωτήριος, τῇ ἀΰλῳ σου δόξῃ, δεινῶν ἐξαιρούμενος· ὅθεν κατὰ χρέος, εὐφημοῦμέν σε πάντες, τὴν θείαν σου σήμερον, ἀνυμνοῦντες πανήγυριν, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὰ θεῖά σου θαύματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ πλάστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Ὠδὴ δʹ. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νοῦς ὁ πρῶτος ὑποστήσας, θείοις Νόας βουλήματι, ἀρχηγὸν ἐν μέσῳ, τούτων Μιχαὴλ ἀπειργάσατο, ἐν πανολβίῳ μεθέξει φωτιζόμενον, καὶ νοήσεσι, θεαρχικαῖς ἀστραπτόμενον.

Ὕμνον ἅγιον σὺν Θρόνοις, καὶ Ἀρχαῖς καὶ Δυνάμεσι, καὶ ταῖς Ἐξουσίαις, καὶ ταῖς ἱεραῖς Κυριότησιν, ἀναφωνεῖς τῇ Τριάδι, πανασίδιμε, Μιχαὴλ διασώζων, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Μεγαλύνωμεν τὸν πάντων, Ποιητήν τε καὶ Κύριον, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, δόντα περιφύλαγμα μέγιστον, καὶ ἀδιάπτωτον τεῖχος καὶ χαράκωμα, Μιχαὴλ ἡμῖν, τὸν φωταυγῆ ἀρχιστράτηγον. Θεοτοκίον.

Νοερῶς τοῦ σοῦ Παρθένε, τοκετοῦ τὸ παράδοξον, ἐμυεῖτο πάλαι, ὁ Ἱεροφάντωρ ἐν πνεύματι, ὄρος κατάσκιον βλέπων, σὲ τρανότατα, ἐξ οὗ Ἅγιος ἦλθε, Θεὸς σωματούμενος.

Ἄλλος. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Σεναχηρεὶμ ὥσπερ πάλαι, λαὸν πολὺν κατέστρωσας, θείᾳ προστάξει, τοὺς τῆς Ἄγαρ οὕτω σύντριψον πολεμοῦντας, καὶ κατεπεμβαίνοντας, λαῷ τῷ πιστῷ, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Ὡς φοβερόν σου τὸ εἶδος, ὡς θαυμαστὸν καὶ τὸ κάλλος, Μιχαὴλ ὄντως, ὡς ὑπέρλαμπρος ἡ δόξα σου ἣν δεικνύεις, πᾶσι τοῖς ποθοῦσί σε, τελῶν ἐναργῶς ἄπειρα θαύματα.

Περιπολεύων τὰ ἄνω, ἐπιφοιτᾷς ἑκάστοτε, φρικτῶς τοῖς κάτω, συμφορῶν πολλῶν, καὶ θλίψεων, καὶ κινδύνων πάντας ἐξαιρούμενος, Θεοῦ Λειτουργὲ, τοὺς προσκαλουμένους σε.

Ἴδε ὁ τόπος ὁ θεῖος· ἴδε τὸ καταφύγιον τῶν θλιβομένων· ἴδε οἶκος ὁ πανάγιος, ὃν ὁ μέγας ὄντως Ἀρχιστράτηγος, λιμένα πολλῶν, σωζομένων δείκνυσι.

Στῦλος πυρὸς καθωράθης, Ἀρχίππῳ τῷ θεόφρονι, ὅτε ἀπείροις, δῆμος ἄνομος κατέσπευ-

Digitized by Google

δε, κατακλῦσαι ὕδασι τὸ τέμενος τὸ σὸν, ἀρχηγὲ τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Θεοτοκίον.

Ὁ Γαβριὴλ σοι τὸ Χαῖρε, ἐκ τῶν ὑψίστων Πάναγνε κομίζων ἦλθε· σὺν αὐτῷ οὖν ἐκβοῶμεν· Χαῖρε πύλη, μόνος ἣν διώδευσε Χριςὸς ὁ Θεὸς, σώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ὤφθης προηγούμενος, τοῦ πάλαι Ἰσραὴλ, προσταγαῖς τοῦ ἐξ Ἰακὼβ, τοῖς βροτοῖς παχύτητι, ὀφθέντος σώματος, Μιχαὴλ ἀσώματε, τῶν Ἀγγέλων ἀρχιστράτηγε.

Ταῖς ἀΰλοις λάμψεσι, θεούμενος ἀεὶ, ἐν μεθέξει θεαρχικῇ, καὶ ἡμῖν τὴν ἔλλαμψιν, τὴν φωτοδότιδα, χορηγεῖς Πρωτάγγελε, παραδόξως θαυμαζόμενος.

Ὡραιώθη χάριτι, ὁ θεῖος σου ναός· ἐν αὐτῷ γὰρ ἐπιφοιτῶν, ἰαμάτων πέλαγος, τοῦτον ἀνέδειξας, Μιχαὴλ πρωτάγγελε, καὶ παθῶν ἀλεξιτήριον.

Θεοτοκίον.

Νοερῶν Ἀγγέλων σὲ, ἀνέδειξε Θεὸς, ἀνωτέραν καθυποδὺς, τὴν σὴν μήτραν Ἄχραντε, τὴν παναμώμητον· ὃν δυσώπει πάντοτε, οἰκτειρῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἄλλος. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Προγνόντες τὰ θαυμάσια, ἃ ἔμελλες Πρωτάγγελε, ἐπιτελεῖν ἐν τῷ τεμένει σου, οἱ κήρυκες τοῦ Λόγου, πᾶσι προκατήγγειλαν, ὧν ἡμεῖς τὴν ἔκβασιν, καθορῶμεν ἐναργῆ.

Τῇ θείᾳ εἰσηγήσει σου, Ἀρχάγγελε ἀνίστησιν, οἶκον εὐκτήριον τῷ ὕδατι, τῷ βρύοντι τὴν χάριν, εἰσβλέψας τὴν ἴασιν, τῆς παιδὸς ὁ πάλαι σου, βλασφημῶν τὰς δωρεάς.

Προσέλθετε ἀρύσασθε, χάριν ὁμοῦ καὶ ἔλεος· τῶν ἰαμάτων ἡ ἀέναος, πηγὴ πρόκειται πᾶσιν, ἣν ὁ Ἀρχιστράτηγος, θείας ἐπινεύσεσιν, ἐφανέρωσεν ἡμῖν.

Τυφλοῖς τὸ βλέπειν δίδοται, καὶ τοῖς κωφοῖς εὐήκοον, χωλοῖς δὲ πᾶσιν εὐδρομία, ἀλάλοις εὐφωνία, ἐν θείῳ οἴκῳ σου, Μιχαὴλ πρωτάγγελε, παροχεῦ τῶν ἀγαθῶν.

Βαρβάρων θραῦσον φρύαγμα, ζητούντων σου τὸ ποίμνιον, ἐξαφανίσαι Ἀρχιστράτηγε· τοὺς δὲ γε συλληφθέντας, ὑπ᾽ αὐτῶν ἀνάῤῥυσαι, αἰχμαλώτους πάντοτε, εὐφημεῖν σε σὺν ἡμῖν.

Θεοτοκιον.

Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, Παρθένε ὑπερέχουσα, τὸν τετοκυῖα τὸν ἁπάντων, Θεὸν καὶ βασιλέα, σὺν αὐτοῖς ἱκέτευε, Παναγία Δέσποινα, διασώζεσθαι ἡμᾶς.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἀγάλλεται, τῶν Πιστῶν ἡ πληθὺς εὐφημοῦσά σε, καὶ δοξάζει, τὸν παναγιον Λόγον συνάψαντα, τοὺς βροτοὺς Ἀγγέλοις, Μιχαὴλ τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι.

Στρατόπεδα, Ἰσραὴλ διεσώσω φαινόμενος· καὶ τὰς θείας, προσταγὰς ἐκτελῶν Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐχθροὺς καθεῖλες, καὶ εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισας.

Ὡς εἶδέ σε, Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ προσεκύνησεν, ἐρωτήσας, τὸ σεπτόν σου καὶ ἅγιον ὄνομα, Ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, εὐλαβείᾳ καὶ φόβῳ κρατούμενος.

Θεοτοκίον.

Μακάριος, ὁ λαὸς ὁ ἀεὶ μακαρίζων σε, μακαρία, ἡ τεκοῦσα Θεὸν τὸν μακάριον, τοὺς βροτοὺς δι᾽ οἶκτον, ἀποῤῥήτῳ ἑνώσει θεώσαντα.

Ἄλλος. Ζάλη με λογισμῶν.

Τοὺς πάλαι βουληθέντας ἀφανίσαι, ποταμίοις ῥεύμασι τὸ ὕδωρ τῆς εὐλογίας, ὃ παρέσχες Ἀρχάγγελε πιστοῖς, ἀπέδειξας ἀπράκτους, ἐπιστασίᾳ φρικώδει σου.

Πάλαι μὲν Μωϋσῆς ἔπληξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύη ὕδατα· νῦν δέ σου ῥήξαντος πέτραν, κατεπόθησαν ῥεῖθρα ποταμῶν, εἰσέτι μαρτυροῦντα, τὸ θαῦμα θεῖε Ἀρχάγγελε.

Οἱ πάλαι τῇ μανίᾳ τῶν εἰδώλων, ζόφον περικείμενοι κακοπιστίας, τῷ θείῳ προσερχόμενοι οἴκῳ σου, τὸ φῶς τῆς γνώσεως, εὐχαῖς σου περιφανῶς ἐκομίζοντο.

Τὸ εἶδος καὶ ἡ φύσις σου πυρίνη, πιστοὺς μὲν φωτίζουσα, φλογίζουσα δὲ ἀπίστους, Ἀρχιστράτηγε θείων λειτουργῶν, προστάτα τῶν ἐν πίστει, εἰλικρινεῖ εὐφημούντων σε.

Τὴν θείαν τοῦ Δεσπότου εὐσπλαγχνίαν, ἐν πᾶσι μιμούμενος, ὀρέγεις ταπεινοῖς χεῖρα, καὶ ἰᾶσαι συντρίμματα ψυχῶν, καὶ παύεις τὰς ὀδύνας, τῶν προστρεχόντων σοι Ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Τόμον σε προεώρα ὁ Προφήτης, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται, δακτύλῳ Πατρὸς Παρθένε· ὃν ἱκέτευε βίβλῳ τῆς ζωῆς, ἡμᾶς καταγραφῆναι, τοὺς εὐσεβῶς σε δοξάζοντας.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Αὐτόμελον.

Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργὲ θείας δόξης τῶν ἀνθρώπων ὁδηγὲ, καὶ ἀρχηγὲ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἴτησαι καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Ὁ Οἶκος.

Ἔφης φιλάνθρωπε ἐν Γραφαῖς σου, πλήθη χαίρειν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ ἐπ᾽ ἀνθρώπῳ

Digitized by Google

ἐνὶ μετανοοῦντι ἀθάνατε· ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις, ἀναμάρτητε μόνε καρδιογνῶστα, σὲ δυσωπεῖν καθ' ἑκάστην τολμῶμεν ὡς εὔσπλαγχνον, οἰκτεῖραι, καὶ καταπέμψαι ἀναξίοις κατάνυξιν Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· ὑπὲρ πάντων ἡμῶν γὰρ πρεσβεύει σοι ὁ τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Συναξάριον.

Τῇ Ϛʹ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γενομένου παραδόξου θαύματος ἐν Κολασσαῖς τῆς Φρυγίας παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγȣ Μιχαήλ.

Στίχοι.

Ὤφθης Μιχαὴλ Νῶε σῷ ναῷ νέος,
Χώνῃ ποταμῶν τὸν κατακλυσμὸν λύων.

Ῥοῦν Μιχαὴλ ποταμῶν χώνευσε, Νόων ἀγός, ἕκτῃ.

Φθόνῳ τηκόμενοι ἐπὶ τοῖς παραδόξως γενομένοις ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ ἄνδρες ἑλληνίζοντες, τὸν παραῤῥέοντα ἐγγύθεν ποταμὸν ἐβουλεύσαντο κατὰ τοῦ ναοῦ στρέψαι, ὥστε καὶ τὸν λαὸν κατακλύσαι, καὶ τὸν προσμένοντα ἐν αὐτῷ ἄνδρα τίμιον, τὸν Ἄρχιππον, ἀπολέσαι. Φανεὶς δὲ καὶ μόνον ὁ θεῖος Ἀρχιστράτηγος, καὶ θαῤῥεῖν ἐγκελευσάμενος τῷ Ἀρχίππῳ, πλήσσει ῥάβδῳ τὴν πέτραν, καὶ πάροδον ἐν αὐτῇ ποιήσας τοῦ ποταμοῦ, ἐξ ἐκείνου μέχρι καὶ τοῦ νῦν παροδεύων ὁρᾶται χωνευόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐδοξίου, Ζήνωνος, Ῥωμύλου, καὶ Μακαρίου.

Στίχ. Τμήθησαν Εὐδόξιος, Ῥωμύλος, Ζήνων,
Καὶ Μακάριος· μακαριστοὶ, τοῦ τέλους!

Οὗτος ὁ ἅγιος Ῥωμύλος ἐπὶ Τραϊανοῦ τὴν κεφαλὴν ἀπηρίθη, χιλίους ἐπὶ μυρίοις Χριστιανοὺς χώραις τισὶν ἐξορίᾳ παραπεμψαμένου, καὶ πικρῷ θανάτῳ ὑποβαλόντος. Ἐπὶ δὲ Διοκλητιανοῦ Εὐδόξιος, τοὺς ἀναζητοῦντας αὐτὸν στρατιώτας ξεναγήσας, ὁμολογεῖ αὐτὸς εἶναι Εὐδόξιος. Τῶν δὲ φεύγειν συμβουλευσάντων, οὗτος γυναικὸς, τέκνων, οἰκείων, οἴκου, καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιλαθόμενος, παρίσταται τῷ Ἡγεμόνι Μελιτινῆς. Καὶ πρῶτον μὲν τὴν ζώνην, ἥτις ἦν παράσημον τῆς τοῦ Κόμητος ἀρχῆς ἐξ ἑαυτοῦ ἀφελὼν, τῷ προσώπῳ τοῦ Ἄρχοντος ἐπεῤῥίπτει· καὶ σὺν αὐτῷ ὁ περιεστὼς ὄχλος τοῦ καταλέγου παντὸς, τέσσαρες ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ χίλιοι ὄντες, τὸ αὐτὸ διεπράξαντο. Εἶτα, ταθεὶς ἐκ τεσσάρων ὁ θεῖος Εὐδόξιος, τύπτεται τὰς πλευρὰς, καὶ ξέεται, καὶ τότε τὸν διὰ ξίφους θάνατον δεχθῆναι κελεύεται. Καὶ ἐπεὶ κατέλαβε τὸν τόπον τῆς τελειώσεως, τὴν σύζυγον μεταστραφεὶς ἐκεῖθεν ὁρᾷ· καὶ ὧν ἐνετείλατο αὐτῇ πρότερον ἀναμνήσας, καὶ πέρας ἀγαθὸν πᾶσιν ἐπιθεῖναι ἐπισκήψας, τελευταίαν ἐντολὴν δέδωκεν αὐτῇ μὴ ἐπιδακρῦσαι τῇ αὐτοῦ ἐκδημίᾳ, ἀλλ' ἐν τῷ χωρίῳ ἄμνημον τάφον αὐτῷ σχεδιάσαι, καὶ ἐπιχῶσαι ἐν τούτῳ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ τιμῆσαι μᾶλλον τὴν ἡμέραν ἐκείνην λαμπροφορίᾳ, καὶ τῇ ἄλλῃ φαιδρότητι.

Εὐθὺς οὖν χεῖρας ὁ Μάρτυς καὶ ὄμματα πρὸς οὐρανὸν ἀνασχὼν, τὴν ἱερὰν κεφαλὴν ἀποτέμνεται μετὰ τοῦ φιλτάτου αὐτοῦ Ζήνωνος, ᾧ, κλαίοντι διὰ τὸν τοῦ Μάρτυρος χωρισμὸν, προεῖπεν ὁ Μάρτυς μὴ χωρισθῆναι αὐτοῦ, ἀλλ' ἅμα οἱ τελειωθῆναι· ὃ καὶ γέγονεν, ἀποτμηθέντος ξίφει καὶ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν λοιπῶν σὺν τῷ ἁγίῳ Εὐδοξίῳ ἁγίων Μαρτύρων.

Ἑπτὰ δὲ ἡμερῶν παρελθουσῶν, ὄναρ ἐπιστὰς τῇ συζύγῳ ὁ Μάρτυς Εὐδόξιος, ἐπισκήπτει αὐτῇ εἰπεῖν τῷ Μακαρίῳ ἀπιέναι πρὸς τὸ πραιτώριον· ἐν ᾧ δὴ ἀπελθὼν, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, τὴν μακαρίαν καὶ αὐτὸς ἀποτέμνεται κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν τέσσαρες καὶ χίλιοι στρατιῶται, καὶ ἡ ἁγία Καλοδότη, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Δεκὰς δεκαπλῆ καὶ χιλιὰς Μαρτύρων,
Καὶ τετρὰς ἁπλῆ, συντελευτῶσι ξίφει.

Καλοδότη, τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
Καλῶν δοτῆρι σοὶ παρίσταται Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Φαῦστος ὁ πρεσβύτερος, Μακάριος, Ἀνδρέας, καὶ ὁ μοναχὸς Βίβος, Κυριακὸς, Διονύσιος, Ἀνδρόνικος· καὶ αἱ ἅγιαι Ἀνδροπελαγία, καὶ Θέκλα· καὶ Θεόκτιστος ὁ Ναύκληρος, καὶ ἕτερος Κυριακὸς ὁ Δημότης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὴν γῆν ὁ Φαῦστος ἐκλιπὼν διὰ ξίφους,
Πρὸς φαῦσιν ἤρθη τῆς ἄνω κατοικίας.

Ξίφει θανόντες Μακάριος, Ἀνδρέας,
Ὥδευσαν ἄμφω τὴν μακαρίαν τρίβον.

Τὸν ἀρετῆς στέφανον ἀρνεῖται Βίβος,
Εἰ μὴ στέφανον καὶ τὸν ἐκ ξίφους, λάβῃ.

Διονυσίῳ συμφρονήσαντας δύω,
Διονυσίῳ συγκατέκτεινε ξίφος.

Ὡς ἀνδρική τις ἦν Ἀνδροπελαγία,
Πρὸς τὴν κεφαλῆς ἐκτομὴν, ὡς ἡ Θέκλα.

Θεόκτιστος Ναύκληρος ἐκτμηθεὶς κάραν,
Ψυχῆς ἰθύνει τὸ σκάφος πρὸς τὸν πόλον.

Ὁ Κυριακὸς Δημότης, ἀλλ' ἐκ ξίφους,
Συνδιασώτης τοῦ χοροῦ τῶν Μαρτύρων.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίου τοῦ βασιλέως, διεβλήθησαν ὡς Χριστιανοὶ Οὐαλερίῳ, τῷ Ἄρχοντι Ἀλεξανδρείας. Παραστάντων οὖν τῶν Ἁγίων, καταπλαγεὶς Οὐαλέριος τὸ στεῤῥὸν αὐτῶν καὶ ἀκατάπληκτον, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν κατ' αὐτῶν ἀπεφήνατο. Καὶ οὕτω τελειωθέντων τὰ τούτων σώματα ὑπὸ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φιλοχρίστων ἀνακομισθέντα, ἐναπετέθησαν τῇ πόλει, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Συνέδραμε καὶ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὸ Δεύτερον ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ἁγίας Εἰρήνης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Digitized by Google

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἀποσκοπήσας Δανιὴλ, εἶδε συνεστῶτά σε μάκαρ, καὶ συνετίζοντα αὐτὸν ἐν Οὐβὰλ (*) ἣν ἑώρακεν ὅρασιν, Γαβριὴλ ἀστραπόμορφε, Μιχαὴλ τε μετὰ ταῦτα αὐτῷ δηλοῦντα.

Τοὺς τῶν Ἀγγέλων ὁδηγοὺς, τοὺς θεοειδεῖς καὶ φωσφόρους, τὸν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, τοὺς ἡμῶν ἀγαθοὺς παρακλήτορας, καὶ προστάτας καὶ φύλακας, εὐφημήσωμεν ἐν πίστει μεγαλοφώνως.

Ὡραῖος καὶ πανευπρεπὴς καὶ θεοειδὴς χρηματίσας, δημαγωγὸς τῶν λειτουργῶν, τῶν ἀΰλων ἐν πνεύματι γέγονας, Μιχαὴλ φωταυγέσατε· σὺν αὐτοῖς οὖν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν δυσώπει.

Θεοτοκίον.

Νοῦ τοῦ μεγάλου ἀληθῶς, Λόγον τὸν ἀΐδιον Κόρη, ἐν σοὶ ἀῤῥήτως καὶ φρικτῶς, κατοικήσαντα βλέπων ἐβόησε, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος· Χαῖρε θρόνε τοῦ Ὑψίστου εὐλογημένη.

Ἄλλος. Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ.

Συνεστῶτά σε ποτὲ, ὁ Δανιὴλ ὡς κατεῖδε, δειλίᾳ ὅλως ληφθεὶς πεφόβηται, καὶ τοῖς ποσὶ τοῖς σοῖς προσπελάσας, συνετίζεται σαφῶς, μυστηρίων ἀφανῶν, τὴν δήλωσιν κραυγάζων· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοὺς ἐθνῶν ἐπαγωγαῖς ἀπαγομένους δεσμίους, εἰς τόπους λίαν μακρὰν τυγχάνοντας, σὲ δὲ προστάτην προσκαλουμένους Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ, προσεπανάγεις ἐν χαρᾷ, κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, κατανοοῦντές σε πόθῳ, χοροστασίαις βροτῶν ὑμνούμενον, χαρᾶς πληροῦνται ἀδιαδόχου, καὶ δοξάζουσι Θεὸν τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, τοὺς κάτω συνάψαντα, τοῖς οὐρανίοις μυστικῶς, Ἀρχάγγελε Μιχαήλ.

Ποῖος τόπος ἀμοιρεῖ, τῶν σῶν ἀπείρων θαυμάτων; ποία σε πόλις οὐκ ἔχει πρόμαχον; ποία ψυχὴ καταπονουμένων, οὐ καλεῖ σε βοηθὸν, τὸν Ἀρχιστράτηγον Θεοῦ; χαρμονικῶς βοῶσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πλανωμένων ὁδηγὸς, ἀδικουμένων προστάτης, ὀλιγοψύχων παραμυθία τε, χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων, γαληνότατος λιμὴν, ἁμαρτωλῶν ἐγγυητὴς, νοσούντων ἐπίσκεψις, ἐσκοτισμένων φωστὴρ, σὺ εἶ Ἀρχάγγελε Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν, καὶ Λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην, σαρκὶ τεκοῦσα πάναγνε Δέσποινα τοῦτον ἀεὶ ἄχραντε δυσώπει, ὅπως λύσιν τῶν δεινῶν, καὶ πολλῶν ἁμαρτιῶν τὴν ἄφεσιν λάβωμεν, ὑμνολογοῦντες αὐτοῦ, τοὺς ὑπὲρ νοῦν οἰκτιρμούς.

Ὠδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νοερῶν ἀσωμάτων ταξίαρχος, πρεσβευτὴς τῶν ἀνθρώπων σωτήριος, θεῖος Θεοῦ διάκονος, Μιχαὴλ ἀνεδείχθης, μέλπων ἀπαύστως· Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἱ φωστῆρες οἱ δύο οἱ πάμφωτοι, Μιχαὴλ Γαβριὴλ σε Ἀρχάγγελοι, τρισσοφαοῦς Θεότητος, φρυκτωρίαις τὴν κτίσιν φωταγωγοῦντες, τῶν δεινῶν τὴν ὁμίχλην διώκετε.

Ὡς καλοὶ κυβερνῆται Ἀρχάγγελοι, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος, τὴν ψυχικὴν ὁλκάδα μου, διασώσατε ζάλῃ ἁμαρτημάτων, περιπίπτουσαν καὶ κινδυνεύουσαν.

Θεοτοκίον.

Νυμφοστόλος ὁ θεῖος Ἀρχάγγελος, ἐπιστὰς προσεφώνει τὸ Χαῖρέ σοι, Νύμφη Θεοῦ ἀνύμφευτε, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα καὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ διάσωσμα καὶ περιτείχισμα.

Ἄλλος. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Τὴν διέρχῃ ὡς ἀστραπὴ, βούλημα τὸ θεῖον ἐκπληρῶν περιπολεῖς τοὺς οὐρανοὺς, προηγούμενος τῶν Ἀγγέλων· τὸ κλέος σου μέγα, ὑπὲρ νοῦν δὲ τὰ ἄπειρα θαύματα, ἅπερ ἐπὶ πᾶσαν, φρικτῶς τελεῖς τὴν κτίσιν.

Οἱ αὐτόπται τοῦ δι' ἡμᾶς σώματι φανέντος ἐπὶ γῆς, Φίλιππος ὁ πανευκλεὴς, καὶ ὁ μέγιστος Θεολόγος, ἐμπνεύσεσι θείαις, τὴν ἀέναον χάριν Πρωτάγγελε, σοῦ τῶν ἰαμάτων, προλέγουσι πανσόφως.

Ῥάβδῳ πάλαι ὁ Μωϋσῆς, ἔτεμε τὴν θάλασσαν· καὶ νῦν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Θεοῦ, τῇ δυνάμει τῇ ἀοράτῳ, ὡς ῥάβδῳ φανείσῃ, τὰ ἀτάκτως φερόμενα ὕδατα, ὥσπερ ἐν χωνείᾳ, τῇ πέτρᾳ παραπέμπει.

Ὡς παμμέγιστος οὐρανὸς, δείκνυται ὁ οἶκος ὁ σεπτὸς, τοῦ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγοῦ, ἐν

(*) Ἐγράφετο ἔντε τῷ χειρογράφῳ καὶ τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις, Χοβάρ· ἀλλ' ὁ Χοβὰρ ἐστὶν ἢ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς κατά τινας, ἢ μᾶλλον παραπόταμον αὐτοῦ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὑπῆρχεν ὁ προφήτης Ἰεζεκιὴλ, ὅταν εἶδε τὰς θείας ἐκείνας ὁράσεις (Ἰεζ. ά. 1). Ὁ δὲ Οὐβὰλ, ὅς τις καὶ Εὔλαιος καλεῖται ὑπὸ τῶν Γεωγράφων, ἐστὶ ποταμὸς τῆς Ἐλιμαΐδος (περσικῆς) χώρας, ῥέων ἐγγύτατα τῆς πόλεως Σούσων· ὅπου εὑρισκόμενος ὁ Δανιὴλ, εἶδε τοῦ κριοῦ καὶ τράγου τὴν ὅρασιν ἣν καὶ ἐσαφήνισεν εἰς αὐτὸν ὁ Γαβριὴλ (Δαν. ή. 2...). Ὁ αὐτὸς Γαβριὴλ ἔπειτα, ἐν ἑτέρᾳ ὀπτασίᾳ πλησίον τοῦ Τίγριτος ποταμοῦ, φανεὶς πρὸς τὸν Δανιὴλ, δεόμενος τοῦ Θεοῦ τρεῖς ἑβδομάδας νῆστιν, περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν ὁμογενῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, εἶπε πρὸς αὐτὸν, ὅτι μόνος ὁ Μιχαὴλ, ἄρχων τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, ἐγένετο βοηθὸς αὐτοῦ εἰς τοῦτο (Αὐτ. ί. 4. 13. 21.).

Digitized by Google

ᾧ θαύμασιν ὥσπερ ἄστροις, φωτίζονται πᾶσαι, τῶν πιστῶν αἱ καρδίαι δοξάζουσαι, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ πάλαι τοῦ Βαλαάμ, τὴν ἄλογον ἐκώλυσας ὁρμήν, τῇ τοῦ ἀλόγου, Στρατηγὲ τῶν Ἀγγέλων, ἐν λόγῳ φρικώδει στάσει, υἱοὺς τοὺς τῆς Ἄγαρ κινουμένους, ἀλόγως ἑκάστοτε, καθ' ἡμῶν ἀπράκτους, ἀπόδειξον εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Πῦρ ἐκύησας οὐδαμῶς, φλογίσαν σου Παρθένε τὴν νηδύν. Λόγον ἐγέννησας Πατρὸς, ἐξαιρούμενον ἀλογίας, τοὺς λόγους τοῦ πλάνου ὑπακούσαντας, καὶ παρακούσαντας, τοῦ πεποιηκότος Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου.

Ὠδὴ θʹ. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοὺ ἡ εὐπρέπεια τοῦ σοῦ, Ἀρχάγγελε, θείου οἴκου διαλάμπουσα, τῇ φωταυγεῖ σου παρουσίᾳ, θαυμάτων ἀστραπὰς ἐπαφίησι, καὶ σκότος νοσημάτων ἑκάστοτε, ἀποδιώκει θείᾳ χάριτι.

Ὡς ζεῦγος ὡραῖον καὶ τερπνὸν ὑπάρχοντες, τοῦ Δεσπότου τὰ προστάγματα, τοῖς ἐπὶ γῆς διακονεῖτε, Ἀρχάγγελοι δεινῶν ἐξαιρούμενοι, καὶ πᾶσι φωτισμὸν ἐπιπέμποντες, σωτηριώδη θείῳ Πνεύματι.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν ἀσώματοι, θεῖοι Νόες ἀνυμνούμενον, βλέποντες τοῦτον ὑπὸ πάντων, τὸν μέγαν καὶ φαιδρὸν Ἀρχιστράτηγον, ἡμῖν τε φωτισμὸν ἐξαιτούμενον, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ἡ θεία δυὰς καὶ φωταυγὴς, Ἀρχάγγελοι, Μιχαὴλ τε πανσεβάσμιε, καὶ Γαβριὴλ δεδοξασμένε, Τριάδι τῇ σεπτῇ παριστάμενοι, πταισμάτων, ἐνοχῆς καὶ κολάσεως, αἰωνιζούσης ἡμᾶς ῥύσασθε.

Θεοτοκίον.

Φωνῇ τοῦ Ἀγγέλου Γαβριὴλ συνέλαβες, Θεὸν Λόγος Παναμώμητε, λόγῳ τὰς ἄνω στρατηγίας, ποιήσαντα καὶ λόγον παρέχοντα, ὑμνεῖν τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, τούτου ἁγίαν συγκατάβασιν.

Ἄλλος. Ἐποίησε κράτος.

Ὡς ὤφθης ἀνθρώποις διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐπέστησας Ἀγγέλους τούτοις Λόγε, διαφυλάττων αὐτοὺς, ἀπὸ βλάβης πονηρᾶς, μεθ' ὧν Μιχαὴλ τὸν θαυμαστὸν δι' οὗ σε δυσωποῦμεν, πᾶσιν ἡμῖν δώρησαι, ἱλασμὸν πταισμάτων.

Ἰσχύν σε καὶ κράτος, ὁ πιστός σε Βασιλεὺς, Πρωτάγγελε καὶ σύμμαχον πρὸς ἔθνη, πολέμια καὶ δεινὰ, κεκτημένος τὴν αὐτῶν, τροποῦται ἀπόνοιαν ἀεὶ, καὶ εὐχαριστηρίους, διὰ σοῦ τῷ Πλαστουργῷ, ᾠδὰς ἀναπέμπει.

Ὠδὴν προσφωνεῖ σοι, ἅπας πάντοτε πιστὸς, τῷ μέλποντι ἀπαύστως ἐν ὑψίστοις, σὺν μυριάσι πολλαῖς, τὴν τρισάγιον φωνήν· Προσάγαγε πάντας τῷ Θεῷ, ἐκ συμφορῶν καὶ πόνων, ἐκλυτρούμενος ἡμᾶς, ἀρχηγὲ Ἀγγέλων.

Σκιρτάτω ἡ κτίσις, ἀνυμνοῦσα μυστικῶς, τὸν μέγαν Ἀρχάγγελον Κυρίου· ὑπάρχει γὰρ ὁδηγὸς πλανωμένων, καὶ λιμὴν πολλῶν, συμφοραῖς καὶ πειρασμοῖς, καὶ χειμαζομένων, καὶ νοσούντων ἰατρὸς, καὶ θαυμάτων βρύσις.

Ἡγίασας τοῦτον, τὸν σεβάσμιον ναὸν, καὶ ἔδειξας αὐτὸν πηγὴν θαυμάτων, ἐν ᾧ ἑστῶτες ὁμοῦ ἐκβοῶμέν σοι πιστῶς· Ἀρχάγγελε αἴτησαι ἡμῶν, ἁμαρτημάτων λύσιν, συμφορῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ πολλὴν γαλήνην.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα Παρθένε, πλατυτέρα οὐρανῶν, ἐχώρησας Θεὸν ἀνερμηνεύτως, ὃν Ἀσωμάτων χοροὶ, ἀνυμνοῦσι μυστικῶς· αὐτὸν οὖν ἱκέτευε ἁγνὴ, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι, τοὺς σὲ μακαρίζοντας φωναῖς ἀσιγήτοις.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀθροίσθητε καὶ ἴδετε, ἡ ἀνθρωπότης ἅπασα· θεάσασθε ξένον θαῦμα, τὸ τελεσθὲν ἐν ταῖς Χώναις· Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος, ῥάβδῳ τὴν πέτραν ἔρρηξε, καὶ ποταμοὺς ἠκόντισε, κατερχομένους ἀτάκτως, ἐπὶ τὸ ἅγιον ὕδωρ.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εἰκόνος ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην, οἴμοι ὁ τάλας! δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι· σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος, ἀῤῥήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χείρονος μετείληφας, καινοποιήσας Σωτήρ με παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος αʹ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ βοήσωμεν τὸν ὕμνον· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος· ὁ συναΐδιος Λόγος Ἅγιος εἶ· καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον. Δίς.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεστὼς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀῤῥήτων, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων πρῶτος ὑπάρχων σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς θείας, φωταυγίας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύστης, σῶσον

Digitized by Google

ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. ά.

Ὅπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἑωσφόρος. Διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα, ἀπόσβεσον τῇ μεσιτείᾳ σου, λυτρούμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιΰμνητε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοὶ, εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ὁ ἀκούων ὑμῶν.

Κοινωνικόν.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

ΤῊ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐὰν ἡ προεόρτιος αὕτη ἡμέρα τύχῃ ἐν Κυριακῇ, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μάρτυρος, καὶ ψάλλονται Ἀναστάσιμα ς'. καὶ τῶν Προεορτίων δ'. Δόξα, Προεόρτιον. Καὶ νῦν, τὸ ά. τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ. Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλονται, ὡς κεῖνται ἐφεξῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Θεοτόκου τρία, καὶ τοῦ Ἁγίου τρία.

Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς παγκοσμίου τῷ κόσμῳ, χαρᾶς ἀνέτειλαν, αἱ νοηταὶ ἀκτῖνες, προμηνύουσαι πᾶσι, τὸν ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐν τῇ γεννήσει σου Ἄχραντε· σὺ γὰρ μεσίτις ἐδείχθης τῆς ἀληθοῦς, εὐφροσύνης τε καὶ χάριτος.

Ἡ προεόρτιος αὕτη, δόξα σου Ἄχραντε, προκαταγγέλλει πᾶσι, τὰς τῆς σῆς εὐμενείας, λαοῖς εὐεργεσίας· σὺ γὰρ τῆς νῦν, εὐφροσύνης ἡ πρόξενος, καὶ τῆς μελλούσης αἰτία χαρᾶς ἡμῖν, καὶ τρυφῆς θείας ἀπόλαυσις.

Ἡ θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἁγνὴ, τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαυῒδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακεὶμ, καὶ τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Σθένει δυναμούμενος, τὸ ἀσθενές σου Μακάριε, τοῦ ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν, θελήσει φορέσαντος, τῶν Μαρτύρων δρόμον, διήνυσας χαίρων, καὶ τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν, ὡραιοτάτοις ποσὶ συνέτριψας· διό σοι ἀνεπλέξατο, νικητικὰ διαδήματα, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐχθροὺς ἐτραυμάτισας, τῷ τραυματίζεσθαι Ἔνδοξε, καὶ εἰς γῆν κατηδάφισας, Σταυρὸν ὁπλισάμενος, καὶ τὴν πανοπλίαν, περιβεβλημένος, τὴν ἀδιάρρηκτον σαφῶς καὶ τὴν ἀγάπην ἐστερνισάμενος, τοῦ σὲ πρὸς βασίλεια, τὰ νοητὰ μετοικήσαντος, ὡς ἀήττητον Μάρτυρα, ὡς οὐράνιον ἄνθρωπον.

Σωτῆρα καὶ Κύριον, τὸν ὑπὲρ σοῦ τὰ ἑκούσια, ὑποστάντα παθήματα, σαφῶς ἐκμιμούμενος, ἀθλοφόρε Σώζων, σαυτὸν ἑκουσίως, πρὸς αἰκισμοὺς πρὸς ἐκτομὰς, πρὸς ἀνυποίστους βασάνους δέδωκας· διό σε ἀντημείψατο, ἐπουρανίοις χαρίσμασι, καὶ πηγὴν ἰαμάτων σε, τοῖς ποθοῦσιν ἀνέδειξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σου γέννησιν, Παναγία Παρθένε ἁγνὴ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἁπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· ὡς ἐξ ἀγόνου μητρὸς, καὶ ἀκάρπου στειρώσεως, ῥάβδος ἄνθος φέρουσα, ἀναφύεται σήμερον, ἡ Θεομήτωρ καὶ ἀπειρόγαμος, ἐκ τῶν δικαίων Ἰωακεὶμ

Digitized by Google

καὶ Ἄννης· ὅθεν καὶ χαίρει νῦν, Προφητῶν τὸ σύστημα, Πατριαρχῶν, πᾶσα ἡ ὁμήγυρις, ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Σήμερον Δαυῒδ ἀγάλλεται, καὶ Ἰεσσαὶ νῦν σκιρτᾷ, καὶ Λευῒ μεγαλύνεται, καὶ χαίρει τῷ πνεύματι, Ἰωακεὶμ ὁ δίκαιος, καὶ ἀτεκνία τῆς Ἄννης λύεται; τῇ σῇ γεννήσει Μαρία ἄχραντε, θεοχαρίτωτε· καὶ Ἀγγέλων σύστημα, σὺν τοῖς βροτοῖς, πάντες μακαρίζομεν, τὴν θείαν μήτραν σου.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Χαίροις τῶν βροτῶν τὸ σύστημα· Χαῖρε Κυρίου ναέ· χαῖρε ὄρος τὸ ἅγιον· χαῖρε θεία τράπεζα· χαῖρε λύχνε ὁλόφωτε· χαῖρε τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων σεμνή· χαῖρε Μαρία, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε πανάμωμε· χαῖρε θρόνε πύρινε· χαῖρε σκηνή· χαῖρε βάτε ἄφλεκτε· χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Γερμανοῦ.

Ἡ παγκόσμιος χαρὰ, ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης ἡ πανύμνητος Παρθένος· ἥτις δι' ὑπερβολὴν καθαρότητος, ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ ἀλήθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυῒδ, ἡ θεόπαις Μαριὰμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα καὶ καινουργεῖται· συγχαίρει τε ὁμοῦ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. Αἰνέσατε αὐτὴν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακεὶμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τεχθεῖσα παραδόξως, στειρωτικῶν ἐξ ὠδίνων, παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἐκύησας ὑπὲρ φύσιν· ὡραῖος φανεῖσα γὰρ βλαστὸς, ἐξήνθησας τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, βοῶσί σοι Θεοτόκε· Δόξα τῇ νῦν προόδῳ σου σεμνή· δόξα τῇ παρθενίᾳ σου· δόξα τῇ κυοφορίᾳ σου, μόνη Πανάχραντε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὰ οὐράνια πάντα νῦν ἐπαγάλλονται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει αὐτοῖς, καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς συνευφραίνονται· ἣν γὰρ προεῖδον τυπικῶς, ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαῖς, βάτον καὶ στάμνον καὶ ῥάβδον, νεφέλην πύλην καὶ θρόνον, καὶ μέγα ὄρος, γεννᾶται σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Ν'. Καὶ οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Γέννησιν ὑμνῶ, τῆς θεόπαιδος Κόρης. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Γηθόμενοι σήμερον, μετ' εὐφροσύνης ὑμνήσωμεν, τὸ θεῖον γενέθλιον τῆς Θεομήτορος· καὶ γὰρ τέτοκε χαρὰν τῇ οἰκουμένῃ, λύπην Προμήτορος ἐξαφανίσασα.

Ἐκ στείρας προέρχεται, τῆς ἁμαρτίας ἡ στείρωσις, ἣν νόμος προέγραψε, καὶ τὰ κηρύγματα, προεδήλωσαν, τῶν θείων θεηγόρων, ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ παναμώμητος.

Ναὸς καὶ παλάτιον, τοῦ Βασιλέως γεγένησαι, ἐν ᾧ τὴν κατοίκησιν αὐτοῦ ποιούμενος, οἰκητήριον, τῆς Ἁγίας Τριάδος, πιστοὺς ἀπεργάσεται ὁ ὑπερούσιος.

Νυμφὼν ὡραιότατος, θρόνος Θεοῦ ὑψηλότατος, ἐδείχθης Θεόνυμφε, ἐν ᾧ καθίσας σαρκὶ, τοὺς καθημένους, ἐν σκότει ἀπωλείας, ἐγερεῖ πρὸς γνώσεως φῶς ἀγαθότητι.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Σωθῆναι τοὺς τὴν σεπτήν σου σήμερον, μνήμην γεραίροντας, ἀπὸ παντοίων Σώζων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, τὸν εὐεργέτην Κύριον, νῦν καθικέτευε πανένδοξε.

Ἀστέρα πυρσοφαῆ ἀνέδειξε, Χριστὸς ἐν ὕψει σε, τῆς Ἐκκλησίας Μάρτυς ἀληθῶς, ταῖς τῶν ἄθλων σου λάμψεσι, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, καταλαμπρύνοντα πανεύφημε.

Τοξεύσας ὑπομονῆς τοῖς βέλεσι, τοὺς τοῦ Κυρίου ἐχθροὺς, καὶ τῆς ἀνδρείας ξίφει τὰ αὐτῶν, διακόψας στρατεύματα, νικητικὸν διάδημα Σώζων ἀπείληφας μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνειληφας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Digitized by Google

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ἡ γῆ ἡ κατάκαρπος, ἐκ γῆς ἀκάρπου γεννᾶται, ἥτις καρπογονήσει, τὸν γεωργὸν τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωηφόρον ἄσταχυν, τὸν τρέφοντα πάντας θείῳ νεύματι.

Σήμερον ἐβλάστησε, τῆς Παρθενίας ἡ ῥάβδος ἐξ ἧς ἀνθήσει ἄνθος, ὁ φυτουργὸς ἡμῶν Θεὸς, τὰ πονηρὰ βλαστήματα, ἀποτέμνων ἄκρᾳ ἀγαθότητι.

Ἴδε τὸ ἀλάξευτον, ὄρος ἐκ πέτρας ἀγόνου, ἀποτεχθὲν τὸν λίθον, καρπογονεῖ τὸν νοητὸν, ὃς συντριβὴν ἐργάσεται, τῶν ξοάνων πάντων τοῦ ἀλάστορος.

Νόμου προχαράγματα, σὲ προεδήλωσαν Κόρη· τὸν νομοδότην σὺ γὰρ, νομίμων δίχα ἐν γαστρὶ, κυοφορεῖς τηροῦντά σε, ὑπὲρ λόγον ἄφθορον ἀμίαντον.

Τοῦ Ἁγίου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Αἱμάτων σου αἱ ῥοαὶ, ποταμηδὸν διὰ Χριστὸν ῥεύσασαι, πῦρ ἀσεβῶν ἔσβεσαν, Μάρτυς ἀθλοφόρε ἀοίδιμε.

Ὑπέστης καρτερικῶς, τῶν αἰκισμῶν τὰς προσβολὰς, ἄῤῥηκτος, πύργος καθάπερ Ἔνδοξε, πλάνης καθελὼν τὸ ὀχύρωμα.

Καθεῖλες δαυϊτικῶς ὡς Γολιὰθ τὸν νοητὸν τύραννον, καὶ τὸ αὐτοῦ στράτευμα, πίστεως σφενδόνῃ Πανένδοξε.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστὲ, κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σωθεὶς διὰ πίστεως, Σώζων πολύαθλε, σωτήριος γέγονας, χειμαζομένων λιμὴν, προνοίᾳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· βρύεις γὰρ ἰαμάτων, ποταμοὺς τοῖς πάθουσι, παύεις ἀῤῥωστημάτων, τὸν φλογμὸν καθ' ἑκάστην· διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, πίστει γεραίρομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς, γῆ εὐφραινέσθω· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ οὐρανὸς, ἐν γῇ ἐτέχθη, ἡ θεόνυμφος αὕτη ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στεῖρα βρέφος θηλάζει τὴν Μαριάμ· καὶ χαίρει ἐπὶ τὸ τόκῳ Ἰωακείμ, Ῥάβδος λέγων ἐτέχθη μοι, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος Χριστὸς, ἐβλάστησεν ἐκ ῥίζης Δαυΐδ. Ὄντως θαῦμα παράδοξον!

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑπερτέρα τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς Κόρη τίκτεται, ἐν ἁγιωσύνῃ, οὖσα καὶ καθάρσει ἀσύγκριτος, ἥτις τὴν κάθαρσιν πάντων, Χριστὸν τέξεται, ἁγιότητα καὶ παντελῆ ἀπολύτρωσιν.

Μακαρία ἡ κοιλία, ἡ τῆς Ἄννης γεγένηται· τὴν γὰρ ἐν κοιλίᾳ, μέλλουσαν χωρεῖν τὸν μακάριον, καὶ μὴ χωρούμενον Λόγον, ἀπεγέννησεν, ἀναγέννησιν πᾶσι πιστοῖς παρεχόμενον.

Νῦν ὁ ζόφος τῆς κακίας, ἐκμειοῦσθαι ἄρχεται· ἡ γὰρ τοῦ ἡλίου, ἔμψυχος νεφέλη ἀνέτειλε, στειρωτικῶν ἐκ λαγόνων, ἡ πανάμωμος· ἧς τὴν γέννησιν τὴν φωταυγῆ ἑορτάσωμεν.

Ὡς κατάκαρπον ἐλαίαν, τὴν ἐκ ῥίζης βλαστήσασαν, Ἰεσσαὶ Παρθένε, Ἄννα σὲ βλαστάνει βλαστάνουσαν, τὸν ἐλεήμονα Λόγον, οὗ τὸ ἔλεος, καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ παντὸς προπορεύεται.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Πυρπολούμενος ἀγάπῃ Θεοῦ Παμμάκαρ, τὴν φρυγανώδη ἅπασαν, πλάνην τῶν ἀθέων, ἔφλεξας τοῖς λόγοις σου, καὶ χαίρων ἐκραύγαζες· Δόξα τῇ Δυνάμει σου Κύριε.

Ἁγιότευκτος ὑπάρχων ναὸς Κυρίου, εἰς τὸν ναὸν εἰσέδραμες, τῶν ἀθεωτάτων, καὶ τούτων σεβάσματα, γενναίως συνέτριψας, Μάρτυς ἀθλοφόρε πανεύφημε.

Ἰατρεῖον ἀναδέδεικται πάσης νόσου, τὸ ἱερόν σου τέμενος, πίστει τοῖς φοιτῶσι, καὶ τὰς ἀριστείας σου, ἐν τούτῳ γεραίρουσι, Σώζων ἀθλοφόρε θαυμάσιε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὸ ἐσφραγισμένον νῦν, βιβλίον ἀποτίκτεται, ὅπερ ἀναγνώσεται οὐδόλως, φύσεως νόμῳ βροτὸς τηρούμενον, Λόγου εἰς κατοίκησιν καθὼς, βίβλοι προεδήλωσαν, θεηγόρων ἐν πνεύματι.

Ἡ ἄμπελος σήμερον, ἐτέχθη ἡ σωτήριος, ἥτις τὸν ἀκήρατον ἀνθήσει, βότρυν τὸν θεῖον, γλεῦκος προχέοντα, ἐξ οὗ πᾶς ὁ πίνων μυστικῶς, θείαν καὶ σωτήριον, εὐφροσύνην καρπώσεται.

Digitized by Google

Σκιρτήσατε Ἄγγελοι, ἀνθρώποις συγχορεύοντες· σήμερον ἐκ στείρας ἡ Παρθένος ἀποτεχθεῖσα τὴν λύπην ἔπαυσε, καὶ προοιμιάζεται χαρὰν, τοῖς πανηγυρίζουσι, τὴν αὐτῆς θείαν γέννησιν.

Θεῖος προδιέγραψε, Προφήτης προδηλότατα, τόμον σε καινὸν ἐν ᾧ δακτύλῳ, Λόγος Πατρῴῳ, Κόρη γραφήσεται, βίβλῳ καταγράφων τῆς ζωῆς, πάντας ἀγαθότητι, τοὺς αὐτῷ πειθαρχήσαντας.

Τοῦ Ἁγίου. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Μάρτυς τῷ φωτὶ, τῆς Τριάδος λαμπόμενος, ἐμείωσας ἀθείας, πολυθέου τὸν ζόφον, φωστὴρ ὀφθεὶς ἀείφωτος.

Σὺ ῥόδον εὐανθοῦν, ἐρυθρῷ τῶν αἱμάτων σου, Μακάριε δεδειγμένος, εὐωδίᾳ θαυμάτων, τὸν κόσμον εὐωδίασας.

Σὺ βότρυς νοητὸς, τῆς ἀμπέλου ὑπάρχων Χριστοῦ, ἀνέβλυσας μαρτυρίου, εὐκατάνυκτον οἶνον, τοῖς πίστει σε δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ϛ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ἐτέχθη σήμερον γέφυρα, μετάγουσα πρὸς φῶς τὸ ἀνθρώπινον, κλίμαξ οὐράνιος, ὄρος Θεοῦ ἐμφανέστατον, ἡ Θεοτόκος Κόρη, ἣν μακαρίσωμεν.

Ὁ κόχλος Ἄννα προήγαγε, πορφύραν τὴν τὸ ἔριον βάψασαν, τῆς σωματώσεως, τοῦ Βασιλέως εἰς ὕστερον, ἣν ἐπαξίως πάντες ὑμνολογήσωμεν.

Πηγὴ νυνὶ προελήλυθε, ῥανίδος ἐκ μικρᾶς ἡ Παναμώμος, ἥτις τὴν ἄβυσσον, τῆς σωτηρίας κυήσασα, πολυθεΐας παύσει ἄπειρα ῥεύματα.

Ἀκάρπου ῥίζης ἐβλάστησας, καὶ πρόῤῥιζον κακίας τὴν ἄκανθαν, τῷ ὑπὲρ φύσιν σου, θείῳ βλαστῷ ἐναπέτεμες, Θεογεννῆτορ Κόρη ἀειμακάριστε.

Τοῦ Ἁγίου. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Θύεσθαι, δι' ἀγάπην Θεοῦ προελόμενος, ἄμωμον θῦμα καθάπερ, τῇ αὐτοῦ τραπέζῃ προσενηνέχθης· διὰ τοῦτο, εὐσεβῶς σε τιμῶμεν Πανεύφημε.

Ἀβρόχως, διαπλεύσας τῆς πλάνης τὸ πέλαγος, εἰς τὸν λιμένα τῆς ἄνω, βασιλείας Μάρτυς ἐγκαθωρμίσθης, αἰωνίου, ἀπολαύων γαλήνης μακάριε.

Ὄνυξι, σιδηροῖς σου τὰ σπλάγχνα κατέξανεν, ἀνηλεῶς ὁ διώκτης· ἀλλ' αὐτὸς εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα, μετὰ δόξης, ἐναπέθου Παμμάκαρ ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, καὶ Θεοτόκος Μαρία, ἡ παστὰς ἡ ἄλυτος, τοῦ οὐρανίου Νυμφίου, τίκτεται ἀπὸ τῆς στείρας θεοβουλήτως, ὄχημα τοῦ Θεοῦ Λόγου εὐτρεπισθῆναι· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ προωρίσθη, ἡ θεία πύλη, καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς. Ὁ Οἶκος.

Τῇ στειρευούσῃ καρπὸς ἐδόθη ἡ θεόπαις Μαρία· ἣν προεῖδον ποτὲ θεῖοι Προφῆται ἐν πνεύματι, ταύτην ἡμεῖς σήμερον ὁρῶντες, ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ἄννης σκιρτῶσαν, σὺν τῷ πιστῷ Ἰωακεὶμ, νοητῶς πρὸς ἑστίασιν συνέλθωμεν, καὶ τοὺς πόῤῥω καλέσωμεν, λέγοντες· Τοῦ κόσμου νῦν ἡ ἀνάκλησις, ἐξ ἀκάρπου γαστρὸς ἀνεβλάστησεν, ἡ θεία πύλη, καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

Στίχοι.

Ἀντεῖχε Σώζων σώματος πρὸς αἰκίας,
Πρὸς τὸν μόνον σώζοντα τὴν ψυχὴν βλέπων.
Ἑβδομάτῃ Σώζων θάνε, τυπτόμενος χρόα λαμπρόν.

Οὗτος ἐκ Λυκαόνων ὁρμώμενος, καὶ ποιμὴν προβάτων γεγονὼς, ἐπεὶ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος ἠξιώθη, εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ, ἐν ᾧ ἵστατο ἄγαλμα, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κατεσκευασμένου, τούτου τὴν δεξιὰν χεῖρα διακλάσας, καὶ πωλήσας, τὸ τίμημα παρέσχε τοῖς πένησιν. Ὅθεν τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ τόπου πολλοὺς ἐξ ὑπονοίας τιμωροῦντος, ὁ Ἅγιος ἑαυτὸν καταμηνύει, καὶ αὐτίκα τύπτεται σφοδρῶς· καὶ ὑποδήμασι σιδηροῖς ὑποδεθεὶς, ἠναγκάζετο τρέχειν. Καὶ αὖθις ἐπὶ τοσοῦτον βάκλοις τύπτεται, ὥστε τὰ ὀστᾶ τοῦ σώματος αὐτοῦ καταθραυσθῆναι, καὶ τὸ πνεῦμα εἰς χεῖρας Θεοῦ παραδοῦναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Εὐόδου καὶ Ὀνησιφόρου.

Digitized by Google

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Εὔοδος, γενόμενος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ μετὰ Πέτρον Ἐπίσκοπος, ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς τοῦ μακαρίου ἀναφέρεται Παύλου, μεγάλως ἐν τοῖς Ἑβδομήκοντα ἀριστεύσας, καὶ κήρυξ διαπρύσιος γεγονὼς τοῦ Λόγου. Τὸν δὲ Ὀνησιφόρον, ὃν ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολῇ ὁ Ἀπόστολος παρεισάγει, Κολοφωνίας Ἐπίσκοπον εὕρομεν γεγονότα, δεξιὸν ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἀλκιμώτατον, μέχρι αἵματος αὐτοῦ τὴν πίστιν κρατύναντα. Οὗτος ἐν τῷ χορῷ τῶν κηρύκων σὺν τῷ Ἀποστόλῳ Εὐόδῳ αὐλίζεται ἐν ταῖς ἐπουρανίαις σκηναῖς.

Ὁ Ἅγιος Εὐψύχιος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Εὔψυχος Εὐψύχιος ἦν πρὸς τὸ ξίφος,
χαίρων ὅτι πλάσαντι τὴν ψυχὴν θύει.

Οὗτος γέννημα καὶ θρέμμα ὑπῆρχε τῆς Καισαρέων πόλεως, τῶν Ῥωμαίων βασιλεύοντος Ἀδριανοῦ. Τοῦ δὲ πατρὸς αὐτοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντος αὐτὸς βαπτισθεὶς, καὶ πάντα τὰ προσόντα τοῖς πτωχοῖς διανείμας, παρὰ τοῦ Καππαδοκάρχου συλλαμβάνεται, καὶ ξέεται τὰς πλευρὰς, καὶ φρουρεῖται. Ἀγγέλου δὲ ἐπιστασίᾳ ἀναῤῥωσθεὶς, αὖθις, ἀναρτᾶται, καὶ ξέεται σφοδρῶς, καὶ τελευταῖον τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Λέγεται δὲ ἀντὶ αἵματος γάλα καὶ ὕδωρ ῥυῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἑορτάζεται ἡ κοίμησις τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ, τοῦ τῆς Λυκαόνων Ἐπαρχίας, τρίτου δὲ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Σωτῆρος, τῆς ἐπιλεγομένης Βαθέος Ῥύακος.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἰωακεὶμ τε καὶ Ἄννα μακαρίζονται, ἀποκυήσαντες, τὴν μακαρίαν σαφῶς, ἁγνὴν Θεομήτορα, Λόγον κυήσασαν, τὸν μακάριον, τὸν μακαρίους ἅπαντας, τοὺς πιστοὺς ἀποτελοῦντα.

Δῶρον τίμιον ἐκτήσαντό σε Πάναγνε, οἱ σοὶ γεννήτορες τὴν συλλαβοῦσαν Θεὸν, τὸν καταπλουτίσαντα, δωρεαῖς κρείττοσι, τοὺς κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οἱ μαστοί σου ὑπὲρ οἶνον ἀγαθώτατοι, Ἄννα θεόκλητε· ὅτι μαστοῖς ἀγαθοῖς, τὴν τὸν ἀγαθώτατον Λόγον θηλάσασαν, σὺ ἐθήλασας, τὸν χορηγὸν τοῦ γάλακτος, καὶ πνοῆς τροφέα πάσης.

Σκίρτα κρούε τὴν κινύραν σου θεόπνευστε, Δαυῒδ καὶ χόρευε· ἡ κιβωτὸς γὰρ ἰδοὺ, ἣν πάλαι προήγγειλας, ἐκ στειρευούσης γαστρὸς, προελήλυθε, τῷ Βασιλεῖ τῆς κτίσεως, καὶ Θεῷ τετηρημένη.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῶν ἀλγεινῶν βασάνων Μάρτυς βληθεὶς, δρόσον ἐκ Θεοῦ ἐδέξω ὑπομονῆς, εὐχαρίστως τε ἐκραύγαζες· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐκλαμπροτέραν, παντὸς χρυσίου ἔχων ψυχὴν, θῦσαι χρυσοτεύκτῳ Μάρτυς Θεῷ, καὶ ἀψύχῳ οὐ προῄρησαι· σαυτὸν θυσίαν δὲ, εὐωδεστάτην Θεῷ τέθυκας.

Ποιμὴν ὁ μέγας, ποιμένα ὄντα προβάτων σε, Μάρτυς ὡς ἀρνίον ἄμωμον τῇ αὐτοῦ, ἀπλανεῖ ποίμνῃ συνέταξε, λύκοις ἀνάλωτον, τοῖς νοητοῖς σε δείξας πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα χαῖρε διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Κινήσωμεν γλῶτταν ὑμνῳδίας, τὸ θεῖον γενέθλιον γεραίροντες, τῆς τὸν ὑπερύμνητον, Λόγον καὶ ὑπέρθεον, σωματωσάσης Πνεύματι, καὶ ἀνακράξωμεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ θεῖοι σκιρτήσατε Προφῆται, τιμῶντες Παρθένου τὸ γενέθλιον· αὕτη γὰρ ἐπλήρωσε, πάντα τὰ κηρύγματα, τὸν ὑφ' ὑμῶν δηλούμενον ἀποκυήσασα, Χριστὸν τὸν τοῦ παντὸς Βασιλέα, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥήξατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην, Ἀπόστολοι Μάρτυρες χορεύσατε, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, νῦν ἀγαλλιάσθητε, τῷ γενεθλίῳ σήμερον τῆς τοῦ Κυρίου Μητρὸς, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἤνθησε τὸ μῆλον τὸ εὐῶδες, τὸ ῥόδον τὸ θεῖον πεφανέρωται, καὶ κατευωδίασε, σήμερον τὰ πέρατα, καὶ τὸ δυσῶδες ἔπαυσε, τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἡ Πάναγνος καὶ Μήτηρ τοῦ Λόγου, ἣν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στειρεύουσα φύσις τῶν ἀνθρώπων, σεπτῶν χαρισμάτων θείου Πνεύματος, σήμερον εὐφράνθητι, στεῖρας τὴν Θεόπαιδα, ἀποτεχθεῖσαν βλέπουσα, καὶ ἀναβόησον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Χεῖρα χρυσοτεύκτου ἀφελὼν, Σοφὲ ἱδρύματος, πένησι δέδωκας, τὸν ἀδαπάνητον ἔνδοξε, σεαυτῷ περιποιούμενος, τοῦ μαρτυρίου ἀληθῶς, πλοῦτον ἀοίδιμε, Εὐλογεῖτε, κράζων, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σαρκὶ τῷ ἀσάρκῳ συμπλακεὶς, τῇ συμμαχίᾳ Χριστοῦ, τοῦτον κατέβαλες· βραβεῖον ὅθεν σοι Ἔνδοξε, τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν,

Digitized by Google

αὐτὸς παρέσχετο, πρὸς ὃν χαίρων ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀνοίξας ἐπλήρωσας σαυτοῦ, τὸ στόμα Πνεύματος, Σώζων πανεύφημε· ἐχθρῶν δὲ στόματα ἔπλησας, βλασφημούντων τὸν ποιήσαντα, πάσης αἰσχύνης· καὶ Χριστῷ χαίρων ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής.

Ἴδε τοῦ Θεοῦ, ὁ τόπος ὁ ἅγιος προφανῶς δέδεικται· πόλοις ἡ περίδοξος τοῦ Βασιλέως ἀνῳκοδόμηται, ὁ φωταυγὴς Παράδεισος, φαιδρῶς ἐξήνθησε, Παραδείσου, πρόξενος ὑπάρχουσα, πρὸς Θεόν τε ἀνθρώπων οἰκείωσις.

Ὤφθη ἡ λαμπὰς, λυχνία τε σήμερον ἡ χρυσαυγίζουσα, φῶς τὸ προαιώνιον, ἐν ᾗ οἰκῆσαν, τοὺς ἐν νυκτὶ τῶν δεινῶν, καταφωτίσει παύσει τε, τῆς ἀθεΐας ἀχλὺν, καὶ ἡμέρας, πάντας ἀπεργάσεται, κοινωνοὺς ἀληθῶς διὰ πίστεως.

Σήμερον ἡ γῆ, χορεύει· τὸν νέον γὰρ, οὐρανὸν ἔβλεψε, Θεοῦ τὸν τερπνότατον, ἀποτεχθέντα· ἐν ᾧ οἰκήσας σαρκὶ, τῶν οὐρανῶν ἐπέκεινα, ἀναβιβάσει βροτοὺς, καὶ θεώσει, πάντας ἀγαθότητι· ὃν ὑμνοῦντες πιστῶς μεγαλύνομεν.

Ἡ περικαλλὴς, δυὰς ἀνεβλάστησεν Ἄννα καὶ Ἰωακεὶμ, δάμαλιν τὴν ἄσπιλον, ἐξ οὗ ὁ μόσχος ὁ σιτευτὸς προελθὼν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου τέθυται, αἴρων τὰ πταίσματα, τῶν ἀνθρώπων, τὰς προσαγομένας τε, καταπαύων, θυσίας τοῖς δαίμοσι.

Φώτισον ἡμᾶς, τὸ φῶς ἡ κυήσασα τοὺς τὴν φωσφόρον σου, γέννησιν ἐν Πνεύματι, Θεογεννῆτορ πανηγυρίζοντας, καὶ τοῦ φωτὸς τοῦ μέλλοντος, δεῖξον ἁγνὴ κοινωνούς· καὶ εἰρήνην, βράβευσον καὶ λύτρωσιν, τῶν δεινῶν μητρικαῖς ἱκεσίαις σου.

Τοῦ Ἁγίου. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λίθος ἐκλεκτὸς ἀνεδείχθης, Χριστοῦ τοῦ ἀκρογωνιαίου, Μάρτυς κυλιόμενος ἐν γῇ, καὶ τὸ τῆς πλάνης λύων ὀχύρωμα· τὰς τῶν πιστῶν καρδίας δὲ, ἑδραιοτέρας ἐργαζόμενος.

Ῥεῖθρον σε ζωῆς κεκτημένη, ἡ τοῦ Χριστοῦ νῦν Ἐκκλησία, αἵματος ὡς νάμασι τοῖς σοῖς, καταρδευθεῖσα Μάρτυς τῶν ἄθλων σου, καὶ τῶν θαυμάτων πάντοτε, τῇ εὐπρεπείᾳ ὡραΐζεται.

Εὗρες ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων, καὶ τῶν θαυμάτων σου θεόφρον, τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν, ἐν ᾗ τῶν πίστει ἐπιτελούντων σου, τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, Σώζων μνημόνευε πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Σειρὰς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λῦσον Παρθένε Θεοτόκε, ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πηγὴν, τεκοῦσα μόνη θεοχαρίτωτε· καὶ θυμηδίας ἔμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῷ ὅπλῳ τοῦ τιμίου σου, Σταυροῦ θωρακισάμενος, ὁ Ἀθλοφόρος σου Λόγε, τὰς ἐναντίας δυνάμεις, στεῤῥῶς ὑπερενίκησε, καὶ τοὺς τυράννους ᾔσχυνε, καὶ ὑπὲρ σοῦ ἐνήθλησε. καὶ σοὶ Χριστέ μου παντάναξ, συμβασιλεύει ἀπαύστως.

Τῆς Θεοτόκου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀγάλλου κτίσις ἅπασα, τὴν χαρὰν αἰσθομένη, ἐξ Ἄννης τῆς θεόφρονος, ἥτις λέγεται Χάρις. Ἰωακεὶμ τε τοῦ θείου, τίκτεσθαι παρ' ἐλπίδα, Μαρίαν τὴν πανάχραντον, καὶ ἁγνὴν Θεοτόκον· ἧς ὁ καρπὸς, σωτηρία γέγονε τοῖς ἀνθρώποις, Χριστὸς ὁ σαρκωθεὶς Θεὸς, ἐν αὐτῆς ἀποῤῥήτως.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε οἱ ἐξ Ἀδὰμ, τὴν ἐκ Δαυῒδ φυεῖσαν, καὶ τὸν Χριστὸν τεκοῦσαν, ὑμνήσωμεν Παρθένον, Μαρίαν τὴν πανάχραντον.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ.

Αἶνον τῷ λυτρωτῇ, προσάξωμεν Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς στείρας δόντι, ἡμῖν τὴν Θεοτόκον, καὶ μόνην ἀειπάρθενον.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Σήμερον ἡ χαρὰ, πάσης τῆς οἰκουμένης, στειρωτικῆς ἐκ μήτρας, γεννᾶται παραδόξως, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος. β'.

Ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα Θεῷ κατοικητήριον, ἐξ ἀκάρπου σήμερον νηδύος προήκται, τῆς Ἄννης ἠγλαϊσμένης, τῆς ἀϊδίῳ οὐσίας τὸ θεῖον τέμενος· δι' ἧς ἰταμὸς Ἅδης καταπεπάτηται, καὶ παγγενὴ Εὔα ἐν ἀσφαλεῖ ζωῇ εἰσοικίζεται· ταύτῃ ἐπαξίως ἐκβοήσωμεν· Μακαρία σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου εὐλογημένος.

Καὶ τὰ λοιπὰ, σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῌ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ παροῦσα Ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου τύχῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Θεοτόκου ς'. Δόξα, καὶ νῦν, Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, καὶ νῦν, Δεῦτε ἅπαντες πιστοί. Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον ἅπαξ καὶ τῆς Ἑορτῆς δὶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τὸ, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εὐλογητάρια οὐ λέγονται. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἤχου. Προκείμενον, Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. ψαλμός. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος δ'. Ἡ παγκόσμιος χαρὰ, κτλ. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Κάθισμα, Ἡ Παρθένος Μαριάμ. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμα. Καταβασίαι, Σταυρὸν χαράξας. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ'. Ὠδή. Ἅγιος Κύριος Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοὶ Ἀναστάσιμοι καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος, τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Κοινωνικὸν, Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, κτλ.

Ἐὰν δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, ψάλλεται ἀπαραλλάκτως, καθὼς ἐστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσι, τὴν ἀπαρχὴν τεκόντες, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν μόνην Θεοτόκον· οἷς καὶ ἡμεῖς συνεορτάζομεν σήμερον, τὴν ἐκ τῆς ῥίζης ἐκείνης τοῦ Ἰεσσαὶ, μακαρίζοντες Παρθένον ἁγνήν.

Ἐξ Ἄννης σήμερον ῥάβδον, φυτὸν θεόσδοτον ἡ Θεοτόκος ἔφυ, σωτηρία ἀνθρώπων· ἐξ ἧς ὁ τῶν ἁπάντων Δημιουργὸς, γεννηθεὶς ὑπὲρ ἔννοιαν, τὴν τοῦ Ἀδὰμ ἐκκαθαίρει ὡς ἀγαθὸς, πᾶσαν λύμην ἀγαθότητι.

Ἡ θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἁγνὴ, τῶν Προφητῶν κλέος, τοῦ Δαυῒδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακεὶμ, καὶ τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Ἡ πρώην ἄγονος χώρα, γῆν καρποφόρον γεννᾷ· καὶ ἐξ ἀκάρπου μήτρας, καρπὸν ἅγιον δοῦσα, γάλακτι ἐκτρέφει· θαῦμα φρικτόν! ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἡ τὸν οὐράνιον ἄρτον ἐν τῇ γαστρὶ, δεξαμένη, γαλουχεῖται μαζῷ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἁγνείας ἐρασταί· δεῦτε ὑποδέξασθε πόθῳ, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα, ἐκ πέτρας βλυστάνουσαν στερεᾶς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς ἀτεκνούσης, τὴν βάτον τοῦ ἀΰλου πυρὸς, καὶ καθαίροντος, καὶ φωτίζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Γόνος Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης ἡ Παρθένος, ἐφάνη τοῖς ἀνθρώποις, τῶν δεσμῶν ἀφιεῖσα, τῆς ἁμαρτίας ἅπαντας.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ὄρος ὡς ἀληθῶς, κατάσκιον ἐδείχθη ἡ στείρωσις τῆς Ἄννης, ἐξ οὗ ἡ σωτηρίας, πᾶσι πιστοῖς δεδώρησαι.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ῥήξασα τὰ δεσμὰ, στειρώσεως τῆς Ἄννης, ἡ πάναγνος Παρθένος, προῆλθε τοῖς ἀνθρώποις, τὴν ἄφεσιν βραβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἴωμεν οἱ πιστοὶ, δοξάζοντες τὴν Κόρην· ἐτέχθη γὰρ ἐκ στείρας, τὴν στειρωθεῖσαν φύσιν, ἡμῶν ἀνακαινίζουσα.

Digitized by Google

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε.

Ζήτει εἰς τὸν μέγαν Ἑσπερινόν.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, τὴν α'. στάσιν. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. β'. Σεργίου.

Σήμερον, ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις ἐπαναπαυόμενος Θεὸς, θρόνον ἅγιον ἐπὶ γῆς ἑαυτῷ προητοίμασεν· ὁ στερεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανοὺς, οὐρανὸν ἔμψυχον, ἐν φιλανθρωπίᾳ κατεσκεύασεν· ἐξ ἀκάρπου γὰρ ῥίζης, φυτὸν ζωηφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Μητέρα αὐτοῦ. Ὁ τῶν θαυμασίων Θεὸς, καὶ τῶν ἀνελπίστων ἐλπὶς, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτὸς ὁ νυμφὼν, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστρὸς προελήλυθε· καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλου, μόνη καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εἰ καὶ θείῳ βουλήματι, περιφανεῖς στεῖραι γυναῖκες ἐβλάστησαν, ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων, θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν· ὅτι καὶ ἐξ ἀγόνου παραδόξως τεχθεῖσα μητρὸς, ἔτεκεν ἐν σαρκὶ τὸν ἁπάντων Θεὸν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπόρου γαστρός· ἡ μόνη πύλη τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἣν διελθὼν κεκλεισμένην διεφύλαξε· καὶ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, ὡς οἶδεν αὐτὸς, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, σωτηρίαν ἀπειργάσατο.

Ὁ αὐτός. Στεφάνου Ἁγιοπολίτου.

Σήμερον στειρωτικαὶ πύλαι ἀνοίγονται, καὶ πύλη παρθενικὴ θεία προέρχεται. Σήμερον καρπογονεῖν ἡ χάρις ἀπάρχεται, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ Θεοῦ Μητέρα, δι' ἧς τὰ ἐπίγεια τοῖς οὐρανοῖς συνάπτεται, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια· σήμερον ἔπνευσαν αὖραι, σωτηρίας προάγγελοι· ἡ τῆς φύσεως ἡμῶν διαλέλυται στείρωσις· ἡ γὰρ στεῖρα μήτηρ δείκνυται, τῆς παρθενευούσης μετὰ τόκον τοῦ κτίσαντος, ἐξ ἧς τὸ ἀλλότριον οἰκειοῦται ὁ φύσει Θεὸς, καὶ τοῖς πλανηθεῖσι διὰ σαρκὸς σωτηρίαν ἀπεργάζεται, Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ στεῖρα Ἄννα, τίκτει Θεόπαιδα, τὴν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προεκλεχθεῖσαν, εἰς κατοίκησιν τῷ παμβασιλεῖ, καὶ Κτίστῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς θείας οἰκονομίας· δι' ἧς ἀνεπλάσθημεν οἱ γηγενεῖς, καὶ ἀνεκαινίσθημεν ἐκ τῆς φθορᾶς, πρὸς ζωὴν τὴν ἄληκτον.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Σεργίου.

Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις ἐπαναπαυόμενος Θεὸς, θρόνον ἅγιον ἐπὶ γῆς ἑαυτῷ προητοίμασεν· ὁ στερεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανοὺς, οὐρανὸν ἔμψυχον, ἐν φιλανθρωπίᾳ κατεσκεύασεν· ἐξ ἀκάρπου γὰρ ῥίζης, φυτὸν ζωηφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Μητέρα αὐτοῦ. Ὁ τῶν θαυμασίων Θεὸς, καὶ τῶν ἀνελπίστων ἐλπὶς, Κύριε δόξα σοι.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ Ὅρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρὰν καὶ ἀπήντησε Κεφ. κη'. ια.
τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ, ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ, κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορρᾶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάσσων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἐὰν πορευθῇς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἢ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Digitized by Google

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ΄. 72. Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς λέγει Κύριος.
Κεφ. μδ΄. 1. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι᾽ αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι᾽ αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ᾽ αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. θ΄. 1. Ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακούς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμήν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις. Τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.
Στεφάνου Ἁγιοπολίτου.

Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, λαοὶ σήμερον γέγονεν· ἰδοὺ γὰρ ἡ προορισθεῖσα ἀπὸ γενεῶν ἀρχαίων. Μήτηρ καὶ Παρθένος, καὶ δοχεῖον Θεοῦ, ἐκ στείρας γεννηθῆναι προέρχεται· ἄνθος ἐκ τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ ῥάβδος ἐβλάστησεν. Εὐφραινέσθω Ἀδὰμ ὁ προπάτωρ, καὶ ἡ Εὔα ἀγαλλιάσθω χαίρουσα· ἰδοὺ γὰρ ἡ οἰκοδομηθεῖσα ἐκ πλευρᾶς τοῦ Ἀδάμ, τὴν θυγατέρα καὶ ἀπόγονον, μακαρίζει ἐμφανῶς· Ἐτέχθη μοι γὰρ φησὶ λύτρωσις, δι᾽ ἧς ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ Ἅδου ἐλευθερωθήσομαι. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυῒδ κρούων τὴν κινύραν, καὶ εὐλογείτω τὸν Θεόν· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος πρόεισιν ἐκ πέτρας ἀγόνου, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἦχος β΄.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἁγνείας ἐρασταί· δεῦτε ὑποδέξασθε πόθῳ, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα, ἐκ πέτρας βλυστάνουσαν στερεᾶς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς ἀτεκνούσης, τὴν βάτον τοῦ ἀΰλου πυρός, τοῦ καθαίροντος, καὶ φωτίζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Τίς ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων γίνεται; Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα πανηγυρίζουσι μυστικῶς· Συγχάρητε ἡμῖν λέγοντες, Ἀδὰμ καὶ Εὔα σήμερον· ὅτι τοῖς πάλαι παραβάσει κλείσασι Παράδεισον, καρπὸς εὐκλεέστατος ἡμῖν ἐδόθη, ἡ θεόπαις Μαρία, ἀνοίγουσα τούτοις πᾶσι τὴν εἴσοδον. Ὁ αὐτός.

Ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα, Θεοῦ κατοικητήριον, ἐξ ἀκάρπου σήμερον νηδύος προῆκται, τῆς Ἄννης ἠγλαϊσμένης, τῆς ἀϊδίου οὐσίας τὸ θεῖον τέμενον· δι᾽ ἧς ἰταμὸς Ἅδης καταπεπάτηται· καὶ παγγενὴ Εὔα ἐν ἀσφαλεῖ ζωῇ εἰσοικίζεται· ταύτῃ ἐπαξίως ἐκβοήσωμεν· Μακαρία σὺ ἐν γυναιξί, καὶ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου εὐλογημένος.

Δόξα, καὶ νῦν.
Ἦχος πλ. δ΄. Σεργίου Ἁγιοπολίτου.

Ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν σαλπίσωμεν, πνευματικῇ κιθάρᾳ· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυῒδ σήμερον τίκτεται, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς, τὸ σκότος λύουσα· τοῦ Ἀδὰμ ἡ ἀνάπλασις, καὶ τῆς Εὔας ἡ ἀνάκλησις· τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγή, καὶ τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγή, δι᾽ ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν· καὶ βοήσωμεν αὐτῇ σὺν τῷ Γαβριὴλ οἱ πιστοί· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, διὰ σοῦ χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
Ἦχος δ΄. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ἡ παγκόσμιος χαρά, ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, ἡ πανύμνητος Παρθένος· ἥτις διʼ ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ ἀλήθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται.

Digitized by Google

Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Δι' Ἀγγέλου προῤῥήσεως, γόνος πάνσεπτος, ἐξ Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης τῶν δικαίων, σήμερον προῆλθες Παρθένε, οὐρανὸς καὶ θρόνος Θεοῦ, καὶ δοχεῖον καθαρότητος, τὴν χαρὰν προμηνύουσα παντὶ τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενε· κατάρας ἀναίρεσις, εὐλογίας ἡ ἀντίδοσις. Διὸ ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη θεόκλητε, τὴν εἰρήνην αἴτησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Στεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα, σήμερον χεῖρας κροτείτω φαιδρῶς· λαμπροφορείτω τὰ ἐπίγεια· βασιλεῖς σκιρτάτωσαν· ἱερεῖς ἐν εὐλογίαις εὐφραινέσθωσαν· ἑορταζέτω ὁ σύμπας κόσμος· ἰδοὺ γὰρ ἡ Βασίλισσα, καὶ ἄμωμος νύμφη τοῦ Πατρὸς, ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ Ἰεσσαὶ ἀνεβλάστησεν. Οὐκ ἔτι γυναῖκες ἐν λύπαις τέξονται τέκνα· ἡ χαρὰ γὰρ ἐξήνθησε, καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν κόσμῳ πολιτεύεται. Οὐκ ἔτι τὰ δῶρα τοῦ Ἰωακεὶμ ἀποστρέφονται· ὁ θρῆνος γὰρ τῆς Ἄννης εἰς χαρὰν μετεβλήθη, Συγχάρητέ μοι λεγούσης, πᾶς ἐκλεκτὸς Ἰσραήλ· ἰδοὺ γὰρ δέδωκέ μοι Κύριος, τὸ ἔμψυχον παλάτιον τῆς θείας δόξης αὐτοῦ, εἰς κοινὴν εὐφροσύνην καὶ χαρὰν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. δ'. Σεργίου Ἁγιοπολίτου.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, πρὸς τὴν Παρθένον δράμωμεν· ἰδοὺ γὰρ γεννᾶται, ἡ πρὸ γαστρὸς προορισθεῖσα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, τὸ τῆς παρθενίας κειμήλιον, ἡ τοῦ Ἀαρὼν βλαστήσασα ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ Ἰεσσαὶ, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν δικαίων, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης τὸ βλάστημα. Γεννᾶται τοίνυν, καὶ ὁ κόσμος σὺν αὐτῇ ἀνακαινίζεται. Τίκτεται, καὶ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἑαυτῆς εὐπρέπειαν καταστολίζεται. Ὁ ναὸς ὁ ἅγιος, τὸ τῆς Θεότητος δοχεῖον, τὸ παρθενικὸν ὄργανον, ὁ βασιλικὸς θάλαμος, ἐν ᾧ τὸ παράδοξον τῆς ἀποῤῥήτου ἑνώσεως, τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστοῦ φύσεων, ἐτελεσιουργήθη μυστήριον· ὃν προσκυνοῦντες ἀνυμνοῦμεν, τὴν τῆς Παρθένου πανάμωμον γέννησιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τί ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; Ἅ μοι ὤμοσε φησὶ, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοὺ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δοὺς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλαστουργὸς, Χριστὸς ὁ νέος Ἀδὰμ, ἐτέχθη βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυΐδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν, καὶ νεουργεῖται, ἡ σύμπασα, καὶ θεουργεῖται. Συγχάρητε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· αἰνέσατε αὐτὴν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακεὶμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα. Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν, τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς, γῆ εὐφραινέσθω· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ οὐρανὸς, ἐν γῇ ἐτέχθη, ἡ Θεόνυμφος αὕτη ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στεῖρα βρέφος θηλάζει τὴν Μαριάμ· καὶ χαίρει ἐπὶ τῷ τόκῳ Ἰωακεὶμ, Ῥάβδος λέγων ἐτέχθη μοι, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος Χριστὸς, ἐβλάστησεν ἐκ ῥίζης Δαυΐδ. Ὄντως θαῦμα παράδοξον!

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν

Ἀναστᾶσα Μαριὰμ Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Στίχ. εἰς Ἦχον δ'. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον.

Ἡ παγκόσμιος χαρὰ Ὅρα εἰς τὸν Στίχ...

Digitized by Google

Οἱ Κανόνες, τοῦ Κυρίου Ἰωάννου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς η'. καὶ τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου τὰ Τροπάρια εἰς ς'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ » Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδη» γήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυ» πτίων ὅτι δεδόξασται.

Δεῦτε πιστοί, Πνεύματι θείῳ γηθόμενοι, τὴν ἐξ ἀκάρπου σήμερον, ἐπιδημήσασαν, εἰς βροτῶν σωτηρίαν, ἀειπάρθενον Κόρην, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Χαῖρε σεμνή, Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος, μακαριότητος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, σὲ πάντες ἐπαξίως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Ἡ τῆς ζωῆς, τίκτεται σήμερον γέφυρα, δι' ἧς βροτοὶ ἀνάκλησιν τῆς καταπτώσεως, τῆς εἰς Ἅδου εὑρόντες, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὕμνοις δοξάζουσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι » αὐτοῦ, καὶ διαβιβάσαντι τὸν Ἰσραὴλ » ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ᾄσωμεν αὐτῷ, ὡς λυ» τρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Χορευέτω πᾶσα κτίσις, εὐφραινέσθω καὶ Δαυΐδ, ὅτι ἐκ φυλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, προῆλθε ῥάβδος, ἄνθος φέρουσα τὸν Κύριον, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντός.

Ἡ Ἁγία τῶν Ἁγίων, ἐν ἁγίῳ ἱερῷ, βρέφος ἀνατίθεται, ἀνατραφῆναι ἐκ χειρὸς Ἀγγέλου· πάντες οὖν πιστῶς συνεορτάσωμεν, ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς.

Στεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα, ἀλλ' οὐκ ἄτεκνος Θεῷ· ἤδη γὰρ προώριστο, ἐκ γενεῶν ἁγνῆς Παρθένου Μήτηρ· ὅθεν ὁ τῆς κτίσεως ἐβλάστησε, Κτίστης ἐν δούλου μορφῇ.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα, τὴν τὸν ἔριον Χριστῷ, μόνην ἐκ κοιλίας σου προσαγαγοῦσαν, τὴν ἡμῶν οὐσίαν, πάντες ἐκ τῆς Ἄννης τικτομένην σε, ὕμνοις γεραίρομεν. Δόξα.

Τρία ἄναρχα δοξάζω, τρία ἅγια ὑμνῶ, τρία συναΐδια, ἐν οὐσιότητι μιᾷ κηρύττω· εἷς γὰρ ἐν Πατρὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, δοξολογεῖται Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ἑώρακε παιδίον, ὃ οὐκ ἔσπειρε πατήρ, γάλακτι τρεφόμενον; ἢ ποῦ τεθέαται παρθένος Μήτηρ; ὄντως ὑπὲρ ἔννοιαν ἀμφότερα, Θεογεννῆτορ ἁγνή.

Καταβασία.

» Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥά» βδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ » πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ » τοῖς ἅρμασι, κροτήσας ἥνωσεν, ἐπ' εὔρους » διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὅπλον· διὸ Χριστῷ » ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον » σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν » ὑμνούντων σε.

Ἀμέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν πάντων ἐκύησαν σωτηρίαν, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, τῆς τὸν Κτίστην τεκούσης καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ πᾶσι τὴν ζωὴν πηγάζων Κύριος, ἐκ στείρας προήγαγε τὴν Παρθένον· ἣν εἰσδῦναι κατηξίωσε, μετὰ τόκον φυλάξας ἀδιάφθορον.

Τῆς Ἄννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον, τὴν βότρυν κυήσασαν ζωηφόρον, ὡς Θεοτόκον ἀνυμνήσωμεν, προστασίαν τε πάντων καὶ βοήθειαν.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώ» θη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη » ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθην ἐν » σωτηρίῳ σου.

Εὐλογημένη ἡ κοιλία σου σώφρων Ἄννα, καρπὸν γὰρ ἤνθησε παρθενίας, τὴν ἀσπόρως τὸν τροφέα τῆς κτίσεως, τεκοῦσαν καὶ λυτρωτὴν Ἰησοῦν.

Σὲ μακαρίζει Ἀειπάρθενε πᾶσα κτίσις, ἐξ Ἄννης σήμερον γεννηθεῖσαν, τὴν ἐκ ῥίζης Ἰεσσαὶ ῥάβδον ἄχραντον, τὸ ἄνθος Χριστὸν βλαστήσασαν.

Σὲ ἀνωτέραν πάσης κτίσεως Θεοτόκε, δεικνύων ἄχραντε ὁ Υἱός σου, τὴν ἐξ Ἄννης, μεγαλύνει σου γέννησιν, καὶ πάντας εὐφραίνει σήμερον.

Ἀνατραφεῖσα εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, Παρθένε ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνωτέρα ἀνεδείχθης τῆς κτίσεως, τὸν Κτίστην σαρκὶ κυήσασα.

Δόξα.

Σὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἄναρχε τῇ οὐσίᾳ, ὑμνοῦμεν ἄχρονον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμά συναΐδιον σέβομεν, ὡς ἕνα τὰ τρία φύσει Θεόν.

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν φωτοδότην καὶ ἀρχίζωον τῶν ἀνθρώπων, τεκοῦσα ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνεδείχθης θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ πύλη τοῦ ἀπροσίτου φωτός.

Καταβασία.

» Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμ-
» βάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν
» ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην Ἐκκλησίᾳ
» νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ εἰς κράτος καὶ
» στερέωμα.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β'.

Πύλην ἀδιόδευτον ὁ Προφήτης, μόνῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν τηρουμένην, τὴν Ἁγίαν Παρθένον ἐκάλεσε· δι' αὐτῆς διῆλθεν ὁ Κύριος, ἐξ αὐτῆς προῆλθεν ὁ Ὕψιστος, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπε, λυτρούμενος ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἀδὰμ κατακρίνεται· ἡ Εὔα τῶν δεσμῶν ἠλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν βοῶντες, ἐν παῤῥησίᾳ τῇ μόνῃ Ἁγνῇ· Χαρὰν μηνύει, ἡ γέννησίς σου, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰ-
» κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάν-
» θρωπε.

Ἀνυμνοῦμέν σε Κύριε, τὸν τοῖς πιστοῖς σωτήριον λιμένα, παρασχόντα πᾶσι τὴν σὲ κυήσασαν.

Σὲ Θεόνυμφε καύχημα, πᾶσι Χριστὸς ἀνέδειξε καὶ κράτος, τοῖς ὑμνοῦσι πίστει σοῦ τὸ μυστήριον.

Ἀπειρόγαμε Δέσποινα, ταῖς σαῖς λιταῖς λυτρούμενοι πταισμάτων, εὐγνωμόνως πάντες σὲ μακαρίζομεν.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβή-
» θην· ὅτι ἀῤῥήτῳ βουλῇ, Θεὸς ὢν ἀΐδιος,
» ἐκ τῆς Παρθένου προῆλθες σαρκωθείς. Δόξα
» τῇ δόξῃ σου Χριστέ· δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τὴν πάνσεπτον γέννησιν τῆς Θεοτόκου, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, δοξολογοῦντες πιστοί, τὸν ἄψευστον, τὸν τῷ Δαυῒδ προομόσαντα καρπόν, ἐκ τῆς ὀσφύος παρασχεῖν, πιστῶς προσκυνήσωμεν.

Διήνοιξας Κύριε τὴν μήτραν Σάῤῥας, καρπὸν ἐν γήρᾳ τὸν Ἰσαὰκ παρασχών· ὁ αὐτὸς καὶ σήμερον, τῇ εὐσεβεῖ Ἄννῃ δέδωκας Σωτήρ, ἐκ μήτρας γόνιμον καρπόν, ἄσπιλον Μητέρα τὴν σήν.

Ἐπήκουσας Κύριε τῆς προσευχῆς μου, λεγέτω Ἄννα, ἐπαγγελίας καρπόν, παρασχών μοι σήμερον, τὴν ἐκ πασῶν γενεῶν καὶ γυναικῶν προορισθεῖσαν, εἰς ἁγνὴν ἄχραντον Μητέρα σου.

Συγχαίρει σοι σήμερον θεόφρον Ἄννα, ἡ οἰκουμένη· τοῦ λυτρωτοῦ γὰρ αὐτῆς, τὴν Μητέρα ἤνθησας, τὴν ἐκ τῆς ῥίζης βλαστήσασαν Δαυῒδ, δυνάμεως ῥάβδον ἡμῖν, φέρουσαν τὸ ἄνθος Χριστόν. Δόξα.

Δοξάζω σε ἄναρχε Τριάς, ἀμέριστε τῇ οὐσίᾳ, χερουβικῶς ἐκβοῶν, τῇ πηλίνῃ γλώσσῃ μου· Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος, ὁ ὢν καὶ διαμένων εἰς ἀεί, εἷς Θεὸς ἀΐδιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεπλήρωνται Ἄχραντε, τῶν θεηγόρων αἱ προφητεῖαι, ἐν τῇ γεννήσει τῇ σῇ, τῶν πιστῶς καλούντων σε, σκηνὴν καὶ πύλην καὶ ὄρος νοητόν, βάτον καὶ ῥάβδον Ἀαρών, φυεῖσαν ἐκ ῥίζης Δαυΐδ.

Καταβασία.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ σκιόγραφον ἀχλύν, αἰνιγμάτων σκεδά-
» σας, καὶ τῶν πιστῶν ἐκβάσει τῆς ἀ-
» ληθείας, διὰ τῆς Θεόπαιδος, καταυγάσας τὰς
» καρδίας, καὶ ἡμᾶς τῷ φωτί σου Χριστὲ κα-
» θοδήγησον.

Ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν τῶν πάντων αἰτίαν, τοῦ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι τὸν αἴτιον· ἧς τὸν τύπον ἔχαιρον, ἀξιούμενοι Προφῆται, ἐναργῆ σωτηρίαν ταύτης καρπούμενοι.

Τῆς ἀνίκμου ὁ βλαστός, ῥάβδου τοῦ Ἱερέως, τῷ Ἰσραὴλ ἐδήλωσε πρόκρισιν· καὶ νῦν τὴν λαμπρότητα, τῶν φυσάντων παραδόξως, δᾳδουχεῖ τὸ ἐκ στείρας πανένδοξον κύημα.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν·
» Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύ-
» ριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά
» σου ὀνομάζομεν.

Ἄχραντός σου ἡ γέννησις, Παρθένε ἄχραντε· ἄφραστος καὶ ἡ σύλληψις, καὶ ἡ ὠ-

Digitized by Google

δίς· ἄῤῥητος ὁ τόκος σου, νύμφη ἀνύμφευτε· Θεὸς γὰρ ἦν, ὅλον φορέσας ἐμέ.

Σήμερον εὐφραινέσθωσαν, Ἀγγέλων τάγματα· ᾄσμασι χορευέτωσαν οἱ ἐξ Ἀδάμ· ἐτέχθη γὰρ ῥάβδος, τὸ ἄνθος βλαστάνουσα, Χριστὸν τὸν μόνον λυτρωτὴν τοῦ Ἀδάμ.

Σήμερον Εὔα λέλυται τῆς καταδίκης, λέλυται καὶ ὁ Ἀδὰμ, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, ἐπὶ τῇ γεννήσει τῇ σῇ βοῶν ἄχραντε· Ἐν σοὶ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν.

Δόξα σοι τῷ δοξάσαντι τὴν στεῖραν σήμερον· ἔτεκε γὰρ τὴν ῥάβδον τὴν ἀειθαλῆ, ἐξ ἐπαγγελίας, ἐξ ἧς ἀνεβλάστησε Χριστὸς, τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἄναρχον προσκυνοῦμέν σε Τριὰς ἀμέριστε, ἄκτιστον συναΐδιον καὶ συμφυῆ, ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὑπερφυῶς κηρυττομένην ἀεί. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γέγονεν ἡ κοιλία σου Ἁγία Τράπεζα· ἔμεινεν ἡ ἁγνεία σου ὥσπερ τὸ πρὶν, ἀσινὴς, Παρθένε· Χριστὸς γὰρ ὁ ἥλιος, ὡς ἐκ παστοῦ νυμφίος ὤφθη ἐκ σοῦ.

Καταβασία.

» Ὢ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτέθη Χρι-
» στὸς, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι᾽ οὗ πέ-
» πτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεα-
» σθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκὶ, τῷ πα-
» ρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε.
» Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἅδου δέο-
» μαι· ἵνα ὡς λυτρωτῇ ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀ-
» ληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Πρὸς Κύριον ἐν θλίψει στειρώσεως ἐβόησαν, τῆς Θεομήτορος, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, καὶ ταύτην γενεαῖς γενεῶν ἐκύησαν, εἰς κοινὴν σωτηρίαν καὶ καύχημα.

Ἐδέξαντο οὐράνιον δῶρον ἀξιόθεον, τῆς Θεομήτορος, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, αὐτῶν τῶν Χερουβὶμ ὑπερφέρον ὄχημα, τὴν τοῦ Λόγου καὶ Κτίστου λοχεύτριαν.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλάνθρωπε, τὰ κύ-
» ματα τοῦ βίου χειμάζει με· ἀλλ᾽ ὥσ-
» περ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ κήτους, ἀνάγαγε ἐκ
» φθορᾶς τὴν ζωήν μου, εὔσπλαγχνε Κύριε.

Ὑμνοῦμεν τὴν ἁγίαν σου γέννησιν, τιμῶμεν καὶ τὴν ἄσπορον σύλληψιν, σοῦ νύμφη θεόνυμφε καὶ Παρθένε· σκιρτῶσι δὲ σὺν ἡμῖν Ἀγγέλων τάξεις, καὶ τῶν Ἁγίων ψυχαί.

Ἁγίαν τῶν Ἁγίων ὑπάρχουσαν, οἱ σώφρονες πατέρες σου Ἄχραντε, ἀνέθεντό σε ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἀνατραφῆναι σεμνῶς, καὶ εἰς Μητέρα ἑτοιμασθῆναι αὐτῷ.

Αἱ στεῖραι καὶ μητέρες χορεύσατε· θαρσεῖτε καὶ σκιρτήσατε ἄγονοι· ἡ ἄτεκνος γὰρ στεῖρα, τὴν Θεοτόκον βλαστάνει· ἥτις λύσει τῶν ὠδίνων τὴν Εὔαν, καὶ τῆς ἀρᾶς τὸν Ἀδάμ.

Ἀκούω τοῦ Δαυῒδ μελῳδοῦντός σοι· Ἀχθήσονται παρθένοι ὀπίσω σου, ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως· καὶ σὺν αὐτῷ σε κἀγὼ, θυγατέρα τοῦ Βασιλέως ὑμνῶ. Δόξα.

Ἐν σοὶ τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, ὑμνεῖται καὶ δοξάζεται ἄχραντε· Πατὴρ γὰρ ηὐδόκησε, καὶ ὁ Λόγος ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ θεῖον Πνεῦμα σοὶ ἐπεσκίασε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χρυσοῦν θυμιατήριον γέγονας· τὸ πῦρ γὰρ ἐν γαστρί σου ἐσκήνωσεν, ὁ Λόγος ἐκ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, καὶ ἐν ἀνθρώπου μορφῇ καθωράθη, Θεογεννῆτορ ἁγνή.

Καταβασία.

» Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰω-
» νᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτή-
» ριον πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμε-
» ρος ἐκδὺς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπε-
» ζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ
» τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον
» φωτίσαντος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὔα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἄχραντε, ἐν τῇ ἁγίᾳ γεννήσει σου· αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι. Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Ἡ προσευχὴ ὁμοῦ καὶ στεναγμὸς, τῆς στειρώσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακεὶμ τε καὶ Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδον φέρει· ἀλλὰ μετὰ χαρᾶς, ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Digitized by Google

Στίχοι.

Πάσας ἀληθῶς. Ἄννα, νικᾷς μητέρας,
Μήτηρ ἕως ἂν σὴ γένηται θυγάτηρ.

Ἐξάγαγε πρὸς φῶς Θεομήτορα ὀγδόῃ Ἄννα.

Ἦς ὁ πατὴρ Ἰωακεὶμ ἐκ βασιλικῆς φυλῆς εἷλκε τὸ γένος. Οὗτος, εἰ καὶ διπλᾶ τὰ δῶρα αὐτοῦ τῷ Θεῷ προσέφερεν ὡς φιλόθεος καὶ πλούσιος, ἀλλὰ τὴν ἀπαιδίαν ὠνειδίζετο. Ἐπὶ τούτῳ δηχθεὶς τὴν καρδίαν, αὐτὸς μὲν ἐν τῷ ὄρει, ἡ δὲ τούτου σύνευνος Ἄννα ἐν τῷ παραδείσῳ, δάκρυσι τὸν Θεὸν ἱκέτευον. Ὃς καὶ παρέσχεν αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας ἅγιον, τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Ἵνα δὲ καὶ τῆς Ἄννης ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἴδωμεν τὰ γνωρίσματα, τὸ ἀκριβὲς διηγήσομαι.

Εἰκοστὸς τρίτος ἀπὸ γένους Δαυῒδ καὶ Σολομῶντος εὑρίσκεται ὁ Ματθάν· ὃς ἔγημε Μαρίαν ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, καὶ ἐγέννησεν Ἰακὼβ, τὸν πατέρα Ἰωσὴφ τοῦ τέκτονος, καὶ θυγατέρας τρεῖς, Μαρίαν, Σωβὴν, καὶ Ἄνναν. Καὶ ἡ μὲν Μαρία γεννᾷ Σαλώμην τὴν μαῖαν· ἡ δὲ Σωβὴ γεννᾷ τὴν Ἐλισάβετ· ἡ δὲ Ἄννα γεννᾷ τὴν Θεοτόκον· ὡς εἶναι τὴν Θεοτόκον, ἐγγόνην Ματθὰν, καὶ Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· τὴν δὲ Ἐλισάβετ καὶ τὴν Σαλώμην, ἀνεψιὰς μὲν τῆς Ἄννης, ἐξαδέλφας δὲ τῆς Θεοτόκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι αὐτάδελφοι, Ῥοῦφος καὶ Ῥουφιανὸς, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Κλίνων ἑαυτὸν Ῥουφιανὸς τῷ ξίφει,
Μένω σε, φησὶ, Ῥοῦφε, μὴ μέλλης, ἕπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Σεβῆρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἕτοιμός εἰμι πρὸς τὸ πᾶν οἴσειν πάθος,
Σεβῆρος εἶπε· καὶ πρός με τὸ ξίφος;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀρτεμίδωρος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀρτεμίδωρος ὡς καθάλλεσθαι σθένει,
Καὶ τοῦ πυρὸς φλέγοντος ἔργῳ δεικνύει.

Διήγησις περὶ ἀγάπης πάνυ ὠφέλιμος.

Ἱερεύς τις μετ' εὐλαβοῦς Διακόνου ἀγάπην τῷ Κυρίῳ φίλην εἰς ἀλλήλους κτησάμενοι, διὰ δαιμονικῆς σκαιότητος εἰς ἔχθραν περιτραπέντες, ἐπὶ πολὺ ἔμειναν ἀδιάλλακτοι. Ἐπεὶ δὲ ἐπ' αὐτῷ τῷ μίσει τελευτῆσαι τὸν Ἱερέα συνέβη, ὁ Διάκονος ἤσχαλλεν, ὅτι μὴ ζῶντι τῷ Ἱερεῖ τὴν ἔχθραν διέλυσε. Καί τινι τῶν εὐδιακρίτων τὸ συμβὰν κοινωσάμενος, ὑπὸ τούτου πρός τινα τῆς ἐρήμου μοναστὴν γενέσθαι παρηγγυᾶτο· ὁ δὲ, μάλα προθύμως τοὺς ἐρημικωτέρους τόπους περινοστῶν, τὸν ἰατρὸν ἐπεζήτει.

Καὶ δή τινα καταλαβὼν γέροντα, τούτῳ τὴν μνησικακίαν ἀπεκάλυψεν, ἐναργῆ πληροφορίαν ζητῶν παρ' αὐτοῦ τῆς ἀφέσεως· πρὸς ὃν ὁ γέρων· Ὁ πιστῶς αἰτῶν, λαμβάνει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται, οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος, φησὶν, ἀδελφέ· καὶ σοὶ, ὡς ἐπ' ἀγαθῷ σπεύδοντι, ταχεῖα τοῦ ζητουμένου λύσιν λαβεῖν παρέξει ὁ Κύριος. Ὅθεν ἐλήλυθας ἀνάστρεφε· καὶ ὀψίας ἐν τῷ ναῷ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας γενόμενος, πρὸ πάντων ὑποκεκρυμμένος τὰς Ὡραίας πύλας κατάλαβε, καὶ τὸν πρῶτον ἐν αὐταῖς εἰσβαλόντα κράτησον, καὶ ἐξ ἡμῶν αὐτὸν προσαγόρευσον, δοὺς αὐτῷ καὶ τὸ ἐσφραγισμένον τοῦτο πινάκιον, καὶ παρ' αὐτῷ ἔσται σοι πάντως βεβαία τῶν σφαλέντων ἡ ἐπανόρθωσις.

Τότε ὁ Διάκονος, ὡς ὁ Πατὴρ διετάξατο, ἀωρὶ τῶν νυκτῶν τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει τὸ προπύλαιον· καὶ παρευθὺς ὁ δηλωθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατρὸς ἀνὴρ ἀνεφάνη· καὶ τοῦτον ὁ Διάκονος ἀσπασάμενος, τὸ γραμμάτιον τοῦ γέροντος ἐπιδίδωσιν, ἀνακαλύψας αὐτῷ τὸ ἐπακολουθῆσαν τοῦ δράματος. Ὀξὺς δὲ ὢν ὁ ἀνὴρ, οἰκονομίας χάριν τὸ γενόμενον ἔκρινε, καὶ ὅλον ἑαυτὸν καταβρέχων τοῖς δάκρυσιν, ἔλεγε· Τί εἰμι ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος, ἵνα κατατολμήσω τοιούτου ἐγχειρήματος; ὅμως ταῖς εὐχαῖς κατατολμήσω τοῦ ἀποστείλαντός σε, πρὸς τὸ προκείμενον τρέπομαι.

Καὶ δὴ ἐπ' αὐταῖς ταῖς κεκλεισμέναις πύλαις ὡς ἵστατο, τὰς χεῖρας ὑψώσας πρὸς οὐρανὸν, καὶ γόνυ κλίνας, τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ἔδαφος τέθεικεν, ὑποψιθυρίζων τῇ προσευχῇ· καὶ μετὰ μικρὸν ἀναστὰς (φρίττω λέγειν, κατανοῶν τὸ μυστήριον, καὶ τὸ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ ἀνδρὸς εὐπαῤῥησίαστον!), ὡς εἴρηκεν· Ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου, Κύριε· τὸ προπύλαιον αὐτῷ αὐτομάτως ἠνέῳκτο, καὶ τούτῳ συνεισελθόντος τοῦ Διακόνου, ἐπὶ τὴν αὐλὴν τοῦ νάρθηκος ἵστησαν· Αὖθίς τε πάλιν πρὸς τὰς ἐκεῖσε τοῦ ναοῦ ἐξ ἀργύρου πύλας γενόμενοι, ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ, πρὸς τὸν Διάκονον ἔφησεν· Ἐνταῦθα στῆθι, καὶ περαιτέρω μὴ πρόβαινε.

Ἐκεῖνος δὲ, τὴν συνήθη πάλιν ἐπὶ τῇ φλοιᾷ ποιήσας μετάνοιαν, τὰς ἀργυραίας πύλας κεκλεισμένας οὔσας ἀνέῳξε· καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ, ξένον θέαμα ἐδέχετο ἐν ἑαυτῷ· Ἐκ γὰρ τῆς ὀροφῆς τοῦ ναοῦ λυχνία φωτεινὴ ἐπελθοῦσα πρὸς τῇ κεφαλῇ τοῦ ἀνδρὸς, ἐφωταγώγει τὸ ἱερόν· ἀλλὰ καὶ τούτῳ προσευχομένῳ συνείπετο. Ὡς δὲ πρὸς αὐτὸ λοιπὸν τὸ Θυσιαστήριον ἔφθασε, κἀκεῖ προσκλίνας τὴν κεφαλὴν, ἡμέρα ἔξω πρὸς τὸν Διάκονον γίνεται, καὶ πάλιν αὐτομάτως πᾶσαι αἱ θύραι ἐκλείσθησαν. Τότε ἀγωνία καὶ δειλία τὸν Διάκονον ἔλαβε, μὴ τολμῶντα τῷ ἀνδρὶ πλησιάσαι τὸ σύνολον· εἶχε γὰρ, ὡς ἔλεγεν, ἀπὸ τῆς εὐχῆς ὡς Ἄγγελον δεδοξασμένον τὸ πρόσωπον, ὡς λοιπὸν λογισμοῖς τὸν Διάκονον βάλλεσθαι, λέγοντα, μὴ Ἄγγελος ἐστιν ὁ φαινόμενος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο διέλαθε τὸν φαινόμενον· φησὶ γὰρ πρὸς τὸν Διάκονον· Τί τοῖς λογισμοῖς δι' ἐμὲ πολιορκῇ καὶ ταράττῃ, ὦ ἄνθρωπε; Πίστευσον, ὅτι κἀγὼ χοϊκός εἰμι ἄνθρωπος, καὶ ἐξ αἵματος καὶ σαρκὸς, καὶ εὐαγοῦς οἴκου, Χαρτουλάριος τὸ ἐπάγγελμα, ἐκ τῶν ἐκεῖσε προσόδων τὰ πρὸς ζωὴν ποριζόμενον· ἀλλ' ἡ πάντα καλῶς διεξάγουσα πρόνοια, δι' εὐτελῶν πολλάκις, μεγάλα εἴωθε διεξάγειν τεράστια· ὅμως, ἀδελφὲ, πρὸς τὸ προκείμενον ἀπίωμεν.

Καὶ ἄμφω πρὸς τὸν φόρον εὐθυδρομήσαντες, τὸν ναὸν ἐκεῖσε τῆς Θεοτόκου κατέλαβον· καὶ πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἤδη γενόμενοι τοῦ ναοῦ, διὰ προσευχῆς πάλιν κἀκείνας ἀνέῳξε. Καὶ πρὸς αὐτὸ γενόμενος τὸ Θυσιαστήριον, τὴν εὐχὴν ἐπετέλει κατὰ τὸ σύνηθες· καὶ τὸν Διάκονον, ἔξω ἑστῶτα, καταλαβόντος, μετ' ἐκπλήξεως τὸ, Κύριε ἐλέησον, λέγοντα, αἱ πύλαι μόναι ἄφνω πάλιν ἐκλείσθησαν.

Εἶτα πάλιν τὸν ἐν Βλαχέρναις τῆς Θεοτόκου καταλαμβάνει ναόν· Ἔλεγε δὲ ὁ Διάκονος, ὅτι οὕτως ἡμᾶς ὑπελάμβανον ἐν τοῖς ναοῖς τὴν πορείαν ποιεῖσθαι, ὡς μηδὲ πτῆσιν ὀρνέου τῇ ἡμῶν ὀξύτητι παραβάλλεσθαι. Καὶ δὴ πρὸς τὰς πύλας τῆς Θεοτόκου γενόμεναι, αὐτομάτως καὶ αὗται τῷ ἀνδρὶ προσανεῴχθησαν· καὶ τὴν εὐχὴν κἀκεῖσε ποιησάμενος, δάκρυσι καταβρέχων τὰς παρειὰς, τῆς Ἁγίας Σοροῦ τὰς πύλας κατέλαβε· καὶ ἐν αὐταῖς τὸν Διάκονον ἐπιστήσας, βλέπειν τρανῶς τῶν εἰσερχομένων παρηγγυᾶτο τὴν κατανόησιν. Καὶ δὴ πρὸς τὴν

Digitized by Google

φλοιὰν τὴν ἐξ ἔθους εὐχὴν ποιησαμένῳ, αἱ τῶν πυλῶν ἐπάρσεις αὐτῷ τὴν εἴσοδον παρεχώρησαν· καὶ πρὸς τοῦ ναοῦ γενόμενος τὸ μεσαίτατον, τὰ γόνατα τῷ ἐδάφει ἐπερείσας, ἀνενδότως ἐν αὐτῷ ἐποίει τὴν δέησιν.

Ὡς δὲ μετὰ ταῦτα ὅρκοις ἡμῖν ἐπιστώσατο ὁ Διάκονος διεβεβαίου ὅτι, ὡς πρὸς τὴν βαθμίδα τῆς πύλης, ἐν ᾗ ἱστάμην θαμβούμενος, ὀφθαλμοφανῶς εἶδον ὡσεὶ Διάκονον τινὰ, ἐκ τοῦ Θυσιαστηρίου ἐξερχόμενον, καὶ ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα θυμιατήριον, καὶ θυμιῶντα τὸ ἱερὸν Ἁγίασμα. Μετὰ δὲ μικρᾶς τινος ὥρας διάστημα, ὡς κληρικούς τινας εἶδον εἰσερχομένους, Ἱερέων στολὴν περικειμένους λευκοφανῆ· καὶ πάλιν Ἱερέων ἄλλο σύστημα φωτεινὸν, πορφυροῦν ποδήρη περικειμένους εἰσέρχεσθαι, καὶ τούτους ἀμφοτέρους χορείαν ἐγείραντας, ἐπᾴδειν μέλος μάλα τερπνὸν καὶ ἐξαίσιον, ὡς μηδὲν ἕτερον καταλαβεῖν τον Διάκονον δύνασθαι, εἰμὴ μόνον τὸ. Ἀλληλούϊα. Καὶ μετα τὸ τὴν εὐχὴν τελέσαι τὸν Χαρτουλάριον, ἐξελθεῖν, καὶ εἰπεῖν πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφὲ, ἔνδον τοῦ ναοῦ ἀκωλυτως γενομενος, πρὸς τοὺς τὴν ἀριστερὰν χορείαν ἐπέχοντας Ἱερεῖς στόχασαι, εἰ δύναιο κατανοῆσαι τὸν μεθ' ȣ̓ τῇ μνησικακίᾳ ἀδιαλλακτος ἔμεινας.

Τότε εἰσελθὼν ὑπότρομος ὁ Διάκονος, σπουδῇ πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον ἔξεισιν εἰρηκὼς, μὴ δύνασθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖσε τὸν ἐπ' ἔχθρᾳ τὸν βίον καταλύσαντα ἰδεῖν Ἱερέα. Εἶτα πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνθρωπόμορφος ἄγγελος, εἰσελθὼν, κατάθεε καὶ τὴν χορείαν τὴν δε τὴν δεξιαν, εἴρηκε. Καὶ δὴ πρὸς αὐτὴν γενόμενος ὁ Διακονος, καθαρῶς ἑστῶτα ἐν αὐτῇ γνωρίσαι τὸν ζητούμενον ἔφασκε. Καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ μακάριος. Εἰ τοῦτον ἀκριβῶς κατενόησας, εἰπὲ πορευθεὶς τάδε· Νικήτας ὁ Χαρτουλάριος, ἔξω ἑστὼς, ἐλθεῖν σε προσφωνεῖ. Καὶ πορευθεὶς ὁ Διάκονος, κατὰ τὴν διαταγὴν, τὸν Ἱερέα ἐκ τῆς δεξιᾶς πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον συνεξάγει χορείας, ᾧ καὶ πρᾳείᾳ ἔλεξε τῇ φωνῇ. Κύριε Πρεσβύτερε, διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ, διὰ τὸ ἀμφοτέρους ἐν τῇ σῇ ἀθρόᾳ μεταβολῇ ἀσυμφώνους μεῖναι τῷ σφάλματι.

Τότε γόνυ ἀμφότεροι κλίναντες, ἐν ἁπλῷ φιλήματι τὴν ἔχθραν διέλυσαν· καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς τὸν ναὸν εἰσέδυ καὶ τὴν αὐτοῦ χορείαν κατέλαβεν· ὁ δὲ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον ἔλαβε τὸν Διάκονον, καὶ τῇ φλοιᾷ τοῦ ἱεροῦ ἁγιάσματος προσπεσόντος, αἱ πύλαι τούτου θείᾳ δυνάμει ἐκλείσθησαν· καὶ μέρος τι τῆς ὁδοῦ διανύσαντες, ἄμφω ἔστησαν· καὶ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος οὕτω πως ἔφη πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφὲ, σώζων σώζου, καὶ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν περιποίησαι, καὶ τῷ πρὸς τὴν ἐμὴν εὐτέλειαν Πατρί σε ἀποστείλαντι εἰπὲ πορευθείς. Τῶν εὐχῶν σου ἡ καθαρότης, καὶ ἡ πρὸς Θεὸν παῤῥησία, καὶ νεκρὸν πρὸς εἰρήνην ἐξαναστῆσαι δύναται, ἡμῶν εἰς τοῦτο μηδὲν τὸ παράπαν συμβαλλομένων· καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ Διακόνου ἐγένετο.

Ἐκεῖνος δὲ, προσκυνήσας τὸ ἔδαφος, ἐν ᾧ οἱ τοῦ θαυμαστοῦ ἵσταντος πόδες ἀνδρὸς, τὴν πρὸς τὸν γέροντα πορείαν ἐκπεπληγμένος ἤνυε, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν· ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος, καὶ δροσοβόλος κάμινος Χαλδαϊκὴ, σαφῶς προγράφει σε Θεόνυμφε· τὸ γὰρ Θεῖον ἄϋλον ἐν ὑλικῇ γαστρὶ πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω· διὸ τῷ ἐκ σȣ̃ τεχθέντι κράζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοῦ ταῖς ἀΰλοις ἐμφάσεσιν, ὁ νομοθέτης εἴργετο κατανοεῖν, τὸ μέγα Πάνσεμνε μυστήριον, μὴ φρονεῖν χαμαίζηλα, συμβολικῶς παιδευόμενος ποτέ· διὸ ἐκπλαγεὶς τὸ θαῦμα ἔλεγεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅρος καὶ πύλην ȣ̓ράνιον, καὶ νοητὴ σε κλίμακα θεοπρεπῶς, χορὸς ὁ θεῖος προηγόρευσε· ἐκ σοῦ γὰρ λίθος τέτμηται, ȣ̓χ ὑπὸ χεῖρας ἐγχειρίδιον ἀνδρός· καὶ πύλην, δι' ἧς διῆλθε Κύριος, τῶν θαυμασίων Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος, πυρὶ φλογιζομένη ἐδροσίζετο Πνεύματος, Θεοῦ ἐπιστασίᾳ· οἱ Παῖδες ὑπέψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων.

Ἑορτάζομεν Ἄχραντε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦμεν, τὴν ἁγίαν σου γέννησιν, τὴν ἐξ ἐπαγγελίας· δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Νῦν ἡ Ἄννα εὐφραίνεται, καὶ βοᾷ καυχωμένη· Στεῖρα οὖσα γεγέννηκα, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, δι' ἧς τὸ κατάκριμα, τῆς Εὔας λέλυται, καὶ ἡ ἐν λύπαις ὠδίς.

Ὁ Ἀδὰμ ἠλευθέρωται, καὶ ἡ Εὔα χορεύει, καὶ βοῶσιν ἐν πνεύματι, πρὸς σὲ τὴν Θεοτόκον· Ἐν σοὶ ἐλυτρώθημεν, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Στεῖραι ἄγονοι σπεύσατε, ψυχαὶ ἠτεκνωμέναι, ὅτι Ἄννα πολύτεκνος, καὶ νῦν εὐφραινομένη· μητέρες χορεύσατε, σὺν τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ συναγάλλεσθε. Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐν μόναδι Θεότητος, Τριάδα Παναγίαν, ἀχώριστον, ἄκτιστον, καὶ συναΐδιον καὶ ὁμοούσιον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ Θεὸν μόνη ἔτεκες, Παρθένε μετὰ τόκον· σὺ τὴν φύσιν ἐκαίνισας, τῷ τόκῳ σου Μαρία· σὺ τὴν Εὔαν ἔλυσας, τῆς πρωτογόνου ἀρᾶς, Θεογεννῆτορ ἁγνή. Καταβασία.

» Ἔκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς· ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμεον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι, δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ τῇ τῶν Παίδων, προσατεικόνισας ποτὲ, τὴν σὴν Μητέρα Κύριε

» ὁ γὰρ τύπος τούτους πυρὸς ἐξείλετο, ἀφλέ-
» κτως ἐμβατεύοντας· ἣν ὑμνοῦμεν ἐμφανισθεῖ-
» σαν, διὰ σοῦ τοῖς πέρασι σήμερον, καὶ ὑπερ-
» υψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς πρὸς Θεὸν ἡμῶν καταλλαγῆς, ἡ προορισθεῖσα σκηνὴ, τοῦ εἶναι νῦν ἀπάρχεται, τεξομένη Λόγον ἡμῖν παχύτητι, σαρκὸς ἐμφανιζόμενον· ὃν ὑμνοῦμεν οἱ ἐκ μὴ ὄντων, δι᾽ αὐτοῦ τὸ εἶναι λαβόντες, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ τῆς στειρώσεως μεταβολὴ, τὴν κοσμικὴν τῶν ἀγαθῶν, διέλυσε στείρωσιν, καὶ τρανῶς τὸ θαῦμα Χριστὸν ὑπέδειξε, βροτοῖς ἐπιδημήσαντα· ὃν ὑμνοῦμεν οἱ μὴ ἐκ ὄντων, δι᾽ αὐτοῦ τὸ εἶναι λαβόντες, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Εἱρμὸς ἄλλος.

» Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ,
» ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον, καὶ
» συνέχων τὸ πᾶν, σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει
» σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις,
» τῷ Δημιοργῷ καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ ποιήσας παράδοξα τῇ στειρωθείσῃ γαστρὶ, ὁ ἀνοίξας Ἄννης ἄγονον μήτραν, καὶ καρπὸν αὐτῇ δοὺς, σὺ Θεὸς ἅγιος, σὺ Υἱὸς τῆς Παρθένου, σὲ ἐκ ταύτης σάρκα προσελάβου, τῆς ἀειθαλοῦς Παρθένου καὶ Θεοτόκου.

Ὁ σφραγίζων τὴν ἄβυσσον, καὶ ἐξανοίγων αὐτὴν, ὁ ἀνάγων ὕδωρ ἐν ταῖς νεφέλαις, καὶ διδοὺς ὑετὸν, σὺ ὁ δοὺς Κύριε, ῥίζης ἐκ τῆς ἀκάρπου ἐξανθῆσαι, Ἄννης τῆς ἁγίας, ἄχραντον καρπὸν, τὴν ῥάβδον τὴν Θεοτόκον.

Σὺ ὁ λύσας τὰ ἄλυτα τῆς ἀπαιδίας δεσμά· σὺ ὁ δοὺς τῇ στείρᾳ γόνιμον τόκον, καὶ καρπὸν εὐκλεῆ, ἧς Υἱὸς γέγονας, καὶ βλαστὸς ἀνεφύης· ἣν Μητέρα ἔσχες κατὰ σάρκα, ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς Οἰκτίρμον ἐπιδημίᾳ.

Γεωργὲ τῶν φρενῶν ἡμῶν, καὶ φυτουργὲ τῶν ψυχῶν, σὺ ὁ ἄκαρπον γῆν, εὔκαρπον δείξας· σὺ τὴν πάλαι ξηρὰν, γόνιμον εὔσταχυν, ἄρουραν καρποφόρον ἀπειργάσω, Ἄνναν τὴν ἁγίαν, ἄχραντον καρπὸν ἀνθῆσαι τὴν Θεοτόκον.

Δόξα.

Ὦ Τριὰς ὑπερούσιε, μονὰς συνάναρχε, σὲ ὑμνεῖ καὶ τρέμει, πληθὺς Ἀγγέλων, οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ, ἄβυσσοι φρίττουσιν, ἄνθρωποι εὐλογοῦσι, πῦρ δουλεύει, πάντα ὑπακούει, σοὶ Τριὰς ἁγία, φόβῳ τὰ ἐν τῇ κτίσει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὢ καινότατον ἄκουσμα! Θεὸς Υἱὸς γυναικὸς, καὶ ἀσπόρου τόκου, ἄνανδρος Μήτηρ, καὶ Θεὸς τὸ τεχθέν· ὢ φρικτὸν θέαμα! ὢ συλλήψεως ξένης τῆς Παρθένου! ὢ ἀφράστου τόκου· ὄντως ὑπὲρ νοῦν τὰ πάντα καὶ θεωρίαν.

Καταβασία.

» Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
» δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν
» συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρό-
» σον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶ-
» σι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς
» αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξα-
» νατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημή-
» σαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
» σωματώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεο-
» τόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ τοῖς ἀπειθοῦσι λαοῖς, ἐξ ἀκροτόμου βλύσας νάματα, τοῖς εὐπειθοῦσιν ἔθνεσι χαρίζεται, ἐκ λαγόνων στειρωτικῶν, καρπὸν εἰς εὐφροσύνην ἡμῖν, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, ἣν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρετὶν ἀποφάσεως, καὶ τῆς Προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ
» ξένον ταῖς παρθένοις ἡ παιδοποιΐα·
» ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε ἀμφότερα ᾠκονομήθη. Διό
» σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μα-
» καρίζομεν.

Ἐπάξιον Θεομῆτορ τῆς σῆς ἁγνείας, τὸν τόκον ἐκληρώσω δι᾽ ἐπαγγελίας· τῇ ποτὲ γὰρ ἀκάρπῳ, θεόβλαστος καρπὸς ἐδόθης· διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Πεπλήρωται τοῦ βοῶντος ἡ προφητεία· φησὶ γάρ· Ἀναστήσω σκηνὴν τὴν πεπτωκυῖαν, τοῦ ἱεροῦ Δαυΐδ, ἐν σοὶ Ἄχραντε προτυπωθεῖσαν, δι᾽ ἧς ὁ σύμπας τῶν ἀνθρώπων χοῦς, εἰς σῶμα ἀνεπλάσθη Θεῷ.

Τὰ σπάργανα προσκυνοῦμέν σου Θεοτόκε, δοξάζομεν τὸν δόντα, καρπὸν τῇ πρώην στείρᾳ, καὶ ἀνοίξαντα μήτραν, τὴν ἄγονον ἐκ παραδόξου· ποιεῖ γὰρ πάντα ὅσα βούλεται, Θεὸν ὢν παντεξούσιος.

Ἐβλάστησας νυμφοτόκε Ἄννα θεόφρον, ἐκ μήτρας παρ᾽ ἐλπίδας, καὶ ἐξ ἐπαγγελίας, παρθενόφυτον ἄνθος, θεόβλαστον ἁγνείας καλ-

Digitized by Google

λος· διό σε πάντες μακαρίζομεν, ὡς ῥίζαν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Δόξα.

Ἀλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ δοξάζειν, τὴν ἄναρχον Τριάδα, Πατέρα καὶ Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον παγκρατορίαν, δι᾽ ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἥδρασται, τῷ νεύματι τοῦ κράτους αὐτῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐχώρησας ἐν γαστρί σου Παρθενομῆτορ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι· αὐτὸν δυσώπει πανσεβάσμιε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καταβασία.

» Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ᾽ οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται δένδρον· δι᾽ οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν. Ἑτέρα.

» Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ Προμήτορος ἡ παγγενής, κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος· ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγάλλονται τὰ πέρατα, τῆς οἰκουμένης σήμερον, ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη, Θεοκυῆτορ Μαρία, καὶ ἀπειρόγαμε νύμφη· ἐν ᾗ καὶ τῶν φυσάντων σε, τὸ λυπηρὸν διέλυσας, τῆς ἀτεκνίας ὄνειδος, καὶ τῆς Προμήτορος Εὔας, τὴν ἐν τῷ τίκτειν κατάραν.

Ἕτερον. Ὅμοιον.

Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὔα μεγαλύνθητι, Προφῆται σὺν Ἀποστόλοις, χορεύσατε καὶ Δικαίοις· κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ κόσμῳ, Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, ἐκ τῶν Δικαίων σήμερον, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, γεννᾶται ἡ Θεοτόκος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στείρας τίκτεται· ἡ χάρις καρπογονεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. Εὐφραίνου Ἰωακείμ, τῆς Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος· οὐκ ἔστιν ἄλλος ὡς σύ, τῶν γηγενῶν γεννητόρων θεόληπτε· ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ σκήνωμα, τὸ πανάγιον ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν δεδώρηται.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἐκ στείρας καρπός, ἀναλάμψας νεύματι, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, καὶ παντοκράτορος, εὐτόνως τὴν κοσμικὴν, τῶν ἀγαθῶν διαλέλυκε στείρωσιν. Μητέρες σὺν τῇ Μητρί, τῆς Θεοτόκου χορεύσατε κράζουσαι· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Στήλη σωφροσύνης ἔμψυχος, καὶ λαμπρὸν δοχεῖον, ἀποστίλβον χάριτι, ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεής, φανεῖσα τέτοκε, τὴν πρόβολον ἀληθῶς, τῆς παρθενίας τὸ θεῖον ἀπάνθισμα, τὴν πάσαις παρθενικαῖς, καὶ παρθενίας ποθούσαις τὸ χάρισμα, τὸ τῆς παρθενίας κάλλος, ἐμφανῶς βραβεύουσαν, καὶ παρέχουσαν πᾶσιν, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτὸς ὁ νυμφών, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστρὸς προελήλυθε· καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον, τοῦ Ἱερέως τοῦ Μεγάλου· μόνη, καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνων, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστέον ὅτι, διὰ τὸ ἐγγίζειν τὴν Ἑορτὴν τοῦ Σταυροῦ, ἑορτάζομεν τὴν παροῦσαν Ἑορτὴν ἡμέρας πέντε.

ΤΗ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεβηριανοῦ (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τῶν Θεοπατόρων.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν χορεύσωμεν, ᾀσματικῶς ὦ φιλέορτοι, καὶ πιστῶν ἑορτάσωμεν, τὴν μνήμην γεραίροντες, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τῆς σεπτῆς δυάδος· αὐτοὶ γὰρ ἔτεκον ἡμῖν τὴν Θεομήτορα

(*) Τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μάρτυρος ἔχει τὸ χειρόγραφον ψαλλομένην ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Digitized by Google

καὶ Παρθένον ἀγνήν· διό περ καὶ μετέστησαν, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς ἄληκτον, καὶ ἀείζωον οἴκησιν, δυσωποῦντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Εὐφρόσυνον τέρπεται, σήμερον κτίσις ἡ σύμπασα, Θεοτόκε πανύμνητε, ἐτήσιον ἄγουσα, μνήμην ὁμοφρόνως, τῶν σῶν γεννητόρων, Ἰωακεὶμ τοῦ θαυμαστοῦ, ὁμοῦ καὶ Ἄννης πανηγυρίζουσα· χαρὰν γὰρ προεξένησαν, σὲ παρ' ἐλπίδα βλαστήσαντες, τὴν τὸ φῶς ἀπαστράψασαν, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἀγάλλεται σήμερον, Ἄννα σκιρτῶσα ἐν πνεύματι, καὶ εὐφραίνεται χαίρουσα, τυχοῦσα ἐφέσεως, ἧς περ ἐπεπόθει, πάλαι εὐτεκνίας· ἐπαγγελίας γὰρ καρπὸν, καὶ εὐλογίας θεῖον ἐβλάστησε, Μαρίαν τὴν πανάμωμον, τὴν τὸν Θεὸν ἡμῶν τέξασαν, καὶ τὸν ἥλιον λάμψασαν, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσι.

Τοῦ Ἁγίου, ὅμοια.

Νεύροις συγκοπτόμενος, διὰ Χριστὸν Παναοίδιμε, καὶ ἰκρίῳ κρεμάμενος, καὶ σάρκας ξεόμενος, ἀπηνῶς ξυστῆρσι, θύειν τε εἰδώλοις, ἐγκελευόμενος σοφὲ, οὐκ ἐξηρνήσω τὸν πάντων Κύριον· ἀλλ' ἤλεγξας τοῖς πόνοις σου, τὸ ἀσθενὲς καὶ ἐξίτηλον, τῶν εἰδώλων καὶ γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλος.

Δέσμιος ἀγόμενος, καὶ ταῖς πληγαῖς σεμνυνόμενος, τοὺς ὁρῶντας προέτρεπες, μιμεῖσθαι τὸν δρόμον σου, πρὸς τὰς οὐρανίους, Μάκαρ ἀντιδόσεις, ἀποσκοποῦντας, αἳ πολλὴν, τὴν εὐφροσύνην καὶ τὴν τερπνότητα, παρέχουσιν ὡς ἄφθαρτοι· καὶ εἰς ἀεὶ παραμένουσαι, τοὺς Χριστὸν θεραπεύοντας, κληρονόμους λαμβάνουσιν.

Λίθοις συνθλαττόμενος, τὰς σιαγόνας Ἀοίδιμε, καὶ πλευρὰς σπαθιζόμενος, λίθῳ παμμεγίστῳ τε, τράχηλον καὶ πόδας, συνθλώμενος μάκαρ, καὶ ἁρμονίας ἀπηνῶς, παραλυόμενος ὄντως ἔθλασας, τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ὑπομονῆς γενναιότητι, ἣν ἡττῆσαι οὐκ ἴσχυσε, τῶν βασάνων ἡ κάκωσις.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. αʹ. Ἐφραὶμ Καρίας.

Ὢ μακαρία δυάς· ὑμεῖς πάντων γεννητόρων ὑπερήρθητε, ὅτι τὴν τῆς κτίσεως πάσης ὑπερέχουσαν ἐβλαστήσατε. Ὄντως μακάριος εἶ Ἰωακεὶμ, τοιαύτης παιδὸς χρηματίσας Πατήρ. Μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησε. Μακάριοι οἱ μαστοὶ οἷς ἐθήλασας τὴν γαλακτοτροφήσασαν τὸν τρέφοντα πᾶσαν πνοήν· ὃν δυσωπεῖν ὑμᾶς παμμακάριστοι αἰτούμεθα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος αʹ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα, πανηγυρίζουσι, τὴν ἀπαρχὴν τεκόντες, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν μόνην Θεοτόκον· οἷς καὶ ἡμεῖς, συνεορτάζοντες σήμερον, τὴν ἐκ τῆς ῥίζης ἐκείνης τοῦ Ἰεσσαὶ, μακαρίζομεν Παρθένον ἀγνήν.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ἡ θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἁγνὴ, τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαυῒδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακεὶμ, καὶ τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ἡ πρώην ἄγονος χώρα, γῆν καρποφόρον γεννᾷ· καὶ ἐξ ἀκάρπου μήτρας, καρπὸν ἅγιον δοῦσα, γάλακτι ἐκτρέφει· θαῦμα φρικτόν! ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον ἐν τῇ γαστρὶ, δεξαμένη γαλουχεῖται μαζῷ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δʹ.

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ῥάβδον ἁγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε, Χριστὸς ὁ Θεὸς, τὸ ζεῦγος τὸ ἅγιον, ἡ ξυνωρὶς ἡ ἁγία, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα· οὗτοι μεταστάντες πρὸς οὐρανίους σκηνὰς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ ὑπεραχράντῳ Παρθένῳ, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείας ποιούμενοι· οἷς καὶ ἡμεῖς, συνελθόντες εὐσεβῶς, ὑμνοῦντες λέγομεν· Οἱ διὰ τῆς θεόπαιδος καὶ παναγνου Μαρίας, προπάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος βʹ.

Τῶν δικαίων Θεοπατόρων σου Κύριε τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, δι' αὐτῶν σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ Καθίσματα τῆς Θεοτόκου.

Μετὰ τὴν αʹ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος αʹ. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τεχθεῖσα παραδόξως, στειρωτικῶν ἐξ ὠδύνων, παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἐκύησας ὑπὲρ φύσιν· ὡραῖος φανεῖσα γὰρ βλαστὸς, ἐξήνθησας τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, βοῶσί σοι Θεοτόκε· Δόξα τῇ

Digitized by Google

νῦν προόδῳ σου σεμνή· δόξα τῇ παρθενίᾳ σου· δόξα τῇ κυοφορίᾳ σου, μόνη πανάχραντε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὰ οὐράνια πάντα νῦν ἐπαγάλλονται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει αὐτοῖς, καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς συνευφραίνονται· ἣν γὰρ προεῖδον τυπικῶς, ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαῖς, βάτον, καὶ στάμνον καὶ ῥάβδον, νεφέλην πύλην καὶ θρόνον, καὶ μέγα ὄρος, γεννᾶται σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς σοὺς γονεῖς Πάναγνε μέλπω προφρόνως (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ.

Τὴν λαμπάδα τὴν τὸν νοητὸν, ἥλιον ἀστράψασαν, σωματικῶς ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντα, ἀρετῆς λαμπρότησι, διαπρέποντες ἐκτεκεῖν ἠξιώθησαν, Ἄννα ἡ θεόφρων, καὶ Ἰωακεὶμ ὁ παναοίδιμος.

Ὁλοτρόπῳ νεύσει πρὸς Θεὸν, ὄντως ὁ θεόληπτος, Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα ἡ ἔνθεος, ἀκλινῶς προσέχοντες, τὴν πανάχραντον Θεοτόκον ἐκύησαν, τὴν ὑπερκειμένην, κτίσεως ἁπάσης ἁγιότητι.

Ὑπερτέραν ἔχοντες ζωὴν, βίου τε λαμπρότητα, πάντων ὁμοῦ γεννητόρων γεγόνατε. γηγενῶν ὑπέρτεροι, τὴν ἀκήρατον Παρθένον ὡς γεννήσαντες, καὶ Θεοῦ πατέρες, ὄντως διὰ ταύτης χρηματίσαντες.

Σωτηρίας πάσης ἀρχηγοὶ, ὁ μακαριώτατος. Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα ἡ ἔνδοξος, τὴν ἁγνὴν καὶ ἄμωμον, καὶ πανάχραντον Θεοτόκον ἐγέννησαν, τῆς θεοσεβείας, ταύτην εἰληφότες τὴν ἀντίδοσιν.

Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἐκράτει τὸ δόγμα τὸ δυσσεβὲς, τὸ θύειν εἰδώλοις, τοῖς ἀψύχοις τε καὶ κωφοῖς· ἐνίκα Χριστὸς δὲ, τῶν Μαρτύρων, ταῖς καρτεραῖς καὶ γενναίαις ἐνστάσεσιν.

Ἐλύττα Λυσίας κατὰ Χριστοῦ καὶ πάντας οὓς εὗρε, σεβομένους αὐτὸν Θεὸν, παντοίως κολάζειν ἐπεχείρει· ἀλλ' ἐντυχὼν σοι Θεόφρον ᾐσχύνετο.

Ἐξέπληξας Μάκαρ τὸν δυσσεβῆ, γενναίως χωρήσας, εἰς τὸ στάδιον καὶ θεῶν, ἀπήλεγξας τούτου παῤῥησίᾳ, τὸ ἀσθενὲς καὶ σαθρὸν καὶ ἀνίσχυρον.

Θεοτοκίον.

Ἐχώρησας μόνη τὸν οὐρανοῖς, ἀχώρητον Κόρη, ἐν γαστρί σου θεοπρεπῶς, οἰκήσαντα ταύτην καὶ τὴν φύσιν, καὶ τῶν βροτῶν ἐξ αὐτῆς προσλαβόμενον.

Τῶν Θεοπατόρων.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στειρεύουσα καὶ παίδων ἀπορουμένη, καὶ δάκρυσι τὸν Κτίστην ἐκδυσωποῦσαν, τὴν μόνην ἠξιώθης εὐλογημένην, τεκεῖν θεόληπτε Ἄννα κραυγάζουσα· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Ὁ σύνοικον πλουτήσας τὴν θείαν χάριν, Ἰωακεὶμ ὁ θεῖος καὶ θεηγόρος, τὴν πρόξενον ἀνθρώποις τῆς σωτηρίας, τεκεῖν ἠξίωται, πρὸς ἣν κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλὴν σοῦ Δέσποινα.

Ὑμνήσωμεν τὴν πάνσεπτον ξυνωρίδα, δι' ἧς ἡμῖν ἐξέλαμψεν ἡ Παρθένος ἡ πάντων ποιημάτων ἁγιωτέρα· Θεὸν γὰρ τέτοκε, πρὸς ὃν κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Στειρώσεως, τὸ ὄνειδος ἐκφυγοῦσα, γεγέννηκεν ἡ Ἄννα τὴν Θεοτόκον, τὸ ὄνειδος τῆς Εὔας νῦν παραδόξως, ἐξαφανίζουσαν, πρὸς ἣν κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλὴν σοῦ Δέσποινα.

Τοῦ Μάρτυρος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἔχαιρες τυπτόμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ σοφὲ μάστιξιν, ἀνηλεῶς· εἶχες γὰρ βεβαίαν, τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν.

Νεύροις συγκοπτόμενος, ὑπαλλαγῇ συχνῇ Ἔνδοξε, τῶν δημίων, ὥσπερ ἀλλοτρίῳ, οὐκ ᾐσθάνου ἐν σώματι.

Εὗρες τὴν ἀντάμειψιν, παρὰ Χριστοῦ σοφὲ στέφανον, ἀπολαβὼν τῆς δικαιοσύνης, καὶ χαρὰν τὴν μὴ λήγουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὅλη ἡ πλησίον μου, καλὴ καὶ ἄμωμος πέφυκε, σὲ προορῶν, ἔφη Θεοτόκε, Σολομὼν ἐν τοῖς Ἄσμασιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκο-
» τισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ἀνδρείᾳ τὴν ψυχὴν, ὡπλισμένος Θεόφρον, ἐξέδωκας σαυτὸν, εἰς ποικίλας βασάνους. τῷ πόθῳ φλεγόμενος, τοῦ Δεσπότου πανόλβιε· ὅθεν

(*) Ὁ παρὼν Κανὼν φέρεται ἀνεπίγραφος ἔν τε τῷ τετυπωμένῳ, καὶ τῷ ἀνὰ χεῖρας χειρογράφῳ Μηναίῳ· ἐκ τοῦ ὕφους ὅμως καὶ τῆς γλαφυρότητος φαίνεται ποίημα τοῦ Θεοφάνους.

Digitized by Google

ἤλεγξας, τὴν τῶν τυράννων μανίαν, καὶ τὸν στέφανον, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω, τῆς νίκης τὸν ἄφθαρτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. ά. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσιν· ἐν Θεῷ γὰρ ἀξίως χάριν ἐφεύραντο, καὶ ἐγέννησαν καρπὸν τὸν θεοδόχον ναόν, τὴν Παρθένον καὶ ἁγνήν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν μόνην εὐλογημένην, πρεσβεύουσαν ἀεννάως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν Θεοπατόρων. Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας.

Γηθόμενος, τὴν Παρθένον ἐκ στείρας κομίζεται, δι' ἧς περ ἡ στείρωσις, ἡ κοσμικὴ διαλέλυται, τόκῳ παρθενεύοντι, Ἰωακεὶμ ὁ θεόφρων καὶ θεόληπτος.

Ὁ προπάτωρ, τοῦ Χριστοῦ Ἰωακεὶμ νῦν πρόκειται, ἡμῖν εἰς ἑστίασιν, πνευματικὴν ὁ πανόλβιος, ὃς τὴν Θεομήτορα, καὶ πανακήρατον Κόρην ἀπεγέννησε.

Νεκρώσεως, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους τὴν σώζουσαν, ἡ χάρις προβάλλεται, τὴν ἐσομένην Μητέρα Θεοῦ, Λόγον τὸν ἀΐδιον, τὴν δεξομένην ἀφράστως σωματούμενον.

Ἐκ τῆς ῥίζης, Ἰεσσαὶ ξυνωρὶς ἀνατέταλκεν· ἐξ ἧς ἀνεβλάστησε, ῥάβδος τὸ ἄνθος ἡ φέρουσα, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, εὐωδιάζον τῷ μύρῳ τῆς Θεότητος.

Ἴθυνόν μου, Θεοτόκε τὸν βίον προστάγμασιν, ἐνθέως ῥυθμίζουσα, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου ἐκ σοῦ, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, Παρθενομῆτορ Μαρία θεονύμφευτε.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ταῖς θωπείαις ὁ τύραννος, σοῦ καταμαλάττειν Μάρτυς τὸ εὔτονον, καὶ νικῆσαί σε οἰόμενος, οὐρανὸν τοξεύειν ἐνομίζετο.

Οὐκ αἰσθάνῃ παράφορε, τοῦ Χριστοῦ τὴν δύναμιν στερεοῦσάν με, πρὸς τοὺς πόνους καὶ τὰ σκάμματα; τῷ τυράννῳ ἔκραζες, Παναοίδιμε.

Εἰ μὴ δύναμις ἄνωθεν, ἦν μοι δεδομένη, τύραννε ἔκραζε, Σεβηριανός, πῶς ἴσχυον, σὰρξ ὢν ὑπενέγκαι, ἐκτομὰς τῶν μελῶν;

Θεοτοκίον.

Παναγία Θεόνυμφε, δίδου μοι βοήθειαν ταῖς πρεσβείαις σου, λυτρωθῆναι τοῦ ἀλάστορος, ἵνα σε δοξάζω τὴν ἐλπίδα μου.

Τῶν Θεοπατόρων. Ὠδὴ δ'. Ὁ φωτισμός.

Σώφρων δυάς, καθαρότητος αἴγλῃ λελαμπρυσμένην, τὴν τῆς παρθενίας τῷ θείῳ φέγγει, κατακοσμοῦσαν, τὴν στειρεύουσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἡμῖν ἐκτέτοκεν, Ἄννα καὶ Ἰωακεὶμ οἱ θεόληπτοι.

Παρθενικόν, θεοκόσμητον θρόνον τῷ τῶν ἁπάντων, περιδεδραγμένῳ παλάμῃ θείᾳ, τῆς σωφροσύνης ἡ σεπτὴ συζυγία, καὶ θεόφρον δυὰς ἐκτέτοκεν, Ἄννα καὶ Ἰωακεὶμ οἱ πανεύφημοι.

Ἀνατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους φανείσης εἰς ὁδηγίαν, τῶν πεπλανημένων τὴν φωτοφόρον, πύλην ὁ θεῖος Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα, θεοφρόνως πολιτευσάμενοι, τεκεῖν οἱ θεόπται σαφῶς ἠξιώθησαν.

Νόμου καινοῦ, τὴν θεόγραφον πλάκα ἐν ᾗ τὴν λύσιν, τῶν ἁμαρτημάτων τοῦ πάλαι νόμου, ὁ θεῖος λόγος προετύπωσε πρώην, ὡς ἐκ πέτρας νῦν ἐλατόμησε, νεύματι ὁ πάντων κρατῶν ἐκ στειρώσεως.

Αἴγλῃ τῇ σῇ, Θεομῆτορ τὸν νοῦν μου καταυγασθῆναι, τὸν ἐσκοτισμένον τῇ ἁμαρτίᾳ, νεῦσον Παρθένε, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον, καὶ πταισμάτων ἐξαφανίζουσα· ἄλλην γὰρ ἐκτός σου φρουρὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἰκρίῳ ἀνηρτήθης Ἀοίδιμε, καὶ τὸ σῶμα, κατεξάνθης ὄνυξιν, ὑπὲρ τοῦ πάντων δεσπόζοντος.

Θεέ μου ἀνεβόας, ἐνίσχυσον, τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐκτελέσαι με, τοῦ μαρτυρίου ξεόμενος.

Ὡς εἶδέ σε ὁ τύραννος Ἔνδοξε, ἀνενδότως, τὰς βασάνους φέροντας, κατεβροντήθη ὁ δείλαιος.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς καὶ προστασία καὶ σκέπη μου, Θεοτόκε, σῶσόν με πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ ὄφεως.

Τῶν Θεοπατόρων.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Γονιμώτατον σπόρον ἡ στεῖρα τὸ πρίν, Ἄννα δεξαμένη ἐκ θείας ἐλλάμψεως, παῖδα τεκεῖν ἠξίωται, τὴν τῶν πάντων κτισμάτων δεσπόζουσαν.

Νῦν ἡ στεῖρα γεννῶσα βουλήσει Θεοῦ, πείθει παραδέχεσθαι Παρθένον τίκτουσαν, ἄνευ σαρκὸς θελήματος, τοῦ αὐτοῦ βουληθέντος Θεοῦ προφανῶς.

Ἐλλαμφθεὶς Ἡσαΐας τῷ Πνεύματι, τῷ Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης τὸ κύημα, τόμον καινὸν ἑώρακεν, ᾧ ἐγράφη ὁ Λόγος σαρκούμενος.

Μυστηρίου προτρέχει μυστήριον· πρὶν γὰρ ἡ στειρεύουσα χάρις γεγέννηκε, τῆς σωτηρίας πρόξενον, παρθενίας γεννήσει φανεῖσαν ἡμῖν.

Digitized by Google

Τοῦ Μάρτυρος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Φρουρᾷ σε καθειργνύει ὁ δεινὸς, καὶ λιμῷ βιάζει σε ἀρνήσασθαι Κύριον, ὃν Παμμάκαρ ἐκ νεότητος ἔστερξας.

Ἀγόμενος Σοφὲ εἰς φυλακὴν, πάντας τοὺς ὁρῶντάς σε, Χριστοῦ μὴ ἀφίστασθαι, παῤῥησίᾳ νουθετῶν ἐξεπαίδευσας.

Σπαθίζεσθαί σε Μάρτυς ὁ δεινὸς, καὶ παράφρων τύραννος, κελεύει μὴ θύοντα, τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ σὺ οὐκ ἐφρόντισας.

Θεοτοκίον.

Χιτῶνά με ἐνδύσασθαι φωτὸς, σαῖς πρεσβείαις ποίησον, Ἁγνὴ τὸν ὑμνοῦντά σε, ἐν ἡμέρᾳ τὸν δυσείμονα κρίσεως. Ὁ Εἱρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εὐφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῆς στειρώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν πανάχραντον, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τῶν δεσμῶν τῆς πρὶν ἀτεκνίας δι' εὐχῆς λυθεῖσα, προσκαλεῖται ἡμᾶς συνεορτάσαι τῷ θαύματι, καὶ δῶρα προσάξαι τῇ γεννηθείσῃ, λιτανεύοντας ἔμπροσθεν μετὰ πόθου, ἧς περ ποτὲ αἱ παρθένοι ἐν τάχει προέτρεχον, χορεύουσαι καὶ βοῶσαι· Ἰδοὺ ἦλθεν ἡ πάντων ἀνάκλησις· ἰδοὺ Ἀδὰμ ἠλευθέρωται· ὅτι Ἄννα καρπὸν ἀνεβλάστησε, τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἡ Σύναξις τῶν Δικαίων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης.

Στίχοι.

Ἰωακεὶμ τέρφθητι σὺν τῇ Συζύγῳ,
Τεκόντες ἄμφω ψυχικὴν τέρψιν κτίσει.

Ἣδ' ἐννάτη τοκέων Θεομήτορος εὗρε σύναξιν.

Ἣν ἑορτάζομεν διὰ τὴν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· καὶ πρόξενοι οὗτος τῆς παγκοσμίου σωτηρίας διὰ τῆς πανάγνου Ἁγίας· αὐτῶν θυγατρὸς, τῆς Θεοτόκου, γεγόνασι· τὴν γὰρ τελείωσιν τούτων ἡ εἰκοστὴ πέμπτη τοῦ Ἰουλίου μηνὸς γνωρίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σεβηριανὸς, λίθον παρὰ τοὺς πόδας φέρων, καὶ ἐπὶ τοῦ τείχους εἰς τὸν ἀέρα κρεμασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Σεβηριανὸς κἂν λίθων ἀλγῇ βάρει,
Χαίρει κρεμασθεὶς, ὡς ἀποσπῶν γῆς πόδας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως ἐν Σεβαστείᾳ, τάξεως ὑπάρχων τῶν Σενατώρων (*)· καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ Λυσίου Δουκὸς ὡς Χριστιανὸς, διὰ τὸ καὶ τοὺς Τεσσαράκοντα Ἁγίους Μάρτυρας πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ὑπαλεῖψαι, ἐπὶ τοῦ τείχους κρεμᾶται· καὶ λίθῳ μεγίστῳ τοὺς πόδας βαρυνθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρατίθησι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Ὁμολογητοῦ τοῦ πρὸ τοῦ Διοκλητιανοῦ ἀσκήσαντος.

Οὗτος ἐξ Ἑλλήνων ἦν γονέων· τῷ Χριστῷ δὲ προσελθὼν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἔτι νήπιος ὢν, εἶδε παιδίον ὑπὸ ψύχους κινδυνεῦον, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸ τὰ οἰκεῖα ἱμάτια. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· Ποῦ σου τέκνον τὰ ἱμάτια; Τὸν Χριστὸν ἐνέδυσα, ἔφη. Καὶ ὁ πατὴρ, Τίς ὁ Χριστός; εἶπεν· ἡμεῖς γὰρ Ἑρμῆν καὶ Ἀπόλλωνα σεβόμεθα. Τότε τὸ παιδίον, τὸν πατέρα ἀρνησάμενον, ἔλαβεν αὐτὸ Ἄγγελος Κυρίου καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸ εἰς τὸ ὄρος τὸ Διαβηνὸν, καὶ παρέθετο ἀνδρὶ ἀσκητῇ, χρόνους ἑβδομήκοντα πέντε τὸν μοναστὴν ὑπερχομένῳ βίον· ὅπερ λαβὼν ὁ γέρων, ἐξεπαίδευσεν ἐν μοναχικῇ καταστάσει τὰ ἱερὰ γράμματα· ἐτρέφοντο δὲ καὶ ἄμφω ὑπὸ τοῦ Θείου Ἀγγέλου.

Τοῦ δὲ γέροντος μετὰ παραδρομὴν χρόνων πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, ὁ παῖς ἐν τῷ σπηλαίῳ εἴχετο τῆς ἀσκήσεως ἐπὶ χρόνοις πεντήκοντα ὀκτώ. Εἶθ' οὕτως ὑπὸ τοῦ Θείου Ἀγγέλου ὁδηγηθεὶς, ἐξῆλθε ἀπὸ τοῦ σπηλαίου, λέοντι ἐπικαθήμενος, σταδίους ἑξήκοντα, καὶ ἐκήρυσσε πανταχοῦ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· ὃν καὶ κρατήσαντες οἱ βασιλεῖς Κάρος καὶ Καρινος, ἔδωκαν αὐτῷ κονδύλους ἑκατόν. Εἶθ' οὕτω διαφόρους βασάνους ἐπεγκόντες αὐτῷ, ὡς εἶδον, ὅτι δι' ὧν ἐθαυματούργει, πλῆθος οὐκ ὀλίγον προσέρχονται τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζονται ὑπ' αὐτοῦ, αἰδεσθέντες, ἀπέλυσαν αὐτὸν ἐν ἀσκήσει διάγειν. Καὶ πάλιν ἀνελθὼν εἰς ὅπερ ἦν πρώην σπήλαιον, καὶ ἑτέρους ἑπτακαίδεκα χρόνους ἐν τῇ ἀσκήσει διαβιβάσας, ὡς εἶναι τοὺς ὅλους τῆς ἀσκήσεως αὐτῷ χρόνους ἑβδομήκοντα πέντε, μετέστη πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος Χαρίτων ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πολλὴ χάρις σοι, χριστομάρτυς Χαρίτων,
Χριστοῦ χάριν τράχηλον ἐκκεκομμένῳ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Θεοπατόρων.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἐκ ῥίζης βλαστήσασα δυὰς ἁγία, Δαυῒδ τοῦ θεόφρονος, τὴν ῥάβδον τὴν πανίερον, Παρθένον τὴν ἄχραντον, τῷ κόσμῳ τέτοκεν, ἄνθος ἱερώτατον ἡμῖν, Χριστὸν ἀσπόρως ἐξανατέλλουσαν.

Λαμπάδα πολύφωτον τὴν Θεοτόκον, ἡ Ἄννα ἡ ἔνθεος, καθάπερ χρυσαυγίζουσα, λυχνία βαστάζουσα τὸν κόσμον ἅπαντα, θείῳ κατελάμπρυνε φωτὶ, καὶ παρθενίας λαμπροῖς πυρσεύμασι.

(*) Ἡ λέξις ἐστὶ λατινικὴ, ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς Σενάτωρ (Senator), ὅπερ δηλοῖ τὸν Γερουσιαστὴν, ἢ Βουλευτήν.

Digitized by Google

Προπάτορες ἔνδοξοι τοῦ σαρκωθέντος, δι' ἄφατον ἔλεος, Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, παιδὸς ἐκ θεόφρονος ὑμῶν πανόλβιοι, νῦν μοι τῷ προσφεύγοντι ὑμῖν, πλημμελημάτων λύσιν βραβεύσατε.

Ὡς ὄντες ὑπέρτεροι τῶν γεννητόρων, τὴν πάντων δεσπόζουσαν, κτισμάτων ἐντετόκατε, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, τὴν τετοκυῖαν Θεὸν, σάρκα περιθέμενον ἡμῖν, ὁμοίαν πάντῃ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Λίθοις ἀθρόοις συντρίβει σου τὸ σῶμα, ὁ ἀσεβὴς, ὑμνοῦντος παῤῥησίᾳ, Χριστὸν ἐν μέσῳ τῶν παρανόμων· οὗ τῆς δόξης τυχὼν νῦν χορεύεις λαμπρῶς.

Αἰωρηθεὶς τοῦ τείχους Ἀθλοφόρε, τοῦ δικαστοῦ, πολλῇ παραπληξίᾳ, ἐν βάρει λίθων πεπεδημένος οὐκ ἠρνήσω, Θεὸν τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὢ τῆς στεῤῥᾶς ἐνστάσεώς σου Μάκαρ! ὢ τῆς θερμῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Κτίστην! δι' ἣν στεφάνῳ κατακοσμεῖ σε τῷ ἀφθάρτῳ, καλῶς ὑπεραθλήσαντα.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ μου φῶς Παρθένε Θεοτόκε, σὺ εἶ χαρὰ καὶ σκέπη καὶ λιμήν μου, εὐλογημένη, καὶ σὲ δοξάζω ὡς τεκοῦσαν, Θεὸν τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Θεοπατόρων.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πλούτῳ κομῶντες ἀρετῶν, τὴν ἐν δόξῃ θεϊκῇ πεποικιλμένην, Βασιλίδα Παρθένον, Ἰωακεὶμ ὁ σεπτὸς, καὶ Ἄννα ἡ σώφρων τετόκασιν, ἣν πᾶσα ἡ κτίσις, ὑμνεῖ ὡς Θεοτόκον.

Ῥάβδος δυνάμεως ἡμῖν, δι' ὑμῶν φίλοι Θεοῦ ἐξαπεστάλη, ἡ παναμώμος νύμφη, δι' ἧς ἐν μέσῳ ἐχθρῶν, ἀθέων κατακυριεύομεν, τὰς μηχανουργίας αὐτῶν καταπατοῦντες.

Ὅπλον ἡμῖν παρὰ Θεοῦ, εὐδοκίας διὰ σοῦ ἱερωτάτη, ξυνωρὶς ἐδωρήθη, ᾧ νῦν ἡμεῖς οἱ πιστοὶ, ὡραίως ἀεὶ στεφανούμεθα, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, ἁγνὴ Παρθενομήτωρ.

Φωτοχυσίαις τοῦ ἐκ σοῦ, σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς λελαμπρυσμένη, ἡ δυὰς ἡ ἀρίστη, τῶν γεννητόρων τῶν σῶν, γεννῶσι σὲ πάναγνε Δέσποινα, πρόξενον ἡμῖν, ἀγαθῶν ἐπουρανίων.

Ῥώμη Θεοῦ καρπογονεῖ, ἡ στειρεύουσα γαστὴρ ἀνοιγομένη, καὶ προέρχεται πύλη, παρθενικὴ παμφαὴς, ὁ Λόγος δι' ἧς ἐπεδήμησεν, τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς, σαρκωθεὶς ἀφράστῳ λόγῳ.

Τοῦ Μάρτυρος.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ἐγκαρτερήσας, τοῖς αἰκισμοῖς ἕως τέλους, Στρατιῶτα Κυρίου μετέστης, χαίρων πρὸς τὴν ἄνω, παμμάκαρ βασιλείαν.

Οὐ κατῃσχύνθης, διὰ Χριστὸν Γενναιόφρον, ὑπομεῖναι βάσανα ποικίλα· ὅθεν συνδοξάζῃ, αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόρος, σὺν ἀθληταῖς νῦν χορεύων, ἀληθῶς περὶ τὸν Βασιλέα, μέμνησο τῶν πίστει, τελούντων σου τὴν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ὢ Θεομῆτορ, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, ἐξελοῦ ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης, ἵνα σε ὑμνῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα, τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι,
» στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Θεοπατόρων.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ὁμόφρονες σύμψυχοι, τὴν ἀρετὴν ὑπάρχοντες, τῆς παναγνου Παρθένου σεπτοὶ Γεννήτορες, τοὺς ἐπιτελοῦντας προθύμως, τὴν εὐκλεῆ καὶ ἔνδοξον μνήμην, ὑμῶν ἱερώτατοι, τοῦ σωθῆναι δυσωπήσατε.

Νέκρωσιν κατεπαύσατε, τὴν τοῦ θανάτου Ἔνδοξοι, τῆς ζωῆς τὴν Μητέρα, λαμπρῶς γεννήσαντες, τὴν ἐξαφανίσασαν τούτου, τὴν προσβολὴν, καὶ τῆς ἀθανάτου, ζωῆς προξενήσασαν, τὴν ἐλπίδα διὰ πίστεως.

Ὡραῖος ὡς ἥλιος, Ἰωακεὶμ ἑνούμενος, τῇ φωσφόρῳ σελήνῃ, τῇ Ἄννῃ τέτοκε, τὴν τῆς παρθενίας ἀκτῖνα, δι' ἧς αὐγὴ τῆς θείας οὐσίας, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἑνωθεῖσα ἡμῖν ἔλαμψε.

Σωφρόνως βιώσαντες, καὶ εὐσεβῶς Μακάριοι, νῦν τρυφῆς τῆς ἀφράστου, κατηξιώθητε, τῆς θεοφανείας τυχόντες, τοῦ ἐξ ὑμῶν τῷ κόσμῳ φανέντος· ὅν περ δυσωπήσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Κυρίως Θεοτόκον.

Χερσὶ τῶν σὲ ποθούντων, Μάκαρ σου τὸ σῶμα, περισταλὲν κατετάφη ὡς ἅγιον, καὶ ἰαμάτων ἐκβλύζει, κρουνοὺς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ὢ θαῦμα! πῶς ἀνέστη, ὁ θανὼν οἰκέτης καὶ προσυπήντα σου δρόμῳ τῷ σώματι, πρὸς τὴν ταφὴν ἀγομένῳ, Μάρτυς πανάριστε.

Τυχὼν τῆς αἰωνίου, μάκαρ Βασιλείας, καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ παριστάμενος, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων θερμῶς ἱκέτευε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων, αἱ ταξιαρχίαι, σεσαρκωμένον ὁρῶσαί σε φέρουσαν, τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ σὲ ἐδόξαζον. Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν Ἀ-
» σωμάτοις χορείαις σε μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Θεοπατόρων.
Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἡ τῆς Εὔας τὴν ἀρὰν, ἐξάρασα νῦν τίκτεται, ἐκ γηραλέων ἀκάρπων, τῆς Ἄννης καὶ Ἰωακείμ· ἣν σὺν Ἀγγέλοις ἅπαντες, κατὰ χρέος ἐν ὕμνοις, πιστοὶ εὐφημήσωμεν.

Τοῦ Ἁγίου. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀλείπτης ἐχρημάτισας, Μαρτύρων τεσσαράκοντα, ἀριστευσάντων ἐν λίμνῃ, παμμάκαρ Σεβηριανέ· μεθ᾽ ὧν ἀεὶ μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων ἔνδοξε, τὴν φωτοφόρον σοῦ μνήμην, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Μάρτυς Χριστοῦ ἀθλοφόρε.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὔα μεγαλύνθητι. Προφῆται σὺν Ἀποστόλοις, χορεύσατε καὶ Δικαίοις· κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ κόσμῳ, Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, ἐκ τῶν δικαίων σήμερον, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννης, γεννᾶται ἡ Θεοτόκος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρά.
Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χάρις τῷ λυτρωτῇ, καὶ πάντων κηδεμόνι, τῷ στεῖραν παρ᾽ ἐλπίδα, τεκεῖν τὴν Θεοτόκον, ἀρρήτως εὐδοκήσαντι.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Δεῦτε τὴν ἐκ Δαυῒδ, καὶ Ἰούδα φυεῖσαν, Θεοτόκον Μαρίαν, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Σήμερον εὐκλεῶς, ἐξ Ἄννης ἡ Παρθένος, ἡ φωτοφόρος πύλη, γεννᾶται παραδόξως· λαοὶ φυλαὶ σκιρτήσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.
Πρὸς τὸ, Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεέμ.

Σήμερον ἡ πανάμωμος Ἁγνὴ προῆλθεν ἐκ τῆς στείρας· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται ἐν τῇ αὐτῆς γεννήσει. Ὁ Ἀδὰμ τῶν δεσμῶν ἀπολύεται, καὶ ἡ Εὔα τῆς ἀρᾶς ἠλευθέρωται. Τὰ οὐράνια πάντα ἀγάλλονται, καὶ εἰρήνη τοῖς ἀνθρώποις βραβεύεται. Ἡμεῖς δὲ δοξολογοῦντες βοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, ᾠδὴ γ΄. καὶ ἐκ τῶν Ἁγίων, Ὠδὴ ς΄.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, εἶχε μὲν ἡ πρώτη σκηνή.

Ἀλληλούϊα.

Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος, οὐδεὶς λύχνον ἅψας.

Ζήτει Σαββάτῳ ς΄.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῌ Γ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μηνοδώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφοδώρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄.

Ἦχος β΄. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χείλεσιν, εὐφημήσωμεν νῦν τὴν τεχθεῖσαν; τὴν ἁγιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ τιμιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβίμ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατῴκησεν ὁ Ὕψιστος· τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· τὸ Θεοῦ ἁγίασμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς ἐν τῇ θείᾳ γεννήσει αὐτῆς, τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα πνευματικὰ ᾄσματα, νῦν προσάξωμέν σοι Παναγία; τῇ γὰρ ἐκ τῆς στείρας κυήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἡγίασας, καὶ Ἀδὰμ δεσμῶν ἀπελυτρώσω, καὶ Εὔαν, ἐκ τῶν ὠδίνων ἠλευθέρωσας· Ἀγγέλων, διὸ χοροὶ συνεορτάζουσιν· ὁ οὐρανὸς τῇ γῇ χαίρει, καὶ ἐπικροτοῦσιν, αἱ ψυχαὶ Δικαίων ᾠδὰς, πιστῶς ἀνακράζουσαι, εἰς δόξαν τῶν γενεθλίων σου.

Τίνα τὰ φοβερὰ ᾄσματα, ἃ προσῆξάν σοι τότε Παρθένε; κύκλῳ σου τεχθείσης ἱστάμεναι, κόραι χαρμοσύνως χορεύουσαι, καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶσαι· Ἐτέχθη, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον· ἐκλάμπει, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος· πύλαι ἠνοίχθησαν στεῖραι· τοῦ Θεοῦ γὰρ πύλη, εὐτεκνίαν τῶν ἀρετῶν, εἰσάγει βραβεύουσα, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῶν Ἁγίων γ΄.
Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, ἑαυτὰς ὡραΐσασαι, τῷ ὡραίῳ κάλλει, κόραι νεάνιδες,

Digitized by Google

ἀδιαφθόρως συνήφθητε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, συντηρῦντι τὴν ὑμῶν, παρθενίαν ἀμόλυντον, εἰς ἀκήρατον, ἀφθαρσίας νυμφῶνα, εἰς θαλάμους, ὐρανίυς, εἰς παςάδα, ἀχειροποίητον Μάρτυρες.

Ἀτελεῖ ἐν τῷ σώματι, καὶ τελείῳ φρονήματι, παλαμναῖον δράκοντα, τὸν ἀρχέκακον, κατεπαλαίσατε ἔνδοξοι, δυνάμει τῦ Πνεύματος, καὶ ἀνίσχυρον αὐτοῦ, τὴν ἰσχὺν ἀπεδείξατε· ὅθεν ἤρατε, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, Μηνοδώρα, Μητροδώρα, Νυμφοδώρα, αἱ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Καὶ τὰ μέλη στρεβλούμεναι, καὶ πυρὶ δαπανώμεναι, σιδηροῖς τε ὄνυξι, σπαραττόμεναι, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάμεναι, καὶ ξίφει τεμνόμεναι, οὐκ ἠρνήσασθε Χριστὸν, ἀθληφόροι πανεύφημοι· ὅθεν εὕρατε, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, Μηνοδώρα, Μητροδώρα, Νυμφοδώρα, αἱ τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Δι' Ἀγγέλου προρρήσεως, γόνος πάνσεπτος, ἐξ Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης τῶν δικαίων, σήμερον προῆλθες Παρθένε, οὐρανὸς καὶ θρόνος Θεῦ, καὶ δοχεῖον καθαρότητος, τὴν χαρὰν προμηνύυσα παντὶ τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενε· κατάρας ἀναίρεσις, εὐλογίας ἡ ἀντίδοσις· διὸ ἐν τῇ γεννήσει συ Κόρη θεόκλητε, τὴν εἰρήνην αἴτησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀγάλλεσθε· ἰδοὺ γὰρ, στεῖρα καρπὸν ἐκφύει, ἐν ᾧ αἱ Προφητεῖαι, ὑμῶν περαιωθήσονται.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Σκίρτα Ἰωακεὶμ, ὁρῶν Ἄνναν κοιλίας, καρπὸν ἐκφύουσάν σοι, ἐξ οὗ ζωὴ τῷ κόσμῳ, καὶ λύτρωσις τεχθήσεται.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Γῆρας Ἰωακείμ, καὶ στείρωσις τῆς Ἄννης, σκιρτάτωσαν ὡς πάλαι, γηράσασαν τὴν φύσιν, τὴν βρότειον καινίζοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὕμνον ἐκ ῥυπαρῶν, χειλέων Θεοτόκε, προσδέχου καὶ τὴν λύσιν, δίδου μοι τῶν πταισμάτων, καὶ τῶν κακῶν διόρθωσιν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυῒδ, τί ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; Ἅ μοι ὤμοσε φησὶ, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοὺ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δοὺς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλαστουργὸς, Χριστὸς ὁ νέος Ἀδὰμ, ἐτέχθη βασιλεὺς ἐπὶ τῦ θρόνυ μυ· καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυῒδ, ἡ θεόπαις Μαριὰμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν, καὶ νεουργεῖται ἡ σύμπασα, καὶ θεουργεῖται. Συγχάρητε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· αἰνέσατε αὐτὴν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακεὶμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τριῶν ἀδελφῶν γνησίων ἄθλους σέβω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τριάδα τὴν ἄκτιστον, ἣν εὐσεβῶς ἐκηρύξατε, ἡμῖν ἱλεώσασθε, Μάρτυρες ἔνδοξοι, νῦν γεραίρουσιν, ὑμῶν τοὺς θείους ἄθλους, καὶ τὰ κατορθώματα, θεομακάριστοι.

Ῥημάτων ἠλόγησαν, τῦ δυσμενοῦς αἱ Νεάνιδες, τῷ θείῳ φραττόμεναι, ὅπλῳ τῆς πίστεως, καὶ ὑπέστησαν, βασάνων τρικυμίαν, καὶ θάνατον ἄδικον, διὰ τὴν πάντων ζωήν.

Ἰσχῦϊ ῥωννύμεναι, παντοδυνάμῳ τοῦ κτίσαντος, ἀνδρείαν ἀνέλαβον, γνώμην αἱ πάνσεμνοι, καὶ τὸν δράκοντα, τὸν σκολιὸν τὸν μέγαν, πᾶσι κατεπάτησαν, καὶ κατηδάφισαν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχον θάλαμον, ὡς ἀδιάφθορον σκήνωμα, ὡς πύλην οὐράνιον, ὡς θείαν τράπεζαν, ὡς παλάτιον, καὶ θρόνον τοῦ Δεσπότυ, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νενεκρωμένῳ, λογισμῷ ὁ παράνομος τύραννος, τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστὸν, δεινῶς ἀρνεῖσθαι ἠνάγκαζε, Μάρτυς Μηνοδώρα σε καταικιζόμενος.

Ἀτενιζούσης, πρὸς Θεὸν δικαστὴς οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ῥάβδοις ἀπηνῶς, συνθλᾷ τὰ

Digitized by Google

μέλη σου ςέφος σοι, πλέκων ὡς οὐκ ᾤετο, Μάρτυς ἀμάραντον.

Διὰ βασάνων, αἱ τρισόλβιοι ἅγιοι Μάρτυρες, θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς, καὶ αἰωνίζουσαν εὔκλειαν, εὕραντο τρανότερον, Θεῷ ἐγγίζουσαι.

Θεοτοκίον.

Ἐπιφανεῖσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον· ἁμαρτίας τὰς σειράς, ἁγνὴ Παρθένε διάῤῥηξον· σῶσόν με κυήσασα, τὸν πανοικτίρμονα.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐ-
» στιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ὑμῶν, τὴν καρτερίαν τὴν πολλήν, ἐπουράνιοι χοροί, τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν· ὥσπερ γὰρ ἄλλου πάσχοντος διέκεισθε, τὰ σκέλη τοῖς μοχλοῖς συντριβόμεναι, θάνατον πικρὸν ὑπομένουσαι, καὶ γυναικείῳ σώματι, τὸν δράκοντα τὸν ἀποστάτην συντρίβουσαι, παρθένοι Νύμφαι, τȢ Ζωοδότου, πίςεως αἱ ὑπέρμαχοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται, εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἀδάμ, κατακρίνεται· ἡ Εὔα τῶν δεσμῶν, ἀπολέλυται· καὶ διὰ τȢτο κράζομεν βοῶντες, ἐν παῤῥησίᾳ τῇ μόνῃ Ἁγνῇ· Χαρὰν μηνύει, ἡ γέννησίς σου, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπομένη ταῖς ἀκτῖσι, τοῦ ΣταυρȢ ἡ ἀοίδιμος, Μητροδώρα ξύλῳ ἀπαιωρουμένη ὑπέφερε, τὴν τοῦ πυρὸς τιμωρίαν, πλάνης ἄνθρακας, δροσισμῷ ἀγάπης, τοῦ Χριστοῦ ἀποσβέσασα.

Φανοτάτῃ θεωρίᾳ, λογισμῷ ἀτενίζουσα, καὶ φανταζομένη, κάλλος τȢ Νυμφίου ἀμήχανον, κατεαγεῖσα μοχλῷ τε ἡ ἀοίδιμος, Μηνοδώρα φέρει, καρτερῶς τὰ ἐπίπονα.

Ὡραιώθητε Παρθένοι, καὶ φαιδρῶς ἐδοξάσθητε, τὸν δεδοξασμένον, Λόγον ὁλικῶς ἀγαπήσασαι, οὗ τετρωμέναι τῷ πόθῳ ὑπεμείνατε, παθημάτων τὰς ἐπαγωγὰς καρτερώτατα.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με κακίᾳ, τοῦ δολίȢ Πανάχραντε, ἡ ζωὴν τεκοῦσα, ζώωσον· πρὸς σὲ γὰρ κατέφυγον, καὶ ἐμπεσόντα εἰς βάθη παραπτώσεων, ἐπανάγαγε, ὡς συμπαθὴς Παναμώμητε.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Γνώμην καρτερικήν, καὶ ἀήττητον φρόνημα, αἱ Μάρτυρες πρὸ βημάτων, ἐνδεικνύμεναι νίκης, στεφάνους ἀνεπλέξαντο.

Νῦν φέρει σιδηρῶν, ἐξ ὀνύχων σπαράγματα, στεῤῥότατα κρεμαμένη, Νυμφοδώρα Νυμφίον, ποθοῦσα τὸν ἀθάνατον.

Ἡ τρίφωτος λαμπάς, τὸ τριόροφον οἴκημα, τὸ σκήνωμα τῆς Τριάδος, εὐφημείσθωσαν ὕμνοις, Παρθένοι αἱ θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην ἐκλεκτήν, καὶ καλὴν καὶ ἀμώμητον, εὑράμενος σωματοῦται, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐκ σοῦ Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἰδεῖν σου, ἐφιέμεναι κάλλος ἀμήχανον, αἱ τετρωμέναι τῷ πόθῳ, σȢ τῷ γλυκυτάτῳ ἄναρχε Λόγε, τῶν βασάνων, τὴν πικρίαν γενναίως ὑπήνεγκαν.

Ὡς κρίνα, ἀθλητῶν ἐν λειμῶνι ἐξήνθησαν, αἱ παναοίδιμοι Κόραι, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πνοαῖς βασάνων, τῶν ποικίλων, εὐωδίασαν Πνεύματος χάριτι.

Νυμφίον, τὸν ἀθάνατον μόνον ποθήσασαι, τȢ ὁρωμένȢ θανάτȢ, ἀοράτῳ σθένει νευρȢμεναι, ἀριδήλως, οὐκ ἐφρόντισαν Κόραι νεάνιδες.

Θεοτοκίον.

Ἅγιος, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σȢ Κύριος, ἁγιωτέραν εὑρών σε, καὶ καθαρωτέραν κτίσεως πάσης Θεομῆτορ, κυριώνυμε ἄχραντε Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρȢ
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Ὑπὲρ Τριάδος καρτερῶς ἐναθλȢσαι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς τῷ πνεύματι συνδούμεναι· ὅθεν εἰσῳκίσθητε, σὺν ταῖς πέντε Παρθένοις, πρὸς τὸν ἐπȢράνιον, Ἀθλοφόροι νυμφῶνα, καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

Ὁ Οἶκος.

Ἱερωτάτην συγκροτεῖ, πανήγυριν ἐν πίστει, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, αὐταδέλφων Μαρτύρων ἐπιτελοῦσα εὐσεβῶς, μνήμην ὑμῶν τὴν φωσφόρον, καὶ λαμπράν, καὶ παμφαῆ, πανεύφημοι ὁμότροποι· στεῤῥῶς γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν ἀντίπαλον νῦν καταπατήσασαι, ἀνεδήσασθε ςεφά-

Digitized by Google

νους ἐκ χειρὸς τοῦ παμβασιλέως· παρ' οὗ μοι φωτισμὸν αἰτήσασθε, ὄντως εὐφημῆσαι τὸν ὑμῶν μνήμην ἀξίως, καὶ τὰς θαυμαστὰς καὶ θείας ἀνδραγαθίας· ὑμεῖς γὰρ τῷ παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

Συναξάριον.

Τῇ Ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας.

Στίχοι.

Ἡγοῦντο Μηνοδώρα, καὶ Μητροδώρα,
Καὶ Νυμφοδώρα δῶρα σαρκὸς αἰκίας.

Θεινόμεναι δεκάτῃ δωρώνυμοι ἔκθανον αἱ τρεῖς.

Αὗται ὑπῆρχον γνήσιαι ἀδελφαὶ, οἰκοῦσαι ἀπὸ δύο σημείων, τῶν ἐξερχομένων θερμῶν ἐν τοῖς Πυθίοις. Διαβληθεῖσαι δὲ Φροντωνι τῷ τῆς χώρας Ἄρχοντι, καὶ πικρῶς αἰκισθεῖσαι, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρυψαβᾶ.

Στίχ. Βαρυψαβᾶς δι' αἷμα θεῖον Δεσπότου,
Οἰκεῖον αἷμα συντριβεὶς ξύλοις χέει.

Οὗτος, ἀπό τινος ἐρημίτου λαβὼν τὸ τίμιον αἷμα, τὸ ῥεῦσαν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (*), ἰάσεις ἐπετέλει δι' αὐτοῦ. Ὅθεν καὶ παρὰ τῶν ἀπίστων νύκτωρ δολοφονεῖται· ὁ δὲ θησαυρὸς οὗτος ἔμεινε πάλιν παρὰ τῷ μαθητῇ αὐτοῦ φυλαττόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Πουλχερία ἡ Βασίλισσα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὄντως παρέστη ψαλμικῶς Πουλχερία,
Ἐκ δεξιῶν σου Βασίλισσα Χριστέ μου.

Αὕτη ἦν ἀδελφὴ Θεοδοσίου τοῦ Νέου· γυνὴ δὲ ὀνομασθεῖσα Μαρκιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως, ἀλλὰ καὶ μέχρι γήρως τὴν παρθενίαν φυλάξασα, καὶ πολλὰ κατορθώματα ἔν τε ναῶν οἰκοδομαῖς καὶ γηροκομείων ποιήσασα, καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι Ἁγίαν Σύνοδον γενέσθαι παρασκευάσασα, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Ἀπελλοῦ, Λουκᾶ, καὶ Κλήμεντος.

Ἄλλος οὗτος ὁ Ἀπελλῆς, καὶ ἕτερος ὁ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῇ Θράκῃ ἐπίσκοπος γεγονώς. Τούτου δὲ μέμνηται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους· ὃς φωστὴρ τῆς Σμύρνης γέγονε, καὶ τῷ Θεῷ ὁσίως δουλεύσας, πρὸς αὐτὸν ἀναλύει. Καὶ οὗτος ὁ Λουκᾶς, οὐχ ὁ Εὐαγγελιστὴς, ἀλλ' ὃν ὁ μακάριος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῇ μαρτυρεῖ, πρωτόθρονος τῆς ἐν Συρίᾳ Λαοδικείας γενόμενος, καὶ καλῶς ποιμάνας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Κλήμης δὲ οὗτος, ὃν ἐν τοῖς πρὸς Κολασσαεῖς ὁ Ἀπόστολος διηγεῖται· καὶ γὰρ οὗτος πρῶτος πάντων ἐπίστευσεν εἰς Χριστὸν ἐξ ἐθνῶν, καὶ Σαρδικῆς ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ τὰ στίγματα τοῦ Χ ιστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ περιφέρων, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

(*) Ὅρα τὰ περὶ τοῦ αἵματος τούτου σημειούμενα ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Νικοδήμου ἐν τῷ Συναξαριστῇ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἴας, ἥτις ξίφει ἐτελειώθη.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἐκάρθη κοιλάδων Ἴα ξίφει,
Καί σοι προσήχθη Σῶτερ ὡς εὔπνουν Ἴον.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Θύειν εἰδώλοις σαφῶς, τοῦ δυσσεβοῦς τυράννου, κελευομένου κατεπτύσατε, βοῶσαι Νεάνιδες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λελαμπρυσμέναι τὸν νοῦν, θεαρχικαῖς ἀκτῖσιν, ἀχλὺν εἰδώλων ἠμαυρώσατε, βοῶσαι Πανεύφημοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐκ ἐκτομαὶ τῶν μελῶν, οὐ διωγμὸς οὐ θλίψις, Χριστοῦ χωρίσαι ὅλως ἴσχυσαν, βοώσας τὰς Μάρτυρας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὑπερφυῶς τὸν Θεὸν, ἐν τῇ γαστρί σου Κόρη, κυοφορῆσαι κατηξίωσαι, βροτοὺς ἀναπλάττοντα, τοὺς μελῳδοῦντας πιστῶς· Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Στομωθεῖσαι ἀγάπῃ τοῦ κτίσαντος, ἀπημβλύνατε κέντρα τοῦ ὄφεως, ἐν γυναικείῳ σώματι, ἀνδρικοὺς διανύουσαι τοὺς ἀγῶνας, καὶ στεφάνοις ἐνθέοις στεφόμεναι.

Συμπλακεῖσαι ἐν μέσῳ τοῦ σκάμματος, ἀοράτοις ἐχθροῖς μετὰ σώματος, τοὺς ἀσωμάτους ἔτρεψαν, αἱ θεόφρονες Κόραι, ἀναβοῶσαι· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἐν Θεῷ τῷ Σωτῆρι νευρούμεναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ δυναμούμεναι, τὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀνίσχυρον, διωλέσατε κράτος, ἀναβοῶσαι· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Βασιλείας τῆς ἄνω ἐτύχετε, σὺν Χριστῷ Ἰησοῦ βασιλεύουσαι, πεποικιλμέναι στίγμασι, τῶν βασάνων τῷ κάλλει διηνθισμέναι, ἀξιάγαστοι Κόραι νεάνιδες.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοῦ ἀκηλίδωτον τέμενος, ὑπεδέξω αὐτὸν σωματούμενον, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, γνωριζόμενον Κόρη, ᾧ μελῳδοῦμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν·
» Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Digitized by Google

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἰδεῖν ἐφιέμεναι κάλλος, τὸ τοῦ Νυμφίου ὁλοτρόπῳ, νεύσει πρὸς αὐτὸν Θεοφόροι, ἀθανασίαν ἐμελετήσατε, ἐν τῷ θνητῷ τοῦ σώματος· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ὤφθητε τυράννων ἐν μέσῳ, οἷά περ λύκων ὠμοτάτων, ἄσπιλοι ἀμνάδες τὴν τούτων, θηριωδίαν καταπαλαίουσαι, καὶ τῷ Χριστῷ εὐπρόσδεκτα, ὡς ἱερεῖα προσαγόμεναι.

Στέφος ἀνεπλέξασθε ἅμα, μὴ παλαιούμενον παρθένοι, θείας ἐπετύχετε δόξης, καὶ βασιλείαν ὄντως ἀσάλευτον, παραλαβεῖν ὡς Μάρτυρες, μετὰ Μαρτύρων ἠξιώθητε.

Ἧς κατηξιώθητε δόξης, καὶ ἐπετύχετε χορείας, τοὺς ἐπιτελοῦντας ἐκ πόθου, ὑμῶν τὴν μνήμην τυχεῖν πρεσβεύσατε, ὡς παῤῥησίαν ἔχουσαι, πρὸς τὸν Δεσπότην Σεμνοπάρθενοι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Χριστὲ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης· λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν μου, ταῖς ἱκεσίαις τῆς κυησάσης σε, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον Φῶς ἀναλλοίωτον.

Αἱ τρεῖς Παρθένοι Τριάδα, Θεὸν ἀφράστως ποθοῦσαι, κηρύττουσι τῶν τυράννων, ἐνώπιον· διὰ τοῦτο, βασανισθεῖσαι τοῦ στέφους, τυγχάνουσι τοῦ ἀφθάρτου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, ὁ φωτισμὸς τῶν ἀνθρώπων, ἡ προστασία τοῦ κόσμου, Θεογεννῆτορ Μαρία, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας ἐν πίστει, ῥῦσαι πταισμάτων Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρά.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Γόνος Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης ἡ Παρθένος, ἐφάνη τοῖς ἀνθρώποις, τῶν δεσμῶν ἀφιεῖσα, τῆς ἁμαρτίας ἅπαντας.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ὄρος ὡς ἀληθῶς, κατάσκιον ἐδείχθη, ἡ στείρωσις τῆς Ἄννης, ἐξ οὗ ἡ σωτηρία, πᾶσι πιστοῖς δεδώρηται.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ῥήξασα τὰ δεσμὰ, στειρώσεως τῆς Ἄννης, ἡ πάναγνος παρθένος, προῆλθε τοῖς ἀνθρώποις, τὴν ἄφεσιν βραβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἴωμεν οἱ πιστοὶ, δοξάσοντες τὴν Κόρην· ἐτέχθη γὰρ ἐκ στείρας, τὴν στειρωθεῖσαν φύσιν, ἡμῶν ἀνακαινίζουσα.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῌ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αὐτονόμου, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι ἐν τῇ ιβ΄. τὴν Ἑορτὴν τῆς Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Γυναικείῳ ἐν σώματι, καὶ ἀνδρείῳ ἐν σχήματι, ἀνδρικὰ διήνυσας ἀγωνίσματα, μέσον ἀνδρῶν κατοικήσασα, καὶ πάθη μειώσασα, καὶ ὁρμὰς τῶν ἡδονῶν, παντελῶς χαλινώσασα, ταῖς ἀσκήσεσι, τῇ συντόνῳ δεήσει Θεοδώρα, καὶ ταῖς θείαις πρὸς τὸ Θεῖον, καὶ ἀνενδότοις συννεύσεσιν.

Ὑπὸ γῆν σε ὁ ἥλιος, ὑποδὺς οὐχ ἑώρακε, πλημμελοῦσαν· ἔγνω δέ σε ὁ ἄδυτος, καρδιογνώστης καὶ Κύριος, ὁ βλέπων τὰ κρύφια, καὶ κατηύγασε φωτὶ, μετανοίας τὰ ὄμματα, τῆς καρδίας σου· ὅθεν ἔσπευσας τοῦτον θεραπεῦσαι, ἐπιμόνῳ ἐγκρατείᾳ, καὶ ἀρετῶν τελειότητι.

Τοῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα, μηδαμῶς ἀγνοήσασα, ὅπερ οὐκ ὠδίνησας, στέργεις νήπιον, καὶ πατρικοῖς σπλάγχνοις ἔνδοξε, ἐκτρέφουσα ἔφερες εὐσεβεῖ τῷ λογισμῷ, τὸ ἀνθρώπινον ὄνειδος, τὴν ἀνύποιστον, ἐπιτίμησιν ὄντως, Θεοδώρα· διὰ τοῦτο τὴν σεπτήν σου, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου, ὅμοια.

Ἀρεταῖς πυρσευόμενος, εὐσεβείᾳ κοσμούμενος, Ἱεράρχης ἔνθεος ἐχρημάτισας· καὶ ὡς πολύφωτος ἥλιος, τὸν κόσμον διέδραμες, κατασπείρων πανταχοῦ, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα, τὴν ἀπάτην δὲ, ἐκριζῶν τῇ δρεπάνῃ τῆς σῆς γλώττης Ἱεράρχα θεοφόρε, μεγαλοκήρυξ Αὐτόνομε.

Πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, πρὸς ἀνδρεῖα παλαίσματα, πρὸς πληγὰς καὶ θάνατον

προσεχώρησας· ταῖς γὰρ νιφάσι χωννύμενος, τῶν λίθων Αὐτόνομε, καὶ χρησάμενος αὐτοῖς, ὡς βαθμίσι καὶ κλίμαξιν, ἀνελήλυθας, πρὸς Θεὸν στεφανίτης, καὶ συνήφθης, στρατιαῖς τῶν Ἀσωμάτων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Τὴν στολήν σου ἐν αἵματι, μαρτυρίου ἐτέλεσας, λαμπροτέραν χάριτι Θείου Πνεύματος, καὶ νοερῶς εἰς τὰ Ἅγια τὰ ἄνω ἀνέδραμες, ἔνθα πρόδρομος ἡμῶν, Ἰησοῦς εἰσελήλυθε, νίκης στέφανον, πρὸ Θεοῦ δεδεγμένος, μετὰ πάντων, τῶν ἐν αἵματι τιμίῳ, τελειωθέντων Αὐτόνομε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Εἰ καὶ θείῳ βουλήματι, περιφανεῖς στεῖραι γυναῖκες ἐβλάστησαν, ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων, θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν· ὅτι καὶ ἐξ ἀκάρπου παραδόξως τεχθεῖσα μητρὸς, ἔτεκεν ἐν σαρκὶ τῶν ἀπάντων Θεὸν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπόρου γαστρός· ἡ μόνη πύλη τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἣν διελθὼν, κεκλεισμένην διεφύλαξε· καὶ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, ὡς οἶδεν αὐτὸς, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις σωτηρίαν ἀπειργάσατο.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσι, τὴν ἀπαρχὴν τεκόντες, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν μόνην Θεοτόκον· οἷς καὶ ἡμεῖς, συνεορτάζοντες σήμερον, τὴν ἐκ τῆς ῥίζης ἐκείνης τοῦ Ἰεσσαὶ, μακαρίζομεν Παρθένον ἁγνήν.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ἡ θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἁγνὴ, τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαυῒδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακεὶμ, καὶ τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ἡ πρώην ἄγονος χώρα, γῆν καρποφόρον γεννᾷ, καὶ ἐξ ἀκάρπου μήτρας, καρπὸν ἅγιον δοῦσα, γάλακτι ἐκτρέφει· θαῦμα φρικτόν! ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἡ τὸν οὐράνιον ἄρτον ἐν τῇ γαστρὶ, δεξαμένη, γαλουχεῖται μαζῷ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄. Σεργίου Ἁγιοπολίτου.

Ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ Ἑορτῆς ἡμῶν σαλπίσωμεν, πνευματικῇ κιθάρᾳ· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυῒδ σήμερον τίκτεται, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς, τὸ σκότος λύουσα· τοῦ Ἀδὰμ ἡ ἀνάπλασις, καὶ τῆς Εὔας ἡ ἀνάκλησις· τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγὴ, καὶ τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴ, δι᾽ ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν· καὶ βοήσωμεν αὐτῇ σὺν τῷ Γαβριὴλ οἱ πιστοί· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, διὰ σοῦ χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αἱ ἀκτῖνες ἔλαμψαν, τῆς παγκοσμίου, χαρμονῆς τοῦ τόκου σου, Παρθενομῆτορ Μαριὰμ, ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κατηύγασαν, τὰς διανοίας τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, ἡ οἰκουμένη, τῷ αὔλῳ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.
Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας. Ποίημα Ἰγνατίου.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὸ στόμα μου πλήρωσον, τῆς σῆς αἰνέσεως Κύριε, ὑμνοῦντος τὴν δόξαν σου, τὴν πολυύμνητον, καὶ γεραίροντος, τοὺς πόνους Θεοδώρας, εὐαρεστησάσης σοι, βίου λαμπρότητι.

Ἀνέτειλε σήμερον, ἡ ἱερά σου πανήγυρις, ἡλίου φαιδρότερον, τὰς ἐν τῷ κόσμῳ ψυχὰς, καταυγάζουσα, καὶ ζόφον τῶν δαιμόνων, συντόνως ἐλαύνουσα, Ἀξιοθαύμαστε.

Οὐκ ἔγνω δυόμενος, σὲ πλημμελοῦσαν ὁ ἥλιος· ὁ ἄδυτος ἔγνω δὲ, μόνος ὡς πάντα εἰδὼς, καὶ κατηύγασεν ἀκτῖσι μετανοίας, ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχον θάλαμον, ὡς ἀδιάφθορον σκήνωμα, ὡς πύλην οὐράνιον, ὡς θείαν τράπεζαν, ὡς παλάτιον, καὶ θρόνον τοῦ Δεσπότου, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Αὐτονόμου (*).
Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἅρματα Φαραώ.

Αἴγλῃ θεαρχικῇ, ἐλλαμπόμενος ἀεὶ, ζόφου με ἐξάρπασον, ἁμαρτιῶν Ἱεράρχα, ὅπως τὴν φαιδράν σου σήμερον, ἀνευφημήσω πανήγυριν.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα εἰς αὐτὸν, φέροντα ἀκροστιχίδα· Τὸν ἔννομον θεόφρον ἤνυσας δρόμον. Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Γωργίου (ἴσως Γεωργίου, κατὰ παράλειψιν τοῦ Ε, ἐπειδὴ εἰς πολλά ἐστι συγκεχυμένος καὶ παράμελος). Τάττεται ὅμως μετὰ τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων εἰς τὴν ιβ΄. τοῦ παρόντος· καθ᾽ ἣν γίνεται καὶ ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Αὐτονόμου, ἵνα ψάλληται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Digitized by Google

Παύλου ὡς μιμητὴς, γεγονὼς Ἀρχιερεῦ, πᾶσαν περιώδευσας, τὴν οἰκουμένην κηρύττων, τὸ σωτηριῶδες κήρυγμα, καὶ καθαιρῶν τῶν εἰδώλων βωμούς.

Πέτρᾳ τῇ νοητῇ, στηριχθεὶς σου τὴν ψυχὴν, λίθοις θανατούμενος, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, Μάρτυς ἱερὲ Αὐτόνομε, μετὰ χαρᾶς προσεχώρησας. Θεοτοκίον.

Ἔτεκες τὸν πρὸ σοῦ, γεννηθέντα ἐκ Πατρὸς, Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἱκέτευε, τῶν εὐσεβῶς ἀνυμνούντων σε.

Τῆς Ὁσίας. Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἀνδρείαν στολὴν ἐνδυσαμένη, καὶ φρόνημα ἔδραμες σπουδῇ, καὶ μοναστῶν συστήμασι, Σεμνὴ σαυτὴν κατέμιξας, πρὸς τὰς ἀρχὰς πυκτεύουσα, τοῦ πονηροῦ κοσμοκράτορος.

Τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀνδρείως, ἤλλαξω τῇ κλήσει ἀληθῶς, καὶ τῷ καινῷ τοῦ σχήματος, τοῖς ἔργοις δῶρον τίμιον, καὶ τῷ Θεῷ ποθούμενον, σαυτὴν Ὁσία ἀνέδειξας.

Φρονήματι τεταπεινωμένῳ, καὶ τρόποις χρηστοῖς διακονεῖν, σοῦ τὴν ἰσχὺν ἐπέδωκας, ταῖς τοῦ Θεοῦ θεράπουσι· πρὸς ἀπαθείας ὕψος σε, ὅθεν αὐτὸς ἀνεβίβασε.

Θεοτοκίον.

Χειμάζει με κλύδων ἁμαρτίας, καὶ σάλος ἀτόπων λογισμῶν· σπλαγχνίσθητι Πανάμωμε, καὶ χεῖρα βοηθείας μοι, ὡς συμπαθὴς ἐπέκτεινον, ὅπως σωθεὶς μεγαλύνω σε.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τοὺς διωγμούς σου, λιθασμοὺς καὶ τὰς ἐκκεντήσεις, καὶ αἱμάτων ποταμηδὸν ἐκχύσεις, τὰ δεσμὰ τὰς φυλακὰς τὸν θάνατον, Μάρτυς ἀναμέλπω, Ἱεράρχα Αὐτόνομε.

Αὐτομολίᾳ, καθελὼν τὴν παρανομίαν, ταῖς ῥανίσι τῶν σῶν αἱμάτων Μάρτυς, ἱεραρχίας τὴν στολὴν ἐλάμπρυνας, καὶ συμβασιλεύεις, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων Χριστῷ.

Τὰ κατὰ τόπον, ἀριστεύματά σου μὴ φέρων, ὁ διώκτης ἀντίπαλος Παμμάκαρ, διαφόρους πειρασμούς σοι ἤγειρεν· ἀλλ' αὐτὸς τῷ ὅπλῳ, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας.

Θεοτοκίον.

Ἁγιωτέραν, τῶν Ἀγγέλων καὶ πλατυτέραν, Θεοτόκε τῶν οὐρανῶν εὑρών σε, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ἀχώρητος φύσει, ἐν σοὶ χωρεῖται καὶ σώζει με. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη, ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, τῷ
» διδόντι εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ· ὅτι τόξον
» δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, πε-
» ριεζώσαντο δύναμιν.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει ἐλάμπρυνας, τὴν ἱεράν σου στολὴν καὶ δῶρον προσήνεξαι, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ, Θεοδώρα θεόπνευστε· χάριν δὲ ἰαμάτων, πρὸς αὐτοῦ εἰληφυῖα, νόσων ἀποδιώκεις, τὴν ἀχλὺν μακαρία, πρεσβεύουσα τοῦ σωθῆναι, ἡμᾶς τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, ὅμοιον.

Διπλοῦν σοι τὸν στέφανον, τῆς ἀφθαρσίας Χριστὸς, παμμάκαρ δεδώρηται, ὡς Ἀθλητῇ καὶ σεπτῷ, Ἱεράρχῃ Αὐτόνομε· τούτῳ γὰρ προσηγάγω, ἀναιμάκτους θυσίας· τούτου τὸ θεῖον πάθος, ἀψευδῶς ἐμιμήσω· αὐτοῦ καὶ τῆς ἀγήρω, τρυφᾶς μακαριότητος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἰούδα μεγαλύνθητι, καὶ κραταιούσθω Δαυΐδ· Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ εὐφραινέσθω Λευΐ, ἐξ ὧν μοι ἐτέχθη Χριστός. Τεῖνόν σου τὴν κινύραν, ὑμνογράφε καὶ λέγε· Τίς ἐστιν ἡ τεχθεῖσα, ἣν καλεῖς θυγατέρα; Τροφός ἐστι τῆς ζωῆς μου, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τῆς Ὁσίας. Ὠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Ἤσκεις πολυήμερον καρτερικῶς, Ἔνδοξε νηστείαν ὡς ἄσαρκος, τὸ ἀσθενές σου, νευρουμένη τοῦ Χριστοῦ, τῷ πανσθενεῖ βουλήματι, θείᾳ τρεφομένη τε χάριτι.

Θείαν ἐπεπόθησας περιβολὴν, καὶ καταστολὴν ἀδιάφθορον· ὅθεν τριχίνοις, περιστέλλεις σεαυτὴν, εὐτελεστάτοις ῥάκεσι, πόνοις τὸ σαρκίον σου θλίβουσα.

Ἴδε τὴν ταπείνωσιν καὶ τὸν κλαυθμόν· ἴδε μου τὴν θλίψιν καὶ κούφισον, τῆς ἁμαρτίας, τὸν βαρύτατον κλοιόν· ἡ Θεοδώρα ἔκραζε, πρὸς τὸν μόνον σώζειν δυνάμενον. Θεοτοκίον.

Ἡ πανυπερθαύμαστος Μήτηρ Θεοῦ, λάμψον μετανοίας ἀκτῖνά μοι· λῦσον τὸν ζόφον, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν· τοὺς πονηροὺς ἀπέλασον, Κόρη λογισμοὺς τῆς καρδίας μου.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Δεδεμένος τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ Πάτερ, τοὺς δεδεμένους τῇ ἀπάτῃ λύεις ἔνδοξε, ταῖς πλοκαῖς τῶν λόγων σου, καὶ προσηλοῖς τῷ πόθῳ τῆς ὄντως ζωῆς.

Ἐμπειρότατος ἰατρὸς ὑπάρχων Μάρτυς, τοὺς φαρμαχθέντας τῷ ἰῷ τῆς ματαιότητος, τῶν εἰδώλων πάνσοφε, καταγλυκαίνεις λόγοις τῆς πίστεως.

Digitized by Google

Τῶν Μαρτύρων ἡ καλλονή, Ἀρχιερέων ἡ ὡραιότης, Ἐκκλησίας τὸ ἑδραίωμα, καὶ τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, ὁ θαυμαστὸς τιμάσθω Αὐτόνομος.

Θεοτοκίον.

Τῷ πελάγει τῶν οἰκτιρμῶν, σοῦ τῆς τεκούσης τὴν ζωὴν τῷ κόσμῳ, νεκρωθεὶς τοῖς παραπτώμασι, καταφεύγω Ἄχραντε· ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶσόν με Δέσποινα.

Τῆς Ὁσίας. Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐξέστησαν τάξεις σε, τῶν Ἀσωμάτων βλέπουσαι, σώματι ἐνύλῳ μιμουμένην, τούτων τὸν βίον, καὶ τὴν σεπτὴν ἀρετήν, καὶ καταπαλαίουσαν ἐχθρόν, πάλαι τὸν πτερνίσαντα, Θεοδώρα ἀπάτῃ σε.

Θηρίων ὁρμήματα, Θεός σοι καθυπέταξε, χάριν ἰαμάτων δεδωκώς σοι· τοῦτο κηρύττει ὁ τῇ χειρί σου σωθείς, βρώσεις ἀγρίου τοῦ θηρός, ὅν περ ἐθεράπευσας, συντριβέντα Ἀοίδιμε.

Ἐχθρὸς ὁ πανοῦργός σοι, πολυειδεῖς ἐξήγειρε, Μῆτερ πειρασμούς· ἀλλὰ τῷ ξίφει, τοῦτον Ὁσία τῆς ταπεινώσεως, ἔτρωσας συντρίψασα αὐτοῦ, κάραν πολυμήχανον, Θεοδώρα θεόπνευστε.

Ἐκτρέφεις τὸ νήπιον, τελείῳ τῷ φρονήματι· φέρεις τὴν δεινὴν συκοφαντίαν, εὐχαριστοῦσα τῷ Παντοκράτορι, τῷ σοὶ χορηγήσαντι ἰσχύν, τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, Θεοδώρα πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύς τε καὶ στήριγμα, τῆς ἀσθενοῦς καρδίας μου, σὺ εἶ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἄρρηκτον τεῖχος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, σώζουσα παντοίων με δεινῶν, τρέπουσα τὰς φάλαγγας, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος.

Τοῦ Ἁγίου. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ὡς ἥλιος ἀνέτειλας, λαμπρὸς τῷ στερεώματι, τῆς Ἐκκλησίας καὶ φωτίζεις, ἀκτῖσι τῶν ἀγώνων, Μάρτυς καὶ θαυμάτων σου, τοὺς πιστοὺς Αὐτόνομε, λύων δαιμόνων τὴν ἀχλύν.

Ὡραῖος ὥσπερ κάλαμος, εὖ τεθηγμένος Πνεύματι, τῷ παναγίῳ ἀνεδείχθη, ἡ γλῶσσά σου τὸν νόμον, τοῦ Χριστοῦ Αὐτόνομε, ἐν πλαξὶ χαράττουσα, καρδιῶν τῶν εὐσεβῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, δοχεῖόν σε εὑράμενον, καὶ καταγώγιον τῆς τούτου, αὔλου παρουσίας, θείων χαρισμάτων σε, ἀληθῶς ἐνέπλησεν, Ἱερομάρτυς τοῦ Χριστοῦ [illegible]

Θεοτοκίον.

Ἀνάτειλόν μοι Δέσποινα, ἀκτῖνα τοῦ ἐλέους σου, τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν πταισμάτων μου, ἀεὶ συνεχομένῳ, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, μετανοίας Ἄχραντε, ἵνα πιστεῖ σε ὑμνῶ.

Τῆς Ὁσίας. Ὠδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Πηγὴν δακρύων προσφέρουσα, ἀπαύστως τρυχομένη καὶ στένουσα, τὴν ἐπιτίμησιν, καὶ μοναστῶν τὴν διάζευξιν, εὐχαριστοῦσα φέρεις, Θεομακάριστε.

Ποτὸν θαλάσσιον ἔχουσα, ἀγρίαις τρεφομένη βοτάναις τε, μετὰ θηρίων δέ, αὐλιζομένη τὴν ἔρημον, ὡς οὐρανὸν κατῴκεις, Ἀξιοθαύμαστε.

Φλογμὸν ἡλίου ὑπήνεγκας· νυκτὸς τὸν παγετὸν ἐκαρτέρησας, τοῦ θείου Πνεύματος, συνθαλπομένη τῇ χάριτι· ὅθεν τρυφᾷς τῆς ἄνω, μακαριότητος.

Θεοτοκίον.

Τὴν θείαν στάμνον καὶ τράπεζαν, τὸν ἄρτον τῆς ζωῆς τὴν βλαστήσασαν, τὴν ἀγεώργητον, χώραν τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὴν Θεοτόκον Κόρην, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τοῦ Ἁγίου. Ζάλη με λογισμῶν.

Τῇ θείᾳ κυβερνώμενος παλάμῃ, ἀβλαβῶς διέπλευσας, τὸ πέλαγος τῆς ἀπάτης καὶ προσώρμησας ὅρμῳ γαληνῷ, τῆς ἄνω βασιλείας, Ἱερομάρτυς Αὐτόνομε.

Πλευράν σου κεντηθεὶς λόγχῃ Θεόφρον, Χριστοῦ ἐξεικόνισας τὸ πάθημα· καὶ τῶν λίθων συγχωννύμενος Μάκαρ νιφετοῖς, τὸν πρῶτον τῶν Μαρτύρων, ὡς ἀληθῶς παρεζήλωσας.

Τελοῦντες τὴν σεβάσμιον ἡμέραν, τῆς σῆς τελειώσεως, δεόμεθά σε ἐν πίστει· Παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἀπαύστως ἐκδυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἡ ζάλη τῶν πολλῶν μου ἐγκλημάτων, εἰς βυθὸν καθείλκυσε τῆς ἀπογνώσεως Κόρη· ἀλλ' αὐτή με χειρὶ πρεσβευτικῇ, ἀνάγαγε καὶ σῶσον, ἵνα ὑμνῶ σε Πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, ὡς βυ-
» θὸν καθέλκει με ἀμέτρων ἁμαρτημά-
» των· ἀλλὰ σὺ Κυβερνῆτα ἀγαθέ, προφθάσας
» ἀνάγαγε, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τὴν νύκτα τῶν παθῶν, ἐκφυγοῦσα Θεόφρον προσῆλθες νοητῶς, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης, ἀσκήσει νεκρώσασα, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα· ὅθεν γέγονας, ὑπογραμμὸς μοναζόντων, καὶ ἀνόρθωσις, τῶν πεπτωκότων ἐν βίῳ· διό σε γεραίρομεν.

Ὁ Οἶκος.

Ὑπογραμμὸς ἀναδέδεικται πεπτωκόσιν ὁ βίος σου, καὶ βουλομένοις προσέρχεσθαι διὰ

Digitized by Google

μετανοίας, τῷ εἰδότι τὰ πταίσματα συγχωρεῖν, καθὼς γέγραπται· αὐτῷ γὰρ πιστεύσασα, καθάπερ ἡ πόρνη, ἀντὶ μύρου προσήγαγες ὄμβρους δακρύων· ἐν οἷς τὸν ὄφιν ποντίσασα καθεῖλες, καὶ τὴν νίκην ἀνεδήσω, Θεοδώρα τρισόλβιε· διὸ τὸ θηρίον νεκρώσασα εὐχαῖς σου, νεκρὸν ἐξανέστησας δυνάμει τοῦ Κτίστου σου, ὑπὲρ οὗ συνενέκρωσαι· διό σε γεραίρομεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Στίχοι.

Καὶ σχῆμα καὶ νοῦν ἀρρενοῖ Θεοδώρα,
Καὶ τὸν μέγαν νοῦν αἰσχύνει πρὸ τοῦ τέλους.

Ἑνδεκάτῃ πύματον Θεοδώρη ὕπνον ἰαύει.

Τῇ θείᾳ βίβλῳ Διαθήκης τῆς Νέας (*),
Ὡς ἐξισοῦσθαι, φησί, Παρθένοις δέκα,
Τὴν βασιλείαν οὐρανῶν Χριστοῦ στόμα,
Ἐν ἀνδρικῷ σχήματι γυναῖκες δέκα,
Ἀπήμβλυναν τὰ κέντρα τοῦ βροτοκτόνου.
Δῶρον Θεοῦ λαχοῦσα τὴν κλῆσιν μία,
Ὥρμητο δ' αὕτη χώρας Ἀλεξανδρέων·
Ἣ δὴ νομίμῳ συμπλακεῖσα συζύγῳ,
Εὔτακτον ἦγεν ἀκατάγνωστον βίον.
Φθόνῳ δὲ πάντως δαίμονος κακοσχόλου,
Ἐγκλήματι μοιχείας ἁλοῦσα τότε,
Καὶ γνοῦσα καὶ ζητοῦσα τὴν σωτηρίαν,
Εὐαγγελικῶν ῥημάτων τοῦ Κυρίου,
Ἤκουσεν οὕτως· Ὡς λέληθεν οὐδόλως
Ὅπερ κρυφίως, ὡς λαθοῦσα, σὺ φέρεις.
Καὶ λοιπὸν ὡς ἔγνωκε τὴν ἁμαρτίαν,
Ὡς μῦσος ἀκάθαρτον, ὡς βδέλυγμά τι,
Στολὴν ἀπορρίψασα τὴν ἐξ αἰσχύνης,
Ὡς Θεόδωρος ἀγγελικὴν λαμβάνει.
Καὶ μὴν προσῆλθε τῷ χορῷ τῶν ἀζύγων,
Κλαίουσα καὶ πενθοῦσα τὴν ἁμαρτίαν.
Ἐπὶ χρόνοις δέ τισι δουλειῶν βάρει
Κάμνουσα, πυκτεύουσα τοῖς ἀγωγίμοις,
Ἤκουσε πόρνος· δεῖγμα τοῦτο καὶ βρέφος,
Προσριφθὲν αὐτῇ τῆς μονῆς ἔξω, φθόνῳ
Ψυχοφθόρου δράκοντος· ἄλλου γὰρ τινος;
Ὃ καὶ λαβοῦσα, καὶ τρέφουσα γνησίως,
Ἐρπευθὲν λαβεῖν, ὡς γυνὴ κατὰ φύσιν.
Κρύει δὲ καὶ καύσωνι καὶ χαμευνίᾳ,
Προσκαρτεροῦσα τῷ πυλῶνι, καὶ χρόνοις
Ἑπτά, καταταχεῖσα συκοφαντίαις.
Εἰσῆλθεν ὀψὲ τῆς μονῆς ἐντὸς βίᾳ,
Οὐχ ὡς γυνὴ σχήματι δ' ἀνδρικῷ πάλιν.
Αὐτίκα συντόνοις ταῖς προσευχαῖς καὶ κόποις,
Τήξασα σῶμα, καὶ στάσει τῇ παννύχῳ,
Καὶ νοῦν λαβοῦσα τῆς ἄνω κληρουχίας,
Κατὰ σκοπὸν τέθνηκεν, ὥσπερ ἠγάπα.
Φρικτὸν τὸ θαῦμα! τίς ἄρα μὴ θαυμάσει;

(*) Τὸ Συναξάριον τοῦτο, ὡς καὶ ἄλλα τοιούτων γυναικῶν, συνεγράφησαν διὰ στίχων Ἰάμβων· πολλοὶ ὅμως ἐξ αὐτῶν εἰσὶν ἄμετροι, τὸ δωδεκασύλλαβον φυλάττοντες μόνον.

Γυνὴ λαθοῦσα πλῆθος ἀνδρῶν ἀζύγων,
Εἰς ὥσπερ αὐτῶν ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου,
Ἀσκητικῶς λάμψασα, φωστὴρ ὡς μέγας.
Ἐπάξια φέρουσα τῶν πάντων γέρα,
Ἀπῆλθε χαρᾷ πρὸς ποθεινὸν Νυμφίον.
Οἱ γοῦν μονασταὶ θαῦμα τοῦτο τὸ ξένον,
Ἰδόντες ἐξέστησαν· ὢ φρικτῆς θέας!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου.

Οὗτος, ἐξ ἀγροίκων ἀποτεχθεὶς καὶ ἰδιώτης ὤν, μοναστῶν διάκονος ἐχρημάτισε, παρορώμενος πολλὰ καὶ μυκτηριζόμενος, καὶ τῷ μαγειρείῳ προστετηκώς. Ἐν ᾧ δὲ ἦν οὗτος φροντιστηρίῳ, Ἱερεὺς τῶν εὐαρεστούντων ἐξελιπάρει τὸν Κύριον ὑποδειχθῆναι αὐτῷ αἰσθητῶς τὰ τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν ἀποκείμενα ἀγαθά· καὶ μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐδόκει ἐν Παραδείσῳ ἑστάναι, καὶ θάμβει κατενόει τὰ ὁρώμενα. Εἶδε δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὸν τῆς μονῆς μάγειρον, τὸν Εὐφρόσυνον, μέσον ἑστῶτα, καὶ ἐν ἀπολαύσει ὄντα τῶν ἐν Παραδείσῳ ἐκείνων ἀγαθῶν, ᾧ καὶ προσεγγίσας ἠρώτα μαθεῖν· Τίς ἄρα ὁ Παράδεισος οὗτος; πῶς ἐνταῦθα εὑρέθη; Καὶ ὅς· Οὗτός ἐστι τὸ καταγώγιον τῶν τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτῶν, κἀγώ, διὰ τὴν πολλὴν τούτου ἀγαθότητα, ἐνθάδε συνεχωρήθην αὐλίζεσθαι.

Καὶ ὁ Ἱερεύς· Τί δὲ ἐργάζῃ ἐν τούτῳ τῷ Παραδείσῳ· Τὴν ἐξουσίαν ἔχων πάντων τῶν φαινομένων σοι, ἐνηδύνομαι τῇ τούτων αἰσθήσει, φησὶν ὁ Εὐφρόσυνος. Καὶ ὁ Ἱερεύς· Δύνασαί μοι δοῦναί τι; Καὶ ὁ Εὐφρόσυνος· Εἰ βούλει, λήψῃ τῇ τοῦ Θεοῦ μου ἀγαθότητι. Τότε ὁ Ἱερεύς, δείξας τῇ χειρὶ μῆλα, ἐπεζήτει ἐξ αὐτῶν· καὶ λαβὼν ὁ Εὐφρόσυνος, δέδωκε τῷ Ἱερεῖ πρὸς τὸ παλλίον, εἰρηκώς· Ὥσπερ ἐζήτησας, λαβὼν κατατρύφησον. Καὶ παρευθύς, ὡς τὸ ξύλον ἔκρουσε τῆς Ἑωθινῆς ὑμνῳδίας, διϋπνισθεὶς ὁ Ἱερεύς, ὡς ὄναρ τὸ φανὲν ὑπετόπαζε· πρὸς τὸ παλλίον δὲ ὑφαπλώσας, καὶ τὰ μῆλα κατασχών, τῇ ἡδύτητι τῆς ὀσφρήσεως καταπλαγείς, ἀκίνητος ἔμεινεν.

Εὑρὼν δὲ τὸν Εὐφρόσυνον ἐν τῇ συνάξει, ὅρκοις αὐτὸν προκατελάμβανεν εἰπεῖν, τὴν νύκτα ταύτην ὅπου ἄρα καὶ ἦν. Ὁ δέ, Συγχώρησον, ἔφη, Πάτερ· ἐκεῖσε ἤμην, ὅπου καὶ νῦν με εὗρες. Καὶ ὁ Ἱερεύς· Διὰ τοῦτό σε ὅρκοις προκατέλαβον, εἰς δήλωσιν τῶν τοῦ Θεοῦ μεγαλείων, καὶ οὐ βούλει εἰπεῖν τὸ ἀληθές; Τότε ὁ ταπεινόφρων Εὐφρόσυνος· Ἐν αὐτῷ με τοῦ Θεοῦ τῷ Παραδείσῳ, φησί, κατέλαβες, ἐν ᾧ ἰδεῖν ἐπεζήτεις τὰ τοῖς ἐκλεκτοῖς ἀποκείμενα· καὶ τὴν σὴν ἁγιότητα πληροφορῆσαι θέλων ὁ Κύριος, δι' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς ἐνήργησε τὸ παράδοξον. Καὶ ὁ Ἱερεύς· Καὶ τί μοι, Πάτερ, ἐν τῷ Παραδείσῳ αἰτήσαντι δέδωκας; Καὶ ὁ Εὐφρόσυνος· Τὰ εὐανθῆ μῆλα, ἃ προσφάτως ἐν τῇ κλίνῃ σου τέθεικας· ὅμως Πάτερ συγχώρησον, ὅτι σκώληξ ἐγώ, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Τότε, ὁ Ἱερεύς, τὴν ὀπτασίαν τοῖς ἀδελφοῖς διηγησάμενος, πάντας εἰς ἀγωνίαν ἀνέβαλεν, οὐ τοσοῦτον τῷ διηγήματι, ὅσῳ τῇ τῶν τερπνῶν ἐκείνων μήλων θέᾳ καὶ εὐωδίᾳ, ὡς καὶ μᾶλλον ἐπιτείνεσθαι πρὸς τὸ βέλτιον.

Ὁ δὲ μέγας Εὐφρόσυνος, ὡς ἐκ ψιλοῦ τὰ λαληθέντα, ἀνέμαθε, λάθρα ὑπεξελθών, ἐμάκρυνε φυγαδεύων, ἄγνωστος τὸ παράπαν μέχρι τοῖς δεῦρο γενόμενος. Ἐκ δὲ τῆς τῶν μήλων μεταλήψεως πολλοὶ τῶν νοσούντων ἐρρώσθησαν εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Διοδώρου, Διομήδους, καὶ Διδύμου.

Στίχ. Διόδωρος μάστιξι σὺν τοῖς συνάθλοις.
Τὴν σάρκα δόντες, μαστιγοῦσι τὴν πλάνην.

Digitized by Google

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Λαοδικείας τῆς Συρίας· καὶ παρὰ τοῦ κατὰ τὸν τόπον Ἄρχοντος συλληφθέντες, καὶ παῤῥησιασάμενοι, καὶ ἀφειδῶς μαστιχθέντες, τοῦ βίου τὸ πέρας ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἴας, πρεσβύτιδος τὴν ἡλικίαν.

Στίχ. Ὀσμὴν μύρον ἔπνευσεν ἡ Μάρτυς Ἴα,
Ἐρυθροβαφῶν αἱμάτων ἀτμοπνόων.

Αὕτη συνελήφθη αἰχμάλωτος μετὰ ἐννέα χιλιάδων Χριστιανῶν· παρὰ δὲ τοῦ Ἀρχιμάγου τοῦ Βασιλέως Περσῶν διαφόροις βασάνοις ἐξετασθεῖσα, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Λέγεται δὲ, μετὰ τὴν αὐτῆς ἐκτομὴν, τὴν γῆν, δεξαμένην τὸ αἷμα τῆς Μάρτυρος, εἰς ὄγκον ἀρθῆναι τινὰ, καὶ τοὺς παρόντας δημίους παρεθῆναι, καὶ τὸν ἥλιον ἀμαυρῶσαι τὸ φῶς, καὶ εὐωδίας τὸν κόσμον πληρωθῆναι.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ὁσίας. Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἀφορήτοις σε, πληγαῖς ὁ πολυμήχανος, ἐχθρὸς συνέκοψε, φαντασιούμενος· ἀλλ' αὐτοῦ κατέβαλες μάταιον φρύαγμα, ἀναμέλπουσα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ξηροτάτους, λάκκους ἔπλησας ἐντεύξει σου, ὑδάτων Ἔνδοξε, θαυματουργοῦσα σαφῶς, Θεὸν μεγαλύνουσα, τὸν σὲ δοξάσαντα, ᾧ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεκκαύματα, παθῶν ἐναπεμάρανας, δακρύων ἐπιῤῥοαῖς, καὶ φρυγανώδεις ἐχθροῦ, κακίας κατέφλεξας, τῆς ἐγκρατείας πυρὶ, ἀναμέλπουσα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἡ Βασίλισσα, Παρθένος ἡ κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, οἴκτειρον σῶσόν με νῦν· κλονούμενον πάθεσι, πίστει στερέωσον, καὶ ὁδήγησον, πρὸς σωτηρίας τρίβον με, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσεῖ.

Ἐν τῇ χωνείᾳ ἐμβληθεὶς τῶν βασάνων, χρυσίου καθαρώτερος ἀνεδείχθης, ταῖς λαμπηδόσιν Ἅγιε, τῶν θαυμάτων φωτίζων ἡμᾶς.

Λιθολευστοῦντές σε τὸν δίκαιον ὄντως, οἱ λίθους προσκυνοῦντες, πρὸς ὃν ἐπόθεις, Χριστὸν τὴν πέτραν Ἔνδοξε, τῆς ζωῆς διεβίβαζον.

Οἱ διωγμοί σου τῶν δαιμόνων διώξεις, Θεόφρον ἀνεδείχθησαν· τῶν αἱμάτων, οἱ ποταμοὶ δὲ ἔσβεσαν, ἀθεΐας τὴν κάμινον.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ταύτην οὐρανῶν πλατυτέραν δείξας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Ὁσίας. Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νοῒ καθαρῷ λελαμπρυσμένος, ὁ σὸς ἀρχηγὸς ἀρθεὶς μετάρσιος, εἶδεν ἃ ἡτοίμασεν, ἀγαθά σοι Κύριος φωτοειδῆ Παράδεισον, καὶ ἀνεκλάλητον, νυμφῶνα Θεοδώρα, ἐν ᾧ σε, ὁ ἀγωνοθέτης κατῴκισε νυμφίος.

Ἀγγέλων Μαρτύρων καὶ Ὁσίων, χοροὶ τῆς ψυχῆς σου προεξάρχοντες, ταύτην πρὸς οὐράνια, ἔφερον σκηνώματα, πρὸς τὴν ἐκεῖ κατάπαυσιν, εὐφραινομένων ἐν ᾗ, ὑπάρχει κατοικία βοώντων· Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πλῆθος μοναστῶν συναθροισθεῖσα, τὸ θεῖον κηδεύει πίστει σῶμά σου· εἶδον δὲ παράδοξα, ἔμαθον ἐξαίσια, ὅπως γυνὴ τῷ σώματι, ἀνδρῶν ἐν μέσῳ οἰκεῖν, ηὐδόκησας χειρὶ σκεπομένη, τοῦ Παντοδυνάμου θεόφρον Θεοδώρα.

Θεοτοκίον.

Ὀπίσω σου ἔδραμον γυναῖκες, τῶν μύρων τῶν ἡδυπνόων ἐπαισθόμεναι, πάναγνε Θεόνυμφε, Κόρη ἀπειρόγαμε, τοῦ ἐκ γαστρός σου λάμψαντος, μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ σοὶ συμβασιλεύουσιν ὄντως, ἀνυμνολογοῦσαι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Γῆ τὸ αἷμά σου τὸ σεπτὸν, ἐδέξατο χυθὲν διὰ Χριστὸν, οἱ οὐρανοὶ δὲ τὴν ψυχὴν, μετὰ δόξης ἀνερχομένην, Ἀγγέλων χορεῖαι, καὶ Δικαίων ἁπάντων τὰ πνεύματα, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπήντησάν σοι Μάρτυς.

Τῶν ἱδρώτων σου οἱ κρουνοὶ, κατέσβεσαν τὸ πῦρ τῶν ἀσεβῶν· οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ, ἀπεξήραναν τὰς θαλάσσας, Αὐτόνομε μάρτυς, τῶν παθῶν ἡμῶν μάκαρ τῶν πίστει σε, ἀνυμνολογούντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Διερχόμενος πανταχοῦ, ἐκήρυξας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, πλάνης κατέῤῥαξας βωμοὺς, τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνωσίας, ἐφώτισας Πάτερ, καὶ ναοὺς ἀπειργάσω τοῦ Κτίσου σου· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γῆ ἁγία ἐν ᾗ Χριστὸς, ἐσκήνωσεν ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, πύλη φωτὸς τοῦ νοητοῦ, ἀλατόμητον ὄντως ὄρος, Παράδεισος δόξης, καὶ λυχνία χρυσῆ προηγόρευσαι, ἄχραντε Παρθένε, ἀεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἱρμός.

» Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ
» πᾶσαι αἱ πηγαὶ, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
» φῶς καὶ σκότος, ψῦχος καὶ καύσων, υἱοὶ τῶν
» ἀνθρώπων, ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Digitized by Google

Τῆς Ὁσίας. Ὠδὴ Θ'. Ἅπας γηγενής.

Ἔδυς ὡς ἀστὴρ, ἐν κόσμῳ Πανεύφημε, καὶ ἐξανέτειλας, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον ζωὴν λιποῦσα, ὥσπερ ἀκτῖνας ἡμῖν, τὰς ἀρετὰς τοῦ βίου σου, καὶ κατορθώματα, τὰς καρδίας, πάντων καταυγάζουσα, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Πύλαι οὐρανῶν, φαιδρῶς διηνοίγησαν, ἀπολαβοῦσαί σε· καὶ τῶν πρωτοτόκων νῦν, ἡ Ἐκκλησία ἔχει χορεύουσαν, σὺν ἐκλεκτοῖς ἀοίδιμε, τὴν ἱεράν σου ψυχὴν, ἔνθα ἦχος, ἐστὶν ἑορταζόντων, Θεοδώρα, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Εὗρες ἀμοιβὰς, τῶν πόνων ὡς ἤλπισας, τὰς οὐρανίους τιμάς· ἔσχες τῆς ἐφέσεως, αὐτὴν εὑροῦσα τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν· κατατρυφᾷς τρανώτερον, καὶ καθαρώτερον, τοῦ νυμφίου· βλέπεις ἅπερ βλέπουσι, Θεοδώρα, Ἀγγέλων τὰ τάγματα.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με ἁγνὴ, Σωτῆρα κυήσασα, καὶ πανοικτίρμονα· οἴκτειρον τὸν δοῦλόν σου· πρὸς μετανοίας ὁδοὺς κατεύθυνον· τοῦ πονηροῦ τὰ σκάνδαλα ἐκ μέσου ποίησον· τῆς αὐτοῦ δὲ λύτρωσαι ἐνέδρας με, Θεοτόκε, πιστῶν ἡ βοήθεια.

Τοῦ Ἁγίου. Ὅτι ἐποίησέ μοι.

Τρανώτερον χωρήσας πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων τῆς σαρκὸς, τελεώτερον ὁρᾷς τὸν σοὶ ποθούμενον Χριστὸν, μάκαρ Αὐτόνομε.

Τελέσας σου τὸν δρόμον, καὶ τὴν πίστιν τετηρηκὼς, ἐδέξω τοὺς στεφάνους τῆς ζωῆς καὶ πρεσβεύεις ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τὸν λυτρωτὴν, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ.

Ἀνέτειλέ σοι φέγγος, ἀνεσπέρου διαγωγῆς, τὰ ἔργα δεδρακότι τοῦ φωτὸς, ἐπὶ γῆς Ἀρχιερεῦ, καὶ συνευφραίνῃ τῷ Χριστῷ, εἰς τοὺς αἰῶνας ἀεί.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς καὶ προστασία, τῶν πιστῶν ὑπάρχουσα, διάσωζε ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, καὶ παντοίων πειρασμῶν, τοὺς Θεοτόκον σε ἀεὶ, ὁμολογοῦντας Ἁγνή.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ
» ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
» αὐτοῦ εἰς γενεὰν, καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμέ-
» νοις αὐτόν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ὁσίας.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ σχῆμα διαμείψασα, κρυπτοφανῶς ἐσκήνωσας, μέσον ἀνδρῶν μοναζόντων, νύμφη Χριστοῦ Θεοδώρα, τρωθεῖσα θείῳ ἔρωτι· ὢ θαῦμα! πῶς τὴν ἄδικον, συκοφαντίαν ἤνεγκας, τὸν πτερνιστὴν τροπουμένη, τῆς Εὔας Μήτηρ Ὁσία.

Τοῦ Ἁγίου. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ἐν Ἱερεῦσιν ὤφθης κλέος Μαρτύρων, διπλῶν τε τῶν στεφάνων ἔτυχες μάκαρ, τῶν εἰδώλων πλάνην πᾶσαν πατήσας, ἱερουργὲ Αὐτόνομε, καὶ τὰ βραβεῖα τρισμάκαρ, τῆς νίκης ὅθεν ἐδέξω.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἐκ τῆς ἀκάρπου σήμερον, Ἄννης ἄνθος προῆλθεν, ἡ Θεοτόκος ἅπαντα, εὐωδίας ἐνθέου, πληροῦσα πέρατα κόσμου, καὶ χαρᾶς ἀϊδίου, ἐμπιπλῶσα τὴν κτίσιν, ἣν ὑμνοῦντες ἀξίως, εὐφημήσωμεν ὡς οὖσαν, τῶν γηγενῶν ὑπερτέραν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Τύπος θεοπρεπὴς, τοῦ θείου τοκετοῦ σου, θεόφρον Ἄννα ὤφθη, τοῦ Ἀαρὼν ἡ ῥάβδος, ἀνίκμως, ἐκβλαστήσασα.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ὅτε τὴν ὑλικὴν, οὐσίαν τῶν ἀνθρώπων, ηὐδόκησας φορέσαι, προήγαγες ἐκ στείρας, τὴν σὴν Μητέρα Κύριε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Νέον ὡς οὐρανὸν, τὴν μήτραν τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου Λόγε, κατῴκησας θεώσας, βροτῶν τὸ γένος Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Δεῦτε οἱ ἐξ Ἀδὰμ, τὴν ἐκ Δαυῒδ φυεῖσαν, καὶ τὸν Χριστὸν τεκοῦσαν, ὑμνήσωμεν Παρθένον, Μαρίαν τὴν πανάχραντον.

ΤΗ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου ἡ Ἑορτὴ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Αὐτονόμου Ἀκολουθία προέψαλται χθές.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἡ παροῦσα ἡμέρα, συμψάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἅτινα καὶ προηγοῦνται.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἡ προσκύνησις τῶν τιμίων ξύλων, καὶ ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου.

Digitized by Google

Στίχοι.

Θῦμα τραπέζῃ προὐτέθη τῇ σῇ Λόγε,
Θύτης σὸς Αὐτόνομος, ἐκθανὼν λίθοις.

Αὐτόνομος δὲ λίθοις δυωκαιδεκάτῃ κατελεύσθη.

Οὗς ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως· καταλιπὼν δὲ τὴν Ἰταλίαν, τὴν Βιθυνῶν κατέλαβε· καὶ διὰ τὸ πολλοὺς διδάσκειν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, ξύλοις καὶ λίθοις βληθείς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κουρνούτου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Στίχ. Κλέους καταγνοὺς τοῦ παρόντος Κουρνοῦτος,
Ξίφει τὸ μέλλον ἐμπορεύεται κλέος.

Οὗτος, τῆς αὐτῆς πόλεως ὑπάρχων γέννημα καὶ θρέμμα, κατὰ τὸ χωρίον Σούρσαλον τηνικαῦτα διατρίβων, κατεσχέθη ὑπὸ τῶν διωκτῶν· καὶ ἀχθεὶς Περινίῳ τῷ ἡγεμόνι, μετὰ τὸ τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ διελέγξαι, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Τμηθεὶς κεφαλὴν Θεόδωρος ἐκ ξίφους,
Θεοῦ μετέσχε δωρεῶν φερωνύμως.

Ὃν συλλαβόντες οἱ Ἀλεξανδρεῖς, ὡς παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύττοντα, καὶ θυμῷ ἐκκαυθέντες, ἐστεφάνουν ἀκάνθαις, ἔπαιον κατὰ κόῤῥης, τὴν πόλιν περιῆγον δέσμιους ἔῤῥιπτον αὐτὸν τῷ βυθῷ· ἀνασωθεὶς δὲ θείᾳ προνοίᾳ, κελεύσει τοῦ Ἄρχοντος τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Γαλατίᾳ.

Στίχ. Ἀσκητικοῖς ἱδρῶσι συμμίξας ἄθλους,
Ἰουλιανὸς διττὰ τὰ στέφη λάβῃ.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ἐν πόλει τῶν Γαλατῶν γεννηθεὶς καὶ τραφείς. Ἀντωνίνου δὲ ταύτης τῆς πόλεως ἡγεμονεύειν λαχόντος, ἐπὶ προσηγγέλθη τῷ Ἄρχοντι τὰ περὶ τοῦ Ἰουλιανοῦ, ὅτι σὺν ἑτέροις τεσσαράκοντα, ἐν τῷ δεῖνι σπηλαίῳ τοῦ ὄρους προσμένων, θρησκεύει τὰ τῶν Χριστιανῶν, ἐκρατήθη· καὶ βιαζόμενος ὑποδεῖξαι τοὺς λοιπούς, οὐκ ἐπείσθη. Ὡς δὲ ἔμελλεν ἤδη παραστῆναι τῷ Ἄρχοντι, ἀνέκραξε μεγάλῃ τῇ φωνῇ πρὸς τοὺς συνασκητὰς αὐτοῦ· Ὡς ἰδοὺ ἐγὼ κρατηθεὶς ἀπέρχομαι μαρτυρήσων, μὴ προδοὺς ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ σπεύσατε καταλαβεῖν με.

Ἤδη δὲ τούτου παραστάντος, Ἀντωνῖνος φησὶ πρὸς αὐτόν· Πρόσελθε τῷ Θεῷ καὶ θῦσον. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ μακάριος ἔφη· Ἄριστος ἡμῖν γέγονας σύμβουλος· οὐδὲ γὰρ ἄλλο κρεῖττον ἡμῖν ἢ συμφέρον, ἀλλ' ἢ τὸ θανεῖν ὑπὲρ εὐσεβοῦς, δι' ἧς ἀνατέθραμμαι πίστεως. Ἐπερωτᾶν οὖν μὴ προσθεὶς ὁ δικάζων, κλίνην σιδηρᾶν λαύρῳ πυρὶ ἀπανθρακωθῆναι προστάττει, καὶ ὕπτιον ἐν αὐτῇ τὸν Ἀθλητὴν ἁπλωθῆναι. Πυρακτωθείσης οὖν τῆς κλίνης, ἄγουσι τὸν Μάρτυρα· καὶ ὅς, ὅλον ἑαυτὸν σημειωσάμενος τῷ τιμίῳ Σταυρῷ, τῆς πεπυρακτωμένης κλίνης ἐπέβη· Ἄγγελος δὲ Κυρίου τὴν φλόγα δροσίσας, ἀβλαβῆ τὸν Μάρτυρα διεφύλαξε. Τοῦτο τὸν Ἀντωνῖνον ὑπερβαλλόντως ἐξέπληξεν.

Ἤρξατο οὖν ἐρωτᾶν τὸν Ἅγιον· Τίς εἶ σύ, ὅτι καὶ τοῦ πυρὸς κατεκυρίευσας εὐκόλως; Πρὸς ὃν ὁ Μάρτυς· Λειτουργὸς Θεοῦ, καὶ Ἰουλιανὸς ὀνομάζομαι. Καὶ ὁ Ἀντωνῖνος· Γεννήτορές σοι τίνες; Καὶ ὁ Ἅγιος· Γηραιά φησι μήτηρ, τοῦ πατρὸς πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος. Καὶ κελεύει τὴν τούτου μητέρα τάχει παραστῆναι πρὸς τὴν καὶ παραστᾶσαν λοξῷ τῷ ὄμματι ἀπιδών, Πεῖσον, ὦ γύναι, τὸν σὸν κάκιστον τοκετόν, ὁ Ἀντωνῖνος ἐπαπειλούμενος ἔλεγε, λιβανωτὸν τῷ Θεῷ ἐπιθεῖναι· εἰδ' οὖν, ἀκόλαστοί σε παραλαβόντες, τὸ σὸν ἀσέμνως καθυβρίσουσι σῶμα. Ἡ δὲ γενναία μήτηρ· Καὶ ποία μοι καταδίκη, φησίν, ἀκουσίως μου περιϋβριζομένου τοῦ σώματος; τοῦτο γάρ ἐμοὶ καὶ γέρας καὶ στέφανος. Τούτοις ναρκήσας ὁ τύραννος, τὴν μὲν μητέρα τοῦ Μάρτυρος ἀπολυθῆναι κελεύει· ξίφει δὲ τὸν μακάριον τελειωθῆναι Ἰουλιανόν.

Τὸ ὄρος οὖν μετὰ τῶν δημίων καταλαβὼν ὁ Ἅγιος, καὶ μικρὰν εὐχῆς ὥραν αἰτησάμενος, Εὐχαριστῶ σοι Κύριε, εἶπε, ὅτι διετήρησάς με ἀκαταίσχυντον μέχρι τῆς τοῦ αἵματός μου ἐκχύσεως. Παράσχου δὲ καὶ τοῖς χοῦν ἐκ τῆς σοροῦ μου λαμβάνουσιν ἄφεσιν ἁμαρτημάτων, καὶ παθῶν ἀποτροπήν· μὴ ἐπέλθοι ἐπ' αὐτοῖς λῃζομένων πετεινῶν ἐπιφοίτησις, ἢ ἀκρίς, ἢ ἄλλη ἐπίφθορος λύμη, καὶ δέξαι ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμά μου. Καὶ φωνὴ οὐρανόθεν ἐγίνετο· Τὰς πύλας ὁ ἀγωνοθέτης ἀνέῳξε, καὶ ὡς νομίμως ἀγωνισάμενος εἴσελθε. Καὶ τῆς φωνῆς οἱ κεκρυμμένοι ἀκούσαντες τεσσαράκοντα, καταλαβόντες τὴν ὑπώρειαν, ὡς εὗρον ἤδη τελειωθέντα τὸν Μάρτυρα, καὶ αὐτοὶ παρευθὺς εἰς ἐπήκοον τῶν δημίων τὸν Χριστὸν ὁμολόγησαν· οὓς καὶ δεσμεύσαντες, τῷ Ἄρχοντι προσήνεγκαν, εἰς ἑτέραν φυλαχθησομένους ἐρώτησιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μακεδονίου, Τατιανοῦ, καὶ Θεοδούλου· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Δανιὴλ τοῦ ἐν τῷ Θασίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ὠκεανὸς πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Τὸν Ὠκεανὸν ἥλιον λαμπρὸν νόει,
Εἰς Ὠκεανὸν τὴν πυρὰν λελουμένον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως· καὶ Προεόρτια τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κορνηλίου τοῦ Ἑκατοντάρχου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ παροῦσα ἡμέρα τύχῃ ἐν Κυριακῇ, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Κορνηλίου, καὶ ψάλλονται τὰ λοιπὰ οὕτω — Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνήρ, ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ'. τῶν Ἐγκαινίων γ'. καὶ τοῦ Σταυροῦ γ'. τὰ εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινὸν τῆς ιδ'. Ὑψουμένου σου Δέσποτα (ζήτει ταῦτα ἐκεῖ)· Δόξα, Ἦχος, πλ. β'. Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ ά. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ

Digitized by Google

Ἀναγνώσματα τῶν Ἐγκαινίων — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, Ἦχος β'. Τὸν ἐγκαινισμὸν τελοῦντες. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Θεῖος Θησαυρός. Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ ἐξ ἔθους Ἀκολουθία. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος τῶν Ἐγκαινίων, καὶ ὁ Προεόρτιος τοῦ Σταυροῦ. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Κάθισμα τῶν Ἐγκαινίων· Τοῦ μαρτυρίου τὴν Σκηνήν. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Ὁ Σταυρός σου Κύριε. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐν πίστει τὰ Ἐγκαίνια. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, κτλ. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Ἐν Γολγοθᾷ ὁ Κύριος· καί, Μέσον τῆς γῆς ὁ Κύριος· ἅπερ εἰσὶν ἅμα καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἐγκαινίων δ'. ἐν οἷς λέγομεν καὶ Στίχους τοὺς ἑξῆς.

Στίχ. α'. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Στίχ. β'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη. Ἀπολυτίκιον, Σήμερον σωτηρία, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν Τυπικά, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ πρὸ τῆς ὑψώσεως, κτλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἐγκαινίων γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γ'.

Τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος πλ. β'.

Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι, παλαιὸς νόμος, καὶ καλῶς ἔχων· μᾶλλον δὲ τὰ νέα τιμᾶσθαι δι' Ἐγκαινίων· ἐγκαινίζονται γὰρ νῆσοι πρὸς Θεόν, ὥς φησιν Ἠσαΐας· ἅς τινας ὑποληπτέον τὰς ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησίας, ἄρτι καθισταμένας, καὶ πῆξιν λαμβανούσας βάσιμον τῷ Θεῷ· διὸ καὶ ἡμεῖς, τὰ παρόντα Ἐγκαίνια, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. Ὁ αὐτός.

Ἐγκαινίζεσθαι ἀδελφοί· καὶ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε, πᾶσι χαλινὸν ἐπιθέντες, ἐξ ὧν ὁ θάνατος· πάντα τὰ μέλη παιδαγωγήσωμεν, πᾶσαν πονηρὰν τοῦ ξύλου βρῶσιν μισήσαντες, καὶ διὰ τοῦτο μόνον μεμνημένοι τῶν παλαιῶν ἵνα φύγωμεν. Οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος· οὕτω τιμᾶται ἡ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἔνθου πύργον ἰσχύος, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, προαιώνιε Λόγε· ἐθεμελίωσας γὰρ αὐτήν, ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως· διὸ ἀσάλευτος διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχουσα σὲ τὸν δι' αὐτὴν ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως, γενόμενον ἄνθρωπον· εὐχαριστοῦντες οὖν, ἀνυμνοῦμέν σε λέγοντες· Σὺ εἶ ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι Βασιλεὺς ἡμῶν· δόξα σοι.

Τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Χριστὸς ἐπινεύσας σου, ταῖς εὐποιΐαις Κορνήλιε, καὶ ταῖς θείαις ἐντεύξεσιν, Ἄγγελόν σοι Ἅγιον, ἀποστέλλει ὅλον, σὲ φωταγωγοῦντα· καὶ Ἀποστόλων ἱερῶν, τὸν Κορυφαῖον ἀνακαινίζοντα, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, σὲ πανοικὶ ἀξιάγαστε, καὶ μυοῦντα τὰ κρείττονα, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Χρίσμα περικείμενος, ἱερωσύνης διέδραμες, τὸ σωτήριον κήρυγμα, κηρύξαι τοῖς ἔθνεσιν, ἐκριζῶν τῆς πλάνης, ἀκάνθας θεόφρον, καὶ ἐμφυτεύων ἀπλανῆ, διδασκαλίαν ψυχαῖς ἐν πνεύματι· διό σε μακαρίζομεν, ὡς Ἱεράρχην θεόληπτον, καὶ ἀήττητον Μάρτυρα, γεγηθότες Κορνήλιε.

Τρόποις σου χρηστότητος, ἀκολουθοῦντες οἱ ἄφρονες, ἀπεδείχθησαν ἔμφρονες· θανὼν δὲ καὶ φύσεως, νόμῳ κατοικήσας, μακάριον τάφον, τοῦτον πηγὴν ἀποτελεῖς, πολλῶν θαυμάτων σοφὲ Κορνήλιε, ἰώμενος τοὺς κάμνοντας, καὶ φυγαδεύων τὰ πνεύματα, πονηρίας, ἐν Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ θεόπνευστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων, ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἁγιασμοῦ δοτῆρα δοξάζομεν, δεόμενοι ἁγιασθῆναι ἡμῶν, τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων ἀθλοφόρων, ἀγαθὲ Παντοδύναμε.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ξύλον ἐφανερώθη· σήμερον γένος Ἑβραίων ἀπώλετο· σήμερον διὰ πιστῶν Βασιλέων, ἡ πίστις φανεροῦται· καὶ ὁ Ἀδὰμ διὰ τοῦ ξύλου ἐξέπεσε, καὶ πάλιν διὰ ξύλου δαίμονες ἔφριξαν. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἔστη Σολομὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραήλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, οὐκ ἔστι Θεὸς ὡς σὺ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ᾠκοδόμησα ἐν τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου, Κεφ. η'. 22.

Digitized by Google

πρὸς σὲ σήμερον. Τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεῳγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ. Τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, ἃ ἂν προσεύχωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ σὺ εἰσακούσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἵλεως ἔσῃ αὐτοῖς.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 19. Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν· ἡτοίμασε δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ, ἄβυσσοι ἐῤῥάγησαν, νέφη δὲ ἐῤῥύει δρόσον. Υἱέ, μὴ παραῤῥυῇς, τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ ἔννοιαν, ἵνα ζῇ σὴ ψυχή, καὶ χάρις ᾖ περὶ σῷ τραχήλῳ· ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου· ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδούς σου, ὁ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόπτῃ. Ἐὰν γὰρ κάθῃ, ἄφοβος ἔσῃ· ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις· καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας· ὁ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ ἀγρευθῇς. Μὴ ἀπόσχου εὖ ποιεῖν ἐνδεῆ, ἡνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χείρ σου βοηθεῖν. Μὴ εἴπῃς· Ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, καὶ αὔριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντως εὖ ποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακά, παροικοῦντα, καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί. Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μήτι εἰς σὲ ἐργάσηται κακόν. Μὴ κτίσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀνείδη, μηδὲ ζήλου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδρεύει. Κατάρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν· ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. θ'. 1. Ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀνάστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα· Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμήν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ ἁγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα· δι' οὗ ἐξηφάνισται, ἡ φθορὰ καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθη, τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. Ὅπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων Ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, δι' οὗ ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντως χαρᾶς σημεῖον, ὁ καταράσσων ἐχθρούς, ἐν τῇ σῇ ὑψώσει πανσεβάσμιε· ἡμῶν ἡ βοήθεια, βασιλέων κραταίωμα, σθένος δικαίων, ἱερέων εὐπρέπεια· ὁ τυπούμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτρούμενος· ῥάβδος ἡ τῆς δυνάμεως, ὑφ' ἧς ποιμαινόμεθα· ὅπλον εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὃ περιέπουσιν Ἄγγελοι· Χριστοῦ θεία δόξα, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγός, τῶν ἀσθενούντων ἰατρὸς ἡ ἀνάστασις, ἁπάντων τῶν τεθνεώτων, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς εἰς φθορὰν πεσόντας, Σταυρὲ τίμιε· δι' οὗ διαλέλυται, ἡ φθορὰ καὶ ἐξήνθησεν, ἡ ἀφθαρσία, καὶ βροτοὶ ἐθεώθημεν, καὶ διάβολος, παντελῶς καταβέβληται. Σήμερον ἀνυψούμενον, χερσὶ καθορῶντές σε, Ἀρχιερέων ὑψοῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σου, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, ἀρυόμενοι πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Τὸν ἐγκαινισμὸν τελοῦντες, τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἁγιάσαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι· καὶ τερπόμενον ταῖς ἐν αὐ-

Digitized by Google

τῷ ἱερουργουμέναις, ὑπὸ πιστῶν μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς· καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου, τὰς ἀναιμάκτους καὶ ἀχράντους θυσίας· ἀντιδιδόντα τε τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἁμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Θεῖος θησαυρὸς ἐν γῇ κρυπτόμενος, τοῦ Ζωοδότου ὁ Σταυρὸς, ἐν οὐρανοῖς ἐδείκνυτο Βασιλεῖ εὐσεβεῖ, νίκης κατ' ἐχθρῶν, ὑπογραμμὸν δηλῶν νοερόν· ὃν γεγηθὼς πίστει καὶ πόθῳ, θεόθεν ἀναδραμὼν πρὸς θεωρίας ὕψωσιν, σπουδῇ μεγίστῃ, ἐκ γῆς λαγόνων ἀνέφηνεν, εἰς κόσμου λύτρον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος δ'.

Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὡραιότητα, τοῦ Ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε. Κραταίωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Δόξα, καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος β'.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. Σῶζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ πάντα ἐφώτισε τῇ παρουσίᾳ Χριστὸς· τὸν κόσμον ἀνεκαίνισε Πνεύματι θείῳ αὐτοῦ· ψυχαὶ ἐγκαινίζονται· οἶκος γὰρ ἀνετέθη, νῦν εἰς δόξαν Κυρίου, ἔνθα καὶ ἐγκαινίζει, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς σωτηρίαν βροτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ἑόρτιος σήμερον τῶν Ἐγκαινίων πιστοὶ, ἡμέρα κατέλαβε τὴν ἐκλογὴν τοῦ Χριστοῦ, ἡμᾶς καὶ προτρέπεται, πάντας ἐγκαινισθῆναι, καὶ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, ᾄσματα τῷ Δεσπότῃ, ἐκ μυχοῦ τῆς καρδίας, ᾄσαι πιστῶς ὡς λυτρωτῇ, καὶ ἡμᾶς ἐγκαινίζοντι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς, κατὰ Ἀλφάβητον, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Γερμανοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τριστάτας κραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
» θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τρι-
» μερὲς, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς ἐν
» τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινί-
» κιον ᾄσω μελῴδημα.

Ἀγάλλου οὐρανὲ, καὶ ἡ γῆ εὐφραινέσθω· ὁ πανάγιος Σταυρὸς, προέρχεται ἡμᾶς, ἁγιάζων ἐν χάριτι, τοῦτον κατασπαζομένους, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος, καὶ τῆς πάντων θεώσεως αἴτιον.

Βαδίζειν εὐσεβῶς, τὴν οὐράνιον τρίβον, ἐνδυνάμωσον ἡμᾶς, πανάγιε Σταυρὲ, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντάς σε, ὅπως τὰ τῶν ἐναντίων, ἀποκλίναντες βάραθρα, κοινωνοὶ θείας δόξης γενώμεθα.

Γνωστοὶ τῷ Ποιητῇ, διὰ σοῦ γεγονότες, πανσεβάσμιε Σταυρὲ, καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, προσπτυσσόμεθα πάντοτε, σὲ προκείμενον ὁρῶντες, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμεθα, τὸν παναίτιον Λόγον δοξάζοντες. Θεοτοκίον.

Ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλέως, θεοδόχον εὐαγὲς, κειμήλιον σεπτὸν, Θεοτόκε πανάμωμε, φρούρησον τὴν κληρουχίαν, τὴν ἀεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων, Ἰωάννου Μοναχοῦ.
Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης ἐρυθραῖον.

Ὁ ξύλῳ, καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸ ἐκλεκτὸν Ἰσραὴλ, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος Χριστὲ, ἐν Σιὼν κατεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κράζουσαν· Ἄσωμεν ᾆσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σήμερον, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι ναὸν, οὐρανὸν κατεσκεύασεν, ἐν ᾧ συμφώνως ψάλλομεν· Ἄσωμεν ᾆσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Οὐ νόμῳ, ἡ Ἐκκλησία Κύριε, ἐγκαλλωπίζεται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσεσι χειρῶν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τῇ χάριτι, ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι· Ἄσωμεν ᾆσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Τῶν θαυμάτων σου τὸ κλέος μέλπω μάκαρ.
Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Ταύτην σου τὴν φωσφόρον, καὶ θείαν κοίμησιν, καὶ ὑπέρλαμπρον μνήμην, καὶ ἱεράν-

Digitized by Google

πανήγυριν, τοὺς πανηγυρίζοντας, ταῖς εὐχαῖς σου φώτισον, Ἱεράρχα θεομακάριστε.

Ὤφθης καὶ πρὸ τελείας, σοφὲ μυήσεως, ταῖς ἐλεημοσύναις, καὶ ταῖς εὐχαῖς Κορνήλιε, σχολάζων πανόλβιε, καὶ τὸν πάντων Κύριον, διανοίας ζητῶν εὐθύτητι.

Νόμους τοὺς σωτηρίους, σαφῶς ἐξέμαθες, τοῦ σαρκὶ ἑνωθέντος, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, τοῦ τῶν Ἀποστόλων σε, Κορυφαίου νεύσεσι, τοῦ Δεσπότου Μάκαρ μυήσαντος.

Θεοτοκίον.

Θέλγεις πιστῶν καρδίας, ἀεὶ δοξάζειν σε, ἀκορέστῳ ἐφέσει, Θεογεννῆτορ Δέσποινα· δόξα χρηματίζεις γάρ, τῶν βροτῶν κυήσασα, τὸν τῆς δόξης Κύριον ἄχραντε.

Προεόρτιος. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔ-
» στιν ἅγιος, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Δόξαν Χριστοῦ σε, χρηματίσαντα πίστει δοξάζομεν, δοξαζόμενοι ταῖς σαῖς, δεδοξασμένε Κυρίου Σταυρὲ, σεπταῖς περιπτύξεσι, καὶ φωτιζόμενοι.

Ἐν εὐφροσύνῃ, προσελθόντες Πιστοὶ ἀρυσώμεθα, ὡς ἐκ κρήνης καθαρᾶς Σταυροῦ ἀείζωα νάματα, καὶ διασωζόμενοι, Θεὸν ὑμνήσωμεν.

Ζωὴ ὑπάρχων, Ἰησοῦς κρεμασθεὶς τεθανάτωται, ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ· ὃν νῦν πιστῶς προσπτυσσόμενοι, πάθη ἀποφεύγομεν, θανάτου πρόξενα.

Θεοτοκίον.

Ἐπιφανεῖσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον· ἁμαρτίας τὰς σειρὰς, ἁγνὴ Παρθένε διάρρηξον· σῶσόν με κυήσασα, τὸν Πανοικτίρμονα.

Τῶν Ἐγκαινίων. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἡγίασας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ Πνεύματι, χρίσας αὐτὴν σήμερον, σῆς ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Θεμέλιόν σε Χριστὲ, ἡ Ἐκκλησία ἀρραγὲς ἔχουσα, τῷ σῷ Σταυρῷ στέφεται, ὡς βασιλικῷ διαδήματι.

Ἀνέδειξας Ἀγαθὲ, τὴν χειροποίητον σκηνὴν σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκονομικῶς οἰκητήριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοὶ τὸ χαῖρε προσάγομεν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ἁγίου τὸν φωτισμὸν, μετέλαβες Πνεύματος, καὶ τὴν θείαν χάριν ἐκ θείου στόματος, ὅλην εἰσεδέξω πανοικὶ, τοῦ θείου Κορυφαίου, ἐπιστασίαις καταγγέλλοντος, τὰ σωτηριώδη διδάγματα.

Ὑψώθης ταῖς ἀρεταῖς, ὡς κέδρος ὑψίκομος, καὶ καρποὺς εὐώδεις ἡμῖν προσήνεγκας, τὴν τῶν διδαγμάτων παροχὴν, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, καὶ ἰαμάτων τὴν ἐνέργειαν, μάκαρ Ἱεράρχα Κορνήλιε.

Μεγίστης ἀξιωθεὶς, εὐκλείας Κορνήλιε, σὺν τῷ Κορυφαίῳ καὶ ἄλλαις πλείοσιν, ἔδραμες κηρύττων πανταχοῦ, τὸ κήρυγμα τὸ θεῖον· δι' οὗ ἡμεῖς φωταγωγούμενοι, σκότους ἀγνωσίας ἐρρύσθημεν.

Θεοτοκίον.

Ἁγνείας φωτοειδὲς, γεγένησαι σκήνωμα, καὶ τὸν φωτοδότην φέρεις σαρκούμενον, ἄνθρωπον ὀφθέντα καθ' ἡμᾶς, διὰ φιλανθρωπίαν, καὶ τὴν φθορὰν ἐξαφανίσαντα, Ἄφθορε βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τοῦ μαρτυρίου τὴν σκηνὴν Θεὸς παρέδειξε, καὶ ὁ θεσπέσιος Μωσῆς ἐν γῇ ἐπήξατο, καὶ ναὸν ἐγκαινίζει Σολομὼν ἐν θυσίαις· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὴν νέαν Ἱερουσαλὴμ, τῇ πίστει καταφυγόντες δαυϊτικῶς, δῶμεν θείαν ἀνύμνησιν, τῷ Σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, αἰτούμενοι συγχώρησιν, πάντων ὧν περ ἡμάρτομεν.

Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ὡς φῶς ἐκλάμπων, τὰς τοῦ σκότους φάλαγγας, ἀποδιώκει· καὶ πιστοὺς, καταφαιδρύνει τοὺς ψάλλοντας· Σταυρὸς ὑπάρχει τοῦ κόσμου τὸ καύχημα.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, ὅμοιον.

Ἀπαρχὴν ἁγίαν σε, ἡ Ἐκκλησία, ἐξ ἐθνῶν ἐδέξατο, καταφωτίζοντα αὐτὴν, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσιν, Ἱερομύστα θεόφρον Κορνήλιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐν πίστει τὰ Ἐγκαίνια, ἐπιτελοῦμεν φαιδρῶς, τοῦ οἴκου σου ἄχραντε, εὐλογημένη ἁγνὴ, Παρθένε πανύμνητε· χαίροντες τῇ ἐλπίδι, τῇ εἰς σὲ Θεοτόκε, αἰτοῦμέν σε τοῦ πρεσβεύειν, τῷ Σωτῆρι ἀπαύστως, αὐτῷ τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Αἱ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνος,
» ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν

Digitized by Google

» ἔθνη· σὺ γὰρ εἶ φιλάνθρωπε, ἰσχύς μου καὶ
» ὕμνησις.

Ἡλιόμορφος ὁρώμενος προσκυνεῖται, ὑπὸ πιστῶν ἀνθρώπων, ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου· ὃν κατασπαζόμενοι, ψυχὰς φωτιζόμεθα.

Θεὸς Κύριος σαρκούμενος ἐπεφάνη, καὶ ὑψωθεὶς ἐν ξύλῳ, τοὺς αὐτὸν προσκυνοῦντας, φωτίζει ἑκάστοτε, δεινῶν ἐξαιρούμενος.

Ἱλασμὸν ἡμῖν καὶ ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, Λόγε Θεοῦ παράσχου, τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι, σήμερον προκείμενον, Σταυρόν σου τὸν τίμιον.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς Πατρῴους ὁ Λόγος κόλπους, σοῦ ἐν τοῖς κόλποις Κόρη, ἀνεκλίθη ὡς βρέφος, θέλων ἀναπλάσαι με, φθορᾷ ὑποκείμενον.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Οὐκ ἐν θύμασιν ἀλόγων ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ τῷ σῷ τιμίῳ, ἐκ πλευρᾶς ζωηφόρου, αἵματι ῥαντίζεται, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἠγαπημένα, τοῖς κατιδεῖν ποθοῦσιν ἀνακεκαλυμμένως, τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, συμφώνως κραυγάζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰκονίζουσα τὴν χρίσιν ἡ Ἐκκλησία, τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ σου τὸ πολύτιμον μύρον, σήμερον ἀλείφεται, τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν δεξάμενος, ἥλιος ὥσπερ φωταυγὴς, τὴν γῆν ἐπῆλθες Κορνήλιε, ἀποδιώκων τὸ σκότος, τῆς εἰδωλομανίας πανεύφημε.

Ὡς μέγας ποταμὸς ἐκπεπόρευσαι, ἅπαν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ἀρδεύων θείοις διδάγμασι, καὶ τὰ ζιζάνια πνίγων, τὰ τῆς πολυθεΐας Κορνήλιε.

Νεκρὸς παντὶ τῷ κόσμῳ γενόμενος, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς, τὴν θείαν ἔγερσιν ἅπασι, τοῖς ἐκ παθῶν νεκρωθεῖσι, διήγγειλας παμμάκαρ Κορνήλιε.

Θεοτοκίον.

Σοφίας καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς τοῦ Πατρὸς ὑπερφυῶς, ἁγνὴ Παρθένε γεγένησαι· δι' ἧς ἡμᾶς τῆς κακίας, νυνὶ τοῦ σοφιστοῦ ἐλυτρώθημεν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν φωτισμόν σου Κύριε, κατάπεμψον ἡ-
» μῖν, καὶ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς τῶν πταισμά-
» των, λῦσον ἀγαθὲ, τὴν σὴν εἰρήνην οὐρανόθεν
» δωρούμενος.

Κατὰ παθῶν ἐνίσχυσον, ἡμᾶς φθοροποιῶν, τοὺς σὲ τιμῶντας, καὶ ἀσπαζομένους τίμιε Σταυρὲ ἁγίου πάθους, ἁγιώτατον σύμβολον.

Λελαμπρυσμένοι σήμερον, καρδίας καὶ ψυχὰς, καλῶν ἰδέαις, προσέλθωμεν πιστοί· καὶ τὸ σεπτὸν καὶ θεῖον ξύλον, τοῦ Σταυροῦ προσκυνήσωμεν.

Μεῤῥᾶς γλυκαίνει πρότερον, τὰ ὕδατα Μωσῆς, σημαίνων ξύλῳ, σὲ τίμιε Σταυρὲ, δι' οὗ γλυκασμὸν σωτηριώδη, τοῖς βροτοῖς ἐναπέσταξας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, Χριστὸν τὸν ἐκ τῶν σῶν, ἁγνῶν αἱμάτων, πανάχραντε Κόρη, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένον, καὶ βροτοὺς ἀναπλάσαντα.

Τῶν Ἐγκαινίων. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ πάλαι ἐν Σινᾷ, σκηνὴν ἀχειροποίητον, ὑπέδειξας τῷ θεόπτῃ, Μωϋσῇ διαγράφων Χριστὲ τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Σὺ Κύριε σκηνὴν, ἐπὶ γῆς κατεσκεύασας· σὺ τάξεσιν οὐρανίαις, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, συνάπτεις τῇ δυνάμει σου.

Σὺ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· σὺ Ἅγιε τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εὐηγγελίσω, Χριστὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγὲς κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν Σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ὅλος ἀνακείμενος, τῷ Παντοκράτορι, κωφοῖς ξοάνοις Ἱερομύστα, σέβας οὐ προσένειμας, ὑπὸ μιαιφόνων, ἀνθρώπων συνωθούμενος.

Ὕψιστον ἀόρατον, Θεὸν Κορνήλιε, ἐν ἐκτενείᾳ ἀπεκαλέσω, καὶ ναὸν ἠδάφισας, βδελυκτῶν ξοάνων, μεγάλως θαυμαζόμενος.

Τὸ τοῦ Παντοκράτορος, φυλάττων πρόσταγμα, ἐφυλακίσθης, δεσμὰ ὑπέστης, καὶ δεσμῶν ἀπέλυσας, τῆς κακοπιστίας, τοὺς ἄφρονας Θεόσοφε.

Θεοτοκίον.

Ὄμβρησόν μοι Πάναγνε, πταισμάτων ἄφεσιν, ἐπίσκεψαί με τὸν ἀσθενοῦντα, καὶ κλυδωνιζόμενον, συμφοραῖς τοῦ βίου, καὶ πάθεσι τοῦ σώματος.

Digitized by Google

Προεόρτιος. Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Νυγεὶς ἐπὶ σοὶ πλευρὰν ὁ Κτίστης, Σταυρὲ ἐθελουσίως, ἀναρτώμενοι, αἷμα καὶ ὕδωρ ἀποκενοῖ· δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, οἱ πιστῶς σε ἀσπαζόμενοι.

Ξύλον ζωοδώρητον Κυρίου, πηγὴ ἀθανασίας, ἀπολύτρωσις παντὸς τοῦ κόσμου, σῶζε ἡμᾶς, τοὺς ἀσπαζομένους σε, ὡς φρουρὸν ἡμῶν σωτήριον.

Ὅπλον ἡμῖν ἄῤῥηκτον ἐδόθης, δι' οὗ νικῶμεν πάσας, τὰς ἐνέδρας τῶν ἀντικειμένων, θεῖε Σταυρὲ οἱ ψυχῆς εὐθύτητι, ἱερῶς σε ἀσπαζόμενοι. Θεοτοκίον.

Ἅγιος ναὸς τοῦ ἐν Ἁγίοις, ἐπαναπεπαυμένου, ἐχρημάτισας Θεογενῆτορ· ὅθεν ἡμᾶς, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε, ἁγιάζεις Μητροπάρθενε.

Τῶν Ἐγκαινίων. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τοῦ κάλλους, ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμησε, νῦν τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐθνῶν μητέρα ἀπέδειξεν, ἐκ δουλείας, υἱοθετουμένων διὰ τοῦ Πνεύματος.

Φρίττουσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ φάλαγγες, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῦ Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειουμένην, καὶ σκιάζει, ἁγιαστικὴ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχουσα, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, στεφανοῦται κάλλει τῷ ἀπροσίτῳ, καὶ διαδήματι, τῆς βασιλείας ἐγκαλλωπίζεται. Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, οὐκ ἐστενοχώρησε.

Τοῦ Ἁγίου. Μαινομένην κλύδωνι.

Καθαρῶς ποιούμενος, τὰς εὐχάς σου, Ἄγγελον Θεοῦ, φανερῶς τεθέασαι μυοῦντά σε, τὰ κρείττονα, καὶ σωτηρίας ἐχόμενα.

Λαμπρυνθεὶς τῷ πνεύματι, φωτοβόλος γέγονας ἀστὴρ, φωτοβόλοις λάμψεσι τὰ πέρατα, φωταγωγῶν ἱερομύστα Κορνήλιε.

Ἐπιγνοὺς τὸν Κύριον, ὁ τῇ πλάνῃ, πρώην σκοτισθεὶς, ἀνανεύει Μάκαρ τῇ ἐντεύξει σου, καὶ πανοικὶ, θείαν εἰσδέχεται κάθαρσιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῆς δόξης Κύριος, ἐξ αἱμάτων σοῦ παρθενικῶν, ἐσαρκώθη μόνος ὡς ἐπίσταται, Πανύμνητε, σώζων ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστούς· ἐν ᾧ ἑστῶτες κραυγάζομεν· Τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπιδημήσαντος ἡμῖν, τοῦ Λόγου κατὰ σάρκα, ὁ τῆς βροντῆς μὲν γόνος φησὶ καθυπογράφων· Ἐθεασάμεθα φαιδρῶς τὴν δόξαν, ἣν εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ Πατρὸς, ἐν ἀληθείας χάριτι. Ὅσοι δὲ πίστει τοῦτον ἐλάβομεν, ἔδωκε τοῖς πᾶσιν ἐξουσίαν, τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεοῦ· οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς ἀναγεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐπαυξηνθέντες οἶκον προσευχῆς ἐπήξαμεν, καὶ βοῶμεν· Τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Στίχοι.

Νόμον παλαιὸν Ἰσραὴλ πληρῶν νέος,
Ἐγκαινίοις σοι τάφον τιμᾷ Λόγε.

Τύχθη ἀναστάσεως τρισκαιδεκάτῃ καινισμός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Κορνηλίου τοῦ Ἑκατοντάρχου.

Στίχ. Ζωῆς ἀπίστου Κορνήλιον ἐξάγεις,
Πιστῶν ἀπαρχὴν τῶν ἀπ' ἐθνῶν Χριστέ μου.

Οὗτος ἐν τοῖς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων χρόνοις ὑπῆρχεν ὢς, βίον μετερχόμενος ἀνεπίληπτον, εἶδεν Ἄγγελον προτρεπόμενον αὐτῷ τὸν Ἀπόστολον Πέτρον μετακαλέσασθαι, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀκοῦσαι ἃ δεῖ. Καὶ δὴ παραγενόμενος ὁ Πέτρος πρὸς αὐτὸν, καὶ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου τοῖς τε συνεληλυθόσι καὶ αὐτῷ προσειπὼν, κατηχήσας τε, καὶ βαπτίσας, τὴν προστασίαν τῆς Σκήψεως πόλεως ἐγχειρίζει· ἣν εὑρὼν κατείδωλον, χάριτι Χριστοῦ πάντας ἐβάπτισε, καὶ αὐτὸν τὸν Ἄρχοντα Δημήτριον, πανοικὶ τῷ Χριστῷ πεπιστευκότα. Ὅθεν ἀποστολικῶς τὸν βίον διανύσας, πρὸς Κύριον ἀπέρχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κρονίδου, Λεοντίου, Σεραπίωνος, Στράτωνος, Σελεύκου, Μακροβίου, Γορδιανοῦ, Ζωτικοῦ, Ἠλεί, Λουκιανοῦ, καὶ Οὐαλεριανοῦ.

Ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων Μητροπόλει, τοῦ μακαρίου Κρονίδου Διακόνου ἀναλάμψαντος, ἐπίστευσαν δὲ αὐτὸν Λεόντιος, καὶ Σεραπίων· ἐν δὲ Γαλατίᾳ τῇ βαρβάρῳ καὶ ἀπίστῳ, Σέλευκος, Οὐαλεριανὸς, Μακρόβιος καὶ Γορδιανός· Στράτων δὲ ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας. Καὶ ὁ μὲν Κρονίδης, Λεόντιος, καὶ Σεραπίων, ἐν Αἰγύπτῳ, μετὰ πλείστας βασάνους, δεθέντες χεῖρας καὶ πόδας, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπεῤῥίφησαν· καὶ τὰ τούτων λείψανα τῇ ξηρᾷ διασωθέντα, δι' ὀπτασίας Ἄγγελοι πιστοῖς ἀνδράσι τῇ

Digitized by Google

γῇ καλύψαι προσέταξαν. Οἱ δὲ ἐν Γαλατίᾳ Σέλευκος, Μακρόβιος, καὶ Γορδιανὸς, διὰ τοῦ ἐκεῖσε Ἄρχοντος, πυρὶ καὶ ξίφει, διαφόροις τε στρέβλαις τιμωρηθέντες, τέλος θηρίοις βορὰ ἐξετέθησαν, καὶ τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Ὁ δὲ τῆς Βιθυνίας Ἄρχων, δύο φυτῶν κλάδους ἐπὶ τὸ αὐτὸ κυρτώσας, μετὰ τὸ πολλὰ τιμωρήσασθαι τὸν Ἅγιον Στράτωνα, ἑκατέρας αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐν αὐτοῖς προσέδησε· καὶ ἀθρόον κελεύσαντος ἀπολυθῆναι τοὺς κλάδους εἰς τὸν ἴδιον τόπον, διεμερίσαντο τὸν Ἅγιον, καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν. Ὁ δὲ Ζωτικὸς Ἠλεί, καὶ ὁ Λουκιανὸς, κατὰ τὴν Τομέων πόλιν, προστάξει Μαξίμου τοῦ ἡγεμόνος, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, ξίφει ἐτελειώθησαν. Ὁ δὲ Οὐαλεριανὸς, ἐπὶ τῷ τάφῳ τῶν Ἁγίων θρηνῶν, ἐτελειώθη. Ἤθλησαν δὲ οὗτοι πάντες ἐπὶ Λικινίου τοῦ τυράννου, ἐν ἔτει 315.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσαγμα τυραννικὸν, εἰς φλήναφον θέμενοι, μέσον τοῦ πυρὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πάλαι ἐν ταῖς εὐλογίαις, τῶν παίδων ὁ Ἰακώβ, σὲ προδιεχάραττε τίμιε Σταυρέ· ἀλλ' ἡμεῖς σε νῦν προσκυνοῦντες πάντοτε, φωτισμὸν ἀρυόμεθα.

Ῥάβδῳ σε προεικονίζει, θεῖος πάλαι Μωϋσῆς, Σταυρὲ, τέμνων θάλασσαν· ἡμεῖς δέ σε νῦν προσκυνοῦντες, παθῶν ἀβρόχως πέλαγος, χαλεπὸν περαιούμεθα.

Στόματί σε καὶ καρδίᾳ, πανσεβάσμιε Σταυρέ, νῦν περιπτυσσόμενοι, τὸν ἁγιασμὸν, τὴν ὑγείαν, τὴν σωτηρίαν πάντοτε, ἀπαντλοῦμεν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Θεοτοκίον.

Παρθένε εὐλογημένη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, καθικετευόντων σε· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν πάντες, καὶ σοὶ βοῶμεν· Δέσποτα, μὴ παρίδῃς τὴν ποίμνην σου.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Δροσοβόλος μὲν, ἡ καμιναία φλὸξ ἐδείχθη ποτέ· νῦν δὲ ἐξ ἐλαίου χρίσμα πνευματικὸν, ἁγιάζει τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς ἐν καμίνῳ, τῇ θεοδόχῳ ταύτῃ νέᾳ σκηνῇ, πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ τοῦ πνευματικοῦ, δροσιζόμενοι βοήσωμεν· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Οἱ τετρωμένοι, τῷ γλυκυτάτῳ θείῳ ἔρωτι, δεῦτε ἐν παστάδι ταύτῃ τῇ μυστικῇ συναφθῶμεν τῷ νυμφίῳ Χριστῷ· Εὐλογημένος εἶ ἐκβοῶντες, τῆς δόξης ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Σὺ ἐθνῶν γεγένησαι, ἀπαρχὴ Κορνήλιε· πρῶτος γὰρ τὸ Βάπτισμα, ἐδέξω τὸ ἅγιον, καὶ Πνεύματος τὴν χάριν, ὡς τὸ πρὶν οἱ θεηγόροι.

Μέγιστα τεράστια, τελῶν θείᾳ χάριτι, πρὸς πίστιν ἐζώγρησας, τοὺς πάλαι κακόφρονας, διδάξας ἀναμέλπειν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ γῇ κρυπτόμενος, καὶ βάτῳ σκεπτόμενος, θείαις εἰσηγήσεσι, σοφὲ πεφανέρωσαι, θαυμάτων βρύων χάριν, καὶ νοσήματα διώκων.

Λύρα μελῳδήσασα, δόγματα σωτήρια, καὶ πάντων Κορνήλιε, ψυχὰς ἐνδυνοῦσα, ἐδείχθης ἀναμέλπων· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Πάντες τρισυπόστατον, μονάδα δοξάσωμεν, Πατέρα προάναρχον, Υἱὸν ὁμοούσιον, καὶ Πνεῦμα μελῳδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης τὸ ἀνθρώπινον, φύραμα θεώσασα, τῇ θείᾳ γεννήσει σου, Παρθένε πανάμωμε· διό σε κατὰ χρέος, οἱ πιστοὶ δοξολογοῦμεν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὸ σωτήριον ὅπλον καὶ ἄρρηκτον, τῶν πιστῶν τὴν ἑτοίμην βοήθειαν, τὴν κραταιὰν ἀντίληψιν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, νῦν προσκυνοῦμεν, κατενώπιον πάντων προκείμενον.

Ὑψηλῶν ἐπὶ ξύλου ἀνήρτησεν, ἐγκαρσίως τὸν ὄφιν ὡς γέγραπται, ὁ Μωϋσῆς προγράφων σε, πανσεβάσμιον ξύλον· δι' οὗ τῆς βλάβης, νοητῶν ἐκλυτρούμεθα ὄφεων.

Φωτισμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πέφυκας, φωτοδότα Σταυρὲ πανσεβάσμιε· σὲ γὰρ περιπτυσσόμενοι, τὰς ἀρχάς τε τοῦ σκότους καὶ ἐξουσίας, ἐκτρεπόμεθα θείᾳ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἁγνὴν καὶ Παρθένον τιμήσωμεν, τὴν τὸν ἄναρχον Λόγον καὶ ἄκτιστον, ὑπερφυῶς κυήσασαν, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, ἀναβοῶντες· Εὐλογοῦμεν Παρθένε τὸν τόκον σου.

Τῶν Ἐγκαινίων. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Σήμερον χιτῶνα νοητὸν, τὸν ἄνωθεν ὑφαντὸν ἐκ θείας χάριτος, ἡ Ἐκκλησία σου Κύριε, ὥσπερ νύμφη ἐστολίσατο, καὶ τοὺς οἰκείους

Digitized by Google

συγκαλεῖ πρὸς εὐφροσύνην λαοὺς, εἰς τὸ μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ δεύτερος Ἀδὰμ, Χριστὸς ἀνέδειξε, Παράδεισον νοητὸν, τὴν νέαν ταύτην σκηνὴν, φέρουσαν κατὰ ξύλου τοῦ τῆς γνώσεως, τὸ ζωηφόρον τοῦ Σταυροῦ, ὅπλον τοῖς ψάλλουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τριαδικόν.

Πατρὸς ἐξ ἀνάρχου σε Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον μίαν Θεότητα, τελείαν ἄναρχον ἄτμητον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσεσι τρισὶ σέβοντες ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Μόνον ἐκ ψυχῆς, τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα, Θεὸν ἐξεζήτησας, νοὸς εὐθύτητι· ὅθεν ἐγένου, ἀπαρχὴ Θεοφόρε, τῶν ἐθνῶν τιμία, καὶ Πνεύματος δοχεῖον.

Ἄνθραξι τῶν σῶν, Μάκαρ ἐμπύρων λόγων, τὴν ὕλην κατέφλεξας, τῆς ματαιότητος· ὅθεν πρὸς φέγγος, ἀνέσπερον μετέβης, πάντας καταυγάζων, τοὺς πόθῳ σε ὑμνοῦντας.

Κλῆρος καὶ μερὶς, καὶ βοηθὸς καὶ ῥύστης, ἰσχύς τε καὶ ὕμνησις, καὶ φῶς σοι γέγονε, Λόγος ὁ πάντα, καλῶν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, καὶ χειραγωγία, Κορνήλιε Θεόφρον.

Τριαδικόν.

Ἅγιε Πατὴρ Ἅγιε Λόγε Πνεῦμα, παναγία ἄκτιστε, Τριὰς ἀμέριστε, σῷζε τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σου τὸ κράτος, καὶ τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν μεγαλωσύνην.

Θεοτοκίον.

Ῥᾶνον ἐφ' ἡμᾶς, τὰ σὰ ἐλέη Κόρη, συνήθως καὶ αἴτησαι, ἁγνὴ συγχώρησιν, πάντων πταισμάτων, ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, ἐξ ἀπροσεξίας, ἡμῖν ἐπισυμβάντων.

Προεόρτιος. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· διό σε Θεοτόκε, πάντες μεγαλύνομεν.

Χριστὸν ἐπὶ σοὶ ἀνηρτημένος, τὸν κόσμον ἀνήψωσε πεσόντα, εἰς βυθὸν ἀπωλείας ἀληθῶς, Σταυρὲ Κυρίου· ὅθεν σε πόθῳ, νῦν προσκυνοῦμεν, καὶ τιμῶμεν καὶ δοξάζομεν.

Ψυχὰς ἁγνισθῶμεν καὶ καρδίας, καλῶν ἐπιμόνοις ἐργασίαις, καὶ προκείμενον μέσον, τὸ σωτήριον ὁρῶντες τοῦ Σταυροῦ ξύλον, πίστει καὶ πόθῳ, θεοφρόνως προσκυνήσωμεν.

Ὡς ἥλιος μέγας ταῖς ἀκτῖσι, ταῖς σαῖς καταυγάζεις τοὺς ἐν σκότει, καὶ τοὺς δαίμονας φλέγεις, ὡραιότατε Σταυρέ· ὅθεν φώτισον πάντας, τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ θείῳ, φωτὸς οἰκητήριον Παρθένε, τῶν παθῶν μου τὸ σκότος, καὶ τῶν ἡδονῶν τὴν βαθυτάτην ὄντως νύκτα, Θεοκυῆτορ, παναγία ἀπελαύνουσα.

Τῶν Ἐγκαινίων. Λίθος ἀχειρότμητος.

Δεῦτε καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, καὶ νηφαλέοις ὄμμασι νοὸς, τῆς τοῦ Βασιλέως θυγατρὸς τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὡραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν, κατανοοῦντες μεγαλύνωμεν.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου ἡ νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς, τοῦ σοῦ νυμφίου τὴν ὡραιότητα, σὺν τῷ λαῷ σου κράζουσα· Σὲ Ζωοδότα μεγαλύνομεν.

Τὴν ἐξ ὕψους ἄμυναν Σῶτερ, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου παράσχου· ἄλλον γὰρ οὐκ οἶδεν, εἰ μὴ σὲ, τὸν ὑπὲρ ταύτης τὴν σὴν φιλάνθρωπε, πάλαι ψυχὴν προθέμενον, ἐν ἐπιγνώσει μεγαλύνουσα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη ἡ Νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου· ὅτι διὰ σοῦ τῆς κατάρας, τῆς Εὔας πάντες Ἁγνὴ ἐρρύσθημεν, καὶ τὴν ζωὴν εὑράμεθα, ἐν τῇ κυήσει σου ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ἁγίου. Ἠσαΐα χόρευε.

Ἱερὰν πανήγυριν Ἐκκλησία πᾶσα συγκροτεῖ, τῇ μνήμῃ σου τῇ σεπτῇ, Κήρυξ τοῦ Χριστοῦ· σὺ γὰρ ἰσοσάσιος, τῶν Ἁγίων ὤφθης μαθητῶν, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὡς ἐκεῖνοι κληρωσάμενος.

Ὡραιώθης δόγμασιν, εὐσεβείας ὡς ἱερουργός· ἐξωμοιώθης Θεοῦ, θείοις λειτουργοῖς· πηγάζεις δὲ πάντοτε, ἰαμάτων Μάκαρ ποταμοὺς παύων νοσήματα, τῶν ἀνθρώπων ἱερώτατε.

Στολισθεὶς ἱμάτιον, σωτηρίου ὅπερ ὁ Χριστὸς, ἐξύφανε σαρκωθεὶς, νῦν περιχαρῶς, τὰ ἄνω βασίλεια, περιπολεῖς βλέπων καθαρῶς, κάλλος ἀμήχανον, τοῦ νυμφίου Ἀξιάγαστε.

Ἡ τιμία θήκη σου, ὥσπερ κρήνη βρύει τοῖς πιστοῖς, ἰάματα δαψιλῶς, καὶ ἀποσοβεῖ, Κορνήλιε πνεύματα, τὰ πονηρὰ, καὶ φωταγωγεῖ, πάντων τὰ ὄμματα, τῶν ἐν πίστει εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Φωτισμόν μοι αἴτησαι, ἡ τεκοῦσα φῶς τὸ ἐκ φωτὸς ἐκλάμψαν τὸν σκοτασμὸν, πόῤῥω ἀπ' ἐμοῦ, ἐναποδιώκουσα, καὶ πειρασμῶν καὶ

Digitized by Google

τῶν ἡδονῶν, ἄχραντε Δέσποινα, προστασία ἀκαταίσχυντε.

Ἐξαποστειλάριον.
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐν Γολγοθᾷ ὁ Κύριος, ὑψωθεὶς ἑκουσίως, ἐπὶ Σταυροῦ εἰργάσατο, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καινίσας πᾶσαν τὴν κτίσιν· τάφῳ δὲ ζωοδόχῳ, ἐτέθη καὶ τριήμερος, ὡς Θεὸς ἐξανέστη, οὗ τῆς λαμπρᾶς, καὶ σεπτῆς ἐγέρσεως ἐκτελοῦμεν, σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, τὰ ἐγκαίνια πάντες.

Ἕτερον, ὅμοιον.

Μέσον τῆς γῆς ὁ Κύριος, καὶ Θεὸς σωτηρίαν, διὰ Σταυροῦ εἰργάσατο, σαρκωθεὶς ἑκουσίως, εἰς ἀνακαίνισιν κόσμȣ· τάφῳ κατατεθεὶς δὲ, τριήμερος ἐγήγερται, καὶ ζωῆς ἀρραβῶνα, τὴν ἑαυτοῦ, προδεικνύει ἔγερσιν, ἧς ἐν πίστει, τελοῦμεν τὰ Ἐγκαίνια, τοῦ Θεȣ̃ σὺν Ἀγγέλοις.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μετ᾽ εὐφροσύνης κράζομεν, σοὶ τὸ Χαῖρε Παρθένε· χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύτρωσις, σοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας· Χαῖρε δι᾽ ἧς ἀνυψώθη, τῶν βροτῶν ἡ οὐσία, πρὸς δόξαν ὑπερκόσμιον, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου· χαῖρε δι᾽ ἧς, ὑπ᾽ Ἀγγέλων πάντοτε προσκυνεῖται, ἐν οὐρανοῖς πανύμνητε, Θεοτόκε Μαρία.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄.
Ἔδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ὁ ἔνθεος, καὶ ἱερὸς καὶ σεβάσμιος, τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως, φαιδρῶς ἐγκαινίζεται, φωτοφόρος οἶκος· καὶ νέμει ἐν κόσμῳ, τάφος ὁ θεῖος τὴν ζωὴν, καὶ ἐμπαρέχει πηγὴν ἀθάνατος· βλυστάνει ῥεῖθρα χάριτος· θαυμάτων βρύει τὰ νάματα· καὶ δωρεῖται ἰάματα, τοῖς αὐτὸν πίστει μέλπουσιν.

Ἤστραψεν ἡ ἄνωθεν, φωτοφανὴς αἴγλη λάμπουσα, καὶ τὰ πάντα φωτίζουσα· πιςῶς οὖν τιμήσωμεν, τὴν Χριστοῦ τοῦ Κτίστου, ἀνάστασιν πάντες, καὶ ἐγκαινίων ἱερῶν, τὴν ζωηφόρον θείαν πανήγυριν, ἐν ὕμνοις ἑορτάσωμεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν, ὅπως ἵλεων εὕρωμεν, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Μέσον γῆς ὑψούμενον, προκατιδεῖν ἐφιέμενοι, τοῦ Σταυροῦ σκῆπτρον ἅγιον, ψυχὰς προκαθάρωμεν, ἀστραφθῶμεν φρένας, φωτὶ λαμπρυνθῶμεν, καὶ ἐν δυνάμει θεϊκῇ, καταυγασθέντες Χριςὸν ὑμνήσωμεν, τῷ ξύλῳ τῷ σεπτῷ αὐτοῦ, ἁγιασμὸν παρεχόμενον, τοῖς ἐν πίστει γεραίρουσι, καὶ θερμῶς αὐτὸν μέλπουσιν.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
Ἦχος α΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐγκαινίζου ἐγκαινίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἥκει γάρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκε. Τοῦτον τὸν οἶκον ὁ Πατὴρ ᾠκοδόμησε· τοῦτον τὸν οἶκον ὁ Υἱὸς ἐστερέωσε· τοῦτον τὸν οἶκον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀνεκαίνισε, τὸ φωτίζον, καὶ στηρίζον, καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων τὸν ναὸν ὁ Σολομὼν, ἀλόγων ζώων θυσίας, καὶ ὁλοκαυτώματα προσέφερε Κύριε· ὅτι δὲ ηὐδόκησας Σωτὴρ τοὺς τύπȣς μὲν ἀργῆσαι, γνωσθῆναι δὲ τὴν ἀλήθειαν, ἀναιμάκτους θυσίας, τὰ πέρατα τοῦ κόσμȣ προσφέρει τῇ δόξῃ σου· πάντων γὰρ δεσπόζων, τὰ πάντα ἁγιάζεις τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐγκαινίζεται σήμερον ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, τῷ τιμίῳ καὶ ζωηρρύτῳ αἵματι, τῆς ἀχράντου καὶ ἀκηράτου πλευρᾶς, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὸ ἀθροισθεῖσαι τῶν πιςῶν αἱ χορεῖαι, δοξάσωμεν τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεότητα, τὴν κρατοῦσαν τὰ σύμπαντα.

Δόξα, Ἦχος γ΄.

Πρὸς σεαυτὸν ἐπανάγȣ ἄνθρωπε· γενοῦ καινὸς ἀντὶ παλαιοῦ, καὶ ψυχῆς ἑόρταζε τὰ ἐγκαίνια· ἕως καιρὸς, ὁ βίος ἐγκαινιζέσθω σοι, πάσης πολιτείας ὁδός· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά. Τοῦτο τῇ Ἑορτῇ καρποφόρησον, τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιούμενος· οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος, οὕτω τιμᾶται ἡ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἑκουσιόν σου σταύρωσιν, εἰς κοινὴν ἐξανάστασιν, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καταδεξάμενος, καὶ τῷ καλάμῳ τοῦ σταυροῦ, βαφαῖς ἐρυθραῖς τοὺς σεαυτοῦ δακτύλους αἱματώσας, τοῖς ἀφεσίμοις ἡμῖν, βασιλικῶς ὑπογράψαι φιλανθρωπευσάμενος, μὴ παρίδῃς ἡμᾶς κινδυνεύοντας, καὶ πάλιν τὴν ἀπὸ σοῦ διάστασιν· ἀλλ᾽ οἰκτείρησον μόνε Μακρόθυμε, τὸν ἐν περιστάσει λαόν σου· καὶ ἀνάστηθι, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς, ὡς παντοδύναμος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄.

Digitized by Google

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι κλήσεως ἐπουρανίου.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος ά. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ.

Στίχ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας. Ζήτει Ἰουνίῳ κθ'.

Κοινωνικόν.

Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

ΤΗ͂Ι ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ παγκόσμιος Ὕψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν τύχῃ ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλεται, οὔτε Εὐαγγέλιον λέγεται Ἑωθινόν, ἀλλὰ πάντα τοῦ Σταυροῦ.

ΕΝ ΤΩ͂Ι ΜΙΚΡΩ͂Ι ΕΣΠΕΡΙΝΩ͂Ι.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὑψουμένου σου Δέσποτα, ἐν Σταυρῷ συνανύψωσας, τῷ Ἀδὰμ τὴν ἔκπτωτον φύσιν ἅπασαν· διὸ ὑψοῦντες τὸν ἄχραντον, Σταυρόν σου φιλάνθρωπε, τὴν ἐξ ὕψους σου ἰσχύν, ἐξαιτοῦμεν κραυγάζοντες· Σῶσον Ὕψιστε, ὡς Θεὸς ἐλεήμων τοὺς τιμῶντας, τὴν σεπτήν τε καὶ φωσφόρον, τοῦ σοῦ Σταυροῦ θείαν ὕψωσιν.

Δίς.

Ψαλμικῶς νυνὶ βλέπομεν, ὑποπόδιον Δέσποτα, ἔνθα πόδες ἔστησαν, σοῦ οἱ ἄχραντοι, σήμερον πόθῳ ὑψούμενον, Σταυρόν σου τὸν τίμιον· καὶ ὑψοῦντες εὐσεβῶς, δυσωποῦμέν σε κράζοντες· Πάντας Ὕψιστε, τῷ Σταυρῷ σου τῷ θείῳ ἁγιάσας, σῆς ἀφάτου εὐσπλαγχνίας μετόχους δεῖξον καὶ χάριτος.

Ὡς ἀήττητον τρόπαιον, θυρεὸν ἀπροσμάχητον, καὶ ὡς σκῆπτρον ἔνθεον, προσκυνούμενόν σου, Σταυρὸν Χριστὲ τὸν πανάγιον, δι' οὗ κόσμος σέσωσται, καὶ χορεύει ὁ Ἀδάμ· γηγενῶν τὰ συστήματα, τοῦτον ᾄσμασιν, εὐφημοῦντες τιμῶμεν, καὶ τὴν τούτου, θείαν Ὕψωσιν τελοῦντες, τὸν ἱλασμὸν ἐξαιτούμεθα.

Δόξα, Καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Σύ μου σκέπη κραταιά, ὑπάρχεις ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ἁγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Ἀπόστιχα στιχηρά.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον τοῦ Χριστοῦ, ὁ Σταυρὸς ἀνυψοῦται, τὸ ζωηφόρον ξύλον, ἐν ᾧ σαρκὶ ἐπάγη, πάντας ἀνακαλούμενος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ξύλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὑψούμενον ὁρῶντες, μεγαλωσύνην δῶμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα.

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Χαίροις τὸ τῶν Πιστῶν, φυλακτήριον θεῖον, ἀπροσμάχητον τεῖχος, Σταυρὸς ὁ τοῦ Κυρίου, δι' οὗ ἀπὸ γῆς ἤρθημεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον ξύλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος ά.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ͂Ι ΜΕΓΑΛΩ͂Ι ΕΣΠΕΡΙΝΩ͂Ι.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, εἰ μέν ἐστι Κυριακή, στιχολογοῦμεν τό, Μακάριος ἀνήρ, τὸ Κάθισμα ὅλον· εἰδὲ μή, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εὐθὺς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν δὲ Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, ἀνυμνεῖν προτρέπεται κτίσιν ἅπασαν· ἐν αὐτῷ κτείνας γάρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντας ἀνεζώωσε, καὶ κατεκάλλυνε, καὶ εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεσθαι, ἠξίωσεν ὡς εὔσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος· ὅθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, ἄκραν συγκατάβασιν.

Μωσῆς προετύπου σε, χεῖρας ἐκτείνας εἰς ὕψος, καὶ κατατροπούμενος, Ἀμαλὴκ τὸν τύραννον, Σταυρὲ τίμιε, τῶν Πιστῶν καύχημα, Ἀθλητῶν στήριγμα, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα,

Digitized by Google

Δικαίων πρόμαχε, πάντων τῶν Ὁσίων διάσωσμα· διό σε ἀνυψούμενον, βλέπουσα ἡ κτίσις εὐφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, τὰ διεστῶτα συνάψαντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι τάξεις, Ἀγγέλων γηθόμεναι, σήμερον ὑψούμενος, θείῳ νεύματι, ἀνυψοῖς ἅπαντας, τοὺς κλοπῇ βρώσεως, ἀπωσθέντας καὶ εἰς θάνατον, κατολισθήσαντας· ὅθεν σε καρδίᾳ καὶ χείλεσι, πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν ἁγιασμὸν ἀρυόμεθα, Ὑψοῦτε βοῶντες, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεὸν, καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσατε, θεῖον ὑποπόδιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη, τὸ εὐλογημένον ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ γέγονεν ἡ αἰώνιος δικαιοσύνη· τὸν γὰρ Προπάτορα Ἀδὰμ ὁ ἀπατήσας ἐν ξύλῳ, τῷ Σταυρῷ δελεάζεται· καὶ πίπτει κατενεχθεὶς πτῶμα ἐξαίσιον, ὁ τυραννίδι κρατήσας τοῦ βασιλείου πλάσματος. Αἵματι Θεοῦ, ὁ ἰὸς τοῦ ὄφεως ἀποπλύνεται· καὶ κατάρα λέλυται, καταδίκης δικαίας, ἀδίκῳ δίκῃ τοῦ δικαίου κατακριθέντος· ξύλῳ γὰρ ἔδει τὸ ξύλον ἰάσασθαι, καὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, τὰ ἐν ξύλῳ λῦσαι πάθη τοῦ κατακρίτου. Ἀλλὰ δόξα Χριστὲ Βασιλεῦ, τῇ περὶ ἡμᾶς σου φρικτῇ οἰκονομίᾳ, δι' ἧς ἔσωσας πάντας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἴσοδος. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιε'. 22. Ἐξῆρε Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ εὕρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μερρὰν, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερρᾶς, πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωϋσῆ λέγοντες· Τί πιώμεθα; Ἐβόησε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὴν ἐπείραζε καὶ εἶπεν· Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Αἰλεὶμ, καὶ, ἦσαν
ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα Κεφ. ις'. 1.
στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλεὶμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σὶν, ὅ ἐστιν ἀναμέσον Αἰλεὶμ, καὶ ἀναμέσον Σινᾶ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Υἱὲ, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου Κεφ. γ'. 11.
ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν, ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς, ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστί. Μῆκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς· ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα. Ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαὶ, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς μετ' εἰρήνης. Ξύλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτὴν, ὡς ἐπὶ Κύριον ἀσφαλής.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι Κεφ. ξ'. 1.
σου Ἱερουσαλὴμ διὰ παντὸς, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, τοῦ εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵ τινές σοι οὐ δουλεύσουσιν, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημίᾳ ἐρημωθήσονται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἥξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, ἅμα δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες οἱ υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παρωξύναντές σε, καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυρίου Σιὼν τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε καταλελειμμένην, καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι· καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι· καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ὁ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον ὡς ἀληθῶς, ἡ ἁγιόφθογγος ῥῆσις τοῦ Δαυῒδ πέρας εἴληφεν· ἰδοὺ γὰρ ἐμφανῶς,

Digitized by Google

τὸ τῶν ἀχράντων ποδῶν σου προσκυνοῦμεν ὑποπόδιον· καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου ἐλπίζοντες σκιᾷ, πανοικτίρμον βοῶμέν σοι· Σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, καὶ ἀνύψωσον τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ σου τὸ κέρας, τῇ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ἀνυψώσει, Χριστὲ πολυέλεε. Ὁ αὐτός.

Τὸ φυτευθὲν ἐν Κρανίου τόπῳ ξύλον τῆς ὄντως ζωῆς, ἐν ᾧ εἰργάσατο σωτηρίαν ὁ τῶν αἰώνων Βασιλεύς, ἐν μέσῳ τῆς γῆς, ὑψούμενον σήμερον, ἁγιάζει τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, καὶ ἐγκαινίζεται τῆς Ἀναστάσεως ὁ οἶκος· ἀγάλλονται Ἄγγελοι ἐν οὐρανῷ, καὶ εὐφραίνονται ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς, δαυϊτικῶς βοῶντες καὶ λέγοντες· Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Προτυπῶν τὸν Σταυρόν σου Χριστὲ, ὁ πατριάρχης Ἰακὼβ, τοῖς ἐγγόνοις τὴν εὐλογίαν χαριζόμενος, ἐπὶ ταῖς κάραις ἐναλλὰξ τὰς χεῖρας ἐπέθηκε· τοῦτον δὲ Σωτὴρ ἡμεῖς σήμερον ἀνυψοῦντες κραυγάζομεν· Δώρησαι τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ τὸ νῖκος, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρόπαιον.

Ἦχος β'. Θεοφάνους.

Θεῖος θησαυρὸς ἐν γῇ κρυπτόμενος, τοῦ Ζωοδότου ὁ Σταυρὸς, ἐν οὐρανοῖς ἐδείκνυτο Βασιλεῖ εὐσεβεῖ, νίκης κατ' ἐχθρῶν ὑπογραμμὸν δηλῶν νοερόν· ὃν γεγηθὼς πίστει καὶ πόθῳ, θεόθεν ἀναδραμὼν πρὸς θεωρίας ὕψωσιν, σπουδῇ μεγίστῃ ἐκ γῆς λαγόνων ἀνέφηνεν εἰς κόσμου λύτρον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Κυπριανοῦ.

Ἡ τῶν χειρῶν ἐναλλαγὴ τοῦ Πατριάρχου Ἰακὼβ, ἐπ' εὐλογίᾳ τῶν τέκνων, τὸ κραταιὸν τοῦ Σταυροῦ σου προεδήλωσε σύμβολον· ὅνπερ ἡμεῖς κατέχοντες ἄρραγὲς φυλακτήριον, τὴν τῶν δαιμόνων πανσθενῶν ἐδιώκομεν φάλαγγα· καὶ τοῦ Βελίαρ ἐν αὐτῷ τὴν ὀφρὺν καταβαλόντες, τοῦ ἐχθίστου Ἀμαλὴκ τροπούμεθα τὴν πανώλεθρον δύναμιν. Αὐτὸν καὶ νῦν ἀνυψούμενον, εὐσεβοφρόνως οἱ πιστοὶ, εἰς ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, τῇ σῇ ἀγαθότητι, ἐν πολλῷ πλείονι φωνῇ βοῶντες προσφέρομεν· Κύριε ἐλέησον, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς· οἴκτειρον τὸ τῶν χειρῶν σου ἀγαθὲ, σοφὸν δημιούργημα.

Ὁ αὐτός. Λέοντος Δεσπότου.

Σύ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχεις, ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ἁγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε. Ἦχος δ'.

Κροτήσωμεν σήμερον ᾀσματικὴν πανήγυριν, καὶ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, καὶ τῇ γλώττῃ τρανῶς βοήσωμεν· Ὁ δι' ἡμᾶς Χριστὲ, κρίσιν καταδεξάμενος, καὶ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας, καὶ τὸ κόκκινον περιβαλόμενος, καὶ ἐν Σταυρῷ ἀνελθών· ὃν ἰδὼν ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη, τὸ φέγγος ἀπέκρυψας, καὶ τῷ φόβῳ γῆ ἐσείετο, καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη διχῶς· αὐτὸς καὶ νῦν δώρησαι τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἡμῖν φρουρὸν καὶ φύλακα, καὶ ἐλατῆρα τῶν δαιμόνων, ἵνα πάντες προσπτυσσόμενοι, βοῶμεν αὐτῷ· Σῶσον ἡμᾶς Σταυρὲ τῇ δυνάμει σου· ἁγίασον ἡμᾶς τῇ λαμπρότητί σου, τίμιε Σταυρὲ, καὶ κραταίωσον ἡμᾶς τῇ ὑψώσει σου· ὅτι φῶς ἡμῖν δεδώρησαι, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Φωτολαμπὴς ἀστέρων τύπος, προεδείκνυς Σταυρὲ, τρόπαιον νίκης εὐσεβεῖ ἄνακτι τῷ πάνυ· οὗ ἡ μήτηρ Ἑλένη ἀνευραμένη, κοσμοφανῆ πεποίηκε· καὶ σὲ σήμερον ἀνυψοῦντες τῶν πιστῶν αἱ χορεῖαι, κραυγάζομεν· Φώτισον ἡμᾶς τῇ ἐλλάμψει σου, Σταυρὲ ζωηφόρε· ἁγίασον ἡμᾶς τῇ ἰσχύϊ σου, πανσέβαστε Σταυρέ· καὶ κράτυνον ἡμᾶς τῇ ὑψώσει σου ὑψούμενος πρὸς παράταξιν ἐχθρῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Τοῦ τιμίου Σταυροῦ Χριστὲ τὴν ἐνέργειαν, προδιατυπώσας Μωϋσῆς, ἐτροπώσατο τὸν ἐναντίον Ἀμαλὴκ, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ· ὅτε γὰρ ἐφήπλου τὰς χεῖρας, Σταυροῦ τὸν τύπον ποιῶν, ἐνίσχυεν ὁ λαός· νυνὶ τῶν πραγμάτων ἡ ἔκβασις εἰς ἡμᾶς πεπλήρωται· Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ δαίμονες φυγαδεύονται. Σήμερον ἡ κτίσις πᾶσα ἐκ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωται· πάντα γὰρ διὰ Σταυροῦ ἐπέλαμψεν ἡμῖν τὰ χαρίσματα· διὸ γηθόμενοι πάντες, προσπίπτομέν σοι, λέγοντες· Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμὸς, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα· δι' οὗ ἐξηφάνισται, ἡ φθορὰ καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθη, τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. Ὅπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων Ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώ-

Digitized by Google

πισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρύμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, δι' οὗ ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντως χαρᾶς σημεῖον, ὁ καταράσσων ἐχθροὺς, ἐν τῇ σῇ ὑψώσει πανσεβάσμιε· ἡμῶν ἡ βοήθεια, Βασιλέων κραταίωμα, σθένος δικαίων, ἱερέων εὐπρέπεια· ὁ τυπούμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτρούμενος· ῥάβδος, ἡ τῆς δυνάμεως, ὑφ' ἧς ποιμαινόμεθα· ὅπλον εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὃ περιέπουσιν Ἄγγελοι· Χριστοῦ θεία δόξα, τȣ͂ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγὸς, τῶν ἀσθενȣ́ντων ἰατρὸς, ἡ ἀνάστασις, ἁπάντων τῶν τεθνεώτων, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθορὰν πεσόντας, Σταυρὲ τίμιε· δι' οὗ διαλέλυται, ἡ φθορὰ καὶ ἐξήνθησεν, ἡ ἀφθαρσία, καὶ βροτοὶ ἐθεώθημεν, καὶ διάβολος, παντελῶς καταβέβληται. Σήμερον, ἀνυψούμενον, χερσὶ καθορῶντές σε, Ἀρχιερέων ὑψοῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σου, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, ἀρυόμενοι πλȣσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὅν περ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ τὸν Ἀμαλὴκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυῒδ ὁ μελῳδὸς, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο, τίμιον Σταυρόν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς σήμερον ἁμαρτωλοὶ προσκυνȣ͂ντες χείλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα, παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Κύριε, σὺν τῷ Λῃστῇ τῆς βασιλείας σȣ ἀξίωσον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς εὐσεβέσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνȣ͂μεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων. Παράδεισον ἠνέῳξας Σωτὴρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι, Λῃστῇ· καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε. Δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἡμάρτομεν, πάντες τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. β'.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἅδης, ἀπήμεσε τρόμῳ· ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἅγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε, Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Προδιετύπου μυστικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ, ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, Σταυροῦ τὸν τύπον, ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε ςαυροφανῶς Σωτήρ μου· καὶ ἔστη ὁ ἥλιος ἕως ἐχθροὺς, ἀνεῖλεν, ἀνθισαμένους σοὶ τῷ Θεῷ· νῦν δὲ οὗτος ἐσκότισται, ἐπὶ Σταυροῦ σε ὁρῶν, θανάτου κράτος λύοντα, καὶ τὸν Ἅδην σκυλεύοντα.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχȣ.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Πᾶσα πνοή. Τὸ Εὐαγγέλιον. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τοῦ Σταυροῦ.

Ὁ Ν. Εἶτα. Δόξα, Ἦχος β'.

Σύ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχεις ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ἁγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, Χριστιανῶν ἡ ἐλπὶς, πεπλανημένων ὁδηγὲ, χειμαζομένων λιμὴν, ἐν πολέμοις νῖκος, οἰκȣμένης ἀσφάλεια, νοσȣ́ντων ἰατρὲ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Κανὼν, ὃς τήνδε τὴν ἀκροστιχίδα φέρει.

Σταυρῷ πεποιθὼς, ὕμνον ἐξερεύγομαι.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

« Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
» πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ
» τοῖς ἅρμασι, κροτήσας ἥνωσεν· ἐπ' εὔρους
» διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὅπλον· διὸ Χριστῷ
» ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Digitized by Google

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς τοῦ ἀχράντου πάθους, ἐν ἑαυτῷ προέφηνε, τῶν ἱερῶν μεσούμενος. Σταυρῷ δὲ σχηματισθεὶς, τεταμέναις τρόπαιον, παλάμαις ἤγειρε, τὸ κράτος διολέσας, Ἀμαλὴκ τοῦ πανώλους· διὸ Χριςῷ ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἀνέθηκε Μωϋσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος, φθοροποιοῦ λυτήριον, καὶ ἰοβόλου δήγματος· καὶ ξύλῳ τύπῳ Σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν συρόμενον, ὄφιν προσέδησεν, ἐγκάρσιον ἐν τούτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα· διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὑπέδειξεν οὐρανὸς, τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ Βασιλεῖ θεόφρονι, ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη φρύαγμα· ἀπάτη ἀνετράπη δὲ, καὶ πίστις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασι θεία· διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμ-
» βάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν
» ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην, Ἐκκλησίᾳ
» νῦν, ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ
» στερέωμα.

Ὡς ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῷ καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον· ἧς ὁ Σταυρὸς, τὸ κράτος καὶ στερέωμα.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης, ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ ῥυπτικὸν ἁμαρτίας· τῶν πιςῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ Βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

Καταβασία. Ῥάβδος εἰς τύπον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Ἐν παραδείσῳ με τὸ πρὶν, ξύλον ἐγύμνωσε, οὗπερ τῇ γεύσει, ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρει νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἀνακράξωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου. Δίς.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Πικρογόνους μετέβαλε, ξύλῳ Μωϋσῆς πηγὰς ἐν ἐρήμῳ πάλαι, τῷ Σταυρῷ πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τῶν ἐθνῶν προφαίνων τὴν μετάθεσιν.

Ὁ βυθῷ κολπωσάμενος, τέμνουσαν ἀνέδωκεν Ἰορδάνης ξύλῳ, τῷ Σταυρῷ καὶ τῷ Βαπτίσματι, τὴν τομὴν τῆς πλάνης τεκμαιρόμενος.

Ἱερῶς προστοιβάζεται, ὁ τετραμερὴς λαὸς προηγούμενος, τῆς ἐν τύπῳ μαρτυρίου σκηνῆς, σταυροτύποις τάξεσι κλεϊζόμενος.

Θαυμαστῶς ἐφαπλούμενος, τὰς ἡλιακὰς βολὰς ἐξηκόντισεν, ὁ Σταυρός· καὶ διηγήσαντο, οὐρανοὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Καταβασία. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὢ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτέθη Χρι-
» στὸς, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέ-
» πτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεα-
» σθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκὶ, τῷ πα-
» ρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σὲ τὸ ἀοίδιμον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστὸς, ἡ τὴν Ἐδὲμ φυλάττουσα, στρεφομένη ῥομφαία, Σταυρὲ ᾐδέσθη· τὸ φρικτὸν δὲ Χερουβὶμ, εἶξε τῷ σοὶ παγέντι Χριςῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὑποχθονίων δυνάμεις, ἀντίπαλοι τοῦ Σταυροῦ, φρίττουσι χαραττόμενον, τὸ σημεῖον ἐν ἀέρι ᾧ πολοῦσιν· οὐρανίων γηγενῶν, γένος δὲ γόνυ κάμπτει Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις, φανεὶς ὁ θεῖος Σταυρὸς, ἐσκοτισμένοις ἔθνεσι, τοῖς ἐν πλάνῃ ἀπάτης τὸ θεῖον φέγγος, ἀπαστράψας οἰκειοῖ, τῷ ἐν αὐτῷ παγέντι Χριστῷ τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καταβασία. Ὢ τρισμακάριστον ξύλον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰω-
» νᾶς, ςαυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτή-
» ριον πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμε-
» ρος ἐκδὺς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπε-
» ζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριςοῦ
» τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον
» φωτίσαντος.

Ὁ γήρᾳ καμφθεὶς καὶ νόσῳ τρυχωθεὶς, ἀνωρθοῦτο Ἰακὼβ χεῖρας ἀμείψας, τὴν ἐνέργειαν φαίνων τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ· τὴν παλαιότητα καὶ γὰρ, τοῦ νομικοῦ σκιώδους, γράμματος ἐκαινογράφησεν, ὁ ἐν τούτῳ σαρκὶ προσπαγεὶς Θεὸς, καὶ τὴν ψυχόλεθρον νόσον, τῆς πλάνης ἀπήλασε.

Νεαζούσαις θεὶς παλάμας, ὁ θεῖος Ἰσραὴλ, σταυροειδῶς κάραις ἐδήλου, ὡς πρεσβύτε-

Digitized by Google

ρον κλέος ὁ νομολάτρις λαός· ὑποπτευθεὶς ὅθεν οὕτως ἐξηπατῆσθαι, οὐκ ἠλλοίωσε τὸν ζωηφόρον τύπον· ὑπερέξει λαὸς γὰρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, νεοπαγὴς ἀνεβόα, Σταυρῷ τειχιζόμενος.

Καταβασία. Νοτίου θηρός.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. Εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανὸν ἀρθεὶς ἐν Παραδείσῳ, καὶ ῥήματα ἀκούσας τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα, ἃ οὐκ ἐξὸν γλώσσαις λαλεῖν, τί τοῖς Γαλάταις γράφει, ὡς ἐρασταὶ τῶν Γραφῶν, ἀνέγνωτε καὶ ἔγνωτε· Ἐμοί, φησί, καυχᾶσθαι μὴ γένοιτο, πλὴν εἰ μὴ ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ παθών, ἔκτεινε τὰ πάθη. Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρὸν καύχημα πάντες· ἔστι γὰρ σωτήριον ὑμῖν τοῦτο τὸ ξύλον, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ παγκόσμιος Ὕψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στίχοι.

Τὰς ἐν λάρυγγι Σῶτερ ὑψώσεις φέρει.
Ὑψούμενον βλέπουσα τὸν Σταυρὸν κτίσις.

Ὑψώθη δεκάτη, Σταυροῦ ξύλον ἠδὲ τετάρτῃ.

Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας, καὶ πρῶτος ἐν Χριστιανοῖς Βασιλεύς, εἶχε ποτὲ πόλεμον, ὡς μέν τινες λέγουσι τῶν τὰς ἱστορίας συγγραψαμένων, ἐν τῇ Ῥώμῃ κατὰ Μαγνεντίου, πρὸ τοῦ κρατῆσαι τῆς βασιλείας· ὡς δὲ ἕτεροι, εἰς τὸν Δούναβιν ποταμὸν κατὰ τῶν Σκυθῶν· ὁρῶν δὲ τὴν τῶν ἐναντίων πληθὺν ὑπὲρ τὸν οἰκεῖον οὖσαν στρατόν, ἀπορίᾳ καὶ φόβῳ συνείχετο. Οὕτως οὖν ἔχοντι, τύπος αὐτῷ σταυρικὸς μεσούσης ἡμέρας ἐφάνη κατ' οὐρανὸν δι' ἀστέρων, καὶ γραφὴ περὶ τὸν σταυρὸν Ῥωμαϊκοῖς στοιχείοις, καὶ αὐτοῖς δι' ἀστέρων τυπουμένοις, καὶ φράζουσιν· Ἐν τούτῳ νίκα.

Ἐκ χρυσοῦ τοίνυν σχεδιάσας αὐτίκα Σταυρὸν κατὰ τὸν φανέντα τύπον αὐτῷ, καὶ τοῦτον κελεύσας τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ προπορεύεσθαι, τοῖς ἐναντίοις συῤῥήγνυται, καὶ ὑπερτερεῖ, ὡς τοὺς πλείους ἐκείνων ἀναιρεθῆναι, τοὺς δὲ λοιποὺς φυγὴν ἀπιδεῖν. Ἐντεῦθεν τὴν τοῦ ἐν αὐτῷ Σταυρωθέντος δύναμιν ἐννοήσας, καὶ τοῦτον μόνον ἀληθῆ πιστεύσας Θεόν, καὶ τῷ εἰς τοῦτον Βαπτίσματι τειχισθεὶς μετὰ τῆς οἰκείας Μητρός, εἰς Ἱεροσόλυμα ταύτην ἐκπέμπει, εὑρεῖν τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ. Ἥτις καὶ εὗρεν αὐτὸν κεκρυμμένον, καὶ τοὺς ἑτέρους δύω σταυρούς, εἰς οὓς αἱ Λῃσταὶ ἐσταυρώθησαν· ἀλλὰ δὴ καὶ τοὺς ἥλους. Διαπορούσης δὲ τῆς Βασιλίσσης, τίς ἂν εἴη ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, διὰ τῆς εἰς θανοῦσαν γυναῖκα χήραν θαυματουργίας δείκνυται· ἣ καὶ ἀνέστη τῇ τούτου προσψαύσει· τῶν δὲ λοιπῶν δύω σταυρῶν τῶν Λῃστῶν μηδὲν εἰς τοῦτο ἐνδειξαμένων εἰς θαυματοποιΐας ὑπόδειγμα. Ὃν δῆτα τίμιον Σταυρὸν προσεκύνησεν ἡ Βασίλισσα, καὶ ἠσπάσατο μετὰ τῆς Συγκλήτου ἁπάσης.

Ζητῶν δὲ καὶ ὁ κοινὸς λαὸς προσκυνῆσαι, οὐκ ἠδύνατο, καὶ ᾐτήσαντο κἂν ἰδεῖν αὐτόν. Τότε ἀνῆλθεν ὁ Μακάριος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, καὶ ὕψωσεν ἐπὶ τοῦ ἄμβωνος τὸν τίμιον Σταυρόν· καὶ ἰδόντες, ἤρξατο ὁ λαὸς κράζειν τό, Κύριε ἐλέησον. Καὶ ἔκτοτε ἐπεκράτησεν ἡ τιμία Ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ κοίμησις τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου· ἐν ταύτῃ γὰρ ἀνεπαύσατο, ἀλλὰ διὰ τὴν Ἑορτὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ μετετέθη ὁ τούτου Ἑορτὴ εἰς τὸν Νοέμβριον μῆνα.

Καὶ μνήμη τῆς εὐσεβεστάτης Βασιλίσσης Πλακίλλης, συζύγου γενομένης τοῦ μεγάλου Βασιλέως Θεοδοσίου.

Στίχ. Φθαρτὸν λιποῦσα στέμμα γῆς ἡ Πλακίλλα,
Ἐν οὐρανοῖς ἄφθαρτον εὕρηκε στέφος.

Αὕτη πάντα τὸν τῆς ζωῆς χρόνον ἐν εὐσεβείᾳ καὶ τῇ τῶν νοσούντων ἐπιμελείᾳ διανύσασα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῇ Ἁγίᾳ καὶ Οἰκουμενικῇ Ἕκτῃ Συνόδῳ, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου, υἱοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ δευτέρου τοῦ καλουμένου Ῥινοτμήτου, Σεργίου τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως ἰθύνοντος, καὶ Ἀγάθωνος τὴν Ῥωμαίων. Ἠθροίσθη δὲ ἐν τῷ Τρούλλῳ τοῦ Παλατίου, τῷ λεγομένῳ Ὠάτῳ, ἀναθέματι καθυποβαλοῦσα Σέργιον, καὶ Πύῤῥον, καὶ Πέτρον, καὶ Παῦλον, Ἐπισκόπους γενομένους Κωνσταντινουπόλεως· Μακρόβιόν τε τὸν Ἀντιοχείας, καὶ Κῦρον τὸν Ἀλεξανδρείας, καὶ Ὀνώριον τὸν Ῥώμης, Στέφανόν τε καὶ Πολυχρόνιον καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς. Ἥτις ἁγία Σύνοδος ἐπὶ μὲν τοῦ δηλωθέντος Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου συνηθροίσθη· ἡ δὲ τῶν Κανόνων ἔκδοσις ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γέγονε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παπᾶ.

Στίχ. Ἤδειτο Παπᾶς πρὸς τὰ στίγματα στένειν,
Βοηθὸν ἐγγὺς τὸν Θεὸν κεκτημένος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, καὶ Μάγνου Ἡγεμόνος, πόλεως Λαράνδου τῆς Λυκαόνων Ἐπαρχίας· ὁ δὲ τρόπος τῆς αὐτοῦ μαρτυρίας, ποικίλος· πληγαί, καὶ συντριβαὶ σιαγόνων, ἀναρτήσεις, σιδηρῶν ὀνύ-

Digitized by Google

χων ξεσμοί, κρηπίδων σιδηρῶν καθηλώσεις· καὶ τρέχειν ἐν τούτοις ἔμπροσθεν ἵππων ἀναγκασθείς, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεοκλῆς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πρὸς κλῆσιν ἥκει καὶ Θεοκλῆς τὴν ἄνω,
Ἔχων ὄχημα τὴν τομὴν τὴν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Βαλεριανὸς, τὸ νήπιον, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Βαλεριανῷ τῷ μικρῷ Θεὸς μέγας,
Ἐν οὐρανῷ δέδωκε πάμμεγα στέφος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, » λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσ» φημίας θεοστυγοῦς· ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ » ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρό» μεον· ἀλλ᾽ ἀντηχοῦντι, δροσοβόλῳ πνεύματι, » πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν » Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ξύλου γευσάμενος ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς φθορᾷ παρῴκησε· ῥίψιν γὰρ ζωῆς ἀτιμοτάτην κατακριθεὶς, ὅλῳ τῷ γένει σωματοφθόρος τις, ὡς λύμη τῆς νόσου μετέδωκεν· ἀλλ᾽ εὑρηκότες γηγενεῖς ἀνάκλησιν, Σταυροῦ τὸ ξύλον κράζομεν· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔλυσε πρόσταγμα Θεοῦ παρακοὴ, καὶ ξύλον ἤνεγκε θάνατον βροτοῖς, τὸ μὴ εὐκαίρως μεταληφθέν· ἐν ἀσφαλείᾳ τῆς ἐριτίμου δὲ, ἐντεῦθεν ζωῆς τὸ ξύλον εἴργετο, ὃ νυκτιλόχου δυσθανοῦς ἠνέῳξεν, εὐγνωμοσύνῃ κράζοντος· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥάβδου προσπτύσσεται τὸ ἄκρον Ἰωσήφ, ὁ γεννησσόμενα, βλέπων Ἰσραὴλ, τῆς βασιλείας τὸ κραταιὸν, ὅπως συνέξει ὁ ὑπερένδοξος Σταυρὸς προδηλῶν· οὗτος γὰρ τοῖς βασιλεῦσι, τροπαιοῦχον καύχημα, καὶ φῶς τοῖς πίστει κράζουσιν· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Ἔκνοον πρόσταγμα,

Ὠδὴ ηʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, » Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν » συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρό» σον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶ» σι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς » αἰῶνας.

Ὑψουμένου ξύλου, ῥαντισθέντος ἐν αἵματι, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου Θεοῦ, ὑμνεῖτε αἱ τῶν οὐρανῶν Δυνάμεις, βροτῶν τὴν ἀνάκλησιν ἑορτάζουσαι. Λαοὶ προσκυνεῖτε Χριστοῦ τὸν Σταυρὸν, δι᾽ οὗ τῷ κόσμῳ ἀνάστασις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γηγενεῖς παλάμαις, οἰκονόμοι τῆς χάριτος, Σταυρὸν οὗ ἔστη Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὑψοῦτε ἱεροπρεπῶς καὶ λόγχην, Θεοῦ Λόγου σῶμα ἀντιτορήσασαν. Ἰδέτωσαν ἔθνη πάντα τὸ σωτήριον, τοῦ Θεοῦ δοξάζοντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῇ θείᾳ ψήφῳ, προκριθέντες ἀγάλλεσθε, Χριστιανῶν πιστοὶ Βασιλεῖς· καυχᾶσθε τῷ τροπαιοφόρῳ ὅπλῳ, λαχόντες θεόθεν, Σταυρὸν τὸν τίμιον· ἐν τούτῳ γὰρ φῦλα πολέμων, θράσος ἐπιζητοῦντα, σκεδάννυνται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Εὐλογεῖτε Παῖδες.

Ὠδὴ θʹ.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ὁ Εἱρμός.

» Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωρ» γήτως βλαστήσασα Χριστὸν, ὑφ᾽ οὗ τὸ » τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται » δένδρον· δι᾽ οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες » αὐτὸν, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἀγαλλέσθω τὰ δρυμοῦ, ξύλα σύμπαντα, ἁγιασθείσης τῆς φύσεως αὐτῶν ὑφ᾽ οὗ περ ἐξ ἀρχῆς, ἐφυτεύθη Χριστοῦ, τανυθέντος ἐν ξύλῳ· δι᾽ οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦμεν αὐτὸν καὶ μεγαλύνομεν.

Ἱερὸν ἠγέρθη κέρας θεόφροσι, τῆς κεφαλῆς τῶν ἁπάντων ὁ Σταυρὸς, ἐν ᾧ ἁμαρτωλῶν νοουμένων, συνθλῶνται τὰ κέρατα πάντα· δι᾽ οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦμεν αὐτὸν καὶ μεγαλύνομεν.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει πρόσ» γενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήρ» γηται σήμερον· τῆς γὰρ Προμήτορος ἡ παγ» γενὴς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς » ἁγνῆς Θεομήτορος· ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, » τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Μὴ τὴν πικρίαν τὴν τοῦ ξύλου, ἐάσας ἀναιρέσιμον Κύριε, διὰ Σταυροῦ τελείως ἐξήλειψας· ὅθεν καὶ ξύλον ἔλυσε ποτὲ, πικρίαν ὑδάτων Μεῤῥᾶς, προτυποῦν τοῦ Σταυροῦ τὴν ἐνέργειαν· ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Ἀδιαλείπτως βαπτομένους, τῷ ζόφῳ τοῦ προπάτορος Κύριε διὰ Σταυροῦ ἀνύψωσας,

Digitized by Google

σήμερον· ὡς γὰρ τῇ πλάνῃ ἄγαν ἀκρατῶς, ἡ φύσις προκατηνέχθη, παγκλήρως ἡμᾶς πάλιν ἀνώρθωσε, τὸ φῶς τὸ τοῦ Σταυροῦ σου· ὃν οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἵνα τὸν τύπον ὑποδείξῃς, τῷ κόσμῳ προσκυνούμενον Κύριε, τὸν τοῦ Σταυροῦ ἐν πᾶσιν ὡς ἔνδοξον, ἐν οὐρανῷ ἐμόρφωσας, φωτὶ ἀπλέτῳ ἠγλαϊσμένον, Βασιλεῖ πανοπλίαν ἀήττητον· ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Καταβασία. Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε.

Καί.. Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β΄. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Λέγεται δίς.

Σταυρὸς, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς, ἡ ὡραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς, Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς, πιστῶν τὸ στήριγμα. Σταυρὸς, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ νῦν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἕτερον, ὃ λέγεται ἅπαξ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σταυρὸς ὑψοῦται σήμερον, καὶ κόσμος ἁγιάζεται· ὁ γὰρ Πατρὶ συνεδρεύων, καὶ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἐν τούτῳ χεῖρας ἁπλώσας, τὸν κόσμον ὅλον εἵλκυσας, πρὸς σὴν Χριστὲ ἐπίγνωσιν· τοὺς οὖν εἰς σὲ πεποιθότας, θείας ἀξίωσον δόξης.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον φυτὸν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος αἰρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον· δοξολογοῦσι πάντα τὰ πέρατα· ἐκδειματοῦνται δαίμονες ἅπαντες· ὢ οἷον δώρημα, τοῖς βροτοῖς κεχάρισται! δι' οὗ Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος. Δίς.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς βότρυν πλήρη ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν ὕψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψούμενος, Σταυρὸς ὁρᾶται σήμερον· δι' οὗ πρὸς Θεὸν πάντες εἱλκύσθημεν, καὶ κατεπόθη εἰς τέλος θάνατος. Ὢ ξύλον ἄχραντον! ὑφ' οὗ ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἐδὲμ, ἀθανάτου βρώσεως Χριστὸν δοξάζοντες.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! εὖρος καὶ μῆκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι θείᾳ χάριτι, ἁγιάζει τὰ σύμπαντα· ἐν τούτῳ ἔθνη βάρβαρα ἡττῶνται· ἐν τούτῳ σκῆπτρα ἀνάκτων ἵδρυσται. Ὢ θείας κλίμακος! δι' ἧς ἀνατρέχομεν εἰς οὐρανοὺς, ὑψοῦντες ἐν ᾄσμασι, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου, καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πάσης μαλακίας. Αὐτὸν ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ· φόβῳ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες· χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεὶς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία Μεγάλη.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος αὐτῆς, ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸ Ἀσματικόν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, λαβὼν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ δίσκου, μετὰ καὶ κλάδων βασιλικῶν, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ· καὶ προπορευομένων τῶν Ἑξαπτερύγων καὶ λαμπάδων καὶ θυμιατῶν, φέρει αὐτὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ· ὅπου, πληρουμένου τοῦ Ἀσματικοῦ, ἐκφωνεῖ. Σοφία, Ὀρθοί· καὶ τίθησι τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ προευτρεπισθέντος Τετραποδίου, καὶ θυμιᾷ σταυροειδῶς, ψάλλων τὸ, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, ἅπαξ, ὡσαύτως καὶ οἱ δύο Χοροὶ ἀνὰ μίαν. Εἶθ' οὕτω, βαλὼν μετανοίας τρεῖς, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ, καὶ λαβὼν ἀνὰ χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ βασιλικῶν κλάδων, ἵσταται ἔμπροσθεν τοῦ Τετραποδίου· καὶ βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς λέγει εἰς ἐπήκοον πάντων.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς πρώτης Ἑκατοντάδος τοῦ, Κύριε ἐλέησον, σφραγίζοντος τοῦ Ἱερέως ἐν τοῖς ἐνάρξεσι μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τρίς.

Εἶτα κλίνει τὴν κεφαλὴν, ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχειν τῆς γῆς, καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται, ἄχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς Ἑκατοντάδος.

Εἶτα στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, καὶ βλέπων πρὸς Βορρᾶν, λέγει·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Ἑκατοντάδος· καὶ ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν δευτέραν ὕψωσιν, ὡς προγέγραπται. Εἶθ' οὕτω, στραφεὶς πρὸς Ἀνατολὰς τοῦ Τετραποδίου, καὶ βλέπων ἐπὶ Δυσμὰς, λέγει.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν

Digitized by Google

(δεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς τρίτης Ἑκατοντάδος. Πληρωθείσης δὲ καὶ ταύτης, στρέφεται ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ τὸ Βόρειον μέρος, καὶ βλέπων πρὸς Νότον λέγει·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, ὑγείας, καὶ σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

Καὶ γίνεται ἡ τετάρτη ὕψωσις. Καὶ αὖθις στρέφεται ἔμπροσθεν τοῦ Τετραποδίου· καὶ βλέπων κατὰ Ἀνατολάς, λέγει·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῇ Ἁγίᾳ Μονῇ (ἢ Ἐκκλησίᾳ) ταύτῃ, ὑγείας, σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς πέμπτης Ἑκατοντάδος. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, ὑψοῖ τὸν Σταυρόν, ψάλλων τό, Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ εὐλογῶν δι' αὐτοῦ σταυροειδῶς τὸν λαόν. Εἶτα, θέμενος τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ Τετραποδίου, ψάλλει, Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, ἅπαξ, καὶ οἱ Χοροὶ ὁμοίως ἀνὰ μίαν· καὶ προσκυνεῖ εὐθὺς τὸν τίμιον Σταυρόν, καὶ ἐφεξῆς πάντες. Ὅπου δὲ παρευρίσκεται Ἀρχιερεύς, αὐτὸς ὑψοῖ τὸν Σταυρόν. Ἐν ὅσῳ δὲ γίνεται ἡ προσκύνησις, ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος βʹ.

Δεῦτε Πιστοί, τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἑκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ὕψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, οὓς πρὶν ὁ ἐχθρός, δι' ἡδονῆς συλήσας, ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε Πιστοὶ ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἠξιώθημεν, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν. Χαίροις Σταυρέ, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ τελεία λύτρωσις· Ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῇ δυνάμει, Ἰσμαηλίτην λαὸν κραταιῶς ὑποτάττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεὸν δοξάζομεν λέγοντες· Κύριε ὁ ἐν αὐτῷ σταυρωθείς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἦχος πλ. αʹ.

Δεῦτε λαοί, τὸ παράδοξον θαῦμα καθορῶντες, τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν προσκυνήσωμεν· ὅτι ξύλον ἐν Παραδείσῳ θάνατον ἐβλάστησε· τὸ δέ, τὴν ζωὴν ἐξήνθησεν, ἀναμάρτητον ἔχον προσηλωμένον τὸν Κύριον, ἐξ οὗ πάντα τὰ ἔθνη, ἀφθαρσίαν τρυγῶντες κραυγάζομεν. Ὁ διὰ Σταυροῦ θάνατον καταργήσας, καὶ ἡμᾶς ἐλευθερώσας, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ἡ φωνὴ τῶν Προφητῶν σου, Ἡσαΐου καὶ Δαυΐδ, ἐπληρώθη ὁ Θεός, ἡ λέγουσα· Ἥξουσι πάντα τὰ ἔθνη Κύριε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου· ἰδοὺ γὰρ ὁ λαός, ὃς τῆς σῆς ἀγαθὲ χάριτος πεπλήρωται, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ. Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῇ ἀναστάσει σου ζωοποιῶν, φύλαξον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. βʹ.

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀδύτων ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ, πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν· καὶ ἀνυψούμενον χερσὶν ἱεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανοὺς καταγγέλλει ἀνύψωσιν, δι' ἧς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως, εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεται· διὸ εὐχαρίστως βοήσωμεν· Κύριε, ὁ ὑψωθεὶς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ συνυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου χαρᾶς ἀξίωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ αὐτός.

Ὁ τετραπέρατος κόσμος σήμερον ἁγιάζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σου Σταυροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ κέρας τῶν πιστῶν, συνυψοῦται Βασιλέων ἡμῶν, ἐν αὐτῷ τῶν δυσμενῶν συντριβόντων τὰ κέρατα. Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὸς ἐν τοῖς ἔργοις σου! δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Τῶν Προφητῶν αἱ φωναί, τὸ Ξύλον τὸ ἅγιον προκατήγγειλαν, δι' οὗ τῆς ἀρχαίας ἠλευθερώθη κατάρας, τῆς τοῦ θανάτου ὁ Ἀδάμ· ἡ κτίσις σήμερον, ὑψουμένου τούτου, συνυψοῖ τὴν φωνήν, τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτουμένη πλούσιον ἔλεος. Ἀλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλέει ἀμέτρητος Δέσποτα, ἱλασμὸς γενοῦ ἡμῖν, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δʹ.

Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως, ὁ Θεός, πεπλήρωται ἡ λέγουσα· Ὄψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις Δαυϊτικοῖς ὕμνον σοι προσφέροντα, καὶ λέγοντα· Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος ά.

Στίχ. ά. Ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β΄. Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ΄. Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ΄. Σὺ δὲ ἐν Ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄.

Στίχ. ά. Ἵνα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος;

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ᾽ ἀρχῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ΄. Ὄρος Σιὼν τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ΄. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος ά.

Στίχ. ά. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Στίχ. β΄. Κύριος ἐν Σιὼν μέγας καὶ ὑψηλός ἐστι.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Στίχ. γ΄. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εἰσοδικόν.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος βαρύς.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους ά.

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος ά.

Μνήσθητι τῆς Συναγωγῆς σου.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων..

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν.

Κοινωνικόν.

Ἐσημειώθη ἐφ᾽ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστέον, ὅτι, ἢ ἂν ἡμέρα τύχῃ ἡ σεβάσμιος αὕτη Ἑορτὴ, εἴτε Σαββάτῳ, εἴτε Κυριακῇ, τυρὸν, ἢ ὠὸν, ἢ ἰχθὺν οὐκ ἐσθίομεν, εἰ μὴ μόνον ἔλαιον καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες Χριστῷ Θεῷ ἡμῶν.

Τῌ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς τρία, καὶ τοῦ Ἁγίου τρία.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. ά. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμὸς, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα· δι᾽ οὗ ἐξηφάνισται, ἡ φθορὰ καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθη, τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. Ὅπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων Ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, δι᾽ οὗ ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντως χαρᾶς σημεῖον, ὁ καταράσσων ἐχθροὺς, ἐν τῇ σῇ ὑψώσει πανσεβάσμιε· ἡμῶν ἡ βοήθεια, Βασιλέων κραταίωμα, σθένος δικαίων, ἱερέων εὐπρέπεια· ὁ τυπούμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτρούμενος· ῥάβδος ἡ τῆς δυνάμεως, ὑφ᾽ ἧς ποιμαινόμεθα· ὅπλον

Digitized by Google

εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὃ περιέπουσιν Ἄγγελοι· Χριστοῦ θεία δόξα, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγὸς, τῶν ἀσθενούντων ἰατρὸς, ἡ ἀνάστασις, ἁπάντων τῶν τεθνεώτων, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθορὰν πεσόντας Σταυρὲ τίμιε· δι' οὗ διαλέλυται, ἡ φθορὰ καὶ ἐξήνθησεν, ἡ ἀφθαρσία, καὶ βροτοὶ ἐθεώθημεν, καὶ διάβολος, παντελῶς καταβέβληται. Σήμερον ἀνυψούμενον, χερσὶ καθορῶντές σε, Ἀρχιερέων ὑψοῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σοῦ, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, ἀρυόμενοι πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων.

Τὸν ἀλιτήριον Μάρτυς κατεπολέμησας, τῇ παναλκίμῳ πίστει, τοῦ Σωτῆρος θεόφρον βασάνους ὑπομείνας ὅθεν σοφὲ, τοὺς βαρβάρους ἐπέστρεψας, πρὸς τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην καὶ ποιητὴν, καὶ δοξάζουσιν αὐτὸν εὐσεβῶς.

Τὰ ἀκροθίνια Μάρτυς ἐκ τῶν βαρβάρων Χριστῷ, δόξαν προσάξας ὤφθης, ἀθλητὰ θεηγόρε, θανὼν ὑπὲρ Τριάδος· ὅθεν σαφῶς, καὶ τὸ στέφος ἀπείληφας, καὶ ὡς φωστὴρ διαλάμπεις θεοπρεπῶς, ἐν τῷ κόσμῳ ἀξιάγαστε.

Τὴν εὐσεβῆ πανοπλίαν ἀμφιασάμενος, πρὸς πόλεμον ἐδείχθης, Χριστοῦ τοῦ βασιλέως, Νικήτα ἀθλοφόρε, ὥσπερ ποτὲ, Γεδεὼν ὁ παγκράτιστος, τῶν ἀλλοφύλων τὰ στίφη καταβαλὼν, ῥωμαλέᾳ παρρησίᾳ σου.

Δόξα.

Ἦχος πλ. β΄. Θεοφάνους.

Φωστῆρα τῶν Μαρτύρων σε ἔγνωμεν, Νικήτα τοῦ Χριστοῦ ἀθλητά· σὺ γὰρ τοῦ ἐπὶ γῆς ἀξιώματος, τὴν δόξαν καταλείψας, καὶ πατρικὴν ἀθεΐαν βδελυξάμενος, τοὺς θεοὺς αὐτῶν συνέτριψας, καὶ νικητικῶς τοὺς βαρβάρους κατῄσχυνας, ὑπὲρ Χριστοῦ τὸ μαρτύριον τῆς ὁμολογίας ἐκπληρώσας· καὶ στρατιώτης τοῦ ἐπουρανίου Θεοῦ γέγονας, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν τὸν εὐεργέτην τοῦ παντὸς, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Τῶν Προφητῶν αἱ φωναὶ, τὸ Ξύλον τὸ ἅγιον προκατήγγειλαν, δι' οὗ τῆς ἀρχαίας ἠλευθερώθη κατάρας, τῆς τοῦ θανάτου ὁ Ἀδάμ· ἡ δὲ κτίσις σήμερον, ὑψουμένου τούτου συνυψοῖ τὴν φωνὴν τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτουμένη πλούσιον ἔλεος. Ἀλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλέει ἀμέτρητος, Δέσποτα, ἱλασμὸν γενοῦ ἡμῖν, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, ἀνυμνεῖν προτρέπεται κτίσιν ἅπασαν· ἐν αὐτῷ κτείνας γὰρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντας ἀνεζώωσε, καὶ κατεκάλλυνε, καὶ εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεσθαι, ἠξίωσεν ὡς εὔσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος· ὅθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, ἄκραν συγκατάβασιν.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Μωσῆς προετύπου σε, χεῖρας ἐκτείνας εἰς ὕψος, καὶ κατατροπούμενος, Ἀμαλὴκ τὸν τύραννον, Σταυρὲ τίμιε, τῶν πιστῶν καύχημα, Ἀθλητῶν στήριγμα, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, Δικαίων πρόμαχε, πάντων τῶν Ὁσίων διάσωσμα· διό σε ἀνυψούμενον, βλέπουσα ἡ κτίσις εὐφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, τὰ διεστῶτα συνάψαντα, ἄκρᾳ ἀγαθότητι.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι τάξεις, Ἀγγέλων γηθόμεναι, σήμερον ὑψούμενος θείῳ νεύματι, ἀνυψοῖς ἅπαντας, τοὺς κλοπῇ βρώσεως, ἀπωσθέντας, καὶ εἰς θάνατον, κατολισθήσαντας· ὅθεν σε καρδίᾳ καὶ χείλεσι, πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν ἁγιασμὸν ἀρυόμεθα· Ὑψοῦτε βοῶντες, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεὸν, καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσατε, θεῖον ὑποπόδιον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῆς νίκης ἐπώνυμος ἀνεδείχθης, Μάρτυς Νικήτα πανσεβάσμιε, ἐν σταδίῳ κηρύξας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐναντίον Βασιλέων καὶ τυράννων αὐτὸν ὁμολογήσας· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου καὶ τῶν φιλοχρίστων ἀνακτόρων, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλάνθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως ὁ Θεὸς, πεπλήρωσαι ἡ λέγουσα· Ὄψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνά-

Digitized by Google

στασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλεται, ἐν κυμβάλοις Δαυϊτικοῖς ὕμνον σοι προσφέροντα, καὶ λέγοντα· Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεὸς, σταυρὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν· δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων. Παράδεισον ἠνέῳξας Σωτὴρ. τῷ πίστει προσελθόντι σοι Λῃστῇ· καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μοι Κύριε. Δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἡμάρτομεν, πάντες τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ἁπλώσας ἐν Σταυρῷ, τὰς παλάμας Οἰκτίρμον, τὰ ἔθνη τὰ μακρὰν, ἀπὸ σοῦ γεγονότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα· ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σὴν κληρουχίαν, καὶ κατάβαλε, τοὺς καθ' ἡμῶν πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Νίκης σε μέλπω τὸν φερώνυμον πρόμον.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Νεκρώσας τὸ τῆς σαρκός μου φρόνημα, τὸν νοῦν καταύγασον, φωτιστικῇ λαμπρότητι τὴν σὴν, ἀνυμνῆσαι πανήγυριν, ὡς νικητὴς πανάριστος, καθικετεύων ὦ Νικῆτα Χριστόν.

Ἰὸν τὸν ἐκ τῶν παθῶν γενόμενον, ἀποτιθέμενος, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπέμεινας στεῤῥῶς, καὶ χιτῶνα τὸν ἔντιμον, μαρτυρικῶς ἐνδέδυσαι, ἐκ σῶν αἱμάτων ὑφαινόμενον.

Καινήν τε καὶ θαυμασίαν ἔδειξας, ὁδὸν ἀθλήσεως, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ξύλῳ προσπαγεὶς· ἀπαρχὴ γὰρ γεγένησαι, τῆς τῶν Μαρτύρων Δέσποτα, ὁμολογίας καὶ στεῤῥότητος.

Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε, συγκαταβάσεως, ἀνατολὴν καὶ ἥλιον καὶ φῶς, μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφυῶς ἐξήστραψε, διπλοῦν τῇ φύσει τὸν φιλάνθρωπον.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στεῤῥότητι τῆς ψυχῆς, τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς ἔφερες, Μάρτυς Χριστοῦ ἔνδοξε, θείᾳ δυναστείᾳ ῥωννύμενος.

Σαρκός σου τὸν σκορπισμὸν, καὶ τῶν μελῶν τὴν ἐκκοπὴν ἤνεγκας, Μάρτυς Χριστοῦ πανεύφημε· τὴν δὲ σὴν ψυχὴν συνεκρότησας.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ὁ τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ σύλλογος, μνήμην τὴν σὴν σήμερον, ἐπιτελουμένην θεώμενος.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας καὶ σεπτὸν σκήνωμα, τὰ χαλεπὰ τραύματα, τῆς ἐμῆς καρδίας θεράπευσον.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστὲ, κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῶν πόνων μακάριε, κατατρυφῶν τῆς σαρκὸς, τὴν θείαν καὶ ἄπονον, ἐν Παραδείσῳ τρυφὴν, ἀξίως ἀπείληφας, στέφος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος· ὅθεν καὶ τῶν θαυμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι, Μάρτυς τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὀρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐνηδόμενος Κυρίου τῇ θεωρίᾳ, καὶ ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησιν, ἐντρυφῶν ὁ Μάρτυς, πάσχων οὐκ ᾐσθάνετο, καὶ χαίρων ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Λελυτρωμένος τῷ αἵματι τοῦ Δεσπότου, ὁ ἀθλητὴς Νικήτας, τὸ ἴδιον αἷμα, χαίρων προσκομίζει Χριστῷ· δι' ὃν ἀναιρούμενος, Δόξα σοι Θεέ μου, ἐκραύγαζεν.

Πεπυρσευμένος τῷ ἔρωτι τοῦ Σωτῆρος, εἰδωλικὴν ὁ Μάρτυς, κατεπάτησε φλόγα, πᾶσάν τε δαιμόνων ἰσχὺν, καὶ κράζει τῷ κτίσαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὡραϊσμένος ποικίλῃ φωτοχυσίᾳ, ὁ οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος, σοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Χριστὲ, Παρθένος ἡ ἄχραντος, νῦν ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Τίς δύναται λαλεῖν, σοῦ Νικῆτα τὰ ἔπαθλα; πανεύφημε τοὺς στεφάνους, οὓς δωρεῖται Χριστός σοι, ὑπὲρ αὐτοῦ ἀθλήσαντι;

Οἱ Μάρτυρες ἐν γῇ, τοὺς ἀγῶνας ἀνύσαντες, οὐράνιον ἐν ὑψίστοις, παρὰ σοῦ Ζωοδότα, τὴν ἀντίδοσιν ἔλαβον.

Νῦν λάμπεις ὡς φωστὴρ, ὦ Νικῆτα, πανεύφημε, φῶς δεύτερον χρηματίσας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, ἐνδόξως παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, ὑπὸ χρόνον γενόμενον, ἐγέννησας Θεομῆτορ, τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, καὶ κόσμον κατεφώτισας.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἐθέλχθης, ταῖς καλλοναῖς τοῦ Κτίσαντος Ἔνδοξε, καὶ τὰς ἐκεῖθεν ἐμφάσεις, δεδεγμένος μάκαρ ἀνεπτερώθης, καὶ θανάτου, καταφρονῶν αὐτῷ προσεχώρησας.

Ῥεόντων, λογιστικῷ χρησάμενος σώφρονι, τὰ μὴ κενούμενα Μάρτυς, προτιμήσας, σῶμά σου ταῖς βασάνοις, ὦ Νικῆτα, μετ' εὐφροσύνης χαίρων παρέδωκας. Θεοτοκίον.

Ὡς μῆλον, ἐν τῷ δρυμῷ σὲ μόνην εὑράμενος, καὶ καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσε. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς πλάνης τεμὼν, τὸ κράτος τῇ ἐνστάσει σου, καὶ νίκης λαβὼν, τὸ στέφος τῇ ἀθλήσει σου, τοῖς Ἀγγέλοις ἔνδοξε, συναγάλλῃ Νικῆτα φερώνυμε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Γνῶσιν ἔνθεις τῇ ψυχῇ μου, καθαρόν μου τὴν φρένα, καὶ τῶν σῶν ἐντολῶν ἐργάτην Σῶτερ ἀνάδειξον, ἵνα ἰσχύσω καταπαλαῖσαι τὰς ποικίλας τῶν παθῶν μου ἐπαναστάσεις, νικητικὸν ἀφθαρσίας βραβεῖόν τε δέξασθαι, πρεσβείαις τοῦ σοῦ γενναίου ἀθλοφόρου Νικῆτα, φιλάνθρωπε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἡμᾶς ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ συνεκαλέσατο, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ASTOR LIBRARY NY

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

Στίχοι.

Φλέγῃ Νικῆτα, καὶ γίνῃ νικηφόρος,
Ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, πυρφόρος νικηφόρος.

Πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ καμίνῳ βλήθη Νικήτας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς ἐν τῇ χώρᾳ τῶν βαρβάρων, τῶν καλουμένων Γότθων, πέτραν τοῦ Ἴστρου· οὐ μὴν ἐκοινώνει τοῖς βαρβάροις, ἀλλὰ τῶν εὐσεβούντων ἦν, ὡς καὶ γένει καὶ περιουσίᾳ προύχων. Οὗτος συλληφθεὶς ὑπὸ Ἀθηναρίχου Ἄρχοντος τοῦ Ἔθνους διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ αἰκισθεὶς σφόδρα, διὰ πυρὸς τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου Πρεσβυτέρου, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ζήσας ὁ Φιλόθεος ὡς Θεῷ φίλος,
Ζωὴν ἄληκτον εὗρε σὺν Θεοῦ φίλοις.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ χωρίου, Μύρμηκος καλουμένου, θέματος Ὀψικίου, τοῦ πατρικοῦ ὀνόματος κατάλληλον τὴν κλῆσιν ἔχων. Θεοφίλης γὰρ ἐλέγετο. Γάμῳ δὲ προσομιλήσας, καὶ παίδων πατὴρ γεγονὼς, τῆς Ἱερωσύνης καταξιοῦται· καὶ ἔκτοτε νηστεύων, καὶ ταῖς προσευχαῖς προσκαρτερῶν, θαυμάτων μεγίστων αὐτουργὸς γέγονεν, ἀπόροις πεινῶσιν ἄρτον παρέσχε, καὶ ποτάμιον ὕδωρ εἰς οἶνον μετέβαλε, καὶ λίθον μέγιστον λόγῳ μετέθηκε, καὶ μετὰ ἐνιαυτὸν τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ, μετατιθεμένου ἐν ἑτέρῳ τόπῳ, τὰς χεῖρας ὡσεὶ ζῶν ἐκτείνας, καὶ τῶν ὤμων δραξάμενος τῶν δύο ἱερέων, τῶν βουλομένων αὐτὸν μετατεθῆναι, ἀνέστη, καὶ τρεῖς βάσεις βηματίσας, κατετέθη ἐν ᾧ τόπῳ κεῖται· ὃς καὶ βλύζει πηγὴν ἀέναον μύρου, θαυμαστήν τινα καὶ ἐξαίσιον καὶ ξένην τῆς πολιτείας αὐτοῦ παρέχων ἀπόδειξιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ Μίμων.

Στίχ. Βάπτισμα παῖξαι προτραπεὶς, παίζεις πλάνην.
Ῥύπτῃ δὲ Πορφύριε, καὶ τέμνῃ ξίφει.

Ὃς, ὑπὸ Ἰουλιανοῦ κελευσθεὶς, τῶν γενεθλίων αὐτοῦ τελουμένων, διασῦραι καὶ καταπαῖξαι τὰ Χριστιανῶν, ἐν τῷ μέλλειν αὐτὸν εἰς ὕδωρ καταδῦναι καὶ βαπτίζεσθαι, ἐξεβόησε· Βαπτίζεται Πορφύριος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καὶ ἀναδὺς, καὶ ἀναδυσάμενος ἱμάτια λευκὰ, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, καὶ παῤῥησιασάμενος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εὕρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ἀκακίου Ἐπισκόπου Μελιτηνῆς.

Στίχ. Τιμῶντες ἡμεῖς εὕρεσιν σοῦ λειψάνου,
Εὕροιμεν Ἀκάκιε τῶν κακῶν λύσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μάξιμος ξίφει τελειοῦται.

Digitized by Google

Στίχ. Χριστὸν θεωρῶν σοὶ προτείνοντα στέφος,
Τὴν σὴν προτείνεις Μάξιμε ξίφει κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιαι δύο Κόραι ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Γνώμην ἔχουσαι καὶ προθυμίαν μίαν,
Κόραι δύο κλίνουσιν αὐχένας ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εὕρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

Στίχ. Εὕρημα κοινὸν ὁ Στέφανος τῇ κτίσει,
Θεοῦ μεγίστου πρωταγωνιστὴς μέγας.

Ταῖς τῶν σῶν Μαρτύρων εὐχαῖς, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Νῦν ἀπροσίτῳ, τῇ λαμπηδόνι καταυγαζόμενος, Μάρτυς τοὺς ὑμνοῦντας νῦν τὴν σὴν ἑορτήν, τῷ φωτί σου καταλάμπρυνον, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ὑπερηγάσθη, σοῦ τὴν ἀνδρείαν τὰ στρατεύματα, μάκαρ, σῶν Ἀγγέλων βλέποντα καρτερῶς, ἐναθλοῦντά σε, καὶ λέγοντα· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῆς ἄνω, χοροστασίας ὁ ἀσώματος, Χαῖρε Θεοτόκε πάναγνε Γαβριήλ, ἀγαλλόμενος κραυγάζει σοι· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρα ἐκπετάσας.

Ὁλόκληρον θῦμα καὶ δεκτόν, σαυτὸν προσήγαγε, Μάρτυς ἀήττητε, καὶ ὁλοκάρπωμα γέγονας, εὐωδίας τῷ Δεσπότῃ σου, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, μετ' εὐφροσύνης βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νομίμως ὡς θεῖος ἀριστεύς, ἐχθροῦ τὰς φάλαγγας καταστρεψάμενος, ἀξίως εἴληφας στέφανον, τὸν τῆς νίκης τὸν ἀμάραντον, ἐκ ζωηφόρου δεξιᾶς, ᾗ νῦν περιέστηκας, ἀναμέλπων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ποθήσας ἀσχέτως τὸν Χριστόν, τῷ τούτου αἵματι, τὸ σὸν κατέμιξας, καὶ συντεμνόμενος μάστιξι, καὶ ποικίλως ἀναιρούμενος· ὥσπερ καὶ νῦν ὡς μιμητής, συμβασιλεύεις βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ῥύπον τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν, Χριστὸν κυήσασα, τὸν μόνον ἄχραντον, σαφῶς ἀπέπλυνας ἄχραντε, Θεοτόκε παναμώμητε· καὶ Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, γέγονας ὕπερθεν, τῶν βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὅλον ἐμαυτόν σοι προσφέρω, θεομακάριστε Νικῆτα, ἵνα σε πλουτήσω προστάτην, πρὸς τὸν Δεσπότην σώζειν δυνάμενον, ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ σωτηρίας θείας πρόξενον.

Μάρτυς ἀληθῶς χρηματίσας, τῆς ἀληθείας Ἀθλοφόρε, τῇ ἐνυποστάτῳ καὶ σεπτῇ, νῦν ἀληθείᾳ χαίρων παρίστασαι, τὰ τῶν ἀγώνων ἔπαθλα, σὺν παῤῥησίᾳ κομισάμενος.

Ὅρμῳ γαληνῷ προσωρμίσθης, ἀναπαυσάμενος τῶν πόνων· καὶ στεφανηφόρος χορεύεις, ἐν Παραδείσῳ μετὰ Μαρτύρων Χριστοῦ· διό σε νῦν Πανόλβιε, πάντες ἀξίως σὲ δοξάζομεν.

Νέμοις μοι τὴν ἄφθονον χάριν, τῷ τῶν ἐπαίνων σοι τοῖς λόγοις, πλέξαντι προθύμως στεφάνους, ῥυόμενός με τῆς ἁμαρτίας μου, καὶ τῶν δεινῶν μου πράξεων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Παμμακάριστε.

Νόμων τῶν τῆς φύσεως δίχα, τὸν Νομοδότην ἀποτίκτεις, σάρκα γεγονότα ἀτρέπτως, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνεξιχνίαστον, εὐλογημένη Ἄχραντε, δυσὶν οὐσίαις γνωριζόμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὡς ἐτροπώσω πάνσοφε, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει βαρβαρικὴν θρασύτητα, καὶ τυράννων μανίαν, στῆσον γενναῖε Νικῆτα, καὶ ἡμῶν ταῖς εὐχαῖς σου, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, ἁμαρτιῶν λύσιν παρεχόμενος, ἀθλοφόρε, ὡς παῤῥησίαν ἄπλετον, πρὸς Θεὸν κεκτημένος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρός, ἡ ὡραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρός, Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρός, Πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον τοῦ Χριστοῦ, ὁ Σταυρὸς ἀνυψοῦται, τὸ ζωηφόρον ξύλον, ἐν ᾧ σαρκὶ ἐπάγη, πάντας ἀνακαλούμενος.

Digitized by Google

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Χαίροις τὸ τῶν Πιστῶν, φυλακτήριον θεῖον ἀπροσμάχητον τεῖχος, Σταυρὸς ὁ τοῦ Κυρίου, δί οὗ ἀπὸ γῆς ἤρθημεν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον ξύλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, τῇ τοῦ ἀθλοφόρου, ἀγάλλεται ἀθλήσει· καὶ ἡ τοῦ Χριςοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἄνθεσιν ὡραϊζομένη, Χριστομάρτυς βοᾷ σοι· Θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότατε, μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀδύτων ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν· καὶ ἀνυψούμενον χερσὶν ἱεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανοὺς, καταγγέλλει ἀνύψωσιν· δί ἧς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως, εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεται· διὸ εὐχαρίστως βοήσωμεν· Κύριε, ὁ ὑψωθεὶς ἐν αὐτῷ, καὶ δί αὐτοῦ συνανυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου χαρᾶς ἀξίωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.

Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεός.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ.

Ζήτει Ὀκτωβρίου κϛ'.

Ἀλληλούϊα. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΙϚ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὤφθη, ἡ τοῦ ξύλου πονηρὰ, γεῦσις ἐν Ἐδὲμ τοῖς γενάρχαις, συμβᾶσα πάλαι δεινῶς, θάνατον εἰσάξασα, παντὶ τῷ γένει βροτῶν· ἀλλὰ νῦν πρὸς ἀκήρατον, ζωὴν καὶ ἀμείνω, λῆξιν ἀνεκλήθημεν, διὰ τοῦ θείου Σταυροῦ· ὅνπερ ἀνυψοῦντες ὑμνοῦμεν, τὸν ἀνυψωθέντα ἐν τούτῳ, Κύριον, καὶ κόσμον συνυψώσαντα.

Ἦρας, τὸ πλανώμενον Σωτὴρ πρόβατον ἐπ' ὤμων καὶ τοῦτο, τῷ σῷ προσῆξας Πατρὶ, διὰ τοῦ τιμίου σου, καὶ ζωηφόρου Σταυροῦ, καὶ Ἀγγέλοις ἠρίθμησας, ἐν Πνεύματι θείῳ· ξύλον γὰρ ἀντέθηκας, ἀντὶ τοῦ ξύλου Χριστέ· ὃν νῦν ἀνυψοῦντες ἐν πίστει, σὲ τὸν ἐν αὐτῷ ὑψωθέντα, καὶ ἡμᾶς ὑψώσαντα δοξάζομεν.

Στῶμεν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, πράξεσι κομῶντες ἐνθέοις· καὶ τὸν Κρανίου πιστοὶ, χῶρον ἐποπτεύσωμεν, καθαρωτάτῳ νοΐ· καὶ ὑψούμενον, βλέψωμεν, βροτοὶ σὺν Ἀγγέλοις, ξύλον τὸ πανάγιον, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεὸς, χεῖρας ἑκουσίως ἁπλώσας, εἵλκυσεν ἐζώγρησε πάντας, καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἡμᾶς ἀνύψωσεν.

Καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον.

Παρθενίας ἐν κάλλεσι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵμασι, τὴν ψυχὴν λαμπρύνασα, Μάρτυς ἔνδοξε, κατηγγυήθης τῷ κτίσαντι, τηροῦντί σε ἄφθορον, εἰς αἰῶνας ἀληθῶς, περὶ τοῦτον χορεύουσαν, σὺν στρατεύμασιν, Ἀρχαγγέλων, Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, Προφητῶν τε καὶ Μαρτύρων, χοροστασίαις πανεύφημε.

Καὶ τροχοῖς ὁμιλήσασα, καὶ θηρσὶ προσπαλαίσασα, καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι στομωθεῖσά σου, τὸν λογισμὸν θείῳ Πνεύματι, τοῦ σκότους τὸν ἄρχοντα, ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς, ἀνδρικῶς ἐναπεπνίξας, καὶ ἀνέδραμες, νοητοὺς πρὸς θαλάμους ὥσπερ προῖκα, τῷ νυμφίῳ σου παρθένε, προσαγαγοῦσα τὴν ἄθλησιν.

Καὶ θανοῦσα ἀείζωον, τῶν αἱμάτων τὴν πρόσχυσιν, εἰς Κυρίου αἴνεσιν Μάρτυς ἔβλυσας, τοὺς μὲν πιστοὺς καταρδεύουσα, καὶ γνώσει φωτίζουσα, τοὺς ἀπίστους δὲ ἐχθροὺς, ἐν αὐτοῖς ἀποπνίγουσα· ὅθεν τόμος σοι, ἐμπιστεύεται θεῖος, ὃν φυλάττεις, καὶ κρατύνεις εἰς αἰῶνας, τῆς Ἐκκλησίας τὰ δόγματα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἡ διηνθισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμένη τὸν λογισμὸν, ἡ μύρα προχέουσα ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς Ἑῴας ἀνατείλασα ὡς ἀστὴρ φαεινὸς, καὶ ἀθροισμὸν ποιήσασα, διὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως, τῶν θείων Πατέρων, μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ ἡμῶν, δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία πανένδοξε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ὁ τετραπέρατος κόσμος, σήμερον ἁγιάζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σου Σταυροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ τὸ κέρας τῶν πιςῶν συνυψοῦται Βασιλέων ἡμῶν, συντριβόντων ἐν αὐτῷ τῶν δυσμενῶν τὰ κέρατα. Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαςὸς ἐν τοῖς ἔργοις σου! δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Ῥαπίσματα ὑπήνεγκας, καὶ σταύρωσιν Μακρόθυμε, καὶ ὀνείδη, θέλων πάντας ἐκ χειρὸς, λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος ζωοδότης, καὶ πανοικτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τιμῶ σου τὸν Σταυρὸν ἀγαθὲ, τοὺς ἥλους καὶ τὴν λόγχην Σωτὴρ, δι' ὧν πάντας, ἐλυτρώσω τῆς φθορᾶς, ὡς μόνος ζωοδότης, καὶ πάντων εὐεργέτης, μόνε φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς δι' ἐμὲ, Σωτὴρ μου ὑπεράγαθε, ἐῤῥαπίσθης, καὶ ὑβρίσθης λυτρωτὰ, καὶ ὄξος ἐποτίσθης, καὶ λόγχῃ ἐκεντήθης, καὶ πάντα φέρεις ἀναμάρτητε.

Δόξα.

Ἦχος πλ. δ'. Βυζαντίου.

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν, τῆς πανενδόξου Εὐφημίας· ἅπαν γένος, καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα, ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν νομίμως γὰρ ἀνδρισαμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀποῤῥίψασα, δι' ἀθλητικῶν πόνων, τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν· οὐρανίῳ δὲ καὶ θείῳ σθένει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τὸν νυμφίον καὶ Θεὸν, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλὴκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυῒδ ὁ μελῳδὸς, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο, τίμιον Σταυρόν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, σήμερον ἁμαρτωλοὶ προσκυνοῦντες χείλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες δεόμεθα· Κύριε, σὺν τῷ Λῃστῇ τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σὲ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Σῶσον Κύριε.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. Εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ ἀγῶνές σου Σεμνὴ καὶ ὁ στέφανος, οἱ ἱδρῶτές σου ἁγνὴ καὶ τὰ θαύματα, τοῦ διαβόλου ᾔσχυναν τὰ τρόπαια· Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σου, καρδίας ποθοῦσα, οὐ μάστιγας οὐ θάνατον, δι' αὐτὸν ἐπτοήθης· ἀλλ' ἀνετέθη ὅλη τῷ Θεῷ, τῆς εὐσεβείας φοροῦσα τὸν στέφανον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν Παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλαι ἐξανέςησας Χριστὲ, ξύλῳ ἰασάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτῃ με, θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωήν· Δόξα τῇ θείᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας ψάλλομεν τὸ παρὸν Πεντηκοστάριον, Ἦχος δ'.

Πρὸς τό, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς.

Εὐφημεῖν σε τὴν σεμνὴν, κόρην πανεύφημε Εὐφημία, δίδου μοι ἰσχὺν, ἱκετεύουσα Χριστὸν τοῦ ἐλεῆσαί με.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἐγκωμιάζω τὴν πανεύφημον κόρην.

Digitized by Google

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εἵλκει πρὸς ὑμνῳδίαν, τῶν ὑπερκοσμίων τὰ συστήματα, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, ἡ πανεύφημος Κόρη τοῖς θαύμασιν.

Γένον ὑπεριδοῦσα, καὶ τὴν ἐκ τοῦ πλούτου περιφάνειαν, ἡ σεπτὴ Εὐφημία, ἀντὶ πάντων Χριστὸν ἐπεκτήσατο.

Κάλλος ἐπιθυμήσας, τῆς ὡραιωτάτης σου Πανεύφημε, ὁ Δεσπότης καρδίας, οὐρανίων θαλάμων ἠξίωσεν.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὤφθης ἐπὶ βήματος, ἀῤῥενωπὸν ψυχὴν φέρουσα, καὶ τὸν ἐχθρὸν, ἀνδρικοῖς ἐν ἄθλοις, ἐτροπώσω Πανεύφημε.

Μῶμος ἐν τῷ κάλλει σου, οὐδὲ ῥυτὶς ψυχῆς πέφυκε· καὶ σὲ Χριστὸς, νύμφην ἀκηράτοις, ἐν νυμφῶσι προσήκατο.

Ἴασαι Πανεύφημε, τοὺς τῆς ἐμῆς ψυχῆς μώλωπας, Μάρτυς Χριστοῦ, θραῦσον σαῖς πρεσβείαις τοῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέπην ἡμῶν, Χριστιανοί· σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις, Μάρτυς Χριστοῦ, ποντισμὸν ἀσεβείας διηνεκῶς, ἐργάζῃ πανεύφημε· ἐπομβρίαις δὲ χάριτος, λογικὰς ἀρούρας, ἀρδεύουσα πάνσεμνε, ἐν αὐταῖς αὐξάνεις τὸν στάχυν τῆς πίστεως· ὅθεν παραδόξως, μετὰ θάνατον ὤφθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς τὸ μαρτύριον, Ἀθλοφόρε πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ τῆς γῆς, κεκρυμμένον ἀνείλετο ἐν σπουδῇ, χαρᾶς τε ἐμπίπλησιν, οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ τεμένη θεσπίζει, ὑψοῦσθαι ἐν Πνεύματι, καὶ τὸ σκῆπτρον κομίζει, ἐπὶ τὰ βασίλεια, ἡ σεπτὴ Ἑλένη, τῷ υἱῷ ἐκβοῶσα· Ὑφάπλωσον Δέσποτα τὰς σὰς χεῖρας καὶ πρόσδεξαι, τὸν δεικνύμενον ἅπασι, κράτος σου καὶ νίκας σοφέ, καὶ τὰ ἔθνη δίδαξον ἐν χάριτι, προσκυνεῖν τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, θείων ἐννοιῶν σαυτὴν καταστήσασα, ὡς φωστὴρ ἀριπρεπέστατος, ἀθλητῶν ἐν μέσῳ, Μάρτυς ἔλαμψας.

Ζοφερῷ οὐ προσήνεγκας, δαίμονι θυσίαν, Μάρτυς ἀήττητε· ζωηφόρον γὰρ ἠγάπησας, ὑπὲρ εὐσεβείας σπεῖσαι θάνατον.

Ὡς ἀνάλγητον φέρουσα, σὺν τοῖς ἀθλοφόροις σῶμα ἡ Ἄμεμπτος, ταῖς αἰκίαις ἀνεπαίσθητος, διετέλει θείας στοργῆς ἔρωτι.

Πληπαθοῦν σου τὸ πρόσωπον, Μάρτυς ταῖς βολαῖς λαμπρῶς, ἐφαιδρύνετο ἀστραπῇ δὲ θείου Πνεύματος, τῶν ἐχθρῶν ἠμαύρου τὴν διάνοιαν.

Θεοτοκίον.

Ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἡμέρας καὶ εἰρήνης ἀντίθετον, ἐπιγνοῦσα, στέργειν οὐκ ἠξίωσας, τὸν φιλοπόλεμον δαίμονα.

Νομίσας σου ἐκλύειν τὸν ἔνθεον, Μάρτυς τόνον, γέλως ἀπεδείκνυτο, ταῖς μηχαναῖς ὁ παμπόνηρος.

Παράσχου φωτισμόν μοι Πανεύφημε, καὶ εἰρήνην, λύουσα πρεσβείαις σου, τὴν πολυτάραχον ἄγνοιαν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε, σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ὠδὴ ϛ'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἀνδρεῖον ἐν θηλείᾳ τῇ σαρκὶ, τῆς ψυχῆς τὸ φρόνημα, φέρουσα Ἔνδοξε, τῶν ἐν ὕδασι θηρῶν κατεφρόνησας.

Νενίκηκας τυράννων τὴν ὀφρὺν, ἀσινὴς ἐν ὕδασι, Μάρτυς ἀήττητε, σὺν θηρσὶν ὡς Ἰωνᾶς διαμείνασα.

Ἐῤῥύσατο θηρῶν διαφθορᾶς, ἐπακούσας Κύριος, σοῦ τῆς δεήσεως, ὡς ἐκ λάκκου Δανιὴλ, σὲ Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Digitized by Google

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν τῇ ἀθλήσει σου καλῶς ἠγωνίσω, καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς ἁγιάζεις, ταῖς τῶν θαυμάτων βλύσεσι Πανεύφημε· ὅθεν σου τὴν κοίμησιν, τὴν ἁγίαν τιμῶμεν πίστει παριστάμενοι, τῷ σεπτῷ σου λειψάνῳ, ἵνα ῥυσθῶμεν νόσων ψυχικῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν. Ὁ Οἶκος.

Τῆς Πανευφήμου ὁ ναός, Παράδεισος ἐδείχθη, ἐν μέσῳ κεκτημένος, φυτὸν ἀθανασίας, τὸ σῶμα ταύτης τὸ σεπτόν. Τούτου οἱ τρυγῶντες καρποὺς τοὺς εὐθαλεῖς, συντόμως ἁγιάζονται· ὁρῶντες δὲ θαυμάζουσιν, ὅτι πῶς τὸ νεκρὸν σῶμα, ὥσπερ ζῶν, ἀναβλυστάνει τὰ αἵματα, μυρίζοντα πάντας. Διὸ μετὰ σπουδῆς δεῦτε πάντες σὺν ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ· καὶ καθαρθέντες μολυσμοῦ παντός, περιπτυξώμεθα τοῦτο, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙϚ'. Τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Στίχοι.

Ὑπὲρ Θεοῦ κτανθεῖσαν ἄρκτου ταῖς μύλαις,
Εὐφημίαις σε χρὴ στέφειν Εὐφημία.

Τῇ ἑκκαιδεκάτῃ Εὐφημίαν ἔκτανεν ἄρκτος.

Αὕτη ὑπῆρχε κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κατασχεθεῖσα, καὶ πυρὶ καὶ τροχοῖς προσπαλαίσασα, ἔτι δὲ καὶ μηχαναῖς ἑτέρων κολάσεων, καὶ βορὰ λέουσι προτεθεῖσα, καὶ ἐκ πάντων Χριστοῦ χάριτι διαμείνασα ἀλώβητος, ἐν αὐτῷ τῷ θεάτρῳ τὴν ψυχὴν παρέδωκε τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μελιτινῆς.

Στίχ. Μελιτινή, τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
Αἷμα προσῆγεν ὡς γλυκὺ Χριστῷ μέλι.

Αὕτη ἦν ἐκ Μαρκιανουπόλεως τῆς Θρᾴκης, ἐπὶ βασιλέως Ἀντωνίνου, καὶ ἡγεμόνος Ἀντιόχου, καὶ πολλὰ ὑποστᾶσα δεινά, καὶ ἐνεργήσασα πλεῖστα σημεῖα, (τὰ γὰρ εἴδωλα διὰ προσευχῆς κατήνεγκεν εἰς τὴν γῆν, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ Ἡρακλέα ὑφ' ἓν συνέτριψε)· καὶ πολλοὺς τῷ Χριστῷ προσαγοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ἀλλὰ καὶ πρὶν ἢ ἀποτμηθῇ, τῇ συζύγῳ τοῦ Ἡγεμόνος παραδοθεῖσα ἐπὶ τῷ κατηχηθῆναι παρ' αὐτῆς, ταύτην Χριστιανὴν πεποίηκε. Μετὰ δὲ τὸ ἐκτμηθῆναι τὴν κεφαλήν, τοῦ τιμίου σώματος αὐτῆς, ἀτάφου κειμένου, Ἀκάκιος τις Μακεδών, διερχόμενος πρὸς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ᾐτήσατο τὸ λείψανον· ὁ δὲ Ἡγεμών, μηδὲν ὑποπτεύσας εἰς αὐτόν, κατένευσε. Λαβὼν οὖν οὗτος, καὶ βαλὼν ἐν γλωσσοκόμῳ, ἔσπευδε πρὸς τὴν πατρίδα· ἀῤῥωστίᾳ δὲ περιπεσὼν κατὰ θάλατταν, ἐξῆλθε τοῦ βίου. Τοῦ δὲ πλοίου ἀκρωτηρίῳ τινὶ τῆς Λήμνου προσοκείλαντος, ἐν τούτῳ τὸ ἅγιον σῶμα τῆς Μάρτυρος κατετέθη, καὶ πλησίον ταύτης ὁ φιλομάρτυς Ἀκάκιος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὑπὲρ ἔννοιαν ὤφθη, τὰ τῶν θείων Μαρτύρων ἀνδραγαθήματα· ὁ Κτίστης γὰρ τῶν ὅλων, τὴν κτίσιν ὑποτάττει, τοῖς ἐν ἄθλοις κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων, ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φληναφοῦντα ἐμφράττει, ἡ ἀοίδιμος Κόρη τυράννων στόματα, τερθρείαις παρανόμοις, ἐν πνεύματι Ἁγίῳ θεϊκῶς ἀντιμελποῦσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ Τριὰς τῶν Ὁσίων, τοὺς ἐκκαύσαντας πάλαι φλέγει τὴν κάμινον· νυνὶ δὲ ἡ Θεόφρων, Τριάδα ἀνυμνοῦσα, ὑπηρέτας ἐζώγρησε, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν, ὑμνοῦντας εἰς αἰῶνας.

Μυστικῶς ὁ νυμφίος, πρὸς τὴν πάναγνον νύμφην, ἐν τῇ καμίνῳ μολών, τοῦ Πνεύματος τῇ δρόσῳ, Πατρὸς τῇ εὐδοκίᾳ, διεσώσατο ψάλλουσαν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Ὀλβιωτάτη ἐν γυναιξὶ τοῦ Ὑψίστου, ἀντὶ φέρνης ἔχουσα τὴν χάριν, ἔψαλλες ὑμνοῦσα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενευρωμένη τὸν λογισμὸν τοῦ νυμφίου, τῷ ἀΰλῳ ἔρωτι τὸ σῶμα, δέδωκας θανάτῳ, καὶ ζῇς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κατὰ τῆς πλάνης ὥσπερ θηρὸς ὁπλισθεῖσα, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἡ Μάρτυς, ἤρατο βραβεῖα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐ ψυχοφθόρον μόρον εἵλου, εὐθαρσῶς δέ, τοῦ θηρὸς τῷ δήγματι ἀγήρω, Ἄμεμπτε ἠλλάξω, ζωὴν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα, τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι,
» στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ῥύσις ζῶντος αἵματος, τεκμήριον τῆς ἀκηράτου, σοὶ δεδωρημένης ἄνωθεν, ζωῆς Μάρτυς πανεύφημε· τῶν γὰρ ἰαμάτων, θησαυρὸς ἀδιάλειπτος, τοῖς ἐν πίστει ἀρυομένοις ἀναδέδειξαι.

Ἤψατό σου θάνατος, Θεόφρον φύσεως τῷ νόμῳ· τὴν δὲ ζωηφόρον νέκρωσιν, ἀπα-

Digitized by Google

θῶς ἀμφιέννυσαν, ἢ ὡς ψυχικόν σου σῶμα θεῖσα τὸ πάναγνον, ζῇς ἀφθάρτως, καὶ μαρτυρεῖ σου τὰ αἱμόῤῥυτα.

Νόμοις τῆς ἀθλήσεως, ςεφθεῖσα Μάρτυς χριστοκήρυξ, τόμον εὐσεβῶς πεπίστευσαι, Εὐφημία δογμάτων σεπτῶν· ὃν ἐκ χειρῶν Συνοδικῶν, στήλη κατέχουσα, ὥσπερ ζῶσα, ὀρθοδοξίας ἐπιδείκνυσαι.

Θεοτοκίον.

Νύμφη ἀπειρόγαμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐωδίας, σὲ ὡς ἀληθῆ καὶ ἄμωμον, καὶ ἄϋλου νεφέλην φωτὸς, τὴν εἰσδεξαμένην τὸν οὐράνιον ὄμβρον ἐν τῇ νηδύϊ, Παρθενομῆτορ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
» Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν,
» διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, τὴν ὑψηλοτέραν
» τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολο-
» γίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν.

Τῆς πανευφήμου Μάρτυρος Εὐφημίας, τὴν μνήμην συνελθόντες ἀνευφημοῦμεν· αὕτη γὰρ τὸν ὅρον ὀρθοδοξίας, ἐκ τῶν Πατέρων εἴληφε, καὶ τοῦτον διατηροῦσα, τοὺς ὀρθοδόξους λαμπρύνει.

Τοῦ Σταυροῦ, ὅμοιον.

Σταυρὸς, τοῦ κόσμου πέφηκε σωτηρία. Σταυρὸς, Ἁγίων πάντων ἡ βακτηρία· Σταυρὸς, Βασιλέων τὸ στερέωμα. Σταυρὸς, πιστῶν ὀχύρωμα. Σταυρὸς, ἀνθρώπων ἡ ῥῶσις. Σταυρὸς, δαιμόνων ἡ πτῶσις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος γʹ.

Ἀθλητικὴν πανήγυριν πιστοὶ, θεοφρόνως τελουμένην θεώμενοι, τῷ θαυμαστῷ ἐν βουλαῖς Θεῷ ἡμῶν, εὐχαριστήριον ὕμνον μελῳδήσωμεν· τὸ γὰρ ἀόρατον κράτος, τῆς ἐναντίας δυνάμεως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατηγωνίσατο, τὴν θείαν ἑαυτοῦ δύναμιν, ἐν ἀσθενείᾳ τελειώσας τῆς Καλλιμάρτυρος. Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Ὁ αὐτός.

Ἀληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων ἀθλητικῶν, ἡ πανεύφημος Μάρτυς Χριστοῦ κερασαμένη, καὶ τοῦτον ἀεννάως τῇ Ἐκκλησίᾳ προτιθεμένη, ἐν αὐτῇ τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους, σοφίας φωνῇ προτρέπεται λέγουσα· Ἀρύσασθε πόμα, τῆς ἀναςάσεως μαρτύριον, παθῶν καθαρτήριον, εὐσεβῶν δὲ ψυχῶν φυλακτήριον, τῷ Σωτῆρι κράζοντες· Ὁ ποτίσας ἡμᾶς τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς τοῦ πνεύματος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Οἱ τῷ αἵματι Χριστοῦ τὰς ψυχὰς σφραγισθέντες, εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως, αἷμα ἅγιον, ἐκ μαρτυρικῆς πηγῆς ἀναβλύζον ἡμῖν, μετ' εὐφροσύνης πνευματικῆς προφητικῶς ἀντλήσωμεν, τῶν ζωηῤῥύτων παθημάτων τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῆς ἀϊδίου δόξης μορφωτικόν· διὸ αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν τοῖς Ἁγίοις σου Κύριε, ταῖς τῆς πανευφήμου σου Ἀθληφόρου πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα. Εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσῃς με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀδύτων, ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ, πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν· καὶ ἀνυψούμενον χερσὶ ἱεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανοὺς καταγγέλει ἀνύψωσιν· δι' ἧς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως, εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεται· διὸ εὐχαρίστως βοήσωμεν· Κύριε, ὁ ὑψωθεὶς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ συνανυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου χαρᾶς ἀξίωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Ἦχος πλ. βʹ. Τριήμερος ἀνέστης.

Οὗ ἔςησαν, οἱ πόδες Χριςοῦ, τὸν τόπον προσκυνήσωμεν, ἀνυψοῦντες, τὸν τρισόλβιον Σταυρὸν, ἐν ᾧ κατεκενώθη, τὸ αἷμα τοῦ Δεσπότου, τὸ βλύσαν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Νεκρώσαντες τὰ πάθη σαρκὸς, καὶ πνεύματος θεόφρονες, ἐπειχθῶμεν, ὑψωθῆναι ἀπὸ γῆς, οὐράνιον πρὸς λῆξιν, Σταυροῦ τῇ ἀνυψώσει, συσταυρωθέντες τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ζωηῤῥύτως ἐκ θείας πλευρᾶς, πηγὴ σαφῶς ἐξέβλυσε, τοῦ Σωτῆρος, καταρδεύουσα ψυχὰς, τῶν πίςει προσκυνούντων, τὸ θεῖον πάθος τούτου, καὶ τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Digitized by Google

Δόξα, Ἦχος α'. Βυζαντίου.

Σήμερον χοροὶ Πατέρων Πανεύφημε, συναθροισθέντες διὰ Χριστὸν, τὸν τόμον σοι προσάγουσι τῆς ὀρθοδόξου πίστεως· ὅν περιλαβοῦσα ἐν ταῖς τιμίαις σου χερσὶ, φυλάττεις μέχρι τέλους· ὅθεν καὶ βροτῶν χοροστασίαι συνελθόντες, τὴν σὴν ἄθλησιν γεραίρομεν, βοῶντες εὐσεβῶς· Χαίροις πανεύφημε, ἡ τὴν ὀρθόδοξον καὶ πατροπαράδοτον πίστει, ἄτρωτον φυλάξασα· χαίροις, ἡ πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον ὡς ἀληθῶς, ἡ ἁγιόφθογγος ῥῆσις τοῦ Δαυῒδ πέρας εἴληφεν· ἰδοὺ γὰρ ἐμφανῶς, τὸ τῶν ἀχράντων ποδῶν σου προσκυνοῦμεν ὑποπόδιον· καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου ἐλπίζοντες σκιᾷ, πανοικτίρμον βοῶμέν σοι· Σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, καὶ ἀνύψωσον τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ σου τὸ κέρας, τῇ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ἀνυψώσει, Χριστὲ πολυέλεε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.

Προκείμενον.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοὶ συνεργοῦντες.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησέ τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν.

Ζήτει τῇ β'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Σοφίας, καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς, Πίστεως, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ἐξέλαμψε, φωτοειδὴς ὥσπερ ἥλιος, ὁ σταυρός σου ὁ τίμιος, Χριστὲ στηριζόμενος, ἐν Κρανίου τόπῳ, τῷ δεδοξασμένῳ· καὶ ἀνυψούμενος Σωτὴρ, ἐπὶ τὸ ὄρος σου τὸ πανάγιον, δηλοῖ ἐμφαντικώτατα, ὡς δι' αὐτοῦ παντοδύναμε, τὴν ἡμῶν φύσιν ὕψωσας, οὐρανοῖς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀνήγγειλαν σήμερον, οἱ οὐρανοὶ ἀκαταλήπτε, τοῖς ἀνθρώποις τὴν δόξαν σου· φαιδρῶς ἐξαστράψας γὰρ, τοῦ Σταυροῦ ὁ τύπος, φέγγει ἀπροσίτῳ, τὴν μανιώδη καὶ σκληρὰν, τῶν θεοκτόνων γνώμην διήλεγξε· διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρὸς ὁ πανάγιος, τὸ ἀκατάλυτον τρόπαιον ἀπὸ γῆς φανερούμενον, σήμερον προέρχεται, ὥσπερ κεκρυμμένος, θησαυρὸς πλουτίζων, τὴν οἰκουμένην ταῖς αὐγαῖς, τῆς παγκοσμίου αὐτοῦ χρηστότητος· διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῶν Ἁγίων, ὅμοια.

Παρθένοι νεάνιδες, φύσεως νόμῳ συνδούμεναι, καὶ σαφῶς κρατυνόμεναι, ἀγάπῃ τοῦ κτίσαντος, τὸν δεσμὸν τῆς πλάνης, διέλυσαν πίστει, καὶ τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν, ἀνδρειωθεῖσαι, ποσὶ συνέτριψαν, καὶ νίκης διαδήματι, φωτοειδῶς ἐκοσμήθησαν, καὶ νυμφῶνα κατῴκησαν, νοητὸν ἀγαλλόμεναι.

Πίστις ἡ πανεύφημος, καὶ ἡ Ἀγάπη ἡ ἔνδοξος, καὶ Ἐλπὶς ἡ θεόσοφος, ἀρετῶν ἐπώνυμοι, τῶν φαεινοτάτων, ἀναδεδειγμέναι, ἀθλητικῶς τὸν πονηρὸν, καταβαλοῦσαι, τὸν τὴν Προμήτορα, δολίως ἀπατήσαντα, τοῦ Παραδείσου τὴν οἴκησιν, θεωθεῖσαι ἀπέλαβον, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύουσαι.

Πυρὸς κατεφρόνησαν, καὶ πολυτρόπων κολάσεων, καὶ θανάτου αἱ πάνσεμνοι νυμφίου τὸ κάλλος γὰρ, τοῦ ὡραιοτάτου, πίστει ἐκζητοῦσαι, διὰ ποικίλων αἰκισμῶν, ὡραϊσθεῖσαι, τούτῳ συνήφθησαν, Σοφίας τὰ βλαστήματα, Πίστις, Ἐλπὶς καὶ Ἀγάπη τε· δι' αὐτῶν ἡμᾶς Κύριε, τῶν δεινῶν ἐλευθέρωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τῶν Προφητῶν αἱ φωναὶ τὸ Ξύλον τὸ ἅγιον προκατήγγειλαν, δι' οὗ τῆς ἀρχαίας ἠλευθερώθη κατάρας, τῆς τοῦ θανάτου ὁ Ἀδάμ· ἡ δὲ κτίσις σήμερον, ὑψουμένου τούτου, συνυψοῖ τὴν φωνὴν, τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτουμένη πλούσιον ἔλεος. Ἀλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλέει ἀμέτρητος Δέσποτα, ἱλασμὸς γενοῦ ἡμῖν, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ξύλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὑψούμενον ὁρῶντες, μεγαλωσύνην δῶμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα.

Digitized by Google

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Λύσιν τῶν δυσχερῶν, καὶ κτῆσιν τῶν ἀρίςων, ὑψούμενος βραβεύει, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, Σταυρὸς Χριστοῦ ὁ ἅγιος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ὅτε τὸν Ἀμαλὴκ, Μωσῆς κατετρόπουτο, Χριστῦ προγράφων πάθος, Σταυρὸν προτύπου, δαιμόνων ἀμυντήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον ξύλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸν ἡ ἀπολύτρωσις.

Ἀπολυτίκιον. Σῶσον Κύριε.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐν σοὶ τρισμακάριστε, καὶ ζωοδότα Σταυρὲ, λαοὶ εὐωχούμενοι, πανηγυρίζουσι νῦν, ἀΰλων σὺν τάγμασι· τάξεις Ἀρχιερέων, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦσι· πλήθη τῶν Μοναζόντων, εὐλαβῶς προσκυνῦσι· Χριστὸν δὲ τὸν σταυρωθέντα πάντας δοξάζομεν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ὡς φῶς ἐκλάμπων, τὰς τοῦ σκότους φάλαγγας, ἀποδιώκει, καὶ πιστοὺς, καταφαιδρύνει τοὺς ψάλλοντας· Σταυρὸς ὑπάρχει τοῦ κόσμου τὸ καύχημα.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῆς Σοφίης ἀρίδηλα καὶ ἀγλαὰ τέκνα λιγαίνω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Τῆς ὑπερκοσμίου σου Χριςὲ, καὶ τῆς ἀφράστου σοφίας τὴν ἔλλαμψιν, δωρῆσαί μοι Δέσποτα, τὰς εὐπρεπεῖς καὶ εὐκλεεῖς σῦ Μάρτυρας, ὅπως ἀνυμνήσω, τὰ τῆς Σοφίας βλαστήματα.

Ἡ προσηγορία σου σαφῶς, τῇ πολιτείᾳ θεόφρον κεκόσμηται· πᾶσαν γὰρ διήνυσας, σοῦ τὴν ζωὴν, τῷ τῆς σοφίας ἔρωτι, ἔνδοξε Σοφία, σοφίας λαμπάδα χάρισι.

Σοῦ ὁ παμμακάριστος καρπὸς, τῆς ὑπερθέου σοφίας τρισσότητι, ἐγκαλλωπιζόμενος, ἀθλητικῶς ὑπὲρ ἐκείνης ἔλαμψε, πάνσοφε Σοφία, σοφίας θείας ἐπώνυμε.

Σῶμα καὶ ψυχὴν διʼ ἀρετῆς, ἐκκαθαρθεῖσαι παρθένοι νεάνιδες, τρεῖς σοι προσηνέχθησαν, μαρτυρικῶς τῷ νοητῷ νυμφίῳ, Χριστὲ, Πίστις σὺν Ἐλπίδι, καὶ ἡ Ἀγάπη ἡ ἔνδοξος.

Θεοτοκίον.

Ὅλην τὴν μορφήν μου προσλαβὼν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ πρὶν ἐννοούμενος, ὅλην ἀνεκαίνισεν ἐν σῇ γαςρὶ θεοπρεπῶς σκηνώσας Ἁγνή· ὅθεν Θεοτόκον, πιστοί σε πάντες δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Φωνῆς σῦ ἀκῦσασαι Χριστὲ, καλῦντος πρὸς ἀθάνατον, καὶ ἀπαθῆ ζωὴν ἠκολούθησαν, ςεφανηφόροι παρθένοι Μάρτυρες, τῦ βοᾷν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Ἰσχὺν ἐδωρήσατο Χριστὸς, ἑστώσαις πρὸ τοῦ βήματος, μαρτυρικῦ ὑμῖν ὡς ὑπέσχετο, καὶ θεοπνεύστου σοφίας ἔπλησε, καὶ λαμπρὰς ἀνέδειξε, νικηφόρους Μάρτυρας, παρθενίας λαμπούσας τῇ χάριτι.

Ἠμβλύνατε νῦν τὸν δυσμενῆ, Παρθένοι τὸν μεγάλαυχον, καὶ τὴν αὐτοῦ ὀφρὺν κατεβάλετε, μεγαλοφρόνως ἀγωνισάμεναι, καὶ τὸν πρὶν καυχώμενον, ἐξαλείφειν θάλασσαν, ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων ἐπνίξατε.

Σοφίας τῆς ἄνωθεν Χριστοῦ, πλησίως ἐμφορούμεναι, τῆς ἐκλεκτῆς Σοφίας καὶ ἔμφρονος, αἱ θυγατέρες αἱ τρεῖς κατῄσχυναν, τυραννούντων φρύαγμα, καὶ μανίαν ἄσχετον, ῥητορευούσαι θεῖα διδάγματα. Θεοτοκίον.

Ἁγίων τὸν Ἅγιον Χριςὸν, ἁγίως ἀπεκύησας, ἁγιωσύνης ἅγιον σκήνωμα, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ᾧ βοῶμεν· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, τῦ βοᾷν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν Ἁγίων.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰς ψυχὰς δεσμευθεῖσαι πόθῳ Χριστοῦ, τῶν φθαρτῶν καὶ προσκαίρων τὴν καλλονὴν, ἐν λήθῃ παρεδράμετε, ὡς τῦ Λόγου μαθήτριαι, ἀσκητικῶς τὸ πρῶτον, τὰ πάθη νεκρώσασαι, καὶ ἀλγειναῖς βασάνοις, στεῤῥῶς ἐναθλήσασαι· ὅθεν ὁ Δεσπότης, τῆς διπλῆς μαρτυρίας, ςεφάνῦς ἐδωρήσατο, καὶ νυμφῶνος ἠξίωσε. Παμμακάριστοι Μάρτυρες, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ

Digitized by Google

Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐν Παραδείσῳ με τὸ πρὶν, ξύλον ἐγύμνωσεν, οὗπερ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρει νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος, ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοὶ, συμφώνως ἀνακράζωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Ὠδὴ δ΄. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Ῥωσθεῖσαι τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ καλλίνικοι, Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπὶς, τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς, ἀνδρείως κατῄσχυναν, διὰ πυρὸς ὁλοκαυτούμενοι πάνσοφαι, καὶ τῷ νυμφίῳ Χριστῷ προσαγόμεναι.

Ἴσχυσαν τοῦ Σταυροῦ, τῇ πανοπλίᾳ φραξάμεναι, Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπὶς, τὰς τῶν κολάσεων πληγὰς, εὐτόνως αἱ Ἅγιαι, ὑπενεγκεῖν μέχρι αἱμάτων, στεῤῥότατα πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀντικαθιστάμεναι.

Δυνάμει καὶ πόθῳ τῆς Τριάδος ἐῤῥώσθησαν, Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπὶς, αἱ τῆς Τριάδος τῆς σεπτῆς, παρθένοι ἰσάριθμοι, καὶ ἀλγεινῶν τὴν δριμυτάτην ἐπίτασιν, ὑπενεγκεῖν αἱ πάνσεμνοι ἴσχυσαν.

Ἤσχυναν καὶ Κόραι, τρυφεραὶ τοῦ ἀλάστορος, διὰ τοῦ ὅπλου τοῦ Σταυρȣ͂, τὴν ὑπερήφανον ὀφρὺν, καὶ πρὸς γῆν κατέβαλον, περιφανῶς τὸν πρὶν ἀμέτρως καυχώμενον, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν καταλήψεσθαι.

Λαμπάδες τρισάριθμοι, σοφίας ἀστράπτουσαι, Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπὶς, τοῖς τῆς Τριάδος φωτισμοῖς, σαφῶς λαμπρυνόμεναι, διαφανῶς τὰς Ἐκκλησίας φωτίζουσι, πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγία, Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης, καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Καρτερίᾳ τῶν φρενῶν, τὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ σοφίας τῆς ἐνθέου λαλοῦσαι μυστήρια, τὸν κρατοῦντα ᾔσχυναν, αἱ τρεῖς Παρθένοι θεοφόροι, πίστει καὶ φύσει συνδούμεναι.

Ἀγάλλεται ἡ Προμήτωρ, ὁρῶσα νικώμενον, τὸν δόλιον τὸν αὐτὴν ἐξ Ἐδὲμ ἐξορίσαντα, γυναιξὶ θεάφροσιν, Ἐλπίδι Πίστει καὶ Ἀγάπῃ, ταῖς τῆς Σοφίας γεννήμασι.

Ἰοβόλȣς τȣ͂ τυράννου, θωπείας ἐξέφυγον, καὶ βασάνων τὰς πληγὰς ἑκουσίως ὑπέμειναν, αἱ σεμναὶ Νεάνιδες, τῇ σῇ ἀγάπῃ τετρωμέναι, Χριστὲ καὶ θείῳ σου ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Ἀγάλλονται ȣ̓ρανῶν, αἱ Δυνάμεις ὁρῶσαί σε εὐφραίνονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συςήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἥνωνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε, ἣν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Γηθόμεναι ταῖς σαῖς ἀχράντοις Δέσποτα, παλάμαις ἐναπέθεντο, τὰς ἐλπίδας, αἱ Νεάνιδες αἱ τρεῖς, καὶ τῆς Τριάδος τρισμακάριαι, τῷ ἀριθμῷ τετιμημέναι καὶ σεμνυνόμεναι.

Λαμπόμεναι τῆς παρθενίας κάλλεσι, Μαρτύρων διαδήμασιν, ἐκοσμήθησαν, καὶ στέφανον διπλοῦν, ἄνωθεν ἀξίως ἐκομίσαντο, παρὰ Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου καὶ πανοικτίρμονος.

Ἀνήχθησαν ἐν τῷ ναῷ σȣ Δέσποτα τȣ͂ πάντων βασιλεύοντος, παρθενεύοντα κειμήλια σεπτὰ, σοῦ τῆς βασιλείας κοινωνήσοντα· σὺ γὰρ αὐτῶν, καὶ φῶς ὑπάρχεις καὶ ἀγαλλίαμα.

Θεοτοκίον.

Ἀγάλλονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τȣ͂ γένους οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ ἁγνὴ, καὶ πρὸ τȣ͂ τόκȣ καὶ μετὰ γέννησιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος ά. Χορὸς ἀγγελικός.

Σοφίας τῆς σεμνῆς, ἱερώτατοι κλάδοι, ἡ Πίστις καὶ Ἐλπὶς, καὶ Ἀγάπη δειχθεῖσαι, σοφίαν ἀπεμώραναν, τῶν Ἑλλήνων ἐν χάριτι καὶ ἀθλήσασαι, καὶ νικηφόροι φανεῖσαι, στέφος ἄφθαρτον, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότȣ, Χριςȣ͂ ἀνεδήσαντο.

Ὁ Οἶκος.

Ὅτε εἰς πάντα τὰ πέρατα, τὸ ἀθέμιτον ἐξελήλυθε πρόσταγμα, θύειν εἰδώλοις καὶ σπένδεσθαι, καὶ βωμοὺς δαιμόνων, καὶ ναοὺς εὐτρεπίζεσθαι, πρὸς ἀνθρώπων ἀπώλειαν· τότε αἱ πανεύφημοι καὶ καλλιπάρθενοι, ὡς ἀστέρες ἐξέλαμψαν, ζόφον ἀθεΐας καὶ ἀγνωσίας ἐλαύνουσαι· καὶ φέγγος εὐσεβείας ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν ὑπανάπτουσαι, τρανῶς ἀνεβόων· Θεὸς μέγιστος ἐστὶν ὁ σταυρωθεὶς βουλήματι, καὶ ἀναστὰς τριήμερος, ἐν ᾧ καὶ καυχώμεθα.

Digitized by Google

ὅθεν καὶ ἐπαξίως, ςέφος ἄφθαρτον παρὰ Χριστοῦ ἀπεδήσαντο.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ καλλινίκων Παρθένων Πίστεως, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σοφίας.

Στίχοι.

Τῇ πρὸς σὲ πίστει Πίστις, Ἐλπὶς, Ἀγάπη,
Αἱ τρεῖς, Τριὰς, κλίνουσιν αὐχένας ξίφει.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀγάπην τάμον, Ἐλπίδα, Πίστιν.

Αὗται ὑπῆρχον ἐξ Ἰταλίας ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Ἀχθεῖσα οὖν ἡ Πίστις, ἐτῶν ὑπάρχουσα δώδεκα, καὶ ὁμολογήσασα τὸν Χριστὸν, ῥαβδίζεται καὶ τοὺς μαστοὺς σιδήρῳ ἐκκόπτεται, ἐξ ὧν ἀντὶ αἵματος γάλα ἔρρευσε· μετὰ ταῦτα εἰς ἐσχάραν πυρὸς ἐπιρρίπτεται· καὶ ἄφλεκτος μείνασα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ἔπειτα ἡ Ἐλπὶς, ἐτῶν ὑπάρχουσα δέκα, βουνεύροις τύπτεται, καὶ εἰς πῦρ ἀποῤῥίπτεται· ἀναρτηθεῖσα ξέεται, εἰς λέβητα ἐμβάλλεται, καὶ παραδόξως ῥυσθεῖσα καὶ αὐτὴ, τὸν διὰ ξίφους δέχεται θάνατον. Εἶτα ἡ Ἀγάπη, χρόνον οὖσα ἐννέα, καὶ αὐτὴ ὁμοίως ἀνεσκολοπίσθη, καὶ μείνασα ἀβλαβὴς, ἀπετμήθη τὴν κάραν. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν Σοφία, μετὰ τρίτην τούτων ἡμέραν, τῷ τάφῳ αὐτῶν παραμένουσα, τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρατίθησι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγαθοκλείας.

Στίχ. Ἀγαθόκλεια πῦρ ἐπ' αὐχένος φέρει,
Δεινῆς πλάνης φλέγουσα δεινὸν αὐχένα.

Ἥτις ἐγένετο οἰκέτις Νικολάου ἀπὸ Χριστιανῶν, καὶ Παυλίνης τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, ἀπίστου οὔσης· ἥτις πολλὰς τῇ Ἀγαθοκλείᾳ προσήνεγκε θλίψεις, ἐπὶ χρόνοις ὀκτὼ, ἀκροτόμοις λίθοις αὐτὴν κατὰ αὐχένος τύπτουσα, καὶ γυμνοῖς τοῖς ποσὶν εἰς τραχεῖς καὶ δυσβάτους τόπους ἐλαύνουσα, καὶ σιδηρᾷ σφύρᾳ τὰς πλευρὰς αὐτῆς συνθλῶσα, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκκαίουσα. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔπειθε, πῦρ αὐτῇ κατὰ τοῦ τραχήλου ἐπενεγκοῦσα, τῆς παρούσης ζωῆς ἀποῤῥαγῆναι κατηνάγκασε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Θεοδότου, καὶ Ἀσκληπιοδότης.

Στίχ. Μιᾷ γυναικὶ, καὶ νεανίσκοις δύο,
Πρὸς τὴν τομὴν ἦν καρδιῶν ζέσις μία.

Οὗτοι τυφθέντες, καὶ ἀκρωτηριασθέντες, καὶ ἐν ἀφεγγεῖ φυλακῇ καθειρχθέντες διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τέλος τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Λουκίας, καὶ Γεμινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ Μάρτυρος.

Στίχ. Εἰρηνικῶς σὴ Χριστὲ δούλη Λουκία,
Εἰρηνιδὸν μετῆλθεν ὄντως εἰς τόπον.

Θάρσους ὁ Μάρτυς Ρεμινιανὸς γέμων,
Τομὴν ὑπέστη καρτερῶς τὴν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης.

Στίχ. Τὴν Θεοδότην πρὸς ξίφος τεθηγμένον,
Ποιεῖ πρόθυμον ἡ Θεόσδοτος χάρις.

Βασιλεύοντος ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀπεςάλη Σιμπλίκιος ἐν τῇ τῶν Καππαδοκῶν χώρᾳ, καὶ ἐμηνύθη αὐτῷ ἡ Θεοδότη, ἐκ τῆς Ποντικῆς οὖσα χώρας, σφόδρα πλουσία· ἥτις καὶ παραστᾶσα, ὡς οὐκ ἐπείθετο ἀποστῆναι τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ἀπαιωρηθεῖσα ἐπὶ πολλαῖς ὥραις, τὰ σπλάγχνα ἐξέετο, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεὸν, καὶ ὡς ἄλλου πάσχοντος ἐδόκει τοὺς ξεσμοὺς ὑποφέρειν. Εἶτα καταχθεῖσα, φρουρεῖται· καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, τῆς φυλακῆς αὐτομάτως ἀνοιγείσης, ὡς εἶδον οἱ φύλακες ἐξέστησαν, καὶ δραμόντες ἀπήγγειλαν τῷ Σιμπλικίῳ. Οὐκ ἐπίστευσε δὲ αὐτοῖς, ἀλλὰ τῇ ἑξῆς ἀχθείσης τῆς Ἁγίας, ὡς εἶδε ταύτην ὁ Σιμπλίκιος ὅλην ὑγιῆ, καὶ μηδέν τι ἴχνος τῶν μωλώπων ἐν τῷ σώματι φέρουσαν, λέγει πρὸς αὐτήν· Τίς εἶ; Ἡ δὲ Ἁγία, Ἠμαύρωταί σου ἡ διάνοια, φησίν; εἰ γὰρ νήφων ἧς, ᾔδεις ἂν, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ἡ Θεοδότη.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Σιμπλίκιος, κλίβανον ἐκκαυθῆναι προςάσσει. Τούτου δὲ ἐκκαυθέντος, καὶ τῆς Ἁγίας ἐν τέτῳ ἀκοντισθείσης, ἐκχυθεῖσα ἡ φλὸξ, ὡσεὶ τὸν ἀριθμὸν ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐνέπρησεν· οἱ δὲ καταλειφθέντες, τὸν κλίβανον ἀναφράξαντες, ὑπεχώρησαν. Καὶ τῇ ἑξῆς ὁ Ἄρχων, δύο ἱερεῖς ἀποστείλας μεθ' ἑτέρων τινῶν, τὸν χοῦν τοῦ σώματος αὐτῆς λικμηθῆναι προσέταξεν. Ἀνοιγέντος δὲ τοῦ κλιβάνου, τὸ μὲν πῦρ ἐξελθὸν, κατέκαυσε τοὺς δύο ἱερεῖς· οἱ δὲ λοιποὶ, ὡς εἶδον τὴν Ἁγίαν μέσον δύο νεανίσκων λευχειμονούντων καθημένην, καὶ ψάλλουσαν, ἐκπλαγέντες, ὡσεὶ νεκροὶ γεγόνασιν. Ἐξῆλθε δὲ ἡ Ἁγία ἀπὸ τοῦ κλιβάνου ἀβλαβὴς, χαίρουσά τε καὶ ψάλλουσα· ἣν καὶ λαβόντες, ἀπήγαγεν ἐν τῇ φυλακῇ.

Ἐπεὶ δὲ ἔμελλεν ὁ Σιμπλίκιος εἰς τὸ Βυζάντιον ὁδεύειν, προσέταξε καὶ τὴν Ἁγίαν συνακολουθεῖν αὐτῷ δέσμιον. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ τοῦ Σιμπλικίου ὑποστρέψαντος, καὶ ἐν Ἀγκύρᾳ προκαθεσθέντος, ἐδέησε παραστῆναι τὴν Ἁγίαν· πρὸς ἣν φησὶν ὁ Σιμπλίκιος· Ἐὰν μὴ πεισθῇς μοι, καὶ θύσῃς τοῖς θεοῖς, δείξας τῇ χειρὶ, ἐν ταύτῃ τῇ πεπυρακτωμένῃ σε ἐσχάρᾳ ἀπολέσω. Ἡ δὲ πρὸς αὐτόν· Εἰ καὶ ὁ Λιβελλήσιος εἰσέλθῃ μετ' ἐμοῦ, καὶ τοῦ πυρὸς κυριεύσῃ, θύσω κἀγὼ τοῖς θεοῖς σου. Καὶ ὁ Σιμπλίκιος πρὸς τὸν Δωρόθεον (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τοῦ Λιβελλησίου). Δωρόθεε, κῦρ Λιβελλήσιε (*), τὴν τῶν θεῶν ἔχων βοήθειαν, εἴσελθε. Εἰσελθὼν οὖν σὺν τῇ Ἁγίᾳ, εὐθὺς παρανάλωμα γέγονε τοῦ πυρός· ἡ δὲ ἐξῆλθεν ἀβλαβής.

Ἐξαπορήσας οὖν ὁ Ἄρχων, δεσμευθῆναι καὶ αὖθις τὴν Ἁγίαν κελεύει, καὶ πρὸς Βιθυνίαν ἀπάγεσθαι· καὶ ἐπὶ τὴν Νίκαιαν κατέλαβον, ἐκέλευσεν ὁ Ἄρχων εἰσελθεῖν τὴν Ἁγίαν ἐν τῷ εἰδωλείῳ, καὶ προσεύξασθαι. Τῆς δὲ περιχαρῶς τοῦτο καταδεξαμένης, τὰ εἴδωλα πάντα εἰς γῆν πεσόντα, κατετρίβησαν, καὶ ἐξεπλάγησαν οἱ παρευρεθέντες, ἰδόντες τὴν τῶν θεῶν συντριβήν. Μανεὶς οὖν ὁ Ἄρχων, ἐκέλευσε ταθῆναι ἐκ τεσσάρων τὴν Ἁγίαν, καὶ ταθεῖσαν πρισθῆναι· καὶ τούτου γενομένου, ὁ μὲν πριστὴρ ἠμβλύνετο, μὴ ἔχων τὸ ἐνεργοῦν, οἱ δὲ δήμιοι ἐπόνουν, καὶ ἡ Ἁγία ἄνετος ἦν, εὐχαριστοῦσα τῷ Σωτῆρι Θεῷ. Ὁ γοῦν Σιμπλίκιος ἔτι σκοτισθεὶς, τὴν διὰ ξίφους τελευταίαν πληγὴν τῇ Μάρτυρι ἀπεφήνατο, καὶ οὕτως ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑκατὸν Μαρτύρων.

(*) Ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Λιβελλένσις (Libellensis), ὅπερ δηλοῖ τὸν καταγράφοντα τὰς εἰς τὸν Ἡγεμόνα παρουσιαζομένας ἀναφορὰς, ἢ αἰτήσεις.

Digitized by Google

Στίχ. Δεκὰς δεκαπλῆ Μαρτύρων Αἰγυπτίων,
Μιᾷ κεφαλὰς τέμνεται προθυμίᾳ.

Εἰς τοὺς Ἁγίους Πηλέα καὶ Νεῖλον, τοὺς Ἐπισκόπους.

Στίχ. Ἔπȣς ὁ Πηλεὺς ποῦ μέγας πρὸς Πηλέα.
Νείλῳ συνεισβαίνοντα καὶ πυρὸς μέσον;

Εἰς τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ Ν΄. Μάρτυρας.

Στίχ. Θεοφρονοῦντες ἄνδρες ἐξ εὐβουλίας,
Πυρὸς καταφρονοῦσιν ἐξ εὐτολμίας.

Εἰς τὸν Ἅγιον Πατερμούθιον καὶ Ἠλίαν.

Στίχ. Πατερμούθιος ἐμπεσὼν τῇ καμίνῳ.
Πρὸς ζῆλον ἴσον ὀτρύνει τὸν Ἠλίαν.

Τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ παρὰ τῶν ἀσεβέντων συγκροτηθέντος, κατεσχέθησαν ἀπὸ μὲν τῆς Αἰγύπτου Ἐπίσκοποι, Πηλεὺς καὶ Νεῖλος, καὶ δύο ἐνδοξότατοι, Πατερμούθιος καὶ Ἠλίας, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς ἄνδρες ἑκατόν· ἐκ δὲ Παλαιστίνης, πεντήκοντα. Καὶ ὁ μὲν Πηλεὺς καὶ ὁ Νεῖλος, ὡσαύτως καὶ ὁ Πατερμούθιος καὶ ὁ Ἠλίας, καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Παλαιστίνης, πεντήκοντα, παντες οὗτοι διὰ πυρὸς ἐτελειώθησαν. Οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου ὄντες ἑκατὸν μὴ πεισθέντες τὴν εἰς Χριστὸν ἀρνήσασθαι πίστιν, πρότερον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορυχθέντες, εἶτα καὶ τῶν ἀριστερῶν ποδῶν τὰς ἀγκύλας ἀποτμηθέντες, τῇ τῶν μετάλλων κακοπαθείᾳ παρεδόθησαν, καὶ οὕτω τὸ μακάριον τέλος ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Χαραλάμπους Παντολέοντος, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν. Τελεῖται δὲ ἡ τούτων σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Στίχ. Χαίρων ὑπῆρχε πρὸς σφαγὴν Χαραλάμπης·
Καὶ Παντολέων πρὸς μάχαιραν ἦν λέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων Ἡρακλείδου καὶ Μύρωνος, Ἐπισκόπων Ταμάσου τῆς Κύπρου.

Στίχ. Πυρᾷ τεθέντες Ἡρακλείδης καὶ Μύρων,
Χριστῷ προσηνέχθησαν ὡς ὀσμὴ μύρου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον.

Τρισσοφεγγεῖ ἑνιαίᾳ χάριτι, καταλαμπόμεναι σαφῶς, αἱ Παρθένοι δαιμονικὴν ἔλυσαν σκοτόμαιναν, φῶς τὸ τρισυπόστατον, θεολογȣ̃σαι καὶ μέλπουσαι· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἐν οὐρανοῖς τὰς παστάδας ἔχουσαι, λαμπαδηφόροι τῷ Χριςῷ, σὺν Ἀγγέλοις χαρμονικῶς νῦν περιχορεύετε, δόξαν τὴν ἀΐδιον, συνθεωροῦσαι καὶ μέλπουσαι· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Καρτερικὴν ὡς οἱ Παῖδες ἔνστασιν, ἐπιδειξάμεναι τὸ πῦρ, κατεπάτησαν ἀνδρικῶς· τούτων γὰρ ἰσάριθμοι, γνώμην ἰσοστάσιον, αἱ Θεοφόροι ἐκτήσαντο, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, ἀεὶ Θεὸν δοξάζουσαι.

Θεοτοκίον.

Νέμοις ἁγνὴ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πιστῶς, λυτρουμένη τῶν πειρασμῶν, πάσης περιστάσεως· σὲ γὰρ νῦν κεκτήμεθα, καταφυγὴν Θεονύμφευτε, ὡς αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν χερσὶ βαστάσασαν.

Ὠδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Αἱ παρθένοι αἱ θεοφεγγεῖς, Πίςις Ἐλπὶς Ἀγάπη, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγουσαι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαμπομένας καὶ φωτοειδεῖς, διὰ τοῦ μαρτυρίου, προδήλως γεγενημένας, τὰς Παρθένȣς οἱ πιστοί, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμάτων ῥεῖθρον δαψιλῶς, ἀφθόνως καὶ πλȣσίως, αἱ θῆκαι τῶν Ἀθληφόρων, αναβρύουσιν ἀεί, τοῖς πίστει κραυγάζουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίȣ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γῆ ἁγία πέφηνας ἁγνή, τὸν ζωηφόρον στάχυν, τεκοῦσα τῆς ἀϊδίου, ζωῆς πρόξενον Χριστόν, ᾧ πάντες κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίȣ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ, ὡς ἐν χωνευ-
» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
» ρώτερον χρυσȣ̃, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίȣ, τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
» τε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τȣ̀ς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Αἴγλης τριφεγγοῦς πληρούμεναι, καὶ λαμπηδόνος θείας νῦν ἐμφορούμεναι, αἱ ὁμώνυμοι, τῶν ἀρετῶν καὶ φερώνυμοι, τῆς Ἀγάπης Ἐλπίδος καὶ Πίστεως, ἐλπίδι καὶ ἀγάπῃ, ἡμᾶς καὶ πίστει βεβαιώσατε.

Ἵνα ἡ ἐξ ὕψους δύναμις, νῦν κατευνάσῃ τὸν κατέχοντα κλύδωνα, τῆς αἱρέσεως, ὦ Ἀθληφόροι ἀήττητοι, καὶ βραβεύσῃ πιστοῖς τὴν ὁμόνοιαν, αἰτεῖσθε δυσωπȣ̃μεν, ἀκαταπαύστως καλλιπάρθενοι.

Νύκτα τὴν τȣ̃ βίου Πάνσοφοι, διαδραμοῦσαι τὴν ἡμέραν ἐφθάσατε, τὴν ἀνέσπερον, μαρτυρικῶς ἀγαλλόμεναι, καὶ παρθένων καυχώμε-

Digitized by Google

καὶ χάριτι, καὶ θείας βασιλείας, τῆς ἀκηράτου ἀξιούμεναι.

Θεοτοκίον.

Ω πῶς ἡ Παρθένος τέτοκε, τὸν ἀεὶ ὄντα Λόγον καὶ ἐνυπόστατον, τὸ ἀπαύγασμα τῆς πατρικῆς ὑποστάσεως, τὸν ὑμῶν εὐεργέτην καὶ Κύριον, ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῷ τῆς Τριάδος Κόραι, πυρούμεναι αἱ τρεῖς ζήλῳ, τῶν ἀρετῶν τῇ Τριάδι, Ἐλπίδι, Πίστει, Ἀγάπῃ, προσκείμεναι ὁμωνύμως, ἠλόγησαν τῶν βασάνων.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένε, τοῦτον ἱκέτευε δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς παραστάτας, μερίδος τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Λόγχην σὺν τῷ Σταυρῷ, τοὺς ἥλους καὶ τὰ ἄλλα, ἐν οἷς τὸ ζωηφόρον, Χριστοῦ ἐπάγη σῶμα, ὑψοῦντες προσκυνήσωμεν.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὕλην φθοροποιόν, ἐξαίρει ἁμαρτίας, τὸ τοῦ σταυροῦ σου ξύλον, ὑψούμενον Σωτήρ μου, λαμπρύνει δὲ τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ὕδατι θεουργῷ, καὶ αἵματί σου Λόγε, λαμπρῶς ἡ Ἐκκλησία, στολίζεται ὡς νύμφη, Σταυροῦ τὴν δόξαν μέλπουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Χαίροις τὸ τῶν πιστῶν, φυλακτήριον θεῖος, ἀπροσμάχητον τεῖχος, Σταυρὸς ὁ τοῦ Κυρίου, δι' οὗ ἀπὸ γῆς ἄρθημεν.

ΤΗ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου, Ἐπισκόπου Γορτύνης, τοῦ θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμ. τῆς Ἑορτῆς γ΄.

Ἦχος πλ. α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸ ἀνυψούμενον ξύλον τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ᾧ Χριστὸς τὰς χεῖρας, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, προσήλωσε βουλήσει, πάντας πιστοὺς, προσκαλεῖται ἐν ᾄσμασιν, ἑορταζόντων μετ' ἤχου τοῦ προσκυνεῖν, ὑποπόδιον τὸ θεῖον αὐτοῦ.

Τῶν ἐγκαινίων τὴν μνήμην τῆς ἀναστάσεως, δι' ἧς τοῖς ἐν τῷ σκότει, φῶς ἐπέλαμψε μέγα, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας, δεῦτε πιστοὶ ἐκτελοῦντες ὑψώσωμεν, τὸ ζωοπάροχον ξύλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, προσκυνοῦντες τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Μωσῆς ὁ μέγας τὸ πάλαι ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, σταυροειδῶς τὰς χεῖρας, ἐκπετάσας εἰς ὕψος, ἐτύπου τὸν Σταυρόν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τὸν ὑψούμενον σήμερον, καὶ ἁγιάζοντα πάντας τοὺς ἐπὶ γῆς, ἐν αὐτῷ σε προσκυνοῦντας πιστῶς.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά σου, τῶν παθῶν καθηράμενος, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οἶκος γέγονας, καὶ ἱερέων ἐν χρίσμασι, σαυτὸν κατεκόσμησας, παραστάτης δεξιός, χρηματίσας Εὐμένιε, καὶ συνόμιλος, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ τῆς δόξης, τοῦ Κυρίου κληρονόμος, καὶ πρεσβευτὴς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ περίδοξος βίος σου, ἀρεταῖς φαιδρυνόμενος, τῶν θαυμάτων ἔλαμψε ταῖς φαιδρότησι, καὶ εὐκλεῆ σε τοῖς πέρασι, παμμάκαρ εἰργάσατο, καὶ φωστῆρα ἀπλανῆ, καὶ Ἁγίων ὁμόσκηνον, καὶ τῆς πόλεως, τῆς ἁγίας πολίτην Ἱεράρχα, τῶν Ἀγγέλων συμπολῖτα, θαυματουργὲ ἀξιάγαστε.

Τῶν Κρητῶν ἐγκαλλώπισμα, τῆς Γορτύνης τὸν πρόεδρον, Ἐκκλησίας ἄσειστον τὸν θεμέλιον, τὸν ἱεράρχην Εὐμένιον, ἐν θαύμασι μέγιστον, καὶ δυνάμεσι πολλαῖς, γεγονότα περίδοξον, καὶ φωτίσαντα, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας, ὡς φωστῆρα, τῶν πιστῶν μεγαλοφώνως, οἱ συνελθόντες τιμήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου Χριστὲ τὴν ἐνέργειαν, προδιατυπώσας Μωϋσῆς, ἐτροποῦτο τὸν ἐναντίον Ἀμαλήκ, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ· ὅτε γὰρ ἐφήπλου τὰς χεῖρας, Σταυροῦ τὸν τύπον ποιῶν, ἐνίσχυσεν ὁ λαός· νυνὶ δὲ τῶν πραγμάτων ἡ ἔκβασις, εἰς ἡμᾶς πεπλήρωται. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ δαίμονες φυγαδεύονται. Σήμερον ἡ κτίσις πᾶσα ἐκ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωται· πάντα γὰρ διὰ Σταυροῦ ἐπέλαμψεν ἡμῖν τὰ χαρίσματα· διὸ γηθόμενοι πάντες, προσπίπτομέν σοι, λέγοντες· Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, δόξα σοι.

Digitized by Google

Ἀπόστιχα Στιχηρά, Ἦχος πλ. δ΄.
Τριήμερος ἀνέστης.

Ῥαπίσματα ὑπήνεγκας, καὶ σταύρωσιν Μακρόθυμε, καὶ ὀνείδη, θέλων πάντας ἐκ χειρὸς, λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος ζωοδότης, καὶ πανοικτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τιμῶ σου τὸν Σταυρὸν ἀγαθὲ, τοὺς ἥλους καὶ τὴν λόγχην Σωτὴρ, δι᾽ ὧν πάντας, ἐλυτρώσω τῆς φθορᾶς, ὡς μόνος ζωοδότης, καὶ πάντων εὐεργέτης, μόνε φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς δι᾽ ἐμὲ, Σωτήρ μου ὑπεράγαθε, ἐῤῥαπίσθης, καὶ ὑβρίσθης λυτρωτὰ, καὶ ὄξος ἐποτίσθης, καὶ λόγχῃ ἐκεντήθης, καὶ πάντα φέρεις ἀναμάρτητε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον ξύλον ἐφανερώθη. Σήμερον γένος Ἑβραίων ἀπώλετο. Σήμερον διὰ πιστῶν βασιλέων ἡ πίστις φανεροῦται· καὶ ὁ Ἀδὰμ διὰ τοῦ ξύλου ἐξέπεσε, καὶ πάλιν διὰ ξύλου δαίμονες ἔφριξαν. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ ἄνω ὡς Θεὸς, οὐρανὸν θρόνον ἔχων, καὶ γῆν, Χριστὲ Σωτὴρ, ὑποπόδιον φέρων, Σταυρὸν ἡμῖν ὑπέδειξας, σῶν ποδῶν ὑποπόδιον. Τοῦτον ἅπαντες, δαυϊτικῶς προσκυνοῦμεν. Τοῦτον φύλακα, καὶ βοηθὸν ἐξαιτοῦμεν, καὶ πίστει δοξάζομεν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν Παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλιν ἐξανέστησας Χριστὲ, ξύλῳ ἰασάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτη με, θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωήν. Δόξα τῇ θείᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Εὐχαῖς δίδου μοι Χριστὸν εὐμενῆ Μάκαρ.
Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Ἔχων Χριστὸν, Πάτερ θεόφρον Εὐμένιε, τῶν σῶν καθυπακούοντα, θείων ἐντεύξεων, εὐμενῆ τοῦτον μάκαρ, ἀπέργασαι τοῖς πόθῳ, ἀνευφημοῦσί σε.

Ὑψοποιὸν, ἀπὸ νεότητος Ὅσιε, ἠγαπηκὼς ταπείνωσιν, τὸν ὑπερήφανον, ἐταπείνωσας ὄφιν, καὶ χάριν ἰαμάτων, σαφῶς ἐπλούτησας.

Χωρητικὸν, Πνεύματος ὄργανον γέγονας, τὰ τῆς σαρκὸς φρονήματα, πολλαῖς ἀσκήσεσι, τῇ ψυχῇ ὑποτάξας, τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον, σὺ δουλωσάμενος.

Θεοτοκίον.

Αἱ περὶ σοῦ, νῦν προφητεῖαι πεπλήρωνται, Θεοκυῆτορ Δέσποινα· ὃν γὰρ προήγγειλαν, ὑψηγόρως, ἐν μήτρᾳ, ἐχώρησας ἐν δύω τελείαις φύσεσι.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Διέτρεχες σπουδῇ καθὼς ἡ μέλιττα, λειμῶνας τοὺς λογικοὺς Ἱεράρχα, τὸ γλυκὺ μέλι θηρώμενος, καὶ καρδίας τοῖς σίμβλοις ἐντιθέμενος.

Ὁ βίος καθαρὸς, ὁ λόγος ἅλατι, τῷ θείῳ Εὐμένιε, ἠρτυμένος, διεδείκνυ σου τὴν ἔνδοθεν, κεκρυμμένην καὶ χάριν καὶ λαμπρότητα.

Ὑψώθης ἀρεταῖς καλλωπιζόμενος, καὶ θρόνων ἐπέβης ὑψηλοτάτων, μύρῳ θείῳ χρισθεὶς Πνεύματος, καὶ Χριστοῦ εὐωδία γνωριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, παθῶν μου ἀπέλασον τὸ δυσῶδες, καὶ στερέωσον κλονούμενον, προσβολαῖς τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς, ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. α΄.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὀρθοδόξοις ἐμπρέπων Πάτερ διδάγμασι, τὰς ζοφώδεις αἱρέσεις, πάσας ἐμείωσας, καὶ θαυμάτων αὐτουργὸς δειχθεὶς Εὐμένιε, περιβόητος παντὶ, προμηθείᾳ θεϊκῇ, ἐγένου· ὅθεν σε πίστει, τιμῶμεν ὡς ἱεράρχην, καὶ τῶν Ἀγγέλων ὁμότιμον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὸ πανάγιον ξύλον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἀναλάβωμεν πίστει ἐπὶ τῶν ὤμων ἡμῶν, καὶ τοῦ βίου τὰ τερπνὰ ἀποῤῥίψωμεν, ὃν οἱ πάλαι βασιλεῖς, ἀναλαμβάνοντες πιστῶς, ἐνίκησαν πολεμίους, καὶ φῦλα τὰ τῶν βαρβάρων, τῇ δυνάμει τούτου ἀνέτρεψαν.

Digitized by Google

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οἶκος γέγονας Πνεύματος, θείαις ναοῖς σχολάζων Ἱεράρχα, καὶ σεπταῖς μελέταις ὡραϊζόμενος.

Ἱεράρχης θεόληπτος, Πάτερ σοφὲ καὶ πρόεδρος Γορτύνης, γεγονὼς θαυμάτων, αἴγλην ἀπήστραψας.

Χάσμα μέγα τοῦ δράκοντος, τῶν προσευχῶν ἐνέπρησας λαμπάσι, κατὰ σοῦ ὁρμήσαντος Ἱερώτατε.

Ῥωμαλέῳ φρονήματι, τὸν δυσμενῆ κατέβαλες ἀνδρείως, καὶ ὁρμὰς λεόντων σὺ ἐχαλίνωσας. Θεοτοκίον.

Ἱεραὶ προκατήγγειλαν, πάλαι φωναὶ τοῦ τόκου σου τὸ βάθος, ὧν νῦν τὰς ἐκβάσεις εἴδομεν Ἄχραντε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Σύνεσιν ἔσχηκας, ὡς εἰρηνεύσας ἐκ παθῶν Ὅσιε, νοῦν καὶ ψυχήν· ὅθεν διαλύεις τὰς ἔριδας πιστῶς, τῶν βασιλευόντων, καλῶς πειθομένων σοι.

Τὰς ἀκοὰς ὑποθείς, σοὶ Βασιλέων ὁ πιστὸς ἔλυσεν, ἔχθραν μακράν, ὄλεθρον γεννῶσαν, καὶ τὴν ἀδελφικήν, ὁμόνοιαν στέργει, θεόφρον Εὐμένιε.

Οἷα πυρσὸς ἐπιστάς, Ῥώμην φωτίζεις ἐκτελῶν θαύματα, καὶ τοὺς παθῶν, βυθῷ ηχομένους, πρὸς ὅρμον γαληνόν, ἰάσεων Μάκαρ, σοφῶς ἐκκαλούμενος. Θεοτοκίον.

Νέον ὡς βρέφος ἡμῖν, τὸν προαιώνιον Υἱὸν τέτοκας, θελητικαῖς, δυσὶν ἐνεργείαις, ὑπάρχοντα διπλοῦν, ὡς ἄνθρωπον ἅμα, Θεόν τε Παναμώμε.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐνεργῆ θησαυρὸν ἀδαπάνητον, ἔχων ἐν καρδίᾳ σου Χριστὸν Εὐμένιε, ὥσπερ πηλὸν λελόγισαι, τὸν χρυσὸν Βασιλεὺς, ὃν παρέσχε σοι.

Ὑψηλὴν, εἰς καθέδραν ἐκάθισας, Πάτερ τῆς εἰρήνης φθεγξάμενος πρόσρημα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἄνωθεν· ὅπερ νῦν τῇ προσκλήσει σεμνύνεται.

Μὴ βραχεῖς ἁμαρτίαις διέπλευσας, βίου τὸ κλυδώνιον τὸ πολυώδυνον, καὶ τοὺς λιμένας ἔφθασας, ἔνθα δῆμος Ὁσίων εὐφραίνεται. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ καταβὰς ὁ οὐράνιος, ὄμβρος χερσωθεῖσαν τὴν γῆν Ἀειπάρθενε, θεογνωσίας νάμασι, καταρδεύσας πολύφορον ἔδειξε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωτὶ θεϊκῷ, ἐλλαμφθεὶς παμμακάριστε, φωτίζεις ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σου, τὴν σεπτὴν καὶ ἔνδοξον, καὶ ἁγίαν Πάτερ μετάστασιν, ἱεράρχα Εὐμένιε· πρεσβεύεις γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Οἶκτειρον Κύριε τὸν σὸν δοῦλον, καὶ συγχώρησον πάντα τὰ ὀφειλήματα νῦν, καὶ δώρησαί μοι τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἵνα ὕμνοις σε δοξάζω ἀπαύστως, καὶ τὸν πιστόν σου θεράποντα στέψω ᾠδαῖς, τὸν πρόεδρον Γορτύνης σήμερον, Εὐμένιον τὸν φωστῆρα, γῆς πάσης τὸ μέγα κειμήλιον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, καὶ τῆς Κρήτης τὸ θεῖον ἀγλάϊσμα· πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου, Ἐπισκόπου Γορτύνης.

Στίχοι.

Τὸ λεῖον Εὐμένιος ὄμμα Γορτύνης.
Πανευμενὲς κατεῖδεν ὄμμα Κυρίου.

Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ θάνεν Εὐμένιος μεγαλήτωρ.

Οὗτος ὁ Εὐμένιος, ἐκ νεότητος πολλαῖς σκληραγωγίαις ἀσκήσεως ἑαυτὸν καθυποβαλὼν, τὴν ἄκραν ταπείνωσιν ἐκτήσατο· διὸ καὶ τοὺς οἴακας τῆς κατὰ Γορτύνην Ἐκκλησίας πιστεύεται. Οὗτος, δεινότατον δράκοντα καθ' αὐτοῦ ὁρμήσαντα, λαμπάσι κατέφλεξεν. Ἐκεῖθεν δὲ τὴν Ῥώμην καταλαβὼν, οἷά τις πυρσὸς ταῖς θείαις διδαχαῖς κατεφώτισε, σημείοις καὶ τέρασι πολλοὺς καταπλήξας. Κἀκεῖθεν τὴν Θηβαΐδα καταλαβὼν, καὶ μὴ βουλόμενος, παραυτίκα τοῦ αὐχμοῦ τὴν κατήφειαν καταστέλλει, ἔνθα ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ. Οἱ δὲ παῖδες τῶν Θηβαίων τῇ πατρίδι καὶ ποίμνῃ τὸ τούτου σκῆνος παραπέμπουσι, Ῥάξος ὄνομα τῷ τόπῳ, ἥτις καὶ Κυρίλλου τὸ σεπτὸν κατέχει σῶμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Σοφίας καὶ Εἰρήνης.

Στίχ. Εἰρήνη καὶ Σοφία τμηθεῖσαι κάρας,
Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν εἶδον εἰρήνην Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀριάδνης.

Στίχ. Σώζει ῥαγεῖσα τὴν Ἀριάδνην πέτρα.
Χριστὸς γὰρ αὐτὴν ἔσκεπε ζωῆς πέτρα.

Αὕτη ἐπὶ Ἀδριανοῦ καὶ Ἀντωνίνου τῶν βασιλέων ἤθλησε, δούλη τινὸς χρηματίσασα Τερτούλλου, πρώτου τῆς Πρυμνησίων πόλεως, Φρυγίας Σαλουταρίας· καὶ διὰ τὸ μὴ θελῆσαι αὐτὴν συνεορτάσαι ἐπὶ ταῖς γενεθλίοις τοῦ παιδὸς τοῦ κυρίου αὐτῆς ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ἐξέσθη σφοδρῶς, καὶ ἀφείθη. Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἐδιώκετο ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, πέτρᾳ τινὶ πλησιάσασα, ηὔξατο ῥυσθῆναι· καὶ θεία νεύσει ῥαγείσης αὐτῆς, μέσον αὐτῆς εὑρέθη, τῶν πε-

Digitized by Google

τρῶν αὖθις εἰς ἓν συνελθουσῶν· οἱ δὲ διώκοντες αὐτὸν ἄνδρες, ἐξ ἐπιφανείας Ἀγγέλων ἐφίππων δόρατα κατεχόντων, διεφθάρησαν, καὶ ἀπώλοντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κάστορος.

Στιχ. Οὐ θὴρ ὁ Κάςωρ, ἀλλ' ἀνήρ τις γεννάδας,
Ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀνδριὰς πρὸς αἰκίας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Νεκρῶν λογισμῶν, προθυμίᾳ τῆς ψυχῆς καταναυχώμενος, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ Ὅσιε, ἀποδημίαις ἐκέχρησο, ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν πίστει, δεχομένων Εὐμένιε, σὲ τὸν σπορέα τῶν σεπτῶν, καὶ ἱερῶν διδαχῶν.

Ἡ Ῥώμη τῶν σῶν, ἀπολαύσασα καλῶν, δῶρον ποθούμενον, τῇ Θηβαΐδι μὴ βουλόμενον, Πάτερ ἐκπέμπει Εὐμένιε· ἔνθα γεγονὼς ἀναστέλλεις τοῦ αὐχμοῦ τὴν κατήφειαν, τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν σεπτῶν εὐχῶν σου Ὅσιε.

Μαζοῖς ἐκτραφεὶς, ἐγκρατείας τὸ σεπτὸν γάλα ἐθήλασας, καὶ ἡλικίας μέτρον ἔφθασας, ἀνενεχθεὶς εἰς ἀκρώρειαν, Πάτερ ἀρετῶν καὶ ἡλίου, ἀπαστράψας φαιδρότερον, θεοσημείαις τοῖς νυκτὶ κατασχεθεῖσι παθῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀΰλου φωτὸς, οἰκητήριον ἡ σὴ μήτρα γεγένηται, τοῦ φρυκτωρίαις θείας γνώσεως, τὴν ἀθεΐαν μειώσαντος, ἄχραντε Θεόνυμφε Κόρη, ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Καταπαλαίσας τὸν ἐχθρὸν, καὶ τὸν δρόμον τὸν καλὸν διατελέσας, βαθυτάτῳ ἐν γήρᾳ, πρὸς τοὺς πατέρας τοὺς σοὺς, μετέβης σῖτος ὥσπερ ὥριμος, ξένης ἐπὶ χώρας, λαβὼν τοῦ βίου πέρας.

Ἀμνημονήσαντες τῶν σῶν, οὐδαμῶς Πάτερ καλῶν παῖδες Θηβαίων, τῇ πατρίδι καὶ ποίμνῃ τὴν ἱεράν σου σορὸν, αἰσίως κρίναντες ἐκπέμπουσιν· ἧς τῇ ἐπανόδῳ, θαυμάτων ἔρρει χάρις.

Ῥάξος Κυρίλλου τὸ σεπτὸν, καὶ πολύαθλον τὸ πρὶν κατέχων σῶμα, καὶ τὸ σὸν νῦν συγκρύπτει, παραπλησίως Σοφὲ, συνάψας τοὺς βίῳ ὁμόφρονας, οὓς ἡ ἄνω φέρει, πατρὶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτάτη Προφητῶν σὲ προγράφει ἀληθῶς σεμνὴ χώρας ἀλατόμητον ὄρος, ῥάβδον καὶ πύλην, δι' ἧς διῆλθεν ὡς οἶδεν ὁ Ὕψιστος, πάλιν κεκλεισμένην, ἐάσας σε Παρθένε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ὡς τοῦ Χριστοῦ ἱεράρχης, ἐκ δυνάμεως Πάτερ, εἰς δύναμιν μετέβη θαυμαστῶς, ἔνθα χοροὶ ἱερώτατοι, λειτουργοῦσιν ἐν φόβῳ, Τριάδι, τῇ σεπτῇ μετὰ πασῶν, οὐρανίων παμμάκαρ, Εὐμένιε Δυνάμεων.

Στῆσον τὴν νῦν καταιγίδα, τῆς πατρίδος τὸ θεῖον ταῖς σαῖς ἐξευμενίζων προσευχαῖς, βαρβαρικὴν μάκαρ ἔφοδον, τὴν ἡμᾶς τυραννοῦσαν, καὶ πείρᾳ συνωθοῦσαν τῶν κακῶν, εἰς βυθὸν ἀπωλείας, ἀοίδιμε Εὐμένιε.

Ἡ σὴ πανίερος μνήμη, συγκαλεῖται ποιμένας, ὁσίους καὶ λαὸν τὸν εὐσεβῆ, ἁγιασμὸν πᾶσι φέρουσα· ἣν τελοῦντας πλουσίως, καταύγασον ἡμᾶς μαρμαρυγαῖς, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, πανεύφημε Εὐμένιε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, θεϊκῇ δυναςείᾳ, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν, πᾶσαν πνοὴν, τὸν διατρέφοντα Πάναγνε ὑπὲρ νοῦν σου τὸ θαῦμα, Ἀγγέλους καταπλῆττον καὶ βροτοὺς, τοὺς ἀεί σε ὑμνοῦντας, καὶ πόθῳ μακαρίζοντας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σο-
» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς ἐξ ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ
πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εὐμένιε θεόληπτε, τῶν Ἀρχαγγέλων σύσκηνε, ὡς παῤῥησίαν πλουτήσας, πρὸς τὸν Χριςὸν ἱεράρχα, οὗ καὶ τῷ θρόνῳ Ἅγιε, ἐνδόξως νῦν παρίςασαι, τῶν ἐκτελούντων μέμνησο, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Σταυρὸς ὁ φύλαξ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ξύλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὑψούμενον ὁρῶντες, μεγαλωσύνην δῶμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα.

Digitized by Google

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὕδατι θεουργῷ, καὶ αἵματί σου Λόγε, λαμπρῶς ἡ Ἐκκλησία, στολίζεται ὡς νύμφη, Σταυροῦ τὴν δόξαν μέλπουσα.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Λόγχην σὺν τῷ Σταυρῷ, τοὺς ἥλους καὶ τὰ ἄλλα, ἐν οἷς τὸ ζωηφόρον, Χριστοῦ ἐπάγη σῶμα, ἐν ὕμνοις προσκυνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον ξύλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ Δορυμέδοντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον φυτὸν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος αἰρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον· δοξολογοῦσι, πάντα τὰ πέρατα· ἐκδειματοῦνται, δαίμονες ἅπαντες· Ὢ οἷον δώρημα, τοῖς βροτοῖς κεχάρισται! δι᾽ οὗ Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς βότρυν πλήρη ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν Ὕψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψούμενος, Σταυρὸς ὁρᾶται σήμερον· δι᾽ οὗ πρὸς Θεὸν, πάντες εἱλκύσθημεν, καὶ κατεπόθη, εἰς τέλος θάνατος. Ὢ ξύλον ἄχραντον! ὑφ᾽ οὗ ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἐδὲμ, ἀθανάτου βρώσεως, Χριστὸν δοξάζοντες.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! εὖρος καὶ μῆκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι θείᾳ χάριτι, ἁγιάζει τὰ σύμπαντα· ἐν τούτῳ ἔθνη βάρβαρα ἡττῶνται· ἐν τούτῳ σκῆπτρα, ἀνακτόρων ἵδρυνται. Ὢ θείας κλίμακος! δι᾽ ἧς ἀνατρέχομεν εἰς οὐρανοὺς, ὑψοῦντες ἐν ᾄσμασι, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Καὶ τῶν Ἁγίων, γ΄. Ἦχος ὁ αὐτός.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Τρυφὴν τὴν ἀδαπάνητον, ποθῶν κληρώσασθαι, Τρόφιμε Μάρτυς, πόνοις τοῦ σώματος, σὺ ἐνετρύφας· καὶ δὴ μετέσχες ἐκ φθορᾶς, πρὸς τὴν ἀφθαρσίαν ἀγαλλόμενος, καὶ τῷ μαρτυρίῳ ἐγκοσμούμενος· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι μάκαρ τὸ μέγα ἔλεος.

Σαββάτιος ὁ ἔνδοξος, πολλαῖς κολάσεσιν ἐγκαρτερήσας, νῦν ἐσαββάτισεν εἰς τὰς ἐπαύλεις, τῶν οὐρανῶν περιχαρῶς, γέρα τῶν ἀγώνων κομιζόμενος, δήμοις τῶν Ἀγγέλων ἀριθμούμενος· αὐτοῦ Χριστὲ πρεσβείαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀθέων βουλευτήριον, ἀποκρουσάμενος βουλαῖς ἐνθέοις, τὸν νοῦν ὠχύρωσεν ὁ Δορυμέδων, καὶ προσεχώρησε στεῤῥῶς, πρὸς τὰ τῶν βασάνων πειρατήρια· νίκης τε βραβεῖα κομισάμενος, Χριστῷ συμβασιλεύει, πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν δεόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως, ὁ Θεὸς πεπλήρωται, ἡ λέγουσα· Ὄψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις Δαυϊτικοῖς, ὕμνον σοι προσφέροντα καὶ λέγοντα. Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεὸς, Σταυρὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν δι᾽ ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Ἦχος πλ. δ΄. Τριήμερος ἀνέστης.

Οὗ ἔστησαν οἱ πόδες Χριστοῦ, τὸν τόπον προσκυνήσωμεν, ἀνυψοῦντες, τὸν τρισόλβιον Σταυρὸν, ἐν ᾧ κατεκενώθη, τὸ αἷμα τοῦ Δεσπότου, τὸ βλύσαν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Νεκρώσαντες τὰ πάθη σαρκὸς, καὶ πνεύματος θεόφρονες, ἐπειχθῶμεν, ὑψωθῆναι ἀπὸ γῆς, οὐράνιον πρὸς λῆξιν Σταυροῦ τῇ ἀνυψώσει, συσταυρωθέντες τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ζωηῤῥύτος ἐκ θείας πλευρᾶς, πηγὴ σαφῶς ἐξέβλυσε, τοῦ Σωτῆρος, καταρδεύουσα ψυχὰς τῶν πιστῶς προσκυνούντων, τὸ θεῖον πάθος τούτου, καὶ τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Ὁ τετραπέρατος κόσμος σήμερον ἁγιάζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σου Σταυροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ κέρας τῶν πιστῶν, συνυψοῦται Βασιλέων ἡμῶν, συντριβόντων ἐν αὐτῷ τῶν δυσμενῶν τὰ κέρατα. Μέ-

Digitized by Google

γας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὸς ἐν τοῖς ἔργοις σου! δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων. Παράδεισον ἠνέῳξας Σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Λῃστῇ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε. Δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἡμάρτομεν, πάντες τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἁπλώσας ἐν Σταυρῷ, τὰς παλάμας Οἰκτίρμον, τὰ ἔθνη τὰ μακρὰν, ἀπὸ σοῦ γεγονότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα· ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σὴν κληρουχίαν, καὶ κατάβαλε, τοὺς καθ' ἡμῶν πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τρίφωτον ὑμνῶ Μαρτύρων διαυγίαν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενοι, τὰ σκοτεινὰ νέφη, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, τὸν νοῦν μου καταυγάσατε, καὶ τὰ χείλη πρὸς ὕμνον, ὑμᾶς γεραίρειν ἀνοίξατε, Μάρτυρες Χριστοῦ μεγαλώνυμοι.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν ἀντέστητε, τῷ ματαιόφρονι, νέμειν θεοῖς σέβας, Μάρτυρες ἀλλόκοτον, ὑμᾶς καταναγκάζοντι, καὶ θυσία τελεία, διὰ ποικίλων κολάσεων, τῷ Παμβασιλεῖ προσηνέχθητε.

Ἰσχὺς ὑμῖν παρὰ Θεοῦ δεδώρηται, τοῦ παντοκράτορος, καταβαλεῖν πᾶσαν τὴν ἰσχὺν τοῦ δράκοντος, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, τῆς Τριάδος ὁπλῖται, Σαββάτιε, ἀξιάγαστε, θεῖε Δορυμέδον καὶ Τρόφιμε. Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς σου πηγαζούσαις χάρισι, Θεοχαρίτωτε, πύλη φωτὸς μόνη, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, φαιδρῶς καταυγαζόμενοι, τὸ βαθύτατον σκότος, τῶν ἀνυποίστων κολάσεων, σὲ ὑμνολογοῦντες, παρέδραμον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ὡραιοτάτῳ λογισμῷ, καὶ σταθηρᾷ διανοίᾳ, πρὸς βασάνων ἐχωρήσατε πεῖραν, αἰκιζόμενοι σφοδρῶς, καὶ μάστιξι ξεόμενοι, καὶ ἀηττήτῳ γνώμῃ ἀπαράσαλευτοι μένοντες.

Ταῖς τῶν αἱμάτων προχοαῖς, ἱερωτάτην πορφύραν, ἐπιχρώσαντες γενναῖοι ὁπλῖται, ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, Κυρίῳ νῦν παρίστασθε, ὑπὲρ ἡμῶν, πρεσβείαν, ἀκαταπαύστως ποιούμενοι.

Οὐκ ἐξαρνήσασθε Χριστὸν, προσομιλοῦντες βασάνοις, καὶ ξεόμενοι τὸ σῶμα ποικίλως, καὶ τεινόμενοι δεινῶς, καὶ τοῖς θηρσὶ διδόμενοι, πανευκλεεῖς ὁπλῖται, Ἅγιοι Μεγαλομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νομοθεσίαις τοῦ ἐκ σοῦ σεσαρκωμένου Δεσπότου, πειθαρχοῦντες παναμώμητε Κόρη, οἱ γενναῖοι Ἀθληταὶ, ἀνόμους ἐτροπώσαντο, σὲ συνεργὸν ὡς σχόντες, τὴν σώζουσαν τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῆς Ἐκκλη-
» σίας στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος
» μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Βασάνων ἀνδρικῶς ὑπομείναντες πόνους, τὴν ἄπονον ζωὴν, ἐκομίσασθε ἅμα, Δορυμέδον καὶ Τρόφιμε, καὶ Σαββάτιε πάνσοφε· ὅθεν σήμερον, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἑορτάζουσα, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, ἐνθέως ἀγάλλεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ ἄνω ὡς Θεὸς, οὐρανὸν θρόνον ἔχων, καὶ γῆν Χριστὲ Σωτὴρ, ὑποπόδιον φέρων, Σταυρὸν ἡμῖν ὑπέδειξας, σῶν ποδῶν ὑποπόδιον. Τοῦτον ἅπαντες, δαυϊτικῶς, προσκυνοῦμεν. Τοῦτον φύλακα, καὶ βοηθὸν ἐξαιτοῦμεν, καὶ πίστει δοξάζομεν.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ὑπομονῇ, τῶν αἰκισμῶν λαμπρυνόμενοι, ἐπὶ ξύλου, Μάρτυρες ἠρτήθητε, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι πλευρὰς, ἔνδοξοι ξεσθέντες, τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος, τὴν θείαν ἀφθαρσίαν, ἐνεδύσασθε θρόνῳ τῆς Τριάδος ἀεὶ παριστάμενοι.

Μαστιγωθεὶς, διὰ Χριστὸν Μάρτυς Τρόφιμε, ἐνετρύφας, πόνοις ὑπερβάλλουσιν, ἀποσκοπῶν τὰς ἐν οὐρανοῖς, θείας ἀντιδόσεις, καὶ τὴν τρυφὴν τὴν ἀδάπανον· ἧς νῦν κατηξιώθης, τὸν ἀγῶνα τελέσας, καὶ τρυφὴ τῷ Δεσπότῃ γενόμενος.

Digitized by Google

Νεανικῶς, ἐγκαρτερήσας Σαββάτιε, ταῖς βασάνοις χαίρων ἐναπέδωκας, Θεοῦ εἰς χεῖρας τὴν σὴν ψυχήν, καὶ πρὸς οὐρανίους, μονὰς καλῶς ἐσαββάτισας, νικήσας τὸν ἐκεῖθεν, ἐκριφέντα ἀθλίως, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡς καθαρόν, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, σὲ Μαρτύρων, σύστημα τρισάριθμον, ἐπικαλούμενοι βοηθόν, ἄχραντε Παρθένε, ναοὺς δαιμόνων ἠδάφισαν, καὶ πρὸς ναὸν ἄνω, μετετέθησαν δόξης, ἐν αἰνέσει ἀεί σε γεραίροντες.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μακρυνθέντες φιλίας, σώματος Πανεύφημοι προσῳκειώθητε, διὰ πλείστων πόνων, καὶ μεγίστων Θεῷ πανοικτίρμονι, τῷ ὑμᾶς δι' οἶκτον πεφιληκότι καὶ τὰ πάθη, τοῖς αὐτοῦ ἀποκτείναντι πάθεσιν.

Αἱ πορεῖαί σου Μάρτυς, Τρόφιμε γεγόνασι κατευθυνόμεναι, πρὸς ὁδοὺς πανσόφους, μαρτυρίου, ἐν αἷς καλλυνόμενος, σιδηραῖς κρηπῖσι, καθηλωμένος τοῦ Βελίαρ, κεφαλὴν καὶ τὰ κέντρα συνέτριψας.

Ῥητορεύων τὰ θεῖα, Τρόφιμε πολύαθλε, τυράννους ᾔσχυνας· καὶ τοῖς αἵμασί σου, βηματίζων τὴν γῆν καθηγίασας· ἐμπεριπατεῖς δέ, χαρμονικῶς τῷ Παραδείσῳ, σωτηρίαν ἡμῖν ἐξαιτούμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἁγίαν Παρθένον, τὴν θεοχαρίτωτον καὶ παναμώμητον, οἱ στεῤῥοὶ ὁπλῖται, εἰς βοήθειαν ἐπικαλούμενοι, τῶν βασάνων ὄγκον, καὶ τῶν δεινῶν τὴν τρικυμίαν, ἀκλονήτῳ διῆλθον φρονήματι.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὑπέπλευσαν γαληνῶς, τῇ κυβερνήσει τοῦ Πνεύματος οἱ εὐκλεεῖς Ἀθληταί, βασάνων τὸ πέλαγος καὶ πρὸς τὸν ἀκύμαντον, σωτηρίας ὅρμον, ἱερῶς ἐγκαθωρμίσθησαν.

Ῥαινόμενα καθορῶν, εἰς γῆν τὰ μέλη σου Τρόφιμε, καὶ ὄξος κατὰ τῶν σῶν, μυκτήρων δεχόμενος, εὐώδους ὀσφρήσεως ἀντελάβου πλέον, τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγαπήσεως.

Ὡς βουλευτὴς τῶν Χριστοῦ, δικαιωμάτων γενόμενος, βουλὰς ἀθέων ἐχθρῶν, τελείως ἐξέκλινας, καὶ σαυτὸν παρέδωκας, Δορυμέδον Μάρτυς, ταῖς βασάνοις μαστιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Νευρούμενοι ταῖς ἐκ σοῦ, ἐκπεμπομέναις δυνάμεσιν, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστέ, νομίμως ἐνήθλησαν, τὴν ἁγνὴν Μητέρα σου, ἀνυμνολογοῦντες, ἀποῤῥήτως σε κυήσασαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ » ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς ἀθλητῶν ἑδραίωμα, καὶ εὐσεβείας ἔρεισμα, ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ καὶ γεραίρει σου, τὴν φωτοφόρον ἄθλησιν· παναοίδιμε μάκαρ, ἀθλητὰ γενναιόφρον, ἔνδοξε Τρόφιμε, σὺν τοῖς συνάθλοις σου, ἱλασμὸν τοῖς ὑμνοῦσί σε αἰτῆσαι, ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὰ ἔπαθλα, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἐθαύμασαν· ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσαντο, Σταυροῦ τῇ ἰσχύϊ κρατυνόμενοι· ὅθεν μακαρίζονται εἰς αἰῶνας, ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων αἰτούμενοι ὑπὲρ πάντων ἡμῶν· καὶ γὰρ τιμῶνται αὐτοί, ὡς ἀήττητοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ Δορυμέδοντος.

Στίχοι.

Πνέοντες ἓν Τρόφιμε καὶ Δορυμέδον,
Ἓν ἐκ ξίφους δέχεσθε καὶ βίου τέλος.

Ξεσθεὶς σιδηροῖς Σαββάτιος ὄξεσιν,
Εἰς σαββατισμὸν θεῖον ὡς Μάρτυς φθάνει.

Ἐννεακαιδεκάτῃ Τρόφιμον τάμον, ἠδὲ συνάθλους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Πρόβου· ὧν ὁ μὲν Σαββάτιος ἐν Ἀντιοχείᾳ παραστὰς τῷ Βικαρίῳ, καὶ σφοδρῶς τυφθείς, καὶ καθειρχθείς, ἐν ταῖς βασάνοις παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Ὁ δὲ Τρόφιμος, κρηπῖσι σιδηραῖς ὑποδεθείς, καὶ ὑπερόριος ἐν τῇ Συνάδων γενόμενος, πολλάς τε μετὰ Δορυμέδοντος ὑποστὰς τιμωρίας, ἀπετμήθησαν τὰς κεφαλάς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Αἰόλου ταῖς νεύσεσι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον καλλωπιζόμενος, ὀβελίσκοις τε μάκαρ, πυρακτωθεῖσι καταφλεγόμενος, καὶ τὰς πλευράς σου ἀδίκως ξεόμενος, ὦ Δορυμέδον, στεῤῥῶς ἐνεκαρτέρησας.

Ἰδεῖν ἀφιέμενος, Θεοῦ τὴν δόξαν τὴν ἀνεκλάλητον, ὀφθαλμοὺς ἐπηρώθης, πυρακτωθεῖσι σιδήροις Τρόφιμε, καὶ εὐχαρίστως Κυρίῳ ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Digitized by Google

Ἀγάπῃ φλεγόμενοι, σεπτῆς Τριάδος οἱ τρεῖς ἠνύσατε, τοὺς μεγίστους ἀγῶνας, καὶ μυριάσι νῦν συναγάλλεσθε, ἐπουρανίαις· μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησθε, λύσιν πταισμάτων ἀεὶ ἡμῖν αἰτούμενοι.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχουσα Δέσποινα, καθαρωτέρα πάσης τῆς κτίσεως ὑπεδέξω τὸν Λόγον, ἐκ σοῦ ἀῤῥήτως ἀποτικτόμενον· ὃν οἱ γενναῖοι ποθήσαντες Μάρτυρες, τῇ τῶν βασάνων πυρᾷ ἐνεκαρτέρησαν.

Ὠδὴ ή. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Γεγυμνωμένοις σώμασιν, αἰκισμοῖς προσπαλαίοντες τὸν τῆς ἀφθαρσίας, ϛολισμὸν ἐδέξασθε, αἰσχύνην ἐνδύσαντες, τὸν δυσμενῆ αἰώνιον· καὶ στεφανηφόροι, μεταβάντες πρὸς λῆξιν τὴν θείαν ἐκβοᾶτε· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριϛὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰχνηλατοῦντες Μάρτυρες, τοῦ Χριϛοῦ τὰ παθήματα, ξύλοις προσδεθέντες, πειρασμοὺς ἠνέγκατε, γενναίῳ φρονήματι· καὶ ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, πνίξαντες δαιμόνων, πονηρότατα ξίφη, ἐνθέως μελῳδεῖτε· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριϛὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀνευφημείσθω Τρόφιμος, δοξαζέσθω Σαββάτιος, καὶ μεγαλυνέσθω, Δορυμέδων σήμερον· οἱ ϛῦλοι οἱ ἄσειϛοι, τὰ τῶν πιϛῶν προπύργια, οἱ φωτοειδεῖς, τῆς Ἐκκλησίας φωϛῆρες, οἱ ταύτην ταῖς ἀκτῖσι, τῶν μεγίϛων ἀγώνων, σεπτῶς φωταγωγοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νέον ὡς βρέφος τέτοκας, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ἄχραντε Παρθένε, συμφυῶς νοούμενον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καθομολογοῦντες, ἱερῶς ἐναθλοῦσι· μεθ' ὧν σε Παναγία, μακαρίζουσι πίστει, λαοὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν, καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
» νας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἰσχύϊ τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ, τῶν θηρῶν τὰς ὁρμὰς ἐπεδήσατε, καὶ ἀβλαβεῖς Μάρτυρες ἐμείνατε ἐξ αὐτῶν, μεγάλως θαυμαζόμενοι, τοῖς ἀμετατρέπτοις μεταβολαῖς· διὸ ταῖς τῶν Μαρτύρων, ἀγέλαις συναφθέντες, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Ὡς θύματα τραπέζῃ τῇ λογικῇ προσηνέχθητε ξίφει τεμνόμενοι, πανευκλεῶς· καὶ τῶν πρωτοτόκων νῦν ἐν σκηναῖς, περιχαρῶς αὐλίζεσθε, βλέποντες τὴν δόξαν τὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐπικαρπίας, δεχόμενοι τῶν πόνων, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς ἀθλήσεως.

Συμφώνως συνελθόντες δεῦτε πιϛοὶ, Δορυμέδοντα νῦν καὶ Σαββάτιον, καὶ τὸν κλεινὸν, Τρόφιμον δοξάσωμεν τοὺς στεῤῥοὺς, τοὺς ἀληθείας Μάρτυρας βότρυας ἀμπέλου τῆς νοητῆς, ἐξ ὧν ἡμῖν ὁ οἶνος, τῆς ὄντως εὐφροσύνης ἐναποϛάζει θείᾳ χάριτι.

Ἡ μνήμη ἡ πανέορτος τῶν σοφῶν Ἀθλητῶν ἀνατείλασα σήμερον, ὡς ἀληθῶς ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακὰς, καταφωτίζει ἅπαντας, σκότος ἀπελαύνουσα τῶν παθῶν, καὶ νέφη ῥαθυμίαν· ὧν Λόγε ταῖς πρεσβείαις, παράσχου πᾶσι τὰ ἐλέη σου.

Θεοτοκίον.

Φυλάξας σε Παρθένον ὁ ἐκ τῶν σῶν, ἀνατείλας λαγόνων ἀνέσπερος, ὡς ἀληθῶς, Ἥλιος Παρθένε τοὺς ἀθλητὰς, περιφανῶς ἐλάμπρυνε, διηγωνισμένους καρτερικῶς· μεθ' ὧν αὐτὸν δυσώπει, ἡμᾶς κατοικτειρῆσαι, τοὺς εὐσεβῶς σε μακαρίζοντας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεὸς, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Σταυρὸς ὁ φύλαξ.

Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὕλην φθοροποιὸν, ἐξαίρει ἁμαρτίας, τὸ τοῦ Σταυροῦ σου ξύλον, ὑψούμενον Σωτήρ μου, λαμπρύνει δὲ τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Λύσιν τῶν δυσχερῶν, καὶ κτῆσιν τῶν ἀρίστων, ὑψούμενος βραβεύει, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, Σταυρὸς Χριστοῦ ὁ ἅγιος.

Digitized by Google

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ὅτε τὸν Ἀμαλὴκ, Μωσῆς κατετροποῦτο, Χριστοῦ προλέγων πάθη, Σταυρὸν προδιετύπου, τὸν θεῖον καὶ πανάχραντον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον Ξύλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὄφιν, ἀνεστήλωσε χαλκοῦν, πάλαι Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, πρὸς τὴν ἀναίρεσιν, τῶν δακνόντων ὄφεων· αὐτὸς δὲ ὅλον σαυτὸν, ἐπὶ ξύλυ ἀνύψωσας, Σωτήρ μου ζωώσας, πάντας ἐν τῷ θείῳ σου, καὶ ζωηφόρῳ Σταυρῷ· ὃς νῦν ἀνυψούμενος φλέγει, φάλαγγας δαιμόνων, καὶ τρέπει, τῶν βαρβάρων φῦλα καὶ φρυάγματα.

Σύ μου, τὸ φθαρτόν τε καὶ θνητὸν, Σῶτερ ἐκ Παρθένυ φορέσας, καὶ Θεομήτορος, ἄφθαρτον ἀπέδειξας, καὶ πρὸς ζωὴν καὶ τρυφὴν, ἀτελεύτητον εἵλκυσας· πρὸς ἣν ἐπανάγεις, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε Λόγε Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅπλον κραταιὸν ἐν πολέμοις, Δέσποτα τὸν θεῖον Σταυρόν σου, τῷ πιστῷ σου Ἄνακτι δωρούμενος.

Λάμψον, φῶς ἀπρόσιτον ἡμῖν· ἔργον γὰρ ἐσμὲν τῶν χειρῶν συ, πάντες Χριςὲ ὁ Θεὸς, ὅπλῳ δὲ στεφάνωσον, τοὺς εὐσεβεῖς Βασιλεῖς, νίκας τούτοις δωρούμενος, κατὰ πολεμίων, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, ἰσχὺν καὶ ἄσυλον, ὄλβον, τὸν Σταυρόν σου πλουτοῦσιν, Ὕψιστε, ὁ ἄφθορον μήτραν, Σῶτερ ὑποδὺς τῆς Θεομήτορος.

Καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄνωθεν ἡ κλῆσίς σου οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων Εὐστάθιε· ἀλλ' αὐτός σοι ὀπτάνεται, Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ ἀγρεύει μάκαρ, πίστεως δικτύοις· καὶ τῷ Βαπτίσματι αὐτοῦ, ἀποκαθάρας τὰς ἁμαρτίας σου, πρὸς βίου πειρατήριον, ὑπομονὴν σοὶ προτείνεται, ὁ Δεσπότης καὶ δείκνυσι, νικητὴν λαβόντα.

Χαίρων ἐν νεότητι, τῆς ἀρετῆς τὸ γυμνάσιον, ὑπεδέξω Εὐστάθιε, τῶν παίδων στερούμενος, καὶ τῆς σῆς συζύγου, τὴν αἰχμαλωσίαν ὑπενεγκὼν καρτερικῶς, καὶ ὑπομείνας θητείαν ἄτιμον· ἀλλά σε παναοίδιμε, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρεία συ, ποθητὸν κατεστήσατο, καὶ λαμπρῶς ἐπανήγαγε.

Θεῖον ὡς θυμίαμα, διὰ πυρὸς εὐωδέστατον, καὶ τερπνὸν ὁλοκάρπωμα, θυσία εὐπρόσδεκτος, προσφορά τε ζῶσα, καὶ τελειοτάτη, σὺ προσηνέχθης τῷ Θεῷ, πανοικεσίᾳ καρποφορούμενος· διό σε ἡ οὐράνιος, νῦν κατοικία Εὐστάθιε, σὺν τοῖς σοῖς εἰσεδέξατο, καὶ Ἁγίων στρατεύματα.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἐφραὶμ Καρίας.

Ὁ δεύτερος Ἰὼβ Εὐστάθιος, τὸν βίον τοὺς ἄθλους καὶ τοὺς ςεφάνους, εἰς προτροπὴν ἀρετῶν ἑαυτὸν ἡμῖν προέθηκε, καὶ στήλην καρτερίας, ὑπερβὰς ἀληθῶς τὸν Ἰὼβ, τῇ ἀρετῇ, σὺν τῇ συζύγῳ, καὶ τοῖς τέκνοις· ὁ πιςὸς ἐν βίῳ, καὶ ἀκράδαντος ἐν πειρασμοῖς, καὶ ἐν ἀθλήσει νικηφόρος· ὃν προσάξωμεν εἰς πρεσβείαν Χριστῷ, τοῦ δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν φωτισμὸν, καὶ ἱλασμὸν τῶν πλημμελημάτων.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεῖος θησαυρὸς ἐν γῇ κρυπτόμενος, τοῦ Ζωοδότου ὁ Σταυρὸς, ἐν οὐρανοῖς ἐδείκνυτο Βασιλεῖ εὐσεβεῖ, νίκης κατ' ἐχθρῶν ὑπογραμμὸν δηλῶν νοερόν· ὃν γεγηθὼς πίςει καὶ πόθῳ, θεόθεν ἀναδραμὼν πρὸς θεωρίας ὕψωσιν, σπυδῇ μεγίστῃ ἐκ γῆς λαγόνων ἀνέφηνεν, εἰς κόσμου λύτρον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος.

Ῥαπίσματα ὑπήνεγκας, καὶ σταύρωσιν Μακρόθυμε, καὶ ὀνείδη, θέλων πάντας ἐκ χειρὸς, λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος ζωοδότης, καὶ πανοικτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τιμῶ σου τὸν Σταυρὸν ἀγαθὲ, τὺς ἥλυς καὶ τὴν λόγχην Σωτὴρ, δι' ὧν πάντας, ἐλυτρώσω τῆς φθορᾶς, ὡς μόνος ζωοδότης, καὶ πάντων εὐεργέτης, μόνε φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς δι' ἐμὲ, Σωτήρ μου ὑπεράγαθε, ἐρραπίσθης, καὶ ὑβρίσθης Λυτρωτὰ, καὶ ὄξος ἐποτίσθης, καὶ λόγχῃ ἐκεντήθης, καὶ πάντα φέρεις ἀναμάρτητε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἐφραὶμ Καρίας.

Ἀδαμάντινε τὴν ψυχὴν, πῶς σε κατ' ἀξίαν ἐπαινέσωμεν; τὴν γὰρ φύσιν ὑπερέβης.

Digitized by Google

χρημάτων καὶ παίδων, καὶ τῆς συμβίου στερούμενος, τὴν μακαρίαν ἐκείνην, καὶ ἀοίδιμον φωνὴν τοῦ Ἰὼβ ἐξεβόησας· Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο. Ἀλλ' ὃν ἠγάπησας Θεὸν, καὶ ὃν θερμῶς ἐπεπόθησας, πάλιν σοι τοὺς φιλτάτους ἐδωρήσατο, συναθλητὰς γενέσθαι σοι προμηθευσάμενος· μεθ' ὧν διὰ ποικίλων βασάνων, τὸ μακάριον τέλος διήνυσας. Αὐτοὺς καὶ συμπρεσβευτάς σου λαβόμενος, καρτερόψυχε Εὐστάθιε, δυσώπησον λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου, καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα, ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πάσης μαλακίας. Αὐτὸν ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ· φόβῳ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες· χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεὶς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἐδὲμ, ξύλον ἤνεγκε θάνατον· ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωῆς ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν· τυχόντες δὲ τοῦ δευτέρου τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· διὰ Σταυροῦ γὰρ σώζει ὁ Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Προδιετύπου μυστικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ Σταυροῦ τὸν τύπον, ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε σταυροφανῶς Σωτήρ μου· καὶ ἔστη ὁ ἥλιος ἕως ἐχθροὺς, ἀνεῖλεν ἀνθισταμένους σοι τῷ Θεῷ· νῦν δὲ οὗτος ἐσκότισται, ἐπὶ Σταυροῦ σε ὁρῶν, θανάτου κράτος λύοντα, καὶ τὸν ᾅδην σκυλεύοντα.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῆς εὐσταθείας τῷ φερωνύμῳ κρότος.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τῷ λόγῳ, τὸ τῶν παθῶν μου σκίρτημα, ταῖς ἱκεσίαις σου, καθυποτάξας Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, εὐφημεῖν παρασκεύασον, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῶν ἀγώνων παμμακάριστε.

Ἡ κλῆσις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἡ σὴ Πανάριστε, ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ πρὶν, ὁ Χριστός σε ἐκάλεσεν ἐπιφανεὶς ὡς ἔλαφος, τῶν ἰοβόλων ἐκλυτρούμενος.

Σοφίας, τῆς ἀνωτάτω ἔμπλεως, Μάρτυς γενόμενος, τοῦ φθειρομένου πλούτου καὶ τρυφῆς, οὐρανῶν τὴν ἀπόλαυσιν, πανευσεβῶς προέκρινας, πανοικεσίᾳ στεφανούμενος.

Θεοτοκίον.

Εὑρών σε, καθαρωτέραν Πάναγνε, πάσης τῆς κτίσεως, ὁ τῶν ἁπάντων Κτίστης καὶ Θεὸς, σαρκωθῆναι ηὐδόκησεν, ἐκ σοῦ σαρκὶ τὸν ἄνθρωπον, ἀναμορφῶσαι προμηθούμενος.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ὑπέφερες πειρασμῶν, τὰς τρικυμίας καρτερῶν ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, τέκνων γυναικός τε στερούμενος.

Σωθέντες παρὰ Θεοῦ, τῆς τῶν θηρῶν διαρπαγῆς παῖδές σου, Μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, θήρας νοητοὺς ἐτροπώσαντο.

Τὸν βίον διαπερῶν, ὡς ποταμὸν τοῖς πειρασμοῖς Ἔνδοξε, σοῦ τῆς ψυχῆς διέσωσας, τὸ θεοειδὲς ἀταπείνωτον.

Θεοτοκίον.

Ἁγνείας τὸ καθαρὸν, καὶ παρθενίας τὸ σεπτὸν σκήνωμα, δεῦτε πιστοὶ ὑμνήσωμεν, ἐν χαρμονικοῖς μελῳδήμασιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, καρτερίας τοῖς πόνοις ὑπεραθλῶν, νέος ἀνηγόρευσαι, Ἰὼβ Μάρτυς πανένδοξε· τῶν γὰρ τερπνῶν τοῦ βίου, παθὼν τὴν ἀφαίρεσιν, σὺν γυναικὶ, καὶ τέκνοις, Θεῷ ηὐχαρίστησας· ὅθεν ἐπὶ τέλει, τῶν ἀγώνων ὡς νίκης, βραβεῖον παρέσχε σοι, τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν. Ἀθλοφόρε Εὐστάθιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ὑπὸ τὴν γῆν, κεκρυμμένον ἀνείλετο ἡ σεμνὴ, Ἑλένη, καὶ πίμπλησι, χαρᾶς κόσμου τὸ πλήρωμα· καὶ τεμένη θεσπίζει, ὑψοῦσθαι ἐν πνεύματι· καὶ τὸ σκῆπτρον κομίζει, ἐπὶ τὰ βασίλεια· ὅπερ καὶ δεικνῦσα, τῷ υἱῷ ἀνεβόα· Ὑφάπλωσεν Δέσποτα, τὰς σὰς χεῖρας καὶ πρόσδεξαι, τὸν δεικνύμενον ἅπασι, κράτος σου, καὶ νίκας σοφὲ, καὶ τὰ ἔθνη δίδαξον ἐν χάριτι, τοῦ προσκυνεῖν μετὰ πόθου, Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

Ὠδὴ δʹ. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Θεία παλάμῃ σωθεῖσα τῆς τυραννίδος, τῆς τοῦ ἐχθροῦ διέμεινε, τὰ τῆς σωφροσύνης σώζουσα ἡ σύμβιος, ἡ σὴ ἀνακράζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐπειράσθης καὶ ποικίλως ἐδοκιμάσθης, Μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, καὶ τοῦ μαρτυρίȣ, ἔδραμες τὸ στάδιον, βοῶν τῷ Δεσπότῃ σου· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰθυνόμενος προστάγματι τοῦ Δεσπότου, μαρτυρικοῖς ἐν αἵμασι, καθωραϊσμένος, ὤφθης πανᾳοίδιμε, Εὐστάθιε ἔνδοξε, σὺν τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις σου. Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίςει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ εʹ. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ οἷά περ Ἰὼβ, ἀνεφάνης Εὐστάθιε· σὺ ἄμεμπτος εὐσεβής τε, μακροθύμως τὸν βίον, εὑρέθης περαιούμενος.

Τίς μάκαρ ἀνυμνεῖν, τοὺς σοὺς πόνους δυνήσεται, Εὐστάθιε, οὓς ὑπέστης, τὴν ὁμόζυγον Μάρτυς, καὶ παῖδας ἀφαιρούμενος;

Θεοτοκίον.

Ὦ Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, θεράπευσον ἡ τεκοῦσα, τὸν πανάγαθον Λόγον, τὸν πάντας ἀγαθύνοντα.

Ὠδὴ ϛʹ. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Φανέντα, σὺ τὸν Χριστὸν ἐπόθησας ἔνδοξε, καὶ συνεκράθης τῷ πόθῳ, ὡς φανῆναι Μάρτυς ὡραϊσμένος, πορφυρίδι, τῶν σῶν αἱμάτων καλλωπιζόμενος.

Ἔδραμες, ἀκολουθῶν Χριστοῦ θείοις ἴχνεσι, καὶ κοινωνὸς ἀνεδείχθης, τῶν παθῶν τῶν τούτου καὶ βασιλείας, ὁλοκλήρως, πανοικεσίᾳ Μάρτυς στεφόμενος. Θεοτοκίον.

Ῥήμασι, τȣ͂ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, νῦν κεχρημένοι βοῶμεν· Χαῖρε μόνη Μήτηρ εὐλογημένη· χαῖρε πύλη, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρȣ
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος βʹ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ πάθη Χριστοῦ, σαφῶς μιμησάμενος, καὶ τούτου πιὼν, πιστῶς τὸ ποτήριον, κοινωνὸς Εὐστάθιε, καὶ τῆς δόξης σύγκληρος γέγονας, παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, λαμβάνων ἐξ ὕψους θείαν ἄφεσιν. Ὁ Οἶκος.

Ὕμνον μοι δώρησαι ὁ Θεός μου, ἀνυμνῆσαι καὶ λέγειν νυνὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἀθλοφόρου σου Κύριε, ὅπως εὐρύθμως ἐγκωμιάσω τὸν γενναῖον ἐν τοῖς ἄθλοις Εὐστάθιον, τὸν νικητὴν ἐν πολέμοις ἐχθρῶν γεγονότα ἀεὶ, τὸν μέγαν ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ χορῷ τῶν Μαρτύρων ἐκλάμψαντα· σὺν τούτοις γὰρ ψάλλει ἀπαύστως σοι, μετ' Ἀγγέλων ὁ πάνσοφος λαμβάνων ἐξ ὕψους θείαν ἄφεσιν.

Συναξάριον.

Τῇ Κʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, καὶ Θεοπίστης συμβίȣ αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῶν, Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου.

Στίχοι.

Εὐστάθιον βοῦς παγγενῆ χαλκοῦς φλέγει,
Καὶ παγγενῆ σὺ τοῦ Θεοῦ σώζεις Λόγε.

Εἰκάδι Εὐστάθιος γενεῇ ἅμα βοΐ καύθη.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μεγαλομάρτυς Εὐστάθιος ἦν στρατηλάτης ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει, ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως· ἐκαλεῖτο δὲ αὐτὸν μὲν Πλακίδας, ἡ δὲ γυνὴ αὐτȣ͂ Τατιανή· ἦν δὲ πλούσιος σφόδρα, καὶ χαίρων ἐν ἐλεημοσύναις πενήτων, Ἕλλην ὤν. Κυνηγοῦντι δὲ αὐτῷ, ἐφάνη ἔλαφος, καὶ ἤρξατο καταδιώκειν αὐτήν. Ἤδη δὲ μέλλων καταφθάσαι τὸ ζῶον, βλέπει ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτῆς τὸν τίμιον σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῶν κεράτων τῆς ἐλάφου, λέγουσα· Ὦ Πλακίδα, τί με διώκεις; ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός. Εἶτα ἐβαπτίσθη, καὶ οὕτως ἐπολεμήθη ὑπὸ τοῦ βροτοκτόνου δαίμονος, ὡς καὶ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἀπολέσαι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αἰχμάλωτον ἰδεῖν, καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ ὑπὸ θηρίων ἁρπαγέντα, καὶ αὐτὸν γενέσθαι ἐν πενίᾳ. Εἶθ' οὕτως εὑρεῖν πάλιν καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία, ζητηθῆναί τε παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπολαβεῖν τὸ πρότερον ἀξίωμα· μεθ' ὧν ὕςερον ἀναγκασθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἐμβάλλεται εἰς χαλκοῦν βοῦν πεπυρωμένον, καὶ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῶν, Ὑπατίου Ἐπισκόπου, καὶ Ἀνδρέου Πρεσβυτέρου.

Digitized by Google

Στίχ. Ὑπὲρ πανάγνων Ὑπάτιον εἰκόνων,
Σὺν Ἀνδρέᾳ σφάττουσιν ἄνδρες αἱμάτων.

Οὗτοι, τῆς Λυδῶν χώρας ὄντες, καὶ ἔν τινι φροντιστηρίῳ, παῖδες ὄντες, φοιτήσαντες, ὁ μὲν Ὑπάτιος τὸν μονήρη βίον ἠσπάσατο, Ἀνδρέας δὲ ἱεροκήρυξ τῆς Ἐκκλησίας κατέστη· οὐ νηστείαις δὲ μόνον καὶ ἀγρυπνίαις καὶ προσευχαῖς τῶν ἄλλων ἐκράτουν, ἀλλὰ καὶ πάσῃ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀγάπῃ. Μαθὼν δὲ περὶ αὐτῶν ὁ πρόεδρος Ἐφέσου, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἀγαγὼν, Ὑπάτιον μὲν, Ἐπίσκοπον χειροτονεῖ· Ἀνδρέαν δὲ, Πρεσβύτερον. Ἐπεὶ δὲ ὁ μισάγιος Λέων ὁ βασιλεὺς ἀνέμαθε τὰ περὶ αὐτῶν, εἰς ἑαυτὸν μετεκαλέσατο, καὶ εἱρκτῇ ἐναπέθετο, καὶ σπαράττεσθαι καὶ σύρεσθαι προὔτρεψε· καὶ μετὰ ταῦτα προσέταξε καὶ τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀποσυρῆναι, καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας, παμπόλλας οὔσας, κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀναφθῆναι ἐδέξαντο· καὶ πίσσῃ χρισθέντες τὰς γενειάδας, διὰ μέσης τῆς πόλεως σύρονται· καὶ ἐπὶ τὰ μέρη τοῦ Ξηρολόφου κατασφάττονται, ῥιφέντες βορὰ τοῖς κυσί.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων, Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης, Μαξίμου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Οὗτοι σύνοδον ποιήσαντες ἐν Ῥώμῃ, συνελθόντων καὶ ἑτέρων αὐτοῖς ἱερέων καὶ ὀρθοδόξων ἀνδρῶν, ἀνεθεμάτισαν τὴν αἵρεσιν Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, ἐγγόνου τοῦ Ἡρακλείου. Τοῦτο μαθὼν ἐκεῖνος, Μάξιμον, μετὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἀναστασίου, ἐν πρώτοις ἐναπόκλειστον ἐποίησεν· εἶτα ἐξώρισεν ἐν τῇ Θρᾴκῃ. Πάλιν δὲ παραστήσας, ἀνέκρινεν αὐτούς· τῶν δὲ ἐλεγξάντων πρὸ προσώπου αὐτοῦ τὴν δυσσεβῆ αὐτοῦ αἵρεσιν, τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τὰς γλώττας ἀπέτεμε, παραπέμψας αὐτοὺς ἐν Λαζικῇ ἐξορίστους. Ἀποστείλας δὲ ἐν Ῥώμῃ, ἀνήγαγε τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Μαρῖνον ἐν Κωνσταντινουπόλει· καὶ καθείρξας, πολλάς τε κακώσεις ἐπαγαγὼν αὐτῷ τριετίαν ὅλην, εἰς Χερσῶνα ἐξώρισε. Καὶ ὁ μὲν Ἀναστάσιος, ἐν ἐξορίᾳ πληρώσας χρόνους εἴκοσιν, ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ· ὡσαύτως καὶ ὁ Θεόδωρος. Εὐπρέπιος δὲ διήρκεσεν ἐν ἐξορίᾳ χρόνον ἕνα καὶ μόνον· ὁμοίως καὶ Μάξιμος. Ὁ δὲ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μαρτῖνος, πολλὰ δεινὰ ὑπομείνας ἐν Χερσῶνι, πρὸς Κύριον μετέστη· τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον ἐτέθη ἔξω τοῦ κάστρου Χερσῶνος, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀρτεμιδώρου καὶ Θαλοῦ.

Στίχ. Ἀρτεμίδωρον καὶ Θαλὸν κτείνει ξίφος,
Μὴ προσκυνοῦντας Ἄρτεμιν ξενοκτόνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, Ἐπισκόπου Κύπρου.

Στίχ. Ζωῆς ῥεούσης οὐ μέλει Μελετίῳ.
Ὅθεν τελευτᾶν, πῶς ἂν εἴποις, ἠγάπα.

Καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ὁμολογηταῖς μεγίστου Ἰωάννου τοῦ Αἰγυπτίου.

Οὗτινος τὴν παῤῥησίαν μὴ ἐνεγκὼν ὁ παράνομος Μαξιμιανὸς, ἐκέλευσεν ἀναιρεθῆναι αὐτὸν μετὰ καὶ ἄλλων τεσσαράκοντα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὡς ἐν καμίνῳ, τῷ πυρωθέντι χαλκουργήματι, ἔνδον καθειργμένοι Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, εὐχαρίστως ἐκραυγάζετε· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νόμῳ φιλίας, ὡς ἡνωμένοι καὶ τῆς φύσεως, μίαν καρτερίαν Μάρτυρες εὐκλεεῖς, ἐναθλοῦντες ἐπεδείξασθε, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς ἐκβοῶντες καὶ Κύριος. Θεοτοκίον.

Ὑψηλοτέρα, τῶν οὐρανίων θείων Δυνάμεων, μόνη ἐξ αἰώνων πέφηνας ἀληθῶς· τὸν γὰρ Κτίστην τούτων τέτοκας, ἀνερμηνεύτως σὺ, Θεογεννῆτορ πάναγνε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Μαρτύρων χορείαν ἀψευδῶν, συγκροτουμένην λαμπρῶς, θεσμοῖς τῆς φύσεως, καὶ λόγῳ πίστεως, ἅπαντες, εὐσεβῶς νῦν εὐφημήσωμεν, ὡς εὐσεβείας ἐραστὰς, καὶ πίστει μέλψωμεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡραίως ἡνώθητε σεπτοὶ, διαιρεθέντες πρὶν, προνοίᾳ μείζονι, οἰκείοις αἵμασι βάψαντες, τὴν πορφύραν τῆς νυμφεύσεως, καὶ πρὸς οὐράνιον θερμῶς, παστάδα σπεύδοντες, καὶ βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Καρπὸν τῆς κοιλίας εὐσεβῶς, Θεῷ προσήγαγες, μάκαρ Εὐστάθιε, καὶ τὴν ὁμόζυγον χαίρουσαν· κοινωνοὺς γὰρ τῆς ἀθλήσεως, τοὺς ἐκ τῆς φύσεως Χριστῷ, ψάλλοντας εἴληφας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, Παρθένος πέφηνας, ἄνθος βλαστήσασα, τὸν παντοδύναμον Κύριον, τὸν ἡμᾶς εὐωδιάσαντα, καὶ τὴν ὀσμὴν τὴν ἑαυτοῦ, πᾶσι παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὅλῳ τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος, μετ' εὐφροσύνης προσχωρήσας ταῖς ἀγγελικαῖς στρατηγίαις, νῦν συναγάλλῃ Μάρτυς Εὐστάθιε· μεθ' ὧν ἀπαύστως πρέσβευε, πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς σου ἀγῶνας, καὶ τὰς ποικίλας περιστάσεις, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐφροσύνη, μετὰ Δικαίων νῦν διεδέξατο· ἧς ἀπολαύειν Ἔνδοξε, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταξίωσον.

Ὅλον ἐμαυτόν σοι προσφέρω, Μάρτυς Εὐστάθιε προθύμως, ἵνα σε πλουτήσω πρὸς τὴν

Digitized by Google

πρὸς τὸν Δεσπότην σώζεις δυνάμενον, ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ σωτηρίας θείας πρόξενον.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀπειράνδρως τεκοῦσαν, τὸν ζωοδότην καὶ Σωτῆρα, πάντες δυσωποῦμεν ἐκτενῶς, οἱ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, ῥυσθῆναι πάσης θλίψεως, σαῖς ἱκεσίαις Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπα-
» γαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τῆς ἀθανάτου δόξης τε, καὶ ζωῆς τῆς ἀλήκτου, ἐπέτυχες καταλιπὼν, τὰ τοῦ κόσμου ἡδέα, σὺν παισὶ θεόφροσι, καὶ γυναικὶ πανολβίῳ· διὰ τοῦτό σου πόθῳ, τὴν πανίερον καὶ θείαν, ἑορτάζομεν μνήμην.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ θαῤῥοῦντες τῇ Θεοτόκῳ, ἐχθροὺς διπλοῦς τροπούμεθα κατὰ κράτος, τὸν Σταυρὸν κατέχοντες τοῦ Υἱοῦ σου, ὅπλον ἡμῖν καὶ τρόπαιον, ἀσπίδα ξίφος καὶ δόρυ, καὶ βέλος κατὰ Βελίαρ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δʹ. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Τίς μὴ μακαρίσει σου, τὸν πανόλβιον τρόπον Εὐστάθιε; ὅτι γενναίως ὑπήνεγκας, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ τὰς προσβολάς· τῆς γὰρ συζύγου καὶ τῶν τέκνων, τὴν στέρησιν οὐκ ἐδυσφόρησας, ἀλλ᾽ ἐβόας τὴν εὐχάριστον φωνὴν τοῦ Ἰὼβ· Γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι πρὸς τὸν μόνον Δημιουργὸν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Ἦχος πλ. βʹ.

Ἀφθόρου τόκου Μαρίας, ὑπάρχω Μάρτυς καταγώγιον, ἀλήκτως τε πέλων ἐν φωτὶ ἀΰλῳ καὶ ἡμῖν εὐμενίζου Τριάδα τὴν ἄκτιστον.

Ἦχος πλ. δʹ.

Τῷ ἀδύτῳ γνόφῳ εἰσδὺς, καὶ τῷ τῆς δικαιοσύνης Ἡλίῳ οἰκειωθεὶς, τῇ ἐξ ὕψους νοητῶς φανείσῃ διὰ ζώου εἰκόνι, θείως προσψαύσας, ἔμπνους εἰκὼν ὑπῆρξας, παμμάκαρ Εὐστάθιε· ὅθεν τὴν ἐκ πνεύματος καὶ ὕδατος ἐσχηκὼς ἐνέργειαν, τῷ μαρτυρικῷ τε λουσάμενος αἵματι, ταῖς οὐρανίαις κατηξίωσαι συγχορεύειν, τῶν Ἀγγέλων ὁμηγύρεσιν· ἐν ᾧ καὶ ἡμᾶς προσοικείωσον, τῷ Σωτῆρι Χριστῷ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δʹ. Γερμανοῦ.

Τὴν στρατοπεδαρχίαν τῆς κάτω βασιλείας ἀποβαλόμενος, καὶ διὰ ζώου ὀφθέντος σοι ἐν εἰκόνι, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν γενόμενος ἐραστὴς, νῦν συγχορεύεις τοῖς ἄνω, σὺν γυναικί σου καὶ τέκνοις, παμμάκαρ Εὐστάθιε· διὸ δυσωποῦμέν σε, τῷ Κυρίῳ πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ὅν περ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ τὸν Ἀμαλὴκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυῒδ ὁ μελῳδὸς, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο, τίμιον Σταυρόν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, σήμερον ἁμαρτωλοὶ προσκυνοῦντες χείλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες δεόμεθα· Κύριε, σὺν τῷ Λῃστῇ τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος βʹ. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ξύλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὑψούμενον ὁρῶντες, μεγαλωσύνην δῶμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δι᾽ ἀγαθότητα.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὕδατι θεουργῷ, καὶ αἵματί σου Λόγε, λαμπρῶς ἡ Ἐκκλησία, στολίζεται ὡς νύμφη, Σταυροῦ τὴν δόξαν μέλπουσα.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ὕλην φθοροποιὸν, ἐξαίρει ἁμαρτίας, τὸ τοῦ Σταυροῦ σου ξύλον, ὑψούμενον Σωτήρ μου, λαμπρύνει δὲ τὰ σύμπαντα.

Δόξα, Ἦχος πλ. δʹ.

Ὥσπερ Παῦλος τὴν κλῆσιν, οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, Μάρτυς Εὐστάθιε, καὶ αὐξάνων ἐν Θεῷ τῇ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει, τῶν τυράννων τὸ δυσσεβὲς, καὶ τῶν βασάνων τὸ ἀπηνὲς ἀνδρείως κατῄσχυνας· διὸ καὶ μέχρις αἵματος, ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνισάμενος· καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως ὁ Θεὸς, πεπλήρωται ἡ λέγουσα· Ὄψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις Δαυϊτικοῖς ὕμνον σοι προσφέροντα, καὶ λέγοντα· Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεὸς, Σταυρὸν καὶ τὴν ἀνά-

Digitized by Google

στασιν· δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἁγίων.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον.

Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἐφεσίους.

Ἀδελφοὶ, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.

Ζήτει Κυριακῇ κζ'. Ἀλληλουΐα. Ἦχος δ'.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπε ὁ Κύριος, προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ζήτει τῇ γ'. τῆς β'. Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου, τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται τῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ Ὑψώσεως ἡ Ἑορτὴ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἔντε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς, καὶ τοῦ Πολυελέου. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Κοδράτου Ἀκολουθία συμψάλλεται τῇ ἐπαύριον μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Φωκᾶ.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἡ παροῦσα ἡμέρα, συμψάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἅτινα καὶ προηγοῦνται.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου.

Στίχοι.

Λίθοις νέμειν θέλοντα μηδαμῶς σέβας,
Τὸν Κοδράτον βάλλουσιν ἄφρονες λίθοις.

Εἰκάδι δὲ πρώτῃ Κοδράτος στέφος εὕρατο ἄθλοις.

Οὗτος ἀρχαῖος καὶ πολυΐστωρ ἀνὴρ ὑπάρχων, ἐν Ἀθήναις καὶ Μαγνησίᾳ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου κατήγγειλε, καὶ πολλοὺς φωταγωγήσας τοῖς δόγμασιν, πρὸς φῶς θεογνωσίας ἐπανήγαγε· Ὅθεν ἐξ Ἀθηνῶν, τῆς αὐτοῦ ποίμνης ὑπὸ τῶν διωκτῶν ἀπελαύνεται, πρότερον λίθοις βληθεὶς, καὶ πυρὶ δοκιμασθεὶς, καὶ ποιναῖς ἄλλαις· ὕστερον δὲ ὑπὸ Ἀδριανοῦ τοῦ Αἰλίου τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου κομίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰωνᾶ.

Στίχ. Ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ φεύγεις πάλαι,
Νῦν δὲ πρόσωπον Ἰωνᾶ τούτου βλέπεις.

Οὗτος ἦν υἱὸς τοῦ Ἀμαθῆ, ἀπὸ Γὲτ, ἐκ Καριαθμαοὺς, πλησίον Ἀζώτου πόλεως Ἑλλήνων κατὰ θάλατταν. Ἐκβρασθεὶς δὲ ἐκ τοῦ κήτους, ἀπελθὼν ἐν Νινευΐ, καὶ κηρύξας, καὶ ἀνακάμψας οὐκ ἔμεινεν ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ· ἀλλὰ παραλαβὼν τὴν μητέρα αὐτοῦ, παρῴκησεν ἐν τῇ Ἀσοὺρ, χώρᾳ τῶν ἀλλοφύλων· ἔλεγε γὰρ, ὅτι οὕτως ἀφελῶ τὸ ὄνειδός μου, ὅτι ἐψευσάμην προφητεύσας κατὰ Νινευΐ, τῆς πόλεως τῆς μεγάλης.

Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τῆς χήρας, ὃν ἤγειρεν Ἠλίας ὁ Προφήτης· ἦν γὰρ τότε Ἠλίας ἐλέγχων τὸ Ἀχαὰβ· καὶ καλέσας λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ἔφυγε· καὶ ἐλθὼν εἰς Σάρεφθα τῆς Σιδωνίας, εὗρε τὴν χήραν μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ ἔμεινε παρ' αὐτῇ (οὐ γὰρ ἠδύνατο μένειν μετὰ τῶν ἀπεριτμήτων), καὶ εὐλόγησεν αὐτὴν διὰ τὴν ξενοδοχίαν αὐτῆς· ἦν γὰρ γινώσκων αὐτὴν ἐκ πρώτου· ἧς καὶ θανόντα τὸν υἱὸν ἤγειρε· καὶ ἀναστὰς μετὰ τὸν λιμὸν, ἐπορεύετο εἰς γῆν Ἰούδα.

Ὁ οὖν Ἰωνᾶς, ἀποθανοῦσαν, τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἔθαψεν αὐτὴν εἰς τὰ ἐχόμενα τῆς Βαλάνου Δεβόρρας· καὶ κατῴκησεν ἐν γῇ Σεναάρ, ἔνθα καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ Κεναιζαίου, Κριτοῦ γενομένου μιᾶς φυλῆς, ἐν ἡμέραις τῆς ἀναρχίας. Ἔδωκε δὲ τέρας ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ὅλην τὴν γῆν· Ὅτε ἴδωσι λίθον βοῶντα οἰκτρῶς λεπτὴν φωνὴν, καὶ κάνθαρον ἀπὸ ξύλου πρὸς Θεὸν φθεγγόμενον, τότε ἐγγίζειν τὴν σωτηρίαν· τότε ὄψονται τὴν Ἱερουσαλὴμ ἠδαφισμένην ἕως θεμελίου, καὶ εἰς αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη ἥξει ἐν προσκυνήσει Κυρίου, καὶ μεταξήσουσι τοὺς λίθους αὐτῆς κατὰ δυσμὰς ἡλίου· καὶ ἐκεῖ ἔσαι ἡ προσκύνησις τοῦ ἠλειμμένου, διὰ τὸ Ἱερουσαλὴμ βδελυχθῆναι ἐν ἐρημώσει θηρίων· καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος πάσης πνοῆς (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωνᾶ τοῦ Σαββαΐτου.

Στίχ. Ἀφεὶς Ἰωνᾶς ἀστάτου βίου τόπον,
Ἑστῶτα καὶ βέβαιον εὑρίσκει τόπον.

Οὗτος ὁ Ὅσιος, πρεσβύτερος ὢν, πατὴρ ὑπῆρχε Θεοδώρου τοῦ ὁσιωτάτου καὶ μακαριωτάτου, καὶ Θεοφάνους τοῦ ποιητοῦ τῶν Κανόνων, ὧν τὰ πρόσωπα ἐπέγραψε Θεόφιλος ὁ Εἰκονομάχος. Οὗτος ὁ Πατὴρ Ἰωνᾶς, ἀπελθὼν ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα Λαύρᾳ, καὶ ἀποκαρεὶς, ἄκραν εὐλάβειαν ἐκτήσατο, καὶ πολλὰς ἀρετὰς κατορθώσας, ἐν γήρᾳ καλῷ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσεβίου.

Στίχ. Εὐσέβιον κτείνουσι δυσσεβεῖς ξίφει,
Τὸν εὐσεβῶς βιοῦντα, καὶ Χριστῷ φίλον.

Οὗτος αὐτόκλητος ἦλθε πρὸς τὸν Ἄρχοντα Φοινίκης, καί φησι· Τί ἀνοηταίνεις θεομάχε, διώκων τὴν τοῦ Χριστοῦ ποίμνην; Ὁ δὲ, ὀργισθεὶς, προσέταξεν ἀναρτηθέντα τὸν Ἅγιον ξέεσθαι. Ἐπὶ πολὺ δὲ ξέσαντες, τριχίνοις ῥάκεσιν ἅλας ἐμβαλόντες, καὶ προσθήσαντες, ἀνέξαινον τὰς σάρκας τοῦ Ἁγίου. Ὁ δὲ Ἅγιος ἠγαλλιᾶτο, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ σώματι πάσχων· καὶ ὁ Ἄρχων ἐν ἀμηχανίᾳ γενόμενος, ξίφει ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπεφήνα-

(*) Σημειωτέον, ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν ἐνταῦθα περὶ τοῦ Ἰωνᾶ ἱστορουμένων οὔτε ἐν τῇ προφητείᾳ αὐτοῦ εὑρίσκονται, οὔτε ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἁγίας Γραφῆς· ἐξ οὗ δῆλον, ὅτι παρέλαβε ταῦτα Συναξαριστὴς ἔκ τινος ἀποκρύφου βιβλίου, ἢ ἐξ ἀγράφου παραδόσεως τῶν Ἰουδαίων. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος τοῦ Προφήτου εἰς τὴν θείαν Γραφὴν λέγεται Γεθχοφὲρ (Δ'. Β'. ιδ'. 25).

Digitized by Google

το· καὶ οὕτως ἀνῆλθε εἰς οὐρανοὺς, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων Εὐσεβίου, Νεστάβου, καὶ Ζήνωνος.

Στίχ. Εὐσέβιος, Νέσταβος, ἀλλὰ καὶ Ζήνων,
Διʼ εὐσεβῆ θνήσκουσι πίστιν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἐπισκόπων Κύπρου, Μελετίου καὶ Ἰσακίου.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι καὶ μακάριοι Πατέρες ἡμῶν γεγόνασιν Ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τῆς ἐν τῇ Κύπρῳ, εὐλαβεῖς καὶ φοβούμενοι τὸν Θεόν· εἶχον δὲ ἀκατάπαυστον ἔργον, τὸ διδάσκειν τὸν λαὸν τὰ θεῖα λόγια τοῦ Χριστοῦ, καὶ διανέμειν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν τοῖς χρήζουσιν. Οὕτω δὲ ποιοῦντες παρʼ ὅλην τὴν ζωὴν αὐτῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν κατὰ διαφόρους καιρούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πρίσκου.

Στίχ. Φέρων ὕδωρ ζῶν Πρίσκος ἐν τῇ καρδίᾳ,
Ἐμπρησμὸν οὐ δέδοικε τὸν τοῦ σαρκίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ς'. Μαρτύρων, ὑπασπιστῶν ὄντων Μαξιμιανοῦ.

Στίχ. Ὑπὲρ Θεοῦ κλίναντος ἐν ξύλῳ κάραν,
Ἓξ Μάρτυρες κλίνουσι τὴν κάραν ξίφει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου τρία, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ τρία.

Τοῦ Ἁγίου Κοδράτου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων χαρίτων, ταῖς ἐπιλάμψεσι, καταυγασθεὶς ἐδείχθης, ἐν τῷ κόσμῳ Κοδράτε, φωστὴρ πᾶσι προφαίνων, ἀκτῖνας φαιδρὰς, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· καὶ διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε οἱ πιστοὶ, ὡς Ἀπόστολον καὶ Μάρτυρα.

Σὺ τὰς εὐθείας πορείας, βαδίσας ἔνδοξε, τῶν σκολιῶν ἐῤῥύσω, τρίβων τῆς ἀσεβείας, ἀνθρώπους πλανωμένους· ὅθεν πιστοὶ, ἀπλανῆ σε δοξάζομεν, καὶ ὁδηγὸν καὶ μεσίτην τῆς πρὸς Θεὸν, οἰκειώσεως Ἀπόστολε.

Ὁ θαυμαστὸς ἐν Ἁγίοις, ὑπάρχων Κύριος, σὲ τῇ ἀφθόνῳ δόξῃ, τῶν αὐτοῦ χαρισμάτων, ἐδόξασεν ἐν κόσμῳ, καὶ νῦν ψυχῶν, καὶ σωμάτων παρέσχετο, θεραπευτὴν, ὦ Κοδράτε, τοῖς εὐσεβῶς, εὐφημοῦσί σε Ἀπόστολε.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ. Ὅμοια.

Καταβαλὼν τῶν εἰδώλων τὴν ματαιότητα, τῷ ἱερῷ σου λόγῳ, ἐβεβαίωσας πίστει, καρδίας ἀστηρίκτους, καὶ πρὸς ζωὴν, ἱεράρχα ὡδήγησας, καὶ ἐναθλήσας νομίμως Μάρτυς Φωκᾶ, τοῦ Κυρίου ἐχρημάτισας.

Τὴν ἱερὰν διπλοΐδα, βάψας ἐν αἵματι, τῆς ἱερᾶς σαρκός σου, ἱερώτατε Πάτερ, διπλοῦς στεφάνους ὄντως, παρὰ Χριστοῦ, ὑπεδέξω πανόλβιε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις ἐν οὐρανοῖς, ἱκετεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι, πᾶσαν φωτίζεις τὴν γῆν, τοῖς ἐν θαλάσσῃ Πάτερ, βοηθεῖς καθʼ ἑκάστην, νοσήματα διώκεις, παύεις ψυχῆς, καὶ σαρκὸς ἀῤῥωστήματα, παρὰ Κυρίου τὴν χάριν Μάρτυς Φωκᾶ, εἰληφὼς θεομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος δ'. Κυπριανοῦ.

Ἐκ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστὴς, Φωκᾶ παμμακάριστε, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ· τὸ γὰρ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ ἐπʼ ὤμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας, διʼ ἧς τῶν Ἀγγέλων συνέστιος γέγονας· δαιμόνων ἀντίπαλος, καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτὴς ὤφθης διαπρύσιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν κατατρύχει μου· τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν, ἀεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει ἀγαθή· ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἁγίων κατάταξον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πανάγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὠλόλυζε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου· μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἀπόστολε Ἅγιε Κοδράτε.

Καὶ τοῦ Ἱερομάρτυρος. Καὶ τρόπων μέτοχος.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω· προηγεῖται δὲ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἔχων τὴν δε τὴν ἀκροστιχίδα·

Σοὶ Κοδράτε μέγιστε τοὺς ὕμνους πλέκω.
Ἰωσήφ (*).

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. **Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.**

Στεφηφορῶν, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων, παρεστηκὼς ἱκέτευε, καταλαμπρύνεσθαι, τοὺς τὴν μνήμην σου ταύτην, φαιδρῶς ἐπιτελοῦντας, μάκαρ Ἀπόστολε.

Οἰκοδομῶν, τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ὀχυρωτάταις σου διδαχαῖς Θεοφόρε, εἰδώλων τὴν ἀπάτην, πᾶσαν κατέστρεψας.

Ἱερουργῶν, τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἱερωτάτοις λόγοις σου, ψυχὰς τῷ Κτίσῃ σου, καθιέρωσας πίστει, ἀοίδιμε Κοδράτε, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Κόρης σαρκὶ, ἐξ ἀπειράνδρου τικτόμενος, ὁ Ποιητὴς τῆς κτίσεως, μετὰ τὴν κύησιν, ὡς πρὸ τόκου Παρθένον, αὐτὴν διαφυλάττει, καθὼς ηὐδόκησεν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Φωκᾶ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ὑμνεῖν σε Φωκᾶ προσθέτω Θεὸς χάριν Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. **Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον.**

Ὑμνῆσαι, προθυμουμένῳ σήμερον, τὴν θείαν μνήμην σου, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν ψυχήν μου καταύγασον, ποιμὴν καὶ Μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ ἡμῶν.

Μαρτύρων, περιφανῶς ἐπλούτησας, τὴν θείαν εὔκλειαν, ποιμαντικαῖς ἐμπρέψας καλλοναῖς καὶ φοινίξας ἐν αἵματι, τῆς ἱερᾶς ἀθλήσεως, σοῦ τὴν στολὴν Θεομακάριστε.

Νευρώσας, τὸν λογισμὸν ταῖς κρείττοσιν, ἐλπίσι πάνσοφε, τὸν ἐν κακίᾳ ὄντα δυνατὸν παντελῶς ἐξενεύρισας, καὶ νικηφόρος ἄριστος, πρὸς οὐρανοὺς Φωκᾶ ἀνέδραμες.

Θεοτοκίον.

Ἐλύθη τῶν Προπατόρων ἄχραντε, τὸ ἐπιτίμιον· τὸν πρὸ αἰώνων τίκτεις γὰρ Θεὸν, νέον βρέφος γινόμενον, καὶ νεουργοῦντα ἅπασαν, τὴν ἀνθρωπίνην ὄντως ὕπαρξιν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ γ΄. **Στερέωσον ἡμᾶς.**

Τελῶν τὰ φοβερὰ Κοδράτε θαύματα, ἀπίστους εἰς πίστιν θείαν ἐνῆγες, ὡς Ἀπόστολος θεόληπτος, ὡς σεπτὸς Ἱεράρχης ἱερώτατε.

Ἐνθέοις διδαχαῖς πολλοὺς ἐφώτισας· φωτὸς γὰρ διάκονος ἀνεδείχθης τοῦ φωτίσαντος τὰ πέρατα, Ἱεράρχα Κοδράτε, θείαν λάμψεσι.

Μεγίστων ἀγαθῶν ὑπῆρξας πρόξενος, τῇ ποίμνῃ ἐξαίρων ταύτης τὸ σκότος, τῆς ἀγνοίας, καὶ φωτίζων αὐτὴν, παραδόξων θαυμάτων ἐπιδείξεσιν.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐν σοὶ τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, μὴ φλέξαν τὴν μήτραν σου Θεοτόκε, καὶ κατέφλεξε τὰ πάθη ἡμῶν, καὶ τὴν ὕλην τῆς πλάνης ἀπετέφρωσεν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. **Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.**

Ἰάσεις ἐπιτελῶν, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ Ὅσιε, πλάνης ἐχθροῦ ἔσωσας, πόλεις καὶ λαοὺς θείᾳ χάριτι.

Ναὸς ὑπάρχων Θεοῦ, εἰδωλικοὺς Μάρτυς ναοὺς ἔρριψας, τὴν παντουργὸν δύναμιν, ἔχων συνεργὸν καὶ συνέριθον.

Στρατὸς ὡράθη Φωκᾶ, ἀγγελικὸς καὶ φῶς Θεοῦ ἄπλετον, δικαστικῶν θρόνων σε, ἔναντι, Κυρίου δοξάζοντος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Θεὸς σαρκωθεὶς, δι' εὐσπλαγχνίαν τοῖς βροτοῖς ἥνωται, καὶ τὴν ἀρὰν ἔλυσε, μόνη παντευλόγητε Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χρι-
» στὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ, καὶ στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Φωκᾶ.
Ἦχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὡς θεαυγῆ καὶ φωτοφόρον ἥλιον, σὲ νοητὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔθετο, ὁ Δεσπότης καταλάμποντα, πιστῶν τὰ πλήθη Μάρτυς ἔνδοξε· τὸν βίον γὰρ τὴν πίστιν καὶ τοὺς ἄθλους σου, ὡς μύρον εὐωδίας προσεδέξατο, ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Ὁ Οἶκος.

Φώτισόν με φωτὶ ἀνεσπέρῳ τῆς σῆς γνώσεως Σῶτερ, τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν σκεδάζων μου, καὶ σκοτόμαιναν· λόγον σοφίας δίδου μοι Λόγε, καὶ συνέσεως θείας ἐν κατανύξει, ὅπως τὸν σὸν πανᾴδιμον Μάρτυρα στέψω Φωκᾶν, ἐν ὕμνοις καὶ μελῳδίαις· ἀπορούντων γὰρ πέλεις, ἀντίληψις, καὶ πλοῦτος πᾶσι πτωχεύουσι, καὶ πηγὴ ἀγαθῶν δωρεῶν, ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

(*) Σημείωσαι, ὅτι τὸ χειρόγραφον ἔχει ἐνταῦθα καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν, ψαλλομένην μὲν ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, εἰς τὴν μνήμην δὲ τῶν κατὰ τὴν κά. τοῦ παρόντος ἑορταζομένων Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου, καὶ ἑτέρου Ὁσίου Ἰωνᾶ τοῦ Σαββαΐτου, πατρὸς γνησίου χρηματίσαντος Θεοδώρου καὶ Θεοφάνους τῶν Γραπτῶν. Ἔστι δὲ ἡ Ἀκολουθία αὕτη Ποίημα τοῦ Θεοφάνους τούτου.

Digitized by Google

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.
Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸν μέγαν Ἀπόστολον, καὶ ἱεράρχην Χριστοῦ Κοδράτον τὸν ἔνδοξον, ἐν θεοπνεύστοις ᾠδαῖς, πιστοὶ εὐφημήσωμεν· βρύει γὰρ ὡς ἐκ κρήνης, τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν, ἄφεσιν ἐγκλημάτων, καὶ παθῶν θεραπείαν, λαβὼν ἐκ τοῦ Ὑψίστου τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Δόξα, τοῦ Ἱερομάρτυρος, ὅμοιον.

Ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐν σοὶ σκηνώσασα, πηγήν σε ἀνέδειξε, πολλῶν χαρίτων Φωκᾶ, πλουσίως ἐκβλύζουσαν· ὅθεν καὶ τοῖς πλωτῆρσι, βοηθεῖς καθ' ἑκάστην, πίστει ἐπιζητοῦσι, σὴν βοήθειαν Πάτερ· σὺν τούτοις καὶ ἡμῖν, ἱλασμὸν νέμοις θεόσοφε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἡ κυήσασα, σὺν Ἀσωμάτοις αὐτὸν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ὑμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος, μόνη πανύμνητε. Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηπονήσας τὴν ἄρουραν, τῶν καρδιῶν, δρεπάνῃ σου τῶν λόγων, τῆς κακίας ὕλην, πᾶσαν ἐξέκοψας.

Ἰαμάτων χαρίσματα, πᾶσιν ἡμῖν, ὁ τάφος σου πηγάζει, ἱερὲ Κοδράτε, τοῖς αἰτουμένοις σε.

Συμπαθῶς ἐπικλώμενος, τῶν δυσχερῶν, λυτροῦσαι καὶ κινδύνων, ἱερὲ Κοδράτε, τοὺς αἰτουμένους σε.

Ταῖς λαμπάσι τῶν λόγων σου, φωταγωγῶν, τοὺς πλάνῃ σκοτισθέντας, φρυγανώδη πᾶσαν, ἀπάτην ἔφλεξας. Θεοτοκίον.

Ἐξ ἁγνῶν σου σεσάρκωται ὁ πλαστουργὸς, αἱμάτων Θεοτόκε καὶ φθαρέντας πάντας ἐκαινοποίησεν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Φαεινότατον ἀστέρα σε ἐν τῷ ὕψει, τῆς Ἐκκλησίας ἔθετο, Φωκᾶ ὁ Δεσπότης ἄθλων ἱερώτατε, θαυμάτων τε λάμψεσι, πάντων τὰς καρδίας φωτίζοντα.

Ὡμολόγησας τὴν σάρκωσιν τοῦ Δεσπότου, τυραντικοῦ πρὸ βήματος, Μάρτυς ἀθλοφόρε, καὶ λαμπρῶς κατῄσχυνας Ἑλλήνων σεβάσματα, καὶ πολυθεΐας τὸ ἄθεον.

Κορυφουμένην τὴν θάλασσαν τῆς ἀπάτης, πολυθεΐας λαίλαπι, θείᾳ κυβερνήσει, Ἔνδοξε παρέδραμες, λιμὴν γαληνότατος, πᾶσι γεγονὼς θαλαττεύουσιν. Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σε Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, ὁ καθαρώτατος Θεὸς σκήνωμα, τῆς ἑαυτοῦ εὑράμενος δόξης, καθαίρει διὰ σοῦ, ψυχὰς ῥυπωθείσας δεινοῖς παραπτώμασιν.

Οἱ τῶν Ἑλλήνων σοφοὶ, σοῦ ἡττηθέντες τοῖς σοφοῖς δόγμασιν ὁμολογεῖν ἐπείσθησαν Μάκαρ, Χριστὸν δημιουργὸν, Πατρὸς προανάρχου, σοφίαν καὶ δύναμιν.

Ὑποφωνῶν ἱερῶς, τὴν γενομένην τοῖς βροτοῖς ἔλλαμψιν, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων Κοδράτε, ἐφώτισας λαοὺς, σέβειν καὶ δοξάζειν, Τριάδα ἀχώριστον. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον ἡμῖν, ἐν δύω φύσεσι Υἱὸν τέτοκας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀπὸ πάντων αἰώνων, Ἁγνὴ γεννηθέντα, ἀῤῥύστως ἀχρόνως, ὡς μόνος ἐπίσταται.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Πορείας τοῦ ἐχθροῦ προφανῶς ὑπεσκέλισας, ἰθύνων σου τὰς πορείας, πρὸς Θεοῦ θελημάτων, τὰς τρίβους Ἱερώτατε.

Ῥηγνούμενον πληγεῖς, τὸ πολύαθλον σῶμά σου, διέῤῥηξεν ἀθεΐας, τοὺς δεσμοὺς θείῳ σθένει, Φωκᾶ θεομακάριστε.

Ὁλόκληρον Θεῷ, προσενήνεξαι σφάγιον, Πανεύφημε τῷ τυθέντι, καὶ ἐναίμους θυσίας, εἰδώλων καταπαύσαντι. Θεοτοκίον.

Σοφία τοῦ Θεοῦ, ἑαυτῇ ᾠκοδόμησεν, ὦ Δέσποινα Θεοτόκε, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, τὸν οἶκον ὡς ηὐδόκησεν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὑψηλὸς οὐρανὸς ἐχρημάτισας δόξαν διηγούμενος Θεοῦ σωτήριον, ὡς Ἱεράρχης ἔνθεος, ὡς κλεινὸς σὺ Κοδράτε Ἀπόστολος.

Μίαν φύσιν Θεότητος ἄναρχον, μίαν κυριότητα κηρύττων πάνσοφε, πολυθεΐας ἔλυσας, τὴν σκοτώδη Κοδράτε ἀπόνοιαν.

Νόμῳ φύσεως, τάφῳ τὸ σῶμά σου, μάκαρ ἱερώτατε, νῦν κατακείμενον, θαυματουργεῖ παράδοξα ὑπὲρ φύσιν Κοδράτε καὶ ἔννοιαν.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, ἄλλον οὐρανὸν ἐπὶ γῆς σε ἀνέδειξε. Θεογεννῆτορ Δέσποινα, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Θάλασσαν, ἀθεΐας ἐξήρανας Πάνσοφε, πηγὴν ζωῆς ἀναβλύζων, διδαχῶν ὁσίων· νῦν δὲ θαυμάτων, ἐπομβρίαις, ἀποπλύνεις παθῶν πάντα βόρβορον.

Ἐπήρθης, ἐπὶ ξύλου δεινῶς σπαθιζόμενος, καὶ ἐξαρθρούμενος μάκαρ, καὶ φωνὴν ἐξ ὕψους σε δυναμοῦσαν, ἐνωτίσθης, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς πολύαθλε.

Τὸ πάθος, τοῦ ἀπαθοῦς Φωκᾶ μιμησάμενος, πάθη ποικίλα ἰᾶσαι, καὶ λυτροῦσαι ζάλης καὶ τρικυμίας, τοὺς πλωτῆρας, ταῖς πρὸ Θεόν σου θείαις ἐντεύξεσιν. Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος, ὁ σωτήριος Λόγος κεκένωται, ἐν τῇ ἀφθόρῳ σου μήτρᾳ, Παναγία Κόρη, καὶ τῆς κακίας, τοὺς χειμάῤῥους, θεϊκῇ δυναστείᾳ ἐξήρανεν. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου.
Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν στεῤῥότατον, ἡ οἰκουμένη προσάγει σοι Κύριε, θεῖον Κοδράτον Ἀπόστολον· καὶ τοῖς ὕμνοις γεραίρει, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, αἰτοῦσα πάντοτε, πταισμάτων ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς μέλπουσιν. Ἀλληλούϊα. Ὁ Οἶκος.

Τὸν σοφὸν ἱεράρχην τιμήσωμεν, ὡς ποιμένα πιστὸν καὶ διδάσκαλον· ὅτι ἐν τῷ λειμῶνι τῆς ἀθλήσεως, ἐξήνθησεν ῥόδον ἱερώτατον, καὶ ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς κατεμύρισε, βολαῖς θαυμάτων τε, καὶ πράξεων ἐναρέτων, φωτισμοῦ πληρώσας πᾶσαν γῆν, ἰαμάτων ταῖς λάμψεσιν· ἐθαυμάστωσε γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς βοῶντας αὐτῷ· Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν λουτρῷ σφοδρῶς πυρωθέντι τελειωθέντος.

Στίχοι.
Φωκᾶ, τὸ λουτρὸν σμήγματος παντὸς δέχου·
Λουτρὸν γὰρ ἦν ἀγῶνος, οὐ καθαρσίου.
Εἰκάδι δευτερίῃ λουτρὸν πέφνεν ἔνδοθι Φωκᾶν.

Οὗτος υἱὸς ἐγένετο Παμφίλου καὶ Μαρίας, κατὰ τὸν τόπον Σινώπης. Εὐθὺς δὲ ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι θαύματα ἐπετέλει παράδοξα, καὶ παρέτεινε θαυματουργῶν μέχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς· ὅθεν καὶ τὸ συμβησόμενον αὐτῷ ἐμηνύθη τέλος τοῦ μαρτυρίου· περιστερᾶς τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ καθεσθείσης, καὶ στέφανον περιθείσης, καὶ ἀνθρωπίνως φθεγξαμένης, καὶ εἰπούσης· Ποτήριον κεκέρασαι, καὶ δεῖ σε αὐτὸ πιεῖν· ὃ καὶ κατηξιώθη ποιεῖν ἐπὶ Τραϊανοῦ βασιλέως, ξίφει καὶ πυρὶ τελειωθείς. Πολλὰ δὲ καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημίαν γεγόνασι θαύματα παρ' αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ.

Στίχ. Ἤδει χάριν σοι, σοῦ χάριν θνήσκων Λόγε,
Φωκᾶς ὁ Μάρτυς τῷ διὰ ξίφους τέλει.

Καὶ οὗτος ἐκ πόλεως ἐγεγόνει Σινώπης, ἀρχαίας καὶ γνωρίμου κατὰ τὸν Πόντον· ἐπιτήδευμα δὲ ἦν αὐτῷ κηπεῖον περὶ ὃ ἠσχολεῖτο· καὶ ἐργαζόμενος, κοινὰ προετίθει τὰ ὄντα. Ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς φιλοκαλίαν περὶ πλείονος εἶχε· διὰ τοῦτο οὐ διέλαθεν, ἀλλὰ καὶ οὗτος, ὡς δοῦλος γνήσιος Χριστοῦ, ἐμηνύθη τῷ τότε κρατοῦντι. Ἐλθόντες δὲ οἱ δήμιοι, παρ' αὐτῷ τῷ ζητουμένῳ κατέλυσαν· οὓς δεξιωσάμενος καὶ ἀναπαύσας, ἐπυνθάνετο τίνες τε εἶεν, καὶ τὴν αὐτοῦ πόλιν τίνος χάριν κατέλαβον. Οἱ δὲ γνωρίζουσιν αὐτῷ τὸ ἀπόῤῥητον, καὶ ὅτι Φωκᾶν ἐπὶ τιμωρίᾳ ζητοῦσι λαβοῦσι λαβεῖν. Ἤκουσεν ὁ τοῦ Κυρίου θεράπων, καὶ τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ τάφου εὐτρεπίσας, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν τοῖς ζητοῦσιν. Καὶ οἱ μὲν ἐπλήγησαν τὰς ψυχάς· ὁ δὲ καὶ ἔτι παρεκάλει αὐτοὺς πρὸς τὴν τόλμην τῆς ἀναιρώσεως· καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς, ἱερεῖον τῷ Θεῷ κεχαρισμένον προσήχθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαὰκ, καὶ τοῦ Ἁγίου Μαρτίνου.

Στίχ. Χριστοῦ τὸ θάρσος ἐμπνέοντος ὑψόθεν,
Πρὸς τὴν σπάθην ἔσπευδεν ἐκπνεῖν Μαρτῖνος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὑψώσας τὸν νοῦν, πρὸς τὸ πρῶτον ἀγαθὸν θεοειδέστατος, ναὸς Τριάδος ἐχρημάτισας, καὶ τοὺς ἐν βάθει κακώσεως, ὕψωσας ταῖς ὑψηλοτάταις, διδαχαῖς σου κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντρίψας ναούς, τῶν εἰδώλων προσευχῶν ἀναμοχλεύσεσιν, ἀνεδομήσω θείῳ Πνεύματι, ναοὺς Θεῷ Ἱερώτατε, καὶ τῶν σωζομένων τὰ πλήθη, προσηγάγω κραυγάζοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρίπνοος ὤν, ὡς τοῦ πνεύματος τὸ πῦρ τὸ θεῖον Πάνσοφε, ἐν τῇ καρδίᾳ, ἔχων πάντοτε, λαμπὰς ὠράθης φλογίζουσα, πᾶσαν φρυ-

Digitized by Google

γανώδη ἀπάτην, καὶ τοὺς βοῶντας φωτίζουσα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αὐθέντες ἀρᾶς, διὰ σὺ προγονικῆς Θεοχαρίτωτε, καλῶν αἰτίαν σε γινώσκωμεν, ὡς τὸν πανταίτιον τέξασαν, Λόγον ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον· ὅθεν βοῶμέν σοι Ἄχραντε· Εὐλογημένη εἶ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Θυμὸν τυράννων, οὐκ ἐδειλίασας πάνσοφε· ποίμνης προϊστάμενος δὲ τῆς λογικῆς, ὡς ἀρνίον προσενήνεξαι, τῷ ἀρχιποίμενι, μαρτυρικῶς Φωκᾶ κλεϊζόμενος.

Ἐδοκιμάσθης, ὡς ἐν χωνείᾳ Μάρτυς χρυσὸς, μέσον ἐμβληθεὶς ἀσβέστου φλογοειδοῦς, καὶ μηδόλως φλογιζόμενος· Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ὁ θεῖος πόθος, προαναφλέγων τὴν καρδίαν σου, θείῳ δροσισμῷ σε ἔνδοξε συντηρεῖ, ἐν πυρὶ μὴ δαπανώμενον· τῆς ἀθεΐας δὲ Ἱεράρχα, τὴν ὕλην συγκαίοντα. Θεοτοκίον.

Σεσαθρωμένον, τὸν τῆς ψυχῆς μου οἶκον πανάμωμε, Κόρη, μετανοίας τρόποις ὡς ἀγαθὴ, ἀνακαίνισον ἡ ἅπασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τοκετῷ σου ἀνακαινίσασα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Ἐστηριγμένας νοητὴν, ἐπὶ πέτραν τῆς ψυχῆς ἔχων τὰς βάσεις, ὑπεσκέλισας μάκαρ, τοὺς τοῦ Κυρίου ἐχθροὺς, καὶ πάντας Κοδρᾶτε ἐστήριξας, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κεκοσμημένην ἀρεταῖς, κεκτημένος τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, κατεκόσμησας λόγοις, διδασκαλίαις ψυχὰς, ἐξαίρων ἀκοσμίαν ἅπασαν, εἰδωλομανίας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ ὡς Ἀπόστολος φαιδρὸς, ὡς τοῦ Ἡλίου, τοῦ τῆς δικαιοσύνης, φωτοφανὴς ἀστραπὴ, Κοδρᾶτε φωτίσας ἅγιασον, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτάταις σε φωναῖς, ἱερώτατοι Θεοῦ Ἁγνὴ Προφῆται, ἐσομένην Μητέρα, προανεφώνουν τρανῶς, τοῦ πάντων δεσπόζοντος ἄχραντε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Χάρις σου τοῖς χείλεσι σοφὲ, Φωκᾶ ἐκκέχυται· ὅθεν ἐπέστρεψας, λαὸν πλανώμενον ὄφεως, ὑποθήκαις καὶ προσήγαγες, οἷα ποιμὴν ἀληθινὸς, Χριστῷ κραυγάζοντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀκοίμητον ἔχει σε πιστῶν, Σοφὲ ὁμήγυρις, πρέσβυν κοιμίζοντα, παθῶν θαλάσσης τὰ κύματα, πειρασμούς τε κατευνάζοντα, καὶ ὀδυνῶν παντοδαπῶν ἡμᾶς λυτρούμενον, τοὺς βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥεῖθρα ἰαμάτων ὁ ναὸς, ὁ σὸς τοῖς χρῄζουσι, πηγάζει πάντοτε, λιμὴν δεικνύμενος ἄκλυστος, καὶ παθῶν φυγαδευτήριον, τοῖς σὲ τιμῶσι, καὶ Χριστῷ Μάρτυς κραυγάζουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἵνα σου τιμῶμεν τὸ σεπτὸν, Φωκᾶ μνημόσυνον, πανηγυρίζοντες, τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, ἐκδυσώπει προθυμότατα, ἀπαλλαγὴν τῶν δυσχερῶν, ὑμῖν δωρήσασθαι, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Νόμου σε ἐτύπου κιβωτὸς, καὶ στάμνος φέρουσα, τὸ μάννα Πάναγνε, ἡ θεία τράπεζα αὖθίς τε, καὶ λυχνία χρυσαυγίζουσα, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, τὸ φῶς κυήσασαν, τὸ φωτίζον, θεογνωσίᾳ τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Ὡραιωθεὶς διανοίᾳ, τῷ ὡραίῳ Δεσπότῃ, παρίστασαι φαιδρότατος ἀεὶ, ὡς Ἱεράρχης θεόληπτος, ὡς Ἀπόστολος θεῖος, σὺν πᾶσιν Ἀποστόλοις ἀληθῶς, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, Κοδρᾶτε ἐξαιτούμενος.

Ἡ σοῦ Μαγνησία κατέχει, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ὡς θείαν κιβωτὸν, καὶ ἐξ αὐτῆς πᾶσαν Κοδρᾶτε ὠφέλειαν, ἀπαρύεται πόθῳ· σκηναὶ δὲ οὐρανῶν τὴν σὴν ψυχὴν, κεκτημέναι σὺν πᾶσιν, Ἁγίοις ἐπαγάλλονται.

Ἡ φωταυγὴς σου ἡμέρα, ἡ φωσφόρος σου μνήμη, ἡ ὄντως εὐκλεὴς σου ἑορτὴ, πᾶσιν ὡς ἥλιος ἔλαμψεν· ἣν πιστῶς ἐκτελοῦμεν, Κοδρᾶτε ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, δυσωποῦντες εὐχαῖς σου, λαβεῖν καὶ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρίνειν, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστὲ, Ἀποστόλων ὁ δῆμος, καὶ σὺν Προφήταις Μάρτυρες.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἱερολογίαις ἐνθέοις, τοῦ ἱεροῦ δεῦτε Ποιμένος πάντες τὴν πανίερον μνήμην, ἱερωτάτως πα-

Digitized by Google

νηγυρίσωμεν, τὸν εὐεργέτην Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύοντος.

Ὤφθης πυρακτούμενος ζήλῳ, τῷ τοῦ Δεσπότου ὁπηνίκα, Μάρτυς τὸ λουτρὸν ὑπεισῆλθες, ἐκκεκαυμένον, ἐν ᾧ τὸ πνεῦμά σου, Θεοῦ ἐπαγαλλόμενος, μάκαρ εἰς χεῖρας παραδέδωκας.

Σὲ Ἱεραρχῶν αἱ χορεῖαι, καὶ τῶν Μαρτύρων αἱ ἀγέλαι, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, ἡ συναυλία πάντων Δικαίων τε, Μάρτυς Φωκᾶ τὰ πνεύματα, ἔχοντα μέσον ἐπαγάλλονται.

Ἥπλωται ἐν κόσμῳ ἡ μνήμη, ἡ σὴ ψυχὰς φωταγωγοῦσα, τῶν ἀνευφημούντων ἐν πίστει, τοὺς σοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα, καὶ τὴν γενναίαν ἄθλησιν, Ποιμὴν καὶ Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἁγνὴ τὴν ψυχήν μου, ἐσκοτισμένην ἁμαρτίᾳ, καὶ αἰωνιζούσης φλογός με, καὶ σκότους ῥῦσαι τῇ μεσιτείᾳ σου, ἵνα τὴν σὴν γηθόμενος, ἀνευφημῶ μεγαλειότητα.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπα-
» γαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀποστόλου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς Μάρτυς καὶ Ἀπόστολος, καὶ Ἱεράρχης ἔνθεος, Κοδράτε μύστα τοῦ Λόγου, Χριστοῦ κηρύξας τὸ θεῖον, πανσόφως Εὐαγγέλιον, πᾶσαν τὴν γῆν ἐφαίδρυνας, ἐκ πλάνης λυτρωσάμενος, τοὺς γηγενεῖς καὶ διδάσκων τοῦ προσκυνεῖν τὴν Τριάδα.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἱεραρχῶν ἀκρότης, καὶ Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, Φωκᾶ, καὶ μέγας προστάτης, τοῖς θαλαττεύουσι πέλων, περίσωζε ἐκ κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε μάκαρ.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένε, τοῦτον ἱκέτευε δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς παραστάτας μερίδος τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἱερατεύων ὁ θεῖος Ζαχαρίας, καὶ ἔνδον γενόμενος τοῦ θειοτάτου ναοῦ, καὶ τοῦ λαοῦ τὰ αἰτήματα, προσαναφέρων, τῷ εὐεργέτῃ καὶ πανοικτίρμον, θειότατον Ἄγγελον, εἶδε βοῶντα αὐτῷ· Ἡ προσευχὴ καὶ ἡ δέησίς σου εἰσηκούσθη· θάρσει πρεσβῦτα, καὶ μὴ ἀπίστει μοι· ἕξεις γὰρ παῖδα θεῖον Πρόδρομον, γεννητοῖς γυναικῶν ὑπερέχοντα, Ἠλιοῦ ἐν δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ προπορευσόμενον.

Ξένος μοι φαίνῃ τῇ θέᾳ καὶ τῷ τρόπῳ, ξένος καὶ τοῖς ῥήμασι καὶ τοῖς μηνύμασιν, ὁ Ζαχαρίας ἀντέφησεν· ἐγὼ γὰρ ἦλθον, τὴν σωτηρίαν λαοῦ αἰτήσασθαι οὐχὶ δὲ κομίσασθαι παῖδα ὡς σὺ προσφωνεῖς· ἀπ' ἐναντίας εὑρίσκω σε, τῶν αἰτημάτων, καὶ ὑποπτεύω μὴ ἀληθεύειν σε· πῶς γὰρ ὃ λέγεις, βεβαιότατον, ἀποδειχθῇ; Ἐλισάβετ γὰρ, στεῖρα ἐστι· κἀγὼ δὲ, ὡς ἐπίστασαι, πρεσβύτατος.

Τί ἀπιστεῖς μου τοῖς λόγοις Ζαχαρία, ψευδῆ εὐαγγέλια λέγων κομίζειν με; Θεοῦ Ἀρχάγγελος πέφυκα, ἃ προσετάχθην, ταῦτά σοι λέγω σὺν σοὶ ἱστάμενος· ἐπεὶ δὲ ἠπίστησας, καὶ οὐκ ἐπίστευσας, ἔσῃ κωφεύων καὶ ἄλαλος, ἕως ἂν ἴδῃς, ἡμῶν ῥημάτων τὴν θείαν ἔκβασιν. Ἐπὰν δὲ τέκῃ Ἐλισάβετ σοι, τὴν τοῦ Λόγου φωνὴν μέγα Πρόδρομον, τρανουμένης τῆς γλώττης, εὐλογήσεις τὸν Θεὸν Ἰσραήλ.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Ἐκ στειρευούσης σήμερον νηδύος, καρπὸς προσευχῆς ἀνεβλάστησεν, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος· Ἀγάλλου ἡ ἔρημος, καὶ χόρευε ἡ ἀνθρωπότης· ὁ τῆς μετανοίας κήρυξ, ἰδοὺ ἄρχεται ἐν κοιλίᾳ μητρικῇ σαρκοῦσθαι; Δεῦτε ἀγαλλόμενοι ἐν τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ συλλήψει, οἱ φιλέορτοι χορεύσωμεν βοῶντες· Ὁ ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων ὑπάρχων, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν θείαν σου σύλληψιν, ὅπως εὕρωμεν ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων, τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μολοῦντι εἰς Ἅγια, τὰ τῶν Ἁγίων ἁγίως, ἱερεῖ Προφήτῃ τε, καὶ ἁγίῳ ἅγιος, καθὼς γέγραπται, ἐπιστὰς Ἄγγελος, προσεφώνει λέγων· Εἰσηκούσθη σου ἡ δέησις, καὶ διαλύεται, νῦν τῆς Ἐλισάβετ ἡ στείρωσις, καὶ τέξεται πρεσβύτα σοι, υἱὸν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, λύχνον τοῦ Ἡλίου, προφήτην τοῦ Ὑψίςου, καὶ φωνὴν, τοῦ ἐκ Παρθένου Θεόπαιδος, Λόγȣ ἀνατείλαντος.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης.

Λέγε μοι τρανότατα, κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; αὖθις πρὸς τὸν Ἄγγελον, ὁ μακαριώτατος, πρέσβυς ἔφησεν· ὡς ὁρᾷς πλήρης γάρ, ἡμερῶν ὑπάρχω· Ἐλισάβετ στεῖρα πέφυκε. Πῶς νῦν μοι ῥήματα, φθέγγῳ ὑπὲρ φύσιν, ἐξίσταμαι, εἰδόλως ἀληθεύοντα, νῦν ὑπονοῶ σε ὦ ἄνθρωπε. Ἄπιθι· ἐγὼ γὰρ, λαοῦ τὴν σωτηρίαν ἐξαιτῶ, οὐχὶ δὲ παῖδα κομίσασθαι, πρᾶγμα δυσπαράδεκτον.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι.

Θεοῦ Παντοκράτορος· ἐγὼ Ἀρχάγγελος πέλω, Γαβριὴλ μοι ὄνομα, τῷ πρεσβύτῃ ἔφησεν ὁ Ἀσώματος· τὸ παρὸν κώφευσον, καὶ σιγὴν ἄσκησον, ἀπιστήσας ἐμοῖς ῥήμασιν. Ἐπὰν δὲ τέκῃ σοι, σάλπιγγα τοῦ Λόγου ἡ σύζυγος, τοῦ Πνεύματος τρανοῦντός σοι, γλῶτταν ἐκβοήσεις τρανότατα· Προφήτης Ὑψίστȣ, κληθήσῃ ὦ παιδίον τὰς αὐτοῦ, προετοιμάσαι ἐν χάριτι, τρίβους ὡς ηὐδόκησεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἄγγελος, ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων προῆλθες Βαπτιςά, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων, τὴν ἔρημον οἰκήσας, σφραγίς τε πάντων τῶν Προφητῶν ἐδείχθης· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυξαν, τȣ̃τον βαπτίσαι ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης· φωνῆς τε ἀκήκοας Πατρικῆς οὐρανόθεν, μαρτυρούσης αὐτοῦ τὴν υἱότητα· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, περιστερᾶς ἐν εἴδει, τὴν φωνὴν ἕλκον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον. Ἀλλ' ὦ πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν· πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ καὶ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ πρώην οὐ τίκτουσα, στεῖρα εὐφράνθητι· ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες, Ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀβλεψίαν νοσοῦσαν· χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παρρησίᾳ· Προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐλισάβετ στειρώσεως ἠλευθέρωται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν Παρθένος ἔμεινεν, ὅτε φωνῇ τοῦ Γαβριήλ, γαστρὶ συνέλαβεν· ἀλλ' ἐν νηδύϊ προσκιρτᾷ, τὸν ἐν γαςρὶ παρθενικῇ, Θεὸν προγνοὺς καὶ Δεσπότην, ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρκούμενον.

Δόξα, τὸ αὐτό· Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον· χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε· χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν· χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκȣ̃σα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρυγὼν ἡ φιλέρημος, ὁ ἱερὸς Βαπτιστής, κηρύξας μετάνοιαν, καὶ φανερώσας Χριςὸν, γενόμενον ἄνθρωπον, πάντων ἁμαρτανόντων, ἐγενήθη προστάτης, πᾶσι χειμαζομένοις, βοηθῶν ἀενάως· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα, τὸ αὐτό· Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τȣ̃ δολίου Βελίαρ, στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χρι-

Digitized by Google

στοῦ θελημάτων· αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Μετὰ δὲ τὸν Κανόνα, εἰ βούλει, εἰπὲ καὶ Καταβασίας. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Τῆς στειρευούσης ψυχῆς μου τοὺς λογισμούς, τοὺς ἀκάρπους ἔκτιλον, στειρευούσης ὁ βλαστός, εὐφημεῖν ὁρμήσαντος τὴν σήν, ἐν νηδύϊ μητρικῇ, ἁγίαν Σύλληψιν.

Ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας ἐν τῷ ναῷ, εἰσελθὼν τεθέαται, θεῖον Ἄγγελον αὐτῷ, ἐμφανῶς μηνύοντα· Υἱόν, μετὰ γῆρας Ἱερεῦ, ἕξεις τὸν Πρόδρομον.

Λύχνος Ἠλίου τῆς δόξης ὁ φωταυγής, ἐν νηδύϊ ἄρχεται, ἀναλάμπειν μητρικῇ, δι' οὗ σκότος λέλυται παθῶν, καὶ στειρώσεως δεσμά, ὁ μέγας Πρόδρομος. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν γαστρί σου Δεσπότην ἐν μητρικῇ, Θεοτόκε πάναγνε, βασταζόμενον γαστρί, κατιδὼν ἐσκίρτησε σαφῶς, Ἰωάννης ὡς αὐτοῦ, ὑπάρχων Πρόδρομος.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ἡ στεῖρα σήμερον καρπόν, ἱερὸν συλλαμβάνει τὸν μετέπειτα πᾶσαν, ἀκαρπίαν τῶν ψυχῶν, ἀξίνῃ τῇ νοητῇ, ἀποτέμνειν μέλλοντα ἐν χάριτι.

Κωφεύσας ἔνδον τοῦ ναοῦ, Ζαχαρίας ὁ μέγας, τὴν φωνὴν τὴν τοῦ Λόγου, ἀγγελίᾳ φοβερᾷ, κομίζεται καὶ λαμπρῶς, μεγαλύνει Κύριον τὸν εὔσπλαγχνον.

Ὁ δείξας τρίβον ἀσφαλῆ, τοῖς πιστοῖς μετανοίας, προτροπῇ τοῦ Ἀγγέλου, ἐν νηδύϊ μητρικῇ βλαστάνει θείᾳ βουλῇ παρ' ἐλπίδα ὁ ἔνδοξος Πρόδρομος.

Θεοτοκίον.

Γαστρὶ φερόμενον Χριστόν, τῆς Παρθένου ὡς ἔγνω, ὁ ἐκ στείρας ἐσκίρτα, προμηνύων τὴν χαράν, ἐπιδημοῦσαν ἐν γῇ, κατηφείας πάντας ἐκλυτρώσασθαι.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θυμιῶντι ἐν ναῷ, τῷ Ζαχαρίᾳ ἱερεῖ, Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, ἐπέστη λέγων πρὸς αὐτόν· Ὅτι ἐν γήρᾳ σου ἕξεις καρπὸν εὐκλεῆ· καὶ στείρωσις ἡ πρίν, τῆς Ἐλισάβετ νυνί, λυθήσεται εὐθύς, καὶ ἀκαρπία γονῆς, καὶ συλλαβοῦσα τέξεται τὸν κήρυκα, τοῦ Ἰησοῦ τε καὶ Πρόδρομον. Αὐτῶν πρεσβείαις, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε· βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον· ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Φωνὴ Ἀγγέλου σε, τὸν ὄντως ἄγγελον, τῆς Χριστοῦ παρουσίας τῷ ἱερεῖ, ἱερῶς προήγγειλε, στειρωτικῆς ἀπὸ γαστρός, ἐκβλαστάνειν μάκαρ Πρόδρομε.

Ἡ πρώην ἄγονος, καὶ ἡ οὐ τίκτουσα, νῦν εὐφράνθητι στεῖρα· ὅτι Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, καρπογονεῖς πανευκλεῶς, Ἐλισάβετ ἀξιάγαστε.

Ἀξίνῃ Πρόδρομε, τῆς σῆς δεήσεως, τῶν παθῶν μου ἀκάνθας καὶ λογισμῶν, ἔκτιλον προσκόμματα, καὶ καρποφόρον μου τὸν νοῦν, ἀρεταῖς παμμάκαρ ποίησον. Θεοτοκίον.

Νηδύς σε ἔφερε, τὸν πάντα φέροντα, τῆς Παρθένου, ἡνίκα ὁ Βαπτιστής, ἐν γαστρὶ φερόμενος, σὲ προσεκύνησε Χριστέ, καὶ σκιρτῶν ἠγαλλιάσατο.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Μολοῦντι ἔνδον τοῦ Ἱεροῦ, καὶ τὰς τομικὰς τῷ Ποιητῇ, λατρείας προσαναφέροντι, ὤφθη τῷ Προφήτῃ Ἅγιος Ἄγγελος, μηνύων τοῦ Προδρόμου, τὴν θείαν σύλληψιν.

Πῶς ἔσται τοῦτό μοι τηλαυγῶς, πέλω γὰρ πρεσβύτης ὡς ὁρᾷς, καὶ στεῖραν σύζυγον κέκτημαι, ἔφη Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἀρχάγγελον· φύσεως ἐναντία, λέγεις μοι ῥήματα.

Πρὸς Σάῤῥαν βλέψον τοῦ Ἀβραάμ· ἴδε πῶς ἐκείνη Ἰσαάκ, ἐν γήρᾳ τέτοκεν ἄνθρωπε, καὶ τοῖς λεγομένοις δικαίως πίστευε· πρεσβύτῃ προσεφώνει, ὁ μέγας Ἄγγελος.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη ἐν γυναιξί, σὺ Θεοχαρίτωτε σαφῶς, ἡ Ἐλισάβετ ἐβόα σοι· ὅτι κυοφόρον ἀνάνδρως ἔγνων σε, τὴν μόνην μετὰ τόκον, ἄφθορον μείνασαν!

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἀμφίβολον κέκτημαι, τὴν διάνοιαν ἐγώ, καὶ ἀπιστῶ τοῖς λόγοις σου, τῷ Ἀρχαγγέλῳ ἔφη ὁ ἱερεύς· λαοῦ σωτηρίαν γάρ, οὐκ ἐμῆς ἐξ ὀσφύος καρπὸν ᾔτησα.

Ὁ πλάσης τῆς φύσεως, τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς, ὁ Λειτουργὸς ἀντέφησε, τῆς παρουσίας

Digitized by Google

Α῎γγελον τῆς αὐτοῦ, ηὐδόκησε τίκτειν σε· τοῖς ἐμοῖς μὴ ἀπίστει λόγοις ἄνθρωπε.

Τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ ἡ θέα σου φρικτή, καὶ θαυμαστὸς ὁ λόγος σου, ὁ Ζαχαρίας ἔφη τῷ Λειτουργῷ· ἀλλ᾽ οὖν οὐ πιςεύω σοι, ὑπὲρ φύσιν λαλοῦντι ξένα ῥήματα.

Θεοτοκίον.

Ο῾ λύχνος τὸν Ἥλιον, ἐν νεφέλῃ μητρικῇ, γαστρὸς κατακρυπτόμενον, ἐπεγνωκὼς ὑπάρχων ἐν ζοφερῷ, τῆς μήτρας σκηνώματι, προσεκύνησε χαίρων, καὶ ἐσκίρτησε.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας, καὶ ἡ πανευκλεής, Ἐλισάβετ ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα, Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον· ὃν Ἀρχάγγελος, εὐηγγελίσατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀναπτύξωμεν, ὃν Λουκᾶς ἡμῖν ἔγραψεν ὁ ἱερὸς καὶ θαυμάσιος, καὶ τὴν τοῦ Προδρόμου θεασώμεθα σύλληψιν τὴν φαιδρὰν καὶ ἐπίσημον· φησὶ γάρ, ὡς εἰσῆλθεν ὁ πρεσβύτης καὶ δίκαιος Ζαχαρίας εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων τοῦ θυμιᾶσαι, τῷ τῆς ἐφημερίας καιρῷ, ἐπέστη αὐτῷ Γαβριήλ, εὐαγγελιζόμενος καὶ λέγων· Ἕξεις Ἱεράρχα υἱὸν ἐν τῷ γήρᾳ, Προφήτην τε καὶ Πρόδρομον, φωνήν τε καὶ κήρυκα, καὶ λύχνον ἀείφωτον, τὸν μύστην τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Σύλληψις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ἀνδρὶ Προφήτῃ χρησμὸς ἐξ Ἀρχαγγέλου.
Τεκεῖν Προφήτην, καὶ Προφήτου τι πλέον.

Εἰκάδι τῇ τριτάτῃ γαστὴρ λάβε Πρόδρομον εἴσω.

Ταύτην τὴν θείαν σύλληψιν εὐηγγελίσατο τῷ Προφήτῃ καὶ Ἱερεῖ Ζαχαρίᾳ ὁ θεῖος Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, Εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, εἰπών· ὡς ἐκ τούτου προμηνύεσθαι, διὰ τὸ παράδοξον τοῦ τε γήρως καὶ τῆς ςειρώσεως τῆς Ἐλισάβετ, τὸν θεῖον καὶ παρθενικὸν τῆς παναχράντου Θεοτόκου τόκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνδρέου, Ἰωάννου, Πέτρου καὶ Ἀντωνίου, τῶν ἐν Ἀφρικῇ τελειωθέντων.

Στίχ. Ὑπὲρ νυγέντος πρὶν μιᾷ λόγχῃ Λόγου,
Λόγχαις νυγείς, ἤνεγκε διτταῖς Ἀνδρέας.
Ἔχθραν πλανηθείς, καὶ σφαγεὶς Ἰωάννης,
Σφάττει τὸν ἐχθρόν, καὶ σὺν αὐτῷ τὴν πλάνην.

Ἀντώνιος καὶ Πέτρος, ὡς ςεῤῥαὶ πέτραι,
Πρὸς τὰς μεληδὸν ἐκκοπὰς ἐκαρτέρουν.

Βασιλείου τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν διϊθύνοντος, τῆς Ἀφρικῆς ἁπάσης ἐκράτει καὶ ἐτυράννει ὁ ὠμότατος τῶν Ἀγαρηνῶν Ἰβραχίμ. Οὗτος, πορθήσας τὰς Συρακούσας (αὕτη δὲ ἐστι μητρόπολις Σικελίας)· ἐκεῖθεν ἠγάγετο Ἰωάννην, ἅμα σὺν τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Πέτρῳ καὶ Ἀντωνίῳ, παῖδας ἔτι ἀώρους τυγχάνοντας· οὓς καὶ παραυτίκα τοῖς Ἀγαρηνῶν ἐκέλευσεν ἐκπαιδεύεσθαι γράμμασιν. Ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας ἐτέλουν, καὶ φρονήσει καὶ ἀρετῇ πολλοὺς ὑπερεῖχον, ἀγασθεὶς ἐπ᾽ αὐτοῖς ὁ Βελίαρ, Γενικὸν μὲν τὸν Ἀντώνιον, Σακελλάριον δὲ τὸν Πέτρον προχειρίζεται. Οὗτοι μὲν κρυφίως ἐχριστιάνιζον, εἰς τὸ φανερὸν δὲ τὰ τῶν Σαρακηνῶν ὑπεκρίνοντο· ἀλλ᾽ οὐκ ἔλαθον· γνοὺς γὰρ τοῦτο ὁ Ἰβραχίμ, καὶ μανείς, τοὺς πόδας αὐτῶν ξύλῳ ἀσφαλισάμενος, ξύλοις ἀγρίοις αἰκίζει.

Τετρακοσίας τοίνυν λαβὼν κατὰ τῶν ποδῶν ὁ μακάριος Ἀντώνιος, καὶ τούτοις κατακλασθείς, ηὐχαρίστει τῷ Θεῷ. Εἶτα ὄνῳ ἐπιβιβάζεται, καὶ κατὰ τοῦ σάγματος σχοινίοις δεδεμένος, διὰ μέσης τῆς πόλεως θεατρίζεται. Πέτρος δὲ γυμνωθείς, ῥάβδοις τὸν τένοντα αὐτοῦ καὶ τὴν κοιλίαν αἰκίζεται, καὶ ἐν τῇ εἱρκτῇ ἀποτίθεται. Ἐξαγαγὼν δὲ αὐτούς, τοὺς βραχίονας ἀπὸ τῶν ὤμων, καὶ τὰς χεῖρας, ξύλοις ἀγρίοις συνθλᾷ· ἔπειτα τοὺς μηροὺς αὐτῶν καὶ τὰ σκέλη, καὶ τοὺς πόδας ὡσαύτως συνέτριψεν, ὡς ὅλον μὲν τὸ ὀστῶδες ἀπαλυνθῆναι, τὸ σαρκῶδες δὲ χυλωθέν, τῷ αἵματι συμφυραθῆναι. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνθράκων πλήθη ἀθροίσας, καὶ χαλκέα προσκαλεσάμενος, διὰ σιδηρᾶς λαβίδος πεπυρακτωμένης τὰ αἰδοῖα αὐτῶν ἐκέλευσεν ἀποτεμεῖν, καὶ τοῖς τῶν μακαρίων στόμασιν ἐμβαλεῖν.

Τούτων ἐν τούτοις τελειωθέντων, τὸν Πατέρα αὐτῶν Ἰωάννην ἑλκύσας πρὸς ἑαυτόν, καὶ τῇ λαιᾷ χειρὶ τὸν τράχηλον ἀνακλάσας, τὴν ἰδίαν αὐτοῦ μάχαιραν ἔπηξεν ἐν τῷ φάρυγγι, καὶ οὕτως ἐπάνω τῶν ἰδίων αὐτοῦ τέκνων ἀφῆκε τὸ πνεῦμα· εἶθ᾽ οὕτως πυρὰν πολλὴν ἀνάψας, κατέκαυσεν ἅμα τὰ τῶν Ἁγίων σώματα.

Τὸν δὲ μακάριον Ἀνδρέαν, γηραιὸν ὄντα πάνυ τὴν ἡλικίαν, χρόνοις πολλοῖς καθειρχθέντα, καὶ λιμῷ καὶ δίψει καὶ γυμνότητι καὶ ταλαιπωρίαις τεταριχευμένον, καὶ μὴ πειθόμενον τῷ κυνί, τί ποιεῖ ὁ θήρ; Ἵππῳ ἐπιβάς, καὶ ἀκόντιον λαβών, κατ᾽ εὐθὺς τὸν Ἅγιον εὑρών, κατὰ τοῦ στήθους ἔκρουσεν. Ἐπεὶ οὖν ὁ Ἅγιος εὐχαριστήσας, ἔῤῥηξε φωνὴν πρὸς τὸν Θεόν, αὖθις ἐκ τῶν ὄπισθεν ὁ μιαιφόνος παρών, ἑτέρῳ τοῦτον ἔβαλε κατὰ τοῦ νώτου πελτῷ· καὶ οὕτω κατὰ τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ τῶν δύο δοράτων διαδυομένων, πίπτει ὁ μακάριος ἐπὶ τῆς γῆς, μαχαίρᾳ τὴν τιμίαν ἀποτμηθεὶς κεφαλήν· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ῥαΐδος τῆς παρθένου.

Στίχ. Ποθοῦσα κάλλος ἡ Ῥαῒς Θεοῦ βλέπειν,
Σαρκὸς τὸ κάλλος ἐκδίδωσι τῷ ξίφει.

Αὕτη γέγονεν ἐν τῇ Αἰγυπτίων χώρᾳ, ἐν τόπῳ ἐπιλεγομένῳ Τάμμα, θυγάτηρ πρεσβυτέρου τινός, Πέτρου τοὔνομα· ἦν δὲ τὸ τῶν μοναζουσῶν σχῆμα περιβεβλημένη, οὖσα ἐτῶν ὡσεὶ δώδεκα· Κατελθοῦσα δὲ μεθ᾽ ἑτέρων παρθένων ὑδρεύσασθαι, καὶ θεασαμένη πολλὰς παρθένους, καὶ πλῆθος ἀνδρῶν πρεσβυτέρων καὶ διακόνων καὶ μονα-

Digitized by Google

ζόντων, οὓς εἶχε δεσμίους ὁ ἡγεμὼν Λουκιανὸς, παρερχομένων πλοίῳ, καὶ μαθοῦσα ὅτι διὰ Χριστὸν δέδενται, ἀνδρισαμένη συνέμιξεν αὐτοῖς ἑαυτὴν, δεηθεῖσα ἐπὶ τοῦτο τοῦ Κομενταρησίου (*). Τοῦ δὲ παραινέσαντος αὐτὴν τὴν ἀσφάλειαν ἑλέσθαι, καὶ μὴ συναποθανεῖν τοῖς δεσμίοις, ἐπεὶ οὐκ ἐπείσθη, ἐνεφανίσθη τε τῷ Ἡγεμόνι, καὶ τοὺς αὐτοῦ θεοὺς ἐμυκτήρισε, καὶ εἰς τὸ τούτου ἐνέπτυσε πρόσωπον, ὡς τὰ Χριστιανῶν διαπαίζοντος, τὴν διὰ ξίφους μετὰ πολλὰς βασάνους ἐδέξατο τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων γυναικῶν Ξανθίππης καὶ Πολυξένης, τῶν αὐταδέλφων.

Στίχ. Τὰς συγγόνȣς Ξανθίππην καὶ Πολυξένην,
Χοροὶ συνοίκους λαμβάνουσιν Ἀγγέλων.

Αὗται ὑπῆρχον ἐκ τῆς Ἰσπανῶν χώρας, ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος· ὧν ἡ μὲν Ξανθίππη γυνὴ ὑπῆρχε Πρόβου, ἀνδρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς χώρας ἰθύνοντος· ἐμαθητεύθη δὲ παρὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, κατὰ τὴν χώραν ἐνδημήσαντος· μετὰ τῶν ἄλλων δὲ, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. Ἡ δὲ Πολυξένη, παρθένος οὖσα, ἡρπάγη παρά τινος κακοσχόλου· ἀλλὰ χάριτι Θεοῦ ἄφθορος ἔμεινε, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐβαπτίσθη. Πολλῶν δὲ πιστευσάντων δι' αὐτῆς, παραλαβοῦσα Ὀνήσιμον τὸν Ἀπόστολον, ὥρμησεν ἐπὶ τὴν πατρίδα αὐτῆς Ἰσπανίαν· καὶ μετὰ τὸν πολὺν ἐκεῖνον πλοῦν, καὶ τὰς ἀπείρους φυγὰς, συνεπαγομένην ἔχουσα καὶ τὴν Ῥεββίκαν, μεθ' ἧς ἐβαπτίσθη, κατέλαβε τὴν ἑαυτῆς ἀδελφὴν Ξανθίππην. Αὗται τὸν ἐπίλοιπον βίον καλῶς διανύσασαι, καὶ πολλὰς δυνάμεις ἐπιδειξάμεναι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἀπιστήσας μου τοῖς ῥήμασι τὴν κώφευσιν, κομίζȣ προδηλότατα· καὶ τικτομένην ὁπηνίκα ἴδῃς τὴν φωνὴν, τοῦ Λόγου, ἀνάλαβε φωνὴν, Εὐλογητὸς εἶ ἐκβοῶν, τοῦ Ἰσραὴλ ὁ Θεός.

Τῇ σελήνῃ Ἐλισάβετ προσενȣμενος, πολύφωτος ὡς ἥλιος, ὁ Ζαχαρίας, σελασφόρον λύχνον τοῦ φωτὸς, ἐκτέτοκε φαίνοντα ἡμῖν, τοῖς ἐν τῷ σκότει τῶν παθῶν κατασχεθεῖσι δεινῶς.

Τοῖς σκιρτήμασιν ὡς ῥήμασι χρησάμενος, Χριστοῦ ὁ μέγας Πρόδρομος, προσεκύνησεν, ἐν νηδύϊ σε Παρθενικῇ, αὐτὸς βαϛαζόμενος γαϛρὶ, τῆς Ἐλισάβετ Ἰησοῦ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ἡ σελήνη Ἐλισάβετ ἔνδον φέρουσα, ἀστέρα θεῖον Πρόδρομον, προσεκύνησε, φωτεινὴν νεφέλην Μαριὰμ, τὸν ἥλιον φέρουσαν Χριστὸν, σαρκοφορούμενον ἐκ σοῦ, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τοῦ νυμφίου ὁ φίλος προετοιμάζεται, ἡ φωνὴ δὲ τοῦ Λόγου ἀρχὴν εἰσδέχεται, καὶ ϛειρωτικαῖς νῦν λαγόσιν ἐκτρέφεται, τοῦ Παμβασιλέως, ὁ μέγας Στρατιώτης.

Στειρευούσαις καρδίαις γεωργὸς ἤνθησε, τῶν παθῶν ἡ ἀξίνη ἤδη χαλκεύεται, μόσχος ὁ σεπτὸς, ἐγκρατείᾳ σιτεύεται, Πρόδρομος ὁ μέγας· λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Τὰ δεσμὰ ὥσπερ πάλαι τὰ τῆς ϛειρώσεως, τῆς ἐμῆς διανοίας οὕτω τὴν πώρωσιν, λῦσον Βαπτιστὰ καὶ καρποὺς μετανοίας με, ποίησον βλαστάνειν, καὶ ζῆν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κυοφόρον σε Κόρη ὡς ἐθεάσατο, Ἐλισάβετ ἐνθέως ἠγαλλιάσατο, ἔνδοθεν αὐτῆς τοῦ ἐμβρύου σκιρτήσαντος, ὡς ἐπεγνωκότος, τὸν ἑαυτοῦ Δεσπότην.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Χριστοῦ ὁ μέγας καὶ θεῖος Πρόδρομος, ϛειρωτικὰς νῦν πύλας, διανοίξας αὐλίζεται, ὡς ἐν βασιλείοις ἐν νηδύϊ μητρός· ὅστις ὡς ϛρατιώτης, προεξελεύσεται, τοῦ Παμβασιλέως τὰς ὁδοὺς ἑτοιμαζόμενος.

Θεοῦ Προφῆτα πρεσβύτα χόρευε, ἕξεις υἱὸν, οὗ μείζων ἐν βροτοῖς οὐκ ἐγήγερται, Ἰωάννην Κυρίου τὸν Πρόδρομον. Σκίρτησον Ἐλισάβετ· γῆ πᾶσα γήθησον, αἴνεσιν τῷ πάντων Ποιητῇ Θεῷ προσάγουσα.

Ἡμῶν τῶν πίστει ἀνευφημούντων σε, μέμνησο νῦν Προφῆτα τοῦ Κυρίου καὶ Πρόδρομε, ψυχικῶν ἐκ παθῶν ἐκλυτρούμενος, σῴζων ἡμᾶς κινδύνων καὶ πρὸς οὐράνιον, τρίβον ὁδηγῶν, θεοπρεπῶς ἀειμακάριϛτε.

Θεοτοκίον.

Ἁγνὴν μητέρα σαφῶς ἐπέγνω σε, στειρωτικῶν δεσμῶν ἡ Ἐλισάβετ ὡς ᾔσθετο, ἑαυτὴν λελυμένην καὶ φέρουσαν, Πρόδρομον τοῦ ἐν μήτρᾳ, σοῦ κατοικήσαντος, ἄχραντε Παρθένε, Μαριὰμ θεοχαρίτωτε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος, σύλληψις προμηνύει, τὸν ἐκ Παρθένου μέλλοντα, τίκτεσθαι Βασιλέα, ὡς οὗτος ἐξ Ἐλισάβετ, τῆς ἀκάρπου καὶ στείρας, πρεσβύτου ἱερέως τε, Ζαχαρίου τȣ πάνυ· ὧν ταῖς εὐχαῖς, καὶ τῆς Θεοτόκου καὶ Ἰωάννου, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, σῶσον οἴκτειρον πάντας.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαρμονικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τοῦ σεπτοῦ Ἀρχαγγέλου, οἱ λυτρωθέντες πάναγνε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, διὰ τοῦ θείου σου τόκου, εὐχαρίστως βοῶμεν· Χαῖρε Ἀδὰμ ἡ λύτρωσις, Θεοτόκε Παρθένε· χαῖρε σεμνὴ, δι' ἧς ἀπηλ-

(*) Ἐκ τοῦ λατινικοῦ Κομμενταριένσις (Commentariensis) παραποιηθὲν, ὅπερ δηλοῖ ἀξιωματικόν τινα ὑπάλληλον, τὸν κατάλογον τῶν εἰς αὐτὸν παραδεδομένων ἔχοντα, τὸν καὶ Νοτάριον, ἢ Νοτάρον ἄλλως καλούμενον.

Digitized by Google

λάγημεν τοῦ θανάτου· χαῖρε, δι᾽ ἧς ἐτύχομεν, οὐρανῶν Βασιλείας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος αʹ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀγαλλιᾶται ἡ κτίσις ἐν τῇ συλλήψει σου, Πρόδρομε καὶ Προφῆτα, Βαπτιστὰ Ἰωάννη· ὁ θεῖος γάρ σου τόκος, σημαίνει ἡμῖν, τοῦ Δεσπότου τὴν γέννησιν· καὶ διὰ τοῦτο συμφώνως οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε.

Ὡς θαυμαστὴν μαρτυρίαν, εὑρὼν ὁ Ἄγγελος τὴν σύλληψιν τῆς στείρας, τῇ Μαρίᾳ προσάγει, πρὸς πίστωσιν προσφέρων· διὸ καὶ ἡμεῖς, Ἐλισάβετ πρὶν ἄγονον, καὶ Ζαχαρίαν ὁμόζυγον τὸν αὐτῆς, καὶ Ἰωάννην εὐφημήσωμεν.

Ὁ θεοσκεύαστος λύχνος, τοῦ ἀϊδίου φωτὸς, ὁ τοῦ νυμφίου φίλος, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, ὁ μέγας Ἑωσφόρος, ἡ ζῶσα φωνὴ, Θεοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Κυρίου ἀγγελικῇ, προσφωνήσει νῦν συνείληπται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δʹ.

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης· ἠσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν· ἔνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ᾔνει τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρός με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ γʹ. καὶ ϛʹ. κτλ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤῊ ΚΔʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δʹ. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν θυρίδι ἡ Θέκλα, προσεπάγη τῷ πόθῳ σου, ἀλλὰ νοερῶς ἐν ὑψίστοις, παρισταμένη τῷ θρόνῳ σου, ἐξεπλήττετο τὴν σὴν, ἀσύγκριτον εὐπρέπειαν, τοῦ σαρκωθέντος φιλανθρώπως, ἵνα σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, εἰ καὶ δεσμευθέντι ἡ Θέκλα, τῷ Ἀποστόλῳ προσέδραμεν, ἀλλὰ προσπαθείας γηΐνων, τὸν δεσμὸν ἐναπεσείσατο· καὶ κραταιότητι τῆς σῆς, ἁλοῦσα ἀγαπήσεως, βεβαιωθεῖσα συνεδέθη, σοὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, εἰ καὶ διδασκάλου ἡ Θέκλα, οὐχὶ ἑκοῦσα μεμόνωται, ἀλλὰ συμπαρόντα σε εἶχεν, ἐν καιρῷ τῷ τῆς ἀθλήσεως· καὶ γυμνωθεῖσα στολῆς, ἐσκέπετο τῇ δόξῃ σου· καὶ στηφθεῖσα τῇ χειρί σου, προασπίζει τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, εἰ καὶ τῷ πυρὶ παρεδόθη, ἡ ἁγνὴ καὶ Πρωτομάρτυς σου, ἀλλ᾽ οὐ κατεφλέχθη ἐν τούτῳ, δροσισμὸν ἐγκεκτημένη σε· καὶ ἐν θηρίοις πολλοῖς, ἀνάλωτος διέμεινε, τῇ χειρί σου φυλαχθεῖσα, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ. Ἀνατολίου.

Οἱ δὲ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ἀθλητικοῖς παλαίσμασι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησας, Θέκλα παμμακάριστε· καὶ τὰς τούτου μηχανὰς, μαρτυρικῶς συντρίψασα, Θάμυριν ἔφυγες, καὶ Χριστῷ ἐνυμφεύθης τῷ ἀληθεῖ ἐραστῇ, τοῦ Παύλου συνόμιλε, καὶ τοῦ Στεφάνου σύναθλε. Παῤῥησίαν ἔχουσα, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ ἐν γυναιξὶ, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν πανέορτον μνήμην σου, ἐκ κινδύνων λύτρωσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ μέγα μου προσφύγιον, ἐλπίς τε καὶ προστάτις μου, σὺ ὑπάρχεις, Μητροπάρθενε ἁγνή· σπεῦσον τοίνυν ἐν τάχει, καὶ ῥῦσαί με τῶν κύκλῳ, κακῶν συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Ἦχος αʹ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὢ εὐκλεὴς Πρωτομάρτυς, καὶ Ἰσαπόστολε, τῶν ἀθλουσῶν ἡ δόξα, καλλιπάρθενε Θέκλα, Ἴασαι, βοῶ σοι, πάθη δεινὰ, τῆς ψυχῆς μου καὶ μώλωπας, θεοπειθέσι λιταῖς σου, καὶ ἐκ πυρὸς, τοῦ ἀσβέστου με ἐξάρπασον.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Δι᾽ ὀμβροτόκου νεφέλης, τὴν φλόγα ἔσβεσε, δροσίζουσά σε Θέκλα, ὡς πιστὴν καὶ ἐνδίκως, φλέγουσα ἀπίστους ἡ πανσθενὴς, τοῦ Χριστοῦ θεία δύναμις, καὶ ἐκ θηρίων καὶ ταύρων διασπασμῶν, ῥυομένη σε ἐδόξασε.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Τὸν πανωραῖον ἐν κάλλει, νυμφίον ἄχραντον, ἐπιποθοῦσα Θέκλα, τὸν μνηστῆρα ἠρνήσω,

Digitized by Google

Παύλου Ἐκκλησίας νυμφαγωγοῦ, ἑπομένη τοῖς ῥήμασι· μεθ' οὗ ἀρθεῖσα εἰς λῆξιν τὴν παντερπῆ, ἐμνηστεύσω ὃν ἐπόθησας.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Λεόντων ὁρμὰς κατεπάτησας· καὶ Θάμυριν καταισχύνασα, Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, ἠκολούθησας τῷ νυμφίῳ σου κράζουσα· Εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ· διὸ καὶ Παῦλον διώκουσα, ἐξ οὐρανοῦ ἐδέξω τὸ χάρισμα, καὶ τὸ στέφος κεκλήρωσαι παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, δωρηθῆναι πταισμάτων ἱλασμόν, τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι τὸ ἱερόν σου μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἐλπίς μου καὶ προστάτης μου, θερμὴ ἀντίληψις καὶ προσφυγή μου, σὺ τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία, πέλεις πανάχραντε Ἁγνή· ὅθεν καὶ προσφεύγω πρὸς σὲ Δέσποινα, κράζων καὶ βοῶν σοι τό, Ἡμάρτηκα· Σῶσόν με Κόρη σῶσον, ἁμαρτανόντων μόνη, ὡς ἀληθῶς ἐγγυήτρια.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα, ὅπως τοῖς πάλαι, ἐκ παραβάσεως καρποῦ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχῃς· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα· ἣν μεγαλύνομεν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἡ Πρωτομάρτυς ἐνθέως δοξάζεται.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἦχος γλώττης οὐ σθένει, τοὺς πανευκλεεῖς τῆς Πρωτομάρτυρος, διηγήσασθαι ἄθλους ἀτονεῖ γὰρ πρὸς ὕμνον ἐπάξιον.

Πέπαυται τοῦ τυράννου, ἡ ἀλαζονεία ἡ ὑπέροφρυς· κατὰ τούτου γυναῖκες, εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ γὰρ ἠνδρίσαντο.

Ῥήμασιν ἀπορρήτοις, εὐαγγελικῶς ἐνηχηθεῖσά σου, παμμακάριστε Παῦλε, τῷ Χριστῷ ἡ παρθένος νενύμφευται. Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὢ τῆς ἀγαπήσεως, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν Πάνσεπτε! ἣ ἐν Χριστῷ, Παύλῳ συνεδέθης, ἑνωθεῖσα τῷ Πνεύματι.

Τρῶσαι ἡ ἐνήδονος, τὴν τετρωμένην σου ἔρωτι πνευματικῷ, φρένα οὐκ ἰσχύει, τῶν γηΐνων ἀπόλαυσις.

Ὅλη ἐκδημήσασα, τῶν τῆς σαρκὸς παθῶν ῥήμασι, τοῖς μητρικοῖς, οὐκ ἐμαλακίσθης, Ἀθληφόρε πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εἰς ἀνδρίαν τὸ θῆλυ δι' ἀρετῶν, μεταθεῖσα τῷ πόθῳ τῷ τοῦ Χριστοῦ, Θεοῦ οἰκητήριον, ἀμφοτέρωθεν γέγονας· τῶν παθῶν γὰρ τὸν γνόφον, ἀσκήσει μειώσασα, μαρτυρικῶς ἐδείχθης, ἀθλήσεως καύχημα· ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ, ὡς φωστὴρ διαλάμπεις, δισσῶς ἐξαστράπτουσα, τὰς ἀκτῖνας τοῦ Πνεύματος. Πρωτομάρτυς πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσε, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου Ἄχραντε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε

Digitized by Google

δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, ἱλάσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει, τὰ ἄχραντα πάθη σου.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μνηστευθεῖσαν Θαμύριδι, ὁ νυμφαγωγός σε Παῦλος ἡρμόσατο, τῷ νυμφίῳ ὡς ἀμώμητον, τῷ ἐπουρανίῳ, Θέκλα πάνσοφε.

Ἀπηρτήθης τοῦ ἔρωτος, τῆς θεοσεβείας Παύλου τοῖς ἔπεσι, καὶ Θαμύριδος τὰ ῥήματα, ὥσπερ λῆρον Μάρτυς ἐμυκτήρισας.

Ῥαντισμῷ θείου αἵματος, τὸ Ἀδαμιαῖον γένος ηὐλόγηται· Εὔα χαίρει καθορῶσα δέ, γυναιξὶ τὸν ὄφιν ὑποπίπτοντα.

Τὴν ἁγνείαν ποθήσασα, πάντα τὰ τερπνὰ τοῦ βίου ἀπώσατο, πλοῦτον γένος ὡραιότητα, καὶ ἡδὺν μνηστῆρα ἡ πρωτόαθλος.

Θεοτοκίον.

Ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὑπέρογκον ἀθλήσεως στάδιον, ἠγωνίσω, Θέκλα παμμακάριστε, καὶ τοῦ βραβείου ἠξίωσαι.

Σεσύληται ὁ δράκων ὁ δόλιος· ἡ παρθένος, θείοις γὰρ παθήμασιν, ὑπακοὴν ἐδιδάσκετο.

Ἐνίκα τὴν αἰδῶ σου ἡ ἔνθεος, παῤῥησία· πῦρ γάρ σε ἐγκάρδιον, τὸ τῆς Τριάδος ἐξέκαυσε.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νεάνιδος τὸ τῆς φύσεως σαθρὸν, τῇ δυνάμει, τοῦ Σωτῆρος ἐῤῥώσθη, νεανικὸν, κόσμον τῷ θείῳ πόθῳ, περιελοῦσα γὰρ νύκτωρ ἐθάρσησε, καὶ ἔδραμε τοῦ ἐραστοῦ, τὰ εὐώδη ζητοῦσα διδάγματα.

Θαλάμων ὑπερφυῶς τῶν νυμφικῶν, αὐθαιρέτῳ ἀντηλλάξατο πόθῳ, ἡ εὐκλεὴς, καὶ πρωτόαθλος Θέκλα, τὸ τῶν κακούργων οἰκεῖν δεσμωτήριον· ὁ πόθος γὰρ τοῦ Ποιητοῦ, τῶν κτισμάτων ἐνίκα τοὺς ἔρωτας.

Ἐν πνεύματι κατεφίλει τὰ δεσμὰ, τοῦ ἐνθέου Διδασκάλου ἡ Μάρτυς, ἐν τῇ φρουρᾷ, ὡς ἐνθέῳ λειμῶνι, φρδευομένη τοῖς λόγοις καὶ ηὔξανε, καὶ ἔφερεν ὡς ἀληθῶς, τῷ Δεσπότῃ καρπὸν ὡραιότατον.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, Παναγία Θεοτόκε Παρθένε· ὅτι πιστῶν, στήριγμα σὺ ὑπάρχεις, καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ σῇ κραταιούμεθα, καὶ πόθῳ σὲ καὶ τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα ἀφράστως δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ
» ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Τῆς παρθενίας τῷ κάλλει ἐξέλαμψας, τοῦ μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι, ἀποστολὴν πιστευθῇ Παρθένε ὡς ἔνδοξος· καὶ τοῦ πυρὸς μὲν τὴν φλόγα, εἰς δρόσον μετέβαλες, τοῦ ταύρου δὲ τὸν θυμὸν προσευχῇ σου ἡμέρωσας, ὡς πρωτόαθλος.

Ὁ Οἶκος.

Ἑορτῆς σεβασμίας ἡ ἔλλαμψις, ὑπερλάμπει φαιδρῶς ὑπὲρ ἥλιον· μαρμαρυγὰς γὰρ φωτὸς ἀπαστράπτουσα, τοῖς πιστῶν ὀφθαλμοῖς ἐνοπτρίζεται· διὸ Ἀγγέλοις συγχορεύοντες, τῷ Σωτῆρι Θεῷ ἀλαλάξωμεν πάντες, βοῶντες αὐτῷ· Ἐμεγάλυνας Σῶτερ τὰ ἐλέη σου, δωρησάμενος δώρημα τέλειον τῷ λαῷ, τὴν Πρωτόαθλον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.

Στίχοι.

Αὐτός σε σώζει Θέκλα ῥήξας τὴν πέτραν,
Οὗ τῷ πάθει πρὶν ἐῤῥάγησαν αἱ πέτραι.

Πέτρη ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα δέξατο Θέκλην.

Αὕτη γέγονεν ἐκ πόλεως Ἰκονίου, μητρὸς Θεοκλείας, τῶν εὐγενῶν καὶ ἐνδόξων· κατηχήθη δὲ τὸν λόγον τῆς πίστεως παρὰ τοῦ μεγάλου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, διδάσκοντος ἐν τῷ τοῦ Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ἦν δὲ, ὅτε προσῆλθε τῇ πίστει, ἐτῶν δέκα ὀκτὼ, μνηστευθεῖσα Θαμύριδι. Περιφρονήσασα δὲ πυρὸς, ἐν ᾧ ἐβλήθη, καὶ μητρὸς καὶ μνηστῆρος, τῷ Παύλῳ ἠκολούθησε. Καὶ μετὰ ταῦτα γενομένη ἐν Ἀντιοχείᾳ, θηρίοις ἐκδίδοται ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ ταύροις εἰς διασπασμὸν προσρίπτεται· καὶ ἐκ πάντων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ῥυσθεῖσα, καὶ ἐν διαφόροις πόλεσι τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν εὐαγγελισαμένη, καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπασαμένη, ὕστερον ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι γίνεται· καὶ ἔν τινι τῶν ὀρέων ἰδιάσασα, καὶ πολλὰς δυνάμεις ἐπιτελέσασα, τὸν βίον κατέλιπε, πέτρας ῥαγείσης, καὶ ὑποδεξαμένης αὐτήν. Ὁ δὲ πᾶς χρόνος τῆς ζωῆς αὐτῆς ἔτη ἐννενήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κόπριος.

Digitized by Google

Στίχ. Οὐκ ἦν ὁ Κόπρις κόπρις, ἀλλ' ἄλλος βότρυς,

Καλῶν κυπρισμὸν προσφέρων τῷ Κυρίῳ.

Οὗτος ἐν κοπρίᾳ ἐγεννήθη, ἔξω τῆς Μονῆς τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, παρὰ γυναικὸς, διωκομένης ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, μετὰ καὶ ἄλλων οὐκ ὀλίγων πλησιοχώρων, προσφυγόντων τῷ Ἁγίῳ ἐπὶ σωτηρίᾳ. Μετὰ γοῦν τὴν τῶν ἀθέων διάβασιν, εὑρόντες οἱ Μοναχοὶ τῆς Μονῆς τὸ γεννηθὲν ἐν τῇ κοπρίᾳ παιδίον, προστάξει τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου, ἀνελάβοντο τοῦτο καὶ Κόπριν ὠνόμασαν· ἐτρέφετο δὲ τὸ παιδίον γάλακτι αἰγός. Ἡ γοῦν ἀφορισθεῖσα αἲξ πρὸς τὸ θηλάζειν τὸ παιδίον ἐνέμετο μὲν μετὰ τῶν λοιπῶν· ὁπηνίκα δὲ τὴν ὥραν τοῦ θηλάσαι τὸ παιδίον ἐστοχάζετο, μόνη κατήρχετο ἐκ τοῦ ὄρους· καὶ μετὰ τὸ θηλάσαι τὸ παιδίον, πάλιν ὑπέστρεφε· καὶ τοῦτο οὕτως ἐποίει, μέχρις ἂν ὁ παῖς δραστικωτέρας ἐδράξατο τροφῆς.

Οὕτως εἰς ἡλικίαν τελειοτέραν φθάσας, ποθεινὸς ἦν τῷ μεγάλῳ Θεοδοσίῳ· διὸ καὶ Πνεύματος Ἁγίου ἠξιώθη, καὶ τὸ κατ' εἰκόνα φυλάξας, τὰ θηρία ὑπέταξεν· ἄρκτον γὰρ εὑρὼν ἐν τῷ κήπῳ ποτὲ, θριδακίνας ἐσθίουσαν, καὶ ἐκ τοῦ ὠτὸς κρατήσας αὐτὴν, ἤγαγεν ἔξω, τῇ τοῦ μεγάλου εὐχῇ ταύτην ἀσφαλισάμενος· ἡ δὲ οὐδέ ποτε ἄλλοτε ὥρμησεν ἐν τῷ κήπῳ εἰσελθεῖν. Ἀλλὰ καὶ μετὰ ὄνου εἰς τὸ ὄρος ἀνελθὼν χάριν συγκομιδῆς ξύλων, ὡς ἐποιεῖτο τὴν τούτων συλλογὴν, ἄρκτος ἐλθοῦσα, ἔπληξε τοῦτον ἐν τῷ μηρῷ. Κρατήσας οὖν τὴν ἄρκτον ὁ Κόπρις, ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰ ξύλα, λέγων· Οὐκ ἐῶσε· σὺ γὰρ ποιήσεις τὸ τοῦ ὄνου διακόνημα, ἄχρις ἂν ὑγιὴς γένηται· καὶ τῇ εὐχῇ τοῦ μεγάλου ὑπετάσσετο αὐτῷ ἡ ἄρκτος, καὶ διεκόμιζε τὰ ξύλα. Οὗτος, ὅτε ἐν τῷ μαγειρείῳ ἐξυπηρέτει, τοῦ χαλκοῦ σκεύους καχλάζαντος, καὶ τοῦ ὀσπρίου ἐκχεομένου, μὴ εὐχερῶς εὑρὼν τὸ κατὰ συνήθειαν ξύλον, χαλάσας γυμνὴν τὴν χεῖρα, κατέπαυσε τὸν βρασμὸν αὐτοῦ, ἀβλαβὴς διαμείνας.

Οὗτος, ἐννενηκονταετὴς, ἔλαμπε μέσον τῶν Πατέρων ἐκείνων ὥσπερ ἥλιος, τῇ ἱερωσύνῃ κοσμούμενος, καὶ παντοίαις ἰδέαις ἀρετῶν· καὶ ἐν ἀποκρύφῳ ἑστὼς τόπῳ, παρέτεινε τὰς πρὸς Κύριον εὐχὰς, ὡς καὶ τὸν μέγαν Θεοδόσιον, μετὰ τὴν πρὸς Κύριον αὐτοῦ ἐκδημίαν, φαίνεσθαι συνερχόμενον αὐτῷ καὶ συμψάλλοντα, καὶ τελευταῖον εἰπεῖν πρὸ αὐτόν· Ἰδοὺ, ἀδελφὲ Κόπρι, ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς σου ἐπέστη, καὶ ἐλθὲ πρὸς ἡμᾶς ἐν τῷ ἑτοιμασθέντι σοι τῆς ἀναπαύσεως τόπῳ. Ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ θαυμάσιος, μετ' ὀλίγας ἡμέρας μικρὸν μαλακισθεὶς, καὶ τοὺς Ἁγίους Πατέρας ἀσπασάμενος, ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὡς δεσμίῳ τῷ Παύλῳ, συνεδέθης τῷ πόθῳ, ὦ Παμμακάριστε, ἐν ἅμμασιν ἀλύτοις, τῇ πίστει συμφωνοῦσα, εὐσεβῶς καὶ συμψάλλουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Συμπαρέστης τῷ Παύλῳ, πρὸ βημάτων ἀδίκων, ὦ Καλλιπάρθενε, καὶ πόθῳ τοῦ Δεσπότου, ἐβόας ἐν ἐκστάσει, τὴν αἰδῶ ἀπορρίψασα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Διὰ πόθον τὸν θεῖον, τῇ καμίνῳ τὸ σῶμα, Μάρτυς ἐκδέδωκας, καὶ τῇ τοῦ ποθουμένου, διέμεινας δυνάμει, ἀκατάφλεκτος ψάλλουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁμβροτόκος νεφέλη, ὑετῷ καὶ χαλάζῃ τὴν φλόγα σβέσασα, ἐνδίκως καταφλέγει, τοὺς ἄφρονας καὶ σώζει, μελῳδοῦσαν τὴν Μάρτυρα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ξενοφανὴς σοῦ ὁ λογισμός· τὸν γὰρ τάφον, ὡς Ἐδὲμ κατῴκησας Παρθένε, Μάρτυς ἀνυμνοῦσα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀμαυρωθῆναι τῆς εὐπρεποῦς παρθενίας, τὸ φαιδρὸν μὴ φέρουσά σου κάλλος, θνήσκειν ἡρετίσω, καὶ ζῇς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ζωοποιῷ καὶ ὑπερφυεῖ συναφθεῖσα, τῷ Χριστῷ Πρωτόαθλε νυμφίῳ θῆρας ἡρετίσω, φρουροὺς τῆς παρθενίας.

Ἐνδυσαμένη σοῦ τῆς φθορᾶς τὴν ἐσθῆτα, εὐσταλὴς Χριστοῦ σταδιοδρόμος, ἦλθε πρὸς ἀγήρω, ζωὴν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὸν κατελθόντα ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἐν μήτρᾳ, παρθενικῇ οἰκήσαντα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
» στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Τίς σου τὸ ἀήττητον, ὦ Πρωτομάρτυς μὴ θαυμάσῃ; θῆρας νοητοὺς τὰ πάθη γὰρ, τῆς ψυχῆς τιθασσεύσασα, τὰ ἀκρατῆ θηρῶν ὁρμήματα οὐκ ἐπτοήθης, ἀλλὰ μένεις, ἐν μέσῳ τούτων ἀδιάφθορος.

Ἄβατος ἀκρότομος, Θεοῦ προστάξει σοι ἐρράγη, πέτρα θεοφόρῳ Μάρτυρι, λουτρῷ ἀναγεννήσεως ἐσφραγισμένη θείᾳ νύμφῃ, ὡς θάλαμος τῇ φυγάδι, καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑπεδέξατο.

Ἴασαι Πρωτόαθλε, τοὺς μώλωπας τοὺς τῆς ψυχῆς μου· κόσμῳ τὴν εἰρήνην βράβευσον, τῷ πιστῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, νέμουσα τρόπαια, καὶ εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις σαῖς δεήσεσι. Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου, Δέσποινα, τὴν ἔτι ζῶσαν ἁμαρτίαν, ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργείᾳ τῆς ὄντως ζωῆς τῆς γεγεννημένης ἐκ γαστρός σου, δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, τοῖς εὐσεβῶς σε μεγαλύνουσιν.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
» Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν,
» διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, τὴν ὑψηλοτέραν
» τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολο-
» γίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρ᾿ωσθεῖσα καλλιπάρθενε, ταῖς θείαις εἰσηγήσεσι, τοῦ θεοκήρυκος Παύλου, φθαρτὸν μνηστῆρα παρεῖδες, καὶ τούτῳ ἠκολούθησας, Πρωτομάρτυς πολύαθλε, ὦ Θέκλα ἰσαπόστολε· διὸ καὶ νίκης τὸ στέφος, παρὰ Χριςοῦ ἐκομίσω.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· τὸν γὰρ Θεὸν ἀπορρήτως, ἐκύησας τὸν λύσαντα, διὰ Σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς ἑαυτὸν δ᾿ ἑλκύσαντα, Μαρτύρων δήμους· μεθ᾿ ὧν σε, ἀνευφημοῦμεν Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Ἀθλητικὸν στάδιον σήμερον πρόκειται· λαοὶ χορεύσωμεν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα, παράδοξα πράγματα κατοπτεύσωμεν· ἄσπιλος γὰρ ἀμνὰς, πρόκειται σφαγῇ, ὑπὲρ τȣ͂ σφαγιασθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ καλλιπάρθενος Θέκλα καὶ θεόνυμφος· διὸ Τριάδος τῇ πίςει, τὴν τῶν τυράννων κατήργησεν ἀθεότητα· καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύουσα, τῷ Σωτῆρι πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀνατολίου.

Νυμφίον ἔχουσα ἐν οὐρανοῖς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, νυμφῶνος κατεφρόνησας τοῦ ἐπιγείου καὶ μνηστῆρος, Θέκλα πρώταθλε· ταῖς γὰρ μητρῴαις θωπείαις ἐμφρόνως μὴ πεισθεῖσα, Παύλῳ ἠκολούθησας, ἐπ᾿ ὤμων ἀραμένη τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ· καὶ τὸ μὲν πῦρ οὐκ ἐνάρκησας, τῶν δὲ θηρῶν τὴν ὠμότητα, εἰς ἡμερότητα μετέβαλες, φώκας δὲ ἀπενέκρωσας, τῇ ἐν Χριστῷ καταδύσει τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος. Ἀλλ᾿ ὡς ἐν ἄθλοις γενναίοις διαπρέψασα, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα ἀπαύστως τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος δ΄. Ἀνατολίου.

Ἀναθεῖσα σεαυτὴν παντοδυνάμῳ νεύματι, κρατυνομένη ὡς πρώταθλος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν γεώδη καταλείψασα στοργὴν, ἀνεδέξω τὴν λαμπάδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, ὄλβιος ὑπάρξασα θάλαμος· εἰς ὃν αἱ τῶν θηλειῶν ἀγέλαι προσαναπαύονται, εἴσοδον εὑράμεναι τῆς αἰωνίου ζωῆς· μεθ᾿ ὧν ἱκέτευε Ἀπόστολε Θέκλα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ΄. Ἀνατολίου.

Χορείας ἐγείρατε φιλομάρτυς, τῶν ἀγώνων γὰρ ἐφέστηκεν ὁ καιρὸς, καὶ τῆς Πρωτομάρτυρος ἡ ἐτήσιος μνήμη, πάντας εἰς δοξολογίαν προτρέπουσα Θεοῦ. Θέκλα γὰρ πρώτη Μαρτύρων ἐν γυναιξὶ, τὸ ἀθλητικὸν στάδιον ἀνύσασα, πρώτη καὶ στεφηφόρος ἀναδέδεικται, καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Τὴν σὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἄθλησιν, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ, οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἐθαύμασαν τὰ γένη, ἀλλὰ καὶ θῆρες τεθήπασιν ἄγριοι· αἱ φλόγες, οὐ φλόγες ἐλογίσθησάν σοι καλλιπάρθενε Θέκλα, διὰ τὸν σὸν νυμφίον Χριστόν· γέγηθας γὰρ δι᾿ αὐτὸν πάσχουσα, καὶ κόσμου χωριζομένη, ἵνα τῆς ἐπουρανίȣ τύχης μακαριότητος, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, τȣ͂ Ἁγίου Πανάχραντε, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρόσισον· ἡ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὸν τὴν ἄμετρον ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχοντα, ἀποξήρανον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμάῤῥου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῆς ἀειζώου Πανάχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ, Τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Δεῦτε φίλαθλοι, τῶν θηλειῶν τὸ καύχημα, τὴν Πρωτομάρτυρα Θέκλαν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν· αὕτη γὰρ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ κατεπάτησε, καὶ τὴν νίκην ἄρασα, ἀξίως ἐστεφανώθη· διὸ δυσωπεῖ ἡ πολύαθλος, τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ τελοῦντας τὴν μνήμην αὐτῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ἄλλην κραταιὰν καταφυγὴν, καὶ ἰσχύος πύργον, καὶ τεῖχος ἀκαταμάχητον, ὄντως οὐ κεκτήμεθα, εἰμὴ σὲ Πάναγνε, καὶ πρὸς σὲ κα-

Digitized by Google

ταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν· Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολώμεθα· δεῖξον, τὴν σὴν χάριν εἰς πάντας, καὶ τῆς δυναστείας τὴν δόξαν, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά.

Ἦχος πλ. α΄. Ὅσιε Πάτερ.

Μῆτερ Ὁσία, Εὐφροσύνη ἀξιάγαστε, τὴν ὄντως εὐφροσύνην ἐπιποθήσασα, τὴν ταύτην προξενοῦσαν ὥδευσας τρίβον· πλούτου ἤλλαξω γάρ, πτωχείαν πολλήν· σαρκικοῦ μνηστῆρος, τὸν ζῶντα εἰς αἰῶνας· τρυφῆς ῥεούσης, τὸ ἐγκρατές· τῆς ἀναπαύσεως, πόνους τοὺς ἐν ἀσκήσει· τὴν ὑπερκόσμιον ζωὴν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἧς καὶ ἐπέτυχες φρονίμοις σὺν Παρθένοις, διατηρήσασα τὴν σὴν λαμπάδα ἄσβεστον, καὶ νυμφῶνος ἀξιωθεῖσα, ὡς παρθένος, ὡς νύμφη Χριστοῦ πανεύφημε.

Ῥείθροις δακρύων, ἀρδευθεῖσα τὴν διάνοιαν, εὐθήνησας ἀσκήσει, τοὺς ἐναρέτους καρπούς· ἄμπελος καθάπερ ὡραιοτάτη, ἤνεγκας βότρυας ὡραίους σεμνή· ὧν τοῦ θείου γλεύκους, σαφῶς ἐμφορηθέντες, τὰ αἰσθητήρια τῆς ψυχῆς, καταγλυκαίνομεν ὄντως σοῦ τῇ μιμήσει, καὶ εὐφραινόμεθα τὴν θείαν εὐφροσύνην, μέθην ὠθούμενοι τὴν ἐκ τῆς ἁμαρτίας, βοῶντες· Πάνσεμνε, Χριστὸν δυσώπει πάντοτε, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Θέαμα ξένον, καὶ τῇ φύσει δυσπαράδεκτον! πῶς ἔλαθες τῆς Εὔας τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ, δεινὰς μηχανουργίας, μέσον ἀνδρῶν, κατασκηνώσασα τελείῳ νοΐ· πῶς πυρὸς ἐν μέσῳ, διῆλθες μὴ φλεχθεῖσα· πῶς συνεκάλυψας γυναικῶν τὸ ἀσθενές, νευρουμένη θείᾳ δυνάμει, τοῦ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν ἀναλαβόντος, καὶ ἀνατείλαντος ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου· ὃν καθικέτευε, Ἀγγέλοις συγχορεύουσα, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸ καθαρὸν τῆς ἁγνείας σου χρῆμα, ἄμωμον ἐξ ἀνδρῶν φυλάξασα, νύμφη Χριστοῦ ἐχρημάτισας, Εὐφροσύνη παμμακάριστε, σώματος μὲν κάλλος, ἀσκητικοῖς πόνοις μαράνασα, ψυχὴν δὲ ὡραΐσασα, τῇ εὐμορφίᾳ τῆς χάριτος· ἐν γὰρ τῷ ἄρρενι τὸ θῆλυ σαφῶς ὑποκρύψασα, ἔλαθες τοῦ Βελίαρ τὰ ἔνεδρα, ἀγγελικῶς ἐν γῇ βιώσασα. Ἀλλ' αἴτησαι εἰρήνην, τοῖς πόθῳ εὐφημοῦσί σε, ὡς χαρᾶς ἐπώνυμος κοσμοχαρμόσυνε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαῖρε, ἡλιόμορφε ἀστήρ· χαῖρε ἡ αἰτία ἁπάντων, καλῶν Πανάμωμε· χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν ἀχώρητον, ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα, τῆς ἀθανασίας· χαῖρε θεῖον ὄχημα, πύλη ἡ πάμφωτος· χαῖρε, ἡ ἀρᾶς ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν Κόρη, ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, ἔβλεπε τὸν ἴδιον ἄρνα ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτόν, θέλοντα ἑλκόμενον θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν· τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; Ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὁσία Εὐφροσύνη, τὸ πνεῦμά σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῆς Ἁγίας, δύω (ὁ παρὼν οὐχ εὑρίσκεται ἐν τῷ χειρογράφῳ).

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην.

Ὁ τρισαγίαις ἐν φωναῖς ὑμνούμενος, ὑπὸ φρικτῶν στρατιῶν, καὶ συνῳδὰ δείξας, τοὺς βροτούς, δοξάζειν σε, καὶ νῦν αὐτὸς τὴν βλάσφημον, ἀνατρέπων προσθήκην, τοῦ Τρισ-

Digitized by Google

αγίου ἐξαίσιον, ἔθου τοῦ παιδὸς ἁρπαγὴν καὶ φωνήν.

Σὺ τὸν Θεὸν ἀπὸ ψυχῆς ἐπόθησας, καὶ ἐμνηστεύθης αὐτῷ, κοσμικὸν μνηστῆρα, καὶ σαρκὸς εὐπάθειαν, καὶ πλοῦτον τὸν ἐπίκηρον, καὶ τρυφὴν καὶ τὴν δόξαν, καταλιποῦσα Πανεύφημε, καὶ ἀσκητικὸν βίον ζήσασα.

Εὐφορωτάτη γῆ καθάπερ πέφηνας, ἑκατοστεύοντα, καρπὸν ἀποδοῦσα, Εὐφροσύνη πάνσεμνε· καὶ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δεξαμένη προθύμως, τὴν συμβουλὴν τὴν σωτήριον, ἐνεγκεῖν εἰς ἔργον ἐσπούδασας.

Θεοτοκίον.

Ρήσεσι θείων Προφητῶν, ἑπόμενοι, καθωμολόγησαν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον σάρκα προσλαβόμενον, οἱ θεοφόροι Μάρτυρες, ἐξ ἀχράντου Παρθένου, ἣν Θεοτόκον δοξάζομεν, ᾄσμασιν ἀεὶ μακαρίζοντες.

Ἕτερος Κανὼν, τῆς Ὁσίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὕμνον σοι μέλπω προφρόνως Εὐφροσύνη.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Ὕμνοις θεοτερπέσιν, ὑμνοῦντα σήμερον, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, καὶ ὄντως ἀξιέπαινον, φωτί με καταύγασον, τῶν εὐχῶν σου Πάνσεμνε, εὐφροσύνης θείας ἐπώνυμε.

Μόνον τὸ θεῖον κάλλος, Χριστοῦ ποθήσασα, καὶ ταῖς τούτου θελχθεῖσα, ἀΰλοις ὡραιότησι, τὸ κάλλος τοῦ σώματος, ἐβδελύξω ἔνδοξε, θεωρίαις θείαις σχολάζουσα.

Νύμφη ὡραϊσμένη, τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς, ἐμνηστεύσω τὸν ὄντως, ὡραῖον κάλλει Χριστὸν, λιποῦσα τὸν πρόσκαιρον, Εὐφροσύνη μνήστορα, καὶ τοῦ βίου πᾶσαν τερπνότητα.

Θεοτοκίον.

Ὅλος ἐπιθυμία, καὶ γλυκασμὸς καὶ ζωὴ, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, ὑπερβολῇ χρηστότητος Παρθένε πανάμωμε· ὃν δυσώπει σῶσαί με, τὸν ἀπαύστως σε μακαρίζοντα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας.

Ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, ὁ ἀποκρύψας τὰ βάθη, μυστηρίων σου καὶ ἀποκαλύψας, νηπίοις ταῦτα θαυμαστῶς, νηπίῳ ἐκκαλύπτεις νῦν, ἀρθέντι ἐν νεφέλαις μέλος σαφῶς τὸ Τρισάγιον.

Τῆς ἐμπαθείας δυσειδῆ, χιτῶνα ἐκδυσαμένη, ἐν σοφίᾳ τὴν στολὴν ἐνεδύσω, ἀπαθείας ἐν Χριστῷ μέσον ἀνδρῶν ἀπήστραψας, ἀσκητικῶς βιοῦσα, καὶ σκεπομένη τῇ χάριτι.

Τῆς ἐγκρατείας χαλινῷ, τὰς ἀκαθέκτους ὀρέξεις, τῆς σαρκὸς ἀναχαιτίζουσα Μῆτερ, πρὸς τὸν δρόμον τὸν καλὸν, τῆς ἱερᾶς ἀσκήσεως, τὴν σὴν καρδίαν εἶχες, εὐθυποροῦσαν ἀπρόσκοπα.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τοῦ Θεοῦ, τὸν Λόγον ὦ Θεοτόκε, ἀπεγέννησας ἐκ σοῦ σαρκωθέντα· ὃν οἱ Μάρτυρες Θεὸν, ἀνδρείως ὡμολόγησαν, ὡς στρατιῶται τούτου, στεφανῖται γενόμενοι.

Ἄλλος. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Μεγάλως ἐγκαρτερήσασα ἀγωνίσμασι, τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες τὰ μηχανήματα, ἔτρεψας δαιμόνων προσβολὰς, Ἀγγέλοις ὡμοιώθης, ἀθανασίαν μελετήσασα, Μῆτερ ἐν θνητῷ σου τῷ σώματι.

Εὐφραίνει τῶν Μοναστῶν καρδίας ὁ βίος σου, στηριγμὸς ὑπάρχων καὶ παιδαγώγησις, πρὸς σωτηριώδεις ἐντολὰς πρὸς τρίβους ἀφθαρσίας, πρὸς τῆς ἀγάπης τὸ ἀκρότατον, ὅρον Εὐφροσύνη τοῦ Κτίσαντος.

Λαμπρύνει τὰ τῶν πιστῶν ἐνθέως συστήματα, ἡ λαμπρά σου μνήμη καὶ ἀξιέπαινος, θέλγει τῶν Ὁσίων τοὺς χορούς, Ἀγγέλους ἐπευφραίνει, μεθ' ὧν αὐλίζῃ ὥσπερ Ἄγγελος, ὧν περ καὶ τὸν βίον ἐζήλωσας.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με τὸ χαλεπὸν χειμάζει κλυδώνιον· πονηρῶν πνευμάτων βυθὸς συνέχει με· ἡ τῆς ἁμαρτίας καταιγὶς, δονεῖ μου τὴν καρδίαν· Θεοκυῆτορ σύ με στήριξον, τὸν εἰλικρινῶς σε δοξάζοντα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει
» σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν,
» ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ πέτραν τῶν ἐντο-
» λῶν σου τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε
» ἀγαθὲ, καὶ φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον.

Τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον ἐπινευρώσασα, οὐρανίαις ἐλπίσι μέσον κατῴκησας, ἀδιστάκτῳ λογισμῷ ἀνδρῶν θεόπνευστε, τὸν τῆς Εὔας πτερνιστὴν, ὑποτάττουσα ταῖς σαῖς Παρθένε πτέρναις ταῖς πόνοις, καὶ ταῖς ἀγρύπνοις μελέταις· διὸ ἐν πίστει σὲ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα καὶ τεῖχος καὶ καταφύγιον, καὶ ἐλπίδα καὶ σκέπην καὶ προστασίαν θερμὴν, εὑρηκότες οἱ πιστοὶ, πρὸς σὲ προστρέχομεν· καὶ ἐκβοῶντες ἐκτενῶς, ἀνακράζομεν πιστῶς· Ἐλέησον Θεοτόκε, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπάλλαξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ σε ὁρῶσα Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, ἑκουσίως ἐν μέσῳ λῃστῶν κρεμάμενον,

Digitized by Google

κοπτομένη μητρικῶς τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν. Ἀναμάρτητε Υἱὲ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὥσπερ κακοῦργος ἐπάγης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζωῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Οἰκονομῶν, πρὸς τὸ συμφέρον τὰ πάντα Σωτὴρ, καὶ παιδεύων, πάντας πρὸς διόρθωσιν, καὶ τῶν κακῶν πάντων ἀποχὴν, καὶ τανῦν συνήθως, σεισμῷ τὴν γῆν συνετάραξας, βλασφήμους ἀνατρέπων, δόξας αἱρετιζόντων, καὶ διδάσκων ὡς θέμις δοξάζειν σε.

Ἀσκητικὴν, παλαίστραν ἤνυσας χαίρουσα, Εὐφροσύνη, ἀνδρῶν μέσον μένουσα, καὶ θανατοῦσα τὰς ἐμπαθεῖς, τῆς σαρκὸς ὀρέξεις, τῷ πόθῳ τῷ τοῦ Δεσπότου σου· διὸ τῆς ἀθανάτου, κατοικίας καὶ δόξης, ἠξιώθης λαβοῦσα τὸν στέφανον.

Τοὺς στεναγμοὺς, τῶν σῶν δακρύων προσφέρουσα, ὥσπερ μύρα, Μῆτερ τῷ Δεσπότῃ σου, τὴν εὐωδίαν τὴν παρ' αὐτοῦ, τὴν τῶν χαρισμάτων, τῶν θεϊκῶν ἀντεπείληφας, δι' ὧν εὐωδιάσθης, καὶ διέπνευσας πᾶσι, τὴν ὀσμὴν τῶν θαυμάτων θεόπνευστε. Θεοτοκίον.

Ὅπλον Χριστὲ, τὴν σὲ τεκοῦσαν Πανάμωμον, κεκτημένοι, πλάνης ἐτροπώσαντο, τὰς μηχανὰς, Μάρτυρες σοφοὶ, καὶ τὰς τῶν τυράννων, θωπείας σοφῶς διέλυσαν, καὶ νῦν στεφανηφόροι, δεδειγμένοι βοῶσι· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Πατρὶ σε οὐρανίῳ προσέχουσαν, τῷ τῶν ψυχῶν νυμφαγωγῷ, πατρὸς στοργὴ οὐκ ἐκώλυσεν, οὔτε προσκαίρου νυμφίου, ὁδεῦσαι τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον.

Ὡς φοίνιξ θεοφρόνως ἐξήνθησας, δικαιοσύνης γλυκασμὸν, καὶ ὡσεὶ κέδρος παρ' ὕδατα, τῆς ἐγκρατείας Θεόφρον, καρποὺς τοὺς ἐναρέτους ἐπλήθυνας.

Πυρὶ τῆς ἐγκρατείας ἐτέφρωσας, τὰς φρυγανώδεις ἡδονὰς, καὶ πυρωθεῖσα τῷ ἄνθρακι τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, θαυμάτων λαμπηδόνας ἐξήστραψας. Θεοτοκίον.

Οἰκτείρησον οἰκτίρμων ὑπάρχουσα, τὴν πανάθλιαν μου ψυχὴν, Θεοκυῆτορ πανάμωμε, τὴν ἐκ παθῶν ἁμαρτίας, δεινῶς ἀμαυρωθεῖσαν καὶ στένουσαν.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Προτυπῶν τῶν δικαίων, τὴν ἐν τῇ Δευτέρᾳ Χριστὲ παρουσίᾳ σου, ὑπαντὴν φρικώδη, ἐν νεφέλαις καὶ νῦν τὴν ἐξαίσιον, ἁρπαγὴν εἰργάσω, τὴν τοῦ παιδὸς, δι' οὗ διδάσκεις, τὸ Τρισάγιον μέλος ὀρθότομον.

Τοῖς ἐνθέοις σου ἔργοις, ἔδειξας τὴν κλῆσίν σου ἐπαληθεύουσαν· ὡς γὰρ λίθος ὤφθης, πολυτίμητος σμάραγδος ἔνδοξε, διαλάμπων μέσον, τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν Παρθένε, τῇ λαμπρότητι τῆς καθαρότητος.

Εὐφροσύνην τὴν θείαν, ἔσχες ἐν καρδίᾳ σου εὐφραινομένη ἀεὶ, ἐν τοῖς τοῦ Κυρίου, διατάγμασιν, οἷς ἐντρυφήσασα, πολιτείαν ἤσκεις, τὴν ἀκραιφνῆ καὶ πανολβίαν, Εὐφροσύνη παρθένε θεόνυμφε.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε Μάρτυρες ἔνδοξοι, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες ἐκήρυξαν, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, νεανικῶς μέχρι θανάτου, ἀνθιστάμεναι Κόρη πανύμνητε.

Ἄλλος. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Φέγγει θείων πράξεων, ὡς λίθος σμάραγδος, σεμνὴ ὡράθης, ἀνδρῶν ἐν μέσῳ, ἀνδρικὰ παλαίσματα, ἐπιδεικνυμένη, καὶ τέρπουσα τὸν Κύριον.

Ῥαίνουσαν τὰ δάκρυα, ὥσπερ ἀρώματα, εὐωδιάσθης, ἐμεγαλύνθης, ὡς μύρον πολύτιμον, Θεῷ προσηνέχθης, παρθένος ἀδιάφθορος.

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, Θεῷ προσένειμας αὐτὸν ποθοῦσα, αὐτὸν ζητοῦσα, αὐτοῦ ἀνιχνεύουσα, τὴν νομοθεσίαν, Παρθένε τὴν σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας, ὡς βρέφος ἄχραντε, τὸν πρὸ αἰώνων, Πατρὸς ἀνάρχου, ἀχρόνως ἐκλάμψαντα· ὃν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, δυσώπει Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ.

Συνέσεισας μὲν τὴν γῆν, καὶ βλέμματι συνετάραξας, καρδίας δὲ τῶν βροτῶν, κλονήσας ἐσάλευσας, δεινῶς βλασφημούντων σε· ἀλλ' ἀνεκαλέσω, συμπαθῶς αὖθις τὸ σύντριμμα.

Ὡραία νύμφη Χριστοῦ, ἐδείχθης καὶ περιδέξιος, τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, σεαυτὴν κοσμήσασα, Εὐφροσύνη πάνσεμνε· διὸ καὶ παστάδος, οὐρανίου κατηξίωσαι.

Μαράνασα τῆς σαρκὸς, τὰ θηριώδη ὁρμήματα, τὸν ἔρωτα τῆς Χριστοῦ, ἀγάπης λαμπρότερον, ἔσχες διανάπτοντα, καὶ φωτίζοντά σου, τῆς ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Νευρούμενοι ταῖς ἐκ σοῦ, ἐκπεμπομέναις δυνάμεσιν, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστὲ, νομίμως

Digitized by Google

ἐνήθλησαν, τὴν ἁγνὴν Μητέρα σȣ, ἀνυμνολογȣ̈ντες, ἀποῤῥήτως σε κυήσασαν.

Ἄλλος. Μαινομένην κλύδωνι.

Ὡς ἁγνὴ καὶ ἄμωμος, ὡς ὡραία ὡς περικαλλὴς, τῷ νυμφίῳ Λόγῳ σὺ μεμνήστευσαι, εἰς αἰῶνας, διατηροῦντί σε ἄφθορον.

Στεναγμοῖς καὶ δάκρυσιν, ἐκζητοῦσα τὸν Δημιȣργὸν, τῆς ἐκείνου θέας κατηξίωσαι, ὡς ἐκλεκτὴ, σὺν ἐκλεκτοῖς Ἀξιάγαστε.

Ἐγκρατείας ἄγαλμα, σωφροσύνης ἔμψυχος εἰκὼν, τοῖς πιστοῖς ὡράθης εὐφημȣ̈σί σου, τὸ ἱερὸν, ὦ Εὐφροσύνη μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ νοῦν τὸν ἄχρονον, ὑπὲρ λόγον τὸν Δημιουργὸν, Παναγία τέτοκας λυτρούμενον, πάσης φθορᾶς, τοὺς Θεοτόκον ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
» Χριστὲ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κα-
» τεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὔ-
» σπλαγχνος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς ἄνω ζωῆς, τυχεῖν ἐπιποθήσασα, τὴν κάτω τρυφὴν, σπουδαίως καταλέλοιπας, καὶ σαυτὴν ἀνέμιξας, ἀναμέσον ἀνδρῶν Παναοίδιμε· διὰ Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σου, μνηστῆρος προσκαίρου κατεφρόνησας.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν εὐφροσύνῃ καὶ θυμηδίᾳ, τὰς ψυχὰς εὐφρανθέντες, ἀναστῶμεν σπουδῇ ἀκοῦσαι λόγον παράδοξον· ὑπερβαίνει γὰρ ἔννοιαν πᾶσαν τὸ διήγημα τοῦτο καὶ καταπλήττει· ὅτι γυνὴ ἐν μέσῳ ἀνδρῶν καταμένουσα, ἐνίκησε τὸν Βελίαρ, καὶ τὸ πῦρ κατεπάτησε τῶν ἡδονῶν, καὶ οὐκ ἐφλέχθη τὸ σύνολον· τὸν Χριστὸν γὰρ ποθοῦσα ἡ ἄσπιλος, μνηστῆρος προσκαίρου κατεφρόνησε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης, θυγατρὸς Παφνουτίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι.

Τὸ θῆλυ κρύπτεις ἀνδρικῶς Εὐφροσύνη,
Καὶ κρυπτὰ τὸν βλέποντα Δεσπότην βλέπεις.
Εἰκάδα Εὐφροσύνη κατὰ πέμπτην πότμον ὑπέστη.

Ἡ τὴν φύσιν λαθοῦσα καὶ τερπνὰ βίου,
Κλῆσιν Σμάραγδος, τὸν δὲ νοῦν Εὐφροσύνη,
Λιποῦσα πᾶσαν τοῦ βίου φαντασίαν,
Ἀνδρῶν μοναστῶν ἀγαπήσασα βίον,
Εὐνοῦχος ὥσπερ βασιλικῶν δωμάτων,
Ἐν ἀνδρικῷ σχήματι γνωστὸς οὐδόλως,
Μονῇ προσῆλθε, καὶ θέλημα καὶ τρίχας
Ἐκδοῦσα, καὶ σπεύδουσα λαθεῖν πατέρα.
Καὶ εὖ τυχοῦσα τοῦ ποθουμένου, πόσοις
Κόποις, πόνοις τε, καὶ προσευχαῖς συντόνοις,
Τὸ μαλακὸν τέτηκε δεινῶς σαρκίον,
Ἅπαντας ἐκπλήττουσα τῇ κακουχίᾳ,
Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἀδυνατεῖ, καὶ λόγος.
Ὢ πῶς λαθοῦσα πατέρα, πρᾶγμα ξένον!
Καλὴ θυγάτηρ, τῶν μοναστῶν ἐν μέσῳ
Τρέχουσα, λίθος ὡς σμάραγδος εὑρέθη·
Πολλὴ γὰρ ἡ ζήτησις ἐκ τῶν ἰδίων,
Πατρὸς βρύχοντος ἐκ πόνου τῆς καρδίας,
Τῆς Εὐφροσύνης τὴν μακρὰν ἐκδημίαν,
Τριπλῇ δεκάδι πρὸς ὀκτὼ, φεῦ! χρόνοις,
Ὄρη, βάραθρα, καὶ τόπους ἐρημίας
Περιπολοῦντος, καὶ στένοντος ἐκ βάθους,
Ἀλλ' ὁ Σμάραγδος αὐτὸς, ἡ Εὐφροσύνη,
Ὦ Πάτερ, εἰπὼν τὸν τελευταῖον λόγον,
Ὡς ἐμπόρευμα τῶν μακρῶν λαβὼν κόπων,
Τῶν οὐρανῶν γέγηθε τῇ μεταστάσει.
Κἀκεῖνος, ὥσπερ ἐκπλαγεὶς, φεῦ τοῦ πάθους!
Πέπτωκεν εἰς γῆν ὥσπερ ἄψυχος νέκυς.
Ἄκουσμα καὶ γὰρ παράδοξον καὶ ξένον
Ἤκουσεν ὄντως· τί γὰρ ἄλλο καὶ πάθοι;
Καὶ λοιπὸν ἀφεὶς καὶ βίον καὶ πατρίδα,
Καὶ ζῆλον ὥσπερ αἰνετῶν παιδὸς πόνων
Ἐνθεὶς ἑαυτῷ, καὶ πόθου δεινὰς φλόγας,
Διάδοχος βίου τε ὡς πατὴρ τέκνου
Γεγὼς, μετέστη πρὸς μονὰς οὐρανίους.

Εἰς τὸν Ὅσιον Παφνούτιον, τὸν πατέρα αὐτῆς.

Στίχ. Μύσας ὁ Παφνούτιος ἐν τῷ σαρκίῳ,
Τῷ πνεύματι ζῇ, καὶ θεωρεῖ φῶς μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παφνουτίου.

Στίχ. Σταυροῦσι Παφνούτιον οἱ κόσμου φίλοι,
Τὸν παντὶ κόσμῳ καὶ πρὶν ἐσταυρωμένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου σεισμοῦ, ἐν ᾗ τελεῖται ἡ ἐν τῷ ἀέρι ἁρπαγὴ τοῦ παιδός.

Στίχ. Ἀρθεὶς ἄνω παῖς τὸ τρισύμνητον μέλος,
Καθὼς νόες ψάλλουσιν, ἀγγέλει κάτω.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ Νέου τοῦ Θεοῦ, εἰς τρόπεις οἶδε, θελήσαντος δεῖξαι τοῖς ἀνθρώποις καὶ πρὸ τῆς ἀναστάσεως, τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως, γέγονε σεισμὸς φοβερός· καὶ διὰ τοῦτο τοῦ λαοῦ παντὸς, σὺν τῷ Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ καὶ Πρόκλῳ τῷ Πατριάρχῃ, μετὰ παντὸς τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, καὶ πάσης τῆς πόλεως, ἔξω λιτανευόντων διὰ τὸν φόβον ἐν τῷ κάμπῳ, ἤδη τῆς Θεοπασχιτῶν αἱρέσεως ἐξ ἐπηρείας τοῦ διαβόλου, ἀρχὴν λαμβανούσης, καὶ τῷ Τρισαγίῳ, τὸ, ὁ Σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, βλασφημούντων, ἐξαίφνης παιδίον ἁρπαγὲν εἰς τὸν αἰέρα ἀνεφέρετο. Πάντων δὲ ἐν ἐκπλήξει καὶ φόβῳ κραζόντων ἐπὶ πολλὰς ὥρας τὸ, Κύριε ἐλέησον, αὖθις κατηνέχθη τὸ παιδίον, ὡς ἐπὶ νεφέλης καθήμενον· καὶ φωνῇ μεγάλῃ παρεκελεύσατο, ὅτι οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ ἄνευ τῆς προσθήκης τοῦ, ὁ Σταυρω-

Digitized by Google

Θεὶς, τὸν Τρισάγιον ὕμνον ἀναπέμπουσι τῷ Θεῷ· Ἅγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος Ἰσχυρὸς, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ εὐθέως ταῖς τοιαύταις φωναῖς ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, καὶ ὁ τοῦ σεισμοῦ κλόνος ἐπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Παύλου, Τάττης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Σαβινιανοῦ, Μαξίμου, Ῥούφου καὶ Εὐγενίου.

Στίχ. Πατὴρ ὁ Παῦλος μαρτυρεῖ σὺν τοῖς τέκνοις,
Μεθ' ὧν σεαυτὴν Τάττα τάττεις ἐμφρόνως.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, Παῦλος καὶ Τάττα, καὶ οἱ τούτων παῖδες Σαβινιανὸς, Μάξιμος, Ῥοῦφος καὶ Εὐγένιος, ὥρμηντο ἐκ πόλεως Δαμασκοῦ· καὶ διαβληθέντες ὡς Χριστιανοὶ, ξύλῳ ἠσφαλίσθησαν, καὶ ἀλύσεσιν ἐδέθησαν· καὶ πάλιν ἀνακριθέντες, σφοδρῶς ἐτύφθησαν· καὶ ταῖς τῶν ἀνόμων χερσὶ στρεβλούμενοι, τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἐχθροὺς ματαιόφρονας, νηπιοφρόνως σε παροργίζοντας, καὶ δεινῶς βλασφημοῦντας, προσθήκῃ νόθῳ τῆς Τρισαγίας φωνῆς, διὰ νηπίου φωνῆς νῦν διήλεγξας, ἐπιστηρίξας πιστοὺς ἐν ξένοις τέρασι.

Θεῷ προσανέθηκας, τὴν τῆς καρδίας σου πᾶσαν ἔφεσιν, αὐτὸν στέργουσα πίστει, αὐτὸν ζητοῦσα καὶ ἀνιχνεύουσα, τῶν προσταγμάτων αὐτοῦ τὴν σωτήριον, νομοθεσίαν Σεμνὴ, δι' ἧς ἐφεῦρες ζωήν.

Νηστείαις δεήσεσι, σκληραγωγίαις καὶ χαμευνίαις Σεμνὴ, ἐκλεπτύνασα σάρκα, τὸν νοῦν ἀνύψωσας πρὸς τὸν Κτίστην σου, ᾧ ἐνυμφεύθης, ὃν καὶ ἐπόθησας, οὗ κατετρύφησας νῦν τῆς ὡραιότητος.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχουσα Δέσποινα, καθαρωτέρα πάσης τῆς κτίσεως, ὑπεδέξω τὸν Λόγον, ἐκ σοῦ ἀρρήτως ἀποτικτόμενον· ὃν οἱ γενναῖοι ποθήσαντες Μάρτυρες, τῇ τῶν βασάνων πυρᾷ ἐνεκαρτέρησαν.

Ἄλλος. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Φῶς σοι ἀνατέταλκε, καὶ ἡ τούτου σύζυγος, εὐφροσύνη Ἔνδοξε· εὐθεῖαν γὰρ ἔσχηκας, τὴν γνώμην μελῳδοῦσα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥάβδον δυναμοῦσάν σε, τὸν Σταυρὸν κατέχουσα, δαιμόνων τὰ χάσματα, διέβης ἀπήμαντος, Ὁσία μελῳδοῦσα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οἶκον τὴν καρδίαν σου, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ὁσία ἐτέλεσας, τοῦ σὲ ἐνισχύσαντος, καὶ δείξαντος πνευμάτων, πονηρῶν δυνατωτέραν.

Θεοτοκίον.

Σῶμα περικείμενον, Θεὸν τὸν ἀσώματον, Πανάμωμε, τέτοκας, ἡμᾶς ἐκλυτρούμενον, τοὺς φόβῳ μελῳδοῦντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐπὶ τῷ πύργῳ πάλαι μὲν, τῆς Χαλάνης συνέχεας, γλώσσας τῶν κακῶς ὁμονοούντων Κύριε, καὶ νῦν ἐστηλίτευσας, τὰς γλωσσαλγίας τῶν δυσσεβῶν, ἐπὶ βλασφημίᾳ, συμφωνούντων ἀθέσμῳ, ἐν γλώσσῃ ψελλιζούσῃ, αἰθερίου ἀρθέντος, νηπίου παραδόξως, εἰς θάμβος τῶν ὁρώντων.

Ἀσκητικοῖς παλαίσμασι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησας, καὶ ἠγαλλιάσθης, ἀληθῶς τῷ πνεύματι· ἐντεῦθεν ἀΐδιος, σὲ εὐφροσύνη πάνσεμνε, Κόρη ὑπεδέχθη, τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, κατέχουσαν καὶ πίστει, τὸν Σωτῆρα βοῶσαν, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μέσον ἀνδρῶν κατῴκησας, τὴν ἁγνείαν φυλάττουσα, καὶ συντηρουμένη, μηχαναῖς τοῦ ὄφεως, ἀπήμων ἀκράδαντος, τοῦ Θεοῦ σε σκεπάζοντος, καὶ διατηροῦντος, τῇ οἰκείᾳ δυνάμει, καὶ πᾶσι προδεικνύντος, τῆς ψυχῆς σου τὴν αἴγλην, καὶ γνώμην καὶ ἀνδρίαν, θεόφρον Εὐφροσύνη.

Θεοτοκίον.

Νέον ὡς βρέφος τέτοκας, τὸν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ἄχραντε Παρθένε, συμφυῶς νοούμενον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καθομολογοῦντες, ἱερῶς ἐναθλοῦσι· μεθ' ὧν σε Παναγίᾳ, μακαρίζουσι πίστει, λαοὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ὕλην τῶν παθῶν, ἀπετινάξω Κόρη Ἀγγέλων τὸν ἄϋλον, βίον ζηλώσασα, οἷς περ συμμέλπεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέμει σοι ζωὴν, ὁ τῆς ζωῆς ταμίας· αὐτοῦ γὰρ τοῖς ἴχνεσιν, ἐξηκολούθησας, τούτου τὸ κάλλος, ποθήσασα τὸ θεῖον, ᾧ καὶ συνευφραίνῃ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἤρθης πρὸς μονὰς, τὰς ἀειζώους ὄντως· ἐφέσεως ἔτυχες, ἧς ἐπεπόθησας, ξύλου Παρθένε; ζωῆς κατατρυφῶσα, καὶ ὑπερυψοῦσα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅλη ἐκλεκτὴ, ὡραϊσμένη ὅλη, Θεὸς ἣν ἡγίασεν ἣν ἐξελέξατο, ὤφθης Παρθένε, ἀεὶ δεδοξασμένη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

» Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, » παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελ» πον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, » καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἐξέστη ἐπὶ ξένῳ καὶ φοβερῷ, τεραστίῳ τῷ νῦν τελεσθέντι γῆ, καὶ οὐρανὸς, ὅτι πρὸς αἰθέριον ἁρπαγὴν, ἀπὸ λαοῦ θεόφρονος, τὸ νήπιον ἤρθη τὸ τὴν ᾠδὴν, μεμυσταγωγημένον, τοῦ Τρισαγίου μέλους, δι' οὗ ἀθάνατος ὑμνεῖται Θεός.

Ἐκσπάσας σε ἰλύος βιωτικῆς, ὁ νυμφίος ὁ σὸς Εὐφροσύνη σεμνὴ, εἰς τὴν στεῤῥὰν, πέτραν προςαγμάτων τῶν ἑαυτοῦ, ἔστησε καὶ κατεύθυνε, σοῦ τὰ διαβήματα προφανῶς, εἰς πρᾶξιν ἐναρέτου, καὶ σεμνῆς πολιτείας, καὶ κατεσκήνωσεν εἰς θείας αὐλάς.

Ἀσκήσεως τὸν δρόμον τὸν εὐκλεῆ, διανύσασα σθένει τοῦ Πνεύματος, καὶ σεαυτὴν, τέμενος τελέσασα θεϊκὸν, τὴν εὐφροσύνην εἴληφας, τὴν διηνεκῆ τε καὶ καθαρὰν, τοῦ κάλλους τοῦ νυμφίου, ἀεὶ κατατρυφῶσα, ὦ Εὐφροσύνη παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἥλιος ἡ μνήμη τῶν ἀθλητῶν, τοὺς πιςοὺς περιλάμπει τοῖς θαύμασιν· ὁ γὰρ ἐκ σοῦ, ἄχραντε Παρθένε τεχθεὶς Θεὸς, ὃν εὐσεβῶς ἐκήρυξαν, τούτους κατελάμπρυνεν ἐμφανῶς, δοξάζων τοὺς ἐν πίστει, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, τετιμηκότας ὡς ὑπέσχετο.

Ἄλλος. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἱερὰν πανήγυριν, μοναζόντων δῆμος συγκροτεῖ, τὴν μνήμην σου ἐκτελῶν τὴν θεολαμπῆ· χορὸς ἐπαγάλλεται, μοναζουσῶν· ὤφθης γὰρ σεμνὴ, πάντων ἀγλάϊσμα, Εὐφροσύνη ἀξιάγαστε.

Ὡς σεπτὸν ἀνάθημα, οὐρανίου γέγονας ναοῦ, ὡς κρίνον ἐν ταῖς αὐλαῖς, ἤνθησας Θεοῦ, ὡς ῥόδον ἡδύπνοον, προσηνέχθης τῷ Παμβασιλεῖ, μύρον ὡς τίμιον, Εὐφροσύνη παμμακάριστε.

Σεαυτὴν ἐφαίδρυνας, ἀρετῶν σου κόσμῳ φωτεινῷ, καὶ ἤχθης πρὸς νοητὸν, θάλαμον ἁγνὴ, καὶ νῦν τὸ ἀμήχανον, κατανοεῖς, κάλλος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς θεώσεως, ἀπολαύεις τελεώτερον.

Ἡ ἁγία μνήμη σου, ἁγιάζει σήμερον πιστοὺς, πηγάζουσα φωτισμὸν ἁγιαστικὸν, ἐν ᾗ δυσωποῦμέν σε, ὡς ἐκλεκτὴν, νύμφην τοῦ Χριστοῦ, σῶζε πρεσβείαις σου, Εὐφροσύνη τοὺς τιμῶντάς σε.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ τοῦ προσώπου σου, τὸν ἐν σκότει κείμενον παθῶν, καταύγασον τοῦ φωτὸς, πύλη νοητὴ, μὴ νὺξ καταλάβῃ με, τοῦ θανάτου, ἄχραντε Ἁγνὴ, τῆς σωτηρίας μου, τὰς ἐλπίδας ἀνακόπτουσα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, » καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν τε » καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν με» γαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὸν ἄρχοντα διέλαθες, τῆς αἰσχύνης καὶ τοῦτον, ἐν φιλοσόφῳ σχήματι, ἐναπέδειξας ἄνουν, παρθένος οὖσα τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ σῶμα γέγονας, ἀνὴρ φρονήσει καὶ πίστει, Εὐφροσύνη Ὁσία, τῶν παρθένων καλλονὴ, μοναζουσῶν ὡραιότης.

Θεοτοκίον.

Θρόνοι καὶ Κυριότητες, Ἐξουσίαις Δυνάμεις, Ἀρχάγγελοι καὶ Ἄγγελοι, Μητροπάρθενε Κόρη, τῷ σῷ Υἱῷ λατρεύουσιν, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ, καὶ σὲ ἀπαύστως ὑμνοῦσι· τοῦτον ἀεὶ ἱκέτευε, λυτρωθῆναί με ἁγνὴ, τῆς φοβερᾶς καταδίκης.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤῊ ΚϚ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Μετάστασις τοῦ Ἁγίου, ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου καὶ Θεολόγου, Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Εἰ βούλει, ποίησον Ἀγρυπνίαν· ἐν ᾗ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τῆς σοφίας τὸν βυθὸν, καὶ τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων, τὸν συγγραφέα πιστοὶ, ὕμνοις ςεφανώσωμεν, ἐνθέοις σήμερον, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον, καὶ ἠγαπημένον· οὗτος γὰρ ἐβρόντησεν· Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ· ὅθεν, βροντοφῶνος ἐδείχθης, ὡς τὸ Εὐαγγέλιον κόσμῳ, γράψας πολυσόφως ὁ ἀοίδιμος. Δίς.

Ὄντως, σὺ ἐφάνης ἀληθῶς, φίλος ἐπιςήθιος μέγας, τῷ Διδασκάλῳ Χριστῷ· στήθει

Digitized by Google

γὰρ ἀνέπεσας, ὅθεν ἐξήντλησας, τῆς σοφίας τὰ δόγματα, ἐν οἷς καὶ πλουτίζεις, πᾶσαν τὴν περίγειον, ὡς θεηγόρος Θεοῦ· ὅθεν καὶ κατέχουσα ταῦτα, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νῦν εὐφραινομένη ἐπαγάλλεται.

Χαίροις, Θεολόγε ἀληθῶς· χαίροις τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου, υἱὲ παμπόθητε· σὺ γὰρ παριστάμενος, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐνθέου ἀκήκοας, φωνῆς τοῦ Δεσπότου, Ἴδε νῦν ἡ μήτηρ σου, πρὸς σὲ βοήσαντος· ὅθεν, ἐπαξίως σε πάντες, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολον μέγαν, καὶ ἠγαπημένον μακαρίζομεν.

Δόξα, Ἦχος β'.

Θεολόγε Παρθένε, Μαθητὰ ἠγαπημένε τοῦ Σωτῆρος, ταῖς ἱκεσίαις σου ἡμᾶς περίσωζε δεόμεθα, ἀπὸ βλάβης παντοίας, ὅτι σοῦ ἐσμὲν ποίμνιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος, ἡ Παρθένος ἐβλάστησε, σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, καρποφοροῦντα κόσμῳ, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὴν μνήμην τοῦ σεπτοῦ Μαθητοῦ Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ἐπαξίως, ἀνυμνήσωμεν πιστοί· αὐτὸς γὰρ τῆς Τριάδος τὴν γνῶσιν ἀριδήλως, πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐκήρυξεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τὴν ζάλην μετεποίησε, τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων πρίν, εἰς γαλήνην, ὁ Ἀπόστολος Χριστοῦ, τὸν κόσμον ὁδηγήσας, ἐν πίστει ὀρθοδόξῳ· καὶ νῦν πρεσβεύει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Μέγιστον ἀντιλήπτορα, Χριστὲ τὸν σὸν Ἀπόστολον, ἐδωρήσω, Ἐφεσίοις τὸν σοφόν, καὶ θεῖον Θεολόγον· ὃν καὶ νῦν εὐφημοῦμεν, ὡς οἰκιστὴν καὶ πολιοῦχον αὐτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Τριὰς ἀπειροδύναμε, Μονὰς ἡ τρισυπόστατος, ταῖς πρεσβείαις, Θεολόγου τοῦ σεπτοῦ, καὶ τῆς ἀειπαρθένου, καὶ μόνης Θεοτόκου, σῶσον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε.

Ὅρα εἰς τὸν μέγαν Ἑσπερινόν.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὴν α'. στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια γ'. ἃ καὶ δευτεροῦμεν.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, καὶ ἑρμηνεὺς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, θεολογεῖν τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Ἡ θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ μυστογράφος οὗτος, τὸ θεόπνευστον στόμα, τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων, ᾄδει τερπνῶς, τὰ μὲν χείλη κινῶν ὡς νευράς, ὥσπερ δὲ πλῆκτρον τὴν γλῶτταν ἀνακινῶν, καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῇ βροντοφώνῳ σου γλώττῃ ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον λόγον, Θεῷ ἠγαπημένε, κράζεις ἀεί, ἀναπτύσσων τὰ χείλη πυκνῶς, τό, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καὶ δαδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνῶσιν Θεοῦ.

Δόξα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ. Οἱ δὲ Βυζαντίου.

Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν θεμέλιον τῶν θείων λόγων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς θεολογίας, καὶ κήρυκα πρώτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογμάτων Θεοῦ σοφίας, τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην καὶ Παρθένον, μερόπων γένος κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν· οὗτος γάρ, ἄληκτον ἔχων τὸ Θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τό, Ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφησε τοῦ Λόγου, αὖθίς τε τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας, δεικνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ, τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος· δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρί, καὶ ζωὴν φέροντα, καὶ φῶς ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν. Ὢ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος σοφιστικοῦ! ὅτι πλήρης ὢν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς θεολογίας, δόξῃ καὶ τιμῇ καὶ πίστει, θέμεθλος ὑπάρχων, τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως· δι' ἧς τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως, Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Digitized by Google

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς, Αʹ. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Κεφ. γ. 21. Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν· καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. Ἀγαπητοὶ, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· Πᾶν πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι· καὶ πᾶν πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται· καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς, Αʹ. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Κεφ. δ. 11. Ἀγαπητοὶ, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς, Αʹ. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Κεφ. δ. 20. Ἀγαπητοὶ, ἐάν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεὸν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστί· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Κεφ. ε. 1.
Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν· ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον. Καὶ αὕτη ἐστιν, ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος δʹ. Γερμανοῦ.

Ποταμοὶ θεολογίας, ἐκ τοῦ τιμίου σου στόματος ἀνέβλυσαν Ἀπόστολε· ἐξ ὧν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδευομένη, προσκυνεῖ ὀρθοδόξως Τριάδα ὁμοούσιον· ἣν καὶ νῦν αἴτησαι, Ἰωάννη Θεολόγε, στηριχθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν!

Ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Τὸ φυτὸν τῆς ἁγνείας, τὸ μύρον τῆς εὐωδίας, πάλιν ἀνέτειλεν ἡμῖν, εἰς τὴν παροῦσαν Ἑορτὴν, βοῆσαι πρὸς αὐτόν. Ὁ ἀναπεσὼν ἐπὶ τὸ στῆθος τὸ δεσποτικὸν, καὶ ἐπομβρήσας τῷ κόσμῳ τὸν λόγον, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ὁ τὴν Παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, αἴτησαι ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, Παρθένε καὶ Θεολόγε, σοὶ ὡς Παρθένῳ, τὴν Παρθένον καὶ Θεοτόκον παρέθετο, Χριστὸς ὁ Θεὸς σταυρούμενος, καὶ ταύτην ἐφύλαξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· διὸ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν!

Ὁ αὐτός.

Ὡς τῶν ἀποῤῥήτων μυστηρίων αὐτόπτης ἐκέκραγες βοῶν, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν ἀρχῇ ὑπάρχειν πρὸς Θεὸν, καὶ αὐτὸν εἶναι Θεὸν, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ἐπιστήθιε Χριστοῦ καὶ φίλε γνήσιε, καὶ τῆς Τριάδος τὸ ἥδυσμα, Ἐφέσου καὶ τῆς Πάτμου, τὸ στήριγμα τὸ ἄσειστον, ἡμῶν δὲ βοήθεια. Πρέσβευε Θεολόγε παμμακάριστε, ἐκ δυσσεβῶν ἐχθρῶν, αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, λυτρωθῆναι λαὸν τὸν τὴν μνήμην σου, ἀεὶ ἐκτελοῦντα πιστῶς.

Digitized by Google

Ἦχος β'. Θεοφάνους.

Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς Θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸν πνευματικὸν στρατηγόν, τὸν τὴν οἰκουμένην Θεῷ καθυποτάξαντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν, Ἰωάννην τὸν ἀοίδιμον, ἐκ γῆς μεθιστάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀφιστάμενον, ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα, τὴν φοβερὰν τοῦ Δεσπότου δευτέραν ἔλευσιν· ἣν ἀκατακρίτως ὑπαντῆσαι ἡμᾶς αἴτησαι, φίλε μυστικέ, Χριστοῦ ἐπιστήθιε, τοὺς ἐκ πόθου ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ, ἐν τῷ δείπνῳ Κυρίου, ἠγαπημένε Μαθητά, ἐκεῖθεν ἔγνως τὰ ἄῤῥητα, καὶ τὴν οὐράνιον πᾶσιν ἐβρόντησας φωνήν· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος· τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενον, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενος Υἱός, ἐν ὑψίστοις ὑπὸ τῶν Χερουβίμ, τὸν πρωτόπλαστον ἀναπλάσαι βουλόμενος, ὅλον ἑαυτὸν ἐκένωσεν, ἀφράστως ἐν μήτρᾳ σου, Θεοτόκε πανύμνητε· καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, ἐφώτισε πάντα τὸν κόσμον Θεότητι, ῥυσάμενος εἰδωλομανίας· καὶ ἐν ἑαυτῷ θεώσας, εἰς οὐρανοὺς συνανήγαγε τὸ ἀνθρώπινον, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τὸν τοῦ Ὑψίστου Υἱὸν θεολογήσας, Πατρὶ συναΐδιον καὶ ὁμοούσιον, φῶς ἐκ φωτὸς ἀπαράλλακτον, καὶ χαρακτῆρα τῆς ὑποστάσεως τοῦ γεννήτορος, ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτοῦ, Δημιουργόν τε καὶ Κύριον, πάντων αἰώνων, Ἠγαπημένε σὺ ἀνεκήρυξας, τοῦτον τῷ κόσμῳ, τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τοῦ Παρακλήτου τὸ φῶς εἰσδεδεγμένος, ᾧ καὶ φωτιζόμενος ἐθεολόγησας, ἐκ τοῦ Πατρὸς προερχόμενον, διὰ Υἱοῦ δέ, τῇ ἀνθρωπότητι φανερούμενον, ὁμότιμον σύνθρονον καὶ ὁμοούσιον, ὃν τῷ Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ τε, καὶ θείῳ Λόγῳ, Ἠγαπημένε πᾶσιν ἐκήρυξας· ὅθεν ἐν ὕμνοις, σὲ γεραίρομεν, ὡς τῆς πίστεως θεῖον θεμέλιον, ἣν ἀσάλευτον τήρει, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Τῆς ὑψηλῆς ἐπιβὰς θεολογίας, ἐμυήθης ἄῤῥητα Θεοῦ μυστήρια, μίαν οὐσίαν Θεότητος, καὶ μίαν δόξαν, καὶ βασιλείαν καὶ κυριότητα, τρισὶν ὑποστάσεσι διαιρουμένου αὐτήν, οὐσιωδῶς ἀδιαίρετον, καὶ ἑνουμένην, ἐν ἀσυγχύτῳ θείᾳ ἑνότητι· οὕτω δοξάζων ἀνεκήρυξας, Θεολόγε Τριάδα ἀχώριστον, ἣν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Θεολόγε, τῶν ἀποῤῥήτων μύστης γενόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπόῤῥητα, ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα, τό, Ἐν ἀρχῇ ἦν τρανώσας τοῖς πιστοῖς· καὶ τό, Οὐκ ἦν ἀποβαλών, τῶν αἱρετιζόντων ἀπεκρούσω τοὺς λόγους, ἐπιστήθιος φανεὶς καὶ φίλος ἠγαπημένος, ὡς Ἡσαΐας ὁ μεγαλοφωνότατος, καὶ Μωσῆς ὁ θεόπτης. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθών, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τῇ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταί σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἱκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σά Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σὺ υἱὸς ἐπεκλήθης θείας βροντῆς, ὡς τὰ ὦτα κωφεύσας τῶν δυσσεβῶν· καὶ σάλπιγγος

ἡδύτερον, διηχήσας ὦ πάνσοφε, εἰς εὐθείας καρδίας τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· καὶ ὡς γνήσιος φίλος, τῷ στήθει ἀνέπεσας· ὅθεν ἐξαντλήσας, τὸ τῆς γνώσεως βάθος, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξας, τοῦ Πατρὸς τὸν συνάναρχον, Ἰωάννη Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μῆτερ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν σὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς φύσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Μετὰ τὴν βʹ. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Τὸν βυθὸν τῆς ἁλείας καταλιπὼν, τῷ Σταυροῦ τῷ καλάμῳ πάντα σαφῶς, τὰ ἔθνη ἐζώγρησας, ὡς ἰχθύας Πανεύφημε· καὶ γὰρ καθὼς σοι ἔφη, Χριστὸς ἀναδέδειξαι, ἁλιεὺς ἀνθρώπων, ζωγρῶν πρὸς εὐσέβειαν, ὅθεν κατασπείρας, Θεοῦ Λόγου τὴν γνῶσιν τὴν Πάτμον καὶ τὴν Ἔφεσον, ἐκαρπώσω τοῖς λόγοις σου· Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἔργα πράξας αἰσχύνης ὁ ταπεινὸς, ἄξια καὶ δέομαι, Θεοτόκε πανύμνητε. Πρὶν ἢ νὺξ με φθάση, θανάτου ἐπίστρεψον, πρὸς τὴν τῆς μετανοίας, ὁδὸν ὁδηγοῦσά με· ἵνα εὐχαρίστως, προσκυνῶν ἀνυμνῶ σου, τὴν ἄμετρον δύναμιν, καὶ τὴν θείαν ἀντίληψιν, Παναγία Θεόνυμφε, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ οὗ αἰτοῦμαί σε δοθῆναί μοι, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δʹ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παῤῥησίας τυγχάνων ὡς Μαθητὴς, ἠρώτησας, Τίς ἐστιν, ὁ προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἠγαπημένῳ, ὑπάρχοντι ἔνδοξε, διὰ τοῦ ἄρτου οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι· Ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γεγονὼς τῶν ἀῤῥήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα. Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεράπευσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἴμοι! τί ποιήσω; ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα, βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Αʹ. Ἀντίφωνον τοῦ δʹ. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δʹ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, Ἑωθινὸν ΙΑʹ.

Ὁ Νʹ. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος βʹ.

Θεολόγε Παρθένε, Μαθητὰ ἠγαπημένε, τοῦ Σωτῆρος, ταῖς ἱκεσίαις σου ἡμᾶς, περίσωζε δεόμεθα, ἀπὸ βλάβης παντοίας· ὅτι σοῦ ἐσμὲν ποίμνιον.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου οἱ δύο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἀλφάβητος ἀντιστρόφως. Θεοφάνους.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος βʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὡς ὡραίαν ὡς περικαλλῆ, ὅλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεός σε ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ᾤκησε, τὴν ἀμώμητον· ὃν δυσώπει Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικῶς Ἁγνὴ ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαντος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν ἱκέτευε, δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταποδόσεως θεόνυμφε.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὅλην ἀνεκαίνισας· ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὔλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Βροντῆς τὸν υἱὸν χριστοτερπῶς αἰνέσω.

Digitized by Google

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Βασιλείαν τὴν τῶν οὐρανῶν, Μάκαρ ἣν ἐκήρυξας, ἀπολαβὼν, καὶ τῷ Λόγῳ συνόμιλος, γεγονὼς οὐράνιος, τοὺς πιστεύοντας τῷ σεπτῷ σου κηρύγματι, καὶ θεολογίᾳ, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις διαφύλαξον.

Ῥωμαλέον φρόνημα δεικνὺς, πάντων κατεφρόνησας, τῶν ἐπὶ γῆς καὶ δεσμῶν τῶν τῆς φύσεως, καὶ τῷ Λόγῳ Πάνσοφε, λογικῶς τε καὶ νουνεχῶς συγγινόμενος, ἐκ τῆς ἀλογίας, τοὺς ἀλογωθέντας ἠλευθέρωσας.

Οὐρανίων γνῶσιν εἰληφὼς, θεολογικώτατα, τὸν τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας, Ἐν ἀρχῇ ὁ Λόγος ἦν, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ὁ Λόγος, εὐαγγελιζόμενος Θεόσοφε.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξί σε καλὴν ᾀσματίζουσι Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὡραϊζομένην Θεότητος· τὸν καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἐκτην δέησιν τῷ Θεῷ Μύστη φέρω (*).

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ, πεζεύσας.

Εἰς τὰ τοῦ Πνεύματος βάθη τὸν λογισμὸν, ἐλλαμφθεὶς ἐνέκυψας, καὶ τὴν γέννησιν ἡμῖν, τὴν φρικτὴν ἐτράνωσας βοῶν, Θεολόγε· Ἐν ἀρχῇ, ὁ Λόγος ἦν τοῦ Θεοῦ.

Κατακαμπτόμενοι πλήθει τῶν πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν ἐπαγωγαῖς, πίστει καταφεύγομεν πρὸς σὲ, Θεολόγε· βοηθὸς γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη τὰ χαλεπὰ, ἰατρὸς ὡς ἄριστος, ἰασάμενος σοφὲ, αἰωνίου λύτρωσαι ἡμᾶς, καταδίκης καὶ πυρὸς τῇ μεσιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν δι' ἡμᾶς, γεγονότα ἄνθρωπον, τοῦτον αἴτησαι Ἁγνὴ, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἡμᾶς, οἰκτειρῆσαι τοὺς πολλὰ ἡμαρτηκότας αὐτῷ.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
» τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρός σου πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Ὑπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμίαις σκυθρωπάζουσαν.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Ἄχραντε σὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῷ τοῦ ὄφεως, δραστικῷ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Τριάδος ἐφανέρωσας, θεολόγῳ γλώττῃ σου, τὰ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, Ἰωάννη θεομακάριστε, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ἡ γλῶσσά σου γεγένηται, γραμματέως κάλαμος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θεογράφως ὑποσημαίνουσα, τὸ σεπτόν τε καὶ θεῖον Εὐαγγέλιον.

Σοφίας σὺ τὴν ἄβυσσον, ἀνιμήσω Πάνσοφε, ἀναπεσὼν θεόφρονι, παρρησίᾳ τῇ τῆς σοφίας πηγῇ, καὶ ταύτης θεοκήρυξ ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν, καὶ Μητέρα σέβομεν, ὡς σωτηρίας πρόξενον, γενομένην ἡμῖν Πανάμωμε, καὶ κόσμον ῥυομένην ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νοῒ λαμπρῷ καὶ καθαρῷ, ὁμιλήσας τῷ Λόγῳ, Θεολόγε τρισμάκαρ, ἐμυήθης παρ' αὐτοῦ, τὰ ὑπὲρ λόγον σαφῶς, καὶ τὴν κτίσιν, πᾶσαν κατεφώτισας.

Δεσμῶν με ῥῦσαι χαλεπῶν, ἁμαρτίας Τρισμάκαρ, τῇ στοργῇ συνδεσμῶν με, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ· ὃν ἀγαπήσας θερμῶς, Θεολόγος τούτου ἐχρημάτισας.

Ἐδόθης πρόμαχος ἡμῖν, καὶ μεσίτης καὶ ῥύστης, καὶ πρὸς Κύριον πρέσβυς, καὶ θαυμάτων αὐτουργὸς, καὶ ἰαμάτων πηγὴ, Θεολόγε· ὅθεν σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Ἡνίκα Λόγος ὁ ἐκ σοῦ, σαρκωθεὶς ἀπορρήτως, Θεοτόκε ἐν ξύλῳ, ἀνυψοῦτο τοῦ σταυροῦ, παρθένῳ τῷ Μαθητῇ, ὡς παρθένον Κόρην σε παρέθετο.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσὼν καὶ τὴν γνῶσιν τοῦ Λόγου καταμαθὼν, ἐνθέως ἐβρόντισας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καλλιγραφή-

(*) Ἀντὶ τοῦ δευτέρου Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου, τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον, πρὸς τὸ, Ἁρματηλάτην Φαραώ, ψαλλόμενον εἰς τὴν ἐν τῇ ή. Μαΐου μνήμην τοῦ αὐτοῦ Ἀποστόλου, ποίημα ὄντα καὶ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ Θεοφάνους.

Digitized by Google

σας πρῶτος, τὴν ἄναρχον γέννησιν, καὶ καταγγείλας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασι. Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ἐλεήμονα Λόγον καὶ συμπαθῆ, ὡς κυήσασα Δέσποινα τοῦ παντὸς, ἐλέησον ἅπαντας, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, πειρασμῶν καὶ νόσων, καὶ πάσης κακώσεως, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, φλογὸς ἐλευθέρωσον· ὅπως εὐχαρίστως, τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν πλοῦτον δοξάζωμεν, καὶ τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ βοῶμέν σοι πάντοτε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου Ἄχραντε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ-
» κωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σταγόνα μοι, κατανύξεως ὄμβρησον Δέσποινα, ἐξαίρουσαν ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, καὶ τῆς ἀθυμίας μου, τὰς βλαβερὰς ἐπικλύσεις ἀναστέλλουσαν.

Ῥομφαίᾳ με, ἡδονῆς πληγωθέντα καὶ κείμενον, τραυματίαν Ἄχραντε, μὴ ὑπερίδῃς, ἀλλ' ἴασαι, λόγχῃ καὶ τῷ αἵματι, τοῦ σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα, δεσποτείαν ἁπάσης τῆς κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος θείας ἀξίωσον, ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθὴν μου προστάτιν Πανάμωμητε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ὁ Λόγος σε θεολόγον ἀξίως ἀνέδειξε, τὴν αὐτοῦ θεότητα, μυσταγωγήσας Πανάριστε, καὶ τὴν κατὰ ἄνθρωπον, οἰκονομίαν διδάξας τὴν ἀπόρρητον.

Νοῦν ἔνθεον, καὶ παρθένον τὸ σῶμα στησάμενος, ναὸς ἐχρημάτισας, ζῶν τε καὶ ἔμψυχος ἔνδοξε, καὶ κατοικητήριον, τῆς πανυμνήτου Τριάδος Ἱερώτατε.

Υἱότητι, τῆς ἀχράντου Παρθένου τετίμησαι, Παρθένε μακάριε, καὶ ἀδελφὰς ἀναδέδειξαι, τοῦ ἐκλεξαμένου σε, καὶ μαθητὴν θεολόγον ἐκτελέσαντος.

Θεοτοκίον.

Ἰώμενος, τὴν τῆς Εὔας ἀρχαίαν παράβασιν, σὲ τὴν παναμώμητον, καὶ Παναγίαν κατῴκησεν, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἀναμορφώσας πεσόντα ὁ Ὑπέρθεος.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Σταγόσιν ἤρδευσας, τοῦ Λόγου Ἔνδοξε, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, τὰ θολερὰ, ἀσεβείας ὕδατα, ἀποξηράνας εὐσεβῶς· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Ἰσχὺν περίζωσον, καὶ κράτος δέομαι, παρειμένην παντοίαις ἐπιφοραῖς, τὴν ψυχήν μου Πάνσοφε, τῶν ἀκαθάρτων δυσμενῶν, προσφυγοῦσαν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Ναὸς γενόμενος, τοῦ θείου Πνεύματος, τοὺς τῷ θείῳ ναῷ σου διηνεκῶς, πίστει προσεδρεύοντας, ναοὺς ἀνάδειξον Θεοῦ, Θεολόγε μεσιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Τὸ θεῖον τέμενος, Θεοῦ ὑμνήσωμεν, τὴν Ἁγίαν Παρθένον περιφανῶς, πάντες μακαρίσωμεν, οἱ θεωθέντες δι' αὐτῆς, καὶ δεινῶν ἀπολυτρούμενοι.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
» τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ
» νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Ὁδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα Ἄχραντε, ὁδήγησον, ὁδὸν εἰς εὐθεῖάν με, νῦν εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημνιζόμενον.

Ξενώσας φρενὶ, ἐμαυτὸν ἀγνώμον Παρθένε Θεοῦ, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν παθῶν πλανώμενος· ἀλλ' ἐπίστρεψον σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσι.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηρρύτων πότισον τὸν δοῦλόν σου, φλογμῷ συγκαιόμενον, τῶν ἁμαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον, προσβολαῖς τῶν δαιμόνων, Παρθενομῆτορ ἄχραντε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Οὐράνιος νοῦς, Θεολόγε πέφηνας τῇ χάριτι, ὅλος φῶς γενόμενος, τῇ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἐγγύτητι, καὶ συντόνῳ σου νεύσει, τῇ πρὸς αὐτὸν θεούμενος.

Νοΐ καθαρῷ, καὶ ἁγίοις χείλεσι Θεόπνευστε, καὶ πανάγνῳ στόματι, τὸ σὸν Εὐαγγέλιον ἐκήρυξας, καὶ κοινὴν σωτηρίαν, πᾶσι πιστοῖς προτέθεικας.

Χριστῷ συνοικῶν, ἀπὸ βρέφους ὄργανον τῆς χάριτος, ὑπ' αὐτοῦ προβέβλησαι, τὴν θεολογίαν ἐξασκούμενος, καὶ Τριάδος τὴν δόξαν, ὑπερφυῶς μυούμενος.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ρ'ημάτων τῶν σῶν, μεμνημένοι σὲ νῦν μακαρίζομεν, διὰ σοῦ Πανάμωμε, τὴν μακαριότητα τὴν ἄφραστον, καὶ ζωὴν τὴν ἀγήρω, παναληθῶς πλουτήσαντες.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ὡς ὄρθρος ἔλαμψας τοῖς ἐν γῇ, τὴν ἀνατολὴν τὴν νοητὴν, ἀνακηρύττων Ἀπόστολε, κόσμῳ μετὰ σώματος ἐνδημήσασαν, καὶ τῆς πολυθεΐας τὸ σκότος λύσασαν.

Θεολογίαις σου ἱεραῖς, ἅπασαν κατήρδευσας ψυχὴν, ἱεροκήρυξ Ἀπόστολε· ὅθεν σοι κραυγάζω· Τὴν χερσωθεῖσάν μου, καρδίαν ἁμαρτίαις, ὅλην κατάρδευσον.

Ἐπλήγην βέλεσι τῶν ἐχθρῶν· ὅλον με ὑγίωσον Σοφὲ, ἐπιστασίᾳ σου δέομαι· καὶ πρὸς τὰς ὁδοὺς με Θεῷ κατεύθυνον, ἀεὶ ταῖς ἀνοδίαις, ἀποπλανώμενον. Θεοτοκίον.

Ὅτε παρέστης σὺν Μαθητῇ, τῷ ἠγαπημένῳ ἐν Σταυρῷ, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Παναμώμητε, ἔστενες δακρύουσα καὶ ἐθαύμαζεν, αὐτοῦ τὴν πρὸς ἀνθρώπους πολλὴν συμπάθειαν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Μή με δείξῃς δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψαί μοι, τὸν Κριτὴν καὶ Υἱόν σου δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀθέσμοις μου πράξεσιν, εἰς ἱλασμὸν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σου· Οἰκτειρον σῶσόν με.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταίσμασιν, ὡς τὸν Κριτὴν κυήσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἁπάντων πανύμνητε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ἰησοῦς ὁ Θεός μου καὶ Κύριος, σὲ τῆς καθαρότητος ἀποδεξάμενος, καὶ παντελοῦς ἀγνότητος, ἀδελφὸν Θεολόγε προσήκατο.

Στεφανώσας ἁγίως τὸν βίον σου, οὕτω πεποιθὼς τῆς σοφίας ἀνέπεσες, ἐπὶ τὸ στῆθος Ἔνδοξε, καὶ τὴν χάριν ἐκεῖθεν ἀνείλκυσας.

Τὰ μεγάλα καὶ θεῖα πυρσεύματα, τῆς θεολογίας σου πᾶσαν ἐφώτισαν, τὴν οἰκουμένην Ἔνδοξε, καὶ φωτὶ τρισηλίῳ κατηύγασαν.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἐπλάτυνε, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ὑπῆρξεν ὡς κάλαμος, ὀξυγράφου ἀληθῶς, ἡ θεολόγος γλῶττά σου, καλλιγραφοῦσα γνῶσιν ἀληθινὴν, καὶ νόμον καινότατον, ἐν πλαξὶ Θεολόγε καρδιῶν ἡμῶν.

Μαράνας προθέλυμνα, ἀσεβείας τὰ φυτὰ, ὡς γεωργὸς πανάριστος, ἐν τῇ ψυχῇ μου φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐμφύτευσον Ἔνδοξε, ἀρετῶν εὐκαρπίαν ἀναθάλλοντα.

Υἱὸν τῆς Παρθένου σε, ὁ ἐκ ταύτης προελθὼν, περιφανῶς ὠνόμασε· μεθ' ἧς δυσώπει, θέσει πάντας υἱοὺς, Θεοῦ Παναοίδιμε, χρηματίσαι ποιοῦντας τὰ εὐάρεστα. Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐγνωρίσθη τοῖς βροτοῖς, Θεὸς ἐκ σοῦ Πανάμωμε· ὃν ἐκδυσώπει πάντοτε τῆς σαρκὸς, ἡμῶν τὰ φρονήματα, Παναγία νεκρῶσαι τὰ ὀλέθρια.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε, τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζει ἰάματα καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ. Ὁ Οἶκος.

Ὕψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον· ὥσπερ οὖν ἄστρα ἐξαριθμῆσαι, καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως, οὕτως οὔτε τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἱκανόν· τοσούτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστὸς, ὃν ἠγάπησεν ἔστεψεν! οὗ τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ συνειστιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΚϚ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἡ Μετάστασις τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, Φίλου, Ἐπιστηθίου, Παρθένου Ἠγαπημένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Πατρὸς παρέστης ἠγαπημένῳ Λόγῳ,
Πάντων μαθητῶν Ἠγαπημένε πλέον.

Πρός γε Θεὸν μετέβη βροντῆς παῖς εἰκάδι ἕκτῃ.

Οὗτος ἦν υἱὸς Ζεβεδαίου καὶ Σαλώμης, ἥτις ἦν Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος θυγάτηρ· ὁ γὰρ Ἰωσὴφ τέσσαρας υἱοὺς ἔσχεν, Ἰάκωβον, Συμεὼν, Ἰούδαν, καὶ Ἰωσῆ· καὶ θυγατέρας τρεῖς· τὴν Ἐσθὴρ, τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν

Digitized by Google

Σαλώμην, ἥτις ἦν γυνὴ Ζεβεδαίου, Μήτηρ δὲ Ἰωάννου· ἐντεῦθεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς Θεῖος ἦν Ἰωάννου, ὡς ἀδελφὸς Σαλώμης τῆς θυγατρὸς Ἰωσήφ.

Οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τῷ στήθει τοῦ Χριστοῦ ἀναπεσὼν, ὡς ἀγαπώμενος σφόδρα· καὶ γὰρ καὶ ἐν τῇ προδοσίᾳ, καὶ ἐν τῷ σταυρῷ, αὐτῷ συμπαρῆν· ὅτε καὶ τὴν Θεοτόκον ἔλαβεν εἰς τὰ ἴδια, καὶ μέχρι τῆς κοιμήσεως διηκόνει. Καὶ μετὰ τὴν κοίμησιν, γινομένων κλήρων παρὰ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ποῦ ἂν ἕκαστος αὐτῶν ἀπέλθῃ καὶ κηρύξῃ, καὶ κλῆρον λαβὼν Ἰωάννης ἀπελθεῖν εἰς Ἀσίαν, καὶ δυσχεράνας ἐπὶ τούτῳ, προέγνω κατὰ θάλασσαν πειρασθήσεσθαι, ὃ καὶ προεῖπε τῷ μαθητῇ Προχόρῳ.

Καὶ δὴ τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ποιήσας ἐν τῇ θαλάσσῃ, περιφερόμενος ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων, διὰ τὸ λυπηθῆναι ἐπὶ τῷ κλήρῳ, καὶ μὴ ἐλπίσαι ἐπὶ Κύριον, ἐν τόπῳ τινὶ, Μαρμαρεώτῃ καλουμένῳ, τῆς Ἀσίας ὑπεδόθη. Ἔνθα τῷ Προχόρῳ περιτυγχάνει, κινδύνοις κἀκείνῳ περιπεσόντι, καὶ μόλις εἰς Σελεύκειαν διασωθέντι· ἐν ᾗ μετὰ τὸν θαλάσσιον κλύδωνα, καὶ πειρασμὸν συνήντησε τῷ Προχόρῳ, τῶν ἐκεῖσε ἀνθρώπων βαρύτατα προσφερομένων αὐτῷ, καὶ ἐπὶ μαγείαις διαβαλόντων. Πρὸς δὲ, τὸν Ἰωάννην χρυσίον ἐκ τοῦ πλοίου κεκλοφέναι λεγόντων, καὶ φυγῇ χρήσασθαι· ὧν τὰς χεῖρας ἐκ ἀμογητὶ διαδρὰς, τὸν προδεδηλωμένον τόπον κατέλαβεν.

Εἰς Ἔφεσον δὲ γενομένοις τὴν πόλιν, Ῥωμάνα αὐτοῖς συναντᾷ, ἥτις ἦν μνηστευθεῖσα Πριβάτῳ, γυνὴ διαβεβοημένη καὶ μέχρι Ῥώμης ἐπὶ κακίᾳ. Αὕτη οὖν, τούτους μισθωσαμένη, τῷ λουτρῷ κατηνάγκασεν ἐκδουλεύειν· ἐν ᾧ καὶ ἀπείρως τοῦ Ἀποστόλου διατεθέντος, κακῶς τούτοις ἐχρῆτο, ὥστε καὶ εἰς δουλικὴν τάξιν ἀμφοτέρους τούτους ἐπενεγκεῖν. Καὶ τὸν μὲν Ἰωάννην ἐγκαύστην εἶναι, τὸν δὲ Πρόχορον ἐπιχύτην, διὰ πάσης αὐτῶν τῆς ζωῆς. Ἐνῴκει δὲ τῷ λουτρῷ τούτῳ καὶ δαίμων τις ἄγριος, ὃς τρὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἔπνιγεν ἔνδον νεανίσκον, ἢ νεάνιδα· διὰ γὰρ τὸ εὔηχον τοῦ λουτροῦ, ποιητικὰς ἀφορμὰς ὁ Σατανᾶς ἐπενόησεν· ἡνίκα γὰρ ἐκτίζετο, διορυττομένων τῶν θεμελίων, νεανίσκον καὶ νεάνιδα τούτῳ ἐνέβαλον· κἀντεῦθεν ἡ τοιαύτη μιαιφονία ἤρξατο γίνεσθαι.

Μετὰ δὴ τρεῖς μῆνας, εἰσελθὼν Δόμνος, ὁ υἱὸς Διοσκορίδου, ἐν τῷ τοιούτῳ λουτρῷ, ἀπεπνίγη παρὰ τοῦ δαίμονος. Καὶ δὴ πένθους πολλοῦ τῇ Ῥωμάνῃ γινομένου, γνωστὸν ἐγένετο τοῦτο τῇ Ἐφεσίων πόλει, καὶ αὐτῷ τῷ πατρὶ Διοσκορίδῃ, ὃς τῇ ἀκοῇ ταύτῃ ὑπὸ λύπης καταπεθεὶς, ἀπέψυξε καὶ αὐτός.

Πολλὰ οὖν τῆς Ῥωμάνης καθικετευούσης τὴν Ἄρτεμιν ἀναστῆσαι τὸν Δόμνον, καὶ τὰς σάρκας κατατεμνούσης, οὐδὲν πλέον ἠνύετο. Τοῦ δὲ Ἰωάννου πυνθανομένου τὸν Πρόχορον τί τὸ συμβὰν, ἰδοῦσα ἡ Ῥωμάνα τούτους κοινολογουμένους, κρατήσασα τὸν Ἰωάννην, ἔθλιβεν ἰσχυρῶς· καὶ ἄλλα μὲν πολλὰ λέγουσα, καὶ συκοφαντοῦσα αὐτὸν μάγον εἶναι· τελευταῖον δὲ, ὡς εἰ μὴ τὸν Δόμνον ἀναστήσῃ, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ χωρίσαι τοῦ σώματος. Τοῦ δὲ Ἀποστόλου εὐξαμένου, καὶ ἀναστήσαντος τὸν παῖδα, ἐξέστη τὸ πνεῦμα Ῥωμάνης, καὶ Θεὸν, ἢ Θεοῦ υἱὸν τοῦτον κατήγγειλε· προσέτι καὶ ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, πολλὰ πρότερον ἐξομολογησαμένη τῷ Ἰωάννῃ. Ἀναστήσαντος δὲ καὶ τὸν Διοσκορίδην, ἐπίστευσε καὶ αὐτὸς μετὰ τοῦ υἱοῦ Δόμνου, καὶ παντες ἐξωμολογήσαντο, καὶ ἐβαπτίσθησαν, Διοσκορίδης καὶ Δόμνος καὶ Ῥωμάνα. Διαῤῥηξάσης δὲ τῆς Ῥωμάνης καὶ τὴν ὠνὴν τῆς δουλείας, ἀπεδίωξεν ὁ Ἰωάννης, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ.

Ἑορτῆς δὲ τῇ Ἀρτέμιδι ἀγομένης τοῖς Ἐφεσίοις, ἀνελθὼν ὁ Ἀπόστολος, ἔστη ἐπὶ τόπου ὑψηλοῦ, ἔνθα ἦν τὸ μιαρώτατον ἄγαλμα. Οἱ δὲ ὄχλοι, θυμοῦ ἐπὶ τούτῳ πλησθέντες, λίθους κατὰ τοῦ Ἰωάννου ἔβαλλον· οἱ δὲ λίθοι μὴ τούτου τὸ παράπαν ἁψάμενοι, τὸ ἄγαλμα μᾶλλον συνέτριψαν εἰς λεπτά. Πολλὰ δὲ αὐτοῖς περὶ πίστεως διαλεχθέντος τοῦ Ἀποστόλου, οὗτοι ἀγανακτήσαντες, πάλιν λίθους ἔβαλλον ἐπ' αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς τῶν λίθων ἔπληξε τοῦτον, ἀλλ' ἀνακάμπτοντες, τοὺς βάλλοντας ἔβαλλον καὶ κατέτεμνον, καὶ τὰς ϛολὰς αὐτῶν θείᾳ ῥοπῇ διεῤῥήγνυον. Εὐξαμένου δὲ τοῦ Ἀποστόλου, βρασμὸς μέγας γέγονε τῆς γῆς, καὶ ἔπεσον ἐπὶ τὴν γῆν ἐκ τοῦ πλήθους ἄνδρες ὡσεὶ διακόσιοι, καὶ ἀπέθανον· οἱ δὲ λοιποὶ, μόλις τοῦ φόβου ἐκνήψαντες, ἐδέοντο ἐλέους τυχεῖν· τρόμος γὰρ καὶ κλόνος ἐπῆλθεν αὐτοῖς· ἅμα δὲ ἀναστῆναι καὶ τοὺς τεθνεῶτας. Καὶ δὴ προσευξαμένου, καὶ πάντας ἀναστήσαντος, βρασμοῦ καὶ αὖθις γενομένου, προσέπεσον τῷ Ἰωάννῃ, καὶ ἐβαπτίσθησαν ἅπαντες. Ἐπιστὰς δὲ ἔν τινι, τόπῳ, καλουμένῳ Τύχῃ, ἰάσατο παράλυτον, ἐπὶ δώδεκα ἔτη κατακείμενον· ὃς καὶ ἀνέστη, δοξάζων τὸν Θεόν.

Πολλῶν δὲ καὶ ἑτέρων γενομένων σημείων ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ τῆς φήμης τῶν θαυμάτων πανταχοῦ διατρεχούσης, ἰδὼν ὁ δαίμων, ὁ παραμένων τῷ ναῷ τῆς Ἀρτέμιδος, πάντα τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ γενόμενα, καὶ γνοὺς ὡς μέλλει καὶ αὐτὸς ἐκεῖθεν ἀπελαύνεσθαι, σχῆμα στρατιωτικὸν ὑποδὺς, ὡς δῆθεν ταξεώτης, καὶ χάρτας ἐπιφερόμενος, ἐκάθητο κλαίων ἔν τινι τόπῳ, καὶ λέγων· Δύο μάγους, παρὰ τῆς ἐξουσίας αὐτῷ πιστευθέντας, διαδρᾶναι· διὸ καὶ κινδυνεύειν μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς. Ὑπεδείκνυε δὲ πρὸς οὓς ἔλεγε καὶ χρυσίου ἀπόδεσμον, καὶ τούτοις δώσειν ὑπισχνεῖτο, εἰ τοὺς μάγους ἀνέλωσι.

Τῆς δὲ πόλεως ἐπὶ τούτῳ σεισθείσης, ἐκινήθησαν ὄχλοι πολλοὶ κατὰ τῆς οἰκίας Διοσκορίδου, ἀπειλοῦντες κατακαῦσαι αὐτὸν μετὰ τῆς οἰκίας, εἰμὴ δῷη τοὺς μάγους. Τοῦ δὲ Διοσκορίδου μᾶλλον ἑλομένου καταφλεχθῆναι, ἢ τοὺς ζητουμένους ἐκδοῦναι, ἐπιγνοὺς ὁ Ἰωάννης τῷ πνεύματι, ὡς ἡ συστροφὴ τοῦ λαοῦ εἰς ἀγαθὸν ἄγει τοὺς πλείους αὐτῶν, παραδίδωσιν ἑαυτὸν μετὰ τοῦ Προχόρου τῷ λαῷ. Ἀπαγόμενοι δὲ παρὰ τοῦ ὄχλου, ἐπέστησαν τῷ ναῷ τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ προσηύξαντο πρὸς τὸν Θεὸν, τὸ μὲν ἱερὸν καταπεσεῖν, μηδένα δὲ τῶν παρόντων βλαβῆναι. Καὶ δὴ τούτου καταπίπτοντος, ὁ Ἀπόστολος εἶπε πρὸς τὸν παραμένοντα αὐτῷ δαίμονα· Σοὶ λέγω τῷ ἀκαθάρτῳ δαίμονι· πόσον χρόνον ἔχεις οἰκῶν ἐνθάδε; καὶ, εἰ σὺ τοὺς ταξεώτας τούτους καὶ τὸν ὄχλον αὐτὸν ἐξήγειρας καθ' ἡμῶν, ὁμολόγησον. Ὁ δὲ δαίμων ἀνέκραξε, λέγων· Χρόνους μὲν ἔχω οἰκῶν ἐνταῦθα, διακοσίους τεσσαράκοντα ἐννέα· πάντας δὲ τούτους ἐγὼ ἐξήγειρα καθ' ὑμῶν. Εἶπε οὖν αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζαραίου, μηκέτι οἰκῆσαι ἐν τῷ δὲ τῷ τόπῳ· καὶ ἐξῆλθεν ὁ δαίμων εὐθέως ἀπὸ τῆς πόλεως. Ἔλαβεν οὖν πάντας θάμβος καὶ ἔκστασις, καὶ οἱ πλείους αὐτῶν ἐπίστευσαν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ ἑτέρων δὲ πολλῶν σημείων καὶ τεράτων γενομένων διὰ τῶν τοῦ Ἀποστόλου χειρῶν, καὶ πλήθους πολλοῦ προσελθόντος τῇ πίστει, ἀνηνέχθη τῷ τότε κρατοῦντι τὰ περὶ τούτου· ὡς ὅτι μαγικαῖς τισι τῶν λεγομένων Χριστιανῶν παραδόσεσιν ὑπαχθέντες οἱ ὄχλοι, ἀθετοῦσι τοὺς νόμους τῶν βασιλέων, καὶ τὸ τῶν θεῶν σέβας καταφρονοῦσιν, ὡς καὶ τὰ κράτιστα τῶν παρ' αὐτοῖς ἱερῶν ἐπ' ἐδάφους καταπεσεῖν· διὸ καὶ ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ ὑπερόριοι γίνονται· Ὤφθη δὲ ὁ Κύριος ὄναρ τῷ Ἰωάννῃ τὰ περὶ τούτου δηλώσας, ὅτι δεῖ αὐτὸν πολλὰ πειρασθῆναι, καὶ ἐν νήσῳ τινὶ, ἣ καλεῖται Πάτμος, ἐξορισθῆναι, ἥτις πολλὴν αὐτοῦ χρείαν ἔχει.

Πλέων δὲ μετὰ τῶν Προτεκτώρων (*) εἰς τὸν τῆς ὑ-

(*) Ἡ λέξις λατινικὴ, ἐκ τοῦ π ρ ο τ έ κ τ ω ρ (Protector), ὅπερ δηλοῖ τὸν π ρ ο σ τ ά τ η ν, ἢ ὑπερασπιστήν.

Digitized by Google

περορίας τόπου, τινὰ τῶν στρατιωτῶν, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀποπνιγέντα, ἀνέστησε, πολλὰ παρ᾽ αὐτῶν εἰς τοῦτο δυσωπηθείς. Ἀλλὰ καὶ τὸν ἐσύστερον αὐτοῖς ἐπεγερθέντα λαίλαπα, καὶ σφοδρότατον τῆς θαλάσσης κλύδωνα, εἰς γαλήνην μετεποιήσατο. Καὶ ἕνα τῶν Προτεκτώρων, δυσεντερίᾳ συσχεθέντα, καὶ ἤδη τὰ ἔσχατα πνέοντα, ἰάσατο, καὶ εἰς παντελῆ ὑγείαν κατέστησεν. Ἐπὶ τούτῳ οὖν ἐβαπτίσθησαν ἅπαντες.

Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἑκουσίως τῇ Πάτμῳ νήσῳ ὑπερόριος ἐπιβὰς, τὸν υἱὸν τοῦ Μύρωνος, Ἀπολλωνίδην, ἀπαλλάττει τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτῷ δαίμονος· καὶ αὐτίκα πᾶσα ἡ τοῦ Μύρωνος οἰκία πιστεύει τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζεται· ὕστερον δὲ καὶ Λαυρέντιος, ὁ τῆς τούτου θυγατρὸς Χρυσίππης ἀνὴρ, μεγάλα παρὰ τῇ νήσῳ δυνάμενος.

Κύνωψ δέ τις οἰκῶν ἦν ἐνταυθὶ, εἰς ἄκρον τὴν τῶν μάγων τέχνην ἐξησκηκὼς, καὶ πᾶσαν τὴν τῶν δαιμόνων ἐνέργειαν ἐν ἑαυτῷ περιφέρων· ὃς τῷ πλήθει τῶν φαντασιῶν οὕτω παρὰ τῆς ἄφροσιν ἐθαυμάσθη, ὡς καὶ θεὸς νομίζεσθαι παρ᾽ αὐτῶν. Τὸ οὖν ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ πεπαρρησιασμένον τοῦ Ἰωάννου ἰδόντες οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος, τὰ περὶ τούτου πρὸν τὸν Κύνωπα ἀναφέρουσι, ταῖς οἰκείαις κακοτεχνίαις χρήσασθαι κατ᾽ αὐτοῦ ἀξιοῦντες. Ὁ δὲ, μὴ ἀνεχόμενος εἰς τὴν πόλιν παραγενέσθαι (καὶ γὰρ ἐτύγχανεν ἐν ἐρήμοις ἀβάτοις ἔχων τὴν δίαιταν)· ἄγγελον πέμψειν ὑπισχνεῖται πονηρὸν κατὰ τὴν οἰκίαν Μύρωνος, τὴν ψυχὴν παραληψόμενον Ἰωάννου.

Τῇ οὖν ἐπιούσῃ, ἓν τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἀποστέλλει πρὸς Ἰωάννην, ἐπισκήψας τὴν αὐτοῦ ψυχὴν ἀγαγεῖν. Ἀπελθὼν δὲ ὁ δαίμων εἰς τὸν οἶκον Μύρωνος, ἔστη ἐν τῷ τόπῳ, οὗ ἦν Ἰωάννης· ὃς, περὶ τοῦ δαίμονος ἐγνωκὼς, μὴ περαιτέρω προσελθεῖν ἐγκελεύεται, ἀλλ᾽ ἐκεῖσε ἱστάναι, μέχρις ἂν τὴν αἰτίαν ἐξείπῃ, δι᾽ ἣν πάρεστι. Τὸ δὲ πνεῦμα εἶπεν· Οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐλθόντες πρὸς Κύνωπα, πολλὰ κακὰ εἶπον αὐτῷ περὶ σοῦ, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν κατασκευάσαι σοι θάνατον· καὶ αὐτὸς οὐκ ἠνέσχετο, λέγων· Ὅτι πολλὰ ἔτη ἔχω ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ οὐ καταλύω ἐμαυτὸν τοῦ εἰσέρχεσθαι εἰς τὴν πόλιν διὰ μικρὸν ἄνδρα τετραγωδημένον· ἀλλ᾽ ὑποστρέψατε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν, καὶ αὔριον ἀποστελῶ ἄγγελον, καὶ παραλήψεται αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, καὶ ἄξει αὐτὴν πρός με, καὶ παραδώσω αὐτὴν εἰς κρίσιν.

Εἶπε δὲ ὁ Ἰωάννης. Ἀπεστάλης ποτὲ παρ᾽ αὐτοῦ, καὶ λαβὼν ψυχὴν ἀνθρώπου ἀπήνεγκας αὐτῷ; Εἶπε δὲ τὸ πνεῦμα· Ἀπεστάλην, καὶ ἀπέκτεινα, ψυχὴν δὲ οὐκ ἀπήνεγκα. Καὶ ὁ Ἰωάννης· Τίνος χάριν πείθεσθε αὐτῷ; Καὶ εἶπε τὸ πνεῦμα· Πᾶσα ἡ δύναμις τοῦ Σατανᾶ ἐκεῖ κατοικεῖ, καὶ συντάξεις ἔχει μετὰ πάντων τῶν Ἀρχόντων, καὶ ἡμεῖς μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ ἀκούει ἡμῶν ὁ Κύνωψ, καὶ ἡμεῖς ἀκούομεν αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωάννης· Ἄκουσον πνεῦμα πονηρόν· Κελεύει σοι ὁ Ἀπόστολος τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ Ἰωάννης, μηκέτι εἰς ἐπιβουλὴν κινηθῆναι ἀνθρώπου, μηδὲ ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἀπελθεῖν ἔτι, ἀλλ᾽ ἔξω τῆς νήσου ταύτης ἀπελθεῖν, καὶ περιπλανᾶσθαι, καὶ μηδαμοῦ τόπον ἔχειν· καὶ εὐθέως τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν ἐξῆλθε τῆς νήσου.

Ἰδὼν δὲ ὁ Κύνωψ, ὅτι οὐδαμῶς τὸ πνεῦμα ὑπέστρεψε, καὶ ἕτερον ἀπέστειλεν· οὐ τῷ προτέρῳ τὰ αὐτὰ πεπονθότος, ἕτερα δύω πνεύματα ἐκ τῶν Ἀρχόντων ἀπέστειλεν, ἓν μὲν εἰσελθεῖν πρὸς Ἰωάννην, τὸ δ᾽ ἕτερον, ἔξω ἑστηκὸς, ἀγαγεῖν ἀπόκρισιν πρὸς αὐτόν. Τοῦ δὲ εἰσελθόντος, καὶ τὰ ὅμοια τοῖς πρὸ αὐτοῦ πεπονθότος, τὸ ἕτερον ἀπελθὸν, τῷ Κύνωπι τὰ πεπραγμένα ἀπήγγειλεν. Ἐπὶ τούτοις ὁ Κύνωψ θυμοῦ πλησθεὶς, ἅπαντα τὰ πλήθη τῶν δαιμόνων παραλαβὼν, ἀπῆλθεν ἐν τῇ πόλει· ἤχησε δὲ ἡ πόλις ἰδοῦσα τὸν Κύνωπα, καὶ πάντες αὐτὸν προσεκύνουν.

Διδάσκοντα δὲ τὸν Ἰωάννην καταλαβὼν, ἐπλήσθη θυμοῦ πολλοῦ, καί φησι πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες τυφλοὶ καὶ πεπλανημένοι, τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἀκούσατε· Εἰ δίκαιός ἐστιν ὁ Ἰωάννης, καὶ τὰ παρ᾽ αὐτοῦ λαλούμενα ἀληθῆ, θεραπεύσει ἐμέ τε καὶ ὑμᾶς διὰ τὸν λόγον, ὃν λέξω πρὸς αὐτὸν, καὶ πιστεύσω κἀγὼ τοῖς λεγομένοις ὑπ᾽ αὐτοῦ. Καὶ ἐπιλαβόμενος ὁ Κύνωψ νεανίσκου τινὸς, εἶπεν αὐτῷ· Νεανίσκε, ζῇ ὁ πατήρ σου; Ὁ δὲ εἶπε· Τέθνηκεν. Ὁ Κύνωψ εἶπε· Ποίῳ θανάτῳ; Ὁ δὲ εἶπε· Ναυτικὸς ὑπῆρχε, καὶ τοῦ πλοίου συντριβέντος ἐν θαλάσσῃ, ἀπέθανεν ἐν τοῖς ὕδασιν. Ὁ δὲ Κύνωψ εἶπε πρὸς τὸν Ἰωάννην· Ἰδοὺ, δεῖξον εἰ ἀληθῆ λέγεις, καὶ ἀνάγαγε τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς ἀπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ παράστησον αὐτὸν τῷ παιδὶ, καὶ πᾶσιν ἡμῖν, ζῶντα. Εἶπεν ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἀπέστειλέ με ὁ Χριστὸς νεκροὺς ἐγείρειν, ἀλλὰ πεπλανημένους ἀνθρώπους διδάσκειν.

Εἶπε δὲ ὁ Κύνωψ πρὸς πάντα τὸν παρεστῶτα λαόν. Κἂν ἄρτι πιστεύσατε, ἄνδρες, οἱ τὴν χώραν κατοικοῦντες, ὅτι πλάνος ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, καὶ πλανᾷ ὑμᾶς διὰ μαγικῶν ἐμπαιγμάτων· κρατήσατε αὐτὸν, ἕως ἂν ἀγάγω τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς, καὶ παραστήσω αὐτὸν ὑμῖν ζῶντα· καὶ ἐκράτησαν τὸν Ἰωάννην. Καὶ διαπετάσας ὁ Κύνωψ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ κρούσας αὐτὰς παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, κτύπου μεγάλου γεγονότος ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ πάντων φοβηθέντων, ἐξ ὀφθαλμῶν πάντων ἀφανὴς ἐγίνετο· ἐπῆραν δὲ τὴν φωνὴν αὐτῶν ἅπαντες λέγοντες· Μέγας εἶ, Κύνωψ, καὶ οὐκ ἔστι πλήν σου. Καὶ ἐξαίφνης ἀνέβη ὁ Κύνωψ ἐκ τῆς θαλάσσης, ἔχων, ὡς ἔλεγε, τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς, καὶ ἐξέστησαν ἅπαντες. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν παῖδα· Οὗτός ἐστιν ὁ πατήρ σου; Καὶ εἶπεν ὁ παῖς· Ναὶ, κύριε· καὶ προσεκύνησαν ἅπαντες τὸν Κύνωπα.

Ζητούντων δὲ τὸν Ἰωάννην ἀποκτεῖναι, οὐκ ἀφῆκεν ὁ Κύνωψ, λέγων, ὡς ὅταν ἴδητε τούτων μείζονα, τότε τιμωρηθήσεται κακῶς. Ἤρετο δέ τινα τῶν περιεστώτων· Ἔχεις υἱόν; Ὁ δὲ, Εἶχον, εἶπεν, ἐφονεύθη δὲ παρά τινος δι᾽ ἐπιβουλῆς. Ὁ Κύνωψ δὲ κἀκεῖνον ἀποκαταστῆσαι ζῶντα τῷ πατρὶ ἐπηγγείλατο. Μέγα τοίνυν βοήσας, ἐξ ὀνόματος ἅμα τόν τε πεφονευκότα καὶ τὸν πεφονευμένον ἐκάλει. Οἱ δὲ, παραυτίκα ἔδοξαν παραστῆναι. Καὶ εἶπεν ὁ Κύνωψ πρὸς τὸν ἄνθρωπον· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός σου; καὶ οὗτός ἐστιν ὁ ἀποκτείνας αὐτόν; Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος· Ναὶ, κύριε.

Ὁ Κύνωψ πρὸς τὸν Ἰωάννην, ὡς δῆθεν τὰς ἐκείνου φαντασίας θαυμάζοντα· Τί θαυμάζεις ἐπὶ τούτοις; φησίν· Ὁ δὲ, Οὐ θαυμάζω, εἶπεν, ἐλεῶ δὲ μᾶλλον τὰς ὑπὸ σοῦ ἀπολουμένας ψυχάς. Τοῦ δὲ, καὶ ἐπὶ πλέον τοῖς τελουμένοις ἐκστήσειν ὑποσχομένου, προσαπειλησαμένου δὲ καὶ ἔσχατον αὐτοῦ τὴν ζωὴν ἀφαιρήσειν. Ταχύ σου τὰ σημεῖα λυθήσονται, φησὶν ὁ Ἀπόστολος· ὅπερ οἱ ὄχλοι ἀκούσαντες, ὁρμήσαντες κατὰ τοῦ Ἰωάννου, οὕτως αὐτὸν διεσπάραξαν, ὡς νεκροῦ μηδὲν ἄμεινον διακεῖσθαι. Δόξαν δὲ πᾶσι, καὶ αὐτῷ τῷ Κύνωπι, θανεῖν τὸν Ἀπόστολον, οὐδὲ ταφῆς ἄξιος αὐτοῖς ἐκρίθη· ἀλλ᾽ ἐπισκήψει Κύνωπος ἄταφον τοῦτον ἐῶσιν, ὥς τε βορὰν θηρσὶ γενέσθαι καὶ πετεινοῖς. Ἀναχωροῦσι τοίνυν ἕκαστος οἴκαδε, ἡδόμενοι τῇ ἀπαλλαγῇ τοῦ Ἰωάννου, καὶ ἅμα τὸν μυσαρὸν ἐκθειάζοντες Κύνωπα.

Μετ᾽ οὐ πολὺ δὲ, τῷ Κύνωπι ἀκουσθὲν τὸν Ἰωάννην ἐν τόπῳ τινὶ, Λίθου βολῇ, καλουμένῳ, διδάσκειν, τὸν δαίμονα, δι᾽ οὗ τὰς νεκρομαντείας ἐποίει, προσκαλεσάμενος, καὶ τὸν τόπον καταλαβὼν, λέγει πρὸς Ἰωάννην· Βουλόμενός σοι περισσοτέραν αἰσχύνην περιβαλεῖν, τούτου χάριν εἴασά σε τέως ζῆν· ἀλλὰ δεῦρο ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ ὄψει τὴν δύναμίν μου, καὶ ἐντραπήσῃ. Ἠ-

Digitized by Google

σαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς δαίμονες, οἱ νομισθέντες ἀπὸ τῶν νεκρῶν ἐγηγέρθαι, ἀκολουθοῦντες αὐτῷ. Καὶ δὴ κρούσας κτύπῳ μεγάλῳ τὰς χεῖρας, ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐξ ὀφθαλμῶν ἁπάντων ἐξαίφνης γενόμενος. Οἱ δὲ ὄχλοι ἐβόησαν· Μέγας εἶ Κύνωψ, καὶ οὐκ ἔστι πλὴν σου.

Ὁ δὲ Ἰωάννης, παραγγείλας τοῖς δαίμοσι, τοῖς δῆθεν ἐκ νεκρῶν ἀναστᾶσι, μὴ ἀναχωρεῖν, ηὔξατο πρὸς τὸν Θεὸν μὴ καταλειφθῆναι ἐν τοῖς ζῶσι τὸν Κύνωπα. Παραχρῆμα δὲ ἦχος ἐγένετο μέγας ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ εἰληθέντος τοῦ ὕδατος, ἔνθα ἔβαλον ἑαυτὸν ὁ Κύνωψ, οὐκ ἔτι ἐξῆλθεν. Οἱ δὲ δαίμονες, οἱ δοκοῦντες ἐκ νεκρῶν ἐγηγέρθαι, παραγγείλαντος Ἰωάννου, ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦς Χριστοῦ τοῦ Ἐσταυρωμένου, ἐξελθεῖν τῆς νήσου ταύτης, ἄφαντοι γεγόνασι. Τοῦ δὲ λαοῦ προσδοκῶντος τὸν Κύνωπα τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας ἐν τῷ αἰγιαλῷ, ἀπὸ τῆς ἀσιτίας καὶ τῶν φωνῶν καὶ τοῦ καύσωνος οἱ πλείονες αὐτῶν λειποθυμήσαντες, ἄφωνοι ἔκειντο, ἐξ ὧν καὶ τρία παιδία ἀπέθανον· οὓς ὁ Ἰωάννης οἰκτείρας καὶ ἐπευξάμενος τὰ πρὸς σωτηρίαν, καὶ πολλὰ περὶ πίστεως τούτοις διαλεχθείς, καὶ τοὺς θανόντας παῖδας ἀνέστησε. Πάντες τοίνυν ὁμοθυμαδὸν τῷ Χριςῷ προσελθόντες, τὸ σωτήριον ἐδέξαντο Βάπτισμα, τοῦ Κύνωπος ἐν τῷ βυθῷ καταποντισθέντος τῆς θαλάσσης ἀθλίως, ὡς ὁ πάλαι Φαραώ.

Γυνὴ δέ τις ἦν ἐν τῇ νήσῳ, τὴν κλῆσιν Προκλιανή. Ταύτῃ υἱὸς ὑπῆρχεν, ἀγαλματίας μὲν τὴν ὄψιν, γυμνὸς δὲ τοὺς τρόπους· Σωσίπατρος τῷ νεανίσκῳ ἡ κλῆσις· Τούτου διὰ τὸ τῆς ὄψεως εὐπρεπές, βαβαί! μέχρι καὶ τίνων ἡ κακία πρόεισιν! εἰς ἀτόπους ἔρωτας κινηθεῖσα ἡ μήτηρ, ἐπεί περ οὐ καταπείθει τοῦτον πρὸς τὸν οἰκεῖον σκοπόν, πρὸς διαβολὰς ἐτράπη καὶ συκοφαντίας, τἀναντία τούτου κατηγοροῦσα πρὸς τὸν Ἀνθύπατον. Μέλλοντος τοίνυν τοῦ Σωσιπάτρου ἀνηκέστοις ὑποβάλλεσθαι τιμωρίαις, καὶ τοῦ Ἀποστόλου βοηθοῦντος αὐτῷ, ἐξηράνθη ἡ χεὶρ τοῦ Ἀνθυπάτου, τὸ αὐτὸ καὶ τῆς Προκλιανῆς πεπονθυίας, πρότερον τῆς γῆς δεινῶς ἐν βρυγμῷ κινηθείσης. Τοῦ δὲ Ἀνθυπάτου καὶ τῆς Προκλιανῆς μετανοησάντων, εὐθὺς τῷ Ἀποστόλῳ καὶ ἡ γῆ ἐστηρίχθη, καὶ ἀμφότεροι ἰάθησαν, καὶ τῷ Χριστῷ προσῆλθεν.

Πάντων δὲ τῶν τὴν νῆσον οἰκούντων, πειθηνίων τῷ εὐαγγελικῷ κηρύγματι γενομένων, καὶ τῷ Χριστῷ διὰ τῆς πίστεως προσελθόντων, ὡς μηδένα σχεδὸν ἀπολειφθῆναι, κοινὴ παρὰ πάντων πρὸς τὸν Ἀπόστολον παράκλησις γίνεται, ἐγγράφως τούτοις ἅπαν ἐκθέσθαι τὸ σωτήριον κήρυγμα. Ὧν τὸν πόθον ἀποδεξάμενος, πείθεται τῇ αὐτῶν παρακλήσει· καὶ εἴς τι μετὰ τοῦ μαθητοῦ Προχόρου ὄρος γενόμενος, τρεῖς ἡμέρας διῆγεν ἐν αὐτῷ ἄσιτος, δεόμενος τοῦ Θεοῦ περὶ τούτου. Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀστραπῆς γενομένης μεγάλης καὶ βροντῆς, ὥς τε σαλευθῆναι τὸ ὄρος, ἔπεσεν ὁ Πρόχορος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ γέγονεν ὡσεὶ νεκρός. Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἀναστήσας αὐτόν, καὶ καθίσας ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, ἤρξατο λέγειν· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ συμπεράνας τὸ ἱερώτατον καὶ πάνσεπτον Εὐαγγέλιον, παρέδωκε τοῦτο αὐτοῖς· κἀκεῖθεν εἰς ἅπαντα διεδόθη τὰ τοῦ κόσμου πέρατα.

Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν ἀγροικίαν, ἰάσατο τυφλόν. Μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς Ἔφεσον. Εἶτα, κἀκεῖ διατρίψας ἅμα τῷ Προχόρῳ ἐπί τινα τῶν οὐ πόρρω πόλεων, νεανίσκον τινὰ ὄν, πρὸ τῆς εἰς Πάτμον ὑπερορίας, τῷ τῆς Ἐκκλησίας ἐπισκόπῳ ἦν παραθέμενος, τῶν τοῦ ἐπισκόπου χειρῶν ἀποδράντα, καὶ λῄσταρχον ἤδη γενόμενον, εὑρηκώς, ἀνεκαλέσατο πρὸς μετάνοιαν. Ἐν αὐτῇ καί τινα, βάρει χρεῶν βαρούμενον οὐκ ὀλίγων, καὶ διὰ τοῦτο δὶς μὲν δηλητήριον φάρμακον πεπωκότα δεινῶς, τὸ τοῦ θείου δὲ σταυροῦ σημεῖον τῷ φαρμάκῳ ἐπιβαλόντα, ὡδήγησε πρὸς Χριστόν, καὶ τοῦ θανάτου ἐρρύσατο. Προσέτι δὲ καὶ τὸν τὸ φάρμακον δεδωκότα Ἑβραῖον, ἐκπλαγέντα τῷ θαύματι, ἐπεὶ κατεῖδεν ὁ θεῖος Ἀπόστολος τὸ Βάπτισμα ζητοῦντας, τὸν λόγον κατηχήσας τῆς πίστεως, τοῦ λουτροῦ ἀξιοῖ τῆς θείας ἀναγεννήσεως. Μυεῖ δὲ καὶ τῷ ἐνδεεῖ ἐκείνῳ ἀνδρὶ τὰ τῆς ἀπορίας, χόρτον πολὺν ἀμείψας εἰς χρυσὸν καθαρώτατον, καὶ αὐτῷ ἐπιδούς.

Εἰς Ἔφεσον δὲ ὑποστρέψας, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, καὶ θαύματα ἐργασάμενος ἄπειρα, ἓξ πρὸς τοῖς εἴκοσι, μετὰ τὴν ἐπάνοδον, ἔτη διετέλεσεν ἐν ταύτῃ, ἐννέα δὲ πρὸ τῆς ἐπανόδου. Ἀπήλαυσε δὲ τῆς αὐτῷ ἐνδημίας καὶ Πάτμος, πέντε πρὸς τοῖς δέκα. Ἦν δὲ ὅτε εἰς Ἔφεσον ἐξ Ἱεροσολύμων ἀφίκετο, πεντήκοντα καὶ ἕξ, καὶ μηνῶν ἑπτά· ὡς εἶναι τὰ τῆς ἐν γῇ βιοτῆς αὐτοῦ ἔτη, πέντε πρὸς τοῖς ἑκατόν, πρὸς δὲ καὶ μῆνας ἑπτά.

Δόμνου δὲ τηνικαῦτα τοῦτον ὁ οἶκος εἶχεν ἐν αὐτῷ διατρίβοντα· Ὅθεν ἐξελθὼν σὺν τοῖς φοιτηταῖς, ἑπτὰ τελοῦσι τὸν ἀριθμόν, καὶ κατά τινα τόπον γενόμενος, ἐκεῖ τούτοις καθίσαι παρηγγυᾶτο· ἦν δὲ πρὸς ὄρθρον. Καὶ μικρὸν ἀπ' αὐτῶν διαστάς, καὶ πλεῖστα εὐξάμενος, ὑποστρέψας πρὸς αὐτούς, ἐν ἰσότητι, τῆς αὐτοῦ ἡλικίας σταυροειδῶς ὀρύξαι διεκελεύσατο. Τῶν δὲ τὸ κελευσθὲν πληρωσάντων αὐτὸς εἰς τὸ ὄρυγμα εἰσελθών, καὶ τὰ ἐξιτήρια αὐτοὺς ἀσπασάμενος, αὐτῶν τε πρὸς τὴν τοῦ Διδασκάλου στέρησιν περιπαθέστατα διατεθέντων, καὶ δάκρυσι καταβρεξάντων αὐτόν, ἐπιτάσσει μέχρι τῶν γονάτων καλύψαι αὐτόν. Οὗ δὴ γεγονότος, καὶ αὖθις αὐτοὺς ἀσπασάμενος καὶ διδάξας, μέχρι τοῦ τραχήλου καλύπτεται. Εἶτα, ὀθόνης περιτεθείσης αὐτοῦ τῷ προσώπῳ, καὶ κατ' αὐτοῦ τῆς γῆς ἐνεχθείσης, τέλεον ἐκαλύφθη, καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ αὐτὸς τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Ἐπὶ πολὺ τοίνυν θρηνήσαντες οἱ Μαθηταὶ τὸν ἀπορφανισμόν, τοῦ καλοῦ Διδασκάλου, ὑπέστρεψαν, τοῖς ἐν τῇ πόλει τὰ κατ' αὐτὸν ἀπαγγέλλοντες. Ἀκούσαντες δὲ τοῦτο οἱ ἐν τῇ πόλει ἀδελφοί, καὶ ἐλθόντες, καὶ ὀρύξαντες, οὐδὲν εὗρον, καὶ κλαύσαντες σφόδρα, καὶ εὐξάμενοι ὑπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν. Ὅθεν καὶ Πολυκράτης ὁ τῆς Ἐφέσου παροικίας ἐπίσκοπος, Βίκτωρι τῷ ἐπισκόπῳ Ῥώμης γράψας, οὕτως αὐταῖς λέξεσι φησί· « Καὶ γὰρ κατὰ τὴν
» Ἀσίαν μέγα στοιχεῖον κεκοίμηται, ὃ καὶ ἀναστήσεται
» τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῆς παρουσίας Κυρίου, Ἰωάννης ὁ
» ἐπιστήθιος Χριστοῦ, ὃς καὶ τὸ πέταλον πεφορηκώς, καὶ
» διδάσκαλος ἐν Ἐφέσῳ γενόμενος ».

Οὐ μήν, ἀλλὰ καὶ ὁ θεῖος Ἱππόλυτος, περὶ τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς τελειώσεως τῶν Ἀποστόλων διεξιών, ἔφη· « Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς Ἰακώβου, κηρύσσων ἐν τῇ
» Ἀσίᾳ τὸν λόγον, ἐξωρίσθη ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ· κἀκεῖ-
» θεν πάλιν εἰς Ἔφεσον ἐκ τῆς ἐξορίας ἀνακληθεὶς ὑπὸ
» Νέρουα, τελευτᾷ ἐκεῖσε· οὗ τὸ λείψανον παρὰ τῶν ἐποί-
» κων τῆς πόλεως πιστῶν ζητηθὲν οὐχ εὑρέθη ».

Ὁ δὲ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου ἀδελφὸς Καισάριος, ἐπὶ σηκρέτου (*) ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐρωτηθεὶς περὶ τούτου, οὕτω ἀπεκρίνατο λέγων· « Αὐτὸς ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ
» κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίῳ, πρὸς τῷ τέλει, διεσάφησε τοῦτο
« φάσκων ». Καὶ τοῦτο εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι· τουτέστι τῷ Πέτρῳ· Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν Μαθητήν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, καὶ φησί·

(*) Ἐκ τοῦ λατινικοῦ Σεκρέτουμ (Secretum), ὅπερ δηλοῖ Ἀπόρρητον, Μυστικόν. Ἐπὶ Σηκρέτου δέ, ἀντὶ τοῦ, ἐν ἀπορρήτῳ, κατ' ἰδίαν· καί, ἐνώπιον τῶν ἐξ ἀπορρήτων.

Digitized by Google

Κύριε, οὗτος δὲ τί; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει. (Ἰωάν. κά. 19. 23)· « Ὅθεν καί τινες, ὡς κατὰ πρό- » φασιν τοῦδε τοῦ λόγου, φασὶ, μήπω καὶ σήμερον θα- » νάτου πεῖραν τὸν Ἰωάννην λαβεῖν, ἀλλὰ μετατεθῆναι· » ἔχει δὲ ὅμως οὐχ οὕτω τὸ ἀληθές· ἐπεὶ γὰρ ἁλιεύον- » τας αὐτοὺς εὗρεν ὁ Χριστὸς, τῷ Πέτρῳ μόνῳ προσέ- » ταξεν ἕπεσθαι αὐτῷ· ὁ δὲ, συμπορεύεσθαι αὐτῷ καὶ » τὸν Ἰωάννην βουλόμενος, ἔφη· Κύριε, οὗτος δὲ » τί; ὃν θεσπίσας ὁ Ἰησοῦς προσμένειν ἐπὶ τῆς ἁλιείας, » φησίν· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι » ἐνταῦθα, καὶ ἁλιεύειν, ἕως ἂν ὑποστρέψω πάλιν, τί » πρὸς σέ; ὥςτε οὖν τὸν τοῦ Χριστοῦ φιλούμενον Ἰω- » άννην, ἀποθανεῖν ἤδη· ἐπεὶ καὶ ὁ τάφος, ἔνθα κεῖται, » δῆλος ἦν ».

Βεβαιοῖ δὲ μάλιστα τοῦτο καὶ ὁ μέγας ὑφηγητὴς καὶ ἰσαπόστολος, Ἰωάννης ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶτταν, ἐν τῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ, καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἕκτῳ τῆς πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Κεφαλαίῳ· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἕκτῳ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ τοῦ κατὰ Ἰωάννην διαλαμβάνει. Κἂν τούτοις συνῳδὰ, καὶ μέχρι τοῦ νῦν, καὶ ἡ ἀναδιδομένη κόνις λεπτὴ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἣν κατὰ τὴν ὀγδόην τοῦ Μαΐου πηγάζειν πᾶσι διέγνωσται.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ράννε μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνεῤῥίπι-
» σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισὶ,
» δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με, δαίμονας πολέμησον ἀεὶ, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶσαί με.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν μου, αἱμάτων ἐθέωσας, Παρθένε τὸ ἀνθρώπινον· διό με τοῖς πάθεσι καταῤῥυπούμενον, καὶ καταφθειρόμενον ἐχθροῦ, ταῖς μεθοδείαις ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ἡ κάμινος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν Πανάμωμητε· τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἔφλεξεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον· ὅθεν ἱκετεύω σε, πυρὸς τοῦ αἰωνίου ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Τῇ θείᾳ λαμπόμενος φωτοχυσίᾳ, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τρανῶς ἐθεολόγησας, τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ ἀναπαυόμενον Υἱῷ, ἀνεκφοιτήτως ὡς ὁμοούσιον.

Ἐν σοὶ Μάκαρ ἔθετο δικαιοσύνης, ὁ ἥλιος σκήνωμα, οὐρανὸν ἀεικίνητον, ὁ σὲ ἐργασάμενος, καὶ Θεολόγῳ σου, γλώττῃ κηρυττόμενος Χριστὸς, ἠγαπημένε ὁ ὑπερένδοξος.

Ῥημάτων ἡ δύναμις, ὁ θεῖος φθόγγος, τῶν σῶν ἐξελήλυθε, Παμμάκαρ ἀξιάγαστε, καὶ τὸ ὑπερκόσμιον σοῦ Εὐαγγέλιον, πᾶσαν περιέλαβε τὴν γῆν, τῇ τῶν δογμάτων μεγαλειότητι.

Θεοτοκίον.

Πανάχραντον σύλληψιν, ἄφθορον τόκον, σὺ μόνη ὑπέδειξας, παρθένος διαμείνασα· Θεὸν γὰρ συνέλαβες, τὸν ἐπὶ πάντων Ἁγνὴ, ἄνθρωπον γενόμενον πιστῶν, πρὸς σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Τὴν βροντὴν τὴν διηχήσασαν εἰς ἅπαντα, τὰ πέρατα ὑμνήσωμεν, τὸν Θεολόγον, δι' οὗ πᾶσα ὄντως ἀκοὴ, ἐμβρόντητος ἤρθη ἀπὸ γῆς, καὶ μεγαλύνεται Χριστὸς, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητής.

Ἡ περίβλεπτος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, πᾶσαν φαιδρύνει ἔννοιαν, ἐν ᾧ πάντοτε ἀθροιζόμενοι θεοπρεπῶς, ὑμνοῦμεν τὸν πάντων Ποιητὴν, καὶ εὐφημοῦμέν σε πιστῶς, ὄντα προστάτην ἡμῶν.

Φωτοβόλον ὡς ἀστέρα σε γινώσκοντες, ταῖς σελασφόροις λάμψεσι, σοῦ φωτίζεσθαι, Μαθητὰ δεόμεθα Χριστοῦ, ῥυόμενοι σκότους τῶν παθῶν, καὶ πειρασμῶν παντοδαπῶν τῇ μεσιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Εὐλογοῦμέν σε Πανάμωμε κυήσασαν, εὐλογημένον Κύριον, τὸν εὐλογίαις, καταστέψαντα ταῖς θεϊκαῖς, ἐπάρατον φύσιν τῶν βροτῶν, καὶ καινουργήσαντα ἡμᾶς, παλαιωθέντας φθορᾷ.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ηʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ζήλου τὰ καλὰ, κακῶν μακρυνομένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχή μου πρεσβεύουσαν, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς συμπαθῆ καὶ φιλάνθρωπον.

Ἔλυσας δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυῆτορ τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν ἱκετεύω σε, διαλῦσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, Ἄχραντε συνδεσμοῦσα, θείᾳ στοργῇ με τοῦ κτίσαντος.

Δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀπαύγασμα τεκοῦσα, τὴν ἀδοξίᾳ σκυθρωπάζουσαν, πταισμάτων

Digitized by Google

καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαίδρυνον, καὶ δόξης με ἀνάδειξον, μέτοχον ἀϊδίου, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε. Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ὥσπερ ἀστραπὴ, φωτὸς διερχομένη, τῇ οἰκουμένῃ Μάκαρ ἔφανας, ἁγνείας λαμπρότητι, παρθενίας τε φανότητι, καὶ εὐσεβείας δόγμασι, κόσμον καταλαμπρύνων, ἠγαπημένε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Σῶμα καὶ ψυχὴν, καὶ νοῦν κεκαθαρμένος, εὐηγγελίσω τὸ οὐράνιον, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, καὶ Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος, ἐν οὐρανοῖς γενόμενος, κράζεις νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἄγαλμα φαιδρὸν, ἀνάθημά τε θεῖον, ἐπουρανίου ναοῦ γέγονας, καὶ θρόνος αἰσθήσεως, καὶ σοφίας ἐνδιαίτημα, Θεολογίας ὄργανον, μέλπων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τὴν ἀρὰν, τὴν πρῴην ἀφανίσῃς, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κατάκριμα, τῆς πάλαι Προμήτορος, ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, Λόγε Θεοῦ γεγέννησαι, πᾶσι δεδωρημένος, ἀθανασίαν ἀνώλεθρον.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ῥητορεύουσαν γλῶσσαν, Μάκαρ εὐπόρησας, καὶ θανόντας κακίᾳ, πάντας ἐζώωσας, τοὺς τὸ ἱερὸν δεξαμένους σου κήρυγμα· ὅθεν σε τιμῶμεν, ὡς μύστην τῶν ἀρρήτων.

Ὡς παράδεισος ἄλλος, ὁ θεῖος οἶκός σου, ἀναδέδεικται θαύμασιν, ὥσπερ ἄνθεσι, πάντων τὰς ψυχὰς, ἐνηδύνων Ἀπόστολε, καὶ τῶν παθημάτων, διώκων τὸ δυσῶδες.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες καὶ ῥῦσαί με, ἐξ ἐχθρῶν καθ' ἑκάστην, ἐπεμβαινόντων μοι, καὶ τὴν ταπεινὴν συντριβόντων καρδίαν μου, ἔχων δυσωποῦντα, τὸν θεῖον Μαθητήν σου.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, ὃν ἐσωμάτωσας, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, Θεοχαρίτωτε, αἴτησαι ἡμᾶς, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου, καὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως ἐξᾶραι.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ θʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Γευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θάνατον, ὁ Ἀδὰμ ἐκ τοῦ ξύλου πικρῶς ἐτρύγησε· ξύλῳ δὲ παγεὶς ὁ Υἱός σου, τὸν γλυκασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγασεν Ἄχραντε· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Βασίλισσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα, Ἅδου τὰ βασίλεια Κόρη· ὃν ἐκτενῶς, δυσώπει τῆς ἄνω, βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἀγάθυνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἡδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσεσιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑπάρχουσα ὅλη, καὶ πρὸς μετανοίας με, ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγματι, πρὸς πρόσωπον δὲ πρόσωπον, τῆς τρυφῆς τὸν χειμάῤῥουν ὁρᾷν ἠξίωσαι, καὶ τὸν ποταμὸν τῆς εἰρήνης, καὶ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας, ἐξ ἧς ἀρδευόμενος, ἀπολαύεις τῆς θεώσεως.

Ἐπίγειον ᾔτησας, παρὰ Χριστοῦ καθέδραν λαβεῖν· ἀλλ' αὐτός σοι τὸ στῆθος αὐτοῦ χαρίζεται, ᾧ ἐπικλιθεὶς Θεολόγε, τὴν ἀσφαλῆ καὶ μόνιμον ἕδραν, τοῦ καλοῦ πεπλούτηκας, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα.

Σοφίας κατέσβεσας, Ἑλληνικῆς τὸ ἄθεον, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος Σοφὲ φθεγξάμενος, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἦν ὁ Λόγος, καὶ ἀληθῶς Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, δι' οὗ πάντα γέγονεν, ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα. Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρος εὑρέθης πρωϊνὸς, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτὶ, παρθενίας ἀκτῖσι περιαστράπτουσα, τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου, τοῦ νοητοῦ τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν φανερώσασα, Θεομῆτορ πανσεβάσμιε.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ὡρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων κύριος, ὁ Λυτρωτὴς μεσούσης τῆς ἡμέρας ἐκρέματο, ἐπὶ ξύλου καὶ σοὶ παρετίθετο, οἷα παρθένῳ Μάκαρ, τὴν Ἀειπάρθενον, κλέος ἀναφαίρετον διδοὺς, τοῦ μεγαλύνειν σε.

Συνῳδὸν ταῖς ἄνω θείαις Δυνάμεσι, καὶ σὺν αὐταῖς τὸ θεῖον ἀνακράζων μελῴδημα, τοὺς ἐν οἴκῳ ἁγίῳ σου ψάλλοντας, καὶ ἀνυμνολογοῦντας, τὸν ὑπεράγαθον, σῶζε μεσιτείαις σου σεπταῖς, Χριστοῦ Ἀπόστολε.

Ἡμᾶς τοὺς πίστει παρακαλοῦντάς σε, σῶζε παντὸς κινδύνου, Θεολόγε μακάριε, τὰς πορείας ἡμῶν τὰς πρὸς Κύριον, πνεύματι κατευθύνων, καὶ ὁδηγῶν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης ἐντολῶν, τοῦ Παντοκράτορος.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Φωνὴν προσάξωμεν χαριστήριον, τῇ τοῦ Θεοῦ Μητρὶ περιφανῶς καὶ βοήσωμεν· Χαῖρε θρόνε Θεοῦ ὑψηλότατε, χαῖρε φωτὸς νεφέλη, χαῖρε παράδεισε, δι' ἧς Παραδείσου τῆς τρυφῆς κατηξιώθημεν.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Βροντῆς υἱὸς γενόμενος, βροτοῖς ἐθεολόγησας, τό, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη· ἐπιπεσὼν τῷ στήθει γάρ, πιστῶς τῷ τοῦ Δεσπότου σου, κἀκεῖθεν ἀρυσάμενος, Θεολογίας τὰ ῥεῖθρα, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἀρδεύεις.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, παρισταμένη Πάναγνε, σὺν Μαθητῇ τῷ Παρθένῳ, Γύναι ἰδοὺ ὁ υἱός σου, ἀκήκοα τοῦ πλάσαντος· τῷ Μαθητῇ ὡσαύτως δέ, Ἰδοὺ φησὶν ἡ μήτηρ σου· μεθ' οὗ σε πάντες ὑμνοῦμεν, Θεογεννῆτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσίᾳ θερμῇ, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, πλέον πάντων πέφηνας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν, τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἁγνείας κάλλεσι καταυγασθείς, σῶμα καὶ διάνοιαν, θεομακάριστε.

Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσών, τῆς σοφίας ἐξήντλησας, καὶ τὸν κόσμον ἤρδευσας, Ἰωάννη πανάριστε, τῇ τῆς Τριάδος γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος, στῦλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμψυχος καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος τὸ φωτοφόρον στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας τὸ φαεινότατον, ὄμμα τὸν πάνσεπτον, Ἰωάννην ᾄσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ.

Εὐαγγελιστὰ θεσπέσιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν, βασιλείαν ἀσάλευτον, καὶ ζωὴν αἰώνιον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, καὶ θεωρίας θείας ἀπόλαυσιν, καὶ πλουτοδότως Χριστοῦ χαρίσματα, νοῦν ὑπερβαίνοντα, καὶ βροτῶν διάνοιαν, γόνε βροντῆς, εὐαγγελιζόμενος, τῷ κόσμῳ ἔλαμψας.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, ἰσάγγελε Παρθένε, Θεολόγε θεοδίδακτε, ὀρθοδόξως τῷ κόσμῳ, τὴν ἄχραντον πλευράν, τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ βλύζουσαν ἐκήρυξας, ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωήν, ποριζόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄. κτλ.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ΤΗ ΚΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ Καλλίστρατε, τῆς εὐσεβείας φωτί, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὴν ὁδὸν ἐβάδισας, ἀκλινῶς τὴν εἰσάγουσαν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα, νικήσας πάντα τὰ μηχανήματα, τοῦ πολεμήτορος· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, τὴν ἱεράν, μνήμην σου γεραίροντες, μακαριώτατε.

Μάρτυς θεόφρον Καλλίστρατε, λόγον πλουτήσας ζωῆς, πρὸς ζωὴν καθωδήγησας, τοὺς ἀγνοίᾳ πρότερον, ἐν νεκρώσει ὑπάρχοντας· οἳ καὶ θανόντες προθύμως ἔνδοξε, διὰ τὴν πάντων ἡμῶν ἀνάστασιν, ζῆν ἀληθέστατα, ἐν Χριστῷ πιστεύονται· μεθ' ὧν ἡμῶν, μέμνησο πρὸς Κύριον, τὸν ὑπεράγαθον.

Μάρτυς ἱερὲ Γυμνάσιε, ξίφει τὴν κάραν τμηθείς, τῇ πλημμύρᾳ τοῦ αἵματος, Φαραὼ τὸν δόλιον, ἀληθῶς κατεπόντισας· καὶ νῦν πηγάζεις πᾶσιν ἰάματα, τοῖς τῷ ναῷ σου πίστει προστρέχουσι, καὶ τοὺς ἀγῶνάς σου, ἐν αὐτῷ γεραίρουσι, καὶ τὴν σεπτήν, μνήμην σου μακάριε, πανηγυρίζουσιν.

Δόξα, Ἦχος δ΄. Βυζαντίου.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, φοβερὸς ὁ θάνατος τοῖς ἀνθρώποις· μετὰ τὸ ἔνδοξον πάθος, φοβερὸς ὁ ἄνθρωπος τῷ θανάτῳ· οὕτως ἐνίσχυσεν ὁ Ἀθλοφόρος, οὕτω κατήργησε πᾶσαν

Digitized by Google

τοῦ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Χαίροις ἡλιόμορφε, ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἡ τὸν ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον· χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις· ἡ λαμπηδὼν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα· ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἡ παγκαλὴς, καὶ πανάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ Πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα· καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου· μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῷ παμμεγίστῳ προσλαλῶ Καλλιστράτῳ.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Τρίβον διοδεύσας ἀκλινῶς, τῆ μαρτυρίου γέγονας, πεπλανημένοις ὁδὸς, πρὸς θείας καταπαύσεις, παμμάκαρ εἰσάγουσα· ὅθεν σε συνελθόντες, εὐφημοῦμεν Καλλίστρατε πίστει.

Ὥσπερ φαεινότατος ἀστὴρ, ἐξανατείλας ηὔγασας, θεογνωσίας φωτὶ, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ σκότος δὲ ἤλασας, Μάρτυς τῆς ἀγνωσίας, καὶ τεμένη τῆς πλάνης καθεῖλες.

Πάντα πειρασμὸν καρτερικῶς, ὑπενεγκὼν Καλλίστρατε, διὰ τὴν πάντων ζωὴν, θανεῖν οὐ παρῃτήσω· διὸ πρὸς ἀθάνατον, χαίρων λῆξιν μετέβης, καὶ Ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλῃ.

Ἄνθραξ θείου Πνεύματος πυρὶ, ὁ ἱερὸς Γυμνάσιος, προσαναπτόμενος, ἐδείχθη καὶ τῆς πλάνης, τὴν ὕλην κατέφλεξε· θαύμασι δὲ δροσίζει, φλεγομένους καύσει παθημάτων.

Θεοτοκίον.

Μόνη γυναικῶν κυοφορεῖς, ὑπερφυῶς Πανάμωμε, πεῖραν μὴ γνοῦσα ἀνδρὸς, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος· διό σε δοξάζομεν, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὑπὲρ πᾶσαν αἰτίαν καὶ λόγον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Μὴ ἐπιθύσας ὅλως γλυπτοῖς θεοῖς, καθαρὰ θυσία προσηνέχθης Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ τυθέντι, Μάρτυς ἀθλοφόρε Καλλίστρατε.

Ἐστολισμένος χλαῖναν ἐξ ἱερῶν, βαβαμμένην Μάρτυς ὄντως αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, μάκαρ στεφηφόρος παρίστασαι.

Γεγυμνωμένος ὤφθη ὁ δυσμενὴς, σοῦ τὴν θείαν δόξαν, καὶ τῶν σὺν σοὶ ἀθλητῶν, ἐνδυσαμένων ἐξ ὕψους, βλέπων ἀθλοφόρε Γυμνάσιε.

Θεοτοκίον.

Ἱκετηρίαν ποίησον ἐκτενῆ, πρὸς τὸν σὸν Υἱὸν Παρθένε, τοῦ σῶσαι ἡμᾶς, προσδοκωμένων κινδύνων, καὶ αἰωνιζούσης κολάσεως.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ
» τὴν γῆν ἑδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν,
» στερέωσόν με πρὸς ὕμνον, τῆς δοξολογίας
» σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Καλλιστράτου τοὺς ἄθλους ἀνευφημήσωμεν· Γυμνασίου τοὺς πόνους ὑμνολογήσωμεν· καὶ σὺν αὐτοῖς τοὺς καρτερῶς πόθῳ ἀθλήσαντας μακαρίσωμεν πιστοὶ, καὶ ἐκβοήσωμεν αὐτοῖς· Ὁπλῖται τῆς εὐσεβείας, αἰτήσασθε δωρηθῆναι, ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα καὶ τεῖχος καὶ καταφύγιον, καὶ ἐλπίδα καὶ σκέπην καὶ προστασίαν θερμὴν, εὑρηκότες οἱ πιστοὶ, πρὸς σὲ προστρέχομεν· καὶ ἐκβοῶντες ἐκτενῶς, ἀνακράζομεν πιστῶς· Ἐλέησον Θεοτόκε, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπάλλαξον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ σε ὁρῶσα, Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ λῃστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη μητρικῶς τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν· Ἀναμάρτητε Υἱὲ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ ὥσπερ κακοῦργος ἐπάγης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζωῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος;

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Στρατηγὸς ὥσπερ ἄριστος, Μάρτυς τῷ διώκτῃ παραταξάμενος, ἐσαγήνευσας πρὸς θείαν ζωὴν, αἰχμαλώτους πάλαι οὓς ἐκέκτητο.

Τῇ πλημμύρᾳ τῶν λόγων σου, ἤρδευσας καρδίας καὶ καθωδήγησας, πρὸς τὸ ὕδωρ τὸ ἀείζωον, Ἀθλητὰ Κυρίου ἀξιάγαστε.

Ὡς κριὸς σφαγιάζεται, ἔχων ὥσπερ ἄρνας προθυμομένους αὐτοῦ, ὁ ἀοίδιμος Καλλίστρατος, τοὺς στεῤῥοὺς ὁπλίτας προθυμότατα.

Digitized by Google

Πιανθεὶς ὁ Γυμνάσιος, ἄμπελος καθάπερ Μάρτυς τῷ λόγῳ σου, μαρτυρίου βότρυν ἤνθησεν, εὐσεβείας οἶνον ἀποστάζοντα.

Θεοτοκίον.

Ῥυπωθεῖσαν τοῖς πάθεσι, Κόρη τὴν καρδίαν μου ἀποκάθαρον, καὶ δοχεῖον ἀποτέλεσον, καθαρὸν ἐνθέων ἐπιλάμψεων.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ὁλοκαρδίως Μάρτυς, ἐπιποθήσας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἤθλησας καὶ τὸ κράτος, ὤλεσας ἐχθροῦ τὸ ἀνίσχυρον.

Στρατολογίας θείας, ἀναφανεὶς κορυφαῖος Καλλίστρατε, στρατιαῖς τῶν Ἀγγέλων, Μάρτυς ἠριθμήθης γηθόμενος.

Λελαμπρυσμένος δόξῃ, μαρτυρικῆς ἀγλαΐας Γυμνάσιε, χαίρων νῦν μετετέθης, πρὸς τὰς τῶν Ἀγγέλων λαμπρότητας. Θεοτοκίον.

Ἀνατολὴ ἐδείχθης, δικαιοσύνης Ἡλίου Πανάμωμε· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, τοὺς εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Λεόντων μύλας σοφὲ, τῶν ἀοράτων συνέθλασας, καὶ βρῶμα τοῦ δυσμενοῦς, τοὺς πάλαι ὑπάρχοντας, Θεοῦ τέκνα ἔδειξας, καὶ τρυγῆς ἀΰλου, κοινωνοὺς Μάρτυς Καλλίστρατε.

Ὡραίως περὶ Θεοῦ, τὸν θεῖον λόγον ποιούμενος, θείοις ἀψύχοις τοὺς πρὶν, ἀθλίως προσέχοντας, ἐνθέους ἀπέδειξας, σὺν αὐτοῖς ἀθλήσας, περιβόητε Καλλίστρατε.

Κυρίῳ τοὺς ἑαυτῶν, αὐχένας κλίναντες Μάρτυρες, ἐδέξασθε τὴν σφαγὴν, καὶ θύματα τέλεια, Θεῷ προσηνέχθητε, καὶ τὴν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν ἐφαιδρύνατε. Θεοτοκίον.

Ἁγίασόν μου τὸν νοῦν, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, Ἁγία Μήτηρ Θεοῦ, καὶ τῶν συνεχόντων με, δυσχερῶν ἀπάλλαξον, ἵνα σε δοξάζω, Θεοτόκε ἀειπάρθενε. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὥσπερ ἄστρον μέγιστον, ἔλαμψας κόσμῳ, τὰς ἀκτῖνας ἅπασι, τῶν σῶν ἀγώνων ἐφαπλῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τοῖς κράζουσι· Χαίροις Μαρτύρων, τὸ κλέος Καλλίστρατε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τοῦ Κυρίου ἀθλητὴν, καὶ μέγαν στρατιώτην, καὶ φίλον τῆς Τριάδος, καὶ μύστην τῶν ἀρρήτων, καὶ μιμητὴν τοῦ Ἰησοῦ, ᾄσμασιν ἐν πίστει συνελθόντες οἱ πιστοὶ χαρμονικῶς ὑμνήσωμεν, γεραίροντες αὐτοῦ τὰ παλαίσματα καὶ τὰς ἀριστείας, καὶ τοὺς πόνους, οὓς ὑπέστη διὰ Χριστὸν τὸν παμβασιλέα, αἰτούμενοι τυχεῖν αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις, τῆς ἀμείνονος ζωῆς τοῦ Παραδείσου, ἔνθα οἱ χοροὶ εὐφραίνονται τῶν κραζόντων· Χαίροις Μαρτύρων τὸ κλέος Καλλίστρατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἁγίων μθ'. Μαρτύρων.

Στίχοι.

Τμηθεὶς ὁ Καλλίστρατος αὐχένα ξίφει,
Στρατῷ συνήφθη καλλινίκων Μαρτύρων.

Εἰς τοὺς Ἁγίους μθ'. Μάρτυρας.

Δεκὰς τετραπλῆ Μαρτύρων σὺν ἐννάδι,
Διὰ ξίφους ἄθλησιν ἀθλεῖ τιμίαν.

Εἰκάδι ἑβδομάτῃ Καλλίστρατος ἔνθεν ἀέρθη.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως ὑπῆρχον ἐν Ῥώμῃ. Κρατηθεὶς δὲ ὁ Ἅγιος Καλλίστρατος παρὰ Περσεντίνου τοῦ στρατηλάτου, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας Θεὸν ἀληθινὸν εἶναι, τύπτεται ἰσχυρῶς, εἶτα τίθεται ἐπ' ὀστράκου, καὶ σύρεται ἐπάνω τούτου· καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβάλλεται εἰς σάκκον, καὶ ῥίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν· σχισθέντος δὲ τοῦ σάκκου, ἐξῆλθεν ὑγιής. Καὶ ἰδόντες οἱ τεσσαράκοντα ἐννέα στρατιῶται, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν· οὓς τύψας ὁ Περσεντῖνος, ἐνέβαλε μετὰ τοῦ Καλλιστράτου εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἐδιδάσκοντο παρὰ τούτου περὶ Κρίσεως, καὶ Ἀναστάσεως, καὶ περὶ ψυχῆς. Εἶτα, ἐκβληθεὶς τῆς φυλακῆς μετὰ τῶν τεσσαράκοντα ἐννέα στρατιωτῶν, καὶ προσευξάμενος, ἔρριψε πάντα τὰ εἴδωλα. Καὶ ἰδόντες ἕτεροι στρατιῶται ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τέσσαρες (ἢ κατ' ἄλλους, 135), ἐπίστευσαν καὶ οὗτοι, καὶ πάντες τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἐπιχάρεως.

Στίχ. Εὔτολμος Ἐπίχαρις ἦν πρὸς τὸ ξίφος,
Συλλήπτορα πλουτοῦσα τὴν θείαν χάριν.

Ἐπίχαρις, ἡ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ὑπῆρχεν ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἐκρατήθη δὲ παρὰ Καισαρίου τοῦ ἐπάρχου· καὶ ὁμολογήσασα παῤῥησίᾳ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, κρεμᾶται, καὶ ξέεται· εἶτα τύπτεται μετὰ σφύρας μολυβδίνης ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν, οἵτινες, εὐχομένης αὐτῆς, ὑπὸ Ἀγγέλων ἀνῃρέθησαν. Καὶ λαβούσης αὐτῆς τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, ἡ πέτρα, ἡ οὖσα ὑποκάτωθεν τῶν ποδῶν αὐτῆς, ὕδατος πλῆθος ἀνέβλυσε. Πληγεῖσα δὲ τῷ ξίφει ὑπὸ τοῦ δημίου, παρέδωκε τῷ Θεῷ τὴν μακαρίαν αὐτῆς ψυχήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου, Ἡγουμένου γενομένου τῆς Μονῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ ἐπιλεγομένου Βαθέως Ῥύακος.

Digitized by Google

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς δευτέρας τῶν Καππαδοκῶν ἐπαρχίας, ἐπὶ τῶν βασιλέων Νικηφόρου καὶ Ἰωάννου τοῦ Τσιμισκῆ· ὃς ἐκ νηπίου παρὰ τῶν γονέων ἀνετέθη Θεῷ κατὰ τὸν ἱερὸν Σαμουὴλ· καὶ ὑπὸ τοῦ θείου Βασιλείου, τοῦ κτίτορος τῆς μονῆς, τὴν μοναχικὴν ἀκρίβειαν ἐκπαιδευθεὶς, καὶ διὰ πάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν βαθμῶν διελθὼν, χειροτονεῖται πρεσβύτερος, καὶ ἡγούμενος προχειρίζεται· ὃς καὶ ηὔξησε καὶ ἐπλήθυνε τὴν μονὴν ἐν προσόδοις καὶ πᾶσι χρειώδεσιν· ᾠκοδόμησέ τε καὶ θείους ναοὺς, τοῦ τε Ταξιάρχου Μιχαὴλ, καὶ Ἡλιοὺ τοῦ Θεόπτου· καὶ ἔν τινι προαστείῳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἱερὸν σηκὸν πεποίηκεν· ὁμοίως δὲ καὶ ταῖς Κανονικαῖς θριγγίον ἀσφαλὲς πάνυ καὶ εὐπρεπέστατον.

Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀποστασίας γενναίως κατηγωνίσατο τῶν τότε ἀρχόντων, οὓς ὁ ἄνομος ἀντάρτης προεχειρίσατο, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ταράξας ἀθεώτατος Σκληρός. Τοῦ δὲ ἐκ ποδῶν γενομένην παρεγένετο εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ κατεσκεύασεν ἱερὰ κειμήλια, καὶ σίγνον (Λατιν. ὅ ἐστι, σημεῖον, ἤγουν Σταυρὸν) τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περιηγυρωμένον Εὐαγγέλιον, ὃ καὶ ἀπέσταλκε διὰ τῶν συνόντων αὐτῷ ἀδελφῶν εἰς τὴν ἐκεῖσε μονήν. Αὐτὸς δ' ἐκεῖσε χρονίζων, νόσῳ δυσεντερικῇ περιπίπτει, ὑφ' ἧς ἑαυτὸν κατεργαζόμενον συννοῶν, καὶ πρὸς θάνατον κατὰ μικρὸν ἐπειγόμενον, ἔσπευδεν ἐπὶ τὴν οἰκείαν μονήν. Φθάσας δὲ ἐπὶ τὸ Ἀμόριον, τέλος τοῦ βίου ἐκτήσατο, καὶ θάπτεται ἔν τινι σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς αὐτῆς πόλεως. Ἐνιαυσίου δὲ χρόνου παρῳχηκότος, οἱ τῆς μονῆς Πατέρες ἠβουλήθησαν ἀνακομίσασθαι τὸ αὐτοῦ λείψανον· καὶ τὴν τούτου θήκην ἀνοίξαντες, εὗρον τὸ αὐτοῦ σῶμα σῶον καὶ ἀκέραιον, καὶ θείας εὐωδίας πλῆρες· καὶ ἀνεκόμισαν ἐν τῇ μονῇ αὐτῶν, καὶ κατέθεντο ἐν τῷ νάρθηκι τῆς ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Μάρκου, Ἀριστάρχου, καὶ Ζήνωνος.

Μάρκος ὁ Ἀπόστολος, ὁ καὶ Ἰωάννης καλούμενος, οὗ ὁ Ἀπόστολος Λουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσι μέμνηται, παρὰ τῶν Ἀποστόλων χειροτονηθεὶς τῆς Βίβλου ἐπίσκοπος, δόκιμος ἐν τῇ ἐργασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου γνωρίζεται· καὶ οὕτως ἦν ᾠκειωμένος τῷ Θεῷ, ὡς διὰ τῆς σκιᾶς τούτου τὰ νοσήματα δραπετεύειν. Ἀλλὰ καὶ Ἀρίσταρχος, ἕτερος Ἀπόστολος ἐν τοῖς Ἑβδομήκοντα εὕρηται, οὗ ἐμνημόνευσεν ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ Ἀπόστολος, καὶ Ἀπαμείας τῆς Συρίας ἐπίσκοπος γέγονεν, ἄλλος Ἰωάννης ἀκριδομελίτροφος, στολὴν δερματίνην ἠμφιεσμένος. Ὁ δὲ Ζήνων οὗτος, ὁ Νομικός ἐστιν, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ μακάριος μνείαν ποιεῖται Παῦλος· καὶ οὗτος Διοσπόλεως ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ οἰκητήριον τοῦ Ἁγίου γενόμενος Πνεύματος, ἐν τῷ κηρύττειν τὸ Εὐαγγέλιον, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φιλήμονος ἐπισκόπου, καὶ Φορτουνιανοῦ· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γαϊανῆς.

Στίχ. Γαϊανὴ φλεχθῆναι τὰ νῶτα δίδου,
Ὡς ἂν φλογίνης ῥομφαίας νῶτα φύγῃς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δεκαπέντε Μαρτύρων, οἵτινες, ἐν πλοίῳ ἐμβληθέντες, τοῦ πλοίου πυρποληθέντος, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπεπνίγησαν.

Στίχ. Ὁ τριπλοπεντάριθμος ἀθλητῶν στόλος,
Καὶ πυθμένος κατῆρε μέχρι ποντίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λαμπρυνθεὶς ὡς χρυσίον, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, τῶν παθημάτων Χριστοῦ, ἐκσφράγισμα ἐδείχθης· καὶ νῦν ἐναπετέθης, θησαυροῖς θείοις Ἔνδοξε· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λιπανθεὶς ταῖς βασάνοις, ξίφος ὤφθης παμμάκαρ, οὐρανοχάλκευτον, συγκόπτων ἀοράτων, τὰς φάλαγγας δαιμόνων, καὶ κραυγάζων Καλλίστρατε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰσχυρὸς ἀπεφάνθης, κατὰ τῆς ἀσεβείας, μάρτυς Καλλίστρατε, ἰσχύϊ τῆς Τριάδος· ἧς νῦν ταῖς λαμπηδόσιν, ἐκβοᾷς φωτιζόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταθηρᾷ διανοίᾳ, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, Μάρτυς Γυμνάσιε, σὺν πᾶσιν ὁμοζήλοις, ἐτύθης ἀναμέλπων, εὐχαρίστως θεόπνευστε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον Θεοχαρίτωτε, ἱκέτευε σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ συμφώνως κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες.

Ῥιζοτομήσας τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας, τοῦ Παραδείσου ἐδείχθης, Μάρτυς φυτὸν ὡραιότατον, εὐσεβείας προσφέρον, καρποὺς θείᾳ χάριτι.

Ἀποσκοπῶν τὰς ἐλπίδας τὰς μελλούσας, ἐν πεποιθήσει τελείᾳ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας· καὶ νικήσας νομίμως, ἐστέφθης Καλλίστρατε.

Τὸν σὸν ναὸν ἰατρεῖον κεκτημένοι, οἱ εὐσεβῶς προσιόντες, τῶν δυσχερῶν ἀπολύονται, εὐφημοῦντές σε πίστει, Γυμνάσιε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέρα ἁπάντων τῶν ποιημάτων, θεοχαρίτωτε Κόρη, τὸν λογισμόν μου ἀνώτερον, τῶν τοῦ πλάνου σκανδάλων, Πανάμωμε ποίησον.

Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦν-
» τες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα.

Ἴασιν πᾶσαν ἡ σορὸς, τῶν λειψάνων σου πηγάζει τοῖς χρῄζουσι, Μάρτυς Καλλίστρατε, καὶ

Digitized by Google

παύει πάθη ὄντως δυσίατα, καὶ ἀπελαύνει πονηρῶν, πνευμάτων σκοτόμαιναν, τῷ Θείου Πνεύματος, ἐνεργείᾳ καὶ δυνάμει καὶ χάριτι.

Ὤφθητε Μάρτυρες Χριστοῦ, ὡς θεόπλοκος σειρὰ ἐξαρτώμενοι, ἀλλήλων χάριτι, καὶ πρὸς τὸ ὕψος ἐπανατρέχοντες, καὶ ἁγιάζοντες τὴν γῆν, τῷ λύθρῳ τοῦ αἵματος· διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν, ἑορτάζομεν πιστῶς εὐφραινόμενοι.

Στέφανον εἴληφας σαφῶς, ἀμαράντινον καὶ δόξαν οὐράνιον, καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ εὐφροσύνην πέρας οὐκ ἔχουσαν, καὶ βασιλείαν οὐρανῶν, θεόφρον Καλλίστρατε, σὺν τοῖς συνάθλοις σου· μεθ' ὧν μέμνησο ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἡ θεία μνήμη τοῦ σοφοῦ, Καλλιστράτου Γυμνασίου τε σήμερον, καὶ τῶν συνάθλων αὐτῶν, ἡλίου πλέον ἐξανατείλασα, φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, φωτίζει τὰ πέρατα· ὧν ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ, κατακρίσεως ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι τὴν τοῦ Γαβριὴλ, γεγηθότι λογισμῷ ἀνακράζομεν· Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν· χαῖρε λυχνία χρυσῆ καὶ τράπεζα, ὄρος καὶ πύλη νοητή· χαῖρε θεῖον ὄχημα τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ· χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς παντευλόγητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Κραταιωθέντες Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ καθεῖλον, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τῶν τυράννων τὰ θράση, διὰ Χριστὸν ὑποστάντες, πᾶσαν πεῖραν βασάνων, ὁ πάνσοφος Καλλίστρατος, καὶ Γυμνάσιος ὄντως ὁ θαυμαστὸς, μετὰ τῶν συνάθλων· ὧν τὴν φωσφόρον, μνήμην τελοῦντες εὕροιμεν, ψυχικὴν σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Θεοπαρόχων μέγεθος, δωρεῶν καὶ χαρίτων, ὧν περ ἡμᾶς ἠξίωσας, Δέσποτα πανοικτίρμον, τίς λόγος δύναται φράσαι; ῥεύσαντας γὰρ ἀθλίως, ζωῆς Χριστὲ τῆς κρείττονος, ἐπανήγαγες αὖθις, οὐσιωθεὶς, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐκ Παρθένου, καὶ σώσας ὡς φιλάνθρωπος, καὶ Θεὸς ἐλεήμων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Πάθη τὰ τοῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας ἐμάρανας, καὶ συντόνου δεήσεως, καὶ ὄφιν τὸν δόλιον, τῶν δακρύων ὄμβροις, ἀπέπνιξας Πάτερ, καὶ εὐηρέστησας Θεῷ, ὑπερβαλλόντως Χαρίτων Ὅσιε· διό σε κατεκόσμησεν, ἐπουρανίοις χαρίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἱδρῶσιν ἀσκήσεως, ἐναποσβέσας τοὺς ἄνθρακας, τῶν παθῶν ἀξιάγαστε, πυρὶ προσωμιλήσας, αἰκισμῶν καὶ πόνων, καθομολογήσας, πρὸ τῶν ἀνόμων δικαστῶν, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου τὴν κένωσιν· καὶ Μάρτυς ἐχρημάτισας, πεποικιλμένος τοῖς στίγμασι, πολυτρόπων κολάσεων, Θεοφόρε πανόλβιε.

Ἐρήμοις καὶ ὄρεσι, σὺ φυγαδεύων ἐμάκρυνας, τὴν ψυχὴν ἀκηλίδωτον, τηρῶν ἱερώτατε, καὶ Τριάδος οἶκος, Χαρίτων ἐδείχθης· ἧς τῇ δυνάμει ἱεροὺς, ἀνεδομήσω οἴκους μακάριε, καὶ μάνδρας εἰς σωτήριον, τῶν μοναστῶν περιποίησιν, τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου, τὴν ἁγίαν ἀοίδιμε.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Θεοφόρε Χαρίτων, σὺ καὶ μετὰ θάνατον ἐν οὐρανοῖς ζῇς ἐν τῷ Χριστῷ, δι' ὃν τῷ κόσμῳ σεαυτὸν ἀνεσταύρωσας· ἔξω γὰρ σαρκὸς καὶ κόσμου γενόμενος, ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα ἔζης ἀληθῶς· οὐ γὰρ ἔζης σεαυτῷ, ἔζη δὲ μᾶλλον ἐν σοὶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα χαρίτωσον, τὸν νοῦν μου Πανάμωμε, καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα· ὅπως εὕροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ

Digitized by Google

Τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Χαρίτων Ὅσιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε πιστῶν περιποίησις, ἁμαρτανόντων λιμὴν, ἀμελούντων διόρθωσις· χαῖρε ψυχαγώγημα, θλιβομένων βοήθεια· παραμυθία, χαῖρε ψυχῶν ἀγαθή· τῶν ἀσθενούντων, ψυχῶν ἡ ἴασις· χαῖρε συνάλλαγμα, πρὸς Θεὸν μεσίτρια, τῶν Σεραφὶμ, πάντων ὑπερέχουσα, ἁγιωτέρα σεμνή. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων μου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι. Χαρίτων Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, Κάθισμα:

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοῖς ἀθλήσεως πόνοις δοκιμασθεὶς, τῆς ἀσκήσεως ἄθλοις βεβαιωθεὶς χρυσίου λαμπρότερον, εὐσεβείᾳ ἀπήστραψας, καὶ καθαρὸν δοχεῖον, ὑπάρξας τοῦ Πνεύματος, πονηρῶν πνευμάτων, τὸ σκότος ἐμείωσας· ὅθεν συναθροίσας, μοναζόντων ἀγέλας, ποιμὴν τούτων γέγονας, καὶ φωστὴρ διαυγέστατος. Ὦ Χαρίτων μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατηνέχθην ἁμαρτιῶν· καὶ στένων κραυγάζω σοι, ἐκ καρδίας Πανάχραντε· Ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον, τὸ πλούσιον ἔλεος, καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον· καὶ δός μοι μετάνοιαν, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε κλαίουσα, καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, ἱλάσθητι καὶ δώρησαι ἡμῖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει, τὰ ἄχραντα πάθη σου.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ϛ'. Ποίημα Θεοφάνους. Οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θαλάσσης ἀθλητικῆς τὸ πέλαγος, διανηξάμενος, τῷ ζωηφόρῳ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, Φαραὼ τὸν ἀλάστορα, τὸν νοητὸν Μακάριε, θείᾳ δυνάμει κατεπόντισας.

Κυρίῳ ἀνατεθεὶς Μακάριε, σπαργάνων ἐκ μητρικῶν, τυραννικοῦ πρὸ βήματος Χριστὸν, θεοφρόνως ἐκήρυξας· μωσαϊκῶς καθεῖλες δὲ, τῶν ἀντιθέων τὰ φρυάγματα.

Τῆς πλάνης καταλιπὼν τὴν Αἴγυπτον, Χαρίτων Ὅσιε, καὶ ἐρημοπολίτης γεγονὼς, καθαρῶς προσωμίλησας, τῷ καθαρῷ καὶ εἴληφας, τὴν κληρουχίαν τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

(*) Τὸ χειρόγραφον εἶχεν ἐνταῦθα καὶ Ἀπόστιχα, καὶ ἐφεξῆς Καθίσματα διπλᾶ, εἰς πλήρη ἑορτάσιμον Ἀκολουθίαν· ἀλλ' ἐπειδὴ πάντα σχεδὸν ἦσαν κακόζηλα καὶ παράχορδα οὐ μετεγράφησαν ἐν τῷ παρόντι. Ὁ βουλόμενος ὅμως ἑορτάσαι τὸν Ἅγιον, λεγέτω Ἀπόστιχα τὰ εἰς τοὺς Αἴνους· ὡσαύτως καὶ Κάθισμα δεύτερον τὸ εἰς τὴν γ'. Ὠδήν.

Digitized by Google

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, τῶν φοιτητῶν ἡ λογικὴ ποίμνη σου, πνευματικῆς Ὅσιε, τῆς σῆς κοινωνοῦσα φαιδρότητος.

Τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, ὡς δυσμενείας εἰς Θεὸν αἴτιον, τῷ τῆς ζωῆς πνεύματι, Ὅσιε Χαρίτων ὑπέταξας.

Καθεῖλες δαυϊτικῶς, τοῦ ἀλλοφύλου Γολιὰθ Ὅσιε, τὴν νοητὴν δύναμιν, ἐν τῇ πανπευγίᾳ τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χρι-
» στὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· τοῖς ἔργοις τὸ ἐτίμησας, κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Χαρίτων μακάριε· ἔλαμψε γὰρ ἐν κόσμῳ, ἡ ἐν σοὶ σωφροσύνη, χάριτας ἰαμάτων, ἀπαστράπτουσα πίστει· διὸ καὶ ἑορτάζομεν, πόθῳ τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἡ κυήσασα, σὺν τοῖς Ὁσίοις αὐτόν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος, μόνη πανύμνητε. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ἡλούμενον ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Τὰς τυραννούσας Χαρίτων πρὸ τελευτῆς σου τῆς ἐγκρατείας πόνοις, ἡδονὰς θανατώσας, ζωηφόρον νέκρωσιν, ὁσίως ἐνδέδυσαι.

Τὰς συμπνιγούσας ψυχῆς τὴν καρποφορίαν, βιωτικὰς μερίμνας, τῇ ἐμπύρῳ μελέτῃ, ὡς ἀκάνθας ἔφλεξας, Χαρίτων μακάριε.

Ἐστεφάνωσαν αἱ χάριτες σὲ Χαρίτων, ἀθλητικῷ στεφάνῳ, τῆς Χριστοῦ βασιλείας· τῆς γὰρ πλάνης ἔσβεσας, τὴν μέθην μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ἀνεκλάλητος ὁ τόκος σου ἀνεδείχθη, Θεογεννῆτορ μόνη, ἁγνὴ εὐλογημένη· ὅθεν σοι προσπίπτοντες, τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Ὅσιε φωτός, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, τῆς ἄνωθεν φρυκτωρίας, τηλαυγῶς ἀνεδείχθης, Χαρίτων παμμακάριστε.

Σὺ Ὅσιε δισσαῖς, ἀπαστράπτεις ταῖς χάρισιν· ἀθλήσεων αἰκισμοῖς γάρ, εὐσεβῶς ἐπυρσώθης, καὶ πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Σὺ Ὅσιε ψυχῶν, ἰατρὸς ἀναδέδειξαι, τὴν ἔνθεον ἐξ ὀνύχων, ἁπαλῶν ἐκζητήσας, σοφίαν παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον θέμενος, ἐπῳκοδόμησας Πάτερ, ἀρετὴν χρυσίου τιμιωτέραν, καὶ Τριάδος, τῆς Παναγίας γέγονας οἴκημα.

Ὄργανον, τῆς κακίας ὁ ὄφις γνωρίζεται· ἀλλὰ ταῖς σαῖς θεοφόρε, ἀρεταῖς Χαρίτων νενικημένος, τοὺς ἀδίκους, ἐκ δικαίας προνοίας ἀμύνεται.

Οὐδέν σε, τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, οὐκ αἰκιζόμενον σῶμα, οὐ θανάτου ψῆφος ἀπειλουμένη, ἐν ἑνώσει, Θεοῦ κατατρυφῶντα Μακάριε. Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσκητὴν τῆς ἐγκρατείας ἅπαντες, καὶ ἀθλητὴν τῆς εὐσεβείας σήμερον, οἱ πιστοὶ ἐν ὕμνοις στέψωμεν, καὶ ἐγκωμίοις εὐφημήσωμεν, Χαρίτωνα Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, καὶ Μάρτυρα Χριστοῦ τὸν χαριτώνυμον, τοῦ κόσμου φωστῆρα τὸν παγκόσμιον.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτον τὸν μέγαν ἐν τοῖς Ὁσίοις, τὸν φωστῆρα τὸν θεῖον Ἰκονίου πιστοί, Χαρίτωνα τὸν μακάριον, ἐν ὑμνῳδίαις ἀνευφημήσωμεν, καὶ ἐν ᾄσμασι θείοις αὐτοῦ τὴν κάραν στέψωμεν· τὴν γὰρ ὀφρὺν τῶν ματαίων εἰδώλων ἠδάφισε, σὺν τούτοις καὶ τῶν δαιμόνων τὴν ἐνέργειαν πᾶσαν ἐνέκρωσε· διὸ τοὺς πόνους μὲν ἤνεγκε, τῶν βραβείων δὲ ἔτυχεν ἀληθῶς. Αὐτὸν

Digitized by Google

οὖν ἐπαινοῦντες γεραίρομεν, τοῦ κόσμου φωστῆρα τὸν παγκόσμιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος.

Στίχοι.

Τῆς γῆς πατήσας τὰς τρυφὰς ὁ Χαρίτων,
Κατατρυφᾷ νῦν οὐρανοῦ τῶν χαρίτων.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Χαρίτων θάνε γήραϊ μακρῷ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ πόλεως Ἰκονίου τῆς Λυκαόνων ἐπαρχίας· ὃς προσαχθεὶς τῷ Ὑπατικῷ, καὶ παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, τύπτεται ἐκ τεσσάρων, καὶ πυρὶ καταφλέγεται. Μετὰ δὲ τὴν καταστροφὴν Αὐρηλιανοῦ, ἀπολυθεὶς, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ λησταῖς περιπεσὼν, καὶ δεσμευθεὶς, λυτροῦται τούτων τρόπῳ τοιῷδε· Εἰς τὸ κεράμιον, ἐν ᾧ εἶχον τὸν οἶνον οἱ λησταὶ, ἔχις προσερπύσασα, τὸν ἰὸν ἐξέχεεν, οὗ ἐμφορηθέντες ἐξέψυξαν. Αὐτὸς δὲ, τὸ σπήλαιον ἐκκλησίαν ποιήσας, καὶ πλῆθος μοναχῶν συναγαγὼν, εἰς μονὴν ἀποκατέστησεν, ἐξ ἀκροτόμου πέτρας ὕδωρ ἐξενεγκὼν, καὶ ἰατὴρ παντοίων νοσημάτων φανεὶς, ἐν γήρᾳ βαθεῖ τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Βαρούχ.

Ἡ τῶν Προφητῶν ἀκριβὴς διόπτρα, ἡ τοῦ Ἱερεμίου πνοὴ καὶ ἀνάπαυλα, ὁ θεῖος Βαρούχ, ἑπόμενος ἦν τῷ διδασκάλῳ Ἱερεμίᾳ, ὅτε ὡς αἰχμάλωτος οὗτος εἰς Αἴγυπτον κατήγετο, θρηνῶν τὴν ἅλωσιν τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ ὡς ἐν δυσὶ σώμασι μία ψυχὴ ἐν ἀμφοτέροις ἐγνωρίζετο τοῖς προφήταις, ἐπεὶ ἕνα ταξίαρχον εἶχον, τὸ Θεῖον Πνεῦμα, ἀμφότεροι· τρανοτέρως μέντοι ὁ Βαροὺχ τὰ περὶ τῆς Χριστοῦ οἰκονομίας ἀνεκελάδησε, λέγων· Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτὸν, καὶ τὰ ἑξῆς. Εὕροι δ᾽ ἄντις καὶ πλείονα, φιλοπόνως τὰς προφητικὰς βίβλους ἐπαναχρίνων, τὸν Προφήτην Βαροὺχ τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ προαγγέλλοντα. Οὗτος οὖν θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων Ἀλεξάνδρȣ, Ἀλφειοῦ, καὶ Ζωσίμου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάρκου τοῦ ποιμένος· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νίκωνος, Νέωνος, Ἡλιοδώρου, καὶ τῶν λοιπῶν παρθένων καὶ παίδων.

Στίχ. Εἰσδύντες εἰς γῆν Μάρτυρες τρεῖς Κυρίȣ,
Ἐκεῖθεν ἐκδύνουσιν εἰς θείαν δρόσον.

Ποιμὴν ὁ Μάρκος, Μάρκος, ὃν κτείνει ξίφος.

Ποιμὴν προβάτων, ὡς ὁ τῆς Γραφῆς Ἄβελ.

Ἡλιόδωρος, Νίκων, ἀλλὰ καὶ Νέων,
Χριστοῦ κατ᾽ ἐχθρῶν ἐκ ξίφους νίκη νέα.

Τηθέντα Παίδων καὶ Γυναικῶν μυρία,
Ὦ παῖ Γυναικὸς, καὶ Θεὲ, πλήθη δέχου.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, ἐν πόλει Πισσιδείας, Μάγνου ἡγεμονεύοντος. Ὁ δὲ μακάριος Μάρκος ἦν ποιμαίνων πρόβατα, λευκὴν ἔχων τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς καὶ βαθεῖαν μέχρι καὶ πτέρνης αὐτῆς. Ἐπεὶ δὲ διεγνώσθη, ὡς εἴη Χριστιανὸς, παραχρῆμα κρεμασθεὶς, ξέεται· εἶτα παραπέμφθη εἰς Κλαυδιούπολιν. Προσκληθέντων δὲ χαλκοτύπων, κατασκευῆς ἕνεκα τῶν τοῦ Μάρτυρος δεσμῶν, προσήχθησαν τρεῖς ἀδελφοὶ, Ἀλέξανδρος, Ἀλφειὸς, καὶ Ζώσιμος, τὴν Κατάλυτον οἰκοῦντες κώμην, βάναυσοι τὴν τέχνην, καὶ τῆς τοῦ σιδήρου ἐργασίας ἐπιστήμονες.

Ἀρξαμένων δὲ τύπτειν, κατέῤῥει ὁ σίδηρος ὡς ὕδωρ, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν ἐνάρκουν. Οἱ δὲ, τὸ συμβὰν θαυμάσαντες, καὶ φωνῆς θείας ἐπακούσαντες, προτρεπούσης συναθλῆσαι αὐτοὺς τῷ Μάρκῳ, οὐκ ἠμέλησαν, ἀλλὰ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ὡμολόγησαν. Εὐθὺς δὲ στρέβλαις ὑπεβλήθησαν, καὶ μόλυβδον ζέοντα διὰ τοῦ στόματος ἐδέξαντο, καὶ ἐν πέτρᾳ προσηλώθησαν, καὶ τοῦ βίου ἐξῆλθον. Ὁ δὲ Μάρκος, ὑποδεθεὶς κρηπῖδας, καὶ μαστιχθεὶς ἱκανῶς, καὶ ὀβελίσκοις καταπαρεὶς, καὶ τὴν γλῶτταν τμηθεὶς, καὶ ἐν πέτρᾳ καθηλωθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁμοίως δὲ καὶ Νίκων, καὶ Ἡλιόδωρος, καὶ Νέων, κρατηθέντες μετὰ νηπίων καὶ παρθένων πολλῶν, ἐν τῷ λεγομένῳ Μωρομιλίῳ, ὑπὸ ξίφους ἀνῃρέθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσταθίου τοῦ Ῥωμαίου.

Στίχ. Ῥωμαῖος ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ῥωμαλέος,
Ὁ Μάρτυς Εὐστάθιος, ἀθλῶν πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τριάκοντα Μαρτύρων.

Στίχ. Ἔξαρχον Ἀλέξανδρον εἶχον τοῦ τέλους,
Τμηθέντες ἄνδρες, ὧν ἀριθμὸς τρισδέκα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τοῖς ἐν καμίνῳ, Ἀβραμιαίοις ἁμιλλώμενος, ζήλῳ εὐσεβείας δόγμα τυραννικὸν, Θεοφόρε κατεπάτησας, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ὡς ἐν καμίνῳ, τῶν πειρασμῶν τοῖς ὑπεκκαύμασι, θεία δροσοβόλος χάρις ἐξ οὐρανοῦ, ἐπεσκέψατό σε Ὅσιε, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς μου, βοῶντα καὶ Κύριος.

Ὡς τετρωμένος, τῷ τῆς Τριάδος θείῳ ἔρωτι, ταύτῃ ἰσαρίθμους μάνδρας πνευματικὰς, μελῳδούσας ἀνατέθεικας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστȣ ἡγιασμένον θεῖος σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται, ἡ χαρὰ Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Παναμώμε.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Τὰ στέρνα πυρούμενος φλογὶ, ἀδίκως Ὅσιε ταύτῃ κατέφλεξας, αὐτὸς δὲ ἄφλεκτος ἔ-

Digitized by Google

μεινας, ἐνεργείᾳ Θείου Πνεύματος· καὶ πρὸς εὐσέβειαν λαοὺς, ψάλλειν διήγειρας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χριστὸν ἐνεδύσω ἀληθῶς, τὸν πάλαι ἄνθρωπον, ἀπεκδυσάμενος, καὶ ἐθριάμβευσας Ὅσιε, τὸν τοῦ σκότους κοσμοκράτορα, ἐν αἰκισμοῖς μαρτυρικοῖς μετ' εὐφροσύνης βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ Παύλῳ Χαρίτων ἀψευδῶς, γενόμενος φοιτητὴς, τοῖς τούτου ἴχνεσιν, ἐπηκολούθησας Ὅσιε, καὶ ἀλείπτης ἐχρημάτισας, τῶν μοναζόντων γεγονὼς, πᾶσι κανὼν ἀρετῆς, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Οὐ τάφος ὁ πρόξενος λήθης, ἐπικαλύψαι ἴσχυσέ σου, Ὅσιε Χαρίτων ἀρετάς· ἡ ση γὰρ μνήμη διαιωνίζουσα, ἡλιακῶς ἐξέλαμψεν· ἣν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Δεῦτε τὴν ἐτήσιον μνήμην, πνευματικῶς ἐπιτελοῦντες, τῇ τῶν ἀρετῶν ἐκμιμήσει, τὸν Θεοφόρον πάντες ζηλώσωμεν, καὶ σὺν αὐτῷ βοήσωμεν· Σὲ μεγαλύνομεν Τρισάγιε.

Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν Θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, πάντας οἱ πιστοὶ προσκυνοῦμεν, ἐν ἀσυγχύτοις ταῖς ὑποστάσεσιν, ἰσοσθενῆ ὁμότιμον· ἣν εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου ἡ Νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς, τοῦ σοῦ Νυμφίου τὴν ὡραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν, καὶ ὑπὲρ ἥλιον ἀστράπτουσαν. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀθλήσει μὲν τὸ πρότερον, καλῶς ἐγγυμνασάμενος, τὸ δεύτερον δὲ ἀσκήσει, δρόμον τὸν θεῖον τελέσας, εἰς οὐρανοὺς ἀνέδραμες, καὶ τῷ Χριστῷ παρίστασαι, Χαρίτων Πάτερ Ὅσιε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐντυγχάνων, τῶν σὲ θερμῶς ἀνυμνούντων. Θεοτοκίον.

Βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, τῆς τοῦ Πατρὸς γεγέννηκας, Χριστὸν πανύμνητε Κόρη, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· οὗ τὸν σταυρὸν ἀράμενοι, οἱ Ἀσκηταὶ καὶ Μάρτυρες, ὀπίσω τούτου ἔδραμον· μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, Χαρίτων Πάτερ σοι λάμψασα, τηλαυγῶς κατεφώτισεν· ἐντεῦθεν ἐμείωσας, τῶν παθῶν τὴν νύκτα, καὶ τῆς ἀπαθείας, ἡμέραν φθάσας καθαρῶς, καθαρωτάτῳ φωτὶ ὡμίλησας· ἐν ᾧ ἐνδιαιτώμενος, μὴ ἐπιλάθῃ θεσπέσιε, τῶν ἐν πίστει ὑμνούντων σου, ἱερῶς τὰ μνημόσυνα. Δίς.

Χάριν ἐπανθοῦσάν σοι, Χαρίτων φέρων οὐράνιον, ἐπιγείων ἠλόγησας· ἐντεῦθεν ὡς ἄσαρκος, κακουχίαις εἵλου, ζῆν ὡς ἀϊδίου, τρυφῆς χειμάῤῥουν εὐσεβῶς, περιπολεύειν μέλλων θεόληπτε· καὶ δάκρυσιν ἐξήρανας, τὴν θολερὰν πηγὴν Ὅσιε, τῶν παθῶν καὶ κατήρδευσας, ψυχοτρόφους τοὺς στάχυας.

Χάριν τῶν ἰάσεων, Χαρίτων θείας ἐκ χάριτος, ἐπαξίως ἀπείληφας· ἐντεῦθεν πνευμάτων σοι, τῶν τῆς πονηρίας, τέτραπται ἡ πλάνη· καὶ νοσημάτων δυσχερῶν, λύμη φυγοῦσα οἴχεται Ὅσιε· πηγάζεις γὰρ ὡς νάματα, τῶν χαρισμάτων τὰ ῥεῖθρά σου, ἀφ' ὧν νῦν ἀρδευόμενοι, ἀνυμνοῦμεν τὴν μνήμην σου. Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἐμὲ τὸν ἀδιόρθωτον, διόρθωσον πρεσβείαις σου, Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς Χριστιανῶν καὶ ῥῦσαί με βασάνων, καὶ πάσης τιμωρίας, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος.

Εἰ βούλει, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄. κτλ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Digitized by Google

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Παθῶν κυριεύσας τοῦ σώματος, ἐγκρατείας χαλινῷ θαυματουργὲ Κυριακέ, ἀπαθείας τὴν λαμπρὰν, Πάτερ ἐνδέδυσαι στολήν· καὶ πᾶσαν, τὴν κακίαν ἀπεγύμνωσας, τοῦ πάλαι, τοὺς Προπάτορας γυμνώσαντος· καὶ νῦν οἰκεῖς τὸν Παράδεισον, διὰ παντὸς εὐφραινόμενος. Ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Φέρων τὸν σταυρὸν ἐπὶ ὤμων σου, ἠκολούθησας Χριστῷ, ἀνεπιστρόφῳ λογισμῷ, τῶν ἐν βίῳ ἡδονῶν, καταφρονῶν Κυριακέ· καὶ πάθη, θανατώσας τὰ τοῦ σώματος, συντόνοις, ἀγρυπνίαις καὶ δεήσεσι, χάριν ἀπείληφας Ὅσιε, τοῦ θεραπεύειν νοσήματα. Ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔρημον κατῴκησας ὅσιε, ἐδωδὴν Κυριακέ, σκίλλαν ποιούμενος πικράν· καὶ τὴν αἴσθησιν πικραίνων, τῆς ψυχῆς τὰς ἡδονὰς, προρρίζους, ἐναπέτεμες μακάριε· διό σε ἡ οὐράνιος ἀπόλαυσιν, μετὰ τὸ τέλος ἐδέξατο, ἀγγελικῶς βιοτεύσαντα. Ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Κυριακὲ Πατὴρ ἡμῶν· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συμμέτοχε, Ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τίς ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, ἀνύμφευτε Ἁγνή, οὐ λαμβάνει τὴν ταχεῖαν, τῶν δεινῶν ἀπαλλαγήν; εὑρίσκει, βοηθόν σε ἀκαταίσχυντον, προστάτιν τε, καὶ πύργον ἀρραγέστατον. Θεογεννῆτορ παναμώμε, Χριστιανῶν ἡ ἀντίληψις, μεσίτευσον, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακε, τὸν Υἱὸν τὸν ἑαυτῆς, καθηλωμένον ἐν Σταυρῷ, ἐτιτρώσκετο τῆς λύπης, τῇ ῥομφαίᾳ τὴν ψυχήν· τὰ σπλάγχνα ἐδονεῖτο γόνυ πλέκουσα, καὶ λύπης, τὴν καρδίαν ἐνεπίμπλατο, Οἴμοι Υἱέ μου! κραυγάζουσα, πῶς ταῦτα πάσχεις μακρόθυμε; Δοξάζω σου, τὸ πρὸς ἅπαντας μακρόθυμον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγίστων δωρημάτων ἡμῖν, ὁ τόκος ὁ ἀλόχευτος, τῆς Παρθένου, πᾶσι γέγονε σαφῶς, Θεὸς γὰρ τὴν φθαρεῖσαν, καινίζει βροτῶν φύσιν, καὶ ἀναπλάττει τὸ ἀνθρώπινον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ, ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Τροπάριον, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Κυριακέ· νηστείᾳ, ἀγρυπνίᾳ, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Κυριακέ, γένοιο πρὸς Θεόν μοι προστάτης.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ποίημα Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου (*)

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Κλέος θείας γνώσεως Χριστέ, παράσχου μοι καὶ χάριτος, τὸν ὅσιον ἀξίως, Κυριακὸν

(*) Ἐν δὲ τῷ χειρογράφῳ ἐπιγράφεται, Θεοφάνους, ὃ καὶ πιθανώτερον. Σημείωσαι δέ, ὅτι τῆς Ἀκροστιχίδος οἱ δύο πρῶτοι πόδες εἰσὶ τρισύλλαβοι· ὁ μὲν Τρίβραχυς ὁ δὲ Ἀνάπαιστος.

Digitized by Google

ὑμνῆσαι, ταῖς τούτου ἐντεύξεσι· σὺ γὰρ τῶν ὑπὲρ λόγον, ὁ ταμίας σοφῶν διδαγμάτων.

Ὕμνον προσκομίζοντά σοι νῦν, Κυριακὲ μακάριε, εὐμενῶς δεδεγμένος, τῆς θείας μετασχεῖν με, Χριστὸν καθικέτευε, αἴγλης καὶ φωταυγίας, καὶ τῆς ὄντως τυχεῖν σωτηρίας.

Ῥώμη τοῦ Δεσπότου κραταιᾷ, ῥωννύμενος τοὺς ἄρχοντας, Κυριακὲ παμμάκαρ, τοῦ σκότους ἐτροπώσω· τοῖς τούτου δὲ ἴχνεσι, Πάτερ ἀκολουθήσας, πρὸς τὴν ἄνω κατήντησας λῆξιν.

Ἴσην ἐνεδείξω ἐπὶ γῆς, πρὸς Ἀσωμάτους ἅμιλλαν, ὅλον καθυποτάξας, σαρκὸς τῷ ζωηφόρῳ, τὸ φρόνημα Πνεύματι· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς νῦν, συγχορεύεις αὐτοῖς Θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἀνεδείχθης νοητή, ἣν Ἰακὼβ τεθέαται, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἀρρήτῳ λόγῳ, κατῆλθεν ὁ ἄσαρκος, σὰρξ ἀτρέπτως γενέσθαι, ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ Θεοτόκε.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ἀόκνως διήνυσας, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς· ἐκ γὰρ βρέφους ἐπόθησας, τὸν Κτίστην σου Ὅσιε, ὃν διψῶν ἐξεζήτεις, ἐλάφου μιμούμενος, τὸν δρόμον ἐφ' ὑδάτων πηγάς.

Καρδίας τοῖς πίναξιν, ἐγγραφείσας τῆς σῆς, δεδεγμένος Θεσπέσιε, δακτύλῳ τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ ἔμψυχος βίβλος, ἐμπράκτως ἐτήρησας, Χριστοῦ τὰς ζωτικὰς ἐντολάς.

Ἐκράτησας Ὅσιε, ἐν νηστείαις γαστρὸς, τῆς λιχνώδους ὀρέξεως, καὶ τὴν ὑπόγαστρον ἡδονὴν συννεκρώσας, ἁγνείᾳ συνέζησας, Πάτερ διὰ βίου παντός.

Γηθόμενος ἔμφρονα, τῇ Τριάδι ναὸν, σαυτὸν κατεσκεύασας, τὸν νοῦν καθηράμενος, καὶ τὸ σῶμα καὶ πνεῦμα, Τρισμάκαρ καὶ γέγονας, δοχεῖον Τρισηλίου φωτός. Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι
» δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα
» κτίσις· οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς ἄνω ἐφιέμενος, ὑπερκοσμίου ζωῆς, τοῦ κόσμου τὴν τερπνότητα, ὡς διαπίπτουσαν, κατέλιπες Ὅσιε· ὅθεν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ σπηλαίοις, οἰκήσας, πόλεως οὐρανίου, ἀνεδείχθης πολίτης· ἐν ᾗ τῶν ἐκτελούντων τὴν σὴν, μνήμην μνημόνευε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ἔφριξε σοῦ, ἥλιος τὸ ἐγκρατὲς καὶ στεῤῥὸν, δι' ἐτῶν σε, πλείστων ὀργιζόμενον, μὴ δυνηθεὶς, ὅλως κατιδεῖν, μήτε ἐν ἡμέρᾳ, τροφῆς μετέχοντα Ὅσιε, εὐτόνως μελῳδοῦντα, ἀγρυπνίαις ἀπαύστοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νόμοις Καινῆς, καὶ Παλαιᾶς Διαθήκης σοφὲ, ἐν συνέσει, Μάκαρ τῶν Ἁγίων ἀνδρῶν, ἐμμελετῶν ἅπαν ἀρετῆς, εἶδος ἀπεμάξω, σοφῆς μελίσσης τὸν τρόπον ζηλῶν, καὶ σκεῦος χρηματίσας, ἐκλογῆς ἀνεβόας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὄλβος τρυφῆς, καύχημα καὶ ἀγαλλίαμα, τῶν Ὁσίων, πέφυκας Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν ποθῶν, σὲ Κυριακὸς, πάντα τὰ ἐν κόσμῳ, τερπνὰ λελόγισται σκύβαλα· διὸ καὶ ἐν ἐρήμοις, ἐρωτικῶς ἀβάτοις, κατετρύφα τῆς σῆς ὡραιότητος.

Ἴσμεν ποτὲ, Μεῤῥᾶς γλυκάναντα νάματα, τὸν Προφήτην· σκίλλης δὲ πικρὰν ἐδωδὴν, μεταβαλὼν, σὺ Κυριακὲ, εἰς γλυκεῖαν γεῦσιν, τὴν παῤῥησίαν δεικνύεις σαφῶς, πρὸς Κύριον τὸν ὄντως, τοὺς αὐτοῦ ὑπηρέτας, θεϊκῇ δυναστείᾳ δοξάζοντα.

Ὁ φοιτητὴς, καὶ μιμητὴς τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, τοῦ ἱκέτου σεληνιαζόμενον, σὺ τὸν υἱὸν, διὰ προσευχῆς, οἴκτῳ θεραπεύεις, πρὸς τούτου χάριν δεξάμενος, τὰς νόσους φυγαδεύειν, καὶ δαιμόνων τὰ στίφη, ἀπελαύνειν τῷ τύπῳ τοῦ θείου Σταυροῦ. Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε· σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἁγνήν σε γινώσκοντας.

Digitized by Google

'Ωδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Πρὸς Χριστοῦ δεδεγμένος, τὴν ἀκαταμάχητον χάριν τοῦ Πνεύματος, καταβέβληκας μὲν, κατὰ κράτος δεινοὺς κοσμοκράτορας· ψυχικῶν παθῶν δὲ, Κυριακὲ ἐπικρατήσας, ἀπαθείας στεφάνῳ κατέστεψαι.

Ῥωμαλέος ἐδείχθης, πόνοις τῆς ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσας στεῤῥῶς, μέχρι γήρους μείνας, βαθυτάτυ ἀνένδοτος Ὅσιε, ἐν ἐρήμοις ὥσπερ, βασιλικῶν αὐλῶν θαλάμοις, σὺν πολλῇ χαρμονῇ διαιτώμενος.

Ὁλονύκτους ἀνύων, μάκαρ ἀγρυπνίας, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, ἀμετεωρίστως, δι' εὐχῆς τῷ αὔλῳ ὡμίλεις Νοΐ, καὶ λαμπρὰς ἐδέχου, Κυριακὲ φωτὸς ἀκτῖνας, φεγγοβόλους, τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος.

Σελασφόρου πλησθεῖσα, καὶ προφητικῆς, ἀναῤῥήσεως Ὅσιε, ἡ σεπτή σου γλῶσσα, προηγόρευσε τῆς τυραννούσης ποτὲ, Ὠριγένους λύμης, φρενοβλαβοῦς καὶ ψυχοφθόρυ, παντελῆ καὶ τελείαν καθαίρεσιν.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς ἐμυήθη, Προφητῶν ὁ σύλλογος τὰ σὰ μυστήρια· οὐρανοῦ γὰρ πύλην, ὁ Δεσπότης σε ἔδειξεν ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε, σωματωθεὶς δικαιοσύνης, τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν ἥλιος.

'Ωδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Θεὸς θετὸς γεγονὼς, Χριστοῦ θεώσει τοῦ φύσει Θεοῦ, τῆς φύσεως ἀλγεινὰς, πηρώσεις ἀνώρθωσας, νοσοῦντας ἰώμενος, δαιμονῶντας αὖθις, θεραπεύων θείᾳ χάριτι.

Ἐξέφυγες τοῦ πρὸς σὲ, φοιτῶντος πλήθους τὴν ὄχλησιν, καὶ πάλιν τοὺς φοβερὺς, χειμάῤῥους κατέλαβες, ἐκκλίνων Ἀοίδιμε, τῶν κενῶν ἐπαίνων, ἀνθρώπων τὸ δοξάριον.

Ὀνείρου δίκην φθαρτοῦ, τοῦ κόσμου πᾶσαν τὴν δόξαν ὁρῶν, τοῦ μόνου ζῶντος Θεοῦ, τῆς δόξης τῆς κρείττονος, ἐπόθησας μέτοχος, Σοφὲ χρηματίσαι, ἧς ἐνδίκως κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος κιβωτὸς, ἐδέξω Λόγον τὸν ἄναρχον, ὡς Ἅγιον ἱερὸν, τὸν Κτίστην ἐχώρησας, ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην, Θεομῆτορ πάσης κτίσεως.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ὑπερμάχῳ κραταιῷ καὶ ἀντιλήπτορι, ἡ σὲ τιμῶσα ἱερὰ Λαύρα ἑκάστοτε, ἑορτάζει τὰ μνημόσυνα ἐτησίως. Ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐξ ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων ἡμᾶς φρύρησον, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Στίχοι.

Σκίλλης ἀμύνῃ Κυριακὲ πικρίᾳ
Γεῦσιν γλυκεῖαν, ἧ θανεῖν κατεκρίθης.

Σκιλλοβόρος δ' ἐνάτῃ μύσεν εἰκάδι Κυριακός.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἐκ πόλεως Κορίνθου, πατρὸς Ἰωάννου, πρεσβυτέρου τῆς ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίας, καὶ μητρὸς Εὐδοκίας, ἀνεψιὸς Πέτρου ἐπισκόπου, ἀναγνώστης τὴν τάξιν. Ἔτος δὲ ὀκτωκαιδέκατον ἀνύων, καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαβὼν, παρὰ τοῦ μεγάλου Εὐθυμίου γίνεται μοναχός· πολλήν τε ἐπιδειξάμενος ἄσκησιν, καὶ τοὺς τὰ Ὠριγένους φρονοῦντας ἐλέγξας, καὶ πολλὰ θαύματα τῇ συνεργείᾳ Χριστοῦ τελέσας, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ τὸν βίον ἀμείβει. Ἦν δὲ πρᾶος καὶ εὐπρόσιτος, καὶ ἐκ θείας ἀποκαλύψεως περὶ τῶν μελλόντων προλέγων, μέγεθος ἔχων σώματος, μετὰ καί τινος εὐπρεπείας καὶ χάριτος, σῶα πάντα τὰ τοῦ σώματος μέρη φυλάττων, μὴ μετασχόντα τῆς ἀπὸ τοῦ χρόνου φθορᾶς, ἐπί τινας χρόνους καθηγησάμενος τῆς Λαύρας τοῦ Ἁγίου Χαρίτωνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑκατὸν πεντήκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τρύφωνος, Τροφίμου, καὶ Δορυμέδοντος· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πετρωνίας.

Στίχ. Ξίφει κλίνασα τὴν κάραν, Πετρωνία,
Ψυχῆς ἐρείδεις ὄμμα τῇ θείᾳ Πέτρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γουδελίας.

Στίχ. Σοὶ τὴν κεφαλὴν τῇ κεφαλῇ τῶν ὅλων,
Χριστὲ, προσῆξεν ἐκ ξίφους Γουδελία.

Αὕτη, Χριστιανὴ οὖσα, καὶ πολλοὺς τῶν Περσῶν πρὸς τὴν τῶν Χριστιανῶν ἐπιστρέφουσα πίστιν, ἐκρατήθη ὑπὸ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν· καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖσα, καὶ μὴ πεισθεῖσα θῦσαι τῷ πυρὶ, εἰς φυλακὴν ἐνεβλήθη, λιμοκτονηθεῖσα ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐκβληθεῖσα τῆς φυλακῆς, καὶ μὴ πεισθεῖσα τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, πρῶτον μὲν ἐξεδάρη τῆς κεφαλῆς τὸ δέρμα· εἶτα προσηλωθεῖσα τῷ ξύλῳ, καὶ καθηλωθεῖσα ἰσχυρῶς, παρέδωκε τὴν ἁγίαν αὐτῆς ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κασδόου καὶ Κασδόας.

Στίχ. Ἀθλοῦσιν ἄμφω Κασδόος καὶ Κασδόα,
Ὁ μὲν, σπαθισθεὶς, ἡ δὲ, θλασθεῖσα ξύλῳ.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Δάδα, καὶ Γοβδελαᾶ, υἱοῦ Σαβωρίȣ βασιλέως Περσῶν.

Στίχ. Ξίφει μεληδὸν σῶμα πᾶν τετμημένος,
Τὸ πνεῦμα σώζεις, Μάρτυς Ὑψίςȣ Δάδα.

Ὁ Γοβδελαᾶς πείρεται τοῖς καλάμοις,
Τὸν καλάμῳ τυφθέντα Χριςόν μȣ σέβων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, πατρὸς τοῦ Ἁγίου Γοβδελαᾶ, ἦν τις Δάδας ὄνομα, Χριστιανὸς, πρῶτος τοῦ παλατίου, προσφιλέστατος καὶ συγγενὴς τοῦ Βασιλέως· καὶ ἀποσταλεὶς ἄρχειν εἰς τὰς ὑπ' αὐτὸν χώρας, ἐσέβετο τὸν Χριστὸν ἐν φανερῷ· καὶ διαβληθέντα πρὸς τὸν Βασιλέα παρά τινος, ἐπεὶ ἀπεστάλη πρὸς αὐτὸν Ἀδραμέλεχ, ὁ πρῶτος τῶν αὐτοῦ μεγιστάνων, μαθεῖν τὸ ἀληθὲς, εὗρεν αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ τὸν Χριστὸν σεβόμενον, καὶ ἔγραψε τῷ Βασιλεῖ περὶ τούτου. Ὁ δὲ Βασιλεὺς δι' ἀντιγραφῆς αὐτοῦ δέδωκεν αὐτῷ ἐξουσίαν κατὰ παντὸς Χριστιανοῦ. Ταύτην τὴν ἀντιγραφὴν ἀπέστειλε διὰ Γοβδελαᾶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· ἣν καὶ δεξάμενος, συνεδριάζοντος αὐτῷ τοῦ Γοβδελαᾶ, ἤρξατο ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν.

Ἀνακρίναντες δὲ αὐτὸν ἐπιμελῶς, καὶ τὰ συντείνοντα πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν ὁμιλήσαντες, εὗρον τὸν Ἅγιον ὁλοψύχως εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πιστεύοντα, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως ἀποθανεῖν βουλόμενον. Τότε κάμινον λαυροτάτην ἀνάψαντες, ἐν αὐτῇ τὸν Ἅγιον βληθῆναι προσέταξαν. Ἀναφθείσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολὺς, καὶ εἰς ὕψος ἀρθείσης τοσοῦτον, ὡς καταπλήττειν τοὺς βλέποντας, ἀγαγόντες τὸν Ἅγιον Δάδαν, πρὸς τὸ ἐναπορριφῆναι ταύτῃ μὴ πειθόμενον, ὡς ἤδη πλησίον ἡ κάμινος τοῦτον εἶχε, καὶ τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐδέξατο, ἐσβεσμένην ταύτην ἰδόντες, καὶ ὕδωρ ἀντὶ φλογὸς βλύσασα, ἐξέστησαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύματι.

Ὁ τοῦ Βασιλέως οὖν υἱὸς Γοβδελαᾶς, Προσφιλέστατε Δάδα, εἶπε, τίς σε τὰς τοιαύτας μαγείας ἐδίδαξεν; Ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· Εἴθε καὶ αὐτὸς παρὰ τοῦ ἐμοῦ Διδασκάλου ἠξιώθης μαθεῖν. Καὶ ὁ Γοβδελαᾶς, Ἐὰν πιστεύσω, ἔφη, τῷ Χριστῷ σου, δυνήσομαι κἀγὼ τοιαῦτα ποιεῖν; Ὁ Δάδας εἶπεν· Οὐ μόνον ταῦτα ποιήσεις, ἀλλὰ καὶ συμβασιλεύσεις αὐτῷ. Καὶ προστάξας ἀναφθῆναι κάμινον ὁ Γοβδελαᾶς, ἐπικαλεσάμενος τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα εὐθέως κατέσβεσεν αὐτὴν, καὶ προσπεσὼν τῷ Ἁγίῳ, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ.

Ταῦτα ἰδὼν ὁ Ἀδραμέλεχ, ἀπελθὼν ἀνήγγειλε πάντα τῷ Βασιλεῖ. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, ἀκούσας, ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ Γοβδελαᾶς, Χριστιανὸς γέγονε, ῥάβδους ἀκανθώδεις κοπῆναι προσέταξε, καὶ ὑπὸ τεσσάρων τοῦτον στρατιωτῶν τύπτεσθαι· τȣτων δὲ ἀτονησάντων, ἕτεροι ἀντ' αὐτῶν εἰσήχθησαν. Ὁ δὲ Ἅγιος, τυπτόμενος καθ' ὅλου τοῦ σώματος, ὑπομονὴν δοθῆναι αὐτῷ σιωπηλῶς προσηύχετο τῷ Θεῷ· καὶ Ἄγγελος αὐτῷ φανεὶς, ἐνίσχυσε λέγων· Θάρσει, μετὰ σȣ γάρ εἰμι. Καὶ καθειρχθεὶς, διεβίβασεν ἐν τῇ φυλακῇ ἡμέρας πέντε.

Εἶθ' οὕτω, Γαργάλου τινὸς ἐκ τοῦ βασιλέως κακά τε τοῦ Ἁγίου τὴν ἐξουσίαν λαβόντος καὶ κατὰ πάντων τῶν Χριστιανῶν, τῆς φυλακῆς ἐξαχθεὶς, καὶ τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος ὁ Ἅγιος, προσηύχετο, ἀναθεματίζων τὸ πάτριον σέβας. Τότε ὁ Γάργαλος δύω λώρους προσέταξεν ἐκβληθῆναι ἀπὸ τῶν ποδῶν τοῦ Ἁγίου ἄχρι τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εἰπών· Πάντως ἐλθὼν ὁ Χριστός σου ἀποκαταστήσει σε ὑγιῆ. Καὶ τούτου γενομένου, δήσας αὐτὸν ἀσφαλῶς ἐναπέθετο τῇ εἱρκτῇ. Λυθέντων δὲ αὐτομάτως τῶν δεσμῶν, καὶ τοῦ Ἁγίου ἀθρόον ὑγιοῦς ἀποκατασταντος, ὥσπερ πρότερον ἦν, ἰδὼν αὐτὸν ὁ Γάργαλος ἐξέστη καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ. Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν, Ἀπόκτεινον, ἔφη, τὸν δυσσεβῆ· οὐ γάρ υἱός μου ἐστὶν, ἀλλ' ἐπίβουλος, ἐπεὶ ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν.

Ἐμβαλὼν οὖν σούβλαν πεπυρωμένην εἰς τὸ οὖς αὐτοῦ, καὶ διαβιβάσας εἰς τὸ ἕτερον, ἀπέθετο ἐν τῇ φυλακῇ. Προσευχομένου δὲ αὐτοῦ, ἐλθὼν Ἄγγελος Κυρίου, ἦρε τὴν σούβλαν καὶ ἰάσατο αὐτόν. Ἰδὼν δὲ ὁ Γάργαλος, ἐπὶ βουνεύροις τοῦτο καταξάνας, καθεῖρξε. Καὶ τῇ ἑξῆς πάλιν ῥοΐναις ῥάβδοις ἔνυψεν. Εἶθ' οὕτως, ὀγγίνοις σιδηροῖς τὰς πλευρὰς αὐτοῦ καταξαίνων ἀφειδῶς, ἔλεγεν· Ἴδωμεν, εἰ ἔλθῃ ἄρτι ὁ Χριστός σου καὶ ἰάσεταί σε· καὶ ὡς μόνον προσηύξατο ἐν τῇ φυλακῇ ὤν, παρευθὺς τὴν ἴασιν ἔλαβε, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν. Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ ἐν τῇ φυλακῇ οὕτως ἔχοντα, ἐξέστησαν λέγοντες· Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ δὲ Ἄρχων, θυμωθεὶς ἐκέλευσεν ὀγγίνους σιδηροῦς βληθῆναι κατὰ τῶν ὤμων αὐτοῦ, καὶ κρεμασθῆναι ἀπὸ ὥρας τρίτης μέχρις ἐννάτης. Καὶ τούτου γενομένου, ὁ Ἅγιος, καὶ ἀπηωρημένος ὤν, προσηύχετο καθ' ἑαυτόν· καταχθεὶς δὲ ἐκεῖθεν, τῇ φυλακῇ καὶ αὖθις κατησφαλίσθη. Ἡ οὖν μήτηρ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἐπεθύμουν αὐτὸν θεάσασθαι, ἀλλ' ἐφοβοῦντο τὸν Βασιλέα.

Ὑπομνησθεὶς δὲ ὁ Βασιλεὺς, λέγει τῷ Γαργάλῳ· Ἔτι ζῇ ὁ Γοβδελαᾶς ὁ μάγος; Ὁ δὲ, Ναὶ Βασιλεῦ, ἔφη· πολλὰ μὲν ἐνεδειξάμην δεινὰ εἰς αὐτὸν, ἔτι δὲ ζῇ. Τότε ὁ Βασιλεὺς προσέταξεν ἀποσπασθῆναι τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τένοντος, καὶ καλύψαι τὴν ὄψιν αὐτοῦ· καὶ πάλιν ῥιφθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Τῇ δὲ ἑξῆς μαθὼν ὅτι ζῇ, τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν αὐτοῦ ἐκριζώσας, καὶ τοὺς τέσσαρας γομφίνους μύλωνας τῶν ὀδόντων αὐτοῦ, ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ ὡς κύνα τεθνηκότα, προστάξας μὴ δοθῆναι αὐτῷ ὕδωρ, μηδέ τινα εἰσελθεῖν πρὸς αὐτόν.

Ἀφίκετο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, καὶ δέδωκεν αὐτῷ ὕδωρ, εἰποῦσα τῷ δεσμοφύλακι· Εἰ τὸ γεγονὸς καταφορόν τινι ποιήσῃς, τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθήσῃ. Καὶ μέχρι μὲν τούτου τὰς ἰάσεις ἐδέχετο, ὡς μὴ πεπαγιωμένης οὔσης καὶ στερεᾶς τῆς αὐτοῦ ψυχῆς. Παγιωθείσης δὲ τῆς πίστεως αὐτοῦ, ἰάσεις μὲν οὐκ ἐδέχετο, ὑπομονὴν δὲ καὶ παῤῥησίαν καὶ προθυμίαν ἐν ταῖς βασάνοις λαμβάνων, τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιλάμψει, τετραυματισμένος ὤν, ἔχαιρε, καὶ ἑτέρους ἐθεράπευε, καὶ πάντες ἐθαύμαζον ἐπὶ τούτοις.

Γάργαλος δέ τις ἕτερος μάγος, ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ὢν χάριν πολλῶν κακῶν, ὧν διεπράξατο, ἰδὼν τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἁγίου, καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ γινόμενα ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια ἐν τῇ φυλακῇ, ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, λέγων· Δέομαί σου, δοῦλε τοῦ Θεοῦ, μνήσθητί μου ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὁ Ἅγιος εἶπε· Πίστευσον εἰς αὐτὸν, καὶ ῥύσεταί σε ἐκ πάντων τῶν κακῶν σου. Ὁ Γάργαλος εἶπε· Πιστεύω εἰς σὲ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ· καὶ προσεκολλήθη τῷ Γοβδελαᾶ. Καὶ τῇ ἑξῆς καθίσας ὁ Ἄρχων, παρέστησεν ἀμφοτέρους· καὶ ἀποδύσας τὸν Γάργαλον, προσέταξε τύπτεσθαι ῥάβδοις. Τυπτόμενος δὲ, καὶ εἰς οὐρανὸν ἀποβλέπων, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ἔλεγε, διὰ τὸ ὄνομά σου πάσχω, ἐνδυνάμωσόν με. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέθετο τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τὸν δὲ Ἅγιον Γοβδελαᾶν βαλὼν εἰς τεκτονικὸν κοχλίαν, κατέθλασε τοὺς πόδας αὐτοῦ. Εἶθ' οὕτω, σφαίρας σιδηρᾶς ἐκπυρώσας, τὰς μασχάλας αὐτοῦ κατέκαυσεν. Ἐμβληθέντος δὲ αὐτοῦ εἰς τὴν φυλακὴν, οἱ δέσμιοι, χριόμενοι ἐκ τῶν ἰχώρων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ, ἐθεραπεύοντο ἐκ

Digitized by Google

τῶν πληγῶν, ὧν ἐπεφέροντο ἐκ τῶν μαστίγων· ἀλλὰ καὶ ἀσθενεῖς εἰσερχόμενοι, ῥῶσιν ἐλάμβανον, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν. Ἀκούων δὲ ὁ ἄρχων ἠπίστει· καὶ μετὰ πεντεκαίδεκα ἡμέρας ἐξαγαγὼν αὐτὸν τῆς φυλακῆς εὗρεν αὐτὸν ὁλόκληρον, σῶον, καὶ ὑγιῆ, καὶ ἰδὼν ἐξέστη. Καὶ βαλὼν εἰς λέβητα πίσσαν καὶ τέαφον, καὶ ἐκκαύσας αὐτὸν σφοδρῶς, προσέταξεν ἐν τούτῳ βληθῆναι τὸν Ἅγιον. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ προσευξάμενος, ἐβλήθη ἐν τῷ λέβητι. Τούτου δὲ διαῤῥαγέντος, ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ὑγιὴς, μηδοπωσοῦν μολυνθεὶς παρ' αὐτοῦ.

Τότε σκεψάμενος μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ ὁ Γάργαλος ἐσταύρωσε τὸν Ἅγιον ἐπὶ ξύλου γυμνὸν, καὶ ἐτόξευον αὐτὸν ἐπὶ ὥρας πολλὰς πλῆθος λαοῦ πολύ. Καὶ ἦν ἰδεῖν πρᾶγμα παράδοξον· οὐ μόνον γὰρ ὁ Ἅγιος ἄτρωτος ἔμενεν, ἀλλὰ καὶ τὰ πεμπόμενα κατ' αὐτοῦ βέλη ἐν τῷ ἀέρι ἀπῃωρηντο· τοῦτο πάντα ἐξέπληξεν. Ὁ τὴν βουλὴν δὲ ταύτην δοὺς, ἐπεὶ, τείνας τὸ τόξον κατὰ τοῦ Ἁγίου, τοῦ βέλους ἀνακάμψαντος, τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν ἐτρώθη, δεδήλωκεν αὖθις τῷ βασιλεῖ πάντα.

Ὁ δὲ βασιλεὺς, ταῦτα μαθὼν, ἀπέστειλε Κασδόαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, κατηχῆσαι τὸν Γοβδελαᾶν· ἣ καὶ ἀπελθοῦσα, καὶ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ κατηχηθεῖσα, γέγονε Χριστιανή. Θυμωθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τούτῳ, προσέταξε ταθῆναι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καὶ ῥάβδοις τύπτεσθαι· οὗ γενομένου, ἔῤῥιψεν αὐτὴν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. Ἡ δὲ Κασδόα, κειμένη ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ὀδυνωμένη ἀπὸ τῶν προσενεχθεισῶν αὐτῇ μαστίγων, φησὶ πρὸς τὸν Ἅγιον· Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, ὅτι οὐ δύναμαι ὑπενεγκεῖν τὰς βασάνους. Ὁ δὲ Ἅγιος· Ἡ πρὸς Θεὸν σου πίστις μὴ ἐκλίπῃ, καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν Χριστὸν, εἰς ὃν ἐπίστευσας, ὅτι οὐ μή σε ἅψηται βάσανος, οὐδ' οὐ μὴ πειραθῇς ἑτέρων βασάνων.

Ἐξαγαγὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν Ἅγιον Γοβδελαᾶν, προσέταξε δεθῆναι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ῥιφῆναι εἰς τοὺς μύλωνας ἵππους, ὅπως καταπατηθῇ ὑπ' αὐτῶν δι' ὅλης τῆς νυκτός· οὗ γενομένου, ἀβλαβὴς διεφυλάχθη εὐλογῶν τὸν Θεόν. Πρωΐας δὲ εὑρεθεὶς σῶος, καὶ τῶν δεσμῶν λελυμένος, ἐξέστησεν ἅπαντας. Τότε σούβλας πυρώσας, κατέκαυσεν αὐτόν· εἶθ' οὕτω, δύο ὀγκίνους κελεύει βληθῆναι εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ κρεμασθῆναι εἰς δύο ξύλα, ἀπέχοντα ἀλλήλων ἀπὸ πηχῶν τριῶν. Ὁ δὲ Ἅγιος, καὶ ἀπῃωρημένος ὢν, προσηύχετο.

Δαδιὴς δὲ καὶ Αὐδιὴς, Χριστιανοὶ ὄντες, παρειστήκεισαν ἀπογραφόμενοι τὰ τοῦ Μάρτυρος ἆθλα ἐν τῷ κρυπτῷ διὰ τὸν φόβον τοῦ βασιλέως· πρὸς οὓς ὁ Ἅγιος εἶπεν· Εἰ δυνατὸν ὑμῖν, ἀγάγετέ μοι ὕδωρ καὶ ἔλαιον πρὸς τὸ βαπτισθῆναί με· εἰ δὲ ἀδυνάτως ἔχετε, εὔξασθε, ἵνα τοῦτο γένηται. Ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, ἰδοὺ νέφος μικρὸν, ὡς ὁμίχλη, ἐπεσκίασε τὸν Ἅγιον καὶ ἐξέχεε κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔλαιον καὶ ὕδωρ κρουνηδὸν, καὶ ἤκουσε φωνῆς λεγούσης αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἐδέξω τὸ Ἅγιον Βάπτισμα δοῦλε τοῦ Θεοῦ Γοβδελαᾶ· καὶ ἐφάνη τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς φῶς, καὶ εὐωδία γέγονεν οὐκ ὀλίγη. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἅγιος τῆς φωνῆς ἐν τῷ ξύλῳ κρεμάμενος, προσηύξατο πρὸς τὸν Θεὸν, εὐχαριστῶν, καὶ δοξάζων αὐτόν.

Καταγαγὼν δὲ τοῦτον ὁ Γάργαλος ἐκ τῆς τιμωρίας ταύτης, ὀξύνας καλάμους, προσέταξεν ἅπαν τὸ σῶμα αὐτοῦ κατακεντηθῆναι ἀπὸ ποδῶν ἄχρι τῆς κεφαλῆς. Ὁ δὲ Ἅγιος Μάρτυς ἐπὶ πολλὰς τὰς ὥρας κατακεντούμενος, καὶ πρὸς Θεὸν εὐχόμενος, παρέδωκε τὴν ψυχήν.

Τότε ὁ Γάργαλος, δήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν σπαρτίῳ, καὶ ἵπποις ἀγρίοις τοῦτο προσδήσας, ἐκέλευσε γυμνὸν τὸ σῶμα ἕλκεσθαι εἰς τραχεῖς καὶ πετρώδεις τόπους, ὅπως αἱ σάρκες αὐτοῦ πᾶσαι διαμερισθῶσι τῇ γῇ καὶ ταῖς πέτραις· ὃ καὶ γέγονεν. Τὸ δὲ περιλειφθὲν αὐτοῦ σῶμα κόψας εἰς τρεῖς μερίδας, διεσκόρπισεν· ὅπερ λαβόντες πολλοῦ τιμήματος οἱ προμνημονευθέντες ἄνδρες Χριστιανοὶ, οἳ καὶ πρεσβύτεροι ὑπῆρχον, Δαδιὴς καὶ Αὐδιὴς, καὶ Ἀρμαζαδὰκ ὁ διάκονος, ἀπήγαγον ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν, καὶ ἀρώμασι καὶ σινδόσιν εἱλίσαντες, κατέθεντο ἐπιμελῶς.

Τὸν δὲ Ἅγιον Δάδαν τὸν ἐνδοξότατον, τὸν καὶ συγγενῆ τοῦ βασιλέως, πρότερον πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως βασανίσαντες, κατέκοψαν μεληδόν· καὶ οὕτω καὶ αὐτὸς ἐν Κυρίῳ ἐτελειώθη. Φιλόθεοι δέ τινες, λαβόντες αὐτοῦ τὰ συγκοπέντα λείψανα, καὶ κηδεύσαντες, κατέθεντο ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ. Ψαλλόντων δὲ καὶ τῶν προμνημονευθέντων τριῶν ἀνδρῶν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, περὶ τὸ μεσονύκτιον εὑρέθη καὶ ὁ Ἅγιος Γοβδελαᾶς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, καὶ φησίν· Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, ἀδελφοί, καὶ στῆτε ἑδραῖοι καὶ ἀμετακίνητοι, καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι. Οἱ δὲ, ὡς εἶδον αὐτὸν, ἐχάρησαν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς πάλιν· Καὶ δῴη ὑμῖν Κύριος τὸν μισθὸν ὑπὲρ ὧν μοι πεποιήκατε.

Εἶτα κλίνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν Δαδιῆ, λέγει· Λάβε τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου, καὶ τοῦ ἁγίου σώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἴσελθε εἰς τὸν περίβολον τοῦ βασιλέως, καὶ χρῖσον Κασδόαν τὴν ἀδελφήν μου, καὶ μετάδος αὐτῇ τοῦ ἁγίου σώματος. Ὁ δὲ, λαβὼν αὐτὰ, ἐπορεύθη. Καὶ ὡς κατέλαβε τὴν θύραν, ὤφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτῷ· καὶ βαπτίσας αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, καὶ μεταδοὺς αὐτῇ τοῦ Δεσποτικοῦ σώματος, εἶπεν· Ἄπελθε καὶ κάθευδε ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ εὐθέως λαβὼν ὁ Ἄγγελος τὴν ψυχὴν αὐτῆς, ἀπῆλθε πρὸς οὐρανούς.

Πρωΐας δὲ εἰσελθοῦσα ἡ μήτηρ αὐτῆς, καὶ εὑροῦσα ταύτην τελειωθεῖσαν, ἀπῆλθε πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ λέγει αὐτῷ· Τοῦ λοιποῦ Βασιλεῦ, χαῖρε, σὺ καὶ ἡ βασιλεία σου· ὁ υἱός μου, ὡς μυρίων φονευτῶν ἐγκλήματα μόνος ἔχων, μυριοπλασίως τιμωρηθεὶς, τοῦ ζῆν παρὰ σοῦ ἀπηλλάγη. Ἰδοὺ νῦν καὶ ἡ θυγάτηρ μου, ὡς φονεύτρια τοῦ ἰδίου πατρὸς, γυμνὴ ὥσπερ λῃστὴς ταῖς ἀκανθώδεσι ῥάβδοις καταξανθεῖσα, καὶ αὐτὴ ἐτελεύτησε. Ταῦτα ἀκούσας ὁ ἀνάλγητος ἐκεῖνος καὶ αἱμοβόρος βασιλεὺς, οὐδοπωσοῦν ἐκάμφθη πρὸς οἶκτον.

Ἡ δὲ Βασίλισσα, λαβοῦσα ἀρώματα πολυειδῆ καὶ ἡδύπνοα, ἐμύρισε τὸ λείψανον τῆς Ἁγίας αὐτῆς θυγατρὸς, καὶ πορφύρᾳ βασιλικῇ εἱλίσασα, κατέθετο μετὰ Γοβδελαᾶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, εἰς δόξαν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλανθρώπου Θεοῦ ἡμῶν· ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. **Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.**

Νόμων καὶ λόγων θεοπνεύστων, κατεγλύκανε τὸν λάρυγγα μελέτη, ὑπὲρ μέλι ὁ σὸς, πιστότατος θεράπων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, μελῳδῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μάκαρ θεσπέσιε προσάγοις, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Θεῷ κεκαθαρμένους, ἐξ ἰλύος παθῶν, πρεσβείαις σου βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλην τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, εἰσῳκίσατο Χριστέ· σοῦ ἐραστὴς γὰρ, τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ὁλόψυχος ὑπῆρχε, Κυριακὸς κραυγάζων σοι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἵνα λεόντων διαδράσῃ, τὴν ὠμότητα Δανιὴλ ἐδοξάσθη· ὑπουργοῖς δὲ αὐτοῖς, ἐκέχρητο

Digitized by Google

προςάσσων, Κυριακὸς κραυγάζων σοι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πράξει προσθεὶς τὴν θεωρίαν, Τρισυπόστατον ἐκήρυξας οὐσίαν, ἐν Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι κραυγάζων, Κυριακὲ θεόληπτε. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Σβέσον τὴν φλόγα τῶν παθῶν μου, καὶ κατεύνασον αἱρέσεων τὴν ζάλην Θεομῆτορ· καὶ γὰρ, σὲ ἔχομεν προστάτιν, Χριστιανοὶ καὶ πρόμαχον, καὶ σὲ πίστει ἀνυμνοῦμεν.

Ὠδὴ ή. Νικηταὶ τυράννου.

Ῥοαῖς τῶν δακρύων, ἤρδευσας Μακάριε τὴν ἱεράν σου, κατανύξει θεία ψυχὴ, καὶ πολύκαρπον ἔδειξας μέλπων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Θεσβίτης πάλαι, αὐχμῷ κατεξήρανεν ὄμβρων ψεκάδας· ὑετοῦ δὲ χύσιν, ἐν ἀκμῇ κατήγαγες θέρους σὺ Μάκαρ, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ τῶν κακοδόξων, τὴν ἀπάτην ἤλεγξας τοῦ Ὠριγένους, γενναίοις ἀγῶσι, μαθητῶν τοῦ λήρου τε καὶ μυθολόγου, Εὐλογεῖτε μέλπων, εὐσεβῶς τὸν Κύριον πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Τριάδος λίαν, εὐσεβῶς ἐδίδαξας Πάτερ οὐσίαν, τρισὶν ἐν ἡλίοις, ὥσπερ μίαν αἴγλην τε καὶ λαμπηδόνα, Εὐλογεῖτε λέγων, εὐσεβῶς τὸν Κύριον πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Ἀδὰμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὤφθης θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ Μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

» Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί
» σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφό-
» δρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
» αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄντρον σε δέδεκται σοφὲ, τὸ δεξάμενον πηγὴν τὴν θεόσδοτον, τερατουργήσαντος, τῇ θείᾳ πάλαι Πατρὸς Χαρίτωνος, μωσαϊκῶς Κυριακὲ, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, τῇ ποίμνῃ γέγονας, τῇ ἐκείνου καὶ φρουρὸς ἀσφαλέστατος.

Τῆς ὄντως ἔρωτι ζωῆς, τὸν σταυρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, τὸν βίον Κυριακὲ, μελέτην ἔθου θανάτου· ὅθεν καὶ νῦν, πρὸς τὴν ἀγήρως μεταςὰς, τρυφὴν τὴν ἀκήρατον, τοῖς οὐρανίοις χοροῖς, ἐν φωτὶ περὶ Θεὸν συγχορεύεις ἀεί.

Ἤστραψας αἴγλῃ πυρωθεὶς, τῇ τοῦ Πνεύματος καὶ ὤφθης ταῖς ὕπερθεν, χοροστασίαις φαιδρός· ἀλλ' αὔγασόν μου τὸν νοῦν Μακάριε, τῷ νοερῷ καὶ τριφεγγεῖ, φωτὶ τῆς Θεότητος, ταῖς ἱκεσίαις σου, καὶ παθῶν με καὶ πταισμάτων διάσωσον.

Στεφθέντες τῷ νικητικῷ, διαδήματι Χαρίτων θεσπέσιε, Κυριακέ τε μάκαρ, καὶ παρεςῶτες τῷ ἐν ὑψίςοις Θεῷ, ποίμνην ἰδίαν πατρικῶς, κινδύνων λυτρούμενοι, νῦν ἐποπτεύετε, ἑορτάζουσαν ἡμῶν τὰ μνημόσυνα. Θεοτοκίον.

Ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσραηλίτην λαὸν, καθυποτάττων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, πρεσβείαις δεόμεθα, τῆς κυησάσης σε ἀπειράνδρως, ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως, ὁ Ὕψιστος ἑκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ
» γαςρὸς γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐν δόξῃ παριστάμενος, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, Κυριακὲ σὺ τῷ θείῳ, Χαρίτωνι θεοκήρυξ, ἀδιαλείπτως μέμνησο, τῶν ἐκτελούντων Ἅγιε, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ Χριστοῦ ὑπηρέτην, τιμώντων Πάτερ ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον.

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· καὶ γὰρ Θεὸν ἀπορρήτως, ἐκύησας τὸν λύσαντα, διὰ σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς δ' ἑαυτὸν ἑλκύσαντα, Ὁσίων δήμους· μεθ' ὧν σε, ἀνευφημοῦμεν Παρθένε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μαρτύρων ἐν αἵματι, τὴν ἱερὰν διπλοΐδα, φοινίξας εἰσέδραμες, εἰς Ἁγίων Ἅγια, ἀξιά-

Digitized by Google

γαστε, ἔνθα φῶς ἄῤῥητον, ἔνθα θεία δόξα, ὅπου ἦχος ἑορτάζοντος, ἐν ᾧ τῶν πόνων σου, Μάρτυς ἀποδέχῃ τὰ ἔπαθλα, καὶ στέφος τὸ ἀμάραντον, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν εὔκλειαν, καὶ τοῦ Παραδείσου, τὴν οἴκησιν Γρηγόριε σοφὲ, ἐν παῤῥησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βασάνων οὐκ ἔσεισε, σοῦ τὴν ψυχὴν τρικυμία, οὐ κάθειρξις χρόνιος, ἐν ζοφώδει λάκκῳ σε κατακρύπτουσα, Ἀθλητὰ ἔνδοξε· ἀλλ' ὡς φῶς ἤστραψας, τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσι, τῆς ματαιότητος· οὓς υἱοὺς ἡμέρας ἀνέδειξας, λουτροῦ διὰ Βαπτίσματος, καὶ ἀναγεννήσεως κρείττονος, καὶ σωτηριώδους, καὶ θείας ἀληθῶς διαγωγῆς, ὡς ἱεράρχης θεόληπτος, πάνσοφε Γρηγόριε.

Νυμφίον ἀθάνατον, σὲ τὸν ἁπάντων Δεσπότην, Ῥιψιμία στέργουσα, τὴν δορὰν ἀφήρηται, τὴν τοῦ σώματος, τῶν παθῶν πρότερον, τὸν ζοφώδη σάκκον, ἐγκρατείᾳ διαῤῥήξασα· μεθ' ἧς ἠγώνισται, καὶ Γαϊανὴ ἡ ἀοίδιμος, παρθένων ἐπιφέρουσα, ὅμιλον στεῤῥῶς ἐναθλήσαντα, καὶ καταβαλόντα, τῆς Εὔας τὸν ἀρχαῖον πτερνιστήν· ἃς ἐπαξίως γεραίροντες, σὲ Χριστὲ δοξάζομεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Σεργίου.

Τίς ἐπαξίως τῶν ἀρετῶν σου διηγήσεται τὰ τρόπαια; ποῖον στόμα τοῦ μαρτυρίου τὴν καρτερίαν ἀποφθέγξεται; ἐν ἀμφοτέροις γὰρ ἠρίστευσας Γρηγόριε. Ἀλλὰ μὴ παύσῃ δυσωπῶν, εὐαρεστήσας Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἔχων Ἱερομάρτυς παῤῥησίαν πολλήν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὴν πᾶσάν μου ἐλπίδα εἰς σὲ, Παρθένε ἀνατίθημι· μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ σπεῦσον ἀγαθὴ, ῥυσθῆναί με ἐν τάχει, παθῶν τῶν ἐνοχλούντων, καὶ καθ' ἑκάστην πολεμούντων με.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ἥλιος ἐσκότασεν, Υἱέ μου προσηλούμενον, φωτοδότα, καθορῶν σε, καὶ ἡ γῆ, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο· λαὸς δὲ Ἰουδαίων, οὐδόλως ᾤκτειρε παμφίλτατε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εἰς τὸν ἄδυτον γνόφον τοῦ ἀφράστου φωτὸς, εἰσδύσας νοητῶς ὁ Μάρτυς καὶ Ποιμὴν, ἐμυήθη τὰ ἀπόῤῥητα τῶν μυστηρίων Θεοῦ, ὡς Μάρτυς μὲν φωτιζόμενος, ὡς Ποιμὴν δὲ μυσταγωγούμενος· διὸ διπλοῦς καὶ τοὺς στεφάνους, ἐκ τῆς ἄνω δόξης ἀνεδήσατο, πρεσβεύων πάντοτε Χριστῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Παρίστατο τῷ ξύλῳ ποτὲ, καιρῷ τῷ τῆς σταυρώσεως, ἡ Παρθένος, σὺν Παρθένῳ Μαθητῇ, καὶ κλαίουσα ἐβόα· Οἴμοι! πῶς πάσχεις πάντων, Χριστὲ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια!

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου· καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν γρήγορον μέλπω σε, Μάρτυς, ποιμένα.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Τριάδι τῇ σεπτῇ, παρεστὼς στεφηφόρος, ὡς γρήγορος ποιμὴν, ὡς Μάρτυς ἱερὸς, ἱεραῖς σου δεήσεσι, κοίμισον τὰ τῶν παθῶν μου, ἀχλυώδη ἰνδάλματα, εὐφημοῦντός σε, μάκαρ Γρηγόριε.

Ὁ ἄδυτος λαμπτὴρ ἱεράρχης ὁ μέγας ὁ πολύαθλος ποιμὴν, ἀγώνων ἡ τριβὴ, Ἀρμενίας τὸ καύχημα, σήμερον πρὸς εὐωχίαν, τοὺς πιστοὺς συνεκάλεσε· συνελθόντες αὐτὸν μακαρίσωμεν.

Ναμάτων ζωηρῶν, τῶν τοῦ πνεύματος μάκαρ ἐμπλησθεὶς ὡς ποταμὸς, Ἐδὲμ τῆς νοητῆς, ἐκπεπόρευσαι πρόσωπον, ἄρδων τὸ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ξηραίνων τὸ πέλαγος, τῆς εἰδωλομανίας Γρηγόριε. Θεοτοκίον.

Γυναῖκες τῷ Σταυρῷ, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, κραταιούμεναι Ἁγνὴ, ἐνήθλησαν στεῤῥῶς, καὶ αὐτῷ προσηνέχθησαν ὄπισθέν σου τῆς Παρθένου, παρθενίας λαμπρότησι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵματι λάμπουσαι.

Ὠδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ῥαπισμοῖς σιαγόνων σου, μύλας συντρίβεις· λεόντων, καὶ ὀχετοῖς αἱμάτων, δαιμόνων λύθρον ἐκμειοῖς, εἰδωλικὰς προῤῥίζους τε, καταστρέφεις στήλας Ἀξιάγαστε.

Οὐ δεινῶν ἐπίτασις, οὐ χαλεπαὶ τιμωρίαι, οὐ ζοφωτάτη λάκκου, κάθειρξις χρόνιος τὴν σὴν ἀδαμαντίνην ἔτρεψε διάνοιαν Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Νυσταγμὸν σοῖς ὄμμασι, Μάρτυς οὐκ ἔδωκας ἕως, τοὺς νυσταγμῷ κακίας, κεκρατημένους δυσσεβῶς, υἱοὺς ἡμέρας ἔδειξας, κραυγάζοντας· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενον Κόρην, σὲ Ῥιψιμία ἡ Μάρτυς, ἐπισταμένη μόνην, ἐθέλχθη σοῦ ταῖς

Digitized by Google

καλλοναῖς, καὶ τῷ Χριστῷ ὀπίσω σου, προσήνεκται, ἄθλοις διαλάμπουσα. Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε » συναγωγή· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσω» μεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Βλέμμα γρήγορον τῆς διανοίας, Μάρτυς ἔνδοξε προκεκτημένος, ὁμωνύμως καὶ καταλλήλως διέπρεψας· ὑπὲρ Χριστοῦ τῇ ἀθλήσει στρεβλούμενος, ἐν προσευχαῖς ἀνενδότως ἠγρύπνησας. Ὅθεν εἴληφας, ἱεραρχικῶς δι' αἵματος, βραβεῖον κατ' ἄμφω παμμάκαρ Γρηγόριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Εἰς περίβλεπτόν σε ὕψος, μαρτυρίου ἀνήγαγεν, ὑψηλὸς ἐν δόξῃ, Κύριος ὁ Ὕψιστος ἔνδοξε· οὗ τὰ παθήματα χαίρων ἐξεικόνισας, Ἱερομάρτυς, Δόξα βοῶν τῇ δυνάμει σου.

Λυμαινόμενον ἀθέως, τὸν ἐχθρὸν χώραν ἅπασαν, τὴν τῶν Ἀρμενίων, θείᾳ δυναστείᾳ κατέβαλες· καὶ ὡς πυρσὸς ἀναλάμψας κατεφώτισας, τοὺς ἐν σκότει κειμένους Σοφὲ ματαιότητος.

Πολυπλάσιον τῷ Κτίστῃ, σοῦ τὸ τάλαντον ἤνεγκας, τῶν ἀνασωθέντων, θείαις διδαχαῖς σου Γρηγόριε, καὶ πρὸς αὐτοῦ τὸν ἀγήρω κλῆρον εἴληφας, βασιλείαν τὴν τῶν οὐρανῶν καὶ λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Ὡς καλὴν ὡς ἐκλεκτήν σε, ὡς ὡραίαν ἠγάπησαν, νεανίδες Κόραι, μετὰ Ῥιψιμίας ἀθλήσασαι, Παρθενομῆτορ Μαρία καὶ ὀπίσω σου, προσηνέχθησαν, τῷ σῷ Υἱῷ εὐφραινόμεναι.

Ὠδὴ ε. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Σταυροφανὲς ἑώρακας, σημεῖον ἐμφανῶς, φωτὶ ἐκλάμπον, καὶ λῦον τὴν νύκτα τὴν εἰδωλικήν, φωτός τε τέκνα τοὺς πιστῶς ἐργαζόμενον.

Ἐν κατωτάτῳ λάκκῳ σε, διέσωσε Θεός, θηρσὶ συνόντα ἐτῶν περιόδους, μέλλοντα φωτὶ τοῦ θείου Λόγου, καταυγάζειν τοὺς ἄφρονας.

Μαρτυρικῶς ἠγώνισαι, στεφθεὶς ὡς νικητής· χρισθεὶς δὲ μύρῳ ἱερωσύνης, ἔχρισας λαοὺς, δυσώδους πλάνης ἀπαλλάξας Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Αἱ τῆς ὀσμῆς αἰσθόμεναι, τοῦ μύρου τοῦ ἐκ σοῦ, ἁγνὴ Παρθένε ἐκλάμψαντος Λόγου, δι' ἀθλητικῶν αὐτῷ ἀγώνων, εὐηρέστησαν χαίρουσαι.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ῥημάτων σου, δυναστείᾳ ναοὶ κατερράγησαν, καὶ δαιμόνων, κατεβλήθη ἀνίδρυτα ξόανα, καὶ πιστῶν καρδίαι, θεϊκῷ ἐνιδρύθησαν ἔρωτι.

Τηριδάτην, ὥσπερ συνδεδεμένον προσήγαγες, τῷ Κυρίῳ, ὥσπερ ἄρνα τὸ πρὶν λύκον ἄγριον, διὰ μέγαν πλοῦτον, εὐσπλαγχνίας Θεοῦ νῦν σῳζόμενον.

Ὑπέδειξας, πλανηθεῖσι τὴν τρίβον τὴν ἔνθεον, ἀπλανέσι, διδαχαῖς Ἱεράρχα χρησάμενος, ὡς ποιμὴν Ποιμένος, ἀληθοῦς μιμητὴς ὦ Γρηγόριε. Θεοτοκίον.

Σταυρωθέντα, τὸν ἐκ σοῦ ὡς ἐπέγνω σαρκούμενον, Θεοτόκε, Ῥιψιμία αὐτῷ συνεσταύρωται, ὡς ἀμνὰς ποιμένι, ἱερεῖον Θεοῦ ὡς ἀμώμητον. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή» μερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κή» τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ » Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐκλεῆ καὶ Ἱεράρχην ἅπαντες, ὡς ἀθλητὴν τῆς ἀληθείας σήμερον, οἱ πιστοὶ θείοις ἐν ᾄσμασι, καὶ ὑμνῳδίαις εὐφημήσωμεν· τὸν γρήγορον ποιμένα καὶ διδάσκαλον, Γρηγόριον, φωστῆρα τὸν παγκόσμιον· Χριστῷ γὰρ πρεσβεύει, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτον τὸν μέγαν ἐν Ἀθλοφόροις, τὸν φωστῆρα τὸν θεῖον, Ἀρμενίας πιστοὶ ποιμένα τε καὶ πρόμαχον, ἐν ὑμνῳδίαις εὐφημοῦμεν καὶ ἐν ᾄσμασιν ἐνθέοις αὐτοῦ τὴν μνήμην· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῶν ματαίων εἰδώλων ἠφάνισε, σὺν τούτοις καὶ τῶν δαιμόνων τὴν ἐνέργειαν ἐνέκρωσε· διὸ τοὺς πόνους ὑπήνεγκε στεῤῥᾷ διανοίᾳ καὶ χάριτι, καὶ πρεσβεύει Χριστῷ τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Digitized by Google

Συναξάριον.

Τῇ Λ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

Στίχοι.

Εἰδὼς τὸ, Γρηγορεῖτε, τοῦ Θεοῦ Λόγȣ,
Θεοῦ καλοῦντος, γρηγορῶν ὤφθης Πάτερ.

Ἀρμενίης μεγάλης θάνε Γρηγόριος τριακοςῇ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, Πάρθος τὸ γένος, υἱὸς Ἀνὰκ, συγγενὴς Κουσαρὼ βασιλέως Ἀρμενίας. Παρὰ Τηριδάτου δὲ τοῦ βασιλέως κρατηθεὶς ὡς Χριστιανὸς, πολλὰς τιμωρίας ὑπέμεινεν· εἶτα μαθὼν ὁ Τηριδάτης, ὅτι υἱός ἐστιν Ἀνὰκ τοῦ Πάρθου, τοῦ τὸν πατέρα αὐτοῦ δολοφονήσαντος, δεσμεῖ αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας, καὶ ἐν Ἀρταξᾷ τῇ πόλει ἐν λάκκῳ βαθεῖ ἐναπέρριψεν, ἐμπλέῳ ὄντι θηρίων καὶ ἑρπετῶν· ἐν ᾧ καὶ ἔτη δεκαπέντε διαβιβάσας ζῶν, ἐτρέφετο κρυφίως ὑπὸ γυναικὸς χήρας. Τοῦ δὲ βασιλέως Τηριδάτου παραφρονήσαντος, καὶ τὰς σάρκας αὐτοῦ κατεσθίοντος, καὶ μετὰ χοίρων ἐν τοῖς ὄρεσι βοσκομένου, ἐθεάσατο ὄνειρον Κουσαροδούκτα ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, καὶ φωνῆς ἤκουσεν· Ὡς εἰ μὴν ἐξέλθῃ Γρηγόριος ἐκ τοῦ λάκκου, Τηριδάτης οὐχ ὑγιαίνει. Ἐξελθὼν οὖν ἐβάπτισεν ἅπαντας, καὶ γεγονὼς ἐπίσκοπος, καὶ ἐκκλησίας συστησάμενος ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν Ῥιψιμίας, Γαϊανῆς, καὶ ἑτέρων λβ'. Ὁσιομαρτύρων γυναικῶν καὶ παρθένων.

Στίχ. Ἤλγει σπαθισμοῖς οὐδαμῶς Ῥιψιμία,
Ἄπειρα τούτοις ἀνταριθμοῦσα στέφη.

Γαϊανὴν ἔστεψεν ἄσκησιν πάλαι·
Καὶ νῦν ἄθλησις ἡ διὰ ξίφους στέφει.

Τιμᾷ, Τριὰς, δεκάς σε τριπλῆ Μαρτύρων,
Σὺν ταῖς δυσὶ θνήσκȣσα σȣ̃ χάριν ξίφει.

Αὗται αἱ Ἅγιαι γυναῖκες ὑπῆρχον παρθένοι καὶ μονάζουσαι. Καὶ ἡ Γαϊανὴ ἦν γραῦς, ἡ δὲ Ῥιψιμία, νέα εὐγενὴς καὶ εὔμορφος. Μαθὼν δὲ περὶ τοῦ κάλλους αὐτῆς ὁ Τηριδάτης, ἀποστείλας ἐκράτησεν αὐτὴν, καὶ ἐβιάζετο πρὸς ἀθέμιτον μίξιν, ἀλλὰ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει οὐ περιεγένετο αὐτῆς· ἀποτυχὼν δὲ τοῦ σκοπȣ̃, ἔκειτο ὡσεὶ νεκρός. Οἱ δὲ τοῦ βασιλέως στρατιῶται, ἐκφυγοῦσαν αὐτὴν διώξαντες, καὶ λαβόντες, πρῶτον μὲν διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῆς· ἔπειτα τὰς χεῖρας αὐτῆς ὀπίσω προσδήσαντες, τὴν γλῶσσαν ἀπέτεμον, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἔκαυσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξαν· ἥτις, κατὰ μικρὸν κοπτομένη, τὴν μακαρίαν αὐτῆς ἀφῆκε ψυχήν. Συνανῃρέθησαν δὲ αὐτῇ ἄνδρες Χριστιανοὶ τὸν ἀριθμὸν ἑβδομήκοντα, καὶ γυναῖκες τριάκοντα δύω. Ἡ δὲ γενναία Γαϊανὴ διεπάρη τὸν αὐχένα, καὶ ἐφυσήθη ὡσεὶ ἀσκὸς, καὶ τὴν δορὰν τῆς σαρκὸς μέχρι τῶν μαστῶν ἀφαιρεθεῖσα, λίθοις συνετρίβη, καὶ οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑβδομήκοντα Μαρτύρων, τῶν συναναιρεθέντων τῇ Ἁγίᾳ Ῥιψιμίᾳ, καὶ μνήμη τῶν Ὁσίων δύω γυναικῶν.

Στίχ. Τέθνηκεν ἀνδρῶν ἑβδομηκοντὰς ξίφει
Θνήσκειν ἑτοίμων εἰ δέοι καὶ πολλάκις.

Δυὰς γυναικῶν ἀρεταῖς τεθραμμένων.
Ἀθλητικῷ τμηθεῖσα κοσμεῖται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Στρατονίκου.

Στίχ. Ὁ Στρατόνικος, τῷ διὰ ξίφους τέλει,
Ἅπαν στράτευμα δαιμόνων νικᾷ μόνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαρδόνιος, ἄνθρακας ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ δεξάμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Γνώρισμα Μαρδόνιε τοῦ πάθους φέρεις,
Ἐπ' ὀμφαλοῦ σφράγισμα καύσεως φέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι χίλιοι Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Χιλιάριθμος αὐχενοτμήτων φάλαγξ,
Ἔπαθλον εὗρεν οὐκ ἀριθμητὰ στέφη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Πολυειδεῖς βασάνους, καθυπομείνας Μάρτυς, πολλοὺς βασάνων ἠλευθέρωσας, μελλούσης ἐτάσεως, Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οἶκον Τριάδος σαυτὸν, ἀποτελέσας Μάρτυς, ναοὺς εἰδώλων κατηδάφισας· ναοὺς δὲ ἀνήγειρας, τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ, λαοῦ εἰς σωτηρίαν.

Ἱερουργὸς ἐδείχθης, σαυτὸν θυσίαν πρώην, θερμῶς προσάγων τῷ Δεσπότῃ σου· ὃν θύων μετέπειτα, τοῖς εὐσεβέσι νέμεις, ψυχῶν εἰς σωτηρίαν. Θεοτοκίον.

Μαρτυρικοῖς στεφάνοις, κεκοσμημέναι Κόραι, τῷ ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντι, Θεῷ προσηνέχθησαν, μελῳδικῶς βοῶσαι· Χριστὲ, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἐναθλήσας νομίμως κατήσχυνας, τοὺς ἀνόμȣς ἐχθροὺς κραταιότητα, ἱερουργὲ Γρηγόριε, καὶ Θεῷ προσηγάγω μέλποντα δῆμον· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νεουργήσας τὴν ἄκαρπον ἄρουραν, κατεβάλου τοῦ λόγου τὰ σπέρματα, εἰς ἑκατὸν θρεψάμενος, λογικῶν ἀσταχύων τὴν εὐκαρπίαν, γεωργῷ τῶν ψυχῶν εὐφορήσασαν.

Ἀστραπαῖς σου τῶν λόγων ἐφώτισας, καὶ πολλὰς μυριάδας προσήγαγες, τῷ δι' ἡμᾶς ἑκούσια, ὑπομείναντι πάθη, ᾧ μελῳδȣ̃μεν· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ού βασάνων πληθὺν δειλιάσασα, οὐ σαρκὸς ἡδοναῖς ὑποκύψασα, τὸν ἐκ Παρθένου Κύριον, ὡμολόγει βοῶσα ἡ Ῥιψιμία· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ Θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰσχύϊ νευρούμενος Χριστοῦ ὑπήνεγκας, τῶν βασάνων τὸ ἐπίπονον, στήλας κατέαξας δαιμόνων, ναοὺς εἰδωλικοὺς κατηδάφισας, λαοὺς τε τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ ἐφώτισας, Ἱερομάρτυς πανσεβάσμιε.

Ὡς ὄρθρος ἀνέτειλεν ἡμῖν ἡ μνήμη σου, χαρισμάτων αἴγλην φέρουσα· σὺ γὰρ φωτὸς ὤφθης δοχεῖον, τοῦ Θείου, καὶ πρὸς φῶς ἐξεδήμησας, ἀνέσπερον πλουσίως λαμπόμενος, φωτοχυσίαις θείαις Ὅσιε.

Συνόμιλος ὤφθης Προφητῶν, Μαρτύρων τε, Ἀποστόλων ὁμοδίαιτος, Ἀρχιερέων καὶ Ὁσίων, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων ἰσόρροπος· μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, Πάτερ δυσώπει τὸν φιλάνθρωπον.

Ἠρίστευσαν γύναια σεμνὰ, τὴν ἔκπτωσιν, τὴν τῆς Εὔας ἀνορθούμενα· ἤνεγκαν πόνων τρικυμίαν· μεγάλα τὸν εἰς ὕψος καυχώμενον, ποσὶν ὡραιοτάτοις συνέτριψας· ἃς ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἐκ σοῦ, ἐκλάμψαντος, ἐλλαμφθεῖσα Ἀειπάρθενε, πόθῳ ἀσχέτω Ῥιψιμία, παθήματα αὐτοῦ καὶ τὸν θάνατον, οἰκείᾳ τῇ σαρκὶ ἐξεικόνισεν· ὅθεν σὺν σοὶ νῦν ἐπαγάλλεται.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φρικτὸν ἰδόντες θέαμα, ἐξέστησαν οἱ ἄπιστοι· ὃν γὰρ ἐνόμιζον εἶναι νεκρὸν ἐν λάκκῳ θηρίων, ζῶντα ἀναβιβάσαντες, προσπίπτουσι κραυγάζοντες· Μέγας Θεὸς Γρηγορίου, ὁ τοῦτον δείξας φωστῆρα.

Θεοτοκίον.

Ὁ νώτοις ἐποχούμενος, χερουβικοῖς Πανάχραντε, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου θέλων, σάρκα λαβὼν ἀνεκλίθη, ὅπως ἡμᾶς ἐργάσηται, υἱοὺς Θεοῦ τῇ χάριτι, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, καὶ σὲ ἀεὶ εὐφημοῦντας, τὴν πρόξενον σωτηρίας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΗΣ ΤΗ ΕΓΓΡΑΦΩ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθέν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Ο ΦΟΙΝΙΞ
1889

Digitized by Google

ASTOR LIBRARY
MAY 7 1891
NEW YORK
-4596-
Digitized by Google

ΜΗΝ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου, ἑνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου τρία.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ τὴν ἀκτῖνα τὴν θείαν δεδεγμένος, ὅτε νεύσει κρείττονι πεπηρωμένος σοι, ὁ πρῴην ζόφῳ κρατούμενος, προσῆλθε Σαῦλος, τὴν θείαν κάθαρσιν ἐξαιτούμενος· τότε παμμακάριστε, ὡς Ἱεράρχης σοφός, υἱοθετεῖς τῷ βαπτίσματι, τὸν μετὰ ταῦτα, τὴν οἰκουμένην υἱοθετήσαντα· ὅθεν σὺν τούτῳ μακαρίζομεν, σὲ τοῦ Χριστοῦ τὸν Ἀπόστολον, Ἀνανία θεόφρον, ἱκετεύοντα σωθῆναι ἡμᾶς.

Μεμυημένος τὰ θεῖα παραδόξως, βροντῆς γεγωνότερον Μάκαρ ἐσάλπισας, λόγον Θεοῦ τὸν σωτήριον, καὶ τοὺς ὑπνοῦντας, ἐν τοῖς μνημείοις τῆς ματαιότητος, ἐξήγειρας, νέκρωσιν ἐναπορρίψαντας, τὴν τοῖς νεκροῖς συνοικίζουσαν, καὶ ἐν τῷ Ἅδῃ, τοὺς κεκτημένους ἐναποστρέφουσαν· οὓς ἀπειργάσω, τοῦ νεκρώσαντος, τὸν νεκρωτὴν σκεύη τίμια, Ἰησοῦ τοῦ Δεσπότου, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς φωτοφόρος, ὡς θεῖος ὑποφήτης, ὡς Μάρτυς θεόκριτος τῶν παθημάτων Χριστοῦ, καὶ τῆς μελλούσης φανήσεσθαι, ἀρρήτου δόξης, συγκληρονόμος τε καὶ συμμέτοχος, συνὼν τῷ δεσπόζοντι καὶ ἐνηδόμενος, ταῖς πηγαζούσαις ἑκάστοτε, φωτοχυσίαις, ἐκ τοῦ ἀδύτου φέγγους θεσπέσιε, τὴν φαιδροτάτην τοὺς τελοῦντάς σου, νῦν Ἑορτὴν ἱκεσίαις σου, ζοφερῶν ἐκ κινδύνων, Ἀνανία ἐλευθέρωσον.

Καὶ τοῦ Ὁσίου τρία.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ μουσουργέτης, ἡ λύρα, τοῦ θείου Πνεύματος, ἡ ἀηδών, ὁ τέττιξ, ὁ τῶν θείων ᾀσμάτων, αὐλὸς τῆς Ἐκκλησίας, πᾶσιν ἡμῖν, τὰς αὐτοῦ παρατίθεται, μελῳδικὰς εὐωχίας, καὶ δι᾽ αὐτῶν, κατευφραίνει τοὺς θεόφρονας.

Ὁ φαεινότατος λύχνος, καὶ διειδέστατος, ἡ μελουργὸς κιθάρα, ἡ νευρὰ τῶν εὐσήμων, τοῦ Πνεύματος λογίων, ᾄδει τρανῶς, ἐκδιδάσκων τὰ πέρατα, ἐν ἀσιγήτοις τοῖς ὕμνοις δοξολογεῖν, τῆς Θεότητος τὴν μίαν αὐγήν.

Σὺ τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ὡς παριστάμενος, καὶ παῤῥησίαν Πάτερ, πρὸς αὐτὸν κεκτημένος, ἡμῶν τῶν ἐκτελούντων, μνήμην ποιοῦ, τὴν φαιδράν σου πανήγυριν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, Ῥωμανὲ θεομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος α΄. Βυζαντίου· οἱ δέ, Ἀνατολίου.

Τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, τὸ μέγα δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, Παῦλον τὸν Ἀπόστολον ἐφώτισας Ἀπόστολε, θεόθεν κατ᾽ ἀποκάλυψιν χρηματισθείς, ὡς αὐτόπτης τοῦ Λόγου, καὶ μύστης τῶν θαυμάτων αὐτοῦ, Ἀπόστολος δὲ πρὸ τῶν μαθητῶν, καὶ πιστὸς οἰκονόμος τῆς νέας Διαθήκης. Διὸ αὐτὸν μιμούμενος, τὸν διδάσκαλον Χριστόν, τὸ οἰκεῖον αἷμα ἐξέχεας,

Digitized by Google

μαρτυρικῷ πάθει ὁμολογητὴς γενόμενος, Ἀνανία ἱεράρχα Χριστοῦ· καὶ τὸν δρόμον τελέσας, τὴν πίστιν τε ἄσυλον τηρήσας, σὺν τοῖς ἄνω λειτουργοῖς ἐν ὑψίστοις αὐλιζόμενος, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἐλέους ἡ ἄβυσσος ἐμὲ, τὸν βυθὸν γενόμενον, ἀκαθαρσίας ἐλέησον, καὶ λοῦσον πάντα μου, τῶν παθῶν τὸν ῥύπον, μετανοίας δάκρυσι, καὶ θείᾳ κατανύξει λαμπρύνασα· δι' ἧς μοι δώρησαι, ταπεινὸν τῷ ὄντι φρόνημα, καὶ καρδίας συντριβὴν σωτήριον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον Ἄρνα ἡ Ἀμνὰς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνῳδοῦσα ἔλεγε· Ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδυ γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου· λέγομεν δὲ καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον τοῦ Ἀποςόλȣ, μετὰ τοῦ Στίχου αὐτοῦ.

Ἦχος δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ἀθλοφορικὸν ἐνδιαίτημα ἀπεφάνθης, Ἀνανία Ἀπόστολε· καὶ λίθοις ὡς ἄνθεσι πυκαζόμενος, ὑπὲρ τοῦ παθόντος σαρκὶ δι' ἡμᾶς, ἑκȣσίως τὸ αἷμά σου ἐξέχεας· ὅθεν ἡ Δαμασκὸς ἐναβρύνεται, τῇ ἱερᾷ πανηγύρει σȣ σήμερον· ȣ̓ μόνον δὲ ἐκείνη, ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἡ ὑφήλιος, τῶν θαυμάτων σȣ τὰ τεράστια, σαφῶς ἀνακηρύττȣσα βοᾷ· Πρέσβευε πρὸς Θεὸν, τοῦ δωρήσασθαι ἡμῖν, τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πρώτη καλῶν ἀπαρχὴ, ὤφθης σωτηρίας ἀφορμὴ, Ῥωμανὲ Πατὴρ ἡμῶν. Ἀγγελικὴν γὰρ ὑμνῳδίαν συστησάμενος, θεοπρεπῶς ἐπεδείξω τὴν πολιτείαν σου. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἀντίληψις καὶ σκέπη μου, ὑπάρχεις παναμώμητε, Θεοτόκε· σὲ γὰρ ἔχω βοηθὸν, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις, καὶ ταῖς στενοχωρίαις, καὶ σὲ δοξάζω τὴν ἀμώμητον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἅγιε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχȣ εἷς, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων)·

Ἀνανίου με τὸ κλέος δοξαζέτω.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀνοίξωμεν στόμα εὐφημικὸν, τρανώσωμεν γλῶτταν, ἐν τῇ μνήμῃ πάντες πιστοὶ, τοῦ Ἀρχιποιμένος Ἀνανίου, καὶ σὺν αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Νυμφίῳ ἀχράντῳ νυμφαγωγεῖ, τὴν ἄσπιλον νύμφην, Ἀνανίας ὁ εὐκλεὴς, Χριστοῦ τὴν ἐνταῦθα Ἐκκλησίαν, μεθ' ἧς φαιδρῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Ἀρχαῖος γενόμενος μαθητὴς, τῷ νέῳ βραβεύεις, τὴν ἀνάβλεψιν φοιτητῇ, τῷ πάλαι διώκτῃ Ἀνανία, καὶ μελῳδεῖς· Τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν. Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Φωτολαμπεῖς λαμπηδόνας ἐξ οὐρανοῦ, ἡμῖν ἐξαπόστειλον, ταῖς πρεσβείαις σου σοφὲ, Ῥωμανὲ θεσπέσιε, τὴν σὴν, εὐφημῆσαι ἱερὰν μνήμην ἐν ᾄσμασιν.

Ἀπὸ νεότητος ὅλον σὺ τῷ Χριστῷ, σαυτὸν παραθέμενος, ἠκολούθησας αὐτῷ, φεγγοβόλοις λάμψεσι τὸν νοῦν, οὐρανόθεν, Ῥωμανὲ καταστραπτόμενος.

Ὡραϊσμένος τῷ κάλλει τοῦ παντουργοῦ, καὶ Ἁγίȣ Πνεύματος, ὡς ἀστὴρ φωτολαμπὴς, ἀρετῶν φαιδρότητι σοφὲ, ἀνεδείχθης Ῥωμανὲ κόσμου τοῖς πέρασιν. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ προῆλθεν ἀφράστως ὁ τοῦ Θεοῦ, Λόγος ὁ συνάναρχος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν καιρῶν· καὶ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον φθορᾷ, πεπτωκότα, Θεοτόκε ἀνεσώσατο.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νεύμασιν ἑπόμενος, τοῦ Διδασκάλου σου γέγονας, Ἀρχιερεὺς, ἀθλοφορικόν τε, ἱερεῖον Ἀπόστολε.

Digitized by Google

Ἵλεων ἐντεύξεσι, θεοπειθέσι σου εἴργασαι, τὸν Λυτρωτὴν, τοῖς σὲ ἀνυμνοῦσιν, Ἀνανία Ἀπόστολε.

Ὅλην σοι ἐπέδησε, τὴν τοῦ θηρὸς ὁρμὴν Κύριος, ἐπιφανεὶς, ἐν φωτὶ ἀῤῥήτῳ, ἀμαυρώσας τὸ πρόσωπον. Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἡμῶν, Χριστιανοί· σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ὁσίου. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ὁ νοῦς σου γέγονε σοφὲ, σκήνωμα τῆς Τριάδος, Ῥωμανὲ τῆς Ἁγίας, δεδεγμένος εὐσεβῶς, τὴν γνῶσιν τὴν ἀληθῆ, καὶ προχέων, ἔνθεα διδάγματα.

Ῥευμάτων ἔβλυσε πηγὰς, ἡ τιμία σου γλῶσσα, κελαδοῦσα τὰ θεῖα, καὶ τρανοῦσα ἐμφανῶς, τὴν τοῦ Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου, γέννησιν τὴν ἄφραστον.

Ἰδοὺ ἐκτρέφεις δαψιλῶς ταῖς σοφαῖς ὁμιλίαις, καὶ τερπναῖς μελῳδίαις, τὰς διανοίας ἡμῶν, καὶ ἐμπιπλᾷς γλυκασμοῦ, θειοτάτου, Ῥωμανὲ θεσπέσιε. Θεοτοκίον.

Πασῶν ὑπάρχεις στρατιῶν, ἀνωτέρα Παρθένε· τὸν ἐκείνων γὰρ Κτίστην, τὸν Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς
» ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῖς πάθεσι Χριστοῦ, κοινωνὸς ἀνεδείχθης, Ἀπόστολε σοφὲ, καὶ αὐτόπτα τοῦ Λόγου· πιὼν γὰρ τὸ ποτήριον, ἐτελέσθης δι᾿ αἵματος. Ἀλλ᾿ ὡς σύνθρονος, καὶ κληρονόμος ὑπάρχων, ἐκδυσώπησον, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, αὐτὸν ὡς φιλάνθρωπον.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, δογματίσας τῷ κόσμῳ ὡς ὁμοούσιον, τοὺς πιστοὺς ὡς ἀληθῶς κατεφώτισας· καὶ αἱρέσεων δεινὰς, ἐρεσχελίας καθελὼν, παρίστασαι τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, τῶν σὲ ὑμνούντων Ῥωμανὲ θαυμάσιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν καὶ Κύριον, δι᾿ ἡμᾶς τοὺς φθαρέντας τοῖς ἁμαρτήμασι, τοῦτον ἱκέτευε θερμῶς, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν, καὶ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ Σεμνὴ, ἀπὸ τῶν πίστει τιμώντων, καὶ εὐφημούντων ἀπαύστως, τὴν δυναστείαν καὶ τὸ κράτος σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν σταυρῷ σε ὁρῶσα Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, ἑκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη μητρικῶς τὰ σπλάγχνα, ἔλεγεν· Ἀναμάρτητε Υἱὲ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὥσπερ κακοῦργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζωῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑπὸ σοῦ παιδευόμενος, ἀθλοφορικῶς τροποῦται τὸν θάνατον, Ἀνανίας ὁ ἀοίδιμος, παρὰ σοῦ βραβεῖα κομιζόμενος.

Μαθητὴς ἐχρημάτισας, τοῦ διωκομένου Λόγου ἀοίδιμε, Ἀνανία καὶ Διδάσκαλος, τῆς θεοσεβείας τῷ διώκοντι.

Ἐνεφάνισε Κύριος, Σαύλῳ ἀομμάτῳ σὲ τὸν κρυπτόμενον, καὶ ὑπέδειξε μεσίτην σε, Ἀνανία τούτῳ τῆς ἰάσεως. Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἄχραντε Παρθένε, τοῦτον ἱκέτευε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, λυτρωθῆναι πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τοῦ Ὁσίου. Χριστός μου δύναμις.

Δοχεῖον γέγονας τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ πυρίπνοον στόμα ἀναφωνοῦν, θεῖα μελῳδήματα, καὶ καταθέλγον τὰς ψυχὰς, Ῥωμανὲ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ὡς λύρα πέφηνας, σὺ ἐπουράνιος, καὶ κιθάρα ἡ πᾶσαν πρὸς ἑαυτὴν, ἕλκουσα, διάνοιαν, τοῖς διηγήμασι τοῖς σοῖς, καὶ τερπνοῖς σου μελῳδήμασιν.

Ἡ χάρις ἔπνευσε, καὶ κατεσκήνωσε, τῇ ἁγίᾳ ψυχῇ σου, τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος Πανεύφημε· καὶ σὲ δοχεῖον καὶ σοφὸν, θεηγόρον ἀπειργάσατο. Θεοτοκίον.

Ἰὸν ἐξέχεε, ταῖς τῆς προμήτορος, ἀκοαῖς μὲν ὁ ὄφις· ἀλλ᾿ ἡ Ἁγνὴ, τοῦτον ἐξετίναξε, τοῦ Ἀρχαγγέλου τῇ φωνῇ, συλλαβοῦσα καὶ τεκοῦσα Χριστόν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τοῖς ἐν σάλῳ λιμένα, θεῖον ἡ ἀέναος πηγὴ σε ἔδειξε· τοῖς ἐν ζόφῳ φέγγος, τὸ ἀπρόσιτον φῶς ἀπειργάσατο, Ἀνανία μάκαρ, ὡς φοιτητῇ ἀξιοχρέῳ, εὐμενῶς ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενον.

Ὁ ὁρῶν κεκρυμμένα, καὶ πρὸ τῆς γενέσεως εἰδὼς τὰ σύμπαντα, σοὶ τῷ κεκρυμμένῳ, τὸν λανθάνοντα ἥλιον ἔδειξε, τὸν ποτὲ διώκτην, μετ᾿ οὐ πολὺ τῆς πορθουμένης, ὑπ᾿ αὐτοῦ ἀληθείας ὑπέρμαχον.

Digitized by Google

Καταλήψεως πέραν, ἡ ἀνεξιχνίαστος οἰκονομία σου· δι' αὐτῆς γὰρ Σῶτερ ὁ φρικτὸς ἐξουδένωται θάνατος· Ἀνανίας ὅθεν, ὡς νικητὴς καὶ ἱεράρχης, ὑπὲρ σοῦ γεγηθὼς σφαγιάζεται.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν συλλαβοῦσαν, τὸν Δημιουργὸν τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον, γενεαί σε πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων Ἁγνὴ μακαρίζουσι· καὶ τῶν Ἀσωμάτων αἱ νοεραὶ ταξιάρχαι, ὡς Μητέρα Θεοῦ σε δοξάζουσι.

Τοῦ Ὁσίου. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ὡς εὐπρεπέστατον ἱερόν, σκεῦος ὡς ἁγνότατον σοφέ, τοῦ Παρακλήτου ἡ χάρις σε, Ῥωμανὲ εὑροῦσα, ναὸν εἰργάσατο, φωτὶ λελαμπρυσμένον, καὶ κατεσκήνωσε.

Σεσαρκωμένον, ἡ τὸν Υἱόν, τοῦ Θεοῦ τεκοῦσα ἀληθῶς, σοῦ τὴν ψυχὴν κατεφώτισε, καὶ τὸν νοῦν ἐνθέου, γνώσεως ἔπλησε, νυκτὸς σοι ἐπιστᾶσα, ἡ Ἀειπάρθενος.

Ταῖς συγγραφαῖς σου τῶν ἱερῶν, λόγων Πανοίδιμε ὀφθείς, ἄρτος τοῖς πᾶσιν ἡδύτατος πάντας κατευφραίνεις, πάντων φωτίζων τὸν νοῦν, καὶ πάντας ἐκδιδάσκων, γνῶσιν σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον τὸν ἀΐδιον Ἁγνή, φωτιστικαῖς ταῖς πρεσβείαις σου, φώτισον τὸν νοῦν μου, καὶ ἀποδίωξον, τὸ σκότος τῆς ψυχῆς μου πάναγνε Δέσποινα.

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Λατρεύειν ζῶντι Θεῷ, μεμαθηκὼς ἱερώτατε, καὶ λύσας πολυσχιδῆ, ἀφρόνων κακόνοιαν, τὴν μίαν ἐδίδαξας, Ἀνανία σέβειν, τρισυπόστατον Θεότητα.

Ἐδέξω ἐν ταῖς χερσί, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας, τῷ κυβερνήτῃ Χριστῷ, φοιτήσας Ἀπόστολε· καὶ ταύτην τῷ Πνεύματι, ὡς ὁλκάδα θείαν, Ἀνανία ἐκυβέρνησας.

Ὁ πλαστουργήσας εὐθῆ, ὁδὸν εὐθύπορον στέλλεσθαι, σοὶ τῷ κλεινῷ μαθητῇ, προσέταξας Δέσποτα, τῆς δικαιοτάτης σου, ἐκλογῆς τὸ Σκεῦος, ἐκκαλύπτων προσευχόμενον.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος κιβωτὸς, τὸν νομοδότην ἐχώρησας· ὡς ἅγιος δὲ ναὸς, ἐδέξω τὸν Ἅγιον, ἄνθρωπον γενόμενον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Μητροπάρθενε.

Τοῦ Ὁσίου. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Φωτισμοῦ πληρούμενος, καὶ πρὸς ὕψος ἀρετῶν, ἐνθέων ἀναγόμενος, κατεφρόνησας πάντων τῶν ἐπὶ γῆς· καὶ στύλος οὐράνιος, καὶ φωστὴρ εὐσεβείας ἐχρημάτισας.

Σαρκὸς κατεμάρανας, τὰς ὀρέξεις, καὶ ψυχὴν τὴν σεαυτοῦ ἐκόσμησας, λαμπροτάταις ἁγνείας μαρμαρυγαῖς, καὶ κάλλος ἐράσμιον, ἀρετῶν εὐμορφίᾳ περιέθηκας.

Μισήσας τὴν πρόσκαιρον, καὶ ματαίαν καὶ σαθράν, καὶ ῥέουσαν ἀπόλαυσιν, τῷ ναῷ τῆς Πανάγνου προσκαρτερῶν, τὸν νοῦν καθηγίασας, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἅπαντες προβλέποντες, οἱ Προφῆται τηλαυγῶς, τὴν ἐσομένην ὕστερον, ἐκ Παρθένου Χριστέ σου ἐπὶ τῆς γῆς, πανάχραντον γέννησιν, ἐμφανῶς οἱ θεόπται προηγόρευσαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Ὁ ἐν πρεσβείαις θερμότατος ἀντιλήπτωρ, καὶ τοῖς αἰτοῦσι ταχύτατα ὑπακούων, δέξαι τὴν δέησιν Ἀνανία ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν δυσώπει τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τὸν μόνον Ἁγίοις δοξαζόμενον.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ φωτισμῷ τῆς ἐλλάμψεώς σου ἐκκαθάρας, Σωτήρ μου, τὴν ἀχλὺν τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ τὴν πώρωσιν, δίδου μοι λόγον ἀνευφημῆσαι, καθαρῷ συνειδότι, τοῦ Ἀποστόλου τὰς θεαυγεῖς ἀρετάς, καὶ τοὺς ἄθλους τοῦ μάκαρος· πηγὴ γὰρ σὺ εἶ σοφίας, καὶ δοτὴρ ἀγαθὸς πολυεύσπλαγχνε· διὸ τρανώσας τὴν γλῶττάν μου, τὸν ἐφύμνιον ὕμνον μου πρόσδεξαι, ὁ μόνος Ἁγίοις δοξαζόμενος.

Συναξάριον.

Μὴν Ὀκτώβριος, ἔχων ἡμέρας λα'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιγ'.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου.

Στίχοι.

Λίθοις νέμειν θέλοντα μηδαμῶς σέβας,
Ἀνανίαν βάλλουσι δυσσεβεῖς λίθοις.

Λεύσθη Ἀνανίας Ὀκτωβρίου ἤματι πρώτῳ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ἀνανίας ὁ Ἀπόστολος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Δαμασκοῦ, ὃς καὶ Παῦλον ἐβάπτισε δι' ἀποκαλύψεως, γενόμενος Ἐπίσκοπος ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. Τελῶν οὖν πολλὰς ἰάσεις ἐν Δαμασκῷ, καὶ ἐν Ἐλευθερουπόλει, καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπώμενος πίστιν, ὑπὸ Λευκιανοῦ

Digitized by Google

Ἡγεμόνος τύπτεται βουνεύροις, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται, καὶ λαμπάσι καταφλέγεται· καὶ ἐξωσθεὶς τῆς πόλεως, λιθοβολεῖται, καὶ οὕτω πληροῖ τὸ μαρτύριον, καὶ πρὸς τὰς αἰωνίους σκηνὰς ἀπαίρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τȣ͂ Ὁσίȣ Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ, τοῦ Ποιητοῦ τῶν Κοντακίων.

Στίχ. Καὶ πρὶν μὲν ὕμνει Ῥωμανὸς Θεὸν Λόγον.
Ὑμνεῖ δὲ καὶ νῦν, ἀλλὰ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Ῥωμανὸς ὑπῆρχεν ἀπὸ Συρίας, ἐκ τῆς Ἐμεσηνῶν πόλεως, Διάκονος γενόμενος τῆς ἐν Βηρυτῷ ἁγίας Ἐκκλησίας. Καταλαβὼν δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐν τοῖς χρόνοις Ἀναστασίου τοῦ Βασιλέως, κατέμενεν ἐν τῷ Ναῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐν τοῖς Κύρου, ἐν εὐλαβείᾳ διάγων, καὶ διανυκτερεύων ἐν τῇ παννυχίδι τῶν Βλαχερνῶν. Ἐπετέλει οὖν ἐκεῖσε τὴν παννυχίδα, καὶ πάλιν ὑπέστρεφεν ἐν τοῖς Κύρου, ἔνθα καὶ τὸ χάρισμα τῆς συντάξεως τῶν Κοντακίων ἔλαβεν, ἐπιφανείσης αὐτῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου κατ᾽ ὄναρ, καὶ τόμον χάρτου ἐπιδούσης, καὶ κελευσάσης αὐτὸν καταφαγεῖν. Ἔδοξεν οὖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα, καὶ καταπιεῖν τὸν χάρτην· ἦν δὲ ἡ Ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων· καὶ εὐθέως ἔξυπνος γενόμενος, ἀναβὰς ἐν τῷ ἄμβωνι, ἤρξατο ψάλλειν· Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει· καὶ ποιήσας καὶ τῶν λοιπῶν Ἑορτῶν τὰ Κοντάκια, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν ἐπισήμων Ἁγίων, ὡς εἶναι τὸ πλῆθος τῶν ὑπ᾽ αὐτοῦ γενομένων Κοντακίων ὑπὲρ τὰ χίλια, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μιχαὴλ ἐκ τῆς Μονῆς Ζώβης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ λϛ΄. Ἁγίων Μοναχῶν, τῶν μαρτυρησάντων ἐν τῇ ἐνορίᾳ Σεβαστουπόλεως.

Στίχ. Τμηθεὶς Μιχαὴλ σὺν μαθηταῖς τρισδέκα,
Χορῷ συνήφθη τῶν Μοναστομαρτύρων.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, καθεζόμενοι ἐν Μοναστηρίῳ λεγομένῳ Ζώβῃ, πλησίον Σεβαστουπόλεως. Ἐκστρατεύσας δὲ Ἀλεὶμ ὁ Ἀμηρᾶς τῶν Ἀγαρηνῶν κατὰ τῆς χώρας ἐκείνης, ἐκράτησε τοὺς Ἁγίους· οἱ δὲ Ὅσιοι Πατέρες ἀντέστησαν αὐτῷ, κραταιούμενοι τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ· καὶ στὰς ἐν μέσῳ Μιχαὴλ ὁ ὁσιώτατος Ἡγούμενος, καὶ κατηχήσας, ὡδήγησε πάντας πρὸς τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον· καὶ πρῶτοι τοὺς αὐχένας κλίναντες, ἀπετμήθησαν, εἶθ᾽ οὕτως ὁ πανόσιος Μιχαήλ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἓξ Ὁσιομαρτύρων ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Ἓξ συμμονασταὶ τοὺς ἑαυτῶν μανδύας,
Ἄθλοις ἐρυθραίνουσι τοῖς διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δομνίνου.

Στίχ. Δεινὴν Δομνῖνος συντριβὴν σκελῶν φέρων,
Ὑποσκελισμοὺς τοῦ Σατᾶν καταισχύνει.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Θεσσαλονίκης· τοῦ δὲ Μαξιμιανοῦ βασίλεια κτίζοντος ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὡς Χριστιανὸς ἐκρατήθη, καὶ τῷ βήματι παρέστη αὐτοῦ, ὃς καὶ μετ᾽ ὀργῆς εἶπε πρὸς αὐτόν· Διὰ τί, ἐμοῦ προκαθημένου τῇ πόλει, τολμᾷς Θεὸν ἕτερον ὁμολογεῖν; ἀλλὰ θῦσον τοῖς θεοῖς, εἰ βούλει ζῆν. Τοῦ δὲ μὴ πειθομένου, ἐκέλευσε καταξαίνεσθαι τούτου τὸ σῶμα. Ὡς δὲ ἑώρα ἑαυτὸν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου καταμυκώμενόν τε καὶ γελώμενον, ἐκέλευσε πρὸ τῆς πόλεως ἀπενεχθέντα, συντριβῆναι τὰ σκέλη· καὶ τοὺς πόδας ἀποκοπεὶς ὁ Ἅγιος Μάρτυς, ἑπτὰ ἡμέρας διεκαρτέρει ζῶν, μὴ μεταλαβὼν τροφῆς· καὶ τῷ Θεῷ οὕτως εὐχαριστῶν, παρέδωκεν αὐτῷ τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχήν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σȣ πρεσβείαις, Χριςὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σαλπιζέτω ἐμφρόνως, ἡ θεόλεκτος ποίμνη, εὐήχῳ σάλπιγγι, τοὺς ἄθλȣς τοῦ ποιμένος, Ἀνανίȣ βοῶσα, τῷ αὐτῆς Ποιμενάρχῃ Χριστῷ· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δοξαζέτω Θεοῦ σε, μαθητὴν Ἀνανία, καὶ ἱεράρχην σεπτὸν, καὶ Μάρτυρα τῶν θείων παθημάτων φωνοῦσα, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία Χριστῷ· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐ θανάτου τῷ δέει, ἀλλὰ πόθῳ τῆς ποίμνης ἀποκρυπτόμενος, τὸν λύκον ὥσπερ ἄρνα, ὁρῶν τιθασσευθέντα, Ἀνανίας ἐκραύγαζεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, θεόφρον ἔσχες διδάσκαλον, συνετίζουσάν σε καὶ μυοῦσαν, καὶ ψάλλειν προτρέπουσαν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν σῶν ῥημάτων ὁ φθόγγος, τὴν οἰκουμένην ἐπλήρωσε, καὶ τερπνῶς μελῳδεῖν τοὺς ἀνθρώπους, Χριστῷ παρασκευάσεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐξέλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς φαεινότατος ἥλιος, Ῥωμανὲ καὶ πυρσὸς καταυγάζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νῦν μακαρίζουσι πᾶσαι, αἱ γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων σε, Θεοτόκε ἁγνὴ ὡς προέφης, καὶ πίστει δοξάζουσιν· Εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τȣ͂ Ἀποστόλȣ. Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ξενακουστεῖν ἐνόμιζεν, Ἀνανίας ὁ ἔνδοξος, ἐξ ἁρπακτικῆς, τοῦ πορθητοῦ τῆς ποίμνης σου, δυνάμεως, Δέσποτα, τὴν ὑπὲρ λόγον ἄμειψιν, πρὸς ποιμαντικήν· ὅθεν σκιρτῶν ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον, καὶ σκιρτάτω τῷ πνεύματι, ἡ πανευκλεὴς, καὶ μακαρία

Digitized by Google

πόλις σου, τὴν σὴν εὐμοιρήσασα, ἐπιστασίαν Ἔνδοξε, καὶ εὐχαριστοῦσα τῷ Σωτῆρι βοάτω· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ζωοποιῷ προσάγματι, Ἀνανία ὑπέρτιμε, τὴν φωτοποιὸν τȣ̃ ὁραθέντος δύναμιν, τῷ Σαύλῳ ἐκήρυξας, καὶ ἀπεκρούσω πήρωσιν, τὰς ἀλεξικάκους, ἐπιθεὶς σȣ παλάμας, φολίδας δρακοντείȣς, ἐκβαλὼν ὡς λεπίδας, βοῶν· Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἡ ἐν ἀνάγκαις σώζȣσα, καὶ θερμῶς προςατεύουσα, πάντας τοὺς ἐν θλίψει, Παναγία Δέσποινα, σπλαγχνίσθητι σῶσόν με, καὶ πεπτωκότα ἔγειρον, χεῖρα βοηθείας, πρὸ τȣ̃ τέλȣς διδȣ̃σα, μὴ νύξ με τȣ̃ θανάτȣ, καταλάβῃ ὑπνȣ̃ντα, ἵνα σε κατὰ χρέος, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Νόμων πατρῴων.

Πᾶσαν τοῦ κόσμου τὴν τερπνότητα, καὶ τὴν τρυφὴν καὶ δόξαν ἀποσεισάμενος, τὴν ψυχήν σȣ ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὰς ἄνω χορείας, πρὸς τὰς ἐκείνων, δόξας καὶ λαμπρότητας Σοφέ, πρὸς τὰ κάλλη τὰ ἄῤῥητα, πρὸς μονὰς τὰς ἐκεῖσε, πρὸς φῶς τῆς Θεαρχίας κραυγάζων· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ θείῳ πόθῳ πυρπολούμενος, τὰς ἀναβάσεις ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἀσώματον ἐν σώματι, πολιτείαν ἐκτήσω· τὰς τῶν Ἀγγέλων τάξεις, ἐκμιμούμενος σοφέ, τὰς ἐκείνων ἐπόθησας, ἐν κόσμῳ μελῳδίας, ἐν πίστει Ῥωμανὲ ἀνακράζων· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑψηγορίᾳ τῶν ἐνθέων σου, καὶ γλυκυτάτων λόγων μακαριώτατε, Ῥωμανὲ, πᾶσαν διάνοιαν, καταθέλγεις ἀνθρώπων καὶ κατευφραίνεις, οἷά τις τροφεὺς πλουτοποιὸς, καὶ φωτίζεις φαιδρότατα, καὶ βοᾷν ἐκδιδάσκεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰσοθεΐᾳ δελεάσας με, ὁ βροτοκτόνος ὄφις ὁ σκολιώτατος, ὡς αἰχμάλωτον ἀφήρπασε, τρυφῆς τοῦ Παραδείσȣ· ἀλλ' ὁ Δεσπότης, φύσει ὁ Υἱὸς ὁ τȣ̃ Θεȣ̃, σαρκωθεὶς ἐπεδήμησεν, ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἦρέ με πρὸς ὕψος θεώσας· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βαβυ-
» λῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύον-
» τος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ
» συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ
» κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον.
» Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ-
» τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ἔλυσας Πανεύφημε, τὸ σκότος τὸ τῆς ἀγνωσίας, φῶς δὲ ἀληθῶς ἐξήστραψας, Δαμασκῷ τρισυπόστατον· ἀλλὰ ὡς φιλότεκνος πατὴρ καὶ φιλόστοργος ποιμενάρχης, ὀρθοδοξοῦσαν ταύτην φύλαττε.

Ταύτην τὴν ἐτήσιον, πανήγυριν ἐπιτελοῦντες, δεῦτε φωταυγεῖ ἐκλάμποντες, τῆς ψυχῆς ἀξιώματι τοῦ τῆς Τριάδος, λατρευτοῦ τε καὶ κήρυκος Ἀνανίου, τὴν τριφεγγῆ ἀρετὴν μέλψωμεν.

Ὢ τῆς ὑπὲρ ἄνθρωπον, ἀξίας σου μάκαρ Ἀνανία! ὡς γὰρ μαθητὴς ἠγάπησας, ὡς ποιμὴν ἀναπέπαυσαι, καὶ ὡς ἀθλοφόρος, τῷ Χριστῷ συνδεδόξασαι, τοῖς στεφάνοις μαρτυρικῶς ἀγλαϊζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε πανάμωμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐωδίας, αἴτησαι Χριστὸν ὃν ἔτεκες, Βασιλεῖ μὲν τὰ τρόπαια, τοῦ τῆς δουλείας δὲ ζυγοῦ, δοῦναι τὴν ἄνεσιν τῷ λαῷ σου· σὲ γὰρ ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ταῖς ἀνωτάταις Ἔνδοξε, χορείαις συνήφθης τῶν ἀσωμάτων, ἔνθα ἡ ἀνέκφραστος ὑπάρχει εὐφροσύνη, καὶ διηνεκὴς ἀπόλαυσις· ἔνθα ἐκεῖνο, τῆς Θεαρχίας φάος ὑπάρχει καὶ χαρά· ἔνθα ἡ ἀνεκλάλητος, δόξα Μακαριώτατε.

Μετὰ δικαίων ἔνδον, εἰς Θεοῦ θείαν δόξαν κατασκηνώσας, βλέπεις τὴν τερπνότητα, τὴν ἄφραστον ἐκείνην· βλέπεις τὴν τρυφὴν τὴν ἄληκτον· βλέπεις τὰ κάλλη τῶν οὐρανῶν, τὰ ὄντως ἐράσμια σοφέ· βλέπεις Πατριαρχῶν τὰς χορείας, Ῥωμανὲ ἔνδοξε.

Σοῦ τὴν φωσφόρον μνήμην, τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας, ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι, πρεσβείαις σου θεόφρον, καὶ ἐκ πάσης βλάβης, Ῥωμανὲ καὶ θλίψεως τοῦ ἀλλοτρίου, καὶ τῆς ἐπȣρανίȣ ἀξίωσον τυχεῖν, δόξης καὶ βασιλείας, τῆς ἄνω μακαριώτατε.

Ὡραϊσμένος κάλλει, ἀσυγκρίτῳ Θεόφρον τῷ τῆς Τριάδος, καὶ πεποικιλμένος λαμπηδόνας ἐξαστράπτεις, καὶ περιχαρῶς πανόλβιε περιπολεύεις, περὶ τὸν θρόνον ὄντως τοῦ Κτίστου καὶ Θεοῦ· ἔνθα ἑορταζόντων ὁ ἦχος, Ῥωμανὲ ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τῆς πάλαι πτώσεως, ἀνθρώπων τὸ γένος τοῦ πρωτοπλάστου, γέγονεν αἰχ-

Digitized by Google

μαλωτον Παρθένε Θεοτόκε, καὶ δεδουλωμένον πάθεσι τῆς ἁμαρτίας· ἀλλ' ὁ ἐκ σοῦ τεχθεὶς ὑπεράγαθος Θεὸς, τοῦτο τῇ ἑαυτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ ἀνεκαλέσατο. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀ-
» ξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος,
» ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα
» τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,
» τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προσ-
» τάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀποστόλου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἀρχαῖος μαθητὴς Χριστοῦ, γεγονὼς Ἀνανία, τῷ νέῳ τὴν ἀνάβλεψιν, μαθητῇ σὺ βραβεύεις, Παύλῳ τῷ θείῳ· διό σε, σὺν αὐτῷ εὐφημοῦμεν, ὡς ἱεράρχην ἔνθεον, ὡς Ἀπόστολον θεῖον, ὡς ἀληθῆ, Μάρτυρα καὶ κήρυκα θεηγόρον, καὶ πρεσβευτὴν θερμότατον, πάσης τῆς οἰκουμένης.

Τοῦ Ὁσίου, καὶ Θεοτοκίον ὁμοῦ.

Ἐν θεοπνεύστοις ᾄσμασι, κατετράνωσας μάκαρ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀπόῤῥητον, θείαν οἰκονομίαν, καὶ ὕμνοις ἔστεψας πάντας, Ῥωμανὲ τοὺς Ἁγίους· μεθ' ὧν φαιδρῶς ἀνύμνησας, τὴν ἁγνὴν καὶ Παρθένον, καὶ ἀληθῆ, τοῦ Θεοῦ Μητέρα Πάνσοφε Πάτερ· μεθ' ἧς ἡμῶν μνημόνευε, παρεστὼς τῇ Τριάδι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, ἀρχιεράρχα ἔνδοξε, κλέος Μαρτύρων, Ἀνανία φωστὴρ φαεινότατε, ἡμῶν δὲ πολιοῦχε, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ῥυσθῆναι τὴν ποίμνην σου ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Ἤδη τὰ μακρὰν ποιοῦντά με, τοῦ ἀγαθοῦ σου Υἱοῦ, Ἀγαθὴ καὶ πανάμωμε, πόῤῥωθι ἀπέλασον, τῆς ἀθλίας καρδίας μου· καὶ τὸν ζητοῦντα καὶ ὠρυόμενον, καταπιεῖν με κάκιστον λέοντα, ὄφιν τὸν δόλιον, σκολιὸν καὶ δράκοντα, τὸν πονηρὸν, σύντριψον τῷ κράτει σου, ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὢ μυστηρίου καινοῦ! ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν· ἔκλαιε κράζουσα· Οἴμοι τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινὸς, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ Ἰουστίνης τῆς Παρθένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἱερέων ἐν χρίσματι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵματι, τῷ Θεῷ προσήγγισας, τελειώτατα, Κυπριανὲ πανᾀοίδιμε· τὸ ἄνθος τῆς φύσεως· ἡ τῶν λόγων καλλονή· τῆς σοφίας ἀκρόπολις· τῆς ὀρθότητος, τῶν δογμάτων ἡ στάθμη· τῶν κανόνων, παναρμόνιος εὐθύτης· Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

Τῶν ἀθλούντων τὴν εὔκλειαν, τῶν Μαρτύρων τὸν στέφανον, ὑπογράφων ἔπεισας τοὺς θεόφρονας, κατατολμᾶν γενναιότατα, ποικίλων κολάσεων, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, καὶ σωμάτων γυμνώσεως, καὶ στρεβλώσεων, καὶ κρυμοῦ δριμυτάτου καὶ μαστίγων, καὶ θανάτου τελευταῖον, Κυπριανὲ πανσεβάσμιε.

Ἐπῳδαῖς ταῖς τοῦ δαίμονος, τὰς ᾠδὰς τὰς τοῦ Πνεύματος, καὶ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, ἀντιτάξασα, τὴν παρθενίαν ἐτήρησας· καὶ Μάρτυς ἀήττητος, προσηνέχθης τῷ Χριστῷ, ἱερώτατον σφάγιον· ὅθεν ἔτυχες, τῶν στεφάνων τῆς νίκης, Ἰουστίνα, τῶν Παρθένων καὶ Μαρτύρων, κεκοσμημένη φαιδρότησι.

Δόξα, Ἦχος β'.

Διδασκαλίαν τῆς πλάνης, καὶ γνῶσιν τῶν εἰδώλων, ἀπεδύσω ἀληθῶς, καὶ Σταυρὸν ἠμφιάσω, ὅπλον εἰς σωτηρίαν, Κυπριανὲ παμμακάριστε. Ἔῤῥιψας τὰς βίβλους τὰς μαγικὰς, τὸν ἄνθρωπον ἀπέθου τὸν παλαιὸν, καὶ ᾤκησεν ἐν σοὶ θεογνωσίᾳ, ἡ Τριὰς ἡ ὁμοούσιος. Αὐτὴν ἱκέτευε Ἱεράρχα, σὺν Ἀγγέλοις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πάντων, θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφὴ, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις· Ἄχραντε σπεῦσον, δυσωποῦμεν, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Digitized by Google

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ξύλῳ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὁρῶσα ἡ Ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνον φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι, ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Τὸν φωστῆρα τὸν θεολαμπῆ, τὸν τοῦ Παύλου συνόμιλον, καὶ ἔργοις συμμέτοχον, Κυπριανὸν εὐφημήσωμεν· μετ' Ἀγγέλων γὰρ ἀγάλλεται, λαβὼν τὸ στέφος τῆς ἀφθαρσίας, παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ἄλλην, κραταιὰν καταφυγὴν, καὶ ἰσχύος πύργον καὶ τεῖχος, ἀκαταμάχητον, ὄντως οὐ κεκτήμεθα, εἰμὴ σὲ Πάναγνε, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν· Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολώμεθα· δεῖξον εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν, καὶ τῆς δυναστείας τὴν δόξαν, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν· τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Μέλπω μάκαρ σου τὴν κυπρίζουσαν χάριν.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μετὰ τῆς ὑπερκοσμίου τάξεως, νῦν αὐλιζόμενος, ὦ ἱερὰ καὶ θεία κεφαλὴ, οὐρανόθεν ἐπίβλεψον, καὶ τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περιφρούρησον.

Ἐν ζόφῳ τῆς ἀγνωσίας πρότερον, δεινῶς κρατούμενος, καὶ ψυχολέθροις πάθεσι, σαρκὸς, ἀκρασίᾳ πυρούμενος, μεταβολὴν παράδοξον, εὗρες ἀθρόως Παμμακάριστε.

Λοιμῶν μὲν ἐπὶ καθέδραν πρότερον, Πάτερ ἐκάθισας, καὶ ἐν καθέδρᾳ πάλιν τὸν Χριστὸν, πρεσβυτέρων ἐδόξασας, ἀλλοιωθεὶς σαφέστατα, τῇ τοῦ Ὑψίστου θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Παρθένος μετὰ τὸν τόκον ἔμεινας· αὐτὸν γὰρ τέτοκας, τὸν Ποιητὴν τῶν ὅλων καὶ Θεὸν, ἀσυνήθως καὶ ξένως ἡμῖν, ἐπιφανέντα σώματι, Θεογεννῆτορ Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ὡς Παῦλος πρὸς τὸν Χριστὸν, τὴν τῆς ψυχῆς, μεταβαλὼν ἔφεσιν, Κυπριανὲ πάνσοφε, τούτου μαθητὴς ἐχρημάτισας.

Μνηστεύεταί σε Χριστὸς, ἀντὶ χιτῶνος τῶν παθῶν δόξης σοι, καταστολὴν δωρούμενος, καὶ ἀναγεννήσεως ἔνδυμα.

Ἀλείπτης ἀσκητικὸς, προγεγονὼς, καρτερικὸς ὕστερον, Κυπριανὲ πανεύφημε, Μάρτυς ἀληθείας γεγένησαι. Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χρι-
» στὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Παιδευθεὶς ἐν τῇ πλάνῃ ἐπιμελῶς, ὡς ὁ Παῦλος ἐκλήθης ἐξ οὐρανοῦ, σταυρῷ ὁδηγούμενος, πρὸς τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· τῆς γὰρ σεμνῆς Παρθένου, τῷ πόθῳ φλεγόμενος, δι' αὐτῆς ἡρμόσθης, τῷ Πλάστῃ τῆς κτίσεως· ὅθεν θριαμβεύσας, τοῦ ἐχθροῦ τὸ ἀνίσχυρον, σὺν αὐτῇ κατηξίωσαι, τοῦ χοροῦ τῶν Μαρτύρων. Κυπριανὲ ἱερώτατε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατηνέχθην ἁμαρτιῶν· καὶ στένων κραυγάζω σοι, ἐκ καρδίας Πανάχραντε· Ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον, τὸ πλούσιον ἔλεος, καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον· καὶ δός μοι μετάνοιαν, καὶ τοῦ βίου διόρθωσιν, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε

Digitized by Google

δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· ἢ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσιν αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἀνανήψας Θεοφάντορ τῆς πρὶν μανίας, δαιμονικὴν ἀπάτην, καὶ ψυχόλεθρον πλάνην, πᾶσαν ἐθριάμβευσας, καὶ χαίρων ἐκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ῥωμαλέως Ἰουστίνα κραταιουμένη, καὶ τὴν ἁγνὴν Παρθένον καὶ κεχαριτωμένην, σφόδρα ἱκετεύουσα, τοὺς βρόχους διέφυγες, καὶ τὰ τῶν ἐχθρῶν μηχανήματα.

Στηριζομένη τῇ πίστει τοῦ σοῦ Νυμφίου, καὶ τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν, περιβεβλημένη, δαίμοσιν ἀνάλωτος, βοῶσα διέμεινας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατὰ φύσιν ἐλεύθερος τὴν ἰδίαν, δούλου μορφὴν ἐπτώχευσε, χρηστότητος πλούτῳ, Μῆτερ ἀειπάρθενε, ἐκ σοῦ καθ' ὑπόστασιν, ὅλον προσλαβὼν τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ὑπέρμαχον σαφῶς, τὴν ἁγνὴν Θεομήτορα, πλουτίσασα Ἰουστίνα, τὴν σεπτὴν παρθενίαν, ἐτήρησας ἀμώμητον.

Τὸ ἔμψυχον Θεῷ, καὶ τερπνότατον ἄγαλμα, τιμήσωμεν Ἰουστίναν, τὸ ἀπόθετον κάλλος, τὸ ἄσυλον ἀνάθημα.

Ἡ νύμφη τοῦ Χριστοῦ, ἡ γνησία καὶ ἄσπιλος, τὴν ἄθλησιν τῇ ἀσκήσει, προσλαβοῦσα δικαίως, διπλοῦν στέφος κομίζεται.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐκ ἀγγελικός, οὐκ ἀνθρώπινος δύναται, τὸ ἄφραστον ἑρμηνεῦσαι, καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῦ τόκου σου Πανάχραντε.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κακίας, τὸν πυθμένα τὸν κάτω κατείληφας· τῆς ἀκροτάτης δὲ πάλιν, ἀρετῆς ἀνῆλθες, Πάτερ εἰς ὕψος, παραδόξως, ἀλλοιωθεὶς τῷ θείῳ βαπτίσματι.

Ὑπῆρξας, ὑπηρέτης δαιμόνων τὸ πρότερον· ἀλλὰ Χριστοῦ Θεοφάντορ, μαθητὴς ἐσύστερον ἀνεδείχθης, διαθέσει, τῶν ὀρεκτῶν ποθήσας τὸ ἔσχατον.

Πολλοὺς σύ, τῷ Δεσπότῃ προσήγαγες Μάρτυρας, πραγματειῶν τὴν μεγίστην, ὑποφαίνων αἵματι βραχυτάτῳ, βασιλείαν, τῶν οὐρανῶν Θεόφρον ὠνήσασθαι.

Θεοτοκίον.

Ῥῆξόν μου, τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων Θεόνυμφε, τῆς ἁμαρτίας τοῦ νόμου, τῆς ζωῆς τῷ νόμῳ ἐλευθερίαν, δωρουμένη, ἡ δοτῆρα τοῦ νόμου κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς Ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν σεβρότατον, ἡ οἰκουμένη ἀξίως γεραίρει σε, Κυπριανὲ ἀοίδιμε· καὶ τοῖς ὕμνοις δοξάζει, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, αἰτοῦσα πάντοτε, πταισμάτων ἄφεσιν, διὰ σοῦ δωρηθῆναι τοῖς μέλπουσιν· Ἀλληλούϊα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν σοφὸν Ἱεράρχην τιμήσωμεν, ὡς ποιμένα σοφὸν καὶ διδάσκαλον· ὅτι ἐξ ἀκανθῶν πλάνης ἤνθησεν, ὥσπερ ῥόδον τερπνότατον, καὶ ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς κατεμύρισεν, ἰαμάτων ὀδμαῖς, καὶ βολαῖς θαυμάτων· ὥστε ψάλλειν ἡμᾶς τοῦ Δαυῒδ τὴν ᾠδήν· Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον.

Τῇ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ Ἰουστίνης τῆς Παρθένου.

Στίχοι.

Ἀλγεῖ Σατανᾶς, τὸν πάλαι φίλον βλέπων,
Ξίφει φιλοῦντα συνθανεῖν Ἰουστίνῃ.

Τμήθη δευτερίῃ σὺν Ἰουστίνῃ Κυπριανός.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, εὐγενὴς καὶ πλούσιος, φιλόσοφος καὶ μάγος ἄκρος· ἠγρεύθη δὲ πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παρὰ Ἰουστίνης τῆς Παρθένου καὶ Χριστιανῆς, πάσας τὰς δαιμονικὰς αὐτοῦ ἐνεργείας ὡς ἱστὸν ἀράχνης διαλυσάσης, ὁρμωμένης καὶ αὐτῆς ἐξ Ἀντιοχείας. Ἀνὴρ γάρ τις Ἕλλην, Ἀγλαΐδας λεγόμενος, ἔρωτι τοῦ κάλλους αὐτῆς τρωθείς, καὶ μὴ τυχὼν τοῦ σκοποῦ, προσῆλθε τῷ Κυπριανῷ· ὁ δὲ ἐκ τρίτου δαίμονας ἐξαποστείλας πρὸς τὴν Κόρην, ἤνυσεν οὐδέν. Ὡς γοῦν ἔγνω τὴν ἑαυτοῦ τέχνην ἀπρακτοῦσαν, ἐβαπτίσθη, καὶ κατακαύσας τὰ μαγικὰ αὐτοῦ βιβλία, ἐπίστευσε τῷ Κυρίῳ· γίνεται δὲ τελευταῖον καὶ Ἐπίσκοπος. Καὶ πολλοὺς ὁδηγήσας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Δαμασκοῦ Κόμητος σὺν Ἰουστίνῃ· καὶ τὰς πλευρὰς ξέονται, καὶ σιδηρῷ τηγάνῳ ἐμβάλλονται· καὶ ἐπὶ Νικομήδειαν ἀπαχθέντες, τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται. Ὁ δὲ μέγας Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, οὐχ ἕτερον, ἀλλ' αὐτὸν ἐραστὴν τῆς Παρθένου φησί. Τελεῖται δὲ

Digitized by Google

ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ αὐτῶν μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πέραν ἐν τοῖς Σολομῶντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. « Ἐναντίον μου σὴ τελευτὴ τιμία »,
Λέγει Θεὸς σοὶ τῷ φίλῳ Θεοφίλῳ.

Ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁμολογητὴς Θεόφιλος ὑπῆρχε Μοναχὸς εὐλαβής, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου· οὗ τὴν ἀθεότητα ἰδών, καὶ τὴν πρὸς τὰς ἁγίας Εἰκόνας πονηρὰν ἐπίθεσιν, ἦλθε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ παρρησιασάμενος, καὶ ἤλεγξεν, ἄθεον αὐτὸν ἀποκαλῶν καὶ παράνομον, καὶ τοῦ Ἀντιχρίστου πρόδρομον. Ὅθεν, εἰς θυμὸν καὶ ὀργὴν τοῦ βασιλέως κινηθέντος, τύπτεται σφοδρῶς, καὶ εἰς φυλακὴν ἐμβάλλεται, καὶ λιμοκτονεῖται ἱκανῶς· καὶ πάλιν τῆς φυλακῆς ἐκβληθείς, καὶ μὴ πεισθείς, εἰς ἐξορίαν πέμπεται· κἀκεῖσε τῷ Θεῷ εὐχαριστῶν, τὸ πνεῦμα αὐτῷ παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἱεραρχίας ἐπιβάς, ἱεραρχικώτατον τύπον, τοῖς Ἱεράρχαις σεαυτόν, καὶ εἰκόνα κραυγάζων ἀνέδειξας· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ζωαρχικῆς τῆς δεξιᾶς, ὄντως σὴ ἀλλοίωσις Πάτερ, Κυπριανέ· ἢ καὶ σοφόν, θεηγόρον εἰργάσατο ψάλλοντα· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὅπλον ἀήττητον ἡμῖν, κατὰ τοῦ ἀλάστορος Μάκαρ, σὺ ἀναδείχθης τὰς αὐτοῦ, στηλιτεύων ἀπάτας τοῖς μέλπουσιν· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὑπερουράνιοι χοροί, καὶ οἱ ἐπουράνιοι δῆμοι, ὑμνολογοῦσι τὸν ἐκ σοῦ, Θεοτόκε τεχθέντα κραυγάζοντες· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ.

Σοφώτατα τῆς ἑλληνικῆς, καταπεφρόνηκας σοφίας ἔνδοξε· τῶν Ἀποστόλων δέ, τὸν θεῖον φθόγγον, Πνεύματι τὸν κρουόμενον Πάτερ, καὶ πυρίνῃ γλώσσῃ τρανῶς ἐκφωνούμενον, ἀνεβόας· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἀνέδραμες πρὸς τὰ ὑψηλά, καὶ ὑπερκόσμια φαιδρῶς σκηνώματα, Χριστῷ δι' αἵματος ὡς ἱερεῖον, ἄμωμον προσαγόμενος Πάτερ, καὶ θυσία ζῶσα δεκτὴ καὶ εὐάρεστος, ἀναμέλπων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Νικώμεναι ὑπὸ τῆς ἐν σοί, σκηνούσης χάριτος δαιμόνων φάλαγγες, ἀποδιώκονται, καὶ δραπετεύει, πάθη Κυπριανὲ τῶν νοσούντων· οἱ πιστοὶ δὲ θείου φωτὸς ἐμφορούμενοι, βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Χορεύουσι σὺν ἀγγελικαῖς, Ἁγνὴ Δυνάμεσιν ἐπὶ τῷ τόκῳ σου, οἱ Θεομήτορα καὶ Θεοτόκον, πίστει σε καταγγέλλοντες· σὺ γὰρ τὸν Δεσπότην καὶ λυτρωτὴν ἡμῶν τέτοκας, ᾧ βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, πανηγυρίσατε οἱ
» ἀγαπῶντες Σιών· ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς
» τοὺς αἰῶνας, Κύριος τῶν Δυνάμεων ἦλθεν· εὐ-
» λαβείσθω πᾶσα ἡ γῆ ἐκ προσώπου αὐτοῦ καὶ
» βοάτω· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἄνωθεν ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντάς σε, ἐποπτεύων θείᾳ χάριτι, Κυπριανὲ σαῖς ἱκεσίαις, ἐν ὅπλῳ εὐδοκίας στεφάνωσον, εἰρήνην καὶ σωτηρίαν βραβεύων ἡμῖν, ὡς Ἱεράρχης ἐνθεώτατος.

Ῥεῖθρον ἰαμάτων δαψιλῶς ἡ κόνις σου, τοῖς ποθοῦσιν ἀναδέδεικται· σὲ γὰρ γυναῖκες θεοφόροι, ὡς θεῖον θησαυρὸν ὑποδέχονται, καὶ πρόθυμοι φανεροῦσι κρυπτόμενον, ἵνα σου πάντες ἀπολαύσωμεν.

Ἴθυνον ἡμῶν πρὸς τὸν Χριστὸν Πανόλβιε, τὴν πορείαν διὰ πράξεως, καὶ θεαρέστου πολιτείας, καὶ εἰλικρινεστάτης καθάρσεως, τὴν ὄντως θείαν γαλήνην αἰτούμενος, ὡς Ἱεράρχης συμπαθέστατος.

Θεοτοκίον.

Νεύρωσον ἡμῶν τὴν τῆς ψυχῆς ἀσθένειαν, Θεομῆτορ τῇ δυνάμει σου· λῦσον τὸ κράτος Παναγία, τῶν ἐπιτιθεμένων τοῖς δούλοις σου, ἡ κόσμῳ δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, ἀνερμηνεύτως ἀνατείλασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν πρότερον ὑπάρχοντα, κακίας μύστην ὕστερον, διὰ τιμίας Παρθένου, Ἀρχιερέα φανέντα, Κυπριανὸν τὸν μέγιστον, συμφώνως μακαρίσωμεν, καὶ πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν· Ταῖς σαῖς λιταῖς εὐμένιζου, ἡμῖν τὸν πάντων Δεσπότην.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαρὰν τὴν ἀνεκλάλητον, πάναγνε ἡ κυήσασα, χαρᾶς ἡμᾶς αἰωνίου, μετόχους ποίησον πάντας, Παρθένε θεονύμφευτε, ἡ σκέ-

Digitized by Google

πη, τὸ κραταίωμα, τῶν εὐσεβῶς βοώντων σοι· Μὴ ἐπιλάθῃ σῶν δούλων, Θεοκυῆτορ Μαρία.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τῆς κακίας πρότερον, ἀκριβὴς ὑπέρμαχος, τῆς Ἐκκλησίας ὕστερον, ἀληθὴς διδάσκαλος· ὁ λειτουργὸς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, ἀρχιερεὺς τῆς πίστεως ἐφάνη· καὶ ὁ ἀκόλαστος, σώφρων, διὰ τιμίας Παρθένου. Ἀμφοτέρων ταῖς εὐχαῖς, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Πῶς σου τὴν χάριν ὑμνήσαιμι, καὶ τὴν πολλὴν πρὸς ἐμὲ, τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, καθ' ἑκάστην πρόνοιαν, ἣν σαφῶς ἐπιδείκνυσαι; πῶς δέ σου φράσω τὴν ἀγαθότητα, καὶ τὴν ποικίλην ὄντως κυβέρνησιν; Σὺ οὖν καὶ ἔτι νῦν, εἰς ἀεί μου πρόστηθι, παντὸς κακοῦ, ζῶντα καὶ θανόντα με, ἐκλυτρουμένη Σεμνή.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου· Τέκνον ἐβόα, τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως, πῶς φέρεις ὁ Ἰατρὸς, ὁ ἰασάμενος, βροτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀγκίστρῳ τῆς χάριτος σοφῶς, ὁ Παῦλος ὁ ἔνθεος δημηγορήσας ἐζώγρησεν, Ἱεροφάντορα, καὶ τῶν ἀποῤῥήτων, θεωρὸν εἰργάσατο, σὲ σκεῦος ἐκλογῆς θεασάμενος· μεθ' οὗ δυσώπησον, θεοῤῥῆμον Διονύσιε, τοῦ σωθῆναι, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Ἀγγέλοις ὁμότιμον τὸν νοῦν, Πάτερ Διονύσιε, δι' ἀρετῆς ἐργασάμενος, τὴν ὑπερκόσμιον, τῆς Ἱεραρχίας, εὐταξίαν πάνσοφε, ἐν βίβλοις ἱεροῖς ἀνιστόρησας, καθ' ἣν ἐῤῥύθμισας, Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, οὐρανίων τὰς τάξεις μιμούμενος.

Ἐμφιλοσοφώτατα Θεῷ, μάκαρ Διονύσιε, ὡς δυνατὸν ὁμοιούμενος, τῶν ὀνομάτων σὺ, μυστικῶς τῶν θείων, εὐσεβῶς ἐξήπλωσας, τὴν ἔνθεον Θεόφρον ἀνάπτυξιν, ἑνώσει κρείττονι, μυηθεὶς τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ μυήσας τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου· οἱ δὲ, Βυζαντίου.

Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοὶ, τὴν ἐτήσιον μνήμην, τῶν Ἱεραρχῶν εὐφημήσωμεν, Διονυσίου τε καὶ Κυπριανοῦ· ὁ μὲν γὰρ, καταπτύσας τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων, καὶ τῷ σκεύει τῆς ἐκλογῆς μαθητευθεὶς, τῶν ἀποῤῥήτων μυστηρίων γνώστης ἐγένετο· ὁ δὲ, διὰ τῆς καλλίστης παρθένου Ἰουστίνης, τὴν διάνοιαν φωτισθεὶς, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπάτην ἐξέφυγε· καὶ τὰς μαγικὰς βίβλους ἐν πυρὶ ἀναλώσας τοῦ Εὐαγγελίου κήρυξ γέγονε. Διὸ καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ, τὸν δοξάσαντα τούτους, δοξολογοῦντες Σωτῆρα βοήσωμεν· Ὁ τοὺς σοὺς Ἀθλοφόρους στεφανώσας ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαῖρε, πᾶσα κτίσις σοι βοᾷ· χαῖρε Παναγία Παρθένε· χαῖρε τὸ σκῆπτρον Δαυῒδ· χαῖρε ἡ βλαστήσασα τὸν βότρυν τὸν μυστικόν· χαῖρε πύλη οὐράνιε, καὶ ἄφλεκτε βάτε· χαῖρε φῶς παγκόσμιον· χαῖρε ἡ πάντων χαρά· χαῖρε Ἀποστόλων τὸ κλέος· χαῖρε ἡ ἀντίληψις· χαῖρε, προστασία πάντων τῶν τιμώντων σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἡ πανάμωμος Ἀμνὰς, Ἄρνα τὸν αὐτῆς ἐθεώρει, ἑλκόμενον πρὸς σφαγὴν, θρήνοις ἐνεκόπτετο, ἀναβοῶσα πικρῶς· Τί σοι δῆμος ἀχάριστος, γλυκύτατον τέκνον, πάλαι ἀνταπέδωκεν, ὁ ἀπολαύσας σου, οἴμοι! πῶν πολλῶν δωρημάτων; πῶς δὲ καὶ τὸν πόνον ὑποίσω, ὅτι θέλων ταῦτα νῦν ὑφίστασαι;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τῆς οὐρανίου γνώσεως, ἀθεώρητον βυθόν σε καλέσωμεν, λαμπρότατε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ· ὡς γὰρ ὁπλίτην, καὶ στεῤῥὸν ὑπέρμαχον τῆς Ἐκκλησίας, ἀνυμνοῦμέν σε σοφέ· πυρὶ γὰρ ἐλλαμφθεὶς τῷ ἀγνοτάτῳ, ἠξιώθης ἅμα ταῖς ἄνω στρατολογίαις, τὸ φωτεινὸν περιβόλαιον ἐνδύσασθαι Χριστὸν, καὶ λαμπρυνθῆναι τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, τὸν νοῦν Διονύσιε· διό σου τὴν παγκόσμιον μνήμην πανηγυρίζοντες, πιστῶς δοξάζομεν, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Digitized by Google

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον.

Ἀπὸ πάσης με θλίψεως, καὶ παντοίας κακώσεως, καὶ δεινῆς ἐκλύτρωσαι περιστάσεως, καὶ πειρασμῶν πολυτρόπων με, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου, καὶ σκανδάλων πονηρῶν, ἐξ ἀνθρώπων μισούντων με· καὶ δαιμόνων δέ, τῶν ζητούντων ἑκάστης ἀπολέσαι, τῆς ἡμέρας Θεοτόκε, τὸν προστασίαν σε θέμενον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐπωδύρετο, καὶ θρηνῳδοῦσα ἐφθέγγετο· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθείς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἤντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόῤῥητα, καὶ τὴν Πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἱερομάρτυς Διονύσιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν νοῦν γεραίρω τῶν σοφῶν διδαγμάτων.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τῷ Παύλῳ τῷ θείῳ μαθητευθείς, τῷ τῶν οὐρανίων, Διονύσιε θεατῇ, οὐράνιος μύστης παραυτίκα, καὶ θηγόρος ἐχρημάτισας.

Ὁ χάριτι θείᾳ καταυγασθείς, καταύγασον Μάκαρ, τῶν ὑμνούντων σε τὰς ψυχάς, τὰς σὰς συνιέναι θεοπνεύστους, διδασκαλίας Διονύσιε.

Νοὸς καθαρότητι καὶ ψυχῆς, τῶν ἐπουρανίων διακόσμων τὰς ἀστραπάς, μαθεῖν ἠξιώθης, καὶ τὰς τούτων, χοροστασίας ἰδεῖν Διονύσιε.

Θεοτοκίον.

Νυμφὼν φωτοφόρος τῆς ὑπὲρ νοῦν, σαρκώσεως ὤφθης, τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ· ἐκ σοῦ γὰρ τὴν σάρκα Θεομῆτορ, τὴν ἡμετέραν ἠμφιάσατο.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Οὐρανίων ἁψίδων, ὑπεραρθεὶς Ὅσιε, τῶν ὑπερκοσμίων τὰς τάξεις καὶ τὰ στρατεύματα, καὶ τὰς λαμπρότητας, ὑψηγορίαις τῶν λόγων, καὶ πανσόφοις φράσεσι, πᾶσιν ἐτράνωσας.

Ὑψηλῆς θεωρίας, ἐμφορηθεὶς ἔνδοξε, τὴν τῶν ὀνομάτων τῶν θείων πᾶσαν ἀνάπτυξιν, ἐθεολόγησας, Τριαδικὸς θεολόγος, γεγονὼς τῇ χάριτι, Θεομακάριστε.

Νεκρωθεὶς τοῖς παροῦσι, τῷ πρὸς Θεὸν ἔρωτι, καὶ φιλοσοφίᾳ συντόνως ἐγγυμνασάμενος, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, ζωοποιῶν χαρισμάτων, θεοφόρον ὄργανον, Πάτερ γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Γεωργίᾳ Παρθένε, τοῦ παντουργοῦ Πνεύματος, σῶμα τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων ἐκαρποφόρησας· ἐν ᾧ κατέκρινε, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ ζωὴν ἐπήγασε, τὴν αἰωνίζουσαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς
» Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον,
» ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
» τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς τοῦ Σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, ἀπεικόνισμα θεῖον ὡς ἀληθῶς, τὰ θεῖα μυστήρια, ἐκδιδάσκεις τῷ Πνεύματι· καὶ φωτισθεὶς τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τὰς τῶν Ἀγγέλων τάξεις, τρανῶς διεσάφησας· ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ, νοητῶς καταλείψας, τὰ θεῖά σου δόγματα, κατεφώτισας ἅπαντας, Ἱερομύστα Διονύσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαής, ἄσπιλε ἀμόλυντε, παναμώμητε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχήν μου, τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴγλῃ, καταύγασον δέομαι· καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας τε δάκρυσι, καὶ τοῦ ῥύπου με καθαρόν, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν, τῷ εὐσεβῶς προσκυνοῦντι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε, δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν

Digitized by Google

κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· ᾗ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσιν, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ἐκκλησιῶν, τὴν εὐκοσμίαν ἐρρύθμισας· ἐν αὐταῖς γὰρ, Πάτερ ἐζωγράφησας, μορφωτικαῖς, τύπους ἐμφανεῖς, ἱεροπλαστίαις, τῶν ἀμορφώτων Δυνάμεων· δι᾽ ὧν μυσταγωγεῖται, καὶ φωτίζεται πᾶσα, τῶν πιστῶν ἡ θεόφρων ὁμήγυρις.

Ῥεῖθρα τῆς σῆς, θεολογίας Θεόληπτε, τοὺς λειμῶνας, ἄγαν καταρδεύουσι, τοὺς λογικοὺς καὶ ἀειθαλεῖς, καὶ πεφυτευμένους, ἐπὶ δογμάτων ὀρθότητι· Μονάδα γὰρ οὐσίας, ἐν Τριάδι προσώπων, τὴν σεπτὴν Μοναρχίαν ἐκήρυξας.

Ἀγγελικῆς, ἱεραρχίας τὸν σύντονον, Ἱεράρχα, πόθον καὶ τὸν ἔρωτα, πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ τὴν ἀκλινῆ, νεῦσιν πρὸς τὸ ὕψος, τὸ θεῖον καὶ ἀκατάληπτον, ἐδίδαξας ἐμφρόνως, τοὺς ἐν πίστει βοῶντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἱερουργὸς, τῆς σωτηρίας ἐγένετο, ὁ Υἱός σου, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, καὶ ποδηγὸς καὶ φωταγωγὸς, καὶ δικαιοσύνη, Παρθένε καὶ ἀπολύτρωσις· διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ῥημάτων σου ὁ φθόγγος, ὥσπερ τις οὐράνιος ἦχος φερόμενος, τὰς ἀθέους φρένας, κατεβρόντησε λόγῳ τῆς χάριτος, καὶ δογμάτων θείων, μαρμαρυγαῖς ταῖς φανωτάταις, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐλάμπρυνεν.

Ὡμοιώθης ἐμπόρῳ, τῷ τοὺς μαργαρίτας ζητοῦντι πανόλβιε· καὶ εὑρὼν τὸν ἕνα, μαργαρίτην τὸν ὄντως πολύτιμον, καὶ θαυμάσας τοῦτον, τὰς θεουργοὺς φωτοβολίας, Ἱεράρχα Θεὸν ὡμολόγησας.

Τὴν πηγὴν τῆς σοφίας, ἐμφιλοσοφώτατα, Πάτερ ἠγάπησας, καὶ τῷ ταύτης φίλτρῳ, καὶ ἀγάπῃ συμπεριφερόμενος, πολλοστὸς ἐγένου, καὶ ποταμοὺς θείων ναμάτων, ἀεννάως πηγάζεις θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ὡς κεχαριτωμένη, τὴν καλλοποιὸν ὑπεδέξω εὐπρέπειαν, τὴν τὰ πάντα μόνῳ, τῷ βουλήματι κατασκευάσασαν· καὶ τῷ θείῳ κάλλει, καὶ φωτισμῷ τῆς εὐσεβείας, Θεομῆτορ ἡμᾶς καλλωπίσασαν.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Νομίμως φιλοσοφῶν, σοφίας δώρων ἐπέτυχες· ἐνθέως θεολογῶν, ὀρθόδοξα δόγματα, Παμμάκαρ κατέλιπες· ὧν κατατρυφῶντες, οἱ πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν.

Συνέσει θεοπρεπεῖ, θεόφρον καλλωπιζόμενος, τῷ θείῳ μυσταγωγῷ, τὸ οὖς σου ὑπέκλινας· καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, ὑπ᾽ αὐτοῦ σοφίαν, ἐμυήθης Διονύσιε.

Ὁ βίος σου θαυμαστὸς, ὁ λόγος θαυμασιώτερος, ἡ γλῶσσά σου φωταυγὴς, τὸ στόμα πυρίπνοον, μάκαρ Διονύσιε· ὁ δὲ νοῦς σου Πάτερ, ἀκριβῶς θεοειδέστατος.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι τοῦ Γαβριὴλ, τὸ Χαῖρε πίστει κραυγάζομεν· ἐξ ἧς ἀφράστως ἡμῖν, ὁ ζωαρχικώτατος, ἀνὴρ ἐχρημάτισε, καὶ συναναστράφη, τοῖς ἀνθρώποις ὁ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γάρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὰς οὐρανίους διαβὰς πύλας ἐν πνεύματι, μαθητευθεὶς τῷ ὑπὲρ τρεῖς οὐρανοὺς φθάσαντι, Ἀποστόλῳ Διονύσιε τῶν ἀῤῥήτων, ἐπλουτίσθης πᾶσαν γνῶσιν καὶ κατηύγασας, τοὺς ἐν σκότει ἀγνωσίας πρὶν καθεύδοντας· διὸ κράζομεν· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων ἀρεταῖς χρηματίσας ὁ μέγας Διονύσιος πᾶσαν, ὡς ὑπόπτερος, ἐμυήθη τὸν νοῦν τὴν οὐράνιον γνῶσιν· διὸ ᾄσμασιν, ὡς Ἄγγελον τιμήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε, ὁ γνοὺς τὸν Χριστὸν διὰ Παύλου· χαῖρε, πολλοὺς πρὸς Χριστὸν ἐπιστρέψας.

Χαῖρε, πολυθέου σκηνῆς ὀλετήριον· χαῖρε, θεογνώστου βουλῆς σκοπευτήριον.

Χαῖρε, βίβλος θεοχάρακτος, μυστηρίων θησαυρέ· χαῖρε, πίναξ θεομόρφωτε, καὶ διόπτρα οὐρανοῦ.

Χαῖρε, ὅτι τὸ Πάθος τοῦ Κυρίου κατεῖδες· χαῖρε, ὅτι προθύμως δι᾽ αὐτὸν σφαγιάζῃ.

Χαῖρε, πηγὴ βλυστάνουσα ἄφεσιν· χαῖρε, ῥανὶς κοιλαίνουσα ἄνοιαν.

Digitized by Google

Χαῖρε, ὁδὸς ἀπλανὴς σωτηρίας· χαῖρε, φραγμὸς ἀσεβῶν παρωδίας.
Χαίροις, Πάτερ παγκόσμιε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Στίχοι.

Τέμνη κεφαλήν· καὶ τὸ λοιπὸν ὡς μέγα!
Ἄρας γὰρ αὐτὴν, Διονύσιε, τρέχεις.

Τμηθεὶς, Διονύσιε, τρίτῃ κεφαλὴν θέες αἴρων.

Οὗτος, πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ συνέσει καὶ σοφίᾳ τῶν ἁπάντων ὑπερέχων, τῶν ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ βουλευτῶν εἷς ἦν· καὶ ἀγρευθεὶς ὑπὸ τοῦ μεγάλου Παύλου, καὶ βαπτισθεὶς, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος, τὰ ἀπόῤῥητα μυηθεὶς ὑπὸ τοῦ σοφοῦ Ἱεροθέου, καὶ συγγράμματα καταλελοιπὼς παράδοξα, θαυμαστά τε καὶ ὑψηλότατα, ὧν ἑνὸς τέως μνημονεῦσαι ἐπικαιρότατον.

Γενόμενόν με, φησὶ, ποτὲ κατὰ τὴν Κρήτην, ὁ ἱερὸς ἐξεναγώγησε Κάρπος, ἀνὴρ, εἴ καί τις ἄλλος, διὰ πολλὴν καθαρότητα νοῦ, πρὸς θεοπτίας ἐπιτηδειότατος· καὶ γὰρ οὐδὲ ταῖς τῶν Ἁγίων Μυστηρίων τελεταῖς ἐπεχείρει, μὴ πρότερον αὐτῷ κατὰ τὰς προτελείους εὐχὰς, ἱερᾶς καὶ εὐμενοῦς ὁράσεως ἐπιφαινομένης, Ἔλεγεν οὖν, ὅτι, λελυπηκότος αὐτὸν ποτὲ τῶν ἀπίστων τινὸς, (ἡ λύπη δὲ ἦν, ὅτι τῆς Ἐκκλησίας ἐκεῖνος τινὰ πρὸς τὸ ἄθεον ἀπεπλάνησεν), ἔτι τῶν Ἱλαρίων αὐτῷ ἡμερῶν τελουμένων, δέον ἀμφοτέρων ἀγαθοπρεπῶς ὑπερεύξασθαι, καὶ Θεὸν Σωτῆρα συλλήπτορα λαβόντα, τὸν μὲν ἐπιστρέψαι, τὸν δὲ ἀγαθότητι νικῆσαι· καὶ μὴ διαλιπεῖν νουθετοῦντα διὰ βίου παντὸς, καὶ οὕτως ἐπὶ τὴν θείαν αὐτοὺς ἀγαγεῖν γνῶσιν· ἀλλ' ὅγε μὴ πρότερον τοῦτο παθὼν, οὐκ οἶδ' ὅπως τότε, πολλὴν δυσμένειαν καὶ πικρίαν ἐνστάξας τῇ ψυχῇ, κατέδαρθε μὲν οὕτω κακῶς ἔχων· ἑσπέρα γὰρ ἦν. Περὶ δὲ μέσας νύκτας, εἰώθει γὰρ εἰς τόνδε τὸν καιρὸν αὐτὸς ἀφ' αὐτοῦ πρὸς τοὺς θείους ὕμνους ἐγρηγορέναι, διανιστάμενος· ἑστὼς δὲ ὅμως εἰς τὴν θείαν ὁμιλίαν, οὐκ εὐαγῶς ἠνιᾶτο καὶ ἐδυσχέραινεν, οὐκ εἶναι δίκαιον λέγων, εἰ ζῶεν ἄνδρες ἄθεοι, καὶ διαστρέφοντες τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας· καὶ ταῦτα λέγων, ἐδεῖτο τοῦ Θεοῦ πρηστῆρί τινι τὰς ἀμφοτέρων εἰς ἅπαξ ἀνηλεῶς ἀποπαῦσαι ζωάς.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἔλεγε δόξαι ἰδεῖν ἄφνω τὸν οἶκον, ἐν ᾧπερ εἱστήκει, διαδονηθέντα πρότερον, καὶ ἐκ τῆς ὀροφῆς εἰς δύο μέσον διαιρεθέντα, καί τινα πυρὸς φλόγα πολύφωτον ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ ταύτην (ἐδόκει γὰρ λοιπὸν ὕπαιθρος ὁ τόπος) ἐκ τοῦ οὐρανίου χώρου μέχρις αὐτοῦ καταφερομένην. Τὸν δὲ Οὐρανὸν αὐτὸν διαπεπετασμένον, καὶ ἐπὶ τῷ νώτῳ τοῦ Οὐρανοῦ τὸν Ἰησοῦν, ἀπείρων αὐτῷ ἀνθρωποειδῶς παρισταμένων Ἀγγέλων· καὶ ταῦτα μὲν ἄνωθεν ὁρᾶσθαι, καὶ αὐτὸν θαυμάζειν.

Κάτω δὲ κύψας ὁ Κάρπος, ἰδεῖν ἔφη καὶ τὸ ἔδαφος αὐτὸ πρὸς ἀχανές τι χάσμα καὶ σκοτεινὸν διεῤῥηγμένον· καὶ τοὺς μὲν ἄνδρας ἐκείνους, οἷς ἐπηρᾶτο, πρὸ αὐτοῦ, κατὰ τὸ στόμιον ἑστηκέναι τοῦ χάσματος, ὑποτρόμους, ἐλεεινοὺς, ὅσον οὔπω καταφερομένους ὑπὸ τῆς τῶν οἰκείων ποδῶν ἀστασίας. Κάτωθεν δὲ ἀπὸ τοῦ χάσματος ὄφεις ἀνέρπειν· καὶ περὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ὑποκινουμένους, ποτὲ μὲν ἀποσύρειν, ἐπανειλουμένους ἅμα καὶ ἐπιβαροῦντας καὶ ἕλκοντας· ποτὲ δὲ τοῖς ὀδοῦσι, καὶ ταῖς οὐραίοις ὑποτύφαντας, καὶ ὑπογαργαλίζοντας, καὶ διὰ παντὸς εἰς τὸ ἀχανὲς ἐμβαλεῖν μηχανωμένους, καὶ διαδονοῦντας ἅμα, καὶ ὑπωθοῦντας, καὶ παίοντας· Ἐδόκουν δὲ εἶναι πρὸς τὸ πεσεῖν ἐκεῖνοι, τὰ μὲν ἑκόντες, τὰ δὲ καὶ ἄκοντες, ὑπὸ τοῦ κακοῦ βιαζόμενοι, κατ' ὀλίγον ἅμα καὶ πειθόμενοι.

Ἔλεγε δὲ αὐτὸν ὁ Κάρπος ἥδεσθαι κάτω βλέποντα, τῶν ἄνω δὲ ἀμελεῖν· δυσχεραίνειν, δὲ καὶ ὀλιγωρεῖν, ὅτι μὴ ἤδη πεπτώκασι· καὶ τῷ πράγματι πολλάκις ἐπιθέμενον καὶ ἀδυνατήσαντα, ἀχθεσθῆναι καὶ ἐπαράσασθαι· καὶ ἀνανεύσαντα μόλις, ἰδεῖν μὲν αὖθις τὸν Οὐρανὸν, ὥσπερ καὶ πρότερον ἑωράκει, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐλεήσαντα τὸ γινόμενον, ἐξαναστῆναι τοῦ ὑπερουρανίου θρόνου, καὶ ἕως αὐτῶν καταβάντα, καὶ χεῖρα ἀγαθὴν ὀρέγειν· καὶ τοὺς Ἀγγέλους αὐτῷ συνεπιλαμβανομένους ἄλλοθεν ἄλλον ἀντέχεσθαι τοῖς ἀνδροῖς, καὶ εἰπεῖν τῷ Κάρπῳ τὸν Ἰησοῦν, τῆς χειρὸς ἤδη προτεταμένης· « Παῖε κατ' ἐμοῦ λοιπόν· ἕτοιμος γάρ εἰμι καὶ αὖθις καὶ πολλάκις ὑπὲρ ἀνθρώπων ἀνασωζομένων παθεῖν, καὶ προσφιλές μοι τοῦτο, μὴ ἄλλων ἁμαρτανόντων· πλὴν ὅρα, εἰ καλῶς ἔχει σοι τὴν ἐν τῷ χάσματι καὶ μετὰ τῶν ὄφεων μονὴν ἀνταλλάξασθαι τῆς μετὰ Θεοῦ καὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ φιλανθρώπων Ἀγγέλων ».

Αὐτὸς τοίνυν, καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως ἑρμηνεύσας τὸν τύπον, μετὰ ταῦτα καταλαβὼν τὰ Ἑσπέρια μέρη, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δομετιανοῦ, καὶ πολλὰ θαύματα ἐπιδειξάμενος ἐν Παρισίῳ τῇ πόλει, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται· καὶ αὐτὴν ἰδίαις χερσὶν ὑποδεξάμενος, μέχρι δύο μιλίων ἐβάδισε, θαῦμα τοῖς ὁρῶσιν ἐνστησάμενος· καὶ οὐ πρότερον ταύτην ἀνῆκε, πρὶν ὅτε γυναικὶ ὀνόματι Κατούλᾳ ὑπαντήσας, καὶ κατὰ θείαν πάντως συσχεθεὶς πρόνοιαν, ταῖς ἐκείνης παλάμαις οἷά τινα θησαυρὸν ἐναπέθετο. Ὡσαύτως Ῥουστικὸς καὶ Ἐλευθέριος καρατομοῦνται οἱ αὐτοῦ φοιτηταὶ, καὶ σὺν τῷ μαρτυρικῷ σώματι τοῦ ἱεροῦ κήρυκος, τὰ τῶν Ἁγίων σώματα ῥίπτονται, θηρσὶ βορὰ καὶ ὀρνέοις προκείμενα. Πιστῶν δέ τινες τὰ τῶν Ἁγίων λαμβάνουσι λείψανα, καὶ ἐν τῷ ἀφανεῖ κατατίθενται, διὰ τὸν ἐπικείμενον φόβον τῶν δημίων. Κἀκείνων ἀπαλλαγέντων, ἔν τινι τὰ τῶν Μαρτύρων λείψανα ἡ μακαρία Κατούλα δομήματι κατατίθησι, τρίτην τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ἄγοντος.

Ἦν δὲ κατὰ τὸν σωματικὸν τύπον, τὸ μέγεθος μέσος, ἰσχνὸς, λευκὸς, ὕπωχρος, ὑπόσιμος τὴν ῥῖνα, τὰς ὀφρῦς συνεσπασμένος, κοῖλος τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὦτα μεγάλα ἔχων, πολιὸς, κομήτης, μετρίως βαθυνόμενος τὴν ὑπήνην, ἀραιὸς τὴν ἔκφυσιν τοῦ γενείου, ἠρέμα προγάστωρ, μακροδάκτυλος ταῖς χερσίν. Ἡ δὲ σύναξις αὐτοῦ τελεῖται ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ῥουστικοῦ καὶ Ἐλευθερίου.

Στίχ. Ἐλευθέριον καὶ Ῥουστικὸν τὸ ξίφος
Ἐλευθέρους τίθησι καὶ τῶν γηΐνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοκτίστου.

Στίχ. Κτίσῃ σέβας δοὺς Θεόκτιστος, οὐ κτίσει,
Χαίρων κεφαλῆς τὴν ἀφαίρεσιν φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὀκτὼ Μαρτύρων.

Στίχ. Διονύσιος σὺν συνάθλων ὀκτάδι
Ζόφου μεταστὰς, φωτὸς οἰκεῖ χωρίον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῶν χρόνων Οὐαλεριανοῦ, καὶ Γαληΐνου τῶν Βασιλέων· καὶ προσαχθεὶς Αἰμιλιανῷ τῷ ἡγεμόνι, καὶ μὴ πεισθεὶς, ὑπερορίᾳ καταδικάζεται· εἶτα δημεύεται, καὶ λιθάζεται, πλείονα παθὼν ὧν ὑπέμεινε πρώην ἐπὶ Δεκίου ἐν τῇ Λιβύῃ. Κατακλεισθεὶς σὺν ἐν

Digitized by Google

αὐχμηρῷ τόπῳ, σὺν Φαύστῳ, καὶ Γαΐῳ, καὶ Πέτρῳ, καὶ Παύλῳ, καὶ ἑτέροις τέσσαρσιν, καὶ πάντες ὁμοῦ ἐγκαρτερήσαντες ἐπὶ δώδεκα χρόνοις, ἐτελειώθησαν ἐν καλῇ ὁμολογίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεαγένους.

Στίχ. Ὡς ἦλθεν ἐν χρῷ τῆς πυρᾶς Θεαγένης,
Εἰσῆλθεν αὐτὴν, οὐ ταραχθεὶς τῇ θέᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοτέκνου.

Στίχ. « Ἅπαξ ἐλεύσθην » καὶ Θεότεκνος λέγει,
Ὡς Παῦλος εἶπε, πρὸς Κορινθίους γράφων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀδαύκτου.

Στίχ. Ξίφει θανὼν, Ἄδαυκτε Μάρτυς Κυρίου,
Σὺν Μάρτυσι ζῇς, καὶ Θεὸν ζῶντα βλέπεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χοζεβίτου, Ἐπισκόπου Καισαρείας.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης, Θηβαῖος ὑπῆρχε τῆς κατ' Αἴγυπτον χώρας· δεξάμενος δὲ τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα τῶν Μοναχῶν παρὰ τοῦ πάππου αὐτοῦ, καὶ συνταξάμενος τῷ γέροντι, τοὺς ἁγίους τῶν Ἱεροσολύμων κατέλαβε τόπους. Εἶθ' οὕτως ἀπελθὼν πρὸς τὸν πάππον αὐτοῦ, καὶ συνταξάμενος τῷ γέροντι, ἐξῆλθε τῆς Μονῆς, καὶ ἐν κρημνώδει τόπῳ καὶ δυσβάτῳ εὑρὼν μικρὸν σπήλαιον, ἐν αὐτῷ κατῴκησε, τρεφόμενος ἐκ τῶν ἐκεῖσε ἀκροδρύων. Τοῦτον ὁ Θεὸς βουλόμενος δοξάσαι, ἐφανέρωσεν οὕτως.

Ἀνανίας τις, Ἀσκητὴς μέγας καὶ περιβόητος, ἦν ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις κατοικῶν· προσήχθη δὲ τινος πλουσίου υἱὸς τῷ μεγάλῳ τούτῳ ἀνδρὶ, ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου ὀχλούμενος· οὐ προσεδέχθη δὲ, προτρεψαμένου τοῦ Ὁσίου, ἐκ ταπεινώσεως πάντως, ἐπὶ τὸ ἐνδότερον μᾶλλον τοῦ τόπου εἰσελθεῖν, καὶ τὸν Αἰγύπτιον Ἰωάννην ἐπιζητῆσαι. Ὡς οὖν οἱ ἀποσταλέντες εὗρον ὃν ἐζήτουν, καὶ ἀπήγγειλαν δι' ὃ παρεγένοντο, πρῶτον μὲν οὐκ ἐπείθετο προσεύξασθαι· ὀχληθεὶς δὲ προσηύξατο· καὶ στραφεὶς λέγει πρὸς τὸ δαιμόνιον· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκάθαρτον πνεῦμα, οὐκ ἐγὼ, ἀλλὰ Ἀνανίας ὁ τοῦ Θεοῦ δοῦλος, διακελεύεταί σοι ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ παιδός. Ταῦτα ἀκοῦσαν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα παρὰ τοῦ Ἁγίου, ἐξῆλθε· καὶ γέγονεν ὁ παῖς ὑγιής· καὶ ἐπεὶ τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος διαβόητον τοῦτον εἰργάσατο, ἐπείσθη καὶ μὴ βουλόμενος, τὴν τοῦ Ἐπισκόπου δέξασθαι χειροτονίαν ἐν Καισαρείᾳ.

Ὅτε δὲ οὐ συνεχωρεῖτο τὸν ἡσύχιον βίον καὶ εἰρηνικὸν μετέρχεσθαι, τὴν Καισάρειαν καταλείψας, πρὸς τὴν ἔρημον παλινδρομεῖ. Ἀλλ' οὐκ ἔλαθε τὸν γηπόνον ὁ θησαυρός· παιδίον γὰρ ἔχων σμικρότατον, ὑπὸ ἀκαθάρτου καὶ τοῦτο ὀχλούμενον πνεύματος, σπυριδίῳ ἐνθεὶς, καὶ βοτάναις ἄνωθεν καλύψας, τέθεικεν ἐν χρῷ τῆς τοῦ Ἁγίου θυρίδος, κἀκεῖθεν ᾤχετο. Κλαυθμυρίσαντος οὖν τοῦ παιδὸς, ἀναστὰς ὁ Ἅγιος, καὶ ἰδὼν, ἐπέγνω τὸ ἐμφωλεῦον αὐτῷ ἀκάθαρτον πνεῦμα· καὶ φυγαδεύσας τοῦτο, ὑγιῶς τὸν παῖδα· ἀλλ' οὐκ ἠρέμησεν ὁ φυγάς.

Σχῆμα γὰρ ὑπεδὺς ἀνθρώπου, καὶ ἐπὶ κρημνώδους καὶ δυσβάτου τόπου τὸν Ἅγιον εὑρὼν, προσέπεσε τοῖς τούτου ποσὶν, εὐλογίαν, ὡς δῆθεν, ἐπιζητῶν. Τὸ ἀθρόον οὖν τῆς ὄψεως ὁ τοῦ Θεοῦ δοῦλος καταπλαγεὶς, τῶν ποδῶν αὐτοῦ συμπλακέντων, πρὸς τὸν ἔσχατον τοῦ κρημνοῦ ἀπερρίφθη πυθμένα, κατὰ κεφαλῆς πεσών· οὐδὲν δ' ἔτι ὁ βροτοκτόνος ἐκ τούτου ἀπώνατο· ἔμεινε γὰρ ὁ Ἅγιος τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι ἀβλαβής. Εἶθ' οὕτως ἀνδροφόνῳ λῃστῇ τὸν τοῦ Θεοῦ δοῦλον ἐκδέδωκε. Τοίνυν καὶ ποτὲ μὲν ὑπ' αὐτοῦ ἐτύπτετο, ποτὲ δὲ καὶ ὃ περιεβέβλητο ἔνδυμα ἀφῃρεῖτο, καὶ τὴν καλύβην ἐνεπίμπρα ὁ τύραννος. Οὕτω δὲ πάσχων ὁ Ἅγιος, τοῦτο μόνον καθ' ἑαυτὸν ἔλεγεν. « Ὡς εἴπερ, ὦ Κύριε, ἀρεστά σοι ταῦτα, εὐχαριστῶ σοι ». Ἤκουσεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος· καὶ κρατηθέντος ὑπὸ τοῦ Ἄρχοντος τοῦ λῃστοῦ, καὶ φόνῳ δεινῷ τὴν ψυχὴν ἀποῤῥήξαντος, οὐ μικρᾶς ἀνέσεως ὁ τοῦ Θεοῦ δοῦλος τετύχηκεν· ἀλλ' οὐκ ἐπαύσατο καὶ πάλιν ὁ δόλιος ὀρύσσων κατ' αὐτοῦ.

Διερχομένου γάρ ποτε τοῦ Ἁγίου πρὸς ἐπίσκεψιν ἀδελφῶν, γυνή τις κατὰ πάροδον ἐντυχοῦσα τῷ Ἁγίῳ, καὶ τῶν ἰχνῶν αὐτοῦ ἐπιλαβομένη, παρεκάλει μὴ ἀπαξιῶσαι προσαναβῆναι ἐν ᾧ αὕτη κατῴκει δωματίῳ, ἐφ' ᾧ, εἰσελθόντος, ἀρύσασθαι τὸν ἐκ τούτου ἁγιασμόν. Ὡς οὖν ὁ Ἅγιος δυσωπηθεὶς κατένευσε, καὶ εἰσῆλθεν, ἡ ἄνομος καὶ βέβηλος μαινὰς, τὰς θύρας κλείσασα, πᾶν μέλος αὐτῆς ἀπεγύμνου· κἀκεῖνα ἡ ἀναιδὴς καὶ μιαρὰ ἔπραττεν, ἅπερ μηδὲ θέμις εἰπεῖν, πειρωμένη μολῦναι τὸν ἀμόλυντον· ἀλλ' ὁ ἀδαμάντινος οὗτος, τὸ τοῦ δαίμονος ὄργανον καταβαλὼν καὶ ἀπωσάμενος, ἐξῆλθεν ἀβλαβής.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἰωάννης, ἀκούσας περί τινος Ἀσκητοῦ Μαρκιανοῦ, διαβεβοημένου τοῖς πᾶσιν, ἐπόθει θεάσασθαι αὐτόν. Ὅτι δὲ ἔφθασεν ὑπὸ δεσμὸν πεσεῖν, τοῦ μὴ ἐξελθεῖν τοῦ σπηλαίου, κἂν ἀπαραίτητόν τι παρεμπέσῃ, αὐτὸς ἑαυτὸν δεσμήσας, τὸν δεσμὸν διαῤῥῆξαι οὐκ ἠνέσχετο. Ἀλλ' ὁποῖον παράδοξον ἡ παντέφορος πρόνοια κἀνταῦθα οἰκονομεῖ! Ἄγγελος μετάρσιον ἄρας τὸν Μαρκιανὸν ἐκ τοῦ κελλίου αὐτοῦ, ἀψοφητὶ ἐν τῷ ἄντρῳ τοῦ μακαρίου Ἰωάννου κατῴκισε.

Συνελθόντων οὖν ἀμφοτέρων, καὶ ἀσπασαμένων, καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους πνευματικῆς ὁμιλίας εἰς κόρον ἐμφορηθέντων, καὶ τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τὸν τελευταῖον τῆς εὐχαριστίας προσεπιπλέξαντος λόγον, καὶ οὕτως εἰπόντος· « Δόξα τῷ Ἁγίῳ Θεῷ, τῷ καταξιώσαντί με τὸν ποθεινότατόν μοι ἰδεῖν Μαρκιανὸν », ἐξαίφνης ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου ἀναρπασθεὶς ὁ Μαρκιανὸς, ἐξ ὀφθαλμῶν γέγονε τοῦ μακαρίου Ἰωάννου. Τοῦτο δὲ εἰς λογισμοὺς διαφόρους τὸν Ἅγιον ἐνέβαλε, καὶ διστάζων ἦν. Τοῖς λογισμοῖς οὖν μαχόμενος, καὶ τοῦ δεσμοῦ καταφρονήσας, ἐξῆλθε τοῦ σπηλαίου, καὶ τὴν πρὸς τὸ Μαρκιανοῦ κελλίον ἄγουσαν ὁδὸν ὤδευε· τῷ γὰρ μεγέθει τοῦ θαύματος ἐκπλαγεὶς, φάντασμα ὑπέλαβεν εἶναι τὸ γεγονός. Ὡς οὖν ἀπῆλθε, καὶ ἐξ ὀνόματος καλοῦντα τὸν Ὅσιον Μαρκιανὸν ἠκηκόει, καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐπιδημίας ὁ μακάριος Ἰωάννης ἀνέμαθε, χαίρων ἦν τὴν καρδίαν, καὶ ἀγαλλόμενος· διὰ τοῦτο καὶ πάλιν ἀσπασαμένων, καὶ εὐχαριστήριον δόξαν τῷ Θεῷ προσαγαγόντων, οἴκαδε πάλιν ὑπέστρεφε.

Καὶ τί μοι τὰ πολλὰ λέγειν; οὗτος καὶ δαιμόνια ἐξ ἀνθρώπων οὐκ ὀλίγα ἀπήλασε· καὶ νοσήματα ἀνίατα ἐθεράπευσεν· ὕδατα ἐν διαφόροις τόποις ἀναβλῦσαι πεποίηκεν· ὀχετοὺς ἐξ οὐρανοῦ δι' εὐχῆς πολλάκις κατήγαγε· καὶ ἄλλα πολλὰ σημεῖα ὁ Θεὸς διὰ τούτου εἰργάσατο. Καὶ μετὰ ταῦτα τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν, ἐν εἰρήνῃ καὶ γήρᾳ καλῷ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὡς ὄμβρος οὐράνιος, ἐν γῇ διψώσῃ τὰ σὰ διδάγματα, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, ἀεὶ ποθούσας καταπιαίνουσι, καὶ ἀκορέστως βοᾶν

Digitized by Google

ἐκδιδάσκουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοήσει θεόφρονι, τοὺς ἀσωμάτους Νόας διέγραψας· καὶ τὰς τούτων Παμμάκαρ, ὑμνολογίας ἔνθους γενόμενος, τὴν Ἐκκλησίαν ὑμνεῖν ἐξεπαίδευσας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου ὤφθης εὐάρμοσον, καὶ τὰς τούτου ἐμπνεύσεις, καὶ φανερώσεις προφητικώτατα, προαγορεύων, ἐβόας γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, τοῦ Ἡσαΐου ἡ προαγόρευσις· ἐν γαστρὶ γὰρ Παρθένε, τὸν Θεὸν Λόγον ἔσχες, καὶ τέτοκας τὸν Ζωοδότην· ᾧ πάντες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, γεγονὼς Διονύσιε, καὶ χωρητικὸν τῶν καθαρῶν ἐμφάσεων τὸν νοῦν ἐργασάμενος, δι' ἀρετῆς πανόλβιε, τὰς μαρμαρυγὰς, τῶν ὑπὲρ νοῦν λαμπηδόνων, δεχόμενος ἐβόας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀφθονωτέρα χάρις σου, ἐξεχύθη τοῖς χείλεσιν· ὅθεν τὰς ἐνθέους, διδαχὰς παρέθηκας, τὴν τούτων διάνοιαν, ὑπερφυῶς ἡμῖν ἐξαπλῶν, καὶ διατρανῶν, καὶ τηλαυγῶς ἀναπτύσσων, τοῖς πίστει μελῳδοῦσιν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γνωριμωτέρα γέγονε, διὰ σοῦ Διονύσιε, ἡ τῶν Ἀθηνῶν πανευκλεὴς Μητρόπολις, Χριστῷ προσενέγκασα, σὲ ἀπαρχὴν πανίερον, τῷ Παμβασιλεῖ, διηνεκῶς μελῳδοῦντα· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ Θεοῦ Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὰς ὕλας ἐξάλειψον· Υἱὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐξουσίαν ἔχοντα, τοὺς πεπεδημένους ταῖς σειραῖς τῶν πταισμάτων, εὐκόλως ἀνιέναι τῶν δεσμῶν τῶν ἀλύτων, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ μόνον ζωοδότην.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἁγίων Ἀποστόλων ἀξιωθεὶς, θεατὴς χρηματίσαι καὶ σύμπονος, συγκοινωνὸς, γέγονας τῆς δόξης καὶ σὺν αὐτοῖς, ἐπὶ τὴν θείαν ἔσπευσας, σώματος τοῦ ὄντως ζωαρχικοῦ, τῆς μόνης Θεοτόκου, καὶ σεβασμιωτάτης· ἣν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Τῆς θείας βασιλείας ἐν οὐρανοῖς, κληρονόμος ἐγένου ὡς ἔννομος, Ἀρχιερεὺς, Πάτερ ὡς ἀήττητος ἀθλητὴς, ἱερωσύνης χρίσματι, αἷμα συγκεράσας μαρτυρικόν· διὸ διπλοῦς στεφάνους, ἀπείληφας ἀξίως, ἱερομύστα Διονύσιε.

Ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Θεὸν, Ἱεράρχα σοφὲ Διονύσιε, διὰ παντὸς, πρέσβευε ῥυσθῆναι ἐκ πειρασμῶν, τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντάς σε, μύστα τῶν ἀῤῥήτων θεωριῶν, ὡς τῆς κρυφιομύστου, καὶ θεαρχικωτάτης, ἱεροφάντης ἀγαθότητος. Θεοτοκίον.

Νικῶσαν τὰς αἱρέσεις νεανικῶς, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ἀνάδειξον, ἣν ὁ Χριστὸς, αἵματι τιμίῳ τῷ ἑαυτοῦ, ὡς ἀγαθὸς ἐκτήσατο, Κεχαριτωμένη ὁ σὸς υἱός· καὶ σῶσον ἐκ κινδύνων, καὶ τῆς ἐπικρατείας, τῆς κατεχούσης ἡμᾶς λύτρωσαι. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Τῷ Παύλῳ Διονύσιε, τῷ κλεινῷ κορυφαίῳ, μαθητευθεὶς πανόλβιε, ὑπ' αὐτοῦ ἐμυήθης, τῶν ἀποκρύφων τὴν γνῶσιν· ὅθεν σε καὶ λαμπτῆρα, τῇ Ἐκκλησίᾳ τίθησιν, Ἀθηνῶν προχειρίσας, τῆς εὐσεβοῦς, Ἱεράρχην πόλεως· ἣν φυλάττοις, ὀρθοδοξοῦσαν πάνσοφε, σαῖς εὐχαῖς θεοκήρυξ.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, Παναγία Παρθένε, παρῆν ὁ Διονύσιος, σὺν τῷ Ἱεροθέῳ, καὶ Τιμοθέῳ τῷ θείῳ, ἅμα τοῖς Ἀποστόλοις, ἕκαστος ὕμνον ᾄδοντες, πρόσφορον τῇ σῇ μνήμῃ· μεθ' ὧν καὶ νῦν, πᾶσα γλῶσσα βρότειος ἀνυμνεῖ σε, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, καὶ τοῦ κόσμου προστάτιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Γερμανοῦ.

Ἐν Ἱερεῦσι καὶ Μάρτυσι διαπρέψας Ὅσιε, πιστὸς ἀνεδείχθης Ποιμὴν, τοῦ Χριστοῦ πιὼν τὸ ποτήριον· διὸ ἐν ἑκατέροις εὐαρεστή-

Digitized by Google

σας αὐτῷ τῷ Χριστῷ, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, σὺν τοῖς ἄνω Λειτουργοῖς, ἐν φωτὶ νῦν αὐλιζόμενος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἅπασαν ἔξωσον Δέσποινα, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, ῥαθυμίαν, ἀμέλειαν, ἀκηδίαν, ἄνοιαν, ἀσωτίαν, ἀσέλγειαν, ἀντιλογίαν, ἀνηκοΐαν δεινήν, τῶν προσταγμάτων τοῦ Θείου Πνεύματος· πᾶσαν πρὸς τούτοις δέ, ἀπληςίαν, ἄγνοιαν, ἀσυμπαθῆ, τρόπον ἀσυνείδητον, γνώμην καὶ σῶσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Ἄναρχε Λόγε τοῦ Πατρὸς ὦ Υἱέ μου, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονε, πῶς τὰς σὰς ἀχράντους παλάμας, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐξέτεινας; τίς ἡ τοσαύτη σου, νῦν, πτωχεία ὑπεράγαθε; παριςαμένη τῇ σῇ σταυρώσει, ἀνεβόα ἡ Πανάμωμος.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου, Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου τρία.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ὁ φωτοειδέστατος Χριστοῦ, ἔρως καὶ θειότατος, τὴν σὴν ψυχὴν κατελάμπρυνε, καὶ τὴν διάνοιαν, γλυκυτάτῳ φέγγει εὐσεβῶς ἐπύρσευσε, καὶ πᾶσαν αἰσθητὴν ἡδυπάθειαν, ὡς πῦρ κατέφλεξεν, οὐρανίων ἐπιλάμψεων, ἐκτελέσας, δοχεῖον πανέντιμον.

Ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν σῶν, λόγων Ἱερόθεε, καὶ τῶν σοφῶν ἀποδείξεων, ἡ παναρμόνιος, καὶ ἀκριβεστάτη, ἀγωγὴ καὶ μέθοδος, ἐπιστημονικῆς διαθέσεως, καρπὸς γνωρίζεται, καὶ φωτίζει τοὺς προστρέχοντας, καὶ σοφίζει τοὺς ἀναγινώσκοντας.

Τὸ περιφανέστατον τῶν σῶν, συνταγμάτων Ὅσιε, περὶ τὰ θεῖα θεάματα, ὁ Διονύσιος, ὁ πολὺς τὰ θεῖα, τοῖς πιστοῖς ἐκήρυξε, καὶ τὸ ὑπερφυὲς τῶν δογμάτων σου· μεθ' οὗ δυσώπησον, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, προφητικοῖς εἶδεν ὄμμασι, βάτον τὴν ἄφλεκτον, καί περ καιομένην, πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἁγνὴ οὐ κατέφλεξε. Διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, παράσχου τοῖς δούλοις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπῃς μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροςιχίς·

Τὴν φωσφόρον σου, Παμμάκαρ, μνήμην σέβω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὸν οὐρανοφοίτην μυσταγωγόν, θεόληπτον Παῦλον, τὸν τοῦ κόσμου σαγηνευτήν, διδάσκαλον ἔχων θεωρίας, τῆς ἀνωτάτω μύστης γέγονας.

Ἡ πνευματοκίνητος ἐμφανῶς, τοῦ Παύλου σε γλῶσσα, φθεγγομένη τὰ τοῦ Θεοῦ, μυστήρια Μάκαρ περιέσχε, καὶ θεηγόρον ἀπειργάσατο.

Νυττόμενος πόθῳ πνευματικῷ, καὶ θείοις λογίοις, ἐν συνέσει προσομιλῶν, τῷ πάντων Δεσπότῃ πανιέρους, θεολογίας ἀνατέθεικας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀϊδίου θεοπρεπές, δοχεῖον Παρθένε, γενομένη καὶ καθαρόν, κηλίδων με πάσης ἁμαρτίας, καὶ μολυσμάτων πλῦνον Δέσποινα.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ὡς ἱερολογοῦντα, τὰ ἱερὰ γράμματα, καὶ τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον ἀνακηρύττοντα, πάντες τιμῶμέν σε, χαρμονικῶς συνελθόντες, μάκαρ Ἱερόθεε, καὶ μακαρίζομεν.

Συντονίᾳ καὶ νεύσει, καὶ θεϊκῷ ἔρωτι, πρὸς τὸν εὐεργέτην τῶν ὅλων ἀνατεινόμενος, τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας, μαρμαρυγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, καὶ ψυχὴν ἐφαίδρυνας, Μακαριώτατε.

Φερωνύμως ἐκλήθης, καὶ ἱερὸν ἔνθεον, καὶ ἡγιασμένον Θεόφρον ὤφθης ἀνάθημα, τῷ Παντοκράτορι, καὶ Ποιητῇ τῶν αἰώνων, καὶ ναὸν ἐκόσμησας, τὸν ἐπουράνιον.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας, καὶ τὸν τῆς γῆς ἄχραντε, γύρον ὁ κατέχων, τὰ πάντα φύσει Θεότητος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου, σωματικῶς κατεσχέθη, καὶ πιστοῖς σε στήριγμα, πᾶσιν ἀνέδειξεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς
» Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον,
» ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
» τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἤρδευσας τὴν οἰκουμένην, ὥσπερ νάμασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς εὐσεβείας ἐκβλύζων τὰ δόγματα· ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγή, ὁ Χριστὸς ἐν σοί, ἐπανεπαύσατο ὦ Ἱερόθεε. Πάτερ ὅσιε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριον. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι, ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι! τέκνον μου· πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ῥητορικαῖς, θηγορίαις ἐλάμπρυνας, τὰς χορείας, μάκαρ Ἱερόθεε, τὰς τῶν πιστῶν, καὶ τὸν ἱερὸν, σύλλογον θεόφρον, τῶν Ἀποστόλων κατηύφρανας, ἐκστάσει θειοτέρᾳ, κεχρημένος καὶ ψάλλων· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὅλος Θεῷ, ἱερωμένος γεγένησαι, ὁλοτρόπως, μάκαρ ἐξιστάμενος, ταῖς πρὸς αὐτὸν θεολογικαῖς, ἱερολογίαις, Ἱεροφάντορ θεόληπτε· καὶ θεῖος ὑμνολόγος, καὶ σοφὸς θηγόρος, τοῖς παροῦσιν ἐμφρόνως κρινόμενος.

Νῦν καθορῶν, Πάτερ τὰ θεῖα τρανότερον παρελθόντων, πάντων ἱερώτατε, τῶν αἰνιγμάτων καὶ τῶν σκιῶν, ταῖς ἀληθεστάταις, τῆς θεοπτείας ἐμφάσεσι, δυσώπησον σωθῆναι, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας. Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν Θεὸν, τὸν ἀχωρήτως χωρούμενον, ἐν κοιλίᾳ, Πάναγνε ἐχώρησας, ὡς καθαρὰ καὶ παρθενικαῖς, καθωραϊσμένη, φαιδρότησιν ἀειπάρθενε· διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς εὐφημοῦμεν, καὶ τὸν τόκον σου πίστει δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὁμοδίαιτος Μάκαρ, τῷ τῶν Ἀποστόλων ὑπάρχων συστήματι, σὺν αὐτοῖς ἐπέστης, τῇ κοιμήσει τῇ θείᾳ θεσπέσιε, τῆς τὸν Ζωοδότην, σωματικῶς ἡμῖν τεκούσης, παναγίας ἁγνῆς Θεομήτορος.

Ὑπερφυῶς ἐννοήσας, καὶ πρεσβυτικῶς τὰ ὑπὲρ λόγον θεάματα, ὑφηγήσω πᾶσι, τοῖς πιστῶς δεχομένοις τὴν ἔλλαμψιν, καὶ τὰς σὰς Παμμάκαρ, συνοπτικὰς θεολογίας, συνιέναι ποθοῦσι πανάριστε.

Πανολβίαις ἀκτῖσι, τῆς ὑπερφυοῦς φωταυγείας λαμπόμενος, ἀκριβείᾳ θείων, ἀποδείξεων καὶ καθαρότητι, τῶν πολλῶν ἐκράτεις, χρόνου τριβῇ καὶ θεωρίᾳ, σοφωτέρᾳ τὰ θεῖα μυούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε, τὸν ἀπεριόριστον φύσει Θεότητος, ἀνδρωθέντα Λόγον, δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους συνέλαβες, ἐξ αἱμάτων Κόρη, παρθενικῶν διαπλασθέντα, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Μυήσει θεοπρεπεῖ, τὴν θείαν γνῶσιν μυούμενος, τοὺς λόγους Πάτερ τοὺς σοὺς, ὡς δεύτερα λόγια, σαφῶς καταλέλοιπας, ἱερογνωσίαις, τὰς ψυχὰς ἡμῶν φωτίζοντας.

Μακάριος ἀληθῶς, ἐγένου Θεομακάριστε, κεκαθαρμένῃ ψυχῇ, τὸ ὄντως μακάριον, καὶ μόνον ἐράσμιον, ἀγαπήσας κάλλος, τοῦ Σωτῆρος Ἱερόθεε.

Ἀχράντοις ἐπιβολαῖς, ἐνατενίζων Θεόληπτε, ταῖς νοηταῖς ἀστραπαῖς, τῶν θείων ἐλλάμψεων, τῆς τούτων μεθέξεως, καὶ φωτοδοσίας, κοινωνὸς ὤφθης μακάριε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον δοξάζομεν· τὸν ὄντως ὄντα Θεὸς, ἀῤῥήτως γὰρ τέτοκας, σαρκὶ καθ᾽ ὑπόστασιν, συνδεδραμηκότα, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Digitized by Google

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν Ἱεράρχην Ἀθηνῶν ἀνευφημοῦμέν σε, ὡς μυηθέντες διὰ σοῦ ξένα καὶ ἄῤῥητα· ἀνεδείχθης γὰρ θεόληπτος ὑμνολόγος. Ἀλλὰ πρέσβευε παμμάκαρ Ἱερόθεε, ἐκ παντοίων συμπτωμάτων ἡμᾶς ῥύεσθαι, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ θεόσοφε.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Στίχοι.

Ἱερόθεος ἱερώθη σοι πάλαι·
Νῦν, δ' αὖ μεταστὰς, καὶ συνήφθη σοι Λόγε.

Ἠοῖ σῆμα κάλυψε τετάρτῃ Ἱερόθειον.

Οὗτος τῶν ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἐννέα βουλευτῶν εἷς ἦν. Προκατηχηθεὶς δὲ παρὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Ἀθηνῶν· καὶ αὐτὸς τὸν μέγαν Διονύσιον τὴν εἰς Χριστὸν κατηχεῖ πίστιν. Αὐτὸς δὲ καὶ ἐπὶ τῇ κηδείᾳ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἦν ἐξάρχων, ἐπὶ τῇ συνελεύσει τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὅλως ἐκδημῶν, ὅλος ἐξιστάμενος, καὶ παρὰ πάντων, ὧν ἠκούετο καὶ ὡρᾶτο, θεόληπτος, καὶ θεοῖς ὑμνολόγος φαινόμενος. Καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ Θεὸν τῇ πολιτείᾳ καὶ τοῖς κατορθώμασιν εὐφράνας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πέτρου Καπιτωλίων.

Στίχ. Εὔθηκτος ὢν μάχαιρα Πνεύματος Πέτρος,
Τὸ τοῦ ξίφους εὔθηκτον οὐκ ἐδειλία.

Οὗτος ἦν γέννημα καὶ θρέμμα τῆς αὐτῆς πόλεως, σοφὸς ἄγαν, καὶ συνέσει πολλῶν διαφέρων. Γάμῳ δὲ προσομιλήσας, καὶ παῖδας τρεῖς ἀποτεκών, τὸν μοναστὴν βίον ὑπῆλθε· καὶ Πρεσβύτερος βίᾳ τιμηθεὶς παρὰ τοῦ τὸν θρόνον ἰθύνοντος Βόστρων, ὡς διδάσκαλος Χριστιανῶν τῷ τῶν Ἀγαρηνῶν διαβάλλεται ἐθνάρχῃ· καὶ ἐν τῇ τῶν Δαμασκηνῶν ἀχθεὶς, διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγάπην, πρῶτον μὲν τὴν γλῶτταν τμηθεὶς, τρανότερον καὶ ὀξύτερον ἐξεβόησεν. Εἶθ' οὕτω τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀφαιρεῖται, καὶ τοὺς πόδας. Εἶτα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεται, καὶ σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, καὶ πυρὶ τὰ ὀστᾶ πυρποληθεὶς, τῷ ποταμῷ ἀπεῤῥίφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Δομνίνης, καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Βερίνης, καὶ Προσδόκης.

Στίχ. Τὸ τοῦ ποταμοῦ ῥεῦμα ῥύμμα τρεῖς κόραι
Βιωτικῶν ἔχουσιν ἀγνοημάτων.

Αὗται αἱ γυναῖκες θείῳ ζήλῳ τρωθεῖσαι, καταλιποῦσαι οἰκίας καὶ συγγενεῖς, πρὸς τὴν ἀλλοτρίαν μετετάξαντο· καὶ τὸ λοιπὸν φεύγουσαι, κατέλαβον τὴν Ἔδεσσαν. Ἐκεῖσε τοίνυν διατριβουσῶν, ἐξαίφνης ἐπίσταται ὁ ἀνὴρ καὶ πατὴρ, στρατιώτας ἔχων πρὸς τὴν σύλληψιν τῆς θήρας. Ὡς δὲ συνελήφθησαν, κατέλαβον τὴν Ἱεράπολιν· ποταμὸς δὲ παραῤῥεῖ τὴν ὁδὸν ἐκείνην, καθ' ἣν ἐπανίεσαν. Αὗται, λαθοῦσαι τοὺς στρατιώτας, ἀριστοποιουμένους καὶ μεθύοντας, εὐχῇ συντάμῳ χρησάμεναι, εἰσῆλθον εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ ἀφῆκαν ἑαυτὰς διὰ τῶν ῥευμάτων· καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν διὰ τῆς τοῦ ὕδατος πνιγμονῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αὐδάκτου, καὶ Καλλισθένης τῆς αὐτοῦ θυγατρός.

Στίχ. Ξίφει θανὼν, Αὔδακτε Μάρτυς Κυρίου,
Σὺν Μάρτυσι ζῇς, καὶ Θεὸν ζῶντα βλέπεις.

Θεοῦ θεωρεῖ κάλλος ἡ Καλλισθένη,
Οὗπερ τὸ θεῖον εἶχεν εἰς σκέπην σθένος.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐξ Ἐφεσίων τῆς Ἀσίας· ὃς, καὶ Δοὺξ δουκῶν ἐγεγόνει, καὶ Ἔπαρχος Μαξιμίνου, ἐν πλούτῳ καὶ συνέσει πολλῶν διαφέρων. Διὰ τὸ μὴ θελῆσαι αὐτὸν ἐκδοῦναι πρὸς γάμον τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα τῷ Βασιλεῖ, ὡς ἀλλοτρίῳ τῆς πίστεως, τὴν οὐσίαν δημεύεται· καὶ εἰς Μελιτινὴν ἐξορισθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ἡ δὲ Καλλισθένη τὴν κεφαλὴν κειραμένη, καὶ ἀνδρικὸν σχῆμα περιβαλομένη, ἐν Νικομηδείᾳ ἐκρύπτετο. Μετὰ δὲ χρόνους ὀκτὼ πρός τινα γυναῖκα ἦλθεν ἐπὶ τὴν Θρᾴκην, ἧς ἡ θυγάτηρ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐλελώβητο· ἣν καὶ ἰασαμένην, χάριν τῆς ἰάσεως, πρὸς κοινωνίαν γάμου οἱ τεκόντες, ἁρμόσαι ταύτην, ἄνδρα πάντες εἶναι οἰόμενοι, τῇ ἰδίᾳ ἐβουλήθην θυγατρί. Ἡ δὲ, ἀναγκασθεῖσα, λέγει τὰ καθ' αὐτήν· καὶ ἐκπλαγέντες ὥσπερ εἰκὸς, ἐδόξασαν τὸν Θεόν.

Τοῦ οὖν Μαξιμίνου ἀναιρεθέντος, κρατεῖ τῆς βασιλείας Λικίνιος· τούτου τῇ γυναικὶ πιστῇ οὔσῃ, ἀδελφῇ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἐμφανίζεται ἡ Καλλισθένη, καὶ ἐκτίθεται πάντα τὰ συμβάντα αὐτῇ. Ἡ δὲ προσλαμβάνει ταύτην, καὶ ὡς μητέρα καθιστᾷ τοῦ ἑαυτῆς υἱοῦ· καὶ οὕτως ἡ μακαρία Καλλισθένη πᾶσαν τὴν πατρικὴν οὐσίαν, ἣν ἀφείλετο ὁ Μαξιμῖνος, ἀπολαμβάνει· καὶ τὸ ἅγιον λείψανον τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἀπὸ Μεσοποταμίας εἰς Ἀσίαν κομίζει· καὶ μαρτυρεῖον ἐν ὀνόματι αὐτοῦ δειμαμένη, καθιεροῖ· καὶ τὸ λειπόμενον τοῦ ἑαυτῆς βίου ἀποστολικῶς διανύσασα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμμοῦν τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχ. Ἀσκήσεως διῆλθε τὴν στενὴν τρίβον.
Ἀμμοῦν ὁ θεῖος, καὶ τρυφῆς εὗρε πλάτος.

Οὗτος Αἰγύπτιος ἦν τὸ γένος· καὶ ἐκ τῶν γονέων ὀρφανὸς γενόμενος, καὶ παρὰ τοῦ θείου αὐτοῦ ἀναγκασθεὶς, γυναικὶ συνεζεύχθη, μηδόλως προσχὼν αὐτῇ ὡς γυναικὶ, ἀλλ' ὡς ἀδελφῇ, ἐκ συνθήκης ἀμφοτέρων. Συνοικήσας δὲ αὐτῇ ἔτη δεκαοκτὼ, ἦν σχολάζων ἐν τῷ Βαλσαμῶνι (*), πολὺν αὐτῷ πόνον καὶ κόπον παρέχοντι. Μετὰ ταῦτα, ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν, προσφοιτᾷ Ἀντωνίῳ τῷ Μεγάλῳ, καὶ λίαν θαυμασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, πολλοῖς ἐγένετο ὠφέλεια, καὶ μάλιστα διὰ τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἀπόῤῥητα θαύματα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φαύστου, Γαΐου, Εὐσεβίου, καὶ Χαιρήμονος τῶν Διακόνων.

Οὗτοι μαθηταὶ ὑπῆρχον τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας μεγάλου Διονυσίου, καὶ Διάκονοι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὁ μὲν Γάϊος καὶ Φαῦστος, σὺν αὐτῷ ἐξορισθέντες, καὶ πολλὰ παθόντες, τὸ τοῦ μαρτυρίου τέλος ἐδέξαντο. Εὐσέβιος δὲ καὶ Χαιρήμων, μετὰ τὴν τοῦ διδασκάλου ἐξορίαν, τοὺς ἐν φυλακαῖς ἐπισκεπτόμενοι Ἁγίους, καὶ τὰ τῶν Μαρτύρων λείψανα θάπτοντες, καὶ μέχρι τῶν

(*) Βαλσαμὼν ἐστιν ὄνομα περιεκτικὸν, δηλοῦν τόπον ἢ κῆπον, περιέχοντα φυτὰ τοῦ βαλσάμου, ὅπερ καὶ βάλσαμος λέγεται θηλυκῶς. Ἥτις βάλσαμος (κατὰ τὸν Παλλάδιον) δίκην ἀμπέλου φυτεύεται, γεωργουμένη καὶ κλαδευομένη, πολὺν ἔχουσα πόνον.

Digitized by Google

Δικί'ου χρόνων διακαρτερήσαντες, καὶ πολλοὺς ὑπομείναντες πειρασμούς, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κρατηθέντες, ἀπεκεφαλίσθησαν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἁγίων τὰ ἅγια, κατανοῆσαι σπεύδων Μάκαριε, καθαρότητα βίου, καὶ θεωρίας θείας ἀκρότητα, σοφῶς ἐκτήσω, καὶ ψάλλων ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, καὶ συγγραμμάτων ἡ καλλιέπεια, κατευφραίνει τοὺς πόθῳ, προσομιλοῦντας καὶ διανίστησι, πρὸς ὑμνῳδίαν κραυγάζειν διδάσκουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μονάδα Θεότητος, γνωριζομένην ἐθεολόγησας, ἐν προσώποις Τριάδι, καὶ ὑμνουμένην ἐν ὑποστάσεσι, τρισὶ Θεόφρον, καὶ ψάλλων ἀνέμελπες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νομίμων τῆς φύσεως, Παρθενομῆτορ ἄνευ γεγέννηκας, τὸν δεσπόζοντα πάντων, τῶν ὁρωμένων καὶ νοουμένων Ἁγνή· ὃν ἀνυμνοῦντες, συμφώνως κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἡ πανσθενὴς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου ἐνέργεια, τῇ καθαρωτάτῃ σου ψυχῇ σκηνώσασα, θεόληπτον κήρυκα, καὶ θεηγόρον ἔδειξεν, ἱεροπρεπῶς τὸν Λυτρωτὴν ἀνυμνοῦντα, καὶ πίστει μελῳδοῦντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετ' εὐσεβοῦς ζητήσεως, ἐρευνήσας τὰ ἄρρητα, τῆς οἰκονομίας τοῦ Χριστοῦ μυστήρια, τρανῶς ἐφανέρωσας, ὑψηγορίᾳ χρώμενος· καὶ τῇ γλυκυτάτῃ, τῶν σῶν λόγων συνθήκῃ, βοῶν ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ πανολβία χάρις σε, θειοτέρας ἐμπνεύσεως, καὶ θεολογίας ἀκριβοῦς ἐνέπλησεν· ἐντεῦθεν ἀνέβλυσας, ὡς ποταμοὺς τὰ δόγματα, τὰς τῶν Ἀποστόλων κατευφραίνων χορείαις· μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις! Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην Πάναγνε, τὴν ψυχήν μου τοῖς πταίσμασι, καὶ κεκακωμένην ἰοβόλῳ δήγματι, Θεὸν τὸν δυνάμενον ζωοποιεῖν τὰ σύμπαντα, ἡ ἀπειρογάμως ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ἀνάστησον βοῶσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Σοφίας ὑπερσόφου ὡς ἐραστὴς, γεγονὼς τῶν χαρίτων τὸν στέφανον, τὸν εὐπρεπῆ, χαίρων ἐκομίσω νῦν παρ' αὐτῆς, καὶ χορευτὴς οὐράνιος, περὶ τὸν τῶν ὅλων Δημιουργὸν, γενόμενος δυσώπει, σωθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας Ἱερόθεε.

Ἐσκήνωσας τὰς ἄνω θείας αὐλὰς, καὶ μονὰς αἰωνίους κατῴκησας, καὶ στρατιαῖς, νῦν συνεορτάζεις ἀγγελικαῖς, σὺν Ἀποστόλων τάγμασιν, οἷς καὶ συναυλίζῃ χαρμονικῶς· μεθ' ὧν καὶ συναγάλλῃ, τοῖς πίστει σε τιμῶσι, θείαν εἰρήνην ἐξαιτούμενος.

Βεβαίας ἀντιδόσεις ἀπολαβὼν, ὧν ἐν γῇ τὰς ἐμφάσεις ἐκέκτησο, διηνεκεῖ, πόθῳ ἀνανεύων πρὸς τὸν Θεὸν, νῦν ἐκτενῶς ἱκέτευε, Πάτερ Ἱερόθεε ἱλασμὸς, δοθῆναι τοῖς ἐν πίστει, τὴν μνήμην σου τελοῦσι, τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Θεοτοκίον.

Ὢ Μῆτερ τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ, μητρικῇ παρρησίᾳ δυσώπησον, τὸν σὸν Υἱὸν σῶσαι δυναστείας τυραννικῆς, τοὺς αἰχμαλώτους δούλους σου, καὶ συκοφαντίας τῶν πονηρῶν, ἀνθρώπων καταργῆσαι, γαλήνην τε βραβεῦσαι, καὶ σωτηρίαν τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὅτε ἡ Μήτηρ τοῦ Λόγου, πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις, μεταναστεύουσα ὤφθη, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις, σὺ Ἱερόθεε ὕμνοις, ἐπέστης ταύτην προπέμπων.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

Τῌ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Χαριτίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆς χαρᾶς ὡς ἐπώνυμος, ἐν χαρᾷ προσεχώρησας, εἰς νυμφῶνα πάνσεμνε τὸν οὐράνιον, ἔνθα τὸ σὸν ἐπεπόθησας, κεκτῆσθαι πολίτευμα, ὑπομείνασα στεῤῥῶς, ἀλγεινὴν ὄντως βάσανον, τῶν ὀδόντων τε, καὶ ὀνύχων ἁπάντων ἐκριζώσεις, ἀθλοφόρε, Χαριτίνη, παρθενομάρτυς πολύαθλε.

Τῶν λεόντων συνέθλασας, σιαγόνας Πολύαθλε, σιαγόνων φέρουσα τὰ συνθλάσματα· τῶν δὲ ὀνύχων ἐκρίζωσιν, γενναίως ὑπήνεγκας, ἐκριζοῦσα τὰ δεινὰ, τῆς ἀπάτης φρυάγματα· θαλαττίοις δὲ, ἐν βυθοῖς ἀπεῤῥίφης, τὴν κακίαν, ὑποβρύχιον ποιοῦσα, τοῦ πονηροῦ πολεμήτορος.

Μετὰ τέλος μακάριον, ἐν θαλάσσῃ ῥιφεῖσάν σε, σὸς γεννήτωρ Ἔνδοξε συνεκόμισεν, ἀναβοῶν μετ' ἐκπλήξεως· Πῶς νῦν κεχαρίτωσαι, ἱερώτατον ἐμὸν, καὶ ποθούμενον γέννημα, ταῖς κολάσεσι, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κλῆσιν, ἀληθεύουσαν εἰργάσω, προτυπωθεῖσάν σοι χάριτι!

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σωτηρίας λιμένα σε, τὸν πανάκλυστον Ἄχραντε, καὶ πραεῖαν ὄντως γαλήνην ἔχομεν, οἱ ἐν πελάγει Θεόνυμφε, σφοδρῶς χειμαζόμενοι, τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν, καὶ δεινῶν περιστάσεων· διὰ τοῦτό σοι, καὶ προστρέχομεν πάντες ἐκβοῶντες· Εἰς αἰῶνας μὴ ἐλλίπῃς, τῶν οἰκετῶν σου προΐστασθαι.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄμωμον τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Παναχραντε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα, σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς θείας ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τῆς Χαριτίνης τὴν χάριν μέλπω πόθῳ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ταῖς σαῖς μου, ὦ Χαριτίνη χάρισι, τὸν νοῦν χαρίτωσον, χαριτωθεῖσα ἄθλοις ἱεροῖς, ἱερῶς ἀνυμνῆσαί σε, ὡς ἀθληφόρον Μάρτυρα, καὶ παρθενίᾳ διαλάμπουσαν.

Ἡ χάρις, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, σὲ χαριτώσασα, χαροποιαῖς ἐφαίδρυνε πληγαῖς, καὶ χαρὰν τὴν αἰώνιον, κληρονομεῖν ἐνίσχυσεν, ἀνδρειοφρόνως ἐναθλήσασαν.

Σταυρῷ σε, ἀναρτηθέντα Δέσποτα, κατανοήσασα, ἡ εὐκλεής σου Μάρτυς αἰκισμῶν, καρτερεῖ τὸ ἐπίπονον, δυναμουμένη σθένει σου, τοῦ τὴν ἡμῶν φύσιν νευρώσαντος.

Θεοτοκίον.

Χωρίον, χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας φύσεως, Θεογεννῆτορ ἄχραντε· διὸ, Χαριτίνη ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀνάψας σου τὴν ψυχὴν, ἔρως ὁ θεῖος, τῆς σαρκὸς ἔρωτας, καὶ χαλεπὰ βράσματα, τὰ τῶν αἰκισμῶν ἐναπέσβεσε.

Ῥηγνύμενον πρὸ ποδῶν, μαρτυρικῶν τὸν δυσμενῆ βλέποντες, τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, αἴνεσιν αὐτῷ προσενέγκωμεν.

Ἰσχύϊ παντουργικῇ, τὴν κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς ἔθλασας, σῆς κεφαλῆς φέρουσα, Μάρτυς καρτερῶς τὴν κατάφλεξιν. Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν, εὐλογημένην σε Ἁγνὴ στέργουσα, σαῖς ἀγαθαῖς χάρισι, μάρτυς Χαριτίνη δεδόξασται. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν νοουμένων τὸ τερπνὸν ἀγαπήσασα, τῶν ὁρωμένων τὸ ῥευστὸν καταλείψασα, ταῖς θείκαῖς ὠχύρωσαι ἐλπίσι τὸν νοῦν· ὅθεν πρὸς τὸ στάδιον, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, χαίρουσα εἰσέδραμες, καὶ τὸν ὄφιν καθεῖλες· καὶ ἀνεπλέξω νίκης εὐπρεπῆ, στέφανον κόρη, Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ Ἀγαθὴ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Digitized by Google

῾Η Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, Οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ! ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἱερεῖον ὥσπερ ἄμωμον πρὸς σφαγήν σε, ἐκ πατρικῶν ἀφήρπασαν, Μάρτυς ἀθλοφόρε, ἀγκαλῶν οἱ τύραννοι, Πατέρα οὐράνιον, ὑπερβολικῶς ἀγαπήσασαν.

Νεάνισι ταῖς φρονίμοις ἀκολουθοῦσα, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, αἵματι πλουσίως, ἤρδευσας πανεύφημε, καὶ θεῖον κεκλήρωσαι, Μάρτυς χαριτώνυμε θάλαμον.

Ἡ καρδία σου τῷ ἔρωτι τοῦ νυμφίου, πυρπολουμένη ἄνθρακας, πλάνης γενναιόφρον, λύθρῳ ἐναπέσβεσεν, αἱμάτων καὶ θάλασσαν, τῆς πολυθεΐας ἐξήρανεν. Θεοτοκίον.

Σωματούμενον ἐκύησας Θεὸν Λόγον, Θεογεννῆτορ ἄχραντε· ὃν ἡ Χαριτίνη, στέργουσα θερμότατα, πυρὶ ἀντετάξατο, καὶ πολυειδέσι στρεβλώσεσι.

Ὠδὴ έ. Σύ Κύριέ μου φῶς.

Τὴν κάραν ξυρισμῷ, καὶ ἀνθράκων πυρώσεσι, συνθλίβοντές σου Θεόφρον, λογισμοῦ σου τὸν τόνον, οὐδόλως παρεσάλευσαν.

Ἥλους σου καὶ σφαγὴν, εἰκονίζουσα Κύριε, τὴν ἔμπυρον ὀβελίσκων, ὑποφέρω ὀδύνην, ἡ Μάρτυς ἀνεκραύγαζεν.

Νίκαις τὴν κεφαλὴν, Χαριτίνη κατέστεψαι, νικήσασα τὸν τὴν Εὔαν, ἐκνικήσαντα ὄφιν, τοῖς ἄθλοις καλλιπάρθενε (*). Θεοτοκίον.

Νοῦς βρότειος τὴν σὴν, ὑπὲρ ἔννοιαν σύλληψιν, οὐ δύναται ἐννοῆσαι, Μητροπάρθενε Κόρη· Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας.

Ὠδὴ ς'. Θύσω μοι, μετὰ φωνῆς.

Χάρισι, καὶ σημείοις Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τὴν ἱερὰν κορυφήν σου, ὑπὲρ οὗ τὸ πάσχειν προῄρησο, Ἀθλοφόρε, τῆς χαρᾶς τῆς ἐνθέου ἐπώνυμε.

Ἅγιος, Ἰωνᾶν ἐκ βυθοῦ ὁ ῥυσάμενος, σὲ θαλαττίῳ πελάγει, ἐῤῥιμμένην σώζει, ζῶσαν Θεόφρον· καὶ βυθῷ σου, τῶν αἱμάτων ἐχθροὺς κατεπόντισε.

(*) Τὸ Τροπάριον τοῦτο φαίνεται ποίημα ἑτέρου τινός; καὶ οὐχὶ τοῦ Ἰωσήφ· διὸ οὐ κεῖται ἐν τῷ χειρογράφῳ. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀκροστιχίδι περιττόν ἐστι τὸ Ν'. τὸ ἀρκτικὸν τοῦ Τροπαρίου τούτου. Καὶ εἰς ἄλλους Κανόνας εὑρίσκονται τοιαῦτα Τροπάρια περιττά.

Ῥομφαίᾳ, καρτερίας ἐχθροὺς ἐθανάτωσας· καὶ καρτεροῦσα ὀδόντων, παντελῆ ἐκρίζωσιν Ἔνδοξε, τῶν λεόντων, τῶν ἀσάρκων τὰς μύλας συνέθλασας. Θεοτοκίον.

Ἰσχύν σε, εὑραμένη Παρθένε καὶ στήριγμα, ἡ Χαριτίνη αἰκίσεις, καρτερῶς ὑποφέρει· καὶ χαίρουσα, σοῦ ὀπίσω, τῷ τῶν ὅλων Δεσπότῃ προσάγεται. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Χαριτίνης.

Στίχοι.

Ὅπερ δι' εὐχῆς εἶχε, σαρκὸς τὴν λύσιν,
Ἰδοὺ δι' εὐχῆς λαμβάνει Χαριτίνη.

Πέμπτῃ Χαριτίνη εἰσέδραμεν ἄστυ Θεοῖο.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ Δομετίου Κόμητος, δούλη οὖσα Κλαυδίου τινός· περὶ ἧς ὁ Κόμης ἀκούσας, γράφει τῷ κυρίῳ αὐτῆς ἀποστεῖλαι πρὸς αὐτὸν εἰς ἐξέτασιν, ὡς Χριστιανὴν οὖσαν. Ὁ δὲ κύριος αὐτῆς λυπηθεὶς, σάκκον ἐνδυσάμενος ἐθρήνει αὐτήν. Ἡ δὲ παρηγοροῦσα, ἔλεγε· Κύριέ μου, μὴ λυποῦ, ἀλλὰ χαῖρε· ὑπέρ τε γὰρ τῶν ἐμῶν καὶ τῶν σῶν πλημμελημάτων ἱερεῖον τῷ Θεῷ εὐπρόσδεκτον λογισθήσομαι. Ὁ δὲ, εἰπών· « Μέμνησό μου ἐν τῷ ἐπουρανίῳ Βασιλεῖ », ἀποστέλλει τῷ Κόμητι. Καὶ ἀχθεῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα, ξυρᾶται τὴν κεφαλήν· καὶ ζέουσαν ἀνθρακιὰν καταπάσσεται εἶτα δεσμεῖται λίθῳ βαρεῖ, καὶ ῥίπτεται ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἐξελθοῦσα, ἐνεφανίσθη τῷ Κόμητι· καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖσα, καὶ τῶν ὀνύχων τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν στερηθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μαμέλχθης.

Στίχ. « Ὁμοῦ λελουμένην με Χριστὲ προσδέχου,
(Μαμέλχθα φησὶ) καὶ λίθοις βεβλημένην ».

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ Περσίδος, ἱέρεια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος, ἔχουσα καὶ ἀδελφὴν Χριστιανήν. Εἶδε δὲ ἐν ὀνείρῳ Ἄγγελον Θεοῦ, δεικνύοντα αὐτῇ τὰ μυστήρια τῶν Χριστιανῶν· καὶ ἀναστᾶσα ἔμφοβος, διηγεῖται τῇ ἀδελφῇ. Ἡ δὲ ἄγει αὐτὴν πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον· καὶ βαπτισθεῖσαν, ἐδέξατο αὐτὴν ἐκ τῆς ἀναγεννήσεως ἡ ἰδία ἀδελφή. Ὅθεν μανέντες οἱ Ἕλληνες, λίθοις αὐτὴν ἀπέκτειναν, ἔτι τὰ ἄμφια τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος περιφέρουσαν, καὶ εἰς λάκκον βαθύτατον ἔῤῥιψαν· ἐξ οὗ μόλις οἱ Χριστιανοὶ ταύτην ἀνενεγκεῖν ἠδυνήθησαν. Ὁ γοῦν Ἐπίσκοπος, προσελθὼν τῷ Βασιλεῖ τῶν Περσῶν, ἔλαβεν ἐξουσίαν τοῦ καταλῦσαι τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ οἰκοδομῆσαι Ἐκκλησίαν τῇ Ἁγίᾳ Μάρτυρι· ὃ καὶ ποιήσας, ἐν αὐτῷ τὸ τίμιον αὐτῆς κατέθετο λείψανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη ὀπτασίας Κοσμᾶ Μοναχοῦ, φοβερᾶς καὶ ὠφελίμου.

Digitized by Google

Ἐν ἔτει τρίτῳ καὶ δεκάτῳ τῆς βασιλείας Ῥωμανοῦ, τὰ Ῥωμαίων εὐσεβῶς διϊθύνοντος σκῆπτρα ἦν τις ἀνὴρ ἐν ταύτῃ τῇ βασιλευούσῃ, εἷς ὢν τῶν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶνος τοῦ μικρῷ πρόσθεν τὴν βασιλείαν διέποντος Ἀλεξάνδρου, καὶ πρὸς θεραπείαν οἰκειοτέρων. Οὗτος, τὸν μονήρη βίον ἑπανελόμενος, γέγονε Ποιμὴν τῶν ἐν τῇ πρὸς Σάγαριν ποταμὸν Μονῇ μοναζόντων Μοναχῶν.

Μετὰ δέ τινα χρόνου περίοδον, συνέβη τούτῳ, ἀῤῥωστίᾳ δεινῇ περιπεσόντι, ἐπὶ συχνὸν χρόνον ἐν ταύτῃ διαρκέσαι. Ἐν δὲ τῷ συμπληροῦσθαι πενταμηνιαῖον ἤδη καιρὸν, περὶ τρίτην ὥραν τῆς ἡμέρας, μικρὸν ἀνανήψας, καὶ εἰς ἑαυτὸν γεόμενος, ἠρέμα πως τοῦ κλινιδίου ἀναστὰς, ἐκάθησεν, ἔνθεν κἀκεῖθεν ὑπὸ τῶν συνήθων αὐτῷ στηριζόμενος· καὶ ἐν τῷ καθῆσθαι, ἔξω γέγονεν ἑαυτοῦ ἀπὸ τρίτης ὥρας ἕως ἐννάτης, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων ἀτενίζοντας πρὸς τὸν ὄροφον τοῦ οἰκήματος, καὶ τὸ στόμα ὑποψιθυρίζον ἄναρθρα καὶ πάντῃ ἀκατανόητα. Ἐν τῷ μέσῳ οὖν τῶν εἰρημένων ὡρῶν, εἰς ἑαυτὸν μικρὸν ἐπανελθὼν, ἀπῄτει τοὺς αὐτῷ συνόντας ἄρτου ξηροῦ κλάσματα δύο, « Δότε μοι τὰς δύο τοῦ ἄρτου μερίδας, λέγων, ἃς παρὰ τοῦ τιμίου γέροντος ἔλαβον »· καὶ λέγων, ὑπετίθει τῷ κόλπῳ τὰς χεῖρας ψηλαφῶν τὰ ζητούμενα. Τινὲς δὲ τῶν παρόντων, φάντασμα καὶ μὴ ὀπτασίαν τὸ πρᾶγμα ἡγούμενοι, ἠντιβόλουν ἐξειπεῖν αὐτοῖς τὸ μέγα τοῦτο μυστήριον. Εἰπὲ, Πάτερ, καὶ μὴ βασκάνῃς ἡμῖν τῆς ὠφελείας, ποῦ τὰς τοσαύτας ὥρας ἦς; εἰς ποίαν δὲ θεωρίαν τὸν νοῦν ἀνεβίβαζες, καὶ τὰ χείλη ὑποκινῶν, τίνι συνελάλεις; Ὁ δὲ, σφόδρα κοπτομένων αὐτῶν, « Παύσασθε, ἔφη, τέκνα· καὶ, τοῦ Κυρίου διδόντος, ἂν εἰς ἐμαυτὸν συνέλθω, τὴν αἴτησιν ὑμῶν ἐκπληρώσω ».

Ἕωθεν οὖν πάσης τῆς ἀδελφότητος πρὸς αὐτὸν συνδραμούσης, οὕτω τῆς διηγήσεως ἄρχεται. Τὸ μὲν πάντα κατὰ μέρος ἀνατυπῶσαι τῷ νοΐ, πατέρες καὶ ἀδελφοὶ, καὶ λεπτομερῶς διηγήσασθαι, κρεῖττον ἢ κατὰ νοῦν καὶ γλῶσσαν ἀνθρωπίνην· πλὴν ὅσα φέρω διὰ μνήμης, ταῦτα διηγήσομαι ὑμῖν. Ὡς ἐκαθήμην τῷ κλινιδίῳ, ὑπὸ τῶν δύο ἀδελφῶν στηριζόμενος, ἔδοξα θεωρεῖν, ὡς ἀπὸ τοῦ πρὸς ἀριστερὸν μέρους, πλῆθος ἀνθρωπαρίων ἀνεικάστων, μεμελανωμένων τὰ πρόσωπα· οὐκ ἐπίσης δὲ πᾶσιν ἡ μελανία προσῆν, ἀλλὰ τοῖς μὲν μᾶλλον, τοῖς δὲ ἧττον· καὶ οἱ μὲν διεστραμμένας εἶχον τὰς ὄψεις, οἱ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιδνοὺς, ἄλλοι καθημαγμένους, φόνιον καὶ θηριῶδες βλέποντας. Καὶ τοῦ μὲν πελιδνὰ τὰ χείλη, καὶ πολλὴν τὴν ὄγκωσιν φέροντα, τοῦ δὲ τὸ ἕν· καὶ τοῦ μὲν τὸ ἄνω, τοῦ δὲ τὸ κάτω.

Τὰ τοιαῦτα τοίνυν ἀνθρωπάρια πλησίον τῆς κλίνης ἐγένοντο, καὶ σπουδὴν εἶχον λαβεῖν με ἀφ' ὑμῶν· καὶ τὰ μὲν πρῶτα, κύκλωθεν ὑμᾶς παρόντας ὁρῶν, ἐδόκουν μὴ σφόδρα δεδοικέναι, μηδὲ πρὸς τὴν ὁρμὴν δειλιᾷν· οὐκ οἶδα δὲ, πῶς μονωθεὶς ἀφ' ὑμῶν, ὑπ' ἐκείνων ἐκυριεύθην. Καὶ δὴ λαβόντες με θρασέως, οἱ μὲν ἐπὶ τὸ πρόσω δέσμιον εἷλκον, οἱ δὲ ὤθουν ὄπισθεν· καὶ οἱ μὲν, ἄλλοι ἀλλαχόθεν με συνεπόδιζον, οἱ δὲ σφοδρῶς ὑπεπίεζον. Καὶ τέλος, ἀπαγαγόντες με πρός τινα παμμεγέθη κρημνὸν, οὗ τὸ πλάτος ἦν οὐ πλεῖω λίθου βολῆς, τὸ δὲ βάθος ἕως ταρτάρου, πρὸς τοῦτον βιαίως κατέσυρον. Ἐπὶ τῷ ἑνὶ δὲ τοῦ κρημνοῦ μέρει ὑπῆρχεν ὁδὸς στενὴ λίαν, ὡς μηδὲ ὅλως ἴχνος ποδὸς δύνασθαι ταύτην χωρεῖν. Κατὰ ταύτην δὲ τὴν στενὴν καὶ λεπτοτάτην ὁδὸν βιαίως ὑπ' ἐκείνων εἱλκόμην, πρὸς τὸ δεξιὸν πλευρὸν μᾶλλον πλαγιάζων, μήπως ἀποσπασθεὶς, εἰς τὸ ἀχανὲς κατενεχθῶ καὶ ἀνεκδιήγητον βάραθρον· κατὰ δὲ τὸ χάος ἐκεῖνο ποταμὸς ἐῴκει διέρχεσθαι, μεγάλως βρύθων τοῖς ῥεύμασι.

Μετὰ πολλοῦ τοίνυν τρόμου τὴν στενωτάτην ἐκείνην ὁδὸν παρελθόντες, ὡς ἐῴων δῆθεν μέρος βαδίζοντες, πρὸς τὸ τέλος τοῦ φοβεροῦ τούτου κρημνοῦ καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν ποταμοῦ, πύλην μεγάλην μικρὸν ἠνεῳγμένην εὕρομεν· πρὸς ἣν ἐκάθητο μέγας γιγαντιαῖος ἀνὴρ, μέλας μὲν τὸ εἶδος, φοβερὸς δὲ τὴν πρόσοψιν· οὗ οἱ ὀφθαλμοὶ μὲν διάστροφοι, λίαν παμμεγέθεις καὶ ὕφαιμοι, καὶ φλόγα πυρὸς πολλὴν ἐναπέπεμπον· μυκτὴρ δὲ καπνὸν ἀπηρεύγετο· γλῶσσα δὲ πῆχυν ἕνα τοῦ στόματος ἔξω ἀπεκρέματο. Καὶ ἡ δεξιὰ μὲν χεὶρ εἰς ἅπαν ἐπέψυκτο, ἡ ἑτέρα δὲ δίκην ἐξώγκωτο κίονος καὶ αὐτὴ γυμνὴ καὶ λίαν τεταμένη, μεθ' ἧς τῶν ὑπευθύνων δρασσόμενος, εἰς ἐκεῖνο τὸ χάος ἀπέῤῥιπτεν· οἱ δὲ ἐν τούτῳ καταδικαζόμενοι, τὸ, Οὐαὶ, καὶ τὸ, Οἴμοι, πάντες ἀνέκραζον.

Πλησιασάντων τοίνυν τῷ φοβερῷ τούτῳ καὶ ἀγίῳ ἀνδρὶ, σφοδρῶς οὗτος βοήσας πρὸς τοὺς ἀπαγαγόντας με « Οὗτος φίλος μου ἐστὶν », ἅμα τὴν χεῖρα ἐξέτεινε κρατῆσαί με προθυμούμενος. Ἐγὼ δὲ, φόβῳ σπασθεὶς, ἐτρόμαξα, καὶ πρὸς ἐμαυτὸν συνεστάλην· καὶ παραχρῆμα, ὥσπερ ἐξ ἀποστολῆς τινὸς, ἐφάνησαν δύο ἄνδρες πεπολιωμένοι καὶ ἱεροπρεπεῖς, οὓς Ἀνδρέαν εἶναι καὶ Ἰωάννην τοὺς ἱεροὺς Ἀποστόλους ἐνόμιζον, ὅσον ἀπὸ τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων θεωρίας ἀναλογιζόμενος. Τούτους ἰδὼν ἐκεῖνος ὁ δυσειδέστατος, εὐθὺς συσταλεὶς ὑπεκρύβη. Καὶ δὴ λαβόντες με εὐμενῶς οἱ δύο οὗτοι γηραιοὶ, καὶ διελθόντες τὸν μικρὸν πρόσθεν εἰρημένας πύλας, καὶ τὴν ἐνδοτέραν αὐτῶν πύλην περάσαντες, ἐξήλθομεν εἴς τινα πεδιάσιμον τόπον ἐν ᾧ κάλλιστα χωρία καὶ ὡραῖα ἐτύγχανον· ἃ παραλειψάμενοι, παρὰ τὸ τέλος τῆς πεδιάδος κοιλάδα χλοερὰν τε καὶ πάντερπνον εὕρομεν, ἧς τὴν ὡραιότητα τοῦ κάλλους καὶ τὴν ἐνοῦσαν χάριν ἑρμηνεῦσαι καὶ παραστῆσαι λόγῳ λίαν ἀδύνατον· Κατὰ δὴ τὸ μέσον αὐτῆς γηραιός τις ἐκάθητο, χαρίεις καὶ τίμιος, περὶ αὐτὸν ἔχων παιδίων πληθὺν, παραπλησίαν τῇ ἄμμῳ τῆς θαλάσσης.

Τότε τοίνυν ἐγὼ, τὸν φόβον ἀποβαλόμενος, ἠρέμα πως τοὺς ἀπάγοντάς με ἠρώτησα· Τίς ἂν εἴη ὁ γηραιὸς, καὶ τίς ὁ περὶ αὐτὸν ἀναρίθμητος ὅμιλος. Οἱ δὲ « Οὗτός ἐστιν, εἶπον, ὁ Ἀβραὰμ, καὶ ὃν ἀκούεις, κόλπον τοῦ Ἀβραὰμ »· καὶ ἅμα, προτραπεὶς παρ' αὐτῶν, προσεκύνησα μετ' αἰδοῦς, καὶ ἠσπασάμην ὃν ἔλεγον Ἀβραὰμ εἶναι, καὶ αὖθις ἐπὶ τὰς πρόσω πορείας ἠρχόμεθα. Καὶ πληρουμένης τῆς κοιλάδος, διεδέχετο μέγιστος ἐλαιὼν, οὗ τὰ δένδρα πλείονα τῶν ἄστρων ἦσαν, ὡς ὑπολαμβάνω τοῦ οὐρανοῦ, καὶ καθ' ἕκαστον δένδρον οἷον σκηνὴ ἦν, καὶ κλίνη καθ' ἑκάστην σκηνήν· καὶ ἐφ' ἑκάστην κλίνην ἄνθρωπος, ἐν οἷς ἀνεγνώρισα πολλοὺς μὲν τῶν ἀναστρεφομένων εἰς τὰ βασίλεια, πολλοὺς δὲ τῶν κατὰ τὴν πόλιν, τινὰς δὲ καὶ τῶν οἰκούντων ἐν τοῖς ἀγροῖς, καὶ τινας πρὸς τούτοις τῶν ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς Μονῆς. Οὗτοι δὲ πάντες, οὓς ἀνεγνώριζον, προτετελευτηκότες ἦσαν. Ἐν ὅσῳ δὲ διελογιζόμην πυθέσθαι, τίς ὁ τηλικοῦτος καὶ θαυμαστὸς ἐλαιὼν, φθάνουσιν οἱ γηραιοὶ τὴν ἐρώτησιν· Τί διαλογίζῃ, λέγοντες, τίς ὁ μέγας οὗτος καὶ περικαλλὴς ἐλαιὼν, καὶ τίνα πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, ταῦτα ἐστὶν, ἅπερ ἀκούεις, « Πολλαὶ μοναὶ παρὰ σοὶ σῶτερ πεφύκασι, κατ' ἀξίαν πᾶσι μεριζόμεναι, καὶ τὸ μέτρον τῆς ἀρετῆς.

Μετ' ἐκεῖνον τὸν ἐλαιῶνα πόλις ἦν, ἧς τὸ κάλλος καὶ τὴν ποικιλίαν καὶ τὴν περὶ τὸ τεῖχος ἁρμονίαν καὶ σύνθεσιν ἀμήχανον ἐξειπεῖν· δώδεκα μὲν στίχοι περὶ τὸ τεῖχος ὅλον ἦσαν, ὥσπερ τινὲς ζῶναι, ἐκ τῶν τιμίων δώδεκα λίθων· ἑκάστη δὲ τούτων ἐξ ἑνὸς ἐνήρμοστο λίθου, καὶ ἑκάστη τούτων κύκλον ἴδιον ἀπαρτίζουσα. Τί δὲ δεῖ λέγειν εὐθύτητα, πλάτος, καὶ ἰσότητα, καὶ τὴν ἐν ἅπασιν εὐαρμοστίαν καὶ σύμπηξιν; Ἐπὶ δὲ τῷ τείχει πύλαι χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ κεκραμένῳ κατεποικίλλοντο· τῶν δὲ πυλῶν ἔνδον δάπεδον ἡνοίγετο χρύσεον· καὶ τοῦτο οἰκίαι χρυσαῖ διεδέχοντο, καὶ χρυσαῖ καθέδραι, καὶ χρύσεοι ἄβακες. Ἡ δὲ πόλις πᾶσα, πλήρης φωτὸς ἀνεκλαλήτου, πλήρης εὐω-

Digitized by Google

δίας, πλήρης χαρᾶς. Τὴν δὲ πόλιν πᾶσαν περιερχόμενοι, οὐκ ἄνθρωπον, οὐ κτῆνος, οὐκ ὄρνεον, οὐκ ἄλλο τι τῶν περὶ γῆν καὶ ἀέρα κινουμένων ὅλως κατείδομεν· πρὸς δὲ τὸ ἄκρον ταύτης τῆς πόλεως, θαυμαστὰ βασίλεια ᾠκοδόμηντο· εἰς δὲ τὴν τῶν βασιλείων εἴσοδον, θάλαμος, οὗ τὸ περίμετρον ὡσεὶ λίθου βολή. Ἐπ' ἄκρων δὲ τοῦ θαλάμου μέχρι τῶν ἑτέρων ἄκρων, τετάνυστο τράπεζα ἐκ μαρμάρου πᾶσα ῥωμαϊκοῦ· καὶ τοσοῦτον τῆς γῆς ἀπέχουσα ὅσον ἐπερείδεσθαι ἄνθρωπον· πλήρης δὲ ἦν πᾶσα τῶν ἀνακειμένων· ἀκραιφνεστάτου δὲ φωτὸς καὶ εὐωδίας πλήρης καὶ χάριτος ἅπας ὁ οἶκος ἐπεπλήρωτο.

Πρὸς δὲ τῷ τέλει τοῦ θαλάμου μικρὸς κοχλίας ἐτύγχανε· τὸ δὲ τέλος τοῦ κοχλίου τερπνὸν ἡλιακὸν διεδέχετο, πρὸς αὐτὴν ἐπινεῦον τὴν τράπεζαν· ἐξ οὗ φωτοειδεῖς εὐνοῦχοι δύο προκύψαντες, τὴν ὄψιν ἀστραπῇ παραπλήσιοι, καὶ πάσης ἀγλαΐας ὑπέρπλεοι, λέγουσιν ἐκείνοις τοῖς γηραιοῖς τοῖς κρατοῦσί με· Κατακλιθήτω δὴ καὶ οὗτος ἐπὶ τὴν τράπεζαν· καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τὸν τόπον ὑποδεικνύουσιν, ἐφ' ὃν οἱ γηραιοί με φέροντες ἀνακλίνουσιν· αὐτοὶ δὲ ἐφ' ἓν τοῦ θαλάμου μέρος ἐκάθισαν. Οἱ τοίνυν εὐνοῦχοι ὡς πρὸς τὴν ἔνδον τῆς ἐπὶ τὸν ἡλιακὸν δῆθεν οἰκίας εἰσέδυσαν. Ἐν δὲ τῷ τούτους χρονίζειν, οὐ παρέργως ἐγὼ θεωρῶν τὰ κατ' ἐκείνην τὴν τράπεζαν, πολλοὺς συνήθεις ἐκ τῶν ἀνακειμένων ἐγνώριζον, ἔκ τε τοῦ κοσμικοῦ καταλόγου τυγχάνοντας, πρὸς οἷς καί τινας τῆς καθ' ἡμᾶς Μονῆς· τινὰς δὲ καὶ τῶν ἀναστρεφομένων εἰς τὰ βασίλεια.

Μετὰ πολλὰς οὖν τὰς ὥρας, πάλιν οἱ εὐνοῦχοι προκύψαντες, καὶ τοὺς γηραιοὺς ἐκείνους φωνήσαντες. « Ὑποστρέψατε τοῦτον λέγουσιν, ὅτι μεγάλων πενθοῦσιν αὐτὸν τὰ κατὰ Θεὸν αὐτοῦ γεννήματα. Καὶ ὁ Βασιλεὺς παρακληθεὶς, βούλεται αὐτὸν κατὰ τὸν μονήρη βίον εἶναι· καὶ τοῦτον δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀπαγαγόντες, λάβετε ἀντ' αὐτοῦ τὸν Μοναχὸν Ἀθανάσιον τὸν τοῦ Τραϊανοῦ ». Καὶ παρευθὺς οἱ γηραιοὶ λαβόντες με, τοῦ τε θαλάμου καὶ τῆς πόλεως συντόμως δι' ἄλλης ὁδοῦ ὑπεξήλθομεν. Καθ' ὁδὸν δὲ λίμναι ἑπτὰ παρεβάλομεν, μεσταῖς τιμωριῶν καὶ κολάσεων· ἡ μὲν σκότους πλήρης ἦν, ἡ δὲ πυρὸς, ἡ δὲ δυσώδους ὁμίχλης, ἡ δὲ σκωλήκων, ἡ δὲ ἄλλης κολάσεως εἴδους καὶ τιμωρίας ἀνάπλεως· κοινῇ δὲ πᾶσαι πλήθους ἀναριθμήτου ἐπεπλήρωντο, ἐλεεινῶς ὀδυρομένων, καὶ γοερῶς πάντων ὀλολυζόντων.

Ταύτας δὴ τὰς λίμνας παραμειψάμενοι, καί τινα τόπον μικρὸν, πάλιν τὸν γηραιὸν κατελάβομεν, ὃν ἔλεγον εἶναι τὸν Ἀβραάμ· καὶ τούτῳ συνταξάμενος, πάλιν αὐτὸν ἠσπασάμην. Ὁ δέ μοι χρυσοῦν ποτήριον δίδωσιν, οἴνου πεπληρωμένον, γλυκυτέρου τοῦ μέλιτος, καὶ ἄρτου ξηροῦ κλάσματα τρία· ὧν τὸ μὲν ἓν, ἐν τῷ οἴνῳ βάψας, ὡς ἐδόκουν, ἔφαγον, καὶ τὸν ὅλον οἶνον ἐξέπιον, τὰ δὲ ἕτερα δύο τῷ ἐμαυτοῦ κόλπῳ ὑπέθηκα, ἅπερ χθὲς ὑμᾶς ἐπεζήτουν. Εἶτα μετὰ μικρὸν πάλιν κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἀπήλθομεν, ἔνθα ὁ γιγαντιαῖος ἐκεῖνος καὶ δυσειδέστατος, καὶ νυκτὶ παραπλήσιος τὴν ὄψιν, ἐτύγχανεν. Ὁ δέ με ἰδὼν, ἔβρυχεν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας δεινῶς, καὶ μετ' ὀργῆς καὶ πικρίας ἔλεγεν « Ἄρτι ἐξέφυγές με· πλὴν οὐδὲ τοῦ λοιποῦ παύσομαι πάντα κατὰ σοῦ συσκευάζων, καὶ τοῦ κατὰ σὲ Μοναστηρίου ».

Τὰ μὲν δὴ μέχρι τούτου, ἀδελφοὶ, γινώσκων ἀπήγγειλα· τὸ δὲ ὅπως εἰς ἐμαυτὸν ἐγενόμην, παντελῶς ἀγνοῶ. Ταύτης τῆς ὄψεως οὕτως ἐχούσης, αὐτίκα ἀπεστάλη τις πρὸς τὸ τοῦ Τραϊανοῦ Μοναστήριον, καὶ καταλαμβάνει τὸν Μοναχὸν Ἀθανάσιον, τοῦ σώματος ἐκδημήσαντα, καὶ ἐπὶ κλίνης ἐκ τοῦ κελλίου ἐκκομιζόμενον. Πυθόμενος δὲ, πότε τετελεύτηκεν, ἠκηκόει « Τῇ χθὲς ἡμέρᾳ, περὶ ὥραν ἐννάτην », καθ' ἣν καὶ τὴν ὀπτασίαν ἰδὼν, εἰς ἑαυτὸν ἐγένετο. Οὐκ εἰς μακρὰν δὲ καὶ ἄμφω τὰ Μοναστήρια εἰς ἓν γεγόνασιν, διὰ τὸ ἀγχίθυρα κεῖσθαι, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ὑφ' ἑνὸς καθηγητοῦ κυβερνώμενα.

Ἐπὶ τριάκοντα οὖν χρόνοις, παρὰ τοῦ τὴν ὀπτασίαν ταύτην ἰδόντος, καὶ ἐξαρκέσαντος ἐκείνου τῇ ζωῇ καὶ τῇ πρὸς Θεὸν πολιτείᾳ, ἀμφοτέρων τῶν Μονῶν διευθετουμένων, οὐ μικρά τις ἡ ἐπίδοσις ἐν ταύταις γέγονεν, ἐπί τε τῇ τῶν Μοναχῶν θεαρέστῳ πολιτείᾳ, καὶ τοῖς ὅθεν δήποτε πρὸς τὴν τούτων διοίκησιν, καὶ διατροφὴν εἰσοδιαζομένοις, εἰς δόξαν τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Νέους τρεῖς Παῖδας, ὁ ἐκ καμίνου λυτρωσάμενος, σώζει ἐκ τροχοῦ σε Μάρτυς πυροειδοῦς, Χαριτίνη ἀναμέλπουσαν· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Μετὰ Παρθένων, λαμπαδηφόρος εἰς οὐράνια, βαίνεις τοῦ πυρὸς λαμπάδας καρτερικῶς, ἐν τῷ ψάλλειν ὑπομείνασα· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐληλεγμένος, ὑπομονῇ σου ὁ παράνομος, χεῖρας συνδεσμεῖ καὶ πόδας καὶ τῷ βυθῷ, παραπέμπει σε κραυγάζουσαν· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Λόγῳ σου θείῳ, τὴν ἀλογίαν στηλιτεύσασα, πάθει παθημάτων Μάρτυς ζωοποιῶν, ἀνεπλήρωσας ὑστέρημα, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς μου, βοῶσα καὶ Κύριος. Θεοτοκίον.

Παρθένον μόνην, καὶ καθαράν σε καὶ ἀκήρατον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σοῦ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, Κόρη τὸν ἄνθρωπον, ὁ Χαριτίνην δοξάσας τοῖς θαύμασι.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡραία ἐν κάλλεσι τῶν σῶν, στιγμάτων γέγονας, καὶ κατηγγύησαι, Παρθένος ἄφθορος μείνασα, τῷ ὡραίῳ Λόγῳ πάνσεμνε, τῷ ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς σεσαρκωμένῳ Χριστῷ, ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πάσαις μαχομένη προσβολαῖς, τῶν τιμωρούντων σε, γενναίως ἤνεγκας, τροχοῦ φλογίζοντος κάκωσιν, ὀβελίσκων τὴν πυράκτωσιν, τὴν εἰς βυθὸν ἀποῤῥιφὴν, καὶ τῶν ὀδόντων Σεμνὴ καὶ ὀνύχων τὰς ἐκριζώσεις Χριστὸν μεγαλύνουσα.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ ταῖς καλλοναῖς, τῶν πόνων ἔνδοξε καθωραΐσθησαν· διὸ ἐν ὕδασι βαίνοντες, οὐκ ἐβράχησαν συνόντων σοι, Παρθενομάρτυς εὐκλεῶν Θεοῦ Ἀγγέλων, μεθ' ὧν ἀνεβόα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θαῦμα καταπλῆττον πάντα νοῦν, μετὰ τελείωσιν, πῶς τῷ γεννήτορι, τὸ σὸν ἐκδέδωκε λείψανον, ὁ βυθὸς ὁ κολπωσάμενος· ὅπερ

Digitized by Google

κηδεύσας πατρικῶς, τρυγᾷ τὴν χάριν ἐκ σοῦ, Χαριτίνη, τὴν βασιλείαν λαβὼν τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον ἀποκυήσασα, τὸν οὐρανώσαντα Πάναγνε, γηγενῶν ὅλων τὸ φύραμα, καὶ Χαριτίνης τὴν σεπτὴν μνήμην φαιδρύναντα, ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ Θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἵνα τῶν στεφάνων τῆς δόξης, ὡς ἀδιάφθορος παρθένος, Μάρτυς ἐπιτύχῃς παντοίων, κολαστηρίων εἶδος ὑπήνεγκας, ἀγαλλομένη πνεύματι, καὶ διανοίας ἀναστήματι.

Ὡς περικαλλὴς, ὡς ὡραία, ὡς περιδέξιος Παρθένος, ὡς ἀκαταγώνιστος Μάρτυς, ὡς τοῦ Δεσπότου νύμφη πανάμωμος, χρυσοειδέσι πτέρυξι, πρὸς τὰ οὐράνια κατέπαυσας.

Σὺ φωτοειδεῖς Χαριτίνη, ἐναπαστράπτεις λαμπηδόνας, ζόφον πονηρίας δαιμόνων, καὶ παθημάτων ἀποδιώκουσα, ταῖς θεοδότοις πάντοτε, θαυματουργίαις ἀξιάγαστε.

Ἡ περιχαρής σου ἡμέρα, περιχαρῶς λαοὺς ἀθροίζει, σοῦ τὰς ἀριστείας ὑμνῆσαι, καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα, καὶ τὴν γενναίαν ἄθλησιν, Μεγαλομάρτυς χαριτώνυμε.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σου Παρθένε· οὗ ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισεν, ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ ἀπειρόγαμε. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐν οὐρανοῖς ὡς Μάρτυς, ὦ Χαριτίνη τῷ Θεῷ, παριςαμένη ἐνδόξως, πάντας ἡμᾶς τοὺς εὐσεβεῖς, μνήμην τὴν σὴν ἐκτελοῦντας, σῶζε θερμαῖς σου πρεσβείαις. Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν Υἱὸν Παρθένε, μὴ διαλίπῃς δυσωπεῖν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων, ἵνα ῥυσθῶμεν τῆς ἐκεῖ, φρικτῆς κολάσεως πάντες, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου, Ἀκολουθία συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ͂ ϛ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆς πλευρᾶς ἐφαψάμενος, τοῦ Δεσπότου Πανόλβιε, τῶν καλῶν κατείληφας τὸ ἀκρότατον· ὥσπερ γὰρ σπόγγος τὰ νάματα, ἐκεῖθεν ἐξήντλησας, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ ἐπότισας, χερσωθείσας καρδίας ἀγνωσίᾳ, τοῦ Θεοῦ θεογνωσίας, ἀναπηγάζων τὰ δόγματα.

Τῇ πιςῇ ἀπιστίᾳ σου, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας, ὡς Θεὸν καὶ Κύριον πάσης κτίσεως, θεολογεῖν ἀπαρξάμενος, τὸν σάρκα φορέσαντα, δι' ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς, καὶ Σταυρόν τε καὶ θάνατον, ὑπομείναντα, καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἥλων, καὶ τῇ λόγχῃ, τὴν πλευρὰν διανυγέντα, ἐξ ἧς ζωὴν ἀρυόμεθα.

Ὁ Θωμᾶς ὁ θαυμάσιος, τὴν πηγὴν ἀνεστόμωσε, τῶν δογμάτων Δέσποτα τοῖς θεόφροσι· τὴν γὰρ πλευρὰν ψηλαφήσας σου, διπλῆν τὴν ἐνέργειαν, ταῖς οὐσίαις ταῖς διτταῖς, καταλλήλως μεμύηται, καὶ ἐβόησε· Σὺ Θεός μου ὑπάρχεις καὶ Δεσπότης, σὺ καὶ Κύριος τῆς δόξης, ὁ δι' ἐμὲ σὰρξ γενόμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ὑπηρέτης τοῦ Λόγου, καὶ τῆς ἀῤῥήτου σαρκώσεως αὐτοῦ, βυθὸν σοφίας ἐξήντλησας, Θωμᾶ Ἀπόστολε· τῷ γὰρ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ ἀνιχνεύων, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, ψυχὰς ἐζώγρησας. Ὅθεν τῇ σαγήνῃ τῶν σῶν δογμάτων, πᾶσαν ἐφώτισας τὴν οἰκουμένην· καὶ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως τὰς τῶν Ἰνδῶν ἐζοφωμένας ψυχὰς κατελάμπρυνας. Διὸ τῆς δόξης τηλαυγῶς, Χριστοῦ κατατρυφῶν, αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὥσπερ μαργαρίτην σε, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀνιμήσατο, τῆς τοῦ κόσμου συγχύσεως, Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, διὰ σοῦ πλουτίσας, τοὺς ἠπορημένους, καὶ τῇ πενίᾳ τῶν δεινῶν συγκεκραμένους Θωμᾶ Ἀπόστολε· διό σε μα-

καρίζομεν, καὶ τὴν πανέορτον μνήμην σου, ἐν αἰνέσει δοξάζομεν, εὐσεβῶς σε γεραίροντες.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ἰνδῶν κατελάμπρυνας, πᾶσαν τὴν γῆν ἱερώτατε, καὶ Θεόπτα Ἀπόστολε· φωτίσας γὰρ ἅπαντας, υἱοὺς ἀπειργάσω, φωτὸς καὶ ἡμέρας, τούτους ἐν Πνεύματι σοφέ, εἰδωλικούς τε ναοὺς κατέρραξας, ἀνήγειρας δὲ χάριτι, Θεοῦ εἰς δόξαν καὶ αἴνεσιν, Ἐκκλησίας μακάριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Χειρὶ φιλοπράγμονι, θείαν πλευρὰν ἐξηρεύνησας, καὶ τῶν ἥλων τὰ τραύματα, ἅπερ ὁ Ἀθάνατος, δι' ἡμᾶς ὑπέστη, καὶ τὴν ἀπιστίαν, μεταβαλὼν χαρμονικῶς, εἰς εὐπιστίαν Θωμᾶ ἐβόησας· Σὺ εἶ Θεὸς καὶ Κύριος, καὶ σὲ δοξάζω φιλάνθρωπε, τὸν τοῖς πάθεσι βλύσαντα, τοῖς πιστοῖς τὴν ἀπάθειαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Τὰ θεῖα ἐποπτεύων, Χριστοῦ τῆς σοφίας νοητὸς ἀναδέδειξαι κρατήρ, μυστικῶς Θωμᾶ Ἀπόστολε, ἐν ᾧ τῶν πιστῶν αἱ ψυχαὶ εὐφραίνονται. Τῇ γὰρ θείᾳ σαγήνῃ τοῦ Πνεύματος, λαοὺς ἀνείλκυσας ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπογνώσεως· ὅθεν ἐκ Σιὼν, ὡς ποταμὸς τῆς χάριτος ἐξῆλθες, τὰ σὰ ἐκβλύζων ἔνθεα δόγματα, εἰς τὴν σύμπασαν κτίσιν. Διὸ τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη ἐκμιμούμενος, τὴν πλευρὰν ἐλογχεύθης, καὶ ἐν τῷ γνόφῳ εἰσδύσας τῆς ἀφθαρσίας, αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅταν μου εἰς ἔννοιαν, τὸ φοβερὸν ἔλθῃ βῆμα, τοῦ Υἱοῦ σου Πάναγνε, καὶ τὸ δικαστήριον τὸ παγκόσμιον, ἀπορῶ δέδοικα, δειλιῶν καὶ τρέμων τὴν τῶν ἔργων μου ἐξέτασιν· φαῦλα γὰρ ἅπαντα, καὶ αἰσχύνης πάσης ἀνάπλεα, καὶ σκότους καὶ κολάσεως, καὶ ἀποστροφῆς ὄντως ἄξια. Ἴδε μου τὴν θλίψιν, καὶ ἴδε τῆς ψυχῆς τὴν συντριβὴν, καὶ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης με, ῥῦσαι καὶ κολάσεως.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄. Ἀπόστολε Ἅγιε Θωμᾶ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία.

Μετὰ δὲ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες καὶ Μαθητὴν τοῦ Χριστοῦ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτοῦ· θεοπρεπῶς γὰρ τὰς ἡμῶν, διανοίας αὐτὸς, τύπους τῶν ἥλων ψηλαφῶν, βεβαίαν πίστιν ἐκζητῶν, ἐστήριξεν ἐν Κυρίῳ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν καὶ Κύριον, δι' ἡμᾶς τοὺς φθαρέντας τοῖς ἁμαρτήμασι, τοῦτον ἱκέτευε ἀεὶ, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν, καὶ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ Σεμνὴ, ἀπὸ τῶν πίστει βοώντων καὶ εὐφημούντων ἀπαύστως, τὰ μεγαλεῖα τῆς σῆς χάριτος.

Εἶτα οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν θαυμάτων γέμοντα Θωμᾶν θαυμάσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Τὸν ἄναρχον Υἱὸν, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν φανέντα ἐπὶ γῆς, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ὃν ἑώρακας Ἔνδοξε, οὗ καὶ τὰς χεῖρας παλάμῃ, καὶ πλευρὰν ἐψηλάφησας, καθικέτευε σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ γνώστης τῶν κρυπτῶν, καὶ νεφροὺς ὁ ἐτάζων, καὶ καρδίας ἐρευνῶν, Θεός μου Ἰησοῦς, σὲ Θωμᾶ παμμακάριστε, τῆς αὐτοῦ θεοφανείας, ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα, καὶ Ἀπόστολον θεῖον προσήκατο.

Ναμάτων μυστικῶν, ποταμὸς ἀνεδείχθης, περικλύζων σὺ Θωμᾶ, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, Ἐκκλησίας τε σύστημα, ῥεύμασι θεογνωσίας, καὶ τῷ ῥοίζῳ τοῦ Πνεύματος, τὴν πολύθεον πλάνην ἀπήλασας.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καὶ φθορᾶς, καθαιρέτης ὑπάρχεις, ἀφθαρσίας τὴν πηγὴν, τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, Θεοτόκε πανύμνητε, τὸν καὶ τῆς ἀθανασίας, ὡραΐσαντα χάριτι τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν πανάμωμε.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ἀρετῆς κάλλει, διαπρέπων Θεότητα καὶ θαύμασι, τῶν Ἰνδῶν τὸ δυσειδὲς, φωτὶ τῷ θείῳ κατηύγασας, πίστει καὶ ἐφαίδρυνας, τούτων τὴν ζόφωσιν.

Ὑπὸ τῆς αἴγλης, πυρσωθεὶς αὐτουργίᾳ τοῦ Πνεύματος, ὡς βολὶς θεοφεγγὴς, ἐξαπεστάλης θεόληπτε, καὶ κόσμον ἐφώτισας, Θωμᾶ τοῖς θαύμασι.

Μεμυημένος, τῆς ἐνθέου σοφίας τὰ δόγματα, ὥσπερ τάχος ἀστραπῆς, διερχομένης Ἀπόστολε, Θωμᾶ κατελάμπρυνας, κόσμου τὰ πέρατα.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γάρ ἐστιν Ἄχραντε, πλὴν σου βοήθεια. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ ἐ-
» στιν Ἅγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Τῇ σαγήνῃ τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, τοὺς ἰχθύας ζωγρήσας τοὺς λογικοὺς, τούτους προσήγαγες, ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν· καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, ποθῶν ἐπενδύσασθαι, μιμητὴς τοῦ πάθους, αὐτοῦ πεφανέρωσαι· ὅθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, Ἀπόστολε ἔνδοξε, τὴν πανέορτον μνήμην σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτὸν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωτεινὴν, νεφέλην ὑμνήσωμεν, βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τῇ μεγίστῃ τῶν θαυμάτων, ἐπιδείξει χρησάμενος, καὶ δογμάτων θείων, δόξαν τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὴν οἰκουμένην ἐπέσχες τῷ κηρύγματι, τὴν κραυγάζουσαν· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὡς αὐτόπτην σε τοῦ Λόγου, ὑπηρέτην τε ἔνθερμον, καὶ τῆς τούτου δόξης, καὶ μεγαλειότητος μάρτυρα, καὶ ὡς πιστὸν οἰκονόμον καὶ Ἀπόστολον, εὐφημοῦμέν σε, μάκαρ Θωμᾶ πανσεβάσμιε.

Νυμφικὴν ὥσπερ παστάδα, καὶ σκηνὴν ἐπουράνιον, ὑποβάθραν λίθον, ἀκρογωνιαῖον πηξάμενος, ἐπῳκοδόμησας μάκαρ πανοΐδιμε, Ἀποστόλων ἀκρότης, Θωμᾶ τοῖς πιστεύουσι.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνήροτον τὸν στάχυν, τῆς ζωῆς γεωργήσασαν, καὶ νεφέλην κούφην, ὄμβρον ζωοδότην πηγάσασαν, τὴν Παναγίαν Παρθένον ὀνομάζομεν, οἱ κραυγάζοντες· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ἐλλαμφθεὶς Ἀπόστολε, τῇ δόξῃ τοῦ Χριστοῦ, καὶ πλευρὰν τὴν ζωοποιὸν, ψηλαφήσας ἤντλησας, ἀνεξιχνίαστον εὐλογίας ἄβυσσον, καὶ τὸν κόσμον κατεπλούτισας.

Μὴ παρὼν τῇ πρώτῃ σου, εἰσόδῳ ὁ Θωμᾶς, ἀπιστῶν τε τοῖς Μαθηταῖς, πιστωθεὶς δὲ ὕστερον, χαίρων ἐβόησε· Σὲ Θεὸν καὶ Κύριον, ἀναγγέλλω πολυέλεε.

Οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς δόξης σου Χριστὲ, τῇ βροντῇ τῇ πνευματικῇ, ὁ Θωμᾶς ἐβόησεν, ἐκδιηγούμενος, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, σὲ σεπτῶς εὐηγγελίσατο. Θεοτοκίον.

Νικητὴν ἀνάδειξον, Πανάμωμε τὸν νοῦν, τῶν παθῶν καὶ τῷ λογισμῷ, τὰς ὁρμὰς ὑπόταξον, τούτων Θεόνυμφε, ἡ Θεὸν γεννήσασα, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν (*).

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τὴν πάντων, ἀπιστίαν Θωμᾶ τὴν ψυχόλεθρον, ἡ ἀπιστία σου μάκαρ θεραπεύει· σὺ γὰρ ἀναμφιλέκτως, καὶ τῶν ἥλων, καὶ τῆς λόγχης τοὺς τύπους ἠρεύνησας.

Ἀφῆκας, ὡς δυνατὸς Χριστὲ τὸν Ἀπόστολον, ἠκονημένον ὡς βέλος, ἐν ἐχθρῶν καρδίαις σου Ζωοδότα, καὶ τῶν σκύλων, τὴν προνομὴν σοι τούτων προσήγαγεν.

Θυσίας, εἰδωλικὰς Οἰκτίρμον κατήργησας, σφαγιασθεὶς ἐπὶ ξύλου, καὶ σφαγαῖς ἁγίας τῶν θεηγόρων, Ἀποστόλων, τῶν τὰ σὰ μιμουμένων παθήματα. Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότατον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, οὐκ ἐστενοχώρησεν. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ διʼ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ τῆς θείας χάριτος, πεπληρωμένος, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἀληθὴς, ἐν μετανοίᾳ ἐκραύγαζε· Σύ μου ὑπάρχεις, Θεός τε καὶ Κύριος.

Ὁ Οἶκος.

Πρὸς τὸν Χριστοῦ Μαθητὴν, καὶ μέγαν μυστολέκτην, Θωμᾶν τὸν θεηγόρον τοῦ Πέ-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει· « Ἡ αὐτὴν γεννήσασα, τὴν ἀΐδιον ἀπάθειαν.

Digitized by Google

τρου ἐκβοῶντος· « Ἑωράκαμεν τὸν Κύριον », ἔφησεν οὗτος· « Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, ψηλαφήσω δὲ καὶ τὴν πλευρὰν, οὐ μὴ πιςεύσω ». Ἀλλ' ὁ Κτίστης τῶν ἁπάντων καὶ Δεσπότης, ὥσπερ δοῦλος ἐλήλυθε, θέλων πάντας σῶσαι, καὶ λέγει τῷ Θωμᾷ· « Ψηλάφησον χειρῶν καὶ πλευρᾶς τοὺς τύπους, καὶ μὴ ἀπίστει· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου ». Ὁ δὲ ἐν μετανοίᾳ ἐβόησε· Σύ μου ὑπάρχεις, Θεός τε καὶ Κύριος.

Συναξάριον.

Τῇ Ϛʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Στίχοι.

Ὁ χεῖρα πλευρᾷ σῇ βαλεῖν ζητῶν πάλαι,
Πλευρὰν ὑπὲρ σοῦ, νύττεται Θωμᾶς Λόγε.

Δούρασιν οὐτάσθη Θωμᾶς μακροῖσιν ἐν ἕκτῃ.

Οὗτος Μήδοις καὶ Πάρθοις, Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ κηρύξας, φρουρεῖται παρὰ Σμιδαίου Βασιλέως, διὰ τὸ πιστεῦσαι καὶ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ Ἀζάνην τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν γυναῖκα Τερτίαν, καὶ τὰς θυγατέρας Μιγδονίαν καὶ Νάρκαν. Διὸ καὶ παραδίδοται πέντε στρατιώταις, οἳ τοῦτον ἐπί τι ὄρος ἀναβιβάσαντες, λόγχαις κατέτρωσαν· καὶ οὕτω πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἐκ τῶν αὐτοῦ περιόδων.

Ἔτι δὲ ζῶν ὁ Ἀπόστολος, σὺν Ἀβάνῃ τινὶ ἐμπόρῳ τὴν Ἰνδίαν διαπερᾷ· ἐπί τι δὲ δωμάτιον τῆς Ἀνδραπόλεως καταλύουσιν. Ἐκδόντος δὲ τοῦ τὴν ἐξουσίαν τῆς χώρας ἐκείνης ἔχοντος τὸ ἑαυτοῦ θυγάτριον εἰς γάμου κοινωνίαν, συνεορτάζειν καὶ τοὺς παρατυχόντας συνέβαινεν. Ὁ μὲν οὖν Ἀπόστολος ἐπὶ τὸν εὐτελέστερον ἀνεκλίθη τῶν τραπεζῶν. Πάντων δὲ ἐμφορουμένων ἐπὶ τοῖς ἐδωδίμοις, μόνος οὗτος ἀμέτοχος τῶν τοιούτων ἦν· σύννους γὰρ ὢν, καὶ ἑαυτῷ προσέχων, ἐκάθητο συνεσταλμένος.

Τῶν διακονούντων οὖν τις, ἀπονοίᾳ ἀρθεὶς, ῥάπισμα δίδωσιν αὐτῷ, εἰρηκώς· « Εἰς γάμον κληθεὶς, μὴ σκυθρώπαζε, ἀλλὰ χαῖρε, συνηδόμενος τοῖς συμπόταις ».

Καὶ ὁ Ἀπόςολος· « Ἀπαλεῖψαι σοὶ μὲν Κύριος τὸ σφαλὲν εἰς τὸν ἐπιόντα αἰῶνα, τῷ τύψαντι ἔφησε· τὴν δὲ ἀκρατῶς κατ' ἐμοῦ ἐκταθεῖσαν χεῖρα, θῆρες ἐπιμερισάτωσαν ἄγριοι ἐν τῷ παρόντι, εἰς πολλῶν παιδείαν ». Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ ἐπιδραμὼν ὁ ῥαπίσας (οἰνοχόος γὰρ ἦν) ὕδωρ διακομίσαι τοῖς δαιτυμόσιν εἰς κρᾶσιν οἴνου, ὑπὸ θηρὸς, τῷ φρέατι παρακαθημένου, διασπαραχθεὶς καὶ ἄχρις αὐτῶν τῶν ἐγκάτων, ἀπέψυξε. Τότε κύων ἐκ τοῦ παρατυχόντος τὴν τὸν Ἀπόστολον τύψασαν δεξιὰν, ἐῤῥιμμένην ἐπ' ἀμφόδου, λαβὼν, ἐν αὐτῷ τῷ συμποσίῳ εἰσῄει, τὴν ἀδικίαν ὥσπερ πᾶσιν ὑποδεικνύων.

Διαπορούντων δὲ τῶν δαιτυμόνων περὶ τῆς χειρὸς, τίνος ἄρα ἂν εἴη, γυνή τις ἐκ τῶν αὐλούντων, διαπρύσιόν τι φωνήσασα, φησί· « Μέγα ἡμῖν ἀνεγνωρίσθη σήμερον μυστήριον. Ἀκούσατε οἱ ἀνακεκλημένοι· Θεὸς, ἢ Ἀπόστολος Θεοῦ σὺν ἡμῖν ἀνακλιθῆναι ἠξίωσεν. Ὃν γὰρ εἶχον ὁμόγλωσσον καταυλοῦσα καὶ ἡδύνουσα, ἤκουσα τῷ τύψαντι τοῦτον οἰνοχόῳ φήσαντα, τὴν τούτου δεξιὰν χεῖρα ὑπὸ κυνὸς σύρεσθαι, εἰς ἐπίδειξιν τῶν πολλῶν· ὅπερ πάντες ὁρᾶτε γεγενημένον ». Καὶ ὡς τοῦτο διεδόθη ἐπὶ πᾶσι τὸ θαῦμα, καὶ εἰς τὰς τοῦ κρατοῦντος ἦλθεν ἀκοὰς, μετὰ τὴν λύσιν τοῦ συμποσίου, προσκαλεσάμενος τὸν Ἀπόστολον, ἔφη ὁ Βασιλεύς· « Εἰ ἐπαρᾶσθαι οἶδας, καὶ θάνατον ἐπάγειν, δεῖξον καὶ τῆς σῆς εὐχῆς τὸ δραστήριον εἰς τὴν σήμερον ἐκδοθεῖσάν μοι παῖδα ». Τοῦτο περιχαρῶς δεξάμενος ὁ Ἀπόστολος, πρὸς τὴν ἐπιθαλάμιον εἰσέδυ παστάδα, καὶ τοὺς νέους εἰς σωφροσύνην ἐπιστηρίξας, καὶ τῆς σαρκὸς ἀπώσασθαι τὴν ἡδυπάθειαν πείσας τούτους, καὶ τῷ Θεῷ παραθέμενος, ἐκεῖθεν ᾤχετο.

Μετὰ μικρὸν δὲ προσεοικότα τινὰ τῷ Ἀποστόλῳ, ὁ νυμφίος ὁρᾷ, τῇ νεάνιδι προσομιλοῦντα, καὶ Θωμᾶν εἶναι ὑποτοπάσας, ἔφη· « Οὐχὶ πρὸ πάντων ἐξῆλθες, πῶς ἄφνω πάλιν γέγονας, ἀπορῶ ». Καὶ ὁ Κύριος· Ἐγὼ Θωμᾶς οὐκ εἰμὶ, κατὰ χάριν δὲ ἐκείνου ἀδελφός. Ὃ δ' ἂν ἐμοὶ, ὡς ἐκεῖνος, ἀκολουθήσῃ, ἀπαρνησάμενος κόσμον, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ οὐ μόνον ἀδελφὸς, ἀλλὰ καὶ συγκληρονόμος τῆς ἐμῆς βασιλείας γενήσεται ». Τοῦτο εἰπὼν, ἀπ' αὐτῶν ἀοράτως διέστη· ἐκεῖνοι δὲ τὸν λόγον ὡς μαργαρίτην ἐγκολπωσάμενοι, ὁλονυκτίους δεήσεις τῷ φανέντι προσέφερον.

Ἕωθεν δὲ ὁ Βασιλεὺς τὸν κοιτῶνα, ἔνθα οἱ νέοι, κατέλαβε· ἀντικρὺ δὲ τούτους καθεζομένους εὑρὼν, ταραχθεὶς, τῆς ἀπ' ἀλλήλων διαζεύξεως τὴν αἰτίαν ἠρώτα. Οἱ δὲ πρὸς αὐτόν ». Ταύτην τὴν διάζευξιν εὐχόμεθα μέχρι τέλους ἡμῖν διαφυλαχθῆναι, ἵνα ἐν τῷ τῶν στεφάνων καιρῷ, εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν ἀκατάλυτον, ἀδιαίρετοι μείνωμεν, κατὰ τὴν τοῦ φανέντος ἐν ἡμῖν τοῦ ξένου ἐπαγγελίαν ». Ἐπὶ τούτοις ὁ Βασιλεὺς ταραχθεὶς, δωρεῶν ὑποσχέσεις, ἐφ' ᾧ τὸν ἀπατεῶνα εὑρεθῆναι καὶ παραστῆναι, ἐπηγγείλατο, ἀλλ' ἐπεὶ ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις, ἀοράτως μᾶλλον τοῖς κατηχουμένοις ἐπιστηρίζων ὁ ζητούμενος ἐπωπτάνετο, ὡς ἐπὶ τῇ προσοχῇ τῆς αὐτῶν πίστεως καὶ τὸν θυμὸν τοῦ Βασιλέως καταλεᾶναι, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ Χριστιανὸν πεῖσαι γενέσθαι. Ὅτι δὲ οὐχ οἷόν τε τὴν ἀρετὴν διαλαθεῖν, ἔδειξεν αὕτη καὶ τὸν Ἀπόςολον ἐν Ἰνδίᾳ διατρίβειν· καὶ πρὸς αὐτὸν οὗτοι τὸ βάπτισμα ληψόμενοι, παραγεγονότες οἱ δόκιμοι μαθηταὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἀκλινῶς ταυτην ἐδόξαζον.

Ὅτε γοῦν πρὸς Γουνδιαφόρον εἰσέβαλε τῶν Ἰνδῶν Βασιλέα ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, ποίαν εἰδέναι αὐτὸν ἐν ξύλοις ἐργασίαν ἐπύθετο, καὶ ποίαν ἐν λίθοις. Καὶ ἐπὶ μὲν ξύλοις, ἄροτρα, κώπας, ζυγοὺς, καὶ πηδάλια· ἐπὶ δὲ λίθοις, στήλας, ναοὺς, καὶ βασιλέων οἰκοδομὰς κατασκευάζειν ἐμπειροτάτως, ἔλεγεν εἰδέναι. Καὶ ὁ Βασιλεύς· Ἆρά γε παλάτιον ἐν ᾧ τόπῳ ἐφέσεως κέκτημαι, δύνασαί μοι κατασκευάσαι πρὸς θεραπείαν; Καὶ ὁ Ἀπόστολος, ὡς κατέθετο, μηδὲν μελήσας, χρυσὸν αὐτίκα λήψεσθαι ἐκέλευσε πρὸς τὴν τῶν ἐπιτηδείων μετακομιδὴν, καὶ τοὺς θεμελίους ἄρτι καταβαλεῖν ὑπετίθει, τὸν τόπον ὑποδεικνύς. Ἀλλ' ὁ Ἀπόστολος « Οὐ τοῦ παρόντος καιροῦ, ὦ Βασιλεῦ, τὸ κτίζειν ἐπίτηδες, ἀλλὰ τοῦ Ὑπερβερεταίου (Ὀκτωβρίου) μᾶλλον μηνός »· οἶμαι δὲ τοῦτο εἰρῆσθαι τῷ Ἀποστόλῳ, διὰ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι τῶν βεβιωμένων ἀνταμοιβήν· διὸ καὶ τὴν τοῦ κρατοῦντος εὐφυῶς παρεκρούσατο γνώμην. Λαβὼν δὲ ἐπὶ χεῖρας καὶ κανόνα (πῆχυν), καὶ τὴν διάθεσιν ἐπιστημόνως διαζωγραφήσας, ἀλύπως ἔπειθεν ἔχειν αὐτοῦ τὸν σκοπόν.

Ἀγασθεὶς οὖν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ περιδέξιον τοῦ Ἀποστόλου, τὸ ἱκανὸν τῶν ἀναλωμάτων αὐτῷ ἐπιδοὺς, οἴκοι ἐπανακάμπτει. Τότε ὁ Ἀπόστολος εἰς τὰς τῶν δεομένων χεῖρας ἅπαν τὸ χρυσίον καταβαλὼν, ὡς Ἀπόστολος, ἀχειροποίητον οἰκίαν ἐν τῇ τῶν πρωτοτόκων αὐλῇ τῷ Βασιλεῖ κατεσκεύασεν. Ὡς δὲ ὁ Βασιλεὺς, ἱκανοῦ χρόνου παραδραμόντος, ἔσπευδε περὶ τοῦ ἔργου μαθεῖν, ἤκουσε δὲ τὴν στέγην μόνην ἀπολείπεσθαι, ἐκ περιχαρείας, ὡς ἀληθεύσαν τὴν ἀγγελίαν ὑποτοπάσας, ἑτέρου χρυσίου ὁλκὴν τῷ

Digitized by Google

Ἀποστόλῳ πέπομφεν, εἰρηκώς· Καλλιστεύουσάν μοι τὴν ὀροφὴν τῶν οἰκοδομημάτων διὰ τάχους ἀποτέλεσον, ἵνα, ὅταν αὐταῖς ὄψεσιν ἴδω, λόγοις ἐπαίνων τῆς ἐπιστήμης τὸν πλεονέκτην (σὲ τὸν πολλὰ προτερήματα ἔχοντα) ἐγκωμιάσω. Αὐτὸς δὲ παλιν, τὸ χρυσίον ἀπολαβών, εἰς οὐρανὸν ἄρας τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὄμματα « Εὐχαριστῶ σοι Φιλάνθρωπε, ἔλεγεν, ὅτι ποικιλοτρόπως ἑκάστου τὴν σωτηρίαν οἰκονομεῖν οἶδας ». Καὶ τῶν προτέρων πάλιν ἐχόμενος, ἅπαν τοῖς δεομένοις τὸ ἀργύριον διένειμεν.

Ἐπὶ τούτοις πᾶσιν, ὥς τινες τῶν ἐκεῖσε, ἐν οἷς ὁ Ἀπόστολος διατρίβων ἦν, χρόνου τινὸς διαῤῥεύσαντος, πρὸς τὸν Βασιλέα ἀφίκοντο, καὶ περὶ τοῦ κάλλους τῶν οἰκοδομημάτων μαθεῖν ἱμείρετο, ἤκουσε μὴ προσδοκᾷν τὸ σύνολον ἐξ ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς οἰκοδομὰς κτισμάτων, ὡς τοῦ χρυσίου παντὸς τοῖς πένησιν διανεμηθέντος· μᾶλλον δὲ ὅτι καὶ Θεὸν ἀγνοούμενον κηρύσσει, καὶ τοῖς προσφοιτῶσιν αὐτῷ ἐξαίσιά τινα θαυματουργεῖ, μηδοπωσοῦν τὸ σύνολον σιτιζόμενος. Ὁ Βασιλεὺς οὖν, ἀκατασχέτῳ μανίᾳ πληγείς, καὶ τὸν Ἀπόστολον μεταστειλάμενος, ἐπυνθάνετο, εἰ τὸ παλάτιον ἔκτισται. Ὁ δὲ ὑπολαβών, εἶπεν· Ὃ παρὰ τοῦ ἀληθινοῦ ἀρχιτέκτονος ἐγὼ οἰκοδομεῖν μεμάθηκα, Βασιλεῦ, τοῦτό σοι ὡραῖον καὶ πάνυ παλάτιον ἔκτισται· « Καὶ ὁ Βασιλεύς· Ἐξ αὐτῆς παραγεγονότες, τὸ κατασκευασθὲν ἴδωμεν ». Οὔ μοι δοκεῖ, ὁ Ἀπόστολος ἀπεκρίνατο, τὴν τούτου χρῆσιν ἔχειν σε τὸ παρόν· ἀλλ' ὅτε μετανάστης γένῃ τῶν ὧδε, τότε τοῦ κτισθέντος εὑρήσεις ἁρμόδιον τὸ κατάλυμα ». Καὶ ὡς δῆθεν ὁ Βασιλεὺς χλευαζόμενος (τοῦτο γὰρ ὑπέλαβε), θηριωδῶς κατεβρόντησε εἰπών· Τὸν απατεῶνα τοῦτον εἰς σκοτεινότατον λάκκον, σὺν τῷ ἀγαγόντι μοι ἐμπόρῳ ἀσφαλισθῆναι προστάσσω.

Ὡς δὲ τοῦτον ἡ φρουρὰ δεσμώτην εἶχε κατάκλειστον, ὁ τοῦ Βασιλέως ἀδελφός, ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν, ὡς δῆθεν τῷ ἀδελφῷ συναλγῶν, καὶ ἀθυμίας νέφει ἐπιπεσών, πρὸς θάνατον ἤπειγε, τὸν Βασιλέα προσκαλεσάμενος, ἔφη· « Διὰ τὴν τοῦ δολίου συμβᾶσάν μοι ἐπήρειαν, τὴν ψυχὴν παθὼν ἤδη, τῆς ζωῆς ὑπεξέρχομαι »· καὶ ἑκατέρων οὕτως ὁμιλούντων, ἀποπνιγεὶς ἄφωνος ἔμεινε. Τότε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λαβὼν Ἄγγελος, τὰς σκηνὰς Κυρίου ἐπιπορευόμενος, ὑπεδείκνυε τὴν τούτων εὐπρέπειαν, καὶ εἰς ὁποίαν οἰκῆσαι βούλοιτο ἐπηρώτα. Καὶ ὡς ἔγνω ἡ ψυχὴ μίαν τὸ ἐξαίρετον ἔχουσαν, ἐπὶ πᾶσι ταύτην ἐδείκνυε τῷ Ἀγγέλῳ, καὶ ἐν μέρει ταύτης τῆς κατοικίας οἰκῆσαι παρεκάλει. Καὶ ὁ Ἄγγελος· Ἐν ταύτῃ οἰκῆσαι οὐ δύνασαι· αὕτη γάρ ἐστι τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἣν ὁ ξένος αὐτῷ Θωμᾶς ᾠκοδόμησε· « Καὶ δέομαί σου, ἀντέφησεν, ἄνες μοι πρὸς αὐτὸν ἀπελθεῖν· εὐώνως γὰρ ὠνησάμενος αὐτὴν ἐξ ἐκείνου, ἐπανέλθω· οὐδὲ γὰρ οἶδε τὸ κάλλος αὐτῆς ». Τότε ἐπανακάμψας ὁ Ἄγγελος τὴν ψυχήν, τῷ νεκρῷ σώματι ἀποδίδωσιν· ὡς ἀπὸ κάρου δέ τινος ἀνανήψας ὁ τεθνηκώς, τοῖς παρεστῶσι τὸν ἀδελφὸν ἐπεζήτει· οὗ παραγενομένου, πρὸς αὐτὸν εἴρηκεν· Ἀνενδοιάστως πέπεισμαι, ὡς τὸ ἥμισυ τῆς βασιλείας σου προείλου δοῦναι εἰς τὴν ἐμὴν ἀναβίωσιν. Ὅθεν μικράν τινα χάριν αὐτῷ παρασχεῖν μοι, ἣν μὴ ὑπέρθου χαρίσασθαί μοι. Καὶ ὁ Βασιλεύς· Ὅσον ὑπὸ τὴν χεῖρα ἐστί, φιλτάτῳ μοι ὄντι σοι ἀδελφῷ, προθύμως χαρίσομαι, ὅρκῳ τοῦτο βιβαιώσας ». Τότε ἀνυποστόλως τὸ ζητούμενον τῷ ἀδελφῷ, ἐπετράνωσεν, εἰπών· Τὸ ἐν οὐρανοῖς σοι παλάτιόν μοι ἐπίδος, εἰς ὅσην βούλῃ χρημάτων ἀνταλλαγήν. Καὶ ὥσπερ ἐννεὸς ὁ Βασιλεὺς ἐπὶ τούτῳ γενόμενος, ἔφη· Ἐμοὶ παλάτιον ἐν οὐρανοῖς; πόθεν; Ναὶ μὴν ἔστι σοι, ἔφη, εἰ καὶ αὐτὸς ἀγνοεῖς, ὅπερ σοι ὁ ἐν φρουρᾷ ἐδομήσατο ὑπηρέτης· ὡς καὶ αὐτὸς ἐγώ, τῇ πρὸς σὲ ἀχθόμενος λύπῃ ἁρπαγείς, τούτου εἶδον τὴν καλλονήν.

Τότε συνεὶς ὁ Βασιλεὺς τὸ λεγόμενον, οὕτω πως τὸν ἀδελφὸν ἀπεκρούσατο, εἰπών· « Εἰ μὲν τῶν ὑπὸ τὴν βασιλείαν κειμένων τὸ ζητούμενον ἦν, ἐξ ἀνάγκης ἡ τῶν ὅρκων λύσις ἐπισφαλής· εἰ δὲ τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀποκεκληρωμένων, αὐτὸς τὸ λεγόμενον δίκασον· ἀλλ' ἐπεὶ πάρεστιν ὁ τέκτων, λάβε τοῦτον, καὶ ὧν ἐθεάσω, σκευάσει σοι λαμπρότερα ». Τοῦτο εἰπών, σὺν τῷ Ἀβάνῃ τῆς φυλακῆς τὸν Ἀπόστολον ἐξάγει· καὶ πεσὼν αὐτοῦ πρὸς τοὺς πόδας, τῆς συναρπαγῆς τὸ σφαλὲν συμπαθῆναι ἐζήτει.

Ἐπὶ τούτῳ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας ὁ Ἀπόστολος, καὶ ἀμφοτέρους τῷ λόγῳ τῆς χάριτος καταλαμπρύνας, δοὺς αὐτοῖς τὸν ἀῤῥαβῶνα τῆς ἀκηράτου βασιλεία, ἐφ' ἑτέρας αὐτὸς κηρύσσων ὥρμητο πόλεις, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἐρωτηΐδος.

Στίχ. Ἐρωτηΐδα πυρπολοῦσι παρθένον,
Ἔρωτι Χριστοῦ τὴν προπυρπολουμένην.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μετὰ τῆς ἄνω, χοροστασίας ὡς Ἀπόστολος, χαίρων συγχορεύεις Μάκαρ ἐν οὐρανοῖς, ἀναμέλπεις τε γηθόμενος· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἀπὸ περάτων, ἕως περάτων ὁ σὸς διέδραμε, φθόγγος καὶ ῥημάτων θείων ἡ προσφορά, τοὺς κραυγάζοντας παιδεύουσα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ναὸς ἐγένου σὺ τῆς Τριάδος παναοίδιμε· ὅθεν καὶ ναοὺς εἰδώλων τε καὶ βωμούς, ἀπεκάθηρας Ἀπόστολε, ναοὺς δὲ ἤγειρας, εἰς ὑμνῳδίαν καὶ αἶνον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ (*).

Θεοτοκίον.

Νόμου δουλείας, τῇ σῇ γεννήσει λελυτρώμεθα· σὺ γὰρ Θεοτόκε τὸν ἐλευθερωτήν, ἀπειράνδρως ἡμῖν τέτοκας. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Ὠδὴ η'. Παῖδες εὐαγεῖς.

Θεῷ ὁμιλῶν σεσαρκωμένῳ, σαρκὸς ἐπιλελησμένος ἀναπέφηνας· τὴν δὲ ὑπερκόσμιον, θέωσιν ἐπλούτησας, τῇ πρὸς Θεὸν ἐγγύτητι θεοποιούμενος, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγάπῃ Θεῷ συγκεκραμένος, τὸν θάνατον μετ' αὐτοῦ Μάκαρ ἐπόθησας, τοῖς συναποστόλοις σου, Ἄγωμεν φθεγξάμενος, καὶ σὺν αὐτῷ τὸν θάνατον καταδεξώμεθα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(*) Τὸ Τροπάριον τοῦτο, ὡς καὶ τὸ τῆς ϛ'. Ὠδῆς « Σήμερον τὴν μνήμην σου πάντες » οὔτε ἐν τῷ χειρογράφῳ κεῖνται, οὔτε ἐν τῇ Ἀκροστιχίδι χωροῦσι τὰ ἀρκτικὰ τούτων γράμματα· καὶ δῆλον ὡς μεταγενεστέρας χειρός εἰσὶ προσθῆκαι.

Digitized by Google

Ὑμᾶς ὁ Χριστὸς τοὺς Ἀποστόλους, νεφέλας τῆς οὐρανίου βροχῆς ἔδειξεν, ὄμβροις ἐπικλύζοντας θείας ἐπιγνώσεως, τὰς Ἐκκλησίας πάνσοφοι, καὶ καταρδεύοντας, καί, Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μώμων καθαρὰ καὶ μολυσμάτων, καὶ πάσης ἁγιωσύνης ὄσα τέμενος, Λόγον τὸν πανάγιον, πάντας ἁγιάζοντα, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον ἐκυοφόρησας· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος » τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην » ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλειν σοι· Τὸν Κύριον ὑ» μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἅρμα φωτοφόρον ἐδείχθης, ἐπικαθήμενον τὸν Λόγον, τῇ εὐπειθεστάτῃ ψυχῇ σου, καὶ θεοφόρῳ ἐπιφερόμενον, πρὸς σωτηρίαν Ἔνδοξε, ἡνιοχοῦντα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Σοῦ τὴν παμμακάριστον μνήμην, ἐπιτελοῦντες δυσωποῦμεν, πάσης τρικυμίας ῥυσθῆναι, τῇ μεσιτείᾳ τῆς παῤῥησίας σου, ἣν ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, ἔχεις Θεόπτα πανσεβάσμιε.

Σήμερον τὴν μνήμην σου πάντες, Θωμᾶ Ἀπόστολε τελοῦμεν· φώτισον ἁγίασον πίστει, πειρατηρίων καὶ περιστάσεων, καὶ παθημάτων πάντοτε, ἀπολυτρούμενος πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης θεονύμφευτος Μήτηρ, καὶ πανακήρατος Παρθένος· σὺ γὰρ παρθενίαν καὶ τόκον, εἰς ἓν συνῆψας ἄχραντε Δέσποινα, τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον, πάσης τῆς κτίσεως γεννήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου » σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ » ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αὐτόπτα καὶ Ἀπόστολε, Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, εἰρήνην δώρησαι πάσῃ, τῇ οἰκουμένῃ καὶ νίκας, τῷ φιλοχρίστῳ Ἄνακτι, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν αἴτησαι, τοῖς σὲ Θωμᾶ εὐφημοῦσιν, ὡς μαθητὴν θεηγόρον.

Ἕτερον.

Χριστὸς ὁ μέγας Ἥλιος, ἀκτῖνά σε πολύφωτον, ἐν τῇ Ἰνδίᾳ ἐκπέμπει, τὴν ζοφερὰν πλάνην μύσα, συντόνως ἐκδιώκοντα, Θωμᾶ σοφὲ Ἀπόστολε, καὶ τοὺς λαοὺς φωτίζοντα, Τριάδα σέβειν τὴν θείαν, παρ' ἧς φρουρούμεθα πάντες.

Θεοτοκίον.

Πανάμωμε Μητρόθεε, τὸ μέγα περιήχημα, τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Ὁσίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἱλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῶν Θεογεννήτρια, ὅταν καθίσῃ, τοῦ κρῖναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα τρία Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Χριστῷ ἠκολούθησας, Θωμᾶ Ἀπόστολε, καὶ τοῦ κόσμου κατεφρόνησας· καὶ τὰ τούτου διδάγματα ἐν τῷ ταμείῳ σου κρύψας, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος· ὅθεν γενόμενος ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὰς τούτων ὑπὸ τῆς πλάνης, καὶ τῶν παθῶν σκοτισθείσας ψυχάς, ἐντολαῖς τοῦ Σωτῆρος ἐφώτισας, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον.

Ἦχος δ'.

Τῷ τῆς γνώσεως θείῳ πυρί, τὴν ψυχὴν καταυγασθείς, ἐν πᾶσι τοῦ Δεσπότου μιμητὴς γέγονας, ὡς ἔννομος Μαθητής, Θωμᾶ Ἀπόστολε· τῷ γὰρ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας, εὐσεβῶν ψυχὰς ἐζώγρησας. Ὅθεν καὶ τὴν τῶν Ἰνδῶν ἐζοφωμένην διάνοιαν, τῷ τοῦ Θείου Πνεύματος ἀγκίστρῳ ἐσαγήνευσας. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἀεὶ δυσώπει, καὶ ἡμᾶς ῥυσθῆναι τῆς τοῦ ἐχθροῦ ἐζοφωμένης ὄψεως, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν τῆς ἁλείας βυθὸν καταλιπών, τῷ τοῦ Σταυροῦ καλάμῳ πίστει προσέδραμες, καὶ ἐν αὐτῷ πάντας ἐζώγρησας, Θωμᾶ Ἀπόστολε· διὸ καὶ τὴν ἄχραντον πλευρὰν τοῦ Λόγου, τῇ χειρὶ ψηλαφήσας, τῶν πεπαρμένων ἥλων τὰς ὠτειλάς, τῷ δακτύλῳ κατιδεῖν κατηξίωσαι. Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐκτενῶς πρέσβευε ἀεί, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὰ θεῖα ἐποπτεύων, Χριστοῦ τῆς σοφίας νοητὸς ἀναδέδειξαι κρατήρ, μυστικῶς Θωμᾶ Ἀπόστολε, ἐν ᾧ τῶν πιστῶν αἱ ψυχαὶ εὐφραίνονται· τῇ γὰρ θείᾳ σαγήνῃ τοῦ Πνεύματος, λαοὺς ἀνείλκυσας ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπογνώσεως· ὅθεν ἐκ Σιών, ὡς ποταμὸς τῆς χάριτος ἐξῆλθες, τὰ σὰ ἐκβλύζων ἔνθεα δόγματα, εἰς τὴν σύμπασαν κτίσιν. Διὸ τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη ἐκμιμούμενος, τὴν πλευρὰν ἐλογχεύθης.

Digitized by Google

καὶ ἐν τῷ γνόφῳ εἰσδὺς τῆς ἀφθαρσίας, αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως.

ΤΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάκχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Βάκχε καὶ Σέργιε ὑμᾶς, ὁ τῆς δόξης Κυρίου, κατακοσμήσας ταῖς χάρισι, ταῖς τῶν ἰάσεων, θαυμαστοὺς ἐν κόσμῳ, εὐκλεῶς ἀνέδειξε, νοσοῦντας δι' ὑμῶν θεραπεύων, ἀεί· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Βάκχε καὶ Σέργιε ὑμεῖς, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, ἐν οὐρανοῖς συγχορεύετε· σὺν Ἀσωμάτοις γὰρ, ἀεὶ παρεστῶτες, τῇ Τριάδι Ἅγιοι, καὶ δόξῃ ἐντρυφῶντες ἀγάλλεσθε· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Βάκχε καὶ Σέργιε ὑμεῖς, τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔνστασιν, ἀνδρείως ἄμφω ἐλύσατε· καὶ τῶν εἰδώλων δὲ, ὀλεθρίαν πλάνην, εὐσεβῶς ἀπώσασθε, Χριστὸν τὸν Βασιλέα κηρύξαντες· ὃν ἱκετεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Σέργιος καὶ Βάκχος, ἡ φαιδρὰ τῶν Μαρτύρων καὶ τερπνὴ λαμπηδὼν, τῶν μὲν τυράννων τὸ θράσος κατέβαλε, τῶν δὲ εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησε· καὶ τῆς θεογνωσίας τὸ τέλειον μυστήριον, λαμπρᾷ τῇ φωνῇ, ὑψηγοροῦντες ἀνεκήρυττον. Ὧν ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ, ὁ τούτων νομοδότης, ἀγωνοθέτης τε καὶ στεφανοθέτης, καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, κατὰ τῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν δυνάμεων, τὸ κράτος ἀναδήσασθαι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἥλιον κυήσασα, δικαιοσύνης Παναμώμε, τὸ ζοφῶδες διάλυσον, παθῶν τῶν θλιβόντων με· καὶ τὸν ἀπατῶντα, τὴν ψυχήν μου ὄφιν, καὶ καταθέλγοντά με νῦν, φιληδονίαις καὶ ματαιότησι, πόῤῥωθεν ἀποδίωξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐν γαλήνῃ φυλάττουσα, ἀπαθείας τὸν δοῦλόν σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὺν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐκραταιώθη τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, κατ' ἐχθρῶν τὸ σύστημα· ἐν οἷς ὡς φωστῆρες κοσμικοὶ, διαλάμπουσιν, οἱ εὐσθενεῖς καὶ ἄριστοι Ἀθλοφόροι, Σέργιός τε καὶ Βάκχος. Τούτοις ἔκλινε τὰ νῶτα ἡ πονηρὰ φάλαγξ τῶν δαιμόνων. Τούτους ἐξεπλάγησαν τύραννοι, καὶ ἐθαύμασαν Ἄγγελοι, ὁρῶντες τὸν ἀσώματον, ὑπὸ σαρκὸς πατούμενον· τῶν δὲ πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, πανέορτον ἑορτὴν καὶ κοσμικὴν χαρμονὴν, ἐπιτελοῦσα βοᾷ· Ὁ ἀσθενείᾳ σαρκὸς πεδήσας τὸν ἰσχυρὸν, ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Πῶς σου τὴν χάριν ὑμνήσαιμι, καὶ τὴν πολλὴν πρὸς ἐμὲ, τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, καθ' ἑκάστην πρόνοιαν, ἣν σαφῶς ἐπιδείκνυσαι; πῶς δὲ σου φράσω τὴν ἀγαθότητα, καὶ τὴν ποικίλην ὄντως κυβέρνησιν; σὺ οὖν καὶ ἔτι νῦν, εἰς ἀεί μου πρόστηθι, παντὸς κακοῦ, ζῶντα καὶ θανόντα με, ἐκλυτρουμένη Σεμνή.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὢ μυστηρίου καινοῦ! ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ θεωροῦσά σε, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἔκλαιε κράζουσα· Οἴ μοι Τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινῶς, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σέργιον ἀθλοφόρον, καὶ Βάκχον ἀοίδιμον ᾄδω.

Digitized by Google

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Σέργιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ, συμπρεσβευτὴν προσλαβὼν καὶ συλλήπτορα, Βάκχον τὸν ἀοίδιμον, μεθ' οὗ τοὺς ἄθλους θεοφρόνως ἤνυσας, λόγον μοι σοφίας, ἡμᾶς ὑμνοῦντι βραβεύσατε.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστοῦ, πέτραν τῆς πίστεως Ἅγιοι Μάρτυρες, θέντες τὸν θεμέλιον, ἐπ' ἀσφαλοῦς ἐρηρεισμένοι βάσεως, πρόβολοι καὶ πύργοι, τῆς εὐσεβείας ἐδείχθητε.

Ῥήμασι πιστεύσαντες Χριστοῦ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀκλινῶς ἀτενίζοντες, πᾶσαν διεπτύσατε, παρερχομένην εὐδοξίαν Ἅγιοι, δόξης αἰδίου, κατασχεθέντες τῷ ἔρωτι.

Γένους καὶ πατρίδος καὶ τιμῆς, διὰ Χριστὸν γυμνωθέντες ἠγάλλεσθε· καὶ περιβαλλόμενοι, θηλυπρεπὲς ἀνδρειοφρόνως ἔνδυμα, τὴν τῆς ἀφθαρσίας, καταστολὴν ἠμφιάσασθε.

Θεοτοκίον.

Ἵλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ εὐμενῆ Θεομῆτορ δυσώπησον, Λόγον ὃν ἐγέννησας, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· σὲ γὰρ προστασίαν, καὶ σωτηρίαν κεκτήμεθα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ὁ μόνος γινώσκων ὡς Θεὸς, τὰ πάντα πρὶν γενέσεως, τὴν πρὸς αὐτὸν ὁρῶν ὑμῶν πρόθεσιν, σοφίας λόγων καὶ θείας γνώσεως, καὶ στεῤῥοῦ φρονήματος, δαψιλῶς ἐνέπλησεν, ὡς αὐτοῦ στρατιώτας Μακάριοι.

Νομίμως θεράποντες Χριστοῦ, ἀθλῆσαι προελόμενοι, τὴν φθειρομένην δόξαν καὶ ῥέουσαν, καὶ κόσμον πάντα καὶ κοσμοκράτορα, λογισμῷ θεόφρονι, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἐβδελύξασθε πόθῳ τοῦ κτίσαντος:

Ἀχράντοις νοὸς ἐπιβολαῖς, Θεῷ νῦν παριστάμενοι, καὶ τῆς ἐκεῖθεν αἴγλης πληρούμενοι, καὶ τῆς ἀφράστου μακαριότητος, σαφῶς ἀπολαύοντες, πειρασμῶν τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας, Ἀθλοφόροι λυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Θανάτῳ κρατούμενος τὸ πρὶν, Ἀδὰμ νῦν ἠλευθέρωται, τῇ σῇ γεννήσει μόνη Θεόνυμφε· ζωὴν γὰρ ὄντως τὴν ἐνυπόστατον, ἑνωθεῖσαν σώματι, Ἁγνὴ καθ' ὑπόστασιν, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον ἐκύησας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, τοῦ βοᾷν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος,
» ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ τῆς πίστεως ἄνθη, τοὺς νοητοὺς μαργαρίτας Κυρίου καὶ ἀθλητὰς, Σέργιον τιμήσωμεν, καὶ τὸν Βάκχον τοὺς Μάρτυρας, ὡς τοῦ ἐχθροῦ τὴν πλάνην, ἐνθέως πατήσαντας, καὶ τῶν εἰδώλων πᾶσαν, ἰσχὺν ἐδαφίσαντας· ὅθεν ἐπαξίως οὐρανόθεν τὸ στέφος, τῆς νίκης δεξάμενοι, σὺν Ἀγγέλοις χορεύουσι· διὸ πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστὲ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἔργα πράξας αἰσχύνης ὁ ταπεινὸς, ἄξια καὶ δέομαι, Θεοτόκε πανύμνητε. Πρὶν τὰς πύλας φθάσω, θανάτου ἐπίστρεψον, πρὸς τὴν τῆς μετανοίας, ὁδὸν ὁδήγησά με, ἵνα εὐχαρίστως, προσκυνῶν ἀνυμνῶ σε, τὴν ἄμετρον δύναμιν, καὶ τὴν θείαν ἀντίληψιν, Παναγία Θεόνυμφε, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ οὗ αἰτοῦμαί σε δοθῆναί μοι, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ παρεστῶσα Μήτηρ ἡ σὴ, καὶ Θεόν σε εἰδυῖα ὑπὲρ βροτῶν, σαρκὶ προσιέμενον, τὸν ἑκούσιον θάνατον, ὡς μὲν μήτηρ ῥομφαίᾳ, καρδίαν ἐτέτρωτο, καὶ οὐχ ἧττον ὀδύναις καὶ πόνοις προσήλωτο· ὡς δὲ βουλομένην, τὴν βροτῶν σωτηρίαν, καὶ κόσμου τὴν λύτρωσιν, εὐχομένη ἀνύμνει σε, καὶ σὺν δάκρυσιν ἔλεγεν· Ἀνάστηθι καὶ σῶσον Υἱὲ, τοὺς τὰ πάθη πίστει σου δοξάζοντας, ὁ ὑπὲρ πάντων ἐκχέας σὸν αἷμα τὸ ἅγιον.

Ὠδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Λαμπτῆρες διττοὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐξανέτειλαν, τὴν ἐναντίαν τῷ τῆς γῆς, τότε κρατοῦντι δυσσεβεῖ, ποιούμενοι κίνησιν, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀνατολὴν ἐπειγόμενοι, τὴν φωτοφόρον Χριστὲ καὶ σωτήριον.

Οὐ ξίφος οὐ πῦρ οὐ διωγμὸς οὐδὲ μάστιγες τῆς εὐσεβοῦς περὶ Θεὸν, γνώμης ἐχώρισαν ὑμᾶς· ζωὴν γὰρ ἡγήσασθε, τὴν τελευτὴν τὴν δι' αὐτὸν Ἀξιάγαστοι, καὶ μακαρίαν τρυφὴν καὶ ἀνώλεθρον.

Φωστῆρες οἱ ὄντως ἀπλανεῖς τὸ στερέωμα, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, περιαυγάζουσι φωτὶ, τῆς θείας ἐλλάμψεως, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσι, τὰ τῶν θαυμάτων ἀκτῖνας ἐκπέμποντες.

Digitized by Google

Ο῾ Βάκχος ὁ θεῖος καὶ πανάριστος Σέργιος, ἐνιαυτῶν περιτροπαῖς, τοὺς εὐσεβείαις ἐραστὰς, καὶ τοὺς φιλομάρτυρας, πνευματικῶς πρὸς εὐωχίαν προτρέπονται, τὰς ἀριστείας αὐτῶν προτιθέμενοι. Θεοτοκίον.

Ῥομφαίαν τὰς πύλας τῆς Ἐδὲμ ἡ φυλάττουσα, παραχωρεῖ νῦν τοῖς πιστοῖς, καὶ ὑποδέχεται φαιδρῶς, τιμίῳ ἐν αἵματι, τοῦ ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς τεχθέντος Πανάμωμε, σημειωθέντας ὁρῶσα καὶ χάριτι.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Οἱ τὴν πλάνην ἀληθείας ἐν ὅπλῳ ἐλάσαντες, καὶ τυράννων καρτερῶς αἰκισμοὺς ὑπομείναντες, νικηταὶ γεγόνατε, παρὰ Χριστοῦ στεφανωθέντες· καὶ νῦν ἀξίως ἀγάλλεσθε.

Νευρούμενοι ἀηττήτῳ δυνάμει καὶ χάριτι, τῆς Τριάδος, ἡ δυὰς τῶν Μαρτύρων κατέβαλε, τὸν τοῦ σκότους ἄρχοντα, καὶ τοὺς αὐτῷ δεδουλωμένους, τῆς τούτου πλάνης ἐρρύσατο.

Καρτερίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ ψυχῆς καὶ στερρότητι, διανοίας ξυνωρὶς τῶν Μαρτύρων ἡ ἔνδοξος, ὑπερέβη ἅπασαν, τῶν διωκτῶν πικρὰν μανίαν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις αὐλίζεται.

Θεοτοκίον.

Ἀνέτειλας Θεομῆτορ ὡς ὄρθρος τὸν Ἥλιον, τὸν ἄδυτον ἡνωμένον σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, τῆς ἀληθοῦς δικαιοσύνης· διό σε πάντες δοξάζομεν.

Ὠδὴ ς΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἰάσεων πηγὰς Μαρτύρων λείψανα, πλουσίως ἀναβρύουσιν· ἀρυσώμεθα προθύμως οὖν πιστοὶ, καὶ τοὺς Ἀθλοφόρους μακαρίσωμεν, τὸν εὐκλεῆ, Σέργιον καὶ Βάκχον τὸν ἀοίδιμον.

Βαρούμενοι τὴν μετ' ἀνόμων σκήνωσιν, καὶ πλάνῃ δυσχεραίνοντες, τὴν οὐράνιον πορείαν εὐσταλῶς, Σέργιος καὶ Βάκχος ἐκπορεύοντο, καὶ πρὸς Χριστὸν, λιμένα ἔφθασαν τὸν ἀχείμαστον.

Ἀνοίγονται τοῖς ἀθλοφόροις Μάρτυσιν, αἱ πύλαι αἱ οὐράνιαι, εὐλαβούμεναι τὸ πάθος τὸ σεπτὸν, τὸ τῇ ἐκμιμήσει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, χαριτωθὲν, καὶ φυγαδεῦον δαιμόνων φάλαγγας.

Θεοτοκίον.

Κυρίως σε Θεοῦ Μητέρα Πάναγνε, φρονοῦντες καταγγέλλομεν· τὸν γὰρ ἄναρχον Υἱὸν μονογενῆ, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων ἀναλάμψαντα, ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀνερμηνεύτως Παρθένε τέτοκας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς, ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς. Σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν νοῦν πρὸς ἐχθροὺς, ἀνδρείως παρατάξαντες, τὴν πᾶσαν αὐτῶν, ἀπάτην κατελύσατε· καὶ τὴν νίκην ἄνωθεν, εἰληφότες Μάρτυρες πανεύφημοι, ὁμοφρόνως ἐκράζετε· Καλὸν καὶ τερπνὸν τὸ συνεῖναι Χριστῷ.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν οὐρανοῖς Χριστὲ, κατακοῦντες, Σέργιός τε καὶ Βάκχος, καὶ τοῦ θείου φωτὸς τοῦ παρὰ σοῦ ἐμφορούμενοι, ἐμὲ τὸν ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνωσίας πορευόμενον προφθάσειαν διὰ τάχους, καὶ τῶν παθῶν ἀφαρπάσειαν, μόνε ἀθάνατε, στολήν μοι τῆς ἀφθαρσίας καταπέμποντες· ὅπως λευχειμονῶν, τὴν φωτοφόρον αὐτῶν ἑορτὴν ἀνυμνῶ, καὶ κραυγάζω σοι Κύριε· Καλὸν καὶ τερπνὸν τὸ συνεῖναι Χριστῷ.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Μαρτύρων, Σεργίου καὶ Βάκχου.

Στίχοι.

Χαλκᾶ σὰ νεῦρα, Βάκχε, πρὸς νεύρων βίαν,
Καὶ πρὸς ξίφος, Σέργιε, πῦρ σὴ καρδία.

Σέργιον ἑβδομάτῃ ξίφους ἔκτανε, νεῦρα δὲ Βάκχον.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως· καὶ ὁ μὲν Σέργιος Πριμικήριος ἦν τῆς σχολῆς τῶν Κιντιλίων, ὁ δὲ Βάκχος, Σεκουνδικήριος τῆς αὐτῆς σχολῆς (*). Ἀρχῆθεν δὲ τὰ τῶν Χριστιανῶν μυηθέντες, καὶ τὰς θεοπνεύστους Γραφὰς ἐκμαθόντες καλῶς, διαβληθέντες τῷ Βασιλεῖ, προετράπησαν ἅμα αὐτῷ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσενεγκεῖν. Τοῦτο δὲ μὴ κατεδεξάμενοι, ἀφῃρέθησαν τὰς ζώνας καὶ τὰ μανιάκια, τὰ ἐπὶ τοῖς τραχήλοις αὐτῶν κείμενα, καὶ περιεστάλησαν θηλυπρεπέσιν ἐνδύμασι, καὶ διὰ μέσης τῆς πόλεως, ἐφ' ὕβρει δῆθεν, σίδηρα πεπεδημένοι ἤχθησαν, καὶ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Ἀντίοχον παραπέμπονται εἰς πόλιν Εὐφρατησίων. Ἤδη δὲ πλησιάζοντες, ἐξ ἐπιφανείας Ἀγγέλων θείας ἰσχύος καὶ θάρσους ἐπλήσθησαν· καὶ ὁ μὲν Βάκχος, πρῶτος τυφθεὶς νεύροις ὠμοῖς, τῆς ὥρας παραταθείσης, ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις τὸ πνεῦμα

(*) Διὰ μὲν τῆς Σχολῆς ἐννοεῖται Γυμνάσιον, ὅπου ἐδιδάσκοντο καὶ ἐγυμνάζοντο τὰ στρατιωτικὰ, κατὰ τὴν διαφορὰν τοῦ τάγματος· τὸ δὲ Κιντιλίων, λέξις οὖσα Λατινικὴ ἀπὸ τοῦ Κίντος, ἢ ὀρθότερον Κυῖντος (Quintus, ὅ ἐστι Πέμπτος) γινομένη, δηλοῖ τάγμα στρατιωτῶν οὕτω καλούμενον, πρὸς διαφορὰν ἄλλων ταγμάτων, ὡς τὰ καταργηθέντα τάγματα (Ὀρτάδες) τῶν πρώην Γενιτσάρων. Τούτου λοιπὸν τοῦ τάγματος ὁ μὲν Σέργιος ἦτο Πριμικήριος, τουτέστιν ἀρχηγὸς ἢ πρῶτος, ἢ κορυφαῖος· ὁ δὲ Βάκχος, Σεκουνδικήριος, ἤγουν δεύτερος αὐτοῦ. Περὶ δὲ τῆς ἐτυμολογίας τῶν λατινομίκτων τούτων δύο λέξεων, καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν εἰς διάφορα ἀξιώματα καὶ βαθμοὺς πολιτικούς τε καὶ ἐκκλησιαστικοὺς, οὐ τοῦ παρόντος καιροῦ καὶ τόπου.

Digitized by Google

παρέδωκεν. Ὁ δὲ Σέργιος διαφόρως ἐξετασθεὶς, καὶ κρηπῖσι τοὺς πόδας καθηλωθεὶς σιδηραῖς, καὶ τρέχειν ἀναγκασθεὶς μακροτάτας ὁδοὺς, εἶτα καθειρχθεὶς, καὶ αὖθις ταῖς αὐταῖς κρηπῖσι καθηλωθεὶς, τὴν κεφαλὴν τῷ ξίφει ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰουλιανοῦ Πρεσβυτέρου, καὶ Καισαρίου Διακόνου.

Στίχ. Σάκκῳ δοθεῖσι καὶ βυθῷ, Θεὸς Λόγος,
Διττοῖς Ἀθληταῖς σάκκον εἰς χαρὰν στρέφει.

Κλαυδίου βασιλεύοντος ἐν Ῥώμῃ, καὶ τὴν ἰδίαν μητέρα ἀποκτείναντος διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, οὐκ ἐφείσατο ἔκτοτε τῶν Χριστιανῶν. Τότε ὁ μακάριος Καισάριος, ἀπὸ τῆς Ἄφρων χώρας ἐλθὼν ἐν κώμῃ λεγομένῃ Ταρακηνῇ, ὡς εἶδε τὰς μυσαρὰς θυσίας, κατέπτυσε ταύτας καὶ συνεπάτησε· κρατηθεὶς δὲ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἄσιτος τῇ φυλακῇ, παρεδόθη τῷ Ἀνθυπάτῳ· καὶ δεσμευθεὶς τὰς χεῖρας ὄπισθεν, εἵλκετο παρὰ τῶν στρατιωτῶν ἔμπροσθεν τοῦ ὀχήματος τοῦ ἄρχοντος, μέχρι τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος. Καὶ ὡς ἤδη πρὸς τὸν ναὸν ἀφίκοντο, τοῦ Ἁγίου προσευξαμένου, πέπτωκεν εὐθέως ἐκ θεμελίων ὁ ναὸς, συμπεριλαβὼν ἔνδον τόν τε Ἀρχιερέα καὶ ἄλλους πολλούς· ὅπερ ἰδὼν Λεόντιος ὁ Ὑπατικὸς προσέπεσε τῷ Ἁγίῳ· καὶ πιστεύσας εἰς τὸν Χριστὸν, ἐβαπτίσθη αὐτὸς ἐνώπιον πάντων· καὶ ἐλθὼν ὁ πρεσβύτερος Ἰουλιανὸς, μετέδωκεν αὐτῷ τῶν ἀχράντων Μυστηρίων.

Τοῦ δὲ Ὑπατικοῦ εὐθέως τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ ἀναθεμένου ἐξ αἰτήσεως διὰ τῆς τοῦ Ἁγίου προσευχῆς, θεασάμενος Λοξώριος ὁ Ἄρχων τὸ γεγονὸς ἐκράτησεν Ἰουλιανὸν τὸν πρεσβύτερον καὶ Καισάριον τὸν διάκονον, καὶ προσέταξε βληθῆναι αὐτοὺς εἰς σάκκους, καὶ ῥιφῆναι ἐν τῇ θαλάσσῃ. Οἱ δὲ Ἅγιοι εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἡμεῖς μὲν, Λοξώριε, ῥιπτόμεθα ἐν τῇ θαλάσσῃ, σὺ δὲ ὑπὸ δεινοῦ ὄφεως δηχθεὶς, κακῷ θανάτῳ τὴν ψυχὴν ἀπαῤῥήξεις· ὃ καὶ γέγονε· μετὰ γὰρ δύο ἡμέρας περιπλακεὶς αὐτῷ, ἐν τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντι, δεινότατος ὄφις, καὶ πάντα τὰ τούτου μέλη τύψας, ἄπνουν καὶ σχεδὸν νεκρὸν εἰργάσατο· ἐξογκωθεὶς γὰρ ἔκειτο τοῖς ὁρῶσι θέαμα μέγα.

Τὰ δὲ σώματα τῶν Ἁγίων, ἐξελθόντα ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὑπὸ Κυρίου κυβερνώμενα, Εὐσέβιος τις πρεσβύτερος καὶ Φῆλιξ, δι᾽ ὀπτασίας ἀποσταλέντες, ὑπεδέξαντο ταῦτα, καὶ διήρχοντο ὅπου ὁ δύστηνος ἔκειτο· οὓς καὶ θεασάμενος ἐταλάνιζεν ἑαυτόν. Ἀλλ᾽ ὁ υἱὸς τοῦ βαπτισθέντος Λεοντίου τοῦ Ὑπατικοῦ, μετὰ τὸ κατατεθῆναι τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα πλησίον τῆς πόλεως, ἀπέτεμε καὶ τὰς τούτων κεφαλὰς, ῥίψας αὐτοὺς ἐν τῷ ποταμῷ. Κούαρτος δὲ πρεσβύτερος ἐκ τοῦ κάστρου Καπούης, ὑπὸ θείου Ἀγγέλου ὁδηγηθεὶς, ἀπελθὼν ἔλαβε καὶ τὰ τούτων ἅγια λείψανα, Εὐσεβίου φημὶ καὶ Φήλικος, καὶ κατέθετο ταῦτα ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ, εἰς δόξαν Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυχρονίου.

Στίχ. Κτείνουσι πολλὰ Πολυχρόνιον ξίφη·
Πρὸς τὰ ξίφη δὲ λήψεται, καὶ τὰ γέρα.

Οὗς ἐπαρχίας μὲν ἔφυ τῆς Γαμφανίτου λεγομένης· ὁ δὲ τούτου πατὴρ Βαρδάνιος γεωργὸς ἦν· τὸν δὲ παῖδα γράμμασι ἐπαίδευσε, καὶ τοῖς παισὶν ἐπακολουθεῖν τοῦτον ἐκέλευσε· καὶ διὰ τὸ εἶναι μήκοθεν τὸ ὕδωρ, τῇ εὐχῇ τοῦ παιδὸς πηγὴ ἀνεδόθη· πολλὴ γὰρ ἦν τῷ νέῳ ἡ σύνεσις καὶ ἡ ἐγκράτεια. Ἐπεὶ δὲ εἰς μέτρον ἔφθασεν ἡλικίας, τοῖς ἀμπελικοῖς ἐργατουργοῖς ἑαυτὸν ἑνώσας, πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν ἔρχεται· καὶ ἐργαζόμενος καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν λοιπῶν τὰς ἀμπέλους, διὰ δύο ἢ καὶ τριῶν ἡμερῶν τροφῆς ἐλάμβανε καὶ ὕδατος. Ὁ δὲ τούτου ἐργοδότης, θαυμάσας τὸν τοῦ Θεοῦ ἐργάτην, καὶ αἰδεσθεὶς αὐτοῦ τὴν ἀρετὴν, ἐφοδιάσας χρυσίου ποσότητι, ἀπέστειλεν, εἰπών· « Ἄπελθε εἰς τὰ ἴδια, ὑπὲρ ἐμοῦ εὐχόμενος », κρατήσας τὴν δίκελλαν αὐτοῦ πίστεως χάριν: ἥτις πολλὰ θαυμάσια ἐτέλεσεν.

Αὐτὸς δὲ, μετὰ τοῦ ἐν χερσὶ χρυσίου Ἐκκλησίαν κατασκευάσας, ἐν τῇ κατὰ Νικαίαν Συνόδῳ εὑρεθεὶς Ἀναγνώστης ὢν, δέχεται τὸ τοῦ Διακόνου καὶ Πρεσβυτέρου ἀξίωμα. Ἐπεὶ δὲ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τὸν βίον μετήμειψε, παραυτίκα ἡ τοῦ Ἀρείου αἵρεσις ἤρξατο τοὺς πολλοὺς ἐκταράττειν· ὅθεν οἱ κακόδοξοι, φθόνῳ τηκόμενοι, εὑρόντες τὸν Ἅγιον τῷ Θυσιαστηρίῳ παριστάμενον, ἄφνω ἐκπηδήσαντες, τοῖς ξίφεσιν αὐτὸν κατέσφαξαν, καὶ κατέκοψαν· καὶ τῷ μυστικῷ καὶ θείῳ αἵματι συμμίξαντες, θυσίαν ἀκουσίως τῷ ἁγίῳ Θεῷ παρέπεμψαν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴ Θεοτόκε.

Χαῖρε δυὰς, Ἀθλοφόρων ἔνδοξε· χαῖρε νικήσασα λαμπρῶς, τῶν τυράννων τὰς ἀπειλάς· χαῖρε ἡ ἀνύσασα, δρόμον τὸν μακάριον· χαῖρε τρυφῆς ἀεὶ ἔνδον μένουσα· χαῖρε τρανῶς, παρεστῶσα Θεῷ θεομακάριστε.

Ὁλολαμπεῖς, ἐπὶ γῆς βαδίζοντες, τοὺς τῶν δαιμόνων ὀφθαλμοὺς, καὶ τὰς ὄψεις τῶν διωκτῶν, Μάρτυρες ἠμβλύνατε, φέγγει τῷ τῆς χάριτος, καὶ ταῖς αὐγαῖς τῆς ἀθλήσεως, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντες, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ναοὶ Θεοῦ, πεφηνότες ἔνδοξοι, ζῶντος καὶ ζῶντες Ἀθληταὶ, τῇ δυνάμει τῇ τοῦ Σταυροῦ, ὄντως δυναμούμενοι, στῖφος ἐτροπώσασθε, τῶν δυσμενῶν παμμακάριστοι, τὸν κραταιὸν ἐν πολέμοις, Θεὸν ὕμνοις γεραίροντες.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε σὺ, ναὸς ἐχρημάτισας, καὶ παναγία κιβωτὸς, δεξαμένη τὸν Ποιητὴν, τὸν ἀπερινόητον, καὶ τὸν ἀπερίληπτον, ἐν τῇ γαστρί σου χωρήσασα, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ὠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Ὁ τῇ δρόσῳ πάλαι τοῖς Παισὶ, τὴν φλόγα καταψύξας, ἑστῶτας ἐν τοῖς ἀγνῶσιν, ἐδυνάμωσεν αὐτοῦ, τοὺς Μάρτυρας ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰοβόλους καὶ ψυχοβλαβεῖς, θωπείας τῶν τυράννων, ἐμφρόνως οἱ Ἀθλοφόροι, διεκρούσαντο, Χριστῷ, βοῶντες καὶ ψάλλοντες· Εὐλο-

Digitized by Google

γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δραστηρίους φύλακας ἡμῖν, τὸν Σέργιον καὶ Βάκχον τοὺς ὄντως στεφανηφόρους, ἐπεστήσατο Χριστὸς, φρουροῦντας τοὺς ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἴθυνόν μοι Δέσποτα Χριστὲ, πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων, τὴν τρίβον τῆς ἀρετῆς μοι, κατευμαρίζων καὶ σοὶ, κραυγάζειν ἀξίωσον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζω σὲ τὴν ἀληθῆ, Θεοῦ ἡμῶν Μητέρα, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, προσκομίζων σοι ἁγνὴ, πανάμωμε Δέσποινα· σὲ γὰρ ὄντως πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
» ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
» τε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ὅλον τὸν Χριστὸν ἐκτήσασθε· κόσμον γὰρ ὅλον δι' αὐτὸν κατελίπετε. Καὶ νῦν Μάρτυρες, τοὺς οὐρανοὺς ἐμβατεύοντες, ταῖς χορείαις τῶν ἄνω Δυνάμεων, ἀνδρῶν τε μακαρίων, κατανοεῖτε τὰς λαμπρότητας.

Νέμοις Συνωρὶς πανάριστε, τῷ τοὺς ἐπαίνους πόθῳ σοι προσκομίζοντι, χάριν ἄνωθεν, καὶ τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δυσωποῦσα τὸν μόνον οἰκτίρμονα· πρὸς ὃν ἐπειγομένη, τῶν χαμαιζήλων κατεφρόνησας.

Αἴγλῃ τριλαμποῦς Θεότητος, πεφωτισμένοι οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, τὴν πολύθεον, ἀπατηλὴν ἀθεότητα, καὶ τυράννων τὸν φόβον ἀπώσαντο· καὶ νῦν τῆς ἀκηράτου, κατατρυφῶσιν ἀπολαύσεως.

Δρόμον τὸν καλὸν τελέσαντες, τὴν εὐσεβῆ τε πίστιν σώζειν σπουδάσαντες, τὴν ἀσάλευτον, παραλαβεῖν ἠξιώθητε, βασιλείαν πανένδοξοι Μάρτυρες, διάδημα τοῦ κάλλους, καὶ εὐπρεπείας περικείμενοι.

Θεοτοκίον.

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! τὸν τοῦ Θεοῦ γὰρ Λόγον σάρκα γενόμενον, μόνη ὃ τέτοκας, ὑπερφυῶς Μητροπάρθενε, τὸν τὰ σύμπαντα θείῳ βουλήματι, σοφῶς διακρατοῦντα, καὶ κυβερνῶντα καὶ συνέχοντα.

Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα-
» τασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἀδελφικῇ συνδούμενοι, τῇ στοργῇ καὶ τῇ πίστει, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, Σέργιος ὁ θεόφρων, καὶ Βάκχος ὁ ἀοίδιμος, σὲ Χριστὲ δυσωποῦσιν, εἰρήνην σὴν δωρήσασθαι, κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ, καὶ Βασιλεῖ, κατ' ἐχθρῶν βαρβάρων τρόπαια νίκης, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἀχρείων σου δούλων, ὅπως εὕρωμεν χάριν, καὶ εὔκαιρον βοήθειαν, ἐν ἡμέρᾳ ἧ κρίνῃ, γένος βροτῶν, ὡς Θεὸς παρέχων τὰ κατ' ἀξίαν· σὲ γὰρ προστάτιν ἅπαντες, ἔχομεν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα τρία Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Δαυϊτικῶς ἀνεβόων, Σέργιος, καὶ Βάκχος οἱ Μάρτυρες· Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν Ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; οὐ δεσμούμενοι φύσεως σχέσει, ἀλλὰ πίστεως τρόπῳ. Ὅθεν οἱ Ἅγιοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν· καὶ τὸν σταυρὸν ἀράμενοι, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησαν· καὶ πρεσβεύουσι τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Εἴτι καλὸν, εἴτι τερπνὸν, ἡ αὐτάδελφος γνώμη τῶν Μαρτύρων σου Κύριε· οὓς γὰρ ἡ φύσις σαρκικοὺς ἀδελφοὺς οὐκ ἐγνώρισε, τούτους ἡ πίστις ἀδελφὰ φρονεῖν μέχρις αἵματος κατηνάγκασεν. Ὁ Θεὸς, ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Προφητικῶς τοῖς Ἁγίοις συνελθόντες τὸν ὕμνον βοήσωμεν· Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; οὐ φύσεως ἀκολουθίᾳ, ἀλλὰ πίστεως ἑνώσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· τὰ γὰρ φθαρτὰ βδελυξάμενοι πάντα, ἦραν τὸν σταυρὸν, ἐπ' ὤ-

Digitized by Google

μων, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Χριστῷ Σέργιος καὶ Βάκχος οἱ γενναῖοι Μάρτυρες· καὶ παῤῥησίαν ἐν οὐρανοῖς κεκτημένοι, πρεσβεύουσιν αὐτῷ ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦ καταπεμφθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ὑποδησάμενος Σέργιος, ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, τὰ τῶν ἥλων ὑποδήματα, τῷ αἵματι τῷ τῶν ποδῶν ἀποῤῥέοντι τὸν ὄφιν τὸν ἐπιτηροῦντα τὴν πτέρναν ἡμῶν ἐξετύφλωσε, καὶ τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο. Διὸ εὐχαῖς αὐτοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ ἡμᾶς ἐλέησον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἀμνὰς ἡ κυήσασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης φιλάνθρωπε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Καθορῶσα πάλαι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, τοὺς ὑμῶν ἀγῶνας, Μάρτυρες παγκόσμιοι, σήμερον φαιδρῶς στολίζεται, καὶ πιστῶς ἑορτάζει ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν, ὡς κόσμον βασίλειον περιφέρουσα τὴν αἰσχύνην, τὴν ἐπὶ ταῖς θείαις ὑμῶν αὐχέσιν ἐπιτεθεῖσαν παικτικῶς· δι' ἧς δόξης κατηξιώθητε τῆς ἐπουρανίου, καὶ τῆς ἀτελευτήτου μακαριότητος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅλην, τὴν ζωήν μου ἐν κακοῖς, καταδαπανήσας ὁ τάλας, νῦν κατελείφθην Ἁγνὴ, πάσης ὄντως ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως· προσεγγίζοντα βλέπων δὲ τὸν θάνατον οἴμοι; τρέμω τὸ κριτήριον τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ· οὗπερ, ἐξελοῦ με Παρθένε, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, Δέσποινα ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· Οἴμοι τέκνον γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἐκπληρῶν; Ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμά σου, Πελαγία νεκρώσασα, τὴν ψυχὴν ἐζώωσας καὶ ἐκόσμησας, καὶ οἰκητήριον Πνεύματος, σαυτὴν ἀπετέλεσας, καὶ συνήφθης μυστικῶς, τῷ νυμφίῳ καὶ Κτίστῃ σου· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τὸ ὡραῖον τοῦ σώματος, εἰς τὸ πρῶτον ἀξίωμα, Πελαγία ἔνδοξε μετεῤῥύθμισας· οὐχὶ χρωμάτων, τοῖς ἄνθεσιν, ἀρετῶν δὲ κάλλεσι, κατεποίκιλας σαυτὴν, καὶ τοῦ Κτίστου γεγένησαι καθ' ὁμοίωσιν, ἐκτενῶς δυσωποῦσα ὑπὲρ πάντων, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τῶν δακρύων ἀλάβαστρον, καθ' ἑκάστην προχέουσα, εὐωδίας ἔπλησας τὰ οὐράνια· διὰ ὡς μύρα πολύτιμα, Χριστῷ προσηνέχθησαν, εἰς ὀσμὴν τὴν μυστικὴν, τῆς αὐτοῦ ἀγαπήσεως ἐκχεόμενα· διὰ τοῦτο δυσώπει ὑπὲρ πάντων, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου (*).

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, καθὼς ὁ Ἀπόστολος διδάσκει· ἐν προσευχαῖς γὰρ καὶ δάκρυσι Πελαγία, τῶν πολλῶν πταισμάτων τὸ πέλαγος ἐξήρανας, καὶ τὸ τέλος εὐπρόσδεκτον τῷ Κυρίῳ, διὰ τῆς μετανοίας προσήγαγες· καὶ νῦν τούτῳ πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον.

Ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου Πανάχραντε, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρόσι-

(*) Τὸ χειρόγραφον, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω, ἔχει ἕτερα Προσόμοια, πρὸς τὸ «Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος». Ἐκλείπει δὲ ἐκεῖ καὶ τὸ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις Δοξαστικόν.

Digitized by Google

σου· ἡ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὸν τὴν ἄμετρον, ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχοντα, ἀπoξήρανον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου καὶ χειμάῤῥου, καταξίωσον τρυφῆς με, ταῖς ἀειζώοις πρεσβείαις σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐπωδύρετο· καὶ θρηνῳδοῦσα ἐφθέγγετο· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν, τοὺς προπάτορας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Μελετίου Ἱερομάρτυρος Βλαστοῦ.

Μετὰ τὸ ἀρνήσασθαι σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, ἀνεδείχθης καθαρὸν δοχεῖον, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν τοῖς ἀνθρώποις συγκαταβάντος φιλανθρώπου Λόγου· ὅθεν καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω οἰκεῖν σε ἠξίωσεν ὡς ὑπεράγαθος. Τὰ οὐράνια πάντα συγχαίρουσι, τὴν πρίν σε ἀσέμνως βιώσασαν, νῦν καθορῶντα Χριστοῦ ἄσπιλον κειμήλιον, τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἀπὸ τῆς γῆς σε μεταθέντος, καὶ πάντας πιστοὺς φρουροῦντας τῇ μνήμῃ σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Ἤθη τὰ μακρὰν ποιοῦντά με, τοῦ ἀγαθοῦ σου Υἱοῦ, Ἀγαθὴ καὶ Παναμώμε, πόῤῥωθι ἀπέλασον, τῆς ἀθλίας καρδίας μου· καὶ τὸν ζητοῦντα καὶ ὠρυόμενον, καταπιεῖν με κάκιστον λέοντα, ὄφιν τὸν δόλιον, σκολιὸν καὶ δράκοντα, τὸν πονηρὸν σύντριψον τῷ κράτει σου, ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὢ μυστηρίου καινοῦ! ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἔκλαιε κράζουσα· Οἴμοι τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινὸς, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Πόθῳ γεραίρω τὴν σοφὴν Πελαγίαν.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Προθεῖσα, ὡς πανδαισίαν σήμερον, τὴν θείαν μνήμην αὐτῆς, τῇ οἰκουμένῃ πάσῃ μυστικῶς, Πελαγία προτρέπεται, κατατρυφῆσαι ἅπαντας, τῶν ἐδεσμάτων τῶν ἀγώνων αὐτῆς.

Ὁ πόθος, ὁ ὑπὲρ πᾶσαν ἔφεσιν, ἐν τῇ ψυχῇ σου Σεμνὴ, κατῳκηκὼς ἐπύρσευσε τὸν νοῦν, καὶ τὴν φλόγα τοῦ πνεύματος, ἀνάψας σὲ ἐφώτισε, καὶ τῶν παθῶν τὴν ὕλην ἔφλεξεν.

Θαλάσσης, τῆς ἁμαρτίας κλύδωνα, ὑπεκφυγοῦσα σεμνὴ, τῷ γαληνῷ λιμένι τοῦ Χριστοῦ, Πελαγία προσώρμισαι· διὸ τῇ μετανοίᾳ σου, ἐπεκληρώσω τὸν Παράδεισον.

Θεοτοκίον.

Γαλήνη, τῶν ἐν τῷ βίῳ Ἄχραντε, χειμαζομένων βροτῶν, ἡ ἀσφαλὴς καὶ ἄγκυρα στεῤῥὰ, καὶ λιμὴν καὶ κυβέρνησις, αὐτὴ ὑπάρχεις πάντοτε, χειραγωγοῦσα καὶ διέπουσα.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀνέπτης εἰς οὐρανοὺς, ἡ τοῦ Χριστοῦ περιστερὰ πτέρυξι, τῆς ἐγκρατείας σαυτὴν, πόνοις τε πολλοῖς ἀνυψώσασα.

Ἰλύος τῆς τῶν παθῶν, σὺ τὸ δυσῶδες τῷ Χριστοῦ ὕδατι, ἀποσμηχθεῖσα σεμνὴ, μύρον Πελαγία ἐδείχθης αὐτῷ.

Ῥομφαία τῷ πονηρῷ, θανατηφόρος ἀληθῶς γέγονεν, ἡ πρὸς Θεόν σου σεμνὴ, ἔμπυρος ἀγάπη καὶ ἔφεσις.

Θεοτοκίον.

Ὡς δρόσος ἑωθινὴ, ἡ εὐφροσύνη σου Ἁγνὴ στάζουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων σβεννύει ἀεί.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Μετανοίας τῇ δρόσῳ τὴν τῶν παθῶν, ἀποσβέσασα φλόγα τὴν σεαυτῆς, ζωὴν ἀνατέθεικας, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρί σου· διὰ τοῦτο κόσμον, φυγοῦσα ἐμόνασας, ἐν ἐρήμῳ βίον, Ἀγγέλων ζηλώσασα· ὅθεν σοῦ τὸ τέλος, μετὰ δόξης μεγάλης, θεόθεν τιμώμενον, ἐπεγνώσθη τοῖς πέρασι. Πελαγία πανένδοξε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου ἔχων σε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καθελκόμενον Λόγε ἐν τῷ Σταυρῷ, ὑπ' ἀνδρῶν παρανόμων γνώμῃ σκαιᾷ, ὁρῶσα ἡ Μήτηρ σου, τὴν ψυχὴν ἐτιτρώσκετο· καὶ κοπτομένη σπλάγχνα, ἐθρήνει κραυγάζουσα, καὶ συνοχῇ καρδίας, ἐβόα στενάζουσα· Οἴμοι τῇ τεκούσῃ, σὲ Υἱὲ καὶ Θεέ μου! πῶς θέλων ὑπέμεινας, τοῦ προσώπου ῥαπίσματα, καὶ ἐμπτύσματα βέβηλα, ἄδικόν τε θάνατον νῦν, ἐπὶ ξύλου ἥλοις προσπηγνύμενος; Ὄντως ταῦτα πάσχεις, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὡς θυμίαμα ὑπέρτιμον Πελαγία, τῆς ἐγκρατείας ἄνθραξιν ὁλοκαυτωθεῖσα, εὐωδία γέγονας, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰς ὀσμὴν δραμοῦσα, τοῦ μύρου αὐτοῦ.

Τὴν τοῦ σώματος εὐπρέπειαν Πελαγία, τῆς ἁμαρτίας ὕλην πρῴην γενομένην, ὅλην μετερρύθμισας, εἰς κάλλος ἀνόθευτον, οὗ ὁ σὸς νυμφίος ἠράσθη Χριστός.

Ἡ τοῦ Πνεύματος ἐνσπείρασα Πελαγία, ἐν τῇ ψυχῇ σου χάρις σπινθῆρα τοῦ λόγου, τὴν φλόγα μετέωρον, ἀνῆψε τῆς πίστεως, καὶ τὴν ἁμαρτίαν ἐχώνευσεν. Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἔφης Θεοτόκε ἐξ ἧς τὸ ἄνθος, τὸ νοητὸν ἐβλάστησε, θείας εὐωδίας, πληρῶσαν τὰ σύμπαντα, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μύρον ὢν ἀκένωτον τίμιον.

Ὠδὴ ε. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νάμασι μυστικοῖς, πιανθεῖσα τοῦ Πνεύματος, ἐξήνθησας ἐν τῇ πίστει, ἀρετῶν εὐφορίαις, καὶ πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Σὺ Κύριε τὸ φῶς, τῶν ἐν σκότει κειμένων βροτῶν· σὺ ἔλλαμψας ἐν καρδίᾳ τῆς Ὁσίας τὴν αἴγλην, τῆς θείας ἐπιγνώσεως.

Οἱ πόνοι σου σεμνὴ, Πελαγία ἐν δάκρυσι, σπειρόμενοι εὐφροσύνης, καὶ χαρᾶς ἀφθονίαν, ἐν οὐρανοῖς συνήθροισαν.

Θεοτοκίον.

Γνωστή σου ἀληθῶς, ἡ χάρις ἀναδέδεικται, Πανάχραντε παραδόξως, ἐνεργοῦσα δυνάμεις, καὶ τέρατα ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Φανείσης, τῆς ἀνεσπέρου αἴγλης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ ψυχῇ Πελαγίας, ὁ τοῦ σκότους ἄρχων ἀπεσοβήθη, καὶ ᾠκίσθη, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις καὶ πίστις αὐτοῦ.

Ἡ πάλαι, παγιδευθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὄφεως, παγὶς αὐτῷ ἀνεδείχθη, τὴν αὐτοῦ συνέχουσα δυναστείαν, καὶ πατοῦσα, τὴν αὐτοῦ πανουργίαν δυνάμει Θεοῦ.

Νυμφίον, τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἀγαπήσασα, ταῖς ἀρεταῖς κοσμηθεῖσα, καὶ πεποικιλμένη πόνοις ἐνθέοις, τοῦ νυμφῶνος, τοῦ αὐτοῦ Πελαγία ἠξίωσαι. Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν σου, Θεοτόκε τὴν δόξαν τὴν ἄφραστον, πάλαι ὠδίνησαν θείως, οἱ Προφῆται πάντες· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, ἡμῖν ὤφθη, τοῖς ποθοῦσί σε Κόρη πανάμωμε. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν, νηστείαις κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς, τὸν Κτίστην καθικέτευες, τοῦ λαβεῖν σῶν πράξεων, τὴν τελείαν Μῆτερ συγχώρησιν· ἣν καὶ ἔλαβες ἀληθῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα. Ὁ Οἶκος.

Ὅσοι ἐν βίῳ ἁμαρτίαις ἐμολύνθητε, ὡς ὁ τάλας ἐγὼ, ζηλώσωμεν τὴν μετάνοιαν, τὸν ὀδυρμόν τε μετὰ δακρύων τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας, ἵνα ταχὺ ἐκ Θεοῦ τὴν συγχώρησιν λάβωμεν· καθάπερ ἡ μακαρία, ἔτι ζῶσα, τὸν ῥύπον ἀπέπλυνε τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἔλαβεν ἐκ Θεοῦ τὴν τελείαν συγχώρησιν, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Στίχοι.

Αἴσχους πλυθεῖσα, καὶ λιποῦσα τὸν σάλον,
Πρὸς ὅρμον ἥκεις οὐρανοῦ Πελαγία.

Ὀγδοάτῃ ὑπάλυξε βίου πέλαγος Πελαγία.

Αὕτη ἡ Ἁγία ὑπῆρχεν ἐπὶ Νουμεριανοῦ Βασιλέως, ἐκ πόλεως Ἀντιοχείας, ταῖς ὀρχήστραις καὶ ταῖς θεα-

Digitized by Google

τροκοπίαις σχολάζουσαι, καὶ παλλακευομένη τῇ πόλει, καὶ συνάγουσα ἐκ τῆς πονηρᾶς ταύτης ἐργασίας πλοῦτον ἄπειρον. Αὕτη, κατηχηθεῖσα παρά τινος Νόνου ἐπισκόπου, ἁγίου ἀνδρὸς, καὶ θερμῶς μετανοήσασα, καὶ βαπτισθεῖσα, ἀποβάλλεται πάντα ὡς σκύβαλα· καὶ περιβαλομένη τρίχινα, καὶ εἰς ἄνδρα μετασχηματισθεῖσα, καὶ λαθοῦσα, κατέλαβε τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· καὶ ἐγκλείσασα ἑαυτὴν ἐν κελλίῳ, τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς θεαρέστως ζήσασα, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Πελαγίας τῆς Παρθένου.

Στίχ. Κρημνῷ φυγοῦσα κρημνὸν αἰσχύνης μέγαν,
Κρημνεῖς τὸν ἐχθρὸν εὐφυῶς Πελαγία.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, γένους ἐνδόξου. Μαθὼν δὲ ὁ ἄρχων τῆς ἐκεῖσε πόλεως, ὅτι Χριστιανή ἐστιν, ἀπέστειλε στρατιώτας τοῦ κρατῆσαι αὐτήν· οἱ δὲ, ἀπελθόντες, περιεκύκλωσαν τὸν οἶκον αὐτῆς, βουλόμενοι ἁρπάσαι αὐτήν. Ἡ δὲ Ἁγία, μαθοῦσα τοῦτο, ᾐτήσατο μικρὸν περιμεῖναι· τῶν δὲ πεισθέντων, στᾶσα πρὸς Ἀνατολὰς, ἐν ᾧ τόπῳ εἰώθει προσεύχεσθαι, ἀνατείνασα τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄρασα εἰς τὸν οὐρανὸν, προσηύξατο ἐπὶ πολὺ πρὸς Θεὸν μὴ παραδοθῆναι τοῖς στρατιώταις, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν ἀπελθεῖν ἁγνὴν καὶ ἱερεῖον ἄμωμον. Ταῦτα εἰποῦσα, καὶ σεμνῶς αὐτὴν περιστείλασα, ἐκρήμνισεν ἐκεῖθεν ἑαυτὴν, καὶ οὕτω τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ταϊσίας τῆς πόρνης.

Στίχ. Ἐκ τοῦ ῥύπου σμηχθεῖσα τῆς ἀσωτίας,
Φαιδρὰ πρόσεισι τῷ Θεῷ Ταϊσία.

Αὕτη ἐκ παιδὸς παρὰ τῆς ἰδίας μητρὸς ἐργαστήριον κατέστη τοῦ διαβόλου. Παρὰ δὲ Παφνουτίου τοῦ Σιδωνίου ἀγρευθεῖσα, καὶ τελείαν πληροφορίαν λαβοῦσα, ὅτι ἔστι μετάνοια, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ τοῖς δεομένοις διανείμασα, λιτρῶν ὄντα τετρακοσίων, καὶ ἑαυτὴν ἐγκλείσασα ἔν τινι κελλίῳ, καὶ δακρύουσα, καὶ στενάζουσα ἐκ βάθους καρδίας, ἔλεγεν· Ὁ πλάσας με ἐλέησόν με. Ἐν τούτοις διετέλεσεν ἔτη τρία· ἐκεῖθεν δὲ ἐξελθοῦσα κελεύσει τοῦ Ἀββᾶ, μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας ἐτελειώθη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πέλαγος θείων, κατορθωμάτων ὤφθης ὡς ἀληθῶς, ὅλην τοῦ ἐχθροῦ βυθίσασα ἐν αὐτῷ, τὴν ἰσχύν· διὸ ἀνέμελπες· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῆς ἐγκρατείας σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, θείως ὡς χρυσὸν ἐχώνευσας καθαρὸν, καὶ τὸ πρῶτον κάλλος ἔδειξας, ὀβρυζωθὲν σεμνὴ, Πελαγία τῇ ἀσκήσει σου.

Λουτρῷ τῷ θείῳ, ἐκδυσαμένη ὅλον σὺ ἀληθῶς, ὅνπερ παλαιὸν ἐνδέδυσο τῶν παθῶν, καὶ φθειρόμενόν σου ἄνθρωπον, τὸν νέον Ἔνδοξε ἠμφιάσω, Χριστῷ συμμορφούμενον.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν τῷ θρόνῳ, τῷ Πατρικῷ ὀχούμενος Λόγος Θεοῦ, ξένως ἐπὶ σοὶ ἐσκήνωσε καὶ φρικτῶς Θεοτόκε καὶ ἀνήγαγεν, ἡμῶν τὸ φύραμα, ἑαυτῷ συνυφώσας ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Λάμπουσιν ἀκτῖνες φαειναὶ, τῶν θαυμασίων σου, καθάπερ ἥλιος, καὶ τὴν τοῦ βίου σου ἅπασαν, ὑπερφαίνουσι λαμπρότητα· καὶ τὴν ἀστράψασαν ἐν σοὶ, τῆς θείας πίστεως ἐκβοῶσι, πάσῃ τῇ κτίσει αὐγὴν Πελαγία σεμνή.

Ἄλυτον δεσμὸν τὸν εἰς Χριστὸν, πιστῶν συνδήσασα, προσεκολλήθης αὐτῷ, καὶ ἀδιάσπαστος ἔμεινας, τῇ ἑνώσει τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ᾧ καὶ ἡρμόσθη νοητῶς, τὰς προσβολὰς τοῦ ἐχθροῦ, Πελαγία, ἐκ τῆς καρδίας σου ἐκδιώξασα.

Γνῶσιν δεξαμένη ἀληθῆ, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, διὰ τοῦ Πνεύματος, σαφῶς κατέλιπες ἅπασαν, τὴν τοῦ βίου ματαιότητα· διὸ κατέπληξας βροτοὺς, ἐν τῇ ἀθρόᾳ Σεμνὴ, μεταθέσει, καὶ οὐρανοὺς εὐφροσύνης ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦσι παναχραντε Ἁγνὴ, τὰ μεγαλεῖά σου, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ, ἀνακηρύττουσιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανῶς, σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, καὶ τῶν Μαρτύρων χοροὶ, καὶ Ὁσίων ἅπαν τὸ πλῆθος· μεθ᾽ ὧν προσκυνοῦμέν σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἰδεῖν ἐπεθύμησας ὄντως, τοῦ ἐραστοῦ Χριστοῦ τὸ κάλλος, δι᾽ ὃν ἐξαυρώθης τῷ κόσμῳ, καὶ τὸ ὡραῖον ἄνθος τοῦ σώματος, Ὁσία κατεμάρανας, καὶ τὴν τοῦ βίου ἐβδελύξω στοργήν.

Ἅπαν τὸ τοῦ σώματος ἄχθος, ἀποθεμένη Πελαγία, διὰ ἐγκρατείας καὶ πόνων, πρὸς οὐρανίους σκηνὰς ἀνέδραμες· ἐν αἷς τοῦ ποθουμένου σοι ἐπαπολαύεις κάλλους ἔνδοξε.

Νῦν τοὺς σὲ τιμῶντας ἐκ πόθου, πάντας Ὁσία ἐποπτεύοις, καὶ τοὺς τὴν ἐτήσιον ταύτην, ἐπιτελοῦντάς σου μνήμην πρέσβευε, τῷ Ποιητῇ καὶ Κτίστῃ σου, ἵνα μετάσχωμεν τῆς δόξης αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σου τὸν τόκον Παρθένε, καὶ μεγαλύνω σου τὴν χάριν· σὺ γὰρ φωτισμὸς τῆς ψυχῆς μου, ὑπάρχεις ὄντως καὶ ἡ παράκλησις, ἡ ταχινὴ βοήθεια, καὶ σωτηρία καὶ ἀντίληψις.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου » σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, » Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ » ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὑπογραμμὸς ὁ βίος σου, Μοναζόντων ἐδείχθη, καὶ ἀκριβὴς ἀνόρθωσις, τῶν δεινῶς πεπτωκότων, ἀοίδιμε Πελαγία· τῶν παθῶν γὰρ τὴν νύκτα, φυγοῦσα προσεπέλασας, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης, Χριςῷ σεμνή, Ἀσκητῶν ἐκλάμψασα ὁμηγύρει· μεθ᾽ ὧν σου τὴν ὑπέρλαμπρον, ἑορτάζομεν μνήμην. Θεοτοκίον.

Χαρμονικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τοῦ σεπτοῦ Ἀρχαγγέλου, οἱ λυτρωθέντες Πάναγνε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, διὰ τοῦ θείου σου τόκου, εὐχαρίστως βοῶμεν· Χαῖρε Ἀδὰμ ἡ λύτρωσις· χαῖρε Εὔας ἡ λύσις· χαῖρε δι᾽ ἧς, ἅπαν ἡμῶν βρότειον ἐθεώθη· χαῖρε δι᾽ ἧς ἐτύχομεν, οὐρανῶν βασιλείας.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Θ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου· καὶ τοῦ Ὁσίȣ Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου, καὶ τῆς συμβίας αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τοῦ Ἀποστόλου γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῷ καλάμῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας ἀξιάγαστε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπείκων Ἰάκωβε, τοῦ φωτίσαντος τὴν σήν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον σε παμμάκαρ, ἀναδείξαντος τῆς τούτου ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Η τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει, καὶ σὲ μακάριε, θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνως ἐλαύνοντα, ἀθείας τὴν ἀχλύν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἡ ἀκρότης, Χριστοῦ αὐτόπτα Ἰάκωβε.

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, ἀγνωσίας ἔνδοξε, κατεφώτισας· οὓς ἀναδείξας Ἰάκωβε, υἱοὺς διὰ πίστεως, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, τούτου πάθος ἐζήλωσας, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφὸς καὶ θεηγόρος, ὡς μαθητὴς ἀληθέστατος (*).

Καὶ τῶν Ὁσίων γ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην ἀποθέμενοι βιωτικὴν τυραννίδα, καὶ πλοῦτον μισήσαντες, καὶ τρυφὴν τὴν ῥέουσαν βδελυξάμενοι, τὸν σταυρὸν ἤρατε, ὡς ζυγὸν ἔνθεον, καὶ Χριστῷ ἠκολουθήσατε, καὶ πρὸς οὐράνιον, χλόην θαυμαστῶν ἐσκηνώσατε· ἐν οἷς συναγαλλόμενοι, μέμνησθε ἡμῶν τῶν ἐκ πίςεως, ὑμῶν μεμνημένων, καὶ πόθῳ ἐκτελȣ́ντων εὐλαβῶς, τὴν ἱερὰν καὶ σεβάσμιον, μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι.

Ὅλως ἀγαπήσασα, σὲ ἐκ ψυχῆς τὸν Δεσπότην, ὀπίσω σου ἔδραμε, δυὰς ἡ ἀοίδιμος, καὶ ὁμόζυγος, καὶ τερπνὰ ἅπαντα, καὶ δεσμὸν ἄλυτον, ὡς ἱστὸν ἀράχνης ἔλυσε· διὸ καὶ ἔτυχε, σȣ̃ τῆς βασιλείας Ἀθάνατε. Αὐτῶν οὖν ταῖς δεήσεσιν, ἱλασμὸν οἰκτίρμον παράσχου μοι, τῶν πλημμελημάτων, καὶ δεῖξόν με ἀνώτερον παθῶν, τῶν ἐνοχλούντων μου Δέσποτα, τὴν ψυχὴν ἑκάστοτε.

Παίδων ἐστερήθητε, τῆς ποθεινῆς ξυνωρίδος, προσάξει τῇ κρείττονι· καὶ τῷ βίῳ μένοντες ἀπαράκλητοι, τὴν φωνὴν ἤρατε, τὴν γενναιοτάτην, τοῦ Ἰὼβ καὶ ἀνεκράξατε· Κύριος ἔδωκε, Κύριος καὶ πάλιν ἀφείλετο. Διὸ καὶ τὸ ποθούμενον, ἔργον εὐχερῶς διηνύετε· καὶ πρὸς ἐρημίας, καὶ τόπους τοὺς ἁγίους ἐν χαρᾷ, μετανασεύοντες ὤφθητε, ζεῦγος ἱερώτατον.

Δόξα, Τοῦ Ἀποςόλου. Ἦχος δ΄. Θεοφάνους.

Τὴν τοῦ Θείου Πνεύματος σαφῶς χάριν δεξάμενος, τῆς ἱερωτάτης χορείας τῶν Ἀποστόλων συναρίθμιος Ἰάκωβε γέγονας· ὅθεν καὶ οὐρανόθεν τὴν φερομένην ποτὲ πνοὴν βιαίαν, πυρίνῃ γλώσσῃ ἐμπνευσθείς, τὴν τῶν ἐθνῶν ἀκανθώδη ἔφλεξας ἀθεότητα· Χριςὸν τὸν Θεόν, Θεοκήρυξ ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὁ κριτὴς ἤδη πάρεστι· τὸ κριτήριον ἕτοιμον· ὁ πρὸς τοῦτο φέρων θάνατος ἤγγικεν· οἱ ὑπουργοὶ ἑτοιμότατοι· τὰ πάντα ἡμ-

(*) Ἀντὶ τῶν ἀνωτέρων Προσομοίων τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερα, πρὸς τό· Ἔδωκας σημείωσιν. Τὰ δὲ ἐφεξῆς τοῦ Ὁσίου Προσόμοια, μετὰ τοῦ Κανόνος αὐτοῦ, τάττει ἐν ταῖς Ἀποδείπνοις.

Digitized by Google

τρεπισται· τί οὖν μέλλεις, ὦ ψυχή; τί βραδύνεις μὴ κράζουσα; Ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Θεὸς τοῦ ἐλέους ταῖς πρεσβείαις, τῆς Μητρός σου οἴκτειρόν με, καὶ πάσης ῥῦσαι κολάσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄμωμον, τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάχραντε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα, σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς θείας ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος πλ. α'.

Πιστῶς πανηγυρίζομεν, τὴν πάνσεπτον ἡμέραν τῆς σῆς μνήμης, σὲ ἀνυμνοῦντες Ἰάκωβε ἔνδοξε, οὐχ ὡς Ἀλφαίου υἱὸν, ἀλλ' ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολον, καὶ κήρυκα τῆς αὐτοῦ ἀῤῥήτου σαρκώσεως. Ὅθεν τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, σὺν Ἀσωμάτοις ἀεὶ παριστάμενος, καὶ Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων χοροῖς, ἐκτενῶς ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας ἐχθρῶν, νῦν τὴν ψυχήν μου, Θεομῆτορ πανάμωμε, ἐν σοὶ γὰρ καὶ ἐν τῷ τόκῳ τῷ σῷ Παρθένε ἁγνὴ, πᾶσα κατηργήθη τοῦ ἀλάστορος, ἰσχὺς καὶ ἠφάνισται, τῶν δαιμόνων στρατεύματα· καὶ σωτηρία, καὶ τῶν πόνων ἀνάπαυσις, τοῖς πιστεύουσι τῷ σῷ τόκῳ γεγένηται. Ὅθεν κἀγὼ κραυγάζω σοι· Πολέμησον Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντας ἀεί με, καὶ δίκην τούτους ἀπαίτησον, τῆς πρὶν ἐπηρείας, δι' ἧς πάσης μοι κακίας, πρόξενοι ὤφθησαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βλέπουσα ἡ ἀμνὰς τὸν ἀμνὸν, Θεοῦ τὸν αἴροντα τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα, ἐν ξύλῳ ἀνηρτημένον, καὶ πεπληγμένον πλευρὰν, θρηνῳδοῦσα ταῦτα, ἀπεφθέγγετο· Υἱὲ πῶς ἠνέσχου, θανατωθῆναι ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ὑπάρχων, καὶ Δεσπότης τῆς κτίσεως, εἰ καὶ πέφηνας, σαρκοφόρος θελήματι; τίνος χάριν ἐτάχυνας, τὸν δρόμον ποιήσασθαι, καὶ ἐγκατέλιπες μόνην, Τέκνον ἐμὸν τὴν τεκοῦσάν σε, ἀγνῶς εὐεργέτα; Λόγον δός μοι, μὴ βραδύνῃς, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε Ἅγιε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες, εἷς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Χριστοῦ μαθητὴν υἱὸν Ἀλφαίου σέβω. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Χεῖρά μοι δίδου θεόπτα καὶ μαθητὰ, τοῦ Χριστοῦ Ἰάκωβε, τὴν σεπτήν σου ἑορτὴν, εὐφημεῖν ὁρμήσαντι καὶ φῶς, τῇ καρδίᾳ μου ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἔλλαμψον.

Ῥείθροις ἐνθέου σοφίας περικλυσθεὶς, ποταμὸς ἐξώρμησας, Παραδείσου τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς γῆς τὸ πρόσωπον ῥοαῖς, εὐσεβείας ἀληθῶς, Σοφὲ κατήρδευσας.

Ἱερωτάτῃ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν, τοῦ Χριστοῦ Ἰάκωβε, συνετάγης συμπληρῶν, ἀριθμὸν τῶν δώδεκα· μεθ' ὧν, τῷ Δεσπότῃ παρεστὼς, ἡμῶν μνημόνευε.

Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία Παρθένε τὸν οὐρανὸν, ὁ τανύσας Κύριος, καὶ τὴν γῆν θεμελιῶν, οὐρανὸν ἐπίγειον ἐκ σοῦ, προελθὼν μετὰ σαρκὸς, ἡμῖν ἀνέδειξε.

Ὁ Κανὼν τῶν Ὁσίων, ἔχων Ἀκροστιχίδα ἐν τοῖς Θεοτοκίοις « Δημητρίου ».

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Προκαθαρθεὶς σὺ τὴν ψυχὴν Ἀνδρόνικε, ταῖς γενικαῖς ἀρεταῖς καὶ θεϊκοῦ πόθου, πυρωθεὶς τοῖς ἄνθραξι, τὰς τῆς σαρκὸς ἐξέκλινας, πυρακτώσεις· τὴν δρόσον, τὴν θείαν εἶχες γὰρ ἄνωθεν, σὲ καταδροσίζουσαν πάντοτε.

Τῇ τοῦ Δεσπότου προσταγῇ πειθόμενος, ὡς πατριάρχης ποτὲ, ὁ Ἀβραὰμ Πάτερ, τὴν σὴν γῆν κατέλιπες, καὶ συγγενῶν ἠλόγησας, γυναικός τε καὶ πλούτου, μακρὰν ἐγένου καὶ ἔρημον, μάκαρ καταμόνας κατῴκησας.

Τὴν τοῦ Κυρίου ἐντολὴν πεπλήρωκας πάντα πωλήσας τὰ σὰ, καὶ τοῖς πτωχοῖς νείμας, δι' αὐτῶν τὴν ὄνησιν, τοῦ μαργαρίτου εὕρηκας, τοῦ τιμίου καὶ τοῦτον, λαβὼν ἐπλούτησας ἄφθονον, πλοῦτον τὴν τῶν μύρων ἀνάβλυσιν.

Θεοτοκίον.

Δημιουργεῖται βληθεὶς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ τοῦ Ἀδὰμ Πλαστουργὸς, καὶ ὁ δρακὶ φέρων, Θεοτόκε σύμπαντα, ταῖς σαῖς ἀγκάλαις φέρεται· ὢ φρικτοῦ μυστηρίου! καὶ νήπιος ἀναδέδεικται, πάντων τῶν αἰώνων ὁ Κύριος.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Τοῦ Θείου Πνεύματος σαφῶς, δεδεγμένος τὴν χάριν, τοῖς ἐν σκότει ὡς ὄρθρος, ἀνε-

Digitized by Google

δείχθης πρωϊνὸς, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, καταγγέλλων πᾶσι τὴν ἐμφάνειαν.

Οἱ πούς σου ἔστη προφανῶς, ἐν εὐθύτητι Μάκαρ, περὶ τὸν Βασιλέα, τὸν εὐθύν τε καὶ χρηστὸν, χορεύων περιχαρῶς, καὶ βαδίζων, τρίβον τὴν οὐράνιον.

Υἱὸν τὸν ἄναρχον Θεοῦ, τὸν τὰ πάντα ποιοῦντα, θεϊκῇ ἐξουσίᾳ, ἀπλανῆ μυσταγωγὸν, τὴν γνῶσιν τὴν ἀληθῆ, σὲ μυοῦντα, ἔσχηκας Ἰάκωβε. Θεοτοκίον.

Μαρία πάντων ἡ ἐλπὶς, τῶν εἰς σὲ πεποιθότων, ἡ τεκοῦσα τὸν Λόγον, σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, ποικίλων σε πειρασμῶν, καὶ κινδύνων, Πάναγνε διάσωσον.

Τῶν Ὁσίων. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἐξωστρακίσθη τῆς Ἐδὲμ, τῇ συμβουλῇ τῇ τῆς Εὔας, ὁ Ἀδάμ· σὺ δὲ πεισθεὶς συμβουλίᾳ, τῆς συζύγου σου σοφὲ, τοῦ Παραδείσου γέγονας, ἔνδον σὺν ταύτῃ χαίρων, πάντοτε μάκαρ Ἀνδρόνικε.

Ὁ κεκρυμμένως καὶ σοφῶς, οἰκονομῶν πάντα Λόγος, καὶ βροτοὺς πρὸς σωτηρίαν ἰθύνων, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν, τοὺς ποθεινοὺς μεθίστησι, παῖδας ὑμῶν τοὺς δύο, τρίβον εὐθεῖαν δεικνὺς ὑμῖν.

Τῆς ἐπικήρου καὶ φθαρτῆς, ἠλογηκότες ἀγάπης, τοῖς ἐν γῇ καταλιπόντες δὲ ταύτην, συνεδέθητε στοργῇ, πνευματικῇ Μακάριοι· ὅθεν καὶ νῦν οἰκεῖτε, ἔνθα Δικαίων σκηνώματα.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀσυγκρίτως Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ ὑπερτέρα, ἡ Θεὸν ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, καὶ τὴν βρότειον ἀρὰν, εἰς εὐλογίαν τρέψασα, ὕμνοις ἀεὶ τιμάσθω· αὐτὴ ἡμῶν γὰρ πεποίθησις.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑ-
» δράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῆς Ἐκκλη-
» σίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, Ἅγιος
» μόνε φιλάνθρωπε. Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως παιδαγωγὸν, ἔσχηκὼς σὲ μυοῦσαν τὰ ὑπὲρ νοῦν, σοφίαν ἐμώρανας, τῶν Ἑλλήνων θεόπνευστε, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, φωστὴρ καὶ διδάσκαλος, εὐσεβείας λόγοις, ῥυθμίζων τοὺς ἄφρονας· ὅθεν οἱ ῥυσθέντες, διὰ σοῦ τῆς ἀπάτης, ἀξίως ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν. Θεηγόρε Ἰάκωβε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου.

Τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν ἐλαφρὸν, ὁλοψύχως ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, αὐτῷ ἠκολούθησας, θεοφόρε Ἀνδρόνικε· καὶ κοσμικοὺς θορύβους, καλῶς βδελυξάμενος, ἐν ταῖς ἐρήμοις Μάκαρ, προθύμως ἐξέδραμες· ἔνθα καὶ τὸν δρόμον, τῆς ἀσκήσεως Πάτερ ἀμέμπτως διήνυσας, τῷ Θεῷ συγγινόμενος· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς πανάμωμος νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου πανάμωμε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, Φωτοδόχε ἀκήρατε· δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεβόα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Αὐτός σε Κύριος, ὁ μόνος Ἅγιος, τῇ σεπτῇ ὁμηγύρει τῶν Μαθητῶν, Μάκαρ συνηρίθμησε, τὴν εὐαγῆ σου καὶ λαμπρὰν, πολιτείαν προορώμενος.

Θαυμάτων ἔμπλεως, τοῦ Θείου Πνεύματος, γεγονὼς Θεοκήρυξ ἐκ τῶν βροτῶν, νόσους ἐφυγάδευσας, καὶ πονηρίας πνευμάτων, τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσας.

Ἡ θεία ἔλλαμψις, ἐπιφοιτήσασα, τῇ καρδίᾳ σου Μάκαρ θεολαμπῆ, ταύτην ἀπειργάσατο, καὶ δεκτικὴν τῶν ὑπὲρ νοῦν, χαρισμάτων κατεσκεύασε. Θεοτοκίον.

Τῷ θείῳ τόκῳ σου Παρθένε πάναγνε, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις καὶ τῶν βροτῶν, ἥνωνται συστήματα· τὸν εἰρηνάρχην γὰρ Χριστὸν, καὶ σωτῆρα πάντων τέτοκας.

Digitized by Google

Τῶν Ὁσίων. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οἱ ἱδρῶτες τῶν πόνων σου, οἱ ἐκ τῆς σαρκός σου ἐναποστάξαντες, ἱερώτατε Ἀνδρόνικε, εἰς ὀσμὴν σοι μύρου μετημείφθησαν.

Ὥσπερ φοίνιξ ὑψίκομος, σὺ ἐν ταῖς ἐρήμοις Πάτερ ἐξήνθησας, καὶ Θεῷ ἐκαρποφόρησας, γλυκυτάτους πόνους τῶν καμάτων σου.

Τῶν δακρύων τοῖς χεύμασι, τὴν τῆς ἐρημίας γῆν κατεδρόσισας· καρποφόρον δὲ ἀπέδειξας, τὴν ψυχήν σου πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας ὁ Κύριος, κόλπους τοὺς Πατρῴους, τὴν σὴν κατῴκησε, μήτραν Κόρη τὴν πανάχραντον, καὶ τὸν κόσμον ὅλον ἀνεκαίνισεν.

Τοῦ Ἀποςόλου. Ὠδὴ έ. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ἡλίῳ Μάκαρ τῷ νοητῷ, σύνοικος τελῶν καὶ τὰς αὐγὰς, νῦν τὰς ἐκεῖθεν δεχόμενος, ὅπερ κατ' οὐσίαν πρῶτος ἐκεῖνος ἐστὶ, δεύτερος κατὰ χάριν γέγονας ἔνδοξε.

Νοῦν καθαρώτατον ἐσχηκὼς, καὶ εἰλικρινῆ σὺ τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν κτησάμενος, τὸν σεσαρκωμένον Θεὸν ἑώρακας, τὸν ἀκαταλήψίᾳ κατανοούμενον.

Ὑποχωρεῖ σοι τῷ Μαθητῇ, πᾶσα προφητεία καὶ πᾶσα, νομοθεσία Πανόλβιε· τὸν γὰρ ταύταις πάλαι προχαραττόμενον, αὐτόπτως ἠξιώθης Μάκαρ θεάσασθαι.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ Παρθένε προφητικῶς, ἔσχες ἐν γαστρί σου, τὸν ἐπὶ πάντων Δεσπότην καὶ Κύριον· ὃν ἀφράστῳ τρόπῳ σεμνὴ γεγέννηκας, παρθένος μετὰ τόκον ἄφθορος μείνασα.

Τῶν Ὁσίων. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὑμνήσωμεν Ἀνδρόνικον ᾄσμασι, πάντες πιστοὶ, καὶ τὴν τούτου σύνοικον, Ἀθανασίαν δοξάσωμεν.

Οὐδόλως ὥσπερ γέγραπται δέδωκας, σοῖς ὀφθαλμοῖς, ὕπνον οὐδὲ ἄνεσιν, τοῖς σοῖς βλεφάροις Ἀνδρόνικε.

Ἐδόξασε τοῖς μύροις σε Κύριος, Μάκαρ τοὺς σοὺς, πόνους προσδεξάμενος, ὡς θῦμα ὄντως εὐπρόσδεκτον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἕνα τῆς Τριάδος ἐκύησας, Κόρη φρικτῶς, καὶ γάλακτι ἔθρεψας, βροτῶν τὴν φύσιν τὸν τρέφοντα.

Τοῦ Ἀποςόλου. Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οἱ πόδες ὡραῖοί σου, τὴν εἰρήνην ἀπλανῶς, ὡς εὐαγγελιζόμενοι, τὴν εἰρήνην τὴν ὄντως ὑπερφυῆ, καὶ νοῦν ὑπερέχουσαν, Μαθητὰ τοῦ Κυρίου πανσεβάσμιε.

Νοεῖν τὸ μυστήριον, καὶ κηρύττειν τὸ φρικτὸν, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, ἠξιώθης Ἰάκωβε πρωτουργοὺς ἀκτῖνας δεξάμενος, παρ' αὐτοῦ τοῦ Ὑψίστου παμμακάριστε.

Ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος, ἀνεδείχθης καὶ ναοὺς, τοὺς τῶν δαιμόνων ὤλεσας, καὶ ναοὺς ἐδομήσω τῇ τοῦ Χριστοῦ, δυνάμει καὶ χάριτι, Ἀποστόλων τὸ θεῖον ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Ἁπάντων δεσπόζουσα, τῶν κτισμάτων ὡς Θεὸν, τὸν ἀγαθὸν γεννήσασα, τῶν πταισμάτων μου Πάναγνε τὰς ὕλας, εἰς τέλος ἐξάλειψον, εὐσπλαγχνίᾳ χρωμένη τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ.

Τῶν Ὁσίων. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Τῆς φύσεως τὸ χαῦνον οὐδαμῶς, τὴν πρόθεσιν ἤμβλυνεν, ἥνπερ ἐκέκτησο, πρὸς τῶν πόνων ὦ Ὁσία τὰ σκάμματα.

Ἀμείψασα τὸ ἔνδυμα σοφῶς, τὴν φύσιν ἐλάνθανες· ὅθεν ἀνύποπτον, τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας διήνυσας.

Ἐγνώρισας τὸν σύζυγον τὸν σὸν, ὁδῷ πορευόμενον, ᾧ καὶ συνώδευσας, μηδαμῶς τι πρὸς αὐτὸν ὁμιλήσασα.

Θεοτοκίον.

Ῥημάτων Γαβριὴλ σοι τὴν φωνὴν, Κόρη νῦν προσάγομεν· Χαῖρε ὁ Κύριος, μετὰ σοῦ εὐλογημένη βοῶντές σοι.

Ὁ Εἱρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Ὡς ἑωσφόρον ἐκλάμποντα πᾶσαν κτίσιν, τὸν τοῦ Χριστοῦ αὐτόπτην τε καὶ θηγόρον, ὕμνοις Ἰάκωβον εὐφημήσωμεν, γεραίροντες τὴν τούτου πανήγυριν σήμερον· πρεσβεύει γὰρ ἀεὶ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν οὐρανόθεν τοῦ Λόγου μυηθέντα τὴν γνῶσιν, καὶ τρανῶς τοῖς ἐν γῇ τὸ Εὐαγγέλιον κηρύξαντα, Ἰάκωβον τὸν μέγαν προῃρημένος, τοῦ Ἀλφαίου τὸν γόνον ἀνευφημῆσαι, σὲ δυσωπῶ καταπέμψαι μοι χάριν, Χριστὲ Ἰησοῦ, ὁ πλήσας Πνεύματος Θείου τὸν σοφὸν Μαθητήν σου, καὶ κήρυκα τοῦτον πᾶσι τοῖς πέρασι δωρησάμενος, καὶ πρέσβιν πρὸς σὲ εὐπρόσδεκτον· πρεσβεύει γὰρ ἀεὶ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Digitized by Google

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου.

Στίχοι.

Τὸν σταυρὸν Ἰάκωβος αἴρων ἡδέως,
Ὡς ἔστι, Σῶτερ, ἄξιός σου δεικνύει.

Ἀμφ' ἐνάτην Ἰάκωβος ἐνὶ ςαυρῷ τετάνυστο.

Ὃς ἦν ἀδελφὸς Ματθαίου τοῦ Τελώνου καὶ Εὐαγγελιστοῦ. Οὗτος ὁ Ἀπόστολος, ἐξελθὼν εἰς τὸ κήρυγμα, πάντα τὰ τῶν εἰδώλων τεμένη, ζήλῳ θείῳ πυρποληθεὶς, κατέστρεψε, νόσους ἀπελάσας καὶ πονηρίας πνεύματα· διὸ καὶ ἡ πληθὺς τῶν ἐθνῶν, Σπέρμα θεῖον, αὐτὸν ὠνόμασε. Διαδραμὼν οὖν τὴν σύμπασαν ὡς ἐραστὴς τοῦ Χριστοῦ, οὗ καὶ τὸ πάθος καὶ τὸν θάνατον ἐζήλωσε, σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίȣ Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκȣ, καὶ Ἀθανασίας τῆς συμβίου αὐτȣ͂.

Στίχ. Σύσκηνον Ἀνδρόνικος Ἀθανασίαν,
Κόσμῳ τ' ἐν ἀσκήσει σε κἂν πόλῳ ἔχει.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Ἀνδρόνικος ἦν ἐξ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, ἀργυροπράτης τὸ ἐπιτήδευμα, εὐλαβὴς πάνυ, καὶ πλήρης ἀγαθῶν ἔργων, καὶ πλούσιος. Ἔγημε δὲ γυναῖκα τὴν Ἀθανασίαν, σεμνὴν καὶ θεοφιλῆ καὶ αὐτὴν οὖσαν· μεθ' ἧς ἐπ' ἀγαθῷ συμφωνήσας, εἰς τρία διεῖλον ἀεὶ τὸν βίον αὐτῶν· καὶ τὸ μὲν ἓν μέρος τοῖς πτωχοῖς ἀφθόνως παρεῖχον· τὸ δὲ ἕτερον, δάνειον παρεῖχον, ἀμισθὶ τοῖς χρείαν ἔχουσι· τὴν δὲ τρίτην μερίδα, λόγῳ τοῦ ἀργυροπρατείου, καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων ᾠκονόμȣν. Ἔτεκον δὲ δύο παῖδας, ἄρεν καὶ θῆλυ· τεχθέντων δὲ αὐτοῖς τούτων τῶν δύο παίδων, οὐκ ἔτι προσέθεντο προσεγγίσαι ἀλλήλοις ἀλλ' ἦσαν ἀμφότεροι ἐν σωφροσύνῃ καὶ προσευχαῖς, καὶ ταῖς τῶν πτωχῶν καὶ νοσούντων εὐποιΐαις ἐνδελεχῶς σπουδάζοντες.

Μετὰ δὲ δώδεκα ἔτη τῆς αὐτῶν συνοικήσεως, ὄντων τῶν τέκνων αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡλικίᾳ, ᾗ ἀγάλλειν τοὺς γονεῖς εἶχον, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τεθνήκασιν ἀμφότερα· ὁ δὲ μακάριος Ἀνδρόνικος, οὐδὲν ἀγενὲς ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι ἐνδειξάμενος, τὴν μακαρίαν μᾶλλον φωνὴν τοῦ Ἰὼβ ἐξεβόησεν· Αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον, καὶ τὰ ἑξῆς. Ἡ δὲ τούτου σύμβιος Ἀθανασία ἀπαραμύθητον ἔσχε τὴν λύπην· ὅθεν καὶ ταφέντων τῶν παιδίων ἐν τῷ Μαρτυρίῳ τοῦ Ἁγίου Ἰουλιανοῦ, οὐκ ἠθέλησεν ἐκεῖθεν ἐξελθεῖν, λέγουσα· Συναποθανοῦμαι καὶ αὐτὴ, καὶ συνταφήσομαι τοῖς τέκνοις μου.

Λαβόντος οὖν τοῦ Πατριάρχου τὸν μακάριον Ἀνδρόνικον ἐν τῷ Πατριαρχείῳ χάριν παραμυθίας, ἡ γυνὴ οὐκ ἠνέσχετο τοῦ Μαρτυρείου ἐξελθεῖν, ἀλλ' ἔμεινεν ἐκεῖ γοερῶς κοπτομένη. Μεσούσης δὲ τῆς νυκτὸς, ὤφθη αὐτῇ ὁ Μάρτυς Ἰουλιανὸς ἐν σχήματι Μοναχοῦ, λέγων αὐτῇ· Τί ἔχεις ὦ γύναι; τί οὐκ ἐᾷς ἠρεμεῖν τοὺς ὧδε; Ἡ δὲ ἀποκριθεῖσα, ἔφη· Μὴ βαρυνθῇς, Κύριέ μου, κατὰ τῆς δούλης σου, ἐπεὶ σφοδρὸν πόνον κέκτημαι· δύο γὰρ μόνα τέκνα ἔχουσα, σήμερον ἀμφότερα ἐξεκόμισα. Ὁ δὲ λέγει αὐτῇ· Μὴ κλαῖε περὶ αὐτῶν· λέγω γάρ σοι, γύναι, ὅτι ὃν τρόπον ἀπαιτεῖ ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου τὴν βρῶσιν, καὶ ἀδύνατον μὴ δοῦναι ἑαυτῷ φαγεῖν, οὕτω καὶ τὰ νήπια ἀπαιτοῦσι τὸν Θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ, λέγοντα· Δικαιοκρίτα, ἀντὶ τῶν ἐπιγείων, ὧν ἐστερήθημεν, μὴ στερήσῃς ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων.

Ἡ δὲ ἀκούσασα, κατενύγη, καὶ μετέβαλε τὸ πένθος εἰς χαρὰν, λέγουσα· Ἄρα ζῶσι τὰ τέκνα μου ἐν οὐρανοῖς· τί κλαίω; καὶ στραφεῖσα, ἐζήτει τὸν λαλήσαντα αὐτῇ Ἀββᾶν· καὶ περιελθοῦσα ὅλον τὸν ναὸν, οὐχ εὗρε. Καὶ λέγει τῷ θυρωρῷ· Ποῦ ἐστιν ὁ Ἀββᾶς, ὁ εἰσελθὼν ἐνταῦθα ἄρτι; Λέγει αὐτῇ ὁ θυρωρός· Ὁρᾷς πάσας τὰς θύρας ἠσφαλισμένας, καὶ λέγεις, ποῦ ἐστιν ἄρτι; Ἔγνω δὲ ὁ θυρωρὸς, ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακε. Ἡ δὲ, φόβῳ συσχεθεῖσα, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ διηγήσατο τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἃ εἶδε, καὶ ᾐτήσατο βαλεῖν αὐτὴν εἰς Μοναστήριον.

Ὁ δὲ (καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἦν τοῦτο ποθῶν), ἀσμένως τὸν λόγον δεξάμενος, δέδωκε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς οὐσίας αὐτοῦ τοῖς πτωχοῖς, καὶ τοὺς ὠνητοὺς τῶν δούλων ἠλευθέρωσε· τὰ δὲ λοιπὰ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ ἀνέθετο τῷ πενθερῷ αὐτοῦ, παραγγείλας αὐτῷ ποιῆσαι νοσοκομεῖα, καὶ ξενοδοχεῖα Μοναχῶν. Αὐτὸς δὲ, μικρὰ ἐφόδια λαβὼν, ἐξῆλθε νυκτὸς ἐκ τῆς πόλεως αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μόνοι. Ἡ δὲ μακαρία Ἀθανασία, μακρόθεν ἰδοῦσα τὸν οἶκον αὐτῆς, ἀναβλέψασα εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶπεν· « Ὁ Θεὸς, ὁ εἰπὼν τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῇ Σάρρᾳ· Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, κα δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω; αὐτὸς τανῦν ὁδήγησον ἡμᾶς εἰς τὸν φόβον σου. Ἰδοὺ γὰρ κατελείψαμεν τὸν οἶκον ἡμῶν ἀνεῳγμένον διὰ τὸ ὄνομά σου· μὴ κλείσῃς ἡμῖν τὴν θύραν τῆς βασιλείας σου ». Καὶ κλαύσαντες ἀμφότεροι, ἀπῆλθον.

Φθάσαντες δὲ εἰς τοὺς ἁγίους τόπους, προσεκύνησαν, καὶ συνέτυχον πολλοῖς Πατράσιν. Καὶ ἐκεῖθεν ὑποστρέψαντες, ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι εἰς τὸν Ἀββᾶν Δανιήλ. Καὶ αἰτησαμένων αὐτῶν ἀναθεῖναι τὴν Ἀθανασίαν ἐν Μοναστηρίῳ, ἀπέστειλεν αὐτὴν εἰς τὴν Μονὴν τῶν Ταβεννησιωτῶν. Ὁ δὲ Ἀνδρόνικος, δεξάμενος τὸ Ἀγγελικὸν σχῆμα παρὰ τοῦ γέροντος, ἔμεινε παρ' αὐτῷ ἔτη ιβ'. Διελθόντων δὲ τῶν δώδεκα ἐτῶν, παρεκάλεσε τὸν Ἀββᾶν Δανιὴλ συγχωρῆσαι ἀπελθεῖν αὖθις εἰς προσκύνησιν τῶν ἁγίων τόπων. Ὁ δὲ, ποιήσας εὐχὴν, ἀπέλυσεν αὐτόν. Ὁδεύων δὲ ὁ Ὅσιος Ἀνδρόνικος κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐκάθισεν ὑποκάτω φυτοῦ, ἵνα ἀναψύξῃ ἀπὸ τοῦ καύματος· καὶ ἰδοὺ κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ἀπερχομένη καὶ αὐτὴ εἰς τοὺς ἁγίους τόπους ἐν ἀνδρικῷ σχήματι, συνήντησε, τῷ ὁμοζύγῳ αὐτῆς Ἀνδρονίκῳ. Καὶ ἀσπασαμένων ἀλλήλους, ἐκείνη μὲν ἀνεγνώρισεν αὐτὸν, ἐκεῖνος δὲ οὐκ ἐγνώρισεν αὐτὴν, διὰ τὸ μαρανθῆναι τὸ κάλλος αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἄγαν ἀσκήσεως, καὶ ὡς Αἰθίοπα αὐτὴν φαίνεσθαι.

Λέγει οὖν αὐτῷ ἐκείνη· Ποῦ ἀπέρχῃ, κύριε Ἀββᾶ; Λέγει αὐτῇ. Εἰς τοὺς ἁγίους τόπους. Λέγει αὐτῷ· Ἐκεῖ βούλομαι κἀγὼ ἀπελθεῖν. Λέγει οὖν αὐτῇ· Θέλεις ὁδεῦσαι ἡμᾶς ἀμφοτέρους ὁμοῦ; Λέγει αὐτῷ· Ὡς κελεύεις· πλὴν ὡς μὴ ὄντος μου, οὕτως ὁδεύσωμεν σιωπῶντες. Ὁ δὲ Ἀνδρόνικος ἔφη· Ὡς κελεύεις. Λέγει αὐτῷ· Ὄντως οὐκ εἶ Μαθητὴς τοῦ Ἀββᾶ Δανιήλ; Λέγει αὐτῇ· Ναί· Καὶ λέγει αὐτῷ· Οὐκ Ἀνδρόνικος ὀνομάζῃ; Λέγει αὐτῇ· Ναί. Εἶπεν αὐτῷ· Αἱ εὐχαὶ τοῦ γέροντος συνοδεύσουσιν ἡμῖν. Λέγει ὁ Ἀνδρόνικος· Ἀμήν. Καὶ συνώδευσαν ἀμφότεροι.

Προσκυνήσαντες δὲ τοὺς ἁγίους τόπους, ὑπέστρεψαν σιωπῶντες ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Καὶ λέγει ὁ Ἀββᾶς Ἀθανάσιος (οὕτω γὰρ μετωνομάσθη ἡ Ἀθανασία) τῷ Ἀνδρονίκῳ· Θέλεις ἵνα μείνωμεν ὁμοῦ εἰς κελλίον; Λέγει ὁ Ἀνδρόνικος· Ὡς κελεύεις· ἀλλὰ θέλω πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ λαβεῖν τὴν εὐχὴν τοῦ γέροντος· Λέγει αὐτῷ· Ὕπαγε, καὶ μένω σε εἰς τὸ Ὀκτωκαιδέκατον· καὶ ἐὰν ὑπομένῃς μεῖναι μετ' ἐμοῦ σιωπηλῶς ὡς ὡδεύσαμεν, ἐλθέ· εἰ δὲ μὴ,

Digitized by Google

οὐκ ἐλεύσῃ. Ὁ δὲ, ἀπελθὼν, ἀνήγγειλε τῷ γέροντι τὰ περὶ τοῦ πράγματος. Ὁ δὲ γέρων εἶπεν αὐτῷ· Ὕπαγε ἀγάπα τὴν σιωπὴν, καὶ μεῖνον μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ. Μοναχὸς γάρ ἐστιν, ὡς δεῖ εἶναι. Ἐπαναλύσαντος δὲ αὐτοῦ, ἔμειναν ὁμοῦ ὅ,τε Ἀνδρόνικος, καὶ ἡ αὐτοῦ σύζυγος, ἄλλα ιβʹ. ἔτη, καὶ οὐκ ἐγνώσθη αὐτῷ, ὅτι ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐστι. Πολλάκις δὲ ἤρχετο ὁ γέρων εἰς ἐπίσκεψιν αὐτῶν, διαλεγόμενος αὐτοῖς τὰ περὶ ὠφελείας.

Ἅπαξ οὖν ἀνελθόντος τοῦ γέροντος, καὶ συνταξαμένου αὐτοῖς, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν, ἔδραμεν ὀπίσω αὐτοῦ ὁ Ἀββᾶς Ἀνδρόνικος· καὶ καταλαβὼν αὐτὸν λέγει· Ὁ Ἀββᾶς Ἀθανάσιος ὑπάγει πρὸς Κύριον. Καὶ ἐπαναλύσας ὁ γέρων, εὗρεν αὐτὸν πυρετῷ συνεχόμενον· καὶ ἤρξατο κλαίειν ὁ Ἀββᾶς Ἀθανάσιος. Λέγει αὐτῷ ὁ γέρων· Ἀντὶ τοῦ χαρῆναί σε, ὅτι ἀπέρχῃ ἀπαντῆσαι τῷ Θεῷ, κλαίεις; Ὁ δὲ ἔφη. Οὐ κλαίω, εἰ μὴ διὰ τὸν Ἀββᾶν Ἀνδρόνικον· ἀλλὰ ποίησον ἀγάπην καὶ μετὰ τὸ θάψαι με, εὑρήσεις πιττάκιον κείμενον πρὸς τῇ κεφαλῇ μου, καὶ ἀνάγνωθι αὐτὸ, καὶ δὸς αὐτὸ τῷ Ἀββᾷ Ἀνδρονίκῳ. Καὶ ποιησάντων εὐχὴν, ἐκοινώνησε, καὶ ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Ἦλθον δὲ κηδεῦσαι αὐτόν· καὶ ἰδοὺ τῇ φύσει εὑρέθη γυνὴ, καὶ ἠκούσθη εἰς ὅλην τὴν Λαύραν· καὶ πέμψας ὁ γέρων, ἀνήνεγκεν ὅλην τὴν Σκήτην, καὶ τοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν ἔρημον οἰκοῦντας Ἀδελφούς· καὶ ἀνῆλθον πᾶσαι αἱ Λαῦραι Ἀλεξανδρείας, καὶ πᾶσα ἡ πόλις συνῆλθε, καὶ οἱ Σκητιῶται λευκοφοροῦντες· οὕτω γάρ ἐστιν ἔθος ἐν τῇ Σκήτῃ. Μετὰ κλάδων οὖν καὶ βαΐων ἐξεκόμισαν τὸ τίμιον λείψανον Ἀθανασίας, δοξάζοντες τὸν Θεὸν τὸν τοσαύτην ὑπομονὴν παρασχόντα τῇ γυναικί.

Ἔμεινε δὲ ὁ γέρων τὰ ἕβδομα τελέσαι τῆς μακαρίας Ἀθανασίας· καὶ μετὰ ταῦτα ἠθέλησε λαβεῖν μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Ἀββᾶν Ἀνδρόνικον· ὁ δὲ οὐκ ἠνείχετο, λέγων· Μετὰ τῆς κυρίας μου τελευτήσω. Καὶ πάλιν συνταξαμένου τοῦ γέροντος, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν, φθάνει αὐτὸν ἀδελφὸς, λέγων· Ὁ Ἀββᾶς Ἀνδρόνικος πυρετῷ συνέχεται. Καὶ πάλιν ἔπεμψεν ὁ γέρων ἐν τῇ Σκήτῃ, λέγων· Δεῦτε ἀνέλθετε, ὅτι ὁ Ἀββᾶς Ἀνδρόνικος ἀκολουθεῖ τῷ ἀδελφῷ Ἀθανασίῳ. Οἱ δὲ ἀνῆλθον, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ζῶντα· καὶ εὐλογηθέντων αὐτῶν παρ' αὐτοῦ, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Ἐγένετο οὖν ἔνστασις μεταξὺ τοῦ Ὀκτωκαιδεκάτου, καὶ τῶν Σκητιωτῶν περὶ τοῦ λειψάνου αὐτοῦ, πότερον τῶν μερῶν λήψεται αὐτό. Μόλις οὖν κατέπεισεν αὐτοὺς ὁ γέρων ἐᾶσαι αὐτὸ ἐκεῖσε συνταφῆναι μετὰ τῆς συναγωνιστοῦ αὐτοῦ Ἀθανασίας· καὶ οὕτως ἐπαύσατο τῆς φιλονεικίας ἀμφότεροι, δοξάζοντες τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ποπλίας.

Στίχ. Ῥυσθεῖσα κόσμου τῆς πλάνης ἡ Ποπλία,
Πόλου πρόσεισι φωλεοῖς ὡς στρουθίον.

Αὕτη, κατὰ τοὺς καιροὺς Ἰουλιανοῦ τοῦ ἀσεβοῦς γενομένη, γάμου τὸ πρῶτον ἐπὶ μικρὸν κοινωνήσασα, καρπὸν ἄξιον τῷ Θεῷ προσήνεγκε, τὸν Πρεσβύτερον Ἰωάννην (ὃς πολλάκις προέστη τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀεὶ τὴν ἡγεμονίαν δι' ἄκραν ταπείνωσιν ἔφευγεν· ὕστερον δὲ, διὰ τὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν αὐτοῦ τὴν ἀγαθὴν, τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίας Διάκονος ἐχρημάτισε), καὶ χοροῦ ἱερῶν Παρθένων ἐξῆρχε.

Τοῦ γοῦν Ἰουλιανοῦ τότε τῇ Ἀντιοχέων ἐπιδημήσαντος, καὶ πολλὴν δεισιδαιμονίαν κεκτημένου, καὶ πάντας ἐκκαλουμένου τοῖς δαίμοσι σέβας προσενεγκεῖν, αὕτη ἡ τιμία γραῦς, τοῦ παραβάτου Ἰουλιανοῦ παρόντος, ἀπήρξατο ψάλλειν γεγωνότερον σὺν ταῖς Παρθένοις· Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Διὰ ταῦτα ἑλκυσθεῖσα, κατὰ τῶν παρειῶν τύπτεται σφοδρῶς, ὥς τε καὶ τὴν γῆν φοινιχθῆναι τῷ ταύτης αἵματι· ὁ δὲ θάνατος αὐτῆς ἐν τῷ ὑποστρέφειν τὸν παραβάτην ἐταμιεύθη. Ἀλλὰ σφαγέντος ἐκείνου ἐν τῷ πολέμῳ τὸ κατὰ τῶν Περσῶν, αὕτη, διαρκέσασα χρόνον μικρὸν, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον ἀπέλιπεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου.

Στίχ. Εἰς ὕψος ἀρθεὶς ἀρετῶν θεῖος Πέτρος,
Τὸν χοῦν ἀπεκδὺς, ὕψος οὐρανοῦ φθάνει.

Οὗτος ὁ μακάριος ἀνὴρ ἐπὶ τῆς βασιλείας ἦν Θεοφίλου, ὁρμώμενος ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν ἐπαρχίας, Θεοφίλου καὶ Εὐδοκίας γέννημα, καὶ κάλλει καὶ μεγέθει καὶ ῥώμῃ σώματος σεμνυνόμενος· ὃς δι' αὐτὸ τοῦτο Κόμης ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ζώννυται. Διαπρέψας δὲ ἐν τῇ στρατείᾳ χρόνον οὐχὶ συχνὸν, πάντων καταφρονήσας, τὸν μονήρη βίον μετέρχεται, τὴν κόμην ἔν τινι Μοναστηρίῳ Δαφνῶνι προσαγορευομένῳ κειράμενος, καὶ Πέτρος ἀντὶ Λέοντος ὀνομασθείς. Ἔπειτα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ γέγονεν· εἶτα τοὺς ἁγίους τόπους κατείληφεν· εἶθ' οὕτω τὴν Λαοδίκειαν καὶ τὴν Ἀτάλειαν. Πάντα δὲ πόνον τὸν ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, καὶ τῶν Ἰσμαηλιτῶν τὸν ἀπαίδευτον θυμὸν ὑπενεγκὼν, αὖθις κατὰ τὸν Ὄλυμπον γίνεται. Ἐπεὶ δὲ τὸ τῆς πολιτείας αὐτοῦ καὶ ἀρετῆς ὕψος τοῖς Βασιλεῦσι κατάδηλον γέγονε, πείθει αὐτὸν Βασίλειος ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Φωκᾶ γενέσθαι· ἐν ᾗ πολλὰ κατὰ Θεὸν ἀγωνισάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου.

Δωρόθεος ὁ ἀοίδιμος Ἐπίσκοπος γέγονε πόλεως Τύρου, πᾶσαν γραφικὴν ἐπιστάμενος ἱστορίαν· καὶ ἦν μὲν φυγὼν διὰ τὸν διωγμόν. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Διοκλητιανοῦ, καὶ Λικινίου, καταλαβὼν πάλιν τὴν Τύρον, ἐποίμαινε τὴν Ἁγίαν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, μέχρις Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου· καὶ ἐπεὶ οὐ φανερῶς, ἀλλὰ κρυπτῶς τὸ πρότερον, διὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, ἐφόνευεν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ ὁ Ἰουλιανὸς τοὺς Χριστιανοὺς, ἀκούσας ὁ Ἅγιος Δωρόθεος, ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Τύρου, καὶ κατέλαβε τὴν χώραν τῆς Θρᾴκης· ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖ τοὺς εἰδωλολάτρας ἐξέφυγε· κρατηθεὶς γὰρ παρὰ τῶν Ἰουλιανοῦ ἀρχόντων, καὶ πολλὰς τιμωρίας ὑπομείνας, καὶ γέρων ὢν (ἑκατὸν γὰρ ἑπτὰ ἐτῶν ὑπῆρχεν), ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τὴν μακαρίαν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ δικαίου Ἀβραὰμ, καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ.

Στίχ. Τίς οἶκος ἐστίν; Ἀβραὰμ τεθνηκότος,
Οὗ κόλπος ἄλλοις οἶκος, ὡς τῷ Λαζάρῳ.

Ὑπῆρξε τῷ Λὼτ οὐρανὸς Σηγὼρ νέα,
Εἰς ὃν φθάσας, πέφευγεν ὡς πῦρ τὸν βίον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀπος. Ὠδὴ ζʹ. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ἀΰλῳ φωτοχυσίᾳ, πεπηρσευμένος Ἀπόστολε, τοὺς ἐν ζόφῳ δεινῷ, ἀγνωσίας κεκρατημένους ἐφώτισας· Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντας, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Digitized by Google

Λαμπάσι καὶ φρυκτωρίαις, λελαμπρυσμένον τοῦ Πνεύματος, τῶν ἐθνῶν, ἡ πληθὺς, σπέρμα θεῖον σὲ ὀνομάζει κραυγάζουσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φρονήσει κεκοσμημένος, θεοδωρήτῳ κατέλυσας, τὴν τοῦ κόσμου σοφίαν θεοφρόνως, κραυγάζων Ἰάκωβε· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων ἁγιωτέρα, Παρθενομῆτορ γεγένησαι, συλλαβοῦσα Θεὸν, ὃν ὑμνοῦντες ἀπαύστως κραυγάζομεν· Εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τῶν Ὁσίων. Παῖδες Ἑβραίων.

Πάλαι καυχώμενον ἀμέτρως, τῶν ἀρχέκακον συλλήψεσθαι τὴν κτίσιν, ὡς στρουθίον οἰκτρὸν, κατέῤῥαξας δυνάμει, θωρακισθεὶς τοῦ Πνεύματος, καὶ Σταυροῦ τῇ πανοπλίᾳ.

Φέρων ἐπ' ὤμων τὸν σταυρόν σου, ἠκολούθησας Κυρίῳ ὁλοψύχως, καὶ τῆς δόξης αὐτȣ̃, τετύχηκας τῆς θείας, ὡς πληρωτὴς Ἀνδρόνικε, τῶν αὐτοῦ διαταγμάτων.

Δείκνυσι χάρις ἡ τῶν μύρων, τὴν πρὸς Κύριον σὴν Πάτερ παῤῥησίαν· τῶν ὑδάτων καὶ γὰρ, τὴν χύσιν ἐκμιμεῖται, εἰς σωτηρίαν πάντοτε, τῶν πιστῶν προχεομένη.

Θεοτοκίον.

Ἵνα θεώσῃ μου τὴν φύσιν, ὁ παντέλειος ἀῤῥήτως νηπιάζει· καὶ ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς, προέρχεται ὁ λόγῳ, παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, καὶ συνέχων καὶ κρατύνων.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ η΄. Νόμων πατρῴων.

Ἱερομύστης τὰ οὐράνια, μεμυημένος μάκαρ ὄντως μυστήρια, διελήλυθας τὴν σύμπασαν, οἰκουμένην κηρύττων μεγαλοφώνως, λόγον τὸν τῆς πίστεως Χριστȣ̃, καὶ διδάσκων Ἀπόστολε, τὴν ἀπόῤῥητον χάριν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζεις, καὶ ὑπερυψȣ̃τε, εἰς πάντας τȣ̀ς αἰῶνας.

Ὄλβιος ἔφυς καὶ μακάριος, ἠξιωμένος πάσης μακαριότητος, ὡς συνόμιλος καὶ σύνοικος, γεγονὼς τοῦ Δεσπότου, καὶ τὴν ἐσχάτην ὄντως εὐκληρίαν πλουτήσας· καὶ τῷ Λόγῳ γηθόμενος, ἀνέμελπες Τρισμάκαρ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβυς ἄριστος, πρὸς τὸν Σωτῆρα στῆθι μάκαρ Ἰάκωβε, ἐξαιτούμενος τὴν ἄνωθεν, καὶ πλουσίαν εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ τοῖς εὐφημοῦσί σε πιστῶς, τῶν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσι, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὺ σωτηρίας πᾶσι πρόξενος, Θεογεννῆτορ ὤφθης μόνη πανύμνητε, τὸν σωτήριον γεννήσασα, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον· δι' οὗ κόσμος σέσωσται τῆς πάλαι κατάρας, καὶ τοῖς πίστει κραυγάζουσιν, εὐλογίαν πηγάζει· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ὁσίων. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ταῖς τῶν δακρύων ἐπιῤῥοαῖς καταρδεύσας, τῆς ψυχῆς τὴν ἄρουραν ἐδρέψω, τὴν ἐκ τῶν θαυμάτων, ἀντίδοσιν πλουσίαν.

Τραυματισθεῖσάν μου τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, προσβοῶ σοι· Τῷ θείῳ σου φαρμάκῳ, ταύτην θεραπεύσαις, Θεράπον τοῦ Κυρίου.

Τὴν ὑπεράρχιον οἱ πιστοὶ ἀνυμνοῦμεν, εὐσεβῶς Τριάδα παναγίαν, τὴν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, παραγαγοῦσαν πάντα. Θεοτοκίον.

Ὁ Δανιὴλ σε προθεωρεῖ ὄρος Κόρη, ἀλαξεύτως ἐξ οὗ ἀπετμήθη, λίθος ὁ συντρίψας, βωμοὺς τοὺς τῶν εἰδώλων.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι,
» στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
» περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τȣ̃ Ἀποςόλȣ. Ὠδὴ θ΄. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἔφανας κόσμῳ, ὥσπερ ἀστραπὴ διατρέχων, τοὺς ἐν τῷ σκότει πάλαι, καὶ σκιᾷ τῆς ἀγνωσίας καθημένους, ἕλκων πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, τοῦ σαρκωθέντος μονογενοῦς Υἱοῦ, οὗ αὐτόπτης ἐγένου Μάκαρ, καὶ δραστικὸς ὑπηρέτης· ὃν μεγαλύνομεν.

Βιαίαν Μάκαρ, τὴν ἐξ οὐρανοῦ φερομένην πνοὴν ἐδέξω· γλῶσσάν τε πυρίπνοον πλȣτήσας καταφλέγεις, δίκην ἀκανθῶν τὴν ἄθεον κόσμου σοφίαν, φωτιστικαῖς αὐγαῖς τοῦ κηρύγματος Χριστοῦ λάμπων, καὶ τὴν ἀχλὺν διαλύων Θεομακάριστε.

Ὡραϊσμένος κάλλει, ἀσυγκρίτῳ θεάφρον, τοῦ Δεσπότου, καὶ πεποικιλμένος λαμπηδόνας ἐξαστράπτεις, καὶ περιχαρῶς Ἰάκωβε, περιπολεύεις περὶ τὸν θρόνον, ὄντως τοῦ Κτίστου καὶ Θεοῦ, ἔνθα τῶν Ἀποστόλων, χορεύεις μακαριώτατε. Θεοτοκίον.

Ὡς ἀπειράνδρως ἔσχες, ἐν γαστρὶ σου τὸν Λόγον, οὕτως ἀφθόρως τίκτεις, διαμένουσα Παρθένος Θεοτόκε, τὸν Ἐμμανουὴλ, ὑπάρχοντα, τοῦτο κἀκεῖνο· καὶ γὰρ ἀμφοῦ Θεὸς τε

Digitized by Google

καὶ Ἄνθρωπος ἐστί. Τοῦτον διπλοῦν τῇ φύσει εἰδότες, σὲ μεγαλύνομεν.

Τῶν Ὁσίων. Κυρίως Θεοτόκον.

Μετέστης τῶν προσκαίρων, χαίρων πρὸς τὰ ἄνω, καὶ σὺν Πατράσιν Ἁγίοις σκηνώσας ἡμῶν τῶν μεμνημένων σου Πάτερ, μέμνησο πάντοτε.

Ἐκβλύζεις τὴν τῶν μύρων, χάριν ἀκενώτως, καὶ τοῖς προστρέχουσι πᾶσι παρέχεις πιστῶς, τῶν νοσημάτων τὴν λύσιν, Πάτερ Ἀνδρόνικε.

Προσδέχου μου τὸν ὕμνον, ὦ δυὰς Ὁσίων, καὶ ἀμοιβήν μοι παράσχου τὴν σὴν πρὸς Θεὸν, ἱκετηρίαν πταισμάτων, ἐκλυτρουμένη με.

Θεοτοκίον.

Ὑπέγραψε σὴν μήτραν, πάλαι τοὺς τρεῖς Παῖδας, μὴ καταφλέξασα κάμινος, Κόρη ἁγνή· καὶ γὰρ ἀφλέκτως ἐδέξω, πῦρ τῆς Θεότητος.

Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν ἀ-
» σωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς μύστης καὶ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἄριστος, Χριστοῦ τῷ μόνῳ Δεσπότου, Ἰάκωβε θεοκήρυξ, τοῦτον δοῦναι ἱκέτευε, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ ἱλασμὸν πανεύφημε, ἁμαρτιῶν τοῖς τελοῦσι, τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Θεοτοκίον.

Σὲ οἱ Προφῆται ἅπαντες, Παρθένε προηγόρευσαν, στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, λυχνίαν χρυσαυγίζουσαν· ἡμεῖς δὲ σὲ Θεοτόκον, ἀξίως ἀνευφημοῦμεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔλαμψας Ἀπόστολε, φωτοειδὴς ὥσπερ ἥλιος, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος· καὶ πᾶσαν κατηύγασας, οἰκουμένην μάκαρ, τῇ θεογνωσίᾳ· καὶ ἀπεδίωξας ἀχλὺν, πολυθεΐας, θείῳ κηρύγματι. Διό σου τὴν ὑπέρφωτον, καὶ ἀξιέπαινον σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Ἐν ὕψει καθήμενος, θεογνωσίαν Ἰάκωβε, ὑπεδέξω τοῦ Πνεύματος, τὴν χάριν φανεῖσάν σοι, τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει· καὶ γλώσσῃ πυρίνῃ, πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς, τῆς ἀσεβείας ὕλην πολύθεον. Διό σε ὡς Ἀπόστολον, καὶ θεηγόρον γεραίρομεν, τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Ἐβρόντησας Πάνσοφε, τῇ οἰκουμένῃ διδάγματα, ἱερὰ καὶ σωτήρια· καὶ πᾶσαν ἐκάθηρας, εἰδωλομανίας, τὴν κτίσιν Θεόφρον· καὶ κατεφώτισας λαοὺς, θεογνωσίας ταῖς ἐπιλάμψεσιν· εἰδώλων τὰ τεμένη δὲ, καταστρεψάμενος χάριτι, Ἐκκλησίας εἰς αἴνεσιν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἤγειρας (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Πιστῶς πανηγυρίζομεν, τὴν πάνσεπτον ἡμέραν τῆς σῆς μνήμης, σὲ ἀνυμνοῦντες Ἰάκωβε ἔνδοξε, οὐχ ὡς Ἀλφαίου υἱὸν, ἀλλ' ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολον, καὶ κήρυκα τῆς αὐτοῦ ἀρρήτου σαρκώσεως. Ὅθεν τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, σὺν Ἀσωμάτοις ἀεὶ παριστάμενος, καὶ Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων χοροῖς, ἐκτενῶς ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε παρθένε, κτλ.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου, ἡ γ'. καὶ ς'. Ὠδή. κτλ.

ΤΗ Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων γ'.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν (**).

Ἡλίου λαμπρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνήμη σου, τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε, τὴν κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρυκτωρίαις, Εὐλάμπιε μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν, καὶ τῶν δαιμόνων νύκτα διώκουσα· διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Σιδήρῳ ξεόμενος, καὶ ταῖς λαμπάσι φλεγόμενος, καὶ εἱρκτῇ συγκλειόμενος, ξύλῳ ἀναρτώμενος, καὶ θηρίοις βρῶμα, διδόμενος μάκαρ, ἀπαρασάλευτος τὸν νοῦν, διεφυλάχθης

(*) Τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια μετεγράφησαν ἐνταῦθα ἐκ τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Χάλκῃ Μονῆς τῆς Θεοτόκου.

(**) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερα Προσόμοια ἀντὶ τῶν παρόντων· ὁμοίως καὶ Κανόνα ἕτερον ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα, Θεοφάνους ὄντα ποίημα, καὶ φέροντα Ἀκροστιχίδα, Τὴν αὐτάδελφον αἰνέσω ξυνωρίδα· εἰς Ἦχον δ'. πρὸς τὸ, Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος.

Digitized by Google

τῇ θείᾳ χάριτι, καὶ νίκης διαδήματι, κατεκοσμήθης Εὐλάμπιε· διὰ τοῦτο τὴν μνήμην σου, χαρμοσύνων γεραίρομεν.

Τὴν Εὔαν τὸν τρώσαντα, καὶ Παραδείσου ἐξώσαντα, πολυμήχανον ἔτρωσας, τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, τοῦ Παμβασιλέως, Χριστοῦ Εὐλαμπία, καὶ ὑπομείνασα στεῤῥῶς, σώματος τρῶσιν καὶ πᾶσαν βάσανον· διὸ μεθέξει κρείττονι, θείας θεώσεως ἔτυχες, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύουσα, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῇ φιλαδελφίᾳ ἡ ὁμωνυμία συγκραθεῖσα, καὶ ἡ ἁγνεία τῇ ἀπαθείᾳ συμμιχθεῖσα, ἀβλαβῶς διεφύλαξε τῆς γνώμης τὸ εὔτονον· ὅπου γὰρ Θεὸς ὁ ποθούμενος, κόσμος ὅλος καταπεφρόνηται. Ὢ τοῦ θαύματος! ὁ ὄφις νενέκρωται καὶ ὁ εἰς ὕψος ἀδικίαν λαλήσας, ὑποχθόνιος αὐταδέλφοις Μάρτυσι καταπέπτωκεν, Εὐλαμπίῳ τῷ σοφῷ, καὶ Εὐλαμπίᾳ. Τούτοις εὐστοχωτάτοις ᾄσμασι βοήσωμεν· Οἱ καλῶς ἐν Χριστῷ τὸν δρόμον τελέσαντες, αἰτήσασθε τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Χαῖρε ἡλιόμορφε, ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἡ τὸν Ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον· χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἡ λαμπηδὼν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα· ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἡ παγκαλλὴς καὶ πανάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥήγνυται χειρόγραφον, τὸ ἀπ' αἰῶνος νυγείσης σου, τῆς πλευρᾶς Πολυέλεε, Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος· καὶ ἡ ἀπωσμένη, φύσις τῶν ἀνθρώπων, ῥανίσιν αἵματος τοῦ σοῦ, καθαγιάζεται ἀνακράζουσα: Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τῷ τῆς Τριάδος φωτί, ἡ αὐτάδελφος ξυνωρὶς λαμπρυνθεῖσα, τῶν τυράννων τὴν ὠμότητα κατέβαλεν· ὅθεν καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦντες, χορεύοντες ἔψαλλον· Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα; Καὶ πρὸς ἔνθεον δόξαν ἀποβλέποντες, οὐρανίου δόξης κατηξιώθησαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δαιμόνων κλονούμενον, ταῖς προσβολαῖς καὶ εἰς βάραθρον, ἀπωλείας ὠθούμενον, οἰκτείρησον Δέσποινα, καὶ στερέωσόν με, ἀρετῶν ἐν πέτρᾳ· καὶ τὰς βουλὰς τῶν δυσμενῶν, διασκεδάσασα καταξίωσον, ποιεῖν με τὰ προστάγματα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὅπως τύχω ἀφέσεως, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μήτηρ ἀπειρόγαμος, Θεοῦ ἐδείχθης Πανάμωμε, τοῦ Σταυρῷ ὁμιλήσαντος, καὶ πάθη μειώσαντος τοῖς τιμίοις τούτου, πάθεσι καὶ πόνοις, οὕς περ ὑπέμεινεν ἑκών, διὰ τὸ σῶσαι βροτοὺς ἐν χάριτι· διὸ κἀμὲ δυσώπησον, σωθῆναι σαῖς παρακλήσεσι, Μητροπάρθενε Δέσποινα, τῶν Ἀγγέλων ὑπέρτιμε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ὁ παρὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὴν λαμπρὰν ὑμνῶ Μαρτύρων ξυνωρίδα.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Ταῖς φανοτάταις ἀκτῖσι τῆς τριλαμποῦς, ἀθλοφόροι Μάρτυρες ἐλλαμπόμενοι αὐγῆς, φωτισμὸν αἰτήσασθε ἡμῖν, τὴν πανέορτον ἡμῶν, μνήμην γεραίρουσιν.

Ἡλιακὰς ἀπαστράπτει μαρμαρυγάς, ἡ σεπτὴ καὶ εὔσημος, τῶν Μαρτύρων Ἑορτή, καὶ τῆς γῆς τὰ πέρατα ἀεί, καταυγάζει μυστικῶς, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Νέῳ ἐν σώματι Μάρτυς τὸν παλαιόν, τῆς κακίας ἄρχοντα, κατεπάλαισας στεῤῥῶς, ὑπομείνας βάσανα καὶ πῦρ, καὶ δεινῶν ἐπιφορὰς, μάκαρ Εὐλάμπιε.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι Παρθένε προγονικῆς καταδίκης ἄχραντε, τῇ γεννήσει σου σαφῶς, ἐν φωναῖς ᾀσμάτων σε ἀεί, μακαρίζομεν πιστοί, ὡς Θεομήτορα.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ἀγῶνας ἤνυσας στεῤῥῶς ὑπομείνας βασάνους, καὶ πικρὰς τιμωρίας, τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, νευρούμενος προφανῶς, ταῖς ἐλπίσιν, ἔνδοξε Εὐλάμπιε.

Μαρτύρων εὔκλειαν φαιδράν, περικείμενον Μάρτυς, καθορῶσά σε ὅλην, ταῖς βασά-

Digitized by Google

νοῖς ἑαυτὴν, ἐκδέδωκεν ἡ σεμνὴ, Εὐλαμπία, ἀδελφὰ φρονοῦσά σοι.

Ποθήσας Μάρτυς τὸν Χριστὸν, τὰ ὁρώμενα πάντα, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω, τῶν τυραννούντων ὁρμὰς, Εὐλάμπιε ἀθλητὰ, ὀλεθρίους πίστει τροπωσάμενος. Θεοτοκίον.

Ῥυσθῆναι πάσης πονηρᾶς, ἐναντίων ἐφόδου, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, τοὺς σὲ τιμῶντας ἀεὶ, Θεοτόκε, πάναγνε ἱκέτευε.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, » ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου » Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς » ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν βασάνων τὰ νέφη τὰ χαλεπὰ, Ἀθληταὶ παριδόντες καρτερικῶς, ὡς ἥλιος χάριτι, τοῦ Σωτῆρος ἐλάμψατε· ἀδελφικῇ στοργῇ δὲ, ἐνθέως συνδούμενοι, ἐφ' ὁμοίοις πόνοις, λαμπρῶς ἐδοξάσθητε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, ἐξ ὕψους ἐδέξασθε, θεραπεύειν νοσήματα. Ἀθλοφόροι αὐτάδελφοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην πανάμωμε, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ ἐν πυθμένι ᾅδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν εὔδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου Δέσποινα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἢ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσιν, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ἀγρίων χάσματα, θηρῶν ἐφίμωσας, ἐπικλήσεσι θείαις Ἀγγελικῇ, δόξῃ καλλυνόμενος, καὶ μαρτυρίου ἱεραῖς, φωταυγίαις λαμπρυνόμενος.

Ναόν σε ἔμψυχον, ναὸν πανάγιον, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις Μάρτυς σοφὲ, εὕρατο Εὐλάμπιε· ᾧ κραταιούμενος ναοὺς, τῶν εἰδώλων κατηδάφισας.

Ὑπῆρξας ἄσειστος, ἀκαταπτόητος, ἀπερίτρεπτος πάσαις ἐπιβολαῖς, χαλεπῶν κολάσεων, κραταιουμένη ἐν Χριστῷ, Εὐλαμπία πανοαοίδιμε.

Μαρτύρων αἵμασι, καλλωπιζόμενοι, καὶ ὁμόνοιαν πίστει ἀδελφικῇ, σώζοντες Μακάριοι, τῶν διωκτῶν τὰς ζοφερὰς, ἐπινοίας διεκρούσασθε.

Θεοτοκίον.

Νοήσας πόῤῥωθεν, ἐμφαντικώτατα, Ἀββακοὺμ σε ἐκάλει ὄρος Ἁγνὴ, ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ὡς ὄρθρος ἔλαμψας εὐπρεπὴς, ὡς ἡμερινὸς ὄντως ἀστὴρ, ὡς φαεινότατος ἥλιος, ἄθλων καὶ σημείων μαρμαρυγαῖς τοὺς πιστοὺς, ἐνθέως καταυγάζων, Μάρτυς Εὐλάμπιε.

Μεγίστοις πόνοις ἐγκαρτερῶν, καὶ τὰς ἀνενδότους τῶν δεινῶν, ἐπιφορὰς λογιζόμενος, Μάρτυς ὡς ἡδίστους τρυφὰς Εὐλάμπιε, τὰς θείας ἀντιδόσεις, χαίρων κεκλήρωσαι.

Αἱμάτων ῥεῖθρα Μάρτυς σεμνὴ, χέουσα ἐκτήσω τῆς τρυφῆς, σὺ τὸν χειμάῤῥουν πανεύφημε, καὶ τὴν δι' αἰῶνος δόξαν ἀμάραντον, καὶ τὴν ἐν Παραδείσῳ, τερπνὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι πᾶσι τοῦ δυσμενοῦς, ἄχραντε πανάμωμε Ἁγνὴ, ὄντως εἰς τέλος ἐξέλιπον· σὺ γὰρ τὸν ἁπάντων Θεὸν ἐκύησας, τὸν Σταυρῷ καθελόντα, τούτου τὸ φρύαγμα.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τεινόμενοι Μάρτυρες, καὶ στρεβλούμενοι δεινῶς, καὶ τοῖς θηρσὶ ῥιπτόμενοι, καὶ μεληδὸν κοπτόμενοι καὶ πυρὶ, ἐνύλῳ φλεγόμενοι, τὴν ἀμώμητον πίστιν οὐκ ἠρνήσασθε.

Ὑψούμενα κύματα, τῶν κολάσεων σφοδρῶς, δικαστικαῖς προστάξεσι, τὸ σταθηρὸν τῆς γνώμης τῶν Ἀθλητῶν, βυθίσαι οὐκ ἴσχυσε· τῇ γὰρ θείᾳ παλάμῃ ἐκρατύνοντο.

Ῥοαῖς ἀπεπνίξατε, Φαραὼ τὸν δυσμενῆ, τοῦ ἐκχυθέντος αἵματος· τὴν δὲ Χριστοῦ ἠρδεύσατε εὐσεβῶς ἀήττητοι Μάρτυρες, Ἐκκλησίαν, τῇ πίστει ἀναθάλλουσαν.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος κεκένωται, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Θεὸς, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, καὶ τὸν χειμάῤῥουν ἅπαντας τῆς τρυφῆς, ἐπότισε Δέσποινα, καὶ τὴν κτίσιν φθαρεῖσαν ἐκαινούργησεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι. Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφοὺς κατὰ σάρκα, τὸν σοφὸν Εὐλάμπιον, καὶ Εὐλαμπίαν τιμῶμεν· οὗτοι γὰρ τῶν τυραννούντων μηχανουργίας, ᾔσχυναν τῇ δυναστείᾳ τοῦ σταυρωθέντος· ἀνεδείχθησαν διόπερ, Μαρτύρων δόξα, ὁμοῦ καὶ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν δυάδα πιστοὶ τῶν Ἀθλοφόρων σήμερον ἐν ᾠδαῖς ἱεραῖς καὶ ὕμνοις εὐφημήσωμεν· ὅτι τῶν εἰδώλων καθεῖλον τὴν πλάνην, πολυθείας τὸ πῦρ κατεσβέσαντες, καὶ δαίμονας ᾔσχυναν· τῶν δὲ τυράννων τὸν θυμὸν οὐκ ἔπτηξαν, ξίφη τε καὶ πῦρ μὴ δειλιάσαντες, οὔτε θηρίων ὁρμὰς ἀγρίων, ἀγωνισάμενοι καλῶς, Εὐλάμπιος ὁ εὐκλεὴς σὺν τῇ σεπτῇ Εὐλαμπίᾳ, ἀδελφοὶ σύναθλοι δειχθέντες, Μαρτύρων δόξα, ὁμοῦ καὶ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ Ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας.

Στίχοι.

Καὶ προφθάσασα τὴν τομὴν Εὐλαμπία,
Εὐλαμπίῳ τμηθέντι κοινωνεῖ στέφους.

Τμήθησαν δεκάτῃ Εὐλάμπιος ἠδὲ ἀδελφή.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἐν Νικομηδείᾳ τῇ πόλει, ἡγεμονεύοντος Μαξίμου. Κατεκρύπτοντο δὲ πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν ἐν τῷ ὄρει, οἵ τινες ἀπέστειλα τὸν Ἅγιον Εὐλάμπιον ἀγοράσαι ἄρτους ἐν τῇ πόλει. Ὁ δὲ, ἀπελθὼν, καὶ ἰδὼν γράμματα προτιθειμένα τῶν βασιλικῶν διατάξεων καὶ ταῦτα ἀναγινώσκων, ἐκρατήθη παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν· καὶ ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ βασιλέως, ὡμολόγησεν ἑαυτὸν Χριστιανόν. Καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ὡς θύσων, ἐπέταξε τῷ Ἄρει πεσεῖν· καὶ πεσὼν, συνετρίβη. Τιμωρουμένου δὲ αὐτοῦ, Εὐλαμπία ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, εἰς τὸ μέσον ἐλθοῦσα, ἐδυσώπει τὸν Ἅγιον Εὐλάμπιον εὔξασθαι ὑπὲρ αὐτῆς τοῦ συμμαρτυρῆσαι αὐτῷ. Ἐμβληθέντων δὲ εἰς λέβητα καχλάζοντα, καὶ μηδὲν ἀδικηθέντων, ἐπίστευσαν ἄνδρες διακόσιοι, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀπεκεφαλίσθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων διακοσίων Μαρτύρων, τῶν συναναιρεθέντων τῷ Ἁγίῳ Εὐλαμπίῳ.

Στίχ. Ἀνδρῶν τετραπλῆν οἶδα πεντηκοντάδα,
Ξίφει τελειωθεῖσαν· ὢ θείου τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιανοῦ.

Στίχ. Ὁ Βασιανὸς, τὸν κάτω λιπὼν βίον,
Χαίρων πρὸς αὐτὴν τὴν ἄνω χωρεῖ βάτον.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Βασιανὸς ὑπῆρχεν ἐξ ἀνατολῶν τῆς Σύρων χώρας. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Μαρκιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει· καὶ τοσοῦντον διέλαμψεν ἀρεταῖς καὶ θαύμασιν, ὡς καὶ ναὸν κτίσαι ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τὸν βασιλέα, ὃς καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἐστίν. Ἐπληθύνθη δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὡς εἰς τριακοσίους ἐξ ὧν ἦν καὶ ἡ ἁγία Ματρῶνα. Οὕτω δὲ βιώσας, καὶ πολλοὺς τῷ Θεῷ προσαγαγὼν, καὶ νόσους θεραπεύσας, καὶ θαυμάτων ἀπείρων αὐτουργὸς γεγονὼς, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Τὴν κλῆσιν ἔργοις Θεόφιλος δεικνύων,
Θεανδρικῆς ἤθλησεν εἰκόνος χάριν.

Οὗτος ὁ μακάριος Πατὴρ ἡμῶν Θεόφιλος, πρὸ τριῶν σταδίων Τιβεριουπόλεως (Στρουμίτσης) γεννηθεὶς παρὰ εὐσεβῶν γονέων καὶ Χριστιανῶν, τριετὴς ὢν, τῷ ἁγίῳ Βαπτίσματι ἀνεγεννήθη. Λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ γονεῖς, ἀνέδραμον πρὸς τὸ Σελέντιον ὄρος· καὶ εὑρόντες τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Στέφανον, καὶ τὴν ἐκείνου εὐλογίαν δεξάμενοι, οἴκαδε ἀνεχώρουν. Ἔκτοτε οὖν σχολάζων ἦν ὁ παῖς τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν. Εἰς τρισκαιδέκατον δὲ φθάσας χρόνον, πρὸς τὸν ὁσιώτατον ἀνέδραμε Στέφανον. Ὃν καὶ ἰδὼν, Τίνος χάριν ὦ τέκνον, ἔφη, πρὸς ἡμᾶς ἐλήλυθας; Ὁ δὲ παῖς ἀπεκρίνατο· Κέκληκάς με Πάτερ, καὶ ἀφεὶς τοὺς γονεῖς ἦλθον πρὸς σέ. Πότε τέκνον, (ὁ Ὅσιος ἔφη), καὶ τί σοι εἴρηκα. Ἐν τῷ Ἀγριδίῳ περιπονοῦντί μοι εἴρηκας· Τέκνον Θεόφιλε, ἀπεμάκρυνας τοῦ Κυρίου λέγοντος «Ἆρον τὸν σταυρόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι». Ἐπὶ τούτῳ πληγεὶς τὴν καρδίαν, ἠκολούθουν σοι μέχρι τοῦ πυλῶνος· καὶ αὐτὸν μὲν εὗρον κεκλεισμένον, σὺ δὲ ἐξῆλθες ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ εὑρέθην μόνος· καὶ δοκεῖ μοι, Πάτερ Ἅγιε, ὡς τὸ πρεσέν σοι τῆς ὁμιλίας δίδωσί μοι ἐννοεῖν, ὅτι ἧς αὐτὸς σὺ ὁ καλέσας με. Ἀλλὰ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν δοῦλόν σου ζητοῦντα τὴν σωτηρίαν. Ὁ δὲ Ὅσιος, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, προσελάβετο τὸν Παῖδα, ἀνάγων καὶ ἐκπαιδεύων τὴν τοῦ μονήρους βίου ἀκολουθίαν καὶ ἄσκησιν.

Τριῶν οὖν ἤδη ἐνιαυτῶν παρῳχηκότων, προσκαλεσάμενος ὁ Ὅσιος τὸ τῆς Λαύρας Ἡγούμενον, παρέδωκε τὸν Παῖδα· ὃς λαβὼν τοῦτον, ἀπέκειρεν ἐν τῇ ὑπ' αὐτὸν Λαύρᾳ. Οἱ δὲ φονεῖς αὐτοῦ οὐκ ἠμέλουν ἀνερευνῶντες, καὶ σπεύδοντες εἰς τὴν τοῦ γρυπτομένου ἀνεύρεσιν. Ὀψὲ δέ ποτε μετὰ παραδρομὴν χρόνων τινῶν τὰ περὶ τοῦ παιδὸς μαθόντες, προσῆλθον τῷ Ἡγουμένῳ, περιπαθῶς ἐξαιτούμενοι ἐμφανισθῆναι αὐτοῖς τὸν υἱόν. Ὁ δὲ, πρῶτον μὲν οὐ μικρῶς ἐπὶ τούτῳ δυσχεράνας, οὐδόλως κατένευεν· Ὡς δὲ τὴν συνέχουσαν αὐτοὺς ἀθυμίαν ἑώρα, καὶ τὸ τῆς θλίψεως ὑπερβολικὸν καὶ ἀφόρητον, καὶ μὴ θέλων, ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸν υἱόν· ὃν οἱ τεκόντες ὡς εἶδον οὕτως ἔχοντα, εἰς θρῆνον χαρᾷ σύμμικτον τραπέντες, ἐνηγκαλίζοντο, καὶ κατησπάζοντο, τί μὴ λέγοντες, καὶ τί μὴ πράττοντες τῶν ἱκανῶν καὶ αὐτῶν σχεδὸν τῶν ἀψύχων καθάπτεσθαι;

Τέως ἐπί τισιν ἡμέραις συνηδόμενοι τῷ υἱῷ, καὶ τῆς ἐνούσης αὐτῷ χάριτος ἀκριβῶς αἰσθόμενοι, ὅρκοις ἐμπεδοῦν

Digitized by Google

ἤρξαντο τὸν Ἡγούμενον, μεθ' ἑαυτῶν ἔχειν καὶ τὸν παῖδα, οἴκαδε ὑποστρέφοντες ἐφ' ᾧ ἐκπαλαὶ ποθοῦντας στῆσαι καὶ ἀνεγεῖραι Μοναστήριον ἐξ οἰκείων ἀναλωμάτων, νῦν καιροῦ καλοῦντος δέον ἀπαρτισθῆναι. Ἀνανεύοντος δὲ πρὸς τοῦτο τοῦ Ἡγουμένου, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς τὸ πᾶν προσανατεθεμένου, νηστείᾳ τριημέρῳ καὶ παννύχῳ ἀγρυπνίᾳ ἐκ Θεοῦ τὴν περὶ τούτου λύσιν λήψεσθαι κοινῶς ἐψηφίσαντο. Καὶ τούτου γενομένου, ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Κύριε! φωνὴ ἔναρθρος ἐν τῷ ναῷ ἠκούσθη ἄνωθεν, τὸν ζητούμενον ἀπολυθῆναι παρακελεύουσα· Ὃν καὶ παραλαβόντες οἱ γονεῖς μετὰ καί Ἀδελφῶν τινων τῆς Μονῆς, ὑπέστρεψεν οἴκαδε χαίροντες. Καὶ τῆς Μονῆς τάχει πολλῷ κατασκευασθείσης, ἐν ᾗ ὁ Ἅγιος Θεόφιλος ἐν αὐτῇ ἀσκητικῶς διάγων χρόνοις ἱκανοῖς.

Ἐπεὶ δὲ ὁ κοινὸς πάντων ἐχθρὸς οὐδέ ποτε ἠρεμεῖ, τὸν δυσώνυμον θῆρα ὑπελθὼν Λέοντα, βασιλέα τὸν Εἰκονομάχον, ἀνέπεισε παραστῆσαι ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν Ἅγιον· καὶ ὁμολογήσαντα τὴν τῶν Ἁγίων εἰκόνων προσκύνησιν βουνεύροις τύπτεσθαι προσέταξεν. Εἶθ' οὕτω καὶ τὰς χεῖρας ὄπισθεν δεσμευθῆναι, καὶ τὴν ἐπὶ Νίκαιαν ἄγεσθαι τρίβον. Τὸν δὲ στυλίτην Λογγῖνον, ὕπτιον ἐπὶ γῆς ἁπλωθῆναι, ἐπιθεῖναί τε τῇ τούτου κεφαλῇ τὰς εὑρεθείσας αὐτῷ ἱερὰς εἰκόνας, καὶ καταφλεχθῆναι.

Ὁ δὲ Ἅγιος, ἤδη τὴν Νίκαιαν καταλαβών, παρίστη τῷ δικαστηρίῳ. Καὶ τότε μὲν τοῦ Θεοφίλου τὸ πεπαρρησιασμένον καὶ ἐλεγκτικὸν μὴ φέρων ὁ δυσσεβής, σταυροειδῶς ἐπὶ δυσὶ στύλοις διαταθῆναι τοῦτον ἐκέλευσε, καὶ βουνεύροις ξηροῖς τὰς τούτου σάρκας καταξαίνεσθαι ἔμπροσθέν τε καὶ ὄπισθεν. Ὅτε δὲ κρουνηδὸν τὸ αἷμα κατερχόμενον εἶδε, καὶ τὴν γῆν φοινισσομένην, ἐγερθεὶς τοῦ θρόνου αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ ἐπὶ πολλὰ τὰς ὥρας τὰς ὄψεις τοῦ Ἁγίου ἔτυπτε.

Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαί τύπτειν αὐτόν, σιδηροῖς ὑποδήμασι πεπυρακτωμένοις προσέταξεν ὑποδεθῆναι, καὶ τρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Τότε ὁ Ἄρχων ὑπατικός, αἰδεσθεὶς τὴν τοῦ Ἁγίου ἀρετήν, Ἆρά γε, φησὶ Θεόφιλε, σὺ μόνος καὶ αἱ κατὰ σὲ μωραίνετε εἰς τὸ προσκυνεῖν τὰς εἰκόνας, ἢ ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡμεῖς οἱ δοκοῦντες κρατεῖν; Ὁ Ἅγιος εἶπεν· Εἰ θέλεις, ἐκ τῶν Γραφῶν γυμνάσωμεν τὸ ζητούμενον· οἶδα γάρ, ὅτι ἀκριβῶς ἐπίστασαι τὰς Γραφάς· Καὶ ἐὰν εὐλόγως πείσῃς με ἀποβαλοῦμαι προσκυνεῖν τὰς εἰκόνας· εἰ δὲ πεισθῇς, προσκυνήσεις αὐτάς· Ὁ ἄρχων εἶπεν· Ἀναμφιβόλως.

Τότε ὁ Ἅγιος, περιχαρὴς γενόμενος, ἤρξατο διαλέγεσθαι περὶ τιμῆς καὶ σχέσεως τῶν Ἁγίων εἰκόνων. Καὶ πεισθεὶς ὁ Ἄρχων φησί· Τίμιε Γέρων, ἐγὼ σπουδάσαι ἔχω, πεῖσαι τὸν βασιλέα συνελθεῖν τῇ διαγνώσει ταύτῃ, εἰ ἄρα δυνηθῶ· σὺ δὲ τὸ ἀφέσιμον παρ' ἐμοῦ λαβών, ὑπόστρεψε εἰς τὸ κελλίον σου. Ὁ δὲ Ἅγιος, περίλυπος γενόμενος, ὡς μὴ πληρώσας τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον, ὅμως ἔχων τὰ στίγματα, ἔχαιρε. Καὶ ὑποστρέψας εἰς τὸ Μοναστήριον, χαρὰν οὐ μικρὰν καὶ ἀγαλλίασιν ἐνέβαλε τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ φίλοις, καὶ συγγενέσι, καὶ πᾶσι τοῖς πλησιοχώροις.

Ὀλίγου δὲ χρόνου διελθόντος ἐκ τῆς ἀθλητικῆς αὐτοῦ ἐπανόδου πρὸς τὴν Μονήν, ὁ ἀοίδιμος γνοὺς τὴν ἀπὸ τῶν γηΐνων πρὸς τὰ οὐράνια αὐτοῦ μετάβασιν, καὶ καλῶς τὰ περὶ τῆς Μονῆς διαθέμενος, καὶ πάντας κατηχήσας καὶ εὐλογήσας, πρὸς ὃν ἐπόθει Κύριον ἐξεδήμησεν· ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Νεανίας τρεῖς ἐν χάριτι μιμούμενοι, τὸ πῦρ κατεπατήσατε, δροσιζόμενοι τῷ αὔλῳ Πνεύματος πυρί, καὶ ψάλλοντες Μάρτυρες Χριστῷ. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ξενουμένης τῆς σαρκὸς ἡ πρὸς τὸν Κτίσαντα, ἀγάπη ἐκρατύνετο· οἱ γὰρ Ἅγιοι, ὁλοτρόπῳ νεύσει πρὸς Θεόν, θεούμενοι ἔμελπον πιςῶς. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑπερείδων σου καρδίας τὰ κινήματα, ταῖς θείαις ἀναβάσεσιν, ἐν ἀσαλεύτῳ, Ἀθλοφόρε πέτρᾳ τῆς ζωῆς, ἀκλόνητος ἵστασο βοῶν Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεανίας τρεῖς ἡ κάμινος οὐκ ἔφλεξε, γέννησιν προτυποῦσα τὴν σήν· τὸ γὰρ θεῖον πῦρ, σὲ μὴ φλέξαν, ᾤκησεν ἐν σοί, καὶ πάντας ἐφώτισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ὡραιότατος ὤφθης ψυχῇ καὶ σώματι τῶν βασάνων νιφάσι καταχωννύμενος, Μάρτυς ἀθλητά, οὐδαμῶς δὲ ἡττώμενος, μέλπεις τῷ Δεσπότῃ, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥητορεύοντες ἅμα λόγον τὸν ἔνθεον, ἐξεφαύλισαν πόθῳ δόγμα τὸ ἄθεον, οἱ ἀδελφικῇ, ἀγχιστείᾳ συνδούμενοι, Μάρτυρες τοῦ πάντων Θεοῦ καὶ Βασιλέως.

Ἱερεῖα καὶ θεῖα ὁλοκαυτώματα, ἐθελόθυτοι ἄρνες ἄμωμα σφάγια, κάρπωμα δεκτόν, τῷ Θεῷ προσηνέχθητε, ἐν ἐπουρανίῳ, τραπέζῃ Ἀθλοφόροι.

Διαυγῆ σε ἀστέρα φωτοειδέστατον, ἰαμάτων ἀκτῖσι καταλαμπρύνοντα, πάντων τὰς ψυχάς, ἀθλοφόρε Εὐλάμπιε, πίστει ἐγνωκότες, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Κόρη χαῖρε πανάμωμε· ὁ λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ χαῖρε Θεόνυμφε· τῶν ἁμαρτωλῶν, χαῖρε τὸ ἱλαστήριον· χαῖρε ἡ τεκοῦσα, Θεὸν σεσαρκωμένον. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς Χριςέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν τοῦ Παντοκράτορος, ἐπιποθῶν, καὶ κάλλος δὲ αὐτοῦ τὸ ἀμήχανον, ἀδοξίαν τοῦ βίου παρέδραμες, ἄτιμον ὑπομείνας, θάνατον ἔνδοξε, δόξαν προξενοῦντά σοι ἀεί, Μάρτυς Εὐλάμπιε.

Ὡς φῶς, ὡς λύχνος ἀειλαμπέστατος, τοῖς ἐν νυκτὶ τοῦ βίου καθωράθης Εὐλάμπιε,

Digitized by Google

ἀγνωσίας τὸ σκότος ἐδίωξας· ἔλυσας παθημάτων τὴν ἀμαυρότητα, φέγγει ἰαμάτων, Ἀθληταὶ θεομακάριστε.

Στολαῖς βαφείσαις ὑμῶν ἐξ αἵματος, μαρτυρικοῦ, ὡραίους ἑαυτοὺς περιστείλαντες, στεφηφόροι Κυρίῳ παρίστασθε, μέλποντες σὺν Ἀγγέλοις· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Τριάς, ἡ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Ἡμῶν τῶν πίστει τὴν ἀεισέβαστον, καὶ ἱερὰν καὶ πλήρη φωτισμοῦ καὶ λαμπρότητος, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τελούντων ὑμῶν, μνήμην καὶ προσκυνούντων, πίστει τὰ λείψανα, μέμνησθε παντοίων πειρασμῶν, πάντας λυτρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον τοῦ ἀναλάμψαντος, θεοπρεπῶς ἐκ σοῦ τῆς καθαρᾶς Παναμώμητε, τῆς ψυχῆς μου τὰ ὄμματα φώτισον, σκότος τῆς ἀγνωσίας ἀποδιώκουσα, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλὺν, ἐξαφανίζουσα.

Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
» τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λό-
» γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀξίως ἐποφειλόμεν, ὑμνεῖν τοὺς οὐρανόφρονας, Εὐλάμπιον Εὐλαμπίαν, τοὺς ἱεροὺς ἀθλοφόρους, ὡς αὐταδέλφους Μάρτυρας, καὶ τὴν αὐτῶν ὑπέρλαμπρον, μνήμην τελεῖν ἐν ᾄσμασιν· ὑπὲρ τοῦ κόσμου γὰρ οὗτοι, ἐξιλεοῦνται τὸ Θεῖον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥανίσι τοῦ ἐλέους σου, κατάρδευσον Παναμώμε, τὴν ἐκτακεῖσαν ψυχήν μου, τῆς ἁμαρτίας τῇ καύσει· καὶ σκοτισθέντα πάθεσι, τὸν νοῦν μου φωταγώγησον, τοῦτον σαφῶς ἰθύνουσα, πρὸς ἄϋλον θεωρίαν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Θεοτόκε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἐπισκόπου Νικαίας, τοῦ Ποιητοῦ καὶ Γραπτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρ. Προσόμ. τοῦ Ἀποστόλου τρία.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ Διακόνοις ἑπτὰ κατειλεγμένος, ὡς πλήρης σοφίας τε καὶ θείας χάριτος, διακονεῖν μάκαρ Φίλιππε, ταῖς τῶν Ἁγίων, ἅμα Στεφάνῳ χρείαις προκέχρισαι· ὅθεν ἀναιρούμενον, τοῦτον θεώμενος, ἐπὶ Σαμάρειαν ἔδραμες, προστάξει θείᾳ, Θεοῦ τὸν Λόγον κηρύττων ἔνδοξε, καὶ καταυγάζων τοὺς ὑπάρχοντας, ἐν τῷ σκότει τοπρίν· οὓς ἐτέλεσας, διὰ Πνεύματος Θείου, τῆς ἡμέρας υἱοὺς πάνσοφε.

Θεοσημείας χειρί σου τελουμένας, οἱ δῆμοι θεώμενοι, τυφλῶν ἀνάβλεψιν, καὶ παρειμένων ἀνόρθωσιν, καὶ ἀκαθάρτων οὗπερ κατῴκουν πνευμάτων δίωξιν, ἐξίσταντο Φίλιππε, καὶ συνηλαύνοντο, πρὸς τὴν σωτήριον κάθαρσιν, ἐξ ἀπιστίας, πιστοὶ ἐξαίφνης ἀποδεικνύμενοι· ἅπερ ὁ θεῖος ὡς ἀκήκοεν, Ἀποστόλων χορὸς ἐπευφραίνετο, ὅτι καὶ Σαμαρείας, ἡ πληθὺς Θεῷ προσήνεκται.

Ἅρμα τοῦ Λόγου ὑπάρχων θεηγόρε, ἐφ᾽ ἅρματος βλέψας τε προσεποχούμενον, καὶ τὰς ζητήσεις ποιούμενον, τὸν τῆς Κανδάκης, φθάνεις εὐνοῦχον τὸν Ἀξιάγαστον (*), καὶ τούτῳ τὴν δήλωσιν, καὶ τὴν σαφήνειαν, τῶν ποθουμένων Μακάριε, καθυποδείξας, πείθεις τὴν θείαν αἰτῆσαι κάθαρσιν· ἧς μετασχόντα, θεῖον κήρυκα, ὁ παντουργὸς Θεὸς ἀπειργάσατο, πάσης Αἰθιοπίας, καὶ Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

(*) Ἐγράφετο πρότερον « Καὶ τὰς ζητήσεις ποιούμενον, καὶ ἀποροῦντα, φθάνεις Κανδάκην τὸν ἀξιάγαστον ». Ὁμοίως καὶ εἰς τὸ τέταρτον Τροπ. τῆς δ΄. Ὠδῆς ἀντὶ τοῦ, Αἰθίοψ, ἐγράφετο Κανδάκης· τὸ κύριον δηλ. τοῦτο ὄνομα, ἀρσενικῶς σχηματισθὲν ἡμαρτημένως τῳόντι, ἀπεδίδοτο εἰς τὸν εὐνοῦχον, καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Κανδάκην, τὴν τῆς Αἰθιοπίας βασίλισσαν, κατὰ τὸν ἱερὸν Ἱστοριογράφον (Πράξ. η΄. 27). Τὸ ἐξ ὁποιασδήποτε αἰτίας μικρὸν τοῦτο ἁμάρτημα τοῦ Ὑμνῳδοῦ διεσάλπισε καὶ διέσυρε, μετὰ μεγάλης εἰρωνείας καὶ πικροτάτου σαρκασμοῦ, εἷς τῶν ἡμετέρων λογίων, ὡς ὁ πάλαι ἀναιδέστατος καὶ πατραλοίας Χὰμ τοῦ οἰκείου πατρὸς τὴν γύμνωσιν. Ἕτερος δέ τις τῶν ἐλλογιμωτέρων καὶ σεμνοτέρων ἀνδρῶν παρετήρησε μὲν καὶ αὐτὸς τὸν παράδοξον τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος μετασχηματισμὸν, φυλάττων ὅμως τὸ πρὸς τοὺς θείους Πατέρας ὀφειλόμενον σέβας, οὕτω λέγει περὶ αὐτοῦ. « Πατέρες τινὲς, εἴτε διότι τὰ ἀντίτυπα αὐτῶν ἔφερον οὕτως, εἴτε διὰ μνημονικὸν ἁμάρτημα, ἐνόμισαν, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ εὐνούχου ἦτο Κανδάκης ». (Αὐγουστ. Καλμ. λεξ. τῆς ἁγ. Γρα-

Digitized by Google

Καὶ τοῦ Ὁσίου τρία.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αὐτοκίνητον ὄργανον, ταῖς πνοαῖς ὑπηχούμενον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐχρημάτισας· τῇ πυριφθόγγῳ γὰρ γλώττῃ σου, τὰ θεῖα ἐβρόντησας, καὶ κατέφλεξας ἐχθρῶν, δυσσεβῶν τὰ ζιζάνια, τῶν μὴ χρώμασιν, ὑλικοῖς προσκυνούντων τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν τὸ εἶδος, καὶ τῆς ἀχράντου Μητρὸς αὐτοῦ.

Ὡς φωστὴρ διαυγέστατος, τῷ πυρσῷ τῶν δογμάτων σου, καταλάμπεις ἅπασαν τὴν ὑφήλιον. Δαυϊτικῶς τὴν κινύραν σου, κινῶν ἐμελῴδησας, τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ, ἀξιέπαινα ᾄσματα, καὶ ἐξέπεμψας, εἰς τὴν ἤπειρον πᾶσαν· διὰ τοῦτο, ἐδοξάσθης ἐπαξίως, ἱερομύστα Θεόφανες.

Ἱερέων ἐν τάγμασιν, Ἀσκητῶν ὁμηγύρεσι, καὶ χοροῖς Μαρτύρων σὺ καταλέλεξαι, ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρις αἵματος, στεῤῥῶς ἀνθιστάμενος, παρανόμου δικαστοῦ, διελέγχων ἀπόνοιαν, καὶ προστάγματι, ἀσεβοῦς Βασιλέως τῷ μετώπῳ, ὡς ἐν τίτλῳ διεγράφης, σημειωθεὶς θείᾳ χάριτι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, τί ποιήσω ὁ ἄθλιος, ὅταν τέλος φθάσῃ, τὸ τῆς ζωῆς μου λοιπόν· ποῦ μοι ὁ δρόμος ὁ ἄκαιρος; ποῦ τὰ ἀξιώματα; ποῦ ὁ πλοῦτος; ποῦ τρυφή; ποῦ ἡ δόξα ἡ πρόσκαιρος; ποῦ τῆς φύσεως, τὸ καινότατον ἄνθος; Ἀλλὰ δεῦρο, πρὸ τοῦ τέλους ὦ ψυχή μου, τῇ Θεοτόκῳ προσπέσωμεν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἀμνὰς ἡ κυήσασα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος γ΄. Ἀπόστολε Ἅγιε. Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες εἷς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ τȣ̃ Φιλίππȣ θεῖον αἰνέσω κλέος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Ταῖς φανωτάταις ἀκτῖσι ταῖς τοῦ Χριστοῦ, ἀστραφθεὶς θεότητος, κατὰ μέθεξιν σοφέ, φῶς ὡράθης δεύτερον πιστούς, ἱερῶς φωταγωγῶν, ἔνδοξε Φίλιππε.

Ὁ ὑπερούσιος Λόγος ὡσιωθείς, ὅλον τὸ ἡμέτερον, ἱερόν σε Μαθητήν, ἱερῶς προβάλλεται Σοφέ, ἀνιέρου σκοτασμȣ̃, ἔθνη λυτρούμενον.

Τῇ τῶν χειρῶν ἐπιθέσει τῶν ἱερῶν, Μαθητῶν ἐκλέλεξαι, σὺν Στεφάνῳ καὶ λοιποῖς, ἱερὸς Διάκονος ὡς ὤν, Πλήρης Πνεύματος Θεοῦ, Πάνσοφε Φίλιππε. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα δημιουργῶν, ὡς αἰτίαν ἔσχε σε, τῆς σαρκώσεως αὐτοῦ. Θεομῆτορ ἄχραντε διό, κατὰ χρέος οἱ πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τὸν τῆς ἐμῆς διανοίας ταῖς σαῖς λιταῖς, ζόφον ἐξαφάνισον, Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ, ὅπως μέλψω ἔνδοξε τὴν σήν, φωτοφόρον ἑορτήν, Πάτερ Θεόφανες.

Ταῖς θεϊκαῖς λαμπηδόσι τὴν σὴν ψυχήν, αὐγασθεὶς Θεόφανες, τῶν παθῶν τὰς ἡδονὰς ἐγκρατείας ἔφλεξας πυρί, μελῳδῶν εἰλικρινῶς· Ἄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ.

Οἷά περ ἄνθραξ ἐν κόσμῳ ἐκ τῆς Σιών, ἀνατείλας δέδειξαι, καὶ κατέφλεξας πυρί, ἐξαφθεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ, τῶν αἱρέσεων Σοφέ, τὴν ὕλην ἅπασαν.

Θεοτοκίον.

Φαεινοτάταις ἀκτῖσι τοῦ σοῦ Υἱοῦ, Θεοτόκε φώτισον, τὴν ζοφώδη μου ψυχήν· καὶ παθῶν τὸν τάραχον τῇ σῇ, μεσιτείᾳ πρὸς Θεόν, κόπασον Δέσποινα.

Τȣ̃ Ἀποστόλου. Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Υἱοὺς ἐτέλεσας φωτός, τοὺς ἐν σκότει ἀγνοίας, ἐνυπάρχοντας Μάκαρ, ἐν σημείοις

φῆς Ἄρθρ. Κανδάκη). — Ἐκ δὲ τῶν Πατέρων, οὓς αὐτὸς σημειοῖ, πρῶτος πάντων ἐστὶ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, οὕτω λέγων· « Φίλιππός εἰμι, γενοῦ Κανδάκης » (Λόγ. μ΄. εἰς τὸ Βάπτισμα). Εἶτα, Εὐθύμιος ὁ Ζυγαδηνός, ἑρμηνεύων τὸ, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ (Ψαλμ. ξζ΄. 31), λέγει· « Ἐξέτεινε γὰρ εἰς Χριστὸν τὸν Κανδάκην, ὃν καὶ χεῖρα αὐτῆς (τῆς Αἰθιοπίας) ὁ λόγος ἐκάλεσε »· Σημειοῖ πρὸς τούτοις καὶ τρίτον, Ἀθανάσ. (γρ. Ἀναστάσιον) Σιναΐτην, Βιβλ. ϛ΄. ἴσως τῶν Ἀναγωγικῶν θεωριῶν, ἀλλ' οὐχ εὑρέθη τὸ βιβλίον τοῦτο. — Σὺ δὲ σημείωσον, ὅτι καὶ εἰς τὸ Ἐξαποστειλάριον τὸ ὁ Κανδάκης Εὐνοῦχος, γραφόμενον πρότερον, ὁ Κανδάκης Αἰθίοψ, ἐλαμβάνετο ἀρσενικῶς· ἤδη δέ, μεταληφθέντος καὶ ἐνταῦθα τοῦ Αἰθίοψ εἰς τὸ Εὐνοῦχος, κεῖται θηλυκῶς· ἤγουν, ὁ τῆς Κανδάκης Εὐνοῦχος.

Digitized by Google

φ οβεροῖς, ὡς οὐρανὸς ὑψηλὸς, τὴν τοῦ Λόγου, δόξαν διηγούμενος.

Φυλῆς Ἰούδα τὸν Χριστὸν, ἀνατείλαντα Μάκαρ, ἱερῶς καταγγέλλων, τῷ τῆς χάριτος φωτὶ ὑπέδειξας ὃν Μωσῆς, καὶ Προφῆται, πάλαι προκατήγγειλαν.

Τὸν ψυχόλεθρον φυγεῖν, καὶ σωτήριον χάριν, ὑποδέξασθαι πείθεις, μελιῤῥύτοις λαλιαῖς, τοὺς ἀπωσθέντας μακρὰν, ἀγνωσίᾳ, Φίλιππε θεόπνευστε. Θεοτοκίον.

Λυχνία ὤφθης μυστικὴ, τὸ λαμπάδιον Κόρη, περιφέρουσα ὄντως, τὸ φωτίσαν τοὺς νυκτὶ, τῆς ἀγνωσίας τὸ πρὶν, συσχεθέντας, ἄκρᾳ ἀγαθότητι.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Δογμάτων θείας ἀστραπὰς, ἐξαστράπτων παμμάκαρ, ἐφυγάδευσας πᾶσαν, τῆς αἱρέσεως ἀχλὺν, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ ἀναμέλπων· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὑπάρχων ἔμπλεως Σοφὲ, Θείου Πνεύματος ὤφθης, διατρέφων πλουσίως, εὐσεβείας, γλυκασμῷ τῷ λόγῳ, τῷ ζωτικῷ, τὰς καρδίας, τῶν προσανεχόντων σοι.

Εἰς ὄρος θείων ἀρετῶν, ἀνελθὼν Ἱεράρχα, καὶ εἰς γνόφον εἰσδύσας, συνανεκράθης Θεῷ, καὶ διανοίας πλαξὶν, ἐκομίσω, νόμον τὸν τῆς χάριτος. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἡ κλίμαξ Ἰακὼβ, ἣν ἑώρακε πάλαι, ἱδρυμένην ἐν ᾗ περ, ἐπεστήρικτο Θεὸς, ἡ φωτοφόρος ἁγνὴ, Θεοτόκος, ὤφθη παρθενεύουσα.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μιμητὴς γενόμενος, τοῦ Διδασκάλου, δι' αὐτὸν Ἀπόστολε, ταῖς τῶν Ἁγίων τῶν αὐτοῦ, χρείαις πιστῶς διηκόνησας· ὅθεν σε πάντες, πιστοὶ μακαρίζομεν. Ὁ Οἶκος.

Τοὺς σωτηρίους τοῦ Χριστοῦ, καὶ ζωοποιοὺς λόγους, καὶ τὰ θαυμαστὰ ἔργα, ἀκούων τε, καὶ βλέπων, φῶς ἐφωτίσθης δι' αὐτῶν τὸ τῆς ἀληθείας· καὶ χαίρων αὐτῷ πεπιστευκὼς μακάριε, προθύμως καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκήρυξας, βοῶν· « Ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν ἐπεφάνη· ὁ Ἥλιος ἀνέτειλε τῆς δικαιοσύνης ». Διὸ πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ Σοφὲ καὶ θείαν πίστιν, πλείστοις ἐγένου λύχνος καὶ πυρσὸς, καὶ φέγγος τῶν ἐν σκότει· ὅθεν σε πάντες πιστοὶ μακαρίζομεν.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐλατὴρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθεὶς, καὶ φωστὴρ τῶν ἐν σκότει ἀποφανεὶς, ἔδειξας τὸν Ἥλιον, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντα· καὶ ναοὺς εἰδώλων, συντρίψας ἀνήγειρας, ἐκκλησίας Μάκαρ, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, πιστῶς ἑορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. Ὦ Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ τὰς ἀκοὰς, τῶν πιστῶν ἐνηδύνων ταῖς διδαχαῖς ταῖς σαῖς Παναοίδιμε, ἐτροπώσω τὸν τύραννον· καὶ καλῶν τὸν δρόμον, τελέσας τῆς πίστεως, ἐπὶ τέλει δόξης, Μαρτύρων ἠξίωσαι· ὅθεν κατὰ χρέος, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, τιμῶμεν ἀοίδιμε, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, θεοφόρε Θεόφανες. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα· τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· Δέσποινα Παρθένε ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα τὸν Ποιητὴν, ἔστεκε δακρύουσα, καὶ πικρῶς κατετρύχετο, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, σπαράττουσα τύπτουσα, καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶσα, πικρῶς καὶ κραυγάζουσα· Οἴμοι! ὦ Υἱέ μου, πῶς ἐνέγκω σὸν πάθος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχευσιν, καὶ τὸν ἄδικον θάνατον; ἀλλὰ σπεῦσον ἐγερθῆναι, τοῦ ἰδεῖν σε Υἱὲ καὶ Θεὲ, καὶ τοῦ θρήνου παύσασθαι καὶ πόνου, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σου τὰ πάθη, πταισμάτων λύσιν κομίσασθαι.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Ἰδὼν τελοῦντάς σε, ὁ Σίμων θαύματα, καὶ σημεῖα μεγάλα ὑποκριθεὶς, Φίλιππε βα-

Digitized by Google

πτίζεται· μὴ τὴν κακίαν δὲ φυγὼν, ἀπωλείᾳ παραδίδοται.

Πολλὰς δυνάμεις σε, τελοῦντα βλέποντες, οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες κήρυξ Χριστοῦ, Σαμάρειαν Φίλιππε, τῆς ἐπιγνώσεως τὸ φῶς, γεγηθότες ὑπεδέχονται.

Πορεύου ἔφη σοι, Κυρίου Ἄγγελος, τὰς πορείας εὐθύνων τοῦ Ἱεροῦ, Φίλιππε Αἰθίοπος, τοῦ ἐπιγνῶναι τὴν ὁδὸν, τῆς τοῦ Λόγου σωματώσεως.

Ὁ ἱερώτατος, Αἰθίοψ βλέψας σε, συνετίζοντα τοῦτον, σοῦ τῇ χειρὶ, Φίλιππε βαπτίζεται, καὶ πλήρης Πνεύματος ὀφθεὶς, κήρυξ θεῖος ἐχρημάτισεν. Θεοτοκίον.

Υἱοὺς ἐτέλεσε, Θεοῦ παναμωμε, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὁ σὸς Υἱὸς, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, σωματωθεὶς καὶ γεννηθεὶς· διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ἀσκήσει πάνσοφε, Πάτερ Θεόφανες, σεαυτὸν ἐκκαθάρας ὅλος φωτὸς, ἔμπλεως γεγένησαι, ὅλος Θεοῦ χωρητικὸς, ὅλος Πνεύματος συμμέτοχος.

Λιμῷ τηκόμενος, δειναῖς βαλλόμενος, ἐξορίαις Παμμάκαρ ἀθλητικῶς, πάσχων ἐκαρτέρησας, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἀγαλλόμενος.

Ἀστράψας ἔνδοξε, τοῖς κατορθώμασι, τεθηγμένη ἐδείχθης οἷα Θεοῦ, μάχαιρα συγκόπτουσα, αἱρετικῶν τὰς μηχανὰς, θείῳ Πνεύματι ῥωννύμενος. Θεοτοκίον.

Λυχνία πάμφωτος, ἡ θεία τράπεζα, τοῦ Θεοῦ τὸ χωρίον ἡ κιβωτὸς, ῥάβδος ἡ βλαστήσασα, ἄνθος ἐν κόσμῳ τὸν Χριστὸν, σὺ ἐδείχθης Μητροπάρθενε.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Θυμὸν ἀνόμων μὴ πτοηθεὶς, μέσον ὡς ἀρνίον ἀληθῶς, Φίλιππε λύκων πεπόρευσαι, τούτους μεταπλάττων πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τῆς χάριτος τῷ λόγῳ μακαριώτατε.

Ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη ὡς ἀμνὸς, ὁ Ἐμμανουὴλ, καθὼς φησὶν, ὁ Ἡσαΐας ὁ ἔνθεος· ὅπερ ἐννοῆσαι μὴ σθένων Φίλιππε, ὁ ἱερὸς Εὐνοῦχος πρὸς σοῦ διδάσκεται.

Ἱερολόγον σε Μαθητὴν, ἕνα Διακόνων τῶν ἑπτὰ, ἐκλελεγμένον ἐπέγνωμεν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας θεῖον θεμέλιον, καὶ πάντων τῶν ἐν σκότει, φωστῆρα Φίλιππε. Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοτόκον σε ἀληθῶς, καθομολογοῦντες πειρασμῶν, καὶ δυσχερῶν ἐξαιρούμεθα, σοῦ ταῖς πρὸς τὸν πάντων Θεὸν καὶ Κύριον, Παρθένε, μεσιτείαις θεοχαρίτωτε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ταῖς φωτοβόλοις σου ἀστραπαῖς, Πάτερ Ἱερώτατε ἀχλὺν, τὴν ζοφερὰν ἐξηφάνισας, τῶν αἱρετιζόντων θεογνωσίας φωτὶ, αὐγάζων διδαχαῖς σου κόσμου τὰ πέρατα.

Τῶν δυσσεβῶν οἱ προασπισταὶ, σὲ τὸν ἀξιάγαστον ὄντα, δειναῖς αἰκίαις ἐτίτρωσκον· ὃν Ἀγγέλων τάξεις περιεπτύσσοντο, Χριστοῦ ὡς Ἱεράρχην καὶ θεῖον Μάρτυρα.

Ὑπῆρξας Πάτερ φωτοειδὴς, τῶν πεπλανημένων ὁδηγὸς, ἀδικουμένων κυβέρνησις, τῶν σαλευομένων Πάτερ Θεόφανες, ἑδραίωμα καὶ τεῖχος ἀκαταμάχητον.

Θεοτοκίον.

Ἡ καλλονὴ ἡ τοῦ Ἰακὼβ, ἣν Θεὸς, ἠγάπησε σαφῶς, καὶ κατοικεῖν ἠρετίσατο, πιστῶν δὲ τὸ κλέος καὶ καταφύγιον, Παρθένε Θεοτόκε σὺ ἀναδέδειξαι.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ ϛ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ναμάτων τοῦ Πνεύματος, πληρωθεὶς ὡς ποταμὸς, θείας Ἐδὲμ πεπόρευσαι προσεπικλύζων κύματι γαληνῷ, τῆς γῆς τὰ πληρώματα, καὶ ἀρδεύων καρδίας Ἀξιάγαστε.

Ἀνοίξας τὸ στόμα σου, ἐπληρώθης Μαθητὰ, πνευματικῆς συνέσεως, καὶ διανοίξας φάρυγγος πονηροῦ, τὴν πτύξιν ἀνέσπασας, ἀναρίθμητα πλήθη καὶ διέσωσας.

Ἰσχὺς καταβέβληται, ἀοράτου δυσμενοῦς, καὶ παντελῶς ἠφάνισται, σοῦ ἐν ἰσχύϊ Πνεύματος τὸν Χριστὸν, κηρύττοντος Φίλιππε, σταυρωθέντα καὶ ἔθνη προσκαλούμενον.

Θεοτοκίον.

Νομίμων σε φύσεως, δίχα τέτοκε Χριστὲ, τὸν πλαστουργὸν τῆς φύσεως, καὶ ὑπὲρ φύσιν ἔμεινε ἀληθῶς, παρθένος ἀμίαντος, ἡ Ἁγία σου Μήτηρ Ὑπεράγαθε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ὑπάρχων ὡς ἥλιος, θεαυγεῖς μαρμαρυγὰς, παμμάκαρ ἐξαπέστειλας, ἀνυμνῶν τῶν Μαρτύρων τοὺς αἰκισμοὺς, στρεβλώσεις καὶ μάστιγας, καὶ τοὺς ξένους ἀγῶνας Ἱεράρχα Χριστοῦ.

Τὴν πάναγνον Δέσποιναν, εὐφημῶν εἰλικρινῶς, τῇ γλώσσῃ σου Θεόφανες, ἐκελάδησας λόγους φωτοειδεῖς, πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ σοφῶν τὰς καρδίας ἱλαρύνοντας.

Γραφεὶς σου τὴν πάνσεπτον, καὶ σεβάσμιον Σοφὲ, ὄψιν τυράννων γράμμασιν, ἐξαλεί-

Digitized by Google

φεις τὰ τούτων θεοστυγῆ, καὶ ἄθεα δόγματα, καταγγέλων τιμᾶσθαι τὴν εἰκόνα Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα βουλήματι, συστησάμενος Θεὸς, καὶ περιέχων Πάναγνε, περιγραφῆ τοῦ σώματος, ἐν ταῖς σαῖς, ἀγκάλαις βαστάζεται, ὁ τῇ θείᾳ οὐσίᾳ ἀπερίγραπτος.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀνεφάνης Ὅσιε, τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὥσπερ ἄλλος ἥλιος, ταύτην φωτίζων ἀστραπαῖς, τῶν σῶν δογμάτων Θεόφανες, ὡς θυηπόλος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποςόλου Φιλίππου, ἑνὸς τῶν Ἑπτὰ Διακόνων.

Στίχοι.

Ὧν περ διηκόνησας ἐν γῇ πραγμάτων,
Ἐν οὐρανοῖς Φίλιππε μισθὸν λαμβάνεις.

Λειτουργὸς λάβε μισθὸν ἐν ἑνδεκάτῃ γε Φίλιππος.

Οὗτος ἐκ Καισαρείας τῆς κατὰ Παλαιστίνην ὁρμώμενος, καὶ γάμῳ προσομιλήσας, τέσσαρας θυγατέρας προφητευούσας ἐκέκτητο. Τούτου ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ θεῖος Λουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσιν ἀπεμνημόνευσεν. Ὑπὸ δὲ τῶν Ἀποστόλων ἐν ταῖς χρείαις τῶν Ἁγίων Διάκονος καταστὰς, ἅμα Στεφάνῳ καὶ τοῖς λοιποῖς, οὗτος τὴν Σαμάρειαν ἐμαθήτευσε, καὶ Σίμωνα τὸν μάγον ὑποκριθέντα ἐβάπτισεν. Ὑπὸ Ἀγγέλου δὲ ἁρπαγεὶς, τὸν Αἰθίοπα καταλαβὼν εὐνοῦχον, κατηχήσας ἐβάπτισεν. Εἶτα εἰς Ἄζωτον ὑπὸ Ἀγγέλου ἀπενεχθεὶς, ταύτην τῷ λόγῳ κατεφώτισε· καὶ μετὰ ταῦτα τὴν ἐν τῇ Ἀσίᾳ Τράλλην κατέλαβεν· ἐν ᾗ θαύματα ἐργασάμενος, καὶ ἐκκλησίαν δειμάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους, ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ.

Στίχ. Ὁ Γραπτὸς ἐν γῇ τὴν θέαν Θεοφάνης,
Καὶ κλῆσιν ἐςὶν ἐκθανὼν Γραπτὸς πόλῳ.

Οὗτοι, γονέων ὑπάρχοντες εὐσεβῶν, τὴν Παλαιστίνην οἰκούντων, καὶ τὴν φιλοξενίαν ἐπιμελουμένων, τῇ τῶν γονέων σπουδῇ πᾶσαν φιλοσοφίαν ἐξεπαιδεύθησαν, τήν τε ἱερὰν καὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὸν μοναστὴν ὑπῆλθον βίον, εἶθ' οὕτω χειροτονοῦνται πρεσβύτεροι. Θεοφίλου δὲ τοῦ δυσσεβοῦς κατὰ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων λυττήσαντος, καὶ κωλύοντος ταύτας προσκυνεῖν, ἀποστέλλονται οὗτοι οἱ πάνσοφοι παρὰ τοῦ τηνικαῦτα πατριαρχοῦντος τῆς Ἁγίας Πόλεως πρὸς τὸν μισόχριστον Βασιλέα μετὰ Λιβέλλου· οὗ κατὰ πρόσωπον στάντες, καὶ θεομάχον αὐτὸν ἀπελέγξαντες, ἐγκλείονται ἀμφότεροι ἐν τῇ εἱρκτῇ ἐπὶ πολὺν χρόνον· εἶτα τὸν μακάριον Θεόδωρον ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου ὁ ἀνόσιος πρὸς ἑαυτὸν καλέσας, καὶ τύψας σφοδρῶς, καὶ ταῖς ὄψεσιν αὐτοῦ ἐγκολάψας στίχους ἰάμβους, πάλιν τῇ φρουρᾷ παραπέμπει.

Θεοφάνην δὲ τὸν Ἅγιον, τὰ αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ πεπονθότα, εἰς Θεσσαλονίκην ὑπερορίζει· ὃς, μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ δυσσεβοῦς Θεοφίλου ἀνακληθεὶς ὑπὸ Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, προβάλλεται Μητροπολίτης τῆς κατὰ Νίκαιαν Ἐκκλησίας παρὰ Μεθοδίου Πατριάρχου, τοῦ τὴν χριστιανομάχον αἵρεσιν καταλύσαντος. Καὶ οὕτω θεοφιλῶς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὸ ποίμνιον κυβερνήσας, τῆς παρούσης ζωῆς ὑπεξίσταται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ζηναΐδος καὶ Φιλονίλλας τῶν αὐταδέλφων.

Στίχ. Εἰρηνικῶς ὕπνωσαν εἰρήνης φίλαι,
Ἡ Φιλονίλλα Ζηναΐς τε αἱ δύο.

Αὗται ὑπῆρχον ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, συγγενεῖς Παύλου τοῦ Ἀποστόλου· καὶ καταλιποῦσαι τὴν θρεψαμένην, καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν ἀπαρνησάμεναι, τὴν ἰατρικὴν ἐν τῷ δοκεῖν μετερχόμεναι τέχνην, τῇ ἀληθείᾳ ἀποστολικὸν ἔργον ἐπλήρουν. Ἤρχοντο οὖν ἐν Δημητριάδι τῇ πόλει, καὶ ἔν τινι σπηλαίῳ εἰσελθοῦσαι, τὸν βίον διῆγον. Ἐκεῖσε δὲ, ἡ μὲν Ζηναΐς, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν θεραπεύουσα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν· ἡ δὲ Φιλονίλλα, μακροτάταις νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἑαυτὴν ἐκδοῦσα, θαυμάσια πλεῖστα ἀπετέλει. Καὶ τῇ τῆς φύσεως ἀκολουθίᾳ δουλεύουσα, τῆς προσκαίρου ζωῆς ἀπανέστη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Νεκταρίου, Ἀρσακίου, καὶ Σισινίου.

Στίχ. Ὁ Νεκτάριος οὐ τὸ τοῦ μύθου Λόγε,
Ἀληθινὸν δὲ, σῆς τρυφῆς νέκταρ πίνει.

Τὸν Χριστὸν ἐν γῇ Ἀρσάκιος δοξάσας,
Πρὸς αὐτὸν ἐλθὼν, ἀντεδοξάσθη πλέον.

Ἀσινὲς ἦραν πνεῦμα τὸ Σισινίου,
Οὐ σινιασθὲν μηχαναῖς τῶν δαιμόνων.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Ἐπεβίβασεν ὡς ἵππον σε ταράσσοντα, ἐθνῶν θαλάσσας Φίλιππε, ὁ Ὑπέρθεος, κεφαλὰς συνθλῶντα τῶν ἐχθρῶν, καὶ μέλποντα τούτῳ ἐμμελῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σαφηνίζων τὸ πρὸ πάντων ἀποκείμενον, αἰώνων σὺ μυστήριον, μυστολέκτης τε, χρηματίσας Φίλιππε σοφὲ, ἐμύησας ἔθνη καὶ λαοὺς, καὶ μυστηρίων ἐναπεκάθηρας.

Ὤφθης ἔνδοξος ἀστὴρ μέγιστε Φίλιππε, καὶ Τράλλης ἐγκαλλώπισμα· ἐν ᾗ τὸ σῶμα, τὸ σεπτόν σου κείμενον τελεῖ, θαυμάτων πα-

Digitized by Google

ράδοξα σοφὲ, εἰς φωτισμὸν τῶν εὐσεβῶς μακαριζόντων σε. Θεοτοκίον.

Κυοφόρον σε Παρθένον ὀνομάζομεν, Μαρία θεονύμφευτε, οἱ σωζόμενοι διὰ σοῦ ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐχθρῶν ἐπηρείας βλαβερᾶς, καὶ πειρασμῶν παντοδαπῶν, καὶ ψυχικῶν μολυσμῶν.

Τοῦ Ὁσίου. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ὀρθοτομήσας τὸν λόγον, μαστίγων πεῖραν ὑπέμεινας, ἐξορίας πικρὰς καὶ κακώσεις, κραυγάζων Θεόφανες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ ποταμοί σου τῶν λόγων, τῶν μελιῤῥύτων Θεόφανες, τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς, εὐφροσύνης ἐνθέου ἐπλήρωσαν, ὑμνολογούντων ᾄσμασι, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν δρόμον σου Ἱεράρχα, τετελεκὼς μεταβέβηκας, ἐν ὑψίστοις Χριστῷ, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζων Θεόφανες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ τὸ μέγα ἐπράχθη, Παρθενομῆτορ μυστήριον· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν γαστρί σου σκηνώσας ἐπέφανεν· ᾧ γεγηθότες ψάλλομεν· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ ή. Ἐκ φλογός.

Λόγῳ θείῳ Παμμάκαρ καθάπερ ἅλατι, κεχρημένος τῆς πλάνης ἐναπεκάθηρας, σῆψιν χαλεπὴν, καὶ καρδίας ὑγιώσας, σέβειν καὶ δοξάζειν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐστερέωντο βάσεις χωλῶν τῷ λόγῳ σου, καὶ βοῶντα μεγάλῃ φωνῇ ἐξήρχετο, πνεύματα Σοφὲ, τῶν ἐχόντων ἀκάθαρτα, φέρειν τὴν δοθεῖσαν, μὴ σθένοντά σοι χάριν.

Οἱ Σαμάρειαν πάλαι οἰκοῦντες Φίλιππε, τὸ τῆς χάριτος φέγγος ὑπὸ σοῦ δέχονται, βλέποντες πολλὰ, ἐκτελοῦντά σε θαύματα, Πνεύματος δυνάμει, πηγῆς τῶν χαρισμάτων.

Θεοτοκίον.

Σαλευθεῖσαν κακίᾳ τοῦ πολεμήτορος, τὴν ψυχήν μου Παρθένε ἁγνὴ στερέωσον, ἡ τὸν θεϊκῇ ἐπιβλέψει σαλεύοντα, πάντα δεξαμένη, καὶ μὴ σαλευομένη.

Τοῦ Ὁσίου. Νόμων πατρῴων.

Νόμων πατρῴων παμμακάριστε, τῆς ἀληθείας φέρων τὸν ἐννομώτατον, βασιλεύοντος κατέπτυσας προσταγῆς ἀλογίστου, τοῦ ἀναιροῦντος Πάτερ τοῦ Κυρίου τὴν μορφὴν, εὐσεβῶς κατασπάζεσθαι· ἣν λαβὼν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐπέφανεν ἐκ Κόρης Παρθένου· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ νοῦς ὁ θεῖος, ἡ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου λύρα ἡ παναρμόνιος, ἀηδὼν ἡ καλλικέλαδος, τῶν πιστῶν ἡ ἀκρότης, ὀρθοδοξίας στῦλος καὶ ἑδραίωμα σοφὲ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, Μοναζόντων τὸ κλέος Θεόφανες, Πατέρων ἡ δόξα, μέλπων ἀνεδείχθης, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ μυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Πάτερ σὺ ἀναδέδειξαι· προφορᾷ τῶν μυριπνόων σου καὶ σοφῶν διδαγμάτων, ἐξαφανίζεις πλάνης δυσωδεστάτην φθοράν· καὶ μυρίζεις τοῖς λόγοις σου τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, κραυγάζων ἀσιγήτως ἐν ὕμνοις· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ τὸ ὄρος τὸ πιότατον, ὃ ὁ προπάτωρ πάλαι Δαυῒδ προέγραψε, μελῳδῶν προφητικώτατα, σὺ ἐδείχθης Παρθένε· ἐξ οὗ ἐτμήθη, λίθος ὁ ἀκρόγωνος Χριστὸς, καὶ συνέτριψεν ἅπασαν, τὴν ἰσχὺν τῶν εἰδώλων· αὐτὸν ἀκαταπαύστως ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

» Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βαβυ-
» λῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύον-
» τος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ
» συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ
» κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον·
» Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ-
» τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἰδὼν τὸ πάλαι σοι ἐλπιζόμενα, καὶ τοῦ Θεοῦ λαβὼν τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον, περὶ ἧς τοὺς ἀνθρώπους ἐδίδαξας, Φίλιππε θεηγόρε, τέρπου καὶ χόρευε, θείου ἀπολαύων, φωτισμοῦ καὶ παρακλήσεως.

Ὡς φῶς ὡς ἄστρον ὡς μέγας ἥλιος, φωτιστικαῖς ἀκτῖσιν οἰκουμένην ἐπέδραμες, διαγγέλλων τὸ ἔνθεον κήρυγμα· Τράλλην δὲ τῆς Ἀσίας, πόλιν ἐπέφθασας, ἧς ἐπιτροπεύσας, ἐν αὐτῇ Μάκαρ κεκοίμησαι.

Σταυρὸν καὶ θάνατον καὶ τὴν ἔγερσιν, τοῦ Λυτρωτοῦ τοῖς πέλας καὶ τοῖς πόῤῥω κατήγγειλας, οὐρανὸς χρηματίσας κατάστερος, θείαις φωτοχυσίαις ἀγλαϊζόμενος, Φίλιππε Ἀπόστολε, Χριστοῦ ἀξιοθαύμαστε.

Ἡ γῆ τὸ σῶμά σου τὸ πολύαθλον, μαρμαρυγὰς ἐκπέμπον, ἰαμάτων ἐκάλυψεν· οὐρανὸς δὲ τὸ ἅγιον πνεῦμά σου, μετὰ τῶν Ἀποστόλων φέρει γηθόμενον· μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησο σοφὲ, τῶν εὐφημούντων σε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Φωνὴν προσάγει σοι χαριστήριον, πᾶσα πνοὴ βοῶσα χαρμοσύνως καὶ λέγουσα· Χαῖρε θρόνε Ὑψίστου πυρίμορφε· χαῖρε Θεοῦ χωρίον εὐρυχωρότατον· χαῖρε Ἀποστόλων, εὐπρεπὲς Ἁγνὴ στεφάνωμα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ὑπερμαχοῦντα ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὁ βροτοκτόνος βλέπειν οὐχ ἰσχύων σε, πειρασμούς σοι ἐπεκτείνει· ὅμως ἀκλινὴς μεμένηκας, ἀνδρειοφρόνως πρὸς βασιλεῖς σκαιοὺς ἀνθιστάμενος καλῶς, πείθων προσκυνεῖν τὴν εἰκόνα Χριστοῦ Θεόφανες.

Τῶν σῶν ἀγώνων εἴληφας ἀξίως τὰ γέρα, καὶ στεφηφόρος, νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων συνευφραίνῃ· ἔνθα Προφητῶν τὸ σύστημα, καὶ Ἀποστόλων, καὶ τῶν Μαρτύρων ὄντως στράτευμα μάκαρ· ἔνθα Πατριαρχῶν αἱ χορεῖαι Πάτερ Θεόφανες.

Μὴ ἐπιλάθῃ ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις, τῶν ἐκτελούντων, σοῦ τὴν πανσεβάσμιον ἡμέραν Ἱεράρχα, πάσης ἀπειλῆς λυτρούμενος, ἀπαγωγῆς τε δεινῆς τῶν ἐναντίων, καὶ θλίψεων πολλῶν, σώζων καὶ περιέπων ἐκ βλάβης, Πάτερ Θεόφανες.

Θεοτοκίον.

Ὑπερμαχοῦσα Ἄνακτι πιστῶς, ἐν πολέμοις κατὰ βαρβάρων, δίδου νικητήρια Παρθένε Θεοτόκε, σκέπουσα παντοίας βλάβης ἐχθρῶν εὐλογημένη, δεδοξασμένη Μῆτερ, ἀπείρανδρε Κόρη· ἵνα τὸν σὸν Υἱὸν ἀνυμνοῦντες, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀ-
» ξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος,
» ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα
» τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,
» τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προσ-
» τάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἰθυντενεῖς ποιούμενος, ὁ Κανδάκης Εὐνοῦχος, τὰς τρίβους ἐπὶ ἅρματος, Ἡσαΐου τὴν βίβλον, ἀναγινώσκων ἠπόρει· ὃν ὁ Φίλιππος φθάσας, ὑπὸ τοῦ Θείου Πνεύματος, τῶν ἀπόρων τὴν λύσιν, μυσταγωγεῖ· καὶ βαπτίσας κήρυκα ἀποστέλλει, τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, πάσῃ Αἰθιοπίᾳ.

Ἕτερον τοῦ Ὁσίου, καὶ Θεοτοκίον, ὁμοῦ.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν βήματι, παρεστὼς Ἱεράρχα, μετὰ τῆς Θεομήτορος, καὶ πανάγνου Παρθένου, ἐκδυσωπῶν μὴ ἐλλίπῃς, νίκην κατὰ βαρβάρων, τῷ σταυροφόρῳ Ἄνακτι, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ψυχικὴν, σωτηρίαν πάνσοφε τοῖς τελοῦσι, τὴν μνήμην σου Θεόφανες, δοῦναι τὸν Εὐεργέτην.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ ἄλλα κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ παρόντος Μηνὸς, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένῃ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Πατέρων, τῶν εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Ζ'. Σύνοδον ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τοδεύτερον κατὰ τῶν Εἰκονομάχων, ἐν ἔτει 787, ἐπὶ τῆς βασιλείας Εἰρήνης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. καὶ Ἀνατολικὸν α'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων Στιχηρὰ Προσόμοια ς'.

Ἦχος πλ. β'. Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Τὰς ἑπτὰ Συνόδους (*) τὰς τῶν Πατέρων, κατὰ διαφόρους καιροὺς συστάσας, εἰς ἕνα συνήθροισεν ἑνὶ Κανόνι τῷδε, μάλα καλῶς ὁ Πατριάρχης, ὁ Γερμανὸς, ὁ νέος (**), γράφων ὁμοῦ τε καὶ κρατύνων, τὰ δόγματα τὰ τούτων· οὓς καὶ πρέσβεας αὐτοὺς ἀγρύπνους, τῆς σωτηρίας τῷ Κυρίῳ προβάλλεται, καὶ τοῦ ποιμνίου συμποίμενας.

(*) Ἔν τισι γράφεται· Τὰς σεπτὰς Συνόδους τὰς...

(**) Ὁ Πατριάρχης οὗτος, ὁ κατὰ μὲν τὸν Ἱστορικὸν καὶ Χρονολογικὸν καταλογον τῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχῶν Γερμανὸς β'. ταττόμενος, Νέος δὲ ἐπονομασθεὶς, ὡς πρὸς τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον Ἅγιον Γερμανὸν τὸν Α'. τὸν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ὀγδόου αἰῶνος πατριαρχεύσαντα, καὶ κατὰ τὴν 12 Μαΐου ἑορταζόμενον ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὅς τις καὶ περὶ τῶν ἓξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων συνέγραψεν· οὗτος, λέγω, ὁ Νέος Γερμανὸς, Μοναχὸς ὢν ἐκ Ναυπλίας τῆς Πελοποννήσου, ἀνὴρ ἐπ' ἀρετῇ καὶ λόγοις ἐπισημότατος, προεβιβάσθη εἰς τὸν Πατριαρχικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῷ 1226 ἔτει, ὅτε ἡ μὲν Κωνσταντινούπολις αὐτὴ ἐκυριεύετο πρὸ 22 ἤδη ἐτῶν ὑπὸ τῶν Λατίνων, ὁ δὲ αὐτοκρατορικὸς αὐτῆς θρόνος ἦτο μετατεθειμένος εἰς Νίκαιαν. Ποιμάνας δὲ τὴν Ἐκκλησίαν εὐκλεῶς καὶ θεοφιλῶς ἔτη 13 καὶ μῆνας 6, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον — Ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ τούτου, πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ ἱεροῖς συγγράμμασιν, ἐμελουργήθη καὶ Κανὼν γλαφυρώτατος, περὶ τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων διαλαμβάνων, ὅς τις σώζεται μὲν εἰς τὰ χειρόγραφα, ψαλλόμενος ἐν τοῖς Μοναστηρίοις τοῦ Ἁγίου Ὄρους, κατὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Πατέρων μετὰ τὴν 13 τοῦ Ἰουλίου μηνὸς, ἐξεδόθη δὲ καὶ εἰς τὸν Συναξαριστὴν τοῦ Νικοδήμου, ἐν τῷ τέλει τοῦ αὐτοῦ μηνὸς — Σημειωτέον δὲ, ὅτι τὸ χειρόγραφον, ἀντὶ τῶν παρόντων Προσομοίων, ἔχει τὰ καὶ εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Πατέρων, μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Σωτῆρος, ψαλλόμενα.

Digitized by Google

Τὸ τοῦ Νόμου γράμμα παισὶν Ἑβραίων, ἔθετο τιμίαν τὴν ἑβδομάδα, σκιᾷ προσανέχουσι, καὶ λατρεύουσι ταύτῃ· ἥν περ Πατέρες συνδραμόντες, ἐν ἑπτάδι Συνόδων, νεύσει Θεοῦ τοῦ ἐν ἑξάδι, ἡμερῶν σύμπαν τόδε, ἀπαρτίσαντος, καὶ τὴν ἑβδόμην εὐλογήσαντος, σεμνοτέραν εἰργάσασθε, ὅρον ἐκθέμενοι Πίστεως.

Τὴν Τριάδα πᾶσιν ἐκ τῶν πραγμάτων, τῆς κοσμογενείας οὖσαν αἰτίαν, τρανῶς παρεδώκατε τρισόλβιοι Πατέρες· τρεῖς γὰρ καὶ τέσσαρας Συνόδους, μυστικωτάτῳ λόγῳ θέντες, καὶ ἔκδικοι φανέντες, τοῦ ὀρθοδόξου λόγου, τὰ στοιχεῖα τὰ τέσσαρα ὄντα, καὶ τὴν Τριάδα ἐνεφήνατε, κτίσασαν ταῦτα, καὶ κόσμον ποιήσασαν.

Ἤρκεσε καὶ μία ζωὴν ἐμπνεῦσαι, τῷ κειμένῳ γόνῳ τῆς ὑπουργούσης, Προφήτου ἀνάκαμψις Ἐλισσαιὲ τοῦ πάνυ· ὅμως ἀνέκαμψεν ἑπτάκις, καὶ συνέκυψε τούτῳ οἷα προόπτης προαγγέλλων, τὰς ὑμῶν συνελεύσεις· αἷς τὴν νέκρωσιν τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐψυχώσατε, θανατώσαντες Ἄρειον, καὶ τοὺς ἐκείνῳ συγκάμψαντας.

Τὸν διῃρημένον Χριστοῦ χιτῶνα, καὶ διερρηγμένον κυσὶν ὑλάκταις, σοφῶς συνερράψατε σεβάσμιοι Πατέρες, βλέπειν τὴν γύμνωσιν τὴν τούτου, μηδαμῶς ἐνεγκόντες, ὥσπερ ὁ Σὴμ τε καὶ Ἰάφεθ, τὴν πατρῴαν τὸ πάλαι, καταισχύναντες τὰν πατραλοίαν, καὶ τοὺς ἐκείνῳ συμφρονήσαντας Ἄρειον, τὸν τῆς μανίας ἐπώνυμον.

Τοὺς Μακεδονίους καὶ Νεστορίους, καὶ τοὺς Εὐτυχέας καὶ Διοσκόρους, Ἀπολλιναρίους τε Σαβελλιοσεβήρους, λύκους βαρεῖς ἀποδειχθέντας, ἐν δέρμασι προβάτων, πόῤῥω τῆς Ποίμνης τοῦ Σωτῆρος, ὡς ἀληθεῖς Ποιμένες, ἀπηλάσατε γυμνοὺς κῳδίων, τοὺς τρισαθλίους καταστήσαντες ἄριστα· ὅθεν ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν· τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ θεότητα· τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ Ὀρθοδόξων προμάχους· τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἦχου.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ᾐχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἥ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων· καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ Βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χολοδογόμορ καὶ τῶν Βασιλέων, τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· (τοῦτο ἦν πεδίον Βασιλέων)· καὶ Μελχισεδὲκ Βασιλεὺς Σαλὴμ ἐξήνεγκεν ἄρτον καὶ οἶνον· ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι. Κεφ. ιδ'. 14.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἴδετε, παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστέ, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀνὰ μέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. Οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου· ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστιν. Κεφ. α'. 8.

Digitized by Google

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ά. 7. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἰδȣ̀ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τȣ̀ς Πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾷν αὐτοὺς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ᾽ αὐτοὺς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερὸς, ὅς τις ȣ̓ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ᾽ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ· καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεός σου, ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ συνήθη. Δόξα, Ἦχος γ΄.

Ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε Ἅγιοι Πατέρες· τῆς γὰρ Ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε. Μεθ᾽ ὃν καὶ Μακεδόνιον, Πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεςόριον, Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιόν τε καὶ Σεβῆρον τὸν Ἀκέφαλον. Ὧν τῆς πλάνης αἰτήσασθε, ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ πίστει διατηρεῖν δεόμεθα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προςασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαῤῥοῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστι. Πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος δ΄.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, τῶν θεοφόρων Πατέρων, τῶν ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης συναθροισθέντων, ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαέων, τῶν Ὀρθοδόξων τὰ συστήματα, εὐσεβȣ̃ντες πιςῶς ἑορτάσωμεν. Οὗτοι γὰρ τοῦ δεινοῦ Ἀρείȣ τὸ ἄθεον δόγμα, εὐσεβοφρόνως καθεῖλον, καὶ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, συνοδικῶς τοῦτον ἐξωστράκισαν· καὶ τρανῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεȣ̃, ὁμοούσιον καὶ συναΐδιον, πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα, τοῖς πᾶσιν ἐδίδαξαν ὁμολογεῖν, ἐν τῷ τῆς Πίςεως Συμβόλῳ, ἀκριβῶς καὶ εὐσεβῶς τȣ̃το ἐκθέμενοι. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς τοῖς θείοις αὐτῶν δόγμασιν ἑπόμενοι βεβαίως πιστεύοντες λατρεύομεν, σὺν Πατρὶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τȣ̀ Πανάγιον, ἐν μιᾷ Θεότητι, Τριάδα ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήσεσι, σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλȣ́μενοι· σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιςῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Δόξα, Τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ΄.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι᾽ αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία· ἀντὶ δὲ τȣ̃ Ἀμώμου, λέγομεν τὸν Πολυέλεον. Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως, κατὰ τὴν συνήθειαν.

Εἶτα οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς ϛ΄.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ὕμνῳ μακάρων συνδρομὴν τὴν ἑβδόμην.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην.

Ὑμνολογῆσαι τὴν ἑβδόμην ἄθροισιν, ἐφιεμένῳ μοι νῦν, τὴν τῶν ἑπτὰ δίδου, χαρισμάτων σύνοδον, τοῦ Παρακλήτȣ Κύριε, τὴν σοφίσασαν ταύτην, γλωσσοπυρσεύτως, καὶ βλάσφημον, πᾶσαν γλωσσαλγίαν σιγήσασαν.

Μείζων ἀρχῆθεν ἀριθμῶν ὁ ἕβδομος· δημιȣργίας καὶ γὰρ, τῆς τοῦ Θεοῦ πάσης, πρωτοτύπως γέγονεν, ἡ παντελὴς κατάπαυσις, εἰς ἑβδόμην ἡμέραν· καὶ νῦν πασῶν τῶν αἱρέσεων, λῆξις εἰς ἰσάριθμον Σύνοδον.

Νενικηκὼς τὸν θεομάχον Ἄρειον, ἐν τῇ Νικαίᾳ τὸ πρὶν, ποιμαντικῇ ῥάβδῳ, ὀρθοδόξοις ἴθυνε, τὴν Ἐκκλησίαν δόγμασιν, ὁ χο-

Digitized by Google

ρὸς τῶν Πατέρων· καὶ νῦν ἐν ταύτῃ κατῄσχυνε, τοὺς Εἰκονομάχους ὁ σύμμαχος.

Θεοτοκίον.

Ὡς οἱ Πατέρες εὐσεβῶς ἐδίδαξαν, ὁμολογοῦμεν πιστῶς, Παρθενικὴν μήτραν, ἀνωδίνως τέξασαν, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον· προσκυνοῦμέν τε τούτου, στηλογραφοῦντες τὴν μόρφωσιν, καὶ τιμητικῶς ἀσπαζόμεθα.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Μὴ σαλευθῆναι τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀῤῥαγῆ Ἐκκλησίαν, ὑπ᾽ αὐτοῦ μυσταγωγούμενοι θεῖοι, Ποιμενάρχαι τοὺς αὐτὴν, παρασαλεῦσαι θέλοντας, ὡς Ἀντιχρίστου μοίρας, τῶν εὐσεβῶν παρεσάλευσαν.

Ἀνακαθαίρει θολεροὺς, καὶ βορβορώδεις χειμάῤῥους, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, καὶ διψῶντα τὸν λαὸν, τὸν τοῦ Χριστοῦ κορέννυσι, τῶν διδαχῶν τοῖς ῥείθροις, ὁ τῶν Πατέρων κατάλογος.

Κατὰ τῶν ὄντως μισητῶν, Χριστιανοκατηγόρων, συνδρομὴ τῶν φιλοχρίστων ἑβδόμη, ἐν τῇ πόλει τῇ λαμπρᾷ, τῶν Νικαέων γέγονεν, ἧς βασιλεῖς Εἰρήνη, καὶ Κωνσταντῖνος συνήγοροι.

Θεοτοκίον.

Ἅπας ἀπέστω δυσσεβὴς, ὃ τὴν εἰκόνα μὴ σέβων, τὴν σεπτὴν τῆς Θεοτόκου, καὶ ταύτην, μὴ κηρύττων τὸν Χριστὸν, θεανδρικῶς κυήσασαν, καὶ τῷ πυρὶ πεμπέσθω, κατακαιόμενος ἄπαυστα.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας σαφῶς, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, μακαριώτατοι, Πατέρες θεόφθογγοι· τήξαντες τὰς αἱρέσεις, τῶν βλασφήμων γλωσσαλγων· σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν δυσφήμων συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ταχὺ ἡμᾶς πρόφθασον, Παρθενομῆτορ ἁγνή· ἐχθρῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, τῶν βλασφημούντων εἰς σὲ, καὶ μὴ προσκυνούντων σε· θραῦσον τὰς γλωσσαλγίας, τῶν αἱρέσεων πάσας· γνώτωσαν ὅτι μόνη, Θεομήτωρ ὑπάρχεις, πρεσβείαις σου Ὀρθοδόξων, τὸ σύστημα σώζουσα.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ῥῆμα Θεοῦ, ἔχοντες βέλος καὶ μάχαιραν, πάντας ἄρδην, τούτους κατασφάττουσι, τοὺς δυσμενεῖς, τύπῳ σταυρικῷ, τοὺς μὴ σεβομένους, ἐπίσης τὰ ἐκτυπώματα, Χριστοῦ τῆς Θεοτόκου, τῶν Ἁγίων τε πάντων, οἱ Πατέρες οἱ θεοειδέστατοι.

Ὥσπερ ἑπτὰ, σάλπιγγες Ἱεριχούντια, εἰς ἑβδόμην, τείχη κατηδάφισαν, περιδρομήν· οὕτως αἱ ἑπτὰ Σύνοδοι πᾶν στῖφος, κατὰ Θεοῦ ἐπαιρόμενον, κατήγαγον εἰς χάος, συνδρομὴν εἰς ἑβδόμην, τῶν εὐήχων σαλπίγγων τοῦ Πνεύματος.

Νεανικὴν, ἔνστασιν ἐπιδεικνύμενος, καὶ τῷ θείῳ, ζήλῳ πυρπολούμενος, ὁ Πατρικὸς δῆμος Ἡλιοῦ, οἷα τῆς αἰσχύνης, τοὺς ἱερεῖς ἐθανάτωσε· διὸ σὺν παῤῥησίᾳ, τοῦ Χριστοῦ, τὴν εἰκόνα, σχετικῶς προσκυνεῖν ἐδογμάτισε.

Θεοτοκίον.

Σύ μου ἐλπὶς, Πάναγνε σύ μου καὶ ὕμνησις, σὺ λιμήν μου, σύ μου καὶ κυβέρνησις, ἡ τὸν Θεὸν, Λόγον τοῦ Πατρὸς, σεσωματωμένον, ἀσυνδυάστως κυήσασα· διό σου ἀδιστάκτως, προσκυνῶν τὴν εἰκόνα, τῇ ἰσχύϊ σου ἐνδυναμούμενος.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὑψηλῇ διανοίᾳ, συνδιασκεψάμενοι ἀνεθεμάτισαν, τοὺς Εἰκονομάχους, ὡς ἀλλόκοτα τούτους φρονήσαντας, οἱ σεπτοὶ Πατέρες· καὶ τὴν τιμὴν Χριστοῦ τῷ τύπῳ, ὡς εἰκὸς ἀπονέμειν ἐθέσπισαν.

Νῦν καιρὸς εὐφροσύνης, ἄρτι σωτηρίας ἡμέρα ἐπέφανεν· εὐφρανθῶμεν τοίνυν, καὶ Χριστῷ εὐφροσύνως βοήσωμεν· Τὴν εἰρήνην δίδου, τὴν σὴν ἡμῖν λιταῖς Πατέρων, τῆς ἑβδόμης Συνόδου Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἀπὸ τῆς Παρθένου ὁ Υἱὸς γεγέννηται, τοῦ Θεοῦ ἀτρέπτως, τὸ ἀλλότριον φέρων ὡς ἴδιον· καὶ μορφῇ τῇ τούτου, περιγραπτὸς ὁρᾶται θέλων, κατ᾽ οὐσίαν ὁ ὢν ἀπερίγραπτος.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ῥανάτωσαν γλυκασμὸν, τὰ ὄρη καὶ ἀγαλλίασιν· αἱρετικῶν ἡ πληθὺς, ἀπεσκορακίσθη γὰρ, πικρὸν ἡ προχέουσα, ἰὸν, τῶν εἰκόνων, τῶν ἁγίων τὴν ἀθέτησιν.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, συμφώνως ἑορταζέτωσαν, τῆς θυγατρὸς τοῦ Θεοῦ, τὴν μεγαλειότητα· καὶ γὰρ μεγαλύνεται, καταβαλλομένη, τοὺς αὐτὴν κατασμικρύνοντας.

Θεοτοκίον.

Μητρὸς Υἱὸς ὁ Πατρὸς, ἀμήτωρ τοπρὶν, ἀπάτωρ δὲ, θεοπρεπῶς γεννηθεὶς, καὶ ἀναγεννήσας με· διὸ τὴν γεννήσασαν, σὺν τῷ γεννηθέντι, εἰκονίζων κατασπάζομαι.

Digitized by Google

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς ἀῤῥήτως, ἐκ γυναικὸς ἐτέχθη διπλοῦς τῇ φύσει· ὃν εἰδότες, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς μορφῆς τὸ ἐκτύπωμα· αὐτὸ δὲ εὐσεβῶς ἀνιστοροῦντες, σέβομεν πιςῶς· καὶ διὰ τοῦτο, τὴν ἀληθινὴν πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως. Ὁ Οἶκος.

Θέλων ὁ πανοικτίρμων Θεὸς ἡμᾶς διεγείρειν ἀεὶ πρὸς μνήμην τελείαν τῆς αὐτοῦ ἐνανθρωπήσεως, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην παρέδωκε τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τῆς χρωματουργίας τῶν εἰκόνων, τὴν σεβάσμιον ἀνατυποῦσθαι μορφήν· ὅπως ταύτην ἐπ' ὄψεσιν ὁρῶντες, πιστεύωμεν, ἅπερ λόγῳ ἀκηκόαμεν· γνωρίζοντες σαφῶς τὴν πρᾶξιν καὶ τὸ ὄνομα, τὸ σχῆμα καὶ τοὺς ἄθλους τῶν Ἁγίων ἀνδρῶν· καὶ Χριστὸν τὸν στεφοδότην, στεφάνους παρεχόμενον τοῖς Ἁγίοις Ἀθληταῖς τε καὶ Μάρτυσι· δι' ὧν ἄρτι τρανότερον τὴν ἀληθινὴν πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων καὶ μακαρίων Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὸ δεύτερον, ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλοχρίστων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, κατὰ τῶν δυσσεβῶς, καὶ ἀμαθῶς, καὶ ἀπερισκέπτως, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ εἰδωλολατρεῖν εἰπόντων, καὶ τὰς σεπτὰς καὶ Ἁγίας εἰκόνας καταβαλόντων.

Στίχ. Ὑπέρμαχοι σοὶ τοῖς λόγων ὅπλοις, Λόγε,
Ἐχθροὺς τροποῦνται τῶν σεβαςῶν εἰκόνων.

Ἡ Ἁγία αὕτη καὶ οἰκουμενικὴ ἑβδόμη Σύνοδος γέγονεν ἐν Νικαίᾳ τὸ δεύτερον, ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως, καὶ Εἰρήνης τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ Ἀδριανοῦ Πάπα Ῥώμης, Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως, Πολιτιανοῦ Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας Θεοδωρήτου, καὶ Ἡλία Ἱεροσολύμων. Ὑπῆρχον δὲ οἱ συνελθόντες Ἅγιοι Πατέρες, τριακόσιοι ἑξήκοντα πέντε. Οὗτοι πάντες συνῆλθον κατὰ τῶν Εἰκονομάχων, καὶ ἀνεθεμάτισαν ἐγγράφως πᾶσαν αἵρεσιν, καὶ τοὺς τῶν αἱρέσεων ἐξάρχους, εἶτα καὶ τοὺς Εἰκονομάχους ἅπαντας· ἐγγράφως ἐκθέμενοι καὶ τυπώσαντες, ὅτι ὁ τὰς Ἁγίας εἰκόνας μὴ προσκυνῶν, ἀλλότριός ἐστι τῆς τῶν Ὀρθοδόξων πίστεως· καὶ ὅτι ἡ τῆς εἰκόνος τιμὴ ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει· καὶ ὅτι ὁ προσκυνῶν καὶ τιμῶν τὴν εἰκόνα, προσκυνεῖ ἐν αὐτῇ τοῦ ἐγγραφομένου τὴν ὑπόστασιν. Καὶ οὕτω διαταξάμενοι, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κρατύναντες, ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ Ἐπισκοπὴν ἀπῆλθε.

Ταῖς τῶν Ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἡττῶνται τοῖς δόγμασιν, αἱρεσιάρχαι τῶν θεηγόρων ἀνδρῶν, τῶν τὸ σέβας τῶν τύπων, τοῖς ἀρχετύποις μεθαρμοζόντων ὀρθῶς, καθάπερ ἔφη ὁ Μέγας Βασίλειος. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ναοὶ καλλωπίζονται, φαιδραῖς εἰκόσι κατακοσμούμενοι νῦν· διὰ τοῦτο ὁ κόσμος, ἐν Ἐκκλησίαις, τῷ ὑπὲρ πάντας βροτοὺς, ὡραίῳ κάλλει, συμψάλλει τοῖς ψάλλουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ φῶς ἀνατέταλκε, μακρὰν τὸ σκότος, οἱ δυσσεβεῖς ἐκποδών· διὰ τοῦτο τὰ πάντα, φωτὸς πλησθέντα, τὸν φωτοδότην Χριστὸν μετ' εὐθυμίας ὑμνοῦσι καὶ λέγουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ μόνη πάντων τῆς σωτηρίας ἐλπὶς, ἡ φρικτῶς τετοκυῖα, τὸν Βασιλέα τῶν βασιλέων Χριςὸν, ἐν ταῖς ὠλέναις αὐτὸν βρέφος φέρουσα, συμπροσκυνεῖται γραπτῶς, ὡς οἱ Πατέρες φασίν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Νομοθετεῖ μὲν ἄριςα, τῶν Πατέρων ὁ σύλλογος, τοῖς θεοσεβέσι, σχετικὴν προσκύνησιν, καὶ τὴν ἀναστήλωσιν, τῆς ἱερᾶς εἰκόνος Χριςοῦ· οἱ φιλευσεβεῖς δὲ, τὴν ἐτήσιον μνήμην, ὡς παῖδες ἐκτελοῦμεν, εὐπειθεῖς τὴν ἐκείνων, καὶ πόθῳ τὴν εἰκόνα, Χριστοῦ καταφιλοῦμεν.

Ἑπταπλασίως ἔκαμπτον, ταπεινοὺς ὑψηλόφρονες, καὶ τῶν φιλαρέτων τὰς ὁρμὰς ἀνέκοπτον δι' ὧν ἐνδιέβαλλον, εἰς τὰς ἐνθέους πράξεις αὐτῶν· ἀλλ' οἱ τῆς ἑβδόμης, συνελθόντες Συνόδου, Πατέρες ἐν Νικαίᾳ, τὴν ὀφρὺν τὴν ἐκείνων, αὐτίκα κατασπῶσιν, ἑπταπλασιωτέρως.

Βέλη νηπίων γίνονται, ψαλμικῶς γηραιόφροσι, τῶν νηπιοφρόνων αἱ πληγαὶ καὶ μάστιγες· τῇ θείᾳ δυνάμει δὲ, ἐξασθενοῦσι γλῶσσαι πολλαὶ, τῶν τὰς βλασφημίας, εἰς τὸ ὕψος λαλούντων· καὶ πᾶς τις τὸν Πατέρα τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, Θεὸν ἕνα γινώσκει πανταίτιον καὶ μόνον. Θεοτοκίον.

Δημιουργεῖται νήπιος, ἑκοντὶ δι' ἔλεος, ὁ Δημιουργὸς ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων σου τηρῶν μετὰ τόκον σε, κεκαθαρμένην ὅλην Ἁγνή, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν, ἐκκαθαίρων εἰκόνα· διό περ ἐν εἰκόσι, συμμορφοῦταί σοι φύσει, βροτὸς γεγενημένος, Θεὸς ὑπάρχων φύσει.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ὁ μέγας τῇ ἰσχύϊ καὶ τῇ βουλῇ, ὁ τὸ πᾶν συγκρατῶν ἀκατάληπτε, μόνε Θεὲ, κράτιστε παντάρχα Παμβασιλεῦ, τὴν Ἐκκλησίαν κράτυνον, τῇ ὀρθοδοξίᾳ σου συντηρῶν, Πατέρων

Digitized by Google

πανενδόξων, παραδειγματισάντων, κακοδοξίαν παρακλήσεσι.

Μεγάλων ἠξιώθητε τῶν τιμῶν, ἐπὶ γῆς οὐρανόφρονες Ἅγιοι, ὅτι Χριστοῦ, τύπον ἐτιμήσατε σχετικῶς· καὶ νῦν σκιὰν ἐκθέμενοι, καὶ τὸ περικάλυμμα τῆς σαρκὸς, αὐτὸν αὐτοπροσώπως, εἰς πρόσωπον ὁρᾶτε, καὶ τῶν μειζόνων ἀξιούμενοι.

Ἥν ἵνα παιδευθῶμεν πανστρατιᾶς, βαρβαρώδους ἱππείας ἠρέθισας, ῥύμην αὐτὸς, θραῦσον καὶ τὸ θράσος τὸ καθ' ἡμῶν· καὶ Βασιλεῖ συμμάχησον, τῷ τεθαῤῥηκότι σοι Παντουργὲ, ταῖς εὐπαῤῥησιάστοις, πρεσβείαις τῶν Πατέρων, ὧν ἐκτελοῦμεν τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Νοῆσαι τὸ μυστήριον οὐδαμῶς, τῆς φρικτῆς σου λοχείας δεδύνηται, βρότειος νοῦς, ἀλλ' οὐδ' ὑψηλόνους ἀγγελικὸς, ὅτι Θεὸν ἐγέννησας, σὺ σεσαρκωμένον ὑπερφυῶς· διό σε Θεοτόκον, εἰδότες σὺν ἐκείνῳ, καθιστοροῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Πατέρες οὐρανόφρονες, οἱ Συνόδῳ ἑβδόμῃ, συναθροισθέντες δέησιν, ἐκτενῆ τῇ Τριάδι, προσάξατε τοῦ ῥυσθῆναι, ἐκ πάσης αἱρέσεως, καὶ κρίσεως αἰωνίου, Βασιλείας τε τυχεῖν, οὐρανῶν τοὺς τὴν ὑμῶν, σύναξιν θείαν ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις ὑπεράγαθε, Κύριε τῆς Μητρός σου, καὶ τῶν ἐν ἑπτὰ Συνόδοις, ἀθροισθέντων Πατέρων, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον, καὶ τὴν Πίστιν κράτυνον· καὶ οὐρανῶν Βασιλείας δεῖξον πάντας κανωνοὺς, ὅταν ἔλθῃς ἐπὶ γῆς, τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν κτίσιν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ Θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ οὐράνιον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν· ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἑπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγξαντο, οἱ Χριστοκήρυκες, Εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, Πίστιν θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐμπειρίαν, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιότατον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λυμώδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοις γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμὼν, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογμάτισε καὶ φύσιν· καὶ τὸ μυστήριον τῆς Θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ. Οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει, μακαρίσωμεν λέγοντες· Ὢ θεία παρεμβολὴ, θεηγόροι ὁπλῖται, παρατάξεως Κυρίου· ἀστέρες πολύφωτοι, τοῦ νοητοῦ στερεώματος· τῆς μυστικῆς Σιὼν, οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι· τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου· τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου· Νικαίας τὸ καύχημα, οἰκουμένης ἀγλάϊσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων, Ὠδὴ ς'.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῌ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες οἱ τρεῖς, ἐν ἑνὶ φρονήματι, τῇ τρισαγίῳ Θεότητι, ἀεὶ λατρεύον-

Digitized by Google

τες, ἀπειλὰς τυράννων, καὶ πληγὰς αἰκίσεων, ὑπέμειναν τῇ πίστει ῥωννύμενοι, Πρόβος καὶ Τάραχος, καὶ ὁ σύναθλος Ἀνδρόνικος, καὶ τῆς νίκης, στεφάνους ἐδέξαντο.

Χριστὸν ἐνδυσάμενοι Σταυρόν, ὡς ὅπλον δὲ φέροντες, ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν Ἅγιοι, στεῤῥῶς καθείλετε, τῶν ἐχθρῶν τὰ θράση· καὶ τῆς νίκης ἔνδοξοι, βραβεῖα ἐκ Θεοῦ ἐκομίσασθε, αὐτῷ πρεσβεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ πόθῳ φλεγόμενοι Χριστοῦ, Ἀθλοφόροι ἔνδοξοι, ἀκαταγώνιστοι ὤφθητε· ξίφος οὐ κάμινος, οὐ θυμὸς τυράννων, οὐ ποιναὶ κολάσεων, οὐ θάνατος ὑμᾶς ἐξεφόβησεν· ἀλλ' ἐκτελέσαντες, τὸν ἀγῶνα τῆς ἀθλήσεως, ἐπαξίως, στεφάνους ἐδέξασθε.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Στρατευθέντες τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ γῆς τερπνὰ καταλίπετε· καὶ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἄραντες, διὰ βασάνων πολυπλόκων, αὐτῷ ἠκολουθήσατε· καὶ ἐναντίον βασιλέων καὶ τυράννων πολλῶν, μὴ ἀρνησάμενοι αὐτόν, ὑπ' Ἀγγέλων τὰ βραβεῖα τῆς νίκης ἐδέξασθε, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν στεφθέντες, καὶ πεπαῤῥησιασμένῃ τῇ ψυχῇ, φαιδρῶς εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν μέγαν συνεληλύθατε. Πρόβε, τὸ κλέος τῶν Μαρτύρων, Τάραχε, τῶν δαιμόνων ὀλοθρευτά, καὶ Ἀνδρόνικε, νίκη τῶν Πιστῶν, παῤῥησίαν ἔχοντες, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δαιμόνων κλονούμενον, ταῖς προσβολαῖς καὶ εἰς βάραθρον, ἀπωλείας ὠθούμενον, οἰκτείρησον Δέσποινα, καὶ στερέωσόν με, ἀρετῶν ἐν πέτρᾳ· καὶ τὰς βουλὰς τῶν δυσμενῶν, διασκεδάσασα καταξίωσον, ποιεῖν με τὰ προστάγματα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν· ὅπως τύχω ἀφέσεως, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὠλόλυζε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντι· καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο. Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου· μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὲ καταθύμιον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Τὸ τριστέλεχον ἄθροισμα, οἱ ἰσάριθμοι τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὥσπερ ἀστέρες φαεινοὶ ἐκ τῆς Ἑῴας φανέντες, τὴν κτίσιν συγκαλοῦσι, πρὸς ἱερὰν πανήγυριν, Πρόβος καὶ Τάραχος σὺν Ἀνδρονίκῳ τῷ σοφῷ· τὰς γὰρ σάρκας αὐτῶν θηρίοις παρέδωκαν· καὶ τῷ αἵματι τὴν γῆν πορφυρώσαντες, στεφηφόροι ἐν οὐρανοῖς, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, αἰτούμενοι ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, πλημμελημάτων ἄφεσιν δωρηθῆναι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μεταβολήν μοι τοῦ βίου, Παρθένε δώρησαι ἀπὸ τῶν ἐμπαθῶν μου, μεταφέρουσα τρόπων, πρὸς θείας ἀπαθείας, νεύσιν ὁμοῦ, καὶ οἰκείωσιν ἄῤῥητον, πένθος χαρμόσυνον βρύειν μου τὴν ψυχήν, ἀεννάως μοι παρέχουσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν ἀμνόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνῳδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατόν μου τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ χειρί, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Μέλψοιμι τῶν σῶν Μαρτύρων Σῶτερ κλέος.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Μαρτυρικαῖς ἠγλαϊσμένοι χάρισι, τῷ στεφοδότῃ Χριστῷ, ἐν οὐρανοῖς πόθῳ, Μάρτυρες παρίστασθε, φωτὶ καταυγαζόμενοι, τρισηλίου λαμπάδος, καὶ πάντας καταφωτίζετε, πίστει τοὺς ὑμᾶς μακαρίζοντας.

Ἐν διωγμῷ τῆς εὐσεβείας ὤφθητε, πᾶσαν διώκοντες, τὴν δυσσεβῆ πλάνην, Μάρτυρες ἀήττητοι, γενναίοις ἀγωνίσμασιν, ὡς καλοὶ στρατιῶται, ὡς Ἐκκλησίας ἐρείσματα, καὶ τῆς ἀληθείας κραταίωμα.

Λελογισμένῃ διανοίᾳ Πάνσοφοι, ἀποκρουσάμενοι, τὴν πονηρὰν ζάλην, καὶ τὴν ἀγριαίνουσαν, τῆς ἀσεβείας θάλασσαν, ταῖς τοῦ Πνεύματος αὔραις, πρὸς τοὺς λιμένας ἐφθάσατε, τοὺς ἐπουρανίους γηθόμενοι.

Ψυχαῖς Μαρτύρων τὰ ὑμῶν συγχαίρουσι, Μάρτυρες πνεύματα, ἐν οὐρανοῖς ὄντως, Πρόβε καὶ Ἀνδρόνικε, καὶ Τάραχε μακάριε·

Digitized by Google

ἀνδρικῶς γὰρ τοὺς πόνους, τῆς μαρτυρίας ἠνύσατε, νίκαις θεΐκαῖς κλεϊζόμενοι.

Ὁ τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, Λόγος συνάναρχος, Παρθενικὴν μήτραν, βουληθεὶς κατῴκησε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γέγονε· καὶ παθὼν ἑκουσίως, Μαρτύρων θεῖα στρατεύματα, πίστει ἐναθλεῖν παρεσκεύασεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἰσχυρῶς τῷ διώκτῃ, ἀντιταχθεὶς Τάραχε, καὶ τὴν συντριβὴν τοῦ προσώπου, φέρων στεῤῥότατα, μύλας συνέθλασας, τῶν νοουμένων λεόντων, ἀριστεὺς γενόμενος, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Μεγαλόφρονι γνώμῃ, τοὺς αἰκισμοὺς ἤνεγκας, νώτου καὶ γαστρὸς Μάρτυς Πρόβε, διατεινόμενος, καὶ συμφλεγόμενος, τοῖς ὀβελίσκοις τὰ στέρνα, καὶ τὸ θεολόγον σου, στόμα τυπτόμενος.

Ἱερεῖον καθάπερ, ἀναρτηθεὶς ἔφερες, πόνους δριμυτάτων μαστίγων, Μάρτυς Ἀνδρόνικε, πυρὸς κατάφλεξιν, καὶ ἐκριζώσει ὀδόντων, καὶ τῆς θεολόγου σου, γλώσσης ἀφαίρεσιν.

Τριφεγγεῖς ὡς ἀστέρες, ταῖς νοηταῖς λάμψεσιν, ἅπασαν ἐν δόξῃ τὴν κτίσιν, καταφωτίζετε, σκότος διώκοντες, τῆς πολυθέου ἀπάτης, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, θεοειδέστατοι.

Θεοτοκίον.

Ὡς καλὴν ὡς ὡραίαν, ὡς ἐκλεκτὴν Ἄχραντε, Λόγος ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας, σὲ ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν ἀμόλυντον, καὶ θεοδόχον γαστέρα, βουληθεὶς κατῴκησεν, ὁ ὑπερούσιος.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς
» Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον,
» ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
» τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῆς Ἁγίας Τριάδος τὴν κραταιάν, ὁπλισάμενοι πίστιν νεανικῶς, Ἀνδρόνικος Πρόβος τε, καὶ ὁ πάνσοφος Τάραχος, τῆς πολυθέου πλάνης, τὸ κράτος διέλυσαν, καὶ λαοὺς πρὸς θείαν, ἀγάπην συνέδησαν· ὅθεν τὰ τῆς νίκης, κομισάμενοι γέρα, χοροῖς συνευφραίνονται, ἀσωμάτων Δυνάμεων· οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαής, ἄσπιλε, ἀμόλυντε, παναμώμητε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχήν μου, τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴγλῃ, καταύγασον δέομαι· καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας τε δάκρυσι, καὶ τοῦ ῥύπου με κάθαρον, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν, τῷ εὐσεβῶς προσκυνοῦντι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ ξύλῳ ὁρῶσα, τῷ σταυρικῷ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ τὸν Λυτρωτήν, ἐθρήνει δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο, καὶ συνοχῇ καρδίας, τὰς κόμας ἐσπάραττε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόα· Υἱέ μου καὶ Κύριε, πῶς σε τῶν Ἑβραίων, ἀνομώτατος δῆμος, ἀδίκως προσπήγνυσι, τῷ σταυρῷ Ἀναμάρτητε; πῶς καὶ θέλων ὑφίστασαι, ὄξος καὶ τὴν τρῆσιν πλευρᾶς, χολήν τε, οἴμοι! καὶ ἥλους μακρόθυμε; ἀλλὰ δόξα σου Σῶτερ, τοῖς θείοις παθήμασι.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Νόμον τὸν σόν, Λόγε τηροῦντες οἱ Μάρτυρες, τῶν ἀνόμων νόμους ἐβδελύξαντο, τοὺς ἀθετεῖν σε τὸν Ποιητήν, ἐγκελευομένους, δαιμόνων ἐπιτηδεύμασι, καὶ πᾶσαν ὑποστάντες, τρικυμίαν βασάνων, οὐρανίου γαλήνης ἐπέτυχον.

Στέργων Χριστοῦ, φέρειν ζυγὸν ἐπαυχένιον, τὸν αὐχένα, χαίρεις συντριβόμενος· τὸν δὲ Σταυρὸν ῥάβδον κραταιᾶς, Τάραχε παμμάκαρ, δυνάμεως ἐπαγόμενος, τῶν ῥάβδων τὰς νιφάδας, ὑποφέρεις κραυγάζων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὡς δυνατὸς Θείῳ, γενόμενος Πνεύματι, τῶν κνημῶν σου, φέρεις τὴν ἐπώδυνον, καρτερικῶς, Πρόβε συντριβήν, καὶ τὴν τῶν ὀμμάτων, ἀφαίρεσιν φωτιζόμενος, τῇ γνώσει τῆς Τριάδος, τελεώτατον Μάρτυς, καὶ τοῖς ἄνω χοροῖς συναπτόμενος.

Νεανικῶς, Μάρτυς Ἀνδρόνικε ἵστασο, πρὸ βημάτων, ἀνταγωνιζόμενος, τῷ δυσμενεῖ, λίαν καρτερῶς· ὅθεν κατατέμνων, τὰς κνήμας σου εὐτονώτερον, εἰργάζετό σε κάραν, τὴν αὐτοῦ συμπατοῦντα, καὶ πορείαν τὴν ἄνω στελλόμενον.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεόν, φέρεις ἐν μήτρᾳ σαρκούμενον, τὸν τὸ εἶναι, πᾶσι παρεχόμενον· ὃν ἐν σταδίῳ οἱ ἀκλινεῖς, καθομολογοῦντες, ἐνήθλησαν θεῖοι Μάρτυρες· Παρθένε Θεοτόκε, τῶν Ἀγγέλων τὸ θαῦμα, καὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα πανύμνητε.

Digitized by Google

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀκλινεῖς ὁδοιπόροι, τρίβου τῆς στενῆς καὶ τραχείας γεγόνατε, πειρασμῶν νιφάδας, ὡς ἀφρους θαλαττίυς ὠθούμενοι, ἀῤῥαγεῖς ὡς πύργοι, ὡς ἐπὶ πέτραν τὴν καρδίαν, Ἀθλοφόροι ἑδράσαντες πίστεως.

Ῥητορεύων τὰ θεῖα, καὶ θεολογῶν τὰ σωτήρια δόγματα, τῶν χειλέων φέρεις, τὰ σπαράγματα γνώμης στεῤῥότητι, ἀποφράττων ϛόμα, κατὰ Θεοῦ Τάραχε μάκαρ, βλασφημίαν λαλοῦν τοῦ ποιήσαντος.

Τετραχῶς τεταμένος, καὶ ταῖς ἐκ μαστίγων, πληγαῖς συνεχόμενος, τῆς ψυχῆς ἐδήλου, τὸ γενναῖον ὁ Πρόβος ἀνάστημα· στεφηφόρος ὅθεν ἀναδειχθεὶς σὺν τοῖς συνάθλοις, Βασιλεῖ τῶν αἰώνων παρίσταται.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα τῶν ἄνω, πέφυκας Δυνάμεων, Λόγον κυήσασα, τοῦ Πατρὸς Παρθένε, τὸν συνάναρχον καὶ συναΐδιον· οὗ ταῖς φρυκτωρίαις οἱ Ἀθληταὶ καταυγασθέντες, ἀθεΐας τὴν νύκτα παρέδραμον.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ῥομφαία τοῦ δυνατοῦ, γενόμενοι διὰ πίστεως, καρδίας τῶν ἀσεβῶν, ἀνδρείως ἐτρώσατε, ἀνταγωνισάμενοι, κατ' αὐτῶν γενναίως Ἀθλοφόροι μεγαλώνυμοι.

Ὡς πάλαι τὸν Δανιὴλ, ἐν λάκκῳ θῆρες ἠδέσθησαν· οὕτω καὶ νῦν τοὺς στεῤῥοὺς, ὁπλίτας τῆς χάριτος, ἐν σταδίῳ ἔπτηξαν, κατευλαβηθέντες, τὰ σεπτὰ τούτων παθήματα.

Νυγεῖσάν σου τὴν πλευρὰν, ἐξεικονίζων ὁ Τάραχος, εἰσδέχεται ταῖς πλευραῖς, κεντήματα Δέσποτα, καὶ ὄξος ποτίζεται, καὶ πυρὶ τὴν κάραν, ὠμοτάτως καταφλέγεται.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τὸν προαιώνιον ἄχραντε, καὶ τέτοκας ἐν σαρκὶ, τὸν φύσει ἀπρόσιτον, καὶ γάλα ἐπότισας, τὸν τροφέα πάντων, Θεομῆτορ ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γάρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τριάδος ἡμῖν, τὴν δόξαν ἐμφανίσαντες, γενναῖοι Χριστοῦ, ὁπλῖται θεῖοι Μάρτυρες, σὺν Ταράχῳ Πρόβος τε καὶ Ἀνδρόνικος ἤλεγξαν ἅπασαν, τῶν τυράννων ἀθεότητα, τῇ πίστει γενναίως ἐναθλήσαντες.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Ἰησοῦ τὰ πάθη γενναίως μιμησάμενοι, ἅμα σὺν Ταράχῳ τῷ σοφῷ, ὁ Πρόβος τε καὶ Ἀνδρόνικος, χαίροντες ἤχθησαν ἐν σταδίῳ, παρανόμων ἐλέγχοντες ἀθεΐαν. Ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐκ πόθυ τιμῶντες τὴν μνήμην αὐτῶν, ἐν ὕμνοις ἀνευφημοῦμεν, καὶ πιστῶς τοὺς ἀγῶνας κηρύττομεν· ἐθαυμάστωσε γὰρ ὁ Κύριος, ὡς φωστῆρας ἐν κόσμῳ, τῇ πίστει γενναίως ἐναθλήσαντας.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου.

Στίχοι.

Ξίφει Τάραχος, Ἀνδρόνικος καὶ Πρόβος,
Ἤραντο νίκην, γῆς προβάντες ταράχου.

Τμήθη δωδεκάτῃ Πρόβος, Ἀνδρόνικος, Τάραχός τε.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐν ὑπατείᾳ Διοκλητιανοῦ, καὶ Φλαβιανοῦ ἡγεμόνος. Καὶ ὁ μὲν Τάραχος προβεβηκὼς ἦν τὴν ἡλικίαν, Ῥωμαῖος τὸ γένος, Στρατιώτης τὴν τύχην· ὁ δὲ Πρόβος, ἐκ Σίδης τῆς Παμφιλίας· ὁ δὲ Ἀνδρόνικος, πόλεως Ἐφεσίων τῆς Ἰωνίας.

Καὶ ὁ μὲν Τάραχος θλᾶται λίθοις τὰς σιαγόνας καὶ τὸν αὐχένα· τὰς χεῖρας πυρὶ καταφλέγεται, καὶ ἀναρτᾶται ἐπὶ ξύλου, καὶ καπνῷ πνιγηρῷ ὑποβάλλεται· ὄξος ἐπὶ τῶν ῥινῶν δέχεται, καὶ ὀβελίσκοις πεπυρακτωμένοις τοὺς μαστοὺς ὑποκαίεται· ξηρῷ τὰ ὦτα ἐκτέμνεται· τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀποσύρεται· θηρίοις ἐκδίδοται, καὶ τελευταῖον μαχαίρᾳ κατακοπεὶς μεληδὸν, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν.

Ὁ δὲ γενναῖος Πρόβος νεύροις ὠμοῖς τύπτεται· σιδήροις πεπυρακτωμένοις τοὺς πόδας κατακαίεται· ξύλῳ ἀναρτᾶται· τὸν νῶτον καὶ τὰς πλευρὰς πυρωθεῖσιν ὀβελίσκοις κατακαίεται, καὶ ἑτέραις σούβλαις τὰς κνήμας διατέμνεται. Καὶ τελευταῖον, μαχαίραις καὶ αὐτὸς κατακοπεὶς, τὸ μακάριον τέλος ἀπηνέγκατο.

Ἀνδρόνικος δὲ ὁ θεῖος ξύλῳ ἀναρτᾶται, καὶ σιδήροις ὀξέσι τὰς κνήμας χαράσσεται, καὶ τὰς πλευρὰς κατακεντᾶται· ἅλατι τὰς ὠτειλὰς ἀνατρίβεται· τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ χείλη ἐκτέμνεται· καὶ σχεδὸν ὅλον τὸ σῶμα κατακοπεὶς μαχαίραις καὶ αὐτὸς, τὸ πνεῦμα εἰς χεῖρας Θεοῦ παρατίθησιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας καλλινίκου Μάρτυρος Δομνίνης.

Στίχ. Μέλη Δομνίνα καί περ ἐξαρθρουμένη,
Οὐκ ἦν ἀληθῆ πίστιν ἐξαρνουμένη.

Αὕτη ἠγωνίσατο ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως· καὶ παραςᾶσα θυσίᾳ τῷ ἡγεμόνι, ἐν τῇ Ἀναζαρβέων πόλει, τύπτεται ἐν πρώτοις βουνεύροις ὠμοῖς, καὶ σιδήροις πυρωθεῖσι τοὺς πόδας καταφλέγεται. Εἶθ' οὕτω θλᾶται ῥάβδοις, καὶ ἐξαρθροῦται τὰς ἁρμονίας· καὶ τῇ εἱρκτῇ ἀποῤῥιφεῖσα, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Παρθένου.

Digitized by Google

Η 'Αγία αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου καὶ Οὐαλλεριανοῦ ἐκ πόλεως Ῥώμης· ἦν δὲ μονάζουσα μετὰ ἑτέρων Παρθένων ἐν Μοναστηρίῳ τινί. Διαβληθεῖσα οὖν τῷ Ἡγεμόνι, καὶ παραστᾶσα ἔμπροσθεν αὐτοῦ μετὰ κλοιοῦ σιδηροῦ, τύπτεται εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ γυμνοῦται, καὶ ὑπὸ πυρὸς κατακαίεται, ἐπιῤῥαινομένων ἐπάνω αὐτῆς πίσσης, καὶ ἐλαίου, καὶ τειάφης. Εἶτα κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, καὶ τοὺς μαστοὺς τέμνεται, καὶ τοὺς ὄνυχας ἀνασπᾶται. Καὶ μετὰ ταῦτα, τὰς χεῖρας κόπτεται καὶ τοὺς πόδας· εἶτα τοὺς ὀδόντας ἐκριζοῦται· καὶ τελευταῖον τὸ διὰ ξίφους τέλος δέχεται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὠτίων ἀφαίρεσιν, ὑπέστης χαίρων Τάραχε ἔνδοξε, ὡς εὐήκοος δοῦλος, τοῦ κλίναντός σοι οὖς εὐμενέστατον, καὶ τὰς εὐχάς σου πληρώσαντος, κράζοντος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τεινόμενοι Μάρτυρες, καὶ ταῖς βασάνοις καταικιζόμενοι, σταθηρᾷ διανοίᾳ, τοῖς παρανόμοις ἀντικατέστητε· καὶ νικηφόροι γενόμενοι ψάλλετε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπλήσθη τὸ πνεῦμά σου, ἐνθέου δρόσου καὶ ἀναψύξεως, ὁπηνίκα τὰς χεῖρας, πυρὶ καὶ κάραν καταφλεγόμενος, ὥσπερ οἱ Παῖδες ἐκραύγαζε Τάραχε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥαντίσματι Ἅγιοι, σεπτῶν αἱμάτων, πλάνης τοὺς ἄνθρακας, κατασβέσαντες δρόσον, ἡμῖν ἐνθέου βλύζετε χάριτος· καὶ ἰαμάτων προχέετε νάματα, τοῖς εὐφημοῦσιν ὑμῶν, τὴν μνήμην πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Κενοῦται ἐν μήτρᾳ σου, πατρῴων κόλπων μὴ ἀφιστάμενος, ὁ πληρέστατος Λόγος, καὶ σὰρξ ὁρᾶται, καὶ βρέφος τίκτεται· ᾧ μελῳδοῦμεν Παρθένε γηθόμενοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Λελαμπρυσμένοι στίγμασι, καὶ ὡραῖοι ἐν κάλλεσι, τῆς καλλοποιοῦ Μακάριοι ἀθλήσεως, Κυρίῳ παρίςασθε, ςεφανηφόροι πάντοτε, αἴγλης τῆς ἐκεῖθεν, πεμπομένης πλουσίως, πληρούμενοι καὶ πόθῳ, μελῳδοῦντες ἀπαύστως· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν ἑαυτῷ μαινόμενος, ὁ παράφορος τύραννος, ὡς νενικημένος ταῖς ὑμῶν ἐνςάσεσι, τομῶς ἀποφαίνεται, θανατωθῆναι ξίφει ὑμᾶς, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν μελῳδοῦντας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῆς Τριάδος πρόμαχοι, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, οἱ τῆς ἀθείας τὸν κρυμὸν σκεδάσαντες, τῇ θέρμῃ τῆς πίστεως, τὰ τῶν πιστῶν προπύργια, ἄνθη τὰ τερπνὰ τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, λιμένες τῶν ἐν ζάλῃ οἱ ἀκλόνητοι στῦλοι, Ἀνδρόνικος καὶ Πρόβος, καὶ Τάραχος τιμάσθω.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἀσωμάτων τάξεσι, σὺν Μαρτύρων στρατεύμασι, σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, καὶ Προφήταις ἅπαντες, τὴν πάντων δεσπόζουσαν, τῶν ποιημάτων Δέσποιναν, ὡς τῶν Χερουβὶμ ἁγιωτέραν καὶ μόνην, Θεοῦ ἁγνὴν Μητέρα εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἴσχυσαν σώμασι φθαρτοῖς, ἀφθαρσίαν τοῖς ἀγῶσι προσκτήσασθαι, οἱ γενναιότατοι, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις ἐξωμοιώθησαν, τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ λαβόντες ἀσάλευτον, Πρόβος καὶ Τάραχος, καὶ Ἀνδρόνικος Χριστοῦ οἱ θεράποντες.

Ὤφθητε ἄνθρακες πυρὶ, τῷ ἀΰλῳ μυστικῶς ἀναπτόμενοι, καὶ κατεφλέξατε, ὑλώδη πλάνην Μεγαλομάρτυρες· καὶ ἀναλάμψαντες ὡς φῶς, τὴν κτίσιν αὐγάζετε, καὶ περισώζετε, ἐκ κινδύνων καὶ παθῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σήμερον ἄγει ἑορτὴν, ἐτησίαν καὶ λαμπρὰν καὶ χαρμόσυνον ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, τὴν θείαν ταύτην ὑμῶν πανήγυριν· καὶ συναγάλλονται ὑμῖν, Προφῆται Ἀπόστολοι, καὶ πάντες Μάρτυρες, Ἀθλοφόροι νικηταὶ μεγαλώνυμοι.

Ἤρθητε πρὸς φωτοειδῆ, Παραδείσου Ἀθλοφόροι σκηνώματα, περιβαλλόμενοι λαμπρὰν ἐσθῆτα, ἣν ἐξυφάνατε, πολυειδέσιν αἰκισμοῖς· καὶ θρόνῳ παρίστασθε, τοῦ Παντοκράτορος, ὑπὲρ πάντων ἐκτενῶς ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς, καὶ φιλάνθρωπος.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὕψιστος ἑκών,
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
» πὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Πολυειδεῖς οἱ Μάρτυρες, αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, πολλῶν ἐπάθλων ἔτυχον, καὶ βραβείων τῆς νίκης, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος, Τάραχος ὁ θεόφρων, καὶ Πρόβος καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ στεῤῥοὶ Ἀθλοφόροι, ὧν τὴν σεπτὴν, ἐκτελοῦντες μνήμην, τούτους τιμῶμεν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων.

Θεοτοκίον.

Ἁμαρτιῶν πελάγει με, καὶ παθῶν ἐν τῇ ζάλῃ, διηνεκῶς ποντούμενον, πρόφθασον Θεοτόκε, τῇ παναλκεῖ σου δυνάμει, καὶ διάσωσον τάχος, καὶ πρὸς λιμένα ἴθυνον, μετανοίας με ὅπως δοξολογῶ, σὸν Υἱόν, ὃν ἔτεκες ἀποῤῥήτως, καὶ σὲ τὴν Θεομήτορα, εὐλαβῶς μεγαλύνω.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Στρατευθέντες τῷ Χριστῷ, κτλ. Ζήτει, εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομῆτορ μετάβαλε, τῆς ψυχῆς μου πανάμωμε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, τοῦ φόβῳ καὶ πόθῳ, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον· καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ ἀπολαύοιμι, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥήγνυται χειρόγραφον, τὸ ἀπ' αἰῶνος νυγείσης σου, τῆς πλευρᾶς Πολυέλεε, Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος, καὶ ἡ ἀπωσμένη, φύσις τῶν ἀνθρώπων, ῥανίσιν αἵματος τοῦ σοῦ, καθαγιάζεται ἀνακράζουσα· Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῌ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κάρπου καὶ Παπύλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Καρποὺς προσενήνοχας Θεῷ, τῇ διδασκαλίᾳ σου, τοὺς σεσωσμένους Ἀοίδιμε, σαυτὸν δὲ κάρπωμα, ἱερὸν προσῆξας, μαρτυρίου αἵματι, παμμάκαρ φοινιχθεὶς ἱερώτατε· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸν νοῦν ἐπερείσαντες Χριστῷ, ἀκλινεῖς ἐδείχθητε, ταῖς προσβολαῖς τῶν κολάσεων, οἰκείοις αἵματι, πλάνης τοὺς προμάχους, ἄρδην κατακλύσαντες, καὶ ἔνδον Παραδείσου σκηνώσαντες, ὦ Ἱερώτατοι, ἱερεῖα ὡς ἀμώμητα, ὡς τῆς θείας, ἀμπέλου βλαστήματα.

Πυρὸς δυνατώτερον τὸν νοῦν, ἐξαφθέντες Μάρτυρες, ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος, Κάρπε καὶ Πάπυλε, νοητοὶ φωστῆρες, τὸ πῦρ ἀπεσβέσατε, εἰδώλων βδελυρῶν θείᾳ χάριτι, δρόσῳ τῆς πίστεως, καὶ αἱμάτων ταῖς προσχύσεσι, τὸν χειμάῤῥουν, τρυφῆς ἐκληρώσασθε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἄξιος ἐν θεόπταις, τοὺς οὐρανοὺς σὺ εἶδες Ὅσιε ἀνεῳγμένους, καὶ τὸν Κύριον ἐν θρόνῳ καθήμενον, καὶ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ περικύκλῳ αὐτοῦ· καὶ παρὰ σοῦ πάλιν ἡμεῖς φωτισθέντες, τὸ ἱερόν σου ποίμνιον, Κάρπε βοᾷ σοι· Αἴτησαι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὴν πᾶσάν μου ἐλπίδα εἰς σὲ, Παρθένε ἀνατίθημι· μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ σπεῦσον Ἀγαθή, ῥυσθῆναί με ἐν τάχει, παθῶν τῶν ἐνοχλούντων, καὶ καθ' ἑκάστην πολεμούντων με.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Παρίστατο τῷ ξύλῳ ποτὲ, καιρῷ τῷ τῆς σταυρώσεως, ἡ Παρθένος, σὺν παρθένῳ Μαθητῇ, καὶ κλαίουσα ἐβόα· Οἴμοι! πῶς πάσχεις πάντων, Χριστὲ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια;

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχȣ καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Καρπῷ τὸν αἶνον, σὺν Παπύλῳ προσφέρω.

Θεοφάνους (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Καταυγασθῆναι τῇ αἴγλῃ τῆς σῆς Χριστέ, ἀνάρχου Θεότητος, τὴν ζοφώδη μου ψυχήν, καὶ δοθῆναι λόγον μοι αἰτῶ, τȣ̃ ἀξίως τȣ̀ς σοφούς, ὑμνῆσαι Μάρτυρας.

Ἀπαρνησάμενοι πᾶσαν τὴν γεηράν, Ἀθληταὶ ἀπόλαυσιν, ἐπτερώσατε ὑμῶν, τὸν νοῦν πρὸς οὐράνιον ὁδόν, δι' ἀσκήσεως τὸ πρίν, καὶ νῦν δι' αἵματος.

Ῥαδίως ἤχθητε πάντα πρὸς πειρασμὸν ὑποστῆναι Πάνσοφοι, δυναστείᾳ θεϊκῇ, δι' ἧς καὶ τὴν ἅπασαν ἰσχύν, τῶν ἐχθρῶν καταβαλόντες, κλέος ἤρασθε. Θεοτοκίον.

Παλαιωθέντα τὸ πρίν με τῇ συμβουλῇ, τοῦ δουλίου ὄφεως, ὁλωλότα ὁ Θεός, καθορᾷν μὴ φέρων με ἐν σοί, κατοικήσας τῇ Σεμνῇ ἐκαινοποίησεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὡς τὸ τοῦ Κτίστου ἀληθῶς, κατ' εἰκόνα τηροῦντες, οὐκ ἐκάμψατε γόνυ, ἀντιθέοις τῶν ἐθνῶν, σεβάσμασιν· ἀλλ' εὐχῇ, ἀηττήτῳ, ταῦτα κατεστρέψατε.

Τῇ δυσσεβεῖ τȣ̃ δικαστοῦ, οἱ γενναῖοι προστάξει, αἰσθητῶς γυμνωθέντες, ἐνεδύσαντο Χριστόν· δι' ὃν καὶ ὥσπερ κριοί, πεδηθέντες, ἤγοντο ἀλύσεσιν.

Ὁρῶν τὸ ἄτρεπτον ἡμῶν, πρὸς αὐτὸν τῆς ἐλπίδος, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν νυκτὶ ἀγγελικαῖς, ἐπιστασίαις θαῤῥεῖν, ἐν βασάνοις, Ἔνδοξοι προτρέπεται. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Δέσποινα δεινῶς, τὴν ψυχήν μου τῷ πλήθει, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, θεραπεύσασα θερμῇ, πρεσβείᾳ σου πρὸς Θεόν, καὶ τὰ πάθη, ἴασαι τοῦ σώματος.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μȣ, » ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου » ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, » τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ὅπλοις πίστεως καθωπλισμένοι, διελύσατε τὰς παρατάξεις, τῶν ἀθέων, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· καὶ ἀφθαρσίας τὸ στέφος ἐδέξασθε, Μαρτυρικὸν διανύσαντες δίαυλον. Κάρπε, Πάπυλε, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτήσασθε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις, θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ἀρίστην ἔνδοξοι Θεῷ προσήξατε, Ἀθλοφόροι θυσίαν τὸν εὐκλεῆ, πίστει Ἀγαθόδωρον, ἀποκρουσάμενοι ἐχθροῦ, τὴν ἀπάτην ἀγαπήσει Χριστοῦ.

Ἰῷ τοῦ ὄφεως, μανεὶς ὁ τύραννος, δεσμευθῆναί σε φήσας καὶ τὰς πλευράς, Κάρπε καταξέεσθαι, αὖθις δὲ φλέγεσθαι πυρί, τὸ στεῤῥόν σου οὐ διέλυσε.

Νυμφῶνα Πάπυλε, ἐπιποθήσας ἰδεῖν, τοῦ Δεσπότου πρὸς ὕψος ἀναρτηθείς, ξέεσθαι οὐ δέδοικας, οὔτε πυρὸς ἀπειλοῦντος, ὑπεχώρησας θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Ὁρῶν ἐκ σπλάγχνων σου, Θεὸν ἐρχόμενον, ὁ Ἀδὰμ ὡς ἐν ζόφῳ τῷ τῶν παθῶν, Δέσποινα ἐβόα σοι· Σῇ μεσιτείᾳ τῶν δεινῶν, τοῦ θανάτου με ἐξάρπασον.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Νηπίων ὥσπερ τῶν ἀσεβῶν, βέλη τὰς τῶν λίθων βολίδας, δέσμιος ὢν σὺ λελόγισαι, Πάπυλε τρισμάκαρ, ἐνδεδυμένος στολήν, τῆς πίστεως τὴν ὄντως ἀκαταμάχητον.

Νεκρὸς γεγένηται ὁ ἐχθρός, ἐν τῇ καρτερίᾳ σου μάκαρ, καὶ σταθηρᾷ γενναιότητι· κράτος γὰρ θεόθεν, περιεβάλου σαφῶς, δι' οὗ διττοὺς πολέμους Κάρπε ἐνίκησας.

(*) Σημειωτέον, ὅτι ἡ ἐν τῷ χειρογράφῳ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων τούτων ἐστὶν ἑτέρα, τὰ μὲν Προσόμοια πρὸς τό, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν· ὁ δὲ Κανὼν πρὸς τό, Σȣ̃ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά· ποίημα μὲν τοῦ Ἰωσήφ, φέρων δὲ Ἀκροστιχίδα ταύτην· Κάρπον τε καὶ Πάπυλον ᾄσμασι στέφω. Οὔτε ὅμως Κοντάκιον ὑπάρχει ἐκεῖ, οὔτ' Ἐξαποστειλάριον, εἰμὴ μόνον ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τὸ αὐτὸ Δοξαστικόν.

Digitized by Google

Στόματα θηρῶν ὡς Δανιὴλ, Μάρτυρες ἐφράξατε ὅπλοις, ἐνθέοις Κάρπε καὶ Πάπυλε· τούτους δὲ κηρύττειν Θεοῦ ὑπάρχειν ὑμᾶς, γενναίους Ἀθλοφόρους, πίστει ἐδείξατε.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν Θεοῦ τὸν Ἐμμανουὴλ, τίκτειν Ἡσαΐας σὲ μόνην, προανεφώνει Ἀμόλυντε, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν καταξιώσαντα, ἡμῖν ὁμοιωθῆναι, καὶ ἀπαλλάξαι φθορᾶς.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Νευρούμενοι Πνεύματι, καὶ τὴν δρόσον παρ' αὐτοῦ, δεχόμενοι Ἀήττητοι, ἐμβληθέντες ἀσβέστῳ ἐκκαυστικῇ, οὐδόλως ἐφλέχθητε, ἀλλὰ ταύτην ὡς λίθους ἀπειργάσασθε.

Νάμασι κατήρδευσας, διδαγμάτων τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶν Ἀοίδιμε· καὶ διὰ τοῦτο ἄφθονον ὁ Χριστὸς, πηγήν σε ἀνέδειξε, τῶν θαυμάτων ἐν κόσμῳ παναοίδιμε.

Προθύμως ἀνέκραζον, ὡς ἐκ στόματος ἑνὸς, οἱ Ἀθλοφόροι Κύριε· οὐ λιμὸς οὐδὲ θλίψις οὐ διωγμὸς, τῆς σῆς ἡμᾶς Δέσποτα, δυνηθῇ ἐκχωρίσαι ἀγαπήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἀδὰμ τὸν προπάτορα, γυναικεία συμβουλὴ, πάλαι μὲν ἐθανάτωσε· νῦν δὲ Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου χωρηθεὶς, ἐζώωσε Δέσποινα, καὶ υἱὸν φωτὸς αὖθις ἀπειργάσατο.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Ὡς θησαυρὸν πολυτελῆ ὁ Δεσπότης, καὶ κρήνην βρύουσαν κρουνοὺς ἰαμάτων, τοῖς ἐπὶ γῆς παρέσχετο τὰ λείψανα ὑμῶν, νόσους μὲν καθαίροντα, παθημάτων ποικίλων, χάριν δὲ βραβεύοντα, ταῖς ψυχαῖς ἀεννάως· διὸ συμφώνως Κάρπε τὴν ὑμῶν, Πάπυλε πόθῳ, τελοῦμεν πανήγυριν.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ προαιώνιος Θεοῦ Σοφία τε καὶ Λόγος, νοός μου τὴν ὁμίχλην ἀπέλασον, καὶ δίδου λόγον σοφίας ὡς Θεὸς, τοὺς μιμησαμένους διὰ πόθον ὁλικῶς τὰ θεῖά σου παθήματα, ἀνυμνῆσαι προθύμως, ὡς ὑπὸ σοῦ, Δέσποτα τῶν ὅλων, ἐπαξίως τῶν ἀγώνων τὰς ἀμοιβὰς ἀποληψομένους. Ἐνταῦθα γὰρ πιστῶν οἱ δῆμοι κυκλοῦντες τῶν λειψάνων τὴν σορὸν, τὴν εὐεξίαν δρέπονται ἀεὶ, συμφώνως ἐπιτελοῦντες, Πάπυλε, Κάρπε, ὑμῶν τὴν πανήγυριν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἀγαθονίκης.

Στίχοι.

Κάρπῳ, Παπύλῳ, τοῖς Θεοῦ καρποῖς δύο,
Πᾶς πυλεὼν τμηθεῖσιν ἀνοίγῃ πόλου.

Ἀγαθόδωρον δωρεῶν πληθὺς μένει,
Πρὸς πληθὺν ἀθλήσαντα δεινῶν μαστίγων.

Οὐκ ἐμποδών σοι, Μάρτυς Ἀγαθονίκη,
Τὸ θῆλυ πρὸς τὸ θεῖον ἐκ ξίφους τέλος.

Κάρπον σὺν Παπύλῳ δεκάτῃ τρίτῃ ἔκτανε χαλκός.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου βασιλέως, καὶ Οὐαλλεριανοῦ ἀνθυπάτου Ἀσίας, ἰατροὶ τὴν τέχνην· ὧν ὁ μὲν Ἅγιος Κάρπος Ἐπίσκοπος ἦν Θυατείρων· ὁ δὲ Πάπυλος Διάκονος, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κάρπου χειροτονηθείς. Κρατηθέντες οὖν παρὰ τοῦ Ἄρχοντος, καὶ ἐρωτηθέντες, ὡμολόγησαν ἐνώπιον πάντων τὸ ὄνομα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ· καὶ ἀναγκασθέντες θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, καὶ μὴ πεισθέντες, προσεδέθησαν ἵπποις, καὶ περιεπάτουν ἔμπροσθεν τοῦ ἅρματος, συρόμενοι πρὸς τὰς Σάρδεις· κἀκεῖ κρεμασθέντες ἐπὶ ξύλου, ξέονται. Τότε καὶ ὁ Ἅγιος Ἀγαθόδωρος δοῦλος ὢν τῶν Ἁγίων, καὶ ἀκολουθῶν αὐτοῖς, Θείου Ἀγγέλου ἐνισχύσαντος, καὶ αὐτὸς τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε· καὶ κρεμασθεὶς ῥάβδοις τύπτεται σφοδρῶς· καὶ οὕτω τυπτόμενος, τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Ὁ δὲ Ἅγιος Κάρπος κρεμάμενος ὑπεμειδίασε· καὶ ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ Ἄρχοντος, Τίνος χάριν, ὦ Κάρπε, ἐμειδίασας, εἶπεν· Ὅτι εἶδον τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου μου, καὶ ἐχάρην. Ὁ δὲ Πάπυλος δεσμεῖται πάλοις τέσσαρσι, καὶ εἰς ὕψος αἴρεται, καὶ λίθοις βάλλεται, ἀβλαβὴς ἐκ πάντων διαμείνας.

Μετὰ ταῦτα ἀχθέντες οἱ Ἅγιοι ἅμα, ὕπτιοι ἐπὶ τριβόλοις σύρονται, τυπτόμενοι ἄνωθεν, καὶ θηρίοις βορὰ ῥιπτόμενοι· καὶ λέων τότε, ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθεγγόμενος καὶ ὠρυόμενος, διεκώλυε τοὺς διώκοντας τῆς τοιαύτης ὠμότητος. Οἱ δὲ, βύσαντες τὰ ὦτα, καὶ κρηπῖσιν αὐτοὺς σιδηραῖς καθηλώσαντες, ἐν τῇ καμίνῳ ἐναπέρριψαν· ἔνθα καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Παπύλου ἀδελφὴ Ἀγαθονίκη, εὐξαμένη συνεισῆλθεν αὐτοῖς. Ἐπὶ δὲ τὸ πῦρ, καταῤῥαγέντος ὑετοῦ ἐσβέσθη, καὶ οἱ Ἅγιοι ἄφλεκτοι καὶ ἀβλαβεῖς διέμειναν, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φλωρεντίου.

Στίχ. Ὢ θάρσος οἷον Μάρτυρος Φλωρεντίου!
Πρὸς τὴν φλόγα τρέχοντος, ὥσπερ πρὸς δρόσον.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Φλωρέντιος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Θεσσαλονίκης. Χριστιανὸς δὲ ὢν, καὶ ζηλωτὴς τοῦ καλοῦ, ὕβριζε καὶ διέβαλλεν ἐπὶ πάντων τοὺς θεοὺς τῶν Ἑλλήνων, ἐπεστήριζε δὲ τοὺς Χριστιανοὺς τῇ πρὸς Χριστὸν πίστει, καὶ παντοίως ὡδήγει πρὸς τὴν τῶν θείων αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργασίαν. Οὕτω δὲ ποιῶν, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς χώρας Ἡγεμόνος· καὶ ἐρωτηθεὶς, τὸν μὲν Χριστὸν

Digitized by Google

παῤῥησίᾳ ὡμολόγησεν ἐνώπιον πάντων, ὄντα Θεὸν προαιώνιον καὶ Ποιητὴν τοῦ παντός· τοὺς δὲ τῶν Ἑλλήνων θεοὺς, ξύλα, λίθους, χρυσὸν, ἄργυρον, χαλκὸν, σίδηρον, εἴδωλα ἄψυχα καὶ ἀναίσθητα· καὶ ταῦτα εἰπεῖν, τύπτεται σφοδρῶς. Εἶτα κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, καὶ ξέεται· καὶ πυρᾶς ἀναφθείσης μεγάλης, ἐμβάλλεται ἐν αὐτῇ, χαίρων δὲ καὶ προσευχόμενος ἐν αὐτῇ, καὶ εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διοσκόρου.

Στίχ. Τμηθεὶς ὁ Διόσκορος αἰσχύνει Δία,
Τὸν μὴ λαβόντα ψυχαπωλείας κόρον.

Οὗτος ἤθλησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, γένος μὲν ἕλκων τῶν Σκηνοπολιτῶν, τῆς δοκούσης δὲ κατὰ τὰς πόλεις τῶν βουλευτῶν ἀξίας ἐπειλημμένος. Οὗτος, ἡγησάμενος τὰ τοῦ βίου πάντα ὡς σκύβαλα, ἵνα Χριστὸν κερδήσῃ μόνον, παῤῥησιάζεται· καὶ παραστὰς Λουκιανῷ τῷ Ἄρχοντι, καὶ τοῦτον καταβροντήσας, μᾶλλον δὲ καταγελάσας, εἰς οὐδὲν ἦν τι θέμενος τὰς αὐτοῦ ἀπειλάς τε καὶ θωπείας. Ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος καὶ πῦρ αὐτῷ προσῆγε, καὶ στρεβλωτήρια, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν βασάνων εἴδη περιεννόει, καὶ πάντα ὑπῆρχον εἰς οὐδὲν καὶ ἀνενέργητα, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκτέμνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα Πατρικίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Θλίψεις ὑποστὰς εἰκόνων θείων χάριν,
Χαίρει χαρὰν Νικήτας, οἵαν οἱ Νόες.

Οὗτος γεννᾶται ἐν τῇ Παφλαγόνων χώρᾳ παρὰ εὐσεβῶν καὶ φιλοθέων γονέων· φασὶ δὲ αὐτὸν ἀπόγονον εἶναι Θεοδώρας τῆς Βασιλίσσης. Ἐκδοθεὶς δὲ εἰς διδασκάλους καὶ παιδευθεὶς, ἐν τῇ Βασιλευούσῃ εἰσῆλθε, δεκαεπτὰ χρόνων ὑπάρχων. Εἰρήνης δὲ τότε τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας κρατούσης, καὶ τὸν παῖδα ἀναμαθούσης εὐνοῦχον εἶναι, ὡς παρὰ τῶν γονέων εὐνουχισθέντα, ἀνελάβετο· καὶ δι' ὀλίγου πρῶτος ἐν τοῖς οἰκείοις πάντων γίνεται· καὶ φθάσας τὸ τῶν Πατρικίων ἀξίωμα, στρατηγὸς Σικελίας προβάλλεται.

Ἔκτοτε οὖν καλῶς καὶ θεαρέστως βιώσας, καὶ βουλόμενος ἀποκαρῆναι, οὐ συνεχωρεῖτο παρὰ τῶν κρατούντων, τοῦ τε Νικηφόρου, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Σταυρακίου. Ὕστερον δὲ, κρατήσας τῆς βασιλείας ὁ Μιχαὴλ, μόλις οὗτος παρακληθεὶς, κατένευσε Μοναχὸν μὲν γενέσθαι, τῆς πόλεως δὲ μὴ ἐξελθεῖν. Ἀλλ' εἰς τὴν λεγομένην Χρυσῆν πύλην δοὺς αὐτῷ Μονὴν, τὴν λεγομένην Χρυσονίκην, ἐν ταύτῃ προσμένειν ἐκέλευσε. Πεντήκοντα δὲ χρόνων ἦν, καθ' ὃν καιρὸν ἀποκαρεὶς, τὸ μοναχὸν ἐνεδύσατο σχῆμα. Ἐν ταύτῃ τῇ Μονῇ διῆγεν ἄχρι τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου.

Ὡς δὲ ἑώρα τὰ κατὰ τῶν Ἁγίων εἰκόνων γινόμενα, ἐξελθὼν τῆς πόλεως, εἰς προάστειον ἀπῆλθον, ὃν αὐτοὺς ἐν τῇ Μονῇ ἐδωρήσατο, καὶ συγκατέμιξεν ἑαυτὸν τοῖς ἐσχάτοις ἀδελφοῖς, συνεσθίων καὶ συγκοπιῶν αὐτοῖς. Ἐπεὶ δέ τινες διαβολεῖς, τῷ θεομάχῳ χαριζόμενοι, προσήγγειλαν εἰκόνα κεκτῆσθαι τοῦτον τοῦ Σωτῆρος, ἣν ἐκ πίστεως ἀπὸ Ῥώμης ἔλαβεν, ἀπεστάλη τῶν τῆς τάξεως αὐτοῦ τις, λόγοις οὐκ ἀνειμένοις, ἀλλὰ καὶ ἀπειλαῖς ἐκφοβῶν, καὶ ἀπαιτῶν δοθῆναι οἱ τὴν σεβασμίαν εἰκόνα. Ὡς δ' οὐκ εἶχε τοῦτον καταπειθῆ, ὀψέποτε ἀποκρινάμενον· Ὡς οὐκ ἐμὴ αὐτὴ ἡ σεβασμία εἰκὼν, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῖς ἱεροῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀφωρισμένη κειμηλίοις· ἁρπάσας ἐκεῖνος ἕτερον ἀδελφὸν, ἐπὶ τὸ δειχθῆναι αὐτῷ τὸ ζητούμενον, εἰσῆλθεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· καὶ λαβὼν τὴν σεβασμίαν εἰκόνα, ὡς μυσαρός τις ἔῤῥιψεν ἀτίμως ἐν τῷ βεριδαρίῳ αὐτοῦ (*). Ὁ δὲ Ἅγιος τοῦτο ἰδὼν, ἐκ βάθους ἐστέναξεν, ἀρχὴν πειρασμῶν τοῦτο λογισάμενος. Ἐπεὶ δὲ ἀποχωρεῖν ἔμελλε ὁ ἀποσταλεὶς, ἐξησφαλίσατο, μηδόλως τὸν Ἅγιον ἐξέρχεσθαι τῶν ἐκεῖσε.

Θεοφίλου δὲ μετὰ ταῦτα τὴν βασιλείαν καταςχόντος, ἑτέρου θεομάχου, καὶ τούτου τὰ κατὰ τῶν Ἁγίων εἰκόνων οὐκ ἀμελῶς μετερχομένου, ἀπεστάλη καὶ πρὸς τὸν Ὅσιον Θεοδόσιός τις, οὕτως εἰρηκὼς ἐνώπιον τῶν παρευρεθέντων· Ὁ Βασιλεὺς κελεύει σοι δι' ἐμοῦ, ἢ τῷ Πατριάρχῃ Ἀντωνίῳ κοινωνῆσαι, καὶ ταῖς εἰκόσι μὴ προσκυνεῖν, ἢ τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ἐξορισθῆναι τῶν ὧδε. Καὶ ὁ Ἅγιος· « Τὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου εἰκόνα οὐ παύσομαι ἀεὶ προσκυνῶν, κἂν ὑμεῖς ἀπαρέσκησθε. Τὸν δὲ Ἀντώνιον, εἴπερ ἐν τῷ καθεστηκότι εἰμὶ, οὐκ ὀνομάσω Πατριάρχην, ἀλλὰ μοιχόν. Λοιπὸν ἐξόριζε, σφάττε, ποίει ὃ βούλει ». Καὶ εὐθέως ἐξώρισαν αὐτὸν ἐκεῖθεν. Ὁ δὲ Ἅγιος, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς ἀδελφοὺς, εἰς ἕτερον εἰσῆλθε προάστειον ἀγχοῦ που κείμενον· καὶ διαβιβάσας ἐκεῖσε τὴν Ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν ἄχρι τῆς Πεντηκοστῆς, καταλαμβάνει τὸ Παντείχιον.

Ἐπεὶ δὲ δόγμα ἐξετέθη, μὴ ὑποδέχεσθαι τοὺς φεύγοντας Χριστιανοὺς, στενοχωρηθεὶς ὁ Ἅγιος, πρὸς Ἐρίβολον ὑπέστρεψεν. Ὡς δὲ καὶ ἐκεῖσε διὰ τὴν τῶν Ἀγαρηνῶν ἔφοδον ἐδυσχέραινεν, ἦλθε πρὸς αὐτόν τις Νικόλαος προσγενὴς ὢν αὐτῷ, λέγων οὐ μικρὰν εὑρήσειν ἀνάπαυσιν, εἴπερ ἀφικέσθαι βουληθῇ πρὸς τὸ παρ' αὐτῷ ὂν προάστειον, Ζουλουσᾶν οὕτω καλούμενον, καὶ ἐκεῖσε παρεγένετο. Ἀλλὰ μετὰ χρόνον τινὰ μήνυμα γέγονεν αὐτῷ, ἢ κοινωνῆσαι, ἢ μετανάστην γενέσθαι.

Μεταβὰς οὖν ἐκεῖθεν, ἀφίκετο πρὸς Κατισίαν· καὶ τοπίον μικρὸν εὑρὼν, ἐξωνήσατο τοῦτο, καὶ εἰς ὄνομα τῶν Ἀσωμάτων δειμάμενος ναὸν, χρόνους ἱκανοὺς μετὰ τῶν συνόντων αὐτῷ ἀδελφῶν καλῶς καὶ θεαρέστως διαβιβάσας ἐν αὐτῷ, τελευταῖον εἰς τὸ παρὰ τὴν θάλασσαν ἀφίκετο Μοναστήριον· ἐν ᾧ καὶ τοὺς Μοναχοὺς κατηχήσας, καὶ ἐπευξάμενος, τὴν ἑαυτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημίαν προγνοὺς ἐξεδήμησε, πολλὰ καὶ ζῶν καὶ μετὰ θάνατον θαύματα πεποιηκὼς, περὶ τὰ ἑβδομήκοντα πέντε ἔτη γεγονώς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βενιαμὶν τοῦ Διακόνου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰσδιγέρδου τοῦ υἱοῦ Γορωράνη, βασιλέως Περσῶν, ὁ Βενιαμὶν, Διάκονος ὢν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, καὶ πολλοὺς Πέρσας καὶ Ἕλληνας μεταβαλὼν πρὸς θεογνωσίαν, ὡς κακοποιὸς διεβλήθη· διὸ καὶ τυφθεὶς, ἐμβάλλεται τῇ εἱρκτῇ. Δύο δὲ ἐνιαυτῶν παραδραμόντων αὐτῷ ἐν τῇ φυλακῇ, Πρέσβυς Ῥωμαίων ἀφικόμενος πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν, μαθὼν περὶ τούτου, τὸν βασιλέα ᾐτήσατο, ἀφεθῆναι τὸν Βενιαμίν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, εἰ βούλοιτο ἀποσχέσθαι, ἔφησε, τοῦ διδάσκειν τοὺς Μάγους τὸν Χριστιανισμόν. Καὶ ὁ Πρέσβυς· Φυλάττειν ἐξάπαντος τὰ προστεταγμένα, ὦ βασιλεῦ, ἀναγκαῖον, ἀπεκρίνατο.

Ὁ δὲ Βενιαμὶν, ὡς τῶν τοῦ Πρέσβεως ἠκροάσατο παραινέσεων, Ἀδύνατον, ἔφησε, μὴ μεταδοῦναί με φωτός, οὗ μετέλαβον· Ὅσης γὰρ τοῦτο ἄξιον τιμωρίας, ἡ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων διδασκαλία περὶ τοῦ καταχρύψαντος

(*) Τὸ Βεριδάριον, ἢ ὀρθότερον ἴσως Βηριδάριον, φαίνεται ὑποκοριστικὸν πρὸς καταφρόνησιν, γινόμενον ἀπὸ τοῦ Βηρίδες, ὅπερ δηλοῖ εἶδος ὑποδημάτων, ὃ ἡμεῖς ἐμβάδας λέγομεν, κατὰ τὸν Βαρῖνον, ἢ τὰ τουρκιστὶ τσουράπια καλούμενα ἀπὸ σιαγιάκι.

Digitized by Google

τὸ τάλαντον, σαφῶς ἡμῖν παριστᾷ. Ἀλλὰ τούτων μὲν οὐδὲν τητικαῦτα γνοὺς ὁ βασιλεὺς, ἐκέλευσεν αὐτὸν τῶν δεσμῶν ἀφεθῆναι· ἐκεῖνος δὲ πάλιν τὰ συνήθη δρῶν διετέλει. Οἷς χαλεπήνας ὁ βασιλεὺς, εἴκοσι καλάμους ὀξύνας, τοῖς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἐνέπηξεν ὄνυξιν. Ἐπεὶ δὲ ἑώρα, ὡς παίγνιον τὴν τιμωρίαν ἡγούμενον; ἕτερον κάλαμον ὀξύνας, ἐνέβαλε τῷ παιδογόνῳ τούτου μορίῳ, καὶ τοῦτο συνεχῶς εἰσάγων τε καὶ ἐξάγων, ἀφορήτους ἀλγηδόνας τῷ Ἁγίῳ εἰργάζετο. Μετὰ δὲ τὴν τιμωρίαν ταύτην ὁ θηριώδης καὶ ἀπάνθρωπος ἐκεῖνος, ῥάβδον παχεῖαν ὄζους ἔχουσαν πανταχόθεν, εἰσωσθῆναι διὰ τῆς ἕδρας τούτου ἐκέλευσε· καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο ὁ γενναῖος ἀγωνιστής.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντιγόνου, διὰ πυρὸς τελειωθέντος.

Στίχ. Τεθνήξομαί σοι, τῆς ἐκεῖθεν, Χριστέ μου,
Τὴν ὧδε καῦσιν Ἀντίγονος προκρίνων.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Ποδῶν Μάρτυρες καθήλωσιν ὑπέστητε, κρηπῖσι πανσεβάσμιοι, πορευόμενοι, ἐν ὁδῷ καὶ ᾄδοντες Θεῷ, καὶ κέντρα συντρίψαντες ὡς χοῦν, τῆς ἀσεβείας, εὐσεβῆ πίστιν ἱδρύσατε.

Ὑπὲρ Ἥλιον ἀθλοῦντες ἀνελάμψατε, Μάρτυρες ἀξιάγαστοι· καὶ τῆς πλάνης δὲ τῶν εἰδώλων ἅπασαν ἀχλὺν, σαφῶς ἐδιώξατε πιστοῖς, θεογνωσίας φωτισμὸν, ἀεὶ δωρούμενοι.

Λαβροτάτην φλόγα μέλλουσαν ἀνάπτεσθαι, τοῦ ταύτῃ ἐμβληθῆναι ὑμᾶς, ἡ πανόλβιος καθορῶσα ἔκραζε Χριστῷ· Χοροῦ μὴ στερήσῃς με τῶν σῶν, Ἀγαθονίκη Ἀθλητῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός. Θεοτοκίον.

Ὡς ἀκένωτον πηγήν σε πάντων Δέσποινα, κατέχομεν οἱ δοῦλοί σου καὶ βοήθειαν, καὶ στεῤῥὸν ὀχύρωμα ἁγνὴ, καὶ τεῖχος καὶ σκέπην ἀγαθήν· μὴ στερηθείημεν ἀεὶ, σῆς ἀντιλήψεως.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Πυρὶ παραδοθέντας Κάρπον καὶ Πάπυλον, καθορῶσα ἡ Μάρτυς Ἀγαθονίκη θερμῶς, πόθῳ πρὸς αὐτοὺς, συνεισῆλθε χορεύουσα, οἳ καὶ τὴν Τριάδα, τυποῦντες ἐφρουροῦντο.

Ῥῆσιν τὴν τοῦ Δεσπότου ἀναλαβόντες Σοφοὶ, ὑπὲρ τῶν ἀναιρούντων καθικετεύετε· ὅθεν καὶ ὑμεῖς ἐκτμηθέντες τὰς κάρας ὁμοῦ, ἐν χερσὶ Κυρίου, παρέθεσθε τὸ πνεῦμα.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων ὑμῶν Πανεύφημοι, ῥαντισμός τε καὶ ἄκος ἡμῶν γεγόνασι· καὶ εἰδωλικὴν πλάνην κατεξωλόθρευσαν, Θεοῦ τῶν ἁπάντων, γνησίως κηρυχθέντος.

Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Θεοτόκε τὸν εὐσυμπάθητον, ἡ τεκοῦσα Σωτῆρα ἴδε τὴν κάκωσιν, καὶ τὸν στεναγμὸν τοῦ λαοῦ σου καὶ τάχυνον, τοῦ παρακαλέσαι, ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Φωτὶ τῷ θείῳ νῦν πλησιάζοντες, πρεσβευτικαῖς αὐγαῖς τὴν Ἐκκλησίαν φωτίζετε, τὴν ἐσκοτισμένην ἐξ ἀγνοίας δεινὴν, δόξαν Εἰκονομάχων ἀποδιώξαντες, καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ, πρὸς Θεὸν πίστει στηρίξαντες.

Ἐχθρῶν δαιμόνων στίφη διώκετε, καὶ πειρασμῶν ἡμᾶς ἀπολυτροῦσθε μακάριοι, μαλακίας πάσης τε καὶ νοσήματος, τοὺς ἡμῶν τῷ τεμένει πίστει προστρέχοντας, νεύσει ἀπαλλάττετε Θεοῦ, Κάρπε καὶ Πάπυλε.

Ῥοὴν δακρύων μου μὴ ἀπώσησθε, ὦ ξυνωρὶς Ἁγίων Ἀθλοφόρων, ὡς ἔχοντες, παῤῥησίαν νῦν πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν· σκότους με ἀφαρπάσαι τοῦτον αἰτήσασθε, καὶ τοῦ ἀκηράτου φωτισμοῦ καταξιώσατε.

Θεοτοκίον.

Ὠδὴν προσάγω σοι πόθῳ Δέσποινα, ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων μου ὁ τάλας καὶ δέομαι, τοῦ βορβόρου ῥῦσαί με τῶν ἔργων μου· πάντας δὲ τοὺς ἐν πίστει, ἀνευφημοῦντάς σε, τῆς ἐκ δεξιῶν τοῦ σοῦ Υἱοῦ δόξης ἀξίωσον.

Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολ-
» μᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Συνόντες παμμακάριστοι, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, λαμπόμενοι Ἀθλοφόροι, Κάρπε Χριστοῦ Ἱεράρχα, καὶ Πάπυλε ἀοίδιμε, στεφανηφόροι Μάρτυρες, τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, μέμνησθε πάμφωτον μνήμην.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην Θεομήτορα, ἀπαύστως μακαρίσωμεν, οἱ σεσωσμένοι τῷ ταύτης, ὑπερφυεῖ θείῳ τόκῳ, ἀξιοχρέως μέλποντες, τὴν Θεοτόκον Δέσποιναν· λύτρον ἡμῖν γὰρ τέτοκε, πλημμελημάτων ἀρχαίων, Χριστὸν Τριάδος τὸν ἕνα.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου, Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ͂Ι ΙΔʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ Ποιητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑφεξῆς Προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων τρία.

Ἦχος δʹ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Οἱ τῆς πίστεως πρόμαχοι, τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, τὸν τῆς νίκης στέφανον ἐκομίσαντο, ὁ γενναιόφρων Ναζάριος, ὁ μέγας Προτάσιος, σὺν Κελσίῳ τῷ σοφῷ, ὁ θεόφρων Γερβάσιος· οὓς ὑμνήσωμεν, ὡς γενναίους ὁπλίτας, ὡς τῆς ἄνω, βασιλείας κληρονόμους, ὡς ἐθελόθυτα θύματα.

Εὐφημείσθω Ναζάριος, καὶ τιμάσθω Προτάσιος, καὶ ὁ θεῖος Κέλσιος, καὶ Γερβάσιος· οἱ εὐκλεῶς ἐναθλήσαντες, καὶ πλάνην μειώσαντες, καὶ Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς ἱερῶς ἀριθμούμενοι, καὶ θεούμενοι, κατὰ μέθεξιν θείαν· καὶ τῆς νίκης, τοὺς στεφάνους ἐκ παλάμης, ζωαρχικῶς κομισάμενοι.

Ὁ θεόφρων Ναζάριος, τῷ ἐνθέῳ κηρύγματι, πόλεις διερχόμενος κατεφώτιζεν· ὃν μιμησάμενος Κέλσιος, τὸ κλέος ἐκτήσατο, τῶν ἐνθέων ἀρετῶν, συμπατήσας τὸν δόλιον. Τούτους ἅπαντες, ἐν αἰνέσει τιμῶμεν, ὡς ἀστέρας, ὡς φωστῆρας τῶν ἐν σκότει, καὶ ἰατροὺς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ὁσίου τρία, ὅμοια (*).

Ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, ἐλλαμφθεὶς τὴν διάνοιαν, φωτοφόρος γέγονας, Ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων τὰ σύμπαντα, τῷ κάλλει τῶν λόγων σου, καὶ διδάσκων ἀνυμνεῖν, τοῦ Σωτῆρος τὰ θαύματα ἃ εἰργάσατο, θεϊκῇ δυναστείᾳ, καὶ τὰ πάθη, ἃ ὑπέστη ἑκουσίως, ὑπὲρ ἡμῶν ὦ φιλάνθρωπος.

Ἐκκλησία λαμπρύνθητι, καὶ τὰ τέκνα σου κάλεσον, ὑψηλῷ κηρύγματι, συνευφραίνεσθαι· ἡ γὰρ κιθάρα τοῦ Πνεύματος, ἡ λύρα ἡ ἔνθεος, συγκαλεῖται μυστικῶς, εἰς ἑστίασιν ἅπαντας, τὰ μελλίρρυτα, καὶ θεόφθεγκτα ταύτης τῶν ᾀσμάτων, μελῳδήματα προθεῖσα, Κοσμᾶς ὁ θεῖος καὶ ἔνδοξος.

Σάλπιγξ γέγονας Ὅσιε, κελαδῶν τὰ σωτήρια, τοῦ Χριστοῦ παθήματα, καὶ τὰ θαύματα, καὶ τῆς Παναγνου τὴν κοίμησιν, καὶ πάντας εὐφραίνουσα, ἡδυφθόγγος σου Κοσμᾶ, καὶ εὐήχοις τοῖς ῥήμασι· διὸ πάντες σε, κατὰ χρέος τιμῶμεν ἀνυμνοῦντες, τὴν πανεύφημον καὶ θείαν, καὶ ἱεράν σου μετάστασιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δʹ. Βυζαντίου.

Τὰ θύματα τὰ λογικά, Ναζάριον, Προτάσιον, Γερβάσιον, καὶ Κέλσιον εὐφημήσωμεν· ὅτι πᾶσαν τυράννων μανίαν, σὺν τοῖς εἰδώλοις κατήργησαν. Διὸ ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Δέδοικα τὴν τῆς ἀποφάσεως ὥραν, ἐν ἀμελείᾳ τὸν βίον μου, ὅλον δαπανήσας ὡς ἄλλος, τῶν ἀνθρώπων οὐδεὶς πώποτε· ἀλλὰ προφθάσασα νῦν, πρὸ τέλους Μητροπάρθενε, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου τὴν ψυχήν μου ἐλευθέρωσον. Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄναρχε Λόγε τοῦ Πατρὸς, καὶ Υἱέ μου, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονε, πῶς τὰς σὰς ἀχράντους παλάμας, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐξέτεινας; τίς ἡ τοσαύτη σου δέ, πτωχεία ὑπεράγαθε; παρισταμένη τῇ σῇ σταυρώσει, ἀνεβόα ἡ Παναμωμος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος αʹ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις, καὶ ἀγρυπνίαις πολλαῖς, τὰ τῆς σαρκὸς τελείως, ἀπενέκρωσας πάθη· ψυχὴν δὲ ἀπαθείᾳ, μάκαρ Κοσμᾶ, ἐναρέτοις ἐν πράξεσιν, εὐσεβοφρόνως ἐζώωσας καὶ ζωὴν, πρὸς ἀγήρω μεταβέβηκας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Τοῖς θεοφθόγγοις σου λόγοις, τὰς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ, ἐναρμονίως Μάκαρ, Ἑορτὰς σενεγράψω, εὐρύθμοις μελῳδίαις, καὶ τῆς σεπτῆς, καὶ πανάγνου Θεόπαιδος, ὡς ἐτησίως γεραίρωνται παρ᾽ ἡμῶν, καὶ κοσμῶνται σοῖς τοῖς ᾄσμασιν.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Ὡς παριστάμενος μάκαρ τῷ οὐρανίῳ φωτί, τοὺς ἐπὶ γῆς ὑμνοῦντας, τὴν σεπτὴν καὶ φωσφόρον, καὶ θείαν Ἑορτήν σου, φαίδρυνον σαῖς, φωτοβόλοις πρεσβείαις Κοσμᾶ, καὶ τὴν

(*) Τὰ ἐν τῷ χερογράφῳ φερόμενα προσόμοια τοῦ Ὁσίου Κοσμᾶ διαφέρουσι τῶν παρόντων· ὁμοίως καὶ ὁ ἐκεῖ Κανὼν τοῦ ἐνταῦθα, ἀνώνυμος μὲν ὢν κἀκεῖνος, ἀκροστιχίζων δὲ οὕτω· Κοσμᾶν ἐπαινῶ τὸν μελουργὸν προφρόνως. Τάττεται δὲ ἡ ὅλη τοῦ Ὁσίου Ἀκολουθία κατὰ τὴν προλαβοῦσαν ιβʹ. τοῦ παρόντος Μηνός.

Digitized by Google

τῶν θλίψεων νύκτα, καὶ τῶν παθῶν, τὴν ὁμίχλην διασκέδασον. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Δαυϊτικοῖς ᾄσμασι, τὸν πνευματικὸν ᾀσματογράφον, εὐφημήσωμεν λέγοντες· Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου Ὅσιε Πάτερ, καὶ ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου, κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου, καλλιγραφοῦσα ἡμῖν μέλη τὰ σωτήρια, δι᾽ ὧν τὴν κατὰ Χριστὸν οἰκονομίαν καὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον, ᾀσματικῶς δοξολογεῖν διδασκόμεθα, αἰτούμενοι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἤθη τὰ μακρὰν ποιοῦντά με, τοῦ ἀγαθοῦ σου Υἱοῦ, Ἀγαθὴ καὶ πανάμωμε, πόῤῥωθι ἀπέλασον, τῆς ἀθλίας καρδίας μου· καὶ τὸν ζητοῦντα καὶ ὠρυόμενον, καταπιεῖν με κάκιστον λέοντα, ὄφιν τὸν δόλιον, σκολιὸν καὶ δράκοντα, τὸν πονηρὸν, σύντριψον τῷ κράτει σου, ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὢ μυστηρίου καινοῦ! ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἔκλαιε κράζουσα· Οἴμοι τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινὸς, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου· Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἷς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ ἐφεξῆς δύο τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Πιστῶς ἀνυμνῶ Μάρτυρας στεφηφόρους. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πιστῶς ἐναθλήσαντες, καὶ τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, τῆς νίκης τὸν στέφανον, συνανεδήσασθε, θεῖοι Μάρτυρες· τὴν θείαν ὑμῶν μνήμην, ὅθεν ἑορτάζομεν, ἐπαγαλλόμενοι.

Ἱστίῳ πτερούμενοι, Πνεύματος Θείου, τὸ πέλαγος, ἀβρόχως διήλθετε, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τῶν κολάσεων· καὶ νῦν πρὸς θεῖον ὅρμον, τῆς ἄνω λαμπρότητος, κατεσκηνώσατε.

Σταυρὸν ὥσπερ θώρακα, ἐνδεδυμένοι Μακάριοι, ἐχθρὸν τὸν ἀσώματον, κατεπαλαίσατε, μετὰ σώματος, βασάνους πολυπλόκους, καὶ θάνατον ἄδικον, καθυπομείναντες.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην χωρήσασαν, τὸν προαιώνιον Κύριον, ἐν μήτρᾳ πανάμωμον, Κόρην ὑμνήσωμεν, ὅτι γέγονεν, οὐρανῶν πλατυτέρα, Θεὸν σωματώσασα δι᾽ ἀγαθότητα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ὡς θεῖος, ὡς φωτοφόρος Ὅσιε, πᾶσιν ἐξέλαμψας, φωταγωγίαις μάκαρ τῶν λαμπρῶν, καὶ πανσόφων ῥημάτων σου· ὑφ᾽ ὧν καταφωτίζεσθαι, πάντας εὐχαῖς σου Κοσμᾶ αἴτησαι.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου γέγονας, σάλπιγξ θεόφθογγος, ἀναφωνοῦσα πᾶσι τὰ σεπτὰ, καὶ σωτήρια δόγματα, καὶ τὰς ψυχὰς εὐφραίνουσα, τῶν ὀρθοδόξων Παναοίδιμε.

Οὐδόλως, τοῖς σοῖς βλεφάροις δέδωκας, ὕπνον μακάριε, ἕως οὗ ὄντως ἔφθασας σαφῶς, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον· παρ᾽ οὗ τὴν χάριν εἴληφας, τῆς ἀληθοῦς Πάτερ νοήσεως.

Θεοτοκίον.

Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινας· αὐτὸν γὰρ τέτοκας, τὸν Ποιητὴν τῶν ὅλων καὶ Θεὸν, ἀσυνήθως καὶ ξένως ἡμῖν, ἐπιφανέντα σώματι, Θεογεννῆτορ Μητροπάρθενε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ὡς βότρυες θεῖοι γεγονότες, ἀμπέλου τῆς θείας ἀληθῶς, ἀθλήσεως προχέουσιν, οἶνον ἡμῖν οἱ Μάρτυρες, πνευματικῶς εὐφραίνοντα, τὰς διανοίας ἐν χάριτι.

Στεῤῥῶς ἀντετάξω τῷ διώκτῃ, Ναζάριε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, προστάττοντι κιβδήλοις σε, θύειν θεοῖς πανόλβιε, τῷ ὡς ἀρνίον θύεσθαι, ἑτοίμως ἔχοντι ἔνδοξε.

Αἰνέσεως πάντες συμφωνίᾳ, ὑμνήσωμεν σήμερον πιστῶς, Ναζάριον, Προτάσιον, Γερβάσιον καὶ Κέλσιον, τῆς ἀληθείας Μάρτυρας, γεγενημένους ἐν Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Νόμου προετύπου ἡ σκηνή σε, γενήσεσθαι μέλλουσαν Ἁγνὴ, Θεοῦ ἅγιον σκήνωμα, ἐν ᾧ ὁ ἱλασμὸς ἡμῶν, ἁγιασμὸν δωρούμενος, πᾶσιν ἡμῖν ἐπελεύσεται.

Τοῦ Ὁσίου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἐπ᾽ ὤμων ἄρας Σοφὲ, τὸν τοῦ Κυρίου σου σταυρὸν ἔκραζες· Κόσμῳ κἀγὼ ἐσταύρωμαι, σάρκα καθηλώσας τῷ φόβῳ σου.

Ὡς χείμαῤῥος τῆς τρυφῆς, πᾶσι προχέεις τὰ σεπτὰ νάματα, ἄρδων ἀεὶ Ὅσιε, φρένας καὶ ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Digitized by Google

Ἡ χάρις ἡ τοῦ Θεοῦ, ἐπισκιάσασα ἐν σοὶ Πάνσοφε, ἄλλον ἡμῖν ἔδειξε, θεῖον Χρυσοῤῥόαν τοῖς φθέγμασι. Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χρι-
» στὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τεσσάρων ἱερῶς, ἀθλησάντων Μαρτύρων, τὴν θείαν καὶ σεπτήν, ἑορτάζομεν μνήμην, τρυφῶντες τὰ θαύματα, καθ' ἑκάστην ὡς νάματα· ἅπερ βρύουσιν, ἐκ τῶν τιμίων λειψάνων, ἀποπαύοντες, τὰς τῶν πιστῶν ἀσθενείας, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου.

Ἡ λύρα τῆς σεπτῆς, καὶ Ἁγίας Τριάδος, Κοσμᾶς ὁ ἱερός, μελῳδῶν ἰδοὺ ἧκε, τὸ μέλος τὸ Τρισάγιον. Σὺν αὐτῷ οὖν βοήσωμεν· Ὁ Πατήρ, Υἱὸς καὶ Θεῖον Πνεῦμα τὸν κόσμον, σοῦ εἰρήνευσον, καὶ τὸν Σατὰν ὑπὸ πόδας, ἡμῶν ταχὺ σύντριψον. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Φωτί σου ἀγαθῇ, τὴν ἐν σκότει ψυχήν μου, καταύγασον Ἁγνή, καὶ τὴν πώρωσιν λῦσον, καὶ δίδαξον πράττειν με, τοῦ Υἱοῦ σου τὸ θέλημα· ὅπως ἄφεσιν, τὴν τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, εὕρω πάναγνε, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, ῥυσθῶ ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, Οἰκτίρμον πλαστούργημα;

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑπὲρ ἔννοιαν ὁ πόθος τῶν Ἁγίων Μαρτύρων σου, ὑπερβαίνει πάντα, Λόγε λογισμὸν τὰ παλαίσματα, καὶ οἱ ἀνδρεῖοι ἀγῶνες καὶ τὰ ἔπαθλα, ἃ παρέσχες νομίμως, αὐτοῖς ἐναθλήσασι.

Μίαν γνώμην διαφόροις, αἰκιζόμενοι σώμασιν, οἱ Χριστοῦ ὁπλῖται, ὑπερβολικῶς ἐπεδείξαντο, ἕνα Θεὸν ἐν σταδίῳ ὡμολόγησαν, καὶ πολύθεον, πλάνην σαφῶς ἐξηφάνισαν.

Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, Κελσίου τε, τῶν σεπτῶν Μαρτύρων, Ἄγγελοι τὴν πάλην ἐθαύμασαν, πῶς ἐν σαρκὶ τῷ ἀσάρκῳ συμπλεκόμενοι, κατηδάφισαν τοῦτον, εἰς γῆν ἀνδρικώτατα.

Ὡς γενναῖοι στρατιῶται, ὡς ἀήττητοι Μάρτυρες, οἱ Χριστοῦ ὁπλῖται, ὡς τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχοι, τὰς οὐρανίους σκηνώσεις ἐκληρώσασθε, καὶ χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀεὶ ἐπαγάλλεσθε. Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς πατρῴους, ὁ ὑπέρθεος ἄχραντε, Θεοτόκε κόλπους, κόλποις σου ἀχράντοις καθέζεται, θείαν καθέδραν τοῖς πᾶσιν ἀγαθότητι, ἑτοιμάζων καὶ δόξαν, ἀεὶ διαμένουσιν.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὀξυγράφου ὡς κάλαμος σοῦ ἡ γλῶσσα, παναληθῶς γεγένηται, ἄριστα Παμμάκαρ, γράψασα ὡς ἐν πίνακι, Χριστοῦ τὰ σεβάσμια, καὶ σωτηριώδη παθήματα.

Ἀνυψούμενος ὡς φοίνιξ ταῖς θεωρίαις, τῶν ἀρετῶν ὑψίκομον, δένδρον καθωράθης, γλυκασμὸν σωτήριον, παρέχων τοῖς μέλπουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑψηγορίᾳ τῶν λόγων σου Θεοφάντορ, τὰς τῆς Πανάγνου ὕμνησας, καὶ πάντων Ἁγίων, Ἑορτῆς λαμπρότατα, κραυγάζων γηθόμενος· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατὰ φύσιν ἐλεύθερος τὴν ἰδίαν, δούλου μορφὴν ἐπτώχευσε, χρηστότητος πλούτῳ, Μήτηρ ἀειπάρθενε, ἐκ σοῦ καθ' ὑπόστασιν, ὅλον πρόσλαβὼν τὸ ἡμέτερον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Αἰκίαις τὸ σῶμά σου, Ναζάριε ὡμίλησε, στρέβλαις καὶ βασάνοις πολυπλόκοις· μύρον εὐῶδες, ὅθεν πηγάζει ἡμῖν, κατευωδιάζον τὰς ψυχάς, πίστει ἀδιστάκτῳ σε, τῶν τιμώντων πανεύφημε.

Ῥανίσιν αἱμάτων σου, κατέσβεσας τοὺς ἄνθρακας, τῆς πολυθείας Ἀθλοφόρε· θείων θαυμάτων πυρὶ δὲ πάνσοφε, ὕλην παθημάτων χαλεπῶν, φλέγεις θείᾳ χάριτι, τοῦ Σωτῆρος Ναζάριε.

Τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, ὀσμὴν ἐνθέου γνώσεως, τῆς θεογνωσίας τοὺς λειμῶνας, τοῦ Παραδείσου δένδρα τὰ ἔγκαρπα, τοὺς περικαλλεῖς καὶ φωταυγεῖς, Μάρτυρας ὑμνήσωμεν, καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν.

Ὑμνείσθω Ναζάριος, μεγαλυνέσθω Κέλσιος, ἅμα Προτασίῳ ὁ γενναῖος, ἀνευφημείσθω πίστει Γερβάσιος, οἱ τῆς Ἐκκλησίας ἀκλινεῖς, στῦλοι καὶ θεμέλιοι, ἀῤῥαγεῖς χρηματίσαντες.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ρομφαία τὸ πρότερον, ἡ τὴν Ἐδὲμ φυλάττουσα, νῶτα τοῖς πιστοῖς Ἁγνὴ παρέχει, σημειουμένοις τιμίῳ αἵματι, πάλαι κενωθέντι ἐκ πλευρᾶς, λόγχης ἐκκεντήματι, τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντος.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ ὥσπερ παμφαὴς, ἑωσφόρος ἀνέτειλας· σὺ ῥήμασι καταυγάζεις, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, βολίσι τῶν ῥημάτων σου.

Σὺ ὥσπερ ἀριστεὺς, τῇ σφενδόνῃ χρησάμενος, τῶν λόγων σου Θεομάκαρ, τὰ τῶν αἱρετιζόντων, κατέβαλες φρυάγματα.

Τίς ὄντως ἐξειπεῖν, τοὺς σοὺς πόνους δυνήσεται, ἀγῶνάς τε καὶ ἱδρῶτας, ἑκουσίως οὓς ἔτλης, σαρκὸς ἔξω γενόμενος;

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐκ ἀγγελικὸς, οὐκ ἀνθρώπινος δύναται, τὸ ἄφραστον ἑρμηνεῦσαι, καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῦ τόκου σου Πανάχραντε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ϛ΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Αἱ σαὶ πορεῖαι ἐν ὕδασιν, ἐγένοντο, παμμάκαρ Ναζάριε, καὶ οὐκ ἐγνώσθη σου, τούτοις τὰ ἴχνη ἐν Πνεύματι, οὗ τῇ δυνάμει πάντας ἐχθροὺς κατῄσχυνας.

Σωμάτων πάθη ἀνίατα, τῇ θείᾳ ἐθεράπευσας χάριτι, Μάρτυς Ναζάριε· μύρον εὐῶδες πηγάζεις δὲ, τοῖς τῷ σεπτῷ λειψάνῳ σου προσπελάζουσι.

Σοφῶς ὁ θεῖος Προτάσιος, ὁ μέγας τε σὺν τούτῳ Γερβάσιος, πλοῦτον ἐπίκηρον, καὶ δυναστείαν πατήσαντες, τῆς αἰωνίου δόξης κατηξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Τοὺς νόμους Κόρη ἐκαίνισας, τῆς φύσεως Παρθένε κυήσασα, Θεὸν ἀθάνατον, σάρκα θνητὴν ἐνδυσάμενον, ἵνα θνητοὺς θεώσῃ δι᾽ ἀγαθότητα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Σὺ τὸν Ἄβελ, παρεζήλωσας, φέρων τὰς ἀπαρχὰς, τῶν σῶν λόγων, ὡς θρεμμάτων θυσίας Κοσμᾶ προφανῶς, προτιθεὶς εἰς βρῶσιν, τῶν ᾀσμάτων τὰ μέλη τὰ κάλλιστα.

Μαρτυρίᾳ, συνειδήσεως ἔτλης τὸν βίον σου, θυσιάζων, Ἰσαὰκ ὥσπερ ἄλλον τὸ πρόθυμον, Ἀβραὰμ ἐνθέως, ἀληθῶς μιμησάμενος Πάνσοφε.

Ἀναβάσει, ψυχοσώστους ὑπέθου ὡς κλίμακα, Πατριάρχης, ἣν ἑώρα τὸ πάλαι Κοσμᾶ τηλαυγῶς, ἀνελκύων πάντας, ἡδυφθόγγοις βαθμίσι σου εὔθετα.

Θεοτοκίον.

Μὴ ἐλλίπῃς, ἱλεοῦσθαι Παρθένε τῶν δούλων σου, τὸν Υἱόν σου, τὰς οὐλὰς ἐξαλείφειν πταισμάτων ἡμῶν, τῶν ὀρθὰ φρονούντων, Θεοτόκον σε Κόρη πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ, τὴν τετράριθμον δόξαν, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, εὐφημίαις ᾀσμάτων, Ναζάριον Προτάσιον, καὶ Γερβάσιον Κέλσιον· οὗτοι ἤθλησαν, μέχρι τομῆς καὶ θανάτου· οὗτοι στέφανον, τῆς ἀφθαρσίας λαβόντες, αἰτοῦσι σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἀθλοφόρων τὴν ἄθλησιν, τὰ παλαίσματα, καὶ τὸν ἔνδοξον θάνατον, δεῦτε φιλέορτοι ἅπαντες ὕμνοις ἐγκωμίων, καὶ ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν, τὴν τετράριθμον φάλαγγα, τὸν σοφὸν Προτάσιον, σὺν τούτῳ Γερβάσιον, καὶ τὸν θεῖον Ναζάριον, ἅμα Κελσίῳ τῷ θεηγόρῳ, καὶ νέῳ πεφηνότι· ὅτι πᾶσαν τῶν Ἑλλήνων ἀπετέφρωσαν μανίαν, καθομολογοῦντες τὸν Χριστὸν, Θεὸν μέγαν, πρὸ τῶν αἰώνων βασιλεύοντα σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι· νῦν δὲ μετὰ θάνατον αἰτοῦσι σωθῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου.

Στίχοι.

Τὸν Ναζάριον καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
Θεῷ προσῆξε Ναζαρηνῷ τὸ ξίφος.

Σὺν τρισὶ Ναζάριος τμήθη δεκάτῃ γε τετάρτῃ.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐν Ῥώμῃ, μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐπὶ Νέρωνος τοῦ Βασιλέως, παρὰ Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου ὁδηγηθέντες πρὸς τὴν εὐσέβειαν. Ἐν δὲ τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ὁ Ἅγιος Ναζάριος, διὰ τῶν πόλεων τῆς Ἰταλίας διερχόμενος, καὶ κηρύσσων, πολλοὺς πρὸς τὴν πίστιν ἐχειραγώγησε. Διὰ δὲ χρόνων δέκα κατήντησεν εἰς τὴν πόλιν Πλακεντίαν, ἔνθα κατέλαβε τὸν Ἅγιον Προτάσιον καὶ Γερβάσιον, βεβλημένους ἐν φυλακῇ ὑπὸ Ἀνουλίου ἄρχοντος· κἀκεῖ κηρύττων, ἐξωθεῖται τῆς πόλεως· καὶ ἐλθὼν εἰς πόλιν λεγομένην Κέμελιν, προσλαμβάνεται τὸν Ἅγιον Κέλσιον, τριετῆ ὄντα παῖδα, καὶ αὐτίκα παρὰ Δεινοβίου φρουρεῖται. Εἶτα ἐκεῖθεν ἀπολυθεὶς, ἔρχεται μετὰ Κελσίου εἰς τὰς πόλεις Τιβερίου, εὐαγγελιζόμενος· καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ Νέρωνος δεσμεῖται, καὶ θηρίοις ἐκδίδοται. Περισωθεὶς δὲ, πάλιν καταλαμβάνει τὴν Μεδιόλανον, καὶ εὑρίσκει ἐν τῇ εἱρκτῇ περιόντας τοὺς Ἁγίους, Γερβάσιον καὶ Προτάσιον· καὶ

Digitized by Google

αὖθις παραπέμπεται ἐν Ῥώμῃ παρὰ Ἀνουλίου. Ἔνθα σωτηρίας γίνεται αἴτιος τῷ πρὸς πατρὸς αὐτοῦ πατρί· καὶ εἰς Μεδιόλανον ὑποστρέψας, τέμνεται τὴν κεφαλὴν, ἅμα Γερβασίῳ, Προτασίῳ, καὶ Κελσίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ Ποιητοῦ, Ἐπισκόπου Μαϊουμᾶ τοῦ Ἁγιοπολίτου.

Στίχ. Ἀπῆλθε Κοσμᾶς, ἔνθα πᾶσα τερπνότης,
Μέλη λιπὼν τέρποντα τὴν Ἐκκλησίαν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος προσλαμβάνεται, κομιδῇ νέος ὤν, παρὰ τοῦ Πατρὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ὡς υἱοποιητός· ὃς πλούτῳ πολλῷ κομῶν καὶ κοσμικῇ δόξῃ, προσελάβετό τινα τῶν Ἀσηκριτῶν, ἄνδρα πολυμαθῆ καὶ σοφὸν, Κοσμᾶν καὶ αὐτὸν καλούμενον· ᾧ τόν τε υἱὸν αὐτοῦ Ἰωάννην, καὶ Κοσμᾶν τὸν υἱοποιητὸν παραδοὺς, πᾶσαν σοφίαν θείαν τε καὶ ἀνθρωπίνην ἐκδιδάσκειν αὐτοὺς ἐξηκριβώσατο. Οἱ δὲ, δεξιᾶς τυχόντες φύσεως, πᾶσαν ἐν βραχεῖ γραμματικήν τε καὶ φιλοσοφίαν ὑπ᾽ αὐτοῦ διδαχθέντες, ἔτι ἀστρονεμίαν καὶ γεωμετρίαν ἐξασκήσαντες, ἅπασιν αἰδέσιμοι ἀνεδείχθησαν· ὃς δὲ τὴν ἐν ἅπασιν αὐτῶν τελειότητα βούλεται μαθεῖν, ἀπὸ τῶν αὐτοῖς πονηθέντων συγγραμμάτων ἀκριβῶς εἴσεται. Εἶτα εἰς Λαύραν τοῦ Ἁγίου Σάββα παραγενόμενοι, τὸν Μοναδικὸν ζυγὸν ὑπέρχονται· καὶ ὁ μὲν μακάριος Ἰωάννης, Πρεσβύτερος χειροτονεῖται παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων· ὁ δὲ ἀοίδιμος Κοσμᾶς, πολλὰ παρακληθεὶς ὑπὸ πάσης τῆς Συνόδου, Ἐπίσκοπος Μαϊουμᾶ (*) προχειρίζεται. Καλῶς οὖν πολιτευσάμενος, καὶ τὸ ἑαυτοῦ ποίμνιον ἐπὶ νομὰς σωτηρίους ὁδηγήσας, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σιλβανοῦ.

Στίχ. Μετῆλθεν αὐχὴν Σιλβανοῦ τομὸν ξίφος·
Κἀντεῦθεν ὤφθη Σιλβανὸς τομεὺς πλάνη.

Οὗτος ὥρμητο ἀπὸ τῆς Γαζαίων χώρας, ἀνὴρ πρᾶος, τῇ πίστει ἀκέραιος, τῆς κατὰ Γάζαν Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος, γηραλέος τὴν ἡλικίαν. Ὃς παραστὰς ἐπὶ τοῦ Καισαρέων δήμου, μαστίζεται πικρῶς, καὶ τὰς πλευρὰς καταξαίνεται. Εἶτα ἐπὶ τῶν ἐν Ζωόροις τοῦ χαλκοῦ μετάλλων καταδικασθεὶς, ἐπισκοπικῆς λειτουργίας παρὰ τῶν πιστῶν ἀξιοῦται. Μετὰ δέ τινα χρόνον, διὰ τὸ βαθὺ γῆρας καὶ τὴν ἀσθένειαν ὢν τεταριχευμένος, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πέτρου τοῦ Αὐσελάμου.

Στίχ. Τὸ πῦρ ὑπελθὼν ἐνθέῳ ζήλῳ Πέτρος,
Τὸ τῆς πλάνης πῦρ σβεννύει τῆς δυσθέου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἐλευθερουπόλεως, κώμης Ἀνέας καλουμένης, ἀνδρεῖος μὲν καὶ ἀκμάζων τὴν ψυχὴν, νέος δὲ καὶ ῥωμαλέος τῷ σώματι. Πλεῖστα δὲ ἀνδρισάμενος ἐν τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας ἄθλοις, καὶ πάντων καταφρονήσας τῶν ἐπιγείων, ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, θῦμα εὐπρόσδεκτον ἐγένετο τῷ Θεῷ, τὸν διὰ πυρὸς ἀγῶνα τελέσας.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ζʹ. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἐπὶ πέτραν, θείας γνώσεως ἐρείσαντες, τὰς βάσεις Ἔνδοξοι, τῶν καρδιῶν ὑμῶν, ἐχθρῶν μηχανήμασιν, οὐ παρετράπητε, ἀναμέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φῶς ἀνέσπερον, ἀθλήσασι δι᾽ αἵματος, ὑμῖν ἀνέτειλε, καὶ εὐφροσύνη σαφῶς, ὑμᾶς διεδέξατο Μεγαλομάρτυρες, ἀναμέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡγιάσατε, προθύμως διερχόμενοι, πόλεις μακάριοι, ὁμολογοῦντες Χριστὸν, τυράννων ἐνώπιον, καὶ πᾶσαν ἴασιν, παρεχόμενοι, τοῖς δεομένοις χάριτι, τοῦ Σωτῆρος Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Φωτεινότατον, παλάτιον εὑράμενος, Θεὸς τὴν μήτραν σου, ταύτην κατῴκησεν, υἱοὺς ἐργαζόμενος, φωτὸς Πανάμωμε, τοὺς κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἐπὶ τὸ ὄρος ἀνελθὼν, Πάτερ ἀρετῶν ἐκόμισω, νόμον Θεοῦ καὶ ὡς Μωσῆς, πλανηθέντας ἐφείλκυσας εὔθετα, μελῳδῶν ἀξιάγαστε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Λύμην αἱρέσεως δεινὴν, ἔστησας φαρμάκῳ τῶν λόγων, τῶν σῶν δογμάτων μελῳδῶν, ἐπινίκιον ὕμνον τῷ Κτίσαντι· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πηγὴ θεόβρυτος ἡ σὴ, Πάτερ ἀναδέδεικται γλῶσσα, φλογάζουσαις ἐκ παθῶν ταῖς ψυχαῖς, αἳ ποιοῦσαι κραυγάζουσιν· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

(*) Αὕτη ἦν πόλις παραθαλασσία τῆς Παλαιστίνης, κατὰ τὴν ἄκραν τῆς Ἰουδαίας, ἐκ μέρους τῆς Αἰγύπτου, κειμένη, ἐν ᾗ ἦσαν αἱ ἀποθῆκαι τῶν πραγματειῶν, καὶ ὁ ἐμπορικὸς λιμὴν τῆς πόλεως Γάζης, ἀφ᾽ ἧς καὶ ἐξήρτητο, δύο μίλια ἀπέχουσα ἐκείνης, καὶ λιμὴν Γαζαίων καλουμένη πρότερον. Μετὰ δὲ τὴν τῶν κατοίκων αὐτῆς ἐπιστροφὴν ἐκ τῆς εἰδωλολατρείας εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ὁ εὐσεβὴς οὗτος Βασιλεὺς, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῆς τοιαύτης ἐπιστροφῆς, κατέστησε τὴν πόλιν αὐτῶν ἀνεξάρτητον καὶ αὐτόνομον, μετονομάσας αὐτὴν Κωνστάντιαν, ἐκ τοῦ ὀνόματος Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὴν ὀνομασίαν ταύτην ἠκύρωσεν ἔπειτα Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης· ὅς τις, ἀφαιρέσας ἀπ᾽ αὐτῆς καὶ πάντα τὰ προνόμια, καθυπέταξεν αὐτὴν ἐκ νέου εἰς τῆς Γάζης τὴν διαδικασίαν· κατὰ δὲ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν κυβέρνησιν διέμεινε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῆς Γάζης, ἔχουσα ἴδιον αὐτῆς Ἐπίσκοπον (Σωζόμ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. εʹ. 3, καὶ ἄλλοι).

Τὸ δὲ ὄνομα Μαϊουμᾶ, σημαῖνον εἰς τὴν τῶν Φοινίκων διάλεκτον ἑορτὰς ἢ παίγνια, ἅτινα ἐποίουν ἑορτάζοντες οἱ κάτοικοι τῶν παραλίων τῆς Παλαιστίνης, παράγεται ἐκ τῆς Φοινικικῆς λέξεως Μαΐμ (Maim), ἥτις δηλοῖ Ὕδατα· καθότι οἱ ναῦται καὶ ἁλιεῖς, παίζοντες ἐν ταῖς ἀκροθαλασσίαις, ἠγωνίζοντο διὰ μυρίων στροφῶν καὶ πολλῆς δεξιότητος, ἵνα πίπτωσιν ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἐν τῷ ὕδατι, πρὸς τέρψιν τῶν θεατῶν. Καὶ κατ᾽ ἀρχὰς μὲν τὸ πρᾶγμα ἦν ἁπλῆ καὶ πάρεργος παιδιά· μετὰ ταῦτα δὲ κατέστη ἑορτὴ κανονική, ὑπὸ τῶν Ἀρχόντων τεταγμένη, ἐν ἡμέραις ῥηταῖς, χάριν τοῦ λαοῦ.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὡς κιβωτόν σε καὶ σκηνήν, κλίνην τε τοῦ Λόγου ὑμνοῦμεν· κῆπον ἀνθοῦντα τὸν Χριστόν, τὴν τερπνὴν εὐωδίαν, ᾧ ψάλλομεν· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ή. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὀρθρίζοντες πρὸς τὸν ἐκ Παρθένου, ἐκλάμψαντα παραδόξως μέγαν Ἥλιον, Μάρτυρες ἀήττητοι, φῶς ἐχρηματίσατε, καὶ τὸ τῆς πλάνης χάριτι, σκότος ἐλύσατε. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥώμη σου ἡ πάλαι τοὺς ἀγῶνας, κηρύττει Ναζάριε πολύαθλε· ἡ Κωνσταντινούπολις, ᾄδει τὰ τεράστια, τὸ ἱερόν σου λείψανον, πίστει κατέχουσα, καί, Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ θεῖος Ναζάριος πηγάζων, τὰ μύρα τῆς χάριτος προτρέπεται, πάντας τοὺς προστρέχοντας, πίστει ἀπαρύσασθαι, εἰς φωτισμὸν καὶ κάθαρσιν, ἀνακραυγάζοντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑμᾶς τοὺς γενναίους Ἀθλοφόρους, Ναζάριον, Κέλσιον, Προτάσιον, αὖθις τὸν Γερβάσιον, πρέσβεις πρὸς τὸν Κύριον, δυνατωτάτους ἔχοντες, πόθῳ κραυγάζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἑνωθεὶς σοι κατ᾽ οὐσίαν, ὁ πᾶσι τὸ εἶναι παρεχόμενος, ὅλον με ἀνέπλασεν, ὅλον ἀνεκαίνισε, παλαιωθέντα Πάναγνε, ταῖς παραβάσεσι· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Καθαρθεὶς, τὴν ψυχὴν παναοίδιμε, ἀνεδείχθης δοχεῖον τοῦ Πνεύματος· καὶ φωτισμοῦ πληρούμενος, κατεφώτισας πάντας, μέλπειν ἀξίως· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῖς ἐπαίνοις σε στέφειν μὴ σθένοντες, πρὸς τοὺς σοὺς ἀποβλέποντες Ὅσιε, χάριν αἰτοῦμεν ἄνωθεν, δωρηθῆναι ποθοῦσι νῦν ἐξυμνῆσαι, τὴν σὴν εὔσημον μνήμην μακάριε.

Νῦν αὐλίζῃ τοῖς ἄνω γηθόμενος, σὺν χοροῖς τῶν Ἁγίων Πανόλβιε, ὧν τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς τε, καὶ τοὺς ἄθλους ἀνύμνεις, πόθῳ κραυγάζων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων μοι δώρησαι, καὶ κακῶν ἀποχὴν παναμώμητε, ταῖς μητρικαῖς πρεσβείαις σου, Θεοτόκε Παρθένε εὐλογημένη, τῶν πιστῶν ἡ βεβαία ἀντίληψις.

Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ θ΄. Εὔα μέν.

Ἰσχύϊ νευρούμενοι Χριστοῦ, τοῦ λύσαντος τὴν κακίαν τοῦ ἀλάστορος, κλίναντες τούτῳ τὸν αὐχένα, τὸ τέλος διὰ ξίφους ἐδέξασθε, λυθέντες τῆς σαρκὸς Μεγαλώνυμοι· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ὡραῖοι ἐν στίγμασι σαρκὸς γεγόνατε, καὶ Ἀγγέλοις ὡμοιώθητε· νῦν δὲ παρίστασθε τῷ πάντων, γηθόμενοι ἀεὶ ὡραιότητι, μεθέξεσι σαφῶς καλλυνόμενοι, ὡραιοτάταις Πανσεβάσμιοι.

Σημείοις καὶ τέρασιν ὑμᾶς ἐκόσμησε, καὶ πρὸ τέλους παναοίδιμοι, καὶ μετὰ τέλος ὁ Δεσπότης, Ναζάριε, Προτάσιε, Κέλσιε, Γερβάσιε ἀήττητοι Μάρτυρες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ἡγίασται πόθῳ τὴν ὑμῶν, ἡ σύμπασα ἐκτελοῦσα μνήμην σήμερον· χαίρουσι Μάρτυρες καὶ πάντες, Προφῆται σὺν ἡμῖν ἑορτάζουσι· μεθ᾽ ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε, τὸν εὐεργέτην Παμμακάριστοι.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι τοῦ θείου Γαβριήλ, προσάγομεν, γεγηθότες Κόρη πάναγνε· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη, Μαρτύρων Ἀποστόλων τὸ καύχημα, καὶ πάντων τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα, Παρθενομῆτορ ἀπειρόγαμε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ νῦν ἐπέλαμψεν ἡμῖν εὐφρόσυνος, θεία μνήμη καὶ πανάγαθος, πάντας εὐφραίνουσα ἀξίως, Κοσμᾶ τοῦ θαυμαστοῦ καὶ θεόφρονος, τοῦ θείου Μελῳδοῦ καὶ τρισμάκαρος· ἣν ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Χάριν ἰαμάτων εἰληφὼς Πανόλβιε, ἐν μεθέξει Θείου Πνεύματος, λῦσον τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου, τὰ νέφη τῶν παθῶν ἀποδίωξον· πρὸς τρίβους εὐθυπορεῖν με εὐόδωτον, τὰς οὐρανίους ἀξιάγαστε.

Νόμοις καθεπόμενοι τοῖς σοῖς, Μακάριε, ἐξυμνῆσαι προεθέμεθα, σὴν πρὸς τὰ ἄνω ἐκδημίαν, βεβαίας ἀντιδόσεις ἐλπίζοντες, λαμβάνειν παρὰ σοῦ ἀξιύμνητε, τὸν στεφοδότην ἱκετεύοντος.

Θεοτοκίον.

Νεύρωσον ἡμῶν τὴν τῆς ψυχῆς ἀσθένειαν, Θεομῆτορ τῇ δυνάμει σου· λῦσον τὸ βά-

Digitized by Google

ρος Παναγία, τῶν ἐπιτιθεμένων τοῖς δούλοις σου, ἡ κόσμῳ δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, ἀνερμηνεύτως ἀνατείλασα. Ὁ Εἱρμός.

» Εὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὴν τετρακτὺν χορείαν τῶν Ἀθλοφόρων, Ναζάριον Γερβάσιον, σὺν Κελσίῳ, ὕμνοις ἐγκωμίων καταστέψωμεν, καὶ τὸν κλεινὸν Προτάσιον· ὑπὲρ τοῦ κόσμου γὰρ οὗτοι, ἐξιλεοῦνται τὸ Θεῖον.

Ἕτερον τοῦ Ὁσίου, καὶ Θεοτοκίον, ὁμοῦ.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὑμνῳδιῶν ἐν κάλλεσι, τῆς ἡδίστης σου γλώττης, καὶ θεοφθόγγοις ᾄσμασι, τὴν ἁγνὴν καὶ παρθένον, ἀνύμνησας Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως· μεθ' ἧς Κοσμᾶ θεόληπτε, παρεστὼς τῇ Τριάδι, σοῦ μιμητὴν, κατὰ νοῦν καὶ πρᾶξιν καὶ θεωρίαν, κἀμὲ γενέσθαι πρέσβευε, ἱερώτατε Πάτερ.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχ. προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ παμφαέστατος λύχνος, καὶ τηλαυγέστατος, ἡ μελουργὸς κιθάρα, ἡ νευρὰ τῶν εὐσήμων, τοῦ Πνεύματος λογίων, πᾶσιν ἡμῖν, τὰς αὐτοῦ παρατίθεται, μελῳδικὰς εὐωχίας, καὶ δι' αὐτῶν, κατευφραίνει τοὺς θεόφρονας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Ὁ μουσουργέτης, ἡ λύρα, τοῦ Θείου Πνεύματος, ἡ ἀηδὼν, ὁ τέττιξ, ὁ τῶν θείων ᾀσμάτων, αὐλὸς τῆς Ἐκκλησίας, ᾄδει τερπνῶς, ἐκδιδάσκων τὰ πέρατα, ἐν θεοπνεύστοις τοῖς ὕμνοις δοξολογεῖν, τὴν Τριάδα τὴν ὑπέρθεον.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων.

Σὺν ταῖς ἀΰλοις οὐσίαις, ὡς παριστάμενος, τῷ τῶν ἁπάντων Κτίστῃ, καὶ Θεῷ θεῖε Πάτερ, Κοσμᾶ τῶν ἐκτελούντων, μνήμην ποιοῦ, τὴν φαιδράν σου πανήγυριν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Δαυϊτικοῖς ᾄσμασι, τὸν πνευματικὸν ᾀσματογράφον, εὐφημήσωμεν λέγοντες· Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου Ὅσιε Πάτερ, καὶ ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου, κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου, καλλιγραφοῦσα ἡμῖν μέλη τὰ σωτήρια, δι' ὧν τὴν κατὰ Χριστὸν οἰκονομίαν, καὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον, ᾀσματικῶς δοξολογεῖν διδασκόμεθα, αἰτούμενοι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἤθη τὰ μακρὰν ποιοῦντά με, τοῦ ἀγαθοῦ σου Υἱοῦ, Ἀγαθὴ καὶ πανάμωμε, πόῤῥωθι ἀπέλασον τῆς ἀθλίας καρδίας μου· καὶ τὸν ζητοῦντα καὶ ὠρυόμενον, καταπιεῖν με κάκιστον λέοντα, ὄφιν, τὸν δόλιον, σκολιὸν, καὶ δράκοντα, τὸν πονηρὸν, σύντριψον τῷ κράτει σου, ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὢ μυστηρίου καινοῦ! ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἔκλαιε κράζουσα· Οἴμοι τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινὸς, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Λουκιανοῦ, Πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Λόγον θείας γνώσεως, πεπλουτηκὼς διὰ πίστεως, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας πολύπλοκα βάσανα, καὶ θυμὸν τυράννων, φέρειν θαρσαλέως, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ἀγαλλίασιν· διό σε μακαρίζομεν, Λουκιανὲ ἀξιάγαστε, καὶ τὴν θείαν σου σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν.

Εἱρκτὴν πολυχρόνιον, καὶ βιαιότατον θάνατον, ἐκαρτέρησας Ὅσιε, ἱμᾶσι πεδούμενος, καὶ λεπτοῖς ὀστράκοις, κεντούμενος μάκαρ, καὶ ἀσιτίᾳ χαλεπῇ, μακρᾷ τε δίψῃ ἐκπιεζόμενος· διό σε ἡ οὐράνιος, τρυφὴ σαφῶς διεδέξατο, ὡς ἀήττητον Μάρτυρα, Ἀθλητὰ γενναιότατε.

Κόλπος σε θαλάττιος, Λουκιανὲ εἰσδεξάμενος μεθ' ἡμέρας τριάκοντα, τῇ χέρσῳ ἐκδίδωσιν, Ἰωνᾶν ὡς πάλαι, θηρὸς ὑπουργίᾳ, πρὸς θεοτίμητον ταφὴν, καὶ ἰαμάτων θείαν

Digitized by Google

ἀνάβλυσιν, Μαρτύρων ἀκροθίνιον, τῆς Ἐκκλησίας ἑδραίωμα· διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε· καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἕλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρον Ἁγνή, καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα· καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἐκπληττομένη θρηνοῦσα ἔλεγε· Τέκνον μου προσφιλέστατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου· μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Σοῦ, Λουκιανὲ παμμάκαρ μέλπω κλέος.

Ποίημα Θεοφάνους (*).

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Σοφίᾳ καὶ χάριτι καὶ δυνάμει, πνευματικῇ Λουκιανέ, ἐκλάμψας ἐφώτισας, λαοὺς καὶ πρὸς ἐπίγνωσιν, Χριστοῦ Μάρτυς ὡδήγησας.

Ὅπλοις εὐσεβείας σε θωρακίσας, ὁ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, φορέσας ὡς εὔσπλαγχνος, ἀήττητον εἰργάσατο, ἐχθρῶν Μάρτυς παλαίσμασιν.

Ὕψος πρὸς οὐράνιον τοὺς εἰς βάθος, κακοπιστίας Ἀθλητά, πεσόντας ἀνείλκυσας, δικτύοις τῶν ἐνθέων σου, δογμάτων ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ τὸν ἀΐδιον Πατρὸς Λόγον, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ Λόγον, ἀσπόρως συνέλαβες, Ἁγνὴ καὶ ἀπεκύησας, ἡμῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν.

Οἶκον ἀρετῶν λαμπρότητι, Μάρτυς τὴν ψυχήν σου Θεῷ ἀπετέλεσας, τῶν εἰδώλων δὲ τὰ τεμένη, προσευχαῖς σου κατηδάφισας.

Ὕμνεις πειρασμοῖς κυκλούμενος, Μάρτυς καὶ βασάνων, ἀλγεινοῖς πιεζόμενος, τὸν τοιούτων ὡς εὐεργέτην, ἀγαθῶν σε ἀξιώσαντα.

Σῶμα αἰκισμοῖς παρέδωκας, Μάρτυς τὴν ψυχὴν δὲ ἀσφαλῶς διετήρησας, θῦμα ἄμωμον τῷ Δεσπότῃ σεαυτὸν προσάξας πάντιμον.

Θεοτοκίον.

Κόρης βρέφος ἀποτίκτεται, ὁ δημιουργήσας τοὺς αἰῶνας βουλήματι· ἣν ὑμνοῦμεν ὡς Θεοτόκον, καὶ ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
» τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ, ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ τὰς τῶν πιστῶν, ὑπαλείφων καρδίας Λουκιανέ, ἀθλεῖν παρεσκεύασας, καὶ τροποῦσθαι τὸν τύραννον· καὶ καλῶς τὸν δρόμον, τελέσας τὸν ἔνθεον, ἐπὶ τέλει δόξης, Μαρτύρων ἠξίωσαι· ὅθεν συνελθόντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, τιμῶμεν ἀοίδιμε, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, Ἀθλοφόρε πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· Ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἄχραντε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ ξύλῳ ὁρῶσα τῷ σταυρικῷ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ τὸν Λυτρωτήν, ἐθρήνει δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο· καὶ συνοχῇ καρδίας, τὰς κόμας ἐσπάραττε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόα· Υἱέ μου καὶ Κύριε πῶς σε τῶν Ἑβραίων, ἀνομώτατος δῆμος, ἀδίκως προσπήγνυσι, τῷ Σταυρῷ ἀναμάρτητε; πῶς καὶ θέλων ὑφίστασαι, ὄξος καὶ τὴν τρῆσιν πλευρᾶς, χολήν τε, οἴμοι! καὶ ἥλους μακρόθυμε; ἀλλὰ δόξα σοι Σῶτερ, τοῖς θείοις παθήμασι.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἰσχυρὸς κατὰ τῆς πλάνης, ἀνεδείχθης μακάριε, καὶ πολλῶν ἀλείπτης, θείου πρὸς ἀγῶνας ἑκάστοτε· ὑπομονῇ δὲ βασάνων τὴν

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν, καὶ τὴν σήμερον, τοῦ Ὁσίου Εὐθυμίου τοῦ νέου, οὗ ὁ Κανὼν ἀκροστιχίζει οὕτω· Χαίροις τὸ θεῖον τῶν Μοναζόντων κλέος. Ψάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία αὕτη ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Digitized by Google

ἀνίσχυρον, ἐταπείνωσας, Μάρτυς ἰσχὺν τοῦ ἀλάστορος.

Ἀπλωθεὶς ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἱμᾶσι τεινόμενος, καὶ λιμῷ καὶ δίψει, τῇ πολυχρονίῳ τηκόμενος, καὶ λεπτοτάτοις ὀστράκοις ἐκκεντούμενος, ἐκαρτέρησας, Λουκιανὲ ἀξιάγαστε.

Νόμον θεῖον καταγγέλλων, ἀνομοῦντας ἐπέστρεψας, καὶ πιεῖν προθύμως, πόμα μαρτυρίου ὑπέδειξας· μεθ' ὧν εἰς θείας ἐπαύλεις κατεσκήνωσας, ἐντρυφῶν τῷ ξύλῳ, τῆς ζωῆς Πανασοίδιμε. Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρός σου ἀναλάμψας, τῆς Θεότητος Ἥλιος, τοὺς ἐν σκότει Κόρη, τῆς πολυθείας ἐφώτισε, τοὺς ἐν σκιᾷ τοῦ θανάτου κατελάμπρυνεν· ᾧ κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Πυρπολήσας Ὅσιε, ἀκάνθας τῶν παθῶν, δι' ἱδρώτων ἀσκητικῶν, ταῖς ῥοαῖς κατέσβεσας τῶν ἀγώνων σου, ἀσεβείας κάμινον, γενναιόφρον παμμακάριστε.

Αἰκισμοῖς βαλλόμενος, νιφάσιν ἀλγεινῶν, διαμένεις πρὸς τὸν Θεὸν ἀτενίζων Ἅγιε σώζειν δυνάμενον· οὗ χερσὶ τὸ πνεῦμά σου, ἐναπέθου εὐφραινόμενος.

Μακρυνθέντας ἤλεγχες, Θεοῦ τοὺς δυσσεβεῖς, καὶ μακραῖς καὶ ὀδυνηραῖς, ἀλγηδόσιν ἔνδοξε περικυκλούμενος, τῷ Χριστῷ προσήγγισας, οὗ τὸ πάθος ἐξεικόνισας.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον ἄφθορος, διέμεινας Ἁγνή, καὶ φθορᾶς γένος τῶν βροτῶν, ὡς Θεὸν γεννήσασα ἠλευθέρωσας· διὰ τοῦτο πίστει σε, ὀρθοδόξως μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἀβρόχως, τῶν βασάνων διέβης τὸν κλύδωνα· τῇ παναλκεῖ δὲ παλάμῃ, ἐκ βυθοῦ τὸ σῶμά σου διεσώθη, τοῖς ποθοῦσιν, ἀσινὲς Θεομάκαρ ὁρώμενον.

Ἀγάπῃ, τῇ Χριστοῦ πυρπολούμενος Ἔνδοξε, μέχρι θανάτου ἀντέστης, τοῖς τυράννοις πάνσοφε· διὰ τοῦτο, βασιλείας οὐρανῶν ἠξιώθης γηθόμενος.

Κητῴας, ἐκ γαστρὸς Ἰωνᾶν ὁ ῥυσάμενος, τριημερεύσαντα σώζει, σὲ βυθοῦ θαλάσσης καθυπουργούντων, ἐναλίων, σοὶ θηρῶν μεθ' ἡμέρας τριάκοντα.

Θεοτοκίον.

Ἁγνήν σε, περιστερὰν καὶ μόνην ἀμίαντον, ὁ καθαρὸς εὗρε Λόγος, καὶ ἐκ σοῦ τεχθῆναι εὐδόκησε, Παναγία, Θεομῆτορ Παρθένε πανάμωμε. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἐν ἀσκήσει τὸ πρότερον λαμπρυνθέντα, καὶ ἐν ἀθλήσει τὸ δεύτερον φαιδρυνθέντα, πάντες ὡς φωστῆρά σε φαιδρότατον, Λουκιανὲ τοῖς ὕμνοις, ἐνδόξως σὲ γεραίρομεν. Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Γνώσει τῇ θείᾳ καθωπλισμένος, καὶ τὸν νοῦν θείᾳ δόξῃ ἐλλαμφθείς, Ἀθλητά, τῷ Πνεύματι φωτιζόμενος, μάχαιρα ὤφθης ἐστιλβωμένη, τὰ ζιζάνια πάντα ἄρδην ἐκτέμνων, αἱρετικῶν τὰ ἀλλόφυλα δόγματα ἔνδοξε· καὶ κῆρυξ τῆς ἀληθείας, πρὸς ζωὴν ὑπαλείφων ἅπαντας, τοὺς εὐσεβῶς προσιόντας σοι, ἐκ κινδύνων δὲ λυτροῦσαι καὶ θλίψεων. Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιανοῦ, Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Στίχοι.

Ἄρτου στερήσει Λουκιανὸς ἀντέχει,
Τοῦ ζῶντος ἄρτου μὴ στερηθῆναι θέλων.

Λιμῷ Λουκιανὸς δεκάτῃ θάνεν ἠδὲ τε πέμπτῃ.

Οὗτος, εὐσεβῶν γονέων ὑπάρχων υἱός, μετὰ τὴν τούτων ἀποβίωσιν, πάντα τοῖς δεομένοις σκορπίσας, τῇ μελέτῃ τῶν θείων γραφῶν ἐσχόλαζε· διὸ καὶ πολλοὺς Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο πίστιν. Καταλιπὼν δὲ τὴν οἰκείαν πόλιν, καὶ τὴν Νικομήδειαν καταλαβών, τοὺς φόβῳ κολάσεων κατολιγωροῦντας τῆς πίστεως ὑπήλειφε πρὸς τοὺς ἀγῶνας. Εἰς κάλλος δὲ γράφειν ἐπιστάμενος, βιβλίον κατέλιπε τῇ Νικομηδέων Ἐκκλησίᾳ, γεγραμμένον σελίσι τρισσαῖς (εἰς τρεῖς στήλας διῃρημένης τῆς σελίδος), περιέχον πᾶσαν τὴν παλαιάν τε καὶ τὴν νέαν Διαθήκην. Τοσοῦτον δὲ γέγονεν ὑπὲρ ἄνθρωπον, ὥστε τὴν πόλιν διερχόμενος, οἷς μὲν ἤθελε, θεωρητὸς ἦν, τοῖς δὲ λοιποῖς ἀθεώρητος.

Περὶ τούτου μαθὼν ὁ Μαξιμιανός, καὶ αἰσχυνθεὶς τὸ πρόσωπον ὀφθῆναι αὐτοῦ, ὑπὸ παραπετάσματι αὐτῷ διαλέγεται· καὶ γνοὺς τὸ τῆς γνώμης αὐτοῦ ἀμετάθετον, μακρὸν αὐτῷ καταδικάζει λιμόν. Ἐπὶ πολλὰς οὖν ἡμέρας, βρώσεως καὶ πόσεως μὴ μεταλαβών, ἐν τῇ φρουρᾷ ἐτελεύτησε· τὸ δὲ σῶμα τούτου προστάξει τοῦ Ἡγεμόνος ἐρρίφη ἐν τῇ θαλάσσῃ· δελφὶς δὲ τοῦτο, προστάξει Θεοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων φέρων, τῇ χέρσῳ παρέπεμψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαβίνου Ἐπισκόπου.

Digitized by Google

Στίχ. Ἰσάγγελον Σαβῖνος εὖ βιοὺς βίον,
Θανὼν συνήφθη τῷ χορῷ τῶν Ἀγγέλων.

Ὁ μακάριος Σαβῖνος, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, γέγονεν Ἐπίσκοπος. Εἶτα τοὺς θορύβους μισῶν, ἐμάκρυνε φυγαδεύων· καὶ τοσοῦτον ἠγωνίσατο, ὡς καὶ θαυμάτων πολλῶν αὐτουργὸς γενέσθαι, καὶ νόσους ἀπελαύνειν, καὶ Δαίμονας φυγαδεύειν, ἔτι δὲ καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα. Πολλοὺς δὲ ὠφελήσας, καὶ πείσας κόσμον ἀφεῖναι καὶ γονεῖς, καὶ Χριστῷ δουλεύειν, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βάρσου, Ἐπισκόπου Ἐδέσσης.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐν Ἐδέσσῃ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν Φοινίκῃ, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ Θηβαΐδι διέλαμψεν· ἐν τούτοις γὰρ πᾶσιν ἐξάκουστος γέγονε. Καὶ ὁ τότε Βασιλεὺς Βαλεντιανὸς, διὰ τὸ εἶναι τὸν Ἅγιον ζηλωτὴν τοῦ ὀρθοῦ δόγματος, πρῶτον μὲν εἰς Ἄρανδον τὴν νῆσον οἰκεῖν αὐτὸν προσέταξεν. Ἐπειδὴ δὲ ἔγνω συῤῥέοντα πρὸς αὐτὸν πλήθη οὐκ ὀλίγα, εἰς Ὀξύριγχον τὴν Αἰγυπτίαν ἐξέπεμψε πόλιν. Ὡς δὲ κἀκεῖ τὸ τούτου κλέος συνήγειρεν ἅπαντας, ἔσχατον εἰς φρούριον τοῖς ἐκεῖσε γειτονεύουσι βαρβάροις ὁ τῶν οὐρανῶν ἄξιος ἀπήχθη Πρεσβύτης. Ἐν δὲ τῇ Ἀράνδῳ φασὶ τὴν ἐκείνου μέχρι καὶ σήμερον διατηρεῖσθαι κλίνην, πλείστης ἠξιωμένην τιμῆς· ἐν ταύτῃ γάρ οἱ νοσοῦντες κατακλινόμενοι, ὑγείαν διὰ τῆς πίστεως δρέπονται. Μυρία δὲ σημεῖα ἐργασάμενος, ὡς προείρηται, πρὸς Κύριον μετὰ παῤῥησίας ἀπῆλθε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως Μοναχοῦ τινος καὶ Μάρτυρος, καὶ ὠφέλιμος διήγησις περὶ αὐτοῦ.

Μοναχός τις ἦν ἐν σκήτει, ὑπείκων Πατρὶ ἐπὶ χρόνους τινάς. Οὗτος, φθόνῳ τοῦ μισοκάλου δαίμονος, τῆς ὑπακοῆς ἐκπεσὼν, ἐξῆλθε, χωρὶς αἰτίας τινὸς ἐπιβλαβοῦς, ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ γέροντος, καταφρονήσας καὶ τοῦ ἐπιτιμίου, ἐπιτιμηθεὶς διὰ τὴν τῆς ὑπακοῆς ἀθέτησιν. Κατελθὼν δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ πόλει, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ ἐκεῖσε Ἄρχοντος, ἀποδυθεὶς καὶ τὸ Μοναχικὸν σχῆμα, ὡς κατεπείγοντος αὐτὸν θῦσαι τοῖς εἰδώλοις. Ὡς δὲ οὐδόλως εἶχε τοῦτον καταπειθῆ, βουνεύροις μὲν πρῶτον ἔτυψεν ἀφειδῶς· εἶθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ξίφει ἀποτμηθῆναι προσέταξεν. Ὃν καὶ λαβόντες οἱ παριστάμενοι, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, τὸ σῶμα αὐτοῦ ἔξω τῆς πόλεως ῥίψαντες τοῖς κυσί. Τοῦτον φιλόχριστοί τινες, νυκτὸς καταλαβούσης, ἀνελάβοντο, καὶ μύροις καὶ ὀθονίοις εἱλίσαντες, ἔθεντο ἐν γλωσσοκόμῳ, καὶ ἀπέθεντο ὡς Μάρτυρα ἐν τῷ τοῦ Ναοῦ Θυσιαστηρίῳ.

Ἐπιτελουμένης οὖν τῆς θείας Μυσταγωγίας, καὶ τοῦ Διακόνου ἀναβοῶντος τὸ, Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ κατηχούμενοι προέλθετε· πάντων ὁρώντων, αὐτομάτως τὸ γλωσσόκομον ἐξήρχετο, ἄνευ ἀνθρωπίνης χειρὸς· καὶ ἔμεινεν ἐν τῷ Νάρθηκι τῆς Ἐκκλησίας ἄχρι τῆς ἀπολύσεως· καὶ πάλιν αὐτομάτως εἰσερχόμενον ἵστατο ἐν ᾧ προετυπώθη τόπῳ ἵστασθαι. Τοῦτο γινόμενον ἐξέπληττε τοὺς ὁρῶντας. Ὅπερ ἀναμαθών καί τις τῶν εὐδιακρίτων, ἐδεήθη τοῦ Θεοῦ περὶ τούτου, καὶ ταχεῖαν τὴν λύσιν ἐδέξατο. Ἄγγελος γὰρ ἐπιστὰς, φησὶ πρὸς αὐτόν· Τί ἔκθαμβος γέγονας ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ; οὐκ ἔλαβον οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ὡς οἶσθα, ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν, καὶ ἐξ αὐτῶν πάλιν οἱ καθεξῆς Μαθηταὶ τούτων; Οὗτος οὖν ὁ τὸ αἷμα αὐτοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐκχέας ἀδελφὸς, καὶ ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ μὴ συγχωρούμενος κεῖσθαι, τῆς Προσφορᾶς τελουμένης, ὑπὸ Ἀγγέλου διώκεται ἄχρι τοῦ Νάρθηκος. Τοῦ δεῖνος γὰρ τοῦ συνασκητοῦ σου τῆς ὑπακοῆς ἐκπεσὼν, ὡς μαθητὴς αὐτοῦ γεγονὼς, καὶ εὐλόγως δεσμευθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐκεῖθεν ἀπανίσταται δεδεμένος· καὶ ὡς μὲν Μάρτυς, τὸν στέφανον ἔλαβεν· ὡς δὲ τὸν δεσμὸν ἔχων, οὐ συγχωρεῖται ἔνδον κεῖσθαι, τῆς Προσφορᾶς τελουμένης, εἰ μὴ ὁ δήσας λύσει αὐτόν.

Ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ θεῖος Πρεσβύτης, λαβὼν τὴν ῥάβδον ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ἀσκητήν· καὶ ἐξυφάνας αὐτῷ τὸ πᾶν τῆς ἱστορίας, συγκατῆλθε μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν· καὶ τὸν ναὸν, ἐν ᾧ τὸ λείψανον ἐναπέκειτο τοῦ Μάρτυρος, καταλαβόντες, καὶ τὴν θήκην παρανοίξαντες τοῦ Μάρτυρος, τὴν συγχώρησιν ὁμοῦ ἐποιήσαντο· καὶ τοῦτον κατασπασάμενοι, ἔστησαν εἰς δοξολογίαν· καὶ τῆς θείας Μυσταγωγίας τελεσθείσης, μεμένηκεν ὁ Μάρτυς ἀσάλευτος ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ κείμενος ἔκτοτε καὶ μέχρι τοῦ νῦν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ῥύμην ῥημάτων σου σοφῶν, τύραννος διώκτης μὴ φέρων, καὶ θανατοῖ σε καὶ βυθῷ, θαλαττίῳ προσρίπτει τὴν ἄνω σοι, προξενῶν ὡς οὐκ ᾤετο, βασιλείαν εἰς αἰῶνας καὶ θείαν δόξαν.

Μὴ προσκυνήσας τοῖς γλυπτοῖς, γόνυ τε μὴ κάμψας εἰδώλοις, εἰς πῦρ ἐβλήθης θλιβερὸν, εἰς βασάνων εἰσῆλθες τὴν κάμινον, δροσιζόμενος Πνεύματος, δροσοβόλῳ δυναστείᾳ θεόφρον Μάρτυς.

Νενεκρωμένους καὶ βυθῷ, τῆς Ἑλληνικῆς ἀθεΐας, καταποθέντας τοὺς λαοὺς, ζωηφόροις σου λόγοις ἀνείλκυσας, μελῳδῶν Ἀξιάγαστε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς εὐλογημένης γαστρός σου, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις βροτῶν τε συστήματα, ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας Εὐλογημένη.

Ὠδὴ η'. Παῖδες εὐαγεῖς.

Λιμῷ νοητῷ τοὺς ἐκτακέντας, τῷ ἄρτῳ τῶν λόγων σου ἐστήριξας, μόνον σέβειν Κύριον, ἄρτον τῆς ζωῆς ἡμῶν, καθυποδείξας Ἔνδοξε, ᾧ πάντες ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πατήσας δεινὰς μηχανουργίας, ἐχθροῦ τοῦ ἀπατεῶνος τῇ ἀθλήσει σου, ἤρθης πρὸς περίδοξον, ὕψος Ἀξιάγαστε, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας, βοῶν τὰ τάγματα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὢ ξένων πραγμάτων τελεσθέντων, ἐν σοὶ Λουκιανὲ Μάρτυς ἀοίδιμε! κόλπος γὰρ

Digitized by Google

θαλάττιος, σῶμά σου τὸ ἅγιον, ἐφ' ἱκανὸν δεξάμενος οὐκ ἐλυμήνατο, τῇ χέρσῳ διασώζει δὲ σῶον, ῥεῖθρα ἰαμάτων, ἐκβλύζον τοῖς ποθοῦσι.

Θεοτοκίον.

Καὶ γλῶσσῃ Παρθένε καὶ καρδίᾳ, ἁγνὴν Θεοτόκον σε κηρύττομεν· Κύριον γὰρ ἔτεκες, σάρκα περικείμενον, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι κατανοούμενον· ὃν πᾶσαι οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ἀνυμνολογοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενον, τὴν οἰκου-
» μένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Λάμπει σου Σοφὲ τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, ταῖς ἀκτῖσι ταῖς τοῦ Πνεύματος, νέφος παθῶν διασκεδάζον, φωτίζον εὐσεβῶν τὰ συστήματα, καὶ φλέγον τῶν δαιμόνων στρατεύματα· ὃ ἐκτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε.

Ἐλύθης τοῦ σώματος δεσμῶν Μακάριε, καὶ πρὸς ὕψος ἐπουράνιον, χαίρων ἀνέπτης καὶ ἐπώφθης, ὡραῖος τῶν στιγμάτων τερπνότησι, Θεῷ τῷ Ποιητῇ ᾧ παρίστασαι, μετὰ Μαρτύρων εὐφραινόμενος.

Ὁ Μάρτυς ἡμῶν Λουκιανὸς συνήγαγε, εὐφημῆσαι τούτου σήμερον, ἄθλους λαμπροὺς καὶ τοὺς ἀγῶνας, τὴν μέχρι τελευτῆς γενναιότητα, θαυμάτων τε τὴν χάριν τὴν ἄφθονον· ὃν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σοφίας δοχεῖον ὑπὲρ νοῦν τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης Κόρη πάναγνε, ἔμψυχον θρόνος τε καὶ πύλη· διό σε τῶν βροτῶν τὰ συστήματα, Ἀγγέλων τε δοξάζει στρατεύματα, μόνην τῶν πάντων ὑπερέχουσαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Πνευματικῆς ὡς ἔμπλεως, χάριτος καὶ σοφίας, Λουκιανὲ πανεύφημε, τὴν θεόπνευστον Μάρτυς, Γραφὴν ἡρμήνευσας πᾶσαν· πλάνην δὲ τῶν Ἑλλήνων, ἤλεγξας τὴν πολύθεον, καὶ ψευδώνυμον γνῶσιν· τὴν δὲ Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ηὔφρανας ἀθλοφόρε, φαιδρύνων ἐν τοῖς λόγοις σου, Ὀρθοδόξων τὰ πλήθη.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐγένου Πάναγνε, τῆς Θεότητος ὅλης· τὸν τῆς Τριάδος ἕνα γὰρ τέτοκας ἀπορρήτως, διπλοῦν τῇ φύσει Παρθένε, ἐν μιᾷ ὑποστάσει· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, σῶσαι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, ἐκ πειρασμῶν, καὶ κινδύνων Δέσποινα Θεοτόκε· σοὶ γὰρ τὸ Χαῖρε κράζομεν, προστασία τοῦ κόσμου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῌ ΙϚ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου, τοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν βροτὸν χρηματίσαντα, καὶ Σταυρῷ ὁμιλήσαντα, καὶ ἡλίου ἔλλαμψιν ἀμαυρώσαντα, καὶ ἐκ πλευρᾶς ἀναβλύσαντα, σωτήριον ἄφεσιν, κατιδὼν μετὰ Λῃστοῦ, τοῦ εὐγνώμονος Ἔνδοξε ὡμολόγησας, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην ἑκουσίως, ὑπομείναντα τὰ πάθη, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀμέτρητον.

Τὴν κατάκαρπον ἄμπελον, ἐπὶ ξύλου θεώμενος, ἠρτημένην Ἔνδοξε καὶ πηγάζουσαν, οἶνον ζωῆς καὶ ἀφέσεως, τὰ χείλη ὑπέθηκας τῆς καρδίας καὶ πιών, εὐφροσύνης πεπλήρωσαι, τὴν κατάπικρον, ἀπιστίαν ἐμέσας ὡς ἐχέφρων, ὡς τοῦ χείρονος τὸ κρεῖττον, περιφανῶς προελόμενος.

Θανατώσας τὸν τύραννον, εὐτολμίᾳ τῶν λόγων σου, πρὸς σφαγὴν ἑκούσιον ηὐτομόλησας, οὐ δειλιάσας πανεύφημε, Λογγῖνε τὸν θάνατον, τὴν ἀθάνατον ζωήν, προξενοῦντά σοι χάριτι· ὅθεν πίστει σου, τὴν πανέορτον μνήμην ἐκτελοῦμεν, δυσωποῦντές σε πρεσβεύειν, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐν τῷ πάθει σου Χριστέ, τὸν ναὸν θεωρήσας διαρραγέντα Λογγῖνος ὁ Ἑκατόνταρχος, Υἱὸν Θεοῦ σε εἶναι τοῖς Ἰουδαίοις ἐκήρυττεν. Ὅθεν οἱ δεινοί, τὴν θείαν κάραν αὐτοῦ τεμόντες τῷ ξίφει, ἐν κοπρίᾳ ἔρριψαν· γυνὴ δὲ

Digitized by Google

ταύτην εὑροῦσα, τὰς κεκλεισμένας κόρας αὐτῆς τῶν ὀμμάτων ἀνέῳξε· μεθ' ἧς καὶ ἡμεῖς βοῶμέν σοι· Ὁ τοῦτον στεφανώσας, ὑπὲρ σοῦ ἀθλήσαντα, ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα τῆς καρδίας φώτισον, τοῦ δοξάζειν σε Θεὸν, τὸν ἐν σταυρῷ προσηλωθέντα, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μόνον ὑπὲρ ἅπαντας, υἱοὺς ἀνθρώπων ὁ τάλας, μόνος ἐπλημμέλησα, τὰ καὶ λόγῳ ἄφθεγκτα, καὶ ἀκούσματι, μηδαμῶς ἄχραντε, φορητὰ πέλοντα· διὰ τοῦτό σου καὶ δέομαι· Σύγγνωθι Δέσποινα, σύγγνωθι καὶ δός μου μετάνοιαν, δός μοι ἐξομολόγησιν, δός μοι στεναγμούς τε καὶ δάκρυα· ἵνα διὰ τούτων, συντρίβων τὴν καρδίαν μου ἀεὶ, κράζω τὸ, Ἥμαρτον, ἥμαρτον, ἱλάσθητι σῶσόν με.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀποῤῥήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολήν τε γενόμενον, πλευράν τε ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον· καὶ ὀδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· Τί τοῦτο, τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστηκὼς, καὶ τὰ γενόμενα σκοπῶν, τὸν σταυρωθέντα ἐπὶ ξύλου, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον ἑωρακὼς, ἐβόας πρὸς αὐτόν· Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου Κύριε. Διὸ καὶ ὁ Σωτὴρ ἐφώνει σοι· Μακάριος εἶ Λογγῖνε, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὴν πᾶσάν μου ἐλπίδα εἰς σὲ, Παρθένε ἀνατίθημι· μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ σπεῦσον ἀγαθὴ, ῥυσθῆναί με ἐν τάχει, παθῶν τῶν ἐνοχλούντων, καὶ καθ' ἑκάστην πολεμούντων με.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὸ Λογγίνου μέγιστον ὑμνήσω κλέος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Ταῖς θείαις, φωτοχυσίαις Ἔνδοξε, περιλαμπόμενος, καὶ σὺν Ἀγγέλων τάξεσι Χριστῷ, τῷ Θεῷ παριστάμενος, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, τοὺς ἐκτελοῦντας καταφαίδρυνον.

Οὐδέν σε, τῆς πρὸς Θεὸν ἑνώσεως, Μάρτυς ἐχώρισε, κεχωρισμένον πάσης σαρκικῆς, ἡδονῆς διὰ πίστεως, καὶ καθαρῶς τῷ ἔρωτι, τῷ ἀκροτάτῳ ἐνηδόμενον.

Λατρεύων, Θεῷ τῷ ζῶντι ἔνδοξε, Λογγῖνε πάνσοφε, νεκροῖς ξοάνοις μάκαρ οὐδαμῶς, σὺ λατρείαν προσένειμας· διὸ πρὸς ἀτελεύτητον, θανατωθεὶς ζωὴν κατήντησας.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐν μήτρα σου, λόγῳ συνείληπται, τῆς ἀλογίας ῥύσασθαι βροτοὺς βουληθεὶς ἀγαθότητι, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, εὐλογημένη παναμώμητε.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Γνωρίσας ἐπὶ Σταυροῦ, Υἱὸν Θεοῦ τὸν ἀληθῆ Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν πάσχοντα, τούτῳ ὁλοψύχως ἐπίστευσας.

Γῆ ὥσπερ πίων ἡ σὴ, ψυχὴ λαβοῦσα λογικὰ σπέρματα, στάχυν Σοφὲ ὥριμον, θείας εὐσεβείας ἐβλάστησεν.

Ἱστίῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῶν βασάνων διελθὼν πέλαγος, τοὺς γαληνοὺς ἔφθασας, ἔνδοξε λιμένας γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν παθῶν ἐπαγωγαῖς ἴασαι, Μήτηρ Θεοῦ πάναγνε, καὶ πρὸς σωτηρίαν κατεύθυνον.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σταυρωθέντα κατεῖδες τὸν Λυτρωτὴν, καὶ αὐτοῦ ταῖς ἀκτῖσι καταυγασθεὶς, σκότος τὸ βαθύτατον, τῆς ἀγνοίας ἀπέφυγες, καὶ πρὸς θείαν γνῶσιν, σαυτὸν μετεῤῥύθμισας, πιστωθεὶς ὡς ἔστι, Θεὸς ὁ ὁρώμενος· ὅθεν καὶ ἀθλήσας, τοῖς χοροῖς ἠριθμήθης, Λογγῖνε μακάριε, τῶν Μαρτύρων γηθόμενος· μεθ' ὧν πάντοτε ἔνδοξε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν

Digitized by Google

πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην Πανάμωμε, ἁμαρτιῶν τῷ φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἅδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν· φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὔδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου Δέσποινα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεβόα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δʹ. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὀχυρώτατον κτησάμενος, ἐν τῇ πίστει, τὸν λογισμὸν μακάριε, ἀνίσχυρον πλάνης, ἔλυσας ὀχύρωμα, Λογγῖνε καὶ ἔκραζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑψωθέντα καὶ τῷ ξύλῳ προσηλωθέντα, τὸν ἀπαθῆ θεώμενος, Κύριον τῆς δόξης, τοῦτον ὡμολόγησας, Υἱὸν Θεοῦ ἔνδοξε, πάσχοντα οἰκείῳ θελήματι.

Μαραινόμενον τὸν θάνατον τῷ θανάτῳ, τοῦ ἀπαθοῦς θεώμενος, ἔσπευσας Λογγῖνε, δι' αὐτὸν τεθνήξεσθαι, καὶ ζῆν μετὰ θάνατον, σὺν τοῖς εὐκλεῶς ἐναθλήσασιν.

Θεοτοκίον.

Ἑνωθέντα καθ' ὑπόστασιν ἐν γαστρί σου, καὶ γεγονότα ἄνθρωπον, Ἄχραντε, τὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον τέτοκας, διπλοῦν ταῖς θελήσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενον.

Ὠδὴ εʹ. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τῆς πάσης ἀληθῶς, γεγονὼς παρεπίδημος, ἐν στίγμασιν Ἀθλοφόρων, ὡραιώθης Λογγῖνε, καὶ γῆς πραέων ᾤκησας.

Ἴσχυσας τοῦ Σταυροῦ, τῇ δυνάμει φραξάμενος, ἀνίσχυρον τῶν τυράννων, Ἀθλοφόρε Λογγῖνε, τροπώσασθαι ἀπόνοιαν.

Στήσας ἐν ἀσφαλεῖ, θεμελίῳ καρδίας σου, Ἀήττητε τὰς κινήσεις, πειρασμῶν ἐπικλύσει, ἀσάλευτος διέμεινας. Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην τὸν Θεόν, ἀπειράνδρως κυήσασαν, ὑμνήσωμεν Θεοτόκον, δι' αὐτῆς οἱ σωθέντες, καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ ϛʹ. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὄρη τε, καὶ τὴν γῆν σαλευθεῖσαν θεώμενος, ἐν τῇ τοῦ πάθους ἡμέρᾳ, ἀπιστίας στάσεως ἐσαλεύθης· καὶ τῇ πίστει, ἐνιδρύθης Λογγῖνε τοῦ πάσχοντος.

Νόησιν, ἀληθῆ καὶ τελείαν καὶ ἔμφρονα, ἀναλαβεῖν ἠδυνήθης, καθορῶν τὴν κτίσιν ἀλλοιουμένην· καὶ πρὸς θείαν, ἠλλοιώθης Λογγῖνε ἐπίγνωσιν.

Ὑπέστης, χαλεπὴν τιμωρίαν γηθόμενος, καὶ τὸν αὐχένα τῷ ξίφει, ἀδιστάκτῳ γνώμῃ τμηθεὶς Λογγῖνε, διακόπτεις, κεφαλὰς δυσμενῶν διὰ πίστεως. Θεοτοκίον.

Μάρανον, καὶ προῤῥίζους Πανάμωμε ἔκτιλον, τὰς ἀκανθώδεις ἐννοίας, τῆς ἐμῆς καρδίας· καὶ καρποφόρον, ταύτην δεῖξον, μεσιτείᾳ σου Κόρη πανάμωμε. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δʹ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνως γέγηθεν ἡ Ἐκκλησία, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ ἀοιδίμου ἀθλητοῦ, Λογγίνου ἀνακραυγάζουσα· Σύ μου τὸ κράτος, Χριστὲ καὶ στερέωμα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν οὐρανὸν σκότει πολλῷ, τὴν γῆν τε σειομένην, καὶ πέτρας ῥηγνυμένας, ναοῦ τε τὸ καταπέτασμα σχισθὲν εἰς δύο θεωρῶν ἐν τῷ θείῳ πάθει τοῦ Χριστοῦ ὁ ἀθλητής, Θεοῦ Υἱὸν αὐτὸν ἐγνώρισε, πάσχοντα τῇ οἰκείᾳ εὐσπλαγχνίᾳ, ἀπαθῆ δὲ ὄντα τῇ Θεότητι καὶ δόξῃ, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ συνέχοντα τὸ πᾶν καὶ διακρατοῦντα, ὡς Θεὸν ἀληθινὸν καὶ Βασιλέα· ὅθεν ἐν χαρᾷ Λογγῖνος ἀνακραυγάζει· Σύ μου τὸ κράτος Χριστὲ καὶ στερέωμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙϚʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου.

Στίχοι.

Υἱὸν Θεοῦ λέγων σε Χριστὲ καὶ πάλιν,
Λογγῖνος ὡς πρὶν τέμνεται τὸν αὐχένα,

Digitized by Google

Ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ Λογγῖνον ἄορ κατέπεφνεν.

Ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος ἦν οὗτος, ἐκ τῆς χώρας Καππαδοκῶν, Ἑκατοντάρχης ὑπάρχων ὑπὸ τὸν Πιλάτον τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας. Προσετάγη δὲ παρ᾽ ἐκείνου ὑπηρετῆσαι εἰς τὰ τίμια πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν σταύρωσιν, καὶ μετὰ τῶν ὑπ᾽ αὐτὸν ἑκατὸν στρατιωτῶν φυλάξαι τὸν τάφον μετὰ τῆς Κουστωδίας, ἥτις ἦν τάγμα στρατιωτῶν. Ἰδὼν δὲ τὰ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ γενόμενα θαύματα, τὸν σεισμὸν, τὴν τοῦ ἡλίου εἰς σκότος μεταβολὴν, τοὺς ἀνοιγέντας τάφους, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν νεκροὺς ἐκπηδήσαντας, καὶ τὰς σχισθείσας πέτρας, ἀνεβόησε μέγα, εἰπών· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος· ὅθεν καὶ τὰ διδόμενα αὐτῷ ἀργύρια παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἐπὶ διαβολῇ τῆς Ἀναστάσεως, ἀπεσείσατο μεθ᾽ ἑτέρων δύο στρατιωτῶν, οἳ ὕστερον σὺν αὐτῷ ἐμαρτύρησαν.

Καταλιπὼν οὖν τὴν ἐπικειμένην αὐτῷ στρατείαν, καὶ τὴν οἰκείαν χώραν καταλαβὼν, ἀποστολικῶς τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττε Θεόν. Πεισθεὶς δὲ ὁ Πιλάτος, μᾶλλον μενοῦν διαφθαρεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων χρήμασι, διὰ γραμμάτων κατηγορεῖ τοῦ Λογγίνου πρὸς τὸν Τιβέριον, ὡς κατέλιπε τὴν οἰκείαν στρατείαν, καὶ ὡς ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ διάγει, τὸν Χριστὸν καταγγέλλων Θεόν. Τέμνεται οὖν αὐτίκα τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν, τοῦτο τοῦ Τιβερίου κελεύσαντος, καὶ ἤχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐκ Καππαδοκίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, τοῦ πληροφορίαν λαβεῖν τὸν Πιλάτον καὶ τοὺς Ἰουδαίους τῆς αὐτοῦ ἀναιρέσεως, ἐφ᾽ ᾧ τὸν Πιλάτον λαβεῖν τὰ συμπεφωνηθέντα· καταχώννυται δὲ πρὸ τῆς πόλεως ἡ τιμία αὐτοῦ κεφαλὴ ἐν κόπρῳ τινί.

Χρόνοις δὲ πολλοῖς ὕστερον, γυνή τις ἐκ Καππαδοκίας, τὴν ἐνέργειαν ἀποβαλοῦσα τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τὴν ὀπτικὴν ἀπολέσασα δύναμιν, τὰ Ἱεροσόλυμα κατέλαβε μεθ᾽ υἱοῦ μονογενοῦς, ὡς ἐν τοῖς Ἁγίοις τόποις εὑρεῖν δυνησομένη τῆς πηρώσεως ἴασιν. Προστιθείσης δὲ αὐτῇ καὶ τῆς ἀποβιώσεως τοῦ παιδὸς, διπλῆν ἐτραγῴδει τὴν συμφοράν. Ὄναρ δὲ ταύτῃ ἐπιφανεὶς ὁ μακάριος Λογγῖνος, καὶ ὃς εἴη γνωρίσας αὐτῇ, καὶ ἔνθα κέκρυπται ἡ τούτου κεφαλὴ μηνύσας, προτρέπει αὐτὴν, ἀνορύξασαν ταύτην λαβεῖν, καὶ οὕτω τυχεῖν τῆς ἰάσεως, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐν δόξῃ ὄντα θεάσασθαι. Ἐπεὶ δὲ πρὸς ταῦτα πρόθυμος ἐγένετο ἡ γυνὴ, διϋπνισθεῖσα, καὶ τὴν κόπρον εὑροῦσα, καὶ ταῖς χερσὶ διασκάψασα, τὴν κεφαλὴν ἀνείλετο· καὶ ἐκ τῆς ἀβλεψίας, τὴν ὀπτικὴν ἐνέργειαν ἔλαβε, καὶ τὸν υἱὸν ἐν δόξῃ ὄναρ ἰδεῖν συνόντα τῷ Ἁγίῳ, καὶ τῆς παρ᾽ αὐτῷ τιμῆς ἀπολαβόντα.

Ἐν μιᾷ οὖν σορῷ τό, τε λείψανον τοῦ παιδὸς καὶ τοῦ Ἁγίου τὴν κεφαλὴν κατατίθησι· τοῦτο γὰρ παρ᾽ αὐτοῦ προσετέτακτο· καὶ τὴν Καππαδοκίαν κατέλαβε, παθοῦσα τῷ Σαοὺλ παραπλήσια, ὃς, τὰς πατρικὰς ὄνους ζητῶν, βασιλείαν εὕρατο· καὶ αὐτὴ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν πήρωσιν ἀποβαλέσθαι ζητοῦσα, καὶ τούτου τετύχηκε, καὶ θερμὸν προστάτην τὸν Ἅγιον ἔκτοτε εὕρατο. Ὅθεν καὶ ναὸν τῷ Μάρτυρι περικαλλῆ ἀνεγείρασα, κἀκεῖ τὸ Μαρτυρικὸν καταθεῖσα λείψανον, πηγὰς ἰαμάτων καὶ αὐτῇ καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς κατεπλούτησεν, εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δύο Μαρτύρων, τῶν συναναιρεθέντων τῷ ἁγίῳ Λογγίνῳ.

Στίχ. Φθαρτὴν στρατείαν ἐκλελοιπυῖα ξίφει,
Δυὰς συνάθλων ἐστρατεύθη Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λεοντίου, Δομετίου, Τερεντίου, καὶ Δομνίνου.

Στίχ. Τρεῖς Λεόντιε, τοὺς συναθλοῦντας ἔχων
Λεόντιόν τι τῆς πηρᾶς ἄλλη μέσον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαλοῦ.

Στίχ. Μαλὸς βραχεῖαν γῆς λιπὼν παροικίαν,
Πόλου κατοικεῖ τὴν μακρὰν κατοικίαν.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μαλὸς, καταλιπὼν πλοῦτον καὶ συγγένειαν, ἐν ἐρήμοις καὶ ἀοικήτοις τόποις προσεκαρτέρει, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ πάσαις ἄλλαις κακοπαθείαις χαίρων. Ἦν δὲ τὸ εἶδος ἀεὶ χαροποιός· θαύματα ἐξαίσια τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ ἐργαζόμενος, λεπροὺς καθαρίζων, δαίμονας ἀπελαύνων, τυφλοῖς τὸ βλέπειν χαριζόμενος· καὶ ταῦτα μὲν ἐποίει ἔτι ζῶν. Ἀπελθὼν δὲ πρὸς Κύριον, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ τῇ γῇ καταλιπὼν, εὐῶδες μύρον ἀπὸ τούτου πηγάζειν, εἰς ἴασιν καὶ ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου συναντήματος, καὶ νοσημάτων ἀνηκέστων, ἐκ Θεοῦ χάριν εἴληφε· τοὺς γὰρ δοξάζοντάς με, φησὶν ὁ Κύριος, δοξάσω· ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Νομίμως Μάρτυς, ἐναθλήσας ἀνδρείᾳ γνώμῃ ψυχῆς, πάσας ἀνομούντων ἤσχυνας τὰς βουλὰς, καὶ νομίμως ἐστεφάνωσαι, Εὐλογημένος εἶ, ἀναβοῶν τῆς δόξης ὁ Κύριος.

Ἡ θεία χάρις, ἐπιφοιτῶσα τοῖς λειψάνοις σου, πᾶσαν ἀλγηδόνα λύει τῶν εὐσεβῶς, προσιόντων σοι Μακάριε, καὶ κηρυττόντων σε, ἀληθείας ἀήττητον Μάρτυρα.

Σαρκὸς θνησκούσης, οὐκ ἐφείσω Λογγῖνε διὰ Χριστόν· θύειν ἀπηρνήσω δαίμοσι καὶ σαυτὸν, τῷ Θεῷ θυσίαν ἄμωμον, χαίρων προσήγαγες, διὰ ξίφους τμηθεὶς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ὡς καθαράν σε, ὁ καθαρὸς Λόγος κατῴκησε, Κόρη, διὰ σοῦ καθᾶραι τοὺς μολυσμοὺς, τῶν ἀνθρώπων προελόμενος· εὐλογημένος γὰρ ὁ καρπὸς, τῆς κοιλίας σου πέφυκεν.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Κοιμίσας τὸ πρὶν τὰς τῆς σαρκὸς, κινήσεις Ἔνδοξε, ταῖς ἐγρηγόρσεσι, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον ὕπνωσας, τὸν γλυκὺν ὕπνον ἀοίδιμε θανατωθεὶς διὰ Χριστὸν, τὸ ἐπὶ ξύλου Σταυροῦ, ἀφυπνώσει θείᾳ, νεκροῖς τὴν ζωὴν ἀναβλύσαντα.

Λόγχῃ κεντηθέντα τὴν πλευρὰν, Μακαριώτατε, καὶ αἷμα βλύσαντα, Θεὸν ἑώρακας ἄνθρωπον, διὰ σπλάγχνα χρηματίσαντα, καὶ κατετρώθης τῷ αὐτοῦ ἡδίστῳ ἔρωτι, ἀναμέλπων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἔσβεσας πυρὰν εἰδωλικὴν, αἱμάτων ῥεύμασι, Λογγῖνε πάνσοφε, καὶ κατενέπρησας,

Digitized by Google

ξόανα, καὶ ἀνίδρυτα σεβάσματα, τῷ θείῳ ζήλῳ τὴν ψυχὴν ἀναφλεγόμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὄμματα καρδίας φωτισθεὶς, ταῖς θείαις λάμψεσι, τοῦ ἀμαυρώσαντος, ἡλίου πάνσοφε ἔλλαμψιν, τὴν ἀχλὺν Λογγῖνε ἔλιπες, τῆς δυσσεβείας καὶ φωσῆρ, ὤφθης φωτίζων ἡμᾶς, τοὺς βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλώσσῃ καὶ ψυχῇ, ἀνακηρύττω σε Θεογεννήτριαν, καὶ ἱκετεύω σε Ἄχραντε· Τὴν καρδίαν μου καταύγασον, τῷ φωτισμῷ σου, καὶ δεινοῦ σκότους με λύτρωσαι, ἐκβοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θʹ. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις Λόγος, ὁ ἐν Σταυρῷ χεῖρας ἁπλώσας, Μάρτυς τοῖς ἀνόμοις ἐβόας· αὐτοῦ τὸ πάθος τὸ παμμακάριστον, ἐξεικονίζων θάνατον, ἐθελουσίως καθυφίσταμαι.

Ὡς περικαλλὴς ἀθλοφόρος, χαριτωθεὶς μάρτυς Λογγῖνε, ὅλος ὡραιότατος ὤφθης, καὶ τῷ ὡραίῳ Λόγῳ παρίστασαι, τὰς ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου, πλουσιωτάτως κομιζόμενος.

Σὲ τὸν διαυγίᾳ φανέντα, ἥλιον ἄδυτον Λογγῖνε, καὶ μαρμαρυγαῖς ἰαμάτων, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν φωτίζοντα, καὶ τὴν ἀχλὺν σκεδάζοντα, τῆς ἀγνωσίας μακαρίζομεν.

Ἤρθης πρὸς μονὰς οὐρανίους, καὶ τοῖς χοροῖς συνηριθμήθης, πάντων τῶν ἁγίων Μαρτύρων· μεθ' ὧν Λογγῖνε Μάρτυς μνημόνευε, τῶν εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου, ἑορταζόντων παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ὤφθης, τοῦ ἀνεσπέρου Θεοτόκε, δι' οὗ αἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, τῆς ἁμαρτίας φῶς ἐθεάσαντο· διό μου φωταγώγησον τὰ τῆς καρδίας αἰσθητήρια. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὁρῶν τὸν πάντων Κύριον, καὶ Θεὸν ἀφυπνοῦντα, ἐπὶ Σταυροῦ θελήματι, κλονουμένην τε πᾶσαν, καιρῷ τοῦ πάθους τὴν κτίσιν, ἀθλοφόρε Λογγῖνε, Λῃστῇ σὺν τῷ εὐγνώμονι, ὡμολόγησας τοῦτον, Υἱὸν Θεοῦ, ὑπὲρ οὗ καὶ χαίρων ἐσφαγιάσθης· καὶ νῦν ὡς Μάρτυς ἄριστος, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύεις.

Θεοτοκίον.

Κενοῦται ἐν τῇ μήτρᾳ σου, ὁ πληρέστατος Λόγος, κόλπων πατρῴων ἄχραντε, οὐκ ἐκστὰς ἀπορρήτως, καὶ σὰρξ ὁρᾶται καὶ βρέφος, τίκτεται Θεοτόκε. Ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, λυτρωθῆναι κινδύνων, καὶ πειρασμῶν, καὶ πταισμάτων Δέσποινα καὶ γεέννης, τοὺς εὐσεβῶς κηρύττοντας, τοῦ Θεοῦ σε Μητέρα.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ὠσηὲ καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος αʹ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Πατρὸς, τὸ ἐκπορευόμενον, διὰ τῆς σῆς γλώττης ὥρισε, Χριστοῦ τὴν μέλλουσαν, ἐν ἐσχάτοις χρόνοις, παρουσίαν ἔσεσθαι, ἐπὶ ἀνακαινίσει τῆς κτίσεως· καὶ νῦν τὴν ἔκβασιν, θεωροῦντες τῶν προρρήσεων, σοῦ Προφῆτα, τὴν μνήμην γεραίρομεν.

Τῇ γνώμῃ πορνεύουσαν τὸ πρὶν, ἀπὸ σοῦ Φιλάνθρωπε, φύσιν ἡμῶν μνηστευσάμενος, τῆς βεβηλώσεως, ἐλυτρώσω ταύτην, σεαυτῷ, καθ' ἕνωσιν, συνάψας ὑπὲρ νοῦν ἀδιάρρηκτον· καὶ τούτου σύμβολον, ὁ Προφήτης σου γενόμενος, τὰς πρὶν πόρνας, σωφρόνως ἠγάγετο.

Προφῆτα θεσπέσιε τὰς σὰς, ῥήσεις νῦν θεώμενος, πεπληρωμένας τῇ χάριτι, καὶ παριστάμενος, τῷ Θεῷ τῶν ὅλων, ὑπὲρ πάντων πρέσβευε, τῶν πίστει ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, τούτοις αἰτούμενος, τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, καὶ εἰρήνην, καὶ βίου διόρθωσιν.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσιομάρτυρος.

Ἦχος δʹ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οἱ τῶν πόνων ἱδρῶτές σου, τῆς ἀσκήσεως ἔδοξε, πρὸς Μαρτύρων στάδιον ἐκκαλούμενοι, πλήρη Ἀνδρέα τὴν ἔφεσιν, ἐν σοὶ ἐναπέθεντο, οὓς εὐκαίρως εἰς Θεὸν, ἐπεδείξω

Digitized by Google

στεῤῥότατα· ἀλλὰ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Λίθος ἄλλος ὑπέρτιμος, γεγονὼς διὰ πίςεως, οὐχ ὑπέστης θραῦσιν δεινῶς τυπτόμενος· ἀλλ' ἐπὶ γῆς κυλιόμενος, τῆς πίστεως Ἔνδοξε, ὁμαλίσας τὴν ὁδὸν, εὐεπίβατον τέθεικας· καὶ κατέστρεψας, τῆς δοκήσεως μάκαρ Κοπρωνύμου, φαυλοτάτην δόξαν, ὥσπερ σεσαθρωμένον θεμέλιον.

Ἀποστόλων τοῖς δόγμασι, τεθραμμένος Μακάριε, καὶ Πατέρων ἐνθέων τοῖς διδάγμασι, τοῦ σαρκωθέντος ἐτίμησας, Θεοῦ τὸ ὁρώμενον, ἐν συμβόλοις ἱεροῖς, καὶ σεπτοῖς τοῖς μορφώμασιν· ὅθεν ἔνδοξε, ὑπὲρ τούτου ἀθλήσας ἀνεδείχθης, εὐσεβείας ὑποφήτης, καὶ τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μυριάκις πανάχραντε, ὑπεσχόμην μετάνοιαν, τῶν ἐμῶν ποιήσασθαι παραπτώσεων, ἀλλ' οὐκ ἐᾷ με ἡ φαύλη μου, τῶν κακῶν συνήθεια, διὰ τοῦτό σοι βοῶ, καὶ προσπίπτω καὶ δέομαι· Σύ με Δέσποινα, ἐξελοῦ τῆς τοιαύτης τυραννίδος, ὁδηγοῦσα πρὸς τὰ κρείττω, καὶ σωτηρίας ἐχόμενα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄμωμον, τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάχραντε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ πέρατα, σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς θείας ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τȣ͂ σȣ͂ τόκȣ, περιβολὴν θείας χάριτος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου.

Ἦχος β'. Τοῦ Προφήτου σου τὴν μνήμην Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσιομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ· αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς Ἀνδρέα ἀοίδιμε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ὡσηὲ μέλπω τοὺς θεοπνεύστους λόγους.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ.

Ὡς θεηγόρος ἀληθῶς, ὦ Προφῆτα Ὡσηὲ, τῷ Ζωοδότῃ παρεστὼς, ἐκτενῶς ἱκέτευε, λυτρωθῆναι κινδύνων, ἅπαντας τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Σοῦ τῆς ψυχῆς τὸ ὀπτικὸν, ἐκκαθάρας μολυσμῶν, κατηξιώθης προορᾶν, τηλαυγῶς τὰ μέλλοντα, καὶ προλέγειν ἀψεύστως, ἄριστα τὰ ἐκβησόμενα.

Ἡ τῆς προγνώσεως, πηγὴ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, τὸν θεηγόρον Ὡσηὲ, προφητείας ποταμὸν, ἀνέδειξε τοῖς πᾶσι, βρύοντα θεῖα διδάγματα.

Θεοτοκίον.

Ἐπιφανέντα τὸν Χριστὸν, ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, ἐκ τῆς Αἰγύπτου προφανῶς, ὁ Πατὴρ ἐκάλεσεν, Ὡσηὲ ὡς προεῖπε, πάλαι ὁ θεοπτικώτατος.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσιομάρτυρος, ἔχων Ἀκροστιχίδα τὴν δε·

Ἀνδρείας ὑμνῶ τὸν φερώνυμον πόθῳ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Ἀνδρικῶς τὰ πάθη τῆς σαρκὸς, Πάτερ δουλωσάμενος, τῷ λογισμῷ ἀνδρείας ὡς ἐπώνυμος, τυράννων ὠμότητα, κατεπάλαισας, καὶ νομίμως ἐνήθλησας· ὅθεν σε συμφώνως, πίστει συνελθόντες μακαρίζομεν.

Νοητῶς ὡς ἄνθραξ πυρωθεὶς, θέρμῃ Θείου Πνεύματος, τὸν παγετὸν τῶν παθῶν διεσκέδασας· κρουνοῖς τῶν αἱμάτων δὲ, πῦρ ἀπέσβεσας, δυσσεβείας ἀλλότριον, μέγιστε Ἀνδρέα, Ὁμολογητὰ θεομακάριστε.

Δεσμευθεὶς τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, Πάτερ ἐκ νεότητος, τὸν σὸν σταυρὸν ἀναλαβὼν γηθόμενος, τȣ́τῳ ἠκολȣ́θησας, ἀρνησάμενος σεαυτὸν διὰ πίστεως, καὶ ὁμολογίας, καὶ τελειοτάτης ἐναθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ῥαθυμίας ὕπνῳ τὴν ψυχὴν, πάντοτε βαρούμενος, ἐπὶ τὴν σὴν Παρθενομήτορ ἄχραντε, προστρέχω ἀντίληψιν· Πρὸς ἐγρήγορσιν μετανοίας διέγειρον, τῆς αἰωνιζούσης, τότε ῥυομένη με κολάσεως.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ γ'. Στερέωσόν με Χριστέ.

Μυήσει θεοπρεπεῖ, δεδιδαγμένος τὰς θείας ἐκφαντορίας, ἐθνῶν τὴν κλῆσιν, σαφῶς προηγόρευσας Προφῆτα, Πνεύματι Ἁγίῳ τυπούμενος.

Digitized by Google

Ἐσόμενα προορᾶν, ὡς ἐνεστῶτα Θεόφρον ἠξιωμένος, τῶν Ἰουδαίων, σαφῶς τὴν ἀπόπτωσιν προεῖπας, καὶ τῶν νομικῶν ἐν διάβασιν (*).

Λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἐν πολέμῳ καὶ τόξῳ καὶ πανοπλίᾳ, ἀλλ' ἐν Κυρίῳ, Θεῷ Παντοκράτορι προέφης, σάρκωσιν τοῦ Λόγου σημαίνων ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε χαῖρε σεμνή· ἡ συλλαβοῦσα τὸν Λόγον σωματωθέντα, τὸν τῷ ἰδίῳ, ἡμᾶς λυτρωσάμενον ἐκ πλάνης, αἵματι ἁγίῳ καὶ σώματι.

Τοῦ Ὁσιομάρτυρος. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἐρείσας τοῦ νοός σου τὰς βάσεις Πάτερ, ἐν πέτρᾳ, τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, οὐδόλως, προσπνεύσεσι σεσάλευσαι ἐναντίαις, βοῶν τῷ Κτίστῃ σου· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Ἰάσεις καὶ πρὸ τέλους καὶ μετὰ τέλος, πηγάζεις θεοῤῥῆμον τοῖς ἀσθενοῦσι, καὶ πνεύματα ἀκάθαρτα ἀπελαύνεις, Ἀνδρέα Ὅσιε, βοῶν τῷ Κτίστῃ σου· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Ἀσκήσεως τοῖς δάκρυσι λελουμένος, ἐν αἵμασι Μαρτύρων ἐκαλλωπίσθης· καὶ ὅλος ὡραιότατος δεδειγμένος, βοῶν ἀνέδραμες, πρὸς τὸν ποθούμενον· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι γεγονότα, Πατρὸς τὸν ὁμοούσιον Θεὸν Λόγον, ἐκύησας Πανάμωμε ὑπὲρ λόγον, παρθένος μείνασα, μετὰ τὴν κύησιν· διὰ τοῦτο πίστει σε μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὑπέκλινας τὸ οὖς, τῷ λαλοῦντι Προφῆτα, καὶ πάντων μυηθεὶς, τῶν μελλόντων τὴν γνῶσιν, Χριστοῦ προεσήμανας, παρουσίαν τὴν ἔνθεον· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, τὸν Λυτρωτὴν ἀνυμνοῦμεν, τὸν σὲ μεγαλύναντα.

(*) Τὸ χειρόγραφον, ἀντὶ τῶν τριῶν τούτων λέξεων· σαφῶς, προεῖπας, διάβασιν, ἔχει· τρανῶς, ἐδήλους, ἀφείρασιν.

Δόξα, Τοῦ Ὁσιομάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φερωνύμως Ἀνδρέα ὡς ἀληθῶς, κραταιούμενος πίστει τῇ εὐσεβεῖ, Μάρτυς ἀξιάγαστε, ὡς Χριστῷ συνεπόμενος, Μοναστῶν τὰς χορείας, ἐφαίδρυνας πράξεσι, καὶ Ὁσίων τῆς δόξης ἐδείχθης ἐφάμιλλος· ὅθεν καὶ Μαρτύρων, ὑπελθὼν τοὺς ἀγῶνας, γενναίως ἐνήθλησας, καὶ νομίμως ἠρίστευσας. Πρωτοκλήτου ὁμώνυμε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατηνέχθην ἁμαρτιῶν· καὶ στένων κραυγάζω σοι, ἐκ καρδίας Πανάχραντε. Ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον, τὸν πλούσιον ἔλεος, καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον· καὶ δός μοι μετάνοιαν, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καθελκόμενον Λόγε ἐν τῷ Σταυρῷ, ὑπ' ἀνδρῶν παρανόμων γνώμῃ σκαιᾷ, ὁρῶσα ἡ Μήτηρ σου, τὴν ψυχὴν ἐτιτρώσκετο· καὶ κοπτομένη σπλάγχνα, ἐθρήνει κραυγάζουσα· καὶ συνοχῇ καρδίας, ἐβόα στενάζουσα· Οἴμοι τῇ τεκούσῃ, σὲ Υἱὲ καὶ Θεέ μου! πῶς θέλων ὑπέμεινας, τοῦ προσώπου ῥαπίσματα, καὶ ἐμπτύσματα βέβηλα, ἄδικόν τε θάνατον νῦν, ἐπὶ ξύλου ἥλοις προσπηγνύμενος; Ὄντως ταῦτα πάσχεις, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ δ'. Κατενόησα Παντοδύναμε.

Ὡς ὁ σὲ τὸ θεοπτικώτατον, ὄμμα τῆς Ἐκκλησίας, κινδύνων σῷζε τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Τὸ λαμπρότατον καὶ στεῤῥότατον, τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, πρεσβεύων σῷζε τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ Κριτῇ πάντων παριστάμενος, ὡς ἔνθεος Προφήτης, παθῶν με ῥῦσαι ταῖς ἱκεσίαις σου.

Θεοτοκίον.

Ὑπερβέβηκας ἀειπάρθενε, τῶν Ἀγγέλων τὰς τάξεις τὸν Κτίστην τούτων κυοφορήσασα.

Τοῦ Ὁσιομάρτυρος. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ὑπήκοος, γεγονὼς τῶν Χριστοῦ διατάξεων, τὸ τούτου ὁμοίωμα, Πάτερ σεπτῶς προσεκύνησας· ὅθεν ὁ παράνομος, σὲ πολυτρόποις αἰκίαις ἐθανάτωσε.

Digitized by Google

Μυρίπνοος, ἀρετῶν εὐωδίᾳ γενόμενος, ἐν τάφῳ νῦν κείμενος, εὐωδιάζεις τὰ πρόσωπα, τῶν προσπελαζόντων σοι, ἐν ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ Πάτερ Ὅσιε.

Νοσήσαντα, Μαμωνᾶν τὸν παγκάκιστον Ὅσιε (*), ἀθλίως τὴν αἵρεσιν, ἐν παῤῥησίᾳ διήλεγξας πρόμαχος γενόμενος, τῶν Ὀρθοδόξων Ἀνδρέα ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ὡς εὔφορον, ἐγεώργησας χάριτος ἄσταχυν, τὸν τρέφοντα ἅπαντας, τοὺς ὀρθοδόξως τιμῶντάς σε, Δέσποινα πανύμνητε, τὸν ἐκ τῆς σῆς σαρκωθέντα μήτρας Κύριον.

Τοῦ Προφήτȣ. Ὠδὴ ε΄. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Συμπαθῶς κινούμενος ἐδίδαξας ἡμᾶς, τὴν τȣ͂ Θεȣ͂ μακρόθυμον, εὐσπλαγχνίαν καὶ χρηστότητα, δι' ἧς φείδεται πάντων, Προφῆτα θεσπέσιε.

Θανατώσας θάνατον ἀνέςη ὁ Χριςὸς, ὡς ἡ σοφή σȣ πρόῤῥησις, Θεοφάντορ προεμήνυσε, καὶ ζωὴν ταῖς ἐν Ἅδου ψυχαῖς, ἐδωρήσατο.

Ἐκ βυθοῦ πταισμάτων με Προφῆτα Ὠσηὲ, προσευχαῖς ἐξάρπασον, παῤῥησίαν ἀκατάγνωστον, πρὸς Χριστὸν κεκτημένος, θεόφρον πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν ὅλων Κύριος καὶ πάντων βασιλεὺς, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, ὑπὸ χρόνον γέγονε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν.

Τοῦ Ὁσιομάρτυρος. Ὁ φωτισμός.

Τὸν σκοτασμὸν, βδελυξάμενος Πάτερ τῆς ἁμαρτίας, ὅλος ἀναλάμψει τῆς ἀπαθείας φῶς καθωράθης, καὶ φωτίζεις τοὺς πίςει, προσιόντας τῷ θείῳ τάφῳ σου, ταῖς τῶν ἰαμάτων αὐγαῖς θείᾳ χάριτι.

Ὅλος Θεοῦ, καταγώγιον ὤφθης καλῶς βιώσας, καὶ γενναιοφρόνως ἀθλήσας Πάτερ· καὶ νῦν ἐν τάφῳ κατακείμενος μένεις, σῶος μάκαρ καὶ ἀδιάλυτος, πάντων διαλύων πιστῶν τὰ νοσήματα.

Νεανικῶς, ἀριστεύσας παμμάκαρ κατὰ δαιμόνων, καὶ κατὰ ἀνθρώπων αἱρετιζόντων, αἰωνιζούσης ἠξιώθης εὐκλείας, καὶ στεφάνων Ἀνδρέα· ὅθεν σε, μετὰ πόθου πάντες πιστοὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φέρεις Χριστὸν, ἐν ἀγκάλαις ἀῤῥήτῳ κυοφορίᾳ, ἐναγκαλιζόμενον τοὺς κακίᾳ, καθυπαχθέντας καὶ τῷ πλάνῳ ἀθλίως, δουλωθέντας Κόρη πανύμνητε· ὅθεν ὡς Θεοῦ σε Μητέρα δοξάζομεν.

Τȣ͂ Προφήτȣ. Ὠδὴ ς΄. Τὸν Προφήτην διέσωσας.

Προθεσπίζων τὰ μέλλοντα, Ὠσηὲ παμμακάριστε, τὴν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Λόγου, ἐδήλωσας κάθοδον.

Νεκρωθέντας τοῖς πταίσμασιν, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, ἐκ τῶν κενεώνων τοῦ Ἅδου, ὡς ἔφη ἀνήγαγε.

Νομικῶν τὴν ἀναίρεσιν, Ἰουδαίων τὴν ἔκπτωσιν, καὶ τῶν ἐθνῶν τὴν στάσιν, Προφῆτα ἐδήλωσας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρός σου ἀνέτειλε, Θεὸς Λόγος Πανάμωμε, σάρκα δι' ἡμᾶς ἀποῤῥήτως, φορέσας ὡς εὔσπλαγχνος.

Τοῦ Ὁσιομάρτυρος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐν φρουρᾷ σε ὁ ἄνομος ἔθετο, ὑπὲρ τȣ͂ Δεσπότȣ Ἀνδρέα φρȣρούμενον, καὶ τὸ αὐτȣ͂ φυλάττοντα, ἀπαράτρωτον ἔνθεον θέλημα.

Ῥηγνυμένης σαρκὸς οὐκ ἐφρόντισας, ταῖς κατατομαῖς τῶν μαστίγων Μακάριε· ἀλλ' ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος, ἐκαρτέρεις ἐνθέως ῥωννύμενος.

Ὡς πολύτιμος ὄλβος κρυπτόμενος, Πάτερ φανεροῦσαι ὑπ' ὄψεσι κείμενος, ὡς εὐσεβῶν καὶ θαύμασι, πάντας καταπλουτίζειν τοὺς τιμῶντάς σε.

Θεοτοκίον.

Νοεράν σε λυχνίαν προέβλεπε, πάλαι ὁ Προφήτης τὸ θεῖον λαμπάδιον, Χριστὸν Ἁγνὴ βαστάζουσαν, δι' οὗ πάντες ἡμεῖς ἐφωτίσθημεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλȣ́μενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

(*) Περὶ τῆς αἱρέσεως τοῦ Μαμωνᾶ τούτου λέγει καὶ Θεοφάνης ὁ μελῳδὸς εἰς τὸ γ΄. Τροπ. τῆς α΄. Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Νικηφόρȣ (Ἰουνίου 2). « Νοσήσας τοῦ Μαμωνᾶ τὴν αἵρεσιν, Λέων ὁ δείλαιος ». Καὶ τινὲς μὲν θέλουσιν, ὅτι ὁ Μαμωνᾶς οὗτος ἦν ψευδομόναχος τις (καὶ ἴσως Ἑβραῖος), ὁ Λέοντι τῷ Ἰσαύρῳ συμβȣλεύσας τὴν τῶν Ἁγίων εἰκόνων καθαίρεσιν. Ὁ δὲ ῥηθεὶς Ἅγιος Νικηφόρος, Μαμωνᾶν ὀνομάζει τροπικῶς τὸν Κοπρώνυμον, οὕτω λέγων· « Ἐπειδὴ δέ τινα » παρὰ τοῖς χριστομάχοις περιθρυλλεῖται, ἅπερ ὁ τοῦ ψεύδους » πατὴρ ἐμπνεύσειε, φέρε καὶ ταῦτα διασκεψώμεθα. Καταψεύδονται γὰρ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν » αὐτοῦ ὕβριν, χρόνους μηκίστους, καὶ παρατεταμένην ζωὴν, » καὶ βίον εὐπαθῆ μεμετρεῖσθαι τῷ Μαμωνᾷ (τῷ Κοπρωνύμῳ » δηλ.), καὶ εὐημερίας εἰς ἄκρον ἐλάσαι, νίκας τε κατὰ βαρ» βάρων αὐτῷ καὶ ἀνδραγαθήματα....

» Μαμωνᾶν ἔδοξε τῷ θείῳ Νικηφόρῳ ὀνομάσαι τὸν Κοπρώ» νυμον, ὡς τοῦτο σημαῖνον κατὰ Σύρȣς πλοῦτον, θησαυροὺς, » ζωὴ μακρὰν βιοτὴν, καὶ βίον ἡδονῶν παντοίων καὶ τέρψεων » ἔμπλεων. Πρὸς ταῦτα δὲ τὰ κατὰ κόσμον ἐπαγωγὰ, ταῖς » κακαῖς εἰσηγήσεσι τῶν κατεσχημένων τῇ τῶν Εἰκονομάχων » θεοστυγεῖ αἱρέσει, στηρίξας καὶ Λέων ὁ Ἀρμένιος τὴν διά» νοίαν, νενόσηκε τὴν αὐτὴν τοῦ Μαμωνᾶ (κατὰ τὴν μετα» φορὰν τοῦ θείου Νικηφόρου) Κοπρωνύμου αἵρεσιν, καὶ ἐξε» φάνη ὁ παμβέβηλος κατὰ τῶν ἱερῶν διατυπωμάτων ». (Παρεκβολὴ Νικηφ. Κωνσταντινȣπ. ἐκ τῶν τȣ͂ Θεοφάνȣς Χρονικῶν).

Digitized by Google

Κοντάκιον, Ἦχος γʹ. Ἡ Παρθένος.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ Βασιλεύουσα πόλις, ἑορτὴν ὑπέρλαμπρον, τῆς φωτοφόρου σου μνήμης, ἅπασαν προσκαλουμένη πόλιν καὶ χώραν· χαίρει γάρ, ὡς κεκτημένη θησαυρὸν μέγαν, τὸ πολύαθλόν σου σῶμα, Ἀνδρέα Μάρτυς, ὀρθοδοξίας φωστήρ.

Ὁ Οἶκος.

Ἀντὶ ὅπλων, σταυρὸν ἀράμενος πανένδοξε, ἀντὶ θώρακος δέ, τὴν πίστιν ἐνδυσάμενος, πρὸς πάλην ἐξῆλθες ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρωμένων, Μάρτυς, αὐτόκλητος, καὶ τούτων κατέβαλες τὰς παρατάξεις σθένει τοῦ Πνεύματος· οὗ ἐμφορηθεὶς πλουσίως Ὅσιε, κἀμοὶ παράσχου βραχεῖαν χάριν, φωταγωγοῦσάν μου τὸν νοῦν, ἀξίως τοῦ ὑμνῆσαί σου τοὺς γενναίους ἀγῶνας, ὀρθοδοξίας φωστήρ.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ὠσηέ.

Στίχοι.

Θεὸν τυποῖς μνηστῆρα γῆς πορνευτρίας,
Πόρνῃ συναφθείς, ὃν Προφῆτα νῦν βλέπεις.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Ὠσηὲ νέκυν κτερέϊξαν.

Ὃς ἑρμηνεύεται σωζόμενος, ἢ φύλαξ, ἢ σκιάζων. Οὗτος ἦν υἱὸς Βεηρεῖ ἐκ Γαλεμὼθ, φυλῆς Ἰσάχαρ· καὶ πολλὰ προφητεύσας κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ· καὶ ἔδωκε τέρας ἥξειν τὸν Κύριον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνθρώποις συναναστραφῆναι, ὅταν δύῃ ὁ ἥλιος ἐν Σηλὼμ, καὶ μερισθῇ εἰς δύο μέρη· καὶ γενήσονται δώδεκα δρύες, ἀκολουθοῦσαι καὶ ὑπακούουσαι τῷ ἐπὶ γῆς φανερωθέντι Θεῷ, καὶ δι' αὐτοῦ σωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρήσει.

Στίχ. Ἀμφοῖν ποδῶν σῶν Ἀνδρέα τμηθεὶς ἕνα,
Ἀθλήσεως σῆς ἐκπεραίνεις τὸν δρόμον.

Οὗτος ὁ μακάριος Πατὴρ ἡμῶν Ἀνδρέας, γέννημα καὶ θρέμμα γέγονε τῆς εὐνομωτάτης τῶν πόλεων Κρήτης, γονέων εὐσεβῶν καὶ φιλαρέτων· καλῶς δὲ ἀνήγετο ἐν αὐτῇ, καὶ διάπυρος τῶν τοῦ Θεοῦ ἐντολῶν κατέστη ἐργάτης. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, ὁρῶν τὸ τοῦ Θεοῦ ποίμνιον λυμαινόμενον ὑπὸ τῆς τῶν Εἰκονομάχων αἱρέσεως, ἤγουν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ τυράννου καὶ τῆς συμμορίας αὐτοῦ, ἐλθὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει, παῤῥησιάζεται τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ ἀπτοήτως, ἐλέγχει. Ὁ δὲ, τὴν παῤῥησίαν οὐκ ἐνεγκὼν, ἐγκόπτει αὐτίκα λέγοντι τῷ γενναίῳ, καὶ συλλαβεῖν αὐτὸν τοῖς παρεστῶσι διακελεύεται. Οὗτοι δὲ ἄρα, φονώσαις χερσὶ καὶ βαρείαις, εὐθὺς ἐφαρμήσαντες, οἱ μὲν αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς, οἱ δὲ τῶν χειρῶν λαβόμενοι, ἄλλοι τῆς ἐπωμίδος, καὶ τοῦ χιτωνίσκου ἕτεροι, ὑβριστικῶς μάλα, καὶ ὅπως ἂν μάλιστα τῷ κελεύσαντι χαρίσωνται, πρὸς τὴν γῆν καταβάλλουσι τὸν τὴν διάνοιαν ὑψηλόν· καὶ οὐ πρότερον μεθίεσαν ἕλκοντες, ἕως αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, μετὰ τὸ ἀμύνασθαι ἀποχρώντως τὴν παῤῥησίαν τοῦ Ἀθλητοῦ, ἀνεθῆναι τοῦτον ἐκέλευσε.

Τοῦ δὲ Ἁγίου, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα διεξιόντος τῷ Βασιλεῖ περὶ τῶν Ἁγίων εἰκόνων, καὶ ὅτι· « Εἰ τοὺς εἰς τὰς βασιλικὰς στήλας ἐξυβρικότας, προσθέντος, ὦ Βασιλεῦ, ὡς εἰς αὐτοὺς ὑμᾶς παροινήσαντας, ἐσχάταις περιβάλετε τιμωρίαις, πόσης ἀπειλῆς θεϊκῆς ἐν μεθέξει γενήσεσθε οἱ κατὰ τῆς εἰκόνος τοῦ Θεοῦ ἐνυβρίζοντες »; λίαν ἐκκαυθεὶς ὁ τύραννος γυμνωθῆναι τὸν Ἅγιον κελεύει, καὶ σχοινίοις διαταθέντα σφοδρῶς μαστίζεσθαι· οὗ γενομένου, τὸ ὑποκείμενον ἔδαφος τοῖς ἐξ αὐτοῦ ῥύαξι τοῦ αἵματος ἐφοινίσσετο.

Ἀνεθεὶς δέ, καὶ μήτε δωρεαῖς ἢ ἀπειλαῖς ἐνδοὺς ὁ γενναῖος, λίαν ὠμῶς καὶ αὖθις αἰκίζεται, καὶ τὰς πλευρὰς διορύττεται, καὶ τὸ στόμα λίθοις θλᾶται, καὶ τῇ φυλακῇ παραπέμπεται. Ἔνθεντοι καὶ τῇ ἑξῆς παραστάντα τὸν Ἅγιον, ἐπὶ εὐτολμότερον ἐθεᾶτο, ταῖς μάστιξι καὶ αὖθις ἐκέλευσε παίειν. Οὗ γενομένου, κατεξέοντο μὲν αὐτοῦ αἱ σάρκες, καὶ διωρύττοντο ταῖς πληγαῖς, καὶ τὰ πλείω τῶν σαρκῶν ὑφῃροῦντο. Τέλος δὲ, σχοινίοις τοὺς μακαρίους δεθεὶς πόδας, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κατὰ πάσης ἕλκεται τῆς λεωφόρου, εἰς τὸν τῶν κακούργων τόπον ῥίψαι τῶν ἑλκόντων ἐπειγομένων.

Οὕτω δὲ τοῦ Μάρτυρος ἑλκομένου, ἰχθύας ἄρτι τις τῆς θαλάσσης ζωγρήσας, τοὺς μὲν ὠνίους τῇ ἀγορᾷ προθεὶς, αὐτὸς δὲ ὑπό τινος κινηθεὶς δαίμονας, καὶ κοπίδα μακελλικὴν ἐκεῖθεν ἁρπάσας, θατέρου ποδὸς τοῦ ἱεροῦ σώματος μέσον κατενεγκὼν, ἔστησε τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον τῷ Μάρτυρι, καὶ πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς παραπέμπει· τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον εἰς τὸν τῶν κακούργων ἀποῤῥίπτεται τόπον.

Ἀναμὶξ δὲ τῶν ἐκεῖσε σωμάτων ὑπάρχον μέχρι πολλοῦ, δώδεκα τινὲς ἄνδρες, δαίμοσι κάτοχοι, ἐκ διαφόρων τόπων τῆς πόλεως ὡς ἐκ συνθήματος ἀπελθόντες, εὗρον τὸ σῶμα ἀνεπιμέλητον, καὶ ἀτίμως κείμενον, τὸ κομιδῇ τίμιον. Οἵτινες τούτου προσψαύσαντες, τὴν ἴασιν ἐτρύγησαν αὐθωρὸν, μισθὸν τῆς εὑρέσεως τὴν θεραπείαν δεξάμενοι· καὶ τοῦτο λαβόντες, ἐν ἱερῷ τόπῳ, ᾧ Κρίσις ὄνομα, καταθάπτουσιν, εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Λαζάρου.

Στίχ. Αἴρουσα Χριστοῦ τῷ φίλῳ Πόλις πύλας,
« Λάζαρε δεῦρο » χριστομιμήτως λέγει.

Ὁ Μακάριος καὶ ἀοίδιμος καὶ ἐν Βασιλεῦσι πιστότατος Λέων, ζήλῳ θείῳ κινηθεὶς, ὥσπερ ἔκ τινος ἐπιπνοίας, πρῶτον μὲν ναὸν δειμάμενος κάλλιστον τῷ Δικαίῳ, καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστείλας ἐν τῇ νήσῳ Κύπρου εὗρε τὸ Ἅγιον ἐκείνου λείψανον ἐν τῇ Κιτιέων πόλει, ὑπὸ γῆν κείμενον, χιλιοστοῦ τάχα παρῳχηκότος χρόνου, ἐν μαρμαρίνῳ λάρνακι, ἐν ᾗ ἐγκεκόλαπτο γράμματα ἑτερόγλωσσα· « Λάζαρος ὁ τετραήμερος καὶ φίλος Χριστοῦ ». Αὐτίκα οὖν ἀράμενος τὸν τίμιον θησαυρὸν, καὶ ἀργυρᾷ σορῷ ἐνθέμενος, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπέθετο.

Εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ Λειψάνου τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου Λαζάρου.

Στίχ. Κρύπτουσα νεκρὸν Λαζάρου Ῥώμη Νέα,
Ἄλλη παρ' ἡμῖν δείκνυται Βηθανία.

(*) Περὶ τοῦ τέρατος τούτου μηδὲν ἀναφέροντος τοῦ Προφήτου ἐν τῇ προφητείᾳ αὐτοῦ, δῆλον ὅτι ἠρανίσθη αὐτὸ ὁ Συναξαριστὴς ἔκ τινος ἀποκρύφου βιβλίου, ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα εἰς τὰ Συναξάρια τῶν προφητῶν.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων αὐταδέλφων Μαρτύρων καὶ Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Λεοντίου, Ἀνθίμου, καὶ Εὐτροπίου.

Στίχ. Ἐκ τοῦ γένους Ἄραβας· ἐκ δὲ τοῦ ξίφους,
Θείους ἀριστεῖς οἶδα τοὺς Ἀναργύρους.

Λεοντίου τμηθέντος, ὤλετο πλάνος
Λεοντομήρμυξ, ὡς Ἰὼβ βίβλος λέγει.

Ἄνθιμος, Εὐτρόπιος ἐκτετμημένοι,
Ἀνθοῦσι λαμπρὸν καὶ πανευπρεπὲς μάλα.

Τρεῖς εἰσὶν αἱ συζυγίαι τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, ἀμφοτέρων τοῖς αὐτοῖς ὀνόματι καλουμένων, καὶ τὴν Ἰατρικὴν μετερχομένων, καὶ τὴν προσηγορίαν τῆς ἀναργυρίας ἐχόντων. Οἱ μὲν γὰρ ὑπῆρχον υἱοὶ Θεοδότης, γυναικὸς εὐλαβοῦς καὶ πιστῆς, οἵ τινες ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθησαν, καὶ κατετέθησαν ἐν τόπῳ καλουμένῳ Φερημᾶν. Οἱ δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ διῆγον, ἔχοντες Διδάσκαλον φθονερόν· ὃς μετὰ δόλου ἀναγαγὼν αὐτοὺς εἰς ὄρος, ὡς δῆθεν βοτάνας συλλέξοντας, λίθοις φονεύει. Οἱ δέ, ὧν καὶ ἡ παροῦσα μνήμη, ὑπῆρχον ἐκ τῆς Ἀραβίας, τῆς Ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἐν πείρᾳ ὄντες. Διήρχοντο δὲ κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἀναργύρως τοὺς ἀσθενοῦντας θεραπεύοντες, καὶ προφάσει τῆς τέχνης τὸν Χριστὸν καταγγέλλοντες.

Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ παρεγένοντο ἐν Αἰγαῖς, πόλει τῆς Λυκαίας, καὶ παραστάντες Λυσίᾳ τῷ ἡγεμόνι, καὶ τυφθέντες ἀνηλεῶς καὶ ἀπανθρώπως, τῷ τῆς θαλάσσης βυθῷ ἀπορρίπτονται. Περισωθέντες δὲ θείᾳ ῥοπῇ, καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς εὑρεθέντες, αὖθις ἐν καμίνῳ πυρὸς ἀπορρίπτονται, καὶ ἀβλαβεῖς διαφυλαχθέντες, σταυρῷ ἀναρτῶνται, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται οἱ μακάριοι οὗτοι πεντάδελφοι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι Παῖδες.

Ὑπερφυεῖ φωτισμῷ, Ὠσηὲ τὸν νοῦν φωτιζόμενος, τῶν μελλόντων μάκαρ τὴν γνῶσιν ἐπλούτησας, τῷ Δεσπότῃ κραυγάζων· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σὺ ἐν χερσὶ Προφητῶν, ὡμοιώθης πληθύνας ἀθάνατε, τὰς ὁράσεις Σῶτερ ποικίλως μαρφούμενος, τοῖς σοὶ πίστει βοῶσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἰσραὴλ σὺ πηγή, σωτηρίας προχέουσα νάματα, ποταμὸν εἰρήνης Χριστὸν προκηρύττουσα, Ὠσηέ, ᾧ βοῶμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐξ ἀνάρχου Πατρός, ἀναλάμψας ἐκ σοῦ σεσωμάτωται, Θεομῆτορ Κόρη, δι' ἄφατον ἔλεος ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ὑψούμενα κύματα τῆς πονηρίας, τὸν νοῦν οὐκ ἐσάλευσαν, τὸν σὸν Ἀνδρέα Ὅσιε, ἐν πέτρᾳ τῆς γνώσεως, Χριστοῦ ἱστάμενον· ὅθεν πᾶσιν ἄκλυστος λιμήν, χειμαζομένοις σαφῶς γεγένησαι.

Μωραῖς συζητήσεσιν ὁ δολιόφρων, τὸν νοῦν σκοτιζόμενος, συλῆσαι ἐπειρᾶτό σε, δογμάτων λαμπρότησι καλλωπιζόμενον· ὤφλησε δὲ γέλωτα Σοφέ, πλησθεὶς αἰσχύνης τῇ παρρησίᾳ σου.

Ὁ νοῦς σου ταῖς νεύσεσι ταῖς θειοτάταις, καθωραϊζόμενος, Ἀνδρέα ἀξιάγαστε, ἀστέρα ὁλόφωτον, πᾶσί σε ἔδειξε, θαύμασιν ἑκάστοτε πιστούς, φωταγωγοῦντα ἀνευφημοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐχρημάτισας Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἐν ᾧ τὴν κατοίκησιν ἀρρήτως ἐποιήσατο, Παρθένε πανύμνητε, ὁ οὐρανοὺς κατοικῶν· καὶ δι' ἀγαθότητα πολλήν, βροτὸς γενέσθαι καταδεξάμενος.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν φλογὶ πυρός.

Ὑπὲρ κατάληψιν, ἡ Προφήταις δοθεῖσα, παρὰ τῆς θείας δωρεᾶς, προγνωστικὴ ἐνέργεια, καὶ μελλόντων γνῶσις! Ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στόμα θεόπνευστον, κεκτημένος, καὶ γλῶσσαν, θηγοροῦσαν Ὠσηέ, θεοσεβείας αἴγλην τε, φωταγωγοῦσαν μέλπεις· Ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λόγοις καὶ πράγματι, προφητεύων ἐλέγχεις, τὸν ἐκπορνεύσαντα λαόν, συμβολικῶς Πανόλβιε, ἐκδιδάσκων μέλπειν· Ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ συναΐδιος, τοῦ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ἐκ τῆς ἁγίας σου γαστρός, σωματωθεὶς ἐπέφανεν, Ἁγνὴ τοῖς βοῶσιν· Ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Κάμινος ποτέ.

Πάθη τῆς σαρκός, Σοφὲ προθανατώσας ἀσκητικοῖς ἐπ' ἀγωνίσμασιν, ἤθλησας σεβρότατα, τοῦ Σωτῆρος τὸ ὁμοίωμα, καὶ τῆς Παρθένου, πάντων τε, Ὅσιε τῶν Ἁγίων, τιμητικῶς ἀσπαζόμενος.

Οἱ μανιωδῶς, κατὰ Χριστοῦ λυττῶντες, θῆρες ὡς ἄγριοι ἐπέθεντο, Πάτερ θανατῶσαί σε· ὅθεν σύροντες καὶ παίοντες, ἀπέρριψας εἰς βάραθρα, Μάρτυρα ἀληθείας, σὲ προφανῶς ἐργαζόμενοι.

Θαύμασι πιστούς, ὡς νάμασιν ἀρδεύεις, καὶ φυγαδεύεις Παμμακάριστε, πονηρίας πνεύματα, καὶ καθαίρεις ἀρρωστήματα, τὴν χάριν

τῶν ἰάσεων, ἄνωθεν δεδεγμένος, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὤφθης οὐρανῶν, Παρθένε πλατυτέρα, Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου χωρήσασα, τὸν πᾶσιν ἀχώρητον· ὃν ἱκέτευε λυτρώσασθαι, στενοχωρίας ἄχραντε, Δέσποινα ψυχοφθόρου, τοὺς εὐσεβῶς ἀνυμνοῦντάς σε. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς » ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς » δὲ Πιςοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ» τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Προφ. Ὠδὴ θ'. Χαίροις τὸ τῆς παρθενίας.

Γέρας ὡς Προφήτης εἴληφας, Ὡσηὲ δεξάμενος, στέφανον εὐπρεπείας, παρὰ τοῦ Θεȣ͂ παμμακάριστε.

Ὅλῳ τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τοῦ Χριστοῦ Πανάριστε, δίδου ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τοῦτον εὐμενῆ τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ὕμνοις σὺν Ἀγγέλων τάγμασιν, Ὡσηὲ παρέστηκας, τὸν Δεσπότην γεραίρων, ζήσας πολιτείαν ἰσάγγελον. Θεοτοκίον.

Σῶσαι βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον, ὁ Σωτὴρ καὶ Δεσπότης, ἐξ ἀχράντου Παρθένου, σάρκα τὴν ἡμῶν ἐνεδύσατο.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἰδοὺ Πάτερ Ὅσιε, τὸν δρόμον σου ἐτέλεσας, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τηρήσας ἄμωμον· δι' ἣν ἐναθλήσας νομίμως, στέφος διπλοῦν ἄνωθεν ἐδέξω, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, ἀσκητὴς ἀκαταγώνιστος.

Ὡς κρίνον ἡδύπνοον, ὡς ῥόδον Πάτερ ἤνθησας, ἐν λειμῶνι τῆς θείας σαφῶς ἀσκήσεως· καὶ εὐωδιάζεις ὡς κέδρος, μαρτυρικῶς κατηγλαϊσμένος, Ἀνδρέα πανόλβιε, Μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα.

Σημείοις καὶ τέρασι, σαφῶς ὡραϊζόμενος, ἀδιάλυτος μένεις πάντων ἐπ' ὄψεσι, κείμενος παμμάκαρ Ἀνδρέα, καὶ τὰς ψυχὰς φωτίζων τῶν πίστει, θερμῇ προσιόντων σοι, καὶ ἀεὶ μακαριζόντων σε.

Ἡμέραν ἑόρτιον, καὶ θυμηδίας ἔμπλεων, τὴν ἁγίαν σου μνήμην ἄγοντες σήμερον, πίστει ἐκβοῶμέν σοι Πάτερ· Ταῖς πρὸς Θεὸν ἁγίαις λιταῖς σου, πασῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, τῶν τοῦ βίου περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον, ἡ μήτρα σου γεγένηται, τοῦ φωτίσαντος κόσμον αὐγαῖς Θεότητος, καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος, ἀπὸ τῆς γῆς πανάμωμε Κόρη, τελείως διώξαντος· διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέ» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν » τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προφήτου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὡς λίαν ὑπερθαύμαστος, Ὡσηὲ θεηγόρε, ἡ ἐκ Θεοῦ δοθεῖσά σοι, πνευματέμφορος χάρις, δι' ἧς προεῖπας Προφῆτα, ἐμφανῶς τοῦ Σωτῆρος, τὴν ἐκ Παρθένȣ σάρκωσιν, τὸν σταυρὸν καὶ τὰ πάθη, καὶ τὴν σεπτὴν θείαν ἐξανάστασιν; Ἰσραὴλ δέ, τοῦ ὄντως ματαιόφρονος, ἐξολόθρευσιν ἄρδην.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Ἀνδρέαν τὸν καλλίνικον, εὐφημήσωμεν πάντες, ἐνθέως ἑορτάζοντες, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, οἱ εὐσεβεῖς μετὰ πόθου· οὗτος γὰρ τοῦ Σωτῆρος, τὰ σεπτὰ ἐκτυπώματα, τῶν Ἁγίων τε πάντων πανευσεβῶς, τιμῶν ἀνεκήρυξεν· ὅθεν ςέφος, ἐν οὐρανοῖς ἐδέξατο, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων. Θεοτοκίον.

Σὲ προεδήλου Πάναγνε, προελθεῖν ἐκ λαγόνων, στειρωτικῶν ἡ ἄνικμος, ῥάβδος τοῦ Ἱερέως, βλαστήσασα παραδόξως· σὲ Προφῆται καὶ νόμος, Μητέρα προεκήρυττον, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων καὶ Ποιητοῦ· ὃν δυσώπει πάναγνε Παναγία, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ἄχραντε Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου, Ἀκολουθία
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποςόλου καὶ Εὐαγγελιστȣ͂ Λουκᾶ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσω Ἀπόςολε; οὐρανόν, ὅτι τὴν δόξαν, διηγήσω τȣ͂ Θεȣ͂· ἀςραπήν, ὅτι τὸν κόσμον καταυγάζεις φωτισμῷ· νεφέλην, ἐπομβροῦσαν θεῖα νάματα· κρατῆρα, τῆς σοφίας ἐνθεώτατον οἶνον ἡμῖν ἀναβρύοντα, τὸν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα. Ἱκέτευε, τȣ͂ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Digitized by Google

Τί σε νῦν προσείπω Θεόληπτε; ποταμὸν, ἐκ Παραδείσου προερχόμενον ἡμῖν· κιβωτὸν τῆς διαθήκης, ἣν διέθετο Χριστός· φωστῆρα νοητὸν φῶς ἀπαστράπτοντα· λυχνίαν, Ἐκκλησίαν καταυγάζουσαν· ἄρτου ζωῆς, θείαν τράπεζαν, ποτήριον θείου Πνεύματος. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν θεόπτα καλέσωμεν; λειτουργὸν τῶν μυστηρίων, δραστικώτατον Χριστοῦ· τῆς σκηνῆς τῆς νοουμένης, ἀρχιτέκτονα σοφὸν, τὰς πλάκας, λατομοῦντα τὰς τῆς χάριτος, τὸν νόμον, γεγραφότα τὸν καινότατον, τὸν ἐκ Σιὼν προερχόμενον, καὶ διὰ σοῦ κηρυττόμενον. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν καλέσωμεν Ἔνδοξε; θησαυρὸν τὸν οὐρανίων, χαρισμάτων ἀσφαλῆ· ἰατρὸν καὶ τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἀκριβῆ· τοῦ Παύλου, συνεργάτην καὶ συνέκδημον· τὰς πράξεις. Ἀποστόλων ἐκτιθέμενον. Πολλὰ Λουκᾶ τὰ ὀνόματα, ἡ ἀρετή σοι πεποίηκεν. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Θεορρῆμον προσφθέγξωμαι; Μαθητὴν ὅτι ἡμῖν, εὐηγγελίσω τὸν Χριστόν· ἰατρὸν ὅτι τὰ πάθη, θεραπεύεις τῶν ψυχῶν· λυχνίαν, νοητὸν φῶς ἀπαστράψασαν· κρηπῖδα, καὶ θεμέλιον τῆς πίστεως· σὺ γὰρ ἡμῖν διεχάραξας, τὸ πάνσεπτον Εὐαγγέλιον. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω Θαυμάσιε; θεωρὸν τῶν τῆς σοφίας, διδαγμάτων ἀψευδῆ; συγγραφέα πρακτικὸν, τῆς Ἀποστόλων διδαχῆς, καὶ στῦλον, εὐσεβείας ἀκατάσειστον, ἢ πύργον Ἐκκλησίας ἀκατάλυτον; Πολλά σου τὰ προτερήματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς, ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, καὶ τῶν θείων δογμάτων Συγγραφεῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἑδραίωμα, σὺ ὡς ἀληθῶς, τὰς ἐν ζόφῳ τῆς ἀγνωσίας καρδίας, εἰσδυσάσας ἐν τῷ βυθῷ τῆς ἀπωλείας, ἑλκύσας θηγορίαις, διέσωσας ὡς ἐκ σάλου τρικυμίας, ὀπαδὸς γενόμενος τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς Παύλου, ἀλλὰ καὶ μιμητής. Ὅθεν αἰτοῦμέν σε, Λουκᾶ ἀξιάγαστε, τῶν Ἀντιοχέων τὸ ἐγκαλλώπισμα· Πρέσβευε τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει ἐκτελούντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τριὰς ἀπειροδύναμε, μονὰς ἡ Τρισυπόστατος, ταῖς πρεσβείαις τοῦ σεπτοῦ σου Μαθητοῦ, καὶ θείου Ἀποστόλου, καὶ τῆς Ἀειπαρθένου, σῶσον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χάρις τοῖς χείλεσί σου Λουκᾶ, πυρίνῃ γλώσσῃ ἐξεχύθη Ἀπόστολε, καὶ γλῶσσα πυρὸς ἐδείχθη, λόγους ἐκπέμπων φωτὸς, τοῖς φωτὸς ἀξίοις τῷ κηρύγματι, βολίδας φλεγούσας δὲ, τοῖς τὸ σκότος ποθήσασι, γράφων διδάσκων, τὸ σεπτὸν Εὐαγγέλιον· καὶ ὀσμὴ ζωῆς, τοῖς ζωὴν ὄντως θέλουσιν, ὤφθης ὡς Παῦλος ἔφησεν, ὃν ἔσχες διδάσκαλον· ὀσμὴ θανάτου δὲ πάλιν, τοῖς μὴ ζωὴν ἀγαπήσασιν. Ἀλλ' ἡμῖν εἰρήνην, καὶ ζωὴν καὶ φῶς παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ἔγνωμεν ἐκ τῶν λόγων τῶν σῶν, καθάπερ ἔφης τὴν τῶν λόγων ἀσφάλειαν, ὧν ἔφης ἐνθέως Μύστα· ἐπείπερ γράψαι ἡμῖν, περὶ τῶν πραγμάτων ἐπεχείρησας, ὧν πεπληροφόρησαι, καὶ καθὼς σοι παρέδωκαν, οἱ πρὶν αὐτόπται, ὧν καὶ σὺ ἴσος γέγονας, ὑπηρέτης τε, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, ὃν μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, εἰς Ἐμμαοὺς ἔβλεψας, καὶ καιομένῃ καρδίᾳ, μετὰ Κλεόπα συνέφαγες. Αὐτοῦ θείας θέρμης, καὶ ἡμῶν τῶν σὲ τιμώντων, τὰς ψυχὰς πλήρωσον.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Χαῖρε ὁ μόνος γράψας ἡμῖν, τὸ Χαῖρε χαίρων τῆς Ἁγνῆς εὐαγγέλιον· καὶ ταύτην Κυριοτόκον, εἰπόντα τὸν Βαπτιστὴν, ἐκ γαστρὸς οὗ γράφεις, καὶ τὴν σύλληψιν· καὶ Λόγου τὴν σάρκωσιν, πειρασμοὺς, καὶ τὰ θαύματα, λόγους, καὶ πάθη, τὸν σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν ἔγερσιν, ἥνπερ εἶδες, καὶ ἄνοδον, Πνεύματός τε τὴν κάθοδον, Κηρύκων τὰς πράξεις τε καὶ ἐξαιρέτως τοῦ Παύλου, οὗπερ ἐδείχθης συνέκδημος, ἀκέστορ καὶ Μύστα, καὶ φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, ἣν φρουρεῖ πάντοτε.

Εἶτα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Στίχ. Ἐξεχύθη ἡ χάρις χείλεσί σου.

Ἦχος δ'. Βασιλείου.

Τῷ τῆς σοφίας ἁλιευτικῷ καλάμῳ, τῆς νοητῆς θαλάσσης, τὸν βυθὸν ἀνιχνεύων, ἐκ θανατηφόρου βυθοῦ, τὰς τῶν πιστῶν ψυχὰς ἐζώγρησας. Λουκᾶ παμμακάριστε. Ὅθεν τῷ Παύλῳ μαθητευθεὶς, ὅλην ἐκάθηρας τὴν σαυτοῦ

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἓξ Προσομοίων, τὰ μὲν τρία ἐνταῦθα εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὰ δὲ λοιπὰ τρία εἰς τοὺς Αἴνους. Τὰ δὲ ἐφεξῆς Προσόμοια τῶν Ἀποστίχων ὁμοίως καὶ τὰ τῶν Αἴνων, ἐλλείπουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ παντελῶς. Ἔχει δὲ καὶ ἕτερον Κανόνα ἀνώνυμον, πρὸς τὸ, Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

Digitized by Google

καρδίαν, τῇ ἐπιλάμψει τοῦ Πνεύματος· καὶ τοῖς δόγμασί σου τὰ ἔθνη φωτίσας τὰ τῶν παθῶν νοσήματα, τοῖς θαύμασιν ἰάτρευσας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ δυσωπῶν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάνσοφε Ἁλιεῦ, Ἅγιε Μαθητὰ, ἐργάτα τοῦ Σωτῆρος, καὶ θρίαμβε τῶν αὐτοῦ παθημάτων· ὁ τὴν κτίσιν τῇ πίστει διαδραμὼν, καὶ τῆς πλάνης τὰ ἔθνη συναγαγὼν, καὶ Θεῷ προσενέγκας, ὡς θυμίαμα καλὸν, εἰς οὐρανοὺς εὐωδώθης. Διὸ παριστάμενος τῷ Κριτῇ, πρέσβευε ῥυσθῆναι ἡμᾶς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, λυτρωθῆναι κολάσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τῇ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Λουκᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου, ὁ παρὼν, εἰς ς'.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Τῆς ἀνωτάτω σοφίας τὸ στόμα σου, κρατῆρα θεῖον σοφὲ, πάντες ἐπιστάμενοι, Ἀπόστολε Λουκᾶ, τὸν μέγαν καὶ ἀπόρρητον, τῆς χάριτος πλουτοῦντες, θησαυρὸν, προθύμως ἀρυόμεθα, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντες· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Μυσταγωγῶν σε Χριστὸς τὰ οὐράνια, καὶ θεοπνεύστους γραφὰς, ἀμέσως διανοίγων σοι Ἀπόστολε Λουκᾶ, καὶ μύστην ἀναδείκνυσι, καὶ κήρυκα σοφὸν τῶν ὑπὲρ νοῦν, εὐτόνως ἀνακράζοντα· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Χειροτονεῖ σε τῷ Παύλῳ συνέκδημον, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, Λουκᾶ παμμακάριστε, τῇ χάριτι αὐτοῦ εὐθέως διαλάμποντα, ἑπόμενόν τε ἴχνεσιν αὐτοῦ, καὶ συνανακράζοντα· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀνεκφράστου καὶ θείας συλλήψεως, τῆς πανυμνήτου Ἁγνῆς, τὸν τρόπον διεσάφησας, Ἀπόστολε Λουκᾶ· τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐλήλυθε σαφῶς γὰρ ἐπ' αὐτὴν, καὶ Λόγος ἐπεσκίασεν, ᾧ συμφώνως ψάλλομεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σοῦ τὸ Εὐαγγέλιον, Λουκᾶ θεσπέσιε ἄνωθεν, Ἀνατολὴν, ἐπισκεψαμένην, τοὺς ἀνθρώπους παρίστησι.

Πράξεις ἐνθεώτατα, διαπραττόμενος Ἄριστε, πανευσεβῶς, τὰς τῶν Ἀποστόλων, γραφικῶς ἀνιστόρησας.

Παῦλος ὁ μακάριος, τῶν ἐγκωμίων σοι ἔπλεξε, τὰς ἀπαρχὰς, καὶ τοὺς σοὺς ἐπαίνους, ἐπιστέλλων ἐξέθετο.

Θεοτοκίον.

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας Ἄχραντε, αἱ γενεαὶ, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σῳζόμεναι.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς συνέκδημος Παύλου ἀναδειχθεὶς, τοὺς ποικίλους κινδύνους καρτερικῶς, ὑπέμεινας πανεύφημε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· καὶ τὸν δρόμον ἀθλήσει, τελέσας τῆς πίστεως, σὺν αὐτῷ ἐν ὑψίστοις, εὐφραίνῃ μακάριε· ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον κηρύξας ἐφώτισας, τὴν ὑφήλιον ἅπασαν. Λουκᾶ πανσεβάσμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτὸν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν ἀνάκλησιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον, ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεσις,

Digitized by Google

τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπέβης ἐφ᾽ ἵππους.

Ὡς ὤφθης τῇ αἴγλῃ, πεφωτισμένος τȣ͂ Πνεύματος, ἠξιώθης χερσί σȣ τȣ̀ς νόμȣς αὐτοῦ, τοῖς θεοφίλοις ἄριστα διατυπώσασθαι, τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἡ χάρις εὑροῦσα, τοῦ Παρακλήτου σε σκήνωμα, ἐξεχύθη πλουσίως σοῖς χείλεσι· καὶ τῆς εἰρήνης κήρυκα πᾶσιν ἀνέδειξε, τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι· τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀγώνων τῷ Παύλῳ, ὡς κοινωνὸς ὤφθης Ἔνδοξε, καὶ στεφάνων ἐνδίκως ἠξίωσαι, τῆς βασιλείας· ἔνθα νῦν συναγαλλόμενοι, κραυγάζετε συμφώνως· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εὑρών σου τὸ κάλλος, τῆς διανοίας ὁ Κύριος, ὡς ταῖς θείαις ἀκτῖσιν, ὡραίως διαλαμπούσης Κήρυκά σε προχειρίζεται, τοῖς πίστει μελῳδοῦσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Καθεῖλε δυνάστας, ἀπὸ τῶν θρόνων ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ ὡς ἔφησε· τοὺς δὲ πεινῶντας, θείων ἀγαθῶν ἐνέπλησεν, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Φῶς τὸ νοητὸν, τῇ καρδίᾳ σου δεξάμενος, τῶν μολυσμάτων ἐκ τῶν πρὶν καθαρθεὶς, ἀγάπης νόμῳ, τοῖς πᾶσι Λουκᾶ μετέδωκας.

Σὺ ταῖς ἀςραπαῖς, ταῖς τῆς χάριτος πανόλβιε, κατηυγασμένος καθωράθης σαφῶς, πυρίνῃ γλώσσῃ, ἐνθέως Λουκᾶ φθεγγόμενος.

Παύλῳ τῷ σοφῷ συνοδεύειν ἐπεπόθησας· ἀγαπητὸς γὰρ προσηγόρευσαι, ὡς ὑπηρέτης, Εὐαγγελιστὰ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀληθῶς, παρθενίας τὸ κειμήλιον, ἡ τῆς Προμήτορος ἀνάκλησις, καὶ τῆς κατάρας, ἡ λύσις τῆς τοῦ Προπάτορος.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Εἰς ὄρος τῶν ἀρετῶν Ἀπόςολε, ἀναβὰς τῷ ποθουμένῳ ὡμίλεις· καὶ ὡς Μωσῆς θεογράφους, τὰς πλάκας, ἐγγεγραμμένας δακτύλῳ τοῦ Πνεύματος, ἐδέξω μακάριε διττὰς, Λουκᾶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλε.

Τὸν κόσμον σαῖς διδαχαῖς ἐφώτισας, οἷα ῥήτωρ τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας· ταῖς γὰρ αὐγαῖς, τῆς ἀκτίστου Τριάδος, πεπυρσευμένος ὡράθης Θεόληπτε, καὶ γέγονας ὥσπερ ἀστὴρ, δᾳδουχῶν οἰκουμένης τὰ πέρατα.

Τὰς νόσους νῦν τῶν ψυχῶν Θεόπνευστε, ἰατρεύεις τῶν σωμάτων ὡς πάλαι, ἐμπιςευθεὶς, οὐρανόθεν τὸ δῶρον, καὶ ὡς πλουτήσας τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος· ὁ Παῦλος γάρ σε μαρτυρῶν, ἰατρὸν γεγονέναι παρίστησιν.

Θεοτοκίον.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ σὲ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν ἀνακαινίζων οὐσίαν, ὡς δυνατὸς, μεγαλεῖα ποιήσας, Θεογεννῆτορ ὡς ἔφης Πανάμωμε· καὶ ἔσωσέ με διὰ σοῦ ἐκ φθορᾶς ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μȣ τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ
» ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μαθητὴς γενόμενος τοῦ Θεοῦ Λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἅπασαν, ἐφωταγώγησας τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, τὸ θεῖον γράψας, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἰατρὸς καὶ μαθητὴς Λουκᾶ ἠγαπημένος, μυςικῇ χειρουργίᾳ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μȣ καὶ τὰ τοῦ σώματος ὁμοῦ ἴασαι, καὶ δός μοι κατὰ πάντα εὐεκτεῖν, καὶ σοῦ τὴν πανασίδιμον γηθόμενος γεραίρειν πανήγυριν· ὄμβροις τε δακρύων, ἀντὶ μύρων τὸ σεπτόν σȣ καὶ πάντιμον σῶμα καταβρέχειν· ὡς στήλη γὰρ ζωῆς ἐγγεγραμμένη τῷ ναῷ τῷ θαυμαστῷ τῶν Ἀποστόλων πᾶσιν ἐκφωνεῖ, καθάπερ καὶ σὺ τὸ πρῶτον τὸ θεῖον γράψας Χριςοῦ Εὐαγγέλιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Στίχοι.

« Εἰς Ἐμμαοῦς βλέπει σε κἂν πρὶν εἰργόμην,
(Λȣκᾶς λέγε), τρανῶς σε νῦν Χριςὲ βλέπω ».

Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ πέρατος βίȣ ἔμμορε Λȣκᾶς.

Λουκᾶς, ὁ μέγας Εὐαγγελιστὴς, ἦν ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν Συρίαν Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, Ἰατρὸς τὴν τέχνην καὶ ἄκρως τὴν ζωγραφικὴν ἐπιστάμενος ἐπιστήμην. Οὗτος, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας διάγων καὶ ἰατρεύων, ἐπὶ Τίτου Κλαυδίου Βασιλέως, ἐνέτυχε τῷ Ἁγίῳ Παύλῳ τῷ Ἀποστόλῳ· καὶ πιστεύσας τῷ Χριστῷ, ἀπώσατο τὴν πατρῴων πλάνην· καὶ τὴν περὶ τὰ σώματα θεραπείαν ἀφεὶς, τὴν τῶν ψυχῶν προσελάβετο. Συνεγράψατο δὲ καὶ τὸ κατ᾽

αὐτὸν Εὐαγγέλιον πρὸς Θεόφιλόν τινα Ἡγεμόνα, πιστεύσαντα εἰς Χριστόν, ὑπαγορεύσαντος αὐτῷ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου. Ἔπειτα ἐξέθηκε καὶ τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων πρὸς τὸν αὐτὸν Θεόφιλον. Μετὰ δὲ τὸ ἐγκαταλιπεῖν τὸν Παῦλον, πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διδάξας, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας, ὥς φασιν, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. Ἐν ᾧ δὲ τόπῳ κατετέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ, δοξάζων ὁ Θεὸς τὸν ἴδιον θεράποντα καὶ ἐργάτην, κολλούρια, ἢ κολλύρια ἔβρεξεν ἐπάνω τοῦ μνήματος αὐτοῦ, σύμβολον τῆς αὐτοῦ ἐπιστήμης· ὅθεν καὶ γνωριμώτερος γέγονεν ὁ τάφος αὐτοῦ τοῖς πᾶσιν.

Ὁ δὲ Κωνστάντιος, ὁ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου υἱός, μετακομίζει ἐκ Θηβῶν τὸ λείψανον αὐτοῦ, δι' Ἀρτεμίου τοῦ μεγάλου Δουκὸς Αἰγύπτου καὶ Μάρτυρος, καὶ κατατίθησιν αὐτὸ ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὑπὸ τὴν ἱερὰν τράπεζαν, μετὰ Ἀνδρέου καὶ Τιμοθέου.

Φασὶ δὲ αὐτόν, πρῶτον τὴν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ ζωγραφικῆς τέχνης ἐκ κηροῦ, καὶ ἑτέρας δύο ζωγραφῆσαι, προσενεγκεῖν τε αὐτὰς τὸν Ἀπόστολον τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου, εἰς ἀρεστόν ἐστιν αὐτῇ· καὶ αὐτὴν ἀποδέξασθαι καὶ εἰπεῖν τό, Ἡ χάρις τοῦ ἐξ ἐμοῦ τεχθέντος εἴη δι' ἐμοῦ μετ' αὐτῶν. Ὡσαύτως καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Κορυφαίων τὰς ἁγίας εἰκόνας. Καὶ ἐξ ἐκείνου εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐξενεχθῆναι τὸ τοιοῦτον καλὸν καὶ εὐσεβὲς καὶ πάντιμον ἔργον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαρίνου τοῦ γέροντος.

Στίχ. Γέρων Μαρῖνος ἐξελέγχει γραῦ πλάνην,
Τόλμῃ νεάζων, καὶ τελειοῦται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν τῷ Εὐφράτῃ.

Στίχ. Ἐκ τοῦ παρατρέχοντος ὡς ὄναρ βίου,
Ἰουλιανὸς ἄσμενος παρατρέχει.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰουλιανός, καταλιπὼν τὸν κόσμον, ἀπῆλθεν ἐν ταῖς ὄχθαις τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ· καὶ εὑρὼν ἐκεῖσε σπήλαιον, τὸν μοναστὴν ἐν τούτῳ διῆγε βίον. Τοῦτον πολλοὶ ζηλώσαντες, προσερρύησαν τῷ σμικροτάτῳ σπηλαίῳ, καὶ καλύβας πηξάμενοι γύρωθεν, μέχρι τῶν ἑκατὸν γεγόνασι, σιτιζόμενοι τὰ παραπλήσια τῷ διδασκάλῳ. Οὗτος ὁ θαυμάσιος καὶ δράκοντα ἀπέκτεινε, καὶ ὕδωρ ἐν γῇ ἀνύδρῳ βλύσαι πεποίηκεν. Οὗτος, καὶ εἰς τὸ Σίναιον ὄρος, ἐλθὼν ἐν τῇ Πέτρᾳ, ᾗ Μωσῆς ὁ νομοθέτης εἶδε τὸν Θεόν, ὡς ἦν δυνατὸν ἰδεῖν, ἐκκλησίαν ᾠκοδόμησε, καὶ μέχρι τοῦ νῦν περιέστιν. Ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ δυσσεβοῦς καὶ ἀποστάτου Ἰουλιανοῦ ὑποστροφὴν ἀπὸ τῶν Περσῶν πολλοὶ δεδιότες, ἐπεὶ παρεκάλουν, γινώσκοντες αὐτὸν τοῦ Θεοῦ δοῦλον γνήσιον, οὗτος ἐπὶ δεκάτην ἡμέραν τὴν πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἁγίαν προσευχὴν ἐπεκτείνας· « Οὐ μόνον διὰ σέ, ἤκουσεν, ἀλλὰ καὶ δι' ἑτέρων πολλῶν παννύχους παρακλήσεις καὶ δεήσεις, ὁ μιαρὸς καὶ δυσσεβὴς Ἰουλιανὸς ἀποσφάττεται ».

Μετὰ δὲ χρόνους τινάς, τοῦ μακαρίου Μελετίου ἐξ Ἀντιοχείας διωχθέντος, προσεκαλέσαντό τινες τὸν μακάριον τοῦτον, εὐχῆς καὶ παρακλήσεως καὶ παρηγορίας πολλῶν ἕνεκα· καὶ συνθέμενος καὶ ἀπερχόμενος, προσεδέχθη ἐν ὁδῷ παρὰ γυναικὸς φιλοθέου. Καὶ ἐπεί, κατακλιθέντος εἰς δεῖπνον τοῦ Ἁγίου, ὅπερ εἶχεν ἑπταετὲς παιδίον ἡ γυνὴ μονογενές, ἐν τῇ τραπέζῃ ἀσχολούμενον, μικρὸν ἐξ ὀφθαλμῶν παρελθόν, συνέβη πεσεῖν ἐν τῷ φρέατι· ἡ δὲ τιμία γυνή, γνοῦσα μὲν τοῦτο, μηδὲν δὲ τὸ παράπαν ἀλλοιωθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ φρέαρ σκεπάσασα, μεγαλοψύχως διηκόνει· καὶ τὸν Ἅγιον τὸ παιδίον ἐπιζητοῦντα, παρεκρούσατο διὰ νόσον ἐπισυμβᾶσαν. Τοῦ δὲ ἐπιμελῶς τὸ παιδίον ἐπιζητοῦντος ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐλθεῖν, καὶ εὐλογίας ἀπολαῦσαι γνωστὸν ἐγένετο τὸ συμβάν. Εὐθέως δὲ τῆς τραπέζης ἐξαναστάς, καὶ τὸ κάλυμμα τοῦ φρέατος ἀποῤῥίψας, ὡς εἶδε τὸ παιδίον ἀλλόμενον ἐν τοῖς ὕδασιν ὑγιές, καὶ οἷα παίζοντι τῇ χειρὶ προσεοικός, ἀναχθῆναι τοῦτο διά τινος τῶν παρευρεθέντων ἐκέλευσε· καὶ τούτου γενομένου, καὶ τὸ παιδίον ἐρωτώμενον, οὐδέν τι δεινὸν παθεῖν ἔφασκε, διὰ τὸ κουφίζεσθαι τοῦτο καὶ ἀνέχεσθαι ὑπὸ τοῦ προσομιλοῦντος αὐτῷ ἐν τοῖς ὕδασι καὶ προσπαίζοντος γέροντος.

Ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀντιόχειαν, κατήχθη εἰς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος ποτὲ ἐναπεκρύπτετο, καὶ πλήθους οὐκ ὀλίγου συῤῥεύσαντος πρὸς τὸ σπήλαιον, χάριν τῆς ἐκ τοῦ Ἁγίου ὠφελείας καὶ εὐλογίας, λαύρῳ πυρετῷ συσχεθεὶς οὗτος, ἔκειτο ἀδρανές τι πνέων καὶ σχεδὸν ἄπνους. Ὡς δὲ οἱ περὶ αὐτὸν ὤχλουν, πολλοὺς εἶναι τοὺς ἔξωθεν προσμένοντας λέγοντες, καὶ ἐπιδεομένους τῆς εὐλογίας, « Ἐὰν συμφέρῃ ἡμῖν ἡ ὑγεία, ἀπεκρίνατο, δώῃ ταύτην πάντων ὁ Κύριος »· καὶ προσευξάμενος, ἀνέστησεν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐκ τοῦ λαυροτάτου πυρετοῦ, διὰ τὴν τοῦ πλήθους ὠφέλειαν.

Ὁδεύοντι δὲ αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ποτέ, καὶ ἐπὶ τὰ Βασίλεια ἀπερχομένῳ, κατακείμενός τις ὤν, προσεγγίσας τῇ σισύρᾳ αὐτοῦ, εὐθέως ἀνέστη, ἀκολουθῶν αὐτῷ, ὡς ὁ πάλαι χωλὸς τῷ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ· καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ὑποστηρίξας αὐτόν, ὑπέστρεψεν ἐπὶ τὴν ἀσκητικὴν αὐτοῦ παλαίστραν, διὰ τῆς Κύρου τὴν πορείαν ποιούμενος. Οἱ δὲ τῆς πόλεως Κύρου, κρατήσαντες τὸν Ἅγιον εἰς παράκλησιν, ἔλεγον· « Τοῦ Θεοῦ δοῦλε, Ἀστέριον τινά, ἀντὶ τοῦ Ἐπισκόπου ἡμῶν προσδοκῶμεν, δυσσεβῆ καὶ ὀλέθριον. Πρόσμεινον μεθ' ἡμῶν, καὶ βοήθησον εἴτι δύνασαι, μήποτε τῇ στωμύλῳ αὐτοῦ γλώσσῃ αὐτὸς ἐν λόγοις τισὶ διαστρέψῃ ἡμᾶς »· Ὁ δέ, προσμείνας, καὶ εὐχὴν παννύχιον ὀλίγων συνελθόντων ἐκτελέσας, θεηλάτῳ ὀργῇ τοῦτον ἀπέκτεινε, μιᾶς καὶ μόνης ἡμέρας ζωὴν ἐπώδυνον ἐάσας τούτῳ. Ὑποστρέψας δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ χρόνους ἱκανοὺς διαρκέσας σὺν αὐτοῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὢ πῶς Λουκᾶ τε καὶ Κλεόπᾳ, ἐμφανίζεται Δεσπότης ἐκ τοῦ τάφου! ἀναστὰς γὰρ αὐτούς, ἐδίδασκε κραυγάζειν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τρίβον τοῦ βίου διατρέχων, συνοδεύοντα τὸν Λόγον εὗρες Μάκαρ, οὐρανίων σκηνῶν, ἀνοίγοντά σοι πύλας, Εὐλογητὸς εἶ κράζοντι, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λύρα τοῦ Πνεύματος ἐδείχθης, μελῳδήματα θεόθεν φθεγγομένη, τοὺς ἀνθρώπους Λουκᾶ, φωτίζουσα βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ Ἀσώματος ἐβόα σοι Παρθένε· σὺν αὐτῷ δὲ πιστοί, βοῶμεν σοῦ τῷ τόκῳ· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Digitized by Google

Ὠδὴ ή. Τὸν ἐν ὄρει, ἁγίῳ.

Θεογράφους, ὡς πλάκας δεδεγμένοι, τὰς σὰς βίβλους πιστῶς κατατρυφῶμεν, τοῦ φωτισμοῦ τῆς χάριτος Πανόλβιε, Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ὀργάνῳ, τῇ γλώττῃ σου τὸ πνεῦμα, κεχρημένον, φωτίζει τοὺς ἀνθρώπους, μυσαγωγοῦν τῆς χάριτος τὰ δόγματα, Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συνεδέθης, τῇ σχέσει μετὰ Παύλου, θεορρῆμον, Λουκᾶ τῷ θηγόρῳ, καὶ ξυνωρὶς πανέντιμος ἐδείχθητε, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοπλόκῳ, σαγήνῃ σου τῶν λόγων, Θεοκήρυξ, τοὺς πλάνῃ κρατουμένους, πρὸς φωτισμὸν τῆς πίσεως ἐζώγρησας, Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐλισάβετ, Μητέρα σε Κυρίου, προσεφώνει, Προφῆτις δεδειγμένη, τὸν Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον βαστάζουσα· Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶσα εἰς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν ὄρει, ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋσεῖ
» μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὄρους παρῆλθες.

Ἔστης Λουκᾶ τῆς ἐφέσεως, τὸ τῶν ὀρεκτῶν οἷα φθάσας τὸ ἔσχατον, καὶ τέλους μακαρίου σαφῶς ἐπέτυχες, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων, τῆς ἀληθείας ταῖς ἐμφάσεσι.

Λάμψας τῷ κόσμῳ ὡς ἥλιος, ἐνθεαστικῶς τῇ Τριάδι παρίστασαι, σὺν Παύλῳ τῷ θεόπτῃ, Λουκᾶ πανεύφημε· μεθ' οὗ σε θεοφάντορ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Αἴγλῃ Λουκᾶ τῇ φωσφόρῳ σου, τοὺς σοὺς ὑμνητὰς φαιδρυνθῆναι δυσώπησον, καὶ κόσμῳ τὴν εἰρήνην παμμάκαρ βράβευσον, ὅπως σε θηγόρε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Χαίρων Λουκᾶ νῦν παρίστασαι, τῷ Παμβασιλεῖ τῷ στεφάνῳ κοσμούμενος, τῆς θείας εὐπρεπείας καὶ ὡραιότητος· διό σε θεορρῆμον, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄσαρκον, φύσιν τὴν ἐμὴν ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρκωθέντα Παρθένε τέτοκας· διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Ὄρους παρῆλθες τῆς φύσεως, τὸν Δημιουργὸν συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, καὶ πύλη
» σωτηρίας τῷ κόσμῳ γέγονας· διό σε Θεοτό-
» κε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Λουκᾶ Χριστοῦ Ἀπόστολε, μύστα τῶν ἀπορρήτων, καὶ τῶν ἐθνῶν Διδάσκαλε, μετὰ Παύλου τοῦ θείου, καὶ τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου, ἧς τὴν θείαν εἰκόνα, ἐκ πόθου· ἀνιστόρησας, ἐκδυσώπει θεόπτα, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν μακαριζόντων σε καὶ τιμώντων, τὴν ἱεράν σου κοίμησιν, πάνσοφε Μυστολέκτα.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα πάντων Ἄνασσα, πρόφθασον ἐν κινδύνοις, πρόφθασον ἐν ταῖς θλίψεσι, πάρεσο ἐν ἀνάγκαις, τῆς τελευταίας ἡμέρας, μὴ Σατᾶν ἡμᾶς λάβῃ, μὴ Ἅδης, μὴ ἀπώλεια· ἀλλὰ τὰ τοῦ Υἱοῦ σου, τότε φρικτῷ, ἀνευθύνως βήματι παραστῶμεν· ὡς Θεομήτωρ γὰρ Ἁγνή, ὅσα θέλεις ἀνύεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος ά. Νεφέλην σε φωτός.

Χριστοῦ τὸν Μαθητὴν, τὸν τοῦ Εὐαγγελίου συγγραφέα σοφώτατον, Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὸν ὡραῖον χαρακτῆρα ἔμψυχον πιστοί, οὗ ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ἁπάσαις ὁ ἔπαινος, Λουκᾶν τὸν Ἀπόστολον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτὸς γὰρ ἐκήρυξε τοῦ Θεοῦ τὰ παράδοξα θαύματα, φωτίσας τοὺς ἐπὶ γῆς, θεολογίας ἀκτῖσι διὰ τῆς χάριτος.

Ψυχῶν ἰατρικὴν, ὑπὲρ τὴν τῶν σωμάτων ἐκμαθὼν, ἐπιστήμην σοφὲ, κατ' ἄμφω παγκαλλὴς ἀνεδείχθης, τὴν Θεοῦ σοφίαν ἐμπνευσθεὶς· ἐν ᾗ καὶ θεραπεύων ψυχὰς καὶ τὰ σώματα. Λουκᾶ παμμακάριστε, καλεῖς πρὸς ἐπίγνωσιν· πτεροῖς πρὸς τὸν ἔρωτα τοῦ Θεοῦ, τοὺς ἀνθρώπους ἑκάστοτε· ἀνάγεις εἰς οὐρανὸν, καὶ ὑπὲρ πάντων πρεσβεύεις τῶν εὐφημούντων σε.

Ἀγκίστρῳ λογικῷ, τοὺς ἐν βάθει ἀγνοίας, ὡς ἰχθύας εἰσδύσαντας, ἑλκύσας εἰς ἐπίγνωσιν θείαν, τῷ Χριστῷ ὀψώνιον καλὸν, προσηγάγω Παμμάκαρ, τιμὴν ἀξιόχρεων, ζωὴν τὴν ἀκήρατον, λαβόντας καὶ ἄληκτον· διὸ καὶ Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισας, σοφὸς Εὐαγγελιστὴς, καὶ συγγραφεὺς τῶν πραχθέντων ἔργων τῆς χάριτος.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον τοῦτο.

Ἦχος πλ. δ'. Λέοντος Μαΐστορος.

Δεῦτε πᾶσα κτίσις, τὸν ἀληθῶς ἰατρὸν πνευματικὸν, καὶ τοῦ Σωτῆρος μαθητὴν,

Digitized by Google

Λουκᾶν τὸν ἀοίδιμον ἐν ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἀθείας τὴν νόσον, τῷ ἐπιχρίσματι τῆς Χριστοῦ κολυμβήθρας ἐθεράπευσε· καὶ ποταμοὺς θεοβρύτων ναμάτων ἐκ στόματος, ἐψυχωμέναις χώραις, τοῦ Εὐαγγελίου κατήρδευσεν· ὅθεν ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ φθόγγος αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκουμένην· καὶ πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Δαυϊτικῶς συνελθόντες οἱ πιστοὶ ἐν ᾄσμασι, τῷ μυστικῷ ῥήτορι τοῦ Λόγου, Λουκᾶ ἐκβοήσωμεν· Ἡ γλῶσσά σου κάλαμος γραμματέως ἐδείχθη, Χριστοῦ τοῦ ὀξυγράφου, ὡραΐζουσα τὰς ὄψεις, πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν ἐθνῶν, τῆς θείας ἐπιγνώσεως, ἐν ᾗ ἀνεκήρυξας τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τῶν συναποστόλων σου τὰς Πράξεις συνεγράψω. Διὸ παριστάμενος τῇ Τριάδι καὶ Θεῷ, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, κτλ.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου ἡ γ'. καὶ ϛ'. Ὠδή.

Κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ΤΗ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰωήλ· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐάρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρά.

Τρία τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τὸ Θεῖον Πνεῦμα ἐκκέχυται, ὡς ὁ σεπτὸς Ἰωὴλ, προφητεύων ἐθέσπισε, παρ' αὐτοῦ κινούμενος, ἐφ' ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας, καὶ μυστηρίων θείων φανέρωσιν, ἀποκαλύπτει· καὶ προφητεύουσιν, οἱ τὴν ἐνέργειαν, τὴν αὐτοῦ δεξάμενοι, καὶ θεϊκῇ, αἴγλῃ φωτιζόμενοι, καὶ θείᾳ χάριτι.

Θεηγορίας ἀνάπλεως, ὁ θαυμαστὸς Ἰωὴλ, ὡς πηγὴ ἐκπορεύεται, τὰς ψυχὰς ἀρδεύουσα, ἐκ τοῦ οἴκου σου Δέσποτα, καὶ γλυκασμὸν ἡμῖν ἀπεστάλαξε, τὰς διανοίας καταγλυκαίνοντα, ὅλος μετάρσιος γεγονὼς τῷ πνεύματι, δι' ἀρετῆς, ἀνακουφιζόμενος, πρὸς θεῖον ὕψωμα.

Προφητικῇ παῤῥησίᾳ σου, καὶ νοερᾷ πρὸς Θεὸν, Ἰωὴλ οἰκειότητι, δι' ἧς τὰ οὐράνια, κατοπτεύεις θεάματα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ἐξιλέωσαι τῶν ἐκτελούντων πίστει τὴν μνήμην σου, λύσιν αἰτούμενος, τῶν πταισμάτων ἔνδοξε, καὶ μετοχὴν, θείων ἀπολαύσεων, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ τρία τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἄθλους θεασάμενος, τῶν καλλινίκων Μαρτύρων, θάρσους θείου ἔμπλεως, γεγονὼς εἰσέδραμες εἰς τὸ στάδιον, καὶ Χριστὸν Οὔαρε, δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, γεγονότα ἀνεκήρυξας, μὴ πτήξας θάνατον, μηδὲ τὰ προκείμενα βάσανα· διὸ καταικιζόμενος, καὶ ἀνηλεῶς συγκοπτόμενος, ἔχαιρες τελείῳ, νοῒ ἀποσκοπούμενος σοφὲ, τὴν διαμένουσαν, εὔκλειαν, τοῖς Θεὸν ποθήσασιν.

Σάρκας σὺν τοῖς αἵμασιν, καταπιπτούσας ἑώρας, καὶ ὡς ἄλλου πάσχοντος, Ἀθλητὰ διέκεισο γενναιότατε· προσδεθεὶς ξύλῳ γὰρ, σπαραγμοὺς ἤνεγκας, ὑπ' ἀνόμων καρτερώτατα· Θεοῦ εἰς χεῖρας δὲ, πνεῦμά σου τὸ θεῖον παρέδωκας, ἐκπλήξας τοὺς ὁρῶντάς σε, ταῖς ἀπεριτρέπτοις ἐνστάσεσιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, μεγάλως ἀριστεύσαντα σοφὲ καὶ καθελόντα τὸν τύραννον, Οὔαρε τοῖς πόνοις σου.

Ἀλείφουσα μύροις σε, ἡ θαυμαστὴ Κλεοπάτρα, ὑπὸ γῆν κατέθετο, καὶ ναὸν πανάγιον ἀνεδείματο, ἑορτὴν ἄγουσα, θαυμαστὴν Οὔαρε, καὶ πιστῶς σε λιτανεύουσα· ἧς τὸ παιδάριον, νοητῇ στρατείᾳ κατέλεξας, καὶ δόξῃ κατεκάλυνας, καὶ χοροῖς Ἁγίων συνέταξας· οὗ περ τῆς μερίδος, ἀξίωσον ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς, τὴν σὴν τελοῦντας πανήγυριν, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνος ὑπὲρ ἅπαντας, υἱοὺς ἀνθρώπων ὁ τάλας, μόνος ἐπλημμέλησα, τὰ καὶ λόγῳ ἄφθεγκτα καὶ ἀκούσματι, μηδαμῶς Ἄχραντε, φορητὰ πέλοντα· διὰ τοῦτό σου καὶ δέομαι. Σύγγνωθι Δέσποινα, σύγγνωθι καὶ δός μοι μετάνοιαν, δός μοι ἐξομολόγησιν, δός μοι στεναγμούς τε καὶ δάκρυα· ἵνα διὰ τούτων, συντρίβων τὴν καρδίαν μου ἀεὶ, κράζω τό, Ἥμαρτον Κύριε, ἱλάσθητι σῶσόν με.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀποῤῥήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολήν τε γευόμενον, πλευ-

Digitized by Google

ραίν τε ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον· καὶ ὀδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· Τί τοῦτο, τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἷς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Χρησμοὺς Ἰωὴλ τοῦ Προφήτου θαυμάσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος βʹ. Δεῦτε λαοί.

Χορὸς ἡμῖν, τῶν Προφητῶν συνευφραίνεται, ἐγκωμιαζομένου σου, τοῦ οὐρανόφρονος, Ἰωὴλ θεοφάντορ· μεθ' ὧν ἡμᾶς σωθῆναι, μάκαρ δυσώπησον.

Ρῆμα Θεοῦ, προκαταγγέλλων Θεσπέσιε, τὴν χαλεπὴν ἐμήνυσας, ὀργὴν καὶ ἔνδικον, τὴν ἐκ τῆς ἀσεβείας, συμβᾶσαν τῷ λαῷ σου, τῷ ματαιόφρονι.

Ἡ θαυμαστή, καὶ φωτοφόρος τοῦ Πνεύματος, ζωοποιὸς ἐπίπνοια, σοὶ ἐπεσκίασε, καὶ μελλόντων τὴν γνῶσιν, ἐνέπνευσε Προφῆτα, μακαριώτατε. Θεοτοκίον.

Σὲ ἡ σκηνή, τοῦ μαρτυρίου προέγραψε, πολυειδῶς τυπούμενον, ἀποδεικνύουσα, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀτρέπτως Θεομῆτορ, πάναγνε Δέσποινα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, φέρων Ἀκροστιχίδα· Ἄθλους ἐπαινεῖν Οὐάρου κλέος μέγα. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος πλ. βʹ. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Ἀναφανεὶς ἐν τῷ ὕψει τῆς τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίας Οὐάρε, ὥσπερ ἥλιος φαιδρός, ἀστραπαῖς ἐλάμπρυνας τῶν σῶν, παλαισμάτων τὰ τῆς γῆς μάκαρ πληρώματα.

Θείας ἀγάπης Παμμάκαρ κατασχεθείς, τῷ γλυκίστῳ ἔρωτι, ἀπηρνήσω σεαυτόν, καὶ πρὸς πᾶσαν βάσανον σαρκός, προσεχώρησας στεῤῥῶς ἀγωνισάμενος.

Λελογισμένως τῶν θείων ἀγωνιστῶν, τοῖς δεσμοῖς συνέδησας, Ἀθλοφόρε σαυτόν, καὶ τῆς πλάνης ἔλυσας δεσμά, σταθηρᾷ ὑπομονῇ πολλῶν κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὑπερούσιος Λόγος σοῦ ἐν γαστρί, ὑπὲρ λόγον ᾤκησε· καὶ τεχθεὶς θεοπρεπῶς, τῶν Μαρτύρων Ἄχραντε χορούς, ἐπεσπάσατο· μεθ' ὧν ὑμνολογοῦμέν σε.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ γʹ. Στερέωσον ἡμᾶς.

Μυούμενοι τοῖς σοῖς σοφοῖς δόγμασι, νηστείαν Προφῆτα καὶ θεραπείαν, εὐσεβῶς ἀνακηρύττομεν, εἰς τὸν οἶκον Κυρίου πορευόμενοι.

Οἱ ταῖς σαῖς διδαχαῖς ἀκολουθήσαντες, ἐξ ὅλης καρδίας καὶ διανοίας, ἐν κλαυθμῷ τε καὶ δεήσεσι, τὸν Θεὸν ἐκζητοῦμεν Ἀξιάγαστε.

Ὑπέφηνας ἡμῖν τοῦ Παντοκράτορος, Δεσπότου Προφῆτα μακροθυμίαν, καὶ τὴν θείαν ἀγαθότητα, διετράνωσας τούτου καὶ χρηστότητα. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἁγνὴ Θεὸν καὶ ἔτεκες, τὸν Λόγον ἀφράστως σεσαρκωμένον, ἐν Προφήταις τὸν λαλήσαντα, καὶ τελέσαντα τούτων τὰ κηρύγματα.

Τοῦ Μάρτυρος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὑπῆλθες γνώμῃ σταθηρᾷ, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας, νευρωθεὶς ταῖς ἐλπίσι, τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, καὶ τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ, ταῖς πανσόφοις, Μάκαρ παραινέσεσι.

Στρατὸν Ἁγίων Ἀθλητῶν, ἐναθλοῦντα νομίμως, καθορῶν τὴν ἐκείνων, ἐπεδείξω ἀνδρικῶς, στεῤῥότητα ὁμιλῶν, πολυτρόποις, Οὔαρε κολάσεσιν.

Ἐν παρατάξει ἱερᾷ, Οὔαρε ὡς γενναῖος, στρατιώτης εὑρέθης, καὶ κατέσφαξας πληθύν, ἀνδρείας ξίφει σοφέ, πολεμίων, νίκαις κλεϊζόμενος. Θεοτοκίον.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας, τὸ βαρύτατον σκότος, καὶ τὰ νέφη τῶν παθῶν, τῷ φωτισμῷ τῆς ἐν σοί, δυσωποῦσε, χάριτος ἀπέλασον.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δʹ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν μολυσμῶν προκαθαρθεὶς τῆς καρδίας, δοχεῖον ὤφθης καθαρὸν θεοῤῥήμον, τοῦ Παναγίου Πνεύματος Προφῆτα Ἰωήλ· ὅθεν καθυπέδειξας, ἀληθεία τὴν γνῶσιν, καὶ προανεκήρυξας, τοῦ Σωτῆρος καὶ Κτίστου, τὴν ἐν σαρκὶ ἐπέλευσιν ἐν γῇ, τὴν ἐπ' ἐσχάτων φανεῖσαν τοῖς ἔθνεσιν.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος αʹ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοὺς ἄθλους τῶν σεπτῶν, θεωρήσας Μαρτύρων, καὶ τούτων τὰ δεσμά, ἀσπαζόμενος πόθῳ, εἰς ὕψος ἀνέδραμες, μαρτυρίου Παν-

Digitized by Google

θαυμαστέ· ἐπὶ ξύλου γάρ, ἀναρτηθεὶς τὰς αἰκίσεις, ἐκαρτέρησας, ἕως εἰς χεῖρας Κυρίου, τὸ πνεῦμα παρέδωκας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Ἁγνή, Θεοτόκε Μαρία, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸ ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλȣ ὁρῶσα, θρηνȣ̃σα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σȣ τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μȣ, συγκατάβασιν, καὶ τὸ ἑκούσιον πάθος, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Τοῦ Προφήτȣ. Ὠδὴ δʹ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἵλεως γενȣ̃ Κύριε, τοῖς εὐσεβῶς πρὸς σὲ μετανοȣ̃σιν, ὡς μόνος οἰκτίρμων καὶ πολυέλεος.

Ὡς προηγγειλας Ἔνδοξε, παρὰ Θεοῦ ἐκκέχυται τὸ Πνεῦμα, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἤδη πιστεύσασαν.

Ἡ τοῦ Πνεύματος κάθοδος, τοὺς Μαθητὰς σοφίσασα Κυρίου, τοὺς σοὺς θεηγόρους λόγους ἐτέλεσε.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι Πάναγνε, τῶν ζοφερῶν τοῦ Ἅδου κενεώνων, τῷ θείῳ σου τόκῳ, σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Χριστός μου δύναμις.

Ἁγίοις στίγμασι, καλλωπιζόμενος, ὡραιότατος ὤφθης καὶ τῷ Θεῷ, Οὔαρε ποθούμενος, τῷ στεφανώσαντι τὴν σήν, κορυφὴν ἀξιοθαύμαστε.

Ἰκρίῳ ἔνδοξε, προσαναρτώμενος, καὶ εἰς γῆν τεταμμένος τοὺς χαλεποὺς, πόνους ἐκαρτέρησας· δι᾽ ὧν τὴν ἄπονον ζωὴν, ἐκληρώσω ἀγαλλόμενος!

Νικομίμως βλέποντες, οἱ θεῖοι Μάρτυρες, ἐναθλοῦντά σε Μάκαρ ὑπομονῆς, λόγοις παρεθάῤῥυνον· μεθ᾽ ὧν τοὺς πόνους τοὺς μακρούς, διανύσας μεμακάρισαι.

Θεοτοκίον.

Ἰλύος Δέσποινα, παθῶν ἀνάγαγε, καὶ τῆς ταλαιπωρίας τῶν λογισμῶν, τῶν ἀλλοτριούντων με, Θεοῦ τοῦ μόνου καθαροῦ, ἵνα πίστει μακαρίζω σε.

Τȣ̃ Προφήτȣ. Ὠδὴ εʹ. Τῆς νυκτὸς διελθούσης.

Τὴν Χριστοῦ παρουσίαν, Ἰωὴλ ὁ θεῖος, διαῤῥήδην πᾶσι προέλεγεν· Ὅτι ἥξει καὶ σώσει, ἀνθρώπων τὸ γένος, ἐκ τῆς τῶν εἰδώλων κακότητος.

Ὁλικῶς ἀνανεύσας, ἔνδοξε Προφῆτα, πρὸς τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, Προφητείας τὴν χάριν εἵλκυσας ἐκεῖθεν, καὶ δικαιοσύνην ἐκήρυξας.

Ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνȣ́ντων, πρέσβευε σωθῆναι, πάσης ἐπηρείας πανόλβιε, Ἰωὴλ καὶ τῆς θείας, χάριτος καὶ αἴγλης, καταξιωθῆναι δυσώπησον.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, Δέσποινα τοῦ κόσμου, τοὺς σὲ Θεοτόκον κηρύττοντας, ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, πρέσβευε ῥυσθῆναι, καὶ βιωτικῶν περιστάσεων.

Τοῦ Μάρτυρος. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Νευροῦσαι νεύσεσι θεϊκαῖς, καὶ τοὺς ἀνενδότους σπαραγμούς, φέρεις γενναίῳ φρονήματι, Οὔαρε σπαράττων τὴν τοῦ ἀλάστορος, καρδίαν τοῦ κακίαν δημιουργήσαντος.

Ὁ περιδέξιος Ἀθλητής, βλέπων ἐκπιπτȣ́σας εἰς τὴν γῆν, τὰς ἑαυτοῦ σάρκας, ἔχαιρε, τὰς αἰωνιζούσας νοῒ λαμπρότητας, καὶ θείας ἀντιδόσεις προφανταζόμενος.

Ὑμνῶ σε Κύριε ὁ Θεός, καὶ δοξολογῶ καὶ προσκυνῶ, τῶν ἀγαθῶν ἀξιούμενος, τῶν ἡτοιμασμένων τοῖς σὲ ποθήσασιν, ὁ Μάρτυς ἐν τῷ πάσχειν Οὔαρος ἔκραζεν.

Θεοτοκίον.

Ἀναφανεῖσα τῶν Χερουβίμ, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὡς ἀληθῶς, ἁγιωτέρα Πανάμωμε, πάντας τοὺς πιστῶς σε νῦν μακαρίζοντας, ἁγίασον καὶ σῶσον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Τȣ̃ Προφήτȣ. Ὠδὴ ϛʹ. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Ῥεῖσι τῶν σῶν δογμάτων, πηγαὶ τῆς θεηγορίας, καὶ τὸν ψυχοτρόφον γλυκασμὸν, σάζουσιν Ἔνδοξε, ἀρδεύȣσαι, τȣ̀ς πιςῶς σε τιμῶντας.

Ὄρος σε τῆς προφητείας, γλυκύτητα ἀποστάζον, καὶ θεοσεβείας Ἰωήλ, κήρυκα πάνσοφον, γνωρίζομεν, θεηγόρε Προφῆτα.

Φρούρησον σαῖς ἱκεσίαις, Θεȣ̃ Προφῆτα ὡς ἔχων, θείαν παῤῥησίαν πρὸς Θεόν, τȣ̀ς πόθῳ ὑμνȣ̃ντάς σȣ, τὴν ἔνδοξον, καὶ ἀοίδιμον μνήμην.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ ἄδυτον τὰς καρδίας, τῶν δοξολογούντων σε πιστῶς, ἄχραντε Δέσποινα, καὶ τὸν ἐκ σοῦ, ἀποῤῥήτως τεχθέντα.

Τοῦ Μάρτυρος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ῥημάτων ἠλόγησας, παρανόμου δικαστοῦ, καὶ τὴν πυρὰν ὑπέμεινας, τῶν ἀνυποίςων

Digitized by Google

πόνων καρτερικῶς, πολύαθλε Οὔαρε, πρεσβευτὰ τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Οὐκ ἔληξε τύραννος, ὁ παράφρων ταῖς πληγαῖς, ἀνηλεῶς συγκόπτων σε, ἕως Θεοῦ εἰς χεῖρας τὴν ἱεράν, ψυχὴν ἀναπέδωκας, καλλοναῖς λαμπρυνθεῖσαν τῶν ἀγώνων σου.

Ὑψώθης μιμούμενος, ἐπὶ ξύλου τὸν Χριστόν, καὶ ἐν αὐτῷ κρεμάμενος, τὴν σὴν ψυχὴν παρέδωκας τῷ Θεῷ, τῷ σὲ στεφανώσαντι, Ἀθλοφόρε νομίμως ἀριστεύσαντα.

Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Δέσποινα, ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, χειμαζομένην πάντοτε, τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου· καὶ γαληνόν, πρὸς ὅρμον ἀνάγαγε, ἀδιστάκτῳ σε γνώμῃ μακαρίζουσαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι. Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰωήλ.

Στίχοι.

Ὁ γῆς Ἰωὴλ ἐκτραγῳδήσας πάθη,
Μετῆλθεν ἐκ γῆς εἰς τόπον κρείττω πάθους.

Ἐννεακαιδεκάτῃ μόρος ἀμφ' ἐκάλυψεν Ἰωήλ.

Ὃς ἑρμηνεύεται ἀγάπη Κυρίου, ἢ ἀρχή, ἢ ἀπαρχὴ Θεοῦ. Οὗτος ἦν ἐκ σπέρματος Ῥουβίμ, ἀγροῦ τοῦ Μεθομορρῶν· καὶ προφητεύσας περὶ λιμοῦ καὶ ἐκλείψεως θυσιῶν καὶ πάθους δικαίου Προφήτου, δι' αὐτοῦ ἀνακαινιζομένης εἰς σωτηρίαν πάσης τῆς γῆς, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐάρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχ. Ξεσμοὺς ἀπείρους καρτεροῦντος Οὐάρου,
Σατὰν πλάνης ἔξαρχος, Οὐαί μοι! λέγει.

Οὗτος ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἦν, στρατευόμενος ἐν Αἰγύπτῳ, γένους ὢν ἐπισήμου καὶ λαμπροῦ καὶ εὐσεβοῦς. Ἐγκλεισθέντων δέ τινων Ἁγίων, ἑπτὰ τὸν ἀριθμόν, ἐπὶ χρόνον πολύν, ἐπεμελεῖτο αὐτῶν ὁ Ἅγιος Οὔαρος καθ' ἑκάστην. Ἑνὸς δὲ τῶν ἑπτὰ ἀναπαυσαμένου, κατέταξεν ἑαυτὸν ὁ Ἅγιος ἀντ' ἐκείνου· καὶ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα μετὰ τῶν λοιπῶν ἀχθείς, τύπτεται ῥοπάλοις, καὶ ἐπὶ πολὺ ξέεται τὰς πλευράς, καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις, ἐπὶ πέντε ὥραις παραταθείσαις, τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ ἀποδίδωσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαδὼθ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν Μαρτύρων, ἐν Περσίδι τελειωθέντων.

Στίχ. Σαδὼθ ὁ θεῖος τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει,
Θεοῦ Σαβαὼθ νῦν παρίσταται θρόνῳ.

Δεκὰς δεκαπλῆ Μαρτύρων συμμαρτύρων,
Καὶ δὶς δέκα, θνήσκουσι πληγέντες ξίφει.

Βασιλεύοντος Σαβωρίου ἐν τῇ τῶν Περσῶν χώρᾳ, ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν οὗτος, Ἐπίσκοπος ἐκεῖσε ὤν, ἐν μιᾷ τῶν ὑπὸ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ ἐνορίᾳ, καὶ τὸν τοῦ Χριστοῦ λαὸν ἐκδιδάσκων τὰ εἰς ψυχικὴν ὠφέλειαν συντείνοντα, τινὰς δὲ καὶ τῶν Περσῶν βαπτίζων, διεβλήθη τῷ Βασιλεῖ· καὶ προσαχθεὶς αὐτῷ, καὶ μὴ πεισθεὶς προσκυνῆσαι τῷ Ἡλίῳ καὶ τῇ Σελήνῃ, τῷ τε ὕδατι καὶ τῷ πυρί, πρῶτον μὲν τύπτεται ῥάβδοις· εἶτα τέμνεται ἀπὸ τοῦ μετώπου ἄχρι τῶν ὀνύχων, καὶ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τοῦ δέρματος αὐτοῦ λῶρον ἕνα, ἔχοντα τεσσάρων δακτύλων πλάτος· καὶ αὖθις βουνεύροις τύπτεται, καὶ ἐπ' ἀκανθῶν καὶ σκολόπων κυλίεται, καὶ εἰς κοχλίαν αὐτὸν ἀποσφίγγουσι. Ταῦτα δὲ πάντα γενναίως ὑπομείνας, τὸν Βασιλέα πλέον ἐξέμηνε.

Βληθεὶς δὲ εἰς φυλακήν, πάλιν ἄγεται εἰς ἐρώτησιν. Ὑγιὴς δὲ εὑρεθεὶς ἐν ὅλῳ τῷ σώματι, ἐκρεμάσθη κατὰ κεφαλῆς, καὶ ὀβελίσκοις πεπυρακτωμένοις κατατιτρώσκεται ὅλον τὸ σῶμα. Καὶ ἐπεὶ ὁ Ἅγιος εἰς οὐδὲν ταῦτα ἐλογίζετο, ἤκουσε δὲ καὶ τοῦ Βασιλέως ἐπαπειλοῦντος, ὅτι ἔμελλε σκορπίσειν τὰ μέλη τούτου· « Πιστεύω τῷ Θεῷ μοι, ἀντέφησεν, ὅτι οὕτω διαμεριοῦνται οἱ Χριστιανοὶ τὰ λείψανά μου· καὶ ὃς ἐὰν ἐπικαλέσηται τὸν Θεὸν ἐν τῷ ὀνόματί μου, σωτηρίαν εὑρήσει »· καὶ παρευθὺς τὴν γλῶτταν τέμνεται. Ὄμματα δὲ καὶ χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἐκτείνας, καὶ καθ' ἑαυτὸν προσευξάμενος, φωνῆς ἐξ οὐρανοῦ ἤκουσε λεγούσης· « Ἡ αἴτησίς σου πεπλήρωται, καὶ ἰδοὺ ἴσῃ λαλῶν »· καὶ φυείσης αὐτῷ γλώσσης ἑτέρας, ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ταῦτα βλέποντες οἱ λαοί, ἐξεπλήσσοντο, καὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἄνδρες χίλιοι ἑβδομήκοντα, καὶ ἕτεροι διακόσιοι.

Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεύς, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτοῦ προσέρχονται τῷ Χριστῷ, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι προσέταξεν. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἕτεροι οὐκ ὀλίγοι ἀνεβόησαν λέγοντες· « Βασιλεῦ, καὶ ἡμεῖς Χριστιανοί ἐσμεν », καὶ κατ' αὐτῶν ἀπεφήνατο· καὶ λαβόντες αὐτοὺς οἱ στρατιῶται, ἀπήγαγον ἐπὶ τὸν τῆς σφαγῆς τόπον· καὶ προσευξάμενος ὁ Ἅγιος, καὶ κατασφραγίσας αὐτούς, ὄντας τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν εἴκοσι, αὐτὸς πρῶτος ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν, καὶ καθεξῆς οἱ λοιποί.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ΄. Ὁ τὴν κάμινον πάλαι.

Ἡ ἐκπορευομένη, ἐκ τοῦ οἴκου Κυρίου, καὶ ποτίζουσα κρήνη, ὡς προέφης προῆλθε, Προφῆτα πανσεβάσμιε.

Τὸν χειμάρρουν τῶν σχοίνων, σιτοφόρον, εἰργάσω, τῆς τρυφῆς ὁ χειμάρρους, Ἰωὴλ ὡς προεῖπεν. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὰ πάντα ποιήσας, γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, διεσώσατο κόσμον, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦντα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Δροσοβόλον μέν.

Λαμπρυνθέντα σε ἀγώνων ἐπιδόσεσιν, ἡ Κλεοπάτρα ἔνδοξε, συνεκόμισεν, εὑραμέ-

Digitized by Google

νῦ κλέος διὰ σοῦ, τῆς πίστεως ἄξιον σαφῶς, ἣς ἀνεδείξατο θερμῶς, εἰς σὲ τελείῳ νοΐ.

Ἐπιχέουσά σοι δάκρυα καὶ μύροις σε, ἐντίμοις ἐπαλείφουσα, κατακρύπτει σε, ὑπὸ γῆν ἡ πάνσεμνος γυνή, ἐνθάψαντα πλάνην πονηράν, καὶ ταῖς ἐκ τάφȣ ἀστραπαῖς, φωταγωγοῦντα ἡμᾶς.

Οὐκ ἐνέδωκεν ὁσίως θεραπεύουσα, σὲ τὸν Χριστοῦ θεράποντα, ἡ ἀείμνηστος, ἕως ὤφθης πρόξενος αὐτῇ, Σοφὲ βασιλείας ȣρανῶν· ἧς ἠξιώθη διὰ σοῦ, σὺν τῷ φιλτάτῳ υἱῷ.

Θεοτοκίον.

Συντριβέντα με ἀμέτροις παραβάσεσι, Παρθένε μεσιτείᾳ σου, καινοποίησον, ἰατρεύȣσά μου τὴν ψυχήν, καὶ λόγον παρέχȣσα βοᾶν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Τȣ Προφήτου. Ὠδὴ η'. Τὸν πάλαι δροσίσαντα.

Ὑπέδειξας Ἔνδοξε, μετανοίας τοὺς τρόπους ἐμφανῶς, τὸν εὔσπλαγχνον Κύριον, ἐγγυώμενον τοῖς πίστει πρὸς αὐτόν, προσιοῦσι καὶ ψάλλȣσιν· Εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεράπων γενόμενος, τοῦ Κυρίου Προφῆτα Ἰωήλ, τὰ τούτου μυστήρια, ἐπιστεύθης προφητεύων τοῖς λαοῖς, ἀνυμνȣ͂σι καὶ λέγȣσιν· Εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψȣ͂τε, Θεὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

Ἀφέσεις προχέȣσι, τοῦ Ἰȣ́δα θαυμάτων ποταμοί, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, τοῦ Κυρίȣ ὡς προέφη Ἰωήλ, τοὺς βοῶντας ἀρδεύοντες· Εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπόστασιν σύνθετον, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις τὸν Χριστόν, Πανάμωμε τέτοκας, διαμείνασα Παρθένος καθαρά· ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνα.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Μητρικῶν ὑπακȣ́σας Μάρτυς δεήσεων, οὐρανίῳ στρατείᾳ λαμπρῶς ἐστράτευσας (*), παῖδα τὸν σεπτόν, καὶ τῆς σῆς συμμεθέξοντα, ἔδειξας εὐκλείας, ἀῤῥήτῳ συμπαθείᾳ.

Ἐξ Αἰγύπτου σε ὄλβον ὥσπερ πολύτιμον, μετηγάγετο Μάρτυς καταπλουτίζοντα, θείαν δωρεαῖς, Κλεοπάτρα ἰάσεων, πᾶσαν Παλαιστίνην, τὴν πόθῳ σε τιμῶσαν.

Γεγηθὼς τοὺς ἀγῶνας τοὺς σοὺς διήνυσας, Στρατιῶτα γενναῖε τοῦ Παντοκράτορος· καὶ ὡς νικητής, παρ' αὐτοῦ ἐστεφάνωσαι, Οὔαρε παμμάκαρ τῶν Ἀθλοφόρων κλέος.

Θεοτοκίον.

Ἁμαρτίας συνάπτω ἐφ' ἁμαρτήμασι, καὶ τὸ μέλλον οὐ φρίττω φρικτὸν κριτήριον· ἴασαι Ἁγνὴ τῆς ψυχῆς μου τὴν πώρωσιν, καὶ τῇ σῇ πρεσβείᾳ, ἐπίστρεψόν με σῶσον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίȣ θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψȣ͂μεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ θ'. Ἡ ἐν οὐρανοῖς.

Μετὰ Προφητῶν ὡς ὑποφήτης, χαρμονικῶς ἐν ἐπȣρανίοις, νῦν εὐφραίνῃ σκηνώμασιν.

Ἄνωθεν ἡμᾶς νῦν ἐποπτεύσας, τοὺς εὐσεβῶς σε δοξολογοῦντας Θεηγόρε πανόλβιε.

Σύντομον ὁδὸν τῆς σωτηρίας, ὁ Ἰωὴλ διὰ μετανοίας, θεοφρόνως ὑπέδειξεν.

Θεοτοκίον.

Ὤρθωσας ἡμᾶς τοὺς πεπτωκότας, Μήτηρ Θεοῦ, εὔσπλαγχνον Δεσπότην, καὶ Σωτῆρα γεννήσασα.

Τοῦ Μάρτυρος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἰσχὺν καθεῖλε τοῦ πολεμήτορος, τὴν θεϊκὴν σαφῶς περιζωσάμενος δύναμιν, Ἀθλητὰ γενναιότατε Οὔαρε· ὅθεν σε εὐφημοῦμεν, ἴασιν ἄφθονον, ἐκ τῶν σῶν λειψάνων, οἱ πιστοὶ ἀπαρυόμενοι.

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος, πάσῃ τῇ γῇ ἡ μνήμη σου ἐξήπλωται Οὔαρε, σελασφόροις φωτίζȣσα λάμψεσι, σοῦ τῶν σεπτῶν ἀγώνων, πάντας πανεύφημε, καὶ τὸν σκοτασμὸν τῶν καρδιῶν ἀποδιώκουσα.

Σὺν σοὶ ἀστράπτοντα ὡς ἑώρακε, δόξῃ πολλῇ τὸν ἴδιον υἱὸν ἡ φιλότεκνος, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἐμεγάλυνε· σὲ δὲ γνησιωτάτως, Μάρτυς ἐδόξασε, μέγιστον προστάτην, ἐμφανῶς καταπλουτήσασα.

Ἡ γῆ ἐν ᾗ σου τὸ καρτερώτατον, σῶμα σοφὲ κατάκειται ἐνθέως ἡγίασται· ἀλλὰ δίδου ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις σου, λύσιν ἁμαρτημάτων, βίου διόρθωσιν, Οὔαρε καὶ πάντων, δυσχερῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Φανεὶς Παρθένε ἐκ σοῦ ὁ Κύριος, τῆς φωτεινῆς νεφέλης, τῆς Αἰγύπτου τὰ ξόανα, παντελεῖ ἀπωλείᾳ παρέδωκε· πλήθους δὲ Ἀθλοφόρων, ταύτην ἠξίωσε, φέρειν μιμουμένων, τὰ αὐτοῦ σεπτὰ παθήματα.

(*) Ὀρθότερον ἴσως, ἠρίθμησας· καὶ ὅρα τὸν εἰς πλάτος Συναξαριστὴν τοῦ Νικοδήμου.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολ-
» μᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οὐρανίαις ἐλλάμψεσι, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ τῆς πλάνης ἔφυγες σκότος Ἔνδοξε, καὶ τῷ φωτὶ προσεπέλασας, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ταῖς χάρισιν αὐτοῦ, καταυγάζεις τὰ πέρατα· διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἐπιπνοίᾳ τοῦ Πνεύματος, μυηθεὶς γνῶσιν ἔνθεον, τὸν τῶν ὅλων Κτίστην ἔγνως Ἀρτέμιε· καὶ τοὺς τῇ κτίσει λατρεύοντας, πανσόφως διήλεγξας, καὶ ὡδήγησας λαούς, εἰς Θεοῦ τὴν ἐπίγνωσιν· δι' ὃν ἤθλησας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω τῶν καμάτων, λυτρωθῆναι ἱκετεύων, διαφθορᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Πολυτρόποις κολάσεσι, χαλεπαῖς μαστιγώσεσι, παραδοὺς αἰκίζεσθαι τὸ πολύαθλον, καὶ καρτερώτατον σῶμά σου, θεόφρον Ἀρτέμιε, οὐκ ἠρνήσω τὸν Χριστόν, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας· ἀλλ' ὑπέμεινας, ὥσπερ πάσχοντος ἄλλου, ἀναμένων, τὰς μελλούσας ἀντιδόσεις, καὶ τὴν ἀθάνατον εὔκλειαν.

Δόξα, Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸν νοερὸν φωστῆρα τῆς πίστεως, Ἀρτέμιον τιμήσωμεν, ὅτι ἤλεγξε Βασιλέα τὸν ἔχθιστον· καὶ τῷ αἵματι τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβε, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πιστῶς προστρεχόντων, ἐν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σκέπη, καὶ ἀντίληψις ἡμῶν, τῶν Χριστιανῶν σὺ ὑπάρχεις, καὶ προσφυγὴ κραταιά, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ νῦν καὶ ἀεί, τῇ ἀγρύπνῳ δεήσει σου, μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, σώζεσθαι τοὺς δούλους σου, ἐκ περιστάσεως, πάντες, ὅτι σὲ μετὰ Θεόν, ἔχομεν ἀντίληψιν μόνην οἱ Χριστιανοὶ καταφύγιον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἡ πανάμωμος ἀμνάς, ἄρνα τὸν αὐτῆς ἐθεώρει, ἑλκόμενον πρὸς σφαγήν, θρήνοις ἐνεκόπτετο, βοῶσα ὀλολυγμοῖς· Τί σοι δῆμος ἀχάριστος, γλυκύτατον Τέκνον, ἤδη ἀνταπέδωκεν, ὁ ἀπολαύσας ποτέ, οἴμοι! σῶν πολλῶν δωρημάτων; πῶς δὲ καὶ τὸν πόνον ἐνέγκω, ὅτι θέλων ταῦτα νῦν ὑφίστασαι;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου αὐγάζεται ἀκτῖσι· καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἄνθεσιν ὡραϊζομένη, Ἀρτέμιε βοᾷ σοι· Θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότατε μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὴν σὴν νέμοις μοι πλουσίαν χάριν Μάκαρ.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τὸν ἀγῶνα Μάρτυς τὸν καλόν, ὡς ἀγωνισάμενος, καὶ τοὺς λαμπροὺς στεφάνους κομισάμενος, τῷ φωτὶ παρίστασαι, φωτιζόμενος κατὰ μέθεξιν ἄϋλον· ὅθεν δυσωποῦμεν φώτισον ἡμᾶς ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ἡ φαιδρά σου Μάρτυς ἑορτή, πάντας συνεκάλεσε, χαρμονικῶς εἰς πανδαισίαν σήμερον, προθεῖσα τοὺς ἄθλους σου, τὰ παλαίσματα, καὶ τὴν ἀνδρείαν ἔνστασιν· ὧν κατατρυφῶντες, πίστει σε καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Νεκρωθέντα Μάκαρ ἐν σταυρῷ, τὸν ἀκατανόητον, σωματικῶς κατανοήσας Κύριον, τῆς ζωῆς τὸν αἴτιον, ἐθελούσιον ἐπεπόθησας νέ-

κρωσιν, τὴν διὰ βασάνων· ὅθεν ἀθανάτου δόξης ἔτυχες.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, Λόγος ὁ ἀσώματος, ὑπερβολῇ φιλανθρωπίας Πάναγνε, πάθει προσωμίλησε, καὶ ἀπάθειαν τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγασεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Μαρτύρων καλλωπίζεσθαι, τοῖς στεφάνοις Ἔνδοξε, ἐπιποθῶν ὑπήνεγκας, τῶν μαστίγων καὶ τῶν στρεβλώσεων, τὰς πικρὰς ἀλγηδόνας θείᾳ χάριτι.

Οὐκ ἔσεισε τὸν πύργον σου, τῆς καρδίας Πάνσοφε, ἡ σφοδροτάτη πρόσρηξις, τῶν βασάνων· καὶ γὰρ ἐστήρικτο, νοητὴν ἐπὶ πέτραν τὴν ἀσάλευτον.

Ἰκρίῳ ἀναρτώμενος, καὶ νιφάσι πάντοθεν, τῶν σπαραγμῶν, κυκλούμενος, σὺ τὸ ὄμμα πρὸς τὸν δυνάμενον, ἐνητένιζες σώζειν Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Σεσάρκωται βουλήματι, ἐξ αἱμάτων Δέσποινα, σοῦ παναχράντων Κύριος, διασώζων τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ Μαρτύρων τοὺς δήμους ἐπεσπάσατο.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρῖνον Κύριε, ἡ
» τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τὸν στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ τὸν ἀήττητον, καὶ καθαιρέτην τοῦ ἐχθροῦ γενναιότατον, τὸν ἐν μεγίστοις τέρασιν ἐκλάμψαντα, ἅπαντες Ἀρτέμιον, εὐφημήσωμεν πίστει· βρύει γὰρ ἰάματα, τοῖς προστρέχουσι πόθῳ, καὶ καταπαύει πάθη χαλεπὰ, καὶ τῶν ἐν θλίψει ἀνθρώπων προΐσταται.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς αὐλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἁγίῳ αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου, σαρκικῶς· ὁ Θεὸς γὰρ, ὄντως ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, Οἴμοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Μιμούμενος, τὸν ταθέντα ἐν ξύλῳ θελήματι, ὑψώθης τεινόμενος, καὶ ὠμοτάτως ξεόμενος, καὶ ἀποδυόμενος, τοὺς δερματίνους χιτῶνας τῆς νεκρώσεως.

Οἱ πόνοι σου, τῆς σαρκὸς καὶ δεινὴ ἡ ἐπίτασις, τὴν ἄπονον λῆξίν σοι, Μάρτυς σαφῶς προεξένησαν· ἧς νῦν ἐμφορούμενος, ἅπαντα πόνον κουφίζεις τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἰσαγγέλῳ, γεγονότι τῶν ἄθλων λαμπρότησι, χειρὸς δι' Ἀγγέλου σοι, πέμπει τροφὴν ὁ οὐράνιος, ἄρτος ἡ ζωὴ ἡμῶν, ἐνδυναμοῦσάν σε Μάρτυς παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Παρθένον σε, μετὰ τόκον ἀμίαντον ἄφθορον, Θεὸς συνετήρησεν, ὁ εὐδοκήσας ἐν μήτρᾳ σου, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἀναλαβέσθαι δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Ὠδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Λαμπὰς φωταυγὴς, καθωράθης Πνεύματος Ἀρτέμιε, πιστοὺς καταυγάζουσα καὶ τῆς πονηρίας ἀπελαύνουσα, τὰ ζοφώδη καὶ σκότους, πεπληρωμένα πνεύματα.

Ὁ πέτρᾳ ζωῆς, τῆς ψυχῆς τὰ βήματα πηξάμενος, ταῖς πέτραις σφιγγόμενος, καὶ τοῖς ἀλγεινοῖς περικυκλούμενος, ἀληθὴς Ἀθλοφόρος, ἀκλόνητος διέμεινας.

Ὑπάρχων σεπταῖς, ὡπλισμένος Πνεύματος δυνάμεσι, τριβόλων ὀξύτητος, Μάρτυς ἀθλοφόρε κατεφρόνησας, ἐν αὐτοῖς συμπατήσας, τὰ κέντρα τοῦ ἀλάστορος.

Θεοτοκίον.

Σταυρὸν καὶ ταφὴν, ὁ ἐκ σοῦ θελήματι τεχθεὶς δι' ἡμᾶς, ὑπομείνας Δέσποινα, Μάρτυρα στερρότατον Ἀρτέμιον, τῶν αὐτοῦ παθημάτων, ὡς κραταιὸς εἰργάσατο.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἱερεῖον καὶ θῦμα ὁλόκληρον, Μάρτυς προσενήνοχας σαυτὸν Ἀρτέμιε, τῷ ἑκουσίαν σταύρωσιν, εἰς ἡμῶν δεξαμένῳ ἀνάκλησιν.

Ἀνενδότοις πληγαῖς συντριβέντος σου, σώματος Ἀρτέμιε τοῦ καρτεροῦ σοφὲ, τὴν ψυχικὴν εὐγένειαν, διετήρησας πίστει ἀλώβητον.

Νοσημάτων ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι, Μάρτυς καὶ παθῶν, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας, μιμητὰ τοῦ Σωτῆρος Ἀρτέμιε.

Θεοτοκίον.

Χειμαζόμενον σάλῳ τῶν θλίψεων, καὶ κλυδωνιζόμενον ἐπαναστάσεσι, τρικυμιῶν διάσωσον, Θεοτόκε Παρθένε τοὺς δούλους σου.

Digitized by Google

'Ο Είρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλέμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐσεβῆ καὶ στεφηφόρον Μάρτυρα, τὸν κατ' ἐχθρῶν νίκης ἀράμενος τρόπαια, συνελθόντες ἐπαξίως νῦν, ἐν ὑμνῳδίαις εὐφημήσωμεν, Ἀρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι, θαυμάτων τε δοτῆρα πλεσιώτατον· πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

'Ο Οἶκος.

Τίς τοὺς ἀγῶνας ἐξαρκέσει ἐξειπεῖν Ἀθλοφόρε, ἢ τοὺς πόνους τοὺς σοὺς, οὕς περ ἀνδρείως ὑπέμεινας διὰ τῆς πίστεως τοῦ Κυρίου, καὶ τῆς χάριτος ἧς περ κατηξιώθης; οὐκ ἐξαρκεῖ διηγήσασθαι σόμα ἀνθρώπινον· σοφίαν γὰρ ἐνδεδυμένος καὶ ἀνδρείαν, τὸν πλοῦτον ἐμίσησας καὶ τὴν ἀξίαν τὴν πρόσκαιρον, στρατιώτης φανεὶς γνησιώτατος. Καὶ νῦν πρεσβεύεις Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίε Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

Στίχοι.

'Ο πάντα λαμπρὸς Ἀρτέμιος ἐν βίῳ,
Τμηθεὶς ἀπῆλθεν εἰς ὑπέρτατον κλέος.

Εἰκάδι Ἀρτέμιος πυκινόφρων αὐχένα τμήθη.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἀρτέμιος, Δοὺξ καὶ Αὐγουστάλιος Ἀλεξανδρείας γενόμενος καὶ Πατρίκιος, ἐτιμήθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου. Τοῦ δὲ ἀποστάτε Γουλιανοῦ δραξαμένου τὴν βασιλείαν, καὶ τοὺς Χριστιανοὺς τιμωρουμένου ἐν Ἀντιοχείᾳ, αὐτόκλητος εἰς τὸν ἀγῶνα ὁ μακάριος ἔρχεται· καὶ τὴν παρανομίαν αὐτοῦ διελέγξας, τύπτεται βουνεύροις ὤμοῖς, καὶ τριβόλοις ὀξέσι τὸν νῶτον ξέεται, καὶ ὀγκίνοις τὰς πλευρὰς καὶ τὰ βλέφαρα διαπείρεται, καὶ ὑπὸ λιθοξόων μεγίστης πέτρας διαιρεθείσης μέσον ἐμβάλλεται· καὶ τῆς πέτρας μέσον ἀπολειφθεὶς, ὀφθαλμῶν στερεῖται, τὰ ἔγκατα τῇ γῇ συνελαύνεται, καὶ τελευταῖον τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Μερικῶν θαυμάτων τοῦ Ἁγίου διήγησις.

Ἀνήρ τις, διδύμους ἔχων λίαν ἐξωγκωμένους, ἦλθε πρὸς τὸν Ἅγιον κλαίων, καὶ τὴν ὑγείαν ἐπιζητῶν. Ἔπεσεν οὖν ἐν στρωμνῇ μέσον τοῦ ναοῦ· καὶ μικρὸν ἀφυπνώσαντα, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἅγιος· Ὑπόδειξόν μοι τὸ πάθος σου. Ὁ δὲ ἐσχημάτισεν ἑαυτὸν εἰς ὑπόδειξιν· καὶ τοῦ ὄγκου τῶν διδύμων ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ εὐφυῶς περιδραξάμενος, ἔσφιγξεν ὅσης δυνάμεως εἶχεν· ὁ δὲ ἀσθενῶν μεγάλως ὀδυνηθεὶς, καὶ τὸ, Οὐαί! ἀνακράξας, ἔξυπνος γενόμενος, εὗρεν ἑαυτὸν ὑγιῆ, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Ἕτερος δὲ πάλιν, κήλας (σπάσιμον) ἔχων δύο ἐν τοῖς διδύμοις, ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἅγιον, καὶ παννυχίσας, ἀνεκλίθη πρὸς ὕπνον. Φανεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Ἅγιος, καὶ τὸ πάθος γυμνώσας, καὶ ψηλαφήσας ταῖς χερσὶ, κατεσφάγισεν αὐτόν· καὶ νύξας τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, ἀπῆλθεν. Ὁ δὲ ἀσθενῶν, ἔξυπνος γενόμενος, εὗρεν ἑαυτὸν ὑγιῆ.

Ἕτερος δὲ πάλιν, ὑδροκήλην ἔχων μεγάλην, τῷ Ἁγίῳ προσῆλθε· καὶ τούτου κατὰ τοὺς ὕπνους ὁ Ἅγιος μετὰ ξίφους τὸ πάθος περισχίσας, δυσωδίαν οὐ μικρὰν τοῦ ὑγροῦ κενωθέντος προσέφερεν. Ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ ἀσθενῶν, εὗρε μὲν ἑαυτὸν ὑγιῆ, τοὺς δὲ χιτῶνας αὐτοῦ καὶ τὸ ἔδαφος δυσωδίας καὶ σήψεως πολλῆς καὶ ὑγρότητος γέμοντα.

Ἄλλος δὲ πάλιν, νεωστὶ ἀπὸ Ἀφρικῆς ἐλθὼν, τοῦ καταλόγου τῶν θαυμάτων τοῦ Ἁγίου, ἀπό τινος διηγουμένου αὐτὰ, ἠκροάσατο· καὶ ἐν τῇ Ἀφρικῇ συγγενῆ κεκτημένος, βάρει τῶν διδύμων τὸ ζῆν ἀπολεγόμενον, ἀδιστάκτως πιστεύσας, καὶ τὰ πρὸς παννυχίδα ἐπιτήδεια συλλέξας, ἔδραμε πρὸς τὸν Ἅγιον· καὶ πληρώσας τὴν παννυχίδα, καὶ ἔλαιον ἐκ τῆς φωταγωγοῦ λαβὼν, ὑπέστρεψεν, ἔνθα προσδεχθεὶς καταμένων ἦν. Ὁ δὲ Ἅγιος, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καταλαβὼν τὴν Ἀφρικὴν, καὶ τῇ κλίνῃ τοῦ πάσχοντος ἐπιστὰς, φησὶ πρὸς αὐτόν· « Ἐπειδὴ ὁ σὸς συγγενὴς περὶ σοῦ ἐν τῷ Βυζαντίῳ με ἠξίωσεν, ἔσω ἀπὸ τοῦ νῦν ὑγιής ». Ὁ δὲ, διϋπνισθεὶς, εὗρεν ἑαυτὸν ἐν ἀληθείᾳ ὑγιῆ, καὶ τῷ παντοκράτορι Θεῷ ἐδίδου δόξαν.

Μὴ γνοὺς δὲ παρά τινος τὸ τοῦ θαύματος γέγονεν ἐξαίσιον, τὴν ἡμέραν σημειωσάμενος, καὶ τῷ μηνυθέντι προσγενεῖ τὴν αὐτοῦ ὑγείαν δηλώσας, ἐξέπληξε τοῦτον ἀκούσαντα, ὅτι ἐν αὐτῇ νυκτὶ, ἐν ᾗ ἡ παννυχὶς ἐγένετο ἐν τῷ Βυζαντίῳ, ἐν Ἀφρικῇ τὸν νοσοῦντα ὁ Ἅγιος ἰάσατο. Καὶ δραμὼν πρὸς τὸν ναὸν αὐτοῦ αὖθις, ἀξίαν ἐδίδε τὴν εὐχαριστίαν· καὶ τοῖς παροῦσι τὸ θαῦμα ἐκδιηγούμενος, γράφει παρευθὺς τῷ ἰαθέντι τήν τε ἀκολουθίαν τοῦ πράγματος, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου ὄνομα.

Ἕτερος πάλιν, ἐν τοῖς αὐτοῖς παιδογόνοις βάρει οὐ φορητῷ πιεζόμενος, καὶ προσμένων τῷ τοῦ Ἁγίου ναῷ, οὐ μικρῶς ὤχλει τὴν ἴασιν ἐπιζητῶν. Ὁ δὲ Ἅγιος φανεὶς, λέγει πρὸς αὐτόν· « Ἄπελθε εἰς τὸν χαλκέα Ἰωάννην τὴν γειτονοῦντά σοι, καὶ τῆς κήλης σου τῷ ἄκμονι τούτου ἐπιτεθείσης, αὐτὸς ἐκπυρώσας τὴν σφύραν, καὶ δοὺς αὐτὴν μετὰ δυνάμεως, εὐθέως ἰάσεται ». Τοῦ δὲ πρὸς τὴν ὀπτασίαν πάσχοντος, καὶ μὴ βουλομένου τοῦτο ποιῆσαι, ὁ Ἅγιος αὖθις αὐτῷ τὰ αὐτὰ ἐπισκήπτει. Ὁ δὲ καὶ ἔτι ἐδυσχέραινε. Καὶ πάλιν φανεὶς ὁ Ἅγιος, ἔφη αὐτῷ· Πίστευσον ἀδελφὲ, εἰ μὴ ποιήσεις ὅπερ σοι εἶπον, οὐκ ἄν ποτε ἰαθήσῃ. Ὁ δὲ, καὶ μὴ θέλων, προσῆλθεν ἐξ ἀνάγκης τῷ χαλκεῖ· καὶ τῆς κήλης ἐπιτεθείσης τῷ ἄκμονι, ἐπεὶ τῇ καταβάσει τῆς πεπυρωμένης σιδηρᾶς σφύρας, συνεστάλη πρὸς ἑαυτὸν, ἀφανὲς τὸ πάθος γέγονεν· ἐφ' ᾧ τὸν ἄκμονα καὶ μόνον ὑπὸ τῆς σφύρας κρουσθῆναι. Κἀκεῖνοι τὸ παράδοξον ἐκπλαγέντες τοῦ θαύματος, δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ, δοξάσαντι τὸν Μάρτυρα, ἀνέπεμψαν.

Ἀλλὰ καὶ ἐκ πίστεώς τις κηροὺς λαβὼν καὶ ἔλαιον, τὴν πρὸς τὸν Ἅγιον διώδευε τρίβον· καὶ διερχόμενος, ἠρωτήθη παρά τινος τῶν τὴν ῥαπτικὴν τέχνην μετερχομένων· Ποῦ πορεύῃ, προσφιλέστατέ μοι, κηροὺς φέρων καὶ ἔλαιον; Τοῦ δὲ περιπαθῶς φήσαντος· Εἰς τὸν Ἅγιον Ἀρτέμιον ἀπέρχομαι λειτουργήσων »· μικρὸν ἐκείνου παρελθόντος, ἀνέκραξεν ὁ ῥάπτης γελοίως λέγων· Ὁ δεῖνα, ὑποστρέφων φέρε μοι μίαν κήλην. Ὁ δὲ, ἀφικόμενος πρὸς τὸν Ἅγιον, καὶ τὴν θείαν ἐκτελέσας Μυσταγωγίαν, ὑπέστρεφεν οἴκαδε.

Ἐν ὅσῳ δὲ τὴν προκειμένην αὐτῷ τρίβον ὥδευε, καὶ οἱ δίδυμοι τούτου ὑποχαλᾷν κάτω ἤρξαντο· καὶ διὰ τοῦ διαστήματος, δι' οὗ τὸν προσφιλῆ ῥάπτην καταλαβεῖν ἔμελλε, τούτων ἐξογκωθέντων, μόλις ἠδυνήθη πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι. Καὶ ἐπεὶ ἄφωνος, καὶ σχεδὸν ἄπνους ἦν, καὶ εἰς

Digitized by Google

λόγους καὶ μάχαις ἄμφω τὰ μέρη γεγόνασιν, ἐξ αἰτίας τοῦ γέλωτος, τὴν κήλην τῷ ῥάπτῃ ἀποκομίσαι, τοῦ παθόντος ἐνισταμένου τηλικούτου πάθους βάρει ὑποπεσεῖν καὶ διαβεβαιοῦντος, μὴ ἄλλως παθεῖν, εἰ μὴ τὰ ληρώδη ἐκεῖνα καὶ γέλωτος ἄξια ἐξεφωνήθησαν ῥήματα· καὶ τούτων ὅτω διαμαχομένων, καὶ τῶν παρευρεθέντων πυνθανομένων μαθεῖν περὶ τῆς μάχης, τοὺς διδύμους ἔχων βεβαρημένους, διηγούμενος, τὸν τρόπον καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ πάθους, εἰς βεβαίωσιν τούτου καὶ τῆς ἀληθείας, κουφίσας ἃ ἐνεδέδυτο μετὰ θυμοῦ, πρὸς τὸ ὑποδεχθῆναι τοῖς ὁρῶσιν ὃ πέπονθε, διὰ τῆς ἐπιλαλιᾶς τοῦ ῥάπτου, εὗρεν ἑαυτὸν ὑγιῆ.

Ὁ δὲ ἑταῖρος αὐτοῦ ῥάπτης τὸ, Οὐαί! ἀνακράξας, ὑπέδειξε πᾶσι τὴν ἀθρόως ἐξόγκωσιν ἐπελθοῦσαν τῶν διδύμων. Πάντες δὲ οἱ παρευρεθέντες τὴν ἀθρόαν μεταβολὴν καὶ διάβασιν εἰς ἐκεῖνον ἰδόντες τοῦ πάθους, ἔκθαμβοι γεγόνασιν. Ἀνέπεμψαν δὲ τῷ Θεῷ, καὶ τῷ θεράποντι αὐτοῦ τὴν εὐχαριστίαν. Τῷ δὲ ἀναδεξαμένῳ τὸ πάθος, Θάρσει, ἔλεγον, καὶ μὴ λυποῦ ἀδελφέ· δικαία ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ· ὃ γὰρ ἐζήτεις, ἔλαβες.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἀήττητον φρόνημα, ἀρραγεστάτην, ψυχῆς καρτερότητα, Ἀρτέμιε κτησάμενος, ἐχθρῶν πανουργεύματα, Μάρτυς κατήργησας, μέλπων ἐμμελέστατα· Ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, τὴν ἐπηρμένην, βασάνων κατέσβεσας, πυρὰν Θεομακάριστε, καὶ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος περιχεόμενος, χαίρων ἀνεκραύγαζες· Ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰάσεων χάριτας, ἀναπηγάζων, παθῶν ὑπεκκαύματα, σβεννύεις, θείᾳ χάριτι· διώκεις δὲ πνεύματα ἐπιστασίαις σου, ἔνδοξε Ἀρτέμιε· διὸ μεγαλοφώνως σὲ μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Νεκροῖς τὸν πηγάσαντα, ἀθανασίαν Παρθένε πανάμωμε, θεοπρεπῶς ἐκύησας· αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, τοῦ θανατῶσαι ἡμῶν, πάθη τὰ τοῦ σώματος ἁγνή, καὶ αἰωνίου καταξιῶσαι ζωῆς.

Ὠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Μάστιξι σφοδραῖς, Ἀρτέμιε τὸ σῶμα, ἐκδαπανώμενος ὑπήνεγκας, ἐναποσκοπούμενος, τὴν ἀντίδοσιν τὴν μέλλουσαν· ἣν νέμει σοι κραυγάζοντι, ἔνδοξε ὁ Δεσπότης· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αἵμασι τοῖς σοῖς ἡ γῆ καθηγιάσθη, καὶ ἰατρεῖον ἀναδέδεικται, σῶμα τὸ πολύαθλον, πᾶσαν νόσον, πᾶσαν κάκωσιν, πᾶσαν δαιμόνων πάντοτε, βλάβην ἀποδιῶκον, ἐκ τῶν πιστῶς προσφευγόντων σοι.

Κόσμος Ἀθλητῶν, ἐδείχθης τὰ ἐν κόσμῳ, εὐσεβοφρόνως ἀπωσάμενος, καὶ τὰ ὑπερκόσμια, βραχυτάτῳ ἐξωνούμενος, τιμίῳ σου Ἀρτέμιε, αἵματι ἀνακράζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄκλυστος λιμήν, χειμαζομένοις ὤφθης, καὶ θαλαττεύουσιν ἑκάστοτε, κινδύνοις καὶ θλίψεσι, καὶ παθήμασιν Ἀρτέμιε· ἐν ᾧ διασωζόμενοι, χάριτι μελῳδοῦμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ῥεύσαντας ἡμᾶς πικρᾷ τοῦ ξύλου βρώσει, καὶ συμπτωθέντας ὀλισθήμασι, Πάναγνε ἀνέπλασας, Πλαστουργὸν ἀποκυήσασα, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, Ἄχραντε· ὃν ὑμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος, τὰ κάλλη τὰ οὐράνια, τὰ φαινόμενα κόσμου κάλλη παρέδραμες, καὶ καλλοποιΐα τῶν ἄθλων, ὡραϊσθεὶς, Ἀρτέμιε Μάρτυς, καλῶν τὸ ἀκρότατον, εὐφραινόμενος κατείληφας.

Ὡς ὄρθρος ὡς ἥλιος, ἡ μνήμη σου φωτίζουσα, τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας μάκαρ ἀνέτειλε· σὺ γὰρ καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας, φωτοειδὴς, ὤφθης κληρονόμος, σκεδάζων Ἀρτέμιε, τὴν ὁμίχλην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σκιρτήσωμεν σήμερον, πνευματικῶς χορεύοντες, Ἀρτεμίου τῇ μνήμῃ τοῦ θείου Μάρτυρος· ψάλλωμεν Θεῷ ἐν αἰνέσει, τῷ θαυμαστῷ, ὄντι ἐν Ἁγίοις, καὶ καθαγιάζοντι, τοὺς ἐν πίστει τοῦτον σέβοντας.

Ἡ θήκη σου βρύουσα, ἀπαύστως τὰ ἰάματα, τοὺς πιστοὺς προσκαλεῖται πόθῳ ἀρύσασθαι, εἰς σωματικὴν εὐρωστίαν, εἰς ψυχικὴν, ὄντως σωτηρίαν, παμμάκαρ Ἀρτέμιε, πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον, τοῦ σοῦ προσώπου Κύριε, ῥαθυμίας τῷ σκότει συγκαλυπτόμενον, ἔχων δυσωποῦσάν σε Λόγε, τὴν ἀληθῆ, ἁγνήν σου Μητέρα, Ἀγγέλων λαμπρότητας, καὶ τὸν ἔνδοξον Ἀρτέμιον. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Digitized by Google

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Παρεσηκῶς Ἀρτέμιε, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι, καὶ ἀστραπαῖς λαμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν πλουσίως, ἐξ οὐρανοῦ ἐποπτεύοις, τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, συμμαχῶν θείοις ὅπλοις, ὡς τοῦ Χριστοῦ, στρατιώτης ἄριστος ἀθλοφόρε, τῷ σταυροφόρῳ Ἄνακτι, κατ' ἐχθρῶν πολεμίων.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Πάναγνε, Θεοτόκε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, κράτος, τεῖχος καὶ σκέπη, καὶ ὀχυρὸν προπύργιον, φύλαττε καὶ προστάτις, καὶ βοηθὸς, ἐν κινδύνοις φάνηθι τοῖς σοῖς δούλοις· καὶ γὰρ ἐν σοὶ καυχώμεθα, προστασία τοῦ Κόσμου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος τοῦ Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἱλαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρως κατέτρωσε, καὶ ἱεραῖς ἀναβάσεσιν, ἀπαναστῆναι, τῶν κοσμικῶν σε θορύβων ἔπεισε· τότε ὁπλισάμενος Σταυροῦ τὴν δύναμιν, πρὸς τὴν δαιμόνων ἐχώρησας, Παμμάκαρ πάλην, καὶ ἀνεπλέξω νίκης διάδημα· καὶ νῦν αὐλίζῃ, ταῖς λαμπρότησι, τῶν Ἁγίων· μεθ' ὧν ἡμῖν αἴτησαι, φωτισμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ταῖς φωτοβόλοις ἀκτῖσι παραδόξως, Πάτερ ἀξιάγαστε τῶν ἰαμάτων σου, φωταγωγεῖς τὴν ὑφήλιον, τῶν νοσημάτων, διασκεδάζων σκότος βαθύτατον· ἐντεῦθέν σε ἥλιον ἄλλον γνωρίζομεν, καὶ Μοναζόντων ἑδραίωμα, καὶ ποδηγέτην, τῶν σωζομένων Θείῳ ἐν Πνεύματι· καὶ νῦν τὴν μνήμην ἐκτελοῦμέν σου, τὴν φωταυγῆ καὶ σωτήριον Ὅσιε, Ἱλαρίων πταισμάτων, διὰ σοῦ λύσιν λαμβάνοντες.

Αἱ ἐγκρατείας τοῦ σώματος τὰ πάθη, Πάτερ καθυπέταξας τῷ νοερῷ τῆς ψυχῆς· καὶ ἀπαθείας ταῖς πτέρυξι, κεκοσμημένος, χάριν ἐδέξω ἰᾶσθαι Ὅσιε, ἀνθρώπων ἐν Πνεύματι τὰ ἀῤῥωστήματα, καὶ ἀπελαύνει τὰ Πνεύματα τῆς πονηρίας, καὶ διασώζειν τοὺς προσιόντας σοι· ὅθεν χοροί σε μακαρίζουσι, Μοναζόντων σοφὲ ἀξιάγαστε, καὶ τιμᾷ πᾶσα κτίσις, Ἱλαρίων τοὺς ἀγῶνάς σου.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ἐκ νεότητός σου φέρων τελειότητος φρόνημα, ὑπέθου σεαυτὸν Ἱλαρίων, τῷ ζυγῷ τοῦ Χριστοῦ· καὶ τὸν βίον ζηλώσας τοῦ θείου Ἀντωνίου, τοῖς ἴσοις μέτροις τῆς ἀρετῆς ἀφομοιούμενος, κατέτηξας τὴν σάρκα, σκιρτῶσαν ὥσπερ πῶλον, ὡς ὤφειλε τῇ ψυχῇ καθυποτάσσεσθαι, καὶ τῆς ἀσκήσεως δρόμον ἐξετέλεσας. Ἀλλ' ὦ μακαριώτατε Πάτερ, καὶ θαυματουργὲ θεοφόρε, τοῖς τὴν μνήμην σου ἐκ πόθου τελοῦσιν, αἴτησαι ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅλην, τὴν ζωήν μου ἐν κακοῖς, καταδαπανήσας ὁ τάλας, νῦν κατελείφθην Ἁγνή, πάσης ὄντως ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως· προσεγγίζοντα βλέπων δὲ, τὸν θάνατον, οἴμαι! τρέμω τὸ κριτήριον τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ· ὅπερ, ἐξελοῦ με Παρθένε, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, Δέσποινα ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄνθραξ, ὃν προεῖδεν ὁ κλεινὸς, πρώην Ἠσαΐας σαρκοῦται, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς νεύματι τοῦ φύσαντος αὐτὸν Γεννήτορος· καὶ τεχθεὶς σφαγιάζεται, ἑκὼν ὁ τοῦ κόσμου, αἴρων ἁμαρτήματα ἀμνὸς ὡς ἄμωμος· ὅθεν, ἡ ἀμνὰς καὶ Παρθένος, τοῦτον ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, λύπης τῇ ῥομφαίᾳ ἐτιτρώσκετο.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πνεύματος Ἁγίου πλήρης γενόμενος, ὁ Ὅσιος Ἱλαρίων, τὰς τῶν δαιμόνων ἐπινοίας κατήργησε· τῷ Σταυρῷ γὰρ ὁπλισάμενος, καὶ ἐν τούτῳ θαῤῥῶν, πάσας τὰς νόσους λόγῳ ἐθεράπευσε, ψυχῶν μὲν τὰ πάθη, σωμάτων δὲ πᾶσαν μαλακίαν. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, κατάπεμψον καὶ ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Ἐγώ εἰμι Πανάμωμε, δένδρον τὸ ἄκαρπον τοῦ θείου λόγου, καρπὸν σωτήριον μηδόλως φέρον, καὶ δειλιῶ τὴν ἐκκοπὴν, μήπως εἰς τὸ πῦρ βληθῶ τὸ ἄσβεστον· ὅθεν δυσωπῶ σε· Τούτου ῥῦσαί με, δείξασα καρποφόρον, ἄχραντε τῷ Υἱῷ σου, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Digitized by Google

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω Τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα, ὅπως τοῖς πάλαι, ἐκ παραβάσεως καρποῦ ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχῃς· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα· ἣν μεγαλύνομεν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ φαιδρὸν ὑμνῶ, παμμάκαρ, σῶν θαυμάτων.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τὸν φωσφόρον καὶ φωτοειδῆ, βίον σου Μακάριε, περιχαρῶς εὐφημεῖν προθυμούμενος, τῇ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἱλαρότητι φαιδρυνθῆναί με πρέσβευε, καὶ τῆς ἁμαρτίας, Πάτερ τὴν κατήφειαν ἀπέλασον.

Ὁλοτρόπως Μάκαρ τῷ Θεῷ, χαίρων προσεχώρησας, ἔξω σαρκὸς καὶ τοῦ κόσμου γενόμενος, καὶ τὸν νοῦν ἀθόλωτον, τεταμένης δι' ἐγκρατείας ἐτήρησας, τὸ τῆς ἀπαθείας, ἔνθεον ἐντεῦθεν μνηστευσάμενος.

Φανοτάταις σὺ μαρμαρυγαῖς, περιαυγαζόμενος, τῆς ἀρχικῆς καὶ ἀκτίστου Θεότητος, πατρικῆς ἠλόγησας, ἀθείας καὶ πολυτάραχον ἄγνοιαν, ταύτης ἀπεστράφης, μόνῃ τῇ Τριάδι συντασσόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἀνατείλας Ἥλιος ἐκ σοῦ, Μῆτερ ἀειπάρθενε ὁ ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων νοούμενος, καὶ τῷ ὁρωμένῳ δέ, παραδόξως περιγραφόμενος σώματι, τῷ τῆς εὐσεβείας, φέγγει τοὺς ἀνθρώπους κατεφώτισεν.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἰώμενος παθῶν τὰς ἐπαναστάσεις, συντόνοις ταῖς ἀσκήσεσιν Ἱλαρίων, ἐμάρανας ἀοίδιμε ἀνακράζων· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Δερματίνους νεκρώσεως τοὺς χιτῶνας, ἀπέξεσας τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας, καὶ ὕφανας ἱμάτιον σωτηρίου, βοῶν τῷ Κτίστῃ σου· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ῥωννύμενος ἐλπίδι τῶν αἰωνίων, καὶ Θεῷ προσαγόμενος θεοφόρε, παλάμαις τοῦ θεόφρονος Ἀντωνίου· ὃν καὶ μιμούμενος, φωστὴρ γεγένησαι, Ἱλαρίων θαύμασι, λάμπων Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα τῇ βουλήσει μόνῃ μορφώσας, τὸν ἄνθρωπον ἠξίωσε μορφωθῆναι, πλαττόμενος ἐν μήτρᾳ σου Θεομῆτορ· ᾧ νῦν κραυγάζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ἀντωνίου τοῦ θείου ἐζηλωκώς, τὸν ἐνάρετον βίον πνευματικῶς, ἐπ' ὤμων σου ἔλαβες τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου σου· καταλιπὼν τοῦ βίου, τὴν ἅπασαν μέριμναν, τῇ τῶν παθῶν νεκρώσει, τῷ πνεύματι ἔζησας· ὅθεν καὶ τὴν κτίσιν, παραδόξων θαυμάτων, ἐπλήρωσας Ὅσιε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι. Ἱλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωτεινήν, νεφέλην ὑμνήσωμεν, βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὸ καὶ βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ ξύλῳ ὁρῶσα τῷ σταυρικῷ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ τὸν Λυτρωτήν, ἐθρήνει δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο· καὶ συνοχῇ καρδίας τὰς κόμας ἐσπάραττε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόα· Υἱέ μου καὶ Κύριε, πῶς σε τῶν Ἑβραίων, ἀνομώτατος δῆμος, ἀδίκως προσπήγνυσι, τῷ Σταυρῷ ἀναμάρτητε; πῶς καὶ θέλων ὑφίστασαι, ὄξος καὶ τὴν τρῆσιν πλευρᾶς, χολήν τε οἴμοι! καὶ ἥλους μακρόθυμε; ἀλλὰ δόξα σου Σῶτερ, τοῖς θείοις παθήμασι.

Digitized by Google

Ὠδὴ δ'.

Ὑμνῶ σε· ἀκοὴ γὰρ Κύριε.

Νεκρώσας, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, τὸν χειμάρῥουν τῆς ἀνομίας, Ἱλαρίων Ὅσιε (*), δαιμόνων τε τὰς μεθοδείας φυγὼν, ἐν γαλήνῃ, Θείου Πνεύματος, μετὰ δικαίων Πάτερ ἀναπέπαυσαι.

Ὑδάτων, ἐπιῤῥοίαις Ὅσιε, ἀρδευόμενος τῶν δακρύων, τὴν τῆς ψυχῆς ἄρουραν, πολύκαρπον τῇ γεωργίᾳ σαφῶς τοῦ Σωτῆρος πᾶσιν ἔδειξας, τῶν Ἀσκητῶν πληθύνας τὰ συςήματα.

Μεθέξει, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κρατυνόμενος Ἱλαρίων, πονηρίας πνεύματα κατέῤῥαξας· καὶ τῇ δυνάμει Χριστοῦ, ἀσθενοῦντας ἐθεράπευσας, προφητικὴν πλουτήσας καθαρότητα.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε, καὶ παστάδα ἔμψυχον, Θεομῆτορ εὐλογημένη, καὶ νοητὴν τράπεζαν, καὶ λυχνίαν κατανοοῦμεν, ἐξ ἧς τοῖς ἐν σκότει ἐξανέτειλε, τῆς πατρικῆς οὐσίας τὸ ἀπαύγασμα.

Ὠδὴ ε. Ὁ φωτισμός.

Ὡς ἀστραπὴ, καθαρότητι βίου καὶ πολιτείᾳ, τῇ τῶν Ἀσωμάτων ὁμοιουμένη, λάμψας ἐν κόσμῳ, τὸν τοῦ σκότους προστάτην, ἀπελαύνεις Θεομακάριστε, τῷ τῆς εὐσεβείας φωτὶ λαμπρυνόμενος.

Παντοδαποῖς, διαλάμπων θεόφρον θαυματουργίαις, καὶ χάριτι θείᾳ πεφωτισμένος, πᾶσιν ἐγνώσθης, θησαυρὸς Ἱλαρίων, ἰαμάτων Πάτερ θεόληπτε, ἄλλος τις Προφήτης Θεοῦ γνωριζόμενος.

Αἴγλῃ τῶν σῶν, ἱλαρώτατε Πάτερ κατορθωμάτων, τὰς ἐσκοτισμένας ἐχθροῦ δυνάμεις καταδιώξας, καὶ τῆς τούτων μανίας, ἀφαρπάσας τοὺς σοὶ προστρέχοντας, θείαις δαδουχίαις, πρὸς πίστιν ἐφώτισας.

Θεοτοκίον.

Μίαν ἡμῖν, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις καθορωμένην, ὑπόστασιν μόνη εὐλογημένη, τίκτεις ἀφράστως, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, σαρκωθέντα δι' οἶκτον ἄφατον. Τοῦτον οὖν δυσώπει, φρουρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μοναρχίᾳ λατρεύων Θεότητος, τὸ τῆς ἀναρχίας πολύαρχον ἤλεγξας, εἰδωλικὴν δυσσέβειαν, καταργήσας Θεόφρον τῇ χάριτι.

Ἀνατείλας ὡς φοίνιξ ἐξήνθησας, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, τῇ τῶν καρπῶν γλυκύτητι, κατευφραίνων πιστῶν τὰ πληρώματα.

Καθαιρέτης ἐδείχθης ἀήττητος, τῶν τῆς πονηρίας πνευμάτων ἀοίδιμε, πλουτοποιὰ χαρίσματα, πρὸς Θεοῦ Ἱλαρίων δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ὡς φωστῆρα ἄδυτον, τοῦ νοητοῦ σε Ἡλίου, συνελθόντες σήμερον, ἀνευφημοῦμεν ἐν ὕμνοις· Ἔλαμψας τοῖς ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνωσίας, ἅπαντας ἀναβιβάζων πρὸς θεῖον ὕψος, Ἱλαρίων τοὺς βοῶντας· Χαίροις ὦ Πάτερ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ κρηπίς.

Ὁ Οἶκος.

Ἐρασθεὶς τῶν τοῦ Χριστοῦ θείων παραγγελμάτων, καὶ μισήσας σαρκὸς καὶ κόσμου τὴν ἀπόλαυσιν, προσῆλθες προθύμως αὐτῷ, καὶ ἐγένου ἀστὴρ, φωτίζων τὰ πέρατα πάντα, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος· διὸ προσπίπτων καθικετεύω σε· Φώτισον κἀμοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς, τοῦ ἀνυμνῆσαι τοὺς σοὺς ἀγῶνας, οὓς ἐπεδείξω ἐπὶ γῆς διὰ τὴν μέλλουσαν ζωήν· ἧσπερ νῦν ἀπολαύων, μνήσθητι τῶν ἐκβοώντων· Χαίροις ὦ Πάτερ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ κρηπίς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος τοῦ μεγάλου.

Στίχοι.

Ἐν δάκρυσι πρὶν καὶ πόνοις σπείρας κάτω,
Ἱλαρίων θέριζε νῦν χαίρων ἄνω.

Ὕστατα Ἱλαρίων κοιμήσατο εἰκάδι πρώτῃ.

Ὁ Ὅσιος οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἐν τῇ Γαζαίων πόλει γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς, υἱὸς γεννητόρων ἀπίστων. Ἔρωτι δὲ παιδεύσεως ἀφίκετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καὶ παιδευθεὶς, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν δεξάμενος, ζηλωτὴς τοῦ μεγάλου Ἀν-

(*) Ἡ ἔναρθρος λέξις, τὸν χειμάῤῥουν, φαίνεται ὡς ἐπεξηγηματικὴ τῶν πρὸ αὐτῆς, τὸ φρόνημα τῆς σαρκός. Τὸ δὲ χειρόγραφον ἔχει πληθυντικὸς οὕτω· Τῶν χειμάῤῥων τῆς ἀνομίας, τὴν ταραχὴν Ὅσιε, μᾶλλον σύμφωνον τοῖς τοῦ Δαυῒδ, ἀφ' ὧν ἐλήφθη· Καὶ χείμαῤῥοι ἀνομίας ἐξετάραξάν με (Ψαλμ. ιζ. 4). Ἀλλ' ἴσως ἦν ὀρθοτέρα ἡ σύνταξις, ἐὰν τὸ ἄρθρον « τὸν » μετεβάλλετο εἰς τὸν σύνδεσμον « καὶ » συνδέοντα τὰς δύο μετοχάς· νεκρώσας καὶ φυγών.

Digitized by Google

τωνίου γέγονε, καὶ ἔμεινε παρ' αὐτῷ χρόνον οὐκ ὀλίγον· καὶ ὑποστρέψας ἐν τῇ πατρίδι, μετὰ τὴν τῶν αὐτοῦ γονέων τελευτήν, τὰ προσόντα αὐτῷ πάντα τοῖς πτωχοῖς διένειμεν. Εἶτα καταλαβὼν τὴν ἔρημον, καὶ ἄκραν ἄσκησιν ὑπελθών, πολλῶν θαυμάτων γέγονεν αὐτουργός· καὶ πολλὰς διαμείψας πόλεις καὶ τόπους καὶ χώρας, οὕτω τὸν βίον διήνυσε, βιοὺς τὰ ὅλα ἔτη ὀγδοήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Γαΐου, Δασίου, καὶ Ζωτικοῦ.

Στίχ. Εἰς ἁλμυρὸν θανόντες ἄνδρες τρεῖς ὕδωρ,
Γλυκὺν τρυφῆς πίνουσι χειμάῤῥουν ἄνω.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, ἐν Νικομηδείᾳ διάγοντες, καὶ παῤῥησιασάμενοι, τὰ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐπικείμενα κατέστρεψαν. Ὡς δὲ ἐγνώσθησαν, πᾶσαν πεῖραν βασάνων ὑπέμειναν, ἐπὶ ξύλου ἀναρτηθέντες, καὶ τὰς πλευρὰς καταξανθέντες τριχίνοις ὑφάσμασιν. Εἶθ' οὕτω, λίθων ἐν τοῖς τραχήλοις αὐτῶν ἐξαρτηθέντων, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπεῤῥίφησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων νεοφανῶν Μαρτύρων, Ἀνδρέου, Στεφάνου, Παύλου, καὶ Πέτρου.

Στίχ. Τρεῖς ὁ Στέφανος σὺ στεφανίτας ἔχεις,
Τοὺς σοὶ συναθλήσαντας ἐξ ἑνὸς ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης, καὶ Σωκράτους Πρεσβυτέρου.

Τὴν Θεοδότην, ἐκ ξίφους τετμημένην,
Θεῷ δοτὴν ἔγνωμεν ἁγνὴν θυσίαν.

Ὁ Σωκράτης ἔσπευδεν ὀφθῆναι, Λόγε,
Τετμημένος σοι Σωκράτης στεφοκράτης.

Ἡ Ἁγία Θεοδότη ὑπῆρχεν ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Βασιλέως εὐγενῶν γονέων ὑπάρχουσα, ἐκ τῆς χώρας τοῦ Πόντου. Ἐν ἀσκητηρίῳ δέ τινι ἀπελθοῦσα, καὶ ἡσυχάζουσα, διεγνώσθη· καὶ κρατηθεῖσα παρὰ τοῦ Ἄρχοντος τῆς Καππαδοκίας, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κρεμασθεῖσα, ξέεται, καὶ εἰς φοῦρνον ἐκπυρωθέντα ἐμβάλλεται. Τῇ τοῦ Χριστοῦ δὲ χάριτι διασωθεῖσα, ἄγεται παρὰ τοῦ Ἄρχοντος ἐπὶ τὸ Βυζάντιον, εἶτα ἐν Ἀγκύρᾳ, ἔνθα ἦν ὁ Πρεσβύτερος Σωκράτης· ὅς, τῶν Ἑλλήνων πάνδημον ἑορτὴν ἐκτελούντων τοῖς δαίμοσι, καὶ προσκυνούντων τοῖς εἰδώλοις, ζήλου πλησθείς, καὶ τὸν βωμὸν καταστρέψας τῶν θυσιῶν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. Ἡ δὲ Ἁγία Θεοδότη, ἀναγκασθεῖσα θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, καὶ μὴ πεισθεῖσα, διὰ ξίφους τρωθεῖσα, τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Εὐκράτης ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Αἷμα τραχήλου τοῖς πρὶν ὄμβροις δακρύων,
Κρινῶν, συνιστᾷς εὔκρατον κρᾶσιν Μάκαρ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, καὶ τῶν θαυμάτων ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε, τὴν γῆν Πάτερ Ὅσιε, θεοσεβείας πυρσῷ, πᾶσιν ἐπιλάμπουσα πιστοῖς, τῶν ἰαμάτων τὴν ἱλαρότητα.

Σταυρῷ τειχιζόμενος, τῷ τοῦ Σωτῆρος, ἀλώβητος ἔμεινας, ἀλόγως ἐφορμήσαντος, δαιμόνων φρυάγματος ἐπὶ σὲ Πάνσοφε· αἶδε γὰρ ὁ ὕψιστος Θεός, περιφρουρεῖν τοὺς αὐτοῦ θεράποντας.

Ὡς στύλος ἀκράδαντος, οὐρανομήκης, ὡς πύργος ἀσάλευτος, ὡράθης δι' ἀσκήσεως, πυρσεύων τὰ θαύματα, διδοὺς ἰάματα, βρύων θεῖα δόγματα πηγῆς, ἐξ ἀεννάου τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν.

Θεοτοκίον.

Νεφέλη Παρθένος σε, δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἔτεκε, παρθένος διαμείνασα, τῷ πάθει τοῦ σώματος προσομιλήσαντα, ἄνθρωπον γενόμενον Χριστέ, δι' εὐσπλαγχνίαν καὶ συγκατάβασιν.

Ὠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Θρόνον ἀληθῶς, αἰσθήσεως ἐγένου, θείᾳ συνέσει λαμπρυνόμενος, καὶ θείοις προστάγμασι, θεοφρόνως ὁδηγούμενος, καὶ ἀρετῇ λαμπόμενος, Ὅσιε, Ἱλαρίων, τῶν Ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ἅρμα μυστικόν, τὸ ὄνομα βαστάζων, τὸ τοῦ Κυρίου ὤφθης Ὅσιε, δι' ἔργων λαμπρότητος, καὶ θαυμάτων ἐπιδείξεως, καὶ καθαρᾶς βιώσεως, Ὅσιε, Ἱλαρίων, τῶν Ἀσωμάτων ὁμόσκηνε.

Υἱοθετηθείς, τῇ χάριτι τῇ θείᾳ, συγκληρονόμος Θεοῦ γέγονας, καὶ πλοῦτον οὐράνιον, βασιλείαν ἀδιάδοχον, ἀπείληφας Θεσπέσιε, κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μύρον νοητόν, ἐκκενωθὲν Παρθένε, ὠνομασμένον Υἱὸν τέτοκας (*), ἀτμοῖς τῆς Θεότητος, τοὺς βροτοὺς εὐωδιάζοντα, καὶ τῆς φθορᾶς ῥυόμενον, κράζοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός:

» Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἁγίων σκηνώματα, χοροβατεῖν ἠξίωσαι, τὴν ζωὴν διανύσας ἁγίως Ὅσιε· καὶ ὡς πεφηνότι δικαίῳ, σοὶ τριλαμπές, ἀνέτειλε φέγγος, καὶ ἡ τούτου σύζυγος, εὐφροσύνη σε ἐδέξατο.

(*) Ἐλήφθη ἐκ τοῦ Ἄσματος, ἔνθα ἡ Νύμφη λέγει· Καὶ ὀσμὴ μύρων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα, μύρον ἐκκενωθὲν ὄνομά σου (ά, 3).

Digitized by Google

Τῶν ἄθλων τὰ ἔπαθλα, παρὰ Θεοῦ δεξάμενος, καὶ ζωῆς αἰωνίου σαφῶς λαβόμενος, καὶ τῆς καλλονῆς Ἱλαρίων, τῆς ὑπὲρ νοῦν, Πάτερ εὐμοιρήσας, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, τὸν Δεσπότην καθικέτε.

Ὡς κέδρος ὑψίκομος, δι' ἀρετῆς ὑψούμενος, ἐν αὐλαῖς Ἱλαρίων Θεοῦ πεφύτευσαι· καὶ ὡς κεκλεισμένος δὲ κῆπος, ὡς εὐθαλής, Παράδεισος ὤφθης, ὡς πηγὴ ἰάματα, Ἱλαρίων ἀναβλύζουσα.

Θεοτοκίον.

Νυμφὼν ἐχρημάτισας, τῆς ὑπὲρ νοῦν σαρκώσεως, τῆς τοῦ Λόγου Παρθένε Θεογεννήτρια, περιβεβλημένη ἐν δόξῃ, τῶν ἀρετῶν, καὶ πεποικιλμένη· διό σε πανάμωμε, Θεοτόκον καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν, τὰ ἐσκοτισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸ ἱλαρόν σου Πάτερ, καὶ καθαρώτατον ὁρῶν, τῆς διανοίας ὁ πάντων, γινώσκων τὰς ἐνθυμήσεις, φωστῆρα κόσμῳ δεικνύει, σὲ Μοναζόντων τὸ κλέος.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένε, τοῦτον ἱκέτευε δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς παραστάτας μερίδος τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἀνακείμενος, διὰ παντὸς τῷ Κυρίῳ, σάρκα μὲν ἐνέκρωσας, ἀρετῶν ἀσκήσεσιν ἐκ νεότητος· τῆς ψυχῆς ὄμμα δέ, θεωρίαις Πάτερ, φωτοβόλοις ἀνεπτέρωσας· διὸ γενόμενος θείων δεκτικὸς διαδόσεων, ἰάσεων χαρίσματα, καὶ θεοσημείας ἐπλούτησας, πᾶσι διανέμων, τοῖς χρῄζουσι πλουσίας δωρεάς, καὶ παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἴγλην τὴν τρισήλιον, φωτιστικῶς δεδεγμένος, Ἱλαρίων Ὅσιε, αἰσθητὸς ὡς ἥλιος διελήλυθας, τὰ τῆς γῆς πέρατα, διασπείρων πᾶσι, τὰς ἀκτῖνας τῶν θαυμάτων σου· διὸ Προφήτην σε καὶ θαυματουργὸν ἀνεκήρυττον, καὶ θεῖον καὶ θεόληπτον. οἱ τῆς εὐποιΐας μετέχοντες, καὶ τῶν ἰαμάτων, θεόφρον ἀπολαύοντες τῶν σῶν, καὶ σωτηρίαν καρπούμενοι, ταῖς διδασκαλίαις σου.

Βίου τὴν τερπνότητα, καὶ τὰ ὁρώμενα πάντα, ὑπερβὰς τῇ χάριτι, καὶ πρὸς τὰ νοούμενα, καὶ ἀσάλευτα, μεταβὰς Ὅσιε, καθαρῶν τῷ μόνῳ, καθαρῷ τε προσωμίλησας, νοὸς ὀξύτητι, καὶ τῇ τῆς ψυχῆς καθαρότητι, ὡς Ἄγγελος ἐβίωσας, καὶ μετὰ τῆς ὕλης ὁρώμενος· καὶ νῦν τῷ Δεσπότῃ, τῶν ὅλων παριστάμενος Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τὸ ἱλαρόν σου Πάτερ, καὶ καθαρὸν τοῦ βίου ἰδὼν ὁ Χριστός, τὸ πρᾶον καὶ ἡσύχιον, μονὴν πεποίηται ἐν σοί, καὶ γέγονας οἰκητήριον θεῖον· καὶ διὰ τοῦτο σὺν Ἀγγέλοις ἐν οὐρανοῖς αὐλίζῃ μακάριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅλος, ἡδονῶν φθοροποιῶν, ὅλος πεπλησμένος παντοίων, κακῶν γεγένημαι, ὅλος ὁ ταλαίπωρος, ἐκ παίδων βέβηλος, ἕως γήρως μεστός εἰμι, κακῶν τῶν συνήθων· ἀλλὰ ἡ τὸν αἴροντα τὰ ἁμαρτήματα, κόσμου ἀπορρήτως τεκοῦσα, τοῦτον καθικέτευε δοῦναι τῶν πλημμελημάτων μοι τὴν ἄφεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ξύλῳ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὁρῶσα ἡ ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; Σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν, Ἱλαρίων Πατὴρ ἡμῶν· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Οἱ λόγοι μου ἀκάθαρτοι, τὰ χείλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα· καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ Πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, Σταυρῷ κρεμάμενον ἐθελουσίως, κατανοοῦσά σου· τὴν δύνα-

Digitized by Google

στεῖαν, λύπῃ συνείχετο Χριστέ, καὶ ὀδυρομένη ἀνεβόα σοι· Τέκνον, μή με λίπῃς τὴν τεκοῦσάν σε· δός μοι λόγον Υἱέ μου, μή με σιγῶν παρέλθῃς, Λόγε Θεοῦ τὴν δούλην σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Ἰσαποστόλου Ἀβερκίου, Ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως τοῦ Θαυματουργȣ̈· καὶ τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ (*)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅλος, ἀνακείμενος Θεῷ, θείων πληρωτὴς προσταγμάτων, ὤφθης Ἀβέρκιε· χάριν δὲ δεξάμενος, ἐξ ὕψȣς Ἅγιε, νοσημάτων ἀπήλλαξας, ποικίλων ἀνθρώπους, δαίμονας ἀπήλασας, βωμοὺς κατέῤῥαξας· γνῶσιν ἐνεφύτευσας θείαν, τοῖς τῇ ἀγνωσίᾳ ἀθλίως, πρῴην κινδυνεύουσι μακάριε.

Θείων, διδαγμάτων ἀστραπαῖς, ἔλυσας πολύθεον νύκτα, Πάτερ Ἀβέρκιε· ὄρθρος δὲ ἀνέτειλας, υἱοὺς ἡμέρας τελῶν, τοὺς ἐν ζόφῳ ὑπάρχοντας, τὸ πρὶν Ἱεράρχα, θαύματα παράδοξα ἐπιδεικνύμενος· ὅθεν τὴν ἁγίαν σȣ μνήμην, πίστει ἑορτάζομεν πάντες, ἀνυμνολογοῦντές σε θεόπνευστε.

Σκεύει, ἐν ἑνὶ θαυματουργῶν, οἶνόν τε καὶ ἔλαιον Πάτερ, καὶ εἶδος ἕτερον, ἥνωσας τηρούμενα ἐν τῷ προχέεσθαι, ἀμιγῆ θείᾳ χάριτι· θερμῶν δὲ ὑδάτων, χάριν δι' ἐντεύξεως, βλύσαι πεποίηκας, νόσους θεραπεύων πάσας, τῶν προσερχομένων ἐν πίστει, καὶ μακαριζόντων σε Ἀβέρκιε.

Καὶ τρία τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Παρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ πειθαρχήσαντες, Παῖδες οἱ μακάριοι κατεφρόνησαν· καὶ δεσμευθέντες διέλυσαν, τῆς πλάνης τὸν σύνδεσμον· καὶ ἀξίαν κοσμικήν, ἀπωσάμενοι ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα, τὸ αὐτοὺς περιδόξȣς ἐκτελέσαν, καὶ τὴν ἄνω προξενῆσαν, τῆς βασιλείας ἀπόλαυσιν.

Ἑαυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς ἀθλήσεως Ἅγιοι, καρτερῶς γυμνάζοντες κατεκρύπτεσθε, ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις τὸν Κύριον, ἱκετεύοντες ἰσχύν, χορηγῆσαι καὶ δύναμιν· οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλάνθρωπος οἶδεν ἀφυπνῶσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας θεαρχικῶς ἐγκελεύεται.

Μυστηρίῳ μυστήριον, τοῖς Ἁγίοις προστίθεται· ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ᾐσθάνοντο, οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατεπλήττοντο· εἰς γὰρ πίστωσιν νεκρῶν ἀναστάσεως γέγονε, τὸ τελούμενον· ὅπερ γνόντες οἱ ταύτην ἀθετοῦντες, στερεοῦνται ἐν τῇ πίστει, δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα, Ἦχος γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀρχιερεῦ Ὅσιε, παμμακάριστε Πάτερ, θαυματȣργὲ θεράπον Χριστοῦ Ἀβέρκιε, προφητικῷ ἐκλάμψας βίῳ, καὶ ἀποστολικῶν ἀξιωθεὶς χαρισμάτων, τῷ Σωτῆρι λειτουργῶν, σὺν Ἀγγέλοις ἀπαύστως, πρέσβευε ῥυσθῆναι ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ἀγγέλων χαρμονὴ τῶν θείων Κόρη πέφυκας, τῶν Ἀποστόλων δόξα, καὶ Προφητῶν ἐκσφράγισμα, τῶν ἀνθρώπων τε πιστῶν ἡ προστασία, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος· διὰ τȣ̃το σε προσκυνοῦμεν Παρθένε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ὠλόλυζες βοῶσα· Ποθεινότατόν μου τέκνον, ποῦ σου ἔδυ τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον, τοῦ καλλωπίσαντος, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε πᾶσα κτίσις, ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς, καὶ ἐν φωναῖς ἀλαλαγμοῦ, αἶνον Θεῷ ἀναπέμψωμεν, τῷ πρὸ τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν ἐμφανίσαντι, καὶ τȣ̀ς πρὸ τριακοσίων δύο καὶ ἑβδομήκοντα τετελευτηκό-

(*) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι οἱ ἐν Ἐφέσῳ οὗτοι Ἅγιοι Παῖδες ἑπτὰ ἑορτάζονται καὶ κατὰ τὴν δ'. τοῦ Αὐγούστου· καὶ ἡ μὲν τῶν δύο τούτων ἑορτῶν ἐτάχθη ἴσως διὰ τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ ἀφύπνωσιν αὐτῶν ἐπὶ Δεκίου, ἡ δέ, διὰ τὴν ἐκεῖθεν πάλιν ἐξέγερσιν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ· ἄδηλον ὅμως παντάπασι διὰ τί καὶ κατὰ τὴν α'. Σεπτεμβρίου ἀναφέρονται ἐν τῷ πρώτῳ Ἰδιομέλῳ τῶν Ἀποστίχων. Σημειωτέον προσέτι, ὅτι τὸ χειρόγραφον ἔχει τὰ αὐτὰ μὲν Προσόμοια τοῖς ἐνταῦθα, ἕτερον δὲ Κανόνα, πρὸς τό, Ἁρματηλάτην Φαραώ, ἀνώνυμον καὶ ἄνευ Ἀκροστιχίδος. Ἐλλείπει δὲ ἐκ τοῦ χειρογράφου καὶ τὸ ἐνταῦθα Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων.

Digitized by Google

τὰς χρόνων (*), Ἁγίους Παῖδας ἑπτά, δι᾽ ἱκεσίας εὐσεβοῦς Βασιλέως ἀναστήσαντι ἐκ χοός, εἰς πτῶσιν ἀπίστων ἐχθρῶν, καὶ αἰσχύνην αἰώνιον, δόξαν δὲ καὶ ἔπαινον τῶν φοβουμένων αὐτόν· οἶδε γὰρ Κύριος, δοξάζειν τοὺς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας· θέλημα γὰρ ποιεῖ τῶν φοβουμένων αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ, ὁ μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Χαῖρε Θεοτόκε Δέσποινα· χαῖρε Θεοῦ καθαρόν, οἰκητήριον ἄχραντε· χαῖρε θεῖον ὄχημα, τοῦ Λόγου θεοχώρητε· τὸ θεότευκτον χαῖρε παλάτιον· θεοπάροχον χαῖρε θησαύρισμα· θάλαμος ἔμψυχος· Θεοῦ θεία τράπεζα, καὶ κιβωτέ, καὶ δοχεῖον ἄμωμον, τοῦ Θείου Πνεύματος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὢ μυστηρίου καινοῦ! ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ θεωροῦσά σε, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἔκλαιε κράζουσα· Οἴμοι τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου· Κανόνα πίστεως.
Καὶ τῶν Μαρτύρων· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἷς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἁγίων.

Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ἀβερκίου μέγιστον ἐξᾴδω κλέος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Αἴγλη φαιδρᾷ, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καταυγασθεὶς Ἀβέρκιε, φῶς ἐχρημάτισας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζων, καὶ πᾶσαν τῶν δαιμόνων, λύων σκοτόμαιναν.

Βίον ἐν γῇ, ἔσχεν Παμμάκαρ οὐράνιον, μετὰ σαρκὸς ὡς ἄσαρκος, πολιτευσάμενος, καὶ τὰ πάθη νεκρώσας, καὶ τῆς ἱερωσύνης, χάριν δεξάμενος.

Ἔχων ἐν σοί, Πάτερ τὸν λόγον φθεγγόμενον, τῆς ἀλογίας ἔλυσας, τοὺς ματαιόφρονας, τῶν δαιμόνων τεμένη, καὶ ξόανα τῆς πλάνης, καταστρεψάμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥητορικαί, γλῶσσαι σοῦ λέγειν οὐ σθένουσι, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν· Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, δι᾽ ἀγαθότητα.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὴν ἑπτάφωτον Μαρτύρων σέβω χάριν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὴν θείαν καὶ φωταυγῆ πανήγυριν, ὑμῶν τοὺς σέβοντας, ὡς τῷ μεγάλῳ Μάρτυρες φωτί, παρεστῶτες δεόμεθα· περιφανῶς πρεσβεύσατε, παθῶν ἀχλύος ἐκλυτρώσασθαι.

Ἡνίκα τὸ δυσσεβὲς καὶ ἄλογον, ἔγνωτε πρόσταγμα, παρακελεῦον θῦσαι βδελυκτοῖς, τῷ Θεῷ τοῖς προστάγμασιν, ὠχυρωμένοι Μάρτυρες, ἀπαρασάλευτοι γεγόνατε.

Νηστείαις καὶ προσευχαῖς προσείχετε, κατακρυπτόμενοι, καὶ ἑαυτοὺς πρὸς πάλην δυσμενῶν, ἑτοιμάζοντες Ἅγιοι· ὅθεν ὑμᾶς ὁ Κύριος, ἀπαρατρώτους διεφύλαξεν.

Θεοτοκίον.

Εὑρών σε καθαρωτέραν Πάναγνε, πάσης τῆς κτίσεως, ὁ καθαρὸς ἐνῴκησεν ἐν σοί, ἐξοικίσαι βουλόμενος, τὴν ἐν Ἀδὰμ οἰκήσασαν, παρανομίαν ὡς φιλάνθρωπος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Καὶ λόγοις ἱεροῖς καὶ ἐπιδείξεσι, θαυμάτων Ἀβέρκιε παραδόξων, τοὺς τῇ πλάνῃ θαλαττεύοντας, σωτηρίας πρὸς ὅρμον καθωδήγησας.

Ἰάσεις ἐνεργῶν, τελῶν ἐξαίσια, δαιμόνων ἀπείργων τὰς φαντασίας, σωτηρίας πᾶσιν αἴτιος, τοῖς πλουτοῦσι προστάτην σε γεγένησαι.

Ὁ λόγος ἱερός, ὁ βίος ἔνθεος, ὁ τρόπος, τοῖς θαύμασι διαλάμπων, ἡ ζωή σου Πάτερ ἔνδοξος, καὶ ὁ θάνατος τίμιος γεγένηται.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχων ὁ Θεὸς τὸ πρὶν ἀόρατος, ὡράθη Παρθένε δι᾽ εὐσπλαγχνίαν, ἐκ γαστρός σου σωματούμενος· διὰ τοῦτό σε πίστει μακαρίζομεν.

Τῶν Μαρτύρων. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Προσήχθητε Βασιλεῖ, ὁμολογῆσαι δυσσεβεῖ Μάρτυρες, τὸ τοῦ Θεοῦ ὄνομα, τοῦ ἐν οὐρανοῖς βασιλεύοντος.

Τὴν πίστιν περιφανῶς, ἐνδεδυμένοι ὡς φαιδρὸν θώρακα, τοῖς τοῦ ἐχθροῦ βέλεσιν, ἄτρωτοι ἐμείνατε Μάρτυρες.

Ἀντέστητε ἀνδρικῶς τῷ παρανόμῳ Βασιλεῖ Ἅγιοι, σέβας ὑμῖν ἄλογον, φέρειν τοῖς εἰδώλοις προστάττοντι.

(*) Οἱ χρόνοι οὗτοι κατὰ μὲν τὸν Συναξαριστὴν τοῦ Νικοδήμου, ἀριθμοῦνται 198, κατ᾽ ἄλλους δέ, 184 μόνον.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ἐκ τῶν σῶν, θείων αἱμάτων ὁ Χριστὸς Ἄχραντε, καταστολὴν χάριτος, πάλαι γυμνωθέντα ἐνέδυσεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου » Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, » καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἱεράρχης ἐδείχθης χρίσμα σεπτὸν, περικείμενος Πάτερ θεουργικῶς, καὶ πάντας ἐν χάριτι, τελειῶν ἱερώτατε· δωρεαῖς δὲ θείων, θαυμάτων κοσμούμενος, ἐνεργεῖς σημεῖα, καὶ θαύματα ἄπειρα, νόσους θεραπεύων, καὶ τοὺς δαίμονας φλέγων, καὶ πλήθη πλανώμενα, ἐπιστρέφων Ἀβέρκιε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Ὡς στῦλοι ὑπάρχοντες, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὰ τείχη ἐῤῥήξατε, τῆς ἀπιστίας σοφοὶ, ἑπτάφωτοι Μάρτυρες· ὅθεν πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν Ἑλλήνων μανίαν, πάλιν δὲ μετὰ πότμον, τῆς αἱρέσεως ζάλην, ἐλάσαντες πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας Ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοῇ.

Μεγάλως, στὴν καθέδραν Ὅσιε, κατεκόσμησας Ἱεράρχα· μεγάλοις γὰρ θαύμασι διέπρεψας, καὶ πολιτείᾳ λαμπρᾷ· διὰ τοῦτό σε Ἀβέρκιε, ὁ Θεὸς ἡμῶν μεγάλως ἐδόξασεν.

Ἐλέους, θελητὴν τὸν Κύριον, ἐπιστάμενος Θεοφόρε, θερμῶς αὐτὸν ἤτησας, εἰς ἴασιν καὶ σωτηρίαν πολλῶν, τῶν θερμῶν ὑδάτων ἔκβλυσιν, τὴν θαυμαστὴν ποιήσασθαι Ἀβέρκιε.

Γονίμους, τὰς ἀγόνους χάριτι, ἀπετέλεσας διανοίας· ἐνθέμενος ταύταις γὰρ Ἀβέρκιε τοῦ λόγου σπόρον σαφῶς, ὡς καλῶν σπορεὺς ἐθέρισας, στάχυν ἑκατοστεύοντα θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Ἰάσω, συντριβὴν Πανάμωμε, καὶ τὴν πάλαι ταλαιπωρίαν, τῶν γηγενῶν τέξασα, τὸν βαστάσαντα τὰς νόσους ἡμῶν, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον θεόνυμφε.

Τῶν Μαρτύρων. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ὡραιώθησαν οἱ Παῖδες ὡραιοτάτως, τῷ τοῦ παντὸς Δεσπότῃ, οἰκειούμενοι· ὅθεν, πᾶσαν ἀπεκρούσαντο, κακίαν τοῦ ὄφεως.

Τὰς πλουσίας ἐκδεχόμενοι ἀντιδόσεις, πάντα τὸν πλοῦτον πᾶσι, πενομένοις κενοῦσιν, ὄλβον ἀντικτώμενοι, οἱ Ἅγιοι ἄφθαρτον.

Οἱ εὐγένειαν τὴν ἄνω ἠγαπηκότες, ἐξ εὐγενῶν γονέων, γεννηθέντες εἰδώλων, εἵλοντο δυσγένειαν, κακῶν ἐπισύρεσθαι.

Θεοτοκίον.

Νέον βρέφος ἀπεκύησας τὸν προόντα, γεγηρακότα κόσμον, νεουργοῦντα Παρθένε, θείαις ἐπιγνώσεσι· διό σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Στήσας τοὺς σοὺς, ἐπὶ πέτραν καρδίας Θεόφρον πόδας, τοὺς ὑποπεσόντας τῇ ἀπωλείᾳ, καὶ σέβαν λίθοις ἀπονέμοντας μάκαρ, θείοις λόγοις σέβειν ἐδίδαξας, πέτραν Ἰησοῦν, τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Τὸν ἰατρὸν, τῶν ποικίλως νοσούντων καὶ σωτηρίαν, πάντων πλανωμένων τὴν ὁδηγίαν, τὴν μυροθήκην, τῶν σεπτῶν χαρισμάτων, τὸ δοχεῖον τοῦ Θείου Πνεύματος, τὸν ἱερομύστην, τιμῶμεν Ἀβέρκιον.

Οἶνος ἐνὶ, τῇ προσάξει σου σκεύει μετὰ ἐλαίου, ἕτερόν τε εἶδος ἐμβεβλημένα, καιρῷ ἰδίῳ, ἀμιγῆ παραδόξως ἐκκενοῦται τὴν ὑπερβάλλουσαν, χάριν σου δηλοῦντα, θεόφρον Ἀβέρκιε.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοί, παραδόξως Παρθένε καινοτομοῦνται· τίκτεις γὰρ ἀσπόρως Θεὸν Σωτῆρα, καὶ διαμένεις παρθενεύουσα πάλιν· ξένον θαῦμα! ὅθεν Μητέρα σε, τοῦ Ἐμμανουὴλ εὐσεβῶς καταγγέλλομεν.

Τῶν Μαρτύρων. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Μαξιμιλιανὸν, Ἰωάννην, Ἰάμβλιχον, Μαρτῖνόν τε τοὺς φωστῆρας, τοὺς τὰ πέρατα πάντα, φωτίζοντας τιμήσωμεν.

Αἰνέσωμεν πιστοὶ, Ἀντωνῖνον τὸν ἔνδοξον, Ἐξακουστωδιανόν τε, Διονύσιον πόθῳ, τὸν πάνσοφον δοξάζοντες.

Digitized by Google

Ῥεόντων καὶ φθαρτῶν, ἀντηλλάξασθε Ἅγιοι, τὰ ἄφθαρτα καὶ μηδόλως, παλαιούμενα· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Τὴν πώρωσιν Ἁγνή, τῆς ψυχῆς μου διάλυσον, καὶ δίδου μοι εὐαισθήτως, τοῦ Υἱοῦ σου προσέχειν, τοῖς θείοις ἐπιτάγμασιν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐξ Ἑῴας εἰς Δύσιν ἐπέδραμες, τῆς δαιμονικῆς καὶ δεινῆς ἐνοχλήσεως, τὴν Βασιλίδα Ὅσιε, ἀπολύων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Ξένος κόσμου ὀφθεὶς ἱερώτατε, ξένα καὶ φρικτὰ ἐπετέλεσας θαύματα, καὶ περιὼν ἐν σώματι, καὶ τῶν τῇδε ἀπάρας Ἀβέρκιε.

Ἀστραπόμορφος Πάτερ ὁρώμενος, τὰς δαιμονικὰς καθυπέταξας φάλαγγας, στέγειν τὴν σὴν Ἀβέρκιε, ἀπειλὴν μὴ σθενούσας θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Παναγία Θεόνυμφε, οἱ νενεκρωμένοι ζωῆς ἠξιώθημεν· καὶ τῇ φθορᾷ δουλεύοντες, ἀφθαρσίαν σαφῶς ἐπλουτήσαμεν.

Τῶν Μαρτύρων. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὕπερθεν, εἰδωλικοῦ πελάγους ἐκπλέοντες, οἰακιζόμενοι ὅπλῳ, τοῦ Σταυροῦ λιμένας τοὺς αἰωνίους, Ἀθλοφόροι, νῦν ἐφθάσατε θέσει θεούμενοι.

Ῥαίνοντες, σταλαγμοῖς τῶν δακρύων τὸ ἔδαφος, τῇ πρὸς Θεὸν ἱκεσίᾳ, ἐκοιμήθητε χρόνοις πλείοσι· καὶ τὴν πάντων, ἀναστάντες δηλοῦτε ἀνάστασιν.

Ὢ θαῦμα! πῶς οἱ πλείοσι χρόνοις ὑπνώσαντες, τὴν ἐσομένην τῶν πάντων, ἀβεβαίαν πλείστοις ἀνάστασιν, βεβαιοῦνται, αἱρετικῶν ἐμφράττοντες στόματα. Θεοτοκίον.

Νέκρωσον, τῆς σαρκός μου Παρθένε τὸ φρόνημα, ἡ τὴν Ζωὴν τετοκυῖα, τὴν θανάτῳ θάνατον καθελοῦσαν, καὶ τοὺς Παῖδας, παραδόξῳ ἐγέρσει δοξάσασαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι᾽ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς ἱερέα μέγιστον, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνον, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει σε ἅπασα, ἐκ τῶν πιστῶν Ἀβέρκιε· ἣν ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, περιφύλαττε μάκαρ, ἀκαταγώνιστον, ἐξ αἱρέσεως πάσης, καὶ ἄσειστον πολυθαύμαστε.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς πολύς σου ὁ πλοῦτος τῆς χάριτος! ἀριθμὸς δὲ οὐκ ἔστι τῆς δόξης σου· ἐκ μὴ ὄντων γὰρ πάντα παρήγαγες, ὁρατὰ καὶ ἀόρατα Κύριε. Αὐτὸς οὖν φιλάνθρωπε, δώρησαι τῇ βεβήλῳ καρδίᾳ μου αἴνεσιν θείαν, ὁ ὑπ᾽ Ἀγγέλων ἀπαύστως ὑμνούμενος, ἵνα τὸν Ἱεράρχην τιμήσω, τῶν ὡς ἀληθῶς πολυθαύμαστον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἰσαποστόλου Ἀβερκίου, Ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Δοὺς Ἀβέρκιος χοῦν χοῒ θνητῶν νόμῳ,
Θεὸς Θεῷ πρόσεισι, τῷ φύσει θέσει.

Εἰκάδι δευτερίῃ Ἀβέρκιος ᾤχετο γαίης.

Οὗτος γέγονεν Ἱεραπόλεως Ἐπίσκοπος, Φρυγίας Σαλουταρίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μάρκου Ἀντωνίνου, θαυμάτων πολλῶν καὶ ἰάσεων αὐτουργός. Οἶνον γὰρ καὶ ἔλαιον μετὰ καὶ ἑτέρου εἴδους ἐν ἀγγείῳ βληθέντων, ἑνί, ἀσύγχυτον φυλαχθῆναι αὐτῶν τὴν κρᾶσιν πεποίηκε δι᾽ εὐχῆς· καὶ λίθον μέγιστον προσέταξεν ἀνακομισθῆναι παρὰ τοῦ δαίμονος ἀπὸ Ῥώμης εἰς Φρυγίαν· ὃν καὶ ἀντὶ στήλης τῷ τάφῳ αὐτοῦ προσέπηξε· καὶ θερμὰ ὕδατα διὰ προσευχῆς ἀπὸ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἐξήνεγκεν. Οὕτω βιώσας ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἀντωνίου, Ἐξακουστωδιανοῦ, καὶ Ἰωάννου.

Στίχ. Παῖδες λιπόντες πρὸς μικρὸν μακροὺς ὕπνους,
Ὕπνωσαν αὖθις τὸν μετ᾽ εἰρήνης ὕπνον (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου Ἐπισκόπου καὶ Ἡρακλείου, Θεοδότης καὶ Γλυκερίας, Ἄννης καὶ Ἐλισάβετ.

Στίχ. Τμηθεὶς ὁ σεπτὸς Ἀλέξανδρος αὐχένα,
Καὶ Μάρτυς ἐστίν, οὐ θύτης Χριστοῦ μόνον.

Θεοδότην ἄγχουσι καὶ Γλυκερίαν,
Θεοῦ γλυκείας ἠγαπηκυίας δόσεις.

« Στῶμεν καλῶς, καὶ θῶμεν αὐχένας ξίφει »
Ἀθληφόροι λέγουσιν ἀλλήλαις δύο.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος, Ἐπίσκοπος ὢν, καὶ πολλοὺς διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων καὶ βαπτίζων, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος· καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς καὶ ξεσθείς, καὶ ἀναγκασθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, οὐκ ἐπείσθη. Ἰδὼν δὲ τὴν καρτερίαν αὐτοῦ Ἡράκλειος ὁ στρατιώτης,

(*) Τὸ δὲ Συναξάριον αὐτῶν ὅρα εἰς τὴν τετάρτην τοῦ Αὐγούστου.

Digitized by Google

ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ πολλὰ καὶ αὐτὸς τιμωρηθεὶς πρότερον, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. Θαυματουργήσας δὲ ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος, ἔτι δὲ καὶ γενόμενος ἐκ τῶν πληγῶν ὑγιὴς, τῇ τοῦ Κυρίου ἐπισκέψει καὶ χάριτι, ἐπεσπάσατο πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν καὶ γυναῖκας τινὰς τέσσαρας, Θεοδότην καὶ Γλυκερίαν, Ἄνναν καὶ Ἐλισάβετ· αἵτινες ἐνώπιον τοῦ Ἡγεμόνος, ἐλέγξασαι τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὕστερον δὲ πάντων καὶ ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος, τῷ ξίφει κρουσθεὶς, ἐτελειώθη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆ.

Ὡς θεῖος ποιμὴν, ὡς θαυμάτων αὐτουργὸς τυφλοῖς τὸ βλέπειν, ἐντεύξει Πάτερ ἐχορήγησας, τὴν ἀκοὴν τοῖς κωφεύουσι, κάθαρσιν λεπροῖς, εὐδρομίαν τοῖς χωλοῖς ἀναμέλπουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κηρύττει τὸ σὸν, τερατούργημα σοφὲ εἰς τὸν αἰῶνα, θερμῶν ὑδάτων ἡ ἀνάβλυσις, βωμὸς τῷ τάφῳ σου κείμενος, ὃν ἐκ τῆς Ῥωμαίων μεγίστης, μετηνέγκατο πόλεως, τὸ πονηρὸν ἐξελαθὲν πνεῦμα Ἀβέρκιε.

Λαοῦ ταπεινοῦ, προηγήσω ὑψηλὸς ἐν θεωρίαις, καὶ ἐνεργείαις καὶ δυνάμεσιν, ἀποδειχθεὶς Ἱερώτατε, καὶ τοῦ ὑψηλοῦ Βασιλέως, θεραπευτὴς, ᾧ κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐτέχθη ἐκ σοῦ, ὃν ἐγέννησε Πατὴρ πρὸ τῶν αἰώνων, διτταῖς οὐσίαις καὶ θελήσεσιν, ἅμα Θεός τε καὶ ἄνθρωπος, Κόρη γνωριζόμενος πᾶσι, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὺν Ἰαμβλίχῳ, Ἐξακουστωδιανὸν, Μαρτινιανὸν, ἅμα Ἀντωνίνῳ καὶ τὸν εὐκλεῆ, Ἰωάννην, Διονύσιον, Μαξιμιλιανὸν, τοὺς τοῦ Χριστοῦ τιμήσωμεν Μάρτυρας.

Ἐγκεκρυμμένοι, τῷ τὰ κρυπτὰ εἰδότι ηὔχεσθε, παῦσαι φανερὸν τὸν φθόνον τοῦ δυσσεβοῦς, κεκρυμμένως· καὶ θανόντες δὲ τὴν φοβερὰν τυποῦτε ἀνάστασιν.

Βίαις οὐδόλως, παρανομούντων κατεκάμφθητε, σέβας τοῖς εἰδώλοις νεῖμαι θεοστυγές· διὰ τοῦτο πίστει σέβομεν, ὑμῶν τὰ λείψανα, ἁγιασμὸν λαμβάνοντες Ἅγιοι.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης Ἀγγέλων, Θεοκυῆτορ ὑπερέχουσα· ὤφθης Ἀθλητῶν κραταίωμα ἀληθῶς· ὤφθης πάναγνε διάσωσμα, τῶν γινωσκόντων σε, παναληθῆ τοῦ Λόγου λοχεύτριαν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Ὁ περιδέξιος Ποιμὴν, ἡ ἀκένωτος πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Ἐκκλησίας ὁ στύλος, ὁ τῶν Πιστῶν στηριγμὸς, ὁ μέγας ἀστὴρ ὁ πολύφωτος, ὁ ἱερομύστης, Ἀβέρκιος τιμάσθω.

Σὺ ὥσπερ φοίνιξ ψαλμικῶς, ἐξανθήσας ἐν αὐλαῖς Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἐπληθύνθης ὡς κέδρος, καὶ ὡς ἐλαία Σοφὲ, ἐφάνης ἐλαίῳ τῶν ἔργων σου, πάντων ἱλαρύνων, τὰ πρόσωπα ἐν πίστει.

Ὄρος ἐπάνω πρακτικῆς, πολιτείας ἐμφανῶς καθάπερ, πόλις ἐγνωρίσθης κειμένη, καὶ βυθισθεῖσαν τὸ πρὶν, τῇ πλάνῃ Ὅσιε τὴν πόλιν σου, πόλεως τῆς ἄνω, δεικνύεις κληρονόμον.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἡ κλίνη Σολομῶν, ἣν κυκλοῦσι δυνατοὶ, ὡς αἱ προρρήσεις, νῦν Γραφῆς τῆς ἁγίας, ἐν ᾗ Χριστὸς ὁ Θεὸς, σαρκώσει θείᾳ ἀνεπαύσατο, ἡ εὐλογημένη καὶ κεχαριτωμένη.

Τῶν Μαρτύρων. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Χαίρει Ἐφεσίων ἡ λαμπρὰ, σαφῶς Μητρόπολις, ὑμᾶς πλουτίσασα, πρὸς τὸν Πανάγαθον Ἅγιοι, πρεσβευτὰς καὶ ἀντιλήπτορας, ξένον ὀφθέντας ἐπὶ γῆς, τοῖς πᾶσι θέαμα, τῇ ἐγέρσει τῇ παραδόξῳ, δι' ἧς ἐδοξάσθητε.

Ἄγρυπνοι ὠράθητε ἡμῶν, μετὰ τὴν κοίμησιν, πάνσοφοι φύλακες, κατακοιμήσαντες κύματα, ἀπιστίας καὶ ἐμφράττοντες, αἱρετιζόντων ἐμφανῶς, ἄθεα στόματα, παραδόξως νεύσει Θεοῦ ἐκτελοῦντες θαυμάσια.

Ῥήγνυται ὑμῶν πρὸ τῶν ποδῶν, ὁ πλάνος κείμενος, νεκρὸν ἀναίσθητος, ὁ πρὶν καυχώμενος ἄμετρα, καὶ οἰκήσει σκοτιζόμενος, καὶ μεγαλύνεται Χριστὸς, ὁ μεγαλύνας ὑμᾶς, ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἱερολογίαις ἱεραῖς, ὑμνολογήσωμεν τοὺς Παῖδας σήμερον, οὕσπερ κατέστεψε Κύριος, ἀμαράντοις διαδήμασι, καὶ ἐμεγάλυνε, πολλῶν θαυμάτων λάμψεσι, μελῳδοῦντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Παρθένε τὴν ἐμὴν, ψυχὴν θεράπευσον, καὶ τὸν ἐνόντα μοι, παθῶν ἀπόπλυνον βόρβορον· καὶ τῷ βήματι παράστησον, τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, ὅλον σωζόμενον, ἵνα μέλπω· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-

Digitized by Google

» σεβείας ἐραςαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὠδὴ Θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ως φωταυγὴς σου ὁ βίος, ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες· ὡς λίαν θαυμαστὴ ἡ πρὸς Θεὸν, νεῦσις ὁμοῦ καὶ οἰκείωσις· ὡς μεγίστη ἡ χάρις, ἡ ἄνωθεν δοθεῖσά σοι σοφέ· διὰ τοῦτο ἐν πίστει, τιμῶμέν σε Ἀβέρκιε.

Σὲ τὸν ὁμόσκηνον πάντων, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τὸν σύνθρονον τῶν θείων Μαθητῶν, Πατριαρχῶν τὸν ὁμότιμον, Προφητῶν καὶ Ὁσίων, καὶ τῶν ἐπουρανίων Λειτουργῶν, τὸν συνόμιλον πίστει, γεραίρομεν Ἀβέρκιον.

Ἡ παναγία σου μνήμη, ἁπλουμένη ἐν κόσμῳ, φωτίζει τῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς, φέγγει πλουσίῳ ἐν χάριτι· ἣν τελοῦντες ἐκ πόθου, παθῶν ἡμᾶς, καὶ σκότȣς πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου ῥῦσαι, δεόμεθα Ἀβέρκιε.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικήν σε λυχνίαν, ὁ Προφήτης προβλέπει, λαμπάδιον τὸ θεῖον ἀληθῶς, ἐν ἑαυτῇ ἐπιφέρουσαν, Παναγία Παρθένε, τὸν μόνον ὑπερούσιον Θεὸν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαντα.

Τῶν Μαρτύρων. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρȣς.

Ἰδȣ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, Δαυῒδ ὁ θεῖος ἀνεβόα· ἀλλ' ἢ οἰκεῖν ἐν ὁμονοίᾳ, ἁγίους Παῖδας σεπτὰ σκηνώματα, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην ἕνωσιν, τετηρηκότας ἀδιάσπαστον.

Ὤφθητε ἑπτώροφος οἶκος, Μάρτυρες θεῖοι τῆς Τριάδος, ἔνδον ἐν σπηλαίῳ θανόντες, καὶ τῶν εἰδώλων οἴκȣς συντρίψαντες, καὶ πρὸς ναὸν οὐράνιον, εὐσεβοφρόνως μετοικήσαντες.

Σκίρτησον Χριςοῦ Ἐκκλησία, στύλους ἑπτὰ βαστάζοντάς σε, ἔχȣσα Κυρίου τοὺς Παῖδας, δι' ὧν πεπτώκει τείχη ἀνίδρυτα, κακοπιστίας χάριτι, τοῦ τὴν ζωὴν νεκροῖς ἐμπνέοντος.

Ἡμεροφαεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγεῖτε, θείων ἀρετῶν καὶ θαυμάτων, φαιδραῖς ἀκτῖσι Παῖδες μακάριοι· διὸ ἡμῶν φωτίσατε, τὰ τῆς καρδίας αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις τὸν πάντα, θείᾳ κατέχοντα παλάμῃ· ὅνπερ ἐκδυσώπει Παρθένε, ἐμὲ τὸν μόνον ὄντα κατάκριτον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐναγκαλίσασθαι καὶ σῶσαί με.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σȣ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἱεράρχου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐπιτελῶν Ἀβέρκιε, τέρατα καὶ σημεῖα, θερμῶν ὑδάτων ἔκβλυσιν, ταῖς εὐχαῖς ἀπειργάσω· καὶ τῇ προστάξει σου Πάτερ, ἐν ἑνὶ σκεύει οἶνος, μετὰ ἐλαίου εἶδός τε, ἕτερον βεβλημένα, θείᾳ ῥοπῇ, ἀμιγῆ προείρχοντο παραδόξως, καιρῷ ἰδίῳ ἕκαστον, εἰς Χριστοῦ δόξαν θείαν.

Ἕτερον τῶν Μαρτύρων, καὶ Θεοτοκίον, ὁμȣ.

Σὺν Ἰαμβλίχῳ μέλψωμεν, Ἰωάννην, Μαρτῖνον, καὶ Ἀντωνῖνον ᾄσματι, Μαξιμιλιανόν τε, καὶ Διονύσιον ἅμα, τῷ κλεινῷ Ἐξακουστῳ, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν λαμπρὰν αὐτῶν μνήμην· ὅπως εὐχαῖς, τούτων καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκȣ, πταισμάτων λύσιν εὕρωμεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Εἰς τοὺς Αἴνȣς, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Ἔχρισε, σὲ Ἀρχιερέα ἡ χάρις τοῦ Παρακλήτου Ἀβέρκιε, πλάνης καθαιροῦντα τεμένη, καὶ ἀνιςῶντα τῇ χάριτι, ναοὺς Θεοῦ ἱερȣ̀ς, εἰς δόξαν τε καὶ αἴνεσιν, τοῦ τεχθέντος ἐκ Παρθένου, καὶ τὰ πάντα ἁγιάσαντος.

Θαύμασι, Πάτερ ἐβεβαίωσας πάντας, λόγους τοῦ θείου κηρύγματος, καὶ τοὺς πλανωμένους ἀνθρώπους, πρὸς θείαν γνῶσιν ἐπέστρεψας, φωταγωγὸς ἀπλανὴς, Ἀβέρκιε δεικνύμενος, καὶ δαιμόνων καθαιρέτης· διὰ τȣ̃το εὐφημοῦμέν σε.

Μέγιστος, πᾶσιν ὥσπερ ἥλιος Πάτερ, τῇ οἰκουμένῃ ἀνέτειλας, λάμψεσι πανσόφων σου λόγων, καὶ ἰαμάτων λαμπρότησι, φωταγωγῶν τοὺς πιστοὺς, καὶ σκότος παθῶν πάντοτε, ἐκδιώκων συνεργείᾳ, τοῦ Ἁγίου μάκαρ Πνεύματος.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Ἀρχιερεῦ Ὅσιε, παμμακάριςε Πάτερ, θαυματȣργὲ θεράπον Χριστȣ̃ Ἀβέρκιε, προφητικῷ ἐκλάμψας βίῳ, καὶ ἀποστολικῶν ἀξιωθεὶς χαρισμάτων, τῷ Σωτῆρι λειτουργῶν, σὺν Ἀγγέλοις ἀπαύστως, πρέσβευε ῥυσθῆναι ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ἀγγέλων χαρμονὴ τῶν θείων Κόρη πέφυκας, τῶν Ἀποστόλων δόξα, καὶ Προφητῶν ἐκσφράγισμα, τῶν ἀνθρώπων τε πιστῶν ἡ

προστασία, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος· διὰ τοῦτό σε προσκυνοῦμεν Παρθένε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ὠλόλυζες βοῶσα· Ποθεινότατόν μου Τέκνον, ποῦ σου ἔδυ τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον, τοῦ καλλωπίσαντος, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ͂Ι ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε τὸ μνημόσυνον, τοῦ Θεαδέλφου τιμήσωμεν, ἱερῶς οἱ θεόφρονες· ζυγὸν γὰρ δεξάμενος, τοῦ Χριστοῦ προθύμως, τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ, καὶ βασιλείας κήρυξ γεγένηται, καὶ τούτου τὴν ἀνέκφραστον, οἰκονομίαν πιστεύεται· Δι' αὐτοῦ Παντοδύναμε, ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι.

Πάντα περιήχησε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, τῶν ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, δι' ὧν φωτιζόμεθα, ἀρετῆς ἐνθέου, πρὸς πᾶσαν ἰδέαν, καὶ ὁδηγούμεθα πιστῶς, πρὸς τῆς Τριάδος θείαν ἐπίγνωσιν· διὸ ἐκδυσωποῦμέν σε, ὡς Ἱεράρχης ἱκέτευε, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πόῤῥωθεν προβλέπων σου, τὴν πολιτείαν Ἰάκωβε, ἀδελφόν σε προσήκατο, Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, ὁ σοφὸς προγνώστης, Ἱεροσολύμων, ἱεροφάντορα πιστόν, καὶ ποιμενάρχην προχειρισάμενος, καὶ μύστην τὰ ἀπόῤῥητα, ἱερουργοῦντα μυστήρια. Ὃν καὶ νῦν καθικέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αἵματι τοῦ Μαρτυρίου, τὴν ἱερωσύνην κατεποίκιλας, Ἱερομάρτυς Ἀπόστολε· τῷ γὰρ πτερυγίῳ τοῦ Ἱεροῦ παρεστώς, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας Δημιουργὸν ὄντα τοῦ παντός· ὅθεν ὑπὸ Ἰουδαίων ῥιφεὶς, οὐρανίων θαλάμων ἠξίωσαι. Ἀδελφόθεε Ἰάκωβε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὴν πᾶσάν μου ἐλπίδα εἰς σέ, Παρθένε ἀνατίθημι· μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ σπεῦσον ἀγαθή, ῥυσθῆναί με ἐν τάχει, παθῶν τῶν ἐνοχλούντων, καὶ καθ' ἑκάστην πολεμούντων με.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, εἰ καὶ πτερυγίῳ παρέστη, τοῦ Ἱεροῦ ὁ Ἰάκωβος, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ λαλήσας, Θεὸν Λόγον σε ἐκήρυξε, Δημιουργὸν τοῦ παντός, κόσμῳ ἐπιδημήσαντα· οὗ ταῖς πρεσβείαις καὶ νῦν παράσχου, τὸν φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν τῷ ξύλῳ ἡ κάρα, τοῦ Ἀποστόλου συντέτριπται, ἀλλ' ἐν Παραδείσῳ τῷ ξύλῳ, τῷ τῆς ζωῆς σοι προσήνεκται· τῶν γὰρ προσκαίρων λυθείς, αἰωνίως ἀγάλλεται· οὗ ταῖς πρεσβείαις ταῖς Ἐκκλησίαις, τὴν εἰρήνην σου κατάπεμψον.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Κύριε, σὲ ὁμολογήσας γενναίως, ὁ Ἀδελφόθεος γέγηθεν, Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, εἰλικρινῶς ὁ ἀοίδιμος· τοὺς δὲ δυσφήμους ἐχθρούς, κατῄσχυνε καὶ ἔπαυσε· διὰ τοῦτο καὶ ἐναθλήσας, σοὶ παρέστη ἀγαλλόμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, Ἀδελφὸς χρηματίσας καὶ διάδοχος, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἐπίσημος, τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον ἠγάπησας, καὶ τὸ μαρτύριον οὐκ ἐπῃσχύνθης, Ἰάκωβε ἔνδοξε. Αὐτὸν ἱκέτευε ἀδιαλείπτως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Ἴδε μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς στεναγμοὺς Θεονύμφευτε· πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπώσῃ πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου ἁγνή, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος· ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, τὸν μεγαλύναντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἀνεδέξω Δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαρατρεπτον, τὴν παῤῥησίαν ὡς Ἀδελφόθεος, τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ παρὼν εἰς ς'.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὴν δόσιν, τὴν ἀγαθὴν Ἰάκωβε, καὶ δῶρον τέλειον, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων τοῖς βροτοῖς, χορηγεῖσθαι διδάσκεις σαφῶς· ἧς μετασχεῖν Ἀπόστολε, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καθικέτευε.

Τῇ αἴγλῃ, σὺ φωτισθεὶς Ἰάκωβε, τοῦ Θείου Πνεύματος, καὶ σὺν αὐτῷ τοὺς νόμους ἐκτιθεὶς, Ἐκκλησίας ῥυθμίζεις ἐθνῶν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, Ἱεροφάντορ παμμακάριστε.

Χορείαν, τῶν Ἀποστόλων πάνσοφε, σαφῶς ἐκόσμησας, Ἀρχιερεὺς ὡς πρῶτος γεγονὼς, αὐτουργίᾳ τοῦ Λόγου χρισθεὶς, ὡς μαθητὴς θεάδελφος, ἱεροκήρυξ μυστικώτατος.

Θεοτοκίον.

Πηγήν σε, τῶν ἰαμάτων ἔχοντες, ἀπαρυόμεθα, ὡς τὴν πηγὴν τεκοῦσαν τῆς ζωῆς, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ τῶν ψυχῶν τὴν ἴασιν, καὶ τῶν σωμάτων τὴν ἀνάκτησιν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Εὐφραίνεται ἡ φυλὴ, ἡ τοῦ Ἰούδα ἐπὶ σοὶ σήμερον, ταῖς τοῦ Χριστοῦ βλέπουσα, σὲ μαρμαρυγαῖς ἀπαστράπτοντα.

Ἀστέρα θεολαμπῆ, σὲ ἡ Ἐκκλησία τῶν ἐθνῶν ἔχουσα, καὶ εὐκλεῆ Κήρυκα, θείαις δαδουχίαις λαμπρύνεται.

Τὸν νόμον τὸν τῆς ζωῆς, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ τέθεικας, ζωοποιῷ Πνεύματι, σὺ νομοθετῶν καὶ φθεγγόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες ἐν σαρκὶ, Παρθενομῆτορ ἐκ Πατρὸς λάμψαντα, τοῦτον Ἁγνὴ Ἰάκωβος, ὡς Θεὸν τῶν ὅλων ἐκήρυττε. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χρι-
» στὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, καὶ αὐτόπτα καὶ Μάρτυς, Ἰάκωβε σοφὲ, Ἀδελφόθεε μάκαρ, τοὺς πίστει ἑορτάζοντας, τὸ σεπτόν σου μνημόσυνον, ἐλευθέρωσον, τῶν συνεχόντων πταισμάτων, ταῖς πρεσβείαις σου, τοὺς οὐρανοὺς ἐμβατεύων, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Συγγενὴς κατὰ σάρκα τοῦ Ἰησοῦ, χρηματίσας πρὸς τοῦτον χάριν πολλὴν, Ἀπόστολε εἴληφας, καὶ τοῖς πᾶσι μετέδωκας, φωτισμοῦ καὶ γνώσεως, πανσόφου Ἰάκωβε, καὶ εἰδώλων πλάνην, ῥιζόθεν ἀνέσπασας· ὅθεν οἱ τοῦ σκότους, προϊστάμενοι πλάνοι, ἀδίκως σε κτείνουσι, τὸν Σωτῆρα κηρύττοντα· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου πανύμνητε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε· δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, πρεσβείαις σου Ἄχραντε.

Ὠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν σοῦ τοὺς ἵππους, τοὺς Ἀποστόλους Σῶτερ, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη, πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν, ἑλκύσαντες Κύριε.

Ἀκηλίδωτον ὡς ἔσοπτρον δεδειγμένος, καὶ πρωτουργοὺς ἀκτῖνας, τῆς ἀκτίστου Τριάδος ἀκριβῶς δεξάμενος, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας.

Κυλιόμενόν σε λίθον ἡ προφητεία, ἡγιασμένον βλέπει, καὶ συντρίβοντα πλάνης, σαθρὰν ματαιότητα, ἰσχύϊ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ὑποδὺς Παρθενομῆτορ τὴν σὴν γαστέρα, ὁ πρὸ αἰώνων Λόγος, γεννηθεὶς ἀπορρήτως, ἐκ Πατρὸς Ἰάκωβον, Ἀπόστολον δείκνυσιν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε φωτὸς, ἀστραπὴν τὸν Ἰάκωβον, ἀνέδειξας φρυκτωροῦσαν, καὶ βροτοὺς τῆς ἀγνοίας, καὶ πλάνης ἀπαλλάττουσαν.

Σὲ Κύριε φωνῇ, ἐλευθέρᾳ ἐκήρυξεν, ὁ δίκαιος ἀδελφός σου, μιμητής τε τοῦ πάθους, ἐγένετο κτεινόμενος.

Τίς βρότειός σοι νοῦς, ἐγκωμίων ἐφύμνιον, δυνήσεται προσκομίζειν, ἀρετῆς λαμπρυνθέντι, ταῖς χάρισιν Ἰάκωβε; Θεοτοκίον.

Σὲ θεῖον ἀληθῶς, εὑρηκὼς ἐνδιαίτημα, κατῴκησεν ὦ Παρθένε, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὁ Λόγος προμηθούμενος.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Στολήν σε, τῆς νομικῆς ἐνέδυσε κρείττονα, καὶ Ἱεράρχην δεικνύει, Ἀαρὼν τοῦ πά-

Digitized by Google

λαι τιμιωτέραν, ὁ δι᾽ οἶκτον, εἰς ἀδελφότητά σε δεξάμενος.

Ὄργανον, ἐνεργείαις κρουόμενον Πνεύματος, πᾶσαν διάνοιαν θέλγον, καὶ Θεῷ προσάγον τοὺς σωζομένους, ἐκ δουλείας, χαλεπωτάτης γέγονας ἄριστον.

Διψήσας, τῦ τῆς ζωῆς ἐξέπιες νάματος, καὶ ποταμοὺς ἀναβλύζεις, θεορρημοσύνης τῆς σῆς κοιλίας, ἀλλομένϐς, τῇ οἰκουμένῃ τῷ Θείῳ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Εὔα μὲν, παρακοῇ τὸν θάνατον ἔτεκεν· ἡ Θεοτόκος ζωὴν δὲ, συλλαβοῦσα τέτοκε τὴν ἀγήρω, καὶ τὸ πάλαι, ὑπὲρ πάντων ἀπέτισεν ὄφλημα.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι᾽ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ὁ τοῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ᾽ ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, καὶ πιςὸν οἰκονόμον, τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν γόνον σε τοῦ Ἰωσὴφ, καὶ Ἱεροσολύμων τὸν πρῶτον Ἱεράρχην, Ἰάκωβε θεόπτα, καὶ τοῦ Κυρίου ἀδελφὸν, ὕμνοις ἐγκωμίων ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ πίστει ἀνακράζομεν· Δώρησαι ἡμῖν δώρημα τέλειον ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, καὶ ἀπέλασον τὴν θλίψιν τὴν ἐπερχομένην καὶ ἐνεστῶσαν ἐκ πλήθους πταισμάτων· ἐπῆραν γὰρ οἱ ἐχθροὶ καθ᾽ ἡμῶν τὴν πτέρναν, καὶ ἐκύκλωσαν ἡμᾶς Ἰσμαηλῖται· ὧν θραῦσον ταχὺ τὰ τόξα ἱεροφάντορ, ἵνα σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Στίχοι.

Κληθεὶς ἀδελφὸς τοῦ κατακρίτου ξύλῳ,
Θνήσκεις δι᾽ αὐτὸν, παμμάκαρ, κρουσθεὶς ξύλῳ.
Ἐσθλὸν Ἀδελφόθεον τριτάτῃ ξύλῳ εἰκάδι πλῆξαν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, πρῶτος Ἐπίσκοπος ἐν Ἱεροσολύμοις ἐγένετο, παρ᾽ αὐτοῦ τοῦ Κυρίου χειροτονηθεὶς, καὶ πρῶτος τὴν θείαν Λειτουργίαν ἔγραψε καὶ ἐξέθετο, παρ᾽ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ταύτην διδαχθείς· ἥν τινα Λειτουργίαν ὕστερον συντομωτέραν ἐποίησεν ὁ μέγας Βασίλειος, καὶ μετ᾽ αὐτὸν ὁ θεῖος Χρυσόστομος, διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀσθένειαν. Ποιμαίνων δὲ τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίαν, καὶ πολλοὺς διδάσκων ἐκ τῶν Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων, καὶ ἐπιστρέφων αὐτοὺς ἐπὶ τὸν Κύριον, εἰς ὀργὴν ἐκίνησε τοὺς Ἰουδαίους. Κρατήσαντες οὖν αὐτὸν, ἔρριψαν ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ Ἱεροῦ, καὶ ἀπέκτειναν.

Περὶ δὲ τοῦ λέγεσθαι Ἀδελφόθεος, φέρεται τοιοῦτος λόγος ἐκ παραδόσεως. Τοῦ μνήστορος Ἰωσὴφ, μερίζοντος τὴν γῆν αὐτοῦ τοῖς ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς παισὶ, καὶ βουλομένου μερίδα ποιήσασθαι καὶ τῷ ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου Υἱῷ καὶ Θεῷ, οἱ μὲν ἄλλοι οὐ κατεδέξαντο· ὁ δὲ Ἰάκωβος, λαβὼν αὐτὸν εἰς τὴν μερίδα συγκληρονόμον, ἐκλήθη οὐ μόνον Ἀδελφόθεος, ἀλλὰ καὶ Δίκαιος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίϐ, Πατριάρχϐ Κωνσταντινϐπόλεως.

Στίχ. Εὗρες μεταστὰς τὴν παλαιὰν ἀξίαν,
Ἰγνάτιε Πρόεδρε Ῥώμης τῆς Νέας.

Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰγνάτιος, υἱὸς μὲν γέγονε Μιχαὴλ βασιλέως καὶ Προκοπίας τῆς βασιλίσσης, ἀδελφὸς δὲ Θεοφίλου, καὶ ἔγγονος Νικηφόρου τοῦ βασιλέως. Εὐνοῦχος δὲ γενόμενος, εἶτα καὶ Μοναχὸς ἀποκαρεὶς, καὶ Ἡγούμενος τῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου Μονῆς, τῆς τότε μὲν ἐπικαλουμένης τοῦ Ἀνατέλλοντος, νῦν δὲ Σατύρου, προεχειρίσθη ἔπειτα Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐκράτησε τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἔτη ἕνδεκα καὶ μῆνας πέντε· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξεβλήθη ὑπὸ Μιχαὴλ βασιλέως, ἀντ᾽ αὐτοῦ Πατριάρχην προβαλομένου Φώτιον τὸν πρωτοσπαθάριον, καὶ πρωτασηκρίτην, γενόμενον πρότερον Μοναχόν. Εἶτα ἐξεβλήθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ Βασιλείου Βασιλέως, καὶ ἀποκατέστη πάλιν Ἰγνάτιος· καὶ ἐκράτησεν ἔτη δέκα, καὶ πάλιν ἐξεβλήθη· καὶ ἐγένετο Στέφανος ὁ ἐν Ἁγίοις. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἰγνάτιος, ἀπελθὼν ἐν τῇ Σταύρου Μονῇ, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου.

Στίχ. Ἔρημον ἠγάπησας οἰκεῖν παμμάκαρ,
Θεῷ ὁμιλεῖν καταμόνας τῷ μόνῳ.

Τρεῖς τινες ἡγιασμένοι γέροντες, Σέργιος, καὶ Ὑγῖνος, καὶ Θεόφιλος, ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἀσκληπιοῦ, τοῦ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας, ὁμονοήσαντες ἐπ᾽ ἀγαθῷ ποτὲ λογισμῷ, σκοπὸν ἔσχον ἄχρι τέλους τὴν περίγειον ταύτην διελθεῖν· καὶ τῆς πορείας ἀρξάμενοι, ἀλλεπάλληλα εὕρισκον δεινὰ, πῇ μὲν ἐξ ἀνθρώπων, πῇ δὲ ἐκ θηρίων, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, καὶ αὐτῆς ἔστιν ὅτι τῆς ἐκ τῶν ἀγρίων βοτανῶν τροφῆς ὑστερούμενοι.

Τέως ὁδὸν ἡμερῶν οὐκ ὀλίγων διαβιβάσαντες, κατέλαβον τόπον τινὰ, πορείαν ἀνθρώπου μηνύοντα· δι᾽ ἧς καὶ ὡδηγήθησαν εἰς σπήλαιον ἀπελθεῖν, φαινόμενον ἐγκάτοικον ἔχειν ἄνθρωπον, διὰ τὸ κεκοσμημένον εὑρεθῆναι· ᾧ εἰσελθόντες, προσκεκαρτέρουν ἰδεῖν τὸν τούτου οἰκήτορα. Μετὰ μικρὸν δὲ, εὐωδίας τινὸς αἰσθόμενοι, εἶδον ὁμοίωμα ἀνδρὸς ἐστολισμένον ταῖς οἰκείαις θριξίν. Οὗτος δὲ ἦν ὁ ὅσιος τοῦ Θεοῦ Μακάριος ὁ Ῥωμαῖος.

Ἐρχόμενος δὲ οὗτος ἐπὶ τὸ σπήλαιον, ᾔσθετο μακρόθεν αὐτῶν· καὶ ῥίψας ἑαυτὸν ὁ γέρων χαμαὶ, προσηύξατο· καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ, λέγει· Εἰ ἀπὸ Θεοῦ ἐστὲ, ἐμφανίσθητέ μοι· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ δαίμονος, ἀπόστητε ἀπ᾽ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ταπεινοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἀπεκρίναντο·

Digitized by Google

Εὐλόγησον ἡμᾶς δοῦλε τοῦ Θεοῦ· χριστιανοί ἐσμεν, καὶ τῷ διαβόλῳ ἀπεταξάμεθα. Τότε ὁ γέρων ἀναστὰς, ἔρχεται πρὸς αὐτούς· καὶ διαχωρίσας τὰς τρίχας ἀπὸ τῆς ὄψεως αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς.

Ἦσαν δὲ αἱ τρίχες αὐτοῦ λευκαὶ ὡσεὶ χιὼν, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ, ὡς δέρμα χελώνης· ἐκ δὲ τοῦ πολλοῦ γήρους κεχαλασμέναι ἦσαν αἱ ὀφρύες αὐτοῦ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· καὶ οἱ ὄνυχες τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ πλεῖον εἶχον τῆς σπιθαμῆς· αἱ δὲ τρίχες τοῦ πώγωνος αὐτοῦ, μέχρι τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ἤρξατο οὖν ἐρωτᾷν αὐτοὺς καὶ λέγειν· Πόθεν ἐστὲ, τεκνία μου; καὶ διὰ τί ἐληλύθατε ἐνταῦθα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ πάντα τὸν σκοπὸν αὐτῶν. Ἀπεκρίθη δὲ ἐκεῖνος· Τεκνία μου, οὐκ ἔστιν ἐν γεννητοῖς τις δυνάμενος κατανοῆσαι τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. Ἐγὼ γὰρ ὁ ἀνάξιος ἐσπούδασα τοῦτο ποιῆσαι, καὶ διὰ νυκτὸς ἐφάνη μοί τις, λέγων· Μὴ θελήσῃς πειράσαι τὸν πλάσαντά σε. Οὐ δύνασαι γὰρ πλέον διελθεῖν τοῦ τόπου τούτου. Ταῦτα ἀκούσαντες ἐκεῖνοι, ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

Καὶ ἦν λοιπὸν πρὸς ἑσπέραν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τεκνία μου, ὑποχωρήσατε μικρόν· ἔχω γὰρ δύο παιδία ἐνταῦθα, πρὸς ἑσπέραν ἐρχόμενα· μήπως ξενισθέντα ἐν ὑμῖν, ἀδικήσωσιν ὑμᾶς. Καὶ ἰδοὺ δύο λέοντες, ἐλθόντες ἐκ τῆς ἐρήμου δρομαῖοι, ἔπεσον εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὠρυόμενοι· ἐκεῖνοι δὲ πάλιν ἀπὸ τοῦ φόβου ἔπεσον χαμαί. Ὁ δὲ γέρων, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας τοῖς θηρίοις, λέγει πρὸς αὐτά· Τεκνία μου, ἐκ τῆς γῆς τῶν ἀνθρώπων ἐληλύθασί τινες πρός με, ἀλλὰ μηδὲν αὐτοὺς βλάψητε. Καὶ εὐθὺς στραφεὶς πρὸς τοὺς Μοναχοὺς, λέγει· Δεῦτε ποιήσωμεν, ἀδελφοὶ, ἑσπερινὸν ὕμνον. Καὶ ὡς ἀνέστησαν οὗτοι περιδεεῖς, δραμόντες οἱ λέοντες, περιέλειχον τοὺς πόδας αὐτῶν.

Τῇ δὲ ἑξῆς λέγουσι τῷ Ἁγίῳ· Εἰπὲ ἡμῖν τίμιε Πάτερ, πῶς ἐνταῦθα ἐλήλυθας; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπον· Ἐγὼ υἱὸς ἐγενόμην Ἰωάννου τινὸς Ῥωμαίου Συγκλητικοῦ, καὶ ἐμνηστεύσαντό μοι οἱ γονεῖς γυναῖκα, ὁμοῦ μὴ βουλομένου, καὶ ἐγένοντο οἱ γάμοι· καὶ ὅτε ἡμᾶς ἐγκλείειν ἔμελλον εἰς τὸν κοιτῶνα, τοῦ λαοῦ παίζοντος, καὶ ὀχλοῦντος οὐ μικρῶς, ἐξῆλθον μόνος ἐγὼ σιωπηλῶς, καὶ ἐκρύβην ἐν οἰκήματι γυναικὸς χήρας ἐφ' ἡμέρας ἑπτὰ, θρηνούντων ἐκείνων καὶ ζητούντων με. Μετὰ δὲ ταῦτα, μέσης νυκτὸς ἀναστὰς, ἦλθον παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ εὑρών τινα γηραιὸν, εἶπον πρὸς αὐτόν· Ποῦ πορεύῃ Πάτερ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπέ μοι· Ὅπου αὐτὸς ἔχεις τὸν νοῦν σου, ἐκεῖ πορεύομαι. Καὶ ἠκολούθησα αὐτῷ· καὶ διὰ τριῶν ἐτῶν ἦλθον ἐνθάδε σὺν αὐτῷ.

Πρό τινων οὖν ἡμερῶν τῆς πρὸς τὰ ἐνταῦθα ἀφίξεώς μου, κοιμωμένων ἡμῶν, ἅμα τῷ διϋπνισθῆναί με, ἀπῆλθεν ἐξ ὀφθαλμῶν μου, καὶ ἠρξάμην κλαίειν, καὶ λυπεῖσθαι. Ὁ δὲ εὐθέως ἐφάνη μοι, λέγων· Ἐγώ εἰμι Ῥαφαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος· μὴ οὖν δειλιάσῃς, ἀλλὰ δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἤδη γὰρ διῆλθες τὰ σκοτεινὰ, καὶ ἐλήλυθας εἰς τὸ φῶς· καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἤρθη ἐξ ὀφθαλμῶν μου. Ἐγὼ δὲ εὐθέως ἠρξάμην ὁδεύειν, καὶ μετὰ πέντε ἡμέρας ἦλθον ἐνθάδε, καὶ εὗρον ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ λέαιναν νεκρὰν, καὶ τὰ δύο λεοντάρια ἐπ' αὐτῇ κλαίοντα καὶ κοπτόμενα μὴ εὑρίσκοντα θηλάσαι· καὶ λαβὼν, ἔθρεψα αὐτὰ ἐκ τῶν ἀκροδρύων, ὡς γνήσιά μου τέκνα· τὴν δὲ λέαιναν ὀρύξας, κατέχωσα ὑπὸ τὴν γῆν.

Καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαί με χρόνους δύο, ἐξελθὼν ὥραν ἑβδόμην, ἐκάθισα μετὰ τῶν σκυμνίων τούτων, καὶ ἰδοὺ σουδάριον ἐν τῇ γῇ εἶδον κείμενον, ψιλώτατον πάνυ καὶ ἀέριον, καὶ ἐξέστην ἐν τῇ διανοίᾳ μου καὶ εἶπον· Πόθεν ἐστὶ τοῦτο; Τῇ δὲ ἑξῆς εὑρίσκω πάλιν πέδιλα σηρικὰ, καὶ ἐπ' ἀμφοτέροις ἐκπλαγεὶς, καὶ περιβλεψάμενος, εἶδον γυναῖκα καθεζομένην ἐπάνω πέτρας, καὶ ἱματισμῷ χρυσῷ καὶ πολυτελεῖ κεκοσμημένην, καὶ εὐειδῆ οὖσαν, καὶ λέγω αὐτῇ· Πόθεν παραγέγονας; καὶ τί ἐστι τὸ διαβολικὸν τοῦτο σχῆμα; Ἡ δὲ ἔκλαιε πικρῶς, λέγουσα· Ἐγὼ ἡ ταλαίπωρος θυγάτηρ εἰμὶ Ῥωμαίου τινὸς Συγκλητικοῦ, καὶ ἠνάγκασάν με οἱ γονεῖς μου γάμῳ συζευχθῆναι, ἐμοῦ μὴ βουλομένης· καὶ ἐκφυγοῦσα ἀπὸ τοῦ συνδέσμου, τούτων μηδενὸς ἐπιγινώσκοντος τὴν φυγὴν, πλανῶμαι ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις. Ἀλλὰ καὶ νῦν ἐν τοῖς ἐρήμοις τόποις πάρειμι, μὴ γινώσκουσα ποῦ ἀπέρχομαι. Μὴ οὖν βδελύξῃ με τὴν δούλην σου, ὅτι κἀγὼ πλάσμα Θεοῦ εἰμι. Αὕτη δὲ ἦν πειρασμὸς, καὶ διελέγετό μοι τέχνῃ, κἀγὼ οὐκ ᾔδειν. Εἶπον δὲ πρὸς αὐτήν· Ποῦ βούλει ἀπελθεῖν; ἐπειδὴ κἀγὼ οὐκ ἐῶ σε ὧδε εἶναι μετ' ἐμοῦ. Ἡ δὲ εἶπεν· Ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἦλθον κατοικῆσαι. Καὶ λαβὼν αὐτὴν, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἤγαγον, καὶ δέδωκα αὐτῇ φαγεῖν ἐκ τῶν ἀκροδρύων ὧν ἤσθιον, καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς κρουνηδὸν ἔρρεον· κἀμοῦ ἡ ψυχὴ σύντρομος γέγονεν.

Ὁπηνίκα δὲ ἡ ἑσπέρα κατέλαβε, καὶ τὴν ἑσπερινὴν τελέσας εὐχὴν, ἀνεκλίθην εἰς τὴν γῆν ὀλίγον ἡσυχάσαι, ἤρξατό με ταράσσειν ὁ Σατανᾶς· καὶ ὁ μηδέ ποτε ἐπιθυμήσας τινὸς ἁμαρτίας σαρκικῆς, ἠράσθην τῆς γυναικὸς, καὶ ἠβουλήθην συγγενέσθαι αὐτῇ· καὶ ἰδοὺ ἄφνω ἀφανὴς ἐγένετο ἀπ' ἐμοῦ. Γνοὺς δὲ, ὅτι ἥμαρτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, εἶπον· Ἥμαρτον ἐνώπιόν σου Κύριε, ἐλέησόν με· καὶ τελείως εἰς ἐμαυτὸν ἐλθὼν, εὗρον τὴν ἁμαρτίαν μου, ὅτι πολλὴ ἦν σφόδρα· καὶ γὰρ οὐδὲ τὰ λεοντάρια ταῦτα ἤρχοντο πρός με ἐπὶ ἡμέρας δέκα, καθὼς πρώην ἐποίουν.

Ἐσκόπησα οὖν μετανάστης γενέσθαι, μήπως πάλιν πλανηθῶ, καὶ ἀπορρεφῶ ἀπὸ προσώπου Κυρίου· καὶ ἀναστὰς, ἐξῆλθον τοῦ σπηλαίου τούτου· καὶ περιπατήσαντός μου ὁδὸν ἡμερῶν δύο, ἐπέστη μοι Ἄγγελος Κυρίου, λέγων· Ποῦ πορεύῃ Μακάριε· καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου ἀποδιδράσκω. Καὶ εἶπέ μοι ὁ Ἄγγελος· Ἕνα πειρασμὸν βαστάσαι οὐκ ἠδυνήθης; Ἀποστράφηθι εἰς τὸ κελλίον σου. Καὶ εἶπον αὐτῷ· Τίς εἶ Κύριε; Καὶ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ῥαφαὴλ, ὁ ὁδηγήσας σε ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀφανὴς ἐγένετο ἀπ' ἐμοῦ.

Ἐγὼ δὲ ὑποστρέψας ἐν τῷ κελλίῳ τούτῳ, ἔκλινα γόνυ πρὸς Κύριον, τεσσαράκοντα νυχθήμερα νῆστις τελέσας· καὶ ἀναστὰς, εἶδον τὸ σπήλαιον τοῦτο, ἔχον φῶτα εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας, καὶ ἄνδρα ἠμφιεσμένον πορφύραν, καὶ στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκ λίθων πολυτίμων, καὶ ἔψαλλεν ᾠδὴν παράδοξον, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ, ὡς ὄχλου πολλοῦ ψάλλοντος· καὶ ὁπηνίκα τὴν ᾠδὴν ἐπλήρωσεν, εὐωδία γέγονε φοβερά· καὶ εὐθέως ἀφανής μοι ἐγένετο ὁ φανείς. Ἀνερχομένου δὲ αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμοί. Κἀγὼ ἐκπλαγεὶς, ἄφωνος ἐγενόμην, τεκνία μου, καὶ ἡμέρας ἑβδομήκοντα. Ἤμην δέ τοτε τεσσαράκοντα ὀκτὼ χρόνων.

Ἰδοὺ ταῦτα ἠκούσατε, ἀδελφοί. Ἐὰν δύνησθε ὑπομεῖναι, μείνατε πρὸς ἡμᾶς· εἰδ' οὖ, ὁ Κύριος ὑμᾶς ὁδηγήσει. Καὶ ἀπέλυσεν, εἰπών· Σώζεσθε ἐν εἰρήνῃ, πνευματικὰ τέκνα, ὑπὲρ ἐμοῦ εὐχόμενοι. Καὶ διέσωσαν αὐτοὺς οἱ λέοντες ἡμέρας τρεῖς· οἳ καὶ καταφιλήσαντες τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν αὐτῶν, ὑπέστρεψαν πρὸς τὸν γέροντα.

Οἱ δὲ Μοναχοὶ, ὁδεύσαντες πρὸς τὴν οἰκουμένην ἡμέρας τινὰς, καὶ ποταμὸν καταλαβόντες, καὶ μικρὸν ἀφυπνώσαντες, ἡρπάγησαν ὑπὸ θείων Ἀγγέλων, καὶ ἀπετέθησαν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἔξυπνοι δὲ γενόμενοι, καὶ κατανοήσαντες, ὁποῖον καὶ πόσον διάστημα ὡς ἐν ὀνείρῳ διῆλθον, ἐδόξαζον τὸν Θεόν. Καὶ προσευξάμενος ἐν συντόμῳ, καὶ προσκυνήσαντες; ἅπαντας τοὺς ἁγίους τόπους, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Μονὴν αὐτῶν, ἐκδιηγούμενοι πρὸς τοῖς ἄλλοις οἷς ἔπαθον, καὶ εἶδον, καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον Μακάριον.

Digitized by Google

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὡς ἐν καμίνῳ, τῷ ὑπερῴῳ πυρσευόμενος, Θείου παρουσίᾳ Πνεύματος μυστικῶς, ὁ Ἰάκωβος ἐβόησεν· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἡ ἐκ τοῦ ὕψους, πνοὴ βιαία τὸν Ἰάκωβον, γλώσσῃ πυριμόρφῳ φθέγγεσθαι τοῦ Θεοῦ, μεγαλεῖα παρεσκεύασεν. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τῆς θεωρίας, τῆς πρακτικῆς σὺ ἐκτιθέμενος, δέλτον ἐκ πυξίδος ὥσπερ πνευματικῆς, τοὺς ἀνθρώπους ἐβελτίωσας· Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀναπλάσας, κόσμον ἐν μήτρᾳ σου Θεόνυμφε θείας λειτουργίας δείκνυσι τελεστήν, τὸν Ἰάκωβον κραυγάζοντα· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Χεῖρας ἐκπετάσας κραταιάς, τοὺς Ἀποστόλους σου Σῶτερ εὐλόγησας, ἐπανερχόμενος Δέσποτα, πρὸς τὸν ἄναρχον Πατέρα σου, καὶ παρεσκεύασας αὐτοὺς μετ' εὐφροσύνης βοᾷν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὥσπερ ἐπηγγείλω ἀψευδῶς, τοῖς Ἀποςόλοις σου Πνεῦμα ἀπέστειλας· τούτου Ἰάκωβος Δέσποτα, τῇ λαμπρότητι λαμπόμενος, τὴν οἰκουμένην ἀςραπαῖς, καταγλαΐζει φαιδρῶς, καὶ κραυγάζει· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σοφίαν Ἰάκωβε σοφέ, τὴν ἐνυπόςατον ἔσχες διδάσκαλον, μυσταγωγοῦσάν σε ἄρρητα, καὶ ἀνέκφραςα μυστήρια· καὶ πρὸς εὐσέβειαν λαοὺς, μέλπων διήγειρας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ὄρος ἐκφανθεῖσαν νοητόν, Παρθένε ἄχραντε, Προφήτης βλέπει σε· ἐκ σοῦ ὑπέρτιμος λίθος γάρ, ἐκτμηθεὶς περιεσώσατο, τὴν οἰκουμένην ἀληθῶς, ἐνθέως ψάλλουσαν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Δεῦτε τὸν πρωτόθρονον πάντες, τῆς Ἐκκλησίας τὸν φωςῆρα, ἱεροῖς Ἰάκωβον ὕμνοις, ὡς Ἱεράρχην καὶ θεῖον κήρυκα, τὸν φερωνύμως Δίκαιον, ὀνομασθέντα μεγαλύνωμεν.

Θείας κοινωνὸν ὡς φανέντα, ἀτελευτήτου βασιλείας, καὶ Θεοῦ κληθέντα ἀδελφόν, καὶ πολιτείαν ἐπαληθεύουσαν, προσηγορίᾳ δείξαντα, σὲ μεγαλύνομεν Ἰάκωβε.

Θρόνῳ παριστάμενος μάκαρ, στεφανηφόρος τῆς Τριάδος, πίστει τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, τῶν ἀκηράτων κατατρυφῆσαι γερῶν, Ἀρχιερεῦ Ἰάκωβε, τὸν σὸν Δεσπότην καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, ἀπειρογάμως Θεοφάντορ, ταῖς μυςαγωγίαις σου σαφῶς, Θεὸν διδάσκεις σεσαρκωμένον Λόγον· εἰς ὅνπερ καὶ πιςεύοντες, νῦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὡς Ἱεράρχης πρώτιστος, τῆς καινῆς Διαθήκης, ὡς μέγιστος Ἀπόςτολος, ὡς σοφὸς Ὑποφήτης, καὶ Μάρτυς ὢν ἀληθείας, παρὰ πάντας πλουτήσας, ἐξαίρετον ἀξίωμα, ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, νῦν πρὸς αὐτὸν, λίθοις ἀναιρούμενος μετετέθης· παρ' οὗ ἡμῖν Ἰάκωβε, λύσιν αἴτει πταισμάτων.

Θεοτοκίον.

Ἡ φοβερὰ τῆς κρίσεως, καὶ μεγάλη ἡμέρα, νῦν ἐπὶ θύραις ἕστηκεν· ὅρα πρόσεχε, νῆφε, ψυχή μου καὶ ἐκ καρδίας, πρόσπεσον τῇ Παρθένῳ, καὶ μόνῃ Θεομήτορι, δάκρυσιν ἐκβοῶσα· Πάσης Ἁγνή, τιμωρίας ῥῦσαί με δυσωπῶ σε, καὶ δεξιοῖς προβάτοις με, σύνταξον τοῦ Υἱοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱςῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα τρία Προσόμοια Στιχηρά, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν εὐσεβούντων τὰ πλήθη, νῦν ἱερὰν ἑορτήν, χαρμονικῶς τελοῦντες, ἀλαλάξωμεν πάντες, πιςῶς ἀνευφημοῦντες, ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς, τὸν Θεάδελφον σήμερον, καὶ μαθητὴν τοῦ Κυρίου, ὅστις ἀεὶ, ἱκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆς κατὰ σάρκα Κυρίου, ἐπιδημίας Σοφέ, ἀδελφὸς ἀνεδείχθης, μαθητὴς καὶ αὐτόπτης, τῶν θείων μυστηρίων, φυγὰς σὺν αὐτῷ, ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος, σὺν Ἰωσὴφ τῇ Μητρί τε τοῦ Ἰησοῦ, μεθ' ὧν πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Digitized by Google

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, σὲ ἐξελέξατο, ἱερατεύειν πρῶτον, ἐν Σιὼν τῇ ἁγίᾳ, Χριστῷ τῷ εὐεργέτῃ, ὡς ὄντα αὐτοῦ, τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως, καὶ ἀδελφὸν συνοδίτην καὶ ὀπαδὸν, τῶν ἰχνῶν αὐτοῦ Ἰάκωβε.

Δόξα. Ἦχος ά. Βυζαντίου.

Ἐν τῇ πυρίνῃ αἴγλῃ τοῦ Θείου Πνεύματος φωτισθεὶς, τῆς εὐσεβείας ὤφθης θεῖος ζηλωτὴς, Ἀδελφόθεε Ἰάκωβε· ὅθεν καὶ στολὴν σε νομικῆς ἱερωσύνης, ὡς Ἀαρὼν τῷ πάλαι, τιμιωτέραν ἐνέδυσεν ὁ δι' οἶκτον εἰς ἀδελφότητα δεξάμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, Ἀποστόλων ἔνδοξε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Ἀπόστολος. Ἀδελφοὶ, γνωρίζω ὑμῖν.

Ζήτει Κυριακῇ κ'.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ.

Ζήτει τῇ γ'. τῆς ιέ. Ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου.

Κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΤΗ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἑβραίων ὠμότητι τὴν σὴν, ἀνδρείαν ἀντέθηκας, Μάρτυς Ἀρέθα πανεύφημε· καὶ θείᾳ χάριτι, νικηφόρος ὤφθης, καὶ χορὸν προσήγαγες, Μαρτύρων τῷ Χριστῷ στρατευόμενον, ἐκ πάσης ἔνδοξε, ἡλικίας συγκροτούμενον, καὶ ἐκ γένους, παντὸς συνιστάμενον.

Ἀρέθα πανένδοξε τερπνὴν, χορείαν στησάμενος, τῶν ἱερῶν συμμαρτύρων σου μεθ' ὧν ἠγώνισαι, τὸν καλὸν ἀγῶνα, καὶ τὸν δρόμον ἤνυσας, τῆς σῆς ἀνδρειοτάτης ἀθλήσεως, Χριστὸν δυσώπησον, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένοι νεάνιδες Χριστοῦ, ἔρωτι πυρούμεναι, τῆς ἀσθενείας τῆς φύσεως, ἐπιλαθόμεναι, καὶ δυνάμει θείᾳ, προφανῶς ῥωννύμεναι, τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ κατεπάτησαν, μὴ δειλιάσασαι, τῶν βασάνων τὸ ἐπίπονον, καὶ καμίνου, τὸ πῦρ μὴ πτοούμενοι.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Ἀσματικῶς τὸν ποιμενάρχην, σήμερον πιστοὶ, ὁμοφρόνως τιμήσωμεν, Ἀρέθαν τὸν ἐνδοξότατον, μετὰ τῆς συνοδίας αὐτοῦ· ὅτι ἤλεγξε βασιλέα παρανομήσαντα, καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ὁμολογίας· ὅθεν καὶ πύρινον νέφος κατέφλεγεν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, διελέγχον τῶν παρανόμων τὴν ἀσέβειαν. Διὸ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ τοὺς σοὺς Ἀθλοφόρους ἐνισχύσας πρὸς τὴν δοξολογίαν, καὶ ἡμᾶς διάσωσον ὡς τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε, πανύμνητε· καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἕλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρον Ἁγνὴ, καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἰδών σε ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη φιλάνθρωπε, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, τῆς δικαιοσύνης, Ἥλιε Χριστέ μου, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεκλονήθη φόβῳ τῷ κράτους σου! ἡ Μήτηρ σου τὰ σπλάγχνα δὲ, τιτρωσκομένη ἐβόα σοι· Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, δόξα τῇ Εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν πονηρὰν καὶ ἄπιστον, κακοβουλίαν Ἑβραίων προδιαγνόντες ἐν τῇ τοῦ πνεύματος τόλμῃ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρῆσαι ἠγωνίσασθε· ὡς γὰρ ἔκπαλαι ἐν νόμῳ, τὸν ἐξ Αἰγύπτου σώσαντα, ἐν ἐρήμῳ παρώργισαν, καὶ τοῦτον σταυρῷ κατεδίκασαν, οὕτω νῦν καὶ ἐν ὑμῖν, ἔργῳ τὸν λόγον παρῆλθον· καὶ ἀπιστίαν ζηλώσαντες ὑμᾶς τῷ πυρὶ κατεδίκασαν. Ὑμεῖς δὲ ὁμοφρόνως, ἀνδρείως τῇ καρτερίᾳ ἐναθλήσαντες, φοβεροὶ ἐν Μάρτυσιν ἀνεδείχθητε. Παρρησίαν ἔχοντες πρὸς Θεὸν, αἰτήσασθε ῥυσθῆναι, ἐκ πταισμάτων πολλῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Digitized by Google

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Ἐξάρπασόν με Δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου, τοῦ πολεμοῦντός με ἐν ὑποκρίσει, καταπιεῖν ὁλοτελῶς· σύντριψον τὰς μύλας τούτου δέομαι, καὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον, ὅπως ῥυσθεὶς τῶν τούτου ὀνύχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, καὶ θανατούμενον ἡ Θεοτόκος, οἴμοι! ἐκραύγαζε, πῶς τὰς ὀδύνας, φέρεις γλυκύτατε Υἱέ; βάλλει τὴν καρδίαν μου ἡ λόγχη σου, φλέγει δὲ τὰ σπλάγχνα μου τὸ πάθος σου· ὅμως ὑμνολογῶ σε· θέλων γὰρ ταῦτα πάσχεις, σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τὰς ἀλγηδόνας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἀναγινώσκεται ἡ συνήθης Στιχολογία, εἶτα οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Μαρτυρικὴν σύνοδον θεοτερπέα μέλψομεν ὕμνοις.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Μάρτυς ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, Ἀρέθα παμμακάριστε ταῖς ἱκεσίαις σου, καὶ τῶν σὺν σοὶ Μαρτύρων, τὸν νοῦν μου καταύγασον, ὅπως ὑμῶν ὑμνήσω, τὴν φωσφόρον καὶ ἔνθεον μνήμην.

Ἄνω τὸ πολίτευμα σαφῶς ἐν οὐρανοῖς κτησάμενος Θεομακάριστε, Χριστοῦ τῇ ἐκμιμήσει, σαυτὸν παραδέδωκας, πόθῳ τοῦ μαρτυρίου, τοῖς ἀνόμοις Ἑβραίοις θεόφρον.

Ῥῆμα παραβὰς τὸ τοῦ Θεοῦ, Ἑβραῖος ὁ παράνομος, καὶ ἀδικώτατος τὴν θεόλεκτον ποίμνην, Χριστοῦ ἐλυμήνατο· ὅμως εἰσπράττει δίκην, τῇ δικαίᾳ καὶ θείᾳ προνοίᾳ.

Τρίβον διοδεύων ἀληθῶς, πρὸς οὐρανὸν τὴν φέρουσαν, Χριστῷ προσήγαγες, Μαρτύρων Ἐκκλησίαν, Ἀρέθα πανεύφημε, πάσης ἐξ ἡλικίας, καὶ ἐκ γένους παντὸς ἠθροισμένην.

Θεοτοκίον.

Ὕμνοις τὴν πανάχραντον πιστοὶ, Παρθένον εὐφημήσωμεν, τὴν Θεομήτορα, τὴν κεχαριτωμένην, τὴν σκέπην τὴν ἔνθεον, τὸν εὔδιον λιμένα, τὴν ἁπάντων πιστῶν σωτηρίαν.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ῥωννυμένην ὁρῶντες, τῇ τοῦ Σταυροῦ χάριτι, σοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, Ἑβραίων παῖδες παράνομοι, φθόνῳ τηκόμενοι, ἐν αἰκισμοῖς πολυτρόποις, ἀφειδῶς ᾐκίζοντο, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἰοβόλον τὴν γλῶσσαν, οἱ δυσσεβεῖς ἔχοντες, καὶ σὲ βλασφημοῦντες, τὸν τούτων τοὺς προγεννήτορας, ἐλευθερώσαντα, τῆς παλαιᾶς τυραννίδος, τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας, Σῶτερ κατέσφαξαν.

Καταμόνας ὁ πλάσας, θεουργικῷ νεύματι, σὺ τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, τίς τῆς προνοίας σου, βάθος δυνήσεται, καταλαβεῖν ὅπως ποίμνην, ἣν Χριστὲ συνήγαγες, λύκοις παρέδωκας;

Ἡ θεόφρον σου ποίμνη, βαρβαρικοῖς ξίφεσι, κατατεμνομένη, προθύμως ἐπεκαλεῖτό σε· Δέξαι τὰ πνεύματα, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν Σῶτερ, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, τῆς βασιλείας σου.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με πάλαι, πρὸς τὴν ζωὴν Πάναγνε, πάλιν ἐπανήγαγες, μόνη τὴν ἐνυπόστατον, ζωὴν γεννήσασα· ᾗ προσβαλὼν διεῤῥάγη, προφανῶς ὁ θάνατος, ὁ δυσμενέστατος.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς
» Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον,
» ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρό-
» της, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάν-
» θρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει καθοπλισθεὶς, καὶ τῇ πίστει τειχίσας πόλιν τὴν σὴν, τοῖς ἔργοις κατῄσχυνας, τοῦ τυράννου τὸ φρύαγμα· ὑπομονῆς δὲ τύπος, ἐνθέου γενόμενος, τῷ Χριστῷ προσήγαγες, ἐν ταύτῃ τοὺς Μάρτυρας· ὅθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, Ἀρέθα ἀείμνηστε, τὴν πανέορτον μνήμην σου. Ἀθλοφόρε μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου πανάμωμε, ἀνομιῶν με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε· δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, πρεσβείαις σου Ἄχραντε.

Digitized by Google

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀνελκόμενον Σῶτερ ἐν τῷ σταυρῷ, ἀγαθότητος πλούτῳ φύσει Θεόν, ὁρῶσα ἡ κτίσις σε, ἀκατάληπτε ἔτρεμε, καὶ κλονουμένη πᾶσα, τῷ φόβῳ συνείχετο· ἀλλ' Ἰουδαίων δῆμος, Πιλάτῳ ἐκραύγαζεν· Ἆρον ὡς κακοῦργον, καὶ σταυρῷ ἀναρτήσας, τοῖς ἥλοις καθήλωσον, καὶ τῇ λόγχῃ ἐκκέντησον, καὶ θανάτῳ κατάγαγε· καὶ ταῦτα πάσχοντά σε δεινῶς, καθορῶσα ἔλεγεν ἡ Μήτηρ σου· Ὑμνολογῶ σου τὴν ἄκραν, Υἱὲ συγκατάβασιν.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Συναγωγὴ, κραταιουμένη τῷ Πνεύματι, καὶ χορεία, θεία καὶ ὑπέρλαμπρον, μαρτυρικὸς δῆμος καὶ στρατὸς, ὁ τροπαιοφόρος, Ἀρέθαν ἔχων ταξίαρχον, ὑμνείσθω φιλοτίμως, ὑπὸ τῶν μελῳδούντων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὑπὸ τῆς σῆς, συγκροτουμένη συνέσεως, ἡ θεόφρων, πόλις σου Πανόλβιε, τοῦ πολιᾷ, λάμποντος σεμνῇ, πρὸς τοὺς παρανόμους, ἀνδρείως διηγωνίσατο· καὶ νίκην ἀραμένη, μελῳδεῖ τῷ Σωτῆρι· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νόμῳ καινῷ, ζωοποιοῦντι τῷ Πνεύματι, πεφραγμένη, νόμον τὸν τοῦ γράμματος, τὸν ἀναιροῦντα ἡ εὐσεβὴς, πόλις ὑπερέσχε, τῇ τῆς ψυχῆς καθαρότητι, καὶ τρόπων εὐγενείᾳ, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὄντως Θεοῦ, πόλις ἐδείχθης Ὑπέρτιμε, καὶ Μαρτύρων, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ περὶ σου ᾄδεται φαιδρῶς, νῦν δεδοξασμένα, μεγάλα καὶ ἀξιάκουστα· χορὸν γὰρ μελῳδοῦντα, τῷ Δεσπότῃ προσῆγες· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Δαυϊτικῆς, ἐκ βασιλίδος βλαστήσασα, συγγενείας, τὸν παμβασιλεύοντα, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἀπορρήτως, καὶ ὑπὲρ νοῦν ἀναλάμψαντα, ἐγέννησας Παρθένε· Θεοτόκον διό σε, θεοφρόνως πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὁ θεόλεκτος δῆμος, καὶ θεομακάριστος ἀγωνιζόμενος, καὶ θερμῶς ἀλλήλους, ἐνισχύοντος καὶ συνασπίζοντες, ὑπὸ τῶν ἀνόμων, ὑπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθῆναι, εὐκλεῶς οἱ καλλίνικοι εἵλοντο.

Νευρωθέντες τῇ πίστει, καὶ τῆς εὐσεβείας τῷ ζήλῳ Σῶτερ πυρούμενοι, οἱ θεράποντές σου, παρανόμων τὸν φόβον οὐκ ἔπτηξαν· καὶ τῇ σῇ ἀγάπῃ, εἰλικρινῶς συνδεδεμένοι, ἑαυτοὺς ἑκουσίως παρέδωκαν.

Θεοῦ θείᾳ προνοίᾳ, καὶ τοῖς ἀνεφίκτοις τῆς σοφίας κρίμασιν, ἀναθέντες πᾶσαν τὴν ζωὴν αὐτῶν δῆμος ὁ ἔνθεος, πρὸς τὰς παρανόμους, Ἑβραϊκὰς μιαιφονίας, εὐθαρσῶς οἱ γενναῖοι ἐχώρησαν.

Ἐπὶ σοὶ πεποιθότες, καὶ πεπιστευκότες ἐν τῇ Ἀναστάσει σου, οἱ σοὶ Σῶτερ μύσται, οὐκ ἐρίζοντες οὐδὲ κραυγάζοντες, ὑπὸ τῶν ἀνόμων, ὑπὲρ τῆς σῆς ὁμολογίας, ἀνῃρέθησαν οἱ γενναιότατοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων Πατρὶ συναΐδιος, εὐσπλαγχνίαν πλούτῳ, ἐν γαστρί σου σκηνώσας ἐπτώχευσε, καὶ βροτὸς ἐφάνη, ἐπὶ τῆς γῆς σὰρξ χρηματίσας, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ, σημειωθέντες οἱ Ἅγιοι, τὰ αἵματα ἑαυτῶν, προθύμως ἐξέχεαν, οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, καὶ νῦν βασιλεύειν, σὺν αὐτῷ κατηξιώθησαν.

Εἰρήνην προφητικῶς, ἐλάλουν γλῶσσαι ψελλίζουσαι· ἐκήρυττον τὸν Χριστὸν, νηπίων ψελλίσματα· παρθένοι θεόφρονες, ὑπὲρ εὐσεβείας, ἑαυτὰς Θεῷ προσήνεγκαν.

Ῥαγήσεταί σοι τὸ φῶς, ἀνατελεῖ τὰ ἱμάτια, πλουσίως παρὰ Θεοῦ, Ἀρέθα θεσπέσιε, πρὸς ὃν ἐξεδήμησας, ἀποστάζων ἔτι, τοὺς ἱδρῶτας τῆς ἀθλήσεως.

Πληθύς σοι Μαρτυρικὴ, ἐνθέως Σῶτερ προσήνεκται, τὰ αἵματα διὰ σὲ, προθύμως κενώσασα· καὶ αἰτεῖ τὴν ἄφεσιν, τῶν ἁμαρτημάτων, τοῖς αὐτὴν ἀεὶ δοξάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Ἐξέλαμψεν ἐκ Σιὼν, ἡ τοῦ Ὑψίστου εὐπρέπεια, τὸ πρόβλημα τῆς σαρκὸς, καθ' ἕνωσιν ἄρρητον, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε, περιβεβλημένη, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γάρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης πρόξενος, ἡμῖν ἐπέστη, ἡ φωσφόρος σήμερον, τῶν Ἀθλοφόρων ἑορτή· ἣν ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον.

Digitized by Google

Ὁ Οἶκος.

Τὸν νοῦν μου φώτισον Χριστὲ, τῇ αἴγλῃ τῶν ἀγώνων Ἀρέθα τοῦ γενναίου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀθλησάντων σὺν αὐτῷ· πρῶτος γὰρ ἁπάντων ἀνεδείχθη ὁ στεῤῥὸς, φαιδρῶς παραταξάμενος κατὰ τῶν ἀθετούντων τὴν σάρκωσιν σοῦ, τοῦ ὑπὲρ φύσιν σαρκωθέντος καὶ τεχθέντος, ἵνα ἡμᾶς λυτρώσῃς τῆς πλάνης, καὶ δείξῃς ἀπλανῶς τοῖς βουλομένοις διοδεύειν τὴν ὁδὸν τοῦ μαρτυρίου· ἣν οἱ Ἀθληταὶ ἐβάδισαν, σὲ ἀνυμνοῦντες τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Στίχοι.

Τμηθεὶς, Θεῷ προσῆξε Μάρτυς Ἀρέθας,
Πολλοὺς ὁμοίως Μάρτυρας τετμημένους.

Ἀρέθα εἰκάδι σὺν γνωστοῖσι τετάρτῃ τμήθης.

Οὗτος ἦν πρῶτος τῆς πόλεως Νεγρᾶς, ἐν Αἰθιοπίᾳ, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστίνου, τῆς μὲν Αἰθιοπίας βασιλεύοντος Ἐλεσβαὰν τοῦ Χριστιανικωτάτου, τῶν δὲ Ὁμηριτῶν, Ἑβραίου τινὸς Δουναάν. Ἡ δὲ τοιαύτη χώρα παρὰ μὲν τῇ θείᾳ Γραφῇ Σαβὰ, λέγεται, παρὰ δὲ Ἕλλησιν Εὐδαίμων Ἀραβία. Τοῦ δὲ Ἐλεσβαὰν τὸν Ἑβραῖον ὑποτάξαντος, καὶ φύλακας ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ καταστήσαντος, ἐπαναστὰς ὁ Ἑβραῖος, ἀνεῖλεν αὐτοὺς, καὶ πρὸς τὴν Νεγρὰν πόλιν ἀνέδραμεν, ἣν καὶ πολιορκήσας, οὐ δυνάμει, ἀλλ' ἐπιορκίαις, τοὺς ἐν αὐτῇ Χριστιανοὺς ἅπαντας ἀνεῖλεν ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. Τότε ὁ Ἅγιος Ἀρέθας ἀνέστη γενναίως, πρότερον πάντας ἐπιστηρίξας τῇ πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πίστει, καίτοι εἰς ἔσχατον γῆρας ἐλάσας, ὡς μηδὲ δύνασθαι περιπατῆσαι· ὥστε, καὶ ὅτε παρεδόθη πρὸς τὸ ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν, βασταζόμενος ἀπαχθεὶς ἔχαιρε· καὶ τὴν διὰ ξίφους ἀποτομὴν λαβὼν, τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη μιᾶς γυναικὸς καὶ τοῦ βρέφους αὐτῆς, ἣν ἰδὸν τὸ βρέφος ἐν τῷ πυρὶ, ἐπιῤῥίψαν ἐν τῇ φλογὶ ἑαυτὸ, τελειοῦται.

Στίχ. Τῇ μητρὶ πρὸς πῦρ ἡσύχως τεφρουμένῃ,
Φωναῖς ὑποψελλίζον εἵπετο βρέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Σεβαστιανῆς.

Στίχ. Σεβαστιανὴ τῇ τομῇ βλύζει γάλα,
Οὐκ αἷμα καὶ σάρξ ὥσπερ οὖσα πρὸς ξίφος.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Δομιτιανοῦ, ἐν πόλει Μαρκιανοῦ διάγουσα ἡ ἁγία Μάρτυς Σεβαστιανὴ, διεβλήθη πρὸς Σέργιον ἡγεμόνα ὡς Χριστιανή. Ἡ, καὶ παραστᾶσα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐπεὶ ὡμολόγησε τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἶναι μαθήτρια, καὶ ὅτι τὸ ἅγιον Βάπτισμα ἐξ ἐκείνου προσήκατο, καὶ ἑτοίμως εἶναι καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ ἀποθανεῖν, ἐν πρώτοις μὲν σφαίραις μολυβδίναις τύπτεται κατὰ παντὸς τοῦ σώματος, καὶ εἰς φυλακὴν ἐμβάλλεται· ἐν ᾗ, καὶ ὤφθη ὁ Ἀπόστολος αὐτῇ, λέγων· Εὐθύμει, καὶ μὴ λυποῦ· δεῖ γάρ σε δέσμιον ἀπελθεῖν ἐν τῇ πόλει σου διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν. Καὶ τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ ἐξαγαγὼν αὐτὴν ὁ Ἄρχων τῆς φυλακῆς, καὶ κάμινον ἐκκαύσας σφοδρῶς, ἐν αὐτῇ βληθῆναι κατέκρινεν. Ἡ δὲ Ἁγία, ῥιφεῖσα ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ ἐφ' ἱκανὸν στᾶσα, καὶ ἀβλαβὴς διαμείνασα, ἐξῆλθεν, ὥστε θαυμάζειν πάντας καὶ ἐξίστασθαι. Προσευχομένης δὲ αὐτῆς, γέγονεν ἦχος μέγας ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ χάλαζαι, ὥς τε καὶ τὸ πῦρ σβεσθῆναι, καὶ πολλοὺς κινδυνεῦσαι, καὶ τὸν Ἡγεμόνα φεύγειν μετὰ τῶν λοιπῶν.

Μετὰ ταῦτα λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἡγεμών· Τίς εἶ; καὶ τίνα τὰ κατὰ σέ; καὶ ἐκ ποίας πόλεως τυγχάνεις; Ἡ δὲ Ἁγία ἐσιώπα. Μαθὼν δὲ ἐκ τῶν παρεστώτων, ὅτι ἐκ τῆς Μητροπόλεως Ἡρακλείας ἐστὶ, παρέπεμψεν αὐτὴν δέσμιον τῷ ἐκεῖσε Ἡγεμόνι. Ἄγγελος δὲ Κυρίου φανεὶς αὐτῇ, λέγει· Θάρσει θύγατερ Θεοῦ· δεῖ γάρ σε Πομπιανῷ Ἡγεμόνι παραστῆναι· ἀλλ' ἐγὼ μετὰ σοῦ εἰμί. Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς Ἡράκλειαν, παρέστη τῷ Ἡγεμόνι· ὃς καὶ κρεμάσας αὐτὴν ἐπὶ ξύλου, ἀφειδῶς ἔξεεν ἄχρις ὡρῶν τριῶν· καὶ αἱ μὲν σάρκες αὐτῆς ἀποτεμνόμεναι, μύρου εὐωδίαν ἀπέπεμπον· ἐκείνη δὲ ξεομένη, σιωπηλῶς προσηύχετο, ὥς τε λέγειν πάντας σῶμα ἄψυχον πάσχειν. Καταγαγὼν δὲ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ μαγκάνου, θηρίοις ἀφίησι πρὸς βοράν· καὶ λέων ἀπολυθεὶς παμμεγέθης, ἦλθε πλησίον τῆς Ἁγίας· καὶ ἀναλαβὼν ἀνθρωπίνην φωνὴν προστάξει Θεοῦ, ἐπὶ διορθώσει τῶν ἀσεβῶν, τὴν μὲν Ἁγίαν εὐφήμει, τοὺς δὲ ἀνόμους ἤλεγχεν. Εἶθ' οὕτω λέαιναν ἀπολύσας κατ' αὐτῆς, οὐδέν τι ἤνυσεν· ἐλθοῦσα γὰρ καὶ αὕτη, ἔστη εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς Ἁγίας, καὶ ἵσταντο ἑκάτερα τὰ θηρία ὥσπερ ἀρνία ἄκακα.

Ἀπορήσας δὲ ὁ Ἡγεμὼν, δέδωκεν ἀπόφασιν κατ' αὐτῆς· καὶ ἐξαγαγόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἀπέτεμον τὴν τιμίαν αὐτῆς κεφαλὴν, γάλα πηγάσασαν ἀντὶ αἵματος. Τὸ γοῦν ἅγιον αὐτῆς σῶμα σὺν τῇ κεφαλῇ ἐμβαλὼν ὁ δυσσεβὴς εἰς σάκκον, καὶ μόλυβδον τριακοσίων λιτρῶν, καὶ ἐπιμελῶς ἀσφαλισάμενος, ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης ἠκόντισεν. Ἄγγελος δὲ Κυρίου, τοῦ σάκκου διαῤῥαγέντος, τὸ σῶμα τῆς Ἁγίας διεκόμισεν ἐν τόπῳ, λεγομένῳ Ῥησιστῷ. Ἀμμία δὲ ἡ Συγκλητικὴ, τοῦτο διαμηνυθεῖσα, σινδόσιν εἱλίσασα καὶ μυρίσασα, ἐν ἰδίῳ τόπῳ τοῦ Ῥησιστοῦ ἐναπέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Αἱμάτων οἱ χείμαῤῥοι, τῶν Ἀθλητῶν σου ἀναπηγάζουσι, τὰς ἰάσεις τοῖς πίστει, τὴν τούτων μνήμην καταγεραίρουσι, καὶ σοὶ τῷ Κτίστῃ προθύμως κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μητέρες οἰκτίρμονες, ὡς τετρωμέναι τῆς σῆς ἀγάπης Χριστὲ, οὐκ ἐφείσαντο παίδων, ἀλλ' ἐν καμίνῳ καταφλεγόμεναι, σοὶ τῷ Δεσπότῃ ἐκραύγαζον λέγουσαι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐμώραναν ἅπασαν, οἱ Ἀθλοφόροι τὴν τῶν ἀνόμων βουλὴν, ὡς τῇ θείᾳ συνέσει, καὶ ἀγχινοίᾳ κατακοσμούμενοι, καὶ γεγηθότες ἐσφάττοντο ψάλλοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Digitized by Google

Λαμπάδας ἀθλήσεως, καὶ παρθενίας φαιδρῶς ἀνάψασαι, εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνα, αἱ νικηφόροι ἀγαλλιώμεναι, σὺν ταῖς φρονίμοις Παρθένοις κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ψυχῶν καθαρτήριον, καὶ σωτηρίας ὑπάρχεις πρόξενος, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοῦ Μητέρα σε καταγγέλλουσι, καὶ τῷ Υἱῷ σου συμφώνως κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ή. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οὐκ ἐν τῷ νόμῳ πέφυκε, προφανῶς ἡ τελείωσις, ἀλλ' ἐν τῷ Χριστῷ ἡ σωτηρία δέδοται, ἐβόων οἱ Μάρτυρες, τοῖς θεοκτόνοις λέγοντες· ὅθεν γεγηθότες, ἀναιρούμενοι πάντες, καὶ θνήσκομεν προθύμως, καὶ αὐτῷ μελῳδοῦμεν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυσταγωγεῖ τὸ νήπιον, καὶ διδάσκει τοὺς ἄφρονας, πρὸς τὴν σὴν εἰκόνα, καθορᾷν τὴν ἄχραντον, καὶ πίστιν εἰσδέξασθαι, τῆς ἐν γῇ παρουσίας σου· καὶ διαλαθὸν τῶν παρανόμων τὰς χεῖρας, τὴν φλόγα ὑπεισῆλθε, τῇ τεκούσῃ συμψάλλον· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τῆς γῆς οἱ Μάρτυρες, εὐσεβῶς ἠγωνίσαντο· καὶ ἐν οὐρανοῖς, παρὰ Χριστοῦ τὸν στέφανον, ἀξίως ἐδέξαντο, χαρμονικῶς ἀπάραντες, τῶν εὐφραινομένων, ἔνθα ἡ κατοικία, τῶν πίστει μελῳδούντων, καὶ βοώντων ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενικηκότες Ἅγιοι, τὸν δεινὸν κοσμοκράτορα, καὶ τοὺς ὑπουργοῦντας, τοῖς αὐτοῦ θελήμασι, πρὸς τὸν Παντοκράτορα, καὶ τὸν τῶν ὅλων Κύριον, μετὰ παῤῥησίας καὶ χαρᾶς ἀνεκφράστου, μετέστητε βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου Πανάχραντε, τῶν εἰλικρινῶς καὶ καθαρῶς βοώντων σοι, καὶ σὲ Θεομήτορα, ὁμολογούντων Πάναγνε, τῶν ἁμαρτημάτων, αἰτουμένη τὴν λύσιν, τυχεῖν τε σωτηρίας, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Μέτοχοι δόξης τοῦ Χριστοῦ, κοινωνήσαντες θανάτου γεγόνατε, Ἅγιοι Μάρτυρες· καὶ βασιλείας τῷ διαδήματι, κατεκοσμήθητε φαιδρῶς· Θεῷ δὲ παρίστασθε, ἡμῖν αἰτούμενοι, σωτηρίαν ψυχικὴν ἀξιάγαστοι.

Νόμιμοι ὤφθητε Χριστοῦ, στρατιῶται καὶ ἀήττητοι Μάρτυρες, Ἀρέθα πάνσοφε, καὶ σοὶ προθύμως οἱ συναθλήσαντες σὺν Ἀθλοφόροις γυναιξὶ, παρθένοι νεάνιδες· διὸ δεόμεθα, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε.

Ὅμιλος πρόκειται ἡμῖν, ἐκκλησία τε Μαρτύρων θεόλεκτος· δεῦτε φιλόθεοι, μετ' ἐγκωμίων τούτους ὑμνήσωμεν, ὡς νικηφόρους Ἀθλητὰς, ὡς θείους θεράποντας, ὡς ἱκετεύοντας, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Ἴθυνον Λόγε τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωήν μου καὶ κυβέρνησον Δέσποτα, τῶν θεραπόντων σου, ταῖς ἱκεσίαις τῶν ἀγαπώντων σε· καὶ καταξίωσον αὐτῶν, γενέσθαι συμμέτοχον, τὰς ἁμαρτίας μου, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Σκήνωμα γέγονας Θεοῦ, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ χωρήσασα, καὶ τὸν πρὶν ἄσαρκον, σεσαρκωμένον ἡμῖν γεγέννηκας· ὃν νῦν δυσώπησον Ἁγνὴ, πταισμάτων συγχώρησιν, πᾶσι δωρήσασθαι, τοῖς ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὕψιστος ἑκὼν,
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
» πὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀρέθα παναοίδιμε, σὺν τοῖς συνάθλοις πρέσβευε. Χριστῷ βραβεῦσαι τῷ κόσμῳ, ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην, τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ Βασιλεῖ θεόφρονι, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, καὶ ἱλασμὸν τοῖς τελοῦσι, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν ἀνεκαίνισας, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος, ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα, καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως· ὑφ' οὗ ῥωσθέντες ἤθλησαν, χοροὶ Μαρτύρων μέλποντες, σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν ἀπαρχὴν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ ΚΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οἱ τὸν δρόμον τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσαντο, Μαρκιανὸς καὶ Μαρτύριος, οἱ πύργοι οἱ ἄσειστοι, Ἐκκλησίας οἱ μαζοὶ, οἱ τὸ γάλα τὸ ἄδολον ἀναβλύζοντες, οἱ φαιδροὶ μαργαρῖται, οἱ φωστῆρες, οἱ τὴν κτίσιν ταῖς ἀκτῖσι, τῆς εὐσεβείας πυρσεύοντες.

Μίαν γνώμην προφέρουσα, καὶ τὸ ἓν συμφρονήσασα, ἡ δυὰς ἡ ἔνθεος, τὴν διαίρεσιν, τὴν τοῦ Ἀρείου διέλυσε, διδάσκουσα σέβεσθαι, συναΐδιον Πατρὶ, τὸν Υἱὸν καὶ συνάναρχον, καὶ τῷ Πνεύματι, ἐν μονάδι Τριάδα, καὶ Μονάδα, ἐν Τριάδι μίαν φύσιν, τρισὶ προσώποις ἀμέριστον.

Ὀπαδοὶ καὶ ὁμότροποι, μιμηταὶ καὶ ὁμόζηλοι, τοῦ Ἱεροκήρυκος Παύλου ὤφθητε, καὶ τῇ ἐκχύσει τοῦ αἵματος, ἐχθροὺς ἐβυθίσατε, καὶ αἱρέσεων δεινῶν, ἐξηράνατε χείμαῤῥον, καὶ ἐδείχθητε, ποταμὸς εὐσεβείας καταρδεύων, τοῦ Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, Μαρκιανὲ καὶ Μαρτύριε.

Δόξα, Ἦχος ά. Γερμανοῦ.

Μαθηταὶ καὶ ὀπαδοὶ γεγονότες, τοῦ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος ὁμολογητοῦ καὶ κήρυκος, καὶ σὺν αὐτῷ ὑπὲρ αὐτῆς διωκόμενοι Μακάριοι, τὸν διὰ ξίφους θάνατον τῶν αἱρετικῶν γλωσσαλγιῶν προεκρίνατε· ὅθεν καὶ μαρτυρικοῖς στεφάνοις κοσμηθέντες παρὰ Θεοῦ, καὶ παῤῥησίαν λαβόντες, πρεσβεύσατε τοῦ ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Γνώμῃ σαθρᾷ ὀλισθήσας, γυμνὸς κατάκειμαι, καὶ πρὸς τὴν σὴν Παρθένε, καταφεύγω γαλήνην· ἐκ ζάλης ἐναντίας καὶ πειρασμῶν, πολυτρόπων με λύτρωσαι, ἵνα ὑμνῶ σου τὴν χάριν θεοπρεπῶς, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Υἱός σου παθεῖν ἠνέσχετο, ἵνα τῷ τούτου πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι, παράσχῃ Θεοτόκε· ὅθεν αὐτὸν, καθικέτευε πάντοτε, παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι, καὶ ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος πρεσβείαις σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος γ΄.

Οἱ νοεροὶ τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρες, καὶ Τριάδος ὑπέρμαχοι, Μαρκιανὸς καὶ Μαρτύριος, τῷ θυρεῷ τῆς πίστεως τὰς αἱρέσεις τρεψάμενοι, ὀρθοδοξίας φωτὶ τὸν κόσμον κατεφαίδρυναν. Παύλῳ δὲ πειθαρχοῦντες 'σαποστόλῳ, ποιμένι καὶ διδασκάλῳ τῶν ἀληθῶν δογμάτων, Ἀρείου καὶ Νεστορίου καθεῖλον τὴν διαίρεσιν, Σαβελλίου καὶ Σεβήρου τὴν σύγχυσιν ἐκτρεπόμενοι· καὶ τριαδικῶς θεολογοῦντες μονάδα, καὶ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Θεὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἕνα Υἱὸν, εὐσεβῶς πᾶσιν ἀνυμνεῖν οἱ πανεύφημοι ἐκήρυξαν. Διὸ στεφάνους τῆς νίκης οὐρανόθεν κομισάμενοι οἱ θεσπέσιοι, αἰτοῦνται ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐν γυναιξὶν ἁγία, Θεοτόκε Μήτηρ ἀνύμφευτε, πρέσβευε ὃν ἔτεκες Βασιλέα καὶ Θεὸν, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις.

Ὁρῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ὠλόλυζες βοῶσα· Ποθεινότατόν μου Τέκνον, ποῦ σου ἔδυ τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον, τὸ καλλωπίσαν τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν;

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἷς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Διττοῖς προσοίσω Μάρτυσιν μελῳδίαν.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Διόλου τῷ φωτὶ, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐλλαμπόμενοι ἀεὶ, φωστῆρες ἀπλανεῖς, χρηματίζετε Ἅγιοι· ὅθεν πίστει τὴν φωσφόρον, ἑορτὴν ὑμῶν σήμερον, ἐκτελοῦντες φαιδρῶς ἀγαλλόμεθα.

Ἰδεῖν τὸν ἐπὶ γῆς, ἀναλάμψαντα Λόγον, ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, ποθοῦντες Ἀθληταὶ, τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον, τοῦτον καθομολογοῦντες, βιαιότατον θάνατον, λογισμῷ στεῤῥοτάτῳ ὑπέστητε.

Τοῦ Παύλου τοῦ σοφοῦ, θηγόροι δειχθέντες, ὀπαδοὶ καὶ φοιτηταὶ, ὁμότιμον Πα-

Digitized by Google

τρί, τὸν Υἱὸν ἐκηρύξατε· ὅθεν ξίφεσι τμηθέντες, τῇ πλημμύρᾳ τοῦ αἵματος, Ἀθλοφόροι τὴν γῆν ἡγιάσατε. Θεοτοκίον.

Τὸν ἄναρχον Υἱὸν, τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσα, ἐσωμάτωσας Ἁγνὴ, γενόμενον βροτὸν, διὰ ἔλεος ἄφατον· ὅθεν τοῦτον προσκυνοῦντες, εὐσεβῶς σε δοξάζομεν, τὴν αἰτίαν τῆς πάντων θεώσεως.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ὀρθοδοξίᾳ, λαμπρυνόμενοι Θείῳ ἐν Πνεύματι, τὸν Ἀρείου σκοτασμὸν, ὁλοσχερῶς διεφύγετε, Μάρτυρες γενόμενοι τοῦ Παντοκράτορος.

Ἴσον τὸν Λόγον, τῷ Πατρὶ δογματίσαντες Ἅγιοι, κατεκρίθητε θανεῖν, Μαρκιανὲ καὶ Μαρτύριε, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον, ζωὴν μετέβητε.

Στρατολογίᾳ, ἱερᾷ τῶν Ἀγγέλων συνήφθητε, καὶ Μαρτύρων τοῖς χοροῖς, περιφανῶς ἠριθμήθητε· ὅθεν τὴν σεπτὴν ὑμῶν, μνήμην γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένοι, κροσσωτοῖς ἐν χρυσοῖς ὡς Βασίλισσα, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν νῦν παρίστασαι, Δέσποινα πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρὸς ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ
» ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν ὁμοούσιον, τῷ πρὸ αἰώνων Πατρὸς, Υἱὸν καὶ Κύριον, ἔνσαρκον Λόγον Χριστὸν, ἀνεκηρύξατε σαφῶς, ἀδιαιρέτως Ἅγιοι· ὅθεν μέχρις αἵματος, ὑπὲρ τούτου ἀντέστητε, πᾶσαν στηλιτεύσαντες, τοῦ Ἀρείου δυσσέβειαν· διὸ ἐν παῤῥησίᾳ ὑπάρχοντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀκατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα, Θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοὶ, Ἁγνὴ φρικτὸν μυστήριον· τὸν γὰρ ἀπερίγραπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάντοτε Ἁγνὴ ὡς Υἱόν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, Ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ ὁρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνολογοῦσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Οἰκτίρμον δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ῥωμαλέᾳ διανοίᾳ, καὶ τελείῳ φρονήματι, τὴν ὀρθοδοξίαν, Μάρτυρες Κυρίου κρατύναντες, μαρτυρικῶς τὸν ἀγῶνα ἐτελέσατε, τῆς αἱρέσεως, τὸν σκοτασμὸν ἀπελάσαντες.

Ὁ τὸν Λόγον μὴ κηρύξας, τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον, ὡς μανεὶς ἀφρόνως, Μάρτυρες νευραῖς ἀπηγχόνισται, τῶν ἱερῶν ὑμῶν πόνων καὶ βεβύθισται, τῶν αἱμάτων, ταῖς ἐπιῤῥοαῖς θείᾳ χάριτι.

Στρατευθέντες τῷ Κυρίῳ, διὰ πίστεως Ἅγιοι, καὶ ἐνηθληκότες, τοῖς ἐπουρανίοις στρατεύμασι, συνηριθμήθητε· ὅθεν μακαρίζεσθε, στηριγμὸς ἡμῶν, καὶ φωτισμὸς χρηματίσαντες.

Οἱ μαζοὶ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ τὸ γάλα προχέοντες, τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ τοὺς εὐσεβεῖς διατρέφοντες, Μαρκιανὸς ὁ γενναῖος καὶ Μαρτύριος, εὐφημείσθωσαν, χαρμονικοῖς μελῳδήμασιν.

Θεοτοκίον.

Ἱερὸς πάλαι Προφήτης, ὄρος θεῖον ἐκάλεσεν, ἀρεταῖς Παρθένε, πάναγνε διόλου κατάσκιον, ἐξ οὗ σωτήριος Λόγος πεφανέρωται, εἰς ἀνάπλασιν, καὶ φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Σοφωτάτων ὤφθητε, δογμάτων ὀπαδοὶ, Παύλου θείου ἱερουργοῦ· οὗ τοὺς τρόπους Μάρτυρες ἐκμιμησάμενοι, καρτερῶς ἠθλήσατε, καὶ νομίμως κατεστέφθητε.

Ὡς ἀστέρες λάμπετε, ἐν ὕψει τῆς σεπτῆς, Ἐκκλησίας περιφανῶς, σκότος τὸ βαθύτατον ἀποδιώκοντες, τῆς Ἀρείου Ἅγιοι, γενναιότατοι αἱρέσεως.

Μακρυνθέντες Ἅγιοι, τοῦ βίου τῶν τερπνῶν, ᾠκειώθητε τῷ Χριστῷ, βραχυτάτῳ αἵματι, καὶ τὴν ἀσάλευτον, βασιλείαν ἔνδοξοι, Ἀθλοφόροι ἐκληρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸν, ἐκύησας Ἁγνὴ, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Θείῳ Πνεύματι Θεογεννήτρια· ὃν ἀπαύστως αἴτησαι, οἰκτειρῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ ς΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ῥήμασι ποιμένος θεοσόφου, σοφοὶ ἀκολουθοῦντες, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τηρεῖτε, Μαρκιανὲ, καὶ θεῖε Μαρτύριε, ὑπὲρ ἧς ἐσφαγιάσθητε.

Τίμιος ἐνώπιον Κυρίου, ὁ θάνατος ὡράθη, ὑμῶν Ἅγιοι σοφοὶ ὁπλῖται· ὅθεν τιμαῖς, ἐτησίοις ἔνδοξοι, ὑπὸ πάντων μακαρίζεσθε.

Digitized by Google

Ὑμᾶς τοὺς γενναίους Ἀθλοφόρους, Μαρκιανὲ παμμάκαρ, καὶ Μαρτύριε πηγὴν θαυμάτων, ἡ τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησία ἔχουσα, αἰωνίως ἐπαγάλλεται. Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλώσσῃ σε Μητέρα, παναληθῶς Παρθένε, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὁμολογοῦμεν· αὐτὸν Ἁγνή, ἐκτενῶς ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ἀγωνισάμενοι καλῶς ἀπὸ βρέφους, Μαρκιανὲ σὺν τῷ σοφῷ Μαρτυρίῳ, τὸν ἀποστάτην Ἄρειον καθείλετε, ἄτρωτον τηρήσαντες, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, Παύλῳ ἐφεπόμενοι, τῷ σοφῷ διδασκάλῳ· ὅθεν σὺν τούτῳ εὕρατε ζωήν, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ὑπηρέται εὐσεβῶς Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου, Δυὰς εὐλογημένη, προφθάσατέ με τάχος, λυτρούμενοί με τῶν δεινῶν, λόγον μοι σοφίας χορηγοῦντες, τὴν ὑμῶν ἀνευφημοῦντι ἄθλησιν, ἣν ὑπὲρ τῆς πίστεως, Ἅγιοι, γνώμῃ ἀδιστάκτῳ ὑποστάντες, τῶν στεφάνων ἐτύχετε τῶν ἐπουρανίων, χοροῖς τε τῶν Ἀθλητῶν καὶ Ἀποστόλων, Διδασκάλων καὶ σεπτῶν Ἀρχιερέων συγχαίρετε ἀεί, ὡς κήρυκες Θεοῦ Λόγου, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου.

Στίχοι.

Χριστοῦ καλάμους τοὺς Νοταρίους νόει,
Εἰς αἷμα τὸ σφῶν ἐκ ξίφους βεβαμμένους.

Πέμπτῃ Μαρκιανὸν τάμον εἰκάδι Μαρτύριόν σε.

Παύλου τοῦ Ὁμολογητοῦ πατριαρχοῦντος Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ τὴν κοίμησιν Ἀλεξάνδρου, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίου τοῦ Ἀρειανοῦ, ἐπεὶ αὐτὸς ὁ ἐν Ἁγίοις Παῦλος, ὑπερόριος ἐν Ἀρμενίᾳ γενόμενος, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο, ἀποπνιγεὶς παρὰ τῶν Ἀρειανῶν, καὶ αὐτοὶ δὲ οὗτοι οἱ Ἅγιοι διὰ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἀναιροῦνται μαχαίρᾳ, καὶ θάπτονται ἐν τῇ Μελανδησίᾳ πύλῃ, ἐν αὐτῇ τῇ Κωνσταντινουπόλει, τοποθεσίᾳ τοῦ Δευτέρου· ὧν τὸν ναὸν μετὰ ταῦτα ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐκ βάθρων ἤγειρεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀναστασίου.

Οὗτος, αὐτόκλητος πρὸς τοὺς τυράννους ἀπελθών, καὶ τὸν Χριστόν, ἀληθινὸν Θεὸν καὶ τοῦ παντὸς Ποιητὴν κηρύξας πεπαρρησιασμένως, ἐξέπληξεν ἅπαντας· καὶ τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ ἰδόντες, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτεμον, καὶ τῇ θαλάσσῃ ἐναπέρριψαν. Γυνὴ δὲ εὐλαβὴς ἐκ τοῦ βίου ἀναλαβοῦσα τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, μύροις καὶ ὀθονίοις εἱλήσασα, ἐν ᾧ κατεσκεύασεν εὐκτηρίῳ οἴκῳ ἐναπέθετο· οὗ τῇ καταθέσει πολλαὶ ἰάσεις γεγόνασι, καὶ μέχρι τοῦ νῦν γίνονται, εἰς δόξαν τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐαλλερίνου.

Στίχ. Οὐαλλερῖνος τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει,
Τομῆς βραχείας ὢ πόσα στέφη λάβοι!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου.

Στίχ. Εἰσδὺς τὸ πῦρ χόρευε, Μάρτυς Σαβῖνε,
Θείαν χορείαν, πρόξενον θείου στέφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Οὐαλλερίου καὶ Χρυσάφου.

Στίχ. Διττοῖς Ἀθληταῖς ἡ τιμωρία ξίφος,
Ἡγουμένοις τρύφημα τὴν τιμωρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ταβιθᾶς, ἣν ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν ὁ Ἅγιος Πέτρος.

Στίχ. Πῶ σοι, Ταβιθά, Πέτρος; εἰς γὰρ ἣν πάλιν,
Ἔγειρεν ἄν σε, καὶ θανοῦσαν ὡς πάλαι.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Γυχνηλατοῦντες καλῶς, τὸν ἱερὸν Ποιμένα, ὀρθοδοξίᾳ καλλυνόμενοι, χερσὶν ἀνῃρέθητε, κακοδοξούντων μάτην, πανευκλεεῖς ὁπλῖται.

Νομοθεσίας Θεοῦ, ἀπαρατρώτους πίστει, διατηροῦντες θεῖοι Μάρτυρες, νομίμως ἠθλήσατε, ὑπὸ χειρῶν ἀνόμων, ἀναιρεθέντες ξίφει.

Μετὰ ταφὴν ἱεράν, τῶν προσιόντων πίστει, ὑμῶν τῷ τάφῳ τὰ νοσήματα, ἐνθάπτετε Ἅγιοι, ταῖς πρὸς τὸν Ζωοδότην, ἁγίαις μεσιτείαις.

Ἐκ τῶν πηγῶν μυστικῶς, τῶν ἱερῶν πλουτοῦντες, τὴν θείαν χάριν τῶν ἰάσεων, πιστοὺς καταρδεύετε, τῶν νοσημάτων πᾶσαν, ξηραίνοντες πλημμύραν.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι τῷ σῷ, Θεογεννῆτορ τόκῳ, τῆς αἰωνίου κατακρίσεως, τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν ἀεί, εὐλογημένη καὶ κεχαριτωμένη.

Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ὥσπερ δύο ἀμνοὶ σφαγιάζεσθε, τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ ὁμοούσιον, Πατρὸς ἀνακηρύττοντες, καὶ τραπέζῃ τῇ ἄνω προσενεχθέντες, ἀθλητῶν ὁμηγύρει συντάττεσθε.

Digitized by Google

Δυναμούμενοι σθένει τοῦ Πνεύματος, ἐξενεύρισαν πλάνης τὸ φρύαγμα· καὶ καρτερῶς ἀθλήσαντες, τοὺς δεινῶς παρεθέντας ταῖς ἀσθενείαις, οἱ σεπτοὶ θεραπεύουσι Μάρτυρες.

Ἰατροὶ τῶν πιστῶν χρηματίζοντες, τῶν παθῶν ἡμῶν Ἅγιοι Μάρτυρες, τὰ χαλεπὰ νοσήματα, καὶ τὰς ἐπαναστάσεις τὰς ἐναντίας, θεραπεύσατε θείαις δεήσεσιν.

Τριαδικόν.

Ἀνυμνοῦμεν Πατέρα ἀγέννητον, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μίαν οὐσίαν ἄκτιστον, καὶ Θεότητα μίαν. Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε βοῶντες τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντας ἡμᾶς ἀνεζώωσας, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων κυήσασα, Θεοκυῆτορ Δέσποινα, τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα καὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ διάσωσμα καὶ περιτείχισμα.

Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θʹ. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰσχύϊ νευρούμενοι Χριστοῦ, τὸν θάνατον ἀθλοφόροι οὐκ ἐπτήξατε, ἀλλὰ προθύμως ὑποθέντες, τοῖς ξίφεσιν αὐχένας ᾔνίσατε, γενναίως τὸν ἀγῶνα τὸν ἔνθεον· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ὡς δύο ἀστέρες φαεινοί, φωτίζετε οἰκουμένης τὰ πληρώματα, θείαις τῶν ἄθλων λαμπηδόσι, Μαρκιανὲ σοφὲ καὶ Μαρτύριε, τὸ σκότος τῆς ζοφώδους αἱρέσεως, τῆς τοῦ Ἀρείου ἀπελαύνοντες.

Στεφάνους τῆς δόξης ἐκ Θεοῦ, νικήσαντες τὸν τυφλόνουν Μακεδόνιον, ἤδη εἰλήφατε ἀξίως· καὶ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου παρίστασθε, ἡμῖν ἁμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι, λύσιν τελείαν Ἀξιάγαστοι.

Ἡ μνήμη ἡ ἔνθεος ὑμῶν, ἀνέτειλε τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, πάντων φωτίζουσα καρδίας, τῶν ταύτην ἐκτελούντων Μακάριοι· ἐν ᾗ ἐκδυσωπεῖτε τὸν Κύριον, σκότους πταισμάτων ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον Ἁγνὴ ὑπάρχουσα, τῆς ψυχῆς μου κόρας φώτισον, ἀμαυρωθείσας ἀμελείᾳ, καὶ σκότος ῥαθυμίας βαθύτατον, ἀεὶ περικειμένας πανάμωμε, ὅπως ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μαρκιανὸς ὁ πάνσοφος, καὶ Μαρτύριος ἅμα, τὸ τοῦ Ἀρείου ἔκφυλον, δόγμα καὶ μανιῶδες, καθεῖλον χάριτι θείᾳ, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὑπὲρ ἧς καὶ ἐνήθλησαν· καὶ ὡς Μάρτυρες θεῖοι, στέφος λαμπρὸν, πρὸς Χριστοῦ δεξάμενοι τοῦ Σωτῆρος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, τῶν αὐτοὺς εὐφημούντων. Θεοτοκίον.

Σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον, καὶ ὄρος καὶ παλάτιον, θρόνον κλίνην καὶ πύλην, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, τὴν Ἁγίαν Παρθένον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες, ἀνυμνοῦμεν ἐκ πόθου· Χριστιανῶν, σκέπη γὰρ ὑπάρχεις καὶ σωτηρία, καὶ ἀρραγὴς ὑπέρμαχος, καὶ προστάτις καὶ φύλαξ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῌ ΚϚʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου· καὶ ἡ Ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ παροῦσα ἑορτὴ τοῦ Μάρτυρος τύχῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δʹ. καὶ τοῦ Ἁγίου ϛʹ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ὀκτωήχου, τὸ αʹ. τοῦ Ἤχου. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ἀνύμφευτε Παρθένε. Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ σεισμοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, εἶτα τὸ, Ἄξιόν ἐστιν. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ αὐτοῦ, καὶ τὸ Προκείμενον. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, κτλ. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος τοῦ σεισμοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ εἷς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δʹ. καὶ τοῦ Ἁγίου δʹ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.... Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Ἐὰν δὲ τύχῃ, ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς τοῦ σεισμοῦ ἀπαραλλάκτως, καθὼς ἐστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, λέγομεν τὴν αʹ. Στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δʹ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ ἀγαλλίαμα σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ ηὔγασται, Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος· ἐκ τῶν Ἀγγέλων ἐπαίνοις στέφεται, καὶ ἐξ ἀνθρώπων ᾄσματα δέχεται. Ὢ οἷον ἤθλησε! πῶς καλῶς ἠγώνισται! δι' οὗ ἐχθρός, πέπτωκεν ὁ δόλιος, Χριστοῦ νικήσαντος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ταῖς τῶν θαυμάτων βολαῖς, τοῦ ἡλίου φανότερον, εἰς ἀεὶ Δημήτριος, διαλάμπει τοῖς πέρασιν, ἐξ ἀνεσπέρου φωτὸς λαμπόμενος, καὶ τῷ ἀδύτῳ φωτὶ τερπόμενος· οὗ ταῖς ἐλλάμψεσι, νέφη ἀπηλάθησαν βαρβαρικά, νόσοι ἐδιώχθησαν, δαίμονες ἥττηνται.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὑπὲρ Χριστοῦ λογχευθείς, ὁ τρισμάκαρ Δημήτριος, πρὸς ἐχθροὺς ἑκάστοτε, ῥομφαία ὤφθη δίστομος, ἀποθερίζων ἐχθρῶν γαυρίαμα, καὶ καταράσσων δαιμόνων φρύαγμα. Ὢ ἐκβοήσωμεν· Ἅγιε Δημήτριε, σκέπε ἡμᾶς, σοῦ τὴν ἀεισέβαστον, μνήμην γεραίροντας.

Πύργος εὐσεβείας πέφηνας, ἐρηρεισμένος στερρῶς, ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως, πειρασμοῖς ἀνάλωτος, καὶ κινδύνοις ἀκλόνητος· μετὰ σφοδροῦ γὰρ σάλου καὶ κλύδωνος, σοὶ προσραγέντα, ἀθέων κύματα, σὴν οὐ κατέβαλον, ἀκλινῆ στεῤῥότητα· μαρτυρικῷ, στέφει γὰρ ἐπόθησας, ἐγκαλλωπίζεσθαι.

Πάθει τὸ πάθος μιμούμενος, τὸ ζωηφόρον Χριστοῦ, παρ' αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν, τῶν θαυμάτων εἴληφας, Ἀθλοφόρε Δημήτριε· καὶ διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, πολλῶν κινδύνων αὐτοὺς ῥυόμενος, ἔχων εὐάρεστον, παῤῥησίαν ἔνδοξε πρὸς τὸν Χριστόν· ᾧ καὶ νῦν παρίστασαι, δόξης πληρούμενος.

Αἵματι τῷ σῷ σταζόμενος, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ τῷ τὸ αἷμα τὸ τίμιον, διὰ σὲ κενώσαντι, προσηνέχθης Δημήτριε· καὶ κοινωνόν σε δόξης εἰργάσατο, καὶ βασιλείας αὐτοῦ συμμέτοχον, ὡς ἀριστεύσαντα, κατὰ τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὰ δεινά, τούτου μηχανήματα, τελείως σβέσαντα (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ. Βυζαντίου.

Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς, τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ παγκόσμιος πανήγυρις. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, φαιδρῶς ἐκτελέσωμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ λέγοντες· Χαίροις ὁ τὸν χιτῶνα τῆς ἀσεβείας διαῤῥήξας, διὰ τῆς πίστεως, τὴν δὲ ἀνδρείαν τοῦ Πνεύματος σεαυτῷ περιθέμενος. Χαίροις, ὁ καταργήσας τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, τῇ ἰσχύϊ τῇ δοθείσῃ σοι παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ. Χαίροις, ὁ λογχευθέντων τῶν μελῶν, τὸ μακάριον πάθος πνευματικῶς ἡμῖν ἀναζωγραφήσας τοῦ Χριστοῦ. Ὃν καθικέτευε, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα Δημήτριε, λυτρωθῆναι ἡμᾶς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, πρὸς τό,

Φοβερὸς εἶ Κύριε.

Παναγία Δέσποινα, τοῦ κόσμου βοήθεια, καὶ ἐλπὶς Χριστιανῶν· σὲ νῦν ἐκδυσωποῦμεν, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν ἀγαθή, ὑπὲρ ἡμῶν ἡμαρτηκότων καὶ ἀπεγνωσμένων, τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, ἵλεων ποιῆσαι Θεοτόκε· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, τῇ μητρικῇ σου πρὸς αὐτὸν χρωμένη παῤῥησίᾳ. Πρόφθασον Ἄχραντε, πρόφθασον μεσίτευσον, καὶ ῥῦσαι τὸν λαόν σου τῆς ἐνεστώσης ἀπειλῆς· διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μὴ παρίδῃς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐπίβλεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ Κύριε, καὶ ἴδε Κεφ. ξγʹ. 15.
ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ δόξης σου. Ποῦ ἐστι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἠνέσχου ἡμῶν Κύριε; Σὺ γὰρ εἶ Πατὴρ ἡμῶν, ὅτι Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς· ἀλλὰ σὺ Κύριε, Πατὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς· ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστι. Τί ἐπλάνησας ἡ-

(*) Ἐκ τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων, τὰ μὲν ἔσχατα τρία ἐλλείπουσι παντελῶς ἐν τῷ χειρογράφῳ· τὰ δὲ λοιπὰ τρία πρῶτα, ὁμοῦ καὶ ὁ ἐνταῦθα πρῶτος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, τάττονται εἰς τὰ Μεθέορτα αὐτοῦ, κατὰ τὴν κζʹ. Ἀντὶ δὲ τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων, τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερα διττὰ τὰ μὲν πρὸς τό, Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν· τὰ δὲ πρὸς τό· Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν. Ἔχει δὲ καὶ Κανόνας ἄλλους, τὸν μὲν πρὸς τό· Δεῦτε λαοί, ἀνώνυμον καὶ ἄνευ Ἀκροστιχίδος, τὸν δὲ πρὸς τό, Ἁρματηλάτην Φαραώ. οὐκ εὐκαταφρόνητον ὄντα εἴς τε τὰς ἐννοίας καὶ τὴν γλαφυρότητα, φέροντα τὴν δὲ τὴν Ἀκροστιχίδα· Μύρου γεραίρω τὴν χάριν Δημητρίου· δυσμάντευτον ὅμως τοῦ Ὑμνῳδοῦ τὸ ὄνομα, ὡς ἐκ τῶν Ἀκροστίχων τῶν τελευταίων Ὠδῶν. Ἀλλὰ καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια καὶ τὰ Προσόμοια τῶν Αἴνων, ἕτερα εἰσὶ τὰ ἐκεῖ πρὸς τὰ ἐνταῦθα, ὡς καὶ τῶν Καθισμάτων τινά.

Digitized by Google

μᾶς, Κύριε, ἀπὸ τῆς ὁδȣ̃ σου; ἐσκλήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φοβεῖσθαί σε; Ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλὰς τῆς κληρονομίας σου, ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου. Οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἁγίασμά σου· ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπαρχῆς, ὅτε οὐκ ἦρξας ἡμῶν, οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς. Ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν οὐρανὸν τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τακήσονται, ὡσεὶ κηρὸς τήκεται ἀπὸ πυρός· καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους σου, καὶ φανερὸν ἔσται τὸ ὄνομά σου τοῖς ὑπεναντίοις σου· ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται. Ὅταν ποιῇς τὰ ἔνδοξα, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη. Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν, ȣ̓δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον Θεὸν πλὴν σου· καὶ τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσί σε ἔλεος. Συναντήσεται γὰρ ἔλεος τοῖς ποιοῦσι τὸν δίκαιον, καὶ τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται. Καὶ νῦν, Κύριε, Πατὴρ ἡμῶν σὺ εἶ· ἡμεῖς δὲ πηλός, καὶ σὺ ὁ Πλάστης ἡμῶν· ἔργα χειρῶν σȣ πάντες ἡμεῖς· Μὴ ὀργίζου ἡμῖν Κύριε ἕως σφόδρα, καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῇς ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν ἐπίβλεψον Κύριε, ὅτι λαός σου πάντες ἡμεῖς.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β. 1. Τάδε λέγει Κύριος· Ἐμνήσθην ἐλέους νεότητός σου, καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου, τοῦ ἐξακολουθῆσαί σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραήλ, λέγει Κύριος ὁ ἅγιος τȣ̃ Ἰσραήλ· Τῷ Κυρίῳ ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ. Πάντες οἱ ἐσθίοντες αὐτὸν πλημμελήσουσι· κακὰ ἥξει ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος· Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, οἶκος Ἰακὼβ, καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραήλ. Τάδε λέγει Κύριος· Τί εὕροσαν οἱ Πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων, καὶ ἐματαιώθησαν; καὶ οὐκ εἶπον· Ποῦ ἐςι Κύριος, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀπείρῳ καὶ ἀβάτῳ, ἐν τῇ ἀνύδρῳ καὶ ἀκάρπῳ, καὶ σκιᾷ θανάτου; ἐν γῇ ἐν ᾗ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἀνήρ, οὐδὲ κατῴκησεν υἱὸς ἀνθρώπου ἐκεῖ; Καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον, τοῦ φαγεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ· καὶ εἰσήλθετε, καὶ ἐμιάνατε τὴν γῆν μου, καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα. Οὐ ἱερεῖς οὐκ εἶπον· Ποῦ ἐστι Κύριος· καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἠπίσταντό με· καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμέ· καὶ οἱ προφῆται προεφήτευον τῇ Βάαλ, καὶ ὀπίσω ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν. Διὰ τοῦτο ἔτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι. Διέλθετε εἰς νήσους Χεττιείμ καὶ ἴδετε· καὶ εἰς Κηδὰρ καὶ ἀποστείλατε· καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε, εἰ γέγονε τοιαῦτα· εἰ ἀλλάξωνται ἔθνη θεοὺς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσὶ θεοί. Ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφεληθήσονται. Ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει Κύριος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ. 1. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεȣ̃, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτȣ̀ς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτȣ̀ς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦντι. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α. Γεωργίου Σικελιώτου.

Εὐφραίνȣ ἐν Κυρίῳ πόλις Θεσσαλονίκη· ἀγάλλου καὶ χόρευε, πίστει λαμπροφοροῦσα, Δημήτριον τὸν πανένδοξον ἀθλητὴν, καὶ Μάρτυρα τῆς ἀληθείας, ἐν κόλποις κατέχουσα ὡς θησαυρόν· ἀπόλαβε τῶν θαυμάτων τὰς ἰάσεις καθορῶσα· καὶ βλέπε καταράσσοντα τῶν Βαρβάρων τὰ θράση, καὶ εὐχαρίστως, τῷ Σωτῆρι ἀνάκραξον· Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Τῇ τῶν ᾀσμάτων τερπνότητι, τὴν παροῦσαν φαιδρύνωμεν ἡμέραν, καὶ ἠχήσωμεν τὰ τοῦ Μάρτυρος ἀγωνίσματα· πρόκειται γὰρ ἡμῖν εἰς εὐφημίαν ὁ μέγας Δημήτριος. Καὶ γὰρ τὰς τῶν τυράννων ἐπιφορὰς ἀνδρείως ἑλών, πρὸς τὸ στάδιον προθύμως ἥλατο· καὶ τὰ νικητήρια ἐνδόξως ἀπενεγκάμενος, τὸν Σωτῆρα δυσωπεῖ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Digitized by Google

Δόξα, Ἦχος βʹ. Γερμανοῦ.

Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα, τὸ πνεῦμά σου Δημήτριε Μάρτυς σοφέ, Χριστὸς ὁ Θεὸς προσήκατο ἀμώμητον· σὺ γὰρ τῆς Τριάδος γέγονας ὑπέρμαχος, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρείως ἐναθλήσας ὡς ἀδάμας στεῤῥός· λογχευθεὶς δὲ τὴν πλευρὰν, την ἀκήρατόν σου πανσεβάσμιε, μιμούμενος τὸν ἐπὶ ξύλου τανυσθέντα, εἰς σωτηρίαν παντὸς τοῦ κόσμου, τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν, ἀνθρώποις παρέχων τὰς ἰάσεις ἀφθόνως. Διό σου σήμερον τὴν κοίμησιν ἑορτάζοντες, ἐπαξίως δοξάζομεν τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ μεγίστου μυστηρίου! βλέπων τὰ θαύματα, ἀνακηρύττω τὴν Θεότητα, οὐκ ἀρνοῦμαι τὴν ἀνθρωπότητα· ὁ γὰρ Ἐμμανουὴλ, φύσεως μὲν πύλας ἤνοιξεν ὡς ἄνθρωπος, παρθενίας δὲ κλεῖθρα οὐ διέῤῥηξεν ὡς Θεός· ἀλλ᾽ οὕτως ἐκ μήτρας προῆλθεν, ὡς δι᾽ ἀκοῆς εἰσῆλθεν· οὕτως ἐσαρκώθη, ὡς συνελήφθη· Ἀπαθῶς εἰσῆλθεν, ἀφράστως ἐξῆλθε, κατὰ τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα· Αὕτη ἡ πύλη κεκλεισμένη ἔσται, οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθη δι᾽ αὐτῆς, εἰ μὴ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ σεισμοῦ.

Ποίημα Συμεὼν τοῦ Θαυμαστορείτου (*).

Ἦχος βʹ.

Τῆς γῆς συνταρασσομένης τῷ τῆς ὀργῆς σου φόβῳ, βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη συσσείονται Κύριε· ἀλλ᾽ εὐσπλαγχνίας ὄμματι ἐφ᾽ ἡμᾶς ἐπιβλέψας, μὴ τῷ θυμῷ σου ὀργισθῇς ἡμῖν· ἀλλὰ σπλαγχνισθεὶς ἐπὶ τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν σου, τῆς φοβερᾶς ἡμᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς ἐλευθέρωσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἦχος πλ. βʹ.

Στίχ. Συνέσεισας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν.

Φοβερὸς εἶ Κύριε, καὶ τίς ὑποστήσεται τὴν δικαίαν σου ὀργήν; ἢ τίς σε δυσωπήσει, ἢ τίς παρακαλέσει ἀγαθὲ, ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπεγνωσμένου; τὰ οὐράνια τάγματα, Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Ἐξουσίαι, Θρόνοι Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφὶμ, ὑπὲρ ἡμῶν σοὶ βοῶσιν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς ἀγαθέ· διὰ σπλάγχνα ἐλέους, σῶζε πόλιν κινδυνεύουσαν.

Στίχ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν.

Νινευῖται τοῖς παραπτώμασι, τὴν διὰ τῆς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς κατάχωσιν ἤκουον· ἐν δὲ τῷ μεσιτεύοντι σημείῳ τοῦ κήτους, τὴν διὰ τοῦ Ἰωνᾶ ἀνάστασιν, ἡ μετάνοια παρακαλεῖ· ἀλλ᾽ ὡς ἐκείνους, βοῇ λαοῦ σου μετὰ νηπίων καὶ κτηνῶν, οἰκτείρας προσεδέξω, καὶ ἡμᾶς παιδευομένους, διὰ τῆς τριημέρου Ἀναστάσεως, φεῖσαι καὶ ἐλέησον.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. δʹ. Ἀνατολίου.

Ἔχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ καὶ ἄμωμος, ἀοίδιμε Δημήτριε, τὴν οὐράνιον Ἱερουσαλὴμ κατοικητήριον, ἧς τὰ τείχη, ἐν ταῖς ἀχράντοις χερσὶ τοῦ ἀοράτου Θεοῦ ἐζωγράφηνται. Ἔχει δὲ καὶ τὸ πανέντιμον, καὶ ἀθλητικώτατόν σου σῶμα, τὸν περίκλυτον τοῦτον ναὸν ἐπὶ γῆς, ταμεῖον ἄσυλον θαυμάτων, νοσημάτων ἀλεξητήριον· ἔνθα προστρέχοντες, τὰς ἰάσεις ἀρυόμεθα. Φρούρησον πανεύφημε τὴν σὲ μεγαλύνουσαν πόλιν, ἀπὸ τῶν ἐναντίων προσβολῶν, παῤῥησίαν ὡς ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν σὲ δοξάσαντα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκὶ, Μῆτερ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου πανάμωμε ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γʹ.

Μέγαν εὕρατο ἐν τοῖς κινδύνοις σὲ ὑπέρμαχον ἡ οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαῤῥύνας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἅγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον τοῦ σεισμοῦ, Ἦχος πλ. δʹ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ κατάπεμψον ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τὰ αὐτὰ λέγονται καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

(*) Ὁ μὲν σεισμὸς ἐγένετο, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν, τῷ 24 ἔτει τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ὅ ἐστι περὶ τὸ 740 ἀπὸ Χριστοῦ· ὁ δὲ Θαυμαστορείτης Συμεὼν, ὅς τις καὶ Συμεὼν ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει λέγεται (Μαΐου 24), ἤκμασε περὶ τὰ τέλη τοῦ ϛʹ. αἰῶνος, καὶ ἑπομένως ἡ ποίησις Τροπαρίων περὶ ὑποθέσεως, συμβάσης μετὰ 140 ἔτη καὶ ἐπέκεινα, φαίνεται ἄτοπος διόλου. Ὅθεν ἢ ὁ ποιητὴς τῶν Τροπαρίων τούτων ἐστὶν ἕτερος Συμεὼν, μεταγενέστερος μὲν τοῦ ἀνωτέρου, ἀσκήσας δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Ὄρει, καθ᾽ ὃν χρόνον συνέβη ὁ σεισμὸς, ἢ τὰ Τροπάρια ταῦτα ἐποιήθησαν εἰς ἄλλον σεισμὸν, συμβάντα πρὸ τοῦ παρόντος, ἐὰν τῳόντι ὑπάρχωσι γνήσιον ποίημα τοῦ εἰρημένου Θαυμαστορείτου Συμεών· ἢ τέλος, ψευδῶς ἐπιγράφονται εἰς τὸ ὄνομα τούτου.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν αʹ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δʹ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ μνήμη σου ἔνδοξε, Μάρτυς Δημήτριε, ἐφαίδρυνε σήμερον, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· καὶ πάντας συνήγαγεν, ᾄσμασιν ἐπαξίως εὐφημεῖν σε θεόφρον, ὡς ὄντως στρατιώτην, καὶ ἐχθρῶν καθαιρέτην· διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν. Δόξα, Ὅμοιον.

Ἀθλήσεως καύχημα, Μάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν ἐνδυσάμενος, κατεπολέμησας, ἐχθρὸν τὸν ἀνίσχυρον· πλάνην γὰρ τῶν ἀνόμων, ἐν αὐτῷ καταργήσας, γέγονας τοῖς ἐν πίστει, εὐσεβείας ἀλείπτης· διό σου καὶ τὴν μνήμην, σεπτῶς πανηγυρίζομεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων, εἰς σέ, ἡ μόνη κυήσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· τοῦτον σὺν τοῖς Ἁγίοις, Ἀποστόλοις δυσώπει δοῦναι τῇ οἰκουμένῃ, ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους βίου διόρθωσιν.

Μετὰ τὴν βʹ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. αʹ. Τὸν συνάναρχον.

Ἀδιστάκτῳ τῇ πίστει ὁ Ἀθλοφόρος Χριστοῦ, τῶν τυράννων τὰ θράση καταβαλὼν ἀνδρικῶς ἀθλητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαισε· καὶ τῶν βασάνων ἀμοιβήν, τὴν τῶν θαυμάτων παροχήν, ἐδέξατο ἐκ τοῦ μόνου, Θεοῦ τοῦ ἀγωνοθέτου· ᾧ καὶ πρεσβεύει ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητήν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος γʹ. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν συμπαθέστατον Κυρίου Μάρτυρα, ἐκδυσωποῦμέν σε πιστῶς Δημήτριε, ῥῦσαι ἡμᾶς παντοδαπῶν, κινδύνων ἐπερχομένων· ἴασαι ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων τὰ τραύματα· θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἅγιε· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν, ὅπως ἀεί σε δοξάζομεν.

Δόξα, Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενοῦσάν μου, ψυχὴν θεράπευσον, ὅτι συνέχομαι πολλοῖς ἐν πταίσμασι Θεοτόκε· ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι, στεναγμῷ τῆς καρδίας μου· Δέξαι με πανάχραντε τὸν πολλὰ ἁμαρτήσαντα, ἵνα ἐν παῤῥησίᾳ κραυγάζω σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ Αʹ. Ἀντίφωνον τοῦ δʹ. Ἤχου.
Προκείμενον, Ἦχος δʹ.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.
Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ, αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Νʹ.
Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.
Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.
Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ.
Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος βʹ.

Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα, τὸ πνεῦμά σου Δημήτριε Μάρτυς σοφέ, Χριστὸς ὁ Θεὸς προσήκατο ἀμώμητον· σὺ γὰρ τῆς Τριάδος γέγονας ὑπέρμαχος, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρείως ἐναθλήσας ὡς ἀδάμας στεῤῥός· λογχευθεὶς δὲ τὴν πλευράν, τὴν ἀκήρατόν σου πανσεβάσμιε, μιμούμενος τὸν ἐπὶ ξύλου τανυσθέντα, εἰς σωτηρίαν παντὸς τοῦ κόσμου, τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν, ἀνθρώποις παρέχων τὰς ἰάσεις ἀφθόνως. Διό σου σήμερον τὴν κοίμησιν ἑορτάζοντες, ἐπαξίως δοξάζομεν, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ μὲν τοῦ σεισμοῦ μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ϛʹ. οἱ δὲ δύο τοῦ Ἁγίου εἰς ηʹ.

Ὁ Κανὼν τοῦ σεισμοῦ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ὦ Χριστέ, τῆς γῆς τὸν κλόνον παῦσον τάχος.
Ἰωσήφ.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος πλ. βʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀ-
» βύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, κα-
» θορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐ-
» βόα ᾄσωμεν.

Ὡς φοβερὰ ἡ ὀργή σου, ἐξ ἧς ἡμᾶς, ἐλυτρώσω Κύριε, μὴ συγχώσας ἐν τῇ γῇ, ἅπαν τὸ ἀνάστημα ἡμῶν· εὐχαρίστως σε διὸ ἀεὶ δοξάζομεν.

Χαίρων ἀεὶ καθ᾽ ἑκάστην τῇ παντελεῖ, διορθώσει Δέσποτα, ὥσπερ φύλλον εὐτελές, διασείεις ἅπασαν τὴν γῆν, εἰς τὸν φόβον σου πιστοὺς στηρίζων Κύριε.

Ῥῦσαι σεισμοῦ βαρυτάτου πάντας ἡμᾶς, καὶ μὴ δῷς Κύριε, ἀπολέσθαι παντελῶς, τὴν κληρονομίαν σου πολλοῖς, παροργίζουσαν κακοῖς σὲ τὸν μακρόθυμον. Θεοτοκίον.

Ἱκετικῶς σοι βοῶμεν Μῆτερ Θεοῦ, τὰ συνήθη σπλάγχνα σου, ἐπὶ πόλιν καὶ λαόν, συμ-

Digitized by Google

παθῶς δεικνύουσα σεισμοῦ, βαρυτάτου καὶ φθορᾶς ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Τοῦ Ἁγίου πρῶτος Κανών, ἔχων Ἀκροστιχίδα· Τῷ καλλινίκῳ προσλαλῶ Δημητρίῳ.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Τὸν θεῖον, τοῦ Μαρτυρίου στέφανον, ἀναδησάμενος, περὶ Θεὸν χορεύεις ἀστραπαῖς, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, καὶ φωτισμοῦ πληρούμενος, Μάρτυς ἀοίδιμε Δημήτριε.

Ὡς ὄντα, τῆς ἀληθείας Μάρτυρα, καὶ μέχρις αἵματος, ἠγωνισμένον Μάκαρ καρτερῶς, σταθηράν τε τὴν ἔνστασιν, πρὸς τοὺς ἀγῶνας δείξαντα, σὲ ὁ Δεσπότης προσεδέξατο.

Κακίας, τὸν εὑρετὴν κατέρραξας πρὸς γῆν Δημήτριε, μαρτυρικῇ σου λόγχῃ καθελών, θεϊκῆς ἀγαθότητος, ταῖς ὑπὲρ νοῦν δυνάμεσιν, εἰς τοῦτο μάκαρ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἀμήτωρ, καθ' ὃ Θεὸς τὸ πρότερον, ὑπάρχων γέγονε, τὸ καθ' ἡμᾶς ἀπάτωρ ὁ ἐκ σοῦ, Θεοτόκε πανύμνητε, σάρκα λαβὼν καθ' ἕνωσιν, τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Δεύτερος Κανών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Μύρῳ νοητῷ προσπλακεὶς, μύρον γίνῃ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Φιλοθέου.

Ποίημα ἐστὶν οὗτος τοῦ Ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου Φιλοθέου, ὑπόθεσιν ἔχων ἐγκωμίων ὁμοῦ καὶ δεήσεως τὸ ἱερὸν αὐτοῦ μύρων.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Μερίς μου Δημήτριε, καὶ δόξα θεία γεγένησαι· τῆς μάνδρας γὰρ πρόβατον, κἀγὼ τῆς φίλης σου· διὸ δέξαι μου, τὸν ὕμνον στεφηφόρε, κροτοῦντα τοῦ μύρου σου, τὴν χάριν σήμερον.

Ὑπῆλθες Δημήτριε, λαμπρῶς Μαρτύρων τὸ στάδιον, ἐλαίῳ ἀλείψας σου, τῶν ἀρετῶν τὴν ψυχήν· καινῷ τρόπῳ δέ, πεσὼν νικᾷς γενναῖε, καὶ μύρου τὸ σῶμά σου, κρήνην ἀνέδειξας.

Ῥευμάτων βορβόρου με, καὶ δυσωδίας Δημήτριε, ἀπόσμηξον δέομαι, τῶν ἀκαθάρτων παθῶν· καὶ τῷ μύρῳ σε, λαμπρῶς εὐωδιάσας, Χριστοῦ μύρου ποίησον σκήνωμα.

Ὡς μύρον μὲν ἔφησε, Δαυῒδ ὁ θεῖος ἐν Πνεύματι, τὴν ἕνωσιν Ἔνδοξε, τῶν ἀδελφῶν τὴν τερπνήν· τὰ δὲ μύρα σου, σοφὲ τὴν νέαν κτίσιν, συνάγει πρὸς ἕνωσιν, μύρου τοῦ κρείττονος.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσαν Πανάμωμε, μύρου τοῦ θείου ἀλάβαστρον, καὶ σκεῦος ἐξαίρετον, τῆς εὐωδίας Χριστοῦ, ἱκετεύω σε, παθῶν τῆς δυσωδίας, βορβόρου τε λύτρωσαι, τῆς ἁμαρτίας με.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τοῦ σεισμοῦ. Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς
» ὁμολογίας σου.

Ἡ γῆ μαστίζεται ἡμῶν, κακῶς διακειμένων, καὶ ἀεὶ τὴν ὀργήν σου, συγκινούντων καθ' ἡμῶν, οἰκτίρμον Παμβασιλεῦ· ἀλλὰ φεῖσαι, Δέσποτα τῶν δούλων σου.

Συσσείσας Κύριε τὴν γῆν, ἐστερέωσας πάλιν, νουθετῶν ἐπιστρέφων, τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, στηρίζεσθαι ἐν τῷ σῷ, θείῳ φόβῳ θέλων ὑπεράγαθε.

Γεννώσας θάνατον, πικρὸν, καὶ σεισμοὺς βαρυτάτους, καὶ πληγὰς ἀνηκέστους, ἁμαρτίας ἀδελφοί, ἐκφύγωμεν καὶ Θεὸν, μετανοίας, τρόποις ἐκμειλίξωμεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη οὖσα ἀγαθὴ, τὸν πανάγαθον Λόγον, ἐκτενῶς ἐκδυσώπει, τῆς παρρούσης τοῦ σεισμοῦ, ῥυσθῆναι πάντας ὀργῆς, Θεοτόκε, ἄχραντε δεόμεθα.

Τοῦ Ἁγίου πρῶτος Κανών. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀλόγισται παρ' οὐδέν, τὸ τῶν τυράννων παρὰ σοὶ πρόσταγμα· τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον γὰρ, πάντων Ἀθλοφόρε προέκρινας.

Λυχνία φωτοειδὴς, τοῦ Μαρτυρίου ἐν σκηνῇ γέγονας, θείῳ φωτὶ λάμπουσα, Μάρτυς ἀθλοφόρε Δημήτριε.

Θεοτοκίον.

Ἰώμενος τὴν μορφὴν, τὴν σαθρωθεῖσαν τῶν βροτῶν Πάναγνε, ταύτην ἐκ σοῦ ἐνδύεται, μείνας ὅπερ ἦν ὁ φιλάνθρωπος.

Δεύτερος Κανών. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ναμάτων ἐπέβης ζωηρρύτων, Βαπτίσματι θείῳ καθαρθεὶς· αἵματι δὲ λουσάμενος, μαρτυρικῷ Δημήτριε, κρᾶσιν καινὴν τετέλεκας, πηγὴ τῶν μύρων γενόμενος.

Ὁ μέγας φρουρὸς Θεσσαλονίκης, ὡς μέγας Κυρίου ποταμὸς, τέρπεις λαμπρῶς τὴν πόλιν σου, τοῦ μύρου τοῖς ὁρμήμασιν· ὡς θεῖα δὲ σκηνώματα, καθαγιάζεις τὰ σύμπαντα.

Ἡ πόλις σου Μάρτυς ὥσπερ κρήνη, ναμάτων ὁρᾶται ζωτικῶν, ὡς ῥεύματα τὰ μύρα σου, ποταμηδὸν προχέουσα, θαλάσσας τῶν αἱρέσεων, καὶ τῶν παθῶν κατακλύζοντα.

Τὸ μύρον Χριστὸς ἐν τῇ ψυχῇ σου, Δημήτριε ῥεῦσαν νοητῶς, ὡς χείλεσι σοῖς μέ-

Digitized by Google

λεσι, μύρȣ πηγὴν ἐξέχεε, τῆς χάριτος τȣ̃ Πνεύματος, σεπτὸν δεικνύων σε σκήνωμα.

Θεοτοκίον.

Ἰδού, ἡ Παρθένος ἀνακράζει, τῷ πάντων Δεσπότῃ καὶ Υἱῷ· Καλὸς εἶ ὁ Νυμφίος μου, ἰδοὺ καλὸς ὡραῖός τε· εἰς τὴν ὀσμὴν τοῦ μύρου σου, σπουδῇ δραμοῦμαι ὀπίσω σου.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου,
Ἦχος πλ. δʹ.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις καταπλουτῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνην καταβαλών, Μάρτυς κατεπάτησας, τῶν τυράννων τὰ θράση καὶ τῷ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, εἰς χάος ἐβύθισας· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων, ἐδέξω τὰ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα. Ἀθλοφόρε Δημήτριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἕτερον τοῦ Ἁγίου.

Βασιλεῖ τῶν αἰώνων εὐαρεστῶν, βασιλέως ἀνόμου πᾶσαν βουλήν, ἐξέκλινας ἔνδοξε, καὶ γλυπτοῖς οὐκ ἐπέθυσας· διὰ τοῦτο θῦμα, σαυτὸν προσενήνοχας, τῷ τυθέντι Λόγῳ, ἀθλήσας στεῤῥότατα· ὅθεν καὶ τῇ λόγχῃ, τὴν πλευρὰν ἐξωρύχθης, τὰ πάθη ἰώμενος, τῶν πιστῶς προσιόντων σοι. Ἀθλοφόρε Δημήτριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Τοῦ σεισμοῦ.
Ἦχος δʹ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἐπελθούσης σου ὀργῆς ἀφορήτου, ὅτι ἠλέησας ἡμᾶς καὶ ἐῤῥύσω, φιλανθρωπίας πέλαγος δεικνύων Χριστέ, νῦν εὐχαριστοῦμέν σοι, παιδευθέντες ἐκκλῖναι, ἀπὸ τῶν κακῶν ἐμῶν, τῶν ἡμᾶς θανατούντων. Ἀλλ' ἐπιβλέψας οἴκτειρον ἡμᾶς, ταῖς ἱκεσίαις Σωτὴρ τῆς Τεκούσης σε.

Τοῦ σεισμοῦ. Ὠδὴ δʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Σαλεύεις Κύριε, τὴν γῆν βουλόμενος, ἑδρασμῷ ἀληθείας πάντας ἡμᾶς, Δέσποτα ϛηρίζεσθαι, σαλευομένους προσβολαῖς, τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Τῇ θείᾳ νεύσει σου, κλονεῖς τὰ σύμπαντα, καὶ δονεῖς τὰς καρδίας τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικούντων Δέσποτα· τῆς οὖν δικαίας σου ὀργῆς, ἄνες Κύριε τὰ κύματα.

Οὐδόλως ἔχοντας, εἰς νοῦν τὸν φόβον σου, ἐκφοβεῖς τῇ κινήσει πάσης τῆς γῆς, μόνε εὐσυμπάθητε· ἀλλὰ συνήθως ἐφ' ἡμᾶς, τὰ ἐλέη σου θαυμάστωσον.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε Δέσποινα, Θεοῦ γινώσκοντες, ἐν ἁγίῳ ναῷ σου, χεῖρας οἰκτρὰς, αἴρομεν εἰς δέησιν· ἴδε τὴν κάκωσιν ἡμῶν, καὶ παράσχου σὴν βοήθειαν.

Τȣ̃ Ἁγίȣ πρῶτος Κανών. Ἐπαρθέντα σε ἰδȣ̃σα.

Νενικηκότα τὸ ψεῦδος τῆς ἀσεβείας, ὁ τοῦ Θεοῦ πανύψιστος, θεώμενος Λόγος, δόξῃ ἐστεφάνωσε, Δημήτριε ψάλλοντα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰθυνόμενος παλάμῃ τῇ ζωηφόρῳ, πρὸς τοὺς λιμόνας ἔφθασας, τοὺς γαληνοτάτους, ἔνθα νῦν γηθόμενος, κραυγάζεις Δημήτριε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κατὰ τῆς πλάνης τὸ τρόπαιον ἀναστήσας νικητικὸν διάδημα, τῆς δικαιοσύνης, εἴληφας Δημήτριε, κραυγάζων τῷ Κτίστῃ σȣ· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν κτισμάτων ἁπάντων ἱερωτέρα, Μήτηρ Θεοῦ γενέσθαι, μόνη ἠξιώθης· τοῦτον γὰρ γεννήσασα, τὸν κόσμον ἐφώτισας, τῆς θεογνωσίας τῇ χάριτι.

Δεύτερος Κανών. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὥριμον ὡς βότρυν σε μάκαρ Χριστὸς, θείας ἐξ ἀμπέλȣ δρεψάμενος, ἐναποθλίβει, Μαρτυρίου τοῖς ληνοῖς· τὸ καταῤῥεῦσαν γλεῦκος δὲ, μύρου θείαν βρύσιν εἰργάσατο.

Ποῦ μένεις Νυμφίε μου; ποῦ τὴν σκηνὴν, σοῦ ἐν μεσημβρίᾳ κατέπηξας; ὁ στεφανίτης, ἐνεβόα τῷ Χριστῷ· εἰς τὴν ὀσμὴν τῶν μύρων σου, μύρον ἐκδραμοῦμαι ληψόμενος.

Ῥεύματα Δημήτριε πλάνης δεινῆς, κλύσας τῶν αἱμάτων σου ῥεύμασιν, ἁμαρτιῶν μου, καὶ παθῶν τȣ̀ς ποταμȣ̀ς, εἰς τέλος ἀποξήρανον, μύρων σȣ, τοῖς ῥεύμασι δέομαι.

Θεοτοκίον.

Λέγε μοι Νυμφίε μου, λέγε τρανῶς· Πȣ̃ ποτε ποιμαίνεις τὰ πρόβατα; ἡ Νύμφη κράζει, τῷ Νυμφίῳ καὶ Υἱῷ· ἡ ὀσμὴ γὰρ τῶν μύρων σου, πάντας τοὺς φιλοῦντάς σε εἵλκυσεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τοῦ σεισμοῦ. Ὠδὴ εʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρ-
» θριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον

Digitized by Google

» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῦ, τὸν ὄντως Θεόν, » ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Καὶ σὺ καρδία σείσθητι νῦν, βλέπουσα Θεοῦ τὴν ἀπειλήν, ἐπικειμένην καὶ βόησον· Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Δέσποτα Κύριε, καὶ παῦσον τὴν δικαίαν ὀργήν σου εὔσπλαγχνε.

Λαὸν καὶ πόλιν ἥνπερ τῷ σῷ, αἵματι ἐκτήσω Ἰησοῦ, μὴ παραδῷς εἰς ἀπώλειαν, ἐν τῷ συνταράσσειν τὴν γῆν σεισμῷ φοβερῷ· χορὸς τῶν Ἀποστόλων καθικετεύει σε.

Ὁδούς σου Δέσποτα τὰς ὀρθάς, γνώμῃ ὑπεκκλίνοντες στρεβλῇ, εἰς ἀγανάκτησιν τρέπομεν, σὲ τὸν συμπαθῆ τε καὶ ἀμνησίκακον· ἀλλ' ἵλεως οἰκτίρμον γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Θεοτοκίον.

Νῦν βοηθείας ἦλθε καιρός, νῦν καταλλαγῆς χρεία Ἁγνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, ὅπως οἰκτειρήσῃ προσκεκρουκότας ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐπικειμένης ὀργῆς λυτρώσηται.

Τοῦ Ἁγίου πρῶτος Κανών. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Πῦρ πόθου θεϊκοῦ, ἐν καρδίᾳ δεξάμενος, πῦρ ἔσβεσας τῆς ἀθέου, τῶν εἰδώλων μανίας, ἀοίδιμε Δημήτριε.

Ῥυόμενος ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων ἐπίφανον, Δημήτριε ταῖς εὐχαῖς σου, περισκέπων τοὺς πίστει, καὶ πόθῳ εὐφημοῦντάς σε.

Οἱ πίστει, πρὸς τὸ σόν, ἐπειγόμενοι τέμενος, Δημήτριε νοσημάτων, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, συντόμως ἀπαλλάττονται. Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Πατρὶ ὁμοούσιος, σὸς γίνεται Θεομῆτορ, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, Υἱὸς ὁμοούσιος.

Δεύτερος Κανών. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὁ μέγας ἐν Μάρτυσι, Δημήτριος τοῖς αἵμασιν, ἱδρῶτας κεράσας τῶν ἀγώνων, μύρον τὸ θεῖον ἡμῖν ἐσκεύασε, πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος καλῶς, ἑψήσας τὸ φάρμακον, εἰς ψυχῶν καινὴν κάθαρσιν.

Σωμάτων τὰ τραύματα, καὶ τῶν ψυχῶν Δημήτριε, ὥσπερ ἀντιδότῳ δραστηρίῳ, μύρῳ καθαίρεις τῷ ἐκ τοῦ τάφου σου, ἰὸν ἀποπλύνων νοητόν, ζήλῳ τοῦ Δεσπότου σου, σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Πυρὸς ἐνεργέστερον, τὸ μύρον σου Δημήτριε, πᾶσαν διατρέχον Ἐκκλησίαν, βλύζει πηγάζει, ζεῖ τε καὶ δρᾷ μυστικῶς, τοῖς πίστει προστρέχουσιν αὐτῷ, φλέγον τὰ νοσήματα, καὶ διῶκον τοὺς δαίμονας. Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, Κόρη σκηνώσας εἴργασται, ταύτην μυροθήκην καινοῦ μύρου· ὅθεν Παρθένε Ἁγίων θείων ψυχαὶ ὀπίσω σου ἔδραμον θερμῶς· Εἶ καλὴ βοῶσαί σοι, εἶ καλὰ Κόρη Δέσποινα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τοῦ σεισμοῦ. Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ » εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Οὐκ ἔχοντες Δέσποτα, παῤῥησίαν δυσωπεῖν, οἱ ταπεινοὶ τὸ ὕψος σου, τοὺς ἐκλεκτοὺς Ἀγγέλους σου εἰς θερμήν, κινοῦμεν παράκλησιν· δι' αὐτῶν τῆς ὀργῆς σου ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Νῦν ἔγνωμεν Κύριε, ὡς ἠθέλησας ἡμᾶς, καὶ οὐδαμῶς συνέχωσας, ὑπὸ τὴν γῆν συμπτώμασι χαλεποῖς, πολλὰ πλημμελήσαντας· εὐχαρίστως διό σε μεγαλύνομεν.

Προςάττεις σαλεύεσθαι, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ὅπως ἡμεῖς παυσώμεθα, οἱ ταπεινοὶ σαλεύεσθαι ἀρετῶν, τῆς κρείττονος στάσεως, καὶ τῷ φόβῳ σου Λόγε στηριζώμεθα. Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεόνυμφε, ἀπορούμενον νυνί, τὸν σὸν λαὸν οἰκτείρησον· καὶ μητρικαῖς πρεσβείαις τὴν καθ' ἡμῶν, Θεοῦ ἀγανάκτησιν, μεταποίησον τάχος δυσωπούμενόν σε.

Τοῦ Ἁγίου πρῶτος Κανών. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Συμφώνως, συνελθόντες ὑμνοῦμεν Δημήτριε, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, καὶ θαυμάτων πλήρη καὶ χαρισμάτων, τοῦ Ἁγίου, καὶ σεπτοῦ παμμακάριστε Πνεύματος.

Λῦσόν μου, τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, πρεσβείαις σου· ὡς γὰρ ἀήττητος Μάρτυς, παῤῥησίαν ἔχεις πρὸς τὸν Δεσπότην· καὶ γενοῦ μοι, καταφυγὴ καὶ σκέπη Δημήτριε.

Θεοτοκίον.

Ἄσπιλον, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος, ὡς καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ νυμφίος, ἐν τῇ γαστρί σου Λόγος ἐσκήνωσεν.

Δεύτερος Κανών. Τὴν θείαν ταύτην.

Λουτρὸν τοῦ θείου Βαπτίσματος, λουσάμενος, ἐχρίσθης Ἀοίδιμε, μύρῳ τοῦ Πνεύματος· ὃ τηρηθέν σοι ἀμόλυντον, τῆς σῆς πλευρᾶς τὸ αἷμα, μύρον εἰργάσατο.

Ἀνάστα δεῦρο πλησίον μου, ψυχῇ τοῦ Δημητρίου προσφθέγγεται, νυμφίους Κύριος· οἶνον τοῦ νάρδου εἰσέλθωμεν, καὶ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου μου μεταλάβωμεν.

Καινὰ Δημήτριε κράζει σοι, νυμφίος ὁ Χριστὸς τὰ τελούμενα· ὁ χειμὼν λέλυται,

Digitized by Google

δεῦρο, τὸ ῥόδον ἐξήνθησεν· εἰς τὴν ὀσμὴν ὦ φίλος, δράμε τῶν μύρων μου.

Ἐγώ, φησὶν ὁ ἐρώμενος, ἐγὼ Νυμφίε σπεύδω ὀπίσω σου· ὀσμὴ γὰρ μύρων σου, πάντων τῶν μύρων ὑπέρκειται, ἥτις ἡμῶν τὸ αἷμα μύρον εἰργάσατο. Θεοτοκίον.

Θανάτῳ θάνατος λέλυται, ζωὴν ἀπὸ τοῦ τάφου ἀνέτειλε, τῷ ξένῳ τόκῳ σου, νόμων λυθέντων τῶν φύσεων· Μαρτύρων δὲ τὸ αἷμα, μύρον γεγένηται.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος βʹ.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὁ δοὺς σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν πόλιν σου ἄτρωτον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα·

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτον τὸν μέγαν, πάντες συμφώνως οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ὡς ὁπλίτην Χριστοῦ καὶ Μάρτυρα τιμήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις ἀναβοῶντες τῷ Δεσπότῃ καὶ Κτίστῃ τῆς οἰκουμένης· Ῥῦσαι ἡμᾶς τοῦ σεισμοῦ τῆς ἀνάγκης Φιλάνθρωπε, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν, τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων καὶ θλίψεων· ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν τὸ στήριγμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚϚʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, καὶ Θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Δημήτριον νύττουσι λόγχαι Χριστέ μου,
Ζηλοῦντα πλευρᾶς λογχονύκτου σῆς πάθος.

Εἰκοστῇ μελίαι Δημήτριον ἕκτῃ ἀνεῖλον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων, ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων ὁρμώμενος πόλεως, εὐσεβὴς ὢν ἄνωθεν, καὶ τῆς εἰς Χριστὸν διδάσκαλος πίστεως. Ἐπιδημήσαντος δὲ τοῦ Μαξιμιανοῦ τῇ Θεσσαλονικέων, κατεσχέθη ὁ Ἅγιος, ὡς τῇ εὐσεβείᾳ διαβόητος. Σεμνυνομένου δὲ τοῦ Βασιλέως ἐπί τινι ἀνδρί, Λυαίῳ τοὔνομα, καὶ προτρεπομένου τοὺς τῆς χώρας ἐξελθεῖν, καὶ διαγωνίσασθαι πρὸς αὐτὸν (ἦν γὰρ ὁ Λυαῖος μεγέθει σώματος καὶ ῥώμῃ τοὺς κατ' αὐτὸν ὑπερβάλλων)· νεανίας τις, τὴν πίστιν Χριστιανός, τοὔνομα Νέστωρ, προσελθὼν τῷ Ἁγίῳ Δημητρίῳ, ὄντι ἐν τῇ φρουρᾷ, ἔφη· Δοῦλε τοῦ Θεοῦ, βούλομαι συμπλακῆναι τῷ Λυαίῳ· ἀλλ' εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ. Ὁ δέ, τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ κατασφραγίσας τὸ μέτωπον αὐτοῦ, « Καὶ τὸν Λυαῖον, φησί, νικήσεις καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσεις ». Τούτοις ὁ Νέστωρ τοῖς ῥήμασι θαῤῥήσας, ἀντέστη τῷ Λυαίῳ, καὶ τὴν ἀλαζονείαν αὐτοῦ κατέβαλεν, ἀποκτείνας αὐτόν.

Διὰ τοῦτο ὁ Βασιλεὺς αἰσχυνθείς, ἐπεὶ καὶ ἐρευνήσας τὸ πρᾶγμα ἔμαθεν, ἐν ᾧ ἐφυλάττετο τόπῳ, λόγχαις τὴν πλευρὰν διαπαρῆναι ἐκέλευσε τὸν Ἅγιον Δημήτριον πρῶτον, ὡς αἴτιον γενόμενον τῆς τοῦ Λυαίου σφαγῆς· καὶ τούτου γενομένου, εὐθέως ἀφῆκεν ὁ Ἅγιος τὴν ψυχήν, πολλῶν θαυμάτων καὶ ἰάσεων παραδόξων μετὰ τὴν τελευτὴν γενόμενος ποιητής. Εἶτα, τῇ τοῦ Βασιλέως κελεύσει, καὶ ὁ Ἅγιος Νέστωρ ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Ἐκ τοῦ Μεταφραστοῦ.

Εἶχε μὲν τὰ τοῦ Μάρτυρος οὕτω, καὶ νεκρὸς αὐτοῦ κατὰ γῆν ἔῤῥιπτο. Μετὰ δὲ ταῦτα τινὲς τῶν φιλοχρίστων, τὸ τίμιον ἀνελόμενοι λείψανον, εὐλαβῶς περιστέλλουσιν· εἶτα καὶ χόνιν περιβαλόντες αὐτῷ, εὐλαβῶς θάπτουσι καὶ θεοφιλῶς. Εἷς δέ τις τῶν οἰκετῶν τοῦ Ἁγίου, παρεστὼς αὐτῷ, ὅτε τὴν μακαρίαν ὑφίστατο, καὶ ὡς οἷόν τε τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο αἷμα εἰς τὸ θεῖον τοῦ Μάρτυρος ἀνελόμενος ἐπώμιον, ἀλλὰ ὃν ἐφόρει κατὰ χεῖρα δακτύλιον, τῷ μαρτυρικῷ αἵματι καὶ τοῦτον, περιχρίσας, πολύ τι χρῆμα τεραστίων εἰργάζετο δι' αὐτοῦ, ὡς πλήρη γενέσθαι τῆς τοιαύτης φήμης τῶν τεραστίων τὴν πόλιν Θεσσαλονικέων ἅπασαν. Ὅθεν οὐδὲ οἷος ἦν ταῦτα, οὔτε Μαξιμιανὸν λαθεῖν, οὔτε τὸν φθόνον ὑπενεγκεῖν· καὶ διὰ τοῦτο χειροῦται παραυτίκα ὁ θαυμάσιος οὗτος οἰκέτης, Λοῦπος τοὔνομα, καὶ ἀναιρεῖται.

Χρόνου δὲ παραῤῥέοντος, καὶ τῶν σημείων διατρεχόντων, Λεόντιός τις ἀνήρ, τήν τε δόξαν λαμπρός, τήν τε πρὸς Χριστὸν πίστιν μάλα θερμός, νόσῳ βαρυτάτῃ κάτοχος γίνεται, ὡς τὸν θάνατον χρῆμά τι νομίζειν ἐπιεικῶς ποθεινότατον· καὶ ἐπεὶ ἰατροὶ μὲν φανερῶν ἡττῶντο, τὸ δὲ πάθος διὰ παντὸς ἤκμαζε, πρὸς τὸν θεῖον τοῦ Μάρτυρος καταφεύγει ναόν· καὶ εὐθύς, ἅμα τῇ καταθέσει τοῦ νοσοῦντος, καὶ ἡ τοῦ Μάρτυρος διὰ τῶν ἐκείνου χειλέων ἀνάκλησις, καὶ ἡ τοῦ νοσήματος εὐχερὴς ἀπόθεσις ἠκολούθησεν. Οὕτω ταχέως ὁ Λεόντιος τῆς θεραπείας τυχών, ταχεῖαν καὶ αὐτός, ὡς εἶχε, τὴν ἀμοιβὴν ἀποδίδωσι· καὶ τὸν μικρὸν οἰκίσκον, ὃς τὸ ἱερὸν εἶχε τοῦ Μάρτυρος σῶμα, ἐπὶ βραχέος κομιδῇ καὶ στενοῦ τοῦ σχήματος ὄντα, τοῖς περιβόλοις τε τοῦ λουτροῦ καὶ τοῦ σταδίου ἀπειλεγμένον καταστρέψας αὐτός, ναὸν ἐν τῷ ἄστει Θεσσαλονίκης ἐξ αὐτῶν ἐδείματο τῶν κρηπίδων· ὃς καὶ νῦν ὁρᾶται μέσον τοῦ σταδίου καὶ τοῦ δημοσίου λουτροῦ κάλλιστα διῃρημένος.

Μέλλων δὲ ὁ φιλευσεβὴς οὗτος ἀνὴρ καὶ πρὸς τὸ Ἰλλυρικὸν ἀπιέναι, ἔνθα καὶ τὴν τοῦ Ἐπάρχου ἀξίαν διεῖπε, καί τινα τῶν μερῶν τοῦ ἱεροῦ σώματος λαβεῖν βουληθείς, ὥς τε κἀκεῖσε ναὸν τῷ εὐκλεεῖ Μάρτυρι ἀνεγεῖραι, οὐκ ἔσχε συνευδοκοῦντα τὸν Ἅγιον· ἀλλὰ νυκτεριναῖς αὐτὸν ἐπιφανείαις εἴργει τοῦ ἐγχειρήματος. Διὰ ταῦτα καὶ τὸν δεύτερον ἔρχεται πλοῦν, ὃ τέγεται, τὴν χλαμύδα τοῦ Μάρτυρος σεπτοῖς αἵμασι τοῖς ἐκείνου πεφοινιγμένην, καί τι τοῦ ἐπωμίου λαβὼν (ὃ σύνηθες ὠράριον ὀνομάζειν), καὶ κιβωτῷ τιμίᾳ τὰ ἀληθῶς τίμια καταθέμενος, οὕτω τῷ Μάρτυρι μὲν τὸν πόθον ἀφοσιοῖ, ἑαυτῷ δὲ τὴν μεγίστην περιποιεῖται ἀσφάλειαν.

Ἀμέλει καὶ τὴν ἐπὶ τὸ Σίρμιον, ὥρᾳ χειμῶνος, διαβαίνειν μέλλων, ἤδη παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἴστρου γενόμενος, ἐπεὶ μέγα τὸ ῥεῖθρον ἐξεῖρον ἦν, ἐν ἀθυμίαις ἦν ὁ ἀνήρ. Ἐπιφανεὶς οὖν ὁ θεῖος Δημήτριος, « Πᾶσαν ἀθυμίαν, ἔφη, πόῤῥω θέμενος τῆς ψυχῆς, ἃ ἐπιφέρεις κατὰ χεῖρας ἔχων, διάβηθι τὸν ποταμὸν ἀλιστάκτως ». Πείθεται τῷ φανέντι ὁ Ἔπαρχος· καὶ ἕωθεν, τοῦ ὀχήματος ἐπιβάς, ἐχώρει διὰ τοῦ ῥεύθρου, κατὰ χεῖρας τὴν σορὸν ἔχων, ἠσυχῇ τοῦ ῥεύματος ὑποχωροῦντος αὐτῷ. Οὕτως οὖν ἀβλαβὴς διελθών, καὶ πρὸς τῷ Σιρμίῳ γενόμενος, τὴν ἱερὰν ἐκείνην σορὸν μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ θησαυροῦ τῷ παρ

Digitized by Google

αὐτοῦ καινουργηθέντι ναῷ τῷ Μάρτυρι δίδωσι. Πολλῶν δὲ θαυμάτων δηλαδὴ καὶ ἰάσεων καὶ παρ᾽ αὐτήν γε τὴν ὁδὸν πλεῖστοι τῆς ἁγιαστικῆς ᾽κείνης φερομένης χλαμύδος ἀπήλαυσαν.

Καὶ Μαριανὸν τὸν Ἔπαρχον τῶν Ἰλλυριῶν, ἕλκει πονηρῷ βληθέντα ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν, ἀπειρηκότων καὶ τῶν ἰατρῶν, ταύτης τῆς νόσου ἀπήλλαξεν, ἐλθόντα πρὸς τὸν τοῦ Ἁγίου ναὸν, καθὼς ὁ Ἅγιος αὐτῷ ἐνετείλατο. Καὶ ἕτερον ἄνθρωπον, τῷ τῆς αἱμοῤῥοίας πάθει κατεσχημένον, παραδόξως ἰάσατο. Καὶ ἄλλον, δαιμονιῶντα. Καὶ τὴν μεγαλόπολιν Θεσσαλονίκην ὑπὸ τῶν Βαρβάρων πολιορκουμένην ἐῤῥύσατο.

Καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Ἄφρων, οὓς Ἕλληνες Φοινίκης ἀποίκους ἀναγράφουσιν, αἰχμαλωσίας τῆς ἀπὸ τῶν Βαρβάρων ἐλυτρώσατο, τούτῳ ἐπιφανεὶς, καὶ τῶν περικειμένων αὐτῷ δεσμῶν λύσας αὐτὸν, καὶ μέχρι Θεσσαλονίκης αὐτὸν ὁδηγήσας. Τοῦ δὲ Ἐπισκόπου εἰς Ἀφρικὴν παραγενομένου, καὶ ναὸν τῷ Μεγαλομάρτυρι δειμαμένου Δημητρίῳ, καὶ περὶ κιβωτίου καὶ ἄμβωνος διανοουμένου, ὁ Ἅγιος οὐκ ἠμέλησεν, ἀλλά γε τῷ Ἐπισκόπῳ κατ᾽ ὄναρ φανεὶς, « Τὸ πλοῖον, φησὶ, τὸ νυνὶ προσχὸν τῷ λιμένι, ὅσα σοι διὰ φροντίδος τῶν μαρμάρων ἐστὶν, ἐπιφέρεται· κἀκ τούτων βουλομένῳ σοι τὰ τῆς χρείας προσπορισθήσεται ». Τῷ δὲ Ἐπισκόπῳ ἐντυχόντι τῷ ναυκλήρῳ, καὶ τοῦ σκοποῦ ἀποτυχόντι, πάλιν ὁ Ἅγιος αὐτῷ ἐμφανίζεται, καὶ φησὶ, τοῦ πλοίου τῇ πρώρᾳ ἐναποκεῖσθαι τὰ μάρμαρα, ἕκαστον ἐξονομάσας, ὡς εἶχεν εἴδους καὶ σχήματος. Ἐπ᾽ ὀνόματι δὲ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ συμμάρτυρος Βίκτορος ὠνηθῆναι· αὐτῷ δ᾽ ἐκεῖνον ταῦτα δωρήσασθαι νῦν, ὡς κατὰ τὴν Βασιλίδα τῆς τούτων χρείας εὑρεθείσης ἐκείνῳ καὶ πληρωθείσης· ἀνειπεῖν τε ταῦτα τῷ τῆς νεὼς ἀφηγουμένῳ σαφῶς, οὕτω τε πεῖσαι, καὶ λήψεσθαι· ὃ δὴ καὶ γέγονε.

Τῇ δὲ πόλει Θεσσαλονίκῃ ἔλυσε καὶ λιμὸν καὶ λοιμὸν, τοῖς λιμέσιν ἐπιφοιτῶν, καὶ τοῖς ναυτικοῖς ἐμφανιζόμενος, καταίρειν ὡς τάχιστα παρὰ ταύτην κατεπισκήπτων· πρὸς τοῦτο καὶ ὀφθαλμοφανῶς δηλαδὴ καθορώμενος, καὶ ἐπὶ πολὺ προπορευόμενος τῶν νηῶν, καὶ πεζεύων τὸ πέλαγος.

Τοῦ δὲ ἀοιδίμου Βασιλέως Ἰουστινιανοῦ τοῦ ἐπ᾽ ὀνόματι τῆς ἐνυποστάτου τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας οἰκοδομήσαντος τὸ θεουργὸν καὶ ἀμώμητον (ἴσ. ἀμίμητον) ἔργον, καὶ τὰ ἀπ᾽ αἰῶνος ἅπαντα ἐκεῖσε ἀποκρύψαι ζητοῦντος, μέρος τι τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου αὐτῷ μετακομισθῆναι βουληθέντος, καὶ τῶν παρ᾽ αὐτοῦ ἀποσταλέντων τεχνιτῶν τοῦ ἔργου ἐρχομένων καὶ τῇ μαρτυρικῇ καὶ θεοτιμήτῳ σορῷ τοῦ Μάρτυρος ἐγγισάντων, πῦρ ἀθρόον φωτοβολοῦν παρὰ τὴν τιμίαν καθωράθη σορόν· καὶ φλὸξ, ἐκεῖθεν ἐξαλλομένη, κατὰ στόμα τούτοις προσυπαντᾷ, περαιτέρω προβῆναι ἐξείργουσα. Φωνή τε ἐκ τοῦ πυρὸς, τὸ ἐξαίσιον καὶ τεραστικόν! διηχηθεῖσα τρανῶς, ἔφη· « Παύσασθε περαιτέρω πειράζοντες »· ἀφ᾽ ὧν ἄρδην καταπλαγέντες, τῷ ἐδάφει τὰς ὄψεις κατέμιξαν. Χοῦν δὲ μόνον ἐκεῖθεν λαβόντες, ἀνῆλθον· οὗ τὸ μὲν ἥμισυ τῷ ἱερῷ ἐθησαύρισαν σκευοφυλακίῳ, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ τῷ Βασιλεῖ εἰς ἁγιασμὸν ἐξαπέστειλαν, τὰ συμβεβηκότα καὶ εἰρημένα σημάναντες.

Ὁ ἀεὶ δὲ βασκαίνων τοῖς ἀγαθοῖς διάβολος, πειρᾶται ποτὲ τῶν καιρῶν, τὴν μεγαλόπολιν Θεσσαλονίκην ἐχθροῖς παραδοῦναι τρόμῳ τοιῷδε. Ἐμπρησμὸν κατασκευάζει τοῦ κιβωτίου ἐν αὐτῷ τῷ ναῷ. Ἐν ὅσῳ δὲ ὁ ἐμπρησμὸς ἐνηργεῖτο, φθάνει καὶ τὸ τῶν Σθλαβίνων ὠμότατον ἔθνος, καὶ πρὸ ὀλίγων σταδίων τῆς πόλεως λάθρα κατεστρατοπέδευσε, τοῦ πονηροῦ Σατᾶν τοῦτο προκινήσαντος. Τοῦ δὲ λαοῦ συναθροισθέντος ἐπὶ τῷ ἐμπρησμῷ, δείσας ὁ τὴν φροντίδα τῶν ἱερῶν ποιούμενος τοῦ ναοῦ, μὴ ὁ ἄργυρος τοῦ κιβωτίου, ὃς ἦν διατακεὶς τῷ πυρὶ, τῷ ἐδάφει ἐπιλιμνάζων, τῷ ὄχλῳ παραπόληται· Ὦ φίλοι τε καὶ ἀγχιστεῖς, ἐξεβόησεν, ἐπὶ τὸ τεῖχος πολέμιοι, καὶ ἤδη τοῦ ἀπορύττειν ἀπάρχονται· διασκεδάσαι τῷ λόγῳ τὸ πλῆθος ἐκμηχανώμενος, ὥς τε περισῶσαι τὸν ἄργυρον· Τὸ δὲ ἦν ἄρα τοῦ Ἁγίου ἐπίπνοια. Πιστῷ γὰρ ὄντι πιστεύσαντες τῷ ἀνδρὶ, καὶ παραυτίκα τοῖς τείχεσι προσφοιτήσαντες ἅπαντες, εὗρον τοὺς πολεμίους τὰς ἑλεπόλεις ἤδη τοῖς τείχεσι προσερείδοντας. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἤδη τοῦ πυρὸς οὐχ ἧττον κατὰ τῆς πόλεως τρέχοντας ἀπεσόβησαν, εἰς συμμαχίαν τὸν Ἅγιον προσκαλούμενοι.

Μετὰ δὲ ταῦτα, καὶ τοῦ πυρὸς σβεσθέντος, ὁ Ἱεροφύλαξ πᾶσι διεφανέρωσε τὸ θαῦμα τοῦτο, λέγων, ὡς οὐκ εἰδήσει τῆς τῶν πολεμίων ἐφόδου, περιποιήσει δὲ τοῦ Ἁγίου διὰ τὸ τὸν ἄργυρον μὴ διασκεδασθῆναι ὑπὸ τοῦ λαοῦ, σοφιζόμενος τοῦτο ἀνεῖπεν. Ἐξ οὗ δὴ πάρεστι σαφὲς τοῖς ὀρθῶς κρίνειν ἐπισταμένοις, καὶ συνιέναι θείας οἰκονομίας, ὡς προμηθείᾳ τοῦ Ἁγίου, γῇ τοῦ ἐχθροῦ κεφαλῇ περιτρέποντος τὰς αὐτοῦ μηχανὰς, κακῷ τὸ κακὸν ἐξιάθη, καὶ διὰ μὲν τῆς πυρκαϊᾶς τὸν λαὸν διεγείραντος, διὰ δὲ τῆς τοῦ πυρὸς ἀποσβέσεως τοῦτον σθενώσαντος, διὰ δὲ τῆς ἐμπνευσθείσης τῷ Ἱεροφύλακι σωτηριώδους φωνῆς τῆς τοῦ ἔθνους μηνύσεως, τὸ τεῖχος καὶ τὴν πόλιν σοφῶς ἄγαν καὶ συμπαθῶς διασώσαντος.

Ἰλλούστριος δέ τις (κατὰ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν πρωτοσπαθάριος), τῷ τοῦ Ἁγίου προσεδρεύων ναῷ, ἐργάτης τῆς ἀρετῆς ἐγνωρίζετο. Οὗτος ἔφη, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἐπὶ Μαυρικίου Βασιλέως τῶν Ἀβάρων πολέμου, τεθεᾶσθαι δύο ἄνδρας, εἴδει καὶ μεγέθει διαπρεπεῖς, καὶ οἵους ἐν προσώπῳ Βασιλέως τιμᾶσθαι καὶ παρίστασθαι, ἐπεισιόντας μὲν τοῦ Νεὼ ἔξωθεν, πρὸς δὲ τὸ λεγόμενον Τρίβολον διαγενομένους (ἀρχὴ δὲ τοῦτο τῆς πρὸς τὸν ναὸν εἰσόδου, καὶ μεθόριον τῶν πρὸς ἑσπέραν αὐτοῦ Θετταλῶν μεγάλων δύο κιόνων)· εἰπεῖν τῷ ὑπηρέτῃ ἀναγαγεῖν αὐτοὺς τῷ κυρίῳ τοῦ οἴκου. Τούτου δὲ τῇ εἰσόδῳ τοῦ ἱεροῦ κιβωτίου προσπελάσαντος, θᾶττον αὐτοῖς διᾶραι τὰς θύρας τὸν Ἅγιον, προσυπαντῆσαί τε, καὶ προσειπεῖν ὥς τινας συνήθεις, καὶ παρὰ τοῦ Βασιλέως ἥκοντας διαπύθεσθαι τί τοῦ Βασιλέως τὸ βούλημα. Τοὺς δ᾽ ἀντειπεῖν, κελεῦσαι, τὸν Βασιλέα τῇ σῇ ἁγιωσύνῃ προλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι, ὡς τοῖς ἐχθροῖς ἤδη διαφειμένην· καὶ ὡς ταῦτα ἀκηκοότα, ἐπιδακρῦσαι τῷ λόγῳ τὴν κεφαλὴν ἐπικλίναντα, καὶ ἀφωνίᾳ συσχεθέντα πολλῇ καὶ μακρᾷ, τὸ βάρος τῆς λύπης τῶν ἠκουσμένων τῷ τοιῷδε σχήματι ἐνδεικνύμενον· οἷς δὴ καὶ τὸν ὑπηρέτην ἀνιαθέντα εἰπεῖν· Εἰ ᾔδειν, ἀδελφοὶ, τοσοῦτον ὂν τῆς ὑμῶν παρουσίας τὸ ἀηδὲς, οὐκ ἂν ὑμᾶς τῷ κυρίῳ μου κατεμήνυσα· καὶ πρὸς τούτοις ὀψὲ καὶ μόνον ἐρεσθαι τὸν Ἅγιον· Ὄντως οὕτως ἤρεσεν; οὕτως ἔδοξε τῷ Κυρίῳ καὶ Δεσπότῃ πάντων, τηλικαύτην πόλιν, ἣν τῷ ἰδίῳ ἐξηγοράσατο αἵματι, διαφεῖναι τοῖς αὐτὸν μὴ ἐπιγινώσκουσιν;

Οὕτω δὲ, τούτων καταφησάντων, τὸν συμπαθέστατον ἀνθυπενεγκεῖν Μάρτυρα, καὶ τὴν ἀπόκρισιν τῷ Δεσπότῃ πάντων κατεπισκῆψαι προσενεγκεῖν, ἔχουσαν οὕτως· « Οἶ-
» δα τοὺς οἰκτιρμούς σου, φιλάνθρωπε Κύριε, νικῶντας
» ἀεὶ τὴν σὴν ἀγανάκτησιν, ἣν αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ὑπα-
» νάπτουσιν· Οἶδά σε τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτωλῶν
» τεθεικότα, καὶ τὸ ἴδιον αἷμα ὑπὲρ τούτων ἐκχέοντα,
» καὶ μηδαμοῦ τὴν εὐδοκίαν σου ταύτην παρεμποδισθῆ-
» ναι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Καὶ ἐπεὶ κἀμὲ τῆς δὲ τῆς
» πόλεως κατέστησας φύλακα, σὲ τὸν Δεσπότην μιμή-
» σομαι· τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ τούτων θήσομαι, καὶ ἀ-
» πολλυμένοις ἀπολεσθήσομαι· τὸ ὄνομά σου γὰρ ἐπικέ-
» κληται, καὶ σοῦ οὐκ ἀπέστησαν, κἂν ἥμαρτον, καὶ

Digitized by Google

» αὐτὸς Θεὸς εἶ τῶν μετανοούντων ». Πρὸς ταῦτα τοὺς ἄνδρας εἰπεῖν· Ταῦτα ἐροῦμεν τῷ πέμψαντι; ταῦτα ἀπαγγελοῦμεν τῷ Βασιλεῖ; δέος μὴ λυπηθῇ ἐπὶ σέ. Τὸν δὲ « Ταῦτα ἐρεῖται » καὶ αὖθις εἰπεῖν, καὶ τῷ κοιμητηρίῳ παλιννοστῆσαι, τοθ᾽ ἱερὸν ἀποκλεῖσαι κιβώτιον ἔμπροσθεν τῶν ἀγγελιαφόρων, ἤδη ἐπαπιόντων τοῖς λόγοις.

Ταῦτα ὁ Ἱερὸς Ἰλλούστριος ἐν ἐκστάσει ὁρᾷν τρανῶς καὶ ἀκούειν, ἢ δι᾽ ὁράματος, ἀναφανδὸν διετείνετο· καὶ ἅμα λέγων, ἀπῄει παραθαῤῥύνων τὸ ἐγκατάλειμμα τῆς πόλεως, κατεπτηχὸς ἤδη ἀδρανὲς ὄν, καὶ, προηγησαμένῳ λοιμώδει νοσήματι, καὶ τῇ τοῦ ἔθνους ἐφόδῳ, ἄτονον πάντῃ καὶ ἐν ἀμηχάνῳ καθήμενον, ἔπειθέ τε λέγων μετ᾽ αὐτῶν εἶναι τὸν Ἅγιον, καὶ τῇ αὐτοῦ πρεσβείᾳ διασωθῆναι ἐπληροφόρει· καθὰ δὴ καὶ ἡ τῶν πραγμάτων ἔκβασις πεποίηκεν ὕστερον.

Τοῦ δὲ νεωκόρου Ὀνησιφόρου, τοῦ ἐν τῇ ἁγίᾳ σορῷ προσεδρεύοντος, καὶ περὶ τὰς τῶν λύχνων καὶ λαμπάδων ἀφὰς προνοουμένου, καὶ κακουργοῦντες περὶ ταῦτα, τοὺς κηροὺς καὶ τὰς λαμπάδας ἀποκλέπτοντος, καὶ τοῦτο ἐπὶ πλεῖστον ποιοῦντος, οὐκ εἴασε τὴν φρενοβλαβῆ καὶ ἀπώλεθρον προαίρεσιν ἀνιάτρευτον· ἀλλ᾽ ὄναρ αὐτῷ ἐπιστὰς, διελέγχει, καὶ ὑφηγεῖται τὸ πρακτέον φιλανθρωπότερον· Ἔφη γάρ· « Ἀδελφὲ Ὀνησιφόρε, οὐκ ἀρέσκει μοι τὸ δρώμενον ὑπὸ σοῦ ἐπὶ ταῖς λαμπάσιν. Ἴσθι γὰρ, τοῦτο ποιῶν, ὡς καὶ τοὺς προσφέροντας τὰ μέγιστα ζημιοῖς, καὶ σεαυτὸν εἰς τὸ τῆς ἀπωλείας βάραθρον ἐξωθεῖς· ἐπὶ πολὺ γὰρ τῶν λαμπάδων ἡμμένων, ἐπὶ πλέον ἱλεοῦται καὶ τὸ Θεῖον τῷ προσάγοντι. Θᾶττον δὲ ἀφαιρουμένων, ὑποτέμνεται μὲν ἐκείνου τὸν ἔλεον τὸ πρᾶγμα, ὑπαυξάνει δὲ τὸ κατάκριμα τοῦ ὑφελομένου ».

Τούτοις ὁ Ὀνησιφόρος μικρὸν ἐπισχὼν, αὖθις τῷ ἡμέρῳ τοῦ ὁράματος χαυνωθεὶς, εἰς ἤθη ἐπάνεισι τὰ αὐτοῦ, ἀδεῶς, τολμῶν τὰ συνήθη. Καὶ ποτέ τις τῶν εὐσεβῶν, βαθείας νυκτὸς ἐπιστὰς, κηροὺς προσήγαγεν εὐμεγέθεις καὶ διαφανεῖς. Τούτοις ἀλοὺς ὁ Ὀνησιφόρος, προσῆλθεν ἅμα τῷ ἀφθῆναι προσαφελέσθαι, μεταβάντος ἤδη τοῦ εὐξαμένȣ. Α᾽λλ᾽ ὅρα μοι τὸ τοῦ Ἁγίου προμηθές. Ἅμα τῷ τὴν χεῖρα ἁπλῶσαι πρὸς τοὺς κηροὺς, φωνὴν ἐμβριθῆ ὁ Ἅγιος ἀπὸ τῆς ὑποκειμένης ἀναπέμψας σοροῦ, ἔφη· Πάλιν ταὐτά; Ταύτῃ βληθεὶς ὁ Ὀνησιφόρος, ἐπὶ τὸ ἔδαφος κατηνέχθη πτῶμα δεινὸν, ἐμβροντηθεὶς τῷ δέει καὶ τῇ βολῇ τῆς φωνῆς. Ἕως τις τῶν τοῦ Κλήρου καὶ συνήθων παρελθὼν, ἀνέστησε τοῦ πτώματος, καὶ τῆς ἐκστάσεως ἐπανήγαγεν. Αὐτὸς δὲ εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, ἐξωμολογεῖτο ἐπὶ πάντων τῆς τε ἰδίας ἀφροσύνης τὸ τόλμημα, καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου περὶ αὐτὸν κηδεμονίαν τὸ πρότερον, καὶ παιδείαν μετὰ φιλανθρωπίας τὸ δεύτερον, ὡς μὴ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρους ὠφεληθῆναι τῷ θαύματι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Ἀρτεμίδωρος καὶ Βασίλειος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀρτεμίδωρος, ᾧ τέλους ψῆφος ξίφος,
Σύναθλον εἶχε Βασίλειον πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Λεπτίνα, κατὰ γῆς συρομένη, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν γῇ συρεῖσα χερσὶ δυσσεβυφρόνων,
Ἀφῆκεν εἰς γῆν Λεπτίνα σαρκὸς πάχος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Γλύκων ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ξίφει προτείνας Μάρτυς αὐχένα Γλύκων,
Σπονδὴν γλυκεῖαν αἷμά σου Χριςῷ χέεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ μεγάλου καὶ φρικώδους σεισμοῦ.

Στίχ. Ἔσεισας, ἀλλ᾽ ἔσωσας αὖθις γῆν Λόγε·
Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἶκτός ἐστι τὸ πλέον.

Τῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, Ἰνδικτιῶνος ἐννάτης, εἰκοστῇ ἕκτῃ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἐγένετο σεισμὸς μέγας καὶ φοβερὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὥστε τὰ ὑπερῷα, καὶ τῶν ἄλλων ὡραιότερα οἰκήματα καταπεσεῖν, καὶ πολλοὺς συγκαταταφῆναι τοῖς καταπεσοῦσι. Διὸ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου ποιούμεθα καὶ τὴν μνήμην τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, ἀπερχόμενοι μετὰ Λιτῆς εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Παναγνου καὶ Ἁγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐκτελοῦντες ἐν αὐτῷ καὶ τὴν θείαν Μυσταγωγίαν. Ἧς ταῖς πρεσβείαις ῥυσθείημεν ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς, καὶ τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ σεισμοῦ. Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑπερύμνητος εἶ Κύριε μακρόθυμε, ὅτι οὐκ ἐθανάτωσας, τοὺς οἰκέτας σου, σπαραγμῷ καὶ κλόνῳ φοβερῷ, τῆς γῆς· ἀλλ᾽ ἐφόβισας ζητῶν, τὸ ἐπιστρέψαι τῶν κακῶν, καὶ ζῆσαι πάντας ἡμᾶς.

Στεναγμὸν ἀπὸ καρδίας ἀναπέμψωμεν, καὶ δάκρυα προχέωμεν, ὅπως ἵλεων τὸν Δεσπότην εὕρωμεν Χριςὸν, ἐκτρέψαι σεισμῷ πάντας ἡμᾶς, διὰ πληθὺν ἁμαρτιῶν, ἐπαπειλοῦντα δεινῶς.

Οἴμοι! κράξωμεν, καὶ χεῖρας ἐκπετάσωμεν, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, καὶ παυσώμεθα τοῦ λοιποῦ ποιεῖν τὸ πονηρόν· ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ ἀγανακτῶν, σαλεύει ἅπασαν τὴν γῆν, στηρίξαι θέλων ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον Ἄχραντε σωθῆναι τοὺς οἰκέτας σου, ἀπολεσθῆναι μέλλοντας, ἐν ὀργῇ Θεȣ̃, καὶ θυμῷ μεγάλῳ καὶ φρικτῷ, τῆς νῦν ἐπελθούσης ἀπειλῆς, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν, ἁμαρτημάτων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Κανὼν πρῶτος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Λελαμπρυσμένος, τῇ θείᾳ δόξῃ καὶ τῇ χάριτι, Μάρτυς ἀθλοφόρε λάμπεις φωτοειδῶς, καὶ φωτίζεις τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς πορφυρίδι, κεκοσμημένος τῷ σῷ αἵματι, ἔχων ἀντὶ σκήπτρȣ Ἔνδοξε τὸν σταυ-

Digitized by Google

ρὸν, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις νῦν, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένη, πεφωτισμένη Μητροπάρθενε, πάντας τοὺς τιμῶντας σὲ τὴν παναληθῆ Θεοτόκον περιφρούρησον, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχουσα Δέσποινα.

Κανὼν δεύτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἱερούργησας τὸ αἷμά σου Δημήτριε, σπείσας πανάριστε, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός· πλευρὰν δὲ λελόγχευσαι, τοῦτον μιμούμενος· ὅθεν δίδωσι, τὴν ἀμοιβὴν κατάλληλον, μύρον ἄλλοις δεδειχώς σε.

Σεσωμάτωται τὸ μύρον τὸ οὐράνιον, Χριστὸς ὁ Κύριος, διὰ φιλίαν βροτῶν· αὐτὸν δὲ Δημήτριος, φιλήσας ἄριστα, χριστὸς γίνεται μύρῳ καινῷ χρισάμενος, καὶ σαρκὸς ἐκβλύζει μύρα.

Μύρῳ χρίσας με Χριστὸς ἀγαλλιάσεως, δουλείας ἔλυσε, καὶ τυραννίδος πικρᾶς· ἀλλ' αὖθις δεδούλωμαι, αἰσχίςαις πράξεσιν· ἐλευθέρωσον, αἰσχρᾶς δȣλείας Ἅγιε, σοῦ τῷ μύρῳ καταχρίσας.

Θεοτοκίον.

Ἐκλεξάμενος Νυμφίος ὁ ὡραῖός σε, Παρθένε Δέσποινα, τῶν γηγενῶν ἐκ φυλῆς, λαμπρῶς παρεστήσατο, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, Δεῦρο Νύμφη μȣ, ἀπὸ Λιβάνου λέγων σου, δεῦρο Νύμφη μου καὶ Μῆτερ.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τοῦ σεισμοῦ. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς, Χριςὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς δικαίας σου ταύτης ὀργῆς φιλάνθρωπε, ἐπελθούσης ἀθρόως συνεταράχθημεν, καὶ ἀπελπισμῷ παντελεῖ συνεσχέθημεν, προσαγανακτοῦντα, ὁρῶντες καθ' ἡμῶν σε.

Ἀνατείνωμεν χεῖρας πιστοὶ καὶ ὄμματα, πρὸς τὸν μόνον Δεσπότην σώζειν δυνάμενον, κράζοντες· Χριστὲ, τὸν θυμόν σου ἀπόστρεψον, ἀφ' ἡμῶν ταχέως, φιλάνθρωπος ὑπάρχων.

Χιλιάδες Ἀγγέλων, Μαρτύρων σύλλογος, Προφητῶν Ἀποςόλων, Ὁσίων Ἱεραρχῶν, ἅγιος χορὸς, ἱκετεύει σε Δέσποτα· Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, τοῦ τεταπεινωμένου.

Ὁ γινώσκων Οἰκτίρμον τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν, καὶ εὐόλισθον πάντῃ καὶ ἀδιόρθωτον, ὅπασον τὴν ὀργὴν, καὶ τὸν τάραχον κόπασον, καὶ τῷ σῷ ἐλέει, οἰκτείρησον τὸν κόσμον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Θεοτόκε τὸν εὐσυμπάθητον, ἡ τεκοῦσα Σωτῆρα, ἴδε τὴν κάκωσιν, καὶ τὸν στεναγμὸν τοῦ λαοῦ σου, καὶ τάχυνον, τοῦ παρακαλέσαι ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι.

Τοῦ Ἁγίου Κανὼν πρῶτος. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ἠμαύρωσας πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, μανίαν ἔνδοξε, καὶ τὰ παλαίσματα, τὴν ἀκαθαίρετον δύναμιν, τοῦ Χριςοῦ περιζωσάμενος, καὶ νικηφόρος γεγονὼς, Μάρτυς Δημήτριε, ἀνεβόας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Μαρτύρων εὐστάθειαν δεικνὺς, Μαρτύρων εὔκλειαν, ἔσχες Δημήτριε, λουτρὸν λουσάμενος ἅγιον, ὃ δευτέραις οὐ μολύνεται ἁμαρτημάτων προσβολαῖς, λόγχῃ νυττόμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἡ τῶν θαυμασίων σου πληθὺς, τὴν ὑπὲρ νοῦν δωρεὰν, ἣν σοι παρέσχε Χριςὸς τοῖς πᾶσιν Ἔνδοξε δείκνυσι· καὶ ἡ χάρις τῶν ἰάσεων, τὴν ὑπὲρ λόγον σοι σαφῶς, χάριν κηρύττει ἡμῖν, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθενομήτορα, καὶ Θεοτόκον Ἁγνὴν, ὑμνολογήσωμεν· αὕτη γὰρ, σωτηρίας ἡμῖν πρόξενος, ὡς τὸν τοῦ κόσμȣ Λυτρωτὴν, Λόγον γεννήσασα, ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν δεύτερος. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὑψώσας Χριστὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ, ἀλήθειαν σȣ ὁ λάρυγξ ἐμελέτησε· στόμα σὸν λελάληκε, σοφίας τὰ ῥήματα· τῶν ἀρωμάτων ὤφθησαν αἱ σιαγόνες σου, φιάλαι· διὰ τοῦτο Χριστός σε μύρου θείου κρήνην, ἀνέδειξε τῷ κόσμῳ.

Ῥημάτων ἰσχὺν σου Στεφηφόρε, ὡς βέλη τοῦ δυνατοῦ ὁ σὸς ἀντίπαλος, φρίττων ἀνὰ χεῖράς σου, πόρρωθεν στρεφόμενα, σοῦ τὴν πλευρὰν ἀνώρυξε, μυρίῳ δόρατι· ἣ μύρων ἀναδοῦσα θαλάσσας, ὡς τοὺς Αἰγυπτίους, αὐτὸν καταβαπτίζει.

Ὁ μέγας φρουρὸς Θεσσαλονίκης, ὁ ῥύστης ἐν τοῖς κινδύνοις ὁ ἐξαίρετος, πρόμαχος ὁ κράτιστος, πάσης Ἐκκλησίας τε, οἷα πατὴρ φιλόστοργος, τοῖς τέκνοις δίδωσι, θηλὴν αὐξητικὴν ψυχοτρόφον, τὴν πλευρὰν ὡς γάλα, τὸ μύρον χορηγοῦσαν.

Νόσων καὶ δεινῶν ἀρρωστημάτων, δαιμόνων ἐπιβουλῆς τε σὺ διέσωσας, μέγιστε Δημήτριε, μύρου ταῖς ἀρδείαις σου, τὴν πατρικὴν

Digitized by Google

οἰκίαν μοι, ἥνπερ ἐφίλησας, τιμῶν τὴν ἀρετὴν τῶν τεκόντων· οἷς ἡμᾶς συνάπτοις, ὑμνοῦντάς σου τὴν χάριν. Θεοτοκίον.

Ὄλβον σε κοινόν, ὦ Θεοτόκε, καὶ δόξαν οἱ σὲ τιμῶντες πάντες ἔχοντες, πίστει σοι προστρέχομεν, πόθῳ σου δεόμενοι, τῆς ἀδοξίας λύτρωσαι, τῆς ἐν τῷ μέλλοντι, τρυφῆς τῆς αἰωνίου καὶ δόξης, ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἡμᾶς καταξιοῦσα.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τοῦ σεισμοῦ. Ὠδὴ Θʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις, Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἰδοὺ οἱ πάντες ἡμεῖς ἐπταίσαμεν, καὶ φοβερῶς ἡ γῆ μηδὲν σφαλεῖσα κολάζεται· νουθετῶν γὰρ ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος, ὅλην αὐτὴν σαλεύει· λάβωμεν αἴσθησιν, καὶ τῆς σωτηρίας ἑαυτῶν ἐπιμελώμεθα.

Ὅρων καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, μιᾷ ῥοπῇ ἠθέλησας ἐκτρίψαι τοὺς δούλους σου· ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς εὐσπλαγχνίας σου, Δέσποτα ἐκωλύθης· εὐχαριστοῦμέν σοι, οἱ ἀναπολόγητοι ἡμεῖς, μόνε φιλάνθρωπε.

Σεισμοῦ μαχαίρας, πικρᾶς ἁλώσεως, καὶ ἐθνικῆς Χριστὲ ἐπιδρομῆς καὶ συμπτώσεως, καὶ λιμοῦ καὶ λοιμοῦ καὶ κακώσεως, πάσης ἄλλης οἰκτίρμον, ῥῦσαι τὴν πόλιν σου, ἅπασάν τε χώραν, τῶν πιστῶς ὑμνολογούντων σε.

Ἡ γῆ ἀγλώσσως βοᾷ στενάζουσα· Τί με κακοῖς μιαίνετε πολλοῖς πάντες ἄνθρωποι; καὶ ὑμῶν ὁ Δεσπότης φειδόμενος, ὅλην ἐμὲ μαστίζει· λάβετε αἴσθησιν, καὶ ἐν μετανοίᾳ, τὸν Θεὸν ἐξιλεώσασθε.

Θεοτοκίον.

Φθορὰν τῷ τίκτειν μὴ ὑπομείνασα, πάσης φθορᾶς Παρθένε ἐξελοῦ ἡμᾶς ἅπαντας, καὶ σεισμοῦ βαρυτάτου καὶ θλίψεως, παύουσα τοῦ Δεσπότου καὶ ἀγανάκτησιν, ταῖς σαῖς μητρικαῖς καταλλαγαῖς θεοχαρίτωτε.

Τοῦ Ἁγίου Κανὼν πρῶτος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ῥῆξον τὰ δεσμὰ τῶν πταισμάτων, τῶν σὲ ὑμνούντων Ἀθλοφόρε· παῦσον τῶν παθῶν τὰς προσβολάς· τὸν σάλον λῦσον τὸν τῶν αἱρέσεων· τῶν πειρασμῶν κατεύνασον, τὴν καταιγίδα ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἴθυνον πρὸς τρίβους εὐθείας, τῆς οὐρανίου βασιλείας, τὴν ἱερωτάτην σου ποίμνην, στεφανηφόρε Μάρτυς Δημήτριε, ἐπὶ νομὴν σωτήριον, ἐπὶ τὸν τόπον τὸν αἰώνιον.

Θεοτοκίον.

Ὡς ῥίζαν πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σε Παρθένε, πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Κανὼν δεύτερος. Ἅπας γηγενής.

Γῆ καὶ οὐρανός, τὸ πρᾶγμα θαυμάζουσι τὸ σὸν Δημήτριε· τὴν γὰρ ἐν σαρκὶ ζωήν, καλῶν παντοίων κοσμήσας εἴδεσι, τὸ κατ' εἰκόνα βέλτιστε, λαμπρῶς ἀπείληφας· τὸ δὲ σῶμα, βάψας σου τοῖς αἵμασι, Βασιλεὺς ὡς λαμπρὸς μύρῳ κέχρισαι.

Ἵνα τὴν στολήν, ἐνδύσῃ Δημήτριε, ἣν ἐξεδύσατο, πρὶν ὁ παλαιὸς Ἀδάμ, Ἀδὰμ τὸν νέον καλῶς ἐνδέδυσαι, καὶ τῆς σαρκὸς τὸ κώδιον, χαίρων ἀπέῤῥιψας· διὰ τοῦτο, μύροις τε καὶ στέμμασι, βασιλεία λαμπρά σοι μνηστεύεται.

Νοῦς οὐκ ἐξαρκεῖ, καὶ λόγος ἀνθρώπινος ἐκδιηγήσασθαι, τὰς ὑπερφυεῖς τιμάς, καὶ δόξας Μάρτυς, ἅσπερ ἀπείληφας συμβασιλεύων ἄληκτα, Χριστῷ μακάριε· τὸ δὲ μύρον, σύμβολον σαφέστατον, ὑπὲρ φύσιν ἐκβλύζον σῆς κόνεως.

Ἥνπερ Ἀθλητά, Χριστὸς ἐξηγόρασε ποίμνην τῷ αἵματι, λόγοις ἱεροῖς καὶ σύ, καὶ νόμοις αἵμασί τε συνέστησας· ἀλλὰ καὶ νῦν τοῖς μύροις σου τρέφων καὶ θαύμασιν, εἰς αἰῶνας, ἄτρωτον συντήρησον, χαλεπῶν ἐξ αἱρέσεων μέγιστε.

Θεοτοκίον.

Ὕμνους εὐτελεῖς, δεήσεις τε πρόσδεξαι τὰς ἡμῶν Δέσποινα, λῦσον συμφορῶν πικρῶν, ὑμῖν τὸ νέφος, κοινῶν ἰδίων τε· τῆς Ἐκκλησίας κοίμισον, Ἁγνὴ τὸν κλύδωνα· τῶν Βαρβάρων σκόρπησον τὰς φάλαγγας· καὶ μελλούσης κολάσεως λύτρωσαι.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μάρτυς Χριστοῦ Δημήτριε, ὡς ποτὲ τοῦ Λυαίου, τὴν ὀφρύν, καὶ τὴν ἔπαρσιν, καὶ τὸ ἵππειον θράσος, καθεῖλες χάριτι θείᾳ τὸν γενναῖον κρατύνας, ἐν τῷ σταδίῳ Νέστορα, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει· οὕτω κἀμέ, ταῖς εὐχαῖς σου κράτυνον Ἀθλοφόρε, κατὰ δαιμόνων πάντοτε, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων.

Θεοτοκίον.

Τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων, ὅ-

Digitized by Google

πως εὕρωμεν χάριν, καὶ εὔκαιρον βοήθειαν, ἐν ἡμέρᾳ ἀνάγκης, γένος βροτῶν· ἀπειλῆς σεισμοῦ τε τοῦ βαρυτάτου, κινδύνων τε ἐξαίρουσα, μητρικαῖς σου πρεσβείαις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Δεῦρο Μάρτυς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς, σοῦ δεομένου συμπαθοῦς ἐπισκέψεως· καὶ ῥῦσαι κεκακωμένους, τυραννικαῖς ἀπειλαῖς, καὶ δεινῇ μανίᾳ τῆς αἱρέσεως· ὑφ' ἧς ὡς αἰχμάλωτοι, καὶ γυμνοὶ διωκόμεθα, τόπον ἐκ τόπου, συνεχῶς διαμείβοντες, καὶ πλανώμενοι, ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσιν. Οἴκτειρον οὖν πανεύφημε, καὶ δὸς ἡμῖν ἄνεσιν· παῦσον τὴν ζάλην καὶ σβέσον, τὴν καθ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν, Θεὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τεῖχος ὠχυρωμένον ἡμῖν, τὰς ἑλεπόλεις τῶν ἐχθρῶν μὴ πτοούμενον, ἐδόθης τὰς τῶν βαρβάρων, ἐπιδρομὰς καταργῶν, καὶ πασῶν τῶν νόσων τὰ συμπτώματα· κρηπὶς ἀκατάβλητος, καὶ θεμέλιος ἄῤῥηκτος, καὶ πολιοῦχος, οἰκιστὴς καὶ ὑπέρμαχος, ἐχρημάτισας, τῇ σῇ πόλει Δημήτριε· ἣν καὶ νῦν παμμακάριστε, δεινῶς κινδυνεύουσαν, καὶ τρυχομένην ἀθλίως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν τὴν ἀρετὴν συλλαβών, τῶν Ἀθλοφόρων ὁ χορὸς ἀναδείκνυται· ἐντεῦθεν τῆς ἀκηράτου, καὶ μακαρίας ζωῆς, τὴν τρυφὴν ἀξίως ἐκληρώσαντο· ἐν οἷς ἀξιάγαστε, διαπρέπων Δημήτριε, καὶ τῇ μιμήσει, τοῦ Χριστοῦ σεμνυνόμενος, καὶ καυχώμενος, τῇ τῆς λόγχης ἰσότητι, αἴτησαι ἐκτενέστερον, ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε, τῶν παθημάτων ῥυσθῆναι, καὶ χαλεπῶν περιστάσεων, θερμῶς ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος δ΄. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον, τῆς σωτηρίου πλευρᾶς τὴν χάριν, τῆς νυγείσης τῇ λόγχῃ, ἐξ ἧς ἡμῖν πηγάζει ὁ Σωτήρ, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας νάματα, Δημήτριον τιμήσωμεν, τὸν σοφώτατον ἐν διδαχαῖς, καὶ στεφανίτην ἐν Μάρτυσι· τὸν δι' αἵματος τελέσαντα, τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον, καὶ θαύμασιν ἐκλάμψαντα πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· τὸν ζηλωτὴν τοῦ Δεσπότου, καὶ συμπαθῆ φιλόπτωχον· τὸν ἐν πολλοῖς καὶ πολλάκις κινδύνοις χαλεποῖς, τῶν Θεσσαλονικέων προϊστάμενον· οὗ καὶ τὴν ἐτήσιον μνήμην γεραίροντες, δοξάζομεν Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν ἐνεργοῦντα δι' αὐτοῦ πᾶσι τὰ ἰάματα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητήν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον μύρον ἐκ τοῦ Ἁγίου, ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλων αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου, ἡ γ΄. καὶ ς΄. Ὠδή.

Ὁ Ἀπόστολος· πρὸς Τιμόθεον β΄.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι.

Εὐαγγέλια δύο,

Εἰς μὲν τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου τὸ κατὰ Ἰωάννην· Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Εἰς δὲ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ σεισμοῦ, τὸ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβάντι τῷ Ἰησοῦ εἰς πλοῖον.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΚΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν, τὸν Ἀθλητὴν τὸν μέγαν, καὶ γενναῖον ὁπλίτην, Δημήτριον, τὸν πᾶσαν τὴν τοῦ ἐχθροῦ, δυναστείαν πατήσαντα, τούτῳ βοῶντες ἐν πίστει· Ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν Χριστὸν Μάρτυς ἱκέτευε.

Τὸν ἀριστέα τὸν θεῖον καὶ μιμητὴν τοῦ Χριστοῦ, τὸ τῆς ἁγνείας κάλλος, τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων, Δημήτριον τὸν μέγαν, πάντες πιστοί, ἐν ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν, ἁγιαζόμενοι σώματα καὶ ψυχάς, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ.

Θεσσαλονίκη χορεύει ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου, καὶ συγκαλεῖται πάσας, τῶν πιστῶν τὰς χορείας, Δημήτριε τρισμάκαρ, τελέσαι τὴν σήν, φωτοφόρον πανήγυριν· οἷς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες ᾀσματικῶς, εὐφημοῦμεν τοὺς ἀγῶνάς σου.

Digitized by Google

Καὶ τρία τοῦ ἁγίου Νέστορος.
Ἦχος πλ. δ'.
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Νέστορ Ἀθλητὰ μακάριε, τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, σαυτῷ περιθέμενος, αἰσθητῶς Λυαίῳ μὲν, συμπλακεὶς τοῦτον ὤλεσας· ταῖς ἀοράτοις δὲ τὸν ἀόρατον, λαβαῖς Βελίαρ σὺ συνεπόδισας, καὶ ἐθανάτωσας· νίκης διαδήματι ὅθεν τὴν σὴν, κάραν ἐστεφάνωσεν, ὁ Μεγαλόδωρος.

Λόγοις ἐνθέοις νευρούμενος, Νέστορ σοφὲ ἀληθῶς, Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος, ἀλαζόνα τύραννον, ἀνδρικῶς ἐθανάτωσας· καὶ τὸν θανόντα καὶ Ἅδην λύσαντα, ὁμολογήσας Θεὸν ἀθάνατον, θάνατον ἄδικον, καθυπέστης ἐνδόξε· ὅθεν ζωὴν, χαίρων ἀτελεύτητον, ἐκληρονόμησας.

Θεῖος νεανίας πέφυκας, σώματος ὥρᾳ σοφὲ, διαπρέπων καὶ χάριτι, θεϊκῇ κοσμούμενος, καὶ ῥώμῃ σεμνυνόμενος· ὅθεν Λυαίου λύσας τὴν δύναμιν, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Παντοκράτορος, χαίρων ἐνήθλησας, καὶ χοροῖς ἠρίθμησαι τῶν Ἀθλητῶν· οἷς συναγαλλόμενος, ἡμῶν μνημόνευε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου αὐγάζεται ἀκτῖσι, καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἄνθεσιν ὡραϊζομένη, Δημήτριε βοᾷ σοι· Θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότατε, μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καὶ νῦν, Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Μύρον τὸ νοητὸν, σὲ Μάρτυς καταθέλξαν, πρὸς ἀρετῶν τὰ μύρα, διήγειρε καὶ μύρα, βλύζει ἀφθόνως δέδωκε.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Εὖγε τῆς καλλονῆς, τοῦ μύρου τῆς σαρκός σου· ὑπέρευγε τοῦ μύρου, τοῦ τῆς ψυχῆς σου Μάκαρ, οὗπερ ἐκεῖνο γνώρισμα.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εἰς βόθρον τὸν Σατᾶν, ὃν ὤρυξέ σοι Μάκαρ, ἐμβεβληκὼς γενναίως, ἀπέπνιξας τελείως, τοῖς ποταμοῖς τῶν μύρων σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μύρου τοῦ νοητοῦ, ἀξία μυροθήκη, γεγενημένη Κόρη, παθῶν με δυσωδίας, ἀπάλλαξον πρεσβείαις σου.

Ἀπολυτίκιον. Μέγαν εὕρατο.
Δόξα, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.
Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.
Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου Νέστορος ὁ παρών.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἅρματα Φαραώ.

Ἅρματι φλογερῷ, τῷ σῷ αἵματι Σοφὲ, χαίρων ἐπιβέβηκας, καὶ πρὸς οὐράνιον ὕψος, ἔνθα Ἰησοῦς τὸ ἄχρονον φῶς, μετὰ χαρᾶς ἀνελήλυθας.

Θώρακα νοητὸν, τὸν τῆς πίστεως σαυτῷ, Νέστορ περιθέμενος, καὶ τὸν Σταυρὸν ὡς δόρυ ἔχων ἐν χερσὶ, τὰς τοῦ ἐχθροῦ, στεῤῥῶς συνέκοψας φάλαγγας.

Ζέσει τῆς τοῦ Χριστοῦ, κρατυνόμενος στοργῆς, ἔνδον εἰσεπήδησας, ἐν τῷ σταδίῳ καὶ πάσας, ἔλυσας Λυαίου μηχανὰς, καὶ νίκης τρόπαιον ἔστησας. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τὸν συνάναρχον Πατρί· ἔτεκες ἀπείρανδρε, ὑπερφυῶς κατὰ σάρκα, μείνασα παρθένος ὄντως Ἁγνή· διὸ σε πάντες γεραίρομεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Δυναμωθεὶς τῷ κράτει τῆς ἰσχύος, τοῦ τοὺς μοχλοὺς συντρίψαντος, καὶ τὰς τοῦ Ἅδου πύλας, σπουδῇ εἰς τὸ στάδιον εἰσῆλθες, καὶ κραταιῶς συνέτριψας, ἐχθροῦ μηχανήματα.

Ὁ παλαιᾶς ἀπάτης ἀρχηγέτης, πρὸ τῶν ποδῶν σου ἥπλωται· νεανικῶς γὰρ πρὸς ἐκτομὴν, προσεχώρησας τοῦ ξίφους, Νέστορ Μαρτύρων καύχημα· διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Προκαταλύσας θράσος παρανόμων, Θεῷ θυσίαν ἔθυσας, Μάρτυς τὸ αἷμά σου ἀμοιβὴν, ἱερὰν αὐτῷ παρέχων· διό σε ἀντημείψατο, πλουσίοις χαρίσμασι.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐξ Ἀδὰμ τοῦ γένους ἀμορφίαν, ἐπεισαχθεῖσαν βρώματι, κυοφορούμενος Ἰησοῦ, ἐν γαστρὶ τῆς Θεοτόκου, ὑπερφυῶς ἀνέπλασας, τὸ πρῶτον κάλλος δοὺς ἡμῖν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα,
» στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλι-
» κρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι οὐκ ἔ-
» στιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Digitized by Google

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Οὐ κατεπλάγης τῶν ἐχθρῶν τὴν μανίαν, οὐκ ἐδειλίασας σαρκὸς ἀλγηδόνας, ἀλλ' ἀπτοήτως ἔδραμες πρὸς πάλην σοφὲ, φέρων τὸ ὑπέρμαχον, τȣ͂ Σταυρȣ͂ θεῖον ὅπλον· ὅθεν τὸν ἀλάςορα, παρευθὺς θανατώσας, ἐθανατώθης Νέστορ καὶ ζωῆς, κατηξιώθης Χριςτῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος καὶ ἐν τοῖς κόλποις τȣ͂ Πατρὸς αὐλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνȣ κάθηται ἁγίȣ αὐτȣ͂, Δέσποινα ἐν κόλποις σȣ, σαρκικῶς· ὁ Θεὸς γὰρ, ὄντως ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τȣ̀ς δȣ́λȣς σȣ.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Δημητρίου καταυγασθεὶς, ταῖς φωτοβόλοις διδασκαλίαις, τῆς Ἑλλήνων ματαιότητος, τὴν ἀχλὺν διέφυγες, καὶ μαρτυρίου φέγγος ἀπήστραψας.

Ἀπιστίας τὴν ἁλμυρὰν, ταράξας θάλασσαν γλυκασμῷ σου, τῆς νοστίμου Νέστορ πίστεως, ἀσεβῶν στρατεύματα, βυθῷ τῶν σῶν αἱμάτων ἀπέπνιξας.

Φυτευόμενον πρὸς ζωὴν, ἐδείχθης δένδρον τῇ εὐκαρπίᾳ, διατρέφων τῶν ἀγώνων σου, τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα, Νέστορ Χριστοῦ Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Καθαρτήριόν μοι γενοῦ, ἁμαρτημάτων, καὶ δός μοι χεῖρα, βοηθείας κινδυνεύοντι, Παναγία Δέσποινα, Χριστιανῶν βεβαία ἀντίληψις.

Ὠδὴ ε'. Ὄρθρον φαεινὸν ἡμῖν.

Λόγοις θείας γνώσεως, τὴν διάνοιαν καταρδευθεὶς, μαρτυρίου στάχυν ὥριμον, ἔνδοξε Νέστορ ἐβλάστησας.

Νόμοις τοῖς τῶν λόγων σου, ὦ Δημήτριε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθεΐας τὸ ἀνόμημα, ὁ Νέστορ τὸ μέγα κατέπαυσεν.

Ἐχθρὸν πρὸς ὁρώμενον, συμπλεκόμενος τὴν τοῦ Θεοῦ, ἀοράτως συμμαχίαν, ἐκέκτησο Νέστορ ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ κυήσασα, τὸν Θεὸν ἄνευ σπορᾶς· χαῖρε μόνη Θεομῆτορ πανάχραντε· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ ς'. Ζάλη με λογισμῶν.

Σφραγῖδι σημανθεὶς σου τὴν καρδίαν, γενναίως κατέτρωσας, τῷ δόρατι τῆς ἀνδρείας, τὴν καρδίαν Λυαίου Ἀθλητά· καὶ χαίρων θανατοῦσαι, διὰ τὴν πάντων ζωήν.

Νυμφίος ἐκ παστάδος τῆς σαρκός σου, Νέστορ ἐκπεπόρευσαι, στολαῖς ταῖς ἐξυφανθείσαις, ἐξ αἱμάτων σȣ Μάρτυς ἱερῶν, φαιδρῶς ὡραϊσμένος, καὶ τῷ Δεσπότῃ παρέςης Χριςῷ.

Ὑψώσας ἐπὶ πέτραν σοῦ τοὺς πόδας, εὐσεβείαις ἔστησε, Χριστὸς τῆς ζωῆς ἡ πέτρα, καὶ κατεύθυνε Νέστορ πρὸς αὐτὸν, τὰ διαβήματά σȣ, καὶ τοὺς ἐχθρȣ̀ς σȣ κατῄσχυνε.

Θεοτοκίον.

Ῥῆξόν μου τὰς σειρὰς τῶν ἐγκλημάτων, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν αἴροντα τὴν τοῦ κόσμου ἁμαρτίαν, Παρθένε Μαριάμ· ἐν σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας, τῆς σωτηρίας ἀνέθηκα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυ-
» θὸν καθέλκει με, ἀμέτρων πλημμελημά-
» των· ἀλλὰ σὺ Κυβερνῆτα ἀγαθὲ, προφθάσας
» διάσωσόν με.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀθλήσας καλῶς, ἀθάνατον τὴν εὔκλειαν, κεκλήρωσαι νῦν, καὶ στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Δεσπότου γέγονας, ταῖς εὐχαῖς Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος· σὺν αὐτῷ οὖν Νέστορ σοφὲ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ῥώμῃ Θεοῦ ἀθλήσας, παμμάκαρ, νικηφόρος ἐδείχθης· τὸν ἐχθρὸν τοῖς ποσὶ καταπατήσας, δεδόξασαι· ςεφανίτης σὺν ταῖς χορείαις τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων Νέστορ ἐφάνης καὶ Ἀαρὼν ὑπερήρθης Χριστοῦ Ἀθλητὰ σὺν Ἄβελ αἷμα τὸ θεῖόν σου προσενέγκας· καὶ θρόνῳ θείῳ τοῦ κτίσαντος παρεστὼς, σὺν Ἀγγέλων τοῖς τάγμασιν, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Στίχοι.

Ὁμοῦ Λυαῖον καὶ λύμην τὴν τῆς πλάνης
Κτείνας ὁ Νέστωρ, τέμνεται διὰ ξίφους.

Εἰκάδι ἑβδομάτῃ ἀποκέρσαν Νέςορα κεδνόν.

Οὗτος, κομιδῇ νέος ὢν καὶ ὡραῖος, καὶ γνωστὸς ὢν τῷ Μεγαλομάρτυρι Δημητρίῳ, προσδραμὼν ἐν ᾧ ἐφυλάττετο τόπῳ, πεσὼν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· « Δοῦλε τοῦ Θεοῦ, ἔφη, βούλομαι τῷ Λυαίῳ μονομαχῆσαι, καὶ εὖξαί μοι, τὸν Χριστὸν ὀνομάσας ». Ὁ δὲ Ἅγιος, σφραγίσας αὐτὸν τῷ τιμίῳ Σταυρῷ, εἶπε· « Καὶ τὸν Λυαῖον νικήσεις, καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσεις ». Ἐλθὼν οὖν ἐν τῷ σταδίῳ θεωροῦντος τοῦ Μαξιμιανοῦ, καὶ εἰπὼν » Ὁ Θεὸς Δημητρίȣ βοήθει μοι », συμπλακεὶς τῷ παλαμναίῳ Λυαίῳ ἐκείνῳ, καὶ καιρίαν αὐτῷ βαλὼν κατὰ

Digitized by Google

τῆς καρδίας, ἀνῄρηκε, καὶ τῷ Βασιλεῖ ψυχικὴν περιεποιήσατο σύγχυσιν· καὶ αὐτίκα τὸν μὲν Ἅγιον Δημήτριον προσέταξε λόγχαις τρωθῆναι, ὡς αἴτιον τῆς σφαγῆς τοῦ Λυαίου· τὸν δὲ Ἅγιον Νέστορα τῷ ἰδίῳ ξίφει ἀναιρεθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καπιτωλίνης, καὶ Ἐρωτηΐδος.

Στίχ. Κτείνουσι δούλην ἐκ ξίφους καὶ κυρίαν,
Δούλας Τριάδος, τῆς ἀληθοῦς Κυρίας.

Αὗται ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ Ζιλικενθίου Ἄρχοντος Καππαδοκίας· καὶ ἡ μὲν Καπιτωλίνη, εὐγενὴς ὑπάρχουσα καὶ πλουσία, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ πτωχοῖς διανείμασα, καὶ τοὺς οἰκέτας ἐλευθερίᾳ τιμήσασα, παῤῥησιάζεται πρὸς τὸν Ἄρχοντα· καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐγκλεισθεῖσα, ἕωθεν τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν ὑπέστη. Ἡ δὲ Ἐρωτηΐς, ἡ καὶ δούλη τῆς Ἁγίας, ἐπεὶ καὶ λίθοις τὴν ἔπαρχον ἔβαλε, ῥάβδοις τύπτεται. Ὡς δὲ Χριστοῦ χάριτι ἔμεινεν ἀβλαβής, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ὁ Κυριακὸς, ἐκλιπὼν γῆν καὶ βίον,
Πρὸς αὐτὸν ἥκει Κύριον τῶν κυρίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Πρόκλης, συζύγου τοῦ Πιλάτου.

Στίχ. Ἔχει παρεστῶσάν σε, Πρόκλα, Δεσπότης,
Ὁ Πιλάτῳ πρὶν σῷ παραστὰς συζύγῳ.

Διήγησις περὶ τῶν Ἰβήρων, ὅπως ἦλθον εἰς θεογνωσίαν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Βασιλέως τοῦ Μεγάλου, γυνή τις, ἀπαχθεῖσα εἰς τοὺς Ἴβηρας, ἄκρως τὴν ἀσκητικὴν ἀγωγὴν παιδόθεν ἐκπαιδευθεῖσα, καὶ αἰχμάλωτος γενομένη, τῶν αὐτῶν εἴχετο πόνων. Καὶ ἐπεὶ, τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης οἱ Ἴβηρες πάμπαν σπανίζοντες, πρὸς ἀλλήλους φοιτᾶν εἰώθασιν, ὡς ἀπὸ πείρας ἐπιζητοῦντες ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι νοσήμασι τὸν τρόπον τῆς ὑγείας, ἀφίκετό τις γυνὴ πρὸς τὸ ἀξιέπαινον γύναιον, παιδίον νόσου δεινῇ μάστιγι πιεζόμενον, ἐπιφερομένη, τὸ πρακτέον τάχα ζητοῦσα μαθεῖν. Ἡ οὖν αἰχμάλωτος, τοῦτο λαβοῦσα, καὶ ἀνακλίνασα, προσηύξατο λυθῆναι τοῦ παιδαρίου τὴν νόσον. Ἤκουσεν ὁ τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν εἰδὼς, καὶ παρέσχε μὴ μελήσας τὴν ὑγείαν.

Ἐντεῦθεν ἡ θαυμασία γυνὴ, πολυθρύλλητος γέγονε, ὡς καὶ εἰς ὦτα τῆς τοῦ Βασιλέως συζύγου διελθεῖν τὸ γενόμενον· ἥτις καὶ παραυτίκα ταύτην μετεπέμψατο (κατείχετο γὰρ καὶ αὐτὴ χαλεπῷ πάθει)· ἡ δὲ μετριοφρονοῦσα γυνὴ, ἀναξίαν ἑαυτὴν κρίνουσα πρὸς τὴν Βασιλίδα ἀφικέσθαι, καταπειθὴς οὐκ ἦν. Ἀλλ' ἡ Βασίλισσα, τὸ τῆς Βασιλείας ἐπηρμένον εἰς οὐδὲν λογισαμένη, πρὸς τὴν δορυάλωτον ἔδραμεν. Ἡ δὲ καὶ ταύτην τὴν Βασίλισσαν πρὸς τὴν πανευτελῆ ταύτης κλίνην κατακλίνασα, ἐν ᾗ καὶ τὸ παιδάριον, φάρμακον τοῦ πάθους ἀλεξίκακον, τὴν προσευχὴν προσενήνοχεν. Ἡ δὲ Βασίλισσα, τοῦ πάθους ἀπαλλαγεῖσα, χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καὶ χιτῶνας, καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα ἐδίδου, ὅσα τῆς Βασιλικῆς φιλοτιμίας, ἀμοιβομένη τὴν οὕτω ταχέως καὶ κεχαρισμένως τὸ πάθος διώξασαν. Ἀλλ' ἡ θεία ἐκείνη γυνὴ, τούτων μὴ χρείαν κεκτῆσθαι, ἔλεγε· μισθὸν δὲ μέγαν ἡγεῖσθαι τὴν τῆς εὐσεβείας ἐπίγνωσιν· καὶ τῷ ἀπαλλάξαντι τοῦ πάθους καὶ σεσωκότι Θεῷ παρηγγυᾶτο ναὸν ἀνεγεῖραι.

Τούτων ἐκείνη ἀκούσασα, κατέλαβε τὰ βασίλεια· καὶ τὸν μὲν Βασιλέα ἐξέπληξε τῷ παραδόξῳ τῆς ἰάσεως· διηγεῖτο δὲ καὶ τὸν τρόπον, καὶ διεβεβαίου τὸν τῆς αἰχμαλώτου Θεὸν, τοῦτον εἶναι κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεόν· καὶ ναὸν δείμασθαι προσῆκον διὰ τάχους ἐστὶ, καὶ τὸ ὅλον ἔθνος εἰς τὴν τούτου θεραπείαν μεταθῆναι. Ὁ δὲ, τὸ μὲν θαῦμα ἐξεπλήττετο, ναὸν δὲ δείμασθαι οὐκ ἤθελεν.

Ὀλίγου δὲ διελθόντος χρόνου, εἰς θήραν ἐξελθὼν, οἱ μὲν σὺν αὐτῷ θηρεύοντες ἀκωλύτως ἐθήρευον· οὗτος δὲ μόνος ὁ Βασιλεὺς ὑπολειφθεὶς, τοῖς τῆς ἀορασίας κατεσχέθη δεσμοῖς. Ἐν ἀπορίᾳ οὖν γενόμενος, καὶ εἰς νοῦν τὴν ἀπείθειαν λαβὼν, τὸν τῆς αἰχμαλώτου Θεὸν ἐπικαλεσάμενος εἰς ἐπικουρίαν, ἀπηλλάγη τῆς νόσου· καὶ τὴν ἀξιάγαστον δορυάλωτον καταλαβὼν, ὑποδεῖξαι αὐτῷ τὸ σχῆμα τῆς οἰκοδομῆς ἠντιβόλει· καὶ ἡ μὲν διέγραφεν, οἱ δὲ τοῦ Βασιλέως ᾠκοδόμουν.

Ἐπεὶ δὲ καὶ πέρας ὁ ναὸς εἴληφε, καὶ ὁ ὄροφος ἐπετέθη, καὶ μόνον ἐδεῖτο τῶν ἱερέων, εὗρε καὶ τούτου πόρον ἡ θαυμαστὴ γυνή. Ἔπεισε γὰρ τὸν τοῦ ἔθνους Ἰβήρων Ἡγούμενον, πρὸς τὸν τῶν Ῥωμαίων πρεσβεύσασθαι Βασιλέα, καὶ αἰτήσασθαι σταλῆναι διδάσκαλον εὐσεβείας. Ὁ μὲν οὖν δεξάμενος τὴν εἰσήγησιν, τοὺς πρεσβευσομένους ἐξέπεμψεν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, τὴν αἰτίαν μαθὼν, τοὺς πρεσβευτὰς φιλοφρόνως δεξάμενος, τῷ Θεῷ ηὐχαρίστησεν. Ἄνδρα δὲ πίστει καὶ συνέσει καὶ βίῳ κοσμούμενον, καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης ἠξιωμένον, κήρυκα τῷ ἔθνει τῆς θεογνωσίας ἐξέπεμψε, μετὰ δώρων ὅτι μάλιστα πλείστων· ὃς καὶ ἀπελθὼν, θαύμασι καὶ διδασκαλίαις, πρὸς τὴν ἀκραιφνῆ τῶν Χριστιανῶν πίστιν πάντας ἑλκύσας, καὶ βαπτίσας, καὶ ἱεροὺς ναοὺς διαφόρους ἐγείρας, καὶ ἱερεῖς χρίσας, καὶ πᾶσαν τὴν τῶν Ἰβήρων χώραν εἰς θεογνωσίαν μετενεγκὼν, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Οὗτος ὁ τρόπος τῆς τῶν Ἰβήρων πρὸς Θεὸν ἐπιγνώσεως.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ἐν τῷ ὄρει Μωσεῖ.

Ὁ καταυγάσας τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, ἀκτῖσι, τῶν ἀγώνων τοῦ Ἀθλοφόρου, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς ἀσεβείας κατεσβέσας τὴν φλόγα, τῇ δρόσῳ τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς Νέστορ, Εὐλογητὸς εἶ μέλπεις νῦν, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θυσία ζῶσα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, Κυρίῳ προσαγόμενος Μάρτυς Νέστορ, Εὐλογητὸς εἶ ἔκραζες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἁγιωτέρα Χερουβὶμ ἀνεδείχθης, τεκοῦσα ὑπεράγιον Θεὸν Λόγον, Ὑπεραγία Δέσποινα, τὸν ἡμᾶς ἁγιάζοντα.

Ὠδὴ η΄. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Γῆ τὸ αἷμά σου τὸ σεπτὸν, ἐδέξατο χυθὲν ὑπὲρ Χριστοῦ· οἱ οὐρανοὶ δὲ τὴν ψυχὴν, ὥσπερ νύμφην ὡραϊσμένην· Μαρτύρων χορεῖαι, καὶ Δικαίων ἁπάντων τὰ πνεύματα, ἐν ἀγαλλιάσει, ὑπήντησάν σοι Μάρτυς.

Digitized by Google

Ω ψυχῆς σου θεοφιλοῦς, τὸν θάνατον τὸν πρόσκαιρον, οὐδὲν ἡγησαμένης, τὸ δὲ ζῆν ἐν Κυρίῳ ἐκλεξαμένης! ὢ θείας ἀνδρείας ἐχθρῶν κραταιότητα, τῶν μὴ ὁμολογούντων Χριστὸν στηλιτευσάσης!

Τὸν ἀγῶνά σου τὸν καλὸν, ἠγώνισαι τὸν δρόμον ἀληθῶς, Νέστορ τετέλεκας σοφὲ, καὶ τετήρηκάς σου τὴν πίστιν· λοιπόν σοι τὸ στέφος τὸ τῆς δικαιοσύνης ἀπόκειται, ὅπερ παρέξει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οὐ πτοοῦμαι τοῦ δυσμενοῦς, τὰ θήρατρα σὲ ἔχων βοηθὸν, οὐ φοβηθήσομαι κακά, σοὶ προστρέχων Θεοκυῆτορ· ἐν σοὶ γὰρ καυχῶμαι, καὶ ἐν σοὶ ὑπερβήσομαι Πάναγνε, τεῖχος ἁμαρτίας σωθεὶς τῇ σῇ πρεσβείᾳ.

Ὁ Εἱρμός.

» Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ
» πᾶσαι αἱ πηγαὶ, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρα-
» νῶν, φῶς καὶ σκότος, ψῦχος καὶ καύσων,
» υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύ-
» ριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα.

Πορφύραν ἐξ αἱμάτων, βεβαμμένην σου ἱερῶν, φορέσας καὶ κατέχων δεξιᾷ, ὥσπερ σκῆπτρον τὸν Σταυρὸν, συμβασιλεύεις τῷ Χριστῷ Νέστορ μακάριε.

Πέπειρος βότρυς ὤφθης, τῆς ἀμπέλου τῆς νοητῆς· ληνοῖς δὲ μαρτυρίου ἐκθλιβεὶς, κατανύξεως ἡμῖν, οἶνον ἀνέβλυσας πιστοῖς, Νέστορ πολύαθλε.

Χορεύων μετ' Ἀγγέλων, πρὸ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ, καὶ δόξης ἀπολαύων τῆς αὐτοῦ, τῶν τελούντων σου πιστῶς, Νέστορ τὴν μνήμην τὴν σεπτὴν, ἀεὶ μνημόνευε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς ὤφθης δοχεῖον, τοῦ σκεδάσαντος τὴν ἀχλὺν, τῆς πάλαι ἀγνωσίας ἀληθῶς ἁγιάσματος σκηνὴ, χρυσῆ λυχνία οὐρανῶν, ὑψηλοτέρα Ἁγνή. Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι ἐποίησέ μοι, μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ
» ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
» αὐτοῦ, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν, τοῖς φοβουμέ-
» νοις αὐτόν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λυαίου τὴν ἀπόνοιαν, καὶ μανιώδη ἔπαρσιν, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυναστείᾳ, καὶ ταῖς εὐχαῖς Δημητρίου, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, καθεῖλες Νέστορ πρότερον, τὰ πάθη τροπωσάμενος, καὶ Μάρτυς ἄριστος ὤφθη, Χριστοῦ σοφὲ ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Συνήθως τὰ ἐλέη σου, φιλάγαθε πανύμνητε, καὶ τοὺς πολλοὺς οἰκτιρμούς σου, δεῖξον καὶ νῦν Θεοτόκε, ἐκ πάσης περιστάσεως, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, πάντας ἡμᾶς ἐξαιροῦσα, τῆς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ τε, τῆς φοβερᾶς λυτρουμένη.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, ἅπερ εἴπομεν χθὲς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Τερεντίου καὶ Νεονίλλης· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυτρόποις κολάσεσιν, ἀνδρικῶς ὁμιλήσαντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔπαρσιν κατεβάλετε, ὁμολογοῦντες Μακάριοι, τυράννων ἐνώπιον, τὸν ὀφθέντα δι' ἡμᾶς, ἐν παχύτητι σώματος, καὶ τὰ ἄχραντα, ὑπομείναντα πάθη ἑκουσίως, καὶ πηγάσαντα τῷ κόσμῳ, τὸν ἱλασμὸν καὶ τὸ ἔλεος.

Τερεντίῳ συνήστραψαν, Νεονίλλα ἡ ἔνδοξος, Νιτᾶς τε καὶ Σάρβιλος οἱ θαυμάσιοι, καὶ ὁ Φωκᾶς σὺν Ἱέρακι, νομίμως ἀθλήσαντες, καὶ τὸ πῦρ τῶν αἰκισμῶν, θείᾳ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος ἀποσβέσαντες, καὶ γενόμενοι πύργοι εὐσεβείας, καὶ εὐπρόσδεκτοι θυσίαι, καὶ προσφοραὶ καθαρώταται.

Ὡς πολύφωτος Ἥλιος, τῇ Σελήνῃ ἑνούμενος, Νεονίλλῃ τέτοκας ὦ Τερέντιε, χορὸν ἀστέρων ἑπτάριθμον, Μαρτύρων ἐν αἵματι, φοινιχθέντων καὶ φαιδρὰν, ἀφιέντων τὴν ἔλλαμψιν, σκηνωσάντων τε, εἰς ἀνέσπερον λῆξιν· ἔνθα πάντων, ἀθλοφόρων αἱ ἀγέλαι, περιφανῶς πολιτεύονται.

Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεοφόρε Στέφανε, θείᾳ φρονήσει τὸν νοῦν ὀχυρώσας λαμπρότατα, τὸν θυμὸν ἀνδρείᾳ τε, σωφροσύνῃ τὴν ἔφεσιν, δικαιοσύνῃ πᾶσαν τὴν δύναμιν, ψυχῆς ἰθύνας φιλοσοφώτατα, ἅρμα τερπνότατον, ἀρετῶν συ-

Digitized by Google

νήρμοσας· οὗ ἐπιβὰς, χαίρων ἀνελήλυθας, πρὸς ὕψος Ὅσιε.

Πάτερ θεοῤῥῆμον Στέφανε, θεολογίᾳ τὸν νοῦν, κατελάμπρυνας Ὅσιε, δορυφόρον οἷά περ, τὸν θυμὸν προτεινόμενος, κατὰ βλασφήμων μάκαρ αἱρέσεων, ἐπιθυμίᾳ τρυφῆς τῆς ἄνωθεν· ἧς κατηξίωσαι, μετασχεῖν θεσπέσιε, παρεστηκὼς θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, καὶ Παντοκράτορος.

Πάτερ θεοῤῥῆμον Στέφανε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, πιαινόμενος πάντοθεν, πρὸς τὸ πρῶτον αἴτιον, ἀνατρέχειν ἐποίησας· καὶ κατευνάσας παθῶν τὸν τάραχον, καὶ τοὺς θορύβους ἀποσεισάμενος, νοῦ καθαρότητι, συνεκράθης πάνσοφε, πρὸς ἐφετῶν, ὄντως τὸ ἀκρότατον, θεόφρον Ὅσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με σῶσον πανάμωμε, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἀποῤῥήτως κυήσασα· σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι, προστασίαν καὶ ἄῤῥηκτον, τεῖχος καὶ σκέπην καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς ψυχῆς μου θείαν παράκλησιν· σὺ οὖν με λύτρωσαι, ἀκοιμήτου σκώληκος, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ διαιωνίζοντος, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος, καὶ Μήτηρ σου, Τέκνον ἐβόα, τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως πῶς φέρεις ὁ ἰατρὸς, ὁ ἰασάμενος, βροτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου;

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται εἷς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Βυθῷ χειμαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας Φιλάνθρωπε, πρὸς μόνον τὸ πέλαγος, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἀτενίζω μου, τὸ ὄμμα τῆς καρδίας, κυβέρνησον σῶσόν με, τῶν Ἀθλοφόρων εὐχαῖς.

Ὁ ἄδυτος Ἥλιος, ὑμᾶς ἀστέρας ἀνέδειξεν, ἐν τῷ στερεώματι, τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, καταυγάζοντας, τῇ λάμψει τῶν ἀγώνων, Μάρτυρες πανεύφημοι, ταύτης τὸ πλήρωμα.

Τῆς Πίστεως πρόβολος τῆς Ἐκκλησίας ἑδραίωμα, Τερέντιος γέγονε, Νιτᾶς τε Σάρβιλος, καὶ Θεόδουλος, Ἱέραξ Νεονίλλα, Βήλης ὁ θαυμάσιος, Εὐνίκη τε καὶ Φωκᾶς (*).

Θεοτοκίον.

Χαρᾶς ἡμῖν πρόξενος, ὡς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ὅλης Θεότητος, ὤφθης πανάμωμε· ὅθεν πάντες σοι, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου, συμφώνως κραυγάζομεν, Θεοχαρίτωτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Σοὶ Στέφανε Στεφανόν σοι ὁμώνυμον οἴσομεν ὕμνον. Θεοφάνους (**).

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Σοὶ τῆς σῆς παμμάκαρ διδαχῆς χρέως προσκομίζοντες, τὴν ὀφειλὴν ἀπονέμομεν Στέφανε, ἐγκώμιον πλέκοντες· σὺ δὲ ἵλεως δεδεγμένος πανόλβιε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, χάριν μοι παράσχου τὴν τοῦ Πνεύματος.

Ὀλεθρίων ὅρμημα παθῶν, Πάτερ κατεμάρανας, λογιστικῷ κεχρημένος θεόφρονι· εὐμενὴς γὰρ γέγονας, εὐπροσήγορος, προσηνὴς τε καὶ μέτριος, λόγῳ τῆς σοφίας, Στέφανε καὶ γνώσεως στεφόμενος.

Ἱερῶς ἐκόσμησας σαυτὸν, Πάτερ διὰ γνώσεως, καὶ πρακτικῆς ἐνεργείας χαρίσματος θεοῤῥῆμον Στέφανε, ἐφιέμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης Χριστοῦ· ὅθεν τῆς ἐλπίδος, ἄριστα παμμάκαρ οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον.

Τῶν κτισμάτων πέφηνας Ἁγνὴ, πάντων ἀοράτων τε, καὶ ὁρατῶν ὑπερτέρα πανάμωμε· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς ηὐδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου· ᾧ σὺν παῤῥησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ἥλιος ὥσπερ, πολυφώτῳ σελήνῃ ἑνούμενος, Νεονίλλῃ ὁ κλεινὸς, Τερέντιος ἀπεγέννησεν, ἀστέρων ἑπτάριθμον, χορὸν Μαρτύρων Χριστοῦ.

Ἡ συντριβή σου, τῶν μελῶν Ἀθλοφόρε Τερέντιε, τῆς ἀπάτης τὰ ὀστᾶ, καθάπερ χοῦν ἐξελέπτυνε· σοὶ δὲ προεξένησε, δόξαν τὴν ἄφραστον.

Κεχρυσωμέναις, ἀναπτᾶσα Εὐνίκη ταῖς πτέρυξι, τῶν ἀνόμων ἰξευτῶν, τὰς παρ-

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ λέγεται Φωτᾶς καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς.

(**) Ὁ αὐτὸς Κανών ἐστι καὶ ἐν τῇ ιγ'. τοῦ Ἰουλίου· τὸ χειρόγραφον ὅμως ἔχει ἐνταῦθα ἕτερον Κανόνα, ἀκροστιχίζοντα οὕτως· Ὁμότροπον, Στέφανε, σὸν ὁμώνυμον τίθει· εἰς Ἦχον πλ. δ'.

Digitized by Google

νουργίας ἐξέφυγες, καὶ ἔνδον ἐσκήνωσας, παστάδος τῆς νοητῆς.

Θεοτοκίον.

Σὲ ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ καθαρώτατον σκήνωμα, εὑραμένη ἐκ τῶν σῶν, ἁγνῶν αἱμάτων σεσάρκωται, καὶ μετὰ τὴν κύησιν, ἄφθορον ἔδειξεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ἐξέλαμψεν ὁ βίος σου θεοφόρε Στέφανε, ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος, ἐν τῷ κόσμῳ καὶ κατεφώτισε, τοὺς σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προσανέχοντας.

Φωτίζεται τὰ πέρατα, διδαχαῖς σου Ὅσιε· ὡς γὰρ φωστὴρ ἐξέλαμψας, θεοφόρε τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία σου.

Ἀδούλωτον ἐτήρησας, τὴν ψυχήν σου πάθεσι, καὶ ἡδοναῖς τοῦ σώματος, θεοφόρε Στέφανε τίμιε· διὸ νῦν ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ἐφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα, τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόσι τῆς παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
» τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου· ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ὡς ἀστέρες ἡλίῳ φωτοειδεῖς, Τερεντίῳ οἱ παῖδες οἱ ἱεροί, σαφῶς συνανατέλλουσι, καὶ τὴν κτίσιν αὐγάζουσιν, ἀνδρικῶν ἀγώνων, γενναίοις πυρσεύμασι, πολυθεΐας ὄντως, τὴν νύκτα σκεδάσαντες· οὓς ἐν εὐφροσύνῃ μακαρίσωμεν πίστει, ὡς ὄντας θεράποντας, τοῦ Θεοῦ καὶ βοήσωμεν· Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ναὸν φωτοειδῆ, Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, τελέσας τὴν ψυχήν, παναοίδιμε Πάτερ ἔνδον ἔσχες ἀφράστως, τὸν Βασιλέα Χριστὸν καὶ Κύριον, εὗρες πλοῦτον θαυμάτων, καὶ κόσμῳ νέμεις χάριν τὴν ἄφθονον· διὸ κινδύνων πάντας καὶ φθορᾶς, συντήρει τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρθένε Μαριάμ, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα, ὡράϊσμα τερπνόν, καὶ γηγενῶν ὁ κόσμος, δίδου τοῖς σὲ ὑμνοῦσιν, ἁμαρτημάτων πάντων συγχώρησιν· ἵλαθι τοῖς σοῖς δούλοις, ὅτι ὑπάρχεις Ἁγνὴ ἡ λύτρωσις, ἀπεγνωσμένων ὄντως ἰσχυρὸν προσφύγιον ἀνθρώπων.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον Σταυρῷ, κατιδοῦσα ἐβόα· Τέκνον μου τί τὸ ξένον, καὶ παρ' ἐλπίδα τοῦτο νῦν θέαμα; πῶς ἡ ζωὴ θανάτῳ, βροτοῖς ὁμοίως καταδικάζεται; ἀλλὰ ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα χαίρουσα δοξάζω σε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Ἡ ἑπτάδελφος χορεία τῶν Ἀθλοφόρων, σὺν τοῖς δυσὶ γεννήτορσιν, ἄμωμος θυσία, σοὶ τῷ δι' ἡμᾶς θαυμαστῶς, τυθέντι ὡς πρόβατον, Δέσποτα Χριστὲ προσηνέχθησαν.

Ἡ τοῦ Πνεύματός σοι χάρις ὥσπερ ἐν εἴδει, περιστερᾶς ὀπτάνεται, ἔνδοξε Εὐνίκη, τοῦ ἐπικειμένου σε, κουφίζουσα κλύδωνος, τῶν δεινῶν βασάνων καὶ θλίψεων.

Ἐπαιρόμενον τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας, τὸν ἀλαζόνα τύραννον, πίστεως τοῖς ὅπλοις, Μάρτυρες πανεύφημοι, καθείλετε ψάλλοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ θελήματι τὰ πάντα δημιουργήσας, δημιουργεῖται θέλων, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, σώζων Ἀπειρόγαμε, τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Σὺ Στέφανε, Μοναζόντων ἐγένου στεφάνωμα, οὐ λίθον πολύτιμον, ἀλλ' ἀρετὴν περικείμενος· ὤφθης γὰρ μακάριε, θεοχαρίτωτον ὄντως ἐνδιαίτημα.

Τὴν ἔνθεον, θεοφόρε σοφίαν τετίμηκας· διὸ τῶν χαρίτων σε, αὕτη στεφάνοις ἐλάμπρυνε, δόξαν τὴν ἀΐδιον, σοὶ προξενήσασα Πάτερ παναοίδιμε.

Ἐπόθησας, ὁλοκλήροις καρδίας κινήμασιν, ὀρεκτὸν τὸ ἔσχατον, κόσμου λιπὼν τὴν τερπνότητα· πόθῳ δὲ κατάλληλον, καὶ τὴν ἀπόλαυσιν εὗρες Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, τὸν καρπόν μοι ἡ Εὔα προσήγαγε· ζωὴν δὲ γεννήσασα, τὴν ἐνυπόστατον Πάναγνε, αὖθίς με ἠνώρθωσας· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ κυήσει σου Δέσποινα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ Κύριε ἰσχὺν, κεκτημένοι οἱ Μάρτυρες, στρεβλώσεων καὶ μαστίγων, καὶ πυρὸς καὶ θανάτου, ἀνδρείως κατετόλμησαν.

Digitized by Google

Ω͂ παῖδες ἱεροὶ, ὢ θεόδεκτα σφάγια· ὢ σύστημα διαλύσαν, μηχανὰς πολυπλόκους, ἐχθροῦ τοῦ πολεμήτορος!

Νίκαις τὴν κεφαλὴν, ἀθανάτοις κατέστεψαι, νικήσασα τὸν τὴν Εὔαν, ἐκνικήσαντα ὄφιν, Εὐνίκη καλλιπάρθενε. Θεοτοκίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, γεγέννηκας ὑπὸ χρόνον, ἀγαθότητος πλούτῳ, γενόμενον Παναμώμε.

Τοῦ Ὁσίου. Μεσίτης Θεοῦ.

Ὁρμὴν τῶν παθῶν, ἀπαθείας ἔρωτι κατέσβεσας, θεοφόρε Στέφανε, καὶ ταῖς θεωρίαις καὶ ταῖς πράξεσι, κατελάμπρυνας πᾶσαν, τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Νοῒ καθαρῷ, ταῖς Γραφαῖς ὡμίλησας τοῦ Πνεύματος, θεορρῆμον Στέφανε, καὶ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως, συνελέξω τὸν πλοῦτον, θεόφρον Πάτερ Ὅσιε.

Σοφίας βυθὸν, ἐρευνήσας Στέφανε κατέλαβες, εὑρεῖν ὅσον χρήσιμον· καὶ τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, διὰ πόνων ἐκτήσω, παμμάκαρ τὸν τῆς γνώσεως. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὥσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν· ὑπὲρ φύσιν δὲ τοῦτον, Θεογεννῆτορ τέτοκας.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τείνεσθαι, ἀνηλεῶς προστάττει ὁ τύραννος, καὶ τοῖς τροχοῖς συνδεσμεῖσθαι, πολυτρόπῳ βίᾳ τοὺς Μάρτυρας· ἀλλ᾽ ᾐσχύνθη, ἀηττήτους αὐτοὺς θεασάμενος.

Σάρβιλος, Νεονίλλα Φωκᾶς καὶ Θεόδουλος, Βήλης Ἱέραξ Εὐνίκη, καὶ Νιτᾶς ὁ θεῖος σὺν Τερεντίῳ, ὡς γενναῖοι, εὐσεβῶς εὐφημείσθωσαν Μάρτυρες.

Λειμῶνι, τῆς ὑμῶν εἰσιόντες ἀθλήσεως, ὀσμῆς πληρούμεθα θείας, τῶν ὑμῶν ἀγώνων Μακάριοι, τὸ δυσῶδες, τῶν παθῶν ἐκ ψυχῆς ἀπορρίπτοντες. Θεοτοκίον.

Ἡ βάτος, προετύπου τὸ μέγα μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν σου λοχείας, τῷ πυρὶ διόλου σπαργανουμένη, καὶ μηδόλως, καιομένη Παρθένε πανύμνητε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οἰκουμένης φωστὴρ φαεινότατος, Πάτερ ἀναδέδειξαι λόγου λαμπρότησι, καταφωτίζων Στέφανε, τοὺς σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προστρέχοντας.

Μακαρίως τὸν βίον διήνυσας· μύσας τὰς αἰσθήσεις γὰρ ἔξω γεγένησαι, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, καὶ Θεῷ προσωμίλησας Στέφανε.

Ὡς καλὸς, ὡς ὡραῖος ὁ στέφανος, ᾧ νῦν ἐστεφάνωσαι πάνσοφε Στέφανε, ταῖς ἀρεταῖς στεφόμενος καὶ παθῶν βασιλεύσας πανάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ φύσιν Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Καταφυτεύσας ἀρετῶν τὸν παράδεισον, καὶ καταρδεύσας ταῖς ῥοαῖς τῶν δακρύων, ὡς τῆς ζωῆς Πανένδοξε τοῦ ξύλου τυχὼν, σῶσον ἱκεσίαις σου, ἐκ φθορᾶς τὴν σὴν ποίμνην· ῥῦσαι περιστάσεως τοὺς θερμῶς σε τιμῶντας· σὲ γὰρ προστάτην μέγιστον Σοφὲ, πάντες ἐν πίστει καὶ πόθῳ κεκτήμεθα. Ὁ Οἶκος.

Ὡς καθαιρέτην τῶν παθῶν, καὶ τύπον ὀρθοῦ βίου, ἀλείπτων τε ἀζύγων, κανόνα Μοναζόντων, καὶ ἀρετῶν ὑπογραμμὸν, πάντες συνελθόντες ἐν τῇ μνήμῃ σου Σοφὲ, οἱ φοιτηταί σου κράζομεν· Δόξα τῷ σὲ ἀξίως δοξάσαντι, τέρασιν ἀλήκτοις, καὶ σημείοις φοβεροῖς, οὐκ ἐν βίῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τέλος· διὸ ἐκδυσωπεῖν Χριστῷ μὴ ἐλλίπῃς, τοῖς τιμῶσί σε ἀεὶ καταπεμφθῆναι λύσιν τῶν πολλῶν καὶ χαλεπῶν ἐγκλημάτων· σὲ γὰρ προστάτην μέγιστον, Σοφὲ, πάντες ἐν πίστει καὶ πόθῳ κεκτήμεθα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου καὶ Νεονίλλης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Νιτᾶ, Σαρβίλου, Ἱέρακος, Θεοδούλου, Φωκᾶ, Βήλης, καὶ Εὐνίκης.

Στίχοι.

Σὺν ἑπτὰ τέκνοις ἡ δυὰς τῶν συζύγων
Τιμὴν τομὴν ἡγεῖτο τὴν ἐκ τοῦ ξίφους.

Δειρὴν ὀγδοάτῃ γε Τερέντιος εἰκάδι κάρθη.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, ἐν ἑνὶ οἴκῳ διάγοντες, καὶ τῷ Θεῷ ἀεὶ ἐν κρυπτῷ λατρεύοντες, διεβλήθησαν, καὶ παρέστησαν τῷ δικαστηρίῳ. Καὶ ἐπειδὴ τὸν μὲν Χριστὸν ὡμολόγουν, τὰ δὲ εἴδωλα ἐκωμῴδουν, κρεμασθέντες ἐξέοντο· εἶτα ὄξει δριμυτάτῳ ταῖς πληγαῖς κατερραντίζοντο, καὶ πυρκαϊᾶς κάτωθεν φλογιζομένης, προσηύχοντο σιωπηλῶς, ἀλλήλους ἐπαλείφοντες. Οὐ παρεῖδεν οὖν ὁ Θεὸς τὴν δέησιν αὐτῶν· Ἄγγελοι γὰρ ἀοράτως τοὺς Ἁγίους τῶν

Digitized by Google

δεσμῶν ἠλευθέρουν, καὶ τὴν θεραπείαν παρεῖχον· τοὺς δὲ ἀσεβεῖς ἔκπληξις καὶ φόβος κατεῖχε, καὶ ἡ φυλακὴ τοὺς Ἁγίους εἶχε. Τῇ δὲ ἑξῆς, ῥοπάλοις τύπτονται· εἶτα ἐν τροχῷ δεθέντες, ἀπηνῶς ἐμαστίζοντο· καὶ ἐν μηδενὶ μηδὲν δεινὸν πεπονθότες, βορὰ τοῖς θηρσὶ παραδίδονται. Οὕτως οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, ἀβλαβεῖς ἐκ πάντων διατηρηθέντες, λέβησιν ἐκ πίσσης παμφλάζουσιν ἐμβάλλονται, καὶ ὁ βρασμὸς τῆς πίσσης εἰς ὕδωρ μετεβλήθη. Ἰδόντες οὖν οἱ δυσσεβεῖς, ὅτι αἱ κολάσεις τοῖς Ἁγίοις ἀντ' οὐδενὸς ἐλογίσθησαν, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἔτεμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου, τοῦ καὶ Ἐπισκόπου γενομένου.

Στίχ. Ἐπώνυμος Στέφανος οὗ φορεῖ στέφους,
Ὃ πρακτικὴ χεὶρ ἀρετῆς πλέκειν.

Οὗτος ὁ Ὅσιος, περὶ τὰ τέλη τοῦ ὀγδόου αἰῶνος ἀκμάσας, ἠγωνίσατο κατὰ τῶν αἱρέσεων· καὶ ποιητὴς ἐγένετο ᾀσματικῶν Τροπαρίων, ὡς τοῦτο ἀναφέρει ὁ Γραπτὸς Θεοφάνης ἐν τῷ εἰς τὸν Ὅσιον τοῦτον μελουργηθέντι παρ' αὐτοῦ Κανόνι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου, Πομπηΐου, καὶ ἑτέρων τριάκοντα ἕξ.

Στίχ. Τέμνουσι Τερέντιον· ὃς βλύσας γάλα,
Ἔδειξε καινὸν καὶ τετμημένος τέρας.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες ἤθλησαν ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως, καὶ Φουρτουνάτου Ἡγεμόνος ἐν Ἀφρικῇ γεννηθέντες καὶ ἀγωνισάμενοι. Τύπτονται οὖν νεύροις ὠμαῖς, εἶτα ῥάβδοις· καὶ πυρωθεῖσιν ὀβελίσκοις τὰ νῶτα καίονται· καὶ ἐπιχεομένου ὄξους σὺν ἅλμῃ, τριχίνοις ὑφάσμασιν διατρίβονται· καὶ δεσμῷ μετὰ τὴν ἐρώτησιν βάλλονται· καὶ γυμνοὶ σύρονται ἐπάνω πυρός. Εἶτα ξέονται, καὶ εἰς βόθρον ἀποῤῥίπτονται, ὄφεων καὶ σκορπίων μεστόν· καὶ ἀβλαβεῖς διαμείναντες, ξίφει ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιρμιλιανοῦ Ἐπισκόπου Καισαρείας, καὶ Μελχίωνος σοφιστοῦ, Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας, οἵτινες καθεῖλον Παῦλον τὸν Σαμωσατέα.

Στίχ. Εἰρηνικῶς θνήσκουσιν εἰρήνης τέκνα,
Φιρμιλιανὸς καὶ σὺν αὐτῷ Μελχίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Φεβρωνίας, θυγατρὸς Ἡρακλείου Βασιλέως· καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυριακοῦ, τοῦ φανερώσαντος τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου καὶ Ἑλένης, τῆς αὐτοῦ μητρός.

Στίχ. Μίξας ἐλαίῳ, Κυριακὲ παμμάκαρ,
Σὸν αἷμα σεπτὸν, μίγμα καινὸν εἰργάσω.

Οὗτος, μετὰ τὸ φανερῶσαι τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ πιστεῦσαι, καὶ βαπτισθῆναι, γέγονεν Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων μετὰ Μακάριον, καὶ παρέτεινεν ἡ ζωὴ αὐτοῦ μέχρι τῆς βασιλείας Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου· ὃς κατὰ τῶν Περσῶν ἐκστρατεύσας, ἀπῆλθε καὶ εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ μαθὼν περὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ κρατήσας αὐτὸν, ἑαυτῷ παρέστησε· καὶ ἀναγκάσας θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἠλέγχθη παρ' αὐτοῦ. Ὅθεν καὶ ἐκέλευσε κοπῆναι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰπών· Ὅτι ἐπιστολὰς πολλὰς γράψας μετὰ τῆς χειρὸς ταύτης, πολλοὺς ἀπέστρεψας ἀπὸ τῶν θεῶν. Εἶτα ἐξέχεε μόλυβδον ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ μετὰ ταῦτα ἐτέθηκαν αὐτὸν ἐπὶ κραββάτου πεπυρακτωμένου, κατὰ πρόσωπον. Ἐλθοῦσα δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ ἐκρατήθη, καὶ κρεμασθῆναι ταύτην προστάττει ἐκ τῶν τριχῶν· καὶ ξεομένη, τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο. Εἶτα ἐμβληθεὶς καὶ αὐτὸς εἰς λέβητα, ἐπλάγη μετὰ ξίφους, καὶ ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Κυριακοῦ Ἄννα, λαμπάσι φλεχθεῖσα καὶ ξεσθεῖσα, ἐτελειώθη.

Στίχ. Φλεχθεῖσα σάρκα Μάρτυς Ἄννα λαμπάσιν,
Ἀειφανὴς ὑπῆρξε λαμπὰς Κυρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῶν αἰκισμῶν οἱ θεῖοι Μάρτυρες, δρόσον οὐρανόθεν εὗρον ὑπομονῆς, εὐχαρίστως ἀναμέλποντες· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐρηρεισμένον, τὸ τῆς ψυχῆς ἔχοντες φρόνημα, πέτρᾳ τῆς ἀτρέπτου πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τῶν ἀθέων τὰ φρυάγματα, σεισμὸν οἱ Μάρτυρες, δι' εὐχῆς ἐκτελοῦντες κατέβαλον.

Ἀναρτηθέντες, καὶ τὰς πλευρὰς εὐτόνως ξεόμενοι, ὄξει δριμυτάτῳ τε καὶ πυρκαϊᾷ, συμφλεγόμενοι Μακάριοι, πᾶσαν ἐφλέξατε, τὴν ὑλώδη ἀπάτην, ὑμνοῦντες τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὁ περιβάλλων, τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις Πανάχραντε, ἄλλον οὐρανόν σε ἔδειξεν ἐπὶ γῆς, καὶ ἐκ σοῦ περιεβάλετο, ὅλον τὸν ἄνθρωπον, καὶ θεοῖ με δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μυρίζουσιν Ὅσιε τῶν σῶν δογμάτων, οἱ λόγοι τῇ χάριτι, τοῦ Πνεύματος λαμπόμενοι· Θεότητα μίαν γὰρ, σέβων προσώποις τρισί, Λόγου τε τὴν σάρκωσιν ὑμῶν, εὐωδιάζεις ἡμᾶς πανόλβιε.

Ὁ βίος τῷ λόγῳ σου συνδραμὼν Πάτερ, διπλοῦν σοι τὸν στέφανον, παμμάκαρ προεξένησε· σοφίας γὰρ ὄργανον, Πάτερ πανέντιμε, γέγονας τῷ Κτίστῃ σου βοῶν· Εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ὁ λόγος σου ἅλατι διηρτυμένος, ὁ βίος σου χάριτι Παμμάκαρ λαμπρυνόμενος, ἐφάνη Θεσπέσιε· διὸ τὰς ἄνω μονὰς, ᾤκησας γηθόμενος Χριστῷ, σὺν παῤῥησίᾳ νῦν παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἴθυνασα Πάναγνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν

Digitized by Google

ὡς κυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τῆς ἀφθαρσίας τὴν ἀγαθότητα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ή. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Πυρὸς κατετόλμησαν φωτὶ, τοῦ Θείου Πνεύματος καταλαμπόμενοι, λεβήτων βράσματα ἔδειξαν, ἀνενέργητα τὴν ἔνθεον, ἀναψυχὴν ἐξ οὐρανοῦ οἱ θεῖοι Μάρτυρες, δεδεγμένοι· οὓς ἐπαξίως πιστοὶ ἀνυμνήσωμεν.

Ἀγγέλων ἐπέφανε πληθὺς, ἐν τῷ σταδίῳ φαιδρῶς παραθαῤῥύνουσα, ὑμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, καὶ τῶν πόνων ὑπεξαίρουσα· μεθ' ὧν τῶν Παίδων τὴν ᾠδὴν ἀνεκραυγάζετε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐγρήγορον ἔχων πρὸς Θεὸν, τὸ ὄμμα Σάρβιλε τὸ τῆς καρδίας σου, βλεφάρων ἔφερες κέντησιν, διελέγχων τὸν δικάζοντα, τῆς ἀθείας τῇ νυκτὶ περικρατούμενον· ὅθεν πάντες, σὲ ὡς ἡμέρας υἱὸν μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Πατρὸς εὐδοκίᾳ τὸν Υἱὸν, ἐν μήτρᾳ εἴληφας ἐπισκιάσαντος, τοῦ Θείου Πνεύματος Ἄχραντε, καὶ τεκοῦσα ὡς πρὶν πάναγνος, διαμεμένηκας· πρὸς ὃν ἀπαύστως πρέσβευε, λυτρωθῆναι, πάντα τὸν κόσμον φθορᾶς καὶ κολάσεως.

Τοῦ Ὁσίου. Κάμινος ποτέ.

Στέφος εὐπρεπὲς, Χριστὸς ὁ ζωοδότης, τῇ κορυφῇ σου ἐπιτέθεικε, φερώνυμε Στέφανε· καὶ γὰρ πράξεσι διέπρεψας, καὶ θεωρίαις ἔφανας κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντας τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὅλον ὑπερβὰς τὴν αἴσθησιν παμμάκαρ, νοῒ τῷ πρώτῳ προσωμίλησας, ψυχῆς καθαρότητι πολιτείας τε σεμνότητι στεφανηφόρε Στέφανε, κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Μάρτυρας Χριστοῦ, Θεόφρον ἀνυμνήσας, καὶ τῶν Ἁγίων τὰ συστήματα, σὺν τούτοις ἐσκήνωσας, εὐφροσύνης ἐμφορούμενος, καὶ θείας ἀπολαύσεως, κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ὁ ἀπαθὴς ἐν μήτρᾳ σου ἑνοῦται, τῷ ἀνθρωπίνῳ νοῒ Πάναγνε, σαρκός τε παχύτητι· ὑπὸ χρόνον δὲ ἐγένετο, αἰώνων ὁ ὑπέρτερος· ὅθεν σε Θεοτόκον, πίστει καὶ πόθῳ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Παράδεισος ὤφθητε μέσον, ζωῆς τὸ ξύλον κεκτημένοι, κρήνη τε προχέουσα κρουνοὺς, τῶν ἰαμάτων καὶ ποταμὸς ἀληθῶς, πεπληρωμένοι Ἅγιοι, θείων ναμάτων τῶν τοῦ Πνεύματος.

Πύργοι τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ γαληνότατοι λιμένες, τῶν ἐν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, χειμαζομένων Μάρτυρες ὤφθητε, καὶ τῆς εἰρήνης τρόφιμοι, καὶ τῶν Ἀγγέλων ὁμοδίαιτοι.

Τῶν ἀμαραντίνων στεφάνων, ἐπιτυχόντες Ἀθλοφόροι, καὶ τοῦ Παραδείσου τὸ πλάτος, χοροβατοῦντες πάσης στενώσεως, καὶ πειρασμῶν λυτρώσασθε, τοὺς ἐπὶ γῆς ὑμᾶς γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβὶμ ἁγιωτέρα, πάσης τε τῆς κτίσεως ὁμοῦ, τιμιωτέρα, Θεὸν ὃν ἔτεκες, ὑπὲρ ὑμῶν ἱκέτευε, Παρθενομῆτορ τῶν τιμώντων σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ὑπέρτιμε Στέφανε, νῦν καθαρῶς ἡδόμενος, καὶ τρυφῆς ἀπολαύων τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἔνθα τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, περὶ Θεὸν, χορεύουσι μάκαρ, τοὺς σοὶ καταφεύγοντας, μεσιτεύων πρὸς σὲ ἕλκυσον.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς ἐφετῶν ἀκρότατον, πρὸς τὸ μόνον τῷ ὄντι σαφῶς μακάριον, πρὸς τὸ πανυπέρτατον κάλλος, πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ὄντως ἀγήρω, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον θεοφόρε Πάτερ Στέφανε.

Ὡς ἥλιος ἔλαμψας, ἐν Μοναστῶν συστήμασιν, ἁπαλῶν ἐξ ὀνύχων καθιερούμενος, καὶ ὥσπερ ἀκτῖνας ἐκπέμπων, τὰς ἀρετὰς, τῆς σῆς πολιτείας, γλυκύτατε Στέφανε, θεοφόρε Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πόῤῥωθεν, προβλεπτικοῖς τοῖς ὄμμασιν, οἱ Προφῆται σε πάντες προανεφώνησαν, ὡς γενησομένην Μητέρα, τοῦ παντουργοῦ, καὶ πάντων Δεσπότου· διό σε πανύμνητε, Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Digitized by Google

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σὺν Τερεντίῳ ἤστραψεν, ἡ σεπτὴ Νεονίλλα, Νιτᾶς Φωκᾶς καὶ Σάρβιλος, Βήλης τε καὶ Ἱέραξ, Θεόδυλος καὶ Εὐνίκη· τοῦ Χριστοῦ γὰρ προθύμως, γενναίως ὑπερήθλησαν, καὶ τυράννους καθεῖλον, οἱ εὐκλεεῖς, Ἀθλοφόροι Μάρτυρες· οὓς τιμῶντες, φαιδρῶς πανηγυρίζομεν, τὴν λαμπρὰν αὐτῶν μνήμην. Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Στεφανηφόρε Στέφανε, σὺ δεξάμενος ζέσιν, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀπερράγης τοῦ κόσμυ, τὸν σὸν σταυρὸν ἄρνας Πάτερ· συγκραθεὶς τῷ Χριστῷ δὲ, δι' ἀκριβῦς ἀσκήσεως, καὶ ἁγνῆς παρθενίας, τῶν ὑπὲρ νοῦν, χαρισμάτων Ὅσιε ἠξιώθης· ἐξ ὧν πλουτίζεις πάνσοφε, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν. Θεοτοκίον.

Τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, Παρθενομῆτορ Ἄχραντε, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἀχρείων σῶν δούλων, ὅπως εὕρωμεν χάριν, καὶ εὔκαιρον βοήθειαν, ἐν ἡμέρᾳ ἦ κρίνῃ, γένος βροτῶν, ὡς Θεὸς παρέχων τὰ κατ' ἀξίαν· σὲ γὰρ προστάτιν ἅπαντες, ἔχομεν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Προσόμοια τῆς Ὁσιομάρτυρος.
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὰς στρεβλώσεις τοῦ σώματος, καὶ μαστῶν τὴν ἀφαίρεσιν, καὶ χειρῶν ὑπήνεγκας καρτερώτατα, τήν τε ὀδόντων ἐκρίζωσιν, πλευρῶν τὴν κατάφλεξιν, τῶν ποδῶν τὴν ἐκκοπὴν, καὶ τὸν ἄδικον θάνατον· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης οὐρανίοις, ἐν θαλάμοις κατοικοῦσα, Ἀναστασία πολύαθλε.

Παρθενίας κειμήλιον, κεκλεισμένος Παράδεισος, ἱερὸν ἀνάθημα, θεῖον τέμενος, Νύμφη Χριστοῦ πανακήρατε, καὶ ἔμψυχον ἄγαλμα, ἀσκουσῶν ὑπογραμμὸς, τῶν Μαρτύρων ἀγλάϊσμα, κρήνη βρύουσα, ποταμοὺς ἰαμάτων ἀνεδείχθης, τοῖς τελοῦσί σου τὴν μνήμην, Ἀναστασία πανεύφημε.

Τῶν Μαρτύρων ἀγλάϊσμα, τῶν Παρθένων ἀπάνθισμα, τῶν Ὁσίων μέγιστον ἐγκαλλώπισμα, Ἀναστασίαν πολύαθλον, τῆς Ῥώμης τὸ καύχημα, καὶ τερπνότατον Θεοῦ, καὶ ἀμώμητον σφάγιον, τὴν ἀκράδαντον, εὐσεβείας κρηπῖδα, δεῦτε πάντες, ἀνυμνήσωμεν προθύμως, περιφανῶς ἐναθλήσασαν.

Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.
Ἦχος πλ. δ. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ἀβράμιε, τοῦ Ἀβραὰμ μιμητὴς, χρηματίσας ἐν Πνεύματι, μετανάστης γέγονας, τῆς πατρίδος μακάριε· σαρκὸς ὀρέξεις ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ σμικρῷ τὸ σῶμά σου, κλείσας μακάριε, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, πρὸς οὐρανὸν, ἔνθα τὸ πολίτευμα, σαφῶς ἐκέκτησο.

Ὅσιε Πάτερ Ἀβράμιε, ἀβραμιαίαν ψυχὴν, φερωνύμως κτησάμενος, πειρασμοὺς ὑπήνεγκας, θείᾳ πίστει ῥωννύμενος, καὶ δι' ἀγάπης Θεῷ ἑνούμενος, ἐπαγγελίας τὴν γῆν κεκλήρωσαι, ὡραϊζόμενος, ἀρετῶν λαμπρότησιν· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην εὐφραινόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Ὅσιε Πάτερ Ἀβράμιε, τὴν ταῖς ἀπάταις δεινῶς, ὑπαχθεῖσαν τοῦ ὄφεως, καὶ κατολισθήσασαν, ἀπωλείας πρὸς βάραθρον, δι' ἐπινοίας θείας ἀνείλκυσας, καὶ σωζομένην Θεῷ παρέστησας· ἧς τὴν μετάνοιαν, πάντες κατεπλάγησαν, οἱ εὐσεβῶς, Κύριον δοξάζοντες, τὸν ὑπεράγαθον. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς σου τὴν χάριν ὑμνήσαιμι, καὶ τὴν πολλὴν πρὸς ἐμὲ, τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, καθ' ἑκάστην πρόνοιαν, ἣν σαφῶς ἐπιδείκνυσαι; πῶς δέ σου φράσω τὴν ἀγαθότητα, καὶ τὴν ποικίλη ὄντως κυβέρνησιν; σὺ οὖν καὶ ἔτι νῦν, εἰς ἀεί μου πρόστηθι, παντὸς κακοῦ, ζῶντα καὶ θανόντα με, ἐκλυτρουμένη Σεμνή.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὢ μυστηρίου καινοῦ! ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ θεωροῦσά σε, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἔκλαιε κράζουσα· Οἴμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινὸς, δῆμος καὶ ἀχάριστος, σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Ἀπολυτίκια.
Τῆς Μάρτυρος· Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.
Καὶ τοῦ Ὁσίου· Ἐν σοὶ Πάτερ.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἷς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς ἀνδρικούς σου, Μάρτυς, εὐφημῶ πόνους. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ταύτην τὴν φωτοφόρον, μνήμην σου γεραίροντι Θεόνυμφε, φωτισμόν μοι παράσχου, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος διώκοντα.

Ὅλην ἀπὸ σπαργάνων, σεαυτὴν ἀνέθηκας τῷ Κτίστῃ σου, καὶ πυρὶ ἐγκρατείας, τὰ τοῦ σώματος πάθη κατέφλεξας.

Ὕψος πρὸς μαρτυρίου, Μάρτυς ἀνηνέχθης ἀφειδήσασα, τῆς σαρκὸς καὶ θαλάμων, νοητῶν ὡς παρθένος ἠξίωσαι. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν οὐρανομήκη, κλίμακα ἐν ᾗ Θεὸς ἐπεστήρικτο, τοὺς βροτοὺς οὐρανίους, ἐργαζόμενος Κόρη γεραίρομεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν σὸν γεραίρω παμφαῆ βίον μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ταῖς θείαις λαμπόμενος ἀστραπαῖς, τοὺς τὴν φωτοφόρον, ἐκτελοῦντάς σου ἑορτήν, παθῶν ἀμαυρότητος παμμάκαρ, ταῖς προσευχαῖς σου Ἀβράμιε λύτρωσαι.

Ὁ θεῖος ἀνάψας σου τὴν ψυχήν, Ἀβράμιε πόθος, ἐναπέσβεσε τῆς σαρκὸς, τοὺς ἔρωτας Πάτερ καὶ ἀΰλως, ἐπὶ τῆς γῆς σε βιῶναι ἐποίησεν.

Νεκρώσας τὰ μέλη τὰ ἐπὶ γῆς, νηστείᾳ, καὶ πάσαις, κακουχίαις Πάτερ σοφὲ, ζωῆς ἠξιώθης τῆς ἀμείνω, ἐν οὐρανοῖς θεοφόρε Ἀβράμιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ἐξ αἱμάτων σου ἱερῶν, Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, ἐσαρκώθη ὑπερφυῶς, παρθένε Μαρία· ὃν δυσώπει, τὰ τῆς σαρκός μου νεκρῶσαι φρονήματα.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἵστασο πρὸ βήματος, τυραννικοῦ Χριστὸν ἔνδοξε, τὸν Ποιητὴν, πάντων καὶ Δεσπότην, Θεὸν Λόγον κηρύττουσα.

Κάλλος τὸ ἐγκάρδιον, τῇ ὁρατῇ μορφῇ Ἔνδοξε, διαδοθὲν, σὲ ὡραιοτάτην, τοῖς ὁρῶσιν ὑπέφαινεν.

Ὄλβον ἀναφαίρετον, τῶν ἰαμάτων σοι δίδωσι, Κόρη Χριστὸς, οὗ Ἀναστασία, τὴν πτωχείαν ἠγάπησας.

Θεοτοκίον.

Ὕλην σῶν πταισμάτων μου, σῶν πρεσβειῶν πυρὶ σύμφλεξον, Μήτηρ Θεοῦ, δρόσον μοι τὴν θείαν, τῆς ἀφέσεως φέρουσα.

Τοῦ Ὁσίου. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ὁλοτρόπως ποθήσας, τῶν ὀρεκτῶν ἔσχατον, κόσμου καὶ σαρκὸς θεοφόρε, ἔξω γεγένησαι· ὅθεν ἀπείληφας, τὴν ὑπερκόσμιον δόξαν, καὶ θείαν ἀπόλαυσιν, Πάτερ Ἀβράμιε.

Ναὸς ζῶν ἀνεδείχθης, τοῦ παντουργοῦ Πνεύματος, πάτερ ἐν οἰκίσκῳ τὸ σῶμα, συγκλείσας Ὅσιε· ὅθεν ἀπήστραψας, τῶν ἀρετῶν λαμπηδόνας, ἱερῶς κοσμούμενος, Πάτερ Ἀβράμιε.

Γεωργίᾳ τῶν πόνων, τῶν ἀρετῶν ὥριμον, Ὅσιε ἐξήνθησας στάχυν, Πάτερ Ἀβράμιε· ᾧ διατρέφονται, μιμητικῶς οἱ τὴν θείαν, καὶ σεπτήν σου κοίμησιν πανηγυρίζοντες.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ Παναγία, ὁ τοῦ παντὸς αἴτιος, δι᾽ ὑπερβολὴν εὐσπλαγχνίας, θέλων ἐσκήνωσε, καὶ καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, παραβάσει πρότερον ἐξολισθήσασαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ὁσία, νεκρώσασα σαρκὸς, ἐγκρατείᾳ τὰ πάθη· εἰς ὕψος δ᾽ ἀνέδραμες, μαρτυρίου περίδοξον, ἐναθλήσασα, Ἀναστασία νομίμως, καὶ τὸν δράκοντα, καταβαλοῦσα εἰς χάος, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου.

Τὸν πάλαι Ἀβραὰμ, ἐκμιμούμενος Πάτερ, ἐμάκρυνας σαυτὸν, συγγενῶν κατὰ σάρκα, πειθόμενος Ἀβράμιε, τῷ καλοῦντι Θεῷ ἡμῶν· ὅθεν ἤσκησας, καὶ τὴν ψυχὴν λαμπροτέραν, ἐναπέδειξας, τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων, θεόφρον πανόλβιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν βάτον ἣν Μωσῆς, ἀκατάφλεκτον εἶδε, τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ, τὴν ἁγίαν νεφέλην, σκηνὴν τὴν ἀμόλυντον, τὴν θεόδεκτον τράπεζαν, τὸ παλάτιον, τοῦ ὑψηλοῦ Βασιλέως, τὴν ὁλόφωτον, καὶ ἀδιόδευτον πύλην, Παρθένον ὑμνοῦμέν σε.

Digitized by Google

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὑμνῶ σου τὸν σταυρόν, προσκυνῶ καὶ τὰ πάθη, δοξάζω καὶ τὴν σὴν, ἀγαθότητα Τέκνον· ἑκὼν γὰρ καθυπέμεινας, ἐπονείδιστον θάνατον. Τί τὸ ξένον σου, καὶ φρικωδέστατον Σῶτερ, τῆς ἀφράστου σου, οἰκονομίας τὸ βάθος; ἡ Μήτηρ ἐβόα σοι.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σὲ ζυγὸν ἐλαφρότατον, Μάρτυς τὴν βαστάσασαν ἐκ νεότητος, σιδηροῦν κλοιὸν βαστάζειν σε, οἱ παρανομοῦντες κατεδίκασαν.

Σταλαγμοὶ τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθεΐας ἔσβεσαν ἄνθρακας· ὁ πυρσὸς δὲ τῶν θαυμάτων σου, τῶν παθῶν τὴν ὕλην ἀπετέφρωσεν.

Οὐκ ἐγύμνωσε χάριτος, σῶμά σου γυμνώσας ὁ πονηρότατος, ὑφαντὸν δὲ μᾶλλον ἄνωθεν, ἄρραγῆ χιτῶνα προεξένει σοι.

Ὑπὲρ γῆν αἰρομένης σου, πῦρ ἐπὶ τὰ στέρνα Μάρτυς ἐφήπτετο, ὑπεξάπτον σου τὸν ἔρωτα, τὸν πρὸς τὸν Δεσπότην καλλιπάρθενε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον διέμεινας, ἄφθορος Παρθένε ὡς πρὸ γεννήσεως· νέον βρέφος γὰρ ἐκύησας, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων γνωριζόμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτὸς Εἱρμός.

Ῥείθροις Πάτερ δακρύων σου, ψυχικὰς κηλῖδας ἀπονιψάμενος, θεῖον γέγονας τοῦ Πνεύματος, καὶ σεπτὸν παμμάκαρ καταγώγιον.

Ἀγρυπνίαν παννύχιον, προσευχὴν ἀένναον, ἀπροσπάθειαν, καὶ ἀγάπην ἀνυπόκριτον, καὶ τελείαν πίστιν Πάτερ ἤσκησας.

Ἰατρεύειν νοσήματα, καὶ ἀποδιώκειν Ὅσιε πνεύματα, χάριν εἴληφας Ἀβράμιε, ὡς Θεοῦ θεράπων ἀληθέστατος.

Θεοτοκίον.

Ῥαθυμίᾳ κρατούμενον, καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ με βυθιζόμενον, τῇ πρεσβείᾳ σου διάσωσον, Θεοτόκε Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἀνάλωτος πυρὶ τῷ ἐνύλῳ ἐδείχθης Μάρτυς· πῦρ γάρ σε ἐγκάρδιον, θείας ἀγάπης ἐδρόσιζεν.

Ῥαπίσματι τὸ πρόσωπον Μάρτυς ὡραιωθεῖσα, ἐχθρῶν ἀπερρύπωσας, δυσειδεστάτων τὰ πρόσωπα.

Ταθεῖσα ἐπὶ ξύλου θεόφρον Ἀναστασία, πόθῳ τοῦ νυμφίου σου, τὸ θεῖον πάθος εἰκόνιζες.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε πανύμνητε Δέσποινα Θεοτόκε, Θεὸν ὑπερύμνητον, σαρκὶ ἀσπόρως κυήσασαν.

Τοῦ Ὁσίου. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὡς κατάκαρπον κλῆμα, βότρυας ἐξήνθησας Πάτερ Ἀβράμιε, ἀρετῶν ἐνθέων, κατανύξεως οἶνον πηγάζοντας, τῶν παθῶν τὴν μέθην, ἐκ τῶν ψυχῶν ἀποσοβοῦντα, καὶ καρδίας πιστῶν κατευφραίνοντα.

Πειρασμούς σοι ποικίλους, ὄφις ὁ παμπόνηρος Πάτερ ἐξήγειρεν· ἀλλ' αὐτὸς τῷ ὅπλῳ, τοῦ Σταυροῦ θεοφόρε ἐνέκρωσας, καὶ τῆς νίκης στέφος, παρὰ Θεοῦ δικαίᾳ ψήφῳ, ἐκομίσω θεόφρον Ἀβράμιε.

Ἁγιώτατος οἶκος, Πάτερ Θείου Πνεύματος πίστει γενόμενος, ἐδομήσω οἶκον, ἱερόν, καὶ πανίερον σύστημα, ἀνιέρου πλάνης, μεταβαλὼν ταῖς νουθεσίαις, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ καθιέρωσας.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, Θείῳ φωτιζόμενοι Πνεύματι πάναγνε, ἱεροὶ Προφῆται, ἱεραῖς ἐν φωναῖς σε προήγγειλαν· ἐξ ἧς Θεὸς Λόγος, ὑπὲρ αἰτίαν τε καὶ λόγον, ἐσαρκώθη δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ ϛ΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Στρεβλούμενόν τὸ σῶμα αἰκισμοῖς ἐδήλου τὸ ὄρθιον, σῆς προαιρέσεως, πρὸς Θεὸν Ἀναστασία πανεύφημε.

Ἐκρέμασο μετέωρος πληγάς, Μάρτυς ὑποφέρουσα, ἄπληγον σώζουσα, τῆς ψυχῆς τὸ εὐγενὲς ἀξιάγαστε.

Ὑπήνεγκας μαζῶν τὴν ἐκκοπήν, πιστοὺς διατρέφουσα, γάλακτι Ἔνδοξε τῆς μιμήσεως τῆς σῆς ἐμφανέστατα.

Θεοτοκίον.

Φιλάνθρωπον κυήσασα Θεόν, φιλάγαθε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε, τῆς γεέννης τοῦ πυρὸς λυτρωθῆναί με.

Τοῦ Ὁσίου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Φωστῆρά σε οἱ ἐν σκότει τῆς πλάνης, ἀπλανῶς καθοδηγοῦντα εὑρόντες, πρὸς τὰς ὁδοὺς, τῆς ζωῆς θεοφόρε, τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος ἀπέλιπον, γενόμενοι φωτοειδεῖς, διὰ πίστεως θείας Ἀβράμιε.

Ἀγρύπνως ἐξευμενίσας τὸ Θεῖον, ἐπιπέμψαι φωτισμὸν σωτηρίας, τοῖς ἐν νυκτὶ, τῆς εἰδωλομανίας, κατασχεθεῖσι θεόφρον Ἀβράμιε, ἀνέδειξας πάντας υἱοὺς, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας ἐν χάριτι.

Ἡσύχως σου τὴν ζωὴν ἐκτελέσας, τὰς ἐν βίῳ τρικυμίας παμμάκαρ, τῇ πρὸς Θεόν, πεποιθήσει παρῆλθες, καὶ γαληνοὺς πρὸς λιμένας κατήντησας, Ἀβράμιε τῆς οὐρανῶν, βασιλείας καὶ θείας λαμπρότητος.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Βαρούμενον νυσταγμῷ ῥαθυμίας, διανάστησον τῇ σῇ μεσιτείᾳ, Μήτηρ Θεοῦ, καὶ μὴ δώῃς ὑπνῶσαι, τῆς ἁμαρτίας Παρθένε εἰς θάνατον· προστάτιν γὰρ καὶ ὁδηγὸν, τῆς ἐμῆς σε ζωῆς ἐπιγράφομαι. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μȣ τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ
» ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ὁσιομάρτυρος.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας νάμασι, καθηγνισμένη ὁσία, μαρτυρίȣ αἵμασιν, Ἀναςασία πλυθεῖσα, παρέχεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν καὶ σωτηρίαν τοῖς προσιοῦσιν, ἐκ καρδίας· ἰσχὺν γὰρ νέμει, Χριστὸς ὁ βρύων, χάριν ἀένναον.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Ἐν σαρκὶ ὡς Ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνεφάνης, καὶ ἀσκήσας γέγονας, πεφυτευμένον ὡς ξύλον, ὕδατι τῆς ἐγκρατείας καλῶν αὐξήσας, ῥεύμασι τῶν σῶν δακρύων ῥύπον ἐκπλύνας· διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, δοχεῖον θείου, Ἀβράμιε Πνεύματος.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ φθαρτὰ παριδὼν, τὴν ἀφθαρσίαν εἴληφας· τὰς τερπνὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος ἐμίσησας σοφὲ ἀπὸ βρέφους, ποθήσας ἁγνείαν· ὅθεν θαλάμου καὶ κόσμου ἀπέδρασας, συζύγου τε εὔκλειαν, καὶ τῶν γονέων ἐξέκλινας, μόνου Θεοῦ σοφὲ τὸν ἔρωτα ἐπιποθήσας, καὶ ἀγαπήσας ἐξ ὅλης Πάτερ τῆς ψυχῆς, καὶ διανοίας ἀληθῶς· διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης δοχεῖον θείου, Ἀβράμιε, Πνεύματος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας.

Στίχοι.

Κάρας τομὴν ἤνεγκε ῥώμῃ καρδίας
Βλάστημα Ῥώμης, Μάρτυς Ἀναστασία.

Τλῇ δὲ Ἀναστασίῃ ἐνάτῃ ξίφος εἰκάδι ὀξύ.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλλεριανοῦ τῶν Βασιλέων, καὶ Πρόβου ἡγεμόνος, Ῥωμαία τῷ γένει, νέαν ἄγουσα τὴν ἡλικίαν, καὶ ἔν τινι Μοναστηρίῳ διατρίβουσα. Αὕτη, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα, ῥαπίζεται τὸ πρόσωπον· καὶ ἐπ' ἀνθράκων πυρὸς ἁπλωσθεῖσα, ῥάβδοις μαστίζεται· καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεῖσα, μαγκάνοις τισὶ πιέζεται, καὶ ὀγκίνοις ὀξέσι καταπείρεται· καὶ κρεμασθεῖσα, καθ' ὅλου τοῦ σώματος ξέεται, καὶ τοὺς μαστοὺς ἐκτέμνεται, καὶ τοὺς ὄνυχας ἐκριζοῦται· τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἀκρωτηριάζεται, καὶ τὴν γλῶτταν ἀφαιρεῖται, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκριζοῦται, καὶ τελευταῖον τὴν κεφαλὴν ἀπετέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου, καὶ Μαρίας τῆς ἀνεψιᾶς αὐτȣ.

Στίχ. Σαρκὸς νεκρώσας Ἀβράμιε πᾶν μέλος,
Θανὼν συνοικεῖς τοῖς ἀσάρκοις Ἀγγέλοις.

Ἀφεῖσα σαρκὸς τοὺς ἐραστὰς Μαρία,
Ψυχῶν ἐραστῇ μυστικῶς περιπλέκῃ.

Οὗτος ἐγένετο παῖς χριστιανῶν γονέων· γυναῖκα δὲ γήμας ἀβουλήτως, διὰ τὸν πρὸς Κύριον πόθον καταλιπὼν πάντα καὶ ἀναχωρήσας, ἑαυτὸν καθεῖρξεν ἔν τινι οἰκίσκῳ, πᾶσαν σκληραγωγίαν μετερχόμενος· καὶ μετὰ χρόνους δέκα χειροτονεῖται Πρεσβύτερος.

Τελευτήσαντος δὲ τοῦ κατὰ σάρκα ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παιδίον θῆλυ καταλείψαντος ὡσεὶ χρόνων ἐννέα, τοῦτο ἀνελάβετο, καὶ πλησίον τοῦ κελλίου αὐτοῦ, ἕτερον κελλίον ποιήσας, ἔθετο. Ἐν δὲ τῷ εἰκοστῷ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτῆς, ἐπεὶ συνέβη αὐτὴν περιπεσεῖν πτώματι, καὶ ἐν πανδοχείῳ μετὰ τῶν ἑταιριζομένων γενέσθαι γυναικῶν, στρατιώτου σχῆμα ὁ Ἅγιος ὑποδὺς, καὶ ἐπιβὰς ἵππῳ, τοῦ πτώματος αὐτὴν ἐξήρπασε, καὶ πρὸς τὸν ἴδιον ἀποκατέστησε τόπον. Ἥτις τοσαύτην μετάνοιαν ἐπεδείξατο, ὡς μετ' ὀλίγον χρόνον μεγάλα θαύματα ἐκτελεῖν. Ἀνεπαύσατο δὲ ὁ μακάριος Ἀβράμιος κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς, καὶ αὕτη ὡσαύτως μετ' ὀλίγον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κυρίλλου.

Στίχ. Ὑπόσχεσιν μέλλοντος ὡσάν μοι στέφους,
Κύριλλος οἶδα τὴν ἀπειλὴν τοῦ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σάββας ὁ Στρατηλάτης ἔνθεν κἀκεῖθεν κεντηθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Σάββας κατ' ἄμφω κλήσεως μέρη Σάββας.
Ὅθεν κατ' ἄμφω νύττεται λόγχαις μέρη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἄννης, τῆς μετονομασθείσης Εὐφημιανός.

Αὕτη ἡ ὁσία Μήτηρ ἡμῶν Ἄννα γεννᾶται ἐν Βυζαντίῳ παρὰ εὐλαβοῦς τινος Διακόνου τοῦ ναοῦ τῶν Βλαχερνῶν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. Ἀπορφανισθεῖσαν δὲ τῶν γεννητόρων, ἔσπευδεν ἡ μάμμη ἀνδρὶ εὐλαβεστάτῳ συζεῦξαι αὐτὴν, ὃ καὶ πεποίηκε. Καὶ ἐλθὼν ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος αὐτῆς, ἀνὴρ ἀσκητικώτατος καὶ διορατικώτατος, ὃς καὶ ὑπὸ τοῦ Εἰκονομάχου Λέοντος τὴν γλῶτταν ἐκκοπεὶς, ἐλάλει καὶ μετὰ τὸ ἐκκοπῆναι ταύτην τρανῶς καὶ ἀνεμποδίστως· ὡς εἶδε ταύτην ἀνδρὶ συζευχθεῖσαν, « Ἵνα τί τὴν πρὸς θείους ἀγῶνας καὶ πόνους ἀφορῶσαν, ἔφη, ἀνδρὶ συνεζεύξασθε »; καὶ ἐπευξάμενος αὐτῇ, ἀνεχώρησε.

Χρόνων δέ τινων παρεῤῥυηκότων, καὶ τοῦ δυσσεβοῦς ἐκείνου Βασιλέως εἰς Ἅδου ταμεῖα καταχθέντος, Εἰρήνη καὶ Κωνσταντῖνος οἱ ὀρθόδοξοι καὶ πιστότατοι Βασιλεῖς, τὸν Ἅγιον ἐκεῖνον ἄνδρα μεταστειλάμενοι, καὶ, οἷα πάθοι, ἀναδιδαχθέντες, παρὰ τοῦ πρὸ αὐτῶν βασιλεύσαντος, τὴν εὐλογίαν ἐκ τούτου ἐλάμβανον, καὶ τὰς εὐχὰς ἐκομίζοντο. Οὗτος δὲ πάλιν τὰ συντείνοντα πρὸς εὐαρέστησιν Θεοῦ ὑποθεὶς, τὴν πρὸς τὰ ἴδια ἐβάδιζε. Τότε πάλιν ἰδὼν τὴν μακαρίαν ταύτην, « Ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε τέκνον,

Digitized by Google

φησί· πολλαὶ γὰρ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων. Γίνωσκε δὲ ὅτι, μὴ πρότερον γεννηθῆναι τὸ ἐν τῇ κοιλίᾳ σου παιδίον, πρὶν τὸν ἄνδρα σου τῷ τάφῳ καλύψεις»· ὃ καὶ γέγονεν. Μετὰ γὰρ ἕκτον μῆνα τῆς συλλήψεως τέθνηκεν ὁ ταύτης ἀνήρ. Ἡ δὲ πολλὰ θρηνήσασα, καὶ τῇ λύπῃ ἑαυτὴν κατατήξασα, τὸ μὲν παιδίον ἀπογαλακτίσασα, δέδωκεν εἰς χεῖρας τοῦ ἑτέρου θείου αὐτῆς, ἡ δὲ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσατο. Ὁποίους δὲ καὶ ἡλίκους, ἴσασιν οἱ μεμυημένοι, καὶ ἄκρως τὸν ἀσκητικὸν δρόμον τελέσαντες.

Ἐν τούτοις οὖν αὐτῆς οὔσης, παραγίνεται ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ὁ διορατικώτατος ἐκεῖνος ἀνήρ. Αὐτὴ δὲ, παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ πεσοῦσα, καὶ τὴν εὐλογίαν αἰτησαμένη, Ἐνδυναμοῦ ἐν Κυρίῳ τέκνον, ἤκουσε· καὶ, ποῦ τὸ παιδίον; ὁ θαυμάσιος ἐκεῖνος φησίν. Ἡ δέ· Τὸ μὲν ἐν τῷ ἀδελφῷ σου καὶ εὐεργέτῃ μου μετὰ Θεὸν ἀνεθέμην, τὸ δὲ ἕτερον παρ' ἐμοί ἐστι. Ταῦτα εἰποῦσα καὶ ἕτερα, συγχύσεως καὶ καρδίας ὀδυνωμένης οὐ μικρῶς ῥήματα, καὶ ἀμφοτέρους τοὺς παῖδας τῷ τιμίῳ ἐκείνῳ παραστήσασα γέροντι, Εὖξαι, ὦ πάτερ τίμιε, ὑπὲρ τῶν τέκνων, δακρυρροοῦσα ἠντιβόλει· Ὁ δέ· Οὐ χρείαν ἔχουσι ταύτα εὐχῆς· Ἡ δὲ, βαρέως τοῦτο τοῖς ὠσὶ δεξαμένη, καὶ ἐκ βάθους στενάξασα, Οἴμοι τῇ ἁμαρτωλῷ! ἔφη· τί ἄρα καὶ πάλιν τὸ παρ' ἡμῖν; Καὶ ὁ γέρων· Οὐκ εἰπόν σου, τέκνον, πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων; εἰ μὴ ἡμεῖς ὑπομείνωμεν, οὐκ ἄν ποτε δικαιωθῶμεν· οὕτω γάρ ἐστι πρέπον καὶ ἀρέσκον Θεῷ. Ἡ δέ· Μὴ, Κύριέ μου, ἔδοξε τῷ Δεσπότῃ ἡ τῶν ἀνηλίκων μου παίδων πρὸς τὰ ἐκεῖθεν μετάστασις; Καὶ ὁ θαυμάσιος· Καλῶς εἶπας, ὦ τέκνον· ἐν τάχει γὰρ λήψεται ταῦτα ὁ Δεσπότης ἀπὸ σοῦ· Καὶ τῷ Θεῷ αὐτὴ, ὡς εἰκὸς, εὐχαριστήσασα, καὶ τοῖς ποσὶ τοῦ τιμίου γέροντος προσπεσοῦσα, καὶ τὴν εὐχὴν κομισαμένη, τὴν τῶν προσόντων αὐτῇ διανομὴν ἀμφοτέραις χερσὶν ἤρξατο. Καὶ μετ' οὐ πολὺ τῶν παίδων τελευτησάντων, δάκρυα ἐπὶ τούτοις ἐκχέασα, καὶ τὰ περιλειφθέντα χερσὶ πενήτων ἀποθεμένη, τὰς ἐκκλησίας περιήει φωταγωγοῦσα, καὶ προσευχομένη, καὶ τὸν συντακτήριον ἀσπαζομένη.

Τέλος, Μοναχόν τινα ἐκ τοῦ Ὀλύμπου εὑροῦσα, καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκειραμένη, ἐν τῷ κρυπτῷ μὲν ἀνδρικὴν ὑπεδύσατο στολὴν, ἔξωθεν δὲ γυναικείαν· καὶ λαθοῦσα, ἐν τοῖς Ὀλύμπου εὑρέθη μέρεσι, τὴν γυναικείαν στολὴν ἀπορρίψασα. Προσρυεῖσα δέ τινι τῶν Κοινοβίων, καὶ εἰσελθοῦσα, τῷ πυλωρῷ προσωμίλει, τῶν ἄλλων προτιμότερον ἔχειν λέγουσα, εἰς ὄψιν τοῦ Προεστῶτος ἐλθεῖν. Ὁ γοῦν πυλωρὸς τῷ Προεστῶτι κατὰ τὸ σύνηθες μηνύσας, καὶ τοῦτον μετακληθέντα παραστησάμενος, ἐξῄει.

Τῆς τιμιωτάτης δὲ γυναικὸς πρὸς τοὺς πόδας τοῦ Προεστῶτος κειμένης, καὶ τὴν συνήθη εὐλογίαν ἐξαιτουμένης, ὁ θεῖος οὗτος ἀνὴρ, τὴν εὐλογίαν δοὺς, καὶ ἀναστήσας, Τίς ἡ πρὸς ἡμᾶς σου ἄφιξις; καὶ τί σου τὸ ὄνομα; Ἡ δέ· Τὸ μὲν αἴτιον τῆς πρὸς τὴν ἁγίαν ταύτην Μονὴν ἀφίξεως, τὸ προσόν μοι, Πάτερ ἅγιε, πλῆθος τῶν ἐπταισμένων· ὅπως ἡσυχάσας τὸν τῆς ζωῆς μου περιλειφθέντα χρόνον, εἰ καὶ ἀνάξιος, εὕροιμι τὸ Θεῖον ἵλεων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· τοὔνομα δὲ, Εὐφημιανός. Ὁ δὲ γέρων πρὸς αὐτήν· Εἰ τοιοῦτον, ὦ τέκνον, λογισμὸν ἔσχες ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ τὴν σωτηρίαν ποθεῖς, φεῦγε τὴν παρρησίαν· εὐάλωτος γὰρ ἡ τῶν εὐνούχων φύσις τοῖς ἐμπαθέσι λογισμοῖς. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ τὴν συνήθη εὐχὴν ἐκτελέσας, συνηρίθμησε ταύτην τῇ ἀδελφότητι. Ἐπὶ τοιοῦτον δὲ προέκοπτε, καὶ ἐπεδίδου τοῖς ἔμπροσθεν ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ ταπεινώσει, ὡς καὶ ὑπογραμμὸς καὶ τύπος γενέσθαι τοῖς ἐν πάσῃ τῇ Μονῇ ἀσκουμένοις Μοναχοῖς.

Ὁ δὲ διάκονος τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς, εἰς αὐτὸ τοῦτο προκριθεὶς παρὰ τῆς Ἁγίας, οἰκονομήσας πάντα, ὡς ὑπέθετο δηλονότι τῷ τοιούτῳ, ἐξῆλθε πρὸς ἀναζήτησιν τῆς κυρίας αὐτοῦ, καὶ ἐντυχὼν τῷ Μοναχῷ τῷ ἀποκείραντι ταύτην, ἐπυνθάνετο, εἰ ἄρα σύνοιδε, ποῦ ἐστιν ἡ τὰ γήϊνα λιποῦσα, καὶ τὰ οὐράνια ἐπιζητοῦσα. Ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· Ὅτι δῆλα περὶ αὐτῆς μοι ἐγένετο, ὦ τέκνον, οὐκ ἀρνήσομαι. Ποῦ δὲ νῦν ἄρα ἐστὶν, ἀγνοῶ. Ἀλλὰ δεῦρο μικρὸν ἅμα πορευθῶμεν εἰς τόδε τὸ Μοναστήριον· καὶ φθάσαντες, ἔμαθον διὰ τοῦ πυλωροῦ, εἴσω τῶν ἀρκύων ἔχειν τὸ ζητούμενον· καὶ ἠξίουν διαμηνυθῆναι ταύτην. Τῆς δὲ ἐξελθούσης, ὁ Μοναχὸς τὸν διάκονον ὑποδείξας, Ἰδού φησιν, ὁ πιστότατός σου οἰκονόμος, πολλὰ παθὼν εἰς ἀναζήτησίν σου, πάρεστι· καὶ εἰ βούλει, πορευθῶμεν εἰς τὴν ἡμετέραν Λαύραν.

Τούτων ἀκούσασα ἡ Ἁγία, καὶ τῷ Προεστῶτι τῆς Μονῆς προσελθοῦσα, καὶ τὴν εὐλογίαν ἐξ ἐκείνου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀδελφῶν λαβοῦσα, ἐξῄει ἐκεῖθεν, καὶ ἀπῆλθεν ἅμα τῷ διακόνῳ, συνόντος καὶ τοῦ Μοναχοῦ, εἰς τὴν Λαύραν. Ἐν ταύτῃ δὲ ἐφ' ἱκανὸν διατρίψασα, θαυμάτων ἀπείρων αὐτουργὸς ἀνεδείχθη. Ἀμέλει τῆς τῶν θαυμάτων φήμης διαδοθείσης, πολύ τι πλῆθος ἀποταξαμένων προσερρύη τῇ Μονῇ. Ἀλλὰ τὸ τοῦ τόπου ἐστενωμένον καὶ βίαιον διεκώλυε τὴν τῶν προσερχομένων ἐπίδοσιν. Ὅθεν ὁ τῆς Μονῆς Προεστὼς, θεόθεν ἐμπνευσθεὶς, τῷ τηνικαῦτα Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως τῷ Ἁγίῳ Ταρασίῳ, δηλοποιήσας περὶ τῶν θαυμασίων ἔργων τοῦ Μοναχοῦ Εὐφημιανοῦ, ὅπως τε, διακωδωνισθέντων τῶν θαυμάτων, οὐκ ὀλίγων ἀνδρῶν πλῆθος ἀποταξαμένων προσερρύη τῇ Μονῇ, καὶ μὴ χωρεῖσθαι τοὺς προσερχομένους διὰ τὸ πάνυ ἐστενωμένον τοῦ τόπου καὶ σμικρότατον διασαφήσας, εὗρε τὸν Πατριάρχην συνευδοκοῦντα τῷ ἰδίῳ θελήματι. Καὶ λαβὼν διὰ δωρεᾶς αὐτοῦ τόπον ἐρείπιον, τὸν νῦν ἡ Μονὴ τῶν Ἀβραμιτῶν λεγόμενον, δι' ὀλίγου χρόνου ἐξ αὐτῶν τῶν κρηπίδων φροντιστήριον ἀποκαταστήσας, εἰς πολλῶν ψυχῶν σωτηρίαν, ἐν αὐτῷ τὴν Ἁγίαν τὸν λειπόμενον αὐτῇ χρόνον ἀσκητικῶς διανύσαι παρεσκεύασε· καὶ τούτου γενομένου, καὶ τῆς ἀγγελικῆς ἐκείνης διαγωγῆς περιβοήτου τοῖς πᾶσι γενομένης, εἰς ὅσον ἄρα ποσὸν οἱ καθ' ἑκάστην προσερχόμενοι περιΐσταντο, οὐ δυνατὸν διαγράψαι.

Ἐπεὶ δὲ καὶ πειρασμός τις ἐπισυνέβη τῇ Ἁγίᾳ ἀπό τινος τὸ μὲν σχῆμα Μοναχοῦ, ἔργοις δὲ καὶ πράγμασι τὰ πρῶτα φέροντος τῶν προσῳκειωμένων τῷ χαιρεκάκῳ δαίμονι· τούτου μὲν ἔργον αὐτὸ τοῦτο ἀπαραίτητον κεκτημένου, τραχείας ὕβρεις καὶ αἰσχρὰς, ὡς κατὰ εὐνούχου, τῆς Ὁσίας ἐκχέοντος καὶ κατηγοροῦντος ἀναφανδὸν, ἐκείνης δὲ ἀντ' οὐδενὸς ταῦτα λογιζομένης, καὶ εὐεργεσίας ἡγεῖσθαι μᾶλλον τὰ κατ' αὐτῆς λεγόμενα διαβεβαιούσης· γυνή τις θεοφιλὴς, τῶν αἰσχρῶν καὶ μυσαρῶν ῥημάτων τοῦ ὄντως βεβήλου, καὶ φονέως μετὰ ταῦτα ἀποδειχθέντος, ἀκούσασα· Πρόσεχε, φησὶν, ἀδελφὲ, μή ποτε οὐκ ἔστιν, ὡς λέγεις, εὐνοῦχος, οὐδὲ ἐμπαθὴς, ὡς ὑπολαμβάνεις, ἀλλὰ γυνὴ καὶ ἀπαθής· καὶ σὺ μὲν ἔχεις εἰς κέρδος τὴν γέενναν τοῦ πυρὸς, διασύρων τὴν ἀπαθῆ, τοὺς δὲ ἀκούοντας μολύνεις. Πρὸ χρόνων γάρ τινων, γυνή τις τὰ προσόντα αὐτῇ πάντα διανείμασα, γέγονεν ἀφανής· καὶ μή ποτε, ὃν λέγεις εὐνοῦχον, ἐκείνη ἐστὶ, καὶ αὐτὸς εἰς βάραθρον ἀπωλείας τὴν ψυχήν σου κατάγεις.

Ὁ γοῦν μυσαρὸς ἐκεῖνος καὶ δόλιος, προσθεὶς καὶ τοῦτο τῇ ἰδίᾳ πονηρίᾳ, διετράνωσε τὸν λόγον εἰς πολλοὺς, τὰς λοιδορίας ἀφείς. Ἔσπευσε δὲ καταχρημνίσαι τὴν Ἁγίαν εἰς τόπον κατωφερῆ, ὅπως, κουφισθέντων ὧν ἠμφίεστο, γεγυμνωμένην ἴδῃ, καὶ σχῇ τὸ βέβαιον. Οὐκ εἰς μακρὰν δὲ τοῦτο ποιήσας, εἶδε μὲν οὐδὲν, γέγονε δὲ ἠ-

Digitized by Google

μέχρις ἐκ θείας δυνάμεως· κἀκεῖθεν ἀπαναστάς, πρὸς τὰ ἴδια ᾤχετο. Ἐκεῖσε τοίνυν κατασχεθεὶς ὡς κατάδικος, ἐγκλήματι φόνου, τῷ ξύλῳ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς ὡς ἐν ἀγχόνῃ ὑποπιεσθείσης, τῷ ἐγχωρίως οὕτω λεγομένῳ Φούρκῃ, τὴν ὀλέθριον καὶ μιαρὰν ἀπέρρηξε ψυχήν.

Ἡ δὲ Ἁγία, ὡς ἐκ τούτου διαφημισθεῖσα, καὶ τὰ σκάνδαλα φεύγουσα, δύο καὶ μόνους ἔχουσα Μοναχοὺς μεθ' ἑαυτῆς, ἀνέδραμε πρὸς τὰ μέρη τοῦ στενοῦ· καὶ εὑροῦσα Ἐκκλησίαν, ὕδωρ καὶ κηπίον ἔχουσαν, κατῴκησεν ἐν αὐτῇ μετὰ τῶν δύο Μοναχῶν, τοῦ τε Εὐσταθίου καὶ τοῦ Νεοφύτου. Κἀκεῖθεν πάλιν ἀπάρασα, μετὰ παραδρομὴν χρόνων τινῶν, προσκληθεῖσα ἐν τῷ Βυζαντίῳ παρά τινων Μοναχῶν ἐπὶ τὰ μέρη τοῦ ῥεύματος, ἐκεῖσε τὸ λειπόμενον αὐτῇ τῆς ζωῆς ἔτος διαβιβάσασα θεαρέστως, ἰάσεις τε καὶ θαύματα οὐκ ὀλίγα τοῖς προσιοῦσι χαρισαμένη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μελιτινῆς.

Αὕτη ἡ Ἁγία Μάρτυς, διαβληθεῖσα ὡς Χριστιανή, καὶ παραστᾶσα τῷ Ἄρχοντι, πρῶτον μὲν τύπτεται τὰς ὄψεις, καὶ γυμνοῦται ἅπαν τὸ σῶμα· καὶ ὡς θρίαμβος ἵσταται ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἀνακρινομένη μέσον τοῦ δικαστηρίου· ἀλλὰ καὶ οὕτως ἦν μυκτηρίζουσα τόν τε Ἄρχοντα, καὶ πάντα τὰ σεβάσματα αὐτοῦ. Εἶτα πολλαῖς βασάνοις ἐκδοθεῖσα, καὶ διατηρηθεῖσα ἀβλαβής, τελευταῖον ξίφει κατετρώθη, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἦχος φωνῆς ἑορταζόντων, ἔνθα πέφυκε χορεύεις Ἀθληφόρε, σὺν παρθένων χοροῖς, τῷ Κτίστῃ μελῳδοῦσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέλη συνθλώμενα ὁρῶσα, καὶ ὀνύχων σπαραγμὸν προσκαρτεροῦσα, ἀνηνέχθης Χριστῷ, θυσία μελῳδοῦσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὤφθης ὡς ἄμπελος θεόφρον, χεῖρας πόδας τε ὡς κλάδους τεμνομένη, καὶ ἡμῖν νοητῶς, τὸν οἶνον γεωργοῦσα, καρδίας τὸν εὐφραίνοντα, καὶ παθῶν ὠθοῦντα μέθην.

Πῦρ αἰσθητὸν οὐκ ἐπτοήθης, Νεανίας τρεῖς τοὺς πάλαι μιμουμένη· θείαν δρόσον καὶ γάρ, ἐδέξω μελῳδοῦσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅλον τὸν ἄνθρωπον φορέσας, ὁ ὑπέρθεος δίχα τῆς ἁμαρτίας, ἐκ γαστρός σου Ἁγνή, προῆλθε σαρκοφόρος· ὃν ἐκδυσώπει πίστει σε, τοὺς μιμῶντας διασῶσαι.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ἵνα τῆς ἄνω βασιλείας, ἐπιτύχῃς καὶ τῆς δόξης τῆς ἀρρήτου, πατουμένης Σοφέ, καὶ φθειρομένης δόξης, ὡς νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, κατεφρόνησας ἐμφρόνως.

Ὅτε ὁ λύκος ὁ πανοῦργος, τὴν ἀμνάδα σου ἐσπάραξε δολίως, τότε τούτου Σοφέ, τὰς μύλας διαθλάσας, ταύτην ποιμὴν ὡς ἄριστος, πρὸς ζωὴν ἐπανηγάγου.

Νόμοις ὑπείκων τοῦ Δεσπότου, τὸ πλανώμενον ἐζήτησας καὶ εὗρες, καὶ τοῖς ὤμοις τοῖς σοῖς, ἀράμενος Παμμάκαρ, οἷα ποιμὴν εἰσήγαγες, μετανοίας ἐν τῇ μάνδρᾳ.

Θεοτοκίον.

Μόνη τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀπεγέννησας ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ὑποστάσει μιᾷ, ὁρώμενον Παρθένε· ᾧ μελῳδοῦμεν Πάναγνε, ἀσιγήτως εἰς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Νεανικῶς ἠρίστευσας, Ἀθληφόρε πανεύφημε, καὶ κατὰ τῆς πλάνης, ἀνεστήσω τρόπαια, χειρῶν στερουμένη γάρ, καὶ τῶν ποδῶν ὑπέφερε, καὶ τομῆς μαστῶν, καὶ ἐκριζώσεως Μάρτυς, ἠνέσχου τῶν ὀδόντων, ἐν χαρᾷ μελῳδοῦσα· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος, παρθενίας λαμπρότησι, καὶ τῆς μαρτυρίας, καλλοναῖς ἐξήστραψας, καὶ κόσμον ἐφώτισας, ταῖς φωτοβόλοις λάμψεσι, σὺ Ἀναστασία, τῆς πολλῆς καρτερίας, προθύμως ἐκβοῶσα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑλομανοῦσαν πάθεσι, τὴν ψυχήν μου Θεόνυμφε, καὶ ἀμαυρουμένην, προσβολαῖς τοῦ ὄφεως, ταῖς σαῖς παρακλήσεσιν, ἐκ τῶν δεινῶν καθάρισον· καὶ φωτιστικῇ, ἐπισκιάσει σου Μάρτυς, καταύγασον βοῶντα· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Ἁγνὴν καὶ ἄμωμον, ἡ Παρθένος ποθήσασα, ἄμωμον καὶ σῶμα, καὶ ψυχὴν ἐτήρησε, παθῶν ὑπεκκαύματα, ὑπομονῇ τεφρώσασα, πεῖράν τε πολλῶν, ὑπενεγκοῦσα βασάνων, καὶ νῦν ἐπουρανίοις, ἐν θαλάμοις χορεύει, σὺν σοὶ εὐφραινομένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Νικηταὶ τυράννου.

Ἀπωλείας βόθρῳ, τὴν ἁγνὴν συνώθησε περιστεράν σου, ὁ κακοῦργος ὄφις· ἀλλ' αὐτὴν ἀνήγαγες Πάτερ πανσόφως, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Καὶ ἐν βίῳ Πάτερ, περιὼν Ἀβράμιε καὶ μετὰ τέλος, ἰατρὸς νοσούντων, ἀνεδείχθης Πνεύματος χάριτι θείᾳ, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἀκακίᾳ Πάτερ, ἐν δικαιοσύνῃ τε καὶ σωφροσύνῃ, πίστει διαλάμψας, τοῖς Ἀγγέ-

Digitized by Google

λοις Όσιε συνηριθμήθης· Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ῥείθρου ζῶντος ὤφθης, παναγιον σκήνωμα ἐξ οὗ πιόντες, οἱ θανατωθέντες, τὴν ζωὴν κληρούμεθα ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

» Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς, τῆς χάρι-
» τός σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου,
» σφόδρα ἀντεχόμενοι, Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ Θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο.

Ἰκρίῳ ἀνηρτήθης, Λόγου Θεοῦ, εἰκονίζουσα πάθος σωτήριον, καὶ ἐκκοπὴν, ἤνεγκας χειρῶν σου καὶ τῶν ποδῶν, ὀδόντων, τὴν ἐκρίζωσιν, γλώσσης τὴν ἀφαίρεσιν καὶ μαστῶν, ἁγνὴ Ἀναστασία, Μοναζουσῶν τὸ κλέος, καὶ τῶν Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ὡς νύμφη ὡραΐσθης καλλοποιῷ ἁρμοσθεῖσα νυμφίῳ παθήμασι, καλλοποιοῖς, ἔνδον τε θαλάμων φωτοειδῶν, ὡς ἐκλεκτὴ ἐσκήνωσας, φέρουσα λαμπάδα παρθενικήν· καὶ νῦν συμβασιλεύεις, τῷ ζῶντι εἰς αἰῶνας, Ἀναστασία διαλάμπουσα.

Σπαλάζουσιν οἱ πόνοι σου γλυκασμὸν, ἁμαρτίας πικρίαν ἐξαίροντες· ἡ δὲ σορὸς, βρύει ἰαμάτων τοὺς ποταμοὺς, καὶ κατακλύζει πάντοτε, πάθη καὶ νοσήματα χαλεπὰ, εἰς δόξαν τοῦ Σωτῆρος, σεμνὴ Ἀναστασία, τοῦ ἐπαξίως σε δοξάσαντος.

Ἠρίστευσαν γυναῖκες τῷ σῷ Σταυρῷ, κρατυνθεῖσαι Χριστὲ παντοδύναμε, καὶ τοῦ ἐχθροῦ, κάραν πολυμήχανον ἀνδρικῶς, Λόγε Θεοῦ συνέθλασαν, καὶ τοῦ Παραδείσου χαρμονικῶς, τὴν οἴκησιν λαχοῦσαι, θεώσεως μετέσχον, ἐπιτηδείως ἀνυμνοῦσαί σε.

Θεοτοκίον.

Φορέσαντά σε σάρκα ἐκ γυναικὸς, ὡς ἐπέγνω ἡ Μάρτυς σου Κύριε, παρθενικαῖς, κατηγλαϊσμένη μαρμαρυγαῖς, καὶ Μαρτυρίου αἵματι, περιηνθισμένη σοι τῷ Χριστῷ, ὀπίσω τῆς Μητρός σου, ἐνδόξως προσηνέχθη, ὡς βασιλεύοντι τῆς κτίσεως.

Τοῦ Ὁσίου. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδεῖν κατηξιώθης, Πάτερ θεοφόρε, τὰ δι' ἐλπίδος σοι πάλαι ποθούμενα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐ κατεῖδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν.

Ὡραῖος ἀπεφάνθης, θείαις ἀγλαΐαις, τῶν ἀρετῶν διαλάμπων Ἀβράμιε, καὶ τῷ τῶν ὅλων Δεσπότῃ, χαίρων παρίστασαι.

Συνήφθης ταῖς χορείαις, πάντων τῶν Ὁσίων, καὶ σὺν αὐτοῖς τῆς θεώσεως Ὅσιε, ἐπιτυχὼν ἱκετεύεις, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἡμέραν εὐφροσύνης, ἄγει χαρμοσύνως, τῆς ἱερᾶς σου ὦ Πάτερ κοιμήσεως, ἡ Ἐκκλησία, τιμῶσα τὴν πολιτείαν σου. Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἁμαρτίᾳ ψυχήν μου ἀγάθυνον, καὶ ἀγαθῶν αἰωνίων, μέτοχον ποίησον. Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνὴ, σὺν ἀ-
» σωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ὁσιομάρτυρος.
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μοναζουσῶν τὸ κλέος, καὶ ὡραιότης Μαρτύρων, Ἀναστασία σὺ ὤφθης, ἐν παρθενίᾳ ἀσκοῦσα, καὶ καρτερῶς ἐναθλοῦσα, ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης.

Τοῦ Ὁσίου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὡς ἐλυτρώσω Ὅσιε, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι, ἐκ πλάνης κακοδαίμονος, σύστημα δυσσεβούντων, Ἀβράμιε θεοφόρε, καὶ τὴν πάλαι πεσοῦσαν, εἰς ἀπωλείας βάραθρον· καὶ ἡμᾶς ταῖς εὐχαῖς σου, ῥῦσαι πολλῶν, πειρασμῶν καὶ θλίψεων καὶ κινδύνων, τοὺς πόθῳ ἐκτελοῦντάς σου, τὴν σεβάσμιον μνήμην.

Θεοτοκίον.

Θεοφανὴς Παράδεισος, ὤφθης ἔχουσα μέσον, ξύλον ζωῆς τὸν Κύριον, ἄχραντε Θεοτόκε, ἐξ οὗ φαγόντες οὐκ ἔτι, ἀποθνήσκομεν ὅλως, ἀλλὰ ζωὴν ἀμείνονα, διὰ σοῦ ζῶμεν πάντες, τὸ τοῦ Σταυροῦ ὅπλον περιφέροντες καὶ νικῶντες, τὸν ἀποστάτην τύραννον, σὲ ὑμνοῦντες Παρθένε,

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Λ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ζηνοβίου, καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μαρτυρίου ἐν αἵματι, τὴν στολήν σου Ζηνόβιε, ἐπιχρώσας ἔνδοξε ἀπετέλεσας, ἱερωτέραν ἐν χάριτι· μεθ' ἧς εἰσελήλυθας, ὡς σοφὸς Ἀρχιερεὺς, τῶν Ἁγίων εἰς Ἅγια, θῦμα

ἄμωμον, διὰ σὲ τῷ τυθέντι καὶ τελεία, προσφορὰ καθαρωτάτη, ἀνενεχθεὶς ἱερώτατε.

Ξεομένυ τῦ σώματος, τῆς ψυχῆς συ τὸ ἔνδοθεν, κάλλος διεδείκνυτο ἀξιάγαςε, Ἱερομάρτυς λαμπρότερον, θεόφρον Ζηνόβιε, Ἱερέων καλλονὴ, Ἀθλοφόρων τὸ καύχημα, τῶν θαυμάτων τε, ἡ ἀέννασς βρύσις τῶν πνευμάτων, ἀκαθάρτων, ὁ διώκτης, καὶ βραβευτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Συναθλεῖν σοι προήρηται, ἀδελφὰ συμφρονοῦσά σοι, Ζηνοβία πάνσοφε ἡ ὁμαίμων σου· τὰ τῶν λεβήτων γὰρ βράσματα, ἀνδρείως ὑπήνεγκε, τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν, καὶ τὸν βίαιον θάνατον· ὅθεν ἔτυχε, μετὰ σοῦ τῶν ςεφάνων τῶν τῆς νίκης, καὶ τῆς ἄνω βασιλείας, Ἱερομύστα Ζηνόβιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ· οἱ δὲ τοῦ Στουδίτου.

Ἀσματικὴν χορείαν κροτήσαμεν σήμερον, ὦ φιλομάρτυρες, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν πανευσεβῶν Ἀθλητῶν, Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας· οὗτοι γὰρ τῆς Τριάδος γεγόνασιν ὑπέρμαχοι· καὶ ἐν σταδίῳ ἀνδρείως, τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῶν αἵματι ἀπέπνιξαν, καὶ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἐνδόξως ἐκομίσαντο· διὸ πρὸς αὐτοὺς ἀναβοήσωμεν· Ζεῦγος ἅγιον Κυρίῳ, εὐλογημένη δυὰς καὶ πεφωτισμένη, τὸν Σωτῆρα πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἀντίληψις καὶ σκέπη μου, ὑπάρχεις Παναμώμητε, Θεοτόκε· σὲ γὰρ ἔχω βοηθὸν, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις, καὶ ταῖς στενοχωρίαις, καὶ σὲ δοξάζω τὴν ἀμώμητον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχυ, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Θρόνῳ παριστάμενος Θεοῦ, ὡς ἱερεὺς εὐπρόσδεκτος, καὶ μάρτυς ἄριστος, Ζηνόβιε τρισμάκαρ, τὺς πόθῳ τιμῶντάς σου, μνήμην τὴν φωτοφόρον, τῶν τοῦ βίυ λύτρωσαι σκανδάλων.

Αἴγλῃ φωτιζόμενος Σοφὲ, τῆς τρισηλίου λάμψεως, σκότος διέλυσας, Ἑλλήνων δυσφημίας· καὶ φέγγει τῶν λόγων σου, πάντα καταφωτίσας, νῦν μετέβης πρὸς ἄδυτον φέγγος.

Ἄνθραξ δεδειγμένος νοητὸς, πυρὶ προσαναπτόμενος, τοῦ Θείου Πνεύματος, ἁπάντων τὰς καρδίας, ὑφῆψας πρὸς ἔρωτα, θεῖον ἱερομύστα, καὶ τὴν πλάνην κατέφλεξας πᾶσαν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις ὁ πανάγιος ναὸς, ὁ πόκος ὁ θεόδροσος, ἐσφραγισμένη πηγὴ, τῦ ἀθανάτου ῥείθρου, τὴν ποίμνην σου Δέσποινα, φύλαττε ἐκ παντοίων, πολεμίων ἀπολιορκήτως.

Ὠδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Τῷ μύρῳ τῆς χρίσεως τοῦ Πνεύματος, κεχρισμένος Ζηνόβιε, ἱεράτευσας ὡς Ἄγγελος, Μαρτύρων ἐπὶ τέλει, κοσμηθεὶς στεφάνῳ.

Ψυχῶν ἐπιμέλειαν δεξάμενος, γεωργίᾳ Θείου Πνεύματος, καρποφόρυς ταύτας ἔδειξας· διὸ τῆς τοῦ Κυρίου, χαρᾶς ἠξιώθης.

Ὁμαίμων σοι σύμφρων ἀναδέδεκται, Ζηνοβία ὦ Ζηνόβιε· συναθλεῖν γάρ σοι προήρηται, καὶ σοὶ συναπολαύειν, τῆς ἐνθέου δόξης.

Θεοτοκίον.

Τριάδος τὸν ἕνα ἀπεκύησας, τὸ ἀνθρώπινον φορέσαντα, Παναγία Μητροπάρθενε· ὃν αἴτησαι σωθῆναι, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον, ἐν ταῖς
» καρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενοῦ
» ἡμῖν στερέωμα, τοῖς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικα-
» λουμένοις.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὴν σοφὴν ξυνωρίδα τῶν Ἀθλητῶν, εὐφημήσωμεν πίστει μαρτυρικῶς, Ζηνόβιον ἅπαντες, τὸν ἀήττητον Μάρτυρα, Ζηνοβίαν ὡσαύτως, τὸ ζεῦγος τὸ τίμιον, ὡς κρατῆρας θεῖα, προχέοντας νάματα, ὅθεν ἀεννάως, καθ' ἑκάστην ἀντλοῦμεν, πιστῶς τὰ ἰάματα, εὐσεβῶς ἀνακράζοντες· Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσθενείᾳ βαρείᾳ περιπεσὼν, καὶ δεινῶς ἐν τοῖς πόνοις κατακαμφθεὶς, οὐ φέρω τὸν καύσωνα, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας μου· ἀλλ' ὁ εἰδὼς ἑκάστου, Σωτὴρ τὴν ἀσθένειαν, καὶ ὡς Πατὴρ παιδεύων, τοὺς γνώμῃ σοι πταίσαντας, σύ με ἀνάστησον· δυνατὸς γὰρ ὑπάρχεις, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἵνα πάντοτε κράζω σοι· Μεγάλα σου τὰ ἔργα

Digitized by Google

Σωτὴρ, φοβερά τε ὄντως τὰ θαυμάσια· καὶ γὰρ πιςοὺς λυτροῦσαι, λιταῖς τῆς τεκούσης σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ ξύλῳ ὁρῶσα τῷ σταυρικῷ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ τὸν Λυτρωτὴν, ἐθρήνει δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο· καὶ συνοχῇ καρδίας, τὰς κόμας ἐσπάραττε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόα· Υἱέ μου καὶ Κύριε, πῶς σε τῶν Ἑβραίων, ἀνομώτατος δῆμος, ἀδίκως προσπήγνυσι, τῷ Σταυρῷ ἀναμάρτητε; πῶς καὶ θέλων ὑφίστασαι, ὄξος καὶ τὴν τρῆσιν πλευρᾶς, χολήν τε, οἴμοι! καὶ ἥλου μακρόθυμε; ἀλλὰ δόξα σοι Σῶτερ, τοῖς θείοις παθήμασι.

Ὠδὴ δ'. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Ὑψόθεν ἐφάνης, ἄθλοις σεπτοῖς ὡραιότατος, καὶ ἐδέξω στεφάνους τῆς νίκης σοφὲ, καὶ αἰωνίου ἔτυχες ἀγαλλιάσεως· διό σε εὐφημοῦμεν, Μάρτυς ἱεράρχα Ζηνόβιε.

Τὸν ξύλῳ ταθέντα, ἐθελουσίως μιμούμενος, ἀνηρτήθης ἐξέσθης Ζηνόβιε, καὶ τῆς φθορᾶς μακάριε καὶ τῆς νεκρώσεως, ἀπεδύθης τὸ πάχος, ἄφθαρτον στολὴν ἐνδυσάμενος.

Εὐχῇ σου ἑδραίᾳ, τὰ τῶν δαιμόνων ἱδρύματα, κατεβλήθη· ναοὶ δὲ ἐῤῥάγησαν, ἀῤῥαγεστάτῃ πίστει σου ἀφανιζόμενοι, ὦ Ζηνόβιε μάκαρ Ἱερομαρτύρων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τοὺς ἐκ Θεοῦ ξενιτεύσαντας, ἐν αὐτῷ ᾠκείωσας Πανύμνητε· μεγαλοφώνως ὅθεν σε πίςει δοξάζομεν, καὶ κραυγάζομεν· Χαῖρε, πάντων γηγενῶν τὸ διάσωσμα.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἡ τοῦ θήλεος φύσις, Πνεύματι νενεύρωται Θείῳ καὶ ᾔσχυνε, τὸν τὴν Εὔαν πάλαι τὴν προμήτορα ἐξαπατήσαντα, καὶ τῆς θείας δόξης, ἐν οὐρανοῖς κατηξιώθη, Ζηνοβία τοῖς ἄθλοις ἐκλάμπουσα.

Ὀμβροτόκος νεφέλη, γέγονεν ἡ γλῶσσά σου ὡς ὑετίζουσα, εὐσεβείας ὄμβρους, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας ἀρδεύουσα, καὶ πρὸς εὐκαρπίαν, τὰς διανοίας ὁδηγοῦσα, ἐναρέτων Ζηνόβιε πράξεων.

Παρθενίας ἀκτῖσι, τῆς φιληδονίας τὸ σκότος ἐμείωσας, καὶ φωτὶ τῶν ἄθλων, ἀθείας τὴν νύκτα ἠφάνισας, Ζηνοβία Μάρτυς, τοῦ Ἰησοῦ ὡραία νύμφη, καταγώγιον θεῖον τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ἁμαρτίας βαρέα, πάντοτε περίκειμαι φορτία Ἄχραντε, καὶ βοῶ σοι· Τούτων, μεσιτείᾳ τῇ σῇ με ἐλάφρυνον· σὺ γὰρ εἶ προστάτις, ἁμαρτωλῶν δεδοξασμένη, Λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα κυήσασα.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἡ δέησις τῆς ἐνθέου ψυχῆς σου, προσεδέχθη ὡς θυμίαμα Πάτερ· εἰς γὰρ ὀσμὴν, εὐωδίας παμμάκαρ, τῶν παθημάτων Ζηνόβιε ἔσπευσας, τοῦ λάμψαντος ἐκ γυναικὸς, καὶ τὴν σύμπασαν κτίσιν φωτίσαντος.

Τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, καθηγίασας τὴν γῆν· τὸ δὲ πνεῦμα, ἐν οὐρανοῖς, ἀνελθὸν πρωτοτόκων, τὴν Ἐκκλησίαν ἐνθέως ἐφαίδρυνε, Ζηνόβιε Ἱεραρχῶν, καὶ Μαρτύρων περίβλεπτον καύχημα.

Ἐςένωσας τὴν ἀσέβειαν Μάκαρ, πλατυσμῷ τῆς ἀληθοῦς εὐσεβείας, καὶ τὰς ὁδοὺς, τὰς εἰς ταύτην φερούσας, τοῖς πλανωμένοις λαοῖς καθυπέδειξας· καὶ ἔσωσας τοὺς χαλεπῶς, θαλαττεύοντας πλάνης τοῖς ὕδασιν.

Θεοτοκίον.

Ὡραίωσον τὴν ψυχήν μου Παρθένε, ἀμορφίᾳ τῶν παθῶν κρατουμένην· καὶ λογισμοῖς, ἀληθοῦς μετανοίας, τὴν ταπεινήν μου καρδίαν ὀχύρωσον· καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοὶ, ἀδιστάκτως Ἁγνὴ καταφεύγοντα.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ
» ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Τοὺς ἀληθείας Μάρτυρας, καὶ εὐσεβείας κήρυκας, τῶν ἀδελφῶν τὴν δυάδα τιμήσωμεν, ἐν θεοπνεύστοις ᾄσμασι, τὸν Ζηνόβιον ἅμα τῇ σεπτῇ Ζηνοβίᾳ ὁμοῦ βιώσαντας, καὶ διὰ μαρτυρίου τευξαμένους στέφος ἄφθαρτον.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν γενναῖον καὶ μέγαν Ζηνόβιον ἐν ᾀσμάτων ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν, καὶ σὺν αὐτῷ τὴν παρθένον καὶ ἄσπιλον Ζηνοβίαν· ὑπάρχει γὰρ σύναθλος. Οὗτοι καθεῖλον ἐχθροῦ φρυάγματα, τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ κατετράνωσαν· διὸ περιφανῶς ἐκομίσαντο οὐρανόθεν ἀξίως παρὰ Θεοῦ, στέφος ἄφθαρτον.

Συναξάριον.

Τῇ Λ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῶν αὐταδέλφων.

Digitized by Google

Στίχοι.

Συγκαρτερεῖ σοι Ζηνόβιε, τὸ ξίφος,
Ἡ καρτερόφρων, κἂν γυνή, Ζηνοβία.

Τμήθη Ζηνοβίη καὶ ἀδελφεὸς ἐν τριακοστῇ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, εὐσεβῶν γεννητόρων τέκνα· καὶ ὁ μὲν Ζηνόβιος συλληφθείς, παρίστη τῷ Ἡγεμόνι. Ὡς δὲ ἠρωτᾶτο, ἐπέδωκεν ἑαυτὴν καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Ζηνοβία. Τύπτονται οὖν ἀμφότεροι, καὶ εἰς λέβητα πίσσης ἐμβάλλονται. Διατηρηθέντες οὖν τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἀβλαβεῖς, τὴν διὰ ξίφους δέχονται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μαρκιανοῦ, Ἐπισκόπου Συρακούσης, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου.

Στίχ. Χριστοῦ τὸν εὔνουν Μαρκιανὸν οἰκέτην,
Διὰ βρόχου κτείνουσιν οἱ Χριστοκτόνοι.

Οὗτος, χειροτονηθεὶς ὑπὸ Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου, ἀπεστάλη ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας. Ὃς τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς εὐχῇ καταστρεψάμενος, καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπαναγαγών, καὶ σημείοις καὶ τέρασι καταπλήξας, υἱοὺς φωτὸς ἀπειργάσατο. Ὅθεν φθόνῳ βαλλόμενοι οἱ Ἰουδαῖοι, μὴ ἐνεγκόντες τὴν παῤῥησίαν αὐτοῦ, κτείνουσιν αὐτὸν θανάτῳ βιαίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, Κρονίωνος, Ἰουλιανοῦ, Μακαρίου, καὶ ἑτέρων δέκα καὶ τριῶν.

Στίχ. Σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῆς τιτάνου τὸ ζέον
Φέρει Κρονίων, υἱὸν οὐ σέβων Κρόνου.

Ἰουλιανὸς καὶ Μακάριος ξίφει,
Ζωὴν ἐφεῦρον τὴν μακαριωτάτην.

Οὐ πῦρ ἀναφθέν, οὐ ξίφος θηχθέν, Λόγε,
Δὶς πέντε καὶ τρεῖς ἄνδρας ἐκ σοῦ χωρίσει.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἤθλησαν ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Πρῶτος δὲ Ἀλέξανδρος ἐνεχθείς, καὶ μὴ δυνάμενος στῆναι ὀρθὸς διὰ τὸ ποδαλγίαν νοσεῖν, σὺν Κρονίωνι, οἰκείῳ αὐτοῦ ὄντι, καμήλοις ὀχούμενοι, διὰ μέσης θεατρίζονται· καὶ μετεώρως μαστιχθέντες, τέλος ἀσβέστου ζέοντος κατ' αὐτῶν ἐκχυθέντος, τὰ πνεύματα τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν. Ἰουλιανὸς δὲ καὶ Μακάριος, μετὰ πολλὰς τιμωρίας, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Τῶν δὲ λοιπῶν δεκατριῶν οἱ μὲν ξεσθέντες διαφόρως, οἱ δὲ ξίφεσιν ὑποβληθέντες, καὶ τὴν πίστιν αὐτῶν μὴ προδόντες, ἅπαντες τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἠνέγκαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐτροπίας.

Στίχ. Τὴν Εὐτροπίαν οἷα νύμφην λαμπάδες,
Προὔπεμπον οἴκῳ τοῦ νοητοῦ Νυμφίου.

Αὕτη διεβλήθη τῷ Ἡγεμόνι Ἀπελλιανῷ ὡς Χριστιανή, καὶ ὡς ἀσχολουμένη ἐν ταῖς φυλακαῖς, καὶ περιποιουμένη τοὺς ἐναποκλείστους Ἁγίους· καὶ ἐν πρώτοις μὲν κρεμασθεῖσα, λαμπάσι κατεφλέχθη. Ἐλογίζετο δὲ τὴν φλόγα ὡς ὕδωρ, καὶ διεβεβαίου τοῖς πᾶσιν ἄνδρα ὁρᾶν φοβερόν, καταψύχοντα καὶ δροσίζοντα ταύτην, ὃν καὶ οἱ στρατιῶται ἔβλεπον. Εἶθ' οὕτω σφοδροτέρως κολασθεῖσα, ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κλεόπα· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀστερίου, Κλαυδίου, Νέωνος, καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν Νεονίλλης.

Στίχ. Κλαύδιος, Ἀστέριος, ἀλλὰ καὶ Νέων,
Ἄθλῳ ξίφους ὤφθησαν ἀστέρες νέοι.

Ἐπὶ ξύλου ταθεῖσα ἡ Νεονίλλα,
Ξύλου παλαιὰν ἐξερεύγεται βλάβην.

Ἐν ὑπατείᾳ Διοκλητιανοῦ τὸ πρῶτον, ἡγεμονεύοντος Λυσίου τῆς Κιλικίας, ἦσαν οἱ Ἅγιοι οὗτοι Χριστιανοί, ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτάδελφοι, ἅμα οἰκοῦντες, καὶ χρήματα ἔχοντες ἱκανά. Τῆς οὖν μητρὸς αὐτῶν τελευτησάσης, εἶχον μητρυιάν· καὶ μετὰ ταῦτα τελευτήσαντος καὶ τοῦ πατρός, σπεύδουσα ἡ μητρυιὰ ἀποκερδῆσαι τῶν γονέων αὐτῶν τὰ πράγματα, προδέδωκεν αὐτοὺς τῷ Ἡγεμόνι ὡς Χριστιανούς. Οἱ δὲ νέοι, ἀνακρινόμενοι, εἶπον τῷ Ἡγεμόνι· Ἡμεῖς μὲν ἤδη καταφρονοῦμεν πάντων, ὦ Ἡγεμών, καὶ ἕνεκα τῆς πίστεως ἡμῶν πᾶν ἐπελθὸν ἡμῖν ὑπομενοῦμεν. Ἡ δὲ εἰς τόπον τῆς μητρὸς ἡμῶν ἐκλεγεῖσα οὐ καλῶς, οὐ τὴν θρησκείαν διεκδικοῦσα παρέστησεν ἡμᾶς τῷ βήματί σου, ἀλλὰ τὴν πατρῴαν ἡμῶν καὶ μητρῴαν κληρονομίαν σπεύδουσα ἐναποκερδῆσαι, πολλὴν οὖσαν.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἡγεμών, τοῦ αὐτοῦ ἐφάνη καὶ οὗτος γενόμενος σκοποῦ, ἰδίῳ τέλει. Καὶ εὐθέως τὸν Κλαύδιον σύραντες ἐκ τεσσάρων, ῥάβδοις τὸν νῶτον αὐτοῦ κατέξαινον. Εἶθ' οὕτως ἐξ ἄκρων τῶν χειρῶν κρεμασθείς, τοὺς πόδας τοῖς ἄνθραξιν ἐνεπυρίζετο, καὶ τὰς πλευρὰς πλήκτροις κατεχαράσσετο· καὶ ὀστράκοις ἀνατρίψαντες, κατέφλεξαν ἐν παπύροις. Ὁ δὲ Ἅγιος, ὡς διόλου ἀκούων ἦν· Θῦσον τοῖς θεοῖς καὶ ἀπαλλάγηθι, ἅπαξ εἰπών, Περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ μου πίστεως καὶ αὐτοῦ τοῦ θανάτου καταφρονῶ, ποίει ὃ θέλεις, ἀπεκρίνατο· καὶ καταγαγόντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ξύλου, τῇ φυλακῇ ἐναπέῤῥιψαν.

Τὸν δὲ Ἀστέριον παρέστησαν· πρὸς ὃν ὁ Λυσίας φησί· Τί σου τὸ ὄνομα; Καὶ ὡς σιωπῶν ἦν, θλασθῆναι τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ προσέταξεν, ἀκούειν δὲ τὸν Ἅγιον διὰ τοῦ κήρυκος, Θῦσον τοῖς θεοῖς. Ὁ δὲ « Ὃ βούλει, ὦ Ἡγεμόν, ποιεῖν, ποίει, ἀντέφησεν, ἐγὼ γὰρ οὐ πώποτε τὸν Χριστὸν καὶ Θεόν μου ἀρνήσομαι ». Τότε κρεμασθεὶς κατεξέετο· καὶ ἀνθρακιᾶς ὑποστρωθείσης, οἱ πόδες αὐτοῦ κατεφλέγοντο· εἶτα ῥάβδοις μαστίξαντες, τῇ φυλακῇ παραδεδώκασι, καὶ τὸν Νέωνα παρέστησαν. Ὃς καί, τί τὸ ὄνομα, ἐρωτηθείς, ἔφη· Εἰ τὸ ὄνομα βούλει, ὦ Ἡγεμόν, μαθεῖν, Νέων καλοῦμαι, πλέον δὲ τούτου ἐξ ἐμοῦ μὴ ἐλπίσῃς· αὐτάδελφος γὰρ ὢν τῶν πρὸ ἐμοῦ τιμωρηθέντων, διαιρεθῆναι ἀπὸ τούτων οὐ δύναμαι· ἀλλ' ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ μου ὁμολογίας ἤδη πρόκειμαί σοι καὶ μὴ μένε ποιεῖν ὃ βούλει. Τότε τείναντες καὶ αὐτόν, σφοδρῶς ἔτυψαν, ὑποστρώσαντες καὶ τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ἄνθρακας· καὶ τύψαντες ἐπὶ πολλὰς ὥρας, τῇ φυλακῇ ἐναπέθεντο.

Τῇ δὲ ἑξῆς προκαθίσαντος τοῦ Λυσίου, παρέστησαν τὸν Ἅγιον Κλαύδιον. Καὶ ὁ Λυσίας· Εἰ σεαυτὸν νουθετήσας καὶ μεταβαλών, ἔφη, κρείττονος γέγονας λογισμοῦ, φράσον ἡμῖν. Καὶ ὁ Ἅγιος· Τολμηρότερός σοι παρίσταμαι ὑπὲρ τὴν χθές, ῥωμαλεώτερος καὶ θαρσαλεώτερος ταῖς βασάνοις σου γεγονώς. Καὶ εὐθέως τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἀσφαλῶς δήσαντες, ἀπῃώρησαν· καὶ ἀρθρέμβολα καὶ χειρολάβους ἐνεγκόντες, τοὺς ἁρμοὺς τῶν

Digitized by Google

χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἐξήρθρωσαν· καὶ μετὰ πολλὰς ὥρας τῆς ἀναρτήσεως, καταγαγόντες αὐτὸν ἡμιθανῆ, τῇ φυλακῇ παρέδωκαν.

Καὶ πρὸς τὸν Ἅγιον Ἀστέριον, παραστάντα, ἀπιδὼν ὁ Λυσίας, Σὺ τί λέγεις; ἔφη· ἐσκέψω θῦσαι τοῖς θεοῖς, καὶ ἀπαλλαγῆναι τοῦ λοιποῦ τῶν βασάνων; Καὶ ὁ Ἅγιος· Ὁ Θεὸν εἰδὼς ἀληθινὸν, καὶ πάσας ἔχων ἐν αὐτῷ τὰς ἐλπίδας, οὐ φροντίζει θανάτου, κἂν μυρίοις δεινοῖς περιπέσοι. Ὁ Λυσίας εἶπε· Κρεμάσαντες αὐτὸν, τὰς πλευρὰς αὐτοῦ ξέσατε, καὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρεθήτω, καὶ ὀβελίσκοις πεπυρωμένοις τοὺς μηροὺς αὐτοῦ καταφλέξατε. Τούτων οὕτω γενομένων, ὁ Ἅγιος δριμυτάτων αἰσθόμενος τῶν ὀδυνῶν «Ἴδοι ὁ Θεὸς ἃ πράττεις δυσσεβέστατε, ἐξεβόησε, καὶ τὴν ἐκ σοῦ ἐκδίκησιν ἀξίαν ἀποτίσαι». Καὶ ὁ Ἄρχων, τοῦτον μὲν τῇ φυλακῇ ἀπορριφῆναι προσέταξε, τὸν δὲ ἕτερον εἰς ἐξέτασιν παραστῆναι.

Ὡς οὖν παρέστη ὁ Ἅγιος Νέων, καὶ ὁ αὐτὸς πάλιν ἦν, τείναντες καὶ αὖθις, τοῖς βουνεύροις κατέξαινον· καὶ τὰς προτέρας πληγὰς ἐπαναξάναντες, καὶ ἓν τραῦμα τὸ ὅλον σῶμα ἀπαρτίσαντες, τῇ φυλακῇ ἐναπέρριψαν.

Τότε καὶ τὴν τῶν Ἁγίων ἀδελφὴν Νεονίλλαν ἀχθῆναι ὁ Ἡγεμὼν ἐκέλευσε· καὶ ὡς καὶ ταύτην εὗρε στερεωτέραν πέτρας τῇ πρὸς Χριστὸν πίστει, τὸ πρόσωπον αὐτῆς τύπτεσθαι προστάσσει, τοὺς πόδας τε ἅμα δεθῆναι, καὶ τὰ πέλματα τῶν ποδῶν αὐτῆς λώροις καταικίζεσθαι· καὶ τούτων γενομένων, ἐξ ἄκρων χειρῶν δήσαντες ἀπῃώρτσαν. Εἶτα τὴν κεφαλὴν ξυρίσαντες, καὶ ἐκ τεσσάρων τείναντες, λώροις ὠμοῖς κατέξαινον τὰς σάρκας αὐτῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα ὑπτίαν ἐν τῇ γῇ ἁπλώσαντες ἀνθρακιὰν τεθείκασι κατὰ τῶν σπλάγχνων αὐτῆς ζέουσαν, καὶ τοῦ ζῆν διὰ ταύτης ἀπήλλαξαν. Εἶθ' οὕτω τὸ τίμιον αὐτῆς σῶμα σάκκῳ ἐμβαλόντες, κατὰ μέσον τῆς θαλάσσης ἠκόντισαν. Τοὺς δὲ Ἁγίους Κλαύδιον, Ἀστέριον, καὶ Νέωνα, ἔξω τοῦ τείχους καρατομήσαντες οἱ στρατιῶται, βορὰν τοῖς θηρίοις ἔρριψαν, καὶ οὕτω ἐτελειώθησαν οἱ Ἅγιοι καὶ καλλίνικοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, καὶ αὐτάδελφοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Τερτίου, Μάρκου, Ἰούστου, καὶ Ἀρτεμᾶ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι εἰσὶν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, ἐν τῇ πρὸς Θεὸν πίστει πεφωτισμένοι· καὶ ὁ μὲν Τέρτιος Ἐπίσκοπος γέγονε δεύτερος Ἰκονίου μετὰ Σωσίπατρον, καὶ τούτου τὸ ὑστέρημα ἀνεπλήρωσε, καὶ τοὺς παραληφθέντας πάντας τῷ Ἁγίῳ Βαπτίσματι ἀνεκαίνισε, θαυματουργὸς ἐξαίσιος γεγονώς. Ἔγραψε δὲ καὶ τὴν πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολήν.

Μάρκος δὲ ὁ τοῦ Βαρνάβα πρὸς ἀδελφοῦ ἀνεψιός, οὗ ὁ Ἀπόστολος ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς μέμνηται, καὶ αὐτὸς Ἀπολλωνιάδος Ἐπίσκοπος προκεχείριστο, ἐξολοθρεύσας ἐν τῷ τῆς ἀληθείας κηρύγματι τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα.

Ἰοῦστος δὲ, ὁ καὶ Ἰησοῦς, Ἐλευθερουπόλεως Ἐπίσκοπος γέγονε, πάντας ἑλκύσας εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας τῷ λόγῳ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ.

Ἀρτεμᾶς δὲ Λύστροις ἐπισκοπεῖ, πᾶσαν δαιμονικὴν λύσσαν στραγγαλιάν, ὡς τοῦ Χριστοῦ δόκιμος ὑπηρέτης. Οὗτοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγωνισάμενοι, καὶ πειρασμοῖς οὐ τοῖς τυχοῦσι περιπεσόντες, εἰς εἰρήνῃ τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ Κυρίῳ παρέθεντο.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ῥείθροις αἱμάτων κατασβέσας, Παναοίδιμε τὸ πῦρ τῆς ἀσεβείας, τῶν θαυμάτων ἡμᾶς, ἑκάστοτε δροσίζεις, τῷ νιφετῷ Ζηνόβιε, τοὺς ἐν πίστει σε ὑμνοῦντας.

Θεῖον εἰς γνόφον ὑπεισδύσας, τὸν ἀθέατον ὡς θέμις ἐθεάσω, τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, φωτίζοντά σου Μάκαρ, εὐσεβοφρόνως μέλποντα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μάρτυς ὁμαίμων συμφρονοῦσα, καὶ τὰ ὅσια συμπράττουσά σοι πόθῳ, τῆς ἐκεῖθεν χαρᾶς, σὺν σοὶ καταξιοῦται, ἱερουργὲ Ζηνόβιε· μεθ' ἧς πίστει σε τιμῶμεν.

Θεοτοκίον.

Τόπος Παρθένε ἀνεδείχθης, ἁγιάσματος ἐξ οὗ Θεὸς ἐφάνη, ἁγιάζων ἡμᾶς, τοὺς πίστει μελῳδοῦντας· Εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η'. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Οὐκ ἐδειλίασας ξίφος Ἱεράρχα, οὐκ ἐπτοήθης κινδύνους, οὐ κατεπλάγης τὸν θάνατον, ἀθανάτου σε δόξης, δεικνύοντα μέτοχον.

Ἱερουργὸς μυστηρίων ἀνεδείχθης, καὶ σεαυτὸν ἱερεύσας, θῦμα εὐῶδες γεγένησαι, καὶ τῆς ἄνω τραπέζης, Ζηνόβιε ἄξιον.

Θαυματουργίαις ἐκλάμπων Ἱεράρχα, μαρτυρικὰς λαμπηδόνας, περιφανῶς ἐναπήστραψας, καὶ τὸν ζόφον τῆς πλάνης, εἰς τέλος ἐμείωσας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀγεώργητον βότρυν συλλαβοῦσα, ἀναπηγάζοντα οἶνον, Παρθενομῆτορ ἀφέσεως τῶν παθῶν με τῆς μέθης, ἀπάλλαξον δέομαι.

Ὁ Εἱρμός.

»Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦν-
» τες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἵστατο πρὸ δικαστικῶν, Παναοίδιμε βημάτων τὴν σάρκωσιν, διαπρυσίῳ φωνῇ, ἀνακηρύττων τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τὰ παθήματα αὐτοῦ, σταυρόν τε καὶ θάνατον, καὶ τὴν ἀνάστασιν, δι' ἧς ἔσωσεν ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ὢ θαῦμα πῶς μετὰ σαρκὸς, τοὺς ἀσάρκους δυσμενεῖς ἐτροπώσατο! πῶς καταβέβληκε, δι' ἀσθενείας τὸν πολυμήχανον! πῶς οὐρανίοις Λειτουργοῖς, συνήφθη ὁ γήϊνος, ἀγωνισάμενος, ὁ Ζηνόβιος· ὃν νῦν μακαρίζομεν.

Σώματα Μάρτυρες σεπτοὶ, αἰκισμοῖς παντοδαποῖς παρεδώκατε, προσαποβλέπον-

Digitized by Google

τες, τὴν δι' αἰῶνος μακαριότητα· ἀδελφικῇ γὰρ τῇ στοργῇ ἀλλήλοις συνδούμενοι, μαρτυρικαῖς καλλοναῖς, ἐλαμπρύνθητε· διὸ μακαρίζεσθε.

Η μνήμη σήμερον ὑμῶν, φωταυγίᾳ λαμπομένη τοῦ Πνεύματος, πᾶσιν ἐπέλαμψε, θαυμάτων χάριν ἐναπαστράπτουσα, καὶ ἰαμάτων ποταμοὺς, πηγάζει ἑκάστοτε· ἣν ἑορτάζοντες, μακαρίζομεν ὑμᾶς Χριστομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι, μακρὰν ἐλαύνουσα, τῆς ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον, ἐκ τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς· ἵνα μεγαλύνω σε, ἵνα δοξάζω σε, ἵνα πόθῳ σε ὑμνῶ τὴν πανύμνητον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ
» γαςρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φοινίξας ἐρυθρότερον, τὴν ἱεράν σου αἵματι, στολὴν Ζηνόβιε μάκαρ, Χριστῷ παρίστασαι χαίρων, ὡς Ἱεράρχης ἔνθεος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, μετὰ τῆς σῆς ὁμαίμονος, τῆς ἱερᾶς καὶ Παρθένου, καὶ Μάρτυρος Ζηνοβίας.

Θεοτοκίον.

Σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, Προφῆται προηγόρευσαν, στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ ὄρος, καὶ τόμον ἐγγεγραμμένον, παλάτιον, καὶ κλίμακα, καὶ γέφυραν μετάγουσαν, εἰς ὕψος θείας γνώσεως· ἡμεῖς δὲ σὲ Θεοτόκον, ἀξίως ἀνευφημοῦμεν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΛΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποςόλων Στάχυος, Ἀπελλῦ, Ἀμπλία, Οὐρβανῦ, Ἀριςοβύλυ καὶ Ναρκίσσου· καὶ τῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχυ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Εἰς πᾶσαν ἐξέδραμε τὴν γῆν, ὑμῶν ὁ σωτήριος, φθόγγος Κυρίου Ἀπόστολοι, φέγγει τῆς χάριτος, καταυγάζων πάντων, τὰς καρδίας ἔνδοξοι, καὶ λύων τῆς ἀπάτης τὴν ζόφωσιν· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στάχυς ὁ πανόλβιος Χριστοῦ, κήρυξ καὶ Ἀπόστολος, καὶ Ἀπελλῆς ὁ θαυμάσιος, καὶ Ἀριστόβυλος, Οὐρβανὸς, Ἀμπλίας, καὶ ὁ θεῖος Νάρκισσος, Τριάδα παναγίαν κηρύξαντες, ἔθνη ἐφώτισαν, καὶ δουλείας ἐλυτρώσαντο· οὓς ἐν πίστει, πάντες μακαρίσωμεν.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι Χριστοῦ, σκεύη καθαρώτατα, ὅλην τὴν αἴγλην τοῦ Πνεύματος, πίστει χωρήσαντες, Ἐκκλησίας στῦλοι, οὐρανοὶ περίδοξοι, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγούμενοι, αὐτῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τρία τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη, ποθήσας ἔνδοξε, τὴν τῶν προσκαίρων δόξαν, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω· διὸ καὶ ἰσαγγέλως ἐν τῇ σαρκὶ, βιοτεύων ὡς ἄσαρκος, τὰς πολυτρόπυς κολάσεις τῶν διωκτῶν, καρτερικῶς φέρεις Ἐπίμαχε.

Ἐν οὐρανίαις παστάσι, χορεύων ἔνδοξε, καὶ ἐντρυφῶν τῇ δόξῃ, τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότου, Ἐπίμαχε τρισμάκαρ, δυσώπει αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε, ἵνα τρυφῆς αἰωνίυ καὶ τῆς χαρᾶς, σὺν Ἀγγέλοις ἀπολαύσωμεν.

Φωστὴρ λαμπρότατος ὤφθης, Μάρτυς Ἐπίμαχε, τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνων, καὶ ἀγνοίας τῷ ζόφῳ, τοὺς πάλαι κρατουμένους, φωτίσας ταῖς σαῖς, ἱεραῖς παραινέσεσι· καὶ ἐναθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, νίκης στέφανον ἀπείληφας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολήν μοι τοῦ βίου, Παρθένε χάρισαι, ἀπὸ τῶν ἐμπαθῶν μου μεταφέρουσα τρόπων, πρὸς θείας ἀπαθείας, νεῦσιν ὁμοῦ καὶ οἰκείωσιν ἄρρητον, πένθος χαρμόσυνον βρύειν μου τὴν ψυχὴν, ἀενάως μοι παρέχουσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Υἱός σου, παθεῖν ἠνέσχετο, ἵνα τῷ τούτου πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι, παράσχῃ Θεοτόκε· ὅθεν αὐτὸν, καθικέτευε πάντοτε, παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι καὶ ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος πρεσβείαις σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.
Ἀπόστολοι Ἅγιοι.
Καὶ τοῦ Μάρτυρος. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἷς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Πιστῶς ἐπαινῶ τοὺς Θεοῦ ὑπηρέτας. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος αʹ. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Πίστει τοὺς γεραίροντας ὑμῶν, τὸ ἱερὸν Θεηγόροι μνημόσυνον, καὶ πανηγυρίζοντας, χαρμονικῶς παθῶν ἀχλύος ῥύσασθε, καὶ τῆς αἰωνίου, χαρᾶς μετόχους ἐργάσασθε.

Ἴχνεσιν ἑπόμενοι Χριστοῦ, τοῦ σαρκωθέντος δι' οἶκτον Πανόλβιοι, τούτου τε προστάξεσι, θεαρχικαῖς καθυπουργοῦντες ὤφθητε, πάντων πλανωμένων, καθηγηταὶ πρὸς εὐσέβειαν.

Στάχυν καὶ Ἀμπλίαν τὸν σοφὸν, καὶ Οὐρβανὸν, Ἀπελλῆν τε καὶ Νάρκισσον, καὶ τὸν Ἀριστόβουλον, τοὺς τοῦ Χριστοῦ Μαθητὰς χρηματίσαντας, πίστει συνελθόντες, χρεωστικῶς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Τὸ περιφανὲς ὄρος Θεοῦ, τὴν κιβωτὸν τὴν ἁγίαν καὶ τράπεζαν, στάμνον τε τὴν πάγχρυσον, τὸ καθαρὸν τοῦ Κυρίου παλάτιον, τὴν εὐλογημένην, ἐν γυναιξὶ μακαρίσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος· ποίημα καὶ οὗτος τοῦ αὐτοῦ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος δʹ. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Ταῖς θείαις λαμπρότησιν Ἀθλοφόρε, τὴν σὴν φωσφόρον καὶ σεπτὴν, τελοῦντάς σου πανήγυριν, φωτίζεσθαι ἱκέτευε, Ἐπίμαχε μακάριε.

Χαίρων προσεχώρησας ταῖς βασάνοις, μὴ πτοηθεὶς τῶν διωκτῶν, τὰ θράση Πανόλβιε· ἀλλ' ἔρωτι τοῦ Κτίστου σου, εὐφραίνου ἀναιρούμενος.

Ἔστης ἐπὶ βήματος Ἀθλοφόρε, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ, φραττόμενος ὅλος, γενναίῳ φρονήματι, μεγαλύνων τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἀσπόρως ἐκ γαστρὸς Παρθένου ἐτέχθης· δι' ἧς καὶ σώζεις ἅπαντας, ὡς μόνος πολυέλεος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ γʹ. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ὡς στάχυς πολύφορος σοφὲ, ὡράθης λόγῳ γνώσεως, τοὺς τῷ λιμῷ τακέντας τῆς πίστεως, ἐκτρέφων Στάχυ θεομακάριστε, καὶ τροφῆς τῆς κρείττονος, κοινωνοὺς ἐν χάριτι, ἐργαζόμενος σθένει τοῦ Πνεύματος.

Σαγήνῃ τῇ γλώττῃ εὐφυῶς, χρησάμενος ἡλίευσας, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης Ἀπόστολε, καὶ προσηγάγου θεῖον ὀψώνιον, τῷ ἐλθόντι Νάρκισσε, σῶσαι τὸ πλανώμενον, Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ τῆς κτίσεως.

Ἐπέδραμες οἷά περ ἀστὴρ, Ἑώας ἐξορμώμενος, καὶ Βρεττανίας πόλεις ἐπέφθασας, Χριστοῦ κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ φωτίζων χάριτι, μάκαρ Ἀριστόβουλε, τοὺς πιστῶς δεχομένους τὸν λόγον σου.

Θεοτοκίον.

Παστὰς φωτοφόρος τοῦ Χριστοῦ, καὶ θρόνος ὑψηλότατος, Θεογεννῆτορ ὤφθης Παναμώμε· ἐν σοὶ γὰρ μόνος ἀναπαυσάμενος, τοὺς ἡμῶν ἀφείλετο, κόπους καὶ τὴν μέλλουσαν, τοῖς ἀξίοις ἠυτρέπισεν ἄνεσιν.

Τοῦ Μάρτυρος. Τόξον δυνατῶν.

Θράσος ἀσεβῶν ἠμαύρωσεν, ἐν τῇ παντευχίᾳ τοῦ Σταυροῦ ἐγκαυχώμενος, τροπαιοῦχος καὶ στεφανίτης, τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Ἐπίμαχος.

Δόξαν παριδὼν τὴν πρόσκαιρον, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος ἔχαιρες, γενναιόφρων ὡς στρατιώτης, τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Ἐπίμαχε.

Σῶμα αἰκισμοῖς παρέδωκας, τὴν ψυχὴν δὲ Μάρτυς, ἀσφαλῶς διετήρησας, θῦμα ἄμωμον τῷ Δεσπότῃ, σεαυτὸν προσάξας πάντιμον.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
» τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ, ἡ καρδία μου.

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος αʹ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εἰς ἅπασαν τὴν γῆν, ὁ σοφὸς ὑμῶν φθόγγος, ἐξῆλθεν ἀληθῶς, τοῦ Κυρίου αὐτόπται· Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, Οὐρβανὲ σὺν Ἀμπλίᾳ τε, Ἀριστόβουλε, καὶ Ἀπελλῆ σὺν Ναρκίσσῳ, μετὰ Στάχυος, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, ἀπαύστως πρεσβεύσατε.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δʹ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι καλλωπιζόμενος, τὸ σκότος ἐμείωσας, τῆς ἀθεΐας σοφὲ, ἀθλήσας δι' αἵματος· ὅθεν τὴν παναγίαν, καὶ φωσφόρον σου μνήμην, πίστει ἐπιτελοῦντες, ἐξαι-

Digitized by Google

τούμεθα πάντες, λαβεῖν θεῖον ἔλεος, Μάρτυς Ἐπίμαχε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ παναμώμητε καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν καὶ Λόγον Θεοῦ, ἐν χρόνῳ κυήσασα, τοῦτον σὺν τοῖς Ἁγίοις, καὶ σεπτοῖς Πατριάρχαις, Μάρτυσι καὶ Ὁσίοις, καὶ Προφήταις δυσώπει, δωρήσασθαι ἡμῖν, ἱλασμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ἀστράψας ἐν γῇ δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος, ὥς περ ἀκτῖνας μυστικὰς, προσεπαφῆκεν ἐμφανῶς Στάχυν τε καὶ Νάρκισσον, καὶ Οὐρβανὸν Ἀμπλίαν καὶ Ἀριστόβουλον, καὶ Ἀπελλῆν τοὺς ἐν σκότει φωτίζοντας.

Ἰσχύϊ τοῦ Θείου δυναμούμενος Πνεύματος, τοὺς κατοικοῦντας Ὀδησσὸν, υἱοὺς ἀπέδειξας φωτὸς, Ἀμπλία Ἀπόστολε, ἐπιτελῶν θαυμάτων ἔργα παράδοξα, καὶ καταργῶν τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας.

Ναμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, ἐξέδραμες, καθάπερ ῥεῦμα Οὐρβανὲ, σωτηριῶδες τὰ πικρὰ, καὶ ἄποτα νάματα, ἀποσοβῶν καὶ καταρδεύων ἐν χάριτι, τῶν εὐσεβούντων παμμάκαρ τὸ πλήρωμα.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης Ἀγγέλων ὑπερέχουσα Δέσποινα· τὸν γὰρ ἐκείνοις φοβερὸν, ἀνερμήνευτως ἐν γαστρὶ, χωρῆσαι ἠξίωσαι, καὶ ἐν χειρὶ βαστάσαι καθάπερ νήπιον, τὸν ἡμερῶν τε καὶ χρόνων ἐπέκεινα.

Τοῦ Μάρτυρος. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου.

Τῆς τῶν ἀθέων μὴ φροντίσας ἀθεότητος, πρὸς τοὺς ἀγῶνας θαρσαλέως παρετάξατο, ὁ εὐκλεὴς Ἐπίμαχος, Δόξα σοι κραυγάζων φιλάνθρωπε.

Τῇ ἐλπίδι τῶν μελλόντων ἀγαθῶν νευρούμενος, τῶν ἀλγηδόνων ἀνδρείως κατεφρόνησεν, ἀναβοῶν Ἐπίμαχος· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν ἐπιγείων καταπτύσας τὴν λαμπρότητα, διὰ θανάτου βασιλείαν ἐκληρώσατο, ὁ θαυμαστὸς Ἐπίμαχος, δόξαν ἀναπέμπων τῷ ζῶντι Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Χερουβικῶν ταγμάτων, ὑπερέχουσα, καὶ Θεὸν ἐν ἀγκάλαις ἐποχούμενον, μετὰ σαρκὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε ἀνύμφευτε.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας.

Τοῦ Ποιμένος τοῦ καλοῦ τὰ ἀμώμητα πρόβατα, μέσον λύκων ὑπ' αὐτοῦ προφανῶς ἀπεστάλησαν, τούτους τιθασσεύοντες, καὶ εἰσελαύνοντες πρὸς μάνδραν, τὴν νοητὴν διὰ πίστεως.

Ὁ μέγας σε Βυζαντίου Ἀνδρέας κατέστησε, Ἐπίσκοπον τοὺς ἐκεῖσε πιστοὺς ἐκδιδάσκοντα, Στάχυ ἱερώτατε, καὶ κυβερνῶντα πρὸς λιμένας, τοὺς γαληνοὺς θείᾳ χάριτι.

Ὑπέρτιμον ὥς περ λίθον σε ἔσχεν ἀκρόγωνον, Ἡρακλείας ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία τηρίζοντα, Ἀπελλῆ μακάριε, ταύτην ἐν λόγῳ ἀληθείας· ὅθεν ἀξίως ὑμνοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ὑπὲρ λόγον τὸν Λόγον καὶ ἔτεκες, πανύμνητε, ὃν Πατὴρ ἐκ γαστρὸς ἀπεγέννησε, πρὸ αἰώνων Ἄχραντε· ὅθεν ὡς τούτου σε Μητέρα, χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Θωρακισθεὶς τῇ χάριτι, τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, τοῖς ἀσεβέσιν ἐβόα ὁ Μάρτυς· Ξίφος τε καὶ πῦρ οὔ με χωρίσει, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως.

Ὁ εὐκλεὴς Ἐπίμαχος, βήματι παρεστὼς, τοῖς ἀνομοῦσιν ἐβόα εὐθαρσῶς· Γῆν καὶ οὐρανὸν θεοὶ μὴ δρῶντες, δυσσεβῶς ἀπολέσθωσαν.

Ὁ ἀθλητὴς Ἐπίμαχος, θεόθεν ἐμπνευσθεὶς, Πατέρα Λόγον, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, φύσει ἐν μιᾷ τοῖς ἀγνοοῦσι, τὴν Τριάδα ἐκήρυξε.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται, τοῦ τόκου σου Ἁγνὴ, τὸν ὑπὲρ λόγον παράδοξον τρόπον; φύσει γὰρ Θεὸν, σεσαρκωμένον ὑπὲρ λόγον ἐκύησας.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ϛ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Θαλάσσας τῶν ἐθνῶν διαταράξαντες, ταῖς θείαις ἐπιβάσεσι, διεσώσατε τοὺς πάλαι τῇ πικρᾷ, ἅλμῃ συμπνιγέντας καὶ προσήξατε, τῷ Λυτρωτῇ διασωθέντας Θεομακάριστοι.

Ἐλέους θελητὴν Θεὸν ἐκήρυξας, καὶ πλάνης ἠλευθέρωσας, θεῖε Νάρκισσε ψυχὰς τῶν ἀσεβῶν, μέγας γεγονὼς Ἀθηνῶν πρόεδρος, καὶ φυτουργὸς φυτῶν ὡραίων θεομακάριστε.

Ὁ θεῖος Οὐρβανὸς λόγος ζωήρρυτον, καὶ χάριν τῶν ἰάσεων, ἀναβλύσας ἐφειλκύ-

Digitized by Google

σατο λαοὺς, πρὸς τὸν φωτισμὸν τῆς θείας χάριτος, ὡς μιμητὴς τοῦ σαρκωθέντος, καὶ κόσμον σώσαντος. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε δι᾽ ἧς ἐδικαιώθημεν, οἱ πρότερον κατάκριτοι· καὶ συνήφθημεν ἀΰλοις Λειτουργοῖς, καὶ τοῦ Παραδείσου ἠξιώθημεν, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Κατήργησε, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην Ἐπίμαχος, τῇ δυνάμει, τοῦ σαρκὶ σταυρωθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ στεφάνους δόξης, ἀληθῶς παρ᾽ αὐτοῦ ἐκομίσατο.

Κατέλιπε, τὰ ἐν κόσμῳ καὶ κόσμον Ἐπίμαχος, καὶ τὸ σῶμα, ταῖς βασάνοις ἀνδρείως παρέδωκεν, ὑπὲρ τοῦ Δεσπότου, καὶ σὺν τοῖς Ἀθλοφόροις ἀγάλλεται.

Κοινωνήσας, τῶν Χριστοῦ παθημάτων Ἐπίμαχος, τῇ δυνάμει, τοῦ σαρκὶ σταυρωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τῆς θείας δόξης, ὡς αὐτοῦ μιμητὴς κεκοινώνηκε. Θεοτοκίον.

Δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου Θεόνυμφε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν ἡμῶν· ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν πιστοὶ ἐπιστάμεθα. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Εἰς τὰ τοῦ κόσμου δραμόντες πληρώματα, θεογνωσίας τὸν λόγον ἐσπείρατε· καὶ στάχυν πολύχουν δρεψάμενοι, Βασιλεῖ τῶν ἁπάντων προσήξατε, Ἀπόστολοι Χριστοῦ πανασίδιμοι. Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην πάντες, ὡς σωτηρίας ἡμέραν εὐφημήσωμεν νῦν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν. Αὕτη γὰρ πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ὥσπερ ἥλιος λάμπει, φωτὸς ἀκτῖσι πᾶσαν ἀχλὺν ἐκδιώκουσα, καὶ καταλάμπουσα τοὺς πόθῳ ταύτην ἐκτελοῦντας, καὶ πίστει γεραίροντας· διὸ προθύμως συνδράμωμεν, ἀνυμνοῦντες αὐτοὺς καὶ κραυγάζοντες· Ἐκ τῶν κινδύνων ῥύσασθε ἡμᾶς, Ἀπόστολοι Κυρίου παναοίδιμοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλία, Οὐρβανοῦ, Ναρκίσσου καὶ Ἀριστοβούλου.

Στίχοι.

Στάχυς δρεπάνῳ τῆς τελευτῆς, ὡς στάχυς,
Ἐκ τοῦ παρόντος ἐκθερίζεται βίου.

Σιγᾷ στερήσει πνευμάτων ὡς κολλάβων,
Ἡ τετράχορδος τῶν Ἀποστόλων λύρα.

Ψυχὰς Ἀριστόβουλος ἀγρεύσας λόγῳ,
Θεῷ πρόσεισι, μισθὸν αἰτῶν τῆς ἄγρας.

Πρώτῃ ἐν τριακοστῇ Ἀπόστολοι ἓξ τέλος εὗρον.

Τούτων, ὁ μὲν Ἅγιος Ἀπόστολος Στάχυς προχειρίζεται τοῦ Βυζαντίου Ἐπίσκοπος, παρὰ Ἀνδρέου τοῦ Ἀποστόλου. Ὠκοδόμησε δὲ καὶ Ἐκκλησίαν ἐν Ἀργυρουπόλει, ἐν ᾗ συνηθροίζοντο πλήθη Χριστιανῶν οὐκ εὐαρίθμητα, καὶ ἐδίδασκεν αὐτά· καὶ οὕτω διαβιοὺς ἐπὶ ἔτεσι δέκα ἕξ, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη. Ὁ δὲ Ἀπελλῆς Ἡρακλείας Ἐπίσκοπος γέγονε· καὶ πολλοὺς τῷ Χριστῷ προσαγαγὼν, τέλος μακάριον ἔλαβεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀμπλίας καὶ Οὐρβανὸς, Ἐπίσκοποι καὶ αὐτοὶ γεγονότες παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, ὁ μὲν Ἀμπλίας Ὀδησσουπόλεως, ὁ δὲ Οὐρβανὸς Μακεδονίας, καὶ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων καθαίρεσιν, ὑπὸ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων ἀναιρεθέντες, τὰς μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Ὁ δὲ Νάρκισσος, Ἀθηνῶν πρόεδρος καταστὰς, καὶ διαφόρως βασανισθεὶς, παρέδωκε καὶ αὐτὸς τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, δι᾽ ὃν καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ προθύμως ἐξέχεε. Ὁ δὲ Ἀριστόβουλος χειροτονηθεὶς καὶ αὐτὸς λογικῶν προβάτων ποιμὴν, καὶ τὸν Χριστὸν πᾶσι κηρύττων, ἀπέλαβεν ἀντάξιον τῶν πόνων αὐτοῦ τὸν μισθόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Στίχ. Οὐ δειλὸς Ἐπίμαχος ὤφθη πρὸς ξίφος,
Ἀπροσμάχητον σύμμαχον Θεὸν φέρων.

Οὗτος λίαν ὡραῖος τὴν ὄψιν ἦν, ἐν τῷ ἀγρῷ τὴν οἴκησιν ἔχων, ἐκ πόλεως τοῦ Πηλουσίου. Διαβληθεὶς δὲ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Ἀπελλιανὸν, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πλῆθος Ἁγίων τιμωροῦντα, ἤδη τῆς θυσίας τελουμένης, δραμὼν ὁ Ἐπίμαχος, καταστρέφειν τὸν βωμὸν ἐπεχείρει. Παραυτίκα οὖν ἐπὶ ξύλου ἀναρτᾶται, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι ξέεται, καὶ λίθοις τὰ ὀστᾶ συνθλάττεται. Γυνὴ δέ τις παρεστῶσα ἐκεῖσε, καὶ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχουσα πεπηρωμένον, ἐπείπερ τῷ Ἁγίῳ ἀκλινῶς ἐνητένιζε, μέγα τι καὶ ἀξιέραστον θαυματουργεῖται ἐν αὐτῇ. Ξεομένου γὰρ τοῦ Μάρτυρος, μέρος τι τῶν ἐκείνου σαρκῶν ἐκεῖθεν ἀποσπασθὲν, διαέριόν πως φερόμενον, ἀποστάζει τοῦ αἵματος εἰς τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ ὁ σταλαγμὸς παγεὶς, ὢ τοῦ θαύματος! φῶς γίνεται ταύτῃ, καὶ ὑγιῆ τὸν ὀφθαλμὸν ἀποδίδωσιν. Ὕστερον δὲ καὶ ὁ Ἅγιος ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, Ἐπισκόπου Μυγδονίας, ἑνὸς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰάκωβος γέγονεν Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Μυγδονίας, τῆς καὶ Νησίβης λεγομένης· δι᾽ ἄκραν δὲ ἀρετὴν μέγας θαυματουργὸς χρηματίσας, νεκροὺς τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἐξανέστησε, καὶ πολλοὺς ἐξ εἰδωλομανίας εἰς θεογνωσίαν ἐπέστρεψε, πολλούς τε, δι᾽ ἀνθρώπινον φόβον τὸν Χριστὸν ἀρνουμένους, παλινδρομῆσαι πρὸς αὐτὸν παρεσκεύασε, καὶ βίβλον πάνυ ὠφέλιμον συνετάξατο. Ἐξεικονίζει δέ τινα τῶν τῆς βίβλου

Digitized by Google

ταύτης Θεοδώρητος, ὁ τῆς Κύρου Ἐπίσκοπος, ἐν τῇ φιλοθέῳ αὐτοῦ ἱστορίᾳ. Οὗτος, πλείστους πειρασμοὺς ὑποστὰς ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν Βασιλέων, καὶ μὴ ὑπενδοὺς, διήρκεσε μέχρι τοῦ μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Ἁγίων Πατέρων εἷς ἦν· καὶ τὰ ἐκεῖσε εὐσεβῶς κηρυχθέντα ἐπισφραγίσας μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ καὶ βεβαιώσας, εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν μέγαν Μητροφάνην· καὶ τούτῳ συγκοινωνήσας, καὶ κοιμηθέντα κηδεύσας αὐτὸν, ὑπέστρεψεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ θρόνον, καὶ μικρὸν ἐπιβιὺς, καὶ σημείοις διαλάμψας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Διήγησις Θεοδωρήτου Ἐπισκόπου, περὶ βίου καὶ ἀθλήσεως Ὁμολογητοῦ τινὸς ἀνωνύμου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ ἀποστάτου Ἰουλιανοῦ νέος τις, ἱερέως υἱὸς, ἐν δυσσεβείᾳ τραφεὶς, εἰς τὸν τῶν εὐσεβῶν μετέστη χορὸν τρόπῳ τοιῷδε. Γυνή τις ἐπίσημος ἐν εὐλαβείᾳ, καὶ τοῦ τῆς διακονίας ἠξιωμένη χαρίσματος, συνήθης ἦν τῇ τούτου μητρί. Αὕτη τοῦτον μετὰ τῆς μητρὸς ἀφικνούμενον ἔτι μειράκιον ἠσπάζετό σε, καὶ ἠρέθιζε πρὸς εὐσέβειαν. Τῆς σὺν μητρὸς τελευτησάσης, ἀφικνεῖτο πρὸς αὐτὴν ὁ νέος, καὶ τῆς συνήθους διδασκαλίας ἀπελάμβανε. Παγιωθεὶς οὖν ἤδη ταῖς διδασκαλίαις τῆς θεοφιλοῦς γυναικὸς, ἐπυνθάνετο· Πῶς ἂν δυνηθῶ τὴν τοῦ πατρὸς δεισιδαιμονίαν φυγεῖν, καὶ τῆς παρὰ σοῦ κηρυττομένης ἀληθείας μετασχεῖν; Ἡ δέ· Χρή σε, τὸν πατέρα φυγεῖν, ὦ τέκνον, φησὶ, καὶ προτιμήσασθαι τὸν σαυτοῦ τε κἀκείνου Δημιουργόν· καὶ πάλιν ἑτέραν καταλαβεῖν, ἐν ᾗ δυνατὸν διαδρᾶναι τοῦ δυσσεβοῦς Βασιλέως τὰς χεῖρας· ἐπηγγείλατο δὲ καὶ δι' ἑαυτῆς προβῆναι τὴν περὶ τούτου πρόνοιαν. Καὶ ὁ παῖς, ὡς ἤκουσε, φησί· Καὶ τὴν ἐμαυτοῦ παραδώσω ψυχήν.

Ὀλίγων δὲ ἡμερῶν διελθουσῶν, Ἰουλιανὸς μὲν εἰς τὴν Δάφνην δημοθοινίας ἐπιτελέσων ἀνῆλθε. Συνανῆλθε δὲ καὶ ὁ τοῦ παιδὸς πατὴρ, ἱερεὺς ὤν· καὶ γὰρ συνέπεσθαι εἰωθὼς ἦν τῷ Βασιλεῖ. Τῷ δὲ πατρὶ συνῆν καὶ οὗτος, καὶ ὁ τούτου ἀδελφός· νεωκόροι γὰρ ἦσαν, καὶ τὰ βασιλικὰ ἐδέσματα περιρραντίζοντες.

Τῇ οὖν πρώτῃ ἡμέρᾳ παραστὰς ὁ παῖς τῇ τοῦ βασιλέως στιβάδι, καὶ τὰ ὄψα κατὰ τὸ ἔθος διαρράνας, καὶ τοῦ μύσους ἐμπλήσας, δρόμῳ χρησάμενος, τὴν Ἀντιόχειαν πάλιν κατέλαβε· καὶ πρὸς τὴν θαυμασίαν ἐκείνην γυναῖκα ἀφικόμενος· Ἐγὼ μὲν ἦλθον, ἔφη, μὴ ψευσάμενος τὴν ὑπόσχεσιν· σὺ δὲ σωτηρίας ἑκατέρας ἐπιμελήθητι, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἐκπλήρωσον· καὶ παραυτίκα ἀναστᾶσα, πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον Μελέτιον τὸν παῖδα ἀνήγαγεν. Ὁ δὲ τέως αὐτὸν ἄνω διάγειν ἐν τῷ καταγωγίῳ προσέταξεν. Ὁ δὲ πατὴρ, τὸν παῖδα ἐπιζητῶν, τήν τε Δάφνην περιήει, καὶ εἰς τὴν πόλιν ἀφικόμενος, τὰς ἀγυιάς τε καὶ τοὺς στενωποὺς, πάντοθεν περιάγων τὸν ὀφθαλμὸν, τοῦτον ἀνιχνεύσασθαι.

Ὡς οὖν παρεγένετο, ἔνθα τὸ καταγώγιον εἶχεν ὁ θεῖος Μελέτιος, ἀναβλέψας, εἶδεν ἐκεῖνον ἄνωθεν προκύπτοντα· καὶ δραμὼν, εἵλκυσέ τε καὶ κατήγαγε· καὶ εἰς τὴν οἰκίαν ἀπαγαγὼν, πρῶτον μὲν μάστιξιν αὐτὸν καταξάνας, καὶ ὀβελίσκους πυρακτώσας, ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς νώτοις ἐπέθηκεν. Ἔπειτα καθείρξας ἐν τῷ θαλάμῳ, καὶ κλεῖθρα ἔξωθεν περιθεὶς, ἀνῆλθεν εἰς τὴν Δάφνην.

Ταῦτα ἐγὼ τοῦ ἀνδρὸς, πρεσβυτέρου ἤδη γεγονότος, ἀκήκοα διηγουμένου. Προσετίθει δὲ καὶ ταῦτα, ὡς ἔνθους γενόμενος ὁ παῖς, καὶ θείας χάριτος ἐμπλησθεὶς, συνέτριψε μὲν πάντα τὰ τοῦ πατρὸς εἴδωλα, ἐκωμῴδει δὲ αὐτῶν τὴν ἀσθένειαν. Ὕστερον δὲ εἰς νοῦν λαβὼν ὅπερ ἔδρα, τῆς τοῦ πατρὸς παρουσίας φειδοῖ, τὸν Δεσπότην ἱκέτευεν ἐπινεῦσαι, καὶ συντρίψαι τὰ κλεῖθρα, καὶ τὰς θύρας ἀναπετάσαι. Σοῦ γὰρ, Κύριε, ἕνεκα ταῦτα πέπονθα, καὶ δέδρακα ἔλεγε.

Ταῦτά μου, ἔφη, λέγοντος, ἐξέπεσον μὲν τὰ κλεῖθρα, αἱ θύραι δὲ ἠνεῴχθησαν· ἐγὼ δὲ πάλιν εὐθὺς πρὸς τὴν γυναῖκα ἔδραμον. Ἡ δὲ, σχῆμα γυναικὸς περιθεῖσά μοι, καὶ σὺν αὐτῇ γε εἰς τὴν καμάραν καθίσασα, τῷ θείῳ με πάλιν Μελετίῳ προσήγαγεν. Ὁ δὲ τῷ τῶν Ἱεροσολύμων παρέδωκε Πατριάρχῃ. Κύριλλος δὲ τηνικαῦτα ἦν· καὶ οὕτω νυκτὸς εἰς τὴν Παλαιστίνην ὡρμήσαμεν. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ἰουλιανοῦ τελευτὴν, καὶ τὸν πατέρα οὗτος εἰς εὐσέβειαν ὡδήγησε· καὶ τοῦτο γὰρ ἡμᾶς μετὰ τῶν ἄλλων ἐδίδαξεν. Ὃς πρεσβύτης γενόμενος, καὶ τὰ στίγματα ἐν τῷ σώματι περιφέρων, καὶ ἄλλους εἰς τὴν εὐσέβειαν ὁδηγήσας, μετῆλθε καὶ αὐτὸς πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Ὑπομονῇ πειρασμῶν ἐρρύσθητε, ἐχθροῦ πειράζοντος ὑμᾶς· ἐπομβρίαις δὲ λογικαῖς, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, ὅλον κατεπτύσατε, φλογμὸν τῆς πλάνης κραυγάζοντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Περιφανῶς, ἄριστα βουλεύεσθαι, καὶ τελειώτατα τοὺς σοὺς, Ἀριστόβουλε φοιτητὰς, μάκαρ ἐξεπαίδευσας, ὡς τὴν ἐνυπόστατον, Σοφίαν σχὼν σε παιδεύσασαν, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ἡ τῶν πιστῶν, ἱερὰ ὁμήγυρις, ἱερωτάταις ἐν φωναῖς, μακαρίζει σε Ἀπελλῆ· τέλος γὰρ μακάριον, ἔσχες πολιτείαν τε, ἀγγελικὴν μέλπων πάντοτε· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, καὶ συμφορῶν παντοδαπῶν, καὶ Βαρβάρων ἐπιδρομῆς, Δέσποινα πανύμνητε, ὅπως σὲ δοξάζωμεν, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόνυμφε, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Καταπατῶν ἀνδρικῶς, σὺν τῷ πυρὶ τὴν πλάνην, τῷ σταυρωθέντι ὁ ἀοίδιμος, ἐβόα Ἐπίμαχος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐ κατεπλάγη φλογὸς, οὔτε θηρῶν ἀγρίων, οὔτε βασάνων τὴν ἐπίθεσιν, κραυγάζων Ἐπίμαχος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπομονῇ πειρασμῶν, θεοῖς ἀψύχοις σέβας, ὁ Μάρτυς ὅλως οὐκ ἀπένειμεν, ἀλλὰ πίστει ἔκραζεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ ἀφλέκτῳ βάτῳ, καὶ δροσοβόλῳ καμίνῳ, σὺ προεγράφης Μητροπάρθενε, ἀφράστως κυήσασα σεσαρκωμένον Θεόν, Ἁγνὴ εὐλογημένη.

Τῶν Ἀποστόλων.

Ὠδὴ ή. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Ἐν τῷ κόσμῳ ὥς περ ἀστραπαί, ἐφάνητε Θεόπται, φλογίζοντες μὲν τὴν πλάνην, τοὺς δὲ μέλποντας υἱούς, ἡμέρας δεικνύοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῷ νοσίμῳ ἅλατι τῶν σῶν, Ἀμπλία διδαγμάτων, τῆς πλάνης τὴν σηπεδόνα, ἀπεκάθηρας· διό, τιμῶντές τε ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀνυμνείσθω Στάχυς ὁ κλεινός, Ἀμπλίας Ἀπελλῆς τε, καὶ Νάρκισσος Οὐρβανός τε, καὶ ὁ πάνσοφος βοῶν, πιστῶς Ἀριστόβουλος· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας τὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ καταφυγήν, καὶ κλίμακα πρὸς ὕψος, μετάγουσαν τὸ ἀνθρώπινον, παναμώμησε Ἁγνή, εἰδότες κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας τὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος.

Τὸν ἐν τῷ Σταρῷ προσηλωθέντα.

Πάθος τὸ σεπτὸν ἐξεικονίζων, ἐν τοῖς σοῖς μέλεσι Σοφέ, ὑπέφερες ἀνδρείως, πεῖραν πολλῶν βασάνων, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἀνακηρύττων.

Στάζουσιν οἱ σοὶ ἱδρῶτες Μάρτυς, θεοσεβίας γλυκασμόν, ἐξαίροντα πικρίαν, πλάνης ἀθεότητος· διό, Ἐπίμαχε, δοξάζεις, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔχαιρες ποιναῖς προσομιλήσας, παντοδαπαῖς πανευσθενῶς, Ἐπίμαχε παμμάκαρ, κράζων. Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Ἁγνὴ ἡ τὸν Σωτῆρα, ἀποκυήσασα Χριστόν, ἡμῖν ὁμοιωθέντα· ὅπως ἐν αἰνέσει σε ἀεί, μακαρίζωμεν εὐλογημένη.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ, προσηλωθέντα, καὶ ἀ-
» ποδείξαντα ἡμῖν, ὅπλον εἰς σωτηρίαν,
» Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν
» εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ἵνα τὰ τῆς γῆς πληρώματα, πεπληρωμένα, πλάνης τοῦ πολεμήτορος, καὶ μεμεστωμένα, σκοτασμοῦ ἀθεότητος, τῷ φωτὶ καταυγάσῃς τῆς γνώσεως, τὰς σὰς σωτηριώδεις, αὐγὰς Οἰκτίρμον τούτοις ἔπεμψας.

Ὤφθης φερωνύμως ἔνδοξε, σωτηριώδης στάχυς, σῖτον τοῖς χρῄζουσι, φέρων στηριγμόν, θεογνωσίας παρέχοντα, καὶ λιμοῦ νοητοῦ ἐξαιρούμενον, τοὺς πίστει σε καὶ πόθῳ, Ἱεροκήρυξ μακαρίζοντες.

Στόμα τῦ Θεοῦ γενόμενος, τὰς τῶν ῥητόρων γλώσσας, ἀλάλους ἔδειξας, καὶ ἐκ φάρυγγος, τοῦ δυσμενοῦς Ἀριστόβουλε, ἀνιμήσω ψυχὰς καὶ προσήγαγες, Κυρίῳ σεσωσμένας, διὰ τελείας ἐπιγνώσεως.

Ἤδη οὐρανοὺς γηθόμενοι θεοειδεῖς οἰκοῦντες, Θεοῦ Ἀπόστολοι, τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς, εἰλικρινῶς ὑμᾶς σέβοντας, καὶ γνησίως ὑμᾶς μακαρίζοντας, μετόχους αἰωνίου, καταξιώσατε λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Φέροις τὸν τὰ πάντα φέροντα, καὶ γαλουχεῖς τὸν πᾶσι τροφὴν παρέχοντα· μέγα καὶ φρικτόν, τὸ ὑπὲρ νοῦν σου Μυστήριον, κιβωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἁγιάσματος, Παρθένε Θεοτόκε· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰσχύϊ ῥωννύμενος Χριστοῦ, Ἐπίμαχε, Ἀθλοφόρε ἐταπείνωσας, κράτος ἀνίσχυρον δαιμόνων· καὶ νίκης τὸ λαμπρὸν ἦρας τρόπαιον, χοροῖς τῶν Ἀθλητῶν στεφανούμενος· ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Ὤφθη ὥς περ κρήνη ἀληθῶς, Ἐπίμαχε, ἡ σὴ θήκη ἀναβλύζουσα, χάριν θαυμάτων παραδόξων, καὶ νέφος τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα, τῶν πίστει προσερχομένων σοι πάντοτε, Μάρτυς θεόφρον ἀξιάγαστε.

Συνέτριψας πάσας τοῦ ἐχθροῦ πανεύφημε, τὰς παγίδας καὶ ἠφάνισας, τούτου τὸ ὄνομα μετ' ἤχου, Χριστὸν ὁμολογήσας ἐνώπιον, τυράννων καὶ βασιλέων Ἐπίμαχε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἡλίου, λαμπρότερον ἡμῖν ἐξέλαμψε, σοῦ ἡ μνήμη παναοίδιμε, πάντων φωτίζουσα καρδίας, ἐν ταύτῃ τῶν πιστῶν εὐφημούντων σε, παμμάκαρ Ἀθλοφόρε Ἐπίμαχε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον Ἁγνὴ γεγένησαι· διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε· Φώτισον Δέσποινα τὰς κόρας, τῆς τεταπεινωμένης καρδίας μου, παθῶν ταῖς χαλεπαῖς ἀμαυρότησιν, ὅπως ἐν πίστει μακαρίζω σε. Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Στάχυς, Ἀμπλίας, Νάρκισσος, καὶ Ἀπελλῆς ὁ ἔνδοξος, καὶ Ἀριστόβουλος Θεῖος, καὶ Οὐρβανὸς οἱ φωστῆρες, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, φαιδρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, τῶν πόθῳ ἐπιτελούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ἐπίβλεψον Πανύμνητε, εἰς τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τῇ ἀμάχῳ σου ταύτην, συντήρησον δυναστείᾳ· τῆς βασιλείας ἴθυνον, τὰ σκῆπτρα καὶ κραταίωσον, τὰ ἔθνη καταπραΰνον, καὶ ἔκχεον τὴν εἰρήνην, ἐπὶ τὰ πέρατα κόσμου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ὄρθρου, Ἀκολουθίας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ᾽ αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΗΣ Τῌ ΕΓΓΡΑΦῼ ΑΔΕΙᾼ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθέν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Ο ΦΟΙΝΙΞ
1889.

Digitized by Google

ASTOR LIBRARY
MAY
7
1891
NEW YORK

4597

Digitized by Google

ΜΗΝ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ΤΗ͂ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

Εἰ βούλει ἑορτάσαι τοὺς Ἁγίους τούτους, ἔρα τὴν ἑορτάσιμον αὐτῶν καὶ πλήρη Ἀκολουθίαν εἰς τὴν Α΄. τοῦ Ἰουλίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι. Αὐτόμελον.

Ὅλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν· δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· χρυσόν, ἢ ἄργυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο· ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν· ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὕλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην, οὐρανοπολῖται δέ, ἐν σαρκὶ ὡς Ἄγγελοι ἐχρημάτισαν, ἡ ὁμόφρων σύσκηνος, ξυνωρὶς ὁμότροπος, τῶν Ἁγίων καὶ ὁμόψυχος. Διὸ τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χρήζουσιν· οὓς ἐν ἐτησίοις, ὑμνήσωμεν ἀξίως ἑορταῖς, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, δυὰς ἡ ἀοίδιμος, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς νάματα, ζωηφόρου τῶν ἰάσεων· ὧν καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι' ἁφῆς θεραπεύουσι· καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι· πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι τελοῦντες, τῷ Χριστῷ, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο· ὅθεν αὐτῶν, καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι· δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος, παθῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμῃ ὀλισθήσας τε, καὶ δουλωθεὶς τῷ τυράννῳ, ἀπάτῃ Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ παναθλιος. Διό με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων, ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ προσκυνῶ, καὶ ἀνυμνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον. Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀποῤῥήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολὴν ποτιζόμενον, πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον· καὶ

Digitized by Google

ὀδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· Τί τῦτο Τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἕνα καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους· ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσὑντων· ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχει καὶ ἀδαπάνητος, ὁ πλοῦτος τῶν Ἁγίων. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῦ.

Πόθῳ θείῳ καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς διηνύσατε. Ὅθεν τὸν καθαρὸν τῆς ψυχῆς ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέστητε. Πνεύματι δὲ Θείῳ χρυσωθέντες, ἀχρύσως τὰς ἰάσεις, τοῖς νοσῦσι παρέχετε, δυὰς ἱερά, φωταυγὴς ξυνωρίς, πεφωτισμένων θεῖον ζεῦγος Ἀνάργυροι, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους, ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσασθε· καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν τῶν νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὤφθητε Ἀγγέλων συνόμιλοι. Κοσμᾶ σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ σοφῷ, ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν Ἅγιοι Ἀνάργυροι, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ, ἀσθενῦντας θεραπεύοντες· καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος· ἀντλουμένη δὲ μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χεομένη πιρισσεύεται· καθ' ἑκάστην κενυμένη καὶ πληθυνομένη, πᾶσι χορηγῦσα καὶ μὴ λειπομένη· καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος. Τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν; θεράποντας ἰατροὺς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰωμένους ἅπαντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τῦ Σωτῆρος Χριςῦ, τῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀναργύρων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἁγνή, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ ἐτιτρώσκετο.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τῦ Ψαλτηρίυ, ἀναγινώσκομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοὺς δύω παρόντας τῶν Ἁγίων.

Κανὼν πρῶτος οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὕμνοις γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀναργύρους.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ἄσωμεν πάντες λαοί.

Ὑπὸ τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ἡ δυὰς ἡ θαυμαστὴ καὶ σεβάσμιος, φωτιζομένη πᾶσιν ἰάματα, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς παρέχει ἀενάως, ἀναβλυστάνουσα.

Μυσταγωγούμενοι, τοῖς ζωηφόροις λόγοις, ὡς φωστῆρες, ἐν κόσμῳ ἐξέλαμψαν, τὴν τῶν παθῶν ὁμίχλην, εὐκόλως διασκεδάζοντες, τῇ ζέσει τῆς πίστεως, οἱ Παμμακάριστοι.

Νόμῳ πειθόμενοι, τῷ τοῦ Σωτῆρος πᾶσαν, ἡδυπάθειαν σαρκὸς μὲν ἀπέθεντο, ταῖς ἀρεταῖς ψυχὰς δὲ, φανότατα καταλαμπρύναντες, ἐν κόσμῳ διέπρεψαν, οἱ Ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Ὅλον τὸν ἄνθρωπον, ἐν σῇ γαστρὶ σκηνώσας, Θεομῆτορ ἀπορρήτως ἐμφιάσατο, ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, Υἱὸς ἀχρόνως, ὁ ὑπέρθεος· αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν δεύτερος, ἔχων Ἀκροστιχίδα τήνδε·

Δυάς με σώζοις τῶν σοφῶν Ἀναργύρων. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Δυὰς φωτοειδής, τῶν σοφῶν Ἀναργύρων, Τριάδι τῇ σεπτῇ, σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς, παρεστῶσα ἱκέτευε, μνήμην σου τὴν φωτοφόρον, τοὺς τελῦντας φωτίσεσθαι, ταῖς τοῦ Πνεύματος θείαις λαμπρότησιν.

Ὑπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων δεικνῦντες τὰς αὔλους ἀστραπὰς, τοῦ Πνεύματος σοφοὶ, ὑπεδέξασθε Ἅγιοι· ὅθεν σκότος νοσημάτων, διαλύετε πάντοτε, ἐπισκέψεσι θείαις Ἀνάργυροι.

Digitized by Google

Ἀνύστακτον ψυχῆς, κεκτημένοι τὸ ὄμμα, πρὸς ἐκπλήρωσιν Θεοῦ, τῶν θείων ἐντολῶν, τοὺς ὑπνοῦντας νοσήμασιν, ἔνδοξοι πρὸς εὐρωστίαν, διϋπνίζετε χάριτι, συμπαθεῖς θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα καὶ Θεὸν, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, ἐσωμάτωσας Ἁγνὴ, τὸν δείξαντα ἡμῖν, Ἰατροὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, ἄχραντε σωτηριώδεις, καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας, τοὺς σεπτοὺς Ἀναργύρους ἐν Πνεύματι.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσόν με Χριστέ.

Ἰάσεων τὰς πηγὰς, τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων τοὺς ὀχετοὺς, τοῦ ἀΰλου φωτὸς τὰ λαμπρότατα, δοχεῖα ἅπαντες ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἰατρεύοντες πάθη τὰς ἀῤῥωστίας, τῶν προσιόντων ὑμῖν Πανσεβάσμιοι, προθύμως νῦν, ὡς εὐεργέται θεραπεύετε.

Γονίμοις ἐν ἀρεταῖς, κατακοσμούμενοι πᾶσαν τὴν φθειρομένην, τρυφὴν τοῦ βίου σαφῶς ἀπεκρούσαντο, τῷ θείῳ κάλλει ἀνενδότως ἀτενίζοντες.

Θεοτοκίον.

Ἐν εἴδει τῷ καθ' ἡμᾶς, ὁ πρὶν ἀνείδεος ὤφθη Θεογεννῆτορ, συνεισδραμούσης σαρκὶ τῆς Θεότητος, ἐν μήτρᾳ σου τῆς παναγίας Θεόνυμφε.

Κανὼν δεύτερος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μύρων εὐῶδες, ἰαμάτων ὁ θεῖος ναὸς ὑμῶν, ἀναβλύζων ἱερῶς, ταῖς ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, πάθη δυσωδέστατα, ἐκπλύνει πάντοτε.

Ἐπουρανίαις, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενοι πάντοτε, τὴν σκηνὴν ὑμῶν ἀεὶ, πηγὴν ἰάσεων Ἅγιοι, χάριτι δεικνύετε, τοῦ Παντοκράτορος.

Σαρκὸς τὰ πάθη, ἐγκρατείας κημῷ χαλινώσαντες, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγὰς, πλουσιωτάτως ἐδέξασθε· ὅθεν ταῖς ἰάσεσι, κόσμον πλουτίζετε.

Θεοτοκίον.

Ὡραιοτάτην, ἐν γυναιξί σε Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐκ σοῦ σωματικῶς, Ἁγνὴ τεχθῆναι εὐδόκησεν, ὁ ἀναπαυόμενος, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ ἐστιν
» Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Οὐρανόθεν θαυμάτων τὴν δωρεὰν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀεννάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὤφθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, χορηγοῦσα θείων, ἰάσεων δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρῳ φρονήματι. Θεοφόροι Ἀνάργυροι πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Ὅμοιον.

Ἰαμάτων δοτῆρες θαυματουργοὶ, καὶ θαυμάτων λαμπτῆρες φωταγωγοὶ, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι· τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε· ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν. Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Βασίλισσαν πάντες δεῦτε πιστοὶ, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν· Ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε πανύμνητε, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείαις σου· ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ, τοῦ Θεοῦ παῤῥησίαν, οἰκτείρειν βραβεύειν τε, νοσημάτων τὴν ἴασιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡς ἑώρα κρεμάμενον ἡ Ἁγνὴ, τὰ σπλάγχνα ἐκόπτετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Οἴμοι! φῶς τοῦ κόσμου, Θεέ μου καὶ Κύριε, τίνος χάριν ταῦτα, ἑκὼν νῦν ὑφίσταται; θέλων πάντως σῶσαι, γηγενεῖς καὶ πρὸς θείαν, ζωὴν μετοικίσασθαι, τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα σου. Μεγαλύνω τὰ πάθη σου· αὐτὰ, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ὑπήνεγκας, τὰς τῶν ἁπάντων ὀδύνας, ταῖς σαῖς ἐξιώμενος.

Ὠδὴ δ'. Κατενόησα Παντοδύναμε.

Ῥήσει θείᾳ σαφῶς ἑπόμενοι, οὐ χρυσοῦ λαμπηδόνας, οὐδὲ ἀργυρίου Θεῖοι ἐκτήσασθε.

Ἀπαστράπτοντες θείοις θαύμασιν, οἱ Ἀνάργυροι πάντας, εὐεργετοῦσι χάριν βραβεύοντες.

Ἰατροὶ σοφοὶ ἀνεδείχθητε, τῶν παθῶν ταῖς ὀδύναις, ἀλεξικάκους χεῖρας προσάγοντες.

Θεοτοκίον.

Ῥαπιζέσθωσαν νῦν τὰ πρόσωπα, τῶν μὴ σὲ Θεοτόκον ὁμολογούντων, πάναγνε Δέσποινα.

Digitized by Google

Κανὼν δεύτερος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ζωηφόροις ἐνεργείαις, ὁλικαῖς ἐπιδόσεσι, τὰ θανατηφόρα, πάθη τῶν βροτῶν θεραπεύετε, φωτοειδέστατοι στύλοι, πύργοι ἄσειστοι, τῆς ἀμπέλου, τῆς ἀληθινῆς θεῖα κλήματα.

Οἱ μαζοὶ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ τὸ γάλα προχέοντες, τὸ τῶν ἰαμάτων, οἱ πεφωτισμένοι Ἀνάργυροι, οἱ διατρέφοντες πάντας θείοις βρώμασιν, εὐφημείσθωσαν, χαρμονικοῖς μελῳδήμασιν.

Ἰατρεῖον ἀνεδείχθη, ὁ ναὸς ὑμῶν Ἅγιοι, τῶν χειμαζομένων, ἄκλυστος λιμὴν καὶ σωτήριος, ἐν ᾧ προστρέχοντες πάντες κομιζόμεθα, τὴν γαλήνην, καὶ τὴν τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με Παρθένε, τῆς ἐν σοὶ καταξίωσον, ἡ τεκοῦσα Λόγον, μόνον ἀληθῶς συμπαρέστατον, τὸν συμπαθεῖς τοὺς Ἁγίους ἀναδείξαντα, ἰατῆρας, καὶ θαυματουργοὺς ἐν τοῖς πέρασιν.

Ὠδὴ ε'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Ὡς κρουνοὶ θεόρρυτοι, πηγάζετε πιστοῖς, εὐεργεσίας νάματα, τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος, θεραπεύοντες νόσους, Ἀνάργυροι ἔνδοξοι.

Τὴν πηγὴν τῆς χάριτος, Ἀνάργυροι σεπτοί, ἀναστομοῦντες ἅπασιν, εὐρωστίαν διανέμετε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμῖν νῦν προστρέχουσιν.

Οἱ λαμπροὶ καὶ πάνσοφοι, ἀστέρες οἱ τὴν γῆν, προφανῶς οὐρανώσαντες, ἐν μιμήσει τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἀγγέλων ἀπαύστως, ἡμᾶς καταυγάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πέφηνας, τὸν πάντων Ποιητὴν τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, συλλαβοῦσα Μητροπάρθενε, καὶ τεκοῦσα τῷ κόσμῳ, Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Κανὼν δεύτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι, σαφῶς καταστραπτόμενοι, πάντα περιέρχεσθε τὸν κόσμον, πάντας ἀνθρώπους καταφωτίζοντες, σκότος ἐκδιώκοντες παθῶν, δαίμονας ἐλαύνοντες, θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Ὡς δύω φωτίζετε, φωστῆρες τὴν ὑφήλιον, πνευματοκινήτως Θεοφόροι, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιερχόμενοι, καὶ τοὺς ἐπὶ κλίναις ὀδυνῶν, προσεπισκεπτόμενοι, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενοι.

Προσοῦσιν τὴν ἴασιν, παθῶν καὶ ἀπολύτρωσιν, ἐπιχορηγοῦντες ἀναργύρως, πάντων προστάται, μέγιστοι ὤφθητε, πάντων βοηθοὶ μετὰ Θεόν, πάντων ἀντιλήπτορες, θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐκύησας, Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἄχραντε Παρθένε Θεοτόκε, τὴν τοὺς Ἁγίους πανσόφους ἀναδείξασαν, δι᾽ ὧν τοῦ κακίας σοφιστοῦ, πέπτωκε τὸ φρύαγμα, καὶ δεινὰ πανουργεύματα.

Ὠδὴ ϛ'. Τὸν Προφήτην διέσωσας.

Σωτηρίους θεράποντας, εὐεργέτας θεόφρονας, Κοσμᾶν καὶ Δαμιανὸν τοὺς θείους, προθύμως τιμήσωμεν.

Σωφροσύνην τηρήσαντες, καὶ φρονήσει κοσμούμενοι, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεῖοι, Χριστῷ συναγάλλονται.

Ὁμοφρόνως οἰκήσαντες, ὁμοψύχως ἀσκήσαντες, ὁμοῦ τὰς ἰάσεις βραβεύειν, ἡμῖν ἐπιστεύθητε.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἀπρόσιτον τέτοκας, μετὰ σώματος Πάναγνε, τὸ πάντα τὸν κόσμον φωτίζον, αὐγαῖς τῆς Θεότητος.

Κανὼν δεύτερος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Οὐ τέχνῃ, ἀνθρωπίνῃ ἐν θείᾳ δὲ χάριτι, ἀποκαθαίρετε νόσους, τῶν ἀνθρώπων Ἔνδοξοι· διὰ τοῦτο, κατὰ χρέος, εὐφημοῦντες ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Φιλίᾳ, πρὸς Χριστὸν Θεοφόροι συνδούμενοι, πᾶσαν κακίαν δαιμόνων, διαλύετε θείᾳ χάριτι· διὰ τοῦτο, τὴν ὑμῶν ἐκτελοῦμεν πανήγυριν.

Ὡς ὄντες, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας βλαστήματα, οἶνον ἡμῖν ἰαμάτων, τοῖς ἐν κατηφείᾳ τῶν νοσημάτων, κεραννῦντες, εὐφροσύνης πληροῦτε Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε, καθαρὸν ἀπειργάσατο Δέσποινα, ὁ καθαρώτατος Λόγος, ὁ τὸν θεῖον οἶκον τῶν Ἀναργύρων, μεγαλύνων, ἐν σημείοις καὶ τέρασι πάντοτε.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι᾽ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι· ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλετε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν Ἰατρῶν· τοῦ γὰρ Ὑ-

Digitized by Google

ψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν· ὅθεν κἀμοί, διηγήσεως χάριν δεδώρηνται, ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Θεοῦ καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας· ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Συναξάριον.

Μὴν Νοέμβριος, ἔχων ἡμέρας λ'.
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι'., καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιδ'.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, υἱῶν Θεοδότης τῆς ἐξ Ἀσίας.

Στίχοι.

Εἰ καὶ παρῆκαν γῆν Ἀνάργυροι δύω,
Πληροῦσιν ὡς πρίν, καὶ πάλιν γῆν θαυμάτων.

Πρώτῃ Ἀκέστορε φῶτε Νοεμβρίου ἔκπτατον ἐκ γῆς.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι εἷλκον τὸ γένος ἐκ τῆς Ἀσιάτιδος γῆς, πατρὸς μὲν ὑπάρχοντες Ἕλληνος, μητρὸς δὲ Χριστιανῆς, τοὔνομα Θεοδότης· ἥτις χηρείαν ἐκ τοῦ ἀνδρὸς ὑποστᾶσα, καὶ ἀδείας εὐκαίρου λαβομένη, πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς τελείας αὐτοὺς ἐξεπαίδευσε. Πάσης δὲ ἐπιστήμης ἐν πείρᾳ γενόμενοι, ταῖς λοιπαῖς χαίρειν εἰπόντες, τὴν ἰατρείαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἠσπάσαντο, θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ οὐκ ἀνθρώποις μόνον ἐπικουροῦντες, ἀλλὰ καὶ κτήνεσιν. Ἀνάργυροι δὲ ἐκλήθησαν, διότι οὐδὲν παρά τινός τι λαβεῖν ἠνέσχοντο πώποτε, ἀλλα δωρεὰν καὶ ἀμισθὶ ἰατρεύοντες διετέλουν. Οὕτως οὖν καλῶς τὸν ἑαυτῶν βίον διαπεράσαντες, ἐτελειώθησαν ἐν εἰρήνῃ. Τὰ δὲ τίμια αὐτῶν λείψανα κατετέθησαν ἐν τόπῳ καλουμένῳ Φερεμάν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Κυριαίνης καὶ Ἰουλιανῆς.

Στίχ. Καὶ Κυρίαινα πρὸς τὸ πῦρ ἀποπνέει,
Πάσης πνοῆς τιμῶσα Κύριον μέγαν.

Τῷ πρὸς σὲ φίλτρῳ, Σῶτερ, ἐκκεκαυμένη,
Ἰουλιανὴ καῦσιν ἐκ πυρὸς φέρει.

Αὗται ἤθλησαν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως· ὑπῆρχε δὲ ἡ μὲν Κυρίαινα ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλίκων ἐπαρχίας, ἡ δὲ Ἰουλιανὴ ἐκ πόλεως Ῥώσου· καὶ συλληφθεῖσαι ὑπὸ Μαρκιανοῦ ἡγεμόνος, καὶ ἀναγκασθεῖσαι, οὐκ ἠρνήσαντο τὸν Χριστόν. Ὅθεν ἡ Κυρίαινα ξυρᾶται τὴν κεφαλήν, καὶ γυμνὴ ὑπὸ ἀτάκτων στρατιωτῶν τὴν πόλιν περιάγεται· καὶ ἀπαχθεῖσα ἐν τῇ πόλει Ῥώσῳ, μετὰ τῆς Ἁγίας Ἰουλιανῆς, τῷ πυρὶ παραδίδονται· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καισαρίου, Δασίου, καὶ ἑτέρων πέντε.

Στίχ. Σὺν ἓξ συνάθλοις, τῆς ἀληθείας φίλοις,
Τέμνουσι Καισάριον οἱ ψεύδους φίλοι.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι κατασχεθέντες ἐν Δαμασκῷ, καὶ διαφόροις βασάνοις ἐξετασθέντες, τέλος τὸν διὰ ξίφους δέχονται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Ἰωάννου Ἐπισκόπου, καὶ Ἰακώβου Πρεσβυτέρου.

Στίχ. Σὺν Ἰακώβῳ τῷ Θύτῃ Χριστοῦ, ξίφος
Ἰωάννης ἤνεγκεν ὁ Χριστοῦ Θύτης.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, τὸν τῆς πίστεως διδάσκοντες λόγον, καὶ ἀλεῖπται γινόμενοι πολλῶν πρὸς εὐσέβειαν· οἳ καὶ κρατηθέντες ὑπὸ τῶν τοῦ βασιλέως ὑπηρετῶν, καὶ ποικίλοις βασάνοις προσομιλήσαντες, ὕστερον διὰ ξίφους ἐτελειώθησαν, τῷ Κυρίῳ τὰ ἑαυτῶν παραθέμενοι πνεύματα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμηνιγγέλδου.

Στίχ. Ἑρμηνίγγελδος ἐκπλυθεὶς βαφὴν πλάνης,
Σφαγὴν ὑποστάς, βάπτεται λύθρου κόχλῳ.

Οὗτος πατρὸς μὲν ἔφυ Λιουβιγγίλδου, Ῥηγὸς τῶν ἔσω Γότθων (*), Ἀρειανοῦ σὺν παντὶ τῷ ἔθνει τυγχάνοντος. Μυηθεὶς δὲ τὸν ὀρθόδοξον λόγον παρὰ Λεάνδρου τοῦ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐπισκόπου, καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διὰ τὴν μεταβολὴν χαλεπήναντος, ποικίλας ἦν οὗτος ἐξ αὐτοῦ θωπείας καὶ ὕβρεις δεχόμενος· καὶ καθ' ἑκάστην τούτων αὐτῷ προσαγομένων, ἀκλινὴς ἦν ὁ παῖς καὶ ἀκαταγώνιστος. Ὅθεν στερεῖται μὲν τῆς βασιλικῆς διαδοχῆς, χεῖράς τε καὶ πόδας δεσμευθείς, εἱρκτῇ ζοφώδει ἐγκλείεται.

Ἐφειστήκει δὲ ἡ τοῦ Πάσχα ἑορτή, καὶ τὸν αὐτοῦ Ἱερέα ἀποστείλας ὁ πατήρ, πείθειν ἐπεχείρει, μεταλαβέσασθαι δοῦναι τῶν μυστηρίων. Ὁ δὲ οὐκ ἐπείσθη, ἀλλὰ βδελυξάμενος αὐτὸν ἀπέπεμψεν. Ὅθεν προστάττει ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐν τῇ εἱρκτῇ, οὗ ἦν δεδεμένος, ἀποτμηθῆναι. Οὗ γενομένου, ᾠδαὶ καὶ μελῳδίαι ἀσωμάτων Δυνάμεων μετὰ λαμπάδων περὶ τὸ σῶμα τοῦ μακαρίου Ἑρμηνιγγέλδου καταπέμπονται. Καὶ τὸ ξένον τοῦ θεάματος τοὺς πιστοὺς εἰς εὐχαριστίαν ἐκίνησε, τὸν δὲ σφαγέα κατέπληττε, καὶ συνετάραττε, καὶ μεταμέλεσθαι, ἐπὶ τῷ μιάσματι ἐβιάζετο.

Οὐ πολὺς ὁ χρόνος, καὶ νόσος ἐπελθοῦσα, πολλοὺς ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλαυνεν. Ὅθεν ὁ Λιουβίγγιλδος καλεῖ Λέανδρον τὸν τῆς εὐσεβείας Ἐπίσκοπον· καὶ τὸν νεώτερον παῖδα Ῥεκχάρεδον Βασιλέα ἀναγορεύσας, ἀξιοῖ τοῖς ἴσοις τελέσαι τὸν παῖδα, οἷς καὶ τὸν Μάρτυρα Ἑρμηνίγγελδον προτελέσατο. Καὶ ταῦτα εἰπὼν θνήσκει. Ῥεκχάρεδος δὲ τῆς ὀρθοδοξίας τὰ σπέρματα δεξάμενος, συνορθοδοξεῖν καὶ τὸ ὑπήκοον ἔπεισε. Καὶ σκόπει μοι Θεοῦ πρόνοιαν· Ἑρμηνίγγελδον συγχωρεῖ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας σφαγῆναι, καὶ ἅπαν τὸ γένος τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει προστίθεται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητήν.

Ὅλοι Θεοῦ θεοφρόνως ὤφθητε, ὅλοι Θεοῦ χωρητικοί· τὸν γὰρ κόσμον διὰ Θεόν, πάντα κατελίπετε, ἴχνεσιν ἑπόμενοι, τοῖς τοῦ Σωτῆρος Πανένδοξοι, θεοπρεπῶς, τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καταγεραίροντες.

(*) Οἵτινες καὶ Οὐϊσιγότθοι, ἢ Βισιγότθοι, ὅ ἐστι Δυτικοὶ Γότθοι, ἐκαλοῦντο.

Digitized by Google

Υ'περφυῶς, Ἰατροὶ πανάριστοι, τῶν ἀσθενούντων τὰς πληγὰς, χειρουργίαις ταῖς μυστικαῖς, πάσας θεραπεύετε, φάρμακα σωτήρια, ἐκ θησαυρῶν ἀρυόμενοι, τῶν θεϊκῶν, ἀνυμνοῦντες Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Στέφει τῆς σῆς, βασιλείας Δέσποτα, καὶ διαδήματι λαμπρῷ, κατεκόσμησας εὐπρεπῶς τοὺς ὑπερποθήσαντας, κάλλος τὸ ἀμήχανον, Χριστὲ τῆς σῆς ὡραιότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, εὐεργέται κοινοὺς τούτους ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.

Ἀνατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους Πάναγνε, φανερωθείσης ἐπὶ γῆς, ἀνεδείχθης πανευπρεπὴς, πύλη καὶ ὁλόφωτος, κόσμον καταυγάζουσα, μαρμαρυγαῖς καθαρότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, λαμπηδόνας ἀεὶ θαυμάτων πέμπουσα.

Κανὼν δεύτερος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἀναστομοῦντες, τὴν πηγὴν τὴν θεόσδοτον Ἅγιοι, πᾶσι ποταμοὺς ἐκβλύζετε καθαρῶν, ἰαμάτων ἀποπλύνοντες, παθῶν μιάσματα, καὶ δαιμόνων κακίαν ὀλέθριον.

Νενευρωμένη, τῇ ῥωστικῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, ῥῶσιν ἀσθενοῦσι πάντοτε χορηγεῖ, ἡ δυὰς τῶν Ἀναργύρων σου, ἡ ἀξιέπαινος, Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ἅγιος μόνος, εἶ ὁ δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου· κόσμον δι' αὐτῶν λυτροῦσαι γὰρ τῶν δεινῶν, καὶ φωτίζεις τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἐκ ῥίζης, Ἰεσσαὶ σὺ ἀνεβλάστησας, ἄνθος, τὸν Χριστὸν βλαστήσασα Μαριὰμ, τὸν ὡς ἄνθεσι τοῖς θαύμασι, καθωραΐσαντα, τοὺς αὐτοὺς Ἀναργύρους θεράποντας.

Ὠδὴ ε'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Νεκρωθέντες κόσμου τοῖς τερπνοῖς, καὶ τῆς φιλαργυρίας, τὴν νόσον ἀποτεμόντες, ὠνομάσθητε σοφοὶ, τοῖς πᾶσιν Ἀνάργυροι, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰωνίου μέτοχοι ζωῆς, γεγόνατε προδήλως· ζωῆς γὰρ τῆς φθειρομένης, κατελίπετε τερπνὰ, συμφώνως κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῦσαι πάντας Δέσποτα Χριστὲ, δεινῶν ἀρρωστημάτων, πρεσβείαις τῶν Ἀναργύρων, καὶ ἀξίωσον ἀεὶ, συμφώνως κραυγάζειν σοι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γεγηθότες πάντες οἱ πιστοὶ, καὶ χάριτι ῥωσθέντες οἱ τόκῳ λελυτρωμένοι, Μητροπάρθενε τῷ σῷ, ἀπαύστως κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Γυμνοὶ πάσης ὤφθητε ἐχθροῦ, κακίας Ἅγιοι, τῷ θείῳ Πνεύματι, ὑμῖν γενόμενοι ἔνδυμα, σωτηρίας καὶ ἀφέσεως, καταστολὴ καὶ τῶν δεινῶν, ἀπαλλοτρίωσις τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Υἱοὶ κατὰ μέθεξιν Θεοῦ, Δαμιανὲ, καὶ Κοσμᾶ, πίστει γενόμενοι, πατρῷον κλῆρον νῦν εὕρατε, τὴν οὐράνιον ἀπόλαυσιν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν φαιδρὰν, ὄντως ἐνέργειαν, καὶ βοᾶτε· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥανίσιν ὑμῶν θεουργικαῖς, τὸν ῥύπον πλύνατε, τὸν ψυχικὸν ἡμῶν, καὶ τὰ ἐπώδυνα Ἅγιοι, φυγαδεύσατε νοσήματα, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμὰς ἀποδιώξατε, ὡς ἰατῆρες ἡμῶν συμπαθέστατοι.

Ὡς κρίνα ὡς ἄνθη νοητὰ, ὡς ῥόδα Πνεύματι, ὡραϊζόμενοι, ἡμῖν ἐδείχθητε Ἅγιοι, εὐωδίαν ἀποπέμποντες, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκοντες, τῶν βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται ὁ θάνατος ἐν σοί· ζωὴν γὰρ ἔτεκες, τὴν ἐνυπόστατον, Χριστὸν τὸν Κύριον Ἄχραντε, τὸν προστάτας τῆς ζωῆς ἡμῶν, τοὺς Ἀναργύρους ἰατροὺς, βοῶντας δείξαντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα.

Ὕμνοις τὴν σοφὴν δυάδα, τοῦ φωτὸς τοῦ νοητοῦ ἀπαστράπτουσαν αἴγλην, καὶ φωτισμοῦ τοῖς πᾶσι μεταδιδοῦσαν, ἀπαύστως μακαρίσωμεν.

Ῥώμην ψυχικῆς ὑγείας, ἐμποιοῦντες τοῖς πιστοῖς, καὶ σωμάτων ἴασθαι, πεπιστευμένοι, πάθη οἷα σωτῆρες, ἀξίως ἀνυμνεῖσθε ἀεί.

Οἱ θεοφεγγεῖς φωστῆρες, νοητῶς τὸν οὐρανὸν, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, φωτοδοσίας χύσει νῦν δαδουχοῦντες ἀπαύστως καταυγάζουσιν.

Digitized by Google

Ὑπὸ τῆς σεπτῆς Τριάδος, ἡ θεόκλητος δυὰς, σθενωμένη προχέει, τῶν ἰαμάτων πᾶσι τὰς χορηγίας, τοῖς πόθῳ μακαρίζουσιν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ φωτὸς νεφέλην, καὶ ἁγίαν κιβωτὸν, τὴν ὁλόφωτον πύλην, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου ὡς Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Κανὼν δεύτερος. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν φησιν· ἀλλ' ἢ μόνον τὸ εἰκίζεσθαι, νῦν ἀδελφοὺς ἐν ὁμονοίᾳ, εἰς τόπους φωταυγεῖς, εἰς σκηνώματα οὐράνια, εἰς δόξαν ἀμάραντον· οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ὡς μέγιστος οὗτος ὁ ναὸς τοῖς θαύμασι, καθ' ἑκάστην σεμνυνόμενος· ἔνθα ἀεὶ ἐπιδημοῦντες, Κοσμᾶ Δαμιανὲ ἀξιάγαστοι, τὴν ῥῶσιν τοῖς δεομένοις παρέχετε· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν Μακάριοι, ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν Ἄγγελοι, θεῖοι Ἀπόστολοι Προφῆται, καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες· μεθ' ὧν περιχαρῶς αὐλιζόμενοι, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε.

Ἡ θεία δυὰς καὶ φωταυγὴς Ἀνάργυροι, θεοφόροι πανσεβάσμιοι, ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων, διόρθωσίν τε βίου αἰτήσασθε, καὶ πάντων τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν, τοῖς εὐφημοῦσιν ἡμᾶς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον Ἁγνὴ γεγένησαι, τοῦ τὰ πάντα καταυγάσαντος, καὶ φωτοφόρους τοὺς Ἁγίους, δεικνύντος νῦν τὸ σκότος ἐξαίροντας, παθῶν τῶν ψυχοφθόρων ἐν Πνεύματι, Ἄχραντε μόνη πολυύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, θεραπεύετε νόσους, καὶ ἴασθε ἅπαντας, τοὺς πιςῶς προςρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει· διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ἐκύησας Παναχραντε, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύσασαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, ἀναργύρως τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, θεραπεύετε, παγκόσμιοι Ἀνάργυροι· ὅθεν δι' ὑμῶν Χριστὸς τοῖς πιστοῖς, τὴν δεδομένην εὐρωστίαν χαριζόμενος, φωστῆρας ἀπλανεῖς ὑμᾶς ἀναδείκνυσι τῇ οἰκουμένῃ· αὐτῷ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἐκ τῆς ἄνωθεν προμηθείας, τὴν τῶν ἰαμάτων ἄβυσσον ἐξαντλήσαντες, πᾶσιν ἀναβλύζετε τοῖς πιστοῖς, τὰς ἰάσεις Ἀνάργυροι· ὑπερφυῶς γὰρ τῶν νοσούντων τὰ πάθη, ἐν χειρουργίαις μυστικαῖς, ἐκ θησαυρῶν τοῦ Πνεύματος, φάρμακα προτιθέντες σωτήρια, τοῖς κάμνουσι θεραπεύετε· ὅθεν ναὸς σεπτὸς γεγονότες, τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος, ἐν ὑμῖν σαφῶς τὴν κατοικίαν ποιησαμένης, αὐτῇ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Ἀγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων εἰς αἰῶνας· βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. Γῆ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. Δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ἰατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτῆρες τῶν πιστῶν, Ἀνάργυροι πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε· σὺν τῇ Θεοδότῃ, ἱκετεύοντες, Θεὸν τὸν ἀγαθὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα Ἦχος δ'. Θεοφάνους.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥςτε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν, αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Digitized by Google

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Χαῖρε καταφύγιον, Χριστιανῶν καὶ κραταίωμα· χαῖρε κλίμαξ οὐράνιε· χαῖρε τὸ κειμήλιον, τὸ τῆς παρθενίας· χαῖρε Θεοτόκε, ἡ κιβωτὸς ἡ λογικὴ· τῆς θείας δόξης χαῖρε τὸ καύχημα, τοῦ κόσμου καὶ στερέωμα· τῶν πεπτωκότων ἀνάκλησις, ἡ σκηνὴ ὁλόφωτος, ἡ ἁγία καὶ πάγκαλος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριςος λαὸς, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τίς μὴ θαυμάσει; τίς μὴ δοξάσει; τίς μὴ ὑμνήσει πιςῶς, τῶν σοφῶν καὶ ἐνδόξων Ἀναργύρων τὰ θαύματα; ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἁγίαν αὐτῶν μετάστασιν, πᾶσι χορηγοῦσι τοῖς προστρέχουσι πλουσίως τὰ ἰάματα· καὶ τὰ τίμια καὶ ἅγια λείψανα αὐτῶν, βρύουσι τὴν χάριν τῶν ἰάσεων. Ὢ Δυὰς ἁγία! ὢ τίμιαι κάραι! ὢ σοφία καὶ δόξα, τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης ὑμῖν χάριτος! Διὸ ὕμνοις ᾄσωμεν τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ τῷ ἀναδείξαντι τούτους, εἰς ἰατρείαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδοῦντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα, ὅπως τοῖς πάλαι, ἐκ παραβάσεως καρποῦ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν παράσχῃς· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα· ἣν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τῶν Κανόνων τῶν Ἁγίων ἡ γ'. καὶ ς'. Ὠδή.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸ πεντάριθμον σύνταγμα, τῶν Μαρτύρων ὑμνήσωμεν, τὸν σοφὸν Ἀκίνδυνον καὶ Πηγάσιον, Ἐλπιδηφόρον Ἀφθόνιον, καὶ τὸν Ἀνεμπόδιστον, τοὺς γενναίους ἀθλητὰς, καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας, τοὺς πηγάζοντας, ἀνεμπόδιστον χάριν καὶ ἐλπίδος, ἀφθονίαν ἀκινδύνως, τοῖς εὐσεβέσι παρέχοντας.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδὲ θάνατος, οὐ λεβήτων βράσματα, ἐ γῆς χάσματα, οὐδὲ θηρίων τὰ στόματα, χωρίσαι δεδύνηνται, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὑμῶν καρτερόφρονες, γενναιότητα· πρὸς αὐτὸν γὰρ ἀπαύστως ἐνορῶντες, καὶ αὐτὸν μόνον ποθοῦντες, τοὺς δυσμενεῖς ἐτροπώσασθε.

Οἱ τρυφῆς ἀπολαύοντες καὶ φωτὸς ἐμφορούμενοι, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρωσάμενοι, τοὺς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγοντας, κινδύνων λυτρώσασθε, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, καὶ παντοίας κακώσεως, τῇ θεόφρονι, πρὸς Θεὸν παῤῥησίᾳ κεχρημένοι, καὶ συμπάθειαν δεικνῦντες, τὴν ἀληθῶς χριστομίμητον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀντωνίου.

Σήμερον ἡ πενταυγὴς τῶν Μαρτύρων ὁμήγυρις, ὡς σελασφόρων ἀστέρων συνέλευσις, τοὺς πιστοὺς σελαγίζουσα, πρὸς μυστικὴν εὐφροσύνην ἐκάλεσε. Οὗτοι καὶ γὰρ, ὡς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου θεράποντες, καὶ τῶν Περσικῶν καθαιρέται δογμάτων, τοὺς τῷ αἰσθητῷ Ἡλίῳ προσανέχοντας, καὶ προσκυνοῦντας τὸ πῦρ, ἐχειραγώγησαν πρὸς εὐσέβειαν· ἐκέρασαν δὲ πλήρη τὸν ἀθλοφορικὸν αὐτῶν κρατῆρα, καὶ τοῖς διὰ Χριστὸν ἐκχυθεῖσιν αἵμασιν ἔστεψαν, ἡμᾶς προτρεπόμενοι, τοὺς εὐσεβείας ἐραστάς. Δεῦτε λέγοντες, τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν ἑστιάθητε, καὶ τοὺς στεφάνους καὶ τὰ γέρα προσβλέψατε· ὁ γὰρ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια ἀπεφήνατο· ἵνα κοινωνοὶ γένησθε τῶν στεφάνων ἡμῖν, καὶ πρεσβευτὰς ἡμᾶς, πρὸς Κύριον ἔχητε.

Digitized by Google

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κ ητώας κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἁμαρτίας ἐξάγαγε Δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν ἀχώρητον· χαλεποῦ κλύδωνος, πειρασμῶν λύτρωσαι· καταιγίδος παραπτώσεων, Κόρη ἐξάρπασον, τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα, τὸ πέλαγος καὶ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστάσεις, τῇ θείᾳ συμπαθείᾳ σου Ἁγνή· ὅπως ἀπαύστως δοξάζω σε, τὴν ἀειμακάριστον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄρνα τὸν ἴδιον, Ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον ὡς ἑώρακε, μητρικῶς ὠλόλυζε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα· Τί τὸ ὅραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρέδωκε, καὶ κατέκρινέ σε, θανάτῳ τὴν ζωὴν τὴν τῶν βροτῶν; ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τῶν Ἀθλοφόρων ὦ φιλέορτοι. Δεῦτε εὐφημήσωμεν αὐτούς, μυστικῶς ἐγκωμιάζοντες· Χαίροις Ἀκίνδυνε, χαίροις Πηγάσιε, χαίροις Ἀνεμπόδιστε, χαίροις Ἐλπιδηφόρε, χαίροις Ἀφθόνιε, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων εἰς χάος βυθίσαντες, καὶ Χριστὸν τὸν Κύριον, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, τρανῶς κηρύξαντες. Διὸ παμμακάριστοι καὶ πολύαθλοι, μὴ παύσητε πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Ξύλῳ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὁρῶσα, ἡ Ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην Φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιαι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ταῖς σαῖς λιταῖς με Μαρτύρων πληθὺς σκέπε.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τριάδος ἰσάριθμοι (*), τῆς Παναγίας πανόλβιοι, Τριάδος ἐδείχθητε, προσκυνηταὶ τῆς σεπτῆς, καὶ παρίσασθε, τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος θερμοὶ ἀντιλήπτορες, τῶν προστρεχόντων ἡμῖν.

Ἀκίνδυνον Ἅγιοι, ἀνεμποδίστως πηγάζετε, τὴν χάριν προσνέμοντες, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς, πάντα κίνδυνον, καὶ πᾶσαν ἀθυμίαν, καὶ ζάλην καὶ τάραχον, καταπραΰνοντες.

Ἰσχὺν τὴν ἀνίκητον, περιζωσάμενοι, Ἅγιοι, σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν, οὐκ ἐλογίσασθε· ἀλλ' ἀπτόητον, τὸ φρόνημα δεικνῦντες, πυρὸς καὶ κολάσεων, κατετολμήσατε.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμενον, ἀγκάλαις ἐβάστασας, σάρκα γενόμενον· σὺ γὰρ πέφηνας ἐκ πάντων τῶν αἰώνων, δοχεῖον ἐπάξιον, τοῦ Παντοκράτορος.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στερεωθέντες, τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει πανάριστοι, διανοίᾳ σταθηρᾷ, διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, ἀθλοῦντες διήλθετε, πρὸς τὰ οὐράνια.

Ἀρραγεστάτῃ, τῶν μελλόντων ἐλπίδι νευρούμενοι, τῶν παρόντων ἀλγεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ φρονήματι, πανένδοξοι Μάρτυρες, κατεφρονήσατε.

Ἴσα φρονοῦντες, τοῖς τρισὶ Νεανίαις πανεύφημοι ἀπονοίας Περσικῆς, τὸ πῦρ σβεννῦντες ἐφάνητε, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, περιχεόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεομῆτορ κεκτήμεθα· τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σῳζόμεθα· πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔ-
» στιν Ἅγιος πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ποτὲ τῶν ἀνομούντων οἱ λαοί, τὸ ἀνδρεῖον τῶν ψυχῶν, βλέποντες

(*) Ἐννοεῖ ἐνταῦθα ὁ Ὑμνῳδὸς τοὺς τρεῖς πρώτους Μάρτυρας, τοὺς τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας, Ἀκίνδυνον, Πηγάσιον καὶ Ἀνεμπόδιστον. Ὅρα ἔμπροσθεν τὸ Συναξάριον αὐτῶν.

Digitized by Google

Μάρτυρες ὑμῶν, καὶ τῷ Κυρίῳ πιστεύοντες ἀνεκραύγαζον· Δόξα σοι Χριστὲ, παντοδύναμε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς, καὶ ἕτερον οὐκ οἴδαμεν, ὁ ἐνεργῶν παράδοξα θαυμάσια, ἐν τοῖς ἁγίοις σου Μάρτυσιν. Αὐτῶν πρεσβείαις, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, φώτισον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ἀκινδύνως τὸν δρόμον τὸν εὐσεβῆ, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες οἱ εὐκλεεῖς, ἐλπίδι διήνυσαν, τῶν στεφάνων ῥωννύμενοι· τοὺς γὰρ ὑπεναντίους, εἰς τέλεον ὤλεσαν, ἀνεμποδίστως τὴν νίκην, αὐτῶν περαιώσαντες· ὅθεν καὶ ἀφθόνως, τοῖς αἰτοῦσιν ἐν πίστει, πηγάζουσι πάντοτε, τὴν πληθὺν τῶν ἰάσεων· οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε· Ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα σὲ ἐν Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἐβόα σοι· Ὁ μὲν κόσμος εὐφραίνεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἣ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπρυνόμενοι τῷ κάλλει, τῆς ἀρίστης ἀθλήσεως, φαεινοὶ λαμπτῆρες, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀνεδείχθητε, φαεινοτάταις ἀκτῖσι καταυγάζοντες, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἱλαστήριον τὸ αἷμα, τῶν Μαρτύρων γεγένηται, καὶ εὐωδεστάτη, ὄντως τῷ Θεῷ καθιέρωσις, ἀνεμποδίστως διδοῦσα τὴν ἀκίνδυνον, ἀναβρύουσαν, πᾶσι πηγὴν τῶν ἰάσεων.

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν τε, καὶ κινδύνων τὴν ἔφοδον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν Χριστὸν διακρούσασθε, τῶν ἐκτελούντων ἐν πίστει τὴν πανίερον, καὶ πανέορτον, μνήμην ὑμῶν Ἀξιάγαστοι.

Ἀνατρέψαντες τῆς πλάνης, τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων, τὴν ζωοποιοῦσαν ἐνέργειαν, ἐπὶ τῶν ἔργων δεικνῦντες ἐκραυγάζετε, ἀεισέβαστοι· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Ἰσχυρότατόν σε ὅπλον, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, δυσχερίας πάσης, καὶ τῶν χαλεπῶν περιστάσεων, ἀποσειόμεθα βλάβην καὶ τὸν κλύδωνα, τῶν αἱρέσεων, Μήτηρ Θεοῦ διαφεύγομεν.

Ὠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Σεαυτὸν Ἀφθόνιε, προσήγαγες Θεῷ, καρτερῶς τὴν τυραννικὴν, διελέγξας ἔνδοξε, γνώμην τὴν ἄθεον, καὶ φωτὶ προσέδραμες, τῷ τῆς πίστεως γηθόμενος.

Μηθεὶς Ἀφθόνιε, τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, δι' αὐτὸν σοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀπετμήθης ἄριστε, καὶ πρὸς τὴν ἄληκτον, εὐφροσύνην ἔσπευσας, καὶ ἀθάνατον ἀπόλαυσιν.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, ἐλπίδα στηριχθεὶς, καὶ τερπνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καταπτύσας πάνσοφε Ἐλπιδηφόρε, ἐπτερώθης ἔρωτι, τῆς ἀχράντου ὡραιότητος.

Μακαρίας λήξεως, ἀφράστου τε τρυφῆς, ἐν σκηναῖς ταῖς ἐν οὐρανοῖς, ἠξιώθης ἔνδοξε, Μάρτυς Ἀκίνδυνε· ἀκλινῶς γὰρ ἔδραμες, σὺ τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἀνατείλας Ἥλιος, ἐκ σοῦ ὁ νοητὸς, τηλαυγῶς τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς αὐτοῦ Θεότητος, πᾶσιν ἐφήπλωσε, Θεοτόκε Δέσποινα· διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ῥεόντων, τὸ φθαρτὸν παριδόντες, τὰ ἄφθαρτα, κατηξιώθητε βλέπειν· πειρασμῶν οὖν ῥύσασθε καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει, ὑμᾶς προσκαλουμένους Ἀήττητοι.

Τριάδος, τῆς ἀρχικῆς πανένδοξοι Μάρτυρες, τοὺς χαλεπῶς δεδεμένους, καὶ φρουραῖς ἀφύκτοις κατεχομένους, διαλύσαι, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις σπλαγχνίσθητε.

Ὑπὲρ σοῦ, ἑαυτοὺς παραδόντες εἰς θάνατον, ἀθανασίας Σωτήρ μου οἱ γενναῖοι ἔτυχον καὶ σωτῆρες, τῶν ἐν ζάλῃ, καὶ συμφοραῖς καὶ θλίψει γεγόνασιν.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ῥῆξόν μου, τὸ τῶν πταισμάτων Κόρη χειρόγραφον, τῆς συνεχούσης με λύπης, καὶ παθῶν τὴν λύσιν χαριζομένη, καὶ τηροῦσα, διηνεκῶς ἀλώβητον Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Τῇ τῆς Τριάδος καλλονῇ λαμπρυνθεῖσα, ἡ πενταυγὴς τῶν Ἀθλητῶν θεία φάλαγξ, τὰς τῶν τυράννων ἤμβλυνε δεινὰς προσβολάς, Ἄφθονον Ἀκίνδυνον, Ἀνεμπόδιστον χάριν, ἅπασι πηγάζουσα, τοῖς ἐλπίδι καὶ πόθῳ, ἐνθέως προσιοῦσι δι' αὐτῶν, τῷ πάντων Κτίστῃ, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ῥυπωθεῖσάν μου ψυχήν, τῷ ῥείθρῳ τοῦ ἐλέους τῆς σῆς φιλανθρωπίας, ἀπόσμηξον Οἰκτίρμον, καὶ ἐν φωτὶ ἀειλαμπεῖ αὔγασον ὑμνῆσαι τὸν πεντάριθμον χορὸν τῶν Μαρτύρων σου Ἀκίνδυνον καὶ θεῖον Πηγάσιον, σὺν Ἐλπιδηφόρῳ καὶ Ἀφθονίῳ τὸν γενναῖον Ἀνεμπόδιστον, τοὺς σεπτοὺς Ἀθλοφόρους· οἱ πᾶσαν προσβολὴν βασάνων ἀνδρείως, τῇ ἀγάπῃ σου σαφῶς τρέψαντες Λόγε, θῦμα λογικὸν προσήγαγόν σοι ἑαυτοὺς σαι, τῷ πάντων Κτίστῃ, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου.

Στίχοι.

Ἀκίνδυνον πῦρ· τῶν δὲ λοιπῶν τεττάρων,
Οὓς μὲν τὸ πῦρ ἔκτεινεν, οὓς δὲ τὸ ξίφος.

Δευτέρῃ Ἀφθονίῳ καὶ τέτρασι, πῦρ ἄορ, ἄθλος.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, τῆς Περσῶν γῆς ὄντες, τὰ πρῶτα παρὰ Σαβωρίῳ βασιλεῖ Περσῶν ἔφερον. Ὁ οὖν Ἀκίνδυνος, Πηγάσιος καὶ Ἀνεμπόδιστος, ἄκρως τὴν εὐσέβειαν ἀγαπῶντες, ὡμολόγουν τὸν Χριστόν· δι' ἣν αἰτίαν συλληφθέντες, τύπτονται κρεμασθέντες, καὶ τὰς πλευρὰς πυρὶ καταφλέγονται. Ἐπεὶ δὲ βλασφημεῖν ὁ βασιλεὺς εἰς Χριστὸν ἤρξατο, ἀφωνίᾳ τοῦτον καταδικάζουσιν οἱ Ἅγιοι, καὶ αὖθις λύουσιν. Εἶτα ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν πεπυρακτωμένων ἁπλοῦνται· καὶ ὄμβρου καταῤῥαγέντος, ἡ φλὸξ σβέννυται, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα εὐχῇ καταβάλλουσι· διὰ τοῦτο ὑποχαλῶνται λέβησι μεστοῖς μολύβδου καχλάζοντος· καὶ ἀνέπαφοι μείναντες, Ἀφθόνιον πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐπισπῶνται πίστιν, ὃς καὶ παραχρῆμα τὴν κεφαλὴν ἀφῃρέθη. Καὶ ἐν βοείοις θυλάκοις βληθέντες, καὶ τῇ θαλάσσῃ ῥιφέντες, ἀνασώζονται, καὶ τὸν Ἐλπιδηφόρον, πρῶτον ὄντα τῆς Συγκλήτου, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐκκαλοῦνται πίστιν, μεθ' ἑτέρων ἑπτακισχιλίων, οἵτινες τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Οἱ δὲ περὶ Ἀκίνδυνον, Πηγάσιον καὶ Ἀνεμπόδιστον, εἰς βόθρον ῥίπτονται μεστὸν θηρίων· καὶ ἀβλαβεῖς διαμείναντες, τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως πρὸς τὴν πίστιν εἵλκυσαν. Ὅθεν καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθέντες, τέλος ἐδέξαντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἀπὸ τῆς Συγκλήτου βουλῆς Ἅγιοι ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Συγκλητικοὶ ποθοῦντες ἄφθαρτον γέρας,
Συγκλητικὰ τμηθέντες ἀρνοῦνται γέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐδοξίου, Ἀγαπίου, καὶ λοιπῶν Ἁγίων ὀκτώ.

Στίχ. Τὸ πῦρ ἀριστεῖς καρτερήσαντες δέκα,
Πρὸς τὴν ἀρίστην λῆξιν ἧκον οἱ δέκα.

Οὗτοι ὑπῆρχον στρατιῶται ἐν Σεβαστείᾳ ἐπὶ Λικινίου βασιλέως. Ἐξετασθέντες δὲ ὑπὸ Αὐξανίου ἄρχοντος τῆς πόλεως, καὶ Μαρκέλλου δουκός, καὶ Μάρκου τοῦ Ἀγρικολάου, καὶ ἀνυπερβλήτοις βασάνοις ὑποβληθέντες, πυρὶ παραδίδονται· ἐν ᾧ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ ἐν τῇ Κύρῳ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Μαρκιανὸς πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Κύρον, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἔρημον. Καταφρονήσας γὰρ τῆς τοῦ γένους περιφανείας, τῆς ἐρήμου καταλαμβάνει τὸν ὀμφαλόν. Καὶ σμικρὸν οἰκίσκον δειμάμενος, ὡς μόνον τὸ σῶμα καλύπτεσθαι, καὶ τριχίνοις ῥάκεσιν αὐτὸ περιθείς, καθεῖρξεν ἑαυτὸν ἐκεῖσε. Σιτίον δὲ ἦν αὐτῷ ἑκάστῃ ἑσπέρᾳ, τρεῖς οὐγγίαι ἄρτου, καὶ ὕδωρ ὀλίγον πρὸς τὸ ζῆν. Χρόνου δέ τινος διεληλυθότος, δύω φοιτητὰς ἐδέξατο, καλύβας μικρὰς πήξαντας.

Οὗτος οὖν ὁ μακάριος, ἀεὶ ἐγκεκλεισμένος ὤν, οὐδέποτε λύχνον ἐκτήσατο, ἀλλὰ φῶς θεῖον περιέλαμπεν αὐτὸν ταῖς νυξί, καὶ τὴν σύνθεσιν τῶν γραμμάτων ὑπεδείκνυεν· εἶχε γὰρ μικρὸν Ψαλτήριον σὺν αὐτῷ. Καί ποτε δὲ μεγίστου δράκοντος προκύψαντος ἐκ τῆς πλησίον ἐρήμου καὶ ὄλεθρον ἐπαπειλοῦντος, οἱ συνασκηταὶ ἐθροήθησαν· ὁ δὲ Ἅγιος τῷ μὲν δακτύλῳ τὸν Σταυρὸν ἐτύπωσε, τῷ δὲ στόματι τὸ θηρίον ἐνεφύσησε· καὶ ὥσπερ καλάμη ὑπὸ πυρός, οὕτω τὸ θηρίον εὐθὺς εἰς πολλὰ διελύθη.

Φλαβιανός ποτε, ὁ τῆς Ἀντιοχέων πρόεδρος, καὶ ὁ τῆς Κύρου Ἐπίσκοπος, καὶ ἕτεροί τινες τῶν Ἐπισκόπων ἐπίσημοί τε, καὶ λόγιοι, ἀπελθόντες πρὸς αὐτόν, καὶ πολλὰ παρακαλέσαντες, ἔτι δὲ καὶ τῆς Θείας Γραφῆς πλεῖστα καταντλήσαντες εἰς αὐτόν, προέτρεπον αὐτὸν εἰς τὸ ἐξελθεῖν ὠφελείας ἕνεκεν πολλῶν· ὁ δὲ οὐδὲ ἀκοῦσαι ἠνέσχετο. Πολλοὺς δὲ καὶ ἀπὸ διαφόρων αἱρέσεων ὁ θαυμαστὸς οὗτος ἀνὴρ μετέβαλεν εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν.

Ποτὲ αὐτοῦ ἡ ἀδελφή, ἐκ τῆς πόλεως Κύρου, τινὰ βρώσιμα λαβοῦσα, τοιῷδε Ἀσκητῇ πρόσφορα, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, πρὸς τὸν Ὅσιον ἀφίκετο· ὁ δὲ ταύτην μὲν οὐκ ἐθεάσατο, τὸν δὲ ἀνεψιὸν προσεδέξατο, μηδὲν ἐξ αὐτοῦ εἰληφώς. Ὡς δὲ ἐνέκειτο παρακαλῶν προσδεχθῆναι τὰ προσαχθέντα, ὁ Ἅγιος ἔφη· Ὡς πρὸς ἡμᾶς πορευόμενοι, πόσα διήλθετε Μοναστήρια; καὶ τίσιν ἐκείνων ἐκ τούτων μετεδώκατε; Τοῦ δὲ εἰρηκότος· Οὐδέ τινι τὸ οἱο-

Digitized by Google

κοῦν δεδώκαμεν. Ἄπιτε λοιπὸν, ἔφη, μεθ' ὧν ἐχωρίσατε· φυσικῆς γὰρ συγγενείας, καὶ οὐ θεραπείας τῆς πρὸς Θεὸν, ταῦτα ἠνέγκατε.

Οὗτος, μέγας καὶ διαβόητος τοῖς πᾶσι γινόμενος, καὶ τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακρὰν ποθητὸς, ἐπεὶ ἔγνω πολλοὺς διαμαχομένους τὸ τούτου σῶμα λαβεῖν μετὰ τὴν πρὸς τὰς ἄνω θείας μονὰς αὐτοῦ μετάστασιν, θήκας ἑτοιμάσαντας, καὶ ναοὺς οἰκοδομήσαντας, τὸν μακαρίτην Εὐσέβιον, τὸν πρῶτον αὐτοῦ μαθητὴν, ὅρκοις κατησφαλίσατο, τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφῳ κατακρύψαι τόπῳ, μήκοθεν τῆς καλύβης αὐτοῦ· καὶ οὕτω διαθέμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὡς ἐλυτρώσω τῆς φλογὸς, τοὺς τρεῖς εὐσεβεῖς Νεανίας, οὕτω καὶ νῦν τοὺς Ἀθλητὰς, ἐν καμίνῳ πυρὸς διεφύλαξας, ὁμοφρόνως βοῶντάς σοι· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νέμεις ἀφθόνους δωρεὰς, καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς Ἀθλοφόροις σου Χριστὲ, συνεργῶν καὶ συμπράττων ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ φαινόμενος ψάλλουσιν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πλήθη Μαρτύρων ἀψευδῶς, συγκεκροτημένων τῇ πίστει, προσενηνόχατε Χριστῷ, παραδόξων θαυμάτων ἐπίδειξιν, ἐνεργοῦντες καὶ ψάλλοντες· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι διὰ σοῦ, τῆς τῶν Προπατόρων κατάρας, καὶ πρὸς ἀΐδιον τρυφὴν, μεταστάντες τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν, ὑπερένδοξε Δέσποινα, ἡ Θεὸν σεσαρκωμένον ἡμῖν τεκοῦσα.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἡ εὐαγεστάτη τῶν Μαρτύρων, πανήγυρις χαρμοσύνως ἐπεδήμησε, κόσμον καταυγάζουσα, πάντας κατευφραίνουσα, καὶ τηλαυγῶς φαιδρύνουσα, πίστει τοὺς ψάλλοντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θηρίων καὶ βόθρων καὶ βασάνων, ἀγρίων κατετολμήσατε Μακάριοι, ἔχοντες συλλήπτορα, τὸν ἀκαταγώνιστον, καὶ τὸν τῆς δόξης Κύριον, ᾧ νῦν κραυγάζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμᾶς τοὺς γενναίους Ἀθλοφόρους, Ἀκίνδυνον, Πηγάσιον Ἀφθόνιον, αὖθις Ἀνεμπόδιστον, καὶ τὸν πανάοιδιμον, Ἐλπιδηφόρον ἔχοντες, τεῖχος ἀκράδαντον, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν ἀπαύστως, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες, καὶ κάλλους διαδήματι λαμπόμενοι, αἴγλην τὴν ἀνέσπερον, τέλος τὸ μακάριον, ἐν οὐρανοῖς εἰλήφατε, Μάρτυρες κράζοντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμῃ Θεοτόκον, φρονοῦντες ὁμολογοῦμέν σε Πανάμωμε· τέτοκας γὰρ Πάναγνε, σάρκα περιθέμενον, τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
» νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καμάτους ὑμῶν τοὺς ἐπὶ γῆς οὐράνιος, εὐφροσύνη διεδέξατο, ἔνθα Μαρτύρων αἱ χορεῖαι, καὶ τὰ τῶν Ἀθλοφόρων στρατεύματα, καὶ πᾶσα τῶν Πρωτοτόκων ὁμήγυρις, τοῖς οὐρανίοις συνευφραίνεται.

Ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν ὀδυνηρῶν Πανόλβιοι, καὶ κινδύνων διασώσατε, πάντας τοὺς πίστει τὴν ἁγίαν, πανήγυριν ὑμῶν ἑορτάζοντας, εἰρήνην καὶ γαλήνην αἰτούμενοι, καὶ σωτηρίαν πανσεβάσμιοι.

Πλουσίῳ λαμπόμενοι φωτὶ καὶ χάριτι, Ἀθλοφόροι διαπρέποντες, λύσιν πταισμάτων καὶ φροντίδων, ἅμα τοῖς σὺν ὑμῖν ἀριστεύσασι, δοθῆναι τοῖς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγουσι, τὸν εὐεργέτην δυσωπήσατε.

Θεοτοκίον.

Εὔα μὲν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἐξώρισται, κωλυθεῖσα τῆς μεθέξεως· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, ζωὴν τὴν πρὸ αἰώνων ἐκύησας, τῷ κόσμῳ τὴν ζωηφόρον ἐνέργειαν, χαριζομένην διὰ πίστεως.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀκίνδυνον πηγάζετε, τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἀνεμποδίστως ἀφθόνως, τοῖς ἐπ' ἐλπίδι

τελοῦσι, τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι· ἀλλὰ καὶ νῦν πηγάζοιτε, ἰάματα πανεύφημοι, τοῖς ὑμᾶς πόθῳ τιμῶσι, πεντάριθμοι Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Τὴν φύσιν ἀνεκαίνισας, φθαρεῖσαν τοῦ Προπάτορος, ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα, καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὸν Πλάστην πάσης φύσεως· ὑφ' οὗ ῥωσθέντες ἤθλησαν, χοροὶ Μαρτύρων μέλποντες, σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν ἀπαρχὴν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου· εἶτα τὸ ἰδιόμελον τοῦτο.

Ἦχος β'.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Αἱμάτων τοῖς κρουνοῖς, τὸ σῶμα βάψας, ἀκινδύνως διῆλθες, τὴν τοῦ μαρτυρίου ὁδὸν, Ἀθλοφόρε Ἀκίνδυνε· ὅθεν καὶ ἰσχὺν τὴν ἔνθεον περιζωσάμενος, τὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐξέκοψας μηχανουργήματα, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ἡ πενταφεγγὴς τῶν Ἀθλητῶν λαμπὰς, ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίνη, δαυϊτικῶς ἐξέκοψε τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ὁμολογήσαντες Χριστὸν ἐναντίον βασιλέων, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Μακαρίζω σε Πάναγνε, τὴν βροτοὺς ἀφαρπάσασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως· ὑμνολογῶ σε Θεόνυμφε, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ δοξάζω σου σεμνὴ, τὴν ἀπόρρητον κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κατάρας, ἠλευθέρωσας Παρθένε, προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρα σε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου, ἐξεπλήττετο καὶ· Τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσὴφ, καὶ Ἀειθαλᾶ· καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἐν Λύδδῃ, ἤτοι τῆς καταθέσεως τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ τῆς Τριάδος τριὰς, τῶν ἀρετῶν τὰ καθαρὰ καταγώγια, κρατῆρες τὸν θεῖον οἶνον, τῆς εὐσεβείας ἡμῶν, τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα οἱ προχέοντες· μαζοὶ οἱ τὸ γάλα, τῶν ἰαμάτων πηγάζοντες· ἄστρα τὸ φέγγος, ἀληθείας πυρσεύοντα· καὶ τὰ πέρατα, φωταυγίαις λαμπρύνοντα Μάρτυρες μεγαλώνυμοι, οἱ νύκτα μειώσαντες, τῆς ἀγνωσίας καὶ πάντων, τὰς διανοίας φωτίσαντες, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἀκεψιμᾶ ἱερὲ, Ἀειθαλᾶ καὶ Ἰωσὴφ ἀξιάγαστοι, τῷ θείῳ πυρὶ τὴν πλάνην, πυρσολατρῶν δυσσεβῶν, ἐπιγνώσει θείᾳ κατασβέσαντες, δι' ὧν οἱ θρησκεύοντες, παρανόμως τὸν ἥλιον, καὶ τοὺς ἀστέρας, παντελῶς ἠμαυρώθησαν, καὶ κατήργηται, ἡ τῶν Μάγων ἐπίνοια. Μάρτυρες ἀεισέβαστοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι, φῶς τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας, τοῦ ἀληθοῦς Ἀρχιποίμενος, Χριστοῦ τοῦ τυθέντος, καὶ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν ἐπιφορὰν τῶν δεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπηνέγκατε, ἀλόγοις τε ὥσπερ φόρτος, ἐπιτεθέντες σοφοὶ, πρὸς βασάνων πλείω πεῖραν ἤγεσθε· διὸ συγκοπτόμενοι, καὶ ῥοπάλοις τυπτόμενοι, καὶ ταῖς αἰκίαις, χαλεπῶς δαπανώμενοι, οὐκ ἐκάμφθητε, οὐ Θεὸν ἐξηρνήσασθε· ὅθεν προσαπηνέγκατε, τῆς νίκης τὸν στέφανον, καὶ ταῖς Μαρτύρων ἀγέλαις, περιφανῶς ἠριθμήθητε· μεθ' ὧν ἐξαιτεῖσθε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅμοια.

Χαίρων αὐτοκινήτοις ὁρμαῖς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρικῶς προσεχώρησας, καὶ πᾶσαν ἐκπλήξας φρένα, τῇ καρτερίᾳ τῇ σῇ, τῶν τυράννων θράση κατεπάτησας· λαμπρὰν πρὸς Ἀγγέλων, διαγωγὴν μεταβέβηκας, περιχορεύων, σὺν αὐτοῖς καὶ γηθόμενος, σώζων πάντοτε, τοὺς

Digitized by Google

πιστῶς σε γεραίροντας, Μάρτυς ἐπιστασίαις σου, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ συμπαθείᾳ πενήτων, τοῖς ὀδυρμοῖς ἐπικλώμενος, Χριστὸν ἱκετεύεις, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὰ μέγα ἔλεος.

Ἴθι τοῖς εὐφημοῦσιν ἡμῖν, καὶ θλιβομέναις ἀρωγὸς γενησάμενος, τὸν πόνον ἐπικουφίζων, τῶν χαλεπῶν πειρασμῶν, καὶ τὸ βάρος τούτων ἀφαιρούμενος, φρουρῶν καὶ φυλάττων, καὶ διασώζων Γεώργιε, διαβιβάζων, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, καὶ προστάγμασιν, ἐμβιβάζων τοῦ Κτίσαντος· ὅπως δι' ἀγαθότητος, τῆς τούτου βιώσαντες, τύχωμεν πάντες τῶν θείων, ἐν οὐρανοῖς ἀντιδόσεων, Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέγα καὶ θαυμαστὸν ἀληθῶς, τῆς σῆς ἀρρήτου μαρτυρίας κηρύττεται, τὰ κλέος ἔνδοξε Μάρτυς· ὡς γὰρ λαμπρὸς ἀριστεὺς, διατρέχεις πᾶσαν ἀξιάγαστε, τὴν κτίσιν Γεώργιε, πλείσταις ὄντως κοσμούμενος, θαυματουργίαις, καὶ τὰς νόσους ἰώμενος, καὶ τοὺς πάσχοντας, θεραπεύων πρεσβείαις σου· ὅθεν ὡς ἀντιλήπτορα, θερμόν σε γινώσκομεν, καὶ εὐεργέτην παμμάκαρ, τοὺς αἰχμαλώτους ῥυόμενον. Χριστὸν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος (*).

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἦχος πλ. β'.

Ἀξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω στρατιῶτα Γεώργιε· τὸν σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης, χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας, καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, κλῆμα κατεφύτευσας· ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς, καὶ Τριάδος γεωργὸς, δίκαιος ἀνεδείχθης. Πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον, ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων, ἕτερα, εἰς μὲν τοὺς τρεῖς Μάρτυρας, πρὸς τὸ, Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· εἰς δὲ τὸν Ἅγ. Γεώργιον, τὰ ἐνταῦθα τοῦ Ἀποστίχου. Ὡσαύτως καὶ οἱ ἐκεῖ Κανόνες εἰσὶν ἕτεροι, τῶν μὲν τριῶν, ἀνώνυμος καὶ χωρὶς Ἀκροστιχίδος, πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου· τοῦ δὲ Ἁγ. Γεωργίου, πρὸς τὸ, Τριστάτας κραταιοὺς μετ' Ἀκροστιχίδος τοιαύτης: Γεώργιον Θεοῦ σε δοξάζω μάκαρ. Ἰωσήφ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἀθλοφόρε Γεώργιε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε, τῶν Μαρτύρων σύσκηνε, καταφύγιον, τῶν θλιβομένων ἑκάστοτε, λιμὴν ἀναψύξεως, θαλαττεύοντι κἀμοὶ, ἐν τῷ βίῳ γενήθητι, καὶ κυβέρνησον, δυσωπῶ τὴν ζωήν μου, ὅπως πίστει ἀδιστάκτῳ μακαρίζω, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνάς σου.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ ὁδήγησον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὰ θέλημα, ὅπως εὕροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ καταφεύγων ἐν σκέπῃ σου.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι συμφραξάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε· καὶ ὡς θεῖος ἀριστεὺς, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπωσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις· τοὺς πιστοὺς δὲ, περιέπων ἁγιάζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

Δόξα, Τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. β'. Ἐφραὶμ Καρίας.

Προοίμιον τυπικῶς, τῆς τρισσοφεγγοῦς ὑμῶν ὁμονοίας, καὶ ἐν Χριστῷ μαρτυρίας τῆς ἀκηράτου Τριάδος, καὶ ὑπερουσίου Μονάδος Ἀθληταὶ, οἱ ἐν Περσίδι ἄφλεκτοι συντηρηθέντες, τρεῖς Παῖδες γεγόνασιν· ὡς γὰρ ἐκεῖνοι φλογὸς κατετόλμησαν, εἰς Θεὸν μὴ ὑβρίσαντες, οὕτω καὶ ὑμεῖς θανεῖν οὐ παρῃτήσασθε, μὴ ὑπενδόντες τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσει. Ἀλλ' ὡς ἐκείνους ὁ φανεὶς τέταρτος, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσιζεν, οὕτω καὶ ἡμᾶς Χριστὸς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος, προσεδέξατο ἐν τόπῳ ἀναψύξεως. Ἀκεψιμᾶ σὺν τῷ Ἰωσὴφ, καὶ Ἀειθαλᾶ θεόληπτοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Digitized by Google

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.
Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.
Καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.
Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής.
Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τῦ Ψαλτηρίε, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἷς τῆς Ὀκτωήχε, καὶ οἱ δύω παρόντες τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἄνθη τὰ τερπνὰ Μαρτύρων ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Αἴγλη τρισηλίου ἀστραπῆς, φωτιστικῶς αὐγαζόμενοι Μάρτυρες, ταύτην τὴν πανίερον μνήμην ὑμῶν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, σκότους ἁμαρτίας, καὶ παθημάτων λυτρώσασθε.

Νόμοις τοῦ Δεσπότε, καὶ Θεῦ, συμπεφραγμένοι τὸν νοῦν ἱερώτατοι, νόμους τοὺς κελεύοντας παρανομεῖν, ἀνδρείως ἐξεκλίνατε· ὅθεν ἐναθλοῦντες, νομίμως δόξης ἐτύχετε.

Θύματα προσήχθητε Χριστῷ, τῇ ἑκουσίῳ σφαγῇ καθαρώτατα, Μάρτυρες πανόλβιοι, ἱερουργοί, καὶ θῦται χρηματίσαντες, τῦ ἐν ἐθελουσίῳ, σφαγῇ τὸν κόσμον ζωώσαντος.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν ἀπερίληπτον Θεόν, περιγραφόμενον σώματι τέξασα, σάρκα χρηματίσαντα, ὑπερβολῇ Παρθένε ἀγαθότητος, τοῦτον ἐκδυσώπει, κινδύνων σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Κανὼν τῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὗ ἡ Ἀκροςιχίς· Τὸν σεπτὸν ἐν Μάρτυσιν ὑμνῶ προφρόνως.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'. Τῷ ὁδηγήσαντι.

Τὸ δυσχερὲς τοῦ νοός μου, καὶ ἀδρανές, Ἅγιε, τῷ διαπύρῳ τῆς σεπτῆς, σοῦ προσευχῆς μεταποίησον, εὐρυσθενῆ ἐργαζόμενος, ὅπως σου τὴν παναγίαν ἑορτὴν ἐγκωμιάσαιμι.

Ὁ ἐν ἀμφοῖν ὑψιβάμων, καὶ τῶν πολλῶν ὕπερθεν, ἔργῳ καὶ λόγῳ πεφηνώς, σοῦ οὐκ ἰσχύει Γεώργιε, ἀνευφημεῖν τὰ τεράστια· πέλεις γὰρ παγκρατιάρχης ἀκραιφνής, καὶ αἰχμητὴς κραταιός.

Νόμοις ἐπαίνων ὅλως, ἡ σὴ σεπτὴ ἄθλησις, ὑποπεσεῖται Ἀθλητά· ἰλιγγιῶ γὰρ καὶ δέδοικα, καὶ ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, ψαῦσαί σου κἂν γοῦν ποσῶς, Ἀθλοφόρε τοῖς προτερήμασιν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα πάντων τεκοῦσα, τὴν τῆς ζωῆς ἔκπτωσιν, ἐπηνωρθώσω Ἀγαθή· τὴν γὰρ ζωὴν ἀπεκύησας, πᾶσιν ἡμῖν πρυτανεύουσαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Τὰ πάθη ἀσκήσεως πυρί, τεφρώσας ἱερώτατε, Ἀκεψιμᾶ πρὸς πεῖρας ἀθλήσεως, κριὸς καθάπερ ἐπισημότατος, ὑπ' ἀνόμων τέθυσαι, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, ἁγιάσας πιστῶν τὰ πληρώματα.

Ἀδίκως στρεβλούμενος σοφέ, καὶ ῥάβδοις συντριβόμενος, καὶ ἀπηνῶς βασάνοις ξεόμενος, οὐκ ἐξηρνήσω τὸ θεῖον ὄνομα, σὺ πυρὶ ἐπέθυσας, Ἰωσὴφ πανάριστε, πυρακτούμενος ζήλῳ τῆς πίστεως.

Τὸν νῶτον καὶ τὰ στέρνα ἀφειδῶς, τυπτόμενος ὑπέφερες, Ἀειθαλᾶ ἑτέρου ὡς πάσχοντος· νοῒ γὰρ Μάρτυς τελείως ἔνδοξε, πρὸς Θεὸν ἠτένιζες, σώζειν τὸν δυνάμενον, τοὺς αὐτῷ ὁλοψύχως πιστεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ἡμῖν, ὁ Ἥλιος ὁ ἄδυτος, φωτιστικαῖς παναμώμε λάμψεσι, φωτίζων κόσμον σκότει κρατούμενον, καὶ προσαπολλύμενον, πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Ἐπιπαφλάζον πῦρ τὸ τῆς ἀπάτης, οὐ φέρων βλέπειν Ἅγιε, ὡς ὁ πυρίπνους καὶ ζηλωτής, ἀνομοῦντας διελέγχων· Οὐκ ἔστιν ἄλλος ἔλεγες, Θεὸς ὡς ὁ Κύριος.

Πῦρ τὸ τοῦ Λόγου ὅπερ ἦλθε Μάκαρ, βαλεῖν εἰς κόσμον ἅπαντα, σοῦ καθαψάμενον τῆς ψυχῆς, στέγειν ὅλως οὐκ εἴα, ἀλλὰ θερμῶς ἀνέκραζες· Χριστός μοι στερέωμα.

Τὰ τῶν βασάνων εἴδη σου δεικνύων, ὥσπερ φοβεῖν ὁ Τύραννος, τὴν ἀκατάπληκτόν σου ψυχήν, ὑπετώπασε Θεόφρον· σὺ δὲ στερρῶς ἀνέκραζες· Χριστός μοι στερέωμα.

Θεοτοκίον.

Ὄρος σε μέγα βλέπων ὁ Προφήτης, ὑπερκειμένην ἔχον, τὴν κορυφὴν ἁπάντων τῶν βενῶν, τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων, ὑπὲρ αἰτίαν ἔλεγε, Παρθένος γεννήσεται.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα,
» στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰ-
» λικρινῶς καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου· ὅτι οὐκ
» ἔστιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφέ, σεπτῶς ἐμυσταγώγησας, θυσία δεκτή, ἐγένου παμμακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, τὸ ποτήριον ἐνδόξως Ἅγιε,

Digitized by Google

Ἀκεψιμᾶ σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν πολλοῖς πταίσμασιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὄμβροις τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεῖξον καρποφόρον ἀρεταῖς· καὶ παράσχου φωτισμὸν γνώσεως τῇ διανοίᾳ μου, ἵνα ὑμνήσω γηθόμενος, τὸν Ἱεράρχην καὶ Ἀθλοφόρον, Ἀκεψιμᾶν τὸν μέγαν, σὺν Ἀειθαλᾷ τῷ γενναίῳ, καὶ Ἰωσὴφ τῷ πανολβίῳ· ἐν σοὶ γὰρ θαῤῥοῦντες, ποικίλων βασάνων ἀνδρείως κατετόλμησαν· διὸ καὶ παρέχουσι νοσοῦσι τὴν ἴασιν, ὡς χάριν δεξάμενοι, πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἰωσὴφ ὁ γενναῖος ἀγωνιςὴς, Ἀκεψιμᾶς ὁ τῆς πλάνης ὀλοθρευτὴς, Ἀειθαλᾶς ὁ ἔνδοξος, ἀθλητὴς καὶ ἀήττητος, οἱ φαιδροὶ ἀςέρες, τῆς πίςεως ᾄσμασιν, ἐπαξίως ὄντως, ὑμνείσθωσαν σήμερον· οὗτοι γὰρ τὴν δόξαν, τῶν Περσῶν ἀμαυροῦντες, ἡλίῳ οὐκ ἔθυσαν, οὐ τὸ πῦρ ἐσεβάσθησαν. Οἷς ἐν πίςει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Τοῦ Σταυροῦ τῷ σημείῳ καθοπλισθεὶς, ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχὺν, ἀνδρείως κατέβαλες, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχος· τὴν ἀθεΐαν πᾶσαν, εἰδώλων διήλεγξας· καὶ τοὺς πιστοὺς Θεόφρον, τῇ πίστει ἐστήριξας· ὅθεν ἐπαξίως, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους, ἀθλήσας ἀπέλαβες, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου σου. Ἀθλοφόρε Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα, ἐκείνη δύο λεπτὰ, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἢ πιςῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Ῥήμασι σοφὲ Ἀκεψιμᾶ θείας γνώσεως, τοὺς ἀγνωσίας σκοτασμῷ, κεκρατημένους δυσμενεῖς, στεῤῥῶς κατεπάλαισας, τὰς ὑπ' αὐτῶν μὴ πτήξας στρέβλας μακάριε, προσαγομένας τῷ θείῳ σου σώματι.

Πυρί σε πυρὸς οἱ λατρευταὶ κατηνάγκαζον, σέβας προσάξαι δολερῶς· ἀλλὰ τὸν νοῦν τῇ τοῦ Θεοῦ, ἀγάπῃ πυρούμενος, πυρσολατρεῖν ἀπεῖπας ὅλως δεχόμενος, ἀναψυχὴν Ἰωσὴφ δυναμοῦσάν σε.

Ναμάτων τῶν θείων πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος, Ἀειθαλᾶ τὰ θολερὰ, τῆς ἀπιστίας καὶ πικρὰ, ἐξέφυγες ὕδατα, καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων σου, τοὺς ἀοράτους ἐχθροὺς κατεπόντισας.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Μαρτύρων ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, ὤφθης Παρθένε ἀληθῶς, καὶ τῶν πιστῶν καταφυγὴ, τεῖχός τε καὶ ςήριγμα, καὶ παντελὴς ἀπολύτρωσις· μεγαλοφώνως διό σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Νέμοις πᾶσι σοῖς ὑμνηταῖς, τὴν εὐκλεῆ τε καὶ σεβασμίαν, ἀρωγήν σου καὶ ἀντίληψιν, παμμάκαρ Γεώργιε, ὡς παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον.

Ἔχων ἄμαχον τὴν ἰσχὺν, δεδωρημένην σοι ἐξ Ἁγίου, τῶν Ἁγίων ἀκροθίνιον, τὴν βαρβάρων ἔφοδον, σαῖς προσευχαῖς ταχέως κατάλυσον.

Νύξ με πάντοθεν πειρασμῶν, ἐπιπολάζει καὶ ἀνενδότως, συνωθεῖ με πρὸς τὴν χάρυβδιν, τῶν παθῶν Γεώργιε· ἀλλὰ προφθάσας διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἔσχες ἐν τῇ γαστρὶ, τὸν συνοχέα παντὸς τοῦ κόσμου· μόνη τοῦτον ἀπεκύησας, Θεοτόκε Πάναγνε, τὸν ἀκαταληψίᾳ νοούμενον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας.

Μακάριοι ἀπεφάνθητε, Λόγον μακάριον, κηρύξαντες ἐν σταδίῳ, ἀνδρείως Ἀοίδιμοι, τὸν ὑμᾶς συνάψαντα, τῶν μακαρίων ταῖς χορείαις, πανευκλεῶς ἀριστεύσαντας.

Ἀπόρθητοι ἀνεδείχθητε, πύργοι τῆς πίστεως, ἑλεπόλεις τοῦ ἐχθροῦ, παντελῶς ἀφανί-

Digitized by Google

σαντες, Ἰωσὴφ θεσπέσιε, Ἀκεψιμᾶ ἱερομύστα, Ἀειθαλᾶ ἱερώτατε.

Ῥηγνύμενα ταῖς πληγαῖς, τῶν Μαρτύρων τὰ σώματα, διέῤῥηξεν ἀθείας, ἀνίσχυρον δύναμιν, καὶ ἐδήλου ἄριστα, τὴν ἄῤῥαγῆ ψυχῆς ἀγάπην, πρὸς τὸν Δεσπότην, καὶ Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τηρήσας σε ὡς πρὸ τόκου, παρθένον ἀκήρατον, Πανάμωμε ὁ οἰκήσας, ἀσπόρως ἐν μήτρᾳ σου, διπλοῦς προελήλυθε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος θεώσας, τὸ προσληφθὲν ἀγαθότητι.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ἀντίθασσον παράταξιν, δαιμόνων τροπωσάμενος, καὶ σταυροῦ τῷ ὅπλῳ χρησάμενος, ὡς θείῳ ἀκοντίῳ, τούτῳ ἐξεκέντησας, καὶ εἰς γῆν κατέῤῥαξας, φαλαγγάρχας ζοφερούς.

Ῥώμῃ τοῦ Παντοκράτορος, ῥωννύμενος Γεώργιε, καὶ τῇ προνοίᾳ ποδηγούμενος, τῇ πάντα κυβερνώσῃ, τὸ σκάφος διέσωσας, τῆς ψυχῆς ἀκύμαντον, πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς.

Τί με θωπείαις ἔλεγες, τῷ κακεργάτῃ Ἅγιε, τῆς τοῦ Χριστοῦ μου ἀγαπήσεως, ἐλπίζεις μεταστῆσαι; λίθον ἕψειν ἔοικας, γράφειν τε εἰς θάλασσαν, καὶ τοξεύειν οὐρανόν.

Θεοτοκίον.

Ὑψαύχενας κατάβαλε, αἱρετικοὺς Πανάμωμε, τοὺς ἀφειδῶς κατεπεμβαίνοντας, λαῷ τῷ ὀρθοδόξῳ· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, τῇ θελήσει σύνδρομον, οἷα μήτηρ τοῦ Θεοῦ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ϛ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ὑψούμενα σφοδρῶς βασάνων κύματα, ὑμῶν οὐ κατεκάλυψε, τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸ εὔτονον Σοφοί· θείᾳ κυβερνήσει γὰρ ἐφθάσατε, τὸν γαληνὸν τῆς σωτηρίας ὅρμον γηθόμενοι.

Ῥανίσιν ἱερῶν αἱμάτων Ἅγιοι, φοινίξαντες μακάριοι, περιβόλαιον τὸ θεῖον ἑαυτῶν, τοῦτό σε ὁσίως ἐνδυσάμενοι, τῷ Βασιλεῖ τῷ ἀθανάτῳ συμβασιλεύετε.

Ὡραῖοι καλλοναῖς ἄθλων γεγόνατε, νυμφῶνος ἔνδον Ἅγιοι, ἐχωρήσατε θεούμενοι φαιδρῶς, θέσει καὶ υἱοὶ ἀποδεικνύμενοι, πανευκλεῶς Πατρὸς τῶν φώτων ἀξιοθαύμαστοι.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, Παρθένε τόκῳ ἄχραντε, καὶ ἐζώωται Ἀδὰμ παρακοῇ, πάλαι νεκρωθεὶς καρποῦ γευσάμενος· ὅθεν ὑμνεῖ καὶ μακαρίζει σε Παναμώμητε.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ζάλη με λογισμῶν.

Σῶμά σου παραδοὺς ταῖς τιμωρίαις, τὴν ψυχὴν ἐτήρησας, ἀκήμαντον θεομάκαρ· τὴν ἄνωθεν γὰρ ἔσχες ἀρωγήν, φρουρὰν προμηθεστάτην, ἐν τοῖς πολέμοις Γεώργιε.

Ἵλεων τὸν Δεσπότην, ταῖς εὐχαῖς σου, ἀπεργάζου πάντοτε, τὴν μνήμην σου τοῖς ἐκ πόθου ἐκτελοῦσι, καὶ ζάλης ὁρατῶν, ἐχθρῶν καὶ ἀοράτων, ἀπήμονας διαφύλαττε.

Νόες σου κατεπλάγησαν ὁρῶντες, τὴν ἀνδρείαν ἄνωθεν, πῶς ἀγχεμάχοις ὅπλοις κατεπάλαισας ἄσαρκον ἐχθρόν, τὸν πάλαι τοὺς γενάρχας, ἐν Παραδείσῳ πτερνίσαντα.

Θεοτοκίον.

Ὕφανας ἱστουργίᾳ τῇ ἀῤῥήτῳ, ἀλουργίδα Πάναγνε, Πατρὸς καὶ Πνεύματος θείου, εὐδοκίᾳ τῷ πάντων Βασιλεῖ, ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως, σάρκα τὴν σὴν ἀμφιάσασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυ-
» θὸν καθέλκει με, ἀμέτρων ἁμαρτημά-
» των· ἀλλὰ σὺ Κυβερνῆτα ἀγαθέ, κυβέρνησον
» προφθάσας, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ταχείᾳ ἀντιλήψει σου, προσπεφευγότες οἱ πιστοὶ καθικετεύομεν, λυτρωθῆναι παρὰ σοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρε, τῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ παντοίων ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

Ὁ Οἶκος.

Μέγας ἐν προστασίαις ἐπὶ γῆς ἀνεδείχθης, τοῦ Κυρίου θεράπων καὶ φίλε· τὸν πιστὸν γὰρ λαὸν περισκέπων, σώζεις ἀεὶ ἔνδοξε· διὸ πίστει καὶ πόθῳ βοῶμέν σοι Πολύαθλε·

Χαῖρε, δι' οὗ φρυκτωρεῖται ὁ κόσμος· χαῖρε, δι' οὗ ὁ στρατὸς καταλάμπει.

Χαῖρε, τῶν πιστῶν αἰχμαλώτων ἡ λύτρωσις· Χαῖρε, δεσμωτῶν ἡ ὀξεῖα ἀντίληψις.

Χαῖρε, ὕψος τῶν ἐκ πίστεως προστρεχόντων σοι θερμῶς· χαῖρε, πλοῦτος τῶν ποθούντων σε, καὶ ἐν θλίψει χαρμονή.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις βασιλέων τὸ τεῖχος· χαῖρε, ὅτι παρέχεις ἐν πολέμοις τὸ νῖκος.

Χαῖρε, ἀστὴρ φωτίζων τοὺς πλέοντας· χαῖρε, λυτὴρ παντοίας κακώσεως.

Χαῖρε, εἰς ὃν πᾶς πιστὸς καταφεύγει· χαῖρε, δι' οὗ εὐφημεῖται ὁ Πλάστης.

Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶ.

Digitized by Google

Στίχοι.

'Ακεψιμᾶν κτείνουσιν ἐκ ῥαβδισμάτων·
'Ακεψιμᾶ δὲ τοὺς φίλους, ἐκ λευσμάτων.

Τύψαν 'Ακεψιμᾶν τριτάτῃ, λεῦσαν δὲ συνάθλους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν· καὶ συσχεθέντες, παρίστανται 'Αδραχοσχὰρ τῷ ἀρχιμαγείρῳ εἰς ἐξέτασιν. Καὶ εὐθέως ὁ Ἅγιος Ἀκεψιμᾶς ῥάβδοις ῥοΐναις τύπτεται· ὁ δὲ Ἅγιος Ἰωσὴφ τείνεται καὶ μαστίζεται, ὡς διαιρεθῆναι τὰς σάρκας αὐτοῦ μέχρι τῶν ὀστῶν, καὶ φρουρεῖται δεδεμένος. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀειθαλᾶς, δεσμευθεὶς χερσὶ καὶ ποσὶν ὑπὸ τὰ γόνατα, ἐξαρθροῦται τὰς ἁρμονίας μαστιζόμενος, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐγκλείεται. Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν Ἅγιος Ἀκεψιμᾶς ὑπὸ τριάκοντα τυφθεὶς στρατιωτῶν, τὴν ψυχὴν παρέδωκε· κατὰ κεφαλῆς δὲ ὁ Ἰωσὴφ κρεμασθεὶς κατελεύσθη· ὁ δὲ Ἀειθαλᾶς, ὑπὸ τεσσαράκοντα στρατιωτῶν ταθείς, κρεμᾶται καὶ αὐτὸς κατὰ κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἑορτάζομεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν Λύδδῃ, ἤτοι τὴν κατάθεσιν τοῦ ἁγίου σώματος αὐτοῦ.

Στίχ. Ναοῦ τὰ ἐγκαίνια, Μάρτυς, καὶ θέσιν.
Τῶν λειψάνων σου νῦν γεραίρει ἡ κτίσις.

Οὗτος ὁ ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυς Γεώργιος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, πρὸς πατρὸς μὲν Καππαδόκης, ἐκ μητρὸς δὲ Παλαιστῖνος. Ἀγωγῆς δὲ θείας καὶ φύσεως τυχὼν ἀγαθῆς, καὶ ῥίζης εὐκλεοῦς, τῶν γεννητόρων ἄνωθεν εὐγενείᾳ καὶ εὐσεβείᾳ κεκοσμημένων, πρὸς πολέμους γέγονεν ἐπιτηδειότατος καὶ λαμπρότατος. Ὅθεν καὶ παρὰ Διοκλητιανοῦ, τῆς ἥβης τῷ τηνικάδε ἀρξάμενος, Τριβοῦνος νουμέρου ἐπισημότατος, εἶτα καὶ Κόμης διὰ τὸ ἀήττητον τῆς ἀνδρείας γνωρίζεται, λανθάνων τὸ μέχρι τοῦδε, ὅτι Χριστιανὸς ἦν.

Εἰκοστὸν δὲ λοιπὸν τῆς ἡλικίας χρόνον ἀνύων, ὀρφανὸς ἀπὸ πατρὸς ἐγεγόνει, ἐν τοῖς τῆς εὐσεβείας ἀγῶσιν ἐκείνου τὸν βίον ἀπολιπόντος. Ἀπάρας δὲ τῆς Καππαδοκῶν σὺν τῇ μητρί, πρὸς Παλαιστίνην, ἐξ ἧς αὐτὴ ὥρμητο, μετοικίζεται· εἰς ἣν δῆτα γῆν κτήματά τε πολλὰ καὶ κλῆροι αὐτῷ ἐτύγχανον. Τῆς οὖν μητρὸς παρὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τὰ τῇδε ἀλλαξαμένης, κατελείφθησαν αὐτῷ χρήματά τε καὶ περιουσία πραγμάτων πολλή· ἃ καὶ λαβών, σὺν πᾶσι καὶ τοῖς αὐτῷ προσιοῦσι, πρὸς τὸν Διοκλητιανὸν παραγίνεται (πιθανῶς εἰς Ῥώμην), μείζονος ἀρχῆς, τυχεῖν ἐφιέμενος. Ἐκ πρώτης δὲ ἑωρακὼς τὴν τοσαύτην αὐτοῦ κατὰ Χριστιανῶν μανίαν, μηδὲ οἷός τε ὢν τοιαῦτα ὁρᾶν, βούλεται τέως ἃ παρ' ἑαυτῷ περιέφερε χρήματα, τοῖς πένησι διανεῖμαι, ἑαυτὸν δὲ ἐνώπιον Διοκλητιανοῦ καὶ πάσης τῆς Βουλῆς Χριστιανὸν κηρύξαι· ὃ καὶ πεποίηκε. Ταχέως οὖν ταῦτα τοῖς πένησι διανείμας, τούς τε παῖδας ἐλευθερίᾳ τιμήσας, καὶ περὶ τῶν ἀπόντων τὰ δοκοῦντα εἰκότως διαταξάμενος, τῇ τρίτῃ τῆς βουλῆς ἡμέρᾳ (βουλὴ γὰρ ἦν αὐτοῖς, ὥς τε τοὺς Χριστιανοὺς ἐκ μέσου ποιήσασθαι) αὐτόκλητος ἐν μέσῳ τῆς Βουλῆς παραγίνεται, ἐκεῖσε τότε καὶ τοῦ Διοκλητιανοῦ τυγχάνοντος.

Λαμπρῶς οὖν τὸν Χριστὸν Θεόν τε καὶ Θεοῦ Υἱὸν ἀνακηρύξας, παῤῥησιάζεται τὴν εὐσέβειαν. Διὸ κρατηθείς, παντοίαις καὶ ἀμετρήτοις σχεδὸν βασάνοις ἐκδίδοται· κοντῷ γὰρ τὴν γαστέρα κεντᾶται· τροχῷ καὶ βουνεύροις πολλάκις προσομιλεῖ, καὶ λάκκῳ τιτάνου πλήρει ἐμβάλλεται. Ἀσινὴς δὲ ἐκ πάντων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι διατηρηθείς, τὴν ὁμόζυγον τοῦ Διοκλητιανοῦ Ἀλεξάνδραν, σὺν αὐτῇ δὲ καὶ Γλυκέριόν τινα, καὶ ἕτερον, Ἀθανάσιον τοὔνομα, τὸν μὲν ἐκ νεκρῶν ἀναστήσας, θατέρου δὲ τὸ κτῆνος ζωώσας καὶ ἄπειρον, ἁπλῶς εἰπεῖν, πλῆθος ἀνθρώπων μετηγάγετο πρὸς Χριστόν, θαύματα παντοῖα τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει ἀπεργασάμενος.

Τούτων οὖν οὕτως ὑπ' αὐτοῦ τελουμένων, σιδηροδέσμιος, Διοκλητιανοῦ προστάξει, πρὸς φρουρὰν ἄγεται. Τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ, ὁ Χριστὸς αὐτῷ ἐν ὁράματι φαίνεται, εὐαγγελιζόμενος τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθά. Ἔξυπνος οὖν γεγονώς, ἀσμένως ἐπηυχαρίστει τῷ Θεῷ, τόν τε δεσμοφύλακα ἠντιβόλει, συγχωρηθῆναι προσελθεῖν τὸν ἐξ ἔθους διακονοῦντα οἰκέτην. Ἐπινεύσαντος δὲ τοῦ δεσμοφύλακος εἰσῆλθεν ὁ οἰκέτης· ἔξωθεν γὰρ τῆς φυλακῆς παραμένων ἦν, ὃς καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον ὑπομνήματα σὺν ἀκριβείᾳ πάσῃ ἐξέθετο. Τὸν αὐτοῦ οὖν Δεσπότην ἐν τοῖς δεσμοῖς ἰδών, καὶ προσκυνήσας, ἐπ' ἐδάφους ἔκειτο κλαίων. Ἀναστήσας δὲ τοῦτον ὁ Ἅγιος, εὐθυμεῖν παρεκελεύετο, εἶτα καὶ τὸ ὅραμα διεσάφει· προσέτι δὲ καὶ ἐπίσκηπτεν αὐτῷ, μετὰ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, τό, τε σῶμα αὐτοῦ, καὶ τὴν πρὸ τῆς κατασχέσεως αὐτῷ ἐκτεθεῖσαν διάταξιν λαβεῖν, καὶ πρὸς τὸν τῆς παροικίας αὐτοῦ οἶκον τὸν κατὰ Παλαιστίνην ἀπαίρειν, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων, τοῦ τε θείου φόβου μηδαμῶς τοῦτον ἀπολιπέσθαι. Τοῦ δὲ συνθεμένου, ἀπελύθη παρὰ τοῦ Ἁγίου.

Τῇ οὖν ἐπαύριον, ἀχθεὶς αὖθις ὁ Μάρτυς εἰς ἐξέτασιν, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τῷ Ἀπόλλωνι, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐν τῷ ναῷ ξόανα ῥίονεὶ χοῦν ἐκλεπτύνας, ὡς εἰκὸς δι' εὐχῆς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ μέν τοι θεράπων ἐκεῖνος, τὸ κομιδῇ τίμιον ἐκεῖνο σῶμα τοῦ Ἁγίου ἀναλαβόμενος σὺν τῇ αὐτοῦ διατάξει, εἰς Παλαιστίνην ἀπαίρει, ἔνθα τὸ μαρτυρικὸν ἐκεῖνο σκῆνος σὺν ἄλλοις Χριστιανοῖς, εὐλαβῶς πάνυ καὶ ἐντίμως κηδεύει, τά τε ἄλλα πάντα τὰ παρὰ τοῦ Ἁγίου διαταγέντα αὐτῷ, μετ' εὐγνωμοσύνης πληροῖ.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῆς εὐσεβείας διαλαμψάσης, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ ἀοιδίμου μεγάλου Βασιλέως καὶ ἰσαποστόλου, τὴν βασιλείαν ὑποζωσαμένου, καιροῦ δραξάμενοι οἱ τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ Μάρτυρος ἐρασταί, ναὸν τῷ Ἁγίῳ χαριέστατον ἅμα καὶ κάλλιστον ἐν Λύδδῃ ἀνεγείρουσι· τό, τε πολύαθλον καὶ ἅγιον ἐκεῖνο σῶμα τοῦ Μάρτυρος ἐκ τοῦ ἀφανοῦς τόπου, οὗ ἔκειτο, ἀνελόμενοι, εἰς τοὐμφανὲς τὸ πολλοῦ πάνυ φωτός, καὶ πολλῷ πλέον ἐμφανείας ἐπάξιον, ἐν αὐτῷ φέροντες κατατιθέασι· καὶ δι' αὐτοῦ τῷ τότε νεωστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνεγηγερμένῳ τῷ δε ναῷ, τὰ ἐγκαίνια ἄγουσι, τρίτην ἄγοντος τηνικάδε τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ἡμέραν, ἀενάους κρουνοὺς θαυμάτων παρέχοντος τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῷ· δοξάζειν γὰρ οἶδε Θεὸς τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας. Ἔκτοτε τοίνυν ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, ἐτησίως κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὴν ἀνακομιδὴν ἑορτάζει τῷ Μάρτυρι, εἰς δόξαν καὶ αἴνεσιν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ αὐτοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκεψιμᾶ.

Στίχ. Τήξας ἑαυτὸν ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις,
Ἀκεψιμᾶς μετῆλθεν, ἔνθα μὴ πόνοι.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου· ὃς ἐν οἰκίσκῳ καθείρξας ἑαυτόν, ἑξήκοντα διετέλεσεν ἔτη, μήτε ὁρώμενος, μήτε φθεγγόμενος· ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν νεύων, καὶ τὸν Θεὸν φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκεῖθεν ψυχαγωγίαν ἐδέχετο. Τὸ δὲ ὄρυγμα οὐ δι' ὅλου ἦν κατ' εὐθὺ κατωρορρυγμένον, ἀλλ' ἐγκάρσιον ἑλικοειδῶς κατεσκευασμένον. Τροφὴ δὲ αὐτῷ ἐκομίζετο φακὸς διάβροχος ὕδατι. Ἅπαξ δὲ τῆς ἑβδομάδος, νύ-

Digitized by Google

κτωρ διεξιὼν, τὸ ἀρκοῦν ὕδωρ ἀπὸ τῆς πελαζούσης ἀνιμᾶτο πηγῆς, παρὰ μηδενὸς βλεπόμενος. Καὶ πολλῶν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργὸς, καὶ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου ἀξίαν βίᾳ καταδεξάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Δασίου, Σεβήρου, Ἀνδρωνᾶ, Θεοδότου καὶ Θεοδότης, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Σύμμαρτυς ἔστω καὶ γυνὴ τοῖς ἀνδράσι,
Τετμημένοις τέσσαρσι συντετμημένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἠλίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν εἰς ἅρμα προβὰς Ἠλίας,
Πόλῳ προσῆλθεν, ὥσπερ ἄλλος Ἠλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἐννέα Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχαῖς ἀτρέπτοις χερσὶ τμηθέντες πλάνων,
Πλάνην περιτρέπουσιν ἄνδρες ἐννέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι κή. Μάρτυρες πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Φλέγουσιν ἄνδρας πέντε δὶς καὶ δὶς δύο,
Οἷς συμφλέγουσι πέντε καὶ δὶς καὶ δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀχεμενίδου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰσδιγέρδου, τοῦ υἱοῦ Γοροράνη βασιλέως Περσῶν, γέγονέ τις ἀνὴρ θαυμαστὸς, Ἀρχεμενίδης καλούμενος, υἱὸς Ἐπάρχου τῆς πόλεως γεγονώς. Οὗτος, καταλείψας τὴν Πατρικὴν θρησκείαν, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστόν. Τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς, καὶ πολλὰ καμὼν τοῦ μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν προτέραν θρησκείαν, οὐκ ἠδυνήθη. Τότε γυμνώσας αὐτὸν τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀξιωμάτων, ἔτι δὲ καὶ τῆς ἐσθῆτος, προσέταξεν αὐτὸν γυμνὸν ἕλκειν τῆς στρατιᾶς τὰς καμήλους, διαζώματι χρώμενον μόνον. Πολλῶν δὲ διελθουσῶν ἡμερῶν, διακύψας ὁ βασιλεὺς τῆς στοᾶς, εἶδε τὸν ἄριστον ἄνδρα ἐκεῖνον, ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς καύσεως φλεγόμενον, καὶ κόνεως οὐκ ὀλίγης ἔμπλεων· καὶ τῆς πατρῴας περιφανείας αὐτοῦ ἀναμνησθεὶς, ἀχθῆναι καὶ ἐνδύσασθαι χιτῶνα τοῦτον προσέταξεν. Εἶτα νομίσας ὑπὸ τοῦ προτέρου πόνου, καὶ τῆς γενομένης αἰσχύνης αὐτὸν μαλακισθῆναι, φησὶ πρὸς αὐτόν· Νῦν γοῦν τῆς ἔριδος ἐκείνης ἀπαλλαγεὶς, ἀπέθου τοῦ τέκτονος τὸν υἱόν. Ὁ δὲ, ζήλου πλησθεὶς, διέρρηξέ τε τὸν χιτωνίσκον, καὶ προσέρριψεν ἐπειπών· Εἰ διὰ τοῦτόν με οἴει τῆς εὐσεβείας ἐκστῆναι, ἔχε τὸ δῶρον μετὰ τῆς ἀσεβείας. Ταύτην αὐτοῦ τὴν παρρησίαν ὁ βασιλεὺς θεασάμενος, γυμνὸν οὕτω τῶν βασιλείων ἐξήλασεν. Ὁ δὲ, τὸν λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον, οὕτως εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως διαβιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Ἐκ Περσικῆς, χώρας ἀναλάμψαντες, ὥσπερ ἀστέρες φωταυγεῖς, Ἰωσὴφ, καὶ Ἀειθαλᾶς, ἄθλων ταῖς λαμπρότησι, κόσμον κατεφώτισαν, ἐν εὐσεβείᾳ κραυγάζοντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πόνοις πολλοῖς, ζωὴν ἐκληρώσασθε, ἄπονον Μάρτυρες Χριστοῦ· πάντα πόνον καὶ πειρασμὸν, ὅθεν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πάντοτε κουφίζετε, τῶν ἐκβοώντων πανένδοξοι· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἀκεψιμᾶν, νῦν τὸν ἱερώτατον, καὶ Ἰωσὴφ τὸν θαυμαστὸν, καὶ τὸν μέγαν Ἀειθαλᾶν, τοὺς Ἱερομάρτυρας, λόγοις μακαρίσωμεν, ἱερωτάτοις κραυγάζοντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ Ἀθλοφόρων εὐκλεῶν, Παναμώμητε ἀληθῶς, στέφανος γεγένησαι· πάντων τε κραταίωμα, τῶν μελῳδούντων ἑκάστοτε· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μόνα ποθῶν τὰ νοητὰ, μόνοις τε γαννύμενος Μάκαρ, τοῖς ἐν ἐλπίσιν ἀγαθοῖς, τὰ παρόντα ὡς ὄναρ λελόγησαι, ἐκβοῶν· Ὑπερύμνητε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, Ἔνδοξε ἐποίεις ὡς νόμος, Θεοῦ ὁ κάλλιστος ἐστὶν, ἰσχυρὸς ἐπὶ πάσης τῆς κτίσεως, ἐκνικᾶν τὸν βελτίονα, τῶν χειρόνων τὰς κινήσεις χάριτι θείᾳ.

Ὢ τοῦ θερμοῦ σου, πρὸς Θεὸν ἔρωτος Παμμάκαρ! πῶς ὄλβον, ὡς χοῦν λελόγισαι βοῶν· Τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων ἀντάξιον, τῆς ἀγάπης οὐ κέκρικα, κόσμον ὅλον ἐξισοῦσθαι, κἂν χρυσὸς πέλῃ.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, θραῦσον τῶν βαρβάρων τὰ θράση, καὶ τὰς βουλὰς τῶν ἀσεβῶν, τῷ πιστῷ Βασιλεῖ καθυπόταξον, καὶ τὸ κέρας αὐχήμασι, τῆς ἀνδρείας μεγάλυνον τῶν Ὀρθοδόξων.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ή. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Νομισθέντες ἔναντι ἐχθρῶν, Σοφοὶ ἐβδελυγμένοι μετήγεσθε ἀπὸ τόπων, ἐπὶ τόπους πρὸς πολλῶν, πεῖραν μαστιγώσεων, ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν γυμνώσει σώματος ὑμεῖς, πληγαῖς προσομιλοῦντες, ἐπλήξατε τὸν ἀσώματον, Πανεύφημοι ἐχθρὸν, λόγχῃ καρτερότητος, μελῳδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συντριβέντες λίθοις ὥσποτε, ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, τὴν πέτραν οὐκ ἐξηρνήσασθε,

Digitized by Google

τὴν ὄντως ἀῤῥαγῆ, Χριστὸν μεγαλώνυμοι, μελῳδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῦτε εἰς πάντας τὑς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ὡς Μονάδα φύσει μὲν ἁπλῆν, Τριάδα δὲ προσώποις, δοξάσωμεν τὸν Πατέρα, τὸν προάναρχον Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μελῳδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰακὼβ σε κλίμακα ποτὲ, ἑώρακε Παρθένε, δι᾽ ἧς μὲν ὁ Θεὸς Λόγος, κατῆλθεν ἐπὶ γῆς, ἡμᾶς δὲ ἀνήγαγε πρὸς τὸ ὕψος· τοῦτον ἀπαύστως ὑμνοῦμεν Θεοτόκε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῦ Ἁγίυ Γεωργίυ. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Ῥάβδῳ λόγων σου ἱερῶν, ἀνέτρεψας δαιμόνων τὴν πληθὺν, καὶ ἠλευθέρωσας πιστῶν, τὰς ἀγέλας τῆς τούτων λύμης, Χριστῷ μελῳδούντων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄμμα τείναντ᾽ εἰς οὐρανὸν, ἀνέτειλέ σοι πρωΐμον τὸ φῶς, ὥσπερ ὑπέσχετο Θεός· ἔτι γάρ συ προσευχομένου, παρέστη βοῶν σοι· Ἐπιτάῤῥοθος ἥκω σοι· πτόησιν, πᾶσαν ἀποῤῥίψας, ἀνδρίζου εἰς αἰῶνας.

Φοβεράν σου τὴν προσβολὴν, ἀνέδειξε Χριστὸς τοῖς πονηροῖς, καὶ ἀλαζόσι λοχαγοῖς· τὰς γὰρ τούτων μηχανουργίας, ἱστὸν ὡς ἀράχνης, ἐξηφάνισας κράζων Γεώργιε· Ὑπερευλογῶ σε, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥύμην ἄστατον καὶ φθορὰν, ὁ τόκος σου κατέλυσεν Ἁγνὴ, τὴν τοῦ θανάτου καὶ ζωὴν, τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι παρέσχε, τοῖς τοῦτον ὑμνοῦσιν, ὡς Θεὸν τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τὑς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ
» πᾶσαι αἱ πηγαὶ, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρα-
» νῶν, φῶς καὶ σκότος, ψῦχος καὶ καύσων,
» υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύ-
» ριον, καὶ ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας τὑς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ Θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ὥσπερ ἄνοδοι καὶ κλίμακες, πρὸς οὐρανὸν ἀνάγουσαι ὑμᾶς ὤφθησαν, μάκαρ Ἰωσὴφ, Ἀειθαλᾶ τε πανένδοξοι, αἱ τῶν λίθων νιφάδες πανεύφημοι, δι᾽ ὧν θανατωθέντες, ἀθανασίας ἠξιώθητε.

Στῶμεν εὐσεβῶς γεραίροντες, Ἀκεψιμᾶν τὸν θεῖον Ἱερομάρτυρα, τὸν ἱερουργόν τε Ἰωσὴφ τὸν πανάριστον, καὶ Χριστοῦ μυστηρίων Διάκονον, Ἀειθαλᾶ τὸν μέγαν, τοὺς εὐκλεεῖς Θεοῦ θεράποντας.

Ἤδη πρὸς Θεὸν σκηνώσαντες, καὶ φωτισμῦ ἀῤῥήτου καταξιούμενοι, καὶ ἀγγελικαῖς χοροστασίαις ἑνύμενοι, καὶ συνόντες Μαρτύρων στρατεύμασι, σὺν τούτοις Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Θεοτοκίον.

Φράσαι τὸ φρικτὸν μυστήριον, τοῦ τοκετοῦ σου γλῶσσα ὅλως οὐ δύναται· τὸν γὰρ οὐρανοῦ καὶ πάσης κτίσεως Κύριον, ἐσωμάτωσας σάρκα πτωχεύσαντα, ἁγνὴ Παρθενομῆτορ· ὅθεν συμφώνως σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ὄρει μαρτυρίου προσεπέβης, καὶ στέφος ἐδέξω Ἀθλοφόρε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ γέρας τῶν Μαρτύρων· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Νέμεις λύσιν τῶν ἀμπλακημάτων, καὶ νόσους διώκεις Ἀθλοφόρε, τὰς τοῦ σώματος πόῤῥω, καὶ ἄρτιον ὅλον με ἀποδεικνύεις· διό σου, πόθῳ τὴν ἐμφέρειαν προσπτύσσομαι.

Ὡς πόλον πολεύων Ἀθλοφόρε, καὶ θρόνῳ τοῦ πάντων Βασιλέως παριστάμενος αἴγλην, τὴν σκεδάζουσαν νέφος ἁμαρτημάτων, πέμψον τῷ πόθῳ, τὴν ᾠδήν σου ἐξυφάναντι.

Θεοτοκίον.

Σύμμορφος Υἱὸς ἐξ ἀγεννήτου, Πατρὸς γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων, ἐπ᾽ ἐσχάτων δὲ αὖθις, διὰ Πνεύματος Ἁγίυ ἐνδημήσας τῇ Παρθένῳ, σάρκα πτωχεύσας, τὸ ἀνθρώπινον ἐθέωσας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ
» λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς
» ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστρά-
» φη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀκεψιμᾶς ὁ ἔνδοξος, Ἰωσὴφ ὁ γενναῖος, Ἀειθαλᾶς ὁ πάνσοφος, τοῦ Χριστοῦ τῇ ἰσχύϊ, ἐνήθλησαν καὶ τὴν πλάνην, τῶν Περσῶν καθελόντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι· οὓς εὐσεβῶς, ὡς Ἱερομάρτυρας εὐφημοῦντες, φαιδρῶς πανηγυρίζομεν, τὴν λαμπρὰν τούτων μνήμην.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῖς ῥείθροις τῶν αἱμάτων σου, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα, ἀπέσβεσας μακάριε, καὶ τυράννων τὰ θράση, εἰς τέλος ἐξηφάνισας, καὶ

Digitized by Google

Χριςὸν ἐδόξασας, Γεώργιε ἀθλοφόρε· ὅθεν ςέφος ἐδέξω, ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίςου.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐν ἐμοί, σωτηρία Παρθένε· ὅτι κακῶς εἰσπέπτωκα, βάθος ἁμαρτημάτων, καὶ προσδοκῶ τὴν ἀπειλήν, τῆς φρικτῆς κολάσεως, καὶ τῶν ἐρίφων τῆς μοίρας· οἴκτειρόν με πρὸ δίκης, ὡς ὑπάρχουσα θερμή, ἀντίληψις Θεοτόκε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῦ Χριστοῦ τὸ γεώργιον, τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι, τὸν σοφὸν Γεώργιον εὐφημήσωμεν, τῆς ἀληθείας τὸν κήρυκα, κλῆμα τὸ ἀείζωον, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, τὸν καρπὸν ἐξανθήσαντα, καὶ πηγάσαντα, εὐσεβείας τὸ γλεῦκος, καὶ τοὺς πίστει, ἐκτελοῦντας ἐτησίως, τούτου τὴν μνήμην εὐφραίνοντα.

Ὡς ἀστέρα πολύφωτον, ὥσπερ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι σὲ γινώσκομεν, ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον αὐγάζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἱόν, ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὕροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσδραμὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν ἀοίδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστὴν διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν κατατρύχει μου· τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν, ἀεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει Ἀγαθή· ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἁγίων κατάταξον.

Εἰ βούλει,

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Δ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου· καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου Πρεσβυτέρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας, καὶ τὰς τούτου φάλαγγας ἐξεπόρθησας· διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα Μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς, καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβὰς Παμμακάριστε, τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιὼν ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες· καὶ ἄϋλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω ἀοίδιμε, Θείῳ Πνεύματι, ὁδηγούμενος· ὅθεν μοναζόντων, ὁδηγὸς κανὼν καὶ τύπος, γέγονας πίστει περίδοξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόφρον Ἰωαννίκιε, φωστὴρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὀδύνας κακώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, καὶ ῥυόμενος, νοσημάτων παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου (*).

Στιχηρὰ τῶν Ἱερομαρτύρων.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆσιν, τὴν φερώνυμον πλουτῶν, ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ προμηθείας, ταύτην τοῖς πράγμασι, Μάκαρ ἐπεσφράγισας, καὶ ἐβεβαίωσας· πολεμίων γὰρ σύςημα, καὶ στίφος τυράννων, ἐν τῇ καρτερίᾳ σου κατεπολέμησας· ὅθεν νικητήρια φέρων, πίστει ἀνεκραύγαζες, Δόξα, τῷ ἀμάχῳ κράτει σου Φιλάνθρωπε.

Μύρα, εὐωδέστατα ἡμῖν, τὰ τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζεις, σήμερον Νίκανδρε, ἐν τῇ θείᾳ

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερα Προσόμοια τοῦ Ὁσίου, πρὸς τό, Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς. Τὴν δὲ Ἀκολουθίαν τῶν Ἱερομαρτύρων τάττει ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Digitized by Google

μνήμη σου, καὶ ἀπελαύνεις σοφὲ, δυσωδίαν τῶν θλίψεων, καὶ πάθη σωμάτων, καὶ πλουσίας χάριτος, πληροῖς τὸν σύλλογον, πάντων τῶν Χριστῷ ἐκβοώντων· Σὺ εἶ τὸ ἀκένωτον μύρον, τὸ εὐωδιάζον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἔχων, παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν, τὸν ἐνδοξαζόμενον μόνον, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, τοῦτον καθικέτευε, Ὅσιε Νίκανδρε, ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ σου, τελούντων τὴν μνήμην, καὶ ἀνευφημούντων σου, τὰ κατορθώματα, ὅπως τῶν ἀφράστων ἐκείνων, θείων ἀγαθῶν καὶ τῆς δόξης, κοινωνοὶ γενώμεθα πρεσβείαις σου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'.

Ἀνδρειοφρόνως τελέσας, τὸ ἀσκητικὸν στάδιον, τὸν δίαυλον τῶν ἀρετῶν διῆλθες προθύμως· τοὺς τῶν παθῶν θῆράς τε νεκρώσας, τὸ κατ' εἰκόνα ἀλώβητον διέσωσας. Πνεύματος δὲ ταμίας γενόμενος, τὰ πόῤῥω ὡς ἀνεστῶτα προεῖδες, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἰωαννίκιε· καὶ νῦν τῷ θρόνῳ τῷ θείῳ παριστάμενος, πρεσβεύεις ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ἄλλην κραταιὰν καταφυγὴν, καὶ ἰσχύος πύργον καὶ τεῖχος, ἀκαταμάχητον, ὄντως οὐ κεκτήμεθα, εἰ μὴ σὲ Πάναγνε, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν· Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολώμεθα· δεῖξον εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν, καὶ τῆς δυναστείας τὸν πλοῦτον, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἀνακράζουσα· Οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον; ἀδίκως πῶς θνήσκεις, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β'.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι τρωθεὶς τὴν διάνοιαν, εἰς ὄρος ὑψηλὸν, ἀνῆλθες Ἰωαννίκιε, καὶ ἔλαβες ποικίλα χαρίσματα, ἰατρεύειν τὰς νόσους, τῶν ἀνυμνούντων σου πόθῳ, τὴν θείαν κοίμησιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νοὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόῤῥωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς κτίσεως τεξομένην σε, ὦ σεμνὴ πάναγνε· σὺ γὰρ ὤφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος. Διό σου δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμψεως, θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, Κόρη τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταὶ, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροὺς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ· καὶ Πιλάτῳ σε παρέδωκαν, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παράνομοι· καὶ βλέπουσι τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς· ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε Πολυέλεε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος· Καὶ τρόπων μέτοχος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοὺς δύο παρόντας τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοῦ Προδρόμου σε τὸν μιμητὴν αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος Ὅσιε, τοὺς πίστει τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζοντας, φωταγώγησον, καὶ σκότους ἁμαρτίας, πρεσβείαις σου λύτρωσαι, Ἰωαννίκιε.

Ὁδὸν τὴν εἰσάγουσαν, ἀνεπιστρόφως διώδευσας, πρὸς πόλιν οὐράνιον, Ἰωαννίκιε· τὸ γὰρ Ἅγιον, ὡδήγησέ σε Πνεῦμα, ἐπαναπαυσάμενον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου.

Ὑψοῦσαν ταπείνωσιν, Ἰωαννίκιε ἔσχηκας· διό σου δεόμεθα, οἴκτειρον Ὅσιε, τὴν ταπείνωσιν, ἡμῶν καὶ τὰς ὀδύνας, πάσας ἐπικούφισον, τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Πεσόντων ἀνάκλησις, καὶ ἱσταμένων βεβαίωσις, ὑπάρχεις Πανάμωμε· ὅθεν σου δέομαι, συμπεσόντα μου, τὸν νοῦν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀνόρθωσον Δέσποινα, ὅπως δοξάζω σε.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἱερομαρτύρων. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Χοροὶ Ἰσραήλ.

Σεπτῶν ἀθλητῶν σεπτὴν ἑορτὴν, Ἱερομαρτύρων ἱερὰν μνήμην σήμερον, ἱεραῖς μελῳδίαις, νῦν ἡ τοῦ Χριστοῦ ἱερωτάτη Ἐκκλησία, ἱεροπρεπῶς ἐκτελοῦσα, ᾄσμασι κατατέρπεται, τούτους γεραίρουσα.

Digitized by Google

Σεπτῷ κεχρισμένος χρίσματι, τῆς ἱερωσύνης πιστῶς, Ἱεράρχα Νίκανδρε, τιμιώτερον τοῦτο, ταῖς ἐκ τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς ἐναπειργάσω, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὁδὸν μαρτυρίου τρέχοντες, τέρψιν ἀληθῆ ἐν αὐτῇ σαφῶς ἐνδεικνύμενοι, ἐπλουτήσατε χάριν, θαυματουργιῶν, καὶ δωρεῶν ἐπουρανίων, Μάρτυρες συμφώνως βοῶντες· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀπεριγράπτως κόλποις τοῦ Πατρὸς, κόλποις τῆς Μητρὸς σαρκικῶς Χριστὸς περιγράφεται, μετὰ γέννησιν ταύτην, ἀληθῆ Παρθένον ὑπὲρ νοῦν διαφυλάξας, ᾧ μεγαλοφώνως βοῶμεν· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ῥεόντων τὰ μένοντα ἠλλάξω, ἐμφρόνως τὸν σὸν ἀναλαβὼν, σταυρὸν Ἰωαννίκιε, καὶ ἐν ἀβάτοις ὄρεσιν, ὡς Ἠλιοὺ ὁ μέγιστος, ὑποχωρῶν διετέλεσας.

Ὁδόν σοι τὴν λίαν ποθουμένην, Πατέρων ὑπέδειξε δυὰς, ἣν εὗρες χρόνοις πλείοσιν, ἐγκεκρυμμένην ὄρεσι, προφητικῷ χαρίσματι, λελαμπρυσμένος Μακάριε.

Δονούμενοι πάθεσι ποικίλοις, ἐν πίστει προστρέχομεν τῇ σῇ, σκέπῃ Ἰωαννίκιε· ἁγίαις μεσιτείαις σου, πάντας ἡμᾶς ἐπίσκεψαι, ἐκδυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον. Θεοτοκίον.

Ῥανίσιν ἐλέους σου Παρθένε, τοὺς ἄνθρακας σβέσον τῶν ἐμῶν, παθῶν θεοχαρίτωτε, καὶ ἐσβεμένον ἄναψον, τὸν λύχνον τῆς καρδίας μου, χρυσῆ λυχνία Παναμωμε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὰ τῶν λόγων δίκτυα, προσεφαπλῶν τοὺς ἐν πλάνῃ, θαυματουργῶν ἐζώγρεις, ὀψώνιον πολυτελὲς, τῷ ἐκ Παρθένου Νίκανδρε ἐκλάμψαντι, τούτους προσαγόμενος.

Κλῆμα εὐφορώτατον, Τίτου φυτείας ἐγένου, τοῦ τῶν Κρητῶν φωστῆρος, βότρυας φέρον λογικοὺς, γλεῦκος ἡμῖν πηγάζοντας σωτήριον, Νίκανδρε μακάριε.

Σὺν τῷ Ἑρμαίῳ τῷ θείῳ, κεχερσωμένας καρδίας, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἀρότρῳ, κατενεώσατε σοφοὶ, καὶ καρποφόρους Νίκανδρε ἐδείξατε· ὅθεν μακαρίζεσθε. Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεύει Κόρη· Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἁγνὴ συνέλαβες τὸν τὰ πάντα, λόγῳ συστησάμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλη-
» σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε
» Συναγωγή· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ βοήσωμεν·
» Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα, προθύμως ἔλιπες, καὶ τῷ Δεσπότῃ σου, κατηκολούθησας, ἔρωτι θείῳ τὴν ψυχὴν, τρωθεὶς Ἰωαννίκιε· ὅθεν καὶ τὴν κάμινον, τῶν παθῶν ἐναπέσβεσας, δρόσῳ τῇ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε· διὸ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις χορεύεις νῦν, τούτων τὸν βίον μιμησάμενος.

Δόξα, τῶν Ἱερομαρτύρων.

Νίκης ἐπώνυμος, Μάρτυς γενόμενος, ἀνδρῶν ἐνίκησας, ἄθεον ἔνστασιν, καὶ τὰ σεβάσματα αὐτῶν, Νίκανδρε ἠφάνισας, ἔχων συναθλοῦντά σοι, τὸν Ἑρμαῖον τὸν ἔνδοξον, πᾶσάν τε ὑπήνεγκας, σὺν αὐτῷ μάκαρ βάσανον· καὶ νῦν τὰς ἀθανάτους κληροῦσθε λήξεις, πρεσβεύοντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἅπας ὁ βίος μου, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ, διῆλθε Πάναγνε· καὶ νῦν προσήγγισα, τῷ τῆς ἐξόδου μου καιρῷ, καὶ δέδοικα τοὺς ἐχθρούς μου, μὴ διασπαράξωσι, τὴν ψυχήν μου Θεόνυμφε, καὶ τῆς ἀπωλείας με, τῷ βυθῷ παραπέμψωσιν· ἀλλ' οἴκτειρον τὸν δοῦλόν σου Κόρη, καὶ ῥῦσαί με τῆς τούτων κατακρίσεως.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδιστον, Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἑκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο· σπλάγχνα κοπτομένη γὰρ, μητρικῶς ἐπωδύρετο· ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὄρη ὑψηλότατα καταλαβὼν, κορυφὰς δαιμόνων ὑψούμενος, ἐν ταπεινώσει, ἐταπείνωσας Σοφὲ, καὶ κατ' αὐτῶν ἠρίστευσας, κλέος Μοναστῶν καὶ ἑδραίωμα.

Μάχαιραν ὡς δίστομον τὸν τοῦ Χριστοῦ, φόβον ὁπλισάμενος δράκοντα, τὸν ἀποστάτην, καταβάλλεις νοητῶς, καὶ αἰσθητῶς Μακάριε, νίκαις ἱεραῖς κλεϊζόμενος.

Ὅλος θείῳ Πνεύματι πυρακτωθεὶς, Πάτερ παγετὸν ἐκαρτέρησας, ἔτεσι πλείστοις, ταῖς ἐρήμοις προσχωρῶν, καὶ ἐκζητῶν τὸν Κύριον, χάριτί σε θείᾳ συνθάλποντα.

Digitized by Google

Υ'πὸ ψυχικῶν ἡμᾶς ἀσθενειῶν, Πάτερ δονουμένους καὶ πίστει σε, προσκαλουμένους, νῦν ἐπίσκεψαι ταῖς σαῖς, πρὸς τὸν Θεὸν δεήσεσιν, ὅπως εὐσεβῶς σε γεραίρωμεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἱλαστήριον πάντων βροτῶν, πίστει ἱκετεύω καὶ δέομαι· Εὐλογημένη, ἵλεών μοι τὸν Κριτὴν, τὸν σὸν Υἱὸν ἀπέργασαι, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Α"ρμα ὤφθητε τοῦ Λόγου, νοητῶς τοῦτον φέροντες· ὅθεν προσδεθέντες, ἵπποις ἀπηνῶς τε συρόμενοι, οὐκ ἐξηρνήσασθε τοῦτον, οὐχ ἡττήθητε, πρὸς οὐράνιον, νύσσαν σαφῶς ἐπειγόμενοι.

Ταῖς φρουραῖς προσομιλοῦντες, καὶ δεσμὰ περικείμενοι, τῶν δεσμῶν τῆς πλάνης πόλιν καὶ λαὸν διεσώσατε, καὶ τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης συνεδήσατε, τοῦ δεθέντος, σαρκὶ δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Σὺν Ἀγγέλοις τὸν Δεσπότην, κεκλεισμένοι ἐδόξαζον, οὐρανίῳ ἄρτῳ, οἱ πανευκλεεῖς ἐκτρεφόμενοι· ὅθεν σαρκὸς ἀλγηδόνων οὐκ ἐφρόντισαν, δυνατώτεροι, τῶν αἰκισμῶν χρηματίσαντες.

Θεοτοκίον.

Ε'πὶ θρόνου ἐπηρμένου, φοβερῶς ὁ καθήμενος, μητρικαῖς ἀγκάλαις, βρέφος χρηματίσας καθέζεται, τὴν συμπεσοῦσαν εἰκόνα ἀνορθούμενος, καὶ τὴν θέωσιν, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ χαριζόμενος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ έ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ε'βάδισας Ὅσιε, στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν, θείαις ἀναβάσεσι καρδίας, καὶ θεωρίαις ἐμπλατυνόμενος, καὶ θέσει θεούμενος, σαφῶς πόλιν τὴν οὐράνιον, νῦν οἰκεῖς ἀγαλλόμενος.

Τὸ ὄμμα καθάραντι, τῆς διανοίας Ὅσιε, χάρις σοι ἐδόθη προφητείας, ὡς ἐνεστῶτα λέγειν τὰ μέλλοντα, βλέπειν τε τὰ πόῤῥω ὡς ἐγγὺς, ὦ Ἰωαννίκιε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Ὀδύνης με λύτρωσαι, ἁμαρτιῶν καὶ θλίψεων, παῦσον τῆς καρδίας μου τὸν πόνον, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν βράβευσον, τὸν ἀγαθοδότην καὶ Θεὸν, ἔχων ὑπακούοντα, τῶν σεπτῶν σου δεήσεων.

Θεοτοκίον.

Νοός μου θεράπευσον, τὰς ἐκτροπὰς Πανάμωμε, ἴασαι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, τῆς ῥαθυμίας σκότος ἀπέλασον· ὅπως ἐν αἰνέσει σε ὑμνῶ, τὴν ἀειμακάριστον, Θεοτόκε πανύμνητε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Εἰς φωτισμὸν τῆς πίστεως, ὡδήγησας λαοὺς, λιπόντας σκότος εἰδωλομανίας, τέκνα δὲ φωτὸς γεγενημένους, μεσιτείᾳ σου Νίκανδρε.

Φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος, αὐγάζοντες αὐγαῖς, βασάνων σκότος διῆλθον ἀβλαβῶς λύοντες ἀχλὺν τῆς ἀθεΐας, οἱ φωστῆρες οἱ ἔνδοξοι.

Παύλου ναμάτων ἔμπλεως, ὁ Τίτος γεγονὼς, σὲ καταρδεύει δεικνύων ποταμὸν, ῥεῖθρα θολερὰ τῆς ἀθεΐας, κατακλύζοντα Νίκανδρε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν ἀμνὸν καὶ Κύριον, κυήσασα σαρκὶ, Παρθένε μόνη, ἀμόλυντε σεμνὴ, θεία κιβωτὲ, σεπτὴ λυχνία, τὴν ψυχήν με καταύγασον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ς΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Μαράνας πάθη τοῦ σώματος ὡς δένδρον καθωράθης ὑψίκομον, καρποὺς τὰ θαύματα, καὶ τὰ σεπτὰ κατορθώματα, ἱερωτάτως φέρων Ἰωαννίκιε.

Ἰάσατό σε ὁ Κύριος, ὁράσει Εὐσταθίου τοῦ Μάρτυρος, ἰὸν ὀλέθριον, καταπιόντα πανόλβιε, διὰ χειρὸς ἀδίκου, καὶ κινδυνεύοντα.

Μυρίοις πόνοις ὡμίλησας, τὸ σῶμα ἀσθενῶς διακείμενος, Ἰωαννίκιε· ὅθεν ἐν πίστει κραυγάζω σοι, τὰς ἀλγηδόνας παῦσον τῶν νοσημάτων μου.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη πάντων βοήθεια, βοήθησον ἡμῖν κινδυνεύουσι, καὶ χεῖρα ὄρεξον, καὶ πρὸς λιμένας ἐμβίβασον, τῆς σωτηρίας Κόρη θεοχαρίτωτε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἡλούμενοι, ταῖς περόναις τὸ σῶμα οἱ Μάρτυρες, παθημάτων, μιμηταὶ τοῦ Σωτῆρος ἐδείκνυντο, τοῦ προσηλωθέντος, ἐν Σταυρῷ καὶ φθορᾶς κόσμον σώσαντος.

Τὸ πέλαγος, τῶν βασάνων διήλθετε Μάρτυρες, κυβερνήσει, τοῦ Ἁγίου πανεύφημοι Πνεύματος, καὶ πρὸς θεῖον ὅρμον, κατηντήσατε δόξης πληρούμενοι.

Ἐνίκησας, φερωνύμων ἀνδρῶν πᾶσαν ἔνστασιν, μιαιφόνων, Ἱεράρχα ἀοίδιμε Νίκανδρε, καὶ στεφάνους δόξης, ἐκομίσω Θεῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἠφάνισας, τῆς Προμήτορος Κόρη τὸ ὄνειδος εὐλογίαις, τὸν ἡμᾶς στεφανοῦντα κυήσασα, καὶ τὴν λύπην ταύτης, εἰς χαρὰν Ἀγαθὴ μετενήνοχας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
» ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει

Digitized by Google

» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον τῦ Ὁσίῦ. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἀστὴρ ἐφάνης παμφαὴς ἐπὶ γῆς λάμπων, καὶ τοὺς ἐν ζόφῳ τῶν παθῶν περιαυγάζων, ἰατρὸς δὲ ἀρωγότατος τῶν νοσούντων· ἀλλ' ὡς χάριν εἰληφὼς τὴν τῶν ἰάσεων, τοῖς αἰτοῦσί σε παράσχου πᾶσαν ἴασιν, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκιε. Ὁ Οἶκος.

Ἤστραψεν ἐν τῷ κόσμῳ ὁ θεόληπτος βίος τῶν σῶν κατορθωμάτων, Παμμάκαρ, καὶ ἀπήλασε πᾶσαν ἀχλὺν ψυχικῶν παθημάτων, καὶ φῶς ἄϋλον κατηύγασε τοῖς πίστει σοι καὶ πόθῳ ἐκβοῶσι ταῦτα·

Χαίροις τερπνὸν Μοναζόντων κλέος· χαίροις φωστὴρ διαυγὴς τοῦ κόσμου.
Χαίροις τῶν νοσούντων ταχεῖα παράκλησις· χαίροις εὐρωστούντων ἀκλόνητον ἔρεισμα.
Χαίροις ὅτι τὴν ἐπίγειον ἀπεβάλου στρατιάν· χαίροις ὅτι τὰ οὐράνια ἀντηλλάξω τῶν φθαρτῶν.
Χαίροις τῶν θείων ὄντως ἀρετῶν ὁ ταμίας· χαίροις τῶν ἀπορρήτων αὐτουργὸς θαυμασίων.
Χαίροις παθῶν παντοίων καθαίρεσις· χαίροις ἡμῶν προστάτης θερμότατος.
Χαίροις πασῶν ἑτοιμότατος ῥύστης, χαίροις παντὸς καταφύγιον κόσμου.
Χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκιε.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τῦ αὐτῦ μηνὸς, Μνήμη τῦ Ὁσίῦ Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίῦ τῦ Μεγάλῦ, τῦ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ.

Στίχοι.

Τὸν Ἰωαννίκιον ἐκ γῆς λαμβάνει·
Ὁ τῷ λόγῳ γῆν τοῦ Θεοῦ πήξας Λόγος.

Σῆμά σοι ἔν γε τετάρτῃ Ἰωαννίκιε χεῦσαν.

Οὗτος ὁ μακάριος γεννᾶται τῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς τοῦ θηριωνύμου Λέοντος τυραννίδος, χώρας μὲν φὺς τῶν Βιθυνῶν, πατρὸς δὲ Μυριτρίκη, καὶ μητρὸς Ἀναστασοῦς. Οὗτος, εἰς μέτρον ἡλικίας φθακὼς, τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, κατὰ Βουλγάρων ἐκστρατεύσας σὺν τῷ βασιλεῖ, καὶ μεγάλως ἀνδραγαθήσας, καὶ πολλοὺς τῶν Βουλγάρων κατακόψας, καὶ τοὺς ὁμοφύλους περισώσας ἐπ' ὄψεσι τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπωσάμενος τὴν μελετωμένην παρὰ τοῦ βασιλέως τιμήν τε καὶ δόξαν, καταλαμβάνει τὸ τοῦ Ὀλύμπου ὄρος· ἐν ᾧ θείως φωνῆς αὐτήκοος γεγονὼς, τὰ τῶν ὀρέων ὑψηλότερα φθάνει· ὅπου δύο περιτυχὼν Μοναχοῖς, οὐχ ὁραθεῖσι παρά τινος πώποτε, τρίχινά τε περιβεβλημένοις, καὶ βοτάναις ἀγρίαις τρεφομένοις, περὶ πάντων ὧν εἶχε κατὰ σκοπὸν ἤκουσε, καὶ περιβόλαιον ἐξ αὐτῶν ἔλαβεν εὐχῆς χάριν. Ἐκεῖθεν τε ἀπολυθεὶς, τὸ τοῦ Τριχάλικος ὄρος καταλαμβάνει· εἶτα τὴν τῶν Αὐγάρων Μονὴν, εἶτα τῆς Κοντευρίας τὰ ὄρη. Καὶ μαθὼν τριάκοντα ψαλμοὺς, ἔψαλλε μετά τινος Τροπαρίου, οὕτω συντεθειμένου· Ἡ ἐλπίς μου ὁ Θεὸς, καταφυγή μου ὁ Χριστὸς, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Οὗτος ὁ μακάριος, πολλοὺς τόπους διαμειψάμενος, καὶ μέγιστα ἐργασάμενος θαύματα, καὶ περὶ τῶν μελλόντων προειπὼν, καὶ πρὸς τὴν Ἀντιδίου Μονὴν ἐλθὼν, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, ἐτῶν ὑπάρχων ἐννενήκοντα πρὸς τοῖς τέσσαρσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου Πρεσβυτέρῦ, χειροτονηθέντων παρὰ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Στίχ. Χριςὸν ποθῦντας ζῶντας Μάρτυρας δύω·
Καὶ ζῶντας ἐνθάπτῦσι πικρῶς τῷ τάφῳ.

Οὗτοι, οἱ Ἅγιοι πολλοὺς τῶν εἰδώλων ἀποσπῶντες, καὶ τῷ Χριστῷ προσάγοντες, τῷ τῆς πόλεως Κόμητι Λιβανίῳ διεβλήθησαν. Ὁ δὲ, τῆς ἁμιλλητηρίοις αὐτοῦ προσδήσας ἵπποις, τούτους ἐλαύνων ἐτιμώρει. Ἑλκυσθέντων σὺν τῶν Ἁγίων ἐπὶ πολὺ, αἱ σάρκες αὐτῶν κατεκόπησαν, ὡς πᾶσαν τὴν γῆν φοινιχθῆναι τῷ τούτων αἵματι. Εἶτα πάλιν ἐκέλευσεν ἀναρτηθέντας σπαθίζεσθαι, καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἀπορριφῆναι. Καὶ ἐπεὶ θείᾳ ῥοπῇ ἀβλαβεῖς διέμειναν, ἐκέλευσεν ὁ μάταιος κατὰ τῶν καρδιῶν αὐτῶν καὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ τῶν σπλάγχνων ἥλους ἐμπαγῆναι, καὶ ἔτι πνέοντας ἐν τύμβῳ ἀσφαλισθῆναι· καὶ οὕτω κατακλεισθέντες, τῇ σκληρᾷ καὶ ἀνυποίστῳ βίᾳ, τῷ Θεῷ παρέδωκαν τὰς ἁγίας αὐτῶν ψυχάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πορφυρίου.

Στίχ. Ὁ Πορφύριος εὐστόλιστος ἐκ ξίφους,
Λαμπρὰν ςολισθεὶς πορφύραν ἐξ αἱμάτων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ, ἐκ τῆς Ἐφεσίων πόλεως ὁρμώμενος, καὶ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας μίμοις καὶ θεάτροις ἐκτραφείς· ὃς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν τῷ Κόμητι Ἀλεξάνδρῳ παραστὰς ἔχαιρε. Τὰ τῶν Χριστιανῶν δέ ποτε ὑποκριθεὶς, ὑφ' ἑτέρου μιμουμένου τὸν Ἐπίσκοπον, μᾶλλον δὲ ψευδομένου, βαπτίζεται, καταπαιζόντων δῆθεν καὶ χλευαζόντων τὰ ἡμέτερα. Οὗ γενομένου, καὶ στολὴν λευκὴν ὑποδὺς, αὐτὸς μὲν τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τέλειον Χριστιανισμὸν ὑπεδείξατο. Ἄγγελοι δὲ ὤφθησαν προηγούμενοι αὐτοῦ λαμπάδας κατέχοντες, οἳ καὶ κατὰ ἀνατολὰς προσεύχεσθαι τοῦτον ἐδίδαξαν, καὶ τῷ μετώπῳ καὶ παντὶ τῷ σώματι τὸν Σταυρὸν διαγράφειν· ὅθεν καὶ πολλοὶ προσῆλθον τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει· οἳ καὶ διὰ νεφέλης ἐβαπτίσθησαν, καὶ τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ προσῆλθον. Εἶτα τοῦ Κόμητος τὸν Ἅγιον προσκαλεσαμένου, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἀρνῆσθαι κελεύοντος, αὐτὸς μὴ βουληθεὶς, προστάξει τοῦ Κόμητος, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Διήγησις εἰς τὸν θρῆνον τοῦ Προφήτου Ἱερεμίου περὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς τὴν ἅλωσιν ταύτης, καὶ περὶ τῆς ἐκςάσεως Ἀβιμέλεχ.

Ἱερεμίας οὗτος ὁ μέγας Προφήτης, ἐξ Ἀναθὼθ τυγχάνων τῆς κώμης, περὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ Βαβυλῶνος πολλὰ προηγόρευσεν, ὡσαύτως καὶ περὶ θείας σαρκώσεως, ἐν οἷς τὸ κραταιὸν τῆς προφητείας ἐμφαίνεται. Τοῦτον ποτὲ Πασχὼρ, ὁ υἱὸς Ἐμὴρ ὁ τοῦ οἴκου Κυρίου ἡγούμενος, τύ-

Digitized by Google

ψας σφοδρῶς, εἰς τὸν καταῤῥάκτην (*) ἐνέβαλεν, ὡς τῆς Ἱερουσαλὴμ πενθοῦντα τὴν ἅλωσιν. Ὡς δὲ τοῦτον ἡ θεία δίκη ἐν τῷ καταῤῥάκτῃ οὐκ εἴασεν, αὐτὸς τῷ Πασχὼρ ἀπεφθέγξατο. Τὸ ὄνομά σου τῆς γῆς ταύτης μέτοικόν σε διαγορεύει, καὶ ἐν ταυτῷ ἐλέγξει σε ἡ ἀποστασία σου· διότι ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὸ ἔργον Κυρίου ἀμελῶς.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοῦ Βασιλέως Ἰωακεὶμ ἐθρήνει τὴν Ἱερουσαλὴμ Ἱερεμίας, οἱ δὲ ψευδοπροφῆται τοῦτον διολέσαι τοὺς ἱερεῖς ἔπειθον. Ὁ δὲ υἱὸς Σαφὰν Χηραχηκὰμ, τῷ Ἱερεμίᾳ συνὼν, τὸν φόνον διεκώλυε. Τότε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν ἔφη· Ποίησον σεαυτῷ δεσμοὺς, ἤτοι κλοιοὺς ξυλίνους, περὶ τὸν τράχηλόν σου, καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν Βασιλέα Μωὰβ, καὶ Ἰδουμαίας, καὶ Τύρου, καὶ Σιδῶνος· ἅτινα καὶ ποιήσας, ἐπέθηκε τῷ ἑαυτοῦ τραχήλῳ. Ἀναστὰς δὲ Ἀνανίας, ὁ υἱὸς Ἀζὼρ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ περιελὼν τοὺς κλοιοὺς ἐξ αὐχένος τοῦ Ἱερεμίου, ἐπ' ὀφθαλμῶν τοῦ λαοῦ συνέτριψε, λέγων, Οὕτω, πρός με Κύριος εἶπε, συντρίψω τὸν ζυγὸν Βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ αὐχένος πάντων ἐθνῶν. Τότε πρὸς τὸν ψευδοπροφήτην φησὶν Ἱερεμίας· Δόλιά σου τὰ χείλη, ὡς ἰὸν τῆς καρδίας ἐρευγομένης, τάδε τῆς ἀληθείας διασαφούσης. Κλοιοὺς ξυλίνους συνέτριψας, ἀντὶ τούτων σιδηροῦς ποιήσω, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, καὶ ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν ἐθνῶν ἐπιθήσω· σὺ δὲ τάχιον, Ἀνανία, τὴν ψυχὴν ἀποῤῥήξεις. Καὶ τὸ ἔργον τῷ λόγῳ ἐπηκολούθει· ἐν γὰρ ἑπτὰ μησὶν οὗτος τοῖς τεθνεῶσιν ἀπαίρει.

Τῷ δὲ δεκάτῳ ἔτει Σεδεκίου, βασιλέως Ἰούδα, Ἱερεμίας πενθῶν τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐν εἱρκτῇ ἐναποτίθεται, ἤδη τῶν Χαλδαίων ταύτῃ προσεγγισάντων· ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξελθὼν ὁ Προφήτης, καὶ ἀπελθὼν πρὸς γῆν Βενιαμὶν, χρείας αὐτὸν κατεπειγούσης, κατασχεθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ, τῶν Χαλδαίων ὡς πρόσφυξ, εἰ καὶ ψευδὲς ἦν, ὅμως τύπτεται, καὶ ἐν εἱρκτῇ πάλιν ἀποτίθεται. Καὶ ἐφ' ἱκανὸν ἐκεῖσε διατρίψας, ἀποστείλας Σεδεκίας κρυφίως, ἀνήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς εἱρκτῆς, καί φησιν· Ὡς εὖ πεπονθὼς παρ' ἐμοῦ, τὸ μέλλον ἐπὶ τῆς ἐμῆς βασιλείας εἰπέ. Καὶ ὁ Προφήτης· Οὐκ ἐγὼ, Βασιλεῦ, ὁ λαλῶν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ λαλοῦν ἐν ἐμοί, καὶ ἃ γέγραφα, γέγραφα· καὶ ἐπὶ τούτοις πάλιν ἡ φρουρὰ τοῦτον δέχεται. Οἱ δὲ διαβολεῖς κατ' αὐτοῦ πάλιν ὤχλουν τῷ βασιλεῖ, λέγοντες· Ἵνα τί οὗτος, καὶ ἐν τῇ εἱρκτῇ ὢν, τῶν πολεμιστῶν τὰς καρδίας ἐκλύει, μὴ κηρύσσων εἰρήνην, ἀλλὰ μᾶλλον ταράσσων; κρεῖσσον ἕνα αναιρεθῆναι ὑπὲρ πολλῶν. Καὶ ὁ βασιλεύς· Ἰδοὺ ἐν τῇ χειρὶ ὑμῶν οὗτος. Τότε ἔῤῥιψαν ἐν λάκκῳ Μελχίου τὸν Ἱερεμίαν ἐν τῷ βορβόρῳ τῶν τεθνεώτων. Τοῦτο γνοὺς Ἀβιμέλεχ, εἶπε τῷ Βασιλεῖ· Διὰ τί ἐπονηρεύσω κατὰ τοῦ ἀνδρὸς βασιλεῦ; Καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν· Οὐχ ἑκὼν ἐποίησα, ἀλλ' ὑφορώμενος τὸν λαόν· λάβε δὲ μετὰ σοῦ τριάκοντα ἄνδρας ἰσχυροὺς, καὶ ἀπελθὼν ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου. Καὶ σπουδῇ Ἀβιμέλεχ χρησάμενος, συνεργείᾳ Θεοῦ ἀσινῆ τὸν Προφήτην ἐκ τοῦ λάκκου ἀνήγαγε. Πρὸς ὃν ὁ βασιλεὺς, ἐγγύτερον παραστήσας, ἔφη· Μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ὅπερ ἐπιζητῶ. Καὶ ὁ Προφήτης· Διὰ τί ἀπωθῇ τὴν ἀλήθειαν, βασιλεῦ; ψεύδους ἐγὼ διαγγελεὺς οὐκ εἰμί, εἰ καὶ πολλάκις θανάτῳ κατακριψεῖς με. Τότε ὁ Βασιλεὺς ὤμοσεν αὐτῷ λέγων· Ζῇ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων μου, οὐκ ἀποκτενῶ σε, εἴτι ἂν εἴπῃς μοι, οὐδὲ ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἀνδρῶν ἔκδοτόν σε ποιήσω. Τότε Ἱερεμίας ἔφη τῷ βασιλεῖ· Ἐὰν τὴν βουλήν μου κρατήσῃς, καὶ ἐξέλθῃς πρὸς τοὺς Βαβυλωνίους, σωθήσεταί σου τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐκ ἀπολεῖται· εἰ δὲ τούτοις προσεναντιούμενος στῇς, γνῶθι ὅτι τὰς χεῖρας αὐτῶν οὐκ ἐκφεύξῃ, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις αὕτη πυρὸς γενήσεται παρανάλωμα. Λῆρον δὲ τὰ τοῦ Προφήτου Σεδεκίας ἡγούμενος ῥήματα, τῶν Βαβυλωνίων τὴν ἔφοδον οὐ διέφυγε. Περιστοιχησαμένων γὰρ ἐκείνων τὴν πόλιν, καὶ ταύτης ἐπικατασχόντων τὰ σῖτα, οὐ τὸν τυχόντα λιμὸν τῇ πόλει προσήγαγον. Σεδεκίας δὲ τὸν ἔνδον ὄλεθρον ὑφορώμενος, ἀποδιδράσκει νυκτὸς μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ, ὃν καὶ συνέλαβον διώξαντες οἱ Χαλδαῖοι· καὶ ἐπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀποτέμνουσι μαχαίρᾳ, καὶ Σεδεκίου τὰς κόρας ἐξώρυξαν, καὶ δεδεμένον εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγον, καὶ ὡς παίγνιον τοῦτον ἐκεῖσε εἶχον, καὶ ἦν ἐν αὐτοῖς ἕως ἐσχάτης ἡμέρας αὐτοῦ. Ὁ δέ γε Ναβουζαρδὰν τοῦ βασιλέως ὁ ἀρχιμάγειρος, τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰσελθὼν κατενέπρησε, καὶ τὸν οἶκον Κυρίου πάντα κονιορτὸν ἀπετέλεσε, κατὰ τὴν Ἱερεμίου φωνὴν, πᾶσαν δὲ τὴν ἀποσκευὴν εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγε. Μετὰ δὲ χρόνους ἑβδομήκοντα πάλιν ἀνῆκτο εἰς Ἱερουσαλὴμ ἡ αἰχμαλωσία, καθὼς καὶ πλατύτερον ὕστερον δηλωθήσεται. Πρὸ δὲ τῆς ἁλώσεως τίνα εἰσὶ τὰ λαληθέντα ὑπὸ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, καὶ ὅπως γέγονεν ἡ ἅλωσις, ῥητέον.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων· Ἱερεμία, ἀναστὰς ἔξελθε ἐκ τῆς πόλεως ταύτης μετὰ Βαρούχ, ἐπειδὴ ἀπολῶ αὐτὴν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ· αἱ γὰρ προσευχαὶ ὑμῶν ὡς στῦλοι ἑδραῖοι εἰσὶν ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως, καὶ ὡσεὶ τεῖχος ἀδαμάντινον περικυκλοῦσιν αὐτήν. Νῦν οὖν ἔξελθε ἐξ αὐτῆς, πρὸ τοῦ τὴν δύναμιν τῶν Χαλδαίων κυκλῶσαι αὐτήν. Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων· Παρακαλῶ σε, Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι τῷ δούλῳ σου λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπε Κύριος· Λάλει. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· Κύριε, παραδίδως τὴν πόλιν ταύτην εἰς χεῖρας Χαλδαίων, ἵνα καυχήσωνται οὕτως, ὅτι ἐνίσχυσαν κατ' αὐτῆς; Κύριέ μου, εἰ θέλημα σόν ἐστι, μᾶλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου ἀφανισθήτω, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν Χαλδαίων. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Σὺ ἀναστὰς ἔξελθε· αὐτοὶ γὰρ οὐ καυχήσονται· εἰμὴ γὰρ ἐγὼ πρῶτος ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. Ἄπελθε πρὸς Βαρούχ, καὶ ἀνάγγειλον αὐτῷ, καὶ ὥραν ἕκτην τῆς νυκτὸς, δεῦτε ἐπὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως καὶ βλέπετε, ὅτι, ἐὰν μὴ ἐγὼ ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἀπελθὼν Ἱερεμίας, ἀπήγγειλε τῷ Βαρούχ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν ναὸν, διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκαν χοῦν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐθρήνουν ἐπὶ πολύ. Καὶ ἐλθόντες κατὰ τὴν ἕκτην ὥραν ἐπὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως, ἤκουσαν φωνὴν σαλπίγγων, καὶ ἦλθον οἱ Ἄγγελοι ἐκ τῶν οὐρανῶν, κατέχοντες λαμπάδας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως. Καὶ ἰδόντες αὐτοὺς ἔκλαυσαν, καὶ εἶπον· Νῦν ἐγνώκαμεν, ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν ὁ Θεός. Καὶ παρεκάλεσαν τοὺς Ἀγγέλους, λέγοντες· Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς μὴ ἀπολέσθαι τὴν πόλιν, ἕως ἂν λαλήσωμεν τῷ Θεῷ. Τότ ἐλάλησεν Ἱερεμίας, λέγων· Δέομαί σου, Κύριε, κέλευσόν μοι λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπε Κύριος· Λάλει. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· Ἰδοὺ, Κύριε, ἐγνώκαμεν, ὅτι παραδίδως τὴν πόλιν εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, καὶ ἀπαίρει ὁ λαός σου εἰς Βαβυλῶνα· τί ποιήσωμεν τὰ ἅγιά σου σκεύη; Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Παράδος αὐτὰ τῇ γῇ, λέγων· Ἄκουε, ἡ γῆ, τὴν φωνὴν τοῦ κτίσαντός σε ἐπάνω τῶν ὑδάτων, τοῦ σφραγίσαντός σε ἐν ἑπτὰ καιροῖς, καὶ μετὰ ταῦτα λήψῃ τὴν ὡραιότητά σου· φύλαξον τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας ἕως τῆς συντελείας τοῦ ἠγαπημένου λαοῦ. Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων· Παρακαλῶ σε, Κύριε, τί ποιήσω Ἀβιμέλεχ τῷ Αἰθίοπι; ὅτι πολλὰς εὐεργεσίας ἐποίησε τῷ δούλῳ σου· ὅτι αὐτός με ἀνείλκυσεν ἐκ τοῦ

(*) Γράφεται καὶ Καταράκτης, δι' ἑνὸς Ρ. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις ἐνταῦθα τὸν ὑπόνομον, δι' οὗ ἔῤῥεον αἱ ἀκαθαρσίαι.

Digitized by Google

λάκκου τοῦ βορβόρου, οὗ ἐνέβαλόν με, καὶ οὐ θέλω αὐτὸν ἵνα ἴδῃ τὸν ἀφανισμὸν τῆς πόλεως καὶ ἀποπαγῇ, ὅτι μικρόψυχός ἐστι. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἱερεμίαν· Ἀπόστειλον αὐτὸν πρὸς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Ἀγρίππα, καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ ὄρους σκεπάσω αὐτὸν, ἕως οὗ μέλλει ἐπιστρέψαι ὁ λαὸς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας.

Τότε ἀπελθόντες εἰς τὸν ναὸν, καὶ λαβόντες τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, παρέδωκαν αὐτὰ τῇ γῇ, καθὼς ἐλάλησεν αὐτοῖς Κύριος. Πρωΐας δὲ λέγει τῷ Ἀβιμέλεχ ὁ Ἱερεμίας· Λαβὼν τὸ κόφινον, τέκνον, ἄπελθε εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους καὶ ἔνεγκε σῦκα τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ, ὅτι ἐπὶ σὲ ἡ εὐφρασία τοῦ λαοῦ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου ἡ δόξα αὐτῶν. Καὶ εὐθέως ἐπορεύθη. Τούτου δὲ ἐκεῖσε ἀπελθόντος, καὶ τοῦ ἡλίου ἀποκαλύψαντος τὴν ἡμέραν, ἰδοὺ ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἐλθοῦσα, ἐκύκλωσε τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ. Ἐσάλπισε δὲ ὁ μέγας Ἄγγελος, λέγων· Εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, πᾶσα ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων· ἰδοὺ γὰρ ἠνεῴχθη ὑμῖν ἡ πύλη. Τότε Ἱερεμίας, λαβὼν τὰς κλεῖδας τοῦ ναοῦ, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ῥίψας αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ ἡλίου, εἶπε· Λάβε αὐτὰς, καὶ φύλαξον ἕως ἡμέρας, ἐν ᾗ ἐξετάσει σε Κύριος περὶ αὐτῶν· διότι ἡμεῖς οὐχ εὑρέθημεν ἄξιοι φυλάξαι αὐτάς. Ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ, λαβὼν τὰ σῦκα ἐν τῷ καύματι, καταλαβὼν δένδρον, ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἀναπαυθῆναι ὀλίγον· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν κόφινον, ὕπνωσε ἐπὶ χρόνους ἑβδομήκοντα. Τοῦτο δὲ γέγονε κατὰ πρόσταξιν Θεοῦ, διὰ τὸν λόγον, ὃν εἶπε τῷ Ἱερεμίᾳ, ὅτι ἐγὼ σκεπάσω αὐτόν. Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι αὐτὸν, Ἡδέως ὕπνωσα, εἴρηκεν, ὀλίγον δὲ, καὶ διὰ τοῦτό ἐστι βεβαρημένη ἡ κεφαλή μου, ὅτι οὐκ ἐκορέσθην ὕπνου. Ἀνακαλύψας δὲ τὰ σῦκα εὗρε στάζοντα γάλα, ὡς πρὸ μικροῦ συλλέξας αὐτά· καὶ εἶπεν· Ἤθελον κοιμηθῆναι ἔτι ὀλίγον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν σπουδῇ πολλῇ με ἀπέστειλεν Ἱερεμίας, ἐὰν τοῦτο ποιήσω, βραδύναι ἔχω, καὶ ἀνιαθήσεται· μὴ γὰρ οὐκ ἔστι κόπος καὶ καύσων καθ' ἡμέραν; ἀπέλθω μᾶλλον συντόμως, κἀκεῖ κοιμῶμαι. Καὶ λαβὼν τὰ σῦκα, ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν οὔτε τὴν πόλιν, οὔτε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὔτε τινὰ τῶν συγγενῶν ἢ φίλων αὐτοῦ· καὶ εἶπεν· Εὐλογητὸς Κύριος, ἔκστασίς μοι ἐγένετο σήμερον· οὐκ ἔστιν ἡ πόλις αὕτη· πεπλάνημαι, μὴ κορεσθεὶς ὕπνου. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ κατανοήσας τὰ σημεῖα, λέγει· Αὕτη μου ἐστὶν ἡ πόλις, πεπλάνημαι. Καὶ εἰσελθὼν πάλιν καὶ ζητήσας, οὐδένα εὗρε τῶν φίλων, ἢ συγγενῶν· καὶ εἶπεν· Εὐλογητὸς Κύριος, μεγάλη μοι ἔκστασις γέγονε. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔμεινε λυπούμενος, μὴ εἰδὼς ὃ ποιήσει. Καὶ θεὶς τὸν κόφινον, λέγει· Ὧδε ἔχω καθῆσθαι, ἕως οὗ ὁ Κύριος ἄρῃ τὴν ἔκστασιν ἀπ' ἐμοῦ.

Καθημένου δὲ αὐτοῦ, ἰδοὺ γηραιὸς, ἐρχόμενος ἐξ ἀγροῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Σοὶ λέγω, πρεσβύτατε, ποία ἐστὶν ἡ πόλις αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἱερουσαλήμ, τέκνον. Καὶ λέγει Ἀβιμέλεχ· Ποῦ ἐστιν Ἱερεμίας ὁ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, καὶ Βαροὺχ ὁ Ἀναγνώστης, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς πόλεως; ὅτι οὐχ εὗρον αὐτούς. Καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτης· Οὐκ εἶ σὺ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης; σήμερον ἐμνήσθης τοῦ Ἱερεμίου, καὶ ἐρωτᾷς περὶ αὐτοῦ μετὰ τοσούτους χρόνους; Ὁ λαός ἐστιν ἐν Βαβυλῶνι χρόνους ἑβδομήκοντα, ἐπειδὴ αἰχμάλωτοι γεγόνασιν ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ τοῦ βασιλέως· καὶ πῶς σὺ, νέος, ὢν, καὶ μήπω τότε γεγεννημένος, ἐρωτᾷς ἃ οὐδέποτε ἐθεάσω; Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀβιμέλεχ, λέγει· Εἰ μὴ ἧς γηραιὸς, καὶ ὅτι οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ Θεοῦ ὑβρίσαι τὸν μείζονα αὐτοῦ, κατεγέλων ἄν σου, καὶ ἔλεγον, ὅτι μαίνῃ, λέγων, ὅτι ὁ λαὸς αἰχμάλωτος ἀπῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα. Εἰ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεῴχθησαν, καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἦλθον λαβεῖν αὐτοὺς μετὰ δυνάμεως καὶ ἐξουσίας, οὔπω εἶχον ἂν ἀπελθεῖν εἰς Βαβυλῶνα· πόση γὰρ ὥρα ἐστὶ, ἀφοῦ με ἀπέλυσεν ὁ Πατήρ μου Ἱερεμίας εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα δι' ὀλίγα σῦκα, ἵνα δῶμεν τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ; καὶ ἀπελθὼν εἰς δένδρον, ἀπὸ τοῦ καύσωνος, μικρὸν ἀφύπνωσα· καὶ νομίζων, ὅτι ἐβράδυνα, ἀποκαλύψας τὰ σῦκα, εὗρον αὐτὰ στάζοντα γάλα, καθὼς συνελέγησαν· καὶ σὺ λέγεις, ὅτι ᾐχμαλωτίσθη ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα; ἵνα δὲ γνῷς καὶ αὐτὸς μὴ διαψευδόμενόν με, λάβε τὰ σῦκα, καὶ ἴδε. Καὶ ἰδὼν ὁ γηραιὸς, εἶπεν· Ὦ τέκνον, δικαίου ἀνθρώπου υἱὸς εἶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ Θεὸς δεῖξαί σοι τὴν ἐρήμωσιν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἤνεγκεν ἐπὶ σὲ τὴν ἔκστασιν ταύτην. Ἰδοὺ ἔτη ἑβδομήκοντα ἔχει ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα, ἀφ' ἧς ἡμέρας ᾐχμαλωτίσθη. Καὶ ἵνα μάθῃς, υἱέ μου, ὅτι ἀληθῆ εἰσιν ἅπερ σοι λέγω, ἀνάβλεψον εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ ἴδε, ὅτι οὔπω ἐφάνη αὔξησις τῶν γεννημάτων· ἴδε καὶ τὰς συκᾶς, ὅτι καιρὸς αὐτῶν οὐκ ἔστι· καὶ γνῶθι καὶ αὐτὸς, καὶ πείσθητί μοι ἀληθεύοντι. Τότε Ἀβιμέλεχ, ὥσπερ ἐκ μέθης ἀνανήψας, καὶ καταμαθὼν τὴν γῆν ἀκριβῶς, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ δένδρα, εἶπεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν τῶν δικαίων. Καὶ λέγει τῷ γηραιῷ· Ποῖος μὴν οὗτος; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δωδέκατος. Καὶ λαβὼν ὁ γηραιὸς παρὰ τοῦ Ἀβιμέλεχ σῦκα, ἀνεχώρησεν εὐλογήσας αὐτόν (*).

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τὴν καρδίαν τῆς Τριάδος οἰκητήριον, ἀπεργασάμενος, τρεῖς ἑδομήσω ναοὺς, ἐν οἷς θείᾳ χάριτι, Ἰωαννίκιε, μύρα βλύζουσιν, εἰς φωτισμὸν καὶ κάθαρσιν, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων.

Ἡ ψυχή σου φωταυγείᾳ θείου Πνεύματος, ἐλλαμπομένη ἀεὶ, ψυχῶν ἑώρα πιστῶς, τῶν προσερχομένων σοι Ἰωαννίκιε τὰ βουλεύματα, προφητικαῖς προγνώσεσιν, ἱερῶς θαυμαζομένη.

Νοσημάτων χειμαζόντων με Μακάριε, ψυχῆς καὶ σώματος, ταῖς ἱκεσίαις σου, συντόμως ἀπάλλαξον, καὶ μέλπειν ποίησον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἀναλλοίωτον τεκοῦσα μόνη Κύριον, θεοχαρίτωτε, τῇ δεξιᾷ τῇ αὐτοῦ, Ἁγνὴ ἀλλοιῶσαί μου, τὸν νοῦν ἱκέτευε, πρὸς τὰ κρείττονα, δεινῶς περιτρεπόμενον, ταῖς τοῦ βίου ἀσχολίαις.

(*) Ἡ περὶ τῶν σύκων τούτων ἱστορία, μὴ ἀναφερομένη ῥητῶς ὑπὸ τῆς θείας Γραφῆς, δῆλον ὅτι ἐλήφθη ἐκ παραδόσεως. Ὁ δὲ ἐνταῦθα ὀνομαζόμενος Ἀβιμέλεχ, ἐν τῷ Ἱερεμίᾳ λέγεται, Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, ἀνὴρ εὐνοῦχος καὶ αὐτὸς ἦν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως (Σεδεκίου) (Κεφ. μέ. 7). Πρὸς τὸν Ἀβδεμέλεχ τοῦτον εἶπεν ὁ Κύριος διὰ τοῦ Ἱερεμίου· Οὐ μὴ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, ὧν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν (τῶν Χαλδαίων δηλ.)· ὅτι σώζων σώσω σε, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσῃς,... ὅτι ἐπεποίθεις ἐπ' ἐμοί (μϛ'. 17-18).

Digitized by Google

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Τὴν ἱεράν σου στολήν, προσεπιχρώσας μάκαρ, βαφαῖς αἱμάτων ἀπετέλεσας, λαμπροτέραν Νίκανδρε, ἀνακραυγάζων· Χριςὲ εὐλογητὸς εἶ.

Προσομιλοῦντες πυρί, ἀνενδοιάστῳ πόθῳ, τῷ πρὸς τὸν Κτίςην οὐκ ἐφλέχθητε, βοῶντες Μακάριοι· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν τῆς καμίνου φλόγα, ὑμῖν ἑτοιμασθεῖσαν, εἰς τιμωρίαν μετετρέψατε, εἰς δρόσον ἐν Πνεύματι, τῷ παντουργῷ βοῶντες· Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα Λόγον, ἀνερμηνεύτως τίκτεις, ἁγνὴ Παρθένε τοὺς κραυγάζοντας, θανάτου λυτρούμενον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ή. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἱστάμενος ἄνω πρὸς τὸ ὄρος, ὡς ἐπὶ λυχνίας λύχνος Ὅσιε, πάντων τὰ νοήματα, πίστει κατεφώτιζες, ὑποδεικνύων ἄριστα, Ἰωαννίκιε, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς καὶ ἀνάγων, τούτους θείῳ λόγῳ, πρὸς ὕψος ἀπαθείας.

Νοΐ ἀπαθείᾳ καθαρθέντι, ὡμίλησας Κυρίῳ παντοκράτορι· ὑφ' οὗ τὰ ἀπόρρητα, Ὅσιε μυούμενος, προφητικῶς προέλεγες, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν, ὡς μέγιστος παμμάκαρ προφήτης· ὅθεν σε συμφώνως, πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν.

Ἐπῆλθόν μοι μάστιγες βαρεῖαι, καὶ νόσοι ἀλλεπαλλήλως με χειμάζουσι· τούτων με ἀπάλλαξον, Πάτερ ἱκετεύω σε, ὡς ἐκ Θεοῦ δεξάμενος, Ἰωαννίκιε, τὴν χάριν ἰατρεύειν τὰ πάθη, καὶ τὰς ἀλγηδόνας, πιστῶν ἐπικουφίζειν.

Τριαδικόν.

Σὺν πάσαις ταῖς ἄνω στρατηγίαις, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, Τριάδα ἀμέριστον, ἄκτιστον Θεότητα, ὑμνολογοῦντες Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, βοήσωμεν ἐν ἀγαλλιάσει, μία ἐξουσία, ἀρχὴ καὶ βασιλεία.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης Ἀγγέλων ὑπερτέρα, Θεὸν ἀπορρήτως σωματώσασα· τοῦτον οὖν ἱκέτευε, Δέσποινα πανάμωμε, τῶν σαρκικῶν ἀνώτερον, παθῶν γενέσθαι με, νοὸς ἐν ὑψηλῇ ταπεινώσει, ἀνυμνολογοῦντα, τὴν σὴν μεγίστην χάριν.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἱεράρχης σεπτὸς ἐχρημάτισας, οὐδαμῶς ἀλλοτρίῳ ἐν αἵματι, τῷ δὲ οἰκείῳ Νίκανδρε, εἰσελθὼν εἰς τὸν ἄνω ναόν, καὶ μέλπων· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐν καθέδρᾳ αἰνέσας τὸν Κύριον, Πρεσβυτέρων Ἑρμαῖος ὁ ἔνδοξος, καλλωπισθεὶς ἐν αἵματι, μαρτυρίου κραυγάζει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἱερῶς προτελοῦντες τὰ ἅγια, ἱερεῖα σεπτὰ ἀνεδείχθητε, καὶ εἰς ὀσμὴν προσήχθητε, εὐωδίας Κυρίῳ ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τῶν κακῶν μου τὸ πέλαγος ξήρανον, εὐσπλαγχνίας κυήσασα πέλαγος, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Κύριον, ᾧ βοῶμεν Παρθένε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ἴσχυσας Θεοῦ, τὸν νοῦν σου κρατύναντος, κατακρατῆσαι παθῶν. Ἄγγελος ἐν σώματι, ἐντεῦθεν Πάτερ σὺ ἐχρημάτισας, καὶ σὺν Ἀγγέλοις πάντοτε, τοὺς οὐρανοὺς κατοικεῖς, τῷ τῆς δόξης, θρόνῳ παριστάμενος, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πληρούμενος.

Ὥσπερ οὐρανόν, τὰ ὄρη καὶ σπήλαια ᾤκησας Ὅσιε· ὅθεν σοι εἰρήνευσαν, ἄγροι θῆρες καθυποτάξαντι, πάθη ψυχῆς δυσκάθεκτα Ἰωαννίκιε, καὶ δικαίῳ, ἤδη χρηματίσαντι· διὰ τοῦτο πιστοί σε γεραίρομεν.

Σοῦ τὸ ἱερόν, καὶ ἅγιον λείψανον ἐν τάφῳ κείμενον, θάπτει τὰ νοσήματα, καὶ φλέγει στίφη δαιμόνων πάντοτε, σοφὲ Ἰωαννίκιε, τῇ θείᾳ χάριτι, ἀναβλύζον, πᾶσι τὰ ἰάματα, τοῖς πιστῶς σε ἀεὶ μακαρίζουσιν.

Ἤδη τῷ Χριστῷ, ἐγγίζων τρανότερον καὶ καθαρώτερον, μέμνησο τῶν πίστει σου, μνημονευόντων Ἰωαννίκιε, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, ἡμῖν αἰτούμενος, νοσημάτων, πάντων ἀπολύτρωσιν, καὶ Θεοῦ βασιλείας οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἁγνή, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα φῶς ἡ κυήσασα, καὶ μὴ καταλάβῃ με, τῆς ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον, μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνώσεως· ἀλλ' αὐτή με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Τῶν Ἱερομαρτύρων.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰκρίῳ σοφὲ καρτερικῶς τεινόμενος, καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, δρόμον οὐράνιον ἐδέξω, χειρὶ ἀγγελικῇ Μάρτυς Νίκανδρε· τοὺς φλέ-

Digitized by Google

γοντας νεκροὺς δὲ ἀπέδειξας, ταῖς ζωηφόροις σου ἐντεύξεσιν.

Ὡράθητε θέαμα φρικτὸν γυμνούμενοι, καὶ ἀλόγοις συνδεσμούμενοι, καὶ ἐπὶ πλεῖστον Ἀθλοφόροι, συρόμενοι καὶ σῶοι δεικνύμενοι, πυρὶ προσομιλοῦντες καὶ ἄφλεκτοι, Πνεύματι θείῳ συντηρούμενοι.

Σήμερον τῶν Μύρων ἱερὰ μητρόπολις, ἑορτάζει, πόλιν ἅπασαν, πρὸς εὐωχίαν συγκαλοῦσα, ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν ταύτῃ Πανεύφημοι, ἐν ᾗ τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν, μεγαλοφρόνως ἐτελέσατε.

Ἠνοίγη ὑμῖν ὁ οὐρανὸς καὶ Ἄγγελοι, τῇ ἀνόδῳ ἐπεκρότησαν· τάξεις Ἁγίων καὶ Δικαίων, ηὐφράνθησαν, ἐσκίρτησαν Μάρτυρες· μεθ᾽ ὧν κατασκηνώσαντες μνήσθητε, τῶν μεμνημένων ὑμῶν Ἅγιοι.

Θεοτοκίον.

Φωτίμε καταύγασον τῷ σῷ Πανάμωμε, ἡ τεκοῦσα φῶς ἀπρόσιτον· λῦσον τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου, καὶ σκότους με ἐξάρπασον δέομαι, καὶ θείας σωτηρίας ἀξίωσον, ἵνα ὑμνῶ σὲ τὴν πανύμνητον.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐμφρόνως καθυπέταξας, σοφὲ Ἰωαννίκιε, τῷ αὐτοκράτορι Πάτερ, νοῒ σαρκὸς τὰς ὀρέξεις· ἐντεῦθεν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατέλαβες, καὶ θείας δόξης ἔτυχες· ὑπὲρ ἡμῶν οὖν πρεσβεύων, μὴ διαλίπῃς παμμάκαρ.

Τῶν Ἱερομαρτύρων.

Φυτεία τοῦ παμμάκαρος, ἐδείχθης Τίτου Νίκανδρε, ὑφ᾽ οὗ τῆς πόλεως Μύρων, ἐχρίσθης Ὅσιε Πάτερ, Ἀρχιερεὺς θεόληπτος· ἐν ᾗ καὶ τὸ μαρτύριον, σὺν τῷ Ἑρμαίῳ πάνσοφε, ὑπὲρ Χριστοῦ διανύσας, ἐν οὐρανοῖς βασιλεύεις.

Θεοτοκίον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκύνησιν, προσνέμω πίστει καὶ φόβῳ, τῇ παναχράντῳ καὶ θείᾳ, εἰκόνι σου πανάμωμε, ἀφ᾽ ἧς ψυχῶν ἐκβλύζουσι, καὶ τῶν σωμάτων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ Θεοτόκον κυρίως.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Γάλακτι τραφεὶς ἀσκήσεως, διὰ βασάνων πολλῶν, Γαλακτίων καὶ θλίψεων, εἰς Χριστοῦ κατήντησας, ἡλικίαν γενόμενος, δεκτὴ θυσία, τέλειον σφάγιον, τῇ αὐθαιρέτῳ ὁρμῇ πανόλβιε. Ὢ τῆς ἑδραίας σου, καὶ βεβαίας πίστεως! δι᾽ ἧς Θεοῦ, ἔτυχες θεούμενος, νῦν τελεώτερον.

Ἐπιστημόνως ἐζήτησας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησι, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καταυγασθεῖσα Θεομακάριστε, καὶ καθελοῦσα στερραῖς ἐνστάσεσι, τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀρχαῖον δράκοντα, Μοναζουσῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυς πολύαθλε.

Δύο φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, Ἀνατολῆς νοητῆς, ἀνατέλλουσι χάριτι, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, εὐσεβῶς καταυγάζουσιν, ὑπερβαλλούσαις ἄθλων λαμπρότησι, καὶ ἰαμάτων, θείοις πυρσεύμασιν· ὧν τὴν ὑπέρφωτον, ἑορτὴν γεραίροντες, τὸν δι᾽ αὐτῶν, πάντας ἁγιάζοντα, Χριστὸν δοξάσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχή μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγάζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἁγνή, τῆς φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρά, ἡ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὢ Μυστηρίου φρικτοῦ! ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδύνως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἔκλαιε λέγουσα· Οἴμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινός, δῆμος, καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ., λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ (*).

Τοὺς ἀνεσπέρους φωστῆρας τοὺς λογικούς, οὐρανοὺς τοὺς λάμψαντας, ὑπὲρ ἥλιον ἐν γῇ, τοῦ Χριστοῦ τοὺς θείους ἀθλητάς, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς πίστει τιμήσωμεν.

Ἑλληνικῆς ἀπὸ ῥίζης στειρωτικῆς, εὐθαλὴς ἐβλάστησας, θεοδώρητος βλαστός, Γαλακτίων κόσμῳ τοὺς καρπούς, προβαλλόμενος τῆς σῆς ἀτρέπτου πίστεως.

Ἐπιστημόνως τὴν πίστιν τὴν πρὸς Χριστόν, ἐκζητοῦσα ἔδραμες, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ· καὶ τυχοῦσα θείας δωρεᾶς, Ἐπιστήμη νυμφικῶς τούτῳ νενύμφευσαι.

Θεοτοκίον.

Κατεποντίσθην ὁ τάλας ἐν τῷ βυθῷ, τῶν πολλῶν μου πράξεων, καὶ πρὸς σὲ τὴν ἀγαθήν, καταφεύγω Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ διάσωσον.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ἐφέσει κρείττονος ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀνεκφράστου, τῶν φθαρτῶν ὑπερεῖδες, καὶ ῥευστῶν πάντα τερπνά, σὺν Ἐπιστήμῃ Χριστῷ, Γαλακτίων, εὐπειθῶς ἑπόμενος.

Ῥυσθέντες βρόχων σαρκικῶν, καὶ παθῶν πολυπλόκων, ἐν ἀσκήσει τῷ πόθῳ, συνεδέθητε Χριστοῦ· θυσία δὲ καθαρά, ἐν ἀθλήσει, τούτῳ προσενέχθητε.

Τῷ θείῳ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, ἀρνησάμενοι κόσμον, συνεδέθητε μᾶλλον, τῷ Πνεύματι Ἀθληταί, καὶ διὰ πόνων πολλῶν, βασιλείας θείας ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ὅστις πρὸς τὴν σήν, καταπέφευγε σκέπην, καὶ οὐκ ἔτυχε Κόρη, τῶν πολλῶν σου οἰκτιρμῶν· διὸ δέομαι τῆς σῆς, ὅπως τύχω, Κόρη ἀντιλήψεως.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει λαμπρύνας σου, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, ἀκτῖσιν ἀθλήσεως, φωταγωγεῖς τοὺς πιστούς, Γαλακτίων μακάριε· ὅθεν σου τὴν ἁγίαν, καὶ φωσφόρον ἡμέραν, πίστει ἐπιτελοῦμεν, εὐσεβῶς σοι βοῶντες· Ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Χριστόν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἡ κυήσασα, σὺν Ἀσωμάτοις αὐτόν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος, μόνη Πανύμνητε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖ τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Θεοῦ σε πρόνοια, βλαστὸν ἀνέδειξε, στειρευούσης νηδύος τῶν ἀρετῶν, τοὺς καρποὺς πληθύνοντα, καὶ καρποφόρον δεικνῦντα, παραινέσεσι τὴν σύζυγον.

Χριστὸν ἐπόθησας, κόσμον ἐμίσησας, κατεφρόνησας πλούτου, δόξης τρυφῆς, καὶ τιμῆς ἠλόγησας, φθαρτῶν τὰ ἄφθαρτα σοφῶς, ἀλλαξάμενος πανόλβιε.

Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσι, κατηκολούθησας, ἀκλινῶς Γαλακτίων σὺν τῇ σεπτῇ, Ἐπιστήμῃ ἔνδοξε· διὸ καὶ δόξης παρ' αὐτοῦ, καὶ στεφάνων κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ναὸν ἐμόλυνα, κακῶς τοῦ σώματος· Παναγία Παρθένε τὸ καθαρόν, Θεοῦ οἰκητήριον, κάθαρον ῥύπου με παντός, τῶν παθῶν μου ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ έ. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τῷ θείῳ φέγγει καταυγασθείς, καὶ τῆς ἀπαθείας καλλοναῖς, περιλαμφθεὶς Γαλακτίων σοφέ, ἔπεισας ἁγνεύειν σὺν σοὶ τὴν σύζυγον, ζυγὸν ἀνελομένην, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Χριστοῦ.

Πυρὶ πυρούμενοι πειρασμῶν, πῦρ φιληδονίας καὶ πυράν, πολυθεΐας ἐσβέσατε, ἄμφω τὰ συμφέροντα συμφρονήσαντες, ἐν πόνοις πολυτρόποις ψυχῆς καὶ σώματος.

Νόμῳ πειθόμενοι τοῦ Θεοῦ, ἄραντες ἐπ' ὤμων τὸν σταυρόν, εἵλεσθε βίον τὸν ἄμεμπτον, καὶ διπλοῖς στεφάναις κατεκοσμήθητε, ἀσκήσει καὶ νομίμοις, ἄθλοις ἐκλάμψαντες.

Θεοτοκίον.

Ἡλίου ὄχημα φωτεινόν, κάθαρον τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς, κἀμοῦ τοῦ δούλου σου δέο-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα, εἰς Ἦχον πλ. δ΄. Τῷ ἐκτινάξαντι ἐν θαλάσσῃ, φέροντα καὶ Ἀκροστιχίδα. Ζυγὴν Ἀθλητῶν ἀζύγων μέλπειν θέμις. Ἰωσήφ.

Digitized by Google

μαι· τάχυνον τὴν χάριν τῆς εὐσπλαγχνίας σου, καὶ ἴασαι νοσοῦντα, Κόρη Θεόνυμφε.

᾿Ωδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τοῦ βίου τὸ βίαιον, βδελυξάμενοι σαφῶς, εἵλεσθε βίον ἄμεμπτον, ὡς βιασταὶ τῆς φύσεως καὶ διπλοῖς, ἐν ἄθλοις προλάμψαντες, ἐν διττοῖς τοῖς στεφάνοις ἐκοσμήθητε.

Σωμάτων διάστασιν, ὑποστάντες τῶν ψυχῶν, ἑνώσει διὰ πίστεως, ἀσάρκους πρὶν καθείλετε δυσμενεῖς· αὖθις ὁρωμένους δὲ, κατεβάλετε, σθένει θείου Πνεύματος.

Νομίμως ἠρίστευσαν, Γαλακτίων ὁ κλεινὸς, καὶ ἡ θεόφρων σύζυγος, ᾿Επιστήμη ἀνδρείως καὶ καρτερῶς· αὐτῶν ταῖς δεήσεσι, τὰ ἐλέη σου Λόγε πᾶσι δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Αγάθυνον Δέσποινα, τὴν ψυχήν μου ἐν πολλοῖς, κεκακωμένην πταίσμασι, καὶ τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, Θεὸν καθικέτευε, βασιλείας τῆς ἄνω ἀξιῶσαί με. ῾Ο Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· ᾿Ανά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μαρτύρων Χριστοῦ, τοῖς δήμοις ἠριθμήθητε, ἀγῶσι στεῤῥοῖς, φαιδρῶς ἀγωνισάμενοι, Γαλακτίων ἔνδοξε, σὺν συζύγῳ σεπτῇ καὶ συνάθλῳ σου, ᾿Επιστήμῃ, τῷ μόνῳ Θεῷ, πρεσβεύοντες ἄμφω ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

῾Ο Οἶκος.

Τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι Γαλακτίωνα, ἐν ᾄσμάτων ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν, σὺν τῇ πανευκλεεῖ συζύγῳ, τῇ φερωνύμῳ ᾿Επιστήμῃ· οὗτοι γὰρ καθεῖλον τοῦ ἐχθροῦ τὸ φρύαγμα, καὶ εἰδώλων τὸ ἄθεον ἤλεγξαν, τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ ἀνεκήρυξαν. Διὸ περιφανῶς λαβόντες παρ᾿ αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν ῾Αγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ ᾿Επιστήμης.

Στίχοι.

᾿Ασυνδυάστους συζύγους κτείνει ξίφος,
Τὴν ψυχικὴν σύζευξιν ἠγαπηκότας.

Τμήθη ᾿Επιστήμη Γαλακτίων τ᾿ ἐνὶ πέμπτῃ.

Γαλακτίων καὶ ᾿Επιστήμη ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, καὶ Σεκούνδου ἡγεμόνος. Καὶ ὁ μὲν Γαλακτίων υἱὸς ἦν Κλειτοφῶντος καὶ Λευκίππης, ἀμφοτέρων Ἑλλήνων. Κατηχήθησαν δὲ τὴν εὐσέβειαν παρά τινος Μοναχοῦ, ᾿Ονουφρίου τὸ ὄνομα, καὶ τὸ ἅγιον Βάπτισμα δέχονται. ῾Η δὲ ᾿Επιστήμη, καὶ αὐτὴ γεννήτορας ῞Ελληνας ἔχουσα, ἐπεὶ τῷ Γαλακτίωνι πρὸς γάμον ἐξεδόθη, παρ᾿ αὐτοῦ βαπτίζεται. Καὶ διατηρήσαντες ἀμφότεροι τὴν παρθενίαν ἄτρωτον, τὸν μοναδικὸν βίον ὑπέρχονται. Πᾶσαν δὲ σκληραγωγίαν καὶ κακοπάθειαν διενεγκόντες, συνελήφθησαν παρὰ τοῦ ῎Αρχοντος Οὔρσου. Καὶ ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ καλάμοις ὀξέσι τοὺς ὄνυχας ἐμπείρονται, καὶ μαχαίρᾳ χεῖρας καὶ πόδας ἀκρωτηριάζονται, καὶ τελευταῖον τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Ἦν δὲ ὁ μὲν ῞Αγιος ἐτῶν τριάκοντα, ἡ δὲ ῾Αγία ᾿Επιστήμη ἐτῶν δέκα ἕξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ῾Αγίων ᾿Αποστόλων ἐκ τῶν ῾Εβδομήκοντα, ῾Ερμᾶ, Πατρόβα, Λίνου, Γαΐου καὶ Φιλολόγου.

Στίχ. ῾Ερμᾶς, Πατρόβας καὶ Γαΐος τρεῖς ἅμα
᾿Απόστολοι θνήσκουσιν, οἷς Τριὰς φίλοι.

Καθεὶς ᾿Ιησοῦς γνώσεως θείας λίνον,
Ζωγρεῖ σε Λῖνε, καὶ μεθιστᾷ τοῦ βίου.

Φιλολόγος φιλῶν σὲ τὸν Θεὸν Λόγον,
Πληροῖ λόγους σοὺς, καὶ θανὼν σύνεςί σοι.

Οὗτοι πάντες ὑπῆρχον ἐκ τῶν ῾Εβδομήκοντα Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὁ μὲν Πατρόβας, οὗ καὶ ὁ θεῖος ᾿Απόστολος Παῦλος ἐν ταῖς αὐτοῦ μέμνηται ἐπιστολαῖς, ᾿Επίσκοπος Ποτιόλων ἐγένετο, πολλοὺς βαπτίσας καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγών. ῾Ο δὲ ῾Ερμᾶς οὗ ἐν τῇ πρὸς ῾Ρωμαίους ἐπιστολῇ μέμνηται ὁ ῞Αγιος ᾿Απόστολος Παῦλος, ᾿Επίσκοπος Φιλίππων γέγονεν. ῾Ο δὲ Λῖνος, μετὰ Πέτρον τὸν κορυφαῖον, τῆς μεγάλης ῾Ρώμης ᾿Επίσκοπος ἐχρημάτισεν. Ο῾ δὲ Γάϊος, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ᾿Απόστολος μέμνηται, μετὰ τὸν ἁγιώτατον Τιμόθεον, ᾿Επίσκοπος ᾿Εφέσου ἐγένετο. ῾Ο δὲ Φιλολόγος (καὶ τούτου μέμνηται) ὑπὸ ᾿Ανδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ᾿Επίσκοπος Σινώπης κατέστη. Οἳ καὶ πλείστους πειρασμοὺς καὶ θλίψεις διὰ τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ὑπομείναντες, καὶ πολλοὺς διδάξαντες, καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγόντες, ἐτελειώθησαν ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ῞Αγιος Δομνῖνος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. ᾿Ανασκοπῶν πῦρ τῆς γεέννης Δομνῖνος,
Τὸ τῇδε πῦρ ἔφριττε οὐ μένουν ὅλως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ῞Αγιοι Τιμόθεος, Θεόφιλος καὶ Θεότιμος, πυγμαῖς τελειοῦνται.

Στίχ. Τὸν Τιμόθεον, καὶ συναθλητὰς δύω,
Κτείνουσι πυγμαὶ, καὶ Θεοῦ τιμᾷ Λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ῞Αγιος Δωρόθεος, θηρίοις ἐκδοθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. ῾Ο Δωρόθεος ἐκδοθεὶς τοῖς θηρίοις,
Δῶρον προσήχθη τῷ Θεῷ προσδεκτέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ῞Αγιοι Εὐψύχιος καὶ Καρτέριος, τὰ αἰδοῖα τμηθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Αἰδοῖα Καρτέριος ἐκτετμημένος,
Σὺν Εὐψυχίῳ καρτεροψύχως φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ῞Αγιος Σιλβανὸς, εἰς μέταλλα βληθεὶς τελειοῦται.

Digitized by Google

Στίχ. Ἐν τοῖς μετάλλοις Σιλβανὸς βεβλημένος,
Λείπει μέταλλα καὶ μεταλλάττει βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πάμφιλος, ξεσθεὶς καὶ φυλακισθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Φρουρᾷ δαμασθεὶς, καὶ πρὸ τῆς φρουρᾶς ξέσει,
Διπλοῦν λάβοι Πάμφιλος εἰκότως στέφος.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου, καὶ Οὐρβανοῦ τοῦ Παλαιστίνης ἄρχοντος. Πολλὰ γοῦν καὶ πρὸ τῆς τοῦ μαρτυρίου τελειώσεως ὁ μακάριος Δομνῖνος ἐναθλήσας, πλεῖστα δὲ πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει, ἔτι καὶ τῇ τοῦ πυρὸς κολάσει καταχρίνεται. Τιμόθεον δὲ, καὶ Θεότιμον, καὶ Θεόφιλον, τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος φέροντας, καὶ ὡραίους καὶ καλοὺς τῇ ὄψει, ἐπὶ πυγμῇ μονομαχίας καταδικάζει ὁ τύραννος. Δωρόθεον δὲ σεμνόν τινα καὶ ἱερὸν πρεσβύτερον, θηρίοις πρὸς βορὰν δίδωσι. Τὸν δὲ Καρτέριον καὶ Εὐψύχιον, τελείων ἀνδρῶν φέροντας ἡλικίαν, ἀποτμηθέντας τὰ αἰδοῖα, ἐπὶ τὸ τῶν εὐνούχων μεταφέρει γένος. Τὸν δὲ Σιλβανὸν τοῖς κατὰ φανῶν μετάλλοις ἐγκρίνει. Καὶ παρθένους τρεῖς πορνοτρόφοις ἀκολάστοις ἐκδίδωσι· καὶ ἑτέρας δεσμοῖς καθείργνυσι· καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ μίαν ὥραν ἐπράττετο, τῷ δικαστῇ. Ὁ δὲ Πάμφιλος, πάσῃ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμούμενος, σφοδρότατα αἰκισθεὶς ἅπαξ καὶ δὶς, καὶ τῇ εἱρκτῇ σὺν ἑτέροις ὁμολογηταῖς ἐναποῤῥιφεὶς, τὸ τέλος τῆς μαρτυρίας εὕραντο, τελειωθέντες ἐν Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, κατεκόσμησεν ἑαυτὸν, πάσαις ταῖς κατὰ Θεὸν ἀρεταῖς. Ὅθεν μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἁγιωτάτου Πάπα Ἀλεξανδρείας, ἐκ θείας προνοίας, χειροτονεῖται παρὰ τῶν συνεληλυθότων Ἐπισκόπων καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας. Καὶ γέγονε διδάσκαλος τῆς ὀρθοδοξίας ἀκριβὴς, πρᾶος, ταπεινὸς, ἐλεήμων, ὀρφανῶν πατὴρ, χηρῶν ὑπερασπιστὴς, ὁδηγὸς τῶν πεπλανημένων, τῶν νοσούντων ἰατρὸς, τῶν θλιβομένων παράκλησις· καὶ ἦν ἰδεῖν πάντας χαίροντας καὶ εὐφραινομένους. Ἀλλ' ὁ σκανδαλουργὸς διάβολος, τῷ τότε Λέοντι ὑποβαλὼν εἰκονομαχίαν, πείθει τὸν Ἅγιον ἀπὸ Ἀλεξανδρείας μεταστείλασθαι δέσμιον ἐν Κωνσταντινουπόλει. Καὶ τούτου γενομένου, παραστὰς ὁ Ἅγιος ἤλεγξεν αὐτὸν ἐνώπιον πάσης τῆς Συγκλήτου, αἱρετικὸν καὶ ἄθεον καὶ ἀσεβῆ τοῦτον ἀποκαλέσας. Ὁ δὲ, μὴ φέρων τὰς ὕβρεις, βουνεύροις κατέξανε τὰς σάρκας αὐτοῦ, καὶ καθεῖρξε λιμαγχονήσας. Ὁ δὲ Ἅγιος εὐχαρίστως πάντα φέρων, ἔλεγε πρὸς τοὺς παρόντας· Ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου ἁγίας εἰκόνος ἑτοίμως ἔχω μεληδὸν κατατμηθῆναι. Ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ ἀλιτήριος ἐκεῖνος βασιλεὺς, τοῦτον ἐξορισθῆναι προσέταξεν. Ἀπελθὼν δὲ ὁ μακάριος ἐν τῇ ἐξορίᾳ, καὶ ἐπὶ χρόνοις τρισὶν ἐκεῖσε διαρκέσας, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Χρηστάγγελός τις ψῆφος Ἀγαθαγγέλῳ
Ἡ τῆς τελευτῆς ψῆφος ἦν ἐκ τοῦ ξίφους.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου, πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ δ'. Δροσοβόλον μέν.

Δροσοβόλος ὑμᾶς χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, πανσόφως προσανέψυχε, πυρπολουμένους πειρασμῶν πυρὶ καὶ ἀλγεινῶν, ἀσκήσεως καὶ τῶν αἰκισμῶν, οὓς ἐν ἀθλήσει καρτερῶς, αὖθις ὑπέστητε.

Τῆς ἁγνείας μὲν τῷ πόθῳ καὶ ἀσκήσεως, στέργετε τὴν διάστασιν· ἐν ὁμονοίᾳ δὲ ψυχῆς διὰ πίστεως στεῤῥᾶς, συνδεόμενοι πρὸς ἀθλητικὰς, αὖθις ἡνώθητε λαβὰς, Ὁσιομάρτυρες.

Γαλακτίων ὁ πανένδοξος θεσπίσμασι, πειθήσας τοῦ Παντάνακτος, τὰ θεσπίσματα ὡς ληρήματα τῶν δυσσεβῶν, ἡγήσατο· ὅθεν οὐρανῶν, τὴν βασιλείαν ἐν Χριστῷ, κλῆρον ἀπείληφεν.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα ἐχρημάτισας Πανάμωμε, τῶν νοερῶν Δυνάμεων· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι οὐ τολμῶσιν ὅλως κατιδεῖν, ἀγκάλαις ἐβάστασας ταῖς σαῖς· χαριστηρίοις σε φωναῖς, ὅθεν δοξάζομεν.

Ὠδὴ ή. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τοῦ τῆς φύσεως πόθου φίλτρον θερμότερον, πρὸς Χριστὸν ἐσχηκότες, σαρκὶ καὶ αἵματι ὅλῳ τῷ νοῒ προσανέχειν ἀπείπασθε, σχέσεως ὑλώδους ἐμφρόνως ἀποστάντες.

Τῆς πρὸς σάρκα φιλίας ξένως διέστητε, τῆς ἁγνείας τῷ φίλτρῳ θείως ἡνώθητε, καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ συνηρμόσθητε, κλέος συζυγίας, ἀζύγων μέγα θαῦμα.

Βασιλείαν τὴν ἄνω Μάρτυς θεσπέσιε, κατοικῆσαι σπουδάζων, ταύτην κατέλαβες, αἵμασι τοῖς σοῖς, Γαλακτίων ὠνούμενος, σὺν τῇ Ἐπιστήμῃ τῇ σῇ καλῇ συνάθλῳ.

Θεοτοκίον.

Ὥσπερ πύρινος θρόνος φέρεις Πανάμωμε, τὸν ἐν κόλποις πατρῴοις ἀναπαυόμενον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν, Θεοτόκε ἱκέτευε, ὅπως αἰωνίου, ῥυσθῶμεν καταδίκης. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
» ἅπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Χριστοῦ τῷ πόθῳ θερμῶς στομούμενοι, σχέσιν ψυχρὰν τοῦ βίου καὶ τοῦ φίλτρου τῆς φύσεως, καὶ δεσμοὺς τῆς σαρκὸς διεῤῥήξατε, διὰ τὴν ἐν Τριάδι, μίαν Θεότητα, Μάρτυρες δυάδος, ὑλικῆς ὑπεργενόμενοι.

Χοροῖς Μαρτύρων, Παρθένων τάγμασιν, ἐν οὐρανοῖς χορεύων, καὶ φωτὶ ἀγαλλόμενος, σὺν τῇ σῇ συζύγῳ Ἐπιστήμῃ κακῶν, λύσιν ἡ-

Digitized by Google

μὶν βραβεύεις, νίκας τῷ Ἄνακτι, κόσμῳ Γαλακτίων, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στεῤῥῶς ἐν πίστει εἰς ἓν ἑνούμενος, πανευκλεῶς ὁ θεῖος Γαλακτίων ὁ πάνσοφος, καὶ τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ συνδούμενος, συνήθλησε γενναίως· τούτων δεήσεσιν, οἴκτειρον ἡμᾶς Λόγε Θεοῦ, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Φωναῖς ὑμνοῦμεν χαριστηρίοις σε, οἱ διὰ σοῦ τυχόντες ἀληθῶς τῆς θεώσεως, καὶ βοῶμέν σοι· Χαῖρε Πανάμωμε· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως καὶ Θεοῦ· χαῖρε Μητρόθεε. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον· Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τραφεὶς τῷ γάλακτι Μάρτυς, τῆς πίστεως Γαλακτίων, σὺν τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ, ἐνήθλησας μέχρι τέλους· ὑμῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ῥυσθείημεν τῆς γεέννης. Θεοτοκίον.

Χαριστηρίοις ὕμνοις, δοξάζοντές σε Παρθένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ Χαῖρε, βοῶμέν σοι Θεοτόκε· Χαῖρε ἀνύμφευτε Μήτηρ, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Παῦλος ὁ θεσπέσιος, σὲ μιμητὴν προχειρίζεται, ὁμωνύμως καλούμενον, καὶ τρόποις κοσμούμενον, τοῖς αὐτοῦ Παμμάκαρ, καὶ θεοσεβείᾳ, καὶ τῇ ἀνδρείᾳ τῆς ψυχῆς, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων, καὶ ζήλῳ πυρακτούμενον, ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχε· ᾧ καὶ νῦν συνδεδόξασαι, οὐρανίοις σκηνώμασιν.

Ἄρειον τὸν ἄθεον, καὶ δυσσεβῆ Μακεδόνιον, ταῖς στεῤῥαῖς τῶν δογμάτων σου, νευραῖς ἀπηγχόνισας· τῷ ὀρθῷ δὲ λόγῳ, τῆς διδασκαλίας, τῶν Ὀρθοδόξων τὴν πληθύν, Ἱερομύστα μάκαρ ἐστήριξας· διό σου τὴν ὑπέρλαμπρον, ὁμολογίαν δεξάμενος, βασιλείας ἐνέδειξε, κοινωνὸν ὁ Φιλάνθρωπος.

Δρόμον ἐκτελέσαντα, σὲ καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα, Ἱεράρχα μακάριε, Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τῷ λαμπρῷ στεφάνῳ, τῆς δικαιοσύνης, καὶ κατελάμπρυνε τὴν σὴν, ὁμολογίαν ἀξιοθαύμαστε· διὸ τὴν ἐπουράνιον, κληρονομίαν δεξάμενος, τὸν Σωτῆρα δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Παῦλε παμμακάριστε, ὁμολογίας ἐπώνυμε, τῶν θερμῶς εὐφημούντων σε, προστάτης γενόμενος, ἐκ παντὸς κινδύνου, πάσης ἁμαρτίας, καὶ καταιγίδος τῶν παθῶν, καὶ τυραννίδος Πάτερ διάσωσον· ὡς Μάρτυς γὰρ ἀήττητος, καὶ Ἱεράρχης εὐπρόσδεκτος, παῤῥησίαν σὺ κέκτησαι, πρὸς Χριστὸν Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος, Ὅσιε Πάτερ, τὸν ὁμώνυμον Παῦλον ἐζήλωσας, διωγμοὺς ὑπομείνας καὶ περιστάσεις, καὶ ἐν τοῖς σοῖς οἰκείοις πόνοις, τὰ βλάσφημα δόγματα Ἀρείου κατέβαλες· παθὼν γὰρ ὑπὲρ τῆς ἀνάρχου, καὶ ὁμοουσίου Τριάδος, τὸν δυσσεβῆ καὶ πνευματομάχον καθεῖλες Μακεδόνιον· καὶ τὴν ὀρθόδοξον πᾶσι τρανώσας πίστιν, τοῖς ἀΰλοις συναυλίζῃ Ἀγγέλοις· μεθ' ὧν καὶ νῦν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Υἱός σου παθεῖν ἠνέσχετο, ἵνα τῷ τούτου πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι, παράσχῃ Θεοτόκε· ὅθεν αὐτὸν, καθικέτευε πάντοτε, παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι, καὶ ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος Πανύμνητε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ἀσκήσεως τὸ πέλαγος διαπλέων, τῆς ἐγκρατείας αὔρᾳ, τὸ τῶν παθῶν κλυδώνιον ἐξέφυγες Ὅσιε· ὅθεν τῇ ὁμωνυμίᾳ φερωνυμήσας τοῦ θείου Παύλου, διωγμοὺς ὑπήνεγκας καὶ περιστάσεις, κακουχούμενος ἐν ταῖς τῶν αἱρετιζόντων γλωσσαλγίαις. Διὸ Ἀρείου κατέβαλες τὰ δόγματα, καὶ Νεστορίου τὰς αἱρέ-

Digitized by Google

σεις στρεψάμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὤφθης ζηλωτής. Αὐτὸν ἱκέτευε, Ἱεράρχα μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὥσπερ ἐν λιμένι προσδραμών, ὑπὸ τὴν ἁγίαν σου σκέπην, Παρθενομῆτορ ἁγνή, δέομαι σπλαγχνίσθητι, μὴ ἀποῤῥίψῃς με· ἀλλὰ ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου, τῆς νῦν ἐπελθούσης, θλίψεως, ὡς ἔχουσα, τὸ συμπαθὲς φυσικόν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, πάντοτε πρεσβεύουσα σῷζε, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τὸν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, σοῦ ἐκβλαστήσαντα, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γʹ. Αὐτόμελον.

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ ζηλωτὴν ἐν Ἱερεῦσιν ἀνέδειξε. Συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου ἀναγινώσκομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, εἶτα τοῦ Ἁγίου τοῦτον οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν μυσταγωγὸν Παῦλον ὑμνῶ προφρόνως.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος δʹ. **Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.**

Τῆς πίστεως ἔρεισμα, τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον, καὶ στῦλον ἀκράδαντον, ὁμολογίας σε, καὶ πολύφωτον, τῆς χάριτος φωστῆρα, καὶ στόμα πυρίπνοον, Παῦλε κηρύττομεν.

Ὁ Παῦλος ὁ μέγιστος, τῆς οἰκουμένης ὁ ἥλιος, Τρισμάκαρ προβάλλεται, σὲ Παῦλον δεύτερον, ὡς πῦρ φλέγοντα, εὐτόνως τὰς αἱρέσεις, καὶ πέλεκυν κόπτοντα, τὴν ἀθεότητα.

Νομίμως ἠγώνισαι προκινδυνεύων Θεσπέσιε, τοῦ θείου κηρύγματος, ὡς Ἱεράρχης πιστός· καὶ κατέπνιξας, νευραῖς τῶν σῶν δογμάτων, ὡς θῆρα τὸν Ἄρειον, τὸν ματαιόφρονα.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες, τὴν μόνην κοσμήσασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν κυήσασαν, Θεὸν σεσαρκωμένον, Παρθένον τε μείνασαν, ἀδιαλώβητον.

Ὠδὴ γʹ. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Υἱοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ, τὸν φύσει Υἱὸν Μονογενῆ, εἰς κτίσιν οὐ κατήγαγες, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Παῦλε τοῖς Παύλου δόγμασι, τοῦ θεοφόρου ἑπόμενος.

Στόματι καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, σοφίαν καὶ δύναμιν Θεοῦ, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, σὺ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας, Παῦλε θεόφρον ὅσιε, τὸν δυσμενῆ φαυλίσας Ἄρειον.

Τῆς ὑπερουσίου ἐξουσίας, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Θεοῦ, δι' οὗ θεοποιούμεθα, κρίσει δικαίᾳ Πάνσοφε, φύσει Θεὸν ἐδίδαξας, καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ἀνάρχου Γεννήτορος ὁ Λόγος, ὁ πάσης ἀνώτερος ἀρχῆς, ἀρχὴν νῦν σωματούμενος, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ ἐδέξατο, καὶ ὑπὸ χρόνον γέγονεν, ὁ χρόνων πάντων ὑπέρτερος.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δʹ. Τὴν Σοφίαν.

Ὡς τοῦ Σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὁμώνυμος Πάτερ καὶ μιμητής, κινδύνους ὑπέμεινας, καὶ διωγμοὺς ὑπὲρ πίστεως, καὶ ὡς αὐτὸς τὴν Ῥώμην, κατέλαβες Ὅσιε, πανταχοῦ κηρύσσων, Τριάδος τὸ ὁμότιμον· ὅθεν καὶ τὸν δρόμον, ἐν Ἀρμενίᾳ τελέσας, ἀξίως ἀπείληφας, ἐκ Κυρίου τὸν στέφανον, καταισχύνας τὸν Ἄρειον. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος γʹ. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἔνθεον ἐπικρατύνας, ῥῆμα ἄθεον ἐξοστρακίσας, Παῦλε θεόφρον κατήσχυνας Ἄρειον· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Digitized by Google

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι! Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Γέρας πολυτίμητον σῇ κορυφῇ, τῆς ὁμολογίας τὸν στέφανον, ὡς νικηφόρῳ, ζωηφόρῳ δεξιᾷ, ὁ Πλαστουργὸς ἐπέθηκε, Παῦλε θεοφάντορ μακάριε.

Ὥσπερ προηγώνισαι τῶν εὐσεβῶν, Πάνσοφε δογμάτων ἀπείληφας, τὰς ἀντιδόσεις, νῦν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, τετυχηκὼς μακάριε, Παῦλε θεοφάντορ θεσπέσιε.

Γῆν τὴν ἐπουράνιον χοροβατεῖν, ἣν πόδες πραέων χορεύουσι, κατηξιώθης, ὡς λαμπρὸς ἀγωνιστὴς, τῆς ἀληθείας πάντιμε, Παῦλε γεγονὼς καὶ ὑπέρμαχος.

Θεοτοκίον.

Ὁμοουσιότητι τῇ τοῦ Πατρὸς, Σῶτερ ὡς Υἱὸς καθορώμενος, ἐκ τῆς Παρθένου, ὁμοούσιος ἡμῶν, σωματωθεὶς γεγέννησαι, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νομὴν τῆς αἱρέσεως, καὶ σηπεδόνα ἔστησας, βαλὼν δραστικώτατον θεόφρον, φάρμακον Πάτερ ὁμολογίαν τὴν σὴν, καὶ τῶν σῶν, δογμάτων τὸ λαμπρὸν, νοῦ τε καθαρότητα καὶ τὸν ζῆλον τὸν ἔνθεον.

Πλουσίως ἐκκέχυται, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χάρις σοῦ τοῖς χείλεσι Παμμάκαρ, πρόμαχον ὄντως ὀρθοδοξίας στεῤῥὸν, εὑροῦσά σε καὶ προασπιστήν· ὅθεν κατεφώτισας, Ὀρθοδόξων συστήματα.

Ἀρείου τὸ ἄθεον, Μακεδονίου βλάσφημον, Παῦλε θεοπνεύστων σου δογμάτων, καὶ διδαγμάτων ἐκσφενδονίσας πλοκαῖς, Δαυῒδ ὡς ἀλλόφυλον τὸ πρὶν, τούτους ἀπηγχόνισας, καὶ στεῤῥῶς κατεδίκασας. Θεοτοκίον.

Ὑπάρχων αἰώνιος, νῦν ὑπὸ χρόνον γέγονε, σάρκα προσλαβόμενος Παρθένε, ἔμψυχον ἔννουν, Λόγος ὁ ἄναρχος, ἐκ σοῦ ἀπεφόγαμε Ἁγνὴ, πᾶσι ταῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην δωρούμενος.

Ὠδὴ ς΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Λαλήσας εἰς ὕψος βλασφημίαν, καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον, τοῦ Θεοῦ ὁ Ἄρειος εἰς κτίσιν, καταγαγὼν ὑπὸ σοῦ ὁ δείλαιος, Θεοφόρε κατακέκριται.

Ὁ ἄνους καὶ ἄθεος καὶ ἄφρων, ὁ ἀθετήσας Πάτερ, Μακεδόνιος τὸ θεῖον Πνεῦμα, διὰ τῆς σῆς καρτερᾶς ἐνστάσεως, θεοφάντορ καταβέβληται.

Νεκροῦται συρόμενον ὡς ὄφις, τοῖς ζωτικοῖς σου λόγοις, προσβαλὼν αἱρέσεων τὸ στῖφος, Ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ πανόλβιε, θεοῤῥῆμον ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν Παρθένε Θεομῆτορ, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον, καὶ τὴν σὴν ἀμόλυντον ἁγνείαν· καὶ γὰρ ἐν σοὶ, θαυμαστὸς συνέδραμε, παρθενία, τόκος ἄφθορος. Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με καταιγὶς πολλῶν ἁ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀστράψας ἐν γῇ, ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον, τὴν καθολικὴν φωτίζεις Ἐκκλησίαν νῦν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἤθλησας, τὴν ψυχήν σου Παῦλε προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἄβελ τρανῶς, βοᾷ σου τὸ αἷμα πρὸς Κύριον. Ὁ Οἶκος.

Ὁμολογίας στῦλος ὑπάρχεις, καὶ ὁμώνυμος Παύλου τοῦ φωστῆρος τῆς γῆς, ὁμότροπός τε καὶ σύναθλος, τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ βαστάζων ἐν τῷ σώματι, Παῦλε ἱερομύστα· καὶ ἐν αὐτοῖς ἐντρυφῶν, καὶ καυχώμενος πάντοτε, ἐνώπιον βασιλέων κακοδόξων ὤφθης ἱστάμενος, καὶ μὴ πτοούμενος, μᾶλλον δὲ δυναμούμενος. Ὅθεν τρανώτερον βοᾷ σου τὸ αἷμα πρὸς Κύριον.

Συναξάριον.

Τῇ ς΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Τὴν εἰς φάρυγγα Παῦλος αὐχῶν ἀγχόνην,
Λύει φάρυγξι ῥευμάτων τὴν ἀγχόνην.

Οὕνεκα ὡμολόγει Παῦλος Θεὸν, ἄγχεται ἕκτῃ.

Παῦλος ὁ μέγας Ὁμολογητὴς, ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης, Νοτάριος γενόμενος καὶ ὑπογραφεὺς Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Διάκονος τῆς αὐτῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας· ὅν περ οἱ Ὀρθόδοξοι, μετὰ τὴν τελευτὴν Ἀλεξάνδρου, Πατριάρχην προχειρίζονται Κωνσταντινουπόλεως. Κωνστάντιος δὲ ὁ βασιλεὺς, Ἀρειανὸς ὢν, ὑποστρέψας ἀπὸ Ἀντιοχείας, ἐκβάλλει τοῦτον ἀπὸ τοῦ θρόνου, καὶ ἀντ' ἐκείνου εἰσάγει Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας. Ὁ δὲ, καταλαβὼν τὴν Ῥώμην, εὗρε τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ἐκβεβλημένον κἀκεῖνον ὑπὸ Κωνσταντίου τοῦ οἰκείου θρόνου. Διὰ γραμμάτων οὖν τοῦ βασιλέως Κώνσταντος, ἀπολαμβάνουσιν ἀμφότεροι τοὺς οἰκείους θρόνους· καὶ πάλιν ἐκβάλλονται παρὰ Κωνσταντίου τῇ τῶν Ἀρειανῶν συμβουλῇ. Τότε γράφει Κώνστας

Digitized by Google

πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κωνστάντιον, ὅτι εἰ μὴ ἀπολάβει τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἐλεύσομαι μετὰ δυνάμεως κατὰ σοῦ. Ἀπέλαβεν οὖν τὸν θρόνον ὁ θεῖος Παῦλος μικρὸν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον Κώνσταντος, ἐξορίζεται εἰς Κουκουσὸν Ἀρμενίας· καὶ ὑποκλεισθεὶς, ἐν οἰκήματι λειτουργῶν, ἀποπνίγη παρὰ τῶν Ἀρειανῶν μετὰ τοῦ ἰδίου ὠμοφορίου, παραδοὺς τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας κατενεχθείσης κόνεως, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου.

Στίχ. Φλέγειν ἀπειλεῖς, ἀλλὰ πάλιν οὐ φλέγεις,
Ὀργῇ κεράσας μακροθυμίαν Λόγε.

Τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοκρατορίας Λέοντος τοῦ μεγάλου, πέμπτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς, περὶ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, ἅπας ὁ οὐρανὸς συννεφὴς γεγονὼς, τὴν συνήθη τῶν νεφελῶν μελανίαν εἰς πυρώδη θείαν μεταβαλὼν, ἐδόκει τὰ πάντα καταφλέγειν. Εἰς τοσοῦτον γὰρ ἐξέπληξεν ἅπαντας, ὥστε καὶ ἐκ μόνης τῆς ὄψεως ὑπολαμβάνειν, ὡς εἰ καὶ βροχὴ κατενεχθείη ἐκ τῶν νεφῶν, πάντως πῦρ ἔσται καὶ φλὸξ κατακαίουσα, ὡς πάλαι τὰ Σόδομα. Διὰ τὴν ἀμφίβολον οὖν ταύτην προσδοκίαν, πάντων τοῖς ἱεροῖς οἴκοις μετ' οἰμωγῶν, καὶ ἄλλης ἱκεσίας προσπεφευγότων, ὁ Φιλάνθρωπος κεράσαμενος, τῇ τιμωρίᾳ τὴν ἀγαθότητα, ἐκέλευσεν ὕειν τοῖς νέφεσιν ἀσυνήθη ὑετὸν καὶ ξένον, καὶ φόβον ἐμποιοῦντα τοῖς ἁμαρτάνουσιν. Ἀπὸ γὰρ ἑσπερινῶν ὡρῶν ἀρξάμενος, παρετάθη μέχρι μεσονυκτίου. Τὸ δὲ κατερχόμενον, κόνις ἦν μέλαινα καὶ σφοδρότατα ζέουσα, καὶ παραπλησία τῇ καμιναίᾳ αἰθάλῃ, καὶ πλείστη, ὡς εὑρεθῆναι ὑπεράνω τῆς γῆς καὶ τῶν κεράμων ἐπιτεθεῖσα πλέον ἀνδρικῆς σπιθαμῆς. Κατέκαυσε δὲ καὶ κατέφλεξε τὰ ἐκ τῆς γῆς ἀνιόντα, βοτάναις τε καὶ φυτά. Ἐγένετο καὶ δυσέκπλυτος πάνυ, τήν τε τοῦ Θεοῦ ἀγανάκτησιν ὑπεμφαίνουσα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν εἰκονίζουσα. Πολλῶν γὰρ καὶ ῥαγδαίων ὄμβρων ἐπὶ πολλαῖς ὥραις καὶ ἡμέραις κατενηνεγμένων, μόλις ποτὲ ἠδυνήθη ἐκπλυθῆναι· δηλοῦντος τοῦ πράγματος, ὡς τῆς ἐν ἡμῖν ἁμαρτίας, καθάπερ πυρίνης καὶ μελαίνης κόνεως ἐπικειμένης, καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς ἀναστήματα κατεσθιούσης ὡς πῦρ, πολλῶν ἡμῖν δεῖ τῶν δακρύων, σφοδροῦ τοῦ θρήνου κάτωθεν, ἐξ αὐτῆς τῆς ἀβύσσου τῆς καρδίας, ἐν στεναγμῷ καὶ πικρίᾳ ψυχῆς ἀναδιδομένων· ἵνα τὴν τῆς κακίας φλογώδη αἰθάλην ἐκπλύναντες, τὴν καλὴν γῆν τοῦ νοὸς πιανθεῖσαν, καρποφορεῖν τὰ θεῖα παρασκευάσωμεν, καὶ τὴν ἐν τῇ γεέννῃ τιμωρίαν ἐκφύγωμεν, καταφλέγουσαν τῶν ἐμπιπτόντων σὺν τοῖς σώμασι καὶ τὰς ψυχὰς, καὶ τῆς βασιλείας τῆς οὐρανῶν ἐπιτύχωμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ.

Στίχ. Ἀρεστὰ, Λουκᾶ, τῷ Θεῷ πράξας Λόγῳ,
Τῆς εὐαρέστων ἐκθανὼν μοίρας γίνῃ.

Οὗτος ὁ μακάριος Λουκᾶς ἐκ πόλεως ὥρμητο Ταυρομενίας, τῶν Σικελῶν ἐπαρχίας· νέαν δὲ ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡσεὶ χρόνων ὀκτωκαίδεκα, νουνεχῶν ἐσχόλαζεν ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Θεοῦ, τῶν θείων λογίων ἀκροατὴς καὶ ποιητὴς γενόμενος. Ὡς δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐβουλεύσαντο τοῦτον γυναικὶ συζεῦξαι, αὐτὸς νύκτωρ ἀναστὰς καὶ εἰς ἄβατον τόπον ἀναχωρήσας, μετὰ τῶν θηρίων ᾤκει. Ἡμέρας δὲ τεσσαράκοντα διατελέσας ἄσιτος, θείας καὶ ἀγγελικῆς ἠξιώθη ὀψεώς τε καὶ ἐπισκέψεως. Καὶ καταλαβὼν Μονήν τινα, περιβάλλεται τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα. Καὶ σκληροτέρᾳ διαγωγῇ ἑαυτὸν ὑποβαλλόμενος (διὰ τριῶν γὰρ ἢ τεσσάρων ἡμερῶν, γευόμενος ἄρτου καὶ ὕδατος, καὶ μηδόλως σωματικῶς ἀναπαυόμενος), διετέλεσε μῆνας δέκα καὶ ὀκτώ.

Ἐκεῖθεν ἀπάρας, ἔρχεται μετά τινος Μοναχοῦ ἐν τῷ τῆς Αἴτνης ὄρει, ἐκ τῶν εὑρισκομένων βοτανῶν ἐκεῖσε τρεφόμενος. Καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀνάγκην, ἐκάθευδε μὲν ὀλίγον κατακλινόμενος, μονοχίτων ὑπάρχων καὶ ἀπέδιλος. Ὅρος δὲ ἦν αὐτῷ καὶ κανὼν ἠκριβωμένος, μὴ ἐξεῖναι τῆς κέλλης μέχρις ἂν τὸ ὅλον ἐπισυνάψῃ Ψαλτήριον. Εἶτα τὸν κανόνα τῆς τρίτης ὥρας ἐτέλει. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας τοῦ ἔργου ἥπτετο, μέχρις ἂν ὁ τῆς ἕκτης ὥρας καιρὸς ἐπιστῇ. Καὶ μετὰ τὴν ἕκτην, τοῦ μικροῦ σιτηρεσίου ἐφρόντιζε καὶ τῆς λοιπῆς Ἀκολουθίας.

Ἐν τούτοις ὢν, χάριτος ἠξιώθη θεόθεν μεγίστης, καὶ διαλύσεως λόγων δυσνοήτων, ὡς καί τινας ἀποροῦντας λέγειν· Πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; Καὶ μετὰ ταῦτα τόπον τινὰ δι' ἀποκαλύψεως καταλαμβάνει, καὶ δώδεκα μοναχοὺς συναθροίσας, τούτων ἐπιμελεῖτο. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τὸ Βυζάντιον καταλαμβάνει, καὶ περιελθὼν τὰ τῶν Μοναζόντων οἰκίδια, καὶ τοῖς Πατράσι κοινωσάμενος, ὑποστρέψας ἀπῆλθε μέχρι Κορίνθου· καὶ ἔν τινι κώμῃ οἰκήσας οὐ πλείους μηνῶν ἑπτὰ, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Παῦλος, ὁ διὰ Χριστὸν Σαλὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑποκριθεὶς ὁ Παῦλος ἐν γῇ μωρίαν,
Χορῷ θανὼν σύνεστι τῶν θεοφρόνων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Μεταβέβηκας θεόφρον πρὸς οὐράνια, Παῦλε σκηνώματα· καὶ προσπελάσας Θεῷ, μεθέξει θεούμενος, ἔνθεος γέγονας, ψάλλων· Ὅσιε· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νουθετούμενοι σοῖς λόγοις διδασκόμεθα, Παῦλε πανεύφημε, ὡς ἐν ἡλίοις τρισὶν, ἀμέριστον ἄτμητον, σέβειν Θεότητα, ἣ καὶ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς πανίερος ἡ θεία καὶ θεάρεστος, ὁμολογία σου· ὡς γὰρ χρυσὸς καθαρθεὶς, Θεῷ προσενήνεξαι, θῦμα εὐπρόσδεκτον, ἀγαλλόμενος, τῇ ἐκμιμήσει Ὅσιε, τῶν παθῶν τῶν τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον.

Πᾶσι πρόξενος ἀνθρώποις ἐναπέφηνας, θείας λυτρώσεως, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ παντὸς, τεκοῦσα Παναμώμε, ᾧ πάντες ψάλλομεν· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥέουσι πηγαὶ τῶν σῶν δογμάτων, καὶ πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν καταρδεύουσι· σῷ δὲ Πάτερ αἵματι, πάντας καθηγίασας τοὺς ὀρθοδόξῳ πίστει σοι, ἀκολουθήσαντας, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Ὅρμῳ γαληνῷ σὺ προσωρμίσθης, τοῦ βίου τὰς τρικυμίας ἀπωσάμενος· εἶχες γὰρ ἰθύνοντα, πᾶσαν τὴν πορείαν σου, τὸν κυβερνήτην Κύριον, Παῦλε πανόλβιε, τὸν νεύματι τὰ πάντα ποιοῦντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τριαδικόν.

Φῶς τὸ τριλαμπὲς τῆς ὑπερθέου, Τριάδος ἐν σοὶ σκηνῶσαν φῶς σε δεύτερον, ἔδειξε φωτίζοντα, δῆμον μὲν ὀρθόδοξον, αἱρετικὴν δὲ φάλαγγα, Πάτερ ἀμβλύνοντα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ῥήσεις Προφητῶν ἀκολουθοῦντες, Παρθένε σὲ Θεοτόκον καταγγέλλομεν· τέτοκας παιδίον γὰρ, πάντων ἀρχαιότερον, Ἐμμανουὴλ καλούμενον, ᾧ καὶ κραυγάζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην
» ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμ-
» νεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας. Ὠδὴ θʹ. Ἅπας γηγενής.

Ὅλον ἐμαυτὸν, προσάγω Θεσπέσιε, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου· ὡς Ἱερομάρτυς δὲ, τὴν ἐξουσίαν λύειν τὰ πταίσματα, παρὰ Χριστοῦ δεξάμενος, ἐμῶν σφαλμάτων σειρὰς, διαρρήξας, σῶσόν με πρεσβείαις σου, καὶ τῷ θείῳ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Νέος πεφηνὼς, τῷ ζήλῳ πυρούμενος, Παῦλος πανάριστε, τῶν ἐν Παραδείσῳ νῦν, ἀρρήτων λόγων Πάτερ ἀκήκοας· ὡς κοινωνὸς τῶν τρόπων γὰρ, τῆς ἀναρρήσεως, συμμετέσχες, στέφανον δεξάμενος, βασιλείας Χριστοῦ εὐπρεπέστατον.

Ὥς τις ἀριστεὺς, ἐφάνης κατήγορος πάσης αἱρέσεως· τῆς ὀρθοδοξίας δὲ, Ἱερομάρτυς θεῖος συνήγορος, μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος, ἠγλαϊσμένος σαφῶς, καὶ τῇ αἴγλῃ, Παῦλε πανάοιδιμε, τῆς ἀκτίστου Τριάδος λαμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Σάρκα τὴν ἐκ σοῦ, ὁ Λόγος Πανάμωμε περιεβάλετο· σεσωματωμένος δὲ, συνανεστράφη κόσμῳ ὡς εὔσπλαγχνος, μεμενηκὼς οὐκ ἔλαττον, ὡς πρὶν ἀσώματος, καὶ τὸν πάλαι, πάντας τυραννήσαντα, θεϊκῇ δυναστείᾳ κατέβαλε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
» λαμπαδοχούμενος· πανηγυριζέτω δὲ,
» ἀΰλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πα-
» νήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
» παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν κήρυκα τῆς Πίστεως, τῆς ἀνωτάτω σοφίας, τὰ δόγματα κατασπείρας, πάσας αἱρέσεις ἤμβλυνας, Ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα, Παῦλε μακαριώτατε· διὸ καὶ στῦλος ἐφάνης, ὀρθοδοξίας θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Θεὸν σαρκὶ ὃν ἔτεκες, Μαρία θεονύμφευτε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, τῶν σὲ ὑμνούντων ἐκ πόθου, καὶ σὴν εἰκόνα τιμώντων, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου Πάναγνε, κολάσεως λυτρώσασθαι, καὶ ἀναγκῶν αἰωνίων, τοὺς σοὶ θερμῶς ἐγκειμένους.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος βαρύς. Ἀνατολίου.

Ἐνέκυψας εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, ὡς ἐπὶ γῆς ἀσάρκως βιώσας· κἀκεῖθεν ἀντλήσας τὸν πλοῦτον τῆς θείας γνώσεως, ὀρθοδοξίαν ἀνθρώποις ἐπήγασας, διδασκαλίας σου, Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οὐκέτι κωλυόμεθα.

Τεκοῦσα τὸν Δεσπότην μου κατὰ σάρκα, ἐξουσίας με, καὶ δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου λύτρωσαι Δέσποινα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ ξύλῳ προσπαγέντα σε ἑκουσίως, ὡς ἑώρακεν ἡ Πανάμωμος, θρηνῳδοῦσα ὕμνει τὸ κράτος σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ζʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δʹ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεοσύλλεκτον σύνταγμα, ἱερώτατον στράτευμα, Ἐκκλησία ἔνθεος, δῆμος ἅγιος, φάλαγξ Μαρτύρων θεόπνευστος, ὡραία ὁμήγυρις, ἄρραγὴς συνασπισμὸς, ἀληθῶς ἀνεδείχθητε,

Digitized by Google

ἀξιάγαστοι, καὶ τῆς ἄνω πολῖται ἐπαξίως, μητροπόλεως ἐντεῦθεν, χρεωστικῶς μακαρίζεσθε.

Σὺν Νικάνδρῳ Ἡσύχιον, Ἀθανάσιον, Μάμαντα, θεῖόν τε Βαράχιον, καὶ Καλλίνικον, καὶ Θεαγένην καὶ Νίκωνα, Λογγῖνον, Θεόδωρον, Οὐαλέριον ὁμοῦ, καὶ Ξανθίαν, Θεόδουλον, καὶ Καλλίμαχον, καὶ Εὐγένιον πάντες συνελθόντες, σὺν τῷ θείῳ Θεοδόχῳ, καὶ Ὀσρυχίῳ τιμήσωμεν.

Τὸν γενναῖον Ἱέρωνα, τὸν κλεινὸν Ἐπιφάνιον, Μαξιμιανὸν ὁμοῦ, καὶ Δουλκίτιον, Κλαυδιανὸν καὶ Θεόφιλον, τὸν θεῖον Γιγάντιον, καὶ Δωρόθεον πιστῶς, καὶ Θεόδοτον μέλψωμεν, καὶ Καστρίκιον, καὶ Ἀνίκητον ἅμα Θεμελίῳ, Εὐτυχίῳ τε συμφώνως, τῆς ἀληθείας τοὺς Μάρτυρας.

Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην ἀποθέμενος, τὴν τῶν παθῶν ἀλογίαν, καὶ σάρκα τῷ πνεύματι, ὑποτάξας γέγονας ἀρετῆς κανών, Μοναστῶν ἔρεισμα, Ἀσκητῶν ἄγαλμα, τῶν Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα· καὶ νῦν τὸ ἄρρητον, κάλλος ἐποπτεύων τοῦ Κτίστου σου, τρυφᾷς ἀεὶ ταῖς κάλλεσι, τοῖς ἐπουρανίοις τῷ πνεύματι· ὅθεν συνελθόντες, ᾀσμάτων ἐμμελέσιν ἐν ᾠδαῖς, τὴν σὴν σεπτὴν καὶ πανίερον, μνήμην ἑορτάζομεν.

Ὕλης ἀχθοφόρημα, ἐκτιναξάμενος ἅπαν, καὶ σαρκὸς προσπάθειαν, καὶ γηΐνης σχέσεως πᾶσαν ἔφεσιν, ὑψηλῆς ὥδευσας, πολιτείας τρίβον, εὐσταλῶς μεταρσιούμενος, καὶ ἀνυψούμενος, πάσης ἀρετῆς εἰς ἀκρώρειαν, καὶ τρέπων τὸν ἀντίπαλον, ἄϋλον ἐχθρὸν ὕλῃ σώματος· ὅθεν τοῖς Ἀγγέλων, ἀΰλοις συγκατειλέξαι χοροῖς, Λάζαρε Πάτερ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κόσμον ἀπωσάμενος, ἀπαρνησάμενος σάρκα, καὶ τὰ πάθη Ὅσιε, μετὰ τῶν προλήψεων βδελυξάμενος, ἀκριβὴς γέγονας, τηρητὴς Λάζαρε, προσταγμάτων τοῦ Κυρίου σου, καὶ φύλαξ ἄριστος· ὅθεν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, μόνην ἐν σοὶ πεποίηται, καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα, νέμει σοι πλουσίως, θαυμάτων ἐξαισίων αὐτουργόν, καὶ τῶν ἐν θλίψει θερμότατον, ῥύστην ἀναδείξας σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἡτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγώγιον· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρί, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο· καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, θεράπων γενόμενος, μεγαλοκήρυξ Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λάμψον τὸν φωτισμόν σου ἐμοί, τῷ τῶν παθῶν σκότει δεινῶς ἐνυπάρχοντι, τὸ φέγγος τῆς ἀληθείας, ἡ συλλαβοῦσα Θεόν, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα Μητροπάρθενε· βυθοῦ ἀπογνώσεως, διὰ τάχους ἀνάγαγε, καὶ ἐπὶ πέτραν, ἀσφαλοῦς βιωτεύσεως, ἐπιστήριξον, τῆς ψυχῆς μου τὰ βήματα. Δίκασον τοὺς ἀπαύστως με, πιέζοντας Δαίμονας· παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐλπὶς τῶν περάτων, ἡ τῷ κόσμῳ δωρουμένη, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Στᾶσα ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα θρηνῳδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα· Οὐ φέρω Τέκνον, προσηλωμένον ὁρᾷν, ἐπὶ ξύλου ὅνπερ ἀπεκύησα, ἐγὼ καὶ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἄνανδρος· καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ ἄμεμπτος; ἄρτι γὰρ οὖν πεπλήρωται, ὃ εἴρηκε Συμεών· ἅτι ῥομφαίαν καρδίαν, ἐμὴν πικρῶς διελεύσεται. Ἀλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξανάστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα, μὴ παρίδῃς τὸν πικρόν μου στεναγμόν· ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐπάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ νενέκρωμαι, καὶ ἐν τάφῳ, κατετέθην ὡς θνητός· ὡς δὲ Θεός, ὦ Μήτερ, νεκροὺς ἐξαναστήσω, καὶ σὲ δοξάσω τῇ ἐγέρσει μου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς, ἐν ὀχετοῖς δακρύων, τὸν στύλον κατέβρεχες· καὶ τοῖς

Digitized by Google

ἐκ βάθων στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας ποιμήν, τοῖς προσιοῦσι νέμων συγχώρησιν· Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λάζαρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες, εἷς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Δόξα κροτείσθω Χριστὸς ἡ τῶν Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Δεῦτε πιστοί, ἅπαντες Χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ θεοφθόγγοις ᾄσμασι, πανηγυρίσωμεν, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, Χριστὸν δοξολογοῦντες, ὅτι δεδόξασται.

Ὅπλον ἡμῖν, θεῖον ἐδόθη καὶ καύχημα, τὸ τοῦ Σωτῆρος τρόπαιον, ἡ ἀκαθαίρετος, τοῦ Σταυροῦ πανοπλία, δι' ἧς οἱ νικηφόροι, στέφονται Μάρτυρες.

Ξίφος καὶ πῦρ, βόθρον σταυρόν τε καὶ θάνατον, τοῖς ἀοιδίμοις Μάρτυσιν, ἐπανετείνοντο, οἱ τοῦ Θείου διῶκται, ζωὴν πρὸς τὴν ἀμείνω, τούτους ἐνάγοντες. Θεοτοκίον.

Ἄρτον ζωῆς, τὸν ἐπουράνιον τέτοκας, σεσαρκωμένον Πάναγνε, τὸν πρὶν ἀσώματον, ἐνυπόστατον Λόγον, ὅν περ οἱ τῶν Μαρτύρων, δῆμοι δοξάζουσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα. Λάζαρε μάκαρ, τοὺς ἐμοὺς ὕμνους δέχου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Λαμπτὴρ θεαυγέστατε, φωτοειδέστατε Λάζαρε, τὸ σκότος ἀπέλασον τῆς διανοίας μου, λαμπηδόσι με φωτὸς αὐγάσας θείου, ὅπως εὐφημήσω σου, τὰ κατορθώματα.

Ἀστράψας ὡς ἥλιος, φωταγωγεῖς τὴν ὑφήλιον, φωτὸς οἰκητήριον, φῶς θεῖον Λάζαρε, ἀνατέλλων τε, καὶ δύνων φωτοφόρος, γεννήσεως θαύματι, καὶ τῆς κοιμήσεως.

Ζωῆς ἐφιέμενος, τῆς ἀϊδίου καὶ κρείττονος, εἰκότως ἠλόγησας, τῆς ἐπικήρου ζωῆς, μακρυνόμενος, σαρκίνης συγγενείας, Χριστῷ συννεκρούμενος, καὶ συζωούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἁγνὸν εὑραμένη σε, ἡ πανυπέραγνος Δέσποινα, πανόσιε Λάζαρε, ἐπιφοιτῶσα πρὸς σέ, ὡς εὐγνώμονα, οἰκέτην σε προσεῖπε· μεθ' ἧς τὸν φιλάνθρωπον, ἡμῖν ἱλέωσαι.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με.

Καθεῖλον οἱ καλλίνικοι Ἀθλοφόροι, τῷ πάθει σου τῷ θείῳ δυναμωθέντες, τῆς πλάνης τὴν πολύθεον ἀθεΐαν, Οὐκ ἔστι κράζοντες, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ῥαντίσι θείου αἵματος καθαρθέντες, καὶ αἵμασιν οἰκείοις τελειωθέντες, θυσίαις οὐκ ἐχράνθητε Ἀθλοφόροι, δαιμόνων κράζοντες, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ὅλον σε κεκτημένοι οἱ Ἀθλοφόροι ταῖς ἑαυτῶν καρδίαις εἰσοικισθέντα, τρανοῦντες τὴν εὐσέβειαν ἀνεβόων, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, πρὸς πίστιν τῆς Θεότητος τοῦ τεχθέντος, τιμῶντές σε, κραυγάζομεν τῷ Υἱῷ σου, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τοῦ Ὁσίου. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ῥωννύμενος σθένει τοῦ Δεσπότου, νηπίων τοξεύματα Σοφέ, τὰ κατὰ σοῦ ἀπέδειξας, τοῦ πονηροῦ τεχνάσματα· οὗ καὶ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, ἀποφυγεῖν μηχανήματα.

Ἐν σώματι Ἄγγελος ἐδείχθης, Θεῷ σὺν Ἀγγέλοις λειτουργῶν, πάχους σαρκὸς καὶ φύσεως, ὑπερηρμένος Λάζαρε, θεουργικῶς λαμπόμενος, καὶ θαυμαστῶς κλεϊζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μεσίτρια σκέπη καὶ προστάτις, γενοῦ μοι Γεννήτρια Θεοῦ, τὰ τῆς ζωῆς ἰθύνουσα, ἐχθροὺς ἀποτειχίζουσα, καὶ συμπαθῶς με σώζουσα, καὶ σῷ Υἱῷ καταλλάττουσα.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἱέρων ὁ ἔνδοξος, καὶ σὺν αὐτῷ ὁ χορὸς, Μαρτύρων ὁ ἔνθεος, τῆς ἀθεΐας πυρὰν, τοῖς αἵ-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἄλλους Κανόνας παρὰ τοὺς ἐνταῦθα. Καὶ ὁ μὲν τῶν Μαρτύρων, πρὸς τὸ Ὑγρὰν διοδεύσας, μελουργηθείς, φέρει Ἀκροστιχίδα, Σοφοῖς ἔπαινον τὸν δὲ Μάρτυσιν φέρω, Ἰωσήφ. Ὁ δὲ τοῦ Ὁσίου, πρὸς τό, Δεῦτε λαοί, ἀκροστιχίζει οὕτω· Δέησιν ᾄδω δευτέραν σοι τρισμάκαρ.

Digitized by Google

μασι σβέσαντες, τὰς διαιωνιζούσας, ἀπολαύσεις κληροῦνται, καὶ τοὺς τῶν ἀσθενούντων, ἰατρεύουσι πόνους. Αὐτῶν Χριστὲ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν λαμπτῆρα τὸν μέγαν καὶ φαεινὸν, τὸν πραότατον ἅμα καὶ συμπαθῆ, τὸν φύσιν νικήσαντα, καὶ σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσαντα πάντα, ἀοίδιμον Λάζαρον, καὶ Χριστῷ ἀπείρῳ, τῷ πόθῳ λατρεύσαντα, καὶ συγκληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, γενόμενος ἅπαντες, οἱ πιςοὶ εὐφημήσωμεν, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτὰ, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιςῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐμιμήσαντο Κύριε, οἱ Ἀθληταὶ, τὸ πάθος σου τὸ θεῖον, ἑαυτοὺς προθύμως δόντες εἰς θάνατον.

Ἱκετεύοντας Κύριε, τοὺς Ἀθλητὰς, προσδέχου καὶ κινδύνων, καὶ πταισμάτων λύσιν ἡμῖν κατάπεμψον.

Σεσιώπηται Κύριε, δαιμόνων πλάνη· ὄντως γὰρ Θεόν σε, ἀληθῆ οἱ Μάρτυρες ἀνεκήρυξαν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σὲ σέβοντες, οἱ Ἀθληταὶ, Θεὸν σεσαρκωμένον, τὸν Υἱόν σου Δέσποινα καταγγέλλουσιν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἀπηλλάγης ἐκ δουλείας, δολερῶς ἠρτημένης σοι, καὶ τῷ ῥυσαμένῳ, δοῦλος ὡς εὐγνώμων ἐδούλευσας, συντονωτάτῃ ἀσκήσει, λυτρωσάμενος, τὴν ψυχὴν ἐκ δουλείας, παθῶν θεῖε Λάζαρε.

Καταῤῥάττεται πρὸς Ἅδην, συῤῥηγνύμενος Λάζαρε, ἐπικρήμνοις πέτραις, σῶν ὑποθηκῶν ὁ παρήκοος, καὶ γλυκασμοῦ μελιτώδους, ἀντιδρέπεται, οἰκτροτάτου θανάτου, πικρίαν ὁ δείλαιος.

Ἀνηνέχθης ὑπερτάτην, ἀρετῶν εἰς ἀκρώρειαν, ἐν ἀβάτῳ ὄρει, Πάτερ τῷ Θεῷ συγγενόμενος, ὡς Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας, ὧν τὴν εὔκλειαν, ὡς τὸν βίον ζηλώσας, αὐτῶν ἐναπείληφας.

Θεοτοκίον.

Ῥυομένη σου τὴν ποίμνην, Θεοτόκε ἐπίφανον καταδυναστείας, πάσης καὶ δεινῆς ἐπιθέσεως, τῶν μηδαμῶς κηρυττόντων τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸν κλῆρόν σου, δίδου νικᾷν τὸν ὀρθόδοξον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὡραιοτάτην στολὴν, πεφοινιγμένην εὐσεβῶς αἵματι, μαρτυρικῷ καὶ ἐξυφασμένην, τῇ χάριτι τῇ σῇ, σοῦ οἱ Ἀθλοφόροι, Χριστὲ ἠμφιάσαντο.

Χάρις καὶ ἔλεος, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ στέφουσι, τοὺς Ἀθλητὰς, πόθῳ καταλλήλως, τοῦ νέμοντος ἰσχύν· δι' ἧς νικηφόροι, ἐδείχθησαν Μάρτυρες.

Ῥάβδον δυνάμεως, τοῖς Ἀθλοφόροις τὸν Σταυρὸν δέδωκας, καὶ τῶν ἐχθρῶν κατακυριεύειν, ἐποίησας αὐτούς· διό σου ὑμνοῦμεν, Χριστὲ τὴν Θεότητα. Θεοτοκίον.

Ἱερουργὸν ἐκ Δαυῒδ, καταγομένη τὸν Χριστὸν τέτοκας· ὅθεν Ἁγνὴ τῆς ἱερωσύνης, μετατιθεμένης, δικαίως καὶ νόμου, μετάθεσις γίνεται.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῷ κρείττονι Λάζαρε, τὸ χεῖρον καθυπέταξας, ταῖς πρακτικωτάταις ἐργασίαις, εἰς θεωρίας φθάσας ἀκρότητα· ὅθεν ἐν μεθέξει θεωθεὶς, θαύματα ἐξαίσια, αὐτουργῶν ἐναπέφηνας.

Ὁδοῖς ἐφεπόμενος, τοῦ Βαπτιστοῦ κατῴκησας, ἔρημον εἰς ἄβατον θεόφρον· οἰκείοις δ' αὖθις ἐπαναδέδειξαι, Πάτερ ὡς ἐκεῖνος, Ἰσραὴλ, πάλαι τῷ ἀγνώμονι, ὁδηγῶν εἰς μετάνοιαν.

Ὑπήρεισε Λάζαρε, στύλοις ἑπτὰ τοῦ Πνεύματος, Πάτερ ἑπταρίθμοις ἐπιπνοίαις, οἶνον οἰκεῖον σὲ ἡ ἐνούσιος, καὶ ζῶσα σοφία

Digitized by Google

τοῦ Θεοῦ, ᾧ ἐπανεπαύσατο, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Στενούμενος θλίψεσι, καὶ πάθεσι χωννύμενος, σὲ τῶν οὐρανῶν τὴν πλατυτέραν, καθικετεύω Μήτηρ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, πλάτος εἰρηναίας μοι ζωῆς, ὕψος ἀπαθείας τε, ταῖς πρεσβείαις σου βράβευσον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ϛ'. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Σάλπιγγος ἦχος κροτείτω, πνευματικῆς ἐπαξίως, λογικῶν χειλέων καρδίας, ὕμνον ἐκπέμπουσα, καὶ μέλπουσα, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη, φαιδρύνεται ἐν τῇ μνήμῃ, τῶν σεπτῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, πίστει δοξάζουσα, τὸν τῇ χειρί, στεφανώσαντα τούτους.

Τέτρωται καταπληγεῖσα, τῶν δυσμενῶν ἡ καρδία· Χριστὸς γὰρ ἐντείνας τὸν Σταυρόν, ὡς τόξον ἀπέστειλε, τοὺς Μάρτυρας, βέλη ἠκονημένα.

Θεοτοκίον.

Ὄντως σε Θεοῦ Μητέρα, οἱ Ἀθλοφόροι εἰδότες, τὸν σεσαρκωμένον Θεόν, τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν, εἰς θάνατον, τὰς ψυχὰς προδιδόντες.

Τοῦ Ὁσίου. Τὴν θείαν ταύτην.

Ἐρρύσω κόρην καὶ ἔσωσας, ἁγνείας ἐραστὴν ἀδιάφθορον, ὡς καὶ ἀδούλωτον· διὸ κἀμὲ κινδυνεύοντα, ἀπαγωγῆς βιαίας, ῥῦσαι καὶ θλίψεων.

Μυστῶν δυάδα διέσωσας, γυναίων τῶν αἰσχρῶν ἐπιθέσεων· τὸν μὲν φωνήματι, Πάτερ ἐγείρας τῆς πράξεως, τὸν δὲ σοφῷ τῷ ὄντι ἐπινοήματι.

Ὁ στήσας ὕδασιν ὅρια, ὁ θρέψας δι' Ἀγγέλων θεράποντας, Ἀγγέλου ὕδατι, σὲ παραδόξως ἐπότισεν, ὑπερβαλλούσῃ δόξῃ, αὐτὸς ἐκτρέφων σε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦσι τάξεις Ἀγγέλων σε, δοξάζει καὶ βροτῶν τὰ συστήματα, Θεογεννήτρια, ὡς ἀφανίσασαν δαίμονας, καὶ σωτηρίαν κόσμῳ, παντὶ βραβεύσασαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦν-
» τες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτο-
» ρος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ
» αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Χορὸς Μαρτύρων τηλαυγὴς καὶ φωσφόρος, ἐξανατείλας νοητῶς κατεφαίδρυνε, τὴν Ἐκκλησίαν σήμερον θαυμάτων βολαῖς· ὅθεν ἑορτάζοντες, τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνήμην, αἰτοῦμέν σε Σωτὴρ ἡμῶν· Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ἐλεήμων Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τοὺς ὑπὲρ φύσιν σου σοφὲ πόνους καὶ σκάμματα, αὐτοὶ οἱ Ἄγγελοι ἰδόντες κατεπλάγησαν, δι' ὧν εἴληφας θεόθεν καὶ τοὺς στεφάνους. Ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων ἡμᾶς σῶζε περιστάσεων, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων, Θεοφόρε ἐγένου, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια φθάσας· διὸ σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς ἁμιλλώμενόν σε θεωρῶν Ὅσιε, ἐξίσταμαι καὶ φόβῳ σοι κραυγάζω σχετικῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε κανὼν ἀπλανὴς μονοτρόπων· χαῖρε λειμὼν ἀρετῆς ψυχοτρόφε.

Χαῖρε πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἀκαταίσχυντε· χαῖρε χορευτὰ τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνε.

Χαῖρε ὅτι σὺ ἐπλήθυνας τῶν θρεμμάτων τὸν χορόν· χαῖρε ὅτι σὺ διέσωσας ποίμνην εἴσω τῆς Ἐδέμ.

Χαῖρε τῆς αὐταρκείας σὺν Θεῷ δοὺς τὸν ἄρτον· χαῖρε τῆς αὐθαδείας τῶν δαιμόνων διῶκτα.

Χαῖρε πηγὴ θαυμάτων ἀένναε· χαῖρε τρυφῆς μελλούσης ἐχέγγυε.

Χαῖρε λαμπτὴρ τῆς Ἀσίας ἁπάσης· χαῖρε φωστὴρ Μοναστῶν ποδηγέτα.

Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ, Γέρωνος καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχοι.

Ὢ πῶς Ἱέρων οὐδὲν ἐξ εὐτολμίας,
Ἄτολμον εἶδεν, οὐδ' ἀγενὲς πρὸς ξίφος!

Διὰ ξίφους ἀνεῖλον ἄνδρας τρὶς δέκα,
Ἄνδρες πονηροί, καὶ μίαν ξυνωρίδα.

Οὐδ' ἔλαθ' ἑβδομάτῃ Ἱέρων ξίφει αὐχένα τμηθείς.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων. Ἦν δὲ οὗτος ὁ Ἱέρων ἀνδρεῖος κατὰ τὸ σῶμα, καὶ εὐσεβὴς κατὰ τὴν ψυχήν, γεωργὸς τὸ ἐπιτήδευμα. Τοῦτον ἔν τινι τόπῳ κατέλαβον οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταί· καὶ βουλόμενοι τοῦτον ἑλεῖν λῃστρικῶς, οὐκ ἠδυνήθησαν. Οὗτος γάρ, τοῦ γεωργικοῦ ἐργαλείου τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ στελέχους ἐκβαλών, ὅπλῳ κατ' αὐτῶν τῷ ξύλῳ χρησάμενος, αἵματι περιῤῥεομένους καὶ ἱδρῶτι, πάντας ἀπεδίωξε τρεψάμενος. Ἑκὼν δὲ παραγενόμενος εἰς τὸν Ἄρχοντα, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐρωτηθείς, ἐξ

Digitized by Google

αὐτοῦ τοῦ ἀγκῶνος τὴν δεξιὰν χεῖρα κόπτεται· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ γῆς ῥιφθέντες, βουνεύροις κατεξαίνοντο. Τῇ δὲ ἕωθεν πάλιν, ἐφ' ἱκανὰς ὥρας ῥαβδισθέντες τὰ σώματα, ἔξω τῆς πόλεως Μελιτινῆς τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἑτοίμασον τὸν κόλπον, Ἀβραὰμ Πάτερ,
Οὐχ ὑστεροῦντι Λαζάρῳ σοῦ Λαζάρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μελασίππου, Κασίνης, καὶ Ἀντωνίου.

Στίχ. Οὐ σάρκες ἦσαν, ἀλλ' ἄσαρκός τις φύσις,
Ὁ Μελάσιππος πρὸς ξέσεις καὶ Κασίνη.

Στὰς Ἀντώνιε, τὴν τομὴν χαίρων δέχου,
Καὶ δέξεταί σε τῆς χαρᾶς θεῖος τόπος.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, ἐν Ἀγκύρᾳ τῇ πόλει, τὴν πίστιν ὄντες Χριστιανοί. Καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος ἐβλήθη εἰς φυλακήν· Μελάσιππος δὲ καὶ Κασίνη, κρεμασθέντες ἐξέσθησαν, καὶ πυρὶ κατεφλέχθησαν. Εἶτα τέμνεται τοὺς μαστοὺς ἡ Κασίνη· ὁ δὲ Μελάσιππος τοὺς πόδας ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῶν γονάτων. Ὁ δὲ Ἀντώνιος ἀναρτηθεὶς ξέεται, διὰ τὸ ἐμπτύσαι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰουλιανοῦ, καὶ τοὺς αὐτοῦ γεννήτορας μακαρίσαι, Μελάσιππον καὶ Κασίνην, ἔτι ἐπὶ τῶν βασανιστηρίων ξύλων κρεμαμένους, καὶ τὰς μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς ἀποδόντες τῷ Κυρίῳ. Καὶ τοὺς ἀστραγάλους διαπειρονᾶται, καὶ βάρει λίθων τοὺς πόδας ἀλγύνεται, καὶ ἐπὶ θρόνου σιδηροῦ ἐφιδρύεται λίαν ἐκπυρωθέντος, καὶ περιάγεται, ἔχων λίθον ἀπῃωρημένον ἐν τῷ τραχήλῳ. Καὶ αὖθις κρεμᾶται καὶ ξέεται, καὶ παραπέμπεται Ἀγριππίνῳ Δουκί· καὶ παρ' αὐτοῦ εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ θηρίοις βορὰ προτίθεται· ἐξ ὧν ἀβλαβὴς διατηρηθείς, τεσσαράκοντα ἄνδρας ἐπεσπάσατο πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ἔπειτα ἐπὶ κραββάτου πεπυρωμένου ἁπλοῦται, καὶ ῥάβδοις ἄνωθεν τύπτεται, καὶ τὰς χεῖρας τέμνεται· καὶ εἰς κάμινον βληθείς, ἄφλεκτος ἔμεινε· καὶ πολλοὺς τῷ θαύματι πρὸς τὴν πίστιν ἐφελκυσάμενος, ἐτμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Αὔκτου, Ταυρίωνος, καὶ Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ἐφεῦρον Αὔκτος, Ταυρίων εὐκτὸν τέλος,
Ξίφει τμηθέντες, οἷα ταῦροι Κυρίου.

Φυγὴν κατακριθεῖσα Πατρῴου πέδου,
Πέδον χλόης ᾤκησε Θεσσαλονίκη.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐν Ἀμφιπόλει τῆς Μακεδονίας. Καὶ ἡ μὲν Θεσσαλονίκη, θυγάτηρ ἦν Κλέωνος τινός, ἱερέως τῶν εἰδώλων, ἀνδρὸς περιφανοῦς τὸν βίον καὶ πλούτῳ κομῶντος. Ἀλλὰ ταῦτα τὴν παῖδα οὐκ ἐχαύνωσαν, οὐδὲ τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀπέστησαν πίστεως· πολλὰ γὰρ αὐτὴν λιπαρήσας ὁ ταύτης πατήρ, οὐδὲν ἤνυσε. Διὰ τοῦτο γυμνωθεῖσα, ὠμοῖς δέρμασι τύπτεται ὑπὸ τεσσάρων, καὶ τὰς πλευρὰς θλᾶται, καὶ ἀλλοτριωθεῖσα τῶν προσόντων αὐτῇ πάντων, ὑπερόριος γίνεται. Καὶ τὸν Χριστὸν μὴ παυσαμένη ὁμολογεῖν, ἐν αὐτῇ τῇ ὑπερορίᾳ τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν.

Αὔκτος δὲ καὶ Ταυρίων, πολλὰ κατειπόντες τοῦ βαρβάρου ἐκείνου καὶ ὠμοτάτου, διαβάλλονται παρ' αὐτοῦ πρὸς θορύβιον Ὑπατικὸν ὡς Χριστιανοί· καὶ αὐτίκα τοὺς χιτῶνας ἐκδυθέντες τύπτονται ῥόβδοις, καὶ λίθοις βάλλονται, καὶ καμίνῳ σφοδρῶς ἐκκαυθείσῃ ἐναπερρίπτονται· καὶ ἀβλαβεῖς ἐξελθόντες, τοξεύονται συχνοτέρως. Καὶ ὡς διέμειναν ἄτρωτοι, ἐν τῇ παρακειμένῃ ἐκεῖσε λίμνῃ ἐναπορρίπτονται· ἀλλὰ καὶ πάλιν θείᾳ ῥοπῇ ἐπὶ τὴν ξηρὰν διεσώθησαν. Ὁ δὲ τύραννος ἀπορίᾳ κατασχεθείς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσεν· οὗ γινομένου, τέλος εὕραντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνοδώρου.

Στίχ. Ἐκ γῆς καλοῦσιν Ἀθηνόδωρον Νόες,
Πρὸς τὰς νοητὰς δωρεὰς τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος, ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς Θετταλῶν γῆς Ἀλέξανδρος φὺς κλάδος,
Ἀθλήσεως ἥπλωσεν ἐκτμηθεὶς κλάδος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων ὁρμώμενος πόλεως. Παραστὰς οὖν τῷ αὐτοῦ βήματι, καὶ κατὰ τοῦ βωμοῦ λὰξ ἐντείνας, καὶ ἀνατρέψας τὰς ἐν αὐτῷ κειμένας τῶν δαιμόνων σπονδάς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τιμωρίαν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Σαρκῶν Δανιήλ, οὐ κατίσχυσαν ποτὲ λεόντων χάσματα, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν Μαρτύρων σου· ἐν τῇ χειρί σου γὰρ Κύριε, ζῶσιν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων, καὶ ἀνακράζουσι χαίρουσαι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ φλὸξ τοῖς τρισίν, ἐδροσίζετο Παισὶν ἐν Βαβυλῶνι ποτέ· τοῖς Ἀθλοφόροις δὲ ἡ πολύθεος, κατεμαραίνετο κάμινος· ὅθεν τὴν ἀπάτην ὁρῶντες, τεφρουμένην ἐκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστέ, ἐκκαιόμενοι τῷ σῷ οἱ Ἀθλοφόροι σου, ὥσπερ ἀνάλγητον περικείμενοι, τὸ τῆς σαρκὸς περιβόλαιον, βασάνων πικρῶν κατεφρόνουν, σοὶ ἐντρυφῶντες καὶ λέγοντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς εὔπλοκος ὤν, καὶ ὡραῖος ὁ χορὸς τῶν Ἀθλοφόρων σου, ἡ πολυπόθητος καὶ θεόκλητος, τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁμήγυρις, Πνεύματι τῷ σῷ κροτουμένη, ἐν ῥυθμῷ ἀνακρούεται· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νικᾶται ἐν σοί, πάσης φύσεως θεσμὸς καὶ ἐγκωμίων, μόνη Παρθένε ἀπειρόγαμε· σὺ γὰρ ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ τίκτεις ἀφθόρως τὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς τὸν ἀΐδιον· ὃν ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Digitized by Google

Τοῦ Ὁσίου. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Συναγάλλου οὐρανὲ, συνευφραινέσθωσαν, ἀνθρώποις σήμερον, Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ, βροτὸς ἐπουράνιος, Ἄγγελος γήϊνος, ἑορτάζεται, νῦν ὁ θεόφρον Λάζαρος, εἰς τιμὴν Θεοῦ τῶν ὅλων.

Ὑψιβάμων ἀρεταῖς ὑπερουράνιος, πάνσοφε Λάζαρε, τῇ πολιτείᾳ τελῶν, τὸ φρόνημα μέτριος, ὑπῆρχες καὶ ταπεινὸς, ὑπὲρ ἅπαντας· Θεός σε καὶ ἀνύψωσεν, ὑπὲρ πάντας θαυμασίως.

Μετὰ πεῖραν φανερὰν, ἧττάν τε πρόδηλον, Σατὰν ὁ δόλιος, ἐκ δεξιῶν σε συλᾷν, ἐπεῖρα ὡς Ἄγγελος, ὑπούλως Λάζαρε, ὁ παμπόνηρος· ἀλλὰ καὶ οὕτως ᾔσχυνας, τὰς αὐτοῦ μηχανουργίας.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην τοῦ θανάτου ῥύμην ἔστησας, σεμνὴ τῷ τόκῳ σου· τοὺς δὲ βροτοὺς πρὸς ζωὴν, Παρθένε ἀνήγαγες, τῷ Κτίσῃ μέλποντας· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ η΄. Τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ.

Μεμηνότων τυράννων, τὴν δυσκάθεκτον ὁρμὴν καταβαλόντες, οἱ Ἀθλοφόροι μελῳδοῦντες, διαπρυσίως ἐβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀνανήψατε πλάνοι, καὶ ἐπίγνωτε τὸν Θεὸν τὸν ὄντα, πρὸς τοὺς τυράννους οἱ Ἀθληταὶ, μελῳδοῦντες ἐβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥητορεύειν μηδόλως, μελετήσαντες οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, Πνεύματος Θείου δ' ἐμπλησθέντες φαιδρῶς ἀνεβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἄναρχον Θεὸν Λόγον, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐκ τῆς Παρθένου, εὐλογεῖτε ἀπαύστως τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἁγνή.

Ὄφις ποτὲ τὸν γενάρχην Ἀδὰμ, ἐξέωσεν ἐκ τῆς Ἐδὲμ, ἀπάτῃ Εὔας· σοὶ δὲ Σοφὲ προσβαλὼν, δολίως τῇ τῆς αἰσχρᾶς ὁρμῇ Μοναχῆς, κατῃσχύνθη καὶ νενίκηται, τῇ καρτερᾷ ἐνστάσει σου· διὸ νῦν χαίρων βοᾷς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὕλην τὴν κάτω προσνεύειν ἀεὶ, φιλοῦσαν δὴ ὡς γηραὰν, εἰς πόλον ἕλκων τῷ σῷ συνανυψώσας, ἐν στύλῳ βιβάζων αἰθερίως Σοφὲ, ὑπὲρ Κόσμου μεσιτεύων τε, ἐνθέρμως τῷ Δεσπότῃ σου, καὶ σὺν Ἀγγέλοις βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σκότους τὸν προστάτην καθεῖλες φωτὶ, τῶν θείων Πάτερ ἐντολῶν τοῦ σοῦ Δεσπότου· σὺ γὰρ τηρήσας αὐτὰς, διώδευσας ἀληθῶς ὁδὸν τὴν στενὴν, εὐσχημόνως φωτιζόμενος, ταῖς ἀκτῖσι ταῖς τοῦ Πνεύματος, καὶ μέλπων διηνεκῶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Δέξαι Παρθένε δεσμίων φωνάς· ἀνθ' ὧν τὴν πίστιν τὴν καθαρὰν, αἱρετικῶν οὐκ ἐμίαναν μολυσμῷ, καὶ δίδου τὰς νίκας εὐσεβεῖ Βασιλεῖ· ἱκετεύει γὰρ ὁ δοῦλός σου, σὺν σοὶ καὶ φίλος Λάζαρος, ὑπὲρ ἡμῶν εὐσεβῶς, τῶν βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἁγνὴ, εἰπάτω δὴ
» ὁ Γαβριὴλ, βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν
» ἀληθινήν· γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμη Θεοῦ.
» Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τ' ἀἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Ὑλομανήσασαν πάλαι, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, Χριστὲ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν βροτῶν, σὺ τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, καταφλέξας Μαρτύρων, τῆς εὐσεβείας ἤθροισας χορούς, ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ῥευστὴν οἱ Μάρτυρες δόξαν, καὶ τὸν ἄστατον πλοῦτον, Χριστὲ καταλιπόντες ἐπὶ γῆς, σὲ τὸ τῆς δόξης ἀπαύγασμα, ἀναφαίρετον πλοῦτον, εὗρον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ὡς ἐλευθέρα ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώπων ἡ πάλαι, τῆς πλάνης ὑποκύψασα ζυγῷ· σοῦ τῇ σαρκώσει γεγένηται τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότου· ὃν ἐπιγνοῦσα κήρυκας τοὺς νῦν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοὺς Μάρτυρας προβάλλεται.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε, σὺν Ἀγγέλων χορείαις, τὸν σὸν Υἱὸν ἱκέτευσον ἁγνὴ, πάντων ἡ μόνη ἐλπὶς τῶν πιστῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ.

Εὐλογήσας τὴν ἅλω ποιεῖς, ἀκάρπου ἐκ καλάμης καρποδότιν· θῆρας θανατοῖς τετολμηκότας, βεβρωκέναι σοφὲ, Μαθητῶν σου τὸ ὀνάριον· ὅθεν ἀκαρπίας με ῥῦσαι, θῆρας κατ' ἐμοῦ φονῶντας, σαῖς προσευχαῖς θανατῶν.

Digitized by Google

Χειροήθεις, ὡς ἄρνες ἐν σοὶ, καὶ λέοντες καὶ ἄρκτοι ὑπεχώρουν, Λάζαρε κρηπὶς καὶ ἐγκαλλώπισμα Ὁσίων· διὸ ἱκετεύομεν τὰ τέκνα σου, ὅρμημα χαλίνωσον ἅπαν, πάντων τῶν λεόντων δίκην, ἐπεμβαινόντων ἡμῖν.

Οὐ θανεῖν ἀλλὰ ζῆν καὶ θανὼν, ζωὴν τὴν κρυπτομένην ἐπιστώσω, τὰς διαταγὰς καὶ μετὰ τέλος αὐτοχείροις, ταῖς σαῖς ἐνσημειώσεσι πιστούμενος, Λάζαρε Πατέρων ἀκρότης· ὅθεν καὶ ἡμᾶς θανάτου, ῥῦσαι τὰ τέκνα σου.

Θεοτοκίον.

Ὑπεφθάρη ποιμέσι πολλοῖς, ἡ ἄμπελος τῆς ποίμνης σου Παρθένε, πάναγνε Ποιμένα, τὸν καλὸν ἡ τετοκυῖα· αὐτῶν τῆς φθορᾶς ταύτην ἐξάρπασον, ἅμα τῷ ποιμένι Λαζάρῳ, πρέσβις ὑπὲρ ταύτης οὖσα, σεμνὴ καὶ ὑπέρμαχος.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδα-
» μῶς χεὶρ ἀμυήτων· χείλη δὲ πιστῶν
» τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
» ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε
» Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῷ θρόνῳ παριστάμενοι, Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, τρεῖς καὶ τριάκοντα πύργοι, τῆς ἀρραγοῦς Ἐκκλησίας, ἡμῶν πρεσβείαις Ἅγιοι, φρουρεῖτε κόσμον ἅπαντα, καὶ τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας, καὶ τὴν ὑμῶν Ἀθλοφόροι, τελοῦντας πάμφωτον μνήμην.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐκ μητρικῆς ἡγίασε, σὲ νηδύος ὁ Πλάστης, καὶ Πνεύματος εἰργάσατο, σκήνωμα τοῦ Ἁγίου· ὅθεν φωστὴρ ἀνεδείχθης, Μοναζόντων θεόφρον, ἐκ σκότους παραπτώσεων, ὁδηγῶν πρὸς τὸ φέγγος, τῶν τοῦ Θεοῦ, ἐνταλμάτων Λάζαρε καὶ προσάγων, Χριστῷ, ὃν καθικέτευε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσαι.

Θεοτοκίον.

Ὄρος ποτὲ ἑώρακεν, ὁ Προφήτης σε Κόρη, ἐξ οὗ βροτείων ἄνευθεν, χειρῶν λίθος ἐτμήθη, καὶ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων, καὶ δαιμόνων τὰς στήλας, ἐλέπτυνε Θεόνυμφε· ὃν δυσώπει συντρίψαι, τὰ ἐμπαθῆ τοῦ νοός μου εἴδωλα καὶ τὴν τούτου, εἰκόνα ἀνεγεῖραί μου, νοερῶς ἐν καρδίᾳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ τοῦ Κυρίου τὴν ζῶσαν ἐζωσμένος, μυρίπνοον νέκρωσιν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, Λάζαρος ἄλλος καὶ φίλτατος, ἐκ τῶν ἱδρώτων, αὐτοῦ καὶ πόνων ἔτι ἀτμίζουσαν, στολὴν περικείμενος νῦν ἡμῖν πρόκειται, εἰς πανδαισίαν ἀδάπανον, καὶ εὐφημίαν. Δεῦτε συμφώνως τοῦτον τιμήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, οἰκονόμον πιστὸν καὶ θεράποντα, Μοναζόντων τὰ πλήθη, φιλεόρτων τὰ συστήματα.

Ὡς ἐν θαλάμῳ φωτὸς πεπληρωμένῳ, τῷ στύλῳ παρέμεινας, ὦ ἱερώτατε· κύκλῳ δὲ τούτου παρέστησας, ὥσπερ ἐνόπλοις, ὑπασπιστὰς τὰς πράξεις σου Ὅσιε, ἐναποτειχίζοντας παρεμβολὰς τῶν παθῶν· ἐν τῷ νυμφῶνι δὲ ἤλασας, τῷ θείῳ μάκαρ, ἐν παῤῥησίᾳ νῦν παριστάμενος, τῷ σῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐντρυφῶν ὡραιότητι· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐξ ὀσφύος μητρὸς ἡγιασμένος, ὁ Ὅσιος Λάζαρος τὸ τοῦ Χριστοῦ καθαρὸν, θῦμα καὶ θύτης γενόμενος, εἰς εὐωχίαν, τῆς αὐτοῦ μνήμης νῦν συνεκάλεσε, τοὺς πάντας ἐν Πνεύματι εὐωδιάζων σαφῶς. Δεῦτε λοιπὸν καὶ συνδράμωμεν, καὶ εὐλογίας, ἐκ τῶν τιμίων τούτου μετάσχωμεν, θείων λειψάνων, καὶ δοξάσωμεν, τὸν ἐν ἁγίοις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, θαυμαζόμενον ὄντως, καὶ αὐτοῖς ἀναπαυόμενον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δι᾽ ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαὸν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ͂Ι Η΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μιχαήλ.

Ἦχος δ΄. **Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.**

Τρισηλίου Θεότητος, παραστάτης φαιδρότατας, Μιχαὴλ δεικνύμενος Ἀρχιστράτηγε, μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμενος· Ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ, Ἅγιος ὁ συνάναρχος, Λόγος Ἅγιος, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, μία δόξα, βασιλεία μία φύσις, μία Θεότης καὶ δύναμις.

Καὶ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυμάσιον, Μιχαὴλ πρωτάγγελε· τῇ αὔλῳ γὰρ, φύσει διέρχῃ τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προστάγματα τοῦ τῶν ὅλων Ποιητοῦ, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ σου, γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων τὸν ναόν σου, ἐργαζόμενος τῇ κλήσει, σοῦ τῇ ἁγίᾳ τιμώμενον.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους σου, ὥσπερ γέγραπται πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς σοι φλόγα πύρινον, μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα, ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ τῶν Ἀρχαγγελικῶν, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγον, σοῦ τοῖς νεύμασι, καθυπείκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν τρισάγιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Τοῦ Γαβριήλ.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον, Γαβριὴλ σε μεθέξεσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, Παρθενικῇ τὸν ἀσώματον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκεῖθεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροστατοῦντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῇ ποίμνῃ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα· κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας· πραΰνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν· ῥῦσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ σοῦ τῇ σκέπῃ προστρέχοντας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

Συγχάρητε ὑμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ἡμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἁγιάζει. Ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Συγχάρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων χοροστασίαι· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσίτρια καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῆς τεμένει, παραδόξως ἐποπτανομένη ἁγιάζει. Ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὴν βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἴσοδος· τὸ, **Φῶς ἱλαρόν**· τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο, ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχῷ, ἀναβλέψας Κεφ. έ. 13.
τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδεν ἄνθρωπον ἑστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναντίων; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα· καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν· Λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐφ' οὗ σὺ ἕστηκας ἐπ' αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι· καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς οὕτως.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσε Κεφ.
Μαδιὰμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ αὐ- ς΄. 11.

(*) Τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸν Γαβριὴλ Προσόμοια ἐλλείπουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ· ὁμοίως καὶ τὸ Θεοτοκίον Συγχάρητε, μετὰ τὸ ἐφεξῆς Δοξαστικόν. Ἀντὶ τοῦ β΄. καὶ γ΄. Ἀναγνώσματος, ἔχει ἕτερα ἐκ τῆς προφητείας Ἡσαΐου καὶ Ζαχαρίου. Ἀντὶ τῶν Προσομοίων τοῦ Ἀποστίχου, ἔχει τὰ τρία πρῶτα Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς· τὰ δὲ λοιπὰ πέντε ἔχει εἰς τοὺς Αἴνους. Ὡσαύτως ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα δευτέρου Κανόνος, ἔχει ἕτερον ἀνώνυμον, εἰς Ἦχον πλ. δ΄. καὶ αὐτὸν, πρὸς τὸ, Τῷ ἐκτινάξαντι ἐν θαλάσσῃ. Ἐκ δὲ τῶν Καθισμάτων οὐκ ἔχει οὐδέν. Τοσοῦτον φειδωλὸν ὑπάρχει τὸ χειρόγραφον Μηναῖον εἰς τὴν λαμπρὰν τῶν Ἀσωμάτων ἑορτήν.

Digitized by Google

τοὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου παρεγένετο, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν δρῦν, τὴν οὖσαν ἐν Ἐφραθᾶ, τὴν τοῦ Ἰωάς· καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐρράβδιζε πυροὺς ἐν ληνῷ, καὶ ἔσπευδε τοῦ ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ. Καὶ ὤφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριος μετὰ σοῦ δυνατὸς τῇ ἰσχύϊ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Ἐν ἐμοί, Κύριέ μου· καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ' ἡμῶν, ἵνα τί εὗρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἐστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὅσα διηγήσαντο ἡμῖν οἱ Πατέρες ἡμῶν, λέγοντες· Οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἀπώσατο ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιάμ; Καὶ ἐπέβλεψε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ· ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Ἐν ἐμοί, Κύριε· ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραήλ; ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ταπεινοτέρα ἐν Μανασσῇ, καὶ ἐγώ εἰμι μικρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Πατρός μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὸν Μαδιὰμ ὡσεὶ ἄνδρα ἕνα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Εἰ εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὅ, τι σὺ λαλεῖς μετ' ἐμοῦ, μὴ δὴ χωρισθῇς ἐντεῦθεν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ οἴσω τὴν θυσίαν μου, καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι, καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. Καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε, καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν, καὶ οἰφὶ ἀλεύρου ἄζυμα· καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν δρῦν, καὶ προσήγγισε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Λάβε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἀζύμους, καὶ θὲς πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε· καὶ ἐποίησεν οὕτω. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἥψατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἀζύμων, καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους· καὶ ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἀπῆλθεν ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Γεδεών, ὅτι Ἄγγελος Κυρίου ἐστί, καὶ εἶπε Γεδεών· Οἴμοι Κύριε, Κύριε! ὅτι εἶδον τὸν Ἄγγελον Κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτό, Εἰρήνη Κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ἔτει τρίτῳ Κύρου τοῦ Βασιλέως Περσῶν, Κεφ. ι. 1.
ὁ λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ· καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη, καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν ὀπτασίᾳ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδος ἡμερῶν. Καὶ ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει, ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οὗτός ἐστι Τίγρις. Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς, ἐνδεδυμένος βαδδίν, καὶ ἡ ὀσφὺς αὐτοῦ περιεζωσμένη χρυσίῳ Ὠφάζ· καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ Θαρσίς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὅρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ, καὶ τὰ σκέλη, ὡς ὅρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου. Καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὀπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον· ἀλλ' ἡ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ. Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὀπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος. Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με φωνὴν ῥημάτων αὐτοῦ, ἤμην κατανενυγμένος ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἁπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρός με· Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις, οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στῆθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρός με τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἔντρομος. Καὶ εἶπε πρός με· Μὴ φοβοῦ Δανιήλ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου συνιέναι, καὶ κακωθῆναι ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. Καὶ ὁ Ἄρχων τῆς βασιλείας Περσῶν εἱστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν· καὶ ἰδοὺ Μιχαήλ, εἷς τῶν Ἀρχόντων τῶν πρώτων, ἦλθε βοηθῆσαί μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ Ἄρχοντος βασιλείας Περσῶν. Καὶ

Digitized by Google

ἦλθον συνετίσαί σε ὅσα ἀπαντήσει τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· ὅτι ἔτι ἡ ὅρασις εἰς ἡμέρας. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην. Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου, ἥψατο τῶν χειλέων μου· καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἑστῶτα ἐναντίον μου· Κύριε, ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν. Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λαλῆσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ πνοὴ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. Καὶ προσέθετο, καὶ ἥψατό μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με καὶ εἶπέ μοι· Μὴ φοβοῦ, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζου, καὶ ἴσχυε. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ ἴσχυσα καὶ εἶπα· Λαλείτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. Καὶ εἶπεν· Εἰ οἶδας ὅτι ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ Ἄρχοντος Περσῶν· καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην, καὶ ὁ Ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο. Ἀλλ' ἢ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ οὐκ ἔστιν εἷς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ' ἢ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Κυπριανοῦ.

Τῶν νοερῶν Δυνάμεων Ἀρχιστράτηγοι, οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως, τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Ὁ Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων, Μιχαὴλ ὁ πρωτοστάτης τῶν θείων ταγμάτων, σήμερον ἡμᾶς πρὸς πανήγυριν συνεκάλεσεν, ὁ καθ' ἑκάστην μεθ' ἡμῶν πορευόμενος, καὶ φυλάττων τοὺς πάντας, ἐκ πάσης τοῦ Διαβόλου περιστάσεως. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι, καθαραῖς ἐννοίαις, καὶ συνειδότι εὐσταθμῳ, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὴν Σύναξιν τιμήσωμεν· αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείπτως τῷ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναμέλπων, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Τῆς αὔλου οὐσίας, τῶν νοερῶν Δυνάμεων προστατεύοντες, καὶ τῆς τρισηλίου δόξης ταῖς μαρμαρυγαῖς, φωτοδοτοῦντες τὴν οἰκουμένην, Ἀρχιστράτηγοι, ἀλήκτῳ φωνῇ, τὸν τρισάγιον ὕμνον ἐξᾴδετε· διὸ πρεσβεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Τῷ αὔλῳ θρόνῳ περικυκλοῦντες, νοεραὶ οὐσίαι, θεῖοι Ἀσώματοι, τὴν τρισάγιον ᾠδήν, τῷ πρυτάνει Θεῷ, φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ᾄδετε· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος· Ἅγιος ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος· Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ ὁμοούσιον Πνεῦμα, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνδοξαζόμενον.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἀσωμάτοις χείλεσι, καὶ νοεροῖς στόμασι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον προσφέρουσι, τῇ σῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι Κύριε· καὶ νόες καθαροί, καὶ λειτουργοὶ τῆς σῆς δόξης, αἰνοῦσί σε Δέσποτα. Σὺν αὐτοῖς δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος, καὶ πρωτοστάτης τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν Ἀγγέλων ἑστιάτωρ ἡμῖν, σήμερον γέγονεν, τὰ τῶν ἀσωμάτων ᾄσματα προτρεπόμενος ἡμᾶς ᾄδειν, τῇ ἀπροσίτῳ σου δόξῃ Φιλάνθρωπε, ἵνα πρεσβεύῃ ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ δ΄. Ἐφραὶμ Καρίας.

Τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος τοῦ θείου φωτός, καταλαμπόμενοι Ἀρχιστράτηγοι, τὰς τῶν αὔλων καταυγάζετε ταξιαρχίας· ὡς φῶς λευχειμονοῦντες ἐν ὑψίστοις, τὸ πῦρ καταυγάζετε ἐν κόσμῳ, τῆς ἀπροσίτου Θεότητος· ὅθεν καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον, ἐν φλογεραῖς τοῖς χείλεσιν ἀκαταπαύστως ᾄδετε· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος πλ. β΄.

Οἱ Ἄγγελοί σου Χριστέ, τῷ Θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, ἐν φόβῳ παρεστῶτες, καὶ τῇ σῇ φωτοχυσίᾳ ἀεὶ λαμπόμενοι, ἐν τοῖς ὑψίστοις ὑμνῳδοί σου, καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργοί, ὑπὸ σοῦ ἐκπεμπόμενοι, νέμουσι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Πυρίνοις χείλεσιν, ὑμνεῖ σε τὰ Χερουβίμ, Χριστὲ ὁ Θεός· ἀσωμάτοις δὲ στόμασιν ἀσιγήτως, δοξολογεῖ σε τῶν Ἀρχαγγέλων ὁ χορός· Μιχαὴλ δὲ ὁ Ἀρχιστράτηγος, τῶν ἄνω Δυνάμεων, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, ἀκαταπαύστως προσφέρει τῇ δόξῃ σου. Αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς σήμερον κατηύγασε, πρὸς πανήγυριν φαιδράν, κροτῆσαι ἐπαξίως ψαλμικῶς, αἶνον τὸν τρισάγιον, τοῖς πηλίνοις χείλεσιν· ὅτι τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ δι' αὐτοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Digitized by Google

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α΄.
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος· ὁ συναΐδιος Λόγος Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεστὼς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου.

Τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων, πρῶτος ὑπάρχεις σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς θείας, φωταυγείας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύστης· σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσου καὶ δεινῶν ἁμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε· ἐναργῶς ὡς ἄϋλος, τὸν ἄϋλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτί, τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος· αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἄνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων, τῆς ἀΰλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατενώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λάμψεσι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἁγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωήν, τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποτα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ πολυόμματα, τῶν Ἀρχαγγέλων λειτουργῶν τὰ στρατεύματα, σὺν Ἐξουσίαις Θρόνοι Κυριότητες, Ἄγγελοι Δυνάμεις τε, καὶ Ἀρχαὶ δυσωποῦσι, σὲ τὸν Ποιητὴν ἡμῶν, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην. Μὴ ὑπερίδῃς δέησιν λαοῦ, ἡμαρτηκότος, Χριστὲ πολυέλεε.

Δόξα. Τὸ αὐτό.
Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὀρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,
Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοὶ καὶ πρωτοστάται, τῶν ὑψιθρόνων καὶ φρικτῶν τῆς θείας δόξης, Μιχαὴλ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγοι, σὺν πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὦ Λειτουργοί, Δεσπότου ὑπὲρ τοῦ κόσμου διαπαντός, πρεσβεύοντες αἰτήσασθε τὴν ἄφεσιν, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν, καὶ ἔλεος καὶ χάριν εὑρεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους

Digitized by Google

συγχώρησιν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς Λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Ζήτει τῇ β'. τῆς Πεντηκοστῆς. Ὁ Ν'. Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτίρμον, προςασίαις, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ ψάλλομεν Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος β'. Τῷ αὔλῳ θρόνῳ.

Ζήτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτήν.

Εἶτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς ς'. καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἀσωμάτων εἰς η'.

Κανὼν πρῶτος τῶν Ἀσωμάτων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Πάντες ἀνυμνήσωμεν πιστοί, τὴν πάσας διευθύνουσαν, τὰς αὔλους τῶν ἄνω, χορῶν ταξιαρχίας, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, ἐκβοῶντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Ἔνθου τῶν κτισμάτων σου ἀρχήν, οὐσίαν τὴν ἀσώματον, Ποιητὰ τῶν Ἀγγέλων, τὸν ἄχραντόν σου θρόνον, κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Χαίροις Γαβριὴλ μυσταγωγέ, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, Μιχαὴλ τε ταγμάτων, αὔλων πρωτοστάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Θεοτοκίον.

Εὔα ἡ προμήτωρ τῇ ἀρᾷ, τὸ γένος καθυπέβαλε, τῇ παραβάσει ποτέ, τὸν τῶν ἀνθρώπων· σὺ δὲ Παρθένε Θεόνυμφε, ὅλον πρὸς εὐλογίαν μετηγάγου, τὸν Κτίστην τεκοῦσα.

Κανὼν δεύτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τοῖς Ταξιάρχαις τῶν ἀσωμάτων Νόων.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Κλήμεντος (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τοὺς νοεροὺς τῶν ἀσωμάτων τάξεων, χοροὺς ἐν ᾄσμασιν, ὡς Λειτουργοὺς θείους, δεῦτε εὐφημήσωμεν, χορείαν συγκροτήσαντες, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ἀδιαλείπτως πρεσβεύοντας, καὶ τῇ μετανοίᾳ συγχαίροντας.

Οἱ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγοὶ καὶ πρόκριτοι, καὶ ταξιάρχαι φαιδροί, τοὺς ἀσωμάτους Νόας, σήμερον ἐγείρουσι, πρὸς τελετὴν ἑόρτιον, τῆς αὐτῶν λαμπρᾶς μνήμης, μεθ' ὧν συγχαίρουσιν ἄνθρωποι, ὕμνον τῇ Τριάδι προσάγοντες.

Συνευφρανθῶμεν τοῖς Ἀγγέλοις ἄνθρωποι, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ· ὁ Γαβριὴλ αὖθις, νῦν εὐαγγελίζεται, Ἐκκλησιῶν τὴν ἕνωσιν, καὶ καθαίρεσιν πάσης, τῆς ἐναντίας αἱρέσεως, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς μνήμης αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Κυοφορεῖς τὸν ὑπὲρ φύσιν Ἄχραντε, ἐν σοὶ σκηνώσαντα, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, δυσὶ μὲν ἐν ταῖς φύσεσι, καὶ θελήσεσιν ὄντα, ἐν ὑποςάσει δ' ἀτρέπτως μιᾷ, ἧς καὶ τὴν μορφὴν ἀσπαζόμεθα.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ἰσχὺϊ κατέστησας Ἀθάνατε, δυνατοὺς ἐξανύοντας, τὸ πανάγιόν σου θέλημα, τοὺς σοὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις, ἀεὶ παρεστῶτας.

Τοὺς μύστας τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, τῆς σεπτῆς τε ἐγέρσεως, τῶν Ἀγγέλων τοὺς ἐξάρχους Χριστέ, ὑπὲρ ἡμῶν προσδέχου, ἐπικαλουμένους.

Ἀγγέλους ἐπέςησας φύλακας, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὔσπλαγχνος, διακόνους τε ἀνέδειξας Χριστέ, τῆς σωτηρίας τῶν σῶν θεραπόντων.

Θεοτοκίον.

Ἀῤῥήτως συνέλαβες τὸν Κύριον, σωτῆρα Θεόνυμφε, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένους.

Κανὼν δεύτερος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τῶν Ἀγγέλων πρώτιστος, καὶ τῆς Τριάδος φῶς δεύτερον, ὤφθης ἡμῖν, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

Αἴγλη θείας χάριτος, ὁ Γαβριὴλ πιστῶς ἔπλησε, πᾶσαν τὴν γῆν, τοῦ Θεοῦ κηρύξας, τὴν ἐν σώματι κάθοδον.

Ξυνωρὶς ἀοίδιμε, καὶ φωταυγὴς δυὰς ἄϋλε, φῶτα Θεοῦ, τοὺς πιστῶς τελοῦντας, τὴν ὑμῶν μνήμην δείξατε.

Θεοτοκίον.

Ἤσεν Ἡσαΐας σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἁγνὴ κύησιν· ᾄδω κἀγώ, ἵνα τῆς ἐκείνου, ἐπιτύχω καθάρσεως.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

(*) Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἔκδοσις οὕτως ἐπιγράφει τὸν παρόντα Κανόνα. Ἔστι δὲ ὁ Κανὼν, κατὰ τὴν Ἀκροστιχίδα, ἐλλειπὴς τροπαρίων ἕξ.

Ὁ Ἐπιστ. τῆς παρ. Ἐκδ.

Digitized by Google

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν ἀσωμάτων τοὺς χοροὺς ἐφιέμενοι, ἀνευφημεῖν οἱ ἐπὶ γῆς μιμησώμεθα, ὡς ἐφικτὸν τούτων τὴν ἁγιότητα, νεκρῶντες πάντα τὰ μέλη τὰ τῆς σαρκὸς, αἰτοῦντες ὡς ὑπερμάχους τε καὶ φρουροὺς, πάσης πλάνης λυτρώσασθαι, τοῦ ἀοράτε ἐχθροῦ, ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτοὺς, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν ἁγνὴ καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύςως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως· μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὠδὴ δ'. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Ἐπέβης Ἀγγέλοις, ὥσπερ ἐφ' ἵπποις Φιλάνθρωπε, καὶ ἐδέξω χερσί σου ἡνίας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἱππασία σου, τοῖς ἀπαύςως βοῶσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καλύπτει Ἀγγέλους, ἡ ἀρετή σε Φιλάνθρωπε, καὶ τῆς γῆς ἐπληρώθη τὰ πέρατα, τῆς σῆς ἐνδόξου ἄναρχε θείας αἰνέσεως, σὺν αὐτοῖς σοι βοώσης· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐξῆλθες οἰκτίρμον, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου Χριςέ· συγκαλεῖς δὲ τὰς φίλας Δυνάμεις σε, καὶ εὐφροσύνη γέγονεν ἡ παρεσία σε, τοῖς πιςῶς σοι βοῶσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος καὶ Μήτηρ, ὑπερφυῶς ὤφθης Πάναγνε, ὡς Θεὸν τὸν αὐτόν τε καὶ ἄνθρωπον Χριςὸν τεκοῦσα, ᾧ μετὰ δέους κραυγάζουσι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κανὼν δεύτερος. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ἱεριχῶ, ὤφθη δυνάμεως Ἀρχιςράτηγος, πολεμοῦντι, πάλαι Ἰησοῦ τῷ Ναυῆ, νικοποιῶν καὶ ὑπερμαχῶν, Μιχαὴλ ὁ μέγας, τῶν Ἀσωμάτων ὁ ἔξαρχος· ὑφ' οὗ λαβὼν τὸ σθένος, ὁ θεράπων Κυρίου, δορυάλωτον εἷλε τὸ φρούριον.

Ἄρχων ποτὲ, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, ὤφθη φέρων, τέκνου εὐαγγέλια, τῷ Ζαχαρίᾳ τῷ ἱερεῖ, Γαβριὴλ ὁ μέγας, ὁ θεῖος ὄντως, Ἀρχάγγελος· διὸ φωνὴ τε Λόγε, γεννηθεὶς Ἰωάννης τῷ πατρὶ τὴν φωνὴν ἀποδίδωσιν.

Χαίρει χαρᾷ, πάντα τὰ πέρατα σήμερον, τὴν αἰσίαν, μνήμην ἑορτάζοντα, τῶν Ἀρχαγγέλων σου ὁ Θεὸς, Μιχαὴλ τοῦ θείου, καὶ Γαβριὴλ τε θεόφρονος· συγχαίρει δὲ καὶ πᾶσα, τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις, ὅτι σώζεται κόσμος τῇ σκέπῃ αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἁγνὴ, πέφυκας καὶ μετὰ γέννησιν· μόνη ὤφθης, ἄνανδρος θηλάζουσα τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἀληθῆ, Πνεύματι Ἁγίῳ, λαβόντα δέλε μορφὴν καθ' ἡμᾶς, Παρθένε Θεοτόκε· οὗ τὴν θέαν τιμῶντες, τῆς μορφῆς τὴν ἐμφέρειαν σέβομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὠδὴ ε'. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Ἀνεπιςρέπτῳ τῷ πόθῳ, ἀεὶ πρὸς τὸ ἄναντες, πρὸς σὲ Χριςὲ φερόμεναι, τὸ ἀκρότατον ἁπάντων τῶν ἐφετῶν, Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἀκαταπαύςως σε δοξάζουσιν.

Σὺ νοεροὺς κατ' οὐσίαν, ἀφθάρτους τῇ χάριτι τῇ σῇ Χριστὲ κατέστησας, ὑμνῳδοὺς τῆς σῆς μεγαλειότητος, τοὺς Ἀγγέλους σου κατ' εἰκόνα, δημιουργήσας ἀκαταλήπτε.

Σὺ ἀκλινεῖς πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ πρὸς σὲ ἐγγύτητι Χριστὲ, τοὺς σοὺς ἐφύλαξας λειτουργούς· πηγὴ γὰρ ἀγαθότητος, σὺ ὑπάρχων ἀγαθύνεις, τοὺς ἐπαξίως σοι λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, μόνη ἀπειρόγαμε ἁγνὴ, Μαρία ἄχραντε, τῷ λιμένι σου ἡμᾶς καθόρμισον, ἐκ κινδύνων ὁδηγοῦσα, πρὸς σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Κανὼν δεύτερος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀπειθοῦντι τὸ πάλαι, τοῦ Θεοῦ πρὸς ἄρρητα καὶ θεῖα θαύματα, Βαλαὰμ τῷ Μάντει, ἐν ἀμφόδῳ ὁ Ἄγγελος ὄνῳ φανεὶς, φοβερῶς ἤλεγξε, καὶ λογικὸν τὸ ζῶον δείξας, τὸ τῆς φύσεως ἤμειψε γνώρισμα.

Συσχεθέντι τῷ Πέτρῳ, καὶ εἱρκτῇ προσμένοντι ἄγγελος ὤφθη Θεοῦ, τῶν χειρῶν Ἡρῴδου, καὶ δεσμῶν καὶ θανάτου λυτρούμενος· διὸ δεῦτε πάντες, ὡς τῶν ψυχῶν φρουροὺς, ἐνθέους, τοὺς σοφοὺς Ἀρχαγγέλους τιμήσωμεν.

Τῶν πολέμων τὰς ςάσεις, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι θεῖαι Δυνάμεις Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὰς αἱρέσεις καὶ πάντα τὰ σκάνδαλα, ταῖς ὑμῶν λύσατε, πρὸς τὸν Θεὸν ἀεὶ πρεσβείαις, καὶ ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἕνα σε γινώσκομεν Θεὸν τῆς κτίσεως, ἐνεργείαις ἄμφω, καὶ θελήσεσιν ὄντα ἀσύγχυτον, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεε, ἐκ γυναικὸς σάρκα λαβόντα· ἧς τὴν θέαν τιμῶμεν τοῖς πίναξιν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Digitized by Google

Ὠδὴ ϛ'. Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει.

Θεοπρεπῶς, ἐκ μὴ ὄντων Κύριε, τῷ λόγῳ σου παρήγαγες, οὐσίας τῶν ἐπουρανίων, ἀθανάτων στρατιῶν, φωτοειδεῖς αὐτὰς ἐργασάμενος.

Μύσται σεπτοί, τῆς Θεοῦ αἰνέσεως, γεγόνατε Ἀσώματοι, πολῖται τῆς ἐπουρανίου, καὶ θείας ὄντως σκηνῆς, τῷ Ποιητῇ ἀξίως λατρεύοντες.

Τῶν Ἀσωμάτων, τάξεις νοεραί σε, Υἱὲ Θεοῦ προάναρχε, αἰνοῦσι ἀκαταπαύστως, καὶ δοξολογοῦσιν, ὡς Ποιητὴν καὶ Κτίστην τοῦ σύμπαντος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῷ Πατρί, ἐν ὑψίστοις ἄχραντε, ἀνάρχως συνεδρεύοντα, ἀγκάλαις σαῖς ἐπανακλῖναι ἠξίωσαι, ὃν ἡμῖν δίδου Ἁγνή, τοῖς δούλοις σου ἵλεων.

Κανὼν δεύτερος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὡς πῦρ καὶ φλόγα καὶ φῶς, τοὺς ἀσωμάτους ὑπάρχοντας, ἐκ τῆς ὑλώδους φθορᾶς, τὸν νοῦν ἀνιπτάμενοι, ὑλαίοις ἐν χείλεσι, τοὺς ἀΰλους φόβῳ, ἐν τοῖς ᾄσμασι τιμήσωμεν.

Νεκρώσατε τῶν παθῶν, τὰς καταιγίδας Ἀρχάγγελοι, καὶ παύσατε σὺν αὐτοῖς, τὰ σκάνδαλα ἅπαντα, τῆς πίστεως Ἅγιοι, τῆς Τριάδος ὄντες, Ἀρχιστράτηγοι πυρίμορφοι.

Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀσωμάτων οἱ ἔξαρχοι, τῇ παρρησίᾳ ὑμῶν, ἐκ πάσης αἱρέσεως, ἡμᾶς διασώσατε, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, καὶ Γαβριὴλ οἱ Ἀρχιστράτηγοι.

Θεοτοκίον.

Ἐνδύος ὤφθης ἑκών, ἐξ ἀπειράνδρου σαρκούμενος, ὁ ἄσαρκος ὡς Θεός, Χριστὲ σαρκοφόρος δέ, ὡς ἄνθρωπος πέφυκας· οὗ τῆς ἐμφερείας, οἱ πιστοὶ τὸ εἶδος σέβομεν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Ὁ Οἶκος.

Ἔφης Φιλάνθρωπε ἐν Γραφαῖς σου, πλήθη χαίρειν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, ἐπ᾽ ἀνθρώπῳ ἑνὶ μετανοοῦντι, Ἀθάνατε· ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις, Ἀναμάρτητε, μόνε καρδιογνῶστα, σὲ δυσωπεῖν καθ᾽ ἑκάστην τολμῶμεν ὡς εὔσπλαγχνον, οἰκτεῖραι καὶ καταπέμψαι ἀναξίοις κατάνυξιν, Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· ὑπὲρ πάντων γὰρ ἡμῶν πρεσβεύουσιν, οἱ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων ἀσωμάτων καὶ οὐρανίων Ταγμάτων.

Στίχοι.

Ἐβουλόμην σοι, Μιχαήλ, ᾆσμα πρέπον
Ἆσαι πρεπόντως, ἀλλ᾽ ἄϋλον, οὐκ ἔχω.

Ὀγδόῃ οὐρανίης κυδαίνει τάξιος Ἀρχούς.

Εἰς τὴν Σύναξιν τῶν ἐννέα Ταγμάτων, Σεραφίμ, Χερουβίμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων, καὶ Ἀγγέλων.

Στίχ. Ἐπάξιόν τι Ταγμάτων τῶν ἐννέα,
Τίς ἂν γόνος φθέγξαιτο μηνῶν ἐννέα;

Μιχαὴλ ὁ διαπρεπέστατος Ταξίαρχος τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, ἔν τε τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ, ἔν τε τῇ νέᾳ χάριτι, πολλὰς αὐτοῦ τὰς χάριτας καὶ εὐεργεσίας τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει παρέδειξέ τε καὶ παραδείκνυσιν. Ἐπεὶ γὰρ ὁ τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀντίπαλος καὶ πολέμιος, τραχηλιάσας κατὰ τοῦ κτίσαντος, καί, Τὸν θρόνον μου ἐπάνω τῶν νεφελῶν θήσομαι, νεανιευσάμενος εἰπεῖν, καί, Τῷ ὑψίστῳ ὅμοιος ἔσομαι, καυχησάμενος, τοῦ Ἀρχαγγελικοῦ, ὥς φησιν ὁ Κύριος, ἐξέπεσεν ἀξιώματος. Ἐθεώρουν, φησὶ γάρ, τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα, τὰ παραπλήσια δὲ τούτῳ καὶ τὸ ὑπ᾽ αὐτὸν τάγμα ἀλαζονευσάμενον πέπονθεν· οὗτος ὁ πανᾱοίδιμος, τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην εὐγνωμοσύνην, ὡς πιστὸς οἰκέτης, διαφυλάττων, καὶ περὶ τὸ γένος ἡμῶν πολλὴν τὴν κηδεμονίαν ἐπιδεικνύμενος, τῶν νοερῶν καὶ Ἀρχαγγελικῶν τάξεων πρωτεύειν ἐτάχθη παρὰ τοῦ Παντοκράτορος. Ἰδὼν γὰρ τὸν ἀποστάτην πεσόντα, συνήγαγε τοὺς τῶν Ἀγγέλων χορούς, καὶ εἰπών, Πρόσχωμεν, ὕμνησε μετὰ φωνῆς τὸν τῶν ὅλων Κύριον, ὡσανεὶ λέγων· ὅτι πρόσχωμεν ἡμεῖς οἱ κτιστοὶ γεγονότες, τί πεπόνθασιν οἱ μεθ᾽ ἡμῶν μέχρι τοῦ νῦν φῶς ὑπάρχοντες, καὶ νῦν γενόμενοι σκότος. Ἡ τοιαύτη οὖν συγκρότησις ὀνομάσθη Σύναξις τῶν Ἀγγέλων, τουτέστι προσοχὴ καὶ ὁμόνοια καὶ ἕνωσις.

Οὗτος οὖν ὁ μέγας προστάτης, καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν εὐεργέτης, πολλὰς σωτηριώδεις εὐεργεσίας πρὸς πάντας πλεονάζων καὶ ἐξαπλῶν, πολλοῖς ὀπτανόμενος καταφαίνεται. Ὤφθη γὰρ τῷ Ἀβραὰμ καὶ Λὼτ ἐν τῇ τῶν Σοδόμων καταστροφῇ. Ἐφάνη τῷ Ἰακώβ, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ φεύγοντι. Προεπορεύετο τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ὅτε τῆς Αἰγυπτίων ἐλυτροῦντο καὶ ἠλευθεροῦντο κακώσεως. Ἐφάνη τῷ Βαλαάμ, τὸν Ἰσραὴλ ἀπιόντι καταράσασθαι. Πρὸς δὲ τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ ἔφη πυθόμενον· Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα. Οὗτος καὶ τοὺς ποταμούς, παρὰ τῶν δυσσεβῶν κατὰ τοῦ ἁγιάσματος καὶ τοῦ εὐκτηρίου ἀπολυθέντας, τελείᾳ χωνείᾳ παρέπεμψε. Καὶ πολλὰ ἕτερα ἐστὶν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ Γραφῇ ἱστορούμενα περὶ αὐτοῦ. Διατοι τοῦτο καὶ ἡμεῖς, προστάτην αὐτὸν καὶ φύλακα τῆς ζωῆς ἡμῶν προβαλλόμενοι, τὴν πάνσεπτον αὐτοῦ πανήγυριν τανῦν ἑορτάζομεν, ἐξαιτούμενοι, ταῖς προστασίαις καὶ πρεσβείαις αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τῶν δυσχερῶν εὑρεῖν ἀπολύτρωσιν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς ἐπουρανίου χάριτος καὶ τάξεως καταξιωθῆναι. Ἀμήν.

Digitized by Google

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὤ παρειστήκεισαν ἀπαύστως, λειτουργοῦσαι μυριάδες τῶν Ἀγγέλων, τοῦ προσώπου ὁρᾷν μὴ φέρουσαι τὴν θέαν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ἀναβοῶσιν.

Φῶτα ἀνέδειξας Οἰκτίρμον, τῶν Ἀγγέλων σου τὴν ἄϋλον οὐσίαν, τοῦ ἀρρήτου φωτὸς πληρούμενα ἀπαύστως, Εὐλογητὸς εἶ κράζοντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ, τῶν Ἀγγέλων τὴν πληθὺν δημιουργήσας, ἁγιάσας δὲ Θείῳ Πνεύματι, Τριάδα, θεολογεῖν ἐδίδαξας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρεῖς ἐννοοῦντες ὑποστάσεις, ἀπερίγραπτον δοξάζομεν οὐσίαν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα βοῶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σὺν χοροῖς Ἀσωμάτων, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος δεῦτε κροτήσωμεν, τὴν αἴσιον ἡμέραν, τῆς μνήμης ἐκτελοῦντες, τῶν σοφῶν Ἀρχαγγέλων Χριστοῦ, Εὐλογητὸς εἶ Θεὲ, βοῶντες τῶν Πατέρων.

Ὡς φιλόξενοι πάλαι, Ἀβραὰμ ὁ θεόπτης καὶ Λὼτ ὁ ἔνδοξος, ἐξένισαν Ἀγγέλους, καὶ εὗρον κοινωνίαν, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μανωὲ τῷ γενναίῳ, καὶ Τωβὶτ τῷ πανσόφῳ ὤφθησαν Ἄγγελοι, ἀμείβοντες τὰ ἆθλα, τοῦ βίου κατ' ἀξίαν· καὶ τῶν Παίδων ὁ Ἄγγελος, ἔσβεσε φλόγα ποτὲ, πυρὸς καμίνου ὄντως.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἡμέτερον ὅλον, ἐκ Παρθένου λαβόντα, δίχα τροπῆς Ἰησοῦ, ταῖς φύσεσι διπλοῦν σε, ἀλλ' ἕνα ὑποστάσει, πατρικῶς σε κηρύττομεν· ἧς καὶ τὸ εἶδος πιστῶς, σέβομεν ἐκτυποῦντες.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει, ἁγίῳ.

Τῶν Ἀγγέλων, ζηλώσωμεν τὸν βίον, καὶ τὰς φρένας, πτερώσωμεν εἰς ὕψος, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀΰλως ἀναμελψωμεν, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θιασῶται, χορείας οὐρανίου, οἱ τὸν θρόνον ἀμφέποντες τῆς δόξης, περὶ Θεὸν τε πάντοτε στρεφόμενοι, Ἄγγελοι ὑμνοῦσι καὶ ὑπερυψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἀΰλου, πυρὸς ποιοῦσαν φλόγα, τοὺς ἐν ὕψει, ἀπαύστως λειτουργοῦντας, καὶ τοὺς Ἀγγέλους πνεύματα δεικνύουσαν, Τριάδα προσκυνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὤ ἐν πόλῳ, παρειστήκεισαν τρόμῳ, μυριάδες Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρειν κατηξίωσαι· τούτῳ Θεοτόκε, πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς δοξολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἄρχων Ἀγγέλων πέφυκε, Μιχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος· ἀλλὰ συνδοξάζεται, αὐτῷ λαμπρότατα, ὁ μύστης τῆς χάριτος, καὶ τῆς Παρθένου μνήστωρ σεπτὸς, ὁ τῶν Ἀσωμάτων, στρατηγὸς ἐπαξίως, χαρὰν προδιαγγέλων, Γαβριὴλ τοῖς βοῶσι· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδὼν, Ἰεζεκιὴλ προϊστορῶν ἐκήρυττεν· ἐν οἷς ἑξαπτέρυγα, τὰ Σεραφὶμ παρίστανται, καὶ τὰ Χερουβὶμ, πολυομμάτως ἐκύκλουν· μεθ' ὧν τοὺς Ἀρχαγγέλους, ἠλεκτρίνους ἑώρα, Χριστὸν δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς φοβερὰν τὴν ἔλευσιν, τῆς δευτέρας καθόδου σου, ἐκδηλοποιῶν ὁ Δανιὴλ προέλεγεν· Ὡς θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἐκάθισε· καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων, μυριάδας εἰσάγει, ἐν φόβῳ παρεστώσας, καὶ φωναῖς ἀσιγήτοις, βοώσας τῇ Τριάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὁμοούσιος Λόγος ἐκὼν, ὤφθη καὶ ἡμῖν, ἐκ τῆς Παρθένου σύμμορφος, οὐ φύρας εἰς ἄλληλα, τὰ τῆς φρικτῆς ἑνώσεως· εἷς γὰρ ὁ αὐτὸς, ἐν ἑκατέροις δείκνυται, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, καὶ μιᾷ ὑποστάσει· ἧς νῦν τῆς ἐμφερείας, τὸν τύπον προσκυνοῦμεν.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ θ'. Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Σὲ τὸν ἀρρήτως ἑνώσαντα, τοῖς ἐπουρανίοις Χριστὲ τὰ ἐπίγεια, καὶ μίαν Ἐκκλησίαν, ἀποτελέσαντα Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἄγγελοί τε καὶ Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Ἐξουσίαι καὶ Κυριότητες, Ἀρχαί τε καὶ Δυνάμεις, Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε.

Πάντων προστάται δεικνύμενοι, Μιχαὴλ σὺν τῷ Γαβριὴλ, ἐπισκέψασθε τοὺς ἐκ πόθου τιμῶντας, τὴν πανέορτον ὑμῶν μνήμην, καὶ πι-

Digitized by Google

στῶς ἀνυμνοῦντας, σώζεσθαι παντοίας περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄναρχον, φύσιν τὴν ἐμήν, ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρκωθέντα, Παρθένε τέτοκας· διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Κανὼν δεύτερος. Κυρίως Θεοτόκον.

Νοσούντων καὶ πλεόντων, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις, πρὸς σωτηρίαν ὑπέρμαχοι ὤφθητε, τῶν Ἀσωμάτων οἱ πρῶτοι, Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ.

Δυνάμεων καὶ Θρόνων, χοροῖς συγχορεύων, ὡς Στρατηγὸν τῶν Ἀγγέλων καὶ μύστης Θεοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Σωτῆρι, Γαβριὴλ πρέσβευε.

Ὡς φύλακες τοῦ κόσμου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, καθικετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Συμφώνως Θεοτόκε, σὲ δοξολογοῦμεν, ὅτι παθῶν καὶ κινδύνων λυτροῦσαι ἡμᾶς, καὶ τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, ἐπ' ἀγαθοῖς ἐκπληροῖς.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ὡς πρόμαχον καὶ πρύτανιν, τοῦ βροτείου σε γένους, καὶ προνομέα ἄριστον, Ἀρχιστράτηγε θεῖε, ἀνέδειξεν ὁ Ποιητής, καὶ Θεός, καὶ δόξῃ σε, τετίμηκεν ἀπορρήτως, τοὺς προσφωνεῖν ἀνενδότως, τὸν τρισάγιον καὶ θεῖον, ἐπινίκιον ὕμνον.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐλλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχῃ πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, Μιχαὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας.

Ἕτερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐξουσιῶν Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων Ἀγγέλων, Κυριοτήτων Θρόνων τε, καὶ Ἀρχῶν πρωτοστάτης, ὑπὸ Θεοῦ κατεστάθης, Ἀρχιστράτηγε θεῖε, Μιχαὴλ ὑπερένδοξε· τῷ ἀστέκτῳ οὖν θρόνῳ, παρεστηκώς, σκέπε φρούρει φύλαττε σῶζε πάντας, τοὺς πίστει σε γεραίροντας, τὸν τοῦ κόσμου προστάτην.

Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα πέφυκας, Χερουβὶμ τῶν ἐνδόξων, καὶ Σεραφὶμ Πανύμνητε, τῶν φρικτῶν ἀσυγκρίτως, ἐνδοξοτέρα καὶ πάντων, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων ἁγιωτέρα Πάναγνε· τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων, σωματικῶς, ἀπορρήτως τέτοκας Θεοτόκε· ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις σου, λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα, καὶ τῶν ἐν γῇ ἀνθρώπων, ἰσχυρόν σε προστάτην, φύλακα καὶ ῥύστην ὑμνοῦμεν πιστῶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, καθικετεύοντες πάσης φθοροποιοῦ, ἀλγηδόνος ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Ὁ ταξιάρχης τῶν ἄνω θείων Δυνάμεων, σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, μίαν σὺν Ἀγγέλοις φαιδρὰν ἑορτήν, συγκροτῆσαι Συνάξεως, αὐτῶν τῆς θείας, καὶ ἅμα ὕμνον Θεῷ, ἀναμέλψαι τὸν τρισάγιον.

Ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν θείων ἡμᾶς πτερύγων σου, προσπεφευγότας πίστει, Μιχαὴλ θεῖε νόε, φύλαττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντί, καὶ ἐν ὥρᾳ Ἀρχάγγελε, τῇ τοῦ Θανάτου σὺ πάρεσο βοηθός, ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ὅπου ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἑωσφόρος. Διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιΰμνητε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἄρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τῶν Κανόνων ἡ γ'. καὶ ς'. Ὠδή.

Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθείς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει.

Κοινωνικόν.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα.

Digitized by Google

ΤΗ Θʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου· καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχ. προσόμοια, τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. δ. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ μακάριε, Ὀνησιφόρε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ὡμολόγησας, ἐναθλῶν στεῤῥότατα, ἀνομούντων πρὸ βήματος· πληγὰς μαστίγων, καὶ γὰρ ὑπήνεγκας, καὶ πυρακτώσεις, παντὸς τοῦ σώματος· ὅθεν στεφάνῳ σε, τῷ τῆς νίκης ἔστεψε, ζωαρχικῇ, ὁ ζωαρχικώτατος, χειρὶ πανεύφημε.

Μάρτυς ἀθλητὰ Πορφύριε, ταῖς τῶν αἱμάτων βαφαῖς, σεαυτῷ προσεπέχρωσας, πορφυρίδα χάριτι, καὶ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἥνπερ φορέσας, ὤφθης λαμπρότατος, συμβασιλεύων, τῷ βασιλεύοντι, μόνῳ Θεῷ ἡμῶν, εἰς αἰῶνας ἔνδοξε· ὃν ἐκτενῶς, πάντοτε ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, διὰ τὴν πάντων ζωὴν, ἱερῶς θανατούμενοι, ἐπ᾿ ἐσχάρας χαίροντες, φλογιζούσης ἡπλώθητε, καὶ προσδεθέντες, ἵπποις συρόμενοι, τὸ θεῖον τέλος, καθυπεδέξασθε· ὅθεν δοξάζεσθε, καὶ συμμακαρίζεσθε, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενοι, Ἀειμακάριστοι.

Καὶ τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δʹ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, διὰ πόνων ἀθλήσεως, ἐμφιλοσοφώτατα καθυπέταξας· καὶ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, Ματρῶνα οἰκήσασα, Ἀσκητῶν πανευσεβῶν, μέσον κατασβεννύουσα, ὑπεκκαύματα, ἡδονῶν θείοις ὄμβροις τῶν δακρύων, καὶ σφοδρότερον τὸν πόθον, τὸν πρὸς τὸν Κτίστην ἐξάπτουσα.

Ἱερὸν φροντιστήριον, εἰς πολλῶν περιποίησιν, τῷ Θεῷ ἀνήγειρας χρηματίσασα, ναὸς τοῦ Πνεύματος Πάνσοφε, ψυχῆς καθαρότητι· καὶ ὡδήγησας λαοὺς, πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, τῆς ἀσκήσεως· καὶ προσήγαγες τούτους ὡς περ προῖκα, σεσωσμένους τῷ Δεσπότῃ· μεθ᾿ ὧν σε πίστει γεραίρομεν.

Αἱ νεάνιδες ἔστερξαν, τὸν νυμφίον καὶ Κύριον, τῇ διδασκαλίᾳ σου πειθαρχήσασαι, καὶ τῆς σαρκὸς παρωσάμεναι, τὸ χαῦνον ἐν πνεύματι, προθυμίᾳ τῶν παθῶν, εὐσεβῶς κατεκράτησαν, καὶ εἰσήχθησαν, μετὰ σοῦ εἰς νυμφῶνα τοῦ Νυμφίου, τὸν οὐράνιον Ματρῶνα, διὰ παντὸς εὐφραινόμεναι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδῃς με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ᾿ οἰκτείρησον τάχος καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρα σε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ, Τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκεται εἷς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Φέρεις ὄνησιν σοῖς ἐπαινέταις, Μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος δʹ. Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Φέρουσα τοῖς πίστει σε εὐφημοῦσιν, ὄνησιν θείαν ἡ σεπτὴ, ἐφέστηκε μνήμη σου, ἐν ᾗ σε ἱκετεύομεν, Παμμάκαρ ἡμῶν μνήσθητι.

Ἔχων παῤῥησίας μεμεστωμένον, τὸν σὸν γενναῖον λογισμὸν, ἀλόγου προστάγματος, ἠλόγησας Θεόπνευστε, καὶ χαίρων μάκαρ ἤθλησας.

Ῥώμῃ δυναμούμενος οὐρανίῳ, Ὀνησιφόρε πρὸς δεινὰ, ἐχώρησας βάσανα, καὶ πᾶσαν κατεπάλαισας, ἰσχὺν τοῦ πολεμήτορος.

Θεοτοκίον.

Ἔστησας θανάτου τὴν τυραννίδα, ἀθανασίαν καὶ ζωὴν, τῷ κόσμῳ κυήσασα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὸ τῆς Ματρώνης προφρόνως ᾄδω κλέος. Ἰωσήφ.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἐπιγράφει καὶ ἑτέρας Ὁσίας ὄνομα, Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας, εἰς ἣν ἔχει καὶ τρίτην Ἀκολουθίαν, ψαλλομένην ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις· ἀνώνυμος ὅμως ὁ Κανὼν αὐτῆς, καὶ ἄνευ Ἀκροστιχίδος. Ἐκ δὲ τῶν ἐνταῦθα δύο Ἀκολουθιῶν προτάττεται ἡ τῆς Ὁσίας Ματρώνης ἐν τῷ χειρογράφῳ.

Digitized by Google

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τάξεσιν οὐρανίαις, πάντοτε συνοῦσα καὶ μεθέξεσι, θεϊκαῖς θεουμένη, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε πρεσβείαις σου.

Ὅλη τῷ θείῳ πόθῳ, περικαιομένη ὑπεκκαύματα, ἡδονῶν ψυχοφθόρων, ἐγκρατείας τοῖς ὄμβροις κατέσβεσας.

Τίμιον τοῦ Δεσπότου, σκεῦος ἀνεδείχθης ἐκκαθάρασα, τὴν καρδίαν Ματρῶνα, τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς διʼ ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἡ κυήσασα κόσμῳ, θείαν σωτηρίαν καὶ ἀνάκλησιν, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς πιστῶς σοι προστρέχοντας Ἄχραντε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν.

Ἴσον τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Λόγον ἐν σταδίῳ, ὁμολογοῦντες οἱ Μάρτυρες, τρικυμίαν τὴν τῶν βασάνων, ἀνδρικῶς ἐναπεκρούσαντο.

Στήσας ἀσφαλῶς τοὺς πόδας σου, Μάρτυς ἐπὶ πέτραν, ὁμολογίας καὶ πίστεως, ταῖς μάστιξιν Ὀνησιφόρε, τῶν ἀνόμων οὐ σεσάλευσαι.

Ὅλῳ τῷ νοῒ μακάριε, Μάρτυς ἐκδημήσας, πρὸς Χριστὸν τὸν ποθούμενον, οὐκ ᾔσθανου τῶν ἐκ μαστίγων, ἀλγηδόνων παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον Πάναγνε σωθῆναί με· τὸν γὰρ θείῳ νεύματι, τὸ πᾶν περιάγοντα, ἐσωμάτωσας Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Τῆς Ὁσίας. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ῥάβδῳ θείας πίστεως, παθῶν διέτεμες θάλασσαν, θείαις ψυχαῖς, προσοδοποιοῦσα, τὴν εὐθεῖαν διάβασιν.

Ὤφθης ἐγκαλλώπισμα, Μοναζουσῶν σαφῶς Πάνσεμνε, καὶ Μοναστῶν βίον κτησαμένη, καθαρὸν καὶ ἀμώμητον.

Νέκρωσιν ἐνδέδυσαι, φθοροποιῶν παθῶν Ἔνδοξε, καὶ τὸν ἐχθρὸν διὰ πολιτείας, εὐσεβοῦς ἀπεγύμνωσας. Θεοτοκίον.

Ἥνωται ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Πλαστουργὸς σαρκὶ Πάναγνε, μείνας ὃ ἦν, ὅπως τὸ εὖ εἶναι, τοῖς ἀνθρώποις δωρήσηται.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πυρὶ τοῦ θεϊκοῦ, ἀναπτόμενοι πόθου, πυρὸς τοῦ αἰσθητοῦ, τῇ προσψαύσει οὐδόλως, μακάριοι ἐφλέχθητε, τὴν δὲ πλάνην ἐφλέξατε· καὶ συρόμενοι, ἀνηλεῶς Ἀθλοφόροι, τὸ ἀοίδιμον, καθυπεδέξασθε τέλος, καὶ δόξης ἐτύχετε.

Δόξα, Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀνδρειοφρόνως λαθοῦσα τὰς τοῦ ἐχθροῦ, μεθοδείας Ματρῶνα πρὸς τὴν ζωήν, χαίρουσα προσέδραμες, ἀληθῶς τὴν ἐν πνεύματι· καὶ ἀκλινῶς τὸν δρόμον, θεόφρον τελέσασα, παρὰ Χριστοῦ ἐδέξω, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος· ὅθεν καὶ τὰ ῥεῖθρα, τῶν ἰαμάτων προχέεις, τοῖς πόθῳ γεραίρουσι, τὴν σὴν μνήμην ἀοίδιμε, Μοναζουσῶν τὸ καύχημα. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφʼ ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ δ΄. Διʼ ἀγάπησιν.

Ἡ ἀστράπτουσα τῶν πόνων σου φωταυγία, Ὀνησιφόρε Μάρτυς, ἐφειλκύσατο πόθῳ, πίστει συναθλῆσαί σοι, τὸν θεῖον Πορφύριον.

Συνωθήσαντες ἐσχάρᾳ πυρακτωθείσῃ, προσεφαπλοῦσιν ἅμα, τοὺς Χριστοῦ στρατιώτας, χαίροντας οἱ τύραννοι, καὶ ζέοντας πνεύματι.

Ἱερεῖα ὡς ὁλόκληρα Ἀθλοφόροι, καὶ καθαραὶ θυσίαι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, χαίροντες προσήχθη· διὸ μακαρίζεσθε.

Νῦν συνεχῶς σε ἀνακείμενον τῷ Δεσπότῃ, προσλαλιαὶ αἱ δόλιαι, ἀπατῆσαι οὐδόλως, ἴσχυσαν Πορφύριε, θεόφρον πανόλβιε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Σωματούμενον ἐκύησας Θεὸν Λόγον, ὁμοιωθῆναι Κόρη, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, βροτοῖς εὐδοκήσαντα, πανάμωμε Δέσποινα.

Τῆς Ὁσίας. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σταλαγμοῖς τῶν δακρύων σου, ἤρδευσας καρδίαν καὶ ἐγεώργησας, ἀρετῶν ἑκατοστεύοντα Μακαρία στάχυν θείᾳ χάριτι.

Πρὸς Χριστὸν ἐπερείσασα, τὰς τῆς διανοίας βάσεις διέμεινας, ἐπηρείαις ἀπερίτρεπτος, πονηρῶν δαιμόνων Ἀξιάγαστε.

Ῥωμαλέῳ φρονήματι, σύζυγον λιποῦσα καὶ βίου τάραχον, τὸν ζυγὸν Χριστοῦ ἐπόθησας, καὶ αὐτοῦ ὀπίσω ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Οὐ λιπὼν τὰ οὐράνια, Ἄχραντε κενοῦται Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, καὶ μετρεῖται ὁ ἀμέτρητος, τὰ ἀμέτρητά μου λύων πταίσματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Οἱ πύργοι τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας οἱ ἄσειστοι, μοχλεύσεσι τῶν βασάνων, ἀπερίτρεπτοι σθένει, τοῦ Πνεύματος ἐδείχθησαν.

Ἰνδάλματα θεῶν, μιαρῶν ἐλεπτύνατε, καὶ ὤφθητε εὐσεβείας, καὶ ἀνδρείας εἰκόνες, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες.

Στρατείαν ἀληθῆ, ἐκ Θεοῦ διεζώσασθε, τὴν πρόσκαιρον δυναστείαν, παρωσάμενοι πίστει, καὶ χαίροντες ἠθλήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐνῴκησεν ἐν σοί, χωρηθεὶς ὁ ἀχώρητος, καὶ ἔδειξεν οὐρανῶν σε, πλατυτέραν Παρθένε· διό σε μακαρίζομεν.

Τῆς Ὁσίας. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Φορέσασα τὸ σχῆμα τὸ ἅγιον, ὦ Ματρῶνα, ἐχθρὸν τὸν ἀλάστορα, ἀσχημοσύνην ἐνέδυσας.

Ῥεόντων ἀντηλλάξω τὰ μένοντα, καὶ συζύγου, μνήστορα ἀθάνατον, φωταγωγὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁλόνυκτον προσάγουσα δέησιν, τῷ Δεσπότῃ Ματρῶνα ἐκοίμισας, τὰς ἡδονὰς τὰς τοῦ σώματος. Θεοτοκίον.

Νεκρῶν τε καὶ τῶν ζώντων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα, τὰ Πάθη Πανάμωμε, τὰ τῆς σαρκός μου θανάτωσον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Πόνοις αἰκισμῶν ἐγκαρτερήσας, Ὀνησιφόρε Μάρτυς, δρόμον ἤνυσας τοῦ μαρτυρίου, καὶ νικητὴς, γεγονὼς ἀπείληφας, τὰ βραβεῖα τὰ οὐράνια.

Ἀλλήλοις συνδούμενοι τῇ πίστει, προσδεδεμένοι ἄμφω, καὶ συρόμενοι λύσιν τοῦ σκήνους, οἷα στεῤῥοὶ, Ἀθληταὶ ὑπέστητε, τῷ Κυρίῳ συναπτόμενοι.

Ἵπποις προσδεθέντες καὶ βιαίως, διασυρθέντες γνώμῃ, τοῦ δικάζοντος βιαιοτάτῃ, οἱ εὐκλεεῖς, τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, θείου τέλους ἠξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Νόμων δίχα φύσεως Παρθένε, τὸν νομοδότην τίκτεις, ἀναπλάττοντα τὴν συντριβεῖσαν, φύσιν ἡμῶν· ὃν δυσώπει σῶσαί με, ἁμαρτίαις συντριβόμενον.

Τῆς Ὁσίας. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὡς ὄρνις εὐκέλαδος ἐν τῷ ἄλσει, τῆς ἀσκήσεως ἡδὺ προσφωνοῦσα, ὡς νοητὰ, ἐφειλκύσω στρουθία, ἱερωτάτων γυναίων συνάθροισιν, τὰ θήρατρα τοῦ δυσμενοῦς, διαδρᾶσα Ματρῶνα ἐν Πνεύματι.

Σαρκὸς μὲν φιλοσοφίᾳ κρατοῦσα, καὶ δαμάζουσα τὰ πάθη Ὁσία· τῆς δὲ ψυχῆς, τὸ τερπνότατον κάλλος, περιφανῶς τῷ Χριστῷ εὐτρεπίζουσα, ὡραία τε καὶ εὐπρεπὴς, ἐγνωρίσθης Ματρῶνα Θεόσοφε.

Ἀγγέλων ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείαν, ἐπεπόθησας ὑμνοῦσα ἀπαύστως, τὸν δι' ἡμᾶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ὑπερβολῇ σαρκωθέντα χρηστότητος, τὴν φύσιν τε τῶν γυναικῶν, κατ' ἐχθροῦ τοῦ δολίου νευρώσαντα. Θεοτοκίον.

Δεδούλωτο ἁμαρτίᾳ ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ ταύτην ἐῤῥύσω, τῆς πονηρᾶς Θεοτόκε δουλείας, τὸν τῶν ἁπάντων Δεσπότην κυήσασα, τὸν δείξαντα πᾶσιν ἡμῖν, τῆς ζωῆς τὰς εἰσόδους Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ
» ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μαρτύρων δυὰς, ἀθλήσαντες στεῤῥότατα, ἐχθροῦ τὴν ὀφρὺν, εἰς γῆν κατηδάφησαν, ἐλλαμφθέντες χάριτι, τῆς ἀκτίστου Τριάδος οἱ ἔνδοξοι· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων αὐτῇ, πρεσβεύουσιν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ὁσίας, ὅμοιον.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν, νηστείαις κατατήξασα, ἐν μέσῳ ἀνδρῶν, Ματρῶνα κατοικήσασα, προσευχαῖς σχολάζουσα, τὸν Δεσπότην ἐνθέως

Digitized by Google

ἐθεράπευσας· δι' ὃν πάντα κατέλιπες, ὁσίως τὸν βίον διανύσασα. Ὁ Οἶκος.

Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα Χριστέ μου, ἀνυμνῆσαι καὶ λέγειν τοὺς ἀγῶνας τῆς σῆς Ὁσίας φιλάνθρωπε· ὅπως τὰ πάντα καταλιποῦσα, καὶ ποθήσασα μόνον σὲ τὸν Νυμφίον, τὰ ἐπὶ γῆς ὡς φθαρτὰ ἐλογίσατο ἅπαντα· καὶ τὸν τύπον τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ ἐν ἑαυτῇ τυπώσασα, δαιμόνων θράση κατήργησε, καὶ εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισεν, ὁσίως τὸν βίον διανύσασα.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου.

Στίχοι.

Ἵπποις Ὀνησιφόρε πρὸς Θεὸν τρέχων,
Ἔχεις συνιππεύοντα καὶ τὸν οἰκέτην.

Νύσσης οὐρανίης ἐπέβητ' ἐνάτῃ ὦ Ἀθληταί.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, Πορφύριος καὶ Ὀνησιφόρος, διωγμοῦ καταλαβόντος, διεβλήθησαν ὡς Χριστιανοί· καὶ ἀχθέντες ἐπὶ τοῦ βήματος, ἔστησαν ἑδραῖοι καὶ ἀπτόητοι, ὁμολογοῦντες τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινὸν, οὐρανοῦ τε καὶ γῆς ποιητήν. Διὰ γοῦν τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν, μαστίγων πληγὰς διαφόρους ὑπέμειναν, καὶ πυρακτώσεις κατὰ παντὸς τοῦ σώματος. Εἶθ' οὕτως, ἐπ' ἐσχάρας φλογιζούσης ἀνέπεσον. Ἐν πᾶσι δὲ τούτοις, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐνοπτριζόμενοι τὴν ἀπόλαυσιν, εἰ καὶ ἔπασχον ὑπὸ τῶν ἀθέων, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκουφίζοντο. Οἱ δὲ δεινοὶ καὶ δυσσεβεῖς ἐκεῖνοι, ἰδόντες τοὺς Ἁγίους ἀσινεῖς, εἰς μανίαν περισσοτέραν ἀνήφθησαν· καὶ δήσαντες τοὺς τιμίους αὐτῶν πόδας, ἀγρίοις ἵπποις προσέδησαν· καὶ ὑπὸ στρατιωτῶν διωκόμεναι ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ὥραις οἱ ἵπποι, ἐν ἀκάνθαις καὶ τριβόλοις καὶ τραχέσι τόποις, τὰς σάρκας αὐτῶν κατέξαναν, οἳ καὶ τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέδωκαν. Τότε Χριστιανοί τινες, ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὰ ἅγια αὐτῶν λείψανα, κατέθεντο ἐν κώμῃ Παγκεανῶν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης.

Στίχ. Ζωῆς μελλούσης ἀξιοῦται Ματρῶνα,
Ὡς ἐν βίῳ ζήσασα ταύτης ἀξίως.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου βασιλέως ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας. Καὶ συναφθεῖσα ἀνδρὶ, καὶ μιᾶς παιδὸς μήτηρ γενομένη, ἀνέρχεται ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς, δεκαπέντε ἐτῶν οὖσα. Καὶ γενομένη συνήθης παρθένου τινὸς Εὐγενίας, καὶ τὴν αὐτῆς ζηλώσασα ἄσκησιν, οὐκ ἀφίστατο τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ διανυκτερεύουσα, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἐσχόλαζε. Τὸν δὲ εὐσεβῆ περὶ Θεὸν ἔρωτα θερμότερον διανάψασα, παραδίδωσι τὴν θυγατέρα αὐτῆς γνωρίμῳ τινὶ γυναικὶ, τοὔνομα Σωσάννῃ· αὐτὴ δὲ παραγίνεται, ἀνδρικὴν στολὴν ὑποδυσαμένη, εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου Κασσιανοῦ Μοναστήριον. Καὶ ὑποκριθεῖσα τὸ τῶν Εὐνούχων σχῆμα, ἐν τῇ εἰρημένῃ Μονῇ παραδέχεται, καὶ συνῆν τοῖς Μοναχοῖς. Τοῦ δὲ Ὁσίου Κασσιανοῦ δι' ἀποκαλύψεως μαθόντος τὰ κατ' αὐτὴν, παρεπέμφθη ἐν Ἐμέσῃ τῇ πόλει εἰς Μοναστήριον γυναικῶν· κἀκεῖθεν εἰς Ἱεροσόλυμα μεταβαίνει· ἔπειτα εἰς τὸ Σίναιον Ὄρος· εἶτα εἰς Βηρυτὸν, ἔνθα διὰ προσευχῆς ἐν ἀνύδρῳ τόπῳ ὕδωρ ἐξήνεγκεν. Ὑποστᾶσα δὲ πολλὰς προσβολὰς δαιμόνων, ἐκτινος ἐπιφανείας ἀνῆλθεν αὖθις ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὀφθεῖσα δὲ αὖθις τῷ Ἁγίῳ Κασσιανῷ, παρ' αὐτοῦ ἐπετράπη μένειν ἐν τῇ Μονῇ, ἥτις κατ' ἐπωνυμίαν αὐτῆς λέγεται, τὰ Ματρώνης, μέχρι τοῦ νῦν. Βιώσασα δὲ τὰ ἑκατὸν ἔτη σχεδὸν, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

Στίχ. Λέσβου τὸ θρέμμα, παρθένος Θεοκτίστη,
Κτίστῃ Θεῷ πρόσεισι νύμφη παγκάλη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Μεθύμνης, τὸν βίον Μοναχή· καὶ παιδιόθεν γὰρ παρὰ τῶν συγγενῶν ἐδόθη εἰς παρθενῶνα, καὶ τὸ μοναχικὸν περιεβάλετο σχῆμα. Ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν δὲ γενομένη, εἰς τὴν πλησίον ἐξέδραμε κώμην, τὴν ἰδίαν ἀσπασομένη ἀδελφήν. Ταύτῃ δὲ τῇ νυκτὶ ἐπιδραμόντες Κρῆτες, ὧν ἡγεῖτο ὁ Νήσιρις ἐκεῖνος, πάντας τοὺς ἐγχωρίους ἐκείνους κἀκείνην συνέλαβον. Ἕωθεν οὖν προσώρμισαν τῇ νήσῳ Πάρῳ· καὶ προσαγαγόντες τοὺς αἰχμαλώτους, τὰ τιμήματα διετίθεντο. Ἡ δὲ Θεοκτίστη λάθρα πρὸς τὴν ὕλην χωρήσασα, ἀνεύρετος ἦν. Αὕτη οὖν ἔκτοτε ἐκεῖσε μείνασα, καὶ λιμῷ καὶ παγετῷ καὶ καύσωνι πολλῷ προσπαλαίσασα, θέρμοις καὶ λαχάνοις ἀγρίοις τρεφομένη, καὶ ὑπ' οὐδενὸς βλεπομένη, διήρκεσεν ἔτη τριάκοντα πέντε, Θεῷ μόνῳ προσομιλοῦσα (ᾧ καὶ ἔζη), καὶ τῇ Παναγνῷ Θεοτόκῳ.

Τοῦ δὲ τριακοστοῦ πέμπτου ἔτους τέλος ἔχοντος, κατά τινα θείαν οἰκονομίαν, κυνηγός τις θηρεύων θήραν, εἶτα χωρίσας ἑαυτὸν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ, καὶ ἀνιχνεύων, εἰσῆλθεν ἔν τινι τῆς Θεοτόκου ναῷ ἱστορίας χάριν· ἔρημος γὰρ ἦν ὁ τόπος· καὶ εὐξάμενος, καὶ μικρὸν ἀνανεύσας, εἶδε κατὰ τὸ δεξιὸν τῆς ἁγίας τραπέζης μέρος, ὥσπερ κρόκην ὑπὸ ἀνέμου ῥιπιζομένην, ἢ ὡς ἱστὸν ἀράχνης. Ὡς δὲ προβὰς διαγνῶναι τὸ ζητούμενον καὶ φαινόμενον ἠβουλήθη, ἤκουσε φωνῆς λεγούσης· Στῆθι ἄνθρωπε, καὶ μὴ πλησιάσῃς· αἰσχύνομαι γὰρ, γυνὴ οὖσα, θεαθῆναί σοι. Αὐτὸς δὲ καταπλαγεὶς, καὶ τρόμῳ ληφθεὶς, ἐβούλετο φυγεῖν· ἀνωρθοῦντο γὰρ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀκάνθης ἦσαν ὀξύτεραι. Μόλις δὲ εἰς ἑαυτὸν γενόμενος, ἠρώτα· Τίς, καὶ πόθεν εἴη. Ἡ δὲ, Ῥίψον, ἔφη, χιτώνιον, δέομαι, καὶ καλυψαμένη, λέγειν οὐκ ὀκνήσω. Καὶ ὁ μὲν τὸ κελευσθὲν ταχέως ἐποίησεν· ἡ δὲ, ὡς ἔλαβε τὸν ἐπενδύτην, τοῦτον περιεβάλετο, καὶ τῷ σταυρῷ ἑαυτὴν τειχίσασα, ἐφάνη τῷ κυνηγέτῃ. Καὶ ἦν μὲν τὸ εἶδος γυναικεῖον, τὸ δὲ φαινόμενον ὑπὲρ ἄνθρωπον· ἡ θρὶξ λευκὴ, τὸ πρόσωπον μέλαν, δέρμα μόνον συνέχον τὴν τῶν ὀστῶν ἁρμονίαν· τὸ δὲ ὅλον, σκιὰ ἦν. Ἐξειποῦσα δὲ τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα, προσέθηκε καὶ ταῦτα, ἀξιοῦσα τὸν κυνηγέτην δι' ἱερέως κομίσασθαι αὐτῇ μερίδα τοῦ Ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ οὕτως ἀπηλλάττοντο ἀπ' ἀλλήλων ἑκάτεροι.

Ὡς δὲ πάλιν ὁ ἀνὴρ ἐπανῆκε σὺν ἱερεῖ, φέροντι τὰ θεῖα μυστήρια, αὐτὴ ἐπευξαμένη, μετέλαβεν, εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀναπέμψασα. Αὐτὸς δὲ ἀπελθὼν καὶ θηρεύσας, καὶ ταχὺ πάλιν εἰς τὸν τόπον ἐπανελθὼν, εὗρε κειμένην ταύτην νεκράν· καὶ ὡς αὐτῷ ἦν δυνατὸν, ἀνορύξας τὴν γῆν, καὶ πολλὰ δεηθεὶς, τὴν μακαρίαν ἐκείνην κατέθηκεν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ κειμένην εὗρεν αὐτὴν, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Γυναικῶν, Εὐστολίας καὶ Σωπάτρας.

Digitized by Google

Στίχ. Ὅλη καλὴ σὺ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον,
Στολαῖς σταλεῖσα ψυχικαῖς Εὐστολία.

Σωπάτρα Πατρὸς Πνεύματός τε καὶ Λόγου
Θρόνῳ παρέστη, δοῦσα γῇ τὸ σαρκίον.

Ἡ Ἁγία Εὐστολία ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ βασιλέως, γονέων εὐσεβῶν, καὶ τὴν Ῥώμην οἰκούντων. Ἐν ἁπαλῇ δὲ τῇ ἡλικίᾳ σεμνείῳ ἑαυτὴν ἐκδοῦσα, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἐσχόλαζε. Θείῳ δὲ πυρπολουμένη ἔρωτι, καταλιποῦσα τὴν Ῥώμην, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει. Καὶ περιελθοῦσα τοὺς σεβασμίους οἴκους, καὶ τὸν πόθον ἀφοσιωσαμένη, Σωπάτρᾳ, τῇ τοῦ Μαυρικίου θυγατρί, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Θεοτόκου ἀπιούσῃ, περιτυγχάνει. Καὶ ἐπεὶ ἀρετὴ κρυβῆναι οὐ δύναται, ἱκέτευεν ἡ Σωπάτρα τὴν μακαρίαν Εὐστολίαν, ἔχειν αὐτὴν μητέρα πνευματικήν, καὶ σώματος καὶ ψυχῆς φύλακα. Καὶ δὴ καταλιποῦσα τὴν βασιλείαν, τὸν μονήρη βίον ὑπέδυ, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ πόνους ἐχώρησεν. Αἰτησαμένη δὲ ὑπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ βασιλέως τόπον τινὰ ἐπιτήδειον, καὶ δειμαμένη οἶκον εὐκτήριον, ἐκεῖσε ἅμα τῇ Ἁγίᾳ Εὐστολίᾳ διῆγε. Πολλαὶ δὲ πρὸς αὐτὰς φοιτῶσαι παρθένοι καὶ εὐσεβεῖς, σὺν αὐταῖς, τὸν σκληρὸν καὶ ἐπίπονον βίον μετήρχοντο. Ἡ δὲ μακαρία Εὐστολία πλείστοις ἔτεσιν ἀγωνισαμένη, πρὸς Κύριον μετ' εἰρήνης ἀνέρχεται, διάδοχον καταλιποῦσα τὴν μακαρίαν Σωπάτραν· ἥτις τὰ ὅμοια τῇ πνευματικῇ ἐπαγωνισαμένη Μητρί, καὶ εἰς ἄκρον ἀρετῆς φθάσασα, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου.

Στίχ. Ἀντώνιον κτείνουσι τὸν θεῖον ξύλοις.
Οἱ τὸ ξύλον τιμῶντες ὡς Θεὸν πλάνοι.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Σύρων χώρας, λιθοτόμος τὴν τέχνην. Ἰδὼν δὲ τοὺς Ἕλληνας ἀπερχομένους εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ θύοντας, παρῄνεσεν αὐτοῖς ἀποστῆναι αὐτῶν. Ὡς δὲ οὐκ εἰσηκούσθη, λυπηθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ εὑρίσκει δοῦλον Θεοῦ ἀναχωρητήν, ὀνόματι Τιμόθεον· καὶ σὺν αὐτῷ διατρίψας ἔτη δύω, καὶ λαβὼν τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, κατῆλθε πάλιν πρὸς τὸν πεπλανημένον λαὸν τοῦ χωρίου αὐτοῦ. Καὶ εὑρὼν αὐτοὺς ἑορτὴν ἐπιτελοῦντας τοῖς Δαίμοσιν, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν αὐτῶν, συνέτριψε πάντα τὰ εἴδωλα· διὸ κρατηθείς, καὶ τυφθεὶς ἰσχυρῶς, ἀπῆλθεν εἰς Ἀπάμειαν τῆς Συρίας. Καὶ δεηθεὶς τοῦ Ἐπισκόπου, τὴν κλῆσιν Ὁσίου, λαβεῖν ἐξουσίαν τοῦ κτίσαι ναὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἤρξατο κτίζειν. Καὶ τοῦτο μαθόντες οἱ ἐγχώριοι αὐτοῦ, νυκτὸς ἐπελθόντες, τοῖς ξίφεσι μεληδὸν τοῦτον κατέκοψαν, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Χριστοφόρος καὶ Μαῦρα ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πλάνην ἀμαυροῖ Μαῦρα καρθεῖσα ξίφει·
Χριστοῦ δὲ τμηθεὶς φῶς ὁρᾷ Χριστοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Κολοβὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἰωάννην ἔκρυψε γῆς βραχὺς τόπος,
Ὃς, κἂν βραχὺς τὸ σῶμα, τὴν πρᾶξιν μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἑλλάδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Εἰ καὶ μετέστης Ἑλλάδιε, τοῦ βίου,
Πίναξ ἔμεινας ἀρετῶν τοῖς ἐν βίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Εὐγενεστάτης ψυχῆς, τοὺς εὐγενεῖς σου τρόπους, ὑποδεικνύων ὡμολόγησας, τυράννων ἐνώπιον, Ὀνησιφόρε Μάρτυς, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Τὴν δι' αἰῶνος θείαν, ἐλευθερίαν στέργων, τῷ σῷ δεσπότῃ ὡς εὐήκοος, οἰκέτης συνήθλησας, καὶ σὺν αὐτῷ χορεύεις, Πορφύριε παμμάκαρ.

Αἵμασι θείοις ὑμῶν, τὴν ἐπηρμένην φλόγα, τῆς ἀθεΐας κατασβέσαντες, βοᾶτε Πανεύφημοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἵνα τῆς μακαρίας, καὶ ἀθανάτου δόξης, ἀξιωθῆτε τὸν μακάριον, ὑπέστητε θάνατον, θεοφεγγεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, σῶν ἐξ αἱμάτων τίκτεις, βροτοὺς θεῶσαι εὐδοκήσαντα, Παρθένε τοὺς μέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ὁσίας. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὥσπερ τρυγὼν ὡραιοτάτη, διετήρησας Θεῷ τὴν σωφροσύνην, εὐτεκνίαν, παθῶν στειρώσει Μακαρία, ὡς ἀληθῶς πλουτήσασα, διὰ σοῦ τῶν σεσωσμένων.

Κόσμον σεμνὴ καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, καταλείψασα ἐνθέῳ πεποιθήσει, ὑπερκόσμιον νῦν, κληροῦσαι κληρουχίαν, Μοναζουσῶν ὑπάρχουσα, ἀληθῶς Ματρῶνα κόσμος.

Θεοτοκίον.

Λύουσα Εὔας τὴν κατάραν, παναμώμητε ἐγέννησας Παρθένε, τὸν τῶν ὅλων Θεόν, ἀφράστως συλλαβοῦσα, καὶ ὑπὲρ νοῦν κυήσασα, σωτηρίαν τοῖς ἀνθρώποις.

Τῶν Μαρτύρων.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Μέλη σπαραγμοῖς ἐκδεδωκότες, κατεσπαράξατε ἐχθροῦ, ἀσύνετον καρδίαν, μείναντες ἀσάλευτοι τὸν νοῦν, μεγαλώνυμοι στεφανηφόροι.

Αἵμασιν ὑμῶν τὸ πῦρ ἐσβέσθη, τῆς ἀγνωσίας Ἀθληταί· πιστῶν δὲ κατηρδεύθη, πάντων καὶ καρδία καὶ ψυχή, ἀναθάλλουσα θεογνωσίαν.

Κύματα δεινῶν κολαστηρίων, τῇ κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ, διήλθετε καὶ ὅρμῳ, θείας βασιλείας οὐρανῶν, προσωρμίσθητε ἐν ἀφθαρσίᾳ.

Ἄνθρακες πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, προσαναπτόμενοι σαφῶς, οἱ Μάρτυρες δειχθέντες,

Digitized by Google

ἔφλεξαν τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐφώτισαν τὴν οἰκουμένην.

Θεοτοκίον.

Ρόδον ἐκλεκτὸν ἐν ταῖς κοιλάσι, Κόρη τῦ βίυ εὑρηκὼς, ἠράσθη συ τῦ κάλλυς, Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ σαρκωθεὶς, εὐωδίασε τὴν οἰκουμένην.

Τῆς Ὁσίας. Νικηταὶ τυράννου.

Εὐσεβείας τρόποις, τὴν ψυχὴν κοσμήσασα Ματρῶνα θεῖον, τῷ Χριστῷ προσῆξας, μελῳδοῦντα πάνσεμνε χορὸν Παρθένων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῶν σῶν ἱδρώτων, ὄμβροι θείᾳ χάριτι τῶν παθημάτων, τοὺς ὄμβρους Ματρῶνα, θολεροὺς ξηραίνουσι, καὶ τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς φοιτώντων πάντοτε ἀρδεύουσιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σεαυτὴν τοῖς ὅπλοις, πίστει καθοπλίσασα τῆς ἐγκρατείας, οὐκ ἐτρώθης βέλει, ἡδονῆς διάγουσα ἀνδρῶν ἐν μέσῳ· τὸν τὴν Εὔαν πάλαι τρώσαντα δὲ ἔτρωσας, λόγχῃ σωφροσύνης, Ματρῶνα μακαρία.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ὥς φησιν ἐν Πνεύματι ὁ Ἡσαΐας, ἔσχεν ἐν κοιλίᾳ, τὸν ἡμᾶς ῥυσάμενον Ἅδου κοιλίας, εὐσεβῶς βοῶντας· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί
» σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφό-
» δρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἴσχυσαν δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, νευρούμενοι, τοὺς ἀσάρκους μετὰ σώματος, καταπαλαῖσαι οἱ γενναῖοι, ἀδάμαντες, οἱ στῦλοι τῆς πίστεως, καὶ νῦν εἰς οὐρανοὺς συνευφραίνονται, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐναθλήσασιν.

Ὡς ἅρμα τῦ Λόγυ ἱερὸν, γενόμενοι, τοῖς ἀλόγοις προσεδέθητε, Μάρτυρες θεῖοι καὶ πρὸς νύσσαν, ὐράνιον ἐφθάσατε χαίροντες, καὶ νίκης τὰ βραβεῖα ἐδέξασθε· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σώματα ὑμῶν Παγκεανῶν, περίδοξος, νῦν κατέχει κώμη Μάρτυρες, θείους πλουτήσασα προστάτας, ὑμᾶς καὶ ἰατροὺς θεραπεύοντας, σωμάτων καὶ ψυχῶν ἀῤῥωστήματα, τῶν προσιόντων πίστει πάντοτε.

Ἡ θεία δυὰς καὶ φωταυγὴς, Πορφύριε, Ἀθλοφόρε παναοίδιμε, Ὀνησιφόρε γενναιόφρον, Τριάδι τῇ Ἁγίᾳ πρεσβεύσατε, εἰρήνην καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν, παρασχεθῆναι τοῖς ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ὅλον ἐκ τῶν σῶν, προέρχεται, ὡς νυμφίος Παναμώμητε, θείων αἱμάτων ὁ Δεσπότης, καὶ γάλακτι ἐκτρέφεται ἅπασαν, τὴν κτίσιν διατρέφων βουλήματι, εὐλογημένη ἀειπάρθενε.

Τῆς Ὁσίας. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ὡς θεία σὺ περιστερὰ, ἀρετῶν κεχρυσωμέναις ταῖς πτέρυξι, Ματρῶνα ἔνδοξε, ἀνεκουφίσθης, καὶ νῦν κατέπαυσας, ἔνθα Ὁσίων οἱ χοροὶ, Δικαίων τὰ τάγματα, καὶ ἡ αἰώνιος, εὐφροσύνη καὶ χαρὰ ἀνεκλάλητος.

Στέργουσα τὸν ἐκ γυναικὸς, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἀνατείλαντα, ἄδυτον Ἥλιον, τὴν καυστικήν τε καὶ δυσδιόδευτον, ῥᾳδίως ὥδευσας Σεμνὴ, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, δαίμονας φλέγουσα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ἐκλεαίνουσα.

Ἡ θεία μνήμη σου ἡμῖν, τηλαυγέστερον, ἡλίου ἀνέτειλε, φωταγωγοῦσα ἡμῶν, τὰς διανοίας καὶ τὰ νοήματα· ἐν ᾗ μνημόνευε ἡμῶν τῶν μνημονευόντων σου, Ματρῶνα πάνσεμνε, παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν ὄντως ἔχουσα.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Κόρη ταῖς χερσὶ, τὸν τὰ σύμπαντα τῷ νεύματι φέροντα, χειρός με λύτρωσαι, τοῦ ἀλλοτρίου τῇ μεσιτείᾳ συ· καὶ τῷ φωτί σου τὴν ἐμὴν, διάνοιαν φώτισον, καὶ ἀλλοτρίωσον, τῶν παθῶν τῶν ἀναιδῶς πολεμούντων με.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
» πὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοὺς Μάρτυρας τιμήσωμεν, τοὺς ἐν ἀθλήσει λάμψαντας, καὶ καταυγάσαντας κόσμον, μαρτυρικαῖς ἀγλαΐαις, Ὀνησιφόρον τὸν μέγαν, καὶ τὸν σεπτὸν Πορφύριον· καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, αὐτῶν τελούντων τὴν μνήμην.

Καὶ τῆς Ὁσίας. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὅλον ὑψώσασα τὸν νοῦν, τῆς σχέσεως τῶν γηΐνων, ἀνεπιστρόφως Ματρῶνα, ὥδευ-

Digitized by Google

σας τρίβον θεόφρον, τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος· διὸ ἡμῶν ὑπερεύχου. Θεοτοκίον.

Ἱερωτάταις φωναῖς σε, σεπτοὶ Προφῆται Παρθένε, κατήγγειλαν ἐσομένην, Θεοῦ Μητέρα· διό σε, εἰδότες πίστει καὶ πόθῳ, γεραίρομεν Θεοτόκον,

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὀρέστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.
Τῶν Ἀποςόλων. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Κόσμου τὰ πληρώματα καθά, ἀετοὶ ὑπόπτεροι, περιφανῶς περιθέοντες, Ἱεροκήρυκες, τοὺς ἐζωγρημένους ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος, εἱλκύσατε πρὸς πίςιν ἀμώμητον· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τέρτιον Σωσίπατρον φωναῖς, ἱεραῖς τιμήσωμεν, καὶ Ὀλυμπᾶν καὶ Ῥοδίωνα, σὺν τούτοις Ἔραστον, τὸν ἱερομύστην, καὶ τὸν θεῖον Κούαρτον, δοξάζοντας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἱκετεύοντας, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ Μακάριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδοκήσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, θελήσει ὑπομείναντος πάνσοφοι· ᾧ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος, ὅμοια (*).

Ὀρέστα πανόλβιε βαφαῖς, τοῦ ἰδίου αἵματος, σαυτῷ πορφύραν ἐπέχρωσας, ἣν στολισάμενος, καὶ τῆς νίκης στέφος, ἐπαναδησάμενος, Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ παρίστασαι· ὃν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πυρὶ τῶν ἀγώνων σου Σοφέ, πλάνην κατενέπρησας, καὶ ταῖς σταγόσι τοῦ αἵματος, ἐχθρῶν ἐβύθισας, παρατάξεις πάσας, καὶ πιστῶν κατήρδευσας, καρδίας βλαστανούσας εὐσέβειαν· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄρθρος ἐξανέτειλας αὐγαῖς, καταστράπτων ἅπασαν, τὴν οἰκουμένην τῶν ἄθλων σου, Ὀρέστα ἔνδοξε, Ἀθλητῶν τὸ κλέος, καὶ τῆς ἀθεότητος, τὸ σκότος ἐκδιώκων τῇ χάριτι· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἁγνή· χαῖρε ξύλον ἅγιον τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου· Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνῳδοῦσα ἔλεγε· ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδυ γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, λέγομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς δύο παρόντας.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Θεηφόρους Μαθητὰς ὑμνῶ συντόνως. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Θεῖοι πεφυκότες Μαθηταί, τοῦ σαρκωθέντος δι' οἶκτον Θεοῦ ἡμῶν, τοῦτον δυσωπήσατε, ἁμαρτιῶν δωρήσασθαι συγχώρησιν, τοῖς ἐπιτελοῦσιν, ὑμῶν τὴν μνήμην Μακάριοι.

Ἔσοπτρα Θεοῦ φωτοειδῆ, χωρητικὰ τῶν αὐτοῦ διαδόσεων, ὤφθητε μακάριοι, πᾶσι πιστοῖς ἀγαθοδότως νέμοντες, τὰς σωτηριώδεις, αὐγὰς θεόπται Ἀπόστολοι.

Ηὔγασαν τοῖς πᾶσι φωτισμόν, ἀπαυγασμάτων πηγὰς ἀρυσάμενοι, Ἔραςος καὶ Τέρτιος, καὶ Ὀλυμπᾶς Ῥοδίων καὶ Σωσίπατρος ἅμα τῷ Κουάρτῳ, οὓς εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον τῇ σῇ, κυοφορίᾳ Παρθένε ἀνέπλασας· Λόγον γὰρ ἐκύησας, τὸν τοῦ Πατρὸς σάρκα θνητὴν φορέσαντα, καὶ ἀθανασίας, ὁδοὺς ἡμῖν ὑποδείξαντα.

(*) Ἀκολουθία τοῦ Μάρτυρος οὐχ ὑπάρχει ὅλως ἐν τῷ χειρογράφῳ.

Digitized by Google

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τοὺς σοὺς Ὀρέστα Μάρτυς, ἄθλους, αἰνέσω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Ταῖς θεϊκαῖς, καταστραπτόμενος πάντοτε, μαρμαρυγαῖς Πανεύφημε, τὴν φωτοφόρον σου, ἑορτὴν τοὺς τιμῶντας, καταύγασον, καὶ σκότους δεινῶν ἀπάλλαξον.

Ὁ τοῦ Χριστοῦ, θεῖός σε πόθος ἐξέκαυσε, καὶ δυνατὸν εἰργάσατο, τὴν εὐκατάπρηστον, καταφλέγοντα ὕλην, τῆς εἰδωλομανίας, Μάρτυς πανάριστε.

Ὑπομονῇ, καὶ καρτερίᾳ διήλεγξας, τοὺς παρανόμους σέβειν σε, καταναγκάζοντας, Ἀθλοφόρε Ὀρέστα, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ἄψυχα ξόανα.

Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὸ καθαρώτατον σκήνωμα, καθικετεύω Ἄχραντε, τὴν σπιλωθεῖσάν μου, ἡδοναῖς ἀκαθάρτοις, καθάρισον καρδίαν, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Οἱ λόγον ὡς λύχνον νοητὸν, προφέροντες Ἀπόστολοι, θεοπειθῶς τὴν πᾶσαν κτίσιν διήλθετε, τὸ ταύτης σκότος ἀποδιώκοντες, καὶ υἱοὺς δεικνύοντες, τοῦ φωτὸς ἐν χάριτι, τοὺς νυκτὶ ἀγνωσίας δουλεύοντας.

Ῥημάτων ὑμῶν προφητικῶς, εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε, τὴν οἰκουμένην φθόγγος σωτήριος, καὶ ἡ τῶν ἔργων λαμπρὰ ἐπίδειξις, πᾶσαν γῆν ἐπέδραμε, ψυχὰς μεταπλάττουσα, θεηγόροι Κυρίου Ἀπόστολοι.

Οἰκήσαν ψυχαῖς ὑμῶν σοφοί, τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, θεοειδεῖς διόλου εἰργάσατο· ἐντεῦθεν κόσμον περιερχόμενοι, ναοὺς κατεστρέψατε, τῶν εἰδώλων χάριτι, καὶ Θεῷ ἐκκλησίας ἐδείμασθε.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν τοῦ Πατρὸς μονογενῆ, ἀμήτορα τὸ πρότερον, ἐκ σοῦ τεχθέντα γνόντες ἀπάτορα, Θεοῦ Μητέρα ὁμολογοῦμέν σε, ἀπαθῶς κυήσασαν, καὶ Παρθένον μείνασαν, ὑπὲρ λόγον Μαρία Θεόνυμφε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Σθενούμενος, δυνάμει τοῦ Παρακλήτου, παρέστης τῷ δικάζοντι παρανόμως, καὶ τοῦτον τῇ τῶν λόγων σου δυναστείᾳ, Παμμάκαρ ᾔσχυνας, καὶ ψάλλων ἔλεγες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Ὁ λόγος σου, τῷ βίῳ λελαμπρυσμένος, ὁ βίος σου, τῷ λόγῳ πεπυρσευμένος, πολλοὺς πρὸς φῶς μετήγαγον εὐσεβείας, Μάρτυς πολύαθλε, μεθ' ὧν καὶ ἔψαλλες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Ὑψούμενον, τὸν ἄνομον ἀπονοίᾳ κατέῤῥαξας ἀνδρείᾳ καὶ καρτερίᾳ· ὑψώθης δὲ πρὸς Κύριον ἀθλοφόρε, Ὀρέστα ἔνδοξε, καὶ ψάλλων ἔλεγες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σου Θεομῆτορ, τὸν Πλάστην σου καὶ Κύριον τῶν ἁπάντων, καὶ τοῦτον ἀπεκύησας ὑπὲρ λόγον, σάρκα γενόμενον· διό σοι κράζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλὴν σου Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
» ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐράστου Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάτρου Τερτίου, Ῥοδίωνος ὁμοῦ, καὶ Κουάρτου τὴν μνήμην, συμφώνως τιμήσωμεν, πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζοντες· Θεῖοι Κήρυκες, καὶ ὑπηρέται τοῦ Λόγου, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, αἰωνιζούσης βασάνου, εὐχαῖς ὑμῶν ῥύσασθε.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν τῶν μελῶν ἀποκοπὴν καρτερήσας, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν χαλεπὴν τιμωρίαν, μαρτυρικῶς ἠγώνισαι πανόλβιε· στέφος ἀνεπλέξω δὲ, ἀφθαρσίας παμμάκαρ, θρόνῳ παριστάμενος, τῆς Ἁγίας Τριάδος· ἣν ἐκδυσώπει ῥύσασθαι κακῶν, Μάρτυς Ὀρέστα, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ Ἀγαθὴ, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, Οἴ μοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Στηρίγματα τοῖς πάλαι ἀστηρίκτοις γενόμενοι, ἀνεμοχλεύσατε ὑμῶν, θεοπαρόχοις

Digitized by Google

διδαχαῖς, ἐχθροῦ ὀχυρώματα, παντοδαπὰ, καὶ ἀφανείᾳ δεδώκατε, θεοειδεῖς τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Μεγάλως Χριστοῦ τὰ μεγαλεῖα κηρύττοντες, τοὺς σμικρυνθέντας παντελῶς, μεγαλοκήρυκες βροτοὺς, μεγάλως φωτίσαντες, περιφανεῖς τῷ μεγαλείῳ τῆς χάριτος, ἀπετελέσατε θεῖοι Ἀπόστολοι.

Αἰνείσθω ἐνθέοις Ὀλυμπᾶς μελῳδήμασι, καὶ ὁ Ῥοδίων σὺν αὐτῷ, μεγαλυνέσθω εὐσεβῶς, τὸν δρόμον τελέσαντες, μαρτυρικῶς, σὺν Πέτρῳ τῷ θεοκήρυκι, ἐπὶ τῆς Ῥώμης τὰς κάρας τεμνόμενοι. Θεοτοκίον.

Θαυμάτων ἐπέκεινα ἁπάντων πανάμωμε, τὸ ἐπὶ σοὶ καινουργηθὲν, θαῦμα ἐδείχθη ἐμφανῶς· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, σωματικῶς, βροτοῖς δι' οἶκτον ἑνούμενον, ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει Θεόνυμφε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Οὐκ ἔσεισαν, τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον συρρεύσαντες, βασάνων οἱ χείμαρροι, Μάρτυς Ὀρέστα μακάριε· πέτρᾳ γὰρ ἐστήρικτο, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης ἀξιάγαστε.

Ῥημάτων σου, ἀντιβλέψαι τῷ φέγγει ὁ τύραννος, νυκτὶ πορευόμενος, τῆς ἀγνωσίας οὐκ ἴσχυσεν· ὅθεν καταικίζων σε, υἱὸν φωτὸς καὶ ἡμέρας ἀπειργάσατο.

Ἐνεύρου σε, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς θείᾳ χάριτι, βασάνοις θλιβόμενον, καὶ αἰκισμοῖς δαπανώμενον, καὶ κατατεινόμενον, ἀνηλεῶς Ἀθλοφόρε παναοίδιμε. Θεοτοκίον.

Σὲ Ἄχραντε, Ἀββακοὺμ ὄρος γράφει κατάσκιον, ἐξ οὗ ἐπεδήμησε, μόνος ὁ Λόγος σαρκούμενος, ἄνθρωπος γενόμενος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας ὁ φιλάνθρωπος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας.

Ἡ σοφία τοῦ Πατρὸς, ἡ τὸ πᾶν οὐσιώσασα, διδασκάλους εἰς τὸν κόσμον ὑμᾶς ἐξαπέστειλεν, ἐν σοφίᾳ Πνεύματος, καὶ ἀληθείας ἐπιδείξει, πάντας ἐνθέως φωτίζοντας.

Τὸ τοῦ λόγου ἐπιβάλλοντες Πάνσοφοι ἄγκιστρον, ἀνιμᾶσθε ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας ἐν χάριτι, τοὺς ἰχθύων πέλοντας, ἀφωνοτέρους καὶ Κυρίῳ, πεπιστευκότας προσήξατε.

Αἰνέσωμεν Ὀλυμπᾶν, καὶ τὸν μέγαν Ῥοδίωνα, καὶ Τέρτιον καὶ Σωσίπατρον ἅμα καὶ Ἔραστον, καὶ τὸν θεῖον Κούαρτον, τοὺς Χριστοκήρυκας καὶ πάντων, τῶν εὐσεβῶν ἀντιλήπτορας.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες διὰ λόγου τὸν Λόγον Πανάμωμε, καὶ ἔτεκες ὑπὲρ λόγον γενόμενον ἄνθρωπον, Θεοτόκε Δέσποινα· διό σε, λόγοις θεοπνεύστοις, διαπαντὸς μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Τοῖς ῥαβδισμοῖς, συντριβόμενος μάκαρ ἅπαν τὸ σῶμα, ἔστης ὡς ἀδάμας εὐσθενεστάτην, τὴν καρτερίαν ἐνδεικνύμενος πίστει, καὶ κραυγάζων Ὀρέστα ἔνδοξε· Ἕτερον ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Ἀφανισμῷ, τοὺς θεοὺς τῶν Ἑλλήνων σὺ παραπέμψας, ταῖς ἱερωτάταις σου πρὸς τὸν Κτίστην, εὐχαῖς Ὀρέστα, αἰκισμοὺς καθυπέστης, σφοδροτάτους καταικιζόμενος, καὶ τὴν τῆς σαρκός σου, δορὰν ἀφαιρούμενος.

Τριαδικόν.

Μίαν ἀρχὴν, τρισυπόστατον σέβων μίαν οὐσίαν, μίαν κυριότητα καταγγέλλων, τῆς ὑπερθέου καὶ ἀκτίστου Τριάδος, ψευδωνύμους θεοὺς συνέτριψας, καὶ τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς κατηδάφισας.

Θεοτοκίον.

Ἀνατολῆς τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης Μήτηρ ἐδείχθης, Κόρη ἐπὶ δύσιν τῆς ἀνθρωπίνης, γεγεννημένου ἀπωσμένης οὐσίας, καὶ τοὺς πάντας καταφωτίζοντος, πάντας ἐκ νυκτὸς τῶν δεινῶν ἀπαλλάττοντος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ς'. Ἐκύκλωσαν ἡμᾶς.

Ὑπέρτιμοι ὡς λίθοι κυλιόμενοι, ἐν γῇ κατεκυλίσατε, πρὸς εὐσέβειαν τοὺς γνώμῃ πονηρᾷ, λίθοις ἀναισθήτοις ἐπιθύοντας, θεοειδεῖς, τοῦ Λόγου μύσται μακαριώτατοι.

Μονάδα ἐν τρισὶ προσώποις ἄτμητον, ἀσύγχυτον κηρύττοντες, τὴν πολύθεον ἐξήρατε ἐκ γῆς, πλάνην ἀπλανεῖς Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ τοὺς δεινῶς, πεπλανημένους καθωδηγήσατε.

Νοήμασι τερπνοῖς ἀνοηταίνοντας, τοὺς ἄφρονας οἱ ἔμφρονες, ἐβεβαιώσαν Θεῷ παμβασιλεῖ, μόνῳ προσανέχειν κτίσιν ἅπασαν, ταῖς θεϊκαῖς, φωτοχυσίαις καταφαιδρύνοντι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἄλλον οὐρανὸν τοῦ πρώην Δέσποινα, δειχθεῖσαν ὑψηλότερον, σὲ δοξάζομεν τὸν Ἥλιον ἡμῖν, τῆς δικαιοσύνης ἀνατείλασαν, καὶ τὸ βαθὺ, τῆς ἀγνωσίας σκότος διώξασαν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ῥαντισμῷ τῶν πανσέπτων αἱμάτων σου, λύθρον ἐναγὲς ἀπεπαύθη τοῖς δαίμοσι, φρενοβλαβῶς φερόμενον, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Τῶν ψυχῶν ἰατρὸν καὶ σωμάτων σε, Μάρτυς εὐμοιρήσαντες παθῶν λυτρούμεθα, καὶ

Digitized by Google

πειρασμῶν καὶ θλίψεων, εὐπροσδέκτοις καὶ θείαις πρεσβείαις σου.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος ἔνδυμα, ἀπολαβὼν ἐγύμνωσας δυσμενῶν παρατάξεις Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, τὸν ἀσυμπαθῆ καὶ κακίᾳ κρατούμενον, καὶ ἡδοναῖς προκείμενον, Παναγία Παρθένε θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων,
Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, ἐκηρύξατε πίστιν, πολύθεον σοφοί, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἐκ μέσου ποιήσαντες, ταῖς σεπταῖς διδαχαῖς ὑμῶν· ὅθεν εὕρατε, τὴν ἀμοιβὴν τῶν καμάτων, αἰωνίζουσαν, ἐν οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους, λαβόντες Ἀπόστολοι.

Συναξάριον.

Τῇ Ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου.

Στίχοι.

Ἑξάδα μυστῶν τοῦ Λόγου ὑμνῶ λόγοις,
Λόγῳ βροτοὺς λύσαντας ἐξ ἀλογίας.
Ἑξὰς Ἀποστολέων δεκάτῃ βίον ἐξεπέρησεν.

Οὗτοι εἰσὶν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα· καὶ ὁ μὲν Ὀλυμπᾶς καὶ Ῥοδίων, ἀκολουθοῦντες τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ, ἀμφότεροι ἐν Ῥώμῃ τῇ πόλει ὑπὸ Νέρωνος τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Σωσίπατρος, οὗ τινος πρὸς Ῥωμαίους γράφων ὁ Ἅγιος Παῦλος ἐν ἐπιστολῇ μέμνηται, Ἐπίσκοπος Ἰκονίου γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη· καὶ πολλά ἐστιν εὑρεῖν πολλαχοῦ τὸν Ἀπόστολον μεμνημένον αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. Ὁ δὲ Ἔραστος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὁ μακάριος Παῦλος, οἰκονόμος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας γεγονὼς, καὶ μετὰ ταῦτα Ἐπίσκοπος Πανεάδος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ Κούαρτος, Ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ γενόμενος, καὶ πολλὰ παθὼν ὑπὲρ εὐσεβείας, καὶ πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρέψας ἐπὶ Κύριον, ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὀρέστου.

Στίχ. Ἀθλητικῶν, Ὀρέστα, σῶν ἱππασμάτων,
Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ προσδόκα.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Τυάνων, χώρας Καππαδοκίας. Ὁμολογῶν δὲ τὸν Χριστὸν, ἐκρατήθη παρὰ Μαξιμίνου ἡγεμόνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ· καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν, τύπτεται μετὰ ῥάβδων ἰσχυρῶς τοσοῦτον, ὥς τε τὰ ἔγκατα τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ ἀποσπασθῆναι, καὶ φαίνεσθαι ἔξωθεν. Καὶ μετὰ τοῦτο ἀπήχθη εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων· τοῦ δὲ, ἐμφυσήσαντος εἰς τὰ εἴδωλα, ἐγένοντο παραχρῆμα ὡσεὶ κονιορτός. Εἶτα παρεδόθη τῇ φυλακῇ, καὶ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας παρίστη τῷ βήματι τοῦ Μαξιμίνου· καὶ πάλιν ἀναγκασθεὶς θῦσαι, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἥλοις μακροῖς ἐτρυπήθη τοὺς ἀστραγάλους· καὶ προσδεθεὶς ἀγρίῳ ἵππῳ, μετὰ ἀλύσεων ἐλαυνομένῳ βίᾳ πολλῇ, καὶ ἑλκυσθεὶς μίλια εἰκοσιτέσσαρα ἀπὸ τῆς πόλεως Τυάνων, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοστηρίκτου τοῦ ἐν Συμβόλοις· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νόννου Ἐπισκόπου, τοῦ κατηχήσαντος τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου Ἐπισκόπου.

Στίχ. Βίου διαστὰς, οὗ βραχύς τις ὁ δρόμος,
Τὸν πρὸς πόλον Μαρτῖνος ἔδραμε δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μίλου Ἐπισκόπου, καὶ τῶν δύω μαθητῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἔκτειναν ἐχθροὶ σὺν δυσὶ μύσαις Μίλον,
Σφαγῇ μὲν αὐτὸν, τοὺς δὲ μύστας τοῖς λίθοις.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Μίλος, ἐν μιᾷ πόλει τῶν Περσῶν τεχθεὶς καὶ βαπτισθεὶς, τὰ ἱερὰ γράμματα ἐξεμάνθανε. Μέλλοντα δὲ αὐτὸν στρατευθῆναι τῷ ἐκεῖσε Βασιλεῖ, εἰς ἡλικίαν ἐλάσαντα, ὀπτασία διεκώλυσε τοῦτον νυκτερινὴ καὶ φοβερά· καὶ ἔκτοτε ἐν παρθενίᾳ τὴν καὶ ἀσκήσει, ἐξιλεούμενος τὸν Θεὸν ὑπέρ τε ἑαυτοῦ, καὶ παντὸς τοῦ γένους αὐτοῦ. Καταλιπὼν δὲ τὴν πόλιν αὐτοῦ μετὰ χρόνους τινὰς, γίγνεται Μοναχός· καὶ οἰκήσας ἐν ᾧ τόπῳ ὁ Προφήτης Δανιὴλ τὰς ὀπτασίας ἑώρακεν, ἀξιοῦται τῆς ἐπισκοπῆς τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας, διὰ χειρὸς Γενναδίου Ἐπισκόπου, Ὁμολογητοῦ καὶ Μάρτυρος γενομένου. Καὶ πολλὰ κοπιάσας ἐκεῖ ὁ Ἅγιος, ἐλέγχων καὶ ἔργοις καὶ λόγοις τοὺς ἀνομοῦντας. Εἶτα τυπτόμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ διωκόμενος, ὡς ἔγνω τούτους ἀδιορθώτους, προκηρύξας αὐτοῖς τὴν μέλλουσαν ἐπελθεῖν αὐτοῖς ἐκ Θεοῦ ὀργὴν, ἀνεχώρησεν.

Ἤδη δὲ τριμηνιαίου παραδραμόντος καιροῦ, καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς πόλεως αὐτοῦ, ἐξ ἁμαρτίας τινὸς, θυμῷ περιπεσόντων βασιλικῷ, τὴν μὲν πόλιν ὁ Βασιλεὺς στρατιώτας ἀποστείλας μετὰ τριακοσίων ἐλεφάντων, τελείως κατέστρεψε, τοὺς δὲ ταύτης οἰκήτορας ἀπέκτεινεν ἐκ μαχαίρᾳ. Ὁ δὲ Ἅγιος, καταλαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀπῆλθε πρὸς Ἀμμώνιον, μαθητὴν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου· καὶ ποιήσας ἐκεῖ χρόνους δύω, ὑπέστρεψεν ἐν Περσίδι. Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν, ἦλθε πρός Μοναχόν τινα, σπήλαιον οἰκοῦντα· καὶ ἰδὼν δράκοντα φοβερὸν, εἰσιόντα ἐν ᾧ ἦν καὶ αὐτὸς σπηλαίῳ, τριάκοντα δύω πήχεων ὄντα, λέγει πρὸς αὐτόν· Ἔφθασε, δράκον, ἐπὶ σὲ ἡ ῥομφαία τοῦ Κυρίου· καὶ ὡς εἶπε, τὴν τοῦ τιμίου σταυροῦ σφραγίδα δεξάμενος ὁ δράκων, καὶ φυσηθεὶς διεῤῥάγη.

Ὁ δὲ Ἅγιος, ὀπελθὼν ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, ᾠκοδόμησεν ἐκκλησίαν, εἰς συγγνώμην τοῦ ἀπειθήσαντος λαοῦ, καὶ πικρῷ θανάτῳ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγέντος. Καὶ χρόνον ἐκεῖσε

(*) Τὸ μὲν Συναξάριον διαλαμβάνει περὶ τῶν πέντε μόνων Ἀποστόλων, πλὴν τοῦ Τερτίου· ὁ δὲ Ὑμνῳδὸς ἀναφέρει καὶ τοῦτον ἐν τῷ Κανόνι. Ὅθεν καὶ οἱ ἀνωτέρω στίχοι μετεποιήθησαν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἕξ, καὶ οὐχὶ τῶν πέντε.

Digitized by Google

ἱκανὸν διαβιβάσας εἰς τὴν Κτησιφῶντα πόλιν ἀφίκετο· ἐν ᾗ καὶ σύνοδον εὑρὼν Ἐπισκόπων, ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐλέγχων τὸν Ἐπίσκοπον, δι' ὃν καὶ ἡ σύνοδος γέγονε. Τοῦ δὲ, ἐξευτελίζοντος τὸν Ἅγιον καὶ μυκτηρίζοντος, καὶ τοῖς αὐτοῦ προβλήμασιν ἐπὶ πάντων ἐγκαυχωμένου, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· Ἐπειδὴ ἀδιόρθωτος, φησὶ, μένων, ἀλαζονεύῃ γαυριῶν κατὰ τῶν τοῦ Κυρίου μου Ἀρχιερέων, οὓς ἐπισυνῆψε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἤδη ἔφθασεν ἐπὶ σὲ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου, ἡμίξηρόν σε ἀποκαθιστῶσα ἐπὶ χρόνοις πλείστοις, ἐφ' ᾧ διὰ σοῦ καὶ τοὺς λοιποὺς σωφρονισθῆναι. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σκηπτὸς ἐξ οὐρανοῦ κατελθὼν ἀπὸ βροντῆς φρικώδους, ὡς εἶδος ἀστραπῆς, ἡμίξηρον αὐτὸν εἰργάσατο, καὶ ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ χρόνους δώδεκα ἡμίξηρος. Καὶ μετὰ ταῦτα τὴν πόλιν ἐκείνην λιπὼν, πάλιν εἰς ἑτέραν πόλιν ἀφίκετο.

Ὁ γοῦν Ἄρχων τῆς πόλεως, χαλεπῇ μαστιζόμενος νόσῳ ἐπὶ χρόνοις δυσὶ, τὴν τούτου παρουσίαν μαθὼν, μηνύσας, ἱκέτευεν ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὸν εὐχῆς μεταδοῦναι, καὶ ἐπισκέψασθαι νοσοῦντα δεινῶς. Καὶ ὡς κατήπειγε τὴν ἄφιξιν ὁ ἀποσταλεὶς, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· Ἄπελθε, φησὶν, καὶ εἰπὲ τῷ ἀποστείλαντί σε ἀσθενεῖ, μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Τάδε ὁ Ἐπίσκοπος σοὶ δηλοῖ· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ κηρύττω ὁ ἀνάξιος καὶ εὐτελὴς, ἀποβαλοῦ πᾶσαν περιέχουσάν σε νόσον, καὶ περιζωσάμενος τὴν ὀσφύν σου, ἐλθὲ τοῖς ποσί σου περιπατῶν, καὶ ὄψομαί σε. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ εἰρηκότος αὐτῷ κατὰ τὸν τοῦ Ἁγίου λόγον, ὁ Ἄρχων ἀναῤῥωσθεὶς καὶ ἐνδυναμωθεὶς, ὡς μηδοτιοῦν λείψανον τοῦ δεινοῦ νοσήματος περιφέρων, ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ἅγιον, οἰκείοις βαδίζων ποσίν· οὗ τοῖς τιμίοις ἑαυτὸν προσρίψας ἴχνεσιν, ἀμφοτέραις χερσὶν ἐπιβαλλόμενος, ἐκυλινδοῦτο καὶ κατησπάζετο, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, τῷ οὕτως αὐτὸν δοξάσαντι. Τοῦτο τὸ παράδοξον θαῦμα πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο.

Ἐκεῖσε καὶ δαίμονας ἀπήλασεν ὁ Ἅγιος ἐξ ἀνθρώπων οὐκ ὀλίγους· καὶ γυναῖκα, κλινήρη οὖσαν ἐπὶ χρόνοις ἐννέα παρειμένην, τῆς χειρὸς κρατήσας ἀνίστησιν ὑγιῆ· καὶ ἀδίκως τινὰ παρ' ἑτέρου ὑφαιρούμενον, καὶ τὴν ἀδικίαν δι' ὅρκου καταφρονητικῶς διαβεβαιούμενον, καὶ τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου παρ' οὐδὲν θέμενον, διὰ προσευχῆς τὴν τοῦ Γιεζῆ λέπραν καθ' ὅλου τοῦ σώματος σχεῖν παρεσκεύασεν, εἰς διόρθωσιν τῶν πολλῶν. Ὡς ἐκ τούτου πλῆθος οὐκ ὀλίγον τῆς πόλεως προσελθεῖν τῷ Ἁγίῳ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀνακαλεῖσθαι· καὶ ἕτερα σημεῖα ἐν διαφόροις τόποις οὐκ ὀλίγα ἐποίησεν. Ἀλλ' ὁ Βασιλίσκος, τούτων ἀκούσας, μετεστείλατο τὸν Ἅγιον· καὶ παραστήσας σὺν τοῖς δυσὶ μαθηταῖς αὐτοῦ, ὡς εἶδε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτῶν ἀκλινῆ καὶ ἀσάλευτον, πάμπολλα εἰς αὐτοὺς πρότερον δεινὰ ἐνδειξάμενος, αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ τὸ ἴδιον ξίφος σπασάμενος, βάλλει κατὰ τοῦ στήθους τὸν Ἅγιον· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Βασιλίσκου, τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ συναιρόμενος, βάλλει καὶ αὐτὸς τὸν Ἅγιον κατὰ τῆς καρδίας. Ὁ δὲ τοῦ Κυρίου Ἀθλητὴς, ἔτι ἐμπνέων· Ἐπειδὴ συνεφωνήσατε, φησὶν, ἀναίτιον ὄντα με ἀποκτεῖναι, αὔριον ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ἐκ χειρὸς ἀλλήλων τὸ αἷμα ὑμῶν ἐκχυθήσεται, καὶ ἡ μήτηρ ὑμῶν ἄτεκνος ἔσται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ. Καὶ τοὺς δύο μαθητὰς αὐτοῦ, εἰς δύο βουνοὺς ἀναγαγὼν ὁ δυσσεβὴς Βασιλίσκος, τοῖς λίθοις συνέχωσε. Τῇ δὲ ἑξῆς ἐξελθὼν ὁ δυσσεβὴς, καὶ ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς, εἰς θήραν, οὐδὲν λογισάμενοι τὸ τοῦ Ἁγίου πρόῤῥημα, ἔλαφον εὐμεγέθη καταφθάσαντες μονώτατοι, ἐξ ἑκατέρου μέρους αὐτῆς εὑρεθέντες, ἀφῆκαν τὰς λόγχας κατ' αὐτῆς· αἱ δὲ, ὡς ῥοίζῳ τινὶ κατ' αὐτῶν ἐλθοῦσαι, ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐμπεπήγασιν. Καὶ οὕτω τὰς ψυχὰς αὐτῶν βιαίως ἀποῤῥήξαντες, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν. Οἱ δὲ Ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες ὑπὸ τῶν πιστῶν κηδευθέντες, τὴν ἀτελεύτητον καὶ ἀΐδιον ζῶσι ζωήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καλλιωπίου, Νίρου, καὶ Ὠρίωνος.

Στίχ. Ξίφει τράχηλον, Καλλιώπιε, κλίνας,
Κάλλος θεωρεῖς ἀκλινῶς Θεοῦ Λόγου.

Ὑπῆρξεν ἡμῖν ἡ κεφαλή σου, Νίρε,
Θείου κεφαλὴ Μάρτυρος διὰ ξίφους.

Κἂν ζῶν ἐβλήθη Μάρτυς εἰς γῆν Ὠρίων,
Ὑπὲρ τὸν Ὠρίωνα λάμπει τοῦ πόλου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητήν, Θεοτόκε.

Σὲ ἱερὸν, οἰκονόμον Ἔραστε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ, γράφων ἀνεκήρυττε, Παῦλος ὁ Ἀπόστολος· μεθ' οὗ τιμῶντές σε ψάλλομεν· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὑπομονῇ, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, καὶ διωγμῶν δοκιμασθεὶς, καὶ τοῖς στίγμασι τοῦ Χριστοῦ, ἐγκαλλωπιζόμενος, Ἔραστε πανόλβιε, μεγαλοφώνως ἐκραύγαζες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νόμου καινοῦ, ἀνεδείχθης Κούαρτε, καταγγελεὺς τῆς παλαιᾶς, ἀνομίας προσαφισῶν, τοὺς ἀλλοτριόφρονας, καὶ πρὸς ἀνακαίνισιν, ζωῆς μετάγων κραυγάζοντας· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον συναΐδιον, ἐμφανισθέντα τοῖς βροτοῖς, ἐσωμάτωσας καὶ σαρκὶ, Κόρη ἀπεκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰκόνος χρυσῆς.

Αἱμάτων κρουνοῖς ἀθείας τὴν πυρὰν ἐναποσβέσας, ὄμβροις θαυμάτων Ἀξιάγαθε, τοὺς ἐκτακέντας τοῖς πάθεσι, πάντοτε δροσίζεις βοῶντας, καὶ πιστῶς ἀναμέλποντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθὸς, ἰαμάτων ποταμὸς κρήνη προχέουσα, πᾶσαν ὑγείαν πᾶσαν ἄφεσιν, τῶν λυπηρῶν ἀναδέδεικται, Μάρτυς ἀθλοφόρε Ὀρέστα, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου· ἣν προσκυνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Λυθεὶς τῶν παθῶν, τῶν τοῦ σώματος σοφὲ διὰ βασάνων, ζώῳ δεσμεῖσαι ἀπαγόμενος, καὶ ὠμοτάτως συρόμενος· ὅθεν τῆς σαρκὸς ἀπελύθης, καὶ Θεῷ καθαρώτερον, καὶ τελειώτερον σαυτὸν, Μάρτυς συνέδησας.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει Θεὸς, φύσιν εἴληφεν ἐκ σοῦ Ἁγνὴ βροτείαν, καὶ σὰρξ ὡράθη ὑπὲρ ἔννοιαν, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, σῶσαι βουληθεὶς τοὺς ἀνθρώπους· ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ή. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Οἱ ἀῤῥαγεῖς πύργοι τῆς Χριστοῦ, δειχθέντες Ἐκκλησίας, κατέστρεψαν δυσσεβείας τείχη, ἅπαντας πιστοὺς, ὡς λίθους δομήσαντες, ἐπὶ πέτραν τοῦ θεμελίου Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νομοθέται ὤφθητε ὑμεῖς, τοῦ Πνεύματος τὸν νόμον, ἐγγράφοντες ἐν καρδίαις, Παμμακάριστοι πιστῶν· δι' οὗ φωτιζόμενοι ἀνεβόων· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡραιώθης μάκαρ Ὀλυμπᾶ, καθ' ἣν ἡμέραν Πέτρος, ὁ μέγας τέλος ἐδέξατο, σαφῶς τελειωθεὶς, ἅμα τῷ Ῥοδίωνι διὰ ξίφους, Νέρωνος προστάξει ἀνόμου Βασιλέως, καὶ ταῖς οὐρανίαις, συνήφθητε χορείαις.

Θεοτοκίον.

Στάμνος πάλαι φέρουσα Ἁγνὴ, ἐτύπου σε τὸ μάννα· Χριστὸν γὰρ τὸν γλυκασμὸν, ἡμῶν ἐβάστασας γαστρὶ, καὶ σαρκὶ ἐκύησας ἐξαιροῦντας πάσης πικρίας ἀτόπων ἐγκλημάτων, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὑπὲρ τὴν πρόσκαιρον ζωὴν, τὴν αἰώνιον σοφὲ ἐπιποθήσας, τῆς θνησκούσης Ὀρέστα, καὶ φθειρομένης σαρκὸς, οὐδόλως ἐφείσω πανόλβιε· ὅθεν τὰς βασάνους, ὑπέμεινας γενναίως.

Σὲ τὸ ἀρνίον τοῦ Χριστοῦ, ὥσπερ λύκος πονηρὸς κατασπαράττων, αἰκισμοῖς ὁ διώκτης, θῦμα δεκτὸν ἱερὸν, καὶ θεῖον εἰργάσατο σφάγιον, ἄξιον τῆς ἄνω, δεσποτικῆς τραπέζης.

Ἅρμα τοῦ Λόγου γεγονὼς, ἐποχούμενον αὐτὸν ἔσχες Παμμάκαρ· ὅθεν δεθεὶς ἀλόγοις ἀπαγωγῇ πονηρᾷ, συρμῷ τε βιαίῳ ἐξέπνευσας, καὶ πρὸς τὴν ἀγήρω, νύσσαν ἔφθασας χαίρων.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτάταις σε φωναῖς, προκατήγγειλαν Θεοῦ σεπτοὶ Προφῆται, ἐσομένην Μητέρα, ξενοπρεπεῖ τοκετῷ, τοῦ πάντων κτισμάτων δεσπόζοντος· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ἴσον δρόμον διανύσαντες, ἴσον πρὸς τοῦ Δεσπότου λόγον πλουτήσαντες, ἴσων δωρεῶν ἀξιωθέντες τοῦ Πνεύματος, καὶ βραβείων τῶν ἴσων ἐτύχετε, Ἀπόστολοι Κυρίου, φωταγωγοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ὥσπερ οὐρανοὶ κατάστεροι, θεοσημείαις πᾶσαν γῆν ἐφωτίσατε, σκότος τὸ βαθὺ τῆς ἀγνωσίας διώξαντες, καὶ ἡμέρας υἱοὺς ἀναδείξαντες, τοὺς πάλαι δουλωθέντας, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἀλάστορος.

Στίφος δυσμενῶν ὠλέσατε, τῇ ἀπωλείᾳ πάλαι παραπεμψάμενοι, ἔθνη καὶ λαοὺς· δῆμον Θεῷ δὲ προσήξατε, σεσωσμένων πληθὺϊ ἑνούμενον, Δυνάμεων ἀΰλων, πανευκλεεῖς σοφοὶ Ἀπόστολοι.

Ἤρθη πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, ὁ Ὀλυμπᾶς ὁ μέγα καὶ ὁ Σωσίπατρος, Τέρτιος ὁμοῦ καὶ ὁ Ῥοδίων καὶ Κούαρτος, καὶ ὁ Ἔραστος ὁ ἱερώτατος· καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, τὸν Λυτρωτὴν καθικετεύουσιν.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Κύριε, ἐπιδρομῆς βαρβάρων ἡμᾶς λυτρούμενος, καὶ ἁμαρτιῶν καὶ πειρασμῶν καὶ κολάσεως, αἰωνίου, εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, Παρθένου παναγίας, καὶ τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Νενικηκὼς τοὺς τυράννους, μετὰ πλείστας βασάνους, μετῆλθεν πρὸς Θεὸν περιχαρῶς, νίκης βραβεῖα δεξάμενος, ὡς ὁπλίτης γενναῖος, ὡς μέγας ἀριστεὺς ὡς ἐκλεκτὸς, τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, Ὀρέστα παμμακάριστε.

Ἐν οὐρανοῖς συγχορεύεις, τοῖς Ἀγγέλοις παμμάκαρ, καὶ μέλπεις σὺν αὐτοῖς χαρμονικῶς· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Πατὴρ ὁ παντοκράτωρ, Υἱὸς ὁ ὁμοούσιος Πατρὶ, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριὰς ἡ παντοδύναμος.

Συναγελάζων χορείαις, Ἀποστόλων Μαρτύρων, Ὁσίων Προφητῶν Ἱεραρχῶν, Μάρτυς σὺν τούτοις δεήθητι, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, δοθῆναι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, Ὀρέστα ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, Χερουβὶμ ὑπερτέραν, πανάχραντε Παρθένε δυσωπῶ· Τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, τὰ ἐπώδυνα πάθη, θεράπευσον καὶ ῥῦσαί με πυρὸς, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὸν καταδίκης ἄξιον.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥοδίων καὶ Σωσίπατρος, καὶ Ὀλυμπᾶς καὶ Τέρτιος, καὶ Ἔραστος σὺν Κουάρτῳ, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην. Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου· ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Παναγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤῊ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν προσόμοια, Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάθος Μηνᾶ ἐκμιμούμενος, τοῦ ἀπαθοῦς σεαυτόν, ὡς ἀρνίον παρέδωκας, πρὸς σφαγὴν ἑκούσιον, Ἀθλοφόρε πανεύφημε· θυμὸν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασας· σαρκὸς αἰκίσεις οὐ κατενάρκησας. Ὢ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως! δι' ὧν πρὸς γῆν, Μάρτυς καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Μάστιξι καταξαινόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου ὡς πρίν, ὁ Δεσπότης τεινόμενος, καὶ σιδήρῳ πάντοθεν, τὰς πλευρὰς δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω Χριστοῦ τὸ ὄνομα, πρὸς τοῦτον ἔχων ψυχῆς τὰ ὄμματα· ᾧ συντονώτατα, ἀτενίζων Ἅγιε, τὰ τῆς σαρκός, ἔφερες ἐπίπονα, Μηνᾶ μακάριε.

Μάρτυς Μηνᾶ πανασίδιμε, σὺ τὴν τοῦ κόσμου ἀχλύν, καὶ στρατείαν ἐπίκηρον, καὶ εἰδώλων σκότωσιν, ἀσεβῶν τε συνέδρια, τῇ ἀγαπήσει Χριστοῦ κατέλιπες, στρατολογίᾳ συναριθμούμενος, τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ· ὅθεν καὶ ἀήττητος, παναληθῶς, Μάρτυς ἀναδέδειξαι, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐναθλῶν (*).

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ὅμοια.

Πάτερ ἀληθῶς φερώνυμε, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεάς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς ποθοῦσι Θεόδωρε· καὶ πλεονάσας μάκαρ τὸ τάλαντον, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἔνδον καλούσης σε, τοῦ νυμφῶνος· ἔνθα νῦν, περιπολεῖς, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος ἐμφανιζόμενος.

Πάτερ Πατέρων Θεόδωρε, σὺ Μοναζόντων πληθύν, τῷ Χριστῷ προσενήνοχας, σωτηρίας αἴτιος, γεγονὼς χριστομίμητος, διδασκαλίαις ἀγλαϊζόμενος, καὶ προστασίαις ψυχῶν κοσμούμενος, στόμα δεικνύμενος, τοῦ Κυρίου πάνσοφε, προφητικῶς· ᾧ νῦν παριστάμενος, ἡμῶν μνημόνευε.

Χάρις δαψιλὴς τοῦ Πνεύματος ἱερομύστα σαφῶς ἐξεχύθη σοῖς χείλεσι, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε, διδαγμάτων Θεόδωρε, τῆς εὐσεβείας δείξασα πρόμαχον, τῆς ἀληθείας σφοδρὸν συνήγορον, στῦλον ἑδραίωμα, ὀρθοδόξου πίστεως, μοναδικοῦ, βίου ἀκριβέστατον, κανόνα πάνσοφε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τῶν τοῦ κόσμου φωστήρων ἀνέτειλε, Μηνᾶ τε καὶ Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι· διὰ τὸν ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφανώσαντα αὐτούς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγάλων χαρισμάτων ἁγνή, Παρθένε μόνη Μήτηρ Θεοῦ, ἠξιώθης· ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ ἁγνή, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ ἐτιτρώσκετο.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρ. προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῖς τριβόλοις κεντούμενος, τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος, τῷ πυρὶ τὸ σῶμά σου δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ ἐλλείπουσι τὰ παρόντα Προσόμοια τῶν Μαρτύρων· ἀντὶ δὲ τούτων, ἔχει τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις ἐνταῦθα ψαλλόμενα. Ἔχει δὲ καὶ ἕτερον αὐτῶν Κανόνα, πρὸς τό, Χοροὶ Ἰσραήλ· ἀνώνυμον ὅμως, καὶ ἄνευ Ἀκροστιχίδος.

Digitized by Google

σωτήριον, ὐχ ἡττήθης λογισμῷ, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας· ἀλλὰ γέγονας, ἐθελόθυτον θῦμα καὶ θυσία, καθαρά τε καὶ τελεία, Μάρτυς Μηνᾶ τῷ Δεσπότῃ σου.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἐν ξύλῳ κρεμάμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος, καὶ ἀπηνείᾳ δικάζοντος, τὰ νεῦρα τεμνόμενος, καὶ τῷ ξίφει κεφαλὴν, ἀφαιρούμενος ἔχαιρες, Βίκτωρ ἔνδοξε, Ἀθλητὰ τοῦ Σωτῆρος, ὁ νικήσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ἐστεφάνωσε Κύριος, τῶν χαρίτων στεφάνῳ σε, Στεφανὶς πολύαθλε· ἑκουσίως γὰρ, σαυτὴν βασάνοις ἐκδέδωκας, ψυχῆς γενναιότητι· προσδεθεῖσα δὲ δυσὶν, ἐμερίσθης τοῖς φοίνιξι, καὶ ἐπέτασας, πρὸς Θεὸν ὡς στρουθίον τὸ σαρκίον, ἐν χερσὶ καταλιποῦσα, τῶν θηρατῶν ἀξιάγαστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα, μὴ παρίδῃς, τὸν πικρόν μου στεναγμόν. Ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόδωρε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας· Λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἷς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ παρόντες δύο τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τιμῶ σε, Μάρτυς Μηνᾶ, πίστεως λόγοις.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τιμῶντι τὴν μνήμην σου, καὶ τοὺς γενναίους ἀγῶνάς σου, Μηνᾶ παναοίδιμε, αἴγλην ἐξ ὕψους μοι, φωτοδότιδα, πεμφθῆναι ἐκδυσώπει, τὸ νέφος διώκουσαν τῆς ἀγνωσίας μου.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος, ἀθανασίαν τὴν μέλλουσαν, θανεῖν τιμωρούμενος, Μάρτυς ἠγάπησας, τοῦ τὸν θάνατον, θανάτῳ καθελόντος, τὸ πάθος μιμούμενος, Μηνᾶ μακάριε.

Μὴ φέρων Ἀοίδιμε, Θεὸν ὁρᾷν ὑβριζόμενον, ἐμάκρυνας ὄρεσιν ἐνδιαιτώμενος, καὶ πρὸς ἄθλησιν, σαυτὸν καὶ πρὸς ἀγῶνας, γυμνάζων οὓς ἤνυσας, γνώμης στεῤῥότητι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος τράπεζα, ἄρτον χωρεῖς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ὡς βάτος βαστάσασα οὐ κατεφλέχθης τὸ πῦρ· καὶ ὡς ἄμπελος, ἀπότιστος βλαστάνεις, τὸν βότρυν Πανάμωμε, τὸν ἀγεώργητον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα·
Τὸν κλεινὸν Θεόδωρον ἐν ᾄσμασι τοῖσδε γεραίρω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην.

Ταῖς φωτοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, ὁλολαμπὴς στῦλος, Πάτερ ἐχρημάτισας, καθοδηγῶν θεσπέσιε, πρὸς τὴν γῆν θεοφρόνως, ἐπαγγελίας τοὺς σπεύδοντας, μύστα τῶν ἀῤῥήτων Θεόδωρε.

Ὁλοσχερῶς ταῖς ἀνενδότοις νεύσεσι, πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, πρὸ τελευτῆς ὤφθης, ζωηφόρον νέκρωσιν, ἐνδεδυμένος Ὅσιε, καὶ ζωὴν τὴν ἀγήρω, νῦν ἐπαξίως ἀπείληφας, Πάτερ θεοφόρε Θεόδωρε.

Νενικηκὼς τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα, τὰς τῶν τυράννων ὁρμὰς, νεανικῶς μάκαρ, πάσας ἐξεφαύλισας, πεπαῤῥησιασμένῃ ψυχῇ, τοῦ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα, τιμᾷν διδάσκων Θεόδωρε, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων μορφώματα.

Κεκαθαρμένῃ διανοίᾳ πάνσοφε, ταῖς θεοπνεύστοις Γραφαῖς, προσομιλῶν πλοῦτον, ἀρετῶν συνήθροισας, καὶ εὐσεβείας δόγματα θεωρίαν πλουτίσας, καὶ βίου μάκαρ λαμπρότητα, λάμψας ἀμφοτέρωθεν Ὅσιε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ σωματωθέντα τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεανδρικῶς κόσμῳ, συναναστρεφόμενον, ὑπερφυῶς πανάμωμε, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ γʹ. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σεσοβημένος, ταῖς πανσόφοις σου λόγοις ὁ τύραννος, σὲ μαστίζει ἀφειδῶς, ὠμοῖς βουνεύροις οἰόμενος, τούτοις κατακάμπτειν σε, Μηνᾶ μακάριε.

Ἐνατενίζων, νοεροῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸν Κύριον, τῆς σαρκὸς τὰ δυσαχθῆ, βασάνων βάρη ὑπέφερες, γνώμης γενναιότητι, Μηνᾶ θαυμάσιε.

Μὴ δειλιάσας, τῶν βασάνων τὸ λίαν ἐπίπονον, πνέων ζῆλου θεϊκοῦ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, κράζων· Μὴ ζητούμενος, ἦλθον αὐτόκλητος.

Θεοτοκίον.

Ἅδου πυλῶν με, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς ἀνηγάγετο, ξύλῳ βρώσει πονηρᾷ, θανατωθέντα Πανάμωμε, θάνατον ἑκούσιον, καταδεξάμενος.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νενευρωμένος τοῦ Χριστοῦ, Παμμάκαρ τῇ παντευχίᾳ, τῶν πληγῶν τὰς ἀλγηδόνας ὑπέστης, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ σκότει καθειργνύμενος· ὡς κοινωνὸς δὲ πάθους, καὶ βασιλείας γεγένησαι.

Θεοφορούμενος σαφῶς, καὶ ζήλῳ πεπυρσευμένος, τὰς βεβήλους διδαχὰς τῶν ἀφρόνων, διαλέλυκας ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις Πάνσοφε· τὴν ἐκ Θεοῦ γὰρ χάριν, Θεόδωρε κατεπλούτησας.

Ἐν θεωρίαις πρακτικός, ἐν πράξεσι θεολόγος, ἐχρημάτισας Θεόδωρε Πάτερ, ἀσκητὴς διδακτικός, ἱερομάρτυς ἔνδοξος, ὀρθοδοξίας στῦλος, τῆς Ἐκκλησίας ἑδραίωμα.

Θεοτοκίον.

Ὁ συναΐδιος Πατρί, καὶ Πνεύματι Θεός, Λόγος, ἀναπλάσαι βουληθεὶς τὸν γενάρχην, καθ' ὑπόστασιν αὐτόν, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ συνέλαβεν, ἁγιωτέραν πάντων, σὲ Θεομῆτορ εὑράμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου,
» Ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος βʹ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἀσκητικόν, ἰσάγγελόν τε βίον σου, τοῖς ἀθλητικοῖς, ἐφαίδρυνας παλαίσμασι, καὶ Ἀγγέλοις σύσκηνος, θεομάκαρ ὤφθης Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δʹ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἡ τὸ πρὶν ἀγνωσίας σκότει δεινῷ, κρατουμένη θεάφρον, Μάρτυς Μηνᾶ, Αἴγυπτος ἀνέτειλε, σὲ φωστῆρα παγκόσμιον, ἀθεΐας νύκτα, συντόνως ἐλαύνοντα, ταῖς βολίσι μάκαρ, τῶν θείων ἀγώνων σου· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτήν σου ἡμέραν, φαιδρῶς ἑορτάζοντες, ἐκτενῶς σοι κραυγάζομεν· Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γʹ. Θείας πίστεως.

Θεῖα δόγματα καταπλουτήσας, πίστιν ἔσωσας ὀρθοδοξίας, προκινδυνεύσας ὑπὲρ ταύτης Θεόδωρε, ἐν ἐξορίαις ἀθλήσας καὶ μάστιξιν, ἐν φυλακαῖς καρτερήσας τὴν κάκωσιν. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομῆτορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι Τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ δʹ. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ῥαντισμῷ σου τῶν αἱμάτων, κατεσβέσθησαν ἄνθρακες, τῆς πολυθεΐας· φάλαγξ τῶν δαιμόνων βεβύθισται· ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κατηρδεύθη δέ, Ἀθλοφόρε παμμάκαρ, Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

Τῇ ἐν ξύλῳ ἀναρτήσει, εἰκονίζεις τὸ πάθημα, τοῦ Σταυρῷ τὸν ὄφιν, Μάρτυς τὸν πικρὸν θανατώσαντος· τοὺς δὲ ξεσμοὺς ὑπομένεις, προξενοῦντάς σοι, ἀπολαύσεις τὰς ἐν οὐρανοῖς γενναιότατε.

Digitized by Google

Υπὲρ φύσιν ἀλγηδόνων, Ἀθλητὰ πεῖραν ἔλαβες· ὁ γὰρ θεῖος ἔρως, σοῦ κατακρατήσας τῆς φύσεως, λήθην Μηνᾶ ἐνεποίει ἐρεθίζων σε, ἐπεκτείνεσθαι, πρὸς αἰκισμοὺς ἀγαλλόμενον.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα ἀποῤῥήτως, τὸν Θεὸν ἀπεκύησας, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, οἶκον ἑαυτῷ δομησάμενον, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις καὶ θελήσεσι, γνωριζόμενον, θεοπρεπῶς Ἀπειρόγαμε.

Τοῦ Ὁσίου. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Δῶρον Θεοῦ, δέδοσαι κόσμῳ φερώνυμε, ταῖς πλουσίαις, χάρισι λαμπόμενον, ὡς τὴν πηγὴν, ἔχων ἀληθῶς, τῶν ἀπαυγασμάτων, τῶν τῇδε μάκαρ, Θεόδωρε· ἐντεῦθεν Διδασκάλων, Ἀσκητῶν καὶ Μαρτύρων, συγχορεύειν τοῖς δήμοις ἠξίωσαι.

Ὢ τῆς στεῤῥᾶς, καὶ καρτερᾶς σου ἐνστάσεως! ἣ τυράννων, θράσος κατεπάτησας· δι' ἧς σαφῶς, σὺ τὴν ὑπὲρ νοῦν, τῆς ἀγαθαρχίας ἐσχάτην μακαριότητα, κατέλαβες Θεόφρον, ἀσωμάτοις συμψάλλων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ῥῆμα Θεοῦ, σοὶ ἐνοικῆσαν φανότατα, τῶν δογμάτων, πάνσοφε Θεόδωρε, τοὺς ποταμοὺς, βρύει δαψιλῶς· οἷς νῦν ἐντρυφῶντες, οἱ φοιτηταί σου θεόπνευστε, βοῶμεν εὐχαρίστως, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ὅλον ἐν σοί, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλως ὅλῳ, Πάναγνε ἑνούμενος, ὁ πατρικοὺς, κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος· ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἑκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτίσας τὸν κόσμον Θεότητι.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ έ. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Μαρτυρίου ἤστραψας, φαιδρῶς μαρμαρυγαῖς, ἀμαυρώσας τὴν ζοφερὰν, ἀθεΐαν πάνσοφε, καὶ κατεφώτισας, τῶν Πιστῶν πληρώματα, Ἀθλητὰ Μηνᾶ πανεύφημε.

Ἠφανίσθη ἅπασα, ἐπίνοια ἐχθρῶν, τῇ στεῤῥᾷ σου ὑπομονῇ· οὐ λιμὸς οὐ μάστιγες, οὐδὲ κατάφλεξις, οὐ τριβόλων κάκωσις, σοῦ τὸ πρόθυμον ἠμαύρωσεν.

Θεοτοκίον.

Νεουργεῖ φθαρέντα με, τικτόμενος ἐκ σοῦ, ὑπὲρ φύσιν ὁ λυτρωτὴς, παλαιᾶς κατάρας με, ἐκλυτρωσάμενος, Θεομῆτορ ἄχραντε, ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ναὸν ψυχήν τε καὶ σῶμα, λόγῳ καθηράμενος, ναὸς πανέντιμος, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων, ἐχρημάτισας Πάτερ Θεόδωρε, εὐωδίας θῦμα, ὅλον σαυτὸν Χριστῷ προσφέρων, ἱερεὺς καὶ θυσίαν γενόμενος.

Ἐλλαμπόμενος μάκαρ, αἴγλῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, πᾶσιν ἀπήστραψας, θεολόγῳ γλώσσῃ, τῆς Τριάδος τὸ φέγγος τὸ ἄχραντον, τῆς σαρκώσεώς τε, τῆς ὑπὲρ νοῦν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὸ ἀπόῤῥητον Πάτερ μυστήριον.

Νοερῶς τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος, Χριστὸν δυσώπησον, τῶν παθῶν ῥυσθῆναι, καὶ κινδύνων τοὺς σὲ μακαρίζοντας· καὶ τὴν σὴν τιμῶντας, πανευκλεῆ καὶ θείαν μνήμην, παμμακάριστε μάκαρ Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ἀνεκφράστῳ Παρθένε, τρόπῳ ἐνοικήσας σοι, ἄνθρωπος γίνεται, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψας τὸν δ' ἄνθρωπον, ἐκ φθορᾶς λυτροῦται, καὶ πρὸς ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν, ἐπανάγει ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ϛʹ. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἀνάλγητος, διαμένεις πυρὶ δαπανώμενος, καὶ τριχίνοις, τὰς πλευρὰς προστριβόμενος ῥάκεσιν· ἡ γὰρ θεία χάρις, συμπαροῦσα Μηνᾶ σὲ ἐνίσχυσε.

Παρίστασο, πρὸ βημάτων τυράννων κρινόμενος, καὶ τὴν πλάνην, στηλιτεύων Μηνᾶ πανaοίδιμε· σεαυτὸν δὲ στήλην, εὐσεβείας πιστοῖς παρεχόμενος.

Ἱδρῶτί σου, τῶν ἀφώνων τὴν πλάνην ἐξήρανας, τῶν εἰδώλων σεαυτὸν δὲ ναὸν ᾠκοδόμησας, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Ἀθλοφόρε Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον, τὰ ἀνίατα πάθη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τῇ μοτώσει τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἀγαθὸν Σωτῆρα, τὸν Χριστὸν τοῖς ἐν κόσμῳ κυήσασα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σωφρόνως σου τὴν ζωὴν, Θεόδωρε μάκαρ ἤνυσας, δικαιοσύνῃ σαφῶς, ἀνδρείᾳ, φρονήσει τε, τερπνότατον ὄχημα, ἀρετῶν ἡρμόσω, σεαυτῷ θεόφρον Ὅσιε.

Μυρίζουσιν εὐπρεπῶς, δογμάτων οἱ θεῖοι λόγοι σου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, αἱρέσεων ἅπαντας, ἀνάγουσι Πάνσοφε, τῆς ὀρθοδοξίας πρὸς μετάρσιον ἀκρότητα.

Ἀνέτειλέ σοι τὸ φῶς, καὶ τούτου Πάτερ ἡ σύζυγος, νῦν εὐφροσύνη σαφῶς· ὡς φοίνιξ γὰρ ἤνθησας, παμμάκαρ Θεόδωρε, καὶ καθάπερ κέδρος, ἐπληθύνθης ἀξιάγαστε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Σωθείημεν διὰ σοῦ, Θεογεννῆτορ Πανάμωμε, καὶ τύχοιμεν ἀληθῶς, τῆς Θείας ἐλλάμψεως, Θεοτόκε ἄχραντε, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἥρπασε, τῆς ἐπικήρου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, σὲ ἀθλοφόρε κοινωνόν, Μηνᾶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Ὁ Οἶκος.

Μεγάλης πρόξενος ἡμῖν, ὑπάρχει θυμηδίας, ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων, κατὰ παθῶν ἀνδρίαν, καὶ ἀριστείαν κατ' ἐχθρῶν ἐπιδεικνυμένη, ἐν φαιδρᾷ καὶ προσηνεῖ ὁμολογίας χάριτι. Δεῦτε οὖν ἐν ταύτῃ φιλέορτοι πάντες εὐφρανθῶμεν, τῆς προσκαίρου εὐφροσύνης, τὴν κρείττονα καὶ τελεωτέραν, Μηνᾶ τοῦ Ἀθλητοῦ τὴν μνήμην τελοῦντες, καὶ λαμβάνοντες παθῶν δῶρον τὴν λύσιν· τούτων δὲ δοτὴρ, Χριςὸς ὁ Θεὸς ὑπάρχει, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ Κοτυαείῳ.

Στίχοι.

Αἴγυπτος ὄντως, εἰ τέκῃ, τίκτει μέγα·
Τμηθεὶς ἀληθὲς τοῦτο Μηνᾶς δεικνύει.

Μηνᾶς ἑνδεκάτῃ ἔτλη ξίφος γηθόσυνος κῆρ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, στρατευόμενος ἐν τοῖς Νουμέροις (στρατιωτικοῖς τάγμασι), τοῖς λεγομένοις Ῥουταλικοῖς, ὑπ' Ἀργυρίσκῳ ἡγεμόνι, ἐν τῷ Κοτυαείῳ Φρυγίας Σαλουταρίας (ὑγιεινῆς). Μὴ ἀνεχόμενος δὲ καθορᾷν τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην παῤῥησιαζομένην, εἰς τὸ ὄρος ἀπῆλθε, νηστείαις ἑαυτὸν καθαίρων καὶ προσευχαῖς. Ἱκανῶς δὲ στομώσας ἑαυτὸν, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ τὴν ψυχὴν ἀναφλέξας, ἐκ τοῦ ὄρους κατῆλθε. Καὶ στὰς ἐν μέσῳ τῶν εἰδωλολατρῶν, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξεν. Ὅθεν αἰκισθεὶς, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι τὰς σάρκας καταξανθεὶς, καὶ καυτῆρσι προσομιλήσας πυρὸς, καὶ τριβόλοις, ἐν τῷ ἀφειδῶς ἕλκεσθαι, ἅπαν τὸ σῶμα διαλωβηθεὶς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Διήγησις τινῶν ἐκ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Ποτέ τις ἀπερχόμενος ἐν τῷ ναῷ τούτου προσεύξασθαι, ἐδέχθη παρά τινος εἰς μονήν. Καὶ ἐπεὶ ὁ πανδοχεὺς ἔγνω τὸν ὑποδεχθέντα ἐγκόλπιον φέρειν χρυσοῦν, ἀναστὰς ἐν μέσῳ τῆς νυκτὸς, φονείᾳ χειρὶ τοῦτον ἐπέθετο· καὶ μεληδὸν κατακόψας, εἰς σπυρίδα ἐνέβαλε, καὶ ἀπῃώρησε, τὴν ἔω ἐκδεχόμενος· καὶ ἦν λοιπὸν ἐναγώνιος, ὅπως τε καὶ ποῦ ἀπαγάγῃ, ἐν ἀφανεῖ τόπῳ κατακρύψαι βουλόμενος. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἦν ἡ μελέτη, ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἔφιππος, ὡς ἐν τάξει στρατιώτου ἀναφανεὶς, περὶ τοῦ ἐκεῖσε καταλύσαντος ἠρεύνα ξένου. Τοῦ δὲ φονέως μηδὲν γινώσκειν διαβεβαιουμένου, τοῦ ἵππου ἀποβὰς εἰσῆλθεν ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ οἰκήματι. Καὶ καταγαγὼν τὴν σπυρίδα, τί ἐστι τοῦτο φησίν; Ὁ δὲ, ὥσπερ ἔκπληκτος γενόμενος ὑπὸ τοῦ δέους, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἁγίου πτῶμα δεινὸν ἑαυτὸν κατέβαλε. Τὰ γοῦν κατατμηθέντα μέλη ὁ Ἅγιος συναρμολογήσας, καὶ προσευχόμενος, ἀνέστησε τὸν νεκρὸν, εἰπών· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ, ὡς ἐξ ὕπνου ἀναστὰς, καὶ κατανοήσας ὅσα καὶ οἷα ἔπαθε παρὰ τοῦ ὑποδεξαμένου, ἐδόξασε τὸν Θεόν. Καὶ τῷ φαινομένῳ στρατιώτῃ εὐχαριστήσας, τὴν προσκύνησιν ἐδίδου. Ἀναστάντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Ἅγιος τὸν χρυσὸν ἀπὸ τοῦ φονέως λαβὼν, δοὺς αὐτῷ ἔφη· Τὴν ὁδόν σου πορεύου. Τὸν δὲ φονέα ἐπιστραφεὶς, τύψας ὡς εἰκὸς, καὶ κατηχήσας, προσέτι καὶ τὴν ἄφεσιν τοῦ ἐγκλήματος χαρισάμενος, καὶ ὑπὲρ ἐκείνου προσευξάμενος, τοῦ ἐπιφαινομένου πάλιν ἵππου αὖθις ἐπιβὰς, ἀπέστη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Ἕτερος δέ τις, δίσκον ἐξ ἀργύρου τῷ Ἁγίῳ ἐπαγγειλάμενος, παραβαλὼν τῷ τεχνίτῃ, δύο τούτῳ κατασκευάσαι δίσκους ὑπέθετο, καὶ ἐπιγράψαι ἐν μὲν τῷ ἑνὶ τὸ τοῦ Ἁγίου ὄνομα, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τὸ ἑαυτοῦ. Κατασκευασθέντων οὖν τῶν δίσκων, ἐπεὶ χαριέστερός τε καὶ λαμπρότερος ὁ τοῦ Ἁγίου ἐδείκνυτο, τῆς ἐπιγραφῆς μηδοπωσοῦν μελήσας, ἑαυτῷ τοῦτον προσήρμοσε. Τοίνυν καὶ κατὰ θάλασσαν διὰ τοῦ πλοὸς τὴν πορείαν ποιούμενος, καὶ ἐν τῷ νηῒ τοῦ δείπνου διὰ τοῦ ἐξυπηρετοῦντος αὐτῷ εὐτρεπισθέντος, τὰ παρατεθέντα ἐν τῷ τοῦ Ἁγίου δίσκῳ ἀτυποστόλως ἤσθιε. Μετὰ δὲ ταῦτα, τῆς τραπέζης ἐκ μέσου γενομένης, ὁ ἐξυπηρετῶν αὐτῷ δοῦλος, λαβὼν τὸν δίσκον πρὸς τὸ ἐκπλῦναι τοῦτον, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐβύθιζεν. Ὑποσυρεὶς δὲ ὁ δίσκος ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, πῶς ἄν τις εἴπῃ; ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐῤῥίφη. Ὁ γοῦν δοῦλος, σύντρομος γενόμενος, καὶ δειλίᾳ καὶ φόβῳ συσχεθεὶς, ἔτι δὲ καὶ καταναρκωθεὶς, ὑποχαυνώσας ἑαυτὸν, ἀπεῤῥίφη καὶ αὐτὸς κατὰ πόδας ἐν τῇ θαλάσσῃ. Τοῦτο ἰδὼν ὁ κύριος αὐτοῦ, ἐλεεινολογούμενος, ἔλεγεν· Οὐαί μοι τῷ ἀθλίῳ· ὅτι ζηλώσας, τὸν τοῦ Ἁγίου δίσκον, προσαπώλεσα σὺν αὐτῷ καὶ τὸν δοῦλον· ἀλλὰ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου, τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην πεποίημαι ἐνώπιόν σου, ὅτι ἐὰν τὸ λείψανον καὶ μόνον τοῦ παιδὸς εὑρήσω, δίδωμι τῷ θεράποντί σου Μηνᾷ καὶ τοῦτον τὸν δίσκον, καὶ τὴν τοῦ ἀπολεσθέντος διατίμησιν. Καὶ ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου ἐπὶ τὴν ξηρὰν, ἀπέβλεπε πρὸς τὴν παράλιον, καραδοκῶν, καὶ ὑφορώμενος ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι τὸ ζητούμενον· καὶ διὰ τοῦτο ἀγωνιῶν, εἴπως δυνηθείη θεάσασθαι τὸ τοῦ παιδὸς λείψανον. Καὶ ὡς προσεῖχεν ἐπιμελῶς, εἶδε τὸν δοῦλον ἐξερχόμενον ἀπὸ τῆς θαλάσσης μετὰ τοῦ δίσκου, καὶ ἔφριξε· καὶ κράξαντος μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἐξῆλθον ἅπαντες ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ ὡς εἶδον τὸν δοῦλον κατέχοντα τὸν δίσκον, ἐξίστησαν ἅπαντες, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Πυνθανομένων δὲ τούτων μαθεῖν τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, διεσάφησεν ὁ δοῦλος λέγων· Ὅτι ἅμα τῷ ἀποῤῥιφῆναί με ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀνὴρ εὐειδὴς μεθ' ἑτέρων δύο κρατήσαντές με, ὥδευσαν σὺν ἐμοὶ χθὲς καὶ σήμερον μέχρι τοῦ ὧδε.

Ἀλλὰ καὶ γυνή τις, ἀπερχομένη εἰς τὸν Ἅγιον, καὶ βιασθεῖσα παρά τινος εἰς αἰσχρὰν μίξιν, τὸν Ἅγιον εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο· ὁ δὲ οὐ παρεῖδεν αὐτὴν, ἀλλὰ τὸν βιαστὴν παραδειγματίσας, ἀβλαβῆ ταύτην διεφύλαξε. Δήσας γὰρ τὸν ἵππον ὁ ἀνὴρ εἰς τὸν δεξιὸν αὐτοῦ πόδα, πρὸς τὴν γυναῖκα ἠσχολεῖτο. Ὁ δὲ ἵππος, ἀγριωθεὶς κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου, οὐ μόνον εἰς περικοπὴν τῆς αἰσ-

Digitized by Google

χρᾶς μίξεως ἐγεγόνει, ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἕλκων κατὰ γῆς, ἄχρις οὗ τὸν τοῦ Ἁγίου ναὸν κατέλαβεν οὐκ ἔστη. Αὐτίκα δὲ μεγάλα καὶ πικρὰ ἐπιχρεμετίσας, ἱκανῶς ἐξήγαγε πρὸς θεωρίαν. Ἑορτῆς γὰρ ἀγομένης, πλῆθος λαοῦ ἐκεῖσε συνέτρεχεν· Ὁ δὲ τοῦτο πεπονθώς, ἰδὼν τὴν τοῦ λαοῦ συνέλευσιν, τὸν ἵππον δὲ ἐπὶ πλεῖον ἀγριούμενον, καὶ ἑαυτὸν ὑπὸ μηδενὸς βοηθούμενον, πτοηθεὶς μήποτε ὀλεθριωτερόν τι ὑποσταίη ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἵππου, ἀνερυθριάστως ἐνώπιον πάντων ἐστηλίτευσε τὸ ἑαυτοῦ ἀνόμημα. Καὶ εὐθέως ὁ ἵππος παυσάμενος, ἔστη ἐν ἡμερότητι. Καὶ λυθεὶς ὁ ἐπιβάτης, εἰσῆλθε πρὸς τὸν Ἅγιον, καὶ προσπεσὼν ἐδέετο τοῦ Ἁγίου μὴ πλείω πειρασθῆναι ἔτι.

Καὶ χωλοῦ ποτέ, καὶ ἑτέρας γυναικὸς ἀλάλου, παραμενόντων ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου μεθ' ἑτέρων πολλῶν πρὸς τὸ θεραπευθῆναι, μέσης νυκτός, πάντων ἐν τῷ ὕπνῳ ἀσχολουμένων, ἐφάνη ὁ Ἅγιος, καὶ φησὶ τῷ χωλῷ· Ἄπελθε, ἔτι ἠρεμίας οὔσης, κράτησον τὸ παλλίον τῆς ἀλάλου, καὶ θεραπευθήσῃ. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ κρατήσαντος αὐτό, ἐκείνη σπασθεῖσα, ἀνέκραξε κατεγκαλοῦσα δῆθεν τοῦ χωλοῦ, καὶ ἰάθη λυθείσης τῆς γλώττης. Ὁ δὲ χωλὸς αἰδεσθείς, εὐθέως ἀνέστη, φυγῇ μέλλων χρήσασθαι. Καὶ ἐπιγνόντες ἀμφότεροι τὴν τοῦ Ἁγίου εἰς αὐτοὺς γενομένην θαυματοποιΐαν, ἐδόξασαν τὸν Θεόν.

Ἑβραῖος δέ τις, ἔχων Χριστιανὸν προσφιλῆ, εἰς χώραν μακρὰν ἀποδημῶν, πολλάκις κατελίμπανεν αὐτῷ χρυσίον ἱκανόν. Τούτῳ ποτὲ παραθέμενος βαλάντιον διακοσίων νομισμάτων, ἀπεδήμησεν· ὁ δὲ Χριστιανὸς ἐμελέτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀρνήσασθαι τὴν παρακαταθήκην, ὃ καὶ πεποίηκεν. Ἐλθόντος γὰρ τοῦ Ἑβραίου καὶ ζητήσαντος κατὰ τὸ εἰωθός, οὐκ ἐδίδου αὐτῷ, λέγων· Μηδὲν παρακατατέθηκάς μοι τῇ φορᾷ ταύτῃ ὧν ἐπιζητεῖς. Ὁ δὲ Ἑβραῖος, ἀπροσδοκήτως τοῦτο ἀκούσας, ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονε. Καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐλθών, φησὶ πρὸς τὸν Χριστιανόν· Ἑτέρου μὴ βλέποντος, ὅρκος διαλύσει τὸ ζητούμενον· καὶ ἐζήτει διὰ τοῦ Ἁγίου ἐλεγχθῆναι τὸν μὴ ἀληθεύοντα. Ἀφίκοντο οὖν, ὡς ἐκ συνθήματος, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ. Καὶ παρευθὺς ὁ Χριστιανός, μηδὲν μελήσας, δι' ὅρκου τὴν οἰκείαν ἔνστασιν ἐβεβαίωσεν.

Ὡς δέ, τοῦ ὅρκου ἀπαρτισθέντος, ἐξελθόντες τοῦ ναοῦ ἀμφότεροι, τῶν οἰκείων ἵππων ἐπέβησαν, ὁ τοῦ Χριστιανοῦ ἵππος κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου ἀτακτῶν ἦν· καὶ τὸν χαλινὸν ἐκδακών, πικρὸν ἠπείλει τῷ ἐπιβάτῃ τὸν θάνατον. Καὶ τέως μὲν ἔρριψε κατὰ γῆς· διετηρήθη δὲ ἀσινής, μόνου τοῦ ἐγχειρίου (μανδηλίου) αὐτοῦ ἀπολεσθέντος, σὺν κλειδίῳ καὶ βουλλωτηρίῳ χρυσέῳ ἑνί· εἶθ' οὕτω καὶ αὖθις ἐπιβάς, ἐπορεύετο, συνόντος αὐτῷ καὶ τοῦ Ἑβραίου, στυγνάζοντος καὶ ἐκ βάθους στένοντος, καὶ τὴν ζημίαν μὴ φέροντος. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Ἑβραῖος λέγει πρὸς αὐτόν· Ἐπεὶ καὶ ὁ τόπος ἐπιτήδειός ἐστιν, ὦ φίλτατε, καταβάντες τῶν ἵππων, ἀπολάβωμεν τροφῆς.

Ἀρξαμένων δὲ αὐτῶν ἐσθίειν, μετὰ μικρὸν ἀτενίσας, ὁ Χριστιανός, εἶδε τὸν ἑαυτοῦ δοῦλον ἑστῶτα, καὶ κατέχοντα τῇ χειρὶ τῇ μιᾷ τὸ τοῦ Ἑβραίου βαλάντιον, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ τὴν ἀπολεσθεῖσαν κλεῖδα σὺν τῷ ἐγχειρίῳ· καὶ ἰδὼν ἐξεπλάγη, καί, Τί τοῦτο; πρὸς τὸν δοῦλον φησίν. Ὁ δέ, φοβερός τις ἔφιππος, ἀπεκρίνατο, εἰς τὴν κυρίαν μου ἐλθών, καὶ ἐπιδοὺς αὐτῇ τὸ κλειδίον μετὰ τοῦ ἐγχειρίου σου, πρὸς αὐτὴν εἴρηκεν· Ἐν σπουδῇ ἀπόστειλον τὸ τοῦ Ἑβραίου βαλάντιον, ἵνα μὴ ὁ ἀνήρ σου κινδυνεύσῃ· καὶ ἰδοὺ λαβὼν τοῦτο ἦλθον πρὸς σέ, καθὼς ἐπέταξεν. Ὁ δὲ Ἑβραῖος περιχαρὴς γενόμενος, ὑπέστρεψε μετὰ τοῦ Χριστιανοῦ πρὸς τὸν Ἅγιον. Καὶ οὗτος μὲν ἠντιβόλει βαπτισθῆναι, ὡς τοιούτου θαύματος αὐτόπτης γενόμενος. Ὁ δὲ Χριστιανὸς συγχώρησιν ᾔτει λαβεῖν, ὑπὲρ οὗ τὸ Θεῖον παρώργισεν. Ἀμφότεροι οὖν λαβόντες, καθὼς ᾐτήσαντο, ὁ μὲν τὸ Ἅγιον Βάπτισμα, ὁ δὲ τὴν συμπάθειαν, ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια χαίροντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βίκτωρος.

Στίχ. Οὐ δειλιῶν ἦν οὐδὲ Βίκτωρ πρὸς ξίφος.
Πᾶσαν μακρὰν πȣ καρδίας θεὶς δειλίαν.

Οὗτος ἠγωνίσατο ἐπὶ Ἀντωνίνου βασιλέως Ῥωμαίων, καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ δουκὸς ἐν Ἰταλίᾳ. Ἀναγκασθεὶς γὰρ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, καὶ μὴ πεισθείς, τοὺς δακτύλους πρῶτον θλάττεται, εἶτα εἰς κάμινον βάλλεται· καὶ διαρκέσας ἐν αὐτῇ ἡμέρας τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀβλαβής. Καὶ δηλητήρια φάρμακα πιεῖν ἀναγκάζεται· ὧν μηδὲν ἐνεργησάντων, ὁ ταῦτα κερασάμενος, τῷ Χριστῷ προσῆλθε πιστεύσας. Καὶ μετὰ ταῦτα, ἐκσπᾶται τὰ νεῦρα, καὶ πυρωθέντι ἐλαίῳ ἐμβάλλεται. Καὶ ἀναρτηθείς, λαμπάσι καταφλέγεται· καὶ κονίαν μετ' ὄξους ἀναγκάζεται τῷ στόματι δέξασθαι· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεται· καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς· εἶτα τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται, καὶ τότε τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βικεντίου Διακόνου.

Στίχ. Βληθεὶς ὁ Βικέντιος ἐν φρουρᾷ φέρει·
Λυθεὶς δὲ φρουρᾶς σαρκικῆς, ἄνω τρέχει.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Βικέντιος, ἐν Αὐγουστοπόλει τῆς Ἱσπανίας ὑπάρχων, καὶ διδάσκων τὸν λαὸν μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου Ἱλαρίου (ἢ Οὐαλλερίου), Διάκονος ὤν, κρατηθέντες ἀμφότεροι, ἤχθησαν παρὰ τὸ Βῆμα Δατιανοῦ τοῦ ἄρχοντος. Ὃς αὐτίκα σιδήροις αὐτοὺς περιθείς, εἰς πόλιν Βαλεντίαν ἀχθῆναι κελεύει, καὶ δυσωδεστάτῃ φρουρᾷ καθειρχθῆναι. Μετὰ δέ τινας ἡμέρας ἐξαγαγὼν τὸν Βικέντιον, κελεύει ξέεσθαι, καὶ σταυρῷ καταπήγνυσθαι, καὶ κατὰ μέλος αἰκίζεσθαι· ἐκεῖθέν τε ἀποσπασθείς, στρεβλοῦται, καὶ μαστίζεται, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται. Ἔξαρθρος δὲ γενόμενος ὅλος, ῥάβδους σιδηρᾶς πυρωθείσας ἐπὶ τοῦ στήθους δέχεται. Καὶ ἀποῤῥιφεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, βοηθείας θείας καὶ ἀγγελικῆς ἀξιοῦται, καὶ αὐτίκα τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος.

Στίχ. Δένδροις Στεφανὶς προσδεθεῖσα φοινίκων,
Τῶν Μαρτύρων ἤνθησεν ὡς φοίνιξ μέσον.

Αὕτη, στρατευομένου τινὸς ὑπάρχουσα γαμετή, καὶ τὸν Χριστὸν ἄνωθεν σεβομένη, ἐν τῷ βλέπειν τὸν Ἅγιον Βίκτωρα ὑπὲρ ἄνθρωπον πάσχοντα, ἤδη τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἀποβαλοῦσα, καὶ ἐν χηρείᾳ τυγχάνουσα, ἐμακάρισε τῆς καρτερίας, καὶ τῶν στεφάνων, ὧν ὁ Θεὸς ἔμελλε δωρήσασθαι αὐτῷ· δι' ἣν αἰτίαν τῷ Ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ ἐπεὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν προαιώνιον ὡμολόγησεν, ἐκτείνεται τὰς χεῖρας, καὶ δυσὶ φοίνιξι βίᾳ καμφθεῖσι προσδεθεῖσα, ἀφίεται. Ὧν πρὸς τὴν ἰδίαν ἀποκλινάντων ὁρμήν, αὕτη διαιρεῖται, καὶ εἰς δύω μερίζεται τμήματα, καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὴν ψυχὴν ἀποδίδωσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τȣ̃ Ἁγίȣ Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἡγουμένου τῶν Στουδίου.

Στίχ. Πολλὰς ἀμοιβάς, Θεόδωρε τρισμάκαρ,
Βίου μεταστάς, ὡς βιοὺς εὖ, προσδόκα.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, γονέων εὐσεβῶν, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης. Παιδιόθεν δὲ τὸν ἐνάρετον βίον ἑλόμενος, γράμμασιν ἐκπαιδεύεται, καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς γνώσεως ἀ-

Digitized by Google

νήχθη. Τὸν μονήρη δὲ βίον ὑπελθὼν, καὶ πᾶσαν ἰδίαν ἀρετῆς κατορθώσας, χρίσματος τῆς ἱερωσύνης παρὰ τοῦ μεγάλου Ταρασίου ἀξιοῦται. Καὶ τοῦ Ὁσίου Πλάτωνος τηνικαῦτα Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Στουδίου τυγχάνοντος, καὶ παραιτησαμένου, ὁ μακάριος οὗτος τὴν ἡγεμονίαν ἀναδέχεται, καλῶς τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον ὁδηγῶν, καὶ ἐπὶ νομὰς σωτηρίους ποιμαίνων.

Οὗτος οὖν ὁ μέγας Θεόδωρος, καὶ Ταράσιος ὁ ἐν Ἁγίοις, ὁ μὲν ἀπωθεῖται τῆς Ἐκκλησίας, ὁ δὲ, μαστιχθεὶς, ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ περιορίζεται, παρὰ Κωνσταντίνου υἱοῦ Εἰρήνης τῆς Βασιλίσσης, διὰ τὸ τὴν μὲν νομίμως αὐτῷ συναφθεῖσαν γυναῖκα ἀποβαλεῖν, ἀγαγέσθαι δὲ ἑτέραν, καὶ διελεγχθῆναι παρ' αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ Κωνσταντῖνος τυφλωθεὶς τῆς Βασιλείας ἀπερράγη, ἀνακαλεῖται τῆς ἐξορίας Θεόδωρος. Ἀλλὰ καὶ αὖθις ἐξορίζεται ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ παρὰ Λέοντος Ἀρμενίου τοῦ Εἰκονομάχου. Ἐκεῖθέν τε πάλιν παραπέμπεται ἐν τῷ τῶν Ἀνατολικῶν θέματι, ἐν ᾧ περὶ τὰς ἑκατὸν μάστιγας περὶ τὸν νῶτον δεξάμενος, γενναίως ἐνεκαρτέρει. Καὶ αὖθις παρὰ τοῦ Στρατοπεδάρχου σφοδραῖς μάστιξιν αἰκίζεται. Κἀκεῖθεν ἐν τῇ Σμύρνῃ παραπεμφθεὶς εἱρκτῇ δυσωδεστάτῃ ἐγκλείεται, καὶ τῷ βασανιστηρίῳ ξύλῳ ἐμβάλλεται. Ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὸς τῆς βασιλείας ἀπερράγη, καὶ Μιχαὴλ τὰ σκῆπτρα ἐδέξατο, ἀνακαλεῖται τῶν δεσμῶν καὶ τῆς ἐξορίας ὁ μέγας Θεόδωρος. Καὶ μικρὸν ἀνεθεὶς, τοῖς φίλοις συνῆν, εἶτα μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν κατάξηρος, ὠχρὸς τὴν ὄψιν, μιξοπόλιος τὴν τρίχα, καὶ ἐπιφάλακρος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Συναπεβάλου ταῖς πληγαῖς, σοῦ τοὺς δερματίνους χιτῶνας, τῆς ἁμαρτίας· καὶ στολὴν, ἐνεδύσω μηκέτι παλαίωσιν, δεχομένην Μακάριε, ἣν ἐξύφανεν ἡ χάρις ἐπιφανεῖσα.

Τῇ πυρπολήσει τῶν πολλῶν, Μάρτυς καὶ σεπτῶν σου ἀγώνων, ἡ ἀκανθώδης πονηρὰ, ἀθεΐα τεφροῦται αἱμάτων τε, ταῖς ῥοαῖς ἀποσβέννυται, ἀγνωσίας ἐπηρμένη πυρὰ Παμμάκαρ.

Ἔχων ἀφθόνους δωρεὰς, καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς τὴν σεπτήν σου ἑορτὴν, ἐκτελοῦσι Μηνᾶ ἀξιάγαστε, καὶ συμπράττεις τοῖς ψάλλουσιν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γαστρός σου, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις βροτῶν τε συστήματα, ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας Εὐλογημένη.

Τοῦ Ὁσίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἰδὼν ὁ προγνώστης σου, τῆς διανοίας τὴν καθαρότητα, λογικῶν σε προβάτων, καθηγεμόνα Πάτερ προβάλλεται· ὢ νῦν παμμάκαρ, κραυγάζεις Θεόδωρε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ θεῖον εἰκόνισμα, μορφῆς τρισμάκαρ τῆς ἀνθρωπίνης Χριστοῦ, προσκυνῶν διετέλεις, τοῖς θεομάχοις ἀντιταττόμενος, μέχρι θανάτου, καὶ ψάλλων Θεόδωρε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου ἅλατι, διηρτυμένος ὤφθη Θεόδωρε, καὶ ὁ βίος σου Πάτερ, λελαμπρυσμένους αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος· ᾧ νῦν ἀστράπτων, βοᾷς ἀγαλλόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, Δαυῒδ τοῦ θείου ἡ θεία πρόρρησις· λιτανεύουσιν ὄντως, τῷ σῷ προσώπῳ Θεογεννῆτορ ἁγνὴ, οἱ κεκτημένοι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, καὶ εὐλογοῦσι Θεὸν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠράθης ὡς ἄρτος ἐν τῷ μέσῳ, πυρᾶς ἀπτομένης ἐξαπτώμενος, θῦμα ὡς ἀμώμητον, τέλειον ὡς σφάγιον, ὡς ἱερεῖον ἔμψυχον ὁλοκαυτούμενος, καὶ θείαν εὐωδίαν ἐκπέμπων, ἣν Θεὸς ὠσφράνθη, Μηνᾶ Θεοῦ θεράπον.

Συρόμενος Μάρτυς καὶ τριβόλοις, ὀξέσι κεντούμενος συνέτριψας, κέντρα τοῦ ἀλάστορος, ξίφει δὲ τεμνόμενος, ὡς ἐν ἐκτάσει πίστεως, ὅπλοις διέκοψας, ἀνόμων κεφαλὰς Ἀθλοφόρε, μέλπων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λυθεὶς τῆς σαρκὸς πληγῇ τοῦ ξίφους, στοργῇ συνεδέθης τελεώτερον, Μάρτυς τοῦ Δεσπότου σου· πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, νῦν δὲ ὁρᾷς θεούμενος, Μηνᾶ καὶ μέλπεις αὐτῷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὤικει ἐν γαστρί σου ὑπὲρ λόγον, ὁ λόγῳ δημιουργήσας κτίσιν ἅπασαν· βρέφος καθορᾶται δὲ, σοῦ ἀποτικτόμενος, ὁ πρὸ αἰώνων ἄχραντε, ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς, ὃν πᾶσα εὐλογεῖ καὶ δοξάζει, κτίσις Θεοτόκε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σεσοβημένους ἔδειξας, θεοφόρε Θεόδωρε, τοὺς ἐφευρετὰς τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, διδάσκων τὴν ἄχραντον, τιμητικῶς εἰκόνα Χριστοῦ, σέβειν προσκυνεῖν τε, καὶ τιμᾶν θεοφρόνως, καὶ μέλπειν τῷ Δεσπότῃ· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Διὰ παντὸς τοῦ βίου σου, θεοφόρε Θεόδωρε, τῆς ὀρθοδοξίας ὁδηγὸς γεγέννησαι, φωστὴρ

Digitized by Google

φαεινότατος, θεοειδὴς διδάσκαλος, τύπος Μοναστῶν, καὶ ἀκριβὴς νομογράφος, διδάσκων ἀναμέλπειν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι, εὐσεβείας διδάσκαλος, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀψευδὴς συνήγορος, Παμμάκαρ γενόμενος· ἐν οὐρανοῖς δὲ Δῶρον Θεοῦ, τῆς δικαιοσύνης ἀνεδήσω στεφάνους, τὸν δρόμον ἐκτελέσας, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, Χριςὸν δοξολογήσας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνώσει τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας, σωφροσύνῃ τὴν ἔφεσιν, καὶ τὸ θυμικὸν δὲ τῇ ἀνδρείᾳ ἔζωσας, ἰθύνας Θεόδωρε, δικαιοσύνῃ πάνσοφε, ἱεροπρεπῶς τὰς ψυχικάς σου δυνάμεις, συμφώνως ἀναμέλπων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, Θεὸν ἡ κυήσασα, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη ἁγνὴ, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαὸς ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γῆ σου νῦν τὸ σῶμα τὸ στεῤῥὸν Μακάριε, ἐναθλῆσαν κατεκάλυψε· φέρει τὸ πνεῦμα οὐρανὸς δὲ, σὺν πνεύμασι Μαρτύρων γηθόμενον, καὶ φαιδροτάτῃ δόξῃ λαμπόμενον· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Οἰκεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ, ἰσάγγελον πολιτείαν ἀσπασάμενος· βλέπεις νοΐ κεκαθαρμένῳ, Μηνᾶ τὴν τοῦ Κυρίου τερπνότητα, πλουσίως ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, φωτοχυσίαις ἀξιάγαστε.

Ἰδὼν τὸν ποθούμενον Χριστὸν, πανεύφημε, ἀπολαύεις τῆς θεώσεως· ἔστης τοῦ πόθου ἐπιφθάσας, Μηνᾶ τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον· ἡμῶν δὲ μνημονεύοις τῶν πόθῳ σου, μνήμην τελούντων τὴν πανίερον.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ἡμῖν ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Μητροπάρθενε· ὅθεν κυρίως Θεοτόκον, καρδίᾳ σε καὶ γλώσσῃ κηρύττοντες, φωνήν σοι τοῦ Γαβριὴλ προσφθεγγόμεθα, Χαῖρε βοῶντες πάντων Δέσποινα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ῥοαῖς σου τῶν δακρύων ὡς Ἀσκητὴς, καὶ πηγαῖς τῶν αἱμάτων ὡς Μάρτυς Χριστοῦ, ἐκλαμπρυνθεὶς, λάμπεις ἑκατέρωθεν τηλαυγῶς, δικαιοσύνην Ὅσιε, περιβεβλημένος ὡς Ἱερεὺς, τῶν θείων ἀνακτόρων, χορεύων ἐνδοτάτω, περὶ Θεὸν Πάτερ Θεόδωρε.

Ἁγίως σου τὸν δρόμον διαδραμὼν, ἐν Ἁγίων ἁγίοις σκηνώμασι, νῦν κατοικεῖς, στέφος ἀφθαρσίας ἀπειληφὼς, καὶ βασιλείας ἔνδυμα, μεγαλοπρεπές τε καὶ ἱερόν· ἐν οἷς ἠγλαϊσμένος, Θεόδωρε παρέστης, τῷ σῷ Δεσπότῃ ἀγαλλόμενος.

Ἰδεῖν κατηξιώθης τῶν ἀγαθῶν, τὴν πηγὴν θεοφόρε Θεόδωρε, ὡς μετελθὼν, βίον ἐνθεώτατον ἀληθῶς· καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, διὰ πολιτείας εἰλικρινοῦς, τὸν νοῦν ἐλευθερώσας, καὶ Μάρτυς στεφηφόρος, γεγενημένος ὤφθης ἄριστος.

Ῥημάτων σου ὁ φθόγγος Δῶρον Θεοῦ, ἐπὶ πάσης ἠκούσθη πανεύφημε, οἷα βροντὴ, τὰς τῆς οἰκουμένης ἐσχατιάς· ὡς ποταμοὶ δὲ βρύουσι, τῶν σῶν διδαγμάτων αἱ διδαχαί· Θεόδωρε διό σε, ὡς θεῖον θηγόρον, νῦν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤ-
» φθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τοὺς οὐρανοὺς ἀστέρες, κατακοσμοῦσιν Οἰκτίρμον, τὴν ἐκκλησίαν Μηνᾶς δὲ, Βίκτωρ, Βικέντιος κοσμεῖ, καὶ Στεφανὶς, δι' ὧν σῶσον, ἡμᾶς τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὑπὲρ τῶν θείων εἰκόνων, ὑπέμεινας πᾶσαν θλίψιν, βασάνους καὶ ἐξορίας· διὸ

Digitized by Google

διπλοῦν καὶ τὸ στέφος, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, ἐδέξω Ὅσιε Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ παναχραντε Κόρη, ἐθεωρήθησαν ὄντως, αἱ τοῦ Κυρίου πορεῖαι, καὶ τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦσιν, ἔνθα χορεῖαι Ἀγγέλων, καὶ πάντων Ἁγίων δῆμοι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος βʹ.

Δεῦτε φίλαθλοι τὴν τρισαυγῆ τῶν Μαρτύρων τιμήσωμεν χορείαν, Μηνᾶν τε καὶ Βίκτωρα καὶ Βικέντιον ὅτι αἵματα ἔδωκαν, καὶ ὠνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωήν· διὸ καὶ καρτερικῶς ἀντέλεγον τῷ ἐφευρετῇ τῶν κακῶν· Οὐ προκρίνομεν τὰ φθαρτὰ τῶν ἀφθάρτων· οὐ στρατευόμεθα βασιλεῖ θνητῷ καὶ γηΐνῳ, ἀλλὰ τῷ ζῶντι βασιλεῖ στρατευόμεθα, τῷ ἀεὶ βοῶντι τοῖς πιστοῖς· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται.

Δόξα, Ἦχος αʹ. Ἀνατολίου.

Τὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ, Μηνᾶν τὸν ἀοίδιμον, συνελθόντες οἱ πιστοί, ἐγκωσμίοις μαρτυρικοῖς, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν· Οὗτος γὰρ τὸν πρὸς ἐχθροὺς ἀοράτους πόλεμον ὑπελθών, καὶ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως τὸ τῆς νίκης βραβεῖον ἐδέξατο. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, χορεύων τὴν ἀκατάλυτον χορείαν, αἰτεῖται τῇ οἰκουμένῃ εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἁγνή, μόνη ἐχρημάτισας, τοῦ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαντος· ὅθεν κραυγάζω σοι· Τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον, καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς σου κατασκήνωσον, ἐν ἡμέρᾳ, τῆς κρίσεως Ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπῃς μόνην με εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΒʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δʹ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐσκόρπισας ἔδωκας, τοῖς δεομένοις τὸν ἄρτον σου, Ἰωάννη θαυμάσιε, ἔλεος μιμούμενος, τοῦ συμπαθεστάτου, Ὅσιε Δεσπότου· διό σου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν αἰῶνα ἡ μνήμη Ἅγιε· ἣν πίστει ἑορτάζοντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περίσωζε, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Σοῦ τὴν καθαρότητα, καὶ τοῦ νοὸς τὴν εὐθύτητα, καὶ τὸν τρόπον τὸν ἔνθεον, ὁ βλέπων τὰ κρύφια, κατιδὼν ἀνάγει, εἰς μέγιστον θρόνον, χρίσας τῷ μύρῳ σε σοφέ, καὶ τελειώσας, καὶ ποίμνης οἴακας, σαφῶς ἐγχειρισάμενος, ἣν πρὸς λιμένας ὡδήγησας, τοῦ ἐνθέου θελήματος, Ἰωάννη θεσπέσιε.

Πάντα τὰ αἰτήματα, τῆς σῆς καρδίας ὁ Κύριος, ἀξιάγαστε δέδωκε· πάσας γὰρ ἐτήρησας, τὰς νομοθεσίας τὰς σωτηριώδεις· τὸν γὰρ Θεὸν ὁλοσχερῶς, καὶ τὸν πλησίον θεομακάριστε, ὡς σεαυτὸν ἠγάπησας, καὶ δεομένοις ἐπήρκεσας· διὰ τοῦτό σε σήμερον, Ἰωάννη γεραίρομεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δʹ. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν καλέσωμεν Ἅγιε; ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ· ὀχετὸν τῶν τοῦ Θεοῦ, χορηγουμένων δωρεῶν· πλημμύραν, διδαγμάτων τῶν τῆς χάριτος· κρατῆρα, τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως· προσεκτικὸν συντονώτατον· διδακτικὸν πρακτικώτατον. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ὅσιε; γεωργὸν τῶν ἀθανάτων, παμμακάριστε φυτῶν· φυτουργὸν τοῦ νοουμένου, Παραδείσου τῶν πιστῶν· νομίμων, θεοσδότων ἐμπειρότατον· δογμάτων, θεοπνεύστων ἐπιστήμονα· ἑρμηνευτὴν εὐφυέστατον, καὶ παιδευτὴν ἱκανώτατον. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω Θαυμάσιε; ὁριστὴν τῆς συζυγίας, σωφροσύνης βραβευτήν· παι-

Digitized by Google

δευτὴν τῶν Μοναζόντων, παρθενίας ὁδηγόν, δικαίως, ἀμφοτέροις ταλαντεύοντα, ὡς πείρᾳ, διελθόντα τὰ ἑκάτερα. Πολλὰ τὰ σὰ προτερήματα, καὶ ἔνθεός σου ἡ ἄσκησις. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ἡ τοῦ ἐλέους πηγή, τοῖς ἐνδεέσι πλημμυρεῖ, εὐσυμπαθήτους οἰκτιρμούς, Ἰωάννης ὁ Χριστοῦ μιμητής, ὁ μέγας Ποιμὴν τῶν Ἀλεξανδρέων καὶ φωστήρ. Δεῦτε κορεσθῶμεν οἱ πτωχοὶ κατὰ πνεῦμα, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν ἱλαρότητα· φιλευσπλάγχνῳ γὰρ στοργῇ, Χριστὸν ξενίσας διὰ τῶν πενήτων, ὡς πάλαι Ἀβραάμ, τοῦ μακαρισμοῦ ἠξιώθη, καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τί σοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ, Δέσποινα τῦ κόσμυ προσοίσω; εἰμὴ δακρύων πηγάς, καὶ ἐξομολόγησιν τῶν πεπραγμένων μου· ἀλλ' ἱλέῳ σου ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς· λῦσον, τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος, δέομαι ἀπάλλαξον τὸν δοῦλόν σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ξύλῳ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὁρῶσα, ἡ ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ Προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχ. προσόμοια τῦ Ἱεράρχυ.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, τῆς οἰκουμένης τὸ περίβλεπτον καύχημα, τὸ κλέος Ἀλεξανδρείας, ὀρθοδοξίας κρηπίς, ἐγκρατείας στάθμη, καὶ ἀσκήσεως, λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ, κινδυνευόντων ἡ λύτρωσις, πύργος ἰσχύος, καὶ φρουρὸς ἀσφαλέστατος, νόμος ἔμπρακτος, εὐποιΐας τὸ πέλαγος· δότης ὁ ἱλαρώτατος, ὁ πᾶσι τὰ πρόσφορα, νέμων πλουσίως Παμμάκαρ, τοῖς σοὶ ἐν πίστει προστρέχουσι. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις ὁ τῶν πεινώντων τροφεύς, τῶν δεομένων παροχεὺς ἀφθονώτατος, ἡ βρύσις τῆς συμπαθείας, ἡ τοῦ ἐλέους πηγή, καταπονουμένων ἡ ἀντίληψις, χηρῶν ὁ προστάτης, τῶν ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, γυμνητευόντων, ἀσφαλὲς περιβόλαιον, ἡ ὀξυτάτη, τῶν πιπτόντων ἀνόρθωσις. Πάτερ ὑπερουράνιε, ἐλέῳ σου ὄμματι, ἄνωθεν πρόσχες καὶ θείας, φιλανθρωπίας μετάδοσιν, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίροις χειραγωγία τυφλῶν, παιδαγωγία τῆς νεότητος ἔνδοξε, τοῦ γήρως ἡ βακτηρία, τῶν πλανωμένων ποιμήν, τῶν ἁμαρτανόντων ἡ διόρθωσις, λειμὼν εὐωδέστατος, μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐποιΐας, ποταμὸς ὁ ἀέναος, καταγώγιον, τῆς Ἁγίας Τριάδος σεπτόν. Μέμνησο τῶν ὑμνούντων σε, ῥυόμενος θλίψεων, καὶ τῶν κινδύνων καὶ νόσων, καὶ αἰωνίου κολάσεως, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου, Πάτερ Ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, ὡς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τὴν οἰκουμένην λάμπων τοῖς θαύμασι, Νεῖλε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων τὸν τόπον ἀναπληροῦσι τὰ τῆς Ὀκτωήχου Ἀπόστιχα ἐν τῷ χειρογράφῳ.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκεται εἷς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τῇ Θ'. Ὠδῇ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Τῇ συμπαθείᾳ τὸν νοῦν λαμπρυνόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ, Πάτερ πυρσευόμενος, ἐλεημοσυνῶν, ἀστράπτων ταῖς λαμπρότησι, τοῦ μόνου ἐλεήμονος Θεοῦ, δοχεῖον καθαρώτατον, Ἰωάννη γέγονας· διό σε μακαρίζομεν.

Τὰ δι' αἰῶνος ἀεὶ διαμένοντα, σκοπῶν σοφῷ λογισμῷ, Πάτερ ἱερώτατε, ἠλλάξω τῶν φθαρτῶν, περιφανῶς τὰ ἄφθαρτα, καὶ νῦν τοὺς οὐρανοὺς περιπολεῖς, βοῶν σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὁ τοῦ ἐλέους δοτὴρ χαριτώσας σου, τὴν ἐλεήμονα πρίν, Ὅσιε διάνοιαν, ἠλέησε πολλούς, τῇ θείᾳ μεσιτείᾳ σου· ἐγένου γὰρ παράκλησις ψυχῶν, πενήτων τε προμήθεια, Ἰωάννη πάνσοφε, θεόφρον ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τοὺς κάτω, τοῖς ἄνω συνάψειεν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδυ καὶ σαρκός, φανεὶς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἑλών, εἰρήνην ἐμεσίτευσε, καὶ τὴν ἐβράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἄρδει με Νεῖλος γνωστικῇ παγκαρπίᾳ.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀρδείαις σου Μάκαρ ταῖς μυστικαῖς, ἀρδεύων πλουσίως, τὸν ψυγέντα μου λογισμόν, ὡς στάχυν τὸν ὕμνον σοι προσφέρειν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καταξίωσον.

Ῥημάτων ῥοαί σου ὡς ἐξ Ἐδέμ, πανόλβιε Νεῖλε, προερχόμεναι προφανῶς, τὸ πρόσωπον ἅπαν ἀενάως, τῆς Ἐκκλησίας καταρδεύουσι.

Δογμάτων καὶ λόγων ὁ ποταμός, τῶν σῶν Θεορρῆμον, τὰς καρδίας τῶν εὐσεβῶν, ἀρδεύων ποτίζει· δυσσεβῶν δέ, καταποντίζει τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Ἐξήμεσεν Εὔας ταῖς ἀκοαῖς, τὸν ψυχοφθόρον, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσμενής· Χριστὸν δὲ τεκοῦσα Θεομῆτορ, τὴν τούτου βλάβην ἐθεράπευσας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Εὐπρεπὴς ὥσπερ κόρη, ἐξ ἐλαιῶν στέφανον, ἐπιφερομένη, ἐπώφθη σοι Ἀξιάγαστε, τοῦ Ἐλεήμονος, ἡ εὐσυμπάθητος χάρις, προσεφελκομένη σε, πρὸς θεῖον ἔλεος.

Ἱερὸν ἐπὶ θρόνον, ψήφῳ Θεοῦ ἔνδοξε, Πάτερ Ἰωάννη, καθίσας καθάπερ Ἄγγελος, σὺ πεπολίτευσαι, εἰρηνικὰς ἀναφέρων, ἱερὰς θυσίας τε τῷ Πανοικτίρμονι.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ, τὸν συμπαθῆ Κύριον, Πάτερ θεραπεύων, δι' οἶκτον σάρκα πτωχεύσαντα, πτωχοῖς ἐπήρκεσας, ξένους ἀστέγους συνῆξας, πληρωτὴς προστάξεων θείων γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ Παναγία, ὁ τοῦ παντὸς αἴτιος, δι' ὑπερβολὴν εὐσπλαγχνίας, θέλων ἐσκήνωσε, καὶ καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, παραβάσει πρότερον ἐξολισθήσασαν.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἵνα τὰ χαρίσματα, Πάτερ τοῦ Πνεύματος φέρῃ σου, ὁ λογισμός, τοὺς τῆς πονηρίας, λογισμοὺς ἀπεδίωξας.

Μύρον εὐωδέστατον, τῆς προσευχῆς ἡμῖν ἔπνευσας, ἱερουργέ, διὰ θεωρίας, πρακτικῆς ἐκτιθέμενος.

Ἔβλυσας διδάγματα, σὺ ἐπουράνια Πάνσοφε, ὡς ἐκ πηγῆς, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς τροφίμους ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Πάναγνε, ἡ τὴν πηγήν, τῆς ἀθανασίας, τοῖς ἀνθρώποις πηγάσασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν τῶν ἐκ τοῦ σώματος, ἐπαναστάσεις τμητικῶς Νεῖλε μακάριε, ἐν ἀγρύπνῳ σου συνέκοψας ἱκεσίᾳ· ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Ὁ Οἶκος.

Τίς σου τῶν ἐπιγείων ἐξισχύσειε, Νεῖλε, εἰπεῖν τῆς πολιτείας τὰ ἆθλα, καὶ τοῦ βίου σου τοὺς ἀμέτρους μόχθους, καὶ πολλοὺς κόπους σου, οὓς ἐπὶ γῆς ὡς ἄσαρκος ἐτέλεσας; ἀλλ' ὅμως ἴδε, οὕτω σοι κράζω.

Digitized by Google

Χαίροις Θεοῦ ποταμὲ χαρίτων· χαίροις Χριστοῦ διδαγμάτων πλημμύρα.
Χαίροις τῆς σοφίας κρατὴρ καὶ τῆς γνώσεως· χαίροις ἀθανάτων φυτῶν τὸ γεώργιον.
Χαίροις δόγμα πρακτικώτατον θεοπνεύστων λογίων· χαίροις νόμου ἐμπειρότατε θεοσδότου ἑρμηνεύς.
Χαίροις τοῦ νοουμένου Παραδείσου φυτουργέ· χαίροις τῆς παρθενίας φυλακτήριον μέγα.
Χαίροις τερπνὴ κιθάρα τοῦ Πνεύματος· χαίροις παθῶν ῥιζοτόμος μάχαιρα.
Χαίροις ἀνδρῶν δικαίων τὸ ἔρεισμα· χαίροις πιστῶν γηγενῶν ὁ προστάτης.
Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐλεήμονα γνώμην ἀναλαβών, εὐσυμπάθητος ὤφθης προσεπαρκῶν, πτωχοῖς ἐνδεέσι τε, Ἰωάννη θεόπνευστε· διὰ τοῦτο κλῆσιν, τῇ πράξει κατάλληλον, παρὰ πάντας μάκαρ, Ἁγίους ἐπλούτησας· ὅθεν ὁ δοτήρ σε, τοῦ ἐλέους μεγάλως, θεόφρον ἠλέησε, καὶ φαιδρῶς κατελάμπρυνεν. Ἱεράρχα πανόλβιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Καταλαμπρύνας σου τὸν νοῦν θεωρίαις, θεολογίας ποταμοὺς ἐξηρεύξω, καταρδεύων καρδίας Νεῖλε θεοφόρε, τῶν πίστει ἀρυομένων σῶν διδαχῶν, τὸ πόμα τὸ διαυγές τε καὶ καθαρόν, καὶ τιμώντων τὴν μνήμην σου, τὴν φωταυγῆ τε καὶ σεπτήν, Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, καὶ Πατέρων τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῇ σταθηρᾷ σου Θεομῆτορ πρὸς τὸν Κτίστην, καὶ τῇ ἀλήκτῳ ἱκεσίᾳ τοὺς ἐν πίστει, τὸν πανάγιον Τόκον τὸν σὸν σεβομένους, ἐκ πάσης ῥῦσαι ἀνάγκης καὶ συμφορᾶς, καὶ δίδου πρὸς τὸν Υἱόν σου οἰκειακήν, παρρησίαν ὡς δυνατή, ἐξευμενίσασθαι αὐτόν, εὑρεῖν ἡμᾶς διάλυσιν, ὧν ἐν βίῳ ἡμάρτομεν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ Σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων, ὁρῶσα τὰ σπλάγχνα ἤλγεις καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐβόας· Οἴμοι! Τέκνον ἐμόν, τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι᾽ ἧς, ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου; Ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Καθαρὸν καταγώγιον, ὤφθης τῆς Ἁγίας Τριάδος Ὅσιε, καὶ ναοῦ θείου κειμήλιον, καὶ Ἀρχιερέων ἀκροθίνιον.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ σου, Κύριος προσέχων ὁ συμπαθέστατος, τὴν ψυχήν σου καθηγίασεν, Ἰωάννη Πάτερ ἱερώτατε.

Ἐντολῶν ἀκαταίσχυντος, γέγονας ἐργάτης τοῦ Πανοικτίρμονος, καὶ ἐπλήσθης ἀγαθῶν αὐτοῦ, ἐν σκηναῖς ἁγίων αὐλιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἴασαί μου τὰ τραύματα, Κόρη τῆς καρδίας καὶ κατευόδωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κινήματα, εἰς Θεοῦ Παρθένε τὰ θελήματα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ἐπανάγαγε Πάνσοφε, τῆς τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με, ὡς ἀντίλυτρον, καὶ τίμημα, τῷ Θεῷ προσάγων τὰς ἐντεύξεις σου.

Ἱερῶς ἀνατάξασθαι, τῆς ἐν τῷ Χριστῷ σοφίας τὰ δόγματα, δοκιμάσας δι᾽ ἀσκήσεως, σεαυτὸν Παμμάκαρ προεκάθηρας.

Λογισμῶν ἅπαν ὕψωμα, Πάτερ ἐπαιρόμενον ἐταπείνωσας, τῇ πλημμύρᾳ τῆς σοφίας σου, ἀφανίσας τούτων τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ὁ Πατρὶ συναΐδιος, καὶ ὡς Θεὸς Λόγος τὸ πρὶν ἀσώματος, ἐπ᾽ ἐσχάτων σεσωμάτωται, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου Πανύμνητε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ε΄. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Τοῦ νεκρωθέντος δι᾽ οἶκτον, νέκρωσιν ἑκούσιον, Πάτερ σοφὲ μιμούμενος, ἐσταυρώθης κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι, καὶ ζωῆς ὑπερκοσμίου, κατηξιώθης ἀξιάγαστε.

Μακαρισμοῦ ἠξιώθης, πρᾶος εὐσυμπάθητος, εἰρηνικὸς γενόμενος, καὶ πεινώντων ἄρτος ἀδαπάνητος, καὶ πενήτων χορηγία περιβολή τε γυμνητευόυσιν.

Θείαις μεθέξεσι Πάτερ, κατακαλλυνόμενος, οἷά περ Ἄγγελος, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως ἱερούργησας, τοὺς πιστοὺς καταφωτίζων, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου, ταῖς φιληδονίαις τοῦ βίου, Ἁγνὴ πανάμωμε, τῷ φωτὶ τῷ σῷ ταύτην καταύγασον, ἡ τὸ φῶς Χριστὸν τεκοῦσα, τῆς ἀγνωσίας σκότος λύοντα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Σοφίας ὀρεγόμενος Πάνσοφε, τῆς ἐνθέου, σπουδαίως κατέλιπες, τοῦ βίου πᾶσαν προσπάθειαν.

Digitized by Google

Γνωστῶς σὺ τὸν ἐπέκεινα γνώσεως, Θεοφάντορ, νοητῶς κατείληφας, ἑνώσει θείᾳ μυούμενος.

Νεφέλην σε τοῖς ὄμβροις τῆς γνώσεως, Θεοφόρε, πᾶσαν κατακλύζουσαν, τὴν ἀγνωσίαν γινώσκομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς κρίνον ἀναμέσον ἐκλάμπουσαν, τῶν ἀκανθῶν, εὑρὼν ὁ νυμφίος σε, Παρθενομῆτορ ἠγάπησεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Δεήσεσι καὶ νηστείᾳ σχολάζων, καὶ ἀγρύπνως τὸν Θεὸν ἱκετεύων, ὀπτασιῶν, καὶ ὁράσεων θείων, κατηξιώθης Θεόφρον πανόλβιε, μυούμενος τὰ ὑπὲρ νοῦν, διανοίας σοφὲ καθαρότητι.

Ὡς Ἄγγελος μετὰ σώματος Πάτερ, ἐπὶ γῆς ἐπολιτεύσω, θυσίας εἰρηνικὰς, ἀναιμάκτους τῇ πίστει, συντετριμμένῃ καρδίᾳ καὶ πνεύματι, μακάριε τῷ Ποιητῇ, Ἰωάννη προσφέρων γηθόμενος.

Ὁ βίος σου ὑπὲρ Ἥλιον λάμψας, συμπαθείας ἐπαφῆκεν ἀκτῖνας, τὸ σκοτεινὸν, νέφος ἐξελαυνούσας, τῶν δεομένων πενίας πανόλβιε, θαλπούσας τε τοὺς τῷ κρυμῷ, τῶν δεινῶν κρατουμένους Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος προφητικῶς, προκατήγγειλαν τοῦτο, φωταγωγούμενοι θείῳ ἐν πνεύματι· καὶ νῦν ἡμεῖς περιφανῶς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Σοφίας τῇ δωρεᾷ κοσμούμενος, καὶ τὸν βίον πολιτείᾳ φαιδρύνας, ἱερουργὸς, ἐχρημάτισας θεῖος, τῷ Πλαστουργῷ μεσιτεύων καὶ πλάσματι, καὶ γέγονας περιφανὴς, καὶ περίβλεπτος Πάτερ διδάσκαλος.

Τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν προσηγγισας, καὶ τῷ θείῳ καλυφθεὶς Πάτερ γνόφῳ, παρὰ Θεοῦ, τῶν δογμάτων τὰς πλάκας, τὰς θεογράφους ἐδέξω πανόλβιε, καὶ δεύτερος ἡμῖν Μωσῆς, νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος.

Ἱέρευσας σεαυτὸν ἑκουσίως, μυστικῶς ὡς ἐθελόθυτον θῦμα, τῷ Πλαστουργῷ, παριστάμενος Νεῖλε, καὶ θεωρίᾳ καὶ πράξει κοσμούμενος· μνημόνευε οὖν καὶ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Ἰδόντες συμβολικαῖς ἐμφάσεσι, τοῦ φρικτοῦ σου μυστηρίου τὸ βάθος, ὅτι Θεὸς, ἐν γαστρί σου σκηνώσει, οἱ θεηγόροι Προφῆται προήγγειλαν, Πανάμωμε· καὶ νῦν ἡμεῖς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες δοξάζομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅ-
» δῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ
» φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρανῶν τὸν πλοῦτον νῦν ἀπείληφας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τῆς ἐλεημοσύνης ὦ ἐπώνυμε.

Ὁ Οἶκος.

Ἴδιον κάλλος ἐνθεὶς τῇ ψυχῇ σου, τὴν γνησίαν ἀγάπην, καὶ τὴν ὡραίαν συμπάθειαν, Κόρην ὡραίως κεκοσμημένην, τὴν ἐλεημοσύνην, κλάδοις ἐλαίας ἐν τῇ νυκτὶ, ἀψευδῶς Ἰωάννη ἑώρακας, ἱλαρῶς σοι φθεγγομένην· Ἐὰν κτήσῃ με φίλην καὶ σύνοικον, ἄξω σε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ· καὶ πεισθεὶς, τοῦ σκοποῦ οὐ διήμαρτες, τῆς ἐλεημοσύνης ὦ ἐπώνυμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχοι.

Ἰωάννης πένησι δοὺς καὶ σκορπίσας,
Ὢ ποῖα Χριστῷ νῦν παρεστὼς λαμβάνει!

Ὤχετο ἀκτεάνων δυοκαιδεκάτῃ Ἐλεητής.

Οὗτος Κύπριος ἦν τὸ γένος, Ἐπιφανίου τοῦ τῆς χώρας Ἄρχοντος υἱός. Γυναικὶ δὲ προσομιλήσας κατὰ βούλησιν τοῦ πατρὸς, καὶ παίδων πατὴρ γεγονὼς, ἐπεὶ τὸν βίον ἥ τε γυνὴ αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα ἀπέλιπον, πᾶσαν τὴν ἔφεσιν αὐτοῦ πρὸς ἐπίδοσιν ἀρετῆς, καὶ Θεοῦ ἀρέσκειαν ἔτρεψε· καὶ διὰ λαμπρότητα βίου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας καθίσταται, τοῦ τῶν Ἀλεξανδρέων δήμου τοῦτον παρ' Ἡρακλείῳ τῷ Βασιλεῖ αἰτησαμένου. Ὅς, ἐπὶ τὴν λυχνίαν εὐαγγελικῶς τεθεὶς, δίκην πυρσοῦ τῇ οἰκουμένῃ ἐξέλαμψε, πρῶτος τὴν ἐν τῷ Τρισαγίῳ ὕμνῳ προσθήκην κωλύσας, προστιθέντων γνώμῃ κακούργῳ τινῶν, τῷ, Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ, Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Διαπρέψας δὲ ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἔτη πολλὰ, καὶ πλεῖστα πεποιηκὼς θαύματα, καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσας τὰ πρὸς τὴν χρείαν ἀφθόνως, καὶ τὴν τοῦ Ἐλεήμονος ἐπίκλησιν ἐντεῦθεν λαβὼν, καὶ τοῖς πᾶσι, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀπίστοις, αἰδέσιμος καταστὰς, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἱστορία καὶ βίβλος δηλοῖ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στίχ. Αἴγυπτον ἄρδει Νεῖλος· ἀλλὰ καὶ κτίσιν·
Λόγῳ κατάρδει, καὶ θανὼν, Νεῖλος μέγας.

Digitized by Google

Οὗτος πολὺς ἦν ἐν λόγοις, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαυρικίου, Ἔπαρχος Κωνσταντινουπόλεως γνωριζόμενος. Σεμνῇ δὲ γυναικὶ συζευχθεὶς, καὶ δύω τέκνα ἄῤῥεν τε καὶ θῆλυ ἀποτεκὼν, τὴν ἑαυτοῦ πέπεικε σύζυγον, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλιπεῖν, καὶ τοῖς Αἰγύπτου μοναστηρίοις κατασκηνῶσαι· μερίσασθαί τε τὰ τέκνα, καὶ τὸν μὲν παραλαβεῖν τὸν υἱὸν Θεόδουλον, τὴν δὲ τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα. Καὶ οὕτω ποιήσαντες, διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων. Καὶ ἐπεὶ ὁ μακάριος Νεῖλος, τὸ Σίναιον ὄρος μετὰ τοῦ υἱοῦ κατειληφὼς, συνῆν τοῖς Πατράσι, βάρβαροί τινες ἐξαίφνης ἐπελθόντες ὡς θῆρες, τὸν υἱὸν Θεόδουλον σὺν ἄλλοις πλείστοις αἰχμάλωτον ἔλαβον· ὃν ὡς αἰχμάλωτον θρηνεῖ πλέον τοῦ καθήκοντος, καθὼς ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ συντεθέντι συγγράμματι ἐμφέρεται.

Τῆς θείας δὲ καταξιωθεὶς ἱερωσύνης, καὶ λόγους ἀσκητικοὺς πάσης σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ὠφελείας ἐκθεὶς, δυνάμει λόγου, καὶ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι, πρὸς ἄσκησιν ἐπαλείφοντας, ἐπιστολάς τε καὶ κεφάλαια συνθεὶς πλεῖστα, καὶ πολλοὺς τῷ θείῳ ἔρωτι δι' αὐτῶν τῷ Χριστῷ προσοικειώσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Κεῖται δὲ, ὥς φασιν, αὐτός τε καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος, μεθ' ἑτέρων Ἀσκητῶν, ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ, ὑποκάτω τοῦ Θυσιαστηρίου, ὑπὸ Ἰουστίνου τοῦ Βασιλέως κατατεθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου τοῦ Θαυματουργοῦ, Ἐπισκόπου Φραγγίας.

Στίχ. Οὐκ ἦν ὁ κόσμος ἄξιός σου Μαρτῖνε·
Ὃν καὶ λιπὼν ἀπῆλθες εἰς κόσμον μέγαν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως· καὶ καταστὰς ὑπ' αὐτοῦ στρατηγὸς, πρὸς τὸν βαρβάρων ἐκπέμπεται πόλεμον· καὶ τὴν πληθὺν τῶν ἐναντίων ἰδὼν, ἔδεισεν, ὡς εἰκός. Κατὰ δὲ τοὺς ὀνείρους, ἐκ θείας ἐπιφανείας, θάρσος λαβὼν, τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκης ἐπαγγελίᾳ, συμμίξας αὐτοῖς καὶ συμβαλὼν, πάντας ἐτρεπώσατο· καὶ μεγάλης διὰ τοῦτο παρὰ τοῦ βασιλέως τυχὼν δεξιώσεως, αὐτὸς μᾶλλον τῷ τῶν οὐρανῶν Βασιλεῖ εὐχαριστῶν διετέλει, ὡς τὴν ἀνέλπιστον νίκην παρασχομένῳ αὐτῷ δι' εὐποιΐας μικρᾶς. Πρὸ γὰρ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου προῆλθεν αὐτῷ τις προσαίτης, καὶ τὴν ἀπορίαν ἀποκλαιομένῳ συμπαθήσας ὁ Ἅγιος, μέρος τῆς χλαμύδος αὐτοῦ ἀποῤῥήξας ἐπίδωκεν· ὅθεν ἔδοξε τὸν Κύριον ἐν τοῖς ὕπνοις παραστάντα λέγειν· Ἐπεὶ πεινῶντά με ἔθρεψας, καὶ γυμνητεύοντα ἐνέδυσας, ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν παρέξω σοι νίκην. Ἀνθ' ὧν εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν μονήρη βίον μετέθηκεν ἑαυτόν. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ τῇ ἀσκήσει ἐγγυμνασάμενος, καὶ τὰς θείας ἐκμελετήσας γραφὰς, Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Κωνσταντίνης τῆς πόλεως, τῆς κατὰ Γαλλίαν κειμένης. Οὗτος τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι νεκροὺς ἀναστήσας, καὶ περιστερὰν ζῶσαν εἰς χρυσὸν μεταβαλὼν, ὡς ἂν τοῦ ἐπιδεομένου βοηθήσῃ τῇ χρείᾳ, καὶ πάλιν εἰς ὃ ἦν ἀποκαταστήσας αὐτὴν, καὶ ἕτερα πλεῖστα πεποιηκὼς θαύματα, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήμειψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀχιά.

Στίχ. Ὅτι Προφήτης Ἀχιὰ, πρὶν τεθνάναι,
Ἱεροβοὰμ μάρτυς, υἱὸς Ναβάτου.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Σηλὼμ, ἐκ πόλεως Ἠλεὶ, ὅπου ἦν ἡ σκηνὴ τὸ πάλαι. Οὗτος εἶπε περὶ Σολομῶντος, ὅτι προσκρούσει τῷ Κυρίῳ· καὶ ἤλεγξε τὸν Ἱεροβοὰμ, ὅτι δόλῳ πορεύεται κατὰ Κυρίου. Εἶδε καὶ ζεῦγος βοῶν πατούντων τὸν ναὸν, καὶ κατὰ τῶν ἱερέων ἐπιτρεχόντων, ἐν περ ἐλθόντες οἱ Βαβυλώνιοι, τοῦτον ἠροτρίασαν. Προεῖπε δὲ καὶ περὶ τοῦ Σολομῶντος, ὅτι αἱ γυναῖκες αὐτὸν ἐκστήσουσι, καὶ πᾶν τὸ γένος αὐτοῦ· καὶ ἀποθανὼν ἐν εἰρήνῃ, ἐτάφη ἐγγὺς τῆς δρυὸς Σηλώμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Ἐπισκόπου Ταρακίνης.

Στίχ. Κλέος κράτιστον ἐκ Θεοῦ ὁ Μαρτῖνος,
Εἴληφεν, ὡς ἔλεον ἐνδεδυμένος.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Σαβωρίας τῆς Ταφωνίας, ἐπίσημος τῷ γένει, καὶ παρὰ τοῖς Ἰλλυρικοῖς μέγας γνωριζόμενος, καὶ ἀποστολικοῖς ἐμπρέπων ἀξιώμασιν. Οὗτος ἐπιβουλευθεὶς παρὰ τῶν τὰ Ἀρείου φρονούντων, καὶ πολλάκις δημοσίᾳ τυφθεὶς, ἐξηλάθη· καὶ εἰς Μεδιόλανον ἀνελθὼν, τὰ αὐτὰ πέπονθεν ὑπὸ Αὐξεντίου τοῦ Ἐπισκόπου, Ἀρειανοῦ καὶ αὐτοῦ ὑπάρχοντος. Ὅθεν ἀναγκασθεὶς, Ταλάρειαν τὴν νῆσον καταλαμβάνει, ἔρημον οὖσαν καὶ ἄοικον, καὶ τῷ Τυῤῥηνικῷ πελάγει ἐγγίζουσαν, ῥίζαις μόναις βοτανῶν ἀρκούμενος. Ὅθεν ὕστερον καὶ ἐπισκοπεῖν ἐπετράπη τὴν ἐν Ταρακίνῃ Ἐκκλησίαν. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τῇ φιλοπτωχείᾳ ἐξήστροφεν, ὥς τε πρώην μὲν πάντα πένησι διαδοῦναι· μετὰ δὲ ταῦτα εἰ τύχοι αὐτὸν ἑνὶ περιβολαίῳ σκέπεσθαι, καὶ ῥιγοῦντα θεάσασθαι τοῦτο ἀπὸ τῶν γονάτων διακόπτειν, καὶ τῷ δεομένῳ ἐπιδιδόναι. Ἀλλὰ καὶ νεκρὸν ἰδὼν ἐκκομιζόμενόν ποτε, ἐπεὶ ὁ συκοφάντης θάπτεσθαι αὐτὸν οὐ συνεχώρει, λέγων χρεωστεῖσθαι παρ' αὐτοῦ χρυσίνων σταθμὸν, ἐκεῖνον μὲν ἀνέστησε· τοῦτον δὲ ψεύστην ἐλεγχέντα, ἀποθανεῖν ἀντ' αὐτοῦ ἐκέλευσεν. Οὕτως οὖν θεαρέστως καὶ ἐπὶ τοιούτοις θαυμαστῶς βιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀντωνίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχ. Ξίφος Ζεβινᾶν, Γερμανὸν, Νικηφόρον,
Σὺν Ἀντωνίῳ δεικνύει νικηφόρους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ. Καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος τὴν ἡλικίαν πρεσβεβηκὼς· ὁ δὲ Νικηφόρος, καὶ Ζεβινᾶς, καὶ Γερμανὸς νέοι ἔτι ἀκμάζοντες. Κατασχεθέντες δὲ ἐν Καισαρείᾳ, καὶ τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ ὁμολογήσαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Μαροθὼ δὲ ἡ παρθένος, ἐκ Σκυθοπόλεως οὖσα, ἐν πάσῃ τῇ πόλει θριαμβευθεῖσα γυμνὴ, πυρὶ παραδίδοται, καὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἔργοις τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος, ἐβεβαίωσας, καὶ μακαριζομένων, συνετάγης χορῷ, ὑπάρξας ἐλεήμων, καὶ καθαρὸς τῷ πνεύματι, Ἰωάννη θεοφόρε.

Μέλιτος γεῦσις ἡδυτάτη, μετενήνεκται εἰς δόκιμον χρυσὸν σοι· τῇ πλουσίᾳ σου γὰρ, προσέχων προαιρέσει, ὁ Ποιητὴς πλουσίας σοι, χορηγεῖ τὰς ἀντιδόσεις.

Φέγγει Τριάδος ἀνεσπέρου, λαμπρυνόμενος θεράπων τῆς Τριάδος, τοὺς τιμῶντάς σε νῦν, φωτίζεις μελῳδοῦντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μόνη τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀπεγέννησας ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ὑποστάσει μιᾷ, ὁρώμε-

Digitized by Google

νον Παρθένε· ᾧ μελῳδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Καταρδόμενος Πάτερ, ὑετοῖς οὐρανίοις, ὤφθης πολύφορος, καρποὺς ὡραιοτάτους, προσάγων τῷ Δεσπότῃ, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ σὴ Παμμάκαρ γλῶσσα, καταρράκτας δογμάτων, ἀναπετάσασα, αἱρέσεως τὴν πλάνην, συντόμως κατακλύζει, τοὺς πιστοὺς ἐκδιδάσκουσα· Ὁ τῶν Πατέρων βοᾶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πολιτείαν Ἀγγέλων, μετὰ σώματος Πατὴρ ἐν γῇ ἐβίωσας, καὶ θείαις θεωρίαις, τῶν ἄνω θεαμάτων, ἐνετρύφας καὶ ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ η΄. Νικηταὶ τυράννου.

Φωταυγῆ ἀστέρα, ὁ Χριστὸς ἐν ὕψει σε τῆς Ἐκκλησίας, ἀναδείξας Πάτερ, διὰ σοῦ τοὺς μέλποντας, πίστει φωτίζει· Εὐλογεῖτε πάντας τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐλεήμων ὤφθης, πρᾶος εὐσυμπάθητος, ἄκακος Πάτερ, πλοῦτος πενομένων, καὶ στολὴ καὶ ἔνδυμα γυμνητευόντων, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ Μάρκου θρόνον, ἱερῶς ἐκόσμησας, ἔργοις ἐνθέοις, ἐξαιρέτως Πάτερ, ἐλεημοσύνῃ τε καὶ συμπαθείᾳ· Ἐλεήμων ὅθεν, ὑπὲρ πάντας κέκλησαι, τοὺς ἐν συμπαθείᾳ, ἐκλάμψαντας Ἁγίους. Θεοτοκίον.

Ῥείθρου ζῶντος ὤφθης, Παναγία σκήνωμα, ἐξ οὗ πιόντες, οἱ θανατωθέντες, τὴν ζωὴν κληρούμεθα ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ἀρετῆς ἀντείχου τῆς τελείας, ἀγαθῶν τὸ πρῶτον ἀγαπήσας, καὶ ταῖς αὐτοῦ νῦν ἀστραπαῖς, λαμπόμενος κραυγάζεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνωστικὴν πλουτήσας ἐπιστήμην, πρακτικῆς ἐπέβης εὐδοξίας, τῆς χάριτος μαρμαρυγάς, ἐκπέμπων τοῖς βοῶσι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κοσμικοὺς θορύβους ἀποδράσας, ἡσυχίας ὅρμῳ προσωρμίσθης, καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, ἐνέκρωσας κραυγάζων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀσφαλῶς γινώσκοντες Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεὸν Λόγον, ὑμνοῦμέν σε πανευσεβῶς, οἱ πίστει μελῳδοῦντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
» λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
» τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
» τὸν Κύριον ἀνύμνουν, καὶ ἐδοξολόγουν, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδού σε μετὰ τέλος, μέσον συλλαμβάνει, δυὰς Ἁγίων Πατέρων ἐν μνήματι, ἱερωτάτην τιμήν σοι, Πάτερ προσνέμουσα.

Ὡς ὄρθρος ὡς ἡμέρα, Πάτερ Ἰωάννη, ἡ φωταυγής σου ἐξέλαμψε κοίμησις, φωταγωγοῦσα τοὺς πίστει, σὲ μακαρίζοντας.

Συνήφθης ταῖς χορείαις, τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Προφητῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων τε· μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἡ θήκη ἔνθα κεῖται, Πάτερ Ἰωάννη, τὸ ἱερόν σου καὶ Ἅγιον λείψανον, πηγὴ θαυμάτων ὑπάρχει, τοῖς σοὶ προστρέχουσι. Θεοτοκίον.

Φανεῖσα πλατυτέρα, οὐρανῶν Παρθένε, τὸν λογισμόν μου στενούμενον πλάτυνον, χωρητικὸν χαρισμάτων, θείων δεικνύουσα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ῥηγνύντα προσπαθείας τῆς κοσμικῆς, τὰ δεσμὰ καὶ Θεῷ συγγινόμενον, σὲ καθορῶν, Πάτερ ὁ ἀλάστωρ βαρβαρικάς, σοὶ τρικυμίας ἤγειρε, λύειν σου νομίζων τὸ σταθηρόν· τῇ θείᾳ δὲ προνοίᾳ, τὰς τούτου διεκρούσω, μηχανουργίας παναοίδιμε.

Πλουσίαις διαλάμπων μαρμαρυγαῖς διδαχαῖς πολυτρόποις ἐλάμπρυνας, τῶν εὐσεβῶς, πίστει προσιόντων σοι τὰς ψυχάς· καὶ γὰρ κρατῆρι πάνσοφε, Νεῖλε τῆς σοφίας τῷ καθαρῷ, τὰ χείλη προσπελάσας, ἐξήντλησας ἀφθόνως, καὶ τοῖς ποθοῦσι μεταδέδωκας.

Ἱέρευσας προθύμως Πάτερ σαυτόν, μυστικῶς ὡς ἀμώμητον σφάγιον, τῷ Πλαστουργῷ, τοῦτον ἀγαπήσας εἰλικρινῶς· ᾧ νῦν τῷ θρόνῳ πάνσοφε, Νεῖλε παριστάμενος ἐκτενῶς, δυσώπει τοὺς ἐν πίστει, τελοῦντάς σου τὴν μνήμην, ἐπιτυχεῖν σου τῆς λαμπρότητος.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἀνώρθωσας Παρθένε τῆς γυναικὸς, τὸ ὀλίσθημα, Λόγον κυήσασα, τὸν ἀνορθοῦν, τοὺς κατερραγμένους ὡς ἀγαθὸν, καὶ κραταιὸν δυνάμενον, τὸν δι' εὐσπλαγχνίας ὑπερβολὴν, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, καὶ σώσαντα τὸν κόσμον, τοῖς παθοκτόνοις αὐτοῦ πάθεσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν μιμητὴν φανέντα, τοῦ φιλοκτίρμονος Θεοῦ, ὑμνήσωμεν Ἰωάννην, ὅπως χρεῶν ἀποκοπὴν, καὶ λύσιν πλημμελημάτων, δι' αὐτοῦ τύχωμεν πάντες.

Τοῦ Ὁσίου.

Ταῖς τῶν δακρύων ἀρδείαις, τὴν σὴν ψυχὴν ἐκπιάνας, Νεῖλε θεόφρον δυσώπει, τὰς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πλῦναι, ἀκαθαρσίας τῶν πόθῳ, σὲ ἀνυμνούντων καὶ ζέσει.

Θεοτοκίον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες, ὅπως σώσῃ, ἅπαν γένος τῶν βροτῶν· καὶ γάρ σε Θεοτόκον, καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ ὁμολογοῦμεν Μητροπάρθενε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμέμπτος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου, καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, μὴ καταλίπῃς με τὴν δούλην σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τὸν Βαπτιστὴν ἐμιμήσω, συνωνυμήσας καλῶς, τῇ ἐγκρατείᾳ Πάτερ, καὶ Ἠλίαν τὸν μέγαν, νηστείας καὶ ἁγνείας, ζήλῳ τρωθεὶς, ἀμφοτέρων Χρυσόστομε, βασιλικῆς τυραννίδος κατατολμῶν, ὡς ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ.

Θείᾳ ἐμπνεύσει τοῦ Λόγου, διαδραμὼν γραφικῶς, πᾶσαν τὴν γῆν ὁ φθόγγος, τῶν δογμάτων σου Πάτερ, ἐφώτισε τὸν κόσμον, ἀνοίξας ἡμῖν, τῆς μετανοίας τὴν εἴσοδον, τήν τε πενήτων φροντίδα ἀνατυπῶν, καὶ Χριστοῦ τὸ Εὐαγγέλιον.

Τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἀκηλίδωτον φῶς, ἡλιακὰς ἀκτῖνας, καταλάμπει τῷ κόσμῳ, δογμάτων εὐσεβείας, Πάτερ σοφὲ, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκει καὶ δᾳδουχεῖ, τὴν οἰκουμένην πρὸς εὐσέβειαν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Γέγονας Χρυσόστομε, θεόπνευστον ὄργανον, δι' οὗ ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐφώνησε· τῇ εὐσήμῳ γὰρ βοῇ, διέδραμε τὰ πέρατα, ὁ φθόγγος τῆς διδασκαλίας σου· καὶ μιμητὴς γενόμενος τῶν Ἀποστόλων Ὅσιε, τὸν χῶρον κατέλαβες ἐκεῖνον, ὃν ἐπόθησας. Πρέσβευε τῷ Κυρίῳ Παμμακάριστε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σάλπιγξ χρυσοειδὴς, λαμπρῶς ἀναβοῶσα, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, ἐδείχθης Ἰωάννη, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πέρατα.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Νόμον ὡς Μωϋσῆς, ἐδέξω ἐκ Κυρίου, Χρυσόστομε τὸν κόσμον, σοφίζων καὶ φωτίζων, τοῖς θείοις σου διδάγμασιν.

Digitized by Google

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Κήρυξ ὡς ἀληθῶς, τῆς θείας βασιλείας, ἐγένου Χρυσολόγε, βοῶν Μετανοεῖτε, βυθίζων τὴν ἀπόγνωσιν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, τὴν μίαν μοναρχίαν, ἐδίδαξας πιστεύειν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα, Χρυσόστομε Πατὴρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Θεὸν Λόγον, δυσώπει Θεοτόκε, μετὰ τοῦ Χρυσολόγου, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά.

Ἀπολυτίκιον.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὴν Α'. Στάσιν τοῦ Α'. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξάντλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυθὸν, τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμοὺς διδαγμάτων μελιῤῥύτων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν, μελῳδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, τὸν ἀκτῖσι φωτίζοντα, διδαγμάτων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον· τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον, τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνώσεως αἴροντα, καὶ δροσίζοντα, ἐκτακείσας καρδίας ἁμαρτίαις, Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν Χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδὼν ἡ εὔλαλος, καὶ πολύφωνος, τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἡ πέτρα ἡ ἄῤῥηκτος, τῶν πιστῶν ὑπογραμμὸς, τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλλος, ἰσοστάσιος, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε τρισμάκαρ, ἁγιώτατε Πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ μαθητὴς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, Σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, **Φῶς ἱλαρὸν,** Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ· Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

(*) Τὸ παρὸν Ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν Παροιμιῶν μὲν τοῦ Σολομῶντός ἐστιν, ὡς καὶ τὰ ἐφεξῆς δύο ἐκ τῆς Σοφίας τοῦ αὐτοῦ· οὐ συγκροτεῖται ὅμως ἡ ὅλη περικοπὴ αὐτῶν κατὰ σειρὰν τῶν ἐδαφίων τούτου, ἢ ἐκείνου τοῦ Κεφαλαίου, ὡς σημειοῦνται ἐν ἀρχῇ, ἀλλ' εἰσὶν ἠρανισμένα ἔνθεν κἀκεῖθεν, κατ' ἐκλογὴν τῶν ἐδαφίων, πρωθύστερον τὰ πολλά.

Digitized by Google

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ί. 32. Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίȣ, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντὸς, καὶ παρὰ Κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τȣ̀ς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν, οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι᾽ αὐτὴν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τȣ̀ς ἀξίȣς αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλȣς αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μȣ, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γάρ ἐστι τῆς τȣ̃ Θεȣ̃ ἐπιστήμης, καὶ αἱρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει· δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γάρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Κεφ. δ'. 14. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν ὦ ἄνδρες, σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ᾽ ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής· καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον· ἀπαύγασμα φωτὸς ἀϊδίȣ, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τȣ̃ Θεȣ̃. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δέ ἐστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὑρίσκεται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν, ἐκ πόνων ἐῤῥύσατο, καὶ ὡδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἔδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἁγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς· ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντός ἐστιν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ᾽ οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίους· ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρύς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἴδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτὸν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα

Digitized by Google

λογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων, καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ· ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς ὁσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῷ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος ά. Ἀνατολίου.

Φωστὴρ Ἰωάννη, ςόμα χρυσεμφανὲς, ἐγκαλλώπισμα τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, καὶ ἐνδιαίτημα Γραφῶν μυσταρχικῶν, σὺ τοῦ παναχράντε Ἁγίε Πνεύματος, ἀκήρατος θησαυρὸς ἐχρημάτισας· ὅθεν ἐπεύφρανας πᾶσαν Ἐκκλησίαν, σωτηριώδει σου λόγῳ ὑπαρκτικῷ. Παῤῥησίαν οὖν εὑράμενος πρὸς τὸν Θεὸν, ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς ἄνω κληρουχίας, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Πάτερ ἁγιώτατε.

Ὁ αὐτός.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ποιμαίνειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Διὸ περιζωσάμενος τὴν ῥομφαίαν τε δυνατοῦ, διέκοψας τὰς γλωσσαλγίας τῶν αἱρέσεων. Καὶ νῦν μὴ παύσῃ πρεσβεύων, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Σὲ τὸν μέγαν Ἀρχιερέα καὶ Ποιμένα, τὸν ἄκακον καὶ ὅσιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸ χρυσίπνοον στόμα τῆς χάριτος, ἀνευφημοῦντες πόθῳ δεόμεθα· Μετάδος ἡμῖν τῶν πρεσβειῶν σου Πάτερ, εἰς ἀντάμειψιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Γεωργίου Νικομηδείας.

Χρυσέοις λόγοις σε ἡ Ἐκκλησία, ὡς κόσμῳ χρυσῷ περικοσμηθεῖσα, Ἰωάννη Χρυσόστομε, νυμφικῶς χαίρεσα βοᾷ σοι· κεκόρεσμαι ἐκ σῶν χρυσοβρύτων ναμάτων, καταγλαϊσθεῖσα χρυσοφαέσι καὶ μελιχρύσοις πόμασιν· ἐκ πράξεως γὰρ εἰς θεωρίαν ἀνάγομαι, διὰ τῶν πραέων σου παραινέσεων· καὶ πρὸς Χριςὸν τὸν νοητὸν νυμφίον ἑνῦμαι, συμβασιλεύεσα αὐτῷ. Διὸ καὶ ἡμεῖς συναθροισθέντες ἐν τῇ μνήμῃ σου κράζομεν· μὴ ἀποκάμῃς δεόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εἴληφας Ἱεράρχα, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω κόσμε ἐγένε, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα· καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ, σαφῶς ἀνεδείχθης· καὶ ὢν ἀεὶ ἡνωμένος φωτὶ, φῶς προσελάμβανες, καὶ τρανότερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλες. Πρέσβευε Χρυσόστομε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ῥήμασι χρυσαυγεστάτοις, τὰ πέρατα σαφῶς κατήρδευσας, χρυσόῤῥυτον ἔχων, τήν τε ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα πανόλβιε· καὶ πάντα διαχρυσώσας τοῖς λόγοις σε, χρυσεργὲ τῶν δογμάτων σε, καὶ βίβλες συγγραψάμενος χρυσογραφικὰς, ἀνέπτης εἰς οὐρανούς. Διὸ βοῶμέν σοι· Χρυσοῤῥόα καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Ἔπρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, Ἰωάννην αὐχεῖν Ἀρχιερέα, ὥσπερ τινὰ κόσμον βασιλικὸν, καὶ χρυσήλατον σάλπιγγα, πάντα περιηχοῦσαν τὰ πέρατα, τὰ σωτήρια δόγματα, καὶ πάντας συναγείρουσαν, πρὸς συνασπισμὸν ᾀσμάτων θεοπρεπῶν· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Χρυσολόγε καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τεῖχος κεκτήμεθα, Θεοτόκε ἄχραντε, καὶ εὔδιον λιμένα καὶ ὀχύρωμα· διὸ δεόμεθα, οἱ ἐν βίῳ χειμαζόμενοι· Κυβέρνησον καὶ διάσωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. ά. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τὸ χρυσαυγὲς καὶ τερπνὸν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ θεόπνευςον ὄργανον· ἡ γλῶσσα ἡ φιλανθρώπως, τῆς μετανοίας ἡμῖν, τοὺς ποικίλους τρόπες ὑπογράφουσα· ὁ νοῦς ὁ χρυσόμορφος· χελιδὼν ἡ χρυσόστομος· περιστερά τε, ψαλμικῶς τὰ μετάφρενα, χρυσαυγίζουσα, ἀρετῶν ἐν χλωρότητι· ῥεῖθρον χρυσοειδέστατον, προχέον τὰ νάματα· ςόμα τὸ θεῖον καὶ θείας, φιλανθρωπίας ἐχέγγυον. Χριςὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις τῶν ὀρφανῶν ὁ Πατὴρ· ἀδικουμένων ὀξυτάτη βοήθεια· πενήτων ἡ χορηγία· ἡ τῶν πεινώντων τροφή· τῶν ἁμαρτανόντων ἡ διόρθωσις· ψυχῶν εὐστοχώτατος, ἰατρὸς καὶ σεμνότατος· θεολογίας, ὑψηλῆς ἡ ἀκρίβεια· ἡ σαφήνεια, τῶν Γραφῶν τῶν τοῦ Πνεύματος· νόμος ὁ πρακτικώτατος· κανὼν ὁ εὐθύτατος· ἡ θεωρία καὶ πρᾶξις, αἱ τῆς σοφίας ἀκρότητες. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Digitized by Google

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Οἶκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, ἱερωμένον σεαυτὸν ἀπετέλεσας· ἐν σοὶ γὰρ τὴν κατοικίαν, ὡς ἐν ἁγίῳ ναῷ, καὶ καθαρωτάτῳ Πάτερ ἔθεντο· σοφῶς κυβερνήσας γὰρ, τὰς αἰσθήσεις τοῦ σώματος, ὡς ἐν ἀσύλῳ, θησαυρῷ διετήρησας, τὴν διάνοιαν, τῶν παθῶν καθαρεύϐσαν· ὅθεν θεοειδέςατος, Παμμάκαρ γενόμενος, τῆς Ἐκκλησίας προέςης, ἱεραρχίᾳ κοσμϐμενος, Χριςὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος, ἀνεδείχθης Χρυσορρήμον Χρυσόςομε, χρυσουργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι· προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου Ὅσιε Πάτερ, καὶ κόσμου παντὸς τὰ πέρατα ἐφώτισας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ ποιητὴς, καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σϐ Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκϐσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύϐσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθὼν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, ἀδίκως τῆς ποίμνης σου, ἀπελάθης μακάριε. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἅδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὔδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δϐναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Σκεῦος ἔνθεον τῆς Ἐκκλησίας, πλοῦτος ἄσυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης Ἱεράρχα Χρυσόστομε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου, τοῖς δεομένοις ἐπαντλήσας τὸν ἔλεον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων, τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν, τῶν ἡμᾶς ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, τὸν Χρυσόστομον πιστοὶ, ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτϐ, τιμήσωμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραςος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται, Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιςᾷ τὸν λογισμὸν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῖς χρυσέοις λόγοις σου, ἡ Ἐκκλησία, ἀρδομένη ἅπαντας, ποτίζει νάματα χρυσᾶ, καὶ ἰατρεύει νοσήματα, τῶν σὲ ὑμνϐντων, παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Οὔτε ἔχθρα συνόδου οὖσα παράνομος, οὔτε μῖσος Αὐγούσης, οὔσης παράφρονος,

τὰς ἀρετὰς τὰς ἐν σοὶ Πάτερ κατέσβεσαν· ἀλλ' ὡς χρυσὸς ἐν τῷ πυρὶ, δοκιμασθεὶς τῶν πειρασμῶν, καθικετεύεις ἀπαύστως, τὴν παναγίαν Τριάδα ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, ζέων τῷ πνεύματι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν ἀντίληψιν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἁγνὴ καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὡς πάντα, ὅσα βούλει καὶ δύνασαι.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχȣ.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας. Ὁ Ν'. Δόξα, Ἦχος β'.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τιμῶντές σου, τὴν μνήμην Ἱεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κτλ.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστȣ̃ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Οἱ Κανόνες· ὁ τῆς Θεοτόκȣ μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰ-
» γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραη-
» λίτης ἀνεβόα· Τῷ λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ᾄσωμεν.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαὶ, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεὸν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ἐν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας μόνη Ἁγνὴ, ἀξίωσον, ὅπως σε δοξάζω, τὴν θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοῦ Πνεύματος μέλπω σε τὸ χρυσοῦν στόμα.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῆς μετανοίας γεγονὼς θερμότατος, κήρυξ Χρυσόστομε, μετανοεῖν Πάτερ, τῷ Θεῷ με πρέσβευε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου, καὶ τῶν πάλαι πταισμάτων, θεραπευθῆναι τὰ τραύματα, τῇ σῇ συμπαθείᾳ δυσώπησον.

Ὅλην τὴν αἴγλην τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πάτερ δεξάμενος, ὁλολαμπὴς ὤφθης, στῦλος προηγούμενος, τῆς Ἐκκλησίας Ὅσιε, φωτεινή τε νεφέλη, παμμάκαρ ἐπισκιάζουσα, τὰ τῶν Ὀρθοδόξων συστήματα.

Ὑπὸ Χριστοῦ προχειρισθεὶς Διδάσκαλος, θεῖα διδάγματα, χρυσοειδεῖ γλώσσῃ, γνώμῃ τε θεόφρονι, πλουσίως σὺ ἐπήγασας· τοῦ Θεοῦ ποταμὸς γὰρ, ὑδάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, ὤφθης θεοφάντορ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ποικιλίᾳ χάριτος, θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος (*).

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ, τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννῆτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τὸν πιςῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ δεύτερον Κανόνα τοῦ Ἁγίου εὔρυθμον καὶ γλαφυρὸν, πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ ςόμα μȣ· καὶ τῶν μὲν Τροπαρίων Ἀκροστιχίς ἐστι τὸ Ἀλφάβητον, τῶν δὲ Θεοτοκίων, Φιλοθέου· ἀναμφιβόλως Φιλοθέου τοῦ Πατριάρχȣ, τοῦ καὶ ἄλλων Κανόνων ποιητοῦ. Μετὰ τὴν γ'. Ὠδὴν, ἔχει προσέτι καὶ δεύτερον Κοντάκιον, πρὸς τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ Οἶκον, πρὸς τὸ, Ἄγγελος πρωτοστάτης, ἀμφότερα οὐκ εὐκαταφρόνητα ὄντα, ἴσως τοῦ αὐτοῦ Φιλοθέου ποίημα.

Digitized by Google

Ἱκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀῤῥωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε καὶ ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νοῦν σὺ Χριστοῦ πεπλουτικώς, σῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ, τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας ἐγένε, συνεργὸς ὑφηγητὴς, δημηγόρος Χρυσόστομε, διδασκαλίας βρύων, σωτηριώδεις θεόπνευστε.

Ἐκ τῶν ἀσύλων θησαυρῶν, τοῦ Πνεύματος σὺ πλουτήσας, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, τὴν ἀέναον πηγὴν, τῶν διδαγμάτων ἤρδευσας, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν, Ὅσιε Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Ὑλομανούσας τῶν ψυχῶν, Χρυσόστομε τὰς ἀρούρας, τῇ πανσόφῳ γεωργίᾳ τῶν λόγων, ἐξεκάθηρας σαφῶς, καὶ καρποφόρους ἔδειξας, τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις, ταύτας ἐπάρδων Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμὸς, οὐκ ἔστιν ὅλως Παρθένε, ἐνδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, οὐρανίων ἀγαθῶν· ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε, τῶν ἀρετῶν ἡ πᾶσα, ἁγιωσύνη Πανάμωμε.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀῤῥήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν γνωστικὸν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα, τῶν μὲν πιστῶν καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως, βυθίζοντα δόγματα· ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἱδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν φλογμὸν τῆς γεέννης καὶ ἐμπρησμὸν, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ ὀδυρμὸν, τὸν ἐλεεινότατον χωρισμὸν καὶ πικρότατον, τοῦ τῶν Ἁγίων κλήρου, καὶ τῆς ὁμηγύρεως, ἐνθυμουμένη φρίξον, ψυχή μου καὶ στέναξον· καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀπαλεῖψαι ἐπείχθητι, κατανύξεως δάκρυσι, συνεργὸν ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα τὴν μόνην Ἁγνὴν, δι' ἧς πταισμάτων, δίδοται ἡ ἄφεσις, τοῖς αὐτὴν Θεοτόκον, ὀρθοδόξως δοξάζουσιν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανάμωμε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων, σοὶ χαριστήρια, ἀναμέλπομεν ἐφύμνια, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀῤῥωστίας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη ἀειπάρθενε.

Τοῦ Ἁγίου. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ἄλλον ἡμῖν, τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον, ὁ προνοίᾳ, πάντων προμηθούμενος, ὡς ἀγαθὸς δέδωκε Χριστὸς, σὲ τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ θεῖον ὑποφήτην, μυστηρίων τῶν ἄνω, Ἰωάννη παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Τὸν χρυσαυγῆ, καὶ χρυσολόγον τιμήσωμεν, Ἰωάννην, πάντας τὸν χρυσώσαντα, χρυσοειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς διδασκαλίας, καὶ κόσμον γλώσσῃ φαιδρύναντα, χρυσίου λαμπροτέρᾳ, καὶ φωτὸς πληρεστάτῃ, ἐκβρυούσῃ τὴν χάριν τὴν ἔνθεον.

Ὅλος Θεοῦ, γέγονας κατοικητήριον· ὅλος ὤφθης, ὄργανον τοῦ Πνεύματος, ἀναφωνοῦν, πάσης ἀρετῆς, θεόπνευστον μέλος, καὶ σωτηρίας ὑπόθεσιν, καὶ κάλλος ὑποφαῖνον, οὐρανῶν βασιλείας, Ἰωάννη παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Σὺ τοῦ Θεοῦ, τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐκήρυξας, μετανοίας, τρόπους ἐκτιθέμενος· καὶ τῶν κακῶν τὴν ἀποφυγὴν, ἄριστα διδάσκων, παμμάκαρ, καὶ τελεώτατα· καὶ ἔργων τῶν ἀρίστων, παραινέσεις ὑφαίνων, πανσεβάσμιε Πάτερ Χρυσόστομε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν, σὲ προστασίαν κεκτήμεθα· σὺ γὰρ Μήτηρ, Θεοῦ ἐχρηματίσας, τοῦ Ποιητοῦ καὶ Δημιουργοῦ, τοῦ τὴν ἡμετέραν, μορφὴν λαβόντος Πανάμωμε, καὶ ταύτην σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου, καὶ τῇ δόξῃ τῇ θείᾳ δοξάσαντος.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ἑ. Ὁ Εἱρμός.

» Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσάγμασί σου Κύ-
» ριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν
» σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Ἔμπλησον Ἁγνὴ, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἁγνὴ, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λῦσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἴασαι Ἁγνὴ, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν, ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

Τοῦ Ἁγίου. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐκκλησίας φωστῆρα, πάντες σε γινώσκομεν φωτοειδέστατον, καὶ ψυχῶν σωτῆρα, ἀναρπάζοντα ταύτας τοῦ φάρυγγος, τοῦ θανατηφόρου, καὶ πρὸς ζωὴν καθοδηγοῦντα, τὴν αἰώνιον Πάτερ ἀοίδιμε.

Λύεις τὰς παρατάξεις, τῶν αἱρετιζόντων, σὺ περιφραξάμενος, εὐσεβείας ὅπλοις, καὶ ἀνδρείᾳ ψυχῆς Ἱερώτατε· συγκροτεῖς δὲ χαίρων, περιφανῶς τῶν Ὀρθοδόξων, τὰς χορείας συνδέσμῳ τοῦ Πνεύματος.

Πλήρεις ὥσπερ φιάλαι, ἀρωμάτων ἐνθέων αἱ σιαγόνες σου, καὶ τὴν οἰκουμένην, νοηταῖς εὐωδίαις εὐφραίνουσι, τῇ τῶν νοημάτων μυρεψικῇ μυσταγωγίᾳ, καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων σου Πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν συλλαβοῦσαν, τὸν δημιουργόν τε καὶ κτίστην καὶ Κύριον, γενεαί σε πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων Ἁγνὴ μακαρίζουσι· καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ νοεραὶ Ταξιαρχίαι, ὡς Μητέρα Θεοῦ σε δοξάζουσιν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὃς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱὸν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διὰ παντός· Τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναι πανάμωμε.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα· ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· Ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Τοῦ Ἁγίου. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σοφίᾳ πνευματικῇ, τὸν κόσμον ὅλον ἐπλούτησας, τοῦ λόγου διανομεὺς, γενόμενος πλούσιος· πλουσία γὰρ ἄνωθεν, Ἱεράρχα χάρις, ἐξεχύθη σου τοῖς χείλεσιν.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀστραπὴ, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου· ἡ δύναμις δὲ τῶν σῶν, ῥημάτων Χρυσόστομε, ὡς σάλπιγξ πανεύσημος, οἰκουμένης πάντα, περιήχησε τὰ πέρατα.

Τὸν ἄνωθεν ὑφαντὸν, χιτῶνα περιβαλλόμενος, Παμμάκαρ τῶν ἀρετῶν, καὶ λόγων λαμπρότητα, περιποιησάμενος, ἀληθείας ὤφθης, περιδέξιον ἑδραίωμα.

Θεοτοκίον.

Ὁ παντοκρατορικῇ, δυνάμει φέρων τὰ σύμπαντα, τὸ ἀσθενὲς τῆς σαρκὸς, ἐκ σοῦ περιβάλλεται, Παρθένε πανάμωμε, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων ὁ Φιλάνθρωπος.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν, χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν. Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε Ὅσιε, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητὴς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τῶν ὅλων Ποιητῇ κλίνω τὸ γόνυ, τῷ προαιωνίῳ Λόγῳ χεῖρας ἐκτείνω, λόγου ζητῶν χάρισμα, ἵνα ὑμνήσω τὸν Ὅσιον, ὃν αὐ-

Digitized by Google

τὸς ἐμεγάλυνε· φησὶ γὰρ τῷ Προφήτῃ ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· Δοξάζω τοὺς ἐν πίστει δοξάζοντάς με. Ὁ οὖν ἐν τοῖς πάλαι τὸν Σαμουὴλ ἀνυψώσας, ἐδόξασε νῦν τὸν Ἱεράρχην· τὸ τάλαντον γὰρ ὃ ἐπιστεύθη, καλῶς ἐμπορευσάμενος, τῷ Βασιλεῖ προσήγαγε· διὸ καὶ ὑπερύψωσεν αὐτὸν ὁ ὑπερούσιος. Τούτου χάριν αἰτῶ ὁ ἀνάξιος ἐγὼ λόγον δοθῆναί μοι, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ἀνυμνῆσαι αὐτόν. Τῶν περάτων γὰρ ὑπάρχει καθηγητὴς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Μύσας ὁ χρυσοῦς Ἰωάννης τὸ στόμα,
Ἀφῆκεν ἡμῖν ἄλλο τὰς βίβλους στόμα.

Ἀμφὶ τρίτην δεκάτην σίγησεν χρύσεα χείλη.

Οὗτος ὁ μέγας φωστὴρ, καὶ διαπρύσιος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος, ἦν ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀντιοχείας, Πατρὸς Σεκούνδου στρατηλάτου, καὶ μητρὸς Ἀνθούσης, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν. Εὐθὺς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πολὺν περὶ τοὺς λόγους ἐκτήσατο ἔρωτα. Τῇ οὖν περὶ τούτους σπουδῇ, καὶ τῇ τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν μετῆλθε, φοιτήσας παρὰ Λιβάνιον καὶ Ἀνδραγάθιον, τοὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ σοφιστὰς, εἶτα παρὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις. Μελετήσας δὲ καλῶς τήν τε τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν Χριστιανῶν γραφὴν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως, καὶ ἁγνείᾳ καὶ καθαρότητι τὸν βίον κοσμήσας, εἰς τὸ τοῦ Κληρικοῦ ἀνάγεται σχῆμα παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Μελετίου Πατριάρχου Ἀντιοχείας, παρὰ δὲ Φλαβιανοῦ Διάκονος, καὶ Πρεσβύτερος γίνεται.

Πολλοὺς δὲ συντάξας λόγους, κρείττονας ἀριθμοῦ, περί τε μετανοίας καὶ τῆς ἐν ἤθεσι καταστάσεως, καὶ πᾶσαν τὴν Θεόπνευστον Γραφὴν ἑρμηνεύσας, ἐπεὶ Νεκτάριος ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πρόεδρος τὸν βίον ἀπέλιπε, ψήφῳ τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τῇ τοῦ Βασιλέως Ἀρκαδίου προστάξει, ἐκ τῆς Ἀντιοχείας μεταπεμφθεὶς, Ἀρχιερεὺς τῆς Βασιλίδος καθίσταται πόλεως, κανονικῶς τὴν χειροτονίαν δεξάμενος. Ἐπίτεινε δὲ πλέον τὴν ἐν ταῖς ἑρμηνείαις τῆς Γραφῆς σπουδὴν, καὶ τὴν ἐν ταῖς διαλέξεσι διδασκαλίαν, δι' ἧς πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν καὶ μετάνοιαν ἤγαγε.

Τοσοῦτον δὲ ἑαυτὸν ἐπέδωκε τῇ ἀσκήσει καὶ ἐγκρατείᾳ, ὡς βραχέος μόνου μεταλαμβάνειν τοῦ ἐκ κριθῆς χυλοῦ, καὶ ὕπνου μικροῦ· καὶ τούτου οὐκ ἐπὶ κλίνης, ἀλλ' ἱστάμενος, καὶ σχοινίοις τισὶ διαβασταζόμενος· εἰδέ που ὀκλάσειε, καθεζόμενος. Τῷ δὲ περιόντι τῆς πρὸς τοὺς δεομένους φιλανθρωπίας, καὶ ἑτέροις πολλοῖς, εἰς τοῦτο καθίσταται τύπος· ὅθεν καὶ ἐν λόγοις ἐδίδασκε προσφυῶς πρὸς τὴν τοιαύτην ἀρετὴν διακεῖσθαι, καὶ πλεονεξίας ἀπέχεσθαι.

Διά τοι τοῦτο καὶ Εὐδοξίᾳ τῇ βασιλίσσῃ πρῶτον προσέκρουσε, καὶ εἰς ἔχθραν κατέστη. Ἡ μὲν γὰρ ἥρπασεν ἀμπελῶνα χήρας τινὸς, καὶ ἡ χήρα ἐπεβοᾶτο ζητοῦσα τὸ ἑαυτῆς· καὶ ὁ Ἅγιος παρῄνει, τὸ ἀλλότριον μὴ κατέχειν· καὶ μὴ πειθομένην τὴν βασιλίδα διήλεγχε, καὶ τῷ κατὰ τὴν Ἰεζάβελ ὑποδείγματι ἐστηλίτευεν. Ἡ δὲ ἀπεθηριοῦται, ἐγκρατῶς ἐχομένη τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ τοῦ θρόνου ἀπελαύνει αὐτὸν, τὸ μὲν πρῶτον δι' ἑαυτῆς, τὸ δὲ δεύτερον δι' Ἐπισκόπων, οἳ ταῖς δυναστείαις μᾶλλον, ἢ τῇ εὐσεβείᾳ ἐπολιτεύοντο. Εἶτα πάλιν ἀποκαθίσταται εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Καὶ ὁ μὲν Ἅγιος πάλιν τὸ τελευταῖον ἐν Κουκουσῷ τῆς Ἀρμενίας ἐξορισθεὶς, καὶ θλίψεσι προσομιλήσας πολλαῖς, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Ὡς δὲ ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ, μετὰ τὴν τούτου ἀπὸ τοῦ θρόνου κάθοδον καὶ ὑπερορίαν, οἱ συνεργήσαντες εἰς τὴν τούτου ἐξορίαν, νόσοις ἐξετασθέντες δεινοῖς καὶ διαφόροις, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν, τὰς ψυχὰς ἀποῤῥήξαντες, τῆς Εὐδοξίας πρώτης τοῦτο παθούσης, ὡς καὶ πρώτης ἀνομησάσης, καὶ τοῖς ἐπισκόποις γενομένης ἀπωλείας προξένου. Φασὶ δὲ, ὅτι, μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτὴν, πρὸς ἔλεγχον τῆς εἰς τὸν Χρυσόστομον ἀδικίας, ἡ λάρναξ, ἔνθα κατετέθη, ἐκινεῖτο ἐπεὶ χρόνοις τριάκοντα καὶ δύο· ἐν δὲ τῷ ἀνακομισθῆναι τὸ τοῦ Χρυσοστόμου τίμιον λείψανον, καὶ ἀποτεθῆναι ἔνθα νῦν ἐστι, τοῦ κλόνου καὶ τῆς κινήσεως ἔστη.

Ταῖς τοῦ Χρυσοῤῥήμονος πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀῤῥωστίας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Τοῦ Ἁγίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Χρηστότητος ἄβυσσον, καὶ εὐσπλαγχνίας μεμνημένος Θεοῦ, ἐγγυώμενος ὤφθης, τὴν σωτηρίαν μετανοοῦσι θερμῶς, καὶ ὁλοψύχως Κυρίῳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥυθμίζεις Χρυσόστομε, ταῖς διδαχαῖς σου πᾶσαν διάνοιαν, καὶ ψυχῶν θεραπεύεις, τὰς ἀῤῥωστίας ὡς συμπαθέστατος, καὶ εὐδρο-

Digitized by Google

μοῦσι συμψάλλεις γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑψώθης γενόμενος, ἐκλελεγμένος ὅσιος ἄκακος, ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, δικαιοσύνην ἐνδεδυμένος λαμπρῶς, καὶ εὐφροσύνῃ κραυγάζων Πανόλβιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἄχραντε, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ Κύριον εὐδοκήσαντα σῶσαι, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος θανάτου φθορᾶς· ὃν ἐπαξίως ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
» στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
» περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οἱ νουνεχῶς τοῖς λόγοις σου, ὁμιλοῦντες Χρυσόστομε, τῆς θεολογίας, τὸ σεπτὸν μυούμεθα, καὶ πᾶσαν καρπούμεθα, τῶν ἀγαθῶν τὴν ὄνησιν, καὶ τὴν τῆς κακίας, ἀποφεύγομεν βλάβην· κοινὸν γὰρ πρυτανεῖον, σωτηρίας ἐγένου, βοῶν· Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Δεσπότην Χρυσόστομε, τῇ συμπαθεστάτῃ παῤῥησίᾳ χρώμενος, καὶ τῇ ἐλεήμονι, καὶ φιλανθρώπῳ Πάτερ στοργῇ· σὲ γὰρ τῷ Σωτῆρι, προβαλλόμεθα πίστει, μεσίτην καὶ προστάτην, καὶ θερμότατον πρέσβιν, θεόφρον Ἱεράρχα, παμμάκαρ Ἰωάννη.

Νεανικὴν τὴν ἔνστασιν, ἀταπείνωτον φρόνημα, πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας, βασιλεῖς ἐνδέδειξαι, θερμῶς προϊστάμενος, ἀδικουμένων Ὅσιε, καὶ τῶν ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν καὶ πενήτων, Πατὴρ γεγενημένος, στοργικῇ διαθέσει, βοῶν· Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματικαῖς μορφώσεσι, καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι, καὶ συμβολικαῖς, καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι, τὴν σὴν προεμήνυον, οἱ θεηγόροι γέννησιν, τὴν ὑπερφυᾶ καὶ θαυμαστήν σου Παρθένε· διό σε γεγηθότες, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἁγνή, σὺν
» ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ῥοὴν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃ, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀῤῥωστίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τῆς ὄντως ἀπολαύων Πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῷ, καὶ τοῦ Χριστοῦ κτησάμενος, γλῶσσαν καὶ τὸ στόμα τὸ γαληνόν, σωθῆναι θεηγόρε, δυσώπει τοὺς σὲ πίστει, διαφερόντως μακαρίζοντας.

Οἱ λόγοι σου Τρισμάκαρ λόγοι ζωῆς, τὴν ζωὴν προξενοῦντες τὴν ἄληκτον· σὲ γὰρ πηγήν, βρύουσαν ἀνέδειξεν ὁ Χριστός, καὶ ποταμὸν προχέοντα, θείων διδαγμάτων ἐπιῤῥοάς, τρυφῆς ὄντως χειμάῤῥουν, ἀφέσεώς τε ῥεῖθρον, καὶ μετανοίας λαμπρὸν κήρυκα.

Μεσίτης ἀνεδείχθης Ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὑπέρλαμπρος· σὺ γὰρ φωστήρ, ὤφθης εὐσεβείας θεοφεγγής· καὶ τῆς ἐνθέου γέγονας, ἐλεημοσύνης εἰσηγητής· διό σε Χρυσολόγε, καρδίας διαθέσει, νῦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ δεδοξασμένη Μήτηρ Θεοῦ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πόθῳ περίσωζε, τῶν πειρασμῶν, ὄχλον διαλύουσα συμπαθῶς· ὡς γὰρ

Digitized by Google

Θεὸν γεννήσασα, πάντα ὅσα θέλεις ἐπιτελεῖν, ἀνύεις ἀκωλύτως, καὶ δύνασαι Παρθένε· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῖς χρυσαυγέσι λόγοις σου, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, φαιδρύνεται λαμπρύνεται, ὦ Χρυσόστομε Πάτερ· ψυχαὶ δὲ κατευφραίνονται, τῶν πιστῶν γεραίρουσαι, τὴν παναγίαν σου μνήμην· σὺ γὰρ πᾶσιν ἐφάνης, σωτηρίας ὁδηγός, καὶ κήρυξ τῆς μετανοίας.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μεγαλοφωνότατον, τῆς μετανοίας κήρυκα, τὸν θησαυρὸν τῶν πενήτων, τὸ στόμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ χρύσεον καὶ εὔλαλον, τῶν Γραφῶν τὴν σαφήνειαν, Ἰωάννην τὸν πάνσοφον, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ὡς ὑπ' αὐτῷ στηριχθέντες.

Θεοτοκίον.

Παρθένε παναμώμητε, Κυρία μου καὶ Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει, σὺν τῷ κλεινῷ Χρυσοστόμῳ, πειρατηρίων ῥύσασθαι, παντοίων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ αἰωνίων ἅπαντας, ἀγαθῶν ἀξιῶσαι· δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενος πάνσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πενομένας φρένας· καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλύν, φιλαργυρίας πικρόν χειμῶνά τε· διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος.

Ὁ στῦλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι, τῶν δογμάτων καταῤῥυτος, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τῆς Θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἁμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας κήρυξ ὁ ἔνθεος, φωστὴρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνείσθω Χρυσόστομος.

Ἥλιος πολύφωτος, τὴν οἰκουμένην τοῖς λόγοις σου, καταυγάζων γεγένησαι, ἀστὴρ φαεινότατος, λαμπὰς φανοτάτη, πυρσὸς τοὺς θαλάσσῃ, τῇ κοσμικῇ διαπαντός, χειμαζομένους ἀποσκαλούμενος, πρὸς ὅρμον γαληνότατον, τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι, χρυσολόγε Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀδίκως τῆς ποίμνης σου, ἀπελαθεὶς Πάτερ Ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς ἐξορίαις τε, ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος ἀθλητής, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον· καὶ νίκης διαδήματι, σὲ ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Χρυσέοις ἔπεσι, καὶ θεοφθόγγοις διδάγμασι κατακοσμήσας τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, πλοῦτον πνευματικὸν ἐθησαύρισας ἐν αὐτῇ, τὰ σὰ θεοπαράδοτα λόγια· διὸ στέφανον ἐξ ἀκηράτων ἀνθέων, πλεξαμένη τοῖς ᾄσμασι, τῇ ἱερᾷ σου προσφέρει μνήμῃ, πάγχρυσε τῇ ψυχῇ σὺν τῇ γλώττῃ, Ἰωάννη Θεόσοφε. Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν Ὅσιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ'. καὶ ϛ'. Ὠδή.

Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεύς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῌ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πρᾶξιν μὲν ἐπίβασιν, εἰλικρινοῦς θεωρίας, θεωρίαν τέλος δέ, φιλοθέου πράξεως Μάκαρ θέμενος, τὸν Χριστὸν ἠξίωσας, τοῦ Πατρὸς τὴν δόξαν, ὑποδεῖξαί σοι τὴν ἄφραστον· καὶ γὰρ ἐφίεται, πᾶσα λογικὴ φύσις ἔνδοξε, Θεοῦ τοῦ ὑποστήσαντος· καὶ τοῦ ποθουμένου τετύχηκας, τοῦτο παραυτίκα, δεξάμενος σφραγῖδα τὸν Υἱόν· ὃν παῤῥησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θείαις ἀναβάσεσι, διαπαντὸς κεχρημένος, ὡς Μωσῆς τὰ πρότερον, τὸν Θεὸν θεάσασθαι ἐπεπόθησας· καὶ γνωστῶς εἶδες δέ, τὴν

Digitized by Google

αὐτοῦ εἰκόνα, δεδεγμένος πρὸς ἐμφέρειαν· Πατρὸς γὰρ σύντομος, γνῶσις ὁ Υἱὸς καὶ ἀπόδειξις· Υἱῷ δὲ καὶ Γεννήτορος, μία ἡ οὐσία γνωρίζεται, καὶ ἡ διὰ πάντων, ταυτότης ἀναφαίνεται σεπτῶς, καὶ βασιλεία καὶ δύναμις, δόξα καὶ προσκύνησις.

Ὄργανον κρουόμενον, ταῖς θεϊκαῖς ἐπιπνοίαις, καὶ ταῖς ὑφηγήσεσι, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐχρημάτισας· καὶ τὸ ὑπερκόσμιον, μελῳδῶν ἐν κόσμῳ, τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγέλιον, πυρίνῃ γλώσσῃ σου, πᾶσαν τὴν ἀπάτην κατέφλεξας, ὡς ὕλην εὐκατάπρηστον, καὶ ὡς χόρτον γῆς μαραινόμενον· καὶ τὸν ἐπὶ πάντων, Δεσπότην τε καὶ Κύριον Χριστὸν, τῇ οἰκουμένῃ ἐκήρυξας, Φίλιππε θεσπέσιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Τοῦ μεγάλου Φίλιππε φωτὸς, ταῖς ἀστραπαῖς πυρωθεὶς, παγκόσμιος ἐξέλαμψας φωστήρ· τὸν Πατέρα δὲ τῶν φώτων, ἐν Υἱῷ ζητήσας εὗρες· ἐν τῷ φωτὶ τὸ φῶς γὰρ εὑρίσκεται· καὶ γὰρ οὗτος σφραγὶς ἰσότυπος, δηλῶν τὸ ἀρχέτυπον. Ὃν Ἀπόστολε δυσώπει, τοὺς ἐσφραγισμένους τῷ θείῳ, περισώζεσθαι αἵματι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σοῦ τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος (*).

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ τοὺς ἰχθύας ποτὲ, σαγηνεύων Ἀπόστολος, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, ἁλιεὺς θεοπρόβλητος· λόγων σαγήνῃ, ἔθνη ἐζώγρησε· Σταυροῦ ἀγκίστρῳ, κόσμον ἀνείλκυσεν. Ὢ οἷον θήραμα, τῷ Χριστῷ προσήγαγεν, ὁ θεουργός! οὗπερ τὸ μνημόσυνον, νῦν ἑορτάζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀποσταλεὶς ἐκ Θεοῦ, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, μέσον λύκων πρόβατον, ἀπτοήτως νῦν πρόεισι, τοὺς θῆρας ἄρνας, πίστει ἀνέδειξε· τὸν κόσμον θείως, μετεστοιχείωσεν. Ὢ ἔργα πίστεως! ὢ δυνάμεις ἄρρητοι! οὗ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! φρέαρ πηγάζον ζωὴν, ἐν σοφίας ἀντλήματι, τοῖς ἐν κόσμῳ πέφηνεν, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος· ἀφ' οὗ περ ῥεῖθρα, δογμάτων πρόεισιν· ἐξ οὗ θαυμάτων, ῥεύματα πίνομεν. Ὢ οἷα δέδρακε, φοβερὰ τεράστια ὁ θεουργός! οὗ περ τὸ μνημόσυνον, πίστει γεραίρομεν.

Δόξα, Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Καταλιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, ἠκολούθησας Χριστῷ· καὶ σφραγισθεὶς τῷ ἐμφυσήματι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπεστάλης ὑπ' αὐτοῦ, εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἀπολωλότα, ἐπιστρέφειν τοὺς ἀνθρώπους, εἰς φῶς θεογνωσίας, Φίλιππε, Ἀπόστολε· καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνα τοῦ θείου σου πόθου, διὰ βασάνων πολυπλόκων, τὴν ψυχήν σου τῷ Θεῷ παρέδωκας. Αὐτὸν ἱκέτευε παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἅγιε Φίλιππε...

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν εὐκλεῆ Φίλιππον ὑμνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας..

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι τῆς τοῦ Χριστοῦ, θεϊκῆς λαμπρότητος, ἐνηδόμενος τρανῶς, θεοκήρυξ Φίλιππε ταῖς σαῖς, κατὰ μέθεξιν αὐγαῖς, ἡμᾶς καταύγασον.

Ὁ τοῦ Πατρός σοι τὴν δόξαν δι' ἑαυτοῦ, ὑποδείξας Φίλιππε, τῷ χορῷ τῶν Μαθητῶν, σὲ Χριστὸς ἐνέταξε τὴν σὴν, προγινώσκων ἀρετὴν, θεομακάριστε.

Νῦν οὐκ αἰνίγματι βλέπεις, οὐδὲ σκιαῖς, οὐδ' ἐσόπτροις Πάνσοφε, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον Χριστὸν, ἀλλὰ πρόσωπον ὁρᾷς, σαφῶς πρὸς πρόσωπον.

Θεοτοκίον.

Ἐκλελοιπότων Ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ Ἰούδα Πάναγνε, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς, προελθὼν Ἡγούμενος τῆς γῆς, τῶν περάτων ἀληθῶς, νῦν ἐβασίλευσεν.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἐνταῦθα μὲν ἔχει Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου, εἰς δὲ τοὺς Αἴνους τὰ παρόντα προσόμοια· τὰ δὲ ἐκεῖ προσόμοια ἐλλείπουσιν ὅλως.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὑπάρχων ἔμπλεως φωτός, πρακτικῆς θεωρίας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, γενομένῳ μεθ' ἡμῶν, κατηξιώθης Χριστῷ, λειτουργῆσαι, Φίλιππε θεσπέσιε.

Κρηπὶς δογμάτων εὐσεβῶν, ἡ σὴ μυσταγωγία, τοῖς πιστοῖς ἀνεδείχθη· δι' αὐτῆς γὰρ τὸν Υἱόν, ἐπέγνωμεν συμφυῶς, ἡνωμένον, ὄντα τῷ Γεννήτορι.

Λυχνία γέγονας χρυσῆ, δᾳδουχῶν τοῖς ἀνθρώποις, τὸ ἀΐδιον φέγγος, καὶ φωτίζων τῇ αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην σαφῶς, ἐπιγνώσει, Φίλιππε πανάριστε. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ Πάναγνε σεμνή, πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω, τῆς εἰς σὲ προσδοκίας· ἀλλ' ὡς Μήτηρ συμπαθής, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ με λύτρωσαι.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ἐλατὴρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθείς, καὶ φωστὴρ τῶν ἐν σκότει ἀποφανθείς, ἔδειξας τὸν Ἥλιον, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντα· καὶ ναοὺς εἰδώλων, συντρίψας ἀνήγειρας, ἐκκλησίας Μάκαρ, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, λαμπρῶς ἑορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ὅμοιον.

Ὀμβροφόρος νεφέλη πνευματική, ἀληθῶς ἀνεδείχθης τοῖς ἐπὶ γῆς, ποτίζων ὡς ἄρουραν, μυστικῶς τὰς καρδίας ἡμῶν· διαδραμὼν γὰρ τῷ λόγῳ, δροσίζει τὰ πέρατα, ὑετοὺς προχέων, τὰ μύρα τῇ λάρνακι· ὅθεν διαπνεύσας, ταῖς ἀπίσταις καρδίαις, ὀσμὴν τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐν αὐταῖς ἐθησαύρισας. Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρός, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ἐμαυτὸν κατερρύπωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πρᾶξαι, οὐδὲ καταφύγιον, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σοῦ Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι τῷ ἀχρείῳ! Διὰ τοῦτο ἱκέτης, πρὸς σὲ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τό, Ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ἡλίου σκήνωμα, Χριστοῦ τοῦ ὄντως φωτός, καὶ ναὸς ἀνεδείχθης χωρητικός, τούτου τῆς λαμπρότητος, καὶ οὐρανὸς δόξας Θεοῦ, τοῖς ἀνθρώποις διηγούμενος.

Φθαρείσης πάθεσι, τῆς ἀνθρωπότητος, ἐμβληθεὶς θεῖον ἅλας παρὰ Χριστοῦ, ταύτης ἀπεξήρανας, τὴν σηπεδόνα τὴν δεινήν, Θεοφάντορ ἀξιάγαστε.

Ἰσχύϊ Φίλιππε, Χριστοῦ ῥωννύμενος, τῶν δαιμόνων τοῦ στίφους καὶ δυσσεβῶν, ὤφθης δυνατώτερος, τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναβοῶν, ζωῆς θείας εὐαγγέλια. Θεοτοκίον.

Λιμένα εὔδιον, Χριστὸς ἀνέδειξε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ ἀληθεῖ, Δέσποινα πανάμωμε, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Τὸν ψυχόλεθρον τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἀλεξικάκοις σου, Θεοῤῥῆμον παλάμαις ἐξήρανας, τοὺς θανατηφόρῳ κεκρατημένους βυθῷ, χαλεπῆς ἀλγηδόνος ἀναῤῥυόμενος.

Πυρίπνους ὅλος ἀναδειχθεὶς τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐπιδημίᾳ, καὶ χάριτι Φίλιππε, τοὺς ἀποψυγέντας ἐν ἀθεΐας κρυμῷ, τῇ τῆς πίστεως θέρμῃ ἐζωοποίησας.

Πλησίον γέγονας τοῦ Χριστοῦ, τὰς ἐνδιδομένας σοι λαμπηδόνας, ἀμέσως δεχόμενος, καὶ διαβιβάζων τοῖς σοὶ προστρέχουσι, φωτίζων καὶ προσάγων, τούτους τῷ Κτίστῃ σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ λόγῳ πάντα δημιουργῶν, καὶ σοφῇ προνοίᾳ κυβερνῶν, μόνος ὡς βούλεται Κύριος, ἄκρᾳ εὐσπλαγχνίᾳ, δημιουργεῖται ἐκ σοῦ, καὶ σὰρξ ἀνερμηνεύτως Πάναγνε γίνεται.

Ὠδὴ ς'. Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Νεμεσωμένην, καὶ λυμαινομένην, βλέπων τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, τὰ σὰ βέλη τὰ ἠκονημένα, τοὺς Ἀποστόλους τείνας ἐξαπέστειλας, καὶ διήνοιξας θώρακος πτύξιν, Χριστὲ τοῦ δράκοντος, ἅπαντας τῆς αὐτοῦ, λύμης καὶ φθορᾶς Σῶτερ ἰώμενος.

Ὑπερτέρῳ, φέγγει καταλάμπων, ὤφθης καθάπερ ἀστραπή, τῇ οἰκουμένῃ φαίνων, καὶ ὡς ὄρος γλυκασμὸν σταλάζον, ὡς Θεοῦ δρόσος

Digitized by Google

οὐρανόθεν πίπτουσα, ὡς Ἀπόστολος ἐκλελεγμένος τὴν δωδεκάριθμον, φάλαγγα συμπληρῶν, τὴν τῶν Μαθητῶν Χριστοῦ Πανόλβιε.

Μυηθεὶς σου, τὸ τοῦ μυστηρίου, βάθος ὁ θεῖος Μαθητὴς, ὡς ποταμὸν εἰρήνης, ἐπιβλύζοντα τρυφῆς χειμάῤῥουν, ὡς ἐπικλύζον κῦμα δόξαν ἔθνεσι, σὲ ἐκήρυξε μεγαλοφώνως, καὶ τὴν σὴν ἔνδοξον, κένωσιν Ἀγαθὲ, τὴν ὑπὲρ ἡμῶν εὐαγγελίσατο.

Θεοτοκίον.

Νεκρουμένους, καὶ ἀπολλυμένους, πάντας θανάτῳ τοὺς βροτοὺς, σὺ τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, τὴν ἀκήρατον ἀθανασίαν, ἀνεκαλέσω πρὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐφώτισας ἐσκοτισμένους, καὶ ἠλευθέρωσας, λύσασα τὰ δεσμὰ, τῆς ἀπαγωγῆς ἡμῶν Πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις
» κητῴοις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέ-
» ρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῇ δοθέντος, ὡς
» ἐκ θαλάμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε· προσεφώνει
» δὲ τῇ κουστωδίᾳ· Οἱ φυλασσόμενοι, μάταια
» καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὁ μαθητὴς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου, τῇ οἰκουμένῃ Θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ θεηγόρος Φίλιππος. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ αὐτός.

Ῥεῖθρα λόγου παράσχου μοι Κύριε, ὁ ὑδάτων τὴν φύσιν δειμάμενος· τὴν καρδίαν μου στήριξον Δέσποτα, ὁ τὴν γῆν στερεώσας τῷ λόγῳ σου· καὶ φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ὁ τὸ φῶς ὡς χιτῶνα ἀναβαλλόμενος· ἵνα λέγω καὶ ψάλλω τὰ πρέποντα, καὶ ἀξίως ὑμνήσω τὸν σὸν Μαθητὴν Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἑνὸς τῆς πρώτης χορείας τῶν Δώδεκα.

Στίχοι.

Ἀρθεὶς Φίλιππος ἐκ ποδῶν ἐπὶ ξύλου,
Τὰ τῶν ποδῶν σοι νίπτρα Σῶτερ ἐκτίει.

Ἤρθης κἀκκεφαλῆς δεκάτῃ Φίλιππε τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς πόλεως, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Πολὺς δὲ ὢν τὴν σύνεσιν, ταῖς βίβλοις τῶν Προφητῶν προσκείμενος, παρθένος διὰ βίου παντὸς, ἐγνωρίζετο. Τοῦτον εὑρὼν ὁ Χριστὸς μετὰ τὸ Βάπτισμα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ προετρέπετο ἀκολουθεῖν. Ὁ δὲ, μετὰ τοῦτο συντυχὼν τῷ Ναθαναὴλ, ἔφη· Εὑρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν Ἰωσὴφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ· καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν ἰδεῖν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ Γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος οὖν τὴν Ἀσιάτιδα γῆν κληρωθεὶς, τὸν Βαρθολομαῖον εἶχε συνεπόμενον, καὶ συναπτόμενον τοῦ κηρύγματος. Σαρκικὴ δὲ αὐτοῦ ἀδελφὴ οὖσα ἡ Μαριάμνη, τούτοις ἀκολουθοῦσα διηκόνει.

Ἐπεὶ δὲ τὰς τῆς Μυσίας καὶ Λυδίας διέβησαν πόλεις εὐαγγελιζόμενοι, καὶ πολλοὺς ὑπὸ τῶν ἀπίστων πειρασμοὺς καὶ θλίψεις ὑπέμειναν, μαστιγούμενοι, ῥαβδιζόμενοι, ἐγκλειόμενοι, λιθαζόμενοι, κατέλαβον τὸν ἠγαπημένον Μαθητὴν καὶ Θεολόγον Ἰωάννην, κατὰ τὴν Ἀσίαν κηρύττοντα τὸν Χριστόν· ἅτε καὶ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γυνὴ Νικάνορος ἐπίστευσε, καὶ ἡ τοῦ Στάχυος οἰκία ὑπὸ τοῦ Ἀνθυπάτου καὶ τοῦ δήμου κατεκαύθη. Ὁ δὲ Φίλιππος, ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ἱεραπόλεως συρεὶς, εἶτα τοὺς ἀστραγάλους τρυπηθεὶς, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀνηρτήθη· καὶ οὕτως εὐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Αὐτίκα δὲ ἡ γῆ, τρόμῳ ληφθεῖσα, καὶ ἦχον ἐκπέμψασα ἐσχίσθη, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων κατέπιεν. Οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, τῷ Βαρθολομαίῳ καὶ τῇ Μαριάμνῃ προσέπεσον κρεμαμένοις οὖσι καὶ αὐτοῖς. Καὶ λύσαντες αὐτοὺς, προσῆλθον τῇ ἀληθινῇ πίστει. Εἶθ' οὕτω συνέστειλαν τὸ λείψανον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸν Στάχυν Ἐπίσκοπον ἐν τῇ πόλει καταστησάμενοι, αὐτοὶ ἐν Λυκαονίᾳ ἐξέδραμον.

Ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ Ἀποστόλου.

Οὗτος ὁ φαεινότατος Ἀστὴρ, καὶ μέγας τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, ὡς ἐπ' αὐτὴν ᾔει τὴν Γαλιλαίαν κηρύσσων, ἔτι τῷ βίῳ περιὼν, γύναιον αὐτῷ προσυπαντᾷ, ἐκκομίζον παιδίον τεθνηκὸς, καὶ οἷα Μήτηρ, ἀμέτρως ἐκόπτετο. Ταύτην ὁ κηρύσσων κατοικτείρας, καὶ τὴν δεξιὰν τῷ τεθνηκότι προτείνας, Ἔγειραι κελεύει σοι ὁ ὑπ' ἐμοῦ κηρυττόμενος, ἔφησεν, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· καὶ ὁ λόγος ζωτικὴν αὐτῷ ἔδωκεν ἀνέγερσιν, καὶ τῇ πενθούσῃ βακτηρίαν τὸν ἀναστάντα γενέσθαι πρὸς τὴν οἰκίαν παρεσκεύασεν. Ἡ δὲ, τῶν ἰχνῶν τοῦ Θαυματουργοῦ δραξαμένη, Ὃν ἀνέστησας, ἔλεγε, δι' ὕδατος ἀναγέννησον σὺν ἐμοί. Καὶ τυχοῦσα τῆς χάριτος, Ἀπόστολος ἐγεγόνει, πᾶσιν εὐαγγελιζομένη τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τὴν ἀνάστασιν.

Ἧγε δὲ τοῦτον (ὁ Φίλιππος) καὶ ἐπ' Ἀθήνησιν· ἔνθα τὸ ἁπλοῦν τοῦ λόγου κἂν εὐτελίζειν οἱ Ἀθηναῖοι ἐβούλοντο, ἡ πρᾶξις τῶν παραδόξων τούτοις ἀντιπισχεῖν ἔπειθε. Καὶ λοιπὸν τί δὴ πράττειν ὀφείλομεν, ἔλεγον, ἡμεῖς οἱ περὶ λόγους ἐσπουδακότες, τούτου τοῖς λόγοις ἡττώμενοι; καὶ γὰρ, ὡς ὁρᾶτε, ἄγροικος οὗτος καὶ ἄπολις, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ἡμῶν ἐγκρατὴς καὶ περιφανὴς ἀναδείκνυται. Τοιγαροῦν δὲ ἐπιστολῆς σημανοῦμεν τῷ Ἀρχιγραμματεῖ τῶν Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ τὸ δόξαν οὗτοι κρατύναντες, ἱκανὸν πρὸς τὸ λέγειν ἐξαποστέλλουσιν. Ὁ γοῦν ἀποσταλεὶς, ἔσω τῆς Ἱερουσαλὴμ γεγονὼς, μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γραφῆς, διὰ λόγων τοῖς Ἄρχουσιν ἐπετράνωσε τὰ τῆς γραφῆς, λέγων· Τοὔνομα Φίλιππος, ἐκ τῶν ὧδέ τις λέγων εἶναι, ἀφίκετο πρὸς ἡμᾶς· ὃς ἀγροικον μὲν ἐπιφέρεται λόγον, οὐ μικρὸν δὲ τὴν ἡμῶν ἐπισείων καρδίαν καὶ πατρίδα, καινὸν διαγγέλλων ὄνομα Ἰησοῦν· ᾧ καὶ χρώμενος ἐπὶ γλώττης, ἀποτρόπαιον ἔχει δαιμόνων καὶ νοσημάτων παντοδαπῶν. Ἀλλάγε σὺν τούτοις, καὶ τοῦτο κατ' ἔκπληξιν ἔπραξεν. Ἀπολιπόντα τινὰ τὸν βίον, καὶ πρὸς τὸν χῶρον τῶν τεθνεώτων μεταχωρήσαντα, τῇ τοῦ Ἰησοῦ προσηγορίᾳ ἀνέστησε. Λείπεται τοιγαροῦν οἴχεσθαι τὰ ἡμῶν, καὶ τὰ τούτου αὐξάνεσθαι, εἰμὴ τάχιόν τι πρὸς ἡμᾶς ἐξ ὑμῶν παραγένοιτο. Καὶ δὴ ἐξ αὐτῆς μετὰ σοβαρᾶς καὶ ἀλαζονικῆς

Digitized by Google

φαντασίας τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἀρχιγραμματεὺς καταλαμβάνει, κατὰ Φιλίππου σφόδρα χαλεπαίνων. Καὶ μήτε ἄρτου γευσάμενος, μήτε τινὸς ἄλλου τῷ σώματι χαριζομένων, ὑψηλὸν αὐτῷ γενέσθαι βῆμα παρηγγυᾶτο. Καὶ τὴν ἔξαλλον τῆς ἀρχιερατικῆς χλαμύδα περιβαλὼν, εἰς τὸν δικαστικὸν πεφυσιωμένος ἄνεισι θρόνον, πάντων τῶν ἐλλογίμων τῆς πατρίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ παραγενομένων μετὰ δέους παρεστηκότων. Ὅμως προσκληθεὶς ὁ Ἀπόστολος μέσον, τῷ Ἀρχιερεῖ ἀπολογησόμενος ἵστατο. Καὶ πρὸς τὸν Ἀπόστολον ὁ Ἀρχιερεὺς οὕτω προσήρετο. Οὐχ ἱκανῶς ἔχειν ἔδοξε, τὸ μοχθηρῶς ὑπεισελθεῖν σε, ἀθλιώτατε πάντων ἀνθρώπων, τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ Γαλιλαίᾳ, καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ τοὺς ἐπ' αὐταῖς ἀφελεστέρους ἀποπλανῆσαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς σοφοὺς τῶν Ἀθηνῶν ὑπενοήσω, μεμελετηκὼς τὴν ἀπάτην, πεπυκνωμένους ἄνδρας οἰόμενος ἀπατᾷν; Καὶ ὡς ἠπατημένου καὶ αὐτὸς καταφρονῶ σου τὸ παρόν· ἐπὶ δὲ τοὺς σοφοὺς, διδάσκων τὰ κατὰ σὲ, τὸν λόγον ποιήσομαι. Ὁ τούτου Διδάσκαλος, ὦ ἄνδρες, ἐπὶ παρατροπῇ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου γενόμενος, ὑφ' ἡμῶν σταυρῷ τεθνάναι εὐλόγῳ νόμῳ κατεκρίθη. Καὶ γυμνὸς τῷ ξύλῳ ἀπῃωρημένος καταλειφθεὶς, διὰ τὸ τῆς ἡμέρας ἐπίσημον, τοῦ Πιλάτου, Ἰωσὴφ τινος πλουσίου ἱκετηρίᾳ ἐπικαμφθέντος, ταφῇ συγκεχώρηται. Καὶ νόμῳ φιλίας οἱ τούτου κρατούμενοι μαθηταὶ, λαθραίως ἀωρὶ τοῦτον ἀποσυλοῦσιν, εἰς πολλῶν ἀπάτην ἐπιτεχνευσάμενοι τοῦτο, καὶ πανταχοῦ ἐπισπείραντες ἐκ νεκρῶν ἐγηγέρθαι, τὸν ἑαυτῶν ἐπιφημίζουσι Διδάσκαλον. Ἐξ αὐτῶν εἷς ἐστι καὶ ὁ Φίλιππος οὗτος, οὗ περικρατὴς ὁ βασιλεὺς ἐπιθυμεῖ γενέσθαι Ἀρχέλαος, εἰς πολλῶν ἐκδίκησιν ἀπολέσων αὐτόν. Ὅνπερ, εἰ βούλεσθε, πρὸς αὐτὸν τὸ τάχος δέσμιον εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπαγάγετε.

Καὶ δὴ τοῦ Ἀρχιερέως παύσαντος τὸν λόγον, οἱ παρεστῶτες ἐνητένιζον τῷ Φιλίππῳ, τί πρὸς αὐτὸν ἀντερεῖ. Ἠρέμα δέ πως τοῖς χείλεσιν ὑπανοίξας ὁ Φίλιππος, τῷ Ἀρχιερεῖ ἔφησεν οὑτωσί· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἵνα τί ἀγαπᾷς ματαιότητα, καὶ λαλεῖς ψεῦδος; ἵνα τί ἐπὶ ματαίῳ τὴν καρδίαν σου βαρύνεις; οὐ χρυσοῦ σὺ τῶν φυλάκων τὰς χεῖρας ἔπλησας, εἰς τὸ πλάσασθαι τῆς ἐγέρσεως συκοφαντίαν; οὐκ οἶδας ἃς ἐναπέθου σφραγίδας τῷ μνήματι; αὗταί σου ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς στηλιτεύσουσι τὸ ἀνόμημα. Ταῦτα τὸν Ἀρχιερέα μεγάλως ἐτάραξαν· θυμικῶς δὲ ὁρμήσας διαχειρίσασθαι τὸν Ἀπόστολον, οὐκ ἠδυνήθη· παρευθὺς γὰρ αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπημαυρώθησαν, καὶ τὸ περίλοιπον σῶμα, ἄχρηστον ἐγεγόνει. Τότε τοῖς παρατυχοῦσι τὸ γεγονὸς γοητεία προσδοκᾶτο. Ὅμως κατὰ τοῦ Ἀποστόλου ὁρμήσαντες, καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς πηρώσεως πεῖραν ἔλαβον. Ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἠγνοεῖτο τῷ Ἀποστόλῳ ἡ ἀπιστία καὶ ἄνοια, ὅτι ἐπικράτεια τῶν δαιμόνων ἔνεστι τούτοις· ἐπὶ τούτῳ οἰμώξας μέγα, Δυσωπήθητι ὑπὸ τῆς σῆς ἀγαθότητος, Κύριε, ἔλεγε, καὶ ἀμφοτέρων ἴασαι τὰ συντρίμματα, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν αὐτοὺς μεταποίησον. Κάτωθεν οὖν τοῦ Ἀποστόλου τὴν εὐχὴν ποιοῦντος, οὐρανόθεν ἡ ῥῶσις τοῖς πληγεῖσιν ἐχαρίζετο· καὶ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς ἀναβλέψαντες, τὴν νοητὴν τῆς ψυχῆς ἐπεζήτουν ὑγείωσιν. Ἀλλ' ἐπεὶ πολλάκις τῶν ἀστηρίκτων εὐμετάβολον τὴν γνώμην οἶδεν ὁ Ἀπόστολος εἶναι, τὸ φώτισμα τούτοις οὐκ ἐπένευσεν. Ἐκτενέστερον δὲ τοῦ Ἀποστόλου προσευξαμένου, θεία δύναμις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατιοῦσα, τὰ καθιδρύματα τούτων πάντα κατέρραξε, καὶ τοὺς ἐμφωλεύοντας ἄρδην ἀπώλεσε δαίμονας, καὶ κλόνος βίαιος τότε τὴν γῆν κατεῖχε, καὶ πάντες καταφυγὴν τὸν Ἀπόστολον ἐτίθουν, μεγάλῃ κράζοντες τῇ φωνῇ· Ἰσχυρὸς Θεός ἐστιν ὁ ὑπὸ σοῦ κηρυττόμενος, καὶ τούτῳ ἀδιστάκτως πιστεύομεν, καὶ χαίροντες τὸ λουτρὸν κομιούμεθα. Καὶ ἀρξάμενος πάντας ἐβάπτιζε· μόνος δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἀποσπασθέντας ὡς εἶδε τοὺς ὑπ' αὐτὸν, τῇ τοῦ δολίου ὑποβολῇ κατὰ τοῦ πλάστου δύσφημα ἐβλασφήμει ῥήματα. Καὶ τοῦτον μὴ φέρουσα τὴν παράνοιαν ἡ γῆ, πάντων ὁρώντων, ὡς ἐπὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν, βιαίως τοῦτον ἔνδον αὐτῆς κατασχεθῆναι ζῶντα συνώθησε. Τότε τοὺς φωτισθέντας ὑποστηρίξας, καὶ Νάρκισσόν τινα τούτοις Ἐπίσκοπον καταστήσας, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται, αὐτὸς πρὸς Πάρθους ἀφίκετο.

Καὶ κλίνας γόνυ, ἐπίσκεψιν οὐρανόθεν ἐζήτει. Καὶ αὐτίκα σχῆμα τούτῳ ἐδείκνυτο ἀετοῦ, ὑπὸ χρυσᾶς πτέρυγας, τὸν Χριστὸν εἰκονίζούσας ἐσταυρωμένον. Ὅθεν ἀναῤῥωσθεὶς, πάλιν εἴχετο τοῦ κηρύγματος· καὶ τὰς τῶν Κανδάκων πόλεις διαδραμὼν, ἐπ' Ἄζωτον ἔπλει, νηὸς ἐπιβάς. Καὶ σφοδρᾶς καταιγίδος κλυδωνιζούσης τὴν ναῦν, φωτοφανὴς αὐτίκα σταυροῦ τύπος ἐπ' αὐτῆς τῆς ὁλκάδος, τῆς νυκτὸς τὸ ζοφῶδες ἐπέλαμψε. Καὶ ἀποβάντες τοῦ πλοίου, ὑπὸ Ἀζωτίδος τινὸς ἐν μεσογαίῳ οἰκήματι καταχθεὶς ὁ Ἀπόστολος, τῆς ἡμέρας ἤδη πρὸς ἑσπέραν διαληγούσης, τὴν εὐχὴν παρέτεινε. Τὸ γοῦν θυγάτριον τοῦ ξενοδόχου, ἐν χρῷ τῆς σύνεγγυς θυρίδος καθισταμένου, ὠδυνᾶτο τὸν ὀφθαλμόν· οὕτω δὲ τοῖς λόγοις τοῦ Ἀποστόλου ἡδύνετο, ὡς καὶ τῆς ὀδύνης ἐπιλαθέσθαι. Εἶτα, προσελθοῦσα τῷ οἰκείῳ πατρὶ, τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν αἰσχύνην σὺν τῇ ὀδύνῃ ὡς ἀμεληθεῖσα προσενεκάλει. Ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν, Ὑπὲρ σοῦ τάχα, τέκνον, ἔφη, προθύμως ἂν καὶ τὴν ψυχὴν προϊέμην, εἰ τοῦ σοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ δυσειδὲς ἠδύνατό τις διορθώσασθαι. Καὶ ἡ παῖς χαριεντιζομένη, Ἔστι πάτερ, εἰ βούλει, ὁ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ πάθους θεραπευτής. Καὶ ποῦ τέκνον, ἔφη; Ἐν τῷ μεσογαίῳ οἰκήματι, ἡ παῖς ἀντεπάγει, ὃν ἐκ τοῦ πλοίου τῇ χθὲς ὀψισθέντα καθυπεδέξω. Καὶ παρευθὺς τὸν Ἀπόστολον προσκληθῆναι κελεύει. Καὶ τούτοις τὸν ἡδὺν τῆς ἀληθείας, ὁ προσκληθεὶς ἐνειράμενος λόγον, πανοικὶ καταθέλξας ἐβάπτισε. Τῆς δὲ κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιζητοῦντος τὴν ἴασιν τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἔφη ὁ Ἀπόστολος· Σοὶ τὴν ἐπιστήμην τῆς ὑγείας χαρίσομαι, καὶ πᾶσι τοῖς προσδεξαμένοις, τὸ χάρισμα τοῦ Βαπτίσματος. Πρωΐας ἀναστᾶσα, ὦ Κόρη, τῷ πάσχοντι ὀφθαλμῷ σου, τὸν Χριστὸν ὀνομάσασα, τὴν χεῖρα ἐπίθες, καὶ ἄρτιος ὁ βεβλαμμένος ὀφθαλμὸς γενήσεται. Οὕτως ἡ μαθήτρια ποιήσασα, ὡς ὁ διδάσκαλος ὑπέθετο, τὸ οἰκεῖον ἐθεράπευσε πάθος. Καὶ ἔκτοτε ἡ σοφὴ Χαριτίνα, συνεργείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Νικοκλέους, ὀπαδὸς τοῦ Ἀποστόλου ἐγένετο, δοξάζουσα σὺν αὐτῷ καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν.

Τὴν δὲ Ἱεράπολιν καταλαβὼν ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, ἐδίδασκε τοῖς συνεπομένοις αὐτῷ, μὴ ἐκκακεῖν τοῖς πειρασμοῖς. Καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐγχώριοι δολοφονῆσαι τοῦτον ἐβούλοντο ὡς ἀπατεῶνα, προφάσει μὴ καὶ τὰς αὐτῶν γυναῖκας ἀπατηθῆναι, ὥσπερ καὶ ἄλλων πολλῶν. Ἥρως δέ τις τῶν πολιτῶν, τὴν τύχην αἰδεσιμώτερος, ἐξᾶραι θέλων τοῦ λιθασμοῦ τὸν Ἀπόστολον, πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ πιθανολογούμενος, οὕτω πως ἔφη· Ἄνδρες πολῖται, τὸ ὑπ' ἐμοῦ βουλευόμενον μάθετε· μηδὲν ἡμῖν ἄδικον καὶ τῷ ξένῳ ἀνδρί· ἀλλ' εἰ δοκεῖ, τὴν αὐτοῦ διδασκαλίαν δοκιμάσωμεν, εἴγε εἰς ψυχικὴν περιποίησιν ἔσται· καὶ ὡς ἐπισήμῳ τῷ Ἥρωϊ ἀντειπεῖν οὐκ ἐτόλμησαν. Καὶ αὐτὸς πρῶτος τῶν ποδῶν τοῦ Ἀποστόλου δραξάμενος, ἐδυσώπει τὸν Ἅγιον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλῦσαι. Καὶ ἀμφοτέρων ἀφικομένων, Μάρκελλα, ἡ τοῦ Ἥρωος γαμετὴ, ἐδυσφόρει κατὰ τοῦ συνεύνου, λύσιν τοῦ συνοικεσίου ζητοῦσα, καὶ τὴν ἀντιστροφὴν τῆς προικὸς, εἰ μὴ τῆς οἰκίας ἔξω βάλῃ τὸν Φίλιππον. Ἐπεὶ δὲ ἐναγώνιον ὁ Ἀπόστολος τὸν Ἥρωα ἑωράκει, αὐτὸν παρεθάρρυνεν ἐπιμένειν τῇ πίστει. Αὐτὸς δὲ γόνυ κλίνας καὶ προσευξάμε-

Digitized by Google

νος, τὴν πρὸ μικροῦ χαλεπαίνουσαν, οἰκέτιν τοῦ ταύτης ἀνδρὸς παρεσκεύασεν, Ὦ ἄνερ γλυκύτατε, λέγουσαν, πόθεν ὁ θαυμαστὸς οὗτος ἐγένετο ἄνθρωπος; ὡς ἡδὺς ὁ τούτου λόγος, καὶ ἡ τῶν ἠθῶν κατάστασις! Μεγάλου Θεοῦ, ὁ Ἥρως ἔφησε, καταγγελεὺς οὗτος, ὦ γύναι, καὶ αἰωνίου βασιλείας προξενητής· καὶ εἰ δοκεῖ, ἀνενδοιάστως προσέλθωμεν τῷ τούτου Θεῷ. Καὶ ἄμφω προσπεσόντες τῷ Ἀποστόλῳ, πανοικὶ λαμβάνουσι τὴν ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγέννησιν. Ἐκ δὲ τούτου πολλοὶ τῆς περιοικίδος χώρας πρὸς Κύριον μετετάξαντο.

Ἀλλ' ὁ τῆς κακίας ἐφευρετής, ὡς ἑαυτὸν ἡττώμενον εἶδε, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐζωγρημένους, πυρπολῆσαι τὴν οἰκίαν τοῦ Ἥρωος ἤγειρε. Καὶ γνοὺς τῷ πνεύματι ὁ Ἀπόστολος, ἀτρόμως ἔξεισι πρὸς αὐτούς· ὃν αὐθημερὸν κρατήσαντες, εἰς τὸ δικαστικὸν βουλευτήριον ἤγαγον. Ἐμβριθῶς δὲ τῷ Ἀποστόλῳ Ἀρίσταρχος ὁ Ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου προσχών, Οἶδά σε ταῖς μαγείαις ἐναμβρυνόμενον, ἔλεγεν· ἀλλ' εἰ μὴ ἀποθέμενος ταύτας ἔσῃ, λιθασμῷ πικρῷ σε ἀπολέσω· τὰ γὰρ περὶ τοῦ σταυρωθέντος Θεοῦ σου εὐκαίρως πιζητήσωμεν λόγῳ. Καὶ τῆς Ἀποστολικῆς δραξάμενος κόμης, ἀθῶν αὐτὸν προσεπηλάκιζεν. Ἀριστάρχου δὲ τὸ ἄτακτον ἐπιτεχνευσάμενος σωφρονῖσαι ὁ μακάριος Φίλιππος, ἴσως καὶ διὰ τοὺς παρατυγχάνοντας, ἵνα γνῶσιν ὅτι δυνατοῦ Θεοῦ ἐστιν ὑπηρέτης, εἰς ἐπήκοον πάντων οὕτω πως ἐξεφώνησεν· Ὁ τὰς καρδίας ἡμῶν πλάσας καταμόνας, καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν πρὸς ὅποι συνιῶν τρεπομένας, τὸν ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ὡς ὀργῆς ἀμέτοχον, ἀναγόμενον λόγον, ἔργῳ πλήρωσον Κύριε, καὶ γενέσθω πᾶσι σωφρονισμός. Ἡ προταθεῖσα χεὶρ ἐπὶ τὴν κόμην, ἧς ἡγίασας κεφαλῆς, παρεθήτω. Ἐπηκολούθει δὲ τῷ λόγῳ ἡ τοῦ ἀτάκτου διαστροφὴ τῶν μελῶν. Παρευθὺς γὰρ ἡ τούτου ἀπεξηράνθη χείρ, καὶ ὁ πρὸς αὐτὴν ὀφθαλμὸς ἀποτετύφλωτο, καὶ κατ' ἄμφω κεκώφωτο τοῖς ὠσί. Τοῦτο τοὺς συνειλεγμένους ἐξέστησε, καὶ μετὰ δέους ἱκέτευον δῶναι συγγνώμην τῷ πλημμελήσαντι. Καὶ ὁ Ἀπόστολος πρὸς αὐτούς· Αἱ τῶν μελῶν διαστροφαὶ ἀνθρωπίνης βοηθείας ἐπαποροῦσιν· ὁ γὰρ τούτων διαρθρωτὴς εἷς ἐστιν, ὁ ἐκ χοὸς καταρχὰς διαρθρώσας τὸν ἄνθρωπον· ᾧ εἰ μὴ προσέλθητε, καὶ αὐτὸς ὁ παθὼν οὐ τεύξεται τῆς ἰάσεως.

Καὶ πρὸς τούτῳ, τεθνεώς τις ἐξεκομίζετο πρὸς ταφήν· καὶ κατασχόντες τὴν κλίνην οἱ συμπαρόντες Ἀριστάρχῳ, χλευάζοντες ἔλεγον τῷ Ἀποστόλῳ· Εἰ τοῦτον ἐγερεῖς, πάντες σὺν Ἀριστάρχῳ προσκυνήσωμεν τῷ Θεῷ σου. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς οὐρανοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀτενίσας, προσηύξατο ἐφ' ἱκανόν· καὶ πρὸς τὸν βεβλημένον τῇ κλίνῃ πραεία τῇ φωνῇ λέγει· Θεόφιλε· καὶ εὐθὺς ἀνεκάθισε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπανέῳξε. Καὶ προσθεὶς ὁ Ἀπόστολος, εἶπεν· Ὁ Χριστός σοι κελεύει, ἀνάστηθι, καὶ ἀκωλύτως προσομίλει. Ὁ δέ, ἀποβὰς τῆς κλίνης, τῷ Ἀποστόλῳ προσέπεσε λέγων· Εὐχαριστῶ σοι, Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκ πολλῶν κακῶν ἐῤῥύσω με τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Ὑπὸ δύο γὰρ ζεζοφωμένων καὶ δυσειδῶν καὶ ἀσπλάγχνων ἐξελκόμενος βιαίως, ἔτι μικρὸν εἰ οὐκ ἔφθασας, ἀπεῤῥίφην ἂν εἰς τάρταρον δυσειδῆ καὶ ὀλέθριον. Τότε τὸ παράδοξον τοῦτο ἐξέστησε πάντας, λέγοντας· Πῶς, ὃν οὐδέ ποτε εἶδεν, ἐξ ὀνόματος φωνήσας ἀνέστησεν; ἐπ' ἀληθείας, ὃν ἰσχυρῶς καὶ λέγει καὶ κηρύττει, καὶ Θεὸν καταγγέλλει, δυνατὸς καὶ ἀληθής ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἀδιστάκτως προστρέχομεν, καὶ πιστεύομεν.

Καὶ τῇ χειρὶ ὁ Ἀπόστολος κατασιγήσας τὸν θόρυβον, διακελεύεται τῷ Ἥρωϊ· Ἐπὶ Ἀριστάρχῳ τῇ χειρί σου σταυροῦ τύπον ἐπιχαράξας, τῷ τῆς ἁγίας Τριάδος ὀνόματι, τῶν μελῶν τὰ βλαβέντα ἐκ τῆς αὐτῶν ἀφελείας ἀνόρθωσον. Καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Ἥρως, τὸν Ἀρίσταρχον ἐπετέλεσεν ἄρτιον. Ἐπὶ τούτῳ πάντες τῷ Ἀποστόλῳ προσπίπτουσι, ἐν οἷς καὶ Πρέφευκτος, ὁ τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος γενέτης, τὰ πρῶτα ἐπὶ πᾶσι φέρων τοῖς συνειλεγμένοις, σὺν τῇ γαμετῇ προσῆλθε τῷ Ἀποστόλῳ. Καὶ τῆς κατηχήσεως εὐμαρῶς τὸν λόγον δεξάμενος, εἰς βεβαίαν τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἔνδειξιν, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ σεβομένους δώδεκα χρυσέους θεούς, τῶν ἐνδεῶν εἰς διανομὴν τῷ Ἀποστόλῳ γενέσθαι προτίθησιν. Οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ τὰ περιλειφθέντα καλῶς οἰκονομήσας, τῆς ὀρθῆς ἀδιστάκτως εἴχετο πίστεως. Καταρτίσας δὲ ὁ Ἀπόστολος τοὺς ἐκεῖσε πάντας πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, τὸν Ἥρωα τούτοις χειροτονήσας Ἐπίσκοπον, καὶ Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους ἐξ αὐτῶν· ἔτι δὲ καὶ ναοὺς προστάξας γενέσθαι, καὶ τούτους καθιδρύσας, καὶ πάντας κατηχήσας, καὶ ἐπευξάμενος, αὐτὸς ἐν Φρυγίᾳ προσέβαλεν, ἅμα τῇ Λυκαονίᾳ καὶ τῇ Ἀσίᾳ, κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὸν Χριστὸν ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ὡς φέγγος ἐξαπεστάλης, βολίδος δίκην Ἀπόστολε, σελασφόροις βολαῖς καταυγάζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πλουσίαις φωτοχυσίαις, τοῦ θείου Μάκαρ κηρύγματος, διαλάμπων φαιδρῶς τοὺς ἐν σκότει, μελῳδεῖν κατεφώτισας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥητόρων ἀδολεσχίαν, καὶ λόγων πᾶσαν δεινότητα, τῷ συντόνῳ λόγῳ ἐκνικήσας, τῷ τῆς πίστεως ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οὐσίαις ὑπερουσίως, Παρθένε δύο γεγέννηκας, ἡνωμένας Ἁγνὴ ἀσυγχύτως, τῷ Χριστῷ, ᾧ κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Νόμων πατρῴων.

Φῶς σε τοῦ κόσμου ἀπετέλεσε, τὸ πατρικὸν φῶς, Λόγος ὁ ἐνυπόστατος, ἐκλεξάμενος Ἀπόστολον, ἐκ τοῦ κόσμου Τρισμάκαρ· καὶ καθοπλίσας, θείᾳ δυναστείᾳ τῇ αὐτοῦ, ἐπαφῆκεν ἀήττητον, ὡς ὁπλίτην βοῶντα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ δυναμούμενος, τὰς ἀντιπάλους τάξεις ὑπερενίκησας, τὴν ἀτίθασσον παράταξιν, τὴν αὐτῶν καταλύσας· τὴν γὰρ εἰρήνην, κλῆρον ἀναφαίρετον λαβών, εἰρηναίαν κατάστασιν, ἐφύτευσας τῷ κόσμῳ, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅλῳ τῷ πόθῳ προσεπέλασας, τῷ σαρκωθέντι Λόγῳ Θεοῦ Ἀπόστολε, μαθητὴς

Digitized by Google

τούτου γενόμενος, καὶ θεῖος ὑπηρέτης, καὶ μυστολέκτης· ὅθεν ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλεὶς, εἰς τὰ ἔθνη ἐκήρυξας, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅλος ἡνώθη ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀναλλοιώτως ὅλῃ τῇ ἀνθρωπότητι, ὁ ὑπέρθεος ἐν μήτρᾳ σου, Παναγία Παρθένε· ὅθεν ἐν δύο φύσεσι, γνωρίζεται Χριστὸς, εἷς ὑπάρχων ἀμφότερα, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βαβυ-
» λῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύον-
» τος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ
» συνημμένοι ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ
» κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον·
» Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ-
» τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Νῦν ἀπορρήτου δόξης, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἠξιωμένος ἔνθα ἡ ἀνέκφρασος, ὑπάρχει εὐφροσύνη, ἔνθα ἡ χαρὰ ἡ ἄληκτος, ἐν ἐκκλησίᾳ, τῶν πρωτοτόκων ἔνθα, δικαίων αἱ σκηναὶ, πάντων Χριστιανῶν ὑπερεύχου, Φίλιππε πάνσοφε.

Ὡραϊσμένος κάλλει, νοητῆς εὐπρεπείας, καὶ βασιλείας στέφος περικείμενος, θεόφρον καὶ πλουσίαις, Φίλιππε περιχεόμενος, φωτοδοσίαις, τῆς τοῦ ὑπερουσίου, φωτὸς μαρμαρυγῆς, χαίρων τῷ τοῦ Δεσπότου σου θρόνῳ, μάκαρ παρίστασαι.

Σὺν Ἀποστόλοις πᾶσι, σεπτοῖς τε καὶ Προφήταις, καὶ σὺν Ἀθλοφόροις Φίλιππε Ὁσίοις, Ἱεράρχαις Δικαίοις, σὺν τῇ Θεοτόκῳ πρέσβευε, λύσιν πταισμάτων, καὶ τῶν ἀμπλακημάτων, δοθῆναι ἱλασμὸν, πίστει τοῖς τὴν φωσφόρον καὶ θείαν, μνήμην τελοῦσί σου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, τὸν πρὶν ἄσαρκον ὄντα, ὑπερφυῶς Παρθενομῆτορ τέτοκας· διό σε Θεοτόκον, πάντες εὐσεβῶς κηρύττομεν ἀληθεστάτην, σοὶ τὴν προσηγορίαν, ἁρμόζοντες Ἁγνή· σὺ γὰρ τῆς τῶν πιστῶν σωτηρίας, ῥίζα καθέστηκας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀ-
» ξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος,
» ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,
» τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,
» τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προσ-
» τάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Δρόμον ὡραίων σου ποδῶν, Φίλιππε ἀναστρέψας, πορείαν τὴν οὐράνιον, ἀνελήλυθας χαίρων· καὶ τῇ Τριάδι παρεστὼς, ἐν Πατρὶ τεθέασαι, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον· διὰ τοῦτό σου πόθῳ, τὴν πανίερον καὶ θείαν, ἑορτάζομεν μνήμην.

Ἕτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πνεύματος Θείου ἀκτῖνα, Θεσπέσιε δεδεγμένος, καὶ κόσμον καταφωτίσας, τῷ φθόγγῳ τῶν σῶν ῥημάτων, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δυσώπει, τὸν Κύριον τοῦ σωθῆναι.

Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία Παρθένε, δέησιν νῦν τῷ Υἱῷ σου, ὑπὲρ ἡμῶν σὺν Φιλίππῳ, τῷ θείῳ καὶ θεηγόρῳ, προσφέρουσα ἐκ παντοίων, κακῶν περίσωζε πάντας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων σου φθόγγων τὰ ἀπηχήματα, ἐπὶ τῆς γῆς παμμάκαρ, διεχύθη καὶ ταύτην, ἐπλήρωσε δογμάτων· δι' ὧν τὸν Υἱὸν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, θεολογοῦντες Ἀπόστολε μυστικῶς, ὁμοούσιον δοξάζομεν.

Ὡς ἑωσφόρον σε πάντες τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, καὶ φαεινὸν λαμπτῆρα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Φίλιππε τρισμάκαρ, ἔχοντες νῦν, τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα δυσχερῶν, ταῖς πρεσβείαις σου πανεύφημε.

Διὰ σταυροῦ τὸν ἀγῶνα τὸν τῆς ἀθλήσεως, διηνυκὼς τῆς νίκης, ἀνεδήσω στεφάνους, Φίλιππε ἀξίως· μεθ' ὧν εἰσελθὼν, εἰς τὰ ἄνω Βασίλεια, συμπαρεδρεύεις Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ, καὶ πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Φιάλαι τῶν ἀρωμάτων ἐν κόσμῳ, αἱ σιαγόνες σου σοφὲ, ὤφθησαν Ἀπόστολε Φίλιππε περικιρνῶσαι τοῖς πιστοῖς, πόμα τὸ ζωοποιόν· πρᾶξιν γὰρ εἰς θεωρίας ἐπίβασιν ἐσχηκὼς, Χριστοῦ ὀπαδὸς ἐχρηματίσας· τὴν στεῖραν καὶ ἄτεκνον ἐθνῶν Ἐκκλησίαν, εὐτεκνωθεῖσαν ἐν αὐτῷ, κατεποίκιλας διδαχαῖς· ἣν καὶ νῦν δυσώπει λυτρωθῆναι, δεινῶν καὶ ἀναγκῶν· δύνασαι γὰρ ἐν Θεῷ, πολλὰ ἐγγίζων αὐτῷ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Digitized by Google

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ΄. καὶ ς΄. Ὠδή.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικὸν, **Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.**

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἀπὸ τῆς αὔριον ἀρχόμεθα σὺν Θεῷ τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων.

ΤΗ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τέσσαρα, δευτεροῦντες δύο ἐξ αὐτῶν.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄβιβος ὁ πάνσοφος, καὶ **Σαμωνᾶς** ὁ θαυμάσιος, καὶ **Γουρίας** ὁ ἔνδοξος, κοινὴν συστησάμενοι, τοῖς πιστοῖς χορείαν, ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν συγχορεύουσιν ἡμῖν, οἱ Ἀθλοφόροι καὶ συνευφραίνονται· ψυχαῖς ταῖς τῶν Μαρτύρων γὰρ, παρὰ Θεοῦ τοῦτο δέδοται, τὰ ἐνταῦθα γινόμενα, νοερῶς ἐνοπτρίζεσθαι.

Πόνους ὑπομείναντες, τῶν ἀφορήτων κολάσεων, καὶ γενναίως ἀθλήσαντες, Τριάδος ἰσάριθμοι, Σαμωνᾶ **Γουρία,** καὶ Ἄβιβε μάκαρ, τῆς αἰωνίου καὶ τερπνῆς, κατατρυφᾶτε νῦν ἀπολαύσεως, καμάτων τὴν ἀντίδοσιν, ἀντιμετροῦντος ὑμῖν Χριστοῦ· ὃν θερμῶς ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μονάδα τρισάριθμον, ὁμολογήσαντες Ἅγιοι, τῶν Ἑλλήνων ἐλύσατε, πολύθεον φρόνημα, καὶ μωρὰν σοφίαν, τῇ νομιζομένῃ, μωρίᾳ εἶναι παρ' αὐτοῖς, **Σταυροῦ** δυνάμει μακαριώτατοι· ὑφ' οὗ ἐνδυναμούμενοι, τὰς χαλεπὰς τῶν κολάσεων, ὑπεμείνατε μάστιγας, θαρσαλέῳ φρονήματι.

Ὅρμον πρὸς ἀκύμαντον, καὶ πρὸς ζωὴν ἀστασίαστον, καὶ λιμένα τὸν πανεύδιον, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, προσκεχωρηκότες, τὸ διαιωνίζον, τῆς ἀπαθοῦς διαμονῆς, καὶ διαρκούσης νῦν ἀντηλλάξασθε, τῶν πόνων τὴν ἀντίδοσιν, καὶ τῶν καμάτων τὰ ἔπαθλα, ἐκ Θεοῦ κομισάμενοι, ἐπαξίως μακάριοι.

Δόξα, Ἦχος β΄. **Ἰκασίας Μοναχῆς.**

Ἡ Ἔδεσσα εὐφραίνεται, ὅτι ἐν τῇ σορῷ τῶν Ἁγίων ἐπλουτίσθη, **Γουρία Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου·** καὶ τὸ φιλόχριστον ποίμνιον, συγκαλουμένη βοᾷ· Δεῦτε φιλομάρτυρες λαμπρύνθητε, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ φαιδρᾷ· Δεῦτε ὦ φιλέορτοι φωτίσθητε· Δεῦτε ἴδετε φωστῆρας οὐρανίους, ἐν γῇ περιπολεύοντας· Δεῦτε καὶ ἀκούσατε, οἷον θάνατον πικρὸν, οἱ γενναῖοι ἀδάμαντες ὑπέστησαν, διὰ τὴν ἀτελεύτητον ζωήν. Διὸ καὶ ἐγγυηταὶ ὄντες τῆς ἀληθείας, κόρην διέσωσαν ἐν μνήματι ζῶσαν βεβλημένην· καὶ τὸν τούτους ἀθετήσαντα παμμίαρον, τῷ ὀλέθρῳ παρέδωκαν, ὡς φονέα καὶ ἀνελεήμονα· καὶ ἐκτενῶς δυσωποῦσι, τὴν παναγίαν Τριάδα, τοῦ ῥυσθῆναι ἐκ φθορᾶς καὶ πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τί σοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ, **Δέσποινα** τοῦ κόσμου προσάξω, εἰμὴ δακρύων πηγὰς, καὶ ἐξομολόγησιν τῶν πεπραγμένων μοι; Ἀλλ' ἱλέῳ σου ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς· λῦσον τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος, δέομαι ἀπάλλαξον τὸν δοῦλόν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ξύλῳ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὁρῶσα, ἡ Ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θαῦμα θαυμάτων ἀξίως θαυμασιώτερον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη, τὸ ὑμέτερον θαῦμα, Μάρτυρες Κυρίου, ἀπὸ δυσμῶν, τῶν ἐθνῶν γὰρ τὴν Κόρην ποτὲ, ταφῇ δοθεῖσαν ἀδίκως, ταῖς μητρικαῖς, διεσώσατε ἀγκάλαις ὑμεῖς.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Μαρτυρικῶς ἐναθλοῦντες, θεομακάριστοι, τὰς τῶν ἐχθρῶν αἰκίας, ὥσπερ χάριν πλουσίαν, ἐδέξασθε προθύμως· καὶ ὀρεκτῶν, γενρῶν ἀπολαύσεως, ἠλογηκότες τῶν θείων τῇ ἐκλογῇ, ταῖς ποιναῖς οὐ κατεκάμφθητε.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Γουρίαν πάντες τὸν μέγαν, καὶ γενναιότατον, σὺν Σαμωνᾷ τῷ θείῳ, καὶ Ἀβίβῳ τῷ πάνυ,

Digitized by Google

τῷ ὄντι ἐν Λευΐταις, ὕμνοις πιστῶς, εὐφημήσωμεν σήμερον· ὅτι θερμότατοι πάντων προασπισταὶ, ἐν ταῖς θλίψεσιν ὑπάρχουσιν (*).

Δόξα, Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τοὺς τοῦ Χριστοῦ ἀριστέας, ὕμνοις τιμήσωμεν, Γουρίαν Ἄβιβον καὶ Σαμωνᾶν, ὅτι παραδόξως ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· ὅρκῳ γὰρ οὐ παρεῖδον μεταναστεῦσαι Κόρην, ἀλλ᾽ ἐκπληροῦντες τὸ αἴτημα, τὴν παῖδα διεσώσαντο, παρανόμῳ Γότθῳ, ἄμυναν ποιήσαντες. Δἰ ὧν Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον, δἰ ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε· διὸ δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με, παθῶν ἀπάλλαξον· ὅπως τὴν στενὴν καὶ εὐθεῖαν, τρίβον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρθένε φέρουσαν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. ά.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τοὺς τρεῖς ὁμοῦ λέγοντας αἰνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριάδος τὴν μοναρχίαν Ἅγιοι, θεολογοῦντες σεπτῶς, πολυαρχίας ἄστατον ἀχλὺν, εὐμαρῶς διελύσατε, Ἀνατολῆς πολύφωτοι, ὥσπερ ἀστέρες ἀνατείλαντες.

(*) Ἐλλείπουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ τὰ ἀνωτέρω τῶν Ἀποστίχων Προσόμοια.

Οἱ τρεῖς ὁμολογηταὶ τῇ χάριτι, καταλαμπόμενοι τῆς ἀρχικῆς Τριάδος ἐμφανῶς, τὸ τῆς πλάνης πολύθεον, καρτερικὴν τὴν ἔνστασιν, ἐπιδεικνύντες ἐξηφάνισαν.

Ὑμᾶς πρὶν υἱοθετήσας Ἔνδοξοι, θέσει ὁ φύσει Υἱὸς, τῆς νῦν αὐτῷ δοθείσης ἐκ Πατρὸς κληρουχίας ὡς εὔσπλαγχνος, συγκληρονόμους ἔδειξε, καὶ βασιλείας συμμετέχοντας.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, σκηνὴ Παναμώμε· τὸν ἑαυτῆς γὰρ οἶκον ἐκ τῶν σῶν, παναχράντων αἱμάτων σεμνὴ, οἰκοδομεῖν εὐδόκησε, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐθελουσίως καὶ δειναῖς μάστιξιν, οἱ τοῦ Χριστοῦ παρέδωκαν, ὁμολογηταὶ καὶ θεράποντες.

Ῥυσθῆναι τῶν χαλεπῶν, τῆς ἁμαρτίας λογισμῶν Ἅγιοι, τοὺς τὴν ὑμῶν ἄθλησιν, πίστει ἀνυμνοῦντας πρεσβεύσατε.

Ἐν ξύλῳ καρτερικῶς, ἀναρτηθέντες οἱ σεπτοὶ Μάρτυρες, πανευσεβῶς ἄτρωτον, τὴν ὁμολογίαν διέσωσαν.

Θεοτοκίον.

Ἰάσεων σε πηγὴν, ὁ τὴν σὴν μήτραν ὑποδὺς ἔδειξε, Μήτηρ Θεοῦ πάναγνε· τὴν ἐμὴν ψυχὴν οὖν θεράπευσον.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χρι-
» στὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, καταγγέλλοντες πίστιν, πολύθεον Σοφοὶ, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἀνδρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι· Κόρην ζῶσαν δὲ, κατακλεισθεῖσαν ἐν τάφῳ, διεσώσατε, θανατηφόρου κινδύνου, ὑμᾶς μακρίζουσαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Σταυρῷ ὁπλισθέντες τῷ τοῦ Χριστοῦ, ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχὺν, ἀνδρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι, τὴν ἀθεΐαν πᾶσαν, εἰδώλων ἐλέγξαντες, καὶ τὴν Τριάδα Ἅγιοι, προθύμως κηρύξαντες· ὅθεν ἐπαξίως, παρ᾽ αὐτῆς τοὺς στεφάνους, τῆς νίκης ἐλάβετε, ὡς νομίμως ἀθλήσαντες. Ἀθληφόροι Πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν

Digitized by Google

ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μȣ, ὅταν μέλλω παρίςασθαι, πρὸ προσώπου τȣ Κτίςου μȣ. Δέσποινα Θεοτόκε ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωρȣσα ἐν τῷ ςαυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μȣ φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἢ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Σταθηρὰν τὴν καρτερίαν οἱ Ἀθλοφόροι, ἀνηλεῶς στρεβλούμενοι, ποικίλαις βασάνοις, πᾶσιν ἐπεδείξαντο, συμφώνως κραυγάζοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οἱ τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι στεφανῖται, τρισοφεγγεῖ λαμπάδι, τοὺς νῦν ἐκτελοῦντας, μνήμην τὴν πανίερον, αὐτῶν καταυγάζȣσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύοντες.

Μετ' εὐλαβείας προσδράμωμεν τῇ φωσφόρῳ, καὶ φωταυγεῖ θεόφρονες, θήκῃ τῶν Μαρτύρων· βρύει γὰρ ἰάματα, τοῖς πίστει κραυγάζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁμολογοῦντες τῆς Θείας οἰκονομίας, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, γλώσσαις θεολόγοις, πᾶσαν ἀθεότητα, οἱ θεῖοι καὶ πάνσοφοι, Ὁμολογηταὶ κατηδάφισαν.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν. Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς κυοφορίας σου, Μῆτερ ἀειπάρθενε ἄχραντε.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Λαμπρότησι σαφῶς, τῶν ἀγώνων ἐκλάμποντες, ἐφαύλισαν τῶν τυράννων, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῆς πίστεως οἱ πρόβολοι.

Εἰς πάντα προφανῶς, οἰκȣμένης τὰ πέρατα, τὰ θαύματα τῶν Μαρτύρων, διεδόθη καὶ πάντας, τῇ πίστει ἐβεβαίωσαν.

Γῇ ὥσπερ ἀγαθῇ, τὰ τῆς χάριτος σπέρματα, δεξάμενοι πολιτείᾳ, φιλοπόνῳ πλουσίως, οἱ θεῖοι ἐγεώργησαν.

Θεοτοκίον.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς, καὶ πελάγει χρηστότητος, τὰ σύμπαντα Θεομῆτορ, συγκρατῶν σαῖς ἀγκάλαις, κρατεῖσθαι κατηξίωσεν.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, ὡς καλοὶ στρατιῶται Θεόφρονες, ἐγκρατευσάμενοι πάντα, καὶ τρανῶς τὴν πίστιν τετηρηκότες, τὸν τῆς θείας, δικαιοσύνης ἤρατε στέφανον.

Τὸ πρὶν μὲν, ὁ Ἀββακοὺμ μετάρσιος αἴρεται, τῇ τοῦ Δεσπότȣ προστάξει· δι' ὑμῶν δὲ Κόρη τυραννουμένη, Θεηγόροι, τῇ θρεψαμένῃ ἀποκαθίσταται.

Ἀςράπτει, ἡ σορὸς τῶν Μαρτύρων τοῖς θαύμασι, καὶ ποταμοὺς ἀναβλύζει, ἰαμάτων πᾶσι τοῖς προσιοῦσι, καὶ τοῖς πίςει, τὴν αὐτῶν καρτερίαν θαυμάζουσι.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος, ὡς καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρȣ
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους σοφοὶ, τὴν χάριν κομισάμενοι, τῶν ἐν πειρασμοῖς, προΐστασθε πανεύφημοι· διὸ Κόρην Ἅγιοι, ἐκ θανάτου πικροῦ ἐλυτρώσασθε· ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τοῦ ἐχθροῦ δουλείας με ῥῦσαι, Ἰησοῦ ζωοδότα, ταῖς τῶν σῶν ἀθλητῶν ἐντεύξεσι δυσωπȣμενος· ὅπως, ἀδούλωτον κεκτημένος τῶν παθῶν τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἀνευφημῶ τὴν αὐτῶν ὀξυτάτην βοήθειαν· προφθάσαντες γὰρ, τοῦ θανάτȣ ἐρρύσαντο κράζȣσαν τὴν Κόρην, ἣν περ παρέθετο ἐκβοῶσα ἡ μήτηρ τοῖς Μάρτυσιν· Ὑμεῖς ὄντως ὑπάρχετε Ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄. τȣ αὐτȣ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν Γȣρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβȣ.

Στίχοι.

Ξίφος τελειοῖ Σαμωνᾶν καὶ Γουρίαν,
Καὶ φλὸξ Ἄβιβον, οἷς χαρὰ φλὸξ καὶ ξίφος.

Πῦρ πέμπτῃ δεκάτῃ Ἄβιβον πέφνε, χαλκὸς ἑτάρους.

Digitized by Google

Τούτων, ὁ μὲν Σαμωνᾶς καὶ Γουρίας, ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ Ἀντωνίνου δουκὸς, Γουρίας μὲν ὁρμώμενος ἀπὸ Σαργωκητίας κώμης, Σαμωνᾶς δὲ ἀπὸ Γανάδος. Διεβλήθησαν δὲ, ὡς ἀναπείθοντες τοὺς ἀνθρώπους μὴ θύειν εἰδώλοις. Καὶ εὐθὺς ἀναρτῶνται ἀπὸ μιᾶς χειρὸς ἑκάτερος, τῶν ποδῶν αὐτῶν κάτωθεν λίθῳ βαρυνομένων. Καὶ ἔμειναν ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ὥρας ἕκτης κρεμάμενοι. Εἶτα κατενεχθέντες, ἐν σκοτεινῷ τόπῳ τῆς φυλακῆς ἐναπορρίπτονται· καὶ τῷ ξύλῳ τοὺς πόδας περισφιγχθέντες, ἔμειναν ἐκεῖ, λιμῷ καὶ δίψει καὶ δεσμοῖς πιεζόμενοι, τετραμηνιαῖον χρόνον. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξαγαγόντες αὐτοὺς πάλιν οἱ διῶκται, τὸν μὲν Ἅγιον Σαμωνᾶν ἀναρτῶσι τοῦ ἑνὸς ποδός· καὶ τὸ γόνυ ἐξαρθρωθεὶς, κατὰ κεφαλῆς ἀπὸ ὥρας δευτέρας ἕως πέμπτης κρεμᾶται· τὸν δὲ Ἅγιον Γουρίαν ἐῶσιν, ὡς ἡμιθνητον ὑπάρχοντα, καὶ νεκροῦ οὐδὲν ἄμεινον ἐοικότα· καὶ τῇ ἕωθεν ἐξαγαγόντες, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν οἱ διῶκται ἐπιφέρουσιν.

Ἄβιβος δὲ, Διάκονος ὢν τὴν τάξιν, ἐπὶ Λικινίου τοῦ Βασιλέως διαβληθεὶς, ὡς διδάσκων εἰς τὰς χώρας καὶ κώμας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, κρεμασθεὶς τύπτεται· καὶ ἀφεθεὶς πάλιν ἐρωτᾶται· καὶ μὴ εἴξας τῷ θελήματι τοῦ τυράννου, τῷ πυρὶ παραδίδοται, ἱμάντα ἔχων ἐπὶ τοῦ στόματος δίκην φονέως. Καὶ οὕτως ἐτέλεσεν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυντιριανοῦ, Ἐπισκόπου Σελευκείας· καὶ μνήμη τῶν εὐσεβῶν βασιλέων, Ἰουστίνου καὶ Θεοδώρας· καὶ τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νέου.

Στίχ. Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπὼν μετρουμένην,
Ζωὴν πρεπόντως εὗρεν οὐ μετρουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐλπιδίου, Μαρκέλλου, Εὐστοχίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχ. Πῦρ Ἐλπίδιε σὺν δυσὶ στέγειν φίλοις,
Ἡ τῶν ἐπάθλων ἐλπὶς ἠρέθιζέ σε.

Ὁ μακάριος Ἐλπίδιος, εἷς τῆς Συγκλήτου Βουλῆς ὑπάρχων, καὶ τὰ μυστικὰ πιστευόμενος πράγματα, καὶ νόμους γράφων, Χριστιανὸς ἐγνωρίζετο. Παραστὰς οὖν τῷ ἀποστάτῃ Ἰουλιανῷ, τρίχινον ἱμάτιον περιβάλλεται, σιδηροῦς τριβόλους ἐμπεπαρμένους ἔχον, ᾧ, πίσσης χαχλαζούσης ἄνωθεν ἐπαλειφομένης, οἱ σιδηροῖ τρίβολοι ἡδραιοῦντο. Εἶτα τύπτεται κατὰ πᾶν μέρος τοῦ ἱματίου, καὶ ταῖς τῶν τριβόλων ἀκίσι τὰς σάρκας καταπείρεται. Καὶ βόθρῳ βληθεὶς, χαχλάζοντι ὕδατι ἐπιχέεται, καὶ τὰς σάρκας κατακαίεται. Καὶ ἐκ πίσσης, καὶ στέατος, καὶ ἑτέρων τοιούτων, κολλητικῶν ἅμα καὶ καυστικῶν φαρμάκων, κρᾶμα ἐνσκευασάμενος ὁ παράνομος, καὶ σφόδρα ἐκκαύσας, ἐπαντλεῖσθαι τὰς κατατακείσας αὐτοῦ σάρκας προστάττει, καὶ δριμεῖς ἑτέρους χυμούς. μετὰ καὶ θείου ἀπύρου καὶ ἀσφάλτου συγκεκραμένους, ἐγχέεσθαι κατὰ τοῦ στόματος. Ἔπειτα ἵπποις ἀγρίοις καὶ ταύροις, σὺν ἅμα Εὐστοχίῳ καὶ Μαρκέλλῳ, δεσμεῖται πρὸς τὸ διασπασθῆναι· τὰ δὲ ἀκίνητα ἔμειναν. Καὶ ῥοπάλοις ἀγρίοις τὰ μέλη συντρίβονται· καὶ πυρὶ ἐναῤῥιφθέντες, ἀφῆκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Λέγεται δὲ μετὰ ταῦτα, ἐν τῷ Καρμηλίῳ μὲν ὄρει τεθάφθαι αὐτῶν τὰ σώματα· βροντῶν δὲ καὶ ἀστραπῶν εὐθὺς γενομένων, τὸν Χριστὸν μετὰ δυνάμεως ἀγγελικῆς παραγενέσθαι, καὶ τοὺς Μάρτυρας ἀσπάσασθαι. Καὶ Εὐστόχιον μὲν καὶ Μάρκελλον μετατεθῆναι εἰς ὃν ᾠκήκησε τόπον· τὸν δὲ θαυμαστὸν Ἐλπίδιον, ζωῶσαί τε αὖθις καὶ παραθαῤῥῦναι, καὶ πρὸς ἀγῶνας δευτέρους παραπέμψαι· καὶ Ἰουλιανὸν, θεασάμενον αὐτὸν, ἐκπλαγῆναι, καὶ ἐκ τεσσάρων μὲν ἁπλωθῆναι προστάξαντα, ἀνενδότως δὲ μαστίζεσθαι, ὀξάλμῃ τε καταντλεῖσθαι, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι τοὺς μώλωπας ἀνατρίβεσθαι, καὶ ἐπ' ἀνθρακιᾶς ζεούσης ἁπλωθῆναι, καὶ ἄνθρακας ἁπτομένους ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ ἐπὶ τοῦ βασανιστηρίου ξύλου ἀναρτηθῆναι, καὶ θυρεῷ σιδηρῷ, ἔχοντι κατὰ τὸ μεσαίτατον ὀπὴν, τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ κόραξι σιδηρῷ κατὰ κεφαλῆς τύπτεσθαι, καὶ σώρευμα πυρὸς ἐπιτεθῆναι, ὡς τὰ αἰσθητήρια καυθῆναι. Καὶ τούτων γενομένων, καὶ ἀβλαβοῦς διαμείναντος τοῦ Ἁγίου, πιστεῦσαι πολλοὺς ἐπὶ τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἴδωλα συντρίψαι, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθῆναι, ἐν ᾗ τελευταῖον ἀφῆκε τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δημητρίου.

Στίχ. Ὁ Δημήτριος, χειρὶ τμηθεὶς δημίου,
Δήμοις ἀθλητῶν συγχορεύει Κυρίου.

Οὗτος, κατασχεθεὶς ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξιμίνου τῶν βασιλέων, καὶ Πουπλίου ἄρχοντος, πολλὰς βασάνους διὰ Χριστὸν ὑπέμεινε· καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἀβραμιαίους, ἐν τῇ καμίνῳ ὁ ῥυσάμενος, οὗτος καὶ τὴν ξένην Κόρην τῆς χαλεπῆς, περιστάσεως διέσωσε, τῇ μεσιτείᾳ νῦν, τῶν αὐτοῦ θεραπόντων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἰταμωτάτης, ἀπανθρωπίας δίκην ἔδωκε, πάντων τῶν κακῶν ἀθρόως ἀπαιτηθεὶς, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσώνυμος, κρίσει δικαίᾳ σου, Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Νενευρωμένη, τῇ πρὸς ὑμᾶς ἐλπίδι Ἔνδοξοι, Κόρη καθειργμένη τάφῳ μετὰ νεκρῶν, προσδοκίας οὐ διήμαρτεν, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου βοῶσα καὶ Κύριος. Θεοτοκίον.

Ὡς νεόσμηκτον, καὶ φωταυγείας πέμπον ἔσοπτρον, αἴγλην θεϊκῆς Παρθένε μαρμαρυγῆς, προσβαλοῦσάν σοι ἐχώρησας. Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Παγκόσμιος σήμερον ἡμῖν, λαμπρὰ πανήγυρις, ἡ τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ, περιαυγάζουσα χάριτι, τῶν θαυμάτων τοὺς προστρέχοντας, καὶ χαρμονῇ πνευματικῇ, πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥᾳδίως οἱ Ὁμολογηταὶ, τῆς σῆς Θεότητος, πᾶσαν κατήργησαν, τὴν ἀθεότητα Δέσποτα, τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι, τὰς ἀπειλὰς, ἀλλ' εὐσθενῶς ἀνακραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Digitized by Google

Οἱ πάνσοφοι Ὁμολογηταί, οἱ προϊστάμενοι, τῦ θείυ δόγματος, ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας τρέπονται, διὰ ξίφυς ἀναιρύμενοι, νίκην παράδοξον σαφῶς, καὶ διαλάμπουσαν δεδειχότες· πίπτοντες τοὺς ἐναντίους γὰρ ἥττησαν (*).

Θεοτοκίον.

Φύσεσιν ὁρώμενον διτταῖς, Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν μίαν φέροντα, σαφῶς ὑπόστασιν σύνθετον, ἀνθρωπότητι Θεότητος, συνεισδραμούσης ὑπὲρ νοῦν, ὄντως καθ' ἕνωσιν· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ῥήσεσιν ἑπόμενοι θείαις, καὶ θεοπνεύστοις τοῦ Σωτῆρος, Ὁμολογηταὶ θεοφεγγεῖς, σταυρὸν ἐπ' ὤμων χαίροντες ἤρασθε, τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν, ἀκολουθοῦντες ἀξιάγαστοι.

Ὅλῳ τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος, μετ' εὐφροσύνης οἱ γενναῖοι, Ὁμολογηταὶ προσχωροῦντες, τὰ τῶν ἀγώνων γέρα κομίζονται, ταῖς Ἀσωμάτοις τάξεσιν, ἀξιωθέντες συναυλίζεσθαι.

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτρῳ ὁρᾶτε, τῶν μακαρίων τὰς ἐλπίδας, Ὁμολογηταὶ τοῦ Σωτῆρος, τῆς ἀληθείας μᾶλλον δὲ πάνσοφοι, τὸ κάλλος ἐνοπτρίζεσθε, στεφανηφόροι πανσεβάσμιοι.

Ὡς τῆς ὑπερθέου Τριάδος, σαφῶς ἰσάριθμοι φανέντες, Ὁμολογηταὶ θεηγόροι, τῇ ταύτης αἴγλῃ καταλαμπρύνεσθε, ὡς δι' αὐτὴν ἀθλήσαντες, ζωῆς ἀφθάρτου ἀξιούμενοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγον, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἁγιωτέραν πάντων εὑράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς πάλαι διεσώσατε, πικροῦ θανάτου Ἅγιοι, Κόρην ἐν τάφῳ βληθεῖσαν, τὸν δὲ παράνομον Γότθον, θανάτῳ παρεδώκατε, κἀμὲ τῶν ἀκαθέκτων μου, παθῶν νῦν ἐκλυτρώσασθε, ὅπως ὑμῶν τὴν φωσφόρον, μνήμην φαιδρῶς ἑορτάσω.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα τῇ θεότητι, πληρῶν ὡς ἀπερίγραπτος, ἐκ σοῦ θεὸς ἀπορρήτως, ἐσωματώθη Παρθένε, δι' οἶκτον ἀνορθούμενος, τὸ τοῦ Ἀδὰμ παράπτωμα, νέος Ἀδὰμ γενόμενος· ὃν ὡς Υἱόν σου δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙϚ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῦ Ἁγίυ Ἀποστόλυ καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐμβατεύων καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ὅτε σου τὴν ἔνθεον γνώμην Ἀπόστολε, θείᾳ προγνώσει ἑώρακε, καὶ ἐκ τοῦ κόσμου, τῆς ἀδικίας σὲ ἐλυτρώσατο· τότε σε παγκόσμιον, φῶς ἀπειργάσατο, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καταφωτίζειν, καὶ διαλάμπειν ἐγκελευσάμενος· οὗ καὶ τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον, ἠξιώθης σαφῶς ἀναγράψασθαι· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐκ τελώνου κληθεὶς εἰς μαθητείαν, ὅτε σε ὁ ἄναρχος Λόγος ἐφώνησεν, ἀκολουθεῖν προτρεπόμενος, καὶ κοινωνίαν, τῆς βασιλείας ἐπαγγειλάμενος· τότε Παμμακάριστε, πάντων ἀφέμενος, καὶ ταραχώδυς συγχύσεως, ἀναχωρήσας, αὐτῷ συντόνως ἐπηκολούθησας· καὶ νῦν Θεόπτα ἐμφορούμενος, τῆς ἀφράστου αὐτοῦ θεωρίας τρανῶς καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προφητικῇ τις σαφῶς ὀξυδερκίᾳ, πάλαι μέν σε Ἅγιον, λίθον τεθέαται, ἐπὶ τῆς γῆς κυλιόμενον, καὶ τῆς ἀπάτης, τὰς ἑλεπόλεις καταλεαίνοντα· ὁ Λόγος δὲ πάνσοφε ὁ ἐνυπόσα-

(*) Τοῦ Τροπαρίου τούτου τὸ τέλος οὕτω διορθοῦσι τινές· Ἐν γὰρ τῷ πίπτειν τοὺς ἐναντίυς πάντας κατέβαλον· πρὸς ἀποφυγὴν δῆθεν τοῦ ῥήματος ἥττησαν ὡς ἀχρήστου εἰς ἐνεργητικὴν φωνήν. Ἀλλ' ἐνῷ ἡ διόρθωσις αὕτη φθείρει τοῦ ᾄσματος τὸν ῥυθμὸν διὰ τῆς αὐξήσεως συλλαβῶν τεσσάρων, καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ ῥῆμα ἡττάω οὐκ ἔστι παντάπασιν ἄχρηστον, εἰ καὶ σπάνιον. Μάρτυς ὁ τοῦ Εὐριπίδου παλαιὸς Σχολιαστής, λέγων οὕτως· « Οἰκτρὸν γὰρ θέαμα μονομαχοῦντας ἀδελφοὺς ἦν ἰδεῖν, οἷς καὶ τὸ ἡττᾶν καὶ τὸ ἡττᾶσθαι οἰκτρὸν ἦν » (Φοίν. Στίχ. 1380).

Digitized by Google

τος, φῶς σε τοῦ Κόσμου καὶ κήρυκα, δικαιοσύνης, καὶ ἀληθείας ἀποτετέλεκε, λελαμπρυσμένον ταῖς λαμπρότησι, τοῦ τρισηλίου φωτὸς Πανσεβάσμιε· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος δ'.

Καλοῦντι Χριστῷ, πρὸς μαθητείαν οὐράνιον, προθύμως ἠκολούθησας Θεόληπτε, πᾶσαν σχολὴν φροντίδος γηΐνης, ὑφ' ἓν παρωσάμενος· ἐπαξίαν γὰρ τῆς ἄνω βασιλείας, γνώμην εὐπειθῶς ἀναλαβόμενος, τῆς χαμαιζήλου πολιτείας, καὶ δόξης κενῆς ἀπέστης, Εὐαγγελιστὴς ἀπὸ Τελώνου γενόμενος, φῶς τε τῶν ἐν σκότει χρηματίσας, καὶ πεπλανημένων ὁδηγὸς πρὸς σωτηρίαν· νῦν δὲ πρεσβευτὴς παντὸς τοῦ κόσμου θερμότατος, καὶ τῶν σὲ γεραιρόντων Ματθαῖε, φύλαξ σωτήριος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Σωματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων, ἔσχες ἐν τῇ μήτρᾳ σου, θεομακάριστε, ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφεως. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, Λόγον ἀφράστως Ἁγνή, καὶ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας, τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθεῖσαν διὰ τοῦ τόκου σου· διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν, σοῦ τὴν χάριν Παρθένε ἀνύμφευτε, δι' ἧς σκέπε καὶ σῶζε, τοὺς ἐν πίστει σὲ δοξάζοντας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ τῶν λόγων σου σάλπιγγι, τοὺς ἀνθρώπους συνήθροισας, εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν Παναοίδιμε, καὶ τὰ τῆς πλάνης ἀθροίσματα, ἐκ γῆς ἀπεσόβησας, καὶ εἰς μίαν τοὺς πιστούς, τὴν ὁμόνοιαν ἴθυνας, καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὁ ἐν γλώσσῃ πυρίνῃ σε, καθοπλίσας τοῦ Πνεύματος, κραταιὸν ἀνέδειξε πολεμήτορα, κατὰ τῆς πλάνης Ἀπόστολε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, παρ' οὗ ἔλαβες λαμπρά, τὰ βραβεῖα τῆς χάριτος· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, διακύψας Ἀπόστολε, πλοῦτον τὸν ἀκένωτον κατενόησας· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀρυσάμενος, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, ἡμῖν εὐαγγελικῶς, πᾶσι ταύτην διένειμας· καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἐκ πυθμένος κακίας ἐσχάτης, πρὸς ἀκρότατον ὕψος ἀρετῆς, ὡς ἀετὸς ὑψιπέτης, παραδόξως ἀνέδραμες, Ματθαῖε πανεύφημε· τοῦ γὰρ καλύψαντος οὐρανοὺς ἀρετῇ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ πᾶσαν τὴν γῆν πληρώσαντος, Χριστοῦ ἀκολουθήσας τοῖς ἴχνεσι, μιμητὴς διάπυρος ἐν πᾶσιν αὐτοῦ πεφανέρωσαι, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην, ζωὴν καὶ σωτηρίαν, τοῖς πειθαρχοῦσιν εὐσεβῶς τοῖς θείοις προςάγμασιν· ἐν οἷς ἡμᾶς καθοδήγησον, εὐαρεστοῦντας τῷ Κτίστῃ, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου τὰ παρόντα.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πλουσίως μετάδος μοι, τῆς ἐνοικούσης σοι χάριτος, Ματθαῖε πανένδοξε, καὶ ὑπηρέτα Χριστοῦ, καὶ βοήσομαι, λαμπρῶς ἀνακηρύττων, καὶ μέλψω γηθόμενος, τὰ σὰ θαυμάσια.

Τελείως κατέλιπες, τῶν ἐπιγείων τὴν σύγχυσιν, τοῦ Λόγου ὡς ἤκουσας, τοῦ σαρκωθέντος φωνῆς· καὶ τῆς χάριτος, ἐδείχθης οἰκονόμος, καὶ κῆρυξ θεόληπτος, Θεομακάριστε.

Αὐτόπτης γενόμενος, καὶ ὑπηρέτης διέπρεψας, τοῦ Λόγου Ἀπόστολε, τοῦ πρὸ αἰώνων Πατρός· καὶ διέδραμες, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, εὐαγγελιζόμενος, πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καθαίρεσιν, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν κατάλυσιν, ζωῆς τε φανέρωσιν, εὐηγγελίσω Σοφέ· τῆς Παρθένου γάρ, ἐν μήτρᾳ ἐνοικήσας, ὁ ἀπεριόριστος, κόσμον ἀνέπλασεν.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει πρὸς τοῖς ἀνωτέρω καὶ δύο ἕτερα Προσόμοια. Ἀπόστιχα δὲ ἔχει τῆς Ὀκτωήχου· ἐκ δὲ τῶν ἐνταῦθα Ἀποστίχων τὰ δύο πρῶτα, μεθ' ἑνὸς τρίτου ὁμοίου, τάττει εἰς τοὺς Αἴνους· τὰ δὲ τῶν ἐνταῦθα Αἴνων ἐλλείπουσιν ὅλως ἐκεῖ.

Digitized by Google

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Τοὺς σοὺς Ἀποστόλους Θεοῦ Λόγε, φωστῆρας ἀνέδειξας ζωῆς, τὸν ζόφον ἀπελαύνοντας, τῆς ἀθεΐας Δέσποτα, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, τὸν κόσμον ὅλον φωτίζοντας.

Τῇ σῇ καθοπλίσας παντευχίᾳ, Ματθαῖον τὸν ἄριστον Σωτὴρ, τυράννων δυνατώτερον, τοῦτον εἰργάσω Δέσποτα, καὶ καθαιρέτην ἔδειξας, εἰδώλων πλάνης φιλάνθρωπε.

Γλώσσης τῆς πυρίνης σου ὁ φθόγγος, δαιμόνων ἐνέπρησε βωμοὺς, Ματθαῖε τὸ θεότευκτον, τοῦ Παρακλήτου ὄργανον, δι' οὗ Χριστὸς κηρύττεται, ὁ Λόγος ὁ ἐνυπόστατος.

Θεοτοκίον.

Σάλπιγξ θεολόγος φθεγγομένη, συντόνως ἐφώτισε λαοὺς, Ματθαίου τοῦ θεόφρονος, τὴν τῆς Τριάδος ἔλλαμψιν, τὴν ὑπὲρ νοῦν τε σάρκωσιν, τοῦ Λόγου ἐκ σοῦ Πανάχραντε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ὁ πρῶτος τὸ Χριστοῦ, Εὐαγγέλιον γράψας, καὶ πᾶσαν δαδουχῶν, τὴν ὑφήλιον κτίσιν, Ματθαῖος ὁ σοφώτατος, καὶ Χριστοῦ μύστης ἄριστος, νῦν τιμώμενος, ταῖς ἱεραῖς μελῳδίαις, πᾶσαν ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἐξαιτεῖται, τοῖς πόθῳ τιμῶσιν αὐτόν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τὸν χρυσὸν καταλείψας ὡς ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν δὲ ποθήσας φιλευσεβῶς, Ματθαῖε Ἀπόστολε, τῶν περάτων ἐδείχθης φωστὴρ· καὶ ἐκ Τελώνου ὤφθης, Ἀπόστολος ἔνδοξος, μαθητὴς γενόμενος, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως. Ὅθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου, καὶ πιστῶς ἑορτάζομεν, μελῳδοῦντες καὶ λέγοντες· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτὸν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ὠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῷ ἐνυποστάτῳ σου Λόγῳ Θεὲ, μεμαθητευμένος διέλυσε, κόσμου σοφίαν, ὁ θεόπτης Μαθητὴς, μεγαλοφώνως κράζων σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῷ μεμακαρισμένῳ ὑπὸ Χριστοῦ, ποίαν εὐφημίαν προσείπωμεν, σοὶ Θεηγόρε; οὐκ ἰσχύει γὰρ βροτὸς, τὴν ἐπανθοῦσαν χάριν σοι, λόγῳ ἐξειπεῖν ἀξιάγαστε.

Σοῦ τὸν ἀκηλίδωτον καὶ ἀκραιφνῆ, νοῦν τεθεαμένος ὁ Ὕψιστος, ὥσπερ λαμπάδα, εἰς λυχνίαν ὑψηλὴν, τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνουσαν, πᾶσι Θεοφάντορ προτέθεικεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν τεταπεινωμένην φύσιν βροτῶν, ἡ εὐλογημένη ἀνύψωσας, τὴν τοῦ Ὑψίστου, ὡς κυήσασα ἰσχὺν, ὑπερφυῶς πανάχραντε, Μήτηρ, ὡς Ματθαῖος ἐδίδαξεν.

Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὴν χάριν δεξάμενος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θεῖον ἐνδιαίτημα ἐδείχθης, θείως διδάξας θεογνωσίας τὸ φῶς, πιστευθεὶς τὰ δόγματα Χριστοῦ, γράμμασιν ἐκτίθεσθαι, ὡς αὐτόπτης θεόκτιτος.

Ἡ γλῶσσά σου κάλαμος, τοῦ Παρακλήτου γέγονεν, ἐνθέως τοῦ λύτρωσιν διδόντος, τοῖς ἐπιγνοῦσι τὴν δεσποτείαν αὐτοῦ, καὶ ταῖς σοφῶν ἐμπνέοντος ψυχαῖς, γνῶσιν ἐπουράνιον, ὦ Ματθαῖε πανέντιμε.

Ἀστράπτοντα θαύμασι, καὶ ἰαμάτων χάρισι, σὲ Χριστὸς ἐξέπεμψε τῷ κόσμῳ, τὴν τῶν δαιμόνων καταπατοῦντα ἰσχὺν, καὶ ψυχὰς φωτίζοντα πιστῶν, πάντων τῶν ὑμνούντων σε, τῆς εἰρήνης τὸν κήρυκα.

Θεοτοκίον.

Παρθένος γεγέννηκεν, Υἱὸν τὸν προαιώνιον, φύσιν ἐνδυσάμενον ἀνθρώπων, ὡς ἐκδιδάσκων ὁ Θεηγόρος φησὶ, καὶ σώσαντα ταύτην ἐκ φθορᾶς, πάθει τῷ τοῦ σώματος, καὶ Παρθένος διέμεινεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Εὐαγγελιστὴς ἀπὸ τελώνου, ὡς ἠκολούθησέ σοι, μετεσκεύασται ὁ θεηγόρος, τῇ παναλκεῖ Παντουργὲ δυνάμει σου, ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος.

Ῥυθμίζεται τοῦ Εὐαγγελίου, τοῖς ψυχοτρόφοις λόγοις, τῶν ἐθνῶν πληθὺς ἀνυψουμένη, πρὸς ἀρετῶν ὑψηλὴν ἀκρότητα, ὦ Ματθαῖε παμμακάριστε.

Digitized by Google

Ματθαίου ζωγρεῖται θεοπλόκαις, τοῦ Μαθητοῦ δικτύοις, τὰ συστήματα τῶν πιστευόντων, διὰ παντὸς πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν, Εὐεργέτα ποδηγούμενα. Θεοτοκίον.

Παρθένον τεκοῦσαν ἀναγράφων, εὐαγγελίζεταί σε, τὸν τὰ σύμπαντα πεποιηκότα, ἄνευ σπορᾶς καὶ φθορᾶς Πανάμωμε, ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος. Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με καταιγὶς πολλῶν ἁ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δʹ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀποῤῥίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος, πλοῦτον κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ῥαθύμων ἤγειρας ψυχάς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Ὁ αὐτός.

Ἡ τοῦ ἐχθροῦ με τυραννὶς βιάζεται ἀπλήστως, καὶ τῆς ψυχῆς μου ὅλον τὸν σπόρον καθαρπάζει, Ματθαῖε φίλε τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' αὐτὸς τὸν σπόρον τῶν εὐχῶν σου δεδωκώς, πρὸς σὴν δουλείαν κάρπωσον, καὶ δεῖξον ὑμνῳδόν σου σμικρότατον, καὶ ὑφηγητήν με τῶν πολλῶν σου καὶ μεγάλων κατορθωμάτων, καὶ τῆς πρὸς Χριστόν σου σχέσεως· πῶς πάντα παρευθὺς ἐγκαταλείψας, ἠκολούθησας θερμῶς τῷ κεκληκότι, πρῶτος γεγονὼς Εὐαγγελιστὴς ἐν τῷ κόσμῳ, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙϚʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Στίχοι.

« Σώζεις Ἰησοῦ καὶ τελώνας· σοὶ χάρις ».
Οὕτω βοᾷ Ματθαῖος ἐκ πυρὸς μέσου.

Ἀκάματον Ματθαῖον πῦρ δεκάτῃ κτάνεν ἕκτῃ.

Οὗτος ἐπὶ τὸ τελώνιον καθήμενος, τοῦ Κυρίου ἀκούσας πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, Ἀκολούθει μοι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀναστάς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ποιήσας αὐτῷ δοχὴν μεγάλην, καθώς φησι τὸ Εὐαγγέλιον, τοῖς Ἀποστόλοις συναριθμεῖται. Οὗτος, τὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δύναμιν δεξάμενος, καὶ σοφισθεὶς τὰ θεῖα, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον συνεγράψατο, καὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἀπέστειλε. Πάρθους τε καὶ Μήδους διδάξας, καὶ Ἐκκλησίαν συστησάμενος, καὶ πολλὰ ἐργασάμενος θαύματα, ὕστερον ὑπὸ τῶν ἀπίστων διὰ πυρὸς τελειοῦται.

Οὗτος, ὡς τὴν λαχοῦσαν ἕκαστος τῶν Μαθητῶν διατρέχων εὐηγγελίζετο γῆν, ἐπὶ τὸ ὄρος ὁ Ματθαῖος ἀνέδραμε, καὶ ἐν αὐτῷ μονοχίτων διεκαρτέρει καὶ αἴθριος. Μετὰ δέ τινος χρόνου διάστημα, ὁ ἐκ χοὸς διαρθρώσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς παιδίον ἐν τῷ ὄρει τῷ Ματθαίῳ ὀπτάνεται· καὶ τούτῳ προτείνας τὴν δεξιάν, βακτηρίαν αὐτῷ ἐπιδίδωσιν, εἰρηκώς· Δέξαι ταύτην, καὶ τοῦ λόφου κατάβηθι, καὶ παραβαλὼν τῇ Μυρμήνῃ, πρὸς τὴν φλιὰν τοῦ ἐκεῖσε ἁγιάσματος αὐτὴν καταφύτευσον. Καὶ τῇ δεξιᾷ τῇ ἐμῇ ῥιζωθεῖσα καὶ ἀνυψωθεῖσα, δένδρον πολύκαρπον γενήσεται, καὶ γλυκασμὸς ἀπ' ἄκρων αὐτοῦ καταβήσεται μέλιτος, καὶ πηγὴ ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ ἀναδοθήσεται· ἐξ ἧς ἀπολουσάμενοι οἱ τῆς πόλεως ἄνδρες θηριόγνωμοι, καὶ τοῦ γλυκασμοῦ μεταλαβόντες, τὴν αἴσθησιν ἡδυνθήσονται, τὸ παρανομεῖν καταλιπόντες.

Τότε ὁ Ματθαῖος, τὸ δοθὲν εὐλαβῶς ἐκ χειρὸς Κυρίου δεξάμενος, τὴν λοφιὰν ἀφείς, πρὸς τὸ προκείμενον ἤγετο. Ἡ τοῦ Βασιλέως οὖν ὁμόζυγος Φουλβάνα, τῷ Ἀποστόλῳ συναντήσασα σὺν τῷ υἱῷ καὶ τῇ νύμφῃ, πονηροῖς δαμαζομένοις πνεύμασι, φωναῖς τε τραχείαις καὶ συστροφαῖς τὸν Ἀπόστολον δονοῦντες προὔλεγον· Τίς σε καὶ τοῖς ἡμετέροις προσβαλεῖν κατηνάγκασεν; ἢ τίς σοι καὶ τὴν ῥάβδον εἰς ἡμέτερον δέδωκεν ὄλεθρον; Ὁ δὲ πραείᾳ τῇ φωνῇ τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμήσας, τοὺς ἀτακτοῦντας ἰάσατο, καὶ σωφρόνως ἐπακολουθεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπάσατο. Τὴν τοῦ Ἀποστόλου δὲ παρουσίαν μαθὼν ὁ τότε Πλάτων Ἐπίσκοπος, ἐξιὼν σὺν τῷ Κλήρῳ προσυπάντα, καὶ ἄμφω ἐν τῇ πόλει γενόμενοι, ἐπ' ὄψει πάντων, ὡς ὁ ἀντειλάμενος ὑπέθετο, πρὸς γῆν ὑπερείσας τὴν βακτηρίαν, τὸν ὡς παιδίον ἐπιφανέντα εὐλόγησε. Τότε ῥιζωθὲν τὸ ξηρόν, αὐτίκα κλάδους καὶ καρποὺς περκάζοντας ἔφερε, τοῦ μέλιτος τὴν ποιότητα ἀποστάζοντας, καὶ πρὸς τῇ ῥίζῃ πηγὴν ἀποῤῥέουσαν, ὡς ἐκπλαγῆναι τοὺς παρατυχόντας ἐπὶ τῷ ξένῳ θεάματι. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ παράδοξον τὸ πλῆθος συνεδεδραμήκει, τῆς ἐκ τοῦ δένδρου μεταλαμβάνον ἡδύτητος, τὴν προτέραν ἑτοίμως ἀπέπτυον ἀγριότητα.

Ὡς δὲ καταφανὲς ἦν καὶ τῷ Βασιλεῖ τὸ γενόμενον, ὡς ἐκ τούτου πλέον. καὶ τὸ τῆς συνεύνου ὑγιὲς ἐτεκμήρατο, καὶ πρὸς μικρὸν τὴν ψυχὴν ἀγαθύνας, ὑπὸ σκαιοῦ πάλιν ἀνεφλέγετο Δαίμονος, ποιῆσαι πυρὸς παρανάλωμα τὸν Ἀπόστολον, διὰ τὸ μηδὲ τὴν ὁμόζυγον διαιρεῖσθαι ὅλως τοῦ εὐεργέτου. Ἀλλὰ πάλιν ὁ Σωτὴρ νυκτὸς ὀπτάνεται τῷ Ἀποστόλῳ, εἰρηκώς· Κᾂν πονηρὰ κατὰ σοῦ τῷ Βασιλεῖ μεμελέτηται, αὐτός, Ματθαῖε, μὴ δέδοιθι, ἔχων με μετὰ σοῦ. Ταύτην οὖν τὴν ὀπτασίαν ὁ τοῦ Θεοῦ Μύστης τῷ Ἐπισκόπῳ κοινωσάμενος, εὐχαριστῶν διετέλει. Καὶ δὴ εἰς τὸ συλλαβεῖν αὐτὸν τέσσαρες ἀπεστάλησαν, κελεύσει τοῦ κρατοῦντος· καὶ ἀχλύϊ περιχυθέντες κατ' ὀφθαλμῶν, τὸ γεγονὸς τῷ ἀποστείλαντι ἀνακάμψαντες λέγουσι, τούτου τῆς φωνῆς, προσθέμενοι, ὁμιλοῦντος ἐπακροώμενοι, ἰδεῖν, ἢ συλλαβεῖν αὐτὸν οὐ δυνάμεθα. Ἐπὶ τούτοις ὁ Βασιλεὺς περιμανὴς γενόμενος, ἑτέρους δέκα προσαποστέλλει, οὕτως εἰπών· Εἰ καὶ κωλύσων ὑμᾶς τις παραγένηται, ξίφει τοῦτον διαχειρίσασθε. Ὡς οὖν ἐγγίζειν λοιπὸν ἔμελλον οἱ ἀποσταλέντες, καὶ Ἰησοῦς ὁ Θεὸς παρῆν, ὡς παιδίον ὡραῖον τότε φανείς. Οἱ τὴν βολὴν τοῦ φέγγους μὴ φέροντες ὁρᾶν, τῶν ὅπλων ἀφ' ἑαυτῶν τὴν περιβολὴν ἐκτινάξαντες, στραφέντες ἀπήγγειλαν τῷ Βασιλεῖ τὸ συμβάν. Τότε ὑπὸ τοῦ τῆς κακίας ἐφευρετοῦ ἀναβρασθεὶς ὁ κρατῶν, αὐτόχειρ τὸν Ἀπόστολον διαχειρίσασθαι παραγίνεται. Ὡς δὲ πλησίον ἐγένετο, περιῄει χειραγωγοῦ προσδεόμενος, καὶ ἐκλιπαρῶν τὸν Ἀπόστολον οὐκ ἐπαύσατο, Σύγγνωθί μοι, λέγων, τῇ ἀβουλίᾳ, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν σκοτόμαιναν ἀπέλασον. Δυσωπηθεὶς οὖν ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς διατυπώσας, τρανῶς αὐτὸν ὁρᾶν παρεσκεύασε. Καὶ τῆς χειρὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἀποστόλου λαβόμενος, ὡς δῆθεν αὐτὸν πρὸς τὰ βασίλεια εἰλ-

Digitized by Google

κεν. Ἀλλὰ πονηρὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ θέμενος πρὸς τὸν Ἀπόστολον οὐ διέλαθε. Τούτῳ δὲ στηλιτεύσας τὰ ἐγκάρδια, πρὸς φόνον διήγειρε τὸν ἀσύνετον· καὶ παρευθὺς τοῖς στρατιώταις συλλαβέσθαι διακελεύεται τὸν Ἀπόστολον, καὶ χεῖρας τούτου καὶ πόδας εἰς γῆν καταπεῖραι. Εἶθ' οὕτω, φορητὸν τούτῳ καταστεγάσαι, ἐκ δελφιναίου ὑγρανθέντα ἐλαίου, καὶ ἀσφάλτῳ καὶ πίσσῃ τὴν σορὸν ἄνωθεν ἐπιῤῥαντίζεσθαι, πρὸς ἐπὶ τούτοις καὶ κληματίσι τὴν φλόγα ἐπερεθίσαι. Καὶ θᾶττον οἱ φονεῖς ἁρπάσαντες τὸν Ἀπόστολον, εἰς τὸν ἡτοιμασμένον ὡς ἱερεῖον βωμὸν ἤγαγον. Καὶ τῇ γῇ προσηλώσαντες, ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὕλην ἀνάπτουσι. Τότε ἡ συρίζουσα δρόσον ἐνέξατο κάμινος σῶμα τὸ ἱερὸν τὸ παράπαν μὴ φλέξασα. Τοῦτο τοὺς ὁρῶντας ἐξέπληξεν, ἀπίστους ὄντας, καὶ τὸν τοῦ Ἀποστόλου ἀνευφήμουν Θεόν, ὡς ἐκ τῆς κραυγῆς καὶ τὸν Βασιλέα ταραχθῆναι, καὶ τὸ θρυλλούμενον διαπυνθάνεσθαι. Ὃς καὶ τὸ γεγονὸς ἀναμαθών, Ἐναργέστερον, ἔλεγε, τοῦ ἀνδρὸς τὴν εὐσέβειαν ἀποδεῖξαι βούλομαι, εἴγε ἀληθὲς τὸ γινόμενον. Καὶ πολλὴν ἀνθρακιὰν ἐκ βαλανείων συλλέξας, καὶ φρυγάνων καταδέσμους συναγαγών, καὶ τοὺς χρυσίνους αὐτῷ θεοὺς ἄνωθεν τῆς καμίνου, τῆς τὸν Ἀπόστολον ἐχούσης, περιθείς, καὶ κύκλῳ τῆς καμίνου ἑτέρους ἀνδριάντας παραστήσας, καὶ τῇ ξηρᾷ ὕλῃ τὴν ἀνθρακιὰν ἐπιῤῥάνας, εἰς βοήθειαν τούτους ἐπεκαλεῖτο. Τοῦ Ἀποστόλου δὲ κάτωθεν προσευχομένου, τέρας ἐξαίσιον δείκνυται. Τὸ γὰρ ἐπικυρτωθὲν πρὸς τοὺς ἔξωθεν ἀνδριάντας πῦρ, ὡς ξηρὰν ὕλην τούτους ἀποτεφρῶσαν, τὸν ἀλαζόνα φεύγοντα ἐδίωκεν. Ὁ δέ, ὑπονοστήσας πρὸς τὴν κάμινον, δεδοικὼς μὴ καταληφθῇ, καὶ τὸν Ἀπόστολον εὑρὼν προσευχόμενον, τοῦ πυρὸς ἐζήτει διαδρᾶναι τὸν κίνδυνον. Καὶ ὅς, ἐν αὐτῇ τῇ καμίνῳ πάλιν προσευξάμενος, καὶ τὴν φλόγα βροντοειδῶς ἑλκύσας πρὸς ἑαυτόν, καί, Εἰς χεῖράς σου, Κύριε, προσειπών, τὴν ψυχὴν παρατίθημι, τὸν Βασιλέα τοῦ κινδύνου ἐῤῥύσατο. Τότε κλίνην βασιλικὴν προσαχθῆναι κελεύει, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ ἐκ τοῦ πυρὸς ἄψαυστον ἀνακομισθὲν λείψανον ἀποτεθῆναι προστάττει, καὶ μεγιστάνων ὤμοις φερόμενον ἀπαγαγεῖν πρὸς τὰ βασίλεια.

Ἀλλ' ἐπείπερ οὐκ ἄρτιον, ἀλλὰ χωλεύουσαν ἔτι τὴν πίστιν ἐκέκτητο, σιδηροῦν ὁ Βασιλεὺς προστάσσει γενέσθαι γλωσσόκομον. Καὶ τούτου γενομένου, τὸ ἱερὸν ἐν αὐτῷ τοῦ Ἀποστόλου ἀσφαλισάμενος λείψανον, οὕτω πως πρὸς τὴν Σύγκλητον ἔφη· Ὁ ὑπὸ τούτου ἡμῖν Θεὸς ἀναγνωρισθείς, εἰ ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, ὡς ἐκ πυρὸς τηρήσει πάλιν ἀμέτοχον, κραταιός τίς ἐστι, καὶ τῶν στοιχείων ἀνώτερος· ὅθεν τοὺς θεοὺς ἡμεῖς, μὴ δυνηθέντας ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ῥύσασθαι, καταλείψαντες, αὐτὸν σέβειν πάντες ἀδιστάκτως ὀφείλομεν. Τοῦτο εἰπών, ποντωθῆναι τὴν σιδηρᾶν λάρνακα προστάσσει. Ὡς δὲ πέρας εἶχε τὸ πραττόμενον, νυκτὸς ὁ Εὐαγγελιστὴς τῷ Ἐπισκόπῳ ὀπτάνεται, Πρὸς ἀνατολήν, λέγων, τοῦ παλατίου γενόμενος, θείᾳ δυνάμει τὸ ἐμὸν λείψανον σὺν τῷ γλωσσοκόμῳ εὑρήσεις φερόμενον. Τότε σὺν τοῖς λογάσιν ὁ θυηπόλος τὸν δηλωθέντα αὐτῷ τόπον καταλαβών, τὴν σορόν, ὡς ἐν ἀκατίῳ φερομένην, ἑωρακώς, ἐπινικίοις φωναῖς τὸν ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος ῥυόμενον ἐπευφήμησε Κύριον. Τοίνυν καὶ ὁ Βασιλεὺς τὴν ἀπιστίαν ὅλην ἀποῤῥίψας, συγγνώμην ᾔτει, καὶ τὴν δι' ὕδατος κάθαρσιν. Τοῦτο δὲ τὸ διάπυρον ὁ Ἱερεὺς θεασάμενος, τὰ συνήθη πρότερον ἐπειπών, καὶ τοὺς κατὰ τοῦ ὀλετῆρος ὁρκισμούς, ἐπιβῆναι προστάσσει τοῦ ὕδατος. Ἐν τούτῳ τῆς κορυφῆς ἀψάμενος, ἄνωθεν ἐπιφερομένης ἀκούει φωνῆς· Μὴ Φουλβιανόν, ἀλλὰ Ματθαῖον τοῦτον ὀνόμασον. Τότε ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ τοῦ Ἀποστόλου ἀναγεννηθείς, ὄνομα, μετὰ τὴν ἑπταήμερον κάθαρσιν, τὰ ὑπ' αὐτὸν πάντα ἀπὸ ψυχῆς συνέτριψεν εἴδωλα καὶ τῆς σοροῦ καλῶς ἐπιμελησάμενος, τοὺς ὑπ' αὐτὸν πάντας ἔπεισε τῷ φωτισμῷ προσελθεῖν. Αὐτὸν δὲ τὸν Βασιλέα, Πρεσβύτερον χειροτονηθῆναι, καθ' ὕπαρ ὁ Ἀπόστολος τῷ Ἐπισκόπῳ φανεὶς ἐπέσκηψε, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Διάκονον· καὶ μετὰ τριῶν ἐνιαυτῶν περαίωσιν, ἔσται σοι πρὸς Χριστὸν ἡ ἀνάλυσις, καὶ σοῦ διάδοχος ἔσται Ματθαῖος ὁ Βασιλεύς, ὁ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι ἀναγεννηθείς· καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου, ὁ Πλάτων πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ τῷ Βασιλεῖ τὸν θρόνον ὡς Ἱερεῖ καταλέλοιπε, καὶ πάλιν αὐτὸς τῷ υἱῷ, κατὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου διάταξιν.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἐχρημάτισας τοῦ πρώτου ἀπαυγάσματος, θεῖον ἐκτύπωμα, ὡς Μαθητὴς ταῖς αὐτοῦ, ἀκτῖσι πυρσούμενος, ᾧ ψάλλων ἔλεγες· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς διάκονον τοῦ λόγου Παμμακάριστε, θείοις σκηνώμασιν, ὅπου Χριστὸς κατοικεῖ, ἐκεῖ σε κατῴκισεν, ὡς σοὶ ὑπέσχετο, ὁ ὑπέρθεος, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς μόνος τῶν ὅλων.

Τὰ νοσήματα Ματθαῖε φυγαδεύονται, καὶ δραπετεύουσιν, ἡ τῶν δαιμόνων πληθύς, τοῖς ἐν σοὶ χαρίσμασι, τοῦ θείου Πνεύματος, ἐν οἷς ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανύμνητον Παρθένον ἐξεσόρησας, τοῖς θείοις λόγοις σου, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, τεκοῦσαν Ἀπόστολε, ᾧ πάντες ψάλλομεν· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ηʹ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νεύσεσι πρὸς σὲ ταῖς ἀνενδότοις, Ματθαῖος ὁ ἱερώτατος θεούμενος, θέσει χρηματίσας τε, φύσει ὅπερ πέφυκας, τὴν οἰκουμένην Δέσποτα, εἵλκυσε ψάλλειν σοι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ ἀστραπὴν τῇ οἰκουμένῃ, ὁ Λόγος τὸν Θεολόγον ἐξαπέστειλε, ζόφον μὲν διώκοντα, ἔθνη δὲ φωτίζοντα, θεολογίας δόγμασιν· ὅθεν καὶ ἔψαλλε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λόγῳ καθαρῷ καὶ διανοίᾳ, Θεῷ σοι προσομιλῆσαι ἐξεγένετο· ὕλην γὰρ ὡς ἔτεμες, τούτῳ προσεπέλασας, καὶ συνεκράθης Ἔνδοξε· ὅθεν καὶ ἔψαλλες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων, ὁ Λόγος σωματωθῆναι κατηξίωσε· πύλην Παρθενίας γάρ, ὤδευσεν ὁ Κύριος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξε,

Digitized by Google

διὸ κραυγάζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος » τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ- » πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην » ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑ- » μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θʹ. Ἅπας γηγενής.

Κάλλους νοητοῦ, ἐδέξω διάδημα, θεῖον Ἀπόστολε· καὶ τῆς βασιλείας δὲ, εὐπρεπεστάτῳ στέφει κεκόσμησαι, χειρὶ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ διαλάμπεις σοφὲ, σὺν Ἀγγέλοις, θρόνῳ παριστάμενος, τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ παμμακάριστε.

Ξύλου τῆς ζωῆς, ἀξίως τετύχηκας. Κῆρυξ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, εὐαγγελισάμενος, ζωῆς τῷ κόσμῳ θείαν ἐπίσκεψιν· τῷ γὰρ φυτῷ τῆς γνώσεως, οὐ διεφθάρης τὸν νοῦν, διαμείνας, ἄσειστος ἀκράδαντος, Ἐκκλησίας κρηπὶς παμμακάριστε.

Νύμφην τοῦ Χριστοῦ, ἐνθέως ἐκόσμησας, Εὐαγγελίῳ σου, ὥσπερ διαδήματι, τὴν Ἐκκλησίαν θεομακάριστε· καὶ νῦν τὴν θείαν μνήμην σου, πανηγυρίζει φαιδρῶς· ἣν ῥυσθῆναι, πάσης περιστάσεως, καὶ κινδύνων δεινῶν καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Κόλπων οὐκ ἐκστὰς, ἀνάρχου Γεννήτορος, Λόγος ὁ ἄναρχος, ὡς εὐαγγελίζεται, Ματθαῖος γράφων, Θεὸς σεσάρκωται, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ πανύμνητε, τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφὴν, ὁλοτρόπως, πᾶσαν ἐνδυσάμενος, καὶ τὰ ταύτης λαβὼν ἰδιώματα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, » λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δὲ, » ἀΰλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πα- » νήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις » παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν, ἀποῤῥίψας ἐμφρόνως, Χριστῷ κατηκολούθησας, ὦ Ματθαῖε θεόφρον· τοῖς ἴχνεσι δὲ τοῖς αὐτοῦ, θαυμαστῶς ἑπόμενος, ἐν μετοχῇ ἐγεγόνεις, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, καὶ τῆς δόξης κοινωνὸς, καὶ μύστης τῶν ἀποῤῥήτων. Θεοτοκίον.

Τὰς παναγίας χεῖράς σου, Θεοτόκε Παρθένε, αἷς τὸν κτίστην ἐβάστασας, ἔπαρον εἰς πρεσβείαν, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, ὅπως ῥύσηται ἡμᾶς, πάσης πείρας Δαιμόνων, καὶ τοῦ τυχεῖν Παναμώμε, τῶν μελλόντων ἐκείνων, ἀγαθῶν ἀξιώσῃ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δʹ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔλαμψας Ἀπόστολε, φωτοειδὴς ὥσπερ ἥλιος, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, καὶ πᾶσαν κατηύγασας, οἰκουμένην μάκαρ, τῇ θεογνωσίᾳ, καὶ ἀπεδίωξας ἀχλὺν, πολυθεΐας Ματθαῖε πάνσοφε· διό σου τὴν ὑπέρφωτον, καὶ ἀξιάγαστον σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος.

Ἐν ὕψει καθήμενος, θεογνωσίας Ἀπόστολε, ὑπεδέξω τοῦ Πνεύματος, τὴν αἴγλην φανεῖσάν σοι, τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει, καὶ γλώσσῃ πυρίνῃ, πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς, τῆς ἀσεβείας ὕλην πολύθεον· διό σε ὡς Ἀπόστολον, καὶ θηγόρον γεραίρομεν, τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Ἐβρόντησας πάνσοφε, τῇ οἰκουμένῃ διδάγματα, ἱερὰ καὶ σωτήρια, καὶ πᾶσαν ἐκάθηρας, εἰδωλομανίας· τὴν κτίσιν Ματθαῖε, καὶ κατεφώτισας λαοὺς, Εὐαγγελίου ταῖς ἐπιλάμψεσιν· εἰδώλων τὰ τεμένη δὲ, καταστρεψάμενος χάριτι, Ἐκκλησίας εἰς αἴνεσιν, τοῦ Θεοῦ ᾠκοδόμησας.

Δόξα, Ἦχος πλ. δʹ.

Κροτήσωμεν ἐν ᾄσμασι σήμερον πιστοὶ, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ σεπτοῦ Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου· οὗτος γὰρ ῥίψας τὸν ζυγὸν, καὶ τὸν χρυσὸν τοῦ τελωνίου, ἠκολούθησε Χριστῷ, καὶ κῆρυξ τοῦ Εὐαγγελίου θεῖος ἐχρημάτισεν· ὅθεν ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ φθόγγος αὐτοῦ, εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος ἡ γʹ. καὶ ϛʹ. Ὠδή.

Ἀπόστολος, πρὸς Ῥωμαίους.

Ἀδελφοὶ, λέγει ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ Κύριον, οὐ καταισχυνθήσεται.

Ζήτει τῇ γʹ. τῆς τετάρτης Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον.

Ζήτει Σαββάτῳ εʹ.

Κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Digitized by Google

ΤΗ ΙΖʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπȣ Νεοκαισαρείας, τȣ̃ Θαυματȣργȣ̃.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν Στίχȣς ϛʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. δʹ Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν καλέσω Γρηγόριε; πρακτικόν, ὅτι τὰ πάθη, καθυπέταξας τῷ νῷ· θεωρόν, ὅτι ἐδρέψω, τῆς σοφίας τὸν καρπὸν· ἐνθέου, ὀπτασίας ἀξιούμενον, καὶ δόγματα, οὐράνια μυούμενον· ἱερουργὸν ἱερώτατον, θαυματουργὸν ὑπερθαύμαστον. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί προσαγορεύσω σε Ὅσιε; ὁδηγὸν τῶν πλανωμένων, καὶ νοσούντων ἰατρὸν· χορηγὸν τῶν πρὸς τὴν χρείαν, τοῖς αἰτοῦσι δαψιλῆ· διώκτην, τῶν δαιμόνων ἰσχυρώτατον· ἀλείπτην, τοῦ Μαρτύρων ἀγωνίσματος· προφητικῶς διαλάμποντα, χαρίσμασιν ἀξιάγαστε. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω Γρηγόριε; καθαιρέτην τῆς ἀθέȣ, δυσσεβείας καρτερόν· ὁριστὴν τῆς εὐσεβείας, καὶ διδάσκαλον ἐθνῶν· εἰρήνης, βραβευτὴν ἀκαταμάχητον· πολέμων, καταλύτην ἀκαθαίρετον· ἐν ὄρεσι διαιτώμενον, καὶ βλέποντα τὰ ἐν πόλεσιν. Ἱκέτευε, τȣ̃ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ.

Εἰς βάθος θεωρίας ὑπελθὼν πανσόφως, Ἱεράρχα Χριστοῦ, τὴν θείαν ἐμυήθης τῆς Τριάδος φανέρωσιν· καὶ πνεύματι προσβλέπων ἀκλινῶς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῶν θαυμάτων ἄβυσσον πηγάζεις ἡμῖν· τὴν ὑγρὰν ὑδάτων φύσιν, εἰς λιθώδη μεταποίησας, καὶ νεωκόρον πλάνης ἀπαλλάξας ζοφερᾶς, τοὺς διώκτας ἔπεισας πιστοῦσθαι τὴν ἀλήθειαν· καὶ στῦλος εὐσεβείας ἀρετῶν ὀφθεὶς αὐτοῖς, τῶν θαυμάτων ὑποφήτης ἀνηγορεύθης. Διὸ δυσωποῦμέν σε, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα δυσωπεῖν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμη ὀλισθήσας τε, καὶ δουλωθεὶς τῇ τοῦ πλάνου, ἀπάτῃ Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμασον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος· Δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῶσόν με πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων· ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον. Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ξύλῳ σε κρεμάμενον, μέσον λῃστῶν καθορῶσα, ἡ χωρὶς ὠδίνων σε, καὶ φθορᾶς κυήσασα, Μητροπάρθενος, χαλεπῷ βέβληται, τὴν ψυχὴν Κύριε, βέλει λύπης καὶ σπαράττεται, πικρὰ ςενάζουσα, σπλάγχνα καὶ καρδίαν τὴν ἄχραντον· καὶ ξέουσα τῆς ὄνυξιν, ἀφειδῶς τὰς ὄψεις καὶ πύρινα, δάκρυα κενοῦσα, μετ᾿ οἰμωγῆς σοι κέκραγε Σωτήρ· Οἴμοι γλυκύτατον σπλάγχνον μου! πῶς ἀδίκως πάσχεις νῦν;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ.

Γρηγόρησις Θεοῦ, ἐδόθη σοι σοφὲ κατὰ τὸν Δανιήλ· ὥσπερ γὰρ ἐκείνῳ τὸ ἐνύπιον, οὕτω τὸ τῆς πίστεως μυστήριον ἀπεκαλύφθη σοι· διὸ σωθῆναι πρέσβευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ὅσιε Πάτερ. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ Χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέςης Χριστέ.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυςήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δʹ.

Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίας ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα· ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μή ποτε ὑπνώσωμεν, ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῷ τερατουργῷ Γρηγορίῳ τὸν ἔπαινον ὑφαίνω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος πλ. δʹ. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῶν σῶν θαυμάτων ἐν ἐμοὶ Γρηγόριε θείαν ἐνέργειαν, περιφανῶς Πάτερ, καὶ τανῦν ἀνάδειξον, ἐκ τοῦ βυθοῦ ῥυόμενος, τῶν πταισμάτων με μάκαρ, καὶ σῇ φωτίζων λαμπρότητι, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Digitized by Google

Ὡς ἐντρεχὴς καὶ νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενές, τῶν τῆς σαρκὸς μάκαρ, ἡδονῶν προέκρινας, τὰ τῆς σοφίας δόγματα, φιλοπόνως συλλέγων, δι' ὧν ἐκείνη Γρηγόριε, τρέφεται Θεῷ πλησιάζουσα.

Τὴν σωφροσύνην ἀδελφὴν κτησάμενον, ὡς συνεργὸν τῶν καλῶν, σὲ καθορῶν ὄφις, ὁ δεινὸς Γρηγόριε, σοὶ τοὺς βασκάνους ἤγειρεν· οὓς κατήσχυνας Πάτερ, μακροθυμίᾳ τὸ γύναιον, πάθει συσχεθὲν ἰασάμενος.

Ἐπὶ τῆς ξένης διατρίβων Ὅσιε, πᾶσιν αἰδέσιμος, δι' ἀρετὴν ὤφθης, εὐσεβὴς φιλόθεος, θαυματουργίας χάρισμα, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος, δι' ἧς γνωρίζῃ ὡς ἥλιος, λάμψας ἐν τῷ κόσμῳ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ῥίζης Ἁγνὴ βασιλικῆς ἐβλάστησας, καὶ Βασιλέα Χριστόν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, διττὸν τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, καὶ μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀνακαθάρας σου τὸν νοῦν, τῆς τῶν παθῶν τρικυμίας, καὶ πανσόφου θεωρίας ἐμπλήσας, ἀνεδείχθης εὐπρεπές, σοφίας ἐνδιαίτημα, καὶ προφητείας χάριν, κατεπλουτίσθης Γρηγόριε.

Τῇ θεοπνεύστῳ συγγραφῇ, προσομιλήσας παμμάκαρ, καὶ ποικίλης πολιτείας ἰδέαν, ἐκλεξάμενος σοφῶς, ἐν ἀρετῆς εἰκόνισμα, ἐν σεαυτῷ θεόφρον, ἀπηκριβώσω Γρηγόριε.

Ὁ θεοφάντωρ μυηθείς, τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ, τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, κατεφώτισεν ἡμᾶς, Τριάδα ὁμοούσιον, ὁμοφυῆ τε σέβειν, ἄκτιστον καὶ συναΐδιον.

Ὑπὸ Θεοῦ ὁδηγηθείς, ὡς πόθῳ τοῦτον ζητήσας, τὴν ἁγνὴν καὶ Θεοτόκον Μαρίαν, καὶ τὸν γόνον τῆς Βροντῆς, μυσταγωγοὺς ἐκέκτησο, τὸ τῆς Τριάδος φέγγος, σὲ θεορρήμον διδάσκοντας.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδον βλαστήσασαν Χριστόν, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας καὶ χρυσοῦν θυμιατήριον πάντες, σὲ γινώσκομεν Ἁγνή, θείας οὐσίας φέρουσαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Κόρη, ἄνθρακα θεομακάριστε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου,
» ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Γρηγόριε· ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γῆν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος, Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι Τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Γῆν τὴν καλήν, Πάτερ θεόφρον ἐζήλωσας, καὶ τοῦ λόγου, σπόρον εἰσδεξάμενος, εἰς ἑκατὸν εὐαγγελικῶς, πολυπλασιάζεις, εἰσέτι καὶ νῦν Γρηγόριε, προσάγων διδαχαῖς σου, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὡς ἀστραπή, Πάτερ ἐκλάμψας ὁ βίος σου, τῶν δαιμόνων, πλάνην ἐφυγάδευσε· τῷ γὰρ φωτὶ τῆς σῆς ἀρετῆς, τὸ ἐκείνων σκότος, προσομιλῆσαι οὐκ ἴσχυσε· διὸ ὁ νεωκόρος, ψυχοφθόρου ἀπάτης, κυλισθεὶς ὥσπερ λίθος φωτίζεται.

Γνόφον φωτός, τοῦ θειοτάτου θεάσασθαι, ἠξιώθης, νόμον τε θεόγραφον, ὡς Μωϋσῆς, Πάτερ εἰληφώς, τῆς θεολογίας, τὸ ἀκριβὲς ἐκπεπαίδευσαι· ἐντεῦθεν νομοθέτης, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἀνεδείχθης θεόφρον Γρηγόριε.

Ῥητορικήν, ἐρεσχελίαν ἐξέκλινας, καὶ τῷ λόγῳ, Πάτερ τῷ τῆς χάριτος, καταυγασθείς, ἀποστολικήν, ὄντως ἐξουσίαν, κατὰ δαιμόνων ἐπλούτησας· τὴν σὴν γὰρ δραπετεύει, ἀπαστράπτουσαν αἴγλην, ὁ τοῦ σκότους προστάτης Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ἡ κιβωτός, πόρρωθεν σὲ προετύπωσε, δεξαμένη, νόμον τὸν θεόγραφον, τὴν ἐν γαστρὶ τὸν ζωαρχικόν, Λόγον συλλαβοῦσαν, ἀνερμηνεύτως Πανάμωμε, τὸν τρέφοντα πλου-

Digitized by Google

σίως, τὰς ψυχὰς τῶν βοώντων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ εʹ. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Γεωργίᾳ σῶν λόγων, τὰς κεχερσωμένας καρδίας ὡμάλισας, καὶ τὸν θεῖον σπόρον ἐν αὐταῖς Ἱεράρχα κατέβαλες, καὶ καρπὸν πολύχουν, τῷ Λυτρωτῇ τὴν σωτηρίαν, τῶν πιστῶν θεόῤῥημον προσήγαγες.

Ὁ Θεοῦ παραστάτης, ζήλῳ πυρακτούμενος χρίει σε Φαίδιμος, Ἱερέα Πάτερ, τῷ Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα βλέποντι, εὐσεβῶς θαῤῥήσας, καὶ τῇ σεπτῇ σου πολιτείᾳ, πεποιθὼς θεόῤῥημον Γρηγόριε.

Ῥοαῖς τῶν σῶν δογμάτων, τὰς εἰδωλικὰς πυρπολήσεις κατέσβεσας, καὶ ταῖς διδαχαῖς σου, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας, Πάνσοφε, ἀναβὰς εἰς ὕψος, ὡς Σαμουὴλ ταῖς θεωρίαις, καὶ ὡς δένδρον φανεὶς τοῖς διώκουσιν.

Ἱεράρχα θεόφρον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις δεινῶν με λυτρούμενος, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, τὸ χειρόγραφον Πάτερ διάῤῥηξον, Ἱερεὺς ὑπάρχων, καὶ ἐκ Θεοῦ τὴν ἐξουσίαν, εἰληφὼς ἀφιέναι τὰ πταίσματα. Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης Παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας σου ἀχράντοις κάλλεσι, καὶ τῆς πρώτης Εὔας, περιέστειλας αἶσχος τὸ δύσμορφον, τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, περιβολὴν ἀθανασίας, χαριζόμενον τοῖς σὲ γεραίρουσιν.

Ὠδὴ ϛʹ. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὴν λίμνην θαυματουργῶν, ἀδελφοκτόνον ἐξήρανας, καὶ ποταμοῦ τὰς ὁρμὰς, ἀνέστειλας Πάνσοφε, τὴν ῥάβδον πηξάμενος, τὴν καὶ παραχρῆμα, δενδρωθεῖσαν θείῳ νεύματι.

Ὁ ζῆλος ὁ τοῦ Θεοῦ, κατέφαγέ σε Γρηγόριε· μὴ καρτερῶν γὰρ ὁρᾷν, Θεὸν ὑβριζόμενον, λαὸν ματαιόφρονα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, θεόῤῥημον ἐξωλόθρευσας.

Νενέκρωται βουληθεὶς, ἐξουθενεῖν σε ὁ δείλαιος, Ἑβραῖος, ὁ δυσσεβὴς, Θεοῦ σε δοξάζοντος, θεόφρον Γρηγόριε, τῶν αὐτοῦ δογμάτων, πληρωτὴν ἀναδεικνύμενον.

Θεοτοκίον.

Ἐπῆλθε τὸ πανταυργὸν, ἐπὶ σὲ Πνεῦμα Πανάμωμε, καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν, ἀνεκδιηγήτως, διαμείνας ἀναλοίωτος. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος βʹ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς, τοὺς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ τὰς νόσους ἤλασας, τῶν ἀνθρώπων, πάνσοφε Γρηγόριε· διὸ καλῇ Θαυματουργὸς, τὴν κλῆσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος. Ὁ Οἶκος.

Πόθεν ἀπάρξομαι τοὺς ἐπαίνους ἐξυφαίνειν ὁ τάλας, καθορῶν τὰ πολλὰ καὶ ὑπερθαύμαστα πράγματα; Ἐὰν ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ Ὁσίου ἐγχειρήσω, τὸ σύνολον οὐκ ἰσχύω· πάντα γὰρ νοῦν ὑπερβαίνει ὁ ἔνθεος βίος αὐτοῦ. Ἐὰν ἀπὸ τῶν θαυμάτων, καὶ ἐν τούτῳ λοιπὸν αἰσχυνθήσομαι· ὑπὲρ τὴν ψάμμον γὰρ ὑπάρχουσι· διὰ τοῦτο ἀκούει Θαυματουργὸς, τὴν κλῆσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Γρηγόριος, θαυματουργῶν καὶ πάλαι,
Θεῷ παραστὰς, θαυματουργεῖ τι πλέον.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ τε μέγας θάνε Θαυματουργός.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐξ Ἑλλήνων γεννητόρων· τῇ δὲ τῶν κρειττόνων μερίδι εὐθὺς προσθεὶς ἑαυτὸν, τὴν ἀληθῆ κατὰ Χριστὸν πίστιν ἐπέγνω· καὶ προϊούσης τῆς ἡλικίας, τὰ τῆς εὐσεβείας αὐτῷ συνηυξάνετο· Μεγέθει δὲ καὶ πλήθει θαυμάτων, ἃ κατειργάσατο, ἐπώνυμον ἔσχεν ὃ λέγεται. Ἔτι γὰρ τῇ σχολῇ συνήθως φοιτῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ παιδείας μεταλαμβάνων τῆς κατὰ φιλοσοφίαν, ἑταιρικὸν γύναιον ἐκ συνθήματος ἐπὶ διαβολῇ αὐτῷ προσελθὸν, τῶν συμφοιτητῶν εἰς τοῦτο αὐτὴν παρακινησάντων, καὶ δαίμονι διὰ τὴν συκοφαντίαν ληφθὲν, καὶ εἰς γῆν σπαραττόμενον, ἰάσατο διὰ προσευχῆς. Οὗτος ποτὲ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἅμα Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ εἶδε καθ᾽ ὕπαρ, μυοῦντας αὐτῷ τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον. Καὶ μετὰ τὸ Ἐπίσκοπον αὐτὸν χειροτονηθῆναι παρὰ Φαιδίμου τοῦ Ἀμασίας Προέδρου, ἐν τῷ ἀπιέναι εἰς τὴν λαχοῦσαν Ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν, ἀκοῆς ἀνώτερα, καὶ μείζονα πίστεως θαύματα πεποιηκέναι λέγεται.

Λίθον γὰρ βουνῷ παραπλήσιον διὰ προσευχῆς ἐκίνησε, καὶ πρὸς ἕτερον μετήγαγε μέρος. Καὶ ἔν τινι εἰδωλείῳ ὁ Ἅγιος κατὰ πάροδον εἰσελθὼν, ἐξήλασεν ἐκεῖθεν τὰ δαιμόνια· ὑποχωρήσαντος δὲ, εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ πάλιν οὐκέτι ἠδύναντο. Τοῦτο μαθὼν ὁ νεωκόρος, κατὰ τοῦ Ἁγίου ὠργίζετο· Τοῦ δὲ Ἁγίου ἐν χάρτῃ γράψαντος, Γρηγόριος τῷ Σατανᾷ, Εἴσελθε· καὶ τοῦτον ἐν τῷ ναῷ θέντος τοῦ νεωκόρου, καὶ τῶν δαιμόνων εἰσελθόντων, τῷ τοιούτῳ θαύματι ὁ νεωκόρος καταπλαγεὶς, ἀντὶ τοῦ λατρευτὴς εἶναι δαιμόνων, Χριστοῦ μαθητὴς εὐθὺς ἀναδείκνυται, τῷ μεγάλῳ προσελθὼν Γρηγορίῳ. Καὶ λίμνην, θαλάσσῃ κυμαίνουσαν ἴσα, μίαν νύκτα διακαρτερήσας τῇ προσευχῇ, ἄνικμον καὶ χέρσον ἀπέδειξε, τῶν δύο ἀδελφῶν ἀντιποιουμένων τῆς λίμνης τὸν κατ᾽ ἀλλήλων συνα-

Digitized by Google

ποξηράνας θυμὸν, πολεμικῶς καὶ ἀδιαλλάκτως ἐχόντων. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω φορὰν ἐπίσχε, τῶν προσοίκων αὐτοῦ δεηθέντων, κατὰ τῆς διαβρόχου γῆς καὶ συρφετώδους ἐρείσας τὴν βακτηρίαν, καὶ προσθεὶς τῷ θαύματι θαῦμα· τό, τε γὰρ ῥεῖθρον ὁρᾶται ἀναχαιτιζόμενον, ὥσπερ δεδοικὸς προσψαῦσαι τῇ ῥάβδῳ, καὶ ἡ ῥάβδος, ἤδη οὖσα ξηρὰ, καὶ τῆς φυσικῆς ὑγρότητος ἄμοιρος, εἰς εὐθαλὲς ἐγένετο δένδρον. Καὶ οὐδὲ ὁ χρόνος λύμη τῷ θαύματι γέγονεν, ἀλλὰ καὶ νῦν, ὥς φασι, τοῦ ποταμοῦ τὴν εἰς τὰ πρόσω φεύγοντος πρόοδον, καὶ τοῦ δένδρου τοσούτοις ἐξαρκοῦντος ἔτεσιν, ἡ τοῦ Χριστοῦ δύναμις διὰ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου κηρύττεται. Καὶ πρὸς τούτοις, ὁ ὑποκριθεὶς Ἑβραῖος τὸν νεκρὸν, ἐν ὑπτίῳ καὶ ἐκτεταμένῳ σχήματι, διὰ προσευχῆς αὐτοῦ, αὐτὸ τοῦτο κατ' ἀλήθειαν γέγονεν, ὅπερ ἐσχηματίζετο. Ἐνομίσθη δέ ποτε, ἐν τῷ ὄρει ἑστὼς καὶ προσευχόμενος, δένδρον τοῖς διώκουσι. Καὶ λοιμὸν τοῖς ἀπίστοις ἐπήγαγε, καὶ προσελθόντας τῇ πίστει, τοῦ θανάτου ἀπήλλαξεν. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, εὐχαριστηρίους ἀφῆκε φωνὰς, ὅτι τὴν πόλιν αὐτοῦ πολυάνθρωπον οὖσαν, καὶ τοσοῦτον τῇ ἀσεβείᾳ καὶ ἀπιστίᾳ πλήθουσαν, ἐπὶ τῆς ἐναντίας τάξεως κατέλιπεν. Ὅσους γὰρ εὗρε τοὺς παραδεξαμένους τὴν πίστιν, τοσούτους τοὺς παραμεμενηκότας τῇ ἀπιστίᾳ κατέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Ὁμολογητοῦ Λαζάρου τοῦ Ζωγράφου.

Στίχ. Οὐ ζωγραφεῖ σε Λάζαρος καὶ νῦν, Λόγε,
Ἀλλὰ βλέπει σε ζῶντα, μὴ ληπτὸν χρόαις.

Οὗτος νηπιόθεν τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται, καὶ ζωγραφικὴν ἐπιστήμην ἐκπαιδεύεται, καὶ πρὸς τῇ σκληραγωγίᾳ καὶ ἐγκρατείᾳ, καὶ τῆς ἐλεημοσύνης ἐπιμελεῖτο· διὸ καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα δέχεται. Ἐντεῦθεν κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων ἀποδύεται· καὶ τοσαύτας θλίψεις, οὐ μόνον παρὰ τῶν τὰ Εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου καὶ Διοσκόρου φρονούντων, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἀθέων Εἰκονομάχων ὑπέμεινεν, ὅσας οὐδέ ἐστιν εἰπεῖν. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην στέλλεται, τῶν Πατρικῶν καὶ Ἀποστολικῶν ὑπερμαχήσων δογμάτων. Καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑποστρέψας, αὖθις, τῶν αὐτῶν ἕνεκεν ὑποθέσεων ἐπὶ Ῥώμην ἀπαίρει. Καὶ περὶ τὰ μέσα που τῆς ὁδοῦ, ἀνωμαλίας τινὸς αὐτῷ περὶ τὸ σῶμα γενομένης, τελευτᾷ ἐν Χριστῷ. Καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἀνακομισθὲν, ἐν τῇ μονῇ τοῦ Εὐάνδρου κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Ζαχαρίου τοῦ Σκυτοτόμου, καὶ Ἰωάννου· καὶ διήγησις ὠφέλιμος.

Ἀνήρ τις τῶν κατὰ κόσμον περιφανῶν, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης, πάντων καταφρονήσας, καὶ τὸν λιτὸν μετερχόμενος βίον, ἔργῳ τὴν τῶν ἀγαθῶν πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπάσατο μετουσίαν, ἐπαγρυπνῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, καὶ νήφων τοῖς ἐπίπροσθεν αὐτῷ κατορθώμασιν. Ὡς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἐν ταῖς αὐλαῖς Κυρίου παννυχίζειν ἀπαραίτητον ἦν αὐτῷ, μιᾷ τῶν νυκτῶν ἀφίκετο πρὸς τὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας ναὸν, τὸν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. Καὶ τὰς πύλας ἤδη κεκλεισμένας εὑρὼν, ἐν τῷ πλησίον σκάμνῳ κεκμηκὼς ἀνεπαύσατο, ὑποψιθυρίζων τὴν ἐκ τύπου αὐτοῦ Ἀκολουθίαν. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἦν, λαμπηδόνας φωτὸς ἔξωθεν ἐρχομένην ὁρᾷ. Ἐπιστήσας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν, ἄνδρα τινὰ σεμνὸν ἑπόμενον τῷ φωτὶ κατενόει. Καὶ περιχαρὴς ὥσπερ ἐπὶ τῷ θεάματι γεγονὼς, συνέστειλε μᾶλλον ἑαυτὸν, γνῶναι θέλων τοῦ ἐρχομένου τὸ ἀποτέλεσμα. Ὡς δὲ λοιπὸν ἐκεῖνος ἤδη, τοῦ φωτὸς πορευομένου, πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἀφίκετο, ἐπ' αὐτῇ τῇ φλιᾷ προσκλιθεὶς, καὶ ἱκανῶς προσευξάμενος, ὑψοῦ τὰς χεῖρας μετεωρήσας, τὸ χριστοφόρον σημεῖον ταῖς πύλαις διαχαράττει, καὶ παραυτίκα σὺν τῷ φωτὶ ἀκωλύτως εἰσῆλθε. Καὶ πάλιν ἐπ' αὐτῷ τῷ ἐδάφει καταβαλὼν ἑαυτὸν, ἐν ᾧ ἄνωθεν ἡ τῆς Θεομήτορος εἰκὼν ἐκτετύπωται, καὶ ἀναστὰς, ὁμοιοτρόπως καὶ ταύτας τὰς πύλας ἠνέῳξε. Καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Νάρθηκι πρὸς τὰς ἀργυρέας πύλας, ἱκανῶς, ὡς ἔδοξε τῷ ὁρῶντι, προσηύξατο. Καὶ πάλιν ὁρᾷ τὸν αὐτὸν, διὰ τῆς σφραγῖδος, καὶ ταύτας τὰς ὡραίας ὑπανοίξαντα πύλας, καὶ φωτοειδῆ ὅλον ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ εἰσερχόμενον, καὶ κατὰ τὸ μεσαίτατον τοῦ ναοῦ ὑψοῦ τὰς χεῖρας διάραντα, καὶ τὸν Θεὸν ἐξευμενιζόμενον. Ὅτε δὲ τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπέδοτο, πάλιν νοστήσας, τὸ ἔσχατον τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει προαύλιον, τῶν πυλῶν πάλιν ὑπὸ τῆς θείας ἐνεργείας ἀποκλησθεισῶν. Ἵστατο οὖν ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀποσκοπῶν, ὡς ἔλεγεν, ὅποι τὴν πορείαν ἔχει ὁ τοῦ ναοῦ ἐξελθών. Ὡς δὲ λοιπὸν τὴν κατ' εὐθεῖαν ὁδὸν ἐβάδιζε, μὴ ὀκλάσας ὁ Ἀβραμιαῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἐπηκολούθει καταμαθεῖν βουλόμενος, ποῦ ἄρα ὁ τοῦ Θεοῦ ἱερὸς ἀποκρύπτεται μαργαρίτης. Ὡς δὲ τῆς ὁδοῦ μικρὸν ὑποκλίνας ὁ φαινόμενος, πρὸς τὸ κάταντες τοῦ Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τῶν βαθμίδων ἐγένετο, πρός τι σμικρότατον τῶν ἐκεῖσε οἴκημα ἐπιστὰς, καὶ τὸ τῆς ἔνδον οὔσης γυναικὸς ὄνομα, Μαρία, σιγηρᾷ τῇ φωνῇ καλέσας καὶ τῇ χειρὶ κρούσας εἰσῆλθε, τότε τὸ περιαστράπτον φῶς τὸν ἄνδρα κατὰ τὴν ὁδὸν, ὑπεξιὸν ἀνεχώρει, καὶ ἐν ἀμφοτέροις ἐκείνοις ἡ οὖσα νὺξ ἐγνωρίζετο. Ἀλλὰ τὸ γύναιον ἐπιδραμὸν μετὰ τῆς φωταγωγοῦ λυχνίας τῷ εἰσελθόντι ἀνδρὶ προσήνεγκεν. Ὁ δὲ, μηδὲ τῇ κλίνῃ προσκλιθεὶς, μήτ' ἄλλως πως τὸ σῶμα διαναπαύσας, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπη· σκυτοτόμος γὰρ ἦν, καὶ δερμάτων διαρράφεύς.

Τότε ὁ ἐπακολουθῶν αὐτῷ ἀξιομνημόνευτος Ἰωάννης, ἀνερυθριάστως τῇ κέλλῃ προσέβαλε, καὶ τῇ γῇ προσκλιθεὶς, τοῦ ἀοιδίμου δάκρυσι τοὺς πόδας κατέβρεχε, Μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ, λέγων, ὅς τις εἶ, καὶ τίς σου ἡ ὑψηλὴ ἐργασία ἡ εἰς τὸν Θεὸν, δι' οὗ τὰς ἐξαισίους δυνάμεις, ἃς εἶδον, πεποίηκας. Καὶ ὁ ταπεινόφρων ἐκεῖνος· Συγχώρησον, γέρων, διὰ τὸν Κύριον· ἁμαρτωλός εἰμι ἄνθρωπος, μηδὲν ἀγαθὸν ἐργασίας ἐπιφερόμενος· τίς γὰρ, εἰμὴ ἰδιώτης ἐγώ; ἢ πόθεν μεμάθηκα, τυποῦσθαί τισι καὶ κανονίζειν, ἐπιδεὴς ὢν, καὶ οἰκτρᾶς ἐργασίας ἐπειλημμένος; Πεπλάνησαι ἄνερ, πεπλάνησαι, φάντασμα μᾶλλον ἰδὼν, καὶ οὐκ ἀλήθειαν. Τότε ὁ γέρων τοῖς δάκρυσι προσέθηκε δάκρυα, μὴ ἐνδοὺς, ὁρκίζων εἰς τὸν Θεὸν, εἰπεῖν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ τὸ περίδοξον· Εἰμὴ γὰρ ἔργον τοῦτο τῆς προνοίας ἦν, τοῦ γνωσθῆναι τὰ κατὰ σὲ, ἔλεγεν, οὐκ ἂν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος θεωρὸς τοιούτων μυστηρίων ἠξιώθην γενέσθαι. Τότε ὑπὸ τῶν ὅρκων ὥσπερ στενούμενος ὁ ἀνὴρ, ἀναστὰς ὅθεν ἐκάθητο, καὶ μετάνοιαν πρῶτον τῷ γέροντι ποιησάμενος, οὕτως ἤρξατο λέγειν·

Οὐδὲν ἕτερον ἐπὶ γῆς κατόρθωμα, μὰ τὴν ἀλήθειαν, κέκτημαι ἀδελφέ μου, συγχώρησον, εἰ μὴ τὸ ταῖς ἁμαρτίαις μου συμφύρεσθαι, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. Ἐκ δὲ τῆς τοῦ Θεοῦ μου ἀγαθότητος, ὀψέποτε τῆς γεέννης τὸν φόβον λογισάμενος, ταύτην ἣν ὁρᾷς ἀδελφὴν, γυναῖκα ποτὲ προσαγόμενος, τὸ καθαρὸν τέως τῆς σαρκὸς οὐκ ἐμόλυνα, ἀλλ' ἐξίσου τῇ ἁγνείᾳ στοιχήσαντες, ὡς στειρευούσῃ ταύτῃ, τὸ πρᾶγμα τοῖς γνωρίμοις ἐνεπεκρύψαμεν, καὶ μέχρι τῆς δεῦρο, διὰ τὸν πόθον τοῦ πλάσαντος, τῆς σαρκικῆς μίξεως καθαρεύομεν. Προσθήσω δέ σοι καὶ ἕτερον διὰ τὴν τοῦ ὅρκου ἀσφάλειαν. Ὁ ἐμὸς ἅπας βίος οὐδὲν πλέον, μὰ τὴν ἀλήθειαν,

Digitized by Google

εἰμὴ τριμήσιον ἓν (*)· καὶ τοῦτο μεταχειριζόμενος δέρμασι, κοπιῶ ἐργαζόμενος· καὶ τὴν ἐκ τούτου πρόσοδον ἰσοτάλαντον τίθημι, τὸ πρῶτον καὶ τιμιώτερον τῷ Χριστῷ, τῇ δὲ ἡμετέρᾳ χρείᾳ τὸ δεύτερον. Καὶ οὕτως ἀεὶ συντηρούμενος, τὸν κριτὴν καθ' ἑκάστην, καὶ τῶν φορολόγων πνευμάτων τὰς ἐφόδους φαντάζομαι.

Καὶ συμπεράνας ὧδε τὸν λόγον, ἀλλήλους κατασπασάμενοι, καὶ πρὸς γῆν κατανεύσαντες, ἐν εἰρήνῃ τῆς κέλλης ὁ ἱερὸς ὑπανεχώρει ἀνήρ. Καὶ ὁ μὲν, ἀπελθὼν ἐν ᾧ τὴν ξενίαν ἐκέκτητο, τῷ Θεῷ ηὐχαρίστει ἐν οἷς τεθέαται μεγαλείοις. Ὁ δὲ θαυμάσιος ἐκεῖνος σκυτεὺς, καὶ ἀληθῶς ἀφιλόκομπος, τῆς ἀνθρωπίνης δόξης φεύγων τὸ δέλεαρ, μετανάστης τῆς κέλλης ἐγένετο, ἄγνωστος πᾶσι τὸ παράπαν γενόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Λογγῖνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἔχεις Ἀθλητὴν, Χριστὲ, Λογγῖνον μέγαν·
Ἔχεις δὲ καὶ Λογγῖνον Ἀσκητὴν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γεννάδιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γεννάδιος εὗρε τὴν Ἐδὲμ στέφος,
Φανεὶς νοητὴν πρὸς παλαίστραν Γεννάδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάξιμος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Μάξιμος ὠδίνησε, καὶ τεκὼν τέκνα,
Πράξεις ἁγνὰς, ἄπεισιν ἁγνὸς ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἰουστῖνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀσκητικὸς ἄγρυπνος ὀφθαλμὸς μύει,
Ἰουστῖνος, τὸ θαῦμα τῶν ἠσκηκότων.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Πατέρων τὸ καύχημα, καὶ Διδασκάλων τὸ σεμνολόγημα, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς εὐσεβείας στῦλος ἀκράδαντος, σὺ καθωράθης, κραυγάζων Γρηγόριε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀστράψας τοῖς θαύμασι, τὴν οἰκουμένην ἐφωταγώγησας· διὰ τοῦτο Θεόφρον, συναθροισθέντες σὲ μακαρίζομεν, οἱ τῶν σῶν λόγων, τρυφῶντες καὶ ψάλλοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰάματα Πάνσοφε, τοῖς ἀσθενοῦσι πᾶσιν ἐπήγασας· ἐξεχύθη γὰρ χάρις, δαψιλεστάτη σοῦ ἐν τοῖς χείλεσι, θαυματουργίας, δι' ἧς ἀνακράζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(*) Ἡ λέξις Τριμήσιον, λατινικὴ οὖσα, γράφεται ἀκριβέστερον Τρεμίσσιον, ὅπερ καὶ Τρεμίσσις λέγεται (Tremissium, et Tremissis). Δηλοῖ δὲ τὸ τρίτον μέρος τοῦ Ἄσσου (as, ἢ assis), πρώτου νομίσματος ἐκ χαλκοῦ τῶν Ῥωμαίων, ἀφ' οὗ καὶ τὸ Ἀσσάριον, τὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν (Ματθ. ί. 29-Λουκ. ιβ΄. 6). Ἐκ δὲ τοῦ δεκαπλασιασμοῦ τοῦ Ἄσσου ἐγίνετο τὸ Δηνάριον, ἕτερον νόμισμα τῶν αὐτῶν (Ματθ. κ΄. 2), « Καὶ τὸ δεκάχαλκον ἐκαλεῖτο Δηνάριον » (Πλούταρχος).

Θεοτοκίον.

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ θείου, διὰ σοῦ Πάναγνε· σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης, δι' ἧς τῷ κόσμῳ Θεὸς ὡμίλησε, καταφωτίζων τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οἱ διὰ σοῦ πλουτήσαντες, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, τῆς ὁμοουσίου, καὶ σεπτῆς Γρηγόριε, τὴν σὴν νῦν πανήγυριν, ἐπιτελοῦντες χάριτι, θαυματουργικῇ, καταλαμφθῆναι αἰτοῦμεν, βοῶντες· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεοφανὲς ὡς ἔσοπτρον, δεδεγμένος πανόλβιε, τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς ἀρχικῆς Θεότητος, τὸν κόσμον ἐφώτισας, ἀντανακλάσεις πέμπων φωτὸς, τοῖς μελῳδικῶς, ὀρθοδοξίᾳ βοῶσιν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὸ Θεοῦ σκεπόμενος, εὐσεβείας ὑπόθεσις, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐφρουρήθης πάνσοφε, εἰς ὄρος ἱστάμενος, ὡς νομοθέτης ἄλλος Μωσῆς, Τὸν Δημιουργὸν, καὶ Λυτρωτὴν ἐκδιδάσκων, Γρηγόριε κραυγάζειν, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε, ταῖς τῆς παρθενίας, καλλοναῖς ἀστράπτουσα, καὶ πάντας κατηύγασας, τοὺς Θεοτόκον σε ἀληθῆ, καθομολογοῦντας, ἐκ ψυχῆς καὶ βοῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν, καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἀρίστης πολιτείας λάμψας φωτὶ, νῦν φωτὶ τῷ μεγάλῳ παρέστηκας, θεουργικαῖς, θαυματοποιΐαις ὡς νικητὴς, κατεστεμμένος Ὅσιε, Πάτερ Ἱεράρχα Θαυματουργὲ, Γρηγόριε θεόφρον, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Ὀρθοδόξων ἐγκαλλώπισμα.

Ἰθύνεσθαι δυσωπεῖ σαῖς προσευχαῖς, τὸ βασίλειον νῦν ἱεράτευμα, τὸ ἐκλεκτὸν, καὶ ἡγιασμένον Θαυματουργέ· καὶ τοὺς πιστῶς

Digitized by Google

τὴν μνήμην σου, νῦν ἐπιτελοῦντας ἐπιτυχεῖν, τῆς ἄνω βασιλείας, Γρηγόριε θεόφρον, ἀξιωθῆναι καθικέτευε.

Νικήσας τῶν δαιμόνων τὰς προσβολάς, καὶ σαρκὸς ὑποτάξας τὸ φρόνημα, καὶ ἱερεύς, ἄκακος καὶ ὅσιος γεγονώς, δικαιοσύνης ἔνδυμα, περιβεβλημένος Θαυματουργέ, παρίστασαι τῷ θρόνῳ, τοῦ πάντων Βασιλέως, νῦν παῤῥησίᾳ παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὸν ἐν ποικίλοις θαύμασιν Ἱεράρχην, ἀναφανέντα δόκιμον ἐν τῷ κόσμῳ, θείαις εὐφημήσωμεν μελῳδίαις, Γρηγόριον φιλέορτοι· ὅπως ταῖς τούτου πρεσβείαις, λάβωμεν λύσιν πταισμάτων.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, φθονήσας μοι τῆς πάλαι ἐν Παραδείσῳ, ἐχθρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανοῦργος, καὶ τῆς Ἐδὲμ ἐξόριστον, ποιήσας με θανατοῦται, τῇ σῇ γεννήσει Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις θεολογίαις σαφῶς, ἱερωτάταις ἱερῶς σεμνυνόμενος· ὁ στῦλος τῆς Ἐκκλησίας· ἡ τῶν δογμάτων κρηπίς· τὸ τοῦ Παρακλήτου θεῖον ὄργανον· ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος· ἡ κιθάρα τοῦ Πνεύματος· ποιμὴν ὁ μέγας, καὶ Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος, θρέμμα γνήσιον, καὶ ἀρνίον πραότατον· κρήνη ἀναβλυστάνουσα, δογμάτων τὰ νάματα, καὶ ἰαμάτων τὰ ῥεῖθρα, ἱερομύστα Γρηγόριε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἱεραρχῶν καλλονή· τῶν ἀρετῶν τὸ διαυγὲς καταγώγιον· ἡ στάθμη τῆς Ἐκκλησίας· ἱερωσύνης κανών· ποταμὸς ναμάτων θείων ἔμπλεως, ἐξ ὧν καταρδεύεται, ἡ ὑφήλιος ἅπασα, πρὸς εὐκαρπίαν, ψυχικὴν καὶ σωτήριον, καὶ αἱρέσεων, ἀποπλύνεται βόρβορος. Ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, στόμα τὸν νόμον τὸν θεῖον, ἐμμελετῆσαν Γρηγόριε, Θεοῦ κληρονόμε, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄμβροις σῶν ἱερῶν προσευχῶν, λίμνην ἐξήρανας ποτὲ μάχης πρόξενον· καὶ ῥεῖθρον τῇ δενδρωθείσῃ, ῥάβδῳ ἀτάκτως σοφέ, ἐπικλύζον εἴργεις θείᾳ χάριτι· βωμοὺς κατηδάφισας, τῶν δαιμόνων Γρηγόριε· τῆς ἀπιστίας, τὸν χειμῶνα διέλυσας, θερμοτάταις σου, πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι· θαύμασιν ἐβεβαίωσας, ψυχὰς καὶ προσήγαγες, τῷ Εὐεργέτῃ τῶν ὅλων, παρ' οὗ τὸν ἄξιον εἴληφας, μισθόν· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν περιβόητον ἐν θαύμασιν Ἱεράρχην, καὶ τὰ ἄψυχα αἰδούμενα, παραδόξως μετεβάλλετο· λίμνη γὰρ ἐχερσοῦτο, ἀδελφοὺς νουθετοῦσα· ῥάβδος δὲ ἐδενδροῦτο, ποταμὸν χαλινοῦσα· λίθος λόγῳ μετετέθη, μεταφέρων τοὺς ἀπίστους πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐπίγνωσιν· δι' ἧς τὸ μέγα ἔλεος, παράσχου ὁ Θεὸς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἐμμανουὴλ ἀμνὸν Θεοῦ καὶ Λόγον, βλέπουσα σαρκὶ κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, Ἀμνὰς ἡ μόνη ἀμίαντος καὶ Παρθένος, λύπῃ συνείχετο δακρύουσα.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἴνων, τὰ Στιχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ἱερωσύνης τὴν ψῆφον, θεόθεν δεξάμενος, καὶ τὸ θεῖον δέρας ἐξ ὕψους περιβαλόμενος, τοὺς πρὶν τῆς ἀπιστίας υἱούς, τέκνα φωτός, καὶ κληρονόμους ἀνέδειξας Θεοῦ, σοφίας χάριτος, ἐκχυθείσης ἐν χείλεσί σου, παραδόξων πραγμάτων αὐτουργέ, παμμάκαρ Γρηγόριε· διὸ καὶ νῦν ἐν τῇ μνήμῃ σου, αἴτησαι Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Σταυρούμενον βλέπουσα, ἡ παναμώμητος Δέσποινα, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως,

Digitized by Google

θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι θεῖον Τέκνον! πῶς φέρεις ὀδύνας, Θεὸς ὑπάρχων ἀπαθής; Ἀγγέλων τάξεις τρόμῳ ἐξέστησαν, ὁρῶσαι τὸ μυστήριον, τῆς σῆς ἀφάτου σταυρώσεως, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία

Τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πλήρης γενναίου φρονήματος, τὴν τῶν μελῶν ἐκκοπήν, καὶ τομὴν τὴν τοῦ σώματος, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον, ἀνδρειοτάτῃ γνώμῃ ὑπέφερες, τὴν δι' αἰῶνος ἀποκειμένην σοι, δόξαν θηρώμενος, τὴν μὴ διαπίπτουσαν, καὶ προορῶν, τὴν διαιωνίζουσαν, μακαριότητα.

Πᾶσαν ὑπερβὰς τὴν αἴσθησιν, καὶ πρὸς τὴν ἄνω ζωήν, μεταθεὶς τὴν διάνοιαν, λογισμῷ θεόφρονι, καὶ ψυχῇ μεγαλόφρονι, τῆς εὐτελείας καὶ ταπεινότητος, τῶν ὁρωμένων καταπεφρόνηκας· ὅθεν ξεόμενος, καὶ πυρὶ φλεγόμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀνδρικώτατα, διεκαρτέρησας.

Πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔφοδον, καὶ διωκτῶν τὰς ὁρμάς, καταλύσας τῇ χάριτι, τὸν τῆς νίκης στέφανον, ἀνεδήσω Πανόλβιε, τῆς ἀκηράτου ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς ἀφράστου καταξιούμενος, θείας ἐλλάμψεως· ἔνθα νῦν γενόμενος, ἁμαρτιῶν, αἴτησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Καὶ τρία τοῦ Ἁγίου Ῥωμανοῦ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ ἀσκήσει πυρούμενος, τῇ ἀθλήσει στομούμενος, ταῖς πολλαῖς κολάσεσι λιπαινόμενος, ξίφος γεγένησαι δίστομον, συγκόπτον τὰς φάλαγγας, τῶν δαιμόνων Ῥωμανέ, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, θεῖον καύχημα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, ὡραιότης, τῶν ἐν αἵματι ἰδίῳ, τελειωθέντων πανεύφημε.

Ἀναρτήσει ξεόμενος, καὶ εἱρκτῇ συγκλειόμενος, καὶ τὴν γλῶσσαν ἔνδοξε ἀφαιρούμενος, καὶ παρειὰς συντριβόμενος, καὶ τέλος μακάριος, τῇ βιαίᾳ πνιγμονῇ, Ἀθλοφόρε δεχόμενος, ἀπερίτρεπτος, ἀταπείνωτος ὤφθης συνεργείᾳ, Ῥωμανὲ Πνεύματος θείου· ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Ῥητορεύει τὸ νήπιον, καὶ ἐκπλήττει τοὺς ἄφρονας, καὶ σεπταῖς ἐνστάσεσιν ὡραΐζεται, καὶ τελειώσει λαμπρύνεται, πλουτῆσαν τὴν εὔκλειαν, τῶν Ἁγίων ἀθλητῶν, ὧν τὸν ζῆλον ἐκτήσατο, ἀξιάγαστε, Ῥωμανὲ γενναιόφρον· μεθ' οὗ λύσιν, ὀφλημάτων ἡμῖν πᾶσι, καταπεμφθῆναι ἱκέτευε. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Φοβερὰ καὶ παράδοξα, τὰ τρόπαια Κύριε τοῦ Μάρτυρός σου· τῶν γὰρ ἁλιέων ζηλώσας τὴν παῤῥησίαν, καὶ τὴν Σκηνοῤῥάφου θεολογίαν, τὴν Πλάτωνος μυθολογίαν, καὶ τὴν Στωϊκὴν φλυαρίαν, λόγοις καὶ ἔργοις κατέῤῥαξε· ἀποδαρεὶς δέ, καὶ τὴν κάραν ἐκτμηθείς, τῇ χύσει τῶν αἱμάτων αὐτοῦ, τὸν ἐχθρὸν ἀπέπνιξε. Ἀλλ' ὦ Μαρτύρων τὸ κλέος, ὁ παῤῥησίᾳ κηρύξας τὸ ὄνομα Χριστοῦ τὸ μέγα, αἴτησαι θαυματουργέ, Πλάτων παμμακάριστε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἁγνή, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Στίχ. τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῶν σῶν ἐπαίνων, ὦ Πλάτων, μέλπω πλάτος.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῆς αἰωνίου βασιλείας Ἔνδοξε, τὸ καθαρώτατον, χοροβατῶν πλάτος, ἀπὸ πάσης θλίψεως καὶ πειρασμῶν στενώσεως, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσον, ἀνεπιστρόφως ὁδεύοντας, τὴν πρὸς οὐρανὸν τρίβον φέρουσαν.

Ὠχυρωμένος εὐσεβείας πρόβολος, καὶ πύργος ἄσειστος, ἀναδειχθεὶς Πλάτων, πᾶσαν ἀγριότητα, τῶν πειρασμῶν ὑπέμεινας, καὶ τὰς τῶν ἀλγηδόνων, στενοχωρίας ὑπήνεγκας, θείᾳ πλατυνόμενος χάριτι.

Digitized by Google

Νεανικὴν ἐπιδεικνὺς τὴν ἔνστασιν, τὸ τῆς νεκρώσεως, καὶ τῆς φθορᾶς πάχος, διὰ τῆς ἀθλήσεως, ἀπετινάξω Πάνσοφε, καὶ τὸν τῆς ἀφθαρσίας, χιτῶνα περιβαλλόμενος, χαίρων τῷ Δεσπότῃ παρίστασαι. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον, μονογενῆ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γεγέννηκας, εὐλογημένη Πάναγνε· Θεοτόκον διό σε, ὀρθᾶ φρονοῦντες κηρύττομεν, καὶ πανευσεβῶς σε δοξάζομεν (*).

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ὥσπερ ἀνάλγητος πυρὸς, τὴν φλόγα τὴν δριμυτάτην, καρτερώτατα Παμμάκαρ ὑπέστης, εὐσεβείας προφανῶς, τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, καὶ τῷ πυρὶ τῷ θείῳ, πεπυρσευμένος τῆς πίστεως.

Νεανικῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, παμμάκαρ ἠγωνισμένος, οὐρανίους δωρεὰς ἐκομίσω, καὶ στεφάνους παρ' αὐτοῦ, τοὺς ἀεὶ διαμένοντας· καὶ στεφηφόρος ὤφθης, Πλάτων θεάφρον μακάριε,

Ἐπὶ τοῦ ξύλου σοῦ ταθὲν, τὸ καρτερώτατον σῶμα, κατεξαίνετο δεινῶς ταῖς αἰκίαις· ἀλλ' ἀντεῖχε τῆς ψυχῆς, ὁ τόνος δυναμούμενος, τῷ τοῦ Δεσπότου φίλτρῳ, καὶ βασιλείας τῷ ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Πύλη φωτὸς φωτιστικαῖς, τοῦ Πνεύματος δαδουχίαις, λαμπρυνθεῖσα Θεοτόκε ὑπάρχεις· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς ὁ Λόγος κατελήλυθε, καταφωτίζων πάντας, θείῳ φωτὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου,
» Ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῶν ἀγώνων τῷ πλάτει Μάρτυς σοφὲ, πλατυνόμενον πίστει παντευκλεῶς, ἐχθροῦ ἀπεξένωσας, μηχανὰς καὶ ἠφάνισας· καὶ καλῶς τελέσας, τὸν δρόμον τὸν ἔνθεον, Παραδείσου πλάτος, γηθόμενος ἔφθασας· ὅθεν Ἐκκλησία, πλατυσμῷ εὐσεβείας, ἀστράπτουσα σήμερον, ἑορτάζει τὴν μνήμην σου, καὶ βοᾷ σοι Μακάριε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ ἕτερον Κανόνα τοῦ Ῥωμανοῦ, φέροντα τοιαύτην Ἀκροστιχίδα· Ἀθλητικοῖς σε, Ῥωμανὲ, στέφω κρότοις· ἀνώνυμον μὲν, μελουργηθέντα δὲ πρὸς τὸ, Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Δόξα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡραῖος πεφυκὼς, νεανίας Παμμάκαρ, ἐχθρὸν τὸν παλαιὸν, πτερνιστὴν ἐτροπώσω, τοῖς πόνοις τοῦ σώματος, καὶ τῷ σθένει τῆς χάριτος· ὅθεν ἅπασα, ἡ Ἐκκλησία συμφώνως, Πλάτων ἔνδοξε, ἐπιτελεῖ σου τὴν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνουσα. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἁγνὴ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ θαύματος, φρικτοῦ! ὢ καινοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἁγνὴ, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἁπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ἀνακραθεὶς, ὅλος ἀγάπῃ τοῦ κτίσαντος, οὐκ ᾐσθάνου, πόνων τῶν τοῦ σώματος, τὴν ἐμπαθῆ, σάρκα καὶ θνητὴν, καὶ τοὺς δερματίνους, χιτῶνας ἀποδυσάμενος· τὸ δὲ τῆς σωφροσύνης, καὶ τὸ τοῦ σωτηρίου, ἐνδυσάμενος Πλάτων ἱμάτιον.

Ἱερουργὸς, θεῖος ἐδείχθης ὡς ἄμωμον, ἱερεῖον, ἄρσεν τε καὶ τέλειον, ὁλοκαυτῶν, Μάρτυς σεαυτὸν, τῷ ὑπὲρ τῆς πάντων, τυθέντι ἀπολυτρώσεως· ψυχὴν γὰρ πυρακτώσας, τοῦ Δεσπότου τῷ φίλτρῳ, φλεγομένης σαρκὸς κατεφρόνησας.

Νέους τοὺς τρεῖς, ἐν Βαβυλῶνι μιμούμενος, τὸ παμφάγον, πῦρ οὐκ ἐδειλίασας, ἀλλὰ στεῤῥῶς καὶ νεανικῶς τούτου ἐκαρτέρεις, τὴν φλόγα, τὴν ἀκατάσχετον· διό σε δροσοβόλος, σὺν ἐκείνοις ἀξίως, ὑπεδέξατο θάλαμος Ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐκ φυλῆς, τῆς βασιλίδος ὑπάρχουσα, τὸν τῶν ὅλων, κατεξουσιάζοντα, Λόγον Θεοῦ, τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα, καὶ μείναντα ἀναλλοίωτον· διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, Παναγία Παρθένε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νυσταγμὸν σοῖς βλεφάροις, ὕπνον δὲ σοῖς ὄμμασι, Μάρτυς οὐκ ἔδωκας, ἕως οὗ τὸν ὕπνον, τὸν μακάριον καὶ ὀφειλόμενον, τοῖς Θεὸν ποθοῦσιν, ἀγαπητοῖς ὕπνωσας Πλάτων, διὰ ξίφους τὴν κάραν τεμνόμενος.

Digitized by Google

Ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίῳ σώματι Πανεύφημε, πάσχων ἠγώνισαι, ὡς ἀθλούντων ἄλλων, θεατὴς σὺ γενόμενος ἤθλησας· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, πυρποληθεὶς τῶν προκειμένων, αἰκισμῶν οὐκ ἐφρόντισας ἔνδοξε.

Πλοῦτον εὗρες καὶ δόξαν· πλοῦτον ἀναφαίρετον, δόξαν ἀμάραντον, ἐν ἐπουρανίοις, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων σκηνώμασι, καὶ τῆς ἀκηράτου, καὶ διαρκοῦς ἀθανασίας, γεγονὼς ἐν μεθέξει Πανάριστε. Θεοτοκίον.

Λύσιν ἁμαρτημάτων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις παράσχου τοῖς δούλοις σου, ῥυομένη τούτους, πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ τῆς τῶν βλασφήμων, αἱρετικῶν ἐπικρατείας Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀνώτερος τῶν παθῶν, καὶ τῶν βασάνων γενόμενος, τὰς τῆς σαρκὸς ἐκτομάς, ὑπέφερες ἔνδοξε· Χριστὸν γὰρ συλλήπτορα, σύνεργόν τε εἶχες, ἐν ἀγῶσι καὶ ῥωννύντα σε.

Τῷ τῆς ψυχῆς νοερῷ, τῇ εὐπρεπείᾳ τοῦ κτίσαντος, ἐνατενίζων ἀεί, καὶ κατοπτριζόμενος, τὸ κάλλος τὰ ἄρρητον, τῆς τῶν ὁρωμένων, εὐτελείας κατεφρόνησας. Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος κιβωτός, τὸν Νομοδότην ἐχώρησας· ὡς ἅγιος δὲ ναός, ἐδέξω, τὸν Ἅγιον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Ἀειπάρθενε. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ῥωμανοῦ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγιστον, ἡ Ἐκκλησία, Ῥωμανὲ πανεύφημε, σὲ κεκτημένη ἀληθῶς, φωταγωγεῖται τοῖς ἄθλοις σου, τὴν φωτοφόρον δοξάζουσα μνήμην σου.

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ ἁγία μνήμη σου, τὴν οἰκουμένην εὐφραίνει, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου· ἔνθα νῦν, μετ' εὐφροσύνης συναθροισθέντες, ᾄσμασι, σὰς ἀριστείας Πλάτων ὑμνοῦμεν, καὶ ἐν πίστει ἐκβοῶμεν· Βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου Ἅγιε. Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἑλλήνων λιπὼν ἅπασαν τὴν ματαιότητα, τῶν Χριστοῦ Μαθητῶν τὰ ψυχωφελῆ διδάγματα ἠγάπησε λίαν Πλάτων ὁ θεόφρων· διὸ καὶ ὤφθη πᾶσιν αἰδέσιμος, καὶ Ἄγκυρα πίστεως ἐν τῇ πατρίδι, ἧς καὶ ἡ κλῆσις σαφῶς Ἄγκυρα ὑπάρχει. Καλῶς γὰρ τοῦτον ἐκθρεψαμένη, βεβαίαν σκέπην κατ' ἐχθρῶν, καὶ ἀντιλήπτορα θερμὸν ἐν πολέμοις εὑρίσκει, καθ' ἑκάστην ἐκβοῶσα πρὸς αὐτόν· Βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου Ἅγιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος.

Στίχοι.

Μικροῦ λαθὼν, παρῆλθεν ἡμᾶς ὁ Πλάτων,
Πλάτων ἐκεῖνος, ὃν πλατὺ κτείνει ξίφος.

Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ τε Πλάτωνα ἄορ κατέπεφνεν.

Οὗτος ἐκ χώρας ἐκ τῶν Γαλατῶν, Ἀγκύρας τῆς πόλεως, ἀδελφὸς τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντιόχου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, προσήχθη Ἀγριππίνῳ τῷ Ἡγεμόνι, νέος ὢν τὴν ἡλικίαν. Καὶ τύπτεται ὑπὸ δώδεκα στρατιωτῶν, καὶ ἁπλοῦται ἐπὶ κραββάτου χαλκοῦ πυρωθέντος, ῥαβδιζόμενος ἄνωθεν· καὶ σφαίραις πεπυρωμέναις τὰς μασχάλας καὶ τὰς πλευρὰς διακαίεται· καὶ ἀπὸ τοῦ νώτου, ἐν σχήματι λώρου, τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται, καὶ τὰς πλευρὰς ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀλλοιωθῆναι τὴν ὄψιν· καὶ τότε τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ.

Στίχ. Τὸ καρτερόφρον Ῥωμανοῦ πᾶς θαυμάσει·
Σὺ χαρμονῇ γὰρ πνιγμονὴν ἐκαρτέρει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως· καὶ διὰ τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγάπην, εἰσελθεῖν βουλόμενον τὸν Ἔπαρχον Ἀσκληπιάδην εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναόν, κατέσχεν, Οὐκ εἰσί, λέγων, τὰ εἴδωλα θεοί. Τύπτεται οὖν τὸ στόμα, καὶ ἀναρτηθείς, ξέεται τὰς παρειάς. Ἠνέχθη δὲ καὶ παιδίον, τοῦτο τοῦ Ἁγίου αἰτησαμένου, εἰς ἔλεγχον τοῦ Ἐπάρχου. Καὶ ἐρωτηθέν, Ποῖον δεῖ σέβειν Θεόν; Τὸν τῶν Χριστιανῶν, εἶπε. Τυπτόμενον δὲ τὸ παιδίον, παρεστώσης ἐκεῖσε καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐδίψησε καὶ ἐζήτησεν ὕδωρ. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ, εὐσεβὴς καὶ θεοφιλὴς οὖσα, ἔφη αὐτῷ· Μὴ πίῃς τέκνον ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, ἀλλ' ἄπελθε καὶ πίε ἐκ τοῦ ζῶντος ὕδατος. Καὶ διὰ τὸ ἐλέγχειν τὸν τύραννον, τυφθὲν αὖθις, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Ἅγιος Ῥωμανός, τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν φθέγγεται παραδόξως, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ. Διαγνωσθέντος οὖν τοῦ κατὰ τὸν Ἅγιον παραδόξου θαύματος καὶ τῷ βασιλεῖ Μαξιμιανῷ, προστάξει αὐτοῦ διὰ πνιγμονῆς ἐν τῇ εἱρκτῇ τῆς προσκαίρου ζωῆς ἀπολύεται, καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου κομίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὸ Ἅγιον νήπιον, ἐρωτηθὲν παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, Ποῖον δεῖ σέβειν Θεόν, καὶ εἰπόν, Τὸν Χριστόν, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κόλπους Ἀβραὰμ νήπιον λαχὸν ξίφει,
Τοῖς Βηθλεὲμ σύνεδρον ὤφθη νηπίοις.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ Διακόνου, τοῦ Παλαιστινοῦ.

Οὗτος, ἐκ Παλαιστίνης ἕλκων τὸ γένος, καὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ παροικίας ὢν Διάκονος καὶ Ἀφορκιστής, ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν πόλει Ἀντιοχείᾳ. Οὗτος πολλούς, τῶν κολάσεων τὸ ἐπίπονον δεδοικότας, καὶ καταμαλακιζομένους πρὸς τὴν ὁμολογίαν, ἐπήλειφε πρὸς τοὺς ἀγῶνας. Διὸ καὶ αὐτόκλητος τῷ δικαστῇ παρίστη, καὶ αὐτίκα πυρὶ καταδικάζεται. Ὅπερ γνοὺς ὁ βασιλεὺς Διοκλητιανός, τοῦ μὲν πυρὸς ἀπήγαγε, τὴν γλῶτταν δὲ αὐτοῦ ἐκτμηθῆναι κελεύει. Ἀλλ' ὁ Μάρτυς τὴν γλῶτταν ἀφαιρεθείς, γεγονώτερον ἐλάλει, καὶ παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυττε. Καὶ μετὰ ταῦτα εἱρκτῇ βάλλεται, καὶ ἐν πέντε κεντήμασι τοὺς πόδας διατείνεται, καὶ βρόχῳ περιβληθείς, ἀναιρεῖται ἀποπνιγείς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζακχαίου, Διακόνου τῆς ἐν Γαδείροις Ἐκκλησίας, καὶ Ἀλφαίου.

Στίχ. Ζακχαῖος ἐκχεῖ πλοῦτον ὁ πρὶν ἡμίση·
Ὁ νῦν δέ, Σωτήρ, αἷμα χεῖ πᾶν ἐκ ξίφους.
Ἀλφαῖε καρτέρησον, εἰ τέμνῃ κάραν,
Καὶ κλῆρον ἕξεις τὴν ἄτμητον Τριάδα.

Ἄγεται ὁ Ζακχαῖος οὗτος ἐπὶ τοῦ Βήματος, σιδηροῦν καὶ βαρὺν κλοιὸν φέρων ἐπὶ τοῦ τραχήλου. Καὶ ἐρωτηθείς, δειναῖς καὶ ἀπανθρώποις ὑποβάλλεται τιμωρίαις· καὶ δεσμοῖς ληφθεὶς κατὰ τὸ δεσμωτήριον, ταῖς κατὰ διάστημα τέσσαρσιν ὑποδιῃρημέναις ὀπαῖς τοῦ ξύλου ἐμβάλλεται. Καὶ νυχθημέροις τέσσαρσι κατατεινόμενος, γενναίως ἐκαρτέρει. Μετὰ τοῦτον ὁ Ἀλφαῖος, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, προσάγεται. Καὶ μάστιξιν ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθείς, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαείς, τῷ συναγωνιστῇ τὰ ὅμοια πεισόμενος, τῇ εἱρκτῇ κατακλείεται· καὶ τῷ κολαστηρίῳ ξύλῳ καὶ αὐτὸς νυχθήμερον τανυσθείς, τῇ ἕωθεν τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν, ὁμοίως καὶ ὁ Ζακχαῖος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Νομίμως ἀθλήσαντα, καὶ τοὺς ἐχθροὺς σου καταπατήσαντα, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ, ὁ ἀθλοθέτης σὲ ἐστεφάνωσε, μεγαλοφώνως βοῶντα καὶ λέγοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς τὸν ἀεί σοι πάλαι ποθούμενον, οὗ τὸ ἄχραντον πάθος, τὸ σωτηρίας ἀνθρώποις αἴτιον, γεγενημένον μιμούμενος ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐξέστησαν ἅπασαι, τὴν καρτερίαν τῆς σῆς ἀθλήσεως, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τότε βλέποντες· ὑπερφυῶς γὰρ ἐβόας τεμνόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λυθέντες Πανάμωμε, τῷ θείῳ τόκῳ τῆς παρθενίας σου, τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς κατάρας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, σὲ Θεοτόκον φρονοῦντες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Περιφανεῖς ἀγῶνας μέν, ἠγωνίσω Πανεύφημε· περιφανεστέραν δὲ πολλῷ τὴν εὔκλειαν, Χριστός σοι δεδώρηται, καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν, ἐν ἐπουρανίοις, σὲ σκηναῖς κατοικίσας, προθύμως μελῳδοῦντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς πρεσβευτὴν πιστότατον, ὡς προστάτην θερμότατον, τῷ Παμβασιλεῖ καὶ Ποιητῇ τῆς κτίσεως, σὲ νῦν προβαλλόμεθα· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῇ μαρτυρικῇ σου, παῤῥησίᾳ πρεσβεύων, τῶν σὲ ὑμνολογούντων, καὶ πιστῶς μελῳδούντων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παραλαβεῖν ἠξίωσαι, βασιλείαν ἀσάλευτον, διὰ τῆς οἰκείας ἐνεργοῦς σου πίστεως, ὡς σοὶ ἐπηγγείλατο, ὁ ἀψευδὴς διδόναι Θεός· ὑπὲρ οὗ τὸ σῶμα, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις, παρέδωκας κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον, καὶ Πατρὶ συννοούμενον, τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος πατρικῷ βουλήματι, τὸ πᾶν συστησάμενον, θεοπρεπῶς γεγέννηκας, σάρκα γεγονότα, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους· διό σε Θεοτόκον, ὀρθοδόξως φρονοῦντες, Χριστὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδών, Τὸν δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄγε δὴ τὸν θεοστεφῆ, φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν Μάρτυρα, τὸν ἐξαπλώσαντα, τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ τὰ κλήματα· τῆς γὰρ ἀμπέλου τῆς ζωῆς, φυτεία γενόμενος, καρπὸν προβάλλεται, κατανύξεως ἡμῖν οἶνον βρύοντα.

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, τῶν Μαρτύρων καθορᾶται ὁ θάνατος· τῆς ἀϊδίου γάρ, καὶ ἀνωλέθρου γίνεται πρόξενος, παναληθέστατα ζωῆς· καὶ κλῆρον ἀθάνατον, καὶ δόξαν ἄφθαρτον, καὶ πλουσίαν χορηγεῖ τὴν ἀντίδοσιν.

Digitized by Google

Ὅλην σὺ Μάρτυς τὴν ζωήν, τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ ἀφιέρωσας, καὶ ὡς εὐάρεστον, ζῶσαν θυσίαν σαυτὸν προσήγαγες· διὸ τρυφῆς τῆν ὑπὲρ νοῦν, Πλάτων κατηξίωσαι· ἀλλὰ δυσώπησον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, ἡ γεννήσασα Χριστὸν τὸν Σωτῆρά μου, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν τὴν φύσιν οὐ τὴν ὑπόστασιν, μονογενῆ μὲν ἐκ Πατρὸς, ἐκ σοῦ δὲ ἀπάτορα, καὶ ἀναλλοίωτον· διὸ πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
» πὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὰ τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὁρῶν σὺ τὸ ἀήττητον, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, ὁ τύραννος πρὸς πλειόνων, βασάνων πεῖραν ἐχώρει· ὃν καταπτύσας χάριτι, Χριστοῦ ὑπερενίθλησας, μέχρι θανάτου πάνσοφε· διὸ καὶ νῦν στεφηφόρος, συμβασιλεύεις τῷ Κτίστῃ.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γέγονας ὄντως· ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀβδιοῦ· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία,

Τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Δοχεῖον τοῦ Πνεύματος λαμπρόν, Ἀβδιοῦ γενόμενος, καὶ παρ᾽ αὐτοῦ φωτιζόμενος, θεοειδέστατον, Προφητείας τρόπον, καὶ μελλόντων πρόγνωσιν, καὶ γνῶσιν ἀληθείας ἐπλούτησας· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἷς χαρακτηρίζεται Θεός, πρώτοις ἰδιώμασι, καὶ κατ᾽ οὐσίαν γνωρίσμασι· τούτων οἱ ἔνδοξοι καὶ σεπτοὶ Προφῆται, μετοχῇ καὶ χάριτι, δευτέρως κατὰ θέσιν μετέχουσι, καταλαμπρύνοντος, τοῦ Κυρίου τοὺς θεράποντας, τοὺς οἰκείους, ἰδίᾳ λαμπρότητι.

Ἀδύτου πληρούμενος φωτὸς, καὶ δόξαν θεώμενος, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ παριστάμενος, τῷ Δεσπότῃ πάντων, Ἀβδιοῦ μακάριε, καὶ θεῖος ὑποφήτης γενόμενος, αὐτὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τρία τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀνδριάντος στεῤῥότερος, καὶ χαλκοῦ δυνατώτερος, καὶ σιδήρου γέγονας ἰσχυρότερος· παραχωρεῖ γὰρ τηκόμενον, καὶ θᾶττον λυόμενον, τούτων ἕκαστον πυρί, βίᾳ τούτου νικώμενον· σοῦ δὲ ἄκαμπτος, δεξιὰ τεταμένη τῶν ἀνθράκων, φλεγομένη παραδόξως, περιεγένετο Πάνσοφε.

Ἱερεὺς ὥσπερ πέφηνας, καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ αὐτῷ Μάκαριε προσερχόμενος, οὐκ ἀλλοτρίῳ ἐν αἵματι, οἰκείῳ δὲ μάλιστα, καὶ χειρὶ μαρτυρικῇ, εὐωδίας θυμίαμα προσενήνοχας, οὐ δαιμόνων ἀπάταις, τῷ Χριστῷ δὲ, τῷ Σωτῆρι καὶ Δεσπότῃ, καὶ εἰσαεὶ βασιλεύοντι.

Ἱερέα προσάγοντα, καὶ ἀμνὸν προσαγόμενον, τὸν αὐτὸν ἀμφότερα σὲ Πανεύφημε, περιχαρῶς ὀνομάζομεν, ὡς ὄντα ἑκάτερα· σεαυτὸν γὰρ τῷ Θεῷ, ὡς πανάμωμον σφάγιον, ὁλοκαυτώσας, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων· ὃν δυσώπει, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντας, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Δεσπότου ὑπάρχουσα, καὶ φωτὸς νεφέλη θεοχαρίτωτε, τοῦ ἐκ τῆς σῆς ἀνατείλαντος, νηδύος πανάμωμε, φωταγώγησον ἡμῶν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ τὰ σκάνδαλα, ἀφανίσασα πάντα τοῦ δολίου, τῇ πρεσβείᾳ σου Παρθένε, τὸν λογισμὸν ἡμῶν στήριξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι, μὴ με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ τοῦ βλέποντος Ἀβδιοῦ μέλπω κλέος.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. **Τῷ σωτῆρι Θεῷ.**

Τῷ σωτῆρι Θεῷ, προφητικῇ παρεστὼς, νῦν παῤῥησίᾳ καθικέτευε, φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, καταλαμπρύνεσθαι, Ἀβδιοῦ τοὺς πίστει σε, καταγεραίροντας.

Ὁ τὰ πάντα σαφῶς, προγνωστικῶς θεωρῶν, τῆς σῆς καρδίας τὸ ἄθολωτον, καὶ καθαρὸν καὶ φωταυγὲς, μάκαρ θεώμενος Προφήτην θεόληπτον, σὲ προχειρίζεται.

Τὰς ὁράσεις ἰδὼν, τὰς ἀληθῶς ἐκ Θεοῦ, σοὶ δεικνυμένας προηγόρευσας, τῶν δυσσεβούντων ἀδελφῶν, πανωλεθρίαν δεινὴν, καὶ τούτων τὴν ἔνδικον, Μάκαρ ἀπώλειαν. Θεοτοκίον.

Οἱ σωθέντες τῷ σῷ, Θεογεννῆτορ ἁγνὴ, ἀσπόρῳ τόκῳ δυσωποῦμέν σε· Τῆς κοσμικῆς περιφορᾶς, ἡμᾶς διάσωσον, συμφώνως κραυγάζοντας, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς καρτεροὺς σου, Βαρλαὰμ, μέλπω τόνους.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ταῖς τῆς σῆς ἀθλήσεως λαμπηδόσι, περιλαμπόμενος ἡμᾶς, τοὺς πίστει τιμῶντας, τὴν μνήμην σου περίσωζε, Βαρλαὰμ ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὁ τὸ πῦρ μαράνας τῆς ἀσεβείας, θεοσεβείας ἀκριβοῦς, πυρὶ θεοπνεύστῳ, τιμάσθω μελῳδήμασι, Βαρλαὰμ ὁ θαυμάσιος.

Ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἠγωνισμένος, στεφανηφόρε Βαρλαὰμ, στεφάνῳ τῆς δόξης νῦν, ἀξίως τετίμησαι, δεξιᾷ παντοκράτορι.

Σθένος σοι δεδώρηται ὁ Δεσπότης, κατὰ ποικίλων αἰκισμῶν, Πανόλβιε Μάρτυς· ἐντεῦθεν καὶ νενίκηκας τῶν ἀθέων τὸ φρύαγμα.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἐδείχθης οὐρανομήκης, δι' ἧς ὡμίλησεν ἡμῖν, ὁ Λόγος παρθένε· ἣν πάλαι προεώρακεν, Ἰακὼβ ὁ προπάτωρ σου.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ γ'. **Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.**

Ὑδάτων μυστικῶν ποταμὸς, ἐκ τῆς ἀβύσσου προερχόμενος, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, Ἀβδιοῦ μάκαρ γεγένησαι.

Βουλήσει καὶ προνοίᾳ Θεοῦ, προαγορεύειν τὰ ἐσόμενα, καὶ προαγγέλλειν τὰ μέλλοντα, προεβλήθης Ἀξιάγαστε.

Λαμπόμενος τῷ θείῳ φωτὶ, καὶ οὐρανίῳ προηγόρευσας, τὴν ἐσομένην τοῖς ἔθνεσι, σωτηρίαν Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ὁ Λόγος ἐν σοὶ, Παρθενομῆτορ· διασώζει δὲ, τοὺς Θεοτόκον φρονοῦντάς σε, μεσιτείᾳ σου πανάμωμε.

Τοῦ Μάρτυρος. Τόξον **δυνατῶν ἠσθένησε.**

Ἅπας τῆς σαρκὸς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἡ ἁρμονία, σοῦ τῶν μελῶν διελύετο· ἀλλ' ὁ τόνος διετηρεῖτο, τῆς ψυχῆς σου ἀδιάῤῥηκτος.

Ῥύμην εὐσθενῶς ὑπήνεγκας, τῶν διορυττόντων σοῦ τὰς πλευρὰς Παναοίδιμε, καρτερίαν ἀκμαιοτάτην, σταθερῶς ἐπιδειξάμενος.

Τίς σου τὸ στεῤῥὸν καὶ εὔτονον, καὶ τῆς διανοίας, τὸ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τοῖς ἐπαίνοις ἐγκωμιάσει, κατ' ἀξίαν Παμμακάριστε;

Θεοτοκίον.

Ἔστη τῆς φθορᾶς ὁ θάνατος, τῆς ἐνυποστάτου, διὰ σαρκὸς ζωῆς Πάναγνε, τοῖς ἀνθρώποις φανερωθείσης, ἐκ γαστρός σου Θεονύμφευτε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
» τες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Ἀβδιοῦ, ἐπιλάμψεσι θείαις, τὸν νοῦν φωτοειδῆ, κεκτημένος θεσπίζει, τὰ μέλλοντα Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ φθεγγόμενος· τοῦτον σήμερον, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, ἐκτελέσωμεν, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, καρδίας φωτίζουσαν.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ ἀκατάπληκτος, καὶ τροπαιοῦχος ἀληθὴς καὶ ἀήττητος, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα Πανένδοξε, στέφος τὸ ἀμάραντον, οὐρανόθεν ἐκτήσω· χαίρων σὺν Ἀγγέλοις δὲ, καὶ χορεύων ἀπαύστως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶζε τοὺς πιστοὺς, ἀνευφημοῦντας τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν,

Digitized by Google

ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἴμοι! ποθεινότατε Ἰησοῦ, ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Προφητείας τὴν χάριν, παθῶν ὡς προκαθάρας τὴν ψυχήν, διὰ Πνεύματος Ἁγίου εἰληφώς, ἀνεβόησας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁ Προφήτης ὁ μέγας, Πνεύματος Ἁγίου ἀστραπῇ, δαδουχούμενος, ἐφώτισεν ἡμᾶς τοῦ κραυγάζειν σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νυμφοστόλος ἐδείχθης, τῆς Ἐκκλησίας Μάκαρ ἐκ Σιών, προθεσπίσας τὸν Σωτῆρα προελθεῖν, ᾧ κραυγάζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον Λόγον καὶ τῷ Πνεύματι, ἀπεγέννησας Ἁγνὴ θεοπρεπῶς, ᾧ κραυγάζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Μάρτυρος. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου.

Ῥητορικὴν ἀδολεσχίαν ἀπωσάμενος, διδαχὰς δὲ Ἀποστόλων προσηκάμενος, τῆς ἀληθείας ἔνδοξε, Μάρτυς ἀληθὴς ἐχρημάτισας.

Ὁ τοῦ πυρὸς εὐτονωτέραν τὴν προαίρεσιν, κεκτημένος τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, καταβαλὼν ἐκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρι θανάτου Καρτερόψυχε, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀνθιστάμενος, μεγαλοφώνως ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συντονωτάταις προθυμίαις Παμμακάριστε, κεχρημένος τὴν πλάνην κατεπάτησας, καὶ θεοφρόνως ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου ὁ ἀσώματος, τοῖς ἀνθρώποις ἐπεδήμησε· διὸ ἐν πίστει κράζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὀρθρίσας πρὸς τὸν Κύριον εἴληφας, οὐρανόθεν, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Θεόπνευστε.

Συλλήπτορα τὸν βίον τὸν ἔνθεον, κεκτημένος, ὁρᾶν κατηξίωσαι, τὸν ἀοράτως νοούμενον.

Ἀνέτειλέ σοι φῶς Παμμακάριστε, ὡς Προφήτῃ, καὶ ἡ τούτου σύζυγος, σοὶ εὐφροσύνη δεδώρηται.

Θεοτοκίον.

Βουλήματι τὰ σύμπαντα Πάναγνε, ὁ ποιήσας, ἐκ σοῦ πεπλαστούργηται, τὸ καθ' ἡμᾶς ὁ ὑπέρθεος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Ὁ γεγονὼς τῶν Χριστοῦ, μιμητὴς παθημάτων, καὶ Μάρτυς ἀναμέλπει· Δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὑπομονῆς σοι πολύς, ὁ μισθὸς καὶ τῆς νίκης, ὁ στέφανος ἐπλάκη, Δόξα σοι μέλποντι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Βέλη ῥημάτων τῶν σῶν, τῶν ἐχθρῶν ἐν καρδίαις, κατέπηξας κραυγάζων· Δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἅγιον ὄρος Ἁγνή, καὶ ὡς σκηνὴ Ὑψίστου, φρονοῦντές σε Παρθένε, Δόξα σοι κραυγάζομεν, Θεοτόκε ἡμῶν ἡ ἐλπίς.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ς'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Δυνάμει Θείου Πνεύματος, ἑώρας Προφῆτα τὰ μέλλοντα, τοὺς τύπους δεχόμενος, τῶν θείων ἐμφάσεων, ὡς ἐν κατόπτρῳ, τῇ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι.

Ἱλέωσαι τὸν Κύριον, Προφῆτα παμμάκαρ πρεσβείαις σου, τοῖς πίστει τὴν μνήμην σου, τελοῦσιν αἰτούμενος, τὴν τῶν πταισμάτων, δωρήσασθαι συγχώρησιν.

Ἱλάσθητι τοῖς δούλοις σου, καὶ τούτοις πταισμάτων συγχώρησιν, παράσχου Φιλάνθρωπε, ἔχων δυσωποῦντά σε τὸν σὸν Προφήτην, κόσμῳ σε προαγγείλαντα.

Θεοτοκίον.

Ὁ οὐσιώσας ἅπαντα, τῷ λόγῳ τῆς θείας δυνάμεως, ἀγκάλαις βαστάζεται, ταῖς σαῖς Ἀπειρόγαμε· ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ῥαπιζέσθω, δεξιᾷ πυρουμένῃ τὰ πρόσωπα, τῶν δαιμόνων, τῶν πιστῶν δὲ καρδίαι σκιρτάτωσαν, καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ χορεῖαι φαιδρῶς εὐφραινέσθωσαν.

Λαμπρύνεται, τῶν καλῶν σου ἀγώνων τὰ τρόπαια, καὶ τὰς νίκας, καὶ τῶν ἄθλων ὁρῶσα τὰ ἔπαθλα, ἡ τῶν πρωτοτόκων, ἐκλεκτὴ καὶ φωσφόρος ὁμήγυρις.

Ἀνάστητε, οἱ καλοὶ νῦν ζωγράφοι τοῦ Μάρτυρος, τὴν εἰκόνα, ταῖς ὑμῶν εὐτεχνίαις λαμπρύνατε, τὸν ἀγωνοθέτην, ἐν αὐτῇ προφανῶς ἐγχαράττοντες.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἀγάλλεται, ἐπὶ σοὶ Θεομῆτορ πανάμωμε, ἡ Προμήτωρ, τῆς ἀρχαίας κατάρας τῷ τόκῳ σου, ἐλευθερωθεῖσα, τοῦ θανάτου πικρᾶς κατακρίσεως. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κή-
» τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ
» Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀβδιοῦ.

Στίχοι.

Ἔφησεν ἄν τι μέλλον Ἀβδιοὺ πάλιν,
Εἰ μὴ τελευτὴν εἶχεν αἰδεῖσθαι τάχα.

Ἐννεακαιδεκάτῃ βίον Ἀβδιοῦ ἐξεπέρησεν.

Οὗτος, δοῦλος Κυρίου ἑρμηνεύεται, ἡ ἐξομολογούμενος. Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Συχὲμ ἀγροῦ Βηθαχαράμ· ἐδούλευε δὲ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑβραίων Ἀχαάβ, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ Ὀχοζίᾳ, ὅτε ἀπέστειλεν Ὀχοζίας πρὸς τὸν ἅγιον καὶ ἔνδοξον μέγαν Προφήτην Ἡλίαν τοὺς δύο πεντηκοντάρχους, εἰπεῖν αὐτῷ, κατελθεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρους πρὸς αὐτὸν, καὶ διὰ προσευχῆς τοῦ Προφήτου, κατεκάησαν μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτῶν, πεσόντος πυρὸς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ καταφαγόντος αὐτούς. Ἀπέστειλε τρίτον καὶ τοῦτον τὸν Προφήτην Ἀβδιοῦ, ἵνα καλέσῃ αὐτὸν, καὶ ἀγάγῃ πρὸς αὐτόν· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ τρίτος πεντηκόνταρχος, οὗ ἐφείσατο Ἡλίας. Ὃς, ἀπελθὼν πρὸς τὸν Προφήτην, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ, ἵνα μὴ κατακαῇ, καὶ κατέβη πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ἀπὸ τότε καταλιπὼν τὸν βασιλέα, ἠκολούθει τῷ Προφήτῃ Ἡλίᾳ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. Καὶ γενόμενος αὐτοῦ μαθητὴς, καὶ προφητεύσας πολλὰ, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τῶν Πατέρων αὐτοῦ (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

Στίχ. Σὺν λιβανωτῷ, Βαρλαὰμ, τὸ πῦρ φέρων,
Εὔοσμον ὤφθης λιβανωτὸν Κυρίῳ.

Βαρλαὰμ, ὁ Μάρτυς, ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας. Γέρων δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν προσήχθη τῷ Ἄρχοντι. Καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, τύπτεται βουνεύροις, καὶ τοὺς ὄνυχας ἐκριζοῦται. Εἶτα τῷ βωμῷ προσαχθεὶς, βιαίως τὴν χεῖρα ἡπλώθη, καὶ πῦρ ἐπ' αὐτῇ καὶ λιβανωτὸν δέχεται· ἐνόμισε γὰρ ὁ Ἄρχων, ὅτι, εἰ τοὺς ἄνθρακας μετὰ τοῦ λιβανωτοῦ τῷ βωμῷ ἐπιῤῥίψειε, δόξει θυσίαν προσαγαγεῖν τοῖς θεοῖς. Ὁ δὲ ἀνένδοτος ἵστατο καὶ ἄτρεπτος, εὐτονωτέρας αὐτῷ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φανείσης τῆς δεξιᾶς, ἕως τὴν ὑποκειμένην σάρκα τὸ πῦρ δαπανῆσαν, εἰς τὴν γῆν ἐξέπεσε, διατρηθείσης αὐτοῦ τῆς χειρός. Καὶ οὕτω τούτου αἱρετισαμένου κατακαῆναι τὴν χεῖρα, ἢ ποσῶς παρασαλευθείσης, δόξαι λιβανωτὸν τῷ βωμῷ ἐμβαλεῖν, μετὰ γενναίου καὶ στεῤῥοῦ τοῦ φρονήματος ἡ αὐτοῦ ψυχὴ ἐν χερσὶ Θεοῦ παρατίθεται. Τοῦτον καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος, καὶ ὁ μέγας Βασίλειος, ἐγκωμίοις ἐτίμησαν.

(*) Ὅρα περὶ τοῦ Προφήτου τούτου καὶ ἐν τῷ Μεγάλῳ Ὡρολογίῳ. Νοεμβρίου 19.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἄζη τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Διψητική τις ὡς ἔλαφος εἰς ὕδωρ,
Ἄζης ὁ Μάρτυς ἔτρεχε πρὸς τὸ ξίφος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, ἐκ τῆς τῶν Ἰσαύρων χώρας ὁρμώμενος, στρατιώτης τὴν τάξιν. Καταλιπὼν οὖν τὴν στρατείαν, ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις· καὶ πολλὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἐπιτελῶν, ὑπό τινων κυνηγετῶν μηνύεται. Καὶ παραστὰς τῷ Διοκλητιανῷ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, παρεδόθη Ἀκυλίνῳ τῷ Ἐπάρχῳ μετὰ ἑκατὸν πεντήκοντα στρατιωτῶν, τῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει αὐτοῦ σταλέντων, πεπιστευκότων ἤδη καὶ αὐτῶν τῷ Χριστῷ, θαυματουργήσαντος τοῦ Μάρτυρος ἐν τῷ ἐπανιέναι αὐτοὺς, καὶ διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξαγαγόντος, καὶ διψῶντας αὐτοὺς ποτίσαντος. Τοῦ δὲ Ἐπάρχου κατὰ τὸν τόπον γενομένου, καὶ τὸν Ἅγιον Ἄζην, εἰς ἔκπληξιν πολλῶν, οὐκ ὀλίγαις νιφάσιν ὑποβαλόντος πληγῶν, καὶ ἐν τροχῷ ἀναρτήσαντος, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι ξέσαντος, καὶ ἐμβαλόντος εἰς κάμινον πυρὸς, ἐπεὶ ἡ φλὸξ ἀπεσβέσθη, καὶ ὁ Ἅγιος ἔμεινεν ἀβλαβὴς, ἥτε γυνὴ καὶ θυγάτηρ τοῦ Ἐπάρχου τῇ πίστει προσῆλθον. Τότε ὁ Ἔπαρχος ἀποτμηθῆναι πρότερον τὰς κεφαλὰς τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα στρατιωτῶν προσέταξε, μεθ' ὧν καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, καὶ θυγατρός· ὕστερον δὲ τὸν Ἅγιον τύψας σφοδρῶς, καὶ αὐτὸν διὰ ξίφους τελειωθῆναι ἐκέλευσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τετμημένας τρεῖς, Χριστὲ, πεντηκοντάδας,
Τριττῇ στεφῶν γέραιρε πεντηκοντάδι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δώδεκα στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. « Στρατεύομαί σοι σήμερον διὰ ξίφους »
Τῷ Παμβασιλεῖ, δωδεκὰς στρατοῦ λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου.

Στίχ. Κἂν ἐσπαράχθην Ἀγάπιος θηρίοις,
Τὴν πίστιν ἀσάλευτος εἰμί σοι, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡλιοδώρου, τοῦ ἐν Μαγιδῷ τῆς Παμφυλίας.

Στίχ. Ἡλιόδωρος Χριστὸν Ἥλιον βλέπων,
Ἀνώτερος πέφηνε βασάνων σκότους.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ ἐν Ῥώμῃ, ἡγεμονεύοντος Ἀετίου ἐν Μαγιδῷ πόλει τῆς Παμφυλίας, ὁ μακάριος οὗτος Ἡλιόδωρος, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὢν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνακηρύττων, διαβάλλεται τῷ Ἄρχοντι. Καὶ παραστὰς, ἐπεὶ μετὰ πολλὰς τὰς κολακείας οὐκ ἐπείσθη θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, κρεμᾶται καὶ ξέεται, καὶ τῆς δριμύτητος τῶν κολάσεων ἱκανῶς καθαψαμένης τοῦ Ἁγίου, καὶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, βοήθει μοι, προσειπόντος εὐθέως ἐξ οὐρανοῦ φωνὴν γέγονε λέγουσα· Μὴ φοβοῦ· μετὰ σοῦ γάρ εἰμι. Ταύτης τῆς φωνῆς οἱ τὰς λαμπάδας κατέχοντες ἀκούσαντες, προσέτι καὶ τέσσαρας ἰδόντες Ἀγγέλους, κωλύοντας αὐτοὺς τῆς τῶν κολάσεων ἐπιφορᾶς, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν· καὶ τὸν ἄρχοντα ἐλέγξαντες, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐῤῥίφησαν, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησάμενοι.

Τότε κελεύει βοῦν χαλκοῦν ἐκκαῆναι, καὶ ἐν αὐτῷ βληθῆναι τὸν Μάρτυρα· καὶ βληθέντος, ψυχρὸς παραυτίκα διὰ προσευχῆς ὁ σπινθηριβολῶν βοῦς γέγονεν. Ὅτε δὲ

Digitized by Google

καὶ ψάλλοντος τοῦ Ἁγίου ἔσωθεν τοῦ βοῦς ὁ ἄρχων ἤσθετο, ἐξίστη· προσεγγίσας δὲ τῷ χαλκουργήματι, καὶ ἰδὼν ὅτι τὸ πρὸ μικροῦ σπινθηροβολοῦν εἰς ἄκραν ψυχρότητα αἰφνηδὸν μετετράπη, φησὶ πρὸς τὸν Ἅγιον· Ἀνοσία κεφαλὴ, καὶ τοῦ πυρὸς κατίσχυσαν αἱ μαγεῖαί σου; Καὶ ὁ Ἅγιος, Αἱ μαγεῖαί μου, ὁ Χριστός ἐστιν, εἶπεν· ἀλλὰ δός μοι τριῶν ἡμερῶν προθεσμίαν, ὅπως καθ᾽ ἑαυτὸν σκέψωμαι τί ὀφείλω ποιῆσαι. Ὁ δὲ Ἅγιος λαβὼν τὴν ἄνεσιν, ἀπῆλθε λάθρα ἐν τῷ Πανθέῳ· καὶ προσευξαμένου, ἀθρόον πάντα τὰ εἴδωλα καταπεσόντα συνετρίβησαν.

Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἄρχων, παρίστησι τῷ βήματι αὐτοῦ τὸν Ἅγιον· καὶ θυμοῦ πλησθεὶς, κρεμασθῆναι αὐτὸν κελεύει, καὶ ἥλους πεπυρωμένους ἐμβαλεῖν κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Ὡς δὲ τῆς δριμείας ταύτης ὀδύνης ἤσθετο, τὸν Θεὸν καὶ αὖθις εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε ὁ Ἄρχων, ἰδὼν ὅτι οὐ κυριεύεται ὑπὸ τῶν κολάσεων, δεσμευθῆναι τοῦτον προσέταξε, καὶ βαρείας ἁλύσεις ἐπιτεθῆναι αὐτῷ, καὶ πρὸς τὴν Ἀτταλέων πόλιν ἄγεσθαι. Καὶ ἀχθέντος ἐν τῇ δηλωθείσῃ πόλει τοῦ Ἁγίου, παραστῆναι τοῦτον ἐκέλευσε· καὶ εἰς λόγους ἀμφοτέρων ἐλθόντων περὶ τῆς εἰς τὰ εἴδωλα θυσίας, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἀμετάθετον, κατεδίκασε βληθῆναι εἰς τέσσαρας ὀπὰς ξύλου τάς τε χεῖρας καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Εἶτα τήγανον σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐν τούτῳ τὸν Μάρτυρα ἐνίησι. Τοῦ δὲ Ἁγίου Μάρτυρος μέσον τοῦ τηγάνου ἑστῶτος καὶ προσευχομένου, ἔτι δὲ καὶ τοὺς παρεστῶτας προτρεπομένου εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ καὶ ἀβλαβεῖς διατηρηθῆναι, εἰσῆλθον καὶ αὐτοί· καὶ πολλοὶ τῶν παρατυχόντων ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον, λέγοντες· Ἀληθῶς μέγας ἐστὶν ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν.

Καὶ ὡς εἶδεν ὁ Ἡγεμὼν, ὅτι πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν τοῦ Ἡλιοδώρου Θεὸν, φοβηθεὶς, μήποτε ἁρπάσωσιν, αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ἐκέλευσεν πάλιν ἄγεσθαι αὐτὸν ἐν Μαγιδῷ. Καὶ λαβόντες ἐπορεύοντο, αὐτοῦ προσευχομένου καὶ ψάλλοντος. Καὶ φθάσαντες ἔστησαν πάλιν τὸν Ἅγιον εἰς ἐρώτησιν. Καὶ μετὰ τὸ πολλὰ διαλεχθῆναι, κελεύει τὴν γλῶτταν αὐτοῦ τμηθῆναι, καὶ κρεμασθέντα σπαθίζεσθαι ἐπὶ ὥραις δυσί. Καὶ χιμὼν ἔθεντο ἐπ᾽ αὐτῷ, καὶ εἷλκον ἔξω τῆς πόλεως. Καὶ νεύσας ὁ Ἅγιος τῇ χειρὶ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἕλκοντας αὐτὸν, ἔστη εἰς προσευχήν· καὶ πληρώσας τὴν εὐχὴν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνθίμου, Θαλλελαίου, Χριστοφόρου, Εὐφημίας καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν· καὶ τοῦ Ἁγίου Παγχαρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ὑπερφυὴς ἀληθῶς, τῶν Προφητῶν τῶν σῶν ἡ δόξα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ Θεοῦ κατοικεῖν, ἠξιωμένος ἀναμέλπεις· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν τοῖς Προφήταις τοῖς σοῖς, τὴν θείαν χάριν σου δεικνύεις· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι τῷ σῷ, Παρθένε τόκῳ μελῳδοῦμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Μετὰ Μαρτύρων χοροῦ, ὡς ἀήττητος Μάρτυς, κατηξίωσαι Χριστῷ, μεγαλοφώνως, κραυγάζειν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ λαμπάδων φαιδρῶς, εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνα, εἰσελήλυθας Χριστῷ, Μεγαλομάρτυς κραυγάζων· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εὐτονωτέραν πυρὸς, δεξιὰν κεκτημένος, παραστάτης δεξιὸς, τῷ σῷ Δεσπότῃ κραυγάζεις· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι τῇ σῇ, παναχράντῳ γεννήσει, ὑμνοῦμέν σε πιστοὶ, ἀκαταπαύστως βοῶντες· Εὐλογημένος Ἁγνὴ, ὁ σῆς κοιλίας καρπός.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐκ Πατρός.

Παρὰ Θεοῦ φωτισθέντες, οἱ Προφῆται προθεσπίζουσι, τῶν ἐσομένων τὴν γνῶσιν, θεοφρόνως ἀνακράζοντες· Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ πυρσὸς ἐν πελάγει, τοῖς ἐν σκότει μάκαρ ἔφανας, ταῖς θεϊκαῖς φρυκτωρίαις, Ἀβδιοῦ καταυγαζόμενος, Τὸν Χριστὸν κραυγάζων, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κατὰ τὴν θείαν οὐσίαν, τῷ Πατρί σου ὁμοούσιος, ἡμῖν ὁμόφυλος ὤφθης, σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· διό σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πᾶσαν καθεῖλες τοῦ ἐχθροῦ, τὴν πανοπλίαν Βαρλαὰμ ἀξιάγαστε· ἔφλεξας εἰδωλικὴν πανοπλίαν, κραυγάζων· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡραϊσμένος εὐπρεπῶς, Χριστῷ παρέστης Ἀθλητὰ πανаοίδιμε· αἵματι μαρτυρικῷ, βεβαμμένην πορφύραν φορῶν, τὸν Δεσπότην, ὑμνεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς εὐσεβείας τῷ πυρὶ, πεπυρσευμένος ὡς ἀκάνθας κατέφλεξας, πάσας τὰς δαιμονικὰς, φαντασίας κραυγάζων· Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἱ εὐλογοῦντές σε πιστῶς, ὑπὸ Κυρίου εὐλογοῦνται Πανάμωμε· τίκτεις γὰρ τὸν εὐλογοῦντα, τὴν κτίσιν Δεσπότην· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, ἐν Βαβυλῶνι
» τοὺς παῖδας τῶν Ἑβραίων, διασώσαντα

Digitized by Google

» Θεὸν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας..

Τοῦ Προφήτου.

Ὠδὴ θ'. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Λόγῳ θεϊκῷ, καὶ πράξει κοσμούμενος, ἐπτερώθης τῷ πνεύματι, Ἀβδιοὺ θεσπέσιε, καὶ τὰ μέλλοντα βλέπειν κατηξίωσαι.

Ἔνθα Προφητῶν, χορεῖαι σκηνούμενος, καὶ Ἁγίων λαμπρότητες, δυσώπει τὸν Κύριον, τοῦ σωθῆναι τοὺς πίστει εὐφημοῦντάς σε.

Ὅλος τῷ Θεῷ, θερμῶς ἀνακείμενος, καθαρῶς προσωμίλησας, ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν· ὧν καὶ νῦν ἀπολαύεις Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ φωτὸς, λυχνίαν ὑμνοῦμεν Ἁγνή· σὲ καὶ πλάκα τῆς χάριτος, τὸν Λόγον σαρκούμενον, δεξαμένην εἰδότες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μάρτυρος.

Λίθος ἀχειρότμητος.

Νόμος ἐγκωμίων ἡττᾶται, τῷ τῶν ἀγώνων σȣ μεγέθει· μόνος ὁ Δεσπότης σε Χριςὸς, δοξάζειν οἶδε θείᾳ λαμπρότητι· ὃν ἐκτενῶς δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ὅλον σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ, θυσίαν ζῶσαν προσενέγκας, ὅλος τῆς αὐτοῦ βασιλείας συγκληρονόμος ὤφθης καὶ μέτοχος· καὶ σὺν αὐτῷ γηθόμενος, νῦν βασιλεύεις Παναοίδιμε.

Ὑπὲρ τῆς σῆς Σῶτερ ἀγάπης, αἵματος μέχρι καὶ θανάτου, ξίφει καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις, ὁ θεῖος Μάρτυς ἀντιταξάμενος, τῆς παρὰ σȣ̃ φιλάνθρωπε, ἀθανασίας ἀντελάβετο.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου, καὶ θεομήτορα Παρθένον, πάσης τῆς ζωῆς μου προστάτιν, καὶ σωτηρίαν χαίρων προβάλλομαι· σὺ γὰρ Θεὸν γεννήσασα, σώζειν ἰσχύεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ͂Ι Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ εἰσόδȣ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τȣ̃ Δεκαπολίτου· καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ Προεόρτιος αὕτη ἡμέρα τύχῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν Στιχολογίαν τοῦ ά. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, Ἦχος δ'. Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναός. Καὶ νῦν, τὸ ά. τοῦ Ἤχου. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ Ἤχου. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί. Ἀπολυτίκια, Ἀναστάσιμον καὶ τῶν Προεορτίων. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Προεορτίων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ. Αἱ δὲ Ἀκολουθίαι τῶν Ἁγίων καταλιμπάνονται.

Ἐὰν δὲ τύχωσιν ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τὰ Προεόρτια, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται, καθὼς ἐστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεορτίων.

Ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Λαμπαδηφόροι Παρθένοι, τὴν Ἀειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ἐπαγγελίας ἁγίας καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεὴς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἣ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Θείῳ Πνεύματι.

Ἐπȣρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτῳ πιςῶς, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· ᾧ ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ὅμοια.

Τὰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν εὐφροσύνῃ οἰκῶν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις Πάτερ, παρεστὼς παῤῥησίᾳ, τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίȣ, τοῖς ἐπὶ γῆς, ἐκτελȣ̃σι τὴν μνήμην σου, τῶν ἐγκλημάτων τὴν λύσιν, καὶ τῶν παθῶν, δωρηθῆναι καθικέτευε.

Digitized by Google

Τῶν προσευχῶν τῇ δρεπάνῃ, Πάτερ Γρηγόριε, τὰς τῶν παθῶν ἀκάνθας, ἐκτεμὼν καὶ νεώσας, ἀρότρῳ ἐγκρατείας, τὴν γῆν τῆς ψυχῆς, κατεβάλε τὰ σπέρματα, τῆς εὐσεβείας ἐν ταύτῃ, δι᾽ ὧν ἡμῖν, ἐκβλαστάνεις ἰαμάτων καρπούς.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον, καλοῦμεν Ὅσιε, ὡς ἡσυχίας φίλον, ἀγρυπνίας ἐργάτην, καὶ στήλην σωφροσύνης, καὶ προσευχῆς, ἐνδιαίτημα ἄσυλον, καὶ τῶν θαυμάτων ταμεῖον, καὶ πρεσβευτὴν, τῶν τιμώντων σε Γρηγόριε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρ. προσόμ. τοῦ Ἁγίου Πρόκλου, Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δογμάτων φαιδρότητι, καὶ τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι, εὐσεβῶς κατεκόσμησας, Πρόκλε πανοίδιμε, τὴν ἱεραρχίαν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, στῦλος ἐδείχθης ἀληθῶς, καταφωτίζων πάντας τοῖς λόγοις σου. Διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς τε καὶ ᾄσμασι, τὴν ἁγίαν καὶ πάνσεπτον, ἑορτάζομεν μνήμην σου.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Λαμπρῶς ἐδογμάτισας, καὶ θεοφρόνως ἐκήρυξας, Θεοτόκον τὴν ἄχραντον, Κόρην ὡς κυήσασαν, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων, Κτίστην καὶ Δεσπότην, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων δι᾽ ἡμᾶς ἄνθρωπον, γενόμενον θελήματι, καὶ μὴ τραπέντα τῆς φύσεως· καὶ Νεστόριον ᾔσχυνας, ἀσεβῆ καὶ παράφρονα.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται.

Ναμάτων ἐξήντλησας, τῶν χρυσαυγῶν πανοίδιμε, τοῦ σοφοῦ Θεοκήρυκος· οὗπερ καὶ διάδοχος, καὶ τῆς εὐσεβείας, ὤφθης καὶ καθέδρας, ἐπιστηρίζων διδαχαῖς, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ τὸ ποίμνιον· καὶ τοῦτο τὸ ἁγνότατον, καὶ πανσεβάσμιον λείψανον, ὥσπερ κόσμον τερπνότατον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπέδωκας.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖσαν, τὴν πρὸ τῶν αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε, πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ᾽ ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ᾽ ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χαρὰν προμνηστεύεται, σήμερον Ἄννα ἡμῖν, τῆς λύπης ἀντίθετον, καρπὸν βλαστήσασα, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον· ἥνπερ δὴ καὶ προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα, σήμερον γηθομένη, τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως ναὸν, τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα ἁγνήν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αἰνέσατε παρθένοι, καὶ μητέρες ὑμνήσατε, λαοὶ δοξολογεῖτε, ἱερεῖς εὐλογήσατε, τὴν ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ· σαρκὶ γὰρ νηπιάζουσα Ναῷ, τῷ τοῦ Νόμου προσηνέχθη, ὥσπερ ναὸς Κυρίου ἁγιώτατος. Διὸ ἑορτὴν πνευματικὴν, τελοῦντες ἀνακράξωμεν· Χαῖρε Παρθένε δόξα, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαυῒδ προοδοποίησον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑπόδεξαι, τὴν Βασιλίδα ἡμῶν, καὶ ταύτῃ ἐκβόησον· Εἴσελθε ἡ Κυρία, εἰς ναὸν Βασιλέως· εἴσελθε, ἧς ἡ δόξα κεκρυμμένως νοεῖται· ἐξ ἧς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάσειν, πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς, κατὰ ἀλφάβητον μέχρι τῆς ἑβδόμης ᾠδῆς.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
» Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
» νηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
» Εἴσοδον.

Ἁγίων εἰς Ἅγια, ἡ Παναγία καὶ ἄμωμος, οἰκῆσαι προέρχεται, Ὑπεραγίου Θεοῦ,

Digitized by Google

ὅπως γένηται, ναὸς ἡγιασμένος, καὶ ταύτης προτρέχουσι, κόραι νεάνιδες.

Βουλὴ προαιώνιος, τοῦ πρὸ αἰώνων Θεοῦ ἡμῶν, εἰς πέρας προέρχεται, προερχομένης σου, ἀνατραφῆναι, εἰς Ἅγια Ἁγίων, εἰς Λόγου κατοίκησιν, Κόρη πανάμωμε.

Γεννήτορες ἔνθεοι, σὲ τοῦ Θεοῦ τὴν Γεννήτριαν, γεννήσεσθαι μέλλουσαν, ἀνατιθέασιν, εἰς τὰ Ἅγια, τραφῆναι τῶν Ἁγίων, εὐχὴν ἥνπερ ηὔξαντο, πληροῦντες Πάναγνε.

Δυνάμωσον Δέσποινα, τὸ ἀσθενὲς τῆς καρδίας μου, καὶ στήριξον πάθεσι, περιτρεπόμενον· ὅπως πίστει σε, καὶ πόθῳ μακαρίζω, τὴν Ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἰωσήφ.
Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Νενεκρωμένην ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, σαῖς προσευχαῖς Πάτερ, ζώωσον Γρηγόριε· ζωὴν γὰρ νῦν ἀπείληφας, τὴν ἀγήρω, νεκρώσας, τὰ ἐπὶ γῆς μέλη ἔνδοξε, τοῖς ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασιν.

Καταχρατήσας ἡδονῶν τοῦ σώματος, νοῦ γενναιότητι, ἐκ νεαρᾶς Πάτερ, ἡλικίας ὄργανον, τοῦ Πνεύματος γεγένησαι, τὰς αὐτοῦ ἐνεργείας, περιφανῶς εἰσδεχόμενος, καὶ θεοειδὴς γνωριζόμενος.

Ἔρωτι θείῳ τῆς σαρκὸς τοὺς ἔρωτας, ἐναπεμάρανας, καὶ σεαυτῷ Μάκαρ, ἐμνηστεύσω σύζυγον, ἁγνείαν ἐξ ἧς τέκνα σοι, ἐγεννήθησαν πᾶσαι, αἱ ἀρεταὶ παναοίδιμε, τέκνον σε Θεοῦ ἐργασάμεναι.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν διήκουσα, κλίμαξ οὐράνιος, δι' ἧς Θεοῦ Λόγος, τοῖς βροτοῖς ὡμίλησεν, εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὅραμα, σῶζε τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Θεοφάνους.
Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Πράξει τε καὶ λόγῳ ἀληθεῖ, τῶν νοερῶν Ἀρχαγγέλων γενόμενος, σύμμορφος θεόληπτε, καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Πρόκλε δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἴχνεσιν ἑπόμενος σοφέ, τοῦ Χρυσορρήμονος Πάτερ ἀοίδιμε, τούτου τὸ σεβάσμιον, ἱερωσύνης θεῖον ἔνδυμα, κλῆρον ὡς πατρῷον, ἀπείληφας ἀξιάγαστε.

Πάλαι τὸν Θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ Ἡσαΐου βοῶντος ἐν πνεύματι, ἥξειν ὁ Νεστόριος, φρενοβλαβῶς διαβάλλων τὴν σάρκωσιν, ὑπὸ σοῦ Τρισμάκαρ, συνοδικῶς καταβέβληται.

Θεοτοκίον.

Λόγοις θεοπνεύστοις τὴν φρικτήν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐτράνωσας σάρκωσιν, Πρόκλε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Θεοτόκον ταύτην ἐκήρυξας, δόγμασι πανσόφοις, τῶν Ἀποστόλων ἑπόμενος.

Προεόρτιος. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· κἂν τῇ σε-
» πτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ἐξάρχουσαι κόραι τῆς Παρθένου, λαμπάδας κατέχουσαι φαιδρῶς, τὸ μέλλον ὑπογράφουσιν· ἐκ ταύτης γὰρ τεχθήσεται, ὁ φωτισμὸς τῆς γνώσεως, λύων τῆς πλάνης τὴν ζόφωσιν.

Ζηλοῦσα τὴν πάλαι θεοφρόνως, ἡ Ἄννα εὐχὴν ἀποπληροῖ, καὶ σὲ προσανατίθεται, τῷ Ἱερῷ Πανάμωμε, ἱερωτάτην σύλληψιν, μέλλουσαν ἕξειν καὶ γέννησιν.

Ἥλιος ἐφήπλωσεν ἀκτῖνας, ὁρῶν τὴν νεφέλην τοῦ φωτὸς, ἐφαπλουμένην νεύματι, Θεοῦ ἔνδον εἰς Ἅγια· ἐξ ἧς ὀμβρήσει ἄφεσις, ταῖς χερσωθεῖσιν ἐγκλήμασι.

Θεοῖ με Θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' οἶκτον πανάχραντε Ἁγνή, κλαπέντα βρώσει πρότερον, ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν ἄφθαρτον, πάλιν τρυφὴν ἀντιδίδωσιν.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἀρετῶν ἐν τῷ ὄρει, ἀναδραμὼν Ὅσιε, γνόφον θεωρίας ὑπῆλθες, καὶ κατενόησας, ὅσον ἐχώρησας, τὸν ἀκατάληπτον φύσει, φωτισμοῦ ἀνάπλεως, Πάτερ γενόμενος.

Ὁ τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ, διὰ βροτῶν λύτρωσιν, πάλαι σε σπηλαίῳ, παμμάκαρ ἐνδιαιτώμενον, φέγγει κατήστραψεν, ἐπουρανίῳ ὡς Παῦλον, φωταυγῆ δεικνύων σε, Πάτερ Γρηγόριε.

Ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ τοῦ Χριστοῦ ἄχραντος, Μήτηρ προσβολαῖς σε, Δαιμόνων περικυκλούμενον, Πάτερ ἐπτέρωσε, καὶ δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, κατ' αὐτῶν εἰργάσατο, Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον. Χαῖρε τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις, ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς θεοπτικῶς, Παμμάκαρ προσλαβόμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ φῶς ἐχρημάτισας· διὸ καὶ φῶς σοι θεῖον ἀνέτειλε, νοη-

Digitized by Google

τῶς ὡς γέγραπται· ᾧ καταλαμπτόμενος, τοὺς ὑμνοῦντας φωτίζεις τὴν μνήμην σου.

Σαλπίσας δογμάτων τῇ βροντῇ, ὡς τείχη καταβέβληκας, Ἰεριχούντια τῶν αἱρέσεων, τὰ θράση πάντα καὶ τὰ στρατεύματα· καὶ νικήσας τρόπαια, ἀνεστήσω σάρκωσιν, τοῦ Θεοῦ ἐκ Παρθένου κηρύξας τρανῶς.

Πηγῇ τῆς σοφίας προσβαλών, τὸ στόμα σου θεόληπτε, καὶ τῆς τȣ̃ Πνεύματος ἀρυσάμενος, σοφίας Πρόκλε τὰ θεῖα νάματα, θολερȣ̃ς κατέκλυσας, ποταμȣ̃ς πανόλβιε, Νεστορίου τὰ ἄθεσμα δόγματα. Θεοτοκίον.

Ὁ ἄνω Πατρὶ μονογενής, ἀφράστως συννοούμενος, μονογενὴς ἐκ σοῦ κάτω ἄχραντε, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ νοῦν γεγέννηται, καὶ θεοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ παναμώμητε, Θεοτόκε Παρθένε ἀνύμφευτε. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, τοῦ βοᾷν σοι· Ἅγιος ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου,
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῇ θείᾳ λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, τὸ σκότος ἐδίωξας, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, Γρηγόριε ἀοίδιμε· ἤρθης πρὸς ἀπαθείας, καθαρώτατον ὕψος· ἤστραψας παραδόξως, ἰαμάτων ἀκτῖνας, σκηνώσας εἰς ἄδυτον φῶς, τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου, ὁ αὐτός.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα φαεινόν, φωταγωγοῦντα τȣ̀ς ψάλλοντας· Πρόκλε τὸ κλέος Πατέρων ἀοίδιμε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσ.

Ὁ ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἡ πολυτίμητος παστάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, μετὰ λαμπάδων φαεινῶν, ἐν εὐφροσύνῃ προέρχεται τοῦ εἰσαχθῆναι. Καὶ χαίρει ἐπ' αὐτῇ, ὁ Ζαχαρίας ὁρῶν, τὴν δήλωσιν τρανῶς, τῶν ἱερῶν προφητῶν, ἀπαρχομένην ἤδη περαιοῦσθαι, καὶ γηθοσύνως βοᾷ πρὸς αὐτήν· Χαρὰν μηνύει, ἡ πρόοδός σȣ, Κόρη παρθενομῆτορ.

Προεόρτιος. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑ-
» ψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν
» ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἱεραὶ προηγγειλαν γλῶσσαι Σεμνή, ἔσεσθαι, χωρίον σε φύσεως, τῆς ἀχωρήτου· διὰ τοῦτό σε χοροί, παρθενικοὶ προπέμπουσι, λαμπαδηφοροῦντες εἰς Ἅγια.

Κλέος ἀπηνέγκατο Ἰωακείμ, Ἄννη συμβαδίζων καὶ φέρων σε, μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν ἅγιον Ναόν, ναὲ Θεοῦ πάναγνε, ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Λύεται ἀπόφασις προγονική· ἤνθησεν ἰδοὺ γὰρ ἡ ἄμπελος, ἥτις τὸν βότρυν, τὸν ἀκήρατον ἡμῖν, καρπογονήσει φέροντα, οἶνον εὐφροσύνης τοῖς πέρασι.

Μόνην σε πανάμωμον ὁ πλαστουργὸς Λόγος εὑρηκὼς κατεσκήνωσε, σοῦ ἐν νηδύϊ, ἐργαζόμενος ἡμῶν, τὴν σωτηρίαν Ἄχραντε, χάριτι δι' ἄφατον ἔλεος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίȣ. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ὁ δι' ἡμᾶς, ξένῃ καθόδῳ Γρηγόριε, χρηματίσας, ξένος ἀγαθότητι, σὲ δι' αὐτόν, ξένον καθορῶν, τῆς ἐνεγκαμένης, γενόμενον ἠγκαλίσατο, καὶ θεῖον κληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀρεταῖς λαμπρυνθέντα εἰργάσατο.

Διὰ Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ παιδίον, Ὅσιε γενόμενον, παίδων σχολῇ, δέδωκας σαυτόν, νήπιος κακίᾳ, θεόφρον Πάτερ γενόμενος, καὶ θείᾳ ταπεινώσει, τοῦ ἐχθρȣ̃ τὴν κακίαν, ἐταπείνωσας μάκαρ Γρηγόριε.

Ὄμβροις τῶν σῶν, Πάτερ δακρύων Γρηγόριε, ὥσπερ δρόσῳ, θείᾳ ἀρδευόμενος, πᾶσαν ἐβλάστησας ἀρετήν, πᾶσαν εὐκαρπίαν, δικαιοσύνης ἐξήνθησας, ὡς ξύλον καρποφόρον, διεξόδοις ὑδάτων, φυτευθεὶς τῆς τελείας ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ Θεοῦ, εὐλογημένη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τραύματα θεράπευσον, τὰς ἡδονάς, σβέσον τῆς σαρκός· τὴν ἐσκοτισμένην, καρδίαν μȣ φωταγώγησον· εἰρήνευσον τὸν νοῦν μου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης, καὶ ἐχθρῶν ἐπηρείας με λύτρωσαι.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Χρυσίον καθάπερ ἐν πυρὶ Ἱερώτατε, τῆς ἐγκρατείας σου σοφέ, σῶμα καθάρας τὸ σεπτόν, ὡραῖον ἀπέδειξας, τῷ Ποιητῇ· ἱερωσύνης ἐντεῦθέν σοι, καταστολὴ αἰωνίως κεχάρισται.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος, καὶ δογμάτων ἡ εὔηχος, τῶν διδαγμάτων σου βροντή, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, σοφῶς καταθέλγουσα, αἱρετικῶν ἀποσοβεῖ τὴν θρασύτητα, ἱεροφάντορ Πρόκλȣ παναοίδιμε.

Digitized by Google

Γνώσεως τῆς θείας, ἐν μυήσει γενόμενος, ὡς Ἱεράρχης ἱερὸς, ἀγαθοδότως ἐφεξῆς, τοῖς πᾶσι μετέδωκας, τοῦ φωτισμοῦ, καὶ τῆς ἐνθέϐ λαμπρότητος, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἄνθρακα τὸν θεῖον, ἐν νηδύϊ Πανάμωμε, εἰσδεξαμένη ὑπὲρ νοῦν, οὐ κατεφλέχθης ἀληθῶς· ἡ βάτος γὰρ πόῤῥωθεν, συμβολικῶς, τὴν σὴν λοχείαν εἰκόνιζεν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσό-
» δῳ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε,
» ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ
» καθαρώτατος ναὸς, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν
» εἰρήνην βραβεύουσα.

Νεφέλαι ῥανάτωσαν, δικαιοσύνην σήμερον· ὡς ἐν οὐρανῷ γὰρ ἐφαπλοῦται, θεία νεφέλη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ· ἥτις ἀποστάξει γλυκασμὸν, πᾶσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν πικρίαν ἐξαίροντα.

Ξένη σου ἡ σύλληψις, ξένη σου καὶ ἡ γέννησις, ξένη σου ἡ πρόοδος Παρθένε, ξένη ἡ ἔνδον τοῦ ἱεροῦ ἀγωγή· ξένα καὶ παράδοξα, τὰ σὰ, λόγον ὑπερβαίνοντα, καὶ διάνοιαν Ἄχραντε.

Ὅλην σε ἡγίασε, τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἔνδον τοῦ Ναοῦ διαιτωμένην, καὶ τρεφομένην τροφὴν οὐράνιον· Νύμφη τοῦ Πατρὸς περικαλλὴς ὅθεν ἐχρημάτισας, καὶ τοῦ Λόγου Γεννήτρια.

Πρὸς σέ μου τὴν ἅπασαν, ἐλπίδα Κόρη τίθημι, πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου καταφεύγω· βλάβης δαιμόνων δεῖξον ἀμέτοχον, τὴν καταπεσοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ ἐξασθενήσασαν, ἡδονῶν ἐπικλύσεσι.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίϐ. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Γεωργία τοῦ λόγου, ἄμπελος κατάκαρπος ἐδείχθης Ὅσιε, ἀρετῶν πεπείρους, καὶ μεγίστους προσφέρουσα βότρυας, σωτηρίας οἶνον, πνευματικὸν βλύζοντας Πάτερ, καὶ πιςῶν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα.

Ἡ περίδοξος Ῥώμη, Πάτερ ἐξ Ἑώας σε λαμπτῆρα ἄδυτον, δεξαμένη πίστει, ἐφωτίσθη σεπτοῖς σου χαρίσμασι· τὸν Χριστὸν γὰρ εἶχες, ἐν τῇ ψυχῇ καθάπερ φέγγος, τοὺς ὁρῶντάς σε Πάτερ αὐγάζοντα.

Τὸν ἐφέρποντα ὄφιν, καὶ παρατηροῦντά σου πτέρναν Γρηγόριε, ἐγρηγόρσει θείᾳ, ἐν ὁδοῖς τῆς ζωῆς πορευόμενος, ὡς Θεοῦ θεράπων, ὡς ἐντολῶν αὐτοῦ ἐργάτης, ἐθανάτωσας σθένει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Προστασία τοῦ κόσμου, Μήτηρ ἀειπάρθενε σύ με κυβέρνησον, καὶ ὁδήγησόν με, εἰς εὐθεῖαν ὁδὸν καὶ κατεύθυνον, πρὸς δικαιοσύνης, τρίβους ὀρθὰς τὸν λογισμόν μου, τῆς ψυχῆς τὰς πορείας εὐθύνουσα.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλϐ. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Φωτοφόρος ὡς λυχνία παμμάκαρ γενόμενος, τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ἐφάνης ὑπέρμαχος, καὶ Θεοῦ ἐτράνωσας, τὴν ἐκ Παρθένου Παναγίας, γέννησιν ἄτρεπτον Ἔνδοξε.

Τὴν σάρκωσιν τϐ Θεϐ ἐκ Παρθένϐ τὴν ἔνδοξον, τῶν δογμάτων ἐν σφενδόνῃ ἐνθεὶς ὡς ἀλλόφυλον, Γολιὰθ κατέβαλες, τοῦ Νεστορίου τὴν θρασεῖαν, γνώμην ὡς πάλαι ὁ θεῖος Δαυΐδ.

Τῶν τοῦ Παύλου διδαγμάτων ὑπάρχων ἀνάπλεως, καὶ τὴν τϐτου κατιδὼν ὀπτασίαν Πανάριστε, Ἐλισσαῖος δεύτερος, ἐναπεφάνθης χρίσμα θεῖον, ἱερωσύνης χρισθεὶς μυστικῶς.

Θεοτοκίον.

Οὐ σύγχυσιν, οὐ φυρμὸν ἐν τῇ μήτρᾳ ἐδέξατο, τῆς Παρθένου ὁ Θεὸς ἐν σαρκὶ προερχόμενος· ἀλλ' ὃ ἦν μεμένηκε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἀτρέπτως, ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενος.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦν-
» τες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτο-
» ρος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ
» αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

Ῥωσθέντες τῇ θείᾳ χάριτι, οἱ θεῖοι τῆς Παρθένου γεννήτορες, ταύτην ὡς ἄμωμον, περιστερὰν εἰς τὰ Ἅγια, ἀνατραφῆναι πόθῳ ἀνατιθέασι.

Σοῦ τῆς μελλούσης εἰσδέχεσθαι, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προερχόμενον, φῶτα ὑφάπτουσαι, κόραι σεμναὶ προπορεύονται, φωτοειδῆ πρὸς θεῖον Ναὸν χορεύουσαι.

Τὸ πλῆρες δόξης παλάτιον, τὸ μέγα Προφητῶν περιήχημα, θρόνος ὁ ἅγιος, ἔνδον εἰς Ἅγια τίθεται, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὅλων ἑτοιμαζόμενος.

Ὑμνῶ σου Κόρη τὴν σύλληψιν, ὑμνῶ σου τὴν ἀπόῤῥητον γέννησιν, ὑμνῶ τὴν σκέπην σϐ, βλάβης δι' ἧς πάσης ῥύομαι, ὁ πρὸς τὴν σὴν γαλήνην κατεπειγόμενος.

Τοῦ Ἁγίϐ Γρηγορίου. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεὸν, θεϐμενος Ἱερώτατε, θεωριῶν μυςικῶν, καὶ θείων ἐλλάμψεων,

Digitized by Google

Προφήτης ὡς ἔνθεος, ὡς Θεοῦ θεράπων, ἠξιώθης θείᾳ χάριτι.

Ἡσύχως σου τὴν ζωὴν, διατελέσας Γρηγόριε, θορύβων βιωτικῶν, ἐδείχθης ἀνώτερος, παθῶν ὑψηλότερος, καὶ τῆς γῆς ἁπάσης, ξένος τε καὶ παρεπίδημος.

Ὡς ἔσοπτρον καθαρὸν, τὴν θείαν αἴγλην ἐπλούτησας· ὡς σκεῦος δὲ ἱερὸν, ναὸν κατεκόσμησας, τῶν ἄνω Γρηγόριε, καὶ τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν κατεφαίδρυνας. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, γενόμενόν με λῃστῶν, ἀκάθαρτον σπήλαιον, εὐχαῖς σου καθάρασα, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, ναὸν ἅγιον ἀνάδειξον.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Μεγάλης ἐπιβὰς καθέδρας Ὅσιε, μεγίστοις κατορθώμασι, κατεκόσμησας αὐτὴν θεοπρεπῶς· ὅθεν συνελθόντες εὐφημοῦμέν σε, Ἀρχιερεῦ, μεγαλοφώνως Πρόκλε ἀοίδιμε.

Ὡς ἄλλην κιβωτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, τὸ σῶμα τοῦ παμμάκαρος, Χρυσοστόμου ἐναπέδωκας ταῖς σαῖς, Πρόκλε παραινέσεσι καὶ εὔφρανας, τῶν εὐσεβῶν, χοροστασίας τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

Κυκλώσαντας ὡς θῆρας ἐξεδίωξας, αἱρέσεων τῆς ποίμνης Χριστοῦ, τοὺς προμάχους ἐν τῇ ῥάβδῳ νοητῶς, τῶν σῶν διδαχῶν Πρόκλε μακάριε, πρὸς δὲ νομὴν, ὀρθοδοξίας τὴν ποίμνην ἴθυνας. Θεοτοκίον.

Ὡράθης Χερουβὶμ θεοχαρίτωτε, Παρθένε ὑπερέχουσα· τὸν ἐπ' ὤμων γὰρ ὀχούμενον αὐτῶν, Ἄχραντε ἀγκάλαις σου ἐβάστασας· ὅθεν ἀεὶ, σὲ Θεοτόκε πάντες δοξάζομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον Προεόρτιον,
Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμῳ Ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος. Ὁ Οἶκος.

Ὁ τῶν ἁπάντων Ποιητὴς, ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης, ἀρρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ καμπτόμενος, καὶ μόνῃ φιλανθρωπίᾳ τῇ αὐτοῦ, ὃν περ ταῖς οἰκείαις κατεσκεύασε χερσὶν, ἰδὼν πεσόντα ᾤκτειρε, καὶ ἀναστῆναι τοῦτον εὐδόκησε, πλάσει θειοτέρᾳ, καὶ κενώσει τῇ ἰδίᾳ, ὡς ἀγαθὸς φύσει καὶ ἐλεήμων. Διὸ τὴν Μαριὰμ μεσίτιν λαμβάνει, ὡς παρθένον καὶ ἁγνὴν, τοῦ μυστηρίου, ἐκ ταύτης τὸ ἡμῶν φορέσαι ὡς ἠθελήθη. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Χάραξ κύκλῳ σου, καὶ μετὰ ζωῆς τέλος,
Ἡ ζῶσα, Γρηγόριε, τοῦ Θεοῦ χάρις.

Εἰκάδι Γρηγόριος κεκλήσατο εἰς πόλον εὐρύν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἐν Ἰσαυρίῃ Δεκαπόλεως, υἱὸς Σεργίου καὶ Μακαρίας, ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν δυσσεβῶν Εἰκονομάχων. Ὀκταετὴς δὲ γενόμενος, εἰς ἐκπαίδευσιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων δίδοται. Καὶ τούτων πλήρης γεγονὼς, ταῖς Ἐκκλησίαις ἐσχόλαζε. Τῆς ἥβης δὲ αὐτῷ ἐπανθούσης, πρὸς γάμον τῶν γονέων ἐκδοθῆναι παρεσκευάζετο. Ὁ δὲ, λάθρα φυγὼν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν, περιήρχετο τόπον ἐκ τόπου, τοὺς Μάρτυρας κατασπαζόμενος, καὶ τὴν ὠφέλειαν παρ' ἑαυτῷ θησαυρίζων· τῇ ἐγκρατείᾳ δὲ καὶ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν καθυποβαλὼν, πολλαῖς κακώσεσι, καὶ μάλιστα δαιμονικαῖς, ἐπάλαισεν· ὅθεν καὶ μέγας θαυματουργὸς ἀνεφάνη.

Οὗτος καὶ τὴν Ἀσίαν κατέλαβε, καὶ πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπεδήμησε, τῆς ὁμολογίας ἔχων ἐπιθυμίαν ἐπιτυχεῖν. Ἐκεῖθεν πρὸς τὴν Ῥώμην ἀπέπλει, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑσπέραν περινοστησάμενος, καὶ θαύμασι καὶ τέρασι πολλοὺς καταπλήξας, πάλιν πρὸς τὸ Βυζάντιον ἔρχεται. Εἶτα πρὸς τὸ τοῦ Ὀλύμπου μέρος μετέστη, καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθε· καὶ πάνυ ἐκτακεὶς καὶ ὑδεριάσας, τῇ φωνῇ μόνῃ τοῖς εἰδόσιν ἐγνωρίζετο. Πάλιν οὖν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατελθὼν, τὴν Θεσσαλονίκην κατέλαβεν. Ἐκεῖθεν τε προσβαλὼν τῷ Βυζαντίῳ, καὶ Συμεῶνα τὸν Ὁμολογητὴν καὶ θεοφόρον ὑπὲρ τῶν Ἁγίων εἰκόνων εὑρὼν ἐγκεκλεισμένον, καὶ πολλὰ καθικετεύσας καὶ προσκυνήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, πολλὰ καὶ διάφορα νοσήματα ἐξ ἀνθρώπων ἀπελάσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· ὃς ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ θρόνου διάδοχος.

Στίχ. Ἔχει σε Πρόκλε ἡ οὐράνιος νύσσα,
Χαίροντα ἔνδον καὶ σὲ σὺν Χρυσοστόμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δασίου, τοῦ ἐν Δοροστόλῳ.

Στίχ. Ἔμελλε καὶ Δάσιος, ἀθλήσας ξίφει,
Ἀθλητικὸν στέφανον εὑρεῖν ἐκ ξίφους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν πόλει Δοροστόλῳ, τῷ πλησιάζοντι τῷ Ἴστρῳ ποταμῷ. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πόλει τοιοῦτον ἔθος ἦν τοῖς Ἕλλησιν, ἐπιτελεῖν τῷ Κρόνῳ ἑορτὴν ἐτησίως. Πρὸ γὰρ τριάκοντα ἡμερῶν τῆς τοιαύτης μυσαρᾶς ἑορτῆς, ἐπελέγοντό τινα τῶν στρατιωτῶν νέον καὶ εὐειδῆ, καὶ ηὐτρέπιζον αὐτὸν εἰς θυσίαν· ἐνδύοντές τε αὐτὸν ἱμάτια βασιλικὰ, προέτρεπον ἀποπληροῦν πᾶσαν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, ὡς μετὰ τριάκοντα ἡμέρας μέλλοντες αὐτὸν ἐπισφάξαι τῷ βωμῷ τοῦ Κρόνου. Ἐλθόντος δὲ τοῦ κλήρου καὶ ἐπὶ Δάσιον τὸν στρατιώτην, καὶ τῶν συστρατιωτῶν παρι-

Digitized by Google

πάντων αὐτῷ καὶ πρὸς τὰ ὅμοια ἐκβιαζομένων, ἐκεῖνος ἀγαθῷ λογισμῷ χρησάμενος, ἐσκόπησε τὸ συμφέρον, εἰπών· Ὅτι, ἐπεὶ μέλλω θανεῖν, κρεῖττόν μοι ἐστὶν ὡς Χριστιανὸς ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ μου ἀποθανεῖν. Ὅθεν παραστὰς τῷ τοῦ Ἄρχοντος βήματι, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε. Διοκλητιανοῦ δὲ καὶ Μαξιμιανοῦ τοῦτο μαθόντων, πρὸς αὐτοὺς ἤχθη· καὶ παῤῥησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, προστάξει τούτων, πολλὰ τιμωρηθεὶς, τελευταῖον τὴν διὰ ξίφους ἐδέξατο τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νιρσᾶ Ἐπισκόπου, καὶ Ἰωσὴφ μαθητοῦ αὐτοῦ, καὶ ἑτέρων σὺν αὐτῷ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Στίχ. Θνήσκουσιν ἄμφω Νιρσᾶς, Ἰωσὴφ ἅμα,
Φόνῳ μαχαίρας, ὡς Ἀπόστολος λέγει.

Σὺν Ἰωάννῃ καὶ Σαβωρίῳ, λίθοις
Ἰσάκιον κτείνουσιν οἰκέται λίθων.

Τὸν Γεϊθαζὲτ καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
Λόγχαις κατακτείνουσιν ἐχθροὶ Τριάδος.

Θέκλαν, Βαουθᾶν, Δεναχίδα παρθένους,
Ἄθλος ξίφους ἔδειξεν ἀθλοπαρθένους.

Τούτων ὁ μὲν Νιρσᾶς Ἐπίσκοπος ἦν, ἐτῶν ὀγδοήκοντα· ὁ δὲ Ἰωσὴφ, καὶ αὐτὸς τῇ τοιαύτῃ ἐξουσίᾳ τετιμημένος, ὑπῆρχεν ἐτῶν ὀγδοήκοντα ἐννέα. Μεθ' ὧν καὶ ἕτεροι Ἐπίσκοποί τε καὶ Ἱερεῖς, καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ τάγματος, καὶ παρθένοι γυναῖκες Ἀσκήτριαι, διαφόρως δοκιμασθέντες, καὶ ἐν διαφόροις κολάσεσιν ἐτασθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀπηνέγκαντο στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐσταθίου, Θεσπεσίου καὶ Ἀνατολίου.

Στίχ. Κάρας τριῶν τέμνουσι νεκρῶν οἱ πλάνοι,
Οὐδ' εἰς νεκροὺς δεικνῦντες οἶκτον· ὢ πλάνης!

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, πατρίδα μὲν ἔχοντες τὴν τῶν Γαλατῶν, πόλιν δὲ Γάγγραν, Φιλοθέου καὶ Εὐσεβείας ὄντες τέκνα· ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν ὥρμητο, ἡ δὲ μήτηρ ἐκ Νικομηδείας, τὴν θρησκείαν ἀμφότεροι Ἕλληνες. Τεχθέντων οὖν τούτων, καὶ καλῶς ἀνατρεφομένων, ὁ μὲν Εὐστάθιος γράμμασιν ἐσχόλαζεν· ὁ δὲ Θεσπέσιος καὶ Ἀνατόλιος τὸ τοῦ πατρὸς μετήρχοντο ἐπιτήδευμα· βιοτιπράτης γὰρ ἦν (ὅ ἐστιν, Ἱματιοπώλης). Ἐπεὶ δὲ Φιλόθεος μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἀνατολίου, ἐξ Ἀνατολῶν πορείαν πρὸς τὴν Νικομήδειαν ἐποιοῦντο, καὶ Λουκιανῷ τῷ πρεσβυτέρῳ καὶ διδασκάλῳ κατὰ τὴν ὁδὸν συνώδευσαν, ταῖς αὐτοῦ παραινέσεσιν εἴξαντες, ἐπείσθησαν, καὶ ἀμφότεροι ἐβαπτίσθησαν. Καταλαβόντες δὲ τὴν Νικομήδειαν Εὐστάθιος καὶ Θεσπέσιος, καὶ εἰς ὁμιλίαν τοῦ μακαρίου Ἀνθίμου γενόμενοι, ἐβαπτίσθησαν καὶ αὐτοί. Καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτῶν Φιλόθεος Πρεσβύτερος, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Εὐστάθιος Διάκονος κεχειροτόνηται.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῶν γονέων τὸν βίον ἀπολιπόντων, διαβάλλονται τῷ Μαξιμιανῷ ὡς Χριστιανοί· καὶ τυφθέντες βάκλοις, φρουρᾷ ἐγκλείονται· ἐν ᾗ Ἀγγέλου θείᾳ ἐπιστασίᾳ τῶν δεσμῶν ἀφέθησαν, καὶ βρώσεως μετέσχον. Τῇ δὲ ἕωθεν, θηρίοις διαφόροις προσπαλαίσαντες, διέμειναν ἄτρωτοι. Ὅθεν καὶ ἐκδότους αὐτοὺς λαβὼν ὁ κόμης Ἀντώνιος, καὶ τὴν Νίκαιαν καταλαβὼν, ποικίλαις ὑπέβαλε κολάσεσιν. Ἀναρτῶνται γὰρ ἐπὶ ξύλου, καὶ σιδηροῖς ὄνυξιν ἐπὶ τοσοῦτον ξέονται, ὡς τὴν γῆν πᾶσαν τῷ αἵματι μολυνθῆναι, καὶ εἱρκτῇ ἀποῤῥίπτονται· καὶ πάλιν θείᾳ καὶ ἀγγελικῇ ἐπιφανείᾳ, καὶ ὁ πόνος τῶν πληγῶν ἠφανίσθη, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ὑγιῆ ἀποκατέστη. Ταῦτα ἰδὼν ὁ αἱμοβόρος ἐκεῖνος, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἀπεφήνατο κατ' αὐτῶν· καὶ ἐρχόμενοι ἐν τῷ τῆς τελειώσεως τόπῳ, αἰφνιδίως τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν· ὅθεν οἱ δήμιοι, φόβῳ διὰ τὸν τύραννον συσχεθέντες, νεκρῶν ὄντων τῶν σωμάτων, τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Θεοκτίστου, ὃς καὶ Πατρίκιος καὶ Εὐνοῦχος ἦν ἐπὶ Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
» παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες, ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φωτοφόρον σε ὡς ἥλιον εἰσδέχεται, ναὸς ὁ ἅγιος, ἔνδον ἀστράπτουσαν, ἀκτῖνας τοῖς πέρασι, σωτηριώδεις ἁγνὴ, ὑπεράγιον, ναὸν γενέσθαι μέλλουσαν, τοῦ Υἱοῦ Θεοῦ Παρθένε.

Χεῖρας ἅπαντες κροτήσατε λυτρώσεως, σύμβολα φέρουσαν, τὴν Ἀπειρόγαμον, ὁρῶντες Ἀγγέλου γὰρ, χειρὶ ἐκτρέφεται, τὸν οὐράνιον, ἄρτον ἡμῖν ὡς μέλλουσα, ἀποῤῥήτως ἀποτίκτειν.

Ψυχαὶ ἅπασαι Δικαίων ὑποχθόνιοι, εὐαγγελίζεσθε· περιστερὰ ἡ χρυσῆ, καταπαυσιν φέρουσα, κατακλυσμοῦ νοητοῦ, πεφανέρωται, καὶ εἰς Ἁγίων Ἅγια, εὐσεβῶς περιχορεύει.

Ὡς ὡραία τὸν ὡραῖον ἀπεκύησας τὴν ἀμορφίαν ἡμῶν, προσεπανάγοντα νῦν, εἰς πρώτην ἐμφέρειαν, Κόρη παναμώμε· ᾧ καὶ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δακρύων προσχύσεσι, τῆς ἁμαρτίας τὸ πῦρ κατέσβεσας· ἀπαθείας δὲ ὕδωρ, καὶ ἰαμάτων καθαρὰ νάματα, τοῖς μελῳδοῦσι πηγάζεις Γρηγόριε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίνῳ ἐν ἅρματι, σεπτῆς ἀγάπης καὶ τελειότητος, ἐπιβὰς πρὸς τὸ ὕψος, ἀνεκομίσθης ἐν ᾧ ἐκέκτησο, τὸ σὸν κραυγάζων Θεόφρον πολίτευμα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παθῶν κατεκοίμησας, τὰς τρικυμίας ἀγρύπνοις στάσεσι· κοιμηθεὶς δὲ τὸν ὕπνον, τὸν τοῖς ἁγίοις Πάτερ ἁρμόζοντα, πρὸς φῶς

Digitized by Google

μετῆλθες κραυγάζων Γρηγόριε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Νεκρὸν χρηματίσαντα, τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ ἀπολλύμενον, τὴν ζωὴν ἡ τεκοῦσα, ἁγνὴ Παρθένε ζώωσον, σῶσόν με, καὶ τῆς γεέννης ἐξάρπασον ψάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Σῶμα καὶ νοῦν, καὶ ψυχὴν ἐκάθηρας, τῇ ἀφαιρέσει τῶν παθῶν, Ἱεράρχα Πρόκλε σοφέ· ὅθεν ἐδογμάτισας, σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ νοῦν, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα Θεὸν, δίχα τροπῆς διὰ τὸ σῶσαι, ἡμᾶς ἀναδεξάμενον.

Πῦρ νοητὸν, ταῖς φρεσὶν ἀνάψας σου, τὴν φρυγανώδη καὶ σαθρὰν, Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς, αἵρεσιν κατέφλεξας· ὅθεν σου δεόμεθα, τὰς φρυγανώδεις ἡμῶν ἡδονὰς, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις, συμφλέξας ἀποκάθαρον.

Σὺ πρὸς Χριστὸν, κεκτημένος Ἅγιε, τὴν παῤῥησίαν τοὺς ἐν γῇ, εὐφημοῦντας μελῳδικῶς, μνήμην σου τὴν ἔνδοξον, πάσης περιστάσεως, ἐκλυτρωθῆναι ἱκέτευε, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν Πρόκλε θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις Θεὸν, σάρκα περικείμενον ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου Ἁγνὴ, ὥσπερ θρόνος Χερουβικὸς φέροντα τῷ ῥήματι, πάντα τῆς δυνάμεως· ᾧ μελῳδοῦμεν καὶ λέγομεν· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Προεόρτιος.

Ὠδὴ ή. ἧς ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον. Ἔχει δὲ ἓν ἕκαστον τῶν τροπαρίων αὐτῆς στοιχεῖα τέσσαρα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἁγνὴ, εἰπάτω δὴ
» ὁ Γαβριὴλ, βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν
» ἀληθινήν· γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμη Θεοῦ·
» διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄκουε σύνες πρεσβύτα σοφὲ, τῷ Ζαχαρίᾳ Ἄννα φησί· Βουλήσει θείᾳ ἣν ἔσχον παῖδα σεμνὴν, Γενναίᾳ ψυχῇ ὑπόδεξαι· Δι' αὐτῆς γὰρ ἔσται λύτρωσις· καὶ εἰς ναὸν τὸν ἅγιον, ἀνάθου ταύτην βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς μόνος Κύριος, ἐβόησεν ὁ ἱερεύς· Ζωῆς εἰσόδους νῦν ὑπεμφαίνεις σαφῶς, Ἡμῖν φανερώσας ὅπερ μέλλει οἰκεῖν, Θεοχώρητον παλάτιον, Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντός· πρὸς ὃν ῥοᾷ πᾶσα γῆ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰδοὺ πρεσβύτα σοφώτατε, ἡ Ἄννα ἔφησεν εὐλαβῶς, Καλλίστην παῖδα, ἥν δέδωκέ μοι Θεὸς, Λαμπρῶς ὑποδέχου καὶ προφήτευε, Μόνην μέλλουσαν εἰς πράγματα, προφέρειν τὰ κηρύγματα, μεθ' ὧν βοᾷς Προφητῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νῦν ἔγνων γύναι σαφέστατα, προφρόνως ἔφη ὁ γηραιὸς, Ξύλον ἐν μέσῳ ὡς ἐκβλαστάνει ναοῦ· Ὅπερ ἐξανθήσει θεῖον ὄντως καρπὸν, Παραδείσῳ εἰσοικίζοντα, τοὺς βρώσει ἐξωσθέντας φθορᾶς, ἀναβοῶντας χαρᾷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥητὸν ἀῤῥήτων μυήσεων, ἡ σὴ ψυχὴ Κόρη σεμνὴ, Σαφῶς ὑπάρξει ὁ Πρέσβυς ἔφη τρανῶς. Τὸν θεῖον ἰδοὺ Παρθένε οἴκει ναόν· Ὑπ' Ἀγγέλου τρεφομένη γὰρ, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον κυήσεις, ᾧ μελῳδῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωνὴν σοι ᾄδομεν Κόρη ἁγνὴ, περιχαρῶς τοῦ Γαβριήλ. Χαῖρε τῆς πάντων αἰτία μόνη χαρᾶς. Ψυχῶν χαῖρε καθαρτήριον· ὡς κυήσασα τὴν κάθαρσιν, ἡμῶν καὶ ἀπολύτρωσιν, τῶν μελῳδούντων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς πρὸς Θεὸν δεήσεσιν, ἐπιμόνως χρησάμενος, εἴληφας Παμμάκαρ, τὸ πιστῶς αἰτούμενον· νυκτὸς γὰρ καθεύδοντι, ἐπιφανεὶς σοι Ἄγγελος, μάχαιραν φλογίνην, ἐπιδίδωσι πάθη, ἐκτέμνουσαν καρδίας, καὶ πυρί σε ἀΰλῳ, καθαίρουσαν καὶ δόξῃ, φωτίζουσαν ἀῤῥήτως.

Ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος, νοητῶς ἀνατέταλκας, φέγγει ἀρετῶν, περιφανῶς Γρηγόριε, θαυμάτων τε λάμψεσι, περιαυγάζων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ φωταγωγῶν, τοὺς εὐσεβῶς μελῳδοῦντας· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀγγελικῆς ἀκήκοας, ὑμνῳδίας Γρηγόριε, ἔτι ἐνδημῶν, ἐν τῷ θνητῷ σου σώματι· ὑφ' ἧς τὰς αἰσθήσεις σου, τὰς τῆς ψυχῆς σαφῶς ἡδυνθεὶς, καὶ θεοειδὴς καὶ φωταυγὴς ἐγνωρίσθης, κραυγάζων· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Κριτὴν καὶ Κύριον, ὑπὲρ λόγον κυήσασα, τοῦτον ὡς Υἱόν σου, Παναγία αἴτησαι, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς καταδίκης καὶ τοῦ πυρὸς, σκότους ἀφεγγοῦς, καὶ τοῦ βρυγ-

Digitized by Google

μοῦ τῶν ὀδόντων, λυτρώσασθαι τοὺς πίστει, εὐσεβῶς μελῳδοῦντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγ. Πρόκλου. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Ὡς χωνείᾳ τῇ φωτολαμπεῖ, Πανένδοξε ἁγνείᾳ, τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς, ἀποκαθάρας ὡς χρυσὸς, τοῖς πᾶσιν ἐξήστραψας ἀναμέλπων· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ὀργάνῳ Μάκαρ τῆς σεπτῆς, σοῦ γλώττης θελγομένη, τῷ φθόγγῳ ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπὶ γῆς, σωτήριον κάθοδον ἀναμέλπει, πᾶσι φωνοῦσα τρανῶς καὶ ἐκβοῶσα· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λύρα θεία ὤφθης ἀληθῶς, τὸν φθόγγον ἐνηχοῦσα, τοῖς πίστει προσδεχομένοις, τοῦ Θεοῦ τὴν πρὸς ἡμᾶς, σωτήριον σάρκωσιν, θεῖε Πρόκλε, Πάτερ παμμάκαρ, καὶ τὴν τοῦ Νεστορίου, δυσσεβῆ ματαίαν, φωνὴν ἀποσοβοῦσα.

Θεοτοκίον.

Συντηρήσας σήμαντρα τῆς σῆς, Παρθένε παρθενίας, ἀλώβητα ὁ Δεσπότης, προελήλυθε Χριστὸς, ἐκ σοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν εἰς τὸ σῶσαι, τοὺς βοῶντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ παῖδες, Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
» ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
» τε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὠδὴ θ'. ἧς ἡ Ἀκροστιχίς. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
» λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δὲ,
» ἀΰλων νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πα-
» νήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
» παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἴδε τοῦ Θεοῦ, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἔνδον εἰς τὰ Ἅγια, βαδίζει λίθος ἐξ οὗ τμηθήσεται, καὶ τοὺς βωμοὺς καὶ ξόανα, δαιμονικὰ λεπτυνεῖ, τοὺς βροτοὺς δὲ, ἑαυτοῦ ἐργάσεται, καὶ ναοὺς καὶ σεπτὰ καταγώγια.

Ὤμοσε Θεὸς καὶ νῦν ἐκπεπλήρωκε, φυλῆς Ἰούδα ἡμῖν, δοὺς τὴν ἀειπάρθενον· ἧς ἡ κοιλία ξύλον βλαστήσει ζωῆς, θανατηφόρου βρώσεως, ἀπολυτρούμενον, τοὺς τῇ πτώσει ταύτης ὑποκύψαντας, καὶ κλαπέντας ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως.

Στόματι λαμπρῷ, ἡ Ἄννα ἐβόησεν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ· Σοὶ προσανατίθημι, ἣν μοι παρέσχου παῖδα ὦ Δέσποτα· ἐξ ἧς δι' οἶκτον ἄφατον, σωματοφόρος ὀφθεὶς, διασώσεις, κόσμον ὅνπερ ἔπλασας, μεγαλύνων αὐτὴν ὡς μητέρα σου.

Ἤγασεν ἰδοὺ, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν δεινῶν· πύλη ἐπουράνιος, ναοῦ τὰς πύλας ἀναπετάσασα, μετὰ λαμπάδων πρόεισιν, ἔνδον εἰς Ἅγια, ὑφ' ἁγίας, τρέφεσθαι δυνάμεως, εἰς ἁγίαν Θεοῦ κατασκήνωσιν.

Φώτισον Ἁγνὴ, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, φῶς ἡ κυήσασα, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ μοι, τῆς ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον, μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνώσεως· ἀλλ' αὐτή με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἱδρῶσι τοῖς ἀσκητικοῖς, ἁμαρτίας ἐναπέσβεσας ἄνθρακας· καὶ οὐρανόθεν σαφῶς, πυρὸς ἐν εἴδει χάριν εἰσδέδεξαι, οὐ καταφλέγουσαν Σοφὲ, μᾶλλον δὲ δροσίζουσαν, καὶ ἐν ἰσχύϊ σε, δυνατὸν κατὰ παθῶν ἀποφαίνουσαν.

Ὡς ῥόδον ταῖς ἀσκητικαῖς, Πάτερ ἄνθησας καλάσει Γρηγόριε, ὡς κρίνον εὔοσμον· διὸ πηγάζει μύρον ἡδύπνοον, τὰ σὰ ὀστέα δαψιλῶς· ὀσμῆς ζωῆς πλήρεις γὰρ, αἱ σιαγόνες σου, ὡς φιάλαι ἀρωμάτων ἐδείχθησαν.

Σήμερον δῆμος σὺν ἡμῖν, Ἀσκητῶν τε καὶ Ὁσίων εὐφραίνεται, Πατριαρχῶν Προφητῶν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ Γρηγόριε· συνεορτάζουσιν ἡμῖν, Ἀπόστολοι Μάρτυρες· μεθ' ὧν μνημόνευε, τῶν τιμώντων σε πιστῶς ἀξιάγαστε.

Ἡ θήκη ἔνθα τὸ σεπτὸν, καὶ πολύαθλόν σου σῶμα κατάκειται, θαυμάτων χάριν ἡμῖν, ἀναπηγάζει Πάτερ Γρηγόριε, καθαγιάζουσα ἡμῶν, ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν πλουτησάντων σε, καὶ προστάτην καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σα τὴν τοῦ Γαβριὴλ, οἱ πιστοὶ περιχαρῶς προσφθεγγόμεθα· Χαῖρε Παράδεισε, ζωῆς τὸ ξύλον ἀναβλαστήσασα· Χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς, Μαρτύρων στεφάνωμα, Ὁσίων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Τύπους καὶ σκιὰς παρέδραμες, καὶ τὴν ἀλήθειαν Χριστὸν κατενόησας, ἀναγεννηθεὶς, διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος, Ἱερεύς τε χρισθεὶς ἱερώτατος· ὅθεν καὶ Θεοτόκον, τὴν τοῦτον τέξασαν ἐκήρυξας.

Τρόπους ἱεροὺς καὶ δόγματα, τοῦ Χρυσοστόμου μάκαρ ἐνστερνισάμενος, ζῆλόν τε αὐτοῦ, τὸν ἱερὸν τὸν τῆς πίστεως, ἐξηρεύξω

Digitized by Google

δογμάτων σου πέλαγος, αἱρέσεως χειμάῤῥους, ἀποξηραίνοντας ἐν χάριτι.

Στῆσον ἱεραῖς πρεσβείαις σου, τὸ καθ' ἡμῶν κλυδώνιον ἐγειρόμενον, καὶ ἀπέλασον, τὸν πειρασμὸν καὶ σκοτόμαιναν, καὶ ἀνθρώπων παντοίων τὴν κάκωσιν, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! τὸν τοῦ Θεοῦ γὰρ Λόγον σάρκα γενόμενον, μόνη τέτοκας, ὑπερφυῶς Μητροπάρθενε, τὸν τὰ σύμπαντα θείῳ βουλήματι, σοφῶς διακρατοῦντα, καὶ κυβερνῶντα καὶ συνέχοντα. Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν,
» κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε
» Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὴν σάρκα καθυπέταξας τῷ νοΐ σου, καὶ ἤσκησας Θεόφρον μεγαλοφρόνως· ὅθεν καὶ μετάρσιος γενόμενος, ἀντανακλάσεις ἔλαβες, ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, αἰνεῖν τὸν πάντων Σωτῆρα.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὡς ἀρετῶν ὁμότροπος, τοῦ σοφοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ ἐκείνου γέγονας, θρόνου ἔνδοξε Πρόκλε, διάδοχος θεοκῆρυξ· καθελὼν Νεστορίου, τοῦ δυσσεβοῦς τὴν αἵρεσιν, Θεοτόκον κυρίως, καὶ ἀληθῶς, τὴν Ἁγνὴν ἐκήρυξας καὶ Παρθένον· μεθ' ἧς ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου, τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπει.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Θεοῦ σοφίας τέμενος, καὶ ὑπέρτερον θρόνον, τῶν Χερουβὶμ ὑπάρχουσαν, τὴν ἁγνὴν Θεοτόκον, εὐτρέπισον Ζαχαρία, τοῦ ναοῦ τὰς εἰσόδους, τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια, ὑποδέξασθαι ταύτην· καὶ σὺν ἡμῖν, ᾆδε προεόρτιον τῇ Παρθένῳ, ἐξ ἧς Χριστὸς ὁ Κύριος, σαρκωθεὶς κόσμον σώζει.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, ᾠδαῖς τιμήσωμεν, τὴν ἐκ μητρὸς ἀγόνου, παραδόξως τεχθεῖσαν, θεόνυμφον Μητέρα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ σὺν παρθένοις λαμπάσι τε, προσυπαντήσωμεν ταύτῃ ἐν τῷ Ναῷ, εἰσιούσῃ εἰς τὰ Ἅγια.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι, ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους χαρμονικῶς, τῇ Παρθένῳ συμπλέξωμεν, καὶ προεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὐτρεπιζέσθωσαν πύλαι καὶ ἀνοιγέσθωσαν, αἱ τοῦ Ναοῦ Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τῆς δόξης, καὶ μόνην ὑπερτέραν τῶν οὐρανῶν, ὑπὲρ νοῦν χρηματίσασαν, ὑποδεχέσθωσαν χαίρουσαι, καὶ Χριστόν, τὸν Σωτῆρα ἀνυμνείτωσαν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον, ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυΐδ, κρούων τὴν κινύραν. Ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀῤῥεύστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ παροῦσα ἡμέρα τύχῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τό, Μακάριος ἀνήρ, ὅλον τὸ Κάθισμα. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς ς'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος, τό, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς δίς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, τὸ Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Πολυελέου, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν τῆς Ἑορτῆς. Εὐλογητάρια οὐ λέγονται, ἀλλ' εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἤχου. Προκείμενον, Ἄκουσον θύγατερ. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. χῦμα. Δόξα, Σήμερον ὁ Ναὸς ὁ ἔμψυχος. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν τῆς Ἑορτῆς. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ἡ θ'. Ὠδὴ τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, Ἦχος β'. Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη — Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

Digitized by Google

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἡ παροῦσα Ἑορτή, ψάλλεται ἡ ταύτης Ἀκολουθία μόνη, ὡς κεῖται ἐφεξῆς.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐκ τοῦ Κυρίου λαβόντες, ἐπαγγελίας καρπόν, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, εὐπρόσδεκτον θυσίαν, ἐν τῷ Ναῷ, προσενήνοχαν σήμερον, καὶ Ζαχαρίας ὁ μέγας Ἀρχιερεύς, εὐλογήσας ὑπεδέξατο.

Ἡ τῶν Ἁγίων Ἁγία, ἐν τοῖς Ἁγίοις οἰκεῖν, ἀξίως προσηνέχθη, ὡς θεόδεκτον θῦμα· καὶ ταύτης αἱ παρθένοι ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκοσμούμεναι ἔμπροσθεν, λαμπαδουχοῦσαι προσέφερον τῷ Θεῷ, ὥσπερ σκεῦος ἱερώτατον.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θεοδόχου Ναοῦ· τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ ἔνδον λαβών, Ἰωακεὶμ ἀνατίθεται, ἀφιερώσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ Δαυῒδ προανεφώνει σοι Ἄχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν, τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῷ, ἐν ᾗ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε πανύμνητε. Τὴν γὰρ πρὸ τόκου Παρθένον, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἄφθορον, Μῆτερ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ εἰσερχομένην, ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβών σε Δέσποινα· καὶ τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων ἀγάλλονται, ὑποδεξάμενά σε τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐν ᾠδαῖς ἐκβοῶμέν σοι· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Πύλαι τοῦ Ἱεροῦ, εἰσδέξασθε Παρθένον, εἰς Ἅγια Ἁγίων, ἀμόλυντον σκηνήν τε, Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Παρθένοι τὴν ἁγνήν, προπέμψατε Παρθένον, φαιδρῶς λαμπαδουχοῦσαι, εἰς Ἅγια Ἁγίων, ὡς Νύμφην τοῦ Παντάνακτος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἄρτον ἡ λογική, παστὰς Θεοῦ τοῦ Λόγου, χειρὶ θείου Ἀγγέλου, δέχεται κατοικοῦσα, Ἁγίων εἰς τὰ Ἅγια.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Φῶς σε τὸ τριλαμπές, ἀνάψαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Ἀπολυτίκιον. Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α΄. στάσιν τοῦ α΄. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος α΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἔμψυχον κιβωτόν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα· καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἁγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξὶν, εὐλογημένη Ἁγνή, προσφέρεται τῷ Ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια· καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι· καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελῳδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ· διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. Διὸ τιμῶμεν τὴν σήν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν· καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῶν Ἁγίων εἰς Ἅγια, ἡ Ἁγία καὶ ἄμωμος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι εἰσοικίζεται, καὶ δι᾽ Ἀγγέλου ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἁγιώτατος ναός, τοῦ Ἁγίου Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τὰ σύμπαντα, ἁγιάσαντος ταύτης εἰσοικήσει, καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσασαν.

Αἱ νεάνιδες χαίρουσαι, καὶ λαμπάδας κατέχουσαι, τῆς λαμπάδος σήμερον προπορεύονται, τῆς νοητῆς καὶ εἰσάγουσιν, αὐτὴν εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἁγίων ἱερῶς, προδηλοῦσαι

Digitized by Google

τὴν μέλλουσαν, αἴγλην ἄῤῥητον, ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψειν καὶ φωτίσειν, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας ἐν Πνεύματι.

Γηθομένη ὑπόδεξαι, Ζαχαρία ἐβόησεν, Ἄννα ἡ πανεύφημος, ἣν ἐκήρυξαν, Θεοῦ Προφῆται ἐν Πνεύματι· καὶ ταύτην εἰσάγαγε, εἰς τὸν ἅγιον Ναὸν, ἱερῶς ἀνατρέφεσθαι, ὅπως γένηται, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, θεῖος θρόνος, καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγὲς ἐνδιαίτημα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. **Φῶς ἱλαρόν.** Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μ'. 1. Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων· Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου στήσεις τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ θήσεις τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι. Καὶ εἰσοίσεις τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Λυχνίαν, καὶ θήσεις τὸ Θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιᾷν ἐναντίον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ἐπιθήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν Σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἁγιάσεις αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἔσται ἁγία. Καὶ ἁγιάσεις τὸ Θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ Θυσιαστήριον Ἅγιον τῶν Ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή. Καὶ οὐκ ἠδυνήθη Μωϋσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. η'. 1. Ἐγένετο, ὡς συνετέλεσε Σολομὼν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ ἐξεκκλησίασε πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιὼν, τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυῒδ· αὕτη ἐστὶ Σιών. Καὶ ἦραν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν, καὶ τὸ Σκήνωμα τοῦ Μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ Σκηνώματι τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ὁ Βασιλεὺς, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, ἔμπροσθεν τῆς Κιβωτοῦ· καὶ εἰσφέρουσιν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ Δαβὶρ τοῦ οἴκου, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν Χερουβίμ. Ὅτι τὰ Χερουβὶμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς Κιβωτοῦ· καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβὶμ ἐπὶ τὴν Κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνω. Καὶ οὐκ ἦν ἐν τῇ Κιβωτῷ, πλὴν αἱ δύο πλάκες λίθιναι, πλάκες τῆς διαθήκης, ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωϋσῆς ἐν Χωρὴβ, ἃς διέθετο Κύριος. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησε τὸν οἶκον Κυρίου. Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Ἱερεῖς στῆναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἔπλησεν ἡ δόξα Κυρίου τὸν οἶκον Κυρίου.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας Κεφ. μγ'. 27.
τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ
Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα
ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσ-
δέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέ- μδ'. 1.
στρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ Ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς, τοῦ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βοῤῥᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. Ἀγγαλιάσθω ὁ Δαυῒδ, κρούων τὴν

Digitized by Google

κινύραν. Ἀπενεχθήσονται φησί, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀῤῥεύστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες οἱ λαοὶ, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν· τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῷ προσενεχθεῖσαν· τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'. Λέοντος Μαΐστορος.

Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος. Σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, ἐν Ναῷ ἁγίῳ προσάγεται· καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνως· Ἤγγικεν ἡ προσδοκία τῶν θλιβομένων, ἐν Ναῷ ἁγίῳ ὡς ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν τοῦ Παντάνακτος. Εὐφραινέσθω Ἰωακεὶμ ὁ προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετίζουσαν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον Δέσποιναν. Μητέρες συγχάρητε, παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ στεῖραι συγχορεύσατε· ὅτι ἠνέῳξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα Παντάνασσα. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, τὸν οὐρανὸν τὸν νοητὸν πορευόμενον, ὁρῶντες εἰς θεῖον οἶκον, ἀνατραφῆναι σεπτῶς, τὴν Παρθένον μόνην καὶ ἀμώμητον. Πρὸς ἣν ἐκπληττόμενος, Ζαχαρίας ἐβόησε· Πύλη Κυρίου, τοῦ Ναοῦ ὑπανοίγω σοι, πύλας χαίρουσα, ἐν αὐτῷ περιχόρευε· ἔγνων γὰρ καὶ πεπίστευκα, ὡς ἤδη ἡ λύτρωσις, ἐπιδημήσει προδήλως τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τεχθήσεται, ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ἄννα ἡ θεία χάρις σαφῶς, χαριτωθεῖσαν τὴν ἁγνὴν Ἀειπάρθενον, προσάγει μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ, προσκαλεσαμένη προπορεύεσθαι, αὐτῆς τὰς νεάνιδας, λαμπαδηφόρους καὶ λέγουσα· Ἄπιθι τέκνον, τῷ δοτῆρι γενήθητι, καὶ ἀνάθημα, καὶ εὐῶδες θυμίαμα. Εἴσελθε εἰς τὰ ἄδυτα, καὶ γνῶθι μυστήρια, καὶ ἑτοιμάζου γενέσθαι τοῦ Ἰησοῦ οἰκητήριον, τερπνὸν καὶ ὡραῖον, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἔνδον ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὁ θεοχώρητος ναὸς ἀνατίθεται, Παρθένος ἡ Παναγία, Νεάνιδές τε αὐτῆς, νῦν λαμπαδηφόροι προπορεύονται. Σκιρτᾷ γεννητόρων, ἡ συζυγία ἡ ἄριστος, Ἰωακεὶμ τε, καὶ ἡ Ἄννα χορεύοντες, ὅτι ἔτεκον, τὴν τὸν Κτίστην κυήσασαν. Ἥτις περιχορεύουσα, εἰς θεῖα σκηνώματα, καὶ τρεφομένη Ἀγγέλου, διὰ χειρὸς ἡ παναμώμος, Χριστοῦ ὤφθη Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Σεργίου Ἁγιοπολίτου.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῷ τοῦ Θεοῦ τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις. Ἐκ τρίτου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἣν εὐλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἁγνὴ, καθηγιάσθης τῷ Θεῷ· καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως ναὸς, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀνατεθεῖσα ὤφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ Ἀειπάρθενε.

Δόξα, καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,
Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυῒδ ὁ ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακεὶμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία, ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ· ἣν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱὸς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Δόξα, καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν, τοῦ δ'. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Ὁ Ν'. Εἶθ' οὕτω. Δόξα, Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἐν Ναῷ εἰσέρχεται, αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι εἰς θείαν κατοίκησιν. Λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Καὶ νῦν, Τὸ αὐτό.

Εἶτα, Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός,

Καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελον, Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός.

Ζήτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτήν.

Ὁ Ἱερεύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ Κανόνες.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς μέχρι τῆς Ζ'. Ὠδῆς.

Σὺ τὴν χάριν, Δέσποινα, τῷ λόγῳ δίδου.

Ποίημα τοῦ κυρίου Γεωργίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
» Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
» νηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
» Εἴσοδον.

Σοφίας πανάχραντε, σὲ θησαυρὸν ἐπιστάμενοι, καὶ χάριτος βρύουσαν, πηγὴν ἀέναον, τὰς τῆς γνώσεως, αἰτοῦμέν σε ῥανίδας, ἐπόμβρησον Δέσποινα, τοὺς ἀνυμνεῖν σε ἀεί.

Ὑπέρτερος Πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρηματίσασα, ναὸς καὶ παλάτιον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἡ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντας κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο, τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμῆσαι, πανήγυριν ᾄσμασι· δεῦτε συνδράμωμεν.

Ἡ πύλη ἡ ἔνδοξος, ἡ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας, τὰ θεῖα θαυμάσια, κατατρυφῆσαι αὐτῆς.

Κανὼν δεύτερος, Ποίημα τοῦ κυρίου Βασιλείου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Συνδράμωμεν σήμερον, τῇ Θεοτόκῳ, τιμῶντες ἐν ᾄσμασι, καὶ πανηγυρίσωμεν, πνευματικὴν ἑορτήν· ἐν τῷ Ναῷ γὰρ τῷ Θεῷ, δῶρον προσφέρεται.

Ὠδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τῆς Θεοτόκου, τὴν ἔνδοξον πρόοδον· τῷ Ναῷ γὰρ σήμερον, ὡς καὶ ναὸς τοῦ Θεοῦ, προσφέρεται προφητικῶς, δῶρον πολύτιμον.

Ἡ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, ἠγαλλιᾶτο, ὡς δῶρον πολύτιμον, τῷ Θεῷ προσφέρουσα, ἐν τῷ ναῷ μητρικῶς· Ἰωακεὶμ δὲ σὺν αὐτῇ, πανηγυρίζει φαιδρῶς.

Δαυῒδ ὁ προπάτωρ σε, ὕμνησε πάλαι, Παρθένε Θεόνυμφε, θυγατέρα λέγων σε, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ· ὃν καὶ τεκοῦσα μητρικῶς, βρέφος ἐθήλασας.

Σαρκὶ τριετίζουσα, ἡ Θεοτόκος, Κυρίῳ προσάγεται· Ζαχαρίας ταύτην δὲ, ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, δεξάμενος ἐν τῷ Ναῷ, χαίρων ἀνέθετο.

Παρθένοι χορεύσατε, λαμπαδηφόροι, ἐξάρξατε σήμερον, καὶ μητέρες ᾄσατε, τῇ βα-

Digitized by Google

σιλίδι Μητρί, προσερχομένη τῷ Ναῷ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ. Δόξα.

Τριὰς ὁμοούσιε, Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σὲ πιστῶς δοξάζομεν, ὡς Ποιητὴν τοῦ παντὸς, καὶ σοὶ βοῶμεν εὐσεβῶς, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Βαφῆς ἐξ αἱμάτων σου, τὴν ἁλουργίδα, φορέσας Παναχραντε, προελθὼν ἀνέπλασεν, ὁ Βασιλεὺς καὶ Θεὸς, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

Καταβασία.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριςὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε λαοὶ, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· κἂν τῇ σε-
» πτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ ναὸς, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμψυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Δαυῒδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένην Ἄχραντε, παριςαμένην πάναγνε, ἐν τῷ Ναῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ἐξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἤνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Σκιρτῶσιν Ἀγγέλων ςρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθὺς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προτρέχουσί σου σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Κανὼν δεύτερος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Πανηγυρίσωμεν φιλέορτοι, καὶ συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἑορτῇ, εὐωχούμενοι σήμερον, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως, καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἰωακεὶμ εὐφραίνου σήμερον, καὶ ἀγάλλου Ἄννα τῷ πνεύματι, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγοντες, τριετίζουσαν ὡς δάμαλιν, σεμνὴν τὴν Παναμωμον.

Τὸ τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον, ἐν Ναῷ ἁγίῳ προσφέρεται, ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ, τῇ σαρκὶ τριετίζουσα, καὶ αὐτῆς λαμπαδουχοῦσαι, αἱ παρθένοι προτρέχουσιν.

Ἡ τοῦ Θεοῦ ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος, ἡ περιστερὰ ἡ ἀμόλυντος, ἡ θεοχώρητος σκηνὴ, τὸ τῆς δόξης ἁγίασμα, ἐν σκηνώματι ἁγίῳ, κατοικεῖν ἡρετίσατο.

Ἡ τριετίζουσα τῷ σώματι, καὶ πολυετὴς ἐν τῷ πνεύματι, ἡ πλατυτέρα οὐρανῶν, καὶ τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὑπερτέρα εὐφημείσθω, ἐν ᾠδαῖς ἡ Θεόνυμφος.

Τῆς Θεοτόκου ἑορτάζοντες, τὴν ἐν τοῖς ἀδύτοις προέλευσιν, λαμπαδουχοῦντες νοητῶς, ἐν φαιδρότητι σήμερον, καὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς παρθένοις, τῷ Ναῷ πλησιάσωμεν.

Οἱ Ἱερεῖς Θεοῦ ἐνδύσασθε, τὴν δικαιοσύνην ἐν χάριτι, καὶ ὑπαντήσατε φαιδρῶς, τὰς εἰσόδους παρέχοντες, θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ Θεοῦ εἰς τὰ Ἅγια. Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα φῶς τὸ Παράκλητον· ὡς γὰρ Ἡλίου ἐξ ἑνὸς, ἡ Τριὰς ἀπαστράπτουσα, θεϊκῶς λαμπαδουχοῖ, καὶ συντηρεῖ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Σὲ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, κιβωτὸν Σεμνὴ ἁγιάσματος, θυμιατήριον χρυσοῦν, καὶ λυχνίαν καὶ τράπεζαν· καὶ ἡμεῖς ὡς θεοχώρητον, σκηνὴν ἀνυμνοῦμέν σε.

Καταβασία.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀῤῥεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυῒδ, τίς ἡ παροῦσα Ἑορτή; ἣν ἀνύμνησας ποτὲ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα Θεόπαιδα καὶ Παρθένον; Ἀπενεχθήσονται, εἰπὼν, τῷ Βασιλεῖ μυςικῶς, παρθένοι ὄπισθεν αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς· καὶ θαυμαςὴν ἐργάζου καὶ παγκόσμιον, τὴν ἑορτὴν τοῖς κραυγάζουσιν· Ἡ Θεοτόκος, ἡμῖν ἐπέστη, τῆς σωτηρίας ἡ πρόξενος.

Δόξα, καὶ νῦν, Τὸ αὐτό.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑ-
» ψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακοὺμ, κατανοῶν
» ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πύλην ἀδιόδευτον ὁ τοῦ Θεοῦ, οἶκος εἰσδεχόμενος σήμερον, ἔπαυσε Νόμου, τὴν λατρείαν καὶ σκιάν· Ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε, κράζων τοῖς ἐν γῇ, ἡ ἀλήθεια.

Digitized by Google

Ὄρος τὸ κατάσκιον, ὃ προορῶν, πάλαι Ἀββακοὺμ προεκήρυξεν, ἔνδον χωρήσαν, τῶν ἀδύτων τοῦ ναοῦ, τὰς ἀρετὰς ἐξήνθησε, καὶ κατακαλύπτει τὰ πέρατα.

Ἴδωμεν παράδοξα πᾶσα ἡ γῆ, ξένα καὶ ἐξαίσια πράγματα· πῶς ἡ Παρθένος, δι' Ἀγγέλου τὴν τροφὴν, εἰσδεχομένη σύμβολα, τῆς οἰκονομίας κομίζεται.

Ναὸς καὶ παλάτιον καὶ οὐρανὸς, ἔμψυχος ὀφθεῖσα Θεόνυμφε, τοῦ Βασιλέως, ἐν Ναῷ τῷ νομικῷ, ἀφιεροῦσαι σήμερον, τούτῳ τηρουμένη πανάχραντε.

Κανὼν δεύτερος. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Προφῆτα Ἡσαΐα, προφήτευσον ἡμῖν· ἡ Παρθένος τίς ἐστιν, ἡ ἔχουσα γαστρί; Ἡ ἐξ Ἰούδα τῆς ῥίζης ἀναφυεῖσα, καὶ γεννηθεῖσα ἐκ Δαυῒδ τοῦ Βασιλέως, σπέρματος ἁγίου καρπὸς εὐκλεής.

Ἐξάρξατε παρθένοι, καὶ ᾄσατε ᾠδὰς, ταῖς χερσὶ κατέχουσαι, λαμπάδας τῆς Ἁγνῆς, καὶ Θεοτόκου τὴν πρόοδον εὐφημοῦσαι, νῦν ἀπιούσης ἐν Ναῷ τῷ τοῦ Κυρίου, ἅμα σὺν ἡμῖν ἑορτάζουσαι.

Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα, εὐφραίνεσθε νυνὶ, ἐν Ναῷ προσάγοντες, Κυρίῳ τὴν ἁγνὴν, Θεοῦ Μητέρα Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως, γενησομένην, ἐξ ὑμῶν δὲ γεννηθεῖσαν, οἷον τριετίζουσαν δάμαλιν.

Ἁγία τῶν Ἁγίων, ὑπάρχουσα σεμνὴ, ἐν Ναῷ ἠγάπησας, ἁγίῳ κατοικεῖν· καὶ τοῖς Ἀγγέλοις Παρθένε προσομιλοῦσα, προσεκαρτέρεις παραδόξως οὐρανόθεν, ἄρτον δεχομένη, τροφὲ τῆς ζωῆς.

Τεκόντες παρ' ἐλπίδα, τὴν ἄχραντον Ἁγνὴν, εὐσεβῶς ὑπέσχοντο, προσάξειν τῷ Θεῷ· καὶ ἐκπληροῦσι παρέχοντες ὥσπερ θῦμα, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ αὐτῶν Ἰωακείμ τε, σήμερον καὶ Ἄννα ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος, ποτὲ τοῦ Ἀαρὼν, προτυποῦσα Ἄχραντε, τὸν θεῖον τοκετόν· ὅτι ἀσπόρως συλλήψῃ, καὶ οὐ φθαρήσῃ, καὶ μετὰ τόκον παρθενεύουσα ὀφθήσῃ, βρέφος γαλουχοῦσα τὸν πάντων Θεόν.

Παρθένοι τῇ Παρθένῳ, Μητέρες τῇ Μητρὶ, εὐσεβῶς προσδράμετε, τιμῶσαι σὺν ἡμῖν, τὴν γεννηθεῖσαν ὡς ἄμωμον ἱερεῖον, καὶ τὴν τεκοῦσαν ὡς Θεῷ καρποφοροῦσαν· πάντες οὖν φαιδρῶς ἑορτάσωμεν. Δόξα.

Τριάδα τοῖς προσώποις, Μονάδα τῇ μορφῇ, εὐσεβῶς δοξάζωμεν, Θεὸν ἀληθινὸν, ὃν ἀνυμνοῦσιν Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, ταξιαρχίαι, ὡς τῆς κτίσεως Δεσπότην, ἅπαντες πιστῶς προσκυνοῦντες ἀεί. Καὶ νῦν.

Ἱκέτευε ἀπαύστως, πανάχραντε Ἁγνὴ, ὃν σαρκὶ ἐκύησας, Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἐκ πολυτρόπων παγίδων τοῦ διαβόλου, καὶ ἐκ παντοίων πειρασμῶν ἐπερχομένων, πάντας λυτρωθῆναι τοὺς δούλους σου. Καταβασία.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος, ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς, κατασκίου δασέος· ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε,
» ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ ὥσπερ
» καθαρώτατος ναὸς, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν
» εἰρήνην βραβεύουσα.

Ἁγίασμα ἔνδοξον, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, σήμερον ἡ πάναγνος Παρθένος, ἀνατεθεῖσα ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, τῷ παμβασιλεῖ ὑμῶν Θεῷ, μόνῳ εἰς ἐνοίκησιν, συντηρεῖται ὡς οἶδεν αὐτός.

Τὸ κάλλος Πανάχραντε, τὸ τῆς ψυχῆς σου βλέπων ποτὲ, πίστει Ζαχαρίας ἀνεβόα· Σὺ εἶ τὸ λύτρον· σὺ εἶ ἡ πάντων χαρά· σὺ εἶ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, δι' ἧς ὁ ἀχώρητος, χωρητός μοι ὀφθήσεται.

Ὢ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, θαυμάτων σου Πανάχραντε! ξένη σου ἡ γέννησις ὑπάρχει· ξένος ὁ τρόπος ὁ τῆς αὐξήσεως· ξένα καὶ παράδοξα τὰ σὰ, πάντα Θεονύμφευτε, καὶ βροτοῖς ἀνερμήνευτα.

Λυχνία πολύφωτος ὑπάρχουσα Θεόνυμφε, σήμερον ἐξέλαμψας ἐν οἴκῳ, τῷ τοῦ Κυρίου, καὶ καταυγάζεις ἡμᾶς, τοῖς σεπτοῖς χαρίσμασιν ἁγνὴ, τοῖς τῶν θαυμασίων σου, Θεοτόκε πανύμνητε.

Κανὼν δεύτερος. Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον.

Λαμπροφορήσωμεν οἱ Ὀρθόδοξοι, πάντες συντρέχοντες, καὶ δοξάζοντες, τὴν Θεομήτορα, ὅτι Κυρίῳ, σήμερον προσφέρεται, ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον.

Ἀγαλλιάσθωσαν οἱ Προπάτορες, σήμερον Δέσποινα, καὶ εὐφραινέσθω ἡ τεκοῦσά σε, σὺν τῷ πατρί σου· ὅτι ὁ καρπὸς αὐτῶν, Κυρίῳ προσάγεται.

Τὴν πολυώνυμον καὶ περίδοξον, ἄμωμον δάμαλιν, ὡς ἐν σαρκὶ κυοφορήσασαν, τὸν θεῖον μόσχον, πάντες ἀνυμνήσωμεν, πιστῶς ἑορτάζοντες.

Digitized by Google

Τὰ τῆς νυμφεύσεως ἀπογράφονται, θεῖα συμβόλαια, τῆς ὑπὲρ νοῦν κυοφορίας σου, ἁγνὴ Παρθένε, σήμερον ἐν Πνεύματι, ἁγίῳ ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Ἐξανοιγέσθωσαν τὰ προπύλαια, δόξης Θεοῦ ἡμῶν, καὶ δεχέσθωσαν τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα, ὥσπερ τριετίζουσαν, ἀμίαντον, δάμαλιν.

Τὸ πολυτίμητον, καὶ κατάσκιον, ὄρος ὑμνήσωμεν, τὴν ἀειπάρθενον, Θεοῦ Μητέρα γενομένην· αὐτὴ γὰρ ἐξήστραψε, τὸ φῶς ἐν τοῖς πέρασι. Δόξα.

Τὴν ὑπεράρχιον καὶ ἀΐδιον, μίαν Θεότητα, δοξολογοῦντες προσκυνήσωμεν, τρισὶ προσώποις, φύσει ἀδιαίρετον, καὶ δόξῃ ἰσότιμον.

Καὶ νῦν.

Λιμένα εὔδιον καὶ ἀπόρθητον, τεῖχος κεκτήμεθα, τὴν πρεσβείαν σου ἐν περιστάσεσι, Θεοκυῆτορ, πάντοτε λυτρούμενοι, κινδύνων καὶ θλίψεων. Καταβασία.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες
» ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος
» δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
» τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ὁ πάντα φέρων, τῷ ῥήματι, εὐχῆς τῆς τῶν Δικαίων ἐπήκουσε· διὸ στειρώσεως, λύσας τὴν νόσον ὡς εὔσπλαγχνος, τὴν τῆς χαρᾶς αἰτίαν τούτοις δεδώρηται.

Γνωρίσαι θέλων ὁ Κύριος, τοῖς ἔθνεσιν αὐτοῦ τὸ σωτήριον, τὴν Ἀπειρόγαμον, νῦν ἐξ ἀνθρώπων παρέλαβε, καταλλαγῆς σημεῖον καὶ ἀναπλάσεως.

Ὡς οἶκος οὖσα τῆς χάριτος, ἐν ᾧ οἱ θησαυροὶ ἐναπόκεινται, τῆς ἀπορρήτου Θεοῦ, οἰκονομίας Παναχραντε, ἐν τῷ Ναῷ μετέσχες τῆς ἀκηράτου τρυφῆς.

Διάδημά σε βασίλειον, δεξάμενος Ναὸς Θεονύμφευτε, κατεφαιδρύνετο, καὶ ὑπεχώρει τοῖς κρείττοσι, τῶν προρρηθέντων βλέπων ἐν σοὶ τὴν ἔκβασιν.

Κανὼν δεύτερος. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ἑορτάσωμεν Πιστοί, ἑορτὴν πνευματικήν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς· ὑπάρχει γάρ, ἁγιωτέρα τῶν οὐρανίων Νοῶν.

Ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, εὐφημήσωμεν πιστοί, τὴν Μητέρα τοῦ Φωτός, ὅτι σήμερον ἡμῖν, ἐπέφανε, προερχομένη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἁγνὴ περιστερά, προσηνέχθη κατοικεῖν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ ἄμωμος προορισθεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Ἐν Ναῷ τῷ νομικῷ, τὰς εἰσόδους ἐκτελεῖ, ὁ ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἡ οὐράνιος σκηνή, ἐξ ἧς ἡμῖν, τοῖς ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς ἐξέλαμψε.

Νηπιάζουσα σαρκί, καὶ τελεία τῇ ψυχῇ, ἡ ἁγία κιβωτός, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, εἰσέρχεται, κατατρυφῆσαι τῆς θείας χάριτος.

Ἐκ παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων ψυχικῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, πανύμνητε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα.

Ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, τρισυπόστατε Μονάς, καὶ ἀχώριστε Τριάς, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας τὸ θεῖον κράτος σου.

Καὶ νῦν.

Ἐν γαστρί σου χωρητός, ὁ ἀχώρητος παντί, Θεομῆτορ γεγονώς, προελήλυθεν ἐκ σοῦ, πανάχραντε, διπλοῦς τῇ φύσει, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Καταβασία.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θὴρ οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβών, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσα κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι Θείῳ· ἣν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀπορρήτων τοῦ Θεοῦ καὶ θείων μυστηρίων, ὁρῶν ἐν τῇ Παρθένῳ τὴν χάριν δηλουμένην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμηχανῶ, τὸν ξένον καὶ ἀπόρρητον· πῶς ἐκλελεγμένη ἡ ἄχραντος μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν, τὴν ὁρατὴν καὶ τὴν νοουμένην. Διό, ἀνευφημεῖν βουλόμενος ταύτην, καταπλήττομαι σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον· ὅμως δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Digitized by Google

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς Θεομήτορος.

Στίχοι.

Ἔνδον τρέφει σε Γαβριὴλ ναοῦ, Κόρη·
Ἥξει δὲ μικρὸν καὶ τὸ, Χαῖρέ σοι λέγων.

Βῆ ἱερὸν Μαρίη τέμενος παρὰ εἰκάδι πρώτῃ.

Αὕτη ἡ ἐν τῷ Ναῷ τῆς Θεομήτορος εἴσοδος, ἑορτὴν τοῖς εὐσεβέσιν εἰργάσατο θαυμαστὴν καὶ παγκόσμιον, ἐκ ταύτης τῆς ὑποθέσεως λαβοῦσα τὴν ἀφορμήν. Ἡ γὰρ πανοίδιμος Ἄννα, ὡς μικροῦ τὸν βίον ὅλον ἐν ἀπαιδίᾳ διήνυε, καθικέτευε, μετὰ τοῦ σώφρονος Ἰωακεὶμ, νηστείαις καὶ δεήσεσι τὸν Δεσπότην τῆς φύσεως, οἶκτον τῆς αὐτῆς ἀτεκνίας λαβόντα, παῖδα χαρίσασθαι αὐτοῖς, ἐπαγγελλομένη, εἰ τῆς αἰτήσεως τύχοιεν, τὸ τικτόμενον παιδίον εὐθὺς αὐτῷ ἀναθεῖναι. Καὶ δὴ, τεκοῦσα τὴν πρόξενον τῆς σωτηρίας τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, τὴν καταλλαγήν τε Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ αἰτίαν τῆς ἀναπλάσεως τοῦ πεπτωκότος Ἀδὰμ, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀνεγέρσεως, καὶ θεώσεως, τὴν Παναγίαν Θεοτόκον Μαρίαν, ταύτην, τρίτον ἤδη χρόνον ἄγουσαν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παραδόξου γεννήσεως, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἄγουσι πρὸς τὸ Ἱερὸν, καὶ τοῖς Ἱερεῦσι παραδιδόασιν. Ἣν καὶ λαβόντες οὗτοι, τάχα βουλήσει Θεοῦ ὑπηρετοῦντες, τοῦ μέλλοντος ὅσον οὔπω ἐξ αὐτῆς τίκτεσθαι· ἐπὶ διορθώσει καὶ σωτηρίᾳ τοῦ παντὸς, εἰς τὸ ἐνδότατον τοῦ ναοῦ ἐμβιβάζουσι, χρόνους ὁλοκλήρους δώδεκα ἐκεῖσε διατρίβειν αὐτὴν μόνην, ὅπου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἅπαξ τοῖς Ἱερεῦσιν εἰσιέναι ἀφώριστο. Ἡ καὶ διὰ παντὸς πρὸς τὸ τοιοῦτον ἄδυτον ἐνδιαιτωμένη, καὶ τροφῇ οὐρανίῳ ὑπὸ Ἀγγέλου ξενοπρεπῶς διατρεφομένη, διέμεινεν ἕως τοῦ Θείου Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῶν ὑπερφυῶν μηνυμάτων, Θεὸν σαρκοῦσθαι τῶν διδασκόντων, ὑπὸ φιλανθρωπίας εὐδοκήσαντα, κόσμον ἀπολλύμενον ἀνασῶσαι. Ἐνταῦθα οὖν ἐνηυλίζετο καὶ ἐνδιῃτᾶτο, θείας ἐπιφανείας ἀξιουμένη, καὶ τροφὴν οὐράνιον ἀδιαλείπτως δεχομένη, Ἀγγέλου ἐπὶ τῇ ταύτης, ὡς ἔφην, ἀποστολῇ καθυπηρετοῦντος, εἰς δόξαν Θεοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
» παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-
» λὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλ-
» λον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰδοὺ σήμερον, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν, ἔαρ εὐφρόσυνον, καταφαιδρῦνον ἡμῶν, ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ νοῦν τῇ χάριτι, ἡ πανήγυρις, τῆς Θεοτόκου σήμερον· μυστικῶς εὐωχηθῶμεν.

Δορυφορείτωσαν, σήμερον τὰ σύμπαντα, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν ἡ πληθὺς, καὶ βοάτωσαν· Ἐν τῷ Ναῷ εἰσάγεται, ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύτρωσις.

Ὁ τοῦ γράμματος, παρέδραμεν ἐξέλιπε, νόμος καθάπερ σκιὰ, καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἀκτῖνες ἐπέλαμψαν, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, εἰσαχθείσης σου Παρθενομῆτορ Ἄχραντε, εἰσαεὶ εὐλογημένη.

Ὑποτέτακται, τῷ τόκῳ σου Πανάχραντε, ὡς Ποιητῇ καὶ Θεῷ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια, καὶ πᾶσα γλῶσσα βροτῶν, ὅτι Κύριος, ὁμολογεῖ ἐπέφανεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν δεύτερος. Ἡ κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο.

Χορεύσωμεν φιλέορτοι σήμερον, ὑμνήσωμεν τὴν ἄχραντον Δέσποιναν, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄνναν, ἐπαξίως γεραίροντες.

Προφήτευσον ὁ λέγων ἐν Πνεύματι· Ἀχθήσονται παρθένοι ὀπίσω σου, ἀπενεχθήσονταί σοι, εἰς Ναὸν τῇ Βασιλίδι Μητρί.

Ἠγάλλοντο Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ηὐφραίνοντο Δικαίων τὰ πνεύματα, ὅτε Θεοῦ ἡ Μήτηρ εἰς τὰ Ἅγια προσήγετο.

Καὶ σώματι καὶ πνεύματι ἔχαιρε, σχολάζουσα Μαρία ἡ ἄμωμος ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ὥσπερ σκεῦος ἱερώτατον.

Λαμβάνουσα τροφὴν τὴν οὐράνιον, προέκοπτε σοφίᾳ καὶ χάριτι, ἡ γενομένη Μήτηρ, κατὰ σάρκα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Εἰσέφερον Ναοῦ εἰς ἐνδότατον, οἱ σώφρονες Πατέρες σου Ἄχραντε, ἀνατραφῆναι ξένως, εἰς κατοίκησιν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Δόξα.

Δοξάσωμεν Τριάδα ἀχώριστον, ὑμνήσωμεν τὴν μίαν Θεότητα, σὺν τῷ Πατρὶ, τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Παναγιον.

Καὶ νῦν.

Ἱκέτευε, ὃν ἔτεκες Κύριον, ὡς εὔσπλαγχνον τῇ φύσει ὑπάρχοντα, Θεογεννῆτορ σῶσαι, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καταβασία.

Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς, ἑστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ἧς ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ ἀλφάβητον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἁγνή· εἰπάτω δὴ
» ὁ Γαβριὴλ, βουλὴν Ὑψίστου, ἀρχαίαν
» ἀληθινήν· γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν, ἑτοίμη Θεοῦ·
» διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συνανα-
» στρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Digitized by Google

Α"χραντον ναὸν ἐν οἴκῳ Θεοῦ, προσάγουσα Ἄννα ποτὲ, Βοῶσα ἔφη, ἐν πίστει τῷ Ἱερεῖ· Γονὴν τὴν ὑπὸ Θεοῦ, δοθεῖσαν κἀμοὶ, Δεδεγμένος νῦν εἰσάγαγε, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτίστου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ε"φησεν ἰδὼν τῇ Ἄννῃ ποτὲ, ἐν πνεύματι ὁ Ζαχαρίας· Ζωῆς Μητέρα, εἰσάγεις ἀληθινὴν, Ἥνπερ τηλαυγῶς οἱ Προφῆται Θεοῦ, Θεοτόκον προεκήρυξαν· καὶ πῶς Ναὸς χωρήσει αὐτήν; διὸ θαυμάζων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ι"κέτις Θεοῦ κατέστην ἐγὼ, ἀντέφησεν Ἄννα αὐτῷ, Καλοῦσα τοῦτον, ἐν πίςει καὶ προσευχῇ, Λαβεῖν τῆς ἐμῆς ὠδῖνος καρπόν· Μετὰ τόκον δὲ τὸ κύημα, προσάγειν τῷ παρέχοντι· διὸ σκιρτῶσα βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ν"όμιμον ὄντως τὸ ἔργον ἐστὶν, ὁ Ἱερεὺς ἔφη αὐτῇ· Ξένον δὲ πάντῃ, τὸ πρᾶγμα κατανοῶ, Ὁρῶν τὴν προσαγομένην ἐν οἴκῳ Θεοῦ, Παραδόξως ὑπερβαίνουσαν, τὰ Ἅγια τῇ χάριτι· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρ"ώννυμαι, ἔφη ἡ Ἄννα αὐτῷ, μανθάνουσα ἅπερ λαλεῖς· Συνεὶς γὰρ ταῦτα τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ, Τρανῶς τὰ τῆς Παρθένου ἐκήρυξας. Ὑποδέχου οὖν τὴν ἄχραντον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτίστου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φ"ωσφόρος ἡμῖν ἀνῆψε λαμπὰς, ἐβόησεν ὁ Ἱερεὺς, Χαρὰν μεγίστην ἐκλάμπουσα ἐν Ναῷ. Ψυχαὶ Προφητῶν συνευφραινέσθωσαν, Ὡς παράδοξα θεώμεναι, τελούμενα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, καὶ ἐκβοάτωσαν νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κανὼν δεύτερος.

Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Ε"ὐφραίνεται σήμερον, φαιδρῶς Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, Κυρίῳ τῷ Θεῷ, προσφέρει θυσίαν τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ, ἐξ ἐπαγγελίας, ἁγίαν θυγατέρα.

Κ"αυχῶνται οἱ Ἅγιοι, Δαυῒδ καὶ Ἰεσσαί· Ἰούδας σεμνύνεται· ἐκ ῥίζης γὰρ αὐτῶν, ἐβλάστησε γόνος, ἡ Παρθένος ἁγνὴ, ἐξ ἧς ἐγεννήθη, Θεὸς, ὁ πρὸ αἰώνων.

Μ"αρία ἡ ἄχραντος, καὶ ἔμψυχος σκηνὴ, προσφέρεται σήμερον, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ δέχεται ταύτην, Ζαχαρίας χερσὶν, ὡς ἡγιασμένον, κειμήλιον Κυρίου.

Ω"ς πύλην σωτήριον, καὶ ὄρος νοητὸν, ὡς κλίμακα ἔμψυχον, τιμήσωμεν πιστοὶ, τὴν ὄντως Παρθένον, καὶ Μητέρα Θεοῦ, τὴν εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερέων.

Π"ροφῆται, Ἀπόστολοι, καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ πάντες γηγενεῖς, τιμήσωμεν ὕμνοις, τὴν Παρθένον ἁγνὴν, ὡς εὐλογημένην, Μητέρα τοῦ Ὑψίστου.

Ν"αῷ σε προσέφερον, πανάχραντε Ἁγνὴ, οἱ θείως τεκόντες σε, ὡς θῦμα καθαρὸν· καὶ ξένως αὐλίζῃ, ἐν ἀδύτοις Θεοῦ, προετοιμασθῆναι, εἰς κατοικίαν Λόγου.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Υ"μνείσθω τρισάγιος, Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀμέριστος Μονὰς, ἡ μία Θεότης, ἡ κρατοῦσα δρακὶ, τὴν σύμπασαν κτίσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ο" ἄναρχος ἄρχεται, ὁ Λόγος ἐν σαρκὶ, τεχθεὶς ὡς ηὐδόκησε, Θεός τε καὶ βροτὸς, ἐκ Κόρης Παρθένου, ἀναπλάττων ἡμᾶς, τοὺς πρὶν πεπτωκότας, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Καταβασία.

Θ"αύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'.

Ἧς ἡ Ἀκροςιχὶς, κατ' ἀλφάβητον ἀντιςρόφως.

Μεγαλυνάριον.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Πανάγνου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ὁ Εἱρμός.

» Ω"ς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων· χείλη δὲ πιστῶν
» τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
» ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Ὄντως
» ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Πανάγνου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ω"ς ὑπέρλαμπρον Θεοτόκε ἁγνὴ, Ψυχῆς τὸ καθαρὸν ἔχουσα κάλλος, Χάριτος Θεοῦ δ' ἐμπεπλαμένη οὐρανόθεν, Φωτὶ ἀϊδίῳ καταυγάζεις ἀεὶ, τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντας· Ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Digitized by Google

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ὑπερίπταται Θεοτόκε ἁγνή, Τὸ θαῦμά σου τὴν δύναμιν τῶν λόγων· Σῶμα γὰρ ἐν σοί, κατανοῶ ὑπὲρ λόγον, Ῥοῆς ἁμαρτίας ἀνεπίδεκτον· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶ σοι· Ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου, τὴν Εἴσοδον τιμήσωμεν, ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Παραδόξως προδιετύπου Ἁγνή, ὁ Νόμος σε σκηνὴν καὶ θείαν ςάμνον, Ξένην κιβωτόν, καὶ καταπέτασμα καὶ ῥάβδον, Ναὸν ἀκατάλυτον, καὶ πύλην Θεοῦ· ὅθεν ἐκδιδάσκει σοι κράζειν· Ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες κατεπλήττοντο, πῶς θειαρίστως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Μελῳδῶν σοι προεκελάδει Δαυΐδ, Λαλῶν σε θυγατέρα Βασιλέως, Κάλλει ἀρετῶν, ἐκ δεξιῶν παριςαμένην, Ἰδὼν τοῦ Θεοῦ πεποικιλμένην σε· ὅθεν προφητεύων ἐβόα· Ὄντως ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι σκιρτήσατε σὺν Ἁγίοις, Παρθένοι συγχορεύσατε· ἡ γὰρ Θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Θεοδόχον προθεωρῶν Σολομών, Ἠνίξατό σε πύλην Βασιλέως, Ζῶσάν τε πηγὴν ἐσφραγισμένην, Ἐξ ἧς τὸ ἀθόλωτον ἡμῖν προῆλθεν, ὕδωρ τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν· Ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν Παρθένον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν· θεοπρεπῶς γὰρ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Δανέμοις τῶν χαρισμάτων τὴν σήν, Γαλήνην Θεοτόκε τῇ ψυχῇ μου, Βρύουσα ζωήν, τοῖς σὲ τιμῶσι κατὰ χρέος, Αὐτὴ περιέπουσα καὶ σκέπουσα, καὶ διατηροῦσα βοᾶν σοι· Ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Κανὼν δεύτερος. Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην.

Μεγαλυνάριον.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν προσενεχθεῖσαν, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερέων.

Σημείωσις.

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰ ἐφεξῆς Τροπάρια, μέχρι τοῦ Δοξαςικοῦ.

Ἐκ τῶν Δικαίων προῆλθεν, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, ἐπαγγελίας ὁ καρπὸς ἡ θεόπαις Μαρία, καὶ ὡς θυμίαμα δεκτόν, σαρκὶ νηπιάζουσα προσφέρεται, Ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, ὡς Ἁγία, εἰς τὰ Ἅγια οἰκεῖν.

Τὴν νηπιάζουσαν φύσει, καὶ ὑπὲρ φύσιν Μητέρα ἀναδειχθεῖσαν τοῦ Θεοῦ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις· ἐν τῷ Ναῷ τῷ νομικῷ, Κυρίῳ γὰρ σήμερον προσφέρεται, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, τῶν Δικαίων, ὡς καρπὸς πνευματικός.

Σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, ἀναβοήσωμεν πιστοί· Χαῖρε πάγκαλε Νύμφη· χαῖρε νεφέλη φωτεινή, ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας, καθημένοις· χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

Ὕμνον ἐπάξιον πᾶσα, τῇ Θεοτόκῳ ἡ κτίσις, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριήλ, ἀνακράζει βοῶσα· Χαῖρε ἡ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν πανάμωμε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, γεγονότες ἀφθαρσίας κοινωνοί.

Ἡ τῶν Ἁγίων Ἁγία, καὶ Θεομήτωρ Μαρία, ταῖς ἱκεσίαις σου Ἁγνή, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πάσης αἱρέσεως καὶ θλίψεως, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας, τὴν εἰκόνα, τῆς ἁγίας σου μορφῆς.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τῶν Σεραφὶμ ἀνωτέρα, καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀνεδείχθης Παρθένε, ὡς τὸν ἀχώρητον παντί, ἐν μήτρᾳ χωρήσασα Θεὸν ἡμῶν, καὶ τεκοῦσα ἀφράςως· ὃν δυσώπει, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν. Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς Τρισυποςάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Τὴν Τρισυπόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Τριάδα ἀχώριςον δοξάζωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω Στρατευμάτων.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννῆτορ ὡς Θεόν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον· οὐρανὸν τὸ σπήλαιον θρόνον Χερουβικὸν τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Digitized by Google

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἣν πάλαι προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, ςάμνον καὶ ῥάβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, πιςῶς ἀνευφημήσωμεν· σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ἀνατραφῆναι Κυρίῳ.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Λαμπαδηφόροι παρθένοι, τὴν Ἀειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεὴς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Θείῳ Πνεύματι.

Ἐπȣρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτῳ πιςῶς, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίȣ, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· οὗ ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ Θεοδόχου Ναοῦ· τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ Θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ, ἔνδον λαβὼν, Ἰωακεὶμ ἀνατίθεται, ἀφιερώσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β΄. Λέοντος Μαΐστορος.

Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. Σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζȣσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. Ταύτῃ ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικὰ, καὶ τῶν Κανόνων, ἡ γ΄. καὶ ς΄. Ὠδή.

Κοινωνικόν· Ποτήριον σωτηρίου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστέον, ὅτι ἡ παροῦσα Ἑορτὴ, διὰ τὴν ἐνεστῶσαν νηστείαν, ἑορτάζεται πέντε μόνον ἡμέρας, ἀπὸ τῆς σήμερον δηλαδὴ, μέχρι τῆς κέ. τοῦ παρόντος μηνὸς, καθ᾿ ἣν ἀποδίδοται.

Τῌ ΚΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλήμονος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀπφίας, Ἀρχίππου, καὶ Ὀνησίμου· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν Στίχȣς ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! προϋπογράφεται νῦν, τὸ ἐσόμενον ἄῤῥητον, ἐν συμβόλοις σήμερον, ὁρατοῖς τὰ νοούμενα· ἡ φῶς γὰρ κόσμῳ, θεῖον ἐκλάμψȣσα, νυμφαγωγεῖται, πρὸς Ναὸν ἔνθεον· ἣν εὐφημήσωμεν, ὡς ναὸν Θεότητος ὑπερφυῆ, ἅγιον ἀείφωτον, τοῦ φωτοδότου Χριστοῦ.

Ὄντως ἀπαρχὴν εὐπρόσδεκτον, Ἰωακεὶμ ὁ σοφὸς, σὺν τῇ Ἄννῃ προσήνεγκαν, τῷ καταξιώσαντι, θεῖον δȣ̃ναι καρπὸν αὐτοῖς, τὴν Θεόπαιδα, κόρην Μαρίαν σαφῶς, δι᾿ ἧς τῆς λύπης, ἐλύθη ὄφλημα· ἣν ἀνυμνήσωμεν, εὐσεβῶς γηθόμενοι· τῆς γὰρ χαρᾶς, πρόξενος γεγένηται παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτή.

Δεῦτε μυσικῶς συνδράμωμεν, καὶ προεξάρξωμεν νῦν, ταῖς λαμπάσι τῆς πίςεως, καταλαμπρυνόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν πρόοδον· Ναὸν Θεοῦ γὰρ, δόξῃ εἰσέρχεται, προμνηστευθεῖσα, σαφῶς τῷ Πνεύματι· ἧς ἑορτάσωμεν, τὴν τερπνὴν πανήγυριν, θεοπρεπῶς πάντες εὐωχούμενοι, ἐν τῇ Εἰσόδῳ αὐτῆς.

Καὶ τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆμα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ἔνδοξε Φιλῆμον ὑπάρχων, οἶνον ἀπέσταξας, θείας ἐπιγνώσεως, ταῖς ἐν ὀδύνῃ ψυχαῖς, καὶ καρδίας ἐπεύφρανας, τὰς σκυθρωπαζούσας, πλάνης ἀμαυρότητι, περικειμένας τε, ζόφου τῆς εἰδωλομανίας· ὅθεν, γηθοσύνως τὴν μνήμην, σοῦ τὴν θεαυγῆ πανηγυρίζομεν.

Πόλις τῶν Γαζαίων σε τιμᾷ, φῶς τῆς ἐπιγνώσεως Μάκαρ, διὰ σοῦ βλέψασα· ἡ Κολασσαέων δὲ, τὸ θεῖον σῶμά σου, ὥσπερ ὄλβον κατέχουσα, τρυγᾷ τὰς ἰάσεις, καὶ τὴν ἀναβλύζουσαν, χάριν ἑκάστοτε· ὅθεν, ἐκτελεῖ σου τὴν μνήμην, περισωζομένη κινδύνων, ἔνδοξε Φιλῆμον, τῇ πρεσβείᾳ σου.

Digitized by Google

Πίστει, σὺν Ἀπφίᾳ τῇ σεμνῇ, Ἄρχιππον σοφὸν ἱεράρχην, ἀνευφημήσωμεν, μέλποντες Φιλήμονα, καὶ τὸν Ὀνήσιμον, ἱεροὺς θεοκήρυκας, σεπτοὺς διδασκάλους, πλάνην τὴν πολύθεον, τοὺς ἐκριζώσαντας, λόγῳ, καὶ φυτεύσαντας πᾶσι, γνῶσιν ἀληθείας· καὶ τούτων, εὐσεβῶς τὴν μνήμην ἑορτάσωμεν.

Δόξα, τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε συμφώνως ἀνυμνήσωμεν, τοὺς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ μύστας τῶν θαυμάτων αὐτοῦ, Φιλήμονα καὶ Ὀνήσιμον, Ἀπφίαν καὶ Ἄρχιππον, τοὺς Ἀποστόλους Χριστοῦ· Χαίρετε, ἐκβοῶντες αὐτοῖς, τοῖς οἰκουμένης φωστῆρες, Κολασσαέων πρόβολοι· Χαίρετε, Ἀγγέλων ὁμοδίαιτοι, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ἀνδρικῶς καταστρεψάμενοι, καὶ Χριστὸν Σωτῆρα κηρύξαντες, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἀπαλλάξαντες. Διὸ ὡς παριστάμενοι τῷ θρόνῳ τῆς Ἁγίας Τριάδος, πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος α'.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. Ἀγγαλλιάσθω ὁ Δαυῒδ κρούων τὴν κινύραν· Ἀπενεχθήσονται, φησί, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἀῤῥεύστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, εἰ βούλει, εἰπὲ Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας Κικιλίας (*).

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Σῶμα ἀκηλίδωτον, καὶ λογισμὸν ἀπαράδεκτον, ἡδονῶν διετήρησας, καὶ νύμφην ἀκήρατον, τῷ πεποιηκότι, σεαυτὴν προσῆξας, πεποικιλμένην ἱερῶς, τῷ μαρτυρίῳ Ἀειμακάριστε· διό σε προσελάβετο, πρὸς φωτεινότατον θάλαμον, καὶ νυμφῶνα ἀκήρατον, Κικιλία πανεύφημε.

Ῥόδοις ἡδυπνόοις σε, εὐωδιάσας ὁ Κύριος, αἰσθητῶς Σεμνοπάρθενε, ζωγρεῖ μεσιτείᾳ σου, ἀδελφῶν δυάδα, ἐνοσφρησαμένην, τούτων εὐχῇ σου ἐκτενεῖ· ὅθεν λιπόντες δυσῶδες σέβασμα, τῆς πλάνης ἠξιώθησαν, τοῦ ἐκ Παρθένου νεάνιδος, μύρου θείου δι' ἄφατον, κενωθέντος χρηστότητα.

Πλούτου κατεφρόνησας, τὸν ἐπουράνιον στέργουσα· καὶ μνηστῆρος ἠλόγησας, παρθένων ἐν τάγμασι, σεαυτὴν πανσόφως, ἀριθμησαμένη· καὶ προσενήνοχας σαυτὴν, τῷ οὐρανίῳ νυμφίῳ πάνσεμνε, ἀθλήσασα στεῤῥότατα, καὶ τὴν ὀφρῦν τοῦ ἀλάστορος, ἀνδρικῶς συμπατήσασα, ἀθλητῶν τὸ ἀγλάϊσμα.

Εἶδε μή, τὰ παρόντα τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ψαλμικῶς, τὰ στίφη τῶν παρθένων, ἀνάψαντα λαμπάδας, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσι, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ὅρος τὸ νοητὸν, τὴν τράπεζαν τὴν θείαν, τὴν γέφυραν τὴν στάμνον, Προφῆτα ὑποδέχου, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Πύλας τοῦ ἱεροῦ, διάρας Ζαχαρία, Προφῆτα ὑποδέχου, Θεοῦ τὴν θείαν πύλην, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. Σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. Ταύτῃ ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἦχος β'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αἰνέσατε παρθένοι, καὶ μητέρες ὑμνήσατε, λαοὶ δοξολογεῖτε, ἱερεῖς εὐλογήσατε, τὴν ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ· σαρκὶ γὰρ νηπιάζουσα Ναῷ τῷ τοῦ Νόμου προσηνέχθη, ὥσπερ ναὸς Κυρίου ἁγιώτατος. Διὸ ἑορτὴν πνευματικὴν, τελοῦντες ἀνακράξωμεν· Χαῖρε Παρθένε δόξα, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

(*) Τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Ἁγίας Κικιλίας, καὶ ὁ ἐφεξῆς αὐτῆς Κανὼν οὐχ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ. Ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἀνωτέρω Δοξαστικὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, οὐδὲ τὰ εἰς τοὺς Αἴνους Προσόμοια τῶν αὐτῶν.

Digitized by Google

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαυῒδ προοδοποίησον, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑπόδεξαι, τὴν Βασιλίδα ἡμῶν, καὶ ταύτῃ ἐκβόησον· Εἴσελθε ἡ Κυρία, εἰς ναὸν Βασιλέως· εἴσελθε, ἧς ἡ δόξα κεκρυμμένως νοεῖται· ἐξ ἧς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάσειν, πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Εἶτα λέγεται εἷς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Χριστὸν φιλοῦντα δοξάσω σε, Φιλῆμον. Ἰωσήφ.
Ὠδὴ ά. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Χοροβατῶν, χαρμονικῶς τὰ οὐράνια, Ἱερουργὲ σκηνώματα, χάριν παράσχου μοι, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, ἐνθέως ἀνυμνοῦντι· σὺ γὰρ δεδόξασται.

Ῥείθροις τῶν σῶν, λόγων καρδίας κατήρδευσας, καὶ γεωργεῖν οὐράνια, μάκαρ νοήματα, παρεσκεύασας πίστει, Ἀπόςολε Φιλῆμον, ἀξιοθαύμαστε.

Ἱερουργῶν, τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ταῖς ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, ψυχὰς ἐφώτισας, λυτρωσάμενος σκότους, τῆς εἰδωλομανίας, σοφὲ Ἀπόστολε. Θεοτοκίον.

Σὲ προφητῶν, πάλαι ὁ θεῖος κατάλογος, πολυειδέσιν Ἄχραντε, συμβόλοις πόρρωθεν, προεχάραξεν ὄντως, τὴν μόνην τὸν Δεσπότην, ἀποκυήσασαν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.
Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστοῦ πανάγιον τέμενος, Χριστοῦ φωτοειδὲς ἐνδιαίτημα, Χριστοῦ ναὲ καθαρώτατε, ἔνδοξε Κικιλία, Μάρτυς σεμνή, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, φωταγώγησον ἡμᾶς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Χριστοῦ τὸ κάλλος ποθήσασα, Χριστῷ κραταιωθεῖσα τῷ ἔρωτι, Χριστοῦ προσταγαῖς πειθήσασα, κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ, Μάρτυς σεμνή, πᾶσιν ἐνεκρώθης, καὶ ζωῆς τῆς αἰωνίου κατηξίωσαι.

Ψυχὴν ἀμόλυντον φέρουσα, καὶ σῶμα καθαρὸν καὶ ἁγνότατον, Χριστῷ τῷ Θεῷ νενύμφευσαι, ἄμωμόν σε τηροῦντι, καὶ καθαράν, Μάρτυς εἰς αἰῶνας, εἰς νυμφῶνα νοητὸν θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

Ῥυσθῆναι Κόρη πανάμωμε, παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, Κύριον καὶ Δεσπότην· ὃν ἐκ τῶν σῶν, Πάναγνε αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσομιλήσαντα.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀνάστασιν κηρύττων ἀνέστησας ὡς ἐκ τάφου, ἀπιστίας καὶ νεκρώσεως τοὺς ἀνθρώπους, Φιλῆμον ἀξιάγαστε.

Ὀνήσιμον τὸν θεῖον καὶ Φιλήμονα, Ἀπφίαν καὶ Ἄρχιππον τοὺς ἀστέρας, τοὺς φωτίζοντας τὰ πέρατα, ἱεραῖς μελῳδίαις εὐφημήσωμεν.

Νοὸς τὸ ὀπτικὸν ἀνακαθάραντες, τῆς θείας ἐτύχετε θεοπτίας, καὶ καρδίας ἐπεστρέψατε, πλανωμένας, πρὸς γνῶσιν Ἱερώτατοι.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα καθαρὰ καὶ πανακήρατος, ἐδέξω ἐν μήτρᾳ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν καθάραντα τὴν φύσιν ἡμῶν, ῥυπωθεῖσαν Παρθένε ἀτοπήμασιν.

Τῆς Μάρτυρος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, σαρκωθέντα ἀφράστως Χριστὸν τὸν Θεόν, καθαρωτάτῃ διανοίᾳ, ἐκζητοῦσα ἐβόας αὐτῷ· Σοῦ ὀπίσω Δέσποτα, προσεκολλήθην, καὶ σοῦ τῇ στοργῇ, ψυχήν μου συνέδησα.

Ἔχουσα παςάδα, ἐπουράνιον προῖκά τε μένουσαν, τῆς ἐπιγείου ὡς προσκαίρου, καὶ φθαρτῆς Κικιλία, ἁγνὴ Μάρτυς κατεφρόνησας, τὴν παρθενίαν τηροῦσα Χριστῷ, ἄσπιλον ἀμείωτον.

Ἔρωτι ἀΰλῳ, τοὺς ἐνύλους ἐμάρανας ἔρωτας, καὶ τὸν μνηστῆρα ζωηρρύτοις, καὶ πανσόφοις σου λόγοις, σὺν σοὶ παρθενεύειν ἔπεισας· μεθ' οὗ συνήφθης Ἀγγέλων χοροῖς, Μάρτυς ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Ἡ ἀγεωργήτως, ὡς κατάκαρπος ἄμπελος Ἄχραντε, καὶ συλλαβοῦσα καὶ τεκοῦσα, τὸν ἀκήρατον βότρυν, Χριστὸν οἶνον ἀποστάζοντα, θεογνωσίας αὐτὸν ὡς Θεόν, αἴτησαι σωθῆναι ἡμᾶς. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέν-
» τι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ
» Παρθένου σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ
» Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡ-
» μῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Φιλήμονος.
Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ ἀρότρῳ τοῦ λόγου καλλιεργῶν, χερσωθείσας καρδίας Ἱερουργέ, τὴν θείαν ἐπίγνωσιν, γεωργεῖν παρεσκεύασας· καὶ καθελὼν τεμένη, εἰδώλων ἀνήγειρας, Ἐκκλησίας μάκαρ, εἰς δόξαν τοῦ Κτίστου σου· ὅθεν συνελ-

Digitized by Google

θόντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, Φιλῆμον δοξάζομεν, ἱερῶς φωτιζόμενοι, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τῆς Ἁγίας Κικιλίας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Νυμφίον ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν κεκτημένη, νυμφίου σαρκικοῦ, ἐβδελύξω τὸν πόθον· καὶ τοῦτον προσενήνοχας, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, ἐναθλήσαντα, σὺν σοὶ στεῤῥῶς Κικιλία, καὶ τὸν στέφανον, ἀπολαβόντα τῆς νίκης· μεθ' οὗ ἡμῶν μέμνησο.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἣν εὐλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας· ταύτην ἅπαντες, οἱ γηγενεῖς μετὰ πόθου, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε, ἀκοῇ.

Ἱστίῳ τοῦ Σταυροῦ πτερούμενος, διεπέρασας ἀχειμάστως, τὸ χαλεπὸν πέλαγος, τῶν πειρασμῶν τοῦ βίου, Μάκαρ πολλοὺς, κυβερνήσας θαλαττεύοντας, πρὸς σωτηρίας ὅρμον θείᾳ χάριτι.

Λαμπτῆρας φωταυγεῖς προβάλλεται, θεία πόλις Κολασσαέων, τὸν ἱερὸν Ἄρχιππον, Φιλήμονά τε καὶ Ἀπφίαν σαφῶς, καὶ Ὀνήσιμον τὸν ἔνδοξον, φωταγωγοῦντας κόσμου τὰ πληρώματα.

Ὁ θεῖος ποταμὸς ἀνέβλυσε, τῆς καρδίας σου Θεοῤῥῆμον, καὶ ποταμοὺς ἔστησε, καὶ ῥεύματα τῆς ἀθείας· ψυχὰς ἐκτακείσας δὲ τῷ καύσωνι, τῆς ἀγνωσίας ἤρδευσεν ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε ἀληθῶς Πανύμνητε, ὑπερύμνητον Θεὸν Λόγον, ὑπερφυῶς τέξασαν, καὶ δέομαι· Τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τὰ νοσήματα θεράπευσον, ὡς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα Θεόνυμφε.

Τῆς Μάρτυρος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Ἄγγελος φωτός σοι παρεστὼς, καὶ φύλαξ δεδομένος σοι, φωτί σε θείῳ κατελάμπρυνε, ῥυόμενος ἐκ παντὸς, ἐναντίου ἔνδοξε, ἄφθορον ἁγνὴν διατηρῶν τε, εὐαρεστοῦσαν Χριστῷ, πίστει Κικιλία καὶ χάριτι.

Θείαις σοῦ πεισθεὶς ταῖς διδαχαῖς, εἰδώλων τὸ βαθύτατον, ὦ Κικιλία σκότος ἔλιπε, Βαπτίσματι θεουργῷ, προσελθὼν γηθόμενος, Βαλλεριανὸς ὁ γενναιόφρων· καὶ φωτισθεὶς τὴν ψυχὴν, φέγγος μαρτυρίου ἀπήστραψε.

Θάλαμον θαλάμου καθαρὸν, ἤλλαξω τὸν οὐράνιον, τοῦ ἐπιγείου ἀξιάγαστε· εἰς ὃν οἰκεῖς ἐν χαρᾷ, παρθενίας κάλλεσι, καὶ μαρμαρυγαῖς ταῖς τῆς ἁγνείας, ἠγλαϊσμένη φαιδρῶς, Μάρτυς Κικιλία θεόνυμφε.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος σε Παρθένε Ἀαρὼν, ἀνίκμως ἐκβλαστήσασα, προεξεικόνισεν ἀνθήσασαν, τὸν φυτουργὸν τοῦ παντός· ὃν δυσώπει πάντοτε, πάντων εὐσεβῶν ταῖς διανοίαις, τὸν φόβον τὸν ἑαυτοῦ, Δέσποινα φυτεῦσαι πανάμωμε.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νενοσηκότας ὁρῶν, τῇ σηπεδόνι τῶν δεινῶν ἔνδοξε, τῷ δραστικῷ λόγῳ σου ἰάσω, Φιλῆμον τῆς ποτὲ, εἰδωλομανίας, σφοδρῶς κινδυνεύοντας.

Τὰς οὐρανίους ὁδοὺς, τοῖς πλανηθεῖσι χαλεπῶς ἔδειξας, ὡς ἀπλανὴς ὁδηγὸς Φιλῆμον, καὶ μόνην τὴν ὁδὸν, Χριστὸν ἀγαπῆσαι, ὁσίως ὡδήγησας.

Ἄγει φαιδρὰν ἑορτὴν, Κολασσαέων ἡ σεπτὴ σήμερον, περιχαρῶς Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὸν θεῖον Ἄρχιππον, καὶ τὸν θεηγόρον, τιμῶσα Φιλήμονα.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα σῶσον ἡμᾶς, χειμαζομένους χαλεπῷ κλύδωνι, τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν ἀνημέρων, Βαρβάρων ἐκδρομαῖς, καὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων, δειναῖς ἐπιθέσεσι.

Τῆς Μάρτυρος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Λουτρόν σου τὸ θεῖον, Βαλλεριανὲ, ἐκζητοῦντος ὤφθη σοι Ἄγγελος, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν σου, φωτίζων ἱερῶν, λογίων ἀναπτύξει, καὶ πείθων οὐρανίαις, συναφθῆναι χορείαις, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενον.

Τηροῦσι παρθένον, καὶ σῶμα καὶ νοῦν, συνδουμένοις τε θείῳ ἐν Πνεύματι, στεφάνους ὁρατοὺς ὑμῖν, ἀπέστειλε Χριστὸς, ἐκ ῥόδων ἡδυπνόων· αὐτοῦ γὰρ εὐωδία, καὶ τῆς πίστεως ὄντως, Πανευκλεέστατοι γεγόνατε.

Δυσώδη Τιβούρτιε, πλάνην λιπὼν, ἀντελάβου ὀσμῆς θείας γνώσεως, καὶ τρίβον τὴν ἀπάγουσαν, ζωὴν πρὸς ἀληθῆ, προθύμως ἐπορεύθης, πιστεύσας ὁλοψύχως, τῇ Τριάδι καὶ ταύτης, ὑπεραθλήσας προθυμότατα.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἀγγέλων, Παρθένε ἁγνὴ, ὑπερέχουσα ὤφθης κυήσασα, Βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, βροτοὺς ἐπουρανίους, αὐτοῦ τῇ καταβάσει, ἐργαζόμενον Κόρη, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀδιήγητον.

Digitized by Google

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ.

Οὐρανὸς ὤφθης πᾶσι φθεγγόμενος, δόξαν τὴν σωτήριον, τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ Μαθηταῖς συνταξαντος, Ἑβδομήκοντα Μάκαρ πανόλβιε.

Ξενωθεὶς τῆς πατρίδος τῷ ξένῳ σου, λόγῳ ξενωθέντας, Θεοῦ ἐσαγήνευσας, καὶ τῆς Σιὼν οἰκήτορας, Ἱεράρχα Φιλῆμον ἀνέδειξας.

Ἀρεταῖς ἱεραῖς ἀπαστράπτουσα, καὶ περιφανῶς τὸν Θεὸν θεραπεύσασα, πρὸς οὐρανοὺς ἀνέδραμες, σὺν Ἀγγέλοις Ἀπφία χορεύουσα. Θεοτοκίον.

Σωματοῦται ὁ Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, καὶ δι' εὐσπλαγχνίαν, γνωρίζεται ἄνθρωπος, ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσηται Κόρη πανάμωμε.

Τῆς Μάρτυρος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Χεῖρας πρὸς Θεὸν, προθύμως ἐπάραντες, τοὺς εἰδωλικοὺς ναοὺς κατέῤῥαξαν, καὶ συνέτριψαν, καὶ βυθῷ ἀπωλείας παρέπεμψαν, τῶν δαιμόνων τὰς ἐπάρσεις οἱ στεῤῥότατοι· νίκης, ὅθεν ἐκομίσαντο, εὐπρεπῆ καὶ φαιδρὰ διαδήματα.

Ἄρνες λογικοὶ, ὑπάρχοντες ἅγιοι, θηρίων ὁρμὰς οὐκ ἐπτοήθητε, οὐκ ἐνείματε, ἀλογώτατον σέβας τοῖς δαίμοσιν, οὐ θυσίαν προσηνέγκατε ὀλέθριον· μᾶλλον, ἑαυτοὺς δὲ θύματα, καθαρὰ τῷ Θεῷ προσηγάγετε.

Πόθος σε Θεοῦ, καὶ ἔρως ἐγκάρδιος, καὶ θεία στοργὴ, ὅλην ἀνέφλεξε, καὶ εἰργάσατο, μετὰ σώματος Ἔνδοξε Ἄγγελον· ὑποκλίνεις γὰρ αὐχένα προθυμότατα, ξίφει, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι, καὶ ψυχῇ τὸν ἀέρα ἡγίασας. Θεοτοκίον.

Ἔστη μέχρι σοῦ, Παρθένε ὁ θάνατος· ζωὴν γὰρ Χριςὸν ἐκυοφόρησας, τὸν δωρύμενον, καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοῖς πιστεύυσι, τὴν ἀθάνατον καὶ θείαν ἀγαλλίασιν· τοῦτον, Παναγία αἴτησαι, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δύλους σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐ-
» νάλιος θὴρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ
» δὲ ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν,
» διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ
» ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀ-
» πήμαντον.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Κικιλίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν νυμφευθεῖσαν, τῷ Χριςῷ ἑκουσίως, καὶ στολισθεῖσαν, ἀρεταῖς τὴν καρδίαν, θεοπρεπῶς ὑμνήσωμεν Πιστῶν ἡ πληθύς· αὕτη γὰρ κατήσχυνεν, Ἀλμακίου τὸ θράσος, λάμψασα ὡς ἥλιος, μέσον τῶν ἐκζητούντων· καὶ μετὰ ταῦτα ὤφθη τρὶς ἐν γῇ, στήριγμα θεῖον, τὴν πίστιν κρατύνασα. Ὁ Οἶκος.

Ἀρχὴ ἐλπίδος ἀγαθῆς, ἐδόθη τοῖς Ἁγίοις ἐξαίρετα τὸ πράττειν, κατάπληκτα μεγάλα, ἅπερ καὶ θαύματα, ἐστὶ θαυμάζεσθαι ἀξίως· μεθ' ὧν καὶ τὴν τῆς παρθένου Κικιλίας ἀρετὴν, καὶ ἄσπιλον λαμπρότητα, πῶς ἀπεκδυσαμένη, τὸν ἄρχοντα ἔφυγε τοῦ σκότους· καὶ δραμοῦσα πρὸς τὴν πάλην τοῦ ἐχθροῦ, ἔστη ἐῤῥωμένη ἀπτοήτως· καὶ ἡμεῖς τοῦ θαύματος τούτου γεγονότα ἀληθῆ πράγματα, φῶμεν· πῶς διὰ Χριστὸν, ἐπτέρνισε τὸν Βελίαρ, τὴν πίστιν κρατύνασα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Φιλήμονος, Ἀρχίππου, Ἀπφίας καὶ Ὀνησίμου, μαθητῶν γεγονότων Παύλου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχοι.

Χριστοῦ καλοῦντος, ὤφθητε δρόμῳ ξένῳ,
Χριστῦ μαθηταὶ, δραμόντες πρὸς τὴν κλῆσιν.

Εἰκάδι δευτερίῃ Φιλήμονα ἔνθεν ἄειραν.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Νέρωνος τοῦ Βασιλέως, μαθηταὶ γεγονότες τοῦ Ἁγίου Παύλου. Ἐμαρτύρησαν δὲ ἐν Κολασσαῖς, πόλει τῆς Φρυγίας, πλησίον τῆς Λαοδικείας. Τῶν γὰρ Ἑλλήνων ἑορτὴν ἀγόντων τῇ Ἀρτέμιδι ἐν τῷ ταύτης ναῷ τῷ ἐν Κολασσαῖς, αὐτοὶ τῷ Θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀνέφερον ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, μετὰ καὶ ἄλλων Χριστιανῶν. Ὧν τῇ τῶν εἰδωλολατρῶν ὑποκεχωρηκότων ἐφόδῳ, οὗτοι μόνοι μετὰ τῆς Ἀπφίας, πιστῆς καὶ αὐτῆς οὔσης, ἐναπελείφθησαν, πεθοῦντες τὸ κατὰ Χριςὸν μαρτύριον. Συσχεθέντες οὖν, ἤχθησαν πρὸς Ἀνδροκλέα τὸν ἡγεμόνα Ἐφέσου. Τύπτονται οὖν παρ' αὐτοῦ, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τῷ εἰδώλῳ τῷ καλουμένῳ Μηνᾷ, εἰς βόθρον ἐμβάλλονται μέχρις ὀσφύος· καὶ οὕτω λιθολευστοῦνται, πρότερον ὑπὸ παίδων ῥαφίσι κατακεντηθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κικιλίας, Βαλλεριανοῦ, καὶ Τιβουρτίου.

Στίχ. Λουτροῦ φέρεις ἔκκαυσιν, ὦ Κικιλία,
Λούῃ δὲ λουτρὸν αἵματος διὰ ξίφους.

Βαλλεριανὸν καὶ συναθλητὴν ἅμα
Κτείνει ξίφος, βάλλοντας ὕβρεσι πλάνην.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Καὶ ἡ μὲν Κικιλία ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ῥώμης, προγόνους ἔχουσα λαμπρούς. Μνηστευθεῖσα δὲ τῷ Βαλλεριανῷ, τοῦτον ἐπὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετηγάγετο, καὶ ἐν ἁγνείᾳ διάγειν ἔπεισεν. Ὁ δὲ Βαλλεριανὸς τὸν Τιβούρτιον, ἀδελφὸν αὐτοῦ γνήσιον ὄντα. Εἰς τοσαύτην δὲ ἀρετὴν ἀνήχθη ὁ Τιβούρτιος, ὡς καὶ Ἀγγέλοις καθ' ἑκά-

Digitized by Google

στην προσομιλεῖν. Οὗτοι οὖν τὰ λείψανα τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων θάπτοντες, διαβάλλονται τῷ Ἀλμαχίῳ Ἐπάρχῳ τῆς πόλεως. Καὶ ἀχθέντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαντες, ἐκδίδονται τῷ Καπηλαρίῳ Μαξίμῳ, ἀποτμηθησόμενοι τὰς κεφαλάς. Ὃς μετὰ τὴν τῶν Ἁγίων ἐκτομήν, θεασάμενος Ἀγγέλους προπέμποντας καὶ δορυφοροῦντας τὰς ψυχὰς τῶν Μαρτύρων, ἐπίστευσε καὶ αὐτός. Ἡ δὲ Ἁγία Κικιλία, ἐν βαλανείῳ βληθεῖσα, σφοδρῶς ἐκκαέντι, καὶ μὴ συγχωρουμένη τὴν ἔξοδον, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις παραμείνασα, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν ἐν αὐτῷ τῷ βαλανείῳ, τοῦτο τοῦ Ἐπάρχου ἀποφηναμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάρκου, Στεφάνου, καὶ ἑτέρου Μάρκου.

Στίχ. Τμηθεὶς ξίφει Στέφανε, σὺν Μάρκοις δύω,
Πολλοὺς σὺν αὐτοῖς τοὺς στεφάνους λαμβάνεις.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ Μάγνου ἡγεμόνος, ἐκ πόλεως Ἀντιοχείας τῆς Πισιδείας. Κατασχεθέντες δέ, καὶ τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ ὁμολογήσαντες, καὶ πλείστας ὑποστάντες βασάνους, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Προκοπίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Πρὸς τὴν τομὴν ὥρμησεν, οἷα πρὸς πάλην,
Καὶ Προκόπιος θρέμμα τῆς Παλαιστίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μενίγνου τοῦ κναφέως.

Στίχ. Κάραν, κναφεῦ Μένιγνε, τμηθεὶς ἐκ ξίφους,
Κνάπτεις σεαυτόν· κἂν ῥύπους εἶχες, πλύνῃ.

Οὗτος ὥρμητο ἀπὸ Κολωνίας τῆς Ἑλλησπόντου, ἐκ πόλεως Παρείου. Καὶ ἀκούσας στρατιωτῶν τινῶν ἐν ἀγορᾷ, βοώντων, ὅτι ὁ Ναζωραῖος Ἰησοῦς, νυκτὸς ἐλθών, ἔκλεψε τοὺς δεσμίους ἡμῶν, ὑπερζέσας τῷ πνεύματι, πολλὴν φροντίδα ἐτίθετο τοῦ μαρτυρίου τυχεῖν. Ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ πόλει τοῦ Ἁγίου, πολλῶν Μαρτύρων ὑπὸ τῶν φυλάκων κατακλεισθέντων ταῖς φυλακαῖς ἐσφραγισμένων τῶν θυρῶν οὐσῶν, οἱ Ἅγιοι ὑπὸ θείου Ἀγγέλου τῶν δεσμῶν ἀπελύθησαν· ὅθεν μὴ εὑρισκομένων αὐτῶν, μεγάλως οἱ διῶκται ἐταράχθησαν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Μένιγνος, καὶ θείας φωνῆς καλούσης αὐτόν, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας διεγειρούσης ἤκουσεν, οὐκ ἀνεβάλετο, ἀλλ' ἀποδοὺς τὰ ἱμάτια τοῖς δεσπόταις (κναφεὺς γὰρ ἦν)· καὶ τὰ παρὰ τῶν τυράννων τιθέντα γράμματα διαῤῥήξας, τύπτεται ὑπὸ τῶν δημίων ἀφειδῶς· καὶ ἐπὶ γῆς ῥηφθείς, λὰξ ἐντείνεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς ξέεται· καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποτέμνεται· καὶ τοῖς τυράννοις ἀχθείς, καὶ θύειν ἀπαρνησάμενος, τὴν ἐπὶ θάνατον κατακρίνεται· καὶ τῷ ξίφει παρὰ τοῦ δημίου κρουσθείς, τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀββᾶ.

Στίχ. Ἀββᾶν, τὸν ἐκτύπωμα ὄντα Ἀββάδων,
Τιμῶ πρεπόντως, ὡς τεκνίων Πατέρα.

Οὗτος ἦν ἐκ γένους τῶν Ἰσμαηλιτῶν. Καταλιπὼν δὲ γονεῖς, καὶ πατρίδα, καὶ πλοῦτον, ἠκολούθησε Μοναχῷ τινι, ἐνδυσάμενος τὸ μοναδικὸν σχῆμα, καὶ ἦν σὺν αὐτῷ ἐπὶ χρόνους τινάς. Εἶθ' οὕτω λαβὼν αὐτὸν ὁ ἐπιστάτης αὐτοῦ, σὺν αὐτῷ ἀπῆλθε μαθητευθῆναι παρὰ τῷ μεγάλῳ Εὐσεβίῳ τῷ ἀγωνιστῇ· οὗ κοιμηθέντος, ἔμεινεν οὗτος παρ' αὐτῷ τῷ τόπῳ. Ὀκτὼ δὲ καὶ τριάκοντα διατελέσας ἐκεῖσε χρόνους, ἀεὶ ἐπεξετείνετο, ὡς ἀρχὴν ἔχων. Ὑποδήμασι μὲν οὐδέποτε τοὺς πόδας ἐκάλυψεν· ἐσθίων δὲ βραχέα, καὶ ὅσα βραχεῖαν ἐντίθησι δύναμιν, περιττὴν ἡγεῖτο καὶ τὴν τοῦ ὕδατος χρείαν. Σιδήρῳ δὲ τὴν ὀσφὺν ἐζωσμένος, ἐκάθητο μὲν ὀλιγάκις, τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸ πλεῖστον ἑστηκώς, ἢ ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενος, τὴν τῆς εὐχῆς τῷ Δεσπότῃ λειτουργίαν προσέφερε. Τῆς κατακλίσεως δὲ τὴν χρείαν, ἀναγκαίαν ἡγεῖτο οὐδαμῶς· οὐδεὶς γὰρ αὐτόν ποτε κατακλιθέντα ἐθεάσατο. Ἀλλὰ καὶ τοῦ χοροῦ τῶν Μοναχῶν κορυφαῖος γενόμενος, καὶ προστατεύειν λαχών, ἀρχέτυπον ἑαυτὸν τῆς φιλοσοφίας τοῖς ὑπηκόοις ἅπασιν προύθηκεν. Οὕτω βιούς, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Χριστοφόρος καὶ Εὐφημία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὴν Εὐφημίαν σοὶ συνευφημεῖν ἔγνων,
Σοὶ συσφαγεῖσαν, χρισόφρον Χριστοφόρε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Θαλλέλαιος καὶ Ἄνθιμος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θαλλέλαιος τ' Ἄνθιμος ἐκτετμημένοι,
Ἀειθαλῶς ἀνθοῦσιν ὡς θεῖα ξύλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Κάλλιστος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κάλλιστος ἐχθρὸν τὸν κάκιστον πτερνίσας,
Φίλος Θεῷ πρόσεισιν ἐκλελεγμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Θαδδαῖος, ἐν τροχῷ δεθείς, καὶ κατὰ πρανοῦς ἀφεθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Κατὰ πρανοῦς Θαδδαῖον ὁ τροχὸς στρέφει·
Φωνὴ δὲ βροντῆς ἐν τροχῷ, ψαλμὸς λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀγαπίωνος, Σισινίου Ἱερομάρτυρος, καὶ Ἀγαπίου.

Στίχ. Ἀπῆλθε, θηρσὶ μὴ βλαβείς, Ἀγαπίων·
Τοῦτον γὰρ ἠγάπησε καὶ θηρῶν φύσις.

Εἶχες θύτην με, νῦν δὲ καὶ θῦμα ξένον,
Ἔχεις με Σισίνιον, ἐκ ξίφους, Λόγε.

Ὑπὲρ Θεοῦ, ταθέντος ἐν τῷ Κρανίῳ,
Ξίφει σόν, Ἀγάπιε, τείνεις κρανίον.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὡραῖοι οἱ σοί, ἐχρηματίσαν σεπτοὶ Φιλῆμον πόδες, τρίβους συντόνως βηματίσαντες, Εὐαγγελίου καὶ ἅπασι, τοῖς πολεμηθεῖσιν εἰρήνην, ἱερὰν καταγγέλλοντες, καὶ τῶν Δαιμόνων τὰς ὁρμὰς ὑποσκελίσαντες.

Σῶν λόγων φωτί, τῶν Γαζαίων τὸ βαρὺ σκότος ἠλάθη· Ἱερουργὸς γὰρ ἱερώτατος, ἐν τούτοις γέγονας ἄριστα, τοὺς πάντας ποι-

Digitized by Google

μάνας καὶ μέλπειν, ἐκδιδάξας Ἀπόστολε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν πρώτοις τῶν σῶν, ἐκοινώνησε καλῶν Γαζαίων πόλις· αὐτῆς γὰρ ὤφθης καὶ πρωτόθρονος, καὶ Ἱεράρχης σωτήριος, ὡς ἱεροφάντης Φιλῆμον, ἐκβοᾶν προτρεπόμενος· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φιλήσας Χριστὸν, τὸν φιλήσαντα βροτοὺς δι' εὐσπλαγχνίαν, τοὺς τῇ φιλίᾳ τοῦ ἀλάστορος, μεμισημένους τυγχάνοντας, φίλους ἀπειργάσω Φιλῆμον, τοῦ Θεοῦ ἀναμέλποντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺς ταπεινῶν, καὶ λυχνία φωτεινὴ καὶ θεία τράπεζα, ὄρος καὶ πύλη ἀδιόδευτος, θρόνος Θεοῦ καὶ παλάτιον, ῥάβδος Ἀαρών τε καὶ στάμνος, χρυσαυγίζουσα πέφυκας, Χριστὸν τὸ μάννα τῆς ζωῆς, Παρθένε φέρουσα.

Τῆς Μάρτυρος. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Τὴν κάμινον εἰς δρόσον Νεανίαι, εὐσεβῶς μετέβαλον· δροσιζομένη δὲ λουτρῷ, Κικιλία τοῦ Βαπτίσματος, τὸ φλογίζον τοῦ λυτροῦ ἔφερες ψάλλουσα· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τιβούρτιος τὴν πλάνην ἀπλανέσι, διδαχαῖς σου Πάνσοφε, καταλιπὼν θείαν στολὴν, ἀφθαρσίας ἐπενδύεται, καὶ Χριστοῦ τοῖς Ἀθληταῖς συναριθμεῖται βοῶν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Τρισήλιον ἀκτῖνα ὑπερθέου, Ἀθληταὶ Θεότητος, ὁμολογοῦντες εὐσεβῶς, τὴν πολύθεον σκοτόμαιναν, ἐσκεδάσατε φωστῆρες χρηματίσαντες, φωταγωγοῦντες, Πιστῶν τὰς διανοίας.

Θεοτοκίον.

Τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν κυησάσῃ, τὴν χαρὰν Πανάχραντε, καὶ τῆς ἀρᾶς πάντας ἡμᾶς, ῥυσαμένῃ μεσιτείᾳ σου, ἀπειρόγαμε ἁγνὴ τοὺς ἀναμέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Λόγον ὡς λύχνον φαεινὸν, ἐπανάπτοντα, τῇ σῇ καρδίᾳ φέρων, τοὺς τὸ πρὶν ἐσβεσμένους, καὶ ἐν σκοτίᾳ πολλῇ, κειμένους ἀγνωσίας Ἔνδοξε, πρὸς θεογνωσίας ἐξήγειρας ἡμέραν.

Ἡ ἱερά σου πρὸς Θεὸν, ἐκδημία ἱεραῖς ἐμεγαλύνθη, προπομπαῖς Ἀποστόλων, καὶ ἀσωμάτων Νόων· ὧν ἔσχες ἐν γῇ τὸ πολίτευμα, ὡς ἱερομύστης, Φιλῆμον θεηγόρε.

Μύρον ἡδύπνοον σαφῶς, ἀποστάξας ἱερῶν θαυμάτων μάκαρ, εὐωδίασας φρένας, καὶ λογισμοὺς εὐσεβεῖς, καὶ πάθη δυσώδη ἀπήλασας, τῶν ὑπερυψούντων, Χριστὸν σοφὲ Φιλῆμον.

Οἷα ἀστέρες φαεινοὶ, στερεώματι ἀεὶ τῆς Ἐκκλησίας, διαπρέπουσιν ἅμα, Ἄρχιππος ὁ θαυμαστὸς, Ἀπφία Φιλήμων Ὀνήσιμος, καὶ τὰς διανοίας, ἡμῶν φωταγωγοῦσι.

Θεοτοκίον.

Νέος Παράδεισος ἡμῖν, ἡ γαστήρ σου ἀληθῶς Ἁγνὴ ὡράθη, ζωῆς ξύλον βλαστάνων, καὶ τοὺς θανέντας καρπῷ, τοῦ ξύλου πάλιν πρὸς Παράδεισον, ζωοποιηθέντας, εἰσάγων Θεοτόκε.

Τῆς Μάρτυρος.

Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Θείαις ἐπομβρήσεσι τῶν σῶν θαυμάτων, τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνεις, τοὺς τακέντας καύσωνι, ἀλγηδόνων Μάρτυς σεμνὴ, ἀναψύχεις Κικιλία πανᾳοίδιμε, βοῶντας ἐν πίστει καὶ κραυγάζοντας· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζεούσῃ τῇ προθυμίᾳ γενναιόφρον, τὴν παφλάζουσαν εἰσῆλθες φλόγα· οὐκ ἐφλέχθης ὅλως δὲ, ἀλλ' ἐξῆλθες ὡς ἐκ λουτροῦ, ἀφθαρσίας Κικιλία ἀναμέλπουσα, Χριστῷ τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θείου Βαλλεριανοῦ τὴν καρτερίαν, κατεπλάγησαν Ἀγγέλων δῆμοι· ῥαβδισμοῖς γὰρ πάντοθεν, καὶ νιφάσι τῶν αἰκισμῶν, πιεζόμενος ὑπέφερε στεῤῥότατα, συντρίβων ἐχθροὺς καὶ μέλπων ἄριστα· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε τὸ μάννα κεκτημένην, τῆς Θεότητος ἔγνωμεν Κόρη, κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν θρόνον Θεοῦ, καὶ παλάτιον καὶ γέφυραν μετάγουσαν, πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικό-
» νισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο
» φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρ-
» θένου ἣν ὑπέδυ νηδύν. Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀνα-
» μέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύ-
» ριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ Θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Ἱερωτάτη χορείᾳ, ἱερῶν Ἀποστόλων, ἐμπρέπων κατοικεῖς τοὺς οὐρανούς, θείᾳ μεθέξει θεούμενος, καὶ φωτὶ ἀπαστράπτων, ἀῤῥήτου καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, Ἱεράρχα Φιλῆμον, διηνεκῶς πληρούμενος.

Ὡς θαυμαστός σου ὁ τρόπος! ὡς καλὸς ὡς ὡραῖος ὁ βίος! ὡς περίδοξος ἡ σὴ, κοίμησις μάκαρ Ἀπόστολε! ὡς φαιδρὰ ἡ ἡμέρα! ἐν ᾗ ἀπολιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, οὐρανίων ἁψίδων, ἐπέβης ἀγαλλόμενος.

Σήμερον τέρπεται πᾶσα, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἑόρτιον χαρὰν πνευματικῶς, συστησαμένη τῇ μνήμῃ σου· ἣν ἀκλόνητον σῶζε, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις, Φιλῆμον ἱερώτατε.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, ἰαμάτων σταγόνας, ἐκβλύζει τοῖς φοιτῶσιν ἱερῶς, μάκαρ Φιλῆμον Ἀπόστολε· καὶ νοσήματα παύει· καὶ πάντων ἁγιάζει τὰς ψυχὰς, τῶν τὴν θείαν σου μνήμην, ἑορταζόντων πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ τὸν τρέφοντα τρέφεις, τὸν τρόπον τῆς λοχείας οὐδαμῶς, ἐπισταμένη Πανάμωμε· ὑπὲρ νοῦν σου τὸ θαῦμα, Ἀγγέλους καταπλῆττον καὶ βροτοὺς, τοὺς εἰδότας σε μόνην, Παρθένον Θεομήτορα.

Τῆς Μάρτυρος. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Κῆπος κεκλεισμένος πέφυκας, πηγὴ ἐσφραγισμένη, κάλλος ἀπόθετον, νύμφη ἐκλεκτὴ, φωτοειδὲς ἐνδιαίτημα, εὐανθής τε καὶ θεῖος Παράδεισος, θεόφρον Κικιλία, τοῦ Βασιλέως τῶν Δυνάμεων.

Ὅρμον γαληνὸν ἐφθάσατε, τῆς εὐσεβείας φόρτον ἐλιμενίσαντες· καὶ μαρμαρυγαῖς, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καταυγάζεσθε θέσει θεούμενοι γενναῖοι, Ἀθλοφόροι, πανευκλεεῖς θεομακάριστοι.

Τριαδικόν.

Νέμοις τοῖς πιστῶς αἰτοῦσί σε, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Τριὰς ἀμέριστε, θεῖον φωτισμὸν, ἁμαρτιῶν τε τὴν λύτρωσιν, τῶν σοφῶν σου Μαρτύρων ἐντεύξεσιν, ἵνα σε κατὰ χρέος, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς τοῦ τόκου σου, ἡ ἀπωσθεῖσα φύσις, ἡμῶν Πανάμωμε, εἶδε καὶ νυκτὸς, ἐξ ἀγνωσίας λελύτρωται, καὶ παθῶν τῆς σκοτώδους συγχύσεως· διό σε ὡς αἰτίαν, τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα-
» τασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀπόστολοι δεικνύμενοι, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, Ἄρχιππε ἱερώτατε, σὺν Ἀπφίᾳ Φιλῆμον, καὶ Κικιλίᾳ Μάρτυρι, ἱκεσίαν τῷ Κτίστῃ, ὑπὲρ ἡμῶν προσάγετε, τῶν τελούντων ἐν πίστει, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, λύσιν λαβεῖν πταισμάτων· ὑμᾶς γὰρ προβαλλόμεθα, πρέσβεις πρὸς τὸν Δεσπότην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄμωμος, ἡ πανάγαθος Κόρη, ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται, σήμερον παραδόξως· καὶ ταύτης προπορεύονται Ἀσωμάτων τάγματα, καὶ τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, μετὰ πλήθους παρθένων· ἣν ὁ θεῖος Ἱερεὺς, ἐνηγκαλίσατο χαίρων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁ τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοῦ κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὥσπερ ἀκτῖνα πολύφωτον, Φιλῆμον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν, καὶ φωτίζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνωσίᾳ, καὶ παθῶν ἐπικρατείᾳ, ἱεροκήρυξ πανόλβιε.

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγένησαι, ἀρετῶν λαμπρότητι ὡραΐσασα, τὴν σὴν καρδίαν ἀοίδιμε, Ἀπφία καὶ λάμψασα, εὐσεβείας φωτισμὸν, τοῦ ἡλίου φαιδρότερον, μυηθεῖσά τε, πᾶσαν μύησιν θείαν· διὰ τοῦτο, τῷ χορῷ τῶν Ἀσωμάτων, συνεπαγάλλῃ θεόληπτε.

Σὺν τῷ θείῳ Φιλήμονι, εὐφημήσωμεν Ἄρχιππον, τὸν ἱεροκήρυκα, καὶ Ὀνήσιμον, ὡς Ἱεράρχας θεόφρονας, μεγίστους ὡς Μάρτυρας, Ἀποστόλων τοὺς σοφοὺς, καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος, συμμετέχοντας, καὶ τῷ θρόνῳ τῆς δόξης παρεστῶτας, καὶ ἡμῖν ἐξαιτουμένους, ἁμαρτημάτων συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῆς Ἑορτῆς.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων, Ἅγια, ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων

Digitized by Google

μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἔνδον τοῦ ἱεροῦ, Ἁγίαν τῶν Ἁγίων, την Θεοτόκον οὖσαν, ὦ Ζαχαρία δέχου, Ἁγίων εἰς τὰ Ἅγια.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ῥίζης μὲν ἐκ Δαυΐδ, ἐβλάστησας Παρθένε· Γαβριὴλ δὲ τὸ Χαῖρε, κομίζων σοι ἐβόα· Θεὸν δὴ τέξῃ Πάναγνε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὖγε τῆς ἱερᾶς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· ὑφ' ὧν Ἁγνὴ τεχθεῖσα, προσήχθης νῦν τῷ Κτίστῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Φῶς σε τὸ τριλαμπές, αὐγάσαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφὴν σοι, ἐκπέμπει μεγαλῦνον σε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀμφιλοχίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Ἀκραγαντίνων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρά.

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Γνώμην αὐτεξούσιον, καὶ λογισμὸν αὐτοκράτορα, τῶν παθῶν κληρωσάμενος, τῷ κρείττονι δέδωκας, νουνεχῶς παμμάκαρ, τὴν ἡγεμονείαν, κατὰ τοῦ χείρονος ζυγῷ, δικαιοτάτῳ Πάτερ χρησάμενος· ἐντεῦθεν ἐπιτήδειος, πρὸς θεοπτίαν γεγένησαι, καὶ Θεοῦ κατανόησιν Ἱεράρχα θεόπνευστε.

Βρόχους διεσκέδασας, καὶ τὰς ἐνέδρας διέλυσας, τῶν αἱρέσεων Ὅσιε, δογμάτων ὀρθότητι, καὶ θεολογίᾳ, τῇ ἀκριβεστάτῃ, καὶ τὴν διαίρεσιν φυγών, καὶ τὴν κακίστην Πάτερ συναίρεσιν· ἐν ὅροις δὲ διέμεινας, τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Πίστεως, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, ἐν Μονάδι Θεότητος.

Τέχνῃ σοφισάμενος, τὸν ἐπὶ γῆς βασιλεύοντα, τὸν ἐκείνου παρέδραμες, υἱὸν ἀπροσκύνητον, συνετῶς διδάσκων, ὡς ἀπροσκυνήτου, παροργωμένου τοῦ Υἱοῦ, ἀγανακτήσει Πατὴρ θερμότατα, ὁ τοῦτον προαιώνιον, ἐκτετοκὼς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀπαθῆ καὶ ἀσώματον, ὡς αὐτὸς οἶδεν Ὅσιε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ ἱερὲ Γρηγόριε, ἀπὸ σπαργάνων Θεῷ, ἀνετέθης κολλώμενος, ἀνενδότοις νεύσεσι, τὸ τὰ πάντα ποιήσαντι. Καὶ δὴ πρὸς τούτου, καταλαμπόμενος, παθῶν διέβης, νύκτα καὶ ἤστραψας, φέγγος ἰάσεων, καὶ θαυμάτων χάριτας, ἀποσοβῶν, ποικίλα νοσήματα, καὶ πλάνης πνεύματα.

Πάτερ θαυμαστὲ Γρηγόριε, φωτοφανείαις τὸν νοῦν, καθαρῶς ἀστραπτόμενος, τῶν παθῶν ἐκοίμισας, πολυκύμαντον θάλασσαν· καὶ ἀπαθείας περιϊπτάμενος, καθαρωτάταις πτέρυξιν ἔφθασας, ἔνθα τὸ ἄφραστον, κάλλος καὶ ἀμήχανον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Πάτερ Πατέρων Γρηγόριε, ἱερωσύνης κανών, σωφροσύνης εἰκόνισμα, Μοναζόντων στήριγμα, Ἐκκλησίας ἑδραίωμα, ἀγάπης λύχνος, θρόνος αἰσθήσεως, πηγὴ θαυμάτων, καὶ γλῶσσα πύρινος, στόμα ἡδύλαλον, σκεῦος θείου Πνεύματος, καὶ νοητὸς, γέγονας Παράδεισος, θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖσαν, τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀπενεχθήσονται φάσκει ὁ Θεοπάτωρ Δαυΐδ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι, ἐν Ναῷ τοῦ Κυρίου, ὀπίσω σου Παρθένε μετὰ φαιδρῶν, τῶν λαμπάδων χορεύουσαι, καὶ εἰς τὰ Ἅγια φέρουσαί σε, Ἁγνή, ὡς ἁγίαν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι, ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους χαρμονικῶς, τῇ

Digitized by Google

Παρθένῳ συμπλέξωμεν, καὶ μεθεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ θειοτάτου ναοῦ, καὶ εἰσδεχέσθω ἔνδον, τὴν οὐράνιον πύλην, καὶ πανηγυριζέτω φύσις βροτῶν, καὶ σκιρτάτωσαν Ἄγγελοι, συνεορτάζοντες ἅμα φαιδρῶς ἡμῖν, τῆς Θεομήτορος τὴν Εἴσοδον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος· Σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, ἐν Ναῷ ἁγίῳ προσάγεται· καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ Πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνως· Ἤγγικεν ἡ προστασία τῶν θλιβομένων, ἐν Ναῷ ἁγίῳ ὡς Ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν τοῦ παντάνακτος. Εὐφραινέσθω Ἰωακεὶμ ὁ Προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετίζουσαν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον Δέσποιναν. Μητέρες συγχάρητε, παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ στεῖραι συγχορεύσατε· ὅτι ἠνέῳξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἣν εὐλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἁγνή, καθηγιάσθης τῷ Θεῷ· καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὤφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, εἷς τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου. οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν τὴν πλάνην λοχῶντα μέλπω ποιμένα.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τοὺς λόγους τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, καὶ τὰ φρυάγματα, ὀρθοδοξίας αἴγλῃ λαμπρυνθείς, εὐμαρῶς διεσκέδασας, ἐν ᾗ τοὺς σὲ γεραίροντας, Ἱεροφάντα περιφρούρησον.

Ὁ πάντων τὴν σωτηρίαν Κύριος, ἀεὶ βουλόμενος, τῆς ἱερᾶς σε ποίμνης ὁδηγόν, Ἱεράρχα προβάλλεται, λόγῳ καὶ βίῳ λάμποντα διαφερόντως θεασάμενος.

Νομίμως ὑπεραθλεῖν ἑλόμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τῇ παντευχίᾳ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, σεαυτὸν περιέφραξας, καὶ νικητὴς τῇ χάριτι, καὶ στεφανίτης ἀναδέδειξαι.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον, καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ μορφῆς τῷ τεκόντι ὑπάρχοντα, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἀνερμηνεύτως Ἀπειρόγαμε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, φέρων Ἀκροστιχίδα ταύτην·

Τὸν θαυματουργὸν Γρηγόριον θαυμάσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτῖσι, πυρσευόμενος τὸν νοῦν, ἱερὲ Γρηγόριε, καὶ φωταυγὴς ἀστὴρ γεγενημένος, ὅλον με καταύγασον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Ὁ προγνώστης τῶν ἁπάντων, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, θεοσδόταις λάμψεσιν, ἀπὸ σπαργάνων σε καθαγιάζει, θείαις ἀρεταῖς ἐμπρέπειν μέλλοντα, Πάτερ καὶ θαύμασι.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων, ῥαθυμίας ἐκβαλών, λύχνος ἐγρηγόρσεως, καθωράθης θεοφόρε δείξας, πράγματι τὴν κλῆσίν σου Γρηγόριε, ἐπαληθεύουσαν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε κυρίως, ἀληθῶς ὁμολογῶ· τέτοκας γὰρ Κύριον, ἀνερμηνεύτως ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἄχραντε Παρθένε καὶ θελήσεσι, κατανοούμενον.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται.

Ἡ θεία καὶ φωταυγὴς τῶν σῶν δογμάτων λαμπηδὼν ἔσβεσε, τὴν δυσσεβῆ φάλαγγα, τῶν αἱρετικῶν Ἀμφιλόχιε.

Ναμάτων ζωοποιῶν, ὡς ποταμὸς ὢν ἐκ Θεοῦ ἔμπλεως, Ἀρχιερεὺς γέγονας, οἷς οἱ εὐσεβεῖς ἀρδευόμεθα.

Digitized by Google

Πλουσίαις μαρμαρυγαῖς, καταλαμπόμενος τὸν νοῦν ἤστραψας, τὴν μυστικὴν Ὅσιε, τῶν σῶν διδαγμάτων εὐπρέπειαν. Θεοτοκίον.

Λυχνίαν σε φωτεινὴν, καὶ ψυχοτρόφον ἀληθῶς τράπεζαν, καὶ κιβωτὸν Πάναγνε, πάντες οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τὸν δι' αὐτὸν σε προσδεξάμενος Πάτερ κόπον, ὁ Κτίστης γέροντι στοιχειοῖ σε, ἐν ἐρήμῳ σὲ μυοῦντα Γρηγόριε, ἁπάσης Γραφῆς σαφήνειαν.

Ὅλην ἐφέλκων ἑβδομάδα ἄσιτος Πάτερ, ἐτρέφου βρώσει ἐπουρανίῳ, σῶν δακρύων νιφετοῖς ποτιζόμενος, καὶ θείως ἐνηδυνόμενος.

Ὑπὸ Θεοῦ σοι Ἱεράρχα χύμα καρδίας ἐδόθη· ἔβλυσας γὰρ πλουσίως, διδαγμάτων καθαρώτατα νάματα, καρδίας πιστῶν ἀρδεύοντα.

Θεοτοκίον.

Ῥῆσις Κηρύκων θεηγόρων ἀπεπληρώθη· ἰδοὺ γὰρ ἔτεκεν ἡ Παρθένος, νέον βρέφος τοῦ Ἀδὰμ παλαιότερον, καὶ σύνθρονον τοῦ Γεννήτορος.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώ-
» θη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη
» ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθην ἐν
» σωτηρίῳ.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ θεία βροντὴ, ἡ σάλπιγξ ἡ τοῦ Πνεύματος, πιστῶν φυτουργὲ, καὶ πέλεκυς τῶν αἱρέσεων, Ἱεράρχα Ἀμφιλόχιε, τῆς Τριάδος θεράπον μέγιστε, σὺν Ἀγγέλοις πέλων ἀεὶ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαμπρύνεις τὰ πέρατα, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ σοφέ· τὸ σῶμα ἐκβλύζει σου, τῶν ἰαμάτων πηγὰς, Ἀμφιλόχιε ἔνδοξε· ὅθεν καὶ ἀσθενείας, ἀπαλλάττεις παντοίας, πίστει τοὺς προσιόντας, τῷ σεπτῷ σου τεμένει. Καὶ νῦν πταισμάτων, τὴν λύσιν, αἴτησαι πᾶσιν ἡμῖν.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ σπαργάνων Κυρίῳ ἀνατεθεὶς, ὡς ὁ πάλαι πανένδοξος Σαμουὴλ, ὡσαύτως καλοῦντός σε, τοῦ Σωτῆρος ἀκήκοας· καὶ ψυχὴν καθαρας, καλῶν ἐπιδόσεσιν, Ἱερωσύνης χάριν, ἀξίως ἀπείληφας· ὅθεν ἐπὶ χλόην, ἐπιγνώσεως θείας, ποιμάνας τὸ ποίμνιον, Ἰαμάτων ἀπήστραψας, ἐνεργείας Γρηγόριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυῒδ ὁ Ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακεὶμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ· ἣν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱὸς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιος.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Ἀμφιλοχίου τοῦ θείου καὶ θεηγόρου, τὴν ἱερὰν πανήγυριν θεόφρονες δεῦτε, πίστει συγκροτήσωμεν, τοῖς τούτου διδάγμασι, καὶ θεολογίαις νευρούμενοι.

Νυμφαγωγὸς Θεοφόρε τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἐν Χριστῷ γενόμενος, τῷ κάλλει τῶν λόγων, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ τῇ ὡραιότητι, τῆς ὀρθοδοξίας ἐφαίδρυνας.

Ἡ θεολόγος σου γλῶσσα καὶ θεηγόρος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος τὸ μονόσεπτον κράτος, πᾶσι διετράνωσε, καὶ μίαν Θεότητα, σέβειν ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσι.

Θεοτοκίον.

Νέαν σκηνήν σε Παρθένε κατανοοῦμεν, καὶ καθαρὸν ἁγίασμα τοῦ πάντων Δεσπότου· τοῦτον γὰρ ἐγέννησας, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, συνδεδραμηκότα Πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἀκήκοα Κύριε.

Γῇ ὡς καλῇ ἤνθησας, ἑκατοστεύοντα Πάτερ στάχυν, καὶ τῇ δρεπάνῃ τῶν σῶν διδαχῶν ἐξέτεμες, αἱρετικῶν δόγματα δυσσεβῆ, Συνόδου πρόμαχος ὀφθεὶς, Ὅσιε Γρηγόριε.

Οὐράνιος ψῆφός σε, Ἀρχιερέα Θεοῦ Θεράπον, ἀποδεικνύει καλῶς, ὁδηγεῖν τὸ ποίμνιον· ὅπερ ἐκτήσατο αἵματι Χριστὸς, ὁ προειδὼς σου τῆς ψυχῆς, μάκαρ τὴν λαμπρότητα.

Ναὸς Θεοῦ γέγονας, κεκαθαρμένος παθῶν κηλῖδος, καὶ ἐν ναῷ ἱερῷ παρεστὼς, τοῦ Πνεύματος τὴν ἐπιφοίτησιν, δέδεξαι σαφῶς, εἴδει σεμνῆς περιστερᾶς, Χριστοῦ σε δοξάσαντος.

Θεοτοκίον.

Γένος βροτῶν σέσωσται, τῇ ὑπὲρ νοῦν σου κυοφορίᾳ, καὶ οἱ ἐν σκότει φθορᾶς, Παναγία Δέσποινα, εἶδον τὸ φῶς, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ γαστρὸς, σοῦ τῆς αἰτίας τῆς ἡμῶν, Κόρη ἀναπλάσεως.

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Λαμπόμενος φωτὶ, Τρισηλίου Θεότητος, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου, τῆς Ἀρχιερωσύνης, θεόφρον Ἀμφιλόχιε.

Digitized by Google

Ὁλόκληρον σαυτόν, τῷ Θεῷ καθιέρωσας, καὶ γέγονας θεοκήρυξ, μεγαλόφωνος Πάτερ, παμμάκαρ Ἀμφιλόχιε.

Χαρμόσυνος ἡμῖν, ἑορτὴ καὶ πανίερος, ἐφέστηκεν ἡ τοῦ θείου, καὶ σοφοῦ Διδασκάλου, τὸν κόσμον ἁγιάζουσα. Θεοτοκίον.

Ὢ πάντων τῶν Πιστῶν, εὐπρεπὲς ἐγκαλλώπισμα, πανάχραντε Θεομῆτορ, τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥύπον, ἀπόπλυνον πρεσβείαις σου.

Τοῦ Ἁγίȣ Γρηγορίȣ. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μȣ.

Ῥήματί σου καθαίρεις, εἰδεχθοῦς ἀσθενείας λελεπρωμένον ποτέ, τὸν προσελθόντα σοι πίςει· θεόθεν γὰρ ἐδέξω, χάριν θαυμάτων σοφέ, ὡς Ἐλισσαῖος ὁ θεῖος, θεόφρον Γρηγόριε.

Ἠνέῳξας εὐχῇ σου, μογιλάλου στόμα καὶ ὦτα Γρηγόριε, τῶν ἰαμάτων παμμάκαρ, ἐνέργειαν πλȣτήσας· καὶ ἐξηρεύξω βυθὸν θεολογίας, θαλάσσας ἀθέων ξηραίνοντα.

Γεώδους προσπαθείας, καθαρεύσας Πάτερ ὡς Πέτρος ὁ πρόκριτος, τῶν Ἀποστόλων σκιᾷ σου, ἰάσεις ἐπετέλεις, συνεχομένους δειναῖς, ἀσθενειῶν καταιγίσιν, ἐνθέως ἰώμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ κόλπους τοὺς πατρῴους, μὴ κενώσας ἐν τῷ σαρκȣ͂σθαι Πανάμωμε, σȣ͂ ἐν κόλποις ὁρᾶται, κρατούμενος ὡς βρέφος· ὃν ἐξιλέωσαι, τοῖς εὐσεβῶς σε τιμῶσι, Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. Ὠδὴ ςʹ. Θύσω σοι.

Νεκρώσας, τὸ τῆς σαρκὸς χαμαίζηλον φρόνημα, τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν, ἐστολίσω Πάτερ ἱερομύστα, καὶ παναγνοις, διδαχαῖς τὴν Τριάδα ἐκήρυξας.

Τῷ φόβῳ, στοιχειωθεὶς τῷ θείῳ θεόληπτε, καὶ τὴν ψυχὴν μολυσμάτων, καθαρὰν τηρήσας θεολογίας, ἀνεδείχθης, ἱερώτατον ὄργανον Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Ἁγνόν σε, καὶ καθαρὸν γινώσκοντες σκήνωμα, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ ναὸν καὶ θρόνον τοῦ πανυψίστου, δυσωποῦμεν, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι Πανύμνητε.

Τȣ͂ Ἁγίȣ Γρηγορίȣ. Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

Ῥώννυται κόρη τὸ σῶμα, παρειμένη ἐντεύξει σου Ὅσιε, ἐν ἔτεσι πλείοσι, πιστῶς προσελθοῦσά σοι, καὶ τὸν αἴτιον, πάντων μεγαλύνει Χριστόν.

Ἴχνηλατῶν τοῦ Δεσπότȣ, πολιτείαν τὴν ἄμωμον ἔνδοξε, ἀδίκως θλιβόμενος, καὶ συκοφαντούμενος, ἀταπείνωτος, ἔμεινας Γρηγόριε.

Οἱ τῇ κακίᾳ συζῶντες, σὲ τὸν ἄκακον ἄρνα ὡς ἄγριοι, θῆρες διαρπάζοντες, φρουρᾷ κατεδίκασαν, τὸν φρουρȣ́μενον, Πάτερ θείᾳ χάριτι. Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐννοῆσαι τὸ μέγα, ἀπορεῖ τοῦ σοῦ τόκȣ μυστήριον· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, Ἀειπάρθενε, τὸν ἀπερινόητον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κα-
» τωτάτου, Χριστὲ ὁ Θεός, κἀμὲ τῶν
» πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος,
» καὶ κυβέρνησον τὴν ζωήν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου,
Ἦχος γʹ. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὥσπερ μέγας ἥλιος, ἀνατολαῖς τῶν θαυμάτων, καταυγάζεις ἅπασαν, τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν· ἔσωσας ταῖς σαῖς πρεσβείαις πολλοὺς ἀνθρώπους· ἤλασας τοὺς κακοδόξους ἐκ τῆς σῆς ποίμνης· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, θεόφρον Πάτερ, σοφὲ Γρηγόριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τȣ͂ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίȣ.

Στίχοι.

Σταλεὶς, Ἀμφιλόχιε, νεκρῶν ἀμφίοις,
Λόγους σκεδάζεις καὶ νεκρὸς νοουμένους.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ θάνατος λάβεν Ἀμφιλόχιον.

Οὗτος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας πάντα βαθμὸν Ἐκκλησιαςικὸν παραλλάξας, καὶ ἀσκήσει καὶ θείᾳ γνώσει διαλάμπων, ψήφῳ τοῦ κοινοῦ προχειρίζεται Ἐπίσκοπος τῆς Ἰκονιέων πόλεως, ἐν τοῖς χρόνοις Οὐαλεντιανοῦ καὶ Οὐάλεντος τῶν βασιλέων, παρατείνας τὴν ζωὴν μέχρι Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Ὃς καὶ Διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως γεγονώς, καὶ κατὰ τῆς Ἀρείου λύμης στεῤῥῶς ἀντιταξάμενος, πολλοὺς διωγμοὺς καὶ θλίψεις ὑπέμεινε παρὰ τῶν ἀσεβῶν, συναγωνιστὴς γεγονὼς τῶν μακαρίων Πατέρων κατὰ τῆς Εὐνομίου βλασφημίας. Οὗτος καὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ Συνόδῳ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα Πατέρων εἷς ὑπάρχων, τὰ πλεῖςα διηγωνίσατο κατὰ Μακεδονίου τοῦ Πνευματομάχου καὶ τῶν φοιτητῶν Ἀρείȣ. Μετὰ δὲ τὸ κρατῆσαι τῆς βασιλείας Θεοδόσιον τὸν μέγαν, καὶ τὴν τῆς Ἑσπέρας πᾶσαν ἀρχὴν αὖθις τῷ Οὐαλεντινιανῷ παραδοῦναι τῷ νέῳ, τὸν τύραννον Μάξιμον καταστρέψαντα, καὶ νικητὴν ἐπανελθεῖν, προσελθὼν ἠντιβόλει ὁ μέγας Ἀμφιλόχιος τὸν βασιλέα Θεοδόσιον ἀπώσασθαι τȣ̀ς Ἀρειανȣ̀ς. καὶ τοῖς Ὀρθοδόξοις ἀνεῖναι τὰς ἐκκλησίας. Ἐπεὶ δὲ ὁ Βασιλεὺς παρῃτεῖτο, ἐξεῦρε μηχανὴν ὁ θαυμάσιος· καὶ παρελθὼν εἰς τὰ βασίλεια, τὸν μὲν βασιλέα Θεοδόσιον ἠσπάσατο, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ Ἀρκάδιον καταλιπὼν ὑφειμένως οὐκ ἠσπάσατο. Ἐπὶ τούτῳ ὁ Βασιλεὺς δυσχεράνας, οἰκείαν ὕβριν ἐκάλει τὴν τοῦ παιδὸς παρ᾽ αὐτοῦ ἀτιμίαν. Ὁ δὲ σοφώτατα ἐκκαλύπτει τὸ δρᾶμα, καὶ φησιν· Ὁρᾷς, ὦ Βασιλεῦ, πῶς οὐ φέρεις σὺ τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν, ἀλλὰ χαλεπαίνεις; πίστευσον οὖν, ὅτι καὶ τοὺς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ βλασφημοῦντας, ὁμοίως καὶ ὁ Θεὸς ἀποστρέφεται, καὶ μισεῖ. Τότε συνεὶς ὁ Βασιλεὺς, νόμους ἔγραψε, τοὺς τῶν αἱρετικῶν συλλόγους κωλύοντας. Οὗτος ὁ ἀοίδιμος ἀνήρ, ἐπὶ πλεί-

Digitized by Google

στοις χρόνοις ποιμάνας τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον, καὶ λόγους ὀρθοδόξους συντάξας, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου τῆς Ἀκραγαντίνων Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἐξ Ἀκραγάντων πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον,
Τὸν ἀκραγῆς κρίνοντα, παμμάκαρ Πάτερ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινοτμήτου, ὁρμώμενος ἐκ Πόλεως Ἀκράγαντος, τῆς Σικελῶν Ἐπαρχίας, Χαρίτωνος καὶ Θεοδότης γέννημα, ἀνδρῶν εὐσεβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ ζώντων, καὶ πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένων. Οὗτοι, τῇ θεοσεβείᾳ προσκείμενοι, ὀκταετῆ ὑπάρχοντα τὸν παῖδα, παρέδωκαν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἐκπαιδεύεσθαι. Ὁ δὲ παῖς ἐγένετο πάνυ σπουδαῖος καὶ ἄοκνος ἐν τῇ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἀναλήψει, ὥς τε ὑπὸ πάντων θαυμάζεσθαι. Ὀκτωκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενόμενος, σφραγίζεται Κληρικὸς παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Ποταμίωνος, καὶ τὴν κόμην κείρεται, ἐπιτήδειος ὑπάρχων ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι, τῇ τῆς φωνῆς καλλιεπείᾳ.

Τούτου οὖν ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφου ὑπνοῦντος, ἔμπροσθεν τῆς κλίνης τοῦ Ἀρχιδιακόνου Δαμιανοῦ, κέκληκεν αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίου ἐκ τρίτου, καθὰ καὶ τὸν Σαμουήλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου· λοιπὸν τάχυνον, καὶ πορεύθητι. Ὁ δέ, μὴ μελήσας, ἐξῆλθε, καὶ κατέλαβε τὴν Καρθαγένην· καὶ εὑρὼν ἐκεῖσε τὸν παρὰ τοῦ Θεοῦ πεμφθέντα αὐτῷ Μάρκον Μοναχὸν πνευματοφόρον, παρ' αὐτῷ ἔμεινε χρόνους τέσσαρας. Κἀκεῖθεν μετ' αὐτοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀνῆλθε, καὶ μεγάλως θαυμαστωθείς, ἐκεῖθεν ἐκ θείας ἐπιφανείας, ἀνῆλθε προσκυνήσων εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ Διάκονος γίνεται ὑπὸ Μακαρίου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων. Εἶτα κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐμφανισθεὶς τῷ τηνικαῦτα Γεωργίῳ Πατριάρχῃ· ἐν οἷς καὶ Σύνοδος κατὰ Σεργίου καὶ Πύρρου καὶ Παύλου συνεκροτήθη.

Τούτοις οὖν συμπλακεὶς ὁ Γρηγόριος, καὶ ἱκανῶς διελέγξας τὴν αὐτῶν φρενοβλάβειαν, καὶ μέχρι τῶν τοῦ Βασιλέως ἀκοῶν τῆς περὶ αὐτοῦ φήμης διαδραμούσης, πάλιν εἰς τὴν Πρεσβυτέραν Ῥώμην ἐξώρμησε, καὶ τῆς οἰκείας πατρίδος Ἀκραγάντων τοὺς οἴακας ἐγχειρίζεται, μεγάλως διαλάμψας καὶ διαπρέψας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, καὶ τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης κατακοσμήσας ἀξίωμα. Ἐξ οὗ οἱ περὶ τὸν Σαβῖνον καὶ Κρησκεντῖνον φθόνῳ βαλλόμενοι, μυρίους ἐπήγαγον πειρασμοὺς· καὶ ἐγκλήματα κατ' αὐτοῦ συρράψαντες, πρὸς τὸν Πάπαν Ῥώμης αὐτοῦ κατηγόρουν.

Ὁ δέ, τοῖς τούτων ἀπατηλοῖς λόγοις δελεασθείς, ἐγκατάκλειστον αὐτὸν ἐν φρουρᾷ καθίστησιν, ἐπὶ χρόνους δύο καὶ ἥμισυ. Καὶ αὖθις τοῦτον ἐκεῖθεν ἐξάγει προστάξει βασιλικῇ, μετὰ τῶν αὐτοῦ κατηγόρων δικασθησόμενον. Ὅτε καὶ τὰ παραδοξότατα ἐκεῖνα σημεῖα, τῶν τε ξύλων καὶ τῶν ἀνθράκων ἐπετελέσθη, τοῦ Θεοῦ τὸν ἴδιον θεράποντα ὑπερδοξάσαντος, καὶ γνόφῳ μέλανι τῶν ἀνοσίων ἐκείνων καὶ ἀντιέρων, κατεκαλύφθη τὰ πρόσωπα, καὶ κατεζοφώθη, ὥς τε καὶ μέχρι τῆς σήμερον οὕτω φαίνεσθαι κατὰ γενεάν. Ἥ, τε ὑπ' αὐτῶν φενακισθεῖσα κόρη, ὀλεθρίῳ δαίμονι αὐτάρκως παιδευθεῖσα, παρὰ τοῦ Ἁγίου ἔμπροσθεν παντὸς τοῦ λαοῦ, ἰάθη. Καὶ ὁ Ἅγιος αὖθις εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα μεγαλοπρεπῶς ἐπανῆλθε, μείζονα τῶν προτέρων ἐπιτελῶν σημεῖα καὶ τέρατα. Οὗτος, πλεῖστα ἐπιβιώσας θεοπρεπῶς ἔτη, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ τὸν βίον ἀπέλιπε, πρὸς Κύριον ἐκδημήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισινίου τοῦ Μάρτυρος.

Στίχ. Πολλὰς ὑποστὰς ἐν βίῳ πρῶτον βίας,
Μετῆλθε Σισίνιος ἐκ βίας βίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Ἀλεξάνδρου Ἡγεμόνος, ἐκ πόλεως Κυζίκου ὁρμώμενος. Καὶ Ἀλεξάνδρῳ διαβληθεὶς τῷ Ἡγεμόνι, ἵπποις ἀγρίοις προσδέδεται, καὶ τρέχειν ἀναγκάζεται, καὶ ἀφειδῶς τύπτεται, καὶ διὰ τῶν μυκτήρων ὄξος δριμὺ δέχεται, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἀπορρίπτεται. Πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους καθυπομείνας, καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, ὕστερον μέσον Συνόδου ταῖς νευραῖς τῶν αὐτοῦ δογμάτων τὸν Ἄρειον ἀπηγχόνησεν, ὁμοούσιον ἀποφηνάμενος τῷ Πατρὶ τὸν Υἱόν. Οὕτω καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ νομίμως ἀθλήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐπίσκοπος Ἰσχυρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ζῶν Ἰσχυρίων, ἰσχὺς ἦν Ἐκκλησίας,
Ἥνπερ νοητῶς καὶ θανὼν ἐνισχύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἕλενος, Ἐπίσκοπος Ταρσοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ταρσοῦ πρόεδρος Ἕλενος θυηπόλος
Ταρσοῖς ἄνεισι ψυχικοῖς ἕως πόλου.

Διήγησις ὀπτασίας Ἰωάννου τινός, πάνυ ὠφέλιμος.

Ἐγένετό τις ἀνὴρ ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ Βασιλέως, ὃς καὶ γνωστὸς ἦν αὐτῷ διά τινος ἐπιστήμης γνωριζόμενος. Οὗτος, ἀσέμνως τὸν ἑαυτοῦ βίον μετερχόμενος, τὴν γέενναν οὐδόλως ἀνετυπώσατο. Ὁ δὲ πρὸς τὸ συμφέρον πάντα καλῶς οἰκονομῶν Κύριος, δι' ὀπτασίας τούτῳ τὴν διόρθωσιν πραγματεύεται.

Ἔδοξε γάρ ποτε τὸν ἄνδρα βλέπειν καθ' ὕπαρ, τῆς οἰκείας ἐπιστήμης εἶδος προσαγαγεῖν τῷ Βασιλεῖ, ὡς μετὰ ταῦτα προσομιλεῖν ἀλλήλοις καὶ συναγάλλεσθαι. Εἶθ' οὕτως ἔδοξεν ἀπογυμνῶσαι τὸν Βασιλέα μάχαιραν, καὶ τὴν κόμην συναγαγεῖν τοῦ ἀνδρὸς εἰς ἕνα ἐπίσημον, καὶ πειρᾶσθαι τέμνειν ταύτην ἀνηλεῶς· καὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸν αὐχένα συχνῶς ἐπικλίνοντος, καὶ τῷ δοκεῖν πρὸς τὸν Βασιλέα ἐπιγελῶντος, ἐμβριθῶς τὸν Βασιλέα πρὸς ἐκεῖνον φθέγξασθαι· Ὅτε σου τὰς τρίχας ἡ μάχαιρα καταφάγεται, τότε σου καὶ τοῦ αἵματος ὁ τράχηλος ἐμπλησθήσεται. Προσεπὶ τούτοις, τῇ καταφορᾷ τῆς μαχαίρας, καὶ αὐτὸς ὁ τράχηλος ἔδοξεν ἀποτμηθῆναι· καὶ πλησίον τοῦ θώρακος τῆς μαχαίρας ἐλθούσης, ὁ ἀνὴρ ἀγωνιῶν, βοήθειαν ὅθεν δήποτε προσεκαλεῖτο. Ἐκ δὲ τοῦ δέους καὶ τοῦ φόβου, καὶ τοῦ φρικώδους ἐκείνου ἀγῶνος, πρὸς ἑαυτὸν ὅλως ἔκθαμβος ἐγεγόνει· καὶ τῷ Σταυρῷ ἑαυτὸν σημειωσάμενος, Εὐχαριστῶ σοι, ὄνειρε, ἔλεγεν, ὅτι μοι τὸν φοβερὸν τοῦτον ἀγῶνα εἰς φάντασμα ἀπετέλεσας. Καὶ πάλιν, ὡς οἶμαι, ὁ αὐτὸς μεμένηκεν ἀδιόρθωτος.

Μετὰ δέ τινα χρόνον, ὁ αὐτὸς περιοδευθεὶς νόσῳ, ἐκ Θεοῦ τὴν βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε πάλιν οὐκ ἐν ὀνείροις, ἀλλ' ἐν ἐκστάσει ἤδη γινόμενος, ὁρᾷ ἑαυτὸν ἐπί τινος σεκρετικῆς παρεστῶτα καθέδρας, ἢ μᾶλλον δικαστικῆς καταστάσεως, καὶ ταύτης προκαθεζόμενον ἔβλεπε τινὰ φοβερώτατον Βασιλέα, στολὴν ἠμφιεσμένον Ἀρχιερατικὴν καὶ Βασιλικήν. Ἐξ ἑκατέρων δὲ τῶν τούτου μερῶν, καθῆσθαι ἔνθεν κἀκεῖθεν ἱεροπρεπεῖς τινὰς κατενόει· ἵστασθαι δὲ ἑαυτὸν κάτωθεν ὑπελάμβανεν ἤδη τῶν φαινομένων ἐκείνων. Πρὸς τὰ

Digitized by Google

δεξιᾷ δὲ τοῦτο εὐειδεῖς τινας ἑστῶτας εὐσυζύγους ὑπετόπαζεν· ἐξ εὐωνύμων δέ τινα ταπεινότερον ἄλλον καὶ προσηνέστερον ἔβλεπε· βόθρον δέ τινα σκοτεινὸν ὄπισθεν καὶ φοβερὸν κατενόει, ὀδύνην μεγάλην τῷ βλέποντι παρεχόμενον. Καὶ οὕτως ἑαυτὸν ἑστάναι σὺν τρόμῳ ὑπετόπαζε, καί φησι πρὸς αὐτὸν ὁ προκαθήμενος Βασιλεύς· Ἄραγε οἶδας, ὅς τις ἐγὼ, ὦ νεανία; Κἀκεῖνος· Γινώσκω Δέσποτα ὅτι σὺ εἶ ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεός, ὡς αἱ καθ' ἡμᾶς Γραφαὶ περιέχουσι. Καὶ πάλιν ὁ Βασιλεὺς πρὸς αὐτόν· Καὶ εἰ ἀπὸ τῶν Γραφῶν, ὡς σὺ φῄς, ἐμὲ διέγνως, οὐδὲ τοὺς συγκαθέδρους ἀγνοεῖς· καὶ πῶς ἐπελάθου τῆς ἀπειλῆς, ἧς σοι πάλαι Κωνσταντῖνος ὁ Βασιλεὺς ἠπειλήσατο; ἢ ἀγνοεῖς τὸ λεγόμενον; Οὐκ ἀγνοῶ, φησί, Δέσποτα, ἀλλ' εἰσέτι καὶ τοῦ φόβου τὰ λείψανα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρω. Καὶ ὁ Βασιλεύς· Καὶ εἰ τοῦ φόβου τὰ λείψανα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρεις, πῶς ἐπιμένεις τοῖς ὀλεθρίοις; Ὅμως μάθε διὰ πείρας, ὅτι περ καὶ πρώην ἐγὼ, καὶ οὐχὶ Κωνσταντῖνος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην πεῖραν τῆς βασάνου ἐπήγαγον. Καὶ τοῦτο εἰπών, ἔδοξε νεύσει μόνῃ τοῖς παρεστῶσι κελεῦσαι, ἀκοντίσαι τὸν ἄνδρα εἰς τὸν ὄπισθεν αὐτοῦ ἐπιφαινόμενον βόθυνον· ὁ δὲ γοερῶς τὴν τῆς Θεοτόκου ἐπικαλεῖτο βοήθειαν. Ἔδοξε δὲ κἀκείνην μέσον εὑρεθῆναι, καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι λεγούσης· Ἄφετε τοῦτον ἀπελθεῖν διὰ τὴν τῆς Μητρὸς δέησιν.

Καὶ ὡς ὁ τῆς ὀπτασίας λόγος τὸ πέραν εἴληφε, σύντρομος ὁ ἀνὴρ γεγονώς, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐπανελθών, τὸ φανὲν παράδοξον τινὶ τῶν εὐλαβῶν Μοναχῶν διηγήσατο. Καὶ ὁ Μοναχὸς πρὸς αὐτόν· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι τοιαύτης διδασκαλίας κατηξιώθης· καὶ διεγέρθητι ἀδελφέ, μὴ καὶ σὺ πάθῃς τὰ παραπλήσια, ἃ μέλλω σοι διηγήσασθαι. Κατὰ γὰρ τὴν σὴν ὀπτασίαν, τοιοῦτόν τις ἐθεάσατο· ἄνδρα τινὰ τῶν ἐν τοῖς πρώτοις τοῦ σεκρέτου πρωτεύοντα, Γεώργιον τοὔνομα, βιαίως ἀπαγόμενον δέσμιον ἔν τινι φοβερῷ χάσματι, καὶ ἀποῤῥίπτεσθαι μέλλοντα. Ἐν ᾧ τις εὐπαῤῥησιάστως τοὺς ἀπάγοντας ἐπικατασχών, τοῦτον ἀφεθῆναι προσῄτει μέχρις ἡμερῶν εἴκοσι, παρεγγυώμενος αὐτοῖς τὴν τούτου διόρθωσιν. Ὡς δὲ λοιπὸν ὁ ἀνήρ, τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἐγγυωμένου, ἐγίνετο ἄνετος, ὁ ταῦτα βλέπων, ἀνανήψας, καὶ συνεὶς τὸ βλεπόμενον, ἀναγγεῖλαι τὸ ὅραμα πρὸς αὐτὸν τὸν Γεώργιον ἔσπευσεν· ἦν γὰρ καὶ γνωστὸς αὐτῷ· ὁ δὲ τούτων ἀκούσας, καὶ ἀντ' οὐδενὸς λογισάμενος, ἔμεινεν ὁ αὐτός. Καὶ τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν διελθουσῶν, ἀνάρπαστος γέγονεν ὁ Γεώργιος, τὴν ὀφειλὴν πάντως ἀποδώσων, ὡς ὑπέσχετο.

Ταῦτα, κατὰ προσθήκην τοῦ Μοναχοῦ συνείραντος, ὁ ἀνὴρ ἀκούσας, καὶ ἐν νῷ βαλὼν ὧν ἐθεάσατο, τὰ ἑαυτοῦ ἀνερυθριάστως δημοσιεύσας, καὶ τὸν βίον πρὸς κρείττονα μεταβολὴν μεταῤῥυθμίσας, ἤρκεσεν ἐπὶ πολὺ θεαρέστως βιώσας· καὶ μεταστάς, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μουσικωτάταις, θεηγορίαις ταῖς σαῖς προσέχοντες, πάθῳ τὴν Ἀρείου Πάτερ κατατομὴν, τῆς Θεότητος ἐκφεύγομεν, Τριάδα ἄκτιστον, ὁμοούσιον πίστει δοξάζοντες.

Ἐληλεγμένον, ταῖς διδαχαῖς σου Μακεδόνιον, Πάτερ καθορῶντες Πνεῦμα τὸ ἀγαθόν, τῷ Πατρί τε καὶ Γεννήματι, συμπροσκυνούμενον, καὶ συνυπάρχον πίστει δοξάζομεν.

Λόγῳ τρανώσας, τὴν ὑπὲρ λόγον Λόγου σάρκωσιν, σέβειν ἐν δυσὶν οὐσίαις Θεόν, θεοφρόνως ἐξεπαίδευσας, καὶ τὴν διαίρεσιν, καὶ τὴν σύγχυσιν φεύγειν Θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Πάντες προθύμως, τὴν Θεοτόκον εὐφημήσωμεν, δεῦτε οἱ σωθέντες πίστει τοῦ ἐξ αὐτῆς, γεννηθέντος ἀνακράζοντες· Εὐλογημένη σύ, ἐν Γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὁ δι' Ἀγγέλου Παῖδας.

Θαυματουργεῖ ὁ Κτίστης κρινομένου σου μάκαρ· τὸ πορνικὸν γὰρ γύναιον, φορᾷ ληφθὲν δαιμόνων, πᾶσιν ἐδήλου, καθαρόν σε Γρηγόριε.

Ἀκτινοβόλοι θεῖοι, μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, σοὶ ἐπιστάντες Ὅσιε, πεπεδημένον ξύλῳ λύουσί σε, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι.

Ὑπομονῇ σου Πάτερ, ὁ Δεσπότης, προσέχων, θαυματουργίαις μείζοσι, σὲ ἱερῶς λαμπρύνει, τῶν νοσημάτων, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα.

Θεοτοκίον.

Μητροπρεπῶς τὸν πάντων, ἀπεκύησας Κτίστην, καὶ ἐν χερσὶν ἐβάστασας, χερουβικὸς ὡς θρόνος, τὸν συνοχέα, τοῦ παντὸς Ἀπειρόγαμε.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὡραιώθησαν ᾀσματικῶς αἱ σιαγόνες σου, θεολογοῦντος τρανῶς, Τριάδα ἄναρχον ἄκτιστον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσεσι τρισί, Πάτερ θεόσοφε· ᾗ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πλοῦτόν σοι καὶ δόξαν ἀκραιφνῆ, ἡ ἐνυπόστατος, Σοφία δέδωκε, θεολογήσαντι Πάνσοφε, εὐσεβῶς καὶ τῶν αἱρέσεων, καταβαλόντι τὴν ὀφρύν, καὶ πόθῳ ψάλλοντι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ πᾶσι παρέχων τὴν ζωήν, ὡς Ἱεράρχην πιστὸν καὶ θεοῤῥήμονα, ἐν Ἐκκλησίᾳ σε Ὅσιε, πρωτοτόκων εἰσῳκίσατο, ἱερουργοῦντα μυστικῶς, καὶ πίστει μέλποντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν ἐκλέλοιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, ἄρχων ἡγούμενος· σὺ γὰρ Πανάμωμε τέτοκας, ᾧ τοπρὶν ἦν ἀποκείμενον, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν Χριστόν, ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Ἀπολύεται μάστιγος, δαιμονικῆς φοβερᾶς, προσευχῇ σου Μάκαρ, ἡ τῇ κακίᾳ παρανόμων ἀνδρῶν, συκοφαντήσασά σε τὸν δίκαιον κόρη, καὶ συνόδου μέσον σε δοξάζει, ὁ ἀγωνοθέτης, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Σκοτεινῆς ἀμαυρώσεως, οἱ πονηρὰ κατὰ σοῦ, βουλευθέντες Πάτερ, ἀποπληροῦνται καὶ ἐκλάμπει ἡ σή, φωταυγὴς βίωσις, ἐναντίον Γρηγόριε Πατέρων· ὧν τῇ παρουσίᾳ, ἄνθρακας κατέχων, χερσὶν ἐθαυματούργεις.

Ὡς ἀστὴρ φαεινότατος, ἀναφανεὶς ἀληθῶς, ἐν τῷ ὕψει Πάτερ τῆς Ἐκκλησίας, καταυγάζεις ἡμᾶς, ἀρεταῖς πάντοτε, καὶ θαυμάτων ἀκτῖσι, τοὺς ὑμνοῦντάς σου τὴν φωτοφόρον, μνήμην Ἱεράρχα, Γρηγόριε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ὁ παράδοξος τόκος σου, τὰς διανοίας ἡμῶν, καταπλήττει μόνη εὐλογημένη· ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα προσέλαβεν, ὅπερ ἦν, διαμείνας Θεοτόκε, ἄτρεπτος τῇ φύσει· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα Χριστέ·
» ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον, καὶ
» συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει
» σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα ἡ κτίσις
» τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Μίαν τρισυπόστατον φύσιν, πανευσεβῶς θεολογήσας, τὴν παμβασιλίδα Τριάδα, τὴν Θεαρχίαν τὴν ἀκατάληπτον, νῦν ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, ἱεροφάντορ Ἀμφιλόχιε.

Ἔχων πρὸς Θεὸν παῤῥησίαν, ὡς ἱεράρχης Θεοφόρε, τῶν τὴν ἱερὰν καὶ φωσφόρον, τελούντων μνήμην, σοῦ παμμακάριστε, διὰ παντὸς μνημόνευε, τῷ σῷ Δεσπότῃ παριστάμενος.

Νέμοις μοι τὴν ἄφθονον χάριν, τῷ τοὺς ἐπαίνους σοι θεόφρον, πλέξαντι προθύμῳ καρδίᾳ, τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν αἰτούμενος, ὡς ἱερεὺς πιστότατος, Ὅσιε Πάτερ Ἀμφιλόχιε.

Θεοτοκίον.

Ἀδὰμ μὲν ἀπόγονος ὤφθης, τοῦ δὲ Θεοῦ Μήτηρ ἐδείχθης· σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης, ἁγιωτέρα πάσης τῆς κτίσεως, εὐλογημένη Πάναγνε· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός.

Ἴδε λαμπρὰ πανήγυρις, ἴδε μνήμη ἱερά, ἴδε χάρις πᾶσι, συνελθοῦσι πιστοῖς, ἀφθόνως ἰάσεις πηγάζουσα· προσέλθωμεν· βρύει γὰρ ἡμῖν, ἡ Γρηγορίου θήκη, φωτισμὸν ἀέναον, καὶ ἀθανασίαν.

Ὡς ποταμὸς πεπλήρωσαι, τῶν ναμάτων τοῦ Χριστοῦ· ὡς ἐλαία ἔλαιον πηγάζεις ζωῆς· ὡς φοίνιξ ὑψώθης Γρηγόριε· ὡς ἄμπελος βότρυας ἡμῖν, τῶν ἀρετῶν σου φέρεις, ἐξ ὧν ποτιζόμεθα, οἶνον ἀφθαρσίας.

Συνευφραινέσθω σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ σου ἡμῖν, Ἱερέων δῆμος, καὶ Ὁσίων πληθύς, καὶ πάντων Ἀγγέλων τὰ τάγματα· μεθ' ὧν παρεστὼς τῷ Ποιητῇ, πεπυρσευμένος Πάτερ, μνήσθητι τῶν πόθῳ σε ἀνυμνολογούντων.

Ἡγιασμένον γέγονας, Πάτερ σκήνωμα Χριστοῦ, Ἐκκλησίας στύλος, καὶ λιμὴν τῶν πιστῶν, καὶ μάχαιρα πλάνην ἐκτέμνουσα, πηγὴ ἰαμάτων καὶ βυθὸς, ἐνθέων νοημάτων, καὶ πυρσὸς ἀκοίμητος, καὶ ποιμὴν ποιμένων.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα ἄχρονον, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ Πατρὸς, φώτισόν μου Κόρη, τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ ἐκδιώκουσα, τὸ σκότος Παρθένε τῶν παθῶν· ἵνα σε μακαρίζω, τὴν ἀειμακάριστον τῶν πιστῶν ἐλπίδα.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ
» ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
» Δαυῒδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο
» ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡ-
» μᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἱεραρχῶν.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ὡς Ἱεράρχαι ὅσιοι, θεοφόροι Ποιμένες, ὀφθέντες ἀληθέστατοι, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Ποιμένος, Ἀμφιλόχιε ὅσιε, καὶ Γρηγόριε μάκαρ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ πάντων, τῶν ὑμῶν ἐκτελούντων, μνήμην ῥυσθῆναι κινδύνων, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τοῦ Ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως· ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ θείου Ἀγγέλου, ὡς ἁγία κιβωτὸς, τοῦ πάντα τεκτηναμένου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἤρθη τὸ τοῦ φραγμοῦ, μεσότοιχον τῇ θείᾳ, τῆς ὄντως Θεοτόκου, Εἰσόδῳ καὶ οἱ κάτω, τοῖς ἄνω νῦν συνήφθημεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ἦδον παρθενικαὶ, χορεῖαι θεῖον ὕμνον, προπέμπουσαι ἐν οἴκῳ, Θεοῦ λαμπαδηφόρον, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἔνδον τοῦ ἱεροῦ, Ἁγίαν τῶν Ἁγίων, τὴν Θεοτόκον οὖσαν, ὦ Ζαχαρία δέχου, Ἁγίων εἰς τὰ Ἅγια.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν Πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρ. προσόμ. τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Πάτερ πεφυκὼς Ἱεράρχα, ὡραίους ἤνεγκας, βότρυας ἐν πνεύματι, δογμάτων πάνσοφε, ἀποστάζοντας πάντοτε, σωτήριον οἶνον, θείας ἐπιγνώσεως, καὶ κατευφραίνοντας, πάντων εὐσεβῶν τὰς καρδίας, τῶν εἰλικρινῶς σε τιμώντων, Κλήμη θεοφόρε παμμακάριστε.

Πέτρου, Κορυφαίου μαθητής, Πάτερ γεγονὼς ἐπὶ πέτραν, τούτου ἐδόμησας, λίθον ὥσπερ τίμιον, σαυτὸν πανεύφημε· καὶ μοχλεύσει τῶν λόγων σου, κατέστρεψας πᾶσαν, δόμησιν πολύθεον· ναοὺς δὲ ἤγειρας, θείους εἰς τιμὴν τῆς Τριάδος, μάκαρ ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, καὶ τοῦ μαρτυρίου στέφος εἴληφας.

Ὥσπερ, φωτοβόλος ἐκ δυσμῶν, ἥλιος ἀνέτειλας Πάτερ, καταλαμπρύνων τὴν γῆν, αἴγλῃ τῶν δογμάτων σου, καὶ τῶν στιγμάτων φαιδρῶς· ἐπιφθάσας δὲ μέρεσιν, Ἑῴας τρισμάκαρ, ἔδυς θανατούμενος, καὶ ἐξανέτειλας, Κλήμη, πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκεῖθεν, λάμψεσι πλουσίαις ἀπαύστως, θείαν κατὰ μέθεξιν λαμπόμενος.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὑπερουσίου Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, διεκδικῶν Παμμάκαρ, ὡς ἀκτίστου Μονάδος, Ἄρειον καθεῖλες, δείξας ἡμῖν, τοῦ Υἱοῦ τὸ ἀμέριστον, ὡς τῆς αὐτῆς ἐνυπάρχοντος τῷ Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι θεότητος.

Τῶν διωκόντων ἐπαύθη, ἡ μιαιφόνος ὁρμή· ἡ τῶν αἱμάτων χύσις, νῦν εἰς φροῦδον κατέστη, ἄμφω σφραγισθέντα, Πέτρε σοφέ, τῷ ἱερῷ μαρτυρίῳ σου, ὡς τοῦ παιδὸς Μωϋσέως ἔστη ῥυέν, τῇ ψηφῖδι τῆς Σεπφώρας ποτέ.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, μαρτυρικοὺς ἀγῶνας, ἐπεδείξω γενναίως, ἐν δι' ἀμφοτέρων στέφος λαβών, ἑκατέροις κοσμούμενος, ἱερωσύνῃ καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, Ἦχος πλ. β'.

Τῆς τῶν παθῶν ὀχλήσεως ἀπασχολήσας τὸν νοῦν, περὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, ἱερώτατε Κλήμη, ἀσχολεῖσθαι πεποίηκας· διό σε τὸ κυρίως καὶ πρώτως Ὄν, ἐπὶ ταύτην εἵλκυσε, διὰ Πέτρου τοῦ τῶν Ἀποστόλων ἐξάρχοντος, ὅς σε τὰ θεῖα μεμύηκε, καὶ αὐτοῦ διάδοχον καταλέλοιπεν ἄξιον. Μεθ' ὃν τὴν Ἐκκλησίαν πάνσοφε, καλῶς διαγαγών, μαρτυρικῷ τέλει πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησας, οἷα Θεός, Θεῷ τῷ ὄντι ἀκραιφνῶς συγγινόμενος· οὗ τῆς θεώσεως, καὶ ἡμᾶς ἀκαταπαύστως τυχεῖν καθικέτευε, Ἱερομάρτυς Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Παναμώμητον, τροφὴν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῷζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες, ὕμνοις τιμήσωμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον, τὴν ἁγνὴν καὶ Παρθένον, Παρθένοι γηθοσύνως, λαμπάσι φαιδραῖς,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, τῶν μὲν Ἱερομαρτύρων τούτων τὴν μνήμην, κατὰ τὴν κε. τοῦ παρόντος μηνός, τῆς δὲ Ἁγίας Αἰκατερίνης, ἐνταῦθα. Μετετέθησαν δὲ οὕτως ἐναλλὰξ εἰς τὰ τετυπωμένα Μηναῖα κατ' αἴτησιν, ὡς λέγουσι, τῶν Σιναϊτῶν, ἵνα ἡ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης μνήμη συνεορτάζηται λαμπρότερον μετὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς.

Digitized by Google

τὴν Παρθένον καὶ ἄχραντον, ἐν τῷ Ναῷ εἰσαχθεῖσαν τοῦ Ποιητοῦ, γηθοσύνως λιτανεύσατε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Διανοιγέσθωσαν πύλαι· πιστῶς εἰσδέξασθε, Παρθένοι λαμπαδοῦχοι, εἰς ναὸν ἀφιχθεῖσαν, τὴν ἄχραντον Μητέρα, καὶ πάντων χαρὰν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κράζουσαι· Εὐλογημένη ὑπάρχεις ἐν γυναιξὶ, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεὴς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἣ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Θείῳ Πνεύματι.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Πέτρου, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Χειρὶ Θεοῦ χρισθεὶς εἰς Ἱερέα, τοῦ Κορυφαίου συνώνυμε, καὶ ἔργοις συμμέτοχε, τὰ λογικὰ πρόβατα, τοῖς εὐαγγελικοῖς ἐξέθρεψας λειμῶσιν, ὡς σοφὸς καὶ ἀληθινὸς Ποιμὴν· καὶ Μάρκου διάδοχος, ἀξίως ἀναδειχθεὶς, τῷ ἀθλητικῷ αἵματι, τὸν τῆς πίστεως δρόμον ἐτέλεσας, τοῦ λαοῦ προθυόμενος, καὶ Χριστῷ συμμορφούμενος. Πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς,
Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Δαυῒδ προανεφώνει σοι Ἄχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῷ· ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε πανύμνητε· ἡ γὰρ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον μείνασα ἄφθορος, Μήτηρ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον εἰσέρχῃ ἐν τῷ Ναῷ. Ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβών σε Δέσποινα· καὶ τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων ἀγάλλονται, ὑποδεξάμενά σε, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐν ᾠδαῖς ἐκβοῶμέν σοι· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.
Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ τῆς Ἑορτῆς.
Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμῳ Ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα· Αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ ἐπουράνιος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς, καὶ ἀκηλίδωτος παστὰς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· ἣν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι λαμπρῶς, καὶ πάντες οἱ Πιστοὶ, μακαριοῦσιν ἀεὶ, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτῃ, ἀκαταπαύστως μεγάλῃ φωνῇ· Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Παναχράντε.

Μετὰ ταῦτα λέγομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς παρόντας δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θείας σε Κλῆμα, Μάρτυς, ἀμπέλου σέβω.

Ἰωσήφ (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καὶ θείαις λαμπόμενος, Πάτερ λαμπρότησι τὴν ζοφώδη μου, καταύγασον καρδίαν, ὅπως τὴν φωσφόρον σου, ὑμνήσω κοίμησιν.

Εἰς βάθη τοῦ Πνεύματος, μετὰ τοῦ πνεύματος Ὅσιε, ὁσίως ἐνέκυψας, καὶ κατενόησας, ὡς ἐχώρησας, τὸν ἀκατάληπτον, νοούμενον Κύριον, μακαριώτατε.

Ἱστίῳ πτερούμενος, τῷ τοῦ Σταυροῦ διεπέρασας, τοῦ βίου τὸ πέλαγος, Μάρτυς πανάριστε, καὶ τὸν εὔδιον, κατέλαβες λιμένα, τῆς ἄνω λαμπρότητος, Κλῆμη πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ἁγίασον Δέσποινα, τὴν ταπεινήν μου διάνοιαν, ἡ τὸν ὑπερούσιον, Λόγον κυήσασα, καὶ ὑπάρχουσα, πασῶν ἁγιωτέρα, τῶν ἄνω Δυνάμεων, Θεοχαρίτωτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων)·

Ἐγκωμιάζω τὸν τρισόλβιον Πέτρον. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἐν τοῖς φωτεινοτάτοις, τὴν διαγωγὴν ἔχων σκηνώμασι, φωτισμόν μοι παράσχου, ταῖς πρεσβείαις σου Πέτρε πανόλβιε.

Γνώσει μεμυημένος, καὶ ἱερωσύνῃ λαμπρυνόμενος, παμμακάριστε Πέτρε, τῷ Χριστῷ προσηνέχθη δι' αἵματος.

Κόσμος πεποικιλμένος, καὶ πολυτελὲς ὥσπερ ἀνάθημα, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς Θεοῦ ἐδωρήθης Μακάριε.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα εἰς τὸν Ἅγιον Κλήμεντα πρὸς τό, Ὑγρὰν διοδεύσας, ποίημα Θεοφάνους, χωρὶς ὅμως Ἀκροστιχίδος. Ἐλλείπει δὲ ἐκ τοῦ χειρογράφου

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σὲ πρὸς τὸ φέγγος, τῆς τῦ Θεῦ ὡδήγησε γνώσεως, ὁ τῦ κόσμυ διαυγὴς, καὶ καθαρώτατος ἥλιος, Πέτρος ὁ θαυμάσιος, Θεομακάριστε.

Σταγόσι θείων, διδαχῶν ἀρδευθεὶς τὴν καρδίαν σου, τῶν τοῦ Πέτρου ποταμὸς, ναμάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος Μάρτυς ἐχρημάτισας, θεομακάριστε.

Ἐν χείλεσί σου, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ὅθεν ἔβλυσας κρουνοὺς, θεογνωσίας Ἀοίδιμε, καὶ πᾶσαν κατήρδευσας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε, ἡ Θεὸν ἀπορρήτως κυήσασα, τὸν Σωτῆρα τοῦ παντὸς αὐτὸν δυσώπει σωθῆναί με, πάθεσιν ἑκάστοτε, περιαντλούμενον.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ἀνῆλθες ὀχούμενος τῷ σῷ αἵματι, ὡς ἐν ἅρματι Ὅσιε, πρὸς τὰ οὐράνια, ἔνθα πρόδρομος ἡμῶν, Χριστὸς εἰσελήλυθεν, ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ζωὴν τὴν ἐπίκηρον καταλέλοιπας, καὶ ζωὴν τὴν ἀκήρατον εὗρες Μακάριε, ἔνθα στεφανηφόρος, χορεύων ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς φοῖνιξ ἐξήνθησας εὐφορώτατος, ὡς ἐλαία κατάκαρπος ὤφθης Θεόπνευστε, ἐν αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, ὡς σμύρνα καὶ λίβανος, ὡς μύρον εὐωδέστατον.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀπείρανδρε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξα-
» σμένε Κύριε.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Πέτρου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὀρθοδόξοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνας, ὑπὲρ ταύτης ἤθλησας, θεομακάριστε Πέτρε, Ἄρειον τὸν ἀποστάτην καταδιώξας· ὅθεν σου τὴν παναγίαν μνήμην τελοῦντες, ὀρθοδόξως ἐκβοῶμεν· Χαίροις ὦ Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τὴν θαυμαστὴν Ἀλεξάνδρειαν σπεύδοντες πορευθῶμεν τῷ νοΐ, καὶ κατίδωμεν πράγματα μεγάλα καὶ ξένα ἐκεῖσε τελεσθέντα· πῶς εἰς θυσίαν ἑαυτὸν τίθησιν ὡς πρόβατον ἄκακον, ὁ Ἱεράρχης καὶ μέγας πρόβολος Πέτρος, ὁ νυνὶ συγκαλεσάμενος ἡμᾶς ἐνταῦθα, καὶ τὴν ἁγίαν χαρὰν προθέμενος αὐτοῦ, καθάπερ ἔδεσμα σεπτόν· ἧ τρυφήσαντες νῦν, ὀρθοδόξως αὐτῷ βοῶμεν· Χαίροις ὦ Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πολύφορον κλῆμα ἐπὶ τῆς γῆς, ἁπλωθεὶς τῶν βασάνων κατατομῇ, ὡραίους ἐξήνθησας, ἀξιάγαστε βότρυας, σωτηρίου γλεῦκος, ἀεὶ ἀποστάζοντας, καὶ καρδίας πάντων, πιστῶν κατευφραίνοντας· ὅθεν συνελθόντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν γηθόμενοι, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες. Ἱεράρχα πολύαθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ὅμοιον.

Ἐκ τῆς ἄνωθεν ψήφου τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡγησάμενος ποίμνης ἐπὶ νομὰς, εὐζώους ἐποίμανας, τῶν πανσόφων δογμάτων σῦ, ἀπελάσας Ἄρειον, ὡς λύκον ἀνήμερον, ἐπιβάντα ταύτης, ἀθέοις διδάγμασιν· ὅθεν τὴν ψυχήν σῦ, δεδωκὼς ὑπὲρ ταύτης, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, ὡς ὁ Κύριος ἔφησεν. Ἱεράρχα μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἁγνὴ, καθηγιάσθη τῷ Θεῷ· καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης, νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως ναὸς, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὤφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μαγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος.

Λαμπρυνθεὶς σου τὴν καρδίαν, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, εὐσεβέσι λόγοις, πάντων τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνας· τὸ τῆς ἀγνοίας δὲ

καὶ τὸ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Δοξαστικὸν τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος· ὡσαύτως καὶ τὸ τῶν ἀμφοτέρων Κοντάκιον.

σκότος τὸ βαθύτατον, ἀπεδίωξας, τῶν εἰδωλομανῶν Ἱερώτατε.

Ἡ κατάκαρπος ὡς κλῆμα, ἐκβλαστάνει σε ἄμπελος, Ἰησοῦς Παμμάκαρ, φέρον ἐπιγνώσεως βότρυας, ἐν τοῖς ληνοῖς μαρτυρίου οἶνον βλύζοντας, τὰς καρδίας πάντων πιστῶν τὸν εὐφραίνοντα.

Μεμακάρισαι γνησίως, μαθητεύσας τῷ κήρυκι, μεμαθητευμένῳ, Λόγῳ μακαρίσαντι Πάνσοφε, τοῦτον ἀξίως λαβόντα ἀποκάλυψιν, ἐκ Πατρὸς ὑρανίυ σαφῶς, ὡς θερμότατον.

Θεοτοκίον.

Ἀναπλάττεις συντριβεῖσαν, καὶ φθορᾷ ὑποκύψασαν, τὴν βροτείαν φύσιν, Ἄχραντε Θεὸν σωματώσασα, καὶ ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἀπειρόγαμε· ᾧ κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Τὴν τῶν ἀρετῶν ὁδεύων τρίβον Πάτερ, ἔφθασας μονὰς τὰς ἄνω θεοφόρε, ἱερωσύνης τῷ χρίσματι διαπρέπων, καὶ μαρτυρίου λάμπων αἵματι.

Ὄμβροις καὶ κρουνοῖς τῶν σῶν αἱμάτων Μάκαρ, ἔσβεσας ἡμῖν, τὴν κάμινον τῆς πλάνης, καὶ διωκόντων ἠφάνισας τὴν ὀμίχλην, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Νέος τις Πέτρος ἐδείχθης ἡμῖν ὄντως, ἀποστολικοῖς, χαρίσμασιν ἐκλάμπων, ἱερουργός τε καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων, τῶν τοῦ Δεσπότου σου Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν ἁγία Θεοτόκε. Χαῖρε ἡ χαρὰν, κυήσασα τῷ κόσμῳ. Χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων. Χαῖρε τὸ πάντων περιτείχισμα.

Τȣ̃ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς ὐκ ὄψονται.

Μαρτυρίου αἵματι φοινίξας ἱερῶς, τὴν στολήν σου τὴν ἱερὰν, λαμπροτέραν Ἔνδοξε, ἐναπετέλεσας· μεθ' ἧς εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων προσεχώρησας.

Ἀναιμάκτους ἔθυσας, θυσίας τῷ Χριστῷ, τῷ τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ τυθεὶς προσήνεξαι, τούτῳ ὡς σφάγιον, καθαρὸν καὶ ἄμωμον, Ἀθλητὰ θεομακάριστε.

Ῥώμης προεδρεύσαντα, ὡς Πέτρου φοιτητὴν, καὶ τὴν ποίμνην τὴν ἱερὰν, ἱερῶς ποιμάναντα ὦ Ἱερώτατε, ἡ Σιὼν ἡ ἄνω σε, νῦν πολίτην προσελάβετο.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἁγνὴν ἁγνεύοντι, τιμήσωμεν νοΐ, καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακὼβ· ταῖς ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Τῇ πέτρᾳ ἐρεισθεὶς τῇ τῆς πίστεως, Ἀθλοφόρε, ἀκλινὴς διέμεινας, ἐν πειρασμῶν περιστάσεσι.

Ῥομφαίᾳ τῇ φλογίνῃ τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα, Ἄρειον τὸν βλάσφημον, τῇ θείᾳ ψήφῳ κατέσφαξας.

Ἰσχύϊ κρατυνόμενος Ἔνδοξε, τοῦ Σωτῆρος, τȣ̃ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, καὶ τὴν ἰσχὺν κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Τȣ̃ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ὑποβάθραν, καὶ θεμέλιον Πέτρου τὰ λόγια, κεκτημένος, σεαυτὸν ἐδομήσω ὡς ἔμψυχον, τῆς Τριάδος οἶκον, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέρραξας.

Συρόμενος, ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθος κεκύλισαι, καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύρωμα ὅλον συνέτριψας, Ἱεράρχα Κλήμη, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Ἀπείληφας, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους γηθόμενος, ὡς νικήσας, τοῖς ἀγῶσιν ἐχθροῦ τὰ παλαίσματα, Ἱερομαρτύρων, ἱερὸν καὶ σεπτὸν ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Μεμύηται, Ἡσαΐας τὸ βάθος τοῦ τόκου σου, καὶ Παρθένον, ἐν γαστρί σου ἐκήρυξεν ἔχουσαν, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, σαρκωθέντα ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τῷ Θεῷ, σὺ πολιτευσάμενος τέλος μακάριον, παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω Παμμακάριστε.

Ὁλόκληρον θυσίαν καὶ δεκτὴν, σαυτὸν προσενήνοχας, Πέτρε θεσπέσιε, τῷ θυσία διὰ σὲ γενομένῳ Θεῷ.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος πλησθεὶς, Πνεύματι κινούμενον, ὄργανον γέγονας, μελῳδῶν Θεοφάντορ τὰ ἀπόρρητα.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ παστάδα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέ-
» λεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Digitized by Google

Κοντάκιον, τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐκκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἔνθεοι, στῦλοι, ὡς ὄντες κραταιοί, Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας. Ὁ Οἶκος.

Ἀπεριτρέπτῳ καὶ στερρᾷ σεπτῇ ὁμολογίᾳ οἱ λάμψαντες ἐν κόσμῳ, καὶ φαίνοντες ἀῤῥήτως, σήμερον χαίρουσι καλῶς, Κλήμης, τὸ ὡραῖον ὄντως κλῆμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ τρέφον κόσμον βότρυσι τοῖς τῆς θεογνωσίας· Πέτρος τε, ἡ ἑδραία καὶ ἀθραυστος πέτρα τῶν δογμάτων τοῦ Σωτῆρος. Ἀμφότεροι τῆς θείας χάριτος οἱ λατρευταί, καὶ μύσται τῆς ἀῤῥήτου σοφίας, καὶ τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας οἱ προστάται οἱ θερμοί, οἱ βοηθοῦντες τοῖς κάμνουσι παντοίοις δεινοῖς, καὶ σώζοντες τοὺς βοῶντας· Ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος, Ἐπισκόπου Ῥώμης.

Στίχοι.

Βληθεὶς ὁ Κλήμης εἰς βυθὸν σὺν ἀγκύρᾳ,
Πρὸς Χριστὸν ἥκει, ἄγκυραν τὴν ἐσχάτην.

Κλήμης, ὁ μακάριος καὶ σοφώτατος, Ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος ἐκ βασιλικοῦ καταγόμενος γένους, Φαύστου καὶ Ματθιδίας υἱός, πᾶσαν παιδίαν τῆς Ἑλληνικῆς γνώσεως μετελθών. Ἐκ ναυαγίου δέ ποτε διασωθεὶς παραδόξως, καὶ τῷ Κορυφαίῳ τῶν Ἀποστόλων Πέτρῳ περιτυχών, τὴν κατὰ Χριστὸν ἀληθῆ πίστιν ἐκπαιδεύεται παρ' αὐτοῦ. Κῆρυξ δὲ τοῦ Εὐαγγελίου γεγονώς, καὶ τὰς τῶν Ἀποστόλων διατάξεις συγγραψάμενος, κατέστη καὶ Ῥώμης Ἐπίσκοπος. Ἀλλὰ παρὰ Δομετιανοῦ κρατηθείς, τιμωρεῖται. Καὶ μὴ πειθόμενος τοῖς αὐτοῦ προστάγμασιν, ἐν ἐρήμῳ πόλει, παρακειμένῃ τῇ Χερσῶνι, ἐξορίζεται. Ἐκεῖθέν τε πάλιν, δεθεὶς πρὸς τὸν αὐχένα αὐτοῦ ἄγκυραν σιδηρᾶν, ῥίπτεται ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, καὶ οὕτω τελειοῦται.

Ὁ δὲ τῶν θαυμασίων Θεός, δοξάζων καὶ μετὰ θάνατον τὸν οἰκεῖον θεράποντα, θαυματουργεῖ τε μέγα καὶ ὑπερφυὲς τεράστιον. Ἔκτοτε γὰρ ὑποχωροῦντος τοῦ ὕδατος μίλια τρία καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου μνήμῃ, καὶ ὑποδεχομένου διὰ ξηρᾶς τοὺς ἐκεῖσε φοιτῶντας ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά, μεγάλη ἦν τοῖς ἡλικιώσιν ἐπὶ Κύριον εὐφροσύνη. Καί ποτε τῆς θαλάσσης ὑποχωρησάσης, καὶ τοῦ λαοῦ εἰσεληλυθότος, ἔτυχε παιδίον ἐκεῖσε καταλειφθῆναι σμικρότατον κατὰ λήθην τῶν γονέων αὐτοῦ· οἵτινες αὐτό, οἷα εἰκός, ἀποκλαυσάμενοι, καὶ θρήνους καὶ ὀλοφυρμοὺς εἰς ἅπασαν τὴν πόλιν κινήσαντες, εἰς τὸν μετέπειτα ἐνιαυτόν, πάλιν τοῦ κύματος ἀνακεχωρηκότος, προσελθόντες εὗρον τὸ παιδίον ὑγιές, καὶ τῇ τοῦ Ἁγίου λάρνακι παρακαθήμενον. Ὅπερ διερωτήσαντες, ἔμαθον παρὰ τοῦ κειμένου ἐκεῖσε Ἁγίου διατρέφεσθαί τε, καὶ τῶν ἐναλίων τῆς βλάβης περιφυλάττεσθαι. Καὶ τοῦτο ἀναλαβόμενοι, καὶ τῷ Ἁγίῳ τὰ εἰκότα εὐχαριστήσαντες, οἴκαδε ἀνεχώρησαν, δοξάζοντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πέτρου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ἄῤῥηκτος ἦν τὴν πίστιν ὁ τμηθεὶς Πέτρος,
Ὃς εἶδε Χριστοῦ τὴν στολὴν ἐῤῥηγμένην.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, καὶ τῶν ὀρθῶν δογμάτων, ὑφηγητής. Ὅς, ἐν τῷ μέλλειν τὴν κεφαλὴν τέμνεσθαι, διὰ τὸ προστάξαι τοῦτο τὸν βασιλέα, μαθόντα τὰ κατ' αὐτόν, προσκειμένου τοῦ Ἀρείου, καὶ τὴν συγχώρησιν ἐξαιτοῦντος, καὶ τοῦ λαοῦ παντὸς δυσωποῦντος, ἄκαμπτος ὤν, οὐκ ἔνειμεν αὐτῷ συγγνώμην, ἀλλ' ἀπεπέμψατο, ἐπαρασάμενος αὐτόν, εἶναι κεχωρισμένον καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ. Ἔφη γὰρ τὸν Κύριον ὄναρ ἰδεῖν ἐν σχήματι παιδίου νεογνοῦ, ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἀστράπτοντα, περικείμενον χιτῶνα διεῤῥηγμένον ἀπὸ κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν· παρ' οὗ μαθεῖν, ὅτι Ἄρειος ἦν ὁ διαῤῥήξας αὐτόν· ἐν συμβόλῳ δηλοῦντος τὴν ἐκ τοῦ Πατρὸς τοῦ Υἱοῦ κατὰ τὸ ὁμοούσιον διαίρεσιν, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀσεβοῦς δόγματα καὶ βλάσφημα ῥήματα. Οὗτος οὖν ὁ ἐν Ἁγίοις Πέτρος ἐτελειώθη, κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως πρόσταξιν, τὴν κάραν ἀποτμηθείς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάλχος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οἱ ψυχοπομποὶ συγκατέπτησαν νόες,
Ψυχὴν ἀπάξαι Μάλχε τὴν σὴν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Καρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεὶς πάντα πόῤῥω Καρίων ψυχῆς κάραν,
Ἤθλησε νῷ νήφοντι μέχρι καὶ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἑρμογένης, Ἐπίσκοπος Ἀκραγαντίνων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀπάρας Ἑρμόγενες ἀνθρώπων γένους,
Κατῄσχυνας φρύαγμα δαιμόνων γένους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Φιλούμενος καὶ Χριστοφόρος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Φιλούμενον τέμνουσιν καὶ Χριστοφόρον,
Αὐτῷ φανέντας πράγματι Χριστοῦ φίλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Εὐγένιος, ἐν ὀπῇ τείχους βληθείς, τῆς εἰσόδου πηλῷ ἀναφραγείσης, τελειοῦται.

Στίχ. Μάτην ὀπὴ ὡς κλεῖθρα τὸν πηλὸν φέρεις,
Εὐγενίῳ γὰρ πρὸς Θεὸν τρίβος γίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Προκόπιος καὶ Χριστοφόρος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ὁ Προκόπιος « Ὡς ἐγὼ Χριστοφόρε,
Θοῦ καὶ σύ, φησί, εἰς τομὴν τὸν αὐχένα ».

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Κορίνθῳ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ ἐν τῇ Χρυσῇ Πέτρᾳ ἀσκήσαντος, ὃς ὥρμητο ἐκ τῶν τῆς Ἀνατολῆς μερῶν, καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν ἐν τῇ ῥηθείσῃ Πέτρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Digitized by Google

Στίχ. Δῶρον Θεοῦ τέμνουσι Μάκαρ σε ξίφει,
Δῶρον Θεῷ φέροντα αἷμα τραχήλου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, κρατηθεὶς ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Ἀποστάτου, παρὰ Σαλλουστίου τοῦ Ἐπάρχου, ἡρπάγη ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, διὰ τὸ ἀκοῦσαι τὸν Ἰουλιανὸν, ὅτι, καθ' ὃν καιρὸν ἡ μετάθεσις τῶν ἐν τῇ Δάφνῃ ἀποκειμένων λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βαβύλα τε καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, κατὰ πρόσταξιν τοῦ ἀσεβοῦς τούτου Ἰουλιανοῦ, ἐγεγόνει, ᾀδομένων δαυϊτικῶν ὕμνων παρὰ τῶν ἐκφορούντων Χριστιανῶν τὰ τίμια λείψανα, ἐπιφθεγγομένων καθ' ἕνα στίχον τὸ, Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, εἷς ἦν ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ Μάρτυς Θεόδωρος. Διὸ καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς, βουνεύροις τὰ νῶτα κατεξάνθη, καὶ ὄνυξι τὰς πλευρὰς διωρύχθη, καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς ἐναποληφθεὶς, τῇ εἱρκτῇ περεδόθη.

Τῇ ἕωθεν δὲ ὁ Ἰουλιανὸς ἀναδιδαχθεὶς παρὰ τοῦ Ἐπάρχου τὴν τοῦ Νέου καρτερίαν, καὶ ὅτι τῶν πασχόντων Χριστιανῶν διὰ τὸν Χριστὸν τὸ μέχρι τέλους ἀνένδοτον, εἰς ἧτταν μὲν τῶν διωκτῶν λογίζεσθαι, εἰς εὔκλειαν δὲ καὶ χαρὰν τοῖς διωκομένοις, πεισθεὶς ὁ θεομισὴς, ἐκέλευσε τὸν Ἅγιον τῆς εἱρκτῆς ἀφεθῆναι. Οὗτος ὁ γενναῖος τοῦ Κυρίου ἀγωνιστὴς, ἐρομένων τινῶν, εἴπερ ᾔσθετο ὀδύνας, τὰς πικρὰς ἐκείνας ὑπομείνας βασάνους. Τὴν μὲν ἀρχὴν, ἔφη, ὀλίγης ἀλγηδόνος αἰσθάνεσθαι· εἶτα ἐπιφανῆναι αὐτῷ τινα, ὀθόνῃ ἁπαλῇ τε καὶ ψυχρᾷ τοῦ προσώπου ἐκματτόμενον τὸν ἱδρῶτα, καὶ περεγγυώμενον θαῤῥεῖν. Διάτοι τοῦτο καὶ τῶν δημίων παυσαμένων, οὐχ ἡσθῆναι, ἀλλὰ λυπηθῆναι, ἔφη· συναποστῆναι γὰρ ἔλεγε καὶ τὸν τὴν ψυχαγωγίαν αὐτῷ ἐμποιοῦντα. Τοιαῦτα δεδρακὼς ὁ παράνομος Ἰουλιανὸς, αὐτὸς μὲν πικρῷ καὶ ἐπονειδίστῳ θανάτῳ τὸν βίον ὑπεξῆλθεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Περσῶν· ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος ἐν Κυρίῳ ἀγάλλεται ἀναπαυσάμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πυρακτούμενος τῷ ζήλῳ τῷ τῆς πίστεως πῦρ ἀπετέφρωσας, τῆς ἀθεΐας Σοφὲ· πιστοὺς δὲ ἐφώτισας, φέρω κραυγάζοντας· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐκ τῆς Ῥώμης τὰς ἁλύσεις περικείμενος, ὥσπερ ὁρμίσκους χρυσοῦς, διὰ θαλάσσης ἄθλων, Χερσῶνα κατέλαβες, ἔνθα διήνυσας, τὸ μαρτύριον, καὶ τοὺς στεῤῥοὺς ἀγῶνάς σου, τοῦ Χριστοῦ Ἱερομύστα.

Λύρα ὤφθης τὸ σωτήριον πανόλβιε, μέλος φωνοῦσα ἡμῖν, καὶ καταθέλγουσα, καρδίας πρὸς ἔνθεον, τῶν μελῳδούντων πιστῶς, Μάρτυς ἔρωτα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῖς πᾶσι παρεχόμενος βουλήματι, τὸ εἶναι Πάναγνε, ἐκ σοῦ ἀρχὴν χρονικὴν, λαμβάνει καὶ τίκτεται, λύων τὰ χρόνια, παραπτώματα, τῆς συμπεσούσης Ἄχραντε, τῶν βροτῶν ῥευστῆς οὐσίας.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Παῖδες θεοσεβεῖς.

Βίῳ θεοπρεπεῖ λελαμπρυσμένος, καὶ θείῳ φωτὶ καταλαμπόμενος, οὐρανίων ἀδύτων, ἐπέβης γηθόμενος, καὶ βοῶν Σοφὲ τῷ ποιήσαντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἵνα περιφανῶς εὐαρεστήσῃς, Χριστῷ τῷ Θεῷ Θεομακάριστε, ταῖς χερσὶ τῶν ἀνόμων, σαυτὸν παραδέδωκας, ἑκουσίως ψάλλων πανόλβιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅλος πεφωτισμένος ἠξιώθης, ἰδεῖν τὸν Χριστόν σοι προμηνύοντα, τὸν αὐτοῦ τὸν χιτῶνα, δεινῶς διαῤῥήξαντα, ὑφαντὸν τὸν ἄνωθεν Ὅσιε, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Μήτραν τὴν σὴν ὑπέδυ Θεοτόκε, ὁ οὐρανοὺς οἰκῶν καὶ περιέχων· καὶ ἐκτρέφεται γάλα, μαζῶν σου ὁ τρέφων νῦν, πνοὴν πᾶσαν νεύματι, ψάλλουσαν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἀπεκδύσει πηλίνου τοῦ σώματος, περιεβάλου ἔνδοξε, ἀφθαρσίας χιτῶνα, καὶ εἰς τὰ ἄνω κατοικεῖς, Ἱεράρχα βασίλεια.

Συνετάφη σοι Μάρτυς πολύαθλε, τὰ κλοιὰ οἷς δεσμούμενος ἔλυσας, τὴν πλάνην τοῦ ἀλάστορος, Ἱεράρχα κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐμερίσθη ὑγρὰ ἡ ἀμέριστος, καὶ ὁδὸν εἰσιοῦσιν ἡ ἄβατος, θαυματουργίᾳ κρείττονι, δωρουμένη ὡράθη, ἔνθα τὸ θεῖον, Ἱεράρχα σοῦ σῶμα κατάκειται.

Βυθισθεῖσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσιν, ὁ βυθὸν κατοικῆσαι ἑλόμενος, μετὰ ταφὴν καὶ νέκρωσιν, ἐπανάγαγε Μάρτυς, ταῖς ζωηφόροις καὶ σεπταῖς καὶ ἐνθέοις δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Ὢ φρικτοῦ καὶ ἀῤῥήτου θεάματος! ἐν γαστρὶ κατοικεῖ ὁ ἀχώρητος, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως φαίνεται, καὶ θεοῖ με δι' οἶκτον· καὶ τὴν τεκοῦσαν, μετὰ τόκον φυλάττει ἁγνεύουσαν.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Τὸν ἐν ὄρει, ἁγίῳ.

Νεμομένην, ἀνέστειλας τὴν λύμην, τῆς Ἀρείου, κακίστης βλασφημίας, τῆς τῶν πιστῶν ἐκκόψας ὁμηγύρεως, καὶ ἀποδιώξας, τῶν τῆς Ἐκκλησίας, Θεόφρον περιβόλων.

Πρωτοστάτης, χοροῦ τῶν Ἀποστόλων, Πέτρος ὤφθη, ὁ θεῖος Κορυφαῖος· στῦλος Μαρτύρων, γέγονας δὲ πάνσοφε, Πέτρε θεοφόρε, καὶ ἱερουργός τε, τῶν θείων μυστηρίων.

Digitized by Google

Ἐμυήθης, ἐκ θείας ἐπιπνοίας, τῶν μελλόντων, τὴν γνῶσιν θεοῤῥῆμον, καὶ τὴν ἐκ γῆς προέγνως σου μετάστασιν, διὰ μαρτυρίου, πρὸς τὸν ἐν ὑψίστοις, Θεὸν Πέτρε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον, Παρθένος διαμένεις, ὡς πρὸ τόκου, Παρθένε Θεοτόκε, τὸν Πλαστουργὸν τῆς κτίσεως γεννήσασα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν ὄρει, ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, » καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδού σε χοροὶ Πατριαρχῶν συνόμιλον, Κλῆμη ἔνδοξε δεξάμενοι, πόθῳ ἀγάλλονται ἀπαύστως· μεθ᾽ ὧν συνεπευφραίνονται Μάρτυρες, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ Δίκαιοι, οἱ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀξιάγαστε.

Ὥριμόν σε βότρυν τῆς ζωῆς προσήγαγε, γεωργίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος, Πέτρος ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου, ὑπάρχων Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ οἶνον εὐσεβείας ἀπέσταξας, τῆς ἀθεΐας μέθην παύοντα.

Σοφίας καὶ χάριτος πλησθεὶς ἀνέβλυσας, διδαγμάτων Πάτερ ἄβυσσον, καὶ ἰαμάτων θεῖα ῥεῖθρα· δι᾽ ὧν τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, ξηραίνεις ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, Κλῆμη Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἡ θεοφεγγὴς καὶ ἱερὰ καὶ εὔσημος, καὶ ἁγία καὶ περίβλεπτος, καὶ εὐκλεὴς καὶ φωτοφόρος ἐφέστηκεν ἡ μνήμη σου Ἔνδοξε, καρδίας καὶ ψυχὰς κατευφραίνουσα, τῶν κατὰ χρέος εὐφημούντων σε. Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις τὸν Θεὸν ὡς πύρινος, Παναγία θρόνος ἄχραντος, φύσιν βροτείαν εἰληφότα, καὶ ταύτῃ συμπλακέντα καθ᾽ ἕνωσιν, ἀπόῤῥητον δι᾽ οἶκτον ἀμέτρητον· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Τὸν προδηλωθέντα.

Τὸν προορισθέντα ἁγίως ἱερατεύειν, καὶ ἱερωσύνης τέλος εὐκλεῶς εἰληφότα, καὶ Χριστοῦ μιμησάμενον πάθος, Πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Ῥάβδῳ στηριχθέντα δυνάμεως τοῦ Κυρίου, καὶ ἱερουργήσαντα, καὶ ἱερουργηθέντα, καὶ Χριστῷ προσαχθέντα θυσία, Πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Ὅλῃ συγκραθέντα τῇ αἴγλῃ τῇ τῆς Τριάδος, καὶ τῷ φανοτάτῳ ταύτης ἐνδιδόμενον φέγγει, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν αἰτοῦντα, Πέτρον τὸν θεόληπτον ὑμνήσωμεν.

Νέμοις μοι ἀφθόνως ψυχῆς μου τὴν σωτηρίαν· ὡς γὰρ Ἱεράρχης ἔχεις ἐξουσίαν τοῦ λύειν, καὶ δεσμεῖν τῶν πταισμάτων εὐθύνας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος. σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, » ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν » ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Νῦν εὔσημος ἐπέφανεν, ἡμῖν ἡμέρα φέρουσα, τοὺς εὐκλεεῖς διαδόχους, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, Πέτρον ἅμα καὶ Κλήμεντα, τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως, καὶ ἀηττήτους Μάρτυρας· ὧν τὴν ἐτήσιον μνήμην, πιστῶς τελέσωμεν πάντες.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἣν πάλαι προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος· στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ἀνατραφῆναι Κυρίῳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τὸ φωταυγὲς καὶ τερπνὸν, τοῦ θείου Πνεύματος Σοφὲ καταγώγιον· τὸ κλῆμα τὸ ταῖς ἀρδείαις, ταῖς μυστικαῖς γεγονὸς, εὐθαλὲς παμμάκαρ καὶ πολύφορον· ἐξ οὗ ἐναπέσταξε, διδαγμάτων σωτήριον, γλεῦκος ποτίζον, καὶ εὐφραῖνον ἑκάστοτε, τῶν τιμώντων σε, τὰς καρδίας πανόλβιε. Μάρτυς ἀκαταγώνιστε, οὐράνιε ἄνθρωπε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ στῦλος, τῶν εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ τῶν δογμάτων πηγὴ, ὁ τῶν ἀῤῥήτων ἑρμηνεὺς γραφικώτατος· ἡ γνῶσις τῶν ἀποκρύφων· τῆς Ἐκκλησίας στεῤῥὸς, στῦλος τε καὶ βάσις ἀπερίτρεπτος· κανὼν ἀκριβέστατος· μυστογράφος σοφώτατος· εὔστομος

Digitized by Google

γλῶσσα, πᾶσαν αἵρεσιν τέμνουσα, ὥσπερ μάχαιρα, ὀξυτάτη καὶ δίστομος· ὄργανον τὸ ἡδύφθογγον· ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος· Κλήμη Μαρτύρων τὸ κλέος, τῶν ἱεράθλων ἑδραίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔχων τὸν εὐσεβῆ λογισμὸν, διαφερόντως, τῶν παθῶν αὐτοκράτορα, ὑπέστης ἀπεριτρέπτως, τὴν διὰ ξίφους πικρὰν, τελευτὴν Παμμάκαρ καὶ τὸν θάνατον· δι' οὗ τῆς ἐνθέου, μακαριότητος ἔτυχες, καὶ τῆς γλυκείας, τοῦ Σωτῆρος μεθέξεως, καὶ τερπνότητος, ἀπολαύειν ἠξίωσαι. Πέτρε μακαριώτατε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, κλέος τῶν θείων Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν ἐγκαλλώπισμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Λάμπων ἱερωσύνης στολῇ, καὶ μαρτυρίου τῷ στεφάνῳ κοσμούμενος, παρέστης Χριστῷ τῷ πάντων, Ἀρχιερεῖ καὶ Θεῷ, καὶ ἀναδειχθέντι πρωτομάρτυρι, διπλοῦν κομισάμενος, παρ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἔπαθλον· ὃν ὡμολόγεις, τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον, καὶ συνάναρχον τῷ τεκόντι καὶ σύνθρονον, Ἄρειον τὸν δυσώνυμον, ἐκκόψας πανόλβιε, καὶ ἀπορρήξας εἰσάπαν, τῆς τῶν πιστῶν ὁμηγύρεως· καὶ νῦν ἐκδυσώπει, Πάτερ κόσμῳ δωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Σήμερον, ὁ θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φῶς σε τὸ τριλαμπὲς, αὐγάσαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλῦνον σε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ῥίζης μὲν ἐκ Δαυῒδ, ἐβλάστησας Παρθένε· Γαβριὴλ δὲ τὸ Χαῖρε, κομίζων σοι ἐβόα· Θεὸν δὴ τέξῃ Πάναγνε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὖγε τῆς ἱερᾶς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· ἀφ' ὧν Ἁγνὴ τεχθεῖσα, προσήχθης νῦν τῷ Κτίστῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, εἰσδέξασθε Παρθένον, Μαρίαν ἀπειράνδρως, Ἁγνὴν τὴν Θεοτόκον, ἐξ ἧς βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης· καὶ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται καὶ ἡ Ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τύχῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, ὅλον τὸ Κάθισμα. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῆς Ἁγίας γ΄. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε. Καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας, εἰ βούληται ὁ προεστώς. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, τὸ εἰς τὴν Λιτὴν τῆς Ἁγίας Δοξαστικόν. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τὸ, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, Καθίσματα, Ἀναστάσιμα καὶ τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἁγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τὰ Εὐλογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν΄. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὰ λοιπὰ Ἀναστάσιμα. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας. Ἀντὶ τῆς τιμιωτέρας, ψάλλεται τῆς Ἑορτῆς ἡ Θ΄. Ὠδή. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἁγίας δ΄. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν, Ποτήριον σωτηρίου, κτλ. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου Ἀκολουθία καταλιμπάνεται.

Ἐὰν δὲ ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται, ὡς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, ςιχολογοῦμεν τὴν ά. Στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ά. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνὴν, τὴν ἔμψυχον κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα· καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἁγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξὶν, εὐλογημένη ἁγνὴ, προσφέρεται τῷ Ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια· καὶ χαίρου σὺν αὐτῇ, Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι· καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελῳδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μήτηρ Θεȣ͂· διὰ γάρ σου τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν· καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Τῆς Ἁγίας, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σήμερον τέρπεται πόλις ἡ Ἀλεξάνδρεια, τὰ σπάργανά σου Μάρτυς, ἐν τῷ θείῳ ναῷ σου, κατέχουσα προφρόνως· διὸ καὶ ἡμεῖς, εὐσεβῶς ἑορτάζομεν, Αἰκατερίνα τὴν μνήμην σου τὴν σεπτήν· ὑπερεύχου τῶν τιμώντων σε.

Αἰκατερίνης τὴν μνήμην νῦν ἑορτάσωμεν· αὐτὴ γὰρ ὄντως πάσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις, ἐν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, καθεῖλε στεῤῥῶς, καὶ Ῥητόρων τὴν ἔνστασιν. Ἀλλὰ δεήσεσι ταύτης ῥῦσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐκ τῶν αἱρέσεων.

Χαίροις πανένδοξε Μάρτυς Αἰκατερίνα σεμνή· ἐν τῷ Σινᾷ γὰρ ὄρει, ἐν ᾧ εἶδε τὴν βάτον, Μωσῆς μὴ φλεγομένην, ἐν τούτῳ Χριστὸς, τὸ θεάρεστον σκῆνός σου, νῦν μεταθεὶς σε φυλάττει ἕως καιροῦ, τῆς δευτέρας παρουσίας αὐτοῦ.

Δόξα, Τῆς Ἁγίας, Ἦχος β'.

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει, τῆς θεοσόφου Μάρτυρος Αἰκατερίνης, συνδράμωμεν ὦ φιλομάρτυρες, καὶ ταύτην τοῖς ἐπαίνοις, ὡς ἄνθεσι καταστέψωμεν, Χαίροις βοῶντες αὐτῇ, ἡ τῶν φληνάφων Ῥητόρων, τὴν θρασυστομίαν ἐλέγξασα, ὡς ἀπαιδευσίας ἀνάπλεων, καὶ τούτȣς πρὸς πίςιν θείαν χειραγωγήσασα. Χαίροις ἡ τὸ σῶμα πολυπλόκοις βασάνοις ἐκδοῦσα, δι' ἀγάπην τοῦ Ποιητȣ͂ σȣ, καὶ μὴ καταβληθεῖσα, ὡς ἄκμων ἀνάλωτος. Χαίροις, ἡ ταῖς ἄνω μοναῖς, ἀντάξια τῶν πόνων εἰσοικισθεῖσα, καὶ δόξης αἰωνίȣ κατατρυφήσασα· ἧς ἐφιέμενοι οἱ ὑμνῳδοί σου, τῆς ἐλπίδος μὴ ἐκπέσοιμεν.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη, πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, εἰ βούληται ὁ Προεστώς· ζήτει ταῦτα τῇ κγ'. Ἀπριλίου.

Εἰς τὴν Λιτήν.

Δόξα, Τῆς Ἁγίας, Ἦχος β'.

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσενήνοχας τῷ σῷ Νυμφίῳ Χριστῷ, Αἰκατερίνα ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας στέφος ἄφθαρτον, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε. Ὅθεν καὶ Ῥητόρων τὴν θρασυστομίαν ἀπήμβλυνας, καὶ τούτȣς πρὸς θεογνωσίαν ἐφείλκυσας, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο, σὺν Βασιλίσσῃ τῇ σοφῇ. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ τῆς Ἑορτῆς, ἢ τὰ παρόντα τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου προσόμοια Στιχηρά.

Digitized by Google

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἀθλοφόρε Μερκούριε, καταγωνισάμενος τὸν ἀντίπαλον, ὡς στρατιώτης ἀήττητος, τῷ ὅπλῳ τῆς πίστεως, μυριάδας νοητῶν, Αἰθιόπων διέκοψας· καὶ τελέσας σου τὸν ἀγῶνα νομίμως μετὰ πάντων, Ἀθλητῶν ἐστεφανώθης, Μεγαλομάρτυς πανόλβιε.

Στίχ. Δίκαιος, ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Οὐρανόθεν σοι Ἄγγελος, τὰς πληγάς σου ἰώμενος, ἀπεστάλη νεύματι Θείου Πνεύματος· ὑφ' οὗ ῥωσθεὶς ἀξιάγαστε, ταῖς σούβλαις κεντούμενος, πυρωθείσαις δολερῶς, ἐκαρτέρεις κρεμάμενος, καὶ τεινόμενος, καὶ δεσμούμενος λίθῳ βαρυτάτῳ, καὶ τοῖς αἵμασί σου Μάρτυς, περιρρεόμενος πάντοθεν.

Στίχ. Τοῖς ἐν Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Βασιλεῖ στρατευόμενος, ἐπιγείῳ Μερκούριε, ὑπ' αὐτοῦ τε δαίμοσι κελευόμενος, θύειν θεόφρον μακάριε, βασάνους ὑπήνεγκας, καὶ κατάφλεξιν πυρὸς, καὶ τὸν βίαιον θάνατον· καὶ ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν στεφηφόρος, καὶ συνήφθης, ταῖς ἀγέλαις τῶν Μαρτύρων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Δόξα, Τῆς Ἁγίας, Ἦχος β΄. Βαβυλῶ.

Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβοῦσα, ἔστης τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνὴ ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα· καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς φληνάφους ῥήσεις Πολύαθλε.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν πανεύφημον νύμφην Χριστοῦ ὑμνήσωμεν, Αἰκατερίναν τὴν θείαν καὶ πολιοῦχον Σινᾶ, τὴν βοήθειαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν· ὅτι ἐφίμωσε λαμπρῶς, τοὺς κομψοὺς τῶν ἀσεβῶν, τοῦ Πνεύματος τῇ μαχαίρᾳ, καὶ νῦν ὡς Μάρτυς στεφθεῖσα, αἰτεῖται πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Πάλιν τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μολοῦσα εὐθαρσῶς, πρὸς ἀγῶνας τρισμάκαρ, ἀνδρείως τὸν Χριστὸν, ὡμολόγησας Μάρτυς, καὶ τύραννον ἤλεγξας, δυσσεβῆ καὶ παράφρονα, καὶ κατῄσχυνας, ῥητορευόντων τὰ στίφη, καὶ ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίους σκηνώσεις· διό σε δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἣν εὐλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ παρθένος καὶ σεμνὴ, Αἰκατερίνα ἡ σοφὴ, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, ἐπιρρωσθεῖσα ἀληθῶς, ἀγαλλομένη εἰσέρχεται ἐν σταδίῳ· καὶ τύραννον ὠμὸν, καταβαλοῦσα στεῤῥῶς, καὶ πᾶσαν τὴν πληθὺν, τῶν δυσσεβούντων ἐχθρῶν, μετ' εὐφροσύνης ἔψαλλεν, ἀκαταπαύστως μεγάλῃ φωνῇ· Χριστέ μου δόξα, Σωτὴρ καὶ ῥύστα, σὺ οὖν δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πρὸ συλλήψεως Ἁγνὴ, καθηγιάσθης τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως ναὸς, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὤφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ Ἀειπάρθενε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀλεξανδρέων ἡ λαμπρὰ καὶ θεία πόλις ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου σεμνὴ πανηγυρίζει, καὶ γεραίρει τοὺς ἄθλους σου Αἰκατερίνα, οὓς ἔτλης γενναιοφρόνως ὑπὲρ Χριστοῦ· καὶ μέγα βρενθυομένη σοὶ ἐκβοᾷ. Ὦ Παρθένε πολύαθλε,

Digitized by Google

εἰς οὐρανίους σκηνὰς, συνοῦσα νῦν τῷ Κτίστῃ σου, χαῖρε Μάρτυς πανθαύμαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυῒδ ὁ Ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακεὶμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ· ἣν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱὸς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Τὸ α΄. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν, τοῦ δ΄. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις. Ὁ Ν΄.

Δόξα, Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β΄.

Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη, Ζήτει εἰς τὸν Στίχον.

Μετὰ τοῦτο λέγομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς ἐφεξῆς δύο.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Αἰκατερίναν τὴν πανᾀοίδιμον ᾄσμασι μέλπω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην.

Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου Μάρτυρος, ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, τὸ ζοφερὸν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, αἴγλην διδοὺς μοι Δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, τῶν ψυχοφθόρων πταισμάτων μου, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσαν.

Ἰθυνομένη τοῦ Δεσπότου πάνσοφε, θείοις προστάγμασι, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ φλεγομένη ἔδραμες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας σπεύδουσα, καὶ τυράννων τὰς φρένας, Αἰκατερίνα κατέπληξας, λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι.

Κυβερνωμένη τῇ παλάμῃ ἔνδοξε, τῇ κραταιᾷ τοῦ Χριστοῦ, εἰδωλικὴν ζάλην, Μάρτυς ὑπεξέφυγες, ἀβρόχως ὑπερπλέουσα, τοῦ Σταυροῦ τῷ ἱστίῳ, καὶ θείαις αὔραις τοῦ Πνεύματος, ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλπουσα.

Ἀγαλλομένη παρθενίας κάλλεσιν, Αἰκατερίνα σοφὴ, καὶ θεϊκὴν γνῶσιν, οὐρανόθεν ἔχουσα, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, τοὺς προεστῶτας κατήσχυνας, τούτους κατὰ κράτος νικήσασα.

Θεοτοκίον.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν Ἄχραντε, πάσης αἱρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεοκυῆτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ἀΐδιον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα· Μερκουρίου με τὸ σθένος φυλαττέτω.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας Μερκούριε, τῶν ἀγαθῶν τῇ πηγῇ, χαίρων παριστάμενος, καὶ θείας ἡδονῆς, ἀοίδιμε πληρούμενος, τοὺς πόθῳ τὴν πανήγυριν τὴν σὴν, τελοῦντας περιφύλαττε, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἐθελουσίως ὑπῆλθες τὸ στάδιον, τῆς μαρτυρίας Σοφὲ, σθένει κραταιούμενος, Χριστοῦ τοῦ δι᾽ ἡμᾶς, τὰ πάθη τὰ σωτήρια, θελήσει ὑπομείναντος σαρκὶ, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥῆμα τυράννου σαφῶς ἐξεφαύλισας, ὁμολογίᾳ Χριστοῦ, μάκαρ σεμνυνόμενος, καὶ πᾶσαν ἀλγεινῶν, ἰδέαν ἀγαλλόμενος, ὑπέμεινας Μερκούριε βοῶν, τῷ σὲ ἐνδυναμώσαντι· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Κόρης Παρθένου ὡράθη σαρκούμενος, ὁ δι᾽ ἡμᾶς καθ᾽ ἡμᾶς, ἄνθρωπος γενόμενος, καὶ Μάρτυρα πιστὸν, παθῶν οἰκείων δείκνυσι, Μερκούριον γενναῖον ἀθλητὴν, αὐτῷ συντόνως ψάλλοντα· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας.

Ἐθελουσίαις σου ῥοπαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἑκούσιον Χριστοῦ μιμουμένη· καὶ νικήσασα λαμπρῶς, τὸν σκότους κοσμοκράτορα, στεφανηφόρος ὤφθης, Αἰκατερίνα θεόληπτε.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν, διήλεγξας τοὺς τυράννους, ἀθεΐας ἐν βυθῷ κυλισθέντας, ῥητορεύουσα σαφῶς, θεογνωσίας δόγματα, θείᾳ σοφίᾳ Μάρτυς, λαμπρυνομένη πανεύφημε.

Ἰσοθεΐαν τοῖς ὠσὶ, τῆς Εὔας ὁ ψιθυρίσας, ὑπὸ Κόρης ἁπαλῆς νῦν πατεῖται· τῷ γὰρ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, περιφραχθεῖσα ᾔσχυνεν, Αἰκατερίνα Μάρτυς, ἄμετρα τοῦτον καυχώμενον.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ

Digitized by Google

κόσμῳ, διανάστησον οὐλὰς, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα, τῆς ἁμαρτίας μόνη, Θεογεννῆτορ Παναμωμε.

Τοῦ Ἁγίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὅλος πυρακτούμενος τῇ θεϊκῇ στοργῇ Ἔνδοξε, πῦρ καὶ δεσμὰ, ξίφη καὶ βασάνους, ὥσπερ ὄναρ λελόγισαι.

Ὕμνεις τὸν ποιήσαντα, προσομιλῶν δειναῖς μάστιξι, Μάρτυς σοφὲ, καὶ τὴν θεραπείαν, τῶν μωλώπων δεχόμενος.

Ῥάβδῳ δυναμούμενος, τῇ θεϊκῇ ἐχθρῷ φρύαγμα, ὡς ἀθλητὴς, Μάρτυς γενναιόφρον, εὐσθενῶς ἐταπείνωσας. Θεοτοκίον.

Ἵνα προτυπώσῃ σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἁγνὴ κύησιν, βάτος πυρὶ, ὤφθη καιομένη, οὐδαμῶς φλεγομένη δέ.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ Οὐρανοῦ, διὰ στόματος Μάρτυς τοῦ Μιχαὴλ, λαβοῦσα πανεύφημε καὶ ἐν ἄθλοις ἀήττητε, τῇ μὲν σοφίᾳ τῇ ἔξω, τοὺς Ῥήτορας ἔπτηξας, τῇ δὲ σοφίᾳ τῇ θείᾳ, τὴν πλάνην ἐμείωσας· ὅθεν καθορῶν σου, τὸν ἀγῶνα ὁ Κτίστης, παρέστη ἐνισχύων σε, Δεῦρο λέγων ἀνάβηθι· οἱ θησαυροὶ γάρ σε μένουσι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς Μερκούριος, ἀγωνισάμενος, τὸν δόλιον ᾔσχυνε, καὶ στεφανίτης στεῤῥὸς, Χριστοῦ ἐχρημάτισεν· ὅθεν ταῖς οὐρανίαις, νῦν συνήφθη χορείαις, δόξης ἀδιαδόχου, ἐπαξίως μετέχων· διὸ τὴν ἱερὰν αὐτοῦ, μνήμην τελοῦμεν πιστῶς.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς, καὶ ἀκηλίδωτος παστὰς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· ἣν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι φαιδρῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοὶ, μακαριοῦσιν ἀεὶ, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτῃ, ἀκαταπαύστως μεγάλῃ φωνῇ· Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ἀθλητικὴν, Αἰκατερίνα τὴν ἔνστασιν, ἐπεδείξω, Μάρτυς πανᾀοίδιμε, τῷ δυσμενεῖ, λίαν καρτερῶς, ἀντικαταστᾶσα, καὶ τοῦτον καταπατήσασα, ποσὶν ὡραϊσμένοις, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει, Ἀθληφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Νύμφη Χριστοῦ, Αἰκατερίνα πανόλβιε, καθωράθης, θείας ὡραιότητος, φωτοειδέσι μαρμαρυγαῖς, ἀγλαϊζομένη, καὶ κάλλει περιαστράπτουσα· διὸ καὶ γηθομένη, μελῳδεῖς τῷ Δεσπότῃ· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τυραννικὴν, ἀλαζονείαν ἐφαύλισας, καὶ τῷ θείῳ, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ὡς ἐκ βυθοῦ, τῆς ἀπατηλῆς, δεισιδαιμονίας, τοὺς πλανωμένους ἐξήρπασας, διδάσκουσα κραυγάζειν, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ἡ εὐκλεὴς, καὶ φωτοφόρος πανήγυρις, τῆς ἐνδόξου, μνήμης σου Πανεύφημε, τῆς καρτερῶς, θράσος τοῦ ἐχθροῦ, καταπατησάσης, ὡς ἥλιος ἀνατέταλκεν· ἐν ᾗ μεγαλοφώνως, τῷ Δεσπότῃ βοῶμεν· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Νῦν τὴν ἰσχὺν, τῶν ἀθετούντων κατάβαλε, τῆς εἰκόνος, Κόρη τὴν προσκύνησιν, σοῦ τῆς σεπτῆς, καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ κόσμον ὅλον φωτίσαντος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας, καταφαίδρυνον μόνη Πανύμνητε.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οἰκειώθης (*) τῷ Κτίστῃ σου, θείου μαρτυρίου Θεόφρον πάθεσι, καὶ λαμπροὺς στεφάνους ἔνδοξε, παρ' αὐτοῦ ἐδέξω ὡς ἀήττητος.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν, χάριτος ἱμάτιον νῦν ἐνδέδυσαι, τῆς φθορᾶς καὶ τῆς νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας Μάρτυς ἐκδυσάμενος.

Μέχρις αἵματος Ἔνδοξε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀγωνισάμενος, νικηφόρος ἀναδέδειξαι, καὶ τῆς ἄνω δόξης κατηξίωσαι. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ ὁ σωτήριος, Λόγος καταβέβηκεν Ἀειπάρθενε, ὥσπερ ὄμβρος καὶ ἐξήρανε, τῆς πολυθεΐας τὰ ὀμβρήματα.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Πόθῳ πυρπολουμένη, Μάρτυς πανᾀοίδιμε τῷ τοῦ Δεσπότου σου, καὶ ζητοῦσα τούτου, τὸ ἀμήχανον κάλλος θεάσασθαι, αὐθαιρέτῳ γνώμῃ, τοῖς αἰκισμοῖς σαυτὴν παρέσχες, παρθενίας ἐκλάμπουσα χάρισιν.

Ἄθλοις ἱερωτάτοις, Κόρη καλλιπάρθενε καταλαμπρύνασα, σεαυτὴν προφρόνως, ἀ-

(*) Οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα τὸ, Οἰκειώθης, ἀντὶ τοῦ, Ὠκειώθης, ὡς διορθοῦσι τινές· ἀλλ' ἐτέθη οὕτω τὸ ῥῆμα, ἄνευ τῆς συνήθους αὐξήσεως, διὰ τὸ μέτρον τῆς Ἀκροστιχίδος, ἥτις ἀπαιτεῖ ἐνταῦθα Ο, καὶ οὐχὶ Ω.

Digitized by Google

νελήλυθας πρὸς τὴν οὐράνιον, τοῦ Χριστοῦ παστάδα· καὶ νῦν φαιδρῶς τῷ σῷ Νυμφίῳ, γηθομένη συνήφθης πανόλβιε.

Νεᾶνις φαιδροτάτη, ὤφθης ἀγαπήσασα, μόνον ἐράσμιον, καὶ ὀπίσω τούτου, συντονώτατον δρόμον διήνυσας, Εἰς ὀσμὴν τοῦ μύρου, σοῦ νοητῶς τοῦ κενωθέντος, ἐκβοῶσα δραμοῦμαι Νυμφίε μου. Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε, πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν οὐσίαις, θελητικαῖς αὐτεξουσίαις, γνωριζόμενον Κόρη Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τεινόμενος καὶ λόγχῃ Μερκούριε, ἀνενδότως, τεμνόμενος ἔφερες, θείαις ἐλπίσι νευρούμενος.

Ὁ πέτρα νοητῇ στερεώσας σου, τὴν καρδίαν, λίθῳ βαρυνόμενος, οὐ παρετράπης Μερκούριε.

Συμμέτοχος παθῶν τοῦ Δεσπότου σου, χρηματίσας, δόξης ἐκοινώνησας, τούτου καὶ θείας λαμπρότητος. Θεοτοκίον.

Θανάτωσον Παρθένε τὴν ζῶσάν μου, ἁμαρτίαν, ζωὴν ἡ κυήσασα, τὴν θανατώσασαν θάνατον.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ὅλην σε περικαλλῆ, παρθενίας ἀπαστράπτουσαν αἴγλῃ, μαρτυρικοῖς τε Κόρη, φοινιχθεῖσαν ἐν αἵμασι, καθορῶν ὁ ἀγαθὸς, Λόγος καὶ ἄχραντος, ἐν θαλάμοις, ἐπουρανίοις κατεσκήνωσεν.

Ἴσχυσας διὰ Σταυροῦ, τῶν Τυράννων καταλῦσαι τὸ κράτος, καὶ κοσμικῆς σοφίας, διελέγξαι τὸ μάταιον, θεοπνεύστου διδαχῆς, βρύουσα δόγματα, μεγαλόφρον, Αἰκατερίνα πανοαοίδιμε.

Ἄθλῳ πρώην τὸν Ἀδὰμ, Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐκβαλόντα, τῶν αἰκισμῶν τοὺς πόνους, καρτερῶς ὑπομείνασα, καταβέβληκας εἰς γῆν, Μάρτυς πανένδοξε, καὶ στεφάνοις, τῆς βασιλείας ἐστεφάνωσαι. Θεοτοκίον.

Ἵλεών μοι τὸν Κριτὴν, τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτήν τε τῶν δεινῶν, Μῆτερ ἀπέργασαι· σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ἐνεύρου σε, ὁ ἀΐδιος Λόγος, δι' αὐτὸν πᾶσαν ἰδέαν βασάνων, Μάρτυς σοφὲ, ὑπομένοντα βλέπων, καὶ δι' Ἀγγέλου θαῤῥεῖν σοι προσέταττε, Μερκούριε καὶ μηδαμῶς, τῶν Τυράννων πτοεῖσθαι τὴν ἔνστασιν.

Νενέκρωται, ὁ πολύμορφος ὄφις, καὶ ποσὶ καταπατεῖται ὡραίοις, τοῦ Ἀθλητοῦ, καὶ γενναίου ὁπλίτου· ἐθελουσίοις ὁρμαῖς γὰρ ἐχώρησε, πρὸς βάσανα, πρὸς αἰκισμοὺς, καὶ πρὸς θάνατον δόξης ἀνάπλεων.

Ὁλόκληρον, τῷ Δεσπότῃ προσῆξας, τῆς καρδίας τὴν προαίρεσιν Μάκαρ· καὶ δι' αὐτὸν, ὑπομείνας στρεβλώσεις, ὡς νικητὴς παρ' αὐτοῦ ἐστεφάνωσαι· καὶ τούτῳ νῦν ἐν οὐρανοῖς, μετὰ πάντων Μαρτύρων παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, τῇ φωνῇ τοῦ Ἀγγέλου, τὸν βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον Κόρη· καὶ ἐκ τῶν σῶν, παναγίων αἱμάτων, σεσαρκωμένον πανάμωμε τέτοκας, τὸν δείξαντα πᾶσι ζωῆς, τὰς εἰσόδους δι' ἄφατον ἔλεος.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον, Αἰκατερίναν· αὕτη γὰρ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, Ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα. Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἐκ Θεοῦ σοφίαν λαβοῦσα παιδόθεν ἡ Μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶσαν μεμάθηκε· γνοῦσα δὲ ἐκ ταύτης τὴν τῶν στοιχείων κίνησίν τε καὶ ποίησιν κατὰ λόγον, καὶ τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ λόγου ποιήσαντα, αὐτῷ τὴν εὐχαριστίαν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ προσέφερε· τὰ δὲ εἴδωλα καθεῖλε, καὶ τοὺς ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας, Ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

Στίχοι.

Αἰκατερίνα, καὶ σοφὴ καὶ παρθένος·
Ἐκ δὲ ξίφους, καὶ Μάρτυς· ὢ καλὰ τρία!

Εἰκάδι πέμπτῃ ἄορ κατέπεφνεν ῥήτορα Κούρην.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Βασιλίσκου τινὸς, τοὔνομα Κώνστου, πάνυ οὖσα ὡραία, καὶ τῷ κάλλει ἀμίμητος, ὑπερμεγέθης τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τῷ σώματι ἀστεία, ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα. Αὕτη, πᾶσαν παιδείαν Ἑλληνικὴν καὶ Ῥωμαϊκὴν ἄκρως ἐγγυμνασθεῖσα, Ὁμήρου τε καὶ Βιργιλίου τοῦ Ῥωμαίων μεγίστου Ποιητοῦ, Ἀσκλη-

Digitized by Google

ποιοῦ τε καὶ Ὑπποκράτους καὶ Γαληνοῦ τῶν Ἰατρῶν, Ἀριστοτέλους τε καὶ Πλάτωνος, Φιλιστίωνός τε καὶ Εὐσεβίου καὶ Φιλοσόφων, Ἰαννῆ καὶ Ἰαμβρῆ τῶν μεγάλων Μάγων, Διονύσου καὶ Συβίλλης, καὶ ὅση Ῥητορικὴ ἐφευρέθη τῷ κόσμῳ, οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν λέξιν γλωσσῶν μεμαθηκυῖα, εἰς ἔκπληξιν ἔφερεν, οὐ μόνον τοὺς ὁρῶντας αὐτὴν, ἀλλάγε καὶ τοὺς ἀκούοντας περὶ τῆς φήμης καὶ σοφίας καὶ παιδείας αὐτῆς. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μαξεντίου πολλῶν βασάνων πεῖραν λαβοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον δέχεται παρὰ τοῦ Ἀθλοθέτου Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα Ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Αἱ πρὶν πλάνης Ῥήτορσιν ἀνδράσι στάσεις,
Εἰς πῦρ θανοῦσι, τῶν στεφάνων εὑρέσεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Βασίλισσα, ἡ γαμετὴ Μαξεντίου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τμηθεῖσα θνητοῦ σύζυγος Βασιλέως,
Ἄφθαρτον εὗρε νυμφῶνα Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πορφύριος, ὁ Στρατηλάτης, σὺν τοῖς διακοσίοις στρατιώταις, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν τῷ στρατῷ σου, Πορφύριε, πρὸς ξίφος
Πρόθυμος ἥκεις, οἷά περ Στρατηλάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Στίχ. Εἰ καὶ πατάσσῃ, Μερκούριε, τῷ ξίφει,
Καὶ νεκρὸς ἐχθρὸν σὺ πατάσσεις Κυρίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλλεριανοῦ τῶν βασιλέων, ἐκ γῆς Ἀνατολῶν, κατειλεγμένος τῇ στρατιᾷ τῶν Μαρτησίων, Γορδιανοῦ τινὸς, τὸ γένος Σκύθου, τυγχάνων υἱός. Ἀριστεύσας δέ ποτε κατὰ τῶν Βαρβάρων, προσφθέντος αὐτῷ Ἀγγέλου, καὶ θάρσος ἐμβαλόντος, τὴν τοῦ Στρατηλάτου παρὰ τοῦ Βασιλέως τάξιν λαμβάνει. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, παραστὰς Δεκίῳ, μαχαίραις τὸ σῶμα κατατέμνεται· καὶ ἐπὶ τέσσαρσι πάλοις δεθεὶς, καὶ ὑποκάτωθεν ἁπτομένου πυρὸς, τοῖς ὀχετοῖς τῶν αἱμάτων σβεννυμένου, αἰκίζεται· καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται, λίθου βαρέος ἐξαρτηθέντος αὐτοῦ τοῦ τραχήλου. Καὶ μετὰ τοῦτο φραγγελοῦται τετραφραγγέλῳ χαλκῷ· καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἀχθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ἦν δὲ ὁ Μάρτυς, ὅτε τοὺς ἀγῶνας ὑπέστη, ἐτῶν εἰκοσιπέντε, εὐμεγέθης τὸ σῶμα, τὴν ὄψιν εὐπρεπὴς, τὴν κόμην ξανθὸς, συνεπιπρέποντος αὐτῷ τῇ ὄψει, τοῦ κατὰ τὰς παρειὰς ἐρυθήματος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἡσυχαστοῦ.

Στίχ. Ἡσύχως βίου τὸ πέλαγος ἀνύσας,
Πρὸς ἡσύχιον, Πέτρε, λιμένα φθάνεις.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Πέτρος, ἐν τῷ Πόντῳ γεννηθεὶς παρ' εὐσεβῶν γονέων, ἑπταετίαν πληρώσας σὺν αὐτοῖς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ κατεδαπάνησεν. Ἐν Γαλατίᾳ μὲν γὰρ πρῶτον ἤσκησεν· εἶθ' οὕτως, ἱστορίας ἕνεκα, τὴν Παλαιστίνην κατέλαβεν· ἐκεῖθεν τε πανταχοῦ περιτυχόμενος, κατήχθη εἰς Ἀντιόχειαν. Καὶ κελλίῳ τινὶ καθείρξας ἑαυτὸν, προσεῖχεν ἑαυτῷ, τῷ Θεῷ ἀεὶ διαλεγόμενος, μηδὲν ἄλλο ἐσθίων, πλὴν ἄρτου σταθμοῦ τινος ὀλίγου δι' ἡμερῶν δύο, καὶ ὀλιγοστοῦ ὕδατος. Οὗτος κατὰ δαιμόνων ἔλαβεν ἐξουσίαν· καὶ γάρ τινα, τοὔνομα Δανιὴλ, τοῦ Δαίμονος ἐλευθερώσας, τοῦτόν τε κατηχήσας, ὁμόζηλον καὶ συνασκητὴν πεποίηκε. Καὶ ὀφθαλμοὺς πεπηρωμένους ὑγίωσε, καὶ νοσήματα διάφορα ἐθεράπευσε, καὶ πολλὰ τὰ τούτου κατορθώματα, τὰ μὲν ὡς γραφέντα, τὰ δὲ καὶ ἐξ ἀκοῆς ᾀδόμενα. Οὗτος, μέγας καὶ ὑψηλὸς γενόμενος ἐν τῇ Ἀντιοχέων πόλει, καὶ τῇ ταύτης περιχώρῳ, καὶ ἐννενήκοντα ἐννέα χρόνους διαρκέσας ἐν τῷ θνητῷ σαρκίῳ τούτῳ, Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκάδας τριπλῶς δέκα,
Μεθ' ὧν καὶ ἄλλους ἄνδρας ἑπτάκις δέκα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, τῆς εὐσεβείας μύστης γεγένησαι, τῷ λαμπρῷ σου Νυμφίῳ, Μαρτύρων δῆμον προσαγαγοῦσα Χριστῷ· μεθ' οὗ κραυγάζεις πανεύφημε ψάλλουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου Πάνσοφε, πρὸς σωτηρίαν πολλοὺς ἐξήρπασεν, ἐξ εἰδωλομανίας, καὶ φωτοφόρους ἔδειξε Μάρτυρας, μεγαλοφώνως σὺν σοὶ ἀνακράζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεάνις ὀπίσω σου, ἀκολουθοῦσα σοὶ προσενήνεκται, διὰ ξίφους τμηθεῖσα, σὸν μιμουμένη πάθος τὸ ἄχραντον, καὶ σοὶ τῷ Κτίστῃ βοῶσα καὶ λέγουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἁγίων ὁ Ἅγιος, ἐν σοὶ ἁγίως κατασκηνώσας ἁγνὴ, Θεοτόκε Παρθένε, σεσαρκωμένος ἐκ σοῦ γεγέννηται, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Φέγγει τῆς ἄνω φρυκτωρίας, αὐγαζόμενος γενναῖε Στρατιῶτα, τοὺς ὑμνοῦντάς σε νῦν, φωτίζεις μελῳδοῦντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὕμνεις τὸν πάντων εὐεργέτην, πυρακτούμενος τῷ ζήλῳ τούτου Μάκαρ, καὶ πυρὶ αἰσθητῷ, φλεγόμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λίθος προσάγοντες τὸ σέβας, οἱ τὴν αἴσθησιν λιθώδη κεκτημένοι, λίθῳ Μάρτυς τὸν σὸν, βαρύνουσιν αὐχένα, κραυγάζοντος Μερκούριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Digitized by Google

Αἵματι αἷμα συγκεράσας, σοῦ τὸ τίμιον Δεσπότυ φιλανθρώπου, κοινωνὸς τῶν αὐτοῦ, ἐδείχθης παθημάτων, ἀναβοῶν Μερκούριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Τάξεις Ἀγγέλων καταπλήττει, μυστηρίου συ τὸ βάθος Θεοτόκε· ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σῦ, σαρκούμενος ὡράθη· ᾧ μελῳδοῦμεν Πάναγνε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ ή. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σαῖς διδαχαῖς Βασίλισσα, πειθαρχῦσα προσέδραμε, τῇ θεοσεβείᾳ· καὶ στεῤῥῶς ὑπέμεινε, τῶν πόνων τὴν αἴσθησιν, καὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν, τῆς ἀδιαδόχου, προφανῶς ἠξιώθη, βοῶσα· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετὰ Μαρτύρων γένοιτο, τῶν πιστῶν τὰ αἰτήματα· ἡ γὰρ Ἀθληφόρος, τῷ Χριςῷ παρίσταται, αἰτῦσα τὰ κρείττονα, καὶ σωτηρίας πρόξενα, τοῖς τὴν παναγίαν, καὶ σεπτὴν αὐτῆς μνήμην, προθύμως ἐκτελῦσι, καὶ πιςῶς μελῳδῦσι· Λαὸς ὑπερυψῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀναπετάσας δέχεται, ὁ Νυμφίος σε Πάνσοφε, πύλας Παραδείσου, καὶ παςάδα πάνσεμνον, οἰκεῖν παρεσκεύασε, καὶ βασιλείας μέτοχον, ὡς συγκοινωνὸν, τῶν παθημάτων δεικνύει· ᾧ νῦν παριςαμένη Βασιλέων θυγάτηρ, λαμπρῶς πεποικιλμένη, ἡμῶν μὴ ἐπιλάθῃ.

Σεσοφισμένοις ῥήμασιν, ἐπειρᾶτο ὁ τύραννος, πιθανολογίαις, ὁ δεινὸς χρησάμενος, ἐκλύειν τὴν ἔνστασιν, τὴν σὴν ἐλπίσας Ἔνδοξε· ἀλλὰ νυμφευθῆναι, τῷ Χριστῷ βουλομένη, ἐβόας· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γεροτέρα πέφηνας, Θεοτόκε πανάμωμε, τῆς ὑπερκοσμίου, τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τῶν Ἀθλητῶν προσθήκην σε, ὁ χορὸς ὑπεδέξατο, καθωραϊσμένον, καὶ φαιδρὸν γενόμενον, σεπταῖς ὡραιότησι, τῶν ὑπερτίμων ἄθλων σῦ, καὶ τῆς εὐσεβῦς σῦ, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας· καὶ νῦν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῦτε, Χριςὸν εἰς τὺς αἰῶνας.

Εὐσεβοφρόνως Ἔνδοξε, τὸν ἀγῶνα διήνυσας· καὶ γενναιοφρόνως, τὸν ἐχθρὸν κατήσχυνας· καὶ νίκην οὐράνιον, ὡς νικητὴς ἀράμενος, ταῖς Ἀγγελικαῖς, νῦν συναγάλλῃ χορείαις· μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τελειωθεὶς πανόλβιε, διὰ ξίφους Μερκούριε, καὶ ἐπιτυχὼν τοῦ προκειμένου τέλους σοι, τὴν γῆν μὲν τοῖς αἵμασι, τοῖς ἐκχυθεῖσιν ἤρδευσας· τὸ δὲ νικηφόρον, καὶ μακάριον σῶμα, λευκότερον χιόνος, ἐναπέδειξας ψάλλων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ὑπάρχουσαν, ἀναπλάσεως Ἄχραντε, ἅπαντες αἰτίαν, οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε. Θεὸν γὰρ παναίτιον, ὑπὲρ αἰτίαν τέτοκας, τὸν τὴν συντριβεῖσαν, τῇ κακίᾳ εἰκόνα, οἰκείᾳ εὐσπλαγχνίᾳ ἀναπλάσαντα μόνη, ὑπερευλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μετέστης πρὸς θαλάμους φωτοειδεῖς, νυμφικοῖς κοσμουμένη στολίσμασι, παρθενικὴν, ἔχουσα λαμπάδα τῇ δεξιᾷ, τῇ δὲ ἑτέρᾳ φέρουσα, τὴν ἀποτμηθεῖσάν σου κεφαλήν. Καὶ νῦν παρισταμένη, Χριστῷ τῷ σῷ Νυμφίῳ, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Ἐδέχθη σου Θεόφρον ἡ προσευχή· τοὺς γὰρ πίστει τὴν σὴν ὀνομάζοντας, κλῆσιν σεμνὴ, σώζει ὁ Δεσπότης ἐκ πειρασμῶν, καὶ εὐρωστίαν δίδωσι, νόσων ἀπαλλάττων παντοδαπῶν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· διό σε γεγηθότες, Αἰκατερίνα μακαρίζομεν.

Λιμένι καθωρμίσθης νῦν γαληνῷ, εὐσταλῶς τε καὶ κούφως τὴν θάλασσαν, τὴν κοσμικὴν, Μάρτυς διελθοῦσα τρικυμιῶν, μὴ πειρασθεῖσα πάνσοφε, πλῦτον πολυποίκιλον τῷ Χριστῷ, προσφέρουσα Παρθένε, τὸν δῆμον τῶν Μαρτύρων, Αἰκατερίνα παμμακάριστε.

Παστάδων οὐρανίων ἔνδον τανῦν, σὺν παρθένων χορείᾳ χορεύουσα, μαρτυρικαῖς, περιλαμπομένη μαρμαρυγαῖς, Αἰκατερίνα πάνσοφε, λῦσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειρὰς, προθύμως δυσωποῦσα, τὸν πάντων Εὐεργέτην, δι' ὃν τὸ αἷμά σου ἐξέχεας. Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Τοῦ Ἁγίου. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰχῶρες νῦν μαρτυρικοὶ, εὐωδίαν ἀναμέμπυσι χάριτος, καὶ τὰ δυσώδη ἡμῶν, ἀῤῥήτῳ λό-

γῳ, πάθη διώκουσιν· ἀναπηγάζει τὰ ὀστᾶ, ἰάσεων νάματα, καὶ καταρδεύει ψυχάς, τῶν ὑμνούντων τὰ αὐτῶν προτερήματα.

Ὡς μέγαν πύργον τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας ἱερῶς σε γεραίρομεν, ὡς στύλον ἄσειστον, ὡς τεῖχος Μάρτυς, ὄντως ἀπόρθητον, ὡς στρατιώτην δυνατόν, Θεοῦ τοῦ Παντάνακτος, ὡς καθαιρέτην ἐχθρῶν, ὡς φωστῆρα νοητὸν καὶ παγκόσμιον.

Σύνδρομον Ἄγγελον φωτός, πρὸς τὴν ἄθλησιν θεόφρον κεκλήρωσο· ὅθεν στρεβλούμενος, καὶ ταῖς λαμπάσιν ὑποκαιόμενος, καὶ συγκοπτόμενος δεινῶς, καὶ ξίφει τεμνόμενος, οὐκ ἐδειλίασας, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ἡμέρα πλήρης φωτισμοῦ, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμῖν ἔλαμψεν, ἡ θεία μνήμη σου, τοῖς σὲ τιμῶσι, Μάρτυς Μερκούριε· ἐν ᾗ μνημόνευε ἡμῶν, τῶν μνημονευόντων σου, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν τυφλώττουσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἐνεύρωσας τὸ φρόνημα, γυναικῶν ὦ παρθένε, Αἰκατερίνα πάντιμε, ἀθλοφόρων ἡ δόξα· καὶ Φιλοσόφων ἄνοιαν, ἐν Θεῷ διήλεγξας, ὡς λῆρον οὖσαν καὶ μῦθον, τὴν Πανάμωμον ὄντως, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, συλλήπτορα κεκτημένη.

Τοῦ Ἁγίου, ὅμοιον.

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω, Μερκούριε μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστου σου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας· διασώζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, σκανδάλων τοῦ ἀλλοτρίου.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τοῦ Ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως· ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ θείου Ἀγγέλου, ὡς ἁγία Κιβωτός, τοῦ πάντα τεκτηναμένου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δʹ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Μνήμην τὴν πανίερον, Αἰκατερίνα πανεύφημε, τῆς σεπτῆς σου ἀθλήσεως, τελοῦντες δοξάζομεν, ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν δεδωρημένον, ὑπομονήν σοι καρτεράν, καὶ νικηφόρον σε ἀναδείξαντα, καὶ λόγον χορηγήσαντα, καταπτοοῦντα τοὺς ῥήτορας, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Μάρτυς ἐθελούσιος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, καθωράθης τὸν τύραννον, εὐτόνως ἐλέγξασα, καὶ δεινὴν μανίαν, τῆς πολυθεΐας, θεογνωσίας φωτισμῷ, καταβαλοῦσα, καὶ θείᾳ χάριτι· ἐντεῦθεν καὶ ὡς Μάρτυρα, καὶ ὡς Παρθένον πανάμωμον, ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος, ἐδέξω καθάρασα, σεαυτὴν προθύμως, διὰ πολιτείας· καὶ λογισμῷ καρτερικῷ, τὴν τῶν τυράννων ὀφρὺν κατέσπασας· καὶ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν ὡραιότητα, θεοφρόνως ἀντέθηκας, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα. Δόξα, Ἦχος βʹ.

Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβοῦσα, ἔστης τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνή, ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα· καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς φληνάφους ῥήσεις πολύαθλε.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. Σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. Ταύτῃ ἐκβοήσωμεν ὡς ὁ Ἄγγελος. Χαῖρε μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς ἡ γʹ. Ὠδή, καὶ τῆς Ἁγίας, ἡ ϛʹ.

ΤΗ ΚϚʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου, καὶ Νίκωνος τοῦ, Μετανοεῖτε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστῶμεν Στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμ. Τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου, Ἦχος αʹ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παμμάκαρ Ἀλύπιε τὴν σήν, ἐκ παιδὸς ἀνέθηκας, ζωὴν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὑφ'

Digitized by Google

οὐ σθενούμενος, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, λογισμῷ ὑπέταξας, τὸ χεῖρον ὑποτάττων τῷ κρείττονι· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἀλύπιε φωστὴρ, καθωράθης μέγιστος, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμψεσι, καὶ ἐνθέων ἔργων· ὅθεν μετὰ κοίμησιν, τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπεδέξατο· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στύλος ἐχρημάτισας σοφὲ, Μοναστῶν Ἀλύπιε, ὕπερθεν στύλου ἱστάμενος, καὶ πιεζόμενος, καύσωνι καὶ κρύει, καὶ πολλαῖς ἀσκήσεσι· διὸ καθυπεδέξω τοῦ Πνεύματος, θεῖα χαρίσματα, ἰατρεύειν ἀῤῥωστήματα, καὶ διώκειν, πάθη χαλεπώτατα.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι (*).

Ὕψωσαν τὸ σῶμά σου, πόνοι καὶ πόνων οἱ τρόποι, καὶ τῶν τρόπων ἔλλαμψις· ἡ τῷ θείῳ Πνεύματι ἀπαστράπτουσα, ὑπὲρ νοῦν ἅπαντα, τῇ ἰσχύϊ ηὔγασε· θαυμαστῶς ἐμεγαλύνθη γὰρ, ἡ θήκη νάματα, βλύζουσα πιστοῖς, ξένον θέαμα! πῶς τάφος οὐκ ἐπέδησεν, ἢ λίθος κατέσχε τὴν δύναμιν· ἀλλ' ὡς καὶ πρὸ τέλους, μετάνοιαν ἐκραύγαζες ἡμῖν, ὡσαύτως νῦν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἕλκεις μετὰ θάνατον.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, λαὸς ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὅπου τὸ πανάγιον, σκῆνος τεθησαύρισται τοῦ παμμάκαρος· ᾧ τερπνοῖς ᾄσμασι, καὶ φαιδραῖς λαμπάσι, λιτανεύοντες βοήσωμεν· Ἅγιε πρόφθασον, καὶ τοὺς ἐν ἀνάγκαις ἐλέησον, καὶ κλύδωνος ἐξάρπασον, καὶ τῆς καταιγίδος τῶν θλίψεων, ἵνα τὴν τερπνήν σου, καὶ πάντιμον δοξάζωμεν σορὸν, καὶ τὴν εἰκόνα σεβώμεθα, μύρον ἀναβλύζουσαν.

Πλοῦτον ἀναφαίρετον, ἔχει σε πόλις Λακώνων, μάκαρ ἀξιάγαστε, φαεινοῖς αὐγάζοντα ταῖς λαμπρότησιν· ἣ καὶ νῦν βράβευσον, τὴν εἰρήνην Νίκων, καὶ τροπαίων αὐτὴν ἔμπλησον, ἐχθρῶν τὴν ἔπαρσιν, καὶ παρεμβολὰς κάμψας βέλεσι, σῶν πρεσβειῶν Πατὴρ ἡμῶν· καὶ τῆς συμπαθοῦς μεταδόσεως, πλῆσον τὰς καρδίας, ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε πιστῶς, ἐν παῤῥησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόῤῥωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς κτίσεως τεξομένην σε· ὦ σεμνὴ Πάναγνε, σὺ γὰρ ὤφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος. Διό σου δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμψεως, θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, Κόρη τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταὶ, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροὺς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ· καὶ Πιλάτῳ σε παρέδωκαν, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παράνομοι· καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς, ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε Πολυέλεε.

Εἰς τὸν Στίχ. τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου. Ἦχος α'.

Ὑπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς Προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Ἀλύπιε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα ἡ Λακεδαίμων, θείαν λάρνακα, τῶν σῶν λειψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ διασώζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας Πάτερ ἐκ πίστεως. Νίκων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται εἷς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χαίρων ἐπαινῶ τοὺς Ἀλυπίου πόνους.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Χάριτος πεπλησμένος, χαρᾶς μου πλήρωσον, τὴν ψυχὴν ἐπαινέσαι, τὸν βίον σου Ἀλύπιε, καὶ τὴν πολιτείαν σου, δι' ἧς πάντας ηὔφρανας, ἰσαγγέλως ἀγωνισάμενος.

Ἄλλον ὡς Σαμουήλ σε, Θεὸς ἡγίασε, μητρικῆς ἐκ κοιλίας, Ἀλύπιε μακάριε, καὶ βλέπων τὰ ἔμπροσθεν, ὡς Προφήτην ἔνθεον, ἀπειργάσατο ἀξιάγαστε.

(*) Τὰ παρόντα προσόμοια, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Νίκωνος, οὐχ ὑπάρχει ἐν τῷ χειρογράφῳ.

Digitized by Google

Ἵνα Θεὸς δηλώσῃ, τὴν σὴν λαμπρότητα, ἣν περ ὕστερον ἔσχες, καλῶς ἀγωνισάμενος, φωτὸς θείου ἔπλησε, σοῦ τεχθέντος Ὅσιε, τὸ δωμάτιον ὑπὲρ ἔννοιαν. Θεοτοκίον.

Ῥῆσις σεπτοῦ Προφήτου, πέρας ἐδέξατο· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, σαρκὶ Θεὸν ἐκύησε, βροτοὺς ἀναπλάττοντα, συντριβέντας πρότερον, ἁμαρτίας πλημμελήμασιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος πλ. δʹ. Ἁρματηλάτην.

Τῆς οὐρανίου πατριᾶς τῷ ἔρωτι, κατασχεθεὶς τὴν ψυχήν, καὶ τὰ ἐκεῖ κάλλη, καὶ τὴν διαμένουσαν, ἐπιποθήσας εὔκλειαν, ἐπιγείου πατρίδος, καὶ γεννητόρων ἐμάκρυνας, Νίκων σεαυτὸν πανaοίδιμε.

Τόπον ἐκ τόπου διαμείβων πέφευγας, τὰ παρατρέχοντα, τὴν κοσμικὴν σχέσιν, ταῖς ἀποχωρήσεσι, σαφῶς ἀποκρουόμενος, καὶ μηδὲν τῶν προσύλων, τὸ εὐγενὲς ἐνυβρίσαι σου, μάκαρ τῆς ψυχῆς ἀνασχόμενος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὠδὴ γʹ. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ὡς λύχνος ἐπὶ λυχνίαν, στάσεως κρείττονος, ἐπιτεθειμένος ταῖς σελασφόροις σου, Πάτερ ἀρεταῖς πᾶσαν ψυχήν, πιστῶς σοι προσιοῦσαν, εὐσεβοφρόνως κατελάμπρυνας, σκότους ἁμαρτίας λυτρούμενος.

Νοός σου τὰς ἱεράς, κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τηρήσεις θείων, νόμων τοῦ Πνεύματος, Ἄγγελος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Ἀγγέλων πολιτείαν, μετὰ σαρκὸς ἀναλαβόμενος, Πάτερ θεοφόρε Ἀλύπιε.

Ἐμφρόνως τῶν ὀχληρῶν, τοῦ βίου ἀοίδιμε, μετανάστης ὤφθης, καὶ προσεχώρησας, πρὸς ἀσκητικῆς διαγωγῆς, τὰ σκάμματα προθύμως, τὴν σὴν καρδίαν οἰκητήριον, Ὅσιε δεικνύων τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Παρθένε τὸ καθαρόν, τοῦ Λόγου παλάτιον, τὴν ψυχήν μου δεῖξον, οἶκον τοῦ Πνεύματος· ὕδατος πηγὴ ζωαρχικοῦ, πότισόν με τῇ καύσει, τῆς ἁμαρτίας φλογιζόμενον, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἐξ Ἑῴας εἰς Δύσιν, διαδραμὼν ἅπαντας, τῷ τῆς μετανοίας κηρύγματι κατεπύρσευσας· ὅθεν κατάλληλον, τῇ πράξει εὗρες τὴν κλῆσιν, μετανοίας Ὅσιε δειχθεὶς φερώνυμος.

Τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον, ἐν τῇ ψυχῇ θέμενος, Πάτερ τὴν δευτέραν ἐν κόσμῳ, Χριστοῦ ἐμφάνειαν, προανεκήρυττες, καὶ μετανοίας ἀξίους, ἐκ καρδίας ἔλεγες, καρποὺς ποιήσατε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον. Χαῖρε τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον Ὄρος. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φι-
» λάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου,

Ἦχος πλ. δʹ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Συμεὼν ἡμῖν ὤφθης ἄλλος σοφέ· τὸ γὰρ σῶμα ὑψώσας στύλῳ ἐκ γῆς, ὦ Πάτερ Ἀλύπιε, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, ἐτροπώσω θεόφρον, πικρῶς κατοιμώζοντας, καὶ εἰς ἀβάτους τόπους, αὐτοὺς ἀπεδίωξας· ὅθεν καὶ ἐδείχθης, ἐγκαλλώπισμα θεῖον, Πατέρων τὸ καύχημα, Μοναζόντων τὸ στήριγμα. Διὸ πίστει βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος,

Ἦχος αʹ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν ζῆλον τὸν σεπτόν, Βαπτιστοῦ ἐμιμήσω, καὶ κόσμῳ τὴν φρικτήν, καὶ δευτέραν τοῦ Κτίστου, ἐμφάνειαν ἐκήρυττες, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκραύγαζες· Νῦν ποιήσατε, καρποὺς ἀξίους Κυρίῳ, μετανοίας τε, ἀπὸ καρδίας τελείας, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἁγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ! ὢ καινοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἁγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἁπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται.

Digitized by Google

Τȣ̃ Ὁσ. Ἀλυπίȣ. Ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σȣ.

Ἀγάπην ἀληθῆ καὶ συμπάθειαν, πίστιν ἐλπίδα ἀρραγῆ, καὶ πολιτείαν ἀνόθευτον, ἀναλαβόμενος Πάτερ, θεράπων τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισας.

Ἱστάμενος ἐν στύλῳ ἀκλόνητος, ταῖς ἐναντίαις προσβολαῖς, δαιμόνων στίφος ἐκλόνησας, καὶ κλονουμένοις ἐγένȣ, Παμμάκαρ ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Ναμάτων θείων ἔμπλεως γέγονας, καὶ κατεδρόσισας ψυχὰς, κατατακείσας τῷ καύσωνι, τῆς χαλεπῆς ἁμαρτίας, Ἀλύπιε θεόφρον πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, καὶ φωταγώγησον τὸν νοῦν, καὶ τὴν καρδίαν μου Δέσποινα, ἡ φωτοδότην τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀληθῶς ἐφιέμενος, γνώσεως Μακάριε, πρᾶξιν τέθεικας, θεωρίας σου ἐπίβασιν, τοὺς Ἑλλήνων λήρους παρωσάμενος.

Τῆς καρδίας τὰ ὄμματα, πράξεσιν ἐνθέοις προκαθηράμενος, προεμήνυες τὰ μέλλοντα, ὀπτικὴν διάνοιαν προσκτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ὅλος ἀνακείμενος, τῷ Παντοκράτορι, χρονίαν στάσιν ὕπαιθρος Πάτερ, νιφετοῖς καὶ καύσωνι, σφοδρῷ προσπαλαίων, προθύμως ἐκαρτέρησας.

Ὕμνοις καὶ δεήσεσι, σχολάζων Ὅσιε, τῆς τρισηλίου αὐγῆς τὴν χάριν, ναὸς καθαρότητι, ἐδέξω καὶ φέγγος, ἰάσεων ἀπήστραψας.

Σῶμά σȣ τῷ κίονι, περιγραψάμενος, τὸν νȣ̃ν βαδίζειν ἀνεμποδίστως, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον, Πάτερ ἐπαφῆκας, φωτὸς ἀποπληρούμενος. Θεοτοκίον.

Ἅγιον ἐκύησας, Θεὸν γενόμενον, βροτὸν δι' οἶκτον, ἁγία Κόρη, τὸν καθαγιάζοντα, τοὺς αὐτὸν ἐν πίστει, καὶ φόβῳ ἁγιάζοντας.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Πληγέντα τὸν εἰς σὲ παροινήσαντα, θεηλάτως, ταῖς εὐχαῖς ἀνέρρωσας, καὶ σὲ τιμᾷν παρεσκεύασας.

Ναὸν πανευκλεῆ ἀνεστήλωσας τῷ Σωτῆρι, ναὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος, προχρηματίσας θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησας ἄχραντε, Θεοτόκε, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ζωοποιοῦντα τὰ σύμπαντα.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὠδὴ ϛ'. Μαινομένην.

Λίθοις σε τὰ πνεύματα, τῆς κακίας, βάλλοντα σαφῶς, ποιούμενον στάσιν ἐν τῷ κίονι, τῆς ἀρραγοῦς, πέτρας οὐδόλως ἐσάλευσαν.

Ὑπομένων Ὅσιε, ὑπέμεινας, τὸν ὑπομονὴν, ἀληθῆ σοι Κύριον δωρήμενον, καὶ ἐκ πάντων, τῶν δυσχερῶν σε ῥυόμενον.

Παραδόξως Ὅσιε, φῶς ὡρᾶτο, ὕπερθεν τοῦ σοῦ, καθ' ἑκάστην κίονος φωτίζον σȣ, διὰ παντὸς, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Ἰσχυρὰν παράκλησιν, οἱ ἐν θλίψει, ἔχομεν ἁγνὴ, καὶ βεβαίαν πάντες σε ἀντίληψιν· Μήτηρ Θεοῦ, κινδύνων σῶζε τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐδόξασέ σε Θεὸς, ὁ δοξασθεὶς σου τοῖς μέλεσιν, ἐν τέρασι θαυμαστοῖς· διὸ καὶ τῷ κίονι, ὅπως χρηματίσῃ σοι, ἐν τῷ θείῳ οἴκῳ, τὸ ἐλλεῖπον ἀνεπλήρωσας.

Ὡς ἄλλον σε Μωϋσῆν, ἡ Λακεδαίμων ἐγνώρισε, τὴν Αἴγυπτον τῶν παθῶν, πιέζοντα μάστιξιν, ἐνθέοις διδάγμασι, τοῖς τῆς μετανοίας, καὶ κακίας ἐξαιρούμενον. Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ ἁγνὴ, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου,

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἀρετῶν ὑπόθεσιν, καὶ Ἀσκητῶν καλλώπισμα, ἡ Ἐκκλησία δοξάζει σε σήμερον, καὶ ἀνυμνεῖ σε Ἀλύπιε· ταῖς εὐχαῖς σου παράσχου, τοῖς τιμῶσιν ἐκ πόθου τὰς ἀριστείας σου, καὶ τὰ παλαίσματα, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων ἐκλύτρωσιν, ὡς ἐπώνυμος.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος,

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας.

Τὴν Ἀγγελικὴν μιμούμενος πολιτείαν, κόσμου τὰ τερπνὰ ὡς σκύβαλα ἐλογίσω, μετανοίας τὴν τρίβον δεικνύων ἡμῖν, θεοφόρε Νίκων Ὅσιε· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν, ἐκτε-

Digitized by Google

λοῦντες νῦν τὴν μνήμην σου· ὑπάρχεις γὰρ ἀληθῶς, ἰαμάτων πηγή.

Συναξάριον.

Τῇ ΚϚ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου.

Στίχοι.

Ἀνεῖχεν Ἀλύπιον ὄρθιος κίων,
Πρὸς οὐρανοὺς ζητοῦντα βαίνειν, οὐ μένει.

Εἰκάδι ἕκτη ἄλυπον, Ἀλύπιε, βῆς ἐπὶ οἶκον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως, ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Παφλαγόνων χώρας, καὶ πρὸ τῶν ὠδίνων τῇ μητρὶ, διά τινων δεξιῶν συμβόλων, ὁποῖος ἀποβῆναι ἔμελλε, προγνωσθεὶς, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν τοὺς τότε καὶ νῦν θεάματι καὶ ἀκοῇ καὶ καρτερίᾳ καταπλήξας. Καὶ γὰρ ἔδοξεν ἡ μήτηρ, τοῦτον ἐγκυμονοῦσα, ἀμνὸν ὡραῖον, ἐν τοῖς κέρασιν ἀνημμένας ἔχοντα λαμπάδας, ἀποφέρεσθαι· ὅπερ σύμβολον τῆς ἐσύστερον λαμπρότητος καὶ ἀρετῆς τοῦ ἀνδρός. Οὗτος οὖν διὰ παντοίας ἀσκήσεως ἠγωνίσατο, καὶ θαύματα κατειργάσατο, καὶ τῇ καρτερίᾳ πάντας ὑπερέβαλεν. Ἐπὶ γὰρ κίονος αἴθριος ἔστη ἐπὶ χρόνοις τρισὶ καὶ πεντήκοντα. Ἐπεὶ δὲ καὶ τραύματι αὐτὸν ὁ πονηρὸς, κατὰ τὸν Ἰὼβ, ἔτρωσεν, ἐν αὐτῷ τῷ κίονι ἐφ' ἑνὸς κατακλιθεὶς πλευροῦ, διήρκεσεν ἔτη δεκατρία, μὴ μετακλιθεὶς πρὸς θάτερον μέρος, ἕως οὗ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν παρέθετο τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ πᾶς τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος γέγονεν ἔτη ἑκατόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Στίχ. Οἱ Λακεδαίμων, οὐδαμῶς Δαίμων λάκοι.
Σοβεῖ γὰρ αὐτὸν τοῖς τεραστίοις Νίκων.

Οὗτος ἐκ τῆς τῶν Ἀρμενίων ὥρμητο χώρας, Μεγιστάνου τινος υἱὸς ὑπάρχων. Τῆς θείας οὖν φωνῆς ἀκούσας τῆς λεγούσης· Πᾶς ὃς ἀφῆκε πατέρα, ἢ μητέρα, καὶ τὰ ἑξῆς· καταλιπὼν πάντα, παραγίνεται ἔν τινι μοναστηρίῳ, ἐν ᾧ πᾶσαν καὶ παντοίαν ἄσκησιν ἐπεδείξατο, καὶ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ τῇ ἄκρᾳ σκληραγωγίᾳ ὑπερέβη. Ἐπεὶ δὲ εἰς γνῶσιν ἦλθε τῷ ἑαυτοῦ πατρὶ, ἀνηρευνῶντο παρ' αὐτοῦ τὰ τῶν μοναστῶν καταγώγια. Αὐτὸς δὲ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν, περιήρχετο πᾶσαν Ἑῴαν, τὸ, Μετανοεῖτε, βοῶν. Ἐντεῦθεν καὶ τὴν ἐπίκλησιν ἔσχε τοῦ Μετανοεῖτε. Περιελθὼν δὲ καὶ τὴν τῶν Κρητῶν νῆσον, καὶ τὴν Πέλοπος, καὶ πάσας πόλεις καὶ χώρας περινοστησάμενος, ὕστερον παρεγένετο ἐν πόλει Λακώνων. Ἐν ᾗ παντοῖα θαύματα ἐνδειξάμενος, ναὸν ἀνεστήλωσε Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Ἐν ᾧ μονάσας μέχρι τέλους, ἀπῆλθε πρὸς ὃν ἐπόθει, τὸν στέφανον τῆς ἀσκήσεως εἰληφὼς παρ' αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος.

Στίχ. Ἀσκήσεως πέπτωκεν ὁ στεῤῥὸς στύλος·
Στυλιανὸς γὰρ τὸν βίον καταστρέφει.

Οὗτος ἐκ μήτρας ἁγιασθεὶς, γέγονε τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οἰκητήριον. Τὸν γὰρ προσόντα αὐτῷ πλοῦτον σκορπίσας τοῖς πένησι, καὶ τὸν μονάστην ὑποδὺς βίον, πάντας ὑπερέβαλεν ἀσκήσει ἐπιπόνῳ καὶ σκληραγωγίᾳ. Εἶθ' οὕτω τὴν ἔρημον κατέλαβε, καὶ σπήλαιον ὑποδὺς, ὑπὸ θείου Ἀγγέλου τροφὴν ἐδέξατο, ποικίλων παθῶν ἀνίατων ἰατὴρ γενόμενος. Ὁπηνίκα γὰρ ὁ φθοροποιὸς θάνατος, διὰ τῆς τῶν νεογνῶν θνήξεως, ἀτεκνούσας τὰς κυούσας ἀπετέλει, τὸ τοῦ Ἁγίου ὄνομα αἱ μητέρες ἐπικαλούμεναι, καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ χρωματουργοῦσαι εἰκόνισμα, πρὸς τεκνογονίαν αὖθις μετεσκευάζοντο. Θανὼν δὲ, ἐν τῇ τῶν Παφλαγόνων χώρᾳ κατετέθη, ἰάσεις πολλὰς καὶ θαυματουργίας ἀποτελῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακι.

Στίχ. Κακὸν φυγὼν πᾶν Ἀκάκιος ἐν βίῳ,
Καλοῖς ἀπείροις ἐν τρυφᾷ λιπὼν βίον.

Οὗτος ἦν ἔν τινι τῆς Ἀσίας Μονῇ· καὶ νέαν ἔτι τὴν ἡλικίαν ἄγων, τὸν ἀσκητικὸν βίον μετήρχετο. Εἶχε δὲ ἐπιστατοῦντα αὐτῷ γέροντα ἀκόλαστον πάνυ καὶ ἠμελημένον (*). Καὶ τοιαῦτα δεινὰ παρ' αὐτοῦ ὑπέμενον οἷα τοῖς πολλοῖς ἴσως καὶ ἄπιστα εἶναι δοκοῦσι. Ποτὲ μὲν γὰρ εἶχε τὸν ὀφθαλμὸν μεμελανωμένον, ποτὲ δὲ τὸν τράχηλον, ποτὲ δὲ τὴν κεφαλὴν πεπληγμένην. Ἐπεὶ δὲ, διαβιβάσας μετὰ τοῦ ἀνηλεοῦς ἐκείνου γέροντος χρόνους ἐννέα, ἐπορεύθη πρὸς Κύριον, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν Πατέρων ἐν τῷ κοιμητηρίῳ, ἀφίκετο ὁ τούτου ἐπιστάτης πρός τινα γέροντα μέγαν τὸν αὐτόθι, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁ Ἀδελφὸς Ἀκάκιος ἐτελεύτησε. Τοῦ δὲ μὴ πεισθέντος, λέγει πρὸς αὐτὸν ἐκ δευτέρου· Ἔρχου καὶ ἴδε. Ἦλθον οὖν ἀμφότεροι εἰς τὸ κοιμητήριον, καὶ ὥσπερ ζῶντι ὁ τίμιος γέρων ἐφώνησε πρὸς τὸν τελευτήσαντα, καὶ φησίν· Ἀδελφὲ Ἀκάκιε, ἀπέθανες; Ὁ δὲ εὐγνώμων ὑπήκοος καὶ μετὰ θάνατον ὑπακοὴν ἐπεδείκνυτο, καὶ φησὶ πρὸς τὸν μέγαν· Πῶς, Πάτερ Ὅσιε, ἄνθρωπον ὑπακοῆς ἐργάτην ἀποθανεῖν δυνατόν; Τότε ὁ γέρων, ὁ πρὶν αὐτοῦ ἐπιστάτης, ἔμφοβος γενόμενος ἐπὶ τῷ θαύματι, ἐπὶ πρόσωπον σὺν δάκρυσιν ἔπεσε, καὶ πλησίον τοῦ μνήματος ἐκείνου κελλίον ποιήσας, ἐκεῖσε σωφρόνως τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διήνυσε, λέγων ἀεὶ τοῖς Πατράσιν, Ὅτι φόνον πεποίηκα.

Ὁ μὲν οὖν θεῖος Ἀκάκιος, ἐν τοιούτοις ἀγωνίσμασι τὴν μακαρίαν διανύσας ζωὴν, οὕτω μακαρίως τοῦ βίου μεθίσταται. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα, τῆς φυσικῆς ἀνώτερον διαλύσεως, θείᾳ δυνάμει τηρούμενον, εἰς πολλὰς ἐτῶν περιόδους σῶον καὶ ὁλόκληρον ἐφυλάττετο. Καί ποτε τῶν τὴν Μονὴν ταύτην οἰκούντων Μοναχῶν, ἐξελθόντων εἰς τὸ ἀμήσασθαι, ἅτε τῆς ὥρας πρὸς τοῦτο καλούσης, καὶ δύο καταλειφθέντων ἐν τῇ Μονῇ, τοῦ μὲν ἀσθενοῦς, τοῦ δὲ πρὸς φυλακὴν τῆς Μονῆς, συνέβη ἀποθανεῖν τὸν ἀσθενῆ. Ὁ δὲ ἕτερος μόνος ὢν, καὶ μὴ ἱκανῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀδελφοῦ κηδείαν, τὸ τοῦ θαυμαστοῦ Ἀκακίου μνῆμα ἀνοίξας, ἔθηκε τὸν τελευτήσαντα ἀδελφὸν μετὰ τοῦ Ἁγίου. Καὶ τῇ ἐπαύριον παραγενόμενος, εὑρίσκει ὃν ἔθηκε μετὰ τοῦ Ἁγίου, ἔξω ἐῤῥιμμένον· εἶτα τίθησι πάλιν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι. Ὡς δὲ καὶ αὖθις τὸν αὐτὸν τρόπον εὗρεν αὐτὸν ἔξωθεν ἐῤῥιμμένον, ἐδικαιολογεῖτο μετὰ τοῦ Ἁγίου, λέγων πρὸς αὐτόν· Ἤκουσταί μοι, ἅγιε Ἀκάκιε, ὅτι σοι, ὡς οὐδενὶ ἑτέρῳ, ἡ ὑπακοὴ ἐσπουδάσθη, ἀλλὰ νῦν, ὡς ὁρᾷν ἔχω, ἀνήκοος ἐγένου καὶ ὑπερήφανος, ὡς καὶ τὸν ἀδελφὸν μὴ παραδέχεσθαι, ἀλλ' ἀποῤῥίπτειν αὐτόν· ἢ τοίνυν ἔασον αὐτὸν κεῖσθαι μετὰ σοῦ, ἢ, ἐὰν ἔτι τοῦτο ποιήσῃς, οὐκ ἀνέξομαί σου, ἀλλ' ἐκβαλῶ σε ἐκ τοῦ μνημείου. Θεὶς οὖν αὐτὸν πάλιν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ἁγίου, ἀπῆλθε.

(*) Τὸ ἀκόλαστον ἐνταῦθα σημαίνει τὸ μὴ ἄγχειν τὴν πρωτόνοιαν, ὅ ἐστι τὴν πρώτην τοῦ λογισμοῦ προσβολὴν, καὶ μὴ κολάζειν τὰς ἀλόγους ὁρμὰς τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ἐὰν αὐτὰς προβαίνειν εἰς ἔργον· καὶ γὰρ θυμῷ ὁ γέρων, καὶ ὀργῇ ἀλόγῳ ἐκέχρητο.

Digitized by Google

Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐλθὼν, τὸν μὲν παρ' αὐτοῦ τεθέντα ἀδελφὸν, εὗρε κείμενον ἐν τῷ τάφῳ, τὸν δὲ Ἅγιον οὐχ εὗρε. Καὶ νῦν ἐστιν ἰδεῖν τὸν τάφον κενὸν, τὴν ἐπωνυμίαν σώζοντα τοῦ Ἁγίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Στίχ. Ὁ Ἰάκωβος ἀναχωρήσας κόσμου,
Νῦν τὴν ὑπερκόσμιον οἰκεῖ πατρίδα.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἰάκωβος, καταλαβὼν τὸ ὄρος, τὸ ὂν ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τοῦ ἄστεος (τῆς πόλεως Κύρου) ἐνεκαρτέρει, οὐκ ἄντρον ἔχων, οὐ σκηνὴν, οὐ καλύβην, ὡς διὰ τῶν τοιούτων τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως ἀποκρούσασθαι. Καὶ ταῦτα λέγω, οὐ παρ' ἄλλου μαθὼν, ἀλλ' αὐτόπτης γενόμενος· κοιλιακὸν γὰρ νόσημα ἐπελθὸν αὐτῷ ποτὲ, μόλις ἔπεισεν ἀφιέναι τοὺς προσιόντας οἴκαδε παλινοστῆσαι· διδάσκων γὰρ ἦν αὐτοὺς τὸν περὶ εὐσεβείας λόγον. Ἀλλὰ καὶ ὑποχωρησάντων, ἕως ἑσπέρα κατέλαβεν, ἑαυτὸν ἐβασάνιζε, καίτοι τῆς φύσεως κατεπειγούσης. Οὗτος, ὡς ἔφημεν, τὸν οὐρανὸν ἔχων ὄροφον, πρὸς ἅπαντα καρτερῶν ἦν, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ ἀγωνιζόμενος σώματι. Τὸ δὲ σῶμα σιδήροις κατησφαλίσατο ἔνδοθεν, φέρουσι περὶ τὸν τράχηλον δύο κύκλους, καὶ δύο σχήματα τοῦ γράμματος Χ ποιοῦσιν ἔμπροσθέν τε καὶ ὄπισθεν· εἰς δὲ τοὺς βραχίονας ἀνὰ ἕνα. Τροφὴ δὲ αὐτῷ πρὸς ἑσπέραν, φακὸς διάβροχος.

Ἐκ τούτων δὲ τῶν πόνων τὰ τῆς θείας χάριτος ἐδρέψατο δῶρα. Ὅτι παιδίον ἀπονεκρωθὲν, τοῦ πατρὸς ἀποδυρομένου, καὶ λέγοντος πρὸς τὸν Ἅγιον, «Οἶδα, δοῦλε τοῦ Θεοῦ, ὅτι δύνασαι, μόνον μὴ κατοκνήσῃς προσεύξασθαι», ἰδὼν ὁ Ἅγιος, καὶ τοῖς δάκρυσι τοῦ Πατρὸς ἐπικαμφθεὶς, τὸ γόνυ κλίνας, καὶ τὸν Θεὸν ἐπικαλεσάμενος, τὸν παῖδα ἀνέστησε, καὶ παρέδωκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὑγιῆ. Πολλὰ μὲν οὖν τὰ τοῦ Ἁγίου ἀνδραγαθήματα, ἀλλὰ διὰ τὸ πλῆθος τὰ πολλὰ παραλείψαντες, ἑνὸς ἐπιμνησθῶμεν.

Οὗτος, πολλὰ πειρασθεὶς ὑπὸ τῶν δαιμόνων, εὐχῇ καὶ μόνῃ τούτους ἀπεκρούσατο. Ἀπεκόμιζε δέ τις τὸ ὕδωρ αὐτῷ μήκοθεν δὶς τῆς ἑβδομάδος· καὶ σχηματίσας ὁ διάβολος ἑαυτὸν εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου ὁμοίωμα, ὑπήντα κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τὸν διακονητὴν, καὶ λαμβάνων τὸ ὕδωρ, ἀπέστελλεν αὐτὸν οἴκαδε. Τοῦτο ποιῶν, ἔσπευδεν ἐξ ἀνυδρίας ἀπάγξαι τὸν Ἅγιον. Ποτὲ δὲ καὶ παρὰ καιρὸν ἐλθὼν ὁ διακονητὴς, διέλαθε τὸν κακὸν συμμεριστήν· καὶ λέγει ὁ Γέρων, ἰδὼν τὸν τὸ ὕδωρ διακομιζόμενον ἄνθρωπον· Τί τοῦτο τέκνον; πολὺς καιρὸς διῆλθεν, ἐξ ὅτου ὕδωρ οὐ διεκόμισας, καὶ εἰς ἀγανάκτησιν οὐ μικρὰν ἤλθομεν ἐξ ἀνυδρίας. Ὁ δὲ, Ἀείποτε Πάτερ, φησὶ, κατὰ τὴν ὡρισμένην ὥραν καὶ ἡμέραν ἀποκομίζω τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ συναντῶν μοι ποτὲ μὲν εἰς τόνδε τὸν τόπον, ποτὲ δὲ εἰς τόνδε, οὐ συγχωρεῖς μοι ἐλθεῖν ὧδε. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· Ἀπὸ τοῦ νῦν, κἂν μυριάκις με ἴδῃς συναντῶντά σοι καὶ κωλύοντά σε, ἢ ἐπιτιμῶντά σοι, τέκνον, μή μοι δῷς τὸ σκεῦος, ἕως εἰς τοῦτον ἀφίκῃ τὸν τόπον. Οὕτω καλῶς ἠγωνίσατο, καὶ μέγας θαυματουργὸς γενόμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον εὐφραινόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σίλου, Ἐπισκόπου τῆς Περσίδος.

Καὶ ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἐν τῷ Κυπαρίσσῳ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὁ καρτερικώτατος, καὶ στεῤῥὸς Ἀλύπιος, χρόνοις ἐπὶ πλείοσι, κρύει πιεζόμενος, τοῦ Πνεύματος τῇ θάλψει, ἐθάλπετο παραδόξως.

Ὕψος πρὸς οὐράνιον, ἔχων τὸ πολίτευμα, σώματος, ἠλόγησας, ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος, καὶ τούτου σηπομένου, οὐκ ἐφρόντισας τοῖς πόνοις.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, Πάτερ ἀρνησάμενος, τῷ κρύει καὶ καύσωνι, παλαίων ἐνήθλησας, αἴθριος ἀναμέλπων· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀπεριόριστος, σάρκα ἀνελάβετο, ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ Ἀειπάρθενε, τοῦ σῶσαι τοὺς βοῶντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὡς ἐν ἅρματι Πάτερ, ἀρετῶν τετρακτύϊ σὺ ἐποχούμενος, ἀνέδραμες, εἰς ὕψος, Ἠλίας ὥσπερ ἄλλος, μελῳδῶν τῷ Σωτῆρί σου· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζηλωτὴς ὥσπερ ἄλλος, τοῖς ποθοῦσί σε Πάτερ τὸ ῥάκος ἔλιπες, ἐν ᾧ σου τὸ σαρκίον, ἐκτρύχων καὶ πιέζων, τὴν ψυχὴν διανέπαυες. Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σοφίας ἔμπλησον πάντας, καὶ δυνάμεως θείας ἡ ἐνυπόστατος, Σοφία τοῦ Ὑψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου, τοὺς ἐν πίστει σοι ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέος Σαμουὴλ, προθεωρῶν τὸ μέλλον, νοὸς καθαρότητι, ὤφθης Ἀλύπιε, πᾶσι προλέγων, ὡς ἔνθεος Προφήτης, τὰ ὑπὸ Κυρίου, δηλούμενά σοι Πάτερ.

Ὁ φωτοειδὴς, τῆς Ἐκκλησίας στῦλος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, πάντων ἀνθρώπων, Θεῷ πεπιστευκότων, ὁ Χριστοῦ θεράπων, Ἀλύπιος τιμάσθω.

Ὕπνωσας καλῶς, ὕπνον δικαίοις Πάτερ, πᾶσιν ὀφειλόμενον, κοιμίσας πρότερον, πάθη ποικίλα, ἐντεύξεσιν ἀγρύπνοις· ὅθεν σε προστάτην ἄγρυπνον νῦν πλουτοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Σοῦ ὁ τοκετὸς, τὴν τικτομένην βλάβην, κακίᾳ τοῦ ὄφεως, νῦν ἀπεστείρωσε, μόνη κατάρας, ἀναίρεσις Παρθένε· ὅθεν σε τιμῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὸ καθαρὸν καὶ ἄσπιλον, τῆς ψυχῆς περιβόλαιον, τὸ καρτερικὸν, καὶ ἀπαθὲς σαρκίου

Digitized by Google

σου, ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἡ Λακεδαίμων φέρουσα, καὶ σωματικῶν, καὶ ψυχικῶν ἀλγημάτων, τὴν ῥῶσιν ἐξαιτεῖται, μελῳδοῦσα συμφώνως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων χάριτας, ἡ σορὸς ἀναβλύζουσα, πᾶσαν νοσημάτων, καὶ παθῶν ἐπήρειαν, παντοίαν τε κάκωσιν, καὶ μαλακίαν ἅπασαν, πάντων θεραπεύει, τῶν πιστῶς μελῳδούντων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ἡμῶν ἱλέωσαι, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, τῶν καταφευγόντων, τῇ σῇ σκέπῃ Ὅσιε, ὡς νίκης ἐπώνυμος, καὶ Θεῷ παριστάμενος, πάσης λυτρωθῆναι, τῶν ἐχθρῶν κακουργίας, δαιμόνων ἐπηρείας, καὶ ἀνάγκης καὶ νόσου, τοὺς πίστει σε ὑμνοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐξειπεῖν οὐ δύναται, τὸ φρικτὸν τῆς λοχείας σου, πῶς καὶ παρθενεύεις, μετὰ τόκον ἄχραντε· ὡς μόνος ἐπίσταται, ὁ τῶν ἁπάντων Κύριος· ὃν ἱλεουμένη, μὴ ἐλλίπῃς Παρθένε, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει τῷ Υἱῷ σου βοῶντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδών· Τὸν δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου. Ὠδὴ θʹ. Ἠσαΐα χόρευε.

Ἱερὸς ὁ βίος σου, ἐκ σπαργάνων, ὤφθη τῷ Θεῷ, λαμπόμενος ἀρετῶν, μάκαρ τῷ φωτί· τίμιος ὁ θάνατος, ἐναντίον γέγονε Χριστοῦ, Πάτερ Ἀλύπιε, Μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Ὡς φωστὴρ ὑπέρλαμπρος, καταυγάζεις ἅπασαν τὴν γῆν, ἐλαύνων τὴν πονηρὰν, νύκτα, τῶν παθῶν, καὶ λύων σκοτόμαιναν, τῶν Δαιμόνων, καὶ φωταγωγῶν, θείαις λαμπρότησιν, ἰαμάτων πάντας Ὅσιε.

Στάσιν ἐπὶ κίονος, ἐποιήσω, ἔτεσι σοφὲ, πεντήκοντα πρὸς τρισὶν, οἷα Ἀθλητὴς, ἄθλων προθυμότατα, καὶ τῷ κρύει, καὶ τῷ παγετῷ, Πάτερ καὶ καύσωνι, ἀνενδότως πιεζόμενος.

Ἡ ἁγία μνήμη σου, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἡμᾶς, καθαγιάζει σοφὲ, ταύτην ἱερῶς, τελοῦντας καὶ πίστει σε, ἀνυμνοῦντας, Πάτερ ἐν αὐτῇ, ὡς ἀντιλήπτορα, καὶ προστάτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Φωτισμόν μοι δώρησαι, τῷ ἐν σκότει ὄντι τῶν παθῶν, καὶ ῥῦσαί με πονηρῶν, ἔργων καὶ φλογὸς, ἐναποκειμένης μοι, τῷ ἀθλίῳ καὶ ἁμαρτωλῷ, Ἄχραντε Δέσποινα, προστασία τῶν ὑμνούντων σε.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἀμέσως ἀπολαύων Πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῷ, καὶ μεταβὰς μακάριε, Νίκων πρὸς ἀΰλους διαμονὰς, σωθῆναι θεοφόρε, δυσώπει τοὺς ἐν πίστει, ἐν τῷ ναῷ σου προσεδρεύοντας.

Ἀγάλλῃ σὺν Ἀγγέλοις ἐν οὐρανῷ, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ παριστάμενος, καὶ ἐπὶ γῆς, βρύει σου ἡ θήκη τὰς δωρεὰς· ἐν ᾗ σεπτῶς κατάκειται, σῶμά σου τὸ ἅγιον καὶ σεπτὸν, τοῖς πόθῳ προσιοῦσι, καὶ φόβῳ ἁπτομένοις, Νίκων παμμάκαρ τῶν λειψάνων σου.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ τῆς παρθενίας τὸ καθαρὸν, ἐτηρήθη Μαρία πανύμνητε· σὺ γὰρ Θεὸν, μόνη συλλαβοῦσα ἄνευ σπορᾶς, σεσαρκωμένον τέτοκας, μείνασα Παρθένος παναληθής· διό σε Θεοτόκον, κυρίως ἀνυμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν καὶ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγῶνας ὑπὲρ ἄνθρωπον, μετῆλθες Πάτερ Ὅσιε, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυναστείᾳ· πεντήκοντα πρὸς τρισὶ γὰρ, ἔτεσιν ἐπὶ κίονος, ἔστης σοφὲ Ἀλύπιε, πάντοθεν πιεζόμενος, καὶ νῦν τὸ ἔσχατον μάκαρ, τῶν ἀγαθῶν πάντων εὗρες.

Τοῦ Ἁγίου Νίκωνος. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ θήκη ἔνθα σου κεῖται, τὸ εὐκλεέστατον σῶμα, χάριτας βλύζει τοῖς πᾶσι, τῶν ἰαμάτων δαψιλῶς, τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει, Νίκων ἀεὶ θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Αἱ τῶν Ἀγγέλων πᾶσαι, καὶ Ἀρχαγγέλων χορεῖαι, ἀνευφημοῦσί σε Κόρη, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, καὶ τῶν βροτῶν ἅπαν γένος, δοξολογοῦμέν σε πόθῳ.

Digitized by Google

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. τοῦ Ἁγίου Νίκωνος δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν ἐφετῶν ἀπολαύων ἀμέσως Ὅσιε, τῶν ἐπὶ γῆς φωτίζεις, πάντων τὰς διανοίας, ἐν πίστει ἐκτελούντων, μνήμην τὴν σήν, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν, καὶ τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ πανευσεβῶς, ἀθροισθέντων παμμακάριστε.

Σὺ τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, Μετανοεῖτε πᾶσιν, ἀνεβόας παμμάκαρ, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· ἡ γὰρ Χριστοῦ, βασιλεία ἐφέστηκεν· ὃν ἐκδυσωπεῖ ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει δοξαζόντων σε.

Ἐκ τῆς Ἑῴας εἰς Δύσιν, Πάτερ διέδραμες, καὶ μετανοίας πάντας, κατεπύρσευσας λόγοις· ὡς ἄλλον Μωϋσῆν δέ, πόλις ἡ σή, Λακεδαίμων ἐγνώρισε· τὴν γὰρ παθῶν ἀποτέμνεις Αἴγυπτον νῦν, μετανοίας τοῖς διδάγμασιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας· τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κόσμου, τὰ τερπνὰ καταλιπών, γένους περιφάνειαν, πλοῦτον, καὶ ὡραιότητα, πᾶσάν τε τὴν αἴσθησιν, ἀπαρνησάμενος, καὶ τὸ σῶμα τεμνόμενος, παθῶν ἐκμιμήσει, χαίρων ἠκολούθησας, Χριστῷ Ἰάκωβε· ὡς οὖν, κοινωνὸς παθημάτων, δόξης ἐχρημάτισας ὄντως, καὶ τῆς βασιλείας νῦν συμμέτοχος.

Μέλη, θεριζόμενος σαρκός, καὶ τὰς ἀφορήτους ὀδύνας, τῶν αἰκισμῶν καρτερῶν, Μάρτυς ἀξιάγαστε, Χριστοῦ Ἰάκωβε, καὶ τυράννων ὠμότητα, πατήσας ἀνδρείως, νίκης τὸν πολύτιμον, στέφανον εἴληφας· ᾧ νῦν ἐγκοσμούμενος Μάκαρ, θείῳ τοῦ Δεσπότου σου θρόνῳ, μετὰ τῶν συνάθλων σου παρίστασαι.

Ἔχων, παῤῥησίαν πρὸς Χριστόν, πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν σὴν σεπτὴν ἑορτήν, Μάρτυς παναοίδιμε, θερμῶς προΐστασο, τῶν κινδύνων ῥυόμενος, παθῶν ἀπαλλάττων, πάσης περιστάσεως δεινῶν λυτρούμενος, νέμων καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, θείαις σου ἐντεύξεσιν ὅπως, τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς σου δοξάζωμεν.

Δόξα, Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Καρτερῶν ἐν ἀθλήσει, Μάρτυς Ἰάκωβε, τὸ σῶμά σου παρέδωκας διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν· καὶ μελιζόμενος χεῖρας καὶ μηρούς, καὶ βραχίονας καὶ κνήμας καὶ τοὺς δακτύλους, καὶ τελευταῖον τὴν κάραν σου, ἀνίπτασαι ἐν οὐρανοῖς, συμβασιλεύειν τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός. Διὸ Ἀθλούντων κράτιστε, μὴ διαλίπῃς ἱκετεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενό-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει κατὰ τὴν σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν, ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψαλλομένην, τοῦ Ὁσίου Παλλαδίου· ὅς τις ὅμως ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις ἀναφέρεται μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ, κατὰ τὴν κη'. Ἰανουαρίου. Ἔστι δὲ Ποίημα Ἰωσήφ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου τούτου, οὗ ὁ Κανών, πρὸς τό, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου μελουργηθείς, φέρει ταύτην τὴν Ἀκροστιχίδα. Τὸν σὸν γεραίρω παμμάκαρ βίον Πάτερ.

Digitized by Google

μενον δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε. Διὸ δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀπάλλαξον, ὅπως τὴν στενὴν καὶ εὐθεῖαν, τρίβον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρθένε φέρουσαν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν; τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; Ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ἐθαυμαστώθης Ἰάκωβε, ἐν ταῖς βασάνοις πάσαις μακροθυμήσας· τῶν γὰρ δακτύλων καὶ τῶν χειρῶν, καὶ βραχιόνων ἐκκοπέντων σου, ὁμοίως καὶ ποδῶν καὶ κνημίδων σου, μέχρι μηρῶν ἐκαρτέρησας· λοιπὸν εὐχομένου σου, καὶ τὴν σεπτήν σου κάραν ἀπέτεμον. Μάρτυς πολύαθλε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ Χριστοῦ δεόμενος ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ καλλονὴ Ἰακὼβ, ἣν ἐξελέξατο Θεὸς, ἣν ἠγάπησεν· ἡ θύρα τῶν σωζομένων· ἡ φλογοφόρος λαβίς· τῆς ἀρᾶς ἡ λύσις παντευλόγητε· γαστὴρ θεοχώρητε· πεπτωκότων ἀνόρθωσις· ἁγιωτέρα, Χερουβὶμ καὶ τῆς κτίσεως, ὑπερέχουσα· δυσθεώρητον ὅραμα· ἄκουσμα τὸ καινότατον· ἀνέκφραστον λάλημα· ἅρμα τοῦ Λόγου νεφέλη, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν ἥλιος, Χριστὸς καταυγάζων, τοὺς ἐν σκότει καὶ παρέχων, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ ἀμνὰς, ποτὲ ὁρῶσα, πρὸς σφαγὴν ἐπειγόμενον, προθύμως κατηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ· Ποῦ πορεύῃ Τέκνον μου γλυκύτατος; Χριστὲ τίνος χάριν, τὸν δρόμον τοῦτον πεποίησαι; μήτοιγε γάμος, ἐν Κανᾷ πάλιν ἕτερος, οἶνον ὅπου πρὶν, ἐξ ὑδάτων τετέλεκας! Δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σου, Υἱέ μου παμφίλτατε· μή με παρίδῃς οἰκτίρμον, σιγῶν ἐμὲ τὴν τεκοῦσάν σε, Θεὲ ὑπὲρ λόγον, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν Πέρσην Ἰάκωβον ἐν ᾄσμασι Μάρτυρα μέλπω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενος, στεφανηφόρος ἔνδοξε, Μάρτυς Ἰάκωβε, φωτοφόρον μοι αἴγλην, καὶ χάριν οὐρανόθεν, δίδου πρεσβείαις σου.

Ὄρθρος ἡμῖν, ἔλαμψας ὥσπερ πολύφωτος, Ἀνατολῆς ὁρμώμενος, καὶ κατελάμπρυνας, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, λαμπρότητι τῶν ἄθλων, μάκαρ Ἰάκωβε.

Νεανικὴν, ἔνστασιν ἐπιδειξάμενος, ὡς νικητὴς ἠξίωσαι, τῆς ἀναῤῥήσεως, καὶ τελείων ἐπάθλων, καὶ δόξης αἰωνίου, Μάρτυς Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον.

Προφητικαὶ, σάλπιγγες σὲ προηγόρευσαν, τὸ ἐπὶ σοὶ Μυστήριον, μυσταγωγούμεναι, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πόῤῥωθεν ὁρῶσαι, τὰ σὰ θαυμάσια.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἐγένου ἐκλεκτὴ Χριστοῦ ὡς ἄμπελος, δρεπάνῃ βασάνων καθαιρουμένη, καὶ πολὺν τὸν καρπὸν φέρουσα, τοῖς ληνοῖς τοῦ Σωτῆρος προσαγόμενον.

Ῥεόντων τὸ φθαρτὸν καὶ εὐδιάλυτον, παρεῖδες ἐμφρόνως Στεφανηφόρε· ὡς ἀγχίνους δὲ προέκρινας, τῶν ἀεὶ προσμενόντων τὸ ἀσάλευτον.

Στεφάνους σοι λαμπροὺς κατατεμνόμενον, τὸ σῶμα ὠμότητι τῶν τυράννων, προεξένησεν Ἰάκωβε, καὶ τρυφῆς Παραδείσου τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ἡνώθη σαφῶς διὰ τοῦ τόκου σου, τοῦ θείου Παρθένε ἡ ἀνθρωπότης, ἑνωθεῖσα καθ' ὑπόστασιν, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων Θεονύμφευτε.

Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ Περσίδος ἀστέρα νεοφανῆ, ὁ Χριστὸς ἀνατείλας τοῖς ἐπὶ γῆς, τὸν θεῖον Ἰάκωβον, καὶ ἀοίδιμον Μάρτυρα, δι' αὐτοῦ τὸν ζόφον, τῆς πλάνης ἀπήλασε, καὶ τοῖς πιστοῖς

Digitized by Google

τὴν χάριν, τοῦ Πνεύματος ἔλαμψεν· ὅθεν οἱ τὴν μνήμην, τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντες, πιστῶς ἑορτάσωμεν, καὶ βοήσωμεν λέγοντες· Ἀθλοφόρε πολύαθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατεῤῥύπωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, οὐδὲ καταφύγιον, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλήν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι τῷ ἀχρείῳ! Διὰ τοῦτο ἱκέτης, πρὸς σὲ τὴν Παναχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σου τὸ Ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νενευρωμένος Ἔνδοξε, τῇ ἐκ Θεοῦ δοθείσῃ πανοπλίᾳ, πυρσολατρῶν πᾶσαν, πλάνην κατέφλεξας.

Ἱλασμὸν ἡμῖν αἴτησαι, τοῖς τὴν σεπτήν σου μνήμην ἐκτελοῦσι, παῤῥησίαν ἔχων, Μάρτυς Ἰάκωβε.

Ἀπορρέοντος αἵματος, οἱ ὀχετοὶ τῶν σῶν μελῶν Τρισμάκαρ, τὴν τῆς πλάνης φλόγα, πᾶσαν κατέσβεσαν.

Θεοτοκίον.

Κυβέρνησόν μου Πάναγνε, τοὺς λογισμοὺς πρὸς εὔδιον λιμένα, τῆς σῆς ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὥσπερ τις γῆ ἀγαθὴ, καὶ καρποφόρος ἀληθῶς γέγονας, τῷ τῶν πικρῶν, βασάνων ἀρότρῳ, τεμνόμενος Σοφὲ, πολύχουν τῷ Κτίστῃ, προσφέρων γεώργιον.

Βέλη πανάριστε, πεπυρωμένα τοῦ ἐχθροῦ ἔσβεσας, λύθρῳ τῶν σῶν, κοπέντων Τρισμάκαρ, σώματος μελῶν· ἐλπίδι γὰρ ὤφθης, καὶ πίστει φραττόμενος.

Ὁλοκαρπούμενος, ὡς ἱερεῖον τῷ Χριστῷ Πάνσοφε, τῶν σῶν μελῶν, δεινῶς κοπτομένων, κατάλληλον ᾠδὴν, καὶ πρόσφορον ὕμνον, ἑκάστῳ προσέφερες.

Νέμοις καθάρσιον, τῶν τῆς ψυχῆς μου μολυσμῶν Ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὰς σὰς ἀλγηδόνας, ἀντίλυτρον διδοὺς, καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων, κρουνούς σου πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ἐπαληθεύουσαν, τῷ σεβασμίῳ καὶ φρικτῷ τόκῳ σου, καὶ τὴν φωνὴν, καρδίᾳ καὶ γλώσσῃ, προσάπτοντες τρανῶς, σὲ νῦν Θεοτόκον ἁγνὴν ὀνομάζομεν.

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νουθεσίαν ἐμφρόνως δεξάμενος, τῶν οἰκειοτάτων σου χαίρων ἐχώρησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Ἔνδοξε, καὶ στεφάνους τῆς νίκης ἀπείληφας.

Ἀλλοτρίῳ καθάπερ ἐν σώματι, πάσχων ἐκαρτέρησας Μάρτυς Ἰάκωβε, καὶ μεληδὸν κοπτόμενος, τῷ Δεσπότῃ τὸν ὕμνον ἀνέπεμπες.

Σωτηρίου προδήλως ἱμάτιον, καὶ τῆς εὐφροσύνης, χιτῶνα δι' αἵματος, τοῦ σοῦ βαφέντα Πάνσοφε, νικηφόρος ὡς Μάρτυς ἐνδέδυσαι.

Μαρτυρίου τὸν δίαυλον ἤνυσας· ὅθεν ἱερόνικον, στέφανον εἴληφας, καὶ νῦν Μαρτύρων τάγμασι, συγχορεύεις Ἰάκωβε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις, Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πεισθεὶς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόψυχε, καὶ τὸ φοβερὸν, κριτήριον φοβούμενος, τῶν Περσῶν τὸ φρόνημα, καὶ τὸν φόβον, Ἰάκωβε κατέπτυσας, καὶ ἀνεδείχθης Μάρτυς θαυμαστὸς, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ ψυχῆς στενάξωμεν πάντες, δάκρυα ἐκχέοντες, καθορῶντες πικρῶς τὸν Μάρτυρα μελιζόμενον· δίκην κυνῶν γὰρ ὠρυομένων συνελθόντες οἱ δήμιοι, τὰ μέλη κατετίτρωσκον τοῦ θαυμαστοῦ καὶ γενναίου ἐν Μάρτυσι Μάρτυρος. Τίς οὖν ὑπάρχει; εἰ δοκεῖ, μικρὸν ὑπο-

Digitized by Google

μείνατε, καὶ λέξω πάντα μετὰ σπουδῆς, πῶς ὡς θῦμα Κυρίῳ προσήνεκται, τὸ σῶμα, ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τῦ Πέρσου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς μεληδὸν, καὶ σφαγὴν Πέρσης φέρων,
Ψυχὴ σεσώσθω, φρούδά μοι μέλη λέγει,
Εἰκάδι Πέρσης ἑβδομάτῃ σφάγη ἐκμελεϊσθείς.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν Βασιλέων, Χριστιανὸς ὢν ἐκ προγόνων, οἰκῶν ἐν Βηθλαβᾷ τῇ πόλει, ἐν χώρᾳ τῶν Ἐλουζησίων, γένους ἐντίμου καὶ περιφανοῦς, καὶ πάνυ παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰσδιγέρδου τιμώμενος. Διὰ δὲ τοῦτο, τῷ παρὰ τοῦ βασιλέως σφόδρα φιλεῖσθαι Περσῶν, ἀπέστη τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως, καὶ συνεφειλκύσθη τῷ βασιλεῖ πρὸς τὴν ἀπώλειαν, ἀπαρνησάμενος τὸν Χριστόν. Ἐπεὶ δὲ ἥ τε μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ γαμετὴ ἠλλοτρίωσαν ἑαυτὰς τῆς κοινωνίας αὐτῦ, καθότι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης τὴν τοῦ Βασιλέως προετιμήσατο, καὶ, διὰ πρόσκαιρον δόξαν, αἰωνίαν, αἰσχύνην ἠλλάξατο καὶ κατάκρισιν, καὶ τοῦτο αὐτῷ διὰ γραμμάτων ἐμήνυσαν, πληγεὶς τὴν ψυχὴν, ἀπέστη τῆς ματαίας τοῦ βασιλέως θρησκείας, καὶ ἀπεκλαίετο ἐφ' οἷς ἐξήμαρτεν, ἀποστὰς ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ. Διάτοι τοῦτο καθίσταται εἰς ἐξέτασιν, τοῦ Βασιλέως λίαν ἐν τούτῳ χαλεπήσαντος. Ὅθεν τὸν πικρὸν ὑπέστη θάνατον, κατὰ μίαν ἑκάστην τοῦ σώματος ἁρμονίαν κατατμηθεὶς, τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν, καὶ βραχιόνων, ὡς περιλειφθῆναι μόνον αὐτῷ μετὰ τῆς κοιλίας τὴν κεφαλήν· εἶθ' οὕτω καὶ ταύτην μαχαίρᾳ ἀφαιρεθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πινούφριος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Πινούφριος ἀρετῶν πολλαῖς χρόαις
Ἐν οὐρανοῖς ἔλαμψεν ὡς ἶρις νέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ναθαναὴλ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. «Ἀφεῖσα κόσμον, πρὸς Θεὸν ψυχὴ τρέχε»,
Ναθαναὴλ ἔκραζε, μέλλων ἐκπνέειν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Στεῤῥότητι νοῦ, καρτερίᾳ τε ψυχῆς κατατεμνόμενος, Μάρτυς τὸ σῶμα ἀπερίτρεπτος, καὶ ἀῤῥαγὴς διετέλεσας, πίστει στηριζόμενος θείᾳ, καὶ κραυγάζων Ἰάκωβε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰθύνας τοὺς σοὺς λογισμοὺς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ ταῖς βασάνοις καταντλούμενος, οὐ κατεκλύσθης, ἀλλ' ἔφερες, ῥᾷον τὰς πληγὰς τῶν ἀνόμων, καὶ τεμνόμενος ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μακαριώτατε, νενικηκότι τὴν ἀτίθασσον, τῦ πονηροῦ ἀγριότητα, καὶ τὴν τοῦ τυράννου μανίαν, καὶ προθύμως κραυγάζοντι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

Ἀδύτου φωτὸς, καὶ λαμπάδος θεϊκῆς καὶ ἀπαυγάσματος, ὤφθης λυχνία χρυσαυγίζουσα, καὶ κόσμον ὅλον αὐγάζουσα, αἴγλῃ τῆς σεπτῆς παρθενίας, καὶ τὺς ψάλλοντας σώζουσα· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ῥώμῃ Θεοῦ κραταιωθεὶς, πονηρῶν τὰς συστροφὰς καὶ παρατάξεις, διεσκέδασας μάκαρ, καὶ κατὰ κράτος ἑλὼν, τῆς νίκης τὸν στέφανον εἴληφας, κράζων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀφαιρέσεις τῶν μελῶν, ὡς προσθήκας ἀγαθῶν Μάρτυς ἑώρας, οὐ τοὺς νῦν βλέπων πόνους, ἀλλὰ τὸ μέλλον σκοπῶν, Μαρτύρων ὡραῖον στεφάνωμα, παρὰ τοῦ δικαίου, Κριτοῦ ηὐτρεπισμένον.

Ὑπομονὴν ὑπερφυῆ, κεκτημένος ἀσφαλὴς καθάπερ πύργος, διετέλεσας Μάκαρ, τῶν δυσμενῶν τὰς ὁρμὰς, ἀτρόμως καὶ βέλη δεχόμενος, κράζων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥώμῃ πολλῇ σοι προσβαλὼν, ὁ ἀρχέκακος ἐχθρὸς καὶ ψυχοφθόρος, καὶ τυράννους ἐγείρας, καταβαλεῖν τῆς ψυχῆς, τὸν τόνον οὐκ ἴσχυσεν Ἔνδοξε· τὴν γὰρ παντευχίαν, Χριστῦ περιεβάλου. **Θεοτοκίον.**

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγήν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. **Ὁ Εἱρμός.**

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυς, συγχορεύων Τρισμάκαρ, καὶ θρόνῳ παριστάμενος Χριστοῦ, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου, καὶ τὴν σὴν φωτοφόρον τιμῶντας εὐφροσύνως ἑορτὴν, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύτρωσαι.

Digitized by Google

Ἔνθα Μαρτύρων οἱ δῆμοι, ἔνθα πάντων Ἁγίων, ἁγίως ἀναπαύεται πληθύς, ἔνθα Δικαίων τὰ πνεύματι, ἔνθα ἡ Ἐκκλησία, τῶν πρωτοτόκων νῦν ἐν οὐρανοῖς, κατεσκήνωσας ὄντως, ὡς Μάρτυς ὦ Ἰάκωβε.

Λαμπαδηφόρος παρέστης, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, δι' ὃν σου τῶν τοῦ σώματος μελῶν, τὴν ἐκκοπὴν ἐκαρτέρησας, καὶ πυρὸς καὶ μαςίγων, τῆς πείρας κατεφρόνησας στεῤῥῶς· διὸ πίστει σε πάντες, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Πεποικιλμένην πορφύραν, δι' αἱμάτων βαφεῖσαν, τῶν σῶν νῦν περικείμενος Χριστῷ, συμβασιλεύεις Ἰάκωβε· διὰ γὰρ παθημάτων, τῆς ἀπαθείας εὗρες τὴν πηγήν, ἧς τρυφᾷν αἰωνίως, παμμάκαρ κατηξίωσαι,

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν Θεὸν συλλαβοῦσαν, καὶ Θεοῦ γενομένην, Μητέρα κατ' ἀλήθειαν Ἁγνή, σὲ Θεοτόκον δοξάζομεν, τῶν πραγμάτων τῇ φύσει, τὴν κλῆσιν προσαρμόζοντες τρανῶς, καὶ προσφόρως τὴν θείαν, φωνήν σοι προσκομίζοντες.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σο-
» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Περσῶν τὴν πλάνην ἔφλεξας, τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, Χριστοῦ Ἰάκωβε Μάρτυς· ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου δέ, τὸ σῶμά σου τεμνόμενον, τυράννου γνώμῃ πάνσοφε, ἀνέμελπες κατάλληλον, ᾠδὴν καὶ πρόσφορον ὕμνον, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι. Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου· ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε· καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Γεωργίου Σικελιώτου.

Πιστῶς ἀθροισθέντες σήμερον, φιλοθεάμονες, ἀθρήσατε πάλην, ξένην καὶ διαλλάττουσαν, Ἰακώβου τοῦ ἐκ Περσίδος ἡμῖν ἀστράψαντος, δίκην ἀστέρος τοῦ τοῖς Μάγοις φανέντος, καὶ πρὸς τὴν ἀληθῆ ἐπίγνωσιν καθοδηγήσαντος. Οὗτος γὰρ ὁ γεννάδας, ἐν τῷ πίπτειν τοὺς πολεμίους ἀνέτρεπε· καὶ ἐν τῷ ἁρμομελοτομεῖσθαι, τοὺς τυράννους ἐξενεύρου, τῇ ἄνωθεν προμηθείᾳ νευρούμενος, καὶ βοῶν· Εἰ καὶ τὰ μέλη μου αἰσθητὰ ὄντα τέμνετε, ἀλλ' ἐγὼ Χριςόν, νοητῶς μοι τὰ πάντα γινόμενον. Ὅθεν προβλέπων τὴν μέλλουσαν ζωήν, διὰ τοῦ τοῖς πᾶσι προκειμένου θανάτου, πρὸς ἐκείνην ἔσπευσε περᾶσαι· εἰς ἣν καὶ αὐλιζόμενος, αἰτεῖται ἡμῖν, παρὰ τοῦ στεφοδότου Θεοῦ, ἱλασμόν, φωτισμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην αὐτοῦ. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σκότει ἀγνοίας κρατούμενον, καὶ ἀθυμίας δεινῆς, νυσταγμῷ βαρυνόμενον, καὶ στενοχωρίας με, τῷ ζόφῳ καλυπτόμενον, καὶ τοῖς κινδύνοις συμποδιζόμενον, μή με παρίδης, εἰς τέλος φθείρεσθαι. Δέσποινα εὔσπλαγχνε, τούτων πάντων ῥῦσαί με, τῶν πειρασμῶν· σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι, ἐλπίδα μετὰ Θεόν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Πῶς ὑπενέγκω τὴν ἄδικον, Λόγε σφαγήν σου ὁρᾷν; πῶς τὰ θεῖά σου ὄμματα, τὰ τυφλοὺς φωτίσαντα, μεμυκότα τεθέαμαι; πῶς δὲ καὶ χείλη, βλέπω σιγῶντά σου, τὰ μογιλάλων, χείλη ἀνοίξαντα; Σπλάγχνα σπαράχθητε· ῥάγηθι καρδία μου· οὐ φέρω ζῆν· κέκραγε δακρύουσα, πικρῶς ἡ Πάνσεμνος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Νέου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηνάρχου (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθεὶς τῷ Κυρίῳ, σαρκὸς ἔξω γέγονας, κοσμικῆς τε σχέσεως ἱερώτατε, μοναστὴς ἄριστος, πεφυκὼς Στέφανε, καὶ δοχεῖον Θείου Πνεύματος· καὶ γὰρ συγκλείσας σου, οἴκῳ στενοτάτῳ μακάριε τὸ σῶμα ἀνεπτέρωσας, νοῦν πρὸς οὐρανὸν ἐνοπτρίζεσθαι, τὸ ἄῤῥητον κάλλος, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, οὗ προσκυνῶν τὸ ὁμοίωμα, ἤθλησας στεῤῥότατα.

Τεσσαρακονθήμερον, ὡς ὁ Δεσπότης νηστεύσας, ἐν εἱρκτῇ φρουρούμενος, σεαυτὸν πρὸς

(*) Τὸ χειρόγραφον τάττει τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μάρτυρος ἐν τοῖς Ἀπο[δ]είπνοις.

Digitized by Google

ἄθλησιν παρεσκεύασας, ἱερὲ Στέφανε, Μοναςῶν ἔρεισμα, καὶ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα· ὅθεν ὡς θῆρές σοι, οἱ ἀνηλεεῖς ἐπιθέμενοι, ἀρνίον ὥσπερ ἄκακον, σύραντες ἀδίκως ἐσπάραξαν· καὶ μετὰ ἀνόμων, κατέθεντο ἀθλήσαντα στεῤῥῶς, καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύοντα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Λαὸς ὁ παράνομος, παρανομίαις ὑπείκων, παρανόμου Ὅσιε, βασιλέως λίθοις σε ὡς τὸν Πρώταθλον, ἀφειδῶς ἔβαλε, καὶ τὴν κάραν Πάτερ, τὴν ἁγίαν σου συνέτριψε· ταῖς λεωφόροις τε, σύρων ὠμοτάτως ἐξέχεε, τὰ σπλάγχνα σου πανόλβιε, μηδὲ μετὰ πότμον οἰκτείρας σε. Ὢ τῆς σῆς ἀνδρείας! ὢ γνώμης! ὢ πολλῆς ὑπομονῆς! δι᾽ ἧς ἀπείληφας Στέφανε, στέφος, ἀμαράντινον.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἀγῶνας τοῦ σεπτοῦ Ἀθλητοῦ, τοὺς πόνους τοῦ ὁπλίτου Χριστοῦ, εὐφημοῦντες κατὰ χρέος οἱ πιστοί, βοήσωμεν Κυρίῳ· Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, πάσης ἀνάγκης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Εἰρήνη σοι πολλὴ ἐκ Θεοῦ, ἀθλήσαντι γεγένηται, καὶ τὸν σάλον, διελθόντι τῶν δεινῶν, Εἰρήναρχε παμμάκαρ, γενναῖε στρατιῶτα, καὶ πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Συνήθλει σοι γυναίων χορός, καὶ παίδων θεῖος ὅμιλος, σὺν τῷ θείῳ, Ἀκακίῳ καρτερῶς, τελοῦντι τὸν ἀγῶνα, καὶ πλάνην ἐκνευροῦντι, Μάρτυς Εἰρήναρχε μακάριε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Στουδίτου.

Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἱερώτατε Στέφανε, ὥσπερ ὁ μέγας προφήτης Σαμουήλ· καὶ ἐν τῷ ὄρει ἀνελθών, μοναδικῶς εὐηρέστησας αὐτῷ. Αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀπεδύσω ἀνδρικῶς· καὶ ὑπὲρ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ, ἐξορίας καὶ θλίψεις ὑπέστης καρτερώτατα, καὶ δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς ἐνεκαρτέρησας· συρόμενος δὲ καὶ τυπτόμενος, καὶ λιθαζόμενος, καὶ τὴν κάραν συντριβόμενος, τῶν στεφάνων ἠξιώθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκέτευε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας τὴν ἀεισέβαςον μνήμην σου, λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ τῆς μελλούσης θλίψεως, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ᾽ αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τὸν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον ὡς ἑώρακε, μητρικῶς ὠλόλυζε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα· Τί τὸ ὅραμα, Τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρέδωκε, καὶ κατακρινοῦσι, θανάτῳ τῶν ἁπάντων τὴν ζωήν; Ἀλλ᾽ ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ κατ᾽ εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, Ὅσιε Πάτερ, ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνος, ἀντέστης ἀνδρικώτατα, μὴ ὑποπτήξας τοῦ Κοπρωνύμου τὰς ἀπειλάς, ἀλλὰ τῷ τοῦ Πνεύματος ξίφει, τοῦτον ἀπέκτεινας. Διὸ παῤῥησίαν κεκτημένος, πρὸς Θεόν, περίσωζε τὴν ποίμνην σȣ, ἐξ αἱρέσεων πασῶν, Στέφανε πολύαθλε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ ἐνεκρώθης, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ· αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει, καὶ δι᾽ ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς ἀοίδιμε Στέφανε.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται εἷς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχȣ, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χριστὸς στέφει σε Μαρτύρων στέφει, μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Χαρμονικῶς διοδεύσας σὺ τὴν στενήν, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρίου πλατυσμῷ,

δυσμενῶν ἐστένωσας ὁρμὴν, καὶ εὐρύχωρον ζωὴν Μάκαρ κεκλήρωσαι.

Ρ'ίζα σε ἄκαρπος πρώην καρπογονεῖ, Ἄννης ἡ ὁμώνυμος, ὡς τὸν πάλαι Σαμουὴλ, καὶ δοτόν σε δίδωσι Θεῷ, τὴν τοῦ βίου σου Σοφὲ χάριν σημαίνουσα.

Ι'ερωτάτως τῷ θείῳ τῶν Μοναστῶν, προσχωρήσας τάγματι, ὡς φαιδρότητος ἀστὴρ, ἀρεταῖς ἐξέλαμψας πιστοὺς, καταυγάζων μυστικῶς, Ὅσιε Στέφανε.

Στενοχωρήσας τὸ σῶμα τῷ συγκλεισμῷ, τῆς στενῆς οἰκήσεως, ἀνεπτέρωσας τὸν νοῦν, πρὸς τὰ ἐπουράνια Σοφὲ, ἀναβάσεσι καλῶς προσπλατυνόμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀδιόδευτον πύλην τὸ καθαρὸν, τῆς ἁγνείας τέμενος, τὴν καλὴν ἐν γυναιξὶ, τὴν ἁγίαν Δέσποιναν φωναῖς, ἱεραῖς ὁ ἱερὸς λαὸς δοξάσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Εἰρηνικήν μοι προσνέμοις, Μάρτυς, χάριν.

Θεοφάνους.

Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ε'κ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου καὶ τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλούντων με, εἰρηνεύσας μου τὸν νοῦν, Ἀθλητὰ Εἰρήναρχε τὴν σὴν, εὐφημῆσαι γαληνῶς μνήμην ἀξίωσον.

Ι'ερονίκους στεφάνους ὡς Ἀθλητὴς, εἰληφὼς Εἰρήναρχε, μετετέθης ἐκ τῆς γῆς, πρὸς εἰρήνην ἄμαχον καὶ φῶς, καὶ ζωὴν ἀληθινὴν μακαριώτατε.

Ρ'είθροις αἱμάτων τὴν φλόγα τῶν διωκτῶν, κατασβέσας ἤρδευσας, διανοίας τῶν πιστῶν, ἀναθάλλειν ἔρωτα ζωῆς, αἰωνίου εὐσεβῶς Μάρτυς Εἰρήναρχε.

Θεοτοκίον.

Η'ι τὸν ἀχώρητον Λόγον τῇ σῇ γαστρὶ, χωρηθέντα τέξασα, θεοχώρητε σκηνὴ, τῆς στενοχωρούσης με δεινῶς, τρικυμίας τῶν κακῶν Ἁγνὴ ἀπάλλαξον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ο'ι νοῦς σου νεύσει πρὸς Θεὸν, καλλυνόμενος Πάτερ ὡραιότατος ὤφθη, καὶ χαρίσματος παντὸς, ἀνάπλεως ἀληθῶς, καὶ τῆς θείας, μέτοχος λαμπρότητος.

Σ'επτὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τοῦτον Τεκούσης, ἀσπαζόμενος Μάκαρ, βασιλέως δυσσεβοῦς, τὸ δόγμα τὸ δυσσεβὲς, ἐβδελύξω, σθένει Θείου Πνεύματος.

Σιδήρῳ σὲ τὸν σιδηροῦν, κεκτημένον καρδίαν, ὁ παράφρων δεσμεύσας, παραπέμπει φυλακαῖς, ὡς φύλακα τῶν πιστῶν, διδαγμάτων, Στέφανε πανόλβιε.

Τοὺς σοὺς ὡραίους προφανῶς, ἔσχες Ὅσιε πόδας, μαρτυρίου πρὸς τρίβους, βηματίζοντας λαμπρῶς, καὶ κεφαλὰς δυσμενῶν, γενναιόφρον, Στέφανε συνθλάττοντας.

Θεοτοκίον.

Ε'κ σοῦ τῆς μόνης καθαρᾶς, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐσαρκώθη ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτοῦ, τὴν δι' οἶκτον, θείαν συγκατάβασιν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Νευροῦσαι σθένει θεϊκῷ, καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνας, θαρσαλέως παμμάκαρ, ὑπομένων αἰκισμοὺς, καὶ στρέβλας τῶν δυσμενῶν, ἀθλοφόρε, Μάρτυς γενναιότατε.

Ι'σχύν σοι δίδωσι Χριστὸς, Ἀθλοθέτης ὁ μέγας, διολέσαι τὴν πλάνην, καὶ αἰσχῦναι τὸν ἐχθρὸν, καυχώμενον ἀναιδῶς, καὶ εἰκαίως, Μάρτυς φρυαττόμενον.

Καθεῖλε πόνοις ἀνδρικοῖς, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων, ἐναθλήσας κραταιῶς, καὶ μάστιγας καὶ δεσμὰ, ὑπομείνας, σθένει Θείου Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Η'ν εἶδε πάλαι Ἰακὼβ, ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς οὐράνιον ὕψος, θείαν κλίμακα σαφῶς, Μαρίαν τὸ καθαρὸν, τοῦ Δεσπότου, μελψωμεν παλάτιον. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν Μοναστῶν ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθης, τῶν Ἀθλητῶν καλλωπισμὸς ἀνεφάνης, δι' ἀμφοτέρων Στέφανε κοσμούμενος· ὅθεν ἀξιάγαστε, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, ἔλαβες ἀσκήσεως, καὶ ἀθλήσεως Πάτερ. Ἀλλ' ἐκτενῶς Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων, ἱκέτευε Στέφανε.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος, ὅμοιον.

Γῆ καὶ ὑγρὰ τοὺς καρτεροὺς σου ἀγῶνας, κατεμερίσθη Ἀθλητὰ γενναιόφρον, δι' ὧν τῆς πλάνης ἔλυσας τὸ φρύαγμα, καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, μετὰ πάντων Μαρτύρων, δόξαν αἰωνίζουσαν, ἐκληρώσω παμμάκαρ. Ἀλλ' ὑπὲρ πάντων πρέσβευε Χριστῷ, τῶν σὲ τιμώντων, τρισμάκαρ Εἰρήναρχε. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πταιόντων, Ὑπεραγία Δέσποινα περίσωζε ἡμᾶς, πάσης

Digitized by Google

περιστάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τοὺς ἀδιστάκτῳ πίστει σε ἀεί, προσκαλουμένους, Παρθένε πανύμνητε. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρισταμένη Παρθένε, τῷ τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἀνεβόας, ὀδυνηρῶς στενάζουσα, δακρύουσα θερμῶς· Οἴμοι, ὦ γλυκύτατε! πῶς ἀνδρῶν παρανόμων, φέρεις τὰ λακτίσματα, καὶ τὰς τρώσεις τῶν ἥλων, καὶ τῶν κακούργων θάνατον σαφῶς, σῶσαι τὸ γένος, βροτῶν προμηθούμενος;

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Φωτὶ τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, δι' ἐντεύξεως θείας, τυφλαῖς τὸ φῶς, Πάτερ ἐχορήγησας, τὸν σὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν, μιμησάμενος θεόπνευστε.

Ἐφαίνου πόῤῥωθεν, τοῖς θαλαττεύουσι, κυβερνῶν τούτους μάκαρ πρὸς γαληνὸν, ὅρμον θείᾳ χάριτι, προσκαλουμένους σου πιστῶς, Πάτερ Στέφανε τὸ ὄνομα.

Ἱερουργούμενος, καθάπερ σφάγιον, ἱερὸν προσηνέχθης τῷ διὰ σὲ, τεθυμένῳ Στέφανε, καὶ πρωτοτόκων ἐν σκηναῖς, ἀνεπαύσω εὐφραινόμενος.

Σεπτῷ σου ῥήματι, ὁ πρὶν ἡμίξηρος, ὑγιὴς ὅλος ὤφθη καταπλαγείς, Μάρτυς τὴν δοθεῖσάν σοι, χάριν ἐξ ὕψους δαψιλῶς, εἰς ἀνθρώπων περιποίησιν. Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ Πανάμωμε, τῆς σωτηρίας μου, τὰς ἐλπίδας ἐθέμην, ἐπὶ τὴν σὴν, σκέπην καταπέφευγα· γενοῦ μοι Κόρη βοηθὸς, τῶν δεινῶν ἐξαιρουμένη με.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Νομίμως ἔδραμες, νομίμως ἤθλησας, καὶ νομίμως ἐστέφθης τῷ τοῦ Θεοῦ, νόμῳ κρατυνόμενος, καὶ ἀπαράτρωτον σαυτὸν, συντηρῶν Μακαριώτατε.

Μὴ στέργων ἔνδοξε, τῇ πλάνῃ νήχεσθαι, τῇ θεογενεσίᾳ ὡς νουνεχὴς, χαίρων προσκεχώρηκας, φῶς νοερὸν ἀναλαβὼν, καὶ φωστῆρ ἀποδεικνύμενος.

Οὐδόλως ἔκρυψε, βυθὸς δεξάμενος, σὲ πανόλβιε Μάρτυς, ἐπεγνωκὼς, θείων παθημάτων σε, παναληθέστατον Χριστῦ, ὄντα Μάρτυρα Εἰρήναρχε.

Ἱερουργούμεναι, καὶ προθυόμεναι, καὶ ξεόμεναι ἅμα καὶ τῷ πυρὶ, πάντοθεν φλεγόμεναι, οὐκ ἐξηρνήσασθε Χριστὸν, Ἀθλοφόροι ἀξιΰμνητοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας, μετὰ τὴν κύησιν, ὥσπερ ἧς πρὸ τοῦ τόκου· ὅτι Θεὸν, Λόγον ἀπεκύησας, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, μεσιτείᾳ σου Πανάμωμε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Μαρτυρικαῖς ἔστεψε τιμαῖς, τοὺς ἀσκητικούς σου ἀληθῶς, καμάτους Ὅσιε Στέφανε, ὁ ἀγωνοθέτης μόνος Θεὸς ἡμῶν, κατὰ τῶν παλαμναίων ἐνδυναμώσας σε.

Ἀγωνιζόμενος εὐκλεῶς, δῆμον συμμαρτύρων ταῖς εἱρκταῖς, προσομιλῶν Μάρτυς εὕρηκας· σὲ γὰρ ὡς ἀστέρες ἄδυτον ἥλιον, κυκλοῦντες ἐπὶ πλεῖον κατελαμπρύνοντο.

Ῥήμασι θείοις τοὺς ἱεροὺς, Ὁμολογητὰς καὶ μιμητὰς, θείων παθῶν μακαρίζομεν, τοὺς τριακοσίους καὶ τεσσαράκοντα, καὶ δύο, τοὺς ἀθέους καταπαλαίσαντας.

Τριχῶν ἀφαίρεσιν παικτικῶς, ὤτων ἐκκοπὴν τε καὶ χειρῶν, μελῶν τε θείων κατάφλεξιν, ὑπὲρ τῆς εἰκόνος Χριστοῦ ὑπήνεγκεν, ὁ δῆμος τῶν Ὁσίων ὁ εὐκλεέστατος. Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία ἡ τὸν Θεὸν, μόνη ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὸν ὑπεράγιον τέξασα, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀεὶ κηρύττοντας, ἁγίασον καὶ σῶσον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Ῥομφαίᾳ τέτρωται ὁ ἐχθρὸς, τῆς ὑπομονῆς τῆς καρτερᾶς, τῦ γενναιόφρονος Μάρτυρος, καὶ ταῖς τούτυ πτέρναις καθυποτέτακται, καὶ γέλως καθορᾶται καὶ καταισχύνεται.

Ὁ ποὺς σου ἔστη προφητικῶς, Μάρτυς ἐν εὐθύτητι σοφὲ, ἀπεριτρέπτῳ φρονήματι, καθυποσκελίζων τὸν πολυμήχανον, ταῖς τρίβοις μαρτυρίου καλλωπιζόμενος.

Σὺ τὴν κακίαν τῶν διωκτῶν, ἄκακος ἀκέραιος ὀφθεὶς, Μάρτυς ἀπώσω Εἰρήναρχε, καὶ τῇ τελειώσει σου τῇ δι' αἵματος, στεφάνοις ἀφθαρσίας κατεστεφάνωσαι.

Θεοτοκίον.

Νοήσας πόῤῥωθεν μυστικῶς, ὁ τῶν Προφητῶν θεολαμπὴς, χορὸς Παρθένε Θεόνυμφε, θείου τοκετῦ συ βάθος ἀπόῤῥητον, συμβόλοις ἱεροῖς σὲ προδιεχάραξεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ϛ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ῥημάτων σου δύναμιν, ὁ κακίας εὑρετὴς, ὑπενεγκεῖν οὐκ ἴσχυσεν· ὅθεν δεσμοῖς τε Στέφανε καὶ ποιναῖς, θανάτῳ βιαίῳ τε, ὠμοτάτως ὁ πλάνος παραδέδωκεν.

Ὡς ἄρτος ὀπτώμενος, τῷ πυρὶ καὶ ἐκ ποδῶν, ἀνηλεῶς κρεμάμενος, ὁλοκαυτώθης Παῦλε καὶ τῷ Θεῷ, θυσία προσήνεξαι, συναυλίας Μαρτύρων ἀξιούμενος.

Digitized by Google

Νομίμως ἐνήθλησαν, συγκλεισθέντες καὶ πνιγμῷ, τὸν βίον καταλύσαντες, ἐν τῇ Ἐφέσῳ Ὅσιοι Μονασταί, ὀκτὼ καὶ τριάκοντα, οὓς ἐν πίστει καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Στεῤῥῶς τῷ δικάζοντι, ἀντετάξω καὶ πληγαῖς, καταξανθεὶς τὸ σῶμά σου, θανατωθῆναι εἵλου διὰ Χριστόν, τὸν μόνον ἀθάνατον, ἀξιάγαστε Πέτρε μεγαλώνυμε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην πανύμνητον, τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, Χριστιανῶν τὸ τεῖχος τὸ ἀῤῥαγές, τὴν ἄχραντον Δέσποιναν, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ μακαρίσωμεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Ἐπέβης τοῖς ὕδασι, κυβερνώμενος χερσί, ζωαρχικῇ Εἰρήναρχε, καὶ διεσώθης τούτοις τῶν διωκτῶν, βυθίσας σεβάσματα, προσευχῇ ἐπιμόνῳ ἱερώτατε.

Μικρῶν ἀντωνούμεναι, τὰ μεγάλα ἑαυτάς, τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκαν, αἱ ἱεραὶ Γυναῖκες τὸν πτερνιστήν, τῆς Εὔας ἐν πνεύματι, θανατώσασαι ὄφιν τὸν ἀρχέκακον.

Οἱ παῖδες οἱ ἅγιοι, ἱερεῖα καθαρά, καὶ προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ τυθέντι ὡς θῦμα ἀληθινῷ, ἀμνῷ προσηνέχθησαν, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας ἀγαλλόμενοι. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν σεσάρκωται, ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν, Παρθενομῆτορ Κύριος, καὶ τοῖς βροτοῖς ἑνοῦται δίχα τροπῆς, δι᾽ ἄφατον ἔλεος, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενος.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος βʹ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, ἑορτὴν εὐφρόσυνον, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ καὶ πιστῶς, ἀνευφημοῦσα κραυγάζει σοι· Στέφανε θεῖε, Ὁσίων τὸ καύχημα. Ὁ Οἶκος.

Εἰς πᾶσαν γῆν ὡς ἀληθῶς, διέδραμε ὁ φθόγγος τῶν σῶν κατορθωμάτων, σοφὲ Ὁσιομάρτυς, ὧνπερ εἰργάσω θαυμαστῶς· ὅθεν δυσωπῶ σε, παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν ὡς κεκτημένος Ὅσιε, ἱκέτευε τοῦ δοθῆναί μοι λόγον ἐπάξιον, τοῦ ἀνευφημῆσαι τοὺς ἀγῶνας, οὓς ὑπέστης ἐξ ὁρατῶν ἐχθρῶν καὶ νοουμένων· ὃς πρὶν ἀσκητικῶς καθεῖλες, ἁπάσας τὰς κινήσεις τῆς σαρκὸς ἀπονεκρώσας, ἀθλήσει δὲ νῦν τὸν τύραννον ἐτροπώσω, Ὁσίων τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Στεφάνου τοῦ Νέου.

Στίχοι.

Πληγεὶς Νέε Στέφανε τὴν κάραν ξύλῳ,
Εὗρες πρεπόντως οὐχὶ γηράσκον στέφος.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Στεφάνου Νέου κράτα θραῦσαν.

Ὃς ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀναστασίου, τοῦ καὶ Ἀρτεμίου καλουμένου, πατριαρχοῦντος τοῦ ἐν ἁγίοις Γερμανοῦ, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, καὶ Χριστιανῶν γονέων υἱός, Ἰωάννου καὶ Ἄννης. Οὗτος ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τοῖς γράμμασιν ἐσχόλαζε, καὶ καθ᾽ ἑκάστην μετὰ τῆς μητρὸς τῇ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ παρήδρευε, τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκδούς· ὅθεν καὶ τὸ ἀγγελικὸν περιτίθεται σχῆμα τῷ ἑκκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Εὐθὺς οὖν ἐπὶ πλέον πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνας ἑαυτὸν ἐπιδίδωσι, πάσας τὰς τοῦ σώματος περικόπτων ὁρμάς. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ὁ θεσπέσιος Ἰωάννης, ὁ τούτου καθηγούμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, καὶ ὁ μακάριος Στέφανος τὴν ἐπιστασίαν τούτου ἐγχειρίζεται, ἐν τῷ περιωνύμῳ βουνῷ τοῦ Ἁγίου Αὐξεντίου, διανύων τὸν ἀσκητικὸν δίαυλον.

Ἐπεὶ δὲ ὁ τῶν ζιζανίων σπορεὺς πόλεμον ἄσπονδον ἤγειρε κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ μὴ προσκυνεῖν τὰς ἁγίας καὶ σεπτὰς εἰκόνας· Λέων δὲ ἦν ὄργανον τούτου, ὁ ἐξ Ἰσαυρίας ὁρμώμενος· ἀλλ᾽ αὐτὸς μὲν τῆς παρούσης ζωῆς ἀπεῤῥάγη, ὑπὸ τοῦ μακαρίου Γερμανοῦ ἀποκρουσθείς, καὶ διελεγχθεὶς ἱκανῶς. Τὸ δὲ ἐκείνου σκαιότατον γέννημα, Κωνσταντῖνος φημὶ ὁ Κοπρώνυμος, μείζονα δεινὰ κατειργάσατο, πορθῶν καὶ καταστρέφων τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὰς ἱερὰς Εἰκόνας πυρὶ κατακαίων, καὶ τοὺς Μοναχοὺς ἐξορίᾳ καὶ διαφόροις βασάνοις ὑποβάλλων. Οὗτος, μαθὼν καὶ περὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ὡς προσκυνεῖ τὰς ἁγίας Εἰκόνας, καὶ αἱρετικὸν αὐτὸν ἀποκαλεῖ, μὴ πειθαρχῶν αὐτῷ, μηδὲ ὑπογράψαι ἀνέχεται τῇ αἱρέσει, ἀποστείλας ἐκράτησεν αὐτόν. Καὶ μετὰ μυρίας αἰκίας κατέκλεισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, τῇ λεγομένῃ Πραιτώριον, ἐν ᾧ ἐφρουροῦντο καὶ ἕτεροι Μοναχοὶ λογάδες, ἐκ διαφόρων τόπων δι᾽ αὐτὸ τοῦτο συναθροισθέντες, τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα δύο· καὶ ἄλλοι, οἱ περὶ Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν, ἐκ διαφόρων χωρῶν τὸν ἀριθμὸν τριακόσιοι, οἱ μὲν ῥῖνας, οἱ δὲ ὦτα, ἄλλοι ὄμματα ἀφῃρημένοι, καὶ χεῖρας, καὶ γενεάδας· οὓς εὑρὼν ὁ μακάριος Στέφανος, ἠσπάζετο, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπήλειφε, πᾶσαν μοναχὴν κατάστασιν καὶ ἀκολουθίαν ἐν τῷ Πραιτωρίῳ διατελῶν.

Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ βασιλεύς, καὶ ὅτι τὸ Πραιτώριον Μοναστήριον γέγονε διὰ τοῦ Στεφάνου, πληρωθέντος ἤδη ἑνδεκαμηνιαίου χρόνου ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Πραιτώριον τούτου καθείρξεως, ἐκβάλλεται τῆς φυλακῆς, καὶ εἰς γῆν ῥίπτεται, λίθοις βαλλόμενος, καὶ ξύλοις τυπτόμενος. Εἷς δέ τις τῶν φονώντων λαβόμενος ξύλου, καὶ κρούσας κατὰ τῆς μήνιγγος, ἀνεῖλε τὸν Ἅγιον, τῆς ἁγίας αὐτοῦ διαραγείσης κεφαλῆς ἐκ τοῦ κρούσματος, καὶ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν. Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν δημίων ἔσυρον αὐτὸν ἐπὶ τῆς λεωφόρου, γυμνὸν καὶ νεκρὸν τὸ σῶμα· αἵ τε χεῖρες καὶ πόδες αὐτοῦ, λίθοις προσκρούοντες, συνετρίβοντο, καὶ οἱ δάκτυλοι σὺν τοῖς ὄνυξιν ἀπεσπῶντο, ἕως καί τις τῶν τοῦ ἀλάστορος θεραπευτῶν, λίθον μέγιστον ἀκοντίσας, τὴν γαστέρα τοῦ Ὁσίου διέῤῥηξε, καὶ αὐτίκα πᾶσαι αἱ τῶν

σπλάγχνων συνθέσεις εἰς γῆν ἐξεχύθησαν. Καὶ κάπηλός τις δαλὸν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελόμενος, καὶ κρούσας κατὰ τῆς κεφαλῆς, καὶ εἰς δύο μέρη ταύτην διατιμῶν, τὸν ἐγκέφαλον ἐπὶ τὴν γῆν ἔρριψε. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον παρὰ τῶν μιαρῶν ἐκείνων ἐν τῷ πελάγει ἐρρίφη· ὕστερον δὲ παρὰ εὐλαβῶν τινων ἐτάφη ἐν ᾧ νῦν κατάκειται τάφῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας, συρόμενος κατὰ γῆς, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἐπλάσθην, γῆ με δὴ καὶ κτεινάτω·
Πλάςυ γὰρ αὐτῆς Ἀνδρέας τιμῶ τύπυς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πέτρος, τυπτόμενος ὑπὲρ τῶν ἁγίων Εἰκόνων, τελειοῦται.

Στίχ. Ἂν εἰκόνων τύπτωσι τὸν Πέτρον χάριν,
Εὕρωσιν αὐτὸν πέτρινον τῷ σαρκίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἄννα, τυπτομένη πρὸς τὸ κατειπεῖν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τελειοῦται.

Στίχ. Μάστιξιν Ἄνναν εὐτόνως τετυμμένην,
Ἔδειξε Χριστὸς εὐπρεπῶς ἐστεμμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν συμμαρτυρησάντων τῷ Ἁγίῳ Στεφάνῳ, ὑπὲρ τῶν ἁγίων Εἰκόνων.

Στίχ. Τιμῶντες εἰκόνισμα σαρκός σου Λόγε,
Θνήσκουσιν οἱ Ἅγιοι βίαιον μόρον.

Πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν, Ὀρθόδοξοι ὄντες, ἀποταξάμενοι τῷ βίῳ, γεγόνασι Μοναχοί· τοὺς τοιούτους δὲ ὁ παράνομος τιμωρησάμενος βασιλεύς, τοῦ βίου ὑπεξήγαγε. Καὶ γὰρ ἕνα ἐξ αὐτῶν, Βασίλειον καλούμενον, ἐκκαλούμενος πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πλάνην, καὶ μὴ πειθόμενον εὑρών, ἀλλὰ τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων Εἰκόνων σέβεσθαι εἰπόντα, λὰξ κατὰ τῆς γαστρὸς αὐτὸν κρούσας, τὰ ἔγκατα ἐξέχεε, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν. Ἄλλος, ἐγκλεισθεὶς ἐν τῷ Σωσθενείῳ, ῥινοκοπηθείς, ἐν Χερσῶνι ἐξωρίσθη· καὶ μέλλων φονευθῆναι, ἔφυγεν εἰς Χαζαρίαν, ἐν ᾗ καὶ Ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ ὕστερον ἐτελειώθη. Ἕτερος δέ, Στέφανος τοὔνομα, εἰς Σουγδαῖαν ἐξωρίσθη· καὶ πολλοὺς ὠφελήσας, τέλος εὗρε τῦ βίυ. Ὁμοίως δὲ καὶ Γρηγόριοι δύο σὺν ἄλλοις πολλοῖς ἐξορισθέντες, ἐτελεύτησαν. Ἀλλὰ καὶ Ἰωάννης ὁ ἀπὸ Λεγαταρίων, ἐν Δαφνουσίᾳ ἐξορισθείς, καὶ τυπτόμενος συχνῶς, τὸν βίον ἀπέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηνάρχου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑπτὰ Ἁγίων Γυναικῶν.

Στίχ. Τὸν Εἰρήναρχον ἡ φονεύτρια σπάθη
Σῷ Σῶτερ εἰρήναρχε συντάττει μέρει.
Ἔδειξε νεκρὰς ἐν Σεβαστείᾳ πόλει,
Γυναῖκας ἑπτὰ πανσεβάστους τὸ ξίφος.

Εἰρήναρχος ὁ Μάρτυς ἐγένετο ἀπὸ τῆς πόλεως Σεβαστείας. Νέος δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, δήμιος τὴν τάξιν ὑπῆρχε, καὶ τιμωρουμένων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, αὐτὸς ἐξυπηρετεῖ ἐν ταῖς κολάσεσιν. Ἐταζομένων δὲ γυναικῶν Χριστιανῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, παρὰ Μαξίμου ἄρχοντος Σεβαστείας φωτίζεται τὴν ψυχὴν ὁ Εἰρήναρχος ὑπὸ τῆς θείας χάριτος τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἔβλεπε τὰς γυναῖκας ὑπὲρ Χριστοῦ ἀνδριζομένας, καὶ καταισχυνούσας τὸν τύραννον διὰ τῶν παρ' αὐτῶν γενομένων θαυμάτων. Ὅθεν παρρησίᾳ ὁμολογήσας τὸν Χριστόν, καὶ ἑαυτὸν ἀνακηρύττων Χριστιανόν, πρῶτον μὲν τῇ τοῦ Ἄρχοντος προστάξει ἐν τῇ λίμνῃ ἀπερρίφη. Ἔπειτα ἐκ τῆς λίμνης ζῶν ἐξελθών, εἰς κάμινον ἐμβάλλεται πυρός. Καὶ ταύτης παραδόξως διασωθείς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται σὺν Ἀκακίῳ τῷ Πρεσβυτέρῳ, τῷ τοῦτον βαπτίσαντι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Ἐμηνύθη σοι τὸ τέλος τὸ μακάριον, παντουργικῷ βουλήματι· ὅθεν πλείονι ἐπιδοὺς ἀσκήσει σαυτόν, ἐκ δόξης εἰς δόξαν προχωρεῖς, ἀποκτανθεὶς διὰ Χριςόν, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν.

Φερωνύμως τῷ Πρωτάθλῳ συνδεδόξασαι· καὶ γὰρ λιθολευστούμενος, καὶ συρόμενος καὶ τυπτόμενος ἀνηλεῶς, αἱμάτων ἐπλήρωσας τὴν γῆν, καὶ τὴν ψυχήν σου τῷ Θεῷ, χαίρων παρέδωκας.

Ἐν πλατείαις Μάρτυς Στέφανε συρόμενος, ἀνηλεῶς τῆς πόλεως, ἐξωμάλισας μαρτυρίυ τρίβον τοῖς πιςοῖς· ἐν ᾗ ἐπιβαίνοντες στερρῶς, πρὸς τὴν οὐράνιον σαφῶς, πόλιν κατήντησαν.

Θεοτοκίον.

Ἱερώτατοι Προφῆται προεδήλωσαν, Ἁγνὴ ἐμφαντικώτατα, τὸ μυστήριον τῆς σεπτῆς λοχείας σου· καὶ νῦν, ἡμεῖς τὰς ἐκβάσεις τηλαυγῶς, κατανοοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα διαζεύξας σου, τὸν νοῦν Μακαριώτατε, φλογιζόμενος, καὶ πυρὶ καιόμενος σοφέ, τῶν Παίδων ἐβόας τὴν ᾠδήν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάρισται τῶν παίδων θεῖος ὅμιλος, καὶ γυναικῶν ἑπτάριθμος, χορὸς ἅγιος, τοὺς ξεσμὺς, τὸ πῦρ, τοὺς αἰκισμούς, στερρῶς ὑπομείναντες ὁμοῦ, καὶ οὐρανίων ἀγαθῶν καταξιούμενοι.

Ἀπελαύνονται ἐκ μόνης σου προσκλήσεως, τῆς πονηρίας πνεύματα, ἐγνωκότα σε Ἀθλητὴν ἀήττητον Χριστοῦ, Εἰρήναρχε μέλποντα θερμῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ῥᾳθυμίᾳ με κρατούμενον διέγειρον, πρὸς ἐργασίαν Ἄχραντε, θείων πράξεων, ἐνισχύουσά με κατ' ἐχθρῶν, ἀεὶ πολεμούντων με δεινῶς, καὶ ἐναντίοις λογισμοῖς, δελεαζόντων με.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Μανικώτατοι ὥσπερ θῆρες συνέλαβον, τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον, παίοντες, κτείνοντες, καὶ μετὰ ἀνδρῶν, ἀνομούντων συνθάπτοντες, οἱ παρανομίᾳ, συζῶντες εἰς αἰῶνας.

Digitized by Google

Ἀπηνῶς σου τὴν κάραν ἐχθρὸς συνέτριψεν, ἣν Θεὸς ἐν ὑψίστοις, στέφει κατέστρεψε, τῷ νικητικῷ, Στεφανῖτα πολύαθλε, κλέος τῶν Μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων.

Καρτερῶς τῷ διώκτῃ ἀντιταττόμενος, ὁ θεόφρων Ἀνδρέας πληγαῖς συγκόπτεται, καὶ ἀνηλεῶς θανατοῦται ὁ δίκαιος, μέλπων τῷ Δεσπότῃ, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἁγιώτατος οἶκος ἤδη γενόμενος, τὸν ἐν πᾶσιν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ἔσχες ἐν τῇ σῇ, ἐνοικοῦντα πολύαθλε, Στέφανε καρδίᾳ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥαντισμῷ θείῳ λύθρῳ Θεοχαρίτωτε, ἐκ πλευρᾶς κενωθέντος, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τὸν ἐκ πονηρᾶς ἁμαρτίας προσόντα μοι, ῥύπον δυσωπῶ σε, ἀπόπλυνον Παρθένε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Τῶν αἱμάτων τῷ λύθρῳ ἐπισταζόμενος, καὶ μαστίγων τῷ κάλλει καλλωπιζόμενος, τῷ Νικοποιῷ, παραστὰς ὦ Εἰρήναρχε, νίκης τὰ βραβεῖα, πρὸς τούτου ἐκομίσω.

Ὑψωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, διωκτῶν ἐπηρμένην ὀφρὺν κατέαξας, καὶ εἰδωλικόν, ἐταπείνωσας φρύαγμα, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Εἰρήναρχε παμμάκαρ.

Συμπαθείας με θείας Μάρτυς ἀξίωσον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων ἀπολυτρούμενος, πίστει σε θερμῇ, τὸν τιμῶντα Εἰρήναρχε, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν προσπεφευγότα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον· ἀπορρήτων πραγμάτων χαῖρε φανέρωσις· ἄκουσμα φρικτόν, δυσθεώρητον ὅραμα· χαῖρε τῶν πεσόντων, ἀνάκλησις Παρθένε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
» ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἰδὼν ἀγάλλῃ Ἀγγέλων τάγματα, Πατριαρχῶν, Ὁσίων, Προφητῶν, Ἀποστόλων τε, καὶ Δικαίων ἁπάντων Θεόπνευστε· οἷς συμπεριπολεύων, μνήσθητι, πρόστηθι, τῶν εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, μακαριζόντων σε.

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος, ὡς οὐρανὸς κατάστερος θαυμάτων λαμπρότησι, καὶ στιγμάτων ἁγίων γεγένησαι, πάντων τὰς διανοίας, τῶν εὐφημούντων σε, Στέφανε λαμπρύνων ἀληθῶς Μάρτυς πολύαθλε.

Στεῤῥοῖς ἀσκήσεως ἀγωνίσμασι, καταβαλὼν τοῦ σκότους τὰς ἀρχὰς Πάτερ πρότερον, ἐπ' ἐσχάτων ἀθλήσας στεῤῥότατα, παντελεῖ ἀπωλείᾳ, ταύτας παρέδωκας, Στέφανε Μαρτύρων καλλονὴ Ὁσίων καύχημα.

Ἡ σὴ περίδοξος μνήμη σήμερον, φωτιστικαῖς ἀκτῖσι χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, καταυγάζει τὰ τῆς γῆς πληρώματα· ἣν ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν ἑορτάζοντας, φώτισον ἁγίασον ἡμᾶς, Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτωτε, τῶν ἱερῶν Μαρτύρων ἀληθῶς τὸ κραταίωμα, καὶ Ὁσίων ἁπάντων τὸ καύχημα, σῶσον ἡμᾶς κινδύνων, καὶ περιστάσεων, καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Αὐτὸ τὸ ἔσχατον καὶ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατείληφας Θεόφρον Εἰρήναρχε, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας, ψάλλων σὺν Ἀσωμάτοις· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Τριὰς ἡ παντουργός, καὶ παντοδύναμος.

Ῥυσθεὶς παγίδων τῶν θηρευόντων σε, πρὸς καλιὰν οὐράνιον κατέπαυσας Ἔνδοξε, καὶ Μαρτύρων συνήφθης στρατεύμασι, μετὰ τῶν σῶν συνάθλων· ὅθεν γεραίρομεν, μνήμην τὴν ὑμῶν, περιχαρῶς πανηγυρίζοντες.

Ἰσχὺν καὶ κράτος Χριστὸν τιθέμενος, τὸ χαλεπὸν βασάνων διεπέρασας πέλαγος, καὶ τοὺς ἄνω λιμένας κατέλαβες, ὅλος ὡραϊσμένος, ὅλος τοῦ Πνεύματος, ταῖς φωτοχυσίαις, δαψιλῶς περιχεόμενος.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν τὸ θαῦμα τὸ ἀκατάληπτον, τοῦ τοκετοῦ τοῦ σοῦ Παρθενομῆτορ μὴ σθένοντες, σιωπῇ τοῦτο μᾶλλον δοξάζομεν, καὶ σὲ δοξολογοῦμεν, τὴν παμμακάριστον, μόνην καὶ καλὴν ἐν γυναιξίν, ὦ Παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς

Ἐκομίσω πρὸς Χριστοῦ, διπλοῦν τὸ στέφος Στέφανε, ἀσκήσας ὑπερβαλλόντως, καὶ μαρτυρήσας ὡς αὐτοῦ, εἰκόνα σεβαζόμενος, πάντων τε τῶν Ἁγίων· μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ, ὅμοιον.

Τοὺς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, μὴ προσκυνοῦντας Στέφανε, κατῄσχυνας ὡς ἀθέους,

Digitized by Google

καὶ μαρτυρίου καλλοναῖς, καὶ στίγμασι κεκόσμησαι· διὰ τοῦτο πιστῶς σε, ἀεὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Δέσποινα ἁγνή, καὶ μόνη ἀπειρόγαμε, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, σὺ δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Λυτρωτὴν ἡμῶν, σῶσαι κόσμον ἐκ πάντων, κακῶν τε καὶ θλίψεων.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'.

Ἀφιερωθεὶς τῷ Θεῷ ἐκ κοιλίας μητρικῆς, ὡς ἄλλος Σαμουήλ, Ὅσιε Στέφανε, φερωνύμως στέφανος ἀνεδείχθης τῶν πιστῶν εὐσεβείας βακτηρία καὶ ἑδραίωμα, καὶ τοῦ Θείου Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον. Αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαῤῥοῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστι· πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ῥομφαία τὴν καρδίαν σου διῆλθε Πάναγνε, ἡνίκα τὸν υἱόν σου, ἐπὶ Σταυροῦ προσέβλεψας, καὶ ἐβόας· Μὴ ἀτεκνόν με δείξῃς, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, ὁ συντηρήσας με μετὰ τόκον Παρθένον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Νοεμβρίου ΚΗ'. ἑορτάζονται καὶ οἱ ἐν Τιβεριουπόλει (τανῦν Στρωμνίτσῃ, ἢ Στρουμίτσῃ), ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, ἐν ἔτει 361, ἀθλήσαντες δεκαπέντε Μάρτυρες, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσί, Τιμόθεος καὶ Θεόδωρος Ἐπίσκοποι, Πέτρος, Ἰωάννης, Σέργιος, Θεόδωρος καὶ Νικηφόρος Ἱερεῖς, Βασίλειος καὶ Θωμᾶς Διάκονοι, Ἱερόθεος, Δανιήλ, Χαρίτων, Σωκράτης, Κομάσιος, καὶ Εὐσέβιος Μοναχοί. Κατὰ δὲ τὸν τοῦ Νικοδήμου Συναξαριστήν, προστίθεται καὶ δέκατος ἕκτος τὴν κλῆσιν Ἐτιμάσιος.

Τῶν Μαρτύρων τούτων ὁ μὲν βίος συνεγράφη ὑπὸ Θεοφυλάκτου Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας. Ἡ δὲ ἑορτάσιμος αὐτῶν Ἀκολουθία, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Τιβεριουπόλεως Μητροπολίτου Κωνσταντίνου τοῦ Καβάσιλα, καὶ τυπωθεῖσα ἐν Μοσχοπόλει κατὰ τὸ 1741 ἔτος, μετετυπώθη ἔπειτα εἰς φυλλάδα πάλιν χωριστὴν κατὰ τὸ 1830, ἔτος, ἐν Γαλατᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δαπάνῃ τοῦ πρότερον μὲν Τιβεριουπόλεως, ὕστερον δὲ Ἀδριανουπόλεως Μητροπολίτου, Γρηγορίου τοῦ Βυζαντίου. Χάριν δὲ τῶν πρὸς τοὺς Μάρτυρας τούτους εὐλαβείᾳ φερομένων Χριστιανῶν, τίθενται ἐνταῦθα τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτῶν καὶ τὸ Κοντάκιον, ἂν καὶ κακόζηλον ὀλίγον τὸ πρῶτον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγα καύχημα ἡ Τιβερίου, καὶ ὀχύρωμα τοὺς Ἱεράρχας, Ἱερεῖς τε καὶ Λευΐτας κατέχουσα· τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην ἐλέγξαντες, τῶν ἀσεβούντων νικηταὶ ἀνεδείχθησαν. Οὗτοι δαιμόνων ἀποσοβοῦντες τὰς φάλαγγας, ῥῶσιν δωροῦνται πιστοῖς οἱ πεντεκαίδεκα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ πεντεκαίδεκα Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, τῆς Τιβερίου οἱ στεῤῥοὶ πολιοῦχοι, ὥσπερ ἀστέρες σήμερον ἀνίσχουσι φαιδροί, Τιμόθεος Θεόδωρος, οἱ κλεινοὶ Ἱεράρχαι, Εὐσέβιος, Κομάσιος, καὶ ὁ θεῖος Σωκράτης, σὺν τῇ δεκάδι τῶν συναθλητῶν, πᾶσι θαυμάτων ἀκτῖνας πυρσεύοντες.

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Φωτοφανείαις σαφῶς πεπυρσευμένος, παμμάκαρ Παράμονε, τοῦ θείου Πνεύματος, σκότος βαθύτατον τέλειον, ἀπεβδελύξω, πολυθεΐας καὶ ηὐτομόλησας, εὐθέτου λαβόμενος, καιροῦ πανόλβιε, πρὸς τὰ προκείμενα σκάμματα, γενναιοφρόνως· καὶ νικηφόρος ὀφθεὶς κατέβαλες, τὸν ἀλαζόνα καὶ πολέμιον, πάντων βροτῶν, μεγαλύνων Χριστόν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Διὰ τὸν πάντων Θεὸν καὶ Βασιλέα, δῆμον πολυάριθμον κατασφαττόμενον, κατανοήσας Παράμονε, τῷ θείῳ ζήλῳ, ὅλως ἐθέλχθης καὶ ἀνεβόησας· Χριστοῦ δοῦλος γνήσιος ὑπάρχω πάντοτε· γνῶτε παράνομοι τύραννοι· καὶ ὡς ἀρνίον, ἄκακον θύεσθαι νῦν αὐτόκλητος, παρεγενόμην· μὴ οὖν μέλλετε· θῦμα δεκτὸν τῷ τυθέντι σαρκί, δι' ἐμὲ ἑκουσίως, τοῦ γενέσθαι κατεπείγομαι.

Τῇ ἑπταρίθμῳ τιμώμενος δεκάδι, τριπλῇ τε ὁ τίμιος, ἑκατοντάδι χορός, τῶν Ἀθλοφόρων πολύθεον, καθεῖλε πλάνην, παρανομούντων διὰ τῆς πίστεως· μεθ' οὗ ἐστεφάνωσαι, ἀγωνισάμενος, γενναιοφρόνως Παράμονε, καὶ ταῖς χορείαις, τῶν Ἀσωμάτων χαίρων ἠρίθμησαι·

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει κατὰ τὴν σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν, ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψαλλομένην, τοῦ Ἁγίου Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακι, τοῦ κατὰ τὴν κϛ'. τοῦ παρόντος ἀναφερομένου μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Τοῦ Ὁσίου τούτου ὁ Κανών, πρὸς τό, Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, μεμελουργημένος, ἀκροστιχίζει οὕτως· Ἀκάκιον τὸν ἄριστον ὑπήκοον ᾄσμασιν ᾄδω. Θεοφάνους.

Digitized by Google

μεθ᾽ ὧν δυσώπει πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς σὲ ἀνευφημοῦντας, καὶ γνησίως μακαρίζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου, ὅτι πάντα κέκτημαι ἅπερ μισεῖ ὁ Θεὸς, σάρκα μολύνας καὶ πνεῦμά μου, καὶ νῦν ἐννοίαις, καὶ ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς· γλώσσῃ κατακρίνων τε τοὺς ἁμαρτάνοντας, αὐτὸς τὰ χείρω ἐργάζομαι. Θεογεννῆτορ, τούτων μοι δίδου πάντων διόρθωσιν, ἵνα ἐκνήψας τῆς κακίστης μου, συνηθείας προσπέσω καὶ κλαύσωμαι, ἃ δεινὰ εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ᾽ ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ χαρίσομαι τούτοις, βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦτον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὑμνεῖν σε τὴν σὴν νῦν δίδου Μάρτυς χάριν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος δʹ. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ὑμνοῦντος, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Μάρτυς Παράμονε, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν καρδίαν μου φώτισον, καὶ παραμένει θείαις με, νομοθεσίαις ἐνδυνάμωσον.

Μαρτύρων, περιφανῶς τὴν εὔκλειαν, μάκαρ ἐπλούτησας, μαρτυρικαῖς ἐμπρέψας καλλοναῖς, καὶ ὡραίοις ἐν στίγμασιν, ὡραιωθεὶς Παράμονε· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ναμάτων, ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος, ὑπάρχων ἔμπλεως, τοὺς ἀθεΐας καύσωνι δεινῷ, ἐκτακέντας ἐδρόσισας, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἔνδοξε, τῆς ἀναπαύσεως ὡδήγησας.

Θεοτοκίον.

Ἐν χρόνῳ, τὸν ἔξω χρόνου τέτοκας, βροτὸν γενόμενον· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε Ἁγνή, ὡς υἱόν σου καὶ Κύριον, τὰ τῆς ψυχῆς μου χρόνια, πάθη ἰάσασθαι πανάμωμε.

Ὠδὴ γʹ. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὴν ἔπαρσιν τοῦ ἐχθροῦ, ταπεινωθεὶς διὰ Χριστὸν ἔθραυσας· καὶ τὰς αὐτοῦ φάλαγγας, ξίφει καρτερίας συνέκοψας.

Ἠκύρωσας πονηρὸν, κατὰ τῆς πίστεως ἡμῶν βούλημα, καὶ καρτερῶς ἤθλησας, Μάρτυς ἀθλοφόρε Παράμονε.

Νενεύρωσαι θεϊκῇ, ὡς στρατιώτης δυνατὸς χάριτι, καὶ χαλεπὰ βάσανα, Μάρτυς ὥσπερ ὄναρ λελόγισαι.

Θεοτοκίον.

Στερέωσόν μου τὸν νοῦν, περιτρεπόμενον πολλοῖς πάθεσι, Μήτηρ Θεοῦ πάναγνε, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ » καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δʹ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς Παράμονος, καρτερικῶς ἐναθλῶν, τοῖς ῥείθροις τοῦ αἵματος, πολυθεΐας πυρὰν, ἐνθέως κατέσβεσεν· ὅθεν τῶν ἰαμάτων, εἰληφὼς θείαν χάριν, δαίμονας ἀπελαύνει, καὶ νοσήματα παύει. Αὐτοῦ Χριστὲ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν χάριν νῦν ἅπαντες, ἀνευφημήσωμεν, Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς δι᾽ αὐτῆς τὴν χαρὰν, τῷ κόσμῳ αὐγάσασαν· λύσιν τῆς ἁμαρτίας, εὑραμένη ἡ φύσις, ἅπασα τῶν ἀνθρώπων, γηθομένη κραυγάζει· Εὐχαῖς αὐτῆς Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν δεινῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ ὡς ἑώρακας, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, Παρθένε πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε, ἀνύμνεις δακρύουσα, Δόξα βοῶσα Λόγε, τῇ φρικτῇ σου βουλήσει· θέλων γὰρ ἐνεκρώθης, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, ῥυόμενος τὸν κόσμον, φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος.

Ὠδὴ δʹ. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἡ καρδία σου ἀνδρείᾳ ὠχυρωμένη, καὶ παῤῥησίᾳ ἔνδοξε, πεπυρακτωμένη, βάσανα πολύπλοκα, νηπίων τοξεύματα, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἐλογίσατο.

Νεκρωθέντας ταῖς προστάξεσι τοῦ τυράννου, τοὺς Ἀθλητὰς θεώμενος, ζῆλον κατ᾽ ἐκείνους, ἔνθεον ἀνέλαβεν, ὁ Μάρτυς Παράμονος, καὶ πρὸς τὸ παθεῖν ηὐτομόλησεν.

Νεανικῶς σε τεινόμενον, καὶ τὰς λόγχας, ἀνηλεῶς νυττόμενον, καὶ τὰς μεθοδείας, τοῦ ἐχθροῦ τροπούμενον, Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ ἀγωνοθέτης Μακάριε.

Digitized by Google

Υπομονὴν ἐκπληττόμενος τῶν Μαρτύρων, καὶ τὴν αὐτῶν τελείωσιν, Ἔνδοξε θαυμάζων, τούτοις ἐκοινώνησας, τῷ ζήλῳ τῆς πίστεως, καὶ τῆς ὑπερτίμου ἀθλήσεως. Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντας τοὺς ἀνθρώπους τῇ παραβάσει, τῷ ζωηφόρῳ τόκῳ σου, Παρθένε Μαρία, πάντας ἀνανέωσας· διό σε δοξάζομεν, καὶ θεοπρεπῶς μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Δῶρον πολυτελὲς σεαυτὸν προσενήνοχας, τῷ Κτίστῃ σου ἐναθλήσας, καὶ τὴν πλάνην νικήσας, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἱδρύματα σοφὲ, τῶν Δαιμόνων καὶ ξόανα, συνέτριψας ἑδρασμένον, λογισμὸν κεκτημένος, ἐν πέτρᾳ θείας πίστεως.

Δαιμόνων τὴν πληθὺν, ἀνδρικῶς ἐτραυμάτισας, τῷ τραύματι τῆς σαρκός σου, Ἀθλητὰ γενναιόφρον· διό σε μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Ὁμότιμος Πατρὶ, ἐνυπάρχων καὶ Πνεύματι, ὁ Κύριος ἐξ ἁγνῶν σου, ἐσαρκώθη αἱμάτων, Ἁγνὴ βροτὸς γενόμενος.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὕπτιος, ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων οὐ γέγονας, ἐγηγερμένος δὲ μᾶλλον, καὶ πρὸς θείαν ἄθλησιν ῥωμαλέος· διὰ τοῦτο, τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἐπέτυχες.

Μαρτύρων, ὁμηγύρει σαυτὸν συγκατέλεξας, τελεωθείσῃ προθύμως, πρὸ τῆς σῆς Ἀοίδιμε μαρτυρίας, καὶ σὺν τούτοις, σωτηρίου παστάδος ἠξίωσαι.

Αἱ λόγχαι, μιμητήν σε Χριστοῦ ἀπειργάσαντο· αἷς τιτρωσκόμενος Μάρτυς, πρὸς αὐτὸν ἀνέπτης στεφανηφόρος, θανατώσας, ὑπομονῆς τοὺς ἄφρονας ξίφεσι. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με, τῶν σκανδάλων τοῦ βίου Πανάχραντε, τὸν ἐν νυκτὶ σκοτομήνης, λογισμῶν ἀτόπως κεκρατημένον, καὶ κακίᾳ, τοῦ δυσμενοῦς ἀεὶ σκοτιζόμενον. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου, καὶ τῶν Ἁγίων τριακοσίων ἑβδομήκοντα συμμαρτύρων αὐτοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Παράμονος νύττεταί σοι, Χριστέ μου·
Γνοὺς γὰρ Θεὸν μόνον σε, σοὶ θνήσκει μόνῳ.
Ξίφει κεφαλὰς ἄνδρες ἑπτάκις δέκα
Σὺν ἑξαπλῇ διδοῦσι πεντηκοντάδι.

Παράμονον δ' ἐνάτῃ κτάνον εἰκάδι ἔγχεα μακρά.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀκυλίνου ἄρχοντος. Πρόφασις δὲ αὐτοῖς τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ τῆς τελειώσεως, αὕτη. Ἐν τόπῳ τῆς Βαλσατίας, καλουμένῳ Ἱερῷ, πολλή τις καὶ πλουσία τυγχάνει θερμῶν ὑδάτων ἀνάδοσις, παραδόξως τὰς νόσους ἰωμένη. Ἐνταῦθα διὰ σώματος θεραπείαν παραγενόμενος ὁ τὴν τῆς Ἑῴας ἀρχὴν διέπων Ἀκυλῖνος, ἕπεσθαι αὐτῷ ἀπὸ Νικομηδείας τοὺς συνειλεγμένους ἀθλητὰς δεσμίους παρεκελεύσατο. Γενόμενος δὲ εἰς τὸ τῆς Ἴσιδος τέμενος, καὶ τὰς μυσαρὰς θυσίας ἐκτελέσας, τοὺς Ἁγίους θύειν τοῖς εἰδώλοις καὶ προσκυνεῖν προσέταττεν. Οὓς ἀπαναινομένους τοῦτο ποιῆσαι, ξίφεσιν ἀναιρεθῆναι πάντας προσέταξε. Καὶ οὕτως οἱ γενναῖοι, θαυμαστοὶ τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ γεγόνασι Μάρτυρες, τῇ αὐτοῦ θείᾳ δυνάμει κραταιωθέντες, τὸν ἀριθμὸν ὄντες τριακόσιοι ἑβδομήκοντα.

Τούτους θεασάμενος ὁ ἅγιος Παράμονος, φωνῇ μεγάλῃ ἐβόησε, εἰπών· Μεγίστην ἀσέβειαν ὁρῶ· ὅτι ὁ μιαρὸς οὗτος τοσούτους δικαίους, καὶ ταῦτα ξένους, ἀλόγῳ κατασφάττει τρόπῳ. Ὁ δὲ ἀκούσας, καὶ ὑπὸ μανίας ἀναφλεχθεὶς, εὐθέως τοῦτον ἀναιρεῖσθαι προστάττει· ὅπερ οὐκ εἰδότα τὸν μακάριον, ἐν ᾧ τόπῳ βαδίζων διετέλει, κατασχόντες αὐτὸν οἱ ἀπεσταλμένοι, οὐκ ἠνέσχοντο ἑνὶ παραχωρῆσαι δρᾶν τὸν φόνον, ἀλλὰ πάντες, ἐπ' ἐφέσει τοῦ δικάζοντος, ταῖς ἰδίαις χερσὶ, καὶ τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἐκχέειν αἷμα ἀθῷον ἠπείγοντο· οἱ μὲν λόγχαις βάλλοντες, οἱ δὲ καλάμους ὀξεῖς, διά τε τῆς γλώττης καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Ἁγίου διελαύνοντες, ἐπ' ἐφέσει τοῦ τυράννου ἐτελείωσαν αὐτὸν ἐν τῷ εἰρημένῳ τόπῳ, καὶ πρὸς τὰς οὐρανίους σκηνὰς διεβίβασαν· καὶ ἐν αὐτῷ τῷ χώρῳ τῶν τριακοσίων ἑβδομήκοντα Μαρτύρων, καὶ ταῖς τούτων θήκαις συνταχθεὶς, κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλουμένου.

Στίχ. Φιλουμένου πείρουσιν ἥλοις τοὺς πόδας,
Χριστὸν φιλοῦντος καὶ Θεῷ φιλουμένου.

Φιλούμενος ὁ Μάρτυς ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως ἐκ Λυκαονίας ὁρμώμενος, καὶ τὸν σῖτον κομίζων ἐν τῇ τῶν Γαλατῶν χώρᾳ. Φίληκι οὖν τῷ ἡγεμόνι Ἀγκύρας διαβληθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, ἡλοῦται πρῶτον τοὺς πόδας σιδήροις, καὶ αἰκίζεται. Εἶτα ἀναρτηθεὶς, σπαθίζεται, καὶ εἰς κλίβανον ἐκκαέντα ἐμβάλλεται. Ἐκ τούτων δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἀβλαβὴς διαφυλαχθεὶς, ἡλοῦται αὖθις τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐπὶ τριάκοντα σταδίους ἐλαύνεται, ἕως λειποψυχήσας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης· καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐν Περσίδι· καὶ τῶν Ἁγίων ἓξ Μαρτύρων, οὓς διωκομένους, πέτρα ῥαγεῖσα ὑπεδέξατο αὐτούς.

Στίχ. Ἤνοιξε πέτραν εἰς ταφὴν ἓξ ἀνδράσιν,
Ὁ νεκρὸς εὑρὼν εἰς ταφὴν Χριστὸς πέτραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Οὐρβανὸς, Ἐπίσκοπος Μακεδονίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ χερσὶν οὗτος ἐκπνέων τῶν Ἀγγέλων,
Οὐρβανός ἐστιν, οὗ βίος κατ' Ἀγγέλους.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Διονύσιος, Ἐπίσκοπος Κορίνθου, ξίφει πληγεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Διονύσιος εἷς τελῶν θνηπόλων,
Ξίφος μετελθὼν, εἷς ἐστι καὶ Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Παγκόσμιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σύμπας ὁ κόσμος οὐδὲν ἦν Παγκοσμίῳ·
Ἐδὲμ γὰρ ἦρα καὶ μόνης, ἣν λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πιτυροῦν ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῇ σῇ θελήσει πρὸς σὲ χωρεῖ Χριστέ μȣ,
Ὁ σῶν Πιτυροῦν ἐργάτης θελημάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Οὐαλλερῖνος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Διὰ στέφος πάντιμον οἴσῳ καὶ ξίφος,
Ὁ Μάρτυς ἐκραύγαζεν Οὐαλλερῖνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φαῖδρος, ῥητίνης ζεȣσης καταχυθείσης αὐτῷ, τελειοῦται.

Στίχ. Πολλȣ̀ς πρὸς ἄλλα, πρὸς δὲ ῥητίνης ζέσιν,
Στεῤῥῶς ἀθλȣ̃ντα, Φαῖδρον ἔγνωμεν μόνον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τῶν ἰαμάτων, καὶ τῶν θαυμάτων χάριν σοφὲ, Μάρτυς ἐκ Θεȣ̃ πλουτήσας περιφανῶς, ἰατρεύεις τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὑφαπλουμένων, κολαστηρίων ȣ̓κ ἐφρόντισας, ὅλην τὴν φροντίδα ἔχων ἐν οὐρανοῖς, καὶ κραυγάζων Ἀξιάγαστε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῶν αἱμάτων, Ἀθλητὰ τῷ πυρὶ πᾶσαν ἔφλεξας ὕλην, ἀθεΐας ἔνδοξε πονηρὰν, τῇ δὲ δρόσῳ τῶν θαυμάτων σου, τοὺς ἐν τῷ καύσωνι, τῶν δυσχερῶν δροσίζεις Παράμονε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ μόνη, τὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις κυήσασα· χαῖρε οὐρανὲ καὶ θρόνε Χερουβικὲ, καὶ περίδοξον παλάτιον, τοῦ βασιλεύοντος, τῶν αἰώνων πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἄγρυπνόν σε φύλακα Πιστῶν, κατεπλουτήσαμεν, κατακοιμίζοντα, δαιμόνων φάσματα πάντοθεν, καὶ σαρκὸς ἄγρια κύματα, καὶ καταιγίδας λογισμῶν, Μάρτυς πολύαθλε, τῶν βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥείθροις σῶν αἱμάτων ἱερῶν, πορφύραν ἔβαψας, σαυτῷ παλαίωσιν, μηδόλως μέλλουσαν δέχεσθαι, καὶ λαμπρῶς ὡραϊζόμενος, τὰ ἐπουράνια οἰκεῖς, βοῶν μακάριε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἱερεῖον ὥσπερ καθαρὸν, καὶ θῦμα ἄμωμον, καὶ καλλιέρημα, ὁλοκαυτούμενον ἄνθραξιν, ἱερᾶς Μάρτυς ἀθλήσεως, τῷ ἀθλοθέτῃ σου Χριστῷ, προσήχθης μέλπων σοφέ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε σκιαὶ καὶ Προφητῶν, προδιεχάραξαν, σεπτὰ κηρύγματα, ἀῤῥήτως μέλλουσαν ἔσεσθαι, τοῦ Θεȣ̃ ἡμῶν λοχεύτριαν, θεοχαρίτωτε Ἁγνή· ᾧ πάντες μέλπομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἴδε φωταυγοῦς Ἀθλοφόρου, φωτοφανὴς ἔλαμψε μνήμη, πάντων τῶν Πιςῶν τὰς καρδίας, φωταγωγοῦν τῷ θείῳ Πνεύματι· περιχαρῶς χορεύσωμεν, τοῦτον ἐν πίστει μακαρίζοντες.

Ὡς τῇ ἑπτακύκλῳ δεκάδι, καὶ τῇ τριπλῇ ἑκατοντάδι, ἀκαταγωνίστων Μαρτύρων, συναγελάζων, μεθ' ὧν τὸ σῶμά σου, Μάρτυς Χριστοῦ κατάκειται, σὺν τούτοις πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στάδιον ἀνύσαντες πόνων, πολυειδῶν μεμεστωμένον, καὶ μετὰ Χριστοῦ τοῦ τὸν κόσμον, νενικηκότος λαμπρῶς νικήσαντες, στεφανηφόροι Μάρτυρες, τοὺς οὐρανοὺς περιπολεύετε.

Ἤρθης ἀπὸ γῆς καὶ τὰ γέρα, τῶν σῶν ἀγώνων ἐκομίσω· νῦν δὲ ποταμοὺς ἀναβλύζεις, ἡμῖν θαυμάτων τοῖς σὲ γεραίρουσι, καὶ εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσι Παράμονε.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ψυχῆς μου τὰς κόρας, ἀμαυρωθείσας ἀβλεψίᾳ, τῆς φθοροποιοῦ ἁμαρτίας, Θεογεννῆτορ πάναγνε Δέσποινα· σὺ γὰρ Πιςῶν βοήθεια, καὶ φωτισμὸς ὑπάρχεις Ἄχραντε.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία,
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ Λ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α΄. στάσιν τοῦ α΄. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν Στίχυς ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ παρόντα τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ τῷ Προδρόμου φωτὶ μεμορφωμένος, ὅτε τὸ ἀπαύγασμα τὸ ἐνυπόστατον, τῆς πατρικῆς δόξης ἔφανεν, ἀνθρώπων γένος, δι' εὐσπλαγχνίαν σῶσαι βουλόμενος, τότε πρῶτος Ἔνδοξε, τϋτῳ προσέδραμες, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, τελειοτάτῃ μαρμαρυγῇ αὐτοῦ τῆς Θεότητος· ὅθεν καὶ κήρυξ καὶ Ἀπόστολος, χρηματίζεις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ τῆς Προδρόμου φωνῆς ἐνηχημένος, ὅτε ὁ πανάγιος Λόγος σεσάρκωται, ζωὴν ἡμῖν παρεχόμενος, καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐπὶ γῆς εὐαγγελιζόμενος, τότε τούτῳ Πάνσοφε, κατηκολούθησας, καὶ σεαυτὸν ἀκροθίνιον, καὶ παναγίαν, ὡς ἀπαρχὴν αὐτῷ καθιέρωσας· ὃν καὶ ἐπέγνως καὶ ἐμήνυσας, τῷ συγγόνῳ τῷ σῷ τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ τῷ ἐκ στείρας βλαστήσαντι φοιτήσας, ὅτε ὁ Παρθένιος τόκος ἀνέτειλε, τῆς εὐσεβείας Διδάσκαλος, καὶ σωφροσύνης, ὑποδεικνύων τὴν καθαρότητα, τότε σὺ θερμότατος, τῆς ἀρετῆς ἐραστὴς, Ἀνδρέα μάκαρ γεγένησαι, τὰς ἀναβάσεις, ἐν σῇ καρδίᾳ διατιθέμενος· καὶ ἀπὸ δόξης πρὸς τὴν ἄφραστον, ἤρθης δόξαν Χριςοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος δ΄. Ἀνατολίου.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, καταλιπὼν Ἀπόςολε, ἀνθρώπους σαγηνεύεις, καλάμῳ τοῦ κηρύγματος, χαλῶν ὥσπερ ἄγκιστρον, τῆς εὐσεβείας τὸ δέλεαρ, καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης, τὰ ἔθνη ἅπαντα. Ἀνδρέα Ἀπόςολε, τοῦ Κορυφαίου ὁμαίμων, καὶ τῆς οἰκουμένης ὑφηγητὰ διαπρύσιε, πρεσβεύων μὴ ἐλλίπῃς ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει, καὶ πόθῳ εὐφημούντων πανεύφημε, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡσαΐα χόρευε, λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· προφήτευσον τῇ κόρῃ Μαριὰμ, βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρέπιζου, ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον· ὃν Ἀςὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς α΄. Ἐπιςολῆς Πέτρυ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πέτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Κεφ. α΄. 1.
Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς, ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη. Ἀγαπητοὶ, περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν Προφῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες· ἐρευνῶντες, εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας· Οἷς ἀπεκαλύφθη, ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ διηκόνουν αὐτὰ, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν, διὰ τὸν εὐαγγελισάμενον ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι παρακύψαι. Διὸ ἀναζωσάμενοι, τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ, κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε. Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς τῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου, Χριστοῦ· προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς Κό-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει προσέτι καὶ ἄλλα τρία προσόμοια, πρὸς τὸ, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν· ἐφεξῆς ὅμως οὔτ' Ἀναγνώσματα, οὔτ' Ἀπόστιχα, οὔτε Καθίσματα ἔχει, ὔτε Κανόνα διττόν· ἀλλ' οὐδὲ μετὰ τὰ Δοξαστικὰ ἔχει Καὶ νῦν προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων, ἀλλὰ Θεοτοκίου ἁπλῶς, ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τὰ δὲ ἐνταῦθα Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς τάττει εἰς τὺς Αἴνυς, καὶ μετ' αὐτοὺς μόλις σημειοῖ, Δοξολογία Μεγάλη.

σμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεὸν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥςτε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς. Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλ' ἀφθάρτȣ, διὰ λόγȣ Θεȣ̃ ζῶντος καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι πᾶσα σὰρξ, ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου, ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτȣ̃ ἐξέπεσε· Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει, εἰς τὸν αἰῶνα· τȣ̃το δέ ἐστι τὸ ῥῆμα, τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.
Κεφ. β. 1. Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν, καὶ πάντα δόλον, καὶ ὑποκρίσεις, καὶ φθόνους, καὶ πάσας καταλαλιὰς, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν καὶ ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν, εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηςὸς ὁ Κύριος. Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν, ἔντιμον, καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ Γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτὸν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτὸν, οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Καθολικῆς α΄. Ἐπιςολῆς Πέτρȣ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β. 21. Ἀγαπητοὶ, Χριστὸς ὑπὲρ ὑμῶν ἔπαθεν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· Ὃς λοιδορȣ́μενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Κεφ. γ. 1. Ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα, καὶ εἴ τινες ἀπειθȣ̃σι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν. Ὧν ἔςω οὐχ ὁ ἔξωθεν, ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἐκόσμουν ἑαυτὰς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν· ὡς Σάῤῥα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραὰμ, Κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικȣ̃ντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεςέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες. Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τοὐναντίον δὲ, εὐλογȣ̃ντες· εἰδότες, ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

Καθολικῆς α΄. Ἐπιςολῆς Πέτρȣ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοὶ, Χριστοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν, Κεφ. δ. 1.
σαρκὶ, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε· ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκὶ, πέπαυται ἁμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ, τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον. Ἀρκετὸς γὰρ ὑμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις. Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· οἳ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρȣ́ς. Εἰς τȣ̃το γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. Σωφρονήσατε ȣ̃ν, καὶ νήψατε εἰς προσευχάς· πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτȣ̀ς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν. Ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονȣ̃ντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴτις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴτις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος, ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριςοῦ· ᾧ ἐστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ὁ Πρωτόκλητος Μαθητὴς καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους, συμμορφούμενός σοι Κύριε, Ἀν-

Digitized by Google

δρέας ὁ Ἀπόστολος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοίας πλανωμένους ποτέ, τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ Σταυροῦ σε ἀνελκύσας, προσήγαγέ σοι. Ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ Ὑπεράγαθε, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὑμνήσωμεν οἱ Πιστοί, Πέτρου τὸν σύγγονον, Ἀνδρέαν τὸν Χριστοῦ μαθητήν· οὗτος γὰρ τὴν θάλασσαν, δικτύοις ἐρευνήσας ποτέ, ἰχθύας ἐζώγρησε· νῦν δὲ τὴν οἰκουμένην, τῷ καλάμῳ σαγηνεύει τοῦ Σταυροῦ, καὶ τὰ ἔθνη ἐκ πλάνης ἐπιστρέφει τῷ Βαπτίσματι· καὶ Χριστῷ παριστάμενος, αἰτεῖται τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ πῦρ τὸ νοερόν, τὸ φωτίζον διανοίας, καὶ φλογίζον ἁμαρτίας, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ, ὁ Ἀπόστολος Χριστοῦ καὶ Μαθητής, λάμπει μὲν ταῖς μυστικαῖς ἀκτῖσι τῶν διδαχῶν, ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν ἀφωτίστοις καρδίαις· φλέγει δὲ πάλιν, τὰς φρυγανώδεις τῶν ἀσεβῶν μυθουργίας· τὸ πῦρ γὰρ τοῦ Πνεύματος, τοιαύτην ἔχει τὴν ἐνέργειαν. Ὢ θαῦμα ξένον καὶ φοβερόν! ἡ πηλώδης γλῶσσα, ἡ πηλίνη φύσις, τὸ σῶμα τὸ χοϊκόν, τὴν νοερὰν καὶ ἄϋλον ὑπεδέξατο γνῶσιν. Ἀλλ' ὦ μύστα τῶν ἀρρήτων, καὶ θεωρὲ τῶν οὐρανίων, ἱκέτευε καταυγασθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ποθούμενον Θεόν, ἐν σαρκὶ κατιδὼν ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, θεόπτα Πρωτόκλητε, τῷ μὲν ὁμαίμονι ἐβόας ἀγαλλόμενος· Εὑρήκαμεν ὦ Σίμων τὸν ποθούμενον· τῷ δὲ Σωτῆρι δαυϊτικῶς ἐκραύγαζες· Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ Χριστὲ ὁ Θεός. Ὅθεν καὶ πόθῳ πόθον προσθείς, διὰ σταυροῦ διαβαίνεις, πρὸς ὃν ἐπόθησας, ὡς ἀληθὴς Μαθητής, καὶ σοφὸς μιμητὴς γενόμενος, τοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτοῦ πάθους· διὸ καὶ τῆς δόξης κοινωνὸς αὐτῷ γενόμενος, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου· οἱ δέ, Ἀνατολίου.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει, ἀντὶ καλάμου, τὸν Σταυρὸν ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν· καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπανάγει τὰς ψυχάς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ δῶρον εὐπρόσδεκτον. Ἀεὶ τοῦτον πιστοί, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι:

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ λογικὸς οὐρανός, δόξαν Θεοῦ διαπαντὸς διηγούμενος· ὁ πρῶτος Χριστῷ καλοῦντι, καθυπακούσας θερμῶς, καὶ ἀμέσως τούτῳ συγγενόμενος· ὑφ' οὗ πυρσευόμενος, καθωράθης φῶς δεύτερον, καὶ τοὺς ἐν σκότει, ἀστραπαῖς σου ἐφώτισας, ἀγαθότητα, τὴν αὐτοῦ ἐκμιμούμενος. Ὅθεν τὴν παναγίαν σου, τελοῦμεν πανήγυριν, καὶ τῶν λειψάνων τὴν θήκην, περιχαρῶς ἀσπαζόμεθα, ἐξ ἧς ἀναβλύζεις σωτηρίαν τοῖς αἰτοῦσι, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Πρῶτον τῶν ὀρεκτῶν εὑρηκὼς δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν ἡμῶν περικείμενον, Ἀνδρέα θεόφρον φύσιν, συνανεκράθης αὐτῷ, διαπύρῳ πόθῳ τῷ συναίμονι, βοῶν· Ὃν ἐκήρυξαν, οἱ Προφῆται ἐν Πνεύματι, εὕρομεν δεῦρο, ταῖς αὐτοῦ ὡραιότησι, καταθέλξωμεν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν· ὅπως φωταγωγούμενοι, αὐτοῦ ταῖς λαμπρότησι, νύκτα τῆς πλάνης καὶ σκότος, τῆς ἀγνωσίας διώξωμεν, Χριστὸν εὐλογοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα Θεόν, ὡς ἐκ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας ἐζώγρησας, σαγήνῃ τῶν σῶν λογίων, καὶ συνταράσσεις σαφῶς, ἁλμυρὰς θαλάσσας, ἵππος ἄριστος, ὀφθεὶς τοῦ Δεσπόζοντος, τῆς θαλάσσης ἀοίδιμε· καὶ σηπεδόνα, ἀθεΐας ἐξήρανας, ἅλας τίμιον, ἐμβαλὼν τὴν σοφίαν σου· ἥν περ καὶ κατεπλάγησαν, Ἀπόστολε ἔνδοξε, τῆς μωρανθείσης σοφίας, οἱ ἀναιδῶς ἀντεχόμενοι, Χριστὸν μὴ εἰδότες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Τὸν συναίμονα Πέτρου, καὶ Χριστοῦ Μαθητήν, τῶν ἰχθύων ἀγρευτήν, καὶ ἁλιέα τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον· τοῦ γὰρ Ἰησοῦ τὰ διδάγματα, πάντας ἐξεπαίδευσε τοῖς δόγμασι· καὶ ὡς δέλεαρ ἰχθύσι, τὰς σάρκας τοῖς ἀνόμοις παρέδωκε, καὶ τούτους ἐσαγήνευσεν. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, παράσχου τῷ λαῷ σου εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Digitized by Google

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν Ἁγίων, ἣν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγώ, φησί, τὺς Προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει, ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὗ εἰς προσκύνησιν, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἥξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυφαίυ αὐτάδελφος, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων Ἀνδρέα ἱκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκυμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς θεῖον Μαθητὴν, καὶ Πρωτόκλητον πάντων, Χριστοῦ τῶν Μαθητῶν, εὐφημοῦμέν σε πόθῳ, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· Ῥῦσαι ποίμνην σου, ἣν ἐκ Θεοῦ ἐπιστεύθης, πάσης θλίψεως, καὶ ἀναγκῶν καὶ σκανδάλων, καὶ πάσης κακώσεως.

Δόξα, Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σου σεμνὴ, νῦν ἐκτείνασα οἴκτῳ, βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ Ἁγίου παράσχου, καὶ δίδου ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσασθαι, τοὺς δοξάζοντας, τὸν σὸν πανάγιον Τόκον, καὶ σὲ Δέσποινα, ἐπιγραφομένους Κόρη, ἐλπίδα καὶ καύχημα.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πρῶτον εὑρέ σε, Χριστὸς μολοῦντα (*), μύστην ἄριστον, Ἀνδρέα μάκαρ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ τομῶς διαγγέλλοντα, τῇ οἰκυμένῃ καθάπερ ὑπόπτερον, καταφωτίζοντα ἐθνῶν τὰ συςήματα. Αὐτὸν ὡς Θεὸν παμμακάριστε ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε, Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,
Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ θεῖον κήρυκα, καὶ ἐθνῶν πνευματικὸν, σαγηνευτὴν ἀληθῶς· ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς, εἰς ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεηγόρος· καὶ νῦν πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθένε ἄχραντε, ἀνενδοιάστως ἐχόντων σκέπη ὑπάρχυσα, ἐκ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, πρεσβεύυσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις, καὶ σῶσον πάτας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν, τῦ δ'. Ἤχυ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν. Ζήτει Κυριακῇ β'.

Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος α'.

Ὁ Πρωτόκλητος μαθητὴς Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν.

Μετὰ τοῦτο λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου οἱ δύο.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὠδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
» ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίο-
» νι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ· ὅτι δε-
» δόξασται.

Ὡς μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τεκοῦσα σαρκὶ ἁγνή, Παναγία ἄχραντε, πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Τὰ τραύματα Πάναγνε, τὰ τῆς ψυχῆς μου, καρδίας τὴν πώρωσιν, λογισμοῦ τὴν σκότωσιν, καὶ τοῦ νοὸς ἐκτροπὰς, ἀφάνισον ὡς συμπαθὴς, ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Τὸ φῶς ἡ κυήσασα, τὸν Λυτρωτήν μου, τοῦ σκότους με λύτρωσαι, καὶ βασάνων Ἄχραντε, τῶν αἰωνίων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου.

(*) Ἐγράφετο πρότερον καλοῦντα, ὅπερ ἐστὶν ἀκατάλληλον. Τινὲς διώρθωσαν αὐτὸ εἰς τὰ κληθέντα· ἀλλὰ τοῦτο ἀντέκειται καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν, καὶ εἰς τὰ ἐν τῷ πρώτῳ Τροπαρίῳ τῆς γ'. Ὠδῆς λεγόμενα· Προσέδραμες δίψει οὐ κληθεὶς,..., ἀλλ' αὐθαίρετος. Ὅθεν μετεποιήθη ἡ λέξις εἰς τὸ μολοῦντα· σὺ δὲ ἔκλεξον τὸ κρεῖττον.

Digitized by Google

Νοὸς μου Πανάμωμε, τὰς ἀμαυρώσεις φωτὶ σου ἀπέλασον, ἡ τὸ φῶς κυήσασα· καὶ δώρησαί μοι ἀγαθή, τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ σοῦ, ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀποστόλου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Τὴν τεθολωμένην μου ψυχήν, τῶν ἐννοιῶν τε καὶ λόγων ἐκκάθαρον, τῇ ἐνσκηνωσάσῃ σοι κήρυξ Χριστοῦ, Ἀνδρέα θείᾳ χάριτι, ὅπως καθαρῶς σοι, προσάξω ὕμνον ἐπάξιον.

Τίμιος ὁ Πρόδρομος Χριστοῦ, τῶν ἑαυτοῦ μαθητῶν ἀκροθίνιον, ὁ ἐκ στειρευούσης σε βλαστός, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι Χριστῷ, τῷ δεδοξασμένῳ, Ἀνδρέα χαίρων προσήγαγεν.

Ἔρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀρετῆς τῶν βαθμίδων ἀρξάμενος, καὶ τὰς ἀναβάσεις ἀεὶ μελετῶν, ἐξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως, πρὸς τὴν ἀκροτάτην, Ἀνδρέα δύναμιν ἔφθασας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγή. Χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος. Χαῖρε ἡ λυχνία, καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν δεύτερος τοῦ Ἀποστόλου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ διὰ στύλου πυρός.

Τῷ καλάμῳ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνελθών, Ἀνδρέα πολυΰμνητε, σὺ ἐζώγρησας λαούς, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστός, ὁ σαγηνεύειν διδάξας σε, ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγρεῖν.

Ὁ τῆς πίστεως στύλος, ἡ ἕδρα τῶν ἀληθινῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεόπνευστος, πάντα σήμερον καλεῖ, τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἑορτὴν ἐτήσιον συστήσασθαι· συνέλθωμεν οὖν πάντες πιστοί.

Τὸ θαλάσσιον κύτος, δικτύοις ἐρευνῶν, τῇ τέχνῃ ἁλιεύς, σαγήνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἔθνη φῦλα καὶ λαούς, ζωγρεῖς ἐν Πνεύματι, καὶ τὸν ἄνω βυθὸν πολυθαύμαστε, σαφῶς ἀνακαλύπτεις ἡμῖν.

Μυστοπόλε, αὐτόπτα καὶ ῥῆτορ, τῆς ἀποῤῥήτου γνώσεως Χριστοῦ, ὁ δεξάμενος ἄνωθεν Πνεῦμα Ἅγιον, λαλοῦν ἐν γλώσσαις καθήμενον, τῷ πυρὶ διαιροῦν τὰ χαρίσματα, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα.

Προανάρχου Τριάδος, Μονάδα ὑπερουσίως πίστει προσκυνῶ, οὐ τέμνων τὴν Θεότητα· ἔστι γὰρ ἑνοειδής, ἁπλῆ ἀμέριστος· συνάπτω δὲ αὐτήν, οὐσιότητι προσώπων, καὶ πιστῶς διαιρῶ. Καὶ νῦν.

Βρεφουργεῖται Θεὸς ἐκ Παρθένου, καὶ νεουργεῖ τοὺς φθαρέντας ἐξ Ἀδάμ, καὶ λύει τὸ μεσότοιχον, καὶ τῆς ἔχθρας τὸν φραγμόν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, κατάραν εὐλογεῖ τῆς Προμήτορος ἐξ ἀχράντου Μητρὸς προελθών.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά
» σου Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρα-
» νόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἑδράσας ἐν
» τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ῥῦσαί με πάσης κατακρίσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφεως, τοῦ αἰωνίζοντος πυρός, καὶ τοῦ σκότους Πανάμωμε, ἡ τὸ φῶς ἀποκυήσασα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν Ἁγνή, τὴν φρικτὴν ὅλως δέδοικα· σπεῦσον σῶσον πρὸ τοῦ τέλους, ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σου.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένε πανύμνητε· τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρτίσας κατεστήσατο, κοινωνοὺς θείας χάριτος.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Προσέδραμες δίψει οὐ κληθείς, Ἀνδρέα, ἀλλ' αὐθαίρετος, τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ ὥσπερ ἔλαφος· καὶ πᾶσι ταύτην εὑρὼν ἐκήρυξας, καὶ πιὼν ἐπότισας, ἀφθαρσίας νάματα, κεκμηκότα τῇ δίψει τὰ πέρατα.

Ἐπέγνως τῆς φύσεως θεσμούς, Ἀνδρέα ἀξιάγαστε, καὶ κοινωνὸν τὸν σύγγονον εἴληφας, βοῶν· Εὑρήκαμεν τὸν ποθούμενον· καὶ ὁδοποιήσαντι, τῆς σαρκὸς τὴν γέννησιν, καθηγήσω τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος.

Σαγήνῃ τοῦ λόγου ἐκ βυθοῦ, ἀπάτης ἐσαγήνευσας, τοὺς λογικοὺς ἰχθύας Ἀπόστολε, καὶ τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ ὀψώνιον, καθαρὸν προσήγαγες, λαμπρυνθέντας χάριτι, τοῦ φανέντος σαρκὸς ὁμοιώματι. Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου ἔμεινας ἄφλεκτος· ἐπεί σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσεῖ, φλεγομένην ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Digitized by Google

Ἕτερος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Λόγῳ καλοῦντι· Δεῦρ' ὀπίσω μου, τῷ Χριστῷ εὐθὺς ἠκολούθησε, σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ Κηφᾶς τὸν γενέτην ἐάσαντες, καὶ τὸ σκάφος καὶ τὰ δίκτυα, ὡς πίστεως πρόβολοι.

Τὰ εἰδωλεῖα μετεποίησας, εἰς ναοὺς Θεοῦ Πανσεβάσμιε, καθιερώσας ἐν αὐτοῖς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Βαπτίσματος, οὓς ἡ χάρις ἀνεκαίνισε, δι' ὕδατος Πνεύματι.

Τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, μυστικῶς τῷ κόσμῳ προεύρηκας, τῷ τῆς καρδίας σου ἀγρῷ, κεκρυμμένον Ἀπόστολε, ὃν τῇ πίστει ἐθησαύρισαν, τὰ ἔθνη εὑράμενα.

Ὡς θησαυρὸν τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ λαβὼν Πολυΰμνητε, πᾶσαν ἐπλούτισας τὴν γῆν, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· διό σου τὰ μνημόσυνα, τιμᾷ σὺν τοῖς ἄθλοις σου. Δόξα.

Τὴν ἐν Τριάδι μίαν δύναμιν, ὀρθοδόξως πάντες ὑμνήσωμεν, ἄναρχον ἄκτιστον Θεόν, ὁμοούσιον σύνθρονον, τρισυπόστατον τρισήλιον, αὐτὴν ἀναμέλποντες. Καὶ νῦν.

Πᾶσα μὲν μήτηρ γόνον τίκτουσα, παρθενεύειν ἔτι οὐ δύναται· σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν Χριστόν, Μητροπάρθενος πέφηνας, γαλουχοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, Ἁγνὴ διαμένουσα.

Καταβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πρωτόκλητον πάντων τῶν Μαθητῶν, καὶ αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ ὑπουργόν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε· τῷ γὰρ Ἀμνῷ τῷ αἴροντι, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα, ἀδιστάκτῳ πόθῳ, θερμῶς ἠκολούθησας· ὅθεν καὶ τοῦ πάθους, κοινωνὸς ἀνεδείχθης τοῦ σαρκὶ ὑπομείναντος, ἑκουσίως τὸν θάνατον. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἕτερον, ὅμοιον.

Τῶν εἰδώλων τὰ θράση καταβαλών, τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ἐπιποθῶν, Ἀνδρέα μακάριε, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος, οὐρανόθεν πᾶσι πηγάζων τὰ θαύματα, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, παμμάκαρ Διδάσκαλος· ὅθεν σου τὴν μνήμην, ἐπαξίως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις δοξάζομεν, καὶ πιστῶς μεγαλύνομεν, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου, Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, χλαμὺς ἁλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἅρμα, λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκήνωμα. Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς σου εὐπρέπεια.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν Πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀβ-
» βακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν,
» ἐκήρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη
» ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν
» ἀναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Παρθένε Παναγία, ἀμόλυντε σκηνή, μολυνθέντα πταίσμασι, καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου ῥανίσι καθαρωτάταις, καὶ δὸς μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· Δόξα σοι Ἁγνὴ θεοδόξαστε.

Ναὸς ἡγιασμένος, ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ οἰκήσαντος, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν· αὐτὸν δυσώπει, ἁμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπου ἀποκαθᾶραι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον Πνεύματος.

Ἐλέησόν με μόνη, ἐλέους ἡ πηγήν, Θεοτόκε τέξασα, καὶ λῦσον τὴν δεινήν, τῆς ψυχῆς μου νόσον καὶ πώρωσιν τῆς καρδίας, δακρύων ῥεῖθρα καὶ κατάνυξιν πρὸ τέλους, θείαν δωρουμένη πρεσβείαις σου.

Νοήσας ὁ Προφήτης ἐν Πνεύματι Θεοῦ, Ὄρος σε προέγραψε, κατάσκιον Ἁγνή· τοὺς γὰρ φλογμῷ τῶν ἐγκλημάτων ἐκτακέντας, ἀποκαθαίρεις μεσιτείαις σου Παρθένε, μόνη τῶν βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις.

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ὅρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Ἡ θεία ἐξαναλωτική τε τοῦ χείρονος, τοῦ παντουργοῦ καὶ φωταυγοῦς, Πνεύματος δύναμις ἐν σοί, Ἀνδρέα οἰκήσασα, θεοπρεπῶς πυρίνης γλώττης ἐν σχήματι, τῶν ἀπορρήτων ἀνέδειξε Κήρυκα.

Οὐχ ὅπλα πρὸς ἄμυναν, ἀνείλετο σάρκινα, καὶ πρὸς καθαίρεσιν δεινῶν, ὀχυρωμάτων τοῦ ἐχθροῦ, Ἀνδρέας ὁ πάντιμος, ἀλλὰ Χριστῷ φραξάμενος προσενήνοχεν, αἰχμαλωτίσας τὰ ἔθνη ὑπήκοα.

Τοὺς πόθῳ τελοῦντάς σου, τὴν μνήμην ἐν ᾄσμασιν, ἐκ τῆς ἀφθόνου δωρεᾶς, τοῦ Διδασκάλου σου Χριστοῦ, Ἀνδρέας πανόλβιε, πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως νάματα, ἀναπιμπλῶν μὴ ἐλλίπης πρεσβείαις σου.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν τὸ μέγα, καὶ φρικτόν σου μυστήριον· ὑπερκοσμίους γὰρ λαθὼν, ταξιαρχίας ἐπὶ σὲ ὁ Ὢν καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς ὁ ἐπὶ πόκον Πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἕτερος. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Τὰ δίκτυά σου ῥίψας, καὶ ἄρας τὸν σταυρὸν, δρόμῳ ἠκολούθησας, καλοῦντι τῷ Χριστῷ· καὶ τὴν σαγήνην τοῦ Πνεύματος ὑφαπλώσας ἀντὶ ἰχθύων τοὺς ἀνθρώπους σαγηνεύεις. Δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Τοῦ Πνεύματος τὴν φλόγα, τῇ γλώσσῃ προσλαβὼν, γέγονας Ἀπόστολε, θεόληπτος ἀνὴρ, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη περιπολεύων, καὶ τὰ ἐν τούτοις νοητὰ καταμανθάνων, κάλλη καὶ ἡμῖν ἐκκαλύπτων αὐτά.

Τὴν ἔρημον διψῶσαν, ἐπότισας Σοφὲ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις σου, καὶ ἔδειξας αὐτὴν, πολυγονοῦσαν τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, καρποφοροῦντα τοῦ κηρύγματος τὸν σπόρον. Δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Τὸ ἄφραστόν σου κάλλος, Ἀνδρέας προϊδὼν. Ἰησοῦ, τὸν σύγγονον, ἐφώνησε λαμπρῶς· Πέτρε ὁμαῖμον, εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸν ἐν τῷ νόμῳ καὶ Προφήταις κηρυχθέντα· δεῦρο κολληθῶμεν τῇ ὄντως ζωῇ. Δόξα.

Τριάδα ἐν Μονάδι, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Θεῖον, οὐσίαν μίαν καὶ φύσιν, ἀδιαιρέτως ἀχωρίστως· ἀμερίστως· εἷς γὰρ ἐν Τριάδι προσώπων Θεός.

Καὶ νῦν.

Τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀφράστως ἐν γαστρὶ, συλλαβοῦσα τέτοκας, ἀφθόρως ὡς Υἱόν· καὶ ἡ Τριὰς μὲν προσθήκην ὅλως οὐκ ἔσχε, ἡ δὲ ἁγνεία, ὥσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου, σῴα Θεομῆτορ διέμεινεν.

Καταβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ἑ. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ·
» ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκο-
» μεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζών-
» των, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τὰς κόρας τῆς καρδίας μου, διάνοιξον Ἁγνὴ, βλέπειν με τρανῶς, τὴν θείαν λαμπρότητα, καὶ τὴν σὴν δόξαν τὴν ἀνέκφραστον, ὅπως ἐλέους τύχω, καὶ αἰωνίου δόξης.

Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, τέτοκας Τριάδος Πανάχραντε, φέροντα μίαν τὴν ὑπόστασιν· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

Πανάχραντε ὡς τέξασα, Σωτῆρα καὶ Θεὸν, πρέσβευε ἐκ πάσης με θλίψεως, καὶ νοσημάτων καὶ κακώσεως, σῶον συντηρηθῆναι, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον.

Δυσώπησον ὃν ἔτεκες, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν, σῴζεσθαι τοὺς πίστει σοι κράζοντας· Χαῖρε Παρθένε παναμώμητε, εὐλογημένη μόνη, τοῦ κόσμου προστασία.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἀπείληφας ὃν ἐπόθεις, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, ἐν ἀφθάρτοις σὺν αὐτῷ καταλύσας σκηνώμασι, καὶ τῶν πόνων δράγματα, τῶν σῶν δρεψάμενος ἀξίως· ὅθεν σε ὕμνοις δοξάζομεν.

Ἐπόθησας τὸν Δεσπότην, καὶ τοῦτον ἐδίωξας, τοῖς ἴχνεσι τοῖς αὐτοῦ πρὸς ζωὴν ποδηγούμενος, καὶ τὰ τούτου πάθη, ἀψευδῶς ὑπέρτιμε Ἀνδρέα, μέχρι θανάτου μιμούμενος.

Ἐντείνας σε δυνατὸν, ὥσπερ βέλος Μακάριε, ἐπαφῆκεν εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον ὁ Κύριος τραυματίζων δαίμονας, καὶ δυσσεβείᾳ τοὺς ἀνθρώπους, τραυματισθέντας ἰώμενος.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται οὐρανῶν, αἱ δυνάμεις ὁρῶσαί σε, ἀγάλλονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἥνωνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε, σὲ ἐπαξίως δοξάζοντα.

Ἕτερος. Καταύγασον ἡμῶν.

Ποθήσας τὸν σταυρὸν Χριστοῦ Μαθητὰ, ἐπορίσω τῷ σταυρῷ σου, τὴν ἀκήρατον βασιλείαν, ἣν ὁ πάντας ἑλκύσας σταυρῷ τοὺς θεομύστας, κληροδοτήσει ὑμῖν, τοῖς θεολόγοις αὐτοῦ.

Ἐζήτησας Χριστὸν τὴν ὄντως ζωὴν, καὶ ζητήσας πρῶτος εὗρες· καὶ εὑρὼν μυστικῶς ἐδράξω, καὶ ἔλαβες αὐτὴν ἐν αὐτῷ τῷ δεδωκότι, καὶ γέγονας θησαυρὸς, ζωῆς ἀκαταλύτου.

Τὰ ῥήματα τῶν σῶν ἐνθέων βροντῶν, διηχήθη ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρα γῆς ἦλθεν· ἐκύκλωσαν γὰρ ὥσπερ τροχὸς, καὶ ἔφανάν σου αἱ ἀστραπαὶ, ὡς φησὶ Δαυῒδ τῇ οἰκουμένῃ.

Μνημόνευε ἡμῶν Χριστοῦ Μαθητὰ, τῶν τελούντων σου τὴν μνήμην καὶ τιμώντων, τὰ λείψανά σου· δεήθητι ἀεὶ ἐκτενῶς περὶ τῆς Ποίμνης, ἧς γέγονας ἀπ' ἀρχῆς, φύλαξ καὶ σωτηρία.

Δόξα.

Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Θεὸν, ἀδιαίρετον Τριάδα, Τρισυπόστατον Βασιλείαν,

Digitized by Google

δοξάσωμεν συμφώνως πιστοὶ, ἀκαταπαύστοις θεολογίαις, αὐτὴν πιστῶς ὑμνολογοῦντες.

Καὶ νῦν.

Ἐγέννησας τὸ φῶς, μὴ γνοῦσα τὸ πῶς, ἡ ὁλόφωτος λυχνία, τοῦ ἡλίου λαμπαδηφόρε, καὶ γέγονας ἀΰλου φωτὸς καινὸν δοχεῖον, πηγάζον πάσῃ τῇ γῇ, θεογνωσίας αὐγάς.

Καταβασία. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ·
» Τὴν ζωήν μου Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθο-
» ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κρά-
» ζοντα· Δόξα σοι.

Μολυνθέντα με πολλαῖς, ἁμαρτίαις δυσωπῶ, σὲ τὴν ὄντως ἀγαθὴν, καὶ ἀμόλυντον Σκηνήν· Ἀπόπλυνον, παντοίου ῥύπου, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Κυβερνήτης μοι γενοῦ, θαλαττεύοντι ἀεὶ, ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ βίου πειρασμῶν· καὶ σῶσόν με, πρὸς σωτηρίας, ὅρμον ἰθύνασα.

Τρικυμίαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαὶ, καὶ βυθὸς ἁμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χειμάζουσι· βοήθησόν μοι, Ἁγία Δέσποινα.

Μεγαλεῖά σοι ἀεὶ, ἐποιήσατο Χριστός· ὃν ἱκέτευε ἀεὶ, μεγαλῦναι ἐπ' ἐμοὶ, τὰ πλούσια, αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτε.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Τὴν θάλασσαν τοῦ βίου περαιούμενος, ἐν σκάφει τῷ τοῦ σώματος, τὸν τὰ σύμπαντα διέποντα Χριστὸν, εὗρες κυβερνήτην παμμακάριστε, καὶ πρὸς αὐτὸν μάκαρ Ἀνδρέα, χαίρων προσήνεξαι.

Τὰ πνεύματα τῷ λόγῳ φυγαδεύονται, αἱ νόσοι δραπετεύονται, ψυχικῶν τε παθημάτων ὁ ἑσμὸς, πόῤῥω τῶν νοσούντων ἀπελαύνονται, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δεδομένῃ, Ἀνδρέα χάριτι.

Ὡς κῦμα γαληνὸν πραέῳ πνεύματι, κινούμενον Μακάριε, ἀπεξήρανας θαλάσσας πονηρὰς, τῆς πολυθεΐας θείοις ῥεύμασι, καὶ ποταμοὺς θεογνωσίας, πᾶσιν ἐξέβλυσας.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ Προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ Ἁγνὴ, καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ μετὰ γέννησιν.

Ἕτερος. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ὁ ἐκ τῆς Βηθσαϊδὰ, καταγόμενος ἡμᾶς, ἑορτάσαι συγκαλεῖ, τὴν πανήγυριν αὐτοῦ, προθεὶς ἡμῖν, τὰς ἀριστείας, τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ.

Ὁ τῇ τέχνῃ ἁλιεὺς, καὶ τῇ πίστει μαθητὴς, ὡς βυθὸν διερευνῶν, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τὸ ἄγκιστρον, χαλᾷ τοῦ λόγου, καὶ σαγηνεύει ἡμᾶς.

Τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἐν καρδίᾳ σου τὸ πῦρ περιφέρων Μαθητὰ, κατεβόας τῶν ἐθνῶν· Ἡ φλὸξ ὑμῶν, ἐσβέσθη ὄντως, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Οἱ τῷ ἅλατι τὸν νοῦν, ἀρτυθέντες τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὀψώνια ἡμῶν, κατεγλύκαναν ἡμῖν, τὰ δόγματα, τῆς οὐρανίου, καὶ ἀκηράτου τρυφῆς.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, προσκυνήσωμεν πιστοὶ, τρισυπόστατον φύσιν, ἀμέριστον, βοῶντες· Δόξα, τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ.

Καὶ νῦν.

Εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς, ἐσαρκώθη ὁ Υἱὸς, διὰ Πνεύματος Θεοῦ, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἁγνὴ, καὶ ἔσωσε, τὴν πρὶν εἰκόνα, Θεοκυῆτορ σαφῶς.

Καταβασία. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ Μαθητῶν τὸν πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν· ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· Εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνωθεν μὲν Δαυῒδ ἀναστέλλει ἁμαρτωλὸν, ὡς ἐμὲ, διηγεῖσθαι Θεοῦ εὐλόγως τὰ δικαιώματα· ὅμως πρὸς πίστιν διδάσκει πάλιν, καὶ ἐν δάκρυσι πλείστοις ἐξαγορεύει· Σήμερον γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἐὰν ἀκούσητε, καρδίας μὴ σκληρυνθῆτε, ὥς ποτε Ἰσραὴλ παρεπίκρανεν. Ἐπάγει οὖν τῷ ἑξῆς Ψαλμῷ· Τῷ Κυρίῳ ἡ σύμπασα γῆ ᾄσατε· Εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Συναξάριον.

Τῇ Λ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου, Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Στίχοι.

Ἀντίστροφον σταύρωσιν Ἀνδρέας φέρει,
Φανεὶς ἀληθῶς οὐ σκιώδης ἀντίπους.

Σταυρὸν κακκεφαλῆς τριακοστῇ Ἀνδρέας ἔτλη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Βηθσαϊδὰ, υἱὸς μὲν Ἰωνᾶ τινὸς Ἑβραίου, ἀδελφὸς δὲ Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Κορυφαίου τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Οὗτος πρότερον τῷ Προδρόμῳ καὶ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ μαθητεύεται,

Digitized by Google

ἐκεῖνα τὸ, Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρὰ τοῦ Διδασκάλου ἀκούσας, δακτυλοδεικτοῦντος τὸν Ἰησοῦν, καταλιπὼν αὐτὸν, ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. Καὶ τῷ Πέτρῳ τὸ, Εὑρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρὲτ, εἰπὼν, ἐπεσπάσατο πρὸς τὸν τοῦ Χριστοῦ ἔρωτα. Καὶ ἕτερα πολλά ἐστιν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ Γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος τοίνυν οὕτω τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, ἄλλῳ μὲν Ἀποστόλῳ ἄλλη τις ἐκληρώθη χώρα· τῷ Πρωτοκλήτῳ δὲ ἥ τε Βιθυνῶν, καὶ ὁ Εὔξεινος Πόντος, τῆς Προποντίδος τὰ μέρη, σὺν Χαλκηδόνι καὶ Βυζαντίῳ καὶ Θρᾴκῃ καὶ Μακεδονίᾳ, καὶ τὰ ἕως Ἴστρου φθάνοντα, Θεσσαλία τε καὶ Ἑλλὰς, καὶ τὰ μέρη Ἀχαΐας· ἀλλὰ καὶ Ἀμινσὸς, καὶ Τραπεζοῦς, καὶ Ἡράκλεια, καὶ Ἄμαστρις. Ταύτας δὲ, οὐχ ὥσπερ ὁ λόγος διέρχεται, οὕτω κἀκεῖνος διῆλθεν, ἀλλ᾽ ἐν ἑκάστῃ πόλει πολλὰ τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστὰς, πολλαῖς τε πραγμάτων δυσχερείαις ὡμιληκὼς, εἰ καὶ ῥοπῇ τοῦ Χριστοῦ καὶ βοηθείᾳ πάντων ἐκράτει· ἐξ ὧν μιᾶς πόλεως ἐπιμνησθεὶς, τὰς λοιπὰς τοῖς εἰδόσιν ἐάσω.

Οὗτος τῇ Σινωπέων ἐπιδημήσας, καὶ τὸν λόγον καταγγείλας, πολλαῖς θλίψεσι καθυποβάλλεται· κατὰ γῆς γὰρ αὐτὸν ἐῤῥίπτουν, καὶ χειρῶν καὶ ποδῶν λαβόμενοι εἷλκον, καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ἐσπάραττον, καὶ ξύλοις ἔπαιον, καὶ λίθοις ἔβαλλον, καὶ μακρὰν τῆς πόλεως ἀπεῤῥίπτουν· ὅτε καὶ τὸν δάκτυλον ὀδοῦσιν ἔκοψαν. Ἀλλ᾽ αὐτὸς αὖθις ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος καὶ Διδασκάλου ἄρτιος καὶ ὑγιὴς ἀπὸ τῶν πληγῶν ἐφάνη. Ἐκεῖθέν τε ἀναστὰς, ἤμειψε πλείστας πόλεις καὶ χώρας, τήν τε Νεοκαισάρειαν, τὰ Σαμώσατα, Ἀλανοὺς (ἢ Ἀγαυοὺς), Ἀβασγοὺς, Ζήκχους, Βοσποριανοὺς, καὶ Χερσονίτας.

Εἶτα διαπλεύσας εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ Στάχυν Ἐπίσκοπον χειροτονήσας, καὶ τὰς λοιπὰς χώρας διελθὼν, πρὸς τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον ἔρχεται. Καὶ ξενισθεὶς παρὰ Σωσίῳ, χαλεπῶς ἀσθενοῦντι, ἰάσατο αὐτόν. Καὶ παραυτίκα πᾶσα ἡ πόλις ἐκείνη τῶν Πατρῶν προσῆλθε τῷ Χριστῷ· ὅτε καὶ ἡ Ἀνθυπάτου γυνὴ Μαξιμίλλα, τῶν χαλεπῶν λυθεῖσα τῆς νόσου δεσμῶν, καὶ ταχείας τυχοῦσα θεραπείας, ἐπίστευσε. Καὶ Στρατοκλῆς ὁ σοφώτατος, ὁ τοῦ Ἀνθυπάτου Αἰγεάτου αὐτάδελφος, καὶ ἕτεροι πολλοὶ, νόσους ἔχοντες ποικίλας, ὑγιώθησαν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ Ἀποστόλου.

Διὰ ταῦτα, μανίᾳ περιπεσὼν ὁ Αἰγεάτης, καὶ Σταυρῷ προσηλώσας τὸν Ἀπόστολον, τῆς παρούσης ζωῆς ἐξιστᾷ. Αὐτὸς δὲ, ἀπό τινος μετεώρου κρημνοῦ εἰς γῆν ἑαυτὸν καταβεβληκὼς, συνετρίβη. Τοῦ δὲ Ἀποστόλου τὸ λείψανον, μετὰ πολὺν χρόνον, μετετέθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίου, τῇ τούτου κελεύσει, παρὰ Ἀρτεμίου τοῦ Μάρτυρος· καὶ κατετέθη μετὰ Λουκᾶ καὶ Τιμοθέου ἐν τῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων περιβλέπτῳ τεμένει.

Ὑπόμνημα εἰς τὸν Ἅγιον Ἀπόστολον Ἀνδρέαν τὸν Πρωτόκλητον.

Ἄρτι τοῦ παιδὸς Ζαχαρίου, Ἰωάννου φημὶ τοῦ πάνυ, τὰς ἐρήμους ἀπολιπόντος, καὶ πρὸς τὰς ἐν ἄστει κατελθόντος διατριβάς· ἐκάλει γὰρ τὴν φωνὴν ὁ Λόγος, καὶ τὸν λύχνον τὸ φῶς, ἤδη τῷ κόσμῳ φανὲν, καὶ φωτίζειν ἐπειγόμενον τὰ ἐσκοτισμένα· ὑφ᾽ οὗ καὶ βαπτίζεσθαι ἔμελλε τὸ ὑπὲρ ἡμῶν Βάπτισμα, ὁ καὶ αὐτοῦ τοῦ φωτὸς καθαρώτερος· ἐπεὶ καὶ μαθηταὶ αὐτῷ ἦσαν συνεργοὶ καὶ διάκονοι τοῦ τῶν πολλῶν Βαπτίσματος καὶ τῆς μετανοίας, εἷς τῶν μαθητῶν τούτων καὶ Ἀνδρέας ἦν, ἀνὴρ τά τε ἄλλα σεμνὸς καὶ αἰδέσιμος, καὶ τῷ βάθει τοῦ φρονήματος τὴν ἐν βάθει τοῦ γράμματος ἀνιχνεύων ἀλήθειαν, καὶ τὰ ὑπὸ παραπετάσματι, τῷ λόγῳ, κεκρυμμένας προῤῥήσεις ὑπὲρ Χριστοῦ θηρεύων, καὶ τῷ δηλουμένῳ δι᾽ αὐτῶν προστιθέμενος.

Τούτῳ δὴ τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν μαθητῶν, βουλόμενος ὁ Ἰωάννης μείζονας τῶν ἑαυτοῦ καὶ ὑψηλοτέρας ἐνθεῖναι τὰς περὶ Χριστοῦ ὑπολήψεις, δύο τῶν αὐτοῦ μαθητῶν ἀπολεξάμενος, ὧν ἕτερος Ἀνδρέας ἐτύγχανε, μεθ᾽ ἑαυτοῦ τε ἔχων, καὶ τῷ Ἰησοῦ ἐμβλέψας περιπατοῦντι, Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, λέγει· ἀμέλει, καὶ ἀκολουθοῦσιν ἐκεῖνοι παραυτίκα Χριστῷ, καὶ ὅπου μένει διαπυνθάνονται. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀκολουθοῦντας αὐτοὺς θεασάμενος, Τίνα ζητεῖτε; λέγει. Οἱ δὲ, Ῥαββὶ, φασὶν (ὃ λέγεται, Διδάσκαλε), ποῦ μένεις; Ὁ δὲ, Ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον οὖν, φησὶν ὁ Εὐαγγελιστὴς, καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ᾽ αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ἀνδρέας τοίνυν τῷ ζητουμένῳ περιτυχὼν, καὶ παρ᾽ αὐτῷ μείνας, καὶ μαθὼν ἅπερ ἔμαθε, τὸν θησαυρὸν οὐ κατέσχε παρ᾽ ἑαυτῷ, οὐδὲ ὑπέμεινεν, εἰ μὴ καὶ τῷ ἀδελφῷ κοινώσηται· ἀλλ᾽ ἐπείγεται καὶ τρέχει ταχέως, μεταδώσων αὐτῷ τῶν ἀγαθῶν, ὧν πεπλούτηκε. Πέτρος δὲ οὗτος ἦν· οὗτος γὰρ Ἀνδρέᾳ σύγγονος· καὶ Βηθσαϊδὰ Πατρὶς ἀμφοτέρων, κώμη ταπεινὴ μὲν πρώην καὶ ἄσημος, ἀπὸ δὲ τούτων καὶ λίαν ἐπίσημος καὶ περιφανής. Καὶ γεννήτορες πενίᾳ συζῶντες, καὶ ταῖς ἑαυτῶν χερσὶν, ἀποστολικῶς εἰπεῖν, τὸ ζῆν ποριζόμενοι. Τοῦτον εὑρηκὼς, τῆς συνήθους ἁλείας ἐχόμενον, καὶ τῶν δικτύων ὡς εἶχεν ἐπιμελούμενον, Εὑρήκαμεν, φησὶ, τὸν Μεσσίαν (ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Χριστός). Τοῦτο ψυχῆς ἦν ὠδινούσης τὴν παρουσίαν ἐκείνου, καὶ τὴν ἄφιξιν ἄνωθεν προσδοκώσης· τί γὰρ βούλεται ἡ τοῦ ἄρθρου προσθήκη; τὸ γὰρ, τὸν Μεσσίαν, εἰπεῖν, δεικνῦντος ἦν τοῦ Ἀνδρέου, ὡς ἕνα πάντως Χριστὸν προσδοκῶντες, οὐδὲν κοινὸν πρὸς τοὺς ἄλλους ἔχοντα. Τί δὲ ὁ Πέτρος; θερμὸς κἀνταῦθα καὶ ταχὺς δείκνυται καὶ τῷ ἀδελφῷ καταπειθὴς γίνεται. Καὶ αὐτὸν τῆς χειρὸς Ἀνδρέας λαβόμενος, πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἄγει. Ὃν καὶ αὐτὸς τῆς γνώμης ἀποδεξάμενος, καὶ ἐμβλέψας, Σὺ εἶ Σίμων, φησὶν, ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ, σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς (ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος)· εἶχε μὲν οὕτω ταῦτα, καὶ τῷ ἀδελφῷ ἐμυσταγώγει τὰ τοῦ Χριστοῦ.

Ὡς οὖν Ἰωάννης τῷ δεσμωτηρίῳ καθεῖρκτο, καὶ οἷα Προφήτης, μᾶλλον δὲ καὶ Προφήτου περισσότερος, προδιέγνω ἑαυτὸν μὲν ὅσον οὔπω ὑπὸ Ἡρώδου διαχειρισθησόμενον, τοὺς ἑαυτοῦ δὲ μαθητὰς τῇ νομικῇ σκιᾷ καὶ τῷ ζόφῳ παραμενοῦντας, ἵνα μὴ τοῦτο γένηται, μηδὲ, ἐξ ἀνθρώπων αὐτοῦ γενομένου, ταῖς ταπειναῖς καὶ ἔτι περὶ Χριστοῦ ὑπολήψεσιν οἱ μαθηταὶ καταμείνωσι, τί ποιεῖ; δύο τούτων πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἐκπέμψας, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, εἶπεν, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; Τί οὖν ὁ τῶν γνώσεων Κύριος; οὔτε κρύπτει τὸ πᾶν, οὔτε τὴν ἰδίαν αὐτὸς ἐκκαλύπτει Θεότητα· ἀλλὰ τοῖς πράγμασιν ἐπιτρέψας, ἀφίησιν ἐκείνους σκοπεῖν, ὡς ὁ ταῦτα ποιῶν, αὐτὸς ἂν εἴη ὁ καὶ ἐλεύσεσθαι μέλλων. Φησὶ γάρ· Ἀπελθόντες εἴπατε Ἰωάννῃ, ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, χωλοὶ περιπατοῦσι, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται, καὶ μακάριος ὃν ἂν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Οὔτε οὖν Ἰωάννης, εἰς ἐρώτησιν ἐκπέμπων τοὺς μαθητὰς, ἠγνόει τὸν ἐρωτώμενον, ἀλλ᾽ ἐκείνους μᾶλλον ἔσπευδε μαθεῖν ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ Θεότητα διδαχθῆναι. Οὔτε μὴν ὁ Χριστὸς, ἀποστέλλων ἐκείνους, Ἰωάννην ἐβούλετο βεβαιοῦν· ἐγίνωσκε γὰρ ἐκεῖνον, ὑφ᾽ οὗπερ δὴ καὶ αὐτὸς ἐγινώσκε-

Digitized by Google

το· ἀλλὰ πιστοῦν ἤθελε τοὺς πεμφθέντας, ἔτι χαμαὶ βαίνοντας, καὶ πολλῷ τῷ μέσῳ τὴν Ἰωάννου δόξαν ὑπερτιθέντας τῆς Ἰησοῦ· ὅτι ὁ μὲν, ἐκ παραδόξου συλλήψεως, ἀρχιερατικοῦ γένους, καὶ τῆς ἐρημίας ἀναφαινόμενος· ὁ πᾶς τε ὄχλος συῤῥέων αὐτῷ ἦν, καὶ ὡς μεγάλῳ προστιθέμενος· ὁ δὲ, πένης, καὶ ἐκ πενήτων, καὶ ἄσημος, ὅσον γοῦν τὸ ὁρώμενον, καὶ μηδὲ μαθητὰς ἔτι περὶ αὐτὸν ἔχων. Ἐπεὶ οὖν Ἰωάννην εἶχε τὸ δεσμωτήριον, ὡς ὁ λόγος φθάσας ἐδήλωσεν, Ἰησοῦς μεταβὰς ἐκεῖθεν, ᾗ τὰ θεῖα διδάσκει λόγια, εἰς τὴν λίμνην Γεννησαρὲτ ἀφικνεῖται. Καὶ ἐπειδὴ πλοίοις ἐπιβάντες Ἀνδρέας τε καὶ Πέτρος, τὰ ἑαυτῶν κατήρτιζον δίκτυα, ταῖς τῆς λίμνης ἀκταῖς ὁ Θεάνθρωπος ἐπιστὰς, οὐδ᾽ ὡς καταλιπόντας αὐτὸν ὠνείδισεν, οὔτε ῥῆμα σκληρὸν προῆκε, καθικέσθαι αὐτῶν δυνάμενον, ἀλλὰ πραείᾳ καὶ ἡμέρῳ φωνῇ, Δεῦτε, ἔφη, ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων· οἵγε εὐθέως, ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Πάντως δ᾽ ἴσως ἦν εἰπεῖν, καὶ πάντα καταλιπόντας· τί γὰρ ἐκείνοις πλεῖον εἰς ὕπαρξιν, ἢ τὰ δίκτυα; Εὐθέως οὖν ἀκολουθῆσαι φησὶν, οὐδὲν ἀναβαλομένους, ἀλλὰ τὸ θερμὸν καὶ ζέον τῆς ψυχῆς ἐπιδειξάντας. Ἔτι γὰρ τὴν μνήμην τῶν αὐτοῦ θαυμάτων, καὶ τῶν Ἰωάννου μαρτυριῶν, ἐγκαθημένην εἶχον τῇ διανοίᾳ. Ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ Πέτρου τέως ἀναμεινάτω· τὸ δὲ νῦν ἔχον, Ἀνδρέας προκείσθω τοῖς φιλοθέοις ὑμῖν εἰς ἀκρόασιν.

Οὗτος τοίνυν μικρὰ, ἢ οὐδὲν τοῦ γένους, καὶ ὅσα τῆς κάτω φροντίσας περιφορᾶς, εἴχετο τοῦ Διδασκάλου, συνείπετο, διδαχῶν ἤκουε, διηκόνει, πάντα ἦν αὐτῷ, καὶ πρῶτος καὶ μόνος, ἐπιτηδείως προσαρμοζόμενος. Ἤδει μὲν γὰρ αὐτὸν ἔκ τε τῶν Μωσαϊκῶν βίβλων καὶ τῶν Προφητικῶν ἀληθῶς ἐλευσόμενον. Ἐπεὶ δὲ καὶ πηρώσεις σωμάτων εἶδε καὶ ἀνίατα πάθη θεραπευόμενα, χωροὺς μὲν ἀλλομένους ἐξ ἐπιτάγματος, τυφλοὺς δὲ τοῦ λυπηροῦ σκότους ἐκλυομένους, καὶ τὰς ἡλίου φίλας αὐγὰς καθαρῶς βλέποντας, πνεύματά τε λόγῳ φυγαδευόμενα, καὶ νεκροὺς ῥᾷον τοῦ ὕπνου τὸν θάνατον ἀποτιθεμένους, τ᾽ ἄλλα τε τῶν παραδόξων αὐτοῦ θαυμάτων, τῷ θεϊκῷ κελεύσματι, ἐνεργούμενα, ἐκ τούτων οἷα χειραγωγούμενος, πρὸς τὸ θεῖον ὕψος ἀνεβιβάζετο. Διελογίζετο γὰρ νουνεχὴς ὢν, ὡς, εἰ καὶ πολλοῖς τῶν Προφητῶν καὶ τῶν πάλαι Δικαίων σημεῖα, καὶ τέρατα κατεπράχθη, ἀλλ᾽ οὐ δεσποτικῶς, ἱκετικῶς δὲ μᾶλλον καὶ δι᾽ εὐχῆς τὰ πάντα κατώρθουν. Ὁ δὲ τὸ, Σοὶ λέγω, καὶ τὸ, Θέλω, καὶ τ᾽ ἄλλα δὴ τὰ δεσποτικὰ κατὰ πολλὴν προβαλλόμενος αὐθεντείαν, ἴσῃ τοῦ λέγειν εὐκολίᾳ, τὰ μείζονα τερατουργεῖ καὶ θειότερα. Ἐπιβάλλει μόνον ὀφθαλμὸν ξηρανθείσῃ χειρὶ, καὶ λύει παραυτίκα πάθους δεσμά. Ἐπιτάσσει λεγεῶνι πνευμάτων, καὶ οἷα καπνὸς ἐκλείπει, καὶ οὐδαμῶς φέρει τὴν ἐπιτίμησιν. Ἵστησιν ἀνέμων πνοάς· πεζεύει τὴν ὑγρὰν ὡς ξηράν· ἐξ ὀλίγων ἄρτων μυριάδας ἐμπίπλησι· πάντα, ὅσα Θεῷ προσῆκον, ἀκολούθως ποιεῖ· ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος, καὶ Θεὸς ἀψευδὴς, καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου. Οὗτος ὁ ἱερὸς Ἀνδρέας τὰ μεγάλα τε καὶ θεοπρεπῆ διδάσκεται, καὶ τὸ ἑξῆς ἀδιαίρετος τοῦ Διδασκάλȣ καθίσταται, παρ᾽ ὅλον αὐτῷ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς συγγινόμενος.

Ἐπεὶ δὲ τὰς πόλεις ἀφεὶς ὁ Σωτὴρ, πολλάκις περιενόστει τὴν ἔρημον, περιῄει δὲ αὐτῷ πλῆθος ἀνθρώπων, ἀπό τε τῶν θαυμάτων καὶ τῆς ἐκείνου γλώττης ἡδέως ἑλκόμενοι· ἐρημία δὲ ἦν καὶ τροφῆς ἀπορίᾳ καὶ ἡ γαστὴρ οὐκ ἐσπένδετο, ὁ ἀγαθὸς τότε τὴν ἐρημίαν ὁρῶν, θαῦμα παλαιὸν ἐκαίνιζεν ἐν ἐρήμῳ πραχθὲν, καὶ μάρτυρα πάλιν ἐποιεῖτο τὴν ἔρημον, καὶ τοὺς μαθητὰς ἑστιάτορας, προεβάλλετο, καὶ πρὸς εὐωχίαν σχέδιον παρεκάλει τὸ πλῆθος. Τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν, ἀπορίαν τὸ γενόμενον καὶ θόρυβον ὡς εἰκὸς ἐποίει, τὴν ἔνδειαν ἐπισταμένοις, καὶ τί βούλεται τῷ Χριστῷ ἡ τοῦ λαοῦ πρόσκλησις, διηπόρουν. Ἀνδρέας δὲ, ἐλευθεριώτερόν τι ποιῶν, καὶ φανερῶς διελέγχων τῶν ἀναγκαίων τὴν ὀλιγότητα, ἔλαθε διδοὺς τῷ Σωτῆρι τοῦ θαύματος τὰς προφάσεις· φησὶ γάρ· Οὐκ εἰσὶν, εἰμὴ πέντε ἄρτοι, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. Τί οὖν ἐκεῖνος; Φέρετέ μοι αὐτὰ ὧδε· καὶ γέγονεν ἡ τῆς ἐνδείας ὁμολογία, περιουσία τῶν ἀγαθῶν καὶ πλήρωσις. Ἔξεστι δὲ καὶ ἄλλο σκοπεῖν, τὸ τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τὸν Διδάσκαλον οἰκεῖον καὶ προσφιλές· καὶ ὁπόσης μὲν αὐτὸς ἀπέλαβε τῆς παρ᾽ ἐκείνου ῥοπῆς, ὅσον δὲ οὗτος πάλιν τὸ πρὸς αὐτὸν τῆς ἀγάπης ἔτρεφε πῦρ· ὑφ᾽ οὗ καὶ θανάτου παντὸς κατετόλμα, καὶ ἀνδρείαν καὶ εὔτολμον εἶχε τὴν ψυχὴν ὁ Ἀνδρέας. Δεῆσαν γάρ ποτε τῶν κατ᾽ ἐκεῖνο καιροῦ τινὰς Ἑλλήνων, περὶ τὴν τοῦ Πάσχα ἑορτὴν, εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβῆναι τόν ναόν τε ἰδεῖν, καὶ τὴν εἰωθυῖαν ἀποδοῦναι προσκύνησιν (ἐπειδὴ καὶ οὗτοι τὸν Ἰουδαϊσμὸν ᾑρετίσαντο), φήμη δὴ τὰς ἐκείνων κατέπληττε περὶ Ἰησοῦ ἀκοὰς, ὡς εἴη τὸ κατὰ τὸν Λάζαρον θαῦμα ἐνηργηκὼς, ὡς ἀπαντηθείη παρὰ τοῦ ὄχλου μετὰ βαΐων, ἄλλοις τε πολλοῖς σημείοις εἰς ἔννοιαν αὐτοὺς ἐμβάλλει Θεότητος. Καὶ εἰς ἔρωτα τῆς αὐτοῦ θέας μεταστάντες, προσίασι Φιλίππῳ, δι᾽ αὐτοῦ τυχεῖν ἀξιοῦντες τῆς πρὸς τὸν Διδάσκαλον ὁμιλίας. Ὁ δὲ οὐκ ἄλλως τοῦτο ποιεῖ, ἕως ἐκοινώσατο πρῶτον Ἀνδρέᾳ, τὰ πρεσβεῖα τῷ Πρωτοκλήτῳ διδοὺς, καὶ εἰδὼς ὅπως εἶχε πρὸς τὸν Διδάσκαλον.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθὼν Κύριος, καὶ σταυρῷ καὶ τάφῳ προσομιλήσας, δυνάμει τε Θεότητος ἐξανέστη τοῦ τάφου, καὶ τοὺς Μαθητὰς πάλιν καὶ φίλους πρὸς ἑαυτὸν συνηγάγετο, παρέπεμπέ τε πάντα τὰ ἔθνη παιδαγωγικῶς μαθητεύοντας, μετὰ τὴν ἐξ ὕψους πεμφθησομένην τοῦ ἀγαθοῦ Πνεύματος πανοπλίαν, ταύτην καὶ Ἀνδρέας καθοπλισθεὶς, πρὸς τὸν τοῦ Εὐαγγελίου δρόμον παρεσκευάζετο. Ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν ἄλλαι μοῖραι τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐθνῶν ἀπεκληροῦντο καὶ ἀφωρίζοντο· Ἀνδρέᾳ δὲ τίς; ὡς μεγάλη τις καὶ φιλοτίμως ἐγχειρισθεῖσα· ἥτε γὰρ Βιθυνῶν ἅπασα χώρα, καὶ Πόντος ὁ Εὔξεινος, τῆς Προποντίδος τὰ μέρη ἑκάτερα, ἄχρι καὶ τοῦ Ἀστακηνοῦ Κόλπου τείνοντα, καὶ παράπλου τοῦ ἐκεῖθεν διήκοντος. Ἀρίθμει οὖν τούτοις καὶ Χαλκηδόνα τὴν περιώνυμον, καὶ τὸ Βυζάντιον αὐτὸ, καὶ τὰ τὴν Θράκην δὲ καὶ Μακεδονίαν νεμόμενα γένη, καὶ τὰ ἕως τοῦ Ἴστρου φθάνοντα. Καὶ Θεσσαλία δὲ, καὶ Ἑλλὰς, καὶ τὰ μέχρις Ἀχαΐας αὐτῆς ἐκτεινόμενα, τῆς ἐκείνου γλώσσης καρπὸς καὶ φυτὰ πρὸς εὐσέβειαν. Τούτων οὖν τῶν χωρῶν καὶ τόπων, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς πόλεων, ὁ Πρωτόκλητος τὸν κλῆρον ἐγχειρισθεὶς, οὐ πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος ἀποβλέψας ἠμβλύνθη τε τὸ πρόθυμον, καὶ ὤκνησε τὴν ἐγχείρησιν, ἀλλὰ πίστεως πλήρης τε ὢν, καὶ τὸν τοῦ Διδασκάλου πόθον ὠδίνων, ἥπτετο τοῦ κηρύγματος, μαθητὰς ἐπαγόμενος, ὅσους δὴ τὴν ἀρχὴν ἱκανοὺς ἔχειν ᾤετο πρὸς τὸ κήρυγμα, ὡς κατ᾽ ὀλίγον καὶ ἑτέρων αὐτῷ προστεθησομένων. Πολλαὶ μὲν οὖν αἱ κατὰ πᾶν ἔθνος αὐτοῦ ἀποδημίαι, πλείους δὲ τούτων αἱ κατὰ πόλεις καὶ κώμας, ἐν αἷς τὰ περὶ Χριστοῦ δόγματα κατασπείρας, τὸν τῆς εὐσεβείας στάχυν ἐθέρισε.

Καὶ πρῶτα μὲν Ἀμινσὸς αὐτὸν ὑπεδέχετο, ἐν ᾗ συχνοὺς εὑρηκὼς, τοὺς μὲν τὰ Ἑλλήνων, τοὺς δὲ καὶ τὰ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ σέβοντας· καὶ τοὺς μὲν τῆς τοιαύτης δόξης καὶ τῆς θρησκείας λίαν ἀντεχομένους, φιλοξενίᾳ δὲ καὶ ἁπλότητι, καὶ τῷ τοῦ ἤθους ἐλευθερίῳ σφόδρα σεμνυνομένους, ἐπιξενοῦται τινι τῶν τὰ Ἰουδαϊκὰ σεβομένων ἀνδρί· ἐσκόπει τε, πῶς ἂν αὐτῷ εἴη πλῆθος τοσοῦτον θαλάσσῃ πλάνης βεβυθισμένον τῷ ἑαυτοῦ δικτύῳ περιλαβεῖν. Συναγωγῆς οὖν ἑωθινῆς γεγονυίας, καὶ τοῦ

Digitized by Google

Ἀνδρέου μετὰ πάντων εἰσελθόντος, ἐπυνθάνοντο, τίς τε εἴη, καὶ πόθεν, καὶ ὁποῖον ἥκει διαγγέλλων τὸ κήρυγμα. Ὁ δὲ, δημηγορίας ἀψάμενος, διηγεῖτο καλῶς περὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα περὶ αὐτοῦ Προφῆται μὲν προηγόρευσαν, Νόμος δὲ ὑπέφηνε, καὶ διὰ πάντων ἐτράνου, ὅτι αὐτός ἐστιν, ὁ ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐληλυθὼς, αὐτὸν παραγαγὼν τὸν Πρόδρομον Μάρτυρα, καὶ ὅσα περ αὐτῷ ἐκεῖνος μεμυσταγώγηκε. Ταῦτά τε καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς ἐκείνους εἰπὼν, καὶ τὴν ἀψευδῆ πίστιν ταῖς αὐτῶν ἐγγράψας ψυχαῖς, καὶ εἴσω τῶν ἰδίων ἤδη δικτύων θέμενος, οὕτως ἁλιεὺς ἀνθρώπων, κατὰ τὸν τοῦ Διδασκάλου λόγον, ἐφάνη. Εἶτα καὶ λουτρῷ μὲν τοῦ θείου Βαπτίσματος τὸν τῆς ψυχῆς αὐτῶν ῥύπον ἀποκαθαίρει· ὅσοι δὲ καὶ νόσοις πονήρως εἶχον τὰ σώματα, ἢ πνεύμασι χαλεποῖς προσεπάλαιον, τῆς ἑκατέρωθεν αὐτοὺς ἀπήλαττε βλάβης. Ἐντεῦθεν ναούς τε ἱεροὺς ἀνεγείρας, καὶ ἀπὸ τῶν ἤδη πεπιστευκότων ἱερέας προχειρισάμενος ἔξεισι μὲν ἐκεῖσεν, πρὸς δὲ τὴν Τραπεζοῦντα παραθαλασσίδιον οὖσαν πόλιν γίνεται, ἔτι δὲ καὶ τὴν οὐ μακρὰν αὐτῆς ἀπέχουσαν Λαζικήν. Καὶ αὐτοῖς ὁμοίως τὸ πιστευθὲν τάλαντον καταθέμενος τῆς διδασκαλίας, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ ἐκεῖθεν ἀπαίρειν πρὸς Ἱερουσαλὴμ ἔγνω, τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα ἐπιτελέσων, ἵνα Παύλῳ τε ὁμιλήσῃ τῷ θείῳ, καὶ Πέτρῳ τῷ ἀδελφῷ συγγένηται.

Κἀκεῖθεν, ἅμα Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ καὶ Εὐαγγελιστῇ, πρὸς Ἔφεσον ἀφικνεῖται· ἔνθα καὶ νυκτερινῆς τυχὼν ὄψεως, πρὸς τὴν Βιθυνῶν αὐτῷ κελευούσης ἐπανελθεῖν, πεισθεὶς, τὴν Νικαίων καταλαμβάνει, οὔπω τότε τειχήρη καὶ ἀσφαλῆ οὖσαν· χρόνοις γὰρ ὕστερον παρὰ Τραϊανοῦ, φασὶ, Καίσαρος περιβόλοις αὐτὴν καὶ πύργοις ὀχυρωθῆναι. Ἀλλ᾽ οὐδὲ τὴν ἀγχίθυρον αὐτῆς λίμνην, οὕτως ἔχουσαν τῷ τηνικάδε μεγέθει, ἀλλὰ βραχεῖαν οὖσαν καὶ εὐπερίγραπτον, καὶ πολὺ Νικαέων ἀπῳκισμένην. Κατὰ ταύτην ἐπιστὰς τὴν πόλιν, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ κατάσχετοι ἦσαν Ἑλληνισμῷ τε καὶ Ἰουδαϊσμῷ, οὐχ οἷός τε ὢν ἐκείνους λόγῳ μεταβαλεῖν πρὸς εὐσέβειαν, τοῖς ἔργοις ἐπιχειρεῖ· καὶ ἃ μάλιστα τὰς τῶν παχυτέρων πείθει ψυχὰς, ἐνήργει τὰ θαύματα, ὁτὲ μὲν ἀφωνίας χαλινὰ λύων, ὁτὲ δὲ δαίμονας ἐλαύνων, καὶ παθῶν ἄλλων καὶ νόσων ἄμισθος ἰατρὸς γινόμενος. Νῦν μὲν τοὺς ἐμφωλεύοντας ἐκεῖσε δράκοντας τῇ σιδηρᾷ ῥάβδῳ, ᾗ ἐπεφέρετο, ἧς κατὰ τὸ ἄκρον Σταυρὸς ἐπεπήγει, καταβάλλων καὶ θανατῶν· νῦν δὲ Ἀφροδίτης καὶ Ἀρτέμιδος τῶν αἰσχίστων τὰ μιαρὰ καθαιρῶν ἀγάλματα, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐνοικοῦντα πνεύματα τὴν φυγὴν ἀγαπᾶν, τῇ ἐπικλήσει μόνῃ Χριστοῦ, ποιούμενος, ὡς εἶναι μετὰ ταῦτα βάσιμον τὸν ἐκεῖσε χῶρον τοῖς βουλομένοις. Ἐντεῦθεν ἡ τῶν ἑλληνικῶν καθαίρεσις ἑορτῶν, καὶ ἡ τῶν χάριτι αὐτῶν συναθροιζομένων ἔνδικος μισθαποδοσία· δαιμονῶντες γὰρ, καὶ πνεύμασι πονηροῖς ἐξοιστρούμενοι, σαρκῶν τε ἥπτοντο τῶν ἰδίων, καὶ ταύτας ἐσθίοντες κατευφραίνοντο, ἀξίας παρ᾽ αὐτῶν, ὥσπερ ἔφημεν, λαμβάνοντες ἀντιδόσεις οὓς θεραπεύειν συνεληλύθασιν· οὐ μὴν ἐκείνου τὸ παρορᾶν ἦν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τῆς διπλῆς ἀπωλείας κατελεήσας, διπλῆς παρέσχε τὴν ἴασιν, φῶς τε θεογνωσίας ἐπιλάμψας αὐτοῖς, καὶ τὸν κατ᾽ αὐτῶν πολύδακρυν στήσας πόλεμον· αὐτά τε τὰ τῶν εἰδώλων τεμένη εἰς ἱεροὺς μεταποιήσας ναοὺς, καὶ ἱερεῖς πάλιν ἐν τούτοις καταστησάμενος. Διετίαν δὲ ὅλην ἐκεῖσε διαγαγὼν, ἐκ Νικαίας πρὸς τὴν Νικομήδειαν παραγίνεται, καὶ αὐτὴν δεισιδαιμονεστάτην οὖσαν, πλάνῃ τε ἀσεβείας προσέχουσαν, καὶ ψεῦδος τὴν ἐλπίδα θεμένην. Ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὴν Χαλκηδόνα, καὶ ἀπ᾽ αὐτῆς παραπλεύσας τὴν Προποντίδα, καὶ τὰς τοῦ Εὐξείνου Πόντου παραμείβων ἀκτὰς, Ἡράκλειαν ἱστορεῖ. Κἀκεῖθεν μέτεισι πρὸς Ἄμαστριδα. Ταύτας δὲ, οὐχ ὥσπερ ὁ λόγος ῥᾳδίως διέρχεται, οὕτω κἀκεῖνος διήρχετο, ἀλλ᾽ ἐν ἑκάστῃ πολλὰ τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστὰς, πολλαῖς δὲ πραγμάτων δυσχερίαις ὡμιληκὼς, εἰ καὶ ῥοπῇ τοῦ Χριστοῦ καὶ βοηθείᾳ πάντων ἐκράτει· ὃς καὶ ὑπῆρχεν αὐτῷ, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν κατευθύνων, καὶ στόμα διδοὺς καὶ σοφίαν, τοὺς τῶν Ἑλλήνων σοφοὺς καταισχύνουσαν.

Εἶτα μεταβὰς ἐκεῖθεν, τῇ Σινωπέων ἐπιφοιτᾷ, ᾗ φασι λόγοι παλαιοὶ αὐτὸν τὸν Πρωτόκλητον μετὰ τοῦ συγγενοῦς χρόνον οὐ μικρὸν διατρῖψαι· μαρτύριον δὲ, καὶ γὰρ εἰσὶ καὶ νῦν αἱ τούτων καθέδραι τοῖς βουλομένοις ὁρώμεναι, λίθου πεποιημέναι λευκοῦ· αἷς καθεζόμενοι, τὸ γλυκὺ νᾶμα τῆς διδασκαλίας προΐχεον. Καὶ εἰκὼν δὲ Ἀνδρέου παρ᾽ αὐτοῖς σώζεται πρεσβυτάτη, ἀπόδειξις ἐναργής· οὐ καὶ φέρει τύπον αὐτὴ δυνάμεως, ὅτι περ οὐ ζῶν ἁπλῶς καὶ φθεγγόμενος, ἀλλὰ καὶ γραφῇ μόνῃ καθ᾽ ἑκάστην Ἀνδρέας θαυματουργεῖ. Λόγος δὲ, ὅτι τὸν Ἀπόστολον Ματθίαν παρὰ Σινωπεῦσι τῷ δεσμωτηρίῳ, καθειργμένον εὕροι, τῷ σταυρικῷ τε σημείῳ τὴν φυλακὴν διανοίξαντα, τοῖς ἄλλοις ἅμα δεσμώταις ἐκεῖθεν ἐξαγαγεῖν. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ θεῖος Ἀνδρέας. Σινωπεῖς δὲ, Ἰουδαῖοι μὲν τὸ σέβας ὑπῆρχον ὠμοὶ δὲ καὶ ἄγριοι τὰς ψυχὰς, μορφῇ μόνῃ καὶ ὄψει τὸ μὴ θῆρες εἶναι πιστευόμενοι. Οἳ καὶ τὸν Ἀπόστολον θεασάμενοι, καὶ οἷα δὴ καθαιρέτην τῆς οἰκείας δόξης μισήσαντες, ὅτι τε τὸ δεσμωτήριον εὐχῇ διανοίξας, ἐκεῖθεν ἐξαγάγοι τοὺς καθειργμένους, εἰς ἓν γενόμενοι σύστημα, τὴν μὲν οἰκίαν ἐμπιπρᾶν ἐπεχείρουν, ἐν ᾗ περ αὐτὸς ἐπιξενωθεὶς ἐτύγχανεν, ἐκεῖνον δὲ συλλαβόμενοι, κατὰ γῆς ἔρριπτον. Καὶ οἱ μὲν ποδῶν, οἱ δὲ καὶ χειρῶν λαβόμενοι, εἷλκόν τε καὶ διέσπων, καὶ φανεροὶ ἦσαν ὑπὸ τῆς ἐκμαινούσης αὐτοὺς ὁρμώμενοι λύσσης, καὶ αὐτοῖς ὀδοῦσιν ἐφιέμενοι τῶν ἁγίων ἐκείνων σαρκῶν ἅψασθαι. Οἱ μὲν οὖν ξύλοις ἔπαιον, οἱ δὲ λίθοις ἔβαλλον, Ἰουδαῖοι πάντων καὶ αὐτοὶ ὄντες, τὸν μιμητὴν Χριστοῦ, τοῦ πρῶτον ὑπ᾽ ἐκείνων ἀναιρεθέντος, ἕως ἡμιθανῆ θέμενοι, ὥσπερ τι τῶν θνησιμαίων μακρὰν τῆς πόλεως ἀπέρριπτον. Ἀλλ᾽ ἐγγὺς ἡ παράκλησις. Ἐπιφανεὶς γὰρ, ὁ Διδάσκαλος, ἐθάρρυνέ τε καὶ ἀνεκτᾶτο μάλα φιλανθρώπως τὸν μαθητὴν, καὶ τοῦ ἐν χερσὶ κηρύγματος ἐπιμελεῖσθαι παρεκελεύετο. Ἐπεὶ δὲ καὶ συρόμενος ὑπὸ τῶν ἀνόμων, ἕνα τῶν δακτύλων ἔτυχεν ἐκκοπεὶς, ὑγιᾶ καὶ τοῦτον ὁ ἐπιφανὴς ἀπεδείκνυτο. Εἴσεισιν οὖν καὶ αὖθις εἰς τὴν πόλιν ἄρτιος, ὑγιὴς, μηδὲ τύπου τινὸς τῶν πληγῶν ὑποφαινομένου. Ὃν οἱ αἰκισάμενοι θεασάμενοι, καὶ τοῦτο μὲν τὴν καρτερίαν θαυμάσαντες, τοῦτο δὲ καὶ τὸ τῆς θεραπείας ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐκπλαγέντες μεταβάλλονται τῆς θηριωδίας, κατανύσσονται τὴν καρδίαν, καὶ τὴν ἐκείνου διδαχὴν εὐπειθῶς δέχονται. Ὃς καὶ αὐτοὺς τῷ Χριστῷ προσάγει, ψυχάς τε αὐτῶν ἰασάμενος, καὶ τῶν κακῶς ἐχόντων τὰ σώματα τὰ μὲν λόγῳ, τὰ δὲ τῇ τῶν χειρῶν ἐπιθέσει. Οὕτω πολλάκις τὸν κακῶς παθόντα μακροθύμως διενεγκεῖν τιμωρίας πάσης τοὺς δεδρακότας ἔπληξεν ἰσχυρότερον, ἀρετῆς θαύματι τὰς ψυχὰς αὐτῶν καταιδέσαντα, καὶ τοῖς παθοῦσι δούλας ἀτεχνῶς ποιησάμενον. Ἔπειτα φόνον τις ὑποστὰς, ἀγγέλλεται τῷ μεγάλῳ, οὗπερ ὁ μὲν φονεὺς ἀφανὴς, ἡ μήτηρ δὲ μητρικῶς πάσχουσα, καὶ ἰσχυρῶς τὸν παῖδα ὀδυρομένη. Ὁ δὲ σπλαγχνίζεται μὲν ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τῷ τόπῳ εὐθὺς ἐφίσταται. Ἐνεργεῖ δὲ ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ζῶντα δίδωσι τὸν υἱὸν τῇ μητρί. Οὕτως ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ὁ τοὺς ἰδόντας πρὸς πλείονα πίστιν ἐνάγει, καὶ πείθει τῷ θείῳ τελειωθέντας Βαπτίσματι, λαὸν ἱερὸν γενέσθαι Χριστοῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ ποίμνης ἀληθῶς ἄξιον.

Ὧν κἀνταῦθα τοὺς δοκιμωτέρους ἱερέας χειροτονήσας,

Digitized by Google

ἔξεισιν ἐκεῖθεν, καὶ τῷ Ἀμινσῷ πάλιν πρόσεισι, παρ᾽ ὧν εἰς Τραπεζουντίους τὸ δεύτερον παραπέμπεται. Ὧν ὀλίγων τινῶν φωτὶ θεογνωσίας πεφωτισμένων, τὸ πλῆθος ὑπὸ νύκτα τῆς ἀπιστίας πλανώμενον ἦν. Οἷς ἐπιμείνας, τὰ περὶ Πίστεώς τε διδάξας, καὶ βίου τοῦ καλῶς ἔχοντος, μεταβαίνει πρὸς τὴν Νεοκαισάρειαν. Κἀκεῖ ὁμοίως τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον κηρύξας, πρὸς Σαμώσατα πάλιν μεταχωρεῖ· ἣν ἄνδρες τότε κατῴκουν, οὐ μόνον τὴν περὶ τὰ εἴδωλα πλάνην νοσοῦντες, ἀλλὰ καὶ τῇ περὶ τὴν τοῦ κόσμου σοφίαν δόξῃ δυσθεράπευτοι τὴν ψυχὴν ὄντες, ἅτε συλλογισμῶν πλεκτάναις αὐτοί τε ἄμαχοι εἶναι, καὶ οὓς ἂν βουληθεῖεν εὐκόλως θηρᾷν οἰόμενοι. Ἀλλ᾽ οὗτος διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος, τὰς ἐκείνων πλοκὰς ὡς ἅμματα τινὰ διακόψας, παῖδας ἔδειξε τοὺς τῷ δοκεῖν ἀλήπτους καὶ μετεώρους, μακράν τε τῆς ἀληθείας αὐτοὺς ὑποπλανωμένους, καὶ πολλῷ τοὺς αὐτῶν θεοὺς ἐκείνων ὄντας ἀθλιωτέρους. Οἳ τὸ πρὸς ἀλλήλους ἐναντίως ἔχειν ταῖς γνώμαις καὶ τοῖς θελήμασι, καὶ ἀλλήλων εἰσὶ πολέμιοι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ φθαρτικοὶ ἀλλήλων ἀκριβῶς δείκνυνται. Οὕτω καὶ λόγῳ τὴν τῶν φιλοσόφων ὀφρὺν ὁ ἁλιεὺς κατασπάσας, καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν σημείων ἐνεργείαις τὰς ἐκείνων πείσας ψυχὰς, καὶ μεταγαγὼν πρὸς εὐσέβειαν, πάλιν πρὸς Ἱερουσαλὴμ ἀφικνεῖται. Κἀκεῖ τὰ συνήθη ἐπιτελέσας, εἶτα καὶ πρὸς τὰς οὔπω δεξαμένας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας πόλεις ὑπέστρεψε. Καὶ ἐπειδὴ Ματθίας τε, καὶ Θαδδαῖος, καί τινες ἄλλοι τῶν Μαθητῶν αὐτῷ συνείποντο, Θαδδαῖος μὲν ἔγνω προσμένειν τῇ Ἐδεσσηνῶν πόλλει, Ματθίας δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις τὸ εὐαγγελικὸν διαγγέλλει κήρυγμα.

Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀνδρέας τῆς Ἀλανῶν χώρας ἐπιβὰς, καὶ τὸ τῆς χάριτος ἐκεῖ διασαλπίσας Εὐαγγέλιον, μεταβαίνει πρὸς Ἀβασγούς· καὶ ἐκεῖθεν τὴν Σεβαστούπολιν εἰσιὼν, ἐδίδασκέ τε καὶ εἰσηγεῖτο τὸ τοῦ Χριστοῦ μυστήριον, ὡς πολλοὺς αὐτῶν ἔργον γενέσθαι τῆς Ἀνδρέου γλώττης, καὶ τὴν θεογνωσίαν ἀσπάσασθαι. Ἀλλ᾽ οὐδὲ τὴν τῶν Ζηκχῶν τε καὶ Βοσποριανῶν ἠμέλησε σωτηρίας· ἀλλὰ καὶ τούτοις ἐπιδημήσας, τῶν μὲν τὸ ἀπειθὲς μισήσας καὶ ἄγριον, ἀναχωρεῖν ἔγνω, ἅτε ἀπαραδέκτους εὑρὼν τοῦ θείου σπόρου, καὶ μηδὲ ἀξίους τῆς εὐσεβείας ὑπάρχοντας. Βοσποριανῶν δὲ τὸ εὐπειθὲς ἐπαινέσας, καὶ δοκίμους εἰς ὑποδοχὴν τοῦ θείου λόγου νενόμικε, καὶ τὴν εὐσέβειαν αὐτοῖς εἰσηγήσατο. Παρ᾽ οἷς καὶ εἰκόνες Ἁγίων, ἀρχετύπῳ μεμορφωμέναι κηρῷ, τέχνην οὐ μιμητὴν, καὶ σοφίαν ὅσην δηλοῦσαι χειρῶν, τέχνην ἡττωμένην, ἠλέγχοντο. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ λάρνακες ἐν μυχῷ γῆς ἀποκεκρυμμέναι δυοῖν Ἀποστόλων ὁμωνύμων ἐδείκνυντο· τὴν μὲν γὰρ Σίμωνος εἶναι τοῦ Ζηλωτοῦ, τὴν δὲ τοῦ Κανανίτου Σίμωνος αἱ ἐπιγραφαὶ διεσάφουν. Ὁ μὲν οὖν, μικρὸν ἐν Βοσπόρῳ παραμείνας, πρὸς Χερσῶνα πόλιν ἐφοίτα, ἐπίσημόν τε οὖσαν καὶ πολυάνθρωπον, καὶ πρὸς μὲν τὴν ὑγιᾶ πίστιν οὐκ εὐπαγῆ, πρὸς δὲ τὰς συνήθεις αἱρέσεις εὐπαραδέκτως ἔχουσαν. Ὅθεν καὶ αὐτοὺς ὑπελθὼν εὐφρόνως, καὶ τὸν εὐθὺν τῆς πίστεως λόγον εὐθύτατα διαγγείλας, διαπόντιος περαιωθεὶς, αὖθις κατὰ Σινώπην γίνεται· καὶ τὸ ἤδη προφυτευθὲν αὐτῷ νεόφυτον, τοὺς ἄρτι φημὶ τὸν λόγον τῆς πίστεως παραδεξαμένους, ἑδραιοτέρους πάλιν καταστήσας πρὸς θεοσέβειαν, Φιλόλογόν τε αὐτοῖς προχειρισάμενος Ἐπίσκοπον, αὐτὸς ἀπελθὼν ἔπλει πρὸς τὸ Βυζάντιον, πολίχνιον ἔτι ὂν, καὶ οὔπω τοσαύτην μεγαλειότητα καὶ πολυανθρωπίαν εὐτυχηκός. Ἐν ᾧ καταστὰς, Στάχυν μὲν, ἕνα τῶν ἑβδομήκοντα, ἐπίσκοπον ἐκεῖσε χειροτονεῖ· πολλοὺς δὲ τῶν τῆς πόλεως κατηχήσας, καὶ τέκνα φωτὸς τῇ τῆς πίστεως παραδοχῇ ποιησάμενος, ἱερὸν τέμενος τῇ τοῦ Θεοῦ Λόγου Μητρὶ πρὸς τῇ ἀκροπόλει τοῦ ἄστεος ἀνεγείρει, φύλακα ταύτην καὶ πολιοῦχον τῆς ἐσύστερον ὀρθοδόξου βασιλείας καταστησάμενος. Εἶτα ἐκεῖθεν ἀπάρας πρὸς Ἡράκλειαν τὴν τῆς Θρᾴκης ἐχώρει. Ὀλίγον οὖν κἂν ταύτῃ προσμείνας, τὸ ἱερὸν κήρυγμα καταγγείλας, πρὸς τὰς γείτονας πόλεις καὶ κώμας διῄει, ἕως καὶ πρὸς αὐτὴν ἐπέστη τὴν Μακεδονίαν, κηρύττων μὲν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον, οἴκους δὲ θείους οἰκοδομῶν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους μᾶλλον Θεοῦ οἴκους κατασκευάζων, καὶ ψυχαῖς πεινώσαις τὸν τῶν Ἀγγέλων διανέμων ἄρτον, τὸ τῆς εὐσεβείας δηλαδὴ κήρυγμα.

Εἶτα διὰ πάσης Θεσσαλίας καὶ Ἑλλάδος περιοδεύσας, φθάνει καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον· ἣν εἰσιὼν, πρὸς μίαν τῶν ἐν αὐτῇ πόλεων ἐπιξενοῦται ἀνδρὶ, Πάτραι τῇ πόλει, Σώσιος τῷ ξενίζοντι ὄνομα. Οὗτος, ἀῤῥωστίᾳ κάτοχος ὢν, λυτήριον εὑρίσκει ταύτης τοῦ ξενισθέντος τὴν εἴσοδον. Παραπολαύουσι δὲ καὶ ἑτέρων αἱ Πάτραι θαυμάτων τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ κήρυκος. Κατὰ γὰρ μέσην τὴν πόλιν δοῦλός τις τῶν ἠμελημένων, ἐπὶ κοπρίας κείμενος, καὶ ὅλος νόσου δαπάνημα γεγονὼς, καὶ τὰς τοῦ ζῆν ἐλπίδας ἀφῃρημένος, ταχείας τυγχάνει τῆς παρ᾽ αὐτοῦ θεραπείας· ἔδει γὰρ μηδὲ τοῦτον ἔρημον ἀφεῖναι προνοίας τὸν τοῦ Χριστοῦ κήρυκα, μαθητὴν ὄντα πάντως ἐκείνου, παρ᾽ ᾧ οὔτε δοῦλος, οὔτε ἐλεύθερος ἁπλῶς κρίνεται· καὶ ὃς ἀδελφὸν καλεῖν οἶδε καὶ τὸν ἐλάχιστον, καὶ ἴδιον εἶναι τὸ εἰς ἐκεῖνον γινόμενον ὁμολογεῖ. Ἐκεῖνος οὖν τῇ ἰδίᾳ Δεσποίνῃ σημαίνει τὸν ἰατρόν· καὶ ἐπεὶ καὶ ταύτην μετ᾽ οὐ πολὺ νόσος ἐλάμβανεν, ἧς ἰατροὶ καὶ τέχναι φανερῶς ἡττῶντο, τῶν ἄλλων ἀμελήσασα πάντων, μετακαλεῖται τὸν ἀληθῆ καὶ ἄμισθον Ἰατρὸν, τὸν θεῖον φημὶ Ἀπόστολον. Ὃς, τῷ οἴκῳ αὐτῆς ἐπιστὰς, ἐκείνην μὲν οὐκ εἰς ἀναβολὰς, ἀλλ᾽ εὐθέως τῶν χαλεπῶν τῆς νόσου λύει δεσμῶν· τὸν δέγε Ἀνθύπατον, σύζυγον αὐτῆς ὄντα, καὶ ὅσον ἤπω ἑαυτὸν μαχαίρᾳ διαχειρίσασθαι μέλλοντα, εἰ ταύτην τεθνηκυῖαν ἴδοι, τῆς σφαγῆς τε ἀπήλλαξε, καὶ σωφρονεῖν παρεσκεύασε, χαρᾶς ἀντὶ λύπης αἰτιώτατος αὐτῷ καταστάς. Ἐπεὶ δὲ τὴν μὲν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ ζῶσαν ἑώρα, τὴν δὲ ψυχὴν νεκρὰν εἶχεν ἐκεῖνος, τῇ πολλῇ περὶ τὰ εἴδωλα μανίᾳ, οὐκ ἠγάπα διὰ τῆς πίστεως ζῶσαν ἰδεῖν, ἀλλὰ μικροῖς μᾶλλον καὶ ἀναξίοις περὶ τὸν θεραπεύσαντα λογισμοῖς διακείμενος, ἐβούλετο μισθοὺς αὐτῷ παρασχεῖν τῆς ἰάσεως. Ὁ δὲ οὐδὲ ἄκροις ὠσὶ παρεδέχετο· ἀσέβημα γὰρ αὐτῷ ἐδόκει χρημάτων ὤνιον τοῦ Πνεύματος ποιεῖσθαι τὴν δωρεὰν, τὸ τοῦ Διδασκάλου καὶ εἰπὼν καὶ δράσας ὁ θεῖος Ἀπόστολος, τὸ, Δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Ἐκεῖθεν μὲν οὖν ἀπέστη, τὴν δὲ πόλιν πᾶσαν περιϊὼν, ὁρᾷ ἔν τινι τῶν στοῶν ἄνδρα παράλυτον, νόσῳ μὲν χρονίᾳ κατειλημμένον, μηδεμιᾶς δὲ παρά τινος ἀξιούμενον θεραπείας· οὗπερ οἶκτον λαβὼν, οἷά τινα καινὴν καὶ ἀλεξίκακον ἐπῳδὴν, τὸ τοῦ Χριστοῦ καλεῖ ὄνομα, καὶ εὐθὺς χεῖρα ὀρέγει· καὶ τῆς κλίνης ἐγείρας, τὸν ἐπ᾽ ἴσης ἀκίνητον βαδίζειν ἐποίει. Οὐ ταῦτα δὲ μόνον Ἀνδρέας Πατρεῦσιν ἐπιβατήρια, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς τὰ ὄμματα τυφλώττοντα διανοίγει, καὶ φῶς ἀφωτίστοις δίδωσι. Καί τινα λεπρὸν τῷ τῆς πόλεως λιμένι παρεῤῥιμμένον, καὶ κατὰ τὸν Ἰὼβ ἐπὶ κοπρίας κείμενον, βρύοντα δὲ καὶ ὀδωδότα τοῖς ἕλκεσι θεασάμενος, χεῖρα δοὺς, ἐξανίστησιν· εἶτα τοῦ ἐκ γειτόνων ἀποσμήξας θαλάσσῃ, μᾶλλον δὲ τῷ θείῳ ἀνακαινίσας Βαπτίσματι, καθαίρει τοῦ νοσήματος, καὶ τὴν προτέραν ἀποδίδωσιν εὐεξίαν, ὡς ἐπιστρέψαι τὴν σάρκα αὐτοῦ, τὸ τῆς θείας φάναι Γραφῆς, καθάπερ παιδαρίου μικροῦ, ὅπερ ἐπὶ τοῦ Νεεμὰν ἐκείνη τοῦ παλαιοῦ ἔλεγεν· Ὃς καὶ αὐτίκα τῷ Ἀποστόλῳ συνείπετο, διαγγέλλων ἀπὸ τῆς θέας καὶ πρὸ τῆς γλώττης τὸν ἰασάμενον, καὶ διαπρύσιος κῆρυξ τῶν τοῦ Χριστοῦ θαυμάτων γινόμενος. Οὕτω Πατρεῖς τῶν Ἀποστολικῶν ἀπώναντο τερα-

Digitized by Google

στίων· οὕτως Ἀνδρέας τὸν ἐν πάσῃ τῇ Ἀχαΐα λαὸν, τὸν μὲν τῷ λόγῳ, τὸν δὲ θαύμασι καὶ σημείοις ἐπισπασάμενος, καὶ ποίμνην Χριστοῦ καὶ λαὸν ἅγιον ἐκτελέσας, ἔχαιρέ τε καὶ ἐγεγήθει τῷ κατορθώματι. Ἐντεῦθεν τὰς εἰδωλικὰς στήλας καὶ τὰ τεμένη τὸ πιστεῦσαν πλῆθος κατέαξέ τε, καὶ εἰς γῆν καταβέβληκε, δικαίᾳ ὕβρει ἄλογον τιμὴν ἀμειβόμενον· ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς Ἑλληνικὰς βίβλους, πίστεως παρεχούσας πληροφορίαν, τῷ πυρὶ παραδέδωκεν. Εἶτα καὶ τὸν αἴτιον αὐτοῖς ἀγαθῶν τοιούτων γενόμενον, οἷς εἶχον ἐθελόντες θεραπεύειν, ἐκ τῶν οἰκείων χρημάτων, ἕκαστος καθόσον οἷός τε ἦν, ἀπόμοιραν τῷ Ἀποστόλῳ παρεῖχεν· ὁ δὲ ταῦτα μὲν οὐδαμῶς, οὐδὲ γὰρ ἐδεῖτο· τὴν γνώμην δὲ προσιέμενος, ἐκεῖνα πενομένοις ἐκέλευσε καὶ λιμώττουσι χορηγεῖν, τὰ δὲ εἰς κατασκευὴν ἱεροῦ ναοῦ ἐπέτρεπεν ἀναλίσκειν. Ὃς καὶ πολλῷ τῷ τάχει νεουργηθεὶς, εἰς σύναξιν ἦν τῶν ἄρτι πεπιστευκότων. Ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς, θυσίας ἀναφέρων πνευματικὰς, ἐξ αὐτῶν τε εἰς μυσταγωγοὺς καὶ ἱερέας ἀπολεξάμενος, καὶ ἀπαρτίσας Θεοῦ Ἐκκλησίαν ὁλόκληρον, τῶν συνήθων εἴχετο πρὸς αὐτοὺς διδαχῶν, ποτὲ μὲν ἀπὸ τῆς Παλαιᾶς παράγων Γραφῆς, καὶ σαφηνίζων αὐτοῖς τὰ περὶ Χριστοῦ, ποτὲ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Νέας προστιθεὶς Διαθήκης, καὶ ὅπως ἐν αὐτῷ τὴν ἔκβασιν ἴσχον τὰ τῶν Προφητῶν προκηρύγματα, καὶ δεικνὺς τὴν Νέαν συμφθεγγομένην τῇ Παλαιᾷ, καὶ Θεὸν ἕνα τὸν αὐτήν τε κἀκείνην νομοθετήσαντα. Ἐν τούτῳ δὲ, ὁ μὲν Ἀνθύπατος πρὸς Ῥώμην ἀπῄει, ὧν τε ἐνεχειρίσθη τὸν λόγον ὑφέξων Καίσαρι, καὶ τῶν εἰς τὸ ἑξῆς ληψόμενος τὴν διάταξιν· ὁ δέ γε αὐτάδελφος ἐκείνου Στρατοκλῆς, ἄρτι ἐξ Ἀθηνῶν ἀνακομισθεὶς, συμφορᾷ περιέπεσεν οὐ μετρίᾳ, τὸν εὐνούστατον αὐτῷ τῶν θεραπόντων δαίμονι κάτοχον εὑρηκώς. Τοῦτον οὖν θεασάμενος ἠθύμει, ἤσχαλλεν, ἐδυσφόρει, φέρειν οὐκ εἶχε τὰς ἐκ τῆς λύπης πληγάς. Μαξιμίλλα δὲ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γαμετὴ, οὕτω διακείμενον ὁρῶσα, τὰ περὶ τοῦ Ἀποστόλου τε εἰσηγεῖτο, καὶ οὕτω χρησταῖς ἀνελάμβανε ταῖς ἐλπίσιν, ἄνδρα λέγουσα εἶναι θαυμάτων πολλῶν αὐτουργὸν, καὶ οὐ πρὸς νόσων ἴασιν χαλεπῶν αὔταρκες καὶ ῥῆμα ψιλόν· χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων, ἀρκοῦν εἶναι τῶν εἰρημένων μαρτύριον τοῦτο· ἐμὲ γὰρ οὕτω, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν καὶ τέχνης δύναμιν, θανάτου τε ἐῤῥύσατο, καὶ τὸ ὑγιαίνειν εὐχερῶς ἐδωρήσατο· ὅθεν εὔελπιν εἶναί σου τὴν ἀρετὴν βούλομαι· οὐδὲν γὰρ τὸ κωλύον ἄνδρα, ὃν ἐγὼ ἔγνωκα, καὶ τὴν σὴν ἰάσασθαι συμφοράν. Οὕτω λεγούσης, ἐπείθετο Στρατοκλῆς· καὶ γὰρ ἦν οὐκ ἐκ τοῦ βούλεσθαι μόνον ταχὺς πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ ψυχὴν ἔχων ἐπιτηδείαν εὐσεβείας σπέρματα καταδέξασθαι. Μετεκαλεῖτο τοίνυν Ἀνδρέας, καὶ Χριστοῦ ἐπίκλησις ἦν, καὶ εὐθὺς ἐλύετο ὁ πάσχων τε τοῦ δαιμονίου, καὶ δεισιδαιμονίας ὁ Στρατοκλῆς. Καὶ παραχρῆμα Βάπτισμα, καὶ παρ' ὅλου οἴκου προσαγωγὴ τῷ Χριστῷ· μεθ' ὧν καὶ Μαξιμίλλα τῷ θείῳ προσελθοῦσα Λουτρῷ, συνάμα, καὶ Στρατοκλεῖ, τῷ Ἀποστόλῳ προσήδρευον, καὶ κοινῇ τῶν θείων ἀπήλαυον διδαχῶν.

Τί τὸ μετὰ ταῦτα; ἐπάνεισιν ἐκ Ῥώμης ὁ Ἀνθύπατος, καὶ οἴκοι καταλαβὼν, πρόσεισι τῇ αὐτοῦ γαμετῇ. Μαξιμίλλα δὲ οὐκ εἶχεν ὥσπερ τὸ πρότερον· ἐκείνη γὰρ ἤδη Χριστῷ νυμφευθεῖσα, τοῦ Χριστὸν οὐκ εἰδότος ἀπωθεῖτο τὴν ὁμιλίαν, *Τοὺς μισοῦντάς σε*, μετὰ τοῦ Δαυῒδ λέγουσα, *ἐμίσησα Κύριε, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην*· τῷ μέν τοι ἀπωθεῖσθαι τὸ πρόσχημα, νόσου τέως προσποίησις ἦν, ἣν μετ' ὀλίγον ἐλέγξαντος τοῦ καιροῦ, τὴν αἰτίαν ἐκείνος τοῦ μίσους ἠρώτα. Ἐπεὶ δέ τις αὐτῷ ἀπήγγειλεν ὡς ὁ ἐνταῦθα παρὼν ξένος αἴτιος εἴη σοι τῆς μεταβολῆς ταύτης, καὶ ὡς τῶν ἐκείνου λόγων θήραμα ὤφθησαν Μαξιμίλλα καὶ Στρατοκλῆς, καὶ τῷ αὐτοῦ Θεῷ πεπιστεύκασι, τὸ πάτριον ἐξωμοσάμενοι σέβας· τούτων ἀκούσας Ἀνθύπατος παντοῖος ἦν ἀπὸ τῆς ὀργῆς, καὶ τὸν ὀδόντα συὸς τρόπον ἔθηγε κατὰ τοῦ Ἁγίου· πλὴν ἀλλὰ πρότερον σιωπὴν ἐνεγκὼν ἀπεπειρᾶτο τῆς αὐτοῦ γαμετῆς, τί μὲν οὐ λέγων, τί δὲ οὐ ποιῶν, ὥς τε ταύτην ἐπαγαγέσθαι, καὶ πεῖσαι Ἀνθυπάτῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσβάλλειν ἡμέρως; Ἐπεὶ δὲ κενὴν ψάλλειν ἐῴκει, καὶ εἰς ὦτα λέγειν μὴ ἀκουούσης, τὸν θυμὸν ὅλον ἀνάπτει κατὰ τοῦ Κήρυκος. Καὶ νῦν μὲν εἱρκτῇ δίδωσιν ὑπὸ φρουροῖς καὶ σφραγῖσιν ἀσφαλῶς τηρούμενον, ἕως ἂν ἐπὶ σχολῆς σκέψηται, πῶς ἀνελεῖν μέλλων αὐτὸν χρήσαιτο. Ἤδη δὲ βαθείας νυκτὸς οὔσης, ὁ Στρατοκλῆς σὺν Μαξιμίλλῃ, καί τισιν ἄλλοις τῶν πιστευσάντων, τῇ θύρᾳ τῆς φυλακῆς ἐπιστάντες, κόπτουσι πάνυ κούφως, ὡς γρηγοροῦντι μόνῳ αἴσθησιν παρασχεῖν. Ὁ δὲ (καὶ γὰρ ἦν προσευχῇ σχολάζων), συνεὶς τὴν ἔλευσιν, τῷ τοῦ Σταυροῦ σημείῳ παραδόξως τὰς θύρας ἀνοίγει. Εἶτα τὸ γεγονὸς τοῖς φρουροῖς εἰς γνῶσιν ἐλθὸν, φόβος ἐμπίπτει πολύς. Καὶ οὓς ἀμελεῖν ἐκέλευε καὶ θαῤῥεῖν οὐδὲν προσδόκιμον πονηρὸν ἔχοντας. Στρατοκλῆς δὲ, σὺν Μαξιμίλλῃ καὶ τοῖς ἄλλοις, προσπίπτουσί τε καὶ θερμῶς αἰτοῦσι τῷ Ἀποστόλῳ, ἐπιῤῥῶσαι αὐτοῖς τὴν εὐσέβειαν. Ὁ δὲ, πολλά τε εἰπὼν καὶ διδάξας, καὶ τοῦτο μὲν πρὸς θεοσέβειαν, τοῦτο δὲ καὶ πρὸς ἐπιμέλειαν βίου καταρτίσας αὐτοὺς, καὶ τῶν ἁγίων μεταδοὺς Μυστηρίων, ἐπανιέναι πάλιν ἐκέλευσε· καὶ οἱ μὲν ἐξῄεσαν· ὁ δὲ τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ὅπως εἶχον, αὐταῖς ἀποκαθίστησι σφραγῖσιν.

Ὁ μέν τοι Ἀνθύπατος, ἐπεὶ, ὥσπερ εἴρηται, τῆς γυναικὸς ἀπέγνω τὴν ὁμιλίαν, τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς οὐ φέρων θυμοὺς, πρόφασιν ἔχων καὶ τὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ, σέβας, τὸν διὰ σταυροῦ θάνατον καταψηφίζεται τοῦ Ἁγίου. Τὸ δὲ, ποίας δόξης, ποίου πλούτου, ποίας τρυφῆς οὐ μᾶλλον εὔφρανε τὸν Ἀπόστολον, ὅτι τὸν αὐτὸν θάνατον ἔμελλεν ὑπείκειν τῷ Δεσπότῃ, καὶ συμμορφοῦσθαι τοῖς ἐκείνου παθήμασι; Καὶ διὰ τοῦτο καὶ φωναῖς αὐτὸν εὐχαριστηρίοις ἠμείβετο χάριν ὁμολογῶν ὅσην τῆς ὁμοιώσεως, καὶ τῆς τὸν τοῦ Εὐαγγελίου δρόμον εἰς πέρας ἤγαγε, καὶ ὅτι τὴν πίστιν ἀκαταίσχυντον τετήρηκε τῷ Δεσπότῃ. Ἀμέλει καὶ πρὸς αὐτὸ ἀπιδὼν τὸν σταυρὸν, πολλοῖς ἐτίμα τοῖς ἐγκωμίοις, σωτηρίας αἴτιον ἀνθρώποις, θανάτου θάνατον, ἐχθρῶν κατάπτωσιν, πιστῶν φύλακα, γένους ἀνθρώπων εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωσιν, καὶ ἄλλα ὅσα ἐκεῖνον ἀποκαλῶν. Πρὸς τούτοις εὐκαταφρόνητον ἡγεῖσθαι τὸν θάνατον, καὶ χαίρειν παρῄνει, ὅτι δι' αὐτοῦ Χριστῷ συναπτόμεθα τῷ ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον ἑλομένῳ, μεταβαίνοντες ἀπὸ τῶν φθαρτῶν πρὸς τὰ ἄφθαρτα, καὶ μυρίων ἐκεῖ τῶν ἀγαθῶν ἀξιούμενοι. Ἐπὶ πολὺ οὖν τῷ σταυρῷ τοῦ Ἀποστόλου ἐγκαρτεροῦντος, ὁ μὲν Στρατοκλῆς ἐπειρᾶτο καταγαγεῖν αὐτὸν, τὸ ἀπάνθρωπον τοῦ ἀδελφοῦ Αἰγεάτου διὰ μίσους ποιούμενος· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠφίε ὁ μυρίων ἐκεῖνος σταυρῶν ἄξιος ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, τὸ τῶν πεπιστευκότων διδάσκων πλῆθος, ἀκίβδηλον τὴν εἰς τὸν Χριστὸν φυλάττειν ὁμολογίαν. Πάντων οὖν πρὸς αὐτὸν συῤῥεόντων, κατὰ θέαν ἅμα καὶ ἀκοὴν τῆς μακαρίας ἐκείνης μορφῆς τε καὶ φωνῆς, καὶ ζημίαν οὐ φορητὴν ἡγουμένων τὸ μὴ ἐπιθανάτιόν τι ῥῆμα λαβεῖν, ὥς τε ἀπομνημόνευμα τοῦτο ἔχειν καὶ παραμύθιον ἕκαστος τῆς ὅλης ζωῆς, ὁ Ἀνθύπατος, δείσας μήτι καὶ νεωτερισθείη παρὰ τοῦ ὄχλου, πρόσεισιν ἀπολύσων αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁ δὲ οὐκ ἠνείχετο, ἀλλ' ἠξίου μᾶλλον, εἴτις γε δύναμις, ἑαυτὸν ἀπολῦσαι τῶν κατεχόντων τῆς ἀγνοίας δεσμῶν, καὶ Χριστῷ συνάψαι διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν πίστεως· εἰδ' οὖ, ὅσον οὔπω προσδοκᾶν τὸν οἴκτιστον ὑποστήσεσθαι θάνατον, ὃ δὴ καὶ πρὸς τὸν ἐκείνου λόγον κατὰ πόδας ἀπήντα. Ὁ μὲν γὰρ θεῖος Ἀπόστολος, ἐπὶ πολὺν οὕτω τὸν χρόνον τῷ σταυρῷ προσανηρτημένος, τῷ Θεῷ παραδίδωσι τὴν ψυχὴν, τῶν

Digitized by Google

ἐσχάτων ἤδη τῆς ἡλικίας ἁπτόμενος, μαρτυρικῷ τέλει Ἀποστολικὸν δρόμον ἐπισφραγίσας. Ὁ δέ γε Θεομισὴς Ἀνθύπατος, μανίᾳ κάτοχος γεγονώς, καὶ ὑπὸ τῶν θεραπευομένων ὑπ' αὐτοῦ δαιμόνων ἀξίας ἀπολαμβάνων τὰς ἀντιλήψεις, ἀπό τινος μετεωροτάτου κρημνοῦ ἑαυτὸν εἰς γῆν καταβεβληκώς, ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ παρὰ τὸν Ἅδην, κατὰ τὰ ἱερὰ λόγια, φάναι, διεσκορπίσθη.

Ἀλλὰ τὸ ἀποστολικὸν ἐκεῖνο καὶ μακάριον σῶμα, Μαξιμίλλα καὶ Στρατοκλῆς τοῦ σταυροῦ καθελόντες, καὶ ὅσια πάντα ἐπ' αὐτῷ δράσαντες, θάπτουσιν ἐντίμως, Πατρεῦσι φρουρὸν, πατρικὴν στοργὴν διασώζοντα. Στρατοκλῆς δὲ, τῆς τοῦ ἀδελφοῦ ὑπάρξεως οὐδ' ὁτιοῦν μετασχεῖν θελήσας, πένησι διανέμει πάντα, ἀνόσιον εἶναι κρίνας ἐλαίῳ ἁμαρτωλοῦ λιπανθῆναι τὴν κεφαλήν· καὶ οὗπερ ἐκεῖνος τῶν τοῦ Πνεύματος οὐ μετεῖχε καρπῶν, τούτου τῶν σωματικῶν αὐτὸς κοινωνῆσαι. Ἡ δὲ Μαξιμίλλα, τῷ τάφῳ παραμένουσα τοῦ Ἀποστόλου, τὸ λοιπὸν ἐξεβίωσε τῆς ζωῆς τῆς φθειρομένης, μεθ' ἣν ἔτυχε τῆς ἀφθάρτου καὶ κρείττονος. Αὕτη καὶ μετὰ Στρατοκλέους πένησι τὰ ὄντα διανειμάμενοι, μικρῶν παραχωροῦντες ἐκείνοις, ἐπεὶ τῶν μειζόνων Στρατοκλέους εἰς Ἐπισκοπὴν ἤδη παρὰ τοῦ Ἀποστόλου προχειρισθέντες φροντιστήριά τε ἐκ βάθρων αὐτῶν δειμάμενοι, τὰ μὲν εἰς ἀνδρῶν, τὰ δὲ καὶ εἰς γυναικῶν οἴκησιν, οὕτω θεοφιλῶς τὸ ἑξῆς τοῦ βίου διανύσαντες, εἶτα καὶ πρὸς τὴν αἰωνίαν ζωὴν μετετάξαντο. Ἀλλὰ προστιθέσθω ἔτι καὶ τοῦτο περὶ τοῦ ἀποστολικοῦ σώματος. Εἶχον μὲν γὰρ ἐκεῖνο Πατρεῖς ἐπὶ πολὺ τιμώμενον, καὶ πολλαῖς θαυμάτων δωρεαῖς τῆς ξενοδοχίας αὐτοὺς ἀμειβόμενον.

Ἐπεὶ δὲ ὁ τοῦ πρώτου Χριστιανῶν εὐσεβῶς βασιλεύσαντος Κωνστάντιος παῖς, ἐπαινετῷ ληφθεὶς ἔρωτι, μετακομίζειν αὐτὸ πρὸς τὴν βασιλίδα ταύτην τῶν πόλεων σπουδὴν ἔθετο, πληροῖ τοῦτο, ἀνδρὶ λίαν ἐπιτηδείῳ τὴν ὑπηρεσίαν πιστεύσας. Ἀρτέμιος οὗτος ἦν, ὁ θαυμαστὸς, ἐν Μάρτυσι καὶ γενναῖος· καλὴ γὰρ ὄντως καὶ φίλη διακονίᾳ, ἣν ἂν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι διακονήσωσι Μάρτυρες. Ὑπ' αὐτοῦ τοίνυν πρὸς τήνδε τὴν βασιλίδα πόλιν μετακομίζεται τοῦ σοφοῦ, καὶ σὺν ἑτέροις ἀποστολικοῖς σκηνώμασι κατατίθεται, Λουκᾶ, φημὶ, τοῦ θείου, καὶ Τιμοθέου, ὃν μὲν ἐξ Ἑλλάδος, ὃν δὲ ἐξ Ἐφεσίων, αὐτῶν ἐρώτων ἀνελομένων τοῦ Κωνσταντίου, ἵνα τοὺς ὑπὲρ ἑνὸς κηρύγματος καὶ σφαγῆς ἀγωνισαμένους εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ὑποδέχοιτο τάφος. Κεῖνται τοιγαροῦν ἐν τῷ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων ἐπωνύμῳ ναῷ, οὐκ ἐν γωνίᾳ, οὐκ ἐν παραβύστῳ, οὐκ ἐκτός ἔν τινι χωρίῳ, ἀλλὰ μέσον αὐτοῦ τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου, καλοὶ καλὴν λαχόντες τὴν κατοικίαν. Καὶ πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλον, ὧν τὰ πνεύματα οἶκος ὁ ἐνδότατος ἔχει Θεοῦ, τῆς παρ' αὐτοῦ πρώτης ἠξιωμένα τιμῆς; οἳ καὶ ἡμῖν ἁμαρτιῶν λύσιν, καὶ τὴν μετὰ Χριστοῦ διαπρεσβεύονται βασιλείαν. Ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φρουμεντίου, Ἐπισκόπου Ἰνδίας.

Στίχ. Φρουρούμενος χάριτι σεπτῆς Τριάδος,
Φρουμέντιος δέδειχε φροῦδον τὴν πλάνην.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, Τύριος τὶς φιλόσοφος ἀπῆλθεν ἱστορήσων τὴν ἐσχάτην Ἰνδίαν, λαβὼν δύο νεανίσκους ἀδελφούς. Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν σὺν αὐτοῖς, προσορμίσαντες λιμένι τινὶ διὰ χρείαν ὕδατος, βαρβάροις περιέπεσον· καὶ οὓς μὲν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ οἱ βάρβαροι πρὸς θάλασσαν κατηκόντισαν, οὓς δὲ κατέσφαξαν ἐξ ὧν καὶ ὁ Τύριος, φόνου παρανάλωμα γεγονώς· τοὺς δὲ περιλειφθέντας, μεθ' ὧν καὶ οἱ νεανίσκοι, δεσμήσαντες, προσήγαγον τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰνδίας. Τούτων ὁ μὲν Αἰδέσιος, ὁ δὲ Φρουμέντιος ὠνομάζοντο.

Ὁ γοῦν βασιλεὺς, τοὺς νεανίσκους ἰδὼν εὐφυῶς ἔχοντας πρὸς ὃν κατὰ νοῦν εἶχε σκοπὸν τῶν βασιλείων ἐπιμελητὰς καὶ οἰκονόμους προὐβάλετο. Εἶθ' ὕστερον, τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως, μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ πατρὸς, τῆς βασιλείας ἐπιλαβομένου, πλείονος ἔτι τῆς τιμῆς ἀξιωθέντες οἱ νεανίσκοι παρ' αὐτοῦ, τῶν ἐκεῖσε ἐμπόρων ἀφικνουμένων, θαῤῥοῦντες παρεκελεύοντο αὐτοὺς κατὰ τὸ τῶν Ῥωμαίων ἔθους, συναθροίζεσθαι, καὶ θείας ἐπιτελεῖν λειτουργίας. Χρόνων δέ τινων διελθόντων, τῷ βασιλεῖ προσίασι, καὶ τῆς εὐνοίας ἀπαιτοῦντες μισθὸν, τὴν πρὸς τὴν ἀνεγκαμένην ἐξελιπάρουν ἐπάνοδον. Τούτου δὲ τυχόντες, εἰς τὴν Ῥωμαίων ἀφίκοντο γῆν. Καὶ ὁ μὲν Αἰδέσιος τὴν Τύρον κατέλαβε, τοὺς γεννήτορας καὶ τὰ οἰκεῖα ἐπιζητῶν. Φρουμέντιος δὲ τὴν περὶ τὰ θεῖα σπουδὴν τῆς τῶν γεννητόρων προτετίμηκε θέας. Καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου καταλαβὼν πόλιν, τῷ τῆς Ἐκκλησίας δεδήλωσε Προέδρῳ, ὡς Ἰνδοὶ λίαν ποθοῦσι τὸ τῆς εὐσεβείας δέξασθαι φῶς. Πρὸς ὃν ὁ μακάριος Ἀθανάσιος (οὗτος γὰρ ἦν ὁ τὴν Ἐκκλησίαν τότε τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ τὸν θρόνον κοσμῶν). Καὶ τίς σου ἡμῖν κρείττων, ἔφη, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν ἀποσκευάσαι τοῦ ἔθνους, καὶ τοῦ θείου κηρύγματος ἀντεπεισάξαι τὴν αἴγλην; Καὶ ταῦτα εἰπὼν, καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτῷ μεταδοὺς χάριτος, εἰς τὴν τοῦ ἔθνους ἐξέπεμψε γεωργίαν.

Ὁ δὲ, καὶ τὴν πατρίδα καταλιπὼν, καὶ τοὺς γονεῖς ἀφεὶς, καὶ τοῦ μεγίστου πελάγους ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καταφρονήσας, κατέλαβε τὸ ἀγεώργητον ἔθνος. Ἐγεώργησε δὲ προθύμως, ἔχων συνεργὸν τὴν θεόσδοτον χάριν. Ἀποστολικαῖς γὰρ κεχρημένος διδασκαλίαις καὶ θαυματουργίαις, οὐ μόνον τοὺς δαιμονῶντας ἐθεράπευε, καὶ πᾶν ὁτιοῦν νόσημα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀντιλέγουσι, καὶ μὴ ταχέως τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα δεχομένοις, ὃν μὲν δαίμονι ἐδίδου, κατὰ τὸν λέγοντα Ἀπόστολον, Παράδοτε αὐτὸν τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ· ὃν δὲ ξηρὸν ἐποίει· ἄλλου δὲ τὸ φῶς εἰς ἀβλεψίαν μετέβαλλεν. Οἱ δὲ, εὐθέως προσπίπτοντες, καὶ τῆς ἰάσεως ἀπολαμβάνοντες, ἐπίστευον τῷ Χριστῷ. Αἱ καθ' ἑκάστην δὲ γενόμεναι θαυματουργίαι μαρτυροῦσι περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ὡς παμπληθεὶ ἅπαν τὸ ἔθνος πρὸς θεογνωσίαν διήλαυνον. Διὸ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ μόνος σὺν Θεῷ, πᾶσαν τὴν τῶν Ἰνδῶν βαπτίσας χώραν, καὶ ἱερεῖς ἐξ αὐτῶν χειροτονήσας, καὶ ναοὺς διαφόρους ἐγείρας, καὶ εἰδωλεῖα καταστρέψας, καὶ τὰ ξόανα πάντα συντρίψας, ἅπαν τὸ ἔθνος εἰς θεογνωσίαν μετέβαλεν.

Ἐθαύμαζον δὲ ἅπαντες, καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, λέγοντες· Οὐκ ὀλίγους χρόνους σὺν ἡμῖν ὢν διαβιβάσας, οὐδέν τι ἐκ τῶν παρὰ σοῦ θαυμασίων ποτὲ ἐποίησας· καὶ νῦν πόθεν σοι, παμφίλτατε, ἡ τοιαύτη χάρις ἐδόθη, δι' ὀλίγου καὶ ταῦτα καιροῦ; Οὐκ ἐμὸν, ἀπεκρίνατο, τὸ δῶρον, ὦ τιμιώτατοι τοῦ Χριστοῦ φίλοι, ἀλλὰ τῆς ἱερωσύνης, καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἰδὼν γὰρ τὴν ἀγαθὴν ὑμῶν γνώμην, ἐάσας διὰ τοῦτο πατρίδα καὶ συγγένειαν, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνὴν, κατέλαβον τὴν Ἀλεξάνδρειαν· καὶ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, τὰ περὶ ὑμῶν ἀναδιδάξας, καὶ χρίσματι ἁγίῳ χρισθεὶς παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀποστολικῷ χαρίσματι λαμπρυνθεὶς, τῇ πρὸς

Digitized by Google

Θεὸν αὐτοῦ ἐντεύξει, πρὸς ὑμᾶς ἀπεστάλην. Ὑμῶν δὲ πιστῶς ἐμὲ δεξαμένων, ἡ τῆς ἱερωσύνης χάρις, μᾶλλον δὲ τοῦ Θεοῦ, ἐνεργεῖ ὡς ὁρᾶτε δι᾽ ἐμοῦ. Οὗτος ἐπὶ χρόνοις οὐκ ὀλίγοις ζήσας θεαρέστως ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολὰς διδάξας, καὶ πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐργασίαν παραδόξως μεταῤῥυθμίσας, κατὰ τὸ δυνατὸν ἑκάστῳ, ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Οὗ τὸ τίμιον λείψανον παντοδαπὰς τὰς ἰάσεις τοῖς προσιοῦσι παρέχει, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτὴρ, οὐχ » ἥψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τό» τε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ » εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν » Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν μιανθεῖσαν ἄχραντε ψυχήν, ἁγίασον, πάντοτε τοῦ δούλου σου Ἁγνή, καὶ τοῦ νοὸς δεινὰς αἰχμαλωσίας, καὶ καρδίας πώρωσιν, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμὰς, τάχος ἀφάνισον.

Νενεκρωμένον πάθεσι σαρκὸς, Πανάμωμε, ζώωσον τὸν νοῦν μου καὶ Θεῷ, τὰ ἀρεστὰ ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με· ἵνα μεγαλύνω σε ἵνα δοξάζω ἀεί, τὴν ἀγαθότητά σου.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα ἁγνή, τὰ τῆς σαρκὸς πάθη, καὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς ῥύπον, δεινὸν ἐναποσμήχουσα Παρθένε, καὶ λογοθεσίου με, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Σοὶ Παναγία ἄχραντε ἁγνή, οἱ δοῦλοί σου, πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς, προσπίπτομεν συντετριμμένῃ διανοίᾳ, δυσωποῦντες λύτρωσιν, ἁμαρτημάτων εὑρεῖν, ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς.

[illegible]στόλου. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Ἡ ἀψευδὴς, ἐμφανῶς πεπλήρωται, ἐπαγγελία σου Χριστέ· τῷ γὰρ σάλῳ ὁ φοιτητὴς, σοῦ ὁ ἐνθεώτατος, λόγῳ ἐμβριμώμενος, πρὸς ἱλαρὰν γαλήνην μετέβαλεν, Ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ νοητῷ, τῆς Σιὼν Ἀπόστολε, προβῆναι ὄρει κελευσθεὶς, σωτηρίου τε εἰληφὼς, χαίρων τὸ ποτήριον, ἔθης προθυμούμενος, διὰ θανάτου πρὸς θείαν ζωὴν, ἔνθα Χριστὸς τῶν ἁπάντων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γηγενὴς, πεφυκὼς Ἀπόστολε, ὑπερφυῶς τερατουργεῖς· δι᾽ ἀγάπης γὰρ συγκραθεὶς, τούτῳ ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ σὲ ἀγαπήσαντι, Ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδὰμ τὸ κώδιον, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ποιμήν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἕτερος. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Τοῦ Παναγίου Πνεύματος τὸ πῦρ, σπασάμενος, ἄνωθεν Ἀπόστολε Χριστοῦ, γλώσσαις καιναῖς, αἷς μηδαμοῦ ἐφθέγξω, τοῖς τοῦ κόσμου πέρασι, διεκελεύσθης λαλεῖν τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ.

Ὑπερεκπλήττει πάντα λογισμὸν, τὸ κήρυγμα, ὅπερ ἐσαλπίσατε τῇ γῇ, μύσται Χριστοῦ, καὶ θεωροὶ τῶν ἄνω· ὅτι μόνοι δώδεκα ὄντες, τὰς μυριάδας τῆς γῆς κατεφωτίσατε.

Ἐθαυμαστώθη Δέσποτα Χριστέ, ἡ χάρις σου, ἐν τοῖς θεοσόφοις Μαθηταῖς· ὅτι μικροὶ καὶ ἰδιῶται ὄντες, πᾶσαν γῆν διέδραμον, ἀπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς ἕως περάτων αὐτῆς.

Τί τὸ διδάξαν οὕτω σε λαλεῖν, Ἀπόστολε; τί τὸ καταλάμψαν σου τὸν νοῦν, βλέπειν τρανῶς, τῆς ἀπροσίτου δόξης, τὴν αὐγὴν τὴν λάμψασαν, τῆς ἀληθείας τὸ φῶς ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν; Δόξα.

Τριαδικῶς ὑμνήσωμεν πιστοί, δοξάζοντες, ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν, Πνεῦμα εὐθὲς, μοναδικὴν οὐσίαν μίαν· ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Καὶ νῦν.

Ὡς τῆς Τριάδος ἕνα σε Χριστὲ, δοξάζομεν ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, δίχα τροπῆς, ἀνθρωπικῶς πάντα ἠνέσχου, μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἡνώθης ἡμῖν.

Καταβασία. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρα» τιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε » ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοὶ, καὶ » ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς· ὃν αἴτησαι Πάναγνε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θανατῶσαι, καὶ ζωῶσαι αὐτὴν, νεκρωθεῖσαν πάλαι, κακίστῃ ἁμαρτίᾳ.

Ἰάσω τὸ σύντριμμα, Ἀδὰμ τοῦ χοϊκοῦ, Σωτῆρα κυήσασα, Πανάχραντε Θεόν· αὐτὸν ἐκδυσώπει, τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θεραπεῦσαι, ἀνίατα νοσούσης.

Ἀνάστησον κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν· τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐχθρούς· τρωθέντα ἀτόποις, ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἁγνὴ μὴ παρίδῃς, ἀλλ᾽ οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Ἰάτρευσον Ἄχραντε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας κυήσασα, τὸν πάντων Ἰατρόν· καὶ τῆς

Digitized by Google

τῶν Δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθένε μερίδος, Χριστὸν ἐκδυσωποῦσα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Φωτοφόρος καὶ εὐφραντική, ἀκτῖνας ἰαμάτων, Ἀνδρέα Χριστοῦ Ἀπόστολε, νῦν ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἡ ἔνθεος μνήμη σου, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀνθρωπίνης φύσεως λαχών, τοὺς ταύτης ὑπερέβης, θεσμοὺς καὶ πρὸς τὴν Ἀγγέλων, μεταβέβηκας σκηνήν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ κραυγάζεις· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίȣ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψȣ̃τε εἰς πάντας τȣ̀ς αἰῶνας.

Ἡ ἐξ ὕψους Πνεύματος Θεοῦ, πνοή σε ἐκπυρώσασα, Ῥήτορα θεηγόρον, ἀναδείκνυσι θερμόν, βοῶντα Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ σου· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φεγγοβόλος ὥσπερ ἀστραπή, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξῆλθες, τὸ σκότος τῆς ἀγνωσίας ἐκδιώκων καὶ πιςούς, φωτίζων κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίȣ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας, τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριςόν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕτερος. Τὸν ἐν Σινᾷ τὴν βάτον.

Τῇ τέχνῃ τῆς ἁλιείας, ἐκ θαλάσσης ἤγρευσας ἰχθύας πάνσοφε· νῦν δὲ τῇ πίστει, ἀνθρώπους σαγηνεύεις Χριστῷ, ἐκ πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· βυθὸς γὰρ ἦν ἡ πλάνη ποτέ, βυθίζων τὰ ἔθνη, τῇ ζάλῃ τῆς ἀγνοίας.

Τὸν νοητὸν τοῦ βίου, ἀκυμάντως ἔπλευσας βυθὸν Ἀπόστολε, διαπετάσας, τὸ ἱστίον τοῦ Πνεύματος, τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ· διὸ καὶ εἰς λιμένα ζωῆς, κατήντησας χαίρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ἐπὶ ξύλου δύναντος αὐτεξουσίῳ βουλῇ, ὁ τοῦ ἡλίου, φωστὴρ συναναλῦσαι ζητῶν, καὶ δῦναι εἰς Χριστόν, ἐν ξύλῳ ἐκρεμάσθη σταυροῦ, Ἀνδρέας ὁ μέγας, λαμπτὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὢ μαθητὰ καὶ φίλε, τοῦ Χριστοῦ καὶ σύμψηφε τῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ, ὅταν ἐν θρόνῳ, κάθηται Κριτὴς σὺν ὑμῖν, τοῖς δώδεκα κρῖναι, ὡς ἡ ἐπαγγελία φησί, γένοισθε τότε ἡμῖν, φιλανθρωπίας τεῖχος.

Δόξα.

Τρισσοφαῆ Μονάδα, καὶ Τριάδα σύνθρονον δοξολογήσωμεν, οὐ διαιροῦντες, ἑνοῦντες δὲ αὐτὴν συμφυῶς, ὡς μίαν ἀληθῶς, οὐσίαν ἡνωμένην, ἐν προσώποις τρισίν, οὐ συναλειφομένην.

Καὶ νῦν.

Τὸν τῆς Τριάδος ἕνα, συλλαβοῦσα τέτοκας σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ, καινοτομοῦντα, τοὺς νόμους τοὺς τῆς φύσεως, τῷ τόκῳ σου Ἁγνή. Αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὡς Θεόν, ἀεὶ δυσωποῦσα, μὴ παύσῃ Θεοτόκε.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ᾗ ὁ πάντων
» Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ
» πόκον κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γε-
» νόμενος ἄνθρωπος, ὁ ἄναρχος, μεγαλύνωμεν
» πάντες ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἁγνήν.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω, καὶ τὸ κριτήριον Ἁγνή, τὸ ἀδέκαστον τρέμω, ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς, ἁγίαις δεήσεσι, Θεόνυμφε, ἀκατάκριτον ὅπως, ὡς προστάτιν μακαρίζω σε ἀεί.

Φρίττω τὸ βῆμα Παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον ὄμμα, τοῦ σοῦ Υἱȣ̃ πράξεις αἰσχρὰς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας· καὶ διὰ τοῦτό σοι βοῶ· Πανεύσπλαγχνε Δέσποινα βοήθει μοι, καὶ τῆς τότε ἀνάγκης, ἐξελοῦ με καὶ διάσωσον Ἁγνή.

Ὡς φοβερὰ ἡ ἡμέρα, τῆς ἐξετάσεως Κόρη! ὡς ἡ ἀπόφασις φρικτή! ὡς δεινὴ ἡ αἰσχύνη! τίς ὑποστήσεται λοιπόν; πανάχραντε Δέσποινα ἐλέησον, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ πρὸ τέλους δός μοι ἄφεσιν Ἁγνή.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, καὶ κακίαις ἁπάσαις, καὶ παροργίζοντα Θεόν, Παναμωμε φώτισον, ὁδηγοῦσα πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία οὖσα πάντων τῶν καλῶν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Οἷα φοιτητὴς πανάριστος, τοῦ τῷ σταυρῷ βουλήσει προσομιλήσαντος, τῷ Δεσπότῃ σου μέχρι θανάτου ἑπόμενος, ἀνελήλυθας χαίρων εἰς ὕψος σταυροῦ, στελλόμενος πορείαν, πρὸς οὐρανοὺς μάκαρ Ἀπόστολε.

Πύλη τῆς Ἐδέμ σοι ἤνοικται, καὶ προσετέθη κλίμαξ ἡ ἐπουράνιος, καὶ ἐδέξαντο τῶν οὐρανῶν τὰ σκηνώματα, καὶ παρέστηκας χαίρων Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ ζωοδότῃ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Digitized by Google

Ἴσοις ἐδοξάσθης πάθεσι, τοῦ Διδασκάλου μάκαρ Ἀνδρέα πάνσοφε· διὰ γὰρ σταυροῦ τὸ θεῖον τέλος ἀπείληφας, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας· διό σε δυσωποῦμεν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἱκέτευε.

Χαίροις ξυνωρὶς πανάριστος, ἐν οὐρανοῖς λαχοῦσα νῦν τὸ πολίτευμα· ἐποπτεύοις τε, τῶν ὑμνητῶν τὴν προαίρεσιν, ἑαυτῶν ἐκνικῶσαν τὴν δύναμιν, καὶ θείων χαρισμάτων, καταγλαΐζοις τῇ λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Ῥίζης ἐκ Δαυῒδ ἐβλάστησας, προφητικῆς Παρθένε καὶ θεοπάτορος· ἀλλὰ καὶ Δαυῒδ ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἕτερος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ὁ τὴν σαγήνην ἁπλώσας, τῆς μυστικῆς θεωρίας, καὶ ὡς ἰχθύας ἐν αὐτῇ, σαγηνεύσας τὰ κάλλη, τῶν οὐρανίων ἐννοιῶν, ἱκέτευε Ἅγιε, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τοῦ πηγάσαι καὶ ἡμῖν τὸν ἱλασμόν.

Εὐχαριστοῦμεν τὰ ἔθνη, τὰ διὰ σοῦ φωτισθέντα, καὶ ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς διὰ σοῦ ἀναχθέντα· τῆς γὰρ λατρείας τοῦ ἐχθροῦ, ἐκστάντες γεγόναμεν συμμέτοχοι, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, τοῦ Κυρίου τε τῆς δόξης κοινωνοί.

Τῶν ἀπορρήτων αὐτόπται, καὶ ὑπηρέται τοῦ Λόγου, μυσταγωγοὶ καὶ θεωροί, τῶν ἀνεξιχνιάστων, συγκληρονόμους καὶ ἡμᾶς, γενέσθαι δεήθητε Ἀπόστολοι, τῆς Χριστοῦ βασιλείας, καὶ μετόχους τῆς Θεότητος αὐτοῦ.

Δεσμεῖν καὶ λύειν λαβόντες, παρὰ Χριστοῦ ἐξουσίαν, λύσατε πάντας τῶν δεσμῶν, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, ὅτε ἐλεύσεται Χριστός· καὶ πάντες καθήσεσθε οἱ Δώδεκα, ἐπὶ θρόνοις τοσούτοις, κρῖναι πάσας, τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

Δόξα.

Τὴν τρισυπόστατον Φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Τριάδα ἀχώριστον δοξάσωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα, προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννῆτορ ὡς Θεόν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ὁ Λόγος ὁ προάναρχος, εὑρηκώς σε παμμάκαρ, Πρωτόκλητον ἀνέδειξε, πάντων τῶν Ἀποστόλων, Ἀνδρέα παναοίδιμε· καὶ τοῖς τούτου ἴχνεσιν, ἑπόμενος ἀνεδείχθης, ὁδηγὸς πλανωμένων, πρὸς οὐράνιον αὐτούς, ἀνάγων θείαν πορείαν.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ Πέτρου τὸν συναίμονα, τῶν μαθητῶν τὸν πρώτιστον, αὐτόπτην καὶ ὑπηρέτην, γενόμενον τὸν τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν· τὰ ἔθνη γὰρ ἐφώτισε, καὶ σταυρωθεὶς τελειοῦται, ὡς Μαθητὴς τοῦ Δεσπότου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θεὸν ὅνπερ ἐγέννησας, Παρθένε παναμώμητε, ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐσεβῶς σε τιμώντων, σὺν τῷ κλεινῷ Ἀποστόλῳ, τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ στάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ Ἁγίων· ὅσα γὰρ θέλεις ἰσχύεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Βηθσαϊδὰ νῦν ἀγάλλου· ἐν σοὶ γὰρ ἤνθησαν, ἐκ μυστικῆς λιβάδος, εὐωδέστατα κρίνα, Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, κόσμῳ παντί, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα, εὐωδιάζοντες χάριτι τοῦ Χριστοῦ, οὗ καὶ τὰ πάθη ἐμιμήσαντο.

Ἀνδρέα χαῖρε καὶ σκίρτα, ὅτι ἐδέξω σαφῶς, ἐν τῇ τοῦ Λόγου λάμψει, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὃν καὶ κρατῶν, ἐν τῇ πίστει ἐκήρυξας· τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ὁ μυστολέκτης τῆς θείας, οἰκονομίας Χριστοῦ, ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις, μαθητεῦσαι τῷ Λόγῳ Ἀνδρέας ὁ θεόπτης, ἐβόα φησί, τὸν συναίμονα Πέτρον ἰδών· Εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν ὃν ἡ Γραφή, καὶ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν.

Ἡ τῶν Πατέρων σε πόλις, Ποιμένα κέκτηται, καὶ πολιοῦχον θεῖον, καὶ κινδύνων παντοίων, ῥύστην καὶ φρουρόν σε, Ἀνδρέα σοφέ, εὐχαρίστως τιμῶσά σε. Ἀλλ' ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς, διασῴζεσθαι ἀλώβητον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει, ἀντὶ

Digitized by Google

καλάμου τὸν σταυρὸν, ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν· καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπανάγει τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ δῶρον εὐπρόσδεκτον. Ἀεὶ τοῦτον πιστοὶ, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὑπόδεξαι Βηθλεὲμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ· ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισσόκλεον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν Τρισάγιον ὕμνον μελῳδήσατε. Πᾶσα πνοὴ, αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἀποστόλου, ἡ γ΄. καὶ ϛ΄. Ὠδή.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ᾽ αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΗΣ Τῌ ΕΓΓΡΑΦῼ ΑΔΕΙᾼ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθέν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Ο ΦΟΙΝΙΞ
1889

Digitized by Google

ASTOR LIBRARY
MAY 7 1891
NEW YORK

4598

Digitized by Google

ΜΗΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ναοὺμ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος γ΄. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ Θεοῦ Προφῆτα, καὶ τῆς ἰδίας, αἴγλης ἀπειργάσατο, λαμπάδα περιφανεστάτην, καὶ διὰ σοῦ θεσπίζει τὰ μέλλοντα, Νινευῒ τῇ μεγάλῃ.

Νεφέλη φωτοβόλος ὤφθης ἀποςάζουσα, Ναοὺμ Θεοῦ Προφῆτα, θεογνωσίας ὄμβρον, καὶ ποτίσας τὸ πόμα τῆς θεοκρισίας (*), Νινευϊτῶν τὴν πόλιν, ἀσέβειαν, ὠδινήσασαν αὖθις.

Εὐκλείας ἀκηράτου μέτοχος γενόμενος, Ναοὺμ Θεοῦ Προφῆτα, καὶ ἀπορρήτου δόξης, καὶ χαρᾶς τῆς ἀνεκφράςου, καὶ τρυφῆς ἐνθέου, ὑπὲρ ὑμῶν δυσώπει, Θεόπνευστε, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μεγάλης διὰ σοῦ εὐεργεσίας Ἄχραντε, τυχόντες σὺν Προφήταις, γεραίρομεν τὸν τόκον σου, τὸν καὶ καταξιώσαντα, ἐκ μήτρας σου τεχθῆναι, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἀναπλάσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἄπνουν πικρῶς ἐβόας· Ποθεινότατόν μου Τέκνον, πῶς ἔδυ τὸ τῆς μορφῆς σου κάλλος, ἑκὸν κρυβὲν, τῇ σκιᾷ τοῦ θανάτου;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄.

Τοῦ Προφήτου σου Ναοὺμ τὴν μνήμην, Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου. καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ναοὺμ τὸ λῆμμα συντόνως ἐπαινέσω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Ναοὺμ τὸ θεῖον λῆμμα, τῆς διανοίας σου, τῆς ἐνθέως ληφθείσης, ὑπὸ Θεοῦ θεόληπτε, καὶ τούτου τῇ χάριτι, λαμπομένης βλέποντες, μακαρίζομέν σε Πανάριστε.

Ἄνωθεν ἐνηχοῦσα, Προφῆτα σοῦ τῇ ψυχῇ, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις, προφητικὴν ἐνέργειαν, ἀξίως ἐνέπνευσε, καὶ θεόπνουν γλῶσσάν σοι, κατεσκεύασεν ἀξιάγαστε.

Ὄργανον ἀνεδείχθης, ἀνακρουόμενον, τῷ τοῦ Πνεύματος πλήκτρῳ, τὸν ζηλωτὴν Θεὸν ἀνυμνῶν, καὶ πᾶσι φθεγγόμενον, τῆς ἐνθέου κρίσεως, τὸ ἀδέκαστον Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη, Παρθένε πάναγνε, τοὺς σὲ πίστει καὶ πόθῳ, οἷα Θεοῦ Μητέρα σε-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, τὸ νᾶμα τῆς θεηγορίας.

Digitized by Google

πτὴν, ὑμνοῦντας διάσωσον, τῶν κινδύνων λύουσα, τὴν ἀτίθασσον ἀγριότητα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Μεθέξει θεοποιοῦ τε καὶ θείου Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ἐγένου φωτοειδέστατος· ὅθεν καὶ τὰ πόῤῥω φανερῶς, πᾶσι προκαταγγέλλειν, ἐκ θειοτέρας ἐπιπνεύσεως, σὺ προεχειρίσθης θεόπνευστε.

Τὸ κρίμα τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκδικήσεως, προεώρας Μάκαρ θεοπτικώτατα, τῶν καταφρονούντων δυσσεβῶς, θείας μακροθυμίας, καὶ ἀνοχῆς τε καὶ χρηστότητος ἐξ ἀθεραπεύτου κακότητος.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάλαι ἐξ οὐδενὸς, ποιήσας τὰ σύμπαντα, ἐκ τῆς σῆς ἁγίας γαστρὸς προέρχεται, ἄνθρωπος γενόμενος Ἁγνὴ, ὑπὸ φιλανθρωπίας, διαφερόντως ὁ Φιλάνθρωπος, ἵνα τοὺς ἀνθρώπους λυτρώσηται. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστά-
» ξει σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρί-
» θουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ, πέτραν
» τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέω-
» σον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀμιγῆ χαρακτήρων τῶν κάτω ἔνδοξε, σὺ τὸν νοῦν κεκτημένος, τοῦ θείου Πνεύματος, καθαρώτατον Ναοὺμ δοχεῖον γέγονας, τὰς ἐλλάμψεις τὰς αὐτοῦ, εἰσδεχόμενος λαμπρῶς, καὶ πᾶσι διαπορθμεύων· διό σε ἐκδυσωποῦμεν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἁγνὴ ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε ἀεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦντες, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Λαμπόμενος τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, Νινευϊτῶν τὴν ἀπειλὴν, τῆς ἐρημίας προήγγειλας, τῆς τοῦ Θεοῦ δυναστείας, προφαίνων Θεοφάντορ τὸ ἄφυκτον.

Ἡ κρίσις ἡ δικαία τοῦ κτίσαντος, καταψηφίζεται δεινὴν, πανωλεθρίαν λαοῦ δυσμενοῦς, ὡς προφητεύων ἐφθέγξω, Ναοὺμ Θεοῦ Προφῆτα πανόλβιε.

Μετρίῳ κοσμουμένη φρονήματι, ἡ τοῦ Προφήτου σου ψυχὴ, πρὸς θεοπτίαν τὴν σὴν Ἀγαθὲ, ὑπερφυῶς ἀνηνέχθη, καὶ θείας θεωρίας λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Μαρία ἡ Κυρία τῆς κτίσεως, ὡς Βασιλέα τοῦ παντὸς, τεκοῦσα μόνη πανύμνητε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἐλεύθερόν με δεῖξον πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς.

Ἄμωμον καὶ ἄληπτον, βίον κτησάμενος, τῆς ἐνεργείας καὶ φωταυγίας, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ναοὺμ ἠξιώθης, Προφῆτα θαυμαστότατε.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ αὐτοκράτορι νοΐ προθύμως, τὰς ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ θέμενος· ὅθεν ἐμφανείας, θεοπρεποῦς ἐπέτυχες.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα, τὰ προτερήματα, τῶν προφητείᾳ τετιμημένων· δι' αὐτῶν γὰρ φθέγγεται, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἀγαθὸν καὶ Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος, ὄντως δυνήσεται, σὲ Θεοτόκε ὑμνεῖν ἀξίως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, τὸν ταῖς οὐρανίαις, ὑμνούμενον δυνάμεσιν.

Ὠδὴ ϛ'. Μαινομένην κλύδωνι.

Τὸν τῆς θείας χάριτος, πεφηνότα, τέμενος πιστοὶ, καὶ δοχεῖον ἄχραντον γενόμενον, τῆς ὑπὲρ νοῦν, θεοφανείας ὑμνήσωμεν.

Ὁ τοῦ θείου Πνεύματος, δεδεγμένος, ἄδυτον αὐγὴν, καὶ τὸν νοῦν θειότερον κτησάμενος, τοὺς εὐσεβεῖς, πρὸς ὑμνῳδίαν προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Νοεραὶ δυνάμεις σε, καὶ ἀνθρώπων, πᾶσαι γενεαὶ, ὡς Θεὸν γεννήσασαν δοξάζουσι, διαπαντὸς, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
» Χριστὲ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κα-
» τεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὔ-
» σπλαγχνος.

Συναξάριον.

Μὴν Δεκέμβριος, ἔχων ἡμέρας λα'.
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας θ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιε'.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ναούμ.

Digitized by Google

Στίχοι.

Ναοὺμ τὸν Ἐλκεσαῖον ἐκπεπνευκότα,
Ἕλκει πόθος με σμυρνίσαι σμύρνῃ λόγου.

Πρώτῃ ἐκ βιότοιο Δεκεμβρίου ᾤχετο Ναοὺμ.

Ὅς λέγεται, Παράκλησις ἐγὼ πᾶσιν, ἢ φρόνημα, ἢ ὑπόληψις. Οὗτος ἦν ἀπὸ Ἐλκεσὲμ, πέραν εἰς Βατταρεὶμ, ἐκ φυλῆς Συμεών· ὃς καὶ μετὰ τὸν Ἰωνᾶν τῇ Νινευῒ τέρας ἔδωκεν, ὅτι ὑπὸ ὑδάτων γλυκέων καὶ πυρὸς ὑπογείου ἀπολεῖται, ὃ καὶ γέγονεν· ἡ γὰρ περὶ αὐτὴν λίμνη κατέκλυσεν αὐτὴν ἐν συσσεισμῷ· καὶ πῦρ, ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπελθὸν, τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς μέρος ἐνέπρησεν. Ἀπέθανε δὲ ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχ. Θνήσκεις ὁ πᾶσαν ἀρετὴν φερωνύμως,
Πάτερ φιλήσας, τόν γε μὴν οἶκτον πλέον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, Παφλαγόνων χώρας ὁρμώμενος, υἱὸς Γεωργίου καὶ Ἄννης, παρ' ὧν καὶ εἰς γάμου κοινωνίαν γυναικί τινι σεμνῇ ἐξεδόθη. Τῇ γεωργίᾳ δὲ σχολάζων, κἀκεῖθεν τὰς εἰς ζωὴν ἀφορμὰς κτώμενος, πολὺς ἦν ῥέων τὴν ἐλεημοσύνην· ὅθεν εἰς τοσαύτην πενίαν κατήντησεν, ὡς στερεῖσθαι καὶ τῆς ἀναγκαίας τροφῆς. Ἀλλ' ὁ Θεὸς οὐ παρεῖδεν αὐτὸν εἰς τέλος κατατρύχεσθαι τῇ ἐνδείᾳ· τὴν γὰρ ἐγγόνην αὐτοῦ Μαρίαν, πάσης εὐπρεπείας οὖσαν ἀνάπλεων, τὸν τῆς Βασιλίσσης υἱὸν Κωνσταντῖνον, ἀγαγέσθαι εἰς γυναῖκα ᾠκονόμησε, καὶ αὐτὸν τῇ τοῦ Ὑπάτου ἀξίᾳ τιμηθῆναι, καὶ πολλῶν χρημάτων κύριον γενέσθαι, ἃ τοῖς πένησιν ἀφθόνως παρεῖχεν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ καιρὸς τῆς πρὸς Χριστὸν ἀναλύσεως αὐτοῦ ἐγνώσθη αὐτῷ, τοὺς πρὸς γένος αὐτῷ διαφέροντας συγκαλεσάμενος, ἅπαντα τὰ μέλλοντα συμβαίνειν αὐτοῖς προεῖπε, προσθεὶς καὶ ταῦτα· Τῆς φιλοξενίας, τεκνία, μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοὺς νοσοῦντας καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς ἐπισκέπτεσθε· χηρῶν καὶ ὀρφανῶν προΐστησθε· ἀλλοτρίων μὴ ἐπιθυμεῖτε· τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συνάξεων μὴ ἀπολιμπάνεσθε· καὶ ἵνα τὰ πάντα συνελὼν εἴπω, ὡς ἐμὲ εἴδετε ποιοῦντα, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιοῦντες μὴ παύσησθε. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνανίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἀνανίας σὰρξ, πρὸς δὲ σαρκὸς αἰκίας,
Αἴσθησιν ὡς σὰρξ οὐδὲ μικρὰν λαμβάνει.

Ὃς ἦν ἐκ πόλεως Ἀρβὴλ τῆς Περσίδος, τῷ σχήματι λαϊκὸς, Χριστιανὸς δέ· καὶ συσχεθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἄρχοντος, ὡμολόγησε τὸν Χριστόν· καὶ μετὰ πολλὰς βασάνους, κείμενος νεκρὸς, ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς, εἶπε· Ποιήσατε εὐχὰς πρὸς τὸν Θεόν· ὁρῶ γὰρ κλίμακα φθάνουσαν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ πυροειδεῖς ἄνδρας λέγοντάς μοι· Ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν, καὶ εἰσάξομέν σε εἰς πόλιν, πλήρη φωτὸς καὶ εὐφροσύνης· καὶ οὕτω φήσας, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὡς θεοπτικώτατον, τὸν Προφήτην ἔχοντες, χορείας ἐξάρχοντα, σεπτῶς ἑορτάζομεν, ἐνθέως μελῳδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὲ πνευματοκίνητον, ἐπιγνόντες ὄργανον, καὶ λύραν θεόπνευστον, καλοῦμεν συλλήπτορα, τῶν ὕμνων μελῳδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔστεψέ σε Κύριος, ὡς Προφήτην ἔνθεον, καὶ χάριν σοι δέδωκε, προλέγειν τὰ μέλλοντα, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πύλην ἀδιόδευτον, ὁ Προφήτης βλέπει σε, Παρθένε πανάχραντε, ἣν μόνος διώδευσεν, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Ἄϋλον αὐγὴν, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, Προφῆτα θεώμενος, μέλπεις γηθόμενος· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱεροπρεπῶς, τὴν ἱερὰν σου μνήμην, Προφῆτα θεσπέσιε, τιμῶντες ψάλλομεν· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νεύρωσον Ἁγνὴ, τὸν τῆς ψυχῆς μου τόνον, λυθέντα τοῖς πταίσμασι, καὶ τοῖς παθήμασιν· ὅπως ὑμνήσω, Παρθένε τὸν σὸν τόκον, καὶ ὑπερυψῶ σε, τὴν κεχαριτωμένην.

Ὁ Εἱρμός.

» Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες, χορείας ἔμελ-
» πον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἐπὶ γῆς ἰσάγγελον, πολιτείαν ἔσχες ἀληθῶς· καὶ νῦν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, σὺν Ἀγγελικαῖς, χορείαις ἐσκήνωσας, περὶ τὸ φῶς τὸ τρισοφεγγές· οὗ ἐμφορούμενος, ἐποπτεύοις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Σὲ Θεῷ προσάγομεν, ὑπὲρ κόσμου, Μάκαρ πρεσβευτήν· δυσώπησον ἐκτενῶς τῇ προφητικῇ, παῤῥησίᾳ χρώμενος, δοῦναι πιστοῖς ἀγαθοπρεπῶς, τὴν διαμένουσαν, αἰώνιαν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν γεννήσασαν, καταλλήλως τε καὶ προσφυῶς, καλοῦμέν σε οἱ πιστοὶ, θεηγορικῶς, Θεοτόκον ἄχραντον, παναληθεῖ κλήσει τὸν σεπτὸν, τόκον σου σέβοντες, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ,
» καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν τε
» καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν με-
» γαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν Στίχȣς ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀββακοὺμ ὁ θαυμάσιος, τὴν ἀκτῖνα τοῦ Πνεύματος, δεδεγμένος γέγονεν, ὅλος ἔνθεος· καὶ τῶν κριτῶν τὴν ἀσέβειαν, καὶ κρίσιν τὴν ἄδικον, θεωρῶν ἀγανακτεῖ, τὴν τῆς γνώμης εὐθύτητα, ἐνδεικνύμενος, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου φιλοθέως, καὶ θερμῇ τῇ διανοίᾳ, ὡς δυσχεραίνων καθάπτεται.

Ἐπὶ θείας ἱςάμενος, φυλακῆς ὁ σεβάσμιος, Ἀββακοὺμ ἀκήκοε τὸ μυςήριον, τῆς πρὸς ἡμᾶς παρουσίας σου, Χριστὲ τὸ ἀπόρρητον· καὶ τὸ κήρυγμα τὸ σὸν, προφητεύει σαφέστατα, προορώμενος, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους ὥσπερ ἵππους, τῶν Ἐθνῶν τῶν πολυσπόρων, διαταράσσοντας θάλασσαν.

Ἐν Κυρίῳ γηθόμενος, ἐν Θεῷ τῷ Σωτῆρί σȣ, Θεορρῆμον ἔνδοξε ἀγαλλόμενος, καὶ τῆς ἐκεῖθεν λαμπρότητος, τὴν αἴγλην δεχόμενος, καὶ φωτὶ θεουργικῷ, νοερῶς φωτιζόμενος, τοὺς τὴν μνήμην σου, τὴν πανίερον πίστει ἐκτελοῦντας, πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἐξάρπασον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδῃς με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος, καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ μετὰ θρήνων σοι ἔλεγε· Βαβαὶ τῆς ἀπείρου σου, Πλαςουργέ μου ἀνοχῆς! πῶς ἑκὼν ὡς κατάκριτος, κρίσιν ἄδικον, κατακρίνῃ θανάτου, παρὰ δήμου, κατακρίτου καὶ φρικώδη, καθυποφέρεις παθήματα;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἀββακοὺμ τὴν μνήμην, Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν. Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Σὲ τὸν Προφήτην Ἀββακοὺμ μέλπω Μάκαρ.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Σόφισόν με Κύριε ὁ Θεός μȣ, τὸν σὸν Προφήτην Ἀββακȣ̀μ, ὑμνῆσαι τὸν θεῖον, καὶ χάριτί σου λάμπρυνον, ἀγαθὲ τὴν καρδίαν μου.

Ἕως τίνος Κύριε ὁ Προφήτης, λέγει βοήσομαι πρὸς σὲ, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ; ἵνα τί δέ μοι ἔδειξας, τῶν κριτῶν τὴν ἀσέβειαν;

Τὸ σεπτὸν μνημόσυνόν σου Προφῆτα, τοὺς ἐκτελοῦντας εὐλαβῶς, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, κινδύνων ἀπολύτρωσαι, καὶ δεινῶν περιςάσεων.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος ἐπεφάνη, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὸν καιρὸν, ἐκ σοῦ Θεοτόκε, γενόμενος ἄνθρωπος, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Νεύσει πρὸς Θεὸν ὑψούμενος, καὶ φωτοδοσίαις, ταῖς παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, τῶν μελλόντων προεθεώρεις, Θεοφάντορ τὴν προτύπωσιν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξήσκησας, πᾶσαν δὲ κακίαν, ἐκ διανοίας ἐμίσησας, καὶ δικαίως τοὺς ἀδικοῦντας, ἐβδελύξω Παμμακάριστε.

Ῥήσεις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σὺ ὡς καθαρὸς ἐπιστεύθης τρανότατα, προθεσπίζων τῶν ἐσομένων, τὰς ἐκβάσεις Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ὄρος ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ ὁ Δεσπότης, δȣλοπρεπῶς ἐπεδήμησε, τῆς δȣλείας ἐλευθερῶσαι, τοὺς ἀνθρώπους ὤφθης Πάναγνε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενȣ̃ν-
» τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ἔστης Μάκαρ, καὶ κατενόησας Θεοῦ παρουσίαν, προφητικοῖς ἐν ὄμμασι θεόπνευστε· ὅθεν καὶ ἐβόησας, Ἀββακȣ̀μ μετὰ φόβȣ· Κύριε ἀκήκοα, τὴν φρικτὴν ἔλευσίν σȣ, καὶ ἀνυμνῶ σε σάρκα χοϊκὴν, ἐκ τῆς Παρθένου φορέσαι θελήσαντα.

Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πταιόντων,

Digitized by Google

ὑπεραγία Δέσποινα περίσωζε ἡμᾶς, πάσης περιςάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τοὺς ἀδιστάκτῳ πίστει σε ἀεί, προσκαλουμένους, Παρθένε πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σε καθορῶσα Χριστέ μου, ἡ ἀπειράνδρως σὲ τεκοῦσα ἐβόα, σπαρασσομένη ὄψιν τε καὶ σπλάγχνα μητρικῶς· Οἴμοι ὢ παμφίλτατε! πῶς ἐνέγκω τὸ πάθος; φλέγονται τὰ σπλάγχνα μου, καὶ δεινῆς μοι ῥομφαίας, τραῦμα πικρὸν διέδραμε σαφῶς· ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον Κύριε.

Ὠδὴ δ'. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου.

Φωτοειδὴς δι' ἀρετῆς ὤφθης, Θεόπνευστε, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον ἐμήνυσας, ᾧ νῦν ἐν πίστει κράζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἡ τοῦ παντὸς φωτιςικὴ χάρις τοῦ Πνεύματος, δαψιλῶς ἐνοικήσασά σοι Πάνσοφε, Προφήτην ἀπετέλεσε, πᾶσι τὸν Σωτῆρα μηνύοντα.

Τὴν ἀκοὴν ἐνηχηθεὶς τοῦ Παντοκράτορος, εὐλαβῶς ἐφοβήθης Θαυμάσιε· κατανοήσας ἔργα δὲ τούτου, ἐν ἐκστάσει γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Ἡ Κιβωτὸς τοῦ μαρτυρίου σε Πανάμωμε διαγράφει, τὸν ἄρτον τῆς ὄντως ζωῆς, τὴν δεξαμένην Ἄχραντε, Λόγον τῷ Πατρὶ συναΐδιον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Νῦν ἐπαρθέντα ὁρᾷ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τὸν Ἥλιον ἐν ξύλῳ, ὡς προεθέσπισας, Ἀββακοὺμ ἱερώτατε.

Ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, ἐπὶ τῆς φυλακῆς σου Πανόλβιε παρέστης, καὶ ἀπεσκόπευσας, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν.

Μεγαλοφώνως σοφέ, ἐπὶ Θεῷ Σωτῆρι, χαρήσομαι ἐβόας, καὶ εὐφρανθήσομαι, Ἀββακοὺμ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Βεβαρυμένος σειραῖς, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, ἐπὶ σὲ καταφεύγω, σῶσόν με Δέσποινα, τῶν πιστῶν τὸ κραταίωμα.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἀπὸ Θαιμάν, ὁ Θεὸς σαρκωθεὶς ἐπεδήμησεν, ὡς προέφης, παρ' αὐτοῦ τηλαυγῶς φωτιζόμενος, Ἀββακοὺμ τρισμάκαρ, καὶ τὸν κόσμον φωτὶ κατελάμπρυνε.

Καταύγασον, ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε, ταῖς πρεσβείαις, Ἀββακοὺμ τοῦ σεπτοῦ καὶ θεόφρονος, ὁ ἐμπνεύσει θείᾳ, καταλάμψας αὐτοῦ τὴν διάνοιαν.

Ὁ φθόγγος σου, καὶ ῥημάτων τῶν θείων ἡ δύναμις, Θεηγόρε, διελήλυθε πάντα τὰ πέρατα, τὴν τοῦ Λόγου θείαν, παρουσίαν ἡμῖν προθεσπίζοντα.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχοντα, τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, καὶ ἀνάρχως, τῷ τεκόντι σαφῶς, συννοούμενον, ἐπ' ἐσχάτων σάρκα, γεγονότα Παρθένε γεγέννηκας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς ἵππους ἑώρακας, τοὺς ἱεροὺς Μαθητάς, θαλάσσας ταράσσοντας, τῆς ἀγνωσίας σαφῶς, καὶ πλάνην βυθίζοντας, δόγμασιν εὐσεβείας, Ἀββακοὺμ θεηγόρε· ὅθεν σε ὡς Προφήτην, ἀληθῆ εὐφημοῦμεν, αἰτούμενοι τοῦ πρεσβεύειν ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ.

Στίχοι.

Τάττει Θεός σοι τοὺς πόδας τεθνηκότι,
Εἰς συντέλειαν, Ἀββακούμ, καθὼς ἔφης.

Δευτερίῃ Ἀββακοὺμ ἀνεβήσατο εἰς Θεοῦ ἄςυ.

Οὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Συμεών, υἱὸς Σαφάτ. Εἶδε δέ, πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας, περὶ τῆς ἁλώσεως τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπένθησε σφόδρα· καὶ ὅτε ἦλθε Ναβουχοδονόσορ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἔφυγεν εἰς τὴν ἐν Ἀραβίᾳ Ὀστρακίνην, καὶ ἦν παροικῶν εἰς γῆν Ἰσμαήλ. Ὡς δὲ ὑπέστρεψαν εἰς Βαβυλῶνα οἱ Χαλδαῖοι, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καταλειφθέντες Ἰσραηλῖται ἔφυγον εἰς Αἴγυπτον, μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Γοδολίου (Δ'. Βασ. κέ. 26), τότε καὶ οὗτος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐλειτούργει τοῖς θερισταῖς τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἔλαβε τὸ ἔδεσμα, εἶπε τοῖς ἰδίοις· Πορεύομαι εἰς γῆν μακράν, καὶ ταχέως ἐπανελεύσομαι· ἐὰν δὲ βραδύνω, ἀπενέγκατε τὸ ἄριστον τοῖς θερισταῖς. Ὅς τις ἁρπαγεὶς ἐν ῥοπῇ εἰς Βαβυλῶνα, τὴν τροφὴν τῷ Προφήτῃ Δανιὴλ κεκόμικεν, ὄντι ἐν τῷ λάκκῳ· εἶτα ἐπέστη τοῖς θερισταῖς ἐσθίουσι, καὶ οὐδενὶ εἶπε τὸ γενόμενον· συνῆκε δέ, ὅτι τάχιον ἐπιστρέψει ὁ λαὸς ἀπὸ Βαβυλῶνος· καὶ πρὸ δύω ἐτῶν τῆς ὑποστροφῆς ἀποθνήσκει, καὶ ἐτάφη ἐν ἀγρῷ ἰδίῳ.

Οὗτος τέρας ἔδωκεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὅτι ὄψονται ἐν τῷ Ναῷ φῶς, καὶ ὄψονται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ περὶ τῆς συντελείας τοῦ Ναοῦ προεῖπεν, ὅτι ὑπὸ ἔθνους δυτικοῦ γενήσεται· τό, τε ἅπλωμα, φησί, τοῦ Δαβεὶρ εἰς μικρὰ ῥήγματα ῥαγήσεται· καὶ τὰ ἐπίκρανα τῶν δύω στύλων ἀφαιρεθήσονται, καὶ οὐδεὶς γνώσεται ποῦ εἶεν. Ταῦτα δὲ ὑπὸ Ἀγγέλου ἀπενεχθήσονται ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου ἐν ἀρχῇ ἐπάγη ἡ Σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς γνωσθήσεται ἐπὶ τέλει Κύριος, καὶ φωτίσει τοὺς διωκομένους ὑπὸ τοῦ ὄφεως ἐξ ἀρχῆς.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ ἐρημιτῶν, Ἰωάννου, Ἡρακλαίμονος, Ἀνδρέου, καὶ Θεοφίλου.

Στίχ. Ἀνδρῶν τετρακτὺς εἰς ἄλυπον χωρίον,
Ἐκ θλίψεως γέμοντος ἦλθε χωρίου.

Οὗτοι ὥρμηντο ἐκ πόλεως λεγομένης Ὀξυρίχου, Χριστιανῶν γονέων ὑπάρχοντες τέκνα. Σχολάσαντες δὲ συχνὸν χρόνον ἐν τῇ τῶν Γραφῶν ἀναγνώσει, καὶ κατανυγέντες, ἐπὶ τὴν ἐνδοτέραν ἔρημον γίνονται· ἐν ᾗ, ἄνδρα περιτυχόντες Ἅγιον, καὶ εἰς γῆρας ἐληλακότα, ἔμειναν παρ' αὐτῷ χρόνον ἕνα. Κἀκείνου δὲ τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἔμειναν οὗτοι ἐν τῷ τόπῳ χρόνους ἑξήκοντα, σκληραγωγίᾳ καὶ νηστείᾳ ἑαυτοὺς ἐκδεδωκότες. Ἦν δὲ ἡ βρῶσις αὐτῶν ὀπώρα, καὶ τὸ ποτὸν ὕδωρ, ὧν δὶς τῆς ἑβδομάδος μετελάμβανον· Πάσας δὲ τὰς ἡμέρας αὐτῆς χωριζόμενοι, καὶ διαφόροις ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις περινοστοῦντες, καὶ κατὰ μόνας Θεῷ συγγινόμενοι, Σαββάτῳ καὶ Κυριακῇ εἰς ἓν συνήρχοντο· καὶ τὴν προσήκουσαν εὐχαριστίαν τελοῦντες, ὑπὸ θείου Ἀγγέλου, ἐν μεθέξει τῶν ἁγιασμάτων ἐγίνοντο. Ταῦτα διηγήσατο ἡμῖν ὁ μέγας ἐρημίτης Παφνούτιος, ὁ καὶ αὐτόπτης αὐτῶν γενόμενος, καὶ συγγραφεὺς τοῦ βίου αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μυρόπης.

Στίχ. Ὄντως μύρον πέφηνε Χριστῷ Μυρόπη,
Σῶμα προδοῦσα διὰ τοῦτον βασάνοις.

Ἡ ἁγία αὕτη Μυρόπη ἐγεννήθη ἐν τῇ Ἐφεσίων πόλει. Τοῦ δὲ πατρὸς αὐτῆς τελευτήσαντος, ἀνήχθη παρὰ τῆς μητρός. Καὶ ἀναγεννηθεῖσα διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, ἦν σχολάζουσα ἡ παῖς εἰς τὸ μνῆμα τῆς Ἁγίας Ἑρμιόνης, μιᾶς τῶν θυγατέρων τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, μύρον ἐκ τοῦ τάφου αὐτῆς ὑποδεχομένη, καὶ πᾶσιν ἀφθόνως χορηγοῦσα· ἐκεῖθεν γὰρ τοῦ ὀνόματος τούτου τετύχηκε. Τοῦ δὲ βασιλέως Δεκίου τότε κρατοῦντος, καὶ διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήσαντος, ἡ Μήτηρ τὴν παῖδα λαβοῦσα, τὴν τῆς Χίου νῆσον κατέλαβε. Καὶ γονικὴν κληρονομίαν, ὡς ἐξ αὐτῆς γενομένη, ἔχουσα, ὑπῆρχον ἄμφω ἐν τῇ οἰκίᾳ προσμένουσαι, καὶ τῷ Θεῷ καθ' ἑαυτὰς προσευχόμεναι.

Ποτὲ δὲ καταλαβόντος Ἄρχοντός τινος ἐν τῇ νήσῳ τῆς Χίου, ἐκρατήθη ὡς Χριστιανὸς ὁ μακάριος Ἰσίδωρος, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ στρατιωτικοῦ τάγματος ὤν, ἀνὴρ εὐλαβὴς καὶ θαυμάσιος, ὃν καὶ ἐπειρᾶτο ὁ Ἄρχων ἀποστῆσαι, τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. Ὡς δ' οὐκ ἐπείθετο, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τὸν διὰ ξίφους κατεδικάσθη θάνατον. Τοῦ δὲ Ἁγίου ἀποῤῥιφέντος ἔν τινι φάραγγι εἰς βορὰν ὀρνέων, καὶ φυλάκων παρακαθημένων τῷ λειψάνῳ, κατὰ τὴν τοῦ Ἄρχοντος πρόσταξιν, ἡ ὁσία Μυρόπη, θείῳ ζήλῳ τρωθεῖσα, νυκτὸς μετὰ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς προσελθοῦσα, τὸ ἅγιον ἀνελάβετο λείψανον· καὶ ἐντίμως μυρίσασα, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ ἀπέθετο. Μαθὼν δὲ ὁ Ἄρχων τὴν τοῦ λειψάνου κλοπήν, τοὺς φύλακας σιδήροις καταδεσμήσας, προσέταξεν ἀνὰ πᾶσαν τὴν νῆσον περιπολοῦντας ἐρευνᾶν, ἐπειπών, ὡς εἰ μὴ εὕροιεν τὸ κλαπὲν ἀναμέσον τῆς δοθείσης αὐτοῖς προθεσμίας, κεφαλικῶς αὐτοὺς τιμωρηθῆναι.

Τότε ἡ Ἁγία, βλέπουσα καθ' ἑκάστην τοὺς στρατιώτας ταλαιπωρίᾳ οὐ φορητῇ προσπαλαίοντας, ὑπό τε τῶν ἐπικειμένων αὐτοῖς σιδήρων, καὶ τῆς ἐκ τούτων κακοπαθείας, καὶ τῆς ἐπακολουθούσης κεφαλικῆς τιμωρίας, ἔπαθε τὴν ψυχήν, τοιαῦτα πρὸς ἑαυτὴν ὑποψιθυρίζουσα· Ἐὰν οὗται διὰ τὴν ἐμὴν κλοπὴν πάθωσιν, ἀνάγκη πάντως σπιλωθῆναί μου τὴν ψυχήν, καὶ οὐαί μοι ἐν τῷ κρίνεσθαι. Καὶ παρευθὺς λέγει τοῖς στρατιώταις· Ὦ φίλοι, ὃ ἀπωλέσατε λείψανον, ἐγὼ ἀνελαβόμην, ὑμῶν κοιμωμένων. Οἱ γοῦν στρατιῶται, ταύτην συλλαβόντες, παρέστησαν τῷ Ἄρχοντι λέγοντες· Αὕτη ἐστί, κύριε, ἡ τὸν βιοθανῆ γέροντα κλέψασα. Ὁ δὲ Ἄρχων πρὸς τὴν Ἁγίαν· Ἀληθῆ εἰσι τὰ περὶ σοῦ λεγόμενα; Καὶ ἡ Ἁγία, Ἀληθῆ. Ὁ Ἄρχων εἶπε· Καὶ πῶς ἐτόλμησας, ἐπικατάρατον γύναιον, τοιαῦτα καταπρᾶξαι; Ἡ Μάρτυς εἶπε· Καταφρονοῦσα καὶ καταπτύουσα τῆς σῆς ταλαιπωρίας καὶ ἀθεότητος.

Ταῦτα οὐ μικρῶς ἐξέμηναν τὸν σοβαρὸν ἐκεῖνον Ἄρχοντα· καὶ εὐθέως προσέταξεν αὐτὴν ῥοπάλοις ἀφειδῶς τύπτεσθαι· εἶθ' οὕτως ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν πλοκάμων τῆς κεφαλῆς περιάγεσθαι, καὶ τύπτεσθαι κατὰ παντὸς τοῦ σώματος. Καὶ τούτου γενομένου, ἡμιθανῆ τὴν Μάρτυρα ἐν τῇ φυλακῇ ἀποῤῥίψαντες, διὰ τῶν φυλάκων κατησφαλίσαντο. Περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον, εὐχομένης τῆς Ἁγίας, φῶς μέγα περιέλαμψεν ἅπαν τὸ οἴκημα, καὶ χορὸς Ἀγγέλων ἐπέστη, καὶ μέσον τούτων ὁ Ἅγιος Ἰσίδωρος, αἰνούντων τὸν τρισάγιον ὕμνον. Καὶ ὁ Ἅγιος τῇ Μάρτυρι ἀτενίσας Μυρόπη, Εἰρήνη σοι, ἔφη· ἤγγικε γὰρ ἡ δέησίς σου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἰδοὺ νῦν ἔρχῃ μεθ' ἡμῶν, καὶ λήψῃ τὸν ἡτοιμασμένον σοι στέφανον. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ, καὶ γέγονε τὸ οἴκημα πλῆρες ἀφάτου εὐωδίας, ὡς καὶ τοὺς φύλακας καταπλαγῆναι, καὶ ἐξεστηκότας σχεδὸν γενέσθαι.

Ταῦτα οὕτως ἡμῖν διηγήσατο ὁ ἐπαγρυπνῶν τότε, καὶ πάντα εἰδὼς καὶ ἀκούσας, καὶ διὰ τοῦτο προσελθὼν καὶ βαπτισθείς, καὶ τὸ τῆς μαρτυρίας στέφος ἀναδησάμενος. Τὸ δὲ τῆς Ἁγίας λείψανον, Χριστιανοὶ λαβόντες τῇ τοῦ Ἄρχοντος προστάξει, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Μεμυημένος Σοφέ, τὴν ὑπὲρ λόγον γνῶσιν, καὶ προφητείας τὴν πολύφωτον, λαμπάδα κραυγάζεις νῦν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαρμαρυγῆς τριλαμποῦς, καὶ ἀνεκφράστου δόξης, τὴν μετουσίαν σοι δεδώρηται, Θεὸς ὃν ἐδόξασας· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐν γενεαῖς γενεῶν, Μήτηρ Παρθένος ὤφθης, εὐλογημένη ὑπὲρ ἔννοιαν, τὸν Λόγον κυήσασα, σεσαρκωμένον Θεόν, ὑπερφυῶς Παρθένε.

Ὠδὴ η'. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ.

Λελαμπρυσμένος τῷ φωτί, τῷ τρισηλίῳ ἠξιώθης Πανόλβιε, θείων καὶ ὑπερφυῶν θεαμάτων, κραυγάζων· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πίνων χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ἀΰλου θεωρίας πληρούμενος, δόξης τε προφητικῆς, καὶ προεδρίας μετέχων, χαίρων ἀνυμνεῖς, τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας (*).

(*) Ἔν τισι τῶν τετυπωμένων Μηναίων, ἡ κατ' ἀρχὴν τοῦ Τροπαρίου τούτου μετοχὴ εὑρίσκεται εἰς ἀόριστον χρόνον,

Digitized by Google

Ὢ τῆς ἐνθέου καὶ σεπτῆς, τῆς τοῦ Προφήτου Ἀββακοὺμ ὡραιότητος! οὗτος γὰρ Ἀγγελικαῖς, συγχορεύων Δυνάμεσι, χαίρων ἀνυμνεῖ, τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἐδείχθης ἀληθῶς, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀνατείλαντος· μόνη γὰρ ἀξιωτέρα γεγένησαι, τῶν ἀσωμάτων Νοῶν, εὐλογημένη ἁγνὴ Παρθένε.

Ὁ Εἱρμός.

» Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτί-
» σις εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι τοῖς ἀν-
» θρώποις ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε τὸ φῶς, καὶ τὴν
» οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ ζωὴν αἰώνιον
» τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο· ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑ-
» περυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Ἀστράπτει ἡ μνήμη σου Προφῆτα, λαμπρὰν ἀποπέμπουσα τὴν αἴγλην, τῆς σῆς θηγορίας, καὶ τῆς σῆς μυσταγωγίας καὶ προφητείας, τοῖς σὲ τιμῶσιν, Ἀββακοὺμ μακαριώτατε.

Κηρύξας τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ τούτου προειπὼν τὴν παρουσίαν, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, προφανῶς, γεγεννημένην καὶ δεδειγμένην, βλέπων εὐφραίνου, Ἀββακοὺμ μακαριώτατε.

Ἀγάλλονται πάντες οἱ Προφῆται, ἐπὶ τῇ σῇ χαρμοσύνῳ ἡμέρᾳ, γεγηθότες Θεόφρον, τῆς χαρᾶς σοι κοινωνοῦντες καὶ θείας δόξης· οἷς συμπρεσβεύων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Θεοτοκίον.

Ῥανίσιν Ἁγνὴ τῶν οἰκτιρμῶν σου, ψυχῆς μου ἀπόπλυνον τὸν ῥύπον, καὶ κρουνούς μοι δακρύων ἀναβλύζειν, ἀεννάως ποίησον Κόρη, τὰς τῶν παθῶν μου, ἀναβλύσεις ἀναστέλλουσα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ
» λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς
» ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστρά-
» φη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Πιών, ἀκαταλλήλως πρὸς τὴν ἔννοιαν. Ἐν ἄλλοις δέ, κατὰ παράλειψιν αὐτῆς, ἄρχεται τὸ Τροπάριον, Τῶν χειμάῤῥων τῆς τρυφῆς, ὅπερ διορθοῦσι τινὲς ἑνικῶς, Τοῦ χειμάῤῥου τῆς τρυφῆς· διόρθωσις ὅμως, ἥτις, ἐνῷ φθείρει τὴν ἀκροστιχίδα, ἀπαιτοῦσαν ἐνταῦθα τὸ στοιχεῖον Π, ποιεῖ καὶ τὸν ῥυθμὸν χωλαίνοντα μίαν συλλαβήν. Ἀλλ' ἀποκατέστη ἐκ τῶν χειρογράφων ἡ γνησία λέξις καὶ φράσις τοῦ Ὑμνῳδοῦ, Πίνων, κατάλληλος καὶ εἰς τὴν ἔννοιαν καὶ εἰς τὴν ἀκροστιχίδα. Ἠρανίσατο δὲ ταύτην ὁ Ὑμνῳδὸς ἐκ τοῦ Δαυϊτικοῦ Ψαλμοῦ· Καὶ τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς (λε'. 8).

Τῌ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σοφονίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τὸν σὸν Προφήτην ὡς ἔμψυχον νεφέλην, ἔδειξας Ἀθάνατε, ὕδωρ ἀλλόμενον, εἰς ζωὴν ὄντως αἰώνιον, ἐξαποστείλας, τοῦτον πλουσίως, καὶ χαρισάμενος, Πνεῦμα τὸ Παναγιον καὶ Ὁμοούσιον, σοὶ τῷ Πατρὶ παντοκράτορι, καὶ τῷ Υἱῷ σου, τῷ ἐκ τῆς σῆς οὐσίας ἐκλάμψαντι· δι' οὗ προεῖπε τὴν σωτήριον, παρουσίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῖς Ἔθνεσι πᾶσι σωτηρίαν προεθέσπισεν.

Ὁ τὴν ἀκτῖνα τῆς θεαρχικωτάτης, αἴγλης εἰσδεξάμενος, νοῦ καθαρότητι, καὶ θείων λόγων προήγορος, καὶ προσημάντωρ, καὶ ὑποφήτης θεῖος γενόμενος, στόμα θεοκίνητον, ὤφθης τοῦ Πνεύματος, τὰ παρ' αὐτοῦ σοι δεικνύμενα, διαβιβάζων, καὶ σαφηνίζων, τοῖς πᾶσιν Ἔθνεσι, δοθησομένην σωτηρίαν, καὶ βασιλείαν Χριστοῦ πανσεβάσμιε· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ θεοπτίᾳ λαμπόμενος ἀξίως, καὶ προφητικῇ θεωρίᾳ καὶ χάριτι, τετιμημένος Θεόπνευστε, καὶ τῆς ἐνθέου, ἠξιωμένος μακαριότητος, τῇ πρὸς τὸν Πανάγαθον, νῦν παῤῥησίᾳ σου, καὶ συμπαθείᾳ χρησάμενος, καθικετεύων, μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ τῶν πίστει σε, ἀνευφημούντων καὶ τιμώντων σε, ὡς θηγόρον σεπτὸν καὶ θεόληπτον, ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἵνα σου πᾶσι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους, καὶ τῆς ἀγαθότητος, ἀνακαλύψῃς Ἁγνή, τὸ ἀδιόριστον πέλαγος, τὰς ἁμαρτίας, τῶν οἰκετῶν σου πάσας ἐξάλειψον· ἔχεις γὰρ Πανάμωμε, ὡς Μήτηρ οὖσα Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῆς κτίσεως, καὶ διεξάγεις, πάντας ὡς θέλεις τῇ δυναστείᾳ σου· καὶ γὰρ ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου σαφῶς κατοικοῦσα ἐν σοί, συνεργεῖ σοι ἐν πᾶσιν, ἀεννάως Παμμακάριστε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἀφθόρως ὃν ἔτεκες ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν ἐφ' ὑδά-

Digitized by Google

των κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πόλου πλάτος λόγῳ τανύσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τῆς δουλείας ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ τοὺς βροτοὺς ὡς φιλεύσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Σοφονίου τὴν μνήμην, Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Σοφονίου με κῦδος ἀγλαϊζέτω. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Σὲ δυσωποῦμεν Προφῆτα τῷ τοῦ Θεοῦ, παρεστῶτα βήματι, ἱκετεύειν ἐκτενῶς, φωτισμὸν δωρήσασθαι ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει τὴν σεπτήν, ὑμνοῦσι μνήμην σου.

Ὄργανον θεῖον ἐδείχθης χωρητικόν, τῶν τοῦ θείου Πνεύματος, φωτισμῶν καὶ δωρεῶν, Σοφονία πάνσοφε· διό, γεγηθότες οἱ πιστοί, σὲ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φαεινοτάταις ἀκτῖσι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ ἐκλάμψας Ἥλιος, ἐξ Ἁγίας σου γαστρός, καταυγάζει Δέσποινα· δι' ὧν, φωτισθέντες, σὲ Θεοῦ Μητέρα σέβομεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ πάντα βλέπων ὡς Θεός, τῶν μελλόντων τὴν γνῶσιν, καὶ τῶν γενησομένων, τὴν εἴδησίν σοι σαφῆ, προφαίνει θεοπρεπῶς, καὶ δεικνύει, Μάκαρ ἀξιάγαστε.

Νευρώσας μάκαρ σου τὸν νοῦν, εὐσεβεῖ παρρησίᾳ, τῷ Πνεύματι τῷ θείῳ, ὑπέκλινας σεαυτόν, καὶ γέγονας δεκτικός, τῶν ἐκεῖθεν, θείων ἐπιλάμψεων.

Θεοτοκίον.

Ἰδού σε πᾶσαι γενεαί, μακαρίζουσι πίστει, τὴν τὸν ἄχραντον Λόγον, ἐν σώματι χρονικῶς, τεκοῦσαν ὑπερφυῶς, καὶ Παρθένον, πάλιν διαμείνασαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείαν ἔλλαμψιν ἐκ τοῦ Κυρίου, εἰσδεξάμενος τρανῶς κηρύττεις, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης ἐλεύσεσθαι, ἐκ τῆς Σιὼν ἀνατέλλοντα λύτρωσιν, καὶ καταυγάζοντα κόσμου τοῖς πέρασι, φῶς ἀείζωον· αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος, Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι Τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ὁ πάντων Κύριος, ἡμῖν ἐπέφανε, κατὰ τὴν προφητείαν Μάκαρ τὴν σήν, πάντας προσκαλούμενος, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, καὶ δουλείας ἠλευθέρωσεν.

Ὑπὸ τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος, προηγόρευσας λέγων ὑπὸ ζυγόν, ἕνα προσκυνοῦντας τελεῖν, τοὺς ἑλομένους τὴν πίστιν, καὶ Κυρίῳ τοὺς λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Πάναγνε, παθῶν τὴν σύγχυσιν, τῆς ἐμῆς διανοίας, καὶ πειρασμῶν, ζάλην διασκέδασον, τῆς ἀπαθείας τὴν πηγήν, ὡς τεκοῦσα Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ἐξ ἀδικίας πρὸς ἀρετήν, ἐκ τῆς τῶν παθῶν αἰχμαλωσίας με, Μάκαρ ἐπίστρεψον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, Προφῆτα ἔνδοξε, καὶ πρὸς φῶς εὐσεβείας, ἔργα κατεύθυνον.

Καταλαμπρύνας σου τὴν ψυχήν, ταῖς τῶν ἀρετῶν μαρμαρυγαῖς, ἐπιτηδείαν ἀνέδειξας, πρὸς τὰς λαμπηδόνας, τοῦ θείου Πνεύματος· ἐξ ὧν καὶ προφητείας, χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Ὑποφωνοῦσι προφητικαί, ῥήσεις Παναγία Παρθένε, διὰ συμβόλων τὸν τόκον σου· ὧν νῦν τὰς ἐκβάσεις, ἡμεῖς θεώμενοι, κυρίως Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλομεν.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Δεχόμενος Ἔνδοξε, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγάς, διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, προφητείας

Digitized by Google

ἐνθέου μαρμαρυγὰς, τῷ κόσμῳ ἐξήστραψας, ὡς παρόντα θεσπίζων τὰ ἐσόμενα.

Ὁ σὸς ἐπεδήμησε, Βασιλεὺς, χαῖρε Σιὼν, καὶ κατατέρπου βλέπουσα, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν ἀςραπαῖς, ἰδίας Θεότητος, καὶ δαιμόνων τὴν πλάνην ἐθριάμβευσε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς τῇ παχύτητι, ἑνωθεὶς ὁ ἐκ Πατρὸς μονογενὴς ἐν μήτρᾳ σου, εἷς ἐκ δύω προῆλθε δίχα φθορᾶς, τηρήσας ἀλώβητον, τὴν σεμνὴν παρθενίαν σου Πανύμνητε. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σοφονίου.

Στίχοι.

Ὁ πρὶν βοήσας τῇ Σιὼν, Χαῖρε σφόδρα,
Χαίρει, παραστὰς τῷ Θεῷ, Σοφονίας.

Φαίδιμος ἐν τριτάτῃ Σοφονίας, ἦτορ ἀφῆκεν.

Οὗτος ἑρμηνεύεται Σκοπιὰ Κυρίου, ἢ Συνιεὶς κρυπτὰ, υἱὸς ὢν Χουσὶ, ἐκ φυλῆς Συμεὼν τοῦ Πατριάρχου, υἱοῦ Ἰακὼβ, ἐξ ἀγροῦ Σαβαραθά· ὃς καὶ ἐδέξατο Προφητείας χάρισμα, καὶ προεφήτευσε περὶ τῆς ἁλώσεως καὶ ἐρημώσεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ὡς γενήσεται περιούσιος λαὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἐξ Ἐθνῶν, καὶ ἔσται αἰσχύνη μὲν τῶν ἀσεβῶν, δόξα δὲ τῶν δικαίων· καὶ γενήσεται Κριτὴς καὶ Βασιλεὺς πάσης πνοῆς, Χριστὸς ὁ Κύριος, καὶ ἀνταποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ὃς, μετὰ τὸ εἰπεῖν ταῦτα πάντα, τελευτήσας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ἐτάφη ἐν τῷ ἰδίῳ ἀγρῷ, ἐκδεχόμενος τὴν τελευταίαν μεγάλην Ἀνάστασιν. Ἦν δὲ ὅμοιος κατὰ τὸν χαρακτῆρα τοῦ σώματος Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ, μικρὸν τὸ γένειον ἔχων στρογγυλώτερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ἐν Πατριάρχαις καὶ Θεόδωρος μέγας,
Κἂν τοῖς ἀθληταῖς τοῖς διὰ ξίφους μέγας.

Οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα Ἕλληνες καὶ ἄπιστοι, πικροὶ καὶ δύσκολοι καὶ ὠμοὶ ἐγένοντο εἰς τοὺς Ἁγίους, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς Μάρτυρας ἀπειργάσαντο, ἐξ ὧν ἐγένετο καὶ ὁ Ἅγιος Θεόδωρος. Μαθόντες γὰρ ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων λαὸς, ὅτι ὁμολογεῖ τὸν Χριστὸν, καὶ λατρεύει αὐτῷ, διδάσκει δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας εἰς αὐτὸν πιστεύειν, μετὰ πικρίας συνέδραμον ἐπ' αὐτόν· καὶ κρατήσαντες, πρῶτα μὲν ἐτιμωρήσαντο ἰσχυρῶς· ἔπειτα, πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐστεφάνωσαν αὐτὸν, καὶ ἔτυπτον εἰς τοὺς αὐτοῦ ὀφθαλμοὺς, καὶ ἐγελᾶτο, καὶ ἐνεπαίζετο. Εἶτα ἐρρίφη ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑγιὴς ἐξ αὐτῆς ἐξελθὼν, τῇ προστάξει τοῦ Ἄρχοντος, ἐτμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδούλου, τοῦ ἀπὸ Ἐπάρχων.

Στίχ. Ἐπαρχίαν γῆς οὐρανῶν ἐπαρχίας,
Ὁ Θεόδουλος ἀντέδωκεν ἐμφρόνως.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Πατρίκιος καὶ Ἔπαρχος Πραιτωρίων· ὃς ἀνεπιλήπτως ζῶν, καὶ γυναικὶ συνεζευγμένος, καὶ ὁρῶν τὰς ἁρπαγὰς καὶ πλεονεξίας τῶν καταδυναστευόντων, ἀπεβάλετο τὴν ἀρχήν. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μετέστη τοῦ βίου, τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ, πολλὴν οὖσαν, ὡσεὶ χρυσίου λιτρῶν πεντακοσίων πεντήκοντα, τοῖς πτωχοῖς διανείμας, τὴν Ἔδεσσαν καταλαμβάνει· καὶ ἐπί τινος κίονος ἀναβὰς, τριάκοντα χρόνους ἐν αὐτῷ διήρκεσε, τὸν μονήρη βίον ὑπελθών· ὅθεν καὶ θείων χαρισμάτων καταξιοῦται. Οὐκ ἔτι γὰρ μετελάμβανε τροφῆς παχυτέρας, ἀλλ' ἢ μόνον κατὰ Κυριακὴν, τοῦ τιμίου Σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Ἁγίας ἀναφορᾶς (δηλ. τοῦ Ἀντιδώρου).

Μετὰ ταῦτα ἐνωχλήθη ὑπὸ λογισμῶν, καὶ παρεκάλει, μαθεῖν, Τίνι τῶν τῷ Θεῷ εὐαρεστησάντων παρεξισώθη· καὶ ἤκουσεν, Ὅτι Κορνηλίῳ τῷ ἐκ μίμων ἴσον εἶναι ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, τῷ τὴν Δαμασκὸν οἰκοῦντι, καὶ λεγομένῳ Πανδούρῳ. Εἰς ψυχικὴν σύγχυσιν τοῦτο τὸν Ὅσιον μικροῦ δεῖν κατηνάγκασεν· ἔργον πάντως τοῦ ἐχθροῦ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, τὸ οὕτως αὐτὸν συγχυθῆναι. Καὶ δὴ τὴν Δαμασκὸν καταλαβὼν, καὶ εὑρὼν τὸν Κορνήλιον, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, τὸν τρόπον μαθεῖν ζητῶν τῆς αὐτοῦ πολιτείας. Ὁ δὲ, ἁμαρτωλὸν αὐτὸν εἶναι, ἔλεγε, μηδὲν ἀγαθὸν ἔχοντα. Ὡς δὲ ἐνέκειτο ὁ γέρων δακρύων καὶ δεόμενος, ἀναγκασθεὶς εἶπεν· Ἐγὼ, φησὶ, Πάτερ, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, μίμοις καὶ ἀγύρταις συναναστραφεὶς, πολὺν χρόνον ἐκεῖθεν ἐποριζόμην τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀφορμάς. Ὀψὲ δέποτε καὶ μόλις εἰς ἔννοιαν ἐλθὼν τῶν πολλῶν μου κακῶν, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως τὴν ἀνταπόδοσιν ἐπὶ νοῦν λαβὼν, πάντα τῶν κακῶν ἀπεσχόμην, τοῦ καθαροῦ βίου καὶ τῆς ἐλεημοσύνης κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπιμελούμενος.

Ὡς δὲ ἐνέκειτο καὶ πάλιν ὁ γέρων παρακαλῶν, καὶ ἐνορκῶν αὐτὸν εἰπεῖν καὶ τὰ ἑξῆς, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος· Πρὸ ὀλίγου καιροῦ, Πάτερ Ἅγιε, γυνή τις περιφανὴς, καὶ πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ σωφροσύνῃ περιλαμπομένη, ἀνδρί τινι ὑπὸ τῶν οἰκείων εἰς γάμον ἐξεδόθη. Ὃς, ἀκολάστου καὶ δαπανηρᾶς τυχὼν προαιρέσεως, οὐ μόνον τῆς γυναικὸς τὴν περιουσίαν κατηνάλωσε, καὶ τὴν ἰδίαν, ἀλλὰ καὶ ἕτερα προσδανεισάμενος, κατέφαγε· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐνεκλείσθη παρὰ τῶν δανειστῶν ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἀπαραμύθητον τῇ γυναικὶ τὴν θλίψιν ἐπενεγκών· ἥτις, βλέπουσα τὸν ἐλεεινὸν ἐκεῖνον λιμαγχονούμενον ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ αὐτὴν τὴν ψυχὴν ἀπελέγετο· ὅμως ἤρξατο προσαιτεῖν, ὡς ἐπὶ τρυτάνης σαλεύουσα τὴν ψυχὴν, καὶ φοβουμένη τὸν τῆς πορνείας ὄλισθον, διὰ τὸ εἶναι ταύτην εὐπρόσωπον. Ταύτῃ περιτυχὼν ἐγὼ, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, ἤλγησα τὴν ψυχήν· καὶ δακρύσας, εἶπον αὐτῇ· Πόσον σου τὸ χρέος, γύναι; Ἡ δέ· Τετρακόσια νομίσματα, Κύριέ μου· Ἐγὼ δὲ ἀκριβολογήσας ἐμαυτὸν, εὑρέθην ἔχων νομίσματα διακόσια τριάκοντα· καὶ μὴ ἀρκοῦντα πρὸς τὸ ποσὸν, διαπωλήσας κινητά τινα εἴδη καὶ κόσμια, ἔτι δὲ καὶ τῶν ἐνδυμάτων τὰ κάλλιστα, καὶ τὸ ποσὸν συναγαγὼν τῶν τετρακοσίων νομισμάτων, δέδωκα εἰς τὰς χεῖρας τῆς γυναικὸς, τοῦτο ἐπειπών· Λάβε ταῦτα, γύναι, καὶ ἄπελθε ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὸν ἄνδρα σου τῆς φυλακῆς ἐλευθέρωσον, δυσωποῦσα ἐξ ὅλης καρδίας τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, ἐλεῆσαί με ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Digitized by Google

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Θεόδουλος, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, αὖθις τῷ κίονι ἐπιβάς, καὶ μικρὸν ἐπιβιώσας χρόνον, μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Κολωνίας, τοῦ Ἡσυχαστοῦ.

Στίχ. Οὐχ ἡσυχάζω· καὶ θανόντα γὰρ στέφω,
Τὸν ἡσυχαστὴν Ἰωάννην τοῖς λόγοις.

Τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Μαρκιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως, οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν γεννᾶται ἐν πόλει Νικοπολιτῶν τῆς Ἀρμενίας. Τὰ ἱερὰ δὲ γράμματα παιδευθεὶς τῶν γεννητόρων αὐτοῦ ἀποβεβιωκότων, καὶ διασκορπίσας τὰ προσόντα αὐτῷ τοῖς πένησιν, ᾠκοδόμησε ναὸν τῇ Ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ, καὶ ἦν μονάζων ἐν αὐτῷ, μετὰ καὶ ἑτέρων μοναχῶν δέκα. Περιβόητος οὖν τὴν ἀρετὴν γεγονώς, Ἐπίσκοπος Κολωνίας χειροτονεῖται. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ἐννέα εἰς σύστασιν τῶν τῆς Ἐκκλησίας πραγμάτων ἀσχοληθείς, καὶ πάντα κατὰ σκοπὸν αὐτῷ ἐκτελέσας καλῶς, τὰ πρὸς Ἱεροσόλυμα μακρὰ πελάγη διαπερᾷ· καὶ καταλαβών, καὶ προσευξάμενος, ἀφίκετο εἰς τὴν τοῦ Ἁγίου Σάββα Λαύραν. Ὁ δὲ τοῦτον δεξάμενος, μὴ γνούς, ὡς τῷ Θεῷ ἔδοξεν, ὁποῖος ὁ προσελθών, διὰ τοῦ ξενοδοχείου, εἶτα καὶ τοῦ μαγειρείου, ἐζήτει τὸ ἀπὸ τούτου δοκίμιον. Ὡς δὲ καὶ ἐν ἀμφοτέροις καλῶς παρ' ἐλπίδα εἶδε τοῦτον διαπρέψαντα, ἡσυχάζειν ἀναχωρητικῷ κελλίῳ τὰς πέντε τῆς ἑβδομάδος ἡμέρας ἐκέλευσε, μήτινος βρώσεως ἢ πόσεως μεταλαμβάνοντα. Σαββάτῳ δὲ καὶ Κυριακῇ ἐν ταῖς συνάξεσιν ἀφικνεῖσθαι, καὶ ψάλλειν καὶ ἐσθίειν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Τοῦτον ἰδὼν ὁ μακάριος Σάββας κατὰ Θεὸν προκόπτοντα, προσέφερε τῷ ἁγιωτάτῳ Ἠλίᾳ, Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων, ἱερατικῷ τιμῆσαι χαρίσματι. Ὁ δὲ Ὅσιος Ἰωάννης· Ἄνες, ὦ Δέσποτα, μικρὸν πρότερον ἐν γνώσει δεόντως τῶν ἐπταισμένων μοι γενέσθαι με, καὶ τότε τὸ δοκοῦν διαπράξασθαι. Ὡς οὖν κατ' ἰδίαν γεγόνασιν, ἔρριψεν ἑαυτὸν ὁ Ὅσιος εἰς τοὺς πόδας τοῦ θεσπεσίου Ἠλία, ὁρκίζων μὴ ἐκφράσαι τὸ δρᾶμα τινί. Ὁ δὲ κατέθετο, ὡς ἀτόπημά τι ὑπολαβὼν ἐνωτίσασθαι. Ὡς δέ, Κολωνίας ἐπίσκοπος, ἤκουσε, γέγονα, ἐξεπλάγη· καὶ πρὸς τὸν μακάριον Σάββαν φησί· Μὴ ὀχλήσῃς αὐτὸν ἕνεκεν τούτου· Πρεσβύτερος γὰρ ὁ Ἰωάννης οὐ γίνεται.

Οὗτος ποτέ, ἐν ὁδῷ πορευόμενος, καὶ κοπιάσας, ἐλειποθύμησε μέν, προσευξάμενος δέ, καὶ ἁρπαγεὶς αἰθέριος, ἐν τῷ κελλίῳ εὑρέθη, ἀπέχοντι μίλια πέντε. Πέρσαι ποτέ, τὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῶν Μοναχῶν κελλία καταστρέψαντες ἀφίκοντο καὶ ἐπὶ τὸ κελλίον τοῦ Ὁσίου, τὸ αὐτὸ ποιῆσαι· λέων δὲ φανεὶς παρ' ἐλπίδα, καὶ τοὺς βαρβάρους διώξας, τὴν κέλλαν ἀβλαβῆ διετήρησεν. Ἀνήρ τις ὀρθόδοξος, πρὸς αὐτὸν ἐλθών, ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἕτερον ἑτερόδοξον, τὴν εὐλογίαν ζητῶν ἀμφοτέροις δοθῆναι. Ὁ δέ, Σοὶ μέν, ὡς εὐσεβεῖ καὶ πιστῷ, τὴν εὐλογίαν δίδωμι· τούτῳ δὲ οὐδαμῶς, εἰμὴ ἐκ τῆς Σεβήρου ἐπιστρέψῃ αἱρέσεως. Τούτων ἀκούσας ὁ πιστὸς ἐκεῖνος ἀνήρ, ἐξεπλάγη ἐπὶ τῷ τοῦ Ὁσίου διορατικῷ· ὁ δέγε ἑτερόδοξος, ἐξεστηκώς, καὶ ὥσπερ ἐξ ἄλλου γενόμενος, ὀψέποτε εἰς ἑαυτὸν ἐλθών, καὶ τῶν ποδῶν τοῦ Ὁσίου ἀψάμενος, ἠντιβόλει μαθεῖν τί πρακτέον. Ὁ δέ, τοῦτον ἀναστήσας, καὶ τὰ δέοντα κατηχήσας, πᾶσαν αἵρεσιν ἀναθεματίσαι παρεσκεύασε, καὶ τὴν τοῦ Σεβήρου, ᾗ κατείχετο· κἀκεῖθεν τε τῇ καθολικῇ προσελθεῖν Ἐκκλησίᾳ καὶ παῤῥησίᾳ ἀπαρνήσασθαι, καὶ ἀναθεματίσαι τὴν τοῦ Σεβήρου, ὡς ἔφημεν, πρὸς ταῖς λοιπαῖς αἱρέσεσι. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἀμφοτέρους αὖθις εὐλογήσας, καὶ ἐπευξάμενος, καὶ τῷ Ἁγίῳ φιλήματι ἀσπασάμενος, ἀπέστελεν οἴκαδε χαίροντας.

Τούτου τοῦ μακαρίου μία τῶν συγγενίδων γυναικῶν, ἀναμαθοῦσα τὰ περὶ αὐτοῦ, μετασχηματίσαι ἑαυτὴν ἐβουλεύσατο, καὶ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ λαβεῖν, καὶ θεάσασθαι αὐτόν. Ὁ δὲ μακάριος, τῷ διορατικῷ χαρίσματι τὸ μελετώμενον γνούς, δεδήλωκεν αὐτῇ λέξας οὑτωσίν· Εἰ οὐκ ἀφίξῃ ἐνταῦθα, ὀφθήσομαί σοι, καὶ μαθήσῃ τὰ ἐκ Θεοῦ δηλωθέντα μοι. Καὶ μετ' οὐ πολὺ κατ' ὄναρ αὐτῇ ἐπιστάς, ὑπέθετο τὰ δέοντα, περὶ ὧν ἤδη κἀκείνη μαθεῖν ἐγλίχετο. Πυθομένη δὲ αὕτη, καὶ περὶ ἑτέρως, καὶ πάντα καλῶς ἀναδιδαχθεῖσα, αὕτη μὲν τὴν εὐχαριστίαν ἐπὶ τούτοις ἐδίδου· ὁ δὲ μακάριος ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς γυναικὸς γέγονεν.

Οὗτος ποτέ, ἀνίκμῳ πέτρᾳ προσπελάσας ἰσχάδα, λέγει τοῖς ἀδελφοῖς· Ἐὰν ταύτῃ βλαστὸς γίνεται, γνῶτε, ὅτι ὁ Θεὸς δωρεῖταί μοι τόπον ἐκεῖ ἀναπαύσεως. Ἡ δὲ βλαστήσασα, καὶ καρπὸν ἔφερε, σῦκα τρία· καὶ λαβὼν αὐτὰ μετὰ δακρύων ὁ μακάριος, καταφιλήσας καὶ εὐχαριστήσας, ἔφαγε μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Οὗτος, εἰκοσιοκτὼ χρόνων ὤν, γέγονεν Ἐπίσκοπος, καὶ διέπρεψεν ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ ἔτη δέκα· εἰς τὸν Ῥουβᾶν χρόνους ἕξ· ἐν τῇ Λαύρᾳ δώδεκα· ἐν τῇ ἡσυχίᾳ χρόνους τεσσαράκοντα ὀκτώ· ὡς εἶναι τὸν ἅπαντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον, τέσσαρας πρὸς τοῖς ἑκατόν. Καὶ εἰς βαθύτατον γῆρας ἐλθών, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἀγάπιος, Σέλευκος, καὶ Μάμας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τρεῖς ἄνδρες, Ἀγάπιος, Σέλευκος, Μάμας,
Πόθῳ Πλάσαντος ἠγάπησαν καὶ ξίφος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἀνατέταλκεν ἡ μνήμη σου Θεσπέσιε, κόσμῳ καθάπερ ἥλιος, καταυγάζουσα, Προφητείας χάριτι τῆς σῆς, συμφώνως τοὺς ψάλλοντας πιστούς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γονιμώτερος νεφέλης σὺ δεικνύμενος, ὄμβρον θεογνωσίας ἡμῖν, ἐξαπέστειλας, σωτηρίου Μάκαρ ἐκ πηγῶν, δι' ὧν φωτιζόμεθα βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λόγος πάλαι ὁ τὸ εἶναι παρασχόμενος, πᾶσι Θείῳ βουλήματι, ἀνακαλέσασθαι βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον Ἁγνή, τῇ σῇ κατεσκήνωσε γαστρί· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ἀνακείμενος ὅλος τῷ Παντοκράτορι, τῆς προνοίας τοὺς τρόπους μεμυσταγώγησαι, οἰκονομικῶς, Ἔθνη νόμῳ παιδεύοντας· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Προφῆτα θεηγόρε.

Ἱκετήριον ὕμνον Θεῷ προσάγαγε, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων Θεομακάριστε, καὶ τῶν πειρασμῶν, λῦσον ἄρτι τὸν τάραχον, ἵνα σε ὑμνῶμεν, Προφῆτα θεόῤῥημον.

Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα Θεὸν καὶ Κύριον, τοῦ θανάτου τὴν ῥύμην τὴν ἀκατάσχετον, ἔστησας

Α'γνή, ταύτην ἀπονεκρώσασα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι·
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἐν γῇ πραέων σὺ κατεσκήνωσας, ἔνθα τελῶν, Ἀγγέλων ἐποπτεύεις λαμπρότητας, Σοφονίᾳ πάνσοφε, Προφῆτα Θεοῦ, πρᾶος γεγενημένος, λάμπων τῇ χάριτι· ὅθεν γεγηθότες οἱ πιστοὶ, σὲ μακαρίζομεν.

Τῶν σῶν προρρήσεων Παναοίδιμε, περιφανῶς ὁρῶντες γενομένην τὴν ἔκβασιν, τὴν δοθεῖσάν χάριν σοι θαυμάζομεν, καὶ τὴν τῆς διανοίας σου καθαρότητα, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς θεοειδὲς καταπληττόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ὡς σὺ οὐδείς ποτε κεχαρίτωται, ἐκ γενεῶν, ἀρχαίων Θεομῆτορ πανάχραντε· σὺ γὰρ μόνη τὴν πασῶν ἀσύγκριτον, ἔσχες ἁγιωσύνην, καὶ καθαρότητα· ὅθεν ὑπεδέξω τὸν Θεὸν, ἐν σοὶ σαρκούμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
» τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λό-
» γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, παρεστὼς ἐν ὑψίστοις, τῇ ἀπροσίτῳ Πάνσοφε, ἐν Τριάδι ἀμέσως, καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἐλλαμπόμενος νέμοις, φῶς νοητὸν πρεσβείαις σου, τοῖς ἐκ πόθου τελοῦσι, σοῦ τὴν σεπτὴν, καὶ φαιδρὰν πανήγυριν, καὶ σὲ μάκαρ, τοῖς ὕμνοις καταστέφουσι Σοφονία Προφῆτα.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ ἄνω δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, κόλπων πατρῴων Ἄχραντε, μὴ ἐκστὰς ἀπορρήτως, τοῖς κάτω συνανεστράφη· σὺ δὲ ταύτης ὑπῆρξας, τῆς σωτηρίας πρόξενος, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, τούτῳ Ἁγνὴ, ὑπὲρ λόγον σάρκα δανεισαμένη· ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις σου, λύσιν δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῌ Δ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας γ΄.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅτε, ἐν σταδίῳ τῷ φρικτῷ Ἰουλιανὴ διεσκόπει, ἡ παμμακάριστος, Μάρτυρα τὴν ἔνδοξον, Βαρβάραν μάστιξιν, ἐναθλοῦσαν βασάνοις τε, ποικίλοις τὸ σῶμα, ἅπαν συγκοπτόμενον, θερμοῖς τοῖς δάκρυσι, Λόγε τοῦ Θεοῦ ἀνεβόα· Ταύτης κοινωνόν με γενέσθαι, ἄρτι καταξίωσον φιλάνθρωπε.

Μίαν ἡ Βαρβάρα ἀληθῶς, Ἰουλιανή τε τὴν γνώμην, πρὸς τὴν εὐσέβειαν, ἔχουσαι αἱ Ἅγιαι κατηγωνίσαντο, τοῦ ἐχθροῦ· καὶ νικήσασαι, αὐτὸν κατακράτος, δόξης ἠξιώθησαν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὅθεν λοιμικῶν παθημάτων, λώβην ἀφανίζουσαι πᾶσι, τοῖς πιστοῖς παρέχουσιν ἰάματα.

Ὅτε, ἀπεφάνθη κατὰ σοῦ, Μάρτυς σεμνοτάτη Βαρβάρα, ὁ γλυκὺς θάνατος, χαίρουσι καὶ σπεύδουσα, τὸν δρόμον ἤνυσας· ἀσεβοῦς δὲ γεννήτορος, χερσὶ παρανόμοις, τέθυσαι καὶ κάρπωμα, Θεῷ προσήνεξαι· ὅθεν, ταῖς φρονίμοις Παρθένοις, ὄντως συγχορεύουσα βλέπεις, Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου τὴν ἔλλαμψιν.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἅγιε; Θεολόγον Ἰωάννην, ἢ Δαυῒδ τὸν μελῳδόν; πνευματέμφορον Κινύραν, ἢ Αὐλὸν ποιμενικόν; γλυκαίνεις ἀκοὴν γὰρ καὶ διάνοιαν· εὐφραίνεις Ἐκκλησίας τὰ συστήματα· καὶ μελιρρύτοις σοῖς φθέγμασι, καταγλαΐζεις τὰ πέρατα. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω θεσπέσιε, Ἰωάννη γλυκορρήμον, φαεινότατε ἀστὴρ, ὁ τῇ αἴγλῃ τῆς Τριάδος, ἐλλαμφθεὶς τὸ ὀπτικόν; εἰσέδυς εἰς τὸν γνόφον τὸν τοῦ Πνεύματος· τοῦ Θείου, ἐμυήθης τὰ ἀπόρρητα· ὡς Μωϋσῆς διεσάφησας, τὴν μουσικὴν καλλιέπειαν. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Ἀοίδιμε; λαμπαδοῦχον φαεσφόρον, εὐκλεῆ ὑφηγητὴν, λειτουργὸν, ἢ

Digitized by Google

θεωρόν, τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ; ἀστέρα, Ἐκκλησίας ἀγλαΐζοντα; λυχνίαν, τοὺς ἐν σκότει καταλάμπουσαν; ἢ ὄργανον εὐηχέστατον; ἢ σάλπιγγα καλλικέλαδον; Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πατρίδα, γένος, ὕπαρξιν, καταλιποῦσα Βαρβάρα, καὶ τὸν ἀσεβῆ πατέρα μισήσασα, Θεὸν ἠγάπησας· ᾧ ἐνυμφεύθης, καὶ γέγονας μεγαλέμπορος κληθεῖσα. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα· Μὴ παρίδῃς, τὸν πικρόν μου στεναγμόν· ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, κατεφαίδρυνας ᾄσμασιν, ἐνθεαστικώτατα, μελῳδῶν παναοίδιμε, τῇ ἐνεργείᾳ, Πάτερ τοῦ Πνεύματος, τὴν σὴν κινύραν ἀνακρουόμενος, τὴν παναρμόνιον, τοῦ Δαυῒδ μιμούμενος· ἣν ἐνηχῶν, θείοις μελῳδήμασι, πάντας κατέθελξας.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, τῆς κοσμικῆς ἀποστὰς, ταραχώδους συγχύσεως, τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, τῇ γαλήνῃ Πανόσιε· καὶ θεωρίας θείας καὶ πράξεως, τὰς πανολβίους σαφῶς λαμπρότητας, ὄντως ἐπλούτησας, καὶ πιστοῖς μετέδωκας, θεοπρεπεῖ, βίῳ λαμπρυνόμενος, Μακαριώτατε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Δεῦτε γηγενεῖς ἐν ᾄσμασι, τὴν ἱερὰν καὶ σεπτὴν, τοῦ Ὁσίου πανήγυριν, Ἰωάννου σήμερον, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν· οὗτος γὰρ ὄντως, θείας ἐλλάμψεως, κατηξιώθη τὸ φῶς εἰσδέξασθαι. Ὢ τῆς ἀφάτου σου, εὐσπλαγχνίας Κύριε! δι' ἧς ἡμεῖς, ἔγνωμεν δοξάζειν σε, τὸν ὑπεράγαθον.

(*) Ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων, τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερα, ὅμοια μὲν τοῖς τῆς Μάρτυρος, κακόζηλα ὅμως, καὶ παράχορδα τὰ πολλά. Ἐλλείπουσι δὲ ἐκ τῶν χειρογράφων καὶ τὰ ἐφεξῆς Καθίσματα τοῦ Ὄρθρου. Εἰς ταῦτα δὲ, δύο ὄντα πρότερον, ἀνὰ ἓν εἰς ἑκατέραν Στιχολογίαν, μετετέθησαν ἐκ τῶν τῆς τρίτης ᾠδῆς καὶ ἕτερα δύο, τὸ μὲν τῆς Μάρτυρος, τὸ δὲ τοῦ Ὁσίου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σὲ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, κτλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ἁγίας, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐν τῇ ἀθλήσει σου, πάντας ἐξέπληξας, ὅτι ὑπέμεινας, τὰς τῶν τυράννων πληγὰς, δεσμὰ βασάνους φυλακὰς, Βαρβάρα παναοίδιμε. Ὅθεν καὶ τὸν στέφανον, ὁ Θεός σοι δεδώρηται, ὅνπερ ἐπεπόθησας, ψυχικῶς καὶ προσέδραμες· αὐτὸς καὶ τὰς ἰάσεις παρέχει, πᾶσι τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἁγίων τὰς μνήμας ἐπιτελοῦντες πιστῶς, τῶν Ἀθληφόρων τὴν μνήμην πανηγυρίσωμεν, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν, ὅτι ἐνέκρωσαν εὐχῇ, τὸν τὴν Εὔαν δολερῶς, στερήσαντα ἀφθαρσίας· καὶ τὸν Χριστὸν δυσωποῦσιν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (*).

(*) Σημειωτέον, ὅτι τὸ μὲν κῶλον, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν, προσετέθη, διὰ τὸ κεχηνὸς τοῦ ῥυθμοῦ. Τὰ δὲ πρότερον δύο κῶλα, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν τὸν πάλαι δόλῳ τὴν Εὔαν, ὡς περιττεύοντος τοῦ ἑνὸς, καὶ τὸν ῥυθμὸν φθείροντος, ἡνώθησαν, εἰς ἓν, τὸν τὴν Εὔαν δολερῶς, κτλ.

Digitized by Google

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἅγιον Ὄρος καὶ θεοβάδιστον. Χαῖρε ἔμψυχε Βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε. Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου Γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν. Χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ. Καθίσματα τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ἡδύφωνος Αὐλὸς, μεγαλόφωνος Σάλπιγξ, Κιθάρα μελουργὸς, λιγυρὰ θεία Λύρα, Κινύρα παναρμόνιος, μουσικώτατον Ὄργανον, ἐμπνεόμενον, τοῦ Παρακλήτου ταῖς αὔραις, ἀναδέδειξαι, ὦ Ἰωάννη καὶ θέλγεις, ἡμῶν τὰ νοήματα.

Δόξα, ὅμοιον.

Ὑμνοῦμεν τοὺς σεπτοὺς, καὶ ἁγίους ἀγῶνας, οὓς ἔτλης ἀληθῶς, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, γεραίροντες ἐν ᾄσμασι, τὰ σεπτὰ μελῳδήματα, ἃ κατέλιπες, εἰς ὑμνῳδίαν Κυρίου, ἀξιάγαστε, καὶ τῶν πιστῶν εὐφροσύνην, Ἰωάννη πανεύφημε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Παναμώμον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἢ τῆς Θεοτόκου, εἰς ϛ'. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς η'.

Ποίημα Στεφάνου Σαββαΐτου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ὢ Τριὰς ὑπέρθεε σεπτὴ, ἡ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, τὴν δωρεὰν σοῖς οἰκέταις βραβεύουσα, φωτοφόρον ἔμπνευσον, τῇ ζοφώδει μου, διανοίᾳ ἀμάρυγμα, τὴν σὴν εὐφημῆσαι, Μάρτυρα Βαρβάραν τὴν ἀοίδιμον.

Ἐγκωμίων ἅπαντα θεσμὸν, ὄντως ὑπερβέβληκε, τῶν σῶν Μαρτύρων ἡ δόξα Φιλάνθρωπε· ἀλλὰ τὸ ἐκ πίστεως, κατὰ δύναμιν, δεδεγμένος ἐφύμνιον, ἀντικαταπέμποις, Δέσποτα πλουσίως τὴν ἀντίδοσιν.

Ἀκανθώδους ῥίζης ἐκφυὲν, ῥόδον ἱερώτατον, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ εὐωδίασεν, ἡ τῷ ἐρυθήματι, τῆς ἀθλήσεως, φοινιχθεῖσα δι' αἵματος, ἔνδοξος Βαρβάρα, ἥνπερ ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τῷ τοῖς σοῖς ἐπαίνοις ἐγχειρεῖν, μέλλοντι παρεῖναί σου, ἔδει φωνὴν τὴν μελίρρυτον Ὅσιε, δι' ἧς τὴν ὀρθόδοξον, κατεφαίδρυνας, Ἐκκλησίαν τοῖς ᾄσμασι, Πάτερ Ἰωάννη, ἥτις σου γεραίρει τὸ μνημόσυνον.

Ὡς σοφὸς, ἀγχίνους τε κριτὴς, τὴν τῶν ὄντων ἄριστα, φύσιν σκοπῶν, τῶν ἀστάτων προέκρινας τὰ διαιωνίζοντα· τῶν προσκαίρων γὰρ, ἀντηλλάξω τὰ κρείττονα, Πάτερ Ἰωάννη· ὅθεν σε καὶ νῦν Χριστὸς ἐδόξασεν.

Θεοτοκίον.

Ἰσωθῆναι πόθον μοι ἐνθεὶς, ὄφις ὁ παμπόνηρος, τῷ πλαστουργῷ ὡς αἰχμάλωτον ἥρπασε· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεωθεὶς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομῆτορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Τετρωμένη τοῦ πόθου σου, ὡς νυμφίου Δέσποτα, τῷ γλυκυτάτῳ, βέλει, ἡ Ἀθληφόρος Βαρβάρα ἅπασαν, πατρικὴν ἀθεΐαν ἐβδελύξατο.

Οὐ τρυφῆς ἡ τερπνότης, οὐκ ἄνθος κάλλους πλοῦτός τε, οὐχ ἡδοναὶ νεότητος, ἔθελξάν σε Βαρβάρα ἔνδοξε, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα καλλιπάρθενε.

Πρὸς τελείους ἀγῶνας, οὐδὲν ἐδείχθη κώλυμα, τὸ ἀσθενὲς τοῦ θήλεος, οὐ τὸ νέον τῆς ἡλικίας Χριστὲ, ἀκηράτῳ σου σθένει δυναμούμενον.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον, Θεῷ δανείζων· ὅθεν σοι, τῶν οὐρανῶν ηὐτρέπισται, βασιλεία· ἀλλὰ καὶ νῦν, ἀμοιβὴν Ἰωάννη, ἐδέξω πολυπλάσιον.

Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον, δεδεγμένος πράξεσι, κατακοσμεῖς ἀοίδιμε, Ἰωάννη τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· ὃ πολυπλασιάζεις καὶ τὸν βίον λιπών.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
» τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου· ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Δαμάσας πολλοῖς, ἱδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, τὸ σῶμα τὸ σὸν, εἰς ὕψος οὐράνιον, εὐπετῶς ἀνέδραμες, ὅπου μέλη θεῖά σοι, δίδονται, ἃ τρανῶς ἐμελώδησας, τοῖς φίλοις Κυρίου Πάτερ Ὅσιε.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν, ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς

Digitized by Google

ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας Βαρβάρα τὴν μνήμην σου. Δόξα, τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν τοῦ βίου ἀπάτην ἀποκρουσάμενος, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἀναλαβόμενος, ἀσκητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαισας, τῆς ἐρήμου πολιστής, φωστὴρ τοῦ κόσμου νοητῶς, ἀναδειχθεὶς Θεοφόρε· διὸ πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἁγνὴ ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἐκ Παρθένου, γεννηθεὶς, ἐδωρήσω νεάνισι, Παρθένοις τὸ φρύαγμα, καταβαλεῖν τοῦ ἀλάστορος· ὅθεν ἡ καλλίνικος Βαρβάρα, τούτου τὸ θράσος κατεπάτησε.

Τῷ Σταυρῷ σου, τοῦ θανάτου τὴν δύναμιν ἔλυσας· ἐντεῦθεν τοῦ σώματος, Κόρη Χριστὲ ἀφειδήσασα, φέρει γενναιότατα, τοὺς αἰκισμοὺς ἡ Βαρβάρα στερροτάτῃ φρενί.

Ἡ προμήτωρ, μηχαναῖς τοῦ δολίου θελχθεῖσα τὸ πρίν, τρυφῆς ἐξωστράκισται, τοῦ Παραδείσου· Βαρβάρα δὲ, τοῦτον ἐκφαυλίσασα, ἐν οὐρανίῳ νυμφῶνι νῦν αὐλίζεται.

Τοῦ Ὁσίου. ὁ αὐτός.

Διατάξει, τοῦ Χριστοῦ πειθαρχήσας κατέλιπες, τοῦ κόσμου τερπνότητα, πλοῦτον τρυφὴν περιφάνειαν· ᾧ τινι ἀράμενος, τὸν σὸν σταυρὸν Ἰωάννη ἠκολούθησας.

Συμπτωχεύσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν πτωχεύσαντι, Χριστῷ συνδεδόξασαι, ὥσπερ αὐτὸς ἐπηγγείλατο, καὶ συμβασιλεύεις δὲ, τῷ εἰς ἀεὶ Ἰωάννη βασιλεύοντι. Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Θυρίσι τρισί, τὸ λουτρὸν φωτίζεσθαι κελεύσασα, μυστικῶς διέγραψας, Βάπτισμα Βαρβάρα τῆς Τριάδος φωτί, τῶν ψυχῶν σελασφόρον, ὑπάρχων καθαρτήριον.

Μανίαν δεινήν, τοῦ πατρὸς ἐκκλίνουσαν Βαρβάραν σχισθέν, εὐθὺς ὑπεδέξατο, ὄρος, ὥσπερ πάλαι τὴν ἀοίδιμον, πρωτομάρτυρα Θέκλαν, Χριστοῦ τερατουργήσαντος.

Τοῦ ὄντως Θεοῦ, πυρωθεῖσα ζήλῳ ψευδωνύμων θεῶν, εἰς αἰσχρὰ ἐνέπτυσε, πρόσωπα βαρβάρα ἡ πανεύφημος, καταπαίζουσα Κόρη, τοῦ δῆθεν κοσμοκράτορος.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τῷ φόβῳ Χριστοῦ, Πάτερ στοιχειούμενος, πρὸς θείαν ζωήν, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, ὅλον καθυπέταξας τῷ πνεύματι, τὰς σαυτοῦ Ἰωάννη, αἰσθήσεις καθαιρόμενος.

Καθάρας παντὸς, μολυσμοῦ τὸ σῶμα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, ἐμμελῶς θεόσοφε, αἴγλην ὑπεδέξω τὴν τρισήλιον, Ἰωάννη λαμπροῖς σε, πλουτίζουσαν χαρίσμασιν.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον, Παρθένε ἁγνὴ αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Τῆς Ἁγίας Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὡς ὑπέσχου σοφίαν δεδώρησαι, Σῶτερ θεοδίδακτον, τοῖς σὲ κηρύττουσι, δικαστικοῦ πρὸ βήματος, ἧς Βαρβάρα ἡ Μάρτυς ἐμπέπλησται.

Τῶν ἀθέων τὴν πλάνην διέλεγξε, λόγῳ θεοσόφῳ, Βαρβάρα ἡ ἔνδοξος· ὑπομονῇ τῶν ἔργων δὲ, τῶν Τυράννων τὰς φρένας ἐξέστησεν.

Αἰκισμοῖς ἀφειδῶς καταξαίνεσθαι, ῥάκεσι τριχίνοις εὐτόνως τε τρίβεσθαι, διὰ Χριστὸν ἡ ἄμεμπτος, Ἀθληφόρος τὸ σῶμα προδίδωσιν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ἐλλαμφθεὶς τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, θείων ἀνθρωπίνων τε, γνῶσιν πραγμάτων τρανῶς, πεπλουτηκὼς τοῖς χρήζουσιν, Ἰωάννη ἀφθόνως μετέδωκας.

Ἐφαμίλλως χοροῖς οὐρανίοις Σοφὲ, τῶν Ἐκκλησιῶν ὀρθοδόξων ἐῤῥύθμισας, χοροστασίας ᾄσματα, προσφωνῶν τῷ Τριάδι θεόφθεγκτα.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Digitized by Google

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθήσασα σεμνὴ Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδώλων ἔλιπες σεβάσματα· μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, τυράννων οὐ κατέπτηξας, ἀπειλὰς ἀνδρειόφρον, μεγαλοφώνως μέλπουσα ἀεί· Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Οἶκος.

Τὴν νυμφευθεῖσαν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ μαρτυρίου, Βαρβάραν συνελθόντες τιμήσωμεν ἀξίως, ὅπως αὐτῆς ταῖς προσευχαῖς λύμης ψυχοφθόρου λυτρωθέντες, καὶ λοιμοῦ, σεισμοῦ τε καὶ καταπτώσεως, τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ διέλθωμεν, καταξιωθέντες μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων, διάγειν ἐν φωτί, καὶ μέλπειν ἀξίως· Ἐθαυμάστωσας, Σῶτερ, τὰ σὰ ἐλέη πᾶσι τοῖς πίστει ὁμολογοῦσι· Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἄθλησις τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.

Στίχοι.

Ξίφει πατὴρ θύσας σε, Μάρτυς Βαρβάρα,
Ὑπῆρξεν ἄλλος Ἀβραὰμ διαβόλου.

Βαρβάρα ἀμφὶ τετάρτῃ χερσὶ τοκῆος ἐτμήθη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, θυγάτηρ Διοσκόρου τινὸς Ἕλληνος, ἐν ὑψηλῷ πύργῳ παρὰ τοῦ πατρὸς φυλαττομένη, διὰ τὴν ἐπανθοῦσαν αὐτῇ σωματικὴν ὡραιότητα. Παρθένος δὲ οὖσα, καὶ τὸν Χριστὸν σεβομένη, οὐ διέλαθε τὸν Πατέρα. Γνοὺς γὰρ τὰ κατ' αὐτήν, ἐξ ὧν ἐκεῖνος μέν, ἐπὶ τῷ οἰκοδομουμένῳ λουτρῷ παρ' αὐτοῦ, δύω θυρίδας εἶπε γενέσθαι, ἡ δὲ προσέταξε τρεῖς, καὶ τὴν αἰτίαν ἐρωτηθεῖσα· Ἐπ' ὀνόματι, ἔφη, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ταῦτα ἀκούσας ἐκεῖνος, εὐθὺς ὥρμησε τῷ ἰδίῳ ξίφει ἀνελεῖν αὐτήν. Ἐκφυγούσης δὲ αὐτῆς, καὶ εἰς διαιρεθεῖσαν πέτραν ὑπεισελθούσης, ἐπεὶ καταδιώκων αὐτὴν ὁ πατὴρ εὗρε, τῶν τριχῶν ἀψάμενος αὐτῆς, παρέδωκεν αὐτὴν τῷ τῆς χώρας Ἡγεμόνι· οὗ κατ' ἐνώπιον ὁμολογήσασα τὸν Χριστόν, καὶ τὰ εἴδωλα καθυβρίσασα, τύπτεται δεινῶς, τὰς σάρκας ξέεται, τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ σφαίραις κατὰ κεφαλῆς παίεται· εἶτα τὴν πόλιν γυμνὴ περιάγεται, καὶ τύπτεται, καὶ τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν, αὐτοῦ τοῦ ἰδίου πατρὸς ταῖς οἰκείαις χερσὶν ἀνελόντος· ὃς καὶ λέγεται, μετὰ τὴν ταύτης σφαγήν, ἐκ τοῦ ὄρους κατερχόμενος, κεραυνῷ βληθῆναι, καὶ τὴν ψυχὴν ἀπορρῆξαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Μοναχοῦ καὶ Πρεσβυτέρου, τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Πλήσας μελῶν γῆν ἡδέων Ἰωάννης,
Κἂν οὐρανοῖς ἄνεισι συνθεῖναι μέλη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἐκ Δαμασκοῦ τῆς πόλεως, ἐκ γένους περιφανοῦς, καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ διαπρέποντος πίστει. Τυχὼν δὲ καὶ φιλαρέτου πατρὸς ἐπαιδεύθη πᾶσαν τὴν ἑλληνικὴν παίδευσιν, καὶ τὸν βυθὸν τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς καλῶς ἐξηρεύνησε. Τὸν μονήρη δὲ βίον μετὰ Κοσμᾶ τοῦ μακαριωτάτου, τοῦ συναναστραφέντος αὐτῷ, γεγονότος δὲ ὕστερον Ἐπισκόπου Μαϊουμᾶ, ὑπῆλθεν. Οὗτοι οὖν ἄμφω παρ' ἑνὸς διδασκάλου ἐξεπαιδεύθησαν, Κοσμᾶ κἀκείνου τοὔνομα, καὶ Ἀσηκρίτης ἐπιλεγομένου, ἐξωνηθέντος παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ καὶ ἑτέρων αἰχμαλώτων. Εἰς ἄκρον δὲ σοφίας ἐληλακότες, τοιούτου διδασκάλου τυχόντες, εἶτα γενόμενοι Μοναχοί, ἐσχόλαζον ἀμφότεροι τῷ Θεῷ.

Ὁ δὲ Ἰωάννης, τῷ προεστῶτι τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα ἰδίως παραδοθείς, τὴν μακαρίαν ὑπακοὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐδιδάσκετο· ᾧ καὶ ἐμφανισθῆναι κατ' ὄναρ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον λέγεται, καὶ εἰπεῖν (ἐν ὅσῳ εἰσέτι ὁ Ἰωάννης συνῆν τῷ διδασκάλῳ), ἢ μᾶλλον ἐντείλασθαι αὐτῷ, ἐπιτρέψαι τῷ αὐτοῦ μαθητῇ Ἰωάννῃ ὕμνους συνθεῖναι, εἰς δόξαν τοῦ ἐξ αὐτῆς τεχθέντος ἀσπόρως, καὶ καύχημα τῶν ἐκ μέσης καρδίας ὀφειλόντων ταύτην γεραίρειν· ὃ δὴ καὶ πεποίηκε, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην λογογραφίᾳ θέμενος.

Ἐπίσης οὖν τὴν ἄσκησιν μετελθόντες, ὁ μὲν μακάριος Κοσμᾶς, πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλελοιπώς, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. Ὁ δὲ ἀοίδιμος Ἰωάννης, καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια καὶ πλεῖστα διαπραξάμενος, καὶ τῇ τῶν λόγων αὐτοῦ δυνάμει, καὶ τῶν Γραφῶν σοφαῖς ἀποδείξεσι, πλεῖστα στηλιτεύσας τὴν δυσσεβῆ τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν, καὶ πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταλελοιπώς, δι' ὧν σχεδὸν παντὸς τοῦ ζητουμένου γνῶσις ἐναργὴς εὑρίσκεται ἐν γήρᾳ πίονι καταλύει τὸν βίον ζήσας ἔτη ἑκατὸν πρὸς τοῖς τέσσαρσι (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Πολυβότου, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ἐπισκοπὴν γῆς ἐκλιπὼν Ἰωάννης,
Ἐπισκοποῦντος πάντα τρέπεται θέᾳ.

Οὗτος νέος ὢν ἤδη, τρυφὰς ἐμίσει καὶ ἡδονὰς νηστείᾳ δὲ μᾶλλον καὶ σωφροσύνῃ τὸν ἑαυτοῦ κατεκόσμει βίον. Ὅθεν καὶ Ἐπίσκοπος Πολυβότου χειροτονεῖται, πρότερον τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς βαθμοὺς διελθών. Ἤδη δὲ προστασίαν λαοῦ ἐμπιστευθείς, ἀγῶνας ἀγῶσι προστέθεικε, κόποις τε κόπους. Ἐπεὶ δὲ Λέων ὁ Ἴσαυρος ἀναξίως τῶν σκήπτρων τῆς Βασιλείας ἐδράξατο, καὶ κατὰ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων βλασφημεῖν ἐπεχείρησεν, οὗτος ὁ ἀνὴρ ἰσχυρῶς ἤλεγξεν αὐτοῦ τὴν ἀσέβειαν, εἶτα πρὸς τὸ ποίμνιον αὐτοῦ τὴν πίστιν ἐξηκριβώσατο· τοὺς δὲ Ἀγαρηνούς, τοὺς τὸ Ἀμόριον κατοικοῦντας, θεηλάτως πλήξας, τοὺς Χριστιανούς, οὓς εἶχον αἰχμαλώτους, ἀποχαρίσασθαι αὐτῷ παρεσκεύασε. Καὶ τὸ σῶμα τὸ ἴδιον εἰσέτι καὶ νῦν ἄφθαρτον διετήρησε· καὶ κατὰ τὴν τῆς Πεντηκοστῆς ἡμέραν ἀνιστῶσιν αὐτόν, καὶ τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδύουσι, καὶ τῇ θείᾳ τραπέζῃ προσερείδουσι, καὶ οὕτως ἵσταται ὄρθιος, καὶ ἐν τῷ Συνθρόνῳ ἀναβιβάζουσι, καὶ ὑπὸ δύω στηριζόμενος, διὰ πάσης ἅπτωτος τῆς ἱερᾶς μυσταγωγίας ἵσταται. Τὰ δ' ἄλλα, ὅσους δαιμονῶντας θεραπεύει, καὶ νόσους ἑτέραις, ἀδύνατόν ἐστιν ἡμῖν γραφῇ παραδοῦναι.

(*) Ἕτεροι δὲ καταβιβάζουσι τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ εἰς ἔτη ὀγδοήκοντα τέσσαρα.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἰουλιανὴ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἰουλιανὴν ὡς Περιστερὰν δέχου,
Εἰ μὴ τάχει τέμνοιτο, τρίζουσαν Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Χριστόδουλος καὶ Χριστοδούλη ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Συνωνυμῶν σοι, παρθένε Χριστοδούλη,
Ὁ Χριστόδουλος, καὶ συναθλεῖ σοι ξίφει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ὁ γῆν καταλήψεσθαι καὶ ἐξαλείψειν, τὴν θάλασσαν Τύραννος, εἰκαίως φρυαττόμενος, ὡς παίγνιον πρόκειται, Βαρβάρας κόρης ποσί· τοῦτον ἐκνευρίσας γὰρ Χριστὸς, ὥσπερ στρουθίον σαθρὸν ἐδέσμευσεν.

Πληγαῖς ἀφορήτοις σου καταξανθέντος, τοῦ σώματος ὅλου τε, βαφέντος ἐν αἱμάτων ῥοαῖς, λαμπάσιν ὑπέμεινας, φλογιζομένη πλευρὰς, Μάρτυς πανοίδιμε, Χριστῷ εὐχαριστοῦσα, Βαρβάρα ἔνδοξε.

Ὢ τῆς ἀπανθρώπου τε καὶ ἀναλγήτου, Τυράννων ὠμότητος, καὶ πλείστης ἀθεότητος! μαζοὺς γὰρ τῆς Μάρτυρος, ὡς ἐν μακέλλῳ δεινῶς, ξίφεσι κατέτεμνον, τὸν νοῦν προσερειδούσης, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τῷ ζήλῳ πυρούμενος τῶν θεομάχων, αἱρέσεων ἅπασαν, κακόνοιαν ἀνέτρεψας, συντόνοις συγγράμμασι, λευκάνας πᾶσι τρανῶς, πάλαι τὰ σποράδην τοῖς σοφοῖς, ὦ Ἰωάννη συγγεγραμμένα ἰσχνῶς.

Θερμῶς ἐξηλίτευσας τῶν δυσσωνύμων, τροφίμων τοῦ Μάνεντος, τὴν βλάσφημον ἀσέβειαν, νοθεῦσαι πειράσασαν, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, λόγοις τε καὶ δόγμασιν ὀρθοῖς, ὦ Ἰωάννη, οἷς περ συντέθεικας.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγίαν σε κατανοοῦμεν, ὡς μόνην κυήσασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, παρθένε ἀμόλυντε, Μήτηρ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Ὤφθη σοι Χριστὸς, φωτὶ ἐν ἀπροσίτῳ, ἐγκαθειργμένῃ ὦ Βαρβάρα, φρουρᾷ, θαρρεῖν προτρεπόμενος, καὶ τοὺς μώλωπας ἰώμενος, καὶ χαρμονὴν δωρούμενος· ὅθεν ἀνεπτερώθης τοῦ σοῦ Νυμφίου τῷ ἔρωτι.

Ἄγγελος φαιδρὸς, στολὴν φωτοειδῆ σε, διὰ Χριστὸν γεγυμνωμένην, σεμνὴ Βαρβάρα ἠμφίασε, καὶ ὡς νύμφην περιήγαγε· τὰ πάθη τῇ ἐσθῆτι γὰρ, Μάρτυς συνεξεδύσω, θείαν ἐκστᾶσα ἀλλοίωσιν.

Δέδεικται σαφῶς, Χριστὲ ἡ πρόῤῥησίς σου, πεπληρωμένη· πατὴρ τέκνον γὰρ, εἰς φόνον προδίδωσιν· αὐτουργός τε τῆς σφαγῆς γεγονὼς, ὁ δείλαιος γεννήτωρ τῆς σῆς Μάρτυρος· οὐρανίῳ, ὅθεν πυρὶ κατηνάλωται.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ἤλεγξας σαφῶς, ἐγγράφως Ἰωάννη, τοῦ Νεστορίου τὴν διαίρεσιν, Σεβήρου τὴν σύγχυσιν, μονοθέλητον παράνοιαν, καὶ πίστιν μονενέργητον, φέγγος ὀρθοδοξίας, πᾶσιν ἀστράψας τοῖς πέρασιν.

Ἔσπειρεν ἐχθρὸς, ζιζάνια συνήθως, αἱρετικῶν ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, τὴν τούτου προσκύνησιν, ἀθετεῖσθαι ἐν εἰκόσι σεπταῖς· ἀλλ' εὗρεν οὐ νυστάζοντα, πάντα δὲ Ἰωάννη, σπόρον σε νόθον ἐκτίλλοντα.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεογεννῆτορ Πάναγνε· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Τὴν ἔνδοξον μέλλουσα, κομίζεσθαι τελείωσιν, διὰ ξίφους Βαρβάρα, τοῦ μαρτυρίου σου, σὺν Ἰουλιανῇ τῶν στεφάνων, μαρτυρικῶς, καταξιουμένη, φωνῆς θείας ἤκουσας, τελειούσης τὰς ἐντεύξεις σου.

Πληρῶν σου τὴν αἴτησιν, Βαρβάρα ἀθληφόρε Χριστὸς, τὰς ἰάσεις βραβεύει, τοῖς ἐκτελοῦσί σου, πίστει τὴν ἐτήσιον μνήμην, ὡς ἀληθῶς· θαλάσσης γὰρ ψάμμον, τὰ σὰ ὑπερβέβηκεν, εὐκλεῆ τερατουργήματα.

Τῷ σῷ συναφθεῖσα νῦν, παντάνακτι νυμφίῳ Χριστῷ, καὶ ἀστράπτουσα δόξῃ, Βαρβάρα θείου φωτὸς, ἐν ἐπουρανίοις θαλάμοις, τοὺς ὑμνητὰς τοὺς σοὺς ἐποπτεύοις, παθῶν ἀπαλλάττουσα, καὶ προσάγουσα τῷ ζῶντι Θεῷ.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ἐδίδαξας ἅπαντας, τοὺς Ἐκκλησίας ᾄδειν υἱοὺς, ὀρθοδόξως Μονάδα τὴν ἐν Τριάδι σεπτὴν, σάρκωσιν τοῦ Λόγου τε θείαν, θεολο-

Digitized by Google

γεῖν, σαφῶς Ἰωάννη, τρανῶν τὰ δυσέφικτα, τοῖς πολλοῖς ἐν ἱεραῖς συγγραφαῖς.

Ἁγίων τὰ τάγματα, ὑμνολογήσας Ὅσιε, τὴν ἁγνὴν Θεοτόκον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον, αὖθις Ἀποστόλους Προφήτας, σὺν Ἀσκηταῖς, σοφοὺς Διδασκάλους, Δικαίους καὶ Μάρτυρας, ἐν ταῖς τούτων νῦν αὐλίζῃ σκηναῖς.

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη, ἡμῖν ἐκύησας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς εὐσεβῶς, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον Θεοτόκον καταγγέλλουσι.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ δεξαμένη, Βαρβάρα παναοίδιμε, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίςει προςτρεχόντων σοι, τὸν Θεὸν δοξάζουσι, τὸν ἐπὶ πάντων Δεσπότην, ῥῦσαι πάντας κινδύνων, λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ ψυχικῶν νοσημάτων.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Ἀνέτρεψας σοφίᾳ σου, τὰς αἱρέσεις παμμάκαρ, ὦ Ἰωάννη πάνσοφε, καὶ ὀρθόδοξον δόγμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ δέδωκας, τοῦ ὀρθῶς δογματίζειν, καὶ δοξάζειν Τριάδα, Μονάδα τρισυπόστατον, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐκύησας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίςην· διὰ τοῦτό σε πάντες ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Τῆς γενρᾶς τρυφῆς, τὴν ἀπόλαυσιν ὑπεριδοῦσα, καὶ πατρὸς τὸν ὄλβον ὁμοῦ τε καὶ δόξαν μισήσασα, τὸν οὐράνιον Νυμφίον ἐπεπόθησας, Βαρβάρα παναοίδιμε· τῷ ξίφει γὰρ τὴν κάραν τμηθεῖσα, σὺν ταῖς φρονίμοις συνεισῆλθες Παρθένοις, τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ· ὅθεν καὶ τὴν λοιμικὴν νόσον ἐκδιώκουσα, τοὺς πιςοὺς θεραπεύεις, ἐνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ἠσχύνθη ὁ βάσκανος ἐχθρὸς, ὑπὸ γυναικὸς ἡττώμενος, ὅτι τὴν Προμήτορα ἔσχεν ὄργανον πρὸς ἁμαρτίαν· ὁ γὰρ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως, ὡς οἶδε μόνος αὐτὸς, τὴν κατάραν ἔλυσε τῆς Εὔας καὶ τοῦ Ἀδὰμ, Χριστὸς ὁ στεφανώσας ἀξίως, Βαρβάραν τὴν Μάρτυρα, καὶ δι' αὐτῆς δωρούμενος τῷ κόσμῳ, ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ θεόκλητος Μάρτυς Βαρβάρα, ἐν τῷ σταδίῳ πάσχουσα ἔλεγε· Δεινὰ μὲν τὰ παρόντα κολαστήρια, ὦ δικαστὰ, οὐ προκρίνω δὲ ὅλως, τῶν οὐρανίων τὰ ἐπίγεια· διὰ τοῦτον τέμνετε, ξέετε τὰς σάρκας, πυρὶ παραδότε με· χαίρουσα ἀπίω πρὸς τὸν Νυμφίον μου Χριςόν. Ἧς ταῖς ἱκεσίαις Σωτὴρ, τὰ ἐλέη σου κατάπεμψον ἡμῖν, καὶ σῶσον τοὺς τὴν ἄθλησιν αὐτῆς, ἐκτελοῦντας πιστῶς.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν πανήγυριν σήμερον, τῆς ἀθλοφόρου Βαρβάρας, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν· ταύτην γὰρ οὔτε ξίφος, οὔτε πῦρ, οὔτε ἄλλη βάσανος, οὔτε τοῦ πολυπλόκου βελίαρ τὰ ἔνεδρα ἐτροπώσατο. Χριστὸν ἱκέτευε, Καλλιμάρτυς πανένδοξε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδὸν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλὴν, Βαρβάρα πανσεβάσμιε· καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσῆλθε, εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες ἰατρεύειν, τῆς σαρκὸς σαθρὰν λύμην. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐκλύτρωσαι, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ βούλεται ὁ Προεστὼς, Δοξολογία Μεγάλη.
Εἰ δὲ μὴ, εἰς τὸν Στίχον, Στιχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη.

Ζήτει εἰς τὰ Ἀπόςιχα τοῦ Ἁγίου Σάββα· κατὰ τὴν αὔριον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τυπικὰ καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Digitized by Google

ΤΗ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ἡμᾶς.

Θεωρὸς γεγένησαι νοΐ, νοερῶν δυνάμεων, ὡς πρακτικὸς θεῖα λόγια, διατιθέμενος, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ· ἐν ᾗ καὶ ἀνάβασιν, ὡς κλίμακα ἐστήριξας Ὅσιε, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πρεσβεύεις δωρηθῆναι ἡμῖν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Σάββα Ὁσιώτατε τὴν σύν, ἐκ παιδὸς ἀνέθηκας, ζωὴν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὑφ' οὗ σθενούμενος, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, λογισμῷ ὑπέταξας, τὸ χεῖρον ὑποτάττων τῷ κρείττονι· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν φωστὴρ, καθωράθης μέγιστος, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμψεσι, καὶ ἐνθέων ἔργων· ὅθεν μετὰ κοίμησιν, τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπεδέξατο· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ὅσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὤφθης ἐκ μητρικῶν, σπαργάνων θεοφόρε, ἡγιασμένον σκεῦος, Πατὴρ ἡμῶν καὶ οἶκος τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Φέρων ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ Σάββα τοῦ Κυρίου, Σταυρὸν τὰ τῶν δαιμόνων, φαντάσματα τελείως, Πατὴρ ἡμῶν ἠφάνισας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Δόλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύσας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτράνωσας τὴν δόξαν, Χριστοῦ Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα ἀγαθὴ, τὰς ἁγίας σου χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἆρον, τὸν φιλόψυχον Πλάστην, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ.

Σάββα θεόφρον, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιε, ὁμόσκηνε Ὁσίων, συνόμιλε Προφητῶν, Μαρτύρων Ἀποστόλων συγκληρονόμε, φῶς τὸ ἀνέσπερον, ὁ νῦν κατοικῶν, οὗ ταῖς φρυκτωρίαις, λαμπόμενος ταῖς θείαις, τῷ ἀκροτάτῳ τῶν ἐφετῶν, ὁ παρεστὼς, παῤῥησίᾳ λελαμπρυσμένος, καὶ ἐνηδόμενος αὐτοῦ ταῖς θεωρίαις, καὶ ἐντρυφῶν αὐτοῦ, τῷ κάλλει ἀνενδότως, Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Σάββα παμμάκαρ, ἐγκρατείας λύχνος ἄσβεστος, φωστὴρ τῶν Μοναζόντων ὁ διαυγέστατος, ἀγάπης φρυκτωρίαις λελαμπρυσμένος, πύργος ἀκλόνητος τῆς ὑπομονῆς, ἔρεισμα καὶ σθένος, τῶν πίστει σε τιμώντων, τῶν ἰαμάτων ὁ θησαυρὸς, ὁ πολιστὴς τῆς ἐρήμου ὡς ἀληθῶς, ὁ ὡς Παράδεισον αὐτὴν ἔνθεον δείξας, θείους προσφέρουσαν, καρποὺς τῶν σωζομένων, Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Σάββα θεόφρον, ἀρετῶν στύλος ὁ πύρινος, πυρσὸς ὁ ἐκ θαλάσσης, τῆς κοσμικῆς τοὺς λαοὺς, λιμένα πρὸς τὸν θεῖον καθοδηγῶν· πλάνης τὰ πνεύματα ὁ καταβαλὼν, Πνεύματος Ἁγίου τὸ καθαρὸν δοχεῖον, ὁ ποδηγέτης τῶν Μοναστῶν, ἠκριβωμένη τε στάθμη τῆς ἐγκρατείας, τῆς ταπεινώσεως, περίβλεπτον τὸ ὕψος, κρήνη ἡ βρύουσα, ἰάσεων πελάγη, Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Digitized by Google

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, νοῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν, ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας· ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλῶσαι τῷ πνεύματι. Ὅθεν Μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολίτης τῆς ἐρήμου, εὐδρομούντων ἀλείπτης, κανὼν ἀρετῆς ἀκριβέστατος· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Μακάριε, καθαρῶς ἐποπτεύεις, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 1. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 15. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν, εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφθήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Κεφ. δ'. 7. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Ἀσκητικὸν γυμνάσιον, συγκροτήσας ἐπὶ γῆς, Ὅσιε Σάββα, τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου, πάσας ἀπήμβλυνας. Κλίμαξ θεία καὶ σεπτή, εἰς οὐρανοὺς ἀνάγουσα, τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη, ὁ θεόληπτος βίος σου. Εὐσεβείας γὰρ καρπούς, ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, θεραπεύεις δι' αὐτῶν τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν, τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι· Χαίροις τῆς

Digitized by Google

Ἑῷας ἀστὴρ χρυσαυγέστατος, καὶ τῶν Μοναζόντων λαμπαδοῦχε καὶ ποιμήν. Χαίροις Ἀοίδιμε, τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα. Χαίροις τῶν πλανωμένων, ὁ μέγας ὁδηγός. Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Σάββαν τιμήσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὸ ποίμνιον Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὅσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν δεξάμενος ἔρωτα, πάντα τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ ὑπερεῖδες Θεόληπτε· ἐντεῦθεν γὰρ τῷ καρπῷ οὐχ ἑάλως, καθάπερ Ἀδάμ· τὸν ὄφιν δὲ ἐναποκρουσάμενος δι' ἐγκρατείας, ἀγγελικῶς τὸν βίον διήνυσας· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς αὐλίζῃ, ἐναπολαύων τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, Θεὸν ἱλεούμενος ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, ἠγιασμένε Σάββα τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Αὐτόμελον.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς, ἀγωνισμάτων τὸ εὐῶδες κειμήλιον· σταυρὸν γὰρ ἐπ' ὤμων ἄρας, καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, σεαυτὸν Παμμάκαρ ἀναθέμενος, σαρκὸς κατεπάτησας, τὸ χαμαίζηλον φρόνημα· ταῖς ἀρεταῖς δέ, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, καὶ πρὸς ἔνθεον, ἀνεπτέρωσας ἔρωτα. Ὅθεν τὴν παναγίαν σου, κυκλοῦντες πανεύφημε, λάρνακα Σάββα τῆς θείας, φιλανθρωπίας αἰτούμεθα, τυχεῖν σαῖς πρεσβείαις, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Ἄνθραξ θεοφεγγὴς τῷ πυρί, προσομιλήσας θεοφόρε τοῦ Πνεύματος, ἐδείχθης ἐν κόσμῳ Σάββα, καταλαμπρύνων ψυχάς, τῶν πιστῶς θεόφρον προσιόντων σοι, πρὸς φῶς ὁδηγῶν αὐτοὺς τὸ ἀνέσπερον Ὅσιε, ἐρημικοὺς δέ, δροσιζόμενος ἄνωθεν, θείᾳ χάριτι, κατεμάρανας ἄνθρακας. Ὅθεν καὶ τὸν τῆς νίκης σοι, προδήλως δεδώρηται, στέφανον Πάτερ τῆς θείας, δικαιοσύνης ὁ πρύτανις, Χριστός· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνήρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Κλίμαξ οὐρανομήκης σαφῶς, ἡ πολιτεία σου Θεόφρον γεγένηται, δι' ἧσπερ πρὸς ὕψος ἤρθης, καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, ὁμιλεῖν παμμάκαρ καταξίωσαι, τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι· μαρμαρυγαῖς δέ, ταῖς αὐτοῦ φωτιζόμενος, τὴν ἰσάγγελον, ἐκομίσω φαιδρότητα· ᾧ καὶ νῦν παριστάμενος, ἱκέτευε Ὅσιε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν θείαν, καὶ πανσεβάσμιον μνήμην σου, σὺν σοὶ παραστῆναι, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν Καθηγητήν σε τιμῶμεν, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Δικαίων ὁμόσκηνε, καὶ Ὁσίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, τῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, δοχεῖον καθαρόν, σὺ τοῦ Πνεύματος ὤφθης,

Digitized by Google

φωτίζων τοὺς ἐν πίστει σοι, προσιόντας Μακάριε· ὅθεν αἴτησαι, τὸν σὸν Δεσπότην φωτίσαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντων σε Σάββα, Θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας Σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ Θεόσοφε· ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, Θεοφόρε μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντας συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Πλάστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπών, καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχος· τὰ γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς Τριάδος ἐδείχθης θεράπων Μακάριε. Ὅθεν καὶ νοσούντων, θεραπεύεις τὰ πάθη, καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον Πύλην καὶ Κιβωτόν, τὸ πανάγιον Ὄρος, τὴν φωταυγῆ Νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον Κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ κόσμου καὶ ἄφεσις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.
Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.
Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν, καὶ ὁ Ν'.
Δόξα, Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.
Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστόν, τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν πανάριστον ἐν Ἀσκηταῖς Σάβαν (*) ἔξοχα μέλπω. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην.

Τῇ φωταυγείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Σάββα καταύγασον, τοὺς εὐσεβεῖς πόθῳ, ὕμνοις εὐφημοῦντάς σε, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Μοναζόντων τὸ κλέος, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα, τὸν τῆς παρθενίας Διδάσκαλον.

Ὅλον τὸν πόθον πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας, ἀπὸ νεότητος, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔχων, πᾶσάν σου τὴν ἔφεσιν, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, Σάββα θεοφόρε πανεύφημε.

Νενικηκὼς τὸν τῷ καρπῷ κρυπτόμενον, ὄφιν ἐπάτησας, καὶ τοὺς αὐτοῦ βρόχους κούφως ὑπερβέβηκας, θεοσεβείας πτέρυξιν, ἀνιπτάμενος Πάτερ· ζωὴν δὲ χαίρων ἐτρύγησας, ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τοῦ τῆς γνώσεως.

Περιλαμπόμενος φωτὶ τῆς χάριτος, τὸ πῦρ εἰσέδραμες, ὥσπερ οἱ τρεῖς Παῖδες, μείνας ἀκατάφλεκτος, σὲ τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, καὶ μηνύσαντος πᾶσι, τὴν ἐσομένην σοι ὕστερον, Πάτερ προκοπὴν καὶ λαμπρότητα.

(*) Γράφεται τὸ Σάβαν ἐνταῦθα δι' ἑνὸς Β, οὐχ ὡς ἁμάρτημα, ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον τοῦ Στίχου· ὅρα καὶ τὰ ἑξῆς τῆς Ἀκροστιχίδος Τροπάρια.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἀκατασχέτοις καθ' ἡμῶν ὁ θάνατος, ὁρμαῖς ἐκέχρητο· ἀλλὰ τῷ σῷ τόκῳ, προσεγγίσας ὤλετο, καὶ προσβαλὼν κατήργηται, Θεοτόκε Παρθένε· ζωὴν γὰρ ὄντως ἀΐδιον, σεσωματωμένην γεγέννηκας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, Πανόλβιε καταστήσας, βραβευτὴς δικαιοσύνης ἐδείχθης· τῷ γὰρ κρείττονι σαφῶς, τὸ χεῖρον καθυπέταξας· ὅθεν ὡς φοίνιξ Πάτερ, ἐν ταῖς ἐρήμοις ἐξήνθησας.

Ἀκολουθῆσαι διαγνοὺς, τοῖς ἴχνεσι τοῦ Δεσπότου, μετανάστης τῆς πατρίδος ἐγένου· καὶ τὴν ἔρημον οἰκῶν, τὸ τρόπαιον ἀνέστησας, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, θείᾳ δυνάμει ῥωννύμενος.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν, Παμμάκαρ ὠχυρομένος, τὰς ποικίλας τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἐθριάμβευσας σοφὲ, καὶ πᾶσιν ἐφανέρωσας, καὶ τὴν ὀφρῦν ἐκείνου, τὴν ἐπηρμένην κατέβαλες.

Ἱλαρωτάτῃ σε ψυχῇ, καὶ προσηνεῖ διαθέσει, ἀρεταῖς κατακοσμούμενον βλέπων, ὁ λαμπρότατος φωστὴρ, Εὐθύμιος ἐδέξατο, φωτιστικῶς θεσπίζων, τὴν σὴν Παμμάκαρ φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Σωτηριωδῶς δι' ἡμᾶς, τοῦ Λόγου οἰκονομίας, φωτεινὴ σὺ Μητροπάρθενε πύλη, ἐγνωρίσθης ἀληθῶς· σὺ γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες, τὴν νοητὴν ἀκτῖνα, τῆς ὑπερθέου Θεότητος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου, καταλιπὼν, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, ὅλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρκὸς δὲ ἔξω, καὶ κόσμου γενόμενος, τοῦ Ἁγίου ἐγένου, συνόμιλος Πνεύματος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις ἐκένωσας, καὶ ἐρήμους ἐπόλισας, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, ἢ ποῦ καταφεύξομαι (*), ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλήν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος! διὰ τοῦτο ἱκέτης, πρὸς σὲ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ, Ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σὲ γὰρ πάσας Παρθένε, τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Τὴν τῆς ψυχῆς, ἀνακαθαίρων κατάστασιν καὶ πλατύνων, θείοις θεωρήμασι, χωρητικὴν, ταύτην ἀληθῶς, θείων χαρισμάτων, εἰργάσω Θεομακάριστε· ἀφῇ δὲ τῶν χειρῶν σου, ἀσθενοῦντας ἴασω, μιμητὴς τοῦ Δεσπότου γενόμενος.

Ὁ κατὰ σοῦ, Πάτερ δεινῶς, θρασυνόμενος, κατεπόθη, ὡς Δαθὰν ὁ δείλαιος, ὡς Ἀβειρὼν, ἐξαφανισθείς· σὲ γὰρ ἀοράτως, ἡ θεία χάρις ἐφύλαττε, πολλῶν προνοουμένη, διὰ σοῦ σωζομένων, καὶ τοῖς σοῖς ἑπομένων διδάγμασι.

Νόμῳ Θεοῦ, παιδαγωγήσας Θεσπέσιε, τὰς αἰσθήσεις, πρὸς τὴν κατανόησιν, τῶν ἀσωμάτων καὶ νοητῶν, σοῦ ἐπιτηδείαν, κατέστησας τὴν διάνοιαν, προβαίνων ἀνενδότως, ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ἐκ δυνάμεως Πάτερ εἰς δύναμιν.

Εὐεργετεῖν, τοὺς ὁμοφύλους προθέμενος, ἐν ἐρήμῳ, πόλεις ᾠκοδόμησας, θεοπρεπεῖς καὶ ψυχωφελεῖς, καὶ ἐν γῇ διψώσῃ, πηγὰς ὑδάτων ἐξήγαγες· καὶ ὄμβρους οὐρανόθεν, παραδόξως Θεόφρον, ἐν ἀνύδροις χωρίοις κατήγαγες.

Θεοτοκίον.

Νεοθαλὴς, ἀθανασίας Παράδεισος, καὶ ὡραῖος, ὄντως ἀναδέδειξαι, ξύλον ζωῆς, ἐν σοὶ φυτευθὲν, θεαρχικωτάτως, κυοφοροῦσα καὶ τίκτουσα, τὸ πᾶσιν ἀποστάζον, ζωηφόρους ἐλπίδας, τοῖς πιστῶς Θεοτόκον φρονοῦσί σε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀκλινεῖ διανοίᾳ, πρὸς τὸν σὸν ποθούμενον ἀνατεινόμενος, παρ' αὐτοῦ τὴν χάριν, τῶν μεγίστων θαυμάτων τὴν ἄφθονον, ἐκομίσω Πάτερ, καὶ τοὺς πιστῶς προσερχομένους, συμπαθῶς ἐθεράπευσας Ὅσιε.

Σαρκικῶν βαρημάτων, ὄγκον ἀποθέμενος, σκεῦος θεότευκτον, ἐκλογῆς ἐγένου, τοῦ ἁγίου Θεσπέσιε Πνεύματος, ἀποχῇ βρωμάτων, καὶ προσευχῇ καὶ καρτερίᾳ, καὶ ταπεινοφροσύνῃ κοσμούμενος.

(*) Τὰ δύο ταῦτα κῶλα, γραφόμενα πρότερον, καὶ οὐκ ἔχω τί πρᾶξαι, ἢ ποῦ καταφεύξασθαι, διορθοῦσι τινές· καὶ οὐκ ἔχω τί πρᾶξαι, οὐδὲ καταφύγιον, οὐδ' ἑτέραν ἐλπίδα. Ἀλλ' ἔστιν ἴσως περιττὴ ἡ τοιαύτη διόρθωσις· καθότι τὰ διαπορητικὰ φέρονται πρὸς ὑποτακτικὴν, ἢ πρὸς μέλλοντα ὁριστικῆς ἀνυπότακτον, κατὰ τοὺς κανόνας τῶν Γραμματικῶν, καὶ ἀπαντῶνται παραδείγματα μυρία. Τοιοῦτον καὶ τὸ εἰς τὴν Μεγ. Παράκλησιν, Ὠδὴ δ'. Τροπ. α'.

Digitized by Google

Κήρυξ θείων δογμάτων, μεγαλοφωνότατος κεχειροτόνησαι· τῶν Συνόδων Πάτερ, τῶν Ἁγίων συνήγορος γέγονας, Βασιλεῖς σοφίζων, οἷς ἐμφανῶς χάριτι θείᾳ, τειχιζόμενος ὤφθης μακάριε.

Ἡ θεόθεν δοθεῖσα, χάρις σοι Θεόπνευστε διαβεβόηται· διεδόθη πᾶσιν, εἰς τὰ τῆς οἰκουμένης ἀκρότατα, ἐναργεῖ ποιοῦσα, θεοπρεπῶς τὰς ἀποδείξεις, τῶν θαυμάτων τὴν θείαν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Τῶν πιστῶν ἡ προστάτις, τεῖχος ἀκατάλυτον τῶν εὐφημούντων σε, ἡ παντὶ τῷ γένει, τῶν ἀνθρώπων φανεῖσα σωτήριος, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, σωματικῶς ἐπιφανέντα, τὴν ψυχήν μου διάσωσον Πάναγνε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀγάπην πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ τὸν πλησίον κτησάμενος, τοῦ Νόμου καὶ Προφητῶν, πληροῖς τὸ κεφάλαιον· τὴν γὰρ ὑπερέχουσαν, πασῶν ἀσυγκρίτως, ἀρετὴν Πάτερ κατώρθωσας.

Ἰσάγγελον ἐπὶ γῆς, σὺ πολιτείαν διήνυσας· ἰσάγγελον δὲ τιμὴν, Χριστόν σοι δεδώρηται, Ἁγίων τὰ τάγματα, συνοδοιποροῦντα, τῇ ψυχῇ σου παρασχόμενος.

Σοφίας γόνος ὀφθεὶς, ἀρχὴν σοφίας ἐπόθησας, τὸν φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ· ᾧ καὶ στοιχειούμενος, πρὸς τὴν τελειότητα, τὴν ἐνδεχομένην, τοῖς ἀνθρώποις Πάτερ ἔφθασας.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριε, τεκοῦσα διὰ σαρκὸς, ἡμῖν ὁμιλήσαντα, διάσωσον Πάναγνε, τοὺς προσκαλουμένους, ἐκ κινδύνων σὲ τὴν Δέσποιναν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ θυσία ἄμωμος, προσενεχθεὶς δι' ἀρετῆς, Σάββα μακάριε, τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ, ἐχρημάτισας Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, πολιστής τε τῆς ἐρήμου ἀξιέπαινος· διὸ κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ ἀοίδιμε.

Ὁ Οἶκος.

Σοφίας ὑπάρχων βλάστημα, Σάββα Ὅσιε, παιδιόθεν ἐπόθησας Σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον· ἣ συνοικήσασά σοι, ἀπὸ γῆς σε ἐχώρισε, καὶ πρὸς ὕψος ἀνήγαγεν, ἐξ ἀΰλων ἀνθέων πλέξασα στέφανον, καὶ τῇ σῇ ἐπιθεῖσα ἡγιασμένῃ κάρᾳ, θεόφρον· ᾧ περ κεκοσμημένος, ἐξιλέωσαι τὸ Θεῖον, τοῦ δοθῆναί μοι σοφίαν λόγου ἐπαξίως, ὅπως ἀνυμνήσω τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν, ἣν ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· διὸ καὶ ἡμεῖς κράζομέν σοι· Χαίροις Πάτερ ἀοίδιμε.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

Στίχοι.

Ψυχὴν ὄπισθεν τοῦ Θεοῦ κολλῶν πάλαι,
Ἔμπροσθεν αὐτοῦ νῦν παρίσταται Σάβας.

Θεσπεσίοιο πόλου πέμπτῃ Σάβας ἐντὸς ἐστήχθη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, χώρας τῶν Καππαδοκῶν, κώμης λεγομένης Μουταλάσκης, γονέων Ἰωάννου καὶ Σοφίας. Εὐθὺς οὖν ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πρὸς τὴν μονήρη κατάστασιν προσδραμὼν, ἐν Μοναστηρίῳ Φλαβιαναῖς προσαγορευομένῳ, τοσοῦτον γέγονεν ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐγκρατὴς, ὡς ἐν τῷ κήπῳ ἰδόντα μῆλον, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐλθόντα, ἐπειπεῖν· Ὡραῖος ἦν εἰς ὅρασιν, καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· καὶ τοῦτο λαβεῖν μὲν ταῖς χερσὶ, μὴ φαγεῖν δὲ, ἀλλὰ τοῖς ποσὶ συμπατῆσαι, καὶ ὅρον ἑαυτῷ θέσθαι μὴ φαγεῖν ποτε μῆλον. Ἀλλὰ καὶ, εἰς κλίβανον πυρὸς εἰσελθὼν, ἐξῆλθεν ἀβλαβὴς, μηδὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ τοῦ πυρὸς ἀψαμένου.

Ἐν δὲ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας ἐμφανὴς καθίσταται τῷ μεγάλῳ Εὐθυμίῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν Ὅσιον Θεόκτιστον ἐν τῷ Κοινοβίῳ πέμπεται. Τούτων ἁπάντων οἷς ἐνετύγχανε, τοὺς τρόπους καὶ τὴν ἀρετὴν ἐκλαμβανόμενος ἦν καὶ ἀναμανθάνων. Ὃν ὁ μέγας Εὐθύμιος ὁρῶν, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἐν αὐτῷ πνευματικὴν κατάστασιν, Παιδαριογέροντα ἐκάλει. Συμπροϊούσης δὲ αὐτῷ τῆς ἡλικίας, ἐπηύξανε μᾶλλον τὴν ἀρετήν. Ὅθεν καὶ πολλὰ θαύματα κατειργάσατο, καὶ ἐν ἀνύδροις τόποις διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξήγαγε. Γέγονε δὲ καὶ πολλῶν Μοναχῶν καθηγητὴς, καὶ διεπρεσβεύσατο δὶς ἐπὶ τὴν Κωνσταντίνου ἐλθὼν, παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν κατὰ καιρὸν πατριαρχούντων ἐν Ἱεροσολύμοις, πρός τε τὸν Βασιλέα Ἀναστάσιον, καὶ Ἰουστινιανόν. Φθάσας δὲ εἰς τὸ ἀκρότατον τῆς κατὰ Χριστὸν ἡλικίας ὡς ἐτῶν γενέσθαι τεσσάρων καὶ ἐννενήκοντα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀναστασίου.

Στίχ. Ἀναστάσιον τιμῶ ὡς σεβόμενον,
Τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσιος, ἰδὼν ποτὲ τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀνερευνωμένους καὶ ἀνακρινομένους, καὶ μεληδὸν κατατεμνομένους ὑπὲρ τῆς τοῦ Θεοῦ ὁμολογίας, Χριστιανὸς ὢν, καὶ μεμνημένος τὰ τούτοις ἐκ Θεοῦ ἀποκείμενα ἀγαθὰ, ἐπεθύμει καὶ αὐτὸς τὸν ἴσον ἀγωνίσασθαι δρόμον. Καὶ δὴ, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, ἐθερμάνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ τῷ σταυρῷ σημειωσάμενος ἅπαν τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἐπὶ τὸ στάδιον ἔδραμεν, καὶ τοῖς ἐν μέσῳ τοῦ συνεδρίου μεγάλῃ φωνῇ ἐξεβόησεν· Εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς μὴ ἐπερωτῶσι (Ἡσ. ξε΄.). Πάντων δὲ ἀτενισάντων εἰς αὐτὸν, εἶπεν· Ἀκούσατε οἱ ὑπηρέται πάντες τοῦ διαβόλου, ἀκούσατε. Ἐγὼ Χριστιανός εἰμι, καὶ εἰς τὸν Κύριόν μου Ἰησοῦν Χριστὸν πιστεύω· τὰ δὲ εἴδωλα ὑμῶν, καὶ τοὺς ταῦτα προσκυνοῦντας, ἀναθεματίζω καὶ ἀποστρέφομαι. Οἱ δὲ, τὸ πεπαρρησιασμένον αὐτοῦ θεασάμενοι, ἐξεπλάγησαν. Καὶ εὐθὺς ἀποδύσαντες αὐτὸν, ἐμάστιξαν σφοδρῶς, καὶ εἶπον· Ταῦτα μὲν εἰσὶ τῆς

Digitized by Google

προπετείας καὶ ἀναιδείας σου· ὅτι δὲ τὸν Χριστὸν οἶδη μὴ ἀρνούμενος αὐτὸν, τὴν κεφαλήν σου ἀποτμηθεὶς, βορὰ ἰχθύων, καὶ ἑρπετῶν, καὶ πετεινῶν ἐναλίων τῇ σήμερον γενήσῃ. Ὃν περ εὐθέως οἱ δήμιοι λαβόντες, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ μικρὸν τῆς γῆς ἀποβάντες, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπέρριψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Διογένης, λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Χαίρων ὑπ' ἀνδρῶν ἐνδιδύσκεται πλάνων,
Χιτῶνα Μάρτυς λάϊνον Διογένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀβέρκιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἔπαθλον Ἀβέρκιε, σοὶ τομῆς μέγα·
Οὐ γὰρ κότινος, οὐρανὸς δὲ τὸ στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Νόννος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Φυγόντα Νόννον ἀντικειμένου πέδην,
Πεδοῦσι νεκρὸν κείμενον ταῖς κειρίαις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἀπέθου τὰ πρόσκαιρα, τῶν αἰωνίων διαμειβόμενος· σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, ὡς τῶν Ἀγγέλων πολιτευσάμενος, τὴν πολιτείαν, μεθ' ὧν καὶ συνέψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βοᾷ χαριστήρια, ἡ σὴ μεγίστη Λαύρα καὶ πάντιμος, οἰκιστήν σε καὶ κτίστην, καὶ πολιοῦχον προβαλλομένη Σοφὲ, καὶ καυχωμένη κραυγάζει πρὸς Κύριον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπαύστως ἱκέτευε, Σάββα θεόφρον ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου· ἐκτενῶς τε δυσώπει, τοὺς σοὺς καμάτους διαιωνίζειν ἀεὶ, καρποφοροῦντας, τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα πανάχραντον, τῆς ὑπὲρ λόγον Λόγου σαρκώσεως, καὶ Παστάδα καὶ Θρόνον, ὀρθὰ φρονοῦντες σὲ ὀνομάζομεν, καὶ γεγηθότες, τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐν εὐφροσύνῃ Ὅσιε, τῶν Ἁγίων τὰ τάγματα, τῆς καθαρωτάτης, σοῦ ψυχῆς προτρέχουσιν, εἰς τόπον ἀνέσεως, εἰς φωτεινὰ σκηνώματα, ἔνθα τῶν Ἁγίων, οἱ χοροὶ ποδηγοῦντες· μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξένα τὰ σὰ θαυμάσια· τοὺς γὰρ θῆρας ἡμερώσας, προκατηρεμίσας, τῶν παθῶν τὰ κύματα· προλέγεις τὰ μέλλοντα, προφητικῷ χαρίσματι· στίφη τῶν δαιμόνων, φυγαδεύων ἐλαύνεις, εὐτόνοις ἀγρυπνίαις, προσευχαῖς καὶ νηστείαις, Σταυρῷ τε τῇ ἀμάχῳ, δυνάμει Θεοφόρε.

Ὁ Μωϋσῆ τὸ πρότερον, ἀπὸ στύλου φθεγγόμενος, στῦλον ἀπὸ γῆς, εἰς οὐρανοὺς ὁλόφωτον, ἐκτείνας σοι ἔδειξεν, ἔνθα καὶ νῦν κατάκειται, τὸ καρτερικόν σου, καὶ πολύαθλον σῶμα· ᾧ πίστει παρεστῶτες, εὐσεβῶς μελῳδοῦμεν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χαρμονικῶς ἡ μνήμη σου, ἐκτελεῖται Πανεύφημε· τὴν χαροποιὸν γὰρ ἀρετὴν ἐνδέδυσαι, τὸ ὄντως ἱμάτιον, τοῦ σωτηρίου καὶ καθαρὸν, καὶ φωτοειδῆ τῆς εὐφροσύνης χιτῶνα· ᾧ νῦν ὡραϊσμένος, μελῳδεῖς ἀνενδότως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τέτοκας, καὶ Παρθένος διέμεινας, καὶ τῷ ξένῳ τόκῳ σου, συνῆψας ἅπαντα, τὸν χρόνιον πόλεμον, καὶ τὴν μακρὰν διάστασιν, λύσασα, Χριστὸν τὸν τῆς εἰρήνης δοτῆρα, βαστάζουσα ἐν κόλποις· ὃν πιστῶς εὐλογοῦντες, σὲ πόθῳ ἀνυμνοῦμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Μυρίζει σου ἡ θήκη πνευματικὴν, εὐωδίαν πλουσίως εὐφραίνουσα, τοὺς σοὺς υἱοὺς, σὲ περιεστῶτας εἰλικρινῶς, ἐνθυμουμένους Ὅσιε, τὴν Ἀγγελικήν σου διαγωγὴν, καὶ τὴν σοὶ δεδομένην, λαμπρότητα καὶ δόξαν, καὶ τὴν ἀΐδιον τερπνότητα.

Ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ γῆ, ἡ διψῶσα εἰς ἕλη ἐγένετο, ταῖς προσευχαῖς, μετασκευασθεῖσα Πάτερ ταῖς σαῖς· ἀσκητικαὶ γὰρ φάλαγγες, ταύτην κατοικοῦσι ποταμηδόν· ἡ χώρα Ἰορδάνου, ἐξήνθησεν ὡς κρίνον, ἀρδευομένη τοῖς σοῖς δάκρυσιν.

Λαμπρότης τῶν Ἁγίων ἐν οὐρανοῖς, ὡς δικαίῳ σου Πάτερ ἀνέτειλε· τὸν γὰρ Χριστὸν, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἀληθῆ, περιφανῶς ἠγάπησας, οὗ τὴν πολιτείαν ἰχνηλατῶν, τὴν τούτου ζωηφόρον, Παμμάκαρ ἐμιμήσω, ὡς δυνατόν σοι ἁγιότητα.

Πλουσίως Θεοφόρε λάμπων φωτὶ, καὶ χορείας Ἀγγέλων θεώμενος, φωτοειδεῖς, περιπολευούσας τὸ τρισσὸν φῶς, καὶ δεχομένας χάριτι, τὰς τῆς θεοπτίας ἐπιβολὰς, μὴ παύσῃ ἱκετεύων, ἀφέσεως πταισμάτων, ἀξιωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν

Digitized by Google

καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποςειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν ἔρημον ἐπόλισας, τρόποις ἐν φιλοσόφοις, Πατέρων τὸ ἀγλάϊσμα, Σάββα Πάτερ θεόφρον, καὶ ταύτην ἀπετέλεσας, νοητὸν Παράδεισον, κομῶσαν ἄνθεσι θείοις, μονοτρόπων τῷ πλήθει, τῶν ἀξίως τελούντων, τὴν σὴν σεβάσμιον μνήμην.

Ἕτερον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Ἡ ἔρημος εὐφραινέσθω, καὶ ἐξανθείτω ὡς κρίνον, ὅτι ἐπλήθυνας ταύτης, τὰ τέκνα Σάββα θεόφρον· ἡ χώρα τοῦ Ἰορδάνου, ἀγαλλιάσθω νῦν χαρμοσύνως, ἐν τῇ θείᾳ σου μνήμῃ.

Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκώτατε Πύργε, καὶ δωδεκάτειχε Πόλις, ἡλιοςάλακτε Θρόνε, Καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα! πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ ὑπερόπτης τῶν κάτω, καὶ παρεπίδημος, ὁ ἐραστὴς τῶν ἄνω, καὶ ἐρημοπολίτης, Σάββας ὁ θεόφρων, πάντας ἡμᾶς, ἑορτάσαι προτρέπεται, τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας αὐτοῦ πιςῶς, τὴν ἡμέραν τὴν σεβάσμιον. Δίς.

Ἔξω σαρκὸς καὶ τοῦ κόσμου, ταῖς ἀρεταῖς γεγονώς, καὶ δι' αὐτῶν δοξάσας, ἐπὶ γῆς διὰ βίου, τὸν Κύριον τῆς δόξης, Πάτερ σοφέ, κατ' ἀξίαν δεδόξασαι, καὶ ἰαμάτων ἐδείχθης θεία πηγή, παρ' αὐτοῦ Σάββα θεόληπτε.

Μέτριος ἄκακος πρᾶος, ἁπλοῦς ἡσύχιος, ὡς χρηματίσας Πάτερ, ὑπὲρ ἄνθρωπον ὄντως, καὶ ἄϋλος ἐν ὕλῃ, οἶκος Θεοῦ καθωράθης πανάξιος, τὰς ἐξ αὐτοῦ προϊούσας σοι δωρεάς, συμπαθῶς διαπορθμεύων ἡμῖν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριςὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ϛ'.

ΤΗ ϛ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Ἱςῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μύρῳ θείῳ σε ἔχρισε, θεία χάρις τοῦ Πνεύματος, Μύρων προεδρεύσαντα καὶ μυρίσαντα, ταῖς ἀρεταῖς Ἱερώτατε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ἡδυπνόοις τε εὐχαῖς, τὰ δυσώδη διώκοντα, πάθη πάντοτε· διὰ τοῦτό σε πίστει εὐφημοῦμεν, καὶ τελοῦμέν σου τὴν μνήμην, τὴν παναγίαν Νικόλαε. Δίς.

Ὡς λαμπτῆρά σε ἄδυτον, ὡς φωςῆρα παγκόσμιον, ἐν τῷ ςερεώματι ἀναλάμψαντα, τῆς Ἐκκλησίας Νικόλαε, καὶ κόσμον φωτίζοντα, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα, καὶ ἐξαίροντα, ἀθείας χειμῶνα καὶ γαλήνην, ἐργαζόμενον βαθεῖαν, χρεωςικῶς μακαρίζομεν.

Καὶ παρὼν καὶ φαινόμενος, ἐν ὀνείροις Νικόλαε, τοὺς ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν ἔσωσας, ὡς συμπαθὴς ὡς φιλάγαθος, ὡς ῥύςης θερμότατος, ὡς προστάτης ἀληθής, τῶν πιςῶς ἐξαιτούντων σου, τὴν ἀντίληψιν, ἱερώτατε Πάτερ τῶν Ἀγγέλων συμπολῖτα, Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν ἰσοστάσιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Κληρονόμε Θεοῦ, συγκληρονόμε Χριςοῦ, λειτουργὲ Κυρίου, Ἅγιε Νικόλαε, κατὰ τὸ ὄνομά σου, οὕτω καὶ ἡ πολιτεία σου. Συνεξέλαμψε γὰρ τῇ πολιᾷ ἡ σύνεσις· ἐμαρτύρει τὸ φαιδρὸν τοῦ προσώπου σου, τῆς ψυχῆς τὸ ἀνεξίκακον· ἐβεβαίου τὴν πρᾳότητα, τοῦ λόγου τὸ ἥσυχον· ἡ ζωή σου ἔνδοξος, καὶ ἡ κοίμησις μετὰ Ἁγίων. Πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά, Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Νικόλαε μακάριε, προσπίπτοντά με οἴκτειρον, δέομαί σου, καὶ τὰ ὄμματα σοφέ, φώτισον τῆς ψυχῆς μου, ἵνα καθαρῶς βλέψω, τὸν φωτοδότην καὶ οἰκτίρμονα.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Ἐχθρῶν ἐπιζητούντων με, κακοποιῆσαι Ἅγιε, ἐξελοῦ με, παῤῥησίαν πρὸς Θεόν, ὡς

Digitized by Google

ἔχων Ἱεράρχα, Νικόλαε παμμάκαρ, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσ.

Λιμένα σε, ἀχείμαστον, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, Ἱεράρχα, σὲ κεκτήμεθα πιστοί, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, καὶ ὁδηγὸν ψυχῶν καὶ πρόμαχον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζηλώσας ὁ ἀντίδικος, τὴν ποίμνην σου Πανάχραντε, καθ' ἑκάστην, ἐκζητεῖ ὁ πονηρός, κατάβρωμα ποιῆσαι· ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, τῆς τούτου βλάβης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μύροις, παροικήσας αἰσθητῶς, μύρον ἀληθῶς ἀνεδείχθης, μύρῳ χρισθεὶς νοητῷ, Ἅγιε Νικόλαε, Ἀρχιεράρχα Χριστοῦ· καὶ μυρίζεις τὰ πρόσωπα, τῶν πίστει καὶ πόθῳ, σοῦ τὴν πανσοίδιμον, μνήμην τελούντων ἀεί, λύων συμφορῶν καὶ κινδύνων, τούτους καὶ τῶν θλίψεων Πάτερ, ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον πρεσβείαις σου.

Νίκη, φερωνύμως ἀληθῶς, τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἀνεδείχθης, ἐν πειρασμοῖς κραταιά, Ἅγιε Νικόλαε, θεράπων ὄντως Χριστοῦ· πανταχοῦ γὰρ καλούμενος, ὀξέως προφθάνεις, πόθῳ τοὺς προστρέχοντας, ὑπὸ τὴν σκέπην σου· σὺ γὰρ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, πίστει ὀπτανόμενος σώζεις, ἐκ τῶν πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Ὤφθης, Κωνσταντίνῳ Βασιλεῖ, σὺν τῷ Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, καὶ τούτους φόβῳ βαλών, οὕτως αὐτοῖς εἴρηκας· Λύσατε δὴ ἐν σπουδῇ, τῆς εἱρκτῆς οὓς κατέχετε, δεσμίους ἀδίκως, ἀθώους τυγχάνοντας, τῆς παρανόμου σφαγῆς· ὅμως, ἀλλ' ἐὰν παρακούσῃς, ἔντευξιν ποιήσομαι Ἄναξ, κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον δεόμενος.

Μέγας, ἀντιλήπτωρ καὶ θερμός, τοῖς ἐν τοῖς κινδύνοις τελοῦσιν, ὑπάρχεις ἔνδοξε, Ἅγιε Νικόλαε, ἱεροκήρυξ Χριστοῦ, τοῖς ἐν γῇ καὶ τοῖς πλέουσι, τοῖς πόρρω καὶ πέλας, οἷα συμπαθέστατος, καὶ πρεσβευτὴς κραταιός· ὅθεν συνελθόντες βοῶμεν· Πρέσβευε πρὸς Κύριον ὅπως, πάσης λυτρωθῶμεν περιστάσεως (*).

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν σαρκὶ ἐν Μύροις ὑπάρχοντα, καὶ πνευματικῶς πᾶσι προφθάνοντα, τοῖς εἰλικρινῶς αὐτὸν ποθοῦσι· τὸ πάντων, τῶν θλιβομένων παραμύθιον, καὶ πάντων, τῶν ἐν κινδύνοις καταφύγιον· τῆς εὐσεβείας τὸν πύργον· τῶν πιστῶν τὸν πρόμαχον· τὸν δι' οὗ ὀφρὺν δυσμενῶν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις μελῳδικοῖς ᾄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον· τὸν τῆς Ἐκκλησίας πρωτοστάτην· τὸν μέγαν, προασπιστήν τε καὶ διδάσκαλον· τὸν πάντας, τοὺς κακοδόξους καταισχύνοντα· τὸν ὀλετῆρα Ἀρείου, καὶ θερμὸν ἀντίμαχον· τὸν δι' οὗ τὴν τούτου ὀφρὺν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις προφητικοῖς ᾄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν τὰ πόρρω ὄντα προβλέποντα, καὶ ταῦτα σαφῶς, προαγγέλλοντα, προθεσπίζοντά τε ὡς παρόντα· τὸν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην περιθέοντα, καὶ πάντας ἀδικουμένους ἐκλυτρούμενον· τὸν ἐν ὀνείροις ὀφθέντα, Βασιλεῖ θεόφρονι, καὶ τοὺς πρὶν δεσμίους σφαγῆς, ἀδίκου ῥυσάμενον, τὸν πλουτοῦντα τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἱεραρχῶν τὴν καλλονὴν, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων, καὶ τῶν πιστῶν ἀντιλήπτορα μέγιστον, συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, ᾀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τῶν Μυρέων φρουρὸς, καὶ πρόεδρος σεπτὸς, καὶ στύλος ἀπερίτρεπτος. Χαίροις φωστὴρ παμφαέστατε, ὁ τὰ τοῦ κόσμου πέρατα, διαλάμπων τοῖς θαύμασι. Χαίροις τῶν θλιβομένων ἡ θεία χαρμοσύνη, καὶ ἀδικουμένων θερμότατος προστάτης. Καὶ νῦν παμμάκαρ Νικόλαε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἀεὶ, τὴν χαρμόσυνον καὶ πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον,

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν· Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πρά-

(*) Ταῦτα μόνα τὰ τέσσαρα Προσόμοια ὑπάρχουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ, καὶ ταῦτα ὁμοίως ψάλλονται ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Τὰ δὲ ἐφεξῆς ἕτερα τρία ἐλλείπουσι μὲν ἐκ τοῦ χειρογράφου, σημειοῦνται δὲ καὶ ἐν τῷ νεοτυπώτῳ Τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας σελ. 41, ὡς ποίημα Νικολάου τοῦ Μαλαξοῦ, περὶ οὗ ὅρα πλατύτερον εἰς τὰ Προλεγόμενα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Digitized by Google

ξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὅνπερ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Εἴσοδος· **Φῶς** ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι'. 7. κ. 13. Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν· καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὸ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή, καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι'. 31. Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὁδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανὼν δίκαιος, ἔλιπε μεταμέλον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἁλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὔοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ. Κεφ. δ'. 7.

Εἰς τὴν Λιτήν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Ἐνατενίσας ἀκλινῶς τῷ ὕψει τῆς γνώσεως, καὶ κατοπτεύσας ἀδήλως σοφίας τὸν βυθόν, σαῖς διδαχαῖς κόσμον κατεπλούτισας, Πάτερ. Ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ Χριστὸν δυσώπει, Ἱεράρχα Νικόλαε.

Ὁ αὐτός.

Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὲ θεράπον, καὶ οἰκονόμε τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, καὶ ἄνερ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, στήλη τε ἔμψυχε, καὶ ἔμπνους εἰκών· ὡς θεῖον γὰρ θησαυρόν σε, ἡ τῶν Μυρέων Ἐκκλησία, ἀγαμένη προσήκατο, καὶ πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Digitized by Google

Ἦχος βʹ.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου Χριστὸς ὁ Θεὸς, Ἱεράρχα Νικόλαε· ἐν γὰρ τοῖς Μύροις μυρίζων, διαλάμπεις φαιδρῶς τοῖς θείοις σου κατορθώμασιν, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν προστάτα· διὸ ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πάτερ Νικόλαε, ἡ μυροθήκη τῶν λειψάνων σου, τὰ Μύρα πολιουχεῖ· διὸ καὶ δεσμίους, ἀκρίτως κατακριθέντας, ἐν ὀνείρῳ Βασιλεῖ τῇ ὀπτασίᾳ σου φανεὶς ἠλευθέρωσας θανάτου δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τότε, καὶ ἀεὶ, δι᾽ ὀπτασίας σου φάνηθι, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πάτερ Νικόλαε, εἰ καὶ τὰ Μύρα σιωπᾷ, ἀλλ᾽ ὁ κόσμος ὅλος, ὁ ὑπὸ σοῦ φωτισθεὶς. καὶ ἡ τοῦ Μύρου εὐωδία, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἀνακράζει εὐφήμοις ὑμνῳδίαις, καὶ οἱ σωθέντες διὰ σοῦ κατάκριτοι. Σὺν τοῖς ἐν Μύροις καὶ ἡμεῖς μέλποντες βοῶμεν· Πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δʹ.

Πάτερ Νικόλαε, τοῦ παναγίου Πνεύματος μυροθήκη ὑπάρχων, ὡς ἔαρ μυρίζεις εὐφρόσυνον, τῶν θείων ἀρωμάτων Χριστοῦ· τῶν Ἀποστόλων γὰρ μιμητὴς γενόμενος, τὴν οἰκουμένην περιπολεύεις, διὰ τῶν λόγων τῶν θαυμάτων σου. Ὅθεν καὶ τοῖς πόρρω ὡς ἐγγὺς δι᾽ ὀνείρων ὀπτανόμενος, ἐκ θανάτου λυτροῦσαι, τοὺς ἀδίκῳ ψήφῳ θνήσκειν μέλλοντας, διασώζων παραδόξως, ἐκ κινδύνων πολλῶν, τοὺς ἐπικαλουμένους σε. Διὸ καὶ ἡμᾶς, τῶν ἐπεμβαινόντων δυσχερῶν ἐλευθέρωσον, ταῖς πρεσβείαις, τοὺς ἀεὶ ἀνευφημοῦντάς σε.

Ἦχος πλ. βʹ.

Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ· εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ· σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας· σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας· καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ἠνέῳκται· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιε Νικόλαε.

Ἦχος πλ. δʹ.

Εἰς αἶνον ἔδραμες τοῦ Κυρίου Νικόλαε, ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, καὶ αὐτός σε ἐδόξασεν, ἐν τῇ ἐπουρανίῳ καὶ ὄντως ζωῇ. Διὸ παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς αὐτὸν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ δʹ.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, ὁ καρπὸς ἐφαίδρυνε τῶν πιστῶν τὰς καρδίας· τίς γὰρ ἀκούων τὴν ἄμετρόν σου ταπείνωσιν, τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἐθαύμασε; τὴν πρὸς τοὺς πένητας ἱλαρότητα; θλιβομένων τὸ συμπαθές; πάντας θεοπρεπῶς ἐδίδαξας, Ἱεράρχα Νικόλαε. Καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον ἀναδησάμενος στέφανον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τὸ σπήλαιον δεχέσθω· ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιὰ παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθεὶς τὸ καθ᾽ ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὔᾳ, κράζοντες· Ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. αʹ. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ· τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον· ὁ θεῖος, τῆς θειοτάτης ἱερωσύνης κανών· ὁ Ποιμὴν ὁ μέγας ὁ φανώτατος· πυρσὸς ὁ τῆς νίκης, ἐπιφερόμενος ὄνομα· ὁ δεομέναις, συμπαθῶς ἐπικλώμενος· ὁ καμπτόμενος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι· ῥύστης ὁ ἑτοιμότατος· φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς πίστει τελοῦσι, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου. Χριστὸν καταπέμψαι, Παμμακάριστε δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις ὁ ἱερώτατος νοῦς· τὸ τῆς Τριάδος καθαρὸν ἐνδιαίτημα· ὁ στῦλος τῆς Ἐκκλησίας· ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός· καταπονουμένων ἡ βοήθεια· ἀστὴρ, ὁ ταῖς λάμψεσιν, εὐπροσδέκτων δεήσεων, διασκεδάζων, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, σκότος πάντοτε, Ἱεράρχα Νικόλαε· ὅρμος ὁ γαληνότατος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες, οἱ τρικυμίαις τοῦ βίου, περιστατούμενοι σώζονται. Χριστὸν ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Χαίροις ὁ ζήλου θείου πλησθεὶς, ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν, ἐπιστασίᾳ φρικτῇ, καὶ ταῖς δι᾽ ὀνείρων προσφοιτήσεσι. Πηγὴ ἡ πηγάζουσα, ἐν τοῖς Μύροις Νικόλαε, μύρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα, τὰ δυσώδη τε τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα. Μάχαιρα τὰ ζιζάνια, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα. Πτύον λικμίζον Ἀρείου,

Digitized by Google

τὰ ἀχυρώδη διδάγματα. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὲ θεράπον, λειτουργὲ Κυρίου, ἀνὲρ ἐπιθυμιῶν, σκεῦος ἐκλογῆς, στύλε καὶ ἑδραίωμα τῆς Ἐκκλησίας, Βασιλείας κληρονόμε, μὴ παρασιωπήσῃς, τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἥκεις; τίς ὁ τεκών σε, τίς καὶ ἡ Μήτηρ σου; πῶς τὸν Κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν νηδύν; μεγάλων παραδόξων ἐπὶ σοὶ φρικτῶν μυστηρίων, ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὁρῶμεν Παναγία, καὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι χρέος, ἐκ τῆς γῆς τὸ Σπήλαιον· καὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν Ἀστέρα· καὶ Μάγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ Ἀνατολῶν τῆς γῆς εἰς δυσμὰς θεάσασθαι, τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν, ὡς βρέφος γαλουχούμενον (*).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἑκουσίως, ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀστράπτεις ἐν τῇ γῇ, τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι, Νικόλαε σοφέ, καὶ κινεῖς πᾶσαν γλῶσσαν, εἰς δόξαν τε καὶ αἴνεσιν, τοῦ ἐν γῇ σε δοξάσαντος· ὃν ἱκέτευε, πάσης ἀνάγκης ῥυσθῆναι, τοὺς τὴν μνήμην σου, πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντας, Πατέρων ἐκλόγιον.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθη, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῴζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν πιστῶν προΐστασαι, σκέπων φρουρῶν τούτους μάκαρ, καὶ ἐκ πάσης θλίψεως, ἀπολυτρούμενος σαφῶς. Ἱεραρχῶν ὡραιότατον, κλέος καὶ δόξα, Νικόλαε Ὅσιε.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἕτοιμος, τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδῃς ἡ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Προστάτης θερμότατος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης Νικόλαε, τὰ τῶν αἱρέσεων, διδάγματα ἄθεα, λύων σὺν παρρησίᾳ· καὶ κανὼν ἀνεδείχθης, πᾶσιν ὀρθοδοξίας, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων, τῶν ἑπομένων σου θείαις, διδασκαλίαις καὶ εἰσηγήσεσι.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων, Πάναγνε κατὰ τῶν δούλων σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τό, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι.

Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Εὖ δοῦλε ἀγαθέ, καὶ πιστέ· εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ· σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας· σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας· καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ἠνέῳκται· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιε Νικόλαε.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ϛ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς η'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(*) Ἀλλαχοῦ ἀπαντᾶται, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον.

Digitized by Google

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Ὁ Εἱρμός.

» Ὠδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ » ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι » ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ· ὅτι δεδό- » ξασται.

Σοφίας τὴν ἄβυσσον, ἡ τετοκυῖα, σταγόνα σοφίας μοι, Πηγὴ χαριτόβρυτε, σεμνὴ κατάπεμψον, ὑμνολογῆσαι τῶν χαρίτων σου τὸ πέλαγος.

Ὑμνῶ σε Πανύμνητε, ἣν ἀνυμνοῦσιν, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ὡς Θεὸν κυήσασαν, τὸν ὑπερύμνητον· ὃν πᾶσα κτίσις ἀνυμνεῖ· ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σοὶ Νικόλαε θεῖον ἐξάδω μέλος. Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στεφηφόρος βήματι Χριστοῦ, πάνσοφε Νικόλαε, παρεστηκὼς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, φωτισμόν μοι δώρησαι, καταυγάζοντα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν· ὅπως εὐφημήσω χαίρων σου, παμμάκαρ τὴν Πανήγυριν.

Ὁ δοξάζων πάντας τοὺς αὐτὸν, Κύριος δοξάζοντας, σὲ τοῖς πιστοῖς καταφύγιον δέδωκε, πειρασμῶν ῥυόμενον, τοὺς προστρέχοντας τῇ σῇ σκέπῃ Νικόλαε, καὶ προσκαλουμένους πίστει σε, καὶ πόθῳ παναοίδιμε. Θεοτοκίον.

Ἰσωθῆναι πόθον μοι ἔνθεις, ὄφις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλαστουργῷ, ὡς αἰχμάλωτον ἥρπασε· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεωθεὶς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομῆτορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ ἀλφάβητον, χωρὶς τῶν Τριαδικῶν καὶ τῶν Θεοτοκίων.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Χριστὸς γεννᾶται.

Ἀπόρῳ γλώττῃ καὶ χείλεσιν, ἐγκώμιον βραχὺ καὶ παράκλησιν, προσάξαι τῇ σῇ Νικόλαε, ἥκω θεομιμήτῳ ὑπεροχῇ· ἀλλ᾽ ὡς πλουτοδότης, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἵλεων δίδου μοι.

Βροτὸς ὑπάρχων οὐράνιος, ἰσάγγελος ἐν γῇ πεφανέρωσαι· χηρῶν ἀντιλήπτωρ μέγιστος, καὶ καταπονουμένων ἐκδικητὴς, πάντων θλιβομένων, ἐν κινδύνοις βοηθὸς, Πάτερ Νικόλαε.

Γνωρίζει πᾶσα ὑφήλιος, Νικόλαε τρισμάκαρ τὰ θαύματα, τῶν σῶν ἀρετῶν τὸ πέλαγος, πένητες τὸν Προστάτην, καὶ ὀρφανοὶ, χῆραι τὸν τροφέα, καὶ τυφλοὶ τὸν ὁδηγὸν, πάντες τὸν πρόμαχον. Τριαδικόν.

Τριάδα σέβω τὴν ἄκτιστον, Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι, οὐσίαν ἁπλῆν Θεότητα, φύσιν μὴ τεμνομένην οὐσιωδῶς, τρεῖς τὰς ὑποστάσεις, διαιρῶν προσωπικῶς, καὶ καθ᾽ ὑπόστασιν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως Λόγον συνείληφας τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Πανάχραντε, καὶ τοῦτον σαρκὶ γεγέννηκας, μείνασα μετὰ τόκον ὥσπερ τὸ πρίν· τοῦτον ὡς Υἱόν σου, καὶ Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἱκέτευε. Καταβασία.

» Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ » οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ » γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, » καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί· ὅτι δε- » δόξασται.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά » σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ᾽ ὑδάτων οὐρα- » νὸν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἑδράσας » ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Ὁ οὐρανὸς ὁ καθαρώτατος, τὸ τοῦ Βασιλέως ἀνάκτορον, ὁ χαριτόπνους ἀληθῶς, καὶ εὐώδης Παράδεισος, ἡ ἐλπὶς Χριστιανῶν, ἡ Θεοτόκος ὑμνείσθω μοι.

Λόγῳ τὸν Λόγον ἀπεκύησας, τὸν τῷ λόγῳ πᾶσαν πρὸς ὕπαρξιν, παραγαγόντα λογικὴν, φύσιν ἅμα καὶ ἄλογον, ἀλογίας ἐκλυτρούμενον, βροτοὺς Παντευλόγητε.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Νικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότου γνήσιος, σὺ μαθητὴς γενόμενος, διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ θανάτου πικροῦ.

Ἱλάσθητι τοῖς δούλοις σου, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ μεσιτείαις Πολυέλεε. Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα, καὶ τὴν ζωὴν κυβέρνησον, Παναγία Χριστὸν ἡ τέξασα· ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ἕτερος τοῦ Ἁγίου. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Δέλτον ἐν καρδίᾳ, κεκτημένος Θεόφρον πολλῶν ἀρετῶν, ἐγγεγραμμένην ἀθανάτῳ, καὶ ἀχράντῳ δακτύλῳ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Νικόλαε, ὑπὲρ κηρίον καὶ μέλι γλυκὺ, στάζεις ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ἔδειξεν ἡ χάρις, ἐπὶ σὲ παραδόξως τὰ θαύματα· ἡ φαιδρὰ γάρ σου πολιτεία, ὦ Νικόλαε ὄντως, χρυσοῦ παντὸς τηλαυγέστερον, ὑπεραστράπτει καὶ λάμπει ψυχαῖς, αἴγλῃ θείου Πνεύματος.

Digitized by Google

Ζῆς καὶ μετὰ πότμον, ἐν ὀνείροις σαφῶς ὀπτανόμενος, καὶ νεανίας ἐκ θανάτου, παραδόξως λυτροῦσαι, βοῶν ἐμφανῶς τῷ Ἄνακτι· Μὴ ἀδικήσῃς τοὺς ἄνδρας, ἐπεὶ φθόνῳ διεβλήθησαν. Τριαδικόν.

Ἵλεως γενοῦ μοι, Παναγία Τριὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐν ἀμέτροις πλημμελείαις, ῥυπωθέντι τῷ βίῳ, Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, διατηροῦσά με πάντοθεν καὶ ἀεὶ, ἄτρωτον ἐκ θλίψεως. Θεοτοκίον.

Νέμοις Θεοτόκε, σωτηρίας ἐλπίδα τοῖς δούλοις σου, καὶ ἐν ἀνάγκαις καὶ κινδύνοις, ταχυδρόμοις πρεσβείαις, φρουρεῖν, βοηθεῖν παράστηθι· σὺ γὰρ τὸ κλέος ἡμῶν τῶν πιστῶν, πέλεις Θεονύμφευτε. Καταβασία.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέν-
» τι ἀῤῥεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ
» Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ
» Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν,
» Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δʹ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸν ἰαμάτων ὑπερχειλῆ, καὶ πηγήν σε θαυμάτων ἀνελλιπῆ, ἔδειξε Νικόλαε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος· οἱ γὰρ βαρείαις νόσοις, πικρῶς πιεζόμενοι, καὶ συμφοραῖς τοῦ βίου, δεινῶς εταζόμενοι, πάσης ἀθυμίας ἀκεσώδυνον ὄντως, εὑρίσκουσι φάρμακον, τὴν θερμήν σου ἀντίληψιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, παναγία Παρθένε ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε Ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ δʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν Πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀβ-
» βακοὺμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκή-
» ρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνω-
» σθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθή-
» σῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θανάτου μὲν αἰτία, ἡ Εὔα τοῖς βροτοῖς, συμβουλίᾳ ὄφεως, γεγένηται Ἁγνή· σὺ δὲ Παρθένε τεκοῦσα λόγῳ τὸν Λόγον, ἀθανασίας καὶ ζωῆς πρόξενος ὤφθης· ὅθεν ἀπαξίως ὑμνοῦμέν σε.

Ἐν πνεύματι Προφῆται, προεῖδόν σε Ἁγνὴ, Ὄρος Πύλην Τράπεζαν, ἁγίαν Κιβωτὸν, Λυχνίαν Θρόνον ζωῆς, Στάμνον καὶ Κλίνην, Θεοῦ Μητέρα, ἐν συμβόλοις σε δηλοῦντες, ὧν ἡμεῖς ὁρῶμεν τὴν ἔκβασιν.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ὁμιλήσας καθαρῶς ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, φωτοφόρος γέγονας, κόσμου φωτίζων τὰ πέρατα, πᾶσι παριστάμενος, καὶ πάντας σώζων, τοὺς πίστει σου προστρέχοντας.

Λυτρούμενος, ἐκ θανάτου ὡς ὤφθης τὸ πρότερον, νεανίας Ὅσιε, οὕτω καὶ νῦν με διάσωσον, πάσης περιστάσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων παμμακάριστε.

Ἀπήστραψας, ἀρετῶν λαμπηδόνας Πανόλβιε, μιμητὴς πανάριστος τοῦ σοῦ Δεσπότου γενόμενος· σώζεις δὲ καλούμενος, τοὺς εὐλαβείᾳ καὶ πόθῳ σε δοξάζοντα. Θεοτοκίον.

Ἐλήλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, σωματωθησόμενος, καὶ διασώσων ὡς εὔσπλαγχνος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Χαῖρε Θεοτόκε Πανάμωμε.

Ἕτερος τοῦ Ἁγίου. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Ἡ κλῆσίς σου μόνη ἀληθῶς, ἐν πάσαις τῶν ἐχθρῶν βουλαῖς προσκαλουμένη θᾶττον ῥύεται, τοὺς κράζοντάς σοι θερμῶς, ἱερὲ Νικόλαε· Ὡς πρὶν στρατηλάτας ἐλυτρώσω, διάσωσον καὶ ἡμᾶς, πάσης ἐκ δεινῆς περιστάσεως.

Θρόνῳ παριστάμενος Θεοῦ, πρεσβεύειν ἐκτενῶς σοφὲ, μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν σῶν πιστῶν οἰκετῶν, θαυμαστὲ Νικόλαε· ἵνα τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, ῥυσθῶμεν καὶ ἐξ ἐχθρῶν, γνώμης πονηρᾶς καὶ κακώσεως.

Ἰάματα βρύεις πανταχοῦ, τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι, καὶ ἐκ δεσμῶν λυτροῦσαι ἅπαντας· διὸ τὴν λύπην ἡμῶν, εἰς χαρὰν μετάβαλε, ταῖς σαῖς εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις, Νικόλαε φαεινὲ, θραύων τὴν ὀφρὺν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Ἀνάρχου Θεότητος ἀρχὴν, Πατέρα καὶ Υἱὸν τιμῶ, καὶ Πνεῦμα σέβω τὸ πανάγιον, τὴν πάντων παντουργικὴν, ἑνιαίαν ἄτμητον, τρισὶ χαρακτῆρσι καὶ προσώποις, διῃρημένην ἀεὶ, μίαν Βασιλείαν ἀμέριστον. Θεοτοκίον.

Σὺ ὄντως ἐπέκεινα βροτῶν, Ἀγγέλων τε ὑπέρτιμος, Θεογεννῆτορ Κόρη πέφηνας· τὸν πάντων γὰρ Ποιητὴν, ἐν γαστρὶ συνείληφας,

Digitized by Google

σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένον, τεκοῦσα δίχα σπορᾶς. Ὢ καινοπρεποῦς θεωρήματος.

Καταβασία.

» Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος
» ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνε-
» βλάστησας· ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς, κατασκίου
» δασέος, ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
» ἄϋλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον, φῶς τὸ ἀ-
» πρόσιτον, τοῖς ὀρθρίζουσιν ἐπὶ τὰ κρί-
» ματα, τῶν ἐντολῶν σου, Δέσποτα φιλάνθρω-
» πε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὡς Κιβωτὸς Σεμνὴ ἁγιάσματος, καὶ ὡς πυρίμορφος Θρόνος ἅγιος, καὶ ὡς Παλάτιον ἡγιασμένον, Δέσποινα ἐχώρησας, Θεὸν Παντοκράτορα.

Μήτηρ ἀπειράνδρως ἐν παρθένοις σύ, αὖθις Παρθένος δὲ, ἐν μητράσι μόνη Πάναγνε ἀῤῥήτως ὤφθης· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν φύσεις ἀμείβοντα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ φωτισμός.

Θεοπρεπεῖ, πολιτείᾳ Τρισμάκαρ λελαμπρυσμένος, τοὺς κατακριθέντας ἀδίκῳ ψήφῳ θανατωθῆναι, παρασὰς ἐλυτρώσω, τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ κραυγάζοντας· Ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ἐν οὐρανοῖς, τὴν ἀΐδιον δόξαν νῦν ἐποπτεύων, καὶ τῆς ἀποῤῥήτου καὶ θείας αἴγλης, ταῖς φανοτάταις ἐντρυφῶν λαμπηδόσι, σκέπασόν με τῇ προστασίᾳ σου, Ὅσιε θεράπον, Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τὴν σὴν, ἐκζητήσῃς εἰκόνα συγκεχωσμένην, τοῖς πάθεσι Σῶτερ τὰς οὐρανίους, λαθὼν δυνάμεις, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἐπεφάνης τοῖς σοὶ κραυγάζουσιν· Ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ἕτερος τοῦ Ἁγίου. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Κηρύττει σου Πάτερ, τὰ θαύματα νῦν, ἡ Μυρέων μεγίστη μητρόπολις, Λυκίων ἐπαρχία τε, καὶ πᾶσαι πατριαί, τὰς σὰς τερατουργίας· δι' ὧν πάντας ἐκ πόνων, θλιβερῶν ἐλυτρώσω, ἀξιοθαύμαστε Νικόλαε.

Λιμὴν τῶν χηρῶν, καὶ Πατὴρ ὀρφανῶν, βοηθὸς τῶν ἐν θλίψει πανάριστος, πενθούντων παραμύθιον, ποιμὴν καὶ ὁδηγὸς, πάντων τῶν πλανωμένων, Νικόλαε ὑπάρχων, καὶ ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπολύτρωσαι.

Μετέσης ἐκ γῆς, πρὸς αΰλους σκηνὰς, ἔνθα βλέπεις τὸ ἄφραστον κάλλος Χριστοῦ, Ἀγγέλων τοῖς στρατεύμασιν, ἐφάμιλλος δειχθείς· διὸ σὺν Ἀποστόλοις, καὶ Μάρτυσι χορεύων, ἐκτενῶς τὸν Σωτῆρα, Πάτερ Νικόλαε ἱκέτευε.

Τριαδικόν.

Συνάναρχα τρία, ὁμόθρονα μὲν, ἀμερίστου μιᾶς δὲ Θεότητος, δοξάζω αὐτεξούσια, τὰ πρόσωπα σαφῶς· δι' ἧς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, παρήχθην εἰς τὸ εἶναι, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζων· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Βροτῶν σωτηρία, καὶ πάντων ἐλπὶς, ἡ προφθάνουσα τάχος καὶ σώζουσα, οἰκτείρησον καὶ νῦν ἡμᾶς, βοῶμέν σοι Ἁγνή, τοὺς σὲ προσκαλουμένους, ἀεὶ ἐν περιστάσει· προστασίαν γὰρ ἡμεῖς, μετὰ Θεὸν ἄλλην οὐκ ἔχομεν.

Καταβασία.

» Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς
» μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρή-
» νην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεο-
» γνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς
» ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ·
» Τὴν ζωήν μου ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθο-
» ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κρά-
» ζοντα· Δόξα σοι.

Προστασία τῶν πιστῶν, ἀθυμούντων χαρμονὴ, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, ἔμπλησον πνευματικῆς, τοὺς δούλους σου, τοὺς πεποιθότας τῇ προστασίᾳ σου.

Οὐρανὸς ὁ λογικὸς, ὁ Ναὸς ὁ καθαρὸς, ἡ ἁγία Κιβωτὸς, ὁ τερπνότατος Θεοῦ, Παράδεισος, ἐν ᾧ τὸ ξύλον, ζωῆς ὑμνείσθω μοι.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁ τῆς νίκης Νικόλαε στέφανον, σοῦ τῇ κορυφῇ ἀξίως ἐπιτέθειται· ὡς νικητὴς οὖν ἄριστος, τοὺς σὲ προσκαλουμένους διάσωσον.

Νεκρωθέντα με Μάκαρ τοῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς τῶν παθῶν τρικυμίαις ποντούμενον, ἐπιφανεὶς διάσωσον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μῆτερ ἀειπάρθενε, τῆς σωτηρίας μου, καὶ σὲ προστάτιν τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἄσειστον.

Ἕτερος τοῦ Ἁγίου. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Νέος Ἀβραάμ, ἐδείχθης Νικόλαε, ὡς μονογενῆ υἱὸν προσάξας τὸν νοῦν, τῷ Δεσπότῃ σου, ἀναιμάκτους θυσίας προσφέρων ἀεί.

Digitized by Google

κἀντεῦθεν εὐλογήθης ὡς φιλόξενος, Πάτερ, καὶ Τριάδος γέγονας, οἰκητήριον θεῖον καὶ ἄμωμον.

Ξένα καὶ φρικτὰ, ἐργάζῃ τεράστια, ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἐν θαλάσσῃ μακρὰν, κινδυνεύουσι, ταχυδρόμοις λιταῖς ἐφιστάμενος, ἀσθενούντων ἰατρὸς, καὶ πτωχευόντων τροφεὺς, νίκης τε λαοῦ φερώνυμος, τοῦ πιστοῦ κατ' ἐχθρῶν ἀναδέδειξαι.

Ὄμματι νοὸς, προβλέπων τὰ μέλλοντα, δογμάτων ὀρθῶν, πάντας ἐνέπλησας, Ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν καταγγείλας ἡμῖν· καὶ Ἀρείου τὴν μανίαν ἐξωλόθρευσας, στήλην ὀρθοδόξου πίστεως, τὰ σεπτά σε προθεὶς κατορθώματα.

Τριαδικόν.

Σέβω καὶ τιμῶ, Τριάδα ἀμέριστον, προσώποις τρισὶ διαιρουμένην ἀεὶ, ἑνουμένην δὲ, τῇ οὐσίᾳ καὶ φύσει ὡς μίαν ἀρχὴν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, πάντων κραταιῶς δεσπόζουσαν, καὶ τὸ πᾶν συντηροῦσαν ὡς βούλεται.

Θεοτοκίον.

Κλίνας οὐρανοὺς, ἐν μήτρᾳ σου Πάναγνε, Χριστὸς βουληθεὶς, ὅλος ἐσκήνωσεν· οὐ γὰρ ἔφερε, τῶν ἰδίων χειρῶν τὸ πλαστούργημα, καθορᾶν ὑπὸ τοῦ πλάνου τυραννούμενον, ἦλθε δὲ ἐν δούλου σχήματι, τὸ ἀνθρώπινον γένος λυτρώσασθαι.

Καταβασία.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
» λιος θὴρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐ-
» νοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε
» φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύ-
» σεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς Μύροις Ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ, Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνυμνήσωμεν νῦν τὸν Ἱεράρχην ᾄσμασι, τὸν ἐν Μύροις λαοὶ ποιμένα καὶ διδάσκαλον, ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ἐλλαμφθῶμεν· ἰδοὺ γὰρ ὤφθη ὅλος καθάρσιος, ἀκήρατος πνεύματι, Χριστῷ προσάγων θυσίαν ἄμωμον, τὴν εἰλικρινῆ καὶ Θεῷ εὐπρόσδεκτον, ὡς ἱερεὺς κεκαθαρμένος τῇ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκί· ὅθεν ὑπάρχει ἀληθῶς, τῆς Ἐκκλησίας προστάτης, καὶ ὑπέρμαχος ταύτης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ Ϛ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Νικόλαος, πρέσβυς ὢν ἐν γῇ μέγας,
Καὶ γῆς ἀποστὰς, εἰς τὸ πρεσβεύειν ζέει.

Ἕκτῃ Νικόλεῳ γε φάνη βιότοιο τελευτή.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν τυράννων, πρότερον, τῇ μοναδικῇ πολιτείᾳ διαπρέψας· εἶτα, δι' ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν, τὴν ἀρχιερωσύνην ἐδέξατο. Ἐπεὶ δὲ τὰ Χριστιανῶν ἦν πρεσβεύων, καὶ τὴν εὐσέβειαν κηρύττων ἐλευθέρᾳ φωνῇ, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς Πόλεως, καὶ πληγαῖς καὶ στρεβλώσεσι παρ' αὐτῶν ὑποβληθεὶς, τῇ εἱρκτῇ ἐναπορρίπτεται μετὰ καὶ ἄλλων Χριστιανῶν. Τοῦ δὲ μεγάλου καὶ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου τὴν Βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων ψήφῳ Θεοῦ ὑποζωσαμένου, ἀφίενται οἱ κατάκλειστοι τῶν δεσμῶν· μεθ' ὧν καὶ ὁ μέγας Νικόλαος ἀφεθεὶς, τὰ Μύρα κατέλαβεν. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη Σύνοδος συναθροίζεται ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἧς μέλος καὶ ὁ θαυμαστὸς Νικόλαος γίνεται.

Οὗτος πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐποίησε θαύματα, ὡς ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ· διέσωσε δὲ καὶ συκοφαντηθέντας ἄνδρας τρεῖς, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν. Ὡς γὰρ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἔμελλον οὗτοι ἀποτμηθῆναι, ἐν φυλακῇ ὄντες, ἔμαθον, τὸν Ἅγιον εἰς βοήθειαν ἐπεκαλέσαντο, ὑπομνήσαντες αὐτὸν καὶ ὧν ἐποίησεν ἄλλων εὐεργεσιῶν, καὶ ὅπως τρεῖς ἄνδρας ἐν τῇ Λυκίᾳ ἀναιρεῖσθαι μέλλοντας διεσώσατο. Τοιγαροῦν ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν, καὶ θερμὸς εἰς ἀντίληψιν, ὁ Ἅγιος φημὶ Νικόλαος, ὀπτάνεται ὄναρ τῷ Βασιλεῖ καὶ τῷ Ἐπάρχῳ· καὶ τὸν μὲν ἐπιτιμᾷ, διὰ τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα εἰς τοὺς ἄνδρας διαβολήν· τὸν δὲ Βασιλέα ἀναδιδάσκει, καὶ ὑπομιμνήσκει, ὡς ἀνεύθυνοί εἰσι, καὶ διὰ φθόνον τῷ τῆς καθοσιώσεως ἐγκλήματι ὑπεβλήθησαν· ὅθεν αὐτοὺς λυτροῦται τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης. Πρὸς τούτοις δὲ, καὶ ἕτερα πλεῖστα τεράστια ἐκτελέσας, καὶ ἱερῶς τὸν ὀρθόδοξον ποιμάνας λαὸν, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐληλακὼς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, οὐδὲ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ποιμνίου ἐπιλαθόμενος, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην, ὡς εἰπεῖν, ἡμέραν, τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ τοῖς δεομένοις ἐπιδαψιλευόμενος, καὶ κινδύνων παντοίων καὶ περιστάσεων ῥυόμενος.

Καὶ νῦν δὲ, ὡς τότε, ὁ αὐτὸς Θεὸς δι' αὐτοῦ πλεῖστα θαύματα ἐνεργεῖ· καὶ οἱ ἐκ πίστεως ἀδιστάκτως ἐξαιτούμενοι οὐκ ὀλίγα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ μείζονα, καὶ οὕτως ἔχοντα θαυματουργήματα λαμβάνουσιν· ὥσπερ καὶ νῦν τοιοῦτόν τι γέγονε παρὰ τοῦ τρισμακάρος Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου.

Ἀνὴρ γάρ τις εὐλαβὴς ἦν ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐκ Χριστοπιστος, καὶ τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Νικόλαον ὑπερβαλλόντως φιλῶν, καὶ φιλούμενος ὑπ' αὐτοῦ. Οὗτος ποτὲ πρὸς ἑτέραν χώραν διὰ πλοὸς ἀφικέσθαι βουλόμενος, δουλείας αὐτὸν ἀναγκαίας κατεπειγούσης, ἀπελθὼν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου, προσηύξατο κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ· καὶ τοὺς οἰκείους προσγενεῖς τε καὶ φίλους ἀσπασάμενος, ἐπέβη τῷ πλοίῳ. Περὶ δὲ ὥραν ἐννάτην τῆς νυκτὸς ἀνέστησαν μεταβαλεῖν τὰ ἱστία, ἑτέρου ἀνέμου πνεύσαντος· συνανέ-

Digitized by Google

στη δὲ καὶ ὁ εὐλαβέστατος οὗτος ἀνὴρ πρὸς χρείαν ὕδατος. Ἀσχολουμένων δὲ πάντων πρὸς τὴν τῶν ἱστίων μεταβολὴν, συμποδισθεὶς, οἷα φιλεῖ συμβαίνειν, ἀπεῤῥίφη εἰς τὸ πέλαγος κατὰ τὸ μέσον τῆς θαλάσσης· κἀκεῖνοι μὲν, σκοτίας οὔσης, καὶ τοῦ πνεύματος σφοδροτέρως ἐπὶ τὰ πρόσω βιάζοντος, μὴ δυνάμενοί τι διαπράξασθαι, τὸν τοῦ ἀνδρὸς ἀπωδύροντο πικρότατον θάνατον· ὁ δέ γε, μεθ' ὧν ἐνδέδυτο ἀποῤῥιφεὶς τῇ θαλάσσῃ, καὶ γενομένων τούτων πληρεστάτων τοῖς ὕδασιν, εἰς τὸν πυθμένα τοῦ πελάγους καταποντισθεὶς, Ἅγιε Νικόλαε, βοήθει μοι, εἶπεν. Ἐπὶ πολὺ δὲ τὴν φωνὴν ἀνακράζοντος, ὢ τοῦ θαύματος! ὡς ἀκατανόητα τὰ θαυμάσιά σου Κύριε! εὑρέθη μέσον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δοκῶν ἐν τῷ βυθῷ ἑστάναι. Οἱ δὲ γειτονοῦντες, τῶν φωνῶν ὡς ᾔσθοντο, ἀνέστησαν· ὡσαύτως καὶ οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ φῶτα ἀνάψαντες, συνελθόντες καὶ οἱ ἔξωθεν γειτονοῦντες, εἶδον αὐτὸν μέσον τῆς οἰκίας ἑστῶτα καὶ κράζοντα· καὶ τοὺς χιτῶνας, οὓς ἐνεδέδυτο ἐν τῇ θαλάσσῃ, θαλάσσιον καταῤῥέοντας ὕδωρ· καὶ ἐνεοὶ γεγονότες, ἐξέστησάν τε καὶ ἔφριξαν.

Ὁ δέ· Ὦ ἀδελφοὶ, τί ἐστι τὸ ὁρώμενον; ἐγὼ γὰρ οἶδα ἀκριβῶς, ὅτι πάντας ἡμᾶς ὀψὲ, ἐννάτῃ ὥρᾳ, ἀσπασάμενος, τῷ πλοίῳ ἐμβὰς ἀπέπλευσα· καὶ αἰσίου ἀνέμου πνεύσαντος, ἐφ' ἱκανὸν τὸν πλοῦν διηνύσαμεν. Περὶ δὲ δευτέραν φυλακὴν τῆς νυκτὸς, ἢ καὶ τρίτην, ἐν τῷ πλοίῳ σταθεὶς διὰ τὸ λαβεῖν ὕδωρ, συμποδισθεὶς ὑπὸ τῶν ναυτῶν, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπεῤῥίφην, καὶ εἰς βοήθειαν τὸν Ἅγιον Νικόλαον ἐπεκαλούμην· ποῦ δὲ νῦν εἰμι ἀγνοῶ· ὑμεῖς εἴπατέ μοι, ὅτι ἐξεστηκὼς εἰμὶ, καὶ ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονα.

Οἱ δὲ, τῶν εἰρημένων νουνεχῶς ἀκροασάμενοι, τό, τε θαλάσσιον ὕδωρ καταῤῥέον ἐκ τῶν χιτώνων ὁρῶντες, ἐξεπλάγησαν, ἐννοοῦντες τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος. Καὶ σὺν αὐτῷ χαίροντες ὁμοῦ καὶ δακρύοντες, ἐπὶ πολὺ τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἔκραζον. Εἶθ' οὕτως ἀποδυσάμενος, καὶ ἕτερα ἀμφιασάμενος, τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου κατέλαβε, καὶ τὸ λοιπὸν τῆς νυκτὸς ἐκεῖσε διαβιβάσε, προσπίπτων μετὰ δακρύων, ἐκλιπαρῶν, ἀντιβολῶν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν μετ' ἐκπλήξεως ἀπεδίδου. Ὄρθρου δὲ ἤδη φθάσαντος, καὶ τοῦ συνήθους λαοῦ συναθροισθέντος, τὸ θαῦμα πᾶσι κατάδηλον γέγονεν. Ὡς οὖν ἅπαντες τῶν ἡδυπνόων ἐκείνων ἀρωμάτων ἐνεπλήσθησαν, τῶν εἰς εὐχαριστίαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου παρὰ τοῦ ἀνδρὸς προσαχθέντων; ὀλόφωτον δὲ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἑωρακότες, ἐπυνθάνοντο, τίς ἡ αἰτία τοῦ δράματος; Καὶ μαθόντες ἐξέστησαν, τὸν Θεὸν δοξάζοντες, καὶ τὸν Ἅγιον εὐφημοῦντες.

Τὸ ἐξαίσιον τοίνυν τοῦτο καὶ ὑπερφυὲς ὄντως μεγαλεῖον, εἰς πᾶσαν τὴν Κωνσταντίνου μεγαλόπολιν διαδραμὸν, εἰς ὦτά τε τοῦ κρατοῦντος τότε Βασιλέως φθάσαν, καὶ τοῦ τὴν μεγάλην τότε Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τῷ Ἀρχιερατικῷ θρόνῳ κοσμοῦντος, ἐπὶ συνεδρίου ἀνέπεισε τὸν ἄνδρα καλέσασθαι. Παραστάντος οὖν τούτου, καὶ ἐπὶ παῤῥησίᾳ πολλῶν συνελθόντων διηγησαμένου, ὅπως, καὶ τίνα τρόπον αὐτῷ τὸ ἐξαίσιον, καὶ ὄντως ἀκατανόητον τοῦτο τερατούργημα γέγονεν, ἅπαντες ἐξεβόησαν· Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου! Λιτὴν δὲ καὶ ἀγρυπνίαν διαλαλήσαντες, καὶ πανδημεὶ συναθροισθέντες, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου ἀπῄεσαν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεὸν, καὶ τῷ πιστῷ αὐτοῦ θεράποντι τὴν εὐχαριστίαν ἀπονέμοντες.

Βίος τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Σοφόν τι χρῆμα ζωγράφων χεὶρ, καὶ δεινὴ μὲν μιμήσασθαι τὴν ἀλήθειαν, δεινὴ δὲ τῶν πραγμάτων ἐναργῆ παραστῆσαι τὰ σύμβολα. Σοφώτερον δὲ ἄρα λόγος, καὶ πολλῷ γραφικῆς ἐναργέστερον, δεῖξαί τε ὃ βούλεται, καὶ ὑπ' ὀφθαλμοὺς προθεῖναι τὸ πρᾶγμα, ὅσῳ καὶ πλεῖον διερεθίζειν οἶδε πρὸς μίμησιν, καὶ ζήλου τι κέντρον ταῖς ψυχαῖς ἐνιέναι, καὶ πρὸς τὰ ἴσα διανιστᾷν. Αὐτίκα γοῦν ὁ τὸν κατὰ Θεὸν πολιτευσάμενος βίον, τῷ λόγῳ διατυπούμενος, πολλοὺς ἂν ἐφελκύσηται, καὶ παρακαλέσῃ πρὸς ἀρετὴν, καὶ ὅλως πρὸς τὸν ὅμοιον διαθερμανεῖ ζῆλον, ὥσπερ δὴ καὶ ὁ τοῦ θείου Πατρὸς Νικολάου, καὶ τούτῳ γε μᾶλλον εἴπερ τινὸς, ὅσῳ καὶ ἀκοὴν πλέον ἡδύνει, καὶ ψυχὴν εὐφραίνει, καὶ πρὸς τὴν τῶν καλῶν ἐργασίαν διανιστᾷ. Τὰ τούτου τοίνυν καὶ διηγητέον ὑμῖν, καὶ περιληπτέον τῷ λόγῳ εἰς δύναμιν, καὶ πάλαι μὲν ὄντα γνώριμα τοῖς πολλοῖς, καὶ οὐδεμιᾶς δεόμενα ἱστορίας· πλὴν ἀλλ' ἶσον ἀναλαβεῖν αὐτὰ, καὶ εἰς μνήμην εἰσενεγκεῖν, καὶ τὰς τῶν φιλαρέτων ἡδῦναι ψυχάς.

Τῷ μεγάλῳ τοιγαροῦν καὶ θαυμασίῳ τούτῳ Πατρὶ, Πάταρα μὲν ἡ πατρὶς, πόλις Λυκίας, καὶ τῶν ἐπιφανῶν πρότερον. Πατέρες δὲ, τὰ μὲν ἐς γένος, τῶν εὖ γεγονότων· οὐσίαν δὲ αὐτάρκη, καὶ ὅσῃ μὴ περιττὴ, κεκτημένοι, ἄγευστοι κοσμικῆς δόξης καὶ φαντασίας γενόμενοι, καὶ τῷ παιδὶ καλὸς τύπος πρὸς ἀκτησίαν ἐσόμενοι, περὶ μόνον σχολάζοντες τὸ ἀγαθὸν, καὶ τοῦτο ἐκ παντὸς τρόπου μεταδιώκοντες. Οὗτοι παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων τῆς εὐσεβείας πεφυτευμένοι, ὁμοῦ τε καρπὸν ἐν καιρῷ διδοῦσι τὸν θεῖον Νικόλαον, καὶ ὁμοῦ παύεται τὰς ὠδῖνας ἡ μήτηρ, ἄγονος ἐξ ἐκείνου καὶ ἄτεκνος τὸ λοιπὸν μείνασα, οἱονεὶ τῆς φύσεως διομολογούσης, τὸ μὴ δύνασθαι τοιοῦτον ἄλλον προσενεγκεῖν. Ἀλλὰ τοῦτον δὴ πρῶτον ἅμα καὶ τελευταῖον ἡ μήτηρ τὸν εὐγενῆ κλάδον εἰς φῶς ἀγαγοῦσα, πολυειδῆ ὅμως μετὰ τοῦ συζύγου τῷ πνεύματι δέδωκε τὸν καρπὸν, τὸν τῶν ἀρετῶν σωρὸν, τὴν τῶν ἀγαθῶν θάλασσαν, τὴν καλὴν ὄντως εὐπαιδίαν πλουτήσαντες, τὸν θαυμαστὸν τοῦτον, φημὶ, Νικόλαον. Ἐκ τοιούτων δὲ γεννηθεὶς, δεῖγμα τῆς πρὸς τὸν Βαπτιστὴν οἰκειότητος, τὴν τῆς γεννησαμένης παρῆψε (*) στείρωσιν. Ὅτι ὁ μὲν, διαλύει μήτρας ὠδῖνας τεχθεὶς, οὗτος δὲ, κλείει τὸ ἔμπαλιν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ θηλάζειν αὐτὸν κατὰ βρέφος ἐχρῆν, καὶ τῷ μητρῴῳ παρακεῖσθαι μαζῷ, ἐπισημαίνεται κἀνταῦθα Θεὸς, ὁποῖός τις ἔσται Νικόλαος, ἤδη φρονοῦσαν ἡλικίαν ἀπολαμβάνων. Ὅλης μὲν γὰρ ἑβδομάδος ὅσα καὶ βρέφος τῇ θηλῇ ἐχρῆτο· ἐπειδὴ δὲ ἡ Τετρὰς τῶν ἡμερῶν καὶ ἡ Παρασκευὴ καταλάβοι, ἅπαξ ἐν ἑκατέρᾳ τούτων γάλακτος μετελάμβανε· καὶ ταῦτα, μετὰ τὸν τῆς ἑσπέρας καιρὸν, ὑπὸ κανόνι τελείῳ καὶ πρὸ τῆς παιδικῆς τιθηνούμενος ἡλικίας, τὸ πρὸς ἐγκράτειαν οἰκείως ἔχειν ὑποφαίνων ἐκ προοιμίων.

Οὕτω τοιγαροῦν ἀναγόμενος, καὶ τὰ χρηστὰ τῶν ἠθῶν, τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν ἐκείνων τῶν πατέρων ἀποματτόμενος, τὰ δὲ φύων καὶ γεωργῶν αὐτὸς οἴκοθεν, ὥσπερ τις ἀγαθὴ γῆ καὶ γενναία, ἡλικίας τε ἤδη ἥπτετο καὶ γραμματισταῖς παρεδίδοτο. Ὁ δὲ, μεγέθει φύσεως καὶ διανοίας ἐξήτασ-

(*) Ἴσως, παρήμειψε.

πλεῖστα τῶν μαθημάτων ἐν βραχεῖ καρπωσάμενος, τὸ μὲν πολιτικὸν τοῦτο καὶ ἀγοραῖον διέπτυσεν· ἑταιρείας δὲ ἀτάκτους καὶ ὁμιλίας ἐκκλίνας, καὶ γυναιξὶ συλλαλεῖν, ἢ καὶ ἐνδοῦναι ὀφθαλμὸν ὅλως ἀπαγορεύσας, ἀληθοῦς ἐπεμέλετο σωφροσύνης· καὶ ταῖς ἔξω διατριβαῖς χαίρειν εἰπὼν, τοῖς Θείοις ἦν ὅλως οἴκοις σχολάζων, οἶκον αὐτὸς ἑαυτὸν ἄξιον τοῦ Δεσπότου κατασκευάζων, καὶ παραῤῥιπτεῖσθαι μᾶλλον ἐν αὐτοῖς, κατὰ τὸν Θεῖον Δαυῒδ, αἱρούμενος. Ἐπειδὴ δὲ πρός τε τὴν τῶν Θείων Γραφῶν γνῶσιν, καὶ τῶν περὶ Θεοῦ δογμάτων ἱκανῶς ἐκπεπόνητο, μυρίαις τε κεκόσμητο χάρισι, καὶ τὴν προσήκουσαν τοῖς Ἱερεῦσιν ἀκρίβειαν ἀτεχνῶς ἔσωζεν, (ἀλλά γε καὶ τὸ ἦθος αὐτῷ καὶ πρὸ τῆς πολιᾶς στάσιμόν τε καὶ πρεσβυτικὸν ἦν)· πρεσβύτερον αὐτὸν ἠξίουν ψηφίζεσθαι. Προτροπῇ τοίνυν τοῦ πρὸς πατρὸς αὐτοῦ Θείου, ὑπὸ τοῦ τηνικαῦτα τῆς Μυρέων Προέδρου χειροτονεῖται Πρεσβύτερος· καὶ τῷ δεδωκότι Θεῷ ἀντιδίδοται, ὁ δῶρον ὄντως εὐχῆς τοῖς γεγεννηκόσιν αὐτὸν γενόμενος.

Ὁ μέντοι Ἀρχιερεὺς τῆς Μυρέων οὗτος, Θείου Πνεύματος εὐμοιρεῖν ἠξιωμένος, τὴν τοῦ Νέου ψυχὴν κατὰ νόμον ἀρετῆς βλέπων, καὶ περὶ τῆς μελλούσης αὐτῷ πλεονάσαι χάριτος προεφήτευσεν ὄντως εἰπών· Ὡς ἔσται μὲν λυπουμένων εὐμενὴς παραμυθία, ποιμανεῖ δὲ ψυχὰς καλῶς, καὶ πεπλανημένους πρὸς νομὰς τῆς εὐσεβείας ἀνακαλέσεται, καὶ σωτὴρ τοῖς ἐν κινδύνοις ἀναφανεῖται. Ἅπερ, εἰ τῷ χρόνῳ ὕστερον καὶ εἰς ἔργον ἐξέβη, τὰ ἑξῆς τοῦ λόγου δηλώσει.

Τί δὲ χρὴ λέγειν, ὁπόσην μετὰ τὴν χειροτονίαν αὐτῷ πρὸς ἀρετῶν ἐργασίαν ἐπίδοσις γέγονεν, ἀγρυπνίαις τε, καὶ νηστείαις καὶ προσευχαῖς οἵαις ἑαυτὸν ἐξέδωκεν, ἐξ ὧν τὴν τῶν ἀσωμάτων διαγωγὴν ἐν σώματι θνητῷ κατορθῶσαι ἐφιλονείκει, καὶ διὰ τοῦτο καὶ μεγάλα περὶ αὐτοῦ τοῖς πολλοῖς ἐδίδου φαντάζεσθαι;

Ὡς δὲ καὶ ὁ προμνημονευθεὶς Θεῖος αὐτοῦ (Νικόλαος δὲ καὶ αὐτὸς ὠνομάζετο) εἰς τοῦτο ἀρετῆς ἥκοντα τὸν νεανίσκον ἑώρα, καὶ τηλικαύτης ἀξιωθέντα τῆς χάριτος, τήν τε τοῦ Θείου Ναοῦ πρόνοιαν (ὃν πρότερον ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Σιὼν ἐκεῖνος ἐδείματο, καὶ εἰς Μοναστήριον συνεστήσατο)· αὐτῷ ἐγχειρίζει, καὶ συνεργοὺς τῷ νέῳ τοῦ πράγματος, ὅσους καὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῷ κοινωνοὺς ᾔδει, τάττει· ὥστε καὶ συνδιαφέρειν αὐτῷ τὰς ἐκκλησιαστικὰς φροντίδας, καὶ τῶν ἱερῶν ἐπιμελέστατα προνοεῖν. Καὶ μὲν δήποτε καὶ τοῦ θαυμαστοῦ τούτου Νικολάου ἐν Παλαιστίνῃ ἀπάραντος, ἐφ' ᾧ τόν τε ζωοποιὸν τοῦ Χριστοῦ Τάφον, τό σωτήριόν τε τοῦ Σταυροῦ ξύλον ἐν αὐτῇ προσκυνήσειεν, αὐτὸς τὸν ἐκείνου τόπον ἐπλήρου, καὶ τὰ τοῦ Ναοῦ καὶ τὰ τῆς οἰκονομίας οὕτως ἐνήργουν, ὥσπερ ἂν ὁ παρὼν ἐκεῖνος ἐτύγχανεν· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὕστερον.

Ἄρτι δὲ, τῶν πατέρων αὐτοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντων, κληρονόμος τῆς οὐσίας καταλειφθεὶς, καὶ ὅσα εἰκὸς οἷον φιλοπάτορα, ἐπὶ πατέρων ἀποδημία φιλοστόργων, ἐνδείξασθαι διατελέσας, οὐ πρὸς τὸν πλοῦτον εὐθὺς εἶδεν, οὐδ' ὅπως ἂν αὐξηθείη ὁ κλῆρος αὐτῷ καὶ διαμείνοι, φροντίδα κἂν μικρὰν γοῦν ἔθετο· πάλαι γὰρ κοσμικαῖς ἀπάσαις ἀποταξάμενος προσπαθείαις, ἀληθῆ ἔσπευδε δεῖξαι διὰ τῆς μετὰ ταῦτα διαγωγῆς, τὰ τοῦ βίου προοίμια, σύμφωνον τῇ ἀρχῇ ἅπαν τὸ ἑξῆς ἐπιθεῖναι. Διὰ ταῦτα καὶ Θεῷ πάντα τὰ καθ' ἑαυτὸν ἐπιτρέπων, Γνώρισόν μοι Κύριε, ἔλεγεν, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου· καὶ δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· ὅτι ἐπὶ σὲ ἐπεῤῥίφην ἐκ μήτρας· ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου, Θεός μου εἶ σύ. Ἤκουε δὲ καὶ τοῦ Θείου Δαυῒδ λέγοντος οὑτωσί· Πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν· πρὸς δὲ καὶ τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος· Ἐλεημοσύναι καὶ πίστεις μὴ ἐκλιπέτωσάν σε. Οὐκοῦν οὐδὲ ἀπείχετο εὖ ποιεῖν, ἀλλὰ χεὶρ ἦν ἄνετος πρὸς τοὺς δεομένους, καὶ ποταμὸς πολλῷ ῥέων καὶ ἡσύχῳ ῥεύματι.

Ἀλλὰ γὰρ ἄξιον ἤδη καὶ τῶν κατὰ μέρος ἐπιμνησθῆναι, ἵν' ὁ πλοῦτος αὐτοῦ τῆς χρηστότητος ἀκριβέστερον γνωσθῇ.

Ἀνήρ τις ἄδοξος ἐξ ἐνδόξου, καὶ πένης ἐκ πλουσίου, γενόμενος, ἐπειδὴ τοῖς ὅλοις ἠπορεῖτο, καὶ αὐτῶν ἤδη τῶν ἀναγκαίων ἐπιλειπόντων αὐτῷ, φεῦ μέχρι καὶ τίνων ἡ ἔνδεια προχωρεῖν οἶδε! γνώμην ἔσχε τὰς θυγατέρας (τρεῖς δὲ ἦσαν αὐτῷ, διαφερόντως ἀγαθαὶ τὴν μορφήν)· μισθοῦ πρὸς ἀκολασίαν ἐκδιδόναι τοῖς βουλομένοις, καὶ τὸ ἐντεῦθεν αὐταῖς ποριζόμενον, ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν παίδων ποιεῖσθαι τροφήν· τὸ γὰρ ἀνδράσιν αὐτὰς συναρμόσαι ἀδυνάτως εἶχεν, ἅτε διὰ τὸ πολὺ τῆς πενίας ὑπὸ πάντων εὐθὺς ἀπαξιουμένας. Ὁ μὲν οὖν, ἐν τούτοις ὢν, καὶ τὴν πονηρὰν ταύτην ἐπίνοιαν ἐμελέτα, καὶ ἔργου ἤδη ἐλεεινῶς ἥπτετο.

Ἀλλὰ σὺ Κύριε, ὁ φύσει τε ἀγαθὸς, καὶ ἀγαθοῦ παντὸς αἴτιος, καὶ ἡμετέραις ἀνάγκαις φιλανθρώπως ἐπικαμπτόμενος, εἰς ὦτα πεσεῖν τὸ γενόμενον παρασκευάζεις τῷ Νικολάῳ, καὶ Ἄγγελον αὐτὸν ἀγαθὸν τῷ ἤδη κατὰ ψυχὴν κινδυνεύοντι, καὶ βοηθὸν ἕτοιμον ἐπιπέμπεις, ὁμοῦ τε τὴν πενίαν αὐτῷ παραμυθούμενον, καὶ πενίας χαλεπωτέρου πράγματος ἀπολύοντα. Καὶ ὅρα μοι τοῦ Ἁγίου τὸ μετὰ συνέσεως συμπαθές· οὐ γὰρ ὑπέμεινε τῷ ἀνδρὶ προσελθεῖν, καὶ περὶ τούτου βραχύ τι διαλεχθῆναι, οὐδὲ τὴν εὐεργέτιν αὐτῷ ἐμφανίσαι χεῖρα, ἃ σύνηθες ποιεῖν τοῖς μικροψύχοις τὸν ἔλεον· ᾔδει γὰρ, ὅτι φορτικὰ ταῦτα τοῖς ἐκ πλούτου καὶ δόξης εἰς ἀπορίαν καταπεσοῦσιν, ἐντρέποντά τε τὰς ἐκείνων ψυχὰς, καὶ εἰς μνήμην προτέρας εὐημερίας ἐμβάλλοντα. Ἀλλ' ὥσπερ ὑπερβαλέσθαι φιλονεικῶν, καὶ τὴν εὐαγγελικὴν δήπου παραγγελίαν, τὸ μὴ πιστευθῆναι τῇ ἀριστερᾷ τὸ γινόμενον, οὐδὲ αὐτὸν ἠθέλησε τὸν εὐεργετούμενον μάρτυρα τοῦ πραττομένου παραλαβεῖν. Οὕτω μακρὰν ἀπεῖχε τοῦ τὴν παρὰ ἀνθρώπων δόξαν ἐπιζητεῖν, ἐπεὶ καὶ μᾶλλον αὐτὸς ἀγαθότητι ποιῶν, ἢ ἕτεροι πονηρὰ δρῶντες, τὸ λανθάνειν ἐσπούδαζεν. Ἀμέλει καὶ ἀδρὸν ἀπόδεσμον χρυσίου λαβὼν, ἀωρὶ τῶν νυκτῶν, παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρὸς ἧκει· καὶ τοῦτον διά τινος θυρίδος ἀκοντίσας, αὐτὸς εὐθέως οἴκαδε ἐπανῄει, ὥσπερ αἰσχυνόμενος ὀφθῆναι δῆλος.

Ἕωθεν οὖν ὁ ἀνὴρ ἀναστὰς, καὶ τὸν χρυσὸν εὑρὼν, ἔπειτα, τὸν δεσμὸν λύσας, κατεπλάγη καὶ ἑαυτὸν ἐξηπατῆσθαι ᾤετο, δεδιὼς, μὴ οὐχὶ χρυσὸς ᾖ τὸ ὁρώμενον. Πόθεν γὰρ ἂν καὶ ὑπέλαβέ τι τοιοῦτον, τὸ μηδὲ θελῆσαι τὸν εὐεργετηκότα συνίστορα, τὸν εὖ παθόντα τῆς εὐεργεσίας λαβεῖν; Ὅθεν καὶ ἄκροις ἐπιτρίβων αὐτὸ δακτύλοις, καὶ περιεργότερον ἐνορῶν, ἐπεὶ ἔγνω χρυσὸν ἀληθῶς εἶναι, ἥδετο, ἐθαύμαζεν, ἠπορεῖτο, θερμὸν ὑφ' ἡδονῆς ἀπέσταζε δάκρυον. Ὡς δὲ πολλὰ στρέφων καθ' ἑαυτὸν, οὐδένα εἶχε τῶν γινωσκομένων, ᾧ ἐπιγράψῃ τὸ γεγονὸς, ἐπὶ τὸν Θεὸν ἀνέφερε τοῦτο, καὶ δακρύων εὐχαριστῶν οὐκ ἀνίει. Ἀμέλει καὶ τοῦ πρὸς Θεὸν ἁμαρτήματος τὴν αἰτίαν ἤρξατο πρὸ τῶν ἄλλων λύειν, καὶ μίαν τῶν θυγατέρων, τὴν πρώτην, εὐθὺς ἀνδρὶ προσαρμόζει, τὸ δοθὲν χρυσίον, ἀρκούντως εἰς προῖκα ταύτῃ καταλαβών. Ὅπερ ἐπεὶ πρὸς γνῶσιν ἦλθε τῷ θαυμαστῷ Νικολάῳ, καὶ ἔγνω κατὰ γνώμην αὐτῷ πράξαντα τὸν ἄνδρα, (τοῦτο γὰρ καὶ αὐτὸς ἐσπούδαζε, τὸ λῦσαι διὰ τοῦ γάμου τὴν τοῦ κακοῦ πρόφασιν), εὐτρεπής ἦν τὰ ὅμοια καὶ πρὸς τὴν δευτέραν δρᾶσαι τῶν θυγατέρων.

Καὶ δὴ καὶ ἄλλον αὐτῷ ἰσοτάλαντον διὰ τῆς θυρίδος ἀπόδεσμον χρυσοῦ, λαβὼν ἅπαντας, νυκτὸς ἐπιπέμπει.

Digitized by Google

Ὄρθρου δὲ διαναστὰς ὁ ἀνὴρ, καὶ τὸ χρυσίον ὁμοίως εὑρὼν, τῇ ὁμοίᾳ εἴχετο καὶ αὖθις ἐκπλήξει· καὶ τῷ ἐδάφει τὸ μέτωπον προσερείσας, θερμοτέροις αὐτῷ δάκρυσιν ἔβαλλε, Θεὲ, λέγων, καὶ θελητὰ τοῦ ἐλέους, οἰκονόμε τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ καὶ πρότερον διὰ τὴν ἐμὴν ἐνανθρωπήσας παρακοὴν, καὶ νῦν με τῆς παγίδος τοῦ ἀλλοτρίου μετὰ τῶν παίδων ῥυόμενος, αὐτός μοι τὸν τῷ σῷ θελήματι διακονούμενον, τὸν ἐν ἀνθρώποις τῆς σῆς χρηστότητος Ἄγγελόν τε καὶ μιμητὴν ἀνάδειξον· τίς οὗτος, ὁ καὶ τῆς πιεζούσης πενίας ἡμᾶς ἐξελόμενος, καὶ τῶν ἀτόπων λύσας ἐπινοιῶν. Ἰδοὺ γὰρ τῷ ἐλέει τῷ σῷ καὶ τὴν δευτέραν τῶν παίδων ἀνδρὶ νομίμῳ ἐκδίδωμι, φυγοῦσαν ἤδη τὸ θήραμα γενέσθαι τῷ Διαβόλῳ, καὶ κέρδος ἐμοὶ προσφέρειν, πολλῆς οἴμοι! ζημίας βαρύτερον. Ταῦτα δὲ ἔλεγε, καὶ τῇ δευτέρᾳ τῶν θυγατέρων εὐθὺς ἐτέλει τοὺς γάμους, μετέωρον ἤδη τὴν ψυχὴν ἔχων, ὡς οὐδ' ἐπὶ τῆς τρίτης ἂν ἀπορήσαι, τοῦ σύνοικον αὐτὴν ἀγαπήσοντα ἔχειν· καὶ τὴν προῖκα γὰρ ἕτοιμον, καὶ διὰ χειρὸς ἕξειν ᾤετο, θαρρῶν ὡς εἰκὸς καὶ περὶ αὐτῆς ὑπὸ τῶν προτέρων. Ἔνθεν τοι καὶ προσεκτικὸς ἦν καὶ μεμεριμνημένος, καὶ νύκτας ὅλας διατελῶν ἄγρυπνος, μὴ καὶ λάθῃ αὐτὸν ἐπιστὰς ὁ καλὸς πλουτοδότης, ἀλλ' ὅπως, εἰ καὶ αὖθις ἀφίκοιτο, ἀμφοτέραις τε αὐτοῦ ἐπιλάβοιτο, καὶ παρ' αὐτοῦ μάθοι τίς τε εἴη, καὶ ὅθεν ὁ χρυσὸς αὐτῷ ἐπιρρέει. Ὁ μὲν δὴ οὕτω πρὸς τὴν ἐκείνου ἔλευσιν διηγρύπνει.

Ἐφίσταται δὲ τὸ τρίτον ὁ τοῦ Χριστοῦ θεράπων Νικόλαος, βαθείας νυκτὸς, ἡσύχῳ ποδί· καὶ παρὰ τῷ συνήθει τόπῳ γενόμενος, ἴσον χρυσοῦ καὶ πάλιν ἀπόδεσμον διὰ τῆς αὐτῆς θυρίδος εἰσπέμπει. Καὶ παραχρῆμα οἴκαδε ἐπανῄει· ὁ δέ γε τῶν παίδων πατὴρ, τοῦ εἰσπεσόντος χρυσοῦ τὸν ψόφον αἰσθόμενος, καὶ τούτῳ παρεῖναι πάλιν τὸν συνήθη πλουτοδότην κατανοήσας, ᾗ ποδῶν εἶχεν, εὐθέως ἐδίωκε· καὶ καταλαβὼν, καὶ γνοὺς ὅστις εἴη (οὐδὲ γὰρ τῶν ἀσήμων οὗτος διὰ τὴν ἀρετὴν ἦν, καὶ ἀπὸ τοῦ γένους ἐπιφανὴς) πίπτει τε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ λυτρωτὴν ἐκεῖνον ἐκάλει καὶ βοηθὸν, καὶ σωτῆρα ψυχῶν εἰς ἔσχατον ἀπωλείας ἤδη καταγομένων. Εἰ μὴ γὰρ τοὺς σοὺς, ἔλεγεν, οἰκτιρμοὺς ὁ μέγας ἐν ἐλέει διανίστησι Κύριος, πάλαι ἂν ἀπωλώλει πατὴρ ἄθλιος, μετὰ θυγατέρων οἴμοι! τριῶν· ἀλλὰ νῦν σέσωκεν ἡμᾶς διὰ σοῦ, καὶ τοῦ πικροῦ τῆς ἁμαρτίας ἐρρύσατο πτώματος· ἤγειρέ τε ἀπὸ κοπρίας πτωχοὺς, καὶ ἀπὸ γῆς ἀνίστησι πένητας. Ταῦτα ἐκεῖνος μὲν σὺν δάκρυσιν εὐφροσύνης, καὶ θερμῷ πνεύματι πίστεως, πρὸς αὐτὸν ἔλεγε, καὶ πολὺς ἦν τοῖς μακαρίοις ποσὶν ἐκείνου προσκείμενος. Ὁ δὲ, ἐπειδὴ ἔγνω δῆλος ἤδη τῷ ἀνθρώπῳ γενόμενος, διανίστησί τε αὐτὸν, καὶ ὅρκοις τὴν ἐκείνου καταλαμβάνει ψυχὴν, μὴ ἂν πρὸς ἑτέρους παρ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον ἐξενεγκεῖν τὰ γεγενημένα, μηδὲ δημοσιεῦσαι τὸν ἔλεον.

Ἓν μὲν δὴ τοῦ ἀνδρὸς τοῦτο, καὶ οὕτω μέγιστόν τε καὶ γνωριμώτατον. Τὰς δὲ καθ' ἑκάστην πρὸς τοὺς ἐν χρείᾳ διανομὰς, καὶ χορτάζειν πτωχοὺς ἐν ἄρτῳ, καὶ διατρέφειν αὐτοὺς ἐν λιμῷ, καὶ ψυχὰς πεινώσας ἀγαθῶν ἐμπιπλᾶν, ἀλλὰ ταῦτά γε οὐδὲ μετρίως εἰπεῖν ἄν τις ἐξαρκέσειεν.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τελεωτέρας ἀρετῆς ἤρα, καὶ μείζονος ἀπολαῦσαι τῆς παρὰ Θεῷ οἰκειώσεως, λαμβάνει μὲν αὐτὸν ἡσυχίας ἔρως, ὠδίνει δὲ τὴν ἀποδημίαν, ὡς μὴ ὄντος ἄλλως αὐτὸν τοῦ ποθουμένου τυχεῖν· Σχολάσατε γάρ φησι, καὶ γνῶτε· διὸ καὶ μακρύνειν ἑαυτὸν ἔγνω, καὶ, κατὰ τὸν Προφήτην, εἰς ἔρημον αὐλισθῆναι προέθετο.

Καί ποτε δόξαν αὐτῷ τὴν Παλαιστίνην λαβεῖν, ἐφ' ᾧ τοὺς Ἁγίους τόπους ἰδεῖν, ἐν οἷς ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθὼν Κύριος τὰς ἐν κόσμῳ διατριβὰς ἐποιήσατο, πλοίου ἐπιβὰς ἐξ Αἰγύπτου, νῦν ἀναχθέντος, εἰς Παλαιστίνην καταίρει, ὁμοῦ μὲν τὴν ποθουμένην ζητῶν ἐρημίαν, ὁμοῦ δὲ καὶ εἰς θέαν, ὡς ἔφην, τῶν Ἁγίων τόπων φερόμενος. Ἀλλ' ὁ μὲν περὶ τούτου λόγος ἀναμεινάτω, ἡμεῖς δὲ τῷ πλῷ βραχύ τι προσδιατρίψωμεν.

Ἔπλει μὲν οὖν εὐθὺς τῆς Αἰγύπτου· τῶν δὲ ναυτῶν οὐδὲν τῶν μελλόντων προορωμένων, τρικυμίαν οὗτος αὐτοῖς καὶ πνευμάτων ἀγριωτέρων ἐμβολὰς προσαγγέλλει. Αὐτὸν γὰρ, ἔφη, τὸν πονηρὸν ἰδεῖν τῆς νεὼς ἐπιβάντα, τά τε τοῦ ἱστοῦ καὶ τὰ τῶν πηδαλίων καλώδια, μαχαίρᾳ διατεμόντα, καὶ ὅλην περισχόντα τὴν ναῦν, καὶ περιδινήσαντα, καὶ τῷ βυθῷ βουλόμενον αὔτανδρον καταδύειν. Οὕτως ἔφη· καὶ παραχρῆμα, ὥσπερ ἐκεῖνος ἀπό τινος συνθήματος, σφοδρά τις λαῖλαψ τῶν νεφῶν διαπνεύσασα, εἰς κλύδωνα μέγιστον τὸ πέλαγος αἴρει, καὶ οἱ συμπλέοντες οὐδὲν ἧττον ἐκυμαίνοντο τὰς ψυχάς· καὶ παρὰ τὸ μεγάλῳ ἅπαντες, ηὔχοντο μὲν τῷ Θεῷ, ἐδέοντο δὲ αὐτοῦ ἐπαμῦναι πικρῶς κινδυνεύουσι, καὶ μηδεμίαν ἐλπίζουσι τοῦ κακοῦ λύσιν, ἀπὸ τοῦ προειπεῖν αὐτὸν, ὥσπερ καὶ δύνασθαι βοηθεῖν ἐλπίσαντες. Ὁ δὲ θαρρεῖν τε αὐτοῖς ἐκέλευε, καὶ ταχεῖαν ἔσεσθαι τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κακοῦ παρηγγύα. Ἀμέλει καὶ τὰ λυποῦντα πάντα ὀξέως ἐλύετο, καὶ ἥ τε θάλασσα ἡμεροῦτο, καὶ εἰς γαλήνην ἀκριβῆ μετεβάλλετο, καὶ αὐτοὶ, τῶν θρήνων ἐπιλαθόμενοι, πρὸς εὐθυμίαν ἐτράποντο, Θεῷ τε καὶ τῷ αὐτοῦ θεράποντι τὴν χάριν ὁμολογοῦντες, καὶ διπλῇ τοῦτον θαυμάζοντες, τῷ τε προειπεῖν ἅμα, καὶ τῷ λῦσαι τὰ σκυθρωπά.

Ἀλλὰ τούτων οὕτως ἐχόντων, τίς τῶν ναυτῶν, ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀνελθὼν τῆς μέσης κεραίας, ὥς τέ τι τῶν τῆς νεὼς ὅπλων καλῶς διαθεῖναι, ὡς ἤδη ἐκεῖθεν καὶ κατελθεῖν ἔμελλε, διολισθήσας ἄνωθεν, ἐπὶ μέσην τὴν ναῦν καταπίπτει. Καὶ ὁ μὲν ἄπνους ἔκειτο, καὶ ὡρᾶτο νεκρός· ὁ δὲ, καὶ πρὶν κληθῆναι ἀμύνειν τῷ ἑταίρῳ σπεύσας, προσευχῇ τοῦτον ῥᾷον, ἢ τῶν ὕπνῳ κατεχομένων, διανιστᾷ, καὶ ζῶντα πάλιν ἀπέδωκε τοῖς πλωτῆρσιν. Ἔπειτα ἱστία πάντα πετάσαντες, καὶ δι' αὔρας λεπτῆς, καὶ ἡδείας τὰ ἑξῆς τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἤδη τῇ γῇ προσωρμίσθησαν, πολλὰς ὁ Κύριος διὰ Νικολάου εἰργάζετο τὰς ἰάσεις. Τυφλοί τε γὰρ εὐθέως τὸ φίλον φῶς ἑώρων, καὶ ἄλλα χαλεπῶς πάσχοντες, τῶν ὧν εἶχον κακῶν ἀπελύοντο· καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν ὑπό τινος πάθους ἢ νοσήματος κατεχόμενος, ἢ καὶ λύπῃ τινὶ βαρυνόμενος, ὃς ἐπεὶ Νικολάῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἰᾶτο, καὶ τὸ λυποῦν ἀπεβάλλετο. Οὕτως οὖν, οὐ ῥᾳδίως μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀμισθὶ τῆς ἰάσεως γινομένης, τίνα ἔδει τῶν κακῶς πασχόντων ἀπολιμπάνεσθαι; δίδωσιν ὁ λόγος σκοπεῖν. Ἐκ δὲ τούτου πάλιν, πόσους εἶναι τοὺς ἰωμένους, εἶτα καὶ πόσην πρὸς Θεὸν γίνεσθαι τὴν εὐχαριστίαν, πόσην τῶν δοξολογούντων αὐτὸν τὴν πανήγυριν;

Ἐκεῖθεν οὖν ἀπάρας, πρὸς τὸν τοῦ Χριστοῦ Τάφον, καὶ παρὰ τὸν σεβάσμιον αὖθις Γολγοθᾶ ἔρχεται, ἔνθα καὶ ὁ σωτήριος ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάγη Σταυρός. Ἔπειτα καὶ τῷ θείῳ τοῦ Σταυροῦ ξύλῳ νυκτὸς πρόσεισι· καὶ αὐτομάτως μὲν αὐτῷ αἱ τοῦ ἱεροῦ διανοίγονται πύλαι· θερμὴν δὲ τὴν προσευχὴν καὶ πολλὴν ἐκεῖσε προσενεγκὼν τὴν προσκύνησιν, πλείονα ποιεῖται καὶ τοῦ ἀγαθοῦ Πνεύματος τὴν ἐνέργειαν.

Ἐπεὶ δὲ ἱκανῶς αὐτῷ εἶχε τῆς ἐν Παλαιστίνῃ διατριβῆς, διαπορευομένῳ πάλιν πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην χρῆται τῇ ἐπανόδῳ, ὄψεως αὐτῷ θείας τοῦτο ἐντειλαμένης, ὥστε μὴ ἐπὶ πλέον στερεῖσθαι τῆς γλυκείας ἐκείνου φωνῆς τὰ αὐτοῦ πρόβατα. Καὶ ἐνταῦθα πάλιν, τοῦ πλοίου ἐπιβαίνετας

τοῦ θαυμασίου, ὅτε τῶν πλωτήρων ἐλέγχεται κακουργία, καὶ ἡ τοῦ Θείου Πνεύματος ἐπ' αὐτῷ θαυμάζεται δύναμις. Ὁ μὲν γὰρ πρὸς τὴν πατρίδα πλεῖν ἔμελλε· καὶ τοῦτο πρότερον τοῖς ναύταις συνθέμενος, οὕτω δὴ τῆς νεὼς ἐπέβη· οἱ δ' ἐπειδὴ ἀνείλοντο τὰς ἀγκύρας, οἴκου ἐμέμνηντο. Τοῦ λιμένος οὖν ἐξορμήσαντες, καὶ τὴν ὀθόνην διαπετάσαντες, τοῦ πνεύματος αὐτοῖς ἐπιφόρου πνέοντος, πρὸς τὴν οἰκίαν ἀπέπλεον· ἠμέλει δὲ οὐδαμῶς ἡ δίκη, ἀλλὰ παρὰ πόδας αὐτοῖς ἐπῄει· καὶ βίαιόν τι καταιγὶς ἀντιπνεύσασα, τούς οἴακάς τε διήγαγε, καὶ τὰ πηδάλια παρήνεγκε· καὶ αὐτοῖς μὲν ἔσχατον ἀπειλεῖ κίνδυνον, τὸν δὲ τοῖς τῆς πατρίδος προσορμίζει λιμέσι. Τί οὖν ἡ συμπαθὴς ἐκείνη καὶ μεγαλόφρων ψυχή; οὐδὲ πικρίας, οὐδὲ λόγου τινὸς πρὸς αὐτοὺς ἐδεήθη στύφοντος, ἀλλ' ὁμοῦ τε μεταβαλλομένους εἶδε, καὶ πικρὸν οἷον τὸν μεταμέλον ποιουμένους, καὶ τῆς οἰκείας ἡττήθη χρηστότητος, καὶ πάλιν αὐτοὺς δι' εὐπλοΐας εἰς τὴν οἰκείαν ἀνέπεμπεν. Αὐτὸς μέντοι τῇ τῆς Ἁγίας Σιὼν ἀποδοθεὶς ἤδη Μονῇ, πρὸς τοῦ Θείου αὐτοῦ πάλαι καλῶς οἰκοδομηθείσῃ, ὡς ὁ λόγος ἄρτι φθάσας ἐδήλωσεν, ἀσπάσιός τε αὐτοῖς ὤφθη, καὶ ἡδονῆς τοὺς ἐν αὐτῇ πάντας ἐπλήρου, καὶ πολυτελεῖ τούτους εἱστία καὶ φιλοτίμῳ τῇ χάριτι. Σοφῶς δὲ ἄρα τὰ κατ' αὐτὸν ἄνωθεν ἡ πρόνοια διετίθει, καὶ τὸ μέγα τοῦτο φῶς ἐπὶ μεγάλην ἔμελλε θήσειν τὴν λυχνίαν, καὶ διὰ τοῦτο πάλιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Πόλιν κατήγαγε, φιλοπόνως τὸ θεῖον μέλι τῆς ἀρετῆς ἐργαζόμενον. Οὕτω δὲ μετιὼν τὸν βίον, ὥς τε λανθάνειν ἀνθρωπίνους ἅπαντας ὀφθαλμούς, πλέον ἑαυτὸν δῆλον ἐποίει τὸν τοῦ παντὸς ἄξιον· οὔτε ἔκρυπτε τὸν ἐργάτην ἡ ἀρετή, οὐχ ἧττον ἢ τὸ φῶς, τοὺς δι' ἐκείνου πορευομένους· καὶ οἱ τῶν ἐκείνου δὲ πόνων καρποὶ ταχὺ τὸ δένδρον ἐμήνυον. Ἀλλὰ καὶ τοῦ συνειδότος αὐτῷ τὰ κρύφια τῆς καρδίας Θεοῦ, μὴ ἐπὶ πλέον τὸν οἰκεῖον θεραπευτὴν λανθάνειν ἀνεχομένου, δῆλον τὸν ἄνδρα ποιεῖ· καὶ ὅπως, προσεκτέον τῷ διηγήματι.

Ἄρτι τοῦ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῆς Μυρέων Προέδρου τὸν θρόνον ἄμφω καὶ τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ τῆς πρὸς Θεὸν ἀψαμένου πορείας, ζῆλος εἰσῆλθε θεῖος τούς τε ὑπ' αὐτὸν Ἐπισκόπους, καὶ τοὺς λογάδας τοῦ κλήρου, τὸν ἄξιον ἀποδοῦναι τῷ θρόνῳ. Καὶ δήποτε πάντων ἐκκλησιασαμένων, συνεβούλευσέ τις αὐτῶν, (Θεοῦ δὲ τοῦτο, καὶ τῆς ἐκείνου σοφίας οἰκονομία) εὐχῇ τὰ τοῦ πράγματος ἐπιτρέψαι. Ταὐτὸ πάντων, ὥσπερ ἰδίαν ἑκάστου γνώμην, προελομένων, ὁ τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν Κύριος, καὶ τῆς ἐκείνων δεήσεως εἰσακούων, ἑνὶ τούτων τὸν προστησόμενον τῆς Ἐκκλησίας ἀποκαλύπτει.

Καὶ δήποτε τῷ ἀνδρὶ τῷδε θεία τις ἐπιστᾶσα ὄψις, ἐπιτάττειν αὐτῷ ἐδόκει, παρὰ τὰς τοῦ Ναοῦ εἰσόδους ἐλθόντι στῆναι· καὶ ὅς περ ἂν πρῶτος τὸν Ναὸν καταλάβοι, οὗτός ἐστιν ὁ τῷ ἐμῷ κινούμενος Πνεύματι· καὶ λαβόμενοι αὐτοῦ, Νικόλαος δὲ τῷ ἀνδρὶ ὄνομα, Ἐπίσκοπον προχειρίσασθε· τοῦτο γὰρ αὐτῷ καὶ προώρισται.

Οὕτως ὁ θεῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ μυηθείς, τῇ Συνόδῳ ταῦτα καὶ τῷ κλήρῳ κοινοῦται. Καὶ δὴ φιλοπονώτερον ἁπάντων τῆς προσευχῆς ἐχομένων, ὁ τὸν μέγαν ἐκκαλυφθείς, ἔνθα δὴ κεκέλευστο ἀφικνεῖται. Ἤδη δὲ περὶ ὄρθρον, Πνεύματι θείῳ κινηθείς, ὁ μέγας Νικόλαος, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ αὐτὸς καταλαμβάνει. Ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ προνάῳ γένοιτο, λαβόμενος αὐτοῦ ὁ τῆς ὄψεως ἠξιωμένος, Πῶς ἄρα ὦ τέκνον, καλῇ; ἐπιμελῶς ἤρετο. Ὁ δέ, πράως οὕτω καὶ ἀφελῶς, Νικόλαος ἁμαρτωλός, Δέσποτα, ἔφη, τῆς ἁγιότητος δοῦλος τῆς σῆς.

Ὁ θεῖος τοίνυν ἐκεῖνος ἀνὴρ ἐπειδὴ τὰ μέτρια ταῦτα καὶ ταπεινὰ παρὰ τοῦ μεγάλου ἤκουσε ῥήματα, τοῦτο μὲν ἀπὸ τῆς τοῦ Νικολάου κλήσεως, ἣν καὶ ἡ φανεῖσα ὄψις αὐτῷ προειρήκει, τοῦτο δέ, καὶ ἀπὸ τοῦ μεγέθους τῆς μετριοφροσύνης, (οὐκ ἠγνόει γὰρ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέπει Θεός, ἀλλ' ἢ ἐπὶ τὸν πρᾶον δηλαδὴ καὶ ἡσύχιον), τοῦτον ἐκεῖθεν εἶναι τὸν ὑπὸ Θεοῦ δηλούμενον ἐγνωκώς, ἡδονῆς εὐθὺς ὑποπίμπλαται, καθάπερ τινὶ κεκρυμμένῳ περιτυχὼν θησαυρῷ· καὶ ἕρμαιον εἶναι τὴν τοῦ ἀνδρὸς εὕρεσιν λογισάμενος, Ἀκολούθει μοι, τέκνον, φησὶ πρὸς αὐτόν. Εἶτα καὶ παραλαβών, ἤγαγε πρὸς τοὺς Ἐπισκόπους. Οἱ δὲ συμβάλλουσιν αὐτίκα τὸ πρᾶγμα, εἰρημένον αὐτοῖς πρότερον ἀπὸ τοῦ ἀνδρός, καὶ μεστὴ θείας χαρᾶς καὶ αὐτοῖς ἐγίγνετο ἡ ψυχή, συμβαίνουσα τῇ ἀπὸ Θεοῦ ψήφῳ, καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς κρίνουσιν ἀρετήν. Εἶτα τὸν Ἅγιον, ὡς εἶχον, εὐθὺς καὶ μέσον ἄγουσι τοῦ Ναοῦ. Πανταχοῦ δὲ τῆς φήμης διαδραμούσης, (φιλεῖ γὰρ ἐν οὕτω μεγάλοις πράγμασιν αὕτη συντόνῳ μάλιστα χρῆσθαι καὶ ταχεῖ τῷ πτερῷ) συρρεῖ μέντοι πλῆθος ἀριθμοῦ κρεῖττον. Οἱ δὲ σὺν μεγέθει φωνῆς, Δέξασθε τὸν οἰκεῖον, ἀδελφοί, Ποιμένα φασίν, ὃν ὑμῖν ἔχρισε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· ᾧ τὴν τῶν ὑμετέρων ψυχῶν κυβέρνησιν, καὶ τὸν καταρτισμὸν ἐνεχείρισεν· ὃν οὐκ ἀνθρωπίνη ψῆφος, ἀλλὰ θεία προχειρίσατο. Ἔχομεν τοιγαροῦν ὃν ἐποθοῦμεν· ὃν ἐζητοῦμεν, νῦν ἀπειλήφαμεν· ὑπὸ τούτου ποιμαινόμενοι καλῶς καὶ ἀγόμενοι, οὐκ ἀποροῦμεν ἐλπίδων καὶ τῷ Θεῷ παραστῆναι λαὸς περιούσιος, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιφανείας αὐτοῦ καὶ ἀποκαλύψεως. Τούτοις τὸ πλῆθος προσετίθεσαν τὴν εὐχαριστίαν, καὶ εὐφροσύνης, οὐχ ὅπως καὶ λεχθῆναι ῥᾳδίας, πρὸς Θεὸν ἐφθέγγοντο ῥήματα.

Ἡ μέντοι τῶν Ἐπισκόπων ἱερὰ Σύνοδος σὺν τῷ κλήρῳ, πᾶν εἴ τι νενομισμένον πρότερον ἐπ' αὐτῷ διαθέντες, τῷ τῆς Ἀρχιερωσύνης χρίσματι τελειοῦσιν αὐτόν, ἀναβαλλόμενον μὲν καὶ ὀκνοῦντα τὴν προεδρίαν, διὰ δειλίαν ὄντως ἐπαινουμένην· μόλις δ' οὖν ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν ἀναβάντα θρόνον, καὶ τῆς Μυρέων προκαθίσαντα, καὶ τὴν ἐπιστασίαν ἀναδεξάμενον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ τὰ τῆς εὐσεβείας δόγματα ὑγιῶς φρονοῦντά τε καὶ διδάσκοντα.

Βάσκανον δὲ ἄρα τούτοις ὁ πονηρὸς ἐπέβαλεν ὀφθαλμόν· ἀνθοῦσαν γὰρ οὕτως οὐκ ἤνεγκε τὴν εὐσέβειαν, ἀλλ' ὀξὺς ὅτι μάλιστα τοὺς κρατοῦντας εἰσδύς, σφοδρότερόν τε τὸν διωγμὸν αὐτίκα ἐποίει· καὶ βασιλικὰ διατάγματα κατὰ πᾶσαν ἐφοίτα τὴν οἰκουμένην, εἰς ἄρνησιν τῆς εὐσεβείας τοὺς πιστοὺς ἐκκαλούμενα ἴσως· εἰ δ' οὔ, ἀλλὰ δεσμά, καὶ φρουραί, καὶ βαρύταται βάσανοι, καὶ τέλος βίαιοι θάνατοι τοὺς ἀπειθοῦντας εὐθὺς ἐξεδέχοντο. Ταῦτα καὶ μέχρι τῆς Μυρέων ἐν βραχεῖ φθάνει, πτηνοῖς διακόνοις τοῖς θερμοῖς τῆς ἀσεβείας ἐρασταῖς χρώμενα.

Ὁ θεῖος τοίνυν Νικόλαος, ἐπειδὴ μέγας ἦν ἐν αὐτῇ, τὰ Χριστιανῶν πρεσβεύων, καὶ τὴν εὐσέβειαν ἐλευθέρᾳ κηρύττων γλώττῃ, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων παρὰ τῇ Πόλει, καὶ δεσμά, καὶ στρέβλας, καὶ μυρίαν ἄλλην βάσανον καταψηφισθείς, εἶτα καὶ φυλακῇ μετὰ πολλῶν καὶ ἄλλων Χριστιανῶν παραδίδοται, ἐν ᾗ καὶ διέμεινε χρόνον οὐ βραχύν, χρηστοῦ μὲν οὐδενὸς ἀπολαύων, τῶν ἐκ τῆς φυλακῆς δὲ κακῶν ἀνεχόμενος οὕτω γενναίως, ὥσπερ ἄν τις ἡδέων καὶ προσφιλῶν ἀνέσχετο. Πλὴν οὐδὲ οὕτως ἀνίει τοὺς ὑπ' αὐτόν, νάμασιν εὐσεβείας ἐπάρδων, καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς πίστιν ἐκτρέφων, ἀρραγεῖ τε θεμελίῳ τοὺς ἐκείνων πόδας ἱστῶν, καὶ νεανικωτέρους ὑπὲρ τῆς ἀληθείας αὐτοὺς παρεχόμενος.

Ἀλλ' εὐθὺς ἥλιος μετὰ νέφος, καὶ ἠπία τις αὔρα μετὰ τὴν καταιγίδα· καὶ φιλανθρώπως ὁ ἐμὰς Χριστὸς ἄνωθεν πρὸς τὴν αὐτοῦ κληρονομίαν ἰδών, καθαιρεῖ μὲν ἀσεβείας ἅπαντα σκῆπτρα, καὶ ἐκ μέσου ποιεῖ. Διοκλητιανοὶ ταῦτα καὶ Μαξιμιανοί, καὶ ὅσοι μετ' αὐτοὺς τοῦ ἑλληνισμοῦ προεστήκεισαν· ἀνίστησι δὲ κέρας σωτηρίας

Digitized by Google

τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ τύπῳ Σταυροῦ δι' ἀστέρων τὸν Κώνσταντος καὶ Ἑλένης υἱὸν Κωνσταντῖνον μετακαλεῖται, καὶ τὸ Ῥωμαίων ἐγχειρίζει σκῆπτρον. Ὁ δὲ, συνετὸς ὢν, καὶ τὸν καλέσαντα ὅς τις εἴη μὴ ἀγνοήσας, αὐτῷ τε ἐθάρσησε, καὶ τοὺς ἀνθισταμένους πάντας καταβαλὼν, θερμότατα προέστη τῆς εὐσεβείας, καὶ παλινῳδίαν τοῖς προτοῦ βασιλεύσασιν ᾖδε· καθαιρεῖσθαι μὲν τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς κελεύων, ἀφίεσθαι δὲ τῶν φυλακῶν τοὺς ἀποκεκλεισμένους διὰ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, ἀνοικοδομεῖσθαι δὲ τὰ χριστιανῶν τεμένη, καὶ τὸν οἰκεῖον τὰς Ἐκκλησίας ἐπαναιρεῖσθαι κόσμον. Τοῦ τοιούτου τοιγαροῦν δόγματος τὴν ὑπὸ χεῖρα πᾶσαν διαλαβόντος, ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν πατρίδας οἱ τοῦ Χριστοῦ ὁμολογηταὶ κατήγοντο ἕκαστος.

Ἀμέλει καὶ τὸν οἰκεῖον Ἀρχιερέα Νικόλαον ἡ Μυρέων, μάρτυρά γε τῇ προαιρέσει, καὶ ἀναίμακτον ἀπελάμβανε στεφανίτην. Ὁ δὲ, χαρίσμασι πάντοθεν κομῶν τοῖς θεοδωρήτοις, πάθη τε παντα ἰᾶτο, καὶ ἐπίδοξος, οὐ πιστοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ἐν βραχεῖ καὶ τῶν ἀπίστων ἐγένετο, καὶ θαῦμα ταῖς ἁπάντων ἔκειτο ψυχαῖς λόγου κρεῖττον. Διάτοι ταῦτα καὶ τῶν εἰδωλικῶν πολλοὺς ἔτι βωμῶν περιλειπομένους ὁρῶν, καὶ τούταις πολλῶν δαιμόνων ἐπιχωριάζοντας φύλων, καὶ οὐκ ὀλίγους ἀπολοῦντας τῶν Μυρέων, ζήλῳ θείῳ διακαυθεὶς τὴν ψυχὴν, ἀνδρικώτατα διανίσταται· καὶ τὴν ἐκεινων πᾶσαν περιελθὼν, εἴ που τινὶ βωμῷ περιτύχοι, εἰς ἔδαφος κατέσπα, καὶ εἰς κόνιν ἐλίπτυνε· καὶ οὕτως ἐκ ποδῶν τὴν τῶν δαιμόνων πληθὺν ποιούμενος, καθαρᾶς ἀπολαύειν γαλήνης τῇ ποίμνῃ παρεῖχε.

Τοιαῦτα τῷ ἁγίῳ κατὰ τῶν τῆς πονηρίας διαστρατηγοῦντι πνευμάτων, γίνεταί τις αὐτῷ ἄνωθεν ἔμπνευσίς τε καὶ ἔννοια θειοτέρα, μηδὲ τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἀποσχέσθαι ναοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ προσβαλεῖν, καὶ τὰ ἴσα τοῖς προτέροις διαθεῖναι· ἦν γὰρ οὗτος τό τε κάλλος θαυμάσιος, καὶ μεγέθει τοὺς ἄλλους ὑπεραναστηκὼς, καὶ δαίμοσιν ἡδίστη διατριβή. Ὁρμῆς τοιγαροῦν ἐπὶ τουτονὶ τὸν ναὸν πλείονος αὐτὸν εἰσελθούσης, καὶ νεανικώτερον αὐτῷ ἐμβαλὼν, οὐχ ὅσα ὑπερανεστήκει τῆς γῆς ἅπαντα καθῄρει μόνον, εἰς ἐδαφός τε κατέσειεν, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνέσπα· καὶ τὸ ὅλον, τὰ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀέρος μετέωρα τοῦ ναοῦ τῷ ἐδάφει ἐδίδου, τὰ δὲ κάτω καὶ ὑπὸ γῆν εἰς τὸν ἀέρα ἐῤῥίπτει. Οἵ γε μὴν πονηροὶ δαίμονες, οὐδ' οὕτως ὑπομεῖναι τὸν Ἅγιον δυνατοὶ ἦσαν, ἀλλὰ καὶ φεύγοντες φωνὰς ἠφίεσαν, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀδικεῖσθαι ἰσχυρῶς διετείνοντο, καὶ τῶν ἰδίων ἄκοντες ἀπανίστασθαι. Καὶ οὕτω μὲν ταῦτα τῷ Ἁγίῳ ἐχώρει, καὶ πέρας αὐτῷ χρηστὸν ἡ κατὰ δαιμόνων ἐλάμβανε στρατηγία. Ἀλλὰ μεμνῆσθαι πάλιν ὁ λόγος καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ βούλεται, καὶ μὴ λήθῃ παραδοῦναι τὰ λόγου καὶ μνήμης ἄξια.

Ἤδη γὰρ Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου Βασιλέως τὸ εὐσεβεῖν ἑλομένου, τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν διοικοῦντος, καὶ τούτου δὴ τοῦ μεγάλου Ἀρχιερέως τὸ περὶ αὐτὸν πλῆθος πρὸς ἀνάληψιν τῶν ὀρθοδόξων ἀσκοῦντος δογμάτων, καὶ ἃ ἦν εἴτι ἔκφυλον ἐν αὐταῖς καὶ νόθον ῥίζαις αὐταῖς ἀποτέμνοντος, ἀθροίζεται μὲν κατὰ Νίκαιαν τὸ ὀρθόδοξον ἅπαν, ἐφ' ᾧ τὸν εὐσεβῆ τῆς Πίστεως ὅρον διαθεσπίσῃ, τὴν δὲ Ἀρείου βλάσφημον αἵρεσιν μακρὰν ἀπελάσῃ, καὶ εἰρήνην πάσῃ βραβεύσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμότιμον τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν δογματίζοντες, καὶ εἰς ἓν ἀμφότερα τὰ μέρη συνάπτοντες. Μέλος οὖν καὶ ὁ θαυμαστὸς οὗτος Νικόλαος τῆς ἱερᾶς γίνεται Συνόδου, γενναίως τε κατὰ τῶν Ἀρείου φλυαριῶν ἵσταται· καὶ διαλύσας πάντα, καὶ κανόνα πᾶσι τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀκριβῆ παραδοὺς, ἐκεῖθέν τε ἀναζεύγνυσι, καὶ πρὸ τὴν οἰκείαν ἐπανήκει ποίμνην, τρέπων πάντας καὶ προάγων ἐπ' ἀρετὴν, καὶ θερμότερον τῆς διδασκαλίας ἁπτόμενος.

Λιμοῦ δέ ποτε τὴν Λυκίαν περιέχοντος, ἐσπάνιζε τροφῆς καὶ ἡ Μυρέων, καὶ τοῖς ἴσοις κακοῖς ἐπιέζετο. Ἐμπορείαν γοῦν τινὶ τῶν ναυτικῶν σίτου πεποιημένῳ, ἐπιφαίνεται νυκτὸς ὁ μέγας Νικόλαος, καὶ τρεῖς αὐτῷ χρυσοῦς εἰς ἀῤῥαβῶνα δοὺς, ἐν τῇ Μυρέων κατᾶραι, καὶ ἀποδόσθαι τὸν σῖτον τοῖς ἐκεῖ ἐπισκήπτει. Διϋπνισθεὶς τοίνυν ὁ ἔμπορος, καὶ τοὺς χρυσοῦς παρὰ τῇ χειρὶ εὑρὼν, καὶ τὴν ὄψιν εἰς νοῦν βαλλόμενος, τὸ γεγονός τε διὰ θαύματος ποιησάμενος, πρὸς τὰ Μύρα κατάγεται. Καὶ ὁ μὲν τὸν σῖτον ἐν τῇ Πόλει διαπωλεῖ, οἱ δὲ ἐν αὐτῇ παραμύθιαν τοῦ λιμοῦ τοῦτον εὑρόντες, Θεῷ καὶ τῷ μεγάλῳ Νικολάῳ κἀνταῦθα, ὥσπερ δὴ καὶ πολλαῖς ἄλλοις τὴν σωτηρίαν ἐπέγραφον.

Εἶτα στάσεις ὑπὸ τῶν Ταηφάλων κατὰ Φρυγίαν ἀνάπτεται τὴν μεγάλην. Καὶ δῆτα πυθόμενος ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, καὶ κοινῇ συσκεψάμενος περὶ τούτου, τρεῖς ἅμα τῶν ὑπ' αὐτῷ στρατηλατῶν, (Νεποτιανὸς, καὶ Οὖρσος, καὶ Ἑρπυλίων αὐτοῖς τὰ ὀνόματα)· κατευνάσαι τὰ πράγματα, καὶ εἰς εὐταξίαν μεταγαγεῖν, εἰς Φρυγίαν ἐκπέμπει. Οἱ δὲ, σὺν πολλῷ τάχει τῆς Κωνσταντίνου ἐξορμηθέντες, ἔν τινι τῶν Μυρέων λιμένι τῆς Λυκίων κατήχθησαν Ἐπαρχίας· Ἀδριάκις τὸ ἐπίνειον ἐκαλεῖτο. Πλεῖν τοίνυν οὐ παρέχοντος αὐτοῖς τοῦ πελάγου, βραχὺ πρὸς τῷ λιμένι διεκαρτέρουν. Ἐν τούτῳ δέ τινες τῶν ὑπ' αὐτοὺς στρατιωτῶν ἔξιασι τοῦ πλοίου, τὰ πρὸς χρείαν αὐταῖς ὠνησόμενοι. Οἷα δὲ φιλεῖ τὸ στρατιωτικὸν ἁρπαγῇ τῶν ἀλλοτρίων καὶ βίᾳ τὰ πολλὰ χαίρειν, τούτοις ἐχρῶντο κἀνταῦθα, καὶ κακῶς τὰ τῶν προσοίκων ἐποίουν. Εἶτα καὶ εἰς στάσιν ἐχώρει τὸ πρᾶγμα, καὶ ταραχή τις πρὸς τῷ καλουμένῳ Πλακώματι ἀνεγήγερτο. Γνωσθὲν οὖν τῷ θαυμαστῷ Νικολάῳ, μηδὲ βραχὺ μελλήσας, παρὰ τὸ ἐπίνειον ἧκεν. Ἐπειδὴ δὲ τισιν ὀλίγοις γέγονε δῆλος, τῇ φήμῃ διὰ πάντων ἐφοίτα· καὶ παραχρῆμα ἡ Πόλις αὐτῷ πᾶσα μετὰ τῶν στρατηλατῶν προσκυνήσοντες ὡς ἔθος ὑπήντων. Ἐρωμένου τοίνυν τοὺς στρατηλάτας ἐφ' ὅτε, καὶ ὅθεν ἥκοιεν; ἐκεῖνοι, παρὰ Βασιλέως ἀπεστάλθαι, εἶπαν, ἐφ' ᾧ τοῖς κατὰ Φρυγίαν τὰς στάσεις καλῶς διαθήσουσι. Καὶ ὃς, παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν τῇ Πόλει, φιλοτίμως ξενίζει· εἶτα τὸν θόρυβον ἐκεῖνοι κοιμίσαντες τῶν στρατιωτῶν, καὶ εὐλογίας τῆς παρ' ἐκείνου ἀξιωθέντες, ἤδη πρὸς τῇ ἐξόδῳ ἦσαν.

Ἐν τούτῳ δὲ προσίασί τινες τῶν τῆς Πόλεως τῷ Ἁγίῳ, καὶ θερμότατα τοῖς αὐτοῦ ποσὶ προσπεσόντες, ἀμύνειν ἀδικουμένοις ἐδέοντο, καὶ λύσιν τῶν παρόντων ἠξίουν. Ὁ γὰρ Ἡγεμὼν Εὐστάθιος, σὺν οἰμωγῇ καὶ δακρύοις ἔλεγον, χρήμασι τὴν ψυχὴν διαφθαρεὶς ὑπὸ τῶν φθόνου καὶ κακίας θεραπευτῶν, τρεῖς τῶν ἐν τῇ Πόλει ἄνδρας, οὐδὲν ὅλως ἁμαρτῶντας, θανάτῳ κολάζει. Ὑπὲρ τούτων οὖν καὶ ἡ πόλις ἐλεεινῶς κόπτεται, καὶ πενθεῖ, καὶ τὴν σὴν ἐν πολλῇ τῇ λύπῃ παρουσίαν ἐπιβοᾶται· εἰ γὰρ παρῆς, οὐκ ἂν τοιοῦτον ὁ ἥλιος παρ' αὐτῇ μύσος ἐπεῖδε. Τούτων ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, καὶ τῆς ἐκείνου συμπαθείας μεμνητῆς ἀκούσας, σφύζει τε πρὸς ταῦτα τὴν ψυχὴν, καὶ ἀνίσταται· καὶ τοὺς στρατηλάτας παραλαβὼν αὐτίκα, ὁδοῦ εἴχετο. Ἔν τινι γοῦν τόπῳ (Λέων δὲ οὗτος ἐκαλεῖτο) γενόμενος, ἐπυνθάνετο τῶν παριόντων, εἴ τι περὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων εἰδοῖεν, καὶ ὅπου ἄρα τούτους ἀπολίποιεν. Οἱ δὲ, κατὰ τοὺς καλουμένους, φασὶ, Διοσκόρους ἐν τῇ πλατείᾳ· καὶ ὃς, εὐθὺς τοῦ Μαρτυρείου τῶν Ἁγίων Κρήσκεντος καὶ Διοσκορίδου ὁδεύων, ἐπειδὴ μαθὼν τούτους ἄρτι τὴν πύλην ὑπερβαίνοντας παρὰ τὸν Βηρᾶν ἄγεσθαι, (τόπος δὲ οὗτος τῶν καταδίκων ἐπιθανάτιος)· ἐπιτείνας τὴν πορείαν, καὶ τὸ ἔνθεον τῷ γήρει τῷ διαπύρῳ τῆς

Digitized by Google

καρδίας ἀναπληρώσας, ἐν βραχεῖ τὸν ὡρισμένον τόπον καταλαμβάνει· καὶ ὁρᾷ πολὺν μὲν ὄχλον περιεστῶτα, τοὺς ἄνδρας δὲ ὀπίσω φεῦ! τὰς χεῖρας δεδεσμημένους, καὶ τὰς ὄψεις κεκαλυμμένους· ἤδη δὲ πρὸς γῆν κεκλιμένους, καὶ γυμνῷ τραχήλῳ καὶ διατεταμένῳ τὴν τομὴν ἀναμένοντας· ἐλεεινὸν θέαμα, καὶ μηδὲ ὀφθαλμὸν δυνάμενον ἔχειν τοῦ πάθους μάρτυρα· αὐτὸν δὲ τὸν δήμιον τὸ ξίφος ἤδη διεσπασμένον, καὶ φονικόν τι καὶ μανικὸν βλέποντα, καὶ ψιλῇ θέᾳ τὸ ἀπηνὲς ὑποφαίνοντα. Ταῦτα ὡς εἶδε, καὶ τῷ σκυθρωπῷ ἐκείνῳ θεάματι τὰς ὄψεις ἐπέβαλε, πραότητι τὸ αὐστηρὸν κεράσας, οὔτε θρασύ τι καὶ νεανικὸν ἄλλως ἐφθέγξατο, οὔτε ἀγενῶς προῆλθε καὶ ὑφειμένως· ἀλλ' ὡς εἶχε δρομαίως ἐπὶ τὸν δήμιον παρελθών, τὸ ξίφος μὲν τῶν ἐκείνου χειρῶν ἀφαιρεῖται, οὐδὲν ὑποδείσας, ἢ πτοηθείς· ῥίπτει δὲ αὐτὸ κατὰ γῆς, καὶ τοὺς ἄνδρας τῶν κατεχόντων δεσμῶν ἀνίησι. Ταῦτα μετὰ πολλῆς δρῶντα τῆς αὐθεντίας, οὐδεὶς ἦν ὁ κωλύων, τὸ περιὸν οἶμαι τῆς ἀρετῆς εἰδότες, καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ δικαίου ζῆλον αὐτοῦ δυσωπούμενοι. Τοῖς μὲ οὖν σωθεῖσιν ἡ χαρὰ θερμὰ ἐκίνει τὰ δάκρυα, καὶ ἀθρόον τι ἐκ μεταβολῆς καὶ εὔθυμον ἀνεβόων. Τὸ δὲ πεδίον ὅλον θέατρον ἦν, εὐφήμουν τε πάντες, καὶ ἐῤῥήγνυντο ἐπὶ τῇ βοῇ, πρὸς τὴν ὄψιν ὧν ἐτεθέαντο.

Ἐνταῦθα ὁ Ἡγεμὼν Εὐστάθιος ἐπιφαίνεται· ἀλλὰ καὶ φανέντα τοῦτον ὁ μέγας περιορᾷ, καὶ προσερχόμενον ἀπωθεῖται, κατειπεῖν τε αὐτοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ καλέσαι κατ' αὐτοῦ τὸν Θεόν, καὶ ὅλως κακοῖς περιβαλεῖν ἐσχάτοις τὸν ἄνδρα ἠπείλει, ἀδικώτατα οὕτω τῇ ἀρχῇ χρώμενον, καὶ μεγάλοις ἐπιχειρεῦντα κακοῖς. Ὁ δὲ δεινῶς τε τοῖς τῆς μεταμελείας κέντροις ἐβάλλετο, καὶ τῷ συνειδότι πάνυ σφόδρα τὴν καρδίαν ἐδάκνετο· ταῦτά τοι καὶ δακρύοις τὸν ἔλεον ἐθηρᾶτο, καὶ ἱκέτης ἐγίνετο, καὶ ἀπὸ ψυχῆς ὅλης ἐδεῖτο, διαλλαγῆναι αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν μέγαν Νικόλαον. Εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν ἐπὶ Σιμωνίδην καὶ Εὐδόξιον τοὺς Μυρέων πρωτεύοντας μετετίθει· τὸν δὲ ἄρα ψευδόμενον οὐκ ἐλάνθανεν· ᾔδει γὰρ ἀκριβῶς, ὅτι χρυσίῳ διαφθαρείς, θάνατον κατέκρινε τῶν ἀθῴων. Ἐκεῖνοι μὲν οὖν ὅλοι τῆς πρὸς αὐτὸν εὐχαριστίας ἐγένοντο, καὶ πολὺς ὁ τοῦ Χριστοῦ θεράπων ὑπὸ τῆς αὐτῶν γλώττης ᾔδετο, καὶ τὸ ἔργον οὐκ ἄλλου τινὸς ὡμολόγητο.

Οἱ μέντοι στρατηλάται, τῶν αὐτοῦ θείων εὐχῶν ἀξιωθέντες, καὶ ταύτας καλὸν ἐφόδιον ἐπαγόμενοι, πρὸς τὴν Φρυγίαν ἀφίκοντο. Καὶ διαθέμενοι τὰ ἐν αὐτῇ πάντα εἰς δέον, καὶ ὅσα παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐντέταλτο αὐτοῖς τελεσάμενοι, πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπανῆκον. Τούτοις ὑποδοχὴ φιλότιμος καὶ πολυτελὴς πρός τε τοῦ Βασιλέως, καὶ τῶν ἐν τέλει γίνεται, καὶ τοῦ λοιποῦ περὶ τὰ Βασίλεια διῆγον, ἀπόβλεπτοι καὶ περιφανεῖς, καὶ πολλή τις ἦν ἡ περὶ αὐτοὺς θεραπεία· οὐκ ἔμελλε δὲ ταῦτα πρᾴως οἴσειν ὁ φθόνος, οὐδὲ βασκάνων ὀφθαλμοῖς φορητὰ γενέσθαι. Ὅθεν καὶ προσελθόντες τινὲς τῷ Ἐπάρχῳ τῆς Πόλεως, ἅτε παρευδοκιμούμενοι παρ' αὐτῷ, δεινὴν πλέκουσι κατ' ἐκείνων συκοφαντίαν, οὐ χρηστὰ λέγοντες βεβουλεῦσθαι τοὺς στρατηλάτας, οὐδὲ μὴν εἰς ἀγαθὸν περιστῆναι τέλος τὴν ἐκείνων ὁρμήν: νεωτέροις γὰρ ἐπιχειροῦσι πράγμασιν, ὅσα ἡμῖν εἰς ἀκοὰς ἧκε, καὶ πονηρὰ τεκταίνουσι κατὰ Βασιλέως. Οὕτω τῶν ἀνδρῶν κατειπόντες, καὶ χρυσίῳ πολλῷ τὸν Ἔπαρχον ὠνησάμενοι, τὰς βασιλικὰς δι' ἐκείνου φθείρουσιν ἀκοάς· εὐθὺς γὰρ εἰς ὄψιν αὐτὸς τῷ Βασιλεῖ γενόμενος, διέξεισί τε ἃ παρ' ἐκείνων ἦν ἀκούσας, καὶ πείθει ἐρήμῃ δίκῃ ὑπ' αὐτοῦ ἁλῶναι τοὺς ἄνδρας· τέως δ' οὖν φυλακῇ δοθῆναι, μὴ λαθόντες φησὶ, δράσωσιν ἃ πάντες μεμελετήκασι. Γέγονε μὲν οὕτω, καὶ τοὺς ἄνδρας εἶχεν ἡ φυλακὴ, οὐδ' αὐτὰ τοῦτο εἰδότας, ὅτου χάριν τῇ φυλακῇ παρεδίδοντο· τοσοῦτον ἀπεῖχον τοῦ πονηρόν τι βουλεύσασθαι κατὰ Βασιλέως. Χρόνος ὁ μεταξὺ συχνός, καὶ πάλιν ἡ πονηρία, καθάπερ οὐκ ἀρκουμένη τοῖς προλαβοῦσι, τὸ ἐλλεῖπον ἀναπληροῖ.

Διῆγον μέντοι οὕτως οἱ ἄνδρες τῇ φυλακῇ προσκακοπαθοῦντες. Οἱ συκοφάνται δὲ, ἐπειδὴ ὑποῤῥέοντα τὸν χρόνον ἑώρων, δείσαντες, μήπου τί τῶν ἀδοκήτων συμβαίη, ἐλέγξῃ μὲν τὰ τοῦ δράματος, περιτραπῇ δὲ κατ' αὐτῶν ὁ κίνδυνος, προσίασι τῷ Ἐπάρχῳ πάλιν, καὶ ὄχλου πλείονος γίνονται, μὴ οὕτως ἐᾶσαι τὰ τῶν ἀνδρῶν, ἀλλ' ἀξίαν αὐτοῖς τὴν δίκην ἐπενεγκεῖν. Ἐκεῖνος τοίνυν ὑπὲρ τοῦ χρυσοῦ δεδοικώς, μὴ καὶ ἀφαιρεθείη τοῦτον, πέρας τῶν ὑποσχεθέντων οὐκ εἰληφότων, πρόσεισι τῷ βασιλεῖ καὶ αὖθις, τῇ τε τοῦ προσώπου ἐνστάσει, καὶ τῷ σκυθρωπῷ τῆς ὄψεως, κακῶν ἄγγελος ἥκειν δοκῶν, καὶ ἅμα δῆλος εἶναι βουλόμενος τῆς ἐκείνου ζωῆς ἐκ παντὸς φροντίζων, καὶ εὐνοϊκῶς ἔχων, καὶ πιστότατα πρὸς αὐτὸν διακείμενος. Ἔνθεν τοι καὶ ποικίλως αὐτὸν ὑποτρέχει, καὶ ὑποκάθηται ῥήμασιν· οἱ κατὰ τοῦ σοῦ κράτους Δέσποτα (εἰρηκώς) πονηρὰ μεμελετηκότες, ἀνθ' ὧν παρ' αὐτοῦ ἀπέλαυσαν ἀγαθῶν, οὐδὲ ἐν τῇ φυλακῇ ὄντες ἀφίστανται τῆς ἴσης μελέτης, οὐδέ τις αὐτοὺς αἱρεῖ μεταμέλεια, ἀλλ' ἐμμένουσι καὶ νῦν τοῖς προτέροις, καὶ τὰ αὐτὰ πάλιν κακούργως ῥάπτουσι. Νῦν οὖν, εἰ μὲν ἔστιν ὅπως αὐτοὺς ἀξίως τιμωρησαίμεθα· εἰδ' οὔ, ἀλλὰ σκεπτέον, μὴ αὐτοὶ προλαβόντες ἡμᾶς κακῶς διαθῶνται. Θορυβοῦσι ταῦτα τὸν Βασιλέα, καὶ εἰς ὑπονοίας ἐμβάλλουσιν. Ἀμέλει καὶ ἀπολῦσαι φροντίδων τοὺς λογισμούς, καὶ μὴ τρέμειν εἰς τὸ μέλλον καὶ δεδοικέναι βουλόμενος, θάνατον κατακρίνει τῶν ἀναιτίων.

Ὥριστο τοίνυν τὸ θανεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐπιοῦσαν· ἡ γὰρ ψῆφος ἑσπέρας ἐδέδοτο· καὶ τῷ δεσμοφύλακι δυστυχὴς ἄγγελος ἧκε τῆς καταδίκης, καὶ πάντα μηνύει τὰ κατ' αὐτούς· ὁ δὲ πολλὰ πρότερον ἐφ' ἑαυτοῦ θρηνήσας τὴν συμφοράν, (ἦν γάρ, ὡς ἔοικε, πολλῷ τοῦ ἐπάρχου φιλανθρωπότερος, ἄλλως τε καὶ φίλος αὐταῖς ἤδη, καὶ συνήθης γενόμενος)· εἶτα καὶ τοῖς ἀνδράσι πενθῶν πρόσεισι, καὶ, ὄφελον, ἔλεγε, μηδὲ τὴν πρώτην ὑμῶν εἰς λόγους ἦλθον, μηδὲ τοσοῦτον διετρίψατε παρ' ἐμοὶ χρόνον, μηδὲ τραπέζης ὑμῖν: μηδὲ ἁλῶν ἐκοινώνησα· ῥᾷον γὰρ ἂν ὑπέστην τὴν συμφοράν, ἧττον ἤλγησα τὴν διάζευξιν, οὐκ ἂν μου τὸ πάθος οὕτω καθίκετο τῆς ψυχῆς· αὔριον γὰρ ἀπ' ἀλλήλων διαζευγνύμεθα τὴν πικράν, οἴμοι! καὶ τελευταίαν διάζευξιν, καὶ οὐκ ἂν ὑμῶν ἔτι τὴν ποθεινὴν ὄψομαι θέαν· οὐ λαλούντων ἀκούσω, οὐκ ἄρτον κοινὸν παραθήσομαι· ἀναιρεθῆναι γὰρ ἐκελεύσθητε. Ἀλλ' εἴτι καὶ περὶ τῆς οὐσίας βούλεσθαι διαθεῖναι τῆς ὑμετέρας, ἤδη καιρός, μὴ καὶ φθάσῃ τὴν ὑμῶν γνώμην ὁ θάνατος. Ταῦτα μὲν εἶπε θρηνῶν, καὶ τὸν θάνατον ἐκείνων πικρῶς ὀδυρόμενος.

Οἱ δὲ, τί γὰρ ἂν καὶ ἔδρασεν ἐπὶ τούτοις ψυχή, μηδὲν ἑαυτῇ θανάτου ἄξιον συνειδυῖα; περιεῤῥήγνυντό τε τὰς ἐσθῆτας, καὶ τὰς τρίχας ἀθλίως ἐτίλλοντο· ἵνα τί δὲ ἡμεῖς τὸν τῶν κακούργων ὑποστησόμεθα θάνατον; τί καὶ θανάτου ἄξιον εἰργασμένοι; τοὺς οἰκείους ὀνομαστὶ ἐκάλουν, τοὺς συγγενεῖς, τοὺς συνήθεις· ἐπεμαρτύροντο Θεὸν τοῖς παροῦσι· τὸν θάνατον ἤδη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐφαντάζοντο. Οὕτω πικρῶς ἀποδυρομένων, καὶ τὴν συμφορὰν φεῦ! περιπαθῶς θρηνούντων, ἕτερος αὐτῶν, Νεποτιανὸς τοὔνομα, εἰς μνήμην ἧκει Νικολάου, καὶ ὅπως ἐν τοῖς Μύροις ἀνδρῶν ἐκεῖνος τῶν τριῶν προέστη, καὶ θανάτου ἐξείλετο, σωτὴρ αὐτοῖς ἐκ παραδόξου καὶ ἀγαθὸς προστάτης γενόμενος.

Ταῦτα πρὸς ἀλλήλους αὐτοῖς διομιλουμένοις, (εὑρετικὸν γὰρ ἀνάγκη, πρὸς πολλὰς ἐννοίας ἐγείρουσα, καὶ ψυχῶν

Digitized by Google

φασῖτις)· κἀκείνοις τὰ πρὸς Θεὸν Νικόλαος παρελαμβάνετο· καὶ, Κύριε, ὁ Νικολάου Θεὸς, ὁ τοὺς τρεῖς ἄνδρας πρότερον ἀδίκου θανάτου ῥυσάμενος, ἔπιδε καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς ἔλεγον, ὅτι ὁ βοηθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐκ ἔστιν· ἰδοὺ γὰρ συνέχεται ἡμῖν ἡ καρδία, καὶ αἱ θλίψεις αὐτῆς ἐπληθύνθησαν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐδεὶς ὁ ἐξάγων ἡμᾶς ἐκ τοῦ πειρασμοῦ· ἰδοὺ καὶ ἡ φωνὴ πρὸ τῆς ψυχῆς ἡμᾶς ἐπιλείπει, καὶ ἡ γλῶττα τῷ πυρὶ τῆς καρδίας ξηραίνεται, καὶ οὐκέτι σοι οὐδὲ προσενεγκεῖν δυνάμεθα δέησιν. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου Κύριε· μὴν παρόψῃ τὴν ἀδικίαν, μὴ ὑπερίδῃς τὸν ἄδικον θάνατον. Ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν ζητούντων ἡμῶν τὴν ψυχὴν, καὶ σπεῦσον εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν· αὔριον γὰρ θανατούμεθα.

Τούτοις προσχὼν ὁ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν, ὡς τέκνα Πατὴρ οἰκτείρων, ἐξαποστέλλει βοήθειαν αὐτοῖς ἐξ ἁγίου τὸν οἰκεῖον θεράποντα. Καὶ τῆς νυκτὸς ὄναρ τῷ Βασιλεῖ ὁ θαυμαστὸς Νικόλαος ἐπιστὰς, Βασιλεῦ, ἔφη, τὸ τάχος ἀναστὰς, τοὺς κατεχομένους τρεῖς παρὰ τῇ φυλακῇ στρατηλάτας ἄνες· μάτην γὰρ ἐσυκοφαντήθησαν· εἶτα καὶ ἣν πάσχουσιν ἀδικίαν ἐξετραγῴδει, καὶ τὰ τοῦ δράματος διεξίει σὺν ἀκριβείᾳ· εἰδ' οὖ, πόλεμον κινήσειν, καὶ κακῶς αὐτὸν ἀπολεῖν, καὶ τὰ ἔσχατα δρᾶσαι ἠπείλει. Καταπλαγεὶς τοίνυν ὁ Βασιλεὺς τὴν τοῦ ἀνδρὸς παῤῥησίαν, τῇ τε ἄλλῃ, καὶ ὅτι ἀωρὶ τῶν νυκτῶν οὕτω τῶν βασιλείων ἔνδον ἐγίνετο. Ἀλλὰ τίς, ἤρετο, σὺ ὁ τοιαῦτα τῷ ἐμῷ κράτει ἐπισείων τε καὶ διαπειλούμενος; Ὁ δὲ, Νικόλαος, ὁ ἐν τῇ Μυρέων Μητροπόλει, ἔφη. Καὶ αὐτίκα ὁ μὲν ὑπὸ τῆς ὄψεως διαταραχθεὶς ἀνίσταται. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐπίσης καὶ τῷ Ἐπάρχῳ Ἀβλαβίῳ καθεύδοντι ἐπιφαίνεται, καὶ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν ἀνδρῶν ἐπισκήπτει. Ἀβλαβίῳ δὲ ἐρομένῳ καὶ αὐτῷ, ὅς τις εἴη, Νικόλαος, ἀπεκρίνατο, τοῦ Χριστοῦ δοῦλος. Διϋπνισθεὶς τοίνυν Ἀβλάβιος, ἔστρεφέ τε τῷ νῷ τὴν θέαν, καὶ τί ποτε ἄρα τὸ φανὲν, καὶ ὅ, τι δηλοῦν ἐσκόπει. Καὶ αὐτίκα ἧκει τις πρὸς αὐτὸν παρὰ Βασιλέως μηνύων, ἅπερ ὁ Βασιλεὺς ἐν ὕπνῳ ἐθεάσατο. Καὶ ὃς πάλιν ἐπαγγέλλει τὴν ὄψιν, καὶ τὰ φανέντα αὐτῷ ἅπαντα διεξίει.

Πρὸς τὸ παράδοξον τοίνυν ἐκεῖνο τῆς θέας ἄμφω καταπλαγέντες, ὅ, τε Βασιλεὺς καὶ ὁ Ἔπαρχος, καὶ ὅπως, ὥσπερ ἀπὸ συνθήματος, ἡ αὐτὴ ὄψις ἑκατέρῳ ἐφοίτησεν, ἐπειδὴ τὸ ὄνειρον συμβαλεῖν οὐκ εἶχον, μετακαλεσάμενος ἀπὸ τῆς φυλακῆς τοὺς Στρατηλάτας ὁ Βασιλεὺς, Τίσι, φησὶ, μαγείαις χρησάμενοι, τοιούτους ἡμῖν ἀπεπέμψατε τοὺς ὀνείρους, πόλεμον οὕτω σφοδρὸν ἐπισείοντας, καὶ τὰ μεγάλα καθ' ἡμῶν ἀπειλοῦντας; Οἱ δὲ, μηδὲν τοιοῦτον ἐν ἑαυτοῖς συνειδότες, νεύμασιν ἀλλήλους ἠρώτων, εἴτι αὖτις αὐτῶν εἰδείη, ἐκπεπληγμένον ἕκαστος ἑκάστῳ τὸν ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλοντες. Ὁ Βασιλεὺς τοίνυν οὕτω τοὺς ἄνδρας ἔχοντας ἰδὼν, ἐπὶ τὸ πρᾳότερον μεταβάλλει, καὶ προσχὼν αὐτοῖς, ἀποκρίνασθαι πρὸς ταῦτα κελεύει.

Οἱ δὲ, δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς πληρώσαντες, καὶ συνεχὲς ἀναβλύζοντες, Ἡμεῖς, εἶπον, ὦ Βασιλεῦ, οὔτε μαγείαν, ὅ, τι ποτέ ἐστιν οἴδαμεν, οὔτε κατὰ τοῦ σοῦ κράτους δεινόν τι ἐμελετήσαμεν, μάρτυς ὁ πάντας ὁρῶν ὀφθαλμός. Εἰδὲ μὴ οὕτω ταῦτα, ἀλλά τι πονηρὸν ἡμῖν ἔσκεπται κατὰ σοῦ, μηδένα, ὦ Βασιλεῦ, μηδένα καθ' ἡμῶν λάβῃς ἔλεον· μὴ πρὸς τῆς Τριάδος αὐτῆς, μηδὲ ὅλου φείσῃ τοῦ γένους ἡμῶν· ἀλλ' εἴτι καὶ θανάτου βαρύτερον, ἀποφῆναι καθ' ἡμῶν. Ἡμῖν, ὦ Βασιλεῦ, ἔτος ἐκ πατέρων κλῆρος ὑπῆρξε, τὸν Βασιλέα τιμᾶν, καὶ τὴν εἰς αὐτὸν εὔνοιαν τοῦ παντὸς προτιμᾶν· εἰδέ τις ταῦτα παραβαίνοι, ζημιοῦν αὐτὸν τὰ μεγάλα, καὶ ὡς πολεμίῳ τὸ λοιπὸν χρῆσθαι. Ὥς τε ἀμελοῦντες ἑαυτῶν, τὴν σὴν, ὦ Βασιλεῦ, ἐβλέπομεν σωτηρίαν· ὅθεν καὶ ἀμοιβαὶ φιλότιμοι παρὰ τῆς σῆς ἡμῖν ἠλπίζοντο δεξιᾶς. Ἐπειδὴ δὲ καὶ πολέμια χεὶρ κατὰ τοῦ σοῦ κράτους ἐκινεῖτο, καὶ τοιαύτην ἀνδρῶν ἀρετὴν ὁ καιρὸς ἐζήτει, τοὺς ἄλλους παραδραμὼν, ὅσοι τοῦ αὐτοῦ ἡμῖν ἐτύγχανον ἀξιώματος, ἡμᾶς, ὡς οὐκ ὄφελον, προείλου, καὶ τὴν πρὸς ἐκείνους ἡμῖν ἐνεχείρισας φροντίδα. Ταῦτά τοι καὶ πρόθυμοι τῷ σῷ προστάγματι εἴξαμεν, καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἐπανειλόμεθα, καὶ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν (σὺν Θεῷ δὲ εἰρήσθω) ἐπὶ τῶν ἔργων ἱκανῶς παρεστήσαμεν. Ὅπερ εὖ οἶδ' ὅτι πάντες συμφήσουσι, τοῦτο τὴν εὐδαιμονίαν πρότερον ἡμῖν παρασχὸν, νῦν καθ' ἡμῶν ὁ φθόνος ὁπλίζει, καὶ κρινόμεθα, φεῦ! ὡς ὁρᾷς, καὶ τὰ ἔσχατα πείσεσθαι προσδοκῶμεν. Ὥς τε περιέστηκεν ἡμῖν, ὦ Βασιλεῦ, ἡ τῆς πρὸς σὲ εὐνοίας ἀπόδειξις μείζονος τιμωρίας ὑπόθεσιν εἶναι· καὶ ἀντὶ δόξης ἐλπιζομένης καὶ ἀμοιβῶν, θανάτου φόβος ἡμᾶς ἔχει καὶ καταδίκης, ἐπὶ τῷ τελευταίῳ τούτῳ καὶ δυστυχεῖ κατορθώματι. Πῶς ταῦτα Ἥλιε; πῶς ταῦτα Δίκη φέρεις ὁρᾶν;

Τούτοις ὁ Βασιλεὺς κατακλασθεὶς τὴν ψυχὴν, δῆλος ἦν μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ ἐκείνων ὕβρει· ἔτρεμε γὰρ τὰ τοῦ Θεοῦ δικαιώματα, καὶ τὴν ἁλουργίδα ᾐσχύνετο, μὴ νομοθετῶν ἄλλοις, αὐτὸς εὐθύνας ὑπόσχῃ τῆς κρίσεως. Εὐθὺς οὖν ἐπιεικὲς ὁρᾷ πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἡμερώτατα φθέγγεται.

Οἱ δὲ τὰς ψυχὰς πρὸς τὸν λόγον διαναστάντες, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐνδόσιμον τῆς παῤῥησίας αὐτοῖς ἐδόθη παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἐδημοσίευον τὸν θησαυρὸν, οὐκ ἔκρυπτον τὴν ἐλπίδα. Καὶ, Κύριε, ὁ τοῦ σοῦ Νικολάου Θεὸς μέγας, ἐβόων, ὁ τοὺς τρεῖς ἄνδρας ποτὲ τοῦ ἀδίκου θανάτου διασωσάμενος, ἐξελοῦ καὶ ἡμᾶς δι' αὐτοῦ τοῦ ἐπηρτημένου τούτου κινδύνου. Ἁρπάζει τὸν λόγον ὁ Βασιλεὺς, καὶ, Τίς οὗτός ἐστιν ὁ Νικόλαος, ἔφη; καὶ πῶς, καὶ τίνας ἔσωσεν; εἴπατε. Νεποτιανὸς οὖν αὐτίκα πάντα διεξεισιν αὐτῷ κατὰ μέρος. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, τῇ περὶ τὸ Θεῖον καὶ τοὺς αὐτοῦ θεράποντας τιμῇ καὶ πρότου καλλυνόμενος, οὐδ' ἐνταῦθα γοῦν λήθην τῆς οἰκείας ἐλάμβανεν ἀρετῆς· ἀλλ' ὁμοῦ τε περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἀνηγγέλη, καὶ οὐδὲ πολλῶν ἐδεήθη λόγων· ἀλλ' εἰς τὴν φανεῖσαν ὄψιν αὐτῷ ἐπὶ πλέον ἀνενεγκὼν, καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων παῤῥησίαν, καὶ τὸν πολὺν ἐκεῖνον ζῆλον ὑπερθαυμάσας, συγγνώμης τε ἀξιοῖ τοὺς ἄνδρας· καὶ, οὐκ ἐγὼ, φησὶν, ὑμῖν χαρίζομαι τὴν ζωὴν, ἀλλ' ὃν ὑμεῖς εἰς βοήθειαν ἐκαλέσατε, καὶ ὃς οὐδὲ καθεύδειν εἴα ἡμᾶς, προστατῶν ὑμῶν καὶ κηδόμενος. Ἄπιτε τοιγαροῦν παρ' αὐτὸν, καὶ κειράμενοι τὴν κόμην, τὰ τῆς εὐχαριστίας ἀπόδοτε· ἀπαγγείλατε δὲ καὶ παρ' ἡμῶν, ὅτι τὸ κελευσθὲν ἰδοὺ πεποίηκα, μὴ ἀπειλείτω μοι.

Ταῦτα εἶπε, καὶ χρυσοῦν Εὐαγγέλιον, καὶ σκεῦός τε ἕτερον χρυσοῦν, καὶ αὐτὸ ἐκ λίθων τιμίων συγκείμενον, καὶ κηριόλους δύω χρυσοῦς δίδωσιν αὐτοῖς, ἐντειλάμενος ἀναθῆναι ταῦτα τῷ ἐν Μύροις Ναῷ. Οὕτω καὶ αὐτοὶ παραδόξου σωτηρίας ἐπιτυχόντες, εὐθὺς ὁδοῦ τε ἥψαντο, καὶ περιχαρεῖς εἰς τὸν Ἅγιον ἥκουσιν, ἄσμενοί τε αὐτὸν εἶδον, καὶ δῆλοι ἦσαν, ὑπὸ τῆς ἄγαν ἡδονῆς, πρόθυμοι εἶναι καὶ αὐτὴν προέσθαι τὴν χαρισθεῖσαν αὐτοῖς ζωὴν, ὥστε ἀξίαν ἀποδοῦναι τὴν εὐχαριστίαν τῷ οὕτως εὐεργετήσαντι· εἶτα καὶ τὰ τοῦ Βασιλέως ἀνατιθέασι, Κύριε, Κύριε, τίς ὅμοιός σοι; ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, ἡμέρα ὑποφωνοῦντες, μηδὲ αὐτοὺς ἀγεύστως τῆς ἡδονῆς τοὺς πένητας ἀφιέντες, ἀλλὰ καὶ τούτους τοῖς οὖσι δεξιωσάμενοι.

Ταύτῃ τοιγαροῦν ἐπὶ τῶν ἔργων, τοῦ Θεοῦ τὸν οἰκεῖον θεράποντα μεγαλύνοντος, ὑπόπτερος ἡ περὶ αὐτοῦ φήμη διαρθεῖσα, πανταχοῦ τε ἔθνους, καὶ πάντα περιελάμβανε, πέλαγός τε διέβαινε, καὶ κατὰ θαλάσσης φέρετο, καὶ οὐδένα τόπον ἀνήκοον τῶν μεγάλων τοῦ ἀνδρὸς χαρίτων ἠφίει.

Ναῦται γοῦν ποτὲ κλύδωνι περιέπτουσι χαλεπῷ· οἳ τῆς ἐν χερσὶν ἀπογνόντες σωτηρίας, ἐπειδὴ τὸν μέγαν Νικό-

Digitized by Google

λαου, ὀξεῖαν ἐπὶ τοῖς παρ᾽ ἐλπίδα βοήθειαν ὑπὸ τῆς φήμης ἐμάνθανον, ὅλοι τῆς δεήσεως τῆς πρὸς αὐτὸν γίνονται, τοῦτόν τε κατὰ τοῦ κλύδωνος ἐκάλουν, καὶ αὐτῷ τὰς χεῖρας ὤρεγον, καὶ μόνης ἐξείγοντο τῆς παρ᾽ αὐτοῦ βοηθείας. Καὶ ὃς, οὐδὲ βραχὺ μελήσας, ἐπιπηδᾷ εὐθὺς τῇ νηῒ, καὶ φανερὸς τοῖς ἐκείνων γενόμενος ὀφθαλμοῖς, Ἰδοὺ, κεκλήκατέ με, φησὶ, καὶ βοηθήσω ὑμῖν πάρειμι. Εἶτα θαῤῥεῖν αὐτοῖς διακελευσάμενος, τοῦ πηδαλίου τε λαμβάνεται ὑπὸ τῇ πάντων ὄψει, καὶ ταύτῃ τὴν ναῦν ἰθύνειν ἐῴκει. Εἶτα, καὶ τῇ θαλάσσῃ ἐπιτιμήσας, τὰς τρικυμίας αὐτῆς, καὶ τοὺς στροβίλους, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐκ τοῦ χειμῶνος κοιμίζει κακὰ, ὥσπερ δὴ καὶ ὁ ἐμὸς Ἰησοῦς τὸ πρότερον· καὶ οὕτως ἥμερον καὶ γαληνὸν αὐτοῖς δίδωσι πλοῦν.

Ὡς οὖν πράῳ τῷ πνεύματι φερομένους ἡ χέρσος αὐτοὺς ὑπεδέχετο, τῆς νηὸς ἀποβάντες, τὸν διασωσάμενον τοῦ κινδύνου αὐτοὺς ἠπείγοντο φθάνειν. Εἶτα μαθόντες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτὸν οἴχεσθαι, ἀπίασι παρὰ τὸν Ναόν. Ὁ μὲν οὖν μέρος ἑαυτὸν τοῦ κλήρου ποιήσας, εἱστήκει μετὰ τῶν ἄλλων· οἱ δὲ, ὡς ἐπέβαλον αὐτῷ τὰς ὄψεις, μήπω τούτοις γνωσθέντι πρότερον, ἀπὸ γοῦν τῆς ἐν τῷ πελάγει ἐπιφανείας εἰς ἐκεῖνον εὐθὺς ἀνέφερον· καὶ προσδραμόντες, προσπίπτουσιν αὐτοῦ τοῖς ποσί· καὶ ἡ γλῶττα μὲν εἰς εὐχαριστίαν αὐτοῖς ἐκινεῖτο, συνεφθέγγετο δὲ ταύτῃ καὶ ἡ ψυχὴ ὧν τε ἔπαθε, καὶ ὅπως ἐῤῥύσθη μιμνησκομένη, δάκρυά τε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν προΐει τῶν λεγομένων μάρτυρας· εἶτα καὶ τοῖς παροῦσι κατὰ μέρος τὸ τοῦ δράματος διηγοῦντο.

Ὁ θαυμαστὸς τοίνυν Νικόλαος, κινδύνου ῥύεσθαι τοῦ τῆς ψυχῆς οὐχ ἧττον εἰδὼς, ὃ καὶ τῆς πλείονος μᾶλλον ἠξίου μερίμνης, ἐπειδὴ, τῷ διορατικῷ τοῦ Πνεύματος χαρίσματι, μοχθηρίαν αὐτοῖς ὑποκαθημένην ἑώρα, πόῤῥω Θεοῦ καὶ τῶν ἐκείνου βάλλουσαν ἐντολῶν, Ἐπίγνωτε ἑαυτοὺς, ἔλεγε, παρακαλῶ τέκνα· ἐπίγνωτε, καὶ τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ νοῦ κινήματά τε καὶ διανοήματα, εἰς εὐαρέστησιν ἀπευθύνατε τοῦ Θεοῦ. Κἂν γὰρ τοὺς πολλοὺς λανθάνωμεν, καὶ χρηστοὶ δοκῶμεν, ἀλλ᾽ ἐκεῖνόν γε πάντως οὐδὲν λήσεται τῶν ἡμετέρων. Ἄνθρωπος μὲν γὰρ εἰς πρόσωπον, φησὶ, Θεὸς δὲ εἰς καρδίαν, ἠκούσατε καὶ τοῦτο τῆς Γραφῆς λεγούσης· Μὴ ποιεῖτε κακὰ, καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ ὑμᾶς κακά. Μάθετε δὲ μᾶλλον εὖ ποιεῖν, καὶ τὸν ἁγιασμὸν τοῦ σώματος ὅλῃ προθέσει καταδιώξατε· ναὸς γὰρ ὑμεῖς Θεοῦ. Ὃς δὲ φθείρει τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, φθαρεῖ αὐτὸν ὁ Θεὸς, Παῦλος ταῦτα ὁ θεῖος φησίν. Οὕτω ποιεῖτε, καὶ τοῦ λοιποῦ ἕξετε βοηθὸν ἄμαχον τὸν Θεόν.

Ἀρκεῖ μοι τὰ εἰρημένα, ἣν οὗτος ἐπλούτει παρὰ Θεοῦ ῥοπὴν ἱκανῶς παραστῆσαι· ἀλλ᾽ οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἡ περὶ αὐτοῦ μνήμη οὐδ᾽ ἐνταῦθα στῆναι τὸ ὅλον ἀνέχεται, ἀλλ᾽ εἰ μὴ καὶ τὰ λειπόμενα προσθήσει, ζημίαν τίθεται τὴν μεγίστην. Λόγος δέ τις ἄνωθεν τοῦ χρόνου καὶ εἰς ἡμᾶς φοιτήσας, τὸν μακάριον τουτονὶ, πρεσβυτικὸν μὲν τὸ ἦθος, Ἀγγελικὸν δὲ τὴν θέαν, ἁγιασμοῦ δὲ καὶ χάριτος ἀποπνέοντας θείας ὑπογράφει· προστίθησι δὲ καὶ ταῦτα περὶ αὐτοῦ, Ὡς εἴ τις αὐτῷ καὶ ἐντύχοι, πολλὴ τῷ ὄντι αὐτίκα, καὶ παρὰ μόνης τῆς ἐκείνου θέας, ἐπίδοσις πρὸς τὸ βέλτιον καὶ μεταβολή τις ἐγίνετο. Καὶ ἕκαστος δὲ πάθει τινὶ καὶ λύπῃ βαρυνόμενος τὴν ψυχὴν, ὡς μόνον αὐτῷ ἀτενίσειεν, ἱκανὴν εὕρισκε τοῦ λυποῦντος παραμυθίαν. Ἐξῄει δὲ καί τις ὑπέρφωτος ἀστραπὴ τῆς ἐκείνου θέας, καὶ τὸ πρόσωπον κατέλαμπεν ὑπὲρ τὸ Μωσέως. Εἴπου τοίνυν συμβαίη τῶν ἑτεροδόξων τινὰς αὐτῷ καθ᾽ ὁδὸν συνελθεῖν μόνον, εἰ τῆς ἐκείνου ἀπολαύσειαν γλώσσης, εὐθὺς ἀπίεσαν, τὴν ἐκ παίδων συναυξηθεῖσαν αὐτοῖς αἵρεσιν ἀποβαλόντες, τὸν ὀρθὸν τῆς ἀληθείας λόγον ἐνστερνισάμενοι.

Ὁ μὲν, οὕτω διαβιώσας, καὶ λαμπρῶς κατά γε τὸν τῆς ἀρετῆς λόγον πολιτευσάμενος, καὶ οἷόν τι μύρον χαρίεν ὡς ἀληθῶς, καὶ προσαγωγὸν μέσῳ τῆς Μυρέων τοῖς ἄνθεσι τῶν θείων χαρίτων μυρίσας, βαθύτατά τε γηράσας, καὶ πλήρης ἡμερῶν, τῶν τε θείων καὶ τῶν λυομένων γενόμενος, ἐπεὶ καὶ ἄνθρωπον ὄντα τοῦτον ἔδει τῷ καιρῷ, νόμῳ λειτουργῆσαι τῆς φύσεως, νόσῳ περιπίπτει βραχείᾳ. Ἡ δὲ αὐτῷ εἰς εὐχαριστίας τὰς πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ὕμνους ἐξοδίους τε καὶ προπεμπτηρίους ἀνήλωτο, καὶ τῇ τῆς ἐκδημίας ἐλπίδι χαριέστατα διετίθει τοῦτον. Ὅπερ γὰρ τοῖς ἄλλοις τὸ τῇ σαρκὶ παραμένειν, τοῦτο ἐκείνῳ τὸ διαζευχθῆναι τοῦ σώματος. Ἀλλ᾽ ὁ μὲν οὕτω τὸν ἐπίκηρον τουτονὶ καὶ βραχὺν καταλείπει βίον, διαβαίνει τε πρὸς τὴν μακρὰν ἐκείνην καὶ μακαρίαν ζωὴν, λαμπρότησιν Ἀγγέλων συνὼν, καὶ συναγαλλόμενος, καὶ τὸ τῆς Τριάδος φέγγος ὁρῶν τρανότερόν τε καὶ καθαρώτερον. Τὸ δὲ τούτου σῶμα τὸ τίμιον, χερσὶν ὁσίαις Ἐπισκόπων καὶ τοῦ κλήρου παντὸς λαμπροφορίᾳ τιμώμενον, τῷ ἐν Μύροις ἐναπετέθη Ναῷ, μύρον καὶ εἰς τόδε χρόνου προχέον, νόσων ψυχικῶν τε καὶ σωματικῶν ἴαμα.

Τῶν γοῦν ἁπανταχόθεν γῆς ἐκεῖ συῤῥεόντων, ἀφθόνου μεταλαμβανόντων τῆς χάριτος, πόῤῥω τινὰς τῆς Λυκίων διῳκισμένους, καὶ πολλῶν ἀπέχοντας ἡμερῶν ὁδὸν, πόθος λαμβάνει θερμὸς, τὸ τοῦ ἁγίου μῆνα καταλαβεῖν, ἀῤῥύσασθαί τε τοῦ μύρου, καὶ μεταλαβεῖν τοῦ ἁγιασμοῦ. Καὶ δὴ τὰ ἱστία ἐνθέμενοι τῇ νηῒ, πρὸς τὴν Λυκίαν πλεῖν ἔμελλον. Πονηρὸν δὲ δαιμόνιον, ὃ τὸν βωμὸν πάλαι τῆς Ἀρτέμιδος κατοικοῦν ἦν, ὃ ὁ πολὺς Νικόλαος ἐκεῖθεν μετὰ τῶν ἄλλων ἀπήλασεν, εἰς ἔδαφος τὸν βωμὸν κατασείσας, καὶ τὸν πλοῦν ἐκεῖνον αἰσθόμενον, καὶ τοῦτο μὲν μνησικακοῦν τῷ Ἁγίῳ τῆς τε τοῦ νεὼ καταστροφῆς, καὶ τῆς οἰκείας ἐκεῖθεν ὑπερορίας καὶ ὅση δύναμις ἀμύνασθαι σπουδάζον· τοῦτο δὲ καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ τοὺς ἄνδρας ἀποστερῆσαι βουλόμενον, καὶ βλάψαι τὸν πόθον, γυναῖκα ὑποκρινόμενον ἄγγος τι πλῆρες ἐλαίου βαστάζειν ἐδόκει· καὶ τοῦτο προθυμεῖσθαι μὲν ἀποφέρειν, ἔλεγε, πρὸς τὸν τοῦ Ἁγίου τάφον, δεδοικέναι δὲ τὸ πολὺ τοῦ πλοῦ καὶ τρέμειν· ἀδύνατον γὰρ, φησι, γυναικὶ πρὸς τοσοῦτον ἀποθαρσῆσαι πέλαγος· δέομαι τοιγαροῦν ὑμῶν, τὸ ἄγγος ἐκεῖνο λαβόντας, κομίσαι τε παρὰ τὸν τάφον, καὶ βαλεῖν τῷ τοῦ Ἁγίου λύχνῳ τὸ ἔλαιον. Τοιαῦτα τὸ βδελυρὸν δαιμόνιον ἔλεγέ τε καὶ ἠξίου, τὸ ἄγγος ἐκεῖνο ταῖς χερσὶ πιστεῦον τῶν φιλοθέων. Τὸ δὲ ἄρα, πονηρά τις ὑπῆρχεν ἐνέργεια, καὶ ὅλως ἀξία τοῦ δεδωκότος.

Πείθει τοίνυν πολλὰ ἱκετεῦσαν. Καὶ λαβόντες αὐτὸ, ἐπειδὴ ὁ τῆς πρώτης ἡμέρας πλοῦς αὐτοῖς ἤνυστο, σὸν ἔργον, ὦ πιστὲ τοῦ Θεοῦ θεράπον, καὶ δεξιὲ τοῖς κινδυνεύουσι παραστάτα, καὶ τοῦτο δὴ τὸ παραδόξως γενόμενον! Νύκτωρ γὰρ τινὶ τούτων ἐπιφανεὶς, ῥίπτειν κατὰ τοῦ βυθοῦ τὸ ἄγγος κελεύει. Οἱ δὲ, αὐτίκα ὄρθρου διαναστάντες, οὕτως ἐποίουν· καὶ ἀκοντίζουσιν αὐτὸ κατὰ τοῦ πελάγου· καὶ εὐθὺς φλόξ τε μετέωρος πρὸς τὸν ἀέρα ἤρετο, καὶ καπνοὶ ἐκεῖθεν καὶ ὀδμαὶ δυσώδεις ἐπέμποντο· τό, τε ὕδωρ διέσχε, καὶ κάτωθεν ἀνακαχλάσαν, βρασμώδεις ψόφους ἐποίει, καὶ σπινθῆρες αἱ σταγόνες ἦσαν· ἥ τε ναῦς, κλύδωνι τοσούτῳ καταληφθεῖσα, κατεδύετο ἤδη· καὶ οἱ ἄνδρες, τῷ παραλόγῳ τοῦ κινδύνου καταπλαγέντες, ἀπεγνωκότες, ἄγριον εἰς ἀλλήλους ἑώρων, καὶ ὅλως ἐν ἀμηχανίᾳ ἦσαν. Ἀλλ᾽ ὁ πόῤῥωθεν τῆς αὐτῶν σωτηρίας προνοῶν, καὶ τὸ ἄγγος ἀφεῖναι κατὰ τοῦ βυθοῦ κελεύσας, οὗτος αὐτοῖς κἀνταῦθα, ἐπιφανεὶς, τοῦ χαλεπωτάτου κλύδωνος ῥᾷστα καὶ τοῦ κινδύνου ἐξείλετο. Ὁμοῦ τε γὰρ ἡ ναῦς βραχὺ τοῦ τόπου μετέβη, καὶ τοῦ δέους οἱ ἄνδρες ἀφέθησαν, καὶ αὖρά τις περιέπνευε τούτοις, ἡδεῖά τε καὶ εὐώδης, καὶ ἥσθησαν τῇ ὀδμῇ, καὶ τὰς ψυχὰς ὡς ἥδιστα διετέθησαν.

Ταῦτά σοι πρὸς Θεοῦ τὰ γέρα Νικόλαε· αὗται τῶν πόνων αἱ ἀμοιβαί· ταῦτα τῶν ἀσκητικῶν ἀγώνων τὰ ἔπα-

Digitized by Google

θλα, τὰ κατὰ τὸν παρόντα φημὶ βίον· τὰ γὰρ τοῦ μέλλοντος ἐκεῖνα πάντως εἰσὶ τὰ μήτε ὀφθαλμῷ θεατά, μήτε ὠσὶν ἀκουστά, μήτε καρδίᾳ ληπτὰ γενόμενα, ἃ ἑτοιμάσαι τὸν Θεὸν δεδιδάγμεθα τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Ἐγὼ δέ σε οὐδὲν ὀκνήσω καὶ λαμπρὸν μάρτυρα καλέσαι, καὶ στεφανίτην ἀναίμακτον (ὅσα γε ἀναφέρειν εἰς προαίρεσιν ἐπιστάμεθα), εὐχῇ μόνῃ τὸ δυσσεβὲς κράτος καταβαλόντα, καὶ καλῶς τῆς ὑπερορίας ἀνακληθέντα, καὶ μετὰ λαμπρῶν τῶν τροπαίων ἐπανελθόντα Χριστιανοῖς, καὶ τὴν προτέραν τιμὴν τῇ δευτέρᾳ διαδεξάμενον, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' ὃ τῷ Πατρί, ἅμα τῷ Ἁγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι, δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡ κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο, οἱ Παῖδες » δὲ χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ » Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Ὕψιστος Παράδεισον ἔμψυχον, Παστάδα τε Ἁγνὴ χαριτόπλοκον, χρυσόμορφον Πορφύραν, καὶ Οὐρανόν σε ἀνέδειξε.

Στερέωσον, τὸν νοῦν μου τρεπόμενον, τὸν λογισμὸν κλονούμενον ἕδρασον, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρᾳ, τῇ σῇ σκέπῃ Μητροπάρθενε.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰκόνος χρυσῆς.

Πυρῷ πειρασμῶν, περιπέπτωκα δεινῶς κατακεντούμενος, καὶ πύλαις ᾅδου προσεπέλασα, ταῖς ἀθυμίαις βαλλόμενος· σῶσόν με πρεσβείαις σου Μάκαρ, καὶ ἀνάστησον ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀδύτου φωτός, ταῖς ἀΰλοις ἀστραπαῖς περιλαμπόμενος, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶν θλίψεων, κεκακωμένους ἐξάρπασον, καὶ πρὸς φωτισμὸν εὐφροσύνης, καθοδήγησον ψάλλοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει Χριστόν, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν Θεογεννήτρια, τοὺς πεπραμένους δεινοῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ὄφεως, αἵματι αὐτοῦ τῷ τιμίῳ, ἀναρρύσασθαι ψάλλοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἕτερος τοῦ Ἁγίου. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Παντοίων χαλεπῶν τε νοσημάτων, ἰατρὸς πανάριστος Πάτερ Νικόλαε, φανείς, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἰασάμενος παράσχου εὐρωστίαν βοᾶν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥυσάμενος τοὺς πάλαι στρατηλάτας, ἐκ θανάτου Ἅγιε τούτους διήγειρας, ὑμνεῖν, καὶ δοξάζειν τὸν Σωτῆρα Χριστόν, μετὰ πίστεως θερμῆς καὶ ἀνακράζειν σοι· Σὲ ἀνευφημοῦμεν, σοφὲ ὡς εὐεργέτην.

Σοφίας τῷ κρατῆρι πλησιάσας, μυστικῶς τὰ χείλη σου Πάτερ Νικόλαε, κρουνοὺς ἀμβροσίας ἔνθεν ἤντλησας, ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον τοῖς λαοῖς ἐκβοῶν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Τριὰς σὲ ἀνυμνοῦμεν τρισαγία, καὶ Μονὰς τριλαμπεστάτη ὁμοούσιε, Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα Ἅγιον· ἐν οἷς πάντες βαπτισθέντες ἀναμέλπομεν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐκ πάντων δεχομένη τὰς δεήσεις, Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, λυτρωθῆναι τῆς κολάσεως, τοὺς τιμῶντάς σε κυρίως καὶ κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία.

» Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσε» βοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, » πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ » τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων » Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρα» τιαὶ ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε » Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε Λαοί, » καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἔμψυχος θάλαμος, καὶ ἔμπνους ἁλουργίς, χλαμὺς ἁλουργόχροος, τῷ πάντων Βασιλεῖ, ἐδείχθης Παρθένε, καὶ πορφύρα ἐξ ἧς, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη, τοῦ θεανθρώπου Λόγου.

Συνέλαβες Ἄχραντε, τὸν ἅπασαν δρακί, τὴν κτίσιν συνέχοντα, ὡς Κτίστην καὶ Θεόν, ἀρρήτως ἀφράστως, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, βροτὸν γεγονότα, καὶ ὃν ἦν μὴ ἐκστάντα.

Τοῦ Ἁγίου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὡς εὐμενὴς καὶ συμπαθής, τοὺς ἐν βάθει πειρασμῶν περισχεθέντας, ἐλευθέρωσον μάκαρ. τῶν κατεχόντων δεινῶν, τὴν λύσιν βραβεύων πρεσβείαις σου, ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα, Χριστὸν Ἱερομύστα.

Μυσταγωγὸς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῶν Ἁγίων λειτουργὸς καὶ οὐρανίων, χρηματίζων Θεόφρον, ἀρχιερεύς τε πιστός, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν αἴτησαι, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἡμῶν Ἱεροφάντα.

Θεοτοκίον.

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις, περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σὺ Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ περιβαλοῦσα.

Ἕτερος τοῦ Ἁγίου. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τάγματα Πατριαρχῶν καὶ Ἀποστόλων, Ἱερέων τε Μαρτύρων δῆμοι, Προφητῶν ὁ σύλλογος, ἅπας δῆμος τῶν Ἀσκητῶν, μακαρί-

Digitized by Google

ζῦσι τὴν θείαν πολιτείαν σȣ· μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμεῖς παρακαλȣ̃μέν σε· Μὴ ἐλλίπῃς δυσωπῶν ἀεὶ τὸν Κύριον, διαφυλαχθῆναι, ἡμᾶς ἐκ πάσης βλάβης.

Ὕψιστε Παμβασιλεῦ μεγαλοκράτορ, ταῖς εὐχαῖς τοῦ Ὁσίου ποιμένος, τὴν ζωὴν εἰρήνευσον, πάντων Λόγε Χριστιανῶν, χωρηγῶν κατὰ βαρβάρων εὐσεβεῖ Βασιλεῖ, τὴν νίκην καὶ τὴν ἰσχὺν δεόμεθα, ἵνα πάντες ἀεὶ ὑμνῶμεν τὸ κράτος σου, καὶ ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεὶς τῷ ἀπροσίτῳ Πάτερ, τὰς ψυχὰς τῶν ἐν θλίψει αὐγάζεις, διαλύων ἅπαντα, ζόφον σκότους τῶν πειρασμῶν, ἀπαστράπτων τε ἀκτῖνας εὐφροσύνης ἀεί, ἐν αἷς τηλαυγῶς καταλαμπόμενοι, Εὐλογείτω, βοῶμεν ἡ κτίσις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ζωὴν καὶ ζωὰς καὶ ἓν καὶ τρία φῶτα, τὴν Τριάδα πιςῶς ἀνυμνȣ̃μεν, πατρικαῖς ἑπόμενοι θείαις ὄντως ταῖς διδαχαῖς, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον· μεθ᾽ ὧν εὐσεβȣ̃ντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψȣ́τω, εἰς πάντας τȣ̀ς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πράγματος ξενοπρεποῦς ἡ Βάτος τύπον, προεικόνισεν ἄχραντε Κόρη, καιομένη ἄφλεκτος, πάλαι ὄρει ἐν τῷ Σινᾶ, τὸ Μυστήριον τοῦ τόκου σȣ προγράφουσα· τὸ πῦρ γὰρ ἐν σοὶ τὸ τῆς Θεότητος, ἐνοικῆσαν, ἀλώβητόν σε τετήρηκε· διό σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξει-
» κόνισε Κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέ-
» ξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότη-
» τος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνȣ̃ν-
» τες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα
» τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ Θʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀέναον, τὴν φω-
» τοφόρον Λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὸν
» Ναὸν τὸν ἔμψυχον, τὴν Σκηνὴν τὴν ἄχραν-
» τον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέ-
» ραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ρείθρῳ τῆς σῆς με κατάρδευσον χάριτος, τῶν συμφορῶν τῷ φλογμῷ φλογιζόμενον, καὶ δεινῶς τηκόμενον, Πηγὴ χαριτόβρυτε, τὸν Ποταμὸν ἡ τεκοῦσα τῶν χαρίτων, ἐξ οὗ ὁ πίνων διψήσει οὐδέποτε.

Ὡς τοῦ Νυμφίȣ ὡραῖόν σε Θάλαμον, ὡς τοῦ Δεσπότȣ Παλάτιον ἔμψυχον, ὡς πορφύραν πάγχρυσον, καὶ τερπνὸν Ἀνάκτορον, τȣ̃ Χριςοῦ Δέσποινα πάντων, καθικετεύοντά σε σῶσόν με.

Τοῦ Ἁγίου. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Λαμπάσι τῆς χάριτος, Θεόφρον φωτιζόμενος, καὶ φωστὴρ εὐσεβείας, σαφῶς γενόμενος, τοὺς ἐν πειρασμοῖς διασώζεις τοὺς ἐν βυθῷ θαλάσσης λυτροῦσαι, καὶ τρέφεις λιμώττοντας, παραδόξως Παμμακάριστε.

Ὁ ἐν Παραδείσῳ, τῆς τρυφῆς νῦν αὐλιζόμενος, καὶ τὴν ἄφραςον δόξαν τρανῶς θεώμενος, ἐκ τῶν οὐρανίων ἁψίδων, τοὺς ὑμνητὰς τοὺς σοὺς ἐποπτεύοις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, Θεοφόρε παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ δύναμιν, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, τοῦ Πατρὸς θεομῆτορ, Ἁγνὴ γεγέννηκας, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων αἱμάτων, τὸν ἑαυτῆς, ναὸν προσλαβοῦσαν, καὶ τούτῳ καθ᾽ ἕνωσιν, ἑνωθεῖσαν ἀδιαῤῥηκτον.

Ἕτερος τοῦ Ἁγίου. Μυστήριον ξένον.

Χορεύσατε πνεύματι, πάντες φιλέορτοι, Οὐρανοὶ εὐφραίνεσθε, Ὄρη τε καὶ Βουνοί, Ἐκκλησίαι, καὶ Παρθένων, Ἀσκητῶν τε χοροί, φαιδρῶς ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Παμμάκαρος, ἐν ᾗ συνελθόντες, τὸν Σωτῆρα μεγαλύνωμεν.

Ψαλάτωσαν ὕμνοις, τὰ πέρατα ἅπαντα, ἐγκωμίων στέμμασι, πάντες τὴν κορυφὴν Νικολάου, τοῦ θείου κοσμοῦντες σαφῶς τοῦ θεράποντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, δι᾽ οὗ ἐκ παθῶν τε κινδύνων λυτρωθείημεν.

Ὡς ἄξιον δέχου, τὸν ὕμνον Νικόλαε, τοῦ μικροῦ πονήματος, τούτου ὥσπερ Χριστὸς, προσεδέξατο τῆς χήρας τὰ δύω λεπτά· μὴ βδελύξῃ, τὴν ἐγχείρησιν· ποθῶν οὐ κομπάζων γὰρ, Τρισμάκαρ κατετόλμησα.

Τριαδικόν.

Ἑνίζεται ὁμοȣσίῳ θελήματι, ἡ Τριὰς μερίζεται πάλιν προσωπικῶς ἀμερίςως, συντηρȣ̃σα τὸ κράτος ἀεί, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ὁ εἷς τρισυπόςατος Θεὸς ὃν μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Λιέσωςαι πᾶσα, ἡ κτίσις τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀφεῖλε Κύριος, θρῆνον καὶ ὀδυρμόν, καὶ πᾶν δάκρυον, ἐκ παντὸς προσώπȣ Ἁγνή, Θεοτόκε παναμώμητε ἐν σοί, καὶ ἡμεῖς τὰς ὀφειλὰς ἀποδιδόαμεν.

Καταβασία.

» Μυςήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον· οὐ-
» ρανὸν τὸ Σπήλαιον· Θρόνον Χερουβι-
» κὸν τὴν Παρθένον· τὴν Φάτνην χωρίον· ἐν

Digitized by Google

» ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριςὸς ὁ Θεός· ὃν » ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ Ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας· καὶ Βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀϐλαβίῳ κατ᾽ ὄναρ, λύων τὴν ἄδικον ψῆφον.

Ὅμοιον.

Μεγάλως σε ἐδόξασεν, ἐν θαύμασιν ὁ Κύριος, καὶ ζῶντα καὶ μετὰ τέλος, Νικόλαε Ἱεράρχα· τίς γὰρ ἐξ ὅλης πίστεως, μόνον ἐπεκαλέσατο, τὸ ἅγιόν σου ὄνομα, καὶ οὐκ εὐθὺς εἰσηκούσθη, θερμὸν προστάτην εὑρών σε;

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐνυπόστατον, καὶ Λόγον ὑπερούσιον, καὶ ἰατρὸν τῶν ἁπάντων, Χριστὸν τεκοῦσα Παρθένε, τὰ ἕλκη καὶ τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, καὶ τῆς καρδίας μου παῦσον, τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περιϊπτάμενος, ὡς νεοττὸς τῆς ἄνω, καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, Νικόλαε τρισμάκαρ, κράζεις ἀεί, πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου.

Τῆς ἱερᾶς διπλοΐδος τὴν ὡραιότητα, ταῖς πρακτικαῖς εἰργάσω, ἀρεταῖς λαμπροτέραν, Πάτερ θεοφόρε· ὅθεν ἡμῖν, ἱερουργεῖς τὰ τεράστια, τῶν ἀοιδίμων θαυμάτων ἱερουργέ, τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενος.

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιεχόμενος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην, κατενόησας δόξαν, Ἅγιε ἁγίων· ὅθεν ἡμῖν, τὰ οὐράνια λόγια, τῶν ἀειζώων ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις Ἱερώτατε.

Ὡς ἐν ὀνείρῳ ἐπέστης τῷ εὐσεβεῖ Βασιλεῖ, καὶ τοὺς δεσμώτας Πάτερ, ἐκ θανάτου ἐῤῥύσω, πρέσβευε ἀπαύστως, ὅπως καὶ νῦν, ταῖς εὐχαῖς σου ῥυσθείημεν, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ ὀδυνῶν, οἱ ἀξίως εὐφημοῦντές σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων, σκιρτήσωμεν ἑόρτια, καὶ χορεύσωμεν ἀγαλλόμενοι, τῇ ἐτησίῳ πανηγύρει τοῦ θεοφόρου Πατρός. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν δι᾽ ὀνείρου φρικτῆς ἐπιστασίας, Βασιλέα πείθοντα, ἀναιτίους κρατουμένους τρεῖς, ἀπολῦσαι στρατηλάτας, ἀνυμνείτωσαν. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὸν τοῦ καλοῦ Ποιμένος, ὁμόζηλον Ποιμένα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. Οἱ ἐν νόσοις τὸν ἰατρόν· οἱ ἐν κινδύνοις τὸν ῥύστην· οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν προςάτην· οἱ πένητες τὸν θησαυρόν· οἱ ἐν θλίψεσι τὴν παραμυθίαν, τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι· οἱ ἐν θαλάσσῃ τὸν κυβερνήτην· οἱ πάντες τὸν πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα, μέγιστον Ἱεράρχην, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Παναγιε Νικόλαε, πρόφθασον, ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, καὶ σῶσον τὴν ποίμνην σου ταῖς ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταςέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρίν, ἀπολῦσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν Λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ· τὴν φωτοφόρον Νεφέλην· τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν· τὴν ἔμψυχόν τε Κιβωτόν· τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότου Θρόνον· τὴν μανναδόχον χρυσέαν Στάμνον· τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου Πύλην· τὴν πάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ᾄσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ Ἅγιον Ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς, ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ Ἁγίου, ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλων.

Ἦχος πλ. β'. Σεργίου.

Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ· εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριςοῦ· σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας· σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σου οὐρανῶν ἠνέῳκται· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιε Νικόλαε.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς αἶνον ἔδραμες τοῦ Κυρίου Νικόλαε, ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, καὶ αὐτός σε ἐδόξασεν, ἐν τῇ ἐπουρανίῳ, καὶ ὄντως ζωῇ. Διὸ παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς αὐτόν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Digitized by Google

Δόξα, ὁ αὐτός.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, ὁ καρπὸς ἐφαίδρυνε τῶν πιστῶν τὰς καρδίας· τίς γὰρ ἀκούων τὴν ἄμετρόν σου ταπείνωσιν, τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἐθαύμασε; τὴν πρὸς τοὺς πένητας ἱλαρότητα; θλιβομένων τὸ συμπαθές; πάντας θεοπρεπῶς ἐδίδαξας, Ἱεράρχα Νικόλαε· καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον ἀναδησάμενος στέφανον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ΄. καὶ ϛ΄.

ΤΗ Ζ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἡγεμονίας τὸν θρόνον, κατακοσμῶν ἀρεταῖς, ἐξ ἐπιπνοίας θείας, τὸν τῆς Ἱεραρχίας, προσφόρως ἐκομίσω· ὅθεν πιστός, οἰκονόμος τῆς χάριτος, ἐν ἀμφοτέροις Ἀμβρόσιε γεγονώς, διπλοῦν στέφανον κεκλήρωσαι.

Ἐν ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις, καὶ ἀγρυπνίαις πολλαῖς, καὶ προσευχαῖς συντόνοις, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἐκάθηρας Θεόφρον· σκεῦος λοιπόν, ἐκλογῆς τῷ Θεῷ ἡμῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ὡσαύτως ἀναδειχθείς, ὑπεδέξω τὰ χαρίσματα.

Τὸν εὐσεβῆ Βασιλέα, ἡμαρτηκότα ποτέ, ὡς τὸν Δαυῒδ ὁ Νάθαν, παῤῥησίᾳ ἐλέγξας, Ἀμβρόσιε παμμάκαρ, τοῦτον σαφῶς ἀφορισμῷ καθυπέβαλες, καὶ μετανοίᾳ παιδεύσας θεοπρεπῶς συνηρίθμησας τῇ Ποίμνῃ σου.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. α΄.

Ὅσιε Πάτερ.

Ὅσιε Πάτερ, ἱερώτατε Ἀμβρόσιε, ἡ Λύρα ἡ φωνοῦσα, μέλος σωτήριον, δογμάτων ὀρθοδόξων πᾶσιν ἡμῖν, ἡ καταθέλγουσα πιστῶν τὰς ψυχάς, εὔηχος Κιθάρα τοῦ Θείου Παρακλήτου, τὸ μέγα Ὄργανον τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀξιέπαινος Σάλπιγξ τῆς Ἐκκλησίας, διειδεστάτη τε πηγὴ τῶν χαρισμάτων, ἐναποπλύνουσα ῥύπον τῶν παθημάτων. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅσιε Πάτερ, παμμακάριστε Ἀμβρόσιε, συνόδου Θεοφόρων, μέσον Πατέρων ὀφθείς, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις ἕνα Υἱόν, σάρκα γενόμενον κηρύττεις τρανῶς, ἐξ ἀπειρογάμου ἡμῖν ἐπιφανέντα, τὸν ὁμοούσιον τῷ Πατρί, καὶ συναΐδιον τούτου καὶ συμφυῆ· ὅθεν τὴν βλάσφημον Ἀρείου γλωσσαλγίαν, ἐναπεμώρανας, τοῦ Πνεύματος δυνάμει. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι, τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅσιε Πάτερ, ἀξιάγαστε Ἀμβρόσιε, εὑροῦσα ὡς ἐπόθει, τὴν καθαράν σου ψυχήν, τοῦ Πνεύματος ἡ χάρις τοῦ Παναγίου, ἐν σοὶ ἐσκήνωσεν ὡς ἄδυτον φῶς· οὗ τῇ ἐνεργείᾳ, τὰ πνεύματα τῆς πλάνης, ἀποδιώκεις διαπαντός, καὶ θεραπεύεις τὰς νόσους καὶ μαλακίας, τῶν προσιόντων σοι ἁπλότητι καρδίας, καὶ ἐκτελούντων σου τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ψυχή μου, ἐξωμοίωσαι προκόπτουσα, εἰς χεῖρω καθ' ἑκάστην, καὶ προστιθεῖσα ἀεί, σοῖς μώλωψιν εὐήθως τραύματα πλείω, ὡς ὁλοσώματος γενέσθαι πληγή, μὴ ἐνθυμουμένη, ὡς ὁ Κριτὴς ἐγγίζει, ᾧ παραστήσῃ ἀπολαβεῖν, κατὰ τὰς πράξεις εὐθύνας καὶ τιμωρίας; ἀλλ' ἐπιστρέψασα, πρόσπεσον τῇ Παρθένῳ, κράζουσα· Δέσποινα, πάναγνε μὴ παρίδῃς, τὸν παροργίσαντα Θεὸν τὸν εὐσυμπάθητον, τὸν ἐκ σοῦ διὰ σωτηρίαν, τῶν βροτῶν γεννηθέντα, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε τὸν βότρυν, ἀφυτεύτως ὃν ὡς ἄμπελος, ἐβλάστησας, κατεῖδες ξύλῳ κρεμάμενον, νυττόμενόν τε λόγχῃ θείαν πλευράν, Τί τοῦτο, ἔλεγες, Υἱὲ καὶ Θεέ; πῶς ὁ νόσους πάσας, καὶ πάθη θεραπεύων, πάθος ὑφίστασαι, ἀπαθὴς κατὰ φύσιν ὑπάρχων τὴν θεϊκήν; τί σοι ἀχάριστος λαὸς τῷ εὐεργέτῃ, ταῦτα ἀπέδωκεν ἀντ' εὐεργετημάτων; Παρθένε ἄχραντε, ἀλλὰ τοῖς τούτου πάθεσι, τῶν παθῶν με ἐλευθερῶσαι, ἐκδυσώπει ἀπαύστως, ὅπως δοξάζω σε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Κανόνα πίστεως.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ϛ'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τὸν παμμέγιστον Ἀμβρόσιον αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ταῖς θείαις φωτοχυσίαις Ὅσιε, καταστραπτόμενος, τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαιδρὰν, καὶ ἁγίαν σου κοίμησιν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, σαῖς ἱκεσίαις φωταγώγησον.

Ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ σοφίας σοι, λόγον δεδώρηται, κεκοσμημένον γλώσσῃ ἀληθεῖ, ἱεράρχα Ἀμβρόσιε, αἱρετιζόντων ἄλλον, ἀποῤῥαπίζοντα κακόνοιαν.

Νοός σου τὸ ὀπτικὸν Πανόλβιε, προκαθηράμενος, τῆς τῶν παθῶν ἀχλύος, δεκτικὸν, καθαρῶν ἐπιλάμψεων, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, προαπειργάσω Παμμακάριστε.

Πανσόφοις, καὶ ἱεροῖς σου δόγμασι, τὴν ἀρειόφρονα, ἀποδιώξας λύμην ὡς ποιμὴν, ἐπὶ χλόην ἐποίμανας, ὀρθοδοξίας Πάνσοφε, τὰ λογικά σου πίστει θρέμματα. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ αὐτοῦ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Θείου Ἀμβροσίοιο μέγα κλέος ᾄσμασι μέλπω. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Θείῳ φωτί σου, ὑπέρλαμπρε Ἥλιε, τῆς ἁμαρτίας μου, τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον· οἰκτείρεις γὰρ ψυχὰς, τῇ ἐμφύτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου, καὶ σκότους ἀπαλλάττεις τῶν παθῶν, τῇ μόνῃ εὐμενίᾳ σου, Παντοκράτορ Κύριε, ὁ μόνος εὐδιάλλακτος.

Ἐπὶ τῷ κάλλει, τῶν θείων δογμάτων σου, ἡ Ἐκκλησία φαιδρῶς, Πάτερ ὡραΐζεται, καὶ πίστει ἀσφαλεῖ, πεποικιλμένη δείκνυται· καὶ ὅλη ὡς πλησίον καὶ καλὴ, ἐκ δεξιῶν παρίσταται, ὀρθοδόξως λάμπουσα, τῆς δόξης τοῦ νυμφίου Χριστοῦ.

Ἱερωσύνης, τοῖς ὅπλοις ϛομούμενος, καὶ θείᾳ δόξῃ τὸν νοῦν, Πάτερ ἐλλαμπόμενος, ὡς μάχαιρα πιστῶν, ἐϛιλβωμένη δείκνυσαι, καὶ σάλπιγξ τῆς εὐσήμου Ἑορτῆς, τὰ θράση τῶν αἱρέσεων, τμητικῶς συγκόπτουσα, καὶ πάντας διεγείρουσα. Θεοτοκίον.

Ὁ πρὸ αἰώνων, Πατρὶ συναΐδιος, ἐκ σοῦ Θεόνυμφε, σάρκα προσελάβετο, καὶ φύσιν τῶν βροτῶν, θεώσας συνεδόξασε· διό σε σωτηρίας ἀρχηγὸν, καὶ κόσμου ἱλαστήριον, Θεοτόκε Δέσποινα, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ κεκτήμεθα.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μεμνημένος, Ἱεράρχης ὡς ἔνθεος Ὅσιε, πᾶσαν νόησι Γραφῆς, τοῖς ἀγνοοῦσιν Ἀμβρόσιε, Πάτερ τὰ δυσέφικτα, τρανῶς ἐσάφησας.

Μεγίστην χάριν, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος καὶ δύναμιν, σῆς ἐσθῆτος ἐπαφῇ, ποικίλα πάθη Ἀμβρόσιε, Πάτερ ἐθεράπευσας, τῶν προσιόντων σοι.

Ἐν ἀφροσύνῃ, τὴν πρὸς σὲ τὸν φρονήσει ἐμπρέποντα, πλησιάσαι τολμηρῶς, μιαρωτάτην ὁρμήσασαν, θᾶττον ἐθανάτωσας, θείῳ προστάγματι. Θεοτοκίον.

Γένος ἀνθρώπων, ἐκαινούργησας μόνη κυήσασα, τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν Δημιουργὸν τε καὶ Κύριον· ὅθεν σε δοξάζομεν, Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ῥεῖθρον ἐν καρδίᾳ σου, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος Ὅσιε, χαρισμάτων, βρύει καταρδεῦον, τοὺς τῆς Πίστεως αὔλακας.

Ὅλον ἀπεκάθηρας, τὸ ὀπτικὸν τοῦ νοῦ Ὅσιε, καὶ εἰς ὕψος, ἤρθης θεωρίας, τῇ ἐλλάμψει τοῦ Πνεύματος.

Στέφεται τοῖς λόγοις σου, ὥσπερ τιμίοις λίθοις Σοφὲ, ἡ Ἐκκλησία, καὶ διαιωνίζει, τῶν πιστῶν βασιλεύουσα. Θεοτοκίον.

Ἵλεων γενέσθαι μοι, τῷ ἐν πολλαῖς παγέντι Ἁγνὴ, ἁμαρτίαις, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἀσιγήτως δυσώπησον. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Λόγους ζωῆς Πάτερ σοφὲ κεκτημένος, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν καταρδεύεις, καὶ καρποφόρους χάριτι δεικνύεις ἀεί· τῶν αἱρετιζόντων δὲ, κατακλύζεις τὰς φρένας· χάριν ἀναβλύζων τε, ἰαμάτων ἐκπλύνεις, παθῶν παντοίων ῥύπον ἀληθῶς, ἱερομύστα θεόφρον Ἀμβρόσιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸν Προφήτην Ἠλίαν ζηλοτυπῶν, Ἰωάννην ὡσαύτως τὸν Βαπτιστὴν, ἀνδρείως διήλεγξας, Βασιλεῖς ἀνομήσαντας· ἱεραρχίας θρόνον, ἐνθέως ἐκόσμησας, καὶ θαυμάτων πλήθει, τὸν κόσμον ἐπλούτησας· ὅθεν καὶ ταῖς θείαις, συγγραφαῖς κεχρημένος, πιστοὺς ἐπεστήριξας, καὶ ἀπίστους ἐπέστρεψας, ἱεράρχα Ἀμβρόσιε,

Digitized by Google

Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον Πύλην καὶ Κιβωτὸν, τὸ πανάγιον Ὄρος τὴν φωταυγῆ, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον Κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ κόσμου καὶ ἄφεσις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ πάθει ἑώσα τȣ̃ σοῦ Υἱȣ̃, τῷ Σταυρῷ πλησιάζȣσα μητρικῶς, δακρύων προσχύσεσι, λουομένη ἐκραύγαζες· Οἴμοι θεῖε Λόγε! πῶς φέρεις ῥαπίσματα, ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας, Σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον; ὅμως ὑπὲρ γένους, σωτηρίας βροτείου, ἑκὼν ταῦτα ὑφίστασαι. Οὕτω Σῶτερ φιλάνθρωπε, ἡ Θεοτόκος ἐβόα σοι· ἥνπερ προβαλλόμενοι σοὶ, εἰς πρεσβείαν, Δέσποτα αἰτούμεθα, ἵνα πλουσίως παράσχῃς, ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Ὠδὴ δ'. Διὰ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ἱεράρχης ἀνεδείχθης χρισθεὶς τῷ μύρῳ, τῷ τῆς ἱερωσύνης, τελειῶν Ἱερέας, πᾶσι τὴν σωτήριον, δωρούμενος κάθαρσιν.

Συνετήρησας τὴν ποίμνην ἐκ πάσης βλάβης, τῶν ἐναντίων Μάκαρ, καὶ Ἀρείου τὴν πλάνην, πᾶσαν ἀπημαύρωσας, τῷ φέγγει τῶν λόγων σου.

Τῇ τοῦ Πνεύματος δυνάμει τετειχισμένος, τὰ πονηρὰ διώκεις, τῆς κακίας Παμμάκαρ, πνεύματα μὴ φέροντα, τὴν σὴν ἐπιτίμησιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ θελήματι τὰ πάντα δημιουργήσας, δημιουργεῖται θέλων, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων σώζων τοὺς εἰδότας σε, ἁγνὴν Θεομήτορα.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὁ λειμὼν τῶν δογμάτων σου, καὶ θεολαμπὴς σου βίος Πανεύφημε, ὡς συνθέσεως θυμίαμα, κατευωδιάζει τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν.

Ἱερεῖον γενόμενος, καὶ ἱερουργὸς καὶ κάρπωμα Ὅσιε, πρακτικῶς ὁλοκαυτώθης Θεῷ, καὶ προσήχθης θῦμα τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ.

Ὁ οὐράνιος Κύριος, ἐν τῷ στερεώματι τῷ τῆς Πίστεως, ὡς ἀστέρα σε κατέπηξε, δαδουχοῦντα κόσμον τοῖς σοῖς δόγμασι.

Θεοτοκίον.

Μὴ τραπεὶς τῇ θεότητι, ὅλον ἑαυτὸν ὁ Λόγος ἐκένωσε, καὶ ἀνθρώποις προσωμίλησεν, ἐκ σοῦ σάρκα Κόρη προσλαβόμενος.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νοῦν λάμποντα φωτὶ, τῷ αὔλῳ κτησάμενος, ἀπήστραψας ἰαμάτων, καὶ θαυμάτων ἀκτῖνας Ἀμβρόσιε μακάριε.

Ἀνήγειρας σαυτὸν, ἱερὸν καταγώγιον, τοῦ Πνεύματος καταλύσας, τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων, Ἀμβρόσιε θεόπνευστε.

Μεγίστων ἀρετῶν, φωταυγείᾳ λαμπόμενον, ᾐδέσθησαν βασιλεῖς σε, καὶ τὸν ὅρον τῆς γλώττης, τῆς σῆς οὐ παρεσάλευσαν.

Θεοτοκίον.

Βουλήματι τὸ πᾶν ὁ σοφῶς ἐργαζόμενος βουλόμενος ἀναπλάσαι, τοὺς ἀνθρώπους Παρθένε, τὴν σὴν γαστέρα ᾤκησεν.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐν τῇ θείᾳ σου μνήμῃ, ἱερέων θίασος Πάτερ ἀγάλλεται καὶ πιστῶν χορεῖαι, σὺν Ἀγγέλοις αὔλοις εὐφραίνονται, καὶ τρυφᾷ σκιρτῶσα, πνευματικῶς ἡ Ἐκκλησία, ἐν τοῖς λόγοις σου Πάτερ Ἀμβρόσιε.

Γεωργὸς ἀνεδείχθης, τέμνων τὴν τῆς Πίστεως εὐθεῖαν ἄρουραν, καὶ διδασκαλίας, ἐπισπείρων Θεόσοφε δόγματα· καὶ αὐξήσας στάχυν, καρποφορεῖς τῇ Ἐκκλησίᾳ, τὸν οὐράνιον ἄρτον τοῦ Πνεύματος.

Ἀβραὰμ τὴν θυσίαν, καὶ τὴν ἄμεμπτον πίστιν ἐχαρακτήρισας, Ἰσαὰκ ὡς ἄλλον, τὴν ψυχὴν θυσιάσαι προθέμενος, τῷ τοῦ Κτίστου πόθῳ· καὶ μὴ τρωθεὶς τῇ ἀπιστίᾳ, ἐχρημάτισας φίλος τοῦ Κτίστου σου. Θεοτοκίον.

Κόσμου οὖσα προστάτις Μῆτερ ἀειπάρθενε, σύ με κυβέρνησον, καὶ ὁδήγησόν με, εἰς εὐθεῖαν ὁδὸν καὶ κατεύθυνον, πρὸς δικαιοσύνης τρίβους ὀρθὰς τὸν λογισμόν μου, τῆς ψυχῆς τὰς πορείας ἰθύνουσα.

Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ῥώμη σου, εὐφημεῖ τὰ σεπτὰ προτερήματα· φωτοειδὴς ὡς ἀστὴρ γὰρ, πανταχοῦ θαυμάτων τὰς λαμπηδόνας, Ἱεράρχα, ἐπαφῆκας πιστῶς θαυμαζόμενος.

Ὄρθρισας, πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκεῖθεν λαμπρότησι, περιηυγάσθης πλουσίως, καὶ φωτὸς ἐπλήσθης τοῦ θειοτάτȣ, καὶ φωτίζεις τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας ἑκάστοτε.

Σῶμά σου, καὶ ψυχὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, καὶ δεκτικὴν ἀπειργάσω, χαρισμάτων Πά-

Digitized by Google

τερ, τὴν σὴν καρδίαν, ἀνενδότως, τῷ γλυκίῳ προσέχουσαν ἔρωτι. Θεοτοκίον.

Ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου Παρθένε τὰ τραύματα, ἐπισκιάσει σου θείᾳ, καὶ τὸν νοῦν μου λάμπρυνον σκοτισθέντα, ἀμελείᾳ, καὶ κακίᾳ ἐχθροῦ πολεμήτορος.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Λαβὼν τοῦ λόγου σοφὲ, τὸ τάλαντον ὡς θεράπων πιστὸς, καὶ τῇ τραπέζῃ προθεὶς, ἐπολυπλασίασας, καὶ τοῦτο προσήγαγες, καθαρὰν σὺν τόκῳ, τῷ Δεσπότῃ σου Ἀμβρόσιε.

Ἐλάμπρυνας τὴν στολὴν, τὴν ἱερὰν ἐν τοῖς πόνοις σου, καὶ ἀνεδείχθης ποιμὴν, ποίμνης λογικῆς Σοφὲ, ἣν τῇ βακτηρίᾳ σου, τῆς διδασκαλίας, εἰς μονὰς ἐλαύνεις πίστεως.

Ὁ ζῆλός σου Ἠλιοὺ, ζῆλον μιμεῖται Μακάριε· βασιλέα γὰρ πιστὸν, χρανθέντα τοῖς αἵμασιν, ἐλέγξας ἀπήλασας, θείων περιβόλων, τὸ αἰδέσιμον φυλάττων Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Σκέπην καὶ καταφυγὴν, καὶ τεῖχος ὄντως ἀκράδαντον, ἡ πόλις σου σὲ πιστῶς, κεκτημένη Δέσποινα, δυσχερῶν ἐκ θλίψεων, καὶ κινδύνων πάντων, ἐκλυτροῦται ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασι περιαστράπτων, ἀπημαύρωσας Ἀρείου πλάνην, ἱερομύστα καὶ ποιμὴν Ἀμβρόσιε· θαυματουργῶν δὲ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, πάθη ποικίλα σαφῶς ἐθεράπευσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Στίχοι.

Τὸ φθαρτὸν Ἀμβρόσιος ἐκδὺς σαρκίον,
Θείας μετέσχεν ἀμβροσίας ἀξίως.

Ἑβδόμῃ Ἀμβρόσιος ποτὶ ἄμβροτον ἤλυθεν οὖδας.

Οὗτος γέγονεν ἐκ τῆς μεγαλοδόξου πόλεως Ῥώμης, εἷς ὢν τῆς Συγκλήτου, καὶ ἀεὶ τὴν ἀλήθειαν τηρῶν, ἔντε λόγοις καὶ ἔργοις· προσφυῶς γὰρ ζυγός τις ὢν καὶ στάθμη περὶ τὸ δίκαιον, οὐχ ἑτεροκλινῆ ἐν τοῖς προσπίπτουσι ποιούμενος τὴν ἀπόφασιν, ἀλλ' ἀπαρέγκλιτον καὶ ὀρθήν· διά τοι τοῦτο καὶ τὴν ἡγεμονίαν ἐπιστεύθη ἁπάσης τῆς Ἰταλίας παρὰ τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Κώνσταντος, τῶν υἱῶν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. Οὔπω δὲ καταρτισθεὶς τῷ θείῳ Βαπτίσματι, ἀλλ' ἔτι ὢν ἐν τοῖς κατηχουμένοις οὐδέν τι μεῖον εἰς ἀρετὴν καὶ βίου καθαρότητα τῶν μετειληφότων τῶν Μυστηρίων καθίστατο. Ὅθεν καὶ κρίσει τοῦ Βασιλέως Οὐαλεντινιανοῦ, Ἀρχιερεὺς τῆς ἐν Μεδιολάνοις Ἐκκλησίας, κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τοῦ προέδρου τοῦ βίου ἀπολιπόντος, ὁ Ἅγιος Ἀμβρόσιος προχειρίζεται, ὁμοῦ τε τῷ Βαπτίσματι τελεσθεὶς, καὶ κατὰ τὴν τάξιν τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς βαθμοὺς διελθὼν, καὶ ἐπὶ τὸν ἔσχατον προελθών. Καλῶς δὲ τὴν εὐσέβειαν καὶ ὀρθῶς διδάσκων, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πάσης αἱρέσεως ἀμέθεκτον διατηρήσας, καὶ συνήγορος γεγονὼς τοῖς κατὰ Ἀρείου καὶ Σαβελλίου καὶ Εὐνομίου αἱρέσεων ἀγωνιζομένοις, καὶ ὑπὲρ τῆς εὐσεβοῦς Πίστεως διάφορα βιβλία συντάξας, καὶ τὸν Βασιλέα Θεοδόσιον, ἀπὸ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ μιαιφονίας καταλαβόντα τὴν Μεδιόλανον Πόλιν, τῶν θείων εἰσόδων τῆς Ἐκκλησίας κωλύσας, καὶ εἰς ὑπόμνησιν ἀγαγὼν ὧν ἐτετολμήκει, καὶ ὁπόση τις διαφορὰ καθέστηκεν, ἀναμεταξὺ ἱερωμένου τε καὶ λαϊκοῦ καὶ βασιλέως, αὐτὸν διδάξας· καὶ παραινέσας μὴ προπετῶς οὕτω καὶ ἀναιδῶς τῶν θείων κατατολμᾷν, ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνοδώρου.

Στίχ. Χαίρων Ἀθηνόδωρος, εἰ τμηθῇ ξίφει,
Ἀφῃρέθη τὸ πνεῦμα καὶ πρὸ τοῦ ξίφους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας ὁρμώμενος, τὸν μονήρη βίον ἀρχῆθεν ἀναλαβών. Διαβληθεὶς δὲ, παρέστη τῷ ἄρχοντι Ἐλευσίῳ· καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τείνεται μέσον δύω στύλων, καὶ λαμπάσι καταφλέγεται κατὰ πάντων τῶν τοῦ σώματος μερῶν· καὶ βώλοις σιδηροῖς πυρωθεῖσι τὰς μασχάλας αὐτοῦ διακαίεται, καὶ τοῖς μυκτῆρσιν ὄγγίνους εἰσδέχεται, καὶ ἐν χαλκῷ τάπητι πυρωθέντι ἁπλοῦται, ὃν παραδόξως ἐκ καυστικοῦ μετέβαλεν εἰς ψυχρότατον· καὶ αὖθις χαλκῷ ταύρῳ πυρωθέντι ἐμβάλλεται· καὶ ἐκ πολλῶν ἑτέρων βασάνων δι' ἐπιστασίας ἁγίων Ἀγγέλων λυτροῦται. Ὅθεν καὶ πρὸς τὴν πίστιν ἐπισπᾶται ἄνδρας πεντήκοντα, καὶ αὖθις τριάκοντα. Ἐπεὶ δὲ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἐδέξατο, ὁ μέλλων τοῦτον τέμνειν παρείθη, καὶ ὡς νεκρὸς κατέπεσε, τῆς χειρὸς αὐτοῦ σὺν τῷ ξίφει ἀπὸ τοῦ ὤμου πεσούσης· καὶ μηδαμῶς αὐτῷ οὔτε προσεγγίσαι τολμήσαντος, αὐτὸς ὁ Ἅγιος ἐπευξάμενος, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεόφυτος, ἐν τῇ θαλάσσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Θανὼν ὁ Νεόφυτος ὑδάτων μέσον,
Παρ' ὑδάτων ζῇ μυστικῶν διεξόδους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δομέτιος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Δὸς Δομέτιε Χριστομάρτυς καὶ λάβε.
Δὸς τὴν κεφαλὴν, καὶ λάβε στέφος μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἰσίδωρος, Ἀκεψιμᾶς, καὶ Λέων πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Διττοῖς συνάθλοις Ἰσίδωρε συμφλέγου·
Ἴσων γὰρ αὐτοῖς δωρεῶν Θεοῦ τύχῃς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀμμοῦν Ἐπίσκοπος Νητρίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Digitized by Google

Στίχ. Ἀμμοῦν πατρὸς κατεῖδε Νητρία τρία·
Κόσμου φυγὴν, ἄσκησιν, ἔξοδον βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Γαϊανὸς καὶ Γάϊος, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Ἂν καὶ καμίνου Γάϊε βληθῇς μέσον,
Σοῦ Γαϊανὸς οὐκ ἀφέξομαι λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τριακόσιοι Μάρτυρες, οἱ ἐν Ἀφρικῇ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Δόξης ὑπὲρ σῆς, ὦ Τριὰς, τετμημένην,
Διπλοτριπλῆν δέχου με ἑξηκοντάδα.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, κατὰ τοὺς καιροὺς ὑπῆρχον Ζήνωνος Βασιλέως Ῥωμαίων. Τὴν δὲ τῆς Ἀφρικῆς ἀρχὴν Ὀνώριχος, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτὴν Γιζερίχου κατεῖχεν, Ἀρειανὸς ὤν. Ὃν οἱ τῆς αἱρέσεως Ἀρείου ἐπίσκοποι, Κύριλλός τε καὶ Βυλιμάνδης, (ἐν ἄλλ. Βιλινάρδης), πείσαντες διωγμὸν μέγαν κατὰ τῶν Ὀρθοδόξων κινῆσαι, τοιοῦτον ἀνεῤῥίπισεν, ὡς ὑπερβῆναι καὶ τοὺς κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ κινηθέντας. Ἐκ πασῶν γὰρ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ πόλεων, δεκαπέντε τυγχανουσῶν, πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκδιωχθῆναι προστάττει, πρότερον τῶν τῆς Ἐκκλησίας ἱερῶν τε καὶ ἐπίπλων ἀφαιρεθέντων. Εἶτα μίαν Ἐκκλησίαν οἱ ὀρθόδοξοι καταλαβόντες, τὴν μυστικὴν ἐκεῖσε λειτουργίαν ἐπετέλουν. Ὅπερ γνόντες οἱ Βάρβαροι, περιέσχον αὐτήν· καὶ ξύλα κομίσαντες, καὶ λοιπὴν ὕλην ξηρὰν ἐνεγκόντες περὶ αὐτὴν, ὑφῆψαν, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν κατέκαυσαν σὺν πᾶσι τοῖς Θεὸν ὑμνοῦσιν. Ὀνώριχος δὲ, τοῦτο ἀποδεξάμενος, προσέταξε, τοὺς μὴ ἀναβαπτιζομένους τὸ ἀρειανικὸν βάπτισμα, παραυτίκα ἀναιρεῖσθαι. Καὶ ὅσοι μὲν τὰ τῶν βασανιστηρίων κολάσεων φόβητρα φέρειν οὐκ ἠδύναντο, φυγῇ τὴν σωτηρίαν ἐκέρδαινον, χώρας ἀπολιπόντες καὶ οἴκους. Ὅσοι, δὲ ἐῤῥωμένοι, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ὑπῆρχον, προθύμως μάλα πρὸς τὸν τῶν κολάσεων θάνατον ἐξέδωκαν ἑαυτούς.

Τριακόσιοι δὲ σὺν αὐτῷ ἐν Καρχηδόνι μηνυθέντες, μὴ συμφρονεῖν ἑλόμενοι Ἀρειανοῖς, κεφαλικὴν ὑπέσχον τιμωρίαν. Τοῖς δὲ ἱερεῦσι μείζονας ἐπενόουν. Δύω γὰρ αὐτῶν κατέπρησαν, ἑξήκοντα δὲ τοὺς λογιωτέρους ἐγλωσσοτόμησαν ἐξ αὐτῶν τῶν κιονίδων· οἳ καὶ διασπαρέντες ἐν πάσῃ τῇ ὑπὸ Ῥωμαίους γῇ, τὴν τοῦ Θεοῦ μεγίστην ἐν αὐτοῖς θαυματουργίαν ἄνευ γλώττης ἐκήρυττον, ἀπταίστως τε καὶ τρανῶς τὰ λεγόμενα, διαρθροῦντες, ὡς καταπλήττεσθαι τοὺς ὁρῶντας καὶ ἀκούοντας τούτων. Ἐξ ὧν εἷς τις, μετὰ τὴν χάριν τῆς ἐν Χριστῷ ὁμολογίας, ὀλισθήσας εἰς σαρκικὴν ἁμαρτίαν, τὴν θείαν χάριν ἀποστῆναι πεποίηκεν ἀπ' αὐτοῦ. Περὶ τούτων οὐκ ὀλίγοι συγγραφεῖς καὶ ἱστορικοὶ διηγήσαντο. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὑπὸ Βανδήλων (Οὐανδάλων) ἐν Ἀφρικῇ τοῖς ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ τὸν Θεὸν Λόγον ὁμολογοῦσι Χριστιανοῖς ἐτολμήθησαν.

Ἐν δὲ τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ, κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, Σουνίλδη ἡ γαμετὴ τοῦ τὴν Ῥώμην κατέχοντος Ῥηγὸς Ὀδοάκρου, τὰ ὅμαια νοσοῦσα περὶ τὴν Πίστιν, μίαν τινὰ τῶν πολιτίδων γυναικῶν ἠνάγκαζε τὸ τῶν Ἀρειανῶν ἀναβαπτισθῆναι βάπτισμα. Ὡς δὲ πείθειν οὐκ εἶχε, καὶ ἄκουσαν εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ Ἐπισκόπου Μεδιολάνων βαπτισθῆναι εἰσήγαγεν. Ἡ δὲ, ὡς ἀνῆλθεν ἐκ τῆς κολυμβήθρας, δύω τῷ Ἐπισκόπῳ ὀβελοὺς παρασχοῦσα, Ἰδοὺ, φησὶν, ἀπέχεις τὸν μισθὸν τοῦ βαλανείου. Ὀργισθεῖσα οὖν ἡ Σουνίλδη, παραυτίκα ὁλόκαυτον αὐτὴν ἐποίησεν· ἧς ὁ ἀνὴρ φοβηθεὶς αὐτόμελος ἧκε, καὶ ἀνεβαπτίσατο εἰς τὴν θρησκείαν Ἀρείου. Ὀχούμενος δὲ ἵππῳ, καὶ γενόμενος ἐν εὐκτηρίῳ πρὸ τῆς πόλεως, ὑπὸ σκηπτοῦ πεσόντος ἐνεπρήσθη, καὶ ἐπειράθη, ὡς ἡ τοῦ Θεοῦ κρίσις δραστικωτέρα τοῦ προσκαίρου πυρὸς αὐτῷ γέγονεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Ἰγνάτιος, ὁ πλησίον τῶν Βλαχερνῶν κείμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Πλήρης ἀπῆλθες πράξεων χρηστῶν Πάτερ.
Ἐκ τȣ ματαίȣ καὶ κακῶν πλήρȣς βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Μοναχοῦ, τοῦ Ὑποτακτικοῦ.

Ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν οὗτος, ἐν τοῖς κατὰ κόσμον οὔτε περιφανὴς γέγονεν, οὔτε πάλιν πένης, ἀλλὰ τῶν γονέων αὐτοῦ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων, τὰ ἱερὰ ἐδιδάσκετο γράμματα. Εἰς ἡλικίαν δὲ αὐτῷ ἐλάσαντι, ἔδοξε συμφέρον τὸν κόσμον καταλιπεῖν, καὶ εἰς ἓν τῶν εὐαγῶν Σεμνείων τῆς Πόλεως τῆς ἰδίας εἰσελθεῖν· καὶ ἀμφιασάμενος τὸ ἅγιον καὶ Ἀγγελικὸν σχῆμα, ἠγωνίζετο πάσας τὰς ἀρετὰς μετελθεῖν. Καὶ τοσοῦτον ὑπερηκόντισε πάντας τοὺς ἐν ἐκείνῳ τῷ Σεμνείῳ δοχεῖον τῶν ἀρετῶν γενόμενος, ὡς καὶ ἑτέρας ἐργασίας μεγάλας καὶ φοβερὰς προσλαβέσθαι. Ποτὲ γὰρ αὐτοῦ, μεθ' ἑτέρων ἀδελφῶν, πίσσαν ἐν χαλκείῳ διαλύσαντος, καὶ ταύτης εἰς ὕψος ἀρθείσης ἐν τῷ καχλάζειν καὶ ἐκχεομένης, ὁρῶν ὁ Παῦλος τὴν τῆς πίσσης ἀπώλειαν, ὡς οὐδὲν παρέκειτο ξυλάριον ἢ ἕτερόν τι ἐπιτήδειον πρὸς τὸν βρασμὸν, τὴν χεῖρα γυμνώσας, εἰς τὸ χαλκεῖον ἐχάλασε· καὶ τὴν πίσσαν διαταράξας, καὶ εὐφυῶς καχλάζουσαν καταπαύσας, ἐξήγαγε σῶαν καὶ ἀβλαβῆ, μήτε τὴν ὄψιν μολύνας, μήτε τῆς χειρὸς ἢ τοῦ βραχίονος προσλαβομένων τὶ τὸ σύνολον. Τοῦτο οἱ σὺν αὐτῷ ἀδελφοὶ θεασάμενοι, ἐξέστησαν. Καὶ οἱ μὲν τῶν ἀδελφῶν, ὡς ἕνα τῶν θεοφόρων ἐλογίζοντο καὶ ἐτίμων, οἱ δὲ παντελῶς ἠπίστουν· ἐκεῖνος δὲ γῆν, καὶ σποδὸν, καὶ ὀδωδότα κύνα ἑαυτὸν ἐκάλει· Καὶ ὡς ταῦτα ἔλεγεν, ἀπεστάλη εἰς διακονίαν ἐπὶ χρόνον τινά.

Τότε ὁ προεστὼς, τοὺς εὐλαβεστέρους τῶν ἀδελφῶν συλλεξάμενος εὐχὴν, ἐπιτελουμένην σὺν σκληραγωγίᾳ πολλῇ, ἐπὶ ῥηταῖς ἡμέραις ἐποιοῦντο περὶ τοῦ Μοναχοῦ Παύλου, λέγοντες οὑτωσί· Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, καθὼς ἐστὶ χωρητὸν ἰδεῖν, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Παῦλον, ἄρα εἰς ποῖα μέτρα ἔφθασε, καὶ ποῦ κατετάγη. Ὁ δὲ τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν Κύριος ᾠκονόμησε, μιᾷ τῶν νυκτῶν τοὺς ἀδελφοὺς ἀφυπνώσαντας, νεύσει Θεοῦ ἁρπαγῆναι εἰς Παράδεισον ποικίλον καὶ πάντερπνον· καὶ τοσαύτης ἐμφορηθῆναι εὐωδίας καὶ τέρψεως, ὅσον οὐδὲ εἰπεῖν δυνατόν. Ἐκπληττομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ θεάματι τούτῳ, ἔδοξε καὶ τὸν μοναχὸν αὐτοῖς φανῆναι Παῦλον, προσπεσόντα καὶ πάντας ἀσπαζόμενον. Ὡς δὲ καὶ ἐπυνθάνοντο, μαθεῖν θέλοντες, τί τὸ ὁρώμενον, ἤκουσαν τοῦ Παύλου λέγοντος μετὰ πολλῆς τῆς ταπεινώσεως· Ὁ μὲν Παράδεισος τοῦ Θεοῦ ἐστὶν, Ἀδελφοὶ, καὶ δι' ἡμᾶς οὗτος γέγονεν· ὅτι δὲ δι' ἐμὲ διὰ τῆς πρὸς Θεὸν ἐντεύξεως ἠθελήσατε ἕως τῶν ὧδε ἀφικέσαι, πάρειμι καὶ αὐτός· πλὴν ἀδεῶς λάβετε ἐξ αὐτοῦ ἕκαστος, ὅπερ ὡς ὑπερέχον τῶν ἄλλων δοκεῖ, καὶ ὡς ἐφετὸν, καὶ πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ· ἕτερον δὲ ἐν τῇ ἀνατεθείσῃ μοι διακονίᾳ ἐξαποστείλατε· ἐμὲ γὰρ οὐκέτι θεάσεσθε. Οἱ δὲ τὸν Παῦλον κατασπασάμενοι, καὶ λαβόντες ὁ μὲν ἄνθος, ὁ δὲ κλάδον, ἄλλος φύλλα τερπνότατα, ἕτεροι βότανας, ἐξῄεσαν· καὶ τὸν ὕπνον ἅπαντες ὁμοῦ ἀποτιναξάμενοι, καὶ εἰς ἓν συνελθόντες, διηγοῦντο εὐφραινόμενοι καὶ δοξάζοντες τὸν Θεόν. Ὁ μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις ὑπεδείκνυεν, ὅπερ ἐκεῖθεν ἔλαβεν, ὁ δὲ ἔλεγεν εἰληφέναι τόδε, ἐδείκνυε δὲ οὐδέν· ἕτερος δὲ διεβεβαιοῦτο ἐφ' ἱκανὸν τὴν εὐωδίαν φέ-

Digitized by Google

ρειν ἐν ταῖς ῥισὶν, οὗπερ αὐτοχείρως ἐκεῖθεν ἐδράξατο, εἰ καὶ μηδὲν ἐπεφέρετο.

Ὁ δὲ μακάριος Παῦλος ἐκεῖθεν ἀπαναστὰς, ἐν ᾗ δηλονότι διακονίᾳ ἀποσταλεὶς προσήδρευε, πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα ᾤχετο. Καὶ τοὺς ἐκεῖσε τόπους καταλαβὼν, καὶ προσευξάμενος, εἰς Κύπρον ἀφίκετο. Ἐν ὄρει δὲ ὑψηλῷ τῆς νήσου χρόνους πολλοὺς διατελέσαντος, οὐκ ὀλίγοι πρὸς αὐτὸν συνέρρεον. Καὶ τῆς φήμης πανταχόθεν διαδοθείσης καὶ διαδραμούσης, ἐκεῖθεν ἀνεχώρησε. Καὶ πρὸς τὰ τῷ Βυζαντίῳ παρακείμενα μέρη παραγενόμενος, κἀν τούτοις εὐαρεστήσας, φωνῆς ἐκεῖθεν ἀξιοῦται, ὡς ὁ θεσπέσιος πάλαι Μωϋσῆς· Ἀνάβηθι Παῦλε εἰς τὸ ὄρος, καὶ τελεύτα. Εἰς ἓν τοίνυν τῶν ὑψηλῶν ὀρέων ἀνελθὼν, ἐγχωρίως Π α ρ η γ ο ρ ί α ὀνομαζόμενον, τῷ Θεῷ προσεκύνησε· καὶ μικρὸν ἐν τούτῳ ἐπιβιοὺς, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρίσκου, Μαρτίνου, καὶ Νικολάου· ὧν ὁ μὲν λιμῷ, ὁ δὲ πέλυξι κατακοπεὶς, ὁ δὲ τρίτος διὰ πυρὸς, ἐτελειώθησαν. Ἡ δὲ σύναξις αὐτῶν τελεῖται πλησίον τοῦ τείχους τῶν Βλαχερνῶν.

Στίχ. Λιμῷ θανόντα Πρῖσκον ἄρτου γηΐνου,
Ὁ Χριστὸς ἄρτον ψωμιεῖ τῶν Ἀγγέλων.

Πέλυξι συγκόπτουσι Μαρτίνου κρέα,
Κρεῶν μακέλλαις δυσσεβεῖς ἀνθρωπίνων,

Ἐξῆλθε δόγμα δαίμοσι πλάνης θύειν,
Οἷς Νικόλαε μὴ θύων, εἰς πῦρ θύῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὰ Ἐγκαίνια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Κουράτορος.

Ἧς ταῖς ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὁ θεῖος φθόγγος, τῶν σῶν δογμάτων Πάτερ πάνσοφε, ὥσπερ ἀστραπὴ διῆλθε πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ θαυμάτων ἡ ἐπίδειξις, ὡς φῶς ἐξήστραψε, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας λαμπρύνουσα.

Νομοθεσίας, ταῖς τοῦ Σωτῆρος σὺ ἑπόμενος, Πάτερ, τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐμμελῶς, ὡς οἰκέτης ἀγαθώτατος, ἐπολυπλασίασας, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιούμενος.

Ἀναστομώσας, τὴν θεολόγον σου διάνοιαν, ῥεῖθρα, ἱερῶν δογμάτων ποταμηδὸν, ἐπαφῆκας καταρδεύοντα, πιστῶν τὸ πλήρωμα, ἱερομύστα Πάτερ Ἀμβρόσιε.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ Παρθένε, ἐν τῇ γαστρί σου σὺ συνέλαβες, Λόγον, τοῦ Πατρὸς συνάναρχον καὶ σαρκὶ, ἀπεκύησας δωρούμενον, πᾶσιν ἀνάκλησιν, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ πεσοῦσι Παναμώμε.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀκηλίδωτον ὤφθης, ἀρετῶν Θεομάκαρ, ἀξίως ἔσοπτρον, καθαρὰς τὰς ἐμφάσεις, τῆς πίστεως δεικνύον, καὶ φωτίζον τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σοῦ ὁ βίος Θεόφρον, ὑποτύπωσις ὤφθη, Ἀρχιερέων σαφῶς, καὶ ὅρος Ὀρθοδόξων, τῶν πίστει μελῳδούντων, καὶ Θεῷ ἐκβοώντων ἀεί· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέτριος μὲν τὸν τρόπον, ὑψηλὸς δὲ τὸν λόγον, Πάτερ Ἀμβρόσιε, αἰδέσιμος τὸν βίον, καὶ πίστει ἀνεδείχθης, ἀκλινὴς ἐν τῷ ψάλλειν σε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ, νῦν ἐκδυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ηʹ. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Νεκρώσας τὰ μέλη καὶ νεκρὸν, σαρκὸς τὸ φρόνημα, ἀπεργασάμενος, ψυχὴν ἐζώωσας Ὅσιε, καὶ πηγὴν θαυμάτων ἔβλυσας, τοῖς νεκρωθεῖσιν ἐκ παθῶν, ζωὴν παρέχουσαν τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἔγνως τὴν μετάθεσιν Σοφὲ, τὴν ἐκ τοῦ σώματος, θείῳ ἐν Πνεύματι, προφητικώτατα· ταύτην γὰρ, τοῖς συνοῦσι διεσάφησας, καὶ ἐν χαρᾷ πρὸς οὐρανὸν, βοῶν ἀνέδραμες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σῶμα καὶ καρδίαν καὶ τὸν νοῦν, προκαθηράμενος, παθῶν συγχύσεως, πυρφόρον ἔλλαμψιν ἄνωθεν, εἰσεδέξω τὴν τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ οἱ θεῖοι μαθηταὶ, βοῶν Ἀμβρόσιε. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον ἀποκυήσασα, τὸν τὰ ἐπίγεια Πάναγνε, οὐρανοῖς ἐπισυνάψαντα, καὶ τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, πᾶσι παρέχοντα τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ἀπαθείας ὄργανον ἐδείχθης, τῶν παθῶν κοιμίζον τὰς ὀρέξεις, καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, κραυγάζειν διεγεῖρον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας πρόξενον ἐκτήσω, τὴν τοῦ λόγου δύναμιν Παμμάκαρ, δι' ἧς ἐτράνωσας ἡμῖν, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀρρήτως ἐκ Παρθένου, σάρκα προσλαβόντα, βροτοῖς ὁμοουσίως.

Ἰαμάτων βρύουσα σταγόνας, τῶν σῶν διδαγμάτων αἱ νεφέλαι, ἐξ ὧν ἀρδεύονται πιστῶν,

Digitized by Google

καρδίας τῶν βοώντων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζει σε Σεμνὴ τάξις Ἀγγέλων, μεγαλύνει σε γηγενῶν φύσις· ἐν σοὶ γὰρ εὕρομεν χαράν, οἱ πίστει σε ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
» λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
» τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
» τὸν Κύριον ἀνύμνουν, καὶ ἐδοξολόγουν, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἴδες γεγονὼς ἐν ἐκστάσει, τὰ δι' αἰῶνος τοῖς Ἁγίοις, Πάτερ ἀποκείμενα γέρα· πρὸς ἃ μετέβης, ἀποληψόμενος, τῶν σῶν καμάτων ἔνδοξε, τὰς ἀντιδόσεις εὐφραινόμενος.

Ὥριμος ὡς βότρυς θεόφρον, ληνοῖς τοῖς ἄνω ἐπαξίως, ἀπεθησαυρίσθης πηγάζων, ἀθανασίας οἶνον Ἀμβρόσιε, καὶ ἰαμάτων χάριτος, τοῖς εὐσεβῶς σοι προσπελάζουσιν.

Σοφίᾳ καὶ χάριτι λάμπων, ἱερομύστα, καὶ ποιμένων, μέσον ἐξαστράπτεις δογμάτων, ὀρθοδοξίᾳ Πάτερ Ἀμβρόσιε· διὸ πίστει καὶ πόθῳ σε, ὕμνοις ἀξίως μακαρίζομεν.

Ἡμεροφαῆ σε ἀστέρα, ἡ Ἐκκλησία κεκτημένη, σκότος διαφεύγει παντοίας, Παμμάκαρ πλάνης καὶ ταῖς λαμπρότησι, τῶν ἱερῶν δογμάτων σου, αὐγαζομένη μακαρίζει σε.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι βοῶμεν Παρθένε, περιχαρῶς τοῦ Ἀρχαγγέλου· Χαῖρε τῆς κατάρας ἡ λύσις, δεινῶν παντοίων, χαῖρε ἡ λύτρωσις, ἡ τοὺς βροτοὺς θεώσασα, τῇ ὑπὲρ νοῦν κυοφορίᾳ σου.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐδείχθης ὡς ἐλαία Πάτερ σοφέ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου κατάκαρπος, ἐξ ἧς σοφῶς, ἔπλησας λαμπάδα τῶν ἀρετῶν, μεθ' ἧς καὶ εἰσελήλυθας, ἐν τῇ εὐωχίᾳ τῶν οὐρανῶν, ἐν οἷς συναπολαύεις, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, τῆς ἀκηράτου καὶ ἀΰλου ζωῆς.

Λιπάνας τὴν ψυχήν σου ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκρατείας ἐδείχθης διδάσκαλος, καὶ τῆς σεπτῆς, ἀρχιερωσύνης μυσταγωγός, τοῦ βίου ὑποτύπωσις καὶ τῆς Ἐκκλησίας φωταγωγός, καὶ στήλη τῶν δογμάτων, αἱρέσεων τὴν πλάνην, ἀδιαλείπτως στηλιτεύουσα.

Πεπλήρωκας τὸν δρόμον Πάτερ σοφέ, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας ἄμεμπτον, καὶ εἰς μονὰς ἔφθησας καὶ λήξεις τῶν οὐρανῶν, ἐν οἷς σοι καὶ ἀπόκειται, στέφανος, καὶ δόξα τῶν ἀμοιβῶν· ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, οἰκτείρησον καὶ σῶσον, ἐξ ἐπηρείας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὠράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός, ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὀρθοδοξίας πρόμαχος, βάσις τῆς Ἐκκλησίας, Ἀρχιερέων ἔρεισμα, καὶ σοφὸς Ποιμενάρχης, Ἀμβρόσιε ἀνεδείχθης, πρὸς νομὰς εὐσεβείας, καθοδηγῶν τὸ ποίμνιον, ἀτιθάσσους ὡς θῆρας, ἀποσοβῶν, κακοδόξων φάλαγγας θεοφάντορ, τρανῶν τὸ ὁμοούσιον, τῆς ἁγίας Τριάδος.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θαῦμα φρικτὸν Πανάμωμε! ὅτι τὸν πρὸ αἰώνων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκλάμψαντα, ὁμοούσιον Λόγον, γεγέννηκας ἀπορρήτως· ὅθεν σε Θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, ἀληθῶς καὶ κυρίως, ὡς ἀληθῆ, τῷ Θεῷ μητέρα· ὃν ἐκδυσώπει, αὐτὸν Θεομακάριστε, ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῆς Συλλήψεως τῆς Ἁγίας Ἄννης· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πνευματικὴν νῦν χορείαν δεῦτε κροτήσωμεν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντες, Προεόρτια δῶρα, προσάξωμεν ἐκ πόθου, αἶνον δεκτόν, τῷ τοῦ

γένους καυχήματι, τῇ Θεοτόκῳ, γεραίροντες τὴν αὐτῆς, παρ' ἐλπίδα θείαν Σύλληψιν.

Ἐν παραδείσῳ ἡ Ἄννα τὰ εὐαγγέλια, τοῦ παρ' ἐλπίδα πᾶσαν, ὑποδέχεται τόκου, τῆς μόνης Θεονύμφου, δηλοῦσα τρανῶς, ὡς τρυφήσεως κρείττονος, καὶ ἀπολαύσεως τύχοιμεν οἱ πιστῶς, τὸν καρπὸν αὐτῆς γεραίροντες.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Τῶν οὐρανίων χαρίτων, Πάτερ γευσάμενος, τῶν ἐπιγείων πάντων, ἀπεστράφης ἡδέων, τὴν μέθεξιν ἐνθέως· ὅθεν ἀεί, τῆς γλυκείας Πατάπιε, τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐκεῖθεν κατατρυφῶν, ἀπολαύσεως, ἀνύμνεις Χριστόν (*).

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πάτερ Πατάπιε σαρκὸς, τὰς ὁρμὰς ἀσκήσεως, καταμαράνας πυρσεύμασιν, ἔρημον ᾤκησας ὡς Ἠλίας πάλαι, τὸν νοῦν καθηράμενος, ἀπαύστοις πρὸς τὸ Θεῖον ταῖς νεύσεσι· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Πατάπιε χοροῖς, Ἀσκητῶν ἠρίθμησαι, τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, καὶ κατεσκήνωσας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἔνθα πέφυκε· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Πατάπιε φωστήρ, ἐξ Αἰγύπτου ἔλαμψας, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμψεσι, ψυχοφθόρων νόσων, ἀπελαύνων ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πανύμνητε Δέσποινα ἐλπὶς, τῶν πιστῶν καὶ στήριγμα, καταφυγὴ καὶ βοήθεια, σὲ ἱκετεύομεν· Ἐκ παντὸς κινδύνου, τοὺς δούλους σου φύλαττε, τοὺς πίστει προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου, αὐτῷ πρεσβεύουσα, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ Ἀμνὰς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνῳδοῦσα ἔλεγε· ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδυ, γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν Προεόρτιος, καὶ τοῦ Ἁγίου, φέροντες ὁμοῦ τήνδε τὴν Ἀκροστιχίδα, ἄνευ τῶν Εἱρμῶν.

Χαρᾶς ἀνοίγει Χριστὸς ἡμῖν τὰς πύλας.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Δεῦτε Λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
» τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαν-
» τι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων,
» ὅτι δεδόξασται.

Χαρᾶς ἡμῖν, σήμερον προκαταγγέλλονται, ταμεῖα διανοίγεσθαι, καὶ ἀποκλείεσθαι, τῆς κατάρας αἱ λῦπαι, ἐν τῇ θείᾳ Συλλήψει, τῆς θεομήτορος.

Ἄνθη τερπνά, σήμερον πιστοὶ δρεψάμενοι, ἐνθέων λόγων πλέξωμεν, τὸν προεόρτιον, στέφανον ἐγκωμίων, τὴν Παρθένον αἰνοῦντες, ἐν τῇ συλλήψει αὐτῆς.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ῥώμην σοφὲ, καὶ θείαν δύναμιν ἄνωθεν, ἐκ βρέφους ἐνδυσάμενος πρὸς τῆς ἀσκήσεως, τοὺς ἀγῶνας προθύμως, καὶ πόνους ἀπεδύσω, Πάτερ Πατάπιε.

Ἀποβαλὼν, ἅπασαν τὴν τῶν προσκαίρων ζωὴν, καὶ κόσμον ἀρνησάμενος, τὴν ὑπερκόσμιον, νῦν ἀπείληφας δόξαν, ἧς ἔτυχες ἀσκήσει, σοφὲ Πατάπιε.

Θεοτοκίον.

Γένος βροτῶν, σήμερον τῆς ἀναπλάσεως, μηνύματα εἰσδέχεται, καὶ εὐαγγέλια, τὰ τῆς υἱοθεσίας, ἐν τῇ σῇ παρ' ἐλπίδα, Συλλήψει Ἄχραντε.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Θεοφάνους.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τοῦ φαιδροῦ σου βίου τὰ φαιδρὰ, μέλλων κατορθώματα, ἀνευφημεῖν, ἐκδυσωπῶ σε Ὅσιε, αἴγλην φωτοδότιδα, οὐρανόθεν μοι δωρηθῆναι ἱκέτευε, νέφος ἐκμειοῦσαν, τὸ τῆς ἀγνωσίας μου Πατάπιε.

(*) Τὰ ἀνωτέρω τρία Προσόμοια μετεγράφησαν ἐνταῦθα ἔκ τινος χειρογράφου παλαιοῦ εἰς μεμβράναν. Εἰσὶ δὲ ἀναμφιβόλως τὰ Προσόμοια ταῦτα ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ὑμνῳδοῦ Γεωργίου, ὅς τις καὶ τὸν ἐφεξῆς Προεόρτιον Κανόνα ἐποίησε, συνενώσας ὁμοῦ καὶ τὸν τοῦ Ὁσίου.

(*) Ἡ Ἀκροστιχὶς αὕτη, ὡς ὁρᾶται, οὐδὲν περὶ τοῦ Ὁσίου διαλαμβάνει, καί τοι ἐμπεριέχουσα ἐν ἑαυτῇ καὶ τὸν ταύτου Κανόνα.

Digitized by Google

Αἰγυπτίους πρὶν ὁ τῷ βυθῷ, κρύψας θείῳ νεύματι, ὡς ἐκ βυθοῦ, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, σὲ ἀναλαβόμενος, κατεφώτισε θεϊκαῖς ἐπιγνώσεσι, καὶ ὀλοφαῆ σε, ἔδειξεν ἀστέρα Πάτερ Ὅσιε.

Τῆς σαρκὸς τὰ πάθη χαλινῷ, μάκαρ τῆς ἀσκήσεως, δουλαγωγῶν τῆς ἀπαθείας ἔρωτι, ὤφθης καθαρώτατον, οἰκητήριον τοῦ Θεοῦ διὰ πίστεως, καὶ χειμαζομένων, εὔδιος λιμὴν Πάτερ Πατάπιε. Θεοτοκίον.

Τῆς ἀρχαίας λύτρωσιν ἀρᾶς, κόσμῳ παρεχόμενος, ὁ Λυτρωτὴς, ἐκ σοῦ Παρθένε τίκτεται, ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ τὸν Ὅσιον, ἀναδείξας Πατάπιον, κρήνην ἰαμάτων, πᾶσι τοῖς πιστῶς αὐτῷ προστρέχουσιν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Σαλπίσωμεν φαιδρῶς εὐσήμως σήμερον, ἐνθέως καλοῦντες τὴν κτίσιν πᾶσαν, προεόρτιον εἰς αἴνεσιν, τῆς παναγνου Μητρὸς θείας Συλλήψεως.

Αἱ θεῖαι δωρεαὶ καὶ τὰ χαρίσματα, προτείνονται σήμερον τοῖς ἀνθρώποις, δηλουμένης τῆς Συλλήψεως, τῆς αἰτίας τῶν ξένων χαρισμάτων Χριστοῦ.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Νεάζων τῆς ψυχῆς τῷ τόνῳ Ὅσιε, ἀρχαῖον πολέμιον διὰ πόνων, τῆς ἀσκήσεως κατέβαλες, καὶ τὰ τούτου διήλεγξας δολεύματα.

Οἱ πόνοι σου σοφὲ τῶν ἀντιδόσεων, τῶν θείων ἐνέχυρον ἀσφαλείας, τῶν θαυμάτων τὴν ἐπίλαμψιν, ἐν τῷ βίῳ παρέσχον σοι Πατάπιε. Θεοτοκίον.

Ἔλυθη τῶν βροτῶν ἡ πρώην στείρωσις, τῶν ἔργων λαμψάντων νῦν τῶν ἐνθέων, παρ' ἐλπίδα προελθούσης σου, ἐκ τῆς ἀγόνου καὶ στείρας Πανύμνητε.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Δακρύων ἀναβλύσεσι, καταρδεύσας ἄριστα, τὴν ψυχικήν σου αὔλακα, σῖτον θείων ἤνεγκας πράξεων, ἀποθήκαις ταῖς ἄνω συντηρούμενον.

Ἀγάπην ὁπλισάμενος, ὥσπερ ξίφος Ὅσιε, καὶ θυρεῷ σκεπόμενος, τῆς ἐνθέου σου ταπεινώσεως, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη ἐξηφάνισας.

Λειμῶσι τῆς ἀσκήσεως, καθάπερ κρίνον ἤνθησας, εὐωδιάζων Ὅσιε, τὰς καρδίας τῶν ἀνυμνούντων σε, καὶ τελούντων σου πίστει τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ἀγκάλαις ἐποχούμενος, τῆς Τεκούσης Κύριε, τὰ τῆς Αἰγύπτου εἴδωλα, δυναστείᾳ τῇ σῇ συνέτριψας, ἐξ ἧς πλῆθος Ὁσίων ἀνεβλάστησεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρῖνον Κύριε, ἡ
» τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Πάθη τοῦ σώματος, θεομακάριστε, Πάτερ ἐξήρανας, δακρύων ῥεύμασι, καὶ ἰαμάτων ποταμοὺς, Πατάπιε ἀνέβλυσας· ὅθεν προσερχόμενοι, τῷ τιμίῳ λειψάνῳ σου, χάριν τε καὶ ἔλεος, προφανῶς ἀρυόμεθα, τιμῶντές σου τὴν μνήμην ἀξίως, πίστει θερμῇ Θεομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν πτωχείαν τοῦ Λόγου τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβὼν, ἡγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον Μακάριε· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος Ὅσιε, τῶν Μοναστῶν ἐδείχθης, διδάσκαλος ἔνθεος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας, τοῖς ἐνθέοις λογίοις σου, θεοφόρε Πατάπιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ πύλη ἡ ἄβατος, νῦν ἀποτίκτεται (*), ἡ πόλις ἡ πάμφωτος, λάμψαι προέρχεται·

(*) Γραφόμενον πρότερον, ἔν τε τοῖς τετυπωμένοις καὶ τοῖς χειρογράφοις Μηναίοις, ἀποτίθεται, διωρθώθη ἐνταῦθα εἰς τὸ, ἀποτίκτεται, καθ' ὁμοιότητα Ἄσματος ἑτέρου, τὴν αὐτὴν ἔχοντος ἔννοιαν. Καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον, κτλ. (Σεπτεμβρ. η. ἐν τῷ Ἑσπερ. Ἰδιόμ. β'.). Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκεῖ μὲν ὁ λόγος ἐστὶ περὶ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐνταῦθα δὲ περὶ τῆς Συλλήψεως, ἴσως ἦν καταλληλότερον (1) τῇ ἐννοίᾳ, ἵνα τὸ ἀποτίκτεται, ἢ τὸ, κατὰ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀποτίθεται, μεταβληθῇ, κατ' ἐναλλαγὴν τῆς προθέσεως, εἰς τὸ ἐπιτίθεται (ἐν τῷ κόσμῳ δηλαδὴ, ἐν τῇ γῇ, ἢ καὶ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς Ἄννης), κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν τῇ Θείᾳ Γραφῇ· Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν ταύτην· ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώσει αὐτὴν, καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσει (ἴσον τῷ, ἐπιθήσει) τὰς πύλας αὐτῆς (Ἰησ. ϛ'. 16 — Γ'. Βασιλ. ιϛ'. 34). Σημειωτέον προσέτι ὅτι, ἀντὶ τοῦ, ἡ πόλις ἡ πάμφωτος, ἐν χειρογράφῳ παλαιῷ εἰς μεμβράναν, γράφεται, νεφέλη ἡ πάμφωτος.

(1) Ἡ λέξις, προμηνύεται, κατὰ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1843 τῶν Μηναίων ἔκδοσιν, ἴσως ἁρμόζει μᾶλλον εἰς τὴν ἔννοιαν.

Ὁ Ἐπιστ. τῆς παρ. Ἐκδ.

Digitized by Google

ἡ μόνη Πανάχραντος, σήμερον δι' Ἀγγέλου, τοῖς Δικαίοις δηλοῦται· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνεβόων τῷ Κτίστῃ· Καρπὸν ἡμῖν δώρησαι, τὴν ἀφθαρσίας πηγήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰ-
» κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάν-
» θρωπε.

Ἱλαρώτατα σήμερον, περιχαρῶς, ἡ κτίσις Θεοτόκε, προεόρτιόν σοι, ᾄδει τὴν αἴνεσιν.

Γαληνὴν αἰθριάζεται, ὁ οὐρανὸς, Παρθένε εὐφροσύνην, τὴν σὴν προκηρύττων, ἀνθρώποις Σύλληψιν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ἐν τοῖς ὅπλοις Πατάπιε, τοῖς τοῦ φωτὸς, ἐχθροὺς τοὺς ἀοράτους, ἐκπλήξας καθεῖλες, καὶ ἀπενέκρωσας.

Ἱδρυνθεὶς ἐπὶ ἄσειστον, πέτραν Σοφὲ, ἀσκήσεως καὶ πόνων, ἐχθρῶν τρικυμίαις οὐ καταβέβλησαι. Θεοτοκίον.

Ὡς ἀρχὴν εὐφορίας νῦν, τῆς πρὸς Θεὸν, τὴν Σύλληψίν σου Κόρη, ἡ ἀνθρώπων φύσις σήμερον δέχεται.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἡ ἄβυσσος, τῶν θερμῶν σου δακρύων κατέκλυσε, δαιμόνων στρατεύματα, καὶ ἁμαρτίας οἰδήματα, πέλαγος θαυμάτων δὲ, τοῖς ἐν βυθῷ παθημάτων ἀναδέδεικται.

Ταπείνωσιν, ἀγρυπνίαν καὶ σύντονον δέησιν, ἀγάπην ἀθόλωτον, πίστιν ἐλπίδα κτησάμενος, γέγονας συνόμιλος, ἐπουρανίων Ἀγγέλων, Πάτερ Ὅσιε.

Ἐκοίμισας, ἡδονῶν πολυμόρφων τὰ κύματα, θείαις ἀναβάσεσι, καὶ ἀνενδότοις καθάρσεσιν· ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, μετὰ τὴν κοίμησιν, φέγγος ἐξεδήμησας.

Θεοτοκίον.

Ἐξέλαμψας, ἐκ Παρθένου νεφέλης ὁ Ἥλιος, ἀστέρας αὐγάζοντας, ἀποδεικνὺς τοὺς Ὁσίους σου, κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσιν, ἐσταυρωμένος, Οἰκτίρμον τῇ δυνάμει σου.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν
» προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Χαρᾶς πληροῦται ἡ γῆ, καὶ εὐφροσύνην νοητὴν δέχονται, οἱ γηγενεῖς, ἐν τῇ σῇ Συλλήψει, Θεόνυμφε ἁγνὴ, ἣν προεορτάζοντες, πόθῳ ὑμνοῦμέν σε.

Ῥώμην ἡ φύσις ἡμῶν, ἡ ἀσθενήσασα τὸ πρὶν δέχεται, καὶ ἀρετῶν, θείας εὐφορίας, λαμβάνει ἀπαρχὴν, ἐν τῇ παρ' ἐλπίδα, Συλλήψει σου Ἄχραντε.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν Θεοῦ, τῆς διανοίας ὀφθαλμοῖς Ὅσιε, ἐπιποθῶν, τὰ τερπνὰ τοῦ κόσμου, παρεῖδες ὡς φθαρτὰ, καὶ τῶν ποθουμένων, ἀφθάρτων ἐπέτυχες.

Σταυρὸν ἐπ' ὤμων λαβὼν, καὶ τῷ Χριστῷ ἀκολουθῶν Ὅσιε, εἰς τὰ τῆς γῆς, πέρατα διῆλθες, ἐλαύνων ἐξ αὐτῆς τὰ τῶν πολεμίων, δαιμόνων συστήματα. Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρα πηγάζει ἡμῖν, τὰ προεόρτια Ἁγνὴ σήμερον, τῶν νοητῶν, χαρίτων σου ἅπερ, ἀντλοῦντες δαψιλῶς, σὲ ὑμνολογοῦμεν, καὶ πόθῳ δοξάζομεν.

Ἕτερος τοῦ Ὁσίου. Ὁ φωτισμός.

Ὁ φωτισμὸς, τῶν ἐν σκότει κειμένων λάμψον μοι αἴγλην, θείαις τοῦ Ὁσίου σου ἱκεσίαις· λῦσον τὰ νέφη τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, ὄμβρισόν μοι ῥεῖθρα ἀφέσεως· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Λήμης παθῶν, ἐκκαθάρας τὸ ὄμμα τῆς διανοίας, Πάτερ θεοφόρε, δι' ἐγκρατείας, θείᾳ ἐντεύξει σὺ διήνοιξας, κόρας πηρωθείσας καὶ διεσκέδασας, φέγγει ἰαμάτων, δεινὴν ἀμαυρότητα.

Ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν σώματος πᾶσαν, ἄφθονον χάριν, δεῦτε ἐξαντλήσωμεν ὡς ἐκ κρήνης, τῆς θείας θήκης τοῦ σοφοῦ Παταπίου· θαύματα γὰρ βρύει ὡς νάματα, πίστει τοῖς αὐτῷ, ἀδιστάκτως προστρέχουσιν. Θεοτοκίον.

Τὸν χορηγὸν, τῆς ζωῆς τῶν ἁπάντων τὸν συνοχέα, τέτοκας ἀρρήτῳ κυοφορίᾳ, τὸν ἐν Ἁγίοις δοξαζόμενον Κόρη, καὶ Ὁσίοις ἀναπαυόμενον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκδυσώπει Θεόνυμφε.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Τῆς βροτῶν σωτηρίας προοίμια, σήμερον μηνύονται, καὶ καταβάλλονται, ἐν τοῖς προεορτάζουσι, τῆς Ἁγνῆς καὶ Παρθένου τὴν Σύλληψιν.

Ὁ τῇ Ἄννῃ κηρύξας, τὴν Σύλληψιν, τῆς ὑπεραμώμου Παρθένου μηνύματα, κοινῆς χαρᾶς παρέσχετο, καὶ καλῶν εὐφορίαν τῷ γένει ἡμῶν.

Digitized by Google

Τοῦ Ὁσίου. ὁ αὐτός.

Συνετρίβη τὰ βέλη Πατάπιε, τὰ κατὰ τῆς σῆς πεμπόμενα στεῤῥότητος· καὶ νικητὴς πανάριστος, τοῦ ἀεὶ πολεμήτορος ἔμεινας.

Θαυμασίοις Θεός σε ἐδόξασεν, ὡς ὑπερδοξάσαντα, τοῦτον τοῖς ἔργοις σου, τοῖς θαυμαστοῖς Πατάπιε· διὰ τοῦτό σε πάντες γεραίρομεν (*).

Θεοτοκίον.

Γηγενεῖς προεόρτιον αἴνεσιν, σήμερον σοὶ πλέκουσι, Θεοχαρίτωτε, καὶ τὴν σεπτήν σου Σύλληψιν, ὡς χαρᾶς εὐαγγέλια δέχονται.

Ἕτερος τοῦ Ὁσίου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Φανοτάταις τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, Πάτερ ἀναβάσεσι, καθάπερ ἄσαρκος, μετὰ σαρκὸς ἐβίωσας, μὴ βραχεὶς ἁμαρτίαις Πατάπιε.

Ἠλιοὺ τὸν Θεσβίτην μιμούμενος, καὶ ἰχνηλατῶν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ἔρημον πρὶν κατῴκησας, ἡσυχίᾳ τὸν νοῦν καθαιρόμενος.

Ἐξ Αἰγύπτου φωσὴρ διαυγέστατος, τὴν Κωνσταντινούπολιν, φέγγει ἰάσεων, καταφωτίζων ἤστραψας, φαεινότατε Πάτερ Πατάπιε.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ κούφης νεφέλης καθήμενος, πάλαι Αἰγυπτίοις, Χριστὸς ἐπεδήμησε· καὶ καθελὼν τὰ εἴδωλα, τῶν Ὁσίων χοροὺς ἐπεσπάσατο.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν ναόν σου Ἅγιε, πνευματικὸν ἰατρεῖον, οἱ λαοὶ εὑράμενοι, μετὰ σπουδῆς προσιόντες, ἴασιν τῶν νοσημάτων λαβεῖν αἰτοῦνται, λύσιν τε τῶν ἐν τῷ βίῳ πλημμελημάτων· σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὤφθης, Πατάπιε Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ σορός σου Σοφὲ πᾶσι βρύει ἰάματα· ἐξ ὧν πάντες πιστοὶ ἀρυόμενοι, σώζονται ἐκ νόσων πολλῶν, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὧνπερ ὁ τάλας ἐγὼ πεπείραμαι ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με· καὶ διὰ τοῦτο τὴν σὴν ἀντίληψιν νῦν ἀνευφημῶ, καὶ διηγοῦμαι τρανῶς, πῶς ἐπιφθάνεις τοὺς ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἐκλυτροῦσαι πειρασμῶν τοὺς προσιόντας σοι θερμῶς. Διὸ δίδου ἰσχύν μοι ἀνυμνεῖν σε· σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὤφθης, Πατάπιε Ὅσιε.

(*) Τὸ παρὸν Τροπάριον περιττεύει ὡς πρὸς τὸν ῥυθμὸν τῆς Ἀκροστιχίδος.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Στίχοι.

Φθαρτὸν λελοιπὼς Πατάπιε γῆς πάτον,
Πατεῖς, ὅπου πατοῦσι πραέων πόδες.

Ὀγδοάτῃ Πατάπιε χλόης πόδον ἀμφεπάτησας.

Οὗτος, ἐκ Θηβῶν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὁρμώμενος, τὸν μονήρη βίον ἐπανελόμενος, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε· καὶ πολλοὺς χρόνους ἐν ἐρήμῳ ἀσκήσας, εἶτα, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλθών, πλεῖστα κατειργάσατο θαύματα, τυφλοὺς ὀμματώσας, καὶ ὑδεριῶντας διὰ χρίσεως ἁγίου ἐλαίου ἰασάμενος, καὶ δαίμονας ἐλάσας, καὶ καρκῖνον θεραπεύσας, ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ τὸ ἑαυτοῦ παρέθετο πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σωσθένους, Ἀπολλῶ, Κηφᾶ, Τυχικοῦ, Ἐπαφροδίτου, Καίσαρος, καὶ Ὀνησιφόρου.

Στίχ. Ἀποστόλους σήμερον ἑπτὰ γεραίρω,
Ὡς γενναίους κήρυκας τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Τούτων ὁ μὲν Σωσθένης, οὗ καὶ ὁ ἅγιος Παῦλος μέμνηται, Ἐπίσκοπος Κολοφῶνος ἐγένετο. Ὁ δὲ Ἀπολλῶς, οὗ τινος καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, δεύτερος Ἐπίσκοπος Κολοφῶνος μετὰ Σωσθένην ἐγένετο. Ὁ δὲ Ἐπαφρόδιτος, οὗ τινος καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, Ἐπίσκοπος Κολώνης ἐγένετο. Ὁ δὲ Ὀνησιφόρος, Ἐπίσκοπος Καισαρείας ἐγένετο. Ὁ δὲ Καῖσαρ, ὑπὸ τοῦ Παύλου ἀναφερόμενος καὶ οὗτος, Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Κορώνης ἐγένετο. Οὗτοι πάντες καλῶς πολιτευσάμενοι, καὶ ὁσίως ποιμάναντες καὶ κυβερνήσαντες τὰς λαχούσας αὐτοῖς Ἐκκλησίας καὶ τὸν λαόν, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπομείναντες ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν ἐτελειώθησαν, παραδόντες τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Ἐπισκόπου Κύπρου.

Στίχ. Πᾶν Σωφρόνιος σαρκικὸν σβέσας πάθος,
Καὶ σαρκὸς αὐτῆς ἐξαπέπτη πηλίνης.

Ὃς ἦν γέννημα καὶ θρέμμα τῆς αὐτῆς Νήσου, Χριστιανῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων υἱός. Ἦν δέ, δι' ὀξύτητα νοὸς καὶ εὐφυΐαν, πολυμαθής, ἀναγνοὺς ἐπιμελῶς πᾶσαν τὴν θείαν Γραφήν. Τοσοῦτον δὲ γέγονεν ἐνάρετος, ὡς καὶ μεγάλων θαυμάτων ἀξιωθῆναι, καὶ πολλὰ θαύματα ποιῆσαι. Διὸ καὶ μετὰ θάνατον Δαμιανοῦ τοῦ ἁγιωτάτου Ἐπισκόπου Κύπρου, ὑπὸ τοῦ λαοῦ παντὸς καὶ τῶν Ἐπισκόπων προχειρίζεται Ἐπίσκοπος. Ὃς, μετὰ τοῦτο, πενήτων ἐγένετο τροφεύς, ὀρφανῶν ἀντιλήπτωρ, χηρῶν προστάτης, ἀδικουμένων βοηθὸς καὶ γυμνῶν σκέπη· καὶ μετὰ τούτους καὶ τοιούτους ἀγῶνας, πρὸς Θεὸν ἐν εἰρήνῃ ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Digitized by Google

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾷ λατρευομένη, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προσάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ χάρις Θεοῦ, τὰ προοίμια αὐτῆς ἐν τῇ Συλλήψει, τῆς Παναχράντου καταβάλλεται, τῇ ἀνθρωπότητι σήμερον· ἣν προεορτάζοντες πόθῳ, ἀναβοῶμεν καὶ λέγομεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μυρίπνοον νοῦν, εὐωδίαν νοητὴν ἡ τῆς Παν-ἁγνȣ, προδιαπνέει θεία Σύλληψις, εὐωδιάζουσα χάριτι, τοὺς προεορτάζοντας ταύτην, καὶ βοῶντας καὶ λέγοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ἰλύος παθῶν, τῆς ψυχῆς τὸ διαυγὲς ἀποκαθάρας, ἔσοπτρον θείων ἐπιλάμψεων, ταύτην ἐποίησας Ὅσιε· ὅθεν μυστικῆς θεωρίας, ἐπαπολαύων ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοσούντων πολλῶν, συνεργείᾳ Θεϊκῇ Θεομακάριστε, πάθη ποικίλα ἐθεράπευσας, καὶ θεϊκαῖς ἐπικλήσεσι, στίφη πονηρὰ τῶν δαιμόνων, ἀναμέλπων ἀπήλασας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἱδρύεται νῦν, ἐπὶ πέτραν νοητὴν βροτῶν ἡ φύσις, τῆς τοῦ Δεσπότου ἐπιγνώσεως, καὶ θείας φύσεως Ἄχραντε, τῇ σῇ παρ᾿ ἐλπίδα Συλλήψει, καὶ προκηρύττουσα μέλπει νῦν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἕτερος τοῦ Ὁσίου, Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Πυρὶ νοητῷ, ἀναφλέξας τῆς ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια, πῦρ ἁμαρτίας ἀπετέφρωσας, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, καὶ φωτοειδὴς καθωράθης, ἀναμέλπων Πατάπιε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθὸς, ἰαμάτων ποταμὸς, κρήνη ἀέναος, ῥεῖθρον μηδόλως δαπανώμενον, σοῦ ἡ σορὸς ἀναδέδεικται, Πάτερ τοῖς πιστῶς προσιοῦσι, καὶ θερμῶς ἀνακράζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοῖ με ἐκ σοῦ, ὁ ὑπέρθεος Ἁγνὴ δούλου μορφὴν ὑποδύς· καινοτομεῖ δὲ τρίβους γνώσεως, ὥσπερ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, πλήθη Μοναζῶν καὶ Ὁσίων, ἐπαγόμενος ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῆς ἀκαρπίας ὁ βλαστὸς, εὐθηνίαν ἀγαθῶν προκαταγγέλλει, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, ἐν τῇ βλαστήσει αὐτοῦ, καὶ πάντας εἰς τὴν προεόρτιον, αὐτοῦ συγκαλεῖται, ἀνθρώπους εὐφροσύνην.

Αἱ ἐκφυεῖσαι τοῖς βροτοῖς, τῆς κατάρας ἐν Ἐδὲμ τῇ παραβάσει, ἀνελκύεσθαι ῥίζαι, σαφῶς μηνύονται νῦν, τῆς ῥάβδου δηλουμένης ἅπασι, θείας εὐλογίας, φύεσθαι ἐν τῷ κόσμῳ.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Σὺ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ὡς νικήσας τῆς σαρκὸς καὶ τοὺς πολέμȣς, ἐκ Θεοῦ θείαν χάριν, εἰσδέδεξαι ὡς εἰκὸς, ἰᾶσθαι πάθη τὰ ἀνίατα· ὅθεν σε τιμῶμεν, Πατάπιε τρισμάκαρ.

Πάντα ποιῶν σεμνοπρεπῶς, ὦ Πατάπιε σοφὲ εἰς Θεοῦ δόξαν, πάντα πόνον κουφίζεις, πάντων πασχόντων σαφῶς· διό σε πάντες πιστοὶ Ὅσιε, ὕμνοις εὐφημοῦμεν, ὡς τοῦ Δεσπότου φίλον.

Θεοτοκίον.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ σοὶ, καὶ καυχώμενοι ἀεὶ Θεοκυῆτορ, τὴν σὴν πόθῳ τιμῶμεν, Σύλληψιν θείαν πιστῶς, ὑμνοῦντες ἀπαύςως τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψȣ̃ντες, αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

Ἕτερος τοῦ Ὁσίου, Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἀποκαθάρας σεαυτὸν, τῆς ἰλύος τῶν παθῶν δι' ἐμμελείας, τηλαυγέστατον ὤφθης, Πάτερ δοχεῖον Θεȣ̃, κραυγάζων· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς πρὸς τὸν Κύριον εὐχαῖς, ἀποκάθαρον ἡμᾶς πάσης κηλῖδος· τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ τρικυμίας παθῶν, καὶ νόσων καὶ θλίψεων λύτρωσαι, τοὺς σὲ κατ' ἀξίαν, Πατάπιε τιμῶντας.

Οἰκονομήσας σεαυτȣ̃, τὴν ζωὴν θεοπρεπῶς, Ὅσιε Πάτερ οἰκονόμος ἐδείχθης, διακονήσας καλῶς, ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων Ὅσιε· μεθ' ὧν ἠξιώθης, τῆς ἄνω κληρουχίας.

Θεοτοκίον.

Ἡ οὐρανώσασα ἡμῶν, τὴν γεώδη καὶ φθαρτὴν Ἁγνὴ ȣ̓σίαν, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Ὁσίων χαρὰ, ἡ μόνη τῶν κτισμάτων Δέσποινα, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, ὑμνεῖσθω εἰς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Προεόρτιος. Ὠδὴ Θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Ὑπερφυεῖς ὡς ἀκτῖνας, προανίσχει τῷ κόσμῳ, ἡ Σύλληψίς σου πάνσεμνε Ἁγνή, τὰς νοουμένας τῆς χάριτος· καὶ λαμπρύνει τοὺς πόθῳ, ἐν ταύτῃ προεόρτιον ᾠδήν, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἐν πίστει ἀναμέλποντας.

Λύσιν στειρώσεως Ἄννα, δεχομένη μηνύει, βροτοῖς τὴν εὐφορίαν τῶν καλῶν, καὶ εὐκαρπίαν τῆς φύσεως· καὶ καλεῖ πᾶσαν κτίσιν, ἐν τῇ Συλλήψει ἄχραντε Ἁγνή, προεόρτια δῶρα, προσάξαι σοι τὴν αἴνεσιν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ἀπαρυσάμενος Πάτερ, ἐκ πηγῆς ἀενάου, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν δαψιλῶς, τῶν ἰαμάτων Πατάπιε, ταύτην πᾶσιν ἀφθόνως, παρέχεις τοῖς τὴν μνήμην σου πιστῶς, ἐκτελοῦσι καὶ πόθῳ, τὸν Κτίστην μεγαλύνουσι.

Σὺν Ἀποστόλοις χορεύων, σὺν Μαρτύρων τοῖς δήμοις, Ὁσίων τε τοῖς πλήθεσι σοφέ, ἐν οὐρανίαις Πατάπιε, νῦν σκηναῖς ὑπὲρ πάντων, ἱκέτευε τὸν Κτίστην καὶ Θεόν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν σεβασμίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ὑπερχυθεῖσα ἡ χάρις, τῆς Χριστοῦ εὐσπλαγχνίας, εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους δαψιλῶς, σὲ μεσιτείαν παρέσχετο, τῶν αὐτοῦ δωρημάτων, τὴν πρόξενον ἁπάντων τῶν καλῶν· διὰ τοῦτό σε πίστει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἡμέρα σωτήριος, ἡ μνήμη σου ἐπέλαμψε, τὰς ἐν σκότει καρδίας καταφωτίζουσα, λύουσα παθῶν τὴν ὁμίχλην, υἱοὺς φωτός, δεικνύουσα Πάτερ, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, τοῦ Κυρίου τὸν θεράποντα.

Θηβαίων τὸ καύχημα, τὸ τῆς ἐρήμου βλάστημα, μοναζόντων τὸ κλέος καὶ τὴν εὐπρέπειαν, τὸν τῆς Βυζαντίδος φωστῆρα, τὸν ἐπὶ γῆς, Ἄγγελον φανέντα, Πατάπιον ἅπαντες, ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ἀγγέλων ἐφάμιλλος, Ὁσίων ἰσοστάσιος, Προφητῶν Ἀποστόλων, Μαρτύρων Ἱεραρχῶν, Ὁσίων συμμέτοχος πέλων, καὶ τῇ σεπτῇ, Τριάδι λατρεύων, νοὸς καθαρότητι, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν πρέσβευε.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα Μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, καταπλήττει Ἀγγέλους, Θεοχαρίτωτε, θέλγει τῶν Ὁσίων τὸν δῆμον, τοὺς Ἱερούς, εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, καὶ Ἀσσύριον ἄρδην, νῦν τῶν παθῶν Πατάπιε, τῷ Χριστῷ θεοφόρε, κατηκολούθησας χαίρων, τὸν σταυρόν σου βαστάζων· τὸν Ἠλιοὺ δὲ Κάρμηλον, εἰκονίζων σὺ Πάτερ, ἀσκητικῶς, τὰς ἐρήμους ᾤκησας καὶ πρὸς ὕψος, τῆς ἀπαθείας ἔφθασας, συγκραθεὶς τῇ Τριάδι.

Θεοτοκίον.

Λόγου Θεοῦ μητέρα σε, ἀνυμνοῦμεν σὺν πόθῳ, ἐν θεοπνεύστοις ᾄσμασι, Παναγία Παρθένε, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· νέμοις οὖν Θεοτόκε, τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ φωτισμόν· ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι καὶ ἰσχύεις, ὡς πάντων οὖσα Δέσποινα, ὑπερένδοξε Κόρη.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου· καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων(*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας γ'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Καρπογονοῦσα ἡ στεῖρα παρ' ἐλπίδα, Παρθένον τὴν μέλλουσαν, τίκτειν Θεὸν ἐν σαρκί, ἀγαλλιάσει φαιδρύνεται, χορεύει χαίρει, μεγαλοφώνως Ἄννα κραυγάζουσα· Φυλαί μου συγχάρητε, ἅπασαι τοῦ Ἰσραήλ, κυοφορῶ καὶ τὸ ὄνειδος, τῆς ἀπαιδίας, ἐναποτίθεμαι ὡς ηὐδόκησεν, ὁ εὐεργέτης ἐπακούσας μου, τῆς προσευχῆς καὶ κατώδυνον, θεραπεύσας καρδίαν, δι' ὠδίνων ὡς ὑπέσχετο.

Ὁ ἐξ ἀνίκμου πηγάσας ὕδωρ πέτρας, καρπὸν τῇ κοιλίᾳ σου, Ἄννα χαρίζεται, τὴν ἀειπάρθενον Δέσποιναν· ἐξ ἧς τὸ ὕδωρ, τῆς σω-

(*) Εἰ βούλει ἑορτάσαι ἐντελέστερον τὴν παροῦσαν ἡμέραν, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολόγησον τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ.

Digitized by Google

τηρίας μέλλει προέρχεσθαι. Οὐκέτι ὡς ἄκαρπος, γῆ παροικεῖς ἐπὶ γῆς· ὀνειδισμῷ ἠλλοτρίωσαι· γῆν γὰρ βλαστήσεις, καρποφοροῦσαν ζωῆς τὸν ἄσταχυν, τὸν τὰ ὀνείδη ἀφαιρούμενον, πάντων βροτῶν ὡς ηὐδόκησε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μορφωθῆναι τὸ ἀλλότριον.

Τῶν Προφητῶν αἱ προῤῥήσεις ἐκπληροῦνται· Ὄρος γὰρ τὸ ἅγιον, λαγόσιν ἵδρυται. Κλίμαξ ἡ θεία φυτεύεται· Θρόνος ὁ μέγας, τοῦ Βασιλέως προεταιμάζεται· Τόπος εὐτρεπίζεται ὁ θεοβάδιστος· Βάτος ἡ ἄφλεκτος ἄρχεται, ἀναβλαστάνειν· ἡ Μυροθήκη τοῦ ἁγιάσματος, ἤδη πηγάζει τῆς στειρώσεως, τοὺς ποταμοὺς ἀναστέλλουσα, τῆς θεόφρονος Ἄννης· ἣν ἐν πίστει μακαρίσωμεν.

Καὶ τῶν Ἐγκαινίων γ'.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Δέσποτα Χριστέ, ἡ ἀθάνατος σοφία, βλέμματι τῷ σῷ, ἐπιφοίτησον ἐξ ὕψους, ἐν τούτῳ τῷ Τεμένει, καὶ ἀσάλευτον φύλαξον, ἕως συντελείας τοῦ αἰῶνος· τοὺς δὲ πιστῶς Χριστὲ ἐν τούτῳ, ἀεὶ προστρέχοντας, τοῦ ἀπροσίτου σου φωτός, ἀξίωσον εὔσπλαγχνε.

Πάλαι Σολομών, τὸν Ναὸν οἰκοδομήσας, ζώων αἵματα, εἰς θυσίαν σοι προσῆγεν, εἰς τύπον τοῦ Ναοῦ σου, οὗ ἐκτήσω Φιλάνθρωπε, τῷ ἰδίῳ αἵματι βουλήσει· μεθ' οὗ καὶ νῦν σε δυσωποῦμεν, τὸν μόνον εὔσπλαγχνον, ὅπως τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, πέμπῃς ἐν τούτῳ ἀεί.

Δεῦτε ἀδελφοί, εὐφρανθῶμεν φιλεόρτως, καὶ πνευματικήν, συστησώμεθα χορείαν· ψυχῆς δὲ τὴν λαμπάδα, τῷ ἐλαίῳ φαιδρύνωμεν· οὕτω γὰρ Ἐγκαίνια τιμῶνται· οὕτω δοξάζεται ὁ Κτίσης, ᾧ πάντες ἄνθρωποι, ἀνακαινίζονται ψυχήν, πρὸς ὕψος οὐράνιον.

Δόξα, τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἁγιασμοῦ δοτῆρα, δοξάζοντες δεόμεθα, ἁγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων Ἀγαθὲ παντοδύναμε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Τὸ ἀπόῤῥητον τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις μεγαλεῖον, καὶ ἀπ' αἰῶνος χρησμοδοτούμενον, μυστήριον παράδοξον, σήμερον ἐν ταῖς λαγόσι τῆς σώφρονος Ἄννης βρεφουργεῖται. Μαρία ἡ Θεόπαις, ἑτοιμαζομένη εἰς κατοικίαν, τοῦ Παμβασιλέως τῶν αἰώνων, καὶ εἰς ἀνάπλασιν τοῦ γένους ἡμῶν· ἣν ἐν καθαρῷ συνειδότι καθικετεύσωμεν, ἀναβοῶντες πρὸς αὐτήν· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ὡς προστασία ὑπάρχουσα ἡμῶν τῶν χριστιανῶν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἄννα, ἡ θεία χάρις ποτέ, προσευχομένη ὑπὲρ τέκνου ἐβόησε, τῷ πάντων Θεῷ καὶ Κτίστῃ· Ἀδωναῒ Σαβαώθ, τὸ τῆς ἀπαιδίας οἶδας ὄνειδος· αὐτὸς τὴν ὀδύνην μου, τῆς καρδίας διάλυσον, καὶ τοὺς τῆς μήτρας, καταῤῥάκτας διάνοιξον, καὶ τὴν ἄκαρπον, καρποφόρον ἀνάδειξον· ὅπως τὸ γεννησόμενον, δοτόν σοι προσάξωμεν, ἐπευλογοῦντες ὑμνοῦντες, καὶ ὁμοφρόνως δοξάζοντες, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, δι' ἧς δίδοται τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Πάλαι προσευχομένη πιστῶς, Ἄννα ἡ σώφρων, καὶ Θεῷ ἱκετεύουσα, Ἀγγέλου φωνῆς ἀκούει, προσβεβαιοῦντος αὐτῇ, τὴν τῶν αἰτουμένων θείαν ἔκβασιν· πρὸς ἣν ὁ ἀσώματος, ἐμφανῶς διελέγετο· Ἡ δέησίς σου, πρὸς τὸν Κύριον ἤγγισε· μὴ σκυθρώπαζε, τῶν δακρύων ἀπόστηθι· εὔκαρπος χρηματίσεις γάρ, ἐλαία βλαστάνουσα, κλάδον ὡραῖον Παρθένον, ἥτις τὸ ἄνθος ἀνθήσεις, Χριστὸν κατὰ σάρκα, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου μου.

Ζεῦγος καρπογονεῖ τὸ σεπτόν, τὴν θείαν Δάμαλιν, ἐξ ἧς προελεύσεται, ὁ Μόσχος ἀῤῥήτῳ λόγῳ, ὁ σιτευτὸς ἀληθῶς, ὑπὲρ ὅλου κόσμου προθυόμενος· διὸ γεγηθότες, ἐξομολόγησιν ἄπαυστον, ἐν κατανύξει, τῷ Κυρίῳ προσάγουσι, καὶ τὴν σύμπασαν, ἐποφείλουσαν ἔχουσι. Τούτους οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίστει χορεύσωμεν, ἐν τῇ Συλλήψει ἐνθέως, τῆς ἐξ αὐτῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μητρὸς τικτομένης, δι' ἧς δίδοται πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος β'.

Τὸν ἐγκαινισμὸν τελοῦντες, τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἁγιάσαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι· καὶ τερπόμενον, ταῖς ἐν αὐτῷ ἱερουργουμέναις ὑπὸ πιστῶν, μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς· καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου τὰς ἀναιμάκτους καὶ ἀχράντους θυσίας· ἀντιδιδόντα δὲ τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἁμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Digitized by Google

Καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, ὁ αὐτός.

Σήμερον ἐκ ῥίζης τοῦ Δαυῒδ, βασιλικὴ πορφυρὶς ἐκβλαστήσασα, τοῦ Ἰεσσαὶ βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὸ ἄνθος τὸ μυστικὸν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήνθησεν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται· τοῦ Ἰωακεὶμ γὰρ καὶ τῆς Ἄννης εἰσακούων Θεὸς, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτοὺς σαφῶς, ὑπισχνεῖται Θεόπαιδα, ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγονὼς, δι' Ἀγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Ἐγκαινίων, ὁ αὐτός.

Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὡραιότητα, τοῦ ἁγίου Σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε. Κραταίωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομέναι σοι δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ὁ νέος Οὐρανὸς, ἐν κοιλίᾳ τῆς Ἄννης, τεκταίνεται Θεοῦ, παντουργοῦ ἐπινεύσει· ἐξ οὗ καὶ ἐπέλαμψεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, κόσμον ἅπαντα, φωταγωγῶν ταῖς ἀκτῖσι, τῆς Θεότητος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Χορὸς προφητικὸς, προεκήρυξε πάλαι, τὴν ἄμωμον ἁγνὴν, καὶ Θεόπαιδα Κόρην, ἣν Ἄννα συνέλαβε, στεῖρα οὖσα καὶ ἄγονος· ταύτην σήμερον, ἀγαλλιάσει καρδίας, μακαρίσωμεν, οἱ δι' αὐτῆς σεσωσμένοι, ὡς μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὔας σκίρτησον· ξηρὰ γὰρ καὶ ἄνικμος, γῆ ἀνεβλάστησε, καρπὸν εὐθαλέστατον, τὴν ἀνθήσασαν κόσμῳ, στάχυν ἀθανασίας, καὶ τὸ ὄνειδος ἅπαν, ἤρθη τῆς ἀτεκνίας· Μεθ' ὧν συνευφρανθῶμεν, χαίροντες σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀνάβηθι Δαυῒδ, τί ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; Ἄμοι ὤμοσε φησὶ, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοὺ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δοὺς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλαστουργὸς Χριστὸς ὁ νέος Ἀδὰμ, ἐτέχθη Βασιλεὺς, ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τῆς Ἁγίας Ἄννης δύω.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ὁ στύλῳ, καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν σὸν λαὸν Ἰσραὴλ, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος Χριστὲ, ἐν Σιὼν κατεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κράζουσαν· Ἄσωμεν ᾆσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σήμερον, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι Ναὸν, οὐρανὸν κατεσκεύασεν, ἐν ᾧ συμφώνως ψάλλομεν· Ἄσωμεν ᾆσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Οὐ Νόμῳ ἡ Ἐκκλησία Κύριε, ἐγκαλλωπίζεται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσεσι χειρῶν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τῇ χάριτι, ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι· Ἄσωμεν ᾆσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορας, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἄννης. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Τὴν Σύλληψιν σήμερον, θεόφρον Ἄννα, τὴν σὴν ἑορτάζομεν· ὅτι τὴν χωρήσασαν, τὴν μηδαμοῦ χωρητὸν, συνέλαβες στειρωτικῶν, ἀπολυθεῖσα δεσμῶν.

Δικαίων ἐπήκουσας, τὰς ἱκεσίας, Ἁγίων ἐπλήρωσας, τὰς ἐντεύξεις Κύριε, τῶν προπατόρων σου, καὶ τούτοις δέδωκας καρπὸν, τὴν σὲ τεκοῦσαν Ἁγνήν.

Ἡ Ἄννα ἡ ἔνδοξος, νῦν συλλαμβάνει, Ἁγνὴν τὴν τὸν ἄσαρκον, συλλαβοῦσαν Κύριον, τὸν ὑπεράγαθον, καὶ τίκτειν μέλλει τὴν σαρκὶ, μέλλουσαν τίκτειν Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Τὸ Ὄρος τὸ ἅγιον, ὅπερ προεῖδε, Προφήτης, ἐν Πνεύματι, ἐξ οὗ λίθος τέτμηται, τοὺς τῶν εἰδώλων βωμοὺς, συντρίψας σθένει θεϊκῷ, σὺ εἶ Παρθένε ἁγνή.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἄννης, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων·

Ἡ τὴν χαρὰν τέξουσα, τίκτεται κόρη.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου.

Digitized by Google

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ἡ τοῦ κόσμου σήμερον χαρὰ, λόγῳ προκηρύττεται, καὶ μητρικὰς ὀδύνας εἰς εὐφρόσυνον, χαρμονὴν μεθίστησι, καὶ πολύτεκνον, τὴν τῆς φύσεως στείρωσιν, ἔσεσθαι μηνύει, ἔργοις τοῖς τῆς χάριτος πληθύνουσαν.

Τὸ τερπνὸν παλάτιον Χριστοῦ, ὁ εὐρυχωρότατος, τῶν οὐρανῶν οὐρανὸς ὁ ὑπέρτερος, σήμερον εἰσδέχεται, δι' ἐντεύξεως, τὴν βάσιν τῆς ὑπάρξεως, τῆς ἐπαγγελίας ἐχούσης, ἀσάλευτον τὴν ἔκβασιν.

Ἡ πορφύρα σήμερον Χριστοῦ, λαμπρῶς καταγγέλλεται, ἐκ στειρευούσης ὑφανθήσεσθαι χάριτι, νηδύος ἡ ἄσπιλος, ἐξ ἧς φορέσας ὁ Βασιλεὺς τῆς κτίσεως, φύσιν τὴν βροτείαν, κόσμῳ ὡραιότατος ὀφθήσεται.

Θεοτοκίον.

Γηγενῶν ἡ φύσις ἐπὶ σοὶ, μόνη πανυπέρτατε, θεοπρεπῶς, ἐγκαυχωμένη Δέσποινα, χαίρει καὶ κηρύττει σου, τὰ παράδοξα τῆς ἁγνείας τεράστια, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ᾄδουσα, δοξάζει σε Θεόνυμφε.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἡγίασας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ Πνεύματι, χρίσας αὐτὴν σήμερον, τῆς ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Ἀνέδειξας Ἀγαθὲ, τὴν χειροποίητον σκηνὴν σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκονομικῶς οἰκητήριον.

Θεμέλιόν σε Χριστὲ, ἡ Ἐκκλησία ἄῤῥαγὲς, ἔχουσα, τῷ σῷ Σταυρῷ στέφεται, ὡς βασιλικῷ διαδήματι. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Τῆς Ἁγίας. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Καρπὸν κοιλίας εἰ παράσχοις μοι, ἀνεβόα Ἄννα πρὸς Κύριον, μεγαλυνθήσομαι καὶ σοὶ, τοῦτον προσαναθήσομαι· διὰ τοῦτο συλλαμβάνει, τὴν ἁγνὴν Θεομήτορα.

Ἐν παραδείσῳ εὐχομένης σου, τῆς φωνῆς ἀκούει ὁ Ὕψιστος, Ἄννα θεόφρον καὶ καρπὸν, τῇ κοιλίᾳ σου δίδωσι, Παραδείσου τὴν ἀνοίξασαν, τὴν θύραν τῆς χάριτος.

Τὰ κατὰ νόμον ἐκτελέσασα, καὶ Θεῷ ἀμέμπτως δουλεύσασα, κυοφορεῖς τὴν ἀληθῆ, νομοδότην κυήσασαν, Ἄννα πάνσεμνε· διό σε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ἕτερος τῆς Ἁγίας. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ῥανάτωσαν εὐφρόσυνον, αἱ νεφέλαι σήμερον, τὸν γλυκασμὸν τοῖς πέρασιν· ἡ Νεφέλη ἰδοὺ γὰρ τίκτεται, ἐξ ἧς τὸ τῆς ζωῆς μου ὕδωρ βλύσει Χριστός.

Ἀνοίγονται τῆς χάριτος, τὰ ταμεῖα σήμερον, ὁ προκηρύσσων Ἄγγελος, ἀνεβόα Ἄννης τὴν Σύλληψιν· ἰδοὺ γὰρ σὺ τὴν Πύλιν ἀποτίκτεις Θεοῦ.

Νενέκρωται ἡ φύσις μὲν, τῶν ἀνθρώπων πρότερον· νῦν δὲ ζωῆς τὰ σύμβολα, τῇ Συλλήψει τῆς Ἄννης δέχεται· ἀκάρπου γὰρ ῥίζης ἄρτι φύεται. Θεοτοκίον.

Ὡς ἄνθρακα φλογίζοντα, ἁμαρτίας Ἄχραντε, τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ὑπὲρ φύσιν ἐκ σοῦ δεχόμενοι, τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων καθαιρόμεθα.

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ἐγκαινισμὸν, ἐν ταῖς καρδίαις Πνεύματος, καὶ φωτισμὸν, ἐν τοῖς ἐγκάτοις καίνισον, τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι τὰ Ἐγκαίνια, τοῦ οἴκου καὶ Ναοῦ σου οὗ ηὐδόκησας, κτισθῆναι ἐν τῷ σῷ θείῳ ὀνόματι, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις δοξαζόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Μνήμην τελῶν τῶν Ἐγκαινίων ὁ σοφώτατος πάλαι Σολομὼν, τῷ Θεῷ ἀλόγων ζώων προσέφερεν ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας· ὅτε δὲ νῦν ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ χάρις ἦλθεν ἐν γῇ, τὰς θυσίας εὐθὺς μετεποίησε· θύσας γὰρ θυσίαν εἰς σωτηρίαν τὴν ἡμῶν ἑαυτὸν ὡς φιλάνθρωπος, τὴν Ἐκκλησίαν ἡγίασε, καὶ ἀσάλευτον ταύτην ἀνέδειξεν, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις δοξαζόμενος.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας Ἄννης.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εὐλογίας ἀπαρχὴν, τῆς ἀκαρπίας τῷ βλαστῷ, ἐδωρήσω Ἀγαθὲ, Ἄννῃ βοώσῃ δι' εὐχῆς· Σὺ μεταπλάττεις τὰς φύσεις τῶν ἐν γενέσει· διό μου, ὦ Σωτὴρ, νενεκρωμένην αὐτὴν, τὴν φύσιν ὡς Θεὸς, πάλιν καινούργησον, ἵνα καρπὸν προσάξω σοι, βοῶσα, τῷ παντεπόπτῃ καὶ Κτίστῃ μου· Σοὶ δόξα πρέπει, Θεὲ τῶν ὅλων, καὶ μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐν πίστει τὰ Ἐγκαίνια, ἐπιτελοῦσι πιστοῖς, τοῦ Οἴκου σου Κύριε, πέμψον ἡμῖν φωτισμὸν, καὶ χάριν καὶ ἔλεος· φύλαττε δὲ καὶ τοῦ-

Digitized by Google

τον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, νίκας ἐπιβραβεύων, τοῖς πιστοῖς Βασιλεῦσι, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἰωακεὶμ ὁ ἱερὸς καὶ ἡ Ἄννα, δῶρα προσήγαγον τοῖς πρὶν ἱερεῦσι, καὶ μὴ δεχθέντες ἄγονοι τυγχάνοντες, δέησιν προσηύξαντο, τῷ Δοτῆρι τῶν ὅλων· καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν, ἐπακούσας δωρεῖται, τούτοις τὴν ὄντως πύλην τῆς ζωῆς· ἧς τὴν Ἁγίαν τιμήσωμεν Σύλληψιν.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Οὐκ ἐν θύμασιν ἀλόγων ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ τῷ σῷ τιμίῳ, ἐκ πλευρᾶς ζωηφόρου, αἵματι ῥαντίζεται, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἠγαπημένα, τοῖς κατιδεῖν ποθοῦσιν ἀνακεκαλυμμένως, τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, συμφώνως καὶ κράζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰκονίζουσα τὴν χάριν ἡ Ἐκκλησία, τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ σου τὸ πολύτιμον μύρον, σήμερον ἀλείφεται τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Τῆς Ἁγίας. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ὢ θείας ἀγγελίας! ὢ ξένης λαλιᾶς! εἰ κἀγὼ συλλήψομαι· Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν, ἀποσταλέντος, ἡ Ἄννα ἐκπληττομένη, μεγαλοφώνως ἀνεβόα· Τῷ Θεῷ μου, δόξα τῷ ποιοῦντι παράδοξα.

Συγχάρητέ μοι πᾶσαι, φυλαὶ τοῦ Ἰσραήλ· ἐν γαστρὶ συνέλαβον, τὸν νέον Οὐρανὸν, ἐξ οὗ τὸ ἄστρον ἀνατελεῖ μετ' ὀλίγον, τῆς σωτηρίας, Ἰησοῦς ὁ φωτοδότης, Ἄννα γηθομένη ἐκραύγαζεν.

Ὑπήκουσε τῆς Ἄννης, Θεὸς τοὺς στεναγμοὺς, καὶ προσέσχε Κύριος, δεήσεσιν αὐτῆς· καὶ ἀτεκνίας τὸ νέφος διασκεδάσας, φωτὶ αὐγάζει εὐτεκνίαις παραδόξως· ὅθεν συλλαμβάνει τὴν μόνην Ἁγνήν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε, ἀμόλυντε Σκηνὴ, μολυνθέντα πταίσμασι καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου καθαρωτάταις ῥανίσι, καὶ δὸς μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· Δόξα σοι, Ἁγνὴ θεοδόξαστε.

Ἕτερος τῆς Ἁγίας. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Τὸ κάλυμμα, τοῦ σκιώδους διαίρεται σήμερον, Νόμου, καὶ τῆς χάριτος, ἡ εὐλογία προκύπτουσα, λάμπει τηλαυγέστατα, τῇ προκηρύξει τοῦ τόκου τῆς Θεόπαιδος.

Ἐλήλυθεν, οὐρανόθεν μηνύων ὁ Ἄγγελος, Ἄννη τὰ προοίμια, τῆς παγκοσμίου χαρᾶς ἐμφανῶς, λέγων· Τῆς δεήσεως, ὑπὲρ ἐλπίδα εἰσδέχου τὴν ἐκπλήρωσιν.

Ξηραίνεσθαι, τῆς κακίας τὰ ῥεύματα ἄρχεται, καὶ βρύειν τῆς χάριτος, οἱ ποταμοὶ διευθύνονται, σήμερον τοῦ τόκου σου, κηρυττομένου Παρθένε πανυπέρτατε.

Θεοτοκίον.

Ῥητόρων σε, κατ' ἀξίαν γεραίρειν Πανύμνητε, γλῶσσαι αἱ πολύφθογγοι, ἀμηχανοῦσαι συστέλλονται· φόβῳ δὲ τὰ θαύματα, καὶ σιωπῇ εὐφημοῦσαι μεγαλύνουσι.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ πάλαι ἐν Σινᾶ, σκηνὴν ἀχειροποίητον, ὑπέδειξας τῷ θεόπτῃ, Μωϋσεῖ διαγράφων, Χριστὲ τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Σὺ Κύριε σκηνὴν, ἐπὶ γῆς κατεσκεύασας, ἣ τάξεσιν οὐρανίαις, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, συνάπτει τῇ δυνάμει σου.

Σὲ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· σὺ Ἅγιε τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εὐηγγελίσω, Χριστὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Τῆς Ἁγίας. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ἐκ ῥίζης ἡ βλαστήσασα, Δαυῒδ καὶ Ἰεσσαὶ, Ἄννα νῦν βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὴν θείαν ῥάβδον τὴν βλαστήσασαν, τὸ μυστικὸν ἄνθος, Χριστὸν τὸν πάντων Κτίστην.

Μητέρα γενομένην με, ἡ Ἄννα ἐκβοᾷ, ὄψονται λαοὶ καὶ θαυμάσουσιν· ἰδοὺ γὰρ δύο ὡς ηὐδόκησεν, ὁ τὰ δεσμὰ λύσας, τὰ τῆς στειρώσεώς μου.

Νεᾶνιν ἣν συνέλαβον, ἐγὼ Προφητικαὶ, πόῤῥωθεν φωναὶ προκατήγγειλαν, Ὄρος καὶ Πύλην ἀδιόδευτον, περιχαρῶς Ἄννα, ἐβόα τοῖς παροῦσιν.

Ἕτερος τῆς Ἁγίας. Μεσίτης Θεοῦ.

Ὁ τόμος Θεοῦ, δι' Ἀγγέλου σήμερον κηρύττεται, ἐν ᾧπερ ὁ σύνθρονος, Λόγος τοῦ Πατρὸς νῦν ἐγγραφήσεται, καὶ πιστοὺς ἐν τῇ βίβλῳ, ἐγγράψει τῆς χρηστότητος.

Ὑμνοῦσι νυνὶ, τοῦ ξένου μηνύματος τὴν δόξαν τρανῶς, οἱ δίκαιοι πλέκοντες, τὴν εὐχαρι-

Digitized by Google

ϛήριόν σοι αἴνεσιν, τῷ τὴν χάριν τοῦ τόκου, δι᾽ εὐχῆς ἐκπληρώσαντι.

Σοφίας Θεοῦ, κεκρυμμένης σήμερον δηλοῦται ἡμῖν, ἀληθῶς μυστήρια, καταγγελλομένης τῆς Συλλήψεως, τῆς ἀχράντου Παρθένου, καὶ μόνης Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Γαλήνην πιστοὶ, καὶ λιμένα ἔχοντες Παρθένε ἁγνὴ, τὴν σκέπην σου πάντοτε, τὰς ἐπαναστάσεις τὰς τῶν θλίψεων, ἀποφεύγομεν πάσας, ἐπὶ σοὶ ὁρμιζόμενοι.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι.

Τοῦ κάλλους, ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμησε, τῆς ἐκλεκτῆς Ἐκκλησίας, καὶ Ἐθνῶν μητέρα ἀπέδειξεν, ἐκ δουλείας, υἱοθετουμένων διὰ τοῦ Πνεύματος.

Φρίττουσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ φάλαγγες, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῦ Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειουμένην, καὶ σκιάζει, ἡ ἁγιαστικὴ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχουσα, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, στεφανοῦται κάλλει τῷ ἀπροσίτῳ, καὶ τῇ αἴγλῃ, τῆς βασιλείας ἐγκαλλωπίζεται.

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Τῆς Ἁγίας. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Πῶς χωρεῖται ἐν γαϛρὶ, ἡ χωρήσασα Θεόν; πῶς γεννᾶται τὸν Χριστὸν, ἡ γεννήσασα σαρκί; θηλάζει δὲ, πῶς ἡ τὸν Κτίστην γάλα θηλάσασα;

Τῆς δεήσεως ὑμῶν, ἐπακούσας ὁ Θεὸς, γονιμώτατον καρπὸν, νῦν δεδώρηται ὑμῖν, πανεύφημοι, Ἰωακεὶμ τε καὶ Ἄννα σήμερον.

Τὴν ἁγνὴν Περιϛερὰν, συλλαβοῦσα ἐν γαϛρὶ, χαρμονῆς πνευματικῆς, ἐπληρώθη ἀληθῶς, προσάγουσα, χαριστηρίους ᾠδὰς ἡ Ἄννα Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Τρικυμίαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαὶ, καὶ βυθὸς ἁμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χειμάζουσι· βοήθησόν μοι ἁγία Δέσποινα.

Ἕτερος τῆς Ἁγίας.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἀγαλλέσθω φαιδρῶς ἡ προμήτωρ ἡμῶν· σήμερον γὰρ δέχεται, χαρᾶς μηνύματα, τὴν λύπην ἀπωθούμενα, τῇ Συλλήψει τῆς μόνης Θεόπαιδος.

Τὸ τῆς δόξης διάδημα πλέκεται, καὶ ἡ ἁλουργὶς ἡ βασίλειος σήμερον, ὑπὲρ ἐλπίδα ἅπασαν, ἐν νηδύϊ ἀκάρπῳ ὑφαίνεται.

Ἰδοὺ πᾶσα ἡ κτίσις γεραίρει σε, τὰ ὑπερφυῆ καὶ μεγάλα μυϛήρια· σὺ γὰρ ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων τεράστιον.

Ἰδοὺ θείων χαρίτων πηγὴ νοητὴ, δι᾽ ἐπαγγελίας τοῦ Κτίστου καὶ χάριτος ἀναστομοῦσθαι ἄρχεται, ἐν ἀνίκμῳ νηδύϊ ἐκβλύζουσα.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Ἄννης.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἄννης σύλληψιν, γεγενημένην ἐν Θεῷ, καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κυήσασαν.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ ὁ τῇ Σάῤῥᾳ δοὺς ποτὲ, ἐν γήρᾳ βαθυτάτῳ, τῇ σῇ ἐπιστασίᾳ, καὶ ἐν ἐπαγγελίᾳ, υἱὸν τὸν μέγαν Ἰσαάκ· σὺ ὁ διανοίξας τὴν ϛειρεύουσαν νηδὺν τῆς Ἄννης, Παντοδύναμε, μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου σου· καὶ νῦν ἐπιδὼν ἐπ᾽ ἐμὲ, δέξαι μου τὰς δεήσεις, καὶ πλήρωσόν μου τὰς αἰτήσεις, ἐβόα ἐν κλαυθμῷ, ἡ σώφρων Ἄννα καὶ στεῖρα, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ εὐεργέτης. Ὅθεν ἐν χαρᾷ συνέλαβε τὴν Παρθένον, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κυήσασαν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἡ Σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχοι.

Οὐχ ὥσπερ Εὔα καὶ σὺ τίκτεις ἐν λύπαις·
Χαρὰν γὰρ Ἄννα ἔνδον κοιλίας φέρεις.

Τῇ δ᾽ ἐνάτῃ Μαρίην Θεομήτορα σύλλαβεν Ἄννα.

Ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς, θέλων ἑτοιμάσαι ἑαυτῷ ναὸν ἔμψυχον καὶ οἶκον ἅγιον εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ, τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ ἀποστείλας πρὸς τοὺς Δικαίους, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄνναν (ἐξ ὧν ἠθέλησε προελθεῖν τὴν κατὰ σάρκα Μητέρα αὐτοῦ), προεμήνυσε τὴν σύλληψιν τῆς ἀγόνου καὶ στείρας, ἵνα βεβαιώσῃ τῆς Παρθένου τὴν γέννησιν. Ὅθεν συνελήφθη ἡ ἁγία Παρθένος Μαρία, καὶ ἐγεννήθη, οὐχ ὥς τινες λέγουσι, μηνῶν ἑπτὰ, ἢ χωρὶς ἀνδρὸς, ἀλλ᾽ ἐννία τελείων μηνῶν ἐγεννήθη· καὶ ἐξ ἐπαγγελίας μὲν, ἐξ ἀνδρὸς δὲ συναφείας καὶ σπορᾶς. Μόνος γὰρ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐγεννήθη ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου Μαρίας ἀποῤῥήτως καὶ ἀνερμηνεύτως, ὡς οἶδε μόνος ἐκεῖνος, χωρὶς τῶν τῆς σαρκὸς θελημάτων· καὶ τέλειος ὑπάρχων Θεὸς, πάντα καὶ τῆς κατὰ σάρκα αὐτοῦ οἰκονομίας τέλεια προσελάβετο, καθὼς καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ἐδημιούργησε καὶ ἔπλασε τὸ καταρχάς.

Ταύτην γοῦν τὴν ἡμέραν πανηγυρίζομεν, ὡς ἀνάμνησιν ἔχουσαν τῶν ὑπ᾽ Ἀγγέλου δοθέντων χρησμῶν, τοῦ τὴν

Digitized by Google

ἁγίαν σύλληψιν εὐαγγελισαμένου τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος. Οὓς (χρησμοὺς) ἔργα ποιῶν ὁ ἐκ τοῦ μηδενὸς ὑποστήσας τὰ σύμπαντα Θεός, διήγειρε τὴν στειρεύουσαν νηδὺν εἰς καρπογονίαν, καὶ τὴν ἐν ἀπαιδίᾳ τὸν βίον καταγηράσασαν, παιδοτόκον μητέρα παραδόξως ἐργάζεται, ἄξιον πέρας τῆς δικαίας αἰτήσεως τῶν Δικαίων τοῦτο παρασχών, ἐξ ἧς αὐτὸς ἔμελλε σαρκοφόρος Θεὸς προελθεῖν, εἰς ἀναγέννησιν τοῦ παντός, θυγατέρα τεκεῖν τοὺς σώφρονας εὐδοκήσας, τὴν πρὸ αἰώνων ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προωρισμένην τε καὶ ἐκλελεγμένην. Τελεῖται δὲ αὐτῆς ἡ Σύναξις ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς Θεοτόκου, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Εὐοράνοις, πλησίον τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Προφήτιδος Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Στίχ. Τί σα ἐπαινέσειεν Ἄννα τις πλέον;
Τὸ καρτερόφρον, ἢ τὸ τῆς εὐτεκνίας;

Ἡ Ἁγία καὶ μακαρία Ἄννα ἡ Προφῆτις ἦν ἐκ πόλεως Ἀρμαθαὶμ, ἐξ ὄρους Ἐφραίμ. Αὕτη, συζευχθεῖσα ἀνδρὶ ἐκ φυλῆς Λευΐ, ὄνομα Ἐλκαρὰ, στεῖρα οὖσα οὐκ ἔτικτε· καὶ λαβὼν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Φενάνναν τὴν ἀντίζηλον αὐτῆς, ἐτεκνογόνησε μετ' αὐτῆς, καὶ ἠγάλλετο. Ἡ δὲ Ἄννα ὠνειδίζετο (ὥσπερ οὐκ ἐξαρκούσης αὐτῇ τῆς ἐπὶ ἀτεκνίᾳ θλίψεως), παρά τε τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς ἀντιζήλου καὶ πάντων τῶν συγγενῶν καὶ φίλων. Καὶ πολλὰ περὶ τούτου τὸν Θεὸν ἐξαιτησαμένη, ἤνυε πλέον οὐδέν, καὶ περ τὰς παρὰ τοῦ Νόμου ἐντολὰς ἀεὶ ἀπόνως ἐπιτελοῦσα. Οὕτως οἱ Ἅγιοι τὰς ἑαυτῶν αἰτήσεις ὀψέποτε καὶ βραδέως παρὰ Κυρίου ἐλάμβανον.

Ἀνελθοῦσα δὲ ἡ Ἄννα μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐν Σηλώμ, ἐν ναῷ Θεοῦ παντοκράτορος, θυσίας τελέσαι διὰ χειρὸς Ἠλεὶ τοῦ ἱερέως, τῶν θυσιῶν τελεσθεισῶν, μίαν μόνην μερίδα ἔλαβε, τῶν λοιπῶν διπλᾶς ἐπιφερομένων τὰς μερίδας, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ταύτην υἱὸν ἢ θυγατέρα· καὶ ὑπὲρ τούτου ἠνιάσθη μὲν εἰς ὑπερβολήν, οὐκ ἀπέγνω δέ, οὐδὲ συνέπεσε τὸ πρόσωπον αὐτῆς. Ἀλλὰ τί ποιεῖ; τὸν ἄνδρα ἀπολύσασα οἴκαδε, μόνη κατελείφθη ἐν τῷ ναῷ· καὶ τῷ ἐδάφει ἑαυτὴν καταβαλοῦσα, οὕτω προσηύξατο· Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου, ἐὰν ἐπιβλέπων, ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν δούλην σου, καὶ τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ δῷς μοι καρπὸν κοιλίας, σοὶ αὐτὸν δίδωμι τοῦ δουλεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Τί οὖν ὁ Θεός; παρήκουε τῆς δεήσεως αὐτῆς; οὐμενοῦν. Ἀλλὰ τί; ἐπειδὴ ὁ Θεὸς μὴ ἀφισταμένην ἐκ τοῦ ναοῦ τὴν Ἄνναν εἶδεν, ἀλλὰ προσευχομένην καὶ ὀχλοῦσαν, οὐ καρπὸν μόνον κοιλίας ὑπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦ τεχθησομένου υἱοῦ τὴν προσηγορίαν προσεῖπε. Καὶ λαβοῦσα πληροφορίαν, ἐκεῖθεν κατήρχετο, σκιρτῶσα καὶ εὐφραινομένη. Καὶ συλλαβοῦσα, τέτοκε Σαμουὴλ τὸν Προφήτην. Καὶ μετὰ τὸ ἀπογαλακτισθῆναι αὐτόν, ἀνέβη σὺν αὐτῷ ἐν Σηλώμ, καὶ προσέπεσε Κυρίῳ τῷ Θεῷ, τὴν εὐχαριστίαν ἀπονέμουσα· καὶ εὐλόγησεν αὐτὴν Ἠλεὶ ὁ ἱερεύς, λέγων· Δώῃ σοι ὁ Θεὸς καρπὸν κοιλίας ἕτερον, ἀντὶ Σαμουὴλ τοῦ Υἱοῦ σου. Καὶ τέως λαβοῦσα τὸν υἱὸν κατῆλθε, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἔτι σφόδρα νήπιον. Ὅτε δὲ μειράκιον γέγονε, λαβοῦσα τοῦτον ἐκ χειρός, ἀνήγαγεν ἐν τῷ ναῷ Κυρίου Παντοκράτορος· καὶ τὴν ὀφειλομένην εὐχὴν τῷ Κυρίῳ ἀποδοῦσα, παρέδωκαν αὐτὸν εἰς χεῖρας Ἠλεὶ τοῦ ἱερέως, ποιήσασα αὐτῷ καὶ Ἐφοὺδ καὶ διπλοΐδα μικράν. Ὁ δὲ ἐλειτούργει Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἔμπροσθεν Ἠλεὶ τοῦ ἱερέως· καὶ βλέπουσα ἡ Ἄννα ἠγάλλετο.

Προσθεῖσα δέ, ἔτεκεν ἔτι υἱοὺς τρεῖς, καὶ θυγατέρας τρεῖς. Καὶ ἀνελθοῦσα ἐν τῷ ἱερῷ, προσέπεσε τῷ Κυρίῳ ἐξομολογουμένη· καὶ ἀναστᾶσα, προσηύξατο ᾠδὴν τοιαύτην λέγουσα· Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, εὐφράνθην ἐν Σωτηρίῳ σου. Καὶ πᾶσαν τὴν ᾠδὴν ἐκελάδησεν, ὡς προφῆτις, καὶ μήτηρ Προφήτου· διὰ τοῦτο ἔλεγεν· Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησεν· αὕτη μὲν γὰρ ἐσκίρτα καὶ ἠγαλλιᾶτο ἐπὶ τοῖς ἑπτά· Φενάννα δέ, ἡ ταύτης ἀντίζηλος, ὡσανεὶ πέντε τέκνα ἔχουσα ἢ καὶ ἔλαττω, ἀποστειρωθεῖσα, οὐκ ἔτι ἔτικτεν. Ἡ δὲ Ἄννα, ἐπὶ χρόνους ἱκανοὺς τῷδε τῷ βίῳ ἀρκέσασα, καὶ τῷ Κυρίῳ ἐξομολογουμένη ἀεὶ καὶ προφητεύουσα, μετέβη πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ νεολαμποῦς, τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ἀντίπα κειμένου.

Στίχ. Ἐξήγαγες γῆς τὸν Στέφανον καὶ βίου·
Στέφει δὲ δόξης ἐστεφάνωσας Λόγε.

Οὗτος ὁ ἀρτιφανὴς ἀστήρ, ὑπῆρχε Κωνσταντινουπόλεως γέννημά τε καὶ θρέμμα· πατέρες δὲ αὐτῷ, Ζαχαρίας καὶ Θεοφανώ, πάσῃ ἀρετῇ καὶ συνέσει κοσμούμενοι, τὰς οἰκήσεις ποιούμενοι ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ζεύγματος, οὐ μακρὰν τοῦ ναοῦ τοῦ Θείου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου. Τοῦτον ἡ μήτηρ ἐγκυμονοῦσα, παντοίας τροφῆς παχυτέρας ἀπείχετο, ἄρτῳ καὶ λαχάνοις καὶ ὕδατι ἀρκουμένη, μέχρι τοῦ τοκετοῦ· τοῦ δὲ παιδὸς τεχθέντος, Σταυρὸς φωτοειδὴς καὶ ὑπέρκαλλος ἐν τοῖς στέρνοις αὐτοῦ ὡράθη· ὅπερ σημεῖον τῆς ἐσύστερον γενομένης τοῦ βίου σταυρώσεως γέγονε καὶ δέδεικται. Ἐπεὶ δὲ καὶ σπαργάνοις ἐνειλήθη ὁ παῖς, ἀνάγκη ἦν καὶ μαζὸν ἕλκειν· καὶ εἶγε τῇ μητρὶ δαψιλεστέρας τροφῆς ἐμφορηθῆναι ἔδοξεν, οὐδόλως ἥπτετο τῶν μαστῶν. Πολλάκις δὲ καὶ διὰ δύω ἢ καὶ τριῶν ἡμερῶν τοῦτο συνέβη. Καὶ λοιπὸν ἡ τοῦ παιδὸς τροφὴ τῆς μητρὸς ἦν ἐγκράτεια. Ἐντεῦθεν ἔκπληξις ὁμοῦ καὶ θλίψις εἶχε τοὺς φίλους ἅμα καὶ συγγενεῖς.

Εἶτα βαπτίζεται, ἀπολύεται τῶν σπαργάνων, ἀπογαλακτίζεται, κατὰ λόγον αὐξάνει, εἰς τὴν διατριβὴν τῶν γραμμάτων ἐκπέμπεται, ἃ καὶ προθύμως μετήρχετο, καὶ ἦν τοῖς γονεῦσιν ὑποτασσόμενος. Ἐπεὶ δὲ ἐκποδὼν ὁ θεομισὴς ἐγένετο Θεόφιλος, παραυτίκα ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ὁ ἱερὸς καὶ θεῖος Μεθόδιος ψήφῳ θείᾳ ἀνάγεται, καὶ ὁ τίμιος Ζαχαρίας, ὁ τοῦδε Πατήρ, ὑπ' αὐτοῦ χειροτονεῖται πρεσβύτερος, καὶ τῷ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κλήρῳ καταλέγεται. Τότε δὲ ὁ θεῖος Στέφανος κείρεται τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς, καὶ κληρικὸς τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας καθίσταται, καὶ τῷ Πατρὶ ἀκολουθεῖ εἰς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν, ἐνδελεχῶς ἀπιόντι.

Τῷ οὖν ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ παιδός, ὁ Πατὴρ τὸν βίον ἀπολιμπάνει· αὐτὸς δὲ ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τοῦ Ἁγίου καὶ κορυφαίου Πέτρου ἐγκλείσας ἑαυτόν, ἀπροΐτος ἦν προσευχόμενος, καὶ λαχάνοις ὠμοῖς ἀρκούμενος. Ἐν τούτοις αὐτοῦ πολιτευομένου, μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπιφαίνεται αὐτῷ ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, καὶ φησιν· Εἰρήνη σοι τέκνον· καλή σου τῆς προθυμίας ἡ ἀρχή· ὁ Κύριος ἐνδυναμώσαι σε. Εἶτα ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν ἐγκαρτερήσας, καθορᾷ τὸν θεῖον καὶ Ἱερομάρτυρα Ἀντίπαν αὐτῷ λέγοντα· Εἰρήνη σοι τέκνον· ψάλλε μοι, καὶ οὐ μή σε ἐγκαταλίπω. Ἔκτοτε δὲ ἐπέτεινεν ἑαυτὸν πλέον εἰς προσευχὴν καὶ νηστείαν,

Digitized by Google

ἅπαξ ἢ δὶς τῆς ἑβδομάδος τοῦ λαχάνου μετέχων· κράμβη δὲ ἦν, ἄνευ ἅλατος.

Οὕτως ἑαυτὸν καθαγνίσας, τῆς τοῦ Πρεσβυτέρου τιμῆς ἀξιοῦται, πλεῖστα ἐργασάμενος θαύματα. Τῷ δωδεκάτῳ γὰρ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ τῆς εὐσεβοῦς λήξεως Βασιλείου, καὶ τεσσαρακοστῷ τῆς ἡλικίας τοῦ Ὁσίου, σεισμὸς μέγας γέγονεν, ὑφ᾽ οὗ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀντίπα πανταχόθεν διαῤῥαγέντος, ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν ὁ Ὅσιος, καὶ εἰσῆλθεν ἔν τινι ταφοειδεῖ λάκκῳ. Ἐν ᾧ προσκαρτερήσαντος χρόνους δώδεκα, διεφθάρησαν αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ πώγωνος, καὶ οἱ ὀδόντες ἐχαυνώθησαν, καὶ σχεδὸν ὅλον τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου παρελύθη· πάνυ γὰρ ἦν ὁ τόπος ὑπὸ τῆς πολλῆς νοτίδος πολιορκούμενος. Καὶ ἀναγκασθεὶς ἐξῆλθε τοῦ λάκκου ὅλως νενεκρωμένος· καὶ ὑπεράνω σανίδος καταστρώσας, καὶ τρίχινον ὑποθεὶς σάκκον, ἀνέκλινεν ἑαυτὸν ἄνωθεν τοῦ σάκκου. Εἶτα τὸ Ἀγγελικὸν ὑποδὺς σχῆμα, ὁπόταν ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐπετέλει, ἐν τῇ ἀπολύσει μίαν ἰσχάδα ἐλάμβανε, καὶ ὕδατι βραχυτάτῳ τῷ στόματι αὐτοῦ περικλύζων, διέμεινε τούτοις ἀρκούμενος. Οὕτως ὁ μακάριος ἐπὶ πέντε καὶ πεντήκοντα ἔτεσι τὸν ἐπίπονον καὶ τραχὺν τῆς ἀσκήσεως δρόμον διηνυκώς, τῷ ἑβδομηκοστῷ ἔτει τῆς ὅλης αὐτοῦ ζωῆς, ἢ μᾶλλον νεκρώσεως, τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Σωσιθέου, Ναρσοῦ, καὶ Ἰσαὰκ, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στίχ. Σωσίθεον σωθεῖσιν ἐγγράφει λόγος,
Ὑπὲρ Θεοῦ σώζοντος ἐκτετμημένον.

Πέρσης κάραν σοι, Χριστὲ, Ναρσῆς προσφέρει,
Κρεῖττόν γε δῶρον σμυρνοχρυσολιβάνου.

Πάθους τὸ λεῖπον Ἰσαὰκ Σάῤῥας τέκνου,
Σφαγεὶς ἀνεπλήρωσεν Ἰσαὰκ νέος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Δροσοβόλος μὲν, ἡ καμιναία φλὸξ ἐδείχθη ποτέ· νῦν δὲ, ἐξ ἐλαίου χρίσμα πνευματικὸν, ἁγιάζει τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς ἐν καμίνῳ, τῇ θεοδόχῳ ταύτῃ νέᾳ σκηνῇ, πάντες, οἱ ἐξ Ἰσραὴλ τοῦ πνευματικοῦ, δροσιζόμενοι βοήσωμεν· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οἱ τετρωμένοι, τῷ γλυκυτάτῳ θείῳ ἔρωτι, δεῦτε, ἐν παστάδι ταύτῃ τῇ μυστικῇ, συναφθῶμεν τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κράζοντες.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Τῆς Ἁγίας. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Τῆς ἀπαιδίας ὄνειδος φυγεῖν, ἱκέτευεν, Ἄννα τὸν Δεσπότην τοῦ παντός· καὶ τῆς αὐτῆς ὁ συμπαθὴς φωνῆς ἀκούσας, τὴν αὐτὸν κυήσασαν, καρπὸν παρέσχεν αὐτῇ, καθὼς ηὐδόκησεν.

Βασιλικὴ πορφύρα ἐν τῇ σῇ, ἀπάρχεται, Ἄννα ἐξυφαίνεσθαι γαστρί· ἣν ὁ Θεὸς καὶ Βασιλεὺς πάντων φορέσας, τοῖς βροτοῖς ὀφθήσεται, καὶ ταπεινώσει ἐχθροὺς, τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Τὸ μύρον τὸ εὐῶδες ἐν γαστρὶ, συνέλαβες, Ἄννα τὴν τὸ μύρον τῆς ζωῆς, ὑπερφυῶς, εἰσδεξαμένην τὸν Δεσπότην, τὸν πνοαῖς τῆς χάριτος, τὰς διανοίας ἡμῶν εὐωδιάσαντα.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς Τριάδος ἕνα σε Χριστὲ, δοξάζομεν, ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, δίχα τροπῆς ἀνθρωπικῶς, πάντα ἠνέσχου, μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἡνώθης ἡμῖν.

Ἕτερος τῆς Ἁγίας. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Κρηπὶς ὑπεστήρικται τῆς σωτηρίας, καὶ βάσις τῆς χάριτος, ἡ τῆς Παρθένου Σύλληψις· ἐν ᾗ ὑπὲρ ἔννοιαν γεννήσεται, τῶν γηγενῶν, ἡ ἐλπὶς, μελπόντων Χριστῷ διηνεκῶς· Εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Τὸ Ὄρος τὸ Ἅγιον ἐπαγγελίᾳ, τοῦ Κτίστου τὴν ὕπαρξιν, σήμερον προμηνύεται, λαμβάνον καὶ ἅπασαν, κατακαλύπτον τὴν γῆν, τρόπῳ τῆς γεννήσεως· διὸ, τὸν εὐεργέτην Χριστὸν δοξάζομεν.

Ἐλύθησαν χάριτι τῆς ἀτεκνίας, οἱ Δίκαιοι σήμερον, καὶ Εὔας τῶν τῆς λύπης δεσμῶν, μηνύματα ἔλαβον, ἀπολυτρώσεως· ὅθεν καὶ τὴν ἔκβασιν Χριστὸν, ἐπεκαλοῦντο τὸν τῆς ζωῆς χορηγόν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὢν ἀπερίγραπτος ἐν τοῖς ἀχράντοις, κόλποις τοῦ Γεννήτορος, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, σαρκὶ περιφέρεται, δι᾽ οἶκτον ἄφατον· ὅθεν καὶ προσίεται γραφὴν, ἐν τῇ εἰκόνι ὁ Ὑπεράγαθος.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Σήμερον χιτῶνα νοητὸν, ὑφαντὸν ἄνωθεν, ἐκ θείας χάριτος, ἡ Ἐκκλησία σου Κύριε, νύμφη ὥσπερ ἐστολίσατο, καὶ τοὺς οἰκείους συγκαλεῖ, πρὸς εὐφροσύνην λαοὺς, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ δεύτερος Ἀδὰμ, Χριστὸς ἀνέδειξε, Παράδεισον νοητὸν, Σκηνὴν ἁγίαν τὴν φέρουσαν, κατὰ ξύλου τοῦ τῆς γνώσεως, τὸ ζωηφό-

Digitized by Google

ρον τοῦ Σταυροῦ, ὅπλον τοῖς ψάλλουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πατρὸς ἐξ ἀνάρχου τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, μίαν Θεότητα, τελείαν ἄναρχον ἄκτιστον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑποςάσεσι τρισὶ, σέβοντες ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Τῆς Ἁγίας. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Δαυῒδ ἣν προέφησε, Βασίλισσαν ἰδὲ, γαςρὶ ὑποδέχομαι, ἡ Ἄννα ἐκβοᾷ, καὶ τέξω τὴν πάντων προςασίαν πιστῶν, τὴν τὸν Βασιλέα, Χριστὸν μέλλουσαν τίκτειν.

Ἡ γῆ ἣν κατῴκησεν, ὁ γῆς Δημιουργὸς, τὸ Σκῆπτρον τὸ ἅγιον, ἡ νέα Κιβωτὸς, ἡ Στάμνος τοῦ Μάννα, ἐν νηδύϊ μητρὸς, τῆς αὐτὴν τεκούσης, ἀπάρχεται βλαστάνειν.

Ἡ Βάτος ἡ ἄφλεκτος, Λυχνία ἡ χρυσῆ, ὁ ἔμψυχος Θάλαμος, Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ἡ ἔντιμος Ῥάβδος, ἐν γαστρὶ τῆς μητρὸς, τῆς αὐτὴν τεκούσης, ἀπάρχεται βλαστάνειν.

Θεοτοκίον.

Ἀνάστησον κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν· τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐχθρούς· τρωθέντα ἀτόποις, ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἁγνὴ μὴ παρίδης, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Ἕτερος τῆς Ἁγίας. Κάμινος ποτέ.

Τύπον τηλαυγῆ, τῆς φύσεως τοῦ γένους, ἡ τῆς στειρώσεως ὑπέφηνεν, Ἄννης ἀπολύτρωσις· Θεοῦ γνῶσιν γὰρ στειρεύουσα, ὑπὲρ ἐλπίδα λέλυται· ἔγνω γὰρ τὸν Δεσπότην, καὶ εὐσεβείας πληθύνει καρπούς.

Ἅρμα τὸ φρικτὸν, τοῦ μόνου Βασιλέως, ἐπὶ τῆς γῆς κατασκευάζεται, ἐξ Ἄννης λαμβάνον ἀρχήν· ἐν ᾧ μέλλει ἐποχούμενος, ὁ Κτίστης παραγίνεσθαι, ὅπως με πρὸ τὸ ὕψος, ἀναβιβάση τῆς χάριτος.

Ἴδειν ἐπὶ σοὶ, παράδοξα ἡ κτίσις, Θεογεννῆτορ ὑπερένδοξε· ξένη σε ἡ Σύλληψις, καὶ ἡ πρόοδος ἐξαίρετος, τοῦ σώματός τε ἅπασα, αὔξησιν γνωρισμάτων, τῆς ἀφθαρσίας ἐμφαίνουσα.

Ὕδωρ τὸ ζωῆς, ἐκ σε Παρθένε βλύσαν, ὁ Ποιητὴς καὶ συνοχεὺς τε παντὸς, τῆς πλάνης τῷ καύσωνι, τὸ ἀνθρώπινον φλεγόμενον, ἐδρόσισεν, ἡγίασεν, ἔδειξεν καρποφόρον, υἱοθετήσας τῇ χάριτι.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὠδὴ Θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Δεῦτε καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, καὶ νηφαλέᾳ διανοίᾳ, τῆς τοῦ Βασιλέως θυγατρὸς, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὡραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν, κατανοοῦντες μεγαλύνωμεν.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνε ἡ Νύμφη, τε Βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς, τοῦ σοῦ Νυμφίου τὴν ὡραιότητα, σὺν τῷ λαῷ σου κράζουσα· Σὲ Ζωοδότα μεγαλύνομεν.

Τὴν ἐξ ὕψους ἄμυναν Σῶτερ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου παράσχου· ἄλλον γὰρ οὐκ οἶδεν, εἰμὴ σὲ Θεὸν τὸν ῥύστην, τὸν ὑπὲρ ταύτης πάλαι, τὴν σὴν ψυχὴν προθέμενον, ἐν ἐπιγνώσει σὲ δοξάζουσα.

Θεοτοκίον.

Δέχου τὰς λιτὰς τοῦ λαοῦ σου, καὶ τῷ Υἱῷ σου Θεοτόκε, πρέσβευε Παρθένε ἐκτενῶς, ἡμᾶς κινδύνων καὶ περιστάσεων, ῥυσθῆναι τὲς ὑμνεντάς σε· σὺ γὰρ προστάτις καὶ ἐλπὶς ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας. Τὴν ζωοδόχον πηγήν.

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν συλλαμβάνουσα, Ἄννα θεόφρον, χαρὰν νῦν ἀνάλαβε, τὸν Ναὸν τὸν ἅγιον, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ σε, εἰσδεχομένη, φωτὶ δικαιοσύνης, ἀςραπτομένη τὸν Κτίςην μεγάλυνον.

Ἡ ξυνωρὶς ἡ σεπτὴ καὶ ἀοίδιμος, τοῦ πρὸ αἰῶνος Υἱοῦ οἱ προπάτορες, ὁ τοῦ Νόμου φύλακες, ἀκριβεῖς γενόμενοι, οἱ ἀπαρχὴν τῆς χαρᾶς γεγεννηκότες, Ἰωακεὶμ τε καὶ Ἄννα τιμάσθωσαν.

Ἣν Δανιὴλ Ὄρος μέγα τεθέαται, καὶ Ἰωὴλ Γῆν ἁγίαν ἑώρακε, Πύλην ἀδιόδευτον, ἄλλος ἣν προέφησεν, ἐσφραγισμένην Πηγὴν καὶ θεῖον Πόκον, τὴν Θεοτόκον Παρθένον ὑμνήσωμεν.

Ἡ πορφυρὶς ἡ τὸ ἔριον βάψασα, τῆς ἀπορρήτε τε Λόγε σαρκώσεως, τὸ Θυμιατήριον, τὸ χρυσοῦν ἡ Τράπεζα, ἐν ᾗ ὁ ἄρτος Χριστὸς ἐναπετέθη, ἡ Θεοτόκος Παρθένος δοξάζεται.

Ἕτερος τῆς Ἁγίας. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Κροτείτωσαν σήμερον, τῶν Προφητῶν οἱ πρόκριτοι· ἰδοὺ γὰρ αἱ προρρήσεις, αὐτῶν τῆς χάριτος, ἄρχονται πληροῦσθαι ἀξίως, ἐν τῇ σεπτῇ, Συλλήψει τῆς μόνης, ἁγνῆς Θεομήτορος· ἐν ᾗ πάντες ἀγαλλόμεθα.

Ὁ θρόνος ὁ ἔνδοξος, προτίθεται τοῦ Κτίσαντος· ἡ σωτήριος Πύλη, νῦν εὐτρεπίζεται, μόνῳ τῷ Δεσπότῃ καὶ Κτίστῃ διαβατὴ, μόνῳ τηρουμένη, δι' ἧς εἰσαγόμεθα, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Ῥημάτων δεήσεως, Ἰωακεὶμ σὺν Ἄννῃ βοᾷ· σὺ ἐπήκουσας μόνος, ὁ Ποιητὴς καὶ Θεός·

Digitized by Google

καὶ τῆς ἀτεκνίας τὴν λύσιν σὺ παρασχών, ῥίζαν ἀφθαρσίας, ἐδωρήσω Κύριε, καὶ ἡμῖν τοῖς σὲ δοξάζουσιν.

Ἡ κλίμαξ στηρίζεται, δι' ἧς ὁ Κτίστης Κύριος, καταβὰς ἀνελκύσει, ἄνω τὴν φύσιν ἡμῶν· Χαίροις οὐρανὲ σὺν Ἀγγέλοις· χαῖρε Θεοῦ, ἡ σύμπασα κτίσις· χαίροις τὸ ἀνθρώπινον, γένος χάριτι θεούμενον. Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σου τὴν ἄφατον, φιλανθρωπίαν Δέσποινα· σὺ γὰρ εἶ φωτισμός μου, σύ μου τὸ καύχημα, σύ μου χορηγὸς τῆς σοφίας, σύ μου χαρά, σύ μου προσδοκία, σύ μου τὸ ὀχύρωμα, τὸ κραταίωμα καὶ στήριγμα.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἐγκαινίων.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἣν τῷ ἀχράντῳ αἵματι, ἐξηγόρασας Λόγε, πανθαύμαστον καὶ πάντιμον, καὶ σεπτὴν Ἐκκλησίαν, ἐγκαίνισον ἐν Πνεύματι, Ἀγαθέ, καὶ κάλλυνον, ἀκτῖσι ταῖς θειοτάταις, ὁ τῇ δόξῃ δοξάζων, τοὺς ἀξίως τοῦ Ναοῦ, Ἐγκαίνια ἐκτελοῦντας. Τῆς Ἁγίας Ἄννης, ὅμοιον.

Εἰσήκουσε τοῦ στεναγμοῦ, τοῦ τῆς σώφρονος Ἄννης, ὁ Κύριος ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ παρέσχετο ταύτῃ, τὴν μόνην ἀπειρόγαμον, τὴν τὸ φῶς ἐκλάμψασαν, τοῖς πέρασιν ἀπορρήτως· ἣν ὁ θεῖος καὶ κλεινός, καθορῶν Ἰωακείμ, ἠγάσθη καὶ ἐγεγήθει.

Ἕτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ τοῦ Θεοῦ σοφία, οἰκοδομεῖ τὸν ἑαυτῆς, οἶκον ἐκ στείρας νηδύος, τὴν Θεοτόκον Μαριάμ· ἣν μακαρίσωμεν πᾶσαι, αἱ γενεαὶ κατὰ χρέος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἀπόθεσθε Ἀδάμ, καὶ Εὔα πᾶσαν λύπην· ἡ μήτηρ τῆς χαρᾶς γάρ, ἐν στείρᾳ παραδόξως, καρπογονεῖται σήμερον.

Προπάτωρ Ἀβραάμ, καὶ πάντες Πατριάρχαι, εὐφραίνεσθε ὁρῶντες, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, ἐκ ῥίζης ὑμῶν φύουσαν.

Χαῖρε Ἰωακείμ, καὶ Ἄννα χαῖρε· ὅτι, χαρᾶς καὶ σωτηρίας, τὴν πρόξενον τῷ κόσμῳ, καρπογονεῖται σήμερον.

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀγάλλεσθε· ἰδοὺ γάρ, Ἄννα καρπὸν ἐκφύει, δι' οὗ αἱ προφητεῖαι, ὑμῶν περαιωθήσονται.

Συγχάρητε φυλαί, πᾶσαι τῇ στείρᾳ Ἄννῃ· ὅτι καρπὸν κοιλίας, ἐκφύει παρ' ἐλπίδα, ζωῆς ἡμῖν τὴν πρόξενον.

Τὰ πέρατα τῆς γῆς, εὐφραίνεσθε· ἰδοὺ γάρ, τοῦ Κτίστου τῶν ἁπάντων, Μήτηρ ἐξ ἀκάρπου, γαστρὸς φύεται σήμερον.

Δόξα, τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος πλ. α'.

Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν ἐπαναπαυόμενος Λόγε, τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, ἐγκαίνισον ἐν τῷ Ναῷ, τῷ εἰς τὸ ὄνομά σου ἀνεγηγερμένῳ. Καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σήμερον ἐκ ῥίζης τοῦ Δαυῒδ, βασιλικὴ Πορφυρὶς ἐκβλαστήσασα, τοῦ Ἰωακεὶμ βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὸ ἄνθος τὸ μυστικόν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήνθησεν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὠδὴ γ'. καὶ ϛ'.

ΤΗ Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἑρμηγένους, καὶ Εὐγράφου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Μάρτυς παναοίδιμε Μηνᾶ, ἐκπελματιζόμενος, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἀφαιρούμενος, θεολόγον γλῶσσαν, ἔφερες στεῤῥότατα, τὰς θείας ἀντιδόσεις σκοπούμενος· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Χεῖρας ἐκκοπτόμενος ποδῶν, στέργει τὴν ἀφαίρεσιν, ὁ Ἑρμογένης ὁ ἔνδοξος· καὶ κατοπτώμενος τῷ πυρὶ πλειόνως, ζέσιν τὴν ἐγκάρδιον, ἐδήλου τῷ Θεῷ προσκολλώμενος· ᾧ καὶ πρεσβεύει νῦν, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέλη συνθλαττόμενοι σοφοί, κόλπον πρὸς θαλάττιον, ἐναπεῤῥίφητε Ἅγιοι· νεύσει δὲ κρείττονι, γαληνὸν πρὸς ὅρμον, τῆς τρυφῆς ἰθύνθητε, βυθίσαντες κακίας τοῦ ὄφεως· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα Στιχηρά,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, νοητῶς ἀνατείλαντες, ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας στερεώματι, πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζετε, καλλίνικοι Μάρ-

Digitized by Google

τυρες, τῶν ἀγώνων τῷ φωτί, καὶ θαυμάτων ταῖς λάμψεσιν· ὅθεν σήμερον, τὴν φωσφόρον τελοῦμεν γεγηθότες, καὶ ἁγίαν ὑμῶν μνήμην, στεφανηφόροι πανόλβιοι.

Καλλικέλαδον ὄρνιν σε, πρὸς τὸ ἄλσος φωνήσαντα, τῶν ἀγώνων ἔνδοξε, καὶ πρὸς μίμησιν, τὸν Ἑρμογένην ἑλκύσαντα, Μηνᾶ καὶ τὸν Εὔγραφον, καὶ σὺν τούτοις τοῦ ἐχθροῦ, διαδράντα τὰ θήρατρα, τὰ πολύπλοκα, καὶ πετάσαντα θείας πρὸς ἐπαύλεις, καλιάς τε οὐρανίους, μεγαλοφώνως γεραίρομεν.

Καὶ χειρῶν παναοίδιμοι, καὶ ποδῶν στερισκόμενοι, κεφαλὰς τεμνόμενοι, καὶ στρεβλούμενοι, καὶ πάσαις ἄλλαις κολάσεσι, καθυποβαλλόμενοι, οὐκ ἠρνήσασθε Χριςόν· οὐ ξοάνοις ἐθύσατε· ἀλλὰ χαίροντες, τῆς ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς ἐκείνην, τὴν αἰώνιον καὶ θείαν, μετεβιβάσθητε Μάρτυρες.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὄντως ἡ γλῶσσά σου, κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου, ἀθλητὰ ἐδείχθη, Καλλικέλαδε Μηνᾶ, ῥητορεύουσα σαφῶς πίστιν εὐσεβῆ, καὶ δόγματα σωτήρια, δι' ὧν Θεὸς ἐδοξάσθη· καὶ ὡραῖον κάλλει, τὸν Ἑρμογένην ἀπέφηνας, ὃς τοῦ θείου Βαπτίσματος διὰ σοῦ τετύχηκε, καὶ τοῦτον συναθλητήν, καὶ τῶν ἀγώνων κοινωνόν, σὺν Εὐγράφῳ, τῷ καλῶς ἐφεπομένῳ σοι, παμμάκαρ ἀπέδειξας. Καὶ νῦν ἐν παῤῥησίᾳ, τῷ τοῦ Σωτῆρος θρόνῳ παριςάμενοι, μὴ ἐλλίπητε πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Μονογενὲς ὁμοούσιε, τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, ἀσυγχύτως ὡς οἶδας αὐτός, ἐν ἁγνείᾳ φύλαττε τὴν ποίμνην σου, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ περιέπων αὐτήν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ ἁγνή, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Μαρτυρικὴ χορεία, εὐσεβεῖς πρόμαχοι, σήμερον πιστῶν ἀναδείκνυνται, Τυράννων πᾶσαν καθελόντες δυσσέβειαν, Μηνᾶς, Εὔγραφος καὶ Ἑρμογένης οἱ σοφοί· ὅθεν τῆς τριφώτου συνάριθμοι, Τριάδος ὑπάρχοντες, τῷ γνόφῳ τῆς θείας ἐλλάμψεως καταλαμφθέντες, σὺν ἀσωμάτοις Χορείαις ἀγάλλονται, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἱκετεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἀγκάλας τὰς ἀχράντους σου, ἐν αἷς Θεὸν ἐβάςασας, Παναγία, ὑφαπλώσασα νυνί, σκέπασον ἀπὸ πάσης, ὀργῆς ἡμᾶς βιαίας, ἐλπὶς τοῦ κόσμου Θεοτόκε Ἁγνή.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενος ἐσάλευσας, τὴν γῆν πᾶσαν Μακρόθυμε, τῶν πιστῶν δέ, ἐπεστήριξας ψυχάς· διὸ καὶ ἀνυμνοῦμεν, καὶ πόθῳ προσκυνοῦμεν, τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Αἱ ἐγκρατείας, τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὁρμὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὀςέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Στεῤῥοὺς ἀνυμνῶ Μάρτυρας στεφηφόρους.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Στεφάνοις δόξης κοσμούμενοι, καὶ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ παριςάμενοι, καὶ θείου φωτὸς πληρούμενοι, πόθῳ τὴν φωτοφόρον, μνήμην ὑμῶν, τοὺς ἐπιτελοῦντας, ἀμαυρώσεως παθῶν, Μάρτυρες ῥύσασθε.

Τὴν θείαν στέργοντες εὔκλειαν, Θεοῦ τῆς καλλονῆς ἐφιέμενοι, τοῦ βίου τερπνὰ ἀπώσασθε, πᾶσάν τε δυναςείαν περιφανῆ, καὶ διὰ θανάτου, ἀτελεύτητον ζωήν, Μάρτυρες εὕρατε.

Ἐνθέῳ ζήλῳ πυρούμενοι, τὸ πῦρ τῆς ἀθεΐας κατέσβεσαν· καὶ λύχνοι τὸ φῶς πυρσεύοντες, πᾶσι τῆς εὐσεβείας περιφανῶς, ὤφθησαν ἐν πίςει, Ἑρμογένης καὶ Μηνᾶς, οἱ μεγαλόφρονες.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθῆναι Κόρη πανάμωμε, παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, Κύριον καὶ Δεσπότην, ὃν ἐκ τῶν σῶν, πάναγνε αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσομιλήσαντα.

Ὠδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Αἴγλῃ οὐρανίῳ, λαμπρυνθέντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, σκότος διέλυσαν εἰδώλων, τῆς ἀ-

Digitized by Google

πάτης καὶ φέγγος, ἡμῖν ἰάσεων ἤςραψαν, τοῖς μελῳδοῦσι τῷ πάντων Θεῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Νέκρωσιν τοῦ ζῶντος, ἀνιχνεύων Δεσπότου Μηνᾶ θαυμαστὲ, ἐκπελματοῦσαι καὶ τὴν κάραν, τοῦ τυράννου συντρίβεις, ἐχθροῦ, ἐρείδων τοὺς πόδας σου, εἰς ἀσφαλῆ μαρτυρίου ὁδὸν, μάρτυς ἀνδρικώτατα.

Ὕμνει τὸν Σωτῆρα, Ἑρμογένης τὰς χεῖρας τεμνόμενος, ἱερωσύνης φαιδροτέραν, τὴν στολὴν τῶν αἱμάτων, βαφαῖς, σαφῶς ἐργαζόμενος, καὶ μιμητὴς τοῦ παθόντος σαρκὶ, χάριτι δεικνύμενος. Θεοτοκίον.

Μόνην γυναιξί σε, τὴν ὡραίαν τῷ κάλλει εὑράμενος, σωματοφόρος ἐκ γαςρός σου, προεκήλυθε Κόρη, Χριςὸς, θείαις ὡραιότησι, καταφαιδρύνας τὸ γένος ἡμῶν· ὅθεν σε γεραίρομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέν-
» τι ἀῤῥεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ
» Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ
» Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν,
» Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Παρωσάμενοι δόξαν τὴν κοσμικὴν, ἐπτερώθησαν δόξῃ τῇ θεϊκῇ, Μηνᾶς Ἑρμογένης τε, καὶ ὁ ἔνδοξος Εὔγραφος, καὶ προθύμῳ γνώμῃ, τὸν ὄγκον ὑπέμειναν, τῶν δεινῶν βασάνων, σαρκὸς μὴ φεισάμενοι· ὅθεν μετὰ τέλος, εἰς βυθοὺς θαλαττίους, ῥιφέντες ἰθύνθησαν, πρὸς λιμένα οὐράνιον· οἷς ἐν πίςει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μηνᾶς θαυμαστὸς, ὁ κλεινὸς, Ἑρμογένης, ἡ πάνσεπτος δυὰς, τῆς ἁγίας Τριάδος, πολύθεον φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατεπάτησαν· καὶ τελέσαντες, τὸν ἱερώτατον δρόμον, νίκης ἔλαβον, ἐξ οὐρανοῦ τοὺς στεφάνους, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Ποιητὴν, καὶ Θεόν σου καὶ Κτίστην, πανάμωμε Ἁγνὴ, διὰ Πνεύματος θείου, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας· ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ὡς Παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ πανάγνου Παρθένου, διῆλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία, Σταυρῷ ὡς ἑώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν καὶ τὸ τεῖχος, καὶ κόσμου κραταίωμα.

Ὠδὴ δ'. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Νόμους διαγγέλλων φωταυγεῖς, ἀνόμως σου τὰ ὄμματα, ἐκκεντηθεὶς Μηνᾶ ὑπήνεγκας, καρδίας τοὺς ὀφθαλμοὺς, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ἔχων ἐμμελῶς, ἀποσκοποῦντας, καὶ μέλπων χαρμονικῶς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὤφθη σου ἡ γλῶσσα τῷ πυρὶ, τοῦ Πνεύματος Σοφώτατε, ἐκτεθηγμένη ἐν τῷ τέμεσθαι· ἐλάλεις γὰρ κελαδῶν, τοῦ Θεοῦ τὰ θαύματα, καὶ τοῦ δικαστοῦ τὴν ἀφροσύνην, μετάγων εἰς εὐσεβῆ, δόξαν ἐμφανῶς τοῦ ποιήσαντος.

Μεγάλως τὸ πάθος καρτερῶν, τοὺς πόδας ἀποτέμνεται, ὁ Ἑρμογένης τὴν τοῦ ὄφεως, καταπατῶν κεφαλὴν, καὶ ὁδὸν στελλόμενος, γνώμῃ ἀκλινεῖ τοῦ Μαρτυρίου, εἰσάγουσαν πρὸς ζωὴν, τῆς ἐπουρανίου λαμπρότητος.

Ἄπληγον τηροῦντι τὴν ψυχὴν, Χριστός σοι ἐπιφαίνεται, σοῦ τὰς πληγὰς Μηνᾶς ἰώμενος, ἀνδρείως τε καρτερεῖν, σὲ ἐγκελευόμενος· ὅπως διὰ σοῦ τὴν σωτηρίαν, ἐλέους ὁ θελητὴς, πάντων τῶν ἁγίων ἐργάσηται. Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, ἐβλάστησας ἀνθήσασα, τὸν φυτουργὸν πάσης τῆς κτίσεως, μαράναντα τὰ φυτὰ, τῆς ἀκάρπου γνώσεως· πίστιν δὲ ἡμῖν ἀληθεςάτην, φυτεύσαντα εὐσεβῶς, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τί μάτην ταράττῃ, ἐβόων ὁμοῦ, δικαστῇ παρανόμῳ οἱ Μάρτυρες; δύναμις παρεχόμενος, παρίσταται ἡμῖν, μόνος ὁ ἐν ἰσχύϊ, ἀήττητος ὑπάρχων· ὑπὲρ οὗ τὰς αἰκίσεις, καθυπομένομεν στεῤῥότατα.

Ὑπῆρξεν ἀθρόα, ἡ μεταβολὴ, Ἑρμογένους σαφῶς πρὸς τὸν Κύριον· λουτρῷ γὰρ ἐκκαθαίρεται, καὶ κρίσει θεϊκῇ, τῆς ἀρχιερωσύνης, τὸ φῶς ἀναλαμβάνει, διδαχαῖς καταυγάζων, τοὺς ἐν νυκτὶ δεινῶν ὑπάρχοντας.

Ῥητόρων λιπόντες, ἀδόκιμον νοῦν, ἀγραμμάτων πλοκαῖς ἠλιεύθητε, σοφίσαντος τοῦ Πνεύματος, ὑμᾶς ὡς ἀληθῶς, Μάρτυρες καὶ πρὸς πᾶσαν, βασάνων καταιγίδα, δυνατοὺς ἐν ἰσχύϊ, ἐργαζομένου διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἀγγέλων, Παρθένε ἁγνὴ, ὑπερέχουσα ὤφθης κυήσασα, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, βροτοὺς ἐπουρα-

Digitized by Google

νίους, αὐτοῦ τῇ καταβάσει, ἐργασάμενον Κόρη, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀδιήγητον.

ᾨδὴ ς'. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Σώζεις Ἰωνᾶν, θηρὸς τὴν Τριήμερον, τυποῦντα ταφὴν σοῦ Παντοδύναμε· τὰ δὲ σώματα, τῶν Μαρτύρων πελάγει ῥιπτόμενα, ἰθύνεις γαληνότατον, πρὸς ὅρμον τῆς ταφῆς, ἔνθα, σοῦ τὸ θεῖον βούλημα, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν περιποίησιν.

Σώματα ὑμῶν, ἀήττητοι Μάρτυρες, βυθὸς ἀσινῆ τῇ χέρσῳ δέδωκε, προηγουμένων, οὐρανίων Ἀγγέλων μακάριοι, καὶ πᾶσι τὴν κατάθεσιν, δηλούντων τὴν ὑμῶν, οὖσαν ἰαμάτων ἔκβλυσιν, καὶ παθῶν ψυχικῶν ἀπολύτρωσιν.

Τάξεις νοεραί, ὑμῶν κατεπλάγησαν, τὴν ὑπομονήν· ὅπως τὸν ἄσαρκον, μετὰ σώματος, ἐτροπώσασθε δράκοντα Μάρτυρες, καὶ νίκης τοὺς στεφάνους ἀνεδήσασθε, θρόνῳ Θεοῦ παριστάμενοι, καὶ ταῖς θείαις αὐταῖς πυρσευόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἔστη μέχρι σοῦ, Παρθένε ὁ θάνατος· ζωὴν γὰρ Χριστὸν ἐκυοφόρησας, τὸν δωρούμενον, καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοὺς πιστεύοντας, τὴν ἀθάνατον καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν· τοῦτον, Παναγίαν αἴτησαι, λυτρωθῆναι πταισμάτων τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
» λιος θὴρ οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐ-
» νοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβών, διελήλυ-
» θε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη
» ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἥρπασε, σὲ τῆς προσκαίρου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, συγκληρονόμον ὦ Μηνᾶ, σὺν τοῖς συνάθλοις σου Κύριος, ὁ παρασχών σοι τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Ὁ Οἶκος.

Ὕμνοις τὴν σὴν πανήγυριν στέφων Ἀθλοφόρε Κυρίου, τοὺς σοὺς ἀγῶνας κροτῶ, καὶ ἀνυμνῶ τὰ παλαίσματα· ὑπὲρ γὰρ μόνου τοῦ πάντων Κτίστου, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ ἐδοκιμάσθης, ἀλλὰ τὸν σὸν σταθηρὸν λογισμὸν οὐκ ἐσάλευσε τὸ πλῆθος τῶν παρανόμων· ἄνωθεν γὰρ αὐτὸν ἐστήριξεν ὁ Χριστὸς ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὁ παρασχών σοι τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Συναξάριον.

Τῇ Ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς ὁ Μηνᾶς, κἂν κελαδεῖν οὐκ ἔχῃ,
Φιμοῖ κελαδοῦν δυσσεβείας τὸ στόμα.

Τὴν δυσσέβειαν ἐκπτύσας Ἑρμογένης,
Ὑπῆρξε μάρτυς εὐσεβείας ἐκ ξίφους.

Τὰς ἐκ μαχαίρας, Εὔγραφε, τρώσεις φέρων,
Ὀξὺς Θεοῦ κάλαμος ὤφθης, εὖ γράφων.

Εὐκέλαδος δεκάτῃ Μηνᾶς ξίφει αὐχένα δῶκεν.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμίνου· ζητήσεως δὲ γενομένης παρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων περί τινων κινηθέντων, ἀπεστάλη Μηνᾶς παρὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν αὐτῶν λύσιν· καὶ γὰρ ἐπεπαίδευτο πᾶσαν σοφίαν, καὶ πρὸς τοὺς ῥητορικοὺς ἐξήσκητο λόγους, ἐν Ἀθήναις τὰ πολλὰ διατρίψας, καὶ τῆς ἐκεῖθεν εὐγλωττίας μετεσχηκώς, ἅτε Ἀθηναῖος ὢν καὶ τὸ γένος. Οὗτος, παραγενόμενος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, οὐ μόνον εἰς γνῶσιν τῶν κινηθέντων τοὺς Ἀλεξανδρεῖς ἤγαγε, πᾶσαν διαλύσας παρ' αὐτῶν προτεινομένην ἀμφιβολίαν καὶ ζήτησιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς κατὰ Χριστὸν πίστεως τὸν λόγον παραδεξαμένους βεβαιότερον ἀντέχεσθαι ἔπεισε, καὶ πολλοὺς τῶν ἀσθενούντων ἰάσατο.

Ὅθεν ὁ Βασιλεὺς περὶ τούτων μαθών, ἀποστέλλει Ἑρμογένην τὸν Ἔπαρχον, ἐντειλάμενος ἀποστῆσαι τὸν Μηνᾶν τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως· μὴ πειθόμενον δέ, παντοίως αἰκισάμενον ἀπολέσαι. Ὅς, τὸν Ἅγιον τῷ ἑαυτοῦ παραστησάμενος βήματι, ἐπεὶ οὐκ ἔπειθεν, ἀλλ' ἀντιλέγοντα τοῦτον ἑώρα, πρῶτον μὲν ἐκπελματοῖ τοὺς πόδας, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκόπτει, καὶ τὴν γλῶτταν τέμνει. Ἐπεὶ δὲ τὰ λωβηθέντα μέρη τοῦ σώματος παραδόξως εἶδε τὴν ἴασιν δεξάμενα, καὶ δύο Ἀγγέλους τὴν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ περισκέποντας κεφαλήν, μεταβαλὼν πιστεύει τῷ Χριστῷ, καὶ παρὰ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ τὸ Βάπτισμα δέχεται, καὶ παρὰ τῶν συνελθόντων Ἐπισκόπων τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης λαμβάνει ἀξίωμα.

Ταῦτα πυθόμενος ὁ Βασιλεύς, ἀναζεύγνυσι πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρειαν· καὶ τούτους μεταπεμψάμενος, ἐπιχειρεῖ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἀποστῆσαι αὐτούς. Ὡς δὲ πείθειν οὐκ εἶχε, προσέταξε τὴν τοῦ Ἁγίου Ἑρμογένους κοιλίαν λόγχῃ τρωθῆναι, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκτμηθῆναι, καὶ εἰς ἐσχάραν πυρὸς ἐμβληθῆναι, καὶ τὸ περιλειφθὲν τοῦ σώματος ἐν τῷ ποταμῷ ῥιφῆναι. Τὸν δὲ ἅγιον Μηνᾶν ἐν ἀφεγγεῖ τόπῳ ἀναρτηθῆναι, καὶ λίθον βαρύτατον ἐξαφθῆναι αὐτοῦ τῶν ποδῶν. Τούτων δέ, κατὰ τὴν τοῦ Βασιλέως πρόσταξιν, τελεσθέντων, διὰ τῆς τῶν Ἀγγέλων θείας δυνάμεως οἱ Ἅγιοι σῶοι διεφυλάχθησαν, καὶ τῷ Βασιλεῖ παρέστησαν, καὶ αὖθις ἀσεβοῦντα τοῦτον διήλεγχον. Ἔνθα ὁ Ἅγιος Εὔγραφος, ὑπογραφεὺς ὢν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε παρρησιασάμενος, καὶ διεξῆλθε πολλὰ κατὰ τοῦ βασιλέως, αὐτὸν ἐνυβρίζων.

Ὁ δὲ Βασιλεύς, τὴν ἧτταν ἅμα καὶ τὸν ἔλεγχον μὴ φέρων, πλήρης θυμοῦ γεγονώς, σπασάμενος μάχαιραν τὸν Εὔγραφον αὐτοχειρὶ ἐξεκέντησε. Συνανῃρέθησαν δὲ καὶ ὁ Ἅγιος Μηνᾶς καὶ Ἑρμογένης μαχαίραις τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Βασιλέως ἐπιθεμένων αὐτοῖς. Ἀνηνέχθη δὲ τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα θείῳ προστάγματι, καὶ κατετέθη ἐν τῷ Βυζαντίῳ· ἔνθα νῦν εἰσὶ θαυματουργοῦντα, καὶ σημεῖα ἐργαζόμενα ἄπειρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Γέμελλος, σταυρωθείς, τελειοῦται.

Digitized by Google

Στίχ. Ὑπὲρ Θεοῦ Γέμελλος ἐσταυρωμένου,
Τὴν ἐν ξύλῳ σταύρωσιν ἀσμένως φέρει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου· οὗ τὴν ὁδὸν ποιουμένου διὰ τῆς Ἀγκυρανῶν Μητροπόλεως, ἔστη ὁ Ἅγιος κατὰ πρόσωπον· καὶ παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, ζώννυται ζώνην σιδηρᾶν πεπυρακτωμένην, καὶ τῷ βασιλεῖ κατὰ τὴν ὁδὸν ἕπεται. Ἐπεὶ δὲ κατέλαβον τὸ τῆς Ἐδέσσης πολίχνιον, τείνεται ὁ Ἅγιος ἐκ τεσσάρων, καὶ ξύλοις ἀγρίοις αἰκίζεται, καὶ τοὺς ὤμους σιδήροις ἐμπείρεται πυρωθεῖσι, καὶ τηγάνῳ, στέατος καὶ ῥητίνης καὶ ἐλαίου μεστῷ, σφοδρῶς ἐκκαέντι ἐμβάλλεται, ἄνωθεν ῥάβδοις τυπτόμενος, σιδηρᾶς ἀκίδας ἐχούσαις· καὶ τὴν κεφαλὴν ἥλοις σιδηροῖς καταπείρεται· καὶ τὸ δέρμα τοῦ σώματος προβάτου δίκην ἀποσύρεται· καὶ ἀπολυθεὶς οὕτω, τὸ πρὸς σωτηρίαν Βάπτισμα λαμβάνει (ἀμύητος γὰρ ἦν ἔτι)· καὶ ὑγιὴς ὅλος ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἀνέρχεται. Τότε καὶ θείας ἤκουσε φωνῆς οὐρανόθεν λεγούσης· Μακάριος εἶ Γέμελλε, ὡς πολλὰ κοπιάσας. Ἔπειτα τῷ βασιλεῖ παραστὰς, σταυρῷ ἀναρτᾶται, καὶ ἥλοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας προσηλοῦται· καὶ οὕτως εὐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα, πιστοὶ ἄνδρες λάθρα καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, κατέθεντο ὑπὸ τὴν γῆν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ Δεφουρκινοῦ.

Οὗτος πατρίδα ἔσχε τὴν εἰς πρόποδας τοῦ Κυμιναίου ὄρους γῆν ἀποφέρουσαν· οἱ δὲ τούτου γεννήτορες, ἰδιῶται τινες, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ ζῶντες. Πάντων δὲ καταφρονήσας, ἔτι σφριγῶν καὶ ἀκμάζων τὴν ἡλικίαν, τὸν τῶν μοναχῶν ἐζήλωσε βίον· εἰωθὼς γὰρ νηπιόθεν τοῖς Σεμνείοις παραβάλλειν σὺν τῷ πατρὶ, ἑνὶ τῶν ἱερῶν καταγωγίων συναρμολογηθεὶς παιδοτρίβῃ, εἰς ἄσκησιν γραμμάτων ἐκδίδοται. Καὶ ἐν ὀλίγῳ τό, τε Ψαλτήριον, τοὺς Ἀποστόλων λόγους, καὶ τὴν λοιπὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν διέλαβε. Τὰ μὲν δὴ πρῶτα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, καὶ τοῦ κατ' ἀρετὴν βίου τὰ λῆϊα ἐντεῦθεν ἀρχὴν τοῦ προκόπτειν εἰλήφασιν.

Ἐπεὶ δὲ πρὸς ἡλικίαν ὁ παῖς μετεπλάττετο, τὸ Ἀγγελικὸν ἔνδυμα ἠμφιάσατο, καὶ πρὸς τοὺς κατ' ἐχθρῶν ἀγῶνας ἀμεταστρεπτὶ ἐχώρει, καὶ κάλλος τὸ τῆς ψυχῆς ἀρετῶν τοῖς χρώμασιν ἀναμορφωσάμενος, ὡς εἰκόνισμα θεῖον τοῖς ὁρῶσιν ἐδείκνυτο. Τότε περίδοξός τις τῶν τοῦ Βυζαντίου Μεγιστάνων, ἐν τῷ πρὸς Σάγαριν ποταμῷ, φροντιστήριον ἐδείματο· ὄνομα τῷ ἀνδρὶ, Γαλολείκτης (ἐν ἄλλοις Γαλοχείκτης). Καὶ τῷ ἐκεῖσε Ἐπισκόπῳ περὶ τούτου κοινολογησάμενος, τῶν ὑπ' αὐτὸν μοναστηρίων ἐλλογίμους ἐπιλέξασθαι ἠξίου, εἰς λειτουργίαν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ καινουργηθέντος Σεμνείου. Ὁ δὲ, τὸν μακάριον εὐθὺς Θωμᾶν, ὡς περιβόητον ἄνδρα, καὶ ἀκριβῆ κανόνα τῆς ἐγκρατείας, ἡγεῖσθαι τῶν συνεληλυθότων τῷ Ἄρχοντι συνεβούλευε. Καὶ δὴ ταύτην εὐφυῶς ἐπὶ χρόνου ἰθύνας, ὅσον αὐτὸς ἐκρύπτετο ταπεινούμενος, τοσοῦτον, ὡς ποικίλης ἀρετῆς καταγώγιον, πᾶσιν ἐγνωρίζετο.

Ὡς δὲ λοιπὸν δι' ὄχλου ὑπὸ τῶν παραβαλλόντων ἐγίνετο, ἐδυσχέραινεν ἐπὶ τούτῳ, καὶ τί μηχανᾶται; Περισκοπήσας τῶν ἀδελφῶν τὸν ἐξαίρετον, ἡγεῖσθαι τούτων διακελευσάμενος τοῖς λοιποῖς τῶν ἀδελφῶν, αὐτὸς, ἐφοδιασάμενος ταῖς τούτων εὐχαῖς, ὑπώρειαν εὑρὼν ἡσυχίας ἁρμοδίαν, μονώτατος ἐν αὐτῇ εἰσοικίζεται. Ἀλλ' ἐπεὶ τὸν νομέα ἐζήτουν τὰ πρόβατα, τοὺς λόφους καὶ τὰς ὑπωρείας οὐκ ἐνεδίδοσαν ἐρευνῶντες, ἕως οὗ πρὸς αὐτὴν τὴν ὑπώρειαν αἴθριον τὸν Πατέρα κατέλαβον. Καὶ τῶν χειμερινῶν νιφάδων τὸ δριμὺ λογισάμενοι, καὶ τῶν θερινῶν καύσεων τὸ φλογῶδες, τὸν Πατέρα ἐξελιπάρουν, Ἵνα τί σκληροτέραις ἀγωγαῖς σαυτὸν, λέγοντες, κατατρύχεις, μὴ λογισάμενος τῆς ἐκ τοῦ χοὸς ἡμῶν διαπλάσεως τὴν ἀσθένειαν, ὡς ἐν ταῖς δυσκρασίαις ἑτοίμως εἴωθε διαλύεσθαι;

Μόλις δέ ποτε τούτων συνθέμενος τῇ βουλῇ, μικρὸν γενέσθαι παρηγγυᾶτο τοῖς μοναχοῖς αὐτῷ καταγώγιον. Καὶ τούτου περαιωθέντος, ἐν τῷ Κυριακῷ μόνος ὑπεισελθὼν, τοῖς γόνασιν ὑποκλίνας ἑαυτὸν πρὸς τὸ ἔδαφος, Τοὺς πρὸς τὴν σὴν εὐαρέστησιν, Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους ἄνδρας ἀφικέσθαι ἀξίωσον, ἔλεγε. Καὶ δὴ, ὡς ἐξ ἀποστολῆς τότε τινὲς πρὸς αὐτὸν εὐλαβέστατοι προσέβαλον κοσμικοὶ, ἀποκείρασθαι δυσωποῦντες, καὶ συνδιάγειν αὐτῷ εἰς ὑπακοήν. Καὶ ὡς πρὸς Κυρίου τούτους ἐληλυθότας, τὴν ἱερὰν στολὴν ἀμφιέννυσι, καὶ ὡς τοὺς πρώτους τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸν μὲν Ἰωάννην ἐκάλεσε, τὸν δὲ Πέτρον· καὶ σὺν αὐτοῖς τὰς δεήσεις ἐπιπονωτέρας ἐποιεῖτο πρὸς Κύριον.

Ἀλλ' οὐκ ἔφερεν ἐπὶ πολὺ ὁ καινουργὸς τῆς κακίας ὁρᾷν τὰς πανουργίας αὐτοῦ καὶ ἐμβολὰς ἡττωμένας. Καὶ δὴ πρῶτον τούτῳ πλῆθος ἐπιῤῥίπτει κωνώπων, ὡς μήποτε πρὸς βραχὺ ταύτας ὑπενδοῦναι τῷ γέροντι, ἀλλὰ καὶ κοιταζομένῳ, ὡς σκώλοπες ἐπετίθεντο τούτῳ· καὶ ἀνισταμένῳ εἰς προσευχὴν, διὰ τῶν χειλέων εἰς τὸν γαργαρεῶνα εἰσέδυνον· εἰδέπου καὶ τὴν βίαν τῆς φύσεως δι' εὐτελοῦς ἐπαρηγόρει τροφῆς, κωνώπων πλῆρες τὸ προσαγόμενον ἦν. Καὶ τούτοις ἐπὶ τρισὶν ὅλοις ἔτεσιν ἐγκαρτερῶν ἦν, ἐν οἷς οὐκ ἐστέναξεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστῶν, λύσιν πρὸς Κυρίου τῶν ἀνιαρῶν ἐπεζήτει. Ἀλλ' ὀψέ ποτε τῆς ἀποχῆς τῶν κωνώπων ἐκ Θεοῦ οἰκονομηθείσης, μυῖαι εὐμεγέθεις ἐπανίστανται τῷ Πατρὶ, τὴν ἐκ τῆς ἐγκρατείας αὐτῷ δοῤῥὰν δαπανηθεῖσαν, ὡς ἠκονημένα βέλη, κατατιτρώσκουσαι. Ταύτας δὲ πάλιν διαδεξάμενοι μύρμηκες, ἐν τοσούτοις χρόνοις τῷ ἀθλητῇ ἀντιπαρετάσσοντο, ἀδεῶς αὐτῷ κατ' ὀφθαλμῶν καὶ τῶν μυκτήρων ἐπιῤῥιπτόμενοι.

Ἀλλ' ἐπεὶ, ὥσπερ τινὰ δρῦν, τοῦτον ἀμετάβλητον ἔβλεπεν ὁ πειράζων, ὡς μιᾶς ἡμέρας τὰς ἐπὶ χρόνοις ἐννέα λογισθῆναι τῶν ἀλγεινῶν ἐπιφορὰς, ἐπιμανέστερον μᾶλλον αὐτῷ ἐπιτίθεται. Καὶ ἐπεὶ ὁ πανοῦργος οὐ πρὸς τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀχθεῖσαν εἰδὼς ἔχειν τὴν μάχην, ἀλλ' ὡς ἐπ' αὐτὸν τὸν ἐν εἰκόνι καὶ χειρὶ τιμηθέντα Θεοῦ, οὐ μόνον πρὸς συμπλοκὴν τῆς μάχης παρασκευάζεται, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ συναγαγὼν ὄφεις, ἐπεμβαίνει τῷ μακαρίῳ. Εἰπεῖν δὲ πρᾶγμα ὁ λόγος ἐπείγεται, ὡς δυσέφικτον τοῖς πολλοῖς· οὐκ ἦν γὰρ εἶδος ὁράσεως τῷ Πατρὶ, ὃ μὴ μορφὴ ὄφεως αὐτῷ ἐπεφαίνετο· ἀλλ' ὅπως δήποτε περιφερόμενος ἵστατο, εἴτε χρειωδῶς τῇ ἀφῇ κατελάμβανέ τι, ἐν αὐτῷ τῷ σκεύει καὶ ὄφις ἀνεκαλύπτετο· καὶ τοῦτο οὐχ ἅπαξ ἢ δὶς, ἀλλ' ἐν ὅλοις ἕνδεκα ἔτεσι πειραζόμενος ὑπὸ τῶν ὄφεων, οὐκ ἐνάρκησεν· ὁσάκις γὰρ αὐτῷ ἀνακλιθῆναι τῇ κατὰ συνήθειαν κλίνῃ ἔδοξεν, ἑκατέρωθεν ὄφεις συνανεκλίνοντο. Ἀλλὰ τούτων ἀβλαβὴς τῇ προμηθείᾳ τῆς προνοίας διεφυλάττετο.

Τούτῳ ποτὲ ζῆν ἀναίμακτον λατρείαν ἐπιτελοῦντι, καὶ ἤδη λοιπὸν πρὸς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ὄντι, δράκων ἑρπύσας ποθὲν φοβερὸς, τὴν κόγχην τοῦ εὐκτηρίου περιεζώσατο· τοῦ συμπονοῦντος δὲ τῷ Πατρὶ ἀδελφοῦ πρὸς τὴν τῆς ἱερουργίας διακονίαν, τότε, εἰς τὴν τοῦ εὐκράτου προσκομιδὴν ἐξελθόντος, τῆς κόγχης τὸ θηρίον ἀποῤῥαγὲν, παρὰ τῇ φλιᾷ πεσὸν τῆς εἰσόδου, ὡς βοῦς, ξένον ἐδείκνυτο θέαμα. Ὡς δὲ τὸ πρὸς συνήθες τῶν μυστηρίων περάνας ὁ Ἱερεὺς, τοῦ Διακόνου τὸ εὔκρατον ἐπιχρονίζοντος ἦλθε τὸ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπιδεῖν βουληθεὶς, ἑωράκει τὸν μὲν θῆρα τῇ φλιᾷ ἐπικείμενον, τὸν δὲ διακονητὴν ὑπότρομον ἑστῶτα, πλήρης γενόμενος Πνεύματος, Ἔξελθε, καὶ μὴ διακριθῇς, φήσας τῷ ἀδελφῷ, αὐτὸς ἀπερισπάστως

Digitized by Google

τὴν προσκομιδὴν ἐπετέλει. Τῇ παραινέσει δὲ τοῦ Πατρὸς ἐκεῖνος ἀναθαρσήσας, ὡς ὑπόπτερος ὑπερβὰς τοῦ Θηρὸς, εἴσεισι πρὸς τὸν καλέσαντα.

Καὶ τῆς ἱερᾶς τελεσθείσης μυσταγωγίας, ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὸν Θῆρα, μήπω τὴν στολὴν ἀπαλλάξας, ἀτρέμας ἔξεισι προσειπών· Εἰ πρὸς τὸ τέλος ἔχεις, τῇ τοῦ Θεοῦ μου προνοίᾳ, ὦ Θηρίον, ἐπακολούθει μου. Καὶ πρὸς τὸ ἄκρον ὁ Θὴρ τοῦ φαινολίου ἐπικατασχὼν, συρόμενος εἵλκετο· καὶ ὡσεὶ τόξου βολὴν ἀποστὰς, καὶ πρός τινα γενόμενος φάραγγα, λόφων ἐξ ἑκατέρων ταύτῃ κειμένων, ἔστη εἰς προσευχὴν πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ τοῦτο τελευταῖον προσειπών· Ὁ ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας πατεῖν εἰρηκὼς, εὐδόκησον κἀμὲ τὸν ἐλάχιστον, Κύριε, ἐπὶ τοῦ δε τοῦ φάραγγος ἐπάνω τοῦ Θηρὸς γενέσθαι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ὡς τοῦτο εἴρηκεν, ὑψωθὲν τὸ Θηρίον, ὑπὸ τὸ χάσμα κατεσπάσθη· καὶ αὐτῷ ἑκάτεροι οἱ βουνοὶ ἐπέπεσον, ὡς τοῦ φάραγγος ἀναγεμισθέντος, πεδιάδα γενέσθαι τὸν τόπον. Ὁ γοῦν γέρων, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, τὸ κελλίον κατέλαβε· καὶ τότε ἐξαίσιον τέρας ἐδείκνυτο. Οἱ ὑπὸ τὴν κέλλαν γὰρ ἐμφωλεύοντες ὄφεις, καὶ τὸν Ἅγιον ἐπὶ τοσούτοις ἔτεσιν ἐπαλγείναντες, ὡς τούτου δεδοξασμένον εἶδον τὸ πρόσωπον, οἷα πυρὸς, μὴ φέροντες τὴν κατάκαυσιν, ἄρδην ἀποδιδράσκουσιν εἰς τὸν τοῦ χωνευθέντος δράκοντος τόπον· καὶ, Θεοῦ προνοίᾳ, εἰς πλῆθος ἄπειρον ὄντες, ἀπώλοντο. Πτηνὰ γὰρ πόθεν τότε, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὄφεων, ὡς ἐξ ἀποστολῆς ἱπτάμενα, τοὺς τεθνεῶτας ὄφεις κατάβρωμα ποιησάμενα, ᾤχοντο.

Ἔκτοτε γοῦν τῶν πειρασμῶν ἀφεθεὶς ὁ Πατὴρ, χάριν ἐκ Θεοῦ προῤῥήσεων εἴληφε, καὶ μᾶλλον ταῖς σκληροτέραις ἀγωγαῖς ἑαυτὸν προσηρέθιζεν. Ἐπεὶ δὲ τῆς ἡσυχίας ἤρα, ὡς πρὸς αὐτὸν πολλοὺς ἑώρα τοὺς εἰσβάλλοντας, ἐπὶ τὰ ἐρημικώτερα τῶν ὀρέων μεταναστεύειν ᾠήθη. Καὶ τὸν μὲν Ἰωάννην ἡγεῖσθαι τῆς Μονῆς διαταξάμενος, τῷ Πέτρῳ τὴν τοῦ διορατικοῦ χάριν προδιεσάφησεν. Οὗ γενομένου, ἡ προφητεία τοῦ Πατρὸς οὐ διήμαρτεν. Ὅμως εἰς ἓν χωρήσαντες τῶν τούτου προῤῥήσεων, ὡς ἐκ κρασπέδου, τοῖς φιλοπονεῖν βουλομένοις καὶ αἱρουμένοις, τὸ ὅλον δείξωμεν ὕφασμα.

Τούτῳ ποτὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων εὐσεβέστατος ἄναξ Λέων (ὁ Σοφὸς) ὁ τοῦ Βασιλείου υἱὸς, τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀναφυὲν συγγραψάμενος, καὶ σφραγίσας, ἐξαπέστειλε τὴν τοῦ σκοποῦ λύσιν ἐπιζητῶν. Ὡς δὲ τὸν τοῦ γραμματίου Ἄγγελον πρὸς τῇ φλιᾷ τῆς κέλλης ᾔσθετο γεγονότα, ἔξω τοῦτον προσυπαντήσας, ἕτερον τῇ χειρὶ ἐσφραγισμένον ἔχων Πιτάκιον, Δέξαι τοῦτο, ἀδελφὲ, εἶπε, καὶ πρὸς τὸν ἀποστείλαντά σε ὑπόστρεφε. Ἐπὶ τούτῳ καταπλαγεὶς ὁ τὸ βασιλικὸν ἐπιφερόμενος γράμμα, Καὶ τί, Πάτερ, τί τῷ ἀποστείλαντι, ἔφη, πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ζητουμένου ἐρῶ; ἐπὶ τὸ προσκομισθὲν οὐκ ἀπείληφας. Καὶ ὁ Πατήρ· Ἀρκεῖ, τέκνον, ἀρκεῖ· τῷ Θεῷ περὶ τούτου μελήσει. Τότε λαβὼν τὸ Πιτάκιον τοῦ Πνευματικοῦ, πρὸς τὸν ἀποστείλαντα ἔρχεται. Καὶ δῆλα ποιήσας τὰ ἐπακολουθήσαντα τῷ κρατοῦντι, ἐξέπληξεν αὐτόν. Ὅτε δὲ καὶ τὴν τῆς γραφῆς γεγενημένην ἔκβασιν τῆς τοῦ γέροντος προφητείας ὁ κρατῶν ἐθεάσατο, πάσῃ μηχανῇ ἐχρήσατο θεάσασθαι αὐτόν· Ὁ δὲ, ἀφιλόκοσμος, καὶ ταπεινόνους ὢν, ἀντιμηχανευσάμενος εὐφυῶς, οὐ συνεχώρησε τοῦτο γενέσθαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὀλίγα, καὶ ἐκ τῶν τούτου μαθητῶν ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἐμάθομεν· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐπανέλθωμεν.

Ὁ ἡγιασμένος οὖν Θωμᾶς, ἐπεὶ καλῶς τὰ τῆς ποίμνης διέθετο, τῶν ἐκεῖθεν ἀπάρας, δύσβατον καὶ ἀδιόδευτον χῶρον καταλαβὼν, ὡς στρουθίον μονώτατον, ἐν αὐτῷ εἰσοικίζεται, ἀπροΐτος διελθὼν τῶν νηστειῶν τὴν περίοδον. Εἰ δέ τινι τῶν ἀδελφῶν περὶ ψυχὴν ποτὲ συνέβη κινδύνῳ περιπεσεῖν, διὸ μακροῦ τοῦ χράνοο τούτους ἐπισκεπτόμενος, τὰ πρὸς σωτηρίαν ἐδίδου· καὶ πάλιν ὡς εἰς ἀναψυχὴν, εἰς τὸν δύσβατον χῶρον ἀνέτρεχεν. Οὕτως ἐπὶ πλείστους χρόνους διαρκέσας, καὶ ἐν γήρᾳ πίονι γεγονὼς, μικρὸν τὸ σῶμα τρυχωθεὶς, εἰς χεῖρα Θεοῦ τὴν ψυχὴν ἐναπέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Φωνῆς ἑορταζόντων, καθαρῶς ἔνθα, ἦχος ἐξακούεται, ἀγαλλομένῃ τῇ ψυχῇ, Ἀθληταὶ κατεσκηνώσατε, θυμηδίας ἐμπιπλάμενοι καὶ μέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡδύς μοι ἀνεβόα Ἑρμογένης, ὅν περ θνήσκω θάνατον· ἐμοὶ τὸ ζῆν ἐστὶ Χριστὸς, τὸ θανεῖν δὲ κέρδος ἄπειρον· ἐκκοπτέσθω μου τὰ μέλη, πόθῳ ψάλλοντος· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φρονήσει στεῤῥοτάτῃ τῇ τῶν ζώντων, σεαυτὸν ἐνέγραψας, βίβλῳ ὦ Εὔγραφε σοφέ· κεφαλὴν γὰρ ἀφαιρούμενος, ὡς ἐν ἅρματι τῷ σῷ ἐπέβης αἵματι, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς μετεβιβάσθης.

Θεοτοκίον.

Οὐ φλέξας σου τὴν μήτραν, οὐ σαλεύσας Παρθενίας σήμαντρα, ὁ σαρκωθεὶς Λόγος ἐκ σοῦ, προελήλυθε παρέχων ἡμῖν, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, Κόρη τοῖς μέλπουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ῥήγνυται σοῦ πρὸ ποδῶν ὁ ματαιόφρων, συμπατούμενος Μηνᾶ θεόφρον· ὀφθαλμῶν στερήσας γάρ σε καὶ γλώττης, τὸν λογισμὸν, οὐκ ἐσάλευσε τῆς στάσεως τῆς κρείττονος· διὸ γηθοσύνως ἀνεκραύγαζες· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅτε σε τῇ ὠμοτάτῃ προαιρέσει, ἑκατέρων χειρῶν καὶ ποδῶν σου, δικαστὴς ἐστέρησεν ὁ παράφρων, τότε σοφὲ, τῶν βραβείων ἐφιέμενος Ἑρμόγενες, Χριςῷ ἐμελῴδεις ἀγαλλόμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμνῶ σου Μηνᾶ τοὺς θείους ἄθλους· τιμῶ Ἑρμογένους τοὺς ἀγῶνας· προσκυνῶ τὰ λείψανα· ἀναμέλπω τοὺς αἰκισμοὺς, τὰ δεσμὰ τοὺς διωγμούς τε καὶ τὰς μάστιγας, δι' ὧν πρὸς ζωὴν βοῶντες ἤρθητε· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε τὸ μάννα κεκτημένην, τῆς Θεότητος ἔγνωμεν Κόρη, Κιβωτὸν καὶ Τράπεζαν, καὶ Λυχνίαν Θρόνον Θεοῦ, καὶ Παλάτιον καὶ Γέφυραν μετάγουσαν, πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξει-
» κόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέ-
» ξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-
» τητος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν. Διὸ ἀνυμνοῦν-
» τες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα
» τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ἴδε, φωταυγὴς πανήγυρις, φωτοειδῶν Μαρτύρων πᾶσιν ἐξέλαμψε, καταυγάζουσα, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ ψυχῶν ἀβλεψίαν ἐξαίρουσα· προσέλθωμεν προθύμως, ἁγιασμὸν ἀπαρυσόμενοι.

Ὧν περ, ἀγαθῶν ἐτύχετε, ἐπουρανίων δόξης, ἧς ἠξιώθητε, πίστει τὴν φαιδρὰν, μνήμην ὑμῶν τοὺς γεραίροντας, ὡς Θεῷ παριστάμενοι πάντοτε, τυχεῖν ἐκδυσωπεῖτε, Μεγαλομάρτυρες δεόμεθα.

Σῶμα, καὶ ψυχὴν προσήξατε, τῷ Ποιητῇ τῶν ὅλων θυσίαν ἄμωμον, ὁλοκαυτωθέντες, τῷ πυρὶ τῶν κολάσεων, καὶ Μαρτύρων χοροῖς ἠριθμήθητε, φωτὶ ἀκραιφνεστάτῳ, καταλαμπόμενοι Θεόφρονες.

Ἤρθη πρὸς μονὰς σκηνούμενος, φωτοειδὴς Μαρτύρων χορὸς ὁ ἔνθεος, καὶ παρίσταται, Πατρὶ Υἱῷ τε καὶ Πνεύματι, ἀπολαύων τρανῶς τῆς θεώσεως, Μηνᾶς σὺν Ἑρμογένει, καὶ τῷ Εὐγράφῳ οἱ θεόφρονες. Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς τοῦ τόκου σου, ἡ ἀπωσθεῖσα φύσις ἡμῶν Πανάμωμε, εἶδε καὶ νυκτὸς ἐξ ἀγνωσίας λελύτρωται, καὶ παθῶν τῆς σκοτώδους συγχύσεως· διό σε ὡς αἰτίαν, τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη Βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα-
» τασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ῥητορικοῖς σου λόγοις, καὶ θείοις θαύμασι Μηνᾶ, συναθλητὴν ἐπεσπάσω, τὸν ἱερὸν Ἑρμογένην, μεθ' οὗ σε σὺν τῷ Εὐγράφῳ, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Μαρία, τῶν γηγενῶν εὐκληρία, ἁμαρτωλῶν προστασία, Χριστιανῶν ἐλπὶς μόνη, κόσμου παντὸς σωτηρία, ῥῦσαι πυρὸς ἀπειλῆς με.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τῶν τοῦ κόσμου φωστήρων ἐξέλαμψε, Μηνᾶ τε Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι. Διὸ τῷ ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφανώσαντι αὐτοὺς, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὸν ὕμνον προσάξωμεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σε, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, καθορῶσα, τὴν καρδίαν νοερῶς, ἐτέτρωτο βοῶσα· Ἀνάστα, ὦ Υἱέ μου, ὅπως ὑμνήσω σου τὴν ἔγερσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένῃ, διὰ τὸ ἐγγίζειν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μνείαν ποιούμεθα τῶν πρὸ Νόμου, καὶ ἐν Νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων αὐτοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ

Τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Κάθισμα ὅλον. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. Ἀνατολικὰ, γ'. καὶ τῶν Προπατόρων Στιχηρὰ Προσόμοια, δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Τῶν Προπατόρων σήμερον πιστοὶ τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτήν· τὸν μεγαλύναντα αὐτοὺς ἐν πᾶσι τοῖς Ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα, πιστῶς, ἐπετελέσαντα Κύριον, ὡς κραταιὸν καὶ δυνατόν· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον

Digitized by Google

δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, καὶ Θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἁγνήν· ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε, Χριςὸς, βλαςήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφὴν, καὶ σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Ο' τοὺς Ἁγίȣς Παῖδας ἐκ πυρὸς, ῥυσάμενος, Δέσποτα, καὶ ἐκ στόματος λεόντων Δανιὴλ· ὁ εὐλογήσας Ἀβραὰμ, Ἰσαάκ τε τὸν δȣ̃λόν σȣ, καὶ τὸν τȣ́τȣ υἱὸν τὸν Ἰακὼβ· ὁ εὐδοκήσας ἐκ σπέρματος, τούτων γενέσθαι καθ' ἡμᾶς, ἵνα τοὺς πρὶν ὀλισθήσαντας, σώσῃς Προπάτορας ἡμῶν, σταυρȣ̃σαι καὶ θάπτεται, καὶ συντρίβεις τοῦ θανάτου τὰ δεσμά· συνεγείρεις τε πάντας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ὄντας ἐν νεκροῖς, προσκυνοῦντάς σου Χριστὲ, τὴν Βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Ω's ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογὸς, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτουν μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ· καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός· καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὤφθη φιμωτής· ὧν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλάνθρωπε Σωτὴρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρὸς, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ω'σπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοὶ, καὶ Ἅγιοι Παῖδές σου, ἐν καμίνῳ τῆς φλογὸς τῆς τȣ̃ πυρὸς, προεζωγράφουν μυςικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν. Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμαςὸς, τρανῶς τὴν θείαν δευτέραν σȣ, ἐπιδημίαν προδηλῶν, Ἑώρων ἐκραύγαζεν, ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φησὶ, καὶ κριτὴς ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρὸς ἐπέστη ποταμός· οὗ ῥυσθείημεν Χριστὲ, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας, ἅπαντας εὐφημήσωμεν σήμερον πιστοί· Ἀβραὰμ τὸν φιλόθεον, Ἰσαὰκ τὸν ἐξ ἐπαγγελίας τεχθέντα, καὶ Ἰακὼβ, καὶ τοὺς δώδεκα Πατριάρχας· Δαυῒδ τὸν πραότατον, καὶ Δανιὴλ τὸν ἐπιθυμιῶν Προφήτην, καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας σὺν αὐτοῖς γεραίροντες, τοὺς τὴν κάμινον εἰς δρόσον μεταβαλόντας· αἰτούμενοι ἄφεσιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναςάσιμα τȣ̃ Ἤχου.

Δόξα, Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα, οἱ φιλέορτοι δεῦτε, ψαλμικῶς εὐφημήσωμεν· Ἀδὰμ τὸν Προπάτορα, Ἐνὼχ, Νῶε, Μελχισεδὲκ, Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ· μετὰ νόμον, Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν, Ἰησοῦν, Σαμουὴλ καὶ Δαυῒδ· μεθ' ὧν τὸν Ἡσαΐαν, Ἱερεμίαν, Ἰεζεκιὴλ, καὶ Δανιὴλ καὶ τοὺς δώδεκα, ἅμα Ἠλιοῦ, Ἐλισσαῖον καὶ τοὺς ἅπαντας· Ζαχαρίαν καὶ τὸν Βαπτιστὴν, καὶ τοὺς κηρύξαντας Χριστὸν, τὴν ζωὴν καὶ ἀνάστασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ἀσπόρως ἐκ Θείου Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρὸς, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα· δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον.

Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων, Ἦχος β'.

Ἐν πίστει τȣ̀ς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ Ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεὴς, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τὸ Ἀναςάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων. Ἡ συνήθης Στιχολογία. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τȣ̃ ἤχȣ. Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν'. Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχȣ ὁ Ἀναςάσιμος, τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ τῶν Προπατόρων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τρεῖς παῖδας ὑμνῶ, Δανιὴλ τε τὸν μέγαν.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὸν ἄναρχον Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα θεοπρεπῶς, τὸν ἐν τῇ καμίνῳ νεανίαις, συμβολικῶς ὁραθέντα δοξάσωμεν.

Ῥημάτων Τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς, οἱ εὐγενεῖς Παῖδες, καταπτύσαντες καρτερῶς, τροφαῖς παρανόμοις μιανθῆναι, Χαλδαϊκῶς οὐ κατηξίωσαν.

Ἐτρέφεσθε λόγῳ μὲν ψυχικῶς, τροφαῖς αὐτομάτοις, κεχρημένοι δὲ σαρκικῶς, τῶν

Digitized by Google

ἀβροδιαίτων ταῖς ἰδέαις, τῷ βασιλεῖ ὡραιότεροι δείκνυσθε. Θεοτοκίον.

Ἰόν τὸν τοῦ ὄφεως ἀκοαῖς, πικρῶς ἐμπαρέντα, ταῖς τῆς Εὔας ἡ ἐκ Δαυΐδ, βλαστήσασα Κόρη θεραπεύει, τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα.

Κανὼν τῶν Ἁγίων Προπατόρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πατράσιν αἶνον εἰκότως νῦν εἰσφέρω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν, πρὸ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ ἐκλάμψασι, καὶ τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Κύριον καὶ Δεσπότην, γνώμῃ ὀρθῇ, τεθεραπευκόσι, καὶ ἀδύτου φωτισμοῦ, νῦν ἀπολαύουσιν.

Ἀδὰμ τὸν πρῶτον τιμήσωμεν, χειρὶ τετιμημένον τοῦ κτίσαντος, καὶ πάντων ἡμῶν Προπάτορα, ἤδη γεγενημένον, καὶ ἐν σκηναῖς, ταῖς ἐπουρανίαις, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν ἀναπαυόμενον.

Τὸν Ἄβελ δῶρα προσάγοντα, ψυχῇ εὐγενεστάτῃ προσήκατο, ὁ πάντων Θεὸς καὶ Κύριος· τοῦτον δὲ μιαιφόνῳ, πάλαι χειρὶ, τεθανατωμένον, ἀνεκόμισε πρὸς φῶς, ὡς θεῖον Μάρτυρα.

Θεοτοκίον.

Ῥητῶν ἐνθέων ἀκούσωμεν, βοώντων τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν· ἰδοὺ γὰρ Σπηλαίῳ τίκτεται, Κόρης ἐξ ἀπειράνδρου· οὗ τὸν φρικτὸν, τόκον προμηνύει, Ἀστρολόγοις ὁ ἀστὴρ ἐπιφαινόμενος.

Καταβασία.

» Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ
» οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ
» γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,
» καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί· ὅτι δε-
» δόξασται.

Τῶν Ἁγ. Παίδων. Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σύνεσιν κτησάμενοι, τὴν θεοδίδακτον Δέσποτα, Παῖδες Δαυΐδ, Νόμους τοὺς πατρῴους, θεοφρόνως ἐτήρησαν.

Πῦρ οὐ κατεφλόγισε, τὰ καθαρώτατα σώματα, τῶν εὐσεβῶν· διὰ γὰρ νηστείας, ψυχοτρόφου ἡρδεύοντο.

Αἶνον τὸν παγκόσμιον, καὶ πολυύμνητον ᾄδουσι, Παῖδες οἱ τρεῖς, μέσον τῆς καμίνου, θαυμαστῶς δροσιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τόκον Δέσποτα, ἐκ παρθενεύοντος σώματος, δείξῃς ἡμῖν, σώζεις ἐν καμίνῳ, παρθενεύοντα σώματα.

Τῶν Προπατόρων. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἄδεται ἐν κόσμῳ, τὸ τοῦ Σὴθ πρὸς τὸν Κτίστην διάπυρον· ἐν γὰρ ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, καὶ ψυχῆς διαθέσει, αὐτὸν ὄντως ἐθεράπευσε· καὶ νῦν ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων βοᾷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Στόματι καὶ γλώσσῃ, καὶ καρδίᾳ, Ἐνὼς ὁ θαυμάσιος, ἐπικαλεῖσθαι θεοφρόνως, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, Θεὸν ἤλπισεν ἐν πνεύματι· καὶ εὐαρέστως βιώσας ἐν γῇ, κλέος ἀπηνέγκατο.

Ἱερολογίαις, ἱεραῖς τὸν Ἐνὼχ μακαρίσωμεν· εὐαρεστήσας γὰρ Κυρίῳ, μετετέθη ἐν δόξῃ, ὀφθεὶς κρείττων καθὼς γέγραπται, θανάτου οἷα Θεοῦ πεφηνὼς, δοῦλος γνησιώτατος.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ προσδοκία, τῶν Ἐθνῶν ἐκ Παρθένου προέρχεται· καὶ Βηθλεὲμ τὴν κεκλεισμένην, ὑπανοίγει προσφόρως, Ἐδὲμ Λόγον σωματούμενον, εἰσδεδεγμένη καὶ φάτνῃ σαρκὶ, ἐπανακλινόμενον.

Καταβασία.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέν-
» τι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ
» Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ
» Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡ-
» μῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος β'.

Εἰς δρόσον τοῖς Παισὶ, τὸ πῦρ μετεβάλλετο· ὁ θρῆνος εἰς χαρὰν, ταῖς Γυναιξὶν ἐνηλλάττετο. Ἄγγελος γὰρ, ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι, τοῖς μὲν, εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον, ταῖς δὲ, τὴν ἀνάστασιν καταμηνύσας τριήμερον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

Ἐὰν δὲ δόξῃ τῷ Προεστῶτι, λέγομεν·

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὑμνήσωμεν πιστοὶ, τοὺς Προπάτορας πάντας, Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐπὶ γῆς ὁραθέντος, δοξάζοντες ἐν ᾄσμασι, τὸν αὐτοὺς θαυμαστώσαντα, ὡς τὴν ἔλευσιν, προεκτυπώσαντας τούτου, καὶ τὴν γέννησιν, τὴν ἐκ Παρθένου ἀφράστως, τῷ κόσμῳ κηρύξαντας.

Τῶν Ἁγ. Παίδων. Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, ἐνθεαστικῶς τὸν νοῦν φωτιζόμενος, τὰ ἐνύπνια διέλυσε, τῶν Αὐτοκρατόρων θείᾳ χάριτι.

Ἀπαστράπτει τοῖς θαύμασιν, ἡ ἐν τῇ καμίνῳ τῶν Παίδων ἄθλησις· τὸν γὰρ Τύραννον ἐζώγρησε, πρὸς ἐπίγνωσίν σου Παντοδύναμε.

Συμφωνίας τὰ ὄργανα, καὶ τῆς μουσικῆς, μέλη παναρμόνια, τοὺς γενναίους οὐ κατέθελξαν, καὶ χρυσῇ εἰκόνι οὐχ ὑπέκυψαν.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὑμνῳδίαις Πανύμνητε, οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες γεραίρουσι, τὸν Υἱόν σου τὸν ὑπέρθεον, ὃν ἐν τῇ καμίνῳ ἐπεγίνωσκον.

Τῶν Προπατόρων. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Αἶνον προσαγάγωμεν Θεῷ, τιμῶντες μελῳδήμασι, Νῶε τὸν ὄντως ὄντα δίκαιον· ἐν πάσαις γὰρ ἐντολαῖς θείαις καλλυνόμενος, ὤφθης τῷ Χριστῷ εὐαρεστήσας, ᾧ μελῳδοῦμεν πιστῶς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰδὼν σου Θεὸς τὸ εὐγενὲς, τῆς γνώμης τὸ ἀκέραιον, καὶ κατὰ πάντα Νῶε τέλειον, δευτέρου κόσμου σαφῶς, ἀρχηγόν σε δείκνυσι, σώσαντα αὐτῷ παντὸς ἐκ γένους, κατακλυσμοῦ αἰσθητοῦ, σπέρμα, ὡς αὐτὸς διετάξατο.

Νῶε τὸν φυλάξαντα Θεοῦ, τὸν νόμον ἀπαράτρωτον, καὶ εὑρεθέντα τότε δίκαιον, τῇ γενεᾷ ἑαυτοῦ, καὶ ξυλίνῃ σώσαντα, πάλαι Κιβωτῷ ἀλόγων γένη, προστάξει παντουργικῇ, ὕμνοις εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Οἶνον κατανύξεως ἡμῖν, πηγάζει τοῖς τιμῶσί σε, Νῶε μακάριε ἡ μνήμη σου, εὐφραίνουσα καὶ ψυχὰς, καὶ καρδίας πάντοτε, τῶν εἰλικρινῶς μακαριζόντων, τοὺς τρόπους σου τοὺς σεμνοὺς, καὶ τὴν πολιτείαν τὴν ἔνθεον.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ ἀπολύτρωσις ἡμῶν, ἐν φάτνῃ, ἀνακλίνεται, καὶ σπαργανοῦται ὥσπερ νήπιον· καὶ Μάγοι ἀνατολῶν, Βασιλεῖς ἀφίκοντο, τοῦτον ὡς Θεὸν καὶ Βασιλέα, τεχθέντα ἐπὶ τῆς γῆς, βλέψαι καὶ λατρεῦσαι σὺν δώροις πιστῶς.

Καταβασία.

» Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος
» ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνε-
» βλάστησας· ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς, κατασκίου
» δασέος, ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
» ἄϋλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν Ἁγ. Παίδων. Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μυηθέντες τὸν Νόμον, Σῶτερ οὐκ ἠρνήσαντο οἱ σοὶ θεράποντες, Δανιὴλ ὁ μέγας, σὺν τρισὶ Νεανίαις θεόφροσιν· ἀλλ' ἰσχὺν λαβόντες, τὴν παρὰ σοῦ τοῦ εὐεργέτου, τοὺς Τυράννους ἀνδρείως ἐτρέψαντο.

Νοερῶς ἐμυεῖτο, Δανιὴλ φιλάνθρωπε τὰ σὰ μυστήρια· ἐπὶ γὰρ νεφέλης, ὡς Υἱόν σε ἀνθρώπου ἐρχόμενον, τῶν Ἐθνῶν ἁπάντων, οἷα Κριτὴν καὶ Βασιλέα, ἐθεώρει νοὸς καθαρότητι.

Ὡραιώθη ὦ Παῖδες, ὑπὲρ λίθον σάπφειρον, ὑμῶν τὰ σώματα, ὡς αὐγὴ χρυσίου, εὐσεβείας τῷ ζήλῳ πυρσεύετε, ἐμπεριπατοῦντες χαρμονικῶς ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ κροτοῦντες χορείαν παγκόσμιον.

Θεοτοκίον.

Δανιὴλ σε Παρθένε, Ὄρος προδιέγραφε σαφῶς ὁ ἔνθεος· οἱ τριττοὶ δὲ Παῖδες, καθορῶντες τὴν φλόγα δροσίζουσαν, τὸν σὸν θεῖον τόκον, μελῳδικῶς ἀνευφημοῦσιν, ὡς Σωτῆρα καὶ Κτίστην καὶ Κύριον.

Τῶν Προπατόρων. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ἐπαίνοις τιμάσθω, ἐνθέοις ὁ Σὴμ, πατρικὴν εὐλογίαν καρπούμενος, καὶ ἔναντι εὐάρεστος, δεικνύμενος Θεοῦ, καὶ τοῖς τῶν Προπατόρων, χοροῖς κατειλεγμένος, καὶ ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων, περιχαρῶς ἀναπαυόμενος.

Ἰδεῖν ἠξιώθη, ὡς φίλος Θεοῦ, Ἀβραὰμ τὴν ἡμέραν τοῦ Κτίστου αὐτοῦ· καὶ ἔμπλεως ἐγένετο, χαρᾶς Πνευματικῆς· τοῦτον οὖν διανοίας, εὐθύτητι τιμῶντες, μακαρίσωμεν πάντες, ὡς τοῦ Θεοῦ πιστὸν θεράποντα.

Κατεῖδες ὡς θέμις, ἀνθρώπῳ ἰδεῖν, τὴν Τριάδα, καὶ ταύτην ἐξένισας, ὡς φίλος γνησιώτατος, παμμάκαρ Ἀβραάμ· ὅθεν μισθὸν κομίζῃ, τῆς ξένης ξεναγίας τὸ γενέσθαι ἀπείρων, Ἐθνῶν Πατὴρ διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλήρης κενοῦται, σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ ἀρχὴν ὁ προάναρχος δέχεται· πτωχεύει δὲ ὁ πλούσιος· καὶ Λόγος ὢν Θεοῦ, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, προσκλίνεται ὡς βρέφος, τὴν ἀνάπλασιν πάντων, τῶν ἀπ' αἰῶνος ἐργαζόμενος.

Καταβασία.

» Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς
» μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρή-
» νην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεο-
» γνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐν νυκτὸς
» ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Τῶν Ἁγ. Παίδων. Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἄρξαντες τῶν ψυχικῶν παθημάτων τῇ δυνάμει τοῦ Λόγου, χώρας Ἐθνῶν Χαλδαίων, ἡγεμόνες γεγόνατε· οἶδε γὰρ ἡ ἀρετὴ, γέρα χαρίζεσθαι, κεκτημένοις, ὦ τοῦ Δαυῒδ σοφοὶ ἀπόγονοι.

Νέκρωσιν ὁ Δανιὴλ, ζωηφόρον ἐνδυσάμενος πάλαι, τὸν ὡς θεὸν Χαλδαίοις, δυσσεβῶς νομιζόμενον, ἀναιρεῖ διὰ τροφῆς, δράκοντα κάκιστον, ἱερεῖς δὲ τοὺς δυσμενεῖς σοφῶς ἀπέκτεινεν.

Θεοτοκίον.

Ἱλεών μοι τὸν Κριτὴν, τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτήν τε τῶν δεινῶν, Μή-

Digitized by Google

τὴν δυσώπησον· σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Τῶν Προπατόρων. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Τύπωσις Χριστοῦ, τοῦ πάθους γεγένησαι, σαφῶς Ἰσαὰκ μακαριώτατε, ἀναγόμενος, πατρικῇ εὐπειθείᾳ τοῦ θύεσθαι· διὰ τοῦτο μεμακάρισαι, καὶ φίλος Θεοῦ, ὤφθης ὄντως γνησιώτατος, μετὰ πάντων Δικαίων σκηνούμενος.

Ὤφθη Ἰακὼβ, θεράπων πιστότατος, τοῦ πάντων Θεοῦ· ὅθεν ἐπάλαισε, μετ' Ἀγγέλου νῦς, καθορῶν τὸν Θεὸν μετωνόμασται· καὶ καθεύδων θείαν κλίμακα τεθέαται, ᾗ περ Θεὸς ἐπεστήρικτο, ὁ σαρκὶ προσπλακεὶς ἀγαθότητι.

Στέργων Ἰωσὴφ, πατρὸς τὴν εὐπείθειαν, ἐν λάκκῳ βληθεὶς, προσαπεμπόληται, εἰς προτύπωσιν, τοῦ τυθέντος καὶ λάκκῳ βληθέντος Χριστοῦ, σιτοδότης τε Αἰγύπτου ἐχρημάτισε, σώφρων γεγονὼς καὶ δίκαιος, Βασιλεύς τε παθῶν ἀληθέστατος.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, Παιδίον γνωρίζεται, ὁ ὢν σὺν Πατρὶ ἀεὶ καὶ Πνεύματι· σπαργανοῦται δὲ, ὁ τὴν γῆν σπαργανώσας ὁμίχλῃ σαφῶς, καὶ ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλιται· τούτου νῦν προεορτάσωμεν, γεγηθότες τὴν ἄσπορον γέννησιν.

Καταβασία.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
» λιος θὴρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐ-
» νοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε
» φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύ-
» σεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες, τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον πεῖραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ Σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ἀναγινώσκομεν πρῶτον τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας τοῦ μηνὸς, εἶτα τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

Στίχοι.

Δέξασθε χαρὰν οἱ πάλαι Προπάτορες,
Βλέποντες ἐγγίζοντα Χριστὸν Μεσσίαν.

Γήθεο Ἀβραὰμ, ὅτι Πρόπαππος Χριστοῦ ἐδείχθης.

Τὰ κατὰ τὸν μακάριον Ἀβραὰμ, ἀπὸ τῆς Βίβλου τῆς Γενέσεως, τῷ θεσπεσίῳ ἱστορηθείσης Μωσεῖ, καὶ σοφοῖς καὶ ἰδιώταις γινώσκονται· εἰς ἐπήκοον γὰρ κατὰ τὰς νηστευσίμους ἀναγινώσκομεν ἡμέρας. Οὐκ ἀγνοοῦμεν γὰρ, ὅτι ἐκ τῆς Χαλδαίων χώρας ὡρμᾶτο, καὶ ὅτι ἐθνικὸς (Ἔθνος γὰρ πρὸ τῶν Ἰουδαίων οἱ Χαλδαῖοι) καὶ ὅτι Πατέρα εἶχεν εἰδωλολάτρην· ἀλλ' ὅμως, καὶ ἀπὸ τοιούτου τὸ γένος κατάγων, οὐδὲν ἔσχε κώλυμα πρὸς θεογνωσίαν· ἀλλ' εἴτι δεῖ καὶ παράδοξον εἰπεῖν, ἐντεῦθεν πρὸς τὴν τοῦ ὄντος κατάληψιν μᾶλλον ἐχειραγωγήθη. Κατανοήσας γὰρ, ὡς οὐδὲν τῶν κτισμάτων Θεὸς, καὶ τῆς εὐταξίας τῶν ὄντων συνιὼν, ἐκ τῶν ὁρωμένων τὸν ἀόρατον ἔγνω, καὶ Θεὸν τοῦτον προσεκύνησε, διακρατοῦντα καὶ κυβερνῶντα τὰ πάντα, καὶ τοῖς οὖσι τὴν φαινομένην εὐαρμοστίαν καὶ τάξιν ἐπιθέντα.

Ὃς χρηματισθεὶς, καὶ τὴν οἰκίαν καταλιπεῖν κελευσθεὶς, τοῦτο δὴ καὶ ποιεῖ, μηδὲν τῇ πίστει διακριθεὶς, καὶ γέρας τῆς ὑπακοῆς ἐν βαθεῖ γήρᾳ τὸν Ἰσαὰκ λαμβάνει, καὶ τὸ, πολλῶν Ἐθνῶν γενέσθαι Πατέρα· ἐξ αὐτοῦ γὰρ γενέσθαι τὸν Ἰακὼβ, καὶ ἀπὸ τούτου τὸν Ἰούδαν (ἀφ' οὗ καὶ ὁ Χριστὸς), καὶ τοὺς λοιποὺς αὐτοῦ ἀπογόνους κτᾶται.

Τοῦτον, ὡς Χριστοῦ προπάτορα γεγονότα, μνήμης ἀξιοῦντες οἱ Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν καὶ διδάσκαλοι, παρέδωκαν ἡμῖν ταύτην ποιεῖν ἐγγύς που, καὶ οὐ κατὰ διάστασιν ἡμερῶν πολλῶν, τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τάχα κατὰ τὴν τοῦ θείου Πνεύματος ἔμπνευσιν τοῦτο, καὶ οὐχ ἁπλῶς διαταξάμενοι καὶ τυπώσαντες. Ἐπεὶ γὰρ ὑπὸ φιλανθρωπίας ὁ Ὑπεράγαθος καὶ Φιλάνθρωπος Σωτὴρ γεννάρχην αὐτὸν καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ σχεῖν κατηξίωσεν, ἐδικαίωσαν τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ ἀναδείξεως, οὐ πόῤῥω πάνυ τὴν τούτων μνήμης πανηγύρεως ἄγειν ἡμέραν, ὡς γεννάρχου τε καὶ Προπάτορος.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἁγ. Παίδων. Ὠδὴ ζ'. Παῖδες θεοσεβεῖς.

Ἦχος θεοσεβὴς ἐμελῳδεῖτο, ἐκ μέσου πυρὸς τῷ Παντοκράτορι· Ἀζαρίας γὰρ θεῖον χορὸν συστησάμενος, τὴν ᾠδὴν ἀνέμελπον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λύρα Νεανιῶν ἐθεολόγει, τὸν πάντων Θεὸν καὶ παντοκράτορα, τὸν αὐτοῖς ἐν καμίνῳ,

τρανῶς ὀπτανόμενον, καὶ ᾠδὴν ἀνέμελπον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ βεβλημένους, εἰδὼς ὁ κρατῶν ὡς ἐθεάσατο, τοῦ τετάρτου τὴν θέαν, Υἱὸν προσηγόρευσε, τοῦ Θεοῦ καὶ πᾶσιν ἐβόησεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἔχων λελαμπρυσμένον θείᾳ αἴγλῃ, τὸν νοῦν Δανιὴλ θεομακάριστε, τῆς Παρθένου τὸν τόκον, σαφῶς προτεθέασαι, μυστικαῖς εἰκόσι τυπούμενον, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τῶν Προπατόρων. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Ὑμνείσθω Ἀνανίας, Ἀζαρίας, Μισαὴλ σὺν τῷ Δανιήλ, κάμινον σβέσαντες πυρός, καὶ λεόντων χαλινώσαντες, τὰς ὁρμάς, καὶ τῷ Χριστῷ, συμφώνως ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νομίμως ἐναθλήσας, πειρασμοῖς καὶ ἀνενδότοις θλίψεσι, θεράπων κέκληται Ἰώβ, τοῦ Θεοῦ παναληθέστατος, πρᾶος ἄκακος εὐθύς, τέλειος ἄμεμπτος, ἀναβοῶν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν πίστει Μωϋσέα, Ἀαρῶντε, καὶ τὸν Ὢρ τιμήσωμεν, ἀνευφημοῦντες Ἰησοῦν, καὶ Λευῒ τὸν ἱερώτατον, Γεδεὼν τε καὶ Σαμψών, καὶ ἀνακράζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἰδού, καθὼς προεῖπεν ὁ Προφήτης, ἐν γαστρὶ συνέλαβεν ἡ ἀπειρόγαμος, Θεὸν καὶ τεκεῖν σαφῶς ἐπείγεται, ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, ᾧ πάντες ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία.

» Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσε-
» βοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες,
» πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέ-
» σῳ τῆς φλογός, ἑστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν
» Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Ἁγ. Παίδων. Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως.

Τὴν Ἀβραὰμ εὐγένειαν, διασώζειν σπουδάζοντες, τὴν οἰκειοτάτην, πρὸς αὐτὸν ἐκτήσασθε, κρηπῖδα τῆς Πίστεως, καὶ τῆς Ἐλπίδος Ὅσιοι, καὶ ὑπομονήν, καὶ πειρασμῶν καρτερίαν, βοῶντες ἀνενδότως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ὡς φωστῆρες λάμποντες, καὶ τὴν γῆν οὐρανώσαντες, καὶ τῆς εὐσεβείας, φωτισμῷ πυρσεύοντες, παγκόσμιον στήσαντες, χοροστασίαν ᾄδουσι, τῷ ἐκ πειρασμῶν, ἐκσεσωκότι Δεσπότῃ· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς οἱ σβέσαντες, ἐπηρμένην τὴν κάμινον, καὶ τὰς τῶν λεόντων, ἀκωκὰς πεδήσαντες, Δαυῒδ οἱ ἀπόγονοι νῦν γεγηθότες ψάλλουσι· Τὸν ἐκ πειρασμῶν, ἐκσεσωκότα Δεσπότην, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖται πάναγνε, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, καὶ προζωγραφοῦσι, Παῖδες τρεῖς τὴν γέννησιν, τὴν σὴν οἱ θεόφρονες, διὰ συμβόλων βλέποντες, τὸν ἐκ τῆς γαστρός σου, προελθόντα ἀφράστως, ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Προπατόρων. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Σήμερον τῶν ἀπ' αἰῶνος θείαν μνήμην, ἐκτελέσωμεν θείων Πατέρων, τοῦ Ἀδὰμ τοῦ Ἄβελ τε, Σὴθ καὶ Νῶε καὶ τοῦ Ἐνώς, καὶ Ἐνὼχ καὶ Ἀβραὰμ Μελχισεδὲκ καὶ Ἰώβ, καὶ τοῦ Ἰσαὰκ σὺν τῷ πιστῷ Ἰακώβ, Εὐλογείτω ἡ κτίσις βοῶντες τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φάλαγγα θεοτερπῆ θείων Πατέρων, εὐφημήσωμεν Βαρὰκ καὶ Νάθαν, καὶ τὸν Ἐλεάζαρον, Ἰωσίαν καὶ τὸν Δαυΐδ, Ἰεφθάε Σαμουὴλ τε τὸν τὰ ἔμπροσθεν, ὁρῶντα σεπτῶς καὶ ἀνακράζοντα· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔπαινον μελῳδικῶς Θεοῦ Προφήταις, προσαγάγωμεν ἀνευφημοῦντες, Ὡσηέ, Μιχαίαν τε, Σοφονίαν καὶ Ἀββακούμ, Ζαχαρίαν Ἰωνᾶν, Ἀγγαῖόν τε καὶ Ἀμμώς, καὶ τὸν Ἀβδιοὺ καὶ Μαλαχίαν Ναοὺμ, Ἡσαΐαν καὶ Ἱερεμίαν καὶ Ἰεζεκιήλ, ἅμα Δανιήλ, Ἠλιοὺ καὶ Ἐλισσαῖον.

Τριαδικόν.

Ῥήμασι τριαδικοῖς τὴν παναγίαν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ Τριάδα, τὸν Πατέρα ἄναρχον, τὸν Υἱόν τε καὶ τὸ εὐθές, Πνεῦμα Ἅγιον, Τριάδα ὁμοούσιον, ἣν πᾶσα πνοὴ δοξάζει, κράζουσα· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ἐκ παρθενικῶν Χριστὲ αἱμάτων, σωματούμενος ἀρρήτῳ λόγῳ, καὶ ὡς βρέφος τέλειον, ἐν Σπηλαίῳ ὑπερβολῇ, εὐσπλαγχνίας Ἰησοῦ ἀποτικτόμενον· ἀστὴρ δέ σε πόρρωθεν ἐμήνυσεν, ἀστρολόγοις, Ὑμνεῖτε πίστει κραυγάζουσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Καταβασία.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξει-
» κόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέ-
» ξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-
» τητος, Παρθένυ ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνῦν-
» τες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα
» τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τῶν Ἁγ. Παίδων. Ὠδὴ Θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐφθάσατε τὸ τέλος, τὸ πεποθημένον, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρέστητε, ἐν οὐρανίοις θαλάμοις Παῖδες πανόλβιοι.

Γηθόμενοι τὸ δράγμα, τῆς μετὰ δακρύων, καλῆς ὑμῶν γεωργίας κομίζεσθε, τῆς ἀφθαρσίας τὸν στάχυν καρποφορήσαντες.

Ἀνέτειλε λαμπρότης, νῦν ὑμῖν ἀξίως, καὶ εὐφροσύνη καρδίας ἐξήνθησεν· ἔνθα ἀπέδρα γὰρ λύπη κατεσκηνώσατε.

Θεοτοκίον.

Νομὴν τὴν τοῦ θανάτου, ἔστησας Παρθένε, τὸν ζωοδότην τεκοῦσα καὶ Κύριον, ζωοποιοῦντα τοὺς πίστει σὲ μεγαλύνοντας.

Τῶν Προπατόρων. Μυστήριον ξένον.

Ἰσχύϊ σου πάλαι, δυνάμεις ἐποίησαν, θυγατέρες Κύριε, Ἄννα καὶ Ἰουδὶθ καὶ Δεβόῤῥα, Ὀλδὰ Ἰαὴλ τε, Ἐσθὴρ Σάῤῥα Μαριὰμ Μωσέως καὶ Ῥαχὴλ, καὶ Ῥεβέκκα καὶ ἡ Ῥοὺθ αἱ μεγαλόφρονες.

Ὡς σβέσαντας Παῖδας, Ἁγίους τὴν κάμινον, ἱερῶς τιμήσωμεν, ἅμα τῷ Δανιὴλ τῷ Προφήτῃ, πᾶσι δικαίοις σαφῶς, τοῖς πρὸ Νόμου διαλάμψασι καλῶς, καὶ ἐν Νόμῳ τὸν Δεσπότην θεραπεύσασι.

Σοφώτατοι θεῖοι, Προφῆται γεγέννηνται, Ἀβραὰμ ἀπόγονοι, τὸν ἐκ τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ Ἰούδα τικτόμενον Λόγον, θερμῶς προαναγγείλαντες ἐν Πνεύματι· αὐτῶν ἱκεσίαις Ἰησοῦ πάντας οἰκτείρησον.

Ἡγίασαι πᾶσα ἡ κτίσις, τῇ μνήμῃ ὑμῶν, καὶ πανηγυρίζουσα, κράζει ἱκετικῶς ἐκβοῶσα· Δέησιν Κυρίῳ, ἀεὶ προσαγάγετε Μακάριοι, τυχεῖν αἰωνίων ἀγαθῶν τοὺς εὐφημοῦντας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ἐκ τῆς Παρθένου προέρχεται, καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται, Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς ἀσυγχύτως· χόρευε ἡ κτίσις, φωναῖς εὐχαρίστοις μεγαλύνουσα, αὐτοῦ τὴν δι' οἶκτον, παναγίαν συγκατάβασιν. Καταβασία.

» Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον· Οὐ-
» ρανὸν τὸ Σπήλαιον· Θρόνον Χερουβι-
» κὸν τὴν Παρθένον· τὴν Φάτνην χωρίον· ἐν
» ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν
» ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων μνήμην σήμερον, σκιρτῶντες φιλοπάτορες, τοῦ Ἀβραὰμ συνελθόντες, καὶ Ἰσαὰκ κατὰ χρέος, καὶ Ἰακὼβ ὑμνήσωμεν· ἐξ ὧν Χριστὸς ὁ Κύριος, τὸ κατὰ σάρκα ὡράθη, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Ἀδὰμ ἀνευφημήσωμεν, Ἄβελ Σὴθ καὶ τὸν Ἐνὼς, Ἐνὼχ καὶ Νῶε Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακὼβ, Μωσῆν Ἰὼβ καὶ τὸν Ἀαρὼν, Ἐλεάζαρ, Ἰησοῦν, Βαρὰκ, Σαμψὼν, Ἰεφθάε, Δαυῒδ καὶ τὸν Σολομῶντα.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἁγνὴ Παρθένε, ἄχραντε, Μαρία θεονύμφευτε, ἐν ὥρᾳ τῇ φοβερᾷ μοι, πρόστηθι καὶ μεσίτης, πρὸς τὸν Υἱόν σου φάνηθι, τῷ ταπεινῷ καὶ ῥῦσαί με, τῆς καταδίκης ἐκείνης, καὶ τῶν κολάσεων πάντων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους η. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἁγίων Προπατόρων δ'.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν, νῦν Προπατόρων μνήμην, τελέσωμεν ὑμνοῦντες, τὴν τούτων πολιτείαν, δι' ἧς ἐμεγαλύνθησαν. Δίς.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔσβεσαν τοῦ πυρὸς, τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες, χορεύοντες ἐν μέσῳ, καμίνου καὶ ὑμνοῦντες, Θεὸν τὸν παντοδύναμον.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὴν Πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Λάκκῳ κατακλεισθεὶς, θηρσὶ συνῳκισμένος, Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀμέτοχος τῆς τούτων ἐδείκνυτο κακώσεως.

Δόξα, Ἦχος βαρύς. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἅπαντες, πιστῶς πανηγυρίσωμεν, τῶν πρὸ νόμου Πατέρων, Ἀβραὰμ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, τὴν ἐτήσιον μνήμην· τοῦ Ἰούδα τὴν φυλὴν, ἀξίως τιμήσωμεν· τοὺς ἐν Βαβυλῶνι Παῖδας, τοὺς σβέσαντας τὴν ἐν καμίνῳ φλόγα, ὡς τῆς Τριάδος τύπον, σὺν τῷ Δανιὴλ εὐφημήσωμεν· τῶν Προφητῶν τὰς προῤῥήσεις, ἀσφαλῶς κατέχοντες, μετὰ τοῦ Ἡσαΐου μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ· ὅ ἐστι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Digitized by Google

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἤχου, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Προπατόρων ἡ ϛ'. Ὠδή.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ΤΗ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Τί σε Δανιὴλ ὀνομάσωμεν; Ἀσκητήν, ὅτι τὰ πάθη καθυπέταξας τῷ νῷ· Ἀθλητήν, ὅτι πρὸς πᾶσαν ἐκαρτέρησας ποινήν· πρὸς ὕψος, ἀπὸ γῆς στύλον αἰρόμενον ἐν πέτρᾳ, ἀληθείας ἐρειδόμενον· ἀγωνιστὴν προθυμότατον, καὶ ἰατρὸν ἐμπειρότατον. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Δανιὴλ προσφθεγξώμεθα; τῶν παθῶν ἐκριζωτήν, καὶ φυτοκόμον ἀρετῶν· ἀληθῆ θαυματουργόν, καὶ πρεσβευτὴν ἁμαρτωλῶν· πνευμάτων, ἐλατῆρα γενναιότατον· φωστῆρα, εὐσεβείᾳ διαλάμποντα· τοῦ Πνεύματος καταγώγιον· τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχον. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Δανιὴλ νῦν καλέσωμεν; Μοναστῶν ὑπογραμμόν, καὶ ἐγκρατείας παιδευτήν· ἐγκαλλώπισμα πιστῶν, καὶ ἰαμάτων αὐτουργόν· λυχνίαν, τοῖς ἐν σκότει φῶς αὐγάζουσαν· Ἀγγέλων, συμπολίτην καὶ ἰσότιμον· τοῦ Παραδείσου οἰκήτορα, καὶ ἐπουράνιον ἄνθρωπον. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸ ἐμπιστευθέν σοι τάλαντον παρὰ Χριστοῦ καλῶς ἐργασάμενος Ὅσιε Πάτερ, ἀνεδείχθης καὶ μετὰ θάνατον, δαιμόνων φυγαδευτής, καὶ ἰατὴρ ποικίλων ἀῤῥωστημάτων, στύλος καὶ ἑδραίωμα, καὶ ὅρος Ἅγιον, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· διό σε ἱκετεύομεν, Δανιὴλ θαυματουργέ, τὴν εἰρήνην αἴτησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Κεχαριτωμένη, μεσίτευσον ταῖς δεήσεσι, καὶ αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἱλασμόν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Πάθος σου τὸ σεπτὸν ἡ σεμνή, καὶ πανυπέραγνός σου Μήτηρ Μακρόθυμε, παντάναξ ἑωρακυῖα, δακρυῤῥοοῦσα πικρῶς, καὶ τὰ στήθη τύπτουσα ἐκραύγαζεν· Ἰησοῦ μου γλυκύτατε, πρόσφθεγμά μοι σωτήριον, φῶς παντὸς κόσμου, Θεῖε Ἥλιε ἄδυτε, πῶς ἐν ξύλῳ σε, σαυρικῷ νῦν κρεμάμενον, οἷα κακοῦργον βλέπουσα, καὶ λόγχῃ τὴν ἄχραντον, φεῦ μοι! πλευρὰν τετρωμένον, καθυπομείνω καὶ ζήσομαι, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, εἰ μὴ λάμψει μοι τὸ φῶς σου τῆς ἀναστάσεως;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Ὑπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε· τὸν Ἰὼβ, ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Δανιὴλ Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ὕμνοις γεραίρω Δανιὴλ τὸν Στυλίτην.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὕμνοις ἀνευφημῆσαι, μέλλοντι τὴν μνήμην σου μακάριε, φωτοφόρον μοι αἴγλην, Δανιὴλ οὐρανόθεν κατάπεμψον.

Μέγας ἥλιος ὄντως, Πάτερ ἐξανέτειλας τοῖς πέρασιν, ἀρετῶν δαδουχίᾳ, καταυγάζων πιστῶν τὰ συστήματα.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου, Πάτερ καθυπείκων ἀπενέκρωσας, ἐγκρατείᾳ τὴν σάρκα, καὶ ὑπέταξας ταύτην τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ὅλος ἄνθρωπος ὤφθη, μείνας ὅπερ ἦν καὶ μετὰ σάρκωσιν, ὁ ἐκ σοῦ Θεοτόκε, γεννηθεὶς ἀναλλοίωτος Κύριος.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ῥάβδῳ τῆς ἐγκρατείας, τὴν τῶν παθῶν θάλασσαν, Πάτερ διαῤῥήξας, διέβης ἀκαταπόντιστος, καὶ ὄρος ἔφθασας, τῆς ἀληθοῦς ἀπαθείας, καὶ Θεῷ ὡμίλησας νοῦ καθαρότητι.

Ἀνελθὼν εἰς τὸ ὕψος, τῶν ἀρετῶν γνώριμος, γέγονας τῷ κόσμῳ, ἐν στύλῳ μένων μετέωρος, καὶ τῇ λαμπρότητι, τῶν παραδόξων θαυμάτων, καταυγάζων πίστει σοι, τοὺς προσανέχοντας.

Digitized by Google

Ἱδρυμένος ἐν πέτρᾳ, τῆς τοῦ Θεοῦ γνώσεως, πάσαις μεθοδείαις, δαιμόνων ὤφθης ἀκλόνητος· στύλῳ τὸ σῶμα δέ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνυψώσας, τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας, πρὸς τὰ οὐράνια.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι τῆς τῶν παθῶν με, ἐπαγωγῆς Δέσποινα· καὶ τοὺς πολεμοῦντας ἐχθρούς μου, νῦν ἐκπολέμησον· στήριξον πέτρᾳ με, τῶν τοῦ Θεοῦ θελημάτων· τὴν ψυχήν μου φώτισον, Πύλη τοῦ θείου φωτός.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς
» Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον,
» ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
» τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχήν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος, τῶν Ἀγγέλων μακάριε· καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε· ὅθεν καὶ δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις μακάριε, Δανιὴλ ἀξιάγαστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Βασίλισσαν πάντες δεῦτε πιστοί, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν· Ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε πανύμνητε, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείαις σου· ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ, τοῦ Θεοῦ παρρησίαν, λυτροῦσθαι ἐκ θλίψεων, καὶ πληροῦν τὰ αἰτήματα, τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν ἄχραντον τόκον σου (*).

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρικὸν καθορῶσα πάθος σεμνή, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου σπλάγχνα πικρῶς, σπαράττουσα ἔκραζες, ὀλολύζουσα πάναγνε· Πῶς ἑκὼν ἐτάθης, καὶ θάνατον Δέσποτα, σαρκικὸν ἐδέξω· φρικτὸν ὄντως ἄκουσμα! Ὅθεν ἀνυμνῶ σου, τὸ ἀπόρρητον Σῶτερ, καὶ ἄφραστον βούλημα, ὅτι σῶσαι ἐλήλυθας, τὸ πλανώμενον πλάσμα σου. Ἀνάστηθι ἀλλ' ὅμως Υἱέ, καὶ χαρᾶς μου τὴν καρδίαν πλήρωσον, ὁ εὐφροσύνης τὰ πάντα, πληρώσας τῷ πάθει σου.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ὡς φωταυγῆ, ἥλιον Πάτερ ἀοίδιμε, ἐπὶ στύλον, λάμποντα τεθέασαι, τὸν τοῦ Θεοῦ, δοῦλον Συμεών, καὶ ταῖς πηγαζούσαις, ἐκ τούτου θείαις λαμπρότησιν, ἐνθέως κατηυγάσθης, Δανιὴλ καὶ κατ' ἴχνος, τῆς αὐτοῦ πολιτείας ἐβάδισας.

Δαιμονικάς, φάλαγγας ὅπλῳ τῆς πίστεως, ἐτροπώσω, ῥείθροις τε κατέκλυσας, τῶν προσευχῶν, λύμην τὴν αὐτῶν, Πάτερ ἀναστείλας, ἣν ἐνεποίουν τοῖς πλέουσι· καὶ ἔσωσας τοὺς πίστει, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ἀναστηλῶν, Πάτερ σαυτὸν παμμακάριστε, ὁλονύκτως, ἵστασο ὡς ἄσαρκος ἀμετεώριστον τῆς ψυχῆς, ὄμμα κεκτημένος, καὶ καθαρὸν ὥσπερ ἔσοπτρον, τοῦ Πνεύματος τὴν αἴγλην, καὶ τὰς θείας ἐμφάσεις, καθαρᾷ διανοίᾳ δεχόμενος:

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοί, φύσεως κεκαινοτόμηνται· νομοδότην, Λόγον γὰρ ἐγέννησας, ὑπὲρ αἰτίαν ὡς ἀληθῶς; Πάναγνε καὶ λόγον, τῆς ἀλογίας ῥυσάμενον, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, τῶν πιστῶς μελῳδούντων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἵνα τῆς ἀθανάτου, δόξης ἐπιτύχῃς, σαρκὸς ἐθανάτωσας, τὰς ὀρέξεις Πάτερ, καὶ παθῶν τὰς ὁρμὰς ἐχαλίνωσας, ἐγκρατείας πόνοις· καὶ ποταμὸς θαυμάτων ὤφθης, καὶ πηγὴ ἰαμάτων ἀοίδιμε.

Ἣν διώδευσε τρίβον, Πάτερ ἐπὶ γῆς Συμεὼν ὁ θαυμάσιος, ἐν ἐκστάσει μάκαρ, γεγονότι σοι ὤφθη δεικνύων σοι, σὺν δυσὶν Ἀγγέλοις, δεῦρο βοῶν, καὶ στῆθι πρός με, πρὸς Θεὸν ἀνυψούμενος χάριτι.

Λαμπρυνόμενος αἴγλῃ, Πάτερ ἀνεσπέρου, καὶ θείας ἐλλάμψεως, τῶν δαιμόνων ζόφον, καὶ παθῶν τὴν ὁμίχλην ἐδίωξας· καὶ ὡράθης στύλος, φωτοειδὴς καὶ κλίμαξ ὄντως, πρὸς Θεὸν τοὺς πιστοὺς ἐπανάγουσα.

Θεοτοκίον.

Τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, ὤφθης ὑπερτέρα, τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ βροτῶν τὴν φύσιν, ἐθεούργησας μόνη Πανύμνητε· Θεοτόκον

(*) Περιττεύοντα κῶλα ἔχον, τοῦτό τε καὶ τὸ ἑξῆς Σταυροθεοτοκίον, καὶ ἄλλα πάλιν παράχορδα, φθείροντα τὸν ῥυθμόν, μετεποιήθησαν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον καὶ τὰ δύο.

Digitized by Google

ὅθεν, παναληθῆ ψυχῇ καὶ γλώσσῃ, οἱ πιστοί σε Παρθένε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὁ νοῦς σου τῇ πρὸς Θεόν, ἐγγύτητι λαμπρυνόμενος, ἀνάλωτος ἡδονῶν, πυρὶ Πάτερ ἔμεινε, καὶ παθῶν ἀνώτερος, καὶ τῆς πρὸς τὸ σῶμα, προσπαθείας ὑψηλότερος.

Ναμάτων ζωοποιῶν, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, πλησθεῖσά σου ἡ ψυχή, Θεόφρον πανόλβιε, ποταμοὺς ἀνέβλυσεν, ἰαμάτων ὄντως, ὀχετοὺς παθῶν ξηραίνοντας.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν πιστοί, καὶ τεῖχος πάντες κεκτήμεθα, οἱ ἐν βυθῷ τῶν κακῶν, καὶ σάλῳ τῶν θλίψεων, ἀεὶ κινδυνεύοντες, Θεοτόκε μόνη, τῶν βροτῶν τὸ καταφύγιον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὥσπερ ἀστὴρ πολύφωτος, σὺ ἀναβὰς μακάριε, ἐπὶ τοῦ στύλου τὸν κόσμον ἐφώτισας, ἐν τοῖς ὁσίοις ἔργοις σου, καὶ τὸ σκότος τῆς πλάνης, ἀπεδίωξας Πάτερ· διὸ δεόμεθα καὶ νῦν, ἐπίλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου, τὸ ἄδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ ᾠδὴ ῥυπαρὰ πρὸς τὴν αἴνεσιν, τῶν ἀγώνων σου Πάτερ πέφυκεν· οὐ γὰρ ἔχω ἁγνὴν τὴν καρδίαν μου· καὶ γὰρ ταύτην αἰσχρῶς κατεμόλυνα· ἀλλά μοι δίδου λόγον Ἅγιε, καθαρῶς ἀνυμνῆσαι τὴν σὴν πολιτείαν, ἣν ἐθαύμασαν ὄντως καὶ Ἄγγελοι· καὶ γὰρ γέγονας ὥσπερ ἀσώματος, εἰληφὼς τὸ ἄδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.

Στίχοι.

Καὶ γήϊνον πᾶν, ἀλλὰ καὶ γῆν ἐκκλίνων,
Οἰκεῖ Δανιὴλ πρὶν στύλον, καὶ νῦν πόλον.

Ἑνδεκάτῃ Δανιὴλ στυλοβάμων εὕρατο τέρμα.

Οὗτος γέγονεν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου Βασιλέως τοῦ Μακέλλη, ἀπὸ Μεσοποταμίας ὁρμώμενος, ἐξ ἐνορίας Σαμοσάτων, ἐκ Κώμης Μαρουθᾶ καλουμένης, ἐκ πατρὸς Ἠλία καὶ μητρὸς Μάρθας ἀποτεχθείς. Μετὰ δὲ τὸν πέμπτον χρόνον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, παρὰ τῶν γεννητόρων ἔν τινι εἰσήχθη Μοναστηρίῳ, καὶ ἐν τῇ ἀσκητικῇ πολιτείᾳ διέπρεψε. Καὶ παρεγένετο πρὸς τὸν Ὅσιον Συμεὼν τὸν Στυλίτην, ἤδη προκόψας ἐν τῇ ἀσκήσει, καὶ παρ᾽ αὐτοῦ εὐλογήθη. Κατὰ δὲ θείαν ἀποκάλυψιν, ἦλθεν ἐν τοῖς τῆς Θρᾴκης μέρεσι, πλησίον τοῦ Βυζαντίου, ἐν τῷ Ἀνάπλῳ· ἔνθα καθεῖρξεν ἑαυτὸν ἔν τινι εἰδωλικῷ ναῷ, πολλοὺς πειρασμοὺς παρὰ τῶν δαιμόνων ὑποστάς. Εἶτα κίονι ἐπέβη, πολλὴν ἐν αὐτῷ ἐπιδειξάμενος ἄσκησιν καὶ καρτερίαν, καύματι καὶ ψύχει, καὶ ταῖς ἐξ ἀνέμων προκείμενος προσβολαῖς. Πολλὰ οὖν θαύματα κατειργάσατο, ὡς διαφημισθῆναι τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ παρά τε τῷ Βασιλεῖ Λέοντι, καὶ τῷ μετ᾽ αὐτὸν Ζήνωνι, καὶ τῷ τυραννήσαντι Βασιλίσκῳ· οἳ καὶ παραγενόμενοι, προσεκύνησαν τὸν Ἅγιον, καὶ προθεσπίσας αὐτοῖς περὶ τῶν συμβησομένων, καὶ τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν πολεμουμένῃ, βοηθήσας, καὶ ὁσίως καὶ ἀμέμπτως τὸν βίον διατελέσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Ἀνάπλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ, τοῦ νέου Στυλίτου.

Στίχ. Πρὸς ὕψος ἀνήνεγκε τὸν Λουκᾶν στύλος·
Λουκᾶς δὲ τὸν νοῦν πρὸς Θεόν, πρὸς ὃν τρέχει.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τῆς Βασιλείας Ῥωμανοῦ τοῦ Γέροντος, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, καὶ Γαμβροῦ αὐτοῦ, υἱοῦ Λέοντος τοῦ σοφωτάτου, ἐκ γῆς ἀνατολῶν ὁρμώμενος, υἱὸς Χριστοφόρου καὶ Καλῆς. Ὅτε δὲ κατὰ Βουλγάρων πόλεμος ἐκινήθη, τότε καὶ τοῦτον εἷλκεν εἰς τὴν ἐκστρατείαν ἡ τῶν κρατούντων πρόσταξις. Συῤῥαγέντος δὲ τοῦ πολέμου, καὶ ἀνυποστάτου γενομένου, καὶ πολλῶν μυριάδων καταπεσουσῶν, αὐτὸς θείᾳ προνοίᾳ περισωθείς, τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται· καὶ τῇ ἀσκήσει προκόψας, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος· καὶ σίδηρα περιβάλλεται, κατατρύχων τὸ σωμάτιον· καὶ ἐξαημέρῳ νηστείᾳ σχολάζει, μηδὲν ἕτερον, πάρεξ τῆς προσκομιζομένης αὐτῷ προσφορᾶς, καὶ λαχάνων ὠμῶν ἐσθίων. Καὶ ἐπὶ στύλου ἀναβάς, καὶ τρεῖς ἐν αὐτῷ διαρκέσας χρόνους, θείας αὐτήκοος φωνῆς γεγονώς, καὶ τῷ καλέσαντι ἑπόμενος, καταλαμβάνει τὸν Ὄλυμπον, λίθον, οἷά τινα κημὸν ἑκούσιον, ἐμβαλὼν τῷ στόματι, πρὸς τὸ μὴ λαλεῖν πολλά. Καὶ ἐν τῇ Βασιλίδι τῶν πόλεων ἔρχεται, κἀκεῖθεν ἐπὶ τὴν Χαλκηδόνα διαβαίνει. Ἐν ᾗ προσεπιβὰς κίονι, θαυμάτων μεγίστων αὐτουργὸς γέγονε, τεσσαράκοντα πέντε χρόνους διηνυκῶς ἐν τῷ κίονι· Καλῶς οὖν ἀγωνισάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψεῆ καὶ Ἀειθαλᾶ.

Στίχ. Ἀκεψεῆν βλέπων με πάσχοντα ξίφει,
Ἀειθαλᾶ ζήλωσον. Ἐζήλωσά σε.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος. Ἦν δὲ ὁ Ἀειθαλᾶς τῶν εἰδώλων Ἱερεύς· ἐπέγνω δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐκ τοῦ μόνον ἐνθυμηθῆναι πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον τῶν Χριστιανῶν ἐλθεῖν, καὶ τῆς κατεχούσης αὐτὸν νόσου ἀπαλλαγῆναι· ἡ δὲ ἦν ῥύσις αἵματος. Μαθὼν δὲ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν πόλιν ἐπιστρέψας, ἥτις Ἀρβὴλ ἐλέγετο, τοῦτον γενέσθαι καὶ ἑτέροις Διδάσκαλον τῆς εὐσεβείας συνέβη. Διαβληθεὶς δέ, παρέστη τῷ Ἄρχοντι. Τοῦ δὲ Ἄρχοντος τὰ κατ᾽ αὐτὸν ἀναμαθόντος, τὸ ὠτίον ἀπεκόπη, καὶ εἰς φυλα-

Digitized by Google

κὴν ἐμβάλλεται. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀκεψιμᾶς ὑπῆρχε Διάκονος· συσχεθεὶς δὲ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τύπτεται ἀφειδῶς, καὶ παραπέμπεται τῷ ἄρχοντι μετὰ τοῦ Ἀειθαλᾶ. Ο' δὲ εἰσάγει αὐτοὺς εἰς τὸν Βασιλέα· οὗ κατενώπιον ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Μείρακός τινος· καὶ Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος.

Οὗτος ὁ μακάριος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Μεῖραξ, ἦν μὲν Αἰγύπτιος τὸ γένος, ἐν τῷ κάστρῳ δὲ Τενεσῆ γεννηθεὶς, παρὰ Χριστιανῶν γονέων· καὶ βαπτισθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς, ἐπαιδεύετο ἐν τῇ τῶν Χριστιανῶν ἀμωμήτῳ πίστει. Κουφότητι δὲ γνώμης ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ σκελισθεὶς, ἀπελθὼν πρὸς τὸν ἐκεῖσε Ἀμηρᾶν, ἠρνήσατο τὸν Χριστόν. Καὶ τὴν ζώνην κόψας, καὶ τὸν Σταυρὸν πατήσας, καὶ τὴν μάχαιραν σπασάμενος, ἠλάλαξε τὴν ἐλεεινὴν ἐκείνην φωνὴν τὸ, Ἀγαρηνός εἰμι, καὶ οὐκ ἔτι Χριστιανὸς ἀπὸ τῆς σήμερον. Καὶ ἦν τιμώμενος καὶ δοξαζόμενος ἐπί τινας χρόνους παρά τε τοῦ Ἀμηρᾶ, καὶ τῶν παρ' αὐτῷ, μηδόλως φροντίζων περὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας. Οἱ δὲ τούτου γεννήτορες, οὐκ ἐπαύσαντο τὸν Θεὸν ἐξιλεούμενοι, πρὸς τὸ μεταβληθῆναι αὐτόν.

Ἰδὼν δὲ ὁ Θεὸς τὴν τούτων πρόθεσιν καὶ ἐπίμονον δέησιν, μετέβαλε τὴν τοῦ Μείρακος καρδίαν πρὸς ἐπιστροφήν. Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ λέγει· Ἰδοὺ, κύριοί μου καὶ γλυκύτατοι γεννήτορες, σκοτισθεὶς τὸν νοῦν, ἐποίησα ὃ ἐποίησα· καὶ νῦν παρακαλῶ πάλιν γενέσθαι Χριστιανὸς καὶ εἶναι μεθ' ὑμῶν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Ἡμεῖς τέκνον, ὅτε τοῦτο ἐποίησας, πολλὰ δάκρυα ὑπὲρ σοῦ ἐξεχέαμεν, καὶ οὐδέποτε ἐπαυσάμεθα τὸν Θεὸν δυσωποῦντες, ὅπως ἐπιγνῷς τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐπιστρέψῃς πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ νῦν εὐχαριστοῦμεν τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, ὅτι οὐ παρεῖδε τὴν μικρὰν ἡμῶν δέησιν. Πλὴν, καθὼς γινώσκεις καὶ αὐτὸς, τέκνον, φοβούμεθα τὸν Ἀμηρᾶν, μήποτε κινδυνεύσωμεν ὑπὲρ τούτου, ὡς μεταβαλόντες σε. Ἀλλ' εἰ θέλεις καὶ τοῦ μεγάλου πταίσματος κουφισθῆναι, καὶ τὸν Θεὸν ἵλεων εὑρεῖν, καὶ ἡμᾶς ἀνεγκλήτους ποιῆσαι, καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ γένους σου πρεσβευτὴς γενέσθαι, ἄπελθε πρὸς τὸν Ἀμηρᾶν· καὶ ὡς ἐποίησας κρυφίως, ὃ ἐποίησας, οὕτω πάλιν ποίησον, ὡς ἀγνοούντων ἡμῶν, καὶ ὁ Θεὸς εὐοδώσει πάντως τὰ κατὰ σὲ, τέκνον, ὡς βούλεται.

Ὁ δὲ, τὴν τῶν γονέων λαβὼν συμβουλὴν ὁμοῦ καὶ εὐχὴν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ζώνην, πρὸς τὴν σύναξιν ἔδραμε τῶν Ἀγαρηνῶν. Καὶ περιζωσάμενος, ἐνώπιον τοῦ Ἀμηρᾶ καὶ πάσης τῆς συναγωγῆς, καὶ χαράξας τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐν ἑνὶ ξύλῳ, ἠσπάσατο αὐτὸν, καὶ ἤρξατο κράζειν μεθ' ὅσης δυνάμεως εἶχε τὸ, Κύριε ἐλέησον. Καὶ κρατήσας αὐτὸν ὁ Ἀμηρᾶς λέγει· Τί σοι γέγονεν; Ο' δὲ Μεῖραξ ἀπεκρίνατο· Ἐλθὼν εἰς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς συμβάσης μοι διαβολικῆς σκοτώσεως, προσέπεσον τῷ Χριστῷ· καὶ γενόμενος Χριστιανὸς, καθὼς ἤμην, ἦλθον ἀναγγεῖλαι σοί τε καὶ πάσῃ τῇ συναγωγῇ, καὶ ἐνώπιον πάντων τὸν Χριστὸν με ὁμολογῆσαι, ὑμᾶς δὲ καὶ τὴν θρησκείαν ὑμῶν ἀναθεματίσαι. Τούτων ἀκούσας, ὁ Ἀμηρᾶς, ἔβαλεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, ἄνευ τῆς οἱασοῦν βρώσεως καὶ πόσεως· καὶ ἐξαγαγὼν, ἐπανέκρινεν αὐτόν. Καὶ εὑρὼν αὐτὸν ὁμολογοῦντα τὸν Χριστὸν, ἔτυψεν αὐτὸν μετρίως, καὶ πάλιν τῇ φυλακῇ ἐναπέθετο. Καὶ μεθ' ἑτέρας τρεῖς ἡμέρας παραστήσας αὐτὸν, ἔτυψε σφοδρῶς· ἐπιμένοντα δὲ τῇ ὁμολογίᾳ, καθεῖρξε. Καὶ μεθ' ἑτέρας τρεῖς ἡμέρας, πάλιν ἐπανακρίνας αὐτὸν, καὶ εὑρὼν ἐπιμένοντα καὶ ὁμολογοῦντα τὸν Χριστὸν, βουνεύροις αὐτὸν ἄνωθεν ἔτυψε τῶν φλεγμαινουσῶν πληγῶν· καὶ δοθείσης ἀποφάσεως κατ' αὐτοῦ, ἔλαβον οἱ προστεταγμένοι. Ἐμβάντες δὲ εἰς πλοῖον, ἀπέπλευσαν ὡσεὶ σταδίους τέσσαρας. Καὶ μετὰ τὸ προσεύξασθαι αὐτὸν, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ῥίψαντες ἐν τῇ θαλάσσῃ. Καὶ τὸ μὲν σῶμα, εἴτε ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς θαλάσσης, εἴτε μὴ, οὐ διεγνώσθη· ἡ δὲ τιμία αὐτοῦ κεφαλὴ ἐξῆλθε. Καὶ ταύτην ἀναγνωρίσαντες Χριστιανοί τινες, ὡς πολύτιμον δῶρον ἔλαβον. Διαβληθέντες δὲ πρὸς τὸν Ἀμηρᾶν, δέδωκαν αὐτῷ χρυσίνους ἑκατὸν, καὶ οὕτως εἴασεν αὐτοὺς κατέχειν αὐτὴν ἀκωλύτως. Τότε ἀργυρέαν θήκην κατασκευάσαντες, κατέθεντο αὐτὴν ἐν ταύτῃ μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς καὶ δορυφορίας. Ἔκτοτε δὲ καὶ μέχρι τοῦ νῦν, ἀναβλύζει ἀεὶ εὐῶδες μύρον, παντοδαπὰς ἰάσεις ἐπιτελοῦσα, εἰς δόξαν μὲν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πληροφορίαν δὲ βεβαίαν τῶν σκανδαλιζομένων καὶ διστασζόντων ὑπὲρ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρσαβᾶ.

Στίχ. Θύσας, Βαρσαβᾶ, ζῆθι, λυτρωθεὶς ξίφους.
Ἄνω ποθῶ ζῆν· θᾶττον ἡκέτω ξίφους.

Οὗτος, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν ἀληθῆ, ὑπὸ τοῦ τῆς Περσίδος Ἄρχοντος ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Καὶ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Βικεντίου, Αἰμιλιανοῦ, καὶ Βεβαίας.

Στίχ. Τμηθέντες ἐμφαίνουσι τρεῖς τε καὶ μία.
Θεοῦ Τρία πρόσωπα, καὶ φύσιν μίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Τάξεις Ἀγγέλων σου τὴν στάσιν, κατεπλάγησαν παμμάκαρ θεοφόρε· μετὰ σώματος γὰρ, τὴν τούτων πολιτείαν ἀναλαβὼν ἐκραύγαζεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὕψει ἀΰλου πολιτείας, προφητείας τε ἐκλάμπων φωταυγείᾳ, ἰαμάτων ἡμῖν, ἀπήστραψας ἀκτῖνας, τοῖς εὐσεβῶς τιμῶσί σε Δανιὴλ θαυματοφόρε.

Λῦσον παθῶν μου τὴν ὁμίχλην, τῇ λαμπρότητι, παμμάκαρ σῆς πρεσβείας, καὶ πρὸς τρίβους ζωῆς, ὁδήγησον βοῶντα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἵλεως ἔσο μοι Παρθένε· καὶ πληγέντα με ῥομφαίᾳ ἁμαρτίας, ἐν μοτώσει τῆς σῆς, θεράπευσον πρεσβείας. Εὐλογημένος κράζοντα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τῶν ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον, τῶν καλῶν τὸ ἀκρότατον, Πάτερ θεοφόρε, ἀκριβῶς κατέλαβες, πτεροῖς κουφιζόμενος, τῶν ἐναρέτων πράξεων, καὶ σὺν ἀσωμάτοις, Δανιὴλ ἀνακράζεις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Ἡ τοῦ Θεοῦ σε δύναμις, προφανῶς ἐνισχύσασα, φέρειν τοῦ κρυμοῦ, τὸ δυσχερὲς ἐποίησεν, ἡλίου τὸν καύσωνα, τὰς σηπεδόνας τὰς τῆς σαρκὸς, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς, γεγεννημένων σκωλήκων, τὴν κάκωσιν βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέος Ἰὼβ σὺ πέφηνας, Δανιὴλ ἀξιάγαστε, πλήθει πειρασμῶν, περισχεθεὶς καὶ θλίψεων, Δαυῒδ τὴν πραότητα, καὶ Ἰακὼβ τὸ ἄπλαστον, καὶ τὴν σωφροσύνην, Ἰωσὴφ ἐμιμήσω, κραυγάζων· Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἱ Θεοτόκον Δέσποινα, Παναγία φρονοῦντές σε, ῥήμασιν ἑπόμενοι, τοῖς σοῖς πανύμνητε, σὲ νῦν μακαρίζομεν, ὅτι Θεὸν μακάριον, ἔτεκες ἡμῖν· ὃν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰδού σοι πύλαι οὐρανῶν, μεταστάντι καὶ τὸν δρόμον τελέσαντι, Πάτερ ἠνοίχθησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τάξεις ἐδέξαντο· ὁ στεφοδότης δὲ Χριστὸς, δόξῃ ἐστεφάνωσε, δικαιοσύνης σε· ὃν ὑμνοῦντες οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ὡς κρίνον Πάτερ τοῦ ἀγροῦ, ἐν λειμῶνι τῆς ἀθλήσεως ἤνθησας, καὶ ὡς κυπάρισσος, εἰς ὕψος ἤρθης τῆς τελειότητος, ὡσεὶ ἐλαία ψαλμικῶς, ἐφάνης τὰ πρόσωπα, καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν ἱλαρύνων τῷ ἐλαίῳ τῶν πόνων σου.

Στύλον σε βάσει ἀρετῶν, στηριζόμενον ἡ κτίσις ἐγνώρισε· πύργον ἀκλόνητον· θαυμάτων βρύσιν· λιμένα εὔδιον· τῶν ἰαμάτων θησαυρόν· δοχεῖον τοῦ Πνεύματος· διό σου σήμερον, Δανιὴλ ἐπιτελεῖ τὸ μνημόσυνον.

Ἥλιε σήμερον ἡμῖν, ἐξανέτειλε φαιδρότερον Ὅσιε, ἡ θεία μνήμη σου, πιστῶν καρδίας καταφωτίζουσα, δικαιοσύνης τῷ φωτί· ζόφον δὲ διώκουσα, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν· ἣν τελοῦντες εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὕψιστος ἑκὼν,
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
» πὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τῷ κρύει καὶ τῷ καύσωνι, πιεζόμενος Πάτερ, τῷ σώματι μετέωρος, διετέλεσας ὥσπερ, ἀδάμας μὴ καμπτόμενος, Δανιὴλ πανθαύμαστε, τῆς φύσεως ταῖς ἀνάγκαις· διὰ τοῦτο καὶ δόξης, ἀθανάτου σε υἱὸν, ἠξίωσεν ἀπολαύειν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐκύησας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος.

Ἐὰν ἡ παροῦσα Ἑορτὴ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Κάθισμα ὅλον. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. τῶν Προπατόρων γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Δόξα, τῶν Προπατόρων. Καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων. Ἦχος γ΄. Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῶν Προπατόρων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τοῦ Πολυελέου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα καὶ τοῦ Ἁγίου. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἤχου, Ἀντίφωνα, καὶ Προκείμενον τοῦ αὐτοῦ. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, τῶν Προπατόρων, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ΄. Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοὴ τῶν Προπατόρων· εἰ δὲ βούλει, ἀντ᾽ αὐτῆς, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων. Ἀφ᾽ ἕκτης, Κοντάκιον τῶν Προπατόρων. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῶν Προπα-

Digitized by Google

τόρων, τὸ πρῶτον μόνον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ΄. Τῶν Προπατόρων γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου β΄. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Στίχ. α΄. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Στίχ. β΄ Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικ...

Δόξα, τῶν Προπατόρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ Μακαρισμοί· Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἡ παροῦσα τοῦ Ἁγίου Ἑορτή, ἡ τούτου Ἀκολουθία ψάλλεται, καθὼς ἐστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α΄. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις Ἀρχιερέων Κανὼν, τῆς Ἐκκλησίας ἀδιάσειστον ἔρεισμα· τὸ κλέος τῶν Ὀρθοδόξων· ἡ τῶν θαυμάτων πηγή· τῆς ἀγάπης ῥεῖθρον μὴ κενούμενον· φωστὴρ ὁ πολύφωτος· τὸ τοῦ Πνεύματος ὄργανον· ὁ νοῦς ὁ θεῖος, ὁ πραῢς καὶ ἀκέραιος, ὁ ἁπλότητι, ἀληθεῖ καλλυνόμενος. Ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτα, ὁ τοῦ Χριστοῦ φίλος γνήσιος· αὐτὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Πρᾷος καὶ κληρονόμος τῆς γῆς, σὺ τῶν πραέων ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, Σπυρίδων Πατέρων δόξα, ὁ ταῖς νευραῖς τῶν σοφῶν, καὶ ἁπλῶν σου λόγων, θείᾳ χάριτι, ἐχθρὸν τὸν παμπόνηρον, καὶ παράφρονα Ἄρειον, ἐναποπνίξας· καὶ τὸ δόγμα τὸ ἔνθεον, καὶ σωτήριον, ἀνυψώσας ἐν Πνεύματι· πάντας τοὺς Ὀρθοδόξους τε, φωτίσας τρανότατα, ἕνα δοξάζειν τὸν Λόγον, ὡς ἀληθῶς ὁμοούσιον, Πατρὶ προανάρχῳ, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Πάθη ἀπονεκρώσας σαρκὸς, νεκροὺς ἐν χάριτι Θεοῦ ἐξανέστησας· καὶ ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω· καὶ ποταμοῦ τὰς ὁρμὰς, προσευχῇ σου Πάτερ ἐχαλίνωσας· νυκτὸς Βασιλεῖ δὲ, ἐπιφανεὶς κινδυνεύοντι, τοῦτον ἴασω, τῇ καθ᾿ ὕπαρ ἐγγύτητι, τοῦ Κυρίου σε, παραδόξως δοξάζοντος. Ὅθεν μεγαλοφώνως σου, τὴν μνήμην γεραίρομεν, καὶ τῶν λειψάνων Σπυρίδων, τὴν ἱερὰν θήκην σέβομεν, ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, ἰαμάτων θεῖα ῥεῖθρα, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Ὅσιε Πάτερ μακάριε, Σπυρίδων σοφὲ, τὴν νεκρὰν ὥσπερ ζῶσαν, ἐπηρώτας δι᾿ ἀγάπην Θεοῦ· ὄφιν δὲ μετέβαλες εἰς χρυσὸν, ὁ πενίαν ἀσκῶν· ῥύσιν δὲ ἐπέσχες ποταμοῦ, συμπαθήσας λαῷ· Βασιλεῖ δὲ παρέστης ἰατὴρ, τῇ προνοίᾳ Θεοῦ· νεκροὺς δὲ πάλιν ἤγειρας, ὡς αὐτοῦ μαθητής· τὴν πίστιν δὲ ἐτράνωσας, ἀναμέσον Πατέρων πολλῶν. Πάντα οὖν ἰσχύων ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, αὐτὸν καὶ νῦν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος πλ. β΄.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὅνπερ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Εἰ βούλει εἰπεῖν καὶ Ἀναγνώσματα, ζήτει αὐτὰ εἰς τὴν ς΄. τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Νεφέλην σε φωτός.

Πανήγυρις φαιδρὰ, ἱερὰ πανδαισία, δεῦτε πιστοὶ μεθέξωμεν· Σπυρίδων ἡμᾶς καὶ γὰρ συγκαλεῖται, ἑστιάτωρ ὢν πνευματικός· οὗ ἡ τράπεζα θεία, ἡδέα τὰ θαύματα, αἱ πράξεις ἀθάνατοι· αὐτοῦ μιμησώμεθα, τὸ πρᾷον τὸ ἄκακον, τὸ ἁπλοῦν τὸ φιλάνθρωπον, τὸ περὶ πάντας σοφὸν, ἐν οἷς ἐν Ἀρχιερεῦσιν, ὡς φῶς ἐξέλαμψεν.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Μεγίστων ποιητὴς, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων, ἀνεδείχθης, Σπυρίδων σοφὲ, ταῖς μὲν σου καταφαιδρύνας τὸν βίον, ὑπὲρ φέγγος τὸ ἡλιακὸν, τοῖς δὲ καταλαμπρύνας, κόσμον τὸν περίγειον, ὑπὲρ ἀστραπὰς οὐρανοῦ· ἀμφοῖν ὡραιότατος, δεικνύμενος Ὅσιε, τοῖς προσφεύγουσιν ἐν πίστει ταῖς προστασίαις σου.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ! ἡ νεκρὰ πυθομένῳ, φωνὴν ζῶσάν σοι δέδωκεν· ὁ ῥοῦς δὲ τοῦ ποταμοῦ ἀνεστάλη, διὰ λόγου σου προστακτικοῦ· ἡ τοῦ Ἄνακτος νόσος, εὐχῇ σου φυγαδεύεται· ὁ ὄφις εἰς εἶδος χρυσοῦ ἀντιμετηλλάττετο· νεκροὶ ἐξηγέρθησαν· ἐνήργει γὰρ ἐν σοὶ ὁ Χρι-

Digitized by Google

στὸς, Σπυρίδων ἱερουργέ, ὁ τῆς Τριάδος τὸ δόγμα, ἀνακηρύξας τρανῶς.

Δόξα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, Πάτερ Ὅσιε, Σπυρίδων σοφέ, σὺ ἐν ἀρεταῖς ἀναδέδειξαι· ὅθεν τῆς Ἐκκλησίας προστάτης γενόμενος, αἱρεσιάρχας ἐξώθησας, καὶ τοῦ Ἀρείου τὸ βλάσφημον, συνοδικῶς εἰς γῆν κατηδάφισας· διὸ θαυματουργῶν ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Εὐτρεπίζου Σπήλαιον· ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦ μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἁγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ὄφιν μετέβαλες, εἰς χρυσὸν Ἅγιε, καὶ ταῖς τῶν λόγων σου, νευραῖς ἀπέπνιξας, τὸν δυσσεβῆ καὶ πονηρόν, Ἄρειον θεοφόρε. Βασιλεῖ δὲ γέγονας, ἰατρὸς παναοίδιμε· καὶ νεκροὺς ἐξήγειρας, Δαίμονάς τε ἀπήλασας· διό σου συνελθόντες ὑμνοῦμεν, Ἱεράρχα, τὴν μνήμην τὴν πάντιμον.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Χαρᾶς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γάρ, γεννᾷν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· ὢ θαύματος ἀνερμηνεύτου! Ἄρχεται ὁ ἄναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος. Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα. Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου, καὶ χόρευε ἡ κτίσις, ἡμέραν Προεόρτιον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· τοῖς ἔργοις ἐτίμησας, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Σπυρίδων μακάριε· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, τῇ ἐν σῇ σωφροσύνῃ, χάριτας ἰαμάτων, ἀπαστράπτων τοῖς πᾶσι· διὸ καὶ ἑορτάζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Παρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ· μητέρες αἰνέσατε, τὴν προπομπὴν τῆς Μητρός, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες· ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει, Βηθλεὲμ τοῦ γεννῆσαι. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀνακτόροις καὶ μύσταις θεοπρεπῶς, ἐν συλλόγῳ πανσέπτῳ φιλοσοφῶν, τρανῶς διεσάφησας, τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν· καὶ γὰρ κηρύττων ὤφθης, μονάδα Θεότητος, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, σαφῶς ἐδογμάτισας· ὅθεν ὑπὲρ λόγον, κατ' ἐπίπνοιαν θείαν, καθεῖλες τὸν φλύαρον, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα θεσπέσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλική, Κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, Χλαμὺς ἁλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἅρμα, Λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, θεοκόσμητον Σκήνωμα. Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.

Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Πατέρων ἀγλαΐσμα, Σπυρίδων σοφέ, καὶ ἀκροθίνιον, τῇ τῶν θαυμάτων σου αἴγλῃ, τῆς οἰκουμένης φωτίζων τὰ πέρατα, καὶ τῆς

Digitized by Google

Ἀρείου λύσσης, καθαιρέτης φανεὶς, τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τῶν πραέων γῆν καταλαβὼν, Πάτερ ὡς πραότατος, καὶ συμπαθὴς καὶ καθαρὸς γενόμενος, τὸν ἐπανιστάμενον, τῇ καρδίᾳ μου, καταπράϋνον κλύδωνα· ὅπως ἐν γαλήνῃ, θείᾳ γεγονὼς ἀνευφημήσω σε.

Γεωργίαις θείαις τὴν ψυχὴν, Πάτερ καθηράμενος, θεοειδὴς Σπυρίδων ἐχρημάτισας, καὶ τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν ὑπέρλαμπρον, κατεπλούτισας ἔλλαμψιν· ὅθεν καταυγάζεις, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Ἐκ ποιμνίων ὥσπερ τὸν Δαυῒδ, σὲ ἀναλαβόμενος, ὁ Πλαστουργὸς, λογικῆς ποίμνης ἔθετο, Ποιμένα πανάριστον, τῇ ἁπλότητι καὶ πρᾳότητι λάμποντα, καὶ τῇ ἀκακίᾳ, Ὅσιε ποιμὴν καλλωπιζόμενον. Θεοτοκίον.

Παναγία ἄχραντε Ἁγνὴ, φώτισον ἁγίασον, τὸν λογισμὸν καὶ τὴν ψυχήν μου δέομαι, τὰ νέφη σκεδάζουσα τῆς ἀγνοίας μου, καὶ τοῦ σκότους ἐξαίρουσα, τοῦ τῆς ἁμαρτίας, ὅπως κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Τὸν νοῦν σου ἀπαθείᾳ καταλαμπρύνας, καὶ θείᾳ ταπεινώσει καθωραΐσας, χαρίσματα τοῦ Πνεύμανος ὑπεδέξω, διώκειν πνεύματα, λύειν νοσήματα, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, Ἱερώτατε.

Τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον ἀποκτείνας, τὸν τρόπον τὸν φιλάργυρον συμπατήσας, οἰκτείρων τὸν δεόμενον Ἱεράρχα, ὄφιν μετέβαλες, χρυσοῦν εἰς κόσμιον, ἱεραῖς ἐντεύξεσι, Πάτερ Ὅσιε.

Ἀνῆλθες πρὸς τὸ ὄρος τῆς θεωρίας· εἰσέδυς εἰς τὸν γνόφον τῆς ἀπαθείας· πλαξὶ δὲ τῆς καρδίας σου εἰσεδέξω, Νόμον σωτήριον, ὡς ἱερώτατος, καὶ θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότου σου.

Θεοτοκίον.

Θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, Θεόνυμφε καταύγασον, ἵνα ψάλλω· Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ Πανάμωμε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλὴν σοῦ Δέσποινα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ ποιμνίων προβάτων τὴν τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ποιμαίνειν προχειρισθεὶς, Ποιμὴν θεοπρόβλητος, σὺ Σπυρίδων ἀνέλαμψας, κακοδοξίας λύκους, ἐλάσας τοῖς λόγοις σου, ἐν εὐσεβείας πόᾳ, αὐτὴν ἐκτρεφόμενος· ὅθεν ἀναμέσον Θεοφόρων Πατέρων, τὴν πίστιν ἐτράνωσας, τῇ σοφίᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ Προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προϋπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετὰς, καὶ ᾄδοντες τῶν Ἀγγέλων ᾆσμα καινὸν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σπορᾶς, γεννωμένῳ Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τοῖς ἄνθραξι, τοῦ σεπτοῦ ἀναπτόμενος Πνεύματος, παθῶν εὐκατάπρησον, ὕλην Παμμάκαρ ἐνέπρησας· κόσμον δὲ πυρσεύμασι, τῶν ἀρετῶν σου Σπυρίδων κατελάμπρυνας.

Πυθομένῳ, ἡ νεκρά σοι φωνὴν Πάτερ δέδωκε, ποτάμια ῥεύματα, σαῖς ἐπεσχέθη προστάξεσιν· ὤφθης γὰρ μακάριε, τερατουργὸς, θείαν χάριν κληρωσάμενος.

Νεκρώσας σου, τῆς σαρκὸς τὰς κινήσεις θεόπνευστε, νεκροὺς ἐξανέστησας, ζωοποιῷ σου προσρήματι· ὅθεν ἱκετεύω σε, τὴν νεκρωθεῖσαν ψυχήν μου Πάτερ ζώωσον.

Θεοτοκίον.

Προφῆταί σου, μυστηρίου τὸ βάθος προήγγειλαν, τὸ ἀκατανόητον· μόνη γὰρ ἔτεκες Ἄχραντε, τὸν ἀπεριόριστον, σεσαρκωμένον δι' οἶκτον ἀδιήγητον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Ὁ ποταμὸς, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων πᾶσαν ἀρδεύει, Ὅσιε καρδίαν, πᾶσι δωρεῖται, ῥῶσιν πλουσίαν, πάντας πρὸς δόξαν, διεγείρει τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ θαυματουργίαις, παντοίαις τιμήσαντος.

Σὲ βασιλεὺς, ὁ ἐπίγειος μάκαρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ ἐπουρανίου σαφῶς ἐπέγνω, γνήσιον δοῦλον, ἐκ χαρίσματος θείου πεπληρωμένον, ἐν τῷ παρεῖναί σε μέγαν ἰατρὸν, πρὸς Θεοῦ μηνυόμενον.

Τοῦ Ἀβραὰμ, τὸν φιλόξενον τρόπον σὺ ἐμιμήσω, πᾶσι τῆς οἰκίας σου τὰς εἰσόδους ἀναπετάσας, καὶ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα χρηματίσας καὶ προμηθούμενος, τῶν ἐν περιστάσει, Σπυρίδων μακάριε.

Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν, ἀπεγέννησας βρέφος τὸν πρὸ αἰώνων, Κόρη γεννηθέντα, Πατρὸς ἀνάρχου· ὃν ἐκδυσώπει ὡς Υἱὸν καὶ Θεόν σου, οἰκτειρῆ-

Digitized by Google

σαι τοὺς Θεοτόκον σε, Πάναγνε ψυχῇ, καθαρᾷ καταγγέλλοντας.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁ χρυσὸς ὡς πηλός σοι λελόγισαι, τῇ ὑπὲρ χρυσὸν ἀπαθείᾳ ἀστράπτοντι, καὶ πλουτισθέντι Ὅσιε, δωρεαῖς ταῖς παγχρύσοις τοῦ Πνεύματος.

Καθαρῶς λειτουργῶν τῷ Δεσπότῃ σου, πλῆθος ἔσχες Ὅσιε, καθυπακοῦόν σοι, Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, ἀοράτοις φωναῖς Ἱερώτατε.

Ὁ περίδοξος πάνσοφε βίος σου, κόσμῳ σε περίδοξον, Πάτερ εἰργάσατο· διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, γεγηθότες τελοῦμεν ὑμνοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν πλατυτέρα ἡ μήτρα σου, γέγονεν ἀπείρανδρε, Θεὸν χωρήσασα, τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον, Παναγία Παρθένε πανύμνητε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τρωθεὶς ἱερώτατε, τὸν νοῦν πτερωθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος πρακτικῇ θεωρίᾳ, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόληπτε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον Ἱεράρχην Κυρίου, ἀνευφημήσωμεν νῦν Σπυρίδωνα, τὸν τῆς χάριτος, πλάκας δεξάμενον θείας δόξης, καὶ ἐν θαύμασι περιβόητον πᾶσι, καὶ ὡς θερμὸν καὶ αὐτόπτην τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὡς τῶν πενήτων προστάτην, καὶ τῶν ἁμαρτανόντων ψυχαγωγόν· οὗτος γὰρ θύων τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχης πιστὸς ἀναδέδεικται, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος.

Στίχοι.

Ὁ θαυματουργὸς κἂν τέθνηκε Σπυρίδων,
Τοῦ θαυματουργεῖν οὐκ ἔληξεν εἰσέτι.

Ἀμφὶ δυωδεκάτην Σπυρίδων βίοτον λίπε τόνδε.

Οὗτος ἤκμασεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, καὶ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ἦν δὲ τὸν τρόπον ἁπλοῦς, καὶ τὴν καρδίαν ταπεινός. Ἐγένετο δὲ ἀπ' ἀρχῆς ποιμὴν προβάτων· ἔπειτα δὲ γυναικὶ προσομιλήσας, μετὰ τὴν αὐτῆς ἀποβίωσιν, Ἐπίσκοπος κατέστη. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἡ χάρις τῶν ἰαμάτων αὐτῷ ἐδόθη παρὰ Θεοῦ, ὡς ἐπωνυμίαν αὐτῷ γενέσθαι τὰ θαύματα. Καὶ γὰρ ἐν αὐχμῷ κατήγαγεν ὑετὸν, καὶ πάλιν αὐτοῦ τὴν ἀμετρίαν ἐκώλυσε δι' εὐχῆς. Καὶ μελετώμενον λιμὸν παρὰ τῶν σιτοκαπήλων ἔλυσε, συμπεσουσῶν αὐτοῖς τῶν ἀποθηκῶν, αἷς τὸν σῖτον συνέσχον. Καὶ ὄφιν μετέβαλεν εἰς χρυσόν· καὶ μετὰ τὸ λῦσαι δι' αὐτοῦ τὴν τοῦ πένητος συμφορὰν, πάλιν τὸν χρυσὸν εἰς ὄφιν ἀποκατέστησε. Καὶ ποταμῶν ῥεύματα ἔστησε· καὶ πόρνην τολμήσασαν προσψαῦσαι, τὰ κατ' αὐτὴν ἐξειπὼν, ἔπεισεν ἐξαγορεῦσαι τὰ ἑαυτῆς.

Καὶ τοὺς ἐπὶ λόγους φρονοῦντας μέγα, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Συνόδῳ, δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπεστόμισε. Καὶ γυναικὸς τινὸς παρακαταθήκην ζητούσης, ἤδη οὖσαν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα νεκρὰν, ἐπανερόμενος, ᾗ παρετέθη τὰ χρήματα, καὶ παρ' αὐτῆς μαθὼν ἔνθα κέκρυπται, τῇ τούτων Κυρίᾳ ἀπέδωκε. Καὶ τὸν Βασιλέα Κωνστάντιον τοῦ συνέχοντος πάθους ἀπήλλαξε. Καὶ παῖδα τινὸς γυναικὸς ἀνεζώωσε. Καὶ τὸν κατὰ πλεονεξίαν τὴν αἶγα λαβεῖν βουλόμενον διήλεγξε, τῆς μιᾶς ἐκείνης αἰγὸς πρὸς τὴν μάνδραν, ἀπὸ τοῦ ταύτην ἕλκοντος βίᾳ, μεταχωρούσης· μετὰ δὲ τὸ τὴν τιμὴν αὐτῆς ἐπαριθμήσασθαι τὸν ἐξωνούμενον, σὺν ταῖς λοιπαῖς μεινάσης. Ἰάσατο δὲ καὶ τοῦ Διακόνου τὴν ἀφωνίαν· ὃς μικρὰν εὐχὴν ἐπιτραπεὶς ἔν τινι καύματι, διὰ κενοδοξίαν μεγάλην ἐξέτεινε, καὶ εὐθὺς εἰς ἀφωνίαν κατέστη.

Τούτῳ συνυπακούοντες ὤφθησαν Ἄγγελοι, Καὶ τῷ Πνεύματί σου ἀντιφθεγξάμενοι, ἐν τῷ τὴν εἰρήνην συνήθως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διδόναι (ἐν τῷ ἐκφωνεῖν δηλονότι τὸ, Εἰρήνη πᾶσι). Τῶν δὲ ἐν λαμπάσι φώτων παρὰ τῶν ὑπηρετῶν ἀναφθέντων ὀλίγων, καὶ τοῦ Ὁσίου δυσχεραίνοντος ἐπὶ τούτῳ, οἱ μὲν μὴ παρεῖναι τινὰς ἔλεγον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ δεῖσθαι πλείονος δᾳδουχίας· ἐμαρτυρήθη δὲ τῷ Ἁγίῳ ἄνωθεν, ὅτι θεατὰς μᾶλλον Ἀγγέλους ἔχει ἐν ταῖς εὐχαῖς συμψάλλοντας. Ἡ δὲ ἐν τῷ λύχνῳ, ἤδη μαραινομένου τοῦ ἐν αὐτῷ φωτὸς, καὶ λήγοντος διὰ τροφῆς ἔνδειαν, ἐξαίφνης τοῦ ἐλαίου ἀνάβλυσις, τίνας οὐκ ἐκπλήττει τῷ θαύματι;

Πολλοῖς δὲ ἐκ προγνώσεως θείας, περὶ τῶν μελλόντων ἐθέσπισε. Καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Τριφύλλιον νουθετήσας, τοῖς ἐν κόσμῳ τερπνοῖς προσκείμενον, ποθεῖν τὰ μέλλοντα μᾶλλον ἔπεισε. Καὶ τὴν μοιχευθεῖσαν γυναῖκα, τὴν ἐξομολόγησιν μὴ δεχομένην, ἀλλ' ἐν τῷ τίκτειν τὸν ἴδιον ἄνδρα πείθουσαν, ὅτι ἐξ αὐτοῦ εἴη τὸ ἐγκυμονούμενον, καίτοι μῆνας εἴκοσι ἀποπλεύσαντα, καὶ μὴ συγγενόμενον αὐτῇ, ἐπιτιμήσας θανάτῳ παρέδωκε.

Τούτῳ θέρους ὥρᾳ, ἐν ἡλίῳ φλέγοντι, δρόσου πλήρης ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐφαίνετο, δηλοῦντος τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπ' αὐτῷ γενησομένην τιμήν. Ὅπως δὲ ἦν συμπαθὴς, ἐδήλωσε τὸ συμβὰν εἰς τοὺς τὴν ποίμνην αὐτοῦ συλῆσαι ἐπιχειρήσαντας. Οὐ μόνον γὰρ αὐτοὺς ἀορασίᾳ κρατηθέντας τοῦ πάθους ἀπήλλαξεν, ἀλλὰ καὶ κριὸν ἕνα ἐπιδοὺς ἀπέλυσεν, ἐπειπὼν, ὡς ἂν μὴ ὦσι μάτην ἠγρυπνηκότες. Οὗτος τὸ καταπιστευθὲν ποίμνιον ἰθύνας καλῶς, πρὸς τὴν τῶν Ἀγγέλων πολιτείαν καὶ διαγωγὴν μετετάξατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου καὶ κορυφαίου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Συνετοῦ.

Στίχ. Τὸν Συνετὸν κτείνουσι ἄφρονες ξίφει,
Τὴν εὐσεβῆ τιμῶντα πίστιν ἐμφρόνως.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ Βασιλέως· ἐνδημοῦντι δὲ αὐτῷ ἐν τῇ τῶν Ῥωμαίων πόλει, καὶ τὰς θυσίας τοῖς εἰδώλοις, προσάγοντι, διαλεχθεὶς οὗτος, ἀναγνώστης τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ξύστου προβεβλημένος, καὶ ὑποσχόμενος θῦσαι κατ' ἐμπαιγμὸν, καὶ φωραθεὶς τὴν ὑπόκρισιν, τύπτεται βουνεύροις, ὥστε πᾶσαν τὴν

Digitized by Google

γῆν ἐκείνην τῷ αἵματι φοινιχθῆναι· εἶτα τῇ εἱρκτῇ ἐναπορῤῥίπτεται. Τῇ δὲ ἑξῆς πάλιν ἁπλοῦται ἐν ἐσχάρᾳ σιδηρᾷ πεπυρακτωμένῃ, ὅτε καὶ θείας φωνῆς ἤκουσεν ἐνισχυούσης, καὶ προτρεπούσης αὐτὸν εἰς τὸν ἀγῶνα. Καὶ σὺν τῇ φωνῇ, λάβρος ὑετὸς κατεῤῥάγη, ἀλώβητον ἐκ τοῦ πυρὸς διαφυλάττων τὸν Μάρτυρα. Μετὰ ταῦτα, ὀρύγματος γενομένου πήχεων δέκα, καὶ ξύλων ὀξυτάτων ἐντεθέντων τῷ βάθει, ἀπεῤῥίφη ὁ Μάρτυς ἐκεῖσε, τῶν μελῶν αὐτοῦ σχεδὸν ἁπάντων κατακοπέντων· ὃς καὶ αὖθις Θείᾳ προνοίᾳ ὑγιὴς γέγονε. Πάλιν οὖν ἐγκλείεται εἰς τὸ λεγόμενον Πάνθεον, καὶ ἐξαχθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Στίχ. Ὁ Ἀλέξανδρος, εἷς ὢν τῶν θυηπόλων,
Ἄνευ αἵματος εἷς ἦν καὶ τῶν Μαρτύρων.

Βασιλεύοντος Δεκίου ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ, διωγμὸς μέγας ἐκινήθη κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Ἐξαποστείλας γὰρ κατὰ πᾶσαν χώραν, προσέταξεν, ὥς τε τοὺς εὑρισκομένους Χριστιανοὺς ἀναγκάζειν θύειν τοῖς εἰδώλοις, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνεῖσθαι· τοὺς δὲ μὴ πειθομένους τοῦτο ποιεῖν, τιμωρίαις δειναῖς ὑποβάλλεσθαι, καὶ εἶθ' οὕτω τοῦ ζῆν ὀδυνηρῶς ἀπαλλάττεσθαι. Τότε ὁ ἁγιώτατος Ἀλέξανδρος οὗτος, Ἀρχιεπίσκοπος ὢν ἐν Ἱεροσολύμοις, διαβάλλεται τῷ τῆς ἐκεῖσε Καισαρείας Ἄρχοντι· ὁ δὲ ἀποστείλας, σιδηροδέσμιον παρέστησεν αὐτόν· καὶ πολλὰ διαλεχθεὶς μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνακηρύξας μεγαλοφώνως μέσον πάντων, Θεὸν καὶ Βασιλέα, καὶ πάντων εἶναι Δημιουργὸν, τὰ δὲ εἴδωλα καὶ τοὺς τιμῶντας αὐτὰ ἀναθεματίσας πεπαῤῥησιασμένῃ τῇ φωνῇ, μεγάλως ἐτάραξε τὸν θυμὸν αὐτοῦ. Διὸ καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τιμωρησάμενος αὐτὸν ποικίλως, ὑπὸ θηρῶν βρωθῆναι ζῶντα καταδικάζει ὁ δείλαιος.

Τοῦτον δὲ γυμνὸν εὐθὺς ἀποδύσαντες, καὶ μέσον τοῦ θεάτρου ὡς κριὸν ἐπίσημον προθέντες, διάφορα θηρία πρὸς βρῶσιν αὐτοῦ ἐξαπέστειλαν. Ὁ δὲ προσευξάμενος, καὶ τοῦτο προσέθετο· Κύριε, εἰ θέλημα σόν ἐστι τελειωθῆναί με νῦν, γενέσθω ὡς ηὐδόκησας. Καὶ διαφόρων θηρίων κατ' αὐτοῦ ἀπολυθέντων, τὰ μὲν προσκυνοῦντα, ὡς διὰ τῆς τῶν κεφαλῶν αὐτῶν κατακλίσεως ἐφαίνοντο, εἰς τὰς ἑαυτῶν ἀπεχώρουν γαλεάγρας· τὰ δὲ κυλινδούμενα ἐπὶ τὴν γῆν, κατεφίλουν τοὺς πόδας αὐτοῦ· τὰ δὲ τὰς τραυματισθείσας αὐτοῦ σάρκας ταῖς γλώσσαις ἀπέλειχον. Ὁ δὲ μέγας Ἀρχιερεὺς, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ἀπέπτη πρὸς Κύριον, τὸ σῶμα ἀβλαβὲς καταλιπὼν ἐν τῇ γῇ. Ὅπερ εὐλαβεῖς τινες μετ' αἰδοῦς μυρίσαντες, καὶ ὀθονίοις εἰλήσαντες, ἐν ἐπισήμῳ κατέθεντο τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀμωναθᾶ καὶ Ἄνθου.

Στίχ. Μισῶ τὰ τῆς γῆς· Ἄγγελοι δέξασθέ με,
Ἀμωναθᾶς ὁ θεῖος ἐκλείπων λέγει.

Τὸ τοῦ Προφήτου προσφόρως Δαυῒδ λέγων,
Ὡς ἄνθος ἀγροῦ, θεῖον Ἄνθος ἐῤῥύη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μωσέως τὸ ἄπλαστον, Δαυῒδ τὸ πρᾷον, Ἰὼβ τοῦ Αὐσίτιδος, τὸ ἄμεμπτον κτησάμενος, τοῦ Πνεύματος γέγονας κατοικητήριον, μέλπων Ἱερώτατε· Ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ψεκάδες τῇ κάρᾳ σου, ἐν ὥρᾳ θέρους, οὐράνιαι στάζουσαι τὸ μέλλον προεσήμαινον· Θεὸς γὰρ ὡς ἔφησας, τὴν θείαν μνήμην σου, Ὅσιε ἐδόξασε, πιστοὺς καθαγιάζων τῇ μεσιτείᾳ σου.

Συνόδῳ Πατέρων σε Θεὸς δοξάζει, ἐν κρίσει τοὺς λόγους σου, φυλάξαντα μακάριε· οὓς πίστει προσήγαγες, τὸν ἀλογώτατον, Ἄρειον μωραίνοντας σαφῶς, καὶ καταργοῦντας τὴν τούτου ἔνστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν βότρυν ἐβλάστησας ἀῤῥήτῳ λόγῳ, Παρθένε ὡς ἄμπελος, τὸν μόνον ἀγεώργητον, οἶνον ἀναβλύζοντα, πάντας εὐφραίνοντα, πάντας ἁγιάζοντα βροτοὺς, καὶ πᾶσαν μέθην δεινῶν ἐξαίροντα.

Ὠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Κάμινον παθῶν, ταῖς θείαις ἐπομβρίαις, τοῦ θείου Πνεύματος κατέσβεσας, καὶ δρόσον ἐπήγασας, νοσημάτων Πάτερ καύσωνα, ἐξαίρουσαν τῶν πίστει σοι, πάντοτε προσιόντων, μάκαρ Σπυρίδων πανόλβιε.

Ἄκακος εὐθὴς, καὶ πρᾷος συμπαθής τε, καὶ ἀνεξίκακος γεγένησαι, ἀγάπῃ φιλόξενος, Ἱεράρχης ἱερώτατος, φρονήματι κοσμούμενος, Ὅσιε ὀρθοδόξῳ· ὅθεν σε πίστει γεραίρομεν.

Πάλαι σοι φωνὴν, ὡς ζῶσα ἡ θανοῦσα, διερωτῶντι Πάτερ δέδωκεν· ὢ θαῦμα ἐξαίσιον! ὢ παράδοξον μυστήριον! ὢ χάριτος ἧς ἔτυχες! βίῳ κεκοσμημένος, Ἀγγελικῷ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Πάθη τῆς ἐμῆς, θεράπευσον καρδίας, τῇ συμπαθείᾳ σου Πανύμνητε· τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον· καὶ βαίνειν με εὐόδωσον, τρίβους πρὸς σωτηρίους, ὅπως ἀεὶ μεγαλύνω σε.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, τρανῶς Υἱὸν ἐκήρυξας, Ὁμοούσιον Πάτερ, καὶ συναΐδιον, μέσον θεοφόρων Πατέρων, μεγαλυνθεὶς, καὶ τῶν ἀνομούντων, ἐμφράξας τὰ στόματα, Ἱεράρχα παμμακάριστε.

Πολύφωτε ἥλιε, Πατέρων ἐγκαλλώπισμα, Ἱερέων τὸ κλέος, Ἀγγέλων σύσκηνε, τοὺς τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, χαρμονικῶς, νῦν ἐπιτελοῦντας, φωτὸς καταξίωσον, ἀνεσπέρου ταῖς πρεσβείαις σου.

Digitized by Google

Τὰ θεῖα σκηνώματα, ἡ πύλη ἡ οὐράνιος, ἡ τῶν ἑορταζόντων τερπνὴ ὁμήγυρις, τὴν ἡγιασμένην ψυχήν σου, καὶ ἀρεταῖς καθωραϊσμένην, παμμάκαρ ἐδέξατο, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, καταπλήττει Ἀγγέλους, θεοχαρίτωτε, θέλγει τῶν Ὁσίων τὸν δῆμον, τοὺς ἱερούς, εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Σὲ ἐξ ἀλόγου ποίμνης, μετήγαγεν εἰς λογικήν, τὸ Πνεῦμα πνευματοφόρε, ὡς τὸν Μωσέα καὶ Δαυΐδ· ὧν ἐμιμήσω τὸ πρᾷον, Σπυρίδων φῶς οἰκουμένης.

Ἕτερον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἐδόξασεν ἐν θαύμασι, καὶ ἐν τέρασι πλείστοις, ὁ Κύριος μακάριε· ἐν γὰρ θείᾳ Συνόδῳ, Τριάδα ἀνεκήρυξας, καὶ νεκροὺς ἀνέστησας, τὸν ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω, ποταμοῦ δὲ τὸ ῥεῖθρον, παραδόξοις προσευχαῖς, ἀνέστειλας καὶ διῆλθες.

Θεοτοκίον.

Ἐκύησας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ καταλαμπόμενος, τὸ ζοφερὸν καθεῖλεν, ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, Ἀρείου τὸ ληρῶδες· ὅθεν ἁπλῶς, δογματίσαν Τριάδα πιστῶς, ὑπὸ σοφῶν ἐδοξάσθη καὶ συνετῶν, καὶ τὴν σύνοδον ἐκύρωσε. Δίς.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτῖσι περιλαμπόμενος, καὶ τῇ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τῶν πίστει, καὶ νῦν, ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ, μὴ ἐλλίπῃς ὑπερεύχεσθαι.

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πίστεως, τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης, τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε· διὸ τῆς Βασιλείας, τῆς ἄνω λαβών, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Σπυρίδων σοφέ.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ὅσιε Πάτερ, Ἱεράρχα ἀοίδιμε· ἀποστολικῆς διδασκαλίας γενόμενος ἔμπλεως, καὶ τοῦ θείου Πνεύματος καταγώγιον, δι' ἐναρέτου πολιτείας ἀναδειχθείς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς λύκους, διὰ δογμάτων ἀπήλασας· καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν σαφῶς τρανώσας, στῦλος ἀναδείκνυσαι, καὶ εὐσεβείας πρόμαχος. Ὅθεν καὶ θαυματουργῶν ἐν τοῖς πέρασιν, ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες, καὶ νεκρὰν πρὸς ἐρώτησιν ἤγειρας· ἀλλ' ὦ Πατέρων ἀξιάγαστε, καὶ Διδασκάλων συνόμιλε, τὸν Σωτῆρα πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὀρέστου· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Λάμπει τὸ μνημόσυνον, τοῦ Ἀθλοφόρου σου Κύριε, Εὐστρατίου ὡς ἥλιος, λαμπρότητι κρύψαντος, ἀηττήτων λόγων, τὴν πολυθεΐαν, ὥσπερ ἀφώτιστον σκηνήν, καταργουμένην ὑπὸ τῆς πίστεως, καὶ τέσσαρας συμμάρτυρας, καὶ συμμετόχους ποιήσαντος· δι' αὐτῶν ἡμῖν δώρησαι, ἱλασμὸν ὡς φιλάνθρωπος.

Λόγοις καὶ παθήμασι, καὶ πολυτρόποις στερήσεσι, τῆς ζωῆς ἐπεδείξαντο, ἀγάπην οἱ Ἅγιοι, τὴν πρὸς σὲ τελείαν, μὴ σαλευομένην, σὺν Εὐστρατίῳ τῷ σοφῷ, καὶ Αὐξεντίῳ ἀγωνισάμενοι, Ὀρέστης καὶ Μαρδάριος, μετ' Εὐγενίου οἱ ἔνδοξοι· ταῖς αὐτῶν σῶσον Κύριε, προσευχαῖς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λύσσῃ τοῦ παράφρονος, ὁ εὐκλεὴς μὲν Αὐξέντιος, κεφαλὴν ἀποτέμνεται· Μαρδάριος πάλιν δέ, ἐκ τῶν ἀστραγάλων, κρεμασθεὶς ἐξέψθη· ὁ δὲ Εὐγένιος τομῇ, χειρῶν καὶ γλώττης καθωραΐζεται· Ὀρέστης ἐν κραββάτῳ δέ, τῷ πυριστρώτῳ κοιμίζεται· ἐν καμίνῳ Εὐστράτιος, ὡς ἀμνὸς Χριστοῦ τίθεται.

Ἕτερα Στιχηρά, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς καλῶς στρατευσάμενος, Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, σεαυτὸν Εὐστράτιε παραδέδω-

Digitized by Google

κας, ἐθελουσίως εἰς βάσανα, καὶ βίαιον θάνατον, ἐπαγόμενος χορὸν, συμμαρτύρων μακάριον· μεθ' ὧν ἤθλησας, καὶ τῆς νίκης ἐδέξω τοὺς στεφάνους, σὺν αὐτοῖς καθικετεύων, ὑπὲρ ἡμῶν παναοίδιμε.

Ὁ θεόφρων Εὐστράτιος, ὁ γενναῖος Αὐξέντιος, ὁ κλεινὸς Εὐγένιος καὶ Μαρδάριος, σὺν τῷ Ὀρέστῃ ἠρίστευσαν, ἐχθροὺς τροπωσάμενοι· καὶ ἐκλάμψαντες σαφῶς, ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, κατεφαίδρυναν, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας καὶ τῆς πλάνης, ἀπεδίωξαν τὸ σκότος, τῇ φωταυγίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Τῆς Ἁγίας Λουκίας.

Παρθενίαν ἀκήρατον, ἐμμελῶς ἐξασκήσασα, προσηνέχθης χαίρουσα τῷ ποιήσαντι· ἀρνησαμένη γὰρ πρόσκαιρον, νυμφίον·πανεύφημε, ἐνυμφεύθης τῷ Χριςῷ· καὶ τὸν δρόμον τελέσασα, διὰ πίςεως, καὶ φαιδρῷ μαρτυρίῳ νῦν παρέχεις, τοῖς τιμῶσί σε Λουκία, τῶν ἰαμάτων χαρίσματα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, τοὺς τοῦ Χριςοῦ Ἀθλοφόρους, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν· Εὐστράτιον τὸν ἀήττητον Μάρτυρα, Αὐξέντιον καὶ Εὐγένιον, καὶ Μαρδάριον καὶ Ὀρέστην, τὴν πενταυγῆ τῶν Μαρτύρων χορείαν· οἵ, καλῶς ἀγωνισάμενοι, κατὰ τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης ἀναδησάμενοι, πρεσβεύουσι Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ, τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, Ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριςέ.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ Πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ θαυμαστὸς Ἀθλοφόρος, ἡμᾶς Εὐςράτιος, σήμερον, συγκαλεῖται, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, τελέσαι ἐτησίως· διὸ καὶ ἡμεῖς, συνελθόντες τιμήσωμεν, ὡς ἐραςὴν τοῦ Κυρίου, καὶ καρτερῶς, ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀθλήσαντα.

Στίχ. Θαυμαςὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Δαυϊτικῶς τὴν ἀνδρείαν, καθοπλισάμενος, τὸν δεύτερον καὶ πλάνον, Γολιὰθ ἀποκτείνεις, τῇ πίστει τῆς Τριάδος· ὅθεν ἀεὶ, συνευφραίνῃ Εὐστράτιε, ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων ἐκδυσωπῶν, τὸν Σωτῆρα τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ὡς ὁ Θεσβίτης Ἠλίας, ζηλῶν ἐζήλωσας, προφητικῶς Κυρίῳ, Παντοκράτορι Μάρτυς, Εὐςράτιε θεόφρον· καὶ θράσος κενὸν, τῶν ἀνόμων διήλεγξας, καταβαλὼν τῶν εἰδώλων ὡς δυνατὸς, τὰ βδελύγματα μακάριε.

Δόξα, Ἦχος πλ. ά.

Τῶν τυραννούντων τὰ θράση μὴ δειλιάσαντες, μᾶλλον δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν, τρανῶς κηρύξαντες, ξεσμοὺς, πολλοὺς καὶ βασάνους ὑπεμείνατε, Εὐστράτιε καὶ Αὐξέντιε, Εὐγένιε καὶ Ὀρέςα, καὶ ἔνδοξε Μαρδάριε. Διὸ πρεσβεύσατε τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, τελούντων τὴν μνήμην ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ Πύλη τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Πανάχραντε Παρθένε Ἁγνή· χαῖρε Δέσποινα καὶ προστασία τοῦ κόσμου· χαῖρε τεῖχος καὶ καταφυγὴ, καὶ σκέπη τοῦ γένους ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καθορῶσα πάλαι τὸν Ἀμνὸν ἑαυτῆς, ἡ Παρθένος Μήτηρ καὶ πανάμωμος Κόρη, Σταυρῷ ἀνυψούμενον, ἐβόα δακρύουσα· Οἴμοι Υἱέ μου! πῶς θνήσκεις, Θεὸς φύσει ὢν ἀθάνατος;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τῆς Ἁγίας· Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Βραβεύων ἐν οὐρανοῖς τὰ ἔπαθλα, τοῖς ἐπὶ γῆς ἀθληταῖς, ἀγωνοθέτης κάθηται Χριστὸς, δεξιᾷ παντοκράτορι, τοῖς ἀμφὶ τὸν Εὐστράτιον, θείους στεφάνους προτεινόμενος.

Χορείαν μαρτυρικὴν πεντάριθμον, δεῦτε κατίδωμεν, ὑπερφυεῖ ἀστράπτουσαν φωτὶ, κεκτημένην ταξίαρχον, τὸν ποθητὸν Εὐστράτιον, χάριτι Θείᾳ στεφανούμενον.

Τὴν ζώνην τοῦ ἐπὶ γῆς στρατεύματος, ἀπεκδυσάμενος, τῷ ἀληθεῖ προσάγῃ Βασιλεῖ, τῆς ἀθλήσεως σύμβολον, παρὰ Χριστοῦ Εὐστράτιε, δι' Αὐξεντίου κομισάμενος.

Digitized by Google

Ἀστέρες ἐν οὐρανῷ τῆς πίστεως, ἀεὶ κινούμενοι, τὰς τῶν πιςῶν λαμπρύνουσι ψυχὰς, φωτισμὸν ἀποστίλβοντες, οἱ περὶ τὸν Εὐστράτιον· οὓς ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Τῆς Ἁγίας.

Πορφύραν σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, ὡς Παρθένος βασίλεια, καὶ θεϊκαῖς λαμπρότησι, Μάρτυς Λουκία κατηγλαΐσαι.

Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας φύσεως, Θεογεννῆτορ Ἄχραντε· διὸ, σὲ Λουκία ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἐλπίδι τῶν αἰκισμῶν, ὥσπερ ἀΰλου θησαυροῦ γέγονας, ὑπερφυῶς ἔμπλεως, πάσης θυμηδίας Εὐστράτιε.

Σοφίᾳ Πνευματικῇ, ὑπομονῇ τε, πειρασμῶν ἤλεγξας, Μάρτυς Χριστοῦ Αὐξέντιε, τὴν τυραννικὴν ἀθεότητα.

Ὡς κόσμος θεολαμπὴς, τῆς Ἐκκλησίας τῶν πιστῶν Μάρτυρες, τὰ τοῦ Χριστοῦ στίγματα, περιηνθισμένοι γεγόνατε.

Τὰ μέλη καρτερικῶς, ἀθλητικοῖς καταφλεχθεὶς ἄνθραξιν, εἰδωλικῆς ἔσβεσας, πλάνης τὴν μανίαν Εὐστράτιε.

Τῆς Ἁγίας.

Ὡς νύμφη περικαλλὴς, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ ἔνδοξε, Μάρτυς Λουκία εἴληφας, νῦν τῶν οὐρανῶν τὰ βασίλεια.

Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χρι-
» στὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Τριάδος τῇ πίστει ὀχυρωθεὶς, ἀληθείας σφενδόνι καθοπλισθεὶς, τῆς πλάνης κατέβαλες, τὸ ἀλλόφυλον θράσος· καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἁρπάσας, τῶν λόγων τὴν μάχαιραν, ἐν αὐτῇ ἀπέτεμες, τοῦ ψεύδους τὴν ἔνστασιν· ὅθεν τοῖς τροπαίοις θριαμβεύων τῆς νίκης, τῷ σώματι τέθνηκας, τῷ δὲ πνεύματι ἔζησας. Ἀθλοφόρε Εὐστράτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ἕτερον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων αἵμασιν, ἡ Ἐκκλησία, ἀρδευθεῖσα ἤνθησεν, ὀρθοδοξίαν τοῖς πιςοῖς, ἐγκαυχωμένη καὶ λέγουσα· Κλέος Μαρτύρων ἐδείχθητε Ἅγιοι.

Θεοτοκίον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, τὴν πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεοτόκον πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Ἁγνὴ καὶ ἄσπιλος, Μήτηρ σου Λόγε, μητρικῶς ἠλάλαζεν, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, προσηλωθέντα σε μόνε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν οἰκτίρμον.

Συναπεβάλου τοῖς μώλωψι τῆς σαρκός σου, τὰς ψυχικὰς κηλῖδας, τὰς βολίδας συντρίψας, τοῦ δολίου δράκοντος, τῇ πίστει Εὐστράτιε.

Ἐδοξάσθη σου τοῖς μέλεσιν Ἀθλοφόρε. ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ἀρρήτου σε δόξης, ἐν δυνάμει ἔπλησε, τεράτων Εὐστράτιε.

Τῶν ἁλιέων ζηλώσας τὴν παῤῥησίαν, μαρτυρικῇ σαγήνῃ, τῷ Δεσπότῃ προσάγεις, τὸν σοφὸν Εὐγένιον, ζωγρήσας Εὐςράτιε.

Ὄντως ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν Ἀθλοφόρων, τὸν δυσμενῆ πατοῦντες, καὶ Χριςῷ μελῳδοῦντες, ὁδὸν μαρτυρίου σου, δραμούμεθα Δέσποτα.

Τῆς Ἁγίας.

Παῤῥησίαν εὑραμένη ἐν τοῖς ὑψίστοις, παρὰ Θεῷ Λουκία, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ τῶν πταισμάτων αἴτησαι, δοθῆναι τὴν ἄφεσιν.

Θεοτοκίον.

Παρθενίᾳ καὶ ἀθλήσει λελαμπρυσμένη, τῷ ἐκ Παρθένου Κόρης, ἀνατείλαντι Λόγῳ, ἄφθορος μεμνήστευσαι, Λουκία Πανεύφημε.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ οἷά περ ἀστὴρ, ἑωσφόρος ἀνέτειλας, ἐν φάλαγγι τῶν Μαρτύρων, τηλαυγῶς διαπρέπων, ἀοίδιμε Εὐστράτιε.

Σὲ φέγγει κατιδὼν, νοητῷ διαλάμποντα, Μαρδάριος ὁ θεόφρον, ὡς ποιμένι ἀρνίον, προστρέχει σοι Εὐστράτιε.

Σὺ πάντα τὰ τερπνὰ, ἐλογίσω ὡς σκύβαλα, Εὐγένιε ἐκνικήσας, τοὺς τῆς φύσεως νόμους, τῷ φίλτρῳ τῆς ἀθλήσεως.

Τῆς Ἁγίας.

Σοῦ μόνου καλλοναῖς, ὡς παρθένος ἐνήδομαι· σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιάζομαι ξίφει, Λουκία ἀνεκραύγαζεν.

Digitized by Google

Ω κλῆρος ἀγαθός! ὢ μερὶς ἡ θεόσδοτος! ὢ γύναιον τῇ καλλίστῃ, συμβουλῇ ἐκνικῆσαν, τὴν πλάνην τῆς Προμήτορος.

Θεοτοκίον.

Νοῦς βρότειος τὴν σὴν, ὑπὲρ ἔννοιαν σύλληψιν, οὐ δύναται ἐννοῆσαι, Μητροπάρθενε Κόρη· Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας.

Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Χριστός μοι, ἀντὶ πάντων ἐστὶν ὁ Μαρδάριος, διαπρυσίως ἐβόα, καὶ πατρὶς καὶ σέβας καὶ ὄνομα· ὑπὸ σοῦ γὰρ, τοῦτο ἐξεπαιδεύθη Εὐστράτιε.

Τοὺς πόδας, τρυπηθεὶς ἀνηρτήθης τῆς ἄντυγος· πεπυρωμένοις ἐφλέχθης, ὀβελίσκοις δὲ τὰ μετάφρενα· τὸ δὲ Πνεῦμα, τῷ Δεσπότῃ παρέθου Μαρδάριε.

Ἡ γλῶσσα, ἐκκοπεῖσα τῶν ὕμνων οὐ παύεται· αἱ δὲ τιμηθεῖσαί σου χεῖρες, πρὸς Θεὸν Εὐγένιε αἴρονται, σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσιν αἰτοῦσαι τὴν μνήμην σου.

Τίμιος, ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, ὁ σὸς γεγένηται Μάρτυς· τοῦ γὰρ ζῆν προέκρινας τὸ τεθνάναι, ἵνα ζῶντα, τὸν Χριστὸν ἐν σοὶ ἕξεις Λουκία σεμνή.

Θεοτοκίον.

Ἴσχυσε, εὑραμένη Παρθένε καὶ στήριγμα, ἡ Ἀθληφόρος αἰκίσεις, καρτερώτατα φέρει καὶ χαίρουσα, σοῦ ὀπίσω, τῷ τῶν ὅλων Δεσπότῃ προσάγεται.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Φωστὴρ ἐφάνης λαμπρότατος τοῖς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθημένοις Ἀθλοφόρε· πίστιν ὡς δόρυ δὲ περιθέμενος, τῶν δυσμενῶν τὰ θράση, οὐκ ἐπτοήθης Εὐστράτιε, Ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ ζοφερὸν Χριστὲ τῆς ψυχῆς μου διασκέδασον, ὅπως ἀνυμνήσω λαμπρῶς χορὸν Μαρτύρων πενταρίθμον· Αὐξέντιον, τὸν ἐν αὐξήσει θεϊκῆς πολιτείας ἀνατραφέντα· καὶ τὸν σοφὸν καὶ γενναῖον ἐν τοῖς ἄθλοις Εὐγένιον· σὺν τούτοις καὶ τὸν Ὀρέστην, τὸν τοῖς θείοις δικτώμενον ὄρεσι· Μαρδάριον τὸν ἁπλούστατον, οὗ ὑπῆρξεν Εὐστράτιος καθηγητὴς, Ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὀρέστου.

Στίχοι.

Τὸν Εὐστράτιον καὶ συνάθλους δὶς δύω,
Ἅπαξ δύω κτείνουσι πῦρ τε καὶ ξίφος.

Τούς γε σὺν Εὐστρατίῳ δεκάτῃ τρίτῃ ἔκτανεν. ἄορ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, τῶν δυσσεβῶν βασιλέων, καὶ Λυσίου Δουκὸς, τῆς Λιμιτανέων (*) τάξεως κρατοῦντος, καὶ Ἀγρικολάου πᾶσαν τὴν τῆς Ἀνατολῆς ἐπαρχίαν διοικοῦντος, ἄνωθεν μὲν καὶ ἐκ προγόνων σεβόμενοι τὸν Χριστὸν, ὑποκρύπτοντες δὲ ἑαυτοὺς, φόβῳ τῶν Τυράννων καὶ διωκτῶν. Τούτων, ὁ μὲν Ἅγιος Εὐστράτιος, ἐκ τῆς Ἀραβρακηνῶν ὡρμᾶτο πόλεως, Σκρινάριος (χαρτοφύλαξ) ὑπάρχων τῆς Δουκικῆς τάξεως, καὶ ἐν αὐτῇ πρωτεύων. Ἐπιθυμῶν δὲ παῤῥησιάσασθαι τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὸ τῆς ἐκβάσεως ἄδηλον δεδοικὼς, τὴν ζώνην αὐτοῦ διά τινος τῶν ὑπηρετούντων, ἀποτεθῆναι προσέταξεν ἐν τῇ κατὰ Ἀράβρακα Ἐκκλησίᾳ· τοῦτο θεὶς ἐν ἑαυτῷ, καὶ ἀπόπειραν τοῦ σκοποῦ ποιησάμενος, ὡς εἰ ὁ πρεσβύτερος Αὐξέντιος εἰσελθὼν λάβοι αὐτὴν, κατ' εὐδοκίαν αὐτῷ γενέσθαι, τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν καὶ παῤῥησίαν, μηδὲν τῶν προσδοκωμένων ὑποπτήξαντα παραστῆναι· εἰδὲ ἕτερός τις τῆς Ἐκκλησίας τὴν ζώνην κομίσαιτο, ἔτι τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν περιφέρειν ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ μηδαμῶς εἰς ἐμφάνειαν ἐλθεῖν.

Κατὰ νοῦν δὲ αὐτῷ τὰ τῆς πείρας ἐκβάντα θεασάμενος, καὶ τοῦ πρεσβυτέρου Αὐξεντίου τὴν ζώνην ἀνελομένου, ὑπειληφὼς, ὅτι καλῶς αὐτῷ ἡ διὰ Χριστὸν ἀποβήσεται μαρτυρία, ἐμφανὴς τῷ Λυσίᾳ κατέστη, καὶ παῤῥησιάζεται τὴν εὐσέβειαν. Ἐν γὰρ τῷ τοὺς Ἁγίους τοὺς προαθλήσαντας παριστᾶν, καὶ αὐτὸς τῷ Λυσίᾳ παρέστη· καὶ γὰρ ἦν τῆς τοιαύτης τάξεως πρῶτος· διὸ καὶ πρῶτον ἑαυτὸν ἀναγορεύει Χριστιανόν. Ὅθεν παρὰ τοῦ Τυράννου ἀφαιρεῖται τὴν ζώνην, καὶ κατὰ πρόσταξιν αὐτοῦ γυμνοῦται, καὶ διαταθεὶς ἐπὶ γῆς μαστίζεται. Εἶτα σχοινίοις δεθεὶς, εἰς ὕψος μετεωρίζεται, καὶ τῷ ὑποστρωθέντι αὐτῷ πυρὶ κάτωθεν καταφλέγεται. Μετὰ τοῦτο, ἅλατι καὶ ὄξει συμφυραθέντι, τοῖς καταφλεχθεῖσιν ἐπιχέεται μέλεσι, καὶ ὀστράκοις τὰς πλευρὰς κατατρίβεται· καὶ παραδόξως θαυματουργήσας (κατέστη γὰρ ὅλος ὑγιής)· τὸν Ἅγιον Εὐγένιον ἐκκαλεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ παῤῥησίᾳ καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ, σύμφρονα εἶναι λέγων τῷ Ἁγίῳ Εὐστρατίῳ, καὶ τὸ αὐτὸ σέβας τῷ παρ' ἐκείνου τιμωμένῳ προσάγει Θεῷ.

Τότε κρηπῖσι σιδηραῖς ἡλωθεὶς ὁ Ἅγιος Εὐστράτιος, ἀπὸ τῆς Σεβαστιανῶν Πόλεως, μέχρι Νικοπόλεως ἐλαύνεται, συνάμα τῷ Εὐγενίῳ. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ διαστήματι, ὁ Ἅγιος Μαρδάριος, ἐλαυνόμενον ἰδὼν τὸν Ἅγιον Εὐστράτιον, καὶ ἐν τοιούτῳ σχήματι τὸν περίβλεπτον ἐννοήσας, ἐμακάρισέ τε αὐτὸν τῆς καρτερίας, ὅτι διὰ τὴν

(*) Τῶν τὰ μεθόρια τῆς Ἐπικρατείας φυλαττόντων στρατιωτῶν. Ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Λιμιτάνεος (Limitaneus) γινομένου.

Digitized by Google

εἰς Χριστὸν πίστιν εἰς οἵαν ἀνθ' οἵας ἦλθε κατάστασιν, ἐκ περιφανοῦς καὶ γένους λαμπροῦ τὰ τῶν κακούργων πάσχειν ἑλόμενος. Καὶ σύμβουλον εἰς τοῦτο λαβὼν τὴν γυναῖκα, προτρεπομένην καὶ αὐτὴν αὐτὸν πρὸς τὴν ἄθλησιν, ταύτην καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς τέκνα τῷ Θεῷ παραθεὶς, κατὰ τὴν ὁδὸν ἐλαυνόμενον τὸν Ἅγιον Εὐστράτιον ἔφθασε, καὶ συνεδέθη αὐτῷ.

Εἰς ἐξέτασιν δὲ τοῦ Λυσίου καθίσαντος, ὁ Ἅγιος Αὐξέντιος πρῶτος ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, ἑαυτὸν ὀνομάσας Χριστιανόν. Ὁ δὲ Ἅγιος Μαρδάριος, τρυπηθεὶς τοὺς ἀστραγάλους, κατὰ κεφαλῆς ἐκρεμάσθη, καὶ ὀβελίσκοις ὀξέσι πεπυρωμένοις τὰ μετάφρενα κατεφλέχθη, καὶ τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέθετο. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐγένιος τὴν γλῶσσαν τέμνεται, καὶ τὰ σκέλη ῥοπάλοις συνθλᾶται, καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς ἀφίησιν τὴν ψυχήν.

Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἅγιος Ὀρέστης, ἐν τῷ μέλλειν κατὰ τοῦ σκοποῦ τὰς χεῖρας κινεῖν, δῆλον ἐγένετο, ὡς τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως καὶ αὐτὸς ὢν (ὁ γὰρ Σταυρὸς, ὃν ὡς φυλακτήριον ἐν τῷ στήθει περιέφερεν, ἐν τῷ ἀκοντίσαι, συστραφέντος αὐτοῦ, ἔξωθεν ἐφάνη)· ἐρωτηθεὶς καὶ αὐτὸς, Χριστοῦ δοῦλον ἑαυτὸν ὠνόμασε, καὶ τῷ Ἁγίῳ συνεδέθη Εὐστρατίῳ, καὶ παρέμφθησαν ἀμφότεροι παρὰ τοῦ Λυσίου εἰς τὸν Ἀγρικόλαον, συμφέρον τοῦτο νομίσαντος τοῦ Λυσίου, οὐ μόνον διὰ τὴν ἐν λόγοις Εὐστρατίου σοφίαν καὶ δύναμιν, στηλιτεύσαντος αὐτὸν κατὰ τῆς θρησκείας αὐτοῦ καὶ μυκτηρίσαντος, ἀλλ' ἵνα μὴ καὶ αὖθις θαυματουργήσας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπάσηται πίστιν.

Παραστὰς οὖν τῷ Ἀγρικολάῳ ὁ Ἅγιος Εὐστράτιος, καὶ πᾶσαν τῆς ἑλληνικῆς πλάνης τὴν ἀπάτην ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς λεγομένων στηλιτεύσας, (καὶ γὰρ ἦν ἄκρος τὴν παίδευσιν)· καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν οἰκονομίαν διεξελθὼν, καὶ ἐκπλήξας τὸν Τύραννον, καὶ τὸν τόμον τῆς διατάξεως αὐτοῦ ἐγχειρίσας τῷ Ἁγίῳ Βλασίῳ τῷ Ἐπισκόπῳ ἐν τῇ εἱρκτῇ (ὃς καὶ τῶν ἀχράντων αὐτῷ μυστηρίων μετέδωκε)· τοῦ Ἁγίου Ὀρέστου, ἐν σιδηρῷ κραββάτῳ ἐκπυρωθέντι, πρότερον τεθέντος, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ τέλος λαβόντος, ὕστερον αὐτὸς, ἀναφθείσης καμίνου, ἐμβληθεὶς ἐν αὐτῇ, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο. Ἡ δὲ Σύναξις αὐτῶν τελεῖται ἐν τῷ Ἁγίῳ ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου.

Στίχ. Ὡς Παρθένος μὲν, ἓν στέφος ἡ Λουκία,
Ὡς δ' ἐκ ξίφους καὶ Μάρτυς, ἄλλο λαμβάνει.

Αὕτη ἦν ἐκ τῆς Συρακούσης Πόλεως, τῆς κατὰ τὴν Σικελίαν, μεμνηστευμένη ἀνδρί. Διὰ τὴν ἐνσκήψασαν νόσον τῇ ταύτης μητρὶ, ἅμα αὐτῇ ἐπὶ Κατάνην παραγένετο, δεηθησομένη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης, ἀπαλλάξαι τῆς αἱμοῤῥοίας τὴν μητέρα αὐτῆς. Παραγενομένη δὲ, ὄναρ εἶδε τὴν Ἁγίαν Ἀγάθην, τήν τε ἴασιν παρεχομένην τῇ μητρὶ αὐτῆς, καὶ προθεσπίζουσαν αὐτῇ περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μαρτυρίου. Ὡς δὲ ἡ μήτηρ αὐτῆς γέγονεν ὑγιὴς, τῶν ὑπαρχόντων αὐτῆς διανομὴν πρὸς τοὺς πένητας ποιήσασα, εὔθυμος ἦν πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ ὁμολογίαν. Παρὰ δὲ τοῦ Μνηστῆρος διαβληθεῖσα, παρίστη τῷ Ἄρχοντι Πασχαίῳ, ὃς ἐκέλευσεν αὐτὴν ἐν πορνείῳ ἀπενεχθεῖσαν ὑβρισθῆναι· διέμεινε δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐν ἁγνείᾳ, καί τοι πολλῶν μὲν συνελθόντων, μὴ δυνηθέντων δὲ μετακινῆσαι αὐτὴν ἐκ τοῦ τόπου, ἔνθα ἐστήρικτο. Ἀπαγορεύσαντες δὲ τὴν αὐτῆς μετάθεσιν, καὶ μηδὲ διὰ τῆς πυρᾶς, ἣν ἀνῆψαν, ἔνθα ἡ Ἁγία ἵστατο, αὐτὴν καταφλέξαντες, διὰ τὸ ὑπὸ Θεοῦ ταύτην φυλάττεσθαι, ξίφει τὴν αὐτῆς ἀπέτεμον κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ ἐν τῷ Λάτρῳ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν, καὶ θαυματουργὸς Ἀρσένιος, ἐκ Βυζαντίδος ὑπῆρχε τῆς Πόλεως, γονέων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν, εὐπόρων δὲ καὶ τὰ πρῶτα φερόντων ὑπάρχων υἱός. Οὕτω γοῦν γένους καταγομένου τοῦ μακαρίου, περιφανεστάτου καὶ λαμπροῦ, καὶ τὴν εὐσέβειαν ἐπὶ μᾶλλον αὐξάνοντος, προσεβραβεύθη αὐτῷ καὶ ἕτερόν τι παρὰ τοῦ τότε κρατοῦντος ἀξίωμα, μέγας Στρατηγὸς καὶ Πατρίκιος τοῦ τῶν Κιβυῤῥαιωτῶν χρηματίσας θέματος. Καιρῷ δέ τινι, στόλος διαπόντιος κελεύσει κινεῖται Βασιλικῇ, οὗ τὴν προστασίαν αὐτὸς ἐγχειρίζεται. Βρασμοῦ δὲ γενομένου ἐξ ἐσχάτων τῆς θαλάσσης τῶν πυθμένων, ἅπαντα τὰ πλοῖα κατεποντίσθησαν, αὐτοῦ μόνου ἐν χέρσῳ διασωθέντος.

Ἀδείας δὲ ἐντεῦθεν τυχὼν, ἧς ἠφίετο ἐκ πολλοῦ, τὸ μονότροπον εἵλετο σχῆμα, ὑποπιάζων τὸ σῶμα, καὶ δοῦλον ποιῶν τῆς ψυχῆς· ὁ δ' ὑποπιασμὸς, νηστεία, ἀγρυπνία, χαμευνία, καὶ ἡ ἄλλη κακουχία τοῦ σώματος ἦν. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ σιδήρων βάρει ἐστενοχώρει τὴν σάρκα, ὁ καὶ σιδήρου καὶ ἀδάμαντος δυνατώτερος καὶ στεῤῥότερος. Τὰ δέ γε τῶν δακρύων πελάγη, τὰς παννύχους στάσεις, καὶ τὰς τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἐφόδους, καὶ τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι, καρτερίας αὐτοῦ, οὐδεὶς, ὡς οὐδὲ ψάμμον, ἀπαριθμήσειεν.

Οὕτω καλῶς ἐνάγων ὁ μακάριος, εἰς τόπον ἀντικρὺ τοῦ καλουμένου Ἱεροῦ ὑπὸ τοῦ Πνεύματος πέμπεται. Ἐκεῖσε δὲ καλῶς ὁ γενναῖος σπείρας ἐν δάκρυσι, καὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐναποφήνας κλαυθμῶνος, ἐν ἀγαλλιάσει θερίζειν ἄρχεται. Ἐσθὴς δὲ αὐτῷ τριχίνη, ἅπαν κατατρύχουσα, τὸ ἀπὸ τῶν σιδήρων ἐλλεῖπον μέρος τοῦ σώματος. Ἐτρέφετο δὲ ἀγρίαις βοτάναις, ἀτροφίαν ὡς ἄν τις εἴπῃ μᾶλλον, οὐχὶ τροφήν· καὶ ταύταις οὐκ εἰς κόρον, ἀλλ' ὅσον μόνον ἐναπογεύεσθαι. Τὴν δίψαν δὲ αὐτῷ ὕδωρ ὅτι λίαν βραχὺ, διὰ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν ἐθεράπευεν.

Εἶτα τὸ Λάτρον καταλαβὼν τὸ θαυμάσιον, θαυμαστῶς ἐκεῖσε διετρίβεν ὁ πανθαύμαστος, καὶ τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐμφωλεύουσαν ἀσπίδα, καὶ τὰ ὕδατα λυμαινομένην, εὐχῇ μόνῃ καὶ τύπῳ Σταυροῦ, νεκρὰν παραχρῆμα εἰργάσατο.

Καταλαβὼν δὲ τὴν ἱερὰν τῶν Κελλιβάρων Μονὴν, ἐκ θείας κελεύσεως, καὶ μικρὸν εἰς αὐτὴν προστατεύσας, πολλοῖς εἰς ἀρετὴν ἀλείπτης ἐγένετο. Εἶτα πάλιν τῆς Λαύρας ἀπαναστὰς, πρὸς τὴν ποθουμένην ἡσυχίαν ἀνέδραμεν, ὑστερούμενος, θλιβόμενος, κακουχούμενος. Εἴς τινα δὲ τρώγλην, ἐν ᾗ συχναὶ θηρίων διατριβαὶ καὶ μοναὶ ἐτύγχανον, φέρων ἐκδίδωσιν ἑαυτόν· καὶ τοῖς θηρίοις συνδιαιτώμενος, ἀτρέμας ἔμενεν, ὡς ἄλλος ἀναφανεὶς Δανιὴλ ἐν τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων ποτέ. Ποιήσας δὲ ἐκ ποδῶν τὰ θηρία, τὴν ταύτων τρώγλην φροντιστήριον ψυχῶν κατεσκεύασε.

Φοιτᾷ πάλιν εἰς τὴν Λαύραν ὁ μέγας, τῇ παρακλήσει τῶν ἀδελφῶν· οὐ μέν τοι κοινῶς, μόνος δὲ τῷ μόνῳ λατρεύων Θεῷ, ἔν τινι στενωτάτῳ κελλίῳ ἑαυτὸν κατακλείσας, ἐν ὅλαις δὲ ταῖς τῆς ἑβδομάδος ἡμέραις, μήτε φθεγγόμενος, μήτε βρῶσιν δεχόμενος, πλὴν μόνης τῆς Κυριακῆς τῶν ἡμερῶν· ἐν ταύτῃ γὰρ εἴθιστο τῷ μεγάλῳ καὶ τὰ ἀμφότερα δρᾷν. Ἀλλὰ καὶ πικρὰ ὕδατα τῇ

Digitized by Google

ῥάβδῳ ἀναταράξας, εἰς ἡδύτητα ταῦτα μετέβαλε. Τοσοῦτον δὲ ἀπαθείᾳ συνέζη, ὡς μὴ σωματικῆς δεῖσθαι τροφῆς· ἐτρέφετο γὰρ ὑπὸ τοῦ τῶν Ἀγγέλων ἄρτου, καὶ τῆς μενούσης τροφῆς.

Ταῦτα ποιῶν καὶ πραγματευόμενος φρονίμως τε καὶ ἀνδρείως, σωφρόνως τε καὶ δικαίως πολιτευόμενος, ἐπεὶ πρὸς τὴν ἄνω μετεκαλεῖτο ζωὴν, τοὺς πέριξ μονάζοντας μετακαλεσάμενος, καὶ τούτους περὶ ἀποταγῆς κόσμου καὶ τῶν ἐν κόσμῳ, ἔτι δὲ καὶ περὶ ὑπομονῆς καὶ φιλαδελφίας πνευματικῆς, καὶ περὶ ταπεινώσεως καὶ προσευχῆς ἐκδιδάξας τρανῶς, εἰς γῆν ὑποκλίνας τὸ γόνυ, καὶ δακρύων πλήσας τοὺς ὀφθαλμοὺς, τὴν Ἁγίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς τὰς ἀχράντους χεῖρας ἐναπέθετο τοῦ Θεοῦ, πολλὰ μετὰ θάνατον θαύματα ἐργασάμενος.

Τὸν γὰρ τὸν σορὸν αὐτοῦ κατορύττειν ἐπιχειροῦντα μαινόμενον ἄνδρα, καὶ διὰ τοῦτο τὴν τῶν μελῶν εἴκοτως δεξάμενον πάρεσιν, εἰς συναίσθησιν ἐλθόντα, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τοῦ Ἁγίου τύμβῳ μετανοήσαντα, ὑγιᾶ καθίστησι, λιτανείᾳ τῶν ἀδελφῶν. Μοναχὸς δέ τις ὑδέρῳ δεινῷ κατεχόμενος, ἐν τῷ τοιούτῳ προσδραμὼν τάφῳ, ἅμα τῇ εὐχῇ, καὶ τὴν ῥῶσιν ἀπέλαβεν, εὐχαριστῶν ἅμα καὶ δοξάζων τὸν τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ δοξάζοντα Χριστὸν, τὸν μόνον ἀληθινὸν, καὶ Σωτῆρα τῶν ἡμετέρων ψυχῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Ἀμετάθετον τὸ τῆς ὁμολογίας φρόνημα, ἔχων ἐν Τριάδι σέβειν ἕνα Θεὸν, τῶν βασάνων κατεφρόνησας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ὡς μακάριος, ἐν τῇ ἀμώμῳ ὤφθης ὁδῷ, γόνυ εὐγνωμόνως κλίνας τῷ Λυτρωτῇ, τὴν ψυχήν σου παραθέμενος, Δεσποτικαῖς χερσὶν, εὐωδέστατον θῦμα Αὐξέντιε.

Συστρατιώτης, συνοδοιπόρος καὶ συνδέσμιος, σύμφρων, Εὐστρατίῳ τε καὶ συναθλητὴς, ὁ Ὀρέστης ἀναδέδεικται, συγκληρονόμος τε, τῆς Χριστοῦ Βασιλείας ἐπάξιος.

Ὁ δι' ὀρνέου, τῷ Ἠλιοὺ τροφὴν προσνέμων Θεὸς, οὗτος τὴν σεπτήν σου κάραν θαυματουργῶν, τοῖς ποθοῦσιν ἀπεκάλυψεν, ὡς πολυπόθητον, πανδαισίαν τῷ κόσμῳ Αὐξέντιε.

Τῆς Ἁγίας.

Πυρὶ τῷ θείῳ, φλεγομένη πυρὸς οὐκ ἐφρόντισας· ὅθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων θεῖα νάματα, παθῶν ἐπήρειαν, Ἀθληφόρε Λουκία ξηραίνουσα.

Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ, ὡς καθαράν σε καὶ ἀδιάφθορον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σοῦ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, ὅλον τὸν ἄνθρωπον, ὁ Λουκίαν δοξάσας τοῖς θαύμασιν.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Χείλη ἐκπετάσας καθαρὰ, τὸ θεῖον εἵλκυσας, Πνεῦμα Εὐστράτιε, καὶ ψυχοφθόρων μὲν ἤλεγξας, σεβασμάτων τὴν ἀσθένειαν· τὸν ἐν Τριάδι δὲ Θεὸν, σέβειν ἐβόησας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν σὴν καρτερίαν, οὐκ εἰδὼς, τῇ τῆς φλογώσεως, θέᾳ ὁ Τύραννος, πτοεῖν Εὐστράτιε ᾤετο, τὸ ἀήττητόν σου φρόνημα· ἧς καταπτύσας, τοῖς λαοῖς, χαίρων ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφαῖς ὑποθήκαις νευρωθεὶς, ταῖς σαῖς τὸ φρόνημα, Μάρτυς Εὐστράτιε, ἐπὶ τὸν κράββατον ἥλατο, ὁ ἀήττητος Ὀρέστης βοῶν, τοὺς καθαιρέτας τῆς φλογὸς Παῖδας μιμούμενος· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἥπλωσας τὸ σῶμα καρτερῶς, Ὀρέστα ἔνδοξε, σὺ ἐπὶ κλίνης πυρός· συγκατελέχθης δὲ Μάρτυσιν, ἐν Χριστῷ ἀγαλλιώμενος· ἐπανεπαύσω δὲ σκηναῖς, ταῖς οὐρανίαις βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Ἁγίας.

Ἠμαύρωσας κόρας δυσσεβῶν, καὶ νοῦν ἀλάστορα, καὶ ὑπερήφανον, Λουκία πάνσεμνε πόνοις σου, εὐκλεέσιν ἐταπείνωσας, καὶ ἀνυψώθης πρὸς Θεὸν, ἐν πίστει ψάλλουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον, ἀποκυήσασα, τὸν οὐρανώσαντα Πάναγνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Λουκίας τὴν σεπτὴν, μνήμην φαιδρύναντα, ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Θείων μετασχεῖν μυστηρίων, ἐπιποθήσας Ἀθλοφόρε, καὶ θεοφανείας τηλαυγοῦς, κατηξιώθης μάκαρ Εὐστράτιε, πρὸς οὐρανοὺς καλούσης σε, τῷ ποθουμένῳ ὁμιλῆσαι Χριστῷ.

Τῷ θείῳ βαλλόμενος πόθῳ, πρὸς τὴν ἐντεῦθεν ἐκδημίαν, καὶ τὰς τῶν Τυράννων θωπείας, σφοδρῶς ἐλέγξας, μάκαρ Εὐστράτιε, πρὸς τὸ βραβεῖον ἔσπευσας, ἀθλητικῶς τῆς ἄνω κλήσεως.

Σφόδρα γεγηθὼς Ἀθλοφόρε, τῇ χαρμοσύνῳ ἀποφάσει, τῆς τυραννικῆς παροινίας, τὸν Ἀθλοθέτην σου ἐμεγάλυνες, ὑμνολογῶν Εὐστράτιε, τὸν τοῦ θανάτου, καταλύτην Χριστόν.

Digitized by Google

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τοὺς τῆς ἀπάτης καθαιρέτας, ἱεροῖς Εὐγένιον ὕμνοις, σοφὸν Ὀρέστην τε καὶ Μαρδάριον, καὶ σὺν αὐτοῖς Αὐξέντιον, σὺν Εὐστρατίῳ μακαρίσωμεν.

Τῆς Ἁγίας.

Ὡς περικαλλὴς καὶ ὡραία, καὶ περιδέξιος παρθένος, τῷ περικαλλεῖ καὶ ὡραίῳ, καὶ ἐκ Παρθένου σεσαρκωμένῳ Χριςῷ, στεφανηφόρος ἔνδοξε, Μάρτυς Λουκία νῦν παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σου Παρθένε· ȣ̓ ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισεν, ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σȣ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν ῥήτορα Εὐςράτιον, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν, Αὐξέντιόν τε σὺν τȣ́τῳ, Μαρδάριον καὶ Ὀρέστην, καὶ τὸν σοφὸν Εὐγένιον, ὑπὲρ Χριςȣ̃ ἀθλήσαντας, καὶ ἐκτενῶς πρεσβεύοντας, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐνυπόστατον, καὶ Λόγον ὑπερούσιον, καὶ ἰατρὸν τῶν ἁπάντων, Χριστὸν τεκοῦσα Παρθένε, τὰ ἕλκη καὶ τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, καὶ τῆς καρδίας μου παῦσον, τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Βύζαντος.

Τὴν πεντάριθμον χορείαν, τῶν Ἁγίων εὐφημήσωμεν λαοί, τὸν Σωτῆρα ἀνυμνοῦντες Χριστόν· Εὐστράτιον τὸν καρτερόψυχον, καὶ στεῤῥὸν Ἀθλοφόρον· σὺν αὐτῷ Αὐξέντιον, Εὐγένιον, Μαρδάριον καὶ Ὀρέςην· ȣ̓̃τοι γὰρ ὑπὲρ τῆς πίςεως ἀθλȣ̃ντες, τὰς τρικυμίας κατεπάτησαν ἐχθρῶν· καὶ τῷ Σωτῆρι πρεσβεύουσιν, ἱλασμὸν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, δωρηθῆναι τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι, τὴν μνήμην αὐτῶν.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Ῥητορικοῖς ἔπεσεν ὁ Χριστοῦ στρατιώτης, τοὺς ἀνόμους κατέπληξεν· ἀθλητικοῖς στίγμασι, τοῦ ἐχθροῦ τὰς δυνάμες ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο, Εὐστράτιος ὁ ἔνδοξος, καὶ στεῤῥὸς Ἀθλοφόρος, ὁ τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην βαδίσας ὁδόν, καὶ εἰς γῆν καταντήσας τῆς αἰωνίου ζωῆς· εἰς ἣν καὶ δυσωπεῖ τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν ἐν τῇ θείᾳ σοφίᾳ ἀναφανέντα φιλόσοφον, καὶ ἐν τῷ κάλλει τῶν λόγων ἀποδειχθέντα ῥήτορα, τὸν ἐν Μάρτυσιν μέγαν Εὐστράτιον, ἀθλητικοῖς ἐγκωμίοις εὐφημήσωμεν· συνασπισμὸν γὰρ οὗτος ὁ Χριστοῦ στρατιώτης εὐσεβῆ συστησάμενος, ἐν καιρῷ τῶν πολέμων, τὰ τῶν ἀγώνων ἆθλα διαταττόμενος, τοῦ ἐχθροῦ ἀφαρπάσας τὴν μάχαιραν, ἐν αὐτῇ τοῦτον κατέτρωσε· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Μαρτύρων ἄριστε, σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στεφανούσθωσαν παρ' ἡμῶν ἐγκωμίοις, οἱ καλλίνικοι τῆς ἀληθείας Μάρτυρες· Εὐστράτιος, ὁ τῆς Ἑλλήνων μυθοπλαστίας στηλιτευτής, καὶ τῆς Χριστιανῶν θεοσοφίας κήρυξ. Αὐξέντιος, ὁ σοφίᾳ λόγων, καὶ ὑπομονῇ ἔργων, τυραννικὴν ἐλέγξας ἀθεότητα. Πρὸς τούτοις, Εὐγένιος ὁ Θεῷ εὔχρηστος, καὶ τυράννοις ἄχρηστος, διὰ τὴν σωτήριον ὁμολογίαν· καὶ Ὀρέστης, ὁ ἀληθὴς καὶ θαυμαστὸς, τοῦ Βασιλέως τῶν ὅλων στρατιώτης· μεθ' ὧν καὶ Μαρδάριος, ὁ περιστερᾶς ἀκεραιότερος, τὸν φρόνιμον αἰσχύνας ὄφιν, διὰ τῆς χάριτος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰκασίας.

Τὴν πεντάχορδον λύραν, καὶ πεντάφωτον λυχνίαν, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας, φερωνύμως ὑμνήσωμεν, καὶ εὐσεβῶς ἐγκωμιάσωμεν. Χαίροις, ὁ καλῶς ὑπὸ Θεοῦ στρατευθεὶς, ἐν τῇ ἐπουρανίῳ στρατιᾷ, καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας, ὁ ἐν ῥήτορσι ῥήτωρ, Εὐστράτιε θεόσοφε. Χαίροις, ὁ τὸ τάλαντον, τὸ ἐκ Θεοῦ σοι πιστευθὲν, ἐπαυξήσας εἰς πλῆθος, Αὐξέντιε μακάριε. Χαίροις, ὁ τερπνότατος ὅρπηξ, τῆς θεϊκῆς εὐγενείας, Εὐγένιε θεόφρων. Χαίροις, ὁ ὡραῖος τῇ μορφῇ, τῇ δὲ γνώμῃ ὑπέρκαλος, καὶ ἀμφοτεροδέξιος, ὁ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐνδιαιτώμενος ὅλος, πανόλβιε Ὀρέστα. Χαίροις, ὁ στίλβων καὶ διαυγὴς μαργαρίτης, ὁ τὰς βασάνους τὰς πικρὰς, χαρμονικῶς ὑπομείνας, Μαρδάριε ἀήττητε. Χαίροις, ὁ ἰσάριθμος χορὸς τῶν φρονίμων Παρθένων· οὓς καθικετεύομεν, πάσης ὀργῆς καὶ θλίψεως λυτρώσασθαι, καὶ τῆς ἀφράστου ὑμῶν δόξης,

Digitized by Google

συμμετόχους ποιῆσαι, τοὺς τὴν ἐτήσιον ἡμῶν, μνήμην γεραίροντας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Κριτὴν δικαιότατον, ἐπεγνωκὼς σε κυήσασαν, τὸν ἀσώτως βιώσαντα, δυσωπῶ Παναχραντε, κατακεκριμένον, καὶ ἠπορημένον, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερᾷ κρίσει Παρθένε, μὴ κατακρῖναι με· συντάξαι δὲ τοῖς μέλλουσιν, ἐκ δεξιῶν τούτου ἵστασθαι, ἐκλεκτοῖς διὰ ἔλεος, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ Παναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα· καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰκασίας.

Ὑπὲρ τὴν τῶν Ἑλλήνων παιδείαν, τὴν τῶν Ἀποστόλων σοφίαν προέκριναν οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, τὰς βίβλους τῶν ῥητόρων καταλείψαντες, καὶ ταῖς τῶν ἁλιέων ἐνδιαπρέψαντες· ἐκεῖ μὲν γὰρ, εὐγλωττία ῥημάτων· ἐν δὲ ταῖς τῶν ἀγραμμάτων θεηγορίαις, τὴν τῆς Τριάδος ἐδιδάσκοντο θεολογίαν· ἐν ᾗ πρεσβεύουσιν ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Καὶ ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, καὶ καρδίαν καὶ ἔννοιαν, σοὶ τῇ Θεομήτορι προσανέθηκα· τῇ μὲν τὰ πρόσφορα αἴτησαι· τοῦ δὲ τὰ σκιρτήματα, ἀπονέκρωσον· τὴν δὲ, φωταγώγησον Δέσποινα· τῆς ἐννοίας δὲ, τὰς ἀτάκτους κινήσεις ἀοράτως καταπράϋνον καὶ στῆσον, τῶν ἐγκλημάτων τὸν τάραχον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψε, τανυσθέντα ἡ Πάνσεμνος, ἀπειράνδρως Κύριε, ὃν γεγέννηκεν, αἱματοφύρτοις ἐκπλύνουσα, δακρύοις τὸ πρόσωπον, κέκραγεν ὀδυνηρῶς· Τί τὸ ξένον μυστήριον; ὁ κοσμήσας πρὶν, Οὐρανὸν τοῖς φωστῆρσι, πῶς ἀκόσμως, νῦν ἐμπέπαρσαι τῷ ξύλῳ, ἄμορφος ἄπνους μακρόθυμε;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θυρεῷ εὐσεβείας σε, θωρακίσας ὁ Κύριος, δυνατὸν εἰργάσατο πρὸς παράταξιν, τοῦ δυσμενοῦς ἐξερχόμενον, Θύρσε πανασοίδιμε· ὃν τῇ λόγχῃ τῆς ἐν σοί, καρτερίας κατέαξας, καὶ ἠφάνισας, τὰς αὐτοῦ μυριάδας, καὶ τῆς νίκης, τοὺς στεφάνους ἀνεδήσω, Μεγαλομάρτυς πολύαθλε.

Τῆς ψυχῆς τὴν λευκότητα, τῷ ὡραίῳ τοῦ σώματος, τῆς ὁμολογίας τε καθαρότητι, Μάρτυς ὑπέφηνας Λεύκιε· διὸ φερωνύμως σε, κλήσει ἔνδοξε Χριστὸς, ἐπὶ γῆς κατελάμπρυνεν· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καλλινίκως διήνυσας, τοὺς ἀγῶνας Καλλίνικε, προκληθεὶς ὃ ἔμελλες ἔργοις ἔσεσθαι· καὶ ἐκμιμούμενος Λεύκιον, ψυχὴν κατελεύκανας, ταῖς τῶν ἄθλων καλλοναῖς, καὶ βασάνων λευκότητι, καὶ τὴν ἄθεον, ἐστηλίτευσας γνώμην τῶν ἀνόμων, καὶ τὸν ζόφον τῆς ἀπάτης, θείᾳ δυνάμει ἐμείωσας (*).

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Θύρσος ὁ θαυμάσιος, καὶ ὁ θεόφρων Καλλίνικος, καὶ ὁ ἔνδοξος Λεύκιος, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καθομολογοῦντες, πόνους βαρυτάτους, καὶ ἀνενδότους αἰκισμοὺς, ἀνδρειοτάτῃ γνώμῃ ὑπέμειναν, καὶ νίκης τὸ διάδημα, ὡς νικηφόροι ἀπέλαβον, συμπολῖται γενόμενοι, τῶν ἀΰλων Δυνάμεων.

Φιλήμων ὁ μέγιστος, Ἀρριανὸς ὁ πανόλβιος, ὁ σοφὸς Ἀπολλώνιος, αἱμάτων ταῖς ῥεύμασι τῆς πολυθεΐας, ἔσβεσαν τὴν φλόγα, πᾶσαν κατήρδευσαν τὴν γῆν, θεογνωσίας τοῖς θείοις ῥεύμασι, καὶ ὄμβροις τῶν ἰάσεων, τῶν παθημάτων ξηραίνουσι, ποταμοὺς θείᾳ χάριτι, οἱ Καλλίνικοι Μάρτυρες.

(*) Τὰ πρῶτα ταῦτα τρία ἐλλείπουσι ἐν τῷ χειρογράφῳ.

Digitized by Google

Ἄνθη ὡραιότητα, ἐν τῷ λειμῶνι ἐξήνθησαν, τῶν Μαρτύρων οἱ ἔνδοξοι, τοῦ Πνεύματος πέμποντες, θείαν εὐωδίαν, καὶ τὰς διανοίας, εὐωδιάζοντες πιστῶς, τῶν ἐτησίαις μνήμαις τιμώντων αὐτῶν, τοὺς ἄθλους, τὰ παλαίσματα, τὴν μακαρίαν τελείωσιν, δι᾽ ἧς φῶς τὸ ἀνέσπερον, κατοικοῦσι γηθόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυύμνητε. Τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνὸν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι Εὔσπλαγχνε, τὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ:

Μαρτυρικαῖς ἀγλαΐαις τῷ Θεϊκῷ, θρόνῳ παριστάμενοι, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, Ἀθληταὶ λαμπόμενοι ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντας τὴν ὑμῶν μνήμην φωτίσατε.

Κάλλος τὸ θεῖον ποθοῦντες, βίου τερπνὰ, εἰς οὐδὲν ἡγήσασθε. Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, καὶ θανόντες σώματι ζωὴν, ἀτελεύτητον εὑρεῖν κατηξιώθητε.

Τῆς ἀθεΐας τὴν πλάνην θεοπρεπῶς, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, στηλιτεύσαντες πολλῶν, πόνων ὑπεμείνατε πυρὰν, καὶ τὴν ἄπονον ζωὴν, νῦν ἀπειλήφατε.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι τοῦ παντουργοῦ, ἐλλαμφθεὶς σὺ Πνεύματος, ἀθεΐας τὸ βαθὺ σκότος ἐξηφάνισας Χριστοῦ, ἀθλοφόρε θαυμαστὲ, Θύρσε μακάριε. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπερίγραπτον Λόγον περιγραπτὸν, γεγονότα σώματι, ἀπεκύησας Ἁγνή· ὃν δυσώπει ῥύσασθαι φθορᾶς, καὶ παθῶν ἐπαγωγῆς, τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Τὸ σῶμα ξέοντες δεινῶς, οἱ τοῦ σκότους προστάται, λογισμοῦ σου τὸν τόνον, οὐκ ἐχαύνωσαν στοργῇ, τῇ θεϊκῇ δυνατῶς, ἐν ἀγάπῃ, Θύρσε κρατυνόμενον.

Ὑπῆρξε Μάρτυς θαυμαστὴ, ἡ ἀθρόα σου ὄντως, πρὸς τὸν Κύριον πίστις! δι᾽ ἧς ᾔσχυνας ἐχθρῶν, κακοπιστίαν βοῶν, ὦ Φιλῆμον· Δοῦλος Χριστοῦ πέφυκα.

Πρὸς πάλην Μάρτυς τοῦ ἐχθροῦ, θαρσαλέως ἐξῆλθες, οὐκ ἀσπίδα, οὐ δόρυ, ἀλλὰ πίστιν ἀῤῥαγῆ, ἐνθέως θωρακισθεὶς, καὶ ἀνδρείως, τοῦτον κατηδάφισας.

Ἐφέσει θείᾳ κρατυνθεὶς, τὴν θεογενεσίαν, οὐρανόθεν κομίζῃ, δι᾽ ὕδατος μυστικῶς, Φιλῆμον μάρτυς Χριστοῦ, πρὸς ἀγῶνας, θείους δυναμοῦσάν σε. Θεοτοκίον.

Ἐν δύο φύσεσιν ὁ εἷς, τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, σαρκωθεὶς θεοπρεπῶς, προῆλθε τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, διασώζων, Πάναγνε χρηστότητι. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εὐσεβείας θυρεῷ, περισκεπόμενοι καλῶς, καὶ τὸ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ, ἀναλαβόμενοι στεῤῥῶς, τὰς παρατάξεις κατέβαλον τοῦ Τυράννου, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀξιάγαστοι· καὶ στέφος παρ᾽ αὐτοῦ ἀναδησάμενοι, νικητικῶς χορεύουσιν ἀπαύστως, μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσωποῦσι, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἱερῶς ἐναθλοῦντες οἱ ἱεροὶ, Ἀθλοφόροι Κυρίου τοὺς αἰκισμοὺς, τὰς ξέσεις τοῦ σώματος, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, ἀδιστάκτῳ πίστει, ἀνδρείως ὑπέμειναν, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὸ θράσος, τελείως κατέβαλον· ὅθεν ἰαμάτων, δωρεὰ εἰληφότες, ἰῶνται τοὺς κάμνοντας, καὶ λυτροῦνται κακώσεως, τοὺς βοῶντας ἑκάστοτε· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατεῤῥύπωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, ἢ ποῦ καταφεύξομαι, ἀλλ᾽ οὐδ᾽

Digitized by Google

ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος! διὰ τοῦτο ἱκέτης, πρὸς σὲ τὴν παναχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τό, Ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ τὸν πάντων Δεσπότην καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἐβόα σοι· Οἴμοι Υἱέ! πῶς πάσχεις, καὶ φέρεις μακρόθυμε, παρὰ τῶν ἀγνωμόνων, ὀνείδη καὶ θάνατον, σῶσαι τῶν ἀνθρώπων, πεπτωκυῖαν τὴν φύσιν, καὶ ῥύσασθαι κακώσεως, καὶ πταισμάτων συμπτώσεως· διὰ τοῦτο κραυγάζω σοι· Ἀνάστηθι ταχὺ ἐκ νεκρῶν, ὡς ὑπέσχου Λόγε πρὸ τοῦ πάθους σου, καὶ περιστάσεως πάσης, τὴν ποίμνην σου λύτρωσαι (*).

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Τὸν μόνον εὔσπλαγχνον, τὸν μόνον Κύριον, καὶ Θεὸν τῶν ἁπάντων ὁμολογεῖν, Μάρτυρες ποθήσαντες, διὰ βασάνων τὴν αὐτοῦ, Βασιλείαν ἀπειλήφατε.

Στρεβλώσεις σώματος, πυρὸς ὁρμήματα, καὶ θηρῶν καὶ θαλάσσης νεανικῶς, ἤνεγκας πανόλβιε, καὶ δυναστείαν τοῦ ἐχθροῦ, Μάρτυς Θύρσε καταβέβληκας.

Ἐχθρὸν ἀλάστορα, τῷ ἐκνευρίζεσθαι, ἐξενεύρισας μάκαρ καὶ τὴν ὁδόν, Μάρτυς Ἀπολλώνιε, τοῦ μαρτυρίου εὐσταλῶς, ἐπορεύθης θείῳ Πνεύματι.

Ἀγώνων στίγματι, καλλωπιζόμενος, τὴν ψυχὴν φαιδροτέραν ἡλιακοῦ, φέγγους ἀπετέλεσας, ὡς ἀθλοφόρος τοῦ Χριστοῦ στρατιῶτα Μάρτυς Λεύκιε.

Θεοτοκίον.

Μητέρα ἄνανδρον, Παρθένον ἄμωμον, ἀδιάφθορον Κόρην ἐν γυναιξί, μόνην σε γινώσκομεν, εὐλογημένη Μαριάμ, τῶν ἀνθρώπων ἡ βοήθεια.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ταῖς θειοτάταις θεολαμπῶς, Πνεύματος αὐγαῖς ὡς ἀληθῶς, πεπυρσευμένοι διήλθετε, τὸ τῆς ἀθεΐας ἄστατον πέλαγος, καὶ θείαν πρὸς γαλήνην διεβιβάσθητε.

(*) Τὸ Σταυροθεοτοκίον τοῦτο εἶχε πρότερον, τὴν μὲν ἀρχὴν οὕτω· Τὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην καί.... τὸ δὲ τέλος, ἐλλιπὲς καὶ ὀλίγον παράχορδον ὡς, διὸ σὺν τούτοις κραυγάζω σοι· Ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ λύτρωσαι τὴν ποίμνην σου, ἐκ πάσης περιστάσεως. Διό, ἀναπληρωθὲν τὰ ἐλλείποντα, μετεποιήθη μικρὸν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον, ὡς ἀνωτέρω.

Περισυρόμενοι ἐν τῇ γῇ, Μάρτυρες πανεύφημοι δεινῶς, καὶ ταῖς αἰκίαις βαλλόμενοι, τῶν ἐπουρανίων γερῶν ἐτύχετε, Ἀγγέλων συμπολῖται νῦν χρηματίζοντες.

Κατατεινόμενος καὶ πολλαῖς, Θύρσε προσβολαῖς τῶν δυσχερῶν, περικυκλούμενος ἔφερες, θείαις συμμαχίαις ἀναδεικνύμενος, ἀνώτερος παντοίου εἴδους κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθή, ὁμολογοῦντας διάσωσον· σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

Ὠδὴ ϛ΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ταῖς αὔραις κινούμενοι, θείου Πνεύματος σοφοί, τὰ τῆς ψυχῆς ἀγώγιμα, εἰς νοητοὺς λιμένας περιχαρῶς, ἐσώσατε Μάρτυρες, ἀπολαύοντες ἅμα τῆς θεώσεως.

Βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἑαυτοῖς, περιποιεῖσθε ἔνδυμα· τῇ δὲ ἐκδύσει Μάρτυρες τῆς σαρκός, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ἐστολίζεσθε δόξῃ καλλυνόμενοι.

Φιλήμων καὶ Λεύκιος, Ἀπολλώνιος ὁμοῦ, καὶ Θύρσος ὁ ἀοίδιμος, ἡ τετρακτὺς ἡ θεία καὶ φωταυγής, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, ἐν μεθέξει αὔλῳ κατεπλούτησαν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ὡς Θεός, καὶ ὁρωμένης κτίσεως, σωματωθεὶς προῆλθε σοῦ ἐκ γαστρός, τηρήσας σε ἄφθορον, ὥσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σοῦ προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοὺς φωστῆρας ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας, συνελθόντες σήμερον, ἐν ἐγκωμίοις ἱεροῖς, ἀνευφημοῦντες ὑμνήσωμεν, ὡς ἀθλοφόρους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίου, καὶ Καλλινίκου.

Στίχοι.

Οὐ δένδρινόν σε, Θύρσε, θύρσον ὁ πρίων,
Πρὸ τῆς τελευτῆς εὗρεν, ὡς ῥᾷστα πρίσαι.

Ὁ πνεῦμα λευκός, Λεύκιος, τμηθεὶς ξίφει,
Τὸ σῶμα βάπτει φοινικοῦν ἐξ αἱμάτων.

Digitized by Google

Ὁ Καλλίνικος, ἐκκοπεὶς τὸν αὐχένα,
Ὑπῆρξε Καλλίνικος ἐκ τῶν πραγμάτων.

Πρίσιν ἀλύξας Θύρσε, θάνες δεκάτῃ γε τετάρτῃ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου βασιλέως, καὶ Κουμβρικίου Ἡγεμόνος, διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινοῦντος, ἐν τοῖς μέρεσι Νικομηδείας καὶ Νικαίας καὶ Καισαρείας τοῖς κατὰ Βιθυνίαν. Αὐτομολήσας δὲ ὁ Ἅγιος Λεύκιος, προσῆλθεν αὐτῷ, τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων ματαιότητα ἐκφαυλίζων. Κρεμασθεὶς οὖν προστάξει τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ καταξανθεὶς τὰς σάρκας δεινῶς, καὶ στεῤῥῶς ἐπιμένων τῇ εὐσεβεῖ τῶν Χριστιανῶν πίστει, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Εἶτα ποιουμένου τοῦ Ἡγεμόνος ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον τὴν πορείαν, ὁ μέγας ἐν ἀθληταῖς Θύρσος ὑπήντησεν αὐτῷ, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ἀνακηρύττων, καὶ τὸν Τύραννον διελέγχων, ὅτι τοῖς μὴ οὖσι θεοῖς ἀλόγως τὸ σέβας προσνέμει. Ὅθεν πὺξ παίεται, καὶ τὰ σφυρὰ συνθλᾶται, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας δεσμεῖται καὶ συντρίβεται, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν διαπερονᾶται τὰ βλέφαρα, καὶ αὐτοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεντᾶται, καὶ στροβίλοις χαλκοῖς συνθλᾶται τοὺς πόδας, καὶ κατὰ τοῦ νώτου μόλυβδον ἐπιχέεται ζέοντα· ὃς ἐπιχυθεὶς, μᾶλλον τοὺς ὑπηρέτας, ἢ τὸν Ἅγιον ἔβλαψεν. Ἐπὶ δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐκ πάντων τῶν προσενεχθέντων αὐτῷ δεινῶν ἀσινὴς διεφυλάχθη, μεσολαβεῖται δεσμοῖς σιδηροῖς. Καταστρέφει δὲ διὰ προσευχῆς πάντα τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα. Εἶτα ἐν ἀγγείῳ τινὶ, πλήρει ὕδατος, κατὰ κεφαλῆς βάλλεται, ὅπερ διεῤῥάγη εὐθέως· καὶ ἀπὸ ὀξυγώνου τοίχου ῥίπτεται, ὑποστρωθέντων τῷ ἐδάφει, ἐν ᾧ κατενεχθῆναι ἔμελλεν, ἥλων ὀξέων καὶ σιδηρῶν ἀκμῶν, καὶ ἐκ τούτων τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἀβλαβὴς διεφυλάχθη.

Μετὰ ταῦτα, τοῦ Κουμβρικίου καὶ Σιλβανοῦ τὴν ἑαυτῶν ζωὴν κακῶς ἀποῤῥηξάντων, διαδέχεται τὴν ἡγεμονίαν Βάδδος· ὃς τὸν Ἅγιον τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἀντεχόμενον, εἰς σάκκον ἐμβαλὼν, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπέῤῥιψε. Τοῦ δὲ σάκκου διαῤῥαγέντος, Ἀγγέλων ἐπιστασίᾳ, ἀπεκομίσθη πρὸς τὴν χέρσον ὁ Ἅγιος. Εἶτα αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ αὖθις διὰ προσευχῆς τὰ ξόανα καθαιρεῖ, καὶ ἀγρίοις θηρσὶν εἰς βορὰν προετέθη, οἷς ἀπήμαντος διέμεινε. Καὶ αὖθις τύπτεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς διαιρεθῆναι τὰς σάρκας αὐτοῦ, καὶ εἰς γῆν ἀποπίπτειν· ἔνθα καὶ τὸν Ἅγιον Καλλίνικον ἐπισπᾶται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἱερέα τῶν εἰδώλων ὑπάρχοντα, διαλογισάμενον, ὅτι μείζων πάντων ἐκεῖνος Θεὸς, οὗ τῇ ἐπικλήσει τὰ εἴδωλα καταπίπτουσιν. Ἐν γὰρ Ἀπολλωνίᾳ γενόμενος ὁ Ἅγιος Θύρσος, τὰ τῶν ματαίων θεῶν ἀφιδρύματα διὰ προσευχῆς κατέσεισε, καὶ εἰς γῆν κατέβαλε. Ταὐτὸ δὲ τοῦτο θαυματουργήσας καὶ ὁ Ἅγιος Καλλίνικος, καταβαλὼν τὸ εἴδωλον, ὅπερ ἐσέβοντο, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Θύρσος, ἐν κιβωτίῳ βληθεὶς, ὥστε διατμηθῆναι πρίονι, καὶ τῶν ὑπηρετῶν μὴ δυνηθέντων μετακινῆσαι τὸν πρίονα, ἀβλαβὴς ὁ Ἅγιος διέμεινεν· ἔνθα τὴν ψυχὴν παρέθετο τῷ Θεῷ, ἄνωθεν αὐτῷ προσγενομένης φωνῆς, καὶ παραδηλούσης τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθά. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι πλησίον τῶν Ἐλενιανῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀῤῥιανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχ. Ἔτερπεν αὐλοῖς πρὶν Φιλήμων τοὺς φίλους,
Τανῦν δὲ τμηθεὶς, τέρπεται τέρψιν ξένην.

Ἀπολλώνιον, υἱὸν Ὑψίστου θέσει,
Κτείνουσιν υἱοὶ τῆς ἀπωλείας ξίφει.

Τὸν Ἀῤῥιανὸν ἐργάται πονηρίας,
Ἔργον θαλάσσης δεικνύουσιν ἀφρόνως.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ Ἀῤῥιανοῦ ἡγεμόνος τῆς Θηβαΐδος ἐν Αἰγύπτῳ, τῆς μητροπόλεως Ἀντινόων. Ὁ δὲ τῆς Μαρτυρίας αὐτῶν τρόπος γέγονε τοιοῦτος. Ἑπτὰ καὶ τριάκοντά τινων Χριστιανῶν συσχεθέντων, καὶ προσαχθέντων τῷ Ἡγεμόνι, εἷς ἐξ αὐτῶν, Ἀπολλώνιος τοὔνομα, τῇ τάξει τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀναγνώστης ὢν, ἀπειλουμένας βασάνους καταπλαγεὶς, χρυσίνους ἐπέδωκε τέσσαρας Φιλήμονι τῷ χοραύλῃ, τοῦ ἐνσκευασάμενον, ὑποκριθῆναι τὸν Ἀπολλώνιον, καὶ ἀντ' αὐτοῦ θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, ἐπιδοὺς αὐτῷ ἅμα καὶ τὰ οἰκεῖα ἱμάτια. Ὁ δὲ, τῇ περιβολῇ τῶν ἱματίων τοῦ Ἀπολλωνίου, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν περιεβάλετο· καὶ συγκαλυψάμενος, εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον· καὶ θῦσαι ἐπιτραπεὶς, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε.

Τοῦ δὲ Ἡγεμόνος κελεύσαντος ἀχθῆναι τὸν Φιλήμονα καὶ αὐλῆσαι, ὅπως διὰ τῆς μελῳδίας γοητευθεὶς ὁ ἀντιλέγων καὶ τὰ παρόντα νομίσας καλὰ, τὴν πίστιν μεταθῆται καὶ τοῖς δαίμοσιν ἐπιθύσῃ, ἐγνώσθη ὁ Φιλήμων, ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ τὸν Ἀπολλώνιον ὑποκρινόμενος. Ὡς δὲ, πολλὰ παραινούντων αὐτῷ, καὶ πρὸς ἄρνησιν ἐκκαλουμένων τοῦ Χριστοῦ, οὐκ ἐπείσθη, ἀλλ' ὠνειδίσθη παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος, ὅτι μάτην πονεῖ, μὴ πρότερον προσελθὼν τῷ Βαπτίσματι τῶν Χριστιανῶν (ἀπείργεται γὰρ, φησὶ, Χριστιανοῖς συναριθμεῖν ἑαυτὸν, τὸν μὴ τοῦ Βαπτίσματος μετέχοντα)· εὐξαμένου αὐτοῦ, ὑετὸς κατηνέχθη ἐπὶ μόνου αὐτοῦ· ὡς πάντας μὲν θαμβηθῆναι τοὺς παρεστῶτας, αὐτὸν δὲ τὸν Ἅγιον Φιλήμονα πληροφορίαν λαβεῖν, ὅτι μηδενὸς τολμῶντος διὰ τὸν φόβον τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ βαπτίσαι αὐτὸν, ἄνωθεν αὐτῷ κατηνέχθη τὸ Βάπτισμα. Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν αὐλῶν ηὔξατο (οὓς τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐπιδέδωκεν, ὅτε τοὺς χρυσίνους ἐδέξατο παρ' αὐτοῦ, τὰ ἀλλήλων ὑποδυσάμενοι πρόσωπα)· καὶ πυρὸς κατελθόντος οὐρανόθεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Ἀπολλωνίου κατεφλέχθησαν, καὶ ἀπώλοντο οἱ αὐλοί.

Συνεσχέθη δὲ καὶ Ἀπολλώνιος, ὡς αἴτιος γενόμενος τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως τῷ Φιλήμονι· καὶ ἀχθεὶς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀνεκήρυξε. Διὸ τέμνεται τὰ νεῦρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ καθ' ὅλης τῆς πόλεως σύρεται. Ὁ δὲ Φιλήμων, εἰς φυτὸν ἐλαίας κρεμασθεὶς, τοξεύεται. Τὰ δὲ βέλη αὐτοῦ μὲν οὐχ ἥψαντο, ἓν δὲ ἐνεχθὲν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, ἐξεκέντησεν αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμόν· ὃν ὁ ἅγιος Φιλήμων κατέστησεν ὑγιῆ, προειπὼν αὐτῷ, ὅτι μετὰ τὸ Μαρτύριον αὐτοῦ, χοῦν ἐκ τῆς σοροῦ λαβὼν, ὑγιῆ τὸν ὀφθαλμὸν ἀπολήψεται. Τὰς κεφαλὰς οὖν ἀμφοτέρων τμηθέντων, τοῦ τε ἁγίου Φιλήμονος καὶ Ἀπολλωνίου, ὁ Ἡγεμὼν μεθ' ἡμέρας, ἔνθα κατετέθησαν οἱ Ἅγιοι, παραγενόμενος, κατὰ τὴν τοῦ ἁγίου πρόῤῥησιν, γέγονεν ὑγιής· ὅθεν αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πιστεύουσι τῷ Χριστῷ καὶ βαπτίζονται.

Τοῦτον δὲ μεταπεμψάμενος, ὁ Βασιλεὺς Διοκλητιανὸς, καὶ πεδήσας σιδήροις, καὶ λίθον ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ περιθεὶς, ἐν χάσματι κατέχωσε γῆς. Ὃν παραδόξως σωθέντα, ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτὸν θεασάμενος ἐν τοῖς Βασιλείοις, μάγον εἶναι οἰηθεὶς, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπέῤῥιψε μετὰ τῶν Προτικτόρων, πιστευσάντων καὶ αὐτῶν τῷ Χριστῷ.

Digitized by Google

Συνεκομίσθη δὲ τὸ τοῦ Ἁγίου Ἀῤῥιανοῦ λείψανον ὑπὸ τῶν παίδων αὐτοῦ, ἐπὶ νώτου δελφῖνος ἐποχούμενον, κατὰ τὴν τοῦ Ἁγίου πρόῤῥησιν καὶ ἐτάφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν τεσσάρων Πρωτικτόρων, τῶν συναθλησάντων τῷ Ἁγίῳ Ἀῤῥιανῷ.

Στίχ. Βάπτισμα πόντος τοῖς Προτίκτορσι ξένον,
Φοροῦσι σάκκους, ὡς στολὰς ἐμφωτίους.

Μετὰ τὸ βασανίσαι τοὺς Ἁγίους διαφόροις τιμωρίαις ὁ Διοκλητιανός, ἔῤῥιψε καὶ τὸν Ἅγιον Ἀῤῥιανὸν εἰς βαθὺν βόθρον τῆς γῆς δεδεμένον, καὶ ἐσκέπασε τὸν βόθρον μετὰ τοῦ χώματος, καὶ ἔστησεν ἐπάνω τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἐπέτρεψε παίζειν τοὺς στρατιώτας, λέγων· Ἴδωμεν, εἰ ἔλθῃ ὁ Θεὸς τοῦ Ἀῤῥιανοῦ, καὶ ἐκβάλῃ αὐτὸν τοῦ βόθρου τούτου. Καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὰ βασίλεια, ἀπῆλθε πρὸς τὴν κλίνην αὐτοῦ, καὶ βλέπει, τὰ σίδηρα καὶ τὸν λίθον, ὃν ἐφόρει ὁ Ἅγιος Ἀῤῥιανός, ἀπῃωρημένα ἐν τῇ κλίνῃ αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἀῤῥιανὸν κείμενον ἐπ᾽ αὐτῆς, καὶ ἐφοβήθη, ὑπολαβὼν αὐτὸν μάγον εἶναι. Τότε ἔῤῥιψεν αὐτὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ, μετὰ τῶν πιστευσάντων σὺν αὐτῷ Προτικτόρων, καὶ οἱ δελφῖνες λαβόντες τὰ λείψανα, εἰς πέντε σάκκους ἐμβληθέντα, ἐξήγαγον εἰς τὸν αἰγιαλὸν Ἀλεξανδρείας. Καὶ γνωρίσαντες αὐτὰ οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀῤῥιανοῦ, κατέθηκαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, κηδεύσαντες ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, ἧς παρ᾽ ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος Κύριος.

Στίχ. Ἔσεισας, ἀλλ᾽ ἔστησας αὖθις γῆν, Λόγε.
Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἶκτος ἐστὶ τὸ πλέον.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐπομβρήσεσιν ἐνθέοις κατεσβέσατε, πολυθεΐας κάμινον, ἀναπτόμενοι, θεϊκῇ στοργῇ περιχαρῶς, καὶ νῦν μελῳδεῖτε ἐκτενῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν διώκοντα τῇ θείᾳ συλλαβόμενοι, σαγήνῃ ἀξιάγαστοι, ἀνειλκύσατε, ἐκ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ Χριστῷ, προσήξατε ψάλλοντα θερμῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συνεσείσατε τῆς πλάνης τὰ θεμέλια, ἀσάλευτον προαίρεσιν, ἐνδεικνύμενοι, καὶ ἀνδρείαν γνώμην Ἀθληταί· καὶ νῦν μελῳδεῖτε εὐσεβῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ λόγον σου ἡ σύλληψις Θεόνυμφε· Θεὸν γὰρ Λόγον τέτοκας, τὸν ῥυόμενον ἀλογίας πάσης τοὺς βροτούς, καὶ λόγον παρέχοντα βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ηʹ. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Θυρεῷ εὐσεβείας περισκεπόμενοι, καὶ Σταυρὸν ὥσπερ δόρυ ἀναλαβόμενοι, φάλαγγας ἐχθρῶν, ἀοράτων ἐκόψατε, Μάρτυρες ἐνθέως, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες.

Ἐκκαιόμενος φίλτρῳ τοῦ Παντοκράτορος, ὑπεισῆλθες ἀνδρείως Μαρτύρων στάδιον, καὶ καρτερικῶς, ἐναθλήσας κατέῤῥαξας, δράκοντα τὸν μέγαν, Φιλῆμον ἀθλοφόρε.

Ὑποβρύχιον δείξας ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, τῷ βυθῷ τῆς ἀνδρείας καὶ καρτερίας σου, ὦ Ἀῤῥιανέ, Βασιλείας ἠξίωσαι, ἀπαρασαλεύτου, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, τοῦ Ἀγγέλου τὸ Χαῖρε πίστει βοῶμέν σοι· μόνη τὴν χαρὰν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἐκύησας, Κεχαριτωμένη, ἀεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Χριστοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίζοντες, πεῖραν πολλῶν ὑπέστητε βασάνων Μακάριοι· κεφαλὰς δὲ τμηθέντες συνήφθητε, τάξεσιν οὐρανίαις, δόξῃ λαμπόμενοι, καὶ ταῖς θεϊκαῖς μαρμαρυγαῖς ὡραϊζόμενοι.

Ἐκ σῶν αἱμάτων πορφύραν ἔβαψας, Θύρσε σοφὲ καὶ ταύτην εὐκλεῶς στολισάμενος, καὶ ὡς σκῆπτρον κατέχων τὸν θεῖον Σταυρὸν, πᾶσι σὺν ἀθλοφόροις, ἐπαγαλλόμενος, νῦν συμβασιλεύεις τῷ Χριστῷ θεομακάριστε.

Ὑμῶν μακάριοι κατεπλάγησαν, ἀγγελικαὶ Δυνάμεις τοὺς ἀγῶνας, τὰ στίγματα, τὰς ἐνστάσεις, τὸν βίαιον θάνατον· οἷς συμπεριπολοῦντες, μνείαν ποιήσασθε, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ὑμῶν μνήμην Πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ἀνθρώπων ἐν ὁμοιώματι, σοῦ ἐκ γαστρὸς ὁ Λόγος καθωράθη τικτόμενος, καὶ Μαρτύρων πληθὺν ἐπεσπάσατο, πάθη καθυπομείνας, ὁ ὑπεράγαθος, ἄχραντε Παρθένε, Μαριὰμ θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
» τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λό-
» γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Σκεῦος ἱερώτατον, Πνεύματος θείου γεγένησαι, τὴν ψυχὴν καθηράμενος, παθῶν ἱερώτατε· ἔνθεν χρίσμα θεῖον, ἅγιον ἐδέξω, Ἀρχιερεὺς σὺ γεγονώς, καὶ ποδηγέτης λαοῦ θεόφρονος, καὶ μάρτυς ἀπαράτρωτος, τοῦ δι' ἡμᾶς πάθη φέροντος, καὶ ἀπάθειαν βλύσαντος, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε.

Σώματος ἠλόγησας, αἰκιζομένου ταῖς μάστιξι, καὶ πυρὶ προσεγγίζοντος· τὸν νοῦν γὰρ προσήλωσας, ἀνεικάστῳ πόθῳ, τῷ ὡραιοτάτῳ, κάλλει τῷ θείῳ ἐραστῷ· οὗ τῷ γλυκίῳ ἐτρώθης ἔρωτι, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, Ἀρχιερέων ἀγλάϊσμα, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σε, τεθεαμένη τελέσαντα, ἡ καλῶς σε κυήσασα, τὸν ἴσον ποθήσασα, διανύσαι δρόμον, σοὶ περιπλακεῖσα, μέσον τοῦ σκάμματος σοφέ, καθάπερ δάμαλις ἀποσφάττεται· μεθ' ἧς σε ἱκετεύομεν, ὑπὲρ ἡμῶν Ἐλευθέριε, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἐκδυσώπει πανόλβιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἱερεὺς ἐννομώτατος, μέχρι τέλους ἐχρημάτισας, μάκαρ Ἐλευθέριε· ἱερουργῶν γὰρ τὰ θεῖα καὶ ἄρρητα μυστήρια, τὸ αἷμά σου ἐξέχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον σεαυτὸν προσήγαγες. Διὸ παῤῥησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην· καὶ τοὺς αὐτὴν γεραίροντας ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰ δὲ βούλει ποιῆσαι Εἴσοδον, λέγε·

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὅν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας προστάτης Πάτερ γενόμενος, ὡς Εὐανθίας γόνος, τῆς θεόφρονος ὄντως, καὶ μύστης Ἀποστόλων ὡς ἀληθῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέφεις λαούς, τοὺς πρὶν ἀφρόνως τὸ σέβας οἷα Θεοῖς, ἀπονέμοντας τοῖς Δαίμοσιν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Τῶν ἐπιτόκων γυναίων Πάτερ κηδόμενος, ἐλευθερίαν δίδως, τῷ Ναῷ σου φοιτώσαις· εὔπλοιαν δὲ πάλιν ἄλλοις θερμῶς, ἐξαιτοῦσιν ἐπέδωκας· καὶ τοῖς νοσοῦσιν ὑγείαν σὺ χορηγεῖς, διαλάμπων ἐν τοῖς θαύμασιν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Τοῦ Μαρτυρίου τοὺς ἄθλους στεῤῥῶς ὑπήνεγκας, Ἀδριανοῦ μὴ πτήξας, τὰς δριμείας κολάσεις, ἔρωτι τοῦ Κτίστου ὅλος ἁλούς, Ἐλευθέριε πάνσοφε· καὶ τὴν τεκοῦσάν σε συναθλον προσλαβών, ἀνελήλυθας γηθόμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς ἱεραρχίας σου Ὅσιε Πάτερ, τὴν στολὴν ἐφοίνιξας, ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου. Ἐν μέσῳ δὲ τοῦ σταδίου, ἀνδρικῶς τελεωθέντα ἰδοῦσά σε, ἐπιπεσοῦσα ἠσπάζετο τὰ γλυκὺ τέκνον, ἡ καλῶς γεννησαμένη καὶ θρεψαμένη σε· διὸ καὶ τμηθεῖσα τῷ ξίφει, εἰς οὐρανίους θαλάμους μετὰ σοῦ συνεισῆλθεν. Ὢ μακαρίας Μητρός! ὢ μαστῶν ἱερῶν! οὓς ἐθήλασας μάκαρ Ἐλευθέριε, καὶ τῆς φύσεως τὸν Πλάστην ἐπέγνως. Σὺν αὐτῇ οὖν πρέσβευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον.

Ἱερέων ποδήρει κατακοσμούμενος, καὶ αἱμάτων τοῖς ῥείθροις ἐπισταζόμενος, τῷ Δεσπότῃ σου Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφέ, καθαιρέτα τοῦ Σατᾶν. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν μακαρίαν σου ἄθλησιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Χαῖρε πύλη Κυρίου (*).

(*) Ἰστέον, ὅτι τὸ μὲν πρῶτον Δοξαστικὸν κεῖται καὶ ἐν τῷ χειρογράφῳ· τὰ Ἀπόστιχα μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Ἀπολυτικίου, ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ νεοτυπώτου Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχυ εἷς καὶ τοῦ Ἁγίου, δύω. Ὁ παρὼν φέρει Ἀκροστιχίδα.

Παθῶν ἐλεύθερόν με δεῖξον παμμάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Παθῶν ἀμαυρότησι, δεδουλωμένον, φαιδραῖς ἱκεσίαις σου, Μάρτυς Ἐλευθέριε, νῦν ἐλευθέρωσον, ὅπως ὡς δοῦλόν σε Χριστοῦ, θείαις ὑμνήσω ᾠδαῖς.

Ἀθλήσεως ἔλαμψα, καθαρωτάταις, αὐγαῖς ἱερώτατε, ἐπιχρώσας αἵματι, τὴν ἱεράν σε στολὴν, καὶ γέγονας φωτοειδὴς, διὰ τοῦ Πνεύματος.

Θεῷ προσκολλώμενος, καθαρωτάτῳ, νοῒ ἐκ νεότητος, σαρκικοῦ φρονήματος, ψυχὴν ἐμάκρυνας, καὶ τῶν θαυμάτων δαψιλῆ, χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνος πυρίμορφος, τὸν Κτίστην φέρεις, ὡς ἔμψυχος Θάλαμος, καὶ τερπνὸν Παλάτιον, τὸν Βασιλέα χωρεῖς, γενόμενον ὅπερ ἡμεῖς, θεοχαρίτωτε.

Ἕτερος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεῖον Ἐλευθέριον ἱερῆα τιμάω, Πάτερ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Θρόνῳ τῆς δόξης Κυρίου παρεστηκὼς, σὺν Ἀγγέλων τάγμασιν, Ἐλευθέριε σοφὲ, τοὺς ὑμνοῦντας πόθῳ σε ἀεὶ, ἐλευθέρωσον παθῶν ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ἐκλελεγμένος ἐκ βρέφους σὺ τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἔνδοξε, ὥσπερ πάλαι Σαμουήλ· καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι χρισθεὶς, ὡς σοφὸς Ἀρχιερεὺς, λαὸν ἐποίμανας.

Ἱερουργὸς μυστηρίων τῶν τοῦ Χριστοῦ, γεγονὼς ἐλάμπρυνας, τὴν στολὴν τὴν ἱερὰν, μαρτυρίου αἵματι Σοφὲ, ἐν σταδίῳ καρτερῶς ἀγωνισάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, Θεὸς Λόγος πάναγνε, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σεσάρκωται· διὸ, Θεοτόκον σε πιστοὶ ἀεὶ δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ὑπὲρ Χριστοῦ παθεῖν ἑλόμενος, ἀλγηδόνας φέρεις τοῦ σώματος, ἐνηδυνόμενος Σοφὲ, ταῖς ὀδύναις καὶ θλίψεσιν· διὰ τοῦτο τὴν ἀνώδυνον, ζωὴν νῦν ἀπείληφας.

Θερμῷ τῷ πόθῳ τοῦ ποιήσαντος, Ἀθλητὰ θεόφρον κρατούμενος, τῷ πυρωθέντι σεαυτὸν ἐπιρρίπτεις τεχνάσματι, δροσιζόμενος τοῦ Πνεύματος, πυρὶ Ἐλευθέριε.

Ἐν ἱερεῦσιν ἱερώτατος, καὶ ἐν Μάρτυσι Μάρτυς στερρότατος, ἀναδειχθεὶς στέφος διπλοῦν, ἐκομίσω Μακάριε, τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ, διὰ παντὸς ὀπτανόμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐβλάστησας, τὸν Χριστὸν, ἐν ᾧ στηριζόμεθα· σὲ γὰρ ἐτύπου Ἀαρὼν, Ῥάβδος ποτὲ βλαστήσασα, ἀγεώργητε Ἁγνὴ, Περιστερὰ ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νοὸς στερρότητι Σοφὲ, ὁπλισάμενος χαίρων, τὴν ὁδὸν διανύεις, τοῦ μαρτυρίου σαυτὸν, ἐθελουσίως προδοὺς, τοῖς ζητοῦσι, Μάρτυς ἱερώτατε.

Ἐκ Θείου Πνεύματος λαβὼν, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν Ἀποστόλων Σοφὲ, σαγήνῃ μαρτυρικῇ, σαγηνεύων, λαοὺς πρὸς εὐσέβειαν.

Λαμπρύνας θείαις ἀρεταῖς, τὴν ἀρχιερωσύνην, λαμπροτέραν εἰργάσω, τῇ πορφυρίδι τῶν σῶν, αἱμάτων καρτερικῶς, ἐναθλήσας, μάρτυς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Ἐκπλήττει νοῦν καὶ ἀκοὴν, τὸ μυστήριον ὄντως, τῆς λοχείας σου Κόρη· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς
» ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐλεύθερον τὸν νοῦν, ἐκ παθῶν κεκτημένος, ἐγένου τοῦ Θεοῦ, γνησιώτατον δοῦλος, καὶ πλάνης ἠλευθέρωσας, τοὺς καλῶς σοι ποθήσαντας· ἐναθλήσας δὲ, ὡς Ἱερεύς τε καὶ Μάρτυς, Ἐλευθέριε, διπλοῦν ἐδέξω τὸ στέφος, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ δ'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Οὐ χάσματα λεόντων, οὐ βράσματα, πυρὸς, οὐ δεινῶν ἐπίτασις, τὸ εὔτονον τῆς σῆς, Ἱερομύστα ἐχαύνωσε καρτερίας, ἀλλ' ὡς ἀδάμας ταῖς βασάνοις ἐνετρύφας, ζήλῳ θεϊκῷ πυρπολούμενος.

Digitized by Google

Ναμάτων ζωηῤῥύτων, τὸ στόμα σου πλησθὲν, ποταμοὺς ἠρεύξατο, ἐνθέων διδαχῶν, Ἱερομάρτυς βυθίζοντας ἀνομούντων ἐρεσχελίας καὶ ἀρδεύοντας καρδίας, τῶν ἐπεγνωκότων Χριστὸν τὸν Θεόν.

Μεγάλως σε δοξάζων, ὁ σὸς Δημιουργὸς ὑπὲρ οὗ προῄρησο, τὸ πάσχειν Ἀθλητὰ, περιστερὰν καταπέμπει κομίζουσάν σοι, τροφὴν Ἀγγέλων ἰσαγγέλῳ γεγονότι, ἄθλων φανοτάταις λαμπρότησιν. Θεοτοκίον.

Ἐξέστησαν ὁρῶσαι, Ἀγγέλων στρατιαί! πῶς ὁ ἀθεώρητος, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ ὤφθη Παρθένε Θεοκυῆτορ· ὃν ἐκδυσώπει σωτηρίας ἀξιῶσαι, πάντας τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Ὑπῆρξε πρότερον, κατακαυχώμενος, ὁ πανώλεθρος δράκων· ἀλλ' ἀναιδὴς, ἤλεγκται ὁ ἄθλιος, τοῦ Ἱεράρχου τοῖς ποσὶν, ἐν σταδίῳ συμπατούμενος.

Θωρακισάμενος, Σταυροῦ τὴν δύναμιν, ἱερώτατε Μάρτυς ὡς νικητὴς, ἄριστος εἰσέδραμες ἐν πυριφλέκτῳ κραββάτῳ, ὡς ἐν δρόσῳ ἀγαλλόμενος.

Ἐπὶ τοῦ σκάμματος, ἑστὼς διήλεγξας, τοῦ Τυράννου τὸ θράσος εἰδωλικὸν, τοῦτον τροπωσάμενος, Ἱερομάρτυς ἀθλητὰ, ἀνδρικῶς ἀγωνιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥημάτων ἄκουσον, ἐμῆς δεήσεως, παναγία Παρθένε· σὺ γὰρ ἐλπὶς, πάντων καὶ βοήθεια, τῶν ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἐκτενῶς προσκαλουμένων σε.

Ὠδὴ ε'. Τὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Δολίαις μηχανώμενος, συλᾶν σε λαλιαῖς, Μάρτυς ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος, γέλως ὁρᾶται τῇ σοφίᾳ σου, ὁ σοφιστὴς κακίας, κατασεσοφισμένος.

Ἐν ἅρματι αἰρόμενος, τῶν θείων ἀρετῶν, Ἔνδοξε τὸ ὕψος ἐπέφθασας, τοῦ μαρτυρίου καὶ κατέῤῥαξας, τῶν πονηρῶν δαιμόνων, τὸ ἐπηρμένον θράσος.

Ἰδεῖν τὴν ὡραιότητα, ποθῶν τοῦ Ἰησοῦ, Ὅσιε σαυτὸν καθωραΐσας, τοῦ μαρτυρίου ὡραιότησι, καὶ πρὸς αὐτὸν μετέβης, στεφθεὶς λαμπρῷ στεφάνῳ.

Θεοτοκίον.

Ξενίζει πᾶσαν ἔννοιαν, τὸ θαῦμά σου Ἁγνή· τίκτεις γὰρ Θεὸν μετὰ σώματος, καὶ τὸν τροφέα τρέφεις γάλακτι, πεῖραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα, αὐτὸς ὡς οἶδε μόνος.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ἰδὼν τὸ εὔτονον ὁ Χριστὸς, καὶ ἀκαταγώνιστον ὄντως, τῆς καρτερίας σου Πάνσοφε, σοὶ ὡς τῷ Προφήτῃ τροφὴν οὐράνιον, ἐκπέμπει δι' ὀρνέου, σὲ ἐνισχύουσαν.

Οὐ δειλιάσασα ἡ σεμνὴ, καὶ ἱερωτάτη σου μήτηρ, τὴν τῶν Τυράννων ὠμότητα, σοῦ περιχυθεῖσα Μάρτυς τοῖς μέλεσι, τῷ ξίφει τελειοῦται, ὡς συναθλοῦσά σοι.

Νικήσας πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κεκινημένην κατὰ σοῦ, Μάρτυς παράταξιν ἔφραξας, στόματα λεόντων εἰς ἡμερότητα, αὐτῶν μεταποιήσας τὴν ἀγριότητα.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ Μητέρα σε τοῦ Θεοῦ, πάντες οἱ πιστοὶ θεοπρεπῶς, ὁμολογοῦντες Θεόνυμφε, λύσιν τῶν πταισμάτων καθικετεύομεν, παράσχου τῷ λαῷ σου, μόνη Πανύμνητε.

Ὠδὴ ς'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ὁ ἐπίσημος κριὸς, τῶν θρεμμάτων τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ποιμὴν ὁ λογικὸς, τῶν ἀγώνων ἡ τρυφὴ, δοξάζεται, Θεὸν δοξάσας, οἰκείοις μέλεσιν.

Νευρωθεὶς ταῖς πρὸς Θεὸν, ἀνανεύσεσι Σοφὲ, ἐξενεύρισας ἐχθρὸν, πολυμήχανον στεῤῥῶς, ἀοίδιμε, Μαρτύρων κλέος, ἱερωσύνης κανών.

Πρὸς αἰκίσεις καρτερῶν, πρὸς τὸ πῦρ αὐτομολῶν, κατεκοίμισας θηρῶν, τῶν ἀγρίων τὰς ὁρμὰς, ἀκοίμητον, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην, ἔχων διάθεσιν.

Θεοτοκίον.

Ἁγιάσματος Σκηνὴ, δεδειγμένη Μαριὰμ, μιανθεῖσαν ἡδοναῖς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ἁγίασον, καὶ θείας δόξης, μέτοχον ποίησον.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἐδείχθης πανάριστος, καὶ στεῤῥὸς ἀγωνιστὴς, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε, μὴ φοβηθεὶς βασάνων τὰς προσβολάς· τὸ πῦρ δὲ ὑπεῖξέ σοι, καὶ σιδήρου ὀξύτης νῶτα δέδωκεν.

Ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, Ἐλευθέριε σοφὲ, εἰδωλικὴν κατέκλυσας, δεισιδαίμονα πλάνην τῶν διωκτῶν, τὴν νίκην ἀράμενος, κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου πολεμήτορος.

Ἡ γῆ μὲν τοῖς αἵμασιν, ἐφοινίσσετο τοῖς σοῖς· ὁ δὲ ἀὴρ ἡγίασται, τῷ καθαρῷ σου πνεύματι ἀληθῶς, πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἀνιόντι, παμμάκαρ Ἐλευθέριε. Θεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινὸν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην, παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὡς καλλονὴν τῶν ἱερέων Ὅσιε, καὶ προτροπὴν τῶν Ἀθλοφόρων ἅπαντες, εὐφημοῦμεν καὶ αἰτοῦμέν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε. Τοὺς πόθῳ σου τὴν μνήμην ἑορτάζοντας, κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔπιδε εὔσπλαγχνε Ζωοδότα, ὡς φιλάνθρωπος μόνος καὶ οἰκτίρμων Θεὸς, τὴν τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν· καὶ πανσθενεῖ δεξιᾷ σου Λόγε, τῶν παθῶν ἐλευθέρωσον τῆς αἰσχύνης, ὅπως τὸν σὸν Ἱεράρχην ὑμνήσω Ἐλευθέριον· αὐτὸς γὰρ ὄντως ἐκ μήτρας ἐγνωρίσθη σοι, καὶ καθηγίασται, καὶ ἀνετέθη σοι, ὡς Σαμουὴλ, ἀπὸ μητρὸς ἱερᾶς σοὶ τῷ Κτίσαντι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Στίχοι.

Ἐλεύθεριος, ὡς ἀδουλόνους φύσει,
Σπάθας θεωρῶν, οὐκ ἐδουλοῦτο πλάνῃ.

Δῖον Ἐλευθέριον δεκάτῃ πέφνε φάσγανα πέμπτῃ.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Ῥώμης, πάνυ νέος τὴν ἡλικίαν, ἐκ πατρὸς ὀρφανὸς, μητέρα δὲ μόνην ἔχων, ᾗ ὄνομα Ἀνθία, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου κατηχηθεῖσα. Προσήχθη δὲ ὑπ' αὐτῆς τῷ Ἐπισκόπῳ Ἀνικήτῳ ὁ Ἅγιος Ἐλευθέριος, καὶ παρ' αὐτοῦ τὰ ἱερὰ Γράμματα μανθάνει, καὶ τῷ τῶν Κληρικῶν καταλέγεται τάγματι. Τῷ δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ χρόνῳ, χειροτονεῖται Διάκονος· τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ, Πρεσβύτερος· εἰς δὲ τὸν εἰκοστὸν ἐλάσας ἐνιαυτὸν, Ἐπίσκοπος προχειρίζεται τοῦ Ἰλλυρικοῦ, πολλὰ πρότερον διὰ τὸ τῆς ἀρετῆς ὑπερβάλλον κατεργασάμενος θαύματα.

Ἐπεὶ δὲ, διδάσκων, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπέστρεφε πίστιν, μεταπέμπεται τοῦτον Ἀδριανὸς ὁ Βασιλεύς· καὶ τὸν Χριστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ Θεὸν τῶν ὅλων ἀνακηρύξαντα, προστάσσει τεθεῖναι αὐτὸν ἐπὶ κραββάτου χαλκοῦ, καὶ σώρευμα πυρὸς ὑποστρωθῆναι κάτωθεν. Εἶτα ἐν ἐσχάρᾳ, δεινῶς ἐκκαυθείσῃ, τεθεῖναι· καὶ αὖθις ἐν τηγάνῳ ἐκπυρωθέντι, πλήρει ἐλαίου καὶ στέατος καὶ πίσσης· τῇ δὲ Χριστοῦ χάριτι καὶ δυνάμει ἐκ πάντων φυλάττεται ἀβλαβής. Εἶτα κατασκευάζεται κλίβανος, τῇ συμβουλῇ τοῦ Ἐπάρχου Κορίμμονος, ἔχων ἑκατέρωθεν ὀβελίσκους ὀξεῖς· ἐν ᾧ πρῶτος αὐτὸς ὁ Κορίμμων, Πνεύματος Ἁγίου πλησθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, εἰσέρχεται· ἐξ οὗ ἀβλαβὴς ἐξελθὼν, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ὁ δὲ Ἅγιος Ἐλευθέριος ἐβλήθη ἐν τῷ τηγάνῳ· καὶ σβεσθείσης τῆς φλογὸς, ἐξῆλθε σῶος. Εἶτα φρουρεῖται, καὶ δεσμεῖται ἐν ἅρματι, ὑπὸ πώλων ἀγρίων ἑλκομένῳ· καὶ ὑπὸ Ἀγγέλων λυθεὶς, εἰς ὄρος ὑψηλὸν καθίσταται, ἔνθα ἦν μετὰ τῶν ἀγρίων ζώων συνδιαιτώμενος, ἃ καὶ ἐξημεροῦντο, τὰ τοῦ Θεοῦ λόγια διεξιόντος αὐτοῦ. Εἶτα τοὺς εἰς τὴν σύλληψιν αὐτοῦ σταλέντας στρατιώτας νουθετήσας, βαπτίζει, μεθ' ὧν καὶ ἑτέρους ὡσεὶ πεντακοσίους πιστεύσαντας τῷ Χριστῷ. Ἀχθεὶς δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ θηρίοις εἰς βορὰν βληθεὶς, καὶ σῶος διαφυλαχθεὶς, ὑπὸ δύο στρατιωτῶν ἀναιρεῖται, προστάξει τοῦ Ἡγεμόνος, συμπεσόντων αὐτῷ.

Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἀνθία, περιπλακεῖσα τῷ τοῦ Ἁγίου νεκρῷ, καὶ ἀσπαζομένη, ξίφει καὶ αὐτὴ ἐξαναιρεῖται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτοῦ, πλησίον τοῦ Ξηρολόφου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Ἀνθία, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, περιχυθεῖσα τῷ τοῦ υἱοῦ νεκρῷ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Δίδωσι μήτηρ νεκρικὸν κόσμον τέκνῳ,
Αὐτὴ ἑαυτὴν συγκεκομμένην σπάθαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Κορέμμων, ὁ Ἔπαρχος, πιστεύσας τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισθεὶς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἀθλήσεως οὐκ εἶχε Κορέμμω κόρον,
Ἕως ἐτμήθη τὸν αὐχένα τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ δύο Δήμιοι, οἱ πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θεόν σε γνόντας Δημίους δύω, Σῶτερ,
Ἄλλοι κατακτείνουσι δήμιοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Σωσάννης.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ Παλαιστίνης, ἐκ πατρὸς μὲν Ἕλληνος, μητρὸς δὲ Ἰουδαίας. Ὧν ἀμφοτέρων φυγοῦσα τὴν ἀσέβειαν, προσέδραμε τῷ Χριστῷ, καὶ τοῦ θείου Βαπτίσματος μετέσχεν ὑπὸ Σιλβανοῦ τοῦ Ἐπισκόπου. Τῶν οὖν γεννητόρων αὐτῆς τέλει χρησαμένων τοῦ βίου, διαδοῦσα πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς πένησι, καὶ τοῦ τῆς δουλείας ζυγοῦ τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας ἐλευθερώσασα, καὶ ἀνδρῴαν περιθεμένη στολὴν, Σεμνείῳ τινὶ προσφοιτᾷ· καὶ τὴν κόμην κειραμένη, Ἰωάννης μετονομάζεται.

Εἰκοστὸν δὲ χρόνον ἐκεῖσε διαπεράσασα, συκοφαντίαν ὑφίσταται. Ἀσκητρίας γάρ τινος εἰσελθούσης ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ λογισαμένης ἄνδρα εἶναι αὐτὴν, καὶ πρὸς ἀσέλγειαν ἐκκαλουμένης, ἐπεὶ ταύτην ἀπώσατο, διαβάλλεται παρ' αὐτῆς, ὡς ἐπιχειρήσασα ταύτην βιάσασθαι. Ἡ δὲ τὴν συκοφαντίαν καταδέχεται, καὶ μετάνοιαν αἰτεῖ, ἐφ' οἷς δῆθεν ἐνεκλήθη. Τοῦ δὲ Ἐλευθερουπόλεως Ἐπισκόπου μαθόντος περὶ τούτου, καὶ παραγενομένου ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τὸν Ἡγούμενον ἐπιπλήττοντος, ἆραι ἀπ' αὐτῆς τὸ σχῆμα ὁ Ἡγούμενος ἐβουλήθη. Εἰς ἀνάγκην δὲ καταστᾶσα ἡ μακαρία, ᾐτήσατο δύο Παρθένους εἰσελθεῖν, καὶ δύο διακόνους γυναῖκας, μεθ' ὧν καταμόνας ἐλθοῦσα, πράγματι πεπληροφόρηκε τὰ καθ' ἑαυτήν. Τούτου δὲ γνωσθέντος, θάμβει ληφθεὶς ὁ Ἐπίσκοπος, κεχειροτόνηκεν αὐτὴν Διάκονον, καὶ τῶν λοιπῶν ἡγεῖσθαι προσέταξε.

Πολλὰ δὲ κατεργασαμένη θαύματα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, ἐπιδημήσαντος Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἡγεμόνος ἐν

Digitized by Google

Ἐλευθερουπόλεις καὶ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσάγοντος, αὐτόκλητος αὐτῇ προσελθοῦσα, προσευχῇ μόνῃ εἰς γῆν τὰ ξόανα κατασπᾷ. Ὅθεν διαβληθεῖσα παρίσταται τῷ Ἡγεμόνι, καὶ τοὺς μαστοὺς ἐκτέμνεται. Ὧν γινομένων αὖθις σώων, οἱ τούτους ἐκτεμόντες δήμιοι ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ἡ δὲ μακαρία Σωσάννα, μόλυβδον πυρὶ λυθέντα, διὰ χώνης ἐν τῷ στόματι τεθείσης, τοῖς ἐγκάτοις ἐπιχέεται· καὶ ἀβλαβὴς διαφυλαχθεῖσα, μαστίζεται· καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Κυβικουλαρίου (Θαλαμηπόλου).

Στίχ. Ἐλευθέριος οὐχ ὑπέπτηξε ξίφος,
Ἐλεύθερον γὰρ εἶχε νοῦν παντὸς φόβου.

Οὗτος τὸ Βυζάντιον ἔσχε πατρίδα, ὀρθοδοξίᾳ διαλάμπων. Ἐν γὰρ ταῖς τῶν Βασιλέων αὐλαῖς παιδιόθεν ἀνατραφείς, κἀκεῖθεν καὶ τὰς πρώτας εἴληφε τιμάς, πλούτῳ καὶ δόξῃ πάντας τοὺς κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ὑπερβάλλων. Ἀλλ' ἔρωτι θείῳ τῶν ἀφθάρτων καὶ αἰωνίων ληφθείς, καὶ πάντα τὰ γήϊνα ὡς οὐδὲν λογισάμενος, αὐλαῖς Κυρίου παραῤῥιπτεῖσθαι καὶ προσμένειν, ἢ σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν, εἵλετο. Πρὸς τὸν Θεὸν οὖν τὸ ὄμμα τοῦ νοὸς συντείνας, ἦν ἐν ὕμνοις σχολάζων ὁσημέραι, καὶ πᾶσαν ἀρετὴν μετερχόμενος.

Ταῦτα δὲ ὁ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν φθορεὺς οὐχ ὑπέφερεν, ἀλλ' ὀργάνῳ χρησάμενος τῷ δούλῳ τοῦ μακαρίου, ὑποβάλλει προσελθὼν τῷ Βασιλεῖ κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου. Τὸν γὰρ δοῦλον, ὥς φησί πού τις σοφὸς ἐχθρὸς τοῖς δεσπόταις. Οὗτος πρόσεισι τῷ Βασιλεῖ, λέγων· Ὅπως τε τῷ θείῳ προσῆλθε λουτρῷ, καὶ ναὸν ἐδείματο· καὶ τῷ Ἐσταυρωμένῳ προσανέχων, τοὺς βασιλικοὺς βδελύττεται θεσμοὺς καὶ τύπους· προσθέμενος, ὅτι καὶ κρυπτὸν οἴκημα ὑπὸ γῆς κεκτημένος, παννύχους λατρείας τῷ τῶν Χριστιανῶν προσάγει Θεῷ, νηστείᾳ, καὶ κλαυθμῷ καὶ χαμευνίᾳ τὸ σῶμα κατατρύχων.

Τοιαῦτα κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου τοῦ δούλου διηγησαμένου, ὁ Βασιλεὺς εἰς θυμὸν ἀναφθείς, τὸν Ἅγιον μετεκαλέσατο. Ὧ καὶ παραστάντι, εἰρηνικὰς τὰς πεύσεις, καὶ δοκούσας σαίνειν προσάγει, οὕτως εἰπών· Πῶς ἡμᾶς ἀφείς, Ἐλευθέριε, τὸ τοσοῦτον χρόνον ἀπεδήμησας, τοῦ ἡμετέρου πόθου καταφρονήσας καὶ τῶν βασιλείων αὐλῶν, καὶ τῆς πρὸς σέ μου γνησίας διαθέσεως καὶ μεγίστης; Καὶ ὁ μέγας· Ταῖς ἀλλεπαλλήλοις νόσοις, ὦ Βασιλεῦ, τὸ σῶμα φέρων τετρυχωμένον, εὐκράτοις αὔραις ἐνδιατρίψαι πρὸς ἀνάκτησιν ᾑρετισάμην. Καὶ ὁ Βασιλεύς· Τί δῆτα καὶ μόνος τῆς εὐαερίας ἀπολαύων, τῶν ἐξ αὐτῆς ἀγαθῶν κατατρυφᾷς; ἡμεῖς δὲ οὐ συντρυφήσομεν συνελθόντες;

Μηδόλως δὲ τοῦ μακαρίου πρὸς ταῦτα κατανεύσαντος, εὐθὺς πρὸς ἑσπέραν τὸν Σάγαριν διαβὰς ὁ Βασιλεὺς (Ποταμὸς δὲ οὗτος, ἐν οἷς ὁ μακάριος τὰς οἰκήσεις εἶχεν) ἀφίκετο. Καὶ σκεπήσας τὴν κρυπτὴν θύραν, ὁρᾷ, ὡς ἐν φρέατος εἴδει, χάσμα φανέν· ἐν ᾧ καὶ κατελθών, καὶ ναὸν ὡραϊσμένον εὑρών, καὶ συνταραχθεὶς τῇ ὁράσει, τὴν ἀπειλὴν ἀφείς, κολακεύειν ἤρξατο ῥήμασι θωπευτικοῖς, πειρώμενος ἐκλύειν τοῦ μακαρίου τὸ εὔτονον. Ἀλλ' ἐπειδή, ἀέρα δέρων, καταπεῖσαι τοῖς αὐτοῦ λόγοις οὐκ εἶχε τὸν Ἅγιον, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει, καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα κυσὶ καὶ ὀρνέοις βορὰν ἀποῤῥιφῆναι. Καὶ τοῦ μακαρίου οὕτω παραθεμένου τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, καὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ σώματος ἠμελημένου, κειμένου, τίς τῶν εὐλαβῶν Χριστιανῶν, καὶ Θεῷ φίλων, ἀνελόμενος, τῷ τῆς ἱερωσύνης χαρίσματι κεκοσμημένος μύρῳ εὐωδιάσας τοῦτο, ἀξίως ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βάκχου τοῦ νέου.

Στίχ. Μὴ δεύτερόν τις μηδὲ Βάκχον τὸν νέον,
Ἐν τοῖς ἀθληταῖς ταττέτω διὰ ξίφους.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ Παλαιστίνης, ἐν τοῖς χρόνοις Εἰρήνης καὶ Κωνσταντίνου τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων Ῥωμαίων. Ἦν δὲ ὁ τούτου πατὴρ Χριστιανὸς ἐκ προγόνων, Χριστιανικωτάτῃ συζῶν γυναικί. Τῇ ματαίᾳ δὲ δόξῃ τοῦ κόσμου τούτου καὶ τῇ ἀπάτῃ δελεασθείς, τὴν ἀληθῆ καὶ πατροπαράδοτον πίστιν ἐξομοσάμενος, τῇ μιαρᾷ τῶν Ἀγαρηνῶν θρησκείᾳ ἐλεεινῶς ηὐτομόλησεν. Ἐγένοντο τοίνυν τούτῳ παῖδες ἑπτά, οὓς ἐπὶ τῇ ὁμοίᾳ πλάνῃ ἀνέτρεφε. Τούτου δὲ τὴν ζωὴν ἐν τῇ ἀσεβείᾳ καταστρέψαντος, οἱ ἑπτὰ παῖδες ἅμα τῇ μητρὶ κατελείφθησαν. Ὧν ὁ τρίτος, κατὰ τὴν τῆς γεννήσεως τάξιν, Δαχὰκ ὀνομαζόμενος (ὅπερ ἑρμηνεύεται ἑλληνιστί, Γελάσιος)· ἄζυγα ἑαυτὸν ἐτήρει· ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς τοῦ πατρὸς τελευτῆς, τὰ Χριστιανῶν ἑλέσθαι ἐβούλετο, ὅπερ ἀποθανόντος αὐτοῦ κατεπράξατο.

Ἀναθέμενος γὰρ τῇ Μητρὶ τὰ περὶ τούτου, καὶ παροξυνθεῖσαν αὐτὴν ἐπὶ τούτῳ καὶ διεγείρουσαν, οἷα πιστήν, εὑρηκώς, ἀπῆρε τῆς ἐνεγκαμένης· καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαβών, ἐκεῖθέν τε παρὰ Μοναχοῦ τινος ὁδηγηθείς, ἦλθεν εἰς τὴν Λαύραν τοῦ Ἁγίου Σάββα, ἔνθα τοῦ θείου Βαπτίσματος καταξιοῦται. Εἶτα δεηθείς, τὸ τῶν Μοναχῶν περιβάλλεται σχῆμα· ἐν ᾧ καλῶς πολιτευσάμενος, καὶ ἐγκρατείᾳ, καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀρεταῖς στομώσας ἑαυτόν, κατὰ πρόσταξιν τοῦ Ἡγουμένου, τῆς Μονῆς ἐξέρχεται δεδοικότος, μὴ φωραθείη τὰ κατ' αὐτὸν τοῖς Ἀγαρηνοῖς· ἐκράτουν γὰρ οὗτοι τῆς χώρας.

Κατὰ τύχην δέ, ἢ μᾶλλον θεϊκὴν οἰκονομίαν ἐν Ἱεροσολύμοις γενόμενος, καὶ τῇ οἰκείᾳ μητρὶ περιτυχών, τὰ καθ' ἑαυτὸν ἐξαγγέλλει, καὶ πάνυ, ἔλεγε, λυπεῖσθαι περὶ τῶν ἀδελφῶν, ὅτι ἐν ἀπιστίᾳ εἰσί. Τοῦτο δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀκούσαντες παρὰ τῆς Μητρός, τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει προσέρχονται, ἑνὸς μόνου περιλειφθέντος ἐν τῇ ἀσεβείᾳ. Ὃς δῆλα τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον Βάκχον (τοῦτο γὰρ ἐκ τοῦ θείου Βαπτίσματος, ἀντὶ Δαχάκ, ὠνομάσθη) τοῖς Ἀγαρηνοῖς ἐπεποιήκει. Οἱ δὲ ἀνερευνησάμενοι, καὶ συλλαβόντες αὐτόν, πρὸς τὸν Ἀμηρᾶν τῆς Ἁγίας Πόλεως ἤγαγον. Ὁ δέ, τῷ ὀνομαζομένῳ στρατηγῷ παρ' αὐτοῖς, καὶ τοῖς κριταῖς ἐκπέμπει αὐτόν. Ὧν ἐνώπιον τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὴν τῶν Ἀγαρηνῶν πίστιν ὡς ματαίαν διαβαλών, καὶ μυκτηρίσας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ νέου, ἀσκήσαντος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Πορφυρογεννήτου, ἐν τῷ ὄρει Λάτρου.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἰστέον, ὅτι ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐχειροτονήθη Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ᾗ καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων ἀπήρξατο ὑπ' αὐτοῦ τελεῖσθαι, ἕως τῆς εἰκοστῆς πέμπτης τοῦ Μηνός, τινῶν ἐκ τῶν Ἑσπερίων ἐλθόντων, καὶ ἀπαγγειλάντων. Διὸ καὶ λόγος ἀπολογητικὸς ἐξεφωνήθη παρ' αὐτοῦ, κάλλιστός τε καὶ ὠφελιμώτατος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Τῶν ἐν καμίνῳ Παίδων σου.

Μεγαλυνέσθω ἔκραζες Σοφέ, στρεβλούμενος, νῦν ἐν τῇ σαρκί μου ὁ Χριστός· οὐ δειλιῶ

Digitized by Google

τὰς πυρακτώσεις τῶν λεβήτων, οὐ πτοοῦμαι θάνατον, οὐ τῶν θηρῶν τὰς ὁρμὰς, διὰ τὴν πάντων ζωήν.

Μόνου Θεοῦ τὸ κάλλος ἐκζητῶν, μόνης αὐτοῦ δόξης καὶ τυχεῖν ἐπιποθῶ. Στρεβλούσθω μου καὶ πυρακτούσθω μου πᾶν μέλος, ἀνεβόας Ἔνδοξε· ἐλευθερίαν ζητῶ, καταδουλοῦσαν Χριστῷ.

Ἀποσκοπῶν τὴν μένουσαν ζωὴν, Μακάριε, κόσμῳ ἐνεκρώθης ἀληθῶς, καὶ ὡς χρυσὸς τῶν αἰκισμῶν δοκιμασίᾳ, πυρωθεὶς ἐξέλαμψας, ἀποτεθεὶς θησαυροῖς, ἐπουρανίων μονῶν.

Θεοτοκίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε εὑρὼν, πανάμωμε, Λόγος καθαρώτατος Θεοῦ, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς, πιστοὺς καθαίρει, μολυσμοῦ Θεόνυμφε, προσγενομένου ἡμῖν, ἐξ ἀκρασίας παθῶν.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Τυράννων ἤλεγξας θράσος, καὶ Βασιλέων ὠμότητα· καὶ γὰρ μέσον πυρὸς ἡπλωμένος, Παμμάκαρ ἀνέμελπες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐξέστησαν καθορῶντες, τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, Ἱεράρχα τὴν σὴν καρτερίαν· δι᾽ ἧς καταβέβληκας, στεῤῥῶς ἀγωνιζόμενος, τὸν δεινὸν κοσμοκράτορα.

Μαρτύρων χοροστασίαις, Ἀρχιερέων σύλλογος, καὶ Ἀγγέλων πληθὺς, εὐφροσύνης πλησθέντες ἀγάλλεσθε, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ νῦν, τοῦ Ἱεράρχου καὶ Μάρτυρος.

Ἁγίας ῥίζης ὡς ἄνθους, ἐλευθερίας φερώνυμε, ἀπὸ θείας Μητρὸς, ἐκβλαστήσας, ὡς καρπὸς ἱερώτατος, μαρτυρικοῦ δι᾽ αἵματος, τῷ Χριστῷ προσενήνεξαι.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων ἁγιωτέρα, ἐπουρανίων δυνάμεων, ἀσυγκρίτως πασῶν ἀνεδείχθης, Μητροπάρθενε Δέσποινα, ὡς τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως.

Ὠδὴ η΄. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Ἀθλήσει ἠνθήσατε, φυτὰ ὡς εὐθαλῆ, βασάνοις κοσμούμενοι, Μαρτύρων καλλονή· καὶ νῦν Παραδείσου ἄνθη ὤφθητε, θείαν εὐοσμίαν, ἐκπέμποντες ἐνθέως.

Ῥανίσιν αἱμάτων σου, τεχθέντος ἐξ αὐτῆς, τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, ἡ μήτηρ προσκιρνᾷ· τῷ σῷ γὰρ λειψάνῳ, συμπλακεῖσα σεμνῶς, ξίφει τελειοῦται, καὶ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰάσεων νάματα, θαυμάτων ποταμοὺς, προχέει τοῖς χρῄζουσιν, ἡ θήκη σου σοφὲ, ἐκπλύνοντας ῥύπον, ψυχοφθόρων παθῶν, Μάρτυς Ἱεράρχα· διό σε εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος ἐν μήτρᾳ σου, κατῆλθεν ὁ Χριστὸς, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένε, θολεροὺς ποταμοὺς, εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ὡς δεκτὸν ἱερεῖον ὁλοκαυτούμενον, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, Πάτερ ἀοίδιμε, θείαν ὡς ὀσμὴν, πρὸς ὕψος τὸ οὐράνιον, τὴν εὐχαριστίαν ἀνέμελπες ἐνθέως.

Πεποιθὼς ὥσπερ λέων ἀνόμους ἤλεγξας, καὶ πολλῇ παῤῥησίᾳ στόματα ἔφραξας, τῶν εἰς τὸν Θεὸν, τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον, πάλαι δυσφημούντων, ἐχθρῶν ἀθεωτάτων.

Ἀνυψῶν Ἱεράρχα, πιστῶν τὸ φρόνημα, ἐταπείνωσας θράσος, καὶ καταβέβληκας, τῶν εἰς τὸν Θεὸν, ἀσεβούντων καὶ ἔμελπες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας, τῆς σῆς πανύμνητε, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν ὑλομανήσασαν, πρόῤῥιζον ἐξήρανε καὶ ἀνεβλάστησε, τὴν τῆς εὐφροσύνης, Παρθένε εὐλογίαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τὴν ζωοδόχον πηγήν.

Στόμα Θεοῦ γεγονὼς ἐκ τοῦ στόματος, τοῦ ἀλλοτρίου λαὸν ματαιόφρονα, ἀφαρπάσας ἔδειξας κληρονόμον χάριτος, ἐναθλήσας στεῤῥῶς σὺν Ἱερεῦσι, καὶ Ἀθληταῖς κατοικεῖς Ἐλευθέριε.

Ἡ καθαρὰ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τῶν ἀρετῶν τὸ τερπνὸν καταγώγιον, ὁ ἀμνὸς ὁ ἄκακος, ὁ λαμπτὴρ ὁ ἄδυτος, Ἱεραρχῶν ἡ κρηπὶς καὶ τῶν δογμάτων, ἀνευφημείσθω πιστῶς Ἐλευθέριος.

Φῶς κατοικεῖς ἀληθῶς τὸ ἀνέσπερον, φῶς χρηματίσας ἡλίου φαιδρότερον· διὸ τοὺς τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, ἐπιτελοῦντας παθῶν ἀχλύος ῥῦσαι, ταῖς πρὸς Θεόν σου λιταῖς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον Γέννησιν, πειρασμῶν ῥυόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς τοὺς σοὺς οἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλάνθρωπος.

Digitized by Google

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Τεμὼν μαχαίρᾳ τῶν θείων λόγων σου, τὴν κεφαλὴν τοῦ ψεύδους Ἐλευθέριε Ὅσιε, τοῦ Χριστοῦ παρέσχες τὰ νικητήρια, πίστει καὶ ἀληθείᾳ· ὅθεν τιμῶμέν σε, ὡς τροπαιοφόρον οἱ πιστοί, καὶ θεῖον κήρυκα.

Ἐκ γῆς ἀπάρας σοφὲ τὸ φρόνημα, τὸ τῆς ψυχῆς πρὸς μόνην τοῦ Δεσπότου τὴν ἔφεσιν, τοῦτο νοητῶς, Πάτερ ἀνύψωσας· ὅθεν σαρκὸς ἠρνήσω, πᾶσαν εὐπάθειαν, καὶ ἐγκαρτερῶν ἐν τοῖς δεινοῖς, στεῤῥῶς ἐνήθλησας.

Ῥοαῖς αἱμάτων τῆς σῆς ἀθλήσεως, τὴν ἱερὰν κοσμήσας σου στολὴν Ἱερώτατε, εἰς ἐπουράνιον σκηνὴν τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τέλος εἰσέδυς τοῦ μαρτυρίου σου· ἔνθα μνημονεύεις καὶ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνεῖν τὸν τρόπον τὸν ὑπερθαύμαστον, τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ξένης σου κυήσεως Πάναγνε, ἀπορεῖ ἀνθρώπων τὰ συστήματα· πάντα γὰρ ὑπερέχει νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ νοήσεις πάντων λογισμῶν, καὶ τὴν τῶν λόγων ἰσχύν.

Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολ-
» μᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Χριστῷ προσήγαγες Πάτερ, πιστῶν ἀγέλας ὡς ποιμήν· σοὶ δὲ προσφῦσα τῷ μόσχῳ, ὡς δάμαλις ἡ τεκοῦσα, συνανῃρέθη· μεθ᾽ ἧς σε, νῦν Ἐλευθέριε μέλπω. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Καὶ σὲ μεσίτριαν Κόρη, προβάλλομαι Παναγία, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, ὅπως κολάσεως πάσης, ἀπαλλαγῶ καὶ βασάνων, τῶν αἰωνίων ὁ τάλας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. βʹ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὴν χάριν τῶν σοφῶν Μαθητῶν, λαβὼν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Ἱεράρχα, καὶ τὸν δρόμον τὸν αὐτῶν, διήνυσας προθύμως· διό σε κατ᾽ ἀξίαν, ἀνευφημοῦμεν Ἐλευθέριε.

Τὸ ψεῦδος σοῖς ἐν λόγοις σοφὲ, ἐλέγξας Ἐλευθέριε, τῇ ἀθλήσει, τὸν τοῦ ψεύδους εὑρετὴν, ἀπέκτεινας καὶ τοῦτον, τέθεικας ὑπὸ πόδας, τὸν πρὶν μεγάλως φρυαττόμενον.

Τοῖς ὄμβροις τῶν αἱμάτων σου, κατάρδευσον ἡμᾶς νοητῶς, Ἱεράρχα, τοὺς τιμῶντάς σε πιστῶς, καὶ μνήμην ἐκτελοῦντας, τὴν θείαν σου ἐκ πόθου, καὶ τὸν Σωτῆρα μεγαλύνοντας.

Δόξα, Ἦχος βʹ.

Ὡς τῆς θείας ἐλευθερίας ἐπώνυμος, τῆς ἱερᾶς διπλοΐδος, Πάτερ κατηξίωσαι· καὶ εὐθαρσῶς τὴν εὐσέβειαν διδάσκων, τῶν πρακτέων τοὺς λόγους ἡμᾶς ἐξεπαίδευσας. Ὅθεν καὶ τὴν μαρτυρικὴν ἔνστασιν νεανικῶς ἐκτελέσας, ἐν ἀμφοτέροις διέπρεψας, καὶ διπλοῦν εἴληφας τὸ στέφος παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὃν καθικέτευε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὠδὴ γʹ. καὶ ϛʹ. κτλ.

ΤΗ ΙϚʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δʹ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Σκήνωμα θεῖον Ἔνδοξε, καὶ ναὸς ἔμψυχος γεγενημένος, βίου λαμπρότητι καὶ πολιτείας, ἄψυχον ἤγειρας Ναὸν, τὸν πάλαι πεσόντα πανσεβάσμιε, τῷ τῆς οἰκουμένης βασιλεύοντι· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Σκεῦος ὤφθης τοῦ Πνεύματος, τὰς οὐρανόθεν σοι χορηγουμένας, ὑποδεχόμενον φωτοχυσίας, καὶ λαμπηδόνων δεκτικόν· ὅθεν προφητεύεις τὴν σωτήριον, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, ἀπολύτρωσιν· αὐτὸν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Αἴγλη τῆς θείας χάριτος, περιχεόμενος καὶ θεωρίας, καταξιούμενος καθαρωτέρας, καὶ ἀνεσπέρου φωτισμοῦ, ἀναδεδειγμένος Μάκαρ ἔμπλεως, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας περιφρούρησον, αἰτούμενος τὸν μόνον, Κύριον πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χείλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα· καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευε, τὸν Υἱὸν καὶ Πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Digitized by Google

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω Τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδοῦντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα, ὅπως τοῖς πάλαι, ἐν παραβάσεως καρπῷ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχῃς· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα, ἣν μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεοσδότους ὑμνῶμεν Ἀγγαίου λόγους.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος βαρύς. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Θεοειδέστατος Θεῷ, παρεστηκὼς ὡς Προφήτης ἀληθής, τῶν ὑμνούντων τὴν σεπτήν, μνήμην σου Μάκαρ μνημόνευε.

Ἐπὶ κρηπῖδος ἀσφαλοῦς, τῶν ἀρετῶν σεαυτὸν οἰκοδομῶν, ἀνατέθεικας ναόν, ἔμψυχον Θεομακάριστε.

Ὁ καθαρώτατός σου νοῦς, ἀεὶ Θεὸν καθορῶν ὡς ἐφικτόν, τὰς ἐκεῖθεν τηλαυγῶς, χάριτας Μάκαρ ἀπέστιλβεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἀμήτορα τὸ πρίν, Λόγον Θεοῦ ἡ Παρθένος, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, σαρκικῶς τέτοκεν Υἱὸν ἀπάτορα.

Ὠδὴ γ'. Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Δυνάμει θείᾳ δαιμόνων, δεινῆς αἰχμαλωσίας, ἡμᾶς λυθέντας, ναοὺς σου σεπτοὺς Σῶτερ δεικνύεις, Ἅγιος εἶ κράζοντας, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πληρῶν τὴν οἰκουμένην, ἁγιωσύνης Προφῆτα ναόν σε δεικνύει, Ἅγιος εἶ κράζοντα, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ θεῖον Πνεῦμα τὸ πᾶσι, τὴν χάριν διανέμον, τὴν σὴν καρδίαν, οἰκῆσαν βοᾶν σε ἐκδιδάσκει. Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ λόγῳ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοφῶς δημιουργήσας, δημιουργεῖται ἐκ σοῦ καθ' ἡμᾶς Θεομῆτορ, ἄνθρωπος γενόμενος, δι' οἶκτον ὁ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλη-
» σία· καὶ γὰρ ἀπαύστως, ἐν ὕμνοις βοᾷ
» μελῳδοῦσα· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς
» ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πάντα ὡς Θεός, ἐφορῶν καὶ γινώσκων, ψυχῆς τὸ καθαρόν, καταυγάσας σου ὄμμα, Προφῆτα πανεύφημε, ὁδηγὸν κόσμῳ ἔδειξεν· ὅθεν μνήμην σου, τὴν ἱερὰν ἐκτελοῦντες, πρέσβιν ἄριστον, καὶ πρὸς Θεόν σε μεσίτην, Ἀγγαῖε προσάγομεν.

Δόξα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείῳ Πνεύματι πεφωτισμένην, τὴν διάνοιαν ἔχων Προφῆτα, τὰ τοῦ Θεοῦ προφητεύεις μυστήρια, ἀνακαλύπτων μελλόντων τὴν δήλωσιν, καὶ σαφηνίζων πραγμάτων τὴν ἔκβασιν. Ἀγγαῖε πανόλβιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράσασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος, Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι Τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ'. Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν.

Ὑπέδειξας, τὸν ἐκ Παρθένου ἔμψυχον, προσληφθέντα σοι ναόν, τῷ σῷ Προφήτῃ Χριστέ, μεθ' οὗ βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνήγαγες, τοὺς ἀπωσμένους Κύριε, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλευθερώσας ἡμᾶς, ὡς ὁ Προφήτης λέγει ὁ θεόληπτος.

Ὑπέφηνας, τὴν ἐσομένην ὕστερον, σωτηρίαν τῶν ἐθνῶν, τῷ σῷ Προφήτῃ Χριστέ, τῷ σοὶ βοῶντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μετήγαγες, πρὸς εὐλογίαν Δέσποινα, τὴν κατάραν τοῦ Ἀδάμ, ἡμῖν τεκοῦσα Χριστόν, πρὸς ὃν βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ναοὺς γενέσθαι Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Μάκαρ ἀξίωσον, τοὺς τὴν φωτοφόρον σου τελοῦντας ἑορτήν, ἐπὶ πέτραν ἑδράσας, τῶν σῶν δογμάτων ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὡς εὐεργέτης, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Κύριε, τὴν εἰς περιποίησιν, εἰρήνης τῆς ψυ-

Digitized by Google

χῆς, ἣν ὁ Θεῖος Ἀγγαῖος, Πνεύματι θείῳ προηγόρευσε.

Μεγάλη ἔσται, τῆς Ἐκκλησίας ὄντως ἡ εὔκλεια, ὑπὲρ τὴν προτέραν Ἰσραὴλ συναγωγήν, σαρκωθέντος τοῦ Λόγου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλήσαντος. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη, δεδοξασμένη Μῆτερ ἀπείρανδρε, τὴν νενεκρωμένην, ἁμαρτίαις μου ψυχήν, καὶ παθῶν κεχωσμένην, ταῖς ἀκρασίαις ζωοποίησον.

Ὠδὴ ϛʹ. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Νεανικῶς τὴν εὐσέβειαν Μάκαρ διδάσκων, ἀνήγειρας τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, Ναὸν ἡγιασμένον, ἀφθονίαν ἀγαθῶν ὑπισχνούμενος.

Ἀνήγαγες τῆς μακρᾶς Σωτὴρ αἰχμαλωσίας, τὸν ἄνθρωπον ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, καὶ πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν, ἐπανήγαγες αὐτὸν ὡς φιλάνθρωπος.

Γηθόμενος τῇ τῦ Πνεύματος αἴγλῃ Προφῆτα, ἐθέσπισας τῶν πρακτέων τὸς λόγυς, καὶ τὰ τῆς εὐσεβείας, ἐξεπαίδευσας ἡμᾶς δικαιώματα.

Θεοτοκίον.

Γνώμῃ πεσὼν ἐξεβλήθη Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου· ὁ Λόγος δέ, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, τοῦτον ἀνακαλεῖται, καὶ πρὸς τὴν ἄνω τρυφὴν μετηγάγετο. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐβόα. Ἀνάγα-
» γε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μυ· ἡμεῖς δὲ σοὶ
» βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙϚʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Ἐνδόξου Προφήτου Ἀγγαίου.

Στίχοι.

Ἀγγαῖος, ἄγγος πλῆρες ὤφθη χαρίτων,
Ὡς ὑλικὸν δέ, τῷ χρόνῳ συνετρίβη.

Ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ Ἀγγαῖον γαῖα συνέσχεν.

Οὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Λευΐ· ἐτέχθη δὲ εἰς Βαβυλῶνα ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας· καὶ ἔτι νέος ὤν, ἦλθεν ἀπὸ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ προεφήτευσε μετὰ Ζαχαρίου ἔτη τριάκοντα ἕξ. Προέλαβε δὲ καὶ οὗτος τὴν σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη τετρακόσια ἑβδομήκοντα, καὶ φανερῶς περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ προεφήτευσε, καὶ εἶδεν ἐκ μέρους τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Ναοῦ· καὶ ἀποθανών, ἐτάφη πλησίον τῶν ἱερέων, ὡς αὐτοὶ ἐνδόξως· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἐκ γένους ἱερατικοῦ ἦν. Ἦν δὲ κομιδῇ γηραιός, στρογγύλον ἔχων τὸ γένειον, τὴν ἡλικίαν ἔντιμος, τὴν ἀρετὴν περιφανής, ἀγαπώμενος ὑπὸ πάντων, καὶ τιμώμενος, ὡς ἔνδοξος καὶ μέγας προφήτης. Ἑρμηνεύεται δέ, Ἑορτή, ἢ ἑορταζόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαρίνου.

Στίχ. Κάραν Μαρῖνος εὐτρεπίζει τῷ ξίφει,
Ἧς ὁ στέφανος εὐτρεπὴς ἐκ Κυρίου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Καρίνου τοῦ Βασιλέως, Ῥωμαῖος τὸ γένος, τῆς συγκλήτου μετέχων βουλῆς καὶ τιμῆς, ἀπὸ παιδικῆς ἔτι τῆς ἡλικίας. Διαβληθεὶς δὲ ὡς χριστιανός, εἰς ἐξέτασίν τε ἀχθείς, καὶ θῦσαι μὴ βουληθείς, ἀναρτᾶται καὶ σπαθίζεται, ἐπ' ἐσχάρας πυρὸς τίθεται, καὶ τηγάνῳ ἐκκαυθέντι, καὶ ἐν χαλκῷ λέβητι βάλλεται. Ῥύεται δὲ παραδόξως, τοῦ πυρὸς εἰς δρόσον μεταβληθέντος· καὶ πολλῶν θηρίων κατ' αὐτοῦ ἀπολυθέντων, διαφυλάττεται ἀσινής. Εἶτα διὰ προσευχῆς καταβάλλει τὰ εἴδωλα, ἀπατήσας τὸν Βασιλέα, ὡς ἀφιξόμενος πρὸς τὸν βωμόν, καὶ θυσίαν προσάξων. Καὶ οὕτω τὴν ξίφους δέχεται τελευτήν, προπεμπόντων αὐτόν, τοῦτε πατρός, καὶ τῆς μητρός, καὶ μακαριζόντων αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Πρόβος (ἢ Πρόμος) καὶ Ἱλαρίων πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Χλόη τις ἡ φλόξ ἐστιν, εἰπόντος, Πρόβου,
Ἱλάριος, Ναί, φησι φίλτατε Πρόβε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μοδέστου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχ. Φέρει Μόδεςε παμμάκαρ καὶ σὸν τάφον,
Ἡ τὸν τάφον φέρουσα γῆ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ἐξ ὀρθοδόξων μὲν ἔφυ γονέων, ἐκ πόλεως Σεβαστείας· ὧν ὁ μὲν πατὴρ Εὐσέβιος, ἡ δὲ μήτηρ Θεοδούλη. Στείρας δὲ τυγχανούσης τῆς Θεοδούλης, προσευχῇ ἀμφοτέρων τῶν γονέων καὶ ὁμοζύγων, δίδοται τούτοις υἱός, ὁ μέγας οὗτος Πατὴρ μετὰ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς κοινῆς συναφείας αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ μεγάλου τοῦδε γέννησιν, διαβάλλεται ὁ τούτου πατὴρ πρὸς Μαξιμιανὸν ὡς Χριστιανός, καὶ δεσμευθεὶς εἱρκτῇ κατακλείεται. Ὅπερ μαθοῦσα ἡ Θεοδύλη, καὶ αὐτὴ τὴν εἱρκτὴν κατέλαβε μετὰ τοῦ παιδός· ἐν ᾗ ἄμφω τοῦ Κυρίου δεηθέντες, ἐν εἰρήνῃ τὰ πνεύματα χερσὶν Ἀγγέλων παρέθεντο, Μάρτυρες τῇ προαιρέσει γενόμενοι. Οὓς οἱ δεσμοφύλακες τεθνεῶτας εὑρόντες, τὸ δὲ παιδίον μέσον ἀμφοῖν κείμενον ζῶν, ἀνελόμενοι τοῦτο, τῷ Μαξιμιανῷ ἀπεκόμισαν, πέντε τηνικαῦτα τυγχάνων μηνῶν. Ὁ δὲ ἀστεῖον αὐτὸ καὶ χαρίεν θεασάμενος, ἑνὶ τῶν Συγκλητικῶν παρέδωκεν, ὡς ἂν ἐπιμελῶς ἐκτραφῇ παρ' αὐτοῦ, ὡς ἄξιον γενόμενον τῆς τοῦ Διὸς θεραπείας.

Παρὰ τούτῳ τοίνυν τρεφόμενος ὁ μακάριος Μόδεστος. τίνων τε γονέων ἔφυ μαθών, καὶ ὅπως ὑπὲρ Χριστοῦ ἐν φυλακῇ τεθνήκασιν, ἐντυγχάνει τινί, τὸν τρισκαιδέκατον τῆς ἡλικίας χρόνον ἀνύων, Χριστιανῷ διδασκάλῳ, καὶ παρ' ἐκείνου μυηθεὶς τὴν εὐσέβειαν, ὅλος αὐτῆς γέγονεν· ἤσχαλλε δὲ παρ' Ἕλλησι διαιτώμενος.

Καί ποτε τοῦ Μαξιμιανοῦ πάνδημον θυσίαν κηρύξαντος, αὐτὸ κατὰ τὸ μνῆμα τῶν οἰκείων γεννητόρων γενόμενος, περιπαθῶς ἐδέετο τούτων, τῆς τῶν Ἑλλήνων αὐτὸν ἐξελέσθαι χειρός, ἵνα καὶ τοῦ θείου Βαπτίσματος ἀξιωθῇ. Εὑρὼν οὖν ἀργυροκόπος τις αὐτόν, ὡρμημένος Ἀθήνηθεν, προσελάβετο τοῦτον, καὶ πρὸς τὰς Ἀθήνας ἀπήγαγε, θαύματα διάφορα κατὰ τὴν ὁδὸν πεποιηκότα. Καὶ τῷ τοῦ τόπου Ἀρχιερεῖ τοῦτον παραστησάμενος, μυηθῆναι καὶ βαπτισθῆναι πεποίηκεν. Ὃς στύλον ἑώρα πυρὸς οὐρανόθεν κατιόντα, καὶ τῇ τοῦ βαπτιζομένου κορυφῇ, ἐπιστηριζόμενον. Μετὰ δὲ τὸ Βάπτισμα, τὴν τοῦ ἀργυροκόπου ὁμαίμονα, ἐκ νόσου θανατηφόρου προσευχῇ καὶ προσψαύσει μόνῃ ἐξήγειρε, καὶ δαιμονῶντα ἰάσατο ἕτερον. Εἶτα τοῦ ἀργυροκόπου, καὶ τῆς ἐκείνου συμβίου θανόντων, κλη-

Digitized by Google

ρανόμους αὐτὸς σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν ἐγγραφεὶς ταῖς διαθήκαις αὐτῶν, τὸ μὲν οἰκεῖον λαχὸν τοῦ κλήρου τοῖς τοῦ ἀργυροκόπου υἱοῖς ἐχαρίσατο· αὐτὸς δὲ τοῖς ἐρημικωτέροις τόποις διατρίβων, διῆγεν ἀσκητικῶς.

Οἱ δὲ τοῦ ἀργυροκόπου υἱοὶ, ὁρᾶν αὐτὸν παρὰ πάντων τιμώμενον διὰ φθόνον μὴ φέροντες, ἐμπορείαν χάριν ἀποδημῆσαι μέλλοντες, ἔπεισαν τὸν μακάριον συναποδημῆσαι αὐτοῖς. Καὶ γενόμενοι ἐν Αἰγύπτῳ πωλοῦσι τοῦτον ὡς δοῦλον ἀπίστῳ ἀνδρί· παρ᾽ οὗ μυρία ὑπέστη δεινὰ ἐφ᾽ ὅλοις ἔτεσιν ἑπτά. Ὃν δι᾽ ἐπιμόνου δεήσεως πρὸς Θεὸν πλάνης ἀπαλλάξας, καὶ τῷ θείῳ σημειωθῆναι πείσας Βαπτίσματι, νοσήσαντα δεινῶς ὑγιῆ πεποίηκε· καὶ μετὰ θάνατον ἐκείνου, εἰς προσκύνησιν τοῦ ζωοδόχου Τάφου τοῦ Κυρίου ἀπῆλθεν. Εἶτα εἰς τὸ Σινᾶ ὄρος γενόμενος, καὶ τῷ Θεῷ προσανέχων, πολλὰ θαύματα ἐπετέλεσε.

Τοῦ δὲ Ἀρχιερέως τῶν Ἱεροσολύμων θανόντος, ἐξ ἀποκαλύψεως Ἀρχιερεὺς χειροτονεῖται ὁ μακάριος Μόδεστος, πεντηκοστὸν ἔννατον ἀνύων χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Θαυματουργεῖ δὲ κἀνταῦθα πολλά. Ἀνδρὸς γάρ τινος Ἱεροσολυμίτου πολυκτήμονος ἔθνησκε τὰ ζῶα, τῆς πηγῆς ὑπὸ ὄφεως φαρμακευθείσης ἐπηρείᾳ τοῦ δαίμονος, ἐν ᾗ ἐποτίζοντο· εἰς ἣν ἐπιστὰς ὁ Ἅγιος, τά τε ζῶα ἀνέστησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσε, καὶ τὸν δαίμονα ὀφθῆναι τοῖς παροῦσιν ὡς κύνα ἐποίησε, τὸ φοβερὸν ἐπομνύμενον ὄνομα τοῦ Θεοῦ μὴ πλησιάσαι ποτὲ, ἔνθα τὸ τοῦ Ἁγίου ὄνομα ἐπικέκληται· καὶ τοὺς τοῦ ἀργυροκόπου παῖδας, τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπιδημήσαντας δι᾽ ἐμπορείαν, τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ αὐτὸν ἀπεμπολήσαντας (ἠγνόησαν γὰρ αὐτὸν Ἀρχιερέα γεγονέναι τῆς Πόλεως)· οὐ μόνον οὐκ ἠμύνατο, ὧν εἰς ἑαυτὸν διεπράξαντο, ἀλλὰ καὶ ἀσπασίως δεξιωσάμενος, φιλοφρόνως ἐξένισε, καὶ μεγαλοπρεπῶς εὐηργέτησεν.

Οὕτω γοῦν ὁσίως πολιτευσάμενος, καὶ ὀκτὼ πρὸς τοῖς τριάκοντα τῇ ἀρχιερωσύνῃ χρόνοις ἐπιβιοὺς ὁ μέγας οὗτος Πατὴρ, ὡς εἶναι τὸν ἅπαντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον ἐννενήκοντα ἑπτὰ, πρὸς τὰς αἰωνίους μονὰς ἐξεδήμησεν.

Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου, πλησίον τοῦ Ἁγίου Πολυεύκτου. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ Θαυματουργοῦ Θεοφανοῦς τῆς Βασιλίσσης, Συζύγου γενομένης Λέοντος τοῦ Σοφωτάτου Βασιλέως.

Στίχ. Ἐγγὺς Βασιλὶς Θεοφανὼ Κυρίου,
Ταῖς ἀρεταῖς ἕστηκεν ἐστιλβωμένη.

Αὕτη ὑπῆρχε γέννημα καὶ θρέμμα Κωνσταντινουπόλεως, ἐξ αἵματος βασιλικοῦ τὴν γέννησιν ἔχουσα ἐκ τῶν περιβλέπτων Μαρτινακίων, θυγάτηρ Κωνσταντίνου, τὴν ἀξίαν Ἰλλουστρίου, καὶ μητρὸς Ἄννης, ἐκ τῶν ἀφ᾽ ἡλίου ἀνατολῶν ἑρμωμένης. Οὗτοι καθ᾽ ἑκάστην ἠσχαλλον καὶ ἠθύμουν, παῖδα μὴ ἔχοντες, καὶ τὴν Ἁγίαν Θεοτόκον εἰς βοήθειαν ἐπεκαλοῦντο, τὸν ἐκείνης πανσεβάσμιον Ναὸν, τὸν ἐν τοῖς Φορακίου, κατατρίβοντες, καὶ τὰς δεήσεις αὐτῶν ἐκεῖσε ἐκχέοντες καὶ λυθήτω, λέγοντες, τοῦ κόσμου Κυρία, ἡ ἐκτήκουσα τοὺς δούλους σου ἀπαιδία. Καὶ ἐπεὶ πιστῶς ᾔτουν, ἔλαβον παιδίον θῆλυ. Τοῦτο δὲ ἀπογαλακτισθὲν, καὶ παισὶ ἐξαετίαν ἐλάσαν, γράμματα ἐκπαιδεύεται, καὶ πάσαις καλαῖς ἰδέαις ἀρετῶν περιφέρεται. Ταῦτα βλέποντες οἱ γονεῖς, ἔχαιρον καὶ ἐσκίρτων, καὶ εὐπαιδίας οὐκ εἰς μακρὰν ἀπολήψεσθαι τοὺς καρποὺς ᾤοντο.

Ἐπεὶ δὲ ὁ χρόνος τῆς ἡλικίας αὐτῆς προέβη, καὶ τοῖς ὁμοίοις, μᾶλλον δὲ τοῖς κρείττοσι, προέκοπτε, ζήτησις γίγονε κόρης εὐόπτου καὶ ἐναρέτου. Εἰς ἣν πάντα τὰ μάλιστα οἱ Βασιλεῖς εὑρηκέτες (Βασίλειος δηλαδὴ ὁ Μακεδὼν, καὶ ἡ τούτου σύζυγος), συνάπτουσι Λέοντι τῷ υἱῷ αὐτῶν καὶ Βασιλεῖ. Καὶ λοιπὸν χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰ πάντα ἐπληροῦντο.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ὁ πονηρὸς ζιζάνιον ἐνσπείρας τῇ ἀκοῇ Βασιλείῳ τοῦ Βασιλέως, διὰ γλώσσης τοῦ Σανταβαρινοῦ Ἀββᾶ, τὸν Βασιλέα Λέοντα ἐγκατάκλειστον ποιεῖται ἅμα τῇ γυναικὶ χρόνοις τρισί. Τῶν Ἐγκαινίων δὲ τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ καταλαβόντων, ὁ Βασιλεὺς τῷ υἱῷ καταλλάττεται, καὶ μετ᾽ αὐτοῦ τὴν προέλευσιν ποιεῖται.

Ἐπεὶ δὲ Αὐτοκράτωρ ἀνηγορεύθη ὁ Βασιλεὺς Λέων ὑπὸ τοῦ πατρὸς, διὰ τὸ νοσήματι αὐτὸν περιπεπτωκέναι τηνικαῦτα ἡ τιμία βασίλισσα Θεοφανὼ, εἰς τὰ βασίλεια περινοστοῦσα, τῆς ψυχικῆς σωτηρίας ἐπεμελεῖτο, τὴν δόξαν τῆς Βασιλείας εἰς οὐδὲν ἡγουμένη, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου ὡς ἀράχνην καὶ σκιὰν παραβλέπουσα, οὐκ ἔλειπε νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς τὸν Θεὸν θεραπεύουσα, καὶ ἐλεημοσύναις αὐτὸν ἐκμειλίσσουσα. Τὰ γὰρ ἄνθη τῆς ἁλουργίδος φοροῦσα, καὶ τὴν ἄλλην εὐπρέπειαν ἔξωθεν περιβεβλημένη, τοῖς ῥάκεσιν ἔνδον τὸ σῶμα κρυπτῶς κατέτρυχε· καὶ ἀσκητικὴν ἀγωγὴν αἱρουμένη, τῶν πολυτελῶν τραπεζῶν κατεφρόνει καὶ εὐτελεῖ καὶ αὐτοσχεδίῳ τοῦ ἄρτου καὶ τῶν λαχάνων ἐτρέφετο πανδαισίᾳ. Τὰ δὲ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς παρεμπίπτοντα χρήματά τε καὶ κτήματα, τίμια τοῖς βιωτικοῖς φαντάσμασι, πένησιν ἐδίδου, καὶ τῶν πέπλων τὰ πολύτιμα τοῖς δεομένοις παρεῖχε· χήραις καὶ ὀρφανοῖς τὴν αὐτάρκειαν ἐχορήγει· τῶν μοναστῶν τὰ εὐτελῆ καταγώγια χρήμασι καὶ κτήμασι κατεπλούτιζε· τῶν οἰκετῶν ὡς ἀδελφῶν ἐπεμελεῖτο.

Οὐ κέκληκε ποτὲ τινὰ ἁπλῷ ὀνόματι, ἀλλὰ πάντων ἐκυρολόγει τὰς κλήσεις. Οὐκ ἐφθέγξατο ὅρκον διὰ τῆς γλώσσης· οὐ ψευδὲς ῥῆμα διὰ τῶν ταύτης χειλέων προῆλθεν, ἢ λοιδορία. Οὐκ ἐπαύσατο ποτὲ κρυπτῶς πενθεῖν καὶ σκυθρωπάζειν, καὶ τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσι καταβρέχειν. Ἡ κλίνη δὲ αὐτῆς χρυσοϋφάντοις τάπησι κατεστρωμένη, τοῖς οἰκείοις ὡρᾶτο. Ἡνίκα δὲ ἡ νὺξ κατέλαβεν, ἐκεῖθεν ἀνισταμένη, ψιαθίῳ καὶ τριχίνοις ῥάκεσιν, ἐν τῷ ἐδάφει κειμένοις, τὴν ἀνάπαυσιν ἐποιεῖτο, ὥραν ἐξ ὥρας ἀνισταμένη, καὶ τῷ Θεῷ τὰς αἰνέσεις ἀναπέμπουσα. Διὸ, ἐκ τῆς ἄγαν σκληραγωγίας, ἡ σωματικὴ αὐτὴν περιεστοίχησε νόσος.

Αὕτη δὲ εἰς ἐγκρατείας ἀφορμὴν τὴν νόσον λαβοῦσα, οὐ διέλιπε τοῖς πεινῶσι διαθρύπτειν τὸν ἄρτον· τὸ δὲ στόμα αὐτῆς, ἐν τῇ μελέτῃ τῶν θείων νόμων, οὐκ ἐπαύσατο τὰ ἱερώτατα λόγια τοῦ Δαυῒδ κατεπᾴδειν. Οὐ παρεωρᾶτο ἐξ αὐτῆς ἡ ἑπτάκις αἴνεσις τοῦ Κυρίου· οὐδὲ ὕπνωσεν ἀναπαύσεως ὕπνον, ἄνευ δακρύων, ταῖς τῶν ἀλλοτρίων συμφοραῖς συμπαθοῦσα. Δάκρυσι τὸν Θεὸν ἐκλιπαροῦσα ὑπὲρ αὐτῶν, καταπονουμένοις χεῖρα βοηθείας ὀρέγουσα, τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν προϊσταμένη, τῶν ἐν θλίψεσι καὶ ἀθυμίᾳ χειμαζομένων ὑπάρχουσα εὐθυμία καὶ παράκλησις.

Πάντα δὲ τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, διὰ τὸν Χριστὸν ἀπαρνησαμένη, καὶ τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν λαβοῦσα, καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ᾽ ὤμων ἀραμένη, καὶ ἐλπιζομένων οὐ διήμαρτεν ἀγαθῶν. Αὕτη, αἰσθομένη, τὴν ἐκ τοῦ σώματος καὶ τοῦ κόσμου αὐτῆς ἐκδημίαν, ἀσπάσασθαι αὐτὴν πάντας προετρέψατο τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν, καὶ οὕτως ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο (*).

(*) Τὸ ἱερὸν αὐτῆς Λείψανον σώζεται ἀδιάφθορον ἐν τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχείῳ, ὅπου καὶ τελεῖται ἡ ἑορτὴ αὐτῆς κατὰ τὴν σήμερον, δι᾽ ἰδίας ᾀσματικῆς Ἀκολουθίας, ἐν χειρογράφῳ Φυλλάδι εὑρισκομένης.

Digitized by Google

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἀνακαθάρας σου τὸν νοῦν, ὑπεδέξω τὰς λαμπηδόνας, σαφῶς Προφῆτα τοῦ Πνεύματος, ἐμφανῶς προφητεύων καὶ ἀνακράζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἱερωτάτην σε ζωήν, μετιόντα τεθεαμένος, Θεὸς Προφήτην προβάλλεται, τῆς αὐτοῦ παρουσίας ἀναβοῶντα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τοὺς τρεῖς Παῖδας σώσας Παρθένε, αὐτὸς σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου, τοὺς αὐτῷ πεποιθότας, σώζει βοῶντας· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ η΄. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Ὑμνολογοῦμέν σε, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, ὃν ὁ Προφήτης ὁ Θεόπτης Ἀγγαῖος, ὑπέδειξε προσκυνεῖν σε καὶ μέλπειν· Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγον τὸν ἄναρχον, ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐπιφανήσεσθαι Θεόπτα Προφῆτα, προηγγειλας ἐμφανῶς ἀνακράζων· Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρὶν ἀθέατος, καὶ ἀχώρητος φύσει, ἐν τῇ γαστρί σου χωρηθείς, ἐθεάθη Πανάχραντε, ᾧ ἐν πίστει βοῶμεν· Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν μόνον ἄναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
» εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίτ-
» τουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς,
» Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν.

Γευσάμενος, τῆς ὑπὲρ λόγον θεοπτείας, ἀπεσείσω Προφῆτα φροντίδας ἐπιγείους, καὶ δεδοξασμένῳ Θεῷ παρέστης ἐπαξίως· διὸ πάντες σε πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὁ ἔνθεος, καὶ θαυμαστός σου Μάκαρ βίος, παραστάτην Θεοῦ σε ἀνέδειξε θεόφρον· καὶ σὺν ἀσωμάτων χοροῖς εὐφραίνῃ δι᾽ αἰῶνος· διὸ πάντες σε πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὑπῆρξέ σοι, ὡς εὐσεβείας διδασκάλῳ, τῷ Θεῷ συγγενέσθαι, καὶ τούτῳ συγκραθῆναι, τῷ ἀκραιφνεστάτῳ φωτί· ὃν μάκαρ νῦν δυσώπει, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺ γέγονας, ὑπερφυῶς Θεογεννῆτορ οἰκητήριον ὄντως, τοῦ πάντων Βασιλέως, καὶ χρυσοειδὴς Κιβωτός, τὸν Νόμου νομοθέτην, ἔχουσα Χριστὸν σωματούμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἡ τὸν
» ἄναρχον Λόγον, ἀσπόρως συλλαβοῦσα,
» καὶ σεσαρκωμένον Θεόν, τεκοῦσα τοῖς ἀν-
» θρώποις, πιστοὶ πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Δανιήλ, καὶ τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου, καὶ Μισαήλ.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐὰν ἡ Κυριακὴ τῶν Προπατόρων τύχῃ κατὰ τὴν σήμερον, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Προφήτου, καὶ τῶν Τριῶν Παίδων, καὶ ψάλλεται μόνον ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τῶν Προπατόρων, ὡς ἐκεῖ διατέτακται. Ἀπολυτίκιον δὲ λέγομεν τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα. Καὶ νῦν, Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁ λαμπρότατος ἥλιος, Προφητῶν ὁ περίδοξος, εὐφημείσθω σήμερον θείοις ᾄσμασι, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, θεῖον ἐνδιαίτημα, ἡ ἀείρρυτος πηγή, ἡ διόπτρα τοῦ Πνεύματος, ὁ ὑπέρτιμος, καὶ πανάριστος στῦλος τῶν δογμάτων, ἡ κρηπὶς τῆς οἰκουμένης, τὸ ἀκατάσειστον ἔρεισμα.

Ὡς ἀστέρα φανότατον, ἑωσφόρον ὡς μέγιστον, ἐπιθυμιῶν τε ἄνδρα τιμῶμέν σε, τῶν ἀρετῶν ταῖς λαμπρότησι, φαιδρῶς ἀποστίλβοντα, καὶ φωτίζοντα πιστῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ βοῶμέν σοι· Δανιὴλ ὑποφῆτα τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπει τοῦ σωθῆναι, τοὺς εὐσεβῶς ἀνυμνοῦντάς σε.

Σοῦ ἡ γλῶσσα ὡς κάλαμος, γραμματέως Πολύσοφε, ὀξυγράφου γέγονε ῥητορεύουσα· νόμος Θεοῦ γὰρ ἐγκάρδιος, ἐν σοὶ πεπολίτευται, καὶ τὸ στόμα σου λαλοῦν, κρίσιν ἔνδικον

Digitized by Google

δέδεικται· ἐν οἷς ᾔσχυνας, παρανόμους πρεσβύτας καὶ Σωσάνναν, ἐκ θανάτου ἐλυτρώσω, τῶν Προφητῶν τὸ ἀγλάϊσμα.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νόμων ἀντεχόμενοι, τῶν θεοσδότων Πανόλβιοι, μιαραῖς οὐκ ἐχράνθητε, τροφαῖς ἀλλ' ἀκήρατον, τῆς ψυχῆς τὸ κάλλος, διασεσωκότες, διετηρήσατε σαφῶς, ἀδιαλώβητον καὶ ἀμάραντον, τὸ ἄνθος τὸ θαυμάσιον, καὶ τὴν τερπνὴν ὡραιότητα, τοῦ Δεσπότου δοξάζοντος, τοὺς αὐτὸν θεραπεύοντας.

Θείῳ πυρακτούμενοι, οἱ Νεανίαι πυρσεύματι, τοῦ πυρὸς κατεφρόνησαν· ἐν ᾧ δροσιζόμενοι, οἱ σεπτοὶ χορείαν, ἐκλελαμπρυσμένην, διατυπώσαντες ᾠδήν, τὴν πολυύμνητον ᾖδον ψάλλοντες· τὴν ὄντως ἀδιάδοχον, καὶ ἀμετάπτωτον πάνσοφοι, Βασιλείαν ποθήσαντες, τὴν οὐράνιον ἔνδοξοι.

Λόγον τῆς σοφίας σου, καταπλαγέντες οἱ Τύραννοι, Δανιὴλ ἀξιάγαστε, καὶ Παίδων τὴν σύνεσιν, τῆς Χαλδαίων χώρας, ἄρχειν καὶ δεσπόζειν, ὑμᾶς κατέστησαν Σεπτοί· τὴν ἀρετὴν γὰρ αἴδε σαφέστατα, θαυμάζειν καὶ πολέμιος, καὶ πολιτείας λαμπρότητα· τῶν παθῶν γὰρ κρατήσαντες, ἡγεμόνες γεγόνατε.

Δόξα, Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Πνευματικῶς ἡμᾶς πιστοὶ συνήγαγε σήμερον, ὁ Προφήτης Δανιήλ· καὶ τράπεζαν προτίθησιν ἀρετῶν δαψιλῶς, πλουσίοις καὶ πένησι, καὶ ξένοις καὶ αὐτόχθοσι· καὶ κρατῆρα νοητόν, προχέοντα νᾶμα εὐσεβείας, καὶ εὐφραίνοντα καρδίας πιστῶν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου χάριν παρέχοντα. Οὗτος γὰρ ὁ προφήτης, ὁ φανότατος λύχνος, ὁ λάμψας ἐν τῷ κόσμῳ, τὰ σεβάσματα πάντα τῶν Ἀσσυρίων καθεῖλε, καὶ θηρῶν ἀτιθάσσων στόματα ἔφραξε. Σὺν τούτῳ καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες εὐφημείσθωσαν, οἱ χρυσοῖ τῇ φύσει ὄντες, χρυσίου δὲ δοκιμώτεροι δεικνύμενοι· οὐ γὰρ ἐχώνευσεν αὐτοὺς τὸ πῦρ τῆς καμίνου, ἀλλ' ἐφύλαξεν ἀκεραίους, οὓς νάφθα καὶ πίσσα κληματίδες ἔστεψαν. Ὁ δὲ ἀγαγὼν ἡμᾶς, εἰς τὴν περίοδον τοῦ χρόνου Κύριος, ἀξιῶσαι ἡμᾶς φθάσαι, καὶ ἐπὶ τὴν κυρίαν, καὶ σεβασμίαν ἡμέραν τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, πιστῶς προεορτάσωμεν· καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον, ὡς ἀστέρα προβαλλόμενοι, μαγικὰς δοξολογίας, μετὰ Ποιμένων βοήσωμεν· Ἦλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, ἐκ Παρθενικῆς νηδύος, βροτοὺς ἀνακαλέσασθαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Δανιὴλ ὁ θαυμάσιος, τὴν καρδίαν κτησάμενος, καθαρὸν τοῦ Πνεύματος, καταγώγιον· καὶ παρ' αὐτῷ φωτιζόμενος, μελλόντων τὴν δήλωσιν, προθεσπίζει προφανῶς, προφητείας λαμπρότησι, καλλυνόμενος, καὶ τρανῶς σαφηνίζων τῶν κρατούντων, παρανόμων Βασιλέων, τὰ κεκρυμμένα ἐνύπνια.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Προστομώσας τὸ σῶμά σου, τῇ νηστείᾳ ἀδάμαστον, τῶν λεόντων στόμασιν ἀπετέλεσας· μέσον γὰρ τούτων ἱστάμενος, Προφῆτα θεσπέσιε, καὶ Θεῷ τῷ ἀγαθῷ, ἀτενίζων διέμεινας ἀπαράτρωτος, ἀπορρήτῳ δυνάμει τοῦ τὰ πάντα, ἐνεργοῦντος παραδόξως τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς ἐν Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ἐπὶ θρόνου καθήμενον, καὶ Ἀγγέλοις κυκλούμενον, τὸν ὑπὲρ κατάληψιν ἐθεώρησας. Κριτὴν ὑπάρχοντα δίκαιον, Προφῆτα θαυμάσιε· ἐκπλαγεὶς δὲ τὸ φρικτόν, τῆς ἐμφόβου ὁράσεως διεσήμανας, τοῖς μετέπειτα πᾶσιν ὑπογράψας, τὴν δευτέραν παρουσίαν, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, τῶν Ἁγίων Παίδων, Ἦχος πλ. β΄.

Ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, ἐν μέσῳ τῆς καμίνου τοῦ πυρός, τὸν παγκόσμιον ὕμνον ἐμελῳδήσατε, Παῖδες τρισόλβιοι· καὶ τῆς φωνῆς ἡμῶν εἰσήκουσεν, ὁ ὢν ἐγγὺς Κύριος, τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώζων· καὶ διατηρήσας ἀσινεῖς, προσεδέξατο ὑμᾶς, ὡς θυσίαν καθαράν. Διὸ ἀπόγονοι Ἀβραὰμ τυγχάνοντες, παῖδες Θεοῦ γενέσθαι ἠξιώθητε. Παρρησίαν οὖν ἔχοντες πρὸς αὐτόν, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τοῦ Προφήτου, ὁ αὐτός.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἄνευ σπορᾶς, τεχθέντα προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ανα-

Digitized by Google

παύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμνὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς· καὶ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

Κανὼν τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Σοφὸν Δανιὴλ ᾄσμασιν περιστρέφω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Σῶτερ εὐεργέτα τοῦ παντὸς, τῶν ἀγαθῶν ὁ αἴτιος, τῇ φωτοφόρῳ σου, τὴν ἔννοιάν μου αἴγλῃ φωτίζοις φιλάνθρωπε, ὅπως τοῦ σοῦ Προφήτου, εὐφημήσω τὴν ἔνδοξον μνήμην.

Ὄρθρος ὡς ἀνέτειλας Σοφὲ, τῆς σωφροσύνης σώφρονα, προκινδυνεύουσαν, Σωσάνναν διασώσας· Θεὸς γάρ σε ἤγειρε, γνώστης ὁ τῶν κρυφίων, πρεσβυτέρους δεινοὺς κατακρῖναι.

Φόβῳ στοιχειούμενοι Θεοῦ, οἱ Ἀβραὰμ ἀπόγονοι, τροφὴν παράνομον, ἀπώσαντο γενναίως, καὶ θείῳ τρεφόμενοι, πόθῳ τῆς εὐσεβείας, πρὸς μεγίστην ἐπήρθησαν δόξαν.

Θεοτοκίον.

Ὄρος ἐθεώρεις νοητὸν, Δανιὴλ ἱερώτατε, τὴν μόνην ἄχραντον, ἀειπάρθενον Κόρην· ἐξ ἧσπερ ἐκτέτμηται, λίθος ὁ ἀκρογωνιαῖος, καὶ τὴν πλάνην συνέτριψε πᾶσαν.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τρεῖς Παῖδας ὑμνῶ, Δανιήλ τε τὸν μέγαν.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὸν ἄναρχον Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα θεοπρεπῶς, τὸν ἐν τῇ καμίνῳ Νεανίας, συμβολικῶς ὁραθέντα δοξάσωμεν.

Ῥημάτων Τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς, οἱ εὐγενεῖς Παῖδες, καταπτύσαντες καρτερῶς, τροφαῖς παρανόμοις μιανθῆναι, Χαλδαϊκῶς οὐ κατηξίωσαν.

Ἐτρέφεσθε λόγῳ μὲν ψυχικῶς, τροφαῖς αὐτομάτοις, κεχρημένοι δὲ σαρκικῶς, τῶν ἁβροδιαίτων τὰς ἰδέας, τῷ βασιλεῖ ὡραιότεροι δείκνυσθε.

Θεοτοκίον.

Τὸν τὸν τοῦ ὄφεως ἀκοαῖς, πικρῶς ἐμπαρέντα (*), ταῖς τῆς Εὔας ἡ ἐκ Δαυῒδ, βλαστήσασα Κόρη θεραπεύει, τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νόησιν καὶ σύνεσιν, παρὰ Θεοῦ λαβὼν ἔλυσας, φωτοφανῶς, τὰ ἐσκιασμένα, τῶν κρατούντων ἐνύπνια.

Δράκοντα ἐνέκρωσας, διὰ τροφῆς βαλὼν Ἔνδοξε, τὸν αἰσθητόν· τοὺς πρὶν ἀοράτους, ἐτροπώσω γὰρ δαίμονας.

Αἴγλῃ φωτιζόμενος, τὸ ἐμφανὲς ὁρᾷς Ἔνδοξε, Ὄρος Θεοῦ, τὴν Εὐλογημένην, τὸ βροτῶν ἐγκαλλώπισμα. Τῶν Ἁγ. Παίδων. Ὁ αὐτός.

Σύνεσιν κτησάμενοι, τὴν θεοδίδακτον Δέσποτα, Παῖδες Δαυῒδ, Νόμους τοὺς πατρῴους, θεοφρόνως ἐτήρησαν.

Πῦρ οὐ κατεφλόγισε, τὰ καθαρώτατα σώματα, τῶν εὐσεβῶν· διὰ γὰρ νηστείας, ψυχοτρόφου ἠρδεύοντο.

Αἶνον τὸν παγκόσμιον, καὶ πολυΰμνητον ᾄδουσι, Παῖδες οἱ τρεῖς, μέσον τῆς καμίνου, θαυμαστῶς δροσιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τόκον Δέσποτα, ἐκ παρθενεύοντος σώματος, δείξῃς ἡμῖν, σώζεις ἐν καμίνῳ, παρθενεύοντα σώματα. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Καθαρθεῖσα Πνεύματι, ἡ καθαρά σου καρδία, προφητείας γέγονε, φαεινοτάτης δοχεῖον· βλέπεις γὰρ, ὡς ἐνεστῶτα τὰ μακρὰν ὄντα, λέοντας, ἀποφιμοῖς δὲ βληθεὶς ἐν λάκκῳ· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, Προφῆτα μάκαρ, Δανιὴλ ἔνδοξε.

Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προφητείας τὴν χάριν πεπλουτηκὼς, τῆς Παρθένου τὸν Τόκον σκιαγραφεῖς, καὶ λύεις ὀνείρατα, τῶν κρατούντων σαφέστατα· ἐμβληθεὶς δὲ λάκκῳ, ὡς Μάρτυς ἐδίδαξας, παραδόξως μάκαρ, νηστεύειν τοὺς λέοντας· ὅθεν καταστρέψας, τῶν ἀθέων τὸ σέβας, τὸν δρά-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει εἰσφθαρέντα· ἀλλ' ἴσως ἦν ὀρθότερον τὸ, ἐγχυθέντα.

Digitized by Google

κοντα ἔκτεινας, ἀριστεύσας λαμπρότατα, Δανιὴλ ἀξιάγαςε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τῶν τριῶν Παίδων.

Τῆς Τριάδος εἰκόνα προφητικῶς, ἐξ αὔλων χρωμάτων ἐν τῇ φλογί, οἱ Παῖδες διέγραψαν, τῷ καλάμῳ τῆς Πίστεως· καὶ τὴν τοῦ Λόγου ἄκραν, εἰς γῆν συγκατάβασιν, μυστικῶς κατεῖδον, καὶ πᾶσιν ἐκήρυξαν· ὅθεν καὶ τὴν δρόσον, οὐρανόθεν λαβόντες, τοῦ Πνεύματος βρύουσι, τοῖς πιστοῖς τὰ χαρίσματα· διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλική, Κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, Χλαμὺς ἁλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἅρμα, Λυχνία πολύφωτε· Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, θεοκόσμητον Σκήνωμα. Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ δʹ. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Νόμον εὐσεβῶς, φυλάξας ὦ Προφῆτα, τῆς ὄντως σοφίας, ἔγνως τὸν δοτῆρα, τὰ μυστικά σε διδάσκοντα καὶ βαθέα, καὶ τὰ ἐν σκότει σε φωτίζοντα.

Ἱερὰν ζωήν, βιώσας Θεοφάντορ, ἐπιθυμιῶν, ἀνὴρ προσηγορεύθης· ἀῤῥενωπῶς γὰρ τὰ πάθη καταπατήσας, πρὸς τὴν ἀγήρω μετετέθης ζωήν.

Ἡ ἐνοικοῦσα ἐν σοί, τοῦ Παρακλήτου χάρις, Δανιὴλ σε δεικνύει, ὅλον φωτοφόρον, καὶ νικητὴν τῶν Τυράννων καὶ Βασιλέων, καὶ τῆς σοφίας καταγώγιον.

Θεοτοκίον.

Λίθον σε χειρὸς, τμηθέντα ἄνευ Λόγε, Ὄρους προορᾷ, Παρθένου Θεοτόκου, Δανιὴλ ὁ Προφήτης ἀνακραυγάζων, καὶ ἀνυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Τῶν Ἁγ. Παίδων. Εἰσακήκοα Κύριε.

Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, ἐνθεαστικῶς τὸν νοῦν φωτιζόμενος, τὰ ἐνύπνια διέλυσε, τῶν Αὐτοκρατόρων Θείᾳ χάριτι.

Ἀπαστράπτει τοῖς θαύμασιν, ἡ ἐν τῇ καμίνῳ τῶν Παίδων ἄθλησιν· τὸν γὰρ Τύραννον ἐζώγρησαν, πρὸς ἐπίγνωσίν σου Παντοδύναμε.

Συμφωνίας τὰ ὄργανα, καὶ τῆς μουσικῆς μέλη παναρμόνια, τοὺς γενναίους οὐ κατέθελξαν, καὶ χρυσῇ εἰκόνι οὐχ ὑπέκυψαν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῳδίαις Πανύμνητε, οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες γεραίρουσι, τὸν Υἱόν σου τὸν ὑπέρθεον, ὃν ἐν τῇ καμίνῳ ἐπεγίνωσκον.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ εʹ. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, τῆς προφητείας φαιδρύνας κηρύγματι λάμπεις δι' ἀμφοτέρων, θείας ἐπιπνοίας ἀνάπλεως.

Σοφὸς ἐδείχθης Μάκαρ, ταῖς ὑπὲρ νοῦν τῆς σοφίας ἐλλάμψεσι, μέγιστε θεοῤῥῆμον, Δανιὴλ καὶ πάντας ἐφώτισας. Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖ τοὺς τύπους, τῆς ἀποῤῥήτου σαρκώσεως Ἄχραντε, τῆς ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου, Δανιὴλ ὁ Προφήτης ὁ ἔνδοξος.

Τῶν Ἁγ. Παίδων. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μυηθέντες τὸν Νόμον, Σῶτερ οὐκ ἠρνήσαντο, οἱ σοὶ θεράποντες, Δανιὴλ ὁ μέγας, σὺν τρισὶ Νεανίαις θεόφροσιν· ἀλλ' ἰσχὺν λαβόντες, τὴν παρὰ σοῦ τοῦ εὐεργέτου, τοὺς Τυράννους ἀνδρείως ἐτρέψαντο.

Νοερῶς ἐμυεῖτο, Δανιὴλ Φιλάνθρωπε, τὰ σὰ μυστήρια· ἐπὶ γὰρ νεφέλης, ὡς Υἱόν σε ἀνθρώπου ἐρχόμενον, τῶν Ἐθνῶν ἁπάντων, οἷα Κριτὴν καὶ Βασιλέα, ἐθεώρει νοὸς καθαρότητι.

Ὡραιώθητε ὦ Παῖδες, ὑπὲρ λίθον σάπφειρον, ὑμῶν τὰ σώματα· ὡς αὐγὴ χρυσίου, εὐσεβείας τῷ ζήλῳ πυρσεύετε, ἐμπεριπατοῦντες, χαρμονικῶς ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ κροτοῦντες χορείαν τρισαρίθμιον. Θεοτοκίον.

Δανιήλ σε Παρθένε, Ὄρος προδιέγραφε, σαφῶς ὁ ἔνθεος· οἱ τριττοὶ δὲ Παῖδες, καθορῶντες τὴν φλόγα δροσίζουσαν, τὸν σὸν θεῖον τόκον, μελῳδικῶς ἀνευφημοῦσιν, ὡς Σωτῆρα καὶ κτίστην καὶ Κύριον.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ϛʹ. Ὡς τὸν Προφήτην.

Ἀγγελικὰς σὺ χορείας, ἐν φωτὶ λαμπροτάτῳ θεώμενος, μιμητὴς πανάριστος, τούτων ἐχρημάτισας, τοῦ Παντάνακτος, ἐντρυφῶν ἐλλάμψεσιν.

Σωτηριώδη τοῦ Λόγου, παρουσίαν μηνύων προήγγειλας, καὶ Ναοῦ καθαίρεσιν, Νόμου τε τὴν πλήρωσιν, καὶ τῆς χάριτος, ὑπὲρ νοῦν δωρήματα. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ Παρθένος ἐν μήτρᾳ, ἐμφανῶς συλλαμβάνει Χριςὸν τὸν Θεόν· ἧς περ τὴν προτύ-

Digitized by Google

πωσιν, ἐλλαμφθεὶς τῷ Πνεύματι, προεώρακε Δανιὴλ ὁ ἔνδοξος.

Τῶν Ἁγ. Παίδων. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἄρξαντες τῶν ψυχικῶν, παθημάτων τῇ δυνάμει τοῦ λόγου, χώρας Ἐθνῶν Χαλδαίων, ἡγεμόνες γεγόνατε· οἶδε γὰρ ἡ ἀρετή, γέρα χαρίζεσθαι, κεκτημένοις, ὦ τοῦ Δαυῒδ σοφοὶ ἀπόγονοι.

Νέκρωσιν ὁ Δανιήλ, ζωηφόρον ἐνδυσάμενος πάλαι, τὸν ὡς Θεὸν Χαλδαίοις, δυσσεβῶς νομιζόμενον, ἀναιρεῖ διὰ τροφῆς, δράκοντα κάκιστον, ἱερεῖς τε τοὺς δυσμενεῖς σοφῶς ἀπέκτεινε.

Θεοτοκίον.

Ἵλεών μοι τὸν κριτήν, καὶ Υἱόν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτήν τε τῶν δεινῶν, Μῆτερ δυσώπησον· σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
» ταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν
» βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν
» κραταιὰν χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
» καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β΄. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες, Τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον πεῖραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ Σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου.

Στίχοι.

Ὕπαρ, Θεέ, βλέπει σε νῦν ἐπὶ θρόνου,
Τμηθεὶς Δανιήλ, οὐκ ὄναρ, καθὼς πάλαι.
Εἰ μὴ θανεῖν τρεῖς Παῖδες ἤρων ἐκτόπως,
Ὡς τοῦ πυρὸς πρίν, ἧρχον ἂν καὶ τοῦ ξίφους.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Δανιὴλ τάμον, ὃς βλέπει μέλλον.

Οὗτος ὁ μακάριος Δανιὴλ ὁ προφήτης, ἦν ἐκ φυλῆς Ἰούδα, γένους τῶν ἐξεχόντων τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας· ἐγεννήθη δὲ ἐν Βηθαρᾷ τῇ ἀνωτέρᾳ. Ἀλλ' ἔτι νήπιος ὤν, ἤχθη ἐκ τῆς Ἰουδαίας αἰχμάλωτος εἰς τὴν Χαλδαίων γῆν, καὶ προεφήτευσεν ἔτη ἑβδομήκοντα. Προέλαβε δὲ τὴν Σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη τετρακόσια ἑξήκοντα. Ἦν δὲ ἀνὴρ σώφρων, ὥς τε δοκεῖν τοὺς Ἰουδαίους εἶναι αὐτὸν σπάδοντα. Πολλὰ δὲ ἐπένθησεν ἐπὶ τὸν λαὸν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν νηστείαις ἤσκησεν, ἀπὸ πάσης τροφῆς ἐπιθυμητῆς· καὶ ἦν ξηρὸς τὴν ἰδέαν, ἀλλὰ καὶ πάνυ ὡραῖος τῇ χάριτι τοῦ Ὑψίστου.

Οἱ δὲ τρεῖς Παῖδες, κατὰ τὴν ἱστορίαν, ὑπῆρχον ἐκ τῆς ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ, Ἐζεκίου πατρός, καὶ μητρὸς Καλλινίκης. Ὅς τις Ἐζεκίας ἐτόλμησεν εἰπεῖν τῷ Θεῷ, φυλάξαι τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ προσθήκην ἔλαβε τῆς ζωῆς ἔτη δεκαπέντε. Τῆς δὲ Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Ἀσσυρίων Ναβουχοδονόσορ πολιορκηθείσης, ἀπήχθησαν αἰχμάλωτοι εἰς Βαβυλῶνα μετὰ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου, καὶ καθίστανται ἐπιστάται τῶν τοῦ Βασιλέως πραγμάτων διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. Εἶτα, ἐξουδενώσαντες τὴν εἰκόνα, ἣν ἐποίησε καὶ ἔστησε, καὶ μὴ προσκυνήσαντες, βάλλονται ἐν τῇ ἑπταπλασίως ἐκκαυθείσῃ καμίνῳ· ἐν ᾗ τῇ τοῦ θείου Ἀγγέλου συγκαταβάσει δροσιζόμενοι, ἔψαλλον. Ἔνθα τὸ παράδοξον ὁ Βασιλεὺς ἰδών, ὡμολόγησε μέγαν εἶναι Θεόν, τὸν ὑπ' αὐτῶν ὑμνούμενον. Ἡ γὰρ κάμινος μετεποιήθη εἰς δρόσον, καὶ ἔμειναν ἀβλαβεῖς.

Δανιὴλ δέ, καί τοι συμβιωτεύων αὐτοῖς συναυλιζόμενός τε καὶ συνδιαιτώμενος, καὶ τῆς τιμῆς αὐτοῖς αἴτιος γενόμενος, τῇ καμίνῳ οὐ συνεβλήθη· οὐδὲ γὰρ τοῦτο μαθεῖν ἐστιν ὑπὸ τῆς Γραφῆς, ὡς σιωπηθὲν ταύτῃ, καὶ μεῖναν ἀπαρασήμαντον· τάχα, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν εἰκότων λόγων οὐκ ἔξω, διὰ τὸ ἐπιτεθὲν Βαλτάσαρ ὄνομα, τῆς ὑπερεχούσης τιμῆς γνώρισμα. Ἵνα γάρ, παρὰ τοῖς θεοποιοῦσι τὸ πῦρ, κατὰ λογισμὸν τῶν ἑστώτων, μὴ τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος δόξῃ πεποιηκέναι Βαλτάσαρ, ὁ αὐτῶν Θεός, οὕτω καλούμενος, οἰκονομεῖται Δανιήλ, τὴν τοῦ Θεοῦ προσηγορίαν λαβών, τὴν πρὸς τὸ πῦρ ἀπολειφθῆναι εἰσέλευσιν καὶ διαδρᾶναι· οὔτε μὴν τοῖς περὶ τὴν κάμινον διηγήμασιν ἀναγράφεται. Οἱ δὲ ἅγιοι τρεῖς Παῖδες, μετὰ τὴν ὑπὲρ νοῦν ἐκ τοῦ πυρὸς σωτηρίαν, ἐφ' οἷς εἶχον πάλιν ἀποκαταστάντες, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἐπίδοξον διαγαγόντες, ἐν εἰρήνῃ καὶ αὐτοὶ σὺν τῷ Δανιὴλ τελευτῶσι.

Φασὶ δέ τινες (*), ὅτι μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ Ναβουχοδονόσορ, καὶ τῶν λοιπῶν Βασιλέων, οἳ διὰ τιμῆς εἶχον τὸν Δανιὴλ καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας, ἀνέστη Βασιλεὺς ἕτερος, τοὔνομα Ἀττικός· ὃς τοὺς ἁγίους ἐξετάσας, καὶ ἐλεγχθεὶς ὑπ' αὐτῶν, κελεύει τὴν κεφαλὴν Μισαὴλ ἀποτμηθῆναι· οὗ τινος Ἀζαρίας ἁπλώσας τὸ φιβλατόριον (χλαμύδα), αὐτὴν ἐδέξατο. Ὡσαύτως καὶ Ἀνανίας, τὴν κεφαλὴν τμηθεῖσαν Ἀζαρίου, ἐκολπώσατο. Ἀνανίου δέ,

(*) Ἐξ Ἀποκρύφων πάντως βιβλίων, οὐχὶ δὲ ἐκ τῆς θείας Γραφῆς, ἥτις οὐδὲν περὶ τῆς ἑξῆς προσθήκῃ τοῦ Συναξαριστοῦ ἀναφέρει· ἀλλ' οὐδὲ ὁ Ὑμνῳδὸς ἐν τῷ Κανόνι αὐτῶν.

Digitized by Google

τὸ περιβόλαιον ἁπλώσας Δανιὴλ, ἐδέξατο τὴν κάραν. Ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς τὴν κεφαλὴν ἐτμήθη. Λέγεται δὲ μετὰ τὴν ἐκτομὴν, κολληθῆναι τὰς κεφαλὰς τοῖς τούτων σώμασιν. Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἄρας αὐτοὺς, ἤγαγεν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει Γεβάλ· ἐν ᾧ τεθέντες ὑπὸ τὴν πέτραν ἔτη τετρακόσια, ἐπὶ τῇ ἀναστάσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ αὐτοὶ συνανέστησαν, καὶ πάλιν κεκοίμηνται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ὧν τὴν μνήμην ἄγειν ὑπὸ τῶν Πατέρων παρελάβομεν πρὸ ἑπτὰ ἡμερῶν τῆς Δεσποτικῆς ἐπιφανείας, καὶ θείας διὰ σαρκὸς παρουσίας τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς (οἶμαι) εἶναι τῆς ἐξ Ἰούδα φυλῆς, ἐξ ἧς καὶ ὁ Σωτὴρ πάντων Χριστὸς πρὸς γένος κατάγεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πατερμουθίου, Κόπρι, καὶ Ἀλεξάνδρου, μαρτυρησάντων ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ ἀειμνήστου ὁμολογητοῦ Δουναλὲ, τοῦ μετονομασθέντος Στεφάνου.

Στίχ. Στολαῖς Στέφανος ἀρετῶν ἐστεμμένος,
Λαμπρός τις ἥκει πρὸς στεφάνους τοὺς ἄνω.

Οὗτος ἦρξε τῆς ἑαυτοῦ χώρας, νήσου τινὸς, ἡ παρὰ μέν τισι Νιβερτὶς λέγεται, παρ' ἄλλοις δὲ, Βεῤῥὸη, πλησίον οὖσα Γαδείρων, τοῖς Ὠκεανοῦ περικλυζομένη ῥεύματι· πλούτου δὲ βάρος περιβεβλημένος πολὺ, χριστιανικωτάτοις δὲ δόγμασιν ἀνατραφεὶς, Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις ἔζη. Διὸ σκύβαλα τὰ πάντα λογισάμενος, τὴν Βασιλείαν τοῖς υἱοῖς καταλιμπάνει· καὶ ἐν Ῥώμῃ γενόμενος, τὸ ἀγγελικὸν ἐνδύεται Σχῆμα. Εἶτα τὴν περιώνυμον Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει, καὶ Κωνσταντίνῳ καὶ Ῥωμανῷ, τοῖς πορφυρογεννήτοις Βασιλεῦσιν, εἰς ὁμιλίαν ἐλθὼν, εἰς Ἱεροσόλυμα παρ' αὐτῶν στέλλεται· τοῦτο γὰρ ἦν ὁ μακάριος αὐτοὺς αἰτησάμενος. Ἔνθα γενόμενος, καὶ τὸν πόθον ἀφοσιωσάμενος, καὶ τὸ μέγα παρὰ τοῦ τηνικαῦτα πατριαρχοῦντος Χριστοδούλου Σχῆμα ἀμφιασάμενος, ἀντὶ Δουναλὲ, μετονομάζεται Στέφανος.

Πολλὰς δὲ ὕβρεις καὶ μάστιγας παρὰ τοῦ μιαροῦ Ἔθνους τῶν Σαρακηνῶν ὑποφέρει, διὰ τὸ περικεκάρθαι τὸν πώγωνα. Εἶτα εἰς Αἴγυπτον ἔρχεται· ἐν ᾗ κρατηθεὶς, ἐφρουρήθη μετὰ τῶν συνεπομένων αὐτῷ δύο Ἱερέων· καὶ ἐξ μῆνας διακαρτερήσας λιμῷ καὶ δίψει καὶ τῇ ἄλλῃ κακοπαθίᾳ, αὖθις παρὰ τοῦ κρατήσαντος πρὸς τὸν τῆς Αἰγύπτου Ἀμηρᾶν παραπέμπεται. Ὑφεῦ θανατηφόροις δεσμοῖς περιβληθεὶς ὁ ἀοίδιμος, ἠναγκάζετο τὸν Χριστὸν ἐξομόσασθαι. Στεῤῥῶς δὲ ἀντιπίπτων, καὶ μὴ ἡττώμενος, ἀλλ' ὁμολογῶν παῤῥησίᾳ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, πλείσαι καὶ ἀναριθμήτοις αἰκίαις καθυποβάλλεται· αἷς καὶ ταλαιπωρήσας, νόσῳ περιπέπτωκε, δι' ἧς τὸν τῇδε βίον ἀπέλιπε, προμηνυθείσης αὐτῷ θεόθεν τῆς τελειώσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰάκχου.

Στίχ. Ἴακχε, κρατύνθητι· καὶ τμηθεὶς κάραν,
Τμηθεῖσιν ἐγγράφηθι, καὶ στέφου κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Διονύσιος ὁ νέος, ὁ ἐκ Ζακύνθου ὁρμώμενος, Ἀρχιεπίσκοπος δὲ Αἰγίνης χρηματίσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Λιπὼν τὰ τῆς γῆς, νῦν κατοικεῖ ἐν πόλῳ,
Κλέος Ζακύνθου, Διονύσιος νέος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόμῳ Προφῆτα πεφραγμένος, οὐκ ἠνέσχου τοῦ χρανθῆναι παρανόμως· ἀλλ' ἐνθέως τὸν νοῦν, λαμπόμενος ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάντας ἐκπλήττει σου τὸ θαῦμα· ὡς Προφήτῃ γὰρ Προφήτης σοι παρέστη, μεταρσίως τροφὴν, κομίζων σοι καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔνδον τοῦ λάκκου καθειργμένος, καὶ τοῖς λέουσι πρὸς βρῶσιν τεθειμένος, διεσώθης Θεοῦ, σκεπάσαντός σε Μάκαρ, Εὐλογητὸς εἶ μέλποντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρα ἀφθόνως ἀναβλύζεις, ἰαμάτων ὦ Παρθένε Θεοτόκε· Δανιὴλ γὰρ τρανῶς, ἑώρακέ σε Ὄρος, ἐξ οὗ Σωτὴρ ἀνέτειλεν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Παῖδες θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ἦχος θεοφιλὴς ἐμελῳδεῖτο, ἐκ μέσου πυρὸς τῷ παντοκράτορι· Ἀζαρίας γὰρ θεῖον χορὸν συστησάμενος, τὴν ᾠδὴν σὺν τούτοις ἀνέμελπεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λύρα Νεανιῶν ἐθεολόγει, τὸν πάντων Θεὸν καὶ παντοκράτορα, τὸν αὐτοῖς ἐν καμίνῳ, τρανῶς ὀπτανόμενον, καὶ ᾠδὴν ἀνέμελπον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ βεβλημένους, εἰδὼς ὁ κρατῶν ὡς ἐθεάσατο, τοῦ τετάρτου τὴν θέαν, Υἱὸν προηγόρευσε, τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσιν ἐτράνωσεν, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ἔχων λελαμπρυσμένον θείᾳ αἴγλῃ, τὸν νοῦν Δανιὴλ θεομακάριστε, τῆς Παρθένου τὸν τόκον, σαφῶς προτεθέασαι, μυστικαῖς εἰκόσι μορφούμενον, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ η'. Οἱ θεοῤῥήμονες.

Ἱεροφάντωρ ἐδείχθης ὦ Προφῆτα, καὶ πρακτικῇ θεωρίᾳ, τοῖς ἀσωμάτοις συνέψαλλες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ Παμμακάριστε πάντες εὐφημοῦμεν, καὶ τῇ σεπτῇ πανηγύρει, σοῦ γεγηθότες κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερθαύμαστον Κόρην Θεηγόρε, τυπικοῖς ἐν συμβόλοις, κατανοήσας ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Digitized by Google

Τῶν Ἁγίων Παίδων.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὴν Ἀβραὰμ εὐγένειαν, διασώζει σπεύδοντες, τὴν οἰκειοτάτην, πρὸς αὐτὸν ἐκτήσασθε, κρηπῖδα τῆς Πίστεως, καὶ τῆς ἐλπίδος Ὅσιοι, καὶ ὑπομονὴν, καὶ πειρασμῶν καρτερίαν, βοῶντες ἀνενδότως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ὡς φωστῆρες λάμποντες, καὶ τὴν γῆν ὑρανώσαντες, καὶ τῆς εὐσεβείας, φωτισμῷ πυρσεύοντες, παγκόσμιον στήσαντες, χοροστασίαν ᾄδουσι, σοὶ τῷ εὐεργέτῃ καὶ Δεσπότῃ τῶν ὅλων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς οἱ σβέσαντες, ἐπηρμένην τὴν κάμινον καὶ τὰς τῶν λεόντων, ἀκωκὰς πεδήσαντες, Δαυῒδ οἱ ἀπόγονοι, νῦν γεγηθότες ψάλλουσι· Τὸν ἐκ πειρασμῶν, ἐκσεσωκότα Δεσπότην, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖται Πάναγνε, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, καὶ προζωγραφοῦσι, Παῖδες τρεῖς τὴν γέννησιν, τὴν σὴν οἱ θεόφρονες, διὰ συμβόλων βλέποντες, τὸν ἐκ τῆς γαστρός σου, προελθόντα ἀφράστως· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου.

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐδρέψω σου τῶν πόνων, τὰς ἐπικαρπίας, ἐν οὐρανοῖς σὺν Προφήταις χορεύων ἀεὶ, περὶ τὸν ὕψιστον θρόνον, τοῦ Παντοκράτορος.

Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ, νῦν στεφανηφόρος, τῶν ἐφετῶν ἀκροτάτῳ παρίσταται, ταῖς ἀσωμάτων χορείαις συναγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖόν σου τὸ κάλλος, οὗ νῦν ἀπολαύεις· τὴν γὰρ πανύμνητον Κόρην, Προφῆτα σοφὲ, διὰ συμβόλων μηνύειν, πᾶσιν ἠξίωσαι.

Τῶν Ἁγ. Παίδων. Ὁ αὐτός.

Ἐφθάσατε τὸ τέλος, τὸ πεποθημένον, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρέστητε, ἐν οὐρανίοις θαλάμοις, Παῖδες πανόλβιοι.

Γηθόμενοι τὸ δράγμα, τῆς μετὰ δακρύων, καλῶς ὑμῶν γεωργίας κομίζεσθε, τῆς ἀφθαρσίας τὸν στάχυν, καρποφορήσαντες.

Ἀνέτειλε λαμπρότης, νῦν ὑμῖν ἀξίως, καὶ εὐφροσύνη καρδίας ἐξήνθησεν· ἔνθεν ἀπέδρα γὰρ λύπη, κατεσκηνώσατε.

Θεοτοκίον.

Νομὴν τὴν τοῦ θανάτου, ἔστησας Παρθένε, τὸν ζωοδότην τεκοῦσα καὶ Κύριον, ζωοποιοῦντα τοὺς πίστει σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνὴ, σὺν Ἀ-
» σωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὁ ἐν Προφήταις μέγιστος, Δανιὴλ νῦν τιμάσθω· Χριστὸν γὰρ τὸν Θεὸν ὑμῶν, εἶδε λίθον τμηθέντα, ἄνευ χειρῶν ἀπὸ Ὄρους, τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου. Σὺν τούτῳ εὐφημείσθωσαν, καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες οὕσπερ, σώζει πυρὸς, ἀβλαβεῖς καμίνου τύπος Παρθένου, ὁ Θεῖος καὶ ἀπόρρητος, δι' οὗ σέσωσται κόσμος.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μυσταγωγεῖται Πάναγνε, διὰ Πνεύματος Θείου, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος· καὶ προγράφουσι πίστει, Ἀβραμιαῖοι τρεῖς Παῖδες, σοῦ τὸν ἄσπορον τόκον· ὁ ὢν γὰρ τῇ Θεότητι, ἀπερίγραπτος Λόγος, ἐκ σοῦ σαρκὶ, θέλων περιγράφεται Θεοτόκε, ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενος, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε τὴν Δανιὴλ, τριῶν τε Παίδων μνήμην, τελέσωμεν ὑμνοῦντες, τὴν τούτων πολιτείας, δι' ἧς ἐμεγαλύνθησαν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Λάκκῳ κατακλεισθεὶς, θηρσὶ συνῳκισμένος, Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀμέτοχος τῆς τούτων, ἐδείκνυτο κακώσεως.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ἔσβεσαν τοῦ πυρὸς, τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες, χορεύοντες ἐν μέσῳ, καμίνου καὶ ὑμνοῦντες, Θεὸν τὸν παντοδύναμον.

Ἦχος β'.

Πνευματικῶς ἡμᾶς· (ὅρα εἰς τὸν Ἑσπερινόν).

Καὶ νῦν, Προεόρτιον· (ὅρα ἐκεῖ).

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν δεκάτην ὀγδόην τοῦ παρόντος μηνὸς, ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἐρχομένῃ, ἥτις καὶ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως λέγεται, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἠριθμήσατο· ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητίδων, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Α'. Ἐὰν τύχῃ πρὸ τῆς κ'. τȣ Μηνός.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ϛ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἤχου, κτλ. καθὼς εἰσὶ τετυπωμένα. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα. Καὶ νῦν, Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡ συνήθης στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ δὲ λοιπὸ πάντα, ὡς ἔθος ἐστὶ ψάλλεσθαι ἐν ταῖς Κυριακαῖς. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Πατέρων. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, ἡ Ὑπακοὴ μόνον. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων. Ἐξαποστειλάριον, Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ Θεοτοκίον τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Β'. Ἐὰν τύχῃ τῇ κ'. ἢ μετὰ τὴν κ'. τοῦ Μηνός.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ'. Προεόρτια γ'. καὶ τῶν Πατέρων γ'. Δόξα, Δανιὴλ ἀνήρ. Καὶ νῦν, Σπήλαιον εὐτρεπίζου, κτλ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως. Καὶ νῦν, Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω. Κανόνα ψάλλομεν μόνον τῶν Πατέρων, τὸ, Κύματι θαλάσσης. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, ἡ Ὑπακοή. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Προεόρτια, κτλ. Ἐξαποστειλάρια, τὸ, Ἀναςάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Γ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ κδ'. τοῦ Μηνός.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῶν Πατέρων καὶ τῶν Προεορτίων· προηγεῖται δὲ τῶν Πατέρων ἡ Ἀκολουθία — Ψάλλομεν οὖν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Πατέρων γ'. δευτεροῦντες αὐτά· καὶ Προεόρτια Ἰδιόμελα γ'. Ἦχος α'. Προεορτάσωμεν λαοὶ, καὶ τὰ λοιπὰ δύο, δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν. Καὶ νῦν, Σπήλαιον εὐτρεπίζου, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Προεορτίων, Ἦχος α'. Παρθένε πανάμωμε Θεȣ. Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει. Στίχ. β'. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου. Δόξα, Ἦχος β'. Χαίρετε Προφῆται τίμιοι. Καὶ νῦν, Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως. Καὶ νῦν, Ἀπεγράφετο ποτὲ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἀντὶ τοῦ Τριαδικοῦ Κανόνος, τὸ, Κύματι θαλάσσης (Ζήτει εἰς τὸν Ὄρθρον τῆς κδ'.) Ἀπολυτ. Ἀπεγράφετο ποτέ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος Ἤχου. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος. Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Ἀναστάσιμα β'. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Τῶν Προφητῶν αἱ προρρήσεις. Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Ἀναστάσιμα πάλιν β'. Καὶ νῦν, Αὐλῶν ποιμενικῶν. Ζήτει ἀμφότερα εἰς τὴν κδ'. Καὶ εὐθὺς Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ τυχόντος Ἤχου, κτλ. Ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων, Κύματι θαλάσσης· καὶ Προεόρτιος, Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, ἡ Ὑπακοή. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, Χειρόγραφον εἰκόνα, κτλ. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν,.... Ἐξαποστειλάρια, Ἀναςάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη — Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Ἀναστάσιμον δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. κτλ.

ΣΑΒΒΑΤΩ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τὰ διατεταγμένα Ἀναςάσιμα· εἶτα τὰ Προεόρτια, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Παρθένε Πανάμωμε Θεοῦ, ἔμψυχον Παλάτιον, τὸν οὐρανοῖς μὴ χωρούμενον, ἐν σοὶ ἐχώρησας· ὃν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τέξῃ ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχεύσαντα καὶ σάρκα γενόμενον, ἵνα θεώσῃ με, καὶ πλȣτίσῃ τὸν πτωχεύσαντα, ἀκρασίᾳ, πικροτάτης βρώσεως.

Ἐναπογραφόμενος Χριστὲ, δούλοις τῷ τοῦ Καίσαρος, δι' εὐσπλαγχνίαν προστάγματι, ἔρχῃ χαρίσασθαι τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ζωὴν καὶ λύτρωσιν, ἀγνώμοσιν οἰκέταις μακρόθυμε, τοῖς προσκυνοῦσί σου, τὰ σωτήρια Γενέθλια, τοῦ ἐλθόντος, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τόκον ἀκατάληπτον θεσμοὺς, φύσεως καινίσαντα, ἡ Παναγία καὶ ἄμωμος, κατανοήσασα, τῷ Υἱῷ ἐβόα· Τέκνον ποθεινότατον,

ἐκπλήττομαι τὸ μέγα μυστήριον· πῶς καὶ γεννήσασα, παρθενεύω τῇ δυνάμει σου, τοῦ τὰ πάντα ποιοῦντος βουλήματι;

Καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοί, τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτήν· τὸν μεγαλύναντα αὐτοὺς, ἐν πᾶσι τοῖς Ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κραταιὸν καὶ δυνατόν· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, καὶ Θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἁγνήν· ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε, Χριστὸς, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφὴν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογὸς, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτουν μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ· καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός· καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὤφθη φιμωτής· ὧν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλάνθρωπε Σωτὴρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρὸς, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ὥσπερ ἐν δρόσῳ ὄντως οἱ πιστοὶ, καὶ Ἅγιοι Παῖδές σου, ἐν καμίνῳ τῆς φλογὸς τῆς τοῦ πυρὸς, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν. Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμαστὸς, τρανῶς τὴν θείαν δευτέραν σου, ἔλευσιν πᾶσι προδηλῶν, Ἑώρων ἐκραύγαζεν, ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φησί, καὶ κριτὴς ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρὸς ἐπέστη ποταμός· οὗ ῥυσθείημεν Χριστὲ, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἄνευ σπορᾶς, τεχθῆναι προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιος, ὁ αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν· Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτε ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο, τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ᾐχμαλώτευται Λὼτ Κεφ. ιδ'. 14.
ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτὼ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβὰλ, ἥ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ, καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦτο ἦν πεδίον Βασιλέως. Καὶ Μελχισεδὲκ, Βασιλεὺς Σαλὴμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἴδετε, Κεφ. α'. 8.
παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. Εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθείη ἡμῖν, ὡς ἐστὲ, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ἡμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρί-

Digitized by Google

νατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μεγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι. 14. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἰδοὺ, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾷν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερὸς, ὅς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον· Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα σοι τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, ὡς σύνηθες.

Δόξα, Ἦχος α'.

Βολίδες ἀστράπτοντες θεηγορίαις, οἱ μεγαλώνυμοι Προφῆται, εἰς ἀεὶ μακαρίζονται· καὶ τὰ ἔπη τοῦ Πνεύματος καρπούμενοι, τὴν ἀνερμήνευτον λοχείαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἐκήρυξαν· νομίμως δὲ τὸ τέλος διήνυσαν, ζήσαντες ζωὴν ὑπερθαύμαστον.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ἄκουε οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, πρόεσι τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκίᾳ τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· ὅτι ὁ Ὢν γίνεται ὃ οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, οἱ τὸν Νόμον Κυρίου, καλῶς διαταξάμενοι, καὶ τῇ πίστει φανέντες, ἀπόρθητοι στῦλοι ἀκλινεῖς· ὑμεῖς γὰρ καὶ μεσῖται ὤφθητε, τῆς Νέας Διαθήκης Χριστοῦ· καὶ μεταστάντες πρὸς οὐρανὸν, αὐτὸν ἱκετεύσατε εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ ὃς ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, ὡς διατέτακται ὄπισθεν. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ τυχόντος Ἤχου, καὶ Προκείμενον τοῦ αὐτοῦ· Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, κτλ.

Ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι
» διώκτην Τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν,
» τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς
» αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ
» δεδόξασται. Δίς.

Φόβῳ σοι θανάτου, ἀνοίγονται πύλαι, καὶ διαρρήσσονται μοχλοὶ αἰώνιοι· τῇ γὰρ σεπτῇ σου καθόδῳ, ἐξανέστησαν οἱ πάλαι νεκροὶ, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες, Χριστὲ τὴν σὴν Ἀνάστασιν.

Σήμερον τὸ κλῖτος, τῶν θείων Πατέρων, Χριστοῦ τὴν Γέννησιν, προεορτάζει φαιδρῶς, καὶ ὑπογράφεται ταύτης, τὸ παράδοξον τῆς χάριτος· Ἀβραὰμ γὰρ σύμβολον, τοῦ Νόμου καὶ οἱ Παῖδες εἰσίν.

Πάλαι δεξιοῦται, Θεότητα μίαν, τὴν τρισυπόστατον, ὁ Ἱερὸς Ἀβραάμ· νῦν δὲ ὁ σύνθρονος Λόγος, τῷ Πατρὶ καὶ θείῳ Πνεύματι, τοῖς παισὶ προέρχεται, ἐνδόξως εὐφημούμενος.

Digitized by Google

Ἀβραὰμ ἐῤῥύσθη, χειρὸς ἐξ ἀδίκου, φλογὸς καμίνου δέ, οἱ θεῖοι Παῖδες ποτέ, καὶ Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἐκ θηρῶν καὶ λάκκου σέσωσται· διὸ νῦν τὴν Γέννησιν, Χριστοῦ προεορτάζουσιν.

Ἀριθμῷ καὶ πίστει, τῆς θείας Τριάδος, τὴν ἀθεότητα, καταστρεψάμενοι, ἐν τῇ καμίνῳ οἱ Παῖδες, ἐν συμβόλοις τὰ ἐσόμενα, τοῦ Θεοῦ μυστήρια, τῷ κόσμῳ προϋπέφηναν.

Θεοτοκίον.

Κεχαριτωμένη, ἀνύμφευτε Μήτηρ, Παρθένε ἄφθορε, σὲ μακαρίζομεν· τοῦ Ἀβραὰμ γὰρ ἐκ γένους, καὶ φυλῆς Δαυῒδ ἐξήνθησας, τὸν Χριστὸν δὲ τέτοκας, Προφήταις κηρυχθέντα τὸ πρίν.

Κανὼν Προεόρτιος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα, Χριστὸν ἐθελουσίως πτωχεύσαντα, Χριστὸν ὁρατὸν γενόμενον, ἔρχεται ἡ Παρθένος ἐν Βηθλεὲμ, νῦν ἀποκυῆσαι· οὐρανός τε καὶ ἡ γῆ ἀγαλλιάσθωσαν.

Βουνοὶ καὶ ὄρη σκιρτήσατε· Προφῆται θεηγόροι χορεύσατε· Λαοὶ καὶ Ἔθνη κροτήσατε· πάντων ἡ σωτηρία, ὁ φωτισμὸς, ἤγγικεν ἐπέστη, ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ ἀποτικτόμενος.

Πτωχὸς ὁ πλούσιος γίνεται, πτωχίζων τοὺς κακίᾳ πλουτίζοντας· βροτὸς ὁ Θεὸς γνωρίζεται, Κόρης ἀπειρογάμου, δίχα τροπῆς· πάντες ἐν αἰνέσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτὸν, ὅτι δεδόξασται.

Καταβασία.

» Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ
» οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς,
» ὑψώθητε· ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ
» ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξα-
» σται.

Τῶν Πατέρων. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν
» τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα,
» ἐν τῷ κρανίῳ κρεμάμενον, θαμβητικῶς συν-
» είχετο, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε
» κραυγάζοντα. Δίς.

Τάφῳ τριημερεύσας, ἀνέστησας ζωαρχικῇ ἐγέρσει, θανόντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος· καὶ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς ἠγάλλοντο, Ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἦλθες Κύριε κραυγάζοντες. Δίς.

Τὴν κατ' εἰκόνα δόξαν, καὶ καθ' ὁμοίωσιν, Θεοῦ φρονοῦντες Παῖδες, χρυσῆς εἰκόνος φλόγα, ἐν τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, ἀθλητικῶς κατέσβεσαν, ἐν πίστει ψάλλοντες. Πλὴν σου Κύριον οὐκ οἴδαμεν.

Σοφίας τῷ περιόντι, καὶ Πνεύματος τῇ δυνάμει οἱ Παῖδες, τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, αἰχμαλωτεύσαντες ᾔσχυναν, καὶ θαρσαλέως ἔκραζον· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Χαίρει καὶ συγχορεύει, τοῖς Παισὶ καὶ Προφήταις ὁ Νόμος καὶ προσκιρτᾷ τοῦ Κυρίου, τὴν θείαν ἔλλαμψιν σήμερον· καὶ Ἀβραὰμ ἀγάλλεται ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτοῦ, εἶδε Κύριον σαρκούμενον.

Θεοτοκίον.

Ἡ σύλληψις ἄνευ πάθους· ἡ πρόσληψις ὑπὲρ λόγον καὶ φύσιν, τοῦ τόκου σου προῆλθε· τὸ γὰρ Προφήταις θρυλλούμενον, ὑπερφυῶς Μυστήριον, ἡμῖν ἐπέφανε, Λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχων Κύριος.

Προεόρτιος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, ἐσαρκώθη ὡς εἶδεν, αὐτὸς θέλων τὸ ἀνθρώπινον, ἀνακαινίσαι φθαρὲν πονηροῦ, συμβουλίᾳ ὄφεως.

Ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις, συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ταπεινωθεῖσαν τῶν ἀνθρώπων, θεωρήσας τὴν φύσιν, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἄναρχος, ἀρχὴν λαμβάνει καὶ μέλλει σαρκὶ, τίκτεσθαι ὡς ἄνθρωπος. Θεοτοκίον.

Ἡ Ἁγιωτέρα, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως, βουλῆς μεγάλης τῆς Πατρῴας, νῦν τὸν Ἄγγελον τίκτει, σαρκὶ πάντων εἰς ἀνάκλησιν, τῶν μελῳδούντων ἀπαύστως αὐτῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καταβασία.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέν-
» τι ἀῤῥεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ
» Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ
» Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν,
» Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Ἄγγελος Παίδων ἐδρόσισε κάμινον, νῦν δὲ γυναικῶν κλαυθμὸν διεκώλυε, λέγων· Τί ἐπιφέρεσθε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ Θεός· ὑπάρχει γὰρ ζωὴ καὶ σωτηρία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Τῶν Πατέρων. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προο-
» ρῶν Ἀββακοὺμ, ἐξεστηκὼς ἐβόα· Σὺ
» δυναστῶν διέκοψας, κράτος Ἀγαθὲ, ὁμιλῶν
» τοῖς ἐν ᾅδου, ὡς παντοδύναμος. Δίς.

Ἡ ἐν τῷ ᾅδῃ θεία κάθοδος, σοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς, νεκροῖς ζωὴ ἐδείχθη· σὺ γὰρ ἐχ-

Digitized by Google

θροὺς ἐδέσμευσας, κάτω ἀγαθὲ, καὶ οὐράνιον τρίβον, ἀνθρώποις ἤνοιξας. Δίς.

Τὰ τῶν Πατέρων ἀκροθίνια, Ἀβραὰμ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ τιμῶμεν· ὅτι αὐτῶν ἐκ σπέρματος, ἔλαμψε Χριςὸς, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ὡς Παντοδύναμος.

Προϋπογράφων τὰ ἐσόμενα, τῇ καθόδῳ Χριστοῦ, ὁ Δανιὴλ τοὺς θῆρας, ὡς πρόβατα ἀπέδειξε, πᾶσιν ἐναργῶς, ὡς προέγνω τὸ μέλλον, οἷα Προφήτης Θεοῦ.

Τῆς ἁμαρτίας μὴ σπασάμενοι, τὸν ἰὸν ἐκ φλογὸς, ἐῤῥύσθησαν οἱ Παῖδες· χρυσίου γὰρ ὑπέρτιμοι, ὄντες ἀληθῶς, ἐν καμίνῳ τῆς πλάνης, οὐκ ἐχωνεύθησαν. Θεοτοκίον.

Μεγαλοφώνως προκηρύττεται, προσδοκία Ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου, ὁ ὑπὲρ φύσιν τόκος σου, Ἄχραντε σεμνή· ὃν ὑμνεῖ τῶν Πατέρων, ὅμιλος σήμερον.

Προεόρτιος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, Παρθένος ἀνεβλάστησας, ἄνθος ἀνθήσασα ἀμάραντον, τὸν πάντων Δημιουργὸν, τὸν τὴν γῆν τοῖς ἄνθεσι, πᾶσαν ὡς Θεὸν κατακοσμοῦντα, ἀναβοῶσαν αὐτῷ· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βρώσει με κλαπέντα πονηρᾷ, καὶ γνώμῃ ὀλισθαίνοντα, ὁμοιωθέντα τοῖς ἀλόγοις τε, ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἀνακτώμενος, βρέφος γεγονὼς, καὶ ἐπὶ φάτνης, ἀλόγων ἀνακλιθείς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὄρους κατασκίου Ἰησοῦ, Παρθένου σε σαρκούμενον, ὁ Ἀββακοὺμ προεθεάσατο, τὰ ὄρη τὰ πονηρὰ, καὶ βουνοὺς συντρίβοντα, καὶ ἀφανισμῷ παραδιδόντα, ἐπάρσεις τοῦ πονηροῦ, καὶ τὰ τῶν δαιμόνων ὑψώματα.

Καταβασία.

» Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος
» ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνε-
» βλάστησας· ἐξ Ὄρους ὁ αἰνετὸς, κατασκίου
» δασέος, ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
» ἄϋλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν Πατέρων. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεοφανείας σου Χριστὲ, τῆς πρὸς ἡμᾶς
» συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν
» ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν·
» Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται
» οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς
» ἀγαλλιάσονται. Δίς.

Τὸ ἐξαστράπτον τῆς χαρᾶς, ὑποτυπῶν ἐμφανῶς ὁ Ἄγγελος, ἐν τῷ τάφῳ λαμπροφόρος δείκνυται, Γυναιξὶ κηρύττων ἀνάστασιν· καὶ ἀφέμεναι τοῦ κλαυθμοῦ, ἠγαλλιάσαντο, Χριστοῦ ἀναστάντος, τὸ χαίρετε Ἀποστόλοις διαγγέλλουσαι. Δίς.

Τὴν τῶν Πατέρων ἀπαρχὴν, ὡς ἀρχηγὸν Νόμου καὶ τῆς Χάριτος, Ἀβραὰμ τὸν Πατριάρχην σήμερον, συνελθόντες πίστει τιμήσωμεν· ὡς Προφήτης γὰρ τοῦ Θεοῦ, προκατηγγείλατο Χριστὸν ἐκ Παρθένου, καὶ τούτου προϋπαντᾷ τὴν θείαν Γέννησιν.

Προϋπογράφοντες τρανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, δι' Ἀγγέλου παρουσίας ἔσβεσαν, Ἀβραὰμ οἱ Παῖδες τὴν κάμινον, καὶ ἀτμίδα δρόσου τὸ πῦρ, ἀπεργασάμενοι ἐν τούτῳ τῇ πίστει, εἰκόνος χρυσῆς δόξαν ἐχώνευσαν.

Ἔφραξε στόματα θηρῶν, ὁ Δανιὴλ ἐν τῷ λάκκῳ Πνεύματι· τοῦ πυρὸς δὲ τὴν ἰσχὺν κατέσβεσαν, Ἀβραὰμ οἱ Παῖδες τῇ χάριτι· καὶ σωθέντες οὗτοι φθορᾶς προκαταγγέλλουσι Χριστὸν ἐκ Παρθένου, αἰτοῦντες ὡς λυτρωτὴν τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐν θείῳ Πνεύματι δηλῶν, τὴν ἐξ ὑμῶν ἀπαθῶς σου πρόσληψιν, Ἡσαΐας ἀνεβόα Κύριε, γρηγορῶν τῷ νόμῳ τῆς χάριτος· Τὸν ἐκ γένους μὲν Ἀβραὰμ, ἐκ τῆς Ἰούδα δὲ φυλῆς κατὰ σάρκα, Παρθένος ἄνευ σπορᾶς, ἔρχεται τίκτουσα.

Προεόρτιος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ὁ φύσει Δεσπότης, ἐν δούλοις τελεῖς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ παντέλειος, εὐδόκησας δι' ἔλεος, καλεῖσθαι καὶ Υἱὸς, ἀνθρώπου Παναοικτίρμον· διὸ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, ἑκουσίως πτωχεύσας, ἔρχῃ τεχθῆναι Ὑπεράγαθε.

Ἀχώρητε φύσει, Χριστὲ Βασιλεῦ, πῶς μικρόν σε εἰσδέξεται Σπήλαιον; πῶς φάτνη σε δυνήσεται, χωρῆσαι Ἰησοῦ; Μητρὸς ἐξ ἀπειράνδρου, σαρκὶ ἐπιδημοῦντα, εἰς τὰ ἴδια ὅπως, τοὺς ξενωθέντας σώσῃς Κύριε.

Ἀμνὰς τὸν ποιμένα, προῆλθε τεκεῖν· εὐτρεπίζου τὸ ἅγιον Σπήλαιον· Ποιμένες ἐπισπεύσατε, Ποιμένα καὶ Ἀμνὸν, τεχθέντα θεωρῆσαι· οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, εὐτρεπίσθητε τοῦτον, ὡς Βασιλέα προσκυνῆσαι σαρκί.

Καταβασία.

» Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς
» μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρή-
» νην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεο-
» γνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς
» ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Digitized by Google

Τῶν Πατέρων. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψωμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι. Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Δίς.

Θανάτου τὴν νέκρωσιν, καὶ τοῦ ᾅδου ἀγαθὲ, εἰργάσω τὴν καθαίρεσιν, τριημέρῳ ταφῇ σου θεοπρεπῶς· ζωὴν δὲ ἐπήγασας, ἀναστὰς τοῖς ἐν κόσμῳ Ἰησοῦ Βασιλεῦ. Δίς.

Ὁ τρόπος φιλόξενος, ἡ δὲ πίστις ὑψηλὴ, Ἀβραὰμ τοῦ προπάτορος· ὅθεν θεῖον μυστήριον τυπικῶς, δεξάμενος ἔχαιρε· τοῦ Χριστοῦ δὲ προτρέχων νῦν ἀγάλλεται.

Τὴν κτίσιν ὑπέταξε, νῦν ἡ πίστις τοῖς Παισὶ, τῇ δωρεᾷ τοῦ Πνεύματος· τὸ γὰρ πῦρ τὸ παμφάγον καὶ ἀναιδὲς, ᾐδέσθη τοὺς σέβοντας, τοῦ πυρὸς τὸν ἐργάτην, Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

Τοῦ κόσμου τὸ ἄγριον, τῇ ἐλεύσει τοῦ Χριστοῦ, ῥυθμίζεσθαι ὑπέφηνεν, εἰρήνην πρὸς τὴν θείαν θεοπρεπῶς, φιμώσας τοὺς λέοντας, Δανιὴλ ὁ Προφήτης ἐν τῷ λάκκῳ ποτέ.

Θεοτοκίον.

Νηδύος ἐκύησας, ἐκ Παρθένου τὸν Χριστὸν, Μαρία Μήτηρ ἄνανδρε, ὃν εἶδον οἱ Προφῆται θεοπτικῶς· αὐτοῦ προχορεύουσιν, οἱ Πατέρες νυνὶ δὲ τὰ Γενέθλια.

Προεόρτιος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Νέος οὐρανὸς, ὑπάρχουσα Δέσποινα, ἐκ μήτρας τῆς σῆς, ὡς ἐκ νεφέλης Χριστὸν, δόξης Ἥλιον, ἀνατεῖλαι ἐπείγῃ Σπηλαίῳ σαρκὶ, ὡς μέλλοντα ταῖς λάμψεσι, ταῖς ἑαυτοῦ σαφῶς, πάντα τὰ τῆς γῆς πληρώματα, καταυγάζει δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Εἶδες τὴν ἡμῶν, ὀδύνην καὶ κάκωσιν οἰκτίρμον Χριστὲ, καὶ οὐ παρεῖδες ἡμᾶς· ἀλλ' ἐκένωσας, σεαυτὸν μὴ ἐκτὰς τοῦ Γεννήτορος, καὶ ἐσκήνωσας εἰς μήτραν ἀπειρόγαμον· ἥτις ἀνωδίνως τέξεσθαι, σὲ σαρκὶ ἐν Σπηλαίῳ προέρχεται.

Ὄρη καὶ βουνοὶ, πεδία καὶ φάραγγες, λαοὶ καὶ φυλαὶ, ἔθνη καὶ πᾶσα πνοὴ, ἀλαλάξατε εὐφροσύνης ἐνθέου πληρούμενα· ἦλθε πάντων ἐπεδήμησεν ἡ λύτρωσις, Λόγος τοῦ Θεοῦ ὁ ἄχρονος, ὑπὸ χρόνον δι' οἶκτον γενόμενος.

Καταβασία.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
» λιος θὴρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐ-
» νοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε
» φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύ-
» σεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. β'.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες, Τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβεν πεῖραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ Σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, ἐν τῷ Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ἕτερον Κοντάκιον, Προεόρτιον.

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐφραίνου Βηθλεέμ, Ἐφραθᾶ ἑτοιμάζου· ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἀμνὰς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται· ὅνπερ βλέποντες, οἱ Θεοφόροι Πατέρες, ἐπαγάλλονται μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, Παρθένον θηλάζουσαν. Ὁ Οἶκος.

Τῆς σῆς Παρθένε, κυήσεως τὴν λαμπρότητα, καθορῶντες ἐκλάμπουσαν, Ἀβραὰμ ὁ φιλόθεος, καὶ Ἰσαὰκ ὁ ἀοίδιμος, καὶ Ἰακὼβ, καὶ πᾶς ὁ θεοσύλλεκτος χορὸς τῶν ἁγίων ἀγάλλεται· καὶ τὴν κτίσιν προσήγαγον, πρὸς σὴν ὑπάντησιν, ἐν χαρμοσύναις λέξεσι. Χαρᾶς γὰρ πρόξενος πᾶσιν ὤφθης, ἐν μήτρᾳ συλλαβοῦσα, τὸν ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι ὁραθέντα, καὶ τοὺς Παῖδας, τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ ἀδίκως βληθέντας, ἀφλέκτους συντηρήσαντα ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν. Διὸ καὶ ἀναμέλπουσιν τὸν ὁρώμενον ἐν χερσὶ νεάνιδος, ὑμνοῦντας Παρθένον θηλάζουσαν.

Συναξάριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, μνήμην ἄγειν ἐτάχθημεν παρὰ τῶν Ἁγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας

Digitized by Google

Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἠριθμήσατο· ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητίδων.

Μνήμη τῶν πρωτοπλάστων Ἀδὰμ καὶ Εὔας.

Στίχ. Ὑμνῶ θανόντας ζῶν γένους ἀρχηγέτας,
Τοῦ ζῆν με καὶ θνήσκειν με τοὺς παραιτίους.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἄβελ, υἱοῦ Ἀδάμ.

Βοᾷ Θεῷ σὸν αἷμα, καὶ ψυχῆς δίχα,
Ὦ πρῶτε νεκρῶν, πρῶτε καὶ σεσωσμένων.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σὴθ, υἱοῦ Ἀδάμ.

Σὴθ σπέρμα καινὸν τοῖς γονεῦσιν ἀντ' Ἄβελ,
Ἄνθρωπος ὢν δίκαιος, οἷος ἦν Ἄβελ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἐνὼς, υἱοῦ Σήθ.

Ὀφθεὶς Ἐνὼς μέγιστος ἐκ τῆς ἐλπίδος,
Πολλοῖς ἐνῆκε ζῆλον εἰς τὴν ἐλπίδα.

Μνήμη τοῦ δικαίου Καϊνᾶν, υἱοῦ Ἐνώς.

Βίβλῳ Καϊνᾶν Μωσέως γεγραμμένος,
Κἂν τῷ παρόντι χρὴ γραφῆναι βιβλίῳ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μαλελεὴλ, υἱοῦ Καϊνᾶν.

Ἑξῆς προκείσθω Μαλελεὴλ τῷ λόγῳ,
Υἱὸς Καϊνᾶν, οὗ προεμνήσθη λόγος.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰάρεδ, υἱοῦ Μαλελεήλ.

Δίκαιον ὄντως ἐν δικαίων πληθύϊ,
Καὶ τοῦ δικαίου μνημονεύειν Ἰάρεδ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἐνὼχ, υἱοῦ Ἰάρεδ.

Θεῷ προδήλως εὐαρεστήσας λόγῳ,
Ἐνὼχ ἀδήλοις ἐγκατῳκίσθη τόποις.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μαθουσάλα, υἱοῦ Ἐνώχ.

Ἐνὼχ σε τέκνον ἐκμαθὼν Μαθουσάλα,
Ἔγραψα πρὸς μάθησιν ἄλλων ἐνθάδε.

Μνήμη τοῦ δικαίου Λάμεχ, υἱοῦ Μαθουσάλα.

Λάμεχ δύω γνοὺς, δεῖν ἔγνων τιμᾶν ἕνα,
Οὐ τὸν φονευτὴν, ἀλλ' ὁμωνύμως Λάμεχ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Νῶε, υἱοῦ Λάμεχ.

Ἀδὰμ βροτοῖς ὄλεθρον ἐκ ξύλου φέρει·
Διὰ ξύλου δὲ Νῶε πᾶν σώζει γένος.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σὴμ, υἱοῦ Νῶε.

Σὴμ πατρικὴν γύμνωσιν ἐμφρόνως σκέπων,
Τὰς πατρικὰς ἐφεῦρεν εὐχὰς εἰς σκέπην.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰάφεθ, υἱοῦ Νῶε.

Μηδεὶς Ἰάφεθ Πατρὸς αἰσχύνη πλάτος,
Βίος πλατυσμὸν εὐχαῖς Πατρὸς λαμβάνει.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἀρφαξὰδ, υἱοῦ Σήμ.

Ζῇ Κύριος ζῶν, οὐ τὸν Ἀρφαξὰδ λίπω.
Καὶ γὰρ χρεὼν καὶ τοῦτον ἐνταῦθα γράφειν.

Μνήμη τοῦ δικαίου Καϊνᾶν, υἱοῦ Ἀρφαξάδ.

Καϊνᾶν ἡμῖν ἐξεγήγερται νέος,
Τῷ πρὶν Καϊνᾶν, ἐμφερὴς ἐκ τοῦ τρόπου.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σάλα, υἱοῦ Καϊνᾶν.

Συμπατριωτῶν ὁρμαθῷ καὶ συμφύλων,
Ἡ συγγένεια συνδέει καὶ τὸν Σάλα.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἔβερ, ἀφοῦ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι Ἑβραῖοι ἐκλήθησαν.

Μέγας τις ὄντως τοῖς Ἰουδαίοις Ἔβερ,
Δοὺς ἐξ ἑαυτοῦ κλῆσιν Ἑβραίων γένει (*).

Μνήμη τοῦ δικαίου Φάλεκ, υἱοῦ Ἔβερ.

Πανηγυρίζω καὶ τὸν ἐξ Ἔβερ τόκον·
Ὡς Μωϋσῆς γάρ φησι, τίκτει τὸν Φάλεκ.

Μνήμη Ῥαγὰβ, υἱοῦ Φάλεκ.

Πάλιν κύησις, καὶ πάλιν νέος τόκος,
Υἱὸν Ῥαγὰβ τεκόντος ἡμῖν τοῦ Φάλεκ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σερούχ, υἱοῦ Ῥαγάβ.

Γράφων παλαιῶν τοὺς ἀπ' ἀλλήλων τόκους,
Ἂν ἐκλάθωμαι τὸν Σερούχ, ἁμαρτάνω.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ναχὼρ, υἱοῦ Σερούχ.

Γένους ὑπάρχειν τῶν ἄνω λελεγμένων,
Καὶ τὸν Ναχὼρ γνοὺς οὐ διΐστω τοῦ γένους.

Μνήμη τοῦ δικαίου Θάῤῥα, υἱοῦ Ναχώρ.

Υἱὸς προσελθὼν ἐκ Ναχὼρ κλῆσιν Θάῤῥας,
Πατὴρ ὑπῆρξε πατρὸς Ἐθνῶν μυρίων.

Μνήμη τοῦ δικαίου Πατριάρχου Ἀβραὰμ, υἱοῦ Θάῤῥα.

Τὸν Ἀβραὰμ πῶς δεξιώσομαι λόγοις,
Ὃς ἠξιώθη δεξιοῦσθαι καὶ Νόας;

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰσαὰκ, υἱοῦ Ἀβραάμ.

Δεθεὶς, Ἰσαὰκ, εἰς σφαγὴν, τύπος γίνῃ,
Ἐπὶ σφαγὴν ἥξοντος ὑψίστου Λόγου.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰακὼβ, υἱοῦ Ἰσαάκ.

Διὰ κλίμακος Ἰακὼβ, τῆς Παρθένου,
Πρὸς γῆν Θεὸν χωροῦντα πρὶν τόκου βλέπει.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ῥουβὶμ, υἱοῦ Ἰσαάκ.

Τῆς υἱότητος Ἰακὼβ τοῦ τιμίου,
Ῥουβὶμ ἔγνων τὸν θεῖον, ἀρχὴν τιμίαν.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Συμεὼν, υἱοῦ Ἰακώβ.

Κἂν δευτερεύῃ Συμεὼν ἐκ τοῦ τόκου,
Κλέος παρ' ἡμῖν οὐ τὸ δεύτερον φέρει.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Λευΐ, υἱοῦ Ἰακώβ.

Θεοῦ μεγίστου θεῖος ὢν ὑπηρέτης,
Τί, Λευΐ, μεῖζον τῆς δε τῆς δόξης θέλεις;

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰούδα, υἱοῦ Ἰακὼβ, οὗ ἐκ τῆς φυλῆς ὁ Χριστός.

Ἰούδαν αἰνέσουσιν οἱ σεσωσμένοι·
Ἐξ Ἰούδα γὰρ Χριστὸς ἡ σωτηρία.

(*) Ὁ τῶν Στίχων τούτων ποιητὴς, Χριστοφόρος Πατρίκιος ὕπατος Μιτυληναῖος, καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλοι τινὲς ἐνόμισαν, ὅτι ἐκ τοῦ Ἔβερ, ὅς τις ἐστιν εἷς τῶν προγόνων τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ, ἐπωνομάσθησαν Ἑβραῖοι ὅ, τε Ἀβραὰμ, καὶ μετ' αὐτὸν οἱ τούτου ἀπόγονοι. Φαίνεται ὅμως πολὺ πιθανώτερον, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο ἐδόθη εἰς τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἰς τὸ γένος αὐτοῦ, διότι, διαπεράσας οὗτος τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, ἦλθεν ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων, κατὰ τὸ θεῖον κέλευσμα, εἰς τὴν γῆν Χαναάν· καθότι, τὸ Ἑβραῖος ἑλληνιστὶ μεθερμηνευόμενον, σημαίνει περάτην· ἄνθρωπον δηλαδὴ, ἐλθόντα ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Εὐφράτου· καὶ τὸ ὄνομα Ἔβερ, ἐξ οὗ ἐσχηματίσθη τὸ Ἑβρεῖ, καὶ Ἑλληνικώτερον, Ἑβραῖος, ἐτυμολογούμενον, κατὰ τοὺς ἑβραϊστὰς, οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ, εἰμὴ πέραμα ἢ ἁπλῶς πέραν. Τοῦτο, λέγουσιν, ἐννοεῖ καὶ ὁ Μωϋσῆς, ἱστορῶν τοὺς ἀπογόνους τοῦ Σήμ. Καὶ τῷ Σὴμ ἐγεννήθη καὶ αὐτῷ, πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν Ἔβερ, ... (Γεν. ί. 21) ὅ ἐστι, τῶν πέραν τοῦ Εὐφράτου κατοικούντων λαῶν.

Ἐπωνομάσθη δὲ Ἑβραῖος ὁ Ἀβραὰμ, δέκα ἔτη σχεδὸν μετὰ τὴν ἄφιξιν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, τουτέστι περὶ τὸ 85 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ (περίπου 2920 ἔτη πρὸ Χριστοῦ), ὅτε συνέβη ὁ πόλεμος τοῦ Χοδολογόμορ καὶ τῶν συμμάχων αὐτοῦ πρὸς τοὺς βασιλεῖς Σοδόμων καὶ Γομόῤῥων, μεθ' ὧν συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ Λὼτ, ὁ τοῦ Ἀβραὰμ ἀνεψιός. Τότε (λέγει ἡ θεία Γραφὴ), παραγενόμενος τῶν ἀνασωθέντων τις, ἀπήγγειλεν Ἄβραμ τῷ περάτῃ (Γεν. ιδʹ. 13). ὅπερ ὁ Σύμμαχος, συμφώνως τῷ Ἑβραϊκῷ κειμένῳ, ἐξέδωκεν, Ἄβραμ τῷ Ἑβραίῳ.

Εἰς τὸν Ἀβραὰμ οὖν ἐδόθη πρῶτον ἡ ἐπωνυμία αὕτη, δι' ἣν προείπομεν αἰτίαν, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐποχὴν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπωνομάσθησαν ἔπειτα Ἑβραῖοι καὶ οἱ ἐξ τούτου ἀπόγονοι, οὐχὶ ἐκ τοῦ Ἔβερ καθὼς οὐδὲ ὀνομάζουσι πατέρα ἑαυτῶν τὸν Ἔβερ, ἀλλὰ τὸν Ἀβραὰμ (Ματθ. γʹ. 9 - Ἰωάν. ηʹ. 39 - Πράξ. ιγʹ. 26). Τὴν γνώμην ταύτης ὑποστηρίζουσιν Ὠριγένης, Χρυσόστομος, Θεοδώρητος, Ἱερώνυμος, καὶ πολλοὶ ἕτεροι ἐκ τῶν Δυτικῶν, ὅσους ἀναφέρει ὁ Καλμέτης (Λεξικ. τῆς ἁγ. Γραφῆς, ἐν λέξει Ἔβερ).

Digitized by Google

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ζαβουλὼν, υἱοῦ Ἰακὼβ,
οὗ ἡ Φυλὴ παράλιος.
Ἀκτὰς κατοικεῖν ὁ Ζαβουλὼν ἐκρίθη,
Γῆς καὶ θαλάττης εἰς ἓν ἄκρα συνδέων.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰσάχαρ, υἱοῦ Ἰακὼβ,
οὗ ἡ Φυλὴ γήπονος.
Στήσας ἑαυτὸν εἰς τὸ πονεῖν Ἰσάχαρ,
Ζωὴν συνιστᾷ, γῆθεν ἄρτον ἐκφέρων.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Δὰν, υἱοῦ Ἰακὼβ, οὗ ἡ Φυλὴ κριτής.
Λαοῦ κριτὴς Δὰν, γλῶττα τῆς ἐξουσίας,
Ζυγοῖς δικαίοις πᾶσιν ἐξάγων κρίσιν.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Γὰδ, υἱοῦ Ἰακὼβ,
οὗ ἡ Φυλὴ λῃστευομένη, ἢ λῃστεύουσα.
Γὰδ πειρατευθεὶς, πειρατεύων ἐκτρέχει,
Νίκαις δὲ πάντων πειρατῶν κατισχύει.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἀσὴρ, υἱοῦ Ἰακὼβ,
οὗ ἡ Φυλὴ πλουσία ἐπὶ χώραις σιτοφόροις.
Ἀσὴρ δέ φησι, πίονα πλουτεῖ στάχυν,
Τρέφει τε τοὺς ἄρχοντας ἄρτῳ πλουσίῳ.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Νεφθαλεὶμ, υἱοῦ Ἰακὼβ,
οὗ ἡ Φυλὴ πολὺ πλῆθος.
Ὡς ἔρνος ὄντως Νεφθαλεὶμ ἀνειμένον,
Εἰς πλῆθος αὐτῷ τῆς φυλῆς ἡπλωμένης.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰωσὴφ, υἱοῦ Ἰακὼβ,
οὗ ἡ Φυλὴ περίδοξος καὶ περιφανής.
Ηὐξημένον σε, σὸς Πατὴρ εἶναι λέγων,
Δόξαν φυλῆς σῆς, Ἰωσὴφ διαγράφει.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Βενιαμὶν, υἱοῦ Ἰακὼβ,
οὗ ἡ Φυλὴ ἀπὸ ἀγρίας πραεῖα.
Φαγὼν τὸ Πρωῒ Βενιαμὶν, ὡς λύκος,
Πρᾶος φανεὶς, δίδωσι βρῶσιν ἑσπέρας.
Μνήμη Φαρὲς καὶ Ζαρὰ τῶν διδύμων,
υἱῶν Ἰούδα τοῦ Πατριάρχου.
Κοινῶς ἐπαινῶ σπέρμα κοινὸν Ἰούδα,
Φαρὲς Ζαρά τε, τοὺς διδύμους συγγόνους.
Μνήμη Ἐσρὼμ, υἱοῦ Φαρές.
Ἐκ Φαρὲς Ἐσρὼμ, ὥσπερ ἐκ ῥίζης κλάδος,
Ἄμφω δὲ ῥίζης Ἀβραὰμ θεῖοι κλάδοι.
Μνήμη Ἀρὰμ, υἱοῦ Ἐσρώμ.
Γέγηθεν Ἐσρὼμ, οὐ νοσῶν ἀτεκνίαν,
Ἀρὰμ γὰρ αὐτῷ τέκνον ἠγαπημένον.
Μνήμη Ἀμιναδὰβ, υἱοῦ Ἀράμ.
Τὸν Ἀμιναδὰβ ἐξ Ἀρὰμ φῦναι λέγε·
Τούτου γὰρ υἱὸν ἡ Γραφὴ τοῦτον λέγει.
Μνήμη Ναασσὼν, υἱοῦ Ἀμιναδάβ.
Εἷς καὶ Ναασσὼν τῆς Ἰούδα φατρίας,
Ἐξ Ἀμιναδὰβ τῆς φυλῆς ἐξ Ἰούδα.
Μνήμη Σαλμὼν, υἱοῦ Ναασσών.
Ηὔξησε σειρὰν Ἀβραμιαίου γένους,
Σαλμὼν προελθὼν τῆς Ναασσὼν ὀσφύος.
Μνήμη Βοὸζ, υἱοῦ Σαλμών.
Εὐαγγελιστὰ, τοῦδε Σαλμὼν υἱέα,
Τίνα γράφεις σύ; Τὸν Βοὸζ, φησὶ, γράφω.
Μνήμη Ὠβὴδ, υἱοῦ Βοὸζ, τοῦ ἐκ τῆς Ῥοὺθ γεννηθέντος.
Ἐκ Ῥοὺθ μὲν Ὠβὴδ, τὴν φυλὴν Μωαβίτης.
Ἐκ τοῦ Βοὸζ δὲ, δῆλος Ἰσραηλίτης.
Μνήμη Ἰεσσαὶ, υἱοῦ Ὠβήδ.
Ἰεσσαὶ, τίκτε, τικτέτω καὶ σὸν γένος,
Ἕως ἀπ' αὐτοῦ Παῖς Θεὸς τεχθῇ μέγας.
Μνήμη Δαυῒδ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰεσσαί.
Ἐγὼ τί φήσω; μαρτυροῦντος Κυρίου,
Τὸν Δαυῒδ εὗρον, ὡς ἐμαυτοῦ καρδίαν.
Μνήμη Σολομῶντος Βασιλέως, υἱοῦ Δαυΐδ.
Σοφὸς Σολομὼν πρῶτος ἐν σοφοῖς βίου,
Ἔχων τὸ πρῶτον τῶν καλῶν τῶν τοῦ βίου.

Μνήμη Ῥοβοὰμ Βασιλέως,
υἱοῦ Σολομῶντος.
Ἐγκώμιόν σοι, Ῥοβοὰμ, πλέκω μέγα,
Σὸν πάππον εἶναι τὸν μέγαν Δαυῒδ λέγων.
Μνήμη Ἀβιὰ Βασιλέως, υἱοῦ Ῥοβοάμ.
Βοᾷ Ῥοβοὰμ πρὸς τὸν Ἀβιὰ λέγων·
Ἐγὼ Πατὴρ σὸς, καὶ σύ μου τὸ τεκνίον.
Μνήμη Ἀσὰ Βασιλέως, υἱοῦ Ἀβιά.
Εὐθῆ τὸν Ἀσὰ μηνύει Βασιλέα,
Ἡ τετράτιτλος τῶν Βασιλειῶν βίβλος.
Μνήμη Ἰωσαφὰτ Βασιλέως, υἱοῦ Ἀσά.
Ἰωσαφὰτ τὰ πάντα χρηστὸς ἐν βίῳ,
Εὑρὼν ἀφορμὰς πατρόθεν χρηστοῦ βίου.
Μνήμη Ἰωρὰμ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωσαφάτ.
Ἰωρὰμ ἡμῖν ἐξ Ἰωσαφὰτ ἔφυ,
Υἱὸς Βασιλεὺς, ἐκ πατρὸς Βασιλέως.
Μνήμη Ὀζίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωράμ.
Ἀνῆκε καρπὸν εὐγενῆ τὸν Ὀζίαν,
Ἄναξ Ἰωρὰμ, Ἰωσαφὰτ ὁ κλάδος.
Μνήμη Ἰωάθαμ Βασιλέως, υἱοῦ Ὀζίου.
Τὸν Ἰωάθαμ, ὡς νεοττὸν Ὀζίου,
Τῆς Βασιλείας ἡ καλιὰ λαμβάνει.
Μνήμη Ἄχαζ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωάθαμ.
Τὸ τῆς κεφαλῆς στέμμα τῆς Ἰωάθαμ,
Στέφει κεφαλὴν εὐπρεπῶς καὶ τὴν Ἄχαζ.
Μνήμη Ἐζεκίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἄχαζ.
Σοβεῖ τελευτὴν δακρύσας Ἐζεκίας·
Τοῦτον ἰσχύουσι ῥεῖθρα δακρύων!
Μνήμη Μανασσῆ Βασιλέως, υἱοῦ Ἐζεκίου.
Σωτηριῶδες πρὸς μετάγνωσιν βάθρον,
Μανασσῆς ἡμῖν τὴν Προσευχὴν πηγνύει.
Μνήμη Ἀμμὼν Βασιλέως, υἱοῦ Μανασσῆ.
Ἀμμὼν κυηθεὶς τῆς ἀλουργίδος μέσον,
Ἦν καὶ Βασιλεὺς, καὶ Βασιλείας τέκνον.
Μνήμη Ἰωσίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἀμμών.
Ἰωσίας ἔναντι τοῦ Θεοῦ μέγας,
Ὃν γνοὺς ἐπαινεῖν, δειλιῶν μὴ σμικρύνω.
Μνήμη Ἰεχονίου βασιλέως, υἱοῦ Ἰωσίου.
Ἐν Βαβυλῶνος τῇ μετοικίᾳ λόγος,
Ἰεχονίαν ἐμπαροικῆσαι βίῳ.
Μνήμη Σαλαθιὴλ, υἱοῦ Ἰεχονίου.
Πρῶτον μετ' αὐτὴν τὴν μετοικίαν τέκνον,
Τὸν Σαλαθιὴλ Ἰούδα φυλὴ φύει.
Μνήμη Ζοροβάβελ, τοῦ τὸν Ναὸν
τῶν Ἱεροσολύμων καυθέντα ἀνεγείραντος.
Ναβουζαρδὰν ἔκαυσε Ναὸν Κυρίου,
Οὗ καῦσιν ἦρε κτίσματι Ζοροβάβελ.
Μνήμη Ἀβιοὺδ, υἱοῦ Ζοροβάβελ.
Ἀβιοὺδ ὄρπηξ, οὗ φυὴ Ζοροβάβελ.
Ὡς τὴν φυὴν οὖν, καὶ τὸν ὄρπηκα γράφω.
Μνήμη Ἐλιακεὶμ, υἱοῦ Ἀβιούδ.
Τὸν Ἐλιακεὶμ Ἀβιοὺδ γράφει γόνον,
Ματθαῖος ἡμῖν, ἀκριβὴς γονογράφος.
Μνήμη Ἀζὼρ, υἱοῦ Ἐλιακείμ.
Ὁ θεῖος Ἀζὼρ ἐξ Ἐλιακεὶμ ἔφυ·
Θεία Γραφὴ λέγουσα τοῦτο πεισάτω.
Μνήμη Σαδὼκ, υἱοῦ Ἀζώρ.
Ἀζὼρ κυΐσκων τὸν Σαδὼκ οὐ λανθάνει·
Ὃν συγγραφεὺς γνοὺς, ἐκκαλύπτει τὸν τόκον.
Μνήμη Ἀχεὶμ, υἱοῦ Σαδώκ.
Τοῖς τοῦ Σαδὼκ ζητοῦσιν υἱὸν, Ματθαῖος,
Δείξει τὸν Ἀχεὶμ, ἐκβαλὼν τὸ Βιβλίον.
Μνήμη Ἐλιοὺδ, υἱοῦ Ἀχείμ.
Τεχθεὶς ἀπ' Ἀχεὶμ, Ἐλιοὺδ ὤφθη τέκνον,
Ὀφθήσεται δὲ καὶ πατὴρ τεκνοτρόφος.

Digitized by Google

Μνήμη Ἐλεάζαρ, υἱοῦ Ἐλιούδ.
Ἰδοὺ τεκόντα καὶ τὸν Ἐλιοὺδ ἔγνων,
Ἐλεάζαρου τέκνον· εἰ βούλει, μάθε.

Μνήμη Ματθάν, υἱοῦ Ἐλεάζαρ.
Ἐλεάζαρ δὲ τὸν Ματθὰν γεννᾷν λέγει,
Μαιευτρίας ἄκουε, Ματθαίου Βίβλου.

Μνήμη Ἰακώβ, υἱοῦ Ματθάν.
Καὶ Ματθὰν εἰσήνεγκεν υἱὸν εἰς βίον·
Τὸν Ἰακὼβ γὰρ εἰσενεγκὼν εὑρέθη.

Μνήμη Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος, υἱοῦ Ἰακώβ.
Μνηστὴρ Ἰωσήφ· ᾧ τὸ Πνεῦμα πρὸ γάμου,
Μνηστὴν ἐκείνου, συλλαβοῦσαν δεικνύει.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μελχισεδέκ.
Ἔχει Γραφὴ πατρός σε καὶ μητρὸς δίχα,
Χριστοῦ τυποῦντα Μελχισεδὲκ τοὺς τόκους.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰώβ.
Ὕψιστον εὑρὼν ἀξίως ἐπαινέτην,
Ἰώβ, ἐπαίνων οὐ δέῃ τῶν γηΐνων.

Μνήμη τοῦ Προφήτου Μωσέως, καὶ Ὢρ καὶ Ἀαρὼν τῶν ἱερέων.
Σὺν Ὢρ Ἀαρὼν προγράφει Χριστοῦ πάθος,
Ὑψοῦντες ἄμφω σταυρικῶς τὸν Μωσέα.

Μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.
Ὑμνεῖν Ἰησοῦν ποῖος ἀρκέσει λόγος,
Ὢ συλλαβὼν ὑπῆρχε καὶ Θεὸς Λόγος;

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σαμουήλ.
Ὀφθαλμὸν ἡμῖν εὐμενῆ Θεοῦ τίθει,
Ὀφθαλμὲ θεῖε, καὶ τὰ μέλλοντα βλέπων.

Μνήμη τοῦ Προφήτου Νάθαν.
Ἁμαρτιῶν ἔλεγχος ὀξὺς ὢν Νάθαν,
Ἡμάρτομεν λέγουσι, συγγνώμην νέμοις.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Δανιήλ.
Καὶ θηρία φρίττουσιν ἀρετῆς φίλον·
Ἔργοις Δανιὴλ τοῦτο πιστοῦται μέγας.

Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.
Καὶ πῦρ, τὸ πῦρ ἦν τῆς καμίνου, καὶ δρόσος·
Πρὸς δυσσεβεῖς πῦρ, πρὸς δὲ τοὺς Παῖδας δρόσος.

Μνήμη τῆς δικαίας Σάρρας, γυναικὸς Ἀβραάμ.
Νεύσει Θεοῦ καὶ στεῖρα νικᾶται φύσις·
Καὶ μάρτυς ὠδίνουσα Σάρρα παιδίον.

Μνήμη τῆς δικαίας Ῥεβέκκας γυναικὸς Ἰσαάκ.
Καὶ τὴν ἀρίστην τῶν γυναικῶν Ῥεβέκκαν,
Ἄριστος εὗρεν ἀνδρῶν κοινωνὸν λέχους.

Μνήμη τῆς δικαίας Λείας, πρώτης γυναικὸς Ἰακώβ.
Λείας προσώπῳ Κύριος μὴ δοὺς χάριν,
Κυήσεως δίδωσι τῇ μήτρᾳ χάριν.

Μνήμη τῆς Δικαίας Ῥαχήλ, δευτέρας γυναικὸς Ἰακώβ.
Θεοὺς πατρῴους ἡ Ῥαχήλ, κλέπτει πόθῳ·
Ἐν ἐσχάτῳ δὲ τὸ τὸν Θεὸν ποθεῖ Λόγον.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἀσινέθ, γυναικὸς Ἰωσὴφ τοῦ Παγκάλου.
Κάλλει παρῆλθεν ἥλιος μὲν ἀστέρας,
Ἡ δ' Ἀσινὲθ μοι τὰς ὑφ' ἥλιον κόρας.

Μνήμη τῆς δικαίας Μαρίας, ἀδελφῆς Μωϋσέως.
Ἄσωμεν, εἶπε, καὶ πάλιν τῷ Κυρίῳ,
Ψυχῆς κροτοῦσα τύμπανον νῦν Μαρία.

Μνήμη τῆς δικαίας Δεβόρρας, τῆς κρινάσης, τὸν Ἰσραήλ.
Ὑπὲρ γυναῖκας ἡ Δεβόρρα τὴν φρένα,
Βάθει φρενὸς κρίνουσα λαὸν Κυρίου.

Μνήμη τῆς δικαίας Ῥούθ.
Ἔθνος λιποῦσα Ῥοὺθ ἑαυτῆς καὶ σέβας,
Ἔθνει προσῆλθε καὶ Θεῷ τοῦ Μωσέως.

Μνήμη τῆς δικαίας Σαραφθίας πρὸς ἣν Ἠλίας ἀπεστάλη.
Ἄσπαρτον εἶχε τὴν τροφὴν Σαραφθία,
Καινὸν λαχοῦσα λήϊον τὸν Ἠλίαν.

Μνήμη τῆς δικαίας Σωμανίτιδος, τῆς ξενοδοχησάσης τὸν Ἐλισσαῖον.
Ἐλισσαῖός σοι κλεῖθρα νηδύος λύει,
Ὢ κλεῖθρα Σωμανῖτις ἤνοιξας δόμου.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἰουδίθ, τῆς ἀνελούσης τὸν Ὀλοφέρνην.
Ὃν πᾶς ἀνὴρ ἔφριττε δεινὸν ὁπλίτην,
Γυνὴ καθεῖλεν, Ἰουδίθ, Ὀλοφέρνην.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἐσθήρ, τῆς λυτρωσαμένης τὸν Ἰσραὴλ ἐκ θανάτου.
Ἔσωσεν Ἐσθὴρ ἄνδρας Ἰσραηλίτας,
Ἄδου κυνῆν μέλλοντας ἐνδῦναι πάλαι.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.
Εὐχῆς τέκνον τεκοῦσα Σαμουὴλ μέγαν,
Νικᾷ Φενάνναν, Ἄννα πολλὴν ἐν τέκνοις.

Μνήμη τῆς δικαίας Σωσάννης.
Κανὼν πρόκειται σωφρονούσαις ἐν βίῳ,
Ὁ τῆς Σωσάννης σωφρονέστατος βίος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Πατέρων. Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς Ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογός, » ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς » σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ. Δίς.

Ὢ ξένον θαῦμα! ὁ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, ἐπὶ θρόνου, Κύριος αὐτός, προσλήψει σαρκός, θάνατον ὑπέμεινεν· ἀλλ' ἐξανέστη Θεότητος ἰσχύϊ, συνεγείρας νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος. Δίς.

Χριστὸν γεννήσας, τὸ κατὰ σάρκα τῆς πίστεως, ἀρχηγέτα Πάτερ Ἀβραάμ, ἐδείχθης Ἐθνῶν, Πνεύματι Πατὴρ ἐναργῶς, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἀψύχων ἤχους, διακενῆς ἀλαλάζοντας, τῶν ἐμψύχων, ἤμβλυνεν ᾠδή· καμίνου γὰρ πῦρ, φλεγομένοις σώμασι, καταπατοῦντες οἱ Παῖδες ἀλωβήτως, ἀνεβόων· Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῇ Θεωρίᾳ, ἐνατενίσας τοῦ Πνεύματος, ὁ Προφήτης, πάλαι Δανιήλ, Χριστοῦ προτυποῖ, τὴν δευτέραν ἔλευσιν, καὶ τὰ ἐν ταύτῃ φρικτὰ προκαταγγέλει, ἐκβοῶν· Ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὸ ξένον θαῦμα, τὸ ἐν Προφήταις θρυλλούμενον, καὶ πατράσι, πάλαι ἐμφανῶς, Παρθένος Ἁγνή, τεξομένη πάρεστιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Προεόρτιος. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Ἡ ἄμπελος ἡ θεία, τὸν ἀκήρατον βότρυν περικάζουσα, ἐγγίζει ἥκει τοῦ τεκεῖν,

Digitized by Google

εὐφροσύνης οἶνον βρύζοντα, καὶ ποτίζοντα ἡμᾶς, αὐτῷ κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ θεία μυροθήκη, τὸ εὐῶδες μύρον ἔνδον φέρουσα, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, ἐκκενῶσαι τοῦτο ἔρχεται, εὐωδίας μυστικῆς πληροῦν τοὺς μέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαβὶς ἣν Ἡσαΐας ὁ Προφήτης, πάλαι ἐθεάσατο, τὸν θεῖον ἄνθρακα, Χριστὸν ἐν κοιλίᾳ ἥκει φέρουσα, πᾶσαν ὅλην ἁμαρτίας καταφλέγοντα, τῶν δὲ πιστῶν τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦντα.

Καταβασία.

» Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς, ἑστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Πατέρων. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔκστηθι φρίττων οὐρανὲ, καὶ σαλευθήτωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται ὁ ἐν ὑψίστοις Θεὸς καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Ὢ τῆς ἀφάτου σου Χριστὲ, συγκαταβάσεως, δι' ἡμᾶς τοὺς ταπεινούς! ἰδοὺ γὰρ θανάτου γευσάμενος, Θεὸς ἀθάνατος ὢν, ἐν τάφῳ ὡς βροτὸς κατετέθης· ἀλλ' ἐξανέστης Λόγε, συνεγείρας τοὺς κάτω, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Σοῦ τὴν σφαγὴν προεκτυπῶν, ὁ Ἀβραὰμ Χριστὲ, ὃν ἐγέννησεν υἱὸν, ἐν ὄρει πειθαρχῶν σοι Δέσποτα, καθάπερ πρόβατον ἀνῆλθε θυσιάσων ἐν πίστει· ἀλλ' ἐπανῆκε χαίρων, Ἰσαὰκ καὶ πρεσβύτης, σὲ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φλὸξ ἡ ἀκάματος Χριστὲ, ἐνδυσαμένων σε, ὡς ἱμάτιον τὸ πῦρ, τὸ θεῖον, τῶν Ἁγίων Παίδων σου, ἀπημαυρώθη σφοδρῶς, καὶ δρόσος τῇ σῇ συγκαταβάσει, τοῖς ψάλλουσιν ἠχεῖτο, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δίδοται λέουσι βορὰ, ἀῤῥήτοις κρίμασιν ὁ Προφήτης Δανιήλ· ἀλλ' ἔσχεν ἐγκρατείας δόγμασι, συννηστευτὰς εὐσεβῶς, τοὺς θῆρας ἐν τῷ βόθρῳ τοῦ λάκκου· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Ἀβραὰμ καὶ τῶν Παίδων, σῶσον ἐν εἰρήνῃ, Χριστὲ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Ὃν προκατήγγειλαν πιστῶς, προφητικαὶ φωναὶ, Ἰησοῦν, Ἐμμανουὴλ, ἀνθρώπου ἐν μορφῇ ἐρχόμενον, τὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, Υἱόν τε καὶ συνάναρχον Λόγον, ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἡ Παρθένος Μαρία, τίκτει ἀπειράνδρως, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Προεόρτιος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ μετ' Ἀγγέλων, ἐκβοήσωμεν ἐν εὐφροσύνῃ· ὁ Σωτὴρ τεχθήσεται· ὁ Δεσπότης ἐπιδημεῖ, ὃν Ἀστὴρ ὑποδεικνύει Μάγοις σπεύδουσιν, αὐτὸν ἐπὶ φάτνης τοῦ θεάσασθαι. Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δήλοις ἀπεγράφης ἑκὼν ὁ Δεσπότης, τῷ τοῦ Καίσαρος ὑπείκων νόμῳ, ὅπως τὸ ἀνθρώπινον, τῆς δουλείας τοῦ πονηροῦ, ὡς Θεὸς ἐλευθερώσῃς Πολυέλεε· διὸ γεγηθότες ἀναμέλπομεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Βρέφος νέον φέρω σε ἄναρχε Λόγε, πεῖραν δὲ ὅλως ἀνδρὸς οὐκ ἔγνων, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἀποροῦσα τίνα ἐν γῇ, ὀνομάσω σου Πατέρα, οὐκ ἐπίσταμαι· διὸ μετὰ πάντων ἀναμέλπω σοι· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Πατέρων. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεὸς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μεγαλύνοντας. Δίς.

Τί ἐποδύρῃ ἡ κτίσις, ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, καὶ ἐν σορῷ τὸν τῆς ζωῆς, Δεσπότην καὶ Θεόν; ἀναστήσεται γὰρ καινοποιῶν σε φαιδρῶς, τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν ᾅδην καθελὼν, καὶ νεκροὺς συνεγείρας, ἀνευφημοῦντας αὐτόν. Δίς.

Τῶν πρὸ τοῦ νόμου Πατέρων, Ἑορτὴν ἐκτελοῦντες, τὸν ἐξ αὐτῶν θεοπρεπῶς, τιμῶ-

Digitized by Google

μεν Ἰησοῦν· Ἀβραὰμ γὰρ ὁμοῦ, καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, Προφητῶν καὶ τοῦ Νόμου, ἐδείχθησαν κρηπὶς, καὶ τῆς Χάριτος πίστει, πνευματικαὶ ἀπαρχαί.

Ὁ ἐν πυρὶ ὑποδείξας, τῷ Μωσῇ ἐν τῇ βάτῳ, τὸ ὑπὲρ νοῦν θεοπτικῶς, μυστήριον Θεὸς, ἐν πυρὶ τοῖς Παισὶ συγκαταβὰς ὁ αὐτὸς, τῷ πυρὶ τῆς ἐμφύτου, Θεότητος αὐτοῦ, τῆς καμίνου τὴν φλόγα, δρόσον ἀπέδειξε.

Τῷ Ἀβραὰμ συνελθόντες, οἱ πανάγιοι Παῖδες, καὶ Δανιὴλ ὁ θαυμαστὸς, Προφήτης τοῦ Θεοῦ Ἰσαὰκ Ἰακὼβ, μετὰ Μωσῆ, Ἀαρὼν τοῦ Χριστοῦ πρὸ τοῦ τόκου, χορεύουσι πιστῶς, δυσωποῦντες ἀπαύστως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, τῷ σῷ τόκῳ Παρθένε· τὴν γὰρ Ἐδὲμ ἡ Βηθλεὲμ, διήνοιξεν ἡμῖν· καὶ ἰδοὺ τῆς ζωῆς τοῦ ξύλου ἅπαντες, ἀπολαύοντες πίστει, βοῶμεν ἐκτενῶς· Τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, Δέσποινα πλήρωσον.

Προεόρτιος. Μυστήριον ξένον.

Μυστήρια ξένα, φρικτὰ καὶ παράδοξα! ὁ τῆς δόξης Κύριος, ἦλθεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Σπηλαίῳ πτωχεύσας ὑπέδυ σαρκὶ, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι ζητῶν, καὶ τὴν Εὔαν τῶν ὠδίνων ἐκλυτρώσασθαι.

Σπαργάνοις σὺ λύεις, σειρὰς παραπτώσεων· τῇ πολλῇ πτωχείᾳ δὲ, πάντας καταπλουτίζεις Οἰκτίρμον· ἀλόγου κακίας τεθεὶς, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων δὲ, βροτοὺς ἀπαλλάττεις, τοῦ Θεοῦ Λόγε προάναρχε.

Θεοτοκίον.

Κηρύγματα, τῶν Προφητῶν πέρας εἴληφεν· ὃν γὰρ προεφήτευσαν, ἥξειν ἐν συντελείᾳ τῶν χρόνων, ἐπέστη ἐφάνη, Ἁγνῆς ἐκ Παρθένου σωματούμενος· αὐτὸν διανοίᾳ, καθαρᾷ ὑποδεξώμεθα.

Καταβασία.

» Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! Οὐ-
» ρανὸν τὸ Σπήλαιον· Θρόνον Χερουβι-
» κὸν τὴν Παρθένον· τὴν Φάτνην, χωρίον· ἐν
» ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεὸς· ὃν
» ὑμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς.

Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι, καὶ πρὸ Νόμου Πατέρες, ἐν πίστει προεξέλαμψαν, Ἀβραὰμ, Ἰσαάκ τε, καὶ Ἰακὼβ ὡς φωστῆρες· ἅπαντες γὰρ Προφῆται, καὶ Δίκαιοι ἀνήφθησαν, ἐξ αὐτῶν ὡς λαμπάδες, φωτοειδεῖς, καὶ τὴν Κτίσιν, πᾶσαν ἐσκοτισμένην, ἀκτῖσι κατεφώτισαν, τῆς σεπτῆς Προφητείας.

Προεόρτιος, ὅμοιον.

Εὐφραίνου Βηθλεὲμ καὶ σὺ, Ἐφραθᾶ ἑτοιμάζου· ἡ Θεοτόκος ἥκει γὰρ, ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, τεκεῖν Θεὸν ἀπορρήτως. Ὢ φρικτοῦ μυστηρίου! οὗ νῦν τὴν θείαν Γέννησιν, Ἀβραὰμ, Ἰσαάκ τε καὶ Ἰακὼβ, Πατριάρχαι ἅπαντες καὶ Προφῆται, φαιδρῶς προεορτάζουσι, καὶ βροτοὶ σὺν Ἀγγέλοις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων Προσόμοια δ'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἀρόν σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς, Σιὼν Θεοῦ ἡ θεία Πόλις καὶ κήρυξον, Πατέρων τὴν θείαν μνήμην, σὺν Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ, Ἰακὼβ τιμῶσαν τὸν ἀοίδιμον· ἰδοὺ σὺν Ἰούδᾳ τε, καὶ Λευῒ μεγαλύνομεν, Μωσῆν τὸν μέγαν, Ἀαρὼν τὸν θεσπέσιον, καὶ γεραίρομεν, σὺν Δαυῒδ, Ἰησοῦν, Σαμουήλ. Πάντες τὴν προεόρτιον, Χριστοῦ θείαν αἴνεσιν, ὕμνοις ἐνθέοις κροτοῦντες, τῆς παρ' αὐτοῦ ἀγαθότητος, τυχεῖν ἐξαιτοῦμεν, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δεῦρο ὁ ἐν πυρίνῳ ποτὲ, ἐπιδιφρεύσας Ἡλιοὺ θείῳ ἅρματι, θεόφρον Ἐλισσαιέ τε, σὺν Ἐζεκίᾳ ὁμοῦ, Ἰωσίᾳ ἅμα συναγάλλεσθε· σεπτὴ δωδεκάς τε, τῶν Προφητῶν ἡ θεόπνευστος, τοῖς Γενεθλίοις, τοῦ Σωτῆρος συγχόρευε, καὶ ἐν ᾄσμασι πάντες Δίκαιοι ᾄσατε. Παῖδες οἱ παμμακάριστοι, οἱ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, σβέσαντες φλόγα καμίνου, ὑπὲρ ὑμῶν ἱκετεύσατε Χριστὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Ὤφθη ἡ ἀπ' αἰῶνος ἐν γῇ, κηρυττομένη, Προφητῶν ἐν τοῖς φθέγμασι, Παρθένος ἡ Θεοτόκος, ἣν Πατριάρχαι σοφοὶ, καὶ Δικαίων δῆμοι καταγγέλλουσι· μεθ' ὧν συγχορεύει, καὶ γυναικῶν ἡ εὐπρέπεια, Σάῤῥα, Ῥεβέκκα, καὶ Ῥαχὴλ σὺν τῇ Ἄννῃ τε, καὶ ἡ ἔνδοξος, Μαριὰμ ἡ Μωσέως ὁμοῦ· ταύταις συνεπαγάλλονται, καὶ κόσμου τὰ πέρατα, σύμπασα κτίσις γεραίρει, ὅτι Θεὸς παραγίνεται, σαρκὶ τοῦ τεχθῆναι, καὶ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, τῇ ἐν σαρκὶ ἐμφανίζει τοῦ Χριστοῦ θείαν Γέννησιν, τοῖς πρὸ τοῦ Νόμου τὴν Χάριν εὐαγγελιζομένοις, ὡς ὑπὲρ Νόμον τῇ πίστει. ὑπάρξα-

Digitized by Google

σιν· ὅθεν τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγῆς οὖσαν πρόξενον, ταῖς ἐν ᾅδη κατεχομέναις ψυχαῖς προεκήρυττον, διὰ τῆς ἀναστάσεως. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Οἱ Μακαρισμοὶ· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων, Ὠδὴ ϛ'.

Τῌ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Αἱμάτων τιμίων σου βαφαῖς, Μάρτυς κατεσκευάσας, σαυτῷ πορφύραν πολύτιμον· ἣν στολισάμενος, κατοικεῖς τὰ ἄνω, ἀληθῶς βασίλεια, Θεῷ παμβασιλεῖ παριστάμενος· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σεβαστιανός τε καὶ Ζωὴ, Μάρκος Μαρκελλῖνός τε, σὺν Τιβουρτίῳ συνήθλησαν, καθυπομείναντες, τρικυμίας πόνων· καὶ νῦν κατεσκήνωσαν, πρὸς ἄπονον καὶ θείαν κατάπαυσιν· ἐν ᾗ πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀήττητοι Μάρτυρες τῇ γῇ, τὰ τῆς γῆς ἐάσαντες, πρὸς οὐρανοὺς ἀνεδράμετε, ὑμῶν τοῖς στίγμασι, καθωραϊσμένοι, καὶ σεπτοῖς παθήμασι, λαμπρῶς πεποικιλμένοι μακάριοι· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε πανύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ Μυστήριον, προφητικοῖς εἶδεν ὄμμασι· Βάτον μὴ φλέγεσθαι, καίπερ καιομένην· πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἁγνὴ οὐ κατέφλεξε· διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπῃς μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεῖον σέβας σοι Μάρτυς ἐμφρόνως νέμω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Θείαις φαιδρυνόμενος αὐγαῖς, τῆς σεβασμίου Τριάδος Ἀοίδιμε, πίστει τοὺς τιμῶντάς σου, τὴν φωταυγῆ καὶ ἱερὰν πανήγυριν, σοῦ ταῖς ἱκεσίαις, φωτὸς μετόχους ἀνάδειξον.

Ἔχων λογισμὸν φωτοειδῆ, καὶ δεκτικὸν καθαρῶν ἐπιλάμψεων, μόνον ἐπεπόθησας, τὸν ὄντως Ὂν, ὡς νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, Μάρτυς ἀθλοφόρε, καὶ τούτου πίστει τετύχηκας.

Ἱδρῶσιν ἐνθέοις ἀληθῶς, τὰ τῆς σαρκὸς ἀμαυρώσας φρονήματα, αἵμασιν ἀθλήσεως, τοὺς θολεροὺς χειμάῤῥους ἀπεξήρανας, τῆς πολυθεΐας, θεόφρον Μάρτυς πολύαθλε.

Ὅμιλον προσῆξας Ἀθλητῶν, διδασκαλίαις σου θείαις τῷ Κτίσαντι, πᾶσαν τὴν διάνοιαν, τῶν διωκτῶν καταβαλὼν τῇ χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου, μεθ' ὧν πρεσβεύεις σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας Υἱὸν, τὸν πρὸ αἰώνων Πατρὶ συννοούμενον, φύσεως καινίσασα, νόμους ἁγνὴ, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν, σεπτῇ καὶ θείᾳ γεννήσει σου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Στρατὸν ἐπαγόμενος σεπτὸν, τῆς θείας ὅπλοις πίστεως, ὠχυρωμένον Μάρτυς ἀήττητε, τὰς παρατάξεις τοῦ πολεμήτορος, καὶ τὰ πανουργεύματα, τῶν Τυράννων ἅπαντα, καταβάλλεις τῷ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ἐρείσας ἐν πέτρᾳ νοητῇ, τὰς βάσεις τῆς καρδίας σου, εὐσεβοφρόνως Μάρτυς πολύαθλε, οὐ παρετράπης τοῖς μηχανήμασι, τοῦ δολίου δράκοντος, ἀλλὰ πᾶσιν ἔρεισμα, εὐσεβείας ἐν Πνεύματι γέγονας.

Βελῶν ἐκκεντήσεις χαλεπὰς, ὑπέφερες δεσμούμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου Μάρτυς τεινόμενος· Θεοῦ δὲ θείᾳ δυνάμει ἔνδοξε, ἀσινὴς ὁλόκληρος, αὖθις ἀπεδείκνυσο, καταισχύνων ἐχθροῦ μηχανήματα.

Θεοτοκίον.

Ἁγίασμα ὤφθης νοητὸν, τοῦ πάντας ἁγιάζοντος, καὶ καθαρὸν Πανάμωμε σκήνωμα· ἐκ σοῦ γὰρ ὤφθη Θεὸς σαρκούμενος, καὶ διπλοῦς ταῖς φύσεσι, κόσμῳ γνωριζόμενος, ἐν μιᾷ ὑποστάσει Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, τοῦ βοᾷν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀχράντου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ βίῳ τῷ φαιδρῷ, συναστράπτοντα ἔχων, τὸν λόγον ἱερῶς, ἐφελκύσω ἀγέλας, πιστῶν πρὸς εὐσέβειαν· μεθ' ὧν χαίρων ἐνήθλησας, πᾶσαν κάκωσιν, ὑπενεγκὼν τῶν Τυράννων· ὅθεν σήμερον τὴν παναγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφηκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ! ὢ καινοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἁγνὴ, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψε, τανυσθέντα σε Κύριε· πῶς ἀδέκαστε, Κριτὰ ἁπάντων καὶ Λόγε, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακέκρισαι;

Ὠδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Σθένος σοι Τιβούρτιε, δωρεῖται ὁ Κύριος, δι' ἀσθενείας τῆς σαρκὸς, καταπαλαῖσαι τὸν ἐχθρόν· πυρὶ γὰρ φλογίζοντι, νεανικῶς, ἐπέβης Μάρτυς στεῤῥότατα, καὶ τὴν οὐράνιον δρόσον ἀντέλαβες.

Συνήφθης τοῖς ἄνω, λειτουργοῖς ὦ Τιβούρτιε, ὡς λειτουργήσας τῷ Χριστῷ, καὶ ἀνενέγκας καθαρὰς, θυσίας ἐν πνεύματι, ἱερουργὲ, Μαρτύρων κλέος καὶ καύχημα, χαρμονικῶς διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε.

Ὄρθιος κρεμάμενος, καὶ πλήκτροις ξεόμενος, καὶ ταῖς σφοδραῖς τῶν αἰκισμῶν, περικυκλούμενος φοραῖς, καὶ βόθρῳ χωννύμενος, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ θεῖον τέλος δεχόμενος, ὁ γενναιόφρων ἠγάλλετο Κάστουλος.

Ἰάσεις ἐν Πνεύματι, Ἁγίῳ μακάριε, ἐπιτελῶν πρὸς φωτισμὸν, τῶν καθορώντων εὐσεβῶς, λαοῖς τὸ σωτήριον, θεοπρεπῶς Σεβαστιανὲ κατήγγειλας, μαρτυρικῶς δὲ τὸν δρόμον ἐτέλεσας.

Θεοτοκίον.

Μόνην σε πασῶν, ἐκ γενεῶν ἐξελέξατο, ὁ ὑπερούσιος Θεὸς, καὶ οὐσιώθη καθ' ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ πλαστουργὸς, τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, Θεογεννῆτορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Αἱ τρίβοι σου, καὶ πορεῖαι πρὸς μόνον φερόμεναι, τὸν Κύριον, ἀνοδίας ἐχθρῶν ὑπεξέκλιναν, καὶ πολλαῖς γεγόνασιν, ὁδὸς εὐθεῖα καὶ πραεῖα, Μάρτυς Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Ῥητορευει, Μαρκελλῖνος καὶ Μάρκος σοφώτατα, πρὸ βημάτων, τοῦ Χριστοῦ τὴν σωτήριον ἔλευσιν· προσδεθέντες ἄμφω δὲ, κέντροις τοὺς πόδας καθηλοῦνται, μαρτυρικῶς κλεϊζόμενοι.

Τὸ πάθημα, τοῦ τὰ πάθη ἡμῶν θανατώσαντος, Μαρκελλῖνος, καὶ ὁ Μάρκος στεῤῥῶς εἰκονίζοντες, λόγχῃ σφαγιάζονται, καὶ στεφηφόροι ταῖς χορείαις, τῶν Ἀθλοφόρων συνάπτονται.

Θεοτοκίον.

Ὑπέρφωτε, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη πανάμωμε, ἀπέλασον, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη πρεσβείαις σου καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, τῇ ἀμελείᾳ σκοτισθέντα, ὅπως ὑμνῶ σε Πανύμνητε.

Ὠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Στεῤῥότητι νοὸς σεβασμιώτατε, ἐδείχθης ἀταπείνωτος, ἐν τῷ τύπτεσθαι ταῖς ῥάβδοις ἀφειδῶς, καὶ κατακεντᾶσθαι πολλοῖς τοῖς βέλεσιν· ὅθεν πρὸς φῶς, μετέβης χαίρων Μάρτυς ἀνέσπερον.

Ἐνεύρου σε Χριστὸς ἀγωνιζόμενον, καὶ δαίμοσι μαχόμενον, καὶ αἰκίαις ὁμιλοῦντα χαλεπαῖς, Σεβαστιανὲ μάρτυς ἀήττητε, καὶ πρὸς αὐτὸν, ἀποσκοποῦντα καρδίας ὄμμασι.

Μοχλεύσεσι στεῤῥαῖς πανσόφων λόγων σου, τὴν πλάνην ἀνεμόχλευσας, καὶ σεβάσματα κατέαξας ἐχθρῶν, καὶ εἰδωλικοὺς ναοὺς ἠδάφισας, καὶ σεαυτὸν ναὸν τοῦ θείου ἤγειρας Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν τὴν ἡμῶν ἐκ παραβάσεως οὐσίαν ἀνεκαίνισας, τὸν καινίζοντα τὰ πάντα θεϊκῶ, μόνῳ τῷ βουλήματι κυήσασα, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Digitized by Google

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωῆς Τραγκυλίνου, Νικοστράτου, Κλαυδίου, Κάστορος, Τιβουρτίου, Καστολύλου, Μαρκελλίνου, καὶ Μάρκου.

Στίχοι.

Σεβαστιανὸς τῶν πλάνης σεβασμάτων
Καταφρονήσας τύπτεται τὸ σαρκίον.
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ Σεβαστιανὸς ῥοπαλίσθη.

Ζωὴ πρὸς ὕψος ἐκ κεφαλῆς ἠρμένη,
Καπνῷ δυσώδει λαμβάνει ζωῆς τέλος.

Ναὶ, βάλλετε σφοδρῶς με συχνοῖς τοῖς λίθοις,
Ἐκ καρδίας ἔκραζεν ὁ Τραγκυλῖνος.

Καὶ τοὺς περὶ Κλαύδιον ὧδε τακτέον·
Οὓς, κἂν βυθὸς συνέσχεν, οὐρανὸς φέρει.

Τιβουρτίου τέμνουσι τὴν θείαν κάραν,
Σύ μου Θεὸς κράζοντος, ὦ Θεοῦ Λόγε.

Κάστουλον εἷλκον εἰς ἀπωλείας βόθρον·
Ὡς δ' οὐχ ὑπεῖξε, γῆς ἐνεβλήθη βόθρῳ.

Ἐχθρῶν παγέντες, οἷα λόγχαι, καρδίας,
Νύττεσθε λόγχαις, Μάρκε καὶ Μαρκελλῖνε.

Τούτων ὁ μὲν Σεβαστιανὸς, εἷς τῆς συγκλήτου βουλῆς ὑπῆρχεν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ Πόλεως Μεδιολάνων ὁρμώμενος, πολλοὺς πρὸς τὴν εὐσεβῆ πίστιν ἐνάγων. Μαρκελλῖνος δὲ καὶ Μάρκος οἱ αὐτάδελφοι, χρονίαν ὑπομείναντες καθεῖρξιν, καὶ πολλαῖς βασάνων ἰδίαις ὑποβληθέντες ἐκελεύθησαν ἀποτμηθῆναι. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτῶν Τραγκυλῖνος, Ἕλλην ὢν, καὶ Μαρκία ἡ μήτηρ, παρὰ μικρὸν τοῖς ὀδυρμοῖς ἐκώλουν αὐτοὺς τοὺς διὰ Χριστὸν παθεῖν. Τάχα δὲ ἂν τοῦτο ἐγεγόνει, εἰμὴ Σεβαστιανὸς ὁ ἀοίδιμος παῤῥησιασάμενος, οὐ μόνον αὐτοὺς ἐστερέωσεν, ἀλλὰ καὶ Τραγκυλῖνον πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο πίστιν· καὶ αὖ Τραγκυλῖνος τὸν Ἔπαρχον ἐκατήχησε πιστεύσαντα.

Αὐτίκα οὖν ὁ Ἔπαρχος, προσκαλεσάμενος τὸν ἐνδοξότατον καὶ μακάριον Σεβαστιανὸν, καὶ Πολύκαρπον τὸν πρεσβύτερον, ἠξίου σωτηρίας τυχεῖν, καὶ τῆς κατεχούσης αὐτὸν νόσου ἀπαλλαγῆναι· ἧς καὶ ἀπηλλάγη, πιστεύσας τῷ Χριστῷ ὁλοψύχως, καὶ τὰ ἐν τῷ οἴκῳ εἴδωλα συντρίψας, καὶ βαπτισθείς. Ὁ δὲ μακάριος Γάϊος Ἐπίσκοπος, τὸν μὲν Μαρκελλῖνον καὶ Μάρκον, τοὺς αὐταδέλφους, τῷ τῶν Διακόνων ἐγκαταλέγει τάγματι· τὸν δὲ τούτων πατέρα, τῷ τῶν Πρεσβυτέρων· τὸν δὲ μακάριον Σεβαστιανὸν, Ἔκδικον τῆς Ἐκκλησίας καθίστησι.

Κινηθέντος δὲ τοῦ διωγμοῦ, σὺν τούτοις Νικόστρατος, Κλαύδιος, Κάστωρ, Τιβούρτιος, Κάστουλος, καὶ Ζωὴ, ἐκεῖ κατεσχέθησαν, διαφόρως ἐξετασθέντες, τὸ πέρας τοῦ βίου δέχονται. Ὁ δὲ Ἅγιος Σεβαστιανὸς, μετακληθεὶς παρὰ τοῦ Διοκλητιανοῦ, καὶ ἐρωτηθεὶς, βέλεσι πυκνοῖς, οἷα σίκὸς, κατατιτρώσκεται, καὶ ῥοπάλοις τὸ σῶμα καταθραυσθὲν, καὶ εἰς μέρη κατατμηθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐβιότου.

Στίχ. Ἤθλησεν Εὐβίοτος ἄχρις αἱμάτων,
Βίου δὲ τέρμα εὗρε χωρὶς αἱμάτων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ Θέματος Ὀψικίου, ἐκεῖσε γεννηθείς. Τὸν ἐνάρετον δὲ μετερχόμενος βίον, καὶ πολλὰ καθ' ἑκάστην θαύματα ἐκτελῶν, καὶ πολλοὺς πρὸς τὸν Κύριον ἐπιστρέφων, μυρίας θλίψεις παρὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπέμεινε, δημεύσεις, δεσμὰ, μάστιγας, κακώσεις παντοίας. Ὅθεν μιᾷ τῶν ἡμερῶν εἰς πῦρ ἐνεβλήθη, καὶ ἀβλαβὴς διαμείνας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο πίστιν.

Διὰ τοῦτο μετάπεμπτος γίνεται παρὰ τοῦ τῆς Κυζίκου Ἡγεμόνος Λεοντίου· καὶ ἐρωτηθεὶς, λίθοις τὰς παρειὰς καὶ τὸ στόμα τύπτεται· καὶ ξύλῳ ἀναρτηθεὶς, μαστίζεται, καὶ θηρίοις ἐκδίδοται· καὶ ἀσινὴς διαμείνας, τῇ εἱρκτῇ ἐναποῤῥίπτεται. Θαύματα δὲ ἐκτελέσας παράδοξα, πολλοὺς Χριστιανοὺς ἐξ Ἑλλήνων εἰργάσατο· ὅθεν ὁ Τύραννος ὀργισθεὶς, τοῖς μονομάχοις ἐκέλευε κατασφάξαι αὐτόν. Οὗτοι δὲ, σκότους ἐπιπεσόντος αὐτοῖς ἀλλήλους κατέσφαξαν· ὁ δὲ Μάρτυς, ἀβλαβὴς διαμείνας, τῇ φρουρᾷ ἐναπετέθη. Ἐπεὶ, δὲ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀπὸ Ἑσπερινῶν τμημάτων, ἐπὶ τὰ Ἑῷα διέβαινε, δείσας ὁ Τύραννος, τοὺς ἐν δεσμοῖς ἅπαντας ἀπολυθῆναι ἐκέλευσε· μεθ' ὧν καὶ ὁ μακάριος οὗτος ἀπολυθεὶς οἴκαδε παρεγένετο· καὶ πέντε ἔτη ἐπιβιοὺς, πολλὰ ἐργασάμενος θαύματα ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φλώρου, Ἐπισκόπου Ἀμινσοῦ.

Στίχ. Εἴκων ὁ Φλῶρος τῇ πάλαι κατακρίσει,
Εἰς γῆν ἀπῆλθε· γῆ γὰρ ἦν, καὶ τί ξένον;

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ νέου Ἰουστίνου, καὶ Τιβερίου, καὶ Μαυρικίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, πατρὸς ὁμωνύμου αὐτῷ Φλώρου, καὶ μητρὸς Εὐφημίας. Γέγονε δὲ πάσης παιδεύσεως ἔμπειρος, τῆς τε Ἑλληνικῆς, καὶ τῆς ἐν ἱεραῖς καὶ θείαις Γραφαῖς· καὶ πρῶτον μὲν ἐν τοῖς ὑπογραφεῦσι τελεῖ τῶν Βασιλέων· εἶτα εἰς τὴν τῶν Πατρικίων ἀνάγεται τάξιν. Γυναῖκα δὲ γήμας, καὶ παίδων πατὴρ γεγονὼς, καὶ τούτων παρανάλωμα τῆς λοιμικῆς καταστάντων νόσου, αὐτὸς τὸν μοναδικὸν βίον μετῆλθεν, ἔν τινι τῶν κτημάτων αὐτοῦ, ἐν τῷ Ἀνάπλῳ προσκαθισθείς. Εἶτα, διὸ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, Ἐπίσκοπος προχειρίζεται Ἀμινσοῦ. Ἐν αὐτῇ δὲ γενόμενος, καὶ καλῶς τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον ἀδηγήσας, θαυματουργίας πλείστας πεποιηκὼς, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φωκᾶ καὶ Ἑρμύλου, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στίχ. Ἔγωγε τμηθῶ πρῶτον, Ἕρμυλος λέγει.
Οὔ, φησὶ Φωκᾶς, ἀλλ' ὁ Φωκᾶς Ἕρμυλε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ζακχαίου διακόνου, καὶ Ἀλφειοῦ ἀναγνώστου, ἀθλησάντων ἐν Καισαρείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ Θαυματουργοῦ Σοφίας· καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ σεβασμίου Οἴκου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Digitized by Google

Καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ Συγκέλου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Οὐκ, εἰ τελευτᾷς Μιχαὴλ, τοῦτο ξένον·
'Αλλ' εἰ θανὼν ζῇς, ὥσπερ οὖν ζῇ ἀξίως.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ, εὐσεβῶν γονέων χρηματίσας υἱός. Παιδευθεὶς οὖν ἄκρως τήν Ἑλλήνων σοφίαν, καὶ τὴν ἡμετέραν ἐκμελετήσας καλῶς, τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τῆς δὲ μητρὸς μετὰ τῶν αὐτῆς θυγατέρων ἔν τινι Μοναστηρίῳ ἀποκειραμένων, καλῶς καὶ θεοφιλῶς ὁ μέγας Μιχαὴλ πολιτευόμενος, καὶ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν καθυποβαλὼν παντοίᾳ, τῆς τοῦ πρεσβυτέρου ἀξιοῦται χειροτονίας. Ἔπειτα σπήλαιον ἥσυχον ὑπεισέρχεται, ἐν ᾧ Θεόδωρος καὶ Θεοφάνης, οἱ ὁμολογηταὶ καὶ φιλόσοφοι, πρὸς αὐτὸν ἐφοίτησαν. Εἶτα ὁ μὲν μακάριος Μιχαὴλ, Σύγκελος παρὰ τοῦ Ἱεροσολύμων Ἐπισκόπου καθίσταται· οἱ δὲ θεῖοι αὐτάδελφοι, Θεόδωρος καὶ Θεοφάνης, ἱερεῖς καὶ λειτουργοί. Καί ποτε, πράγματος ἀναγκαίου ἕνεκα, παρὰ τοῦ προεστῶτος Ἱεροσολύμων εἰς Ῥώμην στέλλονται, δοῦναί τε καί τινας λιβέλλους κατὰ πάροδον συνοδικούς, τῷ τε Βασιλεῖ Λέοντι τῷ Ἀρμενίῳ καὶ εἰκονομάχῳ, καὶ Θεοδότῳ τῷ τότε τῆς Κωνσταντίνου πατριαρχοῦντι.

Οὗτοι τοίνυν οἱ τρισόλβιοι, τῷ ἀποστείλαντι πειθόμενοι, τοὺς λιβέλλους ἐπιδεδώκασι, πολλὰ καὶ αὐτοὶ δογματικὰ προτείναντες τοῖς ἀντιλέγουσι ῥήματα. Διὰ τοῦτο τὸν μὲν Θεόδωρον καὶ Θεοφάνην ὑπερορίᾳ καταδικάζει ὁ Τύραννος· τὸν δὲ μακάριον Μιχαὴλ, σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἰὼβ, τῷ πραιτωρίῳ ἐνέκλεισεν. Ἐκεῖθεν τε παρὰ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ ἀλύσεις βαρείας κατὰ τοῦ τραχήλου δεξάμενος, ἔν τινι τῶν μοναστηρίων Πλουσιάδος ἅμα τῷ μαθητῇ ἐκπέμπεται. Ὅθεν ἐκ τῆς πολλῆς κακώσεως, ἐπίχυσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ κύρτωσιν τῷ λοιπῷ σώματι παθὼν, ἀκίνητος ὁ ἀδάμας διέμεινεν.

Ἐπεὶ δὲ Θεοδώρα καὶ Μιχαὴλ τὴν βασιλείαν ἐδέξαντο, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων ἐκτυπώματα πᾶς τις ἐτίμα παρρησίᾳ, καὶ οἱ ἐν ἐξορίᾳ ἀνεκαλοῦντο, καὶ τιμῆς οὐ τῆς τυχούσης ἠξιοῦντο, τὸ τῆς Πατριαρχείας ἀξίωμα καὶ οὗτος ὁ μέγας ὁμολογητὴς παρὰ τῆς βασιλίσσης ἠξιοῦτο καταδέχεσθαι. Ἐπεὶ δὲ μὴ εἶκε, Πατριάρχης μὲν ὁ Ἅγιος Μεθόδιος προχειρίζεται, αὐτὸς δὲ αὖθις Σύγκελος τιμᾶται, καὶ τὴν μεγίστην Μονὴν τῆς χώρας εἰς ἰδίαν ἐξουσίαν καὶ ἀνάπαυσιν δέχεται. Εὐσεβῶς δὲ καὶ θεαρέστως τὸν ἐπίλοιπον χρόνον βιώσας, ἐτῶν ὀγδοήκοντα πέντε γενόμενος, κατὰ τὴν ὀκτωκαιδεκάτην τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς ἐν εἰρήνῃ πρὸς Θεὸν μεθίσταται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

Ῥώμῃ τῇ σῇ, κραταιᾷ σθενούμενοι, οἱ Ἀθλοφόροι σου Χριστὲ, ἐτροπώσαντο τὸν ἐχθρόν· πλάνην κατεπάτησαν· σώματα παρέδωκαν, τοῖς αἰκισμοῖς ἀναμέλποντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ θεαυγῆς, Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἀγωνισάμενοι καλῶς, Μαρκελλῖνος καὶ ὁ κλεινὸς, Μάρκος καὶ Τιβούρτιος, Κάστουλος ὁ πάνσοφος, πρὸς οὐρανὸν μετετέθησαν, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντες, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νεανικῶς, ἀθλητὰ Τιβούρτιε, ὥσπερ οἱ Παῖδες τῇ πυρᾷ, ἐπιβέβηκας νοητῶς, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ἄνωθεν δεχόμενος, καὶ μελῳδῶν ἐμμελέστατα· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὥσπερ ἀμνὰς, κρεμαμένη ἔνδοξε, ἐναπηγχόνισας ἐχθρὸν, ταῖς νευραῖς τῶν μαρτυρικῶν, πόνων σου πανεύφημε, ζῇς δὲ μετὰ θάνατον, Μάρτυς Ζωὴν ἀναμέλπουσα· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Στάμνον χρυσῆν, παναγίαν Τράπεζαν, τοῦ θείου Ἄρτου τῆς ζωῆς, ὀνομάζομέν σε Ἁγνὴ, Τόπον ἁγιάσματος, Θρόνον ὑψηλότατον, ἐν ᾧ Θεὸς ἀνεπαύσατο, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Νεκρωθῆναι κόσμῳ βουληθεὶς, καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ πᾶσι, τῆς ὄντως κατηξιώθης, Ἀεισέβαστε ζωῆς, βοῶν προθυμότατα. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐτέθεντό σε ἄνομοι δεινῶς, ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, χωννῦντες καὶ θανατοῦντες, ἀναμέλποντα τρανῶς, ἀοίδιμε Κάστουλε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μακαρίας ἔτυχες ζωῆς ὡς ἐπώνυμος ταύτης· πνιγμῷ γὰρ βιαιοτάτῳ, τὴν ἐπίκηρον ζωὴν, κατέλιπες μέλπουσα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης τέξασα Θεὸν, ὡραῖον καὶ Δεσπότην, τὸν θείαις καταφαιδρύναντα, ἀκτῖσι τοὺς βροτούς· διὸ ἀναμέλπομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
» ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
» τε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Ἵνα θείκῆς λαμπρότητος, καὶ αἰωνίου δόξης καὶ ὡραιότητος, Σεβαστιανὴ ἀξιωθῇς ἀξιάγαστε, τὰς βασάνους, τοὺς πόνους, τὸν θάνατον, ὑπέμεινας ἀνδρείως· διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Digitized by Google

Ὤφθης μέσον ἄστρων ἥλιος, τῶν συναθλούντων Μάρτυς· καὶ νῦν φωτίζετε, ἄθλων ἱερῶν, ἱερωτάταις λαμπρότησιν, Ἐκκλησίας τὸ θεῖον στερέωμα, καὶ πᾶσαν διαβόλου, διασκεδάζετε ἀπόνοιαν.

Στέργοντες Χριστὸν Τιβούρτιος, καὶ Μαρκελλῖνος, Μάρκος, Ζωὴ καὶ Κάστουλος, Σαβαστιανῷ, καθηγητῇ καὶ θεόφρονι, συναθλοῦσι, καὶ ἴσους κομίζονται, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Ἤρθη πρὸς μονὰς σκηνούμενος, φωτοειδὴς Μαρτύρων χορὸς ὁ ἔνθεος, καὶ τοὺς οὐρανοὺς περιπολεῖ ἀγαλλόμενος, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον, ἀεὶ παρακαλοῦντες, μακαριζόντων αὐτοὺς πάντοτε. Θεοτοκίον.

Φρίττει νοερὰ Στρατεύματα, τὸ τοῦ Πατρὸς ὁρῶντα θεῖον ἀπαύγασμα, σοῦ ἐν ταῖς χερσὶν, ἀνερμηνεύτως κρατούμενον, καὶ τὸ σὸν κεκτημένον ὁμοίωμα, ἵνα βροτοὺς θεώσῃ, Παρθενομῆτορ ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη Βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ᾽ ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα-
» τασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐὰν ἡ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως τύχῃ τῇ Κ΄. τοῦ παρόντος μηνὸς, ἡ ἐκεῖ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου ψάλλεται κατὰ τὴν σήμερον. Ἀπόστολος δὲ καὶ Εὐαγγέλιον λέγεται, Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Εὔκλειαν ἐπόθησας, ἀποκειμένην τοῖς Μάρτυσιν, Ἀθλοφόρε πολύαθλε· καὶ πόνους ὑπήνεγκας, θαρσαλέᾳ γνώμῃ, ἄπονον πρὸς λῆξιν, μετατεθῆναι προσδοκῶν, καὶ τὰ βραβεῖα ζητῶν κομίσασθαι, παμμάκαρ τὰ οὐράνια, καὶ Παραδείσου τὴν οἴκησιν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὀνύχων σπαράγματα, καὶ χαλεπὰ ἐκκεντήματα, καὶ μολύβδου πυράκτωσιν, τῆς κάρας ἀφαίρεσιν, καὶ τοὺς δριμυτάτους, ὑπήνεγκας πόνους, καὶ προσετέθης τῷ χορῷ, τῶν Ἀθλοφόρων χαίρων Πολύαθλε· διό σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, ἀθλητὰ Βονιφάτιε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Δοῦλόν σε προπέμψασα θεῖον Δεσπότην ἀπέλαβεν, Ἀγλαΐς Βονιφάτιε, παθῶν κυριεύσαντα, βεβασιλευκότα, ἀθέων τυράννων, καταβαλόντα τοὺς ἐχθροὺς, καὶ νίκης στέφος ἀναδησάμενον· διὸ ναόν σοι ἅγιον, περικαλλῆ τε δομήσασα, ἐν αὐτῷ ἐναπέθετο, ἱερῶς εὐφημοῦσά σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κριτὴν δικαιότατον, ἀποκυήσασα Δέσποινα, τὸν ἀσώτως βιώσαντα, δυσωπῶ ἱκέτευε, κατακεκριμένον, καὶ ἠπορημένον, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερᾷ, κρίσει Παρθένε μὴ κατακρῖναί με· συντάξαι δὲ τοῖς μέλλουσιν, ἐκ δεξιῶν τούτου ἵστασθαι, ἐκλεκτοῖς διὰ ἔλεος, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς Φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πιστῶς σε μέλπω μάρτυς ἠγλαϊσμένε.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τρισστάτας κραταιούς.

Προθύμῳ λογισμῷ, τοὺς ἀγῶνας ζηλώσας, τῶν γενναίων Ἀθλητῶν, ἐνήθλησας στεῤῥῶς, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας, ἄθλοις σου τοῖς ζωηφόροις, ἱερὲ Βονιφάτιε, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Ἰδὼν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἀπάτην κεχυμένην ἀληθῶς, γενναῖε Ἀθλητὰ, τὴν ψυχὴν πυρπολούμενος, ἔρωτι τῷ θειοτάτῳ, ὑπεισῆλθες τὸ στάδιον, ἀπτοήτῳ τρισμάκαρ φρονήματι.

Σοφίᾳ θεϊκῇ, λαμπρυνόμενος μάκαρ, τοὺς ἀσόφους δυσμενεῖς, ἐμώρανας, Χριστὸν κα-

Digitized by Google

ταγγέλλων, παχύτητι, σώματος ὁμοιωθέντα, οἷς ὀφθῆναι ἠθέλησε, Βονιφάτιε Μάρτυς πολύαθλε.

Θεοτοκίον.

Τὸ Ὄρος τοῦ Θεοῦ, Δανιὴλ ὃ προεῖδε, τὴν Σκηνὴν τὴν νοητὴν, τὴν Πλάκα τὴν σεπτὴν, τὸ τῆς δόξης Ἁγίασμα, Τράπεζαν τὸν θεῖον Ἄρτον, τὴν χωρήσασαν ᾄσμασι, τὴν ἁγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν.

Ὠδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ὡς ποθήσας Ἔνδοξε, ἐλευθερίαν τὴν ἄνω, ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας, λυτροῦσαι πάθη τὰ σεπτὰ, ἐζηλωκὼς ἀοίδιμε τοῦ δι' οἶκτον, δούλου χρηματίσαντος.

Σαρκικῶν ἀνώτερος, ἀποδειχθεὶς φρονημάτων, ἐν ἀλλοιώσει θείᾳ, ἀθρόον πᾶσαν προσβολὴν, τῶν δυσχερῶν ὑπήνεγκας γηθόμενος, Μάρτυς Βονιφάτιε.

Σεαυτὸν ἀπηρνήσω, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ πάλας, τοῦ δυσμενοῦς ἐξῆλθες, Σταυροῦ τῷ ὅπλῳ κρατυνθεὶς, καὶ νικητὴς γενόμενος, δεδόξασαι, Μάρτυς Βονιφάτιε. Θεοτοκίον.

Ἑαυτὸν ἐκένωσε, τοὺς πατρικοὺς μὴ κενώσας, ἐν τῇ γαστρί σου κόλπους, ὑπερούσιος Θεὸς, καὶ σὸς Υἱὸς ἐγένετο Πανάμωμε, σῶσαι τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλη-
» σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε
» Συναγωγή· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοή-
» σωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τιμήσας τὸν Θεὸν, παρ' αὐτοῦ ἐτιμήθης, Μαρτύρων καλλονὴ, Βονιφάτιε μάκαρ· διὸ καὶ στεφάνῳ σε, θείας δόξης ἐκόσμησεν· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν σὲ αἰτοῦμεν, πρεσβεύειν πρὸς Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Ποιητὴν, καὶ Θεόν σου καὶ Κτίστην, πανάμωμε Ἁγνὴ, διὰ Πνεύματος θείου, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας· ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ὡς Παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ πανάγνου Παρθένου, διῆλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία, Σταυρῷ ὡς ἑώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν καὶ τὸ τεῖχος, καὶ κόσμου κραταίωμα.

Ὠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Μακαρίζων τῶν ἀθλούντων τὴν καρτερίαν, τῇ ἐκμιμήσει Μάρτυς, τῶν σεπτῶν παθημάτων, τούτοις ἐξωμοίωσαι, θεόφρον πανόλβιε.

Ἐπειγόμενος ἐν πίστει Μαρτύρων θείων, πρὸς συλλογὴν παμμάκαρ σεαυτὸν τῇ ποθούσῃ, φόρτον ἀξιάγαστον, Θεόφρον ἀπέδωκας.

Αἰπαινόμενος καθάπερ χρυσίον Μάρτυς, τῶν αἰκισμῶν χωνείᾳ, ὀβρυζότερος ὤφθης, φέρων τοῦ ποιήσαντος, παθῶν τὸ ἐκσφράγισμα.

Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἐσφραγισμένην, κατανοοῦσα Κόρη τὸν ἀφράστως τεχθέντα, Λόγον ἐκ λαγόνων σου, πιστῶς ἐμεγάλυνες.

Ὠδὴ έ. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ὡς φωταυγὴς ἀνέτειλας, ἀστὴρ ἀπὸ δυσμῶν, καὶ δύνας Μάρτυς, ἀθλήσει καρτερῶς, αὖθις πρὸς δυσμὰς ἐξανατέλλεις, καταυγάζων τὰ πέρατα.

Μαρτυρικῶς ἠγώνισαι, ὀνύχων σπαραγμοὺς, ὀξέσι, Μάρτυς, καλάμοις ὑποφέρων, καὶ τοῦ πονηροῦ τὰ κέντρα πάντα, ἀπαμβλύνων ἐν χάριτι.

Αἱ τοῦ ἐχθροῦ ἠσθένησαν, Θεόφρον ἐπὶ σοὶ, μηχανουργίαι· καὶ γὰρ τῇ πρὸς Θεὸν, νεύσει ἀκλινεῖ σαρκὸς αἰκίσεις, ὥσπερ ἄσαρκος ἔφερες.

Θεοτοκίον.

Ῥύπου παντὸς ἀπόπλυνον, Παρθένε τὴν ἐμὴν, ψυχὴν βοῶ σοι, καὶ φῶσόν με, ἡ τὸν ἀληθῆ Θεὸν Σωτῆρα ἐπὶ γῆς σωματώσασα.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Τυπτόμενος, ταῖς πληγαῖς τῆς σαρκὸς κατεπλήγωσας, τοὺς ἀθέους, ἀνιάτως νοσοῦντας, τὴν ἄγνοιαν, καὶ νοσούντων ὤφθης ἰατρὸς ἀθλητὰ Βονιφάτιε.

Ὑψούμενος, πρὸς Θεὸν ἐπιδόσει Μακάριε, τῶν ἀγώνων, δυσμενεῖς ἀοράτους κατέῤῥαξας, καὶ κατεῤῥαγμένοις, βοηθὸς Ἀθλοφόρε γεγένησαι.

Συρόμενος, ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθος πολύτιμος, Θεοφόρε, τὸ τῆς πλάνης καθεῖλες, ὀχύρωμα, καὶ πιστῶν καρδίας, ἐπὶ πλεῖον τῇ πίστει ἐστήριξας. Θεοτοκίον.

Ἡ βάτος σε, προετύπου Πανύμνητε πρότερον, καιομένη, μηδαμῶς φλεγομένη δὲ Πάναγνε· καὶ γὰρ ὡς ἐκείνη, οὐκ ἐφλέχθης Θεὸν σωματώσασα. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
» ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει

Digitized by Google

» δεόμενος. Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἱερεῖον ἄμωμον, ἐθελουσίως, σεαυτὸν προσήγαγες, τῷ ἐκ Παρθένου διὰ σὲ, τεχθῆναι μέλλοντι Ἅγιε, στεφανηφόρε σοφὲ Βονιφάτιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνατολῆς ὥσπερ ἀστὴρ, τοὺς μάγους ἐκ Περσίδος, οὕτω σε θεία νεῦσις ἐκ δυσμῶν ὡδήγησε Θεόφρον, τεχθῆναι ἐν Σπηλαίῳ τῷ εὐδοκήσαντι Χριστῷ προσκυνῆσαι ὡς Βασιλεῖ ἁπάσης τῆς κτίσεως, καὶ τούτῳ δῶρα προσαγαγεῖν, ὡς λίβανον καὶ σμύρναν καὶ χρυσὸν, Πίστιν Ἀγάπην καὶ Ἐλπίδα. Ὅθεν σαυτὸν ὁλόκληρον προσήγαγες αὐτῷ ἄμωμον δῶρον, τῷ Τυράννῳ δικαστῇ ἐν παῤῥησίᾳ κράζων καὶ βοῶν· Χριστοῦ μου δοῦλος ὑπάρχω, στεφανηφόρε σοφὲ Βονιφάτιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

Στίχοι.

Ζητῶν Βονιφάτιος ὀστᾶ Μαρτύρων,
Ἑαυτὸν εὗρε μάρτυρα, τμηθεὶς ξίφει.

Ἐννεακαιδεκάτῃ Βονιφάτιος αὐχένα τμήθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, δοῦλος γυναικός τινος Συγκλητικῆς, ὀνόματι Ἀγλαΐδος, θυγατρὸς Ἀκακίου Ἀνθυπάτου Ῥώμης σωματικῶς τῇ κυρίᾳ αὐτοῦ συμφθειρόμενος. Ἦν δὲ καὶ μέθυσος, ἀλλὰ καὶ ἐλεήμων, καὶ φιλόξενος, καὶ τοῖς δεομένοις προθύμως ἐπαρκῶν, καὶ συμφοραῖς ἀνθρώπων καὶ ἱκεσίαις ἐπικαμπτόμενος· ὁμοίως καὶ ἡ κυρία αὐτοῦ ἐλεήμων, καὶ φιλομάρτυς. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν εἶπε τῷ Βονιφατίῳ. Ἄπελθε εἰς τὴν Ἀνατολὴν, ὅπου μαρτυροῦσιν οἱ Ἅγιοι, καὶ κόμισαι λείψανα Ἁγίων, ἵνα ἔχωμεν αὐτὰ εἰς βοήθειαν καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν. Ὁ δὲ Βονιφάτιος γελῶν, εἶπε· Ἐὰν φέρω τὸ ἐμὸν λείψανον, δέχῃ τοῦτο; Ἡ δὲ γελάσασα, καὶ μέθυσον αὐτὸν εἰποῦσα, εἶτα νουθετήσασα καὶ εὐξαμένη, ἀπέστειλε μετὰ χρημάτων αὐτόν.

Ὁ οὖν Βονιφάτιος ἀπελθὼν μετὰ δούλων δώδεκα καὶ χρυσίου πολλοῦ εἰς Κιλικίαν, ὅπου ἐβασανίζοντο οἱ Ἅγιοι, εὗρεν ἄνδρας Ἁγίους ἐναθλοῦντας, καὶ κατεφίλει αὐτῶν τὰ δεσμὰ καὶ τοὺς μώλωπας, καὶ παρέστη ἔμπροσθεν τοῦ Ἡγεμόνος, ὁμολογῶν ἑαυτὸν Χριστιανόν. Κρατηθεὶς δὲ κρεμᾶται κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἀφειδῶς ξέεται, καὶ καλάμοις ὀξέσι κατὰ τῶν ὀνύχων ἐμπείρεται, καὶ μόλυβδον πυρὶ λυθέντα τῷ στόματι δέχεται, καὶ ἐν λέβητι πίσσης βραζούσης κατὰ κεφαλῆς βάλλεται. Ἔνθα διαμείναντος αὐτοῦ ἀβλαβοῦς διαφθείρονται ἐκ τῶν δημίων ἄνδρες πεντήκοντα. Εἶτα διὰ ξίφους τμηθέντος τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀντὶ αἵματος γάλα ῥεύσαντος, προσῆλθον τῷ Χριστῷ, καὶ ἐβαπτίσθησαν ἄνδρες πεντήκοντα. Οἱ δὲ μετ' αὐτοῦ ἐκ τῆς Ῥώμης παραγενόμενοι, μὴ εἰδότες τὰ πεπραγμένα, νομίσαντες αὐτὸν ἐν καπηλίοις καὶ μέθαις διατρίβειν, ὡς ἔθος αὐτῷ, διὰ τὸ βραδῦναι, ὡς ἔμαθον παρὰ τῶν στρατιωτῶν τὰς κατὰ μέρος βασάνους, ἃς ὑπομείνας ἐτελειώθη, εὗρον τὸ αὐτοῦ λείψανον. Ἐπιπεσόντες δὲ, καὶ κλαύσαντες, καὶ κατασπασάμενοι αὐτὸ, συγγνώμην, ὧν ἐβλασφήμουν, ἐξῃτήσαντο, καὶ πεντακοσίων νομισμάτων τὸ σῶμα αὐτοῦ ὠνησάμενοι, ἀπεκόμισαν ἐν τῇ Ῥώμῃ.

Ἡ δὲ κυρία αὐτοῦ Ἀγλαΐς, δι' Ἀγγέλου ἀποκαλυφθεῖσα ἅπαντα, προϋπαντήσασα καὶ ἀποδεξαμένη, καὶ πολυτελῶς τιμήσασα, ἐκήδευσεν αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς πρὸς πεντήκοντα σταδίων τῆς Πόλεως. Ὕστερον δὲ ἀνεγείρασα αὐτὸν οἶκον εὐκτήριον ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, μέσον τῆς Πόλεως, ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς, μετατίθησιν αὐτὸν ἐκεῖσε, ἔνθα καθ' ἑκάστην πηγὰς ἰαμάτων προχέει. Κἀκείνη ἔκτοτε ὁσίως καὶ θεαρέστως βιώσασα, καὶ πολιτευσαμένη καλῶς, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἠλία, Πρόβου, καὶ Ἄρεως.

Στίχ. Ἀθλήσεως τμηθέντα τῷ ξίφει κάραν,
Ζηλοῖ ταχὺ Πρόβος σε, Μάρτυς Ἠλία.

Ἄρης ὑπῆρξας πρὸς τὸ πῦρ ὄντως ἄρες,
Ἄρης νοητὸς, ὅπλα πίστεως φέρων.

Οὗτοι ἐξ Αἰγύπτου ὑπῆρχον, ἦσαν δὲ Χριστιανοί· θεραπείας δὲ ἕνεκεν τῶν κατὰ τὴν Κιλικίαν ὁμολογητῶν ἐποιοῦντο τὴν πορείαν. Ἐν δὲ Ἀσκάλωνι γενόμενοι, συνελήφθησαν, καὶ προσήχθησαν τῷ δικαστῇ Φιρμιλιανῷ· καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ὁμολογήσαντες, καὶ διαφόροις βασάνοις ἐξετασθέντες, ὁ μὲν Ἄρης διὰ πυρὸς ἐτελειώθη· Πρόβος δὲ καὶ Ἠλίας ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ τοῦ Ἁγίου Φιλήμονος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Τιμοθέου καὶ Πολυεύκτου.

Στίχ. Τιμόθεον δὲ, τὸν πεπυρπολημένον,
Ποῦ θήσομεν, λαχόντα παντίμου τέλους;

Σοῦ Πολύευκτε Καισαρεῦ ποῖον τέλος.
Τὸ πῦρ ὑπελθὼν, εὗρον εὐκταῖον τέλος.

Τούτων, ὁ μὲν Ἅγιος Τιμόθεος κατασχεθεὶς, καὶ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, μετὰ πολλὰς αἰκίας, διὰ πυρὸς τελειοῦται ἐν Μαυριτανίᾳ. Ὁ δὲ Πολύευκτος, βασάνοις ἐξετασθεὶς, καὶ αὐτὸς ἐν Καισαρείᾳ εἰς πῦρ ἐμβληθεὶς, τὸ τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐτυχίου, καὶ Θεσσαλονίκης· καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς Ἀνδρῶν διακοσίων, καὶ Γυναικῶν ἑβδομήκοντα, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στίχ. Σὺν Εὐτυχίῳ καὶ σὺ Θεσσαλονίκη,
Νίκην ἐφεῦρες εὐτυχῶς ἐκ τοῦ ξίφους.

Ἀνεῖλεν Ἀνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος,
Ἀνεῖλε καὶ Γυναῖκας ἑπτάκις δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγεντίου, Ἐπισκόπου Αἰθιοπίας.

Στίχ. Σαρκὸς λιπὼν σύνδεσμον ὁ Γρηγέντιος,
Ἐκεῖσε μετῆλθεν, ἔνθα σαρξὶν οὐ τόπος.

Οὗς ὥρμητο ἐκ πόλεως Μεδιολάνων· γεννήτορες δὲ αὐτῷ, Ἀγάπιος καὶ Θεοδότη. Οὗτος, ὥσπερ γῆ ἀγα-

Digitized by Google

θὴ, σπέρματα θεῖα δεξαμένη, ἑωρᾶτο καρπὸν φῦσαι καλόν· ὅθεν καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας πεφθακὼς, ἀκροατὴς καὶ πληρωτὴς τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ ἀναδείκνυται· Καὶ θείῳ νεύματι τὴν τοῦ Διακόνου χειροτονίαν δέχεται, νηστείᾳ καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν καθυποβαλών. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τοῦ θείου Πνεύματος τὴν χάριν δεξάμενος, σημεῖα καὶ τέρατα ἐποίει.

Μετὰ τοῦτο πάλιν γίνεται κατὰ Μεδιόλανα, καὶ εὑρών τινα γέροντα σημειοφόρον, εἰς τόπον ἀνακεχωρημένον, μυεῖται πάντα τὰ μέλλοντα αὐτῷ ἀπαντᾷν· ᾧ καὶ ἑσύστερον ὁ μέγας Ἀπόστολος Πέτρος ὀφθαλμοφανῶς τὰ αὐτὰ προηγόρευσε, προσθεὶς καὶ τὰ ἐλλείποντα.

Ἐπεὶ οὖν συνέβη γράψαι τὸν Αἰθιόπων Βασιλέα Ἐλεσβαὰν Προτερίῳ τῷ Πάπᾳ Ἀλεξανδρείας περὶ Ἐπισκόπου, καὶ μάλιστα τελείου, Ἰουστίνου τότε τὴν Ῥωμαίων Βασιλείαν ἰθύνοντος, ἐπὶ τοῦτο ἠνιᾶτο, καὶ ἐδυσφόρει ὁ Πάπας, πρὸς τὸ ἐπιτυχεῖν ἀνδρὸς τοιούτου.

Ἐν αὐταῖς οὖν ταῖς ἡμέραις, διὰ θείας ἀποκαλύψεως φανεὶς αὐτῷ ὁ μακάριος Μάρκος, ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸν ζητούμενον, ὑπὸ θείας προνοίας νεωστὶ τὸν τόπον καταλαβόντα, καὶ παρά τινι ἐπιξενούμενον. Ὃν σὺν πολλῇ περιχαρείᾳ λαβόμενος καὶ χειροτονήσας, περιλαμφθέντα σημείοις, εὐθέως παρέπεμψεν, ἐφοδιάσας αὐτὸν ἐν γράμμασι καὶ λοιποῖς τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἀνήκουσιν. Ὃν ὁ Βασιλεὺς ὑποδεξάμενος, καὶ ἐκ τῶν γραμμάτων βεβαιωθεὶς, κατασπάζεται, καὶ ὡς ἀπόστολον καὶ σημειοφόρον ὑπολαμβάνει· καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν ἐξουσίαν αὐτῷ παρέθετο.

Ὁ δὲ, Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους χειροτονήσας, τὰς νεωστὶ νεουργηθείσας εἰς τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν παρὰ τοῦ Βασιλέως Ἐκκλησίας καθαγιάσας, πρώην σχεδὸν παντὸς τοῦ Ἔθνους ἰουδαΐζοντος, πολλοὺς τῶν Ἰουδαίων ἐβάπτισε. Μετὰ ταῦτα, τοὺς τῶν Ἰουδαίων πρώτους καὶ διδασκάλους, ἀπό τε συλλογισμῶν καὶ Γραφῶν ἀποδείξεσι πείσας, καὶ θαύμασι ἐκπλήξας, πάντας προσήγαγε τῇ ἀληθινῇ πίστει, νόμους ἐκθέμενος, καὶ πᾶν ἀρέσκον Θεῷ διαπραξάμενος. Οὕτω καλῶς τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ποιμάνας, καὶ πολλὰ θαύματα εἰς δόξαν Θεοῦ ἐπιτελέσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Στίχ. Τρύφων ἀνῆλθε σώματι πρὸς ἰτέαν,
Καὶ πνεύματι πρὸς ὕψος οὐρανοῦ μέγα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Γόνυ μὴ κλίνας γλυπταῖς, εἰς πειρασμῶν ἐβλήθης, μεγίστην ὄντως Μάρτυς κάμινον· ἐν ᾗ δροσιζόμενος, Ὁ τῶν πατέρων βοᾷ, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λύειν τὸν τόνον τῆς σῆς, ὁμολογίας σπεύδων, ὁ δολιόφρων τοῖς ἐγκάτοις σου, καχλάζοντα μόλυβδον, ἀνηλεῶς ἐκχέει· ἀλλ' ἐμφανῶς ᾐσχύνθη.

Ἀποτμηθεὶς προθύμως, τὴν ἱεράν σου κάραν, ἐχθροῦ δολίου πολυμήχανον, κεφαλὴν διέκοψας, τῆς σῆς ἀνδρείας ξίφει, Μάρτυς Χριστοῦ θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ἵνα φωναῖς αἰσίαις, ὑμνολογῶ σε Κόρη, παθῶν με ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ πονηρῶν λογισμῶν, κακῶσαί με ζητούντων.

Ὠδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Συμφερόντως τὴν σὴν ἐργαζόμενος, σωτηρίαν Χριστὸς Βονιφάτιε, ἀναζητοῦντα λείψανα, καλλινίκων Μαρτύρων, σὲ ἐνισχύει, ὃ πιστῶς ἐπεζήτεις γενήσεσθαι.

Μακαρίᾳ δεσποίνῃ μακάριος, θησαυρὸς ἀπεδόθης Μακάριε· ᾧ πλουτισθεῖσα ἔψαλλε, γηθομένῃ καρδίᾳ· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐν σπουδῇ τὸ ἀοίδιμον γύναιον, ἀνεγεῖρον ναὸν ἱερώτατον, σὲ ἐν αὐτῷ κατέθετο, πεφυκότα τῆς θείας, ναὸν Τριάδος, ἀθλοφόρε Χριστοῦ Βονιφάτιε.

Νεκρωθεὶς δι' ἀγάπην τοῦ Κτίσαντος, τοὺς νεκρώσει παθῶν ὑποπίπτοντας, ζωοποιῷ πρεσβείᾳ σου, ἰατρεύεις βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ τὴν ἁγνὴν ὁ Ὑπέρθεος, κατελθὼν ὥσπερ οἶδε σεσάρκωται, καὶ τοὺς βροτοὺς ἐθέωσε, μελῳδοῦντας Παρθένε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοῦσά σε φόρτον ἱερὸν ἠγάλλετο, ἐκβοῶσα ἡ ἀείμνηστος· Δοῦλον ἐκπέμψασά σε Μάκαρ, δεσπότην ἀληθῆ ὑποδέδεγμαι, δουλείας με κακῶν ἐκλυτρούμενον, σαῖς εὐπροσδέκτοις παρακλήσεσιν.

Ὡς Κρίνον κοιλάσι νοηταῖς ἐξήνθησας, τῶν μαρτύρων Βονιφάτιε· Φοίνιξ καθάπερ ἀνυψώθης· ὡς Κέδρος ἐγνωρίσθης μυρίπνοος· ὡραθης ἐκλεκτὴ ὡς Κυπάρισσος, εὐωδιάζουσα ψυχὰς ἡμῶν.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἀνέτειλεν, Ἀθλοφόρε ὥσπερ ἥλιος, φέγγει ἐνθέων χαρισμάτων, φωτίζουσα ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε, παθῶν τε τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνουσα, Μάρτυς θεόφρον ἀξιάγαστε.

Ἥλιος καθάπερ ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, καὶ Ἑῴας πόλιν ἔφθασας, ἔνθα καὶ δὺς τῷ μαρτυρίῳ, πρὸς κρείττονα ζωὴν ἀνατέταλκας,

Digitized by Google

καὶ Ῥώμην τὴν περίβλεπτον ἔφθασας, ταύτην τειχίζων σαῖς δεήσεσι. Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῷ Πανάμωμε, τὸν ἐν σκότει συνεχόμενον, τῆς ἁμαρτίας Θεοτόκε, καὶ δίδου ἐν ἡμέρᾳ πορεύεσθαι, ἐνθέων προσταγμάτων Θεόνυμφε, ὅπως ὑμνῶ σε τὴν Πανύμνητον. Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῌ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Ἀπὸ ταύτης ἀρχόμεθα τῶν Προεορτίων τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν τύχῃ ἡ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου ψάλλεται τῇ ιθ'. ὅ ἐστι τῷ πρὸ αὐτῆς Σαββάτῳ, Ἀπόστολον δὲ καὶ Εὐαγγέλιον λέγομεν, Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον σχολάζει ἡ Παρακλητικὴ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, τουτέστιν, ἕως τῆς ιδ'. Ἰανουαρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Προεόρτια Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τρία.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Προεορτάσωμεν λαοὶ, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὴν Παρθένον, τοῖς ψυχικοῖς λογισμοῖς, ἐπειγομένην τίκτειν ἐν Σπηλαίῳ τὸν τῶν ὅλων Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν· οὗ Ἰωσὴφ κατιδὼν τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν, ὡς βρέφος σπαργανούμενον· ὑπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων, Θεὸν εἶναι ἀληθινὸν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Προεορτάσωμεν λαοὶ, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν Σπηλαίῳ μέγα μυστήριον· ἤνοικται γὰρ ἡ Ἐδὲμ, ἐκ Παρθένου Ἁγνῆς Θεοῦ προερχομένου, ὑπάρχοντος τελείου τοῦ αὐτοῦ, ἐν Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι· διὸ κράξωμεν· Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ Πατὴρ ὁ Ἄναρχος, Ἅγιος Ἰσχυρὸς, ὁ Υἱὸς ὁ σαρκωθεὶς· Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ παράκλητον Πνεῦμα. Τριὰς Ἁγία, δόξα σοι.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Ἄκουε οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, πρόεισι τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκίᾳ τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· ὅτι ὁ ὢν, γίνεται ὃ οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ Θεοφόρος καλούμενος ἀξίως, ὅτε ὁ Δεσπότης σε, μάκαρ Ἰγνάτιε, ὡς συμπαθὴς ἠγκαλίσατο, φιλοσοφίας, τῆς ἀνωτάτω φαίνων τὰ δόγματα, τότε τὴν πολύφωτον αἴγλην εἰσδέδεξαι, καθάπερ σπόγγος τὰ νάματα ἐκ τῆς ἀβύσσου, τῶν φωτισμάτων ἀνιμησάμενος· ὅθεν κατ' ἴχνος ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ τετρωμένος ἀγάπῃ τῇ τελείᾳ, ὅτε ὁ πρηστήριος, ἔρως ἀνέφλεγε, σοῦ τὴν ψυχὴν Ἱερώτατε, πρὸς τὸν Δεσπότην, σὲ κατεπείγων Πάτερ πορεύεσθαι, τότε τὸν ἀοίδιμον λόγον ἐβόησας· Σῖτος ὑπάρχω τοῦ Κτίσαντος, καὶ διὰ ὀδόντων, δεῖ με θηρίων πάντως ἀλήθεσθαι, ἵνα τῷ Λόγῳ καθαρώτατος, ἄρτος φανῶ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συνεσταυρώθης Χριστῷ Ἱεροφάντορ, ὅτε τὸν θεόπνευστον λόγον ἀνέκραξας· Ὁ ἐμὸς ἔρως ἐσταύρωται, καὶ κοινωνῆσαι, τούτῳ τοῦ πάθους λίαν ἐπείγομαι· ἐντεῦθεν Ἰγνάτιε, καθάπερ ἥλιος, ἀνατολῆς ἐξορμώμενος, ἐπὶ τὴν δύσιν, καταφωτίζων μάκαρ διέδραμες, καὶ βασιλείας διαδήματι, ἐκοσμήθης Χριστῷ προσαγόμενος· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὸν σὸν ἔρωτα Χριστὸν ἐνστερνισάμενος, μισθὸν ἐκομίσω, τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τε-

Digitized by Google

λειωθῆναι δι' αἵματος· διὸ σῖτος γενόμενος τοῦ ἀθανάτου γεωργοῦ, δι' ὀδόντων θηρίων ἠλέσθης, καὶ ἄρτος ἡδὺς αὐτῷ ἀνεδείχθης· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ὑπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· Φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλεον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελῳδήσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα Προεόρτια, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, φαιδρῶς εὐτρέπισον τὸ θεῖον Σπήλαιον, ἐν ᾧ Θεὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐξ ἀπειράνδρου Ἁγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἀνδρέου Πυροῦ, ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, πιστῶς προεορτάσωμεν· καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον, ὡς ἀστέρα προβαλλόμενοι, μαγικὰς δοξολογίας, μετὰ Ποιμένων βοήσωμεν· Ἦλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, ἐκ παρθενικῆς νηδύος, πιστοὺς ἀνακαλέσασθαι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Κυπριανοῦ, Αὐτόμελον.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, ἡ Πόλις ἡ Ἁγία, τῶν Προφητῶν ἡ δόξα, εὐτρέπισον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸν Θεῖον τίκτεται.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α'.
Τοῦ Στουδίτου.

Ὢ τῆς στεῤῥᾶς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, ἀξιομακάριστε Ἰγνάτιε! σὺ γὰρ πρὸς τὸν ὄντως σὸν ἐραστήν, ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἄφεσιν, ἔλεγες· Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλοῦλον, ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοί, ἔνδοθέν μοι λέγον· Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα· ὅθεν θείῳ Πνεύματι πυρπολούμενος, θῆρας ἠρέθισας, κόσμου σε θᾶττον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον παραπέμψαι Χριστόν· ὃν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ· ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσωμεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες Θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ Προεόρτιον, Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Τριῴδιον ψαλλόμενον ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Τῇ δευτέρᾳ (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν,
» θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηρά-
» ναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλί-
» την λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐν-
» δόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἡ ἀπόῤῥητος, Λόγου Θεοῦ κατάβασις, ὅπερ αὐτὸς θεάνθρωπος, Χριστὸς γινώσκεται, τὸ Θεὸς οὐχ ἁρπαγμὸν, εἶναι ἡγησάμενος, ἔρχεται δούλου μορφήν, ἀναδεξάμενος, Κόρης ἐξ ἁγνῆς Θεόπαιδος.

Ἀγωνίσαι, Χριστὸς ἑκὼν προέρχεται, οὗ τὴν μορφὴν ὁ πλαστουργός, νῦν ὑποδύεται,

(*) Τὸ παρὲν Τριῴδιον ἐν τῷ Κουτλουμουσιανῷ χειρογράφῳ, ἐπιγράφεται Ποίημα Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ. Εἰς τοῦτον ἀποδίδονται καὶ τὰ ἐν τῇ Δ'. πρὸ τοῦ Μ. Κανόνος Προσόμοια, Ἅπας ὁ βίος μου μετὰ πορνῶν, κτλ. κατὰ τὴν ὑποσημείωσιν ἐν τῷ περὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Τυπικῷ, Ἀριθ. ς'. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ἀλλάτιος (Προλόγ. ἐν ἀρχῇ τοῦ Σεπτεμβ. §. 8) οὐ συναριθμεῖ τὸν Μεταφραστὴν εἰς τὸν κατάλογον τῶν Ὑμνογράφων, ἀλλὰ λέγει ἁπλῶς, Συμεὼν μοναχὸς φαίνεται ὅτι τοῦ Συμεὼν τούτου, καὶ τοῦ Μεταφραστοῦ, ἐστὶ ποίημα καὶ τὸ παρόν, ἑπομένως δὲ καὶ τὰ ἐφεξῆς Τριῴδια (1).

(1) Εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν Μηναίων Ἔκδοσιν τῷ 1843, τὰ Τριῴδια ταῦτα ἐπιγράφονται, ποίημα Συμεὼν τοῦ Λογοθέτου καὶ Μεταφραστοῦ.

Ὁ Ἐπιστ. τῆς παρ. Ἐκδ.

Digitized by Google

τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι, ξένην ἀνάπλασιν, καὶ ἀναγέννησιν, ὡς εὔσπλαγχνος δωρούμενος.

Ὠδὴ ηʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον » ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα· καὶ εἶξε τὸ τρα» φὲν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ· ἀειζώου » δὲ ἐκμαρανθείσης φλογὸς, διαιωνίζων ὕμνος » ἀνεμέλπετο· Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα ὑ» μνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς » αἰῶνας.

Ὑμᾶς μου πάντας συγγενεῖς, ἄρτι θήσομαι, εἰς τὰς ἐμὰς ἐντολὰς τηρήσετε, φησὶν ὁ Χριστὸς ἀνθρώποις, ἐκ μήτρας Ἁγνῆς, προερχόμενος· οἷς τὴν εἰρήνην διδοὺς, τὰ ταπεινὰ φρονεῖν νῦν ὑποτίθεται, καὶ Κύριον γινώσκειν τοῦτον καὶ ψάλλειν· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τάξεως ἔμπαλιν ἐν σοὶ, σαρκικῆς ἐστιν ὁ τόκος Λόγε Θεοῦ· οὐχ αἷμα γὰρ, καὶ σάρξ, σὴν Ἁγίαν σάρκα συνίστησιν, ἀλλὰ Πνεύματος Ἁγίου παρουσία, καὶ τοῦ Ὑψίστου θεία ἐπισκίασις· καὶ Κύριον γινώσκοντές σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐμεγάλυνας Χριςὲ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεο» τόκον, ἀφ᾽ ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν, ὁμοιο» παθὲς ἡμῖν περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέ» ρων λυτήριον ἀμπλακημάτων· ταύτην μα» καρίζοντες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν.

Ῥύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπωσάμενοι ἐπαξίως, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, γνώμην ἀναλάβωμεν ἔμφρονα· καὶ γὰρ ἀῤῥυπάρως προέρχεται σάρκα φορέσαι, καὶ πᾶσι δωρήσασθαι, θείαν διὰ Πνεύματος ἀνάπλασιν.

Ἀφορῶντες εἰς Χριστὸν, ταπεινούμενον ὑψωθῶμεν, ἐκ χαμαιζήλων παθῶν· ζήλῳ δὲ καλῷ μὴ φρονεῖν ὑψηλὰ, πίστει παιδευθέντες, ἐν πνεύματι ταπεινωθῶμεν· ὅπως τὸν τικτόμενον, ἐν ὑψοποιοῖς ἔργοις ὑψώσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν αʹ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος αʹ. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ κλίνας οὐρανοὺς, καὶ Παρθένῳ οἰκήσας, προέρχεται σαρκὶ, Βηθλεὲμ ἐν Σπηλαίῳ, τεχθῆναι καθὼς γέγραπται, ὁραθῆναί τε νήπιος, ὁ τὰ νήπια, ζωογονῶν ἐν τῇ μήτρᾳ· τούτῳ χαίροντες, νῦν ὑπαντήσωμεν πάντες, καρδίας εὐθύτητι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν βʹ. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ἀγάλλου ἡ Σιών· Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ὁ πάντων συνοχεὺς, τὸν Ἀστέρα προπέμψας, μηνύει τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ Νʹ. καὶ οἱ Κανόνες,

Κανὼν ὁ Προεόρτιος· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἄδει ταῦτα προεόρτια, ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος αʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ὠδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ » ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι » ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδό» ξασται.

Τροπάριον.

Ἀρξώμεθα σήμερον, προεορτάζειν, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, τοῦ τεχθέντος σώματι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Δεσμῶν ἀπολύων με, τῆς ἁμαρτίας, σπαργάνοις εἱλίσσεται, καὶ ἐν φάτνῃ τίθεται, βρέφος ὁρώμενος, ὁ προαιώνιος Θεός· Δόξα τῷ κράτει αὐτοῦ.

Ἐδὲμ διανοίγεται σοῦ τικτομένου, ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, ἐν τῇ πόλει Δέσποτα, τῇ Βηθλεὲμ ἐν σαρκί· Ὑμνολογοῦμεν τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, τοῦ Ἡσαΐου, ἡ πρόῤῥησις Πάναγνε, τοῦ τεκεῖν τὸν ἄχρονον, ἐν Σπηλαίῳ γὰρ Υἱὸν, ἐλήλυθας· πᾶσα ἡ γῆ διὸ εὐφραίνεται.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου· ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Φαιδρῶς ἑορτάζοντες, εὐωχηθῶμεν, ὁ Μάρτυς Ἰγνάτιος, ἱερῶς προτρέπεται, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, ἐπὶ τὴν ἄθλησιν αὐτοῦ, τὴν πολυΰμνητον.

Τὴν ἔνδοξον μνήμην σου, πάντες τιμῶμεν, παμμάκαρ Ἰγνάτιε, καὶ ψαλμοῖς γεραίρομεν, τὸν στεφανώσαντα, τὴν πάνσεπτόν σου κορυφὴν, θεομακάριστε.

Φωστὴρ διαυγέστατος, τῆς Ἐκκλησίας, ὑπάρχων Ἰγνάτιε, καταλάμπεις ἅπαντα, τῆς γῆς τὰ πέρατα, καὶ τὴν Ἑσπέραν δαδουχεῖς, ἐκ τῆς Ἑῴας ἐλθών.

Τοῦ Παύλου μιμούμενος, τοὺς κατὰ τόπον, κινδύνους Ἰγνάτιε, καὶ ὑπάρχων δέσμιος,

Digitized by Google

σὺ κατενάρκησας, στηρίζων γράμμασι πυκνοῖς, τὰς Ἐκκλησίας Χριστοῦ.

Δόξα.

Τριὰς Ὑπερέσιε, μία Θεότης, Μονὰς Τρισυπόστατε, τοὺς πιστῶς βοῶντάς σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἶ Δημιουργέ, σῶσον ἐλέησον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐδὲμ εὐτρεπίσθητι· ἡ Ἐφραθᾶ γάρ, τῷ Κτίστῃ ἡτοίμασται, γεννηθῆναι μέλλοντι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρός, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ γʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν, οἱ οἰκοδομοῦντες,
» οὗτος ἐγενήθη, εἰς κεφαλὴν γωνίας· αὐτός
» ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ᾗ ἐστερέωσε Χριστὸς, τὴν Ἐκ-
» κλησίαν αὐτοῦ, ἣν ἐξ Ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Ταύτην τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν, γνοὺς ὁ Ἡσαΐας, Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐμφανῶς προλέγει· Παιδίον ἐκ Παρθένου, γεννᾶται ὁ Κύριος, εἰς ἀναγέννησιν ἡμῶν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Ἄστρον ἤδη ἀνατέταλκεν, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ὅπερ ἐπιγνόντες, Βασιλεῖς κινήσεις, ἀνατολῶν ποιοῦνται, καὶ φθάσαι ἐπείγονται, ὅπως θεάσωνται Χριστόν, ἐν Βηθλεὲμ σαρκὶ τικτόμενον.

Ὕμνον πᾶσα προεόρτιον, προσαδέτω κτίσις, τῷ πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι, καὶ νῦν ἐκ τῆς Παρθένου, ἀρρήτως ἐκλάμποντι καὶ τικτομένῳ σαρκικῶς, ἐν Βηθλεὲμ δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τύπος ἱερᾶς ἀθλήσεως, ἀνεδείχθης Μάκαρ, στήλη καρτερίας, καὶ κανὼν ἀνδρείας, καὶ στῦλος Ἐκκλησίας, καὶ Πίστεως ἔρεισμα, καὶ ἀρετῆς ὑπογραμμὸς, ἄθλοις σεπτοῖς, στεφανωθεὶς ἐν Χριστῷ.

Ὄντως φερωνύμως κέκλησαι, Θεοφόρος Πάτερ· νήπιος γὰρ ἔτι, κομιδῇ ὑπάρχων, εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου, φερόμενος ἵστασο, ἀναφωνοῦντος πρὸς ἡμᾶς· Γίνεσθέ μοι ὡς τὸ παιδίον τοῦτο.

Ποῖος τόπος οὐχ ἡγίασται, τοῖς παθήμασί σου; ποία παροικία, οὐκ ἐγνώσθης Μάρτυς; ἢ ποία φυλακή σε, σχεδὸν οὐκ ἐδέξατο, δέσμιον Μάρτυρα Χριστοῦ; ζῆλος γάρ σε θεῖος ἠρέθιζε.

Σῖτος καθαρὸς Θεῷ ἡμῶν, ἀνεβόας πέλων, σπεύδω ἀλεσθῆναι, ὑπὸ θηρῶν ἀγρίων· ἀλεσθήτω τὰ ὀστᾶ μου, βρωθήτω τὰ μέλη μου, καὶ βρῶμα γένωμαι θηρῶν, ἵνα Χριστῷ, καθαρὸς ἄρτος ὀφθῶ.

Ξένον Μαρτυρίου στάδιον, ἱερῶς ἀνύσας, ξένην παρὰ πάντας, τοὺς προηθληκότας, ἀνδρείαν ἐπεδείξω, τῷ πόθῳ πυρούμενος, τοῦ ἀνενδότου ἐραστοῦ, ὅστις ὡς πῦρ, τὴν σὴν ἀνῆπτε ψυχήν.

Ζέων εἰς ἀεὶ τῷ πνεύματι, ὁ Ἱερομάρτυς, ἔκραζε σὺν πόθῳ, ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων· Χριστὸν διώκω χαίρων, Χριστῷ, συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκ ἔτι μὲν ἐγώ, ζῇ δέ φησιν, ἐν ἐμοὶ μόνος Χριστός.

Δόξα.

Μίαν προσκυνῶ Θεότητα, ὡς ἀρχὴν καὶ τέλος, πάντων τε τῶν ὄντων, καὶ τῶν γενησομένων, Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν ἀχρόνως γεννητόν, Πνεῦμα εὐθές, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρός.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεῦρο Ἠσαΐα βόησον· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἔχει ἐν κοιλίᾳ, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου, καὶ τίκτει ἐν Σπηλαίῳ· καὶ ἔσται τὸ ὄνομα, τοῦ τικτομένου Ἰησοῦ, Θεὸς μεθ' ἡμῶν, Ἐμμανουὴλ Σαβαώθ.

Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος γʹ.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ὁ Οἶκος.

Ἱεραὶ Προφητῶν ῥήσεις, τὸ πέρας δέχονται· ἡ Παρθένος ἰδού, τίκτει Θεὸν ἐν σαρκί, Βηθλεὲμ ἐν πόλει, ἔνδον τοῦ Σπηλαίου· ἡ κτίσις πᾶσα καταπλουτίσθητι, ἀγάλλου καὶ χόρευε· μετὰ τῶν δούλων συναναστρέφεσθαι, πάντων ὁ Δεσπότης παραγέγονε, τῆς δεσποτείας τοῦ ἀλλοτρίου ἀπολυτρούμενος ἡμᾶς, καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ· καὶ ὁρᾶται ὡς βρέφος σπαργανούμενον ἐν φάτνῃ, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δʹ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξ Ἑῴας ἐκλάμψας ὥσπερ ἀστήρ, καὶ ἀκτῖσι τῶν λόγων λαμπαδουχῶν, τὸν κόσμον ἐφώτισας, καὶ τὸ σκότος ἐμείωσας, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὸν δρόμον, γενναίως διήνυσας, ὑπομείνας κινδύνους, ἐν Ἔθνεσί τε καὶ πόλεσιν· ὅθεν καὶ ὡς σῖτος, τῶν θηρῶν τοῖς ὀδοῦσιν, ἠλέσθης γενόμενος, προσφορὰ τῷ Κυρίῳ σου. Θεοφόρε Ἰγνάτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ

τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Χειροθετούμενος, ὑπὸ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐγκατελάμπρυνας, τὴν ἱεράν σου στολὴν, καὶ μαρτυρίῳ ἀληθῶς, ἐπέτυχες Θεοφόρε· θῆρας γὰρ ἠρέθισας, ἐκ τοῦ κόσμου χωρίσαι σε, Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν θεσπέσιον ἔνδοξε· διὸ καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπλήρωσας, Πάτερ ἀξίως τὸ μαρτύριον.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὅμοιον.

Χαρᾶς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γὰρ, γεννᾶν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· ὢ θαύματος ἀνερμηνεύτου! ἄρχεται ὁ Ἄναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ Ἄσαρκος. Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα. Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἡ κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

Προεόρτιος. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν Πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀββακοὺμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν,
» ἐκήρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐ-
» πιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀ-
» ναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ ὄρη οἱ βουνοί τε, καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ, ποταμοὶ καὶ θάλασσαι, καὶ ἅπασα πνοὴ, ἐν εὐφροσύνῃ σκιρτήσατε· νῦν ἐγγίζει, ἡ σωτηρία Ἰησοῦς ἐκ τῆς Παρθένου, πόλει Βηθλεὲμ ἀποτίκτεσθαι.

Ἀνάλαβε Προφῆτα, Ψαλτήριον Δαυῒδ, καὶ μελῴδει Πνεύματι, Ἁγίῳ ἐμφανῶς· ἐκ τῆς Παρθένου γεγέννηται ἀσυγχύτως, ὁ πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ γαστρὸς Πατρὸς ἐκλάμψας, Κύριος τῆς δόξης Χριστὸς ὁ Θεός.

Πῶς δέξεταί σε Λόγε, τικτόμενον σαρκὶ, Σπήλαιον σμικρότατον, καὶ λίαν εὐτελές; πῶς εἱληθήσῃ σπαργάνοις ὁ περιβάλλων, πόλον νεφέλαις; πῶς ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, ἐπανακλιθήσῃ ὡς νήπιον;

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ἐφαίδρυνας τῇ αἴγλῃ, τῶν ἄθλων σου τὴν γῆν, ἱερὲ Ἰγνάτιε, δεσμώτης ἀπαχθείς· διαδραμὼν γὰρ ὡς ἥλιος ταῖς ἀκτῖσι, τοῦ μαρτυρίου τὴν Ἑσπέραν ἐξ Ἑῴας, πᾶσαν δαδουχῶν κατεφώτισας.

Ὡς Παῦλος δεδεμένος, θηρίοις λογικοῖς, ἐπὶ Ῥώμην ἔτρεχες, Ἰγνάτιε σοφέ· ἀλλ' οὐκ ἐπαύσω καὶ δέσμιος ὢν στηρίζων, τὰς Ἐκκλησίας ἐπιστέλλων κατὰ πόλιν, πᾶσι τοῖς Χριστοῦ Ἱεράρχαις θαρρεῖν.

Θηρίων μοι γενέσθω, τὰ στόματα σφαγὴ, καὶ γαστέρες μνήματα, ἐβόας Ἀθλητά· μηδεὶς ὀχλείτω, μηδείς μου θρύψει τὸν τόνον· ἐγὼ γὰρ σπεύδω ἀλεσθῆναι ὥσπερ σῖτος, καὶ ἄρτος εὑρεθῆναι Θεοῦ καθαρός.

Χριστοῦ σπεύδω γενέσθαι, Χριστοῦ μόνου ἐρῶ· ὅλος γὰρ Χριστοῦ εἰμι, ἐβόας Ἀθλητά· αὐτὸν διώκω, αὐτὸν ἐπείγομαι φθάσαι· καὶ διὰ τοῦτο πῦρ καὶ ξίφος καὶ θηρία, πάντα καρτερῶ, ἵνα τύχω αὐτοῦ.

Διήνυσας τὸ σκάμμα, ζεούσῃ τῇ ψυχῇ Μάρτυς καρτερόψυχε, τῷ ἔρωτι τρωθεὶς, τοῦ ἐραστοῦ σου· Χριστὸς γὰρ ἦν σοι ὁ ἔρως· ὃν ἀναπνέων καὶ διώκων ἐκαρτέρεις, πάντων τῶν δεινῶν τὰ ἐπίπονα.

Δόξα.

Τριάδα ἐν Μονάδι, δοξάσωμεν πιστοί, ἀσιγήτοις στόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν· Ἡ ἐν Μονάδι Τριὰς Ἁγία προσκυνουμένη, καὶ ἐν Τριάδι ὑμνουμένη ἀσυγχύτως, δόξα σοι Τριὰς ὁμούσιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σπηλαίῳ ὑπογαίῳ, τεχθῆναι δι' ἡμᾶς, Θεὸς ὢν ἠξίωσας, πτωχεύσας Ἀγαθὲ, τὴν ἡμετέραν πτωχείαν δι' εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἐκ Παρθένου προελθὼν σεσαρκωμένος, μείνας εἷς Υἱὸς ἐκ Πατρὸς καὶ Μητρός.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Υἱὲ τοῦ Θεοῦ·
» ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκο-
» μεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· ὁ Θεὸς ζών-
» των, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Ῥανάτωσαν γηθόμεναι, νεφέλαι γλυκασμόν· ἤδη γὰρ ἐγγίζει ὁ Κύριος, ἀποτεχθῆναι ὥσπερ νήπιον ἐκ τῆς Ἁγνῆς Παρθένου, ἐν εὐτελεῖ Σπηλαίῳ.

Οἱ θεῖοι νῦν σκιρτήσατε, Προφῆται τοῦ Θεοῦ· ἥκει γὰρ Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, ἀποκληρῶσαι τὰ κηρύγματα, ὑμῶν τῆς θείας γλώσσης, τικτόμενος ὡς βρέφος.

Ἐδὲμ πάλαι κλεισθεῖσά μοι, ἀνοίχθητι λοιπὸν, βλέπουσα Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα, καὶ ἐν τῇ πόλει ὡς εὐδόκησε, τῆς Βηθλεὲμ ἐκ Κόρης, τικτόμενον Παρθένου.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπε, σοφὸς Ἀρχιερεὺς, ὅσιος, πιστὸς, ἀμίαντος, ἄκακος, βοῶν ὁ Παῦλος προϋπέγραψε, τὴν ἱερὰν εἰκόνα, τῶν ἱερῶν σου τρόπων.

Κανόνα ἀπαράτρωτον, καὶ τύπον εὐσεβῆ, ἔχοντες τὴν σὴν, τῷ βίῳ ἀκρόπολιν, πρὸς

Digitized by Google

ταύτην Πάτερ, ἀναγόμεθα, οἱ τῆς ἀρχαίας δόξης, τυχεῖν ἐπιποθοῦντες.

Τὰ Παύλου κατορθώματα, ζηλώσας εὐσεβῶς, ὅλους τοὺς αὐτοῦ, κινδύνους ὑπέμεινας, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε, τὸ τῆς Ἑῴας φέγγος, καὶ τῆς Ἑσπέρας ἄστρον.

Δεσμώτης ἀπαγόμενος, παθεῖν Ἀρχιερεῦ, δέσμιος Χριστοῦ Ἰγνάτιε ἔγραφες, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ ταῖς πόλεσιν, ἐπιστηρίζων πάντας ἐν τῇ ὁμολογίᾳ.

Ὡς ςῦλος καὶ ἑδραίωμα, καὶ πρόβολος ἡμῶν, Μάρτυς καὶ Ποιμὴν, ἀσάλευτον φύλαττε, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ, τῆς Χριστοῦ ἀληθείας. Δόξα.

Τριάδος τὸ ὁμότιμον, ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ, μίαν προσφυῶς, δοξάζων Θεότητα, τρισὶ Προσώποις ἀδιαίρετον, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, ἀεὶ γνωριζομένην. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεὸς ἀνθρώποις ὅμοιος, γενόμενος ἐκ σοῦ, βρέφος δι᾽ ἡμᾶς, γεννᾶται Θεόνυμφε, καὶ μένει ὅλως ἀναλλοίωτος, καὶ ἐν σαρκὶ ὁρᾶται, Θεὸς ἐνανθρωπήσας.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ·
» Τὴν ζωήν μου Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθο-
» ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κρά-
» ζοντα· Δόξα σοι.

Οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οὐράνιον δηλοῖ, Βασιλέα δι᾽ ἡμᾶς, δι᾽ ἀστέρος φαεινοῦ, τικτόμενον, τοῖς Ἀστρολόγοις, νῦν ἐν τῇ πόλει Δαυΐδ.

Ρητορεύει καὶ βοᾷ, ὁ Προφήτης ἐμφανῶς· Οἶκος σὺ τοῦ Ἐφραθᾶ, Βηθλεὲμ ἐν ᾗ Θεὸς, ὀφθήσεται, ἐκ τῆς Παρθένου, σκίρτα καὶ χόρευε.

Ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, Κόρη τίκτει ἐμφανῶς, τὸν Θεὸν τὸν τοῦ παντὸς, Ποιητὴν καὶ ὡς βροτὸν, εἰλήσασα, σπαργάνοις φάτνῃ, ἐπανακλίνει αὐτόν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ὡς τὸν ὄντως ἐραστὴν, ἀγαπήσας ἀκλινῶς, καὶ τὸ πῦρ τὸ πρὸς αὐτὸν, ἀναφλέξας νοερᾶς, Ἰγνάτιε, τὸ ὕδωρ ἔσχες, ἐν σοὶ τὸν ζῶν καὶ λαλοῦν.

Εἰ καὶ ἔπιες Χριστοῦ, τὸ ποτήριον καινὸν, ἀλλ᾽ ἐνέμεινας διψῶν, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν, καὶ ἔκραζες· Οὐδέν μοι ταῦτα, πρὸς τὸ τυχεῖν με τοῦ ζῆν.

Τὸ μαρτύριον τῆς σῆς, συνειδήσεως πληρῶν, οὐκ ἐνάρκησας ὁρῶν, τῶν θηρίων τὰς ὁρμὰς, οὐκ ἔπτηξας, ὡς σῖτος μέλλων, μύλαις ἀλήθεσθαι.

Ὑπερζέων Ἀθλητὰ, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, πρὸς τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν, ὡς εἰς δρόσον πρωϊνὴν, ἀνέτρεχες, ἐκεῖνο φθάσαι, τὸ ὄντως Ὂν ἐραστόν.

Τοὺς μακροὺς σου πειρασμοὺς, καὶ τὰ ἄλυτα δεσμὰ, τοὺς ἐν Ῥώμῃ σπαραγμοὺς, καὶ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν, οὐδὲν ἡγοῦ, Ἱερομάρτυς, διὰ τὸν σὸν ἐραστήν. Δόξα.

Ὑπερούσιε Τριὰς, ὑπεράγαθε Μονὰς, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας τὸ θεῖον κράτος σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εὐτρεπίζου Βηθλεὲμ, ἑτοιμάζου Ἐφραθᾶ· ὁ Ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, καὶ Ἀπάτωρ ἐκ Μητρὸς, βαστάζεται, κυοφορεῖται, τίκτεται σώζων ἡμᾶς.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα· τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφῆσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι· διὰ τοῦτο Θεοφόρος, προσηγορεύθης Ἰγνάτιε ἔνδοξε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀβραὰμ μὲν ποτὲ τὸν υἱὸν ἐθυσίαζε, τὴν σφαγὴν προτυπῶν τοῦ τὰ πάντα κατέχοντος, καὶ νῦν ἐν Σπηλαίῳ σπεύδοντος τεχθῆναι· σὺ δὲ Θεόφρον, ὅλον προσήγαγες σαυτὸν ὥσπερ σφάγιον· καὶ τῶν θηρίων βρῶμα γενόμενος, σῖτος καθαρὸς ὤφθης τῷ Κτίστῃ σου, ἐν ἀποθήκαις ἐπουρανίαις διαιωνίζων ἀληθῶς, καὶ τοῦ σοῦ ἔρωτος τρυφῶν· δι᾽ ὃν πάντα τὸν κόσμον καταλείψας, παμμάκαρ, Θεοφόρος προσηγορεύθης, Ἰγνάτιε ἔνδοξε.

Συναξάριον.

Τῇ Κ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Στίχοι.

Λέουσιν, Ἰγνάτιε, δεῖπνον προὐτέθης,
Κοινωνὲ δείπνου μυστικοῦ, θάρσους λέον.

Εἰκάδι Ἰγνάτιος θάνε γαμφηλῇσι λεόντων.

Οὗτος ἦν διάδοχος τῶν Ἀποστόλων, τῆς τῶν Ἀντιοχέων Ἐκκλησίας δεύτερος μετὰ Εὔοδον Ἐπίσκοπος καταστὰς, μαθητὴς γενόμενος Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἅμα Πολυκάρπῳ τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας προέδρῳ. Προσήχθη δὲ Τραϊανῷ τῷ βασιλεῖ, διαβαίνοντι ἐπὶ Πάρθους. Καὶ πολλὰ αὐτῷ διαλεχθεὶς, καὶ τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως γνωρίσας, αὐτίκα μολυβδίναις σφαίραις τύπτεται· καὶ τὰς χεῖρας ἁπλωθεὶς, πῦρ ὑποδέχεται· καὶ πυρκαϊαῖς ἐλαίῳ λιπανθεῖσι τὰς πλευ-

Digitized by Google

ραῖς φλέγεται· ἐπ' ἀνθράκων ἵσταται· σιδηροῖς ὄνυξι ξέεται. Ἀνώτερος δὲ τούτων γενόμενος, ἀπεστάλη δεδεμένος ὑπὸ δέκα στρατιωτῶν ἐν Ῥώμῃ, τοῖς θηρίοις γενέσθαι βορά.

Στηρίξας οὖν τὰς κατὰ πόλιν Ἐκκλησίας, ἐν αἷς διήρχετο, εἰς τὴν Ῥώμην ἀχθείς, προσηύξατο ὑπὸ τῶν θηρίων βρωθῆναι, ἵνα, φησίν, ἄρτος γένωμαι καθαρὸς τῷ Θεῷ. Ὅθεν βληθεὶς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον, ὑπὸ τῶν ἀφεθέντων ἐπ' αὐτὸν λεόντων διεσπάθη, καταλιπόντων μόνον τὰ παχύτερα τῶν ὀστέων αὐτοῦ· ἃ συλλεγέντα, ἀπεκομίσθησαν εἰς Ἀντιόχειαν.

Οὗτος δὲ ἦν ὁ μακάριος, ὃν, ἔτι νήπιον ὄντα, κρατῆσαι, φασί, τὸν Δεσπότην, καὶ ἐναγκαλισάμενον εἰπεῖν· Ἐὰν μήτις ταπεινώσῃ ἑαυτόν, ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν· καὶ ὃς ἂν ἓν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· διὰ τοῦτο καὶ Θεοφόρος ἐκλήθη. Τοῦτον καὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλογονίου, γενομένου ἀπὸ Δικολόγου Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Φιλογόνιος ἐντολεὺς λίπει βίον,
Δραμὼν ἀρίστην ἐντολῶν Θεοῦ τρίβον.

Οὗτος ὁ μακάριος, τῇ μαθήσει τῶν θείων γραμμάτων ἐκδοθείς, ἀνάθημα τῷ Θεῷ ἐγένετο· διὰ πάσης γὰρ διελθὼν παιδεύσεως, ὡς μίαν ἁπάσας κατώρθωσεν. Ὅθεν λαμπρὸν ἐπεδείξατο βίον, καίτοι γυναῖκα ἔχων καὶ θυγατέρα, καὶ ἐν δικαστηρίοις στρεφόμενος, καὶ ἀνθρώποις ἀδικουμένοις συνηγορῶν, καὶ χεῖρα βοηθείας ὀρέγων. Οὗτος ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὡς εὐθέως ἐκεῖθεν ταύτης ἄξιος φανῆναι τῆς ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ βήματος ἐπὶ βῆμα ἤγετο. Καὶ πρῶτον μὲν ἀνθρώποις συνηγόρει, τοὺς ἠδικημένους τῶν ἀδικούντων ἰσχυροτέρους ποιῶν· ἔπειτα δὲ τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ἐνεχειρίσθη. Ὅταν δὲ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦτον ἀνήγετο, πολλὴ ἦν ἡ δυσκολία, ἄρτι τοῦ διωγμοῦ παυσαμένου, καὶ τῶν λειψάνων ἔτι μενόντων τῆς χαλεπωτάτης ζάλης, ἀλλὰ καὶ τάχα ἡ τῶν αἱρετικῶν ἐπανάστασις, ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα, ὑπὸ τῆς ἐκείνου σοφίας ἐνεκόπτετό τε καὶ ἐκωλύετο, καθὼς καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος, ἐγκωμίοις αὐτὸν τιμήσας, πλατύτερον τὰ περὶ αὐτοῦ ἐφιλοσόφησεν. Οὗτος θεαρέστως ποιμάνας τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, καὶ ἀγγελικῶς ἐπὶ γῆς βιώσας, καὶ διαπρέψας τῇ Ἀρχιερωσύνῃ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ, οὐχ
» ἥψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε
» οἱ τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ
» εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐν σώματι δηλῶν, ἀνάδειξιν, ὁ Ἱερεμίας ἐκβοᾷ· Ἐπὶ τῆς γῆς σωματωθεὶς ὁ Θεὸς ὤφθη, ἐπιστήμης εὗρε τε πᾶσαν ὁδόν, γεννηθεὶς ἐν Βηθλεὲμ ἐκ Μητρός.

Ἰδοὺ ἐκ ῥίζης ῥάβδος Ἰεσσαί, ἐβλάστησεν, ἄνθος ἀναθάλλουσα Χριστόν· καὶ ἐπ' αὐτῷ νῦν τικτομένῳ ἐν Σπηλαίῳ, Πνεῦμα ἀναπαύσεται, συνέσεως καὶ βουλῆς, καὶ θείας γνώσεως.

Ἀκουτισθῶμεν λόγων ἱερῶν· Ὁ Κύριος, τίκτεται Παιδίον δι' ἡμᾶς, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου ἐγενήθη, καὶ καλεῖται Ἄγγελος, βουλῆς μεγάλης Πατρός, ἄρχων εἰρήνης Χριστός.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Οὐκ ἔσχες πῦρ φιλόϋλον ἐν σοί, Ἰγνάτιε, ὕδωρ δὲ ζῶν μᾶλλον καὶ λαλοῦν· ὕδωρ καλοῦν· Δεῦρο ταχὺ πρὸς τὸν Πατέρα· ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, τὸ ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μετοχετεῦον ἡμᾶς.

Οἱ τῶν θηρῶν ὀδόντες μοι φησί, γενέσθωσαν, ξίφη καὶ ῥομφαῖαι καὶ σφαγαί· τάφος δέ μοι τὰ τῶν λεόντων σπλάγχνα ἔστω, καὶ τὸ πῦρ νεμέσθω μου, πρὸ τῆς φθορᾶς, τῆς δορᾶς τὸ ἐγκατάλειμμα.

Τὸ ζῆν ἐμοὶ οὐκ ἔστιν ἐραστόν, ἐν σώματι· πνεύματι γὰρ ζῆν ἐπιποθῶ· ἐμοὶ τὸ ζῆν Χριστὸς ὁ θεῖος ἔρως· πρὸς αὐτὸν ἐπείγομαι, αὐτὸν φησὶν ἀγαπῶ, αὐτοῦ τυχεῖν προσδοκῶ.

Ἐμοὶ γλυκὺς ὁ θάνατος φησίν, ἡδέα μοι, πάντα τὰ τῶν πόνων ἀλγεινά, θῆρες τερπνοί, δρόσος τὸ πῦρ ἐστί μοι τοῦτο· οὐ τοῦ ζῆν ἀνθέξομαι· διὸ καὶ σπεύδω θανεῖν, ἵνα συζήσω Χριστῷ. Δόξα.

Τριαδικὴν προσάξωμεν ᾠδήν, δοξάζοντες, Ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, κράζοντες, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ τοῖς Προφήταις πάλαι προρρηθείς, ἐγγίζει μοι, βρέφος ἐκ Παρθένου κυηθείς. Χαίρει Ἀδάμ· καὶ ἡ Προμήτωρ Εὔα, τῶν ὠδίνων λέλυται· καὶ συγχορεύει Δαυΐδ, ὁ τῆς Παρθένου πατήρ.

Προεόρτιος. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι Στρα-
» τιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε
» Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε Λαοί,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, ἐν ξένῳ τοκετῷ, σαφῶς εἰς τὰ ἴδια· δεξώμεθα αὐτόν· ὅπως ξενωθέντας Παραδείσου τρυφῆς, πάλιν οἰκειώσῃ, τικτόμενος Σπηλαίῳ.

Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν ἐπιδημεῖ· ἠχήσωμεν ᾄσματα χαρμόσυνα σπουδῇ, καὶ ᾄσωμεν

Digitized by Google

μέλη προεόρτια, τῷ ἐν σμικροτάτῳ χωρουμένῳ Σπηλαίῳ.

Ὡς ὤμοσε Κύριος, πεπλήρωκεν ἰδού, ἐκ σπέρματος δοὺς ἡμῖν, Δαυῒδ τὴν ἑαυτοῦ, Μητέρα Παρθένον, ἐξ ἧς βρέφος σαρκί, ἐτέχθη ἐν πόλει, Βηθλεὲμ ὑπὲρ λόγον.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ὑμνείσθω Ἰγνάτιος, ὁ μέγας Ἱερεύς, διττῶς στεφανούμενος, ὡς Μάρτυς καὶ Ποιμήν· ἀθλήσας γὰρ οὗτος, δι᾽ ἀγάπην Θεȣ̃, ἐρῶν τοῦ ἐρᾶσθαι, παθεῖν οὐ παρῃτεῖτο.

Διψῶν τὸ ποτήριον, τοῦ πάθους τοῦ Χριστȣ̃, δεσμώτης ἀνέτρεχες, Ἰγνάτιε σοφέ· καὶ φθάσας τὸ σκάμμα, οὐκ ἐπαύσω βοῶν· Διψῶ τοῦ διψᾶσθαι, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς δρόμοις τῆς Πίςεως, ὡς ἥλιος τὴν γῆν, γενναίως διέδραμες, ἀπ᾽ ἄκρων οὐρανοῦ· καὶ δύνας ἀδύτως, ἀπὸ γῆς εἰς Χριςόν, τὸ φῶς συναστράπτεις, αὐτῷ τῆς ἀφθαρσίας (*).

Δεσμοῖς κατεχόμενος, διώδευσας τὴν γῆν, μυρίσας τοῖς ἄθλοις σου, ἡμᾶς τοὺς ἐν αὐτῇ· καὶ νῦν μετὰ τέλος, ὥσπερ κρίνον ἀγροῦ, καὶ κρίνον πεδίου, ἡμᾶς εὐωδιάζεις. Δόξα.

Μονὰς οὐσιότητι, ὑμνείσθω ἡ Τριάς· Τριὰς ὑποστάσεσι, τιμάσθω ἡ Μονάς· ὡς μία τῇ φύσει, τοῖς προσώποις δὲ τρεῖς, οὐ διαιρουμένη, οὐ συναλειφομένη.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἄστρον ἀνέτειλε, Χριστὸς ἐν Ἰακώβ, καὶ Μάγοι συντρέχουσιν, ἐν πόλει Βηθλεέμ, ὑμνῆσαι, τιμῆσαι, προσκυνῆσαι αὐτῷ, τεχθέντι ἐκ μήτρας, Ἁγνῆς τῆς Θεοτόκου.

Προεόρτιος. Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀέναον, τὴν φω-
» τοφόρον Λυχνίαν τῆς χάριτος, τὸν Ναὸν
» τὸν ἅγιον, τὴν Σκηνὴν τὴν πάγχρυσον, τοῦ οὐ-
» ρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεο-
» τόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Σὺν Πατριάρχαις, Δικαίοις τε ἅπασι, καὶ τοῖς Ἁγίοις Προφήταις σκιρτήσωμεν· ἐκ Παρθένου Κύριος, Ἰησοῦς ἡ λύτρωσις, ὁ φωτισμὸς ἡ ζωὴ ἡ σωτηρία, νῦν ἐν τῇ Πόλει Δαυῒδ ἀποτίκτεται.

Ἤδη τῆς Θείας τοῦ Λόγου σαρκώσεως, πᾶσιν ἠνοίχθη σαφῶς τὰ προπύλαια· οὐρανοὶ ἀγάλλεσθε, Ἄγγελοι σκιρτήσατε, καὶ εὐφραινέσθω ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις, μετὰ Ποιμένων καὶ Μάγων ἐν πνεύματι.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει οὕτως· ἀστράπτεις τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τῆς ἀφθαρσίας.

Φέρει Χριστὸν ὥσπερ μύρον ἀκένωτον, τὸ νοητὸν ἡ Παρθένος ἀλάβαστρον, καὶ τοῦτο προέρχεται, ἐν Σπηλαίῳ πνεύματι, ἀποκενῶσαι σαφῶς, ὅπως πληρώσῃ, τῆς εὐωδίας αὐτοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ὁ Θεοφόρος ἡμᾶς εἱστιάσατο, τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ ἄθλους προθεὶς ἡμῖν. Δεῦτε φιλομάρτυρες, ἱερῶς δρεψάμενοι, τὰ μυστικὰ τῶν τερπνῶν ᾀσμάτων ἄνθη, τὰς κορυφὰς ἑαυτῶν στεφανώσωμεν.

Τὴν ἱεράν σου στολὴν Ἱερώτατε, ἱερωτέραν εἰργάσω τοῖς ἄθλοις σου· διὸ καὶ τὸν στέφανον, διττῶς κομισάμενος, μετὰ Μαρτύρων ὑμνεῖς καὶ τῶν Ποιμένων, Ἱερομάρτυς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Σῖτος Θεοῦ καθαρός εἰμι ἔλεγες, καὶ δι᾽ ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι, ἵνα ἄρτος γένωμαι, ἱερατελούμενος τῷ ἐραςῇ καὶ Θεῷ κεκαθαρμένος, ὃν καὶ ποθῶν, οὐ πτοοῦμαι τὸν θάνατον.

Ὡς ὑπερόπτης τῶν κάτω Ἰγνάτιε, καὶ ὑπηρέτης τῶν ἄνω μυήσεων, ὡς λατρείαν ἄμωμον, τελῶν καὶ τελούμενος, ἱερουργεῖς σεαυτὸν τῷ μαρτυρίῳ, πρός τε θηρία καὶ πῦρ ἑτοιμαζόμενος.

Σπλάγχνα θηρίων σοι τάφος γεγόνασιν· ἔχεις δὲ νῦν τὴν Σιὼν ἐνδιαίτημα, καὶ ζῇς ἐν καινότητι, ζωηφόρου Πνεύματος, ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ συμβασιλεύων, καὶ ἐντρυφῶν τῇ αὐτοῦ ὡραιότητι.

Τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ ἐν ταῖς ἄνω μοναῖς αὐλιζόμενος, ἱερὲ Ἰγνάτιε, τῷ Θεῷ καὶ Κτίστῃ σου, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου ταύτης ἐντυγχάνων, ἀδιαλείπτως μὴ παύσῃ δεόμενος.

Δόξα.

Τὸ ὑπεράρχιον φῶς ἡ ζωὴ ἡμῶν, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τρισὶν ὑποστάσεσι, καὶ μιᾷ Θεότητι, ὑπερουσίως ἀεὶ θεολογείσθω, Τριὰς ἁπλῆ συμφυὴς καὶ ὁμότιμος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἁγνὴ τοῦ Θεοῦ Πόλις ἔμψυχε, ἐν ᾗ Θεοῦ χωρηθῆναι εὐδόκησε· μὴ λιπὼν τὰ ἄνω γάρ, πρὸς σὲ καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς ἐπὶ γῆς Θεογεννῆτορ, καὶ ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ βρέφος τίκτεται.

Ἐξαποστειλάριον προεόρτιον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ· Σπήλαιον εὐτρεπίσθητι· ὑπόδεξαι καὶ ἡ Φάτνη, τὸν ἀπερίγρα-

Digitized by Google

πτον Θεὸν, σαρκὶ περιγραφόμενον· ἔρχεται γὰρ τεχθῆναι, καθώσπερ εὐδόκησεν.

Τοῦ Ἁγίου. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σῖτος ὑπάρχω ἔλεγες, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος, καὶ δεῖ με νῦν ἀλήθεσθαι, δι' ὀδόντων θηρίων, Ἰγνάτιε Θεοφόρε, ὅπως ἄρτος ἡδύς τε, καὶ καθαρὸς ὀφθήσομαι, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι· ᾗ παρεστὼς, μνημονεύοις πάνσοφε τῶν τελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς τετρωμένος ἔρωτι, ἀγάπης τοῦ Κυρίου σου, Ὁ ἐμὸς ἔρως ἐβόας, Χριστὸς ἐσταύρωται θέλων· διὸ διψῶ τοῦ διψᾶσθαι, καὶ ζῶν ἐρῶ τῦ ἐρᾶσθαι· οὗ κοινωνὸς γενηθῆναι, ἐπιποθῶ καὶ τοῦ πάθους, καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Πιστοὶ τὰ προεόρτια, τῶν Γενεθλίων ᾄσματα, νῦν προηχήσωμεν πίςει· ἔρχεται ἥκει γὰρ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ τοῦ τεχθῆναι, ὡς βροτὸς ἐκ Παρθένου, καὶ ὁραθῆναι νήπιος, σπαργάνοις ἐνειλημένος, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, κατὰ ἀλφάβητον.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ.

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Αἱ Ἀγγελικαὶ, προπορεύεσθε Δυνάμεις· οἱ ἐν Βηθλεὲμ, ἑτοιμάσατε τὴν φάτνην· ὁ Λόγος γὰρ γεννᾶται· ἡ σοφία προέρχεται· δέχου ἀσπασμὸν ἡ Ἐκκλησία· εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ εἴπωμεν· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δίς.

Ἀνίσχει ὁ Ἀστὴρ, Ἰακὼβ ἐν τῷ Σπηλαίῳ. Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, προεόρτια τελοῦντες, συνδράμωμεν τοῖς Μάγοις, τοῖς Ποιμέσι συνέλθωμεν· ἴδωμεν Θεὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις· ἴδωμεν Παρθένον γαλουχοῦσαν· φρικτὸν θέαμα! Ὁ Βασιλεὺς τῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Βουνοὶ γλυκασμὸν, ςαλαξάτωσαν· ἰδοὺ γὰρ, ἥκει ὁ Θεὸς, ἐν Θαιμὰν Ἔθνη ἡττᾶσθε· ἀγάλλεσθε Προφῆται· Πατριάρχαι σκιρτήσατε· ἄνθρωποι χορεύσατε ἐνθέως· ὁ ἰσχυρὸς καὶ μέγας Ἄρχων, Χριστὸς τίκτεται· ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, ἐν γῇ παραγίνεται.

Γήθεν ἀνυψῶν, τοὺς βροτοὺς ὁ Πλάστης ἥκει, τὴν βασιλικὴν, καινουργῶν αὖθις εἰκόνα· συγχάρητε τῶν ἄνω, αἱ Δυνάμεις ὑμνήσατε· ἔχθρας τὸ μεσότειχον ἐλύθη· ἦλθε ᾧ ἀπέκειτο· Θεὸς γὰρ, βροτὸς γίνεται· ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ, ὑπαντήσωμεν τῷ Κτίςῃ, ἥκοντι εἰς γῆν, ἐκ Παρθένου ἀνατεῖλαι· ἁγνείᾳ λαμπρυθῶμεν, ἀρετῆς ἀπαστράψωμεν· τρόμῳ καὶ χαρᾷ ἑτοιμασθῶμεν, Χριστὸν ἰδέσθαι βρεφωθέντα, νοὸς ὄμμασιν, ἡμᾶς θεοῦντα τοὺς βροτοὺς, ἄκρᾳ ἀγαθότητι.

Δόξα, ὅμοιον.

Ἐγγίζει ὁ Χριστός· Βηθλεὲμ προετοιμάζȣ· ἤδη τῶν Ἐθνῶν, τὸ σωτήριον αὐγάζει· εὐτρέπισον τὴν φάτνην, τοὺς Ποιμένας συνάγαγε, κάλεσον τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος· αἱ Στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων Νοῶν κράζουσιν· Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ζῆλός τε καὶ πῦρ, καταφάγεταί σε ἄφρων, πλάνε ἀληθῶς, καὶ τοῦ νόμου συκοφάντα· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, Ἡσαΐας ὡς ἔφησεν, ἔσχεν ἐν γαστρὶ καὶ ἐπὶ φάτνης, ἀνακλινεῖ τὸν Βασιλέα· διὸ ἅπαντες, οἱ ἐξ Ἰούδα τῆς φυλῆς, δυνάσται ἐκλείψουσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος δ'.

Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὕμνησον Πόλις Σιών· ἀγάλλου ἡ ἔρημος, προμνηστευθεῖσα τὴν χαράν· ἀστὴρ γὰρ προέρχεται, ἐν Βηθλεὲμ μηνύων, μέλλοντα τίκτεσθαι Χριστόν· καὶ Σπήλαιον δέχεται, τὸν ἀχώρητον παντί· καὶ Φάτνη ἑτοιμάζεται, ὑποδέξασθαι ζωὴν τὴν αἰώνιον· αὐτῷ πάντες ᾄσωμεν καὶ βοήσωμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει. Ἀνατολίου.

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος, ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἥξει καὶ ȣ̓ χρονιεῖ· ἐξ ἀπειρογάμου Νύμφης ὀφθήσεται, ἐν Σπηλαίῳ δὲ λοιπὸν προσαναπαύσεται· καὶ Φάτνη τῶν ἀλόγων, ὃν οὐκ ἐχώρει οὐρανὸς, ὑποδέχου, μέλλοντα σπαργανοῦσθαι ἐν σοὶ, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς. Ἀστὴρ μηνύει, Μάγοι προσκυνοῦσι, Ποιμένες ἀγραυλοῦσι, θαῦμα ὁρῶντες τὸ φρικτόν· καὶ Ἄγγελοι μέλπουσιν, ἐπὶ γῆς θεώμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ἡσαΐα χόρευε, Λόγον Θεȣ̃ ὑποδεξαι· προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριάμ, Βάτον πυρὶ καίεσθαι, καὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Digitized by Google

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος ά. Τοῦ Στουδίτου.

Στήλη ἔμψυχος, καὶ ἔμπνους εἰκὼν, ἡ ἐτήσιός σου ἐπέστη ἑορτὴ, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὰς μυσταγωγίας σου, καὶ τὰς ἀριστείας σου κηρύττουσα· τὴν ὑπὲρ τῆς Πίστεως μέχρις αἵματος ἀντικατάστασιν· τὴν μακαρίαν ἐκείνην, καὶ ἀοίδιμον φωνὴν, τὴν, Ὅτι σῖτος εἰμὶ Θεοῦ λέγουσαν, καὶ δι' ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι· διὸ μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ σὺ γεγονὼς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχȣ, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλȣ̃ντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὅν περ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς,
τῆς ἐν Νικομηδείᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχους ς', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ȣ̓ λογισθήσεται ἕτερος, πρὸς αὐτὸν ἀνακέκραγε, Προφήτης ἐν πνεύματι· ὁδὸν γὰρ ἐξεῦρε, πᾶσαν ἐπιστήμης· μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς βροτοῖς, σάρκα φορέσας ὁμοιωθήσεται· Παρθένου γὰρ Θεόπαιδος, ἀποτεχθῆναι ἐπείγεται, προσιτός μοι γενόμενος, ὁ τῇ φύσει ἀπρόσιτος.

Θημωνία ἅλωνος, ἡ σὴ κοιλία Πανάμωμε, Θεοτόκε γνωρίζεται, στάχυν ἀγεώργητον, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, φέρουσα ἀφράστως· ὃν ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, ἀποκυήσεις τὴν κτίσιν ἅπασαν, ταῖς θείαις ἐπιγνώσεσι, μέλλοντα θρέψειν ἐν χάριτι, καὶ λιμοῦ τὸ ἀνθρώπινον, ψυχοφθόρου λυτρώσεσθαι.

Δάμαλις ἡ ἄμωμος, τὸν σιτευτὸν Μόσχον φέρουσα, ἐν κοιλίᾳ προέρχεται, εἰς ἅγιον Σπήλαιον, παραδόξῳ λόγῳ, τοῦτον ἀποτέξαι, καὶ σπαργανῶσαι ὡς βροτὸν, καὶ ἀνακλῖναι φάτνῃ ὡς νήπιον. Ἡ κτίσις προεόρταζε, χαρμονικῶς μεγαλύνουσα, τὸν τοιαῦτα παράδοξα, ἐπὶ γῆς ἐργαζόμενον.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἱμάτιον, σεαυτῇ Πανεύφημε ἐπιχρώσασα, καὶ λαμπρυνθεῖσα τῷ πνεύματι, Κυρίῳ μεμνήστευσαι, ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, συντηροῦντί σε ἄμωμον, ἀδιάφθορον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐν θαλάμοις, οὐρανίοις ὡς Παρθένον, περικαλλῆ καὶ ἀκήρατον.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ πυρὶ προσπελάσασα, καὶ σαρκὸς σπαράγματα καρτερήσασα, καὶ τῶν λεβήτων τὰ βράσματα, γενναίως ἐνέγκασα, οὐχ ἡττήθης λογισμῷ, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας· ἀλλὰ κλίνασα, τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα τῇ τοῦ ξίφους, τιμωρίᾳ στεφηφόρος, πρὸς οὐρανοὺς ἀνελήλυθας.

Ὥσπερ προῖκα πολύτιμον, τῷ Νυμφίῳ προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἔνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, καὶ τροχοῦ καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι Παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Σιὼν πανηγύριζε· Ἱερουσαλὴμ εὐφραίνου. Πόλις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὑπόδεξαι τὸν Κτίστην, ἐν Σπηλαίῳ καὶ Φάτνῃ χωρούμενον· ἀνοίξατέ μοι πύλας· εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ὄψομαι τὸν ὡς βρέφος σπαργανούμενον, καὶ τῇ δρακὶ συνέχοντα τὴν κτίσιν· ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι ἀκαταπαύστῳ φωνῇ, Ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Πάντων τῶν Προφητῶν, αἱ προρρήσεις πληροῦνται· ὁ Χριστὸς γὰρ γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει ἐκ τῆς ἁγνῆς Θεόπαιδος.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Δόξα τῶν γηγενῶν, καὶ καύχημα καὶ κλέος, Βηθλεὲμ ἡ τιμία, μητρόπολις ἡ θεία, ὑποδέξαι τὸν Κτίστην σου.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, δι' οὗ τὸ πᾶν ὑπέστη, ἀπαθῶς καὶ ἀρρεύστως, ὑπόστασις ὁρᾶται, μία ἐκ δύο φύσεων.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Η πόλις Βηθλεέμ, εὐτρέπισον τῷ Κτίστῃ, τὸ Σπήλαιον, τὴν Φάτνην, τὰ σπάργανα· ἐν σοὶ γὰρ, τεχθῆναι παραγίνεται.

Ἀπολυτίκια. Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Δόξα, τῆς Ἁγίας. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ νῦν, Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Εἰς τὰ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν τὸ Διῴδιον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τρίτῃ τε.

Ὠδὴ ή. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσιοι τρεῖς
» Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ
» βληθέντες Θεὸν ὡμολόγουν ψάλλοντες· Εὐ-
» λογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ραθυμίας ὕπνον ἀφ' ἡμῶν, βαλώμεθα, καὶ ψυχῶν ἐγρηγόρσει, τῷ τικτομένῳ ἐκ Κόρης ἁγνῆς, Χριστῷ ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἱκανούσθω πρᾶξις ἀγαθὴ, ἡμῶν τῷ τῆς ψυχῆς ταμείῳ· ὅπως φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, Χριστῷ τικτομένῳ ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸ τάλαντον ἔργοις ἀγαθοῖς, αὐξήσαντες, ὥσπερ δῶρα τῷ δόντι, ἀντὶ χρυσοῦ καὶ λιβάνου Χριστῷ, καὶ σμύρνης προσάξωμεν, ἐρχομένῳ τεχθῆναι, ἐκ Κόρης Θεόπαιδος.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν γαστρὶ χωρή-
» σασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα,
» σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Τοῖς ἐπιγνώμοσι Χριστὸς, γρηγορεῖν ἐντέταλται, τὴν αὐτοῦ ἐλπίζουσιν ἔλευσιν· ἐκ Παρθένου, καὶ γὰρ ἥκει τεχθῆναι.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου Χριστὲ, ἐνδημίᾳ σύσκηνον, δεξιοῖς με δεῖξον προβάτοις σου, σὴν τιμῶντα, ἐν σαρκὶ παρουσίαν.

Ἐν τῇ προτέρᾳ σου Χριστὲ, παρουσίᾳ ἔσωσας, τὸν Ἀδάμ· ἀλλ' ἐν τῇ δευτέρᾳ σου, τοὺς τιμῶντας, τὴν σὴν Γέννησιν σῶζε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Μετὰ δὲ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος β'. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Ο ἀπρόσιτος Θεὸς, δι' εὐσπλαγχνίαν προσιτὸς, γενόμενός μοι θέλων, προέρχεται σαρκὶ, γεννηθῆναι ὡς ἄνθρωπος, ἐν πόλει Βηθλεέμ, ἐκ Παρθένου νεάνιδος· ὃν ὑποδέξασθαι προθύμως σπουδάσωμεν, ἀνακράζοντες φόβῳ· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Θαῦμα παράδοξον, ὁρᾶται σήμερον! ὁ γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐν τῷ σπηλαίῳ σαρκὶ, ἐκ τῆς Παρθένου δι' ἡμᾶς, τεχθῆναι νῦν ἐπείγεται, Μάγοι μετὰ δώρων δὲ, ὡς Βασιλεῖ προσκυνήσουσι. Ποιμένες τε καὶ Ἄγγελοι αὐτὸν δοξολογήσουσιν· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν· Δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ο' Ν'. καὶ ὁ Κανὼν ὁ προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς, κατὰ ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τριστάτας κραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
» θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ
» τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς
» ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπι-
» νίκιον ᾄσω μελῴδημα.

Ἀγάλλου οὐρανὲ, καὶ ἡ γῆ εὐφραινέσθω· ὁ Θεὸς γὰρ μεθ' ἡμῶν, γενόμενος σαρκὶ ἐκ Παρθένου νεάνιδος, τίκτεται καὶ σπαργανοῦται· τὰς σειρὰς διαλύει δὲ, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων ὡς εὔσπλαγχνος.

Βασίλισσα ἁγνὴ, Βασιλέα τῶν ὅλων, ἀποτίκτει ὑπὲρ νοῦν, τὸν ἄνω τοῖς πιστοῖς, βασιλείαν ἀνοίγοντα, καὶ τὴν ἐν ἡμῖν ἀθλίως, βασιλεύουσαν πάντοτε, ἁμαρτίαν τελείως ἐξαίροντα.

Γραφαὶ προφητικαὶ, περαιοῦνται· ἰδοὺ γὰρ ὃν προήγγειλαν Χριστὸν, ἐν πόλει Βηθλεέμ, φανεροῦνται σαρκούμενος· τούτου νῦν προεορτάσαι, τὰ Γενέθλια σπεύσωμεν, διανοίας εὐθύτητι σήμερον.

Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Μέλπειν σε Μάρτυς, προσθέτω Θεὸς χάριν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, περιαστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς, θεουμένη Πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου, περιεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἐτρώθης τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χριστοῦ Πανεύφημε· καὶ σαρκικὰς λιποῦσα ἡδονὰς, καὶ μνηστῆρα ἐπίκηρον, κατεγγυήθης ἄμωμος, ἁγνὴ παρθένος τῷ Νυμφίῳ σου.

Λαμπρύνας φωτοφανέσι κάλλεσι, τὴν σὴν διάνοιαν, ὁ Πλαστουργὸς τῶν ὅλων καὶ

Digitized by Google

Θεὸς, οὐρανίων θαλάμων σε, παρθενικῶς χορεύουσαν, Μάρτυς θεόφρον κατηξίωσεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένος τὸν Πλαστουργὸν τῆς φύσεως, τεκεῖν ἐπείγεται, ἐν τῷ Σπηλαίῳ σάρκα ἐξ αὐτῆς, καθ' ὑπόστασιν ἄῤῥητον, ὑπερφυῶς φορέσαντα, ὅπως θεώσῃ τὸ ἀνθρώπινον.

Προεόρτιος. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλη-
» σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε
» συναγωγή· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσω-
» μεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Δανιὴλ ἐξ ὄρους σε, παρθενικοῦ λίθον Λόγε, ἀποτμηθέντα βλέπει, καὶ ἐκλεπτύνοντα βωμοὺς, εἰδωλικοὺς τῷ κράτει σου· διὰ τοῦτο φόβῳ σε δοξάζομεν.

Ἐξ Ἑῴας Μάγοι σε, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἁπάντων, ὁδηγηθέντες ἄστρῳ, δῶρα προσάγουσι Χριστὲ, σμύρναν, χρυσὸν καὶ λίβανον, ἐκπλαγέντες τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ζωηφόρον ἄσταχυν, χώρα ἀνήροτος φέρει, ἀποτεκεῖν ἐν πόλει, τῆς Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, πάντων ψυχὰς ἐκτρέφοντα, τῶν βοώντων· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Τῆς Ἁγίας. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἐτέλεσας τὴν ψυχὴν, ναὸν παναγίου Θεοῦ Ἔνδοξε, θείοις ναοῖς πάντοτε, ὕμνοις καὶ εὐχαῖς παρεδρεύουσα.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν Πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Αἱμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθεΐας τὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν πιστῶν ἤρδευσας, Ἰουλιανὴ τὰ φρονήματα.

Θεοτοκίον.

Ῥυόμενος τοὺς βροτοὺς, ὁ συμπαθὴς ἐκ τῆς Ἁγνῆς τίκτεται, ἐν Βηθλεὲμ σπάργανα, νήπιον καθάπερ δεχόμενος.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα Προεόρτιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Χαρᾶς ἐμπλήσθητε, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γὰρ, τεκεῖν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· ὢ θαύματος ἀνεκφράστου! ἄρχεται ὁ Ἄναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ Ἄσαρκος· Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα· Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου, καὶ χόρευε ἡ κτίσις, ἡμέραν προεόρτιον.

Δόξα, τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς θεοσδότοις, δικηνθισμένη τῷ σεπτῷ μαρτυρίῳ, ὅλη καλὴ καὶ ἄμωμος ὡράθης σεμνή· ὅθεν σου ὁ Κύριος, νῦν ἠράσθη τοῦ κάλλους, καὶ πρὸς φωτεινότατον, σὲ νυμφῶνα εἰσῆξεν· ἐν ᾧ χορεύεις Ἰουλιανὴ, μετὰ Μαρτύρων Χριστὸν μεγαλύνουσα.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ. Μητέρες αἰνέσατε, τὴν προπομπὴν τῆς Μητρὸς, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες· ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει, Βηθλεὲμ τοῦ γεννῆσαι, υἱὸν τὸν πρὸ αἰώνων Θεὸν, σώζοντα κόσμον φθορᾶς.

Προεόρτιος. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότη-
» τος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ
» ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε,
» τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνά-
» μει σου.

Ἡ ἁγία μυροθήκη, τοῦ σεπτοῦ ἁγιάσματος, Βηθλεὲμ ἐν πόλει, τοῦτο ἐκκενῶσαι προέρχεται, ἁγιασμὸν ἡμῖν πᾶσι παρεχόμενον, τοῖς κραυγάζουσι· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεηγόρε Ἡσαΐα, τὰ σεπτά σου κηρύγματα, γεγονότα βλέπων, πράγματα ἀγάλλου καὶ χόρευε· ἡ γὰρ Παρθένος ἀσπόρως ἀπεκύησεν, ἐν Σπηλαίῳ σαρκὶ, Βηθλεὲμ τὸν ἀχώρητον.

Ἰησοῦς σαρκὶ γεννᾶται, καὶ ἐν χρόνῳ ὁ Ἄχρονος, καθορᾶται βρέφος, λύων μου τὰ χρόνια πταίσματα, καὶ τῇ ἀφάτῳ πτωχείᾳ πλουτίζει με, τὸν πτωχεύσαντα, φθοροποιαῖς παραβάσεσιν.

Τῆς Ἁγίας. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τεταμένην τὴν διάνοιαν κεκτημένη, πρὸς τὸν τῶν ὅλων Κύριον, σαρκὸς τεταμένης, καὶ μαστιζομένης δεινῶς, οὐδόλως ἐφρόντισας, Ἰουλιανὴ καλλιπάρθενε.

Ὑπερίσχυσαν οἱ ἔρωτες τοῦ Δεσπότου, τοὺς τῆς σαρκὸς πανεύφημε, Μάρτυς ἀμαυρῶσαι· ὅθεν κατεφρόνησας, καὶ πλούτου καὶ μνήστορος, καὶ τῶν πολυτρόπων κολάσεων.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς, ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὁλόκληρον, Θεοῦ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἐσφραγισμένην, ἡ Θεοτόκος βλέπουσα, θάμβει συσχεθεῖ-

Digitized by Google

σα, Τέκνον ἀνεκραύγαζε, πῶς νῦν σπαργανώσω σε, ψάμμῳ σπαργανοῦντα τὴν θάλασσαν;

Προεόρτιος. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου Χριστέ· ἀλλ' ἡμεῖς σὲ μονογενές, Πατρικῆς » ἀπαύγασμα, δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὀρ» θρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Κόρης ἀποτίκτεται, Θεὸς Ἐμμανουήλ, καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθείς, τὴν ἡμῶν ἀνάκλησιν, θέλων ἐργάζεται· τούτου τὰ Γενέθλια, εὐσεβῶς προεορτάσωμεν.

Λόγος ὢν προάναρχος, Πατρὸς καὶ συμφυής, ἐπὶ φάτνης ἀνακλιθείς, τῶν ἀλόγων ἔλυσας, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, τοὺς προεορτάζοντας, εὐσεβῶς τὰ σὰ Γενέθλια.

Μακαρία, πέφυκεν, ἡ ῥίζα Ἰεσσαί, ἐκβλαστήσασα τὴν Ἁγνήν, ἄνθος θεῖον φέρουσαν, Χριστὸν τὸν Κύριον· οὗ προεορτάσωμεν, τὰ Γενέθλια γηθόμενοι.

Τῆς Ἁγίας. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ῥοῦν Μάρτυς δυσσεβοῦς ἀθεΐας ἐξήρανας, τοῖς ῥεύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσβεσας.

Ὁλόκληρον σαυτήν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα Παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, λαμπρότερον τελέσασα.

Σῷ κάλλει τὴν ψυχήν, τετρωμένη παρέδραμεν, ὦ Δέσποτα ἡ Παρθένος, τὰ ὁρώμενα κάλλη, ἀθλήσει διαλάμπουσα.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα καινοπρεπές! ἡ Παρθένος ἐπείγεται, ἡ Ἄχραντος ἐν Σπηλαίῳ, Βηθλεὲμ τοῦ κυῆσαι, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ » κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁ» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ βυθοῦ ἀνάγα» γε, τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Νέον ἐπὶ γῆς ἡμῖν Παιδίον, τεχθεὶς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀῤῥήτως ἀναλάμψας, τῆς παλαιᾶς, πάντας ἠλευθέρωσε, παραβάσεως ὡς εὔσπλαγχνος.

Ξένα καὶ παράδοξα ἠκούσθη, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει, γεννηθέντος σου ἄναρχε Λόγε· Ποιμένες γάρ, μετ' Ἀγγέλων ὕμνον σοι, ὡς Δεσπότῃ προσεκόμιζον.

Ὁ ἀστὴρ τὸν τῆς δικαιοσύνης, καταμηνύει Μάγοις, ἀποῤῥήτως Ἥλιον τεχθέντα· οὗ τὰ σεπτά, νῦν προεορτάσωμεν, ἀγαλλόμενοι Γενέθλια.

Τῆς Ἁγίας. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἔρωτι, τετρωμένη τῷ θείῳ ἐκραύγαζες. Χριστὸν ἐπείγομαι φθάσαι, τὸν ὡραῖον κάλλει· ὅθεν βασάνους, ὑπομένω, ἀκλινεῖ γηθομένη φρονήματι.

Τείνεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ῥάβδοις συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου Ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταττε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Ὤρθρισας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον Ἥλιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, καὶ ψυχὴν θεόφρον καὶ τὴν καρδίαν, κατηυγάσθης, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης ἀΐδιον.

Θεοτοκίον.

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὀμίχλῃ βουλήματι, κυοφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου Κόρης καὶ σπάργανα, ὥσπερ βρέφος, καταδέχεται κόσμου λυτρούμενος. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ » Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου » κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς » σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐν τῇ Βηθλεέμ, ὁρῶντες σπαργανούμενον, τὸν πᾶσαν τὴν γῆν, κρατοῦντα τῇ χειρὶ αὐτοῦ, προεόρτια ᾄσματα, τῇ Τεκούσῃ τοῦτον προσενέγκωμεν· μητρικῶς γὰρ εὐφραίνεται, κρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τοῦ Θεοῦ Υἱὸν ἡ Παρθένος ἐν ἀγκάλαις κρατοῦσα, καὶ μητρικοῖς ἀσπασμοῖς καταφιλοῦσα ἐφθέγγετο· Σπορὰν οὐκ ἔγνων ἐν τῇ συλλήψει, καὶ φθορὰν οὐχ ὑπέστην ἐν τῇ γεννήσει, ἀλλ' Ἁγνὴ ὥσπερ πρώην εἰμὶ καὶ μετὰ γέννησιν· διό σου προσκυνῶ Τέκνον τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἄφατον μεγαλουργίαν, ἣν ἔδειξας εἰς ἐμέ· ὅθεν καὶ ἀγάλλομαι, κρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς.

Στίχοι.

Ἰουλιανῆς ἀγλάϊσμα τὸ ξίφος.
Ὡς προξενῆσαν ἀγλαὸν ταύτῃ στέφος.

Ἔκτανον εἰκάδι πρώτῃ Ἰουλιανὴν ἐρατεινήν.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως πλουσίων γεννητόρων παῖς ὑπάρχουσα, καὶ μνηστεύεται παρ' αὐτῶν Ἐλευσίῳ τινὶ συγκλητικῷ. Οὗ βουλομένου τὸν γάμον ποιῆσαι, οὐ κατεδέξατο ἡ Ἁγία, εἰποῦσα· Ἐὰν μὴ πρό-

Digitized by Google

τερον τὴν τῆς Πόλεως ἀρχὴν σχῇς, οὐ συνέρχομαί σοι εἰς γάμον. Εἰς δὲ τὴν τοῦ Ἐπάρχου τιμὴν καταστάντος αὐτοῦ, πάλιν πρὸς αὐτὸν λέγει· Ἐὰν μὴ ἀπὸ τῆς τῶν εἰδώλων θρησκείας ἐπὶ τὴν τῶν Χριστιανῶν πίστιν μεταστραφῇς, τὴν διὰ γάμου πρὸς σὲ κοινωνίαν οὐ καταδέχομαι. Ὁ δὲ τῷ πατρὶ τῆς Παρθένου ἐξεῖπε πάντα. Μὴ δυνηθέντος δὲ τοῦ πατρὸς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως αὐτὴν μεταβαλεῖν, αὐτῷ τῷ μνηστῆρι καὶ Ἐπάρχῳ εἰς τὴν κατὰ τοὺς κρατοῦντας νόμους ἐξέτασιν παρεδόθη. Ὁ δὲ, τοῦ χιτῶνος γυμνώσας αὐτὴν, καὶ βουνεύροις ὠμοῖς ὑπὸ ἑκκαίδεκα στρατιωτῶν καταξάνας, καὶ τῶν τριχῶν ἐκκρεμάσας, ὡς ἐκσπασθῆναι τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ σιδήροις πεπυρωμένοις τὰς πλευρὰς αὐτῆς καταφλέξας, καὶ ἕτερόν τι σιδήριον πεπυρακτωμένον ἀπὸ τοῦ μέσου τῶν μηρῶν αὐτῆς διελάσας, καὶ ταῖς πλευραῖς τὰς χεῖρας αὐτῆς περιδήσας, τῇ εἱρκτῇ ταύτην ἀπαχθῆναι διεκελεύσατο.

Ταύτῃ οὖν τῇ νυκτὶ, ἐν ᾗ ἀπερρίφη, προσευχομένης αὐτῆς, πρόσεισιν αὐτῇ ὁ ἀφανὴς πάντων ἐχθρὸς καὶ πολέμιος, ἐν σχήματι Ἀγγέλου, προτρεπόμενος αὐτὴν θῦσαι καὶ ἀπολυθῆναι. Ἡ δὲ Ἁγία, τοῦτον ἀπωσαμένη, τὰ κατ' αὐτὸν πάντα, καὶ μὴ βουλόμενον, ὁμολογῆσαι ἐποίησεν. Ἀχθεῖσα δὲ πρὸς τὸν Ἔπαρχον, καὶ τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἀμετάθετος μένουσα, καμίνῳ λίαν ἐξαφθείσῃ ἐμβάλλεται. Καὶ ταύτης παραδόξως σβεσθείσης, πεντακόσιοι ἄνδρες ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ αὐτίκα ξίφει ἐτελειώθησαν, μετὰ γυναικῶν ἑκατὸν τριάκοντα.

Τῆς δὲ Μάρτυρος εἰς λέβητα ἐμβληθείσης διακαῆ, λουτρὸν ὁ λέβης τῇ μακαρίᾳ ἐγένετο. Λυθεὶς δὲ καὶ ἐκχυθεὶς, ὥσπερ ὑπό τινος μηχανῆς, τοὺς κύκλῳ ἀπίστους διώλεσεν. Ἐπεὶ δὲ ἀνωτέρα πάντων ἡ Μάρτυς ἐγίνετο, τὴν διὰ ξίφους ὑφίσταται τελευτήν. Ἦν δὲ, ὅτε ἐμνηστεύθη τῷ Ἐλευσίῳ χρόνων ἑκκαίδεκα· ὅτε δὲ τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ μαρτυρίου, χρόνων δεκαοκτώ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῆς, τῷ ὄντι πλησίον τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐφημίας ἐν τῷ Πετρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι πεντακόσιοι Μάρτυρες, οἱ ἐν Νικομηδείᾳ, διὰ τῆς Ἁγίας Ἰουλιανῆς πιστεύσαντες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πεντακοσίους εἶδεν ἐκτετμημένους,
Ἡ Νικομήδους, Μάρτυρας νικηφόρους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ Ἅγιαι ἑκατὸν τριάκοντα γυναῖκες, αἱ ἐν Νικομηδείᾳ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν πενταπλῇ προὔτεινεν εἰκάδι ξίφει,
Τριπλῇ γυναικῶν Μαρτύρων δεκὰς κάρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεμιστοκλέους.

Στίχ. Τὰς ἐκ σιδηρῶν ὀξέων ἥλων ξέσεις,
Ὡς τις σιδηροῦς καρτερεῖς, Θεμιστόκλεις.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, ἐκ Μύρων τῆς Λυκίας, ποιμὴν προβάτων ὑπάρχων. Τοῦ οὖν ἄρχοντος διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήσαντος, καὶ τοῦ Ἁγίου Διοσκορίδους ἐπιζητουμένου, ἐπεὶ πρὸς τὸ ὄρος κατέφυγεν, οἱ ζητοῦντες αὐτὸν, εὗρον νέμοντα τὸν Θεμιστοκλέα, καὶ ἀνηρώτων περὶ τοῦ Διοσκορίδους. Ὁ δὲ, ἐκεῖνον μὲν ἀπέκρυψε, μὴ εἰδέναι λέγων ἔνθα ἐστίν· ἑαυτὸν δὲ παρέδωκεν, ὁμολογήσας εἶναι Χριστιανός. Καὶ τὸν Χριστὸν κηρύξας ἐνώπιον τοῦ ἄρχοντος Ἀσκληπιοῦ, καὶ παῤῥησιασάμενος, ἐτύφθη κατὰ γαστρὸς ἕως ἐῤῥάγη· καὶ ἐπὶ ξύλου ἐκρεμάσθη. Εἶτα σύρεται ἐπὶ τριβόλων σιδηρῶν· ὑφ' ὧν ὅλον τὸ σῶμα περονούμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυ-
» ραννικὸν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέ-
» σῳ πυρὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
» Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε Σπήλαιον χωρήσει, ἐρχόμενον δι' ἡμᾶς, τεχθῆναι Ἀχώρητε; πῶς σε γαλουχήσει Παρθένος, τροφέα πάντων εὔσπλαγχνε, Ἰησοῦ χρηματίζοντα;

Ῥήμασιν ἀκολουθοῦντες, τοῦ Μάντεως Βαλαάμ, Μάγοι ἐπισπεύδουσι, Χριστὸν προσκυνῆσαι σὺν δώροις, ἐπεγνωκότες τοῦτον, πάσης πνοῆς βασιλεύοντα.

Στειρεύουσα τῶν ἀνθρώπων, φύσις πάσης ἀρετῆς, ἀγάλλου καὶ χόρευε· ἥκει γὰρ Χριστὸς ἐκ Παρθένου, σαρκὶ τεχθῆναι, ὅπως, δείξῃ καλοῖς εὐτεκνοῦσάν σε.

Τῆς Ἁγίας. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ἐν ἀφροσύνῃ, πυρακτωθέντι σε τῷ λέβητι, Μάρτυς, δικαστὴς προσρίπτει ἀνηλεῶς· δι' Ἀγγέλου δὲ ὁ Κύριος, ἀδιαλώβητόν σε διέσωσε, τοῦτον γεραίρουσαν.

Οὐ δειλιῶσα, ἀνδρειοφρόνως μᾶλλον δὲ πάνσεμνε, Μάρτυς, τῇ πυρᾷ προσέρχῃ ἀναψυχῆς, αἰσθομένη καὶ κραυγάζουσα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σοῦ τῷ Νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς αὐτὸν, καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβόλοις σου, θαυματουργίαις ἀποκρουσάμενον.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε χωρίον, τοῦ Ἀχωρήτου Μητροπάρθενε· τοῦτον, σαρκοφόρον μέλλεις γὰρ δι' ἡμᾶς, ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν Ἄχραντε, ἐπανορθούμενον, τῶν οἰκείων χειρῶν τὸ πλαστούργημα.

Προεόρτιος. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Λύτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν·
» Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὸν πολλαῖς με Χριστὲ παραβάσεσι, τῶν λῃστῶν χρηματίσαντα σπήλαιον, δι' εὐσπλαγχνίαν, ἄφατον, διασώζων τεχθῆναι, ἐν τῷ Σπηλαίῳ, ἐκ Παρθένου ἁγνῆς κατηξίωσας.

Ὑπογράφων τελείαν μοι ἄφεσιν, ἀπεγράφης τῷ Καίσαρος δόγματι, ὁ Ποιητὴς τῆς

Digitized by Google

κτίσεως, σὺν τοῖς δούλοις· ὑμνῶ σου τῆς εὐσπλαγχνίας, τὸ ἀμέτρητον ἔλεος Δέσποτα.

Φωτεινὸν τοῦ Δεσπότου Παλάτιον, πῶς ὑπῆλθες σμικρότατον Σπήλαιον, τὸν Βασιλέα Κύριον, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα, ἀποκυῆσαι, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε;

Τῆς Ἁγίας. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ἄνω σου τὸ ὄμμα καὶ τὸν νοῦν, πρὸς τὸν δυνάμενον, ἔχουσα σώζειν Θεὸν λεβήτων βράσματα χάριτι, θείου Πνεύματος κατέσβεσας, ἀναβοῶσα τὴν ᾠδήν, τῶν Παίδων Μάρτυς πιστῶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥήμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι, πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσάν σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον· ἀλλ' οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρί, τῇ τοῦ Νυμφίου στοργῇ, Θεοφόρε, δροσιζομένη καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ἵστασο πρὸ βήματος Χριστόν, ἀνακηρύττουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα σταύρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωήν, πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νέφει τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, τιθεὶς ὁ Κύριος, διὰ νεφέλης ἡμῖν, Παρθένου τίκτεσθαι ἔρχεται, ὅπως λύσῃ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῆς ἁμαρτίας ζοφερά, νέφη βοώντων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Προεόρτιος. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Χορεύσωμεν ἅπαντες πιστοί, σκιρτήσωμεν, καὶ συμφώνως ἀλαλάξωμεν· ἥκει ἡ πάντων σωτηρία, ἐγγίζει τοῦ τεχθῆναι ὁ Κύριος, καὶ σῶσαι τοὺς αὐτοῦ τὰ Γενέθλια, εὐσεβοφρόνως ἑορτάζοντας.

Ψαλτήριον ἅγιε Δαυῒδ ἀνάλαβε, καὶ κιθάραν καὶ μελῴδησον· Τοῦ Ἐφραθᾶ οἶκος εὐφραίνου· Πατὴρ γὰρ ἐκ γαστρὸς ὃν ἐγέννησεν, ἐν σοὶ περιφανῶς ἀποτίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου σωματούμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος, ὡς μέγας ὑετὸς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Δεσπότης καταβέβηκε, καὶ αὐχμηρίᾳ ἀθεΐας, τὴν γῆν κεχερσωμένην κατήρδευσε, καὶ πλάνης τὰς θαλάσσας ἐξήρανε, Θεογεννῆτορ Μητροπάρθενε.

Τῆς Ἁγίας. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἰουλιανῆς Ἀθληφόρου, τοὺς ὑπὲρ Πίστεως ἀγῶνας, Ἄγγελοι ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατήσχυνε, τὸν τὴν αὐτῆς προμήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ὡς περικαλλὴς ἀθληφόρος, καὶ περιδέξιος Παρθένος, στέφος ἀνεπλέξω νομίμως, δικαιοσύνης καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν Χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον Τρυγόνα, καὶ Περιστερὰν μαρτυρίῳ, κεχρυσωμένας ἔχουσαν πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

Ἤνθησας κοιλάσιν ὡς κρίνον, ταῖς τῶν Μαρτύρων ἀθληφόρε, Ἰουλιανή· καὶ ὡς ῥόδον, τὴν παρθενίαν εὔοσμον φέρουσα, τῷ νοητῷ Νυμφίῳ σου, θεῖον ὀσφράδιον γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα τὸν φέροντα πάντα, πρὸς Βηθλεὲμ ἔρχῃ Παρθένε, τοῦτον καὶ κυῆσαι καὶ φάτνῃ, προσανακλῖναι καθάπερ νήπιον, τὴν τῶν βροτῶν ἀνάκλησιν, διαφερόντως ἐργαζόμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω.

Τὸν νυμφῶνά σου Λόγε, ἡ Μάρτυς ἐπιποθοῦσα, βασάνων ἅπασαν πεῖραν, στεῤῥῶς ὑπέστη ῥοπῇ σου. Ἧς πρεσβείαις ὁ Θεός, δέομαί σου, τὴν ψυχήν μου οἰκτείρησον.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, εὐτρέπισον τὰς εἰσόδους· ἐν σοὶ γὰρ ἡ Παρθένος, καὶ Θεοτόκος ἥκει νῦν, ἐν Σπηλαίῳ τοῦ τεκεῖν, ὡς βροτόν, τὸν Θεόν μου καὶ Κύριον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ἡ δημιουργός, νῦν προέρχεται Σοφία· αἱ προφητικαί, διανίσχουσι νεφέλαι· ἡ χάρις αἰθριάζει· ἡ ἀλήθεια ἔλαμψε· παύεται αἱ-

Digitized by Google

νίγματα σκιώδη· ἡ τῆς Ἐδὲμ ἠνοίγη πύλη. Ἀδὰμ χόρευε· ὁ πλαστουργὸς Θεὸς ἡμῶν, ἐκὼν πεπλαστούργηται.

Θεσπίσματα πληρῶν, Προφητῶν καὶ τὰς ὁράσεις, τίκτεται σαρκί, καὶ παχύνεται ὁ Λόγος, καὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται. Τοῦτο συγκατάβασις ἡ ἄκρα! τοῦτο ἡ φρικτὴ οἰκονομία! δι᾽ ἣν ψάλλομεν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ Χριστὸς παραγίνεται.

Ἵνα τῆς φθορᾶς τὸν ἰὸν ἀποκαθάρῃς, καὶ τὴν ἀρχικήν, ἀναπλάσῃς μοι εἰκόνα σαρκοῦσαι καὶ θηλάζεις, καὶ σπαργάνοις ὁ νεύματι, πάντα περιάγων ἐνειλίσσῃ· τερατουργὲ ὑμνῶ σε Λόγε, βουλῆς Ἄγγελε, τῆς πατρικῆς, δι᾽ ἧς ἐγώ, ἀπαθανατίζομαι.

Κόλπων Πατρικῶν, οὐκ ἐκστὰς βροτὸς ὤφθης· καὶ Παρθενικαῖς, ἐποχούμενος ὠλέναις, τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος, δι᾽ ἀστέρος ἐκάλεσας, ἄνακτα Θεόν σε προσκυνοῦντας· πνεύματι χειλέων ἀσεβοῦντας, ἐθνῶν ἄρχοντας, ὃς ἀνελεῖς (*) καὶ ποιμανεῖς, λαὸν περιούσιον.

Δόξα, ὅμοιον.

Λόγος ὁ Πατρί, ὁμοούσιος ὑπάρχων, ἐκ παρθενικῶν, φυραθεὶς ἁγνῶν αἱμάτων, καὶ πλάττεται καὶ αὔξει, χρονικῷ διαστήματι, αὖθίς τε γεννᾶται ἐν Σπηλαίῳ· ἔκπληξις! ἀλλ᾽ Ἄγγελοι κροτοῦσι, βροτοὶ μέλπουσι· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Μάντεως χρησμοί, Βαλαὰμ ἀποπληροῦνται· οἱ γὰρ Περσικαῖς, τερατείαις κεχηνότες, ἀστέρος ἀσυνήθους, τῇ ἐλλάμψει τὸν ἄδυτον, Ἥλιον Χριστὸν καταυγασθέντες, ἐν Βηθλεὲμ σωματωθέντα, Θεὸν ἄνακτα, καὶ ἐθελούσιον νεκρόν, τοῖς δώροις τεκμαίρονται.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Προλάμπει ὁ ἀστήρ, ἤδη ἐν τῷ Σπηλαίῳ· Ποιμένες μετ᾽ Ἀγγέλων, οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, προφθάσαι εὐτρεπίσθητε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἵνα τῶν Προφητῶν, πληρώσῃ τὰς προρρήσεις, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, καὶ τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγει, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ ὁ Κύριος.

(*) Ἐλήφθη ἐκ τῆς προφητικῆς ῥήσεως· Καὶ πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ τῷ πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβεῖς. Ἡσ. ια΄. 4.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Μύρισον Βηθλεέμ, τὴν Φάτνην τὴν ἁγίαν· ἐν σοὶ γὰρ ὁ Δεσπότης, προσεφάπλοι ἀκτῖνας, τῆς ἑαυτοῦ Θεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, συμφώνως τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, ὑμνήσωμεν ἀπαύστως, ἐξ ἧς ὁ Χριστὸς τίκτεται.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁ ἄδυτος Ἥλιος, Παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἀνίσχειν ἐπείγεται, τοῦ φωτίσαι ἅπασαν τὴν ὑφήλιον· καθαροῖς ὄμμασι, καὶ ἁγναῖς πράξεσιν, ὑπαντῆσαι τούτῳ σπεύσωμεν· καὶ ὑποδέξασθαι, νῦν ἑτοιμασθῶμεν ἐν πνεύματι, ἐρχόμενον εἰς ἴδια, ξένῳ τοκετῷ, ὡς ηὐδόκησεν· ὅπως ξενωθέντας, ἡμᾶς τῆς ἐν Ἐδὲμ διαγωγῆς ἐπαναγάγῃ, ὡς εὔσπλαγχνος, Βηθλεὲμ τικτόμενος.

Ὁ νώτοις ὀχούμενος, χερουβικοῖς Θεὸς Λόγος, σαρκὶ καθ᾽ ὑπόστασιν, ἑνωθεὶς πανάμωμον μήτραν ᾤκησε, καὶ βροτὸς γέγονε, καὶ εἰς γῆν ἔρχεται, τοῦ Ἰούδα ἀποτίκτεσθαι. Σπήλαιον ἅγιον, τῷ Παμβασιλεῖ εὐτρεπίσθητι, ὡς μέγιστον παλάτιον· Φάτνη δὲ ὡς θρόνος πυρίμορφος, ἐν ᾗ ὥσπερ βρέφος, Παρθένος Μαριὰμ ἀνακλινεῖ, ἐπ᾽ ἀνακλήσει τοῦ πλάσματος, αὐτὸν ὡς ηὐδόκησεν (*).

Ἀλόγων ἐν φάτνῃ σε, ἀνακλινεῖ ἡ Παρθένος, Θεοῦ Λόγε ἄναρχε, ἀρχὴν εἰσδεξάμενον ὑπὲρ ἔννοιαν· τὴν ἐμὴν λῦσαι γάρ, ἀλογίαν ἔρχῃ, ἣν ὑπέστην φθόνῳ ὄφεως· σπαργανωθήσῃ δέ, ὅπως διαρρήξῃς τὰ σπάργανα, σειράς τε τῶν πταισμάτων μου, μόνε Ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε· ὅθεν σε δοξάζω, ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ περιχαρῶς, τὴν ἐν σαρκὶ παρουσίαν σου, δι᾽ ἧς ἠλευθέρωμαι.

(*) Ἀντὶ τοῦ, αὐτόν, ὡς ηὐδόκησε, τὸ χειρόγραφον, ἔχει, τὸν ἀπεριόριστον.

Digitized by Google

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας,
Ἦχος ά.
Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ὠ̔ς περικαλλέστατα τὰ σὰ, Μάρτυς προτερήματα! ὡς εὐκλεεῖς οἱ ἀγῶνές σου! ὡς περιβόητος, ἡ ὁμολογία! ὡς πολλὰ τὰ θαύματα, καὶ ἄπειρα τὰ θεῖα τεράστια! δι' ὧν δοξάζει σε, εἰς αἰῶνας ὃν ἐδόξασας, ἐναθλοῦσα, τοῖς σεπτοῖς σου μέλεσι.

Στέργουσα τὴν εὔκλειαν Σεμνὴ, τῶν ἀθλούντων ἔσπευσας, τούτων τὸν ζῆλον μιμήσασθαι· ὅθεν ὑπήνεγκας, πόνους σφοδροτάτους· καὶ νῦν θείᾳ χάριτι, κουφίζεις πάντα πόνον Πανεύφημε, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων τῶν τιμώντων σου, τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὰ προτερήματα.

Ἤστραψας φαιδρότερον σαφῶς, τοῦ ἡλίου ἔνδοξε, τὸν σὸν ἀγῶνα τελέσασα· καὶ ταῖς ἀκτῖσί σου, τῶν πολλῶν θαυμάτων, πάντων τὰ νοήματα, φωτίζεις τῶν πιστῶς προσιόντων σου, τῇ θείᾳ λάρνακι, πηγαζούσῃ θεῖα νάματα, Ἀναστασία, Μάρτυς μεγαλώνυμε.

Δόξα, τῆς Ἁγίας, Ἦχος β'.

Τῆς ἀναστάσεως εἴληφας τὸ δώρημα, Ἀναστασία πανεύφημε, ἀθληφοροῦσα ἐν τῷ σταδίῳ· δαιμόνων γὰρ ἐξηφάνισας πληθὺν, καὶ πόντῳ παρέδωκας Ἀθληφόρε, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον.
Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἥκεις; τίς ὁ τεκών σε; τίς καὶ ἡ Μήτηρ σου; πῶς τὸν Κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν νηδύν; μεγάλων χαρισμάτων ἐπὶ σοὶ, φρικτῶν μυστηρίων ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὁρῶμεν Παναγία, καὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι χρέος, ἐπὶ γῆς τὸ Σπήλαιον· καὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν ἀστέρα· καὶ Μάγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ Ἀνατολῶν τῆς γῆς εἰς Δυσμὰς θεάσασθαι, τὴν Σωτηρίαν τῶν βροτῶν, ὡς βρέφος γαλουχούμενον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἔρχεται ὁ Χριστὸς, τὸν πονηρὸν συντρῖψαι, τοὺς ἐν σκότει φωτίσαι, καὶ λῦσαι τοὺς δεσμίους· αὐτῷ προϋπαντήσωμεν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἄσατε Πατριαὶ, Ἐθνῶν αἶνον καὶ δόξαν· οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, προθύμως ἐπισπεύσατε.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ὄρη τε καὶ βουνοὶ, κοιλάδες καὶ πεδία, οἱ ποταμοὶ καὶ πᾶσα, ἡ κτίσις νῦν τὸν Κτίστην, τικτόμενον μεγάλυνε.

Δόξα, τῆς Ἁγίας, Ἦχος δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Τῆς ζωηφόρου ἀναστάσεως Χριστοῦ, ἐπώνυμος γενομένη Σεμνὴ, πολιτείᾳ τῇ κλήσει προσφόρως ἐξηκολούθησας· καὶ τὴν φύσιν νευρώσασα, ἀῤῥενωθεῖσά τε τῷ φρονήματι, ἁλουργίδα ἐξύφανας, τῇ πορφυρίδι τῶν αἱμάτων σου· καὶ βασιλικὸν ὥσπερ σκῆπτρον, τὸν σταυρὸν κατέχουσα, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι συμβασιλεύεις, Ἀναστασία παμμακάριστε. Αὐτὸν ἱκέτευε, καὶ ἡμᾶς ἐλλαμφθῆναι, τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ἠσαΐα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριάμ, Βάτον πυρὶ καίεσθαι, καὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν Σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σῴζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.
Δόξα, τῆς Ἁγίας· Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.
Καὶ νῦν, πάλιν τὸ, Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ Τριῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τετράδι ψαλῶ.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῆς πίστεως, ἐν πέτρᾳ με στερεώσας, ἐπλά-
» τυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθροὺς μου·
» ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τοῦ Ἡρώδου, καὶ γνώμῃ συναθροίζεται μιαιφόνῳ, τικτόμενον τὸν Κύριον ἀποκτεῖναι· ᾧ πάντες ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρώδου, σκέπτεται θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον, νηπίοις τὸν Δεσπότην συναποκτεῖναι, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Ῥῆμα Τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἑπτα-
» πλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν
» ᾗ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, Βασιλέως πατή-
» σαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· Πάντα τὰ ἔργα

Digitized by Google

» Κυρίε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀποκενοῦντες, ὡς μύρα τὰ δάκρυα, τῷ δι' ἡμᾶς Χριστῷ τικτομένῳ σαρκὶ, σαρκὸς τὰς κηλῖδας καθαρίσωμεν, τῷ ἀχράντῳ καθαρῶς προσιόντες, καὶ βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δάκρυσιν οἴκτου, τὰ δάκρυα φύγωμεν, ἁμαρτωλοὶ κολάσεως, τῆς μελλούσης φρικτῆς, Χριστοῦ τῶν ἰχνῶν ἐπιλαβόμενοι, τεθειμένου ἐν σπαργάνοις ὡς βρέφος, καὶ βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερουργεῖσθαι, τὸ λύτρον γινώσκοντες, ἐκ τῶν ἰδίων σπλάγχνων τε, καὶ δακρύων πηγῆς Χριστῷ, διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως, ἐκπλυθέντες πιστοὶ προσέλθωμεν, σαρκὶ τικτομένῳ, βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀῤῥυπώτοις χεί-
» λεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν, τὴν ἀκηλί-
» δωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμα-
» νουὴλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες
» πρεσβείαν τεχθέντι· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
» Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγνώμων μηδεὶς, μὴ πονηρὸς ζηλότυπος, ἔξω τῶν γερόντων νῦν, δῶρα Θεῷ δεκτὰ, ἀντὶ σμύρνης καὶ χρυσοῦ καὶ λιβάνου, ἀρετῶν τὸν σμυρνισμὸν, ψαλλόντων τε Χριστῷ τικτομένῳ· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει πωρωθεὶς, Ἡρώδης Μάγοις ἔμφροσιν· Ἄπιτε ζητήσατε, τὸν γεννηθέντα νῦν Βασιλέα, καὶ εὑρόντες μηνύσατέ μοι· μελετήσας ὁ δεινὸς, τὸν φόνον μιαιφόνῳ καρδίᾳ· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὢ πηρωτικῆς μιαιφονίας τόλμημα! λήθης ὅθεν ἔτυχες, ὅτι Θεὸν οὐδεὶς, ὑποχείριον ἀναιρεῖ λαμβάνων· ὑπερζέσας γὰρ θυμῷ, ὠμῶς τὰ βρέφη σφάττεις Ἡρώδη· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐνθέως εὐφραίνεται, ἡ κτίσις σήμερον· Χριστὸς γὰρ ὁ Κύριος ὁ τοῦ Θεοῦ μου Υἱὸς, ἐκ Κόρης γεννᾶται ἁγνῆς, ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώπων, γένος ἀθανατίζων, λύων καὶ τὴν κατάραν, τῆς προμήτορος Εὔας· διὸ ὡς εὐεργέτῃ ἡμῶν, ᾆσμα προσάξωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν Παρθένον κύουσαν, τὸν προαιώνιον Λόγον, Ἰωσὴφ ὁ δίκαιος, ὑμνολογῶν ἀνεβόα· Βλέπω σε γεγενημένην Ναὸν Κυρίου, φέρουσαν τὸν πάντας σῶσαι βροτοὺς ἐλθόντα, καὶ τοὺς τοῦτον ἀνυμνοῦντας, δι' οἶκτον θείους ναοὺς δεικνύοντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες. Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τῇ μακρᾷ πέμπτῃ, μακρὸν ὕμνον ἐξᾴδω.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τμηθείσῃ τμᾶται, πόντος Ἐρυθρὸς, κυμα-
» τοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθὸς· ὁ αὐτὸς
» ὁμοῦ, ἀόπλοις γεγονὼς βατὸς, καὶ πανοπλί-
» ταις τάφος· ᾠδὴ δὲ θεοτερπὴς ἀνεμέλπετο·
» Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἡ παναιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἄπειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ; ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, ἁγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· ναὸν γὰρ σωματικὸν περιθέμενος, ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μυσταγωγοῦσα, Μάγους συγκαλεῖ, τὴν ἀπαρχὴν Θεοῦ Σοφία τῶν Ἐθνῶν, τοὺς ἀλόγους πρὶν τραφῆναι λογικῶς, ἀλόγων ἐπὶ φάτνης τραπέζης, κειμένης τῆς μυστικῆς, πρὸς ἣν σπεύδουσι, σὺν δώροις ὁδεύοντες, ἀστέρος προλάμποντος.

Ἀκουτισθῶμεν, νῦν Προφητικῶν, ἐκπληρουμένων διὰ Πνεύματος φωνῶν· ἡ Παρθένος γὰρ λαβοῦσα ἐν γαστρὶ, ἐπείγεται τεκεῖν τὸν προόντα· ὃν Μάγοις μὲν οὐρανὸς καθυπέδειξε, Ποιμέσι δὲ Ἄγγελοι, ὡς βρέφος φαινόμενον.

Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς, ἐλλειπὴς ὅμως τινῶν Τροπαρίων·
Τοὺς εὐκλεεῖς σου, Μάρτυς, αἰνέσω πόνους ἐγὼ ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Τὴν μνήμην σου σήμερον, Ἀναστασία, πιστῶς ἑορτάζομεν, ἣν Χριστὸς ἐδόξασεν, ἀπείροις θαύμασιν, ὁ ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ, σαρκὶ τικτόμενος.

Ὁ κόσμος ἀγάλλεται, τὰς ἀριστείας, τὰς σὰς καὶ τὰ θαύματα, καὶ τὰ κατορθώ-

Digitized by Google

ματα, ἀνακηρύττων ἀεί, Ἀναςασία, Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ὑμνοῦμεν τοὺς πόνους σου, Ἀναστασία, τὰ ἆθλα τὰ στίγματα, τὰ φρικτὰ τεράστια, τὴν πρὸς τὸν Κύριον, θείαν ἀγάπην, καὶ πολλὴν ὄντως οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, δι' εὐσπλαγχνίαν, ἐκ Κόρης τικτόμενος· Μάγοι εὐτρεπίζονται, ἀνατολῶν Βασιλεῖς, τοῦτον θεάσασθαι πιστῶς, καὶ προσκυνῆσαι σαρκί.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὑμνῶ σε Μάρτυς Ἀναςασία πόθῳ. Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Ὕμνον ἀναπέμψωμεν Θεῷ, τῷ μέλλοντι τεχθήσεσθαι, σαρκὶ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει καὶ φάτνῃ τεθήσεσθαι, νήπιον ὥσπερ βρέφος, ἵνα σώσῃ, ἀνθρώπων τὸ γένος.

Μόνον τὸ ἐράσμιον Χριστοῦ, Ἀναστασία ἔνδοξε, κάλλος ζητήσασα, παρέδραμες τὰ κάλλη τοῦ κόσμου στερρότητι, γνώμης καὶ ἀθανάτου, κληρουχίας ἠξιώθης.

Νύκτα τοῦ τῆς πλάνης σκοτασμοῦ, τῷ φωτισμῷ τοῦ Πνεύματος, αὐγαζομένη Σεμνή, παρέδραμες ἐμφρόνως· καὶ νῦν κατεσκήνωσας, ἔνθα τὸ θεῖον φέγγος, τῆς ἀκτίστου Τριάδος ὑπάρχει.

Θεοτοκίον.

Ὤφθη ὁ ἀόρατος Θεός, ὑπερφυῶς τικτόμενος. δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ἐκ σοῦ Παρθενομῆτορ, πτωχεύσας ὁ πλούσιος, ὅπως ἀθανασίαν, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πλουτίσῃ.

Προεόρτιος. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κύριος ὢν πάντων, καὶ Κτίστης Θεός, τὸ
» κτιστὸν ὁ ἀπαθὴς πτωχεύσας, ἑαυ-
» τῷ ἥνωσε· καὶ ὡς βρέφος φερόμενος σαρ-
» κί, ἐν φάτνῃ πενιχρᾷ προσκυνεῖται, Φάγετε
» βοῶν τὸ σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθή-
» σεσθε.

Ῥύσιον κενῶσαι, ἐρχόμενον νῦν, ὑπὲρ κόσμου τὸ οἰκεῖον αἷμα, Χριστὸν θρασύνεται, ὁ Ἡρῴδης τοῦ κτεῖναι πρὸ καιροῦ, μανεὶς πρὸ τῆς μανίας Πιλάτου· ὅθεν φονικῇ ὠμότητι, τῶν βρεφῶν στίφη κατέσφαξεν.

Ἄφρων ἀνήρ, ἔφη· Οὐκ ἔστι Θεός· ὃς μανίας πληρωθεὶς ἐσχάτης, Χριστοκτονίαν νοσεῖ· τοῦ σκοποῦ δὲ τῆς τόλμης ἐκπεσών, πρὸς φόνον βρεφῶν ἀπειροκάκων, ὅλον ἑαυτὸν ἐξώπλισε, καὶ γῆν ἐμίανεν αἵμασιν.

Τῆς Ἁγίας. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Ἔνδον τοῦ Σπηλαίου τίκτεται, ὁ πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ γαστρὸς ἐκλάμψας, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον· καὶ τοῦτον οὐρανόθεν, ἀστὴρ ὑποδείκνυσι, τοῖς Ἀστρολόγοις ἐμφανῶς· τοῦτον πιστοὶ ὑμνολογήσωμεν.

Ἴδε ἱερὰ πανήγυρις, ἡμῖν ἐτησίως, ἔλαμψεν ἡ μνήμη, ἡ τῆς Ἀθληφόρου· ἐν ταύτῃ φωτισθέντες, Θεὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν μεγαλύναντα αὐτὴν θεοπρεπῶς θαυματουργίαις πολλαῖς.

Στόμα θεολόγον ἤνοιξας, μέσον τοῦ σταδίου, καθομολογοῦσα, τοῦ Χριστοῦ τὸ πάθος, καὶ πάσχουσα προθύμως· ἐντεῦθεν γεγένησαι, πᾶσι τοῖς κάμνουσιν ἀεί, Μάρτυς σεμνή, καταφυγὴ καὶ λιμήν.

Θεοτοκίον.

Οὗτος μόνος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ σοῦ Παρθένε, σάρκα ὑπὲρ λόγον, ἀληθῶς φορέσας, τεχθῆναι ἐν Σπηλαίῳ, ἐπείγεται ὅπως με, οἶκον γενόμενον λῃστῶν, δείξῃ ναὸν τοῦ Θείου Πνεύματος.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Σπαργανούμενον βρέφος, ὁ ἀναφὴς Κύριος, μέλλει καθορᾶσθαι, ἐν φάτνῃ ἀνακλινόμενος· ὄρη σκιρτήσατε, καὶ ἀγαλλίασιν θείαν, οἱ βουνοὶ ἐνδύσασθε, φωτὸς πληρούμενοι.

Εὐσεβεῖ παρρησίᾳ, τῶν διωκτῶν ἤμβλυνας, τὰ πεπυρωμένα, ῥημάτων βέλη σωτήριον, λόγον πλουτήσασα, Ἀναςασία καὶ θείῳ, πόθῳ τὰ κινήματα, ψυχῆς ἰθύνασα.

Μόνον Μάρτυς ἐβόας, ἐπιζητῶ Κύριον· μόνῃ τῇ αὐτοῦ, ἀγαπήσει ψυχὴν προσέδησα· τούτου ἐλλάμπεσθαι, καθαρωτάταις πλουσίως, ἀστραπαῖς ἐπείγομαι, ἤθους ἁπλότητι.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Κόρη, τὸν τῇ χειρὶ φέροντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, ἐν μήτρᾳ φέρεις σαρκούμενον· ὃν καὶ τικτόμενον ἀνακλινεῖς ἐν τῇ φάτνῃ, βρέφος καθορώμενον τὸν προαιώνιον.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν Μαρτύρων ζηλοῦσα τὴν ἀρετήν, συμπαθείᾳ καρδίας τούτων θερμῶς, ταῖς χρείαις ἑκάστοτε, διηκόνεις Θεόπνευστε· καὶ τοὺς ἰχῶρας πίστει, ἐξέματτες χαίρουσα, ἐν μηδενὶ θεμένη, τὰ πρόσκαιρα βάσανα· ὅθεν

Digitized by Google

ἐπὶ τέλει, συσχεθεῖσα καὶ πόνους, πολλοὺς ὑπομείνασα, στεῤῥοτάτως ἐνήθλησας, Ἀναστασία πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ Προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίζωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προϋπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ᾄδοντες τῶν Ἀγγέλων ᾆσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σπορᾶς, τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Προεόρτιος. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου
» σου τὸ ἀπόῤῥητον, Χριστὲ προανεφώνει
» σοι· Ἔθου κραταιάν, ἀγάπησιν ἰσχύος Πάτερ
» οἰκτίρμον· τὸν Μονογενῆ Υἱὸν γὰρ ἀγαθέ,
» ἱλασμὸν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας.

Ἐπὶ τὸν πόκον ὡς ὄμβρος, συγκαταβάς, καὶ ὡς σταγὼν ἐπὶ τὴν γῆν, τὴν σὲ τεκοῦσαν Κύριε, ἔρχῃ συμπαθῶς τεχθῆναι, καὶ βροτοῖς συναναστραφῆναι· τὸν Μονογενῆ καὶ γάρ σε ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

Μεταλαμβάνων βροτείας, Χριστὲ σαρκός, Ἀβραὰμ ἐκ σπέρματος, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος, ἔρχῃ παρασχεῖν, καὶ σῶσαι τὴν εἰκόνα καὶ ἀφθαρτίσαι· τὸν Μονογενῆ καὶ γάρ σε ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

Πόμα καινὸν ὅπερ πάλαι, πιεῖν Δαυῒδ διψῶν ἐπεθύμησεν, ἐν τῷ Σπηλαίῳ πρόεισι, βλῦσαι Βηθλεέμ, καὶ παῦσαι προσγενόμενον ἅπαν δίψος, τὸ κατὰ ψυχὴν Ἀδάμ τε καὶ Δαυῒδ, ἐξ ὧν τὸ κατὰ σάρκα γεννᾶται Χριστός.

Τῆς Ἁγίας. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ὑμνήσατε τὰ Ἔθνη, κροτήσατε Λαοί· ἐν Σπηλαίῳ τίκτεται, ὁ πάντων φωτισμός· οὗ ταῖς ἀκτῖσιν, Ἀναστασία ἡ Μάρτυς, καταυγασθεῖσα, σκότος ἔφυγεν ἀπάτης, λάμψασα ἡλίου φαιδρότερον.

Μαρτύρων τῆς εὐκλείας, ἐπέτυχες σεμνή, τοῦ Χρισοῦ Πανεύφημε, προθύμῳ λογισμῷ· καὶ τούτων Μάρτυς, ἰχῶρας, χερσὶν οἰκείαις, πόθῳ καὶ πίστει, ἀπομάττουσαν σπουδαίως, πάντες σὺν αὐτοῖς εὐφημοῦμέν σε.

Ἀγῶνας πολυτρόπους, διήνυσας στεῤῥῶς, καὶ θαυμάτων εἴληφας, τὴν χάριν δαψιλῶς· Ἀναστασία ἐντεῦθεν ἅπας ὁ κόσμος, καταφυγήν σε καὶ ἀντίληψιν βεβαίαν, κέκτηται προστρέχων τῇ σκέπῃ σου.

Ῥομφαίας ἀοράτων, συνέτριψας ἐχθρῶν, Μάρτυς μεγαλώνυμε, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· ὅθεν ἐδείχθης, πηγὴ ἀπείρων θαυμάτων, Ἀναστασία ἀποπλύνουσα παντοίων, Μάρτυς νοσημάτων τὸν βόρβορον.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ῥήσεις ἤδη πεπλήρωνται, τῶν προφητευόντων ἐν Θείῳ Πνεύματι· ἡ Παρθένος γὰρ ἐπείγεται, ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν τὸν Παντέλειον.

Τῶν Μαρτύρων τὴν εὔκλειαν, πόθῳ ἐκζητήσασα ταύτης ἔτυχες, στεῤῥοτάτως ἐναθλήσασα, ἀδιστάκτῳ γνώμῃ καρτερόψυχε.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν, χάριτος χιτῶνα ὄντως ἐνδέδυσαι, ἀπεκδύσει τῇ τοῦ σώματος, ἀθληφόρε Μάρτυς παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σαρκοφόρος προέρχεται, ἐκ σῆς φωτοφόρου νηδύος Ἄχραντε, Βασιλεὺς ὁ ἐπουράνιος, ὡς ἐν θρόνῳ φάτνῃ προσκλινόμενος.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι ὡς
» φιλάδελφοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων,
» τῷ κόσμον ἄγαν ἀγαπήσαντι, καὶ δόντι
» λύτρον Υἱὸν τὸν ἀγαπητόν, δῶμεν δόξαν νέ-
» μοντι πᾶσιν εἰρήνην.

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῷον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσης ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ Σοφία, ὡς ὑετὸς ἐν πόκῳ, καταβᾶσα, μήτραν Παρθένου ᾤκησεν.

Μαθητὰς μάντεως Μάγους, Βαλαὰμ καλεῖ πρὸς γνῶσιν ἀστέρι Χριστός· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον, περιβάλλων σπαργάνοις πλέκεται· καὶ φάτνῃ κεῖται, ὃν τρέμει τὰ Χερουβίμ· Σπηλαίῳ χωρεῖται δέ, ὁ πληρῶν τὰ πάντα.

Τῆς Ἁγίας. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ὑμνοῦμέν σου τὴν σάρκωσιν, φιλάνθρωπε Χριστέ· πίστει προσκυνοῦμεν τὰ σπάργανα· δι' ὧν ἐλύθη κατακρίσεως, τὸ τῶν βροτῶν γένος, δοξάζον σε Σωτήρ μου.

Στομώσασα τὸ φρόνημα, ἀγάπῃ θεϊκῇ, Μάρτυς ἀληθῶς μεγαλώνυμε, ξίφος ὡράθης, πάσας φάλαγγας, συγκόπτον τῶν δαιμόνων, ἐνθέῳ πεποιθήσει.

Ἀγῶσι λαμπρυνθεῖσά σου, ἀπείροις ἡ ψυχή, ἔλαμψεν ἡλίου φαιδρότερον, τῇ οἰκουμένῃ καὶ κατηύγασε, πηγὰς τῶν ἰαμάτων, σεμνὴ Ἀναστασία.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Νῦν ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια, ἐν ξένῳ τοκετῷ, Λόγος τοῦ Πατρὸς σωματούμενος, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ ὡς νήπιον, ὁρᾶται ἐν Σπηλαίῳ, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἀνέτειλε τὸ ἄστρον Ἰούδα, ἐκ γῆς Χαλδαίων, κινοῦν εἰς προσκύνησιν, τοὺς Ἀστρολόγους ὡς γέγραπται.

Νομίμως ἠγωνίσω, ἀνόμους τροπωσαμένη, Μάρτυς πανaοίδιμε, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ εἰκονίζεις, ἐπωνυμίᾳ, ἐχθροὺς καταράσσουσα, τοὺς ἀοράτους Πανεύφημε.

Σπηλαίῳ ὑπογαίῳ τεχθῆναι, ἐκ τῆς Παρθένου, Χριστὸς κατεπείγεται· ἀγαλλιάσθω ἡ σύμπασα.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἐσχάτη, ἁμαρτημάτων ἐκύκλω-
» σέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων,
» ὡς Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς
» με ἀνάγαγε.

Κύριόν σε γνόντες, οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν σήν, Σῶτερ δόξαν δι' ἀστέρος Μάγυς, νῦν μετὰ δώρων καλοῦντες, πρὸς γνῶσίν σου, καὶ θείαν προσκύνησιν.

Ῥύπον τὶς προστρίψας, ἀπορρυφθήτω, καὶ οὕτω Χριστῷ, καθαρὸς τῷ καθαρῷ ψαυέτω, βρέφος ἐν φάτνῃ κειμένῳ, τὰ πάθη καρδιῶν ἐκκαθαίροντι.

Τῆς Ἁγίας. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ἐπιλάμψας ὁ Χριστὸς, ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐδόξασε, τῆς Ἀθληφόρυ τὴν μνήμην σήμερον.

Συντριβεῖσα ταῖς πολλαῖς, τῶν δεινῶν ἐπιφοραῖς, καθυπέταξας ἐχθρὸν, τοῖς ὡραίοις συ ποσὶν, ἀοίδιμε. Ἀναστασία θεομακάριστε.

Ὑποσᾶσα καρτερῶς, τῶν βασάνων τὰς δεινὰς, προσβολὰς καὶ τοῦ πυρὸς, τὴν κατάφλεξιν σεμνὴ, δεδόξασαι, Ἀναστασία Μαρτύρων ἔρεισμα.

Θεοτοκίον.

Πόλις ἔμψυχε Θεοῦ, ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ, ἀποτίκτεις τὸν Χριστὸν, Θεοτόκε ὑπὲρ νοῦν, γενόμενον, δι' εὐσπλαγχνίαν τέλειον ἄνθρωπον.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Τὴν φύσιν τὴν ἐξ ἡμῶν ὁ Εὔσπλαγχνος, προσλαβόμενος ὁρᾶται ὡς βρέφος, ὁ βρεφουργῶν, ἐν κοιλίᾳ τὰ βρέφη, καὶ σπαργανοῦται καὶ φάτνῃ ἀνάκειται, καὶ λύει μυ τὰς τῶν παθῶν, πολυπλόκους σειρὰς ἀγαθότητι.

Ἁγίων ἰχνηλατοῦσα Μαρτύρων, καρτερῶς διὰ Χριστὸν τοὺς ἀγῶνας, καὶ ταῖς αὐτῶν, χρείαις διακονοῦσα, καὶ τοὺς ἰχῶρας Ὁσία ἐκμάττουσα, ἐπλούτησας περιφανῶς, τὴν αὐτοῖς ἐπιλάμπουσαν εὔκλειαν.

Σταγόνας τῶν ἰαμάτων προχέεις, ἐπομβρίαις θεϊκῶν χαρισμάτων, καὶ τῶν παθῶν, ποταμοὺς ἀναστέλλεις, καὶ βοηθεῖς τοῖς δεινῶς κινδυνεύουσιν, ἀοίδιμε Μάρτυς Χριστοῦ, Ἀναστάσεως θείας ἐπώνυμε.

Θεοτοκίον.

Ἰώμενος τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, τῇ ἀρχαίᾳ παραβάσει φθαρεῖσαν, δίχα φθορᾶς, νέον τίκτεται βρέφος, καὶ σοῦ ἐν κόλποις ὡς θρόνῳ καθέζεται, Ἀνύμφευτε τῆς Πατρικῆς, μὴ ἐκστὰς συνεδρίας Θεότητι.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μυ τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ
» ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας, Ἦχος β'.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν σὸν ναὸν, προστρέχοντες λαμβάνουσι, τὰ σεπτὰ ἰάματα, τῆς ἐν σοὶ οἰκούσης θείας χάριτος. Ἀναστασία σὺ γὰρ ἀεὶ, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, συνεπώνυμος οὖσα, πεπτωκότα με νῦν ἀνάστησον ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν θαυμάτων τῶν σῶν, σταγόνα ἐπιστάξασα, Μάρτυς, τῇ ψυχῇ μυ, καὶ τὸν φλογμὸν τῆς δεινῆς ἁμαρτίας κατασβέσασα· τὸν κόσμον γὰρ διασώζεις ἐκ παθῶν πολυτρόπων ἑκάστοτε, ὧν περ κἀγὼ πεπείραμαι· σὺ γὰρ πάντα τοῖς πᾶσι παρέχουσα, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας.

Στίχοι.

Ἀναστασία φάρμακον πιστοῖς μέγα,
Πᾶν φάρμακον λύουσα, καὶ κεκαυμένη.

Καύθη Ἀναστασίη πυρὶ δευτέρᾳ εἰκάδι λαύρῳ.

Digitized by Google

Η' Ἁγία καὶ γενναιοτάτη Μάρτυς Ἀναστασία ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει, Πρεπεξάστου τινὸς Ἕλληνος οὖσα θυγάτηρ, μητρὸς δὲ Φαύστης. Ὑφ' ἧς προσαχθεῖσα Χρυσογόνῳ, ἀνδρὶ θεοπνεύστῳ καὶ εὐσεβεῖ, τὰ ἱερὰ γράμματα ἐπαιδεύθη· τὴν δὲ εἰς Χριστὸν πίστιν παρὰ τῆς Μητρὸς ἔμαθε. Συζευχθεῖσα δὲ ἀνδρὶ Ἕλληνι πρὸς κοινωνίαν γάμου, Πουπλίῳ ὀνόματι, διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτοῦ, ἀστόργως τὴν πρὸς αὐτὸν ὁμιλίαν ἔφερε, νοσεῖν ἀεὶ προφασιζομένη, καὶ μὴ καταδεχομένη συνέρχεσθαι αὐτῷ εἰς συνάφειαν. Μετρίᾳ δὲ καὶ πενιχρὰν ἐνδυσαμένῳ στολὴν, προσωμίλει ἀεὶ γυναιξὶ δεομέναις· καὶ λαθραίως τοὺς διὰ Χριστὸν ἐναθλοῦντας ἐθεράπευεν, ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἐν αἷς ἦσαν, εἰσιοῦσα, καὶ τῶν δεσμῶν ἀπολύουσα, καὶ ἐλαίῳ ἐπαλείφουσα, καὶ τοὺς ἰχῶρας αὐτῶν ἀπομάττουσα, καὶ τροφὰς ἐπιτηδείας τούτοις παρέχουσα, μιᾶς μόνης θεραπαινίδος ἑπομένης αὐτῇ.

Ἐπὶ τούτοις πρῶτον μὲν ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐφρουρήθη, ἐπιγνόντος τὰ κατ' αὐτήν· ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος διαποντίῳ κλύδωνι γέγονεν ὑποβρύχιος, ἀδείας αὐτὴ λαβομένη, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ διένειμε τοῖς πτωχοῖς. Εἶτα ἀδεέστερον τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλοῦντας ἐθεράπευε, καὶ τελειωθέντας συνεκόμιζε, καὶ παρεδίδου τῇ ὁσίᾳ ταφῇ. Καὶ πολλοὺς πρὸς τὸ μαρτύριον ἐπαλείψασα, καὶ διαφόροις Ἡγεμόσιν ἐξετασθεῖσα, καὶ ἐν θαλάσσῃ μεθ' ἑτέρων γυναικῶν ἀπορριφεῖσα, τελευταῖον πάλοις προσδεθεῖσα, καὶ πυρὶ βληθεῖσα, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῆς, τῷ ὄντι πλησίον ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χρυσογόνου.

Στίχ. Δίδωσι Χρυσόγονος αὐχένα ξίφει,
Ὁ Πνεῦμα χρυσοῦς, χάλκεος δὲ τὸ σθένος.

Χρυσόγονος ὁ Μάρτυς ὑπῆρχε ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἀνὴρ θεοσεβὴς, καὶ τὸν Θεὸν φοβούμενος, διδάσκαλος γενόμενος εἴς τε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν καὶ εἰς τὰ ἱερὰ γράμματα τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας. Διωγμοῦ δὲ κινηθέντος, ἐκρατήθη, καὶ εἰς πῦρ ἐνεβλήθη· ὅτε καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ἡ Ἁγία Ἀναστασία, ἵνα εὔξηται ὑπὲρ αὐτῆς· καὶ εἰ μὲν γένηται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Χριστιανὸς, ἵνα σωθῇ· εἰ δὲ μὴ, ἐξολοθρευθῆναι αὐτὸν, ἵνα μὴ τὸν πλοῦτον αὐτῆς δαπανήσῃ μετὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, ἀλλ' αὐτὴ κατακενώσῃ αὐτὸν εἰς τοὺς Ἁγίους, καὶ εἰς τοὺς πτωχούς· ὅπερ καὶ ἐγένετο. Καὶ ἐνδυσαμένη πενιχρὰν στολὴν, διήρχετο καὶ διηκόνει τοῖς Ἁγίοις ἐν ταῖς φυλακαῖς· ὅτε καὶ ὁ Διοκλητιανὸς, ἐν Νικαίᾳ διάγων, ἔγραψεν εἰς Ῥώμην, πάντας τοὺς Χριστιανοὺς ἀποθανεῖν, τὸν δὲ Χρυσόγονον εἰς Νικομήδειαν ἀχθῆναι δέσμιον· καὶ ἀχθέντα, ἀπογυμνωθῆναι αὐτὸν, καὶ οὕτω τελειωθῆναι ξίφει, ὃ καὶ ἐγένετο· καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς, στεφανηφόρος εἰς οὐρανοὺς ἀνέδραμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στίχ. Ἡ Θεοδότη πῦρ φέρει σὺν φιλτάτοις,
Φίλτρῳ Θεοῦ ζέουσα, καὶ πυρὸς πλέον.

Θεοδότη ἡ Μάρτυς ἦν ἀπὸ τῆς χώρας Βιθυνίας. Ἀκούσασα δὲ τὰ περὶ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὴν, καὶ διέτριβε μετ' αὐτῆς ἅμα τοῖς τέκνοις αὐτῆς. Πρότερον δὲ ἡ Ἁγία αὕτη ἐπεζητεῖτο πρὸς γάμον ὑπὸ Λευκαδίου τινὸς ἄρχοντος, ἀλλ' οὐκ ἐπείθετο· ὅμως, θέλουσα αὐτὸν ἐκφυγεῖν, ἐμήνυσεν αὐτῷ μικρὸν ἀναμεῖναι αὐτὴν, καὶ τότε τὸ κατὰ γνώμην αὐτοῦ ποιῆσαι. Τοῦ δὲ ἄρχοντος ἀναμένοντος, αὕτη τὸν πλοῦτον αὐτῆς δοῦσα πτωχοῖς, ὑπηρέτει τοῖς ἐν φυλακαῖς Ἁγίοις. Ἀκούσας δὲ Διοκλητιανὸς, ὅτι πᾶσαι αἱ φυλακαὶ καὶ τὰ ἐργαστήρια πεπληρωμένα εἰσὶ τῶν Χριστιανῶν, ἐκέλευσε πάντας ἐν μιᾷ νυκτὶ φονευθῆναι, τοὺς μὲν διὰ πυρὸς, τοὺς δὲ δι' ὕδατος, τοὺς δὲ διὰ ξίφους. Τότε ὁ Λευκάδιος παρέδωκε τὴν Ἁγίαν Θεοδότην, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, Νικητίῳ τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας ἵνα ἐξετάσῃ αὐτήν. Ὁ δὲ Νικήτιος, ἐλεγχθεὶς ὑπὸ Εὐόδου τοῦ πρώτου υἱοῦ αὐτῆς ὠργίσθη· καὶ ἀνάψας μεγάλην κάμινον, ἀκοντισθῆναι ἐν αὐτῇ ταύτην μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς κελεύει· καὶ οὕτω τελειωθέντες, στεφανηφόροι τῷ Δεσπότῃ Θεῷ παρέστησαν, ἀπολαύοντες τὴν ἀΐδιον καὶ ἀγήρω μακαριότητα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωΐλου.

Στίχ. Ζωὴν ῥέουσαν ἐκλιπὼν ὁ Ζωΐλος,
Ζωὴν μένουσαν εὗρεν ἐν ζώντων τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ θυρανοίξια τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Αἴρουσιν ἄνδρες ἱεροὶ Χριστοῦ πύλας,
Τοὺς Δαυῒδ ἡμῖν ἐκτυπούμενοι νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὸ φωτοδρόμιον τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας.

Στίχ. Τρέχοντα φῶτα σήμερον Ναοῦ κύκλῳ,
Δηλοῦσι φωτὸς εἰς τὸ πᾶν θείου δρόμον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα
» οὐκ ἔπτηξαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμ-
» βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς
» εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νευστάζων κάραν Ἡρώδης, κακὰ προβλέπων ἐκίνησεν, εὐκαιρίαν ζητῶν θανατῶσαι, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου Χριστὸν, τὴν ἐξουσίαν ἔχοντα, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑμῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, συμφυγαδεύθητε φεύγοντι, εἰς Αἴγυπτον τούτῳ, καὶ καλῶς ἐκεῖ προσκυνήσατε, θεοπρεπῶς καλέσαντες, καὶ συμφώνως δοξάσατε.

Μεθ' ὅς τις ἐμοῦ οὐκ ἔστι, κατ' ἐμοῦ πράττει Χριστὸς φησιν· ὁ δὲ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζοντι ἔοικε· διὸ τὴν τούτου φρίξωμεν, ἐν σαρκὶ συγκατάβασιν.

Τῆς Ἁγίας. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν ὅλων καὶ Θεὸς, προέρχεται, πόλει γεννηθῆναι Βηθλεέμ· ὁ τὴν σεμνὴν Ἀναστασίαν μεγαλύνας, ἐν ἀπείροις θαύμασιν, ὡς δι' αὐτὸν αἰκισμοὺς καθυπομείνασαν.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας πονηρὸν, οὐκ ἔνειμας, μόνον σεβομένη τὸν Χριστὸν, οἷα

Digitized by Google

Θεὸν ζῶντα ἀεί, Ἀναστασία, καὶ ταῖς ζωηραῖς αὐτοῦ πάθεσι, πάθος τὸ σὸν καταλαμπρύνουσα.

Οἱ τῷ ναῷ σου πίστει δαψιλεῖ, προσφεύγοντες, νόσων ἐκλυτροῦνται χαλεπῶν, καὶ ἀῤῥωστίας, καὶ παθῶν καὶ ἀλγηδόνων, εὐρωστίαν πάντοτε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πλουσίως λαμβάνοντες.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένος Λόγος ἐκ τῆς σῆς, προέρχεται, Ἄχραντε νηδύος ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἄρχεται ὁ προαιώνιος, καὶ φάτνῃ κεῖται σπαργανούμενος, καὶ διαλύει σειρὰς τῶν ἐγκλημάτων.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἄνω χοροὶ δοξολογοῦσιν, Ἀσωμάτων· ἐπὶ γῆς δὲ προσκυνοῦμεν, καθορῶντες βροτοί, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, καὶ ἐπὶ φάτνης κείμενον, σὲ Χριστὲ Θεὲ τῶν ὅλων.

Πῦρ ἀπετέφρωσας ἀπάτης· ὡς οἱ Παῖδες δέ, φλογὶ προσομιλοῦσα, παρεδήλου θερμόν, τὸν ἔρωτα Θεόφρον, ὃν πρὸς τὸν σὸν ἐκέκτησο, καὶ Δεσπότην καὶ Νυμφίον.

Ὄμβρους προχέεις ἰαμάτων, καταπαύουσα φλογμὸν ἀῤῥωστημάτων· καὶ λαοὺς μελῳδεῖν, ἀεὶ παρασκευάζεις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα διάνοιαν ἐκπλῆττον, τὸ τελούμενον ἐκ σοῦ Παρθενομῆτορ· τίκτειν μέλλεις Θεόν, καὶ φάτνῃ ἀνακλίνειν, τὸν Χερουβὶμ ἀπρόσιτον, καὶ ἀχώρητον τῇ φύσει.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυ-
» λῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύον-
» τος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ
» συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρί, τοῦ
» κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον·
» Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ-
» τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δαιτυμόνες οἱ θεόφρονες, ἐν Βηθλεὲμ τῷ νοῒ προπορευόμενοι, σὺν Ἀγγέλοις κατοπτεύσωμεν, καὶ Ποιμέσι τὸ θαῦμα, τῷ ἐν ὑψίστοις, δόξαν ἀναμέλποντες Θεῷ, εὐδοκίαν βραβεύοντι, βροτοῖς καὶ τὴν εἰρήνην· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶντες εἰς αἰῶνας.

Νόμου φιλίας ἀντεχόμενοι, φιλαδελφίας γνώμην ἀναλαβώμεθα, ἐν ἀλλήλοις εἰρηνεύοντες, καὶ τὸ ἓν συμφρονοῦντες· ὁ γὰρ εἰρήνης πρύτανις, προέρχεται Χριστός, εἰρηνεῦσαι τὰ σύμπαντα, καὶ σῶσαι τοὺς βοῶντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐδεξιοῦτο τὸν τικτόμενον Χριστόν, δολίοις λόγοις Ἡρώδης ἄνομος, καὶ τοῖς Μάγοις προσεπέσκηπτεν, ὡς αὐτὸν προσκυνήσων· ἀλλ' οὐκ ᾔδειτο διώκειν, λανθάνοντα Θεόν· οὐ τὰ βρέφη κατῴκτειρε, καὶ βοᾷν οὐ συνῆκε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Ἐν χρόνῳ ὁ ἄχρονος, γεννᾶται ὑπὲρ νοῦν, καὶ Μάγοι προσφέρουσιν, αὐτῷ ὡς Βασιλεῖ, φανέντι τὰ δῶρα· καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ, οὐρανὸς κηρύττει, προβολῇ τοῦ ἀστέρος.

Γενναίως ἀνύειν σε, τοὺς δρόμους τοὺς μακρούς, ὁ θεῖος Χρυσόγονος, ὑπήλειψε Σεμνή· μεθ' οὗ σε τιμῶμεν, μελῳδίαις σεπταῖς, ὑπὲρ ἀληθείας, σεπτῶς ἠγωνισμένην.

Ὡς ὄμβρος σωτήριος, ὑπάρχει ὁ ναός, ὁ ἔχων τὸ λείψανον, Πανεύφημε τὸ σόν· ἐν ᾧ καταφεύγει, πᾶς πιστὸς καὶ δεινῆς, ζάλης ἐκλυτροῦται, καὶ παντοίων κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἦλθεν ὁ Κύριος ὁ πανταχοῦ παρών, Παρθένου τικτόμενος, ἐν πόλει Βηθλεέμ· ἀγάλλου ἡ κτίσις, ὑπαντῶσα αὐτῷ, καὶ δοξολογοῦσα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες.

Ὧ παρειστήκεισαν ἄνω χιλιάδες, καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, Σπήλαιον φέρει τικτόμενον· ὃν ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα, ἀπαύστως ὡς Κύριον.

Οἶκος Τριάδος ἐδείχθης θείοις τόποις, ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις, Ἀναστασία σχολάζουσα, Εὐλογεῖτε βοῶσα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἰσχυροτάτοις λογίοις Χρυσογόνου, τοῦ Ἀθλοφόρου ῥωσθεῖσα, τὸ τῶν εἰδώλων ἀνίσχυρον, κατεπάτησας θράσος, γενναίως ἀθλήσασα.

Θεοτοκίον.

Ὦ Θεοχάριτε Κόρη, τέξῃ βρέφος τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ ἀναλλοίωτον Κύριον, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, δι' ἄφατον ἔλεος.

Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρί, καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦν-
» τες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Προεόρτιος. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ξενίας Δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέ-
» ζης, ἐν πενιχρῷ Σπηλαίῳ, ταῖς ὑψηλαῖς

Digitized by Google

» φρεσὶ, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, σεσαρ-
» κωμένον Λόγον, ἀποῤῥήτως μαθόντες· ὃν με-
» γαλύνομεν.

Ἄπιτε τοῖς ἀρχηγοῖς, Ἡρώδης ἔφη τῶν Μάγων, ζητήσατε τὸν παῖδα· ἐπὰν δὲ εὕρητε, τοῦτον τάχος μηνύσατέ μοι, τὸν δόλον ἐν καρδίᾳ τεκταίνων· ἀλλ' ἠλέγχη ὁ πλάνος, διακενῆς ἀνομῶν.

Δημιουργὸς γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, Σοφία πεφυκὼς, Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· διπλοῦν ταῖς φύσεσιν εἰδότες, τὸν Θεάνθρωπον Κύριον μεγαλύνομεν.

Ὡς ἄνθρωπος ἐφάνης, οὐσίᾳ οὐ φαντασίᾳ, οὕτω Θεὸς τῷ τρόπῳ, τῆς ἀντιδόσεως, ἣ φύσις Σῶτερ ἥνπερ προσήλειφας· διὸ τὴν ἐκ Παρθένου, σοῦ θείαν ἐνδημίαν, τιμῶντες σὲ μεγαλύνομεν.

Τῆς Ἁγίας. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ἰδοὺ ἐγγίζει Παρθένος, ἀποτεκεῖν ἐν Σπηλαίῳ, τὸν Βασιλέα τοῦ παντὸς, σάρκα ἀνειληφότα· ὃν ὡμολόγησε στεῤῥῶς, ἀθλοῦσα ἡ ἔνδοξος, λαμπρότατα, Μάρτυς Ἀναστασία, καὶ νικῶσα τὸν ἀόρατον ἐχθρόν.

Ὡραιωθεῖσα τοῖς πόνοις, ὑπὲρ ἡλίου ἀκτῖνας, ἔλαμψας Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, καὶ φωτίζεις τὸν κόσμον, ἄθλων μεγάλων τῷ φωτὶ, θαυμάτων τε χάρισιν· ἐντεῦθέν σε, πίστει Ἀναστασία, εὐφημοῦμεν μελῳδίαις ἱεραῖς.

Σὲ τὴν ὡραίαν τρυγόνα, καὶ ἀηδόνα τιμίαν, καὶ παγκαλῆ περιστερὰν, χρυσαυγίζουσας Μάρτυς, πτέρυγας ἔχουσαν πιστῶς, ἀεὶ μακαρίζομεν, τελοῦντές σου, τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ᾗ λύσιν πᾶσιν αἴτησαι δεινῶν.

Ἧς νῦν ἐπέτυχες δόξης, ἐπιτυχεῖν ἡμᾶς πάντας, ἀεὶ δυσώπει τὸν Χριστὸν, Μάρτυς Ἀναστασία, τοὺς τὴν σεπτήν σου ἑορτὴν, σεπτῶς ἑορτάζοντας, καὶ πίστει σου, προσκυνοῦντας τὴν θήκην, τῶν λειψάνων ὡς πηγὴν ἁγιασμοῦ.

Θεοτοκίον.

Φέροντα φύσιν βροτείαν, Παρθενομῆτορ ἁγία, τίκτεις ἐν πόλει Βηθλεέμ, τὸν ὑπέρθεον Λόγον, καὶ γαλουχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τρέφοντα ἅπαντας· ὡς δὲ πύρινος Θρόνος τοῦτον φέρεις, Παναγία ἀνωτέρα Χερουβίμ.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Σκιρτήσατε τὰ ὄρη, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνην βουνοὶ περιζώσασθε· νῦν ἡ Παρθένος ἐγγίζει, τεκεῖν τὸν Κύριον.

Ἡμέραν εὐφροσύνης, ἄγει σου ἡ κτίσις, Ἀναστασία τὴν μνήμην δοξάζουσα, ὅνπερ ἐδόξασας Λόγον, οἰκείοις μέλεσιν.

Φωτὶ καθαρωτάτῳ, νῦν ἐλλαμπομένη, τοὺς ὑμνητάς σου φωτίζοις τὴν ἄνωθεν, πᾶσιν ἡμῖν προξενοῦσα, Μάρτυς εὐμένειαν.

Θεοτοκίον.

Φαιδρῶς πᾶσα ἡ κτίσις, νῦν ἀγαλλιάσθω. Θεοτόκος τεκεῖν νῦν ἐπείγεται, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, βροτὸν γενόμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνὴ, σὺν ἀ-
» σωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Παρθενομάρτυς ἔνδοξε, ἀθλοφόρων τὸ κλέος, Ἀναστασία πάνσοφε, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τὸν ἐκ Παρθένου νῦν Κόρης, τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου, τεχθῆναι προερχόμενον, ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, ἁμαρτιῶν, δοῦναι λύσιν πᾶσι τοῖς ἐκτελοῦσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ τιμῶσί σε πόθῳ.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Τὴν ἐκ Παρθένου Γέννησιν, τοῦ Χριστοῦ προκηρύττει, ἡ φωτοφόρος μνήμη σου, Μάρτυς Ἀναστασία, ἐν Βηθλεὲμ συγκαλοῦσα, Μάγους μὲν ἐκ Περσίδος, σὺν δώροις· τοὺς Ποιμένας δὲ, μετ' Ἀγγέλων πρὸς ὕμνον· σὺ γὰρ σαυτὴν, ὡς χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ ὡς σμύρναν, προσῆξας τῷ Δεσπότῃ σου, ἐναθλοῦσα Θεόφρον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Νῦν αἱ παλαιαὶ, διαλύονται ἐμφάσεις· ἔσχεν ἐν γαστρὶ, ἡ Παρθένος γὰρ καὶ λίθος, ἐξ ὄρους ἀπετμήθη, καὶ ἡ ῥάβδος ἐβλάστησεν, ἡ τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ δρόσος ἄρτι, ἡ τοῦ Γεδεὼν ἐν γῇ ἐῤῥύη· λαοὶ κράξωμεν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ξένου τοκετοῦ, ξένα πράγματα ὁρᾶται! πῶς ὁ τῷ Πατρὶ, ἐν ὑψίστοις συνεδρεύων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται; πῶς ὁ ἀναφὴς ἐν τοῖς σπαργάνοις; πῶς ὁ πανταχοῦ ἐν τῷ Σπηλαίῳ; λαοὶ κράξωμεν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ὁ τερατουργῶν, καὶ τὴν Αἴγυπτον μαστίζων, ὕων τε λαῷ, τῷ ἀγνώμονι τὸ Μάννα, σαρκοῦται καὶ θηλάζει· καὶ παιδίον ὁρώμενος, φεύγει τὸν διώκοντα Ἡρώδην, ὡς ἐπὶ νεφέλης

Digitized by Google

τῇ Παρθένῳ, Μητρὶ ὀχούμενος, ὡς Ἡσαΐας προορᾷ, ὁ θεοπτικώτατος.

Παιδίον ὁ προών, Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων, τίκτεται ἑκών, καὶ υἱὸς ἡμῖν ἐδόθη. Ἀκούσατε τὰ Ἔθνη· Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητι· γνῶτε καὶ ἡττᾶσθε· μεθ' ἡμῶν γάρ, ὃς λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει, ἐκ γῆς ἅπασαν, καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχήν, αὐτῷ μὴ ὑπείκουσαν.

Δόξα, ὅμοιον.

Ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαῖε, οἷα ἀπειθής, καὶ Προφήταις ἀντιπίπτων· Υἱῷ γὰρ γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ κλῆρον δίδωσιν, Ἔθνη καὶ κατάσχεσιν γῆς πάσης· σὲ δὲ ἀπωθεῖται μιαιφόνε· βοᾷν οὐ πείθῃ γάρ· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Σκίρτησον Δαυῒδ· ἐξ ὀσφύος σου Χριστὸς γάρ· χαίροις Ἰεσσαί· ἐξανθεῖ γάρ σου ἡ ῥίζα· ἐκ μηροῦ σου Ἰούδα, προελεύσεται Κύριος· κατὰ Βαλαάμ, ἔδεται Ἔθνη· κατὰ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν, ἰδοὺ τέξεται, παιδίον τὸν Ἐμμανουήλ, Παρθένος ἡ πάνσεπτος.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Προλάμπει ὁ ἀστήρ, ἤδη ἐν τῷ Σπηλαίῳ· Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων, οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, προφθάσαι εὐτρεπίσθητε.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ἐγγίζει ὁ Χριστός· ὁ ἀστὴρ προαυγάζει· τὸ οὐράνιον πλῆθος, τῆς στρατιᾶς προκύπτει, τῶν νοερῶν δυνάμεων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Χαῖρε ἡ Βηθλεέμ· ὁ ποιμαίνων ἐπέστη, τὸν Ἰσραὴλ ὁ σώζων· οὐκέτι ἐλαχίστη, Ἰουδαία τοῖς ἄρχουσιν.

Δόξα, τῆς Ἁγίας. Ἦχος πλ. α'. Βυζάντιος.

Προεόρτιος ἡμέρα σήμερον, τῆς ἐνανθρωπήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῇ τῆς πανευφήμου καὶ Μάρτυρος ἑορτῇ, συνεξέλαμψεν Ἀναστασίας· ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν Βηθλεὲμ ἐπείγεται, Βρέφος σπαργανούμενον, ἀνακλῖναι ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, τὸν ἐλευθερώσαντα ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας κατάρας, καὶ σώζοντα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Μὴ στύγναζε Ἰωσήφ, καθορῶν μου τὴν νηδύν· ὄψει γὰρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ καὶ χαρήσῃ, καὶ ὡς Θεὸν προσκυνήσεις, ἡ Θεοτόκος ἔλεγε, τῷ ἑαυτῆς Μνηστῆρι, μολοῦσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν. Ταύτην ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε κεχαριτωμένη, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προεόρτια Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τοῦ Ἡσαΐου φωνὴ ἀποπληροῦται· ἰδοὺ ἡ Παρθένος γάρ, τὸν ἀπερίληπτον, περιγραφόμενον σώματι, ἐν μήτρᾳ φέρει, καὶ παραδόξως τεκεῖν ἐπείγεται. Θεόδεκτον Σπήλαιον προευτρεπίσθητι· ἡ Βηθλεὲμ ἑτοιμάσθητι· ὁ Βασιλεὺς γάρ, σὲ ἡρετίσατο εἰς κατοίκησιν. Δέχου ἡ φάτνη σπαργανούμενον, βρέφος Χριστὸν λύειν μέλλοντα, τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν ἀνθρώπων ἀγαθότητι.

Ἡ φωτεινή τε καὶ ἔμψυχος νεφέλη, τὸν ὄμβρον βαστάζουσα τὸν ἐπουράνιον, τοῦτον ἐν γῇ νῦν προέρχεται, ἐναποστάξαι, ὅπως ἀρδεύσῃ ταύτης τὸ πρόσωπον. Τὸ ἔαρ τῆς Χάριτος, ἡ νοητὴ χελιδών, ἔνδον ἐν σπλάγχνοις κατέχουσα, ἀρρήτῳ λόγῳ, ἐναποτίκτει χειμῶνα ἄθεον, διασκεδάζον. Τὸ Παλάτιον, τὸ καθαρὸν καὶ ἀμίαντον, Βασιλέα Σπηλαίῳ, ἐπεισάγει σωματούμενον.

Συναπεγράφης τοῖς δούλοις ὁ Δεσπότης, πταισμάτων χειρόγραφον, σχίσαι βουλόμενος, καὶ ἀπογράψασθαι ἅπαντας, ἐν βίβλῳ ζώντων, θανατωθέντας κλοπῇ τοῦ ὄφεως. Παρθένος δέ φέρει σε, τὸν πάντα φέροντα, σάρκα θνητὴν περικείμενον, καὶ καταλύειν, σμικρῷ Σπηλαίῳ ἐπευδοκήσαντα· ὃν γεννηθέντα, τάξεις ἄνωθεν, Ἀγγελικαὶ ἀνυμνήσουσι, μετὰ θείων Ποιμένων, ἐκπληττόμενα τὸ κράτος σου.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ δεκὰς ἡ θεόλεκτος, καὶ λαμπὰς ἡ δεκάπυρσος, ἡ ταῖς θείαις λάμψεσι καταυγάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, οἱ στῦλοι οἱ ἄσειστοι, οἱ ἀστέρες οἱ φαιδροί, οἱ τὴν γῆν οὐρανώσαντες, ταῖς λαμπρότησι, τῶν μεγίστων ἀγώνων ἐγκωμίοις, ἱεροῖς μεγαλοφώνως, ἀνευφημείσθωσαν σήμερον.

Digitized by Google

Εὐφημείσθω Θεόδουλος, Ζωτικός τε καὶ Πόμπιος, Βασιλείδης Εὔπορος, Ἀγαθόπους τε, καὶ Σατορνῖνος Γελάσιος, καὶ θεῖος Εὐάρεστος, μεθ' ὧν Εὐνικιανὸς, νῦν τιμάσθωσαν ᾄσμασιν· οἱ πανεύδιοι, τῶν ἐν ζάλῃ λιμένες, οἱ τὴν πλάνην, στηλιτεύσαντες καὶ στέφος, νικητικὸν κομισάμενοι.

Τὰ τῆς Κρήτης βλαστήματα, Ἐκκλησίας ἐρείσματα, καὶ πιστῶν ἀμάραντα ὡραΐσματα, τοῦ Παραδείσου ἡδύπνοα, τὰ ἄνθη τὰ τίμια, τὰ εὐπρόσδεκτα Χριστοῦ, καὶ τερπνότατα σφάγια, ἀναθήματα, οὐρανίου ναοῦ τε τὴν δεκάδα, τῆς Τριάδος τὴν Ἁγίαν, τοὺς Ἀθλοφόρους ὑμνήσωμεν.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Κρήτη προεορτάζει σήμερον, τὰ Γενέθλια Χριστοῦ, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων· διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, φαιδρῶς εὐτρέπισον τὸ θεῖον Σπήλαιον, ἐν ᾧ Χριστὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐξ ἀπειράνδρου ἁγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ ἄπειρος σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὑπὲρ νοῦν, ἐκ Παρθένου, ᾠκοδόμησε Χριστὸς, καὶ ἔρχεται ἐν φάτνῃ, ἀλόγων καὶ σπηλαίῳ, σαρκὶ τεχθῆναι ὑπὲρ ἔννοιαν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ὤφθης τοῖς Προφήταις Χριστὲ, ὡς θέμις ἦν θεάσασθαι, σὲ τὸν Κτίστην· ἐν ἐσχάτοις δὲ καιροῖς, τοῖς πᾶσιν ἐπεφάνης, ἀνθρώποις ἐν τῇ πόλει, τῇ Βηθλεὲμ βροτὸς γενόμενος.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Διέδραμε μηνύων ἀστὴρ, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης Χριστὸν, Ἀστρολόγους, ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ· καὶ Ἄγγελοι Ποιμένας, νῦν εὐαγγελιοῦνται· μεθ' ὧν συνδράμωμεν θεόφρονες (*).

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος γ'.

Προεόρτιος σήμερον, ἡ τῶν Μαρτύρων ἐπέστη ἑορτὴ, τὴν Γενέθλιον ἡμῖν, προϋπογράφουσα ἡμέραν· τὸν ἐξ Ἡλίου Ἥλιον, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν ἐπιφανέντα, σαρκὶ ἀνακηρύττουσα. Δεκὰς Μαρτύρων ἐν Κρήτῃ, στεῤῥῶς ἀθλήσασα, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἐξ οὐρανοῦ ἐδέξαντο· πρὸς οὓς βοήσωμεν· Χορὸς ἁγιόλεκτος ἱκετεύσατε Χριστὸν, Ἅγιοι Μάρτυρες, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Εὐτρεπίζου Βηθλεέμ, ἤνοικται γὰρ ἡ Ἐδέμ· ἑτοιμάζου Ἐφραθᾶ, ἀνανεοῦται γὰρ ὁ Ἀδὰμ, καὶ ἡ Εὕα σὺν αὐτῷ· ἡ κατάρα γὰρ λέλυται· ἡ σωτηρία ἐν κόσμῳ ἐξήνθησε· καὶ ψυχαὶ τῶν Δικαίων εὐτρεπίζονται, ὡς προῖκα δωροφορίας, ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσάγουσαι, σωτηρίαν ψυχῆς, καὶ ἀφθαρσίαν κομιζόμεναι. Ἰδοὺ γὰρ ἐν φάτνῃ ἀνακείμενος, προτρέπει ὑμνῳδίαν πνευματικὴν ἐπιτελέσαι, τοὺς βοῶντας ἀπαύστως. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσασαν ἄνθη τὰ τίμια, τοὺς μαργαρίτας τοῦ Χριστοῦ, Μαρτύρων τοὺς ἀκρέμονας. Δέκα γὰρ ὑπάρχοντες ἀριθμῷ οἱ μακάριοι, δύναμιν μυριόπλον τῶν δαιμόνων κατήσχυναν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξαντο, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Καὶ νῦν, τὸ Προεόρτιον πάλιν.

Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ Τριῴδιον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Προσάββατόν τε.

Ὠδὴ ε'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν,
» σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέ-
» πτως, καὶ δούλου μορφὴν, ἐκ Παρθένου φορέ-
» σαντα. Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου
» μοι φιλάνθρωπε.

Ῥυφθέντες φρένας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου μεθέξει, φρικτῆς οἰκονομίας, σῶμα καὶ ψυχὴν, Βηθλεὲμ πρὸς τὴν πόλιν ἀνέλθωμεν, τὸν Δεσπότην τικτόμενον ὀψόμενοι.

Ὁρᾶτε φίλοι, μάτην μὴ θροεῖσθε· ὁ γὰρ ἄφρων Ἡρώδης, θρασύνεται τὸν Κτίστην, κτεῖναι τεχθέντα· ἀλλ' αὐτὸς ὡς ζωῆς καὶ θανάτου κρατῶν, ζῇ καὶ σώζει, τὸν κόσμον ὡς φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες θεῖοι πα-
» ρεδειγμάτισαν· κατὰ Χριστοῦ δὲ φρυατ-
» τόμενος, Ἡρώδης θρασύνεται, βουλεύεται
» κενὰ, κτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα

(*) Τὰ ἀνωτέρω τρία Προσόμοια Ποίημα εἰσὶν ἀναμφιβόλως Ἰωσὴφ τοῦ Ὑμνογράφου, ἅτινα μετ' ἄλλων τινῶν (μήτε ἐνταῦθα ὅμως, μήτε ἐν τῷ χειρογράφῳ εὑρισκομένων) ἔφερον ὁμοῦ ἀκροστιχίδα, Ὠδὴ Ἰωσήφ, ἢ ἁπλῶς μόνον Ἰωσήφ· καθότι τοῦ αὐτοῦ Ὑμνῳδοῦ εὑρίσκονται παρόμοια εἰς τὰ Προεόρτια τῶν Θεοφανείων, καὶ ὅρα ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ, Ἰανουαρίου γ'.

Digitized by Google

» παλάμῃ· ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα » εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπὸ βλεφάρων, ῥᾳθυμίας, ὕπνον πάντα πιστοὶ τινάξωμεν· ἐν προσευχῇ δὲ γρηγορῶμεν, πειρασμοὺς ἀποτρέποντες τοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ, καὶ σὺν Ποιμέσι, θεαταὶ τῆς δόξης δειχθῶμεν, Χριστοῦ τεχθέντος· ὃν ὑμνεῖ δοξάζουσα πᾶσα ἡ κτίσις.

Βέβηλον ἔπος, ἐκ χειλέων προϊέναι, πιστοὶ κωλύσωμεν, λόγους εὐφήμους μελετήσαντες· Χριστῷ δὲ προσάξωμεν, τῷ λύσαντι ἡμᾶς τῆς ἀλογίας, ἐν ἀλόγων κειμένῳ φάτνῃ· ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθος σοφίας, καὶ τῆς γνώσεως τοῦ Κτίστου, τίς ἐρευνήσει βροτῶν; Θεοῦ κριμάτων τίς τὴν ἄβυσσον, σοφὸς καταλήψεται; δι' ὧν τοὺς οὐρανοὺς κλίνας, τοῖς βροτοῖς σαρκοφόρος συνανεστράφη· ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπαγορεύειν σαρκικῶν παθῶν, καὶ κόσμου τερπνῶν σπουδάσωμεν· πνευματικῶν δὲ ἀντισχώμεθα, φροντίδων θεόφρονες, ἀξίως ἑαυτοὺς τῷ τικτομένῳ, παριστῶντες ἐξ ἔργων Δεσπότῃ· ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ.

Ὀλέθριον δόγμα τοῦ δυσμενοῦς συνταραττομένου, τῇ Γεννήσει τοῦ Ἰησοῦ, Νηπίων ἀκάκων, ἀπειργάσατο φόνον· ἡμεῖς δὲ τὸν τεχθέντα, πιστοὶ τιμήσωμεν.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως ἀδικῶν, καὶ θεσμοὺς τοὺς θείους, ἀθετῶν Ἡρώδης δεινὸς, μητέρας ἀνόμως, ἠτέκνωσε καὶ βρέφη, ἀνεῖλεν ἀναιτίως, διὰ τὴν πάντων Ζωήν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἤνοικται τῆς Ἐδὲμ, πύλη τικτομένου, ἐν Σπηλαίῳ τοῦ Λυτρωτοῦ· πηγή τε διψῶσιν ἀθανασίας βλύζει, ὁ Κύριος τῆς δόξης· ὃν μεγαλύνομεν.

Ἐκύκλουν ὡς Θρόνον χερουβικὸν, Ἄγγελοι τὴν φάτνην· τὸ γὰρ Σπήλαιον οὐρανὸν, ἑώρων κειμένου, ἐν αὐτῷ τοῦ Δεσπότου, καὶ, Δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ ἐκραύγαζον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου τὰ πρὸς ὑπάντησιν, τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ Θεομήτορος· ἰδοὺ γὰρ ἔρχεται πρὸς σὲ, ἔμβρυον φέρουσα, τὸν συνάναρχον Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ἀεὶ, Χριστὸν, ὃν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, γεννήσει καὶ μετὰ τόκον, ἀεὶ Παρθένος ὀφθήσεται.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. β'. Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Ἐκ τῆς Περσίδος Βασιλεῖς, χρυσὸν σμύρναν καὶ λίβανον, τῷ κυηθέντι Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ προσῆξαν πάλαι· ἡμεῖς δὲ νῦν προεορτάζοντες αὐτοῦ τὴν Γέννησιν, εὐσεβοφρόνως ἐκ ψυχῆς, πίστιν ἐλπίδα ἀγάπην, προσφέρωμεν αὐτῷ, τὴν Παρθένον ὑμνοῦντες.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄτριπτον ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν » ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραήλ· » Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἄναρχος ὢν τῇ φύσει, ἀρχὴν ὁ πρὸ αἰώνων λαμβάνει Λόγος, ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενος σαρκί· τούτου τὰ Γενέθλια προεορτάσωμεν.

Βλέψωμεν διανοίας, τοῖς ὄμμασι πρὸς πόλιν τῆς Ἰουδαίας, πορευομένην τέξαι τὴν Ἀγνήν· ἧς τὸν τόκον πόῤῥωθεν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν.

Γνόντες σε Βασιλέα, ἐν γῇ ἀποτικτόμενον ἐκ Παρθένου, οἱ Βασιλεῖς Περσῶν Λόγε Θεοῦ, μετὰ δώρων σπεύδουσι τοῦ προσκυνῆσαί σοι.

Ἕτερος Κανὼν Προεόρτιος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Παρθενικῆς ἐκ Νεφέλης, μέγας ἡμῖν, ἀνατέλλει Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ φωτισμός· οἱ ἐν σκότει ᾄσωμεν αὐτῷ, αὐγαζόμενοι φαιδρῶς ταῖς τούτου λάμψεσιν.

Ἡ τῶν Ἐθνῶν προσδοκία, ὁ Βασιλεὺς, τῆς εἰρήνης ἔρχεται, τὸν πολέμιον ἑλεῖν. Ὑπαντῆσαι σπεύσωμεν αὐτῷ, τικτομένῳ Βηθλεὲμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Προφητικαὶ περαιοῦνται θεῖαι φωναὶ, τὴν φρικτὴν ἀνάδειξιν, προσημαίνουσαι Χριστοῦ· ἡ Ἀμνὰς ἐγγίζει γὰρ τεκεῖν, τὸν Ἀμνὸν καὶ Λυτρωτὴν, καὶ πάντων Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἁγνὴν τοῦ Δεσπότου Περιστερὰν, τὴν σεμνὴν καὶ ἄμωμον, καὶ καλὴν ἐν γυναιξὶν, ὡς τῶν ὅλων τέξασαν Θεὸν, μακαρίζομεν πιστῶς, Θεομακάριστε.

Digitized by Google

Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ συνάψαντι τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, τῇ ἀμωμήτῳ πίστει, καὶ τούτους ὁπλίσαντι, ἐν μιᾷ τῇ ἐλπίδι, κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, καὶ τῷ συνδέσμῳ πάντας αὐτοὺς, τῆς ἀγάπης ἑνώσαντι.

Οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ὡς ἐξ Ἑῴας λάμψαντες, τὸν τοῦ ἀστέρος δρόμον, πιστῶς προηγήσαντο, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, ἑορτὴν προεισόδιον, τὴν μνήμην τῆς αὐτῶν τελευτῆς, φαιδρῶς προσενέγκαντες.

Οἱ ἐκ Περσίδος Μάγοι, ἐν Βηθλεὲμ τεχθέντι, δῶρα Χριστῷ προσήγαγον· νῦν δὲ οἱ Ἀθλοφόροι, ὡς σμύρναν τὰ αἵματα, ὡς χρυσὸν δὲ τὴν πίστιν, ὡς λίβανον τὰ πνεύματα, θυσίαν προεόρτιον, τῷ τεχθέντι προσήνεγκαν.

Τῇ Θεοδούλου πίστει, καὶ Ζωτικοῦ ἀγάπῃ, συνεκράθη Πόμπιος, καὶ Σατορνῖνος ἅμα, καὶ συνεστεφάνωται Εὔπορος, Ἀγαθόπους, Γελάσιος, Εὐάρεστος καὶ Εὐνικιανὸς, σὺν αὐτοῖς καὶ Βασιλείδης ὁ σύναθλος. Τριαδικόν.

Ἡ ὑπὲρ νοῦν οὐσία, καὶ ἀμέριστος τρισὶν Ὑποστάσεσι, διαιρετῶς ὑμνεῖται, μιᾷ δὲ Θεότητι, ἁπλῶς ἀδιαιρέτως. Τριὰς γὰρ ἡ αὐτὴ καὶ Μονὰς, ἁπλῆ καὶ ἀδιαίρετος, ἐστὶ καὶ ὀνομάζεται. Θεοτοκίον.

Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, καὶ τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγει, ὁ ἐκ Παρθένου Κύριος, τεχθεὶς ἀνερμηνεύτως. Φάτνη ἑτοιμάζεται, καὶ Σπήλαιον τῷ Κτίστῃ. Μάγοι εὐτρεπίζουσι τὰ δῶρα, τῷ Δεσπότῃ Θεῷ, καὶ Ἀστὴρ προκηρύττει τὸ φῶς.

Προεόρτιος. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον συνετρίβη δυναστῶν, τῷ κράτει σου
» Χριστὲ, καὶ δύναμιν ἀσθενεῖς, σὲ πε-
» ριεζώσαντο.

Δεῦτε διανοίᾳ καθαρᾷ, ἠχήσωμεν φαιδρῶς, τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ, νῦν τὰ Προεόρτια.

Ἔρχῃ καταλῦσαι ἐν σμικρῷ, Σπηλαίῳ Βασιλεῦ, πλουτίζων με Ἰησοῦ, τῇ πολλῇ πτωχείᾳ σου.

Ζόφου ἐξαιρούμενος ἡμᾶς, κακίας ὁ Χριστὸς, προέρχεται σαρκὶ, τεχθῆναι ὡς ἄνθρωπος.

Ἕτερος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ λόγῳ τείνας οὐρανὸν, ὑπεισέρχῃ Σπηλαίῳ, καὶ ἀλόγων ἐν φάτνῃ, ἀνακέκλισαι Χριστὲ, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, διὰ σπλάγχνα, θέλων ἐκλυτρώσασθαι.

Βοᾷ Προφήτης ἐμφανῶς· Ὁ Θεὸς ἡμῶν οὗτος, λογισθήσεται οὐδεὶς, ἕτερός τις πρὸς αὐτὸν, ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν, ἐπιστήμης, τοῖς βροτοῖς ἑνούμενος.

Οὐ φέρει βλέπειν Χερουβίμ· καὶ πῶς φέρει σε φάτνη, τὸν ἀχώρητον φύσει, διὰ ἔλεος πολὺ, τικτόμενον δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου, Κύριε φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Προεῖδεν Ὄρος σε ποτὲ, Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἐξ οὗ λίθος ἐτμήθη, Θεοτόκε τοὺς βωμοὺς, λεπτύνας καὶ καθελὼν, τῶν εἰδώλων, Πάναγνε Θεόνυμφε.

Τῶν Ἁγίων. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ἀθλητικὸν παγκράτιον οἱ γενναῖοι, τοῦ Χριστοῦ διήνυσαν Ἀθλοφόροι, τῶν διωκτῶν τὴν ἀπόνοιαν καταπαλαίσαντες.

Οἱ νοεροὶ φωστῆρες τῆς Ἐκκλησίας, λογικὰς ἀστράπτοντες λαμπηδόνας, τὴν ἀβλεψίαν φωτίζουσι τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ὁ στερεώσας Κύριε τοὺς Ἁγίους, ἐνεγκεῖν ἀφόβως τὰς ἀλγηδόνας, ῥῦσαι κινδύνων καὶ θλίψεων τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Τριαδικόν.

Σεραφικῶς ὑμνήσωμεν τὴν Τριάδα, σὺν Ἀγγέλοις κράζοντες ἀσιγήτως· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ἡ Τριὰς καὶ Μονὰς ὁ Θεός.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῆς Τριάδος ἕνα ἐν τῇ γαστρί σου, δεξαμένη Ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνερμηνεύτως ἐκύησας, ὡς οἶδε μόνος αὐτός.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώ-
» θη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη
» ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῆς Κρήτης οἱ λαμπροὶ, καὶ σεπτοὶ πολιοῦχοι, ἀθλήσαντες στεῤῥῶς, ἐτροπώσαντο πίστει, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, καὶ νομίμως ἐστέφθησαν. Τούτων σήμερον, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, ἑορτάζοντες, μεγαλοφώνως τὸν πάντων, δοξάζομεν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον ὅμοιον.

Ἀγάλλου ἡ Σιὼν, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ὁ πάντων συνοχεὺς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑμνῶ σε, ἀκοῇ γὰρ Κύριε εἰσακήκοα καὶ
» ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἥκεις γὰρ, ἐμὲ ζητῶν
» τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλήν σου συγκα-
» τάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω Πολυέλεε.

Digitized by Google

Ἡ Κτίσις εὐφραινέσθω ἅπασα· ὁ γὰρ Κτίστης ἰδοὺ γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ νήπιος, ὁρώμενος ὁ πρὸ αἰώνων σαρκί, καὶ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται, σειρὰς πταισμάτων, λύων ὡς φιλάνθρωπος.

Θαμβεῖται ἐννοῶν πᾶς ἄνθρωπος, πῶς ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει, πτωχεῦσαι νῦν ἔρχεται, καὶ καταλῦσαι ἐν Σπηλαίῳ ἡμᾶς, τοὺς κλοπῇ δεινῶς πτωχεύσαντας, καταπλουτίσαι θέλων ἀγαθότητι.

Ἰλύϊ ἐμπαγέντας Κύριε, ἁμαρτίας κακοφροσύνῃ, ἠλέησας ᾤκτειρας, καὶ ἐπεσκέψω, καὶ εἰσέδυς Ἁγνῆς, Παναγίας μήτραν Ἅγιε, ἥτις σε ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν ἔρχεται.

Θεοτοκίον.

Κατάρας παλαιᾶς λυτρούμενος, τὸ ἀνθρώπινον ὁ Δεσπότης, ἐκ σοῦ σαρκὶ τίκτεται, Πανάχραντε εὐλογημένη· διὸ, ἐν αἰνέσει σε δοξάζομεν, δόξαν ἡμῶν, καὶ καύχημα τυγχάνουσαν.

Τῶν Ἁγίων. Χριστός μου δύναμις.

Ἰδοὺ ἀνέτειλε, τὸ ἄστρον πόῤῥωθεν, ὃν προήγγελται πάλαι ἐξ Ἰακὼβ· ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ ἀπερίληπτος Θεὸς, καὶ ὁρᾶται σπαργανούμενος.

Ὁ πάντων Κύριος, ἡ ἀπολύτρωσις, ὁραθήσεται βρέφος, Παρθενικοῖς, κόλποις καθεζόμενος, ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς, ὡς Υἱὸς ἀναπαυόμενος.

Ἐδὲμ κλεισθεῖσά μοι, κλαπέντι βρώσει ποτὲ, διανοίχθητι· νῦν γὰρ ἐν Βηθλεὲμ, τίκτεται φορέσας με, ὁ ἀφορίσας με τῆς σῆς, ἀνωδύνου ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Προφήτης Πνεύματι, προεθεάσατο, Ἀββακοὺμ σε Παρθένε, Ὄρος Θεοῦ, ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Προεόρτιος, τῶν Μαρτύρων ἐπέστη μνήμη, τὴν Γενέθλιον προγράφουσα, ἑορτὴν τοῦ Σωτῆρος.

Τὰ προαύλια, τῆς τοῦ Σωτῆρος ἐπιφανείας, τῶν Μαρτύρων ἡ ἐτήσιος, προανέῳξε μνήμη.

Ἡ δεκάπυρσος, τῶν Ἀθλοφόρων λαμπὰς ἀνήφθη, τὸν ἀστέρα προμηνύουσα, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος.

Ὑπερόβρυζοι, ἐν τῇ χωνείᾳ, τῶν ἀλγηδόνων ἀνεδείχθησαν οἱ Ἅγιοι, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ Ἄχραντε, εὐλογημένη Ἁγνὴ Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐᾳ προοφθεὶς, Ἥλιος
» παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, τοῖς
» ἐν σκότει πεπλανημένοις, θεογνωσίας φωτι-
» σμὸν δωρούμενος.

Λυτροῦσαι, τῶν ἀμετρήτων με κακῶν Κύριε, ὑπερβολῇ ὡς ἀγαθὸς χρηστότητος, ἐν Σπηλαίῳ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ, ἀποτεχθεὶς ὡς ἄνθρωπος.

Μετὰ σαρκὸς νῦν προελθὼν ὁ Κύριος, δι' εὐσπλαγχνίαν τοὺς βροτοὺς ῥυσάμενος, δυναστείας τοῦ ἀρχεκάκου, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν ἐθέωσεν.

Νῦν ἥκει ἐν ἀλλοτρίῳ, ὁ Χριστὸς σώματι, ἐν τοῖς ἰδίοις· ξενωθῶμεν ἅπαντες, τῶν ἀτίμων παθῶν, καὶ τοῦτον δεξώμεθα, σαρκὶ τικτόμενον.

Ἕτερος. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Τοῦ Ἐφραθᾶ οἶκος Βηθλεὲμ, Ἄρχων ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, ἐν Ἰσραὴλ προσκαλούμενος, Ἔθνη ἀπωσμένα, ὡς προηγόρευσεν, ἐν Πνεύματι Μιχαίας, καταυγαζόμενος.

Ποιμᾶναι ποίμνιον ἑαυτοῦ, μόνος ἐν ἰσχύϊ Ἰησοῦς, ἐκ τῆς Παρθένου τεχθήσεται· ἄκρων ἕως γῆς δὲ μεγαλυνθήσεται, Προφήτης θεηγόρος, πάλαι προήγγειλεν.

Θεὸς ἀνθρώποις ὁμοιωθεὶς, πτωχεύεις σαρκὶ, ἵνα ἡμᾶς, καταπλουτίσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται ὁ ἀχώρητος· τοῦτον εὐθείᾳ γνώμῃ, ὑποδεξώμεθα.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι πᾶσαι τοῦ δυσμενοῦς, ἄχραντε πανάμωμε Ἁγνὴ, ὄντως εἰς τέλος ἐξέλιπον. Σὺ γὰρ τὸν ἁπάντων Θεὸν ἐκύησας, τὸν λόγχῃ καθελόντα, τούτου τὸ φρύαγμα.

Τῶν Ἁγίων. Τὴν σὴν εἰρήνην.

Τὸν ἐξ Ἡλίου Ἥλιον, Χριστὸν οἱ Μάρτυρες, ἐκ τῆς Παρθένου ἡμῖν ἐπιφανέντα σαρκὶ, κηρύττουσι τῷ κόσμῳ, τῇ ἀθλήσει τῆς σεπτῆς ὁμολογίας αὐτῶν.

Τίτου καὶ Κάρπου κλήματα, ὤφθητε Μάρτυρες, ὡς ἐκ τῆς Παύλου φυτείας ἀναθάλλοντες, καρποὺς ὁμολογίας, ἐκ χειλέων τῷ Χριστῷ προσενέγκαντες.

Οἱ τῆς εἰρήνης τρόφιμοι, καὶ πολεμίων ἐχθροὶ, ταῖς ἱκεσίαις ὑμῶν, Ἅγιοι Μάρτυρες, πρεσβεύσατε εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν δοθῆναι πᾶσιν ἡμῖν.

Νυκτομαχούσης Ἅγιοι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὡς φαεινοὶ τοῖς ἐν γῇ, φωστῆρες

Digitized by Google

ὤφθητε, τὴν νύκτα τῆς ἀγνοίας, ἀπελαύνοντες τῇ αἴγλῃ, τῶν θαυμάτων ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Ἐν Βηθλεὲμ ἀνέτειλε, Χριστὸς ἡ πάντων αὐγὴ, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς, λάμψας τῷ κόσμῳ τὸ φῶς· καὶ ὥσπερ ἐν ἡμέρᾳ, καταλάμπει τοῖς πιστοῖς, ὡς τοῖς Μάγοις ἀστήρ.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε·
» Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ᾅδου δέο-
» μαι· ἵνα ὡς Λυτρωτῇ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀ-
» ληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Ξενίζεται ἀκοὴ τοῦ πράγματος τὸ μέγεθος, πῶς ὁ ἀχώριτος, χωρηθεὶς ἐν μήτρᾳ ἔρχεται, τεχθῆναι δι' ἡμᾶς, ἐκ Μητρὸς νεάνιδος, οὗ τὸν τόκον ἀνύμνησαν Ἄγγελοι.

Ὁ Ἥλιος, φωτεινῇ ἐν Νεφέλῃ, κρυπτόμενος, τεχθῆναι ἔρχεται, ἐν Σπηλαίῳ φανερούμενος· Ἀστὴρ γὰρ φαεινὸς, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, Βασιλεῖς ἐκ Περσίδος συνήγαγεν.

Πῶς δέξεται, Βασιλεῦ σε σμικρότατον Σπήλαιον, γνώμῃ πτωχεύσαντα, τὸν πλουτίζοντα τὰ σύμπαντα; πῶς βλέψει σε βροτῶν, φύσις σωματούμενον; Προσκυνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ἕτερος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἰδοὺ εἰς τὰ ἴδια, παραγίνεται Χριστός· οἰκειωθῶμεν χάριτι, δι' ἀρετῶν ἐνθέων αὐτῷ πιστοί· καὶ τοῦτον δεξώμεθα, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ φωτιζόμενοι.

Ἡ ῥίζα ἐβλάστησεν, Ἰεσσαὶ καὶ ἐξ αὐτῆς, ὁ προελθὼν Θεὸς ἡμῶν, ἐλπὶς ἐθνῶν, ἀνάπαυσις καὶ τιμὴ, ὡς πάλαι προέφησεν, Ἡσαΐας ἐνθέως φωτιζόμενος.

Σειρὰς διαλύων μου, τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν, ἐγκατειλίσσῃ σπάργανα· καταπλουτίζων δέ με τὸν χαλεπῶς, κακίᾳ πτωχεύσαντα, Ἰησοῦ μου πτωχεύεις σωματούμενος.

Θεοτοκίον.

Χειμάζει κλυδώνιον, ἐναντίων λογισμῶν, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἐπιβουλαῖς· φιλάγαθε Δέσποινα, καταπράϋνον τοῦτο μεσιτείαις σου.

Τῶν Ἁγίων. Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

Μάγοι τὰ δῶρά σοι προσῆγον· οἱ δὲ Μάρτυρες τὰ αἵματα, τῷ γεννηθέντι ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου ἐν τῇ πόλει Δαυῒδ, καὶ πάσχοντες ἐβόων· Σῶσον Σωτὴρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς Προφήτην.

Κυμαινομένης ὡς θαλάσσης, κατὰ τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ, τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ, ὡς φιλεύδιοι λιμένες αὐτῇ, ἐπέστησαν ἀθρόως οἱ Ἀθληταὶ, ὡς ναῦν τὴν πίστιν, αὐτῶν συναιροῦντες.

Ἡ Θεοδούλου παῤῥησία, τὴν ἀμάζηλον ἀνδρείαν, τῶν συνομίλων Ἀθλητῶν, στεῤῥοτέραν ἀπειργάσατο· διὸ καὶ ἀνεβόων· Σῶσον Σωτὴρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Θεοτοκίον.

Ἐν Βηθλεὲμ ἀστὴρ ἐφάνη, ὁδηγῶν τοὺς ἐκ Περσίδος δῶρα, κομίζοντας Χριστῷ, τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου Μητρός· αὐτῷ πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ προσκυνεῖ καὶ ὡς Θεὸν, ἀνυμνεῖ καὶ δοξάζει. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων, καταντή-
» σαντας Φιλάνθρωπε, καὶ τρικυμίαις
» πειρασμῶν, ἀπολέσθαι κινδυνεύοντας, βοῶν-
» τας μὴ παρίδῃς· Σῶσον Σωτὴρ, ὡς ἔσωσας,
» τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑωσφόρος ἔλαμψεν, ἡ τῶν Μαρτύρων, σεβασμία ἄθλησις, προκαταυγάζουσα ἡμῖν, τὸν ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενον, ὃν ἡ Παρθένος, ἀσπόρως ἐκύησεν. Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν Σπηλαίῳ δι' ἡμᾶς, τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ποθοῦντες οἱ ὁπλῖται, χορείαν ἤγειραν φαιδρὰν κατὰ τοῦ Βελίαρ· καὶ νικήσαντες σαφῶς, εἰς γῆν αὐτὸν κατέῤῥαξαν, ἄμετρα πάλαι τοῦτον καυχώμενον· ὅθεν δαδουχοῦσι τοῖς ἐν σκότει, ὡς φωστῆρες ὑπάρχοντες τοῦ νοητοῦ Ἡλίου· Ἀστὴρ μὲν γὰρ τὸ πρὶν τοῖς Μάγοις ἐπέστη, ὁδηγῶν ἐν Βηθλεὲμ, πόλει Ἰούδα· οὗτοι δὲ ἡμῖν κηρύττουσιν ἐν βασάνοις, ὃν ἡ Παρθένος ἀσπόρως ἐκύησεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων, τῶν ἐν Κρήτῃ μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Τοῦ ποιμενάρχου θρέμματα Χριστοῦ δέκα,
Εἰσηλάθη τμηθέντα μάνδρα Μαρτύρων.

Εἰκάδι τῇ τριτάτῃ δέκα ἐν Κρήτῃ τάμον ἄνδρας.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως, ἐν τῇ Νήσῳ τῆς Κρήτης, οὐκ ἐκ μιᾶς πόλεως ὄντες, ἀλλ' ἐκ διαφόρων τῆς χώρας μερῶν· ἀπὸ γὰρ μητροπόλεως Γορτύνης πέντε, Θεόδουλος, Σατορνῖνος, Εὔπορος, Γελάσιος, καὶ Εὐνικιανός· ἀπὸ δὲ Κνωσσοῦ, Ζωτικός· ἀπὸ δὲ τοῦ Ἐπινείου Πανόρμου, Ἀγαθόπους: ἐκ δὲ Κυδωνίας, Βασιλείδης· καὶ ἀπὸ τοῦ Ἡρακλείου, Εὐάρεστός τε καὶ Πόμπιος. Οὗτοι παρὰ τῶν ἀπίστων τῷ τῆς Νήσου Ἄρχοντι παρα-

Digitized by Google

δάθησαν· ὁ δέ, τῷ θηρίῳ ἐπέτρεψε, κατὰ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων περιάγειν αὐτούς, καὶ μὴ θύοντας, παντοίως αἰκίζεσθαι.

Ἐπεὶ δὲ τριάκοντα ἡμέρας ὑπὸ τῶν ἀτάκτων ὑβριστῶν ἐλαυνόμενοι, καὶ παιζόμενοι, καὶ κατὰ γῆς ἐν κοπρίαις ἑλκόμενοι, ὕστερον, προκαθίσαντος τοῦ δικαστοῦ, ὡς ἀνένδοτον εἶχον τὸ φρόνημα, καί τοι τυπτόμενοι, καὶ λιθολευστούμενοι, καὶ κολαφιζόμενοι, καὶ ἐμπτυόμενοι, ἀσφαλῶς ἐμμένοντες ἦσαν εἰς τὸ φρόνημα, στρεβλωθέντες, καὶ δειναῖς ἑτέραις βασάνοις ἐξετασθέντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, πλησίον τῶν Πλακιδίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Νεοκαισαρείας, ἑνὸς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Παῦλος, περιβόητος ταῖς ἀρεταῖς γέγονεν, ὥστε καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς φθάσαι Λικινίου, τοῦ ἐν Νικομηδείᾳ βασιλεύοντος, τὰ κατ' αὐτόν. Καὶ ἐπὶ ἐπέστησαν οἱ ἀποσταλέντες παραστῆσαι τὸν Ἅγιον τῷ τοῦ Βασιλέως βήματι, πρῶτον μὲν ἀπειλαῖς ἐπειρῶντο αὐτὸν καταπτήσσειν, ἔπειτα δὲ καὶ ποιναῖς. Ὡς δὲ καὶ τύπτειν ἤρξαντο, ἐξεπλάγησαν ἅπαντες ἐπὶ τῇ ἀνυπερβλήτῳ τούτου ὑπομονῇ· ὅθεν καὶ μάζης σιδηρᾶς ἐκπυρωθείσης, λαβὼν ὁ χαλκεύς, ἐνέθηκε τῇ παλάμῃ τοῦ Ἁγίου· καὶ ἄνω ταύτης τὴν ἑτέραν αὐτοῦ παλάμην· καὶ σφίγξας αὐτάς, κατέδησεν, ἕως οὗ σίδηρος ἐψυχράνθη. Τούτου δὲ γενομένου, τὰ κινητικὰ τῶν ἄρθρων νεῦρα συσταλέντα, ἔμειναν νεκρὰ καὶ ἀκίνητα. Τότε περιορίσαντες, ἀπήγαγον εἰς τὸ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ Φρούριον, κατάκλειστον πεποιηκότες.

Ἐλθόντες δὲ τοῦ μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀπὸ Ῥώμης εἰς τὸ Βυζάντιον, πάντες οἱ ἐν ἐξορίαις καὶ φυλακαῖς ἀπελύοντο, καὶ τὰ ἴδια ἕκαστος ἀπελάμβανε· τότε καὶ οὗτος ἀπολυθείς, κατέλαβε τὸν θρόνον αὐτοῦ, διαλάμπων ὡς καὶ πρότερον.

Συνῆλθε δὲ καὶ οὗτος μετὰ τῶν Ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Πατέρων, εἷς ὢν καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτῶν ἐν τῷ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ, πάντων τὰ τοῦ Χριστοῦ στίγματα ἐν τοῖς σώμασι βασταζόντων, καὶ τούτοις ὡραϊζομένων, καὶ ὑποδεικνυόντων ἀλλήλοις, ὁ μέν, χεῖρα κεκομμένην, ὁ δέ, ὦτα· ἄλλος δέ, ῥῖνα· ἕτερος, ὀφθαλμόν· ἄλλος ἄλλο ἀφῃρημένον μέλος· οἱ δέ, τυλώματα βουνεύρων, ἢ ῥοπάλων, καὶ συνθλάσματα, καὶ καυτῆρας τινὸς τοῦ σώματος, ἅς, βασανιζόμενοι, ὑπὲρ Χριστοῦ ὑπέστησαν. Τότε καὶ ὁ μακάριος οὗτος Παῦλος, οὐκ ἄμοιρος τούτων ἐτύγχανεν· εἶχε γὰρ καὶ αὐτὸς ῥοπάλων συνθλάσματα, καὶ τὰς ἁγίας χεῖρας σιδηροκαύστους καὶ ἀνενεργήτους.

Ἐπειδὴ δὲ ἅπαντες διὰ τὸν δυσσεβῆ Ἄρειον συνηθροίσθησαν, θείᾳ ψήφῳ τοῦτον καταβαλόντες καὶ ἀναθεματίσαντες, συνῆλθον μετὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ Βυζάντιον. Ὁ δὲ μακάριος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ἰδίαις χερσὶ κρατῶν τὰς χεῖρας τούτου τοῦ μακαρίου Παύλου, καὶ καταφιλῶν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐπιτιθείς, καὶ τοῖς λοιποῖς μέλεσιν, ἐπεφώνει· Τὰς διὰ Χριστόν μου χεῖρας νεκρὰς καὶ ἀκινήτους γεγονυίας, κατασπάζεσθαι οὐ κορέννυμαι. Εἶθ' οὕτω τὸν θρόνον αὐτοῦ καταλαβὼν ὁ μακάριος οὗτος, καὶ χρόνους τινὰς ἐκεῖσε διατρίψας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ Ἐγκαίνια τῆς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἐγκαινίοις καλοῖς σε τοῖς ἐγκωμίοις
Τιμῶ, καλῶν κάλλιστε γῆς Ναῶν ὅλων.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν, Παῖδες φιλοσοφώ-
» τατοι ποτὲ ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γάρ,
» θεολογοῦντες χείλεσιν ἔμελπον· Ὁ ὑπέρθεος
» τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥήματα ἐκπληρῶν Θεοῦ Λόγε, ἱερωτάτων Προφητῶν, ἔρχῃ τεχθῆναι Σπηλαίῳ, σπαργανωθῆναί τε ὥσπερ νήπιον, ὅπως λύσῃς μου, τὰς σειρὰς ὡς ἀγαθὸς τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων.

Στόματι οὐρανὸς κεχρημένος, ἄστρῳ μεγίστῳ ἐκβοᾷ, τὴν ἐπὶ γῆς παρουσίαν, τοῦ δι' ἡμᾶς ἀρρήτως πτωχεύσαντος· ᾧ χρησάμενοι, ὁδηγῷ οἱ ἐκ Περσῶν, ἀφίκοντο σπουδαίως.

Τάγματα τῶν Ἀγγέλων ὑμνῆσαι, μέλλοντα τίκτεσθαι Χριστόν, νῦν εὐτρεπίζονται φόβῳ· ἀπὸ μακρὰν δὲ Μάγοι ἀφικέσθαι τῷ θεάσασθαι, ξένον θέαμα ἐν γῇ, Θεὸν σωματωθέντα.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε τὴν πάντων αἰτίαν, τῶν ἀγαθῶν μόνη Ἁγνή· σωματοφόρον γὰρ Λόγον, ὑπερβολῇ χρηστότητος τέτοκας· οὗ τὴν γέννησιν, προεμήνυσεν Ἀστήρ, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Ἕτερος. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ὁ παντέλειος τεχθήσεται ὡς νήπιον, σπαργάνοις ἀνειλούμενος· καὶ ὁ ἄναρχος, ἐκ Παρθένου λήψεται ἀρχήν, θεῶσαι τὸ πρόσλημμα ζητῶν· ἀγαλλιάσθω οὐρανός, καὶ εὐφραινέσθω ἡ γῆ.

Μεθ' ἡμῶν Θεὸς ὀφθήσεται σαρκούμενος· γνῶτε ἔθνη τὰ πολέμια· καὶ ἡττηθέντα, τῆς ἡμῶν μακρύνθητε ζωῆς· ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις ὑμῶν, βρέφος ἐν φάτνῃ Βηθλεέμ, προσανακλίνεται.

Ὡς βασίλειον πορφύραν περικείμενος, τὴν σάρκα νῦν προέρχεται, ἐκ λαγόνων σου τῆς εἰρήνης Κόρη Βασιλεύς, συντρίψαι ἐχθροὺς ὡς δυνατός, καὶ εἰρηνεῦσαι τὴν ἡμῶν, πολεμηθεῖσαν ζωήν.

Θεοτοκίον.

Γενεῶν ἀπὸ πασῶν σε ἐξελέξατο, παλάτιον ἀμόλυντον, ὁ οἰκήσας σου, τὴν γαστέρα Κόρη Βασιλεύς· ᾧ νῦν μελῳδοῦμεν εὐσεβῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Ἁγίων. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ἐφέστηκεν ἡ μνήμη, τῶν Μαρτύρων κηρύττουσα, τὴν Γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτῆρος· καὶ τῇ τούτων ἀθλήσει, προοιμιάζεται ἡμῖν, Δεσποτικὴ ἑορτή.

Digitized by Google

Μὴ κάμψαντες τὸ γόνυ, τοῖς ξοάνοις οἱ Μάρτυρες, τῶν βασάνων τῷ πυρὶ ἐπειράθησαν, εὐσεβῶς ἐκβοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, ἐναθλοῦντες οἱ Μάρτυρες, στεφηφόροι ὁμαδὸν συγχορεύοντες, ὡς οἱ Παῖδες ἐβόων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ποιμένες μετὰ Μάγων, τὸν ἀστέρα θεώμενοι, μετ' Ἀγγέλων ἐπὶ γῆς ἀνεκήρυττον, τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, Θεογεννῆτορ Μαριάμ, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Ἰνδάλματος χρυσοῦ, καταπτύσαντες τρισόλβιοι Νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζῶσαν Θεοῦ εἰκόνα τεθεαμένοι, μέσον τοῦ πυρὸς ἀνέμελπον· Ἡ κτισθεῖσα, ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φορέσας με Χριστὲ, ὃν ἐγύμνωσεν ἀπάτη ἡ ἁμαρτία, φανερωθῆναι σὺ, καὶ νήπιος ἐπὶ φάτνης, ἔρχῃ τεχθῆναι, Ἄστρου σε φαιδρῶς κηρύττοντος, τοῖς ἀναβοῶσιν· Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χορεύσωμεν πιστοὶ, καὶ σκιρτήσωμεν τῷ πνεύματι· ὁ Δεσπότης, καταπλουτῶν ἡμᾶς ἐν πάσῃ δικαιοσύνῃ, ἤδη πτωχεύει, καθάπερ νήπιον, τεχθεὶς καὶ ἀνακλιθεὶς ἐν τῇ φάτνῃ· ὃν ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ψαλτήριον τερπνὸν, ἀνάλαβε Προφῆτα Δαυῒδ καὶ λέγε· Ἰδοὺ ἠκούσαμεν, Παρθένον Σιὼν ἐν πόλει, μέλλουσαν τίκτειν, Θεὸν Βασιλέα Κύριον, ᾧ καὶ μελῳδοῦμεν· Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡραῖος ἐκ γαστρὸς, σοῦ προέρχεται τεχθῆναι, ἀρρήτῳ λόγῳ καθωραΐσαι, τὸ ἀνθρώπινον ἀφθαρσίᾳ, Παρθένε θέλων, ὁ ἀγαθοδότης Κύριος, ᾧ νῦν μελῳδοῦμεν· Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕτερος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Προφητῶν θεηγόρων, ῥήσεις πεπλήρωνται· ἡ Παρθένος ἐγγίζει, τεκεῖν τὸν Κύριον· ἅπασα ἡ γῆ, εὐφραινέσθω χορεύουσα, καὶ ἀγαλλιάσθω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς αὐγὰς ὑποφαίνων, τῆς θείας Χάριτος, τὸ τοῦ Νόμου σκιῶδες, καταπαυόμενος, ὁ φωταγωγὸς, Ἰησοῦς ἀνατέταλκεν· οἱ ἐσκοτισμένοι, θεάσασθε φῶς μέγα.

Γεγονότα λῃστῶν με σπήλαιον, Κύριε, ὁ τεχθεὶς ἐν Σπηλαίῳ, ναὸν ἀνάδειξον, σοῦ καὶ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ θείου σου Πνεύματος, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οὐρανοῦ ἐκ γαστρός σου, Ἄστρον ἀνέτειλεν, Ἀστρολόγους κινῆσαν, τοῦτο θεάσασθαι, γνώσει τῇ αὐτοῦ, φωτισθέντας ἐν Πνεύματι, Ἄχραντε Παρθένε, ἀεὶ εὐλογημένη.

Τῶν Ἁγίων. Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς Παισί.

Κατὰ ξιφῶν, καὶ πυρὸς καὶ θανάτου, ἀντικατέστη ἡ δεκὰς τῶν Μαρτύρων, καὶ τὴν νίκην ἤρατο, κατὰ τῆς ἀσεβείας, καὶ συμβασιλεύει, τῇ Χριστοῦ βασιλείᾳ.

Νεανικῶς, τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, ἀναλαβόντες κατὰ τῶν ἀοράτων, καὶ τοῦ κοσμοκράτορος, οἱ γενναῖοι ὁπλῖται, τοὺς ἐπινικίους, ἐπεδείξαντο ἄθλους.

Οἱ ἀρραγεῖς, πύργοι τῆς εὐσεβείας, καὶ τῶν ἐν ζάλῃ φερομένων λιμένες, ὑπὲρ πάσης κτίσεως ἐκτενῶς δυσωπεῖτε, ὑπὲρ τῶν Βασιλέων, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου. Τριαδικόν.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν προσκυνοῦμεν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἐν Τριάδι Μονάδα, σὺν Ἀγγέλοις κράζοντες, στόμασι τοῖς πηλίνοις· Δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι. Θεοτοκίον.

Ὅλον ἐκ σοῦ τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, Θεογεννῆτορ θεϊκῶς συλλαβοῦσα, ἐξ Ἁγίου Πνεύματος, σαρκωθέντα τέτοκας, μείνασα Παρθένος, ὥσπερ ἧς πρὸ τοῦ τόκου. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν φλογὶ, τοῖς Παισὶ τῶν Ἑβραίων, συγκαταβάντα Θεϊκῇ δυναστείᾳ, καὶ ὀφθέντα Κύριον, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε. Ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις· σὲ μεγαλύνομεν.

Ἰδοὺ τοῖς δούλοις, μόνε Βασιλεῦ ἀπεγράφης, Καίσαρος γνώμῃ, θέλων με δουλείας, ἀπαλλάξαι ψυχοφθόρου· πόλει Βηθλεὲμ προφθάσας δὲ, σαρκὶ τεχθῆναι, βροτοὺς εἰς οὐρανοὺς, φέρεις τοὺς ἀνυμνοῦντας ἐν πίστει, τὰ σὰ Γενέθλια.

Ὡραῖος κάλλει, παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὁ σὸς Παρθένε πέφυκεν, Υἱός τε καὶ

Digitized by Google

Δεσπότης τῶν ἁπάντων· ὃν ὥσπερ ὡραία δάμαλις ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τῆς Βηθλεὲμ προέρχῃ, τεκεῖν ὑπερφυῶς, ὅπως εὐεργετήσῃ καὶ σώσῃ, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.

Σὲ φωτοδότα, Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, καθυποδύντα μήτραν, καὶ τεχθῆναι ὑπὲρ λόγον βουληθέντα, πόῤῥωθεν Ἀστὴρ ἐμήνυσε, τοῖς Ἀστρολόγοις νυκτὶ κεκρατημένοις, καὶ πλάνης σκοτασμῷ οὖσι, καὶ προσκυνήσαντες πίστει, δῶρα κομίζουσιν.

Ἡ γῆ χορεύει, ὥσπερ αἰσθομένη τὴν Θείαν ἐπιδημίαν, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν ἀποῤῥήτως ἐκ Παρθένου, ἤδη ἀνατέλλειν μέλλοντος· ὁ οὐρανὸς δὲ ἀνακηρύττει τοῦτον, ὡς φθόγγῳ μυστικῷ, Ἄστρου ἀνατολῇ φαινομένου, τοῖς Μάγοις πόῤῥωθεν.

Φέρεις Υἱέ μου, ὅλην τοῦ Πνεύματος τὴν ἰδέαν, καὶ πῶς σε φέρω, ὅμοιον ἐμοὶ κατὰ πάντα γεγονότα; ἔλεγεν ἡ Ἀπειρόγαμος ἐκπληττομένη· ἣν ὡς Θεοῦ Μητέρα, τιμήσωμεν πιστοί, πάντες καὶ ἐν αἰνέσει, συμφώνως δοξολογήσωμεν.

Ἕτερος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἰδοὺ ἡ πάντων ἦλθεν ἀνάκλησις, ὁ ἱλασμός, τὸ φῶς, ἡ παντελὴς ἀπολύτρωσις· θησαυρὸς ὁ πολύτιμος κρύπτεται, ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ· ᾧ πλουτιζόμενοι, Μάγοι τὸν χρυσόν, ὡς Βασιλεῖ ἐπικομίζουσιν.

Χριστοῦ Ποιμένες ἐπαγρυπνήσατε, καὶ νοητῶς, ἐν πόλει Βηθλεὲμ ἐπισπεύσατε, καὶ Θεῷ ἐν ὑψίστοις βοήσατε· Δόξα, μεγαλωσύνῃ, τῷ εὐδοκήσαντι, βρέφος ὁραθῆναι καθ' ἡμᾶς, δι' ἀγαθότητα.

Σαρκὶ σπαργάνοις ἐνειλισσόμενος, ὁ σπαργανῶν, ὁμίχλῃ Ἰησοῦ μου τὴν θάλασσαν, τὸν δεσμὸν τῆς κακίας διέῤῥηξας, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, πάντας συνέδησας, τοὺς διαλυθέντας προσβολαῖς τοῦ πολεμήτορος.

Θεοτοκίον.

Παστὰς καὶ Θρόνε τοῦ Βασιλεύοντος, Ὄρος Θεοῦ, καὶ Πόλις ἐκλεκτή, καὶ Παράδεισε, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη ὁλόφωτε φώτισον τὴν ψυχήν μου, νέφη διώκουσα, τῶν ἀνομιῶν μου τῶν πολλῶν, Θεοχαρίτωτε.

Τῶν Ἁγίων Σὲ τὴν ἀθάνατον Κύριε πηγήν.

Οἱ νοητοὶ τοῦ Κυρίου θησαυροί, ἀνευφημείσθωσαν σήμερον, οἱ πολλοὺς ὀλβιοῦντες, καὶ βλύζοντες, πιστοῖς τὰ ἰάματα, καὶ τὰ πλήθη τῶν θαυμάτων αὐτῶν.

Οἱ ἀσφαλεῖς τῶν Πιστῶν προασπισταί, καὶ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι, καὶ ἀπόρθητοι πύργοι τῆς Πίστεως, Χριστὸν ἱκετεύσατε, Ἀθλοφόροι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ ἱερὸς τῶν Μαρτύρων σου χορός, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύει σε, τὴν Ἁγίαν Τριάδα δωρήσασθαι, ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Θεοτοκίον.

Ἡ Βηθλεὲμ προανοίγει τὴν Ἐδέμ, καὶ ὁ ἐκ σοῦ προερχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει σαρκούμενος, ὑπερφυῶς· ὃν ἱκέτευε, Θεοτόκε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ἀθάνατον Κύριε πηγήν, τὴν δι' Ἁ-
» γίων ἰάματα, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει
» παρέχουσαν, ἀεὶ μεγαλύνομεν, ὅτι σώζεις
» τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων. Τοῖς Μαθηταῖς.

Σὺν Θεοδούλῳ στέψωμεν, Ζωτικόν, Ἀγαθόπουν, καὶ Σατορνῖνον, Πόμπιον, ἅμα Εὐνικιανῷ, τὸν ἔνδοξον Βασιλείδην, Εὔπορόν τε τὸν θεῖον, καὶ τὸν κλεινὸν Γελάσιον, καὶ Εὐάρεσον ὕμνοις, χαρμονικῶς, ταῖς πρεσβείαις τούτων, ὅπως ῥυσθῶμεν, πταισμάτων καὶ στεφθείημεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Οἱ ἀρετὴν ἀσκήσαντες, καὶ νεκρῶσαι τὰ πάθη, ἐν ἐγκρατείᾳ σπεύσαντες, ὥσπερ τρίϋλον δῶρον, μετὰ Ποιμένων καὶ Μάγων, πρᾶξιν ἐπαινουμένην, καὶ θεωρίαν εὔστοχον, νῦν προσάξωμεν πίστει, τῷ ἐν σαρκί, γεννηθῆναι ἥκοντι ἐκ Παρθένου, Θεῷ τῷ εὐδοκήσαντι, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Τὸ προορισθέν, τῷ Πατρὶ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ προκηρυχθέν, τοῖς Προφήταις ἐπ' ἐσχάτων, Μυστήριον ἐφάνη, καὶ Θεὸς ἐνηνθρώπησε, σάρκα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου· κτίζεται ὁ Ἄκτιστος βουλήσει· ὁ Ὢν γίνεται· ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ὑμνῶ σε Βασιλεῦ, τὸν σπαργάνοις εἱληθέντα· λύεις γὰρ σειράς, τῶν ἐμῶν παραπτωμάτων· καὶ δόξῃ ἀκηράτῳ, καὶ ἀφθάρτῳ τιμήσας με, ὅλον τῷ Πατρὶ προσῳκειώσω, δημιουργῶν καὶ ἀναπλάττων· διὸ κράζομεν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Φῶς τὸ ἐκ Φωτός, προϊὸν καὶ ἐκ Παρθένου λάμψαν τοῖς ἐν γῇ, δι' Ἀστέρος κατιδόντες, οἱ Ἀστρολόγοι Μάγοι, Περσικὸν ἀπετίθεντο, σκότος καὶ ἀστρῷαν πᾶσαν πλάνην, καὶ ἐν χαρᾷ τῷ γεννηθέντι, Θεῷ ἔψαλλον· Εὐλογημένος ὁ τεχθείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Digitized by Google

Χλόην ἐμμανῶς, τῶν Νηπίων ἐκθερίζει, ὑπὸ τῶν σοφῶν, ἐμπαιχθεὶς Ἡρώδης Μάγων· καὶ χεῖρα μιαιφόνον, κατὰ σοῦ αἴρειν ᾤετο· ἀλλ' ἐπιδημεῖς τοῖς Αἰγυπτίοις, σκότος τὸ βαθύτατον διώκων· μεθ' ὧν ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Ψάλλων ὁ καινὸς, Ἰσραὴλ τὸ καινὸν ᾆσμα, ᾄδων τὴν ᾠδὴν, τὴν οὐράνιον ἐκείνην, εὐφράνθητι καὶ τέρπε, καὶ ἀγάλλου καὶ χόρευε· ἄγε δὴ φαιδρῶς τὰς Ἑορτάς σε· ὁ ἐκ Θαιμὰν Θεὸς σαρκὶ ἐφάνη· αὐτὸς μέλλει δὲ, ἐν Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, ὡς ἄνθρωπος λούσεσθαι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ὤφθης ἐπὶ γῆς, καὶ βροτοῖς συνανεστράφης· Καίσαρος θεσμοῖς, σὺν τοῖς δούλοις ἀπεγράφης· ἐπλάσθης, οὐκ ἐτράπης, ἀναλλοίωτος ἔμεινας, ὅλος ὢν Θεὸς, κἂν ἐσαρκώθης. Δόξα τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, τιμὴ αἴνεσις, μεγαλοπρέπεια καὶ νῦν, καὶ εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ἡ γῆ πᾶσα βλέπουσα Θεοῦ, κάθοδον εὐφραίνεται. Μάγοι τὰ δῶρά μοι φέρουσιν, Οὐρανὸς φθέγγεται, διὰ τοῦ Ἀστέρος. Ἄγγελοι δοξάζουσι. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες θαυμάζουσι. Φάτνη εἰσδέχεται, ὥσπερ θρόνος με πυρίμορφος. Ἐπαγάλλου, ταῦτα Μῆτερ βλέπουσα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, ἦλθες περικείμενος, ἐμῆς μορφῆς τὸ ὁμοίωμα, Υἱέ μου ἄναρχε, Πατρὸς προανάρχου, ἀπόρρητον Γέννημα· πλουτίσαι γὰρ προείλου πτωχεύσασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τῇ πτωχείᾳ ἣν περίκεισαι. Ἀνυμνῶ σου, Κύριε τὸ εὔσπλαγχνον.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ὡς βρέφος με βλέπουσα ταῖς σαῖς, ἐπαναπαυόμενον, Μῆτερ ἀγκάλαις εὐφράνθητι· ἦλθον τὸν πόνον γὰρ, ὅλον ἀφελέσθαι, τοῦ Ἀδὰμ ὃν ἔπαθε, κακίστῃ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως, ξύλου γευσάμενος, καὶ τρυφῆς ἔξω γενόμενος, Παραδείσου, καὶ καταφθειρόμενος.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος γ'. Τοῦ Στουδίτου.

Γενναῖοι Μάρτυρες ἀληθείας, ὑμᾶς οὐ βία τυραννικὴ, οὐ θωπεία ἀπατηλὴ, οὐ μελῶν ἐκκοπαὶ, οὐδὲ θανάτου ἀπειλαὶ, τῆς πρὸς τὸ Θεῖον ἀγάπης, χωρίσαι δεδύνηνται· διὸ παρρησίαν ἔχοντες, πρὸς Χριστὸν, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, ταύτην ἀμοιβὴν τῶν ἀλγεινῶν βασάνων αἰτήσασθε, παρὰ Χριστοῦ, λαβεῖν εὐχαῖς ὑμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητὴς, καὶ τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγει, ὁ πρὸ αἰώνων Βασιλεύς· ἡ φλογίνη ῥομφαία, τὰ νῶτα δίδωσιν· τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται· αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις, σὺν τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναμίγνυνται. Ἄγγελοι σὺν τοῖς ἀνθρώποις, κραταιὰν πανήγυριν συγκροτοῦσιν. Οἱ καθαροὶ τῷ καθαρῷ προσενεχθέντες, ἴδωμεν τὴν Παρθένον, ὡς θρόνον δόξης Χερουβικὸν, χωρήσασαν τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον Θεὸν, καὶ βαστάζουσαν, ὃν τὰ Χερουβὶμ μετὰ φόβου βαστάζουσιν· ὅπως παράσχῃ τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐὰν κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν τύχῃ ἡ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὅρα τὴν ἐκεῖ διατύπωσιν, Ἀριθμῷ Γ'. περὶ τοῦ πῶς δεῖ ψάλλεσθαι τότε τὴν Ἀκολουθίαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος α'. Ὢς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς ἀλαλάξωμεν· ἡ Χριστοῦ ἀνάδειξις πεφανέρωται· τῶν Προφητῶν τὰ κηρύγματα, τὸ πέρας ἐδέξαντο· ὃν γὰρ ἔφησαν σαρκὶ, τοῖς βροτοῖς ἐμφανίζεσθαι, ἀποτίκτεται, ἐν ἁγίῳ Σπηλαίῳ, καὶ ἐν φάτνῃ, ἀνακλίνεται ὡς βρέφος, καὶ σπαργανοῦται ὡς νήπιον.

Προεόρτια ᾄσματα, διανοίας εὐθύτητι, τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως προηχήσωμεν· ὁ γὰρ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ὑπάρχων ὁμότιμος, διὰ σπλάγχνα τὸ ἡμῶν, ἐνδυσάμενος φύραμα, μέλλει τίκτεσθαι, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, οὗ τὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον Ποιμένες μετὰ Ἀγγέλων ἀνύμνησαν.

Ἀνερμήνευτον Σύλληψιν, καὶ ἀνέκφραστον Γέννησιν, ἡ Παρθένος βλέπουσα, κατεπλήττετο· καὶ προσεφθέγγετο χαίρουσα, ὁμοῦ καὶ δακρύουσα· Ἐπιδώσω σοι μαζὸν, τῷ τὰ σύμπαντα τρέφοντι, ἢ ὑμνήσω σε, ὡς Υἱὸν καὶ

Digitized by Google

Θεόν μου; ποίαν εὕρω, ἐπὶ σοὶ προσηγορίαν, ἀκατονόμαστε Κύριε;

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας,
Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, προμηθείᾳ θεϊκῇ, προγινωσκομένη προῆλθες, ἔξω τῆς πόλεως, κόσμου τὴν τερπνότητα, σοφῶς κατέλιπες· καὶ ψαλμῶν ἐπακούσασα, τερπνῆς μελῳδίας, θείας ἐπιγνώσεως, φωτὶ κατηύγασαι· φόβον ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα, θεῖον καὶ σωτήριον Πνεῦμα, τοῖς συνοδοιπόροις σου ἀπέτεκες.

Ὅτε, ἐνυμφεύθης τῷ Χριστῷ, τοὺς σοὺς ὑπηρέτας προθύμως, αὐτῷ προσήγαγες, προῖκα τούτους ἔμψυχον, ὥσπερ ἐνέγκασα, μιμουμένους στεῤῥότητα, τὴν σὴν Εὐγενία, πίστει τε καὶ χάριτι, σαφῶς ἐκλάμποντας, πᾶσαν ἀρετὴν ἀσκουμένους, Μάρτυρας θεόφρονας ὄντως, πᾶσι τὴν εὐσέβειαν κηρύττοντας.

Αἴγλῃ, τῇ τοῦ Πνεύματος σαφῶς, καταλαμπομένη παρθένων, Χριστῷ προσάγεις χορόν, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ταύτας ζωγρήσασα, καὶ τὸν δρόμον δεικνύουσα, τῆς ἄνω πορείας, αἵμασι λαμπρύνεσθαι, Μαρτύρων ἔπεισας. Ταύταις, συγχορεύουσα Μάρτυς, πόθον νῦν κατάλληλον εὗρες, ὄντως τὴν ἀπόλαυσιν Πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β΄.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστόν, ἵνα σώσῃ, ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Προεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὴν Παρθένον, τοῖς ψυχικοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐπειγομένην τίκτει ἐν Σπηλαίῳ, τὸν τῶν ὅλων Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν· οὗ Ἰωσὴφ κατιδὼν τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν, ὡς βρέφος σπαργανούμενον· ὑπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει. Ὁ αὐτός.

Προεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν Σπηλαίῳ μέγα μυστήριον· ἤνοικται γὰρ ἡ Ἐδέμ, ἐκ Παρθένου Ἁγνῆς Θεοῦ προερχομένου, ὑπάρχοντος τελείου τοῦ αὐτοῦ, ἐν Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι· διὸ κράξωμεν· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος. Ἅγιος Ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ σαρκωθείς. Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ Πανάγιον Πνεῦμα. Τριὰς Ἁγία, δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα. Ὁ αὐτός.

Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, πρόεισι τεχθῆναι ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκίᾳ τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· ὅτι ὁ Ὢν γίνεται ὃ οὐκ ἦν, καὶ ὁ Πλαστουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε, ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὅνπερ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ὁ Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ψάλλομεν τὸν παρόντα Προεόρτιον Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον, ἄνευ τῶν Εἱρμῶν.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι,
» διώκτην τύραννον, φάτνῃ κρυπτόμε-
» νον κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης· ἀλλ' ἡμεῖς σὺν
» Μάγοις μέλψωμεν· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδό-
» ξως γὰρ δεδόξασται.

Ἄρχων ἐξ Ἰούδα, ἐξέλιπεν ἤδη· ᾧ γὰρ ἀπέκειτο, καθὼς προγέγραπται, ἡ τῶν ἐθνῶν προσδοκία, Ἰησοῦς Χριστὸς ἐλήλυθε, καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται, δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, ἡ πόλις Ἰούδα· ἐν σοὶ γὰρ τίκτεται, Χριστὸς ὁ Κύριος· ἡ οἰκου-

Digitized by Google

μένη σκιρτάτω, δεχομένη ἀπολύτρωσιν· χορευέτω ἅπασα, ἡ κτίσις ἑορτάζουσα.

Γένος τῶν ἀνθρώπων, βουλόμενος σῶσαι ὁ Ὑπεράγαθος, μήτρᾳ ἐσκήνωσεν, ἀπειρογάμου Παρθένου, καὶ ἰδοὺ τεχθῆναι ἔρχεται. Τοῦτον προσκυνήσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν
» τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα,
» ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, θαμβητικῶς συν-
» είχετο, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε
» κραυγάζουσα.

Δούλου φορέσαι σχῆμα, ἠθέλησας, ὅπως με τῆς δουλείας, τοῦ πονηροῦ λυτρώσῃ· ὑμνολογῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον, Λόγε Πατρὸς συνάναρχε, καὶ συναΐδιε. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου.

Ἔρχεται ἡ Παρθένος, τὸν Κύριον, ἀποτεκεῖν Σπηλαίῳ· προφθάσατε οἱ Μάγοι· Ποιμένες νῦν παραγίνεσθε· ὕμνον ἐξ ὕψους Ἄγγελοι, ἐπανακράξατε· ὤφθη τῶν βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Ζητῶν με τὸν πλανηθέντα, φιλάνθρωπε, καὶ σπήλαιον δειχθέντα, λῃστῶν ἔργοις ἀκάρποις, Σπηλαίῳ νῦν παραγέγονας, ἐκ τῆς Παρθένου σήμερον, τεχθῆναι Δέσποτα. Δόξα Λόγε τῇ ἐλεύσει σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἐκ Παρθένου, παρουσίαν σου, προορῶν
» Ἀββακούμ, ἐξεστηκὼς ἐβόα· Σὺ ἐκ Θαι-
» μὰν σαρκούμενος, ἥκεις Λυτρωτά, τὸν Ἀδὰμ
» ἀπωσμένον, ἀνακαλέσασθαι.

Ἡ φωταυγὴς Νεφέλη ἔρχεται, ἀνατεῖλαι Χριστὲ, ἐκ μητρικῶν λαγόνων, δικαιοσύνης Ἥλιον, ἅπασαν τὴν γῆν, φρυκτωρίαις ἐνθέοις, καταλαμπρύνοντα.

Θεὸς ἀνθρώποις ὤφθη ὅμοιος, καὶ πτωχεύει σαρκὶ, ἵνα ἡμᾶς πλουτίσῃ· καὶ ἐν Σπηλαίῳ τίκτεται· τοῦτον οἱ πιστοὶ, καθαρᾷ διανοίᾳ, ὑποδεξώμεθα.

Ἰδοὺ Χριστὸς ἐν πόλει τίκτεται, Βηθλεὲμ, τὴν Ἐδὲμ, ὅπως ἡμῖν ἀνοίξῃ, παρακοῇ τὸ πρότερον, ὄφεως κλοπῇ, κεκλεισμένην· ἐνθέως πανηγυρίσωμεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν,
» σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέ-
» πτως, καὶ δούλου μορφὴν, ἐκ Παρθένου φορέ-
» σαντα. Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου
» μοι φιλάνθρωπε.

Καρδία πᾶσα, γηγενῶν σκιρτάτω· Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις· ὁ Κύριος γεννᾶται, ἐκ Κόρης Ἁγνῆς, Βηθλεὲμ ἐν Σπηλαίῳ· καὶ Μάγοι αὐτῷ, προσκομίζουσι δῶρα νῦν ἐπάξια.

Λαὸς ὁ πάλαι, ἐν σκιᾷ θανάτου, καθεζόμενος βλέψον, τὸ φῶς σοι ἀνατεῖλαν, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πολλῆς θυμηδείας ἐμπλήσθητι, τὸν πτωχεύσαντα Λόγον, μεγαλύνων ἀεί.

Μικρῷ Σπηλαίῳ, ἔρχῃ χωρηθῆναι, ὁ ἀχώρητος φύσει, ὅπως με σμικρυνθέντα τῇ παραβάσει, μεγαλύνῃς δι' οἶκτον ἀμέτρητον· προσκυνῶ σου, τὸ εὔσπλαγχνον Μακρόθυμε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἐσχάτη, ἁμαρτημάτων ἐκύκλω-
» σέ με· καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων,
» ὡς Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς
» με ἀνάγαγε.

Νόμων σε ἡ Παρθένος, τῶν τῆς σαρκὸς δίχα Κύριε, παραγίνεται ἀποκυῆσαι, ἐν τῷ Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ σαρκὶ, προσανακλινεῖ σε ὡς νήπιον.

Ξένον γεγενημένον, παραβάσει με ὁ Ὑπέρθεος, τεχθεὶς ἐκ Κόρης ἀπειρογάμου, δι' οἶκτον πολίτην, οὐρανοῦ ἀποδείκνυσιν.

Ὄρη τε καὶ νάπαι, καὶ κοιλάδες εὐφράνθητε· ὁ γὰρ Χριστὸς σαρκὶ γεννᾶται, ἀνακαινίζων τὴν κτίσιν, φθαρεῖσαν πονηραῖς παραβάσεσιν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα
» οὐκ ἔπτηξαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμ-
» βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς
» εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε σμικρότατον Λόγε, καθυποδέξεται Σπήλαιον, τὸν πτωχείᾳ πολλῇ, τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδὰμ ἀφελόμενον, καὶ πλούτῳ θείας χάριτος, τοὺς ἀνθρώπους πλουτίσαντα.

Ῥήματα ξένα Ποιμένες, ἀκηκοότες κατέσπευσαν, Βηθλεὲμ κατιδεῖν, καὶ ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων τὸν λύσαντα, τῆς ἀλογίας ἅπαντας, εὐσεβῶς προσεκύνησαν.

Στόματι καὶ καρδίᾳ, τὸν ἐν σαρκὶ ἀφικόμενον, γεννηθῆναι Χριστὸν ἐν Σπηλαίῳ, ἐκ Παρθένου νεάνιδος, ὑμνολογῆσαι σπεύσωμεν, καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Νόμων Πατρῴων οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βαβυ-
» λῶνι νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύον-
» τος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ
» συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ
» κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον·
» Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ-
» τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Τὸν ὑπὲρ λόγον μόνον Κύριον, σεσαρκωμένον Κόρη καὶ περικείμενον, τῶν ἀνθρώπων τὸ ὁμοίωμα, κατέχουσα ἀγκάλαις, καὶ προσκυνοῦσα, καὶ ἀσπαζομένη μητρικῶς, Τέκνον ἔφης γλυκύτατον, πῶς σε οὕτω κατέχω, κατέχοντα χειρί σου τὴν κτίσιν, καὶ χειρὸς δουλείας, αὐτὴν ἐλευθεροῦντα;

Ὑμνολογῆσαι θεῖοι Ἄγγελοι, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, διευτρεπίσθητε. Μάγοι δῶρα ὁδηγούμενοι, προσάξατε ἀστέρι. Ποιμένες τοῦτον σπεύσατε, ἰδεῖν ταῖς μητρικαῖς, ὥσπερ νήπιον κράζοντες, καθήμενον ἀγκάλαις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς Νεφέλη Παναμώμητε, πῶς σπαργανώσεις νέφει τὸν ἐπενδύοντα, οὐρανοὺς ἀῤῥήτῳ νεύματι; πῶς ἀλόγων ἐν φάτνῃ ἐπανακλινεῖς, τὸν τῆς ἀλογίας τοὺς βροτούς, διὰ ἔλεος ἄμετρον, ῥυσάμενον Δεσπότην; ὃν πᾶσα προσκυνεῖ φόβῳ κτίσις, ἀνυμνολογοῦσα, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀ-
» ξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος,
» ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,
» τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας
» τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προσ-
» τάτις, Σὲ μεγαλύνομεν.

Χαῖρε δοχεῖον, Ἄχραντε χαρᾶς ἀνεκφράστου· ἰδοὺ γὰρ ἔρχῃ τέξεσθαι ἐν Σπηλαίῳ, ἀποῤῥήτως τὸν Δέσποτην, θέλοντα τὴν κτίσιν ἅπασαν, καταφθαρεῖσαν τῇ παραβάσει πρῴην, καινίσαι ἀληθῶς· τοῦτον ὑμνολογοῦντες ἐν πίστει, Σὲ μεγαλύνομεν.

Ψυχαὶ δικαίων πᾶσαι ὑποχθόνοι ἅμα ἀγαλλιᾶσθε· ἡ πάντων ἀπολύτρωσις, ἰδοὺ γὰρ ἐπεφάνη, πόλει Βηθλεὲμ τικτόμενος· ἀστὴρ δὲ τοῦτον, καταμηνύει Μάγοις ζητοῦσιν εὐσεβῶς· ὅνπερ καὶ κατιδόντες Σπηλαίῳ, θάμβους ἐπλήσθησαν.

Ὡς οὐρανόν σε ἄλλον, ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, δικαιοσύνης Ἥλιον ἡμῖν, ἐκ λαγόνων παναγίων, μέλλουσαν ἀνίσχειν αὔριον, φωταγωγοῦντα τοὺς ἐν σκότει ὄντας, θανάτου καὶ φθορᾶς· ὅθεν χρεωστικῶς ἐν αἰνέσει, σὲ μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Τῶν Προφητῶν αἱ ῥήσεις, νυνὶ πεπλήρωνται· ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν αὔριον τίκτεται, ἐκ Παρθένου Μαρίας ὑπὲρ λόγον, καὶ μένει ὥσπερ ἦν πρὸ τοῦ τόκου· ἀθροίζονται οἱ Μάγοι, δῶρα κομίζοντες· ἀγραυλοῦσι Ποιμένες· ἐπᾴδομεν καὶ ἡμεῖς· Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Ἦχος πλ. δ'.
Αὐτόμελον.

Αὐλῶν Ποιμενικῶν, καταπαύων ᾆσμα, στρατὸς Ἀγγελικός, ἐπεφώνει λέγων· Παύσασθε ἀγραυλοῦντες, οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· κράξατε ἀνυμνοῦντες· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἶτα, ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες· οἱ δύο Προεόρτιοι μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ι'. καὶ τῆς Ἁγίας, εἰς δ'. Κανὼν Προεόρτιος οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Καὶ σήμερον δέ, Σάββατον μέλπω μέγα.

Ἄνευ τῶν Εἱρμῶν τῶν τεσσάρων πρώτων ᾠδῶν.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι
» διώκτην τύραννον, Φάτνῃ κρυπτόμενον,
» κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης· ἀλλ' ἡμεῖς σὺν Μά-
» γοις μέλψωμεν· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως
» γὰρ δεδόξασται.

Κύριε Θεέ μου, Γενέθλιον ὕμνον, καὶ προεόρτιον, ᾠδήν σοι ᾄσομαι, τῷ τῇ Γεννήσει σου θείαν, ἀναγέννησιν διδόντι μοι, καὶ εἰς τὴν προτέραν με, εὐγένειαν ἀνάγοντι.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν φάτνῃ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ περίγεια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου, κατεπλήττοντο τὸ κράτος σου· ὑπὲρ νοῦν ὡράθης γάρ, διπλοῦς φύσει Θεάνθρωπος.

Ἵνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσῃς, κλίνας ἐλήλυθας, τοὺς οὐρανοὺς ἕως γῆς· ὡς γὰρ ἐν πόκῳ κατέβης, ὑετὸς ἐν μήτρᾳ Παρθενικῇ, ἐξ ἧς νῦν τεχθήσεσθαι, διπλοῦς ἔρχῃ Θεάνθρωπε.

Ἕτερος Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Κατὰ Ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ἀπεγράφης Καίσαρος θεσμῷ, θέλων ἀπογράψασθαι, βίβλῳ ζωῆς Παμβασιλεῦ τὸν ἄνθρωπον· ξένος εἰς τὰ ἴδια, παραγέγονας, τὸν δεινῶς ξενιτεύσαντα, ἐκ τοῦ Παραδείσου, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνακαλούμενος.

Βηθλεὲμ ὑπόδεξαι Χριστόν· σοὶ γὰρ σωματούμενος, ἐπιδημεῖ, τὴν Ἐδὲμ ἐξανοίγων μοι· εὐτρέπιζε Σπήλαιον, τὸν ἀχώρητον, θεωρῆσαι χορούμενον, ἐν σοὶ παραδόξως, πλούτῳ εὐσπλαγχνίας νῦν πτωχεύσαντα.

Digitized by Google

Γεννηθῆναι ἔρχεται Χριστὸς, ξένην ἀναγέννησιν, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος· εὐφράνθητι ἔρημος, ἡ οὐ τίκτουσα, τῶν βροτῶν φύσις ἅπασα· ἦλθεν ὁ Δεσπότης, σὲ πολυτεκνοῦσαν ἀπεργάσασθαι.

Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Εὐγενίης μέγα κῦδος, ἐν ᾄσμασιν ἔξοχα μέλπω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος καὶ Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Εὐγενία Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νῦν περιχορεύουσα, χαρμονικῶς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασιν, ὡς Παρθένος ἄμωμος, καὶ ὡς Μάρτυς στεφανηφόρος πανόλβιε, χάριν δωρηθῆναι, πρέσβευε τοῖς πόθῳ ἀνυμνοῦσί σε.

Ὑμνῳδίας Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, θείαις ἐπακούσασα, πρὸς ὑψηλὴν ἐπτερώθης εὐγένειαν· ὡς γὰρ φῶς ἐνήστραψε, τῇ καρδίᾳ σου τῶν ᾀσμάτων τοῦ Πνεύματος, ἡ θεολογία, πᾶσαν ἀθεότητα διώκουσα.

Γυναικείας φύσεως ὁ σὸς, νοῦς ἐπιλαθόμενος, πρὸς ἀνδρικὰς ἐνεργείας ἀνέδραμεν, ἀνδρωθεὶς τῇ χάριτι, καὶ Θεῷ προνοητικῶς εὐθυνόμενος, Μάρτυς Εὐγενία, θείας εὐγενείας ἡ ἐπώνυμος.

Ἐλλαμφθεῖσα φέγγει νοητῷ, πλείστους τῆς ἐλλάμψεως, συμμετασχεῖν ἀπειργάσω θεόσοφε· ἧς νῦν τοὺς ὑμνοῦντάς σε, λυτρουμένη τῆς ἁμαρτίας ἀξίωσον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, Μάρτυς Εὐγενία παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντες γνώσεως φυτῷ, ξύλῳ τῆς ζωῆς Ἁγνὴ, πρὸς τὴν ζωὴν οἱ πιστοὶ ἀνεκλήθημεν, τῷ ἐκ σοῦ βλαστήσαντι, ὑπὲρ ἔννοιαν, Θεοτόκε, Χριστῷ τῷ Θεῷ· ᾧ σὺν παῤῥησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν
» τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα,
» ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, θαμβητικῶς συν-
» είχετο, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε
» κραυγάζουσα.

Σύμβολα τῆς ἀῤῥήτου, σαρκώσεως, παραδεικνὺς Οἰκτίρμον, ἐπλήθυνας ὁράσεις, καὶ προφητείας ἐνέπνευσας· ἃς νῦν ἐλθὼν ἐπλήρωσας, σαρκὶ τικτόμενος, Κόρης ἐξ Ἁγνῆς ἐν πόλει Δαυΐδ.

Ἥπλωσε γῆ τὰ νῶτα, καὶ δέχεται δεχόμενον τὸν Κτίστην, τὴν δόξαν ἐξ Ἀγγέλων, ἐξ οὐρανοῦ τὸν ἀστέρα δὲ, ἐκ τῶν Ποιμένων αἴνεσιν, ἐκ Μάγων δῶρά τε, κόσμου τε παντὸς ἐπίγνωσιν.

Μάντεως χρησμολόγου, προβλήματα Βαλαὰμ νῦν πληροῦνται· ἀνέτειλε γὰρ ἄστρον, ἐξ Ἰακὼβ καὶ ὡδήγησε, πρὸς τὸν τῆς δόξης Ἥλιον, δῶρα κομίζοντας, Μάγους ἐκ Περσίδος ἄνακτας.

Ἕτερος. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Δεσμῶν ἀπολυτρούμενος, τῶν κακῶν με Κύριε, ἐνειληθῆναι σπάργανα, ὥσπερ βρέφος ἔρχῃ φιλάνθρωπε· προσκυνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Ἐν χρόνῳ γεγονότα σε, τὸν ἀχρόνως λάμψαντα, ἐκ τοῦ Πατρὸς προέρχεται, ἡ Παρθένος τεκεῖν τὰ χρόνια, διαλύοντα πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ζητῶν με τὸν πλανώμενον, παραβάσει Σπήλαιον, ὡς οὐρανὸν κατῴκησας, τὰς μονάς μοι εὐτρεπιζόμενος, τὰς ἐκεῖθεν οἰκτίρμον Πολυέλεε.

Τῆς Ἁγίας. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἱερεῖον ὥσπερ ἄμωμον τῷ Δεσπότῃ, προσήχθης διανοίᾳ τελειοτάτῃ, τὸν πλοῦτον τὸν φθειρόμενον ἀπεσείσω, βοῶσα Πάνσοφε· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ἡ πάναγνος ἐγνώσθη σου καθαρότης· διέλαμψε τῶν ἄθλων σου ἡ στεῤῥότης· τὴν πρᾶξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας, εἰργάσω κράζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Σωφροσύνης τῷ ἔρωτι κατεθέλχθης, ἐτήρησας τὸ καύχημα τῆς ἁγνείας, ἐγένου περιδέξιος τῇ σοφίᾳ, Χριστῷ κραυγάζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας, φανεῖσαν οἱ θεόφρονες, ἐκβοῶντες· Οὐκ ἔστιν ἄμωμος, ὡς σὺ Πανάχραντε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, πλήν σου Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Προεόρτιον.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγάλλου ἡ Σιὼν, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ὁ πάντων συνοχεὺς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Digitized by Google

Δόξα, τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐναθλήσασα πόνοις ἀθλητικοῖς, ἐδοξάσθης ἀγῶσι μαρτυρικοῖς, πολλοὺς προσενέγκασα, σωζομένους τῷ Κτίστῃ σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, λιποῦσα τὰ πρόσκαιρα, ἀνδρικοὺς ἀγῶνας, ἐτέλεσας ἔνδοξε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον εὗρες, ζωὴν συνυπάρχουσα, τῷ Νυμφίῳ σου πάντοτε, Εὐγενία ἰσάγγελε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προϋπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ᾄδοντες τῶν Ἀγγέλων ᾆσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σπορᾶς τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Προεόρτιος. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σου, προορῶν
» Ἀββακοὺμ ἐξεστηκὼς ἐβόα· Σὺ ἐκ Θαι-
» μὰν σαρκούμενος, ἥκεις Λυτρωτά, τὸν Ἀδὰμ
» ἀπωσμένον, ἀνακαλέσασθαι.

Ἐγγίζει ἥκει νῦν ὁ Κύριος, προσδοκία Ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου· εὐτρέπιζε τὸ Σπήλαιον, πόλις Βηθλεέμ· καὶ σὺν Μάγοις Ποιμένες, δρόμῳ προφθάσατε.

Ῥωμαλεότητι Θεότητος, συγκραθεὶς τοῖς βροτοῖς, ἑνώσει ἀσυγχύτῳ, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, Σῶτερ τὸν Ἀδάμ, ἀφθαρτίζεις καὶ σώζεις ἐν τῷ προσλήμματι.

Ὁ Λόγος σὰρξ ὀφθεὶς παχύνεται, καὶ σκηνοῖ ἐν ἡμῖν, ἀρρήτῳ προμηθείᾳ· δεῦτε πιστοὶ κατίδωμεν, δόξαν τὴν αὐτοῦ, δόξαν ὡς Μονογενοῦς, παρὰ Θεοῦ καὶ Πατρός.

Ἕτερος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ἡ κτίσις νῦν, τὴν παλαίωσιν πᾶσαν ἀπόρριψον, τὸν Κτίστην κτιζόμενον, καὶ καινουργοῦντά σε βλέπουσα, νήπιον γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ πρῴην σε κάλλος ἐπανάγοντα.

Θαυμάζοντες, τὸν παράδοξον τόκον ἐφίστανται, Μάγοι ὁδηγούμενοι, θείῳ ἀστέρι, καὶ βλέπουσιν, Ἥλιον ἀνίσχοντα, Παρθενικῆς ἐκ Νεφέλης, δῶρα φέροντες.

Ἰδοὺ ἥκει, ἡ Παρθένος, ὡς δάμαλις φέρουσα, τὸν μόσχον ἐγγάστριον, τὸν σιτευτὸν ἀφαιρούμενον, κόσμου ἁμαρτήματα· ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις ἑορτάζουσα.

Κηρύγματα, Προφητῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν, μηνύοντα εἴληφε, σήμερον πέρας σωτήριον· ἦλθε γὰρ ἐπέφανε, διὰ σαρκός, τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσιν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ἐλήλυθας, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ὁ Ὕψιστος, σαυτῷ μνηστευσάμενος, τὰ τῶν Παρθένων συστήματα, σὲ μόνον ποθήσαντα, τὸν τῶν Παρθένων, Νυμφίον γνωριζόμενον.

Γενέσεως, σαρκικῆς ἐξεδύσω τὸ κάλυμμα, παλιγγενεσίας δέ, τὸ μὴ φθειρόμενον ἔνδυμα, Μάρτυς παναοίδιμε, φωτοειδῶς, ἠμφιάσω τῷ βαπτίσματι.

Ἀνέτειλεν, ἡ φωσφόρος αὐγὴ τῇ καρδίᾳ σου, τῆς πλάνης διώκουσα, τὴν κεχυμένην σκοτόμαιναν, φέγγει τῷ τῆς χάριτος, Μάρτυς Χριστοῦ, Εὐγενία καλλιπάρθενε.

Κοσμίως σου, καὶ ὡραίως τὸν βίον ἐφαίδρυνας, ἀσκήσει τὸ πρότερον, σαρκὸς τὰ πάθη μαράνασα· ὕστερον ἀθλήσει δέ, περιφανῶς, Εὐγενία διαλάμψασα.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρω, τῶν Ἀγγέλων ἐγένου Πανύμνητε, τοῦ πατρὸς γεννήσασα, βουλῆς μεγάλης τὸν Ἄγγελον, ἄνθρωπον γενόμενον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, τὸν φιλάνθρωπον.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς
» συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν
» ἀνέσπερον ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν·
» Ἡ Παρθένος ἰδοὺ γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται
» σαρκούμενον Λόγον, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς
» ἀγαλλιάσονται.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ Πλαστουργὸς χοϊκὸς χρηματίσας. Φάτνη γὰρ καὶ σπάργανα καὶ σπήλαιον, τῆς σῆς ταπεινώσεως σύμβολα· ὁ δὲ Μνήστωρ τῆς σῆς Μητρός, σὸς δὲ νομιζόμενος Πατὴρ κατὰ σάρκα, τοῦ φύσαντός σε Πατρός, νῦν σχηματίζει βουλήν.

Διὰ τῆς σμύρνης τὸ θνητόν, διὰ χρυσοῦ τὸ βασίλειον κράτος, διὰ δὲ λιβάνου τῆς Θεότητος, τὴν ὑπεροχὴν ὑπεμφαίνουσι, Βασιλεῖς Ἐθνῶν, ἀπαρχὰς δωροφοροῦντές σε, τὴν ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, Βηθλεὲμ ἐξ ἀλοχεύτου Μητρός.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθών, ὁ τοῦ Πατρὸς συναΐδιος Λόγος, σαρκικῶς κατῴκησας τὸ Σπήλαιον, ὡς θρόνῳ τῇ φάτνῃ χρησάμενος· καταπλήττεις δέ, τῇ φρικτῇ οἰκονομίᾳ σου, Μάγους καὶ Ποιμένας, Ἀγγέλους τε ἐξιστᾶς, Δόξα κραυγάζοντας.

Digitized by Google

Ἕτερος. Μεσίτης Θεοῦ.

Λαὸς ὁ ποτὲ, σκότει καθεζόμενος ἰδέτω τὸ φῶς, λάμψαν τὸ ἀνέσπερον· ὅπερ ὁ ἀστὴρ πάλαι ἐμήνυσε, τοῖς τὸ πῦρ σεβομένοις, ἐκ τῆς Περσίδος ἄναξιν.

Μικρὸν ὑπελθεῖν, Βασιλεὺς ὁ μέγας σπεύδει Σπήλαιον, κατασμικρυνθέντα με, ὅπως μεγαλύνῃ καὶ πτωχεύσαντα, τῇ ἀμέτρῳ πτωχείᾳ, πλουτίσῃ ὁ ὑπέρθεος.

Νῦν ἐξ Ἰακὼβ, Βαλαὰμ ὡς ἔφησε γεννᾶται Χριστὸς, Ἐθνῶν κυριεύσει τε, καὶ ἀνυψωθήσεται ἐν χάριτι, ἡ αὐτοῦ βασιλεία, μένουσα ἀδιάδοχος.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ φωτισμός.

Δρόμον τὸν σὸν, εὐθυνούμενον βλέπων πρὸς σωτηρίαν, ὄφις ὁ ψυχόλεθρος Ἀθληφόρε, ἀναῤῥιπίζει πειρασμοὺς σοι ποικίλους, τὸν σὸν τόνον λύειν πειρώμενος· τοῦτον δὲ Θεόφρον ἁγνὴ κατεπάτησας.

Ὅλη καλὴ, τῶν καλῶν τῷ δοτῆρι καὶ εὐεργέτῃ, καὶ ψυχῶν Νυμφίῳ Χριστῷ ἐφάνης, ἠγλαϊσμένη Ἀσκητῶν ἐν ἀσκήσει, καὶ Μαρτύρων ἀθλήσει λάμπουσα, Μάρτυς Εὐγενία, Χριστοῦ καλλιπάρθενε.

Στέφος τῇ σῇ, κορυφῇ ἐπετέθη τὸ τῶν χαρίτων· τὴν θείαν ἐτίμησας γὰρ σοφίαν, πλοῦτον καὶ δόξαν, πατρικὴν παριδοῦσα, καὶ συντόνως ἀκολουθήσασα, τῷ πεποθημένῳ, Νυμφίῳ σου Πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ζωὴ, ἀνατείλασα κόσμῳ Θεογεννῆτορ, τοὺς πρὶν τῷ θανάτῳ κεκρατημένους, ἀνακαλεῖται, πρὸς ζωῆς ἀϊδίου μετουσίαν, τοὺς πίστει κράζοντας· Ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις
» κητῴοις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέ-
» ρων, τοῦ τεχθέντος καὶ σαρκὶ φανέντος, ὡς
» ἐκ θαλάμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε· γεννηθεὶς
» γὰρ νῦν τὸ κατὰ σάρκα, καὶ ταφὴν καὶ
» θάνατον σαρκὶ ὑπελθὼν, μέλλεις ἀναστήσε-
» σθαι τριήμερος.

Ἀνῃρέθη, νῦν καὶ διῃρέθη, ἔχθρας τῆς ἀρχαίας τῇ σῇ, ἐνσάρκῳ παρουσίᾳ, τὸ μεσότειχον Χριστὲ καὶ νῶτα, ῥομφαία πᾶσιν, ἡ φλογίνη δίδωσι· ζωηφόρου τῆς Ἐδὲμ δὲ ξύλου, μεταλαμβάνω πιστῶς, ἀθανάτων φυτῶν, αὖθις γεωργὸς ἀναδεικνύμενος.

Βασιλεύει, σὺν τῇ ἁμαρτίᾳ, Ἅδης ἐν Ἀδὰμ μέχρι σοῦ· ἀλλ' ἀναιρεῖται τούτου, ἡ ἀναίδεια τῆς τυραννίδος, τὸ κατὰ σάρκα τικτομένου σου Λυτρωτὰ, ἐκ φυλῆς Δαυῒδ, καὶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τεθειμένου σου φῶς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύοντος.

Βρεφοκτόνος, ἀλλ' οὐ χριστοκτόνος, ἔφυ Ἡρώδης ὁ δεινός· εἰ γὰρ καὶ τῶν νηπίων, ἐξεθέρισε πικρῶς τὴν χλόην, ἀλλὰ τὸν στάχυν, τῆς ζωῆς οὐκ ἴσχυσε, καταλήψεσθαι καὶ θανατῶσαι· ζωῆς γὰρ ὢν χορηγὸς, ἔλαβεν ὡς Θεὸς, θείᾳ δυναστείᾳ τὸν διώκοντα.

Ἕτερος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ξενοτρόπως Χριστὸς εἰς τὰ ἴδια, ἔρχεται· ξενώσωμεν, ἁμαρτιῶν ἑαυτοὺς, καὶ τοῦτον εἰσδεξώμεθα, ταῖς πρᾳέων ψυχαῖς οἰκιζόμενον.

Οὐδαμῶς ἐλαχίστη ἐν πόλεσι, Βηθλεὲμ γεγένησαι· ἐν σοὶ γεννᾶται, γὰρ ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τοῦ ποιμᾶναι λαὸν περιούσιον.

Πῶς σμικρόν σε εἰσδέξεται Σπήλαιον, κόσμῳ μὴ χωρούμενον, Ἀπερινόητε; πῶς ὁραθήσῃ νήπιος, ὁ Πατρὶ συνοορύμενος ἄναρχος;

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Νυσταγμὸν σοῖς βλεφάροις οὐκ ἔδωκας, ἕως ἡδυπάθειαν, πᾶσαν ἐνέκρωσας, καὶ καθαρὸν τῷ Κτίστῃ σου, σεαυτὴν ἀπετέλεσας σκήνωμα.

Αἰγυπτίας τοὺς τρόπους ζηλώσασα, ἡ μεμελασμένη, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, συκοφαντεῖν θρασύνεται, τὴν σεπτὴν πολιτείαν σου Πάνσοφε.

Σταθηρὰν ἐπεδείξω τὴν ἔνστασιν, καὶ τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν πλουτήσασα, περιουσίᾳ πίστεως, Μοναστῶν καθηγήσω συστήματος.

Θεοτοκίον.

Μυστικῶς ἐμυοῦντο τὸν ἄφραστον, πάντες οἱ Προφῆταί σου, Πάναγνε γέννησιν, πνευματικῶς τυπούμενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀποῤῥήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Digitized by Google

Ἕτερον τῆς Ἁγίας.
Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν τοῦ κόσμου πρόσκαιρον, φυγοῦσα δόξαν, τὸν Χριστὸν ἐπόθησας, τὸ εὐγενὲς σου τῆς ψυχῆς, ἀδιαλώβητον σώζουσα, Μάρτυς Θεόφρον, Εὐγενία πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος.

Βίῳ καὶ λόγῳ καθαρῷ, καὶ χάριτι Παρθένε, ἀεὶ κεκοσμημένη, σαυτὴν θῦμα προσήγαγες, τῷ ἐκ Παρθένου δι᾽ ἡμᾶς σάρκα ἀνειληφότι, καὶ τεχθέντι ἐπὶ γῆς, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν ἄφατον· καὶ διπλοῖς ἐκόσμησε δόξης ἐν στεφάνοις, εὐπρεπῶς σε ὁ Δεσπότης· ἁγνείαν γὰρ ὡς ἄσαρκος τηρήσασα σεμνή, ὡς ἄμωμος Νύμφη, συνεισῆλθες αὐτῷ εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, ὅλη φαεινή, τοῖς ἄθλοις πεποικιλμένη, Μάρτυς θεόφρον, Εὐγενία πανεύφημε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Εὐγενίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχοι.

Στεφθεῖσα πρῶτον τοῖς πόνοις Εὐγενία,
Βαφὴν ἐβάψω δυσοποιὸν ἐκ ξίφους.

Τέτλαθι Εὐγενίη ξίφος εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτῃ.

Ἐξ Εὐγενείας, εὐσεβὴς ὥς τις κλάδος,
Προῆλθεν Εὐγενία δόξα τοῦ γένους.
Ῥώμης μὲν αὕτη τῆς παλαιᾶς ἐξέφυ·
Γεννήτορες δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν,
Ἐκ Βασιλέως εἰς τιμὴν εἰληφότες,
Σὺ Εὐγενίᾳ καὶ τεκούσῃ συζύγῳ.
Λαθοῦσα τοίνυν σὺν δυσὶν ὑπηρέταις,
Ἐξῆλθε νυκτὸς φυγὰς ἡ Εὐγενία.
Καὶ προσρυεῖσα τινὶ τῶν Ἐπισκόπων,
Ἐν ἀνδρικῷ, σχήματι, καὶ λουσαμένη
Λουτρὸν τὸ θεῖον, ἀποκαρεῖσα τρίχας,
Καὶ Εὐγενίου λαχοῦσα κλῆσιν, τρέχει.
Πρὸς ἣν μονὴν βαδίσας ὄρθρου σὺν τάχει,
Μετῆλθεν εἰς ἅπασαν ἀρετὴν πόνοις,
Ἀγῶσι, μόχθοις, καὶ στάσει τῇ παννύχῳ.
Τοσοῦτον ἐξέλαμψε, φωστὴρ ὡς μέγας,
Ὡς τῶν ἀδελφῶν τῆς μονῆς προστασίαν
Παρακαλούντων κατέχειν καὶ διέπειν,
Τοῦ προστατοῦντος ἐκλιπόντος τὰ κάτω,
Λόγοις δυσωπηθεῖσα φλεγμῷ τοῦ πόθου,
Συγκατένευσε, μὴ θέλουσα τῇ βίᾳ.
Οὕτω τὸν Εὐγένιον οὐ ψιλὸς λόγος,
Ἔδειξε πᾶσι λαμπρότατον καὶ μέγαν.
Πρᾶξις δὲ πάντας καὶ μόνη θεωρία,
Εἷλκε ξενικῶς, ὡς σίδηρον μαγνίτης,
Εἰς ἀπόλαυσιν τῶν καλῶν τῆς ἰδέας.
Ἀλλ᾽ ἡ μέλαινα τὴν ψυχὴν Μελανθία,
Σύμμικτος οὖσα τῷ λαῷ, φεῦ τοῦ μύσους!
Ὡς εἶδεν Εὐγένιον ὡραῖον φύσει,
Ἔρωτι δεινῷ συσχεθεῖσα τῆς θέας,
Κενὴν πρόφασιν, ἠξίου μακρὰν νόσον,
Ἣν εἶχε κρύφα, καὶ κατὰ μόνας λέγει·
Ἄλλως γὰρ οὐκ ἔνεστι φυγεῖν τὴν νόσον.
Εὐγένιος δὲ, συντριβῇ τῆς καρδίας,
Τοῖς ἀπατηλοῖς τῆς Μελανθίας λόγοις,
Ἐξ ἀπλότητος εἴξας, ὡς Θεῷ φίλου,
Συγκατένευσεν, ἀγνοήσας τὸν δόλον.
Ὡς δ᾽ οὖν ὁ οἶστρος τῆς Μελανθίας πλέον,
Ἀνῆψε πυρσὰς ὡς ἔρωτα καρδίας,
Καὶ τυφλὸς ὥςπερ, ἀποβαλοῦσα κόρας,
Τὴν προσβολὴν ἔπραξε καῦσιν τοῦ πάθους.
Καὶ μὴ τυχοῦσα τῶν σκοπῶν, ἀπερρίφη.
Τοιάδε συνέγραψε τῇ Εὐγενείᾳ,
Ὡς τῆς μονῆς τῆς δεῖνα θεῖος προστάτης,
Γυναῖκας ἁγνὰς ἀπατῶν δόλου λόγοις,
Κἀμοὶ προσῆλθε, πόρνος ὢν τολμητίας.
Ὁ γοῦν Ἔπαρχος, καὶ πατὴρ ὢν τῆς Κόρης,
Εὐθὺς ἀκούσας, καὶ χόλου πλησθεὶς ὅλος,
Πρὸς τὴν μονὴν ἐκπέμψας ἐν πολλῷ τάχει,
Τὸν Εὐγένιον, ὡς τῆς μονῆς προστάτην,
Καὶ τοὺς Μοναχοὺς, ὡς κριτοὺς καὶ δεσμίους,
Καὶ ψευδολάτρας, ἢ πλέον κακεργάτας,
Ὑπαρχικῷ βήματι παρισταμένους,
Λόγους ὑποσχεῖν ἀποφαίνεται κρίσει.
Ὡς οὖν παρέστη τὰ μέρη πρὸς τὴν δίκην,
Ἤρξατο αὖθις τοῦ λέγειν Μελανθία,
Ὕβρεις καταχέουσα θείου προστάτου,
Ἐπιγελῶσα, λοιδοροῦσα στωμύλως.
Καὶ τοῖς τυχοῦσιν ἐν θρασύτητι λόγων
Ἐπιβοῶσα, δεικνύουσα τοῖς φίλοις,
Δακτυλοδείκτως τοῦ μύσους ὡς ἐργάτην,
Καὶ τοὺς ὑπ᾽ αὐτὸν, οὓς φθορεῖς τολμᾷ λέγειν,
Τρανῶς ἀναβοῶσα, καὶ λέγουσά πως·
Ἅπαντες ἀκούσατε, τἀληθῆ λέγω·
Τῆς ἀνοχῆς σου, Δέσποτα Παντοκράτορ!
Χιτῶνα ῥήξας Εὐγένιος αὐτίκα,
Δείκνυσιν εὐθὺς, θαῦμα φρικτὸν καὶ ξένον!
Καὶ τοῖς παροῦσι προσλαλεῖ παῤῥησίᾳ·
Ἔδει μὲν ἡμᾶς εὐχαριστεῖν, καὶ φέρειν
Ὕβρεις, γέλωτας, καὶ κακώσεις σωμάτων.
Ἀλλ᾽ ἵνα μὴ τὸ σχῆμα τυγχάνῃ γέλως,
Ἐγὼ γυνὴ τὴν φύσιν, εἰμὶ θυγάτηρ
Πατρὸς δικαστοῦ, καὶ κριτοῦ μου φιλτάτου.
Μήτηρ δὲ τούτου σύζυγος τέξασά με.
Αὐτοὶ δ᾽ ἀδελφοί· καὶ γὰρ οὐ δούλους λέγω.
Ταῦτα λεγούσης τῆς καλῆς Εὐγενίας,
Ἅπαντες ἐξέστησαν· ὢ πρᾶγμα ξένον!
Μελανθίαν δ᾽ ἄνωθεν ἡ θεία δίκη
Ὅπως μετῆλθε, πᾶς ἀκούσας θαυμάσει.
Ὁ γοῦν Πατὴρ αὐτίκα τὴν δόξαν ἅμα,
Καὶ πλοῦτον αὐτὸν, καὶ βίου φαντασίαν,
Γέννησιν ἀφεὶς, ἀναγεννᾶται ξένην.
Ποιμὴν δὲ πιστὸς γίνεται τῶν ἐν Πόλει,
Καὶ μαρτυρικῶς διαβὰς ζωῆς τέλος,
Ταῖς τῶν ἀπίστων κατατρωθεὶς αἰκίσι,
Χαίρων ἀπέπτη πρὸς μονὰς οὐρανίους.
Μήτηρ δὲ τάχει, σὺν θυγατρὶ φιλτάτῃ,
Χώραν ξένην λιποῦσα, καὶ τὴν πατρίδα
Ποθοῦσα, κατῴκησεν ἐν ταύτῃ πάλιν.
Καὶ δόγματος τεθέντος εἰδώλοις θύειν,
Τοὺς Χριστιανοὺς, ἢ θανεῖν κακηγκάκως,
Λάμψασα πᾶσι φανερῶς Εὐγενία,
Χριστοῦ πόθῳ δὲ τῷ βαρεῖ πάνυ λίθῳ,
Καὶ προσδεθεῖσα καὶ ῥιφεῖσα εἰς ὕδωρ,
Καὶ παραδόξως μὴ βλαβεῖσα τῷ ξίφει,

Digitized by Google

Τὴν χάραν ἐκτμηθεῖσα τῶν ἄθλων τέλος,
Χαίρουσ' ἀπέπτη πρὸ ποθεινὸν Νυμφίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Μάρτυς Βασίλλα, ἡ συμμαρτυρήσασα τῇ Ἁγίᾳ Εὐγενίᾳ, ξίφει, τελειοῦται.

Στίχ. Τίς ἂν παραδράμῃ σε τμηθεῖσαν ξίφει,
Μάρτυς Βασίλλα, πίστεως θείας βάσις;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Φίλιππος, ὁ πατὴρ τῆς Ἁγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Μάχαιραν ὄντως δίστομον κατὰ πλάνης,
Κτείνει Φίλιππον τῆς μαχαίρας τὸ στόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Πρωτᾶς καὶ Ὑάκινθος, οἱ εὐνοῦχοι καὶ συνασκηταὶ τῆς Ἁγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τμηθέντες, Ὑάκινθε καὶ Πρωτᾶ, ξίφει,
Κληροῦσθε πρῶτα Μαρτύρων Θεοῦ γέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Μοναχοῦ, τοῦ ἀπὸ στρατιωτῶν, καὶ διήγησις ὠφέλιμος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Νικηφόρου, στρατιώτης τὴν τύχην. Τοῦ οὖν Βασιλέως ἐκστρατεύσαντος, κατὰ Βουλγάρων, ἐξῆλθε καὶ αὐτὸς σὺν τῷ στρατοπέδῳ. Καὶ διερχόμενος, πρὸς ἑσπέραν κατέλυσεν ἐν πανδοχείῳ· καὶ συνδειπνήσας τῷ πανδοχεῖ, καὶ προσευξάμενος, ἀνεκλίθη πρὸς ὕπνον. Καὶ περὶ δευτέραν ἢ τρίτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς, ἡ τοῦ ὑποδεξαμένου αὐτὸν θυγάτηρ, σατανικῷ ἔρωτι τρωθεῖσα, ἔνυξε τὸν δίκαιον, πρὸς αἰσχρὰν μίξιν ἐφελκομένη. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς αὐτὴν φησι· Παῦσαι, γύναι, τοῦ σατανικοῦ καὶ ἀθέσμου ἔρωτος, καὶ μὴ θελήσῃς χρᾶναι τὴν παρθενίαν σου, κἀμὲ τὸν ταλαίπωρον εἰς ᾅδου πέταυρον ἀγαγεῖν. Ἡ δὲ πρὸς μικρὸν ἀνεχώρησε, καὶ μετ' ὀλίγον ἐλθοῦσα, πάλιν ὤχλει τὸν δίκαιον. Ὁ δὲ Ἅγιος ἀπεπέμψατο αὐτὴν τὸ δεύτερον, ἐπιπλήξας σφοδρῶς. Ἡ δὲ πάλιν ἀναχωρήσασα, ἐκβακχευομένη τῷ ἔρωτι, ὑπέστρεψε πρὸς αὐτόν.

Τότε ὁ Ἅγιος λέγει πρὸς αὐτήν· Ταλαίπωρε, καὶ πάσης αἰσχύνης καὶ ἀναιδείας πεπληρωμένη, οὐχ ὁρᾷς, ὅτι οἱ δαίμονές σε ταράσσουσιν, ἵνα καὶ τὴν παρθενίαν σου διαφθείρωσι, καὶ γέλως καὶ ὄνειδος πᾶσι, καὶ τῇ συγγενείᾳ σου ἀποκαταστήσωσί σε, καὶ τὴν ψυχήν σου εἰς κόλασιν ἐμβάλωσιν; οὐ βλέπεις, ὅτι κἀγὼ ὁ ἐλάχιστος πρὸς Ἔθνη βάρβαρα, καὶ πολέμων ἐκχύσεις πορεύομαι, τοῦ Θεοῦ ἐνδυναμοῦντός με; πῶς οὖν μιανῶ τὴν σάρκα, πρὸς πόλεμον ἀπερχόμενος; Ταῦτα καὶ ἕτερα τοιαῦτα προσειπὼν αὐτῇ ἀπεπέμψατο· καὶ ἀναστὰς καὶ προσευξάμενος, εἴχετο τῆς ὁδοῦ.

Καὶ τῇ ἐπελθούσῃ νυκτὶ ὑπνοῦντος αὐτοῦ, ὁρᾷ ἑαυτὸν εἰς εὔοπτον τόπον ἱστάμενον, καὶ πλησίον αὐτοῦ δυνάστην τινὰ καθεζόμενον, καὶ τὸν δεξιὸν πόδα τῷ ἀριστερῷ ποδὶ ἐπικείμενον ἔχοντα, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν· Βλέπεις ἑκατέρου μέρους τὰ στρατεύματα; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Ναὶ Κύριε, ὁρῶ ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι συγκόπτουσι τοὺς Βουλγάρους. Καὶ λέγει ὁ φαινόμενος πρὸς τὸν δίκαιον· Βλέψον πρὸς ἡμᾶς. Καὶ προσβλεψάμενος, εἶδεν αὐτὸν, τὸν δεξιὸν πόδα τῇ γῇ προσερείσαντα, καὶ τὸν ἀριστερὸν ἐπάνω τοῦ δεξιοῦ ἐπιθέμενον. Οὗ γενομένου, περιβλεψάμενος πάλιν ὁ δίκαιος πρὸς τὸ στρατόπεδον, βλέπει τοὺς ὑπεναντίους ἀφειδῶς συγκόπτοντας τοὺς Ῥωμαίους.

Καὶ μετὰ τὸ παύσασθαι τὴν συγκοπὴν τῶν σκηνωμάτων, λέγει ὁ καθήμενος τῷ στρατιώτῃ· Κατανόησον ἀκριβῶς τὴν συγκοπὴν τῶν σκηνωμάτων, καὶ λέγε μοι τί τὸ ὁρώμενον; Ὁ δὲ, περιβλεψάμενος, εἶδε πᾶσαν τὴν φαινομένην αὐτῷ γῆν, νεκρῶν σωμάτων πεπληρωμένην, καὶ μέσον πάντων, μιᾶς κοίτης λιβαδιαίαν χλόην. Καὶ λέγει αὐτῷ· Κύριε, πᾶσα ἡ γῆ τῶν ἀφειδῶς κατακοπέντων Ῥωμαίων πεπληρωμένη ἐστὶν, ἐκτὸς μιᾶς κοίτης.

Τότε ὁ φαινόμενος φοβερὸς, εἶπε τῷ Στρατιώτῃ· Καὶ τί λογίζῃ εἶναι αὐτό; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Ἰδιώτης εἰμὶ, Κύριε, καὶ οὐ γινώσκω. Καὶ πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ φοβερός· Αὕτη ἡ γυμνὴ λιβὰς, ἣν ὁρᾷς, μιᾶς κοίτης ἔχουσα μῆκος, σή ἐστι, καὶ ἐν αὐτῇ ὤφειλες συγκοπῆναι μετὰ τῶν συστρατιωτῶν σου, καὶ τεθῆναι ἐν αὐτῇ, καὶ ἀναπληρῶσαι τὸ λεῖπον· ἐπεὶ δὲ τῇ παρελθούσῃ νυκτὶ, τὸν τρίπλοκον ὄφιν, τρισσῶς προσπαλαίσαντα, καὶ ἀποκτεῖναι θέλοντα, εὐφυῶς ἀπὸ σοῦ ἀπετίναξας, ἰδοὺ σὺ αὐτὸς ἑαυτὸν ἐκ τῆς συγκοπῆς ταύτης ἠλευθέρωσας, καὶ τῆς στιβάδος τὴν στρωμνὴν ἄμοιρον πεποίηκας, καὶ τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι σέσωκας. Λοιπὸν οὔτε φυσικὸς θάνατός σου κυριεύσει, ἐὰν γνησίως μοι δουλεύσῃς.

Ταῦτα ἑωρακὼς, ἔκθαμβος καὶ σύντρομος γενόμενος, διϋπνισθεὶς καὶ ἀναστὰς, προσηύχετο. Καὶ ὑποστρέψας μιᾶς ἡμέρας ὁδοῦ διάστημα, ἀνῆλθε εἰς ὄρος· καὶ προσευχόμενος ἐδεῖτο τοῦ Θεοῦ περὶ τοῦ στρατοπέδου. Καὶ εἰσελθόντος τοῦ Βασιλέως εἰς τὰς κλεισούρας τῆς Βουλγαρίας, ἀνῆλθον οἱ Βούλγαροι εἰς τὸ ὄρος, ὀλίγους ἐάσαντες εἰς παραφυλακὴν, πεντεκαιδέκα χιλιάδας μικρόν τι πλεῖον ἢ ἔλασσον· οὓς καὶ κατασφάξαντες οἱ Ῥωμαῖοι, ἐματαιώθησαν· ἀσυστρόφως γὰρ τῇ χώρᾳ προσρυέντες, μικροῦ πᾶσα ἡ τῶν Ῥωμαίων παράταξις φόνου ἂν ἐγένετο παρανάλωμα, σὺν τῷ Βασιλεῖ Νικηφόρῳ. Τότε ὁ δίκαιος, τῆς ὀπτασίας ἀναμνησθεὶς, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ὑπέστρεψεν ἐκεῖθεν, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος· καὶ ἀπελθὼν ἐν Μοναστηρίῳ, ἔλαβε τὸ Ἅγιον Σχῆμα· καὶ τῷ Θεῷ γνησίως δουλεύσας ἐπὶ χρόνους ἱκανοὺς, γέγονε διακριτικώτατος καὶ μέγας πατήρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀχαϊκὸς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πᾶν Ἀχαϊκὸς ἐκβαλὼν ψυχῆς ἄχος,
Ὅλῃ χαρᾷ δέδωκε τὴν κάραν ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Ἀντίοχος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀντιόχῳ βδέλυγμα τύρβαι τοῦ βίου,
Καὶ βίος ἅπας, ὃν παρῆλθεν ἡδέως.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμε-
» νος, τοὺς Ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογὸς,
» φάτνῃ πενιχρᾷ, βρέφος ἀνακέκλιται, εἰς
» σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρω-
» τὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τέτρωται πλάνος, ἐχθρὸς Θεὸς βρέφος κείμενον, ἐπὶ φάτνης, βλέπων πενιχρᾶς, καὶ στένει χειρὶ θείᾳ καθαιρούμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Digitized by Google

Ὄλβιος φάτνη! ἐν ἑαυτῇ δεξαμένη γάρ, ὥσπερ βρέφος, τὸν Δημιουργόν, ὡς χερουβικὸς Θρόνος ἀναδείκνυται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Νόμῳ βροτείῳ, τὴν ἐν σπαργάνοις κατάθεσιν, καταδέχῃ, βρέφος πεφηνώς· δι' ὧν τοὺς δεσμούς, λύεις τῶν πταισμάτων μου, ἐλευθερίαν βραβεύων τοῖς βοῶσι· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Μία ὑπῆρχεν, ἡ ἐν ἀνάρχῳ γεννήσει σου, καὶ ἐν τόκῳ, τῷ μετὰ σαρκός, Θεότης Χριστέ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἕτερος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ῥανάτωσαν ἄνωθεν ὕδωρ νεφέλαι, ὁ νέφη τιθέμενος, αὐτοῦ σεπτῶς ἐπίβασιν· Νεφέλῃ ὀχούμενος, Παρθένῳ ἔρχεται, λάμψαι φῶς ἀνέσπερον, τοῖς πρὶν ἐσκοτισμένοις, καὶ κινδυνεύουσι.

Στρατὸς εὐτρεπίσθητι θείων Ἀγγέλων, ὑμνῆσαι τὴν ἄφατον, Κυρίου συγκατάβασιν· Μάγοι ἐπιφθάσατε· Ποιμένες σπεύσατε· ἦλθεν ᾧ ἀπέκειτο, Χριστὸς ἡ προσδοκία, Ἐθνῶν καὶ λύτρωσις.

Τί τοῦτο τὸ μέγιστον, καὶ ξένον θαῦμα; πῶς φέρω σε φέροντα, τῷ ῥήματι τὰ σύμπαντα, ἀπόρρητον γέννημα, Υἱέ μου Ἄναρχε; ἔλεγεν ἡ Πάναγνος, Χριστὸν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, φρικτῶς κατέχουσα.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ἀνέπτυξας ἅπασι τῶν θεοπνεύστων, Γραφῶν τὴν ἀλήθειαν, τὸ θῆλυ ἀρρενώσασα, καὶ πάντας κατέπληξας, τῷ παραδόξῳ σεμνή· οὕς περ καὶ προσήγαγες, λαμπρῶς πεπιστευκότας, Χριστῷ Πανόλβιε.

Σοφῶς ἐστηλίτευσας, τὴν τῶν Εἰδώλων, μανίαν Πανεύφημε, τοῖς θείοις σου διδάγμασι Παρθένων ἀμέτρητον, μνηστευσαμένη πληθύν, πάντων βασιλεύοντι Χριστῷ, λαμπρυνομένην Μαρτύρων αἵμασιν.

Ἰδοῦσα τὸν βίον σου, τὸν θεοφόρον, Βασίλλα ἡ ἔνδοξος, σὲ πόθῳ ἐμιμήσατο· Χριστῷ γὰρ μνηστεύεται, καταλιποῦσα σαρκός, πᾶσαν τὴν εὐπάθειαν· καὶ νῦν τῆς τῶν Μαρτύρων χαρᾶς ἠξίωται.

Θεοτοκίον.

Νομὴν ἐθεράπευσας, τὴν τοῦ θανάτου, ἀσπόρως κυήσασα, Ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον, Παρθένε πανάμωμε, Θεογεννῆτορ ἁγνή· ὅθεν σε γηθόμενοι, πηγὴν ἀθανασίας κατονομάζομεν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ
» σπαργάνοις συμπλέκεται, ὁ πάντα φέρων
» δρακί, καὶ φάτνῃ σμικρᾷ ξενοδοχεῖται· ὃν
» Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑ-
» περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λέλυται δέσμιος Ἀδάμ, ἐλευθερία τε, πᾶσι δέδοται πιστοῖς, σπαργάνοις Σωτὴρ ἐμπλακέντος σου, καὶ ἐν Σπηλαίῳ σμικρῷ, καὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων τεθέντος· διό σοι γεγηθότες, προεόρτιον ὕμνον, ἐν τῇ σῇ γεννήσει, προσφέρομεν ἐν πίστει.

Πέπαυται πλάνη Περσική· Ἀστεροσκόποι γάρ, Βασιλεῖς ἀνατολῶν, τεχθέντι δῶρα προσκομίζουσι, Χριστῷ τῷ παμβασιλεῖ, χρυσόν τε καὶ σμύρναν σὺν λιβάνῳ, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὢ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὢ ἀγαθότητος, καὶ ἀπείρου ἀνοχῆς! ἰδοὺ γὰρ ὡς βρέφος λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ φεύγει Θεός, θέλων Ἡρώδην· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕτερος. Κάμινος ποτέ.

Ὕψος ἀληθῶς, ἀρρήτου μυστηρίου, τοὺς οὐρανοὺς γνώσει καλύψαντος, ἡ ἄμεμπτος Δέσποινα, κατεπλήττετο, καὶ ἔλεγεν· Ὁ θρόνος ὁ οὐράνιος, φλέγεται σὲ κατέχων· καὶ πῶς Υἱέ μου βαστάζω σε;

Φέρεις Πατρικήν, ὁμοίωσιν Υἱέ μου, καὶ πῶς τοῦ δούλου τὸ ὁμοίωμα, πτωχεύσας ἀνέλαβες; πῶς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνω σε, ἀλόγως τὸν ῥυόμενον, ἅπαντας ἀλογίας; ὑμνολογῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Χαῖρε πᾶσα γῆ· ἰδοὺ Χριστὸς ἐγγίζει, ἐν Βηθλεὲμ ἀποτικτόμενος· θάλασσα εὐφράνθητι· Προφητῶν ὅμιλε σκίρτησον, τὴν ἔκβασιν θεώμενος, σήμερον τῶν σῶν λόγων· πάντες ἀγάλλεσθε Δίκαιοι.

Τῆς Ἁγίας. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐν ποταμῷ νεανικῶς, ἐν πυρὶ καρτερικῶς ἐδοκιμάσθης· ἐναντίας γὰρ φύσεις, στερρῶς διῆλθες, Χριστὸν ὑμνοῦσα καὶ πίστει κραυγάζουσα· Ὑπερευλογῶ σε, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Ξενοπρεπῶς ἐπιφανεὶς, ὁ Χριςός σοι ἐν φρουρᾷ κατεχομένῃ, διατρέφει πλουσίως, καὶ τῇ Γεννήσει αὐτοῦ, συνάπτει τοῖς ἄνω στρατεύμασιν, αὐτὸν εἰς αἰῶνας, δοξάζουσαν Ὁσία.

Ὁ σὸς Νυμφίος εὐπρεπῶς, ἐν στεφάνοις σε διπλοῖς καθωραΐζει, Εὐγενία θεόφρον, καὶ σοὶ νυμφῶνα λαμπρὸν, ἐνδίκως ὁ δίκαιος δίδωσιν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χάρις Θεοῦ φωτοειδὴς, ἐπιλάμπουσα σὲ νῦν καταγλαΐζει, ἐν μοναῖς οὐρανίοις· ἧς ἐμπλησθῆναι ταῖς σαῖς, πρεσβείαις ἀπαύστως δυσώπησον, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν μνήμην Θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιςάμεθα πηγήν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Μὴ ἐκθαμβῇ νῦν ὦ Μῆτερ, καθορῶσα ὡς
» βρέφος, ὃν ἐκ γαςρὸς πρὸ Ἑωσφόρου,
» τέτοκε Πατήρ· ἀναστῆσαι γὰρ καὶ συνδοξά-
» σαι βροτῶν, πεπτωκυῖαν τὴν φύσιν, ἐλήλυθα
» σαφῶς, τὴν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μεγαλύ-
» νουσαν.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὠδῖνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην, Ἄναρχε Υἱέ· σὲ δὲ νῦν ὁρῶσα, Ἡρώδην φεύγοντα, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι ψυχήν· ἀλλὰ ζῆθι καὶ σῶζε, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Γῆς μὲν ἐπέβην Αἰγύπτου, ἀλλ' Αἰγύπτου ὦ Μῆτερ, τὰ χειροποίητα κατέβαλον σεισμῷ· τὴν ψυχὴν δέ μου μάτην ἐπιζητούντων ἐχθρῶν, πεμπομένων εἰς Ἅδην, ὡς μόνος κραταιὸς, ἐπανήξω, καὶ σώσω, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις· κτίζεται γὰρ ὁ Κτίστης, καὶ ὁ προὼν νῦν πρόσφατος, γνωρίζεται Θεός· μετὰ δώρων Μάγοι προσυπαντήτωσαν· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα, κροτείτωσαν πιστῶς, καὶ βροτοὶ τοῖς Ἀγγέλοις, συνευφραινέσθωσαν.

Ἕτερος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ψαλάτωσαν χαίρουσαι, αἱ βασιλεῖαι πάσης γῆς· πατριαὶ τῶν Ἐθνῶν τε ἀγαλλιάσθωσαν· ὄρη καὶ βουνοὶ καὶ κοιλάδες, οἱ ποταμοὶ, θάλασσα καὶ ὅλη, ἡ κτίσις τὸν Κύριον, νῦν τικτόμενον μεγάλυνε.

Ὡράθης ὡς θέμις ἦν, Προφήταις σε θεάσασθαι· ἐν ἐσχάτοις καιροῖς δὲ, βροτὸς γενόμενος, πᾶσιν ἐπεφάνης ἀνθρώποις, ἐν Βηθλεὲμ πόλει Ἰουδαίας, ἀστέρος δεικνῦντός σε, ἀστρολόγοις Ἀνερμήνευτε.

Ἰδοὺ εἰς τὰ ἴδια, ἐν ἀλλοτρίῳ ἔρχεται, ὁ Πανάγιος Λόγος, Ἁγίῳ Σώματι, ξένῳ τοκετῷ, ξενωθέντα προσοικειῶν, ἑαυτῷ τὸν κόσμον· αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, δι' ἡμᾶς πτωχὸν γενόμενον.

Ὢ τέκνον γλυκύτατον, πῶς τρέφω σε τὸν τρέφοντα; πῶς κρατῶ σε κρατοῦντα τὰ πάντα νεύματι; πῶς δὲ σπαργανῶ σπαργανοῦντα, πᾶσαν τὴν γῆν, ὁμίχλῃ; ἐβόα, ἡ Πάναγνος Δέσποινα· ἣν ἐν πίστει μεγαλύνομεν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Μονὰς κατοικήσασα, τὰς οὐρανίους ἔνδοξε, νῦν τρυφῆς Παραδείσου, κατηξιώθης σαφῶς, μετὰ τῶν Παρθένων ὡς Μάρτυς, παναληθὴς, καὶ μετὰ Μαρτύρων, Παρθένος πανάμωμος, Εὐγενία παμμακάριστε.

Ἐφέσεως ἔτυχες, τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ, παρισταμένη φαιδρῶς, καὶ ταῖς φωτοβόλοις ἀκτῖσι, τῆς ἀρχικῆς, Τριάδος θεόφρον, σαφῶς διαλάμπουσα, Εὐγενία παμμακάριστε.

Λαμπάδα κατέχουσα, τῆς παρθενίας ἔνδοξε, τῶν Μαρτύρων στεφάνῳ, κατακεκόσμησαι· καὶ νῦν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τοὺς εὐσεβῶς, πόθῳ σε τιμῶντας, σωθῆναι πρεσβείαις σου, Εὐγενία παναοίδιμε.

Πρὸς θεῖαν ἐξῆλθες νῦν, ἀναψυχὴν πανάριστε, αἰκισμῶν διελθοῦσα, τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, καὶ τὸ ἀνυπόστατον ὕδωρ, τῶν πειρασμῶν, Μάρτυς Εὐγενία. Χριστὸν οὖν δυσώπησον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς εὐσεβῶς, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν Πανάμωμον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Digitized by Google

Ἐξαποστειλάριον προεόρτιον.
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, καὶ συνέχων τὰ πάντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, καὶ σπαργανοῦται ὡς βρέφος, ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, ἀλόγων ἀνακλίνεται· σπεύσωμεν ἐπιστῆναι, ἐν Βηθλεὲμ, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν μετὰ Μάγων, καρποὺς ἀρίστων πράξεων, κομιοῦντες ὡς δῶρα.

Τῆς Ἁγίας, ὅμοιον.

Οὐδὲν ἐδείχθη κώλυμα, πρὸς τελείους ἀγῶνας, τὸ ἀσθενὲς τοῦ θήλεος, ἀοράτῳ σου σθένει, Χριστὲ ῥωννύμενον· ὅθεν, Εὐγενία ὁ Μάρτυς, γενναίως ὑπερήθλησεν· ἧς τὴν ἔνδοξον μνήμην, συνῆψας νῦν, τῇ σεπτῇ Γεννήσει σου καὶ φωσφόρῳ, ἣν κατεδέξω Δέσποτα, ἐκ Παρθένου Ἁγίας.

Ἕτερον Προεόρτιον, ὅμοιον.

Ὕμνον πιστοὶ προσάξωμεν, τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ· ἰδοὺ γὰρ νῦν προέρχεται, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, τεκεῖν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα· ὅθεν Μάγοι σὺν δώροις, μετὰ Ἀστέρος δράμετε, σὺν ἡμῖν προσκυνῆσαι· Ποιμένες δὲ, ἐκβοῆσαι σπεύσατε σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τικτομένῳ· Δόξα σοι ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια,
Προεόρτια.
Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀῤῥήτων μυστηρίων! τίκτεται Θεὸς, ἐπὶ γῆς δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν δουλικὴν εἰκόνα, ἑαυτῷ περιθέμενος, ὅπως τῆς δουλείας ἀφαρπάσῃ, τῆς τοῦ ἀλλοτρίου τοὺς βοῶντας, πόθῳ ζέοντι· Εὐλογημένος εἶ Σωτὴρ, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Δεῦρο Ἰσραὴλ, βαρυκάρδιε ἀπόθου, τὸ ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπικείμενόν σοι νέφος· ἐπίγνωθι τὸν Πλάστην, ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενον· οὗτος τῶν Ἐθνῶν ἡ προσδοκία, οὗτος καθελεῖ τὰς ἑορτάς σου· βοᾷν οὐ πείθῃ γάρ· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ἥλιε Υἱὲ, πῶς σε κρύψω τοῖς σπαργάνοις; πῶς σε γαλουχῶ, πάσης φύσεως τροφέα; πῶς σε χερσὶ κατέχω, τὸν κρατοῦντα τὰ σύμπαντα; πῶς σοι ἀδεῶς ἐνατενίζω, ᾧ οὐ τολμᾷ ἐνατενίζειν, τὰ πολυόμματα; ἡ Ἀπειρόγαμος Χριστὸν, κρατοῦσα ἐφθέγγετο.

Ἄσμασι καινοῖς, ἀλαλάξατε Ποιμένες· λόγους μαγικοὺς, ἀποῤῥίψατε οἱ Μάγοι· σταλάξατε τὰ ὄρη, καὶ βουνοὶ ἀγαλλίασιν· δεῦτε θυγατέρες Βασιλέων, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου· λαοὶ εἴπωμεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Δεῦρο Βηθλεὲμ, ἑτοιμάζου τὰ τοῦ τόκου· ἴθι Ἰωσὴφ, ἀπογράφου σὺν Μαρίᾳ· σεπτοτάτη ἡ φάτνη· θεοφόρα τὰ σπάργανα· ἔνθα ἡ ζωὴ ἐνειληθεῖσα, σειρὰς θανάτου διαῤῥήξει, ἐπισφίγγουσα, πρὸς ἀφθαρσίαν τοὺς βροτοὺς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ὢ μακαριστὴ, τῆς Θεόπαιδος κοιλία, ἥτις νοητῶς, οὐρανοῦ μείζων ἐδείχθη· ὃν οὐ χωρεῖ γὰρ οὗτος, σὺ κατέχεις βαστάζουσα. Ὢ μακαριστοὶ μαστοὶ Παρθένου, οὓς περ θηλάσειεν ὁ τρέφων, πνοὴν ἅπασαν, Χριστὸς, ὁ μήτρᾳ σὰρξ παγεὶς, ἀνάνδρου Νεάνιδος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Οἶκος τοῦ Παντουργοῦ ἐδείχθης ὦ Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ἐνοικήσας, ὁ Κύριος τῆς δόξης, τεχθῆναι νῦν προέρχεται.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Νέον ἐν Βηθλεὲμ παιδίον ἐκ Παρθένου, Θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννᾶται· ὢ τοῦ θαύματος!

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Τάξεις αἱ νοεραὶ, Ἀγγέλων ἐν ὑψίστοις, Θεῷ μετὰ Ποιμένων, βοήσατε καὶ Μάγων, τῷ τικτομένῳ δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Ὑπόδεξαι Βηθλεὲμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ· ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς· Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλεον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελῳδήσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὄρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ
ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν τύχῃ ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, ἡ τῶν Ὡρῶν τούτων Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τῇ Παρασκευῇ.

Digitized by Google

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῦ Τρισαγίου. Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. καὶ στιχολογοῦμεν τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς ψαλμούς.

Ψαλμὸς ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μȣ. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου, καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε· τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔςιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς μδ΄.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ. Ἡ γλῶσσά μου, κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, Δυνατέ. Τῇ ὡραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινον, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε· ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πρᾳότητος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, Δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σȣ, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σȣ, ἀπὸ βαρέων ἐλεφαντίνων· ἐξ ὧν εὔφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἄκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σȣ, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστι Κύριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννήθησαν οἱ υἱοί σου, καταςήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς με΄.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτȣ̃. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτȣ̃ ὁ Ὕψιςος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς· ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί. Σχολάσατε, καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσο-

μαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ'.

Κύριε ἐλέησον, γ'.

Εἶτα, Δόξα· καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσὴφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανὸν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἄφθορος. Ἁγνὴν Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἁγίαις ἀγκάλαις υἱὸν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τὸ Σπήλαιον δεχέσθω· καὶ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιὰ παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθεὶς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσκλημμα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὔᾳ, κράζοντες· Ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Δὶς, ἄνευ στίχου. Εἶτα·

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει. Ἦχος γ'.

Νῦν προφητικὴ πρόρρησις, πληρωθῆναι ἐπείγεται, μυστικῶς ἡ φάσκουσα. Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς Ἡγεμόσι, προευτρεπίζουσα τὸ σπήλαιον· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται, ἡγούμενος τῶν Ἐθνῶν διὰ σαρκὸς, ἐκ Παρθένου Κόρης Χριστὸς ὁ Θεὸς ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νεὸν Ἰσραήλ. Δῶμεν αὐτῷ ἅπαντες μεγαλωσύνην.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα, Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τάδε λέγει Ἰωσὴφ, πρὸς τὴν Παρθένον· Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν καταπλήττομαι! Λάθρα τοίνυν ἀπ' ἐμοῦ, γενοῦ ἐν τάχει. Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀντὶ τιμῆς, αἰσχύνην· ἀντ' εὐφροσύνης, τὴν λύπην· ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι, τὸν ψόγον μοι προσήγαγες. Οὐκ ἔτι φέρω λοιπὸν, τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων· ὑπὸ γὰρ Ἱερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἄμεμπτον Κυρίου, σὲ παρέλαβον· καὶ τί τὸ ὁρώμενον; Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον τῆς Προφητείας.

Ἦχος δ'.

Κύριος εἶπε πρός με· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι Ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Προφητεία Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Καὶ σὺ, Βηθλεὲμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, μὴ ὀλιγοστὸς εἶ ἐν χιλιάσιν Κεφ. ε. 2.
Ἰούδα, ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται, τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης, τέξεται· καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς, Κεφ. α. 1.
λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν τούτων, ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος

Digitized by Google

τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καὶ, Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης·

Τὰ διαβήματά μȣ κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σȣ, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μȣ πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τὸ, Τρισάγιον· Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία,

Εἶτα, τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκȣμένη ἀκȣτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Χριστὲ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Εἶτα τȣ̀ς ἐφεξῆς τρεῖς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς ξς'.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ψαλμὸς πς'.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. Μνησθήσομαι Ῥαὰβ, καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με· Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων, οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὕψιστος. Κύριος διηγήσεται, ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων, τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Ψαλμὸς ν'.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυ-

Digitized by Google

νεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μȣ, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μȣ· Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψασι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μȣ· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα ȣ̓κ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα, γ'.

Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ, Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυῒδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ᾽ ὡς τερπνὸν Παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸν γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. β'.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφείς. Φάτνῃ πενιχρᾷ, Υἱὸς μονογενής, κείμενος ὁρᾶται βροτός· καὶ σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος· καὶ Μάγους ἀστὴρ μηνύει, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν· καὶ ἡμεῖς μελῳδοῦμεν· Τριὰς Ἁγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς, ἄνευ Στίχου.

Εἶτα, Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἦχος πλ. δ'.

Πρὸ τῆς Γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ ὁρῶσαι τὸ μυστήριον Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο· ὡς γὰρ βρέφος νηπιάσαι ηὐδόκησας, ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἄστρασι· καὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι, ὁ δρακὶ συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα· τοιαύτῃ γὰρ οἰκονομίᾳ ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία. Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα. Δόξα, Ἦχος γ'.

Ἰωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν Ἁγίων ἣν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγώ φησι, τοὺς Προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὗ εἰς προσκύνησιν, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἥξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον τῆς Προφητείας,

Ἦχος δ'.

Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν.

Στίχ. Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (*).

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος Κεφ. γ'. 35.
πρὸς αὐτόν. Ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ᾽ αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσ- Κεφ. δ'. 23.
ταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτήν, εἰς ζωήν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτήν, ἀποθανοῦνται. Ἐπιστράφου Ἰακώβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῷ ἑτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει ἀλλοτρίῳ. Μακάριοι ἐσμὲν Ἰσραήλ· ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωστά ἐστιν.

(*) Ἡ περικοπὴ αὕτη οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς καθ᾽ αὐτὸ Προφητείας τοῦ Ἱερεμίου, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρως ἐπιγραφομένου Βιβλίου τοῦ Βαρούχ, ἐκ πέντε Κεφαλαίων συνισταμένου. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Βαροὺχ οὗτος ὑπῆρχε τοῦ Προφήτου Ἱερεμίου Γραμματεύς, διὰ τοῦτο καὶ ἡ τούτου προφητικὴ αὕτη περικοπὴ ἐπιγράφεται, τῷ ἐκείνου ὀνόματι.

Digitized by Google

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ΄. 23. Ἀδελφοί· πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς Πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ Υἱοί, Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ, καὶ κατ᾽ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ᾽ ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀποῤῥήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ΄. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Θεὲ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε, Υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστὲ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν Ἕκτην Ὥραν, λέγοντες εὐθύς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς. Εἶτα τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς οα΄.

Ὁ Θεὸς, τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι. Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐῤῥύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα, ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ᾽ ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσι αὐτόν. Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· Καὶ πληρωθήσεται, τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλμὸς ρλα΄.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυῒδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ· Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ· Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ, ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευ-

Digitized by Google

σόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτȣ̃, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτȣ̃. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἕνεκεν Δαυῒδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν· Ἐκ καρπȣ̃ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτȣ̀ς, Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μȣ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν. Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυῒδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μȣ. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ψαλμὸς ϟ΄.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγȣ ταραχώδȣς. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτȣ̃ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτȣ̃, οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μȣ· τὸν Ὕψιςον ἔθȣ καταφυγήν σȣ. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτȣ̃ ἐντελεῖται περὶ σȣ̃, τȣ̃ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀρȣ̃σί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμὶ ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτὸν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα, ἐκ γ΄. Κύριε ἐλέησον, γ΄. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσὴφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυῒδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, κυοφορȣ̃σα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῇ βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, καὶ κατίδωμεν συγκατάβασιν θεϊκὴν ἄνωθεν, ἐν Βηθλεὲμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς· καὶ νȣ̃ν καθαρθέντες, τῷ βίῳ προσενέγκωμεν, ἀρετὰς ἀντὶ μύρον, προευτρεπίζοντες πιστῶς, τῶν Γενεθλίων τὰς εἰσόδους, ἐπὶ τῶν ψυχικῶν θησαυρισμάτων, κράζοντες· Ἐν ὑψίστοις δόξα, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, δι' οὗ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία ἐπεφάνη, τὸν Ἀδὰμ ἐκλυτρώσασθαι, τῆς ἀρχεγόνȣ ἀρᾶς ὡς φιλάνθρωπος. Δὶς, ἄνευ Στίχȣ.

Εἶτα, Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει. Ἦχος δ΄.

Ἄκουε οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεός τε καὶ Κτίστης, σαρκὸς εἰσέδυ πλάσιν· καὶ ὁ κραταιᾷ κτίσας χειρὶ τὴν κτίσιν, σπλάγχνον ὁρᾶται πλάσματος. Ὢ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτȣ̃, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ!

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα· Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, θαῦμα πᾶσαν ἔννοιαν, ἐκπλῆττον καὶ συνέχον· καὶ εὐσεβῶς προσκυνȣ̃ντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρὸς Βηθλεὲμ, ἐγκυμονȣ̃σα Κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννῆσαι τὸν Κύριον· χοροὶ δὲ Ἀγγέλων προτρέχȣσι. Καὶ ταῦτα βλέπων

Digitized by Google

ἐβόα, Ἰωσὴφ ὁ Μνήστωρ· Τί τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθένε; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι, ἡ ἀπειρόζυγος Δάμαλις;

Καὶ νῦν,, πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ εὐθὺς, Προκείμενον τῆς Προφητείας, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐκ γαστρὸς πρὸς Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ζ'. 7. Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ, λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἄχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυΐδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον. Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται, πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν, ἢ προελέσθαι πονηρὰ, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν· Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ, τοῦ ἐκλέξα-
Διακ. σθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με·
Κεφ. η'. 1. Λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου, Τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας
Αὐτ. 8. ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Γνῶτε Ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυκότες ἡττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. Καὶ ἣν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε, διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α'. 10. Κατ' ἀρχὰς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως
Κεφ. β'. 1. ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραῤῥυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος.

Εἶτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀποῤῥήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ εὐχή.

Θεὲ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργὲ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ, τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαῤῥήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους· Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ

Digitized by Google

ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἵνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀΐδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριςίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον, ιβʹ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γʹ.

Καὶ οἱ Ψαλμοί.

Ψαλμὸς ρθʹ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου: Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών· καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου, συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

Ψαλμὸς ρίʹ.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος· τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. Τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν· ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ. Ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου. Σύνεσις δὲ, ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς πεʹ.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου. Ὁ Θεὸς, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα, γʹ. κτλ.

Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσὴφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυῒδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ ςαύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς,

Digitized by Google

μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,
Ἦχος βαρύς.

Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης, ὁρῶν τῶν Μάγων τὴν εὐσέβειαν· καὶ τῷ θυμῷ νικώμενος, τοῦ ἔτους ἠκριβολόγει τὸ διάστημα. Μητέρες ἠτεκνοῦντο, καὶ ἡ ἄωρος ἡλικία τῶν βρεφῶν, πικρῶς κατεθερίζετο· μαζοὶ ἐξηραίνοντο, καὶ πόροι γάλακτος συνεστέλλοντο. Μέγα ἦν τὸ δεινόν! διὸ εὐσεβῶς πιστοὶ συνελθόντες, προσκυνήσωμεν τοῦ Χριστοῦ τὴν γέννησιν.

Δίς, τὸ αὐτὸ, ἄνευ Στίχου.

Εἶτα, Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει. Ἦχος β'.

Ὅτε Ἰωσὴφ, Παρθένε, λύπῃ ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεὲμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν· Τί ὁρῶν με ἔγκυον στυγνάζεις καὶ ταράττεσαι, ἀγνοῶν ὅλως τὸ ἐν ἐμοὶ φρικτὸν μυστήριον; Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τὸ παράδοξον ἐννοῶν· Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς δι' ἔλεον, ἐν τῇ ἐμῇ μήτρᾳ νῦν, καὶ σάρκα προσελάβετο· ὅνπερ τικτόμενον, ὄψει ὡς ηὐδόκησε· καὶ τῆς χαρᾶς πλησθεὶς, προσκυνήσεις ὡς Κτίστην σου· ὃν Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι, σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα·
Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.
Ἰστέον.

Ὅτι τὸ ἑξῆς Ἰδιόμελον, Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ἀναγινώσκεται πρότερον εὐλαβῶς καὶ μετὰ μέλους ὑπὸ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἶτα ψάλλεται μελῳδικώτερον ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν (ἐκ τρίτου).

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ Μάννα ὀμβρίσας τῷ Λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἴρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν Γένναν Χριστέ (ἐκ γ').

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τῆς Προφητείας,
Ἦχος δ'.

Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἁγίοις.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν, Κεφ. θ'. 6.
οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστὴς, ἄρχων εἰρήνης, Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυῒδ, καὶ ἐπὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ Κεφ. β'. 11.
ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν· ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου, διὰ παντὸς τοῦ ζῆν, ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον· καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Digitized by Google

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία. Τὸ Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος σήμερον. Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρίς. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι λῃστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὡδοποιήσας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Τυπικὰ, χύμα.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον,
Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, κτλ.

Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.
Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε,...
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι,...
Μακάριοι οἱ πενθοῦντες,...
Μακάριοι οἱ πραεῖς,...
Μακάριοι οἱ πεινῶντες,...
Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες,...
Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ,...
Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ,...
Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι,...
Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν,...
Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε,...

Δόξα, καὶ νῦν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε,...
Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα,...
Μνήσθητι ἡμῶν, Ἅγιε,...

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα.

Χορὸς Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν, Πατέρα Παντοκράτορα,...

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεὸς, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἐκ γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον,...

Καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

Τῌ ΚΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ κατὰ Σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ Δευτέρᾳ.

Α΄. Ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ.

Τῇ πρὸ τῆς Κυριακῆς ταύτης Παρασκευῇ, ἥτις ἐστὶν ἡ προπαραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ψάλλονται τὸ πρωῒ αἱ Μεγάλαι Ὧραι μόνον, ὡς προείρηται, σελ. 181 — Τῇ δὲ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωῒ, ψάλλεται ἡ τῆς ἡμέρας Ἀκολουθία. Μετὰ δὲ τὸν Ὄρθρον τοῦ Σαββάτου, γινομένης Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ὥραν αὐτῆς, ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τὰ ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Ὧραι δὲ λέγονται, κατ' αὐτὸ τὸ Σάββατον, αἱ λιταὶ καὶ συνήθεις.

Τὸ δὲ Ἑσπέρας τοῦ αὐτοῦ Σαββάτου, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς· οὐδὲ Στιχολογία Ψαλτηρίου γίνεται, ἀλλὰ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν Μεγάλην Συναπτὴν, ἀρχόμενοι τοῦ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰ ἕτερα τρία. Δόξα, καὶ νῦν. Αὐγούστου μοναρχήσαντος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν. Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα, ἐν οἷς ψάλλομεν καὶ τὰ Τροπάρια αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐπισυνάπτονται ἀμέσως ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, καθὼς εἰσὶ τετυπωμένα. Τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον. Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, γ΄. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἅπασα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Περὶ δὲ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς ταύτης, καὶ ἐφεξῆς περὶ τοῦ Ὄρθρου τῆς ἐπαύριον, ὅρα ἔμπροσθεν εἰς τὴν κϛ΄. τοῦ παρόντος μηνὸς, Ἀριθμῷ Β΄.

Β΄. Ἐὰν τύχῃ ἐν Δευτέρᾳ.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, αἱ μὲν Μεγάλαι Ὧραι ψάλλονται πάλιν τὸ πρωῒ τῆς Παρασκευῆς, ὡς προείρηται, σελ. 181 — Τῇ δὲ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωῒ, ψάλλεται ἡ τῆς ἡμέρας Ἀκολουθία. — Τῷ δὲ Σαββάτῳ ἑσπέρας καὶ τῇ Κυριακῇ πρωῒ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Πατέρων μετὰ τῶν Προεορτίων, ἤτοι τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὡς ἐκεῖ διατέτακται, Ἀριθμῷ Γ΄.

Τὸ δὲ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς Κυριακῆς, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς ἀπαραλλάκτως, ὡς καὶ ἀνωτέρω. Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν δηλαδὴ, Στιχολογίας μὴ γινομένης, ἀρχόμεθα τοῦ, Κύριε ἐκέκραξα, καὶ ψάλλομεν τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, ποιοῦντες αὐτὰ εἰς ἕξ. Δόξα, καὶ νῦν, Αὐγούστου μοναρχήσαντος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν· καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα, ψαλλομένων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς Τροπαρίων. Μετὰ δὲ τὰ Ἀναγνώσματα, ὁ Ἀπόστολος εὐθὺς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ. Ἐφεξῆς τὰ Ἀπόστιχα· τὸ Ἀπολυτίκιον, Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, γ΄. καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἅπασα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῆς, καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β΄. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι. Τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, ἡ φλογίνη ῥομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβὶμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· κἀγὼ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὗ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ χαρακτὴρ τῆς ἀϊδιότητος αὐτοῦ, μορφὴν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθὼν, οὐ τροπὴν ὑπομείνας· ὃ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὢν ἀληθινός· καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν· αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Ἀνατολίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα. Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων, καὶ Μάγων προσκυνούντων, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, Ἡρώδης ἐταράττετο· ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς. Ὁ αὐτός.

Ἡ Βασιλεία σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ Δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῖν ἔλαμψας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῇ σῇ παρουσίᾳ· φῶς ἐκ φωτὸς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, πᾶσαν κτίσιν ἐφαίδρυνας. Πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτῆρα τῆς δόξης τοῦ Πατρός. Ὁ ὢν καὶ προὼν, καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Τί σοι προσενέγκωμεν Χριστὲ, ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον· οἱ οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα· οἱ Μάγοι τὰ δῶρα· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα· ἡ γῆ τὸ σπήλαιον· ἡ ἔρημος τὴν φάτνην· ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον. Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. **Κασίας.**

Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο· καὶ σοῦ ἐνανθρωπήσαντος ἐκ τῆς Ἁγνῆς, ἡ πολυθεΐα τῶν εἰδώλων κατήργηται. Ὑπὸ μίαν βασιλείαν ἐγκόσμιον, αἱ πόλεις γεγένηνται· καὶ εἰς μίαν Δεσποτείαν Θεότητος, τὰ Ἔθνη ἐπίστευσαν. Ἀπεγράφησαν οἱ λαοί, τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος· ἐπεγράφημεν οἱ πιστοί, ὀνόματι Θεότητος, σοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν. Μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Α΄. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α΄. 1. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς Ἡ μ έ ρ α ν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε Ν ύ κ τ α· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζων ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Ο ὐ ρ α ν ό ν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηράν, Γ ῆ ν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θ α λ ά σ σ α ς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ᾽ ὁμοιότητα, καὶ ξύλον, κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετω οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ᾽ ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη (*).

Β΄. Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο πνεῦμα Θεοῦ ἐπὶ Βαλαάμ· καὶ Κεφ. κδ΄. 2.
ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν· Ὡς καλοί σου οἱ οἶκοι Ἰακώβ, αἱ σκηναί σου Ἰσραήλ, ὡσεὶ νάπαι σκιάζουσαι, καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶν, καὶ ὡς σκηναί, ἃς ἔπηξε Κύριος, ὡσεὶ κέδροι παρ᾽ ὕδατα. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν, καὶ ὑψωθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ καὶ αὐξηθήσεται. Ὁ Θεὸς ὡδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα Μονοκέρωτος αὐτῷ· ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιεῖ, καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρούς. Κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; Οἱ εὐλογοῦντές σε, εὐλογημένοι· καὶ οἱ καταρώμενοί σε, κεκατήρανται. Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραήλ, καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγοὺς Μωάβ, καὶ προνομεύσει πάντας τοὺς υἱοὺς Σήθ. Καὶ ἔσται Ἐδὼμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία Ἡσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἰσχύν.

Γ΄. Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος, συν- Κεφ. δ΄. 6.
άξω τὴν συντετριμμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ οὓς ἀπωσάμην. Καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος ἰσχυρόν· καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ᾽ αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιών, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ σὺ Βηθλεέμ, οἶκος Κεφ. β΄. 2.
τοῦ Ἐφραθᾶ, μὴ ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα; ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ᾽ ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης· τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέ-

(*) Σημειωτέον, ὅτι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ νεοτυπώτου Τυπικοῦ τῆς Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, ἀναγινώσκονται τρία μόνον Ἀναγνώσματα· δηλ. τὸ Α΄. καὶ μετ᾽ αὐτό, τὸ Τροπάριον τῆς προφητείας, Λ α θ ὼ ν ἐ τ έ χ θ η ς. Εἶτα τὸ Β΄. Ἀνάγνωσμα, καὶ μετ᾽ αὐτό, τὸ ἕτερον Τροπ. τῆς προφητείας, Ἀ ν έ τ ε ι λ α ς Χ ρ ι σ τ έ. Τελευταῖον, τὸ Γ΄. Ἀνάγνωσμα, καὶ μετὰ τοῦτο, εἴτε ψάλλεται Τρισάγιον, εἴτε μή, εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, κτλ.

Digitized by Google

ψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται, ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Εἶτα ἀνιστάμενοι λέγομεν

Τροπάριον, Ἦχος πλ. β΄.

Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ Σπήλαιον, ἀλλ' οὐρανός σε πᾶσιν ἐκήρυξεν, ὥσπερ στόμα, τὸν Ἀστέρα προβαλλόμενος Σωτήρ. Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. α΄. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίςει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ· μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με.

Καὶ Μάγȣς σοι προσήνεγκεν, ἐν πίςει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ΄. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων.

Καὶ Μάγȣς σοι προσήνεγκεν, ἐν πίςει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. δ΄. Οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὕψιςος.

Καὶ Μάγȣς σοι προσήνεγκεν, ἐν πίςει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. ε΄. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Καὶ Μάγȣς σοι προσήνεγκεν, ἐν πίςει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ ὅλον.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Δ΄. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ια΄. 1. Τάδε λέγει Κύριος· Ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται· καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτῷ Πνεῦμα Θεȣ͂, Πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, Πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος, Πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ ἐμπλήσει αὐτόν. Οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει· ἀλλὰ κρινεῖ ἐν δικαιοσύνῃ ταπεινῶν κρίσιν, καὶ ἐλέγξει ἐν εὐθύτητι τοὺς ἐνδόξους τῆς γῆς· καὶ πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ τῷ πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβεῖς. Καὶ ἔσται δικαιοσύνῃ ἐζωσμένος τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἀλήθειαν εἰλημμένος τὰς πλευρὰς αὐτοῦ. Τότε συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνῶν, καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ· καὶ μοσχάριον, καὶ λέων, καὶ ταῦρος, ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ ἅμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται· καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα. Καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρώγλην ἀσπίδων, καὶ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ κοίτης ἐγκόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ, καὶ οὐ μὴ κακοποιήσουσιν, οὐδ' οὐ μὴ δυνήσονται ἀπολέσαι οὐδένα ἐπὶ τὸ Ὄρος τὸ Ἅγιόν μου· ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα γῆ τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάσσας. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσι, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ, τιμή.

Ε΄. Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα (*).

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. Ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστή- Κεφ. γ΄. 36.
μης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτȣ͂, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτήν, εἰς ζωήν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτήν, ἀποθανοῦνται. Ἐπιστράφου Ἰακώβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῷς ἑτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει ἀλλοτρίῳ. Μακάριοι ἐσμέν, Ἰσραήλ, ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωστά ἐστι.

Ϛ΄. Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Δανιήλ, τῷ Ναβουχοδονόσορ· Σὺ Βασιλεῦ ἐθεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία· με- Κεφ. β΄. 31.
γάλη ἡ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερής, ἑστῶσα πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ ὅρασις αὐτῆς φοβερά. Εἰκών, ἧς ἡ κεφαλὴ χρυσίου καθαρȣ͂· αἱ χεῖρες καὶ τὸ στῆθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς, ἀργυροῖ· ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροί, χαλκοῖ· αἱ κνῆμαι, σιδηραῖ· οἱ πόδες, μέρος μέν τι σιδηροῦν, μέρος δέ τι ὀστράκινον. Ἐθεώρεις, ἕως ὅτȣ ἀπετμήθη λίθος ἀπὸ ὄρους ἄνευ χειρός, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς

(*) Περὶ τῆς προφητείας ταύτης ὅρα ὄπισθεν εἰς τὰς Ὥρας, σελ. 185,

Digitized by Google

πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὀστρακίνους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος. Τότε ἐλεπτύνθησαν εἰς ἅπαξ, τὸ ὄστρακον, ὁ σίδηρος, ὁ χαλκὸς, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός· καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ κονιορτὸς ἀπὸ ἅλωνος θερινῆς· καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη ἐν αὐτοῖς· καὶ ὁ λίθος, ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα, ἐγένετο εἰς ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν. Τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐνύπνιον· καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως. Ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἥτις εἰς τὸν αἰῶνα οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῷ ἑτέρῳ οὐκ ὑπολειφθήσεται· καὶ λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει πάσας τὰς βασιλείας· καὶ αὐτὴ ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας, ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτμήθη λίθος ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκὸν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν. Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ, ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον· καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'.

Ἀνέτειλας Χριστὲ ἐκ Παρθένου, νοητὲ Ἥλιε τῆς Δικαιοσύνης· καὶ Ἀστήρ σε ὑπέδειξεν, ἐν Σπηλαίῳ χωρούμενον τὸν ἀχώρητον. Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται· ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. δ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος· τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. ε'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ ὅλον.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Ζ'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν· Κεφ. θ. 6.
οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος, θαυμαστὸς Σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστὴς, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυΐδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Η'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ, λέ- Κεφ. ζ. 10.
γων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἄχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυΐδ· Μὴ μικρὸν ἡμῖν, ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις· καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ἡμῖν σημεῖον. Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται Υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται, πρὶν ἢ
γνῶναι αὐτὸν, ἢ προελέσθαι πονηρὰ, ἐκλέξεται Κεφ. η. 1.
τὸ ἀγαθόν· διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ, τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου, Τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν Ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν. Καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον· διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκῦλα Σα-
μαρείας ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν Αὐτ. 8.
ὁ Θεός. Γνῶτε ἔθνη, καὶ ἡττᾶσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυκότες, ἡττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε· καὶ ἣν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε, διασκεδάσει

Κύριος· καὶ λόγον, ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων συμπλήρωσιν, γίνεται Συναπτή, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλεται τὸ Τρισάγιον.

Εἶτα, Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α΄.

Κύριος εἶπε πρός με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α΄. 1. Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεός, λαλήσας τοῖς Πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν τούτων, ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὅς, ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπε ποτὲ τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς Βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί, Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσο-

Κεφ. β΄. 1. τέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραῤῥυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος πλ. δ΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Στίχ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα.

Τέλος· Καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Καὶ καθεξῆς, ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον προφητικῶς εὐφραινέσθωσαν. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν· ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐπέφανε, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθημένοις, γεννηθεὶς ἐκ γυναικός. Σπήλαιον καὶ φάτνη ὑπεδέξαντο αὐτόν. Ποιμένες τὸ θαῦμα ἀνακηρύττουσι. Μάγοι ἐξ ἀνατολῶν, ἐν Βηθλεὲμ δῶρα προσάγουσιν· ἡμεῖς δὲ τὸν αἶνον ἀναξίοις χείλεσιν, ἀγγελικῶς αὐτῷ προσάξωμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἦλθε γὰρ ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν· ἦλθεν, ἔσωσεν ἡμᾶς, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον ἡνώθησαν, τεχθέντος τοῦ Χριστοῦ. Σήμερον Θεὸς ἐπὶ γῆς παραγέγονε, καὶ ἄνθρωπος εἰς οὐρανοὺς ἀναβέβηκε. Σήμερον ὁρᾶται σαρκί, ὁ φύσει ἀόρατος, διὰ τὸν ἄνθρωπον· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦντες, βοήσωμεν αὐτῷ· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἣν ἡμῖν ἐβράβευσεν, ἡ παρουσία σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεὲμ ἀκούω, ὑπὸ Ἀσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην, εὐδοκήσαντι γενέσθαι, Νῦν ἡ Παρθένος οὐρανῶν πλατυτέρα· ἐξανέτειλε γὰρ φῶς τοῖς ἐσκοτισμένοις· καὶ ταπεινοὺς ὕψωσε, τοὺς ἀγγελικῶς μελῳδοῦντας· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Digitized by Google

Ὁ αὐτός.

Τὸν κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν, ῥύσαντα ἐκ παραβάσεως, ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς, κλίνας οὐρανοὺς κατέβη, καὶ ᾤκησεν ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ ἀναλλοιώτως· ἵνα ἐν αὐτῇ, τὸν φθαρέντα Ἀδὰμ, ἀναπλάσῃ κράζοντα· Δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Μάγοι Περσῶν Βασιλεῖς, ἐπιγνόντες σαφῶς, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, Βασιλέα οὐράνιον, ὑπὸ λαμπροῦ ἀστέρος ἑλκόμενοι, ἔφθασαν ἐν Βηθλεὲμ, δῶρα προσφέροντες ἔγκριτα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν· εἶδον γὰρ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, βρέφος κείμενον τὸν Ἄχρονον.

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄. Γερμανοῦ.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ, Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β΄. Γερμανοῦ.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον! Παρθένος τίκτει, καὶ μήτρα οὐ φθείρεται· ὁ Λόγος σαρκοῦται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου. Ἦχος γ΄. Τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον τίκτει ἡ Παρθένος, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός. Ἐδὲμ προσφέρει σπήλαιον, καὶ ἀστὴρ μηνύει Χριστὸν, τὸν Ἥλιον τοῖς ἐν σκότει. Μετὰ δώρων Μάγοι προσεκύνησαν, πίστει φωτιζόμενοι· καὶ ποιμένες εἶδον τὸ θαῦμα, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐξ Ἀνατολῶν ἐλθόντες Μάγοι, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προθύμως ἀνοίξαντες, δῶρα τίμια προσέφερον· δόκιμον χρυσὸν, ὡς Βασιλεῖ τῶν αἰώνων· καὶ λίβανον, ὡς Θεῷ τῶν ὅλων· ὡς τριημέρῳ δὲ νεκρῷ, σμύρναν τῷ Ἀθανάτῳ. Πάντα τὰ ἔθνη, δεῦτε προσκυνήσωμεν, τῷ τεχθέντι σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες, οἱ ἀγαπῶντες Σιών. Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμὸς, τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδάμ· ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἠνεῴχθη, ὁ ὄφις κατηργήθη· ἣν γὰρ ἠπάτησε πρῴην, νῦν ἐθεάσατο, τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. Ὢ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ! ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάσῃ σαρκὶ, τῆς ἁμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ κόσμῳ παντὶ, διὰ τῆς Θεοτόκου· βρέφος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλειος Θεός· καὶ διὰ τοῦ τόκου, Παρθενίαν σφραγίζει, σειρὰς ἁμαρτημάτων, λύων διὰ σπαργάνων· καὶ διὰ νηπιότητος, τῆς Εὔας θεραπεύει, τὰς ἐν λύπαις ὠδῖνας. Χορευέτω τοίνυν πᾶσα ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτὴν, παραγέγονε Χριστὸς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Σπηλαίῳ παρῴκησας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, φάτνη ὑπεδέξατο, Ποιμένες δὲ καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. Τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα· καὶ Ἀγγέλων αἱ Δυνάμεις ἐθαύμαζον, βοῶσαι καὶ λέγουσαι· Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. ἐκ γ΄.

Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός· ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν, ἔνθα ὁδεύει ὁ ἀστὴρ, μετὰ τῶν Μάγων Ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν, ᾠδὴν ἐπάξιον, Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Δίς.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Τί θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐκθαμβεῖσαι τῷ ἐν σοί; Ὅτι ἄχρονον Υἱὸν, χρόνῳ ἐγέννησα· φησὶ, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ δι-

Digitized by Google

δαχθεῖσα. Ἄνανδρος εἰμί, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς ἑώρακεν; ὅπου Θεὸς δὲ βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, ὡς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Δίς.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ὁ ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ηὐδόκησεν· ἄσαρκος γὰρ ὤν, ἐσαρκώθη ἑκών· καὶ γέγονεν ὁ Ὤν, ὃ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι. Δίς.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν'. Δόξα, Ἦχος β'.

Τὰ σύμπαντα σήμερον, χαρᾶς πληροῦνται· Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα·

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεέμ, τὸν καθήμενον διὰ παντὸς σὺν Πατρί. Σήμερον Ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθέν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Καὶ οἱ Κανόνες. Ὁ παρὼν τοῦ κυρίου Κοσμᾶ, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε·

Χριστὸς βροτωθεὶς ἦν ὅπερ Θεὸς μένῃ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ
» οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ
» γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,
» καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δε-
» δόξασται.

Ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς, αὖθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργός· ὅτι δεδόξασται.

Ἰδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἄνθρωπον χερσίν, ὃν ἐποίησε, κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται· τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου, θείας ἁγνῆς, ὅλον οὐσιοῦται, ἀληθείᾳ σαρκωθείς· ὅτι δεδόξασται.

Σοφία λόγος καὶ δύναμις, Υἱὸν ὢν τοῦ Πατρός, καὶ ἀπαύγασμα, Χριστὸς ὁ Θεός, δυνάμεις λαθὼν, ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῇ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ἡμᾶς· ὅτι δεδόξασται.

Ἕτερος Κανὼν Ἰαμβικός, Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε διὰ στίχων Ἡρωελεγείων.

Εὐεπίης μελέεσσιν ἐφύμνια ταῦτα λιγαίνει
Υἷα Θεοῦ μερόπων ἕνεκα τικτόμενον,
Ἐν χθονί, καὶ λύοντα πολύστονα πήματα κόσμου.
Ἀλλ' Ἄννα, ῥητῆρας ῥύεο τῶνδε πόνων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης,
» Ὑγρὸν θαλάσσης κῦμα χερσώσας πάλαι·
» Ἑκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατήν,
» Πόλου τίθησιν ἡμῖν· ὃν κατ' οὐσίαν,
» Ἶσόν τε Πατρί, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

Ἤνεγκε γαστὴρ ἡγιασμένη Λόγον,
Σαφῶς ἀφλέκτῳ, ζωγραφουμένη βάτῳ,
Μιγέντα μορφῇ, τῇ βροτησίᾳ Θεόν,
Εὔας τάλαιναν, νηδὺν ἀρᾶς τῆς πάλαι,
Λύοντα πικρᾶς· ὃν βροτοὶ δοξάζομεν.

Ἔδειξεν ἀστήρ, τὸν πρὸ ἡλίου Λόγον,
Ἐλθόντα παῦσαι, τὴν ἁμαρτίαν Μάγοις,
Σαφῶς πενιχρόν, εἰς σπέος τὸν συμπαθῆ,
Σὲ σπαργάνοις ἑλικτόν· ὃν γεγηθότες,
Ἴδον τὸν αὐτόν, καὶ βροτόν, καὶ Κύριον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέν-
» τι ἀῤῥεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ
» Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ
» Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡ-
» μῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός, καὶ πρὸς φθορὰν κατολισθήσας, γυναικείᾳ ἀπάτῃ, Χριστὸν γυναικὸς βοᾷ ἐξορῶν· Ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονώς, καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς χείρω, μεταδοὺς θείας φύτλης, βροτὸς πεφυκώς, καὶ μείνας Θεός, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰούδα βασίλεια· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Digitized by Google

Ἰαμβικός. Ὁ Εἱρμός.

» Νεῦσον πρὸς ὕμνους, οἰκετῶν Εὐεργέτα,
» Ἐχθροῦ ταπεινῶν, τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν·
» Φέρων τε Παντεπόπτα τῆς ἁμαρτίας,
» Ὕπερθεν, ἀκλόνητον ἐστηριγμένους,
» Μάκαρ μελῳδοὺς, τῇ βάσει τῆς πίστεως.

Νύμφης πανάγνου, τὸν πανόλβιον τόκον,
Ἰδεῖν ὑπὲρ νοῦν, ἠξιωμένος χορὸς,
Ἄγραυλος ἐκλονεῖτο, τῷ ξένῳ τρόπῳ·
Τάξιν μελῳδοῦσάν τε τῶν Ἀσωμάτων,
Ἄνακτα Χριστὸν, ἀσπόρως σαρκούμενον.

Ὕψους ἀνάσσων, οὐρανῶν εὐσπλαγχνίᾳ,
Τελεῖ καθ' ἡμᾶς ἐξ ἀνυμφεύτου Κόρης,
Ἄϋλος ὢν τὸ πρόσθεν· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων,
Λόγος παχυνθεὶς, σαρκὶ τὸν πεπτωκότα,
Ἵνα πρὸς αὐτὸν, ἑλκύσῃ πρωτόκτιστον.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν Ἐθνῶν, ὁ οὐρανός σοι προσεκόμισε, τῷ κειμένῳ νηπίῳ ἐν φάτνῃ, δι' ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας· οὓς καὶ κατέπληττεν, οὐ σκῆπτρα καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία· τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων; ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος. Κύριε δόξα σοι.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγομεν ὑπακοὴν, Κάθισμα οὐ λέγομεν, ὡς ἔν τισι Τυπικοῖς εὕρομεν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς, γῆ εὐφραινέσθω· ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. Ὁ Λόγος, ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ Πατρὸς, προῆλθεν ἐκ τῆς Παρθένου ἄνευ σπορᾶς· ὃν οἱ Μάγοι ἐξίσταντο, ὁρῶντες ἐν Βηθλεὲμ, τικτόμενον ὡς νήπιον· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ
» αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλά-
» στησας· ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς, κατασκίου δά-
» σεος, ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
» ἄϋλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὃν πάλαι προεῖπεν Ἰακὼβ, ἐθνῶν ἀπεκδοχὴν Χριστὲ, φυλῆς Ἰούδα ἐξανέτειλας, καὶ δύναμιν Δαμασκοῦ, Σαμαρείας σκῦλά τε, ἦλθες προνομεύσων πλάνην τρέπων, εἰς πίστιν θεοτερπῆ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Μάντεως πάλαι Βαλαάμ, τῶν λόγων μυστὰς σοφοὺς, ἀστεροσκόπους χαρᾶς ἔπλησας, ἀστὴρ ἐκ τοῦ Ἰακὼβ, ἀνατείλας Δέσποτα, Ἐθνῶν ἀπαρχὴν εἰσαγομένους· ἐδέξω δὲ προφανῶς δῶρά σοι δεκτὰ προσκομίζοντας.

Ὡς πόκῳ γαστρὶ Παρθενικῇ, κατέβης ὑετὸς Χριστὲ, καὶ ὡς σταγόνες ἐν γῇ στάζουσαι· Αἰθίοπες καὶ Θαρσεῖς, καὶ Ἀράβων νῆσοί τε, Σαβᾶ Μήδων, πάσης γῆς κρατοῦντες, προσέπεσόν σοι Σωτήρ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἱρμός.

» Γένους βροτείου, τὴν ἀνάπλασιν πάλαι,
» Ἄδων Προφήτης Ἀββακοὺμ, προμηνύει,
» Ἰδεῖν ἀφράστως, ἀξιωθεὶς τὸν τύπον.
» Νέον βρέφος γὰρ ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου,
» Ἐξῆλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

Ἴσος προῆλθες τοῖς βροτοῖς ἑκουσίως.
Ὕψιστε, σάρκα προσλαβὼν ἐκ Παρθένου,
Ἰὸν καθάραι τῆς δρακοντείας κάρας.
Ἄγων ἅπαντας πρὸς σέλας ζωηφόρον,
Θεὸς πεφυκὼς, ἐκ πυλῶν ἀνηλίων.

Ἔθνη τὰ πρόσθεν, τῇ φθορᾷ βεβυσμένα,
Ὄλεθρον ἄρδην, δυσμενοῦς πεφευγότα,
Ὑψοῦτε χεῖρας, σὺν κρότοις ἐφυμνίοις,
Μόνον σέβοντα Χριστὸν, ὡς εὐεργέτην,
Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς συμπαθῶς ἀφιγμένον.

Ῥίζης φυεῖσα τοῦ Ἰεσσαὶ Παρθένε,
Ὅρους παρῆλθες, τῶν βροτῶν τῆς οὐσίας,
Πατρὸς τεκοῦσα, τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον.
Ὡς ηὐδόκησεν αὐτὸς, ἐσφραγισμένην,
Νηδὺν διελθεῖν τῇ κενώσει τῇ ξένῃ.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς
» μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰ-
» ρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν
» θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυ-
» κτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάν-
» θρωπε.

Ἐν δέλτοις τῷ Καίσαρος δόγματι, ἀπεγράφης πεισθήσας, καὶ δούλους ἡμᾶς, ἐχθροῦ καὶ ἁμαρτίας, ἠλευθέρωσας Χριστέ· ὅλον τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχεύσας, καὶ χοϊκὸν ἐξ αὐτῆς ἑνώσεως, καὶ κοινωνίας ἐθεούργησας.

Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς πάλαι φησὶν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἐκύησε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ μένει Παρθένος· δι' ἧς καταλλαγέντες Θεῷ οἱ ἁμαρτωλοὶ, Θεοτόκον κυρίως οὖσαν, ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ νυκτὸς ἔργων, ἐσκοτισμένοις πλάνης,
» Ἱλασμὸν ἡμῖν Χριστὲ, τοῖς ἐγρηγόρως·
» Νῦν σοι τελοῦσιν ὕμνον, ὡς εὐεργέτῃ.

Digitized by Google

» Ἔλθοις πορίζων, εὐχερῆ τε τὴν τρίβον,
» Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες, εὕροιμεν κλέος.

Ἀπηνὲς ἔχθος, τὸ πρὸς αὐτὸν Δεσπότης,
Τεμὼν διαμπὰξ, σαρκὸς ἐν παρουσίᾳ,
Ἵνα κρατοῦντος ὤλεσε ψυχοφθόρου,
Κόσμον συνάπτον, ταῖς ἀΰλοις οὐσίαις.
Τιθεὶς προσηνῆ τὸν τεκόντα τῇ κτίσει.

Ὁ λαὸς εἶδεν, ὁ πρὶν ἠμαυρωμένος,
Μεθ' ἡμέραν φῶς, τῆς ἄνω φρυκτωρίας·
Ἔθνη Θεῷ δὲ, κλῆρον Υἱὸς προσφέρει,
Νέμων ἐκεῖσε, τὴν ἀπόῤῥητον χάριν,
Οὗ πλεῖον ἐξήνθησεν ἡ ἁμαρτία.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
» λιος θὴρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ,
» ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν, διελή-
» λυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη
» ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν, κατέσχεν ἀπήμαντον.

Ἦλθε σαρκωθεὶς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, γαστρὸς ὃν Πατὴρ, πρὸ Ἑωσφόρου γεννᾷ· τὰς ἡνίας δὲ, ὁ κρατῶν, τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακλίνεται· ῥάκει σπαργανοῦται, λύει δὲ, πολυπλόκους σειρὰς παραπτώσεων.

Νέον ἐξ Ἀδὰμ, παιδίον φυράματος, ἐτέχθη Υἱὸς, καὶ πιστοῖς δέδοται· τοῦ δὲ μέλλοντος, οὗτος ἐςὶν αἰῶνος, Πατὴρ καὶ Ἄρχων, καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος· οὗτος ἰσχυρὸς Θεός ἐστι, καὶ κρατῶν ἐξουσίᾳ τῆς κτίσεως.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἱρμός.

» Ναίων Ἰωνᾶς ἐν μυχοῖς θαλαττίοις,
» Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι.
» Νυγεὶς ἐγὼ δὲ, τῷ τυραννοῦντος βέλει,
» Χριστὲ προσαυδῶ, τὸν κακῶν ἀναιρέτην,
» Θᾶττον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

Ὃς ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς Θεὸν Θεὸς Λόγος,
Νυνὶ κρατύνει, μὴ σθένουσαν τὴν πάλαι,
Ἰδὼν φυλάξαι, τὴν καθ' ἡμᾶς οὐσίαν,
Καθεὶς ἑαυτὸν, δευτέρᾳ κοινωνίᾳ,
Αὖθις προφαίνων τῶν παθῶν ἐλευθέραν.

Ἥκται δι' ἡμᾶς, Ἀβραὰμ ἐξ ὀσφύος,
Λυγρῶς πεσόντας, ἐν σκότει τῶν πταισμάτων,
Υἱοὺς ἐγεῖραι, τῶν κάτω νενευκότων,
Ὁ φῶς κατοικῶν, καὶ φάτνην παρ' ἀξίαν,
Νῦν εὐδοκήσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει· καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι· Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν Ἐδὲμ Βηθλεὲμ ἤνοιξε, δεῦτε ἴδωμεν· τὴν τρυφὴν ἐν κρυφῇ εὕρομεν, δεῦτε λάβωμεν, τὰ τοῦ Παραδείσου, ἔνδον τοῦ Σπηλαίου. Ἐκεῖ ἐφάνη ῥίζα ἀπότιστος, βλαστάνουσα ἄφεσιν· ἐκεῖ εὑρέθη φρέαρ ἀνώρυκτον, οὗ πιεῖν Δαυῒδ πρὶν ἐπεθύμησεν· ἐκεῖ Παρθένος τεκοῦσα βρέφος, τὴν δίψαν ἔπαυσεν εὐθὺς, τὴν τοῦ Ἀδὰμ καὶ τοῦ Δαυῒδ· διὰ τοῦτο πρὸς τοῦτο ἐπειχθῶμεν, οὗ ἐτέχθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Θεὸς τὸ τεχθὲν, ἡ δὲ Μήτηρ Παρθένος.
Τί μεῖζον ἄλλο καινὸν εἶδεν ἡ κτίσις;

Παρθενικὴ Μαρίη Θεὸν εἰκάδι γείνατο πέμπτη.

Ἰδὼν ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον, εὐσπλαγχνίσθη· καὶ ἀποστείλας τὸν Ἀρχάγγελον αὐτοῦ Γαβριὴλ, εἶπε τῇ Θεοτόκῳ τὸ, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· καὶ εὐθέως συνελήφθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ ἀχράντῳ μήτρᾳ αὐτῆς. Καὶ πληρωθέντων τῶν ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τῆς συλλήψεως αὐτῆς, ἐξῆλθεν ὁρισμὸς παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· καὶ ἀπεστάλη Κυρήνιος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ἐν Βηθλεὲμ, ποιήσασθαι τὴν ἀπογραφήν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ, ὁ φύλαξ τῆς Θεοτόκου, σὺν αὐτῇ τοῦ ἀπογραφῆναι ἐν Βηθλεέμ· καὶ ἐπεὶ ἔμελλε τίκτειν ἡ Παρθένος, μὴ εὑρίσκουσα οἴκημα, διὰ τὸν πολὺν λαὸν, εἰσῆλθεν εἰς πενιχρὸν σπήλαιον· καὶ ἐκεῖ ἔτεκεν ἀφθόρως τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν ὡς βρέφος, καὶ ἐν τῇ τῶν ἀλόγων φάτνῃ, ἀνέκλινε καὶ ἔθηκε τὸν τῶν ἁπάντων Κτίστην, ὡς μέλλοντα ῥύσασθαι ἡμᾶς τῆς ἀλογίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ προσκύνησις τῶν Μάγων.

Στίχ. Σὲ προσκυνοῦσα τάξις ἐθνικὴ Λόγε,
Τὸ πρὸ σὲ δηλοῖ τῶν Ἐθνῶν μέλλον σέβας.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγένετό τις Μάντις, λεγόμενος Βαλαὰμ, ἐν τῇ τῶν Περσῶν χώρᾳ· καὶ μαντευόμενος καὶ ἄλλα πολλὰ, εἶπε καὶ τοῦτο· Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακὼβ, καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγοὺς Μωάβ. Ἔχοντες οὖν οἱ ἄλλοι Μάντεις τὴν τοιαύτην προφητείαν κατὰ διαδοχὴν, ἐδίδασκον πάντας τοὺς τῶν Περσῶν Βασιλεῖς· καὶ περιῆλθεν ἄχρι τούτων, τριῶν ὄντων, καὶ παρετήρουν, πότε ἴδωσιν ἀστέρα τοιοῦ-

Digitized by Google

τον. Ὡς ἀστρονόμοι δὲ, ἰδόντες τὸν τοῦ Χριστοῦ ἀστέρα, ὅτι οὐκ ἐποίει πορείαν ὡς οἱ λοιποὶ ἀστέρες, ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δύσιν, ἀλλ' ἀπὸ ἄρκτον πρὸς μεσημβρίαν, ἔγνωσαν ὅτι γέννησιν μεγάλου Βασιλέως δηλοῖ· καὶ ἀκολουθήσαντες τῷ ἀστέρι, εὗρον Χριστὸν τὸν Κύριον· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν· καὶ οὕτω τῇ προστάξει τοῦ Ἀγγέλου ὑπέστρεψαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Μαθὼν δὲ Ἡρώδης, ὁ τῶν Ἰουδαίων ἀρχηγὸς, παρὰ τῶν Μάγων, ὅτι Βασιλεὺς μέγας ἐγεννήθη, ὃς μέλλει τὸν κόσμον ὅλον ὑποτάξαι, προσεκαλέσατο τοὺς Μάγους λάθρα, καὶ εἶπεν· Ἀπελθόντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ Παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν, προσκυνήσω αὐτῷ. Τοῦτο δὲ ἔλεγεν, ἵνα πάθῃ ποῦ ἐστὶ, καὶ ἀποστείλῃ καὶ φονεύσῃ αὐτό. Εἶτα, προσκαλεσάμενος τοὺς Γραμματεῖς, ἠρώτησε· Ποῦ λέγει ἡ Γραφὴ γεννηθήσεσθαι τὸν Χριστόν; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Τότε ἀπέστειλε τὰ στρατεύματα αὐτοῦ φονεῦσαι τοὺς ἐν Βηθλεὲμ παῖδας ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω. Διὰ τοῦτο ἀπεστάλη Ἄγγελος ἐκ Θεοῦ, καὶ εἶπε τῷ Ἰωσήφ· Ἐγερθεὶς, παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον. Ὁ δὲ Ἰωσὴφ ἐποίησεν οὕτω· καὶ παραλαβὼν τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν θεασαμένων Ποιμένων τὸν Κύριον.

Στίχ. Ποίμνην ἀφέντες τὴν ἑαυτῶν ποιμένες,
Ἰδεῖν καλὸν σπεύδουσι Χριστὸν ποιμένα.

Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσε-
» βοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες,
» πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέ-
» σῳ τῆς φλογὸς, ἑστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν
» Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, ἐκπλαγοῦς φωτοφανείας ἔτυχον· δόξα Κυρίου γὰρ αὐτοὺς, περιέλαμψε καὶ Ἄγγελος, Ἀνυμνήσατε βοῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου, οὐρανῶν στρατεύματα. Δόξα ἐκραύγαζον Θεῷ, ἐν ὑψίστοις, ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, Χριστὸς ἔλαμψεν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥῆμα τί τοῦτο; εἶπον οἱ Ποιμένες· διελθόντες ἴδωμεν τὸ γεγονὸς, θεῖον Χριστόν· Βηθλεὲμ καταλαβόντες δὲ, σὺν τῇ τεκούσῃ προσεκύνουν ἀναμέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ παντάνακτος ἐξεφαύλισαν πόθῳ,
» Ἄπλητα θυμαίνοντος ἠγκιστρωμένοι.
» Παῖδες τυράννου δύσθεον γλωσσαλγίαν,
» Οἷς εἴκαθε πῦρ ἄσπετον τῷ Δεσπότῃ,
» Λέγουσιν· Εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπηρέτας μὲν ἐμμανῶς καταφλέγει,
Σώζει δὲ παφλάζουσα ῥοιζηδὸν νέους,
Ταῖς ἑπταμέτροις καύσεσι πυργουμένη,
Οὓς ἔστεφε φλὸξ, ἄφθονον τοῦ Κυρίου
Νέμοντος, εὐσεβείας εἵνεκα, δρόσον.

Ἀῤῥωγὲ Χριστὲ, τὸν βροτοῖς ἐναντίον,
Πρόβλημα τὴν σάρκωσιν ἀῤῥήτως ἔχων,
Ἤσχυνας, ὄλβον τῆς θεώσεως φέρων,
Μορφούμενος νῦν· ἧστινος δι' ἐλπίδα,
Ἄνωθεν εἰς κευθμῶνας ἤλθομεν ζόφου.

Τὴν ἀγριωπὸν, ἀκρατῶς γαυρουμένην,
Ἄσεμνα βακχεύουσαν ἐξοιστρουμένου
Κόσμου καθεῖλες πανσθενῶς ἁμαρτίαν·
Οὓς εἵλκυσε πρὶν, σήμερον τῶν ἀρκύων
Σώζεις δὲ, σαρκωθεὶς ἑκὼν Εὐεργέτα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξει-
» κόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέ-
» ξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-
» τητος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦν-
» τες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα
» τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ἕλκει Βαβυλῶνος ἡ θυγάτηρ παῖδας, δορυκτήτους Δαυῒδ ἐκ Σιὼν ἐν αὐτῇ· δωροφόρους πέμπει δὲ, Μάγους παῖδας, τὴν τοῦ Δαυῒδ θεοδόχον Θυγατέρα λιτανεύσοντας· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὄργανα παρέκλινε τὸ πένθος ᾠδῆς· οὐ γὰρ ᾖδον ἐν νόθοις οἱ παῖδες Σιών. Βαβυλῶνος λύει δὲ, πλάνην πᾶσαν καὶ μουσικῶν, ἁρμονίαν Βηθλεὲμ ἐξανατείλας Χριστός· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκῦλα Βαβυλὼν τῆς Βασιλίδος Σιὼν, καὶ δορύκτητον ὄλβον ἐδέξατο· θησαυροὺς Χριστὸς ἐν Σιὼν δὲ ταύτης, καὶ Βασιλεῖς σὺν ἀστέρι ὁδηγῷ, ἀστροπολοῦντας ἕλκει· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἱρμός.

» Μήτραν ἀφλέκτως εἰκονίζουσι Κόρης
» Οἱ τῆς παλαιᾶς πυρπολούμενοι νέοι,

Digitized by Google

» Ὑπερφυῶς κύουσαν, ἐσφραγισμένην.
» Ἄμφω δὲ δρῶσα θαυματουργίᾳ μιᾷ,
» Λαοὺς πρὸς ὕμνον ἐξανίστησι χάρις.
Λύμην φυγοῦσα τοῦ θεοῦσθαι τῇ πλάνῃ,
Ἄληκτον ὑμνεῖ τὸν κενούμενον Λόγον,
Νεανικῶς ἅπασα σὺν τρόμῳ κτίσις.
Ἄδοξον εὖχος δειματουμένη φέρειν,
Ῥευστὴ γεγῶσα, κἂν σοφῶς ἐκαρτέρει.
Ἥκεις πλανῆτιν πρὸς νομὴν ἐπιστρέφων,
τὴν ἀνθοποιὸν ἐξ ἐρημαίων λόφων,
Ἡ τῶν ἐθνῶν ἔγερσις ἀνθρώπων φύσιν·
Ῥώμην βιαίαν τοῦ βροτοκτόνου σβέσαι,
Ἀνὴρ φανείς τε, καὶ Θεὸς προμηθείᾳ.

Ὠδὴ θ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὠδῇ ταύτῃ. Ἦχος α'.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων. Δίς.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Ἀστέρος, τοῖς Μάγοις μηνυθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν ἁγνὴν Παρθένον, τὴν γεννησαμένην, Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Μάγοι καὶ Ποιμένες, ἦλθον προσκυνῆσαι, Χριστὸν τὸν γεννηθέντα, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Ἕτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

Σήμερον οἱ Ποιμένες, βλέπουσι τὸν Σωτῆρα, σπαργάνοις εἰλημένον, καὶ κείμενον ἐν Φάτνῃ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ῥάκει σπαργανοῦται, ὁ ἀναφὴς ὡς βρέφος.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ Παρθένου Κόρης.

Οὐράνιαι Δυνάμεις τεχθέντα τὸν Σωτῆρα, Κύριον καὶ Δεσπότην, μηνύουσι τῷ κόσμῳ.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν,

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὁ Εἱρμός.

» Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐ-
» ρανὸν, τὸ Σπήλαιον· θρόνον Χερουβι-
» κὸν τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν
» ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν
» ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαίσιον δρόμον, ὁρῶντες οἱ Μάγοι ἀσυνήθους νέου ἀστέρος ἀρτιφαοῦς, οὐρανίου ὑπερλάμποντος, Χριστὸν Βασιλέα ἐτεκμήραντο, ἐν γῇ γεννηθέντα Βηθλεέμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Νεηγενὲς, Μάγων λεγόντων, παιδίον Ἄναξ, οὗ ἀστὴρ ἐφάνη, ποῦ ἐστίν; εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἥκομεν· μανεὶς ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ θεομάχος φρυαττόμενος.

Ἠκρίβωσε χρόνον Ἡρώδης ἀστέρος, οὗ ταῖς ἡγεσίαις οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεὲμ, προσκυνοῦσι Χριστῷ σὺν δώροις· ὑφ' οὗ πρὸς Πατρίδα ὁδηγούμενοι, δεινὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιπον παιζόμενον.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἱρμός.

» Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ,
» Ῥᾷον σιωπήν· τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε,
» Ὕμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους,
» Ἐργῶδές ἐστιν· ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος,
» Ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις, δίδου.

Τύπους ἀφεγγεῖς καὶ σκιὰς παρηγμένας,
Ὦ Μῆτερ Ἁγνὴ, τοῦ Λόγου δεδορκότες,
Νέου φανέντος, ἐκ πύλης κεκλεισμένης,
Δοξούμενοί τε, τῆς ἀληθείας φάος,
Ἐπαξίως σὴν εὐλογοῦμεν γαστέρα.
Πόθου τετευχὼς, καὶ Θεοῦ παρουσίαν,
Ὁ χριστοτερπὴς λαὸς ἠξιωμένος,
Νῦν ποτνιᾶται τῆς παλλιγγενεσίας,
Ὡς ζωοποιοῦ· τὴν χάριν δὲ Παρθένε,
Νέμοις ἄχραντε, προσκυνῆσαι τὸ κλέος.

Ἐξαποστειλάριον Αὐτόμελον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὕρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος. Ἐκ γ'.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Εὐφραίνεσθε Δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος. Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμου-

Digitized by Google

μένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι· Μάγοι τῷ Δεσπότῃ δῶρα προσφέρουσιν· Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ὁ Πατὴρ εὐδόκησεν· ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. Ἀστὴρ μηνύει· Μάγοι προσκυνοῦσι· Ποιμένες θαυμάζουσι· καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὔας· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας, τοῦ Πατρὸς, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· Ἀνερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεῖσαν Παρθένον· Χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ᾗ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες· Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Γερμανοῦ.

Ὅτε καιρὸς, τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου, πρώτη ἀπογραφὴ τῇ οἰκουμένῃ ἐγένετο, τότε ἔμελλες τῶν ἀνθρώπων ἀπογράφεσθαι τὰ ὀνόματα, τῶν πιστευόντων τῷ τόκῳ σου· διὰ τοῦτο τὸ τοιοῦτον δόγμα, ὑπὸ Καίσαρος ἐξεφωνήθη· τῆς γὰρ αἰωνίου σου βασιλείας, τὸ ἄναρχον ἐκαινουργήθη. Διό σοι προσφέρομεν καὶ ἡμεῖς, ὑπὲρ τὴν χρηματικὴν φορολογίαν, ὀρθοδόξου πλουτισμὸν θεολογίας, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. Σήμερον ὁ ἄναρχος ἄρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκοῦται. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα κηρύττουσιν· ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β΄. Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ΄. Ἐξεζητημένα εἰς πάντας τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ΄. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄.

Στίχ. α΄. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς.

Στίχ. γ΄. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς.

Στίχ. δ΄. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς, τοῖς εὐθέσι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος δ΄.

Στίχ. α΄. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Digitized by Google

Στίχ. βʹ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. γʹ. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Εἶτα γεγονωτέρᾳ φωνῇ.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Κοινωνικόν.

Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστέον ὅτι, ἐὰν μὲν ὦσι δύο Κυριακαὶ μεταξὺ τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων, τῇ μὲν πρώτῃ ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· τῇ δὲ δευτέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων. Ἐὰν δὲ τύχῃ ἓν μόνον Σάββατον καὶ μία Κυριακὴ, τὸ μὲν Σάββατον ἀναγινώσκεται, Σαββάτῳ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· τὴν δὲ Κυριακὴν, Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων.

ΤΗ͂Ι ΚϚʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Αʹ. Ἐὰν ἡ παροῦσα κϛʹ. τοῦ μηνὸς τύχῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ, ὅ ἐστι, τῇ Ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων ἑσπέρας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ιʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχ. Ἀναστάσιμα δʹ. τῆς Ἑορτῆς γʹ. δηλ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, καὶ ἕτερα δύο· καὶ τῶν Ἁγίων προσόμοια γʹ. Τὸν Θεοπάτορα πάντες, κτλ. Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Τίς Θεὸς μέγας — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ. Ἱερέων μνήμη. Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δʹ. Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες. Ἀπολυτ. Ἀναστάσιμον. Δόξα, Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, καὶ τὸ, Ἄξιόν ἐστιν, Ἀπολυτ. Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ — Τὸ ψαλτήριον, ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Τὰ Εὐλογητάρια, Ὑπακοὴ, Ἀναβαθμοὶ, καὶ Προκείμενον τοῦ Ἤχου. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γʹ. Ὠδῆς Κάθισμα, Πατρὸς ὡς ἀληθῶς. Δόξα, καὶ νῦν, Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Μνήστορος. Καταβασίαι μόνον αἱ Ἰαμβικαὶ, Ἔσωσε λαόν. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου· καὶ, Ἀναστὰς, ὁ Ἰησοῦς. Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἡ Θʹ. Ὠδὴ τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλ. Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δʹ. καὶ τῆς Ἑορτῆς δʹ. Δόξα, Ἦχος πλ. δʹ. Αἷμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. βʹ. Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν· Δεῦτε προσκυνήσωμεν.... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, κτλ. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστόν. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Μεγάλυνον ψυχή μου... Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικὸν, Λύτρωσιν ἀπέστειλε. Ἀντὶ τοῦ, Εἴδομεν τὸ φῶς, Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεός.

Βʹ. Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων τύχῃ ἐν Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ψάλλεται κατὰ τὴν παροῦσαν κϛʹ. τοῦ μηνὸς, οὕτως.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς γʹ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, κτλ. καὶ τῶν Ἁγίων Προσόμοια, γʹ. Δόξα, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Τίς Θεὸς μέγας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δʹ. Παράδοξον μυστήριον. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Ἱερέων μνήμη. Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δʹ. Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον. Ἀπολυτ. τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολογία, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Νʹ. χύμα. Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, Χριστὸς γεννᾶται· καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γʹ. ᾠδῆς, Κάθισμα, Πατρὸς ὡς ἀληθῶς. Δόξα, καὶ νῦν, Χορὸς τῶν προφητῶν. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Μνήστορος. Καταβασίαι μόνον αἱ Ἰαμβικαί. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἡ Θʹ. Ὠδή. Ἐξαποστειλ. τῶν Ἁγίων, Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, δʹ. τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Αἷμα καὶ πῦρ· Καὶ νῦν, Σήμερον ὁ Χριστός. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστόν. Ἀπόστολος, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εὐαγγέλιον, Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικὸν, Λύτρωσιν ἀπέστειλε, κτλ.

Γʹ. Ἐὰν δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ ἡ τῶν Χριστουγέννων Ἑορτὴ, ἡ κατὰ τὴν κϛʹ. Ἀκολουθία ψάλλεται, καθὼς ἐστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη καὶ διατεταγμένη.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὰ δύο.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι. Τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, ἡ φλογίνη ῥομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβὶμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, κἀγὼ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὗ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ χαρακτὴρ τῆς ἀϊδιότητος αὐτοῦ, μορφὴν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθὼν, οὐ τροπὴν ὑπομείνας· ὃ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὢν ἀληθινός· καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν· αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀνατολίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα. Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων, καὶ Μάγων προσκυνούντων, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, Ἡρώδης ἐταράττετο· ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἡ βασιλεία σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ Δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῖν ἔλαμψας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῇ σῇ παρουσίᾳ· φῶς ἐκ φωτὸς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, πᾶσαν κτίσιν ἐφαίδρυνας. Πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτῆρα τῆς δόξης τοῦ Πατρός· Ὁ Ὢν καὶ προὼν, καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Τί σοι προσενέγκωμεν Χριστὲ, ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον· οἱ οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα· οἱ Μάγοι τὰ δῶρα· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα· ἡ Γῆ τὸ Σπήλαιον· ἡ ἔρημος τὴν φάτνην· ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον. Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεὲμ, τὸν καθήμενον διὰ παντὸς σὺν Πατρί. Σήμερον Ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθὲν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Εἴσοδος. Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Στίχ. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Παράδοξον Μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν, μεμένηκε, καὶ ὃ οὐκ ἦν, προσέλαβεν, οὐ φυρμὸν ὑπομείνας, οὐδὲ διαίρεσιν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Κύριε, ἐν Βηθλεὲμ παραγέγονας, ἐν τῷ Σπηλαίῳ παρῴκησας· ὁ οὐρανὸν τὸν Θρόνον ἔχων, ἐν φάτνῃ ἀνεκλίθης· ὃν στρατιαὶ κυκλοῦσιν Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέβης, ἵνα σώσῃς ὡς εὔσπλαγχνος τὸ γένος ἡμῶν· δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Πῶς ἐξείπω τὸ μέγα Μυστήριον; ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται· ὁ Λόγος παχύνεται· ὁ ἀόρατος ὁρᾶται· καὶ ὁ ἀναφὴς ψηλαφᾶται· καὶ ὁ ἄναρχος ἄρχεται. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται. Ἰησοῦς Χριστὸς, χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθῆ μηνύοντες Ποιμένα, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ, Νηπίου μορφὴν δι' ἡμᾶς ἀνειληφότα. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς ἀπαραλλάκτως, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ.

Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τοῦτο, Ἦχος πλ. β'.

Ὁ πρὸ Ἑωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη

Digitized by Google

σήμερον ἐκ σοῦ· ὅθεν Ἀστὴρ εὐαγγελίζεται Μάγοις· Ἄγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦσι, τὸν ἄχραντον Τόκον σου, ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀγεώργητον βότρυν βλαστήσασα, ἡ μυστικὴ ἄμπελος, ὡς ἐπὶ κλάδων, ἀγκάλαις ἐβάσταζε, καὶ ἔλεγε· Σὺ εἶ καρπός μου, σὺ εἶ ζωή μου. Ἀφ᾽ οὗ ἔγνων, ὅτι καὶ ὃ ἤμην εἰμί, σύ μου Θεός· τὴν γὰρ σφραγῖδα τῆς Παρθενίας μου ὁρῶσα ἀκατάλυτον, κηρύττω σε ἄτρεπτον Λόγον, σάρκα γενόμενον. Οὐκ οἶδα σποράν, οἶδα σε λύτην τῆς φθορᾶς· ἁγνὴ γάρ εἰμι, σοῦ προελθόντος ἐξ ἐμοῦ· ὡς γὰρ εὗρες, ἔλιπες μήτραν ἐμήν. Διὰ τοῦτο συγχορεύει πᾶσα κτίσις βοῶσά σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Συναξάριον.

Τῇ ΚϚʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Στίχοι.

Λεχὼ ἄμωμον ἀνδρὸς μὴ γνοῦσαν λέχος,
Δώροις ἀμώμοις δεξιοῦμαι τοῖς λόγοις.

Μολπὴν ἁγνοτάτῃ λεχοῖ εἰκάδι ἕκτῃ ἀείδω.

Περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον φυγῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχ. Ἥκοντα πρὸς σὲ, τὸν πάλαι πλήξαντά σε,
Αἴγυπτε φρίττε, καὶ Θεὸν τοῦτον φρόνει.

Μετὰ τὸ ἀποφήνασθαι τὸν Ἡρώδην ἀναιρεθῆναι πάντας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ παῖδας, Ἄγγελος Κυρίου κατ᾽ ὄναρ ἐφάνη τῷ Ἰωσὴφ λέγων· Ἐγερθεὶς, παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον. Φεύγει δὲ εἰς Αἴγυπτον ἡ Θεοτόκος μετὰ τοῦ Βρέφους, καὶ τοῦ Ἰωσήφ, διὰ τὰ δύο ταῦτα· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ Προφήτου· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου· καὶ ἵνα ἐμφραγῇ πᾶν στόμα τῶν Αἱρετικῶν· εἰ γὰρ οὐκ ἔφυγεν, ἀλλ᾽ ἐκρατήθη τὸ Βρέφος· εἰ μὲν ἐφονεύθη, ἐνεποδίζετο ἡ τῶν ἀνθρώπων σωτηρία· εἰ δὲ οὐκ ἐφονεύθη ἢ διὰ ξίφους τινὸς, ἢ ἑτέρας τιμωρίας, διὰ τὸ πληρῶσαι τὴν οἰκονομίαν, δόξαι εἶχε τοῖς πολλοῖς, ὅτι κατὰ φαντασίαν ἐγένετο, καὶ οὐ κατὰ ἀλήθειαν ἐφόρεσεν ἀνθρωπίνην σάρκα· εἰ γὰρ ἐφόρει σάρκα, ἐκόπτετο ἂν ὑπὸ τῆς σπάθης· ὅπου γε καὶ προφάσεως μὴ γενομένης, ἐτόλμησαν οἱ ἄθεοι Αἱρετικοὶ τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι κατὰ φαντασίαν ἐγεννήθη. Διὰ τοῦτο οὖν φεύγει εἰς Αἴγυπτον, ἵνα καὶ τὰ ἐκεῖσε συντρίψῃ εἴδωλα, καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην σώσῃ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς σωτηρίου Σταυρώσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου, Ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Χριστῷ παραστὰς, Εὐθύμιε τρισμάκαρ,
Πλήρης ἀλήκτου τυγχάνεις εὐθυμίας.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης· καὶ πρότερον μὲν ἐν τῇ μοναδικῇ πολιτείᾳ δίκην ἀστέρος ἔλαμψεν· ἔπειτα Ἀρχιερεὺς γεγονώς, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν δευτέρᾳ Συνόδῳ, τοὺς αἱρετικοὺς κατὰ κράτος ἀνέτρεψε. Διὸ, οὕτως ἔχοντα τοῦτον οἱ Βασιλεῖς θεασάμενοι, εἰς δημοσίας καὶ διαφόρους πρεσβείας στέλλουσι. Τοῦ δὲ Νικηφόρου τὴν βασιλείαν κρατήσαντος, εἰς Παταλαρέαν τῆς Ἑσπέρας ὁ Ἅγιος σὺν ἄλλοις Ἐπισκόποις Ὀρθοδόξοις, διὰ Κόρην τινὰ ἀποκεῖραι στέλλεται. Ἐκτοτε οὖν καὶ μέχρι τῆς ἀθλοφορίας ὁ πανόλβιος, οὐκέτι γέγονεν ἐγκρατὴς τῆς ἰδίας Μητροπόλεως, χρόνων ἐννέα καὶ εἴκοσι παρῳχηκότων ἤδη.

Ἐκποδὼν δὲ γενομένων τῶν κρατησάντων Βασιλέων, καὶ Λέοντος τοῦ Θηριωνύμου τὰ Ῥωμαϊκὰ σκῆπτρα διαδεξαμένου, ἐκ τῆς ὑπερορίας ὁ Ἅγιος μεταστέλλεται, καὶ πρὸς αὐτοῦ ἐρωτᾶται, Εἰ ταῖς Εἰκόσι προσνέμει σέβας. Τοῦ δὲ Ἁγίου τῇ ἐξ ἔθους παῤῥησίᾳ χρησαμένου, καὶ ἀναθέματι τοῦτον ὑποβαλόντος, ὁ Τύραννος ὀργισθεὶς, ἐν τῇ Ἄσῳ τοῦτον ὑπερορίζει καὶ αὖθις. Μαχαίρας δὲ ἔργον τοῦ κακίστου Λέοντος γενομένου, πρὸς τοῦ μετ᾽ αὐτὸν κρατήσαντος, τῆς Ἄσου ὁ μακάριος ἀνακαλεῖται, καὶ σέβας ταῖς Ἁγίαις Εἰκόσι μὴ προσάγειν ἀναγκάζεται. Ὁ δὲ αὖθις, καὶ τοῦτον λόγοις καταβροντήσας, καὶ τὸ Εἴ τις οὐ προσκυνεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐν Εἰκόνι περιγραπτὸν, ἤτω ἀνάθεμα, ἐκβοήσας, παίεται, καὶ ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ ὑπερορίζεται, καὶ ἐν εἱρκτῇ ζοφωδεστάτῃ ἐγκλείεται. Ἔπειτα ἐκ τεσσάρων τείνεται, καὶ βουνεύροις ὠμοῖς ἐπὶ πολὺ καταξαίνεται. Ὅθεν ὁ Ἅγιος, δίκην ἀσκοῦ, ἐκ τῶν ἀφορήτων ἐκείνων πληγῶν ὀγκωθεὶς, ὀκτὼ μόνας ἡμέρας μετὰ τὴν ἄθλησιν ἐκαρτέρησε· καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμψας, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ εἰς χεῖρας Θεοῦ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων.

Στίχ. Ὡς ἐξ ἀκανθῶν τῶν Ἰουδαίων ῥόδον,
Ὁ θεῖος ἀνθεῖ, καὶ θανὼν Κωνσταντῖνος.

Τούτῳ πατρὶς μὲν ἦν ἡ Συνάδων, πατέρες δὲ τῇ τοῦ νόμου σκιᾷ λατρεύοντες· Ἰουδαῖοι γὰρ τὴν θρησκείαν ὑπῆρχον. Νήπιος δὲ ὑπάρχων κομιδῇ, καὶ τῇ μητρὶ συνεπόμενος, ἰδὼν τινὰ Χριστιανὸν, χάσματι περιπεσόντα, καὶ τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ τῷ στόματι ἐγχαράξαντα, καὶ αὐτὸς ἔκτοτε τὰ ὅμοια ἐποίει, τὸν θεαθέντα μιμούμενος, καὶ τὰ Χριστιανῶν κατησπάζετο, καὶ θερμῇ διεπράττετο πίστει· διὸ τὸ πρόσωπον καταλάμπεται, καὶ τὰ Χριστιανῶν θεόθεν μυεῖται, ἄσιτος ἐπί τινας ἡμέρας διατελέσας.

Τούτῳ κόρη τις Ἑβραία ἑταιρικῶς ποτὲ ἐπεπήδησεν· ὁ δὲ τῷ τοῦ Σταυροῦ σημείῳ νεκρὰν ταύτην ἀπέδειξε, καὶ αὖθις ἐζώωσε. Νεφέλῃ δὲ θείᾳ ποδηγούμενος, καταλαμβάνει ψυχῶν φροντιστήριον, λεγόμενον Φουβούτιον, ἐν ᾧ μεγίστων ἀνδρῶν ἐξέλαμπεν ἀρετὴ, τὸν ἀσκητικὸν βίον διανυόντων.

Ὡς δὲ τῷ Προεστῶτι τὰ καθ᾽ ἑαυτὸν διηγήσατο, κελεύει ἐκεῖνος ἐνεχθῆναι Σταυρὸν, καὶ προστάττει αὐτὸν ἀσπάσασθαι. Ὡς δὲ τὴν βάσιν ἠσπάζετο περιδῶς ὁ μακάριος, ὅλῳ τῷ ἰκρίῳ καὶ τοῖς κέρασι τὸ σεβάσμιον ὅπλον ἐκεῖνο κατὰ τῆς ὁσίας ἐπικλιθὲν κεφαλῆς, σταυροειδῆ τύπον εἰργάσατο ἐν αὐτῇ, ἀνεξάλειπτον φυλαχθέντα μέχρι ἐξόδου αὐτοῦ. Εἶτα τοῦ θείου Βαπτίσματος ἀξιωθεὶς, Κωνσταντῖνος μετονομάζεται· ἐν ᾧ δὲ τόπῳ ἔστη, ἐξελθὼν τῆς Κολυμβήθρας, ἐκτυποῦνται τὰ ἴχνη αὐτοῦ· καὶ πρὸς πνευματικοὺς ἀγῶνας ἀποδύεται, ὑπερβαλέσθαι πάντας φιλονεικῶν τῇ σκληραγωγίᾳ· καὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τὴν

Digitized by Google

τέχνην μεταχειρίζεται. Ὁπηνίκα δὲ τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπεδίδου, εὐωδίας ὁ τόπος ἐπληροῦτο· αὐτομάτως τε αὐτῷ αἱ θύραι τῆς Ἐκκλησίας ἠνοίγοντο, καὶ τοὺς λογισμοὺς ἑκάστου τῶν ἀδελφῶν διὰ καθαρότητα ψυχῆς ἑώρα.

Ἔπειτα τὸ τοῦ Ὀλύμπου ὄρος καταλαμβάνει· ἐν τοῖς Μύροις ἔρχεται· τῆς Κύπρου ἐπιβαίνει· εἰς Ἀττάλειαν παραγίνεται· καὶ ναυσίπορον ποταμὸν ποσὶν οἰκείοις περαιοῦται· καὶ πολλοὺς ἑτέρους τόπους περινοστήσας, πάλιν εἰς Ὄλυμπον ἔρχεται. Τεσσαράκοντα ἡμέρας οὐ μόνον νῆστις, ἀλλὰ καὶ μέχρι ὀσφύος ἐν λάκκῳ τινὶ κεχωσμένος διετέλεσε. Μετὰ ταῦτα τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν καὶ ἄκων δέχεται, τῶν ἀγώνων ἐχόμενος· καὶ πρὸ ὀκτὼ ἐνιαυτῶν τὴν αὐτοῦ πρὸς Θεὸν ἐκδημίαν μυεῖται· ὧν περαιωθέντων, πρὸς Κύριον μεθίσταται, τὰ περὶ ἑαυτοῦ πάντα σαφέστατα προδηλώσας.

Καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐαρέστου.

Στίχ. Ἔσπευδεν Εὐάρεστος ἔργῳ καὶ λόγῳ
Ἕως τελευτῆς εὐαρεστεῖν σοι, Λόγε.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου, γονέων ἐπιφανῶν. Ἐκδίδοται οὖν εἰς τὴν τῶν μαθημάτων ἀνάληψιν, καὶ γίνεται τοῖς πᾶσι χρηστός. Εἰς δὲ Κωνσταντινούπολιν ἀπάρας, ξενίζεται παρά τινι τῶν ἐν τέλει, συγγενεῖ αὐτοῦ τυγχάνοντι, Βρυεννίῳ τοὔνομα, Πατρικίῳ τὴν ἀξίαν, καὶ τινὰς ἡμέρας συνῆν αὐτῷ. Ἔπειτα χρείας καταλαβούσης, ἀποστέλλεται παρὰ τῆς Βασιλίδος Θεοδώρας πρέσβυς ὁ Πατρίκιος πρὸς Βουλγάρους, ἔχων μεθ᾽ ἑαυτοῦ τὸν τίμιον Εὐάρεστον· κατὰ δὲ τὸν, οὕτω λεγόμενον τόπον, Σκόπελον, ἐλθόντων αὐτῶν, καὶ μικρὸν διαναπαυομένων, ὁ μακάριος, κατά τινα οἰκονομίαν, ἐντυχὼν Πρεσβύτῃ, τὸν ἀσκητικὸν μετερχομένῳ βίον, τοῦ ποθουμένου τυγχάνει· καὶ τὴν κόμην καρεὶς, προθύμως τὸν ἐλαφρὸν ὑπῆλθε τοῦ Κυρίου ζυγόν.

Ὁ δὲ γέρων ἐκεῖνος, εὐχῇ καὶ γράμμασι τοῦτον ἐφοδιάσας, τῇ Μονῇ τῶν Στουδίων ἐξέπεμψε· καὶ εἰσδεχθεὶς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρει. Ἕνα δὲ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν προκρίνας, ὡς κατ᾽ ἀρετὴν ὑπερέχοντα, τοῦτον κοινωνὸν τῶν σπουδασμάτων ἐτίθετο, μηδενὸς ἑτέρου γενόμενος ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, πλὴν μικροῦ ἄρτου, καὶ τούτου ἐξ ἀλφίτων κατεσκευασμένου, καὶ ζωμοῦ λαχάνων. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων αὐτοῦ σπουδασμάτων καὶ ἀγώνων, ἀδύνατον ἐστὶν ἡμᾶς καταλέγειν· κύκλους γὰρ δύο πολυταλάντους τῶν ὤμων ἀπαιωρήσας ἐν γυμνῷ τῷ σώματι, τὴν ὀσφὺν διεζώσατο. Ἐν τούτοις θεαρέστως βεβιωκὼς, καὶ τὸν ἑβδομηκοστὸν πέμπτον χρόνον τῆς αὐτῆς ζωῆς συντετελεκὼς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἐν τῇ τοῦ Κοκκοροβίου ἀπετέθη Μονῇ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, αἱ Ἰαμβικαὶ μόνον, Ἔσωσε λαόν, κτλ. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ᾽ ἀντ᾽ αὐτῆς ψάλλεται ἡ θʹ. Ὠδὴ, μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν· καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὕρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐτέχθη ὁ Κύριος. Ἐκ γʹ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος δʹ.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Εὐφραίνεσθε Δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος. Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι· Μάγοι τῷ Δεσπότῃ, δῶρα προσφέρουσιν· Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ὁ Πατὴρ εὐδόκησεν· ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. Ἀστὴρ μηνύει· Μάγοι προσκυνοῦσι· Ποιμένες θαυμάζουσι· καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὔας· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· Ἀνερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεῖσαν Παρθένον· Χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ᾗ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες· Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ.

Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, τοῖς βροτοῖς ἐκ Παρθένου συνάπτεται. Σήμερον ἡ ἄπειρος οὐσία, ἐν Βηθλεὲμ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται. Σήμερον ὁ Θεὸς δι᾽ ἀστέρος, Μάγους εἰς προσκύνησιν ἄγει, προμηνύοντας αὐτοῦ τὴν τριήμερον ταφὴν, ὡς ἐν χρυσῷ καὶ σμύρνῃ καὶ λιβάνῳ. Διὸ ψάλλομεν· Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος βʹ.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. Σήμερον ὁ ἄναρχος ἄρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκοῦται. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα θαυμάζουσιν· ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν· Δόξα, ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Digitized by Google

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Εἰς τό, Ἐξαιρέτως, Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικόν, τῆς Ἑορτῆς. Καὶ μετ' αὐτό, Ἡ γέννησίς σου Χριστέ.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΗΜΕΡΑ.

Ψάλλομεν ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου.

Ὁ Κανὼν οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τεχθείς σε Χριστὸς σπαργάνοις στέφει, Πάτερ.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τεχθέντα τὸν ἀεὶ ὄντα Κύριον, καὶ σπαργανούμενον, σπαργανωθεὶς μαστίγων αἰκισμοῖς, εὐσεβῶς προσεκύνησας, καὶ πρὸς αὐτὸν Εὐθύμιε, μετ' εὐθυμίας προσεχώρησας.

Ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς ὁ Κύριος, δῶρον γενέθλιον, τῶν σῶν αἱμάτων Μάκαρ τοὺς κρουνούς, καὶ πληγῶν σου τοὺς μώλωπας, ὑπὲρ χρυσὸν καὶ λίβανον, καὶ ὑπὲρ σμύρναν προσεδέξατο.

Χρυσὸν μὲν παρὰ τῶν Μάγων δέχεται, τεχθεὶς ὁ Κύριος· τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης δὲ τῆς σῆς, Ἱεράρχα τὸ γνήσιον, καὶ τὸ στεῤῥὸν καὶ εὔτονον, τῆς ἀνενδότου καρτερίας σου.

Θανάτῳ τὸν τοῦ Δεσπότου θάνατον, ἐκμιμησάμενος, δεσποτικὰς ἐβόησας φωνάς, ὑπὲρ τῶν ἀναιρούντων σε, εἰλικρινῶς εὐχόμενος, Ἱεροφάντα πανσεβάσμιε. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τῆς Ὑπεραγίας σήμερον, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητής, σωματικῶς γεννᾶται καθ' ἡμᾶς, καὶ σπαργάνοις εἱλίσσεται, ὁ σπαργανώσας θάλασσαν, ὁμίχλῃ Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἰχῶρας μαρτυρικούς, ἀντὶ λιβάνου καὶ χρυσοῦ σμύρνης τε, ὡς Ἱερεὺς προσήνεγκας, τῷ ἐν Βηθλεὲμ γεννηθέντι Χριστῷ.

Στεῤῥότητι λογισμοῦ, καὶ γενναιότητι ψυχῆς ἤλεγξας, τὸν δυσσεβῆ Λέοντα, κατὰ τοῦ Σωτῆρος λυττήσαντα.

Στεφάνου ἐκμιμητής, τοῦ πρωτομάρτυρος Χριστοῦ γέγονας, τῶν φονευτῶν Εὐθύμιε, ὑπὲρ σωτηρίας εὐχόμενος.

Ἐτήρησας ἐμμελῶς, τὴν τοῦ Σωτῆρος ἐντολὴν Ὅσιε, καὶ τὴν ψυχὴν τέθεικας, ὑπὲρ τῶν σῶν φίλων Πατὴρ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικόν, τῷ ἀχωρήτου Πλαστουργοῦ γέγονας, τοῦτον σαρκὶ χωρήσασα, Κεχαριτωμένη πανάχραντε.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ῥαπιζόμενος τὸ πρόσωπον τὸ τῇ θείᾳ, χαριτωθὲν λαμπρότητι, τῆς ἄνω σοφίας, γέγονας συμμέτοχος, Χριστοῦ παμμακάριστε, τῷ ὑπὲρ ἡμῶν ῥαπισθέντος σαρκί.

Ἱερωσύνης τὸ σέβας οὐκ αἰδεσθέντες, οἱ ἀσεβεῖς καὶ πρόμαχοι, κακίας ἐργάται, γῆρας οὐ τιμήσαντες, τὸ σὸν οἱ παράνομοι, ἀνελεημόνως ἐμάστιζον.

Σπαργανουμένῳ καὶ φάτνῃ ἀνακειμένῳ, τῷ Λυτρωτῇ Εὐθύμιε, πολύτιμον δῶρον, Πάτερ προσενήνοχας, τὸ τίμιον αἷμά σου, πόθῳ δι' αὐτὸν ἐκχυνόμενον.

Τοῖς τοῦ Σωτῆρος σπαργάνοις ἐνειλημένος, καὶ τὴν αὐτῷ ἀγάπησιν, περιεζωσμένος (*), τούτῳ προσεπέλασας, τῷ λύθρῳ σταζόμενος, τῷ ἐκ μιαιφόνου χυθέντι χειρός.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὰς ἀΰλους οὐσίας δημιουργήσας, σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, σήμερον γεγέννηται· αὐτῷ μελῳδήσωμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σοὶ ἔμψυχος εἰκών, τῷ Σωτῆρι προσάγεται, τιμήσασα τὴν εἰκόνα, τῆς ἀχράντου σαρκός σου, καὶ τύπον τὸν τοῦ σώματος.

Σοὶ Δέσποτα Ποιμήν, εὐθυμίας φερώνυμος, τὰ στίγματα τῆς σαρκός σου, περιφέρων οἰκείῳ, ἐν σώματι προσφέρεται.

Πῦρ ἔσβεσας θυμοῦ, τῶν ἀνόμων Εὐθύμιε, τοῖς χεύμασι τῶν ἀδίκως, χυθέντων σε αἱμάτων, Παμμάκαρ ἱερώτατε.

Ἀνέστειλας ὁρμήν, τῶν ἀθέων Μακάριε, τῇ ῥώμῃ τῶν διδαχῶν σου, καὶ τοῦ Κτίστου εἰκόνα, σχετικῶς σὺ τετίμηκας.

Θεοτοκίον.

Ῥοῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀφθόρως γάρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Γυμνώσει, τοῦ τῶν πάντων Σωτῆρος τὴν γύμνωσιν, ἐκμιμησάμενος Πάτερ, καὶ μαστίγων πόνους ἐγκαρτερήσας, τὸ σὸν αἷμα, τῷ ἐκείνου ἐπέχεας αἵματι.

Ἀγάπην, καὶ ἐλπίδα, καὶ πίστιν θεόφρονα, τὰς δι' αἰῶνος μενούσας, ἀρετὰς πλουτή-

(*) Ἐλήφθησαν τροπικῶς ἐκ τῆς προφητικῆς ῥήσεως· Καὶ ἔσται δικαιοσύνῃ ἐζωσμένος τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἀληθείᾳ εἰλημένος τὰς πλευρὰς αὐτοῦ, (Ἡσ. ια'. 5).

Digitized by Google

σας τῷ γεννηθέντι, ἐκ Παρθένου, δωροφορεῖς παμμάκαρ Εὐθύμιε.

Νομίμως, τῷ Χριστῷ λειτουργήσας τὴν ἔνθεον, ἱερουργίαν τοῦ λόγου, μισθὸν τούτου Πάτερ ἀντεκομίσω, θεορρῆμον, τὸ σὲ τελειωθῆναι δι' αἵματος. Θεοτοκίον.

Ὁ πλάσας, κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, αναπλάττει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθένε, Θεομῆτορ, ὁλοκλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προσήνεγκας Χριστῷ, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, Εὐθύμιε σοφέ, ὡς οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, ἀθλήσας καρτερώτατα, Ἱεράρχα τὸ αἷμά σου· ὅθεν εἴληφας, διπλοῦν τὸ στέφος τῆς νίκης, καὶ παρίστασαι, τῇ Παναγίᾳ Τριάδι, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ἱερωσύνης, ἱερωτάτης τὸ θεόσδοτον, χρίσμα συγκεράσας αἵματι τῷ ἐκ σοῦ, ἱερώτατον ἀπέδειξας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Σὺ ἐφελκύσω, χάριν τοῦ θείου Πρωτομάρτυρος, οὗπερ ἀνεδείχθης ἄριστος μιμητὴς, εὐλογίας ἀμειβόμενος, τοὺς ἀναιροῦντάς σε, ἀνηλεῶς παμμάκαρ Εὐθύμιε.

Στήσας τοὺς πόδας, ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως ἀσφαλῶς, πάσαις προσβολαῖς Παμμάκαρ τῶν πειρασμῶν, ἀπερίτρεπτος διέμεινας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μȣ κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Τὸ τȣ Ὑψίστȣ, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζȣσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ἔστης ἐπὶ βήματος, στεῤῥῶς ἀγωνιζόμενος, Πάτερ Εὐθύμιε· τὸν τελειότατον ὅρον γὰρ, τῆς ἀγάπης ἐμελέτησας θεόληπτε, ὥσπερ ἑλόμενος θανεῖν, ὑπὲρ τῶν φίλων σου, τῶν βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φαιδρὸς καὶ τὸν λόγον καὶ τὸν νοῦν, φαιδρὰν ἐκέκτησο, ψυχὴν καὶ πρόσωπον· νῦν δὲ φαιδρότερος γέγονας, μέχρις αἵματος Εὐθύμιε, πρὸς Βασιλεῖς θεοστυγεῖς ἀντιταξάμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐπέθεντο Μάκαρ ἐπὶ σὲ, οἱ ἐπὶ γῆς κραταιοὶ τοῦ θανατῶσαί σε, παρανομώτατα πράττοντες· ἀλλ' αὐτὸς ἀνατεινόμενος, πρὸς τὸν τεχθέντα Λυτρωτὴν, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, ἀνεβόας· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰȣδα φυλῆς ἄρχων ἡγούμενος· σὺ γὰρ Πανάμωμε τέτοκας, ᾧ τὸ πρὶν ἦν ἀποκείμενον, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογεῖ τε, πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Πρὸς τὸν γαληνότατον ὅρμον, μετέστης Πάτερ τῶν ἐντεῦθεν· ὥσπερ γὰρ στρουθίον ἐῤῥύσθης, ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων σε, εὐλογῶν τὸν ῥυσάμενον, Ἱερομάρτυς εὐθυμότατα.

Αἴγλη τῆς ἐξ ὕψους φανείσης, ἀνατολῆς πεφωτισμένος, καὶ φωτοφανείαις ἀέρος, τȣ ἐξ Ἰούδα νῦν ἀνατείλαντος, ὑπερφυῶς λαμπόμενος, πρὸς τὸν Δεσπότην ἐξεδήμησας.

Τὰ τοῦ Παραδείσου νῦν πλάτη, χωροβατεῖν κατηξιώθης· οὗ τῶν Μακαρίων λαμπρότης, καὶ τῶν Ἁγίων ἡ ἀγαλλίασις, ὡς Ἀθλητὴν Εὐθύμιε, σὲ νικηφόρον ὑπεδέξαντο.

Ἔχων πρὸς Θεὸν παῤῥησίαν, ὡς Ἱεράρχης τε καὶ Μάρτυς, τοῦ νῦν ἐνεστῶτος χειμῶνος, τῆς Ἐκκλησίας γαλήνην αἴτησαι, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς σὲ ὑμνȣσι Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἀνεβλάστησας ῥίζης, τοῦ Ἰεσσαὶ ἡμῖν τεκοῦσα, ἄνθος τῆς θεότητος Χριστὸν, Θεογεννῆτορ Πάναγνε σήμερον, τὸν ὡς Θεὸν ἀχώρητον, καὶ νῦν ὡς βρέφος σπαργανούμενον.

Στιχηρ. Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τȣ παραδόξȣ θαύματος!

Ἔτι τῷ λύθρῳ σταζόμενος, καὶ πεφυρμένος θερμῷ, καὶ ἀτμίζοντι αἵματι, τῷ Χριστῷ παρέστηκας, θεορρῆμον Εὐθύμιε. Τῶν σῶν πληγῶν οὖν, Πάτερ τȣς μώλωπας, ἀνθ' ἱκεσίας νῦν προτεινόμενος, τοῦτον δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, καὶ ἐκτενῶς, μάκαρ ἐξιλέωσαι, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Δῶρα προσήνεγκας Ὅσιε, τῷ γεννηθέντι Χριστῷ, καὶ σαρκὶ νηπιάσαντι, πολιὰν αἰδέσιμον, κοσμουμένην χαρίσμασιν, ἱεραρχίας, Πάτερ καὶ αἵματι, πεφοινιγμένην τῆς σῆς ἀθλήσεως, πίστιν ὀρθόδοξον, καὶ ἐλπίδα πρόθυμον, καὶ ἀῤῥαγῆ, ὄντως καὶ ἀσάλευτον, ἀγάπην πάνσοφε.

Γλῶσσα κινουμένη Πνεύματι, καὶ φθεγγομένη σαφῶς, ἀληθείας διδάγματα, θεοσδότου χάριτος, τηλαυγῶς ἀποστάζουσα· τῆς εὐσεβείας λύρα θεόφθογγος· ὀρθοδοξίας κρηπὶς ἀκράδαντος· στόμα μελίῤῥυτον· θησαυρὸς φρο-

Digitized by Google

νήσεως· Ἐκκλησιῶν, σάλπιγξ μεγαλόφωνος, ἐδείχθης Ὅσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Σπηλαίῳ παρῴκησας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, φάτνη ὑπεδέξατο, Ποιμένες καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. Τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα· καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐθαύμαζον βοῶσαι, καὶ λέγουσαι· Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων, Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος, Δαυῒδ τȣ̃ Βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν Θεοπάτορα πάντες ἀνευφημήσωμεν, Δαυῒδ τὸν Βασιλέα· ἐκ γὰρ τούτου προῆλθε, ῥάβδος ἡ παρθένος, καὶ ἐξ αὐτῆς, ἀνατέταλκεν ἄνθος Χριστὸς, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ ἐκ τῆς φθορᾶς, ἀνεπλάσατο ὡς εὔσπλαγχνος.

Τῶν Προφητῶν τὰς προῤῥήσεις, εἶδεν ἐν γήρᾳ σαφῶς, ὁ Ἰωσὴφ ὁ Μνήστωρ, ἐμφανῶν πληρουμένας, μνηστείας λαχὼν ξένης, χρηματισμȣ̀ς, τῶν Ἀγγέλων δεξάμενος, Δόξα Θεῷ ἐκβοώντων, ὅτι ἐν γῇ, τὴν εἰρήνην ἐδωρήσατο.

Τὸν Ἀδελφόθεον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς Ἱεράρχην ὄντα· μαρτυρίῳ δὲ πάλιν, ἐμπρέψαντα γενναίως· οὗ ταῖς εὐχαῖς, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σπηλαίῳ, καὶ φάτνῃ, σπαργανωθεὶς, σῶσον πάντας τȣ̀ς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Δαυῒδ καὶ Ἰακώβου, εὐσεβοῦς Βασιλέως Προφήτου, καὶ Ἀποστόλου πρώτου Ἐπισκόπου· αὐτῶν γὰρ τοῖς διδάγμασι, πλάνης ἀπαλλαγέντες, Χριστὸν δοξολογοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένȣ ἀνατείλαντα, τὸν καὶ σαρκωθέντα, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἱερέων μνήμη, καὶ Βασιλέων κράτος τε, καὶ εὐφροσύνη, γέγονεν ὁ τόκος σȣ· καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενοι, λέγομεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σȣ φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζȣ Ἰωσὴφ, τῷ Δαυῒδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι· Παρθένον εἶδες κυοφορήσασαν· μετὰ Μάγων προσεκύνησας· μετὰ Ποιμένων ἐδοξολόγησας· δι' Ἀγγέλȣ χρηματισθεὶς ἱκέτευε Χριςὸν τὸν Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὡς διατέτακται ὄπισθεν, σελ. 204.

Κανὼν τοῦ Μνήστορος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Χριστȣ̃ σε μέλπω δεξιὸν παραςάτην. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστοῦ θεράπον μακάριε, Χριςοῦ τοῦ σαρκωθέντος διάκονε, Χριστοῦ πατὴρ νομιζόμενος, τούτῳ σὺν παῤῥησίᾳ, παρεστηκὼς, αἴτησαι εἰρήνην, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ῥημάτων θείων ὑπήκοος, πραγμάτων παραδόξων διάκονος, Παρθένου Μνήστωρ Θεόπαιδος, δίκαιος κατὰ πάντα καὶ ἀληθὴς, Ἰωσὴφ ἐδείχθης, καὶ Δικαίων ἐν σκηναῖς ἐπαναπέπαυσαι.

Ἰδεῖν Χριστὸν κατηξίωσαι, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ τούτου Πατὴρ ὠνόμασαι· μεγίστη σου ἡ δόξα, ὡς ἀληθῶς! μέγα ὑπὲρ πάντας, τὸ ἀξίωμα! διὸ ἀνευφημȣ̃μέν σε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ Χριστὸν ἀπεκύησας, ἁγνὴ ἐν Βηθλεὲμ ἀπειρόγαμε, σπαργάνοις αὐτὸν εἱλήσασα· οὗ τὴν ἐπιδημίαν καταπλαγεὶς, Ἰωσὴφ σὺν φόβῳ, μεγαλύνει, προσκυνεῖ, τὴν τούτου δύναμιν.

Κανὼν τῶν Ἁγίων Δαυῒδ καὶ Ἰακώβου, Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ (*).

(*) Τὸ χειρόγραφον ἐπιγράφει τὸν Κανόνα τοῦτον τῷ ὀνόματι Ἰωάννου Μοναχοῦ, καὶ τοῦτον μόνον ἔχει· ὁ δὲ ἀνωτέρω τοῦ Μνήστορος ἐλλείπει παντελῶς.

Digitized by Google

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος δʹ. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐκ μήτρας Ἁγίας Παρθένου, τὸν ἄνθρωπον ἀφράστως ἐνδυσάμενος, ἀνέπλασας ὡς εὔσπλαγχνος.

Σήμερον Ποιμένες θεολογοῦσι, σὺν Ἀσωμάτοις τὸν ὕμνον, λαμπρῶς ἀναμέλποντες, καὶ Μάγοι δῶρα φέρουσι, τῷ σαρκὶ νηπιάσαντι.

Δόξα ἐν ὑψίστοις χοροὶ Ἀγγέλων, ἐν Βηθλεὲμ τοῖς Ποιμέσιν, ἐπέστησαν λέγοντες· μεθ' ὧν τὸν εὐδοκήσαντα, σαρκωθῆναι ὑμνήσωμεν.

Ὅσοι τὸ Γενέθλιον ἐκτελοῦμεν, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, χαρᾷ ἀνυμνήσωμεν, Ἰάκωβον θεάδελφον, καὶ Δαυῒδ Θεοπάτορα.

Δαυῒδ Θεοπάτορ σὺν τῇ κινύρᾳ, τὸν ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, σαρκούμενον Λόγον, Ἰάκωβον τὸν δίκαιον, ἐφελκόμενος ὕμνησον.

Τοῦ Μνήστορος. Ὠδὴ γʹ. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀπορρήτως ἐκλάμψαντος, καὶ ἐκ Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, σαρκωθέντος ἀφράστως, Πατὴρ ὠνομάσθης ἔνδοξε, καὶ μυστηρίου φρικτοῦ θεωρὸς, Μάκαρ ἐχρημάτισας.

Ὃν αἱ ἄνω τάξεις, ὡς Θεὸν ἀπερίγραπτον τρέμουσι, τοῦτον τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Ἰωσὴφ ταῖς χερσί σου, κρατεῖς καθαγιαζόμενος, τῇ ἐπαφῇ τῇ φρικώδει σοφέ· ὅθεν σε γεραίρομεν.

Ὕψος μυστηρίου, γενεαῖς μὴ γνωσθέντος ταῖς πρώην Σοφὲ, κατεπιστεύθης τῇ καρδίᾳ, καθαρὸς δεδειγμένος· δι' οὗ ἅπαντες ἐσώθημεν, οἱ τὴν φωσφόρον καὶ θείαν πιστῶς, μνήμην σου δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Σάρκα εἰληφότα, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων Παρθένε Ἁγνὴ, καὶ ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα, καὶ ἐν φάτνῃ τεθέντα, ἰδὼν Ἰωσὴφ ὁ δίκαιος, τὸν καθ' ἡμᾶς ὁραθέντα Θεὸν, ὕμνοις ἐμεγάλυνεν.

Τῶν Ἁγίων. Τὸ στερέωμα τῶν ἐπί σοί.

Τὸν τεχθέντα σαρκὶ, ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας, ἀσπόρως Χριστὸν, σὺν Ἀγγέλοις πάντες ὑμνήσωμεν, Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες.

Ἀγραυλοῦντες πιστοὶ, τὸν ἀληθῆ οἱ Ποιμένες, Ποιμένα Χριστὸν, ὑπ' Ἀγγέλων εὐηγγελίσθησαν, Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, χορευέτω δὲ πᾶσα ἡ γῆ, τῷ τεχθέντι σήμερον ᾄδοντες· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὴν πανέορτον τοῦ δι' ἡμᾶς, κενωθέντος πατρὸς ἑορτὴν, σὺν Δαυῒδ τε καὶ Ἰακώβῳ, ὕμνοις ἐπαξίως τιμήσωμεν.

Ὡς Νυμφίον Δαυῒδ ἐκ παστοῦ, τῆς μητρῴας νηδύος φησὶ, νῦν τὸν Κύριον πορεύσεσθαι· ὃν σὺν Ἰακώβῳ ὑμνήσωμεν.

Κάθισμα, Ἦχος αʹ. Χορὸς Ἀγγελικός.

Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, οὐρανίου θεράπων, ἐγένου Ἰωσὴφ, καὶ Πατὴρ τοῦ ἀνάρχου, Υἱοῦ σὺ νενόμισαι, τοῦ σαρκὶ νηπιάσαντος· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας πιστῶς ἀνυμνοῦντές σε.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἑορτάζει ἐνθέως, τὸ θαῦμα τὸ ἐν σοὶ, γεγονὸς ὦ Παρθένε· Θεὸν σεσαρκωμένον γὰρ, ἐπὶ γῆς ἀπεκύησας· Μάγοι πίστει δὲ, σὺν Ἰωσὴφ ἐκβοῶσι, τῷ Δαυῒδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι.

Τοῦ Μνήστορος. Ὠδὴ δʹ. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Ἔχων λογισμὸν ταῖς θεϊκαῖς, ὑπείκοντα προστάξεσι, καὶ καθαρὸς ὅλος γενόμενος, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶ, καθαρὰν καὶ ἄμωμον μάκαρ Ἰωσὴφ σὺ ἐμνηστεύσω, τηρῶν Παρθένον ἁγνὴν, πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Ποιήσαντος.

Μόνῳ Γαβριὴλ ἐν οὐρανῷ, καὶ μόνῳ σοὶ ἀοίδιμε, μετὰ τὴν μόνην Ἀπειρόγαμον, τὸ μόνον ὑπερβολῇ, φοβερὸν μυστήριον, μάκαρ Ἰωσὴφ ἐνεπιστεύθη, τὸν μόνον φθοροποιὸν, ἄρχοντα τοῦ σκότους τροπούμενον.

Ἔμψυχος ναὸς φωτοειδὴς, ὑπάρχων τοῦ Ποιήσαντος, ἐπιμελείᾳ θείων πράξεων, ἐκ τοῦ Ἁγίου Ναοῦ, τὸν Ναὸν τὸν Ἅγιον, σὺ παραλαβεῖν κατηξιώθης, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶ, μάκαρ Ἰωσὴφ Ἀειπάρθενον.

Θεοτοκίον.

Λύων τοῦ νοὸς σου προφανῶς, ἐπέστη ὁ ἀόρατος, ἀμφιβολίαν πᾶσαν, λέγων σοι· Μὴ φοβηθῇς Ἰωσὴφ, Μαριὰμ τὴν Ἄχραντον, νῦν παραλαβεῖν· γαστρὶ γὰρ φέρει, τὸν φέροντα τῇ αὐτοῦ, θεϊκῇ δυνάμει τὰ σύμπαντα.

Τῶν Ἁγίων. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου.

Τὴν ἄφραστον, τοῦ Θεοῦ Λόγου συγκατάβασιν, νοητοῖς προθεωρήσας Ἀββακοὺμ ὀφθαλμοῖς, Ἀπὸ Θαιμὰν ἐκραύγαζεν, ἥξει ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Τῇ φάτνῃ σου, τῇ θεοδόχῳ περιέστησαν, στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, τὸν ὑπὲρ λόγον τόκον σου, τρόμῳ καὶ ἐκπλήξει δοξάζουσαι.

Μετὰ τῶν Μάγων, τὸν Δεσπότην προσκυνήσωμεν, καὶ μετ' Ἀγγέλων καὶ Ποιμένων χορεύσωμεν, θεοπρεπῶς κραυγάζοντες· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Digitized by Google

Ὁ βασιλεύων, τῶν ἁπάντων Βασιλέων Χριστὸς, κατὰ σάρκα ἐκ σπέρματος Δαυῒδ γεννηθεὶς, τὸν ἐκλεκτὸν Ἰάκωβον προσήκατο, ἀδελφὸν ὡς ηὐδόκησεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου, Θεὸς Κύριος φανεὶς ἐν σαρκὶ, συνεδόξασε τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι, τῶν Ἀποστόλων πρόκριτε Ἰάκωβε, καὶ Δαυῒδ παμμακάριστε.

Τοῦ Μνήστορος. Ὠδὴ ε΄. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Πρᾳότητι λάμπων, σοφὲ Ἰωσὴφ, ἐν τῇ γῇ τῶν πρᾳέων ἐσκήνωσας, Χριστοῦ τοῦ πρᾴου ῥήματι, Πατὴρ ὀνομασθεὶς· ὃν ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, κρατήσας ἡγιάσθης, καὶ ἰδὼν ἐδοξάσθης, σάρκα βροτείαν περικείμενον.

Ὡς θείαν Νεφέλην, τὴν μόνην Ἁγνὴν, ἐν τοῖς κόλποις τὸν Ἥλιον κρύπτουσαν, εἰς Αἴγυπτον μετήγαγες, ἐκ πόλεως Δαυῒδ, τὸ ταύτης λῦσαι σκότος, τῆς εἰδωλομανίας, Ἰωσὴφ μυστηρίου, ὑπὲρ κατάληψιν διάκονε.

Δίκαιος ὑπάρχων, δικαίαις ὁδοῖς, τῷ δικαίῳ Δεσπότου πεπόρευσαι, τοῦ κρίναντος δικαίως σε, τοιούτῳ φοβερῷ, Παμμάκαρ μυστηρίῳ, πιστῶς καθυπουργῆσαι, τῆς ἀῤῥήτου λοχείας, δι᾿ ἧς βροτοὶ ἐδικαιώθημεν.

Θεοτοκίον.

Εὑρέθη ὡς ἔφη, Προφήτης Δαυῒδ, ἐν γαστρὶ ἡ Παρθένος χωρήσασα, τὸν φύσει ἀπερίγραπτον, Θεὸν Ἐμμανουήλ· ὅπερ μὴ ἐννοήσας, ὁ θεῖος ἐδιδάχθη, Ἰωσὴφ ὑπ᾿ Ἀγγέλου, νυκτὶ καθεύδων ὁ ἀοίδιμος.

Τῶν Ἁγίων. Ὁ ἀνατείλας ἡμῖν.

Ὁ ἀνατείλας ἡμῖν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φέγγος, τῆς σῆς θεοφανείας, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἐκ Παρθένου Ἁγνῆς, εὐδόκησας τεχθῆναι, Θεὸς σεσαρκωμένος, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν μνήμην φαιδρύνας, Δαυῒδ καὶ Ἰακώβου, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὃν ὁ Προφήτης Δαυῒδ, ὑετὸν ἐπὶ πόκον, ἐκάλει θεοπνεύστως, Ἰάκωβος ἐκήρυξεν, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ τὴν τοῦ δούλου μορφὴν, ἐνδυσάμενος Λόγε, ἐκ μήτρας παναγίας, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀσιγήτως ἡ Κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε· Χαῖρε Μήτηρ Ἄχραντε, Ἰησοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Μνήστορος. Ὠδὴ ϛ΄. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ξένῳ τοκετῷ, ἐκ Κόρης θεόπαιδος, τοῖς ξένοις ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, τὸν ἀΐδιον τοῦ Πατρὸς Θεὸν Λόγον, λαβὼν Ἰωσὴφ, τὴν πρὸς Αἴγυπτον παμμάκαρ ξένην κάθοδον, χαίρων, σὺν αὐτῷ πεποίησαι, καθυπείκων τοῖς θείοις προστάγμασιν.

Ἵστασο Θεῷ, σαρκὶ νηπιάσαντι, σοφὲ Ἰωσὴφ διακονούμενος, ὥσπερ Ἄγγελος· καὶ ἀμέσως πρὸς τοῦτου ηὐγάσθης σαφῶς, τὰς ἀκτῖνας τὰς ἀΰλους εἰσδεχόμενος, μάκαρ, καὶ φωτοειδέστατος, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ δεικνύμενος.

Ὅλος ἐπαφῇ, τῇ θείᾳ πανεύφημε, καθαγιασθεὶς ψυχῇ καὶ σώματι, μεταβέβηκας, πρὸς ἀΰλους μονὰς ἁγιάζων νυνὶ, τοὺς τελοῦντάς σου τὴν μνήμην Δίκαιε, ὄντως Ἰωσὴφ πανάγιε, παναγίας μνηστὴρ Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, παιδίον ἑώρακας, Παρθένου Ἁγνῆς ἀποτικτόμενον, τὸν προτέλειον, καὶ πρὸ πάντων αἰώνων ἐκφύντα Πατρός· καὶ Ἀγγέλων ἀνυμνούντων τοῦτον ἤκουσας, ἔνδον τοῦ σπηλαίου κείμενον, Ἰωσὴφ ἐπὶ φάτνης πανεύφημε.

Τῶν Ἁγίων. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ἐβόησαν, παραδόξως τοῦ τόκου σου Κύριε, τὸ φρικῶδες μυστήριον, οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων θεώμενοι, Ἐν ὑψίστοις δόξα τῷ Θεῷ, ἐπὶ γῆς νῦν γὰρ τίκτεται.

Εὐδόκησας, ἐκ Παρθένου τεχθῆναι ὡς ἄνθρωπος, ἐπ᾿ ἐσχάτων, ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων τεχθεὶς ὡς Θεός· ἵνα τὸν φθαρέντα, ἀναπλάσῃς Ἀδὰμ ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐκάθισας, ἐπὶ θρόνου ὡς ὤμοσας Κύριε, τοῦ Προφήτου σου Δαυῒδ, ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, προελθών· Ἰακώβῳ δὲ, τῆς Ἐκκλησίας τὸν θρόνον παρέθου Χριστέ.

Ἐπέστησαν, ἐκπληττόμεναι τάξεις οὐράνιαι, ἐν σπηλαίῳ, καὶ τὸν τόκον τὸν ἄχραντον ὕμνησαν, ἀσιγήτως, Δόξα, ἐν ὑψίστοις Θεῷ ἀναμέλπουσαι.

Βασιλεὺς μὲν, ὁ Δαυῒδ καὶ Προφήτης θεσπέσιος, καὶ Προπάτωρ, ἀνεδείχθη τῆς θείας σαρκώσεως· Πρωτεπίσκοπος δὲ, μαθητὴς ὁ Ἰάκωβος δείκνυται.

Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα δυσώπησον· ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Digitized by Google

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαυῒδ πληροῦται ὁ θεῖος, Ἰωσὴφ τε αἴνεσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει· στέφος γὰρ τῇ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῇ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν· Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπορρήτῳ βουλῇ, τίκτεται σαρκὶ ὁ ἄσαρκος· περιγράφεται νῦν σώματι, ὁ ἀπερίγραπτος, καὶ σώζει ἀτρέπτως τὰς ἄμφω οὐσίας· ἀρχὴν λαμβάνει ὁ φύσει ἄναρχος, καὶ μόνος ὑπέρχρονος· ὁρᾶται βρέφος, ὁ ὑπερτέλειος· φέρεται χερσίν, ὁ φέρων τὰ σύμπαντα. Διὸ τοὺς τούτου συγγενείᾳ συμνυνομένους, ὡς Θεὸς στέφει τῷ ἑαυτοῦ τοκετῷ· οὓς δοξάζοντες πίστει, ἀσιγήτως ἐκβοῶμεν· Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων, Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος τῆς Ἁγίας Παρθένου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ Δαυῒδ τοῦ Προφήτου καὶ Βασιλέως.

Στίχοι.

Τιμῶ Ἰωσήφ, Μνήστορα τῆς Παρθένου,
Ὡς ἐκλεγέντα φύλακα ταύτης μόνον.

Σὺ τέκτονος παῖς, ἀλλ' ἀδελφὸς Κυρίου·
Τοῦ πάντα τεκτήναντος ἐν λόγῳ Μάκαρ.

Ἐγὼ τί φήσω, μαρτυροῦντος Κυρίου·
Τὸν Δαυῒδ εὗρον, ὡς ἐμαυτοῦ καρδίαν;

Δαυῒδ, ὁ Προφήτης καὶ Βασιλεύς, ἦν υἱὸς Ἰεσσαί. Τοῦτον ἐδίδαξεν ὁ Προφήτης Νάθαν τὸν Νόμον Κυρίου, καὶ προεφήτευσεν ἔτη τεσσαράκοντα. Προέλαβε δὲ τὴν σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη ἐννεακόσια ἐννενήκοντα ἐννέα, καὶ ἦν ἐν Γαβαά (*). Εἶπε δὲ Νάθαν, ὅτι Δαυῒδ ἐν τῇ Βηρσαβεὶ παραβήσεται· καὶ σπεύδων ἐλθεῖν ἀναγγεῖλαι αὐτῷ, ἐνεποδίσθη ὑπὸ τοῦ Βελίαρ· εὗρε γὰρ κατὰ τὴν ὁδὸν νεκρὸν κείμενον, ἐσφαγμένον γυμνόν· καὶ ἐπέμεινεν ἐκεῖ, θέλων θάψαι τὸν νεκρόν· καὶ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἐπέγνω, ὅτι ἐποίησε τὴν ἁμαρτίαν Δαυῒδ, καὶ ὑπέστρεψε πενθῶν· ὡς δὲ ἀνεῖλε καὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ὁ Δαυῒδ, ἔπεμψε Κύριος τὸν Προφήτην Νάθαν ἐλέγξαι αὐτόν. Πολλὰ δὲ πενθήσας ὁ Δαυῒδ, καὶ πάνυ γηράσας, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ μετὰ τῶν Πατέρων αὐτοῦ. Γίνεται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, ἔνδον τοῦ σεβασμίου Οἴκου, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῶν Χαλκοπρατείων. Τὰ δὲ περὶ τοῦ Μνήστορος Ἰωσήφ, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, πάντες γινώσκουσι, μαθόντες, αὐτὰ ἐκ τῶν ἁγίων Γραφῶν.

(*) Τὸ δὲ ἑξῆς περὶ τοῦ Δαυῒδ ἱστορούμενον μέχρι τοῦ, καὶ ὑπέστρεψε πενθῶν, μὴ ἀναφερόμενον ἐν τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ, δῆλον, ὅτι ἐλήφθη ἐξ Ἀποκρύφων βιβλίων, ἢ ἐκ παραδόσεώς τινος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μνήστορος.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Προρρήσεων τὸ πέρας, τῶν ἐνθέων Προφητῶν ἑώρακας· ὃν γὰρ ἐκήρυξαν Χριστόν, ἐλευσόμενον ἐκ Κόρης ἁγνῆς, ἐψηλάφησας, καὶ βρέφος κατενόησας, ὡς καθαρὸς τὴν ψυχήν, Χριστοῦ θεράπων.

Ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, Ἰωσὴφ κεκοσμημένος ἔνδοξε, φύλαξ ἀμέμπτου ἀληθῶς, παρθενίας ἐχρημάτισας, καὶ Πατὴρ τοῦ τικτομένου Παιδὸς κέκλησαι, μεγαλυνθεὶς τῇ σεπτῇ προσηγορίᾳ.

Ῥήματι ὁ τεκταίνων, οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, κέκληται τέκτονος Υἱός, σοῦ Παμμάκαρ ἀξιάγαστε, τοῦ ἀνάρχου σε Πατρὸς ὄντως δοξάσαντος, ὡς ἱερὸν ὑπουργὸν τῶν ὑπὲρ λόγον.

Ἁγίως σου τὸν βίον, διανύσας Ἰωσὴφ παναριστε, ἐν ταῖς λαμπρότησι νυνὶ τῶν Ἁγίων κατεσκήνωσας, ἁγιάζων τοὺς πιστῶς τὴν παναγίαν σου, ἐκτελοῦντας ἀεὶ καὶ θείαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Συμβόλοις ἱεροῖς σε, τυπουμένην Ἰωσὴφ ὁ δίκαιος, Θεοχαρίτωτε ἁγνή, ἐγνωκὼς ῥάβδῳ κληροῦταί σου, τὴν μνηστείαν τὴν σεπτήν, ἐπιμνησθεὶς Ἀαρών, τῆς βλαστησάσης ποτὲ ἁγίας Ῥάβδου.

Τῶν Ἁγίων. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Ἐν Βηθλεὲμ Ποιμένες, τὸν τῆς Παρθένου τόκον, δοξολογοῦντες κατεμήνυον, Σωτῆρα καὶ Κύριον, τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα, ἀνθρώπων σῶσαι γένος.

Τὸν ὑπὲρ λόγον τόκον, τῆς Θεοτόκου Μαρίας, χοροὶ Ἀγγέλων ἐκπληττόμενοι, Ἐν τοῖς ὑψίστοις ἐκραύγαζον, τῷ Θεῷ ἡμῶν δόξα, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Τῶν Χερουβὶμ ἐδείχθης, ὑψηλοτέρα Παρθένε, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου βαστάσασα, τὸν τούτοις ὀχούμενον· ὃν δυσωποῦσα σῶσαι, ἡμᾶς ἀεὶ μὴ παύσῃ.

Νυμφαγωγὸς μὲν Δαυῒδ, θαλαμηπόλος δὲ θεῖος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ Ἰάκωβος, γενόμενοι ἔλεγον· Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ ἐν Προφήταις Ἄναξ, καὶ ἐν Βασιλεῦσι Προφήτης, σὺν Ἰακώβῳ τῷ θεόφρονι, ἡμῖν ἐμελῴδησαν· Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ ἀφλέκτῳ βάτῳ, καὶ δροσοβόλῳ καμίνῳ, σὺ προγραφεῖσα Μήτηρ Ἄχραντε, ἀσπόρως ἐκύησας, σεσαρκωμένον Θεὸν, Ἁγνὴ εὐλογημένη.

Τοῦ Μνήστορος. Ὠδὴ η΄. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τίμιος ὡς ἀληθῶς ὁ θάνατός σου, κατενώπιον ὤφθη Κυρίου, Ἰωσὴφ πανόλβιε· σὺ γὰρ ὅλως ὁσιωθεὶς, ἀπὸ βρέφους ἱερὸς φύλαξ γεγένησαι τῆς εὐλογημένης· μεθ᾽ ἧς ἔμελπες· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἅπαντες χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, ὅν περ τρέμουσι Θεὸν καὶ Κτίστην, Ἰωσὴφ ὁ δίκαιος, παῤῥησίᾳ πανευλαβῶς, περιπτύσσεται ὡς βρέφος, καὶ ἀσπάζεται, καὶ φῶς νοητὸν βοῶν κομίζεται· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τέτρωσαι τῷ γλυκυτάτῳ Μάκαρ πόθῳ, καὶ ὡς Ἄγγελος τῷ σαρκωθέντι, παρεστὼς προστάξεσι, καθυπείκεις ταῖς θεϊκαῖς, δι᾽ Ἀγγέλου ἐξ Αἰγύπτου μηνυόμενος, πρὸς γῆν Ἰσραὴλ ἐπανεύσεσθαι, μετ᾽ αὐτοῦ τοῦ Παιδίου καὶ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ· οἷς συνεπανῆλθες, τὸν Κύριον δοξάζων.

Θεοτοκίον.

Νόμου τὰς σκιὰς εἶδες λυθείσας, τῇ τῆς χάριτος φωτοχυσίᾳ· φωτεινὴν νεφέλην τε, τὴν Παρθένον τὸν νοητὸν, ἀνατέλλουσαν σαρκὶ, Ἥλιον ἔβλεψας, καὶ ὥσπερ ἀστὴρ πάντας ἐφώτισας, τοὺς βοῶντας σοφὲ Ἰωσὴφ ἑκάστοτε· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἁγίων. Τὸν βασιλέα Χριστόν.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν κατεμήνυσαν ἐν Βηθλεὲμ αἱ Ποιμένες, καὶ ἀστὴρ ἐφανέρωσεν, ἐν δούλου μορφῇ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν γεννηθέντα Χριστὸν, ὃν προσεκύνησαν μετὰ δώρων αἱ Μάγοι, καὶ ἐθεολόγησαν τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν σαρκωθέντα Χριστὸν, ὃν ἐδοξολόγησαν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ τὰ Πολυόμματα ἀπαύστως ἀνυμνεῖ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν σαρκωθέντα Χριστὸν, ὃν προεφήτευσε Δαυῒδ ὁ θεοπάτωρ, καὶ τοῖς λαοῖς ἐκήρυξεν Ἰάκωβος, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν, ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρθένος Ἁγνὴ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μνήστορος. Ὠδὴ θ΄. Μυστήριον ξένον.

Ἰσότιμος, πάντων Ἀγγέλων γεγένησαι, προφητῶν Μαρτύρων τε, Μάκαρ καὶ τῶν σοφῶν, Ἀποστόλων συνόμιλος ὄντως· διὸ σὺν αὐτοῖς σε μακαρίζοντες, σοφὲ Ἰωσὴφ, τὴν ἱερὰν σου μνήμην σέβομεν.

Ὡς ἐκ γένους βασιλικοῦ καταγόμενος, τὴν Ἁγνὴν Βασίλισσαν, μέλλουσαν Ἰησοῦν, Βασιλέα, τίκτειν ἀποῤῥήτως, σοφὲ ἐμνηστεύσω, ὑπὲρ ἅπαντας ἐν γῇ προκριθεὶς, τοὺς γηγενεῖς μακαριώτατε.

Σθενούμενος, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Πνεύματος, ἀρεταῖς κεκόσμησαι, μάκαρ, ἐν βαθυτάτῳ τε γήρᾳ, πρὸς τοὺς σοὺς μετέβης, λαμπρῶς Ἰωσὴφ πατέρας μέγιστος, πατὴρ νομισθεὶς, τοῦ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς ἐκλάμψαντος.

Ἡ μνήμη σου, πρὸς εὐφροσύνην τὰ πέρατα, συγκαλεῖ καὶ αἴνεσιν, Λόγου τοῦ σὲ δοξάσαντος Μάκαρ· ᾧ σὺν παῤῥησίᾳ, ἀεὶ παρεστὼς, ἀπαύστως πρέσβευε, ἡμᾶς λυτρωθῆναι, πειρασμῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Φυλάττουσαν, τὴν παρθενίαν ἀκήρατον, τὴν Ἁγνὴν ἐφύλαξας. Λόγος ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, φυλάξας Παρθένον αὐτὴν, μετὰ γέννησιν ἀπόῤῥητον· μεθ᾽ ἧς θεοφόρε, Ἰωσὴφ ἡμῶν μνημόνευε.

Τῶν Ἁγίων. Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει.

Τὸν ἀῤῥήτως πρὸ αἰώνων, φύντα Λόγον, καὶ Υἱὸν ἐκ Πατρὸς, τὸν αὐτὸν ἐπ᾽ ἐσχάτων σαρκὶ, σήμερον Παρθένος ἐκύησεν· ὃν ὑμνοῦσι Ποιμένες, Ἀγγέλων βοώντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸν Ἀστέρα οἱ Μάγοι ἰδόντες, δρόμῳ ξένῳ, ταύτῳ παρείποντο, τὸν τεχθέντα ἐπιζητοῦντες· ὃν εὑρόντες δώροις ἐτίμησαν, χρυσῷ καὶ λιβάνῳ καὶ σμύρνῃ βοῶντες· Δόξα ἐν ὑψίστοις τῷ τεχθέντι Θεῷ.

Βηθλεὲμ νῦν εὐφραίνου, Πόλις γενομένη τοῦ Νέου Δαυῒδ· καὶ Σιὼν ἐπαγάλλου, τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ ἀκρόπολις, κοινὴν εὐωχίαν τοῦ Παμβασιλέως, καὶ τῶν αὐτοῦ θεραπόντων νῦν δεξάμεναι.

Τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου Θεῷ, πᾶσα ἡ Κτίσις τρόμῳ ὑπούργησεν· οὐρανοὶ μὲν τὸν

Ἀστέρα, ἡ γῆ τὴν φάτνην, ὄρος τὸ σπήλαιον, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα. Ποιμένες τὸ θαῦμα, Ἄγγελοι τὸν ὕμνον α'τῷ προσφέροντες.

Βασιλεὺς ἐκ ποιμένων, πάλαι μὲν Δαυῒδ ἐχρημάτισεν· ἐκ φυλῆς δὲ Ἰούδα, σὺ τῆς Βασιλίδος Ἰάκωβε, Ποιμὴν ἀναδείχθης, τῆς τοῦ σαρκωθέντος ποίμνης, Ἀμνοῦ τοῦ ὑψίστου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, σὲ Θεοκυῆτορ δοξάζουσι, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, σὲ ἀκαταπαύστως ἐν ὕμνοις τιμᾷ· σὺ γὰρ τῷ θείῳ τόκῳ, βροτοὺς οὐρανίοις ἥνωσας· ὅθεν σὲ γεραίρομεν.

Ἐξαποςειλάριον Ἀναςάσιμον, καὶ τῶν Ἁγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν, τῷ κλεινῷ θεαδέλφῳ, Δαυῒδ τὸν θεοπάτορα, Ἰωσήφ τε τὸν θεῖον, τῆς Θεοτόκου Μνήστορα· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῇ θείᾳ, γεννήσει καθυπούργησαν, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, θεοπρεπῶς, μετ' Ἀγγέλων Μάγων τε καὶ Ποιμένων, αὐτῷ τὸν ὕμνον ᾄδοντες, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Εἶτα, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'.

Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος. Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῷ Δεσπότῃ, δῶρα προσφέρουσιν· Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώην κατάραν τῆς Εὔας· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· Ἀνερμήνευτε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεῖσαν Παρθένον· Χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ᾗ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε· μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες· Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐκ γαςρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ὁ πατὴρ εὐδόκησεν· ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. Ἀστὴρ μηνύει· Μάγοι προσκυνοῦσι· Ποιμένες θαυμάζουσι· καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Αἷμα, καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, τέρατα γῆς, ἃ προεῖδεν Ἰωήλ· αἷμα, τὴν Σάρκωσιν· πῦρ, τὴν Θεότητα· ἀτμίδα δὲ καπνοῦ, τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπελθὸν τῇ Παρθένῳ, καὶ κόσμον εὐωδιάσαν. Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὡς διατέτακται.

Τῌ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, αὐταδέλφου Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν τύχῃ τῇ κζ'. τοῦ παρόντος μηνὸς ἡ Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ, τὸ κάθισμα ὅλον. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῶν Πατέρων γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου γ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἤχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Χορεύουσιν Ἄγγελοι. Ἀπολυτ. τὸ Ἀναστάσιμον· τῶν Πατέρων. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, καὶ τὸ, Ἄξιόν ἐστι, Τροπάρ. Ἡ Γέννησίς σου Χριςέ. — Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Ἑορτῆς· τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ὀκτωήχου. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα, Πατρὸς ὡς ἀληθῶς. Δόξα, τοῦ Ἁγ. Στεφάνου, Ἀπόστολε Χριστοῦ. Καὶ νῦν, Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, κτλ. Ἐξαποστειλάρια, Ἀναστάσιμα, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγ. Στεφάνου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἁγ. Στεφάνου δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Αἷμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς· εἰδὲ μὴ, Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοί· Ἀπόστο-

Digitized by Google

λος, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εὐαγγέλιον, Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων. Κανωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἡ κζ΄. τοῦ παρόντος μηνὸς Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων ψάλλεται, καθὼς ἐστιν ἐφεξῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς Ἄγγελος, ὤφθης Στέφανε, διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἔνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς, φανερούσης τοῖς βλέπουσι· δι᾽ ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας, οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγέντων, ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἄνοδον, αἱ τῶν λίθων νιφάδες, σοὶ γεγόνασιν· ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἑστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμώνυμον Στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρῳ· οὗ πλησίον, ὡς καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Ἐν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπαστράπτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἔσβεσας τὸ συνέδριον· καὶ ὑπ᾽ αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσηύχου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος· οὗ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου, ὅμοια.

Ξενιτείας τοῖς τραύμασι, προσετέθη σοι τραύματα, ἐξορίας Ὅσιε, χαλεπότητι, τοῦ παρανόμως διέποντος, τὸν θρόνον τὸν ἔννομον, καὶ συγχέοντος δεινῶς, τοὺς θεσμοὺς τοὺς τῆς πίστεως, καὶ τὴν Ἄχραντον, τοῦ Σωτῆρος Εἰκόνα καθελόντος· ὃν τῇ χάριτι τῇ θείᾳ, Χριστοῦ θεράπον κατῄσχυνας.

Οὐ φρουρά σε οὐ στένωσις, οὐδὲ σκότος ἀνήμερον, οὐ πληγαὶ καὶ μάστιγες, περιέσχυσαν, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, χωρίσαι Θεόδωρε· οὐδὲ νόσος χαλεπή, καὶ μακρὰ καὶ δυσφόρητος· οὐδὲ ἔνδεια, τῆς τροφῆς θεορρῆμον· ἀλλ᾽ ἀτρέπτως, ἐκαρτέρησας προβλέπων, τὴν τῶν σῶν πόνων ἀντίδοσιν.

Ἀντὶ θλίψεως ἄνεσιν, ἀντὶ πόνων ἀπόλαυσιν, ἀντὶ σκότους ἔλλαμψιν, σοὶ δεδώρηται, ὁ Ἀθλοθέτης ὁ δίκαιος· ἀντὶ δὲ θεσπέσιος, τῆς ἐν ὄψει σου γραφῆς, ζωῆς βίβλῳ ἐγγέγραψαι· Ἐκκλησίᾳ δὲ, πρωτοτόκων ἐτάγης, ἐν ὑψίστοις, καὶ Ἀγγέλων πανηγύρει, περιχαρῶς προσελήλυθας.

Δόξα, τοῦ Πρωτομάρτυρος,
Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Τῷ βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ τοῦ παντὸς, τεχθέντι ἐπὶ γῆς, Στέφανος ὑπέρλαμπρος προσφέρεται, οὐκ ἐκ λίθων τιμίων κατεσκευασμένος, ἀλλ᾽ ἐξ οἰκείων αἱμάτων διηνθισμένος. Ἀλλ᾽ ὦ φιλομάρτυρες δεῦτε, τὰ τῶν ᾀσμάτων ἄνθη δρεψάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀναδησώμεθα, καὶ τοῖς ὕμνοις ἀναμέλποντες, εἴπωμεν· Ὁ σοφίᾳ καταγλαϊσθεὶς, καὶ χάριτι τὴν ψυχὴν, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αἴτησαι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον! Παρθένος τίκτει, καὶ μήτρα οὐ φθείρεται· ὁ Λόγος σαρκοῦται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α΄. τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων ἐξανατείλαντα, καὶ ὡς Υἱὸν ἐν κόλπῳ, Πατρικῷ ἀεὶ ὄντα, αὖθις δ᾽ ἐπ᾽ ἐσχάτων, ἀγκάλαις Μητρὸς, ὡς ἐν θρόνῳ καθήμενον, καὶ ὑπ᾽ Ἀγγέλων, Ποιμένων, Μάγων τε νῦν, προσκυνούμενον ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ἐν Βηθλεὲμ συνελθόντες, πιστοὶ κατίδωμεν, τὸν τῶν ἁπάντων Κτίστην, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ· καὶ τοὺς ἐκ Χαλδαίων δῶρον καλὸν, προσκομίζοντας τρίϋλον, ὡς Βασιλεῖ, ὡς Θεῷ τε καὶ δι᾽ ἡμᾶς, τριημέρῳ ἐσομένῳ νεκρῷ.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθης, ὑπὸ τὸ Σπήλαιον· καὶ στρατιαὶ Ἀγγέλων, ἐπιςᾶσαι ἐβόων· Δόξα ἐν ὑψίστοις σοὶ τῷ Θεῷ, τῷ τεχθέντι ἐν δούλου μορφῇ, καὶ ἀναπλάσαντι κόσμον ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς Παρθένου καὶ ἀνάνδρου Μητρός.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν Διακόνοις Στέφανε μακάριε, τῶν ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶν τὸ καύχημα, ἡ δόξα τῶν δικαίων. Τοὺς τὴν σεπτήν σου ἑορτάζοντας μνήμην αἴτησαι, ὡς παριςάμενος τῷ θρόνῳ, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, τῶν πται-

Digitized by Google

σμάτων ἱλασμὸν λαβεῖν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἀξιωθῆναι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ Κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ, Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη, τῶν εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφὴ, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου. Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ὁ θρόνῳ πυριμόρφῳ, ἐν ὑψίστοις καθήμενος, σὺν Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ, καὶ τῷ θείῳ σου Πνεύματι, εὐδόκησας τεχθῆναι ἐν σαρκὶ, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου Ἰησοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ἀστήρ σε, τοῖς ἐκ Περσίδος Μάγοις καθυπέδειξε. Δόξα τῇ παναγάθῳ σου βουλῇ· δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου· δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς ἄκρᾳ συγκαταβάσει σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁγίȣ.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τοῦ Πνεύματος πηγὴν, ἐν τῇ καρδίᾳ μυστικῶς, κεκτημένος τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυς ἀληθῶς, τῶν Ἰουδαίων ἀπήλεγξε τὴν αὐθάδειαν· καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σπέρματος Δαυῒδ, ἀναβλαστήσαντα, τῷ τῆς σοφίας καὶ χάριτος πληρώματι, πεπληρωμένος ὁ ἔνδοξος. Ἀλλ᾽ ὦ Τρισμάκαρ, τοὺς σὲ τιμῶντας, σῶζε θείαις πρεσβείαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ὁ ἀχώρητος παντὶ, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ηὐδόκησεν· ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἑκών· καὶ γέγονεν ὁ Ὢν, ὃ οὐκ ἦν δι᾽ ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρȣ φυράματος· Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες· τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ὁ Κανὼν τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Δεῦτε Στέφανον ὕμνοις, τὸν Πρωτομάρτυρα, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐνδόξως στεφανώσωμεν· καὶ θείᾳ στεφόμενοι, τοῦ Στεφάνου χάριτι, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄσωμεν.

Φέρων τοῦ Διδασκάλου, τὸ πρᾶον φρόνημα, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀγάπης, ὑψοποιὸν ταπείνωσιν, ἀξίως ὁ Στέφανος, Διακόνων πρόκριτος, καὶ προστάτης χηρῶν γεγένηται.

Σὺ πρὸς ἐπικουρίαν, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, ἐπαξίως ἐκλήθης· καὶ ὡς πιστὸς Διάκονος, φερώνυμε Στέφανε, χρηματίσας ἔνθα Χριστὸς, δι᾽ αἵματος μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μὲν ὑπὲρ ἀνθρώπων, Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου φορέσας, ὡς βρέφος ἐσπαργάνωσαι· ὁ σὸς δὲ χωννύμενος, Πρωτομάρτυς λίθων βολαῖς, τὸν ἄνθρωπον ἀποδύεται.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς σοὺς, ἀδελφὲ, γνησίους πλέκω κρότους.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὸν τίτλον τῆς σῆς τιμίας ὄψεως, ἰδόντα παραχωρεῖ, τὰ Χερȣβὶμ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· ἡ φλογίνη ῥομφαία δὲ, πανευλαβῶς τὰ νῶτά σοι, δίδωσι πάνσοφε Θεόδωρε.

Ὁ τίτλος τῇ κορυφῇ ἐπέκειτο, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἐγγεγραμμένος ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ· ὁ σὸς τίτλος δὲ Πάνσοφε, ὄψει τῇ σῇ κεκόλαπται, κεχαραγμένος εὐπρέστατα.

Ὑψώθη ἐπὶ Σταυρȣ͂ μὲν Κύριος, καὶ διενύγη πλευράν· σὺ δὲ ταθεὶς ἐν σκάμνῳ καρτερῶς, τὰς κεντήσεις ὑπέμεινας, ὥσπερ κριὸς ἐπίσημος, Ἱερομύστα σφραγιζόμενος.

Σοφίᾳ παντοδαπεῖ κοσμούμενος, Πάτερ Θεόδωρε, τὸν πρωτοστάτην ἤλεγξας σαφῶς, τῆς κακίστης αἱρέσεως· ὑπομονῇ τῶν ἔργων δὲ, τούτους τὰς φρένας κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, δοχεῖον Πάναγνε, Θεογεννῆτορ μόνη τῶν πιςῶν, σωτηρία καὶ ὕμνησις· σὺ γὰρ ἡμῖν γεγέννηκας, τὴν πάντων θείαν ἀπολύτρωσιν.

Digitized by Google

Τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ΄. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Νομίμως ὡς Χριστοῦ, στρατιώτης ὁ Στέφανος, πρὸς τοὺς θεοκτόνους παραταξάμενος, τὸ ἀκαταγώνιστον αὐτοῦ, σθένος ἐνδεδυμένος τῶν παρανόμων ἐθριάμβευσεν, ἅπασαν τὴν βλάσφημον αἵρεσιν.

Τῷ ζήλῳ τῆς Χριστοῦ, πυρωθεὶς ἀγαπήσεως, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος, πίστεως καὶ Πνεύματος πλησθεὶς, θείῳ ὁ Πρωτομάρτυς, τῶν Ἁλιέων ἐβεβαίωσε, πᾶσι τὸ θεόκριτον κήρυγμα.

Ὡς κήρυξ τῆς κεκρυμμένης ὄντως καὶ θείας ζωῆς, τῆς παρούσης ὥσπερ ἐπιλαθόμενος, ἔργῳ διαδείκνυσι σαφῶς, πᾶσιν ὁ Πρωτομάρτυς, τροπαιοφόρον τὴν ἀλήθειαν, ἄριστα προκρίνας τὸν θάνατον. Θεοτοκίον.

Τοῦ βίου δι' ἡμᾶς ὁ Δεσπότης τὸ σπήλαιον, ὑπεισῆλθε τρόπῳ συγκαταβάσεως· ὁ δὲ τῶν Μαρτύρων ἀρχηγὸς, Στέφανος τὴν σπιλάδα, τὴν ἀνθρωπίνην ὑπεξέρχεται, πόθῳ τοῦ Δεσπότου βαλλόμενος.

Τοῦ Ὁσίου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐκ ἔχων ὅ,τι ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις ἀντειπεῖν Ὅσιε, ἐπ' αἰκισμοὺς στρέφεται, ὁ βαρβαρικῆς βίας ἔμπλεως.

Ὑπέστης καρτερικῶς, τὰς ἐπὶ νῶτον καὶ στηθῶν μάστιγας, διὰ Χριστὸν Θεόπνευστε, καὶ τὰ ἐπὶ κόρρης ῥαπίσματα.

Σοφίᾳ πνευματικῇ, καὶ προθυμίᾳ λογισμοῦ ᾔσχυνας, τὸν δυσσεβῆ Λέοντα, τοῖς ἱερωτάτοις σου δόγμασιν.

Ἀθραύστοις ὑπομοναῖς, καὶ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν ἔθραυσας, τὴν μανικὴν Ὅσιε, βδέλλαν τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Δαυῒδ καθὰ κιβωτὸν, ἐν Βηθλεὲμ προφητικοῖς ὄμμασι, Μήτηρ Θεοῦ βλέπει σε, βρέφος τὸν ὑπέρθεον φέρουσαν.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Διακόνων ὁ πρῶτος, Πρωτόαθλε σοφὲ, τῶν Μαρτύρων ἀκρότης, ὁ κόσμου τὰ πέρατα, ἁγιάσας τοῖς ἄθλοις σου, καὶ τοῖς θαύμασι, ψυχὰς ἀνθρώπων λαμπρύνας, τοὺς τιμῶντάς σε, ῥῦσαι παντοίων κινδύνων, πανεύφημε Στέφανε.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Στόμα πέφηνας τῆς παῤῥησίας, θράσος τύραννον, μεγαλοφρόνως, καταισχύνας καρτερίᾳ τῶν ἄθλων σου· ἐκκεντηθεὶς γὰρ τὰς ὄψεις Θεόδωρε, διὰ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα τὴν πάνσεπτον, ἐβεβαίωσας, τιμᾶν καὶ δοξάζειν ἅπαντας, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν ὡραιότητα.

Θαῦμα παράδοξον, γέγονε σήμερον· ὁ γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐν τῷ Σπηλαίῳ σαρκὶ, ὤφθη ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, καθὼς αὐτὸς ἐπίσταται. Μάγοι μετὰ δώρων δὲ, ὡς Βασιλεῖ προσεκύνησαν. Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων τε, ἐδοξολόγουν αὐτόν· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ δ΄. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Κατήγορος κριτής τε καὶ ἄδικος, ὁ βροτοκτόνος καὶ πατὴρ, τοῦ ψεύδους Στέφανε δείκνυται· ἀλλ' ἑαυτὸν ἀνατρέπει, τοὺς βρόχους καθ' αὐτοῦ τεκτηνάμενος.

Ὁ μέγας τῆς ἀθλήσεως πρόβολος, ἀντ' οὐδενὸς τοῦ δυσμενοῦς, τυράννου κρίνας τὴν ἔφοδον, καταπαλαίει ἀνδρείως, ἐντέχνως ὑποβὰς τὸν ἀντίπαλον.

Ὡς πρῶτος τῶν Μαρτύρων ὁ Στέφανος, ὁδοποιήσας ἐν ἡμῖν, τοῦ μαρτυρίου τὴν εἴσοδον, στεφανηφόρος χορεύει, τῷ στέφει τῶν Μαρτύρων στεφόμενος. Θεοτοκίον.

Ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου ὡς Ἥλιος, συνανατέλλουσαν Χριστὲ, ὡς Ἑωσφόρον τὴν ἔνδοξον, τοῦ Πρωτομάρτυρος μνήμην, τῇ σῇ καταγλαΐζεις φαιδρότητι.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐφηπλωμένος σανίδι κατεκεντήθης, ὡς προσκυνῶν Θεόδωρε, Χριστοῦ τὴν εἰκόνα, καὶ τῆς Θεομήτορος, Θρᾳκὸς ἀγριότητι, καὶ βαρβαρικῇ ἰταμότητι.

Λειτουργήσας ἐκ νεότητος τῷ Δεσπότῃ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνένδοτον, τὴν ἔφεσιν ἔχων, Μάκαρ δι' ἀσκήσεως, Μαρτύρων ἐν αἵματι, αὖθις ἐκοσμήθης φαιδρότατα.

Φαεινότατος ὡς ἥλιος Θεοφόρε, ἀνατολῆς ἐξώρμησας, ἀκτῖνας ἐκπέμπων, τῆς ὁμολογίας σου, καὶ τῆς μεγαλόφρονος, καὶ γενναιοτάτης ἐνστάσεως.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος Θεὸς Λόγος, ἐν Βηθλεὲμ, ὡς εὔσπλαγχνος, ἐξ ἀπειρογάμου, Πάναγνε κοιλίας σου· ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, σῶσαι τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ἔλαμψεν ὡς Ἄγγελος ὁ Πρωτομάρτυς σου, τῶν οὐρανίων Χριστὲ ἁψίδων, γεγονὼς ὑπέρτερον καὶ δόξης ἀῤῥήτου ἐμφορηθεὶς Φιλάνθρωπε.

Digitized by Google

Ὡς ἀκαταγώνιστος, τȣ͂ Πρωτομάρτυρος, τοῦ θείου ζήλου ἡ παῤῥησία· καὶ γὰρ μέχρις αἵματος, πρὸς τοὺς θεοκτόνους, ἀνδρείως παρετάξατο.

Θεηγόρȣ στόματος, νιφάσιν ἔβαλε, τοὺς μιαιφόνȣς ὁ Πρωτομάρτυς· ὑπ' αὐτῶν ἀπείροις δὲ, τῶν λίθων νιφάσιν, ὡς νικητὴς ἐστέφετο.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐπιδημήσαντα, ἐξ ἀπειράνδρȣ Μητρὸς, ὁ Πρωτομάρτυς ἐν ἀκινήτῳ, τȣ͂ Πατρὸς Θεότητι, ἑστῶτα καὶ δόξῃ, ἐν οὐρανοῖς τεθέαται.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Γῆν ξένην κατοικῶν, ξενιτείας ἐπ' ἄλγεσιν, ἀλγήματα ἐξορίας, καὶ φρουρὰς ὠμοτάτας, ὑπέστης καρτερόψυχε.

Νῦν χαίρεις ἀληθῶς, νικηφόρον στεφάνωμα, δεξάμενος ἐν ἡμέρᾳ, τῇ φαιδρᾷ καὶ φωσφόρῳ, τοῦ θείου Πρωτομάρτυρος.

Ἣν ἔσχες ἐκ παιδὸς, εὐσεβῶς ὑπόθεσιν, ἐτήρησας μέχρι τέλους, ἀπερίτρεπτος μείνας, ἀήττητε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἄῤῥαγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ ϛ΄. Μαινομένην κλύδωνι.

Ὁ κλεινὸς ταξίαρχος, τῶν Μαρτύρων, Στέφανος πιστοὶ, τοὺς θεσμοὺς τῆς φύσεως τῇ χάριτι, ἐκβεβηκὼς, τῇ θείᾳ δόξῃ αὐγάζεται.

Μιμητὴς πανάριστος, χρηματίσας, Δέσποτα Χριστὲ, τȣ͂ τιμίȣ πάθους σου ὁ Στέφανος, τοὺς φονευτὰς, δι' εὐλογίας ἀμύνεται.

Μιαιφόνȣ πράξεως, ἀμετόχους, φύλαττε Χριστὲ, καὶ τοῦ Πρωτομάρτυρος ἀξίωσον τοὺς ὑμνητὰς, τῆς κληρουχίας ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Παγκοσμίȣ γέγονε, σωτηρίας, Δέσποτα Χριστὲ, ἀπαρχὴ ὁ τόκος σου, καὶ Μάρτυσι, θεοπρεποῦς, ὁμολογίας ὑπόθεσις.

Τοῦ Ὁσίου. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἱδρῶτι, τῶν ἀγώνων εἰσέτι σταζόμενος, Ἀγωνοθέτῃ παρέστης, τῷ δικαίᾳ κρίσει, πᾶσαν τὴν Κτίσιν, κυβερνῶντι, θεοφόρε παμμάκαρ Θεόδωρε.

Οὐδέν σε, τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, οὐκ αἰκιζόμενον σῶμα, οὐ θανάτου ψῆφος ἀπειλουμένη, οὐ ζημία, τῶν προσόντων σεόφρον Θεόδωρε.

Υἱὸς ὢν, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας Θεόδωρε, πλήρης φωτὸς μετετέθης, πρὸς τὰ φῶς τὸ θεῖον αὐξανομένης, τῆς ἡμέρας, καὶ νυκτὸς μειουμένης θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος, ὡς καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ἐκ τῆς γαστρός σου Λόγος προέρχεται.

Κοντάκιον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει· χθὲς μὲν γὰρ, ὁ Βασιλεύων σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον δὲ, ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται, δι' αὐτὸν καὶ τελειοῦται, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στέφανος.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἀστὴρ φαεινὸς σήμερον συνεξέλαμψε, τῇ Γεννήσει Χριστȣ͂, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀστράπτων καὶ φωτίζων τὰ πέρατα ἅπαντα· τῶν Ἰουδαίων μόνον ἠμαύρωσε τὴν πᾶσαν δυσσέβειαν, σοφίαν λόγοις τούτους διελέγξας, ἀπὸ τῶν Γραφῶν διαλεγόμενος· καὶ πείθων τούτους, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς Παρθένου Ἰησοῦν, Υἱὸν αὐτὸν εἶναι Θεοῦ, κατήσχυνε τούτων τὴν ἀσεβῆ κακουργίαν, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στέφανος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ΄. τȣ͂ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων.

Στίχοι.

Λόγων στεφάνοις, οἷα τιμίοις λίθοις,
Στέφω Στέφανον, ὃν προέστεψαν λίθοι.

Εἰκάδι λαΐνεος Στέφανον, μόρος ἑβδόμῃ εἷλεν.

Οὗτος ζητήσεως γενομένης ποτὲ μεταξὺ Ἰουδαίων, καὶ Σαδδουκαίων, καὶ Φαρισαίων, καὶ Ἑλλήνων, περὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν μὲν λεγόντων, ὅτι Προφήτης ἐστὶ, τῶν δὲ, ὅτι πλάνος, τῶν δὲ, ὅτι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, στὰς ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου ὁ Στέφανος, εὐηγγελίσατο πᾶσι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, εἰπών· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἵνα τί ἐπληθύνθησαν ὑμῶν αἱ κακίαι, καὶ συγκέχυται πᾶσα Ἱερουσαλήμ; Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἐδίστασεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ κλίνας οὐρανοὺς, καὶ καταβὰς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου ἁγίας καὶ καθαρᾶς, καὶ ἐκλελεγμένης πρὸ καταβολῆς κόσμου. Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσȣς ἐβάστασε· τυφλοὺς γὰρ ἐποίησεν ἀναβλέψαι, λέπρους ἐκαθάρισε, καὶ τοὺς δαίμονας ἀπήλασεν.

Οἱ δὲ, ἀκούσαντες, ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς· οὐκ ἴσχυον γὰρ ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ Πνεύματι, ᾧ ἐλάλει. Καὶ εἰσελθόντες, ὑπέβαλον ἄνδρας τινὰς λέγοντας· Ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα κατὰ

Digitized by Google

τοῦ τόπου τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Νόμου, καὶ τὰ λοιπὰ καταλέξαντες, καθὼς ἐν ταῖς ἱεραῖς Πράξεσιν ἐμφέρεται τῶν Ἀποστόλων. Ἀτενίσαντες δὲ, καὶ ἰδόντες πάντες τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ὡσεὶ πρόσωπον Ἀγγέλου, καὶ τὴν αἰσχύνην τῆς ἥττης μὴ φέροντες, λιθοβολήσαντες ἀναιροῦσιν ὑπερευχόμενον, καὶ λέγοντα· Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην.

Ἐπεὶ δὲ ἐξαίρεταν πτῶμα, διὰ τῆς νομισθείσης αὐτοῦ πτώσεως, ὁ Θεῖος Πρωτομάρτυς τὸν ἀντίπαλον καταβαλὼν, τὸν γλυκὺν ὕπνον ἀνεπαύσατο, συγκομίζεται τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο σκήνωμα ὑπὸ ἀνδρῶν εὐλαβῶν, ἐν γλωσσοκόμῳ Περσέας (εἶδος δὲ τοῦτο φυτοῦ)· οἳ καὶ κατασφαλισάμενοι, ἐκ πλαγίων αὐτὸ κατέθεντο τοῦ Ναοῦ. Ὁ δὲ Νομοδιδάσκαλος Γαμαλιὴλ, καὶ ὁ τούτου υἱὸς Ἀβελβοῦς πιστεύσαντες εἰς Χριστὸν, ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἐβαπτίσθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι πλησίον Κωνσταντιανῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, ἀδελφοῦ Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ.

Στίχ. Αὐχεῖν ἔχει τι καὶ Θεόδωρος μέγα,
Ἐκ γῆς ἀπαίρων· ὡς μέγα, στίξις θέας.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Θεόδωρος, ἅμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Θεοφάνει, ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως, ὑπὲρ τῶν σεπτῶν καὶ Ἁγίων Εἰκόνων μεγάλως ἐπαῤῥησιάσαντο· ὑφ᾽ οὗ καὶ τὰς ὄψεις κατεγράφησαν, καὶ εἰς ἐξορίαν παρεπέμφθησαν. Οὗτοι οὖν ἐν τοῖς μετώποις ἐγράφησαν, προστάξει Θεοφίλου τοῦ βασιλέως τοῦ Εἰκονομάχου, δι᾽ Ἰάμβων στίχων· καὶ παραπεμφθέντες ἐν τῇ ἐξορίᾳ, πρὸς Κύριον ὁ μέγας ἀριστεὺς Θεόδωρος ἐξεδήμησε. Λέγεται δὲ γέροντά τινα, ἐπιστάντα τῇ αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημίᾳ, Ἀγγελικῶν ἐπακοῦσαι ᾠδῶν, καὶ αὐτὸν ἕνα τῶν ᾀδόντων γενέσθαι. Ἦσαν δὲ καὶ οἱ Ἰάμβων γραφέντες τῷ προσώπῳ στίχοι, ἔχοντες οὕτως·

Στίχοι Ἰαμβικοὶ, γραφέντες τῷ προσώπῳ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, καὶ Ἀδελφοῦ αὐτοῦ Θεοφάνους, παρὰ Θεοφίλου Βασιλέως, ἐν σιδήρῳ πυρωθέντι.

Πάντων ποθούντων προστρέχειν πρὸς τὴν πόλιν,
Ὅπου πάναγνοι τοῦ Θεοῦ Λόγου πόδες
Ἔστησαν, εἰς σύστασιν τῆς οἰκουμένης,
Ὤφθησαν οὗτοι τῷ σεβασμίῳ τόπῳ,
Σκεύη πονηρὰ δεισιδαίμονος πλάνης.
Ἐκεῖσε πολλὰ λοιπὸν ἐξ ἀπιστίας,
Πράξαντες δεινὰ αἰσχρὰ δυσσεβοφρόνως,
Ἐκεῖθεν ἠλάθησαν, ὡς ἀποστάται.
Πρὸς τὴν πόλιν δὲ τοῦ κράτους πεφευγότες,
Οὐκ ἐξαφῆκαν τὰς ἀθέσμους μωρίας.
Ὅθεν γραφέντες, ὡς κακοῦργοι, τὴν θέαν,
Κατακρίνονται καὶ διώκονται πάλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Οὗτος ὑπῆρχε τῆς αὐτῆς Πόλεως γέννημα καὶ θρέμμα, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Εὐσεβεστάτου Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου. Ἐγένετο δὲ, διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ εὐλάβειαν, Πρεσβύτερος τῆς ἁγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας· εἶτα Σύγγελος καὶ Σκευοφύλαξ. Τοῦ δὲ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τελευτήσαντος, ἐκβιασθεὶς ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἁπάσης, καὶ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ μᾶλλον ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τοὺς οἴακας τῆς Ἐκκλησίας ἐγχειρίζεται. Καὶ καλῶς αὐτὴν κυβερνήσας ἔτη δύο καὶ μῆνας τρεῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε· τὴν δὲ μνήμην αὐτοῦ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἑορτάζει ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη, τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μαυρικίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑβδομήκοντα Μαρτύρων.

Οὗτος ὑπῆρχε σὺν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανοῦ. Διερχομένου οὖν αὐτοῦ ἐκ τῆς Ἀπαμέων Πόλεως, διεβλήθησαν αὐτῷ οἱ Ἅγιοι οὗτοι· οἳ καὶ παραστάντες, καὶ χριστιανοὺς ἑαυτοὺς εἶναι φάμενοι, ἀφαιροῦνται τὰς ζώνας, καὶ τῇ φρουρᾷ ἐγκλείονται· καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν προσκληθέντες, ἐρωτῶνται. Ὡς δὲ ἔμενον ἀκαμπεῖς, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ ἐπὶ πυρᾶς ῥίπτονται· εἶτα ξύλοις ἀναρτηθέντες, ξέονται τὰς πλευράς. Βουλόμενος δὲ ὁ Μαξιμιανὸς περισσοτέρως λυπῆσαι τὸν Ἅγιον Μαυρίκιον, Φωτεινὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι προστάττει· ἐπεὶ δὲ εἶδεν αὐτοὺς ἀκλινῆ τὴν πίστιν τηροῦντας, καὶ μὴ πειθαρχοῦντας, πέμπει αὐτοὺς ἐν τόπῳ ἀλσώδει, μέσον δύο ποταμῶν καὶ λίμνης κειμένῳ, σφηκῶν τε καὶ μυιῶν καὶ κωνώπων καὶ σκνιπῶν ὑπάρχοντι ἀναμέστῳ· οἵτινες ὑπὸ τούτων κατακεντούμενοι, ἐτελειώθησαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὡς ποικίλοις ἄνθεσι, καὶ ὡραίαις Στέφανε, ταῖς λίθοις κοσμούμενος, σαυτὸν προσενήνοχας, Χριστῷ τῷ Ζωοδότῃ, μελῳδῶν· Εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ἀκαταγώνιστος, ἡ τοῦ Σαύλου ἔνστασις, πορθοῦντος τὸ πρότερον, Χριστοῦ τοὺς θεράποντας, προσάγοντος δὲ ἔθνη, νῦν Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς ὀδόντας βρύχοντες, φονικῶς οἱ ἄνομοι, ὡς θῆρες ἁρπάσαντες, ἀνῄρουν τὸν Στέφανον, ἐνθέως μελῳδοῦντα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐπαρθεὶς τῷ Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ Στέφανε, ἀῤῥήτως τεθέασαι, Υἱὸν σὺν Γεννήτορι, κραυγάζων τῇ Τριάδι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῷ ἀνατείλαντι, ἐκ Παρθένου θείας ἁγνῆς, προσήνεκται ἔμψυχος, ὡς Βασιλεῖ Στέφανος, ἐνθέως μελῳδῶν σοι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πεπυρσευμένος, τῷ ὀρθοδόξῳ ζήλῳ Πάνσοφε, πλάνην μιαρᾶς αἱρέσεως καὶ δεινῆς, θαρσαλέως ἐξηκόντισας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Digitized by Google

Λόγον σοφίας, λόγον δογμάτων, λόγον γνώσεως, λόγον διδαγμάτων, Πάτερ πανευσεβῶν, Θεὸς Λόγος σοι δεδώρηται, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου βοῶντι καὶ Κύριος.

Ἐξανατείλας, ἐκ τῆς Ἑῴας ὥσπερ ἥλιος, αἴγλην εὐσεβείας ἔσπειρας ἐπὶ γῆς, τῆς εἰκόνος τὴν προσκύνησιν, Χριστοῦ φωτίζουσαν, καὶ διδάσκουσαν Πάτερ Θεόδωρε. Θεοτοκίον.

Κεκοσμημένη, δεδοξασμένη ὑπερλάμπουσα, φέγγει, Παρθενείας Μήτηρ Θεοῦ, μετὰ σώματος ἐγέννησας, καὶ ἐσπαργάνωσας, τὸν ὁμίχλῃ τὴν γῆν σπαργανώσαντα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Δεῦτε νοητῶς, τῇ τοῦ Στεφάνου δόξῃ, λαμπόμενοι μελψωμεν, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὤφθη σοι Χριστὸς, ἐν τῇ Πατρῴᾳ δόξῃ, τῶν ἄθλων μηνύων σοι, σαφῶς τὰ ἔπαθλα· ὅθεν ἐβόας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ ὡς νικητῇ, τῆς παρανόμου πλάνης, ἀθλήσεως στέφανος, ἐπλάκη Στέφανε· ὅθεν ἐβόας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔπλεξεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Δεσπότου τόκος, χορίαν ἡ μνήμη τε, τοῦ Πρωτομάρτυρος· ὅθεν ἀπαύστως, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῶς τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡς λέων Παμμάκαρ πεποιθὼς, ψυχῆς στερρότητι, οὐκ ἐδειλίασας, τὸν τῆς αἱρέσεως πρόβολον, τῆς μανίας τὸν ἐπώνυμον· ὃν καταπτήξας τοῖς λαοῖς, χαίρων ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κοσμήσας ἀνδρείᾳ τὸν θυμὸν, τῇ σωφροσύνῃ δὲ, Μάκαρ τὴν ἔφεσιν, τὸν νοῦν φρονήσεως ἔμπλεων, κεκτημένος διετέλεσας· δικαιοσύνῃ δὲ τὰς σὰς φρένας ἐῤῥύθμισας, ἀνακράζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥαγδαίως φερόμενον τὸν ῥοῦν, τὸν τῆς αἱρέσεως Πάτερ ἐξήρανας, τοῖς σοῖς συντάγμασιν Ὅσιε, καὶ πανσόφοις ἀποδείξεσι, τὰς μηχανὰς τῶν ἀσεβῶν, καταστρεψάμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλάσας τὴν φύσιν κατ' ἀρχὰς, τὴν τῶν ἀνθρώπων Θεὸς, ταύτην ἐνδύεται, ἐκ τῆς ἀχράντου σου Πάναγνε, καὶ ἁγίας γαστρὸς σήμερον, ἐν Βηθλεὲμ προφητικῶς, ἀποτικτόμενος· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Τῶν ἐπαίνων Στέφανε, ὑπερέβης ἅπαντα θεσμὸν, καὶ φέρεις κατὰ παντὸς, λόγου ἀψευδῶς, σὺ τὰ νικητήρια· ἀδυνατεῖ, βρότειος γὰρ νοῦς, πλέξασθαι στέφανον, ἐγκωμίων σοι ἐπάξιον.

Ὢ τῆς μακαρίας σου, ἧς ἐφθέγξω, Στέφανε φωνῆς! Μὴ στήσῃς ταῖς φονευταῖς, Δέσποτα βοῶν, Χριστὲ τὸ ἀγνόημα· ἀλλ' ὡς Θεὸς καὶ Δημιουργὸς, δέξαι τὸ πνεῦμά μου, ὥσπερ θῦμα εὐωδέστατον.

Σὺ τῶν πόνων ἔπαθλον, ἀνεδήσω τὸ νικητικὸν, ἐκ Παντοκρατορικῆς, στέφος δεξιᾶς· καὶ νῦν Παμμακάριστε, παρεστηκὼς, τῷ Παμβασιλεῖ, δόξῃ καὶ χάριτι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Θεοτοκίον.

Χρονικῆς ὑπάρξεως, ἐκ Παρθένου, εἴληφεν ἀρχὴν, σαρκὶ ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἄχρονος Υἱός· διὸ ἀναιρούμενος, ὁ μιμητὴς, Στέφανος Χριστοῦ, νῦν ἐκληρώσατο, ἀπαρχὴν τῆς ἀϊδίου ζωῆς.

Τοῦ Ὁσίου. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τῷ θείῳ βαλλόμενος πόθῳ, τῶν διωγμῶν τὰς παρατάσεις, ῥᾷον ὑποφέρεις Θεόφρον· καὶ τοῦ διώκτου τὴν ἀγριότητα, καταβαλὼν ἀπείληφας, τὸν τῶν ἀγώνων Πάτερ στέφανον.

Ὄλβον ἐπουράνιον εὗρες, καὶ διαμένουσαν οἰκίαν, ἀντὶ τῆς μακρᾶς ἐξορίας, καὶ ξενιτείας καὶ μεταβάσεως· καὶ νῦν τρυφᾷς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Ὕμνον τῷ Δεσπότῃ προσφέρων, Μάκαρ δυσώπησον ἀπαύστως, ὑπὲρ τῆς ἐμῆς ἀσθενείας, καὶ συσκηνίας καὶ ἀδελφότητος· ὅπως ὁμοῦ βιώσαντες, τύχωμεν ἅμα τῆς θεώσεως.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἐν Βηθλεὲμ τὸν Θεὸν Λόγον, σήμερον τεκοῦσαν Παρθένε, καὶ ἐν σπαργάνοις τοῦτον εἰλήσασαν, ὡς ἀληθῶς Θεόπαιδα, καὶ Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Στέφανος σοὶ ὡς Βασιλεῖ, ἔμψυχος προσενήνεκται, νῦν τῆς σαρκὸς ἐκδημήσας, τῷ ἐνδη-

Digitized by Google

μήσαντι σαρκὶ, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, δι᾿ ὃν καὶ τὸν ἀγῶνα, ἐνδόξως ἐτέλεσεν.

Ἕτερον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ο πλήρης θείας χάριτος, καὶ δυνάμεως ὄντως, τερατουργῶν διήλεγχε, θεοκτόνων τὰ στίφη, διακενῆς μελετῶντα· ὑψηγόρῳ δὲ γλώττῃ, θεολογῶν ὁ Στέφανος, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, τὸν Ἰησοῦν, καθορῶν νῦν ἔφησεν ἑστηκότα· πρὸς ὃν λιθολευστούμενος στεφηφόρος ἀνῆλθεν.

Τῆς Ἑορτῆς, μετὰ καὶ τοῦ Στεφάνου πάλιν.

Ο τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, συναΐδιος Λόγος, καὶ συμφυὴς καὶ σύνθρονος, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ νῦν ὡς βρέφος· ὃν Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀριδήλως κηρύξας, ὑπὸ χειρῶν, μιαιφόνων χαίρων λιθολευστεῖται, καὶ στεφηφόρος ἄνεισι, πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

Ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Α'θλοφορικὸν στέφανον, τῷ Πρωτάθλῳ οἱ πιστοὶ πλέξωμεν, ἐκ λογικῶν ἀνθέων· αὐτὸς γὰρ τὴν τῶν Μαρτύρων προητοίμασεν ὁδὸν, καὶ ἐν χαρᾷ ἀνεβόα· Ἰδοὺ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους θεωρῶ, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα, τοῦ ἀοράτου Πατρός.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Α'γιωσύνην ἐνεδύσω, Στέφανε μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε· δυσωπήθητι, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον τὸν ἀναμάρτητον.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, πανάγιε Στέφανε· ὁδὸς γὰρ ἐγένου τοῖς Ἁγίοις, καὶ πολλοὺς τῷ Κυρίῳ προσήγαγες Μάρτυρας· διὸ οὐρανός σοι ἠνοίγη, καὶ Θεός σοι ἐφάνη. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τοῦ Χριστοῦ θεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον, ἐπαξίως τιμήσωμεν· οὗτος γὰρ ἑστὼς ἐν μέσῳ παρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς, Υἱὸν ἐθεάσατο.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στέφανε ἔνδοξε, οὐρανοπολῖτα, Χριστοῦ θεράπον μακάριε, πρεσβείαν ποίησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο· ἀλλ᾿ ἐξέλαμψεν ὡς Ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σαρκωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως· καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος, εἰς οὐρανοὺς ἀνελαμβάνετο· καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Κυπριανοῦ.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε καὶ Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα· σὺ οὐρανοὺς ἐθεάσω ἀνεῳγμένους, ἐν τῷ σταδίῳ ἑστὼς· καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἔσωθεν τοῦ ἀοράτου Πατρός· διὸ ὡς Ἄγγελος ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων· Μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ νῦν αἴτησαι, τοῖς ἐκ πόθου εὐφημοῦσί σε, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Α'κατάληπτον τὸ τελούμενον, ἐν Βηθλεὲμ σήμερον μυστήριον! ὁ ἀόρατος ὁρᾶται· ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται· ὁ Λόγος παχύνεται· καὶ ὁ Ὢν γίνεται· ὃ οὐκ ἦν. Παρθένος τίκτει ἐν σπηλαίῳ, βρέφος νέον, τὸν Πλάστην τῆς φύσεως· φάτνη ἐκτυποῦται, εἰς θρόνον ἐπουράνιον· κτήνη ἀπεικάζει, χερουβικὴν παράστασιν. Ποιμένες θαυμάζουσι· Μάγοι δῶρα προσφέρουσιν· Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις γὰρ εὐδόκησεν, ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουήλ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἰδοῦσα κρατούμενον χερσὶν, ἑαυτῆς ἡ Πανάγνος, τὸν Ποιητὴν ἀπεφθέγγετο· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς σὲ βρέφος βλέπω, καὶ νοεῖν οὐ δύναμαι, τὴν ἄπειρόν σου νῦν συγκατάβασιν; ὑμνῶ τὸ κράτος σου, προσκυνῶ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, δι᾿ ἧς σῶσαι, κόσμον παραγέγονας.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ὡς βρέφος με βλέπουσα ταῖς σαῖς, ἐπαναπαυόμενον, Μῆτερ ἀγκάλαις εὐφράνθητι· ἦλθον τὸν κόσμον γὰρ ὅλον διασῶσαι, καὶ Ἀδὰμ ὃν ἔπλασα, κακίστῃ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως, ξύλου γευσάμενον, καὶ τρυφῆς ἔξω γενόμενον, Παραδείσου, καὶ καταφθειρόμενον.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Σὲ βρέφος προτέλειον ὁρῶ, φάτνῃ προσκλινόμενον· οὐ συνορῶ μυστηρίου δὲ, βάθος τὸ ἄφραστον· πῶς καὶ μετὰ τόκον, ἄφθορος διέ-

Digitized by Google

μεινα, τοὺς νόμους ὑπερβᾶσα τῆς φύσεως. Τίνα οὖν αἶνόν σοι, προσαγάγω; πῶς δοξάσω σε; ἡ Παρθένος, Κόρη ἀπεφθέγγετο (*).

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ΄. Κυπριανοῦ.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ στεφανηφόρε Στέφανε, ὁ μιμητὴς τοῦ Δεσπότου· διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων, Ἰουδαίων κατήργησας· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Παράδοξον μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμένηκε, καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν· οὐ φυρμὸν ὑπομείνας οὐδὲ διαίρεσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤῊ ΚΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Δισμυρίων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Φέρεις Ἀδαμιαίαν μορφὴν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων παντέλειος· καὶ θέλεις χερσὶ κρατεῖσθαι, ὁ τῇ χειρὶ τοῦ παντὸς, περιδεδραγμένος δυναστείᾳ σου, Ἁγνὴ ἡ πανάμωμος, προσεφθέγγετο λέγουσα· Πῶς σε σπαργάνοις, ἐνειλήσω ὡς νήπιον; πῶς θηλάσω σε, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα; πῶς μὴ τὴν ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχείαν θαυμάσω σου; πῶς σε Υἱόν μου καλέσω, δούλη σου νῦν χρηματίζουσα; Ὑμνῶ εὐλογῶ σε, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Βρέφος σωματωθὲν ἐξ αὐτῆς, τὸν προαιώνιον Θεὸν ἡ Πανάμωμος, ὁρῶσα, χερσὶ κρατοῦσα, καταφιλοῦσα πυκνῶς, καὶ χαρᾶς πλησθεῖσα προσεφθέγγετο, αὐτῷ· Θεὲ ὕψιστε, Βασιλεῦ ἀθεώρητε, πῶς καθορῶ σε, καὶ νοεῖν τὸ μυστήριον, οὐ δεδύνημαι, τῆς ἀμέτρου πτωχείας σου; Σπήλαιον γὰρ σμικρότατον, καὶ τοῦτο ἀλλότριον, ἔνδον χωρεῖ σε τεχθέντα, καὶ Παρθενίαν μὴ λύσαντα, νηδὺν συντηροῦντα, ὡς πρὸ τόκου, καὶ διδόντα, τὸ μέγα ἔλεος.

Ταῦτα ἱκετικῶς ἡ Σεμνὴ, θαμβητικῶς τε φθεγγομένη ἀκήκοε, τῶν Μάγων, πρὸ τοῦ Σπηλαίου παρισταμένων ὁμοῦ, καὶ πρὸς τούτους ἔφη· Τίνα θέλετε; ὑμεῖς, ὡς ὁρῶ γὰρ, ἀλλοδαπῆς χώρας ἤλθετε, Περσῶν τὸ σχῆμα, οὐ τὸ φρόνημα ἔχοντες, ξένην ἄφιξιν, καὶ πορείαν πεποίησθε· καὶ πρὸς τὸν ξενιτεύσαντα, ἐξ ὕψους καὶ ξένως μοι, ἐνοικισθέντα ὡς οἶδε, μετὰ σπουδῆς παρεγένεσθε, αὐτὸν προσκυνῆσαι, τὸν δωρούμενον τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Δισμύριοι Μάρτυρε Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ τῇ χάριτι, συναθροισθέντες ἐν Πνεύματι, δῆμος μακάριος, φωταυγεῖς ἀστέρες, πλάνης νύκτα λύσαντες, πρὸς ἄδυτον αὐγὴν μετετέθητε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πληθὺς πολυάριθμος πυρὶ, ἤδη ὁλοκαύτωται, καὶ εὐωδίας ἐπλήρωσε, τὰ ἐπουράνια· καὶ τῶν πρωτοτόκων, ἐκλεκτὴν ὁμήγυριν, ἐφαίδρυνε· χαρᾶς τε ἐπλήρωσε, νῦν τὰ ἐπίγεια· καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς τελοῦντας, τὴν ἔνδοξον μνήμην αὐτῶν.

Παρθένοι νεάνιδες τῶν σῶν, μύρων ὀσφραινόμεναι, σοῖς ἠκολούθησαν ἴχνεσι, τὸ σὸν μιμούμεναι, ζωηφόρον πάθος, τὸ ψυχοσωτήριον· καὶ πρὸς τὴν ἐκ νεκρῶν ἐξανάστασιν, ἐν σοὶ γηθόμεναι, Εὐεργέτα κατῳκίσθησαν, τοῦ σοῦ κάλλους, σαφῶς ἀπολαύουσαι.

Δόξα, καὶ νῦν.. Ἦχος δ΄.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες, οἱ ἀγαπῶντες Σιών. Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμὸς, τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδάμ· ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἠνεῴχθη, ὁ ὄφις κατηργήθη· ἣν γὰρ ἠπάτησε πρῴην, νῦν ἐθεάσατο, τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. Ὢ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ! ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάσῃ σαρκὶ, τῆς ἁμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ κόσμῳ παντὶ, διὰ τῆς Θεοτόκου· βρέφος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλειος Θεός· καὶ διὰ τοῦ τόκου, Παρθενίαν σφραγίζει, σειρὰς ἀ-

(*) Τὰ ἀνωτέρω τρία Προσόμοια, διάλογον περιέχοντα τῆς Παρθένου καὶ τοῦ βρέφους Ἰησοῦ Ποίημα εἰσὶν Ἰωσὴφ τοῦ Ὑμνογράφου, καὶ τὸ ὄνομα τούτου ἀκροστιχίζουσι μεθ᾽ ἑτέρων τριῶν, τῶν ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Αἴνων τῆς κγ΄. τοῦ παρόντος. Ἀλλ᾽ ἐνταῦθα μὲν πρωθυστέρως καὶ ἐλλιπῶς· ἐν δὲ τῷ Χειρογράφῳ, ἀνελλιπῶς καὶ ἐν τάξει κείμενα, ἤγουν τρία μὲν (τὰ ἀνωτέρω) ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς κα΄. τρία δὲ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς κβ΄. καὶ τρία ὡσαύτως ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς κδ΄. φέρουσιν ὁμοῦ τήνδε τὴν ἀκροστιχίδα, Ἰωσὴφ ᾠδήφ, μετὰ προσθήκης δηλαδὴ ἐπὶ τέλους ἑνὸς Φ, πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐλλείποντος ἐννάτου Προσομοίου.

Digitized by Google

μαρτημάτων, λύων διὰ σπαργάνων· καὶ διὰ νηπιότητος, τῆς Εὔας θεραπεύει τὰς ἐν λύπαις ὠδῖνας. Χορευέτω τοίνυν, πᾶσα ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτὴν, παραγέγονε Χριστὸς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὅλον θεουργικῶς, φορέσας ἐκ Παρθένου, Ἀδὰμ Χριστὲ τὸν πρῶτον, ἐτέχθης ἐν σπηλαίῳ, καὶ φάτνῃ ἐσπαργάνωσαι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ψάλλε προφητικῶς, Δαυῒδ κινῶν τὴν λύραν· τῆς σῆς γὰρ ἐξ ὀσφύος, ἐξ ἧς ἡ Θεοτόκος, Χριστὸς γεννᾶται σήμερον.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Αἶνον θεοτερπῆ, μετὰ Ποιμένων Μάγοι, καὶ σὺν Ἀγγέλοις δόξαν, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, Θεῷ πιστοὶ προσάξωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεὲμ ἀκούω, ὑπὸ Ἀσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην, εὐδοκήσαντι γενέσθαι. Νῦν ἡ Παρθένος οὐρανῶν πλατυτέρα· ἐξανέτειλε γὰρ φῶς τοῖς ἐσκοτισμένοις, καὶ ταπεινοὺς ὕψωσε, τοὺς ἀγγελικῶς μελῳδοῦντας· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν· καὶ ἅγιαι αἱ σκηναὶ, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παῤῥησίας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Παράδοξον πιστοὶ, τὸ μυστήριον τοῦτο! Θεὸς ἐκ γυναικὸς, ἐγεννήθη ὡς οἶδε, τάγματα τῶν Ἀγγέλων, καταπλαγέντα τῇ καταβάσει αὐτοῦ, κράζουσιν ἀνυμνοῦντα· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Αὐλῶν ποιμενικῶν, καταπαύων ᾆσμα, στρατὸς Ἀγγελικὸς, ἐπεφώνει λέγων· Αἶνον ᾄσατε θεῖον, οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· κράξατε ἀνυμνοῦντες· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ο' Κανὼν τῆς Ἑορτῆς· εἶτα τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πληθὺς με σῴζοις Καλλινίκων Μαρτύρων.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Πληθὺς πολυάριθμε, σεπτῶν Μαρτύρων, τὰ πλήθη ἐξάλειψον, τῶν πολλῶν πταισμάτων μου, τῇ μεσιτείᾳ σου, καὶ δίδου λόγον ἀνυμνεῖν, τὴν σὴν πανήγυριν.

Λαμπτῆρες ὑπέρφωτοι, τῆς Ἐκκλησίας, καλλίνικοι Μάρτυρες, τοῖς οἰκείοις μέλεσι, Θεὸς δοξάσαντες, τῇ φωτοφόρῳ νῦν ἡμῖν, μνήμῃ δοξάζεσθε.

Ἡ πίστις ἡ ἔνθεος, τῶν Ἀθλοφόρων, ἀπίστων τὴν ἄθεον, τυραννίδα ὤλεσε, καὶ ἐξηφάνισε, τὴν τῶν δαιμόνων πονηρὰν, ἔνστασιν χάριτι.

Θεὸν παντοδύναμον, σάρκα λαβόντα, καὶ θάνατον λύσαντα, τῷ θανάτῳ Μάρτυρες, ὁμολογήσαντες, ἐθανατώθητε ζωὴν, λαβόντες ἄληκτον.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε Πανύμνητε, εὐλογημένη, Θεὸν ὑπερύμνητον, ἐν σαρκὶ κυήσασαν, τὸν μεγαλύναντα, τοὺς Ἀθλοφόρους τὸν ἐχθρὸν, καταπαλαίσαντας.

Ὠδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ὡραιοτάτως ἐκπυρούμενοι, τῇ Χριστοῦ ἀγάπῃ Πανεύφημοι, ὑφαπτομένης τῆς πυρᾶς, οὐδαμῶς ἐπτοήθητε· ἀλλ' ἐν ταύτῃ τελειούμενοι, ὑφ' ἓν ἐδοξάσθητε.

Ζώσῃ φωνῇ Θεὸν κηρύττοντες, ἀπειλὰς ἀθέων οὐκ ἔπτηξαν· ἀλλὰ τῶν Παίδων τὴν φωνὴν, ὁμοφρόνως ἐκραύγαζον, οἱ πανεύφημοι Ὁπλῖται, τοῦ Χριστοῦ τελειούμενοι.

Οὐ δειλιῶμεν πῦρ ὁμόδουλον, οἱ γενναῖοι ἅμα ἐκραύγαζον· ἀγαλλομένη δὲ ψυχῇ, διὰ σὲ θανατούμεθα, τὸν θανόντα καὶ τὸν θάνατον, Σωτὴρ καταργήσαντα. Θεοτοκίον.

Ἵνα θεώσῃ τὸ ἀνθρώπινον, ὁ Θεὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Παρθένε τῆς Ἁγνῆς, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν· διὰ τοῦτό σε συμφώνως, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά
» σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρα-
» νὸν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἑδράσας
» ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Digitized by Google

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Στρατὸς ἐν ἀριθμῷ, Δισμυρίων Μαρτύρων, τιμώμενος ἡμῖν, ἀνατέλλει φωτίζων, καρδίας καὶ νοήματα, εὐσεβῶν διὰ πίστεως· ἐξαφθέντες γὰρ, θείᾳ στοργῇ τοῦ Δεσπότου, τέλος ἅγιον, διὰ πυρὸς οἱ γενναῖοι, προθύμως ἐδέξαντο.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἐν φάτνῃ δι' ἡμᾶς, τῶν ἀλόγων ἐτέθης, μακρόθυμε Σωτὴρ, νηπιάσας βουλήσει· Ποιμένες δέ σε ὕμνησαν, μετ' Ἀγγέλων κραυγάζοντες· Δόξα αἴνεσις, τῷ ἐπὶ γῆς γεννηθέντι, καὶ ὑψώσαντι, τῶν γηγενῶν τὴν οὐσίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σοῦ τῷ πόθῳ προσεδήσαν, καρδίας Λόγε οἱ Ἀθλοφόροι, διὰ σὲ δὲ θανατούμενοι, ὡς ἀρνία ἄμωμα μιμηταὶ τῶ πάθȣς σου ὤφθησαν.

Κυβερνήσαντες Ἅγιοι, πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐν Πνεύματι, ζάλην διεφύγετε, εἰδωλομανίας μακάριοι.

Ἀπερίτρεπτοι ὤφθητε, ἐν τῷ ἀγῶνι τȣ̃ μαρτυρίου, ἀκατάσειστοι ἀπτόητοι, διωκτῶν τὴν ἔνστασιν, τῇ ἐνθέῳ πίστει νικήσαντες.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, Εὐλογημένη, τῆς πρὶν κατάρας, εὐλογίαν ἀπειλήφαμεν, καὶ ζωὴν καὶ λύτρωσιν, οἱ σὲ Θεοτόκον δοξάζοντες.

Ὠδὴ ε'. Τὸ φαεινὸν ἡμῶν ἐξανάτειλον.

Λαμπροφανῶς ἡ μνήμη ἐπέλαμψε, τῶν Ἀθλοφόρων σου, καὶ ἐφώτισε τῆς γῆς τὰ πέρατα, ταῖς τῶν θαυμάτων, θείαις διαδόσεσι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἱερουργοὶ θυσίαν προσάγοντες, θύματα τέλεια, προσηνέχθησαν ὁλοκαυτόμενοι, σὺν πᾶσιν ἄλλοις, πλείοσι συμμάρτυσι, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ναοὶ Θεȣ̃ ὑπάρχοντες Ἅγιοι, διὰ βαπτίσματος, τέλος ἅγιον ὁμοῦ ἐδέξασθε, ἐν οἴκῳ θείῳ, καὶ πρὸς ἐπουράνιον, Ναὸν ἀνηνέχθητε.

Θεοτοκίον.

Ἵνα Θεὸς τοῖς ἄνω συνάψειε, τοὺς ὀλισθήσαντας, παραβάσεως εἰς μέγα βάραθρον, τὴν σὴν γαστέρα ᾤκησε Πανάχραντε, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν.

Ὠδὴ ς'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Κορυφαῖος ἱεροῦ, ἐχρημάτισας λαοῦ, καὶ προέπεμψας αὐτὸν, ἐν χαρᾷ πρὸς οὐρανὸν, ἀθλήσαντα, Ἱερομάρτυς Ἄνθιμε Ὅσιε.

Ὡς χρυσίον καθαρὸν, ἀναμέσον τοῦ πυρὸς, ἡ εὐσέβεια ὑμῶν, Ἀθληταὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐγνώρισται, ἡλίου πλέον ἐναπαστράπτουσα.

Νεκρωθέντες τῇ σαρκὶ, τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, ἐκληρώσασθε σοφοὶ, συνυπάρχοντες Χριστῷ, τῷ δείξαντι, δυνατωτέρȣς ὑμᾶς κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον ἀληθῶς, ὡς πρὸ τόκου Μαριὰμ, τῇ δυνάμει τȣ̃ ἐκ σȣ̃, σαρκωθέντος Ἰησȣ̃, διέμεινας, Παρθένος ὄντως, θαῦμα παράδοξον!

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ·
» Τὴν ζωήν μου Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθο-
» ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κρά-
» ζοντα· Δόξα σοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Δισμυρίων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

Στίχοι.

Ὡς προσφοραί σοι Σῶτερ ἐξωπτημέναι,
Οἱ Δισμύριοι τοῦ νεὼ κεῖνται μέσον.

Ἀνέρας ὀγδοάτῃ κτάνεν εἰκάδι Δισμυρίȣς πῦρ.

Τοῦ βασιλέως Μαξιμιανοῦ, μετὰ νίκης ὑποστρέψαντος ἐκ τοῦ κατὰ τῶν Αἰθιόπων πολέμου, καὶ βουλομένου ἐπινίκια θῦσαι τοῖς Εἰδώλοις, γράμματα ἐπέμφθησαν πανταχοῦ, συνελθεῖν προτρεπόμενα ἅπαντας ἐν Νικομηδείᾳ, εἰς προσκύνησιν τῶν παρ' ἐκείνῳ θεῶν. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἄνθιμος, Ἐπίσκοπος ὢν τῆς τοιαύτης Πόλεως, συναθροίσας ἐν τῇ ὑπ' αὐτὸν Ἐκκλησίᾳ τὸν τοῦ Χριστοῦ λαὸν (ἦν γὰρ ἑορτὴ τηνικαῦτα τῆς Χριστοῦ γεννήσεως), συνεόρταζεν αὐτοῖς, καὶ ἐδίδασκε τὴν ἀληθινὴν πίστιν. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Μαξιμιανὸς, προσέταξε κύκλῳ τῆς Ἐκκλησίας τεθῆναι φρύγανα, καὶ ἐξαφθῆναι, καὶ κατακαῆναι τοὺς Χριστιανούς· ὅπερ γνοὺς ὁ Ἐπίσκοπος, σπεύσας καὶ βαπτίσας τοὺς κατηχουμένους, τὴν θείαν ἱερουργίαν ἐπετέλεσε, καὶ μετέδωκεν ἅπασι τοῖς Χριστιανοῖς τῶν Θείων καὶ ἀχράντων μυστηρίων. Καὶ οὕτως ἀναφθέντων τῶν φρυγάνων, ἐτελειώθησαν ἅπαντες. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἄνθιμος διεφυλάχθη Θεοῦ χάριτι ἵνα, καὶ ἑτέρους ὠφελήσας, καὶ διὰ βαπτίσματος, προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, διὰ πολλῶν βασάνων πρὸς αὐτὸν μεταστῇ, τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν ἀπειληψόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἀπὸ τῆς Συγκλήτου, ἔξω τῆς πυρᾶς ἀπολειφθέντων, καὶ τελειωθέντων.

Ὁ Ἅγιος Ἴνδης, ἐν τῇ θαλάσσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἴνδην ἀκούω τοῦ βίου λαβεῖν πέρας,
Ἄκρον καταντήσαντα πρὸς βυθȣ̃ πέρας.

Οἱ Ἅγιοι Γοργόνιος καὶ Πέτρος ἐν τῇ θαλάσσῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Πόντος καλύπτει Γοργόνιον καὶ Πέτρον,
Μνήμη δὲ τούτων οὐ καλύπτεται χρόνῳ.

Digitized by Google

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ζήνων ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ζήνων κεφαλὴν τέμνεται διὰ ξίφους.
Μὴ προσκυνεῖν ἄγαλμα τοῦ Ζηνὸς θέλων.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαρδόνιος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Καὶ Μαρδόνιον Μαρτύρων ἔγνων ἕνα,
Στέργοντα Χριστὸν, καὶ στέγοντα πῦρ φλέγον.

Ὁ Ἅγιος Δωρόθεος, ὁ Πρεπόσιτος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Δωρόθεος, Τὴν κεφαλήν μου λέγει,
Δῶρον κομίζω τῷ Θεῷ τετμημένην.

Ὁ Ἅγιος Θεόφιλος ὁ Διάκονος λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ἀπόγραφε βληθέντα συχνοῖς τοῖς λίθοις,
Καὶ Θεόφιλον συλλόγῳ Θεοῦ φίλων.

Ὁ Ἅγιος Μυγδόνιος, βόθρῳ ἐγχωσθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Κἂν χωννύηται Μυγδόνιος ἐν βόθρῳ,
Ἐγνωσμένος τοῖς πᾶσι Μάρτυς τυγχάνει.

Ὁ Ἅγιος Γλυκέριος, ὁ Πρεσβύτερος, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γλυκέριος, εἰς τὸ πῦρ βεβλημένος,
Ἔφη· Γλυκύς μοι τῆς τελευτῆς ὁ τρόπος.

Μετὰ τὸ ἀποφήνασθαι τὸν μιαρὸν Μαξιμιανὸν τοῦ καῦσαι τοὺς Ἁγίους Δισμυρίους ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐκέλευσε καὶ τοὺς ἔξω τῆς πυρᾶς καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπολειφθέντας Χριστιανοὺς φονευθῆναι. Φονεύεται δὲ ὁ Ἅγιος Ἴνδης, καὶ Γοργόνιος, καὶ Πέτρος, λίθοις προσδεθέντες, καὶ ἐν θαλάσσῃ ῥιφέντες. Ὁ δὲ Στρατηγὸς Ζήνων, συντριβεὶς τὴν ὄψιν καὶ τοὺς ὀδόντας μετὰ λίθων, σὺν Δωροθέῳ τῷ Πρεποσίτῳ, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνονται. Μαρδόνιος πυρὶ φλέγεται. Μυγδόνιος εἰς βόθρον ἐμβάλλεται. Γλυκέριος ὁ Πρεσβύτερος πυρὶ τελειοῦται. Θεόφιλος ὁ Διάκονος, τὴν γλῶσσαν τμηθεὶς, ἐν τῷ κάμπῳ λιθοβολεῖται· καὶ ἕτεροι πολλοὶ καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὸν τῆς μαρτυρίας ἐδέξαντο στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Δόμνα, ξίφει τμηθεῖσα, τῷ πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἔκτην συνάπτω ταῖς φρονίμοις Παρθένοις,
Τὴν ψευδόμωρον Δόμναν ἐκτετμημένην.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Δόμνα, ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν Πόλει Νικομηδείας, ἱέρισσα τοῦ ἐν τῷ παλατίῳ Δωδεκαθέου. Ἐντυχοῦσα δὲ ταῖς Πράξεσι τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ταῖς Ἐπιστολαῖς τοῦ Ἁγίου Παύλου, καὶ παρ' αὐτῶν τὴν ψυχὴν φωτισθεῖσα, καὶ τὴν ἀληθινὴν πίστιν μαθοῦσα, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζεται παρὰ Κυρίλλου Ἐπισκόπου Νικομηδείας, ἅμα τῷ Εὐνούχῳ Ἴνδῃ, καὶ ἄλλοις πολλοῖς· καὶ ἀπὸ τότε, εἴτι ἐλάμβανεν ἀπὸ τοῦ παλατίου, ἐδίδου τοῖς πτωχοῖς. Διαγνωσθεῖσα δὲ παρὰ τοῦ Ἀρχιευνούχου, καὶ μέλλουσα τιμωρεῖσθαι, προεφασίσατο παραφροσύνην, καὶ ἀπεστάλη εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, ἵνα θεραπευθῇ· καὶ ἦν μετὰ τῶν Χριστιανῶν. Ὁ δὲ Μαξιμιανὸς, ὑποστρέψας ἀπὸ τοῦ ταξειδίου, ἐζήτει τὴν Δόμναν, καὶ μὴ εὑρὼν ἐπικράνθη· καὶ προσέταξεν ἀποθανεῖν πάντας τοὺς Χριστιανοὺς, ὃ καὶ γέγονεν. Τότε ἡ Ἁγία Δόμνα ἀνελαμβάνετο τὰ τῶν Ἁγίων Λείψανα, καὶ ἔθαπτε· καὶ γνωσθεῖσα, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ.

Ἀποσκοποῦντες μόνα τὰ ἐκεῖ, Μακάριοι μένοντα, δυνάμει θεϊκῇ, ὥσπερ οἱ τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι θεῖοι Παῖδες, τοῦ πυρὸς ἀνώτεροι, ὤφθητε θείῳ φωτὶ καταλαμπόμενοι.

Ῥῆμα Τυράννου ἄλογον Σοφοὶ, φαυλίσαντες, σὺν ἱερωτάταις γυναιξὶ, καὶ κομιδῇ ὡς ἀληθῶς, θείοις νηπίοις, προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντὸς προσανηνέχθητε.

Τὸν φωτισμὸν τῆς γνώσεως Χριστοῦ, προσφέροντες, ἔνδον ἐν ψυχῇ πανευλαβῶς, τὸ σκοτεινὸν τῆς ἀθεΐας νέφος ὄντως, Ἀθληταὶ διήλθετε, καὶ εἰς αἰώνιον φῶς μετεβιβάσθητε.

Θεοτοκίον.

Ὑψηλοτέρα ὤφθης οὐρανῶν, κυήσασα πάντων τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν· ὃν ἐκτενῶς, καθικετεύουσα μὴ παύσῃ, Παναγία ἄχραντε σῶσαι, τοὺς πίστει θερμῇ δοξολογοῦντάς σε.

Ὠδὴ η'. Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ.

Ῥέουσιν ἐνθέου εὐωδίας, ἰαμάτων τὰ μύρα, Μαρτύρων τὰ λείψανα· καὶ παθῶν δυσωδίαν ξηραίνουσι, τῶν πίστει ἀνυμνολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὤφθητε ὡς ῥόδα Ἀθλοφόροι, ὡραιότατα μέσον περιχεόμενοι τοῦ πυρὸς, καὶ προθύμως ἐκράζετε· Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανίσκοι ἅμα καὶ Παρθένοι, καὶ πρεσβῦται καὶ νέοι, Ἅγια Νήπια, γυναικῶν τε πληθὺς ἀναρίθμητος, τῆς ἄνω ἔτυχον χορείας, ὁμοῦ ἐνηθληκότες.

Θεοτοκίον.

Ἰεζεκιὴλ σε πύλην βλέπει, κεκλεισμένην Παρθένε· δι' ἧς διώδευσεν Ἰησοῦς, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σοῦ, καὶ σάρκα ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, φορέσας ἀσυγχύτως.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ, διασώ-
» σαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντόφλογον
» κάμινον, μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν
» τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ὡς ἐθελόθυτοι ἄρνες, ὡλοκαυτώθητε ἅμα, καὶ ὡς θυσία καθαρὰ, τῷ τυθέντι Δεσπότῃ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γηγενῶν, καλλίνικοι Μάρτυρες, προσήχθητε, καὶ στεφάνους τῆς νίκης, ἐπαξίως, ἐκομίσασθε ὁμοῦ.

Σὺν τοῖς Ἁγίοις Προφήταις, συν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν ἐκλεκτῶν,

Digitized by Google

καὶ Ἁγίοις Ἀγγέλοις, πληθὺς Μαρτύρων εὐκλεῶν, Κυρίου δεήθητε, τοῦ σώζεσθαι, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει, μακαρίζοντας ὑμᾶς.

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων, ἡ ἱερὰ ὑμῶν μνήμη, πλέον ἐκλάμπει Ἀθληταὶ, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, ἀποδιώκουσα ἀεὶ, καὶ πάντας φωτίζουσα, Πανεύφημοι, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, κατὰ χρέος, μακαρίζοντας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ Θεῖον, τὸ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαν, τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, ταῖς ἀπάταις τοῦ βίου, καὶ γεγονυῖαν τῶν ἐχθρῶν, Πανάμωμε παίγνιον, οἰκτείρησον, καὶ φωτὶ μετανοίας, σωτηρίου, καταξίωσον Ἁγνή.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ᾗ ὁ πάντων
» Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ
» πόκον κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι᾽ ἡμᾶς, γε-
» νόμενος ἄνθρωπος ὁ ἄναρχος, μεγαλύνομεν
» πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἁγνήν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πληθὺς Μαρτύρων πάντιμε, καὶ φάλαγξ θεασύλλεκτε, τῶν Δισμυρίων Ἁγίων, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, Θεὸν ἐκδυσωπήσατε, ῥυσθῆναι πάσης θλίψεως, τοὺς νῦν ὑμᾶς γεραίροντας, καὶ τὴν λαμπρὰν ἐκτελοῦντας, καὶ πάμφωτον ὑμῶν μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰκόνος ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην οἴμοι ὁ τλήμων! δι᾽ ἀκρασίας τῆς πάλαι· σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος, ἀῤῥήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χείρονος μετείληφας, καινοποιήσας Σωτήρ με, Παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῆς οἰκείας χρηστότητος, ὁ Δεσπότης βουλόμενος, τοῖς ἀνθρώποις τὸν πλοῦτον ὁ φιλάνθρωπος, καθυποδεῖξαι τὸ φύραμα, τὸ τούτων ἀνέλαβες, καὶ ἐτέχθης ἐν σαρκί· καὶ τὸ Σπήλαιον ᾤκησας, ἵνα ἅπαντας, οὐρανίους ποιήσης ἀνυψώσας, τοὺς αἰνοῦντας καὶ ὑμνοῦντας, τὴν σὴν ἀνέκφραστον Γέννησιν. Δίς.

Τῇ δυνάμει νευρούμενοι, καὶ στεῤῥῶς κρατυνόμενοι, καὶ ἐνισχυόμενοι τοῦ Παντάνακτος, ἐν ἀσθενείᾳ τῆς φύσεως, ἀήττητοι Μάρτυρες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, κραταιῶς ἐνικήσατε, καὶ πρεσβεύετε, δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ πιστοῖς τὴν σωτηρίαν, ὡς ἀντιλήπτορες μέγιστοι.

Ἐν τοῖς λόγοις Φιλόθεος, καὶ ἐν ἔργοις Δωρόθεος, καὶ θεῖος Μαρδόνιος, καὶ Γοργόνιος, σὺν τῷ Σεκούνδῳ καὶ Πέτρῳ τε, καὶ Ἴνδη ἠρίστευσαν, καὶ ἐχθροῦ παρεμβολὰς, ἐτροπώσαντο χαίροντες, καὶ πρεσβεύουσιν, ἐκ παντοίων κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν σεπτὴν αὐτῶν πανήγυριν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ἀκατάληπτον τὸ τελούμενον, ἐν Βηθλεὲμ σήμερον μυστήριον! ὁ ἀόρατος ὁρᾶται· ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται· ὁ Λόγος παχύνεται· καὶ ὁ Ὢν γίνεται, ὃ οὐκ ἦν. Παρθένος τίκτει ἐν σπηλαίῳ, βρέφος νέον, τὸν Πλάστην τῆς φύσεως· φάτνη ἐκτυποῦται, εἰς θρόνον ἐπουράνιον· κτήνη ἀπεικάζει· χερουβικὴν παράστασιν. Ποιμένες θαυμάζουσι. Μάγοι δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις γὰρ εὐδόκησεν ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουήλ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ἄγει ἑορτὴν, ἐν χαρᾷ πᾶσα ἡ Κτίσις, καὶ οἱ οὐρανοὶ, σὺν ἡμῖν ἀγαλλιῶνται· ἐν φάτνῃ γὰρ ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου τικτόμενος, καὶ ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, βρέφος νῦν ὡράθη παραδόξως· πρὸς ὃν εἴπωμεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Νέον δι᾽ ἡμᾶς, Ἰησοῦ ὤφθης παιδίον, ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων ἀνατείλας, παλαιωθέντας πάλαι, παραβάσει βουλόμενος, πάντας καινουργῆσαι τοὺς ἀνθρώπους· διὸ σοι πάντες εὐχαρίστως, ἀεὶ κράζομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ὕμνησαν Χριστὸν, ἐκ Παρθένου προελθόντα, ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ κοιλάδες καὶ πεδία· ἀστὴρ δὲ τοῦτον Μάγοις, οὐρανόθεν ὑπέδειξε, κείμενον ὡς βρέφος ἐν σπηλαίῳ, σάρκα δουλικὴν ἠμφιεσμένον· πρὸς ὃν κράζομεν. Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Τίς σου ἡ πολλὴ, καὶ ἀνείκαστος πτωχεία, δι᾽ ἧς ὁ Ἀδὰμ, κατεπλούτησε τὰ θεῖα; ἐβόα ἡ Παρθένος, ἐν ἀγκάλαις κατέχουσα, τὸν Ἐμμανουὴλ Θεὸν καὶ Κτίστην, σάρκα ἐξ αὐτῆς ἀνειληφότα· πρὸς ὃν κράζομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Digitized by Google

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Παιδίον ὁ πρὼν, Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων, ἐτέχθη ἑκὼν, καὶ Υἱὸς ἡμῶν ἐδόθη. Ἀκούσατε τὰ Ἔθνη, Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητι· γνῶτε καὶ ἡττᾶσθαι· μεθ' ἡμῶν γὰρ, ὃς λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει, ἐκ γῆς ἅπασαν, καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχὴν, αὐτῷ μὴ ὑπείκουσαν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ͂ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρῴδου ἀναιρεθέντων, ὧν ὁ ἀριθμὸς χιλιάδες ιδ'. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων Νηπίων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θησαυρὸν τὸν κρυπτόμενον, ἐκζητῶν ὁ παράνομος, τοὺς ἀκάκους σήμερον, Παῖδας ἔθυσε· καὶ ἡ Ῥαχὴλ ἀπαράκλητος, ὑπῆρχε τὴν ἄδικον, κατοπτεύουσα σφαγὴν, καὶ τὸν ἄωρον θάνατον· οὓς ἐθρήνησε, δονουμένη τὰ σπλάγχνα· ἀλλὰ τούτους, ἐπευφραίνεται ἐν κόλποις, τοῦ Ἀβραὰμ ἄρτι βλέπουσα.

Βασιλέα τὸν ἄχρονον, ὑπὸ χρόνον γενόμενον, βασιλεὺς παράνομος ἐπεζήτησε· καὶ μὴ εὑρὼν ἀνελεῖν αὐτὸν, τῶν Παίδων ἐθέρισεν, ἀπειρόκακον πληθὺν· ὓς εἰργάσατο Μάρτυρας, ὡς οὐκ ᾤετο, καὶ πολίτας τῆς ἄνω βασιλείας, τὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας, παραφροσύνην ἐλέγχοντας.

Ἐκ Παρθένου τεχθέντι σοι, προαιώνιε Κύριε, καὶ δι' ἀγαθότητα νηπιάσαντι, χορὸς Νηπίων προσήνεκται, Μαρτύρων ἐν αἵματι, τὴν ἀθόλωτον ψυχὴν, λαμπρυνθεὶς δικαιότατα· ἃ κατῴκισας, εἰς Μονὰς ἀειζώους, τὴν Ἡρῴδου, στηλιτεύοντα κακίαν, καὶ ὠμοτάτην παράνοιαν.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου, ὅμοια.

Ἐγκρατείας ὑπόδειγμα, ἀνεδείχθης Μονάζουσι, Θεοφόρε Μάρκελλε καὶ ἀσκήσεως· ὑπογραμμὸς ταπεινώσεως· στῦλος ἐπαιρόμενος, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανόν· καὶ ἁγνείας συνόμιλος, ἡσυχίας τε, ἀληθῶς ὄντως φύλαξ, καὶ ἀνδρείας, στήλη ἔμψυχος κανών τε, πρὸς ἀρετὴν ἀκριβέστατος.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβὰς Πάτερ Μάρκελλε, τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιὼν ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες καὶ ἄϋλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω δοξάζων Χριστόν· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά σου, ταῖς ἐνθέοις ἐπτέρωσας, ἀρεταῖς ὦ Μάρκελλε, καὶ συνόμιλος, τῶν Ἀσωμάτων γεγένησαι, γηΐνων ἀμέτοχος, ἐνδεικνύμενος τερπνῶν, διὰ πόθον τοῦ Κτίστου σου· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος πλ. δ'.
Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἡρῴδης ὁ παράνομος, θεωρῶν τὸν ἀστέρα, ὑπὲρ πᾶσαν κτίσιν λαμπρότερον, ἐταράττετο· καὶ γαλακτοτροφούμενα Βρέφη, ἐξ ἀγκαλῶν μητρικῶν ἀφήρπαζεν. Ἡ δὲ Ἐλισάβετ, λαβοῦσα τὸν Ἰωάννην, πέτραν παρεκάλει· Δέξαι Μητέρα μετὰ τέκνου. Ὄρος ἐδέξατο τὸν Πρόδρομον· φάτνη ἐφύλαττε τὸν θησαυρὸν, ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσε· Μάγοι προσεκύνουν. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Παράδοξον μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμένηκε, καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, οὐ φυρμὸν ὑπομείνας, οὐδὲ διαίρεσιν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος πλ. β'.
Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μυστήριον φρικῶδες ὁρῶ· Θεὸς γὰρ ὁ κατέχων δρακὶ, πᾶσαν κτίσιν, περιέχεται σαρκὶ, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων· καὶ ῥάκει σπαργανοῦται, ὁ σπαργανῶν ὁμίχλῃ θάλασσαν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται Θεὸς, καὶ ἄρχεται ὁ ἄναρχος, καὶ ὁ πλήρης, νῦν κενοῦται ἐν σμικρῷ, Σπηλαίῳ ἐκ Παρθένου, καὶ βρέφος γαλουχεῖται, ὁ διατρέφων πνοὴν ἅπασαν.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Σκιρτῶσι τῇ γεννήσει Χριστοῦ, Ποιμένες καὶ δοξάζουσι, σὺν Ἀγγέλοις, καὶ ἀστὴρ δορυφορεῖ, καὶ Μάγοι προσκυνοῦσι· καὶ ἄνθρωποι σωθέντες, τὴν Θεοτόκον μεγαλύνουσι.

Digitized by Google

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος πλ. δ'.
Ἀνδρέου Κρήτης.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, τῶν Ἰουδαίων τὸ κράτος κατήργηται. Σκιρτάτω τὰ Νήπια, ὑπὲρ Χριστοῦ σφαττόμενα. Ἰουδαία ὀδυρέσθω· φωνὴ γὰρ ἠκούσθη ἐν Ῥαμᾷ· Ῥαχὴλ κλαίουσα, θρηνεῖ ὡς γέγραπται τὰ τέκνα αὐτῆς. Βρέφη γὰρ Ἡρώδης, ἀνελὼν ὁ παράνομος, ἀπεπλήρου τὴν Γραφήν, τὴν Ἰουδαίαν ἐμπιπλῶν ἀθώου αἵματος· καὶ ἡ γῆ μὲν ἠρυθραίνετο τοῖς τῶν Νηπίων αἵμασιν· ἡ ἐξ Ἐθνῶν δὲ Ἐκκλησία, μυστικῶς ἁγνίζεται, καὶ στολὴν ἐνδύεται. Ἦλθεν ἡ ἀλήθεια, ὁ Θεὸς ἐπέφανε, τοῖς ἐν σκιᾷ καθημένοις, ἐκ Παρθένου γεννηθεὶς, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Κύριε, ἐν Βηθλεὲμ παραγέγονας, ἐν τῷ Σπηλαίῳ παρῴκησας· ὁ οὐρανὸν τὸν θρόνον ἔχων, ἐν φάτνῃ ἀνεκλίθης· ὃν στρατιαὶ κυκλοῦσιν Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέβης, ἵνα σώσῃς ὡς εὔσπλαγχνος τὸ γένος ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ· καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. Διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσιε Μάρκελλε τὸ Πνεῦμά σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος πλ. δ'.
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς, γῆ εὐφραινέσθω· ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. Ὁ Λόγος, ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ Πατρὸς, προῆλθεν ἐκ τῆς Παρθένου ἄνευ σπορᾶς· ὃν οἱ Μάγοι ἐξίσταντο, ὁρῶντες ἐν Βηθλεὲμ, τικτόμενον ὡς νήπιον· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανός μοι ἐφάνης σήμερον γῆ· ἐπὶ σοὶ γὰρ γεννᾶται ὁ Ποιητὴς, καὶ φάτνῃ ἀνακλίνεται, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· σὺν Ἀγγέλοις ὑμνοῦσι, καὶ Ποιμένες ἀπαύστως· Ἐν ὑψίστοις δόξα, εἰρήνη τῷ Κόσμῳ τε· εἶδον γὰρ ἀστέρα, ὁδοιποροῦντα οἱ Μάγοι, ὀξέως τε προέτρεχον, τοῦ προσάξαι τὰ δῶρα αὐτῶν, χρυσὸν σμύρναν καὶ λίβανον, ὡς πάντων ὑπάρχοντι Θεῷ, καὶ Βασιλεῖ αἰωνίῳ, καὶ Κτίστῃ τοῦ παντὸς, ἐν σπηλαίῳ δι' οἶκτον, ἐπιφανέντι βροτοῖς.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων Νηπίων, συνηνωμένος μετὰ τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Νεογνὰ Χριστοῦ θύματα στέφω λόγοις.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Νεοποιεῖται ἡ κτίσις, καὶ ἡ βροτῶν, φύσις ἀναπλάττεται, ἐν σαρκὶ τοῦ Ποιητοῦ, πάντων ὑπὲρ ἔννοιαν Χριστοῦ, τικτομένου ἐξ ἁγνῆς, καὶ παναχράντου Μητρός.

Ἐκ στελεχῶν νεοφύτων ἡ τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησία σήμερον, ὥσπερ ἄνθη εὐθαλῆ, δρεψαμένη αἵματα τερπνῶς, ἐφηδύνεται αὐτοῖς καὶ ὡραΐζεται.

Οἱ ποταμοὶ τῶν αἱμάτων τῶν εὐσεβῶν, Παίδων τὴν ἀπόνοιαν, καὶ μανίαν νοητῶς, τοῦ Ἡρώδου ἔκλυσαν· διὸ, ὑποβρύχιον αὐτοῦ ὤφθη τὸ θέσπισμα.

Τοῦ Ὁσίου.

Γνῶσιν δεξάμενος Πάτερ παρὰ Θεοῦ, ἀληθῆ καὶ ἄπταιστον, ἐπεζήτησας αὐτὸν, διὰ βίου Μάρκελλε σεμνοῦ, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς ἐπεθεράπευσας.

Θεοτοκίον.

Γῆ τῆς προτέρας κατάρας τῆς ἐν Ἐδὲμ, λύτρωσιν ἐδέξατο, ἐν αὐτῇ τοῦ Λυτρωτοῦ, γεννηθέντος Ἄχραντε ἐκ σοῦ, καὶ καινίσαντος αὐτὴν καὶ ἁγιάσαντος.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νεφέλαι στάξατε ἐν γῇ, γλυκασμὸν εὐφροσύνης· ἐκ νεφέλης φωτὸς γὰρ, ἀνέτειλεν

(*) Ἡ ἀκροστιχὶς τοῦ Κανόνος τούτου, μηδὲν ἀναφέρουσα τὸν Ὅσιον Μάρκελλον, ἔχει καὶ αὐτοῦ ἀνὰ ἓν Τροπάριον εἰς ἑκάστην ᾠδήν. Ἔστι δὲ ἐλλιπὴς ὁ Κανὼν Τροπαρίων τεσσάρων· ἀλλ' οὐδὲ τὸ χειρόγραφον εἶχεν αὐτὰ πρὸς ἀναπλήρωσιν (1).

(1) Ταῦτα τὰ τέσσαρα Τροπάρια προσετέθησαν ἤδη ἐνταῦθα εἰς τὸν οἰκεῖον ἕκαστα τόπον, ληφθέντα ἐκ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδόσεως, τοῦ 1843.
Ὁ Ἐπιστ. τῆς παρ. Ἐκδ.

ὁ Χριστὸς ἐν Σπηλαίῳ σαρκικῶς, ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν τικτόμενος.

Ἀπημφιάσατο τὴν πρίν, τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις, ἀκοσμίαν καὶ κόσμον, περιέθετο τερπνὸν, τοῦ κοσμήτορος αὐτῆς, ἐκ Παρθένου σαρκὶ ἀνατείλαντος.

Χορὸς θεόλεκτος βρεφῶν, ἐν σαρκὶ γεννηθέντι, προσηνέχθη τῷ Κτίστῃ, ὡς θυσία μυστική, τυθεῖσα διὰ σφαγῆς, μαρτυρίου καὶ θείας ἀθλήσεως. Τοῦ Ὁσίου.

Ῥωμαλεότητι ψυχῆς, κατ' ἐχθρῶν νοουμένων, ὁπλισθεὶς Θεοφόρε, διέκοψας, τὰς αὐτῶν, παρατάξεις κραταιῶς, καὶ τὴν νίκην ἀνεδήσω Μάρκελλε. Θεοτοκίον.

Ἐκ τῶν ἀχράντων σου Ἁγνή, καὶ τιμίων αἱμάτων, σαρκωθεὶς ἀπορρήτως, ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἀνέδειξεν ὡς Θεός, τῶν κτισμάτων, σὲ ἁπάντων Δέσποιναν. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τῶν Ἁγίων Νηπίων.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ τεχθέντι σήμερον, ἐκ τῆς Παρθένου, τῶν Νηπίων στράτευμα, ὡς Ποιητῇ καὶ Βασιλεῖ, δεκτὰ προσάγονται σφάγια, προτεθυμένα, Χριστῷ διὰ πίστεως.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἁγνείας τοῖς ἄνθραξι, προκαθαρθεὶς τὴν ψυχήν, τὸ σῶμα ἐστόμωσας, πρὸς ἀπάθειας ἰσχύν, Πατὴρ ἡμῶν Μάρκελλε· ὅθεν καὶ ἀνεδείχθης, ἐνδιαίτημα θεῖον, νόσους ἀποδιώκων, καὶ φωτίζων τοὺς πίστει, ἀεὶ προσερχομένους σοι, καὶ εὐφημοῦντάς σε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἐνθέως εὐφραίνεται ἡ κτίσις σήμερον· Χριστὸς γὰρ ὁ Κύριος, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱός, ἐκ Κόρης γεννᾶται ἁγνῆς, ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώπων, γένος ἀθανατίζων, λύων τε τὴν κατάραν, τῆς προμήτορος Εὔας. Διὸ εὐχαριστοῦντες αὐτῷ, ἐν ὕμνοις δοξάσωμεν.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ἰδοῦσαι Κύριε, τὴν ἐν Σπηλαίῳ σου, συγκατάβασιν τάξεις Ἀγγελικαί, φόβῳ ἐξεπλάγησαν, καὶ διανύμνησαν Χριστέ, τὸ ἀνεικαστόν σου ἔλεος.

Συνέσει Κύριε, ὁ τεκτηνάμενος, πᾶσαν κτίσιν βουλήσει, σωματικῶς, σεαυτὸν ἠρίθμησας, ἐν τοῖς ποιήμασι τοῖς σοῖς, καὶ ἐν τούτοις ἀναπέπαυσαι.

Τὸ ξίφος ὤθησε, μανεὶς ὁ ἄνομος, καὶ παράφρων Ἡρώδης, καθ' ἑαυτοῦ, ἀνελεῖν πειρώμενος, τὸν Εὐεργέτην τοῦ παντός, καὶ ἀνώλεθρον Θεότητι. Τοῦ Ὁσίου.

Οἱ πόνοι Ὅσιε, καὶ οἱ ἱδρῶτές σου, τῶν αἱμάτων τοῖς ῥείθροις τοῖς τῶν Βρεφῶν, κεκραμένοι Μάρκελλε, τῷ γεννηθέντι ἐν σαρκί, δῶρα τίμια προσήχθησαν. Θεοτοκίον.

Ὡραίαν κάλλει σε, ὑπεραστράπτουσαν, τοῦ Υἱοῦ σου ἀκτῖσιν οἱ τῶν ἐθνῶν, δωροφόροι Ἄχραντε, ἰδόντες θέαμα καινόν, καὶ παράδοξον ἀνύμνησαν.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ὑπερεκκέχυται ὁ κρατήρ, ὁ τῆς εὐσπλαγχνίας σου Χριστέ, εἰς τὰ ποιήματα ἅπαντα, καὶ ἀφθόνου ταῦτα ἐλέους ἔπλησε, σαρκὶ ἐπιφανέντος καὶ γεννηθέντος σου.

Θύματα ἄμωμα τῷ Χριστῷ, σήμερον προσήχθησαν ὁμοῦ, καὶ μυστικῶς ἀνηνέχθησαν, ὡς πυρὶ τῷ ξίφει ὁλοκαυτούμενα, τὰ Βρέφη, καὶ τῶν θείων βραβείων ἔτυχον.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὑλώδους Ὅσιε τὴν ψυχήν, σχέσεως καὶ πάσης γηρᾶς, καὶ ἐπικήρου τερπνότητος, πόνοις ἐκκαθάρας, τῆς σῆς ἀσκήσεως, ἰσάγγελος ἐδείχθης, ἐν κόσμῳ Μάρκελλε.

Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρα ἐπήγασε νοητά, τῆς ἀθανασίας ὁ ἐκ σοῦ, σαρκὶ τεχθεὶς ἐν Σπηλαίῳ Ἁγνή, καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν κατήρδευσαν, ἀφθαρσίᾳ πλουτίσας, αὐτὴν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ ϛ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Μύρα εὐωδέστατα, ἀναδέδωκεν ἡ γῆ, ἐν ταύτῃ ὑπὲρ ἔννοιαν, τοῦ ἀκενώτου μύρου ἐκ τῆς Ἁγνῆς, σαρκὶ ἀναβλύσαντος, καὶ βροτοὺς εὐωδίας πλήσαντος.

Αἵμασιν ἐφοίνιξεν, ὁ Ἡρώδης τῶν βρεφῶν, τὴν Βηθλεὲμ ὁ δείλαιος· ἀλλὰ ταῦτα βοήσαντα πρὸς Θεόν, ἔνδικον εἰργάσατο, τὴν αὐτοῦ καταδίκην καὶ τὸν ὄλεθρον.

Τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ βίου τὸ πρόσκαιρον, καὶ τὸ ἄστατον σαφῶς, κατανοήσας Μάρκελλε, πρὸς τὰ ἀεὶ ἑστῶτα τὴν τῆς ψυχῆς, ἀνύψωσας ἔφεσιν· ὧν ἐπέτυχες πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Γεννᾶται ὁ ἄχρονος, Θεὸς Λόγος ἐν γαστρί, ἐκ σοῦ ἐν χρόνῳ Ἄχραντε, ἵνα ζωὴν τὴν

ἄχρονον τοῖς ἐν γῇ, καὶ λῆξιν αἰώνιον χορηγήσῃ, καὶ δόξαν τὴν ἀκήρατον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀστὴρ Μάγους ἔπεμψε, πρὸς τὸν τεχθέντα· καὶ Ἡρώδης ἄδικον, στρατὸν ἀπέστειλε κενῶς, φονοκτονῆσαι οἰόμενος, τὸν ἐν τῇ φάτνῃ ὡς Νήπιον κείμενον.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω νῦν ὁμοῦ εὐφραινομένων, ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ πάντων Βασιλέως, Ἡρώδης μόνος συναλγεῖ, σὺν τοῖς προφητοκτόνοις Ἰουδαίοις· εἰκὸς γὰρ μόνους αὐτοὺς ὀδύρεσθαι· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν βασιλεύσουσιν· ἀλλ' ἡ βασιλεία τοῦ Κυρίου, καὶ ἔτι κρατήσει, τὰ θράση τῶν ἐχθρῶν ἀποκρυομένη, καὶ τὰ πλήθη τῶν πιστῶν συγκαλουμένη, μετὰ τῶν σεπτῶν Νηπίων τοῦ κατοπτεύειν, τὸν ἐν τῇ φάτνῃ ὡς Νήπιον κείμενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων δεκατεσσάρων.

Στίχοι.

Διὰ ξίφους ἄωρα μητέρων Βρέφη,
Ἀνεῖλεν ἐχθρὸς τοῦ βρεφοπλάστου Βρέφους.

Νήπια ἀμφ' ἐνάτην τάμον εἰκάδι παππάζοντα.

Προστάξας ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων Ἡρώδης τοῖς Μάγοις ὑποστρέψαι, καὶ διαγγεῖλαι αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ γεννηθέντος Βασιλέως, ὃν ὁ ἀστήρ, ᾧ ἠκολούθουν, ἐμήνυεν, ὅπως σὺν ἐκείνοις προσκυνήσῃ αὐτόν· καὶ τοῦ Ἀγγέλου εἰπόντος αὐτοῖς μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, ἀλλὰ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ τοῦτο ποιησάντων, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπ' αὐτῶν, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἐψηφίσατο ἀκριβῶς τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, καὶ ἀποστείλας στρατιώτας, ἐφόνευσε, πάντας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ παῖδας, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω· τοῦτο θέμενος ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, ὡς εἰ πάντας τοὺς παῖδας φονεύσειε, πάντως ἀποθανεῖται καὶ ὁ μέλλων βασιλεῦσαι, καὶ οὐκ ἐπιβουλεύσει αὐτῷ· ἀλλ' εἰς μάτην ἐκοπίασεν ὁ παράφρων, μὴ εἰδώς, ὅτι Θεοῦ βουλὴν ἄνθρωπος ἐμποδίσαι οὐ δύναται. Ὅθεν ἐκείνοις μὲν προεξένησε Βασιλείαν οὐρανῶν, ἑαυτῷ δὲ κόλασιν αἰώνιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη πάντων τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν λιμῷ καὶ δίψει, καὶ μαχαίρᾳ καὶ κρύει τελειωθέντων.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις εἰς τὸν ναὸν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἔνθα ἡ ἁγία σορός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

Στίχ. Ἀϋπνία δοὺς πάντα τὸν ζωῆς χρόνον,
Μάρκελλε, κοιμήθητι μικρὸν ἐν τάφῳ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Μάρκελλος ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀπαμείας, τῆς δευτέρας Συρίας, ἐξ ἐνδόξου γένους καὶ περιφανοῦς· ὅθεν καὶ πᾶσαν τὴν ἐν λόγοις παίδευσιν μετῆλθε. Καὶ ταύτην παριδών, κατέλιπε τὰ οἰκεῖα, καὶ παραγίνεται εἰς Ἔφεσον, καὶ ξενίζεται παρά τισιν εὐσεβέσι· καὶ ἔν τινι τῶν Μοναστηρίων εἰσελθών, καὶ ἀσκήσας καλῶς, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἅγιον Ἀλέξανδρον, ὄντα ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἀκοιμήτων, μαθὼν περὶ τῆς ἐνθέου καὶ ὑψηλῆς αὐτοῦ πολιτείας· καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ τὴν διαγωγὴν ποιησάμενος, καὶ πάντας ὑπερβαλὼν ταῖς καθ' ἡμέραν πρὸς ἀρετὴν προκοπαῖς, μετὰ τὴν κοίμησιν Ἀλεξάνδρου, καὶ Ἰακώβου τοῦ μετ' ἐκεῖνον χρηματίσαντος Ἡγουμένου, τῆς Μονῆς καθίσταται ἀρχηγός. Πολλῶν δὲ θαυμάτων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐπιδειξάμενος δύναμιν, ἐν αὐτῇ τῇ μονῇ κοιμηθείς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θαδδαίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Καὶ Θαδδαῖος ἴσχυσε κατὰ τῆς πλάνης,
Ὁμολογητὴς ἀναφανεὶς ὡς μέγας.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Θαδδαῖος ἀπελεύθερος γέγονε Θεοδώρου, τοῦ τὴν Μονὴν τῶν Στουδίων ἐκ βασιλικῆς ἐξουσίας λαβόντος, καὶ κοινόβιον ποιήσαντος. Κείρας δὲ καὶ οὗτος τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ, γέγονε μοναχός· καὶ πολιτείαν κτησάμενος θεάρεστον, ἠγαπήθη παρὰ πάντων· νηστείαν γὰρ καὶ ἀγρυπνίαν εἶχε πολλήν, γλώσσης ἐγκράτειαν, προσοχὴν τῶν θείων λόγων, χαμευνίαν, καὶ ὑπακοὴν ὑπερβάλλουσαν, μηδὲν ἄλλο ἔχων, πλὴν ὧν περιεβέβλητο.

Τῶν δυσσεβῶν δὲ τότε Εἰκονομάχων, Μιχαὴλ φημὶ τοῦ Τραυλοῦ, καὶ Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ, κρατούντων, πάντας τοὺς εὐσεβεῖς Ἐπισκόπους καὶ Ἡγουμένους, οὓς μὲν ἀπέκλειον, οὓς δὲ ἐξώριζον· ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ μέγας ἀγωνιστὴς Θεόδωρος, ὁ τούτου γεγονὼς δεσπότης καὶ ἡγούμενος. Σὺν τούτῳ οὖν ποτὲ ἀνελθὼν ἐν τῷ Παλατίῳ καὶ ὁ θεοφόρος οὗτος Θαδδαῖος, ζήλῳ θείῳ πυρωθείς, ἤλεγξε τὸν δυσσεβῆ ἐκεῖνον βασιλέα ἐνώπιον πάσης τῆς συγκλήτου. Ὁ δὲ ἐκέλευσε τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν εἰκόνα ἐνεχθῆναι, καὶ τεθεῖναι ἐν τῇ γῇ, τὸν δὲ ἅγιον τοῦτον ἄνδρα ἐπιστῆναι ἄνωθεν τῆς ἁγίας εἰκόνος, καὶ μὴ βουλόμενον, κατεχόμενον ὑπό τινων ἰσχυρῶν ἀνδρῶν ἀσφαλῶς, πρὸς τὸ μὴ μεταστῆναι καί, Ἴδε, φησὶν ὁ Τύραννος, τὴν τοῦ Χριστοῦ σου εἰκόνα κατεπάτησας· λοιπὸν συγκατάθου καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς. Ὁ δέ, ἐν ἀληθείᾳ πεφωτισμένος τὴν ψυχήν, ἀπεκρίνατο πρὸς αὐτόν· Ἐγώ, δυσσεβέστατε, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας πεπληρωμένε Τύραννε, οὐκ ἐξ ἰδίας γνώμης τοῦτο πεποίηκα· μὴ γένοιτο! ἀλλὰ τῆς σῆς τοῦτο πανουργίας καὶ ἀδίκου κρίσεως· προσκυνῶ δὲ μᾶλλον ἐγὼ τῇ ἁγίᾳ εἰκόνι τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μου, καὶ κατασπάζομαι αὐτήν, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς προθύμως ἀποθανεῖν αἱροῦμαι.

Τούτοις τοῖς λόγοις ὁ ἀλιτήριος αἰσχυνθείς, ὡς ἀπὸ ἀγροίκου, καὶ Σκυθογενοῦς, καὶ παντελῶς ἰδιώτου ὑβρισθείς, ἐκέλευσεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ τῷ ἐδάφει ῥιφῆναι, καὶ

Digitized by Google

ἀνηλεῶς τύπτεσθαι· καὶ τοσοῦτον αὐτὸν τοῖς ῥοπάλοις ἔτυψαν, ἄχρις ἂν καὶ ἤλπιζον ἀναπνεῖν. Εἶτα, νομίσαντες τεθνάναι, ἔσυρον ἐκ τῶν ποδῶν ἔξω· ὃν καί τινες τῶν παρεστώτων δήσαντες, εἵλκυσαν ὡς θνησιμαῖόν τι καὶ ἀκάθαρτον διὰ πάσης τῆς λεωφόρου· καὶ ῥίψαντες αὐτὸν πλησίον τοῦ τείχους, πρὸς τὸ μέρος τῆς πηγῆς, ὑπέστρεψαν ἀπολουσάμενοι. Ὁ δὲ μακάριος Θαδδαῖος, εὐχαρίστως πάντα καὶ γενναίως ὑπενεγκών, τρεῖς ἐπιβιοὺς ἡμέρας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἀπεμείωσε τὴν νύκτα ὁ τεχθεὶς σαρκί, Ἥλιος ἐκ Παρθένου Μητρός, καὶ ἐπηύξησε τὴν διττὴν ἡμέραν τοῖς πιστοῖς, βοῶσιν αὐτῷ εἰλικρινῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τὸν. Πατέρων ἡμῶν.

Σαλευθεῖσαν ἀθεότητι τὴν ἅπασαν, κτίσιν ὁ ἐν Σπηλαίῳ τεχθείς, ἐπεστήριξεν, ἐπιγνώσει πάλιν τῇ αὐτοῦ, ἀπαύστως κραυγάζουσαν αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὰ ἀνεύθυνα μὲν βρέφη ἀπεθέρισεν, Ἡρώδης μιαιφόνῳ χειρί, τῶν ἐλπίδων δέ, τῶν ματαίων ὅλως ἐκπεσών, τὴν ἔνδικον δίκην ἑαυτῷ, θεοκτονίαν μελετῶν ἐναπεγράψατο.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἐν πυρὶ μὲν τῆς ἀσκήσεως κατέφλεξας, Μάρκελλε τὰς τῆς σαρκὸς ἡδονάς· ἀπαθείας δὲ τῇ δρόσῳ ἤρδευσας ψυχάς, βοῶν τῷ Χριστῷ εἰλικρινῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἴδεν ἅπασα ἡ κτίσις Θεονύμφευτε, τὰ θεῖα μεγαλεῖά σου, ἐν σαρκὶ ἐκ σοῦ, τοῦ Δεσπότου πάντων καὶ Θεοῦ, τεχθέντος ἐν πόλει Βηθλεέμ, καὶ σὺν τοῖς Μάγοις καὶ Ποιμέσι σὲ ἀνύμνησεν.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Φωτοφόρον ἡ κτίσις, στολὴν ἐνδέδυται, καὶ κατήφειαν πᾶσαν ὅλως ἀπέθετο, τοῦ καινοποιοῦ καὶ Δεσπότου τεχθέντος ἐν γῇ· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς χρυσίον καὶ σμύρναν, Χριστὲ καὶ λίβανον, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας δέξαι φιλάνθρωπε, καὶ ὡς τῶν Βρεφῶν τῶν ἁγίων τὰ αἵματα, πρόσδεξαι οἰκτίρμον, διδοὺς ἡμῖν ἐλέη.

Λελυμένα τοῦ βίου, καὶ τῆς παρούσης ζωῆς, δι' ἐνθέου, θανάτου βρέφη ἀνεύθυνα, πρὸς τὸν ἀθλοθέτην Θεὸν ἐχωρήσατε, τὸν τὴν αἰώνιον ζωὴν ὑμῖν διδοῦντα.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὁσιότητος ὅπλοις, Ὅσιε Μάρκελλε, παρατάξεις Δαιμόνων κατεπολέμησας, καὶ ὡς νικητής, κατ' αὐτῶν ἦρας τρόπαια, καὶ θαυμάτων χάριν, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐδέξω.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ σοῦ ἐν Σπηλαίῳ, τεχθεὶς Πανάχραντε, αἰωνίους ἀνθρώποις, σκηνὰς ἡτοίμασε, τοῖς εἰλικρινῶς, Θεοτόκον ὑμνοῦσί σε, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις.

Γνωστὸν ἐδείχθη Χριστὲ τὸ ἔλεος, τὸ ὑπὲρ νοῦν τῆς σῆς φιλανθρωπίας τοῖς Ἔθνεσιν· ἐν σαρκὶ γὰρ Δέσποτα ἐπτώχευσας, ἵνα πλούτου μετόχους, κρείττονος Κύριε, ποιήσῃς ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Ὁ σὸς Παρθένε τόκος ὁ ἄρρητος, ξένην βροτοῖς, καὶ θείαν παρασχὼν ἀναγέννησιν, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐκαινούργησε, καὶ τοὺς ἐν γῇ Ἀγγέλοις ἥνωσεν ᾄδοντας, καὶ δοξολογοῦντάς σε ἀεὶ καὶ μεγαλύνοντας.

Ἰσχὺς Ἡρώδου τοῦ πολεμήτορος, τῇ τῶν βρεφῶν μανέντος ἀναιρέσει ἠσθένησε· τὴν ἀήττητον γὰρ ταῦτα δύναμιν, ἐκ Θεοῦ ἐζωσμένα, χάριτι πίστεως, πρὸς τὸν ἀθλοθέτην καὶ Θεὸν φαιδρῶς ἀνέδραμεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἄρας μακάριε, τὸν τοῦ Χριστοῦ, καὶ πάθη τὰ αὐτοῦ ἐκμιμούμενος, ἐσταυρώθης τῷ κόσμῳ καὶ μέτοχος, δόξης τῆς ἀνεκφράστου, γέγονας Ὅσιε· ἐν ᾗ καὶ ἡμῶν σῶν ὑμνῳδῶν μέμνησο πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Υἱοὺς Θεοῦ ἡμᾶς ἀπειργάσατο, ὁ γεννηθεὶς σαρκὶ Θεὸς ἐκ σοῦ Παναμώμητε· καὶ τὸ πρῶτον δέδωκεν ἀξίωμα, τοῖς αὐτὸν δεξαμένοις, καὶ Θεομήτορα, σὲ δοξολογοῦσιν ἐκτενῶς, καὶ μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Digitized by Google

Ἐξαποστειλάριον τῶν Νηπίων.
Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ἡ Βηθλεὲμ μὴ στύγναζε, ἀλλ' εὐθύμει, τῶν ἱερῶν Νηπίων τῇ ἀναιρέσει· θύματα γὰρ τέλεια τῷ Δεσπότῃ, Χριστῷ προσανηνέχθησαν· ὑπὲρ αὐτοῦ γὰρ σφαγέντα, συμβασιλεύουσι τούτῳ.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Τὰ τῆς σαρκὸς σκιρτήματα Θεοφόρε, δι' ἐγκρατείας πάσης κατακοιμίσας, ἄγρυπνον ἐθέσπισας καὶ πάννυχον, ἐν τῇ Μονῇ σου Μάρκελλε, δοξολογίαν τελεῖσθαι, Χριστοῦ εἰς αἴνεσιν Πάτερ.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἐπὶ τῆς γῆς εἰρήνη καὶ ἐν ἀνθρώποις, Θεοκυῆτορ γέγονεν εὐδοκία. Ἄγγελοι χορεύοντες ἐκραύγαζον· Ἐν τοῖς ὑψίστοις δόξα σοι, τῷ γεννηθέντι ἀφράστως, ἐν Βηθλεὲμ ἐκ Παρθένου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια, τῶν Νηπίων.
Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τῆς Ἡρώδου πωρώσεως! κατὰ Θεοῦ ἐμμανεὶς, τοῦ σαρκὶ νηπιάσαντος, Βηθλεὲμ τοῖς βρέφεσι, τὸν θυμὸν ἐπαφίησι· καὶ ξίφει πάντα, δημίων δίδωσι, ζωῆς στερῆσαι, τὸν ζωῆς αἴτιον τούτων οἰόμενος, τῆς σφαγῆς τῷ αἵματι, ὁ λυμεὼν, τοῦ καρποῦ τῆς φύσεως, ὁ ἀπηνέστατος. Δίς.

Μάγοι ἐκ Περσίδος φθάσαντες, εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, τὸν Ἡρώδην ἐτάραξαν· καὶ μανεὶς ὁ δείλαιος, τὰ Νήπια κατέσφαττεν· ὡς βότρυες δὲ, Χριστῷ προσήχθησαν, εἰ καὶ μητρώων μαζῶν ἐσπάσθησαν, οἱ Νεομάρτυρες, τὸν Ἡρώδην πλήξαντες· διὸ Χριστὸν, πίστει ἱκετεύουσιν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Κλαίει ἡ Ῥαχὴλ τὰ Νήπια· ἐν τῇ Ῥαμᾷ δὲ φωνὴ, νῦν μεγάλη ἀκούεται· ὁ Ἡρώδης μαίνεται, καὶ ἀθέως φρυάττεται· ὁ Ἰωάννης φεύγει ἐν ὄρεσι· λίθος Μητέρα σὺν τέκνῳ δέχεται· ὁ Ζαχαρίας δὲ, ἐν Ναῷ φονεύεται· ὁ δὲ Χριστὸς, φεύγει ἀφεὶς ἔρημον, Ἑβραίων οἴκημα.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἡρώδης ὁ παράνομος, θεωρῶν τὸν ἀστέρα, ὑπὲρ πᾶσαν κτίσιν λαμπρότερον, ἐταράττετο· καὶ γαλακτοτροφούμενα Βρέφη, ἐξ ἀγκαλῶν μητρικῶν ἀφήρπαζεν. Ἡ δὲ Ἐλισάβετ, λαβοῦσα τὸν Ἰωάννη, πέτραν παρεκάλει· Δέξαι Μητέρα μετὰ τέκνου. Ὄρος ἐδέξατο τὸν Πρόδρομον· φάτνη ἐφύλαττε τὸν θησαυρὸν, ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσε· Μάγοι προσεκύνουν. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθῆ μηνύοντες Ποιμένα, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ, Νηπίου μορφὴν δι' ἡμᾶς ἀνειληφότα. Κύριε δόξα σοι.

Ἀποστίχου Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Νηπίων.
Ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Τῷ ἀχράντῳ σου τόκῳ Χριστὲ ὁ Θεὸς, πρώτη θυσία γέγονε τὰ Νήπια· Ἡρώδης γὰρ χειρώσασθαι, σὲ τὸν ἀχείρωτον βουληθεὶς ἠγνόησε, Μαρτύρων προσάγων σοι χορόν. Διό σε ἱκετεύομεν τὸν ἐνανθρωπήσαντα, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἦχος β'. Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαὼθ εἰσεληλύθει ἡ σφαγὴ ὑμῶν, Βρέφη τίμια· δι' αὐτὸν γὰρ τὸ αἷμα ἐξεχέατε, καὶ ἐν κόλποις, Ἀβραὰμ ἐπαναπαύεσθε· καὶ τὴν Ἡρώδου εἰς αἰῶνας, μισητὴν κακίαν καταγγέλλετε, δυνάμει τοῦ τεχθέντος Χριστοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἦχος γ'.

Μισητὴ τοῦ Ἡρώδου ἡ παιδοκτανία, διὰ τὴν αὐτοῦ μιαιφονίαν· καὶ σεπτὴ ἡ τῶν Παίδων θυσία, ὡς ἡλικιῶτις Χριστοῦ, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοῦ καινοῦ σφαγίου προθυομένη, καὶ προπεπονθυῖα. Μὴ κλαῖε Ῥαχὴλ τὰ τέκνα, μιμνησκομένη τῶν κόλπων Ἀβραὰμ, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν Εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ Λ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Μελάνης, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν τῶν Χριστουγέννων Ἑορτὴν κατὰ τὴν λά.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας Ἀνυσίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Παρθενίας λαμπρότησι, φαιδρυνθεῖσα Πανεύφημε, Μαρτυρίου ἤστραψας ἀγωνίσμασι· μὴ προσκυνῆσαι ἡλίῳ γάρ, πεισθεῖσα, τὴν ἄδικον, καθυπέμεινας σφαγήν, φοινιχθεῖσα τοῖς αἵμασι· καὶ παρέστηκας, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης στεφηφόρος, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπομέναις, αὐγαζομένη φαιδρότησι.

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα, ὑποφαίνουσα δάκρυσι, κατανύξει Ἔνδοξε, γῆν κατέβρεχες, καὶ ταῖς θριξὶν ἐναπέσμηχες, Χριστοῦ ὑποπόδιον, ἐννοῦσα καὶ αὐτόν, ὡς παρόντα προβλέπουσα, ὃν ἐπόθησας· καὶ ἰχνῶν ἁπτομένη διανοίᾳ, θεωρίαις θειοτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας.

Καὶ τὸν πλοῦτον σκορπίσασα, καὶ πτωχοῖς ἐπαρκέσασα, ἐνυμφεύθης ἄφθορος τῷ Ποιήσαντι· καὶ ὥσπερ προῖκα προσήγαγες, αὐτῷ Παναοίδιμε, τῶν αἱμάτων τοὺς κρουνούς, καὶ τοῦ πάθους τὴν μίμησιν, οὗ ὑπέμεινεν, Ἀνυσία ὁ μόνος εἰς νυμφῶνα, κατοικίσας σε τὸν θεῖον, ὡς Ἀθληφόρον καὶ Μάρτυρα.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας Μελάνης.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἡ ταῖς Ἀγγέλων χορείαις συναφθεῖσα, ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρως ἀνέφλεξε, καὶ ὑπερίπτασθαι ἔπεισε, τῶν ὁρωμένων, δι' ἀπαθείας καὶ καθαρότητος· τότε σου τὸν σύνευνον, λόγοις ἐζώγρησας, θεοπειθέσι τὴν ἄστατον ἀποβαλέσθαι, τύρβην τοῦ βίου τὴν διαρρέουσαν· ὅθεν σὺν τούτῳ τὴν αἰώνιον, εὗρες ζωὴν καὶ ἀπόλαυσιν, δυσωποῦσα Μελάνη, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ τῶν Ἀγγέλων ποθήσασα τὸν βίον, ὅτε τὴν ἐνήδονον τρυφὴν διέπτυσας, τῇ ἐγκρατείᾳ σχολάζουσα, καὶ ἀγρυπνίᾳ, καὶ χαμευνίᾳ καὶ ταπεινότητι· τότε καθαρώτατον, σκεῦος γεγένησαι, Πνεύματος θείου χαρίσμασι, περιφανέσι, κεκοσμημένη πρὸς τούτου Πάνσοφε· ὅθεν πρὸς ζῆλον, σοῦ τὸν ἔνθεον, ἐφελκύσω λαοὺς καὶ προσήγαγες, τῷ Δεσπότῃ Μελάνη, καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ καλλοναῖς ἀρετῶν ὡραϊσμένη, ὅτε τὸν σωτήριον λόγον ἐπλήρωσας, καὶ διανείμασα δέδωκας, τὰς μυριάδας, τοῦ σοῦ χρυσίου πτωχοῖς καὶ πένησι· τότε τὸν οὐράνιον ὄλβον ἀπείληφας, δικαιοσύνην πλουτήσασα, καὶ ἀφθαρσίαν, καὶ ἀπολύτρωσιν Πανσεβάσμιε· ὅθεν τιμῶμεν σοῦ τὴν κοίμησιν, καὶ ἐκτενῶς δυσωποῦμέν σε, ἱκετεῦσαι τὸν Κτίστην, τοῦ σωθῆναι τὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. ά.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· σήμερον γὰρ ἀληθῶς, μία ποίμνη γέγονεν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. Ὢ τοῦ θαύματος! ὁ ἀόρατος ὁρᾶται, ὁ ἀχώρητος χωρεῖται, ὁ ἄναρχος ἄρχεται, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται· καὶ Παρθένος ἀπείρανδρος, Μήτηρ ὁρᾶται Θεοῦ, καὶ ἡ Μήτηρ μετὰ τὴν κύησιν, Παρθένος εὑρίσκεται. Ὁ σαρκωθεὶς Λόγος τοῦ Πατρός, ἐν φάτνῃ ἀνακέκλιται, καὶ Ποιμένες κήρυκες, κοινωνοὶ τοῦ μυστηρίου γίνονται. Μάγοι ἐξ ἀνατολῶν τὰ δῶρα προσεκόμιζον, ὑπὸ ἀστέρος ὁδηγούμενοι, καὶ τὸν τεχθέντα Σωτῆρα προσεκύνησαν. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς φιλέορτοι, τοὺς τῆς καρδίας θησαυροὺς προθύμως ἀνοίξαντες, προσάξωμεν αὐτῷ πράξεις ἀγαθάς, πίστιν, ἐλπίδα καὶ ἀγάπην, ὡς χρυσὸν καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν, τῶν Ἀσωμάτων τὴν φωνὴν βοῶντες αὐτῷ· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, τῷ ἐλθόντι σῶσαι ἐκ φθορᾶς, τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. ά. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Μάγοι ἀνατολῶν Βασιλεῖς, τῷ ἐκ Παρθένου Βασιλίδος ἐκλάμψαντι, ἁπάντων, Θεῷ καὶ Κτίστῃ καὶ Βασιλεῖ ἀληθεῖ, δῶρα προσκυνοῦντες προσεκόμισαν· πρὸς οὓς ἡ Πανάμωμος, ἐκπλαγεῖσα ἐφθέγγετο· Εἴπατε δή μοι, οἱ τὸ πῦρ καὶ τὸν ἥλιον, σεβαζόμενοι, καὶ ἐν σκότει βαδίζοντες· πῶς τὸν ὑπὲρ κατάληψιν, φωτίζοντα σύμπαντα, ἔγνωτε σάρκα λαβόντα, καὶ ἐν σπηλαίῳ τικτόμενον, ἐν γῇ, καὶ δι' οἶκτον, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος;

Digitized by Google

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Λόγοις ἀκολουθοῦντες ἡμεῖς, τοῦ Βαλαάμ, πρὸς τὴν Ἁγνὴν ἀπεκρίθησαν, οἱ Μάγοι, Παρετηρῦμεν, ἀνατολὴν καθαρῦ, καὶ λαμπροῦ Ἀστέρος, προσγενήσεσθαι· καὶ δὴ θεασάμενοι, ἀσυνήθη φαινόμενον, τοῦτον ἀρτίως, ὑπ' αὐτοῦ ὁδηγούμενοι, οὐκ ὠκνήσαμεν, τὴν πορείαν ποιήσασθαι. Τίς ὗν ὁ ταῖς ἀγκάλαις σῦ, ὡς βρέφος κρατῦμενος; πῶς μυστηρίῳ τοιούτῳ, καθυπουργῆσαι ἠξίωσαι, σεμνὴ Παναγία; δι' οὗ εὕρατο ὁ κόσμος, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρυ ἐγέννησά σε.

Λέξω πυνθανομένοις ὑμῖν, τὰ ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν ἅπασαν, ἡ Κόρη, φησὶ τοῖς Μάγοις· Βλέπω γὰρ νεύσει ὑμᾶς, ἀφικέσθαι ὧδε τοῦ παιδίου μου. Καινὰ καὶ παράδοξα, ὡς ὁρᾶτε, τὰ πράγματα· ὁ γὰρ ἀχρόνως, τῷ Πατρὶ συννοούμενος, τὴν πτωχείαν μου, ἑκουσίως ἐφόρεσεν· ὅπως καταπλουτήσειε, τοὺς γνώμῃ πτωχεύσαντας, καὶ Παραδείσου τὴν θείαν, διαγωγὴν ἀπολέσαντας. Αὐτός ἐστιν οὗτος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ὅμοιον.

Βρέφος σωματωθὲν ἐξ αὐτῆς, τὸν προαιώνιον Θεὸν ἡ Πανάμωμος, ὁρῶσα, χερσὶ κρατοῦσα, καταφιλοῦσα πυκνῶς, καὶ χαρᾶς πλησθεῖσα, προσεφθέγγετο, αὐτῷ· Θεὲ ὕψιστε, Βασιλεῦ ἀθεώρητε, πῶς καθορῶ σε, καὶ νοεῖν τὸ μυστήριον, οὐ δεδύνημαι, τῆς ἀμέτρου πτωχείας σου; Σπήλαιον γὰρ σμικρότατον, καὶ τοῦτο ἀλλότριον, ἔνδον χωρεῖ σε τεχθέντα, καὶ Παρθενίαν μὴ λύσαντα, νηδὺν συντηροῦντα, ὡς πρὸ τόκου, καὶ διδόντα, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Φέρεις Ἀδαμιαίαν μορφήν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων προτέλειος· καὶ θέλεις χερσὶ κρατεῖσθαι, ὁ τῇ χειρὶ τῦ παντός, περιδεδραγμένος δυναςείᾳ σῦ, Ἁγνὴ ἡ Πανάμωμος, προσεφθέγγετο χαίρουσα· πῶς σε σπαργάνοις, ἐνειλήσω ὡς νήπιον; πῶς θηλάσω σε, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα; πῶς μὴ τὴν ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχείαν θαυμάσω σου; πῶς σε Υἱόν μου καλέσω, δούλη σου νῦν χρηματίζουσα; ὑμνῶ εὐλογῶ σε, τὸν δωρούμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὁ ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ηὐδόκησεν· ἄσαρκος γὰρ ὤν, ἐσαρκώθη ἑκών· καὶ γέγονεν ὁ Ὤν, ὃ ὐκ ἦν δι' ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὅμοιον.

Τί θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐκθαμβεῖ σε τὸ ἐν σοί; Ὅτι ἄχρονον Υἱόν, χρόνῳ ἐγέννησα φησί, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα. Ἄνανδρος εἰμί, καὶ πῶς τίκτω Υἱόν; ἄσπορον γονήν, τίς ἑώρακεν; ὅπου Θεὸς δὲ βῦλεται, νικᾶται φύσεως τάξις ὡς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη, τὴν πρὶν κατάραν τοῦ Ἀδὰμ θέλων λῦσαι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἀνυσίας. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ὑμνοῦντι τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, φῶς μοι κατάπεμψον, ὡς τῷ Πατρὶ τῶν φώτων ἐν χαρᾷ, παρεστῶσα Πανεύφημε, τὴν τῶν παθῶν μου θύελλαν, σαῖς προσευχαῖς ἀποδιώκουσα.

Ἀσκήσει τὴν ψυχὴν νεώσασα, Θεόφρον ἄρυραν, τῦ μαρτυρίου ςάχυν γεωργεῖς, Γεωργῷ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Χειρί σου πλουσιωτάτῃ νείμασα, πλοῦτον ἐπίκηρον, πλουτοποιὸν ἐκέρδησας ζωήν, μηδαμῶς διαρρέουσαν, καὶ θησαυρὸν ἀκήρατον, Μάρτυς καὶ δόξαν ἐπουράνιον.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σῦ τῆς Ὑπεραγίας σήμερον, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητής, σωματικῶς γεννᾶται καθ' ἡμᾶς, καὶ σπαργάνοις εἱλίσσεται, ὁ σπαργανώσας θάλασσαν, ὁμίχλῃ Μῆτερ ἀειπάρθενε.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Μελάνης. Θεοφάνῦς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Παθῶν ἀμαυρότητι, μελανωθέντα με πάντοθεν, λαμπρύνας καθάρισον, ταῖς φωτοβόλοις εὐχαῖς, τῆς Ὁσίας σου, φιλάνθρωπε Μελάνης, καὶ ταύτην γεραίροντι, λόγον μοι ἔμπνευσον,

Θερμῶς ἠκολούθησας, τῷ διὰ σὲ τὸν ἑκούσιον, Σταυρὸν ὑπομείναντι, ἐπ' ὤμων φέρουσα, Παμμακάριστε, προθύμως τὸν σταυρόν σου, καὶ τούτου ἐφύλαξας, τὰ δικαιώματα.

Γονέων προσπάθειαν, καὶ τῆς σαρκὸς ἡδυπάθειαν, τελείως ἐξέκλινας, μόνον ποθήσασα, τὸ ἐράσμιον, Χριστοῦ Θεόφρον κάλλος, οὗ πάντα ἐφίεται, λόγου μετέχοντα.

Κλοιὸν ἀποῤῥίψασα, τῆς σαρκικῆς συμβιώσεως, σὸν σύζυγον ἔπεισας, σὺν σοὶ τὸν θεῖον ζυγὸν, ἐπαυχένιον, καὶ φέρει καὶ βαδίζειν, ὁδὸν τὴν εἰσάγουσαν, εἰς τὰς ἀΰλους μονάς.

Θεοτοκίον.

Πτωχεύει ὁ πλούσιος, ἐμὲ πλουτίζων Θεότητι, κακῶς τὸν πτωχεύσαντα, τῇ ἀκρασίᾳ μου· καὶ ὁ ἄναρχος, ἀρχὴν ἰδοὺ λαμβάνει, ἐκ Κόρης τικτόμενος, νῦν τῆς Θεόπαιδος.

Τῆς Μάρτυρος. Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τοῦ κάλλους σου τῆς ψυχῆς, ὁ Ποιητής σου ἐρασθεὶς νύμφην σε, ὄντως καλὴν καὶ ἄμωμον, Μάρτυς ἑαυτῷ συνηγάγετο.

Τοῦ πάθους τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα, τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Ὡς θῦμα πνευματικὸν, ὡς ἱερεῖον καθαρὸν τέλειον, σοὶ τῷ Θεῷ προσηνεκται, ἡ τὸν σὸν Σταυρὸν ἀγαπήσασα.

Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικὸν, τοῦ ἀχωρήτου Πλαστουργοῦ πέφηνας, τοῦτον σαρκὶ χωρήσασα, Κεχαριτωμένη Πανάμωμε.

Τῆς Ὁσίας. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τῆς πρὸς τὰ κάτω, ἀποστᾶσα ῥοπῆς, ὅλην δέδωκας, τὴν ῥοπὴν πανευσεβῶς, τῆς προαιρέσεως Ἔνδοξε, μόνα πρὸς τὰ μένοντα καὶ αἰωνίζοντα.

Καὶ φθεγγομένη, καὶ σιγῶσα ἐδείχθης παραίνεσις, ἀστηρίκτων στηριγμὸς, μοναζουσῶν ὑποτύπωσις, Μελάνη πανένδοξε· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Τῇ συντονίᾳ, τῶν εὐχῶν τὰς αἰσθήσεις ἐῤῥύθμισας, ταῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, φωτοειδὴς ὅθεν γέγονας, ἐν σώματι ἄϋλον, βίον ζηλώσασα.

Θεοτοκίον.

Ὁ περιβάλλων, οὐρανοὺς ἐν νεφέλαις βουλήματι, σπαργανοῦται βουληθεὶς, χειρὶ Παρθένου ὡς νήπιον, χειρὸς ἀφαρπάζων με, τοῦ πολεμήτορος.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρὸς ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ
» ἐστιν Ἅγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῆς Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κατὰ παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς βασιλεύσασα, διὰ παθῶν ζωοποιῶν ἐβασίλευσας, ἐκ τοῦ οἰκείου αἵματος φοινίξασα σεμνὴ, χλαῖναν ἀδιάφθορον, εὐσεβῶς Ἀνυσία· ὅθεν τοῦ Παντάνακτος, Νύμφη ἄμωμος ὤφθης· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ θεῖα προστάγματα, ἐπιτελοῦσα σεμνὴ, ἐσκόρπισας ἔδωκας, τὰς μυριάδας τοῦ σοῦ, χρυσίου τοῖς πένησιν· ἄρασα δὲ ἐπ' ὤμων, τὸν σταυρόν σου Μελάνη, ἅμα τῷ σῷ συζύγῳ, ἠκολούθησας πίστει, Χριστῷ τῷ σταυρωθέντι σαρκὶ, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς ὁ αὐτός.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός· ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν, ἔνθα ὁδεύει ὁ ἀστὴρ, μετὰ τῶν Μάγων ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν, ᾠδὴν ἐπάξιον, Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Τῆς Μάρτυρος. Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ζωηφόροις σου τοῖς ἴχνεσιν ἑπομένη, λόγχῃ πλευρὰν τιτρώσκεται, καὶ τὴν στρεφομένην, ἀβλαβῶς παρέρχεται, ῥομφαίαν ἡ δούλη σου, Δέσποτα Χριστὲ ἀνυμνοῦσά σε.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας στέφανον ἀναδησαμένη, χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου, Μάρτυς Ἀνυσία πανεύφημε.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτῃ τὴν πρώτην Εὔαν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρουσα ἔκραζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὰς ἀΰλους οὐσίας δημιουργήσας, σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Θεομήτορ, σήμερον γεγέννηται· αὐτῷ μελῳδήσωμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆς Μάρτυρος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἐγκρατείᾳ τὰς ὀρέξεις, τῆς σαρκὸς θανατώσασα, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων, ἔσχες ἐναικοῦσάν σοι Πάνσεμνε· πρὸς ἣν ἐκ γῆς μετα-

Digitized by Google

στᾶσα, κατεσκήνωσας, βασιλείας τὴν ἐν οὐρανῷ ἀπολαύουσα.

Τὰς πολλάς σου μυριάδας, τῷ χρυσίῳ διένειμας, πενομένοις ὄντως, ταύτας θησαυροῖς δὲ ἀπέθηκας, παλαιουμένοις μηδέπω· εἰς αἰῶνα δὲ, συντηροῦσί σοι, τὴν διαρκῆ μονιμότητα.

Συμπαθείας σου ὁ πλοῦτος, ποταμὸς ὥσπερ γέγονε, καταρδεύων πᾶσαν, πένητος Ἀοίδιμε ἔνδειαν, ῥύπον ἐκπλύνων πτωχείας, ὄλβον ἄσυλον, προξενῶν σοι, τὸν ἐν οὐρανοῖς μὴ κενούμενον. Θεοτοκίον.

Ταῖς ὁρμαῖς καθυποκύψας, τῶν παθῶν ὥσπερ ἄλογος, λογικὸς ὑπάρχων, παρασυνεβλήθην ταῖς κτήνεσιν· ἀλλ' ἡ τὸν Λόγον τεκοῦσα τὸν ἀΐδιον, μὴ παρίδῃς με, διαπαντὸς ἀπολλύμενον.

Τῆς Μάρτυρος. Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ Κύριε πηγὴν, σωτηρίου γινώσκουσα, ποτήριον Μαρτυρίου, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ, ἡ Μάρτυς σου ἐξέπιεν.

Ὢ δάμαλις Χριστοῦ, ὢ θεόδεκτον σφάγιον, ὢ ἄμωμον ἱερεῖον, Ἀθληφόρε Κυρίου, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Φῶς γέγονας φωτὶ, τῷ μεγάλῳ τρανότερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν σοὺς ἑορτάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ῥοῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀσπόρως γὰρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Τῆς Ὁσίας. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Τὰς ἀμόρφους τέλεον, ἰδέας τῶν παθῶν, ἐκ ψυχῆς ξέσασα Σεμνὴ, ἐγκρατείας χρώμασι, διεζωγράφησας, ἐν αὐτῇ ἀπάθειαν, καὶ ἀγάπην ἀνυπόκριτον.

Τηλαυγὲς ὡς ἔσοπτρον, ὑπάρξασα Σεμνὴ, διαυγεῖς Πνεύματος Θεοῦ, διαδόσεις ἔνδοξε, ὑποδέδεξαι, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας, τῇ λαμπρότητι τοῦ βίου σου.

Ἐγκρατείᾳ σβέσασα, παθῶν πυρκαϊὰν, τὸν πυρσὸν ἧψας τῆς ψυχῆς, ἐν παντὶ τῷ βίῳ σου, καταλαμπρύνοντα, καὶ τὰς ἀμαυρότητας, τῶν δαιμόνων ἐκκρουόμενον. Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, ἐν Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεὲμ, τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγοντα, πάλαι κλεισθεῖσάν μοι, ἀκρασίᾳ βρώσεως, καὶ ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως.

Τῆς Μάρτυρος. Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἀνδρεῖον, γυναικείῳ ἐν σώματι φρόνημα, ἀναλαβοῦσα πρὸς πάλην, δυσμενῶν ἀσάρκων Μάρτυς ἐξῆλθες, καὶ ῥομφαίᾳ, ὑπομονῆς αὐτοὺς ἐθανάτωσας.

Αἱμάτων, τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσας ἐξήρανας, κακοπιστίας· Χριστοῦ δὲ, τὴν σεπτὴν κατήρδευσας Ἐκκλησίαν, Ἀνυσία, ἀθληφόρων Παρθένων τὸ καύχημα.

Ἀβρόχως, τῶν ἀγώνων διῆλθες κλυδώνιον, κυβερνωμένη παλάμῃ, τοῦ τὰ πάντα λόγῳ πεποιηκότος, καὶ πρὸς ὅρμον, σωτηρίας Παρθένε κατήντησας. Θεοτοκίον.

Ὁ πλάσας, κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, ἀναπλάττει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθένε, Θεομῆτορ, ὁλοκλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός.

Ἀβρόχως, τὸ τοῦ βίου διῆλθες κλυδώνιον· ἀκαταπόντιστος ὅθεν, εἰς λιμένα ἄκλυστον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως ἀπολαύεις γαλήνης Ἀοίδιμε.

Σπινθῆρσι, τοῦ θερμοῦ σου πρὸς Κύριον ἔρωτος, πεπυρωμένα τὰ βέλη, κατεφλέχθη πάντα τῆς ἁμαρτίας· καὶ δαιμόνων, κακουργία εἰς τέλος ἠφάνισται.

Ὁ νοῦς σου, πρὸς τὸ κρεῖττον ἑνώσει θεούμενος, τῆς πρὸς τὴν σάρκα φιλίας, διεζεύχθη νεύσει παντοδυνάμῳ· διὰ τοῦτο, τῆς ἀσκήσεως πόνους ὑπέφερες. Θεοτοκίον.

Θεοῖ με, γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου ὁ Κύριος, καὶ σπαργανοῦται τὴν λύσιν, τῶν ἐμῶν ποιούμενος ἐγκλημάτων, καὶ χωρεῖται, ἐν Σπηλαίῳ ὁ πᾶσιν ἀχώρητος. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταυγασθεῖσα τὴν ψυχὴν φρυκτωρίαις, τοῦ ἀναλάμψαντος ἡμῖν ἐκ Παρθένου, ἐν ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· πλοῦτον γὰρ σκορπίσασα, ἐπὶ γῆς ἐφθαρμένον, ἐναπεθησαύρισας, τὸν οὐράνιον πλοῦτον, καὶ ἐν ἀσκήσει ἔλαμψας φαιδρῶς. Ὅθεν Μελάνη, σὲ πόθῳ γεραίρομεν.

Ὁ Οἶκος.

Φυγοῦσα κόσμου τὰ τερπνὰ, χρυσοῦ τὰς μυριάδας ἐσκόρπισας πλουσίως, εἰς χεῖρας τῶν πενήτων ἀποθεμένη εὐσεβῶς· τόπους δὲ τοὺς θείους διαδραμοῦσα, τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γέγονας, βίον διελθοῦσα ἰσάγγελον, καὶ πᾶσιν ἐπαρκοῦσα· τῷ ἐλαίῳ δὲ τῆς εὐποιΐας,

Digitized by Google

φαιδρύνασα τὴν ψυχικὴν λαμπάδα, εἰσῆλθες σὺν Χριστῷ πρὸς θεῖον νυμφῶνα, βασιλείας τῆς αὐτοῦ κατατρυφῶσα. Ὅθεν Μελάνη, σὲ πόθῳ γεραίρομεν.

Συναξάριον.

Τῇ Λ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας, τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στίχοι.

Εἰς δεξιὰν νύττουσι πλευρὰν καιρίως,
Πλευρᾶς Ἀδὰμ κύημα τὴν Ἀνυσίαν.

Πλευρὰν Ἀνυσίης τριακοστῇ ἔγχος ἔνυξεν.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ Πόλεως Θεσσαλονίκης, γεννήτορας ἔχουσα εὐσεβεῖς καὶ πιστοὺς, καὶ περιουσίαν πολλὴν κεκτημένους· ὧν τελευτησάντων, αὕτη κατὰ μόνας ἦν, διὰ βίου καὶ πράξεως εὐαρεστοῦσα τῷ Θεῷ. Ἀπερχομένην δὲ κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, στρατιώτης τις, τοῖς εἰδώλοις προσκείμενος, κατέσχεν αὐτὴν, ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἕλκων, καὶ ἀνθέλκων αὐτὴν, καὶ προτρεπόμενος μᾶλλον τοῖς δαίμοσι σπονδὰς προσενεγκεῖν. Τῆς δὲ, τὸν Χριστὸν ὁμολογούσης, ὁ στρατιώτης θυμοῦ πλησθεὶς (καὶ γὰρ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἡ Ἁγία Μάρτυς ἐνεφύσησε καὶ ἐνέπτυσε) κατὰ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς διελαύνει τὸ ξίφος, καὶ οὕτω τὸ μακάριον τέλος ἡ ἀοίδιμος Μάρτυς ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Θεοδώρας, τῆς ἀπὸ Καισαρείας.

Στίχ. Ἀπῆρε δεσμοῦ σαρκὸς ἡ Θεοδώρα,
Οὗπερ λυθῆναι ζῶσα καὶ πρὶν ἠγάπα.

Αὕτη ἡ Ὁσία ἤσκησεν ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Ἄννης, τῇ λεγομένῃ Ῥιγίδιον· ὑπῆρχε δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος, πατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, γένους οὖσα λαμπροῦ καὶ ἐνδόξου, πατρὸς μὲν, ὀνόματι Θεοφίλου, Πατρικίου τὴν ἀξίαν, μητρὸς δὲ Θεοδώρας. Αὕτη ἡ Θεοδώρα, ἐν πολλοῖς ἔτεσι τὴν στείρωσιν ἀποδυρομένη, καὶ τὸν Θεὸν ἱκετεύουσα, καὶ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, δέχεται τὴν χάριν οὐρανόθεν, ταύτην κομισάσης τῆς Ἁγίας καὶ τιμίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

Τεχθεῖσα τοιγαροῦν ἡ νεᾶνις, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας φθάσασα, προσάγεται τῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Ἄννης, καὶ τῷ Μοναστηρίῳ εἰσδέχεται, ὡς θεῖον ἀνάθημα. Θεοσεβῶς δὲ ῥυθμιζομένη παρὰ τῆς Προεστώσης, ἐκδιδάσκεται καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα. Τῆς δὲ τιμίας παιδὸς καλῶς πολιτευομένης, οὐκ ἤνεγκεν ὁ πονηρὸς δαίμων ὁρᾷν ἑαυτὸν ὑπὸ ταύτης πατούμενον· ἀλλ' ἐξήγειρε τὸν θεομάχον Λέοντα τὸν βασιλέα, ἀγαγέσθαι ταύτην εἰς γυναῖκα Χριστοφόρῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ὃν Καίσαρα ἀνηγόρευσε· καὶ βίᾳ καὶ τυραννίδι ταύτην ἀποσπάσας τῆς Μονῆς, καταλαβεῖν τὴν Κωνσταντινούπολιν κατηνάγκασεν. Ἀχθείσης δὲ αὐτῆς, τὰ τοῦ γάμου αἴσια ἐπ' αὐτῇ τελοῦνται, καὶ παστὰς πήγνυται· ἀλλ' ὁ μὲν ἐκείνων σκοπὸς, τοιοῦτος.

Ὁ δὲ Θεὸς, ὁ τὸν Αἰγύπτιον πάλαι δειματώσας λυττῶντα κατὰ τῆς Σάῤῥας, καὶ τὸν Τηριδάτην ὑπὸ τῆς Ῥιψιμίας καταγωνισάμενος, αὐτὸς καὶ ταύτην ἀμόλυντον διασώζει ἐκ τῆς κοινωνίας καὶ συναφείας τοῦ μνηστῆρος· παρὰ δόξαν γὰρ τῶν Σκυθῶν ἐπιστρατευσαμένων ἐν τῇ Ἑσπέρᾳ, ἐν τάχει ἀποστέλλεται ὁ νυμφίος, ἀντιπαραταξάμενος τοῖς βαρβάροις· ὃς καὶ κατὰ τὴν πρώτην προσβολὴν παραπέμπεται τῷ θανάτῳ. Τότε πληροφορίαν λαβοῦσα ἡ ἀκήρατος ἀμνὰς Θεοδώρα, καὶ τοὺς ἐν τῷ παλατίῳ λαθοῦσα πάντας, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, καὶ μαργαρίτας καὶ ἱματισμὸν λαβοῦσα πολυτελῆ, καὶ ἐν πλοίῳ εἰσελθοῦσα, πρὸς τὴν Μονὴν ἐπανῆλθε, χαίρουσα καὶ εὐχαριστοῦσα τῷ τῶν ὅλων Θεῷ.

Ὡς δὲ ἐγνώσθη τὰ κατ' αὐτὴν, ἐλθὼν ὁ δεύτερος υἱὸς τοῦ θηριωνύμου, καὶ εὑρὼν αὐτὴν κεκαρμένην, καὶ ῥακώδη ἱματισμὸν ἠμφιεσμένην, Θεοῦ προνοίας συνεργησάσης, ἀφῆκεν αὐτήν· καὶ τελείας λαβομένη ἀδείας καὶ ἐλευθερίας, ἐπὶ τοσοῦτον τὴν σάρκα κατεδάμασεν, ὥστε τὰς τῶν ὀστέων αὐτῆς ἁρμονίας καθορᾶσθαι· τροφὴ δὲ ἦν αὐτῇ ἄρτου οὐγγία μία· καὶ τοῦτο διὰ δύο, ἢ καὶ τριῶν ἡμερῶν, καὶ οὐδὲ ἕτερον· ἔνδυμα δὲ εἶχεν ἓν, καὶ τοῦτο τρίχινον· ἥ τε στρωμνὴ αὐτῆς ἄνωθεν μὲν τριχίνῳ ῥάκει περιεκεκάλυπτο, κάτωθεν δὲ, λίθοι ὑπεστρωμένοι· καὶ οὕτω τὸν τῆς ἀγρυπνίας πικρότατον ὕπνον ἐξετέλει· πολλάκις καὶ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ἦν ἀγρυπνοῦσα. Οὐ τούτοις δὲ μόνον ἠρκέσθη τοῖς παλαίσμασιν, ἀλλὰ καὶ σιδήροις τὴν σάρκα καθηλώσασα, οὕτως αὐτῆς τὰ μέλη κατεδαπάνησεν, ὥστε καὶ πνοὴν δυσώδη ἐκ ταύτης ἀποπέμπεσθαι. Οὕτως οὖν ἐπὶ πλείστους χρόνους, παντοίων ἀρετῶν ἰδίαις ἐνδιαπρέψασα, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ μακαρίαν ζωὴν μετατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλεταίρου.

Στίχ. Φιλέταιρος πέπονθεν Ἀθλητῶν νόμῳ,
Κἂν οὐκ ἀπῆλθεν, ὡς Ἀθλητὴς ἐκ βίου.

Τοῦ Διοκλητιανοῦ ποτὲ ἐλθόντος ἐν Νικομηδείᾳ, ἐμηνύθη αὐτῷ περί τινος Χριστιανοῦ Φιλεταίρου· καὶ ἀποστείλας εὐθὺς, παρέστησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, καὶ κατεπλάγη μόνῃ τῇ θέᾳ· ἦν γὰρ ὁ Ἅγιος μέγας τῇ ἡλικίᾳ, καὶ εὐειδής· ἡ δὲ θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ὁ πώγων, ἐν ἀληθείᾳ, ὥσπερ χρυσὸς ἦν ἐκστίλβων· ὅθεν καὶ Θεὸν αὐτὸν ἀπεκάλεσε, καὶ οὐκ ἄνθρωπον. Λέγει δὲ πρὸς αὐτόν· Εἰπὲ ἡμῖν, πόθεν εἶ, καὶ τί σου τὸ ὄνομα, καὶ τί τὸ ἐπιτήδευμα; καὶ ὁ Ἅγιος· Ταύτης τῆς Νικομηδέων εἰμὶ Πόλεως γέννημα καὶ θρέμμα, υἱὸς Ἐπάρχου γεγονὼς Χριστιανοῦ, ὄνομα δέ μοι Φιλέταιρος.

Τότε ὁ Βασιλεὺς τὸν Ἅγιον προσκαλεσάμενος, καὶ κελεύσας, ἤρξατο ῥήματα βλάσφημα ἀποφθέγγεσθαι κατὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ τοῦ Ἁγίου εὐθὺς εἰς οὐρανὸν τὸ ὄμμα ἀνατείναντος, καὶ, Ἐμφραχθείη τὸ στόμα, εἰπόντος, τοῦ κατὰ τοῦ Χριστοῦ μου τὰ βλάσφημα λέγοντος, βροντὴ τοιαύτη καὶ σεισμὸς γέγονεν, ὥστε τὸν Βασιλέα σύντρομον γενέσθαι σὺν τοῖς περὶ αὐτόν. Τοίνυν καὶ εἰς κάμινον, σφοδρῶς ἐκκαυθεῖσαν, ἐμβάλλεται· προσευξάμενος δὲ, καὶ τὴν κάμινον διασκορπίσας, καὶ παντελῶς σβέσας, ἐξῆλθεν ἀσινής. Διὸ καὶ ὁ βασιλεὺς αἰδεσθεὶς, ἕνεκεν τοῦ κάλλους αὐτοῦ καὶ τοῦ γένους, πλέον δὲ, δι' ἃ πεποίηκε θαυμάσια, ἀπέλυσεν αὐτὸν ἄνετον διάγειν, ὅπου ἐὰν ἐθέλῃ καὶ βούληται.

Βασιλεύσαντος δὲ μετὰ τοῦτον ἐν Νικομηδείᾳ Μαξιμιανοῦ, διεβλήθη ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· καὶ παραστὰς, ὡμολόγησε τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινὸν, καὶ τοῦ παντὸς Ποιητήν· καὶ πρῶτον μὲν ῥάβδοις τύπτεται τοσοῦτον, ὥστε, τοὺς δημίους ἀτονήσαντας, κατὰ γῆς πεσεῖν, ὡς ἡμιθνήτους· ἐῴκει γὰρ, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ σώματι πάσχειν, ὑπὸ Χριστοῦ δυναμούμενος. Εἶθ' οὕτως ἀναρτηθεὶς, ξέεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ παραπλήσια τοῖς προτέροις τοὺς ξέοντας ὑποστῆναι· καὶ μετὰ ταῦτα θηρίοις ἐκδίδοται· καὶ τῶν θηρίων κυλιομένων παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου, εἰς τὸν Ναὸν ἄγεται προσκυνήσων τοῖς εἰδώλοις· ἃ καὶ δι' εὐχῆς συντρίψας, καὶ τὴν διὰ ξίφους τελείωσιν τοῦ Μαρτυρίου

Digitized by Google

ἀποφηναμένου τοῦ Βασιλέως, παραχρῆμα ἀπεξηράνθη τὴν χεῖρα ὁ δήμιος· καὶ ἕτερος τὴν σπάθην λαβών, ἐκτείνας ταύτην κατὰ τοῦ Ἁγίου, τὰ ὅμοια πέπονθεν· εἶτα βάλλεται ἐν φυλακῇ, καὶ αὖθις ἐξετασθείς, σιδήροις κατεδεσμεύθη.

Ὡς δὲ εἶδεν ὁ Βασιλεύς, μηδόλως κυριευόμενον αὐτόν, εἰς Προικόννησον ἐξορίζει· καὶ δέσμιος περιαγόμενος, καθ' ὁδὸν θαύματα οὐκ ὀλίγα ἐποίει, δαίμονας διώκων, λεπροὺς ἀποκαθαίρων, καὶ πᾶν ἕτερον νόσημα θεραπεύων. Εἴδωλα λόγῳ μόνῳ ἀφ' ὕψους καταράσσων, καὶ εἰς χοῦν καὶ ὕδωρ μετασκευάζων. Καὶ δέσμιος ἐν Νικαίᾳ γενόμενος, καὶ προσψαύσας Εἰδωλικῷ ναῷ περιβοήτῳ, εὐθέως ἐκ θεμελίων πάντα κατέβαλε· καὶ διὰ τῶν τοιούτων σημείων πολλοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Προσῆλθε δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ὁ Κόμης, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Στρατιῶται.

Ὡς δὲ πρὸς τὰ μέρη τῆς Σιγριανῆς ἔφθασεν ὁ Ἅγιος, καὶ ἐκεῖσε πολλὰ εἰργάσατο θαυμάσια, εἶπον οἱ ἐκεῖσε τῷ Ἄρχοντι· Ὅτι ἐστὶν ὧδε ἔγγιστα ἡμῶν ἄνθρωπός τις, Εὐβίοτος τοὔνομα, Χριστιανός, ποικίλα δεινὰ καὶ διάφορα ὑπομείνας διὰ τὸν Χριστὸν παρὰ τοῦ Ἄρχοντος, ὡς ἀδάμας δὲ γενναῖος καὶ ἀβλαβὴς διαφυλαχθείς, καὶ σημεῖα ἐξαίσια ποιῶν. Ὡς οὖν ταῦτα ἤκουσεν ὁ Ἅγιος Φιλέταιρος, ἦλθε θεάσασθαι τοῦτον· ὅθεν καὶ Ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὸν μακάριον Εὐβίοτον ἀπελθών, εἶπεν· Ἔξελθε τοῦ κελλίου σου μικρόν, καὶ δεῦρο εἰς τόνδε τὸν τόπον, εἰς συνάντησιν Φιλεταίρου τοῦ συμμάρτυρός σου. Ὁ δέ, εὐθέως ἐξελθών, κατήρχετο ἀπὸ τοῦ Ὄρους τῆς Σιγριανῆς.

Ὁ δὲ Ἅγιος Φιλέταιρος, ὁδηγηθεὶς πρὸς τὴν εἰς τὸν Ἅγιον Εὐβίοτον ὁδὸν παρά τινος ἐγχωρίου, ἀνήρχετο πρὸς τὸ Ὄρος τῆς Σιγριανῆς μετὰ τοῦ Κόμητος, καὶ τῶν ἐξ Στρατιωτῶν, τῶν πιστευσάντων καὶ βαπτισθέντων, καὶ σὺν αὐτῷ μελλόντων εἶναι. Καὶ μικρὸν προσαναβάντες, ὁρῶσι τὸν μακάριον Εὐβίοτον πρὸς αὐτοὺς κατερχόμενον· καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους καὶ χαρᾶς πολλῆς πλησθέντες, εὐφρανθέντες τε, ἀνῆλθον ὁμοῦ εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου Εὐβιότου οἰκίδιον, καὶ προσμεινάντων ἐκεῖσε ὁμοῦ ἡμέρας ἑπτά, ἐκοιμήθη ὁ μακάριος Φιλέταιρος ὃν ὕπνον ἐπόθει, καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον μετέστη Χριστόν, εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὴν ψυχὴν παραθείς. Ἐκήδευσε δὲ αὐτὸν ὁ μακάριος Εὐβίοτος εἰς τὸ ἑαυτοῦ καταγώγιον. Ὡσαύτως δὲ ὅ, τε Κόμης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἓξ Στρατιῶται, κοιμηθέντες καὶ αὐτοὶ μετὰ ταῦτα, διὰ ἕνδεκα ἡμερῶν, ὧν ἐκεῖσε διεβίβασαν, ἐτέθησαν πλησίον τοῦ Ἁγίου. Τὰ δὲ τοῦ μακαρίου Εὐβιότου προεγράφησαν κατὰ τὴν ὀγδόην καὶ δεκάτην τοῦ ἐνεστῶτος Μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Λέων, ὁ Ἀρχιμανδρίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ῥευστοῦ μεταστάς, Χριστέ, Λέων ἐκ βίου,
Σκύμνον λέοντος, ἐξ Ἰούδα σὲ βλέπει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Μάρτυρος. Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Σοῦ τὴν οἰκίαν τῆς ψυχῆς, Μάρτυς νοητῶς ἱδρυμένην, ὁμολογίᾳ τοῦ Χριστοῦ, τῶν βασάνων συρρεύσαντες χείμαρροι, οὐδαμῶς παρεσάλευσαν, Ὁ Θεὸς ἀναβοώσης, εὐλογητὸς εἶ.

Δικαιοσύνης τὸν Χριστόν, Ἥλιον γινώσκουσα Μάρτυς, οὐ κατεδέξω δυσσεβῶς, ἐπιθῦσαι Ἡλίῳ κελεύοντος, τοῦ Τυράννου, ἀλλ' ἔμελπες· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Σοῦ ἐξ αἱμάτων ἱερῶν, βάψασα σαυτῇ ἀλουργίδα, νικητικῷ τὴν κεφαλήν, διαδήματι, Μάρτυς κατέστεψαι, καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι, Βασιλεῖ τῷ ἀθανάτῳ, εὐφραινομένη.

Θεοτοκίον.

Ὁ σπαργανώσας οὐρανόν, νέφεσι τὴν γῆν δὲ ὁμίχλῃ, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθείς, σπαργανοῦται καὶ φάτνῃ προσκλίνεται, Θεομῆτορ πανάμωμε, τὰς σειράς μου διαλύων τῶν ἐγκλημάτων.

Τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός.

Σὺν τῷ συζύγῳ τὸν ζυγόν, φέρουσα Χριστοῦ Θεοφόρε, κατενεώσατε εὐχῶν, τῷ ἀρότρῳ ψυχάς, καὶ τὴν ἄρουραν, τῶν καλῶν γεωργήσαντες, ἐντρυφᾶτε εἰς αἰῶνας τῆς ἄνω δόξης.

Ὡσεὶ ἐλαία ψαλμικῶς, οἴκῳ τοῦ Θεοῦ φυτευθεῖσα καθιλαρύνεις μυστικῶς, τὰς καρδίας Ὁσία καὶ πρόσωπα, τῷ ἐλαίῳ τῶν πόνων σου, τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σου τοὺς ἀγῶνας.

Τῆς ἐγκρατείας δροσισμῷ, σβέσασα παθῶν τὰς καμίνους, τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν εὐχῶν, ἰαμάτων πελάγη ἀνέβλυσας, παθημάτων ἐπήρειαν, κατακλύζοντα Μελάνη, τῶν σὲ τιμώντων.

Θεοτοκίον.

Πόκον σε ἔφη ὁ Δαυΐδ, ὡς τὸν ὑετὸν δεξαμένην, τὸν ἐπουράνιον Ἁγνή, ἀνομίας χειμάρρους ξηραίνοντα, καὶ πιστῶν καταρδεύοντα, διανοίας χερσωθείσας τῇ ἁμαρτίᾳ.

Τῆς Μάρτυρος. Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Χήραις ὀρφανοῖς τε καὶ πτωχοῖς, καὶ πᾶσι χρῄζουσι, πλοῦτον διένειμας, τοῦ Παντοκράτορος στέργουσα, ἀδιάπτωτα προστάγματα, καὶ Μαρτυρίου τὸ σεπτόν, ὄντως ποτήριον ἐκπιοῦσα, ἔστης Παρθένε σεμνὴ τῆς ἐφέσεως.

Ὡς προῖκα προσῆξας τῷ Χριστῷ, νηστείαν δάκρυα, παθῶν τὴν νέκρωσιν, καὶ τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν, τῆς πλευρᾶς τε τὴν ἐκκέντησιν· μὴ παλαισμένον αὐτός, ὅθεν σοι στέφανον, καὶ παστάδα, ἄφθορον νέμει, καὶ δόξαν ἀθάνατον.

Οἰκεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτί, Παρθένων τάγμασι, δήμοις Μαρτύρων τε, συναγελάζουσα πρόσωπον, τοῦ νυμφίου σου πρὸς πρόσωπον, καὶ θεωροῦσα καὶ λαμπρᾶς, δόξης μετέχουσα, καὶ βοῶσα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν ἐξέλιπε, σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, ἄρχων ἡγούμενος· σὺ γὰρ Πανάμωμε τέτοκας, ᾧ τοπρὶν ἦν ἀποκείμενον, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Digitized by Google

Τῆς Ὁσίας. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ναὸν τὴν καρδίαν καὶ τὸ σῶμα, Τριάδος τῆς ὑπερθέου ἐκτελέσασα, θείους ἀνεδόμησας, οἴκους Ἀξιάγαστε· ἐν οἷς Παρθένων τάγματα, καὶ Μοναζόντων χορούς, συνήθροισας, ὑμνοῦντας συμφώνως, καὶ δοξολογοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φρονήσει, ἀνδρείᾳ, σωφροσύνῃ, καὶ θείᾳ δικαιοσύνῃ διαλάμπουσα, ἔσχες ἀνυψοῦσάν σε, ὕψος πρὸς οὐράνιον, ὑψοποιὸν ταπείνωσιν, δι' ἧς κατέβαλες, Ὁσία, τὸν μεγάλαυχον ὄφιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, ὡς ὄντως νικηφόρον.

Ἐλέῳ τὸν ἔλεον ἐκτήσω· ἐσκόρπισας ἔδωκας τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη σου μένει αἰωνίζουσα, καὶ τὸ ἐκ ταύτης κέρδος σοι, μὴ παλαιούμενον. Μελάνη Θεοφόρε Ὁσία, κλέος τῶν ἐν πίστει, ἀεὶ σὲ εὐφημούντων.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με ταράττει τρικυμία· βυθός με χειμάζει ἀπογνώσεως· σῶσόν με Πανάμωμε, Μήτηρ, καὶ σωθήσομαι· τὸν γὰρ Σωτῆρα Κύριον ἐκυοφόρησας, ἐν φάτνῃ, τὸν ὡς βρέφος τεχθέντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκου-
» μένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Μάρτυρος.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λίθοις οἱ προσάπτοντες σέβας, παρὰ τὸν Κτίσαντα ὁρᾶν σε, Ἔνδοξε μὴ φέροντες Θεῷ, ἀνακειμένην ξίφει συγκόπτουσι, διὰ θανάτου θείαν σοι, ἀθανασίαν μνηστευόμενοι.

Θεσσαλονικέων ἡ Πόλις, σοῦ τοῖς σπαργάνοις καὶ τοῖς ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶται παρθένε· ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων δέ, μετὰ δικαίων ἔχει σε, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραινόμενον.

Λίβανον χρυσόν τε καὶ σμύρναν, ἐν Βηθλεὲμ τῷ γεννηθέντι, Μάγοι προσενήνοχαν πίστει· ἡ Ἀθληφόρος δὲ τὴν δι' αἵματος τοῦ Μαρτυρίου ἄθλησιν, ὑπὲρ ἡμῶν, αὐτῷ πρεσβεύουσα.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἀνεβλάστησας ῥίζης, τοῦ Ἰεσσαὶ Θεογεννῆτορ, ἄνθος τῆς Θεότητος Χριστόν, ἡμῖν τεκοῦσα, Πάναγνε σήμερον, τὸν ὡς Θεὸν ἀχώρητον, καὶ νῦν ὡς βρέφος σπαργανούμενον.

Τῆς Ὁσίας. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εἰς ὕψος σαφῶς τῆς ἀκραιφνοῦς, ἀνέδραμες, Μακαρία τελειότητος, ἔφθασας τάξεις Ἀσωμάτων, τῷ ὄντως ἐφετῷ προσεπέλασας, πηγὴν τῶν ἀγαθῶν νῦν κατείληφας· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Χοροῖς συνευφραίνῃ Ἀσκητῶν, ἀσκήσασα, καὶ τὰ πάθη θανατώσασα· βλέπεις ἀνακεκαλυμμένῳ, προσώπῳ τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, ἧς πρῴην τὰς ἐμφάσεις ἐκέκτησο, σώφρων Μελάνη παναοίδιμε.

Βαδίσασα τρίβον τὴν στενήν, εὐρύχωρον, Παραδείσου πλάτος ἔφθασας, ὅπου χαρὰ ἑορταζόντων, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἔνθα πέφυκεν, ἡμῶν διὰ παντὸς μνημονεύουσα, τῶν ἐκτελούντων σου τὴν κοίμησιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ νώτοις φρικτῶς Χερουβικοῖς ὀχούμενος, ἐν ἀγκάλαις νῦν καθέζεται, Κόρης ἁγνῆς, καὶ σπαργανοῦται καὶ λύει τὰς σειρὰς τῶν κακῶν ἡμῶν· καὶ γάλακτι ὡς νήπιος τρέφεται, ὁ διατρέφων πνοὴν ἅπασαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Μάρτυρος.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἡ θήκη τῶν λειψάνων σου, μύρον εὐῶδες βρύουσα, ἰᾶται πάθη ποικίλα, τὰ τῶν βροτῶν Ἀνυσία, Παρθενομάρτυς ἔνδοξε· διὸ πανηγυρίζομεν, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου· ἐν ᾗ Χριστὸν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων.

Τῆς Ὁσίας, ὅμοιον.

Μελάνη παναοίδιμε, Μοναζουσῶν τὸ καύχημα, παθῶν με τῇ ἀμαυρώσει, μελανωθέντα κατ' ἄμφω, λαμπρύνασα καθάρισον, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου· ὅπως φαιδρῶς γεραίρω σε, καὶ τὴν φωσφόρον σου μνήμην, λαμπροφανῶς ἑορτάζω.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Γεννήτορι, Θεὸς ἀεὶ προάναρχος, ἐκ Πνεύματος νῦν Ἁγίου, ἐν Βηθλεὲμ ἀπορρήτως, ἐκ σοῦ Παρθένε τίκτεται, ὑπὸ τὸ θεῖον σπήλαιον· ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων δέ, σπαργανωθεὶς ἀνεκλίθη, λύων σειράς μου πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν, καὶ μεγάλων μυστηρίων! πῶς ὁ ἀναφής, ἐνειλούμενος σπαργάνοις,

Digitized by Google

ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, ἀνεκλίθη ὡς νήπιον, πάντας ἀλογίας ἀπαλλάττων, καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἡμᾶς ἀνάγων, αὐτῷ κράζοντας· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τὸν Ἐμμανουὴλ, ἐν Σπηλαίῳ γεννηθέντα, ἄνωθεν ἀστὴρ, κατεμήνυσε τοῖς Μάγοις, δικαιοσύνης ὄντα, ἀπερίγραπτος Ἥλιον, καὶ περιγραφόμενον ἐν φάτνῃ, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένον· πρὸς ὃν κράζομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Νῦν ἐπὶ τῆς γῆς, πεφανέρωται παιδίον, ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων. Ἀγάλλου πᾶσα κτίσις· οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν, βλέποντες τοὺς πρὶν ἀπατηθέντας, πάλιν τῷ Θεῷ οἰκειουμένους, αὐτῷ κράζοντας· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Θέλων οὐρανοὺς, κλίνας Κύριε κατέβης, καὶ Παρθενικὴν, μήτραν ᾤκησας ἀφράστως, καὶ βρέφος ἐγνωρίσθης, ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενος· καὶ συνανεστράφης τοῖς ἀνθρώποις, ἀρίστην ὁδὸν ὑποδεικνύων, τοῖς σοὶ κράζουσιν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄφθορον, Ἁγνὴν, ἑαυτὴν κατανοοῦσα, μετὰ τὴν φρικτὴν, καὶ ἀνέκφραστον λοχείαν, ἐβόα ἡ Παρθένος· Ἀνερμήνευτε Κύριε, βρέφος, σπαργανούμενον κρατῶ σε, καὶ δοξολογῶ μετὰ Ποιμένων, πιστῶς κράζουσα· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. βʹ. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαῖε, οἷα ἀπειθὴς, καὶ Προφήταις ἀντιπίπτων· Υἱῷ γὰρ γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ κλῆρον δίδωσιν, ἔθνη καὶ κατάσχεσιν γῆν πᾶσαν· σὲ δὲ ἀπωθεῖται μιαιφόνε· βοᾷν οὐ πείθῃ γάρ· Ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγέγονεν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Κράζε ὦ Δαυῒδ, Θεοπάτορ καὶ Προφῆτα· Ἄστρον φαεινὸν, προεκλάμψαν Ἑωσφόρȣ· καὶ ποῖον ἀνακράζεις; Τὸν ἀσπόρως τικτόμενον, Κόρης ἐκ Παρθένȣ· ᾧ βοῶμεν, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου.

Λέγε ἐμφανῶς, Ἡσαΐα ὦ Προφῆτα· Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, ἕξει ἄνανδρος Παρθένος, καὶ τέξεται ἀσπόρως, Πλαστουργὸν καὶ δεσπόζοντα, πάντων τῶν αἰώνων· ᾧ βοῶμεν, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκȣ, φαιδρῶς ψάλλοντες· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. αʹ.

Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπασα, ἐν Βηθλεὲμ σαρκὶ τικτόμενον, τὸν Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τῶν ἁπάντων, καινουργεῖται πάλιν καὶ ἀναπλάττεται· ὁ ἥλιος δὲ τὸ φῶς ἐφήπλωσε, καὶ ἡ γῆ ἐπαγάλλεται· Μάγοι ἐκ Περσίδος Βασιλεῖς, τῷ Βασιλεῖ πάντων δῶρα προσφέρουσι· Ποιμένες θαυμάζουσιν ἐκπλαγέντες, καὶ Θεὸν σὺν τῇ τεκούσῃ προσκυνοῦσι σαρκί. Ὢ τȣ͂ θαύματος! ὁ τροφεὺς τρέφεται Μητρὶ παναγνῳ, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΛΑʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς τῶν Χριστουγέννων Ἑορτῆς, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἔντε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς, καὶ τοῦ Πολυελέου.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἡ παροῦσα ἡμέρα ἐν Κυριακῇ.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γʹ. τῆς Ἑορτῆς δʹ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, κτλ. καὶ τῶν Πατέρων Προσόμοια γʹ. Δόξα, τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. βʹ. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος βʹ. Αὐγούστου μοναρχήσαντος. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. βʹ. Ἱερέων μνήμη. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δʹ. Σπηλαίῳ παρῴκησας. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, καὶ τὸ, Ἄξιόν ἐστι, Τροπάριον, Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ. — Ἡ συνήθης Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ὀκτωήχου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γʹ. Ὠδῆς, Κάθισμα, Πατρὸς ὡς ἀληθῶς. Δόξα, καὶ νῦν, Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ᾽ ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων. Καταβασίαι διπλαῖ. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, κτλ. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δʹ. καὶ τῆς Ἑορτῆς δʹ. Δόξα, Ἦχος πλ. δʹ. Αἷμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Digitized by Google

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, εἰπὲ τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν.... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Μεγάλυνον, ψυχή μου... Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικὸν, Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος. Ἀντὶ τοῦ, Εἴδομεν τὸ φῶς, εἰπὲ, Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

Στίχοι.

Οὐχ ὑλικὴ σε χεὶρ, Μελάνη, καὶ μέλαν,
Θεὸς δὲ, κἂν τέθνηκας, ἐν ζῶσι γράφει.

Πρώτῃ ἐν τριακοστῇ ἀπῆρε βίοιο Μελάνη.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ὀνωρίου, γένους περιδόξου, καὶ λαμπροῦ. Ἐξ ὅλης δὲ ψυχῆς τὸν Κύριον ἀγαπήσασα, παρθενεύειν ᾑρετίσατο· ἀλλ᾿ οἱ ταύτης γονεῖς ἀνδρὶ ταύτην, καὶ μὴ βουλομένην, ζευγνύουσι, καὶ δύο παίδων μήτηρ ἐγένετο. Εἶτα οἱ γονεῖς αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα τοῦ βίου μεθίστανται. Αὕτη δὲ τὴν Πόλιν καταλιποῦσα, ἐν Προαστείῳ διῆγε, τοὺς ἐπιδημοῦντας ξένους ὑποδεχομένη, καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς καὶ ἐξορίαις ἐπισκεπτομένη. Μετὰ ταῦτα τὴν ὕπαρξιν αὐτῆς, πολλὴν οὖσαν, διαπωλήσασα, καὶ δώδεκα μυριάδας χρυσίου συναγαγοῦσα, εἰς τὰ Μοναστήρια καὶ εἰς τὰς Ἐκκλησίας ἐξεκένου, καὶ διὰ δύο ἡμερῶν τροφῆς μετελάμβανεν· εἶτα διὰ πέντε, ὡς ἐν Σαββάτῳ καὶ Κυριακῇ μόνον ἐσθίειν, πάνυ ἐντέχνως καὶ εὐφυῶς γράφουσα. Διαγαγοῦσα δὲ ἐν Ἀφρικῇ χρόνους ἑπτὰ, καὶ τὸν πολὺν ἀποθεμένη πλοῦτον, εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀφίκετο. Ἐκεῖθεν εἰς Ἱεροσόλυμα· ἔνθα κελλίῳ ἑαυτὴν ἐγκλεισαμένη, καὶ ἐννενήκοντα Παρθένους συναγαγοῦσα, πάντα τὰ πρὸς χρείαν αὐταῖς ἀπαραλείπτως παρεῖχε. Περισχεθεῖσα δὲ ὑπὸ τῆς τοῦ πλευροῦ ἀλγηδόνος, σφόδρα ἐνόσησε· καὶ προσκαλεσαμένη τὸν Ἐπίσκοπον Ἐλευθερουπόλεως, καὶ δεξαμένη παρ᾿ αὐτοῦ τὴν θείαν μετάληψιν, καὶ συνταξαμένη ταῖς Ἀδελφαῖς, ἐσχάτην ταύτην ἀφῆκε φωνήν. Ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο· καὶ εὐθὺς παρέδωκε τὸ πνεῦμα αὐτῆς τῷ Κυρίῳ (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος καὶ Πρεσβυτέρου, Ζωτικοῦ τοῦ Ὀρφανοτρόφου.

Στίχ. Πώλων συρόντων, Ζωτικὸς σκιρτῶν τρέχει.
Ὢ βαλβὶς ἡ γῆ, τέρμα δὲ δρόμου πόλος.

Οὗτος ἔφυ μὲν ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, γένους ὑπάρχων ἐντίμου καὶ λαμπροῦ, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων πάσῃ σοφίᾳ παιδευθεὶς, καὶ παρὰ τοῦ ἐν Βασιλεῦσι μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς ἀγχίνους μετοικίζεται, καὶ Μαγιστριανὸς τιμᾶται. Σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἕτεροι τῶν ἀπὸ Ῥώμης ἐν Κωνσταντινουπόλει συνέρχονται, ὁ τῶν Ἁρμάτων Μαγιστριανὸς, καὶ Παυλῖνος ὁ τούτου ἀνεψιός· ἔτι τε καὶ Ὀλύμβριος, Βῆρος, Σεβῆρος, Μαριανὸς, Ἄνθιμος, Οὐρβίκιος, Ἰσίδωρος, Καλλίστρατος, Φλωρέντιος, Εὔβουλος, Σαμψὼν, καὶ Στούδιος· ὧν καὶ αἱ ἐπωνυμίαι ἐν τοῖς εὐαγέσιν αὐτῶν οἴκοις μέχρι τῆς σήμερον ἐπικέκληνται.

Λέγεται δὲ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐνσκῆψαι τὴν ἱερὰν νόσον ἐν τῇ Πόλει, καὶ δόγμα ἐκθέσθαι τὸν Βασιλέα, βυθῷ θαλάσσης τὸν ἐν τῇ νόσῳ ταύτῃ ἐμπεσόντα παραπέμπεσθαι· τοῦτο μὴ φέροντα ἰδεῖν, ἢ ἀκοῦσαι τὸν τίμιον ἄνδρα (Ζωτικὸν), πόθῳ θείῳ πυρποληθέντα, προσελθεῖν τῷ Βασιλεῖ καὶ φῆσαι· Δότω ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ χρυσίον πολὺ, καὶ ὠνήσομαι μαργαρίτας, καὶ τιμίους λίθους καὶ διαφανεῖς, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ κράτους αὐτοῦ, ὡς πολλὴν πεῖραν ἔχων ἐν τούτοις. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἐκέλευσε παραυτίκα τοῦτο γενέσθαι. Ὁ δὲ θεοφιλὴς ἐκεῖνος, καὶ τοῦ Θεοῦ ἐργάτης δοκιμώτατος, τὸ χρυσίον εἰληφὼς, ἐξῄει μετ᾿ εὐφροσύνης· καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου τοῖς δημίοις παραδιδομένους εἰς ἀπώλειαν, ἱκανὸν παρέχων τίμημα, τῆς θανατικῆς πνιγμονῆς ῥυόμενος, πέραν τοῦ Βυζαντίου ἐν τῷ Ὄρει, κατὰ τὸν τότε καιρὸν, Ἐλαιῶν λεγομένῳ, ἀπεκόμιζε· καὶ σκηνὰς πηγνύμενος, ἐν αὐταῖς αὐτοὺς ἐπανέπαυε. Τοῦτο τὸ θεοκερδὲς ἐμπόρευμα οὐκ ἔλαθε τοὺς πολλοὺς, διὰ τὸ πλεῖστα αὐτοῖς τὸ καθ᾿ ἡμέραν ἐπιχορηγεῖν παμπόλλοις οὖσι· καὶ τούτου γινομένου, λιμὸν τῇ πόλει οὐ μικρὸν ἔσεσθαι προσδοκᾶν.

Μετὰ δὲ τὴν τοῦ μεγάλου καὶ ἀοιδίμου ἐν Βασιλεῦσι Κωνσταντίου μετάστασιν, Κωνστάντιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, τὴν ὅλην Βασιλείαν οὐκ εὐσεβῶς ὑποζωσάμενος (Ἀρειανίζων γὰρ ἦν), πολλοὺς τῶν εὐσεβῶν ποιναῖς διαφόροις ὑπέβαλλεν. Οὗτος καὶ τὸν μακάριον Ζωτικὸν, ὀρθόδοξον ὄντα, ἀπεστρέφετο, εἰ καὶ τὴν πρὸς τὸν Ὅσιον στοργὴν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ ηὐλαβεῖτο. Εὐκαίρου δὲ λαβόμενος ἀφορμῆς, ἐνεῖχεν αὐτῷ, ὡς τὴν νόσον τῆς λελωβημένης λέπρας δι᾿ αὐτοῦ τῇ Πόλει ἐνσκῆψαι. Συνέβη δὲ καὶ τὴν τοῦ Βασιλέως θυγατέρα τῇ αὐτῇ νόσῳ περιπεσεῖν, ἥτις καὶ παρεδόθη τῷ Ἐπάρχῳ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς, πρὸς τὸ τῇ θαλάσσῃ ἐναπορριφῆναι. Ὁ δὲ τίμιος Ζωτικὸς, δοὺς κατὰ τὸ εἰωθὸς τοῖς δημίοις τὸ ὑποφειλόμενον, ἐξωνήσατο τὴν παῖδα, καὶ τοῖς λοιποῖς λωβοῖς συνηρίθμησε.

Τοῦ δὲ προσδοκωμένου λιμοῦ κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ γενομένου, καὶ ἐν σπάνει χρειῶν τῆς Πόλεως καταστάσης, ὁ Βασιλεὺς ἐπειρᾶτο μαθεῖν τοῦ λιμοῦ τὴν αἰτίαν. Οἱ δὲ συκοφάνται, καὶ τῆς ἀληθείας ἐχθροὶ, ἀδείας λαβόμενοι, διέβαλον τὸν Ὅσιον, καὶ αὐτὸν αἴτιον γενέσθαι τοῦ λιμοῦ διεβεβαίουν, ὡς τοῖς λωβοῖς τὰς σωματικὰς χρείας παρέχοντα δαψιλῶς, πλῆθος ἀναρίθμητον οὖσιν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς τούτων ἀκούσας, καὶ πρὸς ὀλίγον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ταμιευσάμενος, μικρὸν ὅσον ᾐδεῖτο τὸν Ὅσιον, καὶ ὑπεστέλλετο, διὰ τὸ μήπω τοὺς μαργαρίτας, καὶ τοὺς τιμίους λίθους ἀπολαβεῖν· ὅμως παραπεισθεὶς ὑπὸ κακοθελῶν ἀνδρῶν, συλληφθῆναι τοῦτον ἐκέλευσεν. Ὁ δὲ Ὅσιος τοῦτο μαθὼν, καὶ σπουδῇ καὶ λάθρα πρὸς τὸ Παλάτιον εἰσελθὼν, ἐμφανίζεται τῷ βασιλεῖ. Ὁ δὲ Βασιλεὺς εἰρηνικῶς ἔφη πρὸς αὐτόν· Ἦλθε, Μαγιστριανὲ, ἡ τοὺς διαφανεῖς λίθους ἀποκομιζομένη Ναῦς; Ὁ δέ φησιν· Ἐλθὲ Βασιλεῦ, εἰ ἀξιοῖς, μετὰ τοῦ δούλου σου, καὶ ἴδῃς πάντως αὐτήν.

Αὐτίκα οὖν, μὴ μελήσας ὁ Βασιλεὺς, τῆς πορείας ἀπήρξατο· ὁ δὲ μακάριος Ζωτικὸς, προλαβὼν ἐν τῷ Ἐλαιῶνι, τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς ἐκέλευσεν ἐξελθεῖν τῶν Καλυβῶν, μετὰ τῆς τοῦ Βασιλέως θυγατρὸς, πρὸς ὑπαντὴν αὐτοῦ λαμπαδηφοροῦντας. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, φθάσας τὸν τόπον, καὶ ἰδὼν τοὺς λωβοὺς λαμπαδηφοροῦντας, θαυμάσας τὸ πλῆθος εἶπε· Τίνες οὗτοι; Ὁ δὲ, τῷ ἰδίῳ δακτύλῳ ὑποδεικνὺς, Οὗτοι, Δέσποτα, οἱ ὑπέρτιμοι λίθοι, καὶ διαφανεῖς μαργαρῖται, οὓς ἐμπόρως ἐπριάμην. Καὶ ὁ Βασι-

(*) Σημείωσαι, ὅτι οὐ μία, ἀλλὰ δύο γυναῖκες ἦσαν, μάμμη καὶ ἐγγόνη, ἀμφότεραι τὸ αὐτὸ ἔχουσαι ὄνομα, Μελανη. Ταύτας ὁ μὲν Συναξαριστὴς συνέχεεν εἰς μίαν· ὁ δὲ Ἀσματογράφος Θεοφάνης (Ὠδῇ Α΄. Τροπ. γ΄. καὶ Ὠδῇ Η΄. Τροπ. α΄.), φαίνεται ὅτι ἐννοεῖ τὴν ἐγγόνην. Ὅρα τὴν περὶ τούτων ἀκριβεστέραν ἱστορίαν ἐν τῷ Μεγ. Ὡρολογίῳ Δεκεμβρίου 31.

Digitized by Google

λεύς, ἐμπαιγμὸν τὸ πρᾶγμα λογισάμενος, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, κελεύει τοῦτον, ἀφειδῶς συνδεθέντα, ἀγρίοις ἡμιόνοις ἐλαύνεσθαι, ὅπως, ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε πετρῶν τῶν μελῶν αὐτοῦ κατακοπτομένων, βιαίως ἀποῤῥαγῇ τῆς ζωῆς.

Τούτου οὖν διὰ τάχους γεγονότος, παρεστῶτος καὶ τοῦ Βασιλέως καὶ βλέποντος, αἱ ἡμίονοι παρὰ τῶν δημίων κέντροις βαλλόμεναι, βιαίῳ δρόμῳ τὸν Ἅγιον, ἀπὸ τοῦ λόφου πρὸς τὸ κάταντες, ἔσυρον· ὅθεν τὰ μέλη αὐτῦ κατὰ μέρος διεσκορπίσθησαν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἠχρειώθησαν. Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐτελεῖτο, παραυτίκα, πηγὴ ἀνεδόθη καθαροῦ ὕδατος καὶ ποτίμου, ἥτις καὶ ἰᾶται πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ φιλοικτίρμονος Θεοῦ, καὶ τοῦ θεράποντος αὐτοῦ.

Ἐπεὶ δὲ, συρόμενος ὁ μακάριος, τὴν ψυχὴν παρέθετο τῷ Κυρίῳ, αὐτίκα καὶ αἱ ἡμίονοι ἀκίνητοι μείνασαι, καὶ περ βίᾳ μαστιζόμεναι ὑπὸ τῶν δημίων, ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, εἰς ἐπήκοον πάντων, τοῦ Βασιλέως τὴν ὠμότητα καὶ ἀλογίαν ἐθριάμβευον, τυφλὸν αὐτὸν, καὶ ἀναίσθητον παραδόξως ἀποκαλοῦσαι· τὸν δὲ Ὅσιον, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, εἶπον ταφῆναι.

Ταῦτα ἰδὼν, καὶ ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς καὶ θάμβους τὴν ψυχὴν πληρωθεὶς, δάκρυσι πικροῖς καὶ στεναγμοῖς τὸ Θεῖον μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἐξιλεοῦτο, ἄγνοιαν εἶναι βοῶν τὰ παρ' αὐτοῦ πραχθέντα· καὶ παραυτίκα προστάττει, μετ' ἐπιμελείας πολλῆς, καὶ ὑπερβαλλούσης τιμῆς, τὸ σῶμα κηδευθῆναι τοῦ Μάρτυρος· καὶ σπουδῇ συντόνῳ ἀνεγεῖραι τοῖς λωβοῖς ἐκ βασιλικῶν ἀναλωμάτων μέγιστον οἶκον, πλεῖστα προάστεια, καὶ προσόδους ἐκεῖσε ἀφιερώσας. Ὁ δὲ τίμιος Ζωτικὸς, ἔκτοτε ἄχρι τοῦ παρόντος, χάριτι τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, ἀπείρως θαυματουργῶν οὐ παύεται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, τῷ ὄντι ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Γελάσιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γελάσιος, ἄχρι καὶ τέλυς βίου,
Τὸν ἄξιον γέλωτος ἦν γελῶν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ Ἅγιαι δέκα Παρθένοι αἱ ἐν Νικομηδείᾳ, τοὺς ὀφθαλμοὺς διατρηθεῖσαι, καὶ τὰς πλευρὰς ξεσθεῖσαι, τελειοῦνται.

Στίχ. Διπλοῦν τὸν ἄθλον, τρῆσιν εἶτα καὶ ξέσιν,
Χοροῦ γινώσκω διπλοπενταπαρθένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Μάρτυς Ὀλυμπιοδώρα πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀγῶνι πρὸς πῦρ τῆς Ὀλυμπιοδώρας
Ὕμνος τὸ δῶρον, οὐκ Ὀλυμπίων πίτυς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Γάϊος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Πολλοὺς ἀνέτλη Γάϊος θεῖος πόνους.
Καὶ νῦν τὰ λαμπρὰ τῶν πόνων ἔχει γέρα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

Digitized by Google